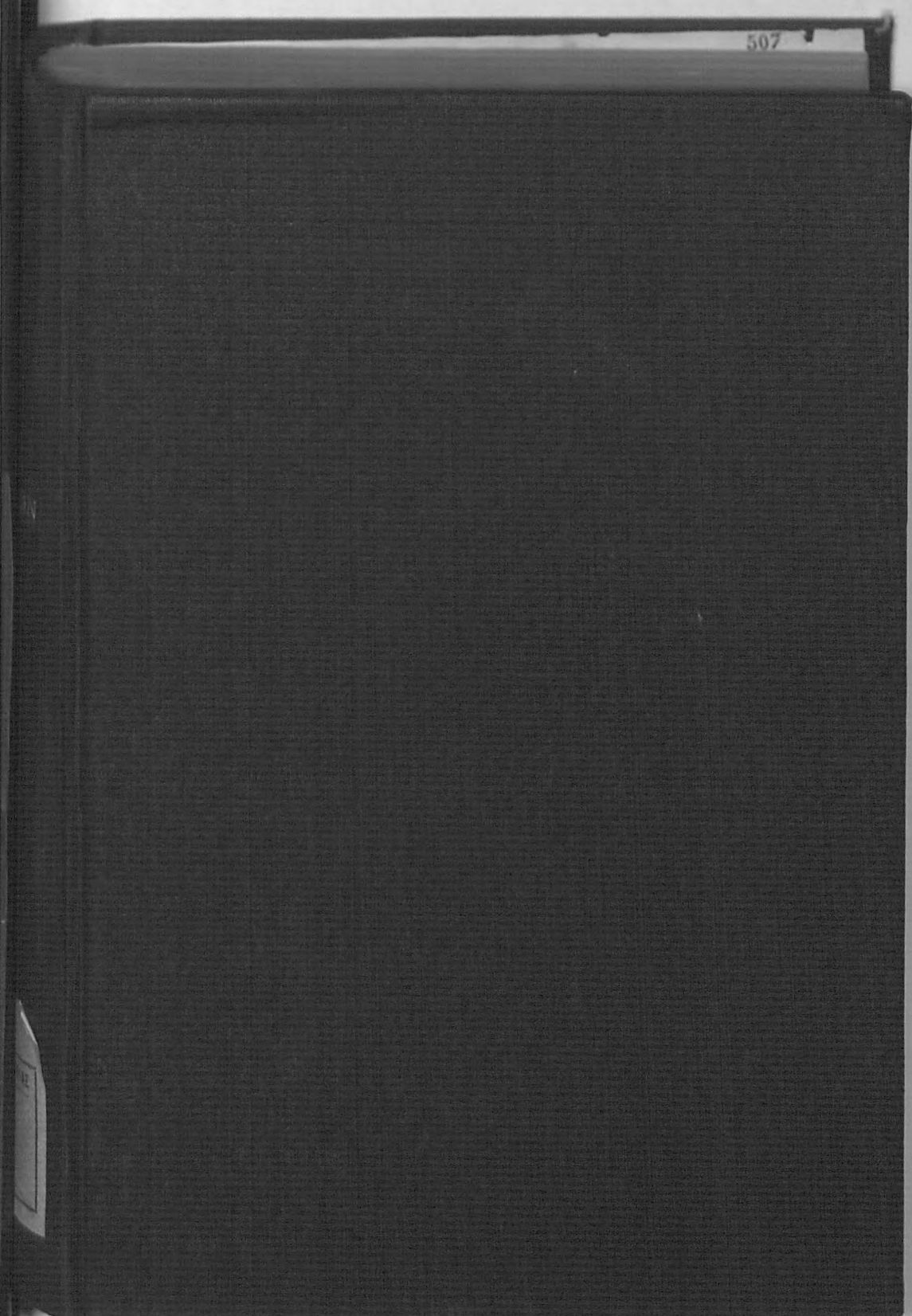
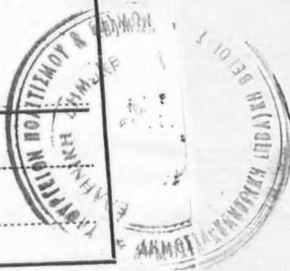

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
000 ΒΕΡΟΙΑΣ
ΛΕΞ.
Αριθ. εις 394
Εξ αγοράς

GRVER-00154

1873

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ξεις ρυθμίζεσθαι.

των, εἴ μοι τὸ σ
ἔθνους ἐς τότε το

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Νῦν δὲ τοῖς ἐ

δώσαν, ὧν ἐν

ἐκδοσιν τοῦ βιβλίου εἰς φῶς ἐκδοῦναι με παρώρμησεν ἡ τε μεγάλη καὶ
Κρητὴ τῆς Λατίνης φωνῆς χρεία καὶ ἡ σπουδή, ἣν πολλὴν ἤδη περὶ τὰ
Ῥωμαϊκὰ γράμματα, ἐξ οὗτο ἡρξάμην δημοσίᾳ διδάσκειν, ἡ Ἑλληνίς νεο-
λαία ποιεῖται. Καὶ δὴ ὁρῶν τούτους ἐν ἀπορίᾳ ἐρμηνείας ἐχομένους, πᾶσαν
ἐπιμέλειαν, τό γε ἐπ' ἐμοί, ἐποιούμην, ὅπως τῇ ἀναγνώσει αὐτῶν καὶ με-
λέτῃ ἐπικουρήσταιμι, ἐπεὶ τὰ ὑπάρχοντα λεξικά, οἷα τὰ Ἑδερικίου, Ἑρνε-
στίου, Πιντζγέρου, Βεκκίου, καὶ τὰ τούτων ἔτι ἀρχαιότερα τῶν Ἰησουί-
τῶν, καὶ ἑλληνική ἐστὶ πάνυ καὶ δὴ καὶ μόνοις τοῖς τὴν Λατίνην γλῶσσαν
ἐπισταμένοις χρήσιμα· οὐδεὶς γάρ ἐν αὐτοῖς οὔτε προσοφθίας, οὔτε γραμ-
ματικῶν τύπων, οὔτε συντάξεως γίνεταί λόγος. Πρὸς δ' ἔτι τὰ μὲν
κύρια ὀνόματα καὶ πλεῖστα τῶν ῥημάτων, οἷς οἱ δοκιμώτατοι τῶν συγ-
γραφῶν χρῶνται, πάντα παραλέλειπται, ἡ δὲ λοιπὴ διερμηνεύσις πολ-
λαχοῦ ἡμαρτημένη φαίνεται. Ταῦτα οὖν σκοποῦμένη μοι ἀναγκαῖον ἐδό-
κει, ἀκριβεστέρι τι καὶ πληρεστέρι πονήματι ἐπιχειρεῖν, ἐξ οὗ πλείω
ἀν' ὠφελοῖντο οἱ τὰ Λατινικὰ γράμματα μελετῶντες. Πρὸς δὲ τὴν ἐρμη-
νειαν τῶν τε ῥημάτων καὶ φράσεων τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλληνικῇ διαλέκτῳ κέ-
χρημαι, ἐπιτηδευστάτῃ οὕτῃ διὰ τὴν τῆς Λατινικῆς συγγένειαν καὶ τὴν
τῆς γραμματικῆς συντάξεως ὁμοιότητα, μάλιστα δὲ διὰ τὴν βραχυλογίαν
καὶ σαφήνειαν. Οὐδεὶς δὲ φόβος, μὴ τίνα δυσχερῆστίαν ἡ ἀρχαία γλῶσσα
τοῖς μελετῶσι παρέχῃ· δεῖ γάρ τὸν Ἕλληνα ἐξ ἀπαλῶν ὀνόχων, εἴπερ
πᾶν ἄλλο, καὶ ταύτην ἐκμανθάνειν. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα.

Εἰ μέντοι ἄξιόν τι ἐπαίνου τοῖς ἐμοῖς μάλιστα κατῳρίωκα, οἱ σοφοὶ
κρινόντων. Ἀλλὰ σύ, φίλη νεολαία, ἀνορθοῦν πειρῶ τὴν πατρίδα ταῖς ἀρε-
ταῖς, αἵσπερ τὸ πάλαι πάντων τῶν ἐθνῶν εὐκλεεστέρα κατέστη, τὴν δὲ
κακίαν φεύγε, ὅφ' ἧς ὕστερον ταπεινωθεῖσα πολυχρονίῳ συμφορᾷ περιέπεσε.
Κάλλιστον δ' ἐν ἀνθρώποις κτῆμα ἡγοῦ τὴν παιδείαν. Χαῖρε.

ΚΑΙ

ΕΝΡΙΚΟΣ ΟΥΑΕΡΙΧΟΣ.

ΔΙ ταῦτα μὲν ἐνδέκατον τοῦτ' ἔτος ἐξ οὗ ὁ μακρότης ἐν τῇ πανεπι-
στημίᾳ προκατόχος μου ἔγραφε, Γερμανὸς μὲν αὐτὸς τὸ γένος ὧν, βί-
βλον δὲ τοῖς ἡμετέροις νεανίσκοις εὐχρηστοτάτην πρὸς τὴν τῆς Λατινίδας

ἐκράθησιν διωροφωρῶν, καθὰ δὴ καὶ ἕτεροι ἐν τῷ τότε χ
σοφίᾳ περικλεοῦς τῶν Γερμανῶν χώρας εἰς τὴν ἡμεδαπὴν
γῆται τῶν ἐν τοῖς πρώτοις, ὡς οὐκ ἔστιν ἀρνήσασθαι,
παιδευμάτων ἐγίνοντο. Ἐφείσθω γάρ μοι, προσημαζομέν
χεῖρας ἐκδόσεως βιβλίου λυσιτελεστάτου τοῖς Ἑλλήσιν
τοῦτο πρῶτον εἰπεῖν, ὃ περ εὐγνώμων διάθεσις ἐγκελεύεται.
ἀπὸ τῆς ἐσπερίας καὶ τῆς βορείου Εὐρώπης εὐεργεσιῶν πολλῶν πρὸς
καὶ ποικίλων ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ γενομένων, χρήμασι τε καὶ σώμασι
καὶ παρασκευαῖς πολεμικαῖς, οὐκ ἐλάχιστον μέρος γεγονέναι αὐτάς ταύ-
τας τὰς μουσικὰς τιθηνήσεις, αἵπερ ἀγαπητικῶς πάννυ τοῖς ἀρτιγεννήτοις
ἡμῖν ὑπὸ τῶν φιλελλήνων ἐκείνων ἀνδρῶν προσεφέροντο. Κάκεινοι μὲν
ταῦτα δρῶντες, τροφεῖά τε ἦς ἐκ τῶν ἀρχαίων ἡμῶν προγόνων παιδείας
ἐκαρπώσαντο ἀπέτινον ἡμῖν τοῖς νῦν οὔσι, καὶ χάριτας εἰς ταυτίδην κατε-
τίθεντο βεβαίως, ὡς ἐδόκουν· ὧν οὐ χρὴ ἀμνημονεῖν, ἀλλ' ἀμφοτέρους ἐν
τῷ παρόντι χρόνῳ, τὴν πρὸς ἀλλήλους εὐνοίαν, ὑπομαραινόμενῃ, ὡς μή-
ποτ' ὠφελε, πειρατέον σώζειν οἰανοῦν καὶ ὀσηνοῦν, μηδὲ περιδεῖν τελέως
εἰσαφανισθεῖσαν. Εἰ γάρ πως καὶ παραχορδότερα φαίνεται τάκειθεν νῦν
προσπίπτοντα, μάλιστα μὲν διὰ τὴν τῶν καιρῶν καὶ τῶν πραγμάτων
μεγάλην δυσχέρειαν, εἴτα δὲ καὶ διὰ τὴν οὐκ οἶδ' ὅπως ἐνσκήψασάν τισι
τῶν πολιτευομένων σύγχυσιν τῶν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἐννοιῶν,
ἀλλ' οὖν οὐχ οὕτως τι ἀνέκκεστον συμβέβηκε πῶς, ὥστε τὸ ἥδη ἀπαλλυ-
τριοῦσθαι ἡμᾶς ἀμοιβαίως εὐβουλον κρίνεσθαι, δριμύτερον μὲν τοῦ δέοντος
ἀλλήλοις ἐγκαλοῦντας, μηδεμίαν δὲ τοῦ ἀφανοῦς μέλλοντος πρόνοιαν
ποιουμένους. Τοῦ γοῦν ἀρχαίου ἐκείνου γνωματεύματος τό γε ἕτερον μέ-
ρος αἰ μίσει ὡς φιλήσων οὐκ οἶδ' εἴ τιτι ἐτέρῳ χρόνῳ ἢ τῷ νῦν πρῶ-
φύεστερον εἴρηται. Ἔστι δὲ πάντως ἐλπίζειν, ὅτι καὶ αἰθρην ποτὲ ποιή-
σει ὁ Ζεὺς, ὥστ' ἐν φάει τοὺς Ἑλληνας ἀναστρεφομένους τὸν τε φίλιν
καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀριδίῳ διαγιγνώσκειν καί, εἰ μηδὲν ἄλλο, ἀλλὰ τοῦτό
γε κερδᾶναι, τὸ μὴ πάννυ τι μεταμέλεισθαι ἐπὶ τῷ ἐπιεικιστέραις γνώ-
μαις προστεθῆσθαι καὶ μετριωτέρα τῇ γλώσῃ κεχρῆσθαι ἐν γε τοῖς πα-
ροῦσι καιροῖς. Ταῦτά μοι ὑπέβαλεν εἰπεῖν τό τε τῶν ἐνεστώτων πραγμά-
των ἐν τῇ Ἐφῳ ἀκροσφαλὲς καὶ προσέτι τὰ πρῶτην ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει
παρένθυρσά τινων ἀπὸ βημάτων σεμνοτάτων κηρύγματα, οἷς ἐγὼ εὖ εἰδώς
ὡς οἱ εὖ φρονούντες τῶν ἡμετέρων ἀπεχθάνονται, εἰρηκα ταῦτα, πόρρω-
τέρω μὲν τοῦ τῆς φιλολογίας χώρου ἐξωκίσθαι δοκοῦντα, οὐ μέντοι καὶ
πάντῃ ἀλλότριά, εἴπερ γε λόγοις καὶ ἐνθυμήμασι πρὸς τὰς τοῦ βίου πράξ

Ξεις ρυθμιζέσθαι πεφύκαμεν οἱ ἄνθρωποι. Πλείονα δ' ἂν εἶπον περὶ τούτων, εἴ μοι τὸ σεμνὸν τῆς ἡλικίας καὶ τὸ δοκεῖν τι πεπραγέναι ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἐς τὸδε τοῦ χρόνου προσῇ· ἀλλ' οὐ γὰρ πρόσσετί μοι ταῦτα.

Νῦν δὲ τοῖς ἐντευξομένοις καὶ χρησόμενοις τῇ βίβλῳ λόγον εἶμι ἀποδύσων, ὧν ἐν τῇ αὐτῆς ἐξεργασία ἐνεωτέρισα, ἀξιόσαντος γενέσθαι τὴν ἐκδοσιν τοῦ τιμιωτάτου ἐν βιβλιοπώλαις Κωνσταντίνου Ἀντωνιάδου τοῦ Κρητός. Οὗτος γὰρ εἰς τὴν παντελῆ τῆς πρώτης ἐκδόσεως ἐπίλειψιν ἀπιδὼν καὶ τοῖς μαθητιῶσι τῶν Ἑλλήνων ἐπικουρῆσαι βουλόμενος, προσηγάγετό με οὐχ ὅλως ἀπαράσκευον καὐτὸν ὄντα καὶ τοῦργον τῆς ἐκδόσεως ἐπέτρεψέ μοι ἐφ' οἷς ὅροις ἡ ὑπ' αὐτοῦ τῇ κέ. Μαρτίου τοῦ αἰωνβ'. ἔτους δημοσιευθεῖσα ἀγγελία διέλαβε, ἥς μνημονεύειν χρεὼν τοὺς δικαίως ἅμα καὶ ἐπιεικῶς κρίναι τὸ παρὸν βουλομένους ἔργον. Φέρε οὖν εἴπωμεν, εἴ τι κατὰ τὰ ὑπεσχημένα ἐξετελέσθη.

Καὶ ἡ μὲν οἰκονομία τοῦ Οὐλεριχέλου λεξικοῦ, ἅτε καλῶς ἔχειν δοῦξασ, τετῆρηται μοι ἐν τοῖς καθ' ὅλου ἀπαραποίητος. Τῆς γὰρ πρώτης ἕνεκα χρήσεως, ὡς φαμέν, συνετάχθη δήπου τὸ βιβλίον ὑπὸ τοῦ πρώτως αὐτὸ συντάξαντος δι' ὃ καὶ ἀπήλλακτο μὲν τῆς περιττοτέρας φιλολογικῆς λέσχης, ὀνομάτων φημί τῶν συγγραφέων ὑφ' ἐκάστη τῶν λέξεων καὶ φράσεων καὶ τῶν εἰς αὐτοὺς παραπομπῶν καὶ παρασημειώσεως ἀμφιδόλων σημασινομένων καὶ τῶν τοιούτων, οὐδενὸς δὲ τῶν ἀναγκαιοτάτων ἐστέρητο, οἷον προσφθίας, ἐτυμολογίας, ἐρμηνείας, συντόμου μὲν, αὐτάρκους δέ, κατὰ διαστολὴν τῆς τε χρήσεως καὶ συντάξεως ἐκάστου τῶν ὀνομάτων. Τοῦτον οὖν τὸν χαρακτήρα τῇ βίβλῳ ἔδοξε διασώζειν ἐν τοῖς καθ' ὅλου, ὅπως καὶ τῷ εὐνόῳ τῆς τιμῆς προσιτωτέρα διατελοῖη τοῖς ἀπορωτέροις. Οὐ μὴν ἀλλ' ἐλείπετό τινα, ἅπερ εἰ προσετίθετο οἰκονομικῶς τινι τῆς τυπογραφικῆς τέχνης τρόπῳ, οὕτως ὥστε τὸν ἀριθμὸν τῶν τῆς βίβλου φύλλων διαμεῖναι περίπου τὸν αὐτόν, τελειότερον ἂν τὸ αὐτῆς σχεδιάσμα ἀπειργάσατο καὶ λυσιτελέστερον τοῖς χρωμένοις· οὐ ἐμέλησεν ἐμοί. Καὶ πρῶτον μὲν ταῦτα διασκοποῦντί μοι καὶ ἐπὶ τοῦργον τῆς διασκευῆς τετραμμένῳ, πολλαὶ τῶν Λατινικῶν λέξεων οὐχ εὐρίσκοντο ἐν τῇ παλαιᾷ ἐκδόσει, οὐ διὰ τιν' ἄλλην αἰτίαν ἀπεωσμέναι δῆλα δῆ, ἢ διὰ τὸ κεῖσθαι ἐν ἐκείνοις μάλιστα τῶν μετὰ Χριστὸν συγγραφέων, οὓς περ ἐν ταῖς σχολαῖς, ἅτε τῇ τοῦ λόγου ἀρετῇ ἀπολειπομένους τῶν δοκιμωτάτων, οὐ δι' ἔθους ἐστὶν ἐρμηνεύειν. Ἀπῆσαν δὲ καὶ πάσαι μονοῦ αἱ ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν ἐγνωσμέναι λέξεις, πολλῶν ὁμοίως λεξικογράφων ἀπεσχημένων τούτων, οὐκ οἶδ' ἀνθ' ὅτου· ἡ γὰρ αὐτῶν γνῶσις ὅσον εἰς τὴν τοῦ ὅλου τῶν ἀρ-

χαλὼν βίου κατανήσιν συμβάλλεται, οὐδεὶς ὅστις οὐχ ὁμολογεῖ. Ὅπως τοῖνον· ἡ βίβλος μὴ κατὰ τοῦτο χολαίνῃ καὶ χρησιμωτέρα γένηται μὴ μόνον τοῖς ἐν τοῖς σχολείοις καὶ γυμνασίοις φοιτῶσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ καὶ ἄλλως ἐν ἰδίᾳ μελέτῃ πάντα τάρχαϊα τῆς Ῥώμης ἀναλεγόμενοις συγγράμματα, προστεθῆναι ἔδοξε τὰ ἐλλείποντα καὶ τῆς προσήκουσας τυχεὶν ἑρμηνείας, τοῦθ' ὅπερ ἐποίησα, προστησάμενος ἑμαυτῷ ὁδηγοὺς δύο τῶν δοκιμωτέρων παρὰ Γερμανοῖς λεξικογράφων, τὸν τε Freund, οὗ διεξοδικὸν τῆς Λατινικῆς γλώσσης λεξικὸν φέρεται, τέσσαρσι τόμοις περιειλημμένον καὶ ἐν Λειψία τῆς Σαξονίας ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἕως τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐκδοθέν, καὶ τὸν Georges, οὗ τὸ λεξικόν, ἐπιτομωτέρον ὄν, ἐν δυσὶ τόμοις ἐξεδόθη τῷ αὐτῷ. ἔπειτα τὸ ἔνατον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει. Ἐκ τούτων τοῖνον τῶν βιβλίων τρεῖς περίπου λέξεων χιλιάδες εἰσεφορήθησάν μοι εἰς τὴν νέαν ταύτην ἐκδοσιν, ὧν αἱ πλείους μὲν ἐν ἐκκλησιαστικαῖς καὶ νομικαῖς συγγράμμασι εὑρηται, πολλαὶ δὲ καὶ ἐν ἐπιγραφαῖς, τινὲς δ' ἀμέλει καὶ παρὰ τοῖς δοκίμοις τῶν τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἐπιλεγόμενων αἰώνων συγγραφεῦσι.

Μετὰ τοῦτο τοῖς ἐτόμοις προσέσχον τὸν νοῦν, προσθεῖς ταῦτα ἔνθα παρελείπετο· πολλαὶ δ' ἦσαν αἱ ἀνετυμολόγητοι μέινουσαι λέξεις. Οὐδεὶς δ' οἶμαι τοῦτο τοῦ ἔργου τὸ μέρος περιττὸν ἡγήσεται, ἐνθυμηθεῖς, ὅτι τοῖς Ἕλλησι μάλιστα ἡ τοιαύτη περιεργία οἰκεία συμβαίνει εἶναι, ἀσμένως, ὡς ἐγὼ πέπεικα ἑμαυτόν, καταμανθάνουσι παρ' ἑαστον τῶν ὀνομάτων τὴν πολλὴν ἐκατέρων τῶν γλωσσῶν ὁμοιότητα καὶ συγγένειαν, καὶ τοῦτου προθυμούμενοις ἐξακριβοῦν μᾶλλον τὰ κατ' αὐτάς. Οὐ μὴν ἀλλ' ἐδόκει μοι, στοχαζομένῳ τοῦ μετρίου καὶ τῆς συντομίας, μὴ πάνθ' ἐξῆς τὰ ἔτυμα ἀναγράφειν, ἀλλ' ὅς' ἂν, βέβαια ἢ πιθανώτατα ὄντα, πρὸς τούτῳ ἔχοιεν καὶ τὸ βραχέως ἂν δηλωθῆναι. Τὰ τοῖνον μακροτέρας χρῆζοντα ἀποδείξεις ἢ ἑρμηνείας, τοῖς διεξοδικωτέροις τῶν λεξικῶν ἀποκριτέα ἡγήσάμενος, ὅλως παρέλειψα. Ἰστέον δέ, ὅτι ἔνθα ἀραιαῖς γράμμασι λέξεις Ἑλληνικὴ ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τετύπωνται, τοῦτο τὴν μετὰ τῆς Λατινικῆς λέξεως ἐτυμολογικὴν συγγένειαν ἢ καὶ ταυτότητα σημαίνειν βούλεται. Πλείστακις δὲ τοῦτ' ἐπετηδευσάμην, οἰκονομίας χάριν τυπογραφικῆς, ἵνα δὴ μὴ δις ταὐτὸ ὄνομα ἐκτυπούμενον, καὶ τοῦ ἐτόμου δηλαδὴ καὶ τῆς ἑρμηνείας ἕνεκα, τὸν τόπον καταργοίην.

Καὶ τὰ τῆς ἑρμηνείας δὲ οὐ παρεώραται μοι, εἴ τι ἀναγκαῖον ἂν σημειούμενον παρελείφθῃ, ἢ τις συντάξεως τρόπος εὐχρηστῶν ἐσιγῇ, ἢ περ προσέθηκα, ὡς εἰκός, παρασημειώσας πολλάκις καὶ τὸ σπανίως τινὰ λέξ.

γεσθαι καὶ τὸ παρὰ ποιηταῖς μόνον εἰθίσθαι καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐν οὐκ ὀλί-
γαις δὲ τῶν λέξεων καὶ φράσεων τὸ ἄγαν ἐντεταμένον καὶ βραχὺ τῆς
ἐρμηνείας μικρὸν χαλάσας, καὶ παραδείγματα εἰς σαφήνειαν τελούντα καὶ
τῆς ὁμιλουμένης φωνῆς ἐν παρενθέσει ἐπεισαγαγών, οὐκ ἀπεικός τι δρα-
σαι νομίζω, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς ἀρεστόν. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος ἔστω μοι καὶ
περὶ τῶν εἰς Ἑλληνάς τε καὶ Ῥωμαίους παραπομπῶν, αἷς ἐχρησάμην εἰς
πίστιν τῆς ἐρμηνείας, ἐνθα τοῦτου χρεῖα τις ὑπεφαίνετο. Σποράδην δὲ
καὶ τῆς ποιητικῆς παρ' Ἑλλήσι χρήσεως ἐμνήσθην· τὸ μὲν γὰρ ὅλον ἀρχῇ-
θεν ἢ βίβλος τῆς ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ ἐρμηνείας στοχάζεται, ἢ περὶ δὴ καὶ
ἐπικρατεστέρα ἐν τῇ τῶν γλωσσῶν ἐκμαθήσει. Πρὸς δὲ τούτοις, εἰς ἐπι-
κουρίαν τινὰ τῆς μονολεκτικῆς ἐν τισι τῶν λέξεων ἐρμηνείας, προστέθει-
ταί μοι πλεονάκις ἢ παρ' Οὐλερίχῳ τὰ λεξιδία λίθος, ζῶον, φυτόν, ὄργα-
νον κ.τ.τ. ὅπερ μικρὸν μὲν ἂν δόξειεν ἴσως, ἀλλ' οὐ πάσης γε, αἰμαι,
ὠφελείας ἄμοιρον ἐν ἐπιτόμῳ λεξικῷ γινόμενον καὶ χερσὶ φερομένην πρω-
τοπειρών, οὗς καὶ μάλα ἀπορεῖσθαι ἐνίοτε εἰκός ἐστιν, ὅταν αὐτοῖς τὰ βρα-
χέα μεταφράσματα μικροῦ δεῖν ἴσα τοῖς ἀγνώστοις Λατινικοῖς ξενηκούσας
προσπίπτῃ· ἢ τί γὰρ πλέον ἔσται τῷ μαθητῇ μαθόντι, ὅτι ὁ vagus ἰον-
θός ἐστιν, ἢ ὅτι ἡ securidaca πελεκίνος; Τοιαῦτα μέντοι τὰ πολλὰ τῶν
προσεληφθῶτων τὰς εἰρημένας ἐπισημειώσεις ὑπὸ τε τοῦ πρώτου συντάκτου
καὶ μᾶλλον ὑπ' ἐμοῦ. Οὐ μικρά δέ μοι ἐπικουρία προσεγένετο, ἥδη τὰ
ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ στοιχείου S διασκευάζοντι. Ἀνὴρ γὰρ ἐταῖρος τῶν
κελῶν κάλαδων Σπυρίδων ὁ Φιντικλῆς, ἐπιχαρίτως μάλα παρέσχε μοι χρή-
σασθαι ταῖς αὐτοῦ περισελιδίους εἰς τὸ Οὐλερίχου λεξικὸν σημειώσεσιν, ὧν
ἐγὼ πολλά, μάλιστα δὲ φρασολογικὰ ἀπονάμην, καὶ ἄσμενος τοῦτο μαρ-
τυρῶ, ἐπὶ τούτῳ μόνον ἀθυμῶν, ὅτι οὐ πρότερον ἐξεγένετό μοι τῆς αὐτοῦ
περὶ τοῦτο προθυμίας ἐννοίαν λαβεῖν καὶ ἀποχρήσασθαι αὐτῇ ἐπὶ πλέον.

Ταῦτα τοίνυν διασκοπησάμενος καί, ὡς εἶχον δυνάμεις, συμπληρώσας,
τὸ ἀπὸ τοῦδε διὰ φροντίδας ἔσχον, καὶ εἶπου τι οὐκ ὀρθῶς ἔχον παρει-
σέδω, τοῦτο ἐκβαλεῖν ἢ μεταποιῆσαι. Ἐμοὶ γοῦν καὶ πάνυ βραχέα τὰ
διορθώσεως χρῆζοντα ἐφάνη ἐν γε τῷ πραγματικῷ μέρει, μικρῶ δὲ πλείονα
τὰ περὶ τὸν Ἑλληνα λόγον ἡμαρτημένα· καὶ οὐδὲν θαῦμα, παραρρῦσθαι
τινας κῆρας τῇ ἄλλως ἀκριβεῖ λέξει τοῦ Οὐλερίχου, ἐπισκοτιζομένου
ἔξιν ὅπου τῇ χρήσει εἴτ' αὐτῆς τῆς μεταφορμένης Λατινίδος, εἴτ' οὐ τῆς
αὐτὸν νοερώς ἀγοῦσης πατρίου φωνῆς, ὧν ἀμφοτέρων τὸ περὶ τοὺς χρόνους
μάλιστα τῶν βημάτων ἀτελὲς παρὰ πᾶσι γνωρίζεται. Οὐ λέγω δέ, ὡς οὐ
τάχα καὶ ἕτερός τις αὐτῶν ἐμὲ διορθώσεται, ὥσπερ ἐγὼ τὸν Οὐλερίχον· τὸ

γὰρ ἔργον ὁμολόγηται δυσχερές, καθαρεῦσαι ἐν γλώσση πάλαι ποτ' ἄμα-
σάση καὶ περιέργως ἐξεργασμένη ἐπὶ τὸ ἀκριβέστατον. Ἄλλως δὲ ῥῶον
τὸ διορθοῦν ἢ τὸ κατορθοῦν κἀν τοῖς τοιοῦτοις κἀν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν.

Ἐπιμελείας δ' ἐφαίνεται μοι δεῖσθαι καὶ τὸ τῶν κυρίων ὀνομάτων, οὐ
τῆς τυχοῦσης. Ἐτύγχανον μὲν γὰρ ὄντως ἐν τῇ πρώτῃ ἐκδόσει καὶ τῶν
Ῥωμαϊκῶν καὶ τῶν ἄλλων βαρβαρικῶν συχνὰ κατατεταγμένα σὺν τῇ Ἑλ-
ληνικῇ αὐτῶν γραφῇ, ὡς οἱ ἀρχαῖοι παρέδωκαν, ἀλλὰ καὶ πολλῶ πλείονα
ἀπὸν. Ταύτη οὖν τῇ ἐλλείψει ἐπικουρήσαι ὥρμησα, ᾗδεν γὰρ ὅσα πράγ-
ματα τοῖς πρωτοπείροις παρέχει τὸ κεφάλαιον τοῦτο, ἀδυνατοῦσι μὲν ἐξ
ἀναλογίας τῶν ἐγνωσμένων τὰ ὑπαντῶντα τῇ ἀναγνώσει ἄγνωστα ἐξελ-
ληνίζειν, οὐ σχολάζουσι δὲ πάνυ, ὥστ' ἐκάστοτε ἀνατρέχειν ἐπὶ τοὺς
Ἑλληνας συγγραφεῖς, τοὺς τὰ Ῥωμαϊκὰ πραγματευσαμένους, ἐνθα τὰ
πολλὰ αὐτῶν ἔστιν εὑρεῖν. Καὶ ὥρμησα μὲν, ὡς ἔφην, γενναιότερόν τι ἐκ
πρώτης ἀφετηρίας διανοηθεῖς καὶ ἐλπίσας πάντ' ἂν δυνηθῆναι τὰ τοιαῦτα
τύπῳ ἐνὶ περιλαβεῖν τὰ τ' ἐξελληνισμένα καὶ τὰ τέως ἀνεξελληνιστά
καὶ οὕτως ἐν ἰδίῳ ἀλφαβῆτι ἐξῆς κατατάξαι. Ὡς δέ, πολλῶν ἀντιξο-
ούντων, οὐ προὐχῶρει τὸ ἔργον, τὸ μὲν πάντα ζητεῖν ὅφ' ἓνα ἀγαγεῖν
τύπον ἀφῆκα, πλείστα δ' ὅσα συλλέξας ἐκ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, κατε-
χώρισα ἐν ἐκάστῳ τῶν ζοιχείων ἀναμῖξ ταῖς λοιπαῖς λέξεσιν, ὡς καὶ πρό-
τερον ἔκειτο, τοσοῦτο μόνον προσνεωτέρησας ἐν τισι, τὸ πλείονας γραφάς
Ἑλληνικὰς τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος παρεισαγαγεῖν καί, ἐνθα μὲν ἐχώρει, προσ-
θεῖναι καὶ τὰ συγγραφῶν ὀνόματα, καθ' οὗς οὕτως ἢ ἄλλως γράφεται,
ἐνθα δὲ τοῦτο μακρότερον ἀπῆγεν, ἢ ὅπως οὐκ ἦν δρᾶσαι, ἀλλ' ἐξ ἀνα-
λογίας ἔδει μεταφράζειν, τὸ ἐν παρενθέσει αὐτὰ ἐκτυποῦν κράτιστον
ἔδοξε μοι εἶναι, καθ' ἃ τοῦτο ἐνιαχοῦ καὶ τῷ Οὐλερίῳ ἐπιτετήδευται.
Οὕτω δὲ πλουσιωτέρα μὲν ἢ παρούσα ἐκδοσις τῆς προτέρας καὶ κατὰ τοῦτο
τὸ μέρος πρόεισι, οὐ μὴν δ' οὕτω πλήρης, ὡς διενουόμεν τὴν ἀρχήν. Ἐλ-
πίζω δὲ οὐ διαλῆσειν τοὺς περὶ τοῦτο τὸ κεφάλαιον ἐσχολακώτας, ὡς
πάνυ σμικρὰ ἐς τὸδε τοῦ χρόνου τὰ παρὰ τῶν τῆς Εὐρώπης φιλόλογων
ἐπικουρήματα. Τοιγάρ τοι καὶ τὸ τοῦ Pauly τῆς τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥω-
μαίων ἀρχαιομαθείας λεξικὸν ὑπ' ὅψιν ἔχων, τὸ ἐν Στουττγαρδίῳ τυπω-
θὲν ἐν τοῖς ἔτεσι αὐτῷ—αἰνά, ὡσαύτως δὲ καὶ τῷ τοῦ F'are λεξικῷ
τῶν κυρίων ὀνομάτων χρώμενος τῷ ἐν ἔτει αὐμῷ ἐν Βρουνσβίχῳ τυπω-
θέντι, (*) οὐκ ἴσχυσα ὁμῶς ἀνῦσαι τι ἀξιόλογον καὶ κατὰ τὴν ἐμὴν μά-

(*) Ἀρτίως εἶδον καὶ δευτέραν ἑκδοσιν τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

λιστα ἔφρουν. Πάντως δ' ἐπέισθην, τὸ ἔργον μείζον εἶναι τὸ γε νῦν ἢ καθ' ἓνα ἄνδρα καὶ πολλῇ πλείονος τοῦ ἐμοὶ ἐπιμεμετρημένου χρόνου δεῖσθαι. Ἀτυχῆσας δ' οὖν τοῦ σκοποῦ, τῆς πλήρους φημί καὶ ὀρθῆς ἐξελληνίσσεως τῶν τε Ῥωμαϊκῶν καὶ τῶν ἄλλων βαρβαρικῶν ὀνομάτων, τῶν ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς συγγραμμάσιν ἀπαντῶντων, ἄλλην τινὰ οἶον διωτίνην ἐνεθυμήθην τῇ λεξικῇ τούτῳ προσθεῖναι, ἣν ἡ ἀγγελία οὐ προεδεδήλωκε. Τὰ γὰρ νεώτερα τῶν γεωγραφικῶν ὀνομάτων πολλοῖς τῶν παλαιῶν προσέθηκα, ὅσα δηλαδὴ παρέφθαρτο ἢ πλείον ἢ ἑλάττων, οὐκ ἄχρηστον τοῦτ' ὅλως ὑπολαβὼν. Εἰ δὲ μὴ ἐν πάσι τοῦτο ἐποίησα, αἴτιον ἦν τὸ ἀμφισβήτησιν ὑπάρχειν περὶ τῆς θέσεως, ἢ τὸ ὅλως μετεπλάχεναι τὴν κλῆσιν καὶ τῆς παλαιᾶς μὴδὲ ἐν στοιχείῳ διασώζειν, ἢ τέλος τὸ κατὰ ταῦτά νῦν τε καὶ πάλαι γράφεσθαι καὶ προφέρεσθαι τοῦνομα.

Νῦν δέ με ὁ λόγος ἄγει ἐπὶ τὰς διασκευὰς ἐκείνας, αἷς ἐπεβαλόμεν ἐν τῇ δὲ τῇ ἐκδόσει, ἀτεχνῶς παρὰ τὰ νενομισμένα ἐν τοῖς ἐπιτόμοις τῶν λεξικῶν δεῖ γὰρ τοῦτο ὁμολογεῖν· δι' ἣν δ' αἰτίαν τοῦτ' ἐτόλμησα, αὐτίκα ἔρω. Εἰσὶ μὲν οὖν αὗται αἱ διὰ πάσης τῆς βιβλίου διήκουσαι διασκευαὶ αἱ ἐξῆς· α'. αἱ ἅπαξ εἰρημέναι λέξεις ἦτοι τὰ ἅπαξ λεγόμενα (ὡν ὁ ἀριθμὸς λεγεῶν) ἀσπερίσκι διεκρίθησαν τῶν λοιπῶν. β'. ταῖς σπανίαις ἢ μάλλον σπανιωτάταις τῶν λέξεων σημείωσις προσετέθη τοῦτ' αὐτὸ δηλοῦσα, ὅτι σπανιώταται. γ'. τὰ ὀλιγόπτωτα ἢ μονόπτωτα τῶν ὀνομάτων (ἔστι δὲ πολλὰ τοιαῦτα) σημειώσιν καὶ ταῦτα προσεδέξαντο τοῦτ' αὐτὸ δηλοῦσαν. δ'. ὅσαι ἰδιαι ἐνός τινος τῶν συγγραφέων εὐρηνται οὔσαι λέξεις, ἐν χρήσει δὲ παρ' αὐτῷ εἴτε πλεονάκεις εἴτε ὀλιγάκεις, ταύταις τοῦνομα τοῦ συγγραφέως ὑποσημειῶνται. ε'. αἱ τοῦ μεταγενεστέρου Λατινισμοῦ ἦτοι αἱ ἀπὸ τοῦ δ'. μ. Χ. αἰῶνος καὶ ἐξῆς ἀναφανέσαι λέξεις δεδῶλκονται πανταχοῦ τοιαῦται οὔσαι. ς'. αἱ παρὰ μόνους τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς πατέρας ἢ καὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς γραφαῖς, μάλιστα δ' ἐν τῇ λεγομένῃ Κοινῇ (Vulgata) μεταφράσει τῆς Παλαιᾶς ἀναγινωσκόμεναι, ἐνὶ λόγῳ αἱ ἐκκλησιαστικαὶ λέξεις, σαυριδίῳ σημειωθεῖσαι τὴν οἰκίαν καταγωγὴν σημείω αὐταῖς ἐμπρόποντι διεδήλωσαν. Ταῦτα πάντα ἐκ τοῦ λεξικοῦ τοῦ Freund μετενήνεκται, ἔνθα ἐγὼ τὴν διάκρισιν ταύτην τῶν λέξεων ἰδὼν, ἡγάσθην τε λίαν, καὶ περὶ τοῦ ὠφελίμου αὐτῆς ἰσχυρῶς ἐπέισθην ἅμα τῷ ἀναγκῶναι τὰ τοῦ σοφοῦ ἐκείνου ἀνδρὸς προλεγόμενα· καὶ μοι ἐφεξῆς οὐδὲν ἦν προὔργιαίτερον τοῦ τὸν τρόπον ἐκεῖνον εἰς τι τῶν παρ' ἡμῖν ἐν χρήσει λεξικῶν μετενεγκεῖν, ὃ δὴ καὶ ἐπεχείρησα ἐν τῇ δὲ τῇ ἐκδόσει, ἄλλως τε τοῦ πράγματος, σὺν μέτρῳ τινὶ τελουμένου, οὐδὲ πολλὴν τὸν χρόνον δοκαίντως καταλήψεσθαι.

ῥάδιον δὲ πεισθῆναι, ὡς ἐγῶμαι, καὶ πάντα τινά, ὅτι πολὺ τὸ χρήσιμον ἐν τῇ μεθόδῳ ταύτῃ, τῇδε σκεπτόμενον* ὅσα τῶν λεξικῶν πολλὰ συγγραφέων καὶ ποικίλα ὀνόματα ταῖς λέξεσι προσεπιφορεῖ, οὐδὲν δῆπου ἀκριβές ἢ ἐθέσιον δίδαγμα παρέχεται, τοῦτο ποιοῦντα. Πῶς γὰρ ἂν εἰδείη ὁ τοῦτοῖς ἐμμελετῶν, εἰ παρὰ μόνοις δὴ τοῖς ἐγγεγραμμένοις συγγραφεῦσι καὶ μὴ καὶ παρ' ἄλλοις ἢ λέξεις τυγχάνοι οὐσα ἐν χρήσει; ἔχει γὰρ ὑποθέσθαι, ὡς ὁ λεξικογράφος ἀρκεσθεὶς τισι τῶν ὀνομάτων, τὰ λοιπὰ χαίρειν εἶλασεν· ὅπου δ', ὡς παρὰ τῷ Freundl, ὑπόθεσις τοιαύτη οὐκ ἐγγχωρεῖ, ἐπιτηδευσαμένου τοῦ λεξικογράφου ἀφελεῖν τὸ ἀμφίβολον ἐπιπανωτάτῃ ὄντως ζητήσῃ καὶ ἐργασίᾳ, ἐκεῖ δίδαγμα' ἀσφαλὲς προσγίγνεται τῷ φιλομαθεῖ, ἀνασκοπούμενῳ ἐκ τούτου πολλὰ καὶ ποικίλα, τὴν τε φύσιν δῆλα δὴ τῆς λέξεως καὶ τοὺς χρόνους καθ' οὓς εὐημέρησε, καὶ μὴν καὶ τοὺς τύπους, οἷς ἔχαίρον τινες τῶν συγγραφέων ἰδιορρύθμως διανοοῦμενοί τε καὶ γράφοντες καὶ ἕτερα τοιαῦτα· ἀπλῶς τ' εἰπεῖν ἱστορίαν τινά τῆς γλώσσης ὅλης καὶ τῶν ἐννοιῶν αὐτῆς συγκροτῆσαι ἄλλως μὲν οὐκ εὐχερές, ταύτῃ δὲ χρώμενον τῇ μεθόδῳ, ἣτις γεννητικὴ καὶ ἱστορικὴ ἅμα ἤκουσε, καὶ μάλα δυνατόν. Ταῦτα μὲν τοι τὰ πλεονεκτήματα οὐκ ἂν εἰποίμι, ὡς πάντα τῇ ἡμετέρᾳ πρόσεστι βίβλῳ· οὐ γὰρ ἐνεχώρει ἀθρόαν τὴν μέθοδον μετενεγκεῖν ἐξ οὗτω παχυσίας βιβλίου εἰς οὕτως ἰσχνήν. Πολλὰ μὲν οὖν παραλείπεται μοι ἐξ ἀνάγκης, αἷον τὸ σημειοῦν, ὅτι ἡ λέξις δεῖνα ἐν τοῖς πρὸ τῶν κλασικῶν λεγομένων χρόνοις ἀκμάσασα, κατὰ ἐκλιπούσα, πάλιν αὖ ἐν ταῖς μεταγενεστάτοις χρόνοις ἀναδύσα εὐημέρησε καὶ ἕτερα τοιαῦτα. Ἀλλὰ καὶ οὕτω μετενεχθεῖσαν τὴν μέθοδον, ἀτελῶς δηλονότι, οὐκ ἀσυντελεγὴ ἡγούμαι ἔσεσθαι καὶ πρὸς μελέτας ἐμδριβεστέρας καθόλου εἰπεῖν καὶ δὴ καὶ πρὸς θεματογραφίαν ἀσφαλεστέραν, ὃ πρὸς τῶν νεανίσκων μάλιστα· ἂν εἴη, τῶν περὶ ταύτην πονούντων. Ὅταν γὰρ τις τούτων, φέρ' εἰπεῖν ἐν Ἑλληνολατινικῷ λεξικῷ διττὴν ἢ τριττὴν ἀνευρὼν λατινικὴν ἑρμηνείαν Ἑλληνικῆς λέξεως, μὴ εὐθὺς ταύτην ἢ ἐκείνην ἀταλαιπωρῆτως εἰς τὴν τοῦ θέματος λάβῃ κατασκευεῖν, ἀλλ' ἀνδραμῶν εἰς τὸ ἡμέτερον τοῦτ' ἐλεξικόν, προσεπιγνῶ αὐτὴν κάλλιον, οἷα τις οὐσα τυγχάνει, ἔσται δῆπου τὸτ' αὐτῷ ὀρθοεπεῖν μᾶλλον ἢ πρότερον, φεύγοντι μὲν τὰς ἀπαξ εἰρημένας (καὶ περ ἄλλως καλὰς, ἀλλ' ἀγέλης) ὡσαύτως δὲ καὶ τὰς τοῦ μεταγενεστέρου Λατινισμοῦ (ἐνθα μὴ πάσα ἀνάγκη) χρωμένῳ δὲ θαρράλεώτερον ταῖς λοιπαῖς, ἀσήμεσι μὲν ἐν τῷδε τῷ λεξικῷ διατελούσαις, εὐσήμεσι δ' ἄλλως ὡς τὰ πολλὰ καὶ δοκίμοις τὰ μάλιστα.

Καὶ ταῦτα μὲν δὴ οὕτως ἐχέτω. Δεῖ δὲ μ', ὡς ἔοικεν, ἀνακοινώσασθαι τοῖς ἀναγνώσταις καὶ τόδε· πῶς τοσούτων προσθηκῶν γενομένων, ὅσας ὁ λόγος φθὰς διεδήλωσεν, εἴτα ὁ τῶν σελίδων τῆς παρούσης ἐκδόσεως ἀριθμὸς οὐ μόνον οὐκ ἠῤῥώθησεν, ὡς ἔγωγ' ὤμην τὸ πρῖν, ἀλλὰ καὶ μικρῶν ἐλάσσων ἀπέβη, ὡς νῦν ὁρῶμεν. Ἄλλ' εἰκότως γε τοῦτο συμβῆναι ἐμελλε, πρῶτον μὲν ἐν ταῖς σελίσιν πλείονων στίχων συμπυκνωθέντων ἢ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκδόσει, διὰ τὴν σπάνιν δηλονότι τῶν λεγομένων διαστίχων, εἴτα δὲ πολλῆς καὶ ἄλλης χώρου οἰκονομίας προσγενομένης ἐκ τοῦ ἐξεῖσθαι μὲν πανταχόθεν τὰ hic, haec, hoc, ἀντὶ δὲ τούτων ἐγγεγράφαι τὰ α. θ. οὐ, πολλῶν δὴπου συντομώτερα ὄντα· πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἐκ τοῦ τὰ Ἑλληνικὰ ῥήματα μὴ κατ' ἀπαρέμφρατον ὡς τὰ πολλά, κατὰ δὲ τὰ α. πρόσωπον τῆς ὀριστικῆς κεῖσθαι τὰ νῦν· ἐπὶ δὲ πᾶσι ἐκ τοῦ ἀφηρῆσθαι τῆς ἐρμηνείας τὰ πλείεστα τῶν Ἑλληνικῶν ἄρθρων, ἅτε δὴ περιττά, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐν ἑτέροις λεξικοῖς εἴθισται. Ταῦτ' ἐστὶ τὰ πολλὴν τὴν εὐρυχωρίαν παρασκευάσαντα τοῖς ἐπεισηγμένοις, καὶ εἰ καλῶς ἐγὼ ἕκαστα διαριθμήσας ὑπελογισάμην, ἐπτὰ σχεδὸν τι φύλλοις τυπογραφικῶς περιεκτικωτέραν τῆς πρώτης τὴν παρούσαν ἐκδοσιν ἔχει ἂν τις λέγειν.

Ἔστι τοίνυν ἴσως ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἰδεῖν, ὅτι καὶ ὑπὲρ τὰ ἐν τῇ ἀγγελίᾳ ὑπεσχημένα τὸ βιβλίον παρέχεται, ἄλλος δ' ἂν εἴη λόγος, εἰ καὶ κατὰ τὴν τοῦ κοινοῦ προσδοκίαν ἀρκούντως ἔχει. Ἄλλο γὰρ ἄλλον μέτρον ἀνθρώπων, μάταιος τ' ἂν εἴην, εἰ τοῦμὸν μέτρον καὶ τὴν ἐμὴν κρίσιν κανόνα τοῖς ἄλλοις τιθέναι βουλευθείην. Τοσοῦτο μέντοι θαρρύντως ἂν ἀποφηνάμην, ὅτι καὶ τελειότερον ἂν ἐσταλμένον, τό γ' ἐπ' ἐμοί, ἐξεδέδοτο τὸ βιβλίον, εἰ μὴ ἡ πανταχόθεν προσπίπτουσα πολλὴ αὐτοῦ ζήτησις ἐπέιγε τὸν τε τυπογράφον καὶ αὐτόν, ὅτι τάχιστα καὶ κάλλιστα αὐτὸ συντελέσαι, ὃ δὴ καὶ ἐγένετο ἐν μηνσὶν οὐχ ὅλοις δύο καὶ ἑκοσιν.

Εἰ δὲ τι καὶ περὶ τυπογραφικῶν παροραμάτων δεῖο εἰπεῖν, ὧν ἐν τοιούτῳ μάλιστα τεύχει, ὁμμασι μαθητῶν ἀνασκήτοις προτιθεμένῃ, οὐκ ἐλάχιστον λόγον ποιεῖσθαι δίκαιον, ἀρκέτω τοῦτο βηθέν, ὅτι τῆς γε παλαιᾶς ἐκδόσεως, ἱκανῶς περὶ τοῦτο τὸ μέρος καθαρευούσης, οὐ τι πλημμελεστέρα ἢ παρούσα δοκεῖ τῶν πισστηρίων ἐξεληλυθέναι.

Ἐρῶσθε οἱ χρησόμενοι τῷ βιβλίῳ καὶ συγγνωμονικῶς διάκεισθε τῷ ποιήσαντι.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις,
μηνὸς Ἰανουαρίου λήγοντος, Ἰταῦς ρμνδ'.

Δημόσιον Κεντρικὴν Βιβλιοθήκην Βεροῦνης.

ΕΑΝ τῇ τρίτῃ ταύτῃ ἐκδόσει πολλὰ μὲν κατὰ τὸν ἄνω δηλωθέντα τρόπον προσετέθη, πολλὰ δὲ καὶ διωρθώθη· ὅποσα δὲ καὶ ὅποια, οὐ βούλομαι λέγειν, οὐδὲν γὰρ ὄφελος τῶν λόγων ὀρῶ, ὡς νῦν ἔχει παρ' ἡμῖν τὰ πράγματα, τῆς βιβλιοκρισίας τῆς κατ' ἐπιστήμην τελείως δὴ σιγησάσης. Εἰ δ' ἄλλως εἶχε τὰ ἡμέτερα, ἔλεγον ἄν, οὐδὲν ὀκνήσας, ἅ τε προσδοκῶν ἐκ τῆς τῶν ἐπαϊόντων εἴτ' ἐπινεύσεως εἴτ' ἀντιλογίας ὠφέλειάν τινα τῇ βίβλῳ ποριεῖσθαι πρὸς τὴν αὐτῆς ἐν γε τῷ ὕστερον χρόνῳ τελειωτέραν ἀπεργασίαν. Τοῦτου δ' οὐκ ὄντος, ἡ σιγὴ κράτιστον. Τοσοῦτο μόνον εἰρήσθω, ὅτι ἐν τῇ διασκευῇ τῆς δε τῆς ἐκδόσεως ἐχρησάμην καὶ τοῖς νεωτάτοις τοῦ τε Klotz καὶ τοῦ Georges Λατινογερμανικοῖς λεξικοῖς, ἔτι δὲ καὶ τῇ τοῦ μακαρίτου Ross βίβλῳ τῇ ἐπιγραφομένῃ· *Italiker und Graeken; Lateinisch ist griechisch. Zweite Bearbeitung. Halle, 1859.* Τέλος δ' ἐπιτίθημι τῷ ἐπιλόγῳ τούτῳ ἀναγράφων τὴν ῥῆσιν, ἣν ἡ ὑπὸ Οὐλερίχου ἐν ἔτει αὐμγ'. γενομένη πρώτη τοῦ λεξικοῦ ἐκδοσις ἐπὶ κεφαλῇς εἶχεν· ἔστι δὲ ἡδε·

Ex illis nos velim intelligi pingendi fingendique conditoribus; qui opera sua pudenti titulo inscripserunt, ut « Apelles faciebat » aut « Polycletus » ; tanquam inchoata semper arte et imperfecta, ut contra judiciorum varietates superesset artificii regressus ad veniam, velut emendaturo quidquid desideraretur, si non esset interceptus. Plin. H. N. praefat.

Σ. Α. Κ.

Ἐν Ἀθήναις,
μηνὸς Αὐγούστου μεσοῦντος,
ἔτους αὐξβ'.

ΘΑΤΤΟΝ ἡ ὡς ἂν τις ᾔσθη διαπραθέντων τῶν τῆς τρίτης ἐκδόσεως ἀντιτύπων καὶ τῶν τῆς Λατινίδος σπουδαστῶν οὐ μετρίως ἀπορουμένων, οἱ τῶν μακαριτῶν Κωνσταντίνου Ἀντωνιάδου καὶ Στυλιανοῦ Βλαστοῦ υἱοὶ Γεώργιος καὶ Κωνσταντῖνος, τὴν πατρίαν εὐδοκίμως μετιόντες τέχνην, παρεκάλεσάν με ἐπὶ νέας ἐκδόσεως ἐκπόνησιν· ἐγὼ δ' ἀσμένως ὑπήκουσα, ἅτε καὶ βουλόμενος τελειωτέραν ἀπεργάσασθαι τὴν βίβλον, ἥς τὸ ἀτελές οὐδεὶς μὲν τῶν παρ' ἡμῖν ποτε δημοσίᾳ κατέδειξεν, αὐτὸς δ' ἐγὼ Ικανῶς ἐδόκουν μοι συνορᾶν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου. Ἐπιχειρήσας οὖν τῇ τετάρτῃ

ταύτη ἐκδίδει πολλά μὲν τῶν τέως παραλειμμένων εἰσήγαγον, ἕτερα δ' αὖ ἡμαρτημένως ἔχειν δοκοῦντα διώρθωσα, οὐκ ἄλλη καθ' ὅλου μεθόδῳ χρησάμενος ἢ τῇ ἐν τῷ προλόγῳ τῆς Ε'. ἐκδόσεως δεδηλωμένη. Εἰ δέ που παρεξέβην, οἷον ἐν τῇ μικρῇ νῦν θαμινωτέρᾳ ἢ πρῶν παραθέσει ἀρχαίων χωρίων ἢ ἐρμηνευμάτων ἐκ τῆς ὁμιλουμένης, καὶ τοῦτου ἀσυμμετρία τις εἰς τὸ ὅλον τῆς διασκευῆς ὑπεισῆλθε, συγγινωσκέτωσάν μοι οἱ ἀναγνώσται ἐνδόντι καὶ πέρα τοῦ ἀκριβῶς μεθοδικοῦ, ὅποτε τι τῶν περιεργότερων πραγμάτων ἢ ῥημάτων ὑποσαίνοι. Οὐ γὰρ πάντως ἡ περὶ ταῦτα λίσχη ἐπὶ βλάβῃ τῶν λοιπῶν ἐπεισῆκται, πάνυ γε μικρὸν τινα τόπον ἐν τῷ ὅλῳ κατειληφύα. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ οὕτω. Βοηθήματα δέ μοι προσεγένετο τῷ ἔργῳ νέα ἢ τε ἐν ἔτει 1869 τυπωθεῖσα ἕκτη ἐκδοσις τοῦ Λεξικοῦ τοῦ Georges καὶ ἡ Γερμανιστὶ συντεταγμένη Ἑλληνικὴ ἐτυμολογία Κουρτίου, ἡ τρίς ἤδη ἐν τῇ τελευταίᾳ δεκαετηρίδι τυπωθεῖσα, ἔτι δὲ καὶ ἡ τρίτη ἐκδοσις (1863—1870) τοῦ ὑπὸ Παρὲ Λεξικοῦ τῶν κυρίων ὀνομάτων τῆς Ἑλληνικῆς. Καὶ φίλος δέ τις τῶν ἐμῶν, ὁ ἀπὸ ἐτῶν ἐν τῇ Ῥιζαρείῳ ἐνταῦθα σχολῇ τὰ Λατινικὰ διδάσκων Βασίλειος Σχινᾶς, πολλά μοι ἐν ταῖς ξυνουσίαις ἐκάστοτε ἀνακοινούμενος τῶν ἑαυτοῦ παρατηρημάτων περὶ τὰ ἡμαρτημένα ἢ ἐνδεῶς ἔχοντα ἐν τῷ Λεξικῷ, οὐ μικρὰν ὤνησε. Μάλιστα δὲ ὑπὲρ τοῦ τυπογραφικῶς καθареῦσαι τὴν ἐκδοσιν ταύτην ἐφρόντισα, βοηθοῖς δ' ἐχρησάμην πρὸς τὴν διόρθωσιν τοῖς υἱέσιν Ἀθανασίῳ καὶ Πέτρῳ. Τοσαῦτά βραχέως εἰπὼν τὸ suum cuique ἀπέδωκα, οὐδὲ τις ἄλλου μ' ἔτι πόθος καὶ εὐχὴ ἴσχει, ἢ τοὺς μὲν ἐμοὺς περὶ τὸ μέρος τοῦτο τῆς φιλολογίας πάνους μέτρειόν τιν' ἔτι χρόνον μὴ ὅλως ἀχρήστους δοῆναι τοῖς νεωτέροις τῶν φιλομαθούντων, ἑτέροισ δ' ἄνδρας οὐκ εἰς μακρὰν ἐπαναστῆναι τῇ Ἑλλάδι, ἡμῶν κρείττονας ἐργάτας ἐν τῷ τῆς παιδείας ἀγρῷ.

Σ. Α. Κ.

Ἐν Ἀθῆναις,
μηνὸς Ἰανουαρίου μεσσηντος
ἔτους αἰσγ'.

ΠΙΝΑΞ ΕΞΗΤΗΤΙΚΟΣ

ΤΩΝ ΚΑΤ' ΑΠΟΚΟΠΗΝ ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

αίτ.	αίτιατική.	ιδ.	ιδε.
ακλιτ.	ακλιτον.	ιχθ.	ιχθύς.
αμφ. γρ.	αμφίβολος γραφή.	κ. τ. τ.	καί τὰ τοιαῦτα.
ἀπαρέμφ.	ἀπαρέμφατον.	κωμ.	κωμικῶς.
ἀπροσώπ.	ἀπροσώπως.	λ. ἢ λέξ.	λέξις.
ἀ.	ἀρσενικόν.	μεταφ.	μεταφορικῶς.
ἀφαιρ.	ἀφαιρετική.	οὐ.	οὐδέτερον.
ἄχρηστ.	ἄχρηστον.	οὐδ.	οὐδετέρως.
β. ἢ βοτ.	βοτάνη.	παθητ.	παθητικῶς.
γεν.	γενική.	παροιμ.	παροιμιακῶς.
δ.	δένδρον.	πληθ.	πληθυντικῶς.
δηλ.	δηλαδὴ.	ποιητ.	ποιητικῶς.
ἐλλειπτ.	ἐλλειπτικόν.	πρβ.	παράβαλε.
ἐν.	ἐνικῶς.	πρόθ.	πρόθεσις.
ἐναρκτ.	ἐναρκτικόν.	πτ.	πτηγόν.
ἐπίρ.	ἐπίρρημα.	Σημ.	σημείωσις.
ἐπιτατ.	ἐπιτατικόν.	σημ.	σημαίνει.
ἐπιφών.	ἐπιφώνημα.	σπάν.	σπάνιον.
εὐχρηστ.	εὐχρηστον.	σύνδ.	σύνδεσμος.
ἐφετ.	ἐφετικόν.	τριτοπρ.	τριτοπρόσωπον.
ζ.	ζῶον.	ὑποκορ.	ὑποκοριστικόν.
θαμιστ.	θαμιστικόν.	ὑπον.	ὑπονέσεται.
θ.	θηλυκόν.	φ.	φυτόν.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Α. συντόμως, σημ. τὸ προσωποῦμεν Aulus, Αὔλος. ἐν ἐπιγραφαῖς ἐπιτομῶν, annos. ἐπὶ τῶν ψήφων ἐδόχλου· ἐν μὲν ταῖς ἀκκλησίαις τὸ antiquo, ἀκυρῶ, (τὸν νέον εἰσπαρόμενον νόμον καὶ ἐμμένω τοῖς παλαιοῖς)· ἐν δὲ τοῖς δικαστηρίοις τὸ absolvo, ἀπολύω (τὸν κατηγορούμενον). ὅθεν τὸ Α ἐλήθη καὶ litera salutaris, σωτήριον γράμμα. Τὰ a. d. σημ. ante diem, τὰ A. A. ἐν ἐπιγραφαῖς = Augusti duo τὰ A. A. A. = Augusti tres. τὰ δὲ A. V. C., anno urbis conditae, ἢ ab urbe condita. Τὰ III viri A. A. A. F. F., Triumviri auro argento aeri flando feriundo,

ἄ, ἐπιφών. ἀντὶ τοῦ ah.

ā, āb, abs (a πρὸ συμφώνου, ab πρὸ συμφώνου, φωνήεντος καὶ τοῦ δασείος h, abs σπαν. πρὸ τῶν o, q, t.) πρὸ. μετ' ἀραιρ. τοπικῶς· ἀπὸ τινος, παρὰ τινος, ἔκ τινος. ab Aegina Megaram versus navigare, ἀπὸ τῆς Αἰγίνης ἐπὶ Μεγάρων πλεῖν. a rege venio, παρὰ τοῦ βασιλέως ἔρχομαι. lux refulget ab aqua, τὸ φῶς ἀντιλαμβάνει ἀπὸ τοῦ ὕδατος. usque a Capitolio, ἀπὸ τοῦ Καπιτωλίου μέχρις ἐνταῦθα. procul a patria, πόρρω ἀπὸ τῆς πατρίδος. prope a Sicilia, πλησίον Σικελίας. Marathon ab Athenis abest decem millia passuum, ὁ Μαραθὼν ἀπέχει τῶν Ἀθηνῶν δέκα χιλιάδας βημάτων (ἐξῆδεκοντα σῶδια.) non a re est, οὐκ ἀπὸ σκοποῦ, οὐκ ἀλλότριόν ἐστιν, non ab nulla ratione videtur, οὐκ ἀπεικὸς δοκεῖ. a morbo liberari, ἐλευθεροῦσθαι ἀπὸ τῆς νόσου, ἀπαλλάττεσθαι τῆς νόσου. expiare aliquem a scelere, καθάριαι τινα τοῦ κακουργήματος. se ab hoste defendere, ἀμύνεσθαι τὸν ἐχθρόν. orbus a liberis, ἔρημος τέκνων. impedio aliquem

a scribendo, κολῶω τινα τοῦ γράφειν metuo ab illo, φοβοῦμαι μή τι πᾶθω ὑπ' ἐκείνου. a fundamentis, ἐκ θεμελίων. a tergo, ἐπισθεν. a fronte, κατὰ πρόσωπον. a latero, ἐκ πλαγίου. a dextera, ἐξ ἀριστερᾶς. stare ab aliquo, στήναι μετὰ τινος, συστῆναι τινι. sentire ab aliquo, φρονεῖν πᾶ τινος. Turnus ab Aricia, ὁ ἔξ Ἀρικίας (ἀπ' Ἀρικίας) Τύρνος, ὁ Ἀρικηνὸς Τύρνος. nostri illi a Platone, οἱ ἡμέτεροι ἐκεῖνοι οἱ ἀπὸ Πλάτωνος, οἱ Πλατωνικοί. 2) τίθεται ἐπ' αἰτίου, μάστιγα ἐπὶ τοῦ ἐμφύχου ποιητικοῦ αἰτίου κ. τ. τ. ὑπὸ τινος, παρὰ τινος, ab hoste interfectus est, ὑπὸ τοῦ πολέμιου ἐφονεύθη. a patre laudari, ὑπὸ τοῦ πατρὸς, παρὰ τοῦ πατρὸς ἐπαινεῖσθαι. ab hoste interit, ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἀπόλετο. ab ense mori, ἔχει ἀποθάνειν. a bestii morsus, ἢ ὑπὸ θηρίων δόξης. amicus ab amando appellatus est, ὁ φίλος· ἀπὸ τοῦ φιλεῖν ὠνομάσθη. ab aliquo disco, παρὰ τινος μάθων. ab aliquo accipere aliquid, παρὰ τινος λαμβάνειν τι. dolui ab animo, πονῶ τῇ ψυχῇ. laboro ab oculis, κάμνω τοῖς ὀφθαλμοῖς. ab ira, ὑπ' ὀργῆς. ab odio, ὑπὸ μίσους, ὑπὸ μίσους. a se, ἀπ' ἐαυτοῦ. 3) χρονικῶς· ἀπὸ τινος, ἔκ τινος, μετὰ τινα. ab hora tertia, ἀπὸ τῆς τρίτης ὥρας. a mane ad noctem, μέχρις ὅτε· ἐξ ἑωθινῶν. ab Urbe condita, ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης. inde a principio, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ἀπ' ἀρχῆς. omnes usque a Romulo, πάντες· ἐκ τῆς ἀπὸ Ῥωμύλου. a pueris, ἀπὸ παιδῶν, ἐκ παιδῶν. ordiar ab aliquo, ἔρχομαι ἀπὸ τινος. a rego secundus, ὁ μετὰ τὴν βασιλείαν δεύτερος. 4) ἐπὶ τινος. Narcissus ab epistola, Νάρκισσος

ο ἐπὶ ἁν ἐπιστολῶν, a manu, ὁ γρα-
ψῶν. servus a pedibus, δοῦλος ὁ ἀνάου-
τος. Σημ. ἡ πρόθεσις οὕτω ὑφίσταται καὶ πρὸ
ἐπιφθόρωντων, οἷον a peregre, ἐξωθεν.
Evisce δὲ (μάλιστα παρὰ ποιητῶν) καὶ χα-
ρίζεται ἀπὸ τοῦ πτωτικοῦ, οἷον damnis
dives a b ipsa suis. Τέλος ἐν τοῖς συν-
θέτοις aufero καὶ aufugio ἢ ab ἐγένετο au.

Aba, ae, ἄ, δ' Ἀβας, ἕως Ἀραβίας.

Abactor, oris, ā. (abigo) ἀπελάτης, κλέ-
πτῃς βλαπημάτων.

Abactus, ūs, ā. (abigo) ἀπελασία.

Abactus, a, um, ὅ. abigo.

Abacillus, ī, ā. ἀβάκιον, ἀβακίσκος.

Abacus, ī, ā. ὁ ἀβάξ, δηλ. ἀριθμητικός, μα-
θηματικός, μουσικὸς πινῆξ. 2) τραπέζιον
ἐπιδεικτικόν. 3) ἡ ἐπὶ τοῦ κίονος τετραγώ-
νος πλάξ. 4) abaci parietum, πλινθίδες
τοίχων. 5) πινάκιον, παροψίς.

Ab-mistū, avi, atum, are, βελῶ, εὐ-
θηνῶ.

Abagmentum, ī, ō. ἐκβάσιον, ἀμβλωρί-
διον.

Ab-āliēnatio, ōnis, ō. ἀπαλλοτριώσις.

Ab-āliēno, avi, atum, are, aliquid, ἀπαλ-
λοτριῶ τι. aliquid ab aliquo, τινὲ τινας.

Ab-ambulantes, tantū tō abscedentes.

Ab-āmita, ae, ō. ἀβίτα ἀποπέπτος.

Ab-aule, πρό. ὡς inoleum, insuper κττ.
ἐκ πρό. Ἐπιγρ.

Abantēus, a, um, Ἀβάντειος Ἀβαντιάδης,
αι, ἄ, δ' Ἀβαντιάδης, υἱός, ἡ ἀπόγονος τοῦ
Ἀβαντος. Abantius, ūs, ā. ὁ Ἀβαντίας,
ἐγγόνι τοῦ Ἀβαντος. 2) ἡ Ἀβαντία, ἀρ-
χαῖον τῆς Εὐβοίας ὄνομα. Abantius, a,
um, Εὐβοιάς.

Abortae, arum, ā. ἔθνος τῆς Ἰνδίας.

Abas, antis, ā. δ' Ἀβας.

Abatos, ī, ō. ἡ Ἀβάτος, ἱερὰ νῆος τοῦ
Ἄπολλον.

Ab-āvia, ae, ō. ἐπιτήρη

Ab-āvacellus, ī, ā. τοῦ προσώπου ἡ τῆς
προσώμου ἀβύδος.

Ab-āvus, ī, ā. ἀβόπαππος, καὶ γυνικώτερον
πρόπαππος.

Abba, ae, ō. Ἀββα, πόλις Λιβύης.

Abbas, ātis, ā. ἀββάς, κοινὸν ἀρχιερέως, ἀρ-
χιμανδρίτης.

Abbasim, au, ō. κοινόν.

Abbasia, ae, ō. ἡ ἀρχιμανδρίτης.

Abbasus, ī, ō. πόλις τῆς μεγάλης Θουρίας.

Abbrivio, arum, (ad brevitas) βραχύνω, ἐπι-
τίμω.

Abscido, tantū ἀντὶ τοῦ abscido.

Abdera, ae, ō. ἢ Abdera, orum, ō. τὰ
Ἀβέρρα, πόλις τῆς Θράκης, ἥς οἱ κάτοι-
χοι εἰς ἀβέρρα καλεῖται ἔκουν. Ὁὖν πα-
ροῦν. Abderae, ἢ τὰς Ἀβέρρας.

κρατεῖ 2) πόλις Ἰσπανίας, τὰ Ἀβέρρα καὶ
ἡ Ἀβέρρα, παννὸν Adra.

Abdūrita, ae, Abderites, ae, ā. δ' Ἀβδη-
ρίτης, Abdūritanus, ἢ Abderificus, a,
um, Ἀβδηρίτης.

abdication, ōnis, ō. (abdico) ἀποκέρυξις
π. γ. αἰ. 2) ἀπόθεσις, κατάθεσις ἀρχῆς,
abdicationē, ἐπιφ. (abdico) ἀπορατικῶς
ἀρνητικῶς.

abdicationis, tantū τῷ negativus.

abdicatrix, icis, ō. ἡ ἀποκέρυττουσα.

ab-dico, avi, atum, are, ἀπαρνοῦμαι. 2)

aliquid, ἀποκρυῶ, ἀναίρω τι. 3) aliquid,

ἀποκρυῶται τινὲς, ἀποκρύπτω, ἀλλήλων

ποιεῖται τινα. 4) se re, π. γ. magi-

stratu, παύσθαι τῆς ἀρχῆς, ἀποτίσθαι

τὴν ἀρχήν, ἀποκρυῖται τὴν ἀρχήν. Σημ.

abdicatione magistratu, παυσάμενος τῆς
ἐργῆς.

ab-dico, xi, ctum, ere, ἀποδοκιμάζω. 2)

ἀποκρίνω, ἀπαρνοῦμαι.

abdicte, ἐπιφ. (abdo) κεκρυμμένως, κρύφα.

abditivus, a, um, κεκρυμμένος.

abditus, ūs, abdo.

ab-do, didi, ditum, ere, ἐκποδῶν ποιοῦ-

μαι, κρύπτω, ἀποκρύπτω. se abdero in

locum, ἀποχωρεῖν, ἀποκρύπτω εἰς τόπον.

ποιεῖ. lateri abdidit onsem, τῇ πλευρᾷ

ἐκρυψε τὸ ἕλκος, τὴν πλευρὰν διέτρωσε τῷ

ἕλκει. abditus, a, um, ἀποκεκρυμμένος,

ἀποκρυφός, κρυπτός.

abdomen, ōnis, ō. (συγγεν. τῷ adeps καὶ

τῷ θυμῷ) λατρία, ὑπογάστριον. μεταφ.

natus abdomini suo, χαρίζομαι τῇ γα-

στρί, τῇ ἔμπνευσί. 2) τὰ αἰσθῆτα τοῦ ἀνδρός.

ab-dūco, xi, ctum, ere, aliquid, ἀνάγω

τινὰ, in latinitas, εἰς τὰ λατομεῖα. ab-

ducta Neroni uxor, ἀπήχθη τῷ Νέρωνι

ἡ γυνή. animam a sollicitudine abdu-

cere, τὴν διάνοιαν ἀφαιρῶναι τῆς φροντί-

δος. abduci a studio negotiis, ἀποτρέ-

πεσθαι, κωλύσθαι τῆς σπουδῆς ὅπῃ τὸν

ἐργασίαν. a conjecturis abducere divi-

nationem, τὸν εἰκασίαν χωρίζειν τὴν μαν-

τικὴν. clavem abducere, ἐξελκεσθαι τὴν

κλῆν.

abducere, ōnis, ō. ἀπαγωγή.

abductus, ūs, abduco.

abecedarius, a, um, τοῦ ἀλφαβήτου, ἀλφα-

βητικός, abecedaria, ae, ō. ἡ στοιχειώ-

δης διδασκαλία. abecedarium, ī, ō. ἡ

ἀλφάβητος, τὸ ἀλφάβητον. abecedarius,

ī, ā. μαθητὴς τῶν πρώτων στοιχείων

Abella, ae, καὶ Abellae, arum, ō. Ἀβέλλα

πόλις Καμπανίας, ἡ ταυὴν Avella vetusta.

Abellanus, Ἀβελλάνος. Abellana nux,

καὶ Ἀβέλλα Abellana, ae, ō. ἡ Ποντικὴ

καρπὸς καὶ ἡ καρπὸς τῆς τοῦ Αποκέρυφου,

Abellinum, ι, ου. Ἀβελλινόν, πόλις τῶν Ἰρριανῶν ἐν τῇ Σαυνιτίδι· ἡ τῶν Abellino.
 ab-eo, īvi, ēsti ii, itum, ire, ēperi, abire. χοραί, ἀπαλλάττομαι. abire magistratu, ἀφαιρεῖσθαι ἐκ τῆς ἀρχῆς, παύσθαι τῆς ἀρχῆς. abire e vita, ἀφαιρεῖσθαι, ταπεινῶ. abire annua, παρελθεῖν ὁ ἐνιαυτός. o medio abire, ἐκποδὴν γενέσθαι. nauis abire, ἡ ναυσιὰ ἀφανισθῆναι, ἀπαυδατο. abire ab iure, παραβαίνειν τὸ δίκαιον. abi, α) ἐπὶ καλῶν· εὖ ἔχει, εἰεν. β) ἐπὶ κακοῦ· ἀπαγε, φθείρου! abi in malam rem! ἀπαγε εἰς καράκας! γ) in aliquid, ἐπιποραί, μεταβάλλομαι εἰς τι. E in Ubili, τὸ E εἰς OY ἐπερῶ. oppidum in villam abiit, ἡ πόλις μετέβηκεν (μεταστάλη) εἰς κώμην. γ) ἀποβαίνει. non prope ista sic abire, εὐδαιμον ταυτὰ οὕτως ἀποβαίνει. 4) ἐπὶ δημοπρασίας· res a me abiit, οὐ λαμβάνω τὸ πρῆγμα.—Φράσεις· non longo abieris (= μὴν πᾶς μακρὰ)· αὐτίκα!
 Abēonia, ae, θ. (abire) θεά, ἡ ἀποδημεῖν μέλλοντες γόχοντο.
 ab-equito, are, ἀποτρέχω ἐπ' ἵππου. (ἐμφ. γρ.)
 aberratio, ionis, ἡ, κρίσις.
 ab-erro, avi, atum, are, ἀναμαρτάνω, ἀποπλανῶμαι τῆς ἀποθέσεως, πῆρῳ γίνουμαι τοῦ προκειμένου. a regula, ἐκτρέπομαι τοῦ κανόνος. 2) aberro a miseria, ἀποκλάττομαι πᾶς τῆς ταλαιπωρίας, ἐκπλανῶμαι τῶν πόνων.
 abfore, abforem, abfuturus, fū. absum, abhomet (ἐμφ. γρ.) ταυτὸ τὸ hiemat.
 ab-hinc, ἐπὶ β. ἐπὶ παρελθόντων· ἦδη πρό, πρό, abhinc annos ēsti annis novem, πρό ἑνέα ἔτων, ἕνατον ἔτος ταυτὶ 2) ἐπὶ μέλλοντος· ἦδη, ἀπὸ ταυτέ. 3) ἐντὶ τοῦ hinc, ἐντεῦθεν.
 ab-horreo, ūi, ēre, ab aliqua re, ὄντο καὶ aliquid ἢ aliquem, ἀποτρέφωμαι, μετατρέφωμαι, διαχερσίζω τι. anulus abhorrei a nuptiis, ὁ νοῦς ἀποστρέφεται τὴν γάμον. abhorreo a scribendo, διαχερσίζω τὸ γράφειν. 1) ἀπὶ τὴν τινός εἰμι, διατρέγω τινός. 2) ἀποστρέφωμαι abhorrei, πῆρῳ τῆς ἀποθέσεως ἐστίν. temeritas non procul ab insania abhorrei, ἡ προπέτεια οὐ πρὸς τῆς παραφροσύνης διατρέφει. abhorrens, διαφρορῶς, ἀναρμωστός, ἀπεικός.
 abhorresco, ταυτὸ τῷ horresco.
 abhorride, ἐπὶ β. ἀναρμόστως, σκληρῶς.
 abhognus, a ubi, ἐλάτινος.
 abiens, euntis, μετοχή τοῦ abeo.
 abies, lēti, θ. (abeo) ἡ ἐλάτη ἐκ τοῦ ἐλάου. ἐλάτη ποιητ. ἐλατίνη ναῦς, ἐλατίνον ἄρτυ, ἐλάτινον πυλῶν, (ἀπιστολή.)
 Παρὰ ποιηταῖς εὐρητὰ τριτοβάθμια ἔχοντα

καὶ ἀβήσις, τετρασάββατον ἢ ἀβήσις
 abiciarius, ii, ā. (abire) τροχαιοποιεῖς.
 abiga, eo, θ. (abigo) ἡ χαρμαίτης, βοτ. διαμελῶσκατος τὸ ἔμβριον.
 abigator, oris, ταυτὸ τῷ abigens.
 abigatus, ūs, ā. ἀπελασία, κλοπὴ βοσκμαίων.
 abigens, i, ā. (abigo) ἀπελάτης, κλέπτης κτηνῶν.
 abigo, ūi, actum, ēre, (ab-ago) ἀπελαύνω. grexem, ἀπάγω ἀγέλην. uxorem, ἀποπάρω τὴν γυναῖκα. parium, ἀποφείρω τὸ ἔμβριον. abacti oculi, καὶ οἱ ἀφαιρέται.
 Abi, orum, ā. Ἀβιοί, λαοὶ ἐν τῷ Ἰνδοῦ.
 abito, ionis, θ. (abito) ἀποχώρησις, ἀπέλευσις.
 Abito, are, (bitio) ἀποχωρῶ, ἀπερχομαι.
 abitus, ūs, ā. ἀποχώρησις, ἀπέλευσις. 2) ἵστος.
 abieci, ēpi. (abieci) εὐδαιμον, ταπεινός.
 abiecius natus, ἀγενέστερος.
 ab eito, ionis, θ. (abieci) ἀποβολή, αὐτομὴ, ἀδυναμία.
 abieci, ūs, abieci.
 abicio, ūi, actum, ēre, (ab-jacio) ἀποβάλλω, ἀπορρίπτω, scutum, ῥίπτω τὴν ἀσπίδα. se ad pedes alieius, προσπίπτειν τοῖς πόδεσσι τινος. memoriam benevolentiam abieci, τὴν μνήμην τῶν εὐεργεσιῶν ἀπέβαλον. abiecius agros, ἀποβάλλω τοὺς ἀγρούς, ταυτὰ εὐ πᾶν ἔλκων πολλὰ τοὺς ἀγρούς. verum abieciro, ἀποβάλλω λέγειν πὸν σίχων. abieciamus ista, ταυτὰ ἔβαμεν. 2) ταπεινός. auctoritatem alieius, ταπεινῶς τὸ ἀξιωματικόν. se abieciro, ταπεινοῦσθαι, κατεσχόνην ταυτὸν. abiecius, a, um, ἀπερριμμένος, εὐδαιμον, ταπεινός, εὐδαιμον.
 ab-judico, ūi, atum, are, aliquid ab alio quo ēsti aliquid alieui, ἀποκρίνω τινός τι. ab iudicatum abieciro, ταυτὸν ἀποκρίνω τῆς ἐλευθερίας. abjudicāi Alexandriam a Romanis, κρίνω τὴν Ἀλεξάνδρειαν τοῖς Ῥωμαίοις ἀρκαμέναν.
 ab-jugo, are, ἀποκλίνωμαι, ἀποχωρῶ.
 ab-jungo, ūi, actum, ēre, ἀποκλίνωμαι, χωρίζω. me a re, χωρίζομαι τινός, ἀφίημι τι.
 abjūctio, ionis, θ. ἀπόμνησις, ἐξωμνήσις.
 abjūctor, oris, ā. ἐξωμνήτης.
 abjargo, ūi, atum, are, alieui rem, δι' ἔργου· ἀπορροβῶμαι τινός τι, ἀποκρίνω τινός τι.
 ab-jūro, ūi, atum, are, aliquid, ἀποφύνομαι, ὑστέρας ἐρροβῶμαι τι.
 ablaqueatio, onis, θ. ἀπομάκρυνσις.
 ab-lacio, are, ἀπομακρύνω.
 ablaqueatio, ūi, actum, are, ἀπομακρύνω.

ἀβλ. ἡ περὶ τὴν ῥίζαν τοῦ δένδρου.
 aquare, are, γυρεύω, περισκέπτω δένδρον.
 ablātio, iōnis, ὁ. (aufero) ἀφαιρέσις.
 ablativus, ὄπον. casus, (aufero) ἀφαιρέ-
 τικὴ πτώσις.
 ablatior, oris, ἀ. (aufero) ἀφαιρέτης.
 ablatus, ἴδ. aufero.
 ablegatio, iōnis, ὁ. ἀποπέμφσις. 2) ἐξορι-
 σμός.
 ablegmina, um, οὗ. τὰ ἀπὸ λεικτα σφαγίου.
 ablego, avi, atum, are, (ab-legare) ἀπο-
 πέμπω, ἀποστέλλω.
 abligurio εἰτε abligurio, iui, itum, ire,
 ἀπολείγω, ἀπολείπτω. patria bona, κατα-
 λαφύσσω, καταλείψω τὴν πατρίαν οὐσίαν.
 abliguritus, iōnis, ὁ. λαφυράς.
 abliguritor, oris, ἀ. λαφυράκης, ἄσπυτος.
 ab-lūco, avi, atum, are, ἀπομυθεῖω, ἐκ-
 μυθεῖω.
 ab-ludo, si, sum, ūre, ἀπιδῶ, ἀπείκω.
 abluo, lūi, lūtum, ūre, (ἐκ τοῦ ab καὶ
 luo ἀντὶ τοῦ lavo) ἀπολούω, ἀπονίπτω,
 ἀποκλύζω, solum, ὀλλύνομαι τὴν βίαν. um-
 bras, ἀποδύω τὴν οἰκίαν (πρὸς προσάγω).
 ablutio, iōnis, ὁ. (abluo) ἀπόλουσις, ἀπό-
 κλυσις.
 ablutior, oris, ἀ. ὁ ἀπολούων.
 ablutus, ἴδ. abluo.
 abluvium, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ diluvium.
 ab-matertia, ae, ὁ. ἀδελφῆ τῆς ἐπιστήτης.
 ab-nāto, are, ἀπονήσσω, ἀποκολύμω.
 abnegatio, iōnis, ὁ. (abnego) ἀπέρησις.
 abnegativum adverbium, ἀρνητικὸν ἐπίρ-
 ρημα.
 abnegator, oris, ἀ. ἀπερνητής.
 ab-nego, avi, atum, are, ἀπαρνοῦμαι. ali-
 cui rem, ἀναινεῖν τινὶ τι. nec (sō)
 comitem abnegat, οὕτως ἀπαρνεῖται ἀπα-
 ρτὸς εὐνοίας.
 abnoscere, are, ἀ. ἐγγινώσκω ἐγγίνω, τέταρ-
 τος ἀπόγονος.
 abnopsis, is, ὁ. ἐγγίνω ἐγγίνω.
 Abnoba, ae, ἀ. ἑρως Ἑρμανίας ἑνὸς αἰ-
 γυαίου τοῦ Ἀκινούσιου, παρὰ Ἡτολ. τὰ Ἀβνοβα.
 abnotare, are, (ab καὶ nota) ἀπονοταρεῖω,
 ἀποκρίτω.
 abnodo, are, (ab-nodus) κλαδεῖω. ἴδ. nodus.
 abnormis, e, (ab καὶ norma) ἑκτρομος, ἀ-
 τοδίζαντος, οὗ μεταβλητῶς τοῦ τῶν ἄλλων
 κανόνα.
 ab-nūmero, are, ἀπαριθμῶ.
 abnūto, ūi, ūtum εἰτε ātum, ūre, (ἐκ τοῦ
 ab καὶ τοῦ ἀρχαϊκοῦ nūto) aliquid ἢ esse
 aliquid, ἀπονεύω, ἀνεύνω, ἀπέρημι, ἀρ-
 νεύωμι τι ἢ μὴ εἶναι τι. nihil abnuit
 voluntas tua studio meo, οὐδὲν ἀναινεῖ
 ἢ πρὸς θέλω τῇ ἐμῇ ἐπιθυμίᾳ. Imperium
 abnūto, οὐ δέχομαι τὴν ἐστρατηγίαν. Ir-

eus abnuit impetus, ὁ τόπος οὗ προσδ-
 χεται ἐρῶντος, aeternam sibi naturam
 abnuit esse, ἀρνεῖται μὴ εἶναι αὐτῷ αἰω-
 νίαν φύσιν. abnuitur ita fuisse, οὐ φασιν
 οὕτω γενέσθαι.
 abnūtivus, ταῦτ' εἰς negativus.
 abnūto, avi, atum, are, (θαμνίσω, abnūto.)
 ἀνανεύω, ἀνεύνω, νεύωμι ἀπαγορεύω.
 abnūtiatio, ūre, ταῦτ' εἰς aboleo.
 ab-olūo, ūi (ūi), ūtum, ūre, ἀφανίζω,
 καταλύω, ἀναίρω. memoriam, ἀφανίζω τὴν
 μνήμην. alicui magistratum, καταλύω
 τινὰ τῆς ἀρχῆς. aboleor, καταλύω τὸν
 βίον, ἀποθνήσκω. 2) abolere viscera, κα-
 θάρω τὰ σπλάγχνα.
 abolesco, ūvi, ūre, (ἐναρξω. τοῦ aboleo)
 ῥθινω, ἀφανίζομαι.
 abolitio, iōnis, ὁ. ἀναίρεσις, ἀνάρωσις,
 ἀφανισμός. facti, ἀμνηστία.
 abolitor, oris, ἀ. ἀναίρετης.
 abolla, ae, ὁ. (ἀβόλλη) ἀναβόλλη, περιβ-
 λαιον, εἶδος χλαμύδος.
 abominabilis, e, βδελυκτός, ἀποτρόπαιος.
 abominamentum, i, οὗ. τὸ ἀποτρόπαιον
 πρῶγμα.
 abominanter, ἐπὶ βδελυκτῶς.
 abominatio, iōnis, ὁ. βδελυγμός, ἀπο-
 τροπή.
 abomino, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ abominor.
 abominor, atus sum, ari, (ab omen) ἀ-
 ποιωνίζομαι, μισώτομαι, ἐπιύχομαι. quod
 abominor! ὦ μὴ γένοιτο! ἢ μεταχὴ abo-
 minatus εὐρεται καὶ παθητικῶς.
 abominosus, a, um, δυσάριστος.
 Aborigines, um, ἀ. (ab-origo, ab-erro,
 ἀπὸ ὅρη;) οἱ Ἀβορίγινες, οἱ ἀνέχοντες,
 ἢ οἱ ἀρχαῖοι τῆς Λατίνης κτίσεως, οἱ τῶν
 Ῥωμαίων πρόγονοι.
 ab-orior, ortus sum, iri, ὀρόμαι, ῥθινω.
 aboriscor, sel. (aborior) ῥθινω.
 abortio, iōnis, ὁ. (aborior) ἐμβλωσις, ὠ-
 μετωκία, ἑκτροσις.
 abortio, iui, itum, ire, ἐκμυθεῖω, ἀπα-
 μύω, ὠμετωκῶ.
 abortivus, ταῦτ' εἰς abortio.
 abortivus, a, um, ἐκβολιμαίος, ἑκτρομα-
 τιστός. ovium, ὡς ἐκβόλιμον, ἄσπον. 2)
 abortivum, ὄπον. medicamentum, ἐκβ-
 λιον, ἑκτροτήριον (ἐρμηκόν).
 abortio, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ abortio.
 Abortus, ūs, ἀ. (aborior) ἐξέμβλωσις, ἑκ-
 τροσις. 2) ἐξέμβλωμα, ἑκτρομα. μεταφ.
 σύγγραμμα ἀνεύθυντος, δένδρον κακο-
 φάνης. 3) ὁμοίως τῶν ἑκτρον.
 ab-pātrius, i, ἀ. ἀδελφός τοῦ ἀποπάτρου.
 ab-rādo, ūi, āsum, ūre, ἀπορίζω, ἀπορίζω.
 barbam, ἀπορίζω ἀπορίζω τὸ γένειον.
 radices, ἀπορίζω, ἀποκρίνω τὰ ῥίζαι.

- iōrius, a, um, ἀπολυτικός, ἀπαλ-
 τικός.
 solutus, fē. absolvo.
 o-solvo, vi, ūtum, ēre, aliquem re ēre
 a re, ἀπολύω, ἀπαλλάττω, ἀρρίπτω τινά
 τινοσ. 2) aliquem re ēre rei, ἀπολύω
 τινά τινος (ἐγκλήματος, αἰτίας). iudex
 absolvit iururiam eum, ὁ δικαστής
 ἀπέλυεν αὐτὸν τῶν ἀδικιῶν, (τῆς αἰτίας
 τῶν ἀδικιῶν). absolvere aliquem auspi-
 cione regni, ἀπολύω τινά τῆς ἀποφύ-
 τῆς τυραννίδος. 3) absolvere aliquid,
 ἀποτρίβω, ἐπὶ τέλος ἄγω, τελειουργῶ,
 ἀνύω τι. paucis absolvere aliquid, συν-
 τόμως διελεῖν τι. promissa absolvit, οὐ
 ψευδεται ὑποσχόμενος. absolutus, a um,
 τέλειος, ἐντελής. adjectivum absolutum,
 τὸ ἀπολυτὸν ἐπιθετόν, ὁ τοῦ ἐπιθέτου θε-
 τικός. verbum absolutum, τὸ ἐνεντίον
 τοῦ inchoativum.
 absōne, ἐπίρ. (absonus) ἀπηχῶς, διαφώνως.
 ab-sōnus, a, um, ἀπηχῆς, ἀδιαφώνως,
 ὁμοφωνος, ἀπῆχων. absōnum fidelis
 a fide, οὐκ ἀξιοπιστος, ἀτόπων σοικός.
 ab-sorbēo, hūi (psi), ptum, ēre, ἀπορ-
 βίσκω, καταπίνω, λαμβάνω.
 *absorptio ēre absorptio, iōnis, θ. κατά-
 ποσις. (ἄμρ. γρ.)
 aspellō, asporto κ.τ.λ. fē. aspellō κ.τ.λ.
 as-que, πρόθ. μετ' ἀραι. ἀνω, χωρὶς
 τινοσ. absque argumento, ἄνευ ἀποδείξεως.
 idem est versus absque paucis syllabis,
 ὁ αὐτὸς στίχος ἐστὶν ἄνευ ὀλίγων συλλα-
 βῶν. absque sententia, παρὰ γνώμην. 2)
 absque me esset, εἰ μὴ ἦν ἐγώ. absque
 te esset, nunquam ad eodem occasum
 viverem, εἰ μὴ σὺ ἦσθα, οὐδέποτε ἂν μέ-
 χρις ἡλίου δυσμῶν ἔζω. 3) ἀντὶ τοῦ οὐ
 abs.
 *abstantia, ae, θ. (abstio) ἀπόστασις, δι-
 στεμα.
 abs-tinūis, a, um, (temum=αἶμα) ἑσνός,
 οἶνου ἀπεχόμενος. μεταρ. νηφάλιος, ἐγκρα-
 τής. 2) νησις.
 abulentus, fē. abstineo.
 ab-tergeo, rei, esum, ēre, ἀπορρίπτω, ἀπο-
 τρίβω. manus sibi, ἀπορρίπτω τὰς χεῖρας.
 lacrimas abstergeo, ἀπορρίπτωμι τὰ δά-
 κρυα. μεταρ. dolorem, ἀπορρίπτωμι, ἐξα-
 λείφω τὴν λύπην. 2) abstergere romos,
 καταλῆν τὰς κόπας.
 ab-terreo, ui, itum, ēre, aliquem a re
 ēre rei, πρόθ. ἀπορρίπτω τινά τινοσ, δυσω-
 πῶ τινά. 2) alicui rem, ἀφαιρῶμαι τινά
 τι. aliquid, ἐκποδῶν ποιοῦμαι τι.
 absterkus, fē. abstergeo.
 abstīna, acis, (abstineo) ἐγκρατής.
 abstīnus, fē. abstineo.
 abstinenter, ἐπίρ. ἐγκρατῆς.
 abstinentia ae, θ. (abstineo) ἀπόχεσις,
 ἐγκράτεια. 2) νησις, ἀβρωσία.
 abstineo, ui, tantum ēre, (abs-teneo) me
 re ēre a re. ἀπέχουμαι τινοσ. manus ab
 alienis, ἀπέχουμαι τὰς χεῖρας τῶν ἄλλο-
 τῶν abstineo aliquid, ἀπέχω, κατέχω,
 κωλύω τινά. 2) οὐδέποτε: abstineo re,
 (εἶπν. alicuius rei) ἀπέχουμαι τινοσ. absti-
 net injuria, ἀπέχεται τῆς ἀδικίας. absti-
 net, ne (quin ēre quominus) scribat,
 ἀπέχεται τοῦ γράφειν. ἐνίστα καὶ μετ'
 ἵσταρεμψ. 3) ἀπέχουμαι τῆς βρώσεως, νη-
 στεύω. abstīnus, ἐγκρατής.
 *ab-sto, are, ἀπέχω, ἀφίστημι.
 *abstractio, iōnis, θ. (abstraho) ἀποκαταμάξις.
 ab-strāho, xi, ctum, ēre, aliquem ab (de,
 ex) aliquo, ἀποσπῶ, ἀφελῶμι τινά ἀπὸ
 τινοσ. a bono in pravum abstrahi, ἀπὸ
 τοῦ καλοῦ ἐπὶ τὸ φαῖλον ἀφελᾶσθαι. ab-
 strahere a sollicitudine, ἀπαλλάττειν τῆς
 μερίμνης. — abstractus, a, um, ἀφρη-
 νός.
 ab-strūdo, ūsi, ūsum, ēre, ἀπωθῶ, ἀπο-
 κρύπτω. me abstrado, ἀποκρύπτωμαι.
 abstrusus, a, um, ἀποκρυπτός, ἔσθλος.
 homo abstrusus, ἄνθρωπος κρυφίνους.
 ab-strūdo, xi, ctum, ēre, ἀποκαταμάξω,
 ἀποκρύπτω.
 abstrūdo, ἐπίρ. (abstrudo) ἀποκαταμαί-
 νω, κρυπίνω.
 abstrūsiō, iōnis, θ. ἀπόκρυψις.
 abstrusus, fē. abstrudo.
 abstūlo, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ aufero, (ἄμρ.
 γρ.)
 *abstūdo, ūsi, θ. (ab-suesco) ἀθήεια,
 (ἀπεισιμός).
 ab-sum, abfui ēre afui, ābesse, ἀπειρι,
 οὐ παρέμει. absons in Lucanis, ἀποδωρῶν
 ἐν Λουκανίᾳ. 2) ἀπειρι, ἀπέχω, διέστηκα.
 castra absunt bidui, τὸ σὺν αὐτοῖς πεδὺν ἀπέ-
 χαι δύο ἡμερῶν ἀπὸν. multum, panium
 ābesse a loco, πολύ, μικρὸν ἀπέχειν ἀπὸ
 τόπου. prope abest, ἐγγὺς ἀπέχει, ἐγγὺς
 ἐστιν. loca, quae a Brundisio propius
 absunt, οἱ τόποι, οἱ ἀπὸντες ἐγγύτερον
 τοῦ Βρεγυταίου. 3) tantum abest, ut fiat,
 τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ γενέσθαι. tantum
 abest ab officio, ut nihil magis officio
 possit esse contrarium, τοσοῦτον ἀπέχει
 τοῦ καθήκοντος, ὥστε οὐδὲν μάλλον δύνα-
 σθαι ἐναντίον εἶναι τῷ καθήκοντι. multum
 abest, ut me defendam, πολλοῦ δέω ἀπο-
 λογηθῆναι ἐπὶ ἡρώ. tantum abest, ut
 meritis lauderis, ut a plurimis vitupe-
 raris, τοσοῦτον ἀπέχει ἀξίως ἐπαινεσθαι,
 ὥστε ψέγη ὑπὸ τῶν πλείστον. 4) absum
 ab aliqua re, εἶπμι, ἀπώλεσμαι, ἀπώ-

χρηαί τινας. a nullis molestiis abesse, ἀπελλεγμένον εἶναι· πολλῶν ταλαιπωριῶν.
absum a culpa, ἀπειμι τῆς αἰτίας, ἀναι-
τίος εἰμι. abest a periculo, ἀπέχεται
τοῦ κινδύνου. b) absum ab aliquo, ἀπειμι,
διαφύω τινός. longe a pulchris abes,
πολὺ διαφέρεαι τὸν καλῶν, πολὺ ἀποδύεις
τῶν καλῶν. musica nostris moribus abest
a principis persona, ἡ μουσικὴ κατὰ τὰ
ἡμέτερα ἢ ἢ ἄλλοις ἔχει πρὸς τὸ πρό-
σωπον τοῦ ἡγεμόνος. θ) abesse aliquid,
ἀπεινᾶν τι, ἀλλεῖπειν τινί. abest historia
litteris nostris, ἔλλειπει ἡ ἱστορία τοῖς
ἡμετέροις γράμμασιν. γ) paulum esse
non multum abest, quia, ὀλίγου δεῖν.
non multum abest, quia foom, ὀλίγου
δὲν διακρίνει, παρ' ὀλίγον ἐρχομαι διακρίνει.
*absumedo, ūnis, θ. (absumo) ἀνέλωσις,
δαπάνη.

ab-sumo, mpsi, mptum ēre, ἀναλίσκω,
ἀπόλλυμι. vinum absumpsit, τὸν οἶνον
κατενόηκεν. absumptus es, ἀπόλωλας
corpus absumptum est, διαφθάρτα· τὸ
σῶμα. tempus dicendo absumo, τὸν χρό-
νον διατρέβω διαλογόμενος. aliquem ferro
absumo, ἀναλίσκω, φονεύω τινά σιδήρῳ.
veneno absumo aliquem, διασφείρω φo-
νέω τινά φαρμάκῳ. absumoro urbem,
ἀφαιρῶ τὴν πόλιν.

*absumptio, ūnis, θ. (absumo) ἀνέλωσις.
absurdus, ἐπὶ (absurdus) ἀδόκιμος, ἀλόγος.
absurditas, ātis, θ. ἀνομία, ἀλογία.
ab-surdus, a, um, δόσηχος, ἄστοχος, ἔλο-
γος, ἐξέλιπτος.

Absyrtis, idis, θ. καὶ πληθ. Absyrtides,
um, θ. αἱ Ἀψυρτίδες, νῆσοι τοῦ Ἀδρίου.
Absyrtus, i, ā. Ἀψυρτος, υἱὸς Αἰήτου. γ)
ποταμὸς Ἰλλυρίας.

ab-torqueo, τὰὐτὸ τῷ detorqueo.

Abundantior, ἐπὶ. περισσώτερος, ἐρθύνωτερος, θα-
ψιλωτερος, εὐπόρωτερος.

Abundantia, ae, θ. (abundo) πλεοναχμός,
περισσεύει, ἐρθύνει, εὐπορεῖ.

Abundatio, ūnis, θ. πλημυρία, ὑπερέλ-
χυσις.

Abundē, ἐπὶ. περισσώτερος, ἐρθύνωτερος, ἔδην,
ἄλλος. mala omnia abunde sunt, τὰ κακὰ
πάντα περισσεύει. μετὰ γεν. fraudis abun-
de est, ἀπείτης ἔστις ἐστίν. abunde glo-
rim, ἄλλος δόξης. abunde magnum, ἔστις
μέγας. abundo dictum pulo, πλεῖον τῶν
ἐκινῶν εἰρηθεῖαι σφοταί, ἔδην ἔχουσιν ἡμῖν
οἱ λόγος.

Ab-undo, avi, atum, are, ἐκκομνίζω,
ὑπερβολίζω, ὑπερεκχέωμαι, πλημυρίζω.
2) aliqua re, (σπαν. aliojuz rel) περιβ-
ρίσκει τινί, περισσεύει μοι τι, εὐπορῶ
τινός, πλεονάζω τινός. abundat divitiis,
ἐκατάληπτος (στύχης) ἡ βεδορία.

πλεῖον περιεσθὲν ἔχει, πλεῖον περιβρίσται.
abundant opibus, χρημάτων εὐποροῦσι,
χρόματα περισσεύει αὐτοῖς. abundans,
εὐπορος, περισσός.

Abundus, a, um, (abundo) ἐρθύνωτερος.
Abusio, ūnis, θ. (abutor) κατάχρησις,
(αἰτήμα φητορικόν).

Abusivus, i, ū, καταχρηστικῶς.

*Abusus, a, um, καταχρηστικῶς.

Abutor, ūnis, ā. ὁ καταχρῶμενος.

Ab-usquo, πρόθ. μετ' ἀφαιρ. συνεχῶς ἀπὸ
τινός. abusquo mane ad vesperum, ὡθὲν
μέχρις ἐσπέρας. animalia maris Oceano
abusquo putare, ἔωα τῆς θαλάσσης καὶ
ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ αὐτοῦ (μέχρις ἀπὸ τοῦ
Ὠκεανοῦ) ἔστιν.

Ab-usus, ūs, ā. κατάχρησις, δαπάνη.

Ab-utor, ūnis sum, i, re, ἐνὶ τῷ rom,
καταχρῶμαι τι, χρῶμαι τινί, καταναλίσκω
τι. 2) καταχρῶμαι τινί, παραχρῶμαι, κα-
κῶς χρῶμαι τινί. Παθητικῶς abutor, κα-
ταναλίσκομαι, κακῶς διαχειρίζομαι.
Abŷdenus, a, um, Ἀβυθύνος. Abŷdus, ēre
Abŷdus, i, ā. καὶ θ. ἡ Ἀβυθός, πόλις Ἑλ-
λησπόντου καὶ πόλις τῆς Αἰγυπτιακῆς Θη-
βαίας.

Abŷla, as, θ. ὄρος Αἰθιοπίας, μία τῶν Ἡρα-
κλείων στηλῶν, ἡ παρὰ Πτολ. Ἀβύλη
στηλή.

Abŷsus, i, θ. Ἀβυσσός. Παρὰ τοῖς Ἑκκλ. ἡ
κλίσις.

ac, τὰὐτὸ τῷ aliquo.

Academia, ae, θ. ἀκακία (τότε δένδρον καὶ ὁ
χυμὸς αὐτοῦ.)

Acadēmia, ēre Academia, ae, θ. Ἀκαδη-
μία Ἀκαδημία, γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις. 2)
Ἀκαδημία, θηλ. οἱ τοῦ Πλάτωνος διαδύοι
καὶ ἡ Ἀκαδημαϊκὴ φιλοσοφία. 3) μία τῶν
τοῦ Κεκίρωνος ἐπαύλων. Acadēmicus, a,
um, (Ἀκαδημαϊκός) Ἀκαδημαϊκός. Acadē-
mus, i, ā. Ἀκάδημος.

Acclanthis, idis, θ. ἐκκλάνθις (πρ.)

Acclanthis, i, ā. ἄκκλανθις (β).

Acclanthico mastiche, ἀκκλάνθικη μαστίχη.

Acclanthilis, idis, θ. ἀκκλάνθις (β).

Acclanthinus, a, um, ἄκκλανθινός, ἀκκλάνθης.

acanthion, i, ob. ἀκάνθιον (β).

Acanthis, idis, θ. ἀκάνθις (πρ. καὶ β).

Acanthus, i, ā. ἄκανθος (β. καὶ β).

Acanthus, i, θ. ἡ Ἀκάνθος ὡς ἡ ἀκάνθινος.

Acarnus, on, ἄκαρνος, on.

Acarnan, ānis, ā. Ἀκαρνάν. Acarnānia,

ae, θ. Ἀκαρνάνια.

Acarnō, ēre. Acarnia, ae.

Acarnus, i, ā. Ἀκαρνός.

Acatalecticis καὶ acatalectus, a; um,

ἐκατάληπτος (στύχης) ἡ βεδορία.

acatium, I, εὐ. ἄντε acatia, ac, θ. ἀκάτιον, εὐάνθητον παραιτηκὸν πλοῦσιον.

acanthomarga, ac, θ. (Κελτικὴ λέξις) εἶδος πελιδίου.

accusius, a, um, εὐαυστος.

Acca Larentia, ac, θ. Ἀκκα Λαρεντία, ἡ Ἐορῶντος τροφή. Accalia, lum, εὐ. πλεθ. ἡ ἐστὶν τῆς Ἀκκα.

*accanto, avi, atum, are, (ad-canto) προσάδω.

*accedenter, ἐπίρ. ἐγγός, πλησίον.

accedo, cessi, cessum, ere, (ad-cedo) ad ἢ in, προσχωρῶ, προσέρχομαι πρὸς τινα, πρὸς τι, εἰς τι. accedere ad aras, προσέρχομαι πρὸς βωμόν, ἐρχομαι ἐπὶ βωμόν. In senatum, προσέρχομαι, πάρεμι εἰς τὴν βουλὴν. ad bellorum pericula, πρὸς τοῖς τῶν πολέμων κινδύνοις. accedit ad rempublicam, προσέρχεται πρὸς τὴν πόλιν, πρὸς τὸ κοινόν, ἔπεται τῶν κοινῶν, εἰς τῶν κοινῶν ἐπιμελεία. Ποιητ. (ἔστι δ' ὅτε καὶ παρὰ λογιγράφοις) accedo aliquid ἀντὶ τοῦ ad aliquid, π. γ. fontes, προσέρχεται ταῖς πηγαῖς. 2) ad aliquem ἄντε alieni, ἐγγός τινός εἰμι. homines ad deos (diis) nulla re propius accedunt quam, οἱ ἄνθρωποι οὐδὲν πρᾶγματι πλησιέστερον τῶν θεῶν (θεοῖς) τοῖς θεοῖς γίνονται, ἢ. 3) alieni, ἐπέρχομαι τινι. nobis accedit incommodum, συμφορὰ ἐπέρχεται ἡμῖν. Cassio animus accedit, τῷ Κασσίου λόγος ἐγγίγνεται. 4) accedere alieni ἢ ad rem, προσχωρῶ τινι, προστίθεμαι τινι. ad virtutis summam accedere nihil potest, πρὸς τὴν ἀρετῆς σφύλον οὐ δύναται οὐδὲν προστεθεῖναι. accedere alieni εἰς ad sententiam allicuius, προσχωρεῖν, προσβλεπεῖν τινί, εἰ γνώμη τινός. 5) accedit quod, ἢ accedit, ut, πρὸς ταῦτα. ad sanctitatem accedebat otium, ut cunctis esset, πρὸς τὴν γῆρας καὶ τυχρὰς ἐνδύχων ὢν. accedit, quod patrem amo, εἰ δὲ πρὸς τοῦτοισι τὸν πατέρα ἀγαπῶ. 6) aliquem ἢ aliquid, προσβλέπω τινί ἢ πρὸς τι. hostes nos accedunt, οἱ ἐχθροὶ ἡμῖν προσέλθουσιν, ἡμῖν προσβάλλουσιν. accedere muros, προσβάλλειν τῷ τείλει, πρὸς τὸ τεῖχος.

acceleratio, ionis, θ. ἐπιταχίς, σπουδή.

accelero, avi, atum, are, (ad-celero) aliquid, ἐπιταχύνω, ταχύνω, ἐπιτάττω τι. 2) οὐδὲν ἐπιτιμῶμαι, σπουδῶ, ταχύνω, ἐπιτάττωμαι.

*accendium, I, εὐ. ἐμπρηστis.

arrendo, nol, num, ere, (ad-cando) aliquid, ἐντάττω, ἀναλαμβάνω, ἐμπιπνῶμαι. pascere, aliquem, ἐξάττω τινά, certamen, ἐξάττω σφῆρα. accendere aliquem ad

aliquid, παραρρῶν τινα ἐπὶ τι, παραρρῶναι τινά πρὸς τι.

†accendo, onis, a, παραρρῶντης. Ἄμφ. λ. accensio, noli, num, ere, παραρρῶν, προσπαρρῶν, προσκαταλέγω. — accensio, I, λ. περιττός νεοσύλλεκτος, διατελής στρατιώτης. (βλ. καὶ volo. 2) δημίσιος ὑπερήτης, κλητῆρ.

accensibilis, e, καύσιμος.

accensus, is, accendo καὶ accenseo.

*accensus, us, a, (accendo) ἐπὶ, ἐμπρηστis.

accensuendo, ac, θ. προσφθίζω.

accentor, oris, a, προσφθός.

accentus, us, a, (ad-cantus) προσφθίζω, τόνος. 2) ἤχος, φωνή. 3) αὐθήςτις.

accepto, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ accipero.

accepta, ac, θ. κληρὸς ἀγροῦ.

†acceptabilis, e, (accipio) δεκτός.

†acceptator, oris, a, δέκτης, ἀποδεχόμενος.

acceptatio, ionis, θ. (acceptum fero) ὁ ἐν τῷ βιβλίῳ καταχωρισμὸς τῆς τῶν χρητῶν διαλύσεως, ἡ ἀποχή.

acceptio, ionis, θ. (accipio) λήψις, ἀποδοχή.

*acceptio, are, (θαιιστ. τοῦ θαιιστ. accepto, ὡς τὸ cursito τοῦ curso) λαμβάνω, ἀπολαμβάνω.

accepto, avi, atum, are, (θαιιστ. τοῦ accipio) λαμβάνω, παραλαμβάνω, παραδέχομαι.

acceptor, oris, a, (accipio) ὁ ἀποδεχόμενος, συναντίτης.

acceptor, = accipiter. *Oden acceptorarius, II, a, (Ιερρακοθήρας).

*acceptorius, a, um, ληπτικός.

*acceptrix, icis, θ. δέκτρια (λήπτρια), Ἄμφ. γρ.

acceptus, is, accipio.

acceso, ac, θ. πλημύρα ἐπιδόσης.

†accessibilis, e, προσβάτος, εὐπρόσιτος.

†accessibilitas, is, θ. τὸ εὐπρόσδεον.

accessio, ionis, θ. (accedo) πρόσδεος, προσέλευσις. febris, παροξυσμός. 2) πρόστισις, ἐπίδοσις, αἰχμασία. 3) προσέλευσις, πρόσθεμα.

*accessio, avi, atum, are, (θαιιστ. τοῦ accedo) συγχεῖς προσέρχομαι, παρατίγνομαι.

accessus, us, a, πρόσδεος, πρόσλευσις, daro accessum alieni, δίδναι τινί πρόσδεον. 2) πρόσδεος, εἰσδοος. omnem accessum lustrare, πᾶσαν πρόσδεον ἐξετάζειν. 3) πλημύρα, δαχίς τῆς θαλάσσης.

Acclamus, is, Attianus.

accidens, is, accido.

accidentia, m, θ. σμπτῶσις, συμβεβηκός.

accido, cidi, ere, (ad-cado) προσπίπτω, ad genus εἰς genus alienum, παραπί-

εἰς τοὺς γόνασι τινος, ad terram, χαμαὶ πίπτει, nova res ad aures εἰς auribus accidit, νῆον πρῆγμα ἔρχεται εἰς τὴν ἀκοήν, ἀκούεται. 2) alicui, συμβαίνει, συμβαίνει τινί, accidit mihi aliquid, συμβαίνει μοί τι, si quid (humanitus) accidat, εἰ τι πάθω, εἰ τι πάθωμι, accidit huic, quod ceteris mortalibus, οὗτος ἔπαθε τὸ αὐτὸ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις, accidit ut abessent, (ἐπὶ ὅτι καὶ μετ' ἀπαρρηγ.) συνέβη αὐτοῖς ἀπύνασι, ἔτυχον ἀπύνασι, bene accidit, καλῶς ἐπείβη. Ἐν τῇ γραμματικῇ παρέπεται ὅθεν accidit, adverbio comparatio, παρῆται τῇ ἐπιβήματι σύγκριστις.—accidens, οὗ, συμβαίνει, συμβαίνει, περιπίπτει, ἐπὶ ὅτι συνερχομαι, accido, idi, isum, ere, (ad-cado) ἐπιπίπτω, ἐπιπίπτω, περιπίπτω, μεταφ. ἀναίσω, accisus, a, um, συνεσταλαγμένος, κατὰ τετραγυμένους, ἀπὸ οὗτος διακείμενος, accisus res, κακῶς ἔχοντα πράγματα, *acciso, ere, ἀργαλῶς ἀντὶ τοῦ accio, ire, accingo, nxi, nctum, ere, (ad-cingo) ἀναζώνωμι, περιζώνωμι, accingor onse, περιζώνωμαι, τὸ ζῆρος. 2) accingor εἰτε me accingo, ἐπὶ ὅτι καὶ ἀντὶ τοῦ mi, ad aliquid, ἢ alicui rei, ἀνακαταλύω, παρασκευάζωμαι πρὸς τι, εἰς τι, accinctus, a, um, παρασκευασμένος, ἐτοιμος, *accino, ere, (ad-cano) προσζῶ, accio, avi, itum, ire, (ad-cio) προσκαλῶ, μετακρίνομαι, ἐπαισίζωμαι, accipio, cepi, ceptum, ere, (ad-capio) λαμβάνω, παραλαμβάνω, accipere et dare fidem, δοῦναι καὶ λαβεῖν πίστιν, celto manus vestras measque accipite, ὅδε τὰς δεξιὰς χεῖρας καὶ τὰς ἐμὰς λάβετε, accipio donum ab aliquo, λαμβάνω δῶρον παρὰ τινος, precelamum accipimus a maioribus morem, λαμβάνω ἔθος παρὲν ἡγήσαντι παρὰ τῶν προγόνων, 2) δέχομαι, παραδέχομαι, accipio donum, δέχομαι τὸ δῶρον, nullam conditionem accipio, οὐδέ τι συνθήκην δέχομαι, accipere legem, ἀποδέχεται νόμον, 3) aliquem accipio, δέχομαι, ὑποδέχομαι, ἐνέχω τινά, indignis modis accipio aliquem, ἀναξίως δέχομαι τινά, κακῶς χρῶμαι τινί, 4) μεταφ. accipio aliquid, παραλαμβάνω, μανθάνω, ἀκούω τι, 5) ἀποδέχομαι, ἀνδέχομαι, ἐκλαμβάνω, ἐξομολογέμαι, non recto accipis, οὐκ ὀρθῶς ἀποδέχῃ, ad contumeliam omnia accipiunt, εἰς ὅθρι πάντα ἀποδέχονται, — acceptum, τὸ λῆμμα, acceptum refero, καταγράφω τὸ λῆμμα, codices accepti et expensi, βιβλία (κατάδεχ) λήμματος καὶ ἀναλώματος, acceptus, a, um, δεκτός, ἀρεστός, καλῶς δεκτός, +

accipiter, tris, ā, (accipio ?) ἰέραξ (εἰς γράμ. ἰέραξ Ἀτακτα Κοραξ, 1, σ. 243 καὶ 2, σ. 128.) μεταφ. ὁ ὄρπηξ, accipitina, as, ὁ ἰεράκιον (Hort.) *accipitro, are, κατασπαράσσω, accisus, is, accido, *accitio, ionis, ὁ, τὸ αὐτὸ τῷ accitus, ā, accitus, is, accio, accilus, us, ā, (accio) πρόσκλησις, μετὰ-παραψις, Accius, is, Attius, acclamatio, ionis, ὁ, ἐπιβόησις, ἐπιφωνήσις, εὐφημία, 2) τίθεται καὶ ἐπὶ μέμφεσθαι ἐπιβόησις, ἀντιφωνήσις, 3) ἐπιφώνημα, acclamo, avi, atum, are, (ad-clamo) αἰετοῦ, ἐπιβόη, ἐπιφωνῶ, ἐπιφωνῶ τινί, acclamant eum servatorem, ἀναθεωροῦν, ἀναγορεύουσιν αὐτὸν σωτήρα, acclaro, avi, atum, are, (ad-claro) θηλῶ, accluis, e, (acclinare) αἰετοῦ, ἐπικλινῶ, ἐπιρρίπτω πρὸς τι, acclino, avi, atum, are, (ad-clino) aliquid alicui, προσκλίνω τί τινί, so acclinare in εἰτε ad, προσκλίνωμαι, προσκλίνω τινί, acclivis, e, εἰτε acclivus, a, um, (ad-clivus) ἀνωμαλῆς, προσάντης, ἀνάντης, acclivitas, atis, ὁ, (acclivis) ἀνωμαλῆς, τὸ πρόσκλινα, εἰς αὐτὸς, acclia, as, ā, (accollo) πρόσκοιτος, πρόσκοιτος, accolia fluvius, γαίτην ποταμός, accolo, colui, cultum, ere, (ad-colo) aliquid ἢ alicui, προσκοιτῶ, προσκοιτῶ τῇ τι, accommodare, ἐπὶ ὅτι ἐξαρμολογῶ, ἐπιτηδεύω, accommodatio, ionis, ὁ, ἐξαρμολογία, ἐξαρμολογία, accommodo, avi, atum, are, (ad-commodo) aliquid alicui ἢ ad, ἐξαρμολογῶ, προσαρμολογῶ τῇ λόγον, orationem auditoribus, ἐξαρμολογῶ τὴν λόγον τοῖς ἀκροαταῖς, ἀρμόδιον τὴν λόγον τοῖς ἀκροαταῖς ποιεῖν, mi alicui, χαρίζομαι τινί, 2) προσαρμολογῶ, προστιθέμι τί τινί, vim accommodavit ad eloquentiam, τὴν διενεργητὰ προσήρμοσε, προσέθηκε τῇ εὐπειρίᾳ, me ad rem publicam accommodo, ἐπιχειρῶ τοῖς πολιτικοῖς, curam hortis accommodare, ἐπιμελεῖσθαι τῶν κήπων ποιῆσθαι, accommodatus, a, um, ὁρμολογός, ἐπιτελετής, accommodus, a, um, ποιητ. ἀντὶ τοῦ accommodatus, *accongēro, gessi, gestum, ere, (ad-congoro) ἐπιπυρρῶ, accorpro, are, (ad-corporo) προστίθημι τινί τι, προσκόλλω, accredo, didi, ditum, ere, (ad-credo) alicui aliquid, πιστεύω τινί τι, Ipsi, accreditus, are, ἀντὶ ὅτι ἐπὶ ἀποδείξει

amentum, i, οὐ. (accresco) ἐπαύξη-
 ἐπίδοσις. Ἀμφ. γρ.
 aseo, crēvi, cretum, ēre, (ad-creseo)
 αὐξάνομαι, αὐξάνομαι, προστίθεται, ἐπι-
 δοσιν λαμβάνω. 2) mihi accrescit ali-
 quid, ἐπιδοσὶς μοι μέρος κληρονομίας.
 — accretus, a, um, ἐκπερυκτός.
 *accretio, iōnis. θ. (accresco) ἐπαύξησις,
 ἐπίδοσις.
 accubitalia, ium, οὐ. ὄπον. stragula, ἀνα-
 κλιντήρια, στρώματα.
 accubātio ēst accubatio, iōnis, θ. (ac-
 cubo) κατάκλισις (ἐπὶ δείπνου).
 *accubito, are, ταῦτο τῷ accubo.
 *accubitorius, a, um, ἀνακλιντήριος, δει-
 πνητικός.
 *accubitus, i, οὐ. κατάκλιτον, κλισία.
 accubitus, ūs, ā. ταῦτ' ἐπὶ accubatio.
 accubo, ūi, ūtum, are, (ad-cubo). alicui,
 παρακλίνωμι τινι. 2) ἐπὶ δείπνου· παρα-
 κλίνωμαι, κατακλίνωμαι. accubo alicui ēst
 apud aliquem in convivio, παρακατάκει-
 μαί τινι ἐν τῷ συμπόσιῳ.
 *accubio, πλοσύν ἐπὶ ῥόημα τοῦ κωμικοῦ
 Πλάτου (κατὰ τὸ assiduo). accubio to-
 cum ero, παρακλίνωμαι σοι.
 *accudo, ēre, (ad-cudo), κόπτω προσέτι·
 (νόμισμα), προστίθεται.
 accumbo, cūbui, cūbitum, ūre, (ad-cubo)
 κατακλίνωμαι. Λέγεται μάλιστα ἐπὶ τῶν
 δειπνούντων. accumbo epulis ēst in epu-
 lis, κατακλίνωμαι ἐπὶ δείπνῳ. 2) ἀντὶ τοῦ
 accubo, κατακλίνωμαι, κατακλίνωμαι ἐν δει-
 πνῳ. Σμρ. accumbo aliquem, ἀντὶ τοῦ
 apud aliquem, παρακατάκειμαι τινι, παρα-
 κλίνης τινός εἰμι.
 accumulatio, ēst. σωρῶν.
 *accumulatio, iōnis, θ. ἐπισωρευσις.
 *accumulatio, ōris, ā. ἐπισωρευτής.
 accumulatio, avi, atum, are, (ad-cumulo)
 ἐπισωρεύω. eadem emdi, ῥέων ῥέων. 2)
 accumulare arborem, περισωρεύω, περι-
 γώνυμι δένδρον.
 accuratio, ēst. ἀκριβής, ἐπιμελής.
 accuratio, iōnis, θ. ἐπιμελής, ἀκριβεία.
 — τὸν ἄν.
 accuratus, ūs. accuro.
 accuro, avi, atum, are, (ad-curo) ἀρχαία.
 accuratus ἀντὶ accuraverō. aliquid, ἐπι-
 μελόμεθα τινος. accuratus, a, um, ἀκριβής.
 accurto, curti (πεν. cūcurri), cursum,
 ēre, (ad-curo) προσέτι, προστίθω.
 accursus, ūs, ā. (accuro) περισωρευτής.
 *accusabilis, a, (accuso) ἄξιος κατηγορίας,
 ἰσχυρήτος.
 accusatio, iōnis, θ. (accuso) ἰσχυρήσις, κα-
 τήγορις, γαστήρ.
 casus iōnis, θ. casus, ἡ εἰς τὴν κατὰ

τίαν ἢ αὐτῇ καὶ casus accusandi. Pro-
 positiones accusativae, προθέσεις αἰτια-
 τικῇ τοῦτασόμεναι.
 accusator, ōris, ā. κατηγορός, ὁ διώκων.
 2) μηνυτής.
 accusatorie, ἐπὶ. κατηγορικῶς.
 accusatorius, a, um, κατηγορικός, τοῦ κα-
 τηγόρου.
 accusatrix, iōis, θ. ἡ κατηγοροῦσα, αἰτιώμενη.
 *accusito, are, (καμίστ.) τοῦ accuso) αἰ-
 τιώμαι, κατηγορεῖ.
 accuso, avi, atum, are, (ad-causa) ali-
 quem, αἰτιώμαι τινα, κατηγορεῖ τινος.
 αἰτιώμαι τινι, αἰτιώ τινά. me accusas
 do epistolarum negligentia, μέμνημαι
 ἐγκλήσε μοι τὴν τῶν ἐπιστολῶν ἀμέλειαν.
 accusare superbiam alicuius, κατηγορεῖ
 τινος τὴν ὑπερηφάνειαν. 2) λέγεται κατ'
 ἔξοχον ἐπὶ δικῆς. accusare aliquem alicuius
 rei, κατηγορεῖ τινός τι, ἐγκλῶ τινί
 τι, διώκω τινά τινος, γράφωμαι τινά τινος.
 Miltiades proditionis accusatus est, ὁ
 Μιλτιάδης προδοσίας ἐγγράφει. aliquem in-
 ter sicarios accusare, γράφωμαι τινά δο-
 λοφρονίας. accuso aliquem aliquo crimine,
 ἐγκλῶ τινι αἰτίαν τινός. de vi, αἰτιώμαι
 τινος περὶ βίαν, capitis, διώκω τινά θανά-
 του. accusatus, ā. ὁ κατηγορηθείς, ὁ γασ-
 τῶν.
 Ace, es, θ. Ἄκε, εἶτα Πτολεμαῖς, πόλις
 Γαλιλαίας, ἡ νῦν Acre.
 *acceditor, ari, ἀκκηδίζω.
 accento, orum, οὐ. ἀκέντητα, ἄνευ στερ-
 μάτων.
 aceto, ūi, ēre, ἄξιω.
 accephalus, i, ἀκέφαλος (ἐν τῇ μετρικῇ).
 Acephali, ἀκεφαλοὶ τινες εἰ μὴ ἀναγνωρί-
 ζοντες κεφαλὴν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
 acer, ōris, οὐ. (ἀκρ., ἄκρος) ἡ σπένδαμος.
 acer, cris, ero, δριμύς. dulcibus obis acer
 et acutus miscro, τοῖς γλυκύσι εἶσις τῷ
 δριμύτι καὶ ἄκρῳ μισγόμεναι. acer nidor,
 δριμύτης κίσος, δριμύτης καπνός. aeris tibia,
 δριμύτης οὐλός. 2) μεταφ. δριμύς, πικρός,
 χαλεπός, δεινός. aeris ira, δριμύτης, δεινῆς
 ὀργῆς. acer dolor, πικρὰ λύπη. aeris hi-
 cius, χαλεπός, βαρὺς πόνος. 3) δριμύς,
 χαλεπός, δριμύτης, δεινός. acer amor,
 ὁ δεινὸς ἔρως. dominus acer, χαλεπός,
 δριμύτης κύριος. acerrimum bellum, δρι-
 μύτατος, δεινέτατος πόλεμος. 4) τίθεται
 καὶ ἐπὶ καλῶν· δριμύς, σφοδρὸς, ἄξιος. vir
 acri ingenio, ἄνευ δριμύτης τὴν ψυχῇ,
 σπουδῆς, ἐπινοητικῆς. acer miles, σφοδρὸς,
 δεινός, φορὸς στρατιώτης. acer equus,
 ἄξιος, ὁμοειδὴς ἵππος.
 Accratus, a, um, (accus) ἄγρυμνος, ἄγρυ-
 μος. Accratus, a, um, (accus) ἄγρυμνος, ἄγρυ-
 μος.

adhuc impudens, ὅν αὖτως ἀναίδης, εἰς το-
σοῦτον ἀναίδεος ἄλδον.
Adhucine, ταὐτὸ τῷ adhuc no. εἶναι;
Adiabene, αἶ, εἴτε Adiabene, εἰς, ὅ. Ἀδια-
βηνή, ἡ ποτὲρον Ἀσσυρία. Adiabenus, α,
um, Ἀδιαβηνός. Adiabenus, Ἀδιαβην-
ός, ἐπὶ θ. αὐτοκράτορες, ὡς τὰ Γερμαν-
ούς, Παρθούς κτλ.
adibilis, α, (ad-eo) προσίτερος.
adileto, ταὐτὸ τῷ adjleto.
Adigo, egi, actum, ere, (ad ago) aliquem
(aliquid) alient, εἴτε ad. arbitrum, προσέ-
γω, παρακαλῶ διακτητὴν, pecus, προσέ-
γω, προσελθὼν ποιῶν. telum adigi
non potest, βέλος οὐκ ἐξικνεῖται. enseni
pectori, εἴτε in pectus adigit, τῷ ἔρει
πλήνται τὸ στήθος. vulnus adigo, ἐμβέ-
λω πλῆγην, τραυματίζω. 2) βιάζομαι, ἀνα-
γκάζω τινά, ad mortem, εἰς θάνατον. in
insaniam, πρὸς ἄν τινά εἰς μανίαν. Adigi-
gere aliquem ad jusjurandum, εἴτε ju-
rejurando (sacramento), εἴτε in verba,
ὀρκίζω τινά, ἐφορκίζω τινά. α) οὐδέν τι
mare adigit ad locum, ἡ θάλασσα προ-
καλῆσαι τόπον, (ἐνθα ἴσως ὕπον. τὸ εἶναι).
Adimo, emi, emptum, ere, (ad-emo) ali-
cui aliquid, ἀρκεῖν τινί τι, τινός τι, ἀρ-
κεῖν τινί τι, τινός τι, τινά τι. mihi res
adempta est, ἀρκεῖν τὸ πρόσ τι. Ἀρκε-
νός εὐπορος ademptit ἀντὶ τοῦ ademerit, ἡ
adimat.
ad-implico, evi, ctum, ere, ἐκπληρῶ, ἐπικαλῶ.
Adimplatio, iūnis, ὅ. (adimpl-eo) ἀναπλή-
ρωσις. 1) temporum, τὸ πληρῶμα τοῦ
χρόνου.
Adimplor, oris, α, ἐκπληρωτής.
Ad-ingo, are, πειρασίζω.
Ad-inflo, are, ἀμυρῶ.
Ad-ing ro, are, προσεστέγω.
Ad-inquiro, ere, προσεπιστέγω.
ad-instal, ταὐτὸ τῷ instar.
ad-invento, vni, ventum, hie, προσεζήκω.
Ad-invento, iūnis, ὅ. ἐρευνῶ.
Ad-inventor, oris, α, ἐρευνήτης.
Ad-inventum, i, ὅ. ἐρευνήμα.
ad-investigo, are, προσεζητέω.
ad-invicem, ταὐτὸ τῷ invicem.
Adipalis, α, (adeps) πιμαλός.
Adipatus, α, um, (adeps) πιμαλός, πι-
μαλός. adipatum, i, ὅ. πιμαλός τι. adi-
pata oratio, ἐκποφός λόγος.
Adipiscor, deplus sum, sci, (ad-apiscor)
aliquid (sciam. aliquem) ἐξικνεῖμαι τινός,
καταπείνω τι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω τινός.
magistratum, καταπράττω, λαμβάνω ὀρ-
γάνη, τυγχάνω ἀρχῆς. Καὶ μετὰ γενικῶς
verum adipatus est, τὸν δὲ αὖτε εἰς τὴν
ἡσέην, πᾶσι. adipiscitur sapientia, κα-

ταί τις τὴν σοφίαν, ἐξικνεῖται τις τῆς σο-
φίας. adipatus, α, um, λαμβάνω, καταπείνω,
τυγχάνω, λαβὼν παθ. καταπραγχαίς, λαφθαίς.
a dīpsa t h o o, εἰδος θάματος, τὸ καὶ
ἐρυσίονητρον. Παραπράττει γράφει παρὰ
πλάττω, h. n. 24, 13.
Adiposus, i, ὅ. ἡ δειψός, γλυκύρετος. 2) αἰ-
σος ποικιλοβαλάνου.
ad tialis, α, (aditus) αἰσθητός. coena, αἰ-
σῆς, ὅν οἱ ἄρχοντες εἰς τὴν ἀρχὴν περι-
τετεῖται.
Aditto, tuis, ὅ. (adeo) προσελευσις. heredi-
tatis, τὸ εἰς κληρονομίαν ἐμβαλεῖν.
Adito, are, (θεμεσι. τοῦ adeo) συγχέω.
Aditus, α, um, ἔ. adeo.
Aditus, us, α, (adeo) πρόσδοτος, πρόσδοτος, εἰ-
σοδος. obtineo aditum regis, τῆς τοῦ βα-
σιλέως πρόσδοτος τυγχάνω, πρόσδοτος πρόσ-
τὸν βασιλέα. homo rari aditus, δυσπρόσ-
δοτος ἐνθρωπος. aditus ad causam, εἰσοδος,
προσέλευσις, (ἐν τῇ δικανικῇ λειτουργίᾳ).
ad-jacio, cui, ere, allicui εἴτε aliquid, πα-
ράκειμαι τινί. gous maris εἴτε mare ad-
jacio, ἔθως προσοικῶν τῇ θαλάσσῃ.
Adjecūlatus, α, um, ἑπικονετοβάς.
Adjecūmentum, i, ὅ. προσθήκη. ἡμῶν γρ.
adject. ο, iūnis, ὅ. πρόσθεν, προσθήκη, συ-
μπλας, τὸ ἐν τῷ μέσῳ ἐπιβλήμα τοῦ κένου,
ἡ κατὰ διττοῦτον (III, 8), ἐνταῦθα. Ἐν τῇ
ἐκτε. ἡ ἐπιπλήρης τῶν ὁρίων λέγων.
adjectivus, α, um, ἐπιθετός.
adjecto, are, (θεμεσι. τοῦ adjleto) προ-
στίθεσις.
adjectus, α, um, ἔ. adjleto.
adjectus, us, α, πρόσδοτος, προσθήκη.
adjleto, cui, jectum, ere, (ad-jacio) ali-
quid allicui, εἴτε ad, ἐπιβέλλω, ἐπιτίθημι
τινί τι. manus allicui, ἐπιβέλλω τῇ χειρὶ
τινί. 1) προσθήκη τινί τι. ad bellum lau-
dem aīe bellicae laudi ingenti gloriā,
τῷ πολέμικῳ ἐπιτίμῳ τινί τὸν τοῦ νότος βέβαιον.
3) τρέπω. animum ad novum consi-
lium, εἴτε novo consilio adjeci, ἀντὶ-
πρὸς εἰς τὴν βούλην. ad omnia oculos
adjleci, πρὸς πάντα ἀποβλέπει. adjleci
πρόθεσις.
ad-jub. α, ere, προσεπιτίτω.
adjudicatio, iūnis, ὅ. πρόσδοτος δικαστική.
ad-judico, avi, atum, are, allicui aliquid,
προσέχω, ἐπιδοκίμω τινί τι.
adjūro, ταὐτὸ τῷ adjūro, ἔ. adjūro.
ad-jūro, are, ἐπιτίθημι, ἐπιβίω.
adjumentum, i, ὅ. (adjuvo), βοηθός, ἐπι-
κόρημα, ἐπικουρία.
ad-junctio, iūnis, ὅ. (adjungo), ἐπικουρία,
βοήθεια, πρόσδοτος. Ἐν τῇ ἐκτε. συμπλοκή.
adjunctivus, α, um, (conjunctivus). Ἐν τῇ
γραμματικῇ conjunctiones adjunctivae, τὸ

τὰ συντασσόμενα ὑποτακτικῇ μόρῃ. ad-junctivus modus, ἡ ὑποτακτικὴ ἔγκλις.
 *adjunctor, ōris, ἄ. ὁ προσθεῖς (προσθέτης).
 ad-jungo, ōxi, actum, ēre, aliquid ἢ ali-quem alicui ἢ ad—, ἐπιτίθειμι τί (τινὰ) τινι, προστίθειμι τί τινι. tauros aratro. τοὺς ταύρους τῇ ἀρότρῳ. 2) προσάπτω, προστίθειμι τί τινι. aliquem mihi adjungo, προστίθειμι, ἔλκω τινά. me alicui, προστίθειμαι τινι, ἀκολουθῶ τινι. animum ad studium, τρέπομαι εἰς σπουδὴν. adjunctus, a, um, synnūmēnos, προσήκων. adjuncta, ōd, τὰ ἐπισυννημένα (ἐν τῇ ῥητορ.).
 adjūramentum, i, ōd, ἑξοστρακισμός, ἐπι-μονὸς δόκησις.
 adjūratio, iōnis, θ. ἐπωμοσία, διορκισμός.
 adjūrator, ōris, ἄ. ὁ ἐπιδόων, ἑξορκιστής.
 *adjūrātūris, a, um, ἑνοχος.
 ad-jūro, avi, atum, are, ἐπώνομι, ὅρνωμι. adjuro, id me non esse facturum, ὁμνῶ ἢ μὴν) οὐ ποιῆσειν ἐκεῖνο. per omnes tibi adjuro deos, ὅρνωμι σοι τοὺς θεοὺς πάντας. 2) προσδύνομι. 3) λιπαρῶς δέχομαι, τοὺς θεοὺς ἐπικαλούμενος. 4) ἑξορκίζω δαίμονας.
 *adjūtabilis, ō, βοηθητικός. λέξις Πλάτωνος.
 adjūto, avi, atum, are, (θαμῆς τοῦ adiuvo) aliquem, βοηθῶ τινι, συμπράττω τινι. Εὐ-ρηται καὶ μετὰ βοτάνης.
 adjutor, ari, ἀρχικῶς ἀντί τοῦ adjuto.
 adjutor, ōris, ἄ. (adjuvo) συνεργός, βοη-θός. 2) ὑπηρετής, ὑπουργός, παραστάτης. Ἐπὶ τῶν Καισάρων ἀξιώματα τινὰ εἶχε τὴν ἐπι-κλησιν ταύτην, προστιθεμένου τοῦ ἐπ' ἡ κατὰ πῶσιν γιν. ἢ ἀρ. μετὰ τῆς προσ. ab.
 adjutōrium, i, ōd. (adjuvo) βοήθεια, ἐπι-κούρεια, ὑπηρεσία.
 adjutrix, icis, θ. (adjuvo) ὑπηρετής, συμ-πράττουσα, συνεργός. legiones adjutrices, ἐπικουρικοὶ λαγεῶνες.
 adjutus, a, um, īd. adjuvo.
 *adjutus, ūs, ἄ. (adjuvo) σύμπραξις, βοήθεια.
 ad-jūvo, juxi (σπαν. juxavi) jūtum, are, aliquem, ἢ aliquid, συμπράττω, συνεργῶ, βοηθῶ, ἐπικουρῶ τινι, ὠφελῶ τινά. adjuvo te in hac re, συμπράττω σοι τοῦτο τὸ πρῶ-γμα. adjuvare preces alicuius, συμπράττω τινὶ δεομένῳ. ad colendam virtutem adju-vamur litteris, εἰς ἄκρην ἀρετῆς ὠφε-λούμεθα τοῖς γράμμασιν. hoc adjuvat ad verum probandum, τοῦτο συμβάλλει πρὸς ἀπόδεικν τοῦ ἀληθεῖος. adjuvat me con-silio, βοηθεῖ μοι βουλή. hand multum he-redem, οὐ πολλὸ τῇ κληρονομίᾳ.
 ad-labor, apaus sum, i, alicui, ἢ aliquid προσάπτω, ἐπιπίπτω, προσφέρωμαι, προ-σέλλω, προσφέρω τινί.
 ad-labori, avi, atum, are, προσπονῶ, πονῶ. λέξις Ὀρατίου.

ad-lacrīmo afts adlacrīmo, are, afts ad-lacrīmo, ari, ἐπιδακρύω.
 ad-lavosfte adlavo, avi, atum, are, ἐπιλαίω.
 ad-lambo, ere, ἐπιλάττω.
 adlapsus, īs. adlabor.
 adlapsus, ūs, ἄ. (adlabor) ῥέσσις, 2) προσ-βολή.
 ad-lātro, avi, atum, are, aliquem, προσυ-λακτῶ. (μεταφ. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τῆς θα-λάσσης κρῶτος).
 adlātus, a, um, īd. adfero.
 *ad-laudābilis, ō, ἀξιόπαινος. Ἀμφ. γρ.
 *ad-landō, are, ὑπερεπαίνω.
 *ad-lectatio, iōnis, θ. ἐπαγωγὴ, τὸ δέλεαρ.
 ad-lectio, iōnis, θ. (adlēgo) ἐπιλογὴ, τρα-τολογία, ἐκλογὴ. λέξις τοῦ μεταφ. Δετ.
 adlecto, avi, atum, are, (θαμῆς τοῦ adlacio) aliquem, ἐπάγομαι, ὀλέγω, δελιάζω τινά.
 adlector, ōris, ἄ. (adlacio) ὁ ἐπαγωγός.
 adlectus, a, um, īd. adlēgo καὶ adlacio.
 adlēgatio, iōnis, θ. (adlēgo, are) ἀποσολή, προσβολή. 2) ἐπιφορὰ, ἀναφορὰ. 3) ἀπό-κρισις βασιλική.
 adlēgātus, ūs, ἄ. (adlēgo) παραγγελία, ἀποστολή.
 ad-lēgo, vgi, ectum, ēre, aliquem, ἐπι-λάττω, ὀλέγω, προσαιρούμαι τινά.
 ad-lēgo, avi, atum, are, aliquem, ἐπι-πέμπω, ἀποστέλλω τινά. adlegati, ὁ ἀπέ-στανμένοι. 2) aliquid, προσφέρω, ἀναφέρω, ἀποφαινώ τι.
 *ad-lēnimentum, i, ōd. ἡπίασμα.
 *ad-lēvāmentum, i, ōd. ἀνακούφισμα.
 ad-lēvatio, iōnis, θ. ἀνακούφισις.
 *ad-lēvator, ōris, ἄ. ὁ ἀνυψών.
 ad-lēvo, avi, atum, are, aliquem ἢ al-iquid, ἀνακουφίζω, ἐπικουρίζω, αἶρω, ἐπαί-ρω τι, manum, ἐπαίρω τὴν χεῖρα. scutum, αἶρω τὴν ἀσπίδα. supercilia, ἀνασπῶ τὰς ὀφρῦς. μεταφ. ἀνακουφίζω, ἐπικουρίζω, πα-ραμυθεύωμαι τινά.
 adlēvo, īd. adlaevo.
 adlēcāto, ēre, ἐπάγομαι, δελιάζω.
 adlēcio, lexi, (σπαν. lēcii) lectum, ēre, (ad-lacio) ἐπάγομαι, ὀλέγω, δελιάζω.
 adlido, ai, sum, ēre, (ad-laelo) aliquem ἢ aliquid alicui ἢ ad, in aliquid, προσ-κρούω, προσήγγιμι τί τινι.
 adligatio, iōnis, θ. πρόσδεσις, ἐπίδεσις.
 adligator, ōris, ἄ. ὁ προσδύνων.
 adligatura, ōd, θ. ἐπίδεσμος.
 ad-ligo, avi, atum, are, aliquem ἢ ali-quid alicui ἢ ad, προσδέω, ἐπιδέω τινά (τί) τινι. 2) ἀναρτῶμαι τινά. beneficio adligor, ἐβεργασίε κατ' ἄρχομαι.
 ad-lino, lēvi, itum, are, ἐπιχρίω, ἐπα-λείφω. alteri vitia mea, ἐτέρῳ περιάπτω τὴν ἐμὴν κακίαν.

*adlisio, lōnis, ὁ. (adlido) ἐπικρουσις, πρόσ-
κρουσις.

adlisus, a, um, f3. adlido.

adlocutio, lōnis, ὁ. (adloquor) προσφωνή-
σις, πρόσρησις. 2) παρηγορία, παρηγορία.
3) παρακλυσίς τοῖς στρατιώταις.

adlocutus, a, um, f3. adloquor.

adloquum, i, cū. (adloquor) πρόσρησις,
παρακλυσίς. 2) παρηγορία, παρηγορία.

ad-loquor, cūsum, i, aliquem, προσ-
αγορεύω. 2) παρηγορέω, παραμυθεύω τινα.
3) παρακαλεῖσθαι τινα.

*adlubentia, ae, ὁ. (lubet) προθυμία, θέλη-
σις. Ἄμφ. γρ.

ad-lubesco, ēre, (lubet. τοῦ lubet) ali-
cui, ἔρχομαι τοῦ ἀρέσκειν, χαρίζομαι τινα.
2) ἀρέσκομαι τινα.

ad-luceo, xi, ēre, ἐπιλάμπω. (κυρίως καὶ
τροπικῶς).

ad-luctor, ari, alicui, προσπαλαίω τινα.

adlūdo, arc, ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ adludo.
ad-ludo, ūsi, ūsum, ēre, alicui ἢ ad—
προσπαίω τινί, παίζω. μεταφρ. προσπαίω
τινί, ἀντίττωμαι τι. 2) τροπικῶς προσκαλῶ
τινί, κλέβω τι. 3) aliquid, προσπύω τι.

ad-lūo, ūi, ēre, (p3. abluo) aliquid,
προσκαλῶ, κλέβω τι.

*adlūso, lōnis, ὁ. τὸ προσπαίζειν, ἢ παιδεύ-
ειν.

adlūvis, iūi, ὁ. (adluo) πρόσκλυσις, ἀνά-
χυσις. 2) πρόσχυσις, ποταμώχυστος γῆ.

adlūvis, iōnis, ὁ. (adluo) πρόσκλυσις. 2)
πρόσχυσις, πρόσχωμα, ποταμώχυστος γῆ.

*adlūvis, a, um, (adluo) προσκεχασμέ-
νος, ποταμώχυστος.

*ad-mātūro, are, ἐπιταχύνω.

admensus, a, um, f3. admetior.

*ad-mēo, are, παρίημι, προσήκμι.

ad-mētor, ensus sum, iri, ἐπιμετρῶ, προσ-
μετρῶ. Ἡ μετρογῆ εὐρήσεται καὶ παθητικῶς.

Admetus, i, ē. Ἀδμήτος.

*ad-migro, are, προσέρχομαι, προστίθεμαι.

*adminiculātor, ōris, ē. συμβουλεύς, συνεργός.

*adminicūlo, avi, atum, are, eise admi-
niculor, atus sum, ari, aliquem ἢ ali-
quid, ὑπερεῖδω, ὑποστηρίζω τινά ἢ τι. vi-
tem, χαρακὴ τὴν ἔμπροσθεν. μεταφ. ὑπερεῖδω,
βελῶ, ἐπικουρῶ τινα.

adminiculūm, i, ed. (manus) εἰρήνημα, χάραξ.
2) μεταφρ. στήριγμα, ἐπικουρία, βελήσια.

administor, tri, ē. (manus) ὑπερέτης,
ὑπουργός, συνεργός.

administria, ae, ὁ. ἡ συνεργός, ὑπερέτης.

administratio, iōnis, ὁ. ὑπερέτης. 2) διοί-
κησις, διαχείρησις, ἐπιμέλεια.

administrātivus, a, um, ὑπερετικῶς.

administrātor, ōris, ē. διοικητής.

*administrātorius, a, um, διοικητικός. ad-

ministrātorii spiritus, διοικητικὰ πνεύματα.
ad-ministro, avi, atum, are, alicui, ὑπε-
ρετῶ τινα. 2) aliquid, διοικῶ, διαχειρίζω
τι. mundum, rempublicam, bellum, τὸν
κόσμον, τὴν πολιτείαν, τὸν πόλεμον. do-
mum, rem familiarem, διοικῶ, οἰκονομῶ
τὸν οἶκον. diligenter administro aliquid,
ἐπιμελοῦμαι τινος.

ad mirabilia, e, θαυμαστός. θαυμαστός,
παράδοτος. (ὁ ὅσιος. βαθμὶς ἔχρηστος).

admirabilitas, atis, ὁ. θαυμασιότης, πᾶς
θαυμάσιος.

admirabiliter, itē, θαυμασίως, παραδό-
ξως. (μόνον ἐν τῷ θετικῷ βαθμῷ).

admiratio, iōnis, ὁ. θαυμασιότης.

admirator, ōris, ē. θαυμαστής.

ad-miror, atus sum, ari, aliquid, ἢ ali-
quem, θαυμάζω, ἔρχομαι τι (τινα). admir-
ror magnitudinem animi tui, ἔρχομαι σοῦ
τὴν μεγαλοψυχίαν. admiror aliquem in
re, θαυμάζω τινά ἐπὶ πράγματι. 2) aliquid
ἢ de re ἢ quod—, θαυμάζω τι, θαυμάζω,
ἔτι—, al—, admiror, quo pacto effu-
gerit, θαυμάζω, ὅπως (εἰς ποτὶ τρέπω)
διέφυγεν. admirati sumus, quid esset,
ἐθαυμάσαμεν, εἰ ποτὶ εἴη. admiratus, a,
um, θαυμαστός, ἔχρηστος. Παθητικῶς—lūpe
est propter venustatem vestimentorum
admirari, αἰσθρὸν ἐστὶ εἰς τὸ κάλλος τῆς
ἐσθῆτος θαυμάσασθαι, θαυμαστέον τινα εἶναι.

ad-misceo, ischi, istum (scilicet istum),
ēre, alicui rem, προσμίσγωμι τινί τι, μίγ-
νωμι τινί τι. aquae admiscetur calor,
τῷ ὕδατι μίγνυται θερμότης. — admiscere
aliquid re, μίγνυμι εἰς τινα, aqua misce-
tur calore, τὸ ὕδωρ μίγνυται θερμότητι.
se admiscere, ἀναμίσγεσθαι, admixtus, a,
um, ἐπίμικτος.

admissarius, a, um, (admitto) ὑποναυαγός,
αἰνός κ. τ. τ. ἀναβάτης, ὄψις.

admissio, iōnis, ὁ. (admitto) ἐπέδοξις,
προσπαράγῃ, προσδοξίς. 2) ὄψις. 3) κατέ-
ληξις κληρονομίας.

*admissionalis, is, ē. ὄψις. (aerius) ἐπα-
γωγὴς ζώνων.

admissivus, a, um, — admissivae aves,
αἰσίοι οἰωνοί. (συγχωροῦντες τὸ πρῆγμα).

*admissor, ōris, ē. (admitto) ὁ πρέβας τι.
admissum, i, cū. (admitto) πλημψίλημα,
ὁμάρημα.

admissura, ae, ὁ. (admitto) προσπαράγῃ
πρὸς ἔχουσι, ὄψις.

admissus, a, um, f3. admitto.

admissus, ūs, ē. (admitto) προσδοξίς,
προσπαράγῃ. 1) ὄψις.

ad-mitto, is, isum, itū, aliquem alicui
ἢ ad aliquid, in aliquid, προστίμη, παρέ-
δομι τινα πρὸς τινα, τινά εἰς τινα, aliquem

in cubiculum, παρήμι, εἰσδέχομαι τινα admittus, a, um, f3. admoneo.
 εἰς τὸν οὐλῶμενον. legatos, ἰδὲ εἰσελθόντων, παρῆμι, aliquem ad conspectum meum, παρήμι τινα εἰς τὴν δόξιν μου. admitto aliquem ad honores, ἰδὲ, παρήμι τινα πρὸς τὰς τιμὰς. admitto amicum ad me, προσεῖμαι, προσδέχομαι φίλον. admittere probationem, εἰσακούειν δίκην. 2) admitto aliquid, ἰδὲ, συγχωρῶ τι. rem admitto, συγχωρῶ τὸ πρῆμα. aves admittunt, οἱ σὺνδοὶ αἰετοὶ εἰσιν. 3) admitto equum, ἀνέμι, τὸν ἵππον, ἰδὲ τρέχειν. 4) admitto aliquid εἰς admitto aliquid in me, (ἐπὶ πονηρῶν καὶ ἀδίκων πράξεων) προσεῖμαι, πρῶτον, ποῶ τι. facinus admittere, προσεῖσθαι, πράττειν, ποιεῖν κακούργημα. injuriam in me non admitto, οὐ προσεῖμαι ἀδικίαν, οὐ γράμμαι ἀδικίαν, οὐ ποῶ ἀδικίαν. ad-mixtio, iōnis, θ. πρόσμειξις, ἐκμείξις. admixtus, a, um, f3. admisceo. admixtus, ūs, d. πρόσμειξις, ἐκμείξις. admoderate, ἀπὸ. ἐφρημοσμένως, ἐφρημῶς. ad-moderor, āri, μετριάζω, κατέχω. ad-mōdūlor, āri, συνάλω, προσάλω. admodum, ἐκπ. (ad-modus) ἐπιτεκῶς, πῶς, πᾶν, κομῶς. adollescentulus admodum, μετρίκιον κομῶς. admodum senex εἰς admodum quam saevus est, πῶς τοι ἄγροδός ἐστιν. admodum delectator, πῶς ἡδύομαι. non admodum multi, οὐ πᾶν πολλοί. admodum nihil, ὅπως οὐδὲν, 2) ἐπὶ ἀριθμητικῶν πῶς οὐδὲν. nullo admodum, χίλις πῶς οὐδὲν. 3) ἐν ἀποκρισιν πᾶν, πᾶσις, πᾶν γὰρ, πᾶσις γὰρ. admoenio, ἰδὲ, ἐπιτεκίζω, πολιτοκῶ. ad-mōllor, ūs sum, ūri, μαλακώνω. manus alicui, ἐπιβάλλω χεῖρας τῷ. ad-mōno, ūi, ūtum, ēre, aliquem aliquis ἢ de aliqua re, ἀναμνηστικῶς τινά τι. admonoor aliquid, ἀναμνηστικῶς τι. de moribus civitatis tempus admonuit, πρὶ τὸν θῶρον τῆς πολιτείας ὁ καιρὸς ἀνέμνησεν, ἀπὸ μνησεν. me admonuit, ut scriberem, παρήγγειλόν μοι γράψαι. συντάσσεται καὶ οὐκ αὐτὸν προσάπτει καὶ πρῆμα, ὡς καὶ ἀπαρτίζω καὶ ἀποστακτικῶς ἀπὸ τῆς καὶ τῇ προθέσει ad μετὰ γερουσίαν. admōntio, iōnis, θ. (admoneo) ἀνέμνησις, ἀπὸ μνησις, 2) παρήγγειλσι, νοουδῶσι. 3) ἐπιπλήξις. admōntior, ōris, d. παραινέτης, νοουδότης. 2) ὁ ἀπομνηστικῶν. *admōntiōriam, ī, οὐ. παραινέσις, νοουδότημα. *admōntitrix, tris, θ. παραινέτης, ἡ παραινέτρια. *admōntitum, ī, οὐ. (admoneo) παραινέσις, ἀπὸ μνησις.

admōntus, a, um, f3. admoneo. admōntus, ūs, d. (ad-moneo) ἀπὸ μνησις, παραινέσις. Κατ' ἀρχὴν πτωχὸν μόνον εὐχρ. ad-mōdo, mōdi, mōsum, ēre, ἐπιτάττω, περιτρώγω. admorsus, a, um, f3. admotheo. *admorsus, ūs, d. (admotheo) δολιχῶς, δολιχῶς, (τροπικῶς). *admōtio, iōnis, θ. (admoveo) προσαγωγῆ. admōtus, a, um, f3. admoveo. ad-mōveo, mōvi, mōtum, ēre, aliquid alicui ἢ ad—, προσαίνω, προσαίθεμι, προσάγω, προσάφω τι τινι. exercitum ad urbem, προσαίνω, προσαίγω τὸν στρατὸν πρὸς τὴν πόλιν. ὅστιν ἐστὶ καὶ ἀπολύτως. jam admovebat rex, ἔτι προσηγὼν ὁ βασιλεὺς. manus alicui, προσάφω χεῖρας τινι. stimulos alicui, προσάφω τινά. admoveo oscula, φίλῳ τῷ στόματι. προσάφω τὸ στόμα τῷ στόματι. aures, παραβάλλω τὰ ὠτιά. oculos ad aliquid, ἀποβάλλω πρὸς τι. mentum ad voces, προσάγω τὸν νοῦν ταῖς φωναῖς. preces admoveo, γράμμαι διατίθενται. terrorem alicui admoveo, τρέμον τιλὲ ἐμβάλλειν. ad-māgio, ī, ūro, alicui, μακάωμαι πρὸς τινα. *ad-mālico, ēre, καταφίω. admi-mūratō, iōnis, θ. ψευδομαρτυρία. ad-murmuro, āvi, ātum, āre, (ἐμρρηται καὶ ὁ ἀποδοτικὸς τύπος.) προσφύθεσθαι. ad-mūtilo, āvi, ātum, āre, ἐκμακίζω, ἀπατῶ, παρακαρῶμαι τινα. adnascor, ūs. agnascor. ad-nāto, āre, alicui, προσάφωμαι, προσάφωμαι πρὸς τι. adnātus, ūs. agnascor. ad-navigo, āre, προσπλέω. ad-necto, exūi, exum, ēre, aliquid alicui ἢ ad—, προσπλέω, προσάφω, ἐπιβάλλω, ἐπιπροσάφω τι τινι. ad-nepos (ἐρθόσκονος) ginepos) ōlis, d. υἱὸς ἀπεγγένου, διαγόνου. ἢ αὐτὸν ἔχει οὐτως. nepos, pronepos, abnepos, adnepos, trinepos, καὶ ἂν αὐτὸν νομικὰ βέβαιον καὶ αὐτὸν ἐπιγραφὰς δηλοῦσι. ad-neptis, ī, θ. θυγάτηρ ἀπεγγένου, διαγόνου. ad-nexio, iōnis, θ. ἐπιβάσις, σύνδεσμος, συσπῆξ. ad-nexus, ūs, d. ταὐτὸ τῷ adnexio. ad-nicto, āre, προσάφω, ἐπιβάλλω. *ad-nūlio, āre, (ad-nihil) ἐξουθενῶ. adnissus, a, um, adnitor. adnissus, ūs, d. (adnitor) ἐντασις. ad-nitor, nissus εἰς nixus sum, ī, alicui ἢ ad—, προσάφωμαι, ἐπιβάλλωμαι τινι. 2) μεταφ. adnitor de re, ad—, ut—, ἐντίθημαι, διατίθενται, σπουδάζω. adn-

tor ad obtinendum decus εἶς ut ob-
lineam decus, διατείνωμαι πρὸς τὸ θέαν
λαβεῖν, σπουδάζω θέαν λαβεῖν. adulator du-
ro, σπουδάζω περί τι, περί τινος, pro-
aliquo, προθυμοῦμαι ὑπὲρ τινος. Ἐνι συν-
τάσσεται καὶ τελικῶς ἀπαρμυρ.

adnixus, a, um, ἴδ. adnitor.

ad-no, are, προσηύχομαι, προσεύω.

adnotamentum, i, ὀδ. (adnōto) ἐπισημαί-
νεις, σημειώσεις. Ἄ. σπαν.

adnotatio, ionis, ὄ. (adnōto) ἐπισημαί-
νεις, σημειώσεις.

adnotatiuncula, ae, ὄ. μικρὰ σημείωσις.

adnotator, oris, ἄ. παρατηρητής. 2) ἀνα-
γγραφέας.

adnotatus, ūs, ἄ. (adnōto) σημειώσεις.

ad-nōto, avi, atum, are, aliquid, ἐπιστη-
μειῶ, σημειῶ, ἀναγράφω τι. 1) παρατηρῶ
τι. 3) haec littora pisce annoiatur, αἱ

ἀκατα αὐταὶ ἰχθύες ἐπισκοπεῖται εἶναι, ἐξέχουσιν.

ad-nūbilo, are, νέφους καλύπτω, ἐκινεῶ.

ad-oulo, avi, are, ἐξουθενῶ.

adnūmeratio, ionis, ὄ. ἀναριθμῶναι.

ad-numero, avi, atum, are, aliquid ali-
cui, προσαριθμῶ, ἀπαριθμῶ τί τινι. 2) ἐ-

περιθμῶ, προστιθεῖν τί τινι.

adnuntiatio, ionis, ὄ. προσαγγέλλω, ἀγγέλλω.

adnuntiator, oris, ἄ. ἀγγελεὺς, μηνυτής.

adnuntiatix, icis, ὄ. μηνυτρία.

ad-nuntio, avi, are, προσαγγέλλω, ἀγγέλλω.

adnuntius εἶς adnuncius, a, um, προσαγγ-
γέλλων.

adnuo, ūi, ūtum, ūre, (ἐκ τοῦ ad καὶ τοῦ
ἀρχ. nuo) aliquid, προσνεύω τινί, νεύω. 2)

aliquid aliud, κατανεύω, κατακρημνί, ὑπο-
κνησμαι τινί τι. 3) νεύματι θεῶν τι ἢ τινα.

adnuo, are, (θεμιστ τοῦ adnuo) κατανεύω.

*ad-nūtrio, ūre, ἀνατρέφω, ἐπιτρέφω.

adobriū, ūre, (ad-ob-ruo) προσεπιγάνωμι.

*adobfactus, a, um, ἐμπροσθεῖς.

ad-olco, olui (σπαν. olēvi), ultum, ūre,

aliquid, κνισῶ, θυμῶ, καίω τι. iura, θυ-
μῶ, altaria, κνισῶ τὰς θυσίας. deos,

ταῖς θυσίαις εὐχόμεναι τοὺς θεούς. viscera
laui flammis adoleo, κνισῶ, καίω τὰ

σπλάγχνα τοῦ ταύρου. hostiam totum adole-
levit, ὠλεκαύτησε τὸ ἱερεῖον. librum ado-

lere, κατακαίειν βιβλόν. 2) οὐδὲν. εὐσεβῶ.
unguenta adolent, αἱ ἀλοιφαὶ εὐσεβουσιν.

adulescens, entis, ἴδ. adolesco.

adulescentia, ae, ὄ. (adulescens) ἤβη, νεό-
της, ἀκμή τῆς ηλικίας.

*adulescentior, ari, νεανιεῦμαι.

adulescentula, ae, ὄ. νεότης.

adulescentulus, i, ἄ. νεανίσκος, μετράκιον.

adulesco, ūvi, (σπαν. ūi) ultum, ūre, ἀ-

δρύνωμαι, ἀδύναμαι, ἐπαρτένωμαι. ado-

lescens, vios, adolescantior, νεώτερος.
adulescens, entis, ἄ. καὶ ὄ. ἄ καὶ ἡ ἐν
ἡλικίᾳ, ἀρχαῖον, ἀρχαῖον, νέος, νεανί-
σκος, νεότης. (Σημ. τῆς προσηγορίας ado-
lescens ἐπὶ γένον παρὰ Ῥωμαίους καὶ οἱ

τεσσαράκοντόντες καὶ τι πρὸς.) adultus,

a, um, ἐπιδέσιν λαβῶν, ἔρως, virgo adulta,

ἀρχαία παρθένος. crinis adultus, ἀναιμένη

κίχρη. nocte adulta, τοῦ θύρος ἀρχαί-
ζοντος. adulta nocte, ὅτε τῆς νυκτός. 2)

adulesco, (ἵναρχε, τοῦ adoleo) καίωμαι,
κνισῶμαι.

*adulo, avi, atum, are, ταῖς τῷ adulo.

Adoneus, ei, ἄ. ὁ Ἀδωνεύς. 2) ὁ Ἀδ. νέος.

Adoneus, a, um, Ἀδωνεύς. Adonia,

orum, ὀδ. τὰ Ἀδωνεία, εορτὴ τοῦ Ἀδωνεύς

ἐν μηνί Ἰουλίῳ. Adon, ōnis, καὶ Adonia,

idis, ἄ. ὁ Ἀδων εἶς συνθέσει Ἀδωνεία.

Adonium, ii, ὀδ. Ἀδωνίων (ῥοτίνος). 2) Ἀδω-
νίος (ἐπίχρος).

ad-oportio, ōrii, erium, ūre, ἐπικαλύπτω,
ἐπικρύπτω.

ad-oportio, ἐπὶ ὄ. ἀποκρύπτω.

ad-ōp nor, ari, δοτίζω περί τι, νομίζω.

Adoptabilis, e, ἐπιδομητός, εὐλακτός.

Adoptatilis, e, ἐπιδομητός, εὐλακτός.

Adoptatilis, e, ἐπιδομητός, εὐλακτός.

Adoptatilis, e, ἐπιδομητός, εὐλακτός.

Adoptatilis, e, ἐπιδομητός, εὐλακτός.

Adoptatilis, e, ἐπιδομητός, εὐλακτός.

Adoptatilis, e, ἐπιδομητός, εὐλακτός.

Adoptatilis, e, ἐπιδομητός, εὐλακτός.

Adoptatilis, e, ἐπιδομητός, εὐλακτός.

Adoptatilis, e, ἐπιδομητός, εὐλακτός.

Adoptatilis, e, ἐπιδομητός, εὐλακτός.

Adoptatilis, e, ἐπιδομητός, εὐλακτός.

Adoptatilis, e, ἐπιδομητός, εὐλακτός.

Adoptatilis, e, ἐπιδομητός, εὐλακτός.

Adoptatilis, e, ἐπιδομητός, εὐλακτός.

Adoptatilis, e, ἐπιδομητός, εὐλακτός.

Adoptatilis, e, ἐπιδομητός, εὐλακτός.

ad-*orio*, ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ ad-*orio*.

ad-*rior*, adortus sum, iri, aliquem, προσέρχομαι τινι. hostem, προσέβηκα τῷ ἐχθρῷ, ὅρμῳ ἐπὶ τὸν ἐχθρόν. 2) rem, ἐπιχειρῶ τινι. facere, ποιεῖν τι. ἢ μετ. adortus εὐρεῖται καὶ παθητικῶς.

*adornāto, ἐπιβ. ἐπικκοσμημένος.

ad-*orno*, avi, atum, are, ἐκκοσμέω, παρασκευάζω, ὡς naves, facta verbis adornare, τὰς πρᾶξεις τῷ λόγῳ κοσμεῖν. Σπαν. μετ' ἀπαρεμφάτου· παρασκευάζομαι.

ad-*oro*, avi, atum, are, populum, προσάγορεύω τὸν λαόν. aliquem, ἱκετεύω τινά. aliquid, περὶ τινος. deos, προσκυνῶ τοὺς θεούς. curam priscorum, ἀγαμαι τῆς τῶν ἀρχαίων ἐπιμελείας.

adorsus, ἴδ. adordior.

adortus, ἴδ. adior.

*ad-*osculor*, atus sum, ari, φιλέω (τῷ στόματι).

*ad-*pango*, ere, προστήγνυμι, ἀνάπτω.

adpāramentum, ἰ, ὁ. παρασκευασμα.

adparāto, ἐπιβ. παρασκευασμένος.

adparāto, iōnis, ὁ. παρασκευή.

adparātor, oris, ἄ. παρασκευαστής.

†adparātrix, icis, ὁ. ἡ παρασκευάζουσα.

adparātus, a, um, ἴδ. adparo.

adparātus, ūs, ἄ. παρασκευή, κατασκευή. (ἀπορρημένος καὶ συγκεκριμένος).

adparentia, ae, ὁ. ἐμφάνεια, ἐπιφάνεια.

ad-*pareo*, ūi, itum, ere, ἀνυφαίνομαι, ἐπιφαίνομαι, προσφαινομαι. 2) φαίνομαι, πρόφανής, ὁλός αἶμα. adparet, hunc servum esse, δοῦλος ἂν φαίνεται. eum commotum esse, θῆλος ἐστὶν ἀνταρπόμενος. 3) alicui, διακονῶ, ὑπηρετῶ τινι.

*ad-*pario*, ere, προσκτώμαι.

ad-*paritio*, iōnis, ὁ. (adpareo) διακονία, ὑπηρετία. 2) therapia, θεράποντες, ὑπηρεταί.

ad-*paritor*, oris, ἄ. ὑπηρετής, ὑπουργός, κλητήρ.

*adparitura, ae, ὁ. λειτουργία, διακονία.

ad-*pāro*, avi, atum, are, aliquid, ut καὶ μετ' ἀπαρεμφ. παρασκευάζω, κατασκευάζω τι. adparatus, παρασκευασμένος, ἔτοιμος, μεγαλοπρεπής.

*adpaciāro, avi, atum, are, ἐναγκαλιζομαι. Ἄμφ. γρ.

adpellāto, iōnis, ὁ. πρόσρησις, προσρηγία. 2) ἔρεσις, ἐκκλησις, (ἐπὶ δίκης). 3) προσφορά, φωνή. 4) προσρηγορικὸν ἔνσημα.

ad-*pellator*, oris, ἄ. ὁ ποιοῦμενος ἔρεσιν εἰς ἕτερον δικαστήριον, ὁ ἐκκαλὼν.

adpellātorius, a, um, adpellatoria tempora, ἡ τῆς ἐρώσεως προθεσμία.

adpellāto, avi, atum, are, (θρηιστ. τοῦ adpello) πλεονάκις προσπαροῦν, ὀνομάζω,

ad-*pello*, avi, atum, are, aliquem, προσάγορεύω, προσφώνω τινά. 2) ἀποκαλῶ, ὀνομάζω. 3) θέλω τινα, aliquid καὶ παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις· ad aliquid, ἐφίμαι εἰς τινά, εἰτε εἰς ἕτερον δικαστήριον τῆς δίκης. 4) aliquem de pecunia, ἀπαίτω τινά τὰ χρήματα. 5) καλεῖν τινά εἰς δίκην. 6) litteras, προσφῶ τὰ γράμματα.

ad-*pella*, pūli, pulsum, ere, aliquem ἢ aliquid, alicui ἢ ad—, προσάγω, προσάγω τι τινι. 2) adpellere navem, προσερχέσθαι τὴν ναύην. ὁδ. appello καὶ παθητ. adpellar, προσερχίζομαι, κατέλθω. ad litus, εἰς τὸν αἰγιαλόν. ad urbem, πρὸς τὴν πόλιν. Παρὰ Τακτικῶν καὶ ἀπλῶν αἰτιατικῶν.

adpendēo, ere, σπίν. ἀντὶ τοῦ adpendo.

adpendicūla, ae, ὁ. μικρὰ προσθήκη.

adpendix, icis, ὁ. (adpendo) παράρτημα, προσθήκη. 2) ὅμως τις ἀναπόδοσις.

ad-*pendo*, adi, nsum, ere, κατατάττω, ἀποσταθμίζω, σταθμίζω. aurum alicui, σταθμῶ, παραδίδωμι τινι χρυσόν κατὰ σταθμόν.

*ad-*pensor*, oris, ἄ. ὁ ἀποσταθμῶν, σταθμιστής.

adpensus, a, um, ἴδ. adpendo.

ad-*perlinco*, ere, προσήκω.

adpetens, ἴδ. adpeto.

adpetenter, ἐπιβ. ἀρετικῶς, ἐπιθυμητικῶς.

ad-*petentia*, ae, ὁ. ἐρείς, ἔρεσις.

adpetibilia, a, (peto) ἐπιθυμητός.

*adpetisso, ere, (adpeto) σπουδαίως ζητῶ.

ad-*petitio*, iōnis, ὁ. ἐρείς, ὅρμη, ἔρεσις.

ad-*petitor*, oris, ἄ. ἐπιθυμητής.

ad-*petitus*, ūs, ἄ. ἐρείς, ὅρμη, ἐπιθυμία.

ad-*petitus*, a, um, ἴδ. adpeto.

ad-*peto*, ivi, καὶ ii, itum, ere, aliquem καὶ aliquid, ἐρεῖμαι, ἐρέγομαι τινος, ὅρμῳ, ἐρῶμαι ἐπὶ τι. manum alicuius, λαμβάνω τινά τῆς χειρὸς regionem, διατίνω εἰς χώραν τινά. hostem, ἐροῦμαι, ἐπέρχομαι τῷ πολέμῳ. eroscebat urbs alia, atque alia adpetendo loca, νῦξάνετο ἡ πόλις, ἄλλους ἐπ' ἄλλοις προσκυμάνη τόπους. *Εἰ συνεδάσσετο καὶ μετ' ἀπαρεμφ. 2) ὁδεν. ἐπὶ χρόνῳ. tempus adpeti, ὁ χρόνος ἐργεται, ἐπέρχεται. comitia adpetebant, αἱ ἀρχαίαι ἐπὶ ἐγγύς ἦσαν. adpetento jam luce, ἡμέρας ἤδη ὑπομεινόνουσι.

adpetena allicuius, ἐπιθυμητικῶς. ἔρετικῶς τινος, πλεονέκτης.

*adpeto, oris, ἄ. ὁ ὅρμῳ ἐπὶ τι.

ad-*plingo*, inxi, itum, ere, προσίτι γράφα ἔτοι γωγράφω, προσγράφω. Ἄδ. σπιν.

ad-*plaudo*, i, unxi, ere, ἐπικροτῶ. palmis corpus, ταῖς παλάμαις τὸ σῶμα. 2) alicui, ἀπαροτῶ τινι.

*ad-plausor, ōris, ὁ ἐπικροτῶν ἢ ἐπικρο-
τῆσας τινί.

adplausus, a, um, ἔβ. adplaudo.

*adplex, icis, (adplicō) σφιγκτός, σπένδς.
Ἰ. μ. γ. γρ.

adplicatio, iōnis, θ. ἐφαίρσεις, ἐπικλήσεις,
προσπλάσεις. 2) πελαγία, jus applica-
tionis, τὸ δικαίον τοῦ κληρονομεῖν τὰ τοῦ
πελάτου. Ἀ. ἔ. Κικέρωνος.

adplicatus καὶ adplicitus, ἔβ. adplicō.

ad-plīco, avi, atum καὶ ūi, itum, are,
rei καὶ συγχερόμενον ad rām, προσπλάζω,
προστερεῖω, προστίθω, ἀνακλίνω τί τινι.
se ad arborem, προσανακλινεσθαι δένδρῳ.
sudarium ad os, προσφέρειν τῷ στόματι
τὸ καυθεῖν. 2) προσπαρῶ, προστίθω.
animum ad aliquid, προσεῖχαι τὸν νοῦν
τινι. me ad philosophiam, τρέπομαι ἐπὶ
τὴν φιλοσοφίαν, προσεῖχ' ἀπὸ τὴν φιλοσο-
φίαν. ma ad aliquem, προστρέπομαι τινι,
τρέπομαι πρὸς τινά. 3) crimen alicui, πε-
ριάπτω τινὶ αἰτίαν. 4) adplicare navem,
καὶ adplicari καὶ εὐδ'ε. adplicare ad,
in locum, προσπαρῶ τὴν ναύ, προσορ-
μίζομαι, κατέχω εἰς, πρὸς τόπον, προσεῖχ' αὖ
τόπῳ. adplicatus, καὶ adplicitus, a, um,
προσπαρασμένος, προσκαίμενος, ἐπικλινής.

adplōdo, ἔβ. adplaudo.

ad-plōro, avi, atum, are, ἐπιπλαῖω. Ἀ.
σπαν.

adplausus, a, um, τὸ αὐτὸ τῷ adplausus.

ad-plumbo, avi, atum, are, μολυβδω-εἶχε.
μόνον ἢ μετοχὴ adplumbatus, μολυβδω-
τός, μολυβδῶ συνδεθεῖς.

ad-pōno, ōnisi, (σπαν. ōnisi) ōsitum, ēre,
aliquid alicui καὶ ad aliquid, παρατίθω,
προστίθωμι τι τινι. 2) alicui cibum, coe-
nam, παρατίθωμι τινι αἶτον, δεῖπνον. 3)
aliquem alicui, παριστάνει τινά τινι, δι-
δόναι τινὶ τὸν παραστησόμενον αὐτῷ. —
adpositus, a, um, alicui, προσκαίμενος,
παρακαίμενος τινι. castellum humilni ad-
positum, ὁρῶριον παρακαίμενον τῷ ποτα-
μῷ. 2) adpositus, αὐτοῦ, εὐθέως, ἐπι-
τίθεις πρὸς τι, καλῶς διακαίμενος πρὸς
τι. 3) adpositum, οὐ. τὸ ἐπιθετόν ἐν τῇ
γῆματι.

*adporrigo, exi, actum, ēre, ἔχρησται. ἐκ
τούτου τὸ adporrectus, παρακεκλιμένος,
ἐκτῶν κείμενος.

*adportatio, iōnis, θ. προσκομιδῇ.

ad-porto, avi, atum are, προσκομίζω, φέρω.

ad-posco, ēre, προσαιτῶ, ἐπαιτῶ. Ἀ. σπαν.

adposite, ἐπὶ. εὐθερῶς, ἐπιτιθέω.

adpōsitio, iōnis, θ. (adpono) παράθεσις,
crimialis, τὸ ἀνατίθεναι εἰς ἐπιφέρειν τινι
τὴν αἰτίαν.

adpositus, a, um, ἔβ. adpono.

adpōsitus, ūa, ὁ. (adpono) ἐπιθέσις, πρόσ-
θεσις. ἔδ. γρ. μόνον κατ' ἀφαίρ. τοῦ ἐνικοῦ.
†ad-postulo, are, αιτῶ, λιπαρώς.
ad-pūtus, a, um, παποκῶς, (πιωμένος) οὐ-
νόλητος.

†adpreio, avi, atum, are, ἀντιτεμαῖς κατῶ-
μαί τι, κατῶμαι.

ad-precor, alius sum, ari, aliquem, προσεῖ-
χομαι τινι. Ἀ. ἔ. σπαν.

ad-prēhendo, di, sum, ēre, (ἵσταιν δὲ καὶ
adprendo) ἐπιλαμβάνομαι. aliquem pal-
lo, τινὲς τῆς χλαῖνης τοῦ ἱματίου. manu,
λαμβάνω τινά τῆς χειρός. furem, συλλαμ-
βάνω κλέπτην. tetram, καταλαμβάνω χώραν.
Ματθ. λαμβάνω, περιλαμβάνω τι ἐν τῷ νῷ.

adprehensibilis, a, καταληπτός.

adprehensio, iōnis, θ. λαψίς. 2) κατῆλη-
ψις, ἀντίληψις.

adprendo, ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ adprehendo.

*adpresso, avi, atum, are, (ἐπιπαικνόν
τοῦ adprendo) ἐπιλαμβάνομαι τινος, ἐπι-
χαίνω τινι.

†adprelio, avi, atum, are, τιμῶ, τίττω
τιμῇ. prelium adpreliati, ἡ τιμὴ τοῦ
τατιμαμένου.

adprima, τὸ αὐτὸ τῷ adprime.

adprime, ἐπὶ. πρὸ πάντων, ἐν πρώτοις, καλ-
λιστα, πρώτιστα.

adprimo, ossi, ossum, ēre, (ad-promo)
προσπλάω.

*adprimus, a, um, ὁ πάντων πρώτος, πρῶ-
τιστος.

ad-prōbatio, iōnis, θ. συναίνεσις, ἐπικύρω-
σις, ἀποδοχή. 2) ἀποδείξις.

ad-prōbator, ōris, ὁ συναίνετης. Ἀ. σπαν.

*ad-prōbe, ἐπὶ. εὐ μάλα. Πλάτῳ.

ad-prōbo, avi, atum, are, aliquid, συναί-
νω, ἐπαινώ, ἀποδέχομαι τι. 2) ἀποδείκνυμι
τι. 3) opus, παρέχω τὸ ἔργον ἀριστόν καὶ
δόκιμον.

*ad-prōbus, a, um, χρηστότατος.

ad-prōmissor, ōris, ὁ ἔγγυθης.

*ad-prōmitto, ūi, ūissum, ēre, προσέτι ἐγ-
γυῖομαι. Κικέρωνος.

*ad-prōno, avi, atum, are, ὄν, προκρίπτω.

ad-prōpero, avi, atum, are, aliquid, (καὶ
μετ' ἀπαρμῆς) ἐπιταχύνω τι. 2) εὐθε-
ρῶς, εὐπορῶ, ἐπιπαύω εἰς τι.

adprōpinquatio, iōnis, θ. προσεγγισμός.

ad-prōpino, avi, atum, are alicui, ἡ ἀν-
τι, προσπλάζω, πλησιάζω, ἐγγίζω τινί.

†ad-prōprio, avi, are, αὐτοῦ, τὸ αὐτὸ τῷ ἀνατρεῖω.

adprōpriatio, iōnis, θ. ἰδιοποίησις, εἰδυ-
νισμός, ἡ τῆς τροφῆς μεταβολὴ εἰς χυμὸν
καὶ αἷμα. Ἀ. ἱστρο.

*adprōprio, avi, atum, are, ἰδιοποιεῖν
Ἀ. ἱστρο.

†ad-proximo, avi, atum, are, προσπλάζω.

ad-pugno, avi, atum, are, aliquem, προσ-
μάχομαι τινι, προσβάλλω τινί. Τάκτορος.
ad-pulsus, a, um, v3. ad-pello.
ad-pulsus, us, a. (ad-pello) προσέλασσε. 2)
προσέρμαισι. 3) προσβολή, έπαφή.
ad-qui-esco, v3. acquiesco.
ad-rachne, es, v. ad-ráχh, γ.
ad-rádo, si, sum, ere, επιείω, επικείρω.
Ad-rámyntēs, i, o. έτε Adramyntēum,
(-ιον) i, o. Adramyntion, πόλις της Ατίας.
Adramyntēus, a, um, Adramyntinós.
Ad-rána, ae, v. ή a. (3) Ad-ránas, ποταμός
της Ασίας εν Ταρμνίτι, ο τανόν Έδερ.
Ad-rásta efte Adrástia, ae, v. Ad-rás-teia,
έπωνόμιν της Νεμεάως.
Ad-rástus, a, um, Ad-rástēteios. Ad-rástis,
idis, v. Ad-rástēte. Ad-rástus, a. Ad-rástor.
ad-rástus, a, um, v3. ad-rádro.
ad-rectáras, a, um, ερθρος, ερθός. ad-re-
ctáras, o. πληθ. εϊ ερθροστάται.
ad-rectus, v3. ad-ri-go.
ad-rémigo, avi, atum, are, πλησιάζω κω-
πυλατών, έρξάτω προς τι.
ad-répo, psi, ptum, ere, ad rem ή rei,
προτερπύω, προσέγω, κυρώω και μεταγ.
*ad-replo, avi, atum, are, (ad-repo) θαμά
ή ταχίως προσέρω. Πλήνιος ο πρεσβ.
*ad-repticius, a, um, ad-réπactos τόν νούν,
λήουσιών, μανιώδης.
ad-reptus, a, um, v3. ad-ri-pio.
Ad-ria, Adriānus, a. τ. v. v3. Had-ria.
ad-rícto, tsi, itum, ere, επιγείω. alieui,
προσεγείω, προσγειώω τινι. ad-ri-det mihi
aliquid, έρίταται μοί τι, ήδωκαί τινι. Έσθ'
έτε και κατ' αλτίαν προσώπου ή πρόγματος.
ad-rígo, exi, ectum, ere, (ad-rogo) ένορ-
ώω. ad-ri-go aures, ερθώ, ερθή (ετήρη) τή
ώτα, μεταρ. έγείρω, επανερθώ, θάρσύνω
τινά. ad-ri-ctus, a, um, (επαν.) ερθρος.
ad-rápio, ipai, eptum, ere, (ad-rápio)
aliquem ή aliquid, αναρπάζω, συναρπάζω
τινά ή τι. onsem, έρπάζω τή εφόρ. 2) συλ-
λαμβάνω, καταλαμβάνω. 3) άγω τινα εις
δίκην. 4) διατάζω, μίσσομαι.
*ad-rícto, iouis, o, τή προσκειμένη, προσ-
γέλην.
*ad-rístor, oris, a. 3 προσκειδών, κλάζ.
ad-ríctus, tsi, osum, ere, περιτρώγω.
ad-rogans, v3. ad-rogo.
ad-rógauit, epí. έλχέρονικος.
ad-rógantia, ae, v. έλχέρονισ, υπερεχέρονισ.
3) επαν. έπιμνηστος αλτίος.
ad-rógallio, iouis, o. v3. έλχέρονισ, (έντ' έιθρώ-
που έπλήκτος και έδω έαυτός εγος).
ad-rógator, oris, a. 3 έλχέρονισ τινος.
ad-rógō, avi, atum, ara, aliquem, έπι-
στώω τινα. 2) ελχέρον, έπιστοιμα, ελ-
χέρονισ (v3. 3) aliquid mihi, έλχέρονισ

ομαι, σπετερίζομαι τι. 4) επαν. alieui al-
quem, προσαιρείσθαι άρχοντα έν άρχοντι.
ad-rogans, έλχέρονικος υπερεχέρονισ, ελχέρον.
ad-rōro, avi, atum, are, επιείρω.
*ad-rōsor, oris, a. (ad-rodo) 3 περιτρώγων.
ad-rōsus, a, um, v3. ad-rodo.
*ad-rōtans, antis, (ix τού άρχήτου ad-roto)
δινοούμενος, κλονούμενος.
Ad-rumetum, v3. Had-rumetum.
*ad-rūo, ere, προσουρώω, προσώννωμι.
*ad-scalpo, ere, επικνώω, επιείω.
ad-scendibulis, o, αναβατός.
ad-scendo, ndi, nsum, ere, (ad-scando) έ-
ναβαίνω. in equum, έντ' τόν ίππον. mon-
tem και in montem, αναβαίνω τή όρει, έντ'
τή όρει. ad urbem a mūi, πρδ; την πό-
λιν έντ' της άκρότης. navem, in navem,
επιβάνω πλοίου, επί πλοίων in tribunal,
αναβαίνω έντ' τή όθύν. supra aliquem
ad-scendere, υπερβαίνω τινα, ad-scendens
machina, πολυμηκή τις μηχανή. ad-scen-
dentes, πληθ. εϊ άνδρες συγγενείς.
*ad-scensibulis, o, αναβατός.
ad-scenso, iouis, o, αναβατός.
*ad-scensor, oris, a. 3 αναβαίνων, αναβάτης.
ad-scensus, a, um, v3. ad-scendo.
ad-scensus, us, a. άνάβηται, επιβήκοις, ένδορος.
ad-scio, tvi, tre, alieum, προσεπιρώμαι,
είρωμαι, ελοποιώμαι τινα.
ad-scisco, tvi, itum, ere, δίχομαι, παρα-
δίχομαι. legem, νόμον. regem, είρωμαι
βασιλέα. alieum eñt socium, λαμβάνω,
ποιώμαι τινα εδωμάχον. sacra, ελόγω ίε-
ρά. ad-scisco mihi laudem, άντιποιώμαι
ένταύτου. adscitus, a, um, επακτός, ξένος.
*adscitus, us, a. έλδοχος, πάριτος.
ad-scribo, psi, ptum, ere, (aliquem ali-
quid) alieui ή ad—, προσγράφω. in li-
bris diem, προσγράφω τήν ημέραν εν τή
επιτολή. tumulo adscriptum est nomen,
επιγράφεται τή όνομα τή τύμβω. alieui
incommodum adscribere, επιγράφει τινί
έτην ετίαν της βλάβης. 2) alieum in ci-
vilitatem, απογράφω τινά εις πολιτείαν. mi-
litem, στρατιώτην. adscribor, απογράφω-
μαι (απογράφεσθαι). έντεθεν τή adscri-
ptus, 3 απογραφόμενος ως πολίτης, 3 ποι-
κος ή στρατιώτης. 3) προστίθημι. adscribo
aliquem in amicos, αναγράφω, καταλογί-
ζομαι τινα έν τείς φίλους.
adscripticius, a, um, 3 προσαναγεγραμμέ-
νος, προσαναγεγραμμένος, αναγράφος.
*adscriptio, iouis, o. προσγραφή. Εκίρ.
*adscriptivus, o, um, ταύτ' τή adscri-
pticius.
adscriptus, oris, a. συνανέτος.
adscriptus, a, um, v3. adscribo.

adsecla, m, ā. (adsequor) ἀκλόουτος, ἀπα-
βός, παράσιτος.
ad-seco, sectum, ara, καταβρόπω.
adseclatio, iōnis, θ. (adsector) ἀκλόουσις,
παρὰκλόουσις. 2) συνεχής θεωρία, παρα-
τήρησις.
adseclator, ōris, ā. ἀκλόουτος, ὁ περὶ τινα
(φίλος, δοῦλος, πλάττης, μαθητής).
ad-sector, atus sum, ari, aliquem, ἀκο-
λουῶ τινα, περὶ τινα τιμῇ. Εὐρήσκει δι' καὶ
παθητικῶς.
*adsecutor, ōris, ā. ἀπαβός.
adsecutus, a, um, īd. adsequor.
*adseſſo, ōnis, ταὐτὸ τῷ adsector.
adseſſor, atus sum, ari, (sella) ἀποπατῶ.
†ad-seſcensco, ēro, ἐγγρηάσκω.
adsensio, iōnis, θ. (adsentior) ἐμολογία,
συγκατάθεσις.
adsensor, ōris, ā. (adsentior) συναινέτης,
ὁ ἐμολογῶν τινα.
adsensus, a, um, īd. adsentio.
adsensus, ūs, ā. ἐμολογία, συναίνεσις,
συγκατάθεσις. 2) ποιητ. ἡ ἡχώ, ἀντήχησις.
adstantio, iōnis, θ. ἀρέσκεια, κολακεία.
2) σπαν. συναίνεσις.
adstantiuncula, ae, θ. μικρὰ κολακεία,
ὠμπευστίον.
adstantior, ōris, ā. κολακῆς, ἄρεσκος.
*adstantiorie, ἐπίρ. κολακευτικῶς. Κεκίρ.
*adstantrix, icis, θ. ἡ κολακίς. Πλαῦτος.
adsentior, natus sum, ari, καὶ ἀρχαίως
adsentio, nsi, nsum, ire, (ad-sentio) ali-
cui, ἐμολογῶ, συγκατατίθεμαι, συναίνω
τινι, alicui maximis de rebus, ἐμολογῶ
τινι περὶ τῶν μεγίστων πραγμάτων. Ibi
assentior illud, ἐκεῖνο ἐμολογῶ σοι. as-
sentior, παθητικῶς ἐμολογοῦμαι. assen-
sum, τὸ ἐμολογεῖσθαι.
adsentior, atus sum, ari, (ἐπιτακτικὸν τοῦ
adsentior) alicui, ἐμολογῶ τινα, ἄρεσκαισθεμαι,
κολακεύω τινά, ἀπὸ πρὸς χάριν τινὶ λέγω.
*ad-sequela, ae, θ. παρὰκλόουσις.
ad-sequor, cūsus (quidus) sum, ī, ali-
quem, καθικνουῦμαι τινος, καταπαύεσθαι
τινά. prudentiam alicuius, ἐρικνουῦμαι
τῆς φρονήσεως τινος. gloriam, τιμῆς τυγ-
χάνω. 2) συνήμι, καταλαβάνω, καταμαί-
νω. 3) ἀ, χαίτως καταβιβάζω.
adsequutus, īd. adsequor.
ad-servo, ērui, ortum, ēre, προσείρω. ali-
quem manu in libertatem εἶτε liberali
causa ἢ καὶ ἀπολύτως. adsero, ἐπιβάλλω
τινὶ τὴν γαῖρα πρὸς ἀπελευθέρωσιν, ἀποβί-
κωμι αὐτὸν ἐλευθέρων, ἀπελευθερῶ. 2) ali-
quem in servitutum, ἐπιβάλλω τινὶ τὴν
γαῖραν πρὸς καταδουλώσιν, ἀνδραποδίζω
τινά. 3) aliquem ab aliquo, ἐλευθερῶ,
φυλάττω τινά ἀπὸ τινος. 4) mēte aliquem,

σφρατρίζομαι, προσηγορεύωμαι τι. 4) διαβί-
βαισθαι τι.
ad-servo, sēvi, sītum, ēre, προσφυτεύω.
adsertio, iōnis, θ. ἡ ἐν δικαστηρίῳ βεβαίω-
σις περὶ τῆς ἐλευθερίας ἢ δουλείας τινός.
2) διαβεβαιῶσις. πρὸς. adsero, erui.
adsertor, ōris, ā. ὑπερασπιστής, ἀπελευθε-
ρωτής. 2) εἰς βεβαίωσιν τὸ δοῦλον εἶναι τινα.
πρὸς. adsero, erui.
*adsertorialis, ἡ περὶ ἀπελευθερώσεως ἢ
δουλώσεως δίκη.
*ad-servio, īvi, itum, ire, alicui, ὑπηρετῶ
τινι. Κεκίρων.
ad-servo, avi, atum, are, aliquid, φυλάττω
τω, διαφυλάττω, ἐπιτηδῶ τι.
ad-sessio, iōnis, θ. τὸ παρακαθῆσθαι πρὸς
παραγραφίαν, προσεδρία. 2) παρεδρία.
adsector, ōris, ā. (adsideo) παρέδρος.
*adseſſorius, liber, περὶ καθιζόντων πα-
ρίδρου βιβλίον.
adseſſura, ae, θ. παρεδρία, ἀξίωμα τοῦ
παρίδρου.
adseſsus, a, um, īd. adsideo.
adseſsus, ūs, ā. (adsideo) παρεδρία, τὸ
παρακαθῆσθαι.
adseſtrix, icis, θ. ἡ πάρεδρος (ποιητ.).
adseſtrator, āpīr, βεβίως, καταρατικῶς.
adseſtratorie, ἐπίρ. βεβίως.
adseſtratio, iōnis, θ. ἡ γαῖρα καὶ σπουδαία
βεβίωσις, διαβεβίωσις. 4) σπουδαίτης.
3) βεβιωτικὸν μέτρον.
adseſtro, avi, atum, are, (ad-severus)
aliquid καὶ de aliquo, σπουδαίως πράττω
ἢ λέγω τι, διαφυρίζομαι, διαβεβαιῶμαι τι.
2) frontem, προυδὸν παρεῖχω τὸ πρῶτον
πρόσωπον, σφραττίζω.
ad-sibilo, are, alicui, προσψευδίζω τινί,
(ποιητ.).
*ad-sicceseo, ēre, (ἀναρῶ) ἀποξηραίνωμαι.
ad-siccō, avi, atum, are, aliquid, ἀπο-
ξηραίνω τι.
adsidēo, ēdi, exsum, ēre, (ad-sedeo) apud
aliquem, παρακλιθεῖν τινι. 2) alicui,
παρεδρεύω, παρίσταμαι, ὑπηρετῶ, ὑπουργῶ
τινι, θεραπεύω τινά, ἐπιμαρτυροῦμαι τινος. 3)
locum ἢ alicui loco, προσκαθίζομαι τόπῳ,
πρὸς τόπον. 4) ποιητ. assidēt insano,
ἐμώστατος, εἶτε ἐγγὺς εἶτε μακρὸν ἀφ' ὧν
ad-sido, ēdi, ēro, in re, παρακαθίζομαι,
καθίζομαι ἐν τινι, εἰς τινος. in sella, καθί-
ζομαι ἐν ἔδρῳ. in culmine domus, ἐπὶ
τῆς κορυφῆς τοῦ οἴκου.
adsidēre, ἐπίρ. συνεῖχε, ἐπιμόνη. *Ταπειν.
adsiduissime. Ὁ συνεχῶς. ὁ συνεχῶς.
adsiduitas, ālis, θ. συνεχὴς παρουσία, ἐπι-
μέλεια, ὑπηρεσία, ἐνδελεχὴς θεραπεία. 2)
συνήθεια, ἐνδύλεια, ἐπιμονή.
adsiduius, ἐπίρ. συνεχῶς, ἐνδελεχῶς, ἐπιμελῶς.

†adsiduo, are, ἐνδελεγῶ.

adsiduus, a, um, ἐπίμονος, συνεχῶς ἐνδια-
τεῖσθαι τινί, ἀδιαλείπτως προῦναι τι, ἐν-
δελεγῶς, ἐπιμελῶς. Ἰδὲ καὶ τὸ εἶδος.

adsiduus, i, ἰδ., τὸ ἐρπύλλιον assiduus.

ad-signatio, ionis, ὁ ἀπονομή (μάλιστα
ἀγρόν).

*adsignator, oris, ἄ. ὁ ἀπονέμων.

ad-significo, avi, atum, are, ἀποδείκνυμι.

2) σημειῶ, σημειῶ.

ad-signo, avi, atum, are, alicui aliquid,

ἀπονέμω, νέμω, ἀποδίδωμι τινί τι. agrum,

ἀγρόν. 2) ἐπιφέρω τινί τὴν αἰτίαν τινός,

ἀπονέμω τινί τι. 3) παραδίδωμι τινί τι. 4)

ἐπιστημαίνω, ἐπιστημαίνω.

adsilio, ilui, ultum, ire, (ad-sallo) ἐπι-

πηδῶ, προσάλλομαι. Κυρίως καὶ μεταφ.

adsimilis, e, alicuius καὶ alicui, προσομοίως,

παρόμοιος τινί. (λ. ἰδ. τὸ πολλὰ ποιητικῇ).

*ad-similiter, ἐπιφ. παρομοίως, παραπλη-

σως. Πλάτος.

*adstimulant, ἐπιφ. μιμητικῶς, καθ' ὁμοίω-

σαν.

adstimulatio, a, um, καὶ ὁμοίωσις, ὁ

κατ' οὐσίαν.

adstimulatio, ionis, ὁ. ὁμοίωσις. 2) ὁμοίω-

σις. 3) προσποίηση.

adstimulator, oris, ἄ. ὁ προσποιούμενος,

ὑποκριτής.

ad-simulo, avi, atum, are, aliquid alicui,

παρεκβῶ, παραβάλλω τινί. 2) aliquid

aliquid, προσποιούμαι, ὑποκρίνομαι τινά

ἢ τι. mo adsimulo amicis, προσποιούμαι

φίλων, τυτάρω, μανίαν, nuptias, πλάττω

γάμον, pistor adsimulat aliquid, ὁ ζω-

γράφος ἀπεικάζει τι. — adsimulatus, a,

um, ὁμοιος. 2) πλεστός. adsimulata

familiaritas, πλεστή οικειότης.

ad-sisto, stiti, ere, alieubi, παρισταμαι

πρὸς. 2) παρίσταμαι. ad-sistens, παρστη-

κώς. rectus adstitit talus, ὁρῶς ἀνέ-

στηκέν ὁ ἀποτόλμος. 3) alicui, παριστα-

μαι τινί (ἐν δικαστηρίῳ) συνηγορῶ τινί.

ad-situs, ite, adsero.

ad-situs, a, um, (ad-situs) παρακείμενος.

ad-socio, avi, atum, are, aliquid, alicui,

συνάπτω τί τινι. possum alicui, συνοδεύω

τινί, συμβαίω.

*adsoctus, a, um, σύντροπος.

ad-solvo, solve, (τρίτοπρόσωπον) adsolvet,

ῥήσιν, ἴδωρ ἴσιν. ut adsolvet, ὡς νομίζεται.

†ad-solio, avi, are, (ad-solum) καταβαρύνω.

ad-solio, are, ἀπαχῶ.

adspargo, isis, σπένδω ἀντὶ τοῦ adspargo.

ad-spectabilis, e, ὁρατός. 3) ἐξέστητος.

ad-spectamen, isis, τὸ εἶδος.

ad-specta, avi, atum, are, aliquid ἢ ali-

quid, προσβλέπω τινά, ἢ τινί, θεωρῶ. 2)

τοπικῶς βλέπω, κέλνμαι, ἐστραμμαί πρὸς
το. mare, quod Hiberniam adspiciat, ἡ
πρὸς Ἱβερνίαν ἐστραμμένη θάλασσα.

adspiciat, a, um, ἰδ. adspicio.

adspiciat, is, ἄ. προσβλεψίς, εἶδος. primo

adspiciat, κατὰ πρῶτον ἔποθεν. adspiciat

et tactus, εἶρας καὶ ἀπῆ. horribili

adspiciat, ἄριστος τὴν εἶψιν. adspiciat side-

rum, ἡ ἐμπνεύσις τῶν στήθεων. columnae

adspiciat discolori, κίονες τὴν εἶψιν (τὸ
χρῶμα) ποικίλοι.

adspingo, isis, ὁ. θαντισμός, βροχή. 2)

βῆσις, ὄψασις.

adspingo, si, sum, ere, (ad-spargo) rem

alicui ἢ aliquid (aliquid) aliqua re,

προσβαίω, βαίω τί τινι, περιβάλλω, βαίω

τινὰ τινί. alicui labrum, περιβάλλω τινί

αἰσχύνην, κηλίδω. comitatem gravitati

adspingere, προστίθειν τῇ βαρύντη τὴν

πρῶτην. adspingo aliquid aqua, βαί-

ω, περιβάλλω τινὰ ὕδατι. aliquid infan-

tia, ἀπεικάζω τινά, ἀνιμῶ περιβάλλω τινί.

adspers, o, ionis, ὁ. τὸ βαίνειν, προσβαί-

ναι, βάσις, ὀνήσις.

adspersus, a, um, ἰδ. adspingo.

adspersus, is, ἄ. θαντισμός. Μόνον κατ'

ἀντιστ. τοῦ εἰκοῦς εἴχρη.

adspicio, exi, actum, ere, (ad-specto) ali-

quem, aliquid ἢ ad aliquid, ad aliquid,

ἀποβ-έπω, ἐξοβ-έπω εἰς τινά, εἰς τι. 2) μεταφ.

κέλνμαι, ἐστραμμαί πρὸς τι. 3) ἐπισκοπῶ,

ἀπορῶ τι. 4) καθάριζω, εἶδος. lumen adspi-

cio, γινώσκω. adspexit = adspexerit.

*ad-spiramen, isis, ὁ. ἐπίπνοια.

adspiratio, ionis, ἄ. ἐπίπνοια, ἐπίπνοια.

latae, ἀπορῶ, ἀνιμῶ εἰς τὴν γῆν. 2) ἐν

τῇ γραμματικῇ τὸ δαυ πνεύμα.

ad-spiro, avi, atum, are, ad aliquid, ad

aliquid καὶ alicui, ἐπιπνέω, προσπνέω

τινί. adspirat primo fortuna labori, ἡ

τύχη ἐπιπνέει τῷ πρῶτῳ ἔργῳ. 2) διακίβω

εἰς, πρὸς τι, ἐκίβω τινος. ad laudem

adspirare non possunt, τοῦ ἐπαινοῦ εἶ-

κυσταίαι οὐ δύναται. 3) ἐν τῇ γραμμα-

τικῇ μετὰ πνεύματος προσβ-ώ, προσπνέω.

4) aliquid alicui, ἐμπνέω τινί τι.

*ad-spiro, ere, προσπνέω.

*ad-sternor, i, παρακατακλίνομαι.

ad-stipulatio, ionis, ὁ. συναίνεσις, ὁμο-

λογία. 2) ὁ ἀρμόδιος πρὸς τὸν νοθε

προσφῶ τῆς λέξεως.

adstipulator, oris, ἄ. συναίνεσις, ὁ συνο-

μολογῶν.

*adstipulatus, us, ἄ. συναίνεσις.

ad-stipulator, atus sum, ari, alicui, συν-

αἰνῶ, συνομολογῶ, συγκατατίθεμαι τινί.

adstatum, it, atum, ere, (ad-status) παρ-

εἶσθαι. λ. πρὸν.

ad-sto, Yti, are, alicui ἢ aliquem ἢ καὶ μετὰ προσώπων, παρίσταμαι, παρίστημι τινι, ἔστηκα πού. 2) adstans, ἑστώς, ὁρῶς, ἑστηκώς, ἑστηκώς.

*ad-strangulo, avi, atum, are, aliquem, ἀποστραγγαλίζω, ἀπώγω τινι.

ad-strepo, ūi, ūtum, ūre, alicui, καὶ aliquid, ἐπιστραπάζω, ἐπιστραπάζω τινι.

ad-stricto, ēpi, συντόμως, συσταλμένως, (μὲν ἐπὶ λόγου.) ὁ ὑπερθ. διεκδοκῶ ἔχρ.

*adstrictio, iōnis, ō. (adstringo) στυγνότης.

*adstrictorius, a, um, στυγνιστής.

adstrictus, a, um, ἔδ. adstringo.

*ad-strido, tre, strō, trīto, πρόσ τι.

ad-stringo, ūxi, ūctum, ēre, aliquem ἢ aliquid, ἐπισφίγγω, συσφίγγω, προστάλλω, σύρω τι. 2) συστήλλω, κατέχθ, ἀπαγκίζω τινά, adstrictio, συσταλμένως, προσσταλμένως, σύντομος. 3) φειδωλός.

adstructio, iōnis, ō. προσδοκῶς ἀποδοκίμης.

2) σύνθεσις. Μαρκιανὸς Καπέλλας.

ad-structor, tris, ō. ὁ ἀποδοκίμης.

ad-struō, xi, ūctum, ēre, προσοικοδομῶ, ἐπισκαπεύω. 2) προστίθημι.

ad-slupeo, ūi, ēre, alicui, ἐπιθαμβῶ, ἐπιθαμβῶ.

ad-suetus, a, um, ἔδ. adsugo.

adsudasso, ūre, (ἐπίτατ. τοῦ sudo) καθιδράω. Ἄγρ. γρ.

*adsudesco, ēre, (ἐνάρκ. τοῦ sudo) ἀνέβρω.

adsuēfācio, ēci, actum, ēre, (adsuetus-fācio) aliquem (aliquid) aliqua re ἔτε alicui rei ἔτε ad, προστάλλω τινά τι, ἔδωκα τινά πρόσ τι, aliquem parere, ἐδίδωκα τινά ὑπακούειν.

ad-nesco, ēvi, ētum, ēre, aliqua re, alicui rei καὶ ad, in rem, προστίθωμαι τινι.

armis, τοῖς ὅπλοις, adneci venatu, εἰθνηται, ἐδίδον θηρῶν. labori, μεχέται.

ad, in servitute, ἢ servituti adnecus, εἰθνητικός δουλεύειν, προσεθιμένος τῷ δουλείᾳ.

adsuēscio facere aliquid, ἐδίδωμαι ποιεῖν τι. 2) mulieri, συγγίγνομαι γυναικί. 3) adsuēscio aliquem in aliquid.

ἐδίδωκα τινά τι.

adsuētudo, ūnis, ō. ἐθιμός, προσεθιμός.

2) συνηθία γυναικός.

ad-suēus, a, um, ἔδ. adsuēscio.

*ad-sūgo, xi, ūtum, ēre, προσμαζῶ.

*ad-sultim, ēpi, (ad-silio) καὶ ἐπιπέδων.

adsultim ingredior, προσελλόμενος ἐσσομαι.

adsulto, avi, atum, are, (ἐπιτακτικὸν τοῦ ad-silio) alicui καὶ aliquid, προσάλλωμαι.

vallo, προσπίπτω πρόσ τὸν χάρακα, ἐπιπλήω τῷ χαράκακι.

adsultus, ūs, ō. (ad-silio) ἐπιπέδων. ἁσπην.

ad-sum, fui, esse, alicui, ad —, in —, ἔτι

πάρειμι, παραγγίνομαι τινι, πρόσ τι, ἐν τινι, adest ad iudicium, παρῇτι πρόσ τὴν κρίσιν, ἐν τῇ κρίσει, ποιητ. adsum, ἔκω. huc ades, δεῦρ' ἔλθ. 2) adsum alicui, παρίμι, παρίσταμαι τινι, βοηθῶ τινι. 3)

animo adsum, παρίμι, τῷ νόῳ, θάρρος ἔχω, πρότερον τὸν νοῦν.

†adsumentum, i, ōd. (adsuo) ἐπιβήλημα, (πρόσγραμμα).

ad-sūmo, mpsi, mptum, ēre, ἀναλαμβάνω, λαμβάνω, suum aliquem, τινά συμμαχον.

adsumptis amicis proficiscitur, λαβὼν, παραλαβὼν τοὺς φίλους περιτῶτα.

scintilla a ventis adsumit alimenta, ὁ σπινθήρ παρὰ τῶν ἀνέμων λαμβάνει τροφήν. 2) προσλαμβάνω, praeter hanc actionem aliam quocumque adsumpsi, πρόσ ταύτη τῇ τέχνῃ καὶ ἄλλῃν προσέλαβ. 3)

προστίθημι τῷ συλλογισμῷ τὸ ὑπόθεμα.

adsumpta verba, τὰ ἐπίθετα, ἐν τῇ γραμματικῇ, καὶ αἱ τροπικαὶ φράσεις.

adsumptio, iōnis, ō. (adsumo), πρόσληψις, παράληψις, ἀνάλυσις. 2) ἀποδοχή. 3) ἐν τῇ λογικῇ τὸ ὑπόθεμα.

adsumptivus, a, um, προσληπτικός.

adsumptus, a, um, (adsumo), πρόσληψις, παράληψις, ἀνάλυσις. 2) ἀποδοχή. 3) ἐν τῇ λογικῇ τὸ ὑπόθεμα.

adsumptivus, a, um, προσληπτικός.

adsumptus, a, um, (adsumo), πρόσληψις, παράληψις, ἀνάλυσις. 2) ἀποδοχή. 3) ἐν τῇ λογικῇ τὸ ὑπόθεμα.

ad-sūo, sūtum, ēre, προσάπτω. Ὁράτιος καὶ Κίλλος.

ad-surgo, ūrexi, ūrectum, gere, ἀνίσταμαι, adsurgit ei dicit, ἀνίσταται καὶ ἄγει, ex morbo, ἐκ νόσου, alieni, ἀναγίσταται τινι (τιμῇ ἐνέκῃ). majorem natu, τοῖς προσεχέστεροις, collis adsurgens, λόφος ἀνίσχων, ἀνιστηκώς, animo adsurgit, ἐκίρεται τῷ θυμῷ, raro adsurgit Hesiodus, ὁ Ἡσίοδος σπάνιος ἄνω φέρεται, ὀψοῦται.

ad-aspiro, avi, atum, are, ἐπισπένδω.

ad-tactus, a, um, ἔδ. adtingo.

ad-tactus, ūs, ō. (adtingo) ἐπαγγ. 2. σπαν. καὶ ἔκω καὶ ἔφαρ. τὰ ἐκείνῳ εὖχρ.

ad-tamino, avi, atum, are, (agminio, tango, tango) ἐκτομαι τινος, virginem, ἄπτομαι παρθένου.

*adtemperate, ēpi, ἐν κατὰ, ἐπιτηδέως.

adtemperies, ūi, ō. τὰς τῷ temperies.

ad-tempēro, avi, atum, are, aliquid alicui, ἐκτομαί τι τινι, ἁσπην.

ad-tendo, ūli, ūtum, ēre, ἐπιτείνω, arcum adtendo, ἐκτείνω, ἔκω τὸ τόξον.

manus emlo, ἀνακίω τὸς χεῖρας πρόσ εὐρετόν. 2) animum alicui καὶ ad, προσέχω τὸν νοῦν πρόσ τι, τινι, adtendo aliquid καὶ aliquem, προσέχω τινά, adtendo aliquid discere, προσέχω τὸν νοῦν τῷ μαθήσει, animo adtendo, ἐκτείνω τῇ διανοίᾳ πρόσ τι, ἐκτείνω τὴν διάνοιαν καὶ ad-

tendo alicui, προσέχω τινι, τινι.

ad-tendo, ūli, ūtum, ēre, ἐπιτείνω, arcum adtendo, ἐκτείνω, ἔκω τὸ τόξον.

manus emlo, ἀνακίω τὸς χεῖρας πρόσ εὐρετόν. 2) animum alicui καὶ ad, προσέχω τὸν νοῦν πρόσ τι, τινι, adtendo aliquid καὶ aliquem, προσέχω τινά, adtendo aliquid discere, προσέχω τὸν νοῦν τῷ μαθήσει, animo adtendo, ἐκτείνω τῇ διανοίᾳ πρόσ τι, ἐκτείνω τὴν διάνοιαν καὶ ad-

tendo alicui, προσέχω τινι, τινι.

ad-tendo, ūli, ūtum, ēre, ἐπιτείνω, arcum adtendo, ἐκτείνω, ἔκω τὸ τόξον.

manus emlo, ἀνακίω τὸς χεῖρας πρόσ εὐρετόν. 2) animum alicui καὶ ad, προσέχω τὸν νοῦν πρόσ τι, τινι, adtendo aliquid καὶ aliquem, προσέχω τινά, adtendo aliquid discere, προσέχω τὸν νοῦν τῷ μαθήσει, animo adtendo, ἐκτείνω τῇ διανοίᾳ πρόσ τι, ἐκτείνω τὴν διάνοιαν καὶ ad-

tendo alicui, προσέχω τινι, τινι.

ad-tendo, ūli, ūtum, ēre, ἐπιτείνω, arcum adtendo, ἐκτείνω, ἔκω τὸ τόξον.

manus emlo, ἀνακίω τὸς χεῖρας πρόσ εὐρετόν. 2) animum alicui καὶ ad, προσέχω τὸν νοῦν πρόσ τι, τινι, adtendo aliquid καὶ aliquem, προσέχω τινά, adtendo aliquid discere, προσέχω τὸν νοῦν τῷ μαθήσει, animo adtendo, ἐκτείνω τῇ διανοίᾳ πρόσ τι, ἐκτείνω τὴν διάνοιαν καὶ ad-

ad-tentatio, iōnis, ὁ, ἀποπειρά.
 ad-tente, ἐπίρ. προσεκτικῶς, ἐπιμελῶς.
 *ad-tentio, iōnis, ὁ, προσοχή. Κιχέρων.
 ad-tento, avi, atum, are, aliquem ἢ ali-
 quid, ἐπιχειρῶ τινι, πειρῶμαι, ἀποπειρώ-
 μαι τινας. adtentare virginem, πειρᾶν
 παρθένον.
 adtentus, a, um, is. adtendo καὶ adtineo.
 adtentus, ūs, ἄ. ἐπ'εταί.
 adtenuāte, ἐπίρ. ισχνῶς.
 adtenuātio, iōnis, ὁ, ισχνότης, λιανότης,
 ἐλάττωσις, (ἐπὶ λόγῳ). λ. σπαν.
 ad-tenuo, avi, atum, are, λεπτόνω, ισ-
 χνάζω, σμικρύνω, ἐλαττώ.
 *ad-termio, atum, avi, are, ὀρίζω, μετροῦ.
 ad-tero, trivi, (span. terui) tritum, ere,
 ἐπιτριβῶ, verum, κατατριβῶ, τριβῶ τὴν
 ἀσθῆτα. manus, τὰς χεῖρας. opes, κατατρι-
 βῶ τὰ κτήματα. pars exercitus adtrita
 est, μέρος τοῦ στρατοῦ συντέτριπται. ad-
 trita frons, ἀναίχοντον μέτωπον.
 *ad-tribarius, a, um, ἐπιτρίτος.
 *adtributus, a, um, ἐψηθείς ἐς τ' ἂν τὸ
 τρίτον μέρος ὑπολειφθῇ.
 ad-testatio, iōnis, ὁ, ἐπιμαρτύρησις.
 ad-testor, alius sum, ari, aliquid, ἐπιμαρ-
 τυρῶ τινι.
 ad-texo, exui, extum, ere, προσπλέκω,
 προσφύζω. κυρίως καὶ μεταφορικῶς.
 ad-tigo, ere, ἀργαιῶς ἀντὶ τοῦ attingo.
 ad-tigius, a, um, (adtingo) συνεχής, πρόσ-
 γαμος. λ. τοῦ μεταξέν. Λατινισμός.
 ad-tillo, are, (ad-tillilo) γαργαλίζω.
 ad-tinco, tui, entum, ere, (ad-teneo)
 aliquid, κρατέω τι. 2) aliquem, ἐπύγω.
 hostem, τὸν ἐχθρόν. aliquem vinclum,
 ὁσας κατέχω τινά. alienus manum, ἐ-
 πύγω τὴν χεῖρά τινος. locum, κατέχω τό-
 πον. 3) ad locum, διόκω. Seythae ad Ta-
 naim adtingunt, οἱ Σκύθαι πρὸς τὸν Τά-
 ναιν διήκουσιν. 4) ἀπροσώπως adtingit ad,
 —, προσέχει τινί. quid hoc ad me este
 me adtingit? τί προσέχει μοι τούτων; quod
 ad me adtingit, τὸ κατ' ἐμ. quod ad me
 adtingit, τὸ ἐμὸν προσήκουσα. Καὶ ἀπο-
 λῶται quid adtingit? τί ὀφείλει; Εὐχρη-
 στοὶ καὶ οἱ παροχρη. χρέοντι adtingebat,
 adtingit, προσήκουσιν ἀρκήτως διὰ τῶν
 nihil, non, neque.
 adtingo, ūgi, actum, ere, (ad-tango) ali-
 quid, ἐκρίνομαι τινας, ἐκφύζω, φάσω τι-
 νος. terram, ἐκπείραμαι τῆς γῆς. 2) ἀπο-
 μαί τινας, ἐπιχειρῶ, ἐπιτεθῆμαι τινι. hos-
 tem, ἐπιτεθῆμαι τῷ ἐχθρῷ. porticam, ἐπι-
 χειρῶ ἢ πεινιχῇ. 3) συντάμνω μίαν-
 ται, ἀπομαί τινας. summam rem, ἐν
 κεφαλῇσις ἀπομαί τοῦ πράγματος. 4)
 ὁμοῦ τινι. Cappadocia Libanum adtra-

git, ἡ Καππαδοκία ἔχεται τῆς Κιλικίας.
 5) προσέχει. invidia me non attingit,
 ὁ ὀφθὺς οὐ προσέχει μοι, οὐ προσέχει μοι
 τοῦ ὀφθὺς. 6) ἀρκεύεται. Asiam, εἰς
 τὴν Ἀσίαν.
 *ad-tinguo, tinctum, ere, ἐπιδρίκω, ἐπι-
 χάζω.
 ad-titulo, are, ἐπιγράφω. librum, βιβλίον.
 ad-tolero, avi, atum, are, φέρω, βαστάζω.
 ad-tollo, ero, airo, pedes, τοὺς πόδας.
 manus, τὰς χεῖρας. oculos, ἀναβλέπω. se
 a casu, ἐξενίσταμαι ἐκ τῆς πτώσεως. ar-
 cem, turrem, οἰκοδομῶ, ἀνίστημι ἀκρό-
 πολιν, πύργον. adtollere animum, ἐπι-
 ραινεῖν τινά, ἢ τὸ φρόνημα τινας. nomen voci-
 bus, ἐκπρίπει τὸ ὄνομα λέγοις. facta sum,
 μεγαλύνειν, ἐκπρίπει τὰς ἐαυτοῦ πράξεις.
 ad-tondeo, ondi, nsum, are, καίρω, ἐπι-
 καίρω. adtonsus ad eum, ἐν γῇ καίρω-
 μένος. ποιητικῶς. capella adtondet vir-
 gulta, ἡ αἰς περιτρώγει τοὺς ὄμους. con-
 siliis nostris laus est adtonsa Laconum,
 ἡμετέρας βουλὰς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο.
 διέβην. 2) ἀπατῶ, φτακίζω, θίρω τινά.
 *ad-tonito, ἐπίρ. ἐκτοναίνω.
 ad-tonitus, a, um, is. adtono.
 ad-tono, ūi, itum, are, aliquem, ἐμδρυν-
 τῶ, ἐξίστημι τινα. adtonitus, a, um, ἐμ-
 δρυνήτης, ἐκθιμῶς, ἐκτακῶς.
 adtonsus, a, um, is. adtondeo.
 *ad-torqueto, orsi, ortum, ere, ἀνατινάζω.
 adtractio, iōnis, ὁ, ἐπίσπασις. 2) συναίρει-
 σις γυμνασίων.
 adtractivus, a, um, ἐπισπαστικός. Α. τοῦ
 μεταξ. Λατιν. ὡς καὶ αἱ ἐξῆς ὁδοί.
 *adtractorius, a, um, ἐπισπαστικός.
 *ad tractus, ūs, ἄ. ἐλξίς, ἐπίσπασις.
 ad-traho, xi, atum, ere, aliquem, ἢ ali-
 quid, ἐπισπῶ τινά ἢ τί. hominem, ἐπι-
 σπῶμαι τὸν ἀνθρώπον. discipulos, ἐλκῶ
 πρὸς ἐμαυτὸν μαθητὰς. similitudo adtra-
 hit ad amicitiam, ἡ ὁμοιότης ἐλκεῖται ἐπὶ
 τὴν φιλικίαν. a voluptatibus adtrahitur,
 ἐλκεῖται ὑπὸ τῶν ἡδονῶν. adtrahit fron-
 tem, ἀναστῆ τῆς κεφαλῆς.
 adtractatio, iōnis, ὁ, ἐπαρῆ, ἄρῃ. 2) σὺλ-
 ληψις, συναρῆ.
 *adtractatus, ūs, ἄ. ἐπαρῆ, ἄρῃ.
 ad-treoto, avi, atum, are, (ad-tracto) ali-
 quem ἢ aliquid, ἐκρίνομαι, ἀπομαί τι-
 νος ἀμελῶς, ἐπιχειρῶ τινι, σπετερίζο-
 μαι τι.
 ad-tremo, ere, trēma ἐπὶ τινι.
 *ad-trepido, avi, atum, are, τρέμων πα-
 ραγίνουμαι.
 ad-trahio, ūi, atum, ere, elicui aliquid,
 προσέλω, ἀπονέμω τινί τι. bonos exitus
 alia, ἀνατίθεται τὰς καλὰς ἐξόδους, τοῖς

- θεοῦ, aliis causam calamitatis. 1) ad
 aliquid, προστίθημι πρὸς τι. 2) ἐπιτίτω
 φέρον. attributum, ἡ ἐπίθεσις, τὸ ἐπίθετον,
 κατηγορημα ἐν τῇ γραμματι.
 attributio, iōnis, θ. διαγραφὴ (ἀρετὴ ἡμε-
 τερ). 2) ἀπονομή. 3) τὸ κατηγοροῦμενον,
 κατηγορημα.
 attributus, a, um, id. attribuo.
 adtritus, iōnis, θ. (adtero) παρὰ τριψις. λ.
 σπαν.
 adtritus, a, um, id. adtero.
 adtritus, us, ā. παρὰ τριψις.
 Aduatici, orum, ā, oi Ἀδουατικοί, ἔθνος
 τῆς Βελγικῆς.
 adulabilis, a, κολακευτός. 2) κολακευτικός.
 *adulātor, ἐπίρ. κολακευτικός.
 adulatio, iōnis, θ. κολακεία, θυσία, προσ-
 κύνησις.
 adulātor, oris, ā. κολάζ, θόψ. adulatores,
 oi πρόσκοντες.
 *adulātorio, ἐπίρ. κολακευτικός.
 *adulātorius, a, um, κολακευτικός.
 adulatrix, iois, θ. κολακίς.
 adolescens, τὰ δὲ τῷ adolescens.
 adulo, avi, atum, aro, spān. ἀντὶ τοῦ adolor.
 adūlor, atus sum, ari, aliqueum, ἡ alicui,
 κολακεῖω, σάλω, θωπεύω, προσκυνῶ τινα.
 adulo, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ adolor. adolor,
 πάθητικός κολακεύομαι.
 Adulter, tra, ūrum, μοιχικός. 2) κίβδηλος,
 ὑποβολιμαίος.
 Adulter, eri, ā. (κατὰ Φθστον ἐκ τοῦ ad
 καὶ aller) μοιχός, ἐταίριστης, ἐραστής. 2)
 ὁ κίβδηλός.
 Adultera, ar, θ. μοιχαλὶς, ἐταίρα.
 Adulteratio, iōnis, θ. κίβδηλα.
 *Adulterator, oris, ā. ὁ κίβδηλός νομί-
 σματα.
 Adulterinus, a, um, κίβδηλος, νόθος, ὑπο-
 βολιμαίος. clavis adulterina, ἡ ἀντίκλεις.
 Adulterium, ii, ōd. μοιχεία, μεταφ. ἐγχεί-
 ρισις, ἐνθιμασιονὶς δυνάμει. 2) κίβδηλα.
 Adultero, avi, atum, aro, (adulter) μοι-
 χεύω, μοιχεύομαι. aliquam, γυναικά τινα.
 nummos, κίβδηλὰ νομίσματα. faciem,
 μεταβάλλω μορφήν.
 Adultus, id. adolusco.
 *Adumbrālim, ἐπίρ. σκιαγραφικῶς.
 Adumbratio, iōnis, θ. σκιαγράφημα, σκια-
 γραφία.
 Ad-umbro, avi, atum, aro, ἐπισκιάζω.
 vineam tegelibus, τὸν ἀμπέλωνα φορμῶς.
 2) σκιαγραφῶ. adumbrata liliā, πλο-
 στή εὐθυμία.
 Adunatio, iōnis, θ. ἐνωσις.
 Adunōitas, ātis, θ. γαμψότης, γρυπότης.
 Ad-uncus, a, um, γρυπός, γαμψός. adun-
 cus nasus, γρυπὴ ῥίς. adunci ungues,
 γαμφοὶ δυνάχες.
 Ad-ūno, avi, atum, aro, ἐνω.
 Ad-urgeo, ἐπικαιρῶς, ἐπισπέρχω.
 Ad-ūro, ussi, usum, aro, ἐπικαίω, ὀσ-
 ῶσθαι. cibum, πρὸς τὸ εἶναι. locus
 sole adustus, ἡλιόκαυστος τόπος. iriguis
 adurit arborem, τὸ ψυχρὸς ἀποκαίρει τὸ
 εἶναι. rigor multorum adussit pedes,
 τὸ εἶδος πολλῶν ἀπώκασσε τοὺς πόδας.
 aduri amore, προσκαίεσθαι ἔρωτι. adu-
 stus, ἐπὶ χρώματι ἡλιοκαής, ὄργιστος.
 Ad-usquo, ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ usque ad.
 2) ἀντὶ τοῦ usque.
 Adustio, iōnis, θ. (aduro) ἐπικαυσίς, καῦ-
 σις. 2) σερπίσις.
 Adustus, a, um, id. aduro.
 *ad-utor, ūsus sum, uti, aliquid, κατὰ
 χρῆμαί τι, κατασκεῖσθαι τῇ χρῆσει. Ἀμφ. γρ.
 *advecticius, a, um, εἰσκακοιζόμενος, εἰσα-
 γόμενος, εἰσκακογίμος.
 *advectio, iōnis, θ. (adveho) προσκομιδὴ,
 εἰσκακοιζή, εἰσαγωγή.
 advectius, id. advecticius.
 *advecto, avi, atum, aro, (θεριστ. τοῦ
 advecho) θεριστὴ εἰσάγω.
 advector, oris, ā. ὁ εἰσκακοῦν, εἰσάγων.
 advectus, a, um, id. adveho.
 *advectus, ūs, ā. (advecho) καταγωγή, κἀπόδος.
 ad-veho, exi, ectum, erri, προσκομίζω, εἰσ-
 κομίζω, παρακομίζω. frumentum, σίτον.
 ancillam, ἥκω ἄγων, ἐπάγωμαι δοῦλην.
 advehor ad, in locum equo, navi, cur-
 ru, προσέρχομαι εἰς τόπον ἐφ' ἵππου, ἐπὶ
 νηὶ, ἐφ' ἀμάξῃ. 2) equo advehor ali-
 quom, προστάζω πρὸς τινα.
 ad-velo, avi, atum, aro, ἐπικαλύπτω, ἐπι-
 στρώσκω.
 advena, ne, ā. (advenio) ὁ ἐπὶ πλοῦ, νέηλος,
 ὁ ἐπίδημων. rei, καὶ in re, ἀπὸρρῆς τινα.
 ad-venētor, atus sum, ari, εἰσβαίω.
 ad-venio, ōni, entum, ire, ἀφικνεσθαι, προσ-
 ἔρχομαι παραγίγνομαι, in, ad locum, εἰς,
 ἐπὶ τόπον. dies adventit, ἡ ἡμέρα παρεστῇ.
 adventicius, a, um, ἐξωτερικός, ἔξωτος. ad-
 venticia pecunia, τὸ ἐκτὸς τῆς κληρονο-
 μίας ἀργύριον. adventicia coena, δείπνον
 ἐπιδημητικῶς ἐσκευασμένον, ὑποδεκατηνὴν ἡμερῶν
 πρὸς Πάσχα. Συμπερι, κ. 7.
 advento, avi, atum, aro, (θαμνιστ. τοῦ
 advenio) θαμνιστ. σποδὴ ἐπὶ πλοῦ.
 adventor, oris, ā. ὁ ἐπὶ πλοῦ, ὁ ἐπίδημων.
 2) ὁ φαινὼν εἰς κατηλίσαν κ. τ. τ.
 adventorius, a, um, π. χ. coena, δείπνον
 ἐπιδημητικῶς ἐσκευασμένον καὶ hospitium
 adventorium, ξενών, κατάλυμα.
 adventus, ūs, ā. (advenio) ἔλθεις, εἰσερχόμε-
 νος. 2) παροῦσα, παροῦσα.

Aeaea, αἶ, θ. ἡ Αἰαίη, νῆσος. Acaeus, α, um, Αἰαεύς.
 aecastor, aecereo, aecere, ἰδ. ecutor, αἰκέρω κ. τ. λ.
 aedepol, ἴ. aedepol.
 aedes (ἀρχαῖος aedis), is, θ. ναός, οἶκος (ἡσ. ὃ) aedes, ium, πληθ. οἶκος, οἶκα διθρόνον. aedes domi, τὰ οἰκήματα. aedes plur. μετ' ἐπιθέτων sacrae, divinae ἢ Decur, ναοί (πλείονες ἢ οὐκ ἀριθμημένοι.)
 aedícula, ae, θ. ναΐδιον. 2) στήληματιον. 3) πληθ. aedículas, arum, οἰκίσκος, οἰκίδιον.
 aedificatio, is, α. οἰκοδόμος, δημιουργός.
 aedificatio, ionis, θ. οἰκοδομή. 2) οἰκοδόμημα.
 *aedificatiuncula, ae, θ. μικρὸν οἰκοδόμημα.
 aedificator, onis, α. οἰκοδόμος. mundi, δημιουργός τοῦ κόσμου. 3) φιλοτιμόδωμος.
 *aedificialis, επίθ. τοῦ διδῶς, ὁμοίον τῷ κτιστός.
 aedificium, i, οὐ, οἰκοδόμημα, κτίσμα.
 aedifico, avi, atum, are, (aedes-facio) οἰκοδομῶ. 2) κτίζω, κατασκευάζω, δημιουργῶ, ἵδω, navem, hortos κτλ.
 aedificus, a, um, ἀγορανομικός, ἀγορονομικός. aedilicium (vir), ὁ γενόμενος (ἦτοι πρώην) aedilis, ἀγορονομικός.
 aedilis, is, α. (aedes) ἀγορανομικός, ἀγορονομός. οὗτος ἐκλεγόμενος ἐν Ῥώμῃ οἱ ἐπὶ τῶν οἰκοδομημάτων δημοσίων τε καὶ ἰδιωτικῶν, τῶν ἐδῶν, ἀγορῶν κ. τ. π. Οὗτοι ἐν ταῖς δημοτελεσίαις ἱερταῖς ἐλαιοτροχῶν, θεάματα παρέχοντες τῷ λαῷ. aediles iudi (ἀποθετικῶς) εὐρηνται λεγόμενα τὰ τοιαῦτα θεάματα, παρὰ II) αὐτῶν.
 aedilinas, ātis, θ. ἀγορανομία, ἀγορονομία.
 aedilitas, a, um, ἰδ. aedilicium.
 aedis, is, ἰδ. aedes.
 *aedilior, atis, νεωκόρος. Ἄμφ. γρ. aedilior, is, α. ἱεροφύλαξ, νεωκόρος κ. τ. λ.
 *aedilia, ae, θ. ἡ νεωκόρος, ἔξαρκος.
 *aedilialis, a, τοῦ νεωκόρου.
 aediliens, ntis, a. ἱεροφύλαξ. ἀουκρήτιος.
 aedilitas, i, α. (aedes-lucor) ἱεροφύλαξ, νεωκόρος. ἦσαν δὲ οὗτοι καὶ ἐρηγῆται καὶ περιουσιῶν τῶν ἐξῆς.
 aedon, onis, θ. ἀηδὼν.
 *aedonius, a, um, ἀηδόνιος.
 Aedui, orum, α. Αἰδουοί ('Εδουοί, 'Εδουεῖς) ἔθνος Ἑλληνικόν ἐπὶ τῷ Αἰδουοῦ, α, um.
 Aetaeus, a, um, Αἰταεύς. Aetlos, ae, εἴτε Αἰτῆς, ae, α. Αἰτῆς. Aetlus, iadis, θ. Αἰτῆς, ἢ Μήδεια. Aetlino, es, θ. Αἰτῆς, ἢ Μήδεια. Aetlis, idis, θ. ἡ Αἰτῆς.
 Aetlius, a, um, Αἰτῆσιος.
 Aegaeon, onis, α. Αἰγαῖον, εἰς τὴν Γιάγαντον. 2) θαλάσσιος τις ἦτορ. 3) τὸ Αἰγαῖον πᾶσιος (παρὰ Στράβον).

Aegaeus, a, um, Αἰγαίος.
 Aegatus, um, θ. ἡ ἡμετέρα, ὁ αἰγῆς τῆς Σικελίας αἰρέτης, αἱ Αἰγαῖαι.
 aeger, gra, grum, ἐξέμικτος, ἐπίνεστος, νοσῶν. aegro corpore sum, νοσῶ. aegra est arbor, τὸ δένδρον νοσεῖ. aeger manum, πονῶν τὴν χεῖρα. aegri mortales, δειλοί, ἐξέμικτοι βροτοί. 2) μεταφορ. νοσῶν τὴν ψυχὴν. animus aeger anaritia, ἡ ψυχὴ νοσῶσα. πλεονάζει. aeger corpore, ἀσθενής, ἀμύχανος. aeger oculis, βλάκων ὄμμα. aeger animi καὶ animo, (παρὰ δὲ Πλάτωνα καὶ ab animo) βλάβος, βλάβος. aliquid mihi aegrum est, χαλεπῶς φέρω τι, λυπηρὸν μοι ἐστίν. aegra est republica, ἡ πόλις νοσεῖ, πτωχεύει.
 Aegous, a, um, ταῦτ' ἐφ' Aegous.
 Aegeus, ei, α. Αἰγεύς.
 Aegialeus, ei, α. Αἰγιαλεύς.
 Aegides, ae, α. Αἰγίδης.
 aegidium, i, οὐ, αἰγιδώπιον, πάθος τῶν ἐρθελεμῶν.
 aegilops, opis, καὶ aegilopa, ae, θ. α. α. αἰγίλωψ, εἶδος ὄρου. 2) ἡ αἰγίλων κριθῆς. 3) αὐτὸν τι κρομμυδαῖς. 4) νόσος τῶν ἐρθελεμῶν.
 Aegina, ae, θ. Αἰγίνα. Aeginensis, e καὶ Aegineticus, a, um, Αἰγινητικός Aegineta, ae, α. Αἰγινητής.
 Aegipan, anis, εἴτε anos, α. α. Αἰγίπαν.
 aegis, idis, θ. οἰγῆς ἄσπις τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθηνᾶς. 2) μεταφορ. προβολή, ἀπίκη.
 aegisodorus, a, um, εἴτε αἰγίδη ἡγῶν.
 Aegisthus, i, α. Αἰγισθός.
 aegithus, i, α. α. καὶ ἡ Αἰγίθους πτ.
 Aegrum, i, οὐ, Αἰγρὸν, πόλις Ἀχαΐας.
 Aegle, es, θ. Αἰγλή.
 aegocéphalos, i, α. αἰγοκέφαλος, πτηνὸν τι ἐγγύστατον.
 aegodora, atis, οὐ. τὸ αἰγόνερος. φ.
 aegodorus, otis, α. α. Αἰγόνερος, εὐρητὸς καὶ γενικὴ aegodori.
 aegilethron, i, οὐ. α. αἰγίλεθρον. φ.
 aegilios, i, α. α. αἰγίλιος, πτηνὸν τι ἐγγύστατον.
 Aegon, onis, α. Αἰγών, ἔνομα ἀνδρός, παρὰ ποιηταῖς δὲ καὶ τοῦ Αἰγαίου πελάγους.
 aegonjebon, i, οὐ. α. αἰγώνος καὶ τὸ αἰγώνον, φ.
 aegophthalmos, i, α. αἰγοφθαλμός. ἰθὺς.
 Aegon flumen, on, οἱ Αἰγῶν ποταμοί.
 Aegosthemienses, ium, α. Αἰγοσθενεῖς.
 aegro, επίθ. νοσῶν, ὁ νοσῶν, ἀσθενής, βαρύνων, λυπηρῶς. 2) χαλεπῶς. aegro potui, χαλεπῶς, μέλις κατέσχον ἐμαυτὸν.
 aegro conficere aliquid, χαλεπῶς, μετὰ πόνου, μέλις ἀνύκειν τι. vix aegrotus, μέλις ἀνύκειν τι.

μῆλις καὶ χαλεπῶς aegerrime, πᾶν χαλεπῶς, μᾶλλον μῆλις.

aegreo, έρε, (aegre) νοσῶ, ἀσθενῶ, κακῶς ἔχω.

aegrasco, καὶ aegrisco, έρε, (ἐναρκτ. τοῦ aegreo), νοσῶ, περιπίπτω νόσῳ. μεταφορ.

χαλεπαίνομαι, λυποῦμαι.

aegrimonia, αε, θ. (aeger) βαρυθυμία, δυσθυμία, λύπη, μέριμνα, νόσος τῆς ψυχῆς.

aegritudo, τῆς, θ. ἀρρώστια, ἀσθένεια, νόσος. 2) βαρυθυμία, δυσθυμία, λύπη, μέριμνα, νόσος τῆς ψυχῆς.

aegror, όρις, α. νόσος.

aegrotatio, ίονις, θ. ἀσθένεια, ἀρρώστια (τοῦ σώματος· τὸ δὲ aegritudo μᾶλλον τῆς ψυχῆς τὴν νόσον ἐμφανίζει).

aegrotativus, α, um, ἀσθενοποιός, νοσοποιός. βοήθ.

aegrotio, αὐί, atum, are, (aegrotus) ἀσθενῶ, ἀρρώστω, νοσῶ (ἐπὶ σώματος, ψυχῆς καὶ ὅλων), animi vitio, νοσῶ πονηρίᾳ.

mores boni aegrotant, τὰ καλὰ ἤθη νοσῶσι. οὐ aliqua re, ὑπὸ τινος πράγματος νοσῶ.

aegrotus, α, um, (aeger) ἀσθενής, ἀρρώστος, νοσῶν (ἐπὶ σώματος, ψυχῆς, πόλεως κ. τ. τ.)

Aegyptiacus, α, um, Αἰγυπτιακός.

aegyptilla, αε, θ. Αἰγυπτιακή τις λίθος, εἶδος οὐχός.

Aegyptius, ο um, Αἰγύπτιος. Aegyptus, ι, θ. ἡ Αἴγυπτος. Aegyptus, ι, α. ὁ Αἰγύπτιος.

Aelianus, α, um, Αἰλιανός.

aelinus, ι, α. αἰλινός θνητός.

Aelius, α, um, Αἰλίος.

Aello, υς, θ. Ἀελλῶ.

aelurus, ι, α. αἰλουργός.

Aemilianus, α, um, Αἰμιλιανός.

Aemilius, α, um, Αἰμιλίος. Aemilia via, ἡ Αἰμιλία ὁδός. Aemilius pons, ἡ Αἰμιλία γέφυρα. Aemillus, α Αἰμιλίος.

Aemoula, αε, θ. Αἰμονία. Aemouides, αε, α. Αἰμονίδης. Aemouis, ιδίς, θ. Αἰμονίς.

Aemouius, α, um, Αἰμόνιος.

aemula, ἴδ. aemulus.

*aemulante, ἐπίθ. ζηλωτικός.

aemulatio, ίονις, θ. (aemulus) ἀμύλιος, ἀμύλιος, ἀμύλιος.

aemulator, όρις, α. Ζηλωτής.

aemulatrix, ίελις, θ. Ζηλή.

aemulatus, υς, α. Ζηλωτός.

*aemulo, ταῦτό τῷ aemulor.

aemulor, atus sum, ι, (aemulus) alicui, ἡλικού, ἀμύλιος, ἀμύλιος, ἀμύλιος.

ταφορ. umbras aemulari, τὴν λαοτοῦ σκιάν ποθεῖσθαι.

aemulus, α, um, αἰλουός, ἡ αἰλουός, (ἐπὶ καλοῦ καὶ κακοῦ) ζηλωτής, ζηλωτικός, ανταγωνιστής. Caesar summus oratoribus

aemulus, α Καίσαρ τοῖς μεγίστοις δημηγόροις ἐπαμύλλος. labra aemula rosis, χεῖλη ἐπαμύλλαι, ὁμοία ῥόδοις.

Aemus, ι, α. ὁ Αἰμός, ἕως Θράκης.

Aeneades, αε, α. Αἰνεάδης, Αἰνεάδης. Aeneas, αε, α. Αἰνέας, Αἰνέας.

aeneator, όρις, α. αἰνεατικός, κερατάδης.

Aeneides, αε, α. Αἰνεΐδης, Αἰνεΐδης.

Aeneis, ιδίς καὶ ίδος, θ. ἡ Αἰνεΐς, Αἰνής, ἑπὶ Βιργιλίου.

Aenetus, α, um, Αἰνέτιος, τοῦ Αἰνέτου.

Aenobarbus, ἴδ. Aenobarbus.

aeneolus, α, um, ὑποκορ. τοῦ aeneus, μικρός καὶ χαλκός.

aeneus, εἴτε αἰνέος, α, um, (aer) χαλκός. 2) χαλκός τὸ χρῶμα.

Aenides, αε, α. ἀνέτιος τοῦ Αἰνέτου· παρ' Ἀπολλωνίου τῷ Ῥοδίῳ Αἰνής.

aenigma, ἄτις, οδ. αἰνίγμα.

aenipes, εἴτε αἰνέτιος, χαλκίπους.

Aenobarbus, ι, α. Αἰνέοβαρβος, καὶ Αἰνέοβαρβος, ἦτοι χαλκοπόγων. προσεκωνυμία τῆς Αἰνέτιος γενεᾶς. Πλούτ. Παύλ. Αἰμ. 29.

Aenus, α, um, χαλκός. Μεταφορ. σπηλῆρος. aena corda, χαλκίον ἦτορ. aenum, ι, οδ. (ὕπερστυμ. νῆς) χαλκίον, λίθος.

Aenus, ι, θ. ἡ Αἰνός, πόλις Θράκης.

Aeolus, um, α. Αἰολεύς. Aeolia, αε, θ. Αἰολία. Aeolicus, α, um, Αἰολικός.

Aeolides, αε, α. Αἰολίδης.

*aeolipylae, arum, θ. ἀνέμου τραίται, εἴτε aeolipylae, ἀνέμου (Αἰόλου) πόλαι, σκεῖη εἴτε ἀγγεῖα πειρατικά τῆς τοῦ ἀνέμου οὐσίας καὶ δυνάμεως. Βιτρούβιος.

Aeolis, ιδίς, θ. Αἰολίς.

Aeolus, α, um, Αἰόλιος.

Aeolus, εἴτε Αἰόλιος, ι, α. Αἰόλος.

aeon, όρις, α. αἰὼν ὁ τοῦ βαλενίνου.

aequabilis, ο, παραβλητός, παραλληλός.

aequabilis partitio, ἰσομερία, motus aequabilis, κίνησις καὶ ἡ αὐτή. fluviis aequabilis, ποταμοὶς ὁμοιωμένους. jura aequabilia, τὰ ἴσα, δίκαιον. Ὁ ὅπερθ. βαθμὶς οὗτος εὐρηται.

aequabilitas, ἴλις, θ. ἰσότης. aequabilitas civitatis, ἡ ἐπὶ ταῖς ἰσοῖς καὶ ὁμοῖς πολιτεία. 2) ἀνολεργία (ἡ ἐν τῇ ἰσομερίᾳ).

aequabiliter, ἐπίθ. παραλληλῶς, ἴσως, ὁμοῖως. Ὁ ὅπερθ. βαθμὶς ἀγρ.

aequaeus, α, um, (aequus aequum) ὁμοῦς, αἰσθητός.

aequalis, α, (aequo) αἰσθητός, ἴσος τινί, ἰσομερής, aequalis ei par, ἴσος καὶ ὁμοῖος. 2) ὁμοῦς, ἰσομερής, 3) ὁμοῦς, 4) ὁμοῦς.

aequalitas, ἰσότης, θ. ἰσότης, ὁμολότης. 2) ἰσομετρία. 3) ὁμηλικία.
 aequaliter, ἐπίθ. ἐξ ἴσου, ἐν ἴσῳ, ὁμαλῶς.
 *O ὅπερ θ. βαθεύς ἔχει.
 *aequaliter, ἰσῶς, οὐ. ἰδυντήριον. (ὄργανον).
 *aequamentum, ἰ. οὐ. ἐξ ἴσους.
 aequalitas, ἰσότης, θ. ὁμοιότητα, εὐνοία. 2) ἀπάθεια, ἀταραξία.
 aequalitatem, ἐπίθ. ἀπαθῶς, καρτερικῶς.
 aequalitatem, α, um, (aequus-animus), ἀπαθῶς, καρτερικῶς. Ἀπάθεια.
 aequatio, ἰσότης, θ. ἰσότης, ἐξ ἴσους.
 aequalor, ὄρις, ἂ. ἐξισότης. Ἐπιγρ.
 aequo, ἐπίθ. ἐπίσης, ἴσῳ. aequo tecum scio, ἐπίσης σοι ἐπίσταμαι. aequo atque ac tu gaudeo, ταῦτά σοι χαίρω, ἴσα καὶ σὺ χαίρω. aequo nocet pueris sanibusque, ἴσῳ βλάπτει παῖδας καὶ γέροντας. aequo omnibus suavis, ἐπίσης πᾶσι γλυκύ. non aequo valet, οὐ ταὐτὴν ἰσχύει. aequo ac si bonum esset, ὥσπερ ἂν εἰ καλὸν ἦν.
 Aequi, οἱ καὶ Aequiculi καὶ Aequiculi, ὄρις, ἂ. Αἰκουοί, Αἰκανοί, Αἰκουαλοί, ἴσῳς Ἰταλικῶν.
 *aequioratus, α, um, (aequus-crus) ἰσοκυλῆς.
 Aequidius, α, um, Αἰκουϊκός. Aequiculus, ἂ. Αἰκουός. Aequicus, α, um, Αἰκουϊκός.
 aequidius, α, um, ἴσα λέγων. vorans, ἰσάκωλος ἐν ἴσῳ. 2) ἐπικυλῆς λέγων.
 aequidistans, ὄρις, παραλληλός, δι' ἴσου ἀρσητῆρής.
 aequiformis, ε, ἰσομορφός.
 aequilax, οἰς, (aequus lax) ἰσοτάλαντος.
 *aequilatio, ἰσότης, θ. παραλληλία.
 *aequilateralis, ε, ἰσοπλευρός.
 aequilaterus, α, um, (aequus-latus) ἰσοπλευρός.
 *aequilatus, ἰσῶς, (aequus-latus) ἰσοπλευρός.
 *aequilibratus, α, um, ἐν τῷ ῥόπῳ, ἰσοῤῥόπος.
 *aequifibris, ε, (aequus-fibra) ἐν τῷ ῥόπῳ, ἰσοῤῥόπος.
 *aequifibrilis, ἰσῶς, θ. ἰσονομία, ἡ κατ' Ἐπικουρον. Kiklaron ἐν τῷ περὶ Φύσεως θεῶν.
 aequifibrium, ἰ, οὐ. ἐν τῷ ῥόπῳ, ἰσοῤῥόπος.
 aequimanus, α, um, (aequus-manus) ἰσοκυλῆς, περιδέρκας.
 Aequimilium, εἴτε Aequimaellum, ἰ, οὐ. Αἰκουμήλιον, πλατεῖα τις ἡ ἀγορὰ ὑπὸ τῷ Καπιτωλίῳ.
 aequimembris, ε, ἰσάκωλος.
 aequimode, ἐπίθ. ἐπίσης, ὁμοιοτρόπως.
 aequimodus, α, um, ὁμοιότροπος.
 aequinoctialis, α, ἰσημερινός.
 aequinoctium, ἰ, ἂ. (aequus καὶ nox) ἰσημερινός.
 aequipar, ἰσῶς, (aequus par) ἴσος καὶ ὁμοίος. Α. τοῦ μετὰ τῷ ἰσῳ καὶ ἰσῳ.

aequiparabilis, παραβλητός, παραβλητός. ἰσοπαραβλητός.
 *aequiparantia, α, θ. παραβολή.
 aequiparatio, ἰσότης, θ. ἰσότης, ἰσότης.
 aequiparo, αἰ, alium, are, (aequipar) aliquid aliquid aliquid aliquid ἡ αἰ, ἐξισῶ, ὁμοίως, παραβάλλω τί τινι. 2) εὐδὲν. aliquid καὶ συνήλθετον aliquid ἡ aliquid, ἴσος εἰμί, ἐξισοῦμαι τινι, ἐξισοῦμαι τι, καθικνοῦμαι τινος.
 aequipedus, α, um, καὶ aequipes, ἰσῶς, (aequus-pes) ἰσοπόδος.
 aequipero, ἰ, aequiparo.
 aequipollens, ὄρις, (aequus-pollens) ἰσοδύναμος.
 *aequipondium, ἰ, οὐ. (aequus-pondus) ἀντιστάκωμα, ἰσοσταθμία.
 aequisstantia, α, θ. ἰσοτονία.
 aequisotus, α, um, ἰσοτόνος.
 aequitas, ἰσότης, θ. ἰσότης, συμμετρία. 2) ἐπικύκλιος. 3) σωφροσύνη, ἀπάθεια, ἀταραξία ψυχῆς.
 aequiter, ἀρχαία. ἀντὶ τοῦ aequo.
 aequiternus, α, um, (aequus-aeternus) ἐξ ἴσου αἰώνιος. Αἰξ. τοῦ μεταγεν. Ἀει-νισμοῦ.
 *aequivalens, ε, ἰσοδυναμῶ.
 aequivox, α, um, (aequus-vox) ἰσοφθεγγος, ὁμώνυμος. (ἐν τῇ γρ. μαθητῇ).
 aequo, αἰ, alium, are, (aequus) aliquid aliquid aliquid aliquid ἡ cum aliquid, ἴσῳ, ἰσῶς, ἐξισῶ τί (τινὰ) τινι. templum solo, κατεδαφίῳ ναοῦ. Hannibali Philippum, παραβέβηκα Φίλιππον πρὸς Ἀννίβην. plannilem agri, ὁμαλῶς τὸν ἀγρὸν. 2) aequo aliquid (ἐκπαιδὸς aliquid) ἴσος εἰμί τινι, ἐξισοῦμαι, καθικνοῦμαι τινος. aequo cursum aliquid, ἡ aliquid cursum, εὐδὲν ἔρπον τινὸς λαίπρως. aequare gloriam aliquid, ἐξισοῦμαι τῆς δόξης τινός.
 aequor, ὄρις, οὐ. (aequus) ἰσοπέδον, ὁμαλὸν πεδῖον, ἐπίπεδον, ἐπερῶν. 2) ἐπὶ τῷ πελάγεσσι (τῇ γαλινῇ καὶ μέλισσῃ, εὐδὲν καὶ ποταμῷ). πέλγος, βάλασσα. (Αἰξ. ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ποιητικῇ).
 aequoreus, α, um, (aequor) πελάγεος, πελάγος.
 aequus, α, um, (αἰξῶ, αἰξῶ) ὁμαλός, ἴσος. aequus et planus locus, ὁμαλὸς καὶ πεδινός τόπος. in aequum locum se demittere, καταβαίνειν εἰς τὸ ἰσοπέδον. in aequo loco pugnare, ἐν ἰσοπέδῳ μάχεσθαι. locum non aequum nostris video, ὁρῶ τὸν τόπον τοῦ ἐμῆς τοῦ ἐμῆς οὐκ ἐπιτῆσιον. aequo tempore, ἐν ἰσημερινῷ, ἐπὶ τῇ αἰσῇ γένεσιν. aequo Marte pugnauerunt, ἴσῳ, ἰσοῤῥόπος ἡ μάχη ἐγένετο. αἰξῶ, ἐξ ἴσου, ἰσοπαραβλητός, ἰσοπαραβλητός.

conditione, ἐπὶ τῇ ἰσῳ. aequum me o-mnibus praebeo, παρέχω ἑαυτὸν ὅμοιω πᾶσιν. aequum est, εἰκός ἐστι. aequum et justum, εἰκός καὶ δίκαιον. aequus animus, aequa mens, ἐπαθμία, πρῶτος, ἀπαρξία ψυχῆς. aequo animo fero, tolero aliquid, πρῶτος φέρω τι. Phœbeis aequi bonique facere aliquid, ἐπὶ τὸ καλὸν λαμβάνειν τι, στέργειν τινί. Οὕτω καὶ aequi bonique dicere.

āēr, āēris, ā. (ἀρχαϊκὸς θ.) ἀήρ. ποιητικῶς aer summus arboris, ἡ ἀέρσις τοῦ δένδρου κορυφῆς.

aera, ae, θ. αἶρα, βότανόν τι. 2) ἀρχαῖα, ἀρχαῖα χρονολογίας.

aeramentum, i, οὐ. (aero) ἀλκωμα, χαλκίον. aeraria, ae, θ. (ὄπον. fodina) χαλκωρυχίον. 2) χαλκωυτήριον, χωνεῖον, χωνευτικὸν ἐργαστήριον.

aerarium, ii, οὐ. (aes) ταμεῖον δημοσίου, τὸ κοινόν, τὰ δημόσια χρήματα. Κυρίως ἐκαλεῖτο aerarium, ὅ ἐν τῇ τοῦ Κρόνου ναφ ἠθεσφόρος, ὅπου ἐβουλεύετο τὰ δημόσια χρήματα καὶ συμβόλαια.

aerarius, a, um, (aes) χαλκίος, χαλκευτικός. aerarius metallum, χαλκωρυχίον. tribunus aerarius, ταμίης στρατιωτικῆς ἢ μιθοδότης. Ἐπὶ tribunus aerarii, τῆς τις ἐφ' ἧς δικαστῶν, κατὰ τὸ τίμημα ἤτοι τῆς τῶν βουλευτῶν καὶ τῆς τῶν ἱππέων. aerarius, (ὄπον. faber) χαλκίος, χαλκουργός. 2) ὄπον. civis, πολίτης τῆς ἐσχάτης καὶ πνευστικῆς τοῦ δήμου τάξεως, ὁ μὴ ψηφισμένος, καὶ τῶν μόνον τὸ ἐπικυρεῖται, τὰ πληθ. aera.

aeratus, a, um, (aes) χαλκῆρος, κατὰ χαλκός, χαλκῆλατος. 2) πολυχαλκός, πλουσιώτατος.

aereus, a, um, χαλκός, χαλκῆλατος. aerens, ὄπον. nummus, χαλκὸν νόμισμα, χαλκοῦ.

Aerecūra, ae, θὰ τις ἡ ἐπιβατοῦ τῆς Μεγάλης μητρὸς τὸν θεόν, θελοῦν ἴσως πλουτοδοσίαν. Ἐπιγρ.

aerifer, era, erum, ὁ φέρων χαλκὸν ἀμβάλον. Ὀβίδιος.

*aerifice, ἐπὶ. πυχρήντως. (κυρίως χαλκουργικῶς).

aerifodius, ae, θ. (aer-fodio) χαλκωρυχίον.

aerinus, a, um, (aera) τῆς αἶρας, αἰρίνος. aeriferos, edis, χαλκοφόρος. ποιητ. ἰσχυρὸς τοῦς πύδας, ποδῶν.

aeristonus, a, um, χαλκοκροτός, οἶον mons, antra.

aerius, a, um, ἥριος.

aerizūa, ae, θ. ἀερίονος (αἶθρς τις).

aero, onis, ā. εἶδος πλεονάζοντος.

aerobides, is, ἀεροβίδης.

Aerone, ae, θ. ἀερίνη.

*aerophobus, ἀεροφόβος. λ. ἰατρ. aerōsus, a, um, (aes) πολυχαλκός, χαλκοφόρος. aurum, ferrum aerosum, χρυσός, σίδηρος χαλκοφόρος. pneumonia aerosa, νόσος χαλκὸν ἐπέφυρον, τὸ παρὰ τῆς βίλλης.

aerūca, ae, θ. (aes) αἶθρς τοῦ.

aerūginosus, a, um, ἰώδης. Σενέκας.

aerugo, inis, θ. (aes) ὁ ἰός (σκωρία) τοῦ χαλκοῦ. 2) μετὰ φθόνος, βασανία, πλοῦν ἐξ ἰα. aerumma, ae, θ. (ἐκ τοῦ aergrimonia, ἀποβολή τοῦ g, ὡς ἐν τῇ junamentum) μόχθος, ταλαιπωρία.

aerumnaibilis, es, ἐλασινός, διζυρός.

aerumnosus, a, um, ταλαιπώρος, πολυμόχθος, ὀδύλος.

*aeruscator, oris, ā. ἀγύρτης.

aerusco, avi, atum, are, (aes) ἀγροατίζω. aes, aeris, οὐ. χαλκός. Cyprius, Κύπριος χαλκός. aes fundere, confutare, χωνεῖν.

2) χαλκοῦν ἀκίδος, χαλκός, χαλκίον, χαλκωμα, χαλκοῦν ἄγαμα, ἔπλον κ. τ. λ. 3) χρήματα, χαλκοῦν νόμισμα, χαλκός, χαλκίον. 4) aes alienum, χρεός, ἐπὶ λήμα. aes alienum contrahere, facere, δανείζεισθαι, λαμβάνειν χρεός. aere alieno oppressum esse, βιάσθαι ἐπὶ ὀφλήματι, ὑπάρχον εἶναι. aes alienum dissolvere, ἀποδόσθαι, διαλῶ τὸ χρεός. 5) aeris, τίθεται ἐντὶ τοῦ assium, π. χ. quatuor millia aeris, τετρακισχίλια ἀσάρις, τετρακισχίλια πρὸς Ἀττικὰ δραχμαῖ. 6) μετὰ τοῦ στρατιώτου, στρατίζω. 7) aera, πληθ. αἰ ψηφίαι τῆς ἀριθμώσεως, αἰ καὶ τὰ μερικὰ ποσά, ἐξ ὧν τὸ πλὴν (ἡ summa) σύγκειται.

Aesacus, i, ā. Αἰεακός.

aesalon, onis, ā. αἰετῶν, (πηγνόν).

Aesar, τὸ Τυβέρκιον τοῦ θεοῦ ἔνομα. 2) ὁ Αἰετός, ποταμὸς τῆς μεγάλης Ἑλλάδος.

Aeschines, is, ā. Ἀσχίνης.

Aeschylus, i, ā. Αἰσχύλος.

aeschynomene, θ. ἡ ἀιχνομένη (φούνη).

Aesculānus, i, ā. θεὸς τοῦ χαλκοῦ.

Aesculāpius, ii, ā. Ἀσκληπείας.

*aeschulētum, i, οὐ. δρυμὸς φηγῶν, ὁ φηγῶν.

aeschulus, a, um, φηγῶν.

*aeschuleus, a, um, φηγῶν.

aeschulus, i, θ. ἡ φηγὸς, εἶδος δρυός.

Aesernia, ae, θ. Αἰερνία, πόλις τῆς Σαυνιτιδῶν, τὸν δὲ Sergna. Τὸ ἰδιὸν Aeserninus.

Aeson, onis, ā. Αἰσών.

Aesopius, Aesopius εἶς Aesopius, a, um, Αἰσωπικός.

Aesopus, i, ā. Αἰσωπός.

Aesquillae, f. Exquillae.

aestas, atis, θ. (aestus, αἶθρ) ἥρος, αἶθρ, ἡ τοῦ ἥρους ἀρχή, ineunte aestate, ἀρχῇ τοῦ ἥρους.

ἐκείνη αἰσθητικὴ ἀντι-

εἴσαντος τοῦ θέρους. aestate, θέρους, ἐν
θέρει. 2) τὰ τοῦ θέρους θάλασσα, τὸ θέρος.
3) aestates, ἐρηλίδες (τοῦ θέματος).

aestifer, erum, erum, (aestus-fero) καυμα-
* τερές, καυματώδης. 2) διακαυμένους.

*aestimabilis, e, ἀξιότιμος, τίμιος.

aestimatio, ionis, θ. τίμησις, διατίμησις,
ὁ διὰ χρημάτων ἐρεμνὴ τῆς ἀξίας πραγ-
μάτων. 2) μεταφ. τιμὴ, διατίμησις τῆς
ἀξίας ἀνθρώπων τινός. 3) τιμὴ, ἀξία.

aestimator, oris, ἄ. διατιμητής, τιμητής.
aestimātorius, a, um, διατιμητικός, τῆς
διατιμήσεως. Ἀξί. νομική.

aestimatus, us, ἄ. τίμησις, διατίμησις.
μόνον κατ' ἀφορρὰν τοῦ ἐνικου εἴχρη.

aestimo, avi, atum, are, (ἐκ τοῦ aest και
tumo καταλήξεως, ὡς ἐν τοῖς au-
tumo, autimus,) τιμῶ, διατιμῶ. aesti-
mare frumentum tribus denariis, τιμῶ
τὸν αἶνον τριῶν δηνარიῶν. aliquid multi,
pluris, τιμῶ τι πολλοῦ, πλείονος. aestimo
possessiones, καθίστημι τὴν τιμὴν τῶν
κτημάτων. 2) τιμῶ, διατιμῶ ἀνθρώπον ἢ
πράγματα (κατὰ τὴν μὴ χρηματικὴν ἀξίαν).
aestimo aliquem magni, περί πολλοῦ πο-
σοῦμαι, ἐν μεγάλῳ τίθηναι, πολλοῦ τιμῶ
τινα. pluris, quam multum pecuniae,
τιμῶμαι τινα ἀντὶ πολλῶν χρημάτων. ma-
xime, πλείοντος. amicitias non ex re,
sed ex commodo aestimare, μετρεῖν τὰς
φιλίας οὐ κατὰ τὴν οὐσίαν, ἀλλὰ κατὰ τὸ
συμφέρον.

aestivalis, e, θερινός.

*aestive, ἐπὶ θ. θερινῶς. Πλαῦτος.

aestivo, avi, atum, are, διαίτω τὸ θέρος,
θερίτω.

aestivus, a, um, (aestas) θερινός. aestiva
castra εἶτε aestiva, τὰ θερινὰ, τὸ θερινὸν
στρατόπεδον, καὶ ἡ θερινὴ στρατοεία. 2)

aestiva, orum, οὐ. τόπος, ἐν ᾧ θερίζονται
τὰ κτήνη, καὶ αὐτὰ τὰ θερίζοντα κτήνη.

aestivabundus, a, um, ἀναφλῶζων, κυμαί-
νων. Παλλάδιος.

aestivarium, i, οὐ. ἀνάχωσις τῆς θαλάσσης,
θαλασσοδὲς ἔλος. 2) ποιεῖται λίμνη θαλασ-
σαίου ὕδατος πρὸς ἰχθυοτροφίαν. 3) ἡ σθ-
ραγὴ τῶν μεταλλευτῶν.

aestivatio, ionis, θ. κύμασις, μεταφ. τάρaxis.

aestivo, avi, atum, are, (aestus, αἶθω)
ἀναχῶ φλόγας. ignis aestuat, τὸ πῦρ ἀνα-
χῶ φλόγας. 2) θερμαίνονται, καυσοῦνται.
3) ἐπὶ ὕδατος· κυμαίνω, φλογαίνω, ἀνα-
φλῶζω, μεταφ. φλέγω, desiderio, invidia,
φλέγω, φλογαίνω ὑπὸ πῦρος, ὑπὸ φθόνου,
κυμαίνω πῦρος, φθόνον εἶτε ἐκ τοῦ πῦρος.
aestuat dubitatione, ἀμφοσθεῖται. senten-
tia aestuat, ἡ γνώμη ἀσταθεῖται, σαλεύει.

aestuosus, ἐπὶ θ. καυματοῦς.

aestuosus, a, um, καυματοῦς, φλέγων,
κυμαίνων.

aestus, us, ἄ. (αἶθω) καύμα, καύσωμα, θάλα-
σσα, φλόγα. 2) κύματα (ὕδατος), ῥεῖσις.
3) παλῆρρα. 4) διαπυρρον φλογος πῦρος
θάλασσης, φλογμονή. 5) ἀκαταστάτα φλογος,
ταραχή. 6) ἀπέρρεια ἀτόμων.

Aetolia, ae, θ. πόλις τῆς Ἀιτωλίας Τιβερῶν
κείμενος.

aetia, atis, θ. (συνηρημένον ἐκ τοῦ aitia)

ἡλικία. aetatis flos, ἀκμή ἡλικίας, βίον.

propter aetatem expere belli, διὰ τὴν
(καρὰν) ἡλικίαν ἀμείτορος τοῦ πολέμου.

jam aetate gravis, ἔδει βάρυς (τῇ προεβό-
κῃ) ἡλικίᾳ. 2) ὁ τοῦ βίου χρόνος, ὁ

ἀνθρώπου αἶων. omnem aetatem in tran-
quillitate degere, πᾶν τὸν αἶωνα ἐν

ἡσυχίᾳ διαίειν. breve tempus aetatis,
βραχύς τοῦ αἰῶνος ὁ χρόνος. conferre

aetatem, κατατρίβειν τὸν αἶωνα. 3) αἶων,
χρόνος. hercule aetatibus, κατὰ τοὺς

ἡρωτικούς χρόνους. usque ad hanc aetatem,
μέχρι τοῦ αἰῶνος τούτου. impia aetas,

ὁ ἀσεβὴς χρόνος, οἱ ἀσεβεῖς τοῦ χρόνου τού-
του ἀνθρώποι. vinum aetatem fert, ὁ

οἶνος διαμῖνει πολλὸν χρόνον. 4) ἀρχαίως
aetatem, πάντα τὸν βίον συνεχῶς, πολλὸν

χρόνον. in aetate, διὰ χρόνον, ἐνίστα.

aetulla, ae, θ. (aetas) νεὰ ἡλικία, νεότης.

aeternabilis, e, αἰώνιος, ἀίδιος.

aeternalis, e, παλαιὸν τῷ ἀνωτέρω.

aeternitas, atis, θ. ἀβιόνη, ἀθανασία. 2)

προσηγορία τιμητικὴ τῶν Καيسάρων, ὡς καὶ
τὰ divinitas, majestas καὶ.

aeterna, ἐπὶ θ. αἰώνιος.

aeterno, avi, atum, are, ἀθανατίζω.

aeternus, a, um, ἀίδιος, αἰώνιος, ἀβιόνη-
τος, ἀτέλειος. In aeternum, εἰς αἶωνα.

aeternum εἶτε aeterno, ἀβιολίπτοις, τὸν
αἰὶ χρόνον.

aethalis, i, ἄ. εἶδος σταφυλῆς τῆς Αἰθῶπτος.

aether, eris καὶ aëros, ἄ. αἰθήρ.

aethereus, e, aether, aëther, a, um, αἰθέριος.

Aethiopia, ae, θ. Αἰθιοπία. Aethiopes, a,
um, Αἰθιοπικός. Aethiopia, ydis, θ. Αἰθιο-
πία (βοτάνη). Aethiopsia, ae, θ. Αἰθιο-
πία, Αἰθιοπία. Aethiopa, oris, καὶ Αἰ-
θιοπία, i, ἄ. Αἰθιοπία.

Aethon, onis, ἄ. Αἰθών.

Aethra, ae, θ. Αἰθρα.

aethiologia, ae, θ. αἰθιολογία.

aethos, us, ἄ. ἀεθίτης (αἶθος τις).

aethis, ydis, θ. ἀεθίτης (αἶθος τις).

Aetna, ae, θ. Αἶτνη, ἔρος καὶ πόλις. Ae-

tnaeus, a, um, Αἰτναίος. Aetnaensis, e,
Αἰτναίος (τῆς πόλεως Αἶτνης).

Aetolia, ae, θ. Αἰτωλία. Aetoliceus, a, um,
Αἰτωλικός. Aetolia, ydis, θ. Αἰτωλία. Ae-

ιδίως, α, um, Αιδώλιος, Αιδώλιος, α, um, Αιδώλιος. arma Aetolia, Αιδώλια όπλα. Aetolia urbs, Αιδωλίας πόλις. Aetolus, Αιδώλης.

aevitas, αἰς, θ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ aetas.

aeviternus, α, um, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ aeternus.

aevum, ι, οῦ. αἰών, ὁ αἰῶν, ὁ αἰῶν, ὁ αἰῶν. 2) ὁ ἀνθρώπινος αἰὼν, ὁ τοῦ βίου χρόνος. Breve est omne aevum, πᾶς βίος βραχύς ἐστι. Nos aevi, ἡ ἀκμή τῆς ἡλικίας. 3) αἰὼν, χρόνος. nostrum aevum, ὁ καθ' ἡμᾶς χρόνος. Α. ὡς τὰ πολλὰ ποιητικὴ καὶ καθ' ἑνικ. εὐχρηστικός.

aevus, ι, α. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ aevum.

Afer, Afra, Afrum, Αἰθιοπός. Afra avis, Αἰθιοκὴ ὄρνις. Afer, fri, α. Αἰθίο, καὶ ἑν. κύρ. Ἀφρος.

affaber, bra, brum, (ad-faber) τεχνικός, εὐτεχνός.

affabilis, e, (ad-for) εὐπροσηγορός.

affabilitas, αἰς, θ. εὐπροσηγορία.

affabilliter, ἐπιβ. εὐπροσηγορικῶς.

affābre, ἐπιβ. τεχνικός, εὐτεχνός, εὐτέχνης.

affābricātus, α, um, πρόσπλαστος.

affamen, ἰνις, οῦ. (adfor) προσηγόρημα.

affantiae, arum, θ. φλυαρία, λήρη. Ἀπουλῆος.

affari, ἱς. affor.

affatim, ἐπιβ. (ad-fatim) ὅλην, ἀρκούντως. mihi copiarum affatim est, ὅλην ἀνάρκειαν ἔχω. affatim onustus, ἀρκούντως πεφορτωμένος.

affatus, ἡς, α. προσηγόρημα πρόσηρος.

affectāto, ἐπιβ. ἐπιτετηθευμένος, ἐσπουδασμένος.

affectātio, ἰδνις, θ. ἔρεσις, ἀντιποίησης, ἐπιθυμία. 2) ῥητορικὴ ἐπίδειξις.

affectātor, ὄρις, α. ὁ ἐριμύνης, ἀντιποιούμενος.

†affectātrix, ἰοῖς, θ. ἡ ἐριμύνης, ἀντιποιούμενη.

†affecto, ἐπιβ. ἐμπαθής.

affectio, ἰδνις, θ. διδασίς (ζάματος καὶ ψυχῆς). cūll, κατεστησιμός. virtus est affectio animi constans conveniensque, ἀρετὴ ἐστὶ διδασίς ψυχῆς σύμμενος αὐτῇ. 2) στοργή.

†affectiōse, ἐπιβ. παθητικῶς, ἐμπαθῶς.

affectiōsus, α, um, παθητικός, ἐμπαθής.

affecto, avi, atum, are, (damio, τοῦ afficio) aliquid, ἐπιθυμῶ, ἐρίεμαι, ὀρέγομαι, ἀντιποιεῖμαι τινος. affectare magnificentiam, μεγαλοπρεπείαν. immortalitatem, τῆς ἀθανασίας. regnum, ἐρίεμαι τῆς βασιλείας. famam clementiae, ἐρίεγομαι, ἀντιποιεῖμαι τῆς δόξης τῆς πραότητος. urbem, ἐπιθυμῶ πόλιν τινα. affectato

viam, ἵτε, ad aliquid, τρέπομαι τῇ ἐπὶ τι ὁδῷ. affectatus, (ἐν τῇ ῥητορικῇ) ἐπιτετηθευμένος, κατεσπουδασμένος, ἐσπουδασμένος.

affector, atus sum, ari, σπάνιον ἀντὶ τοῦ affecto.

affectiōse, ἐπιβ. φιλοστοργῶς, εὐνοϊκῶς.

affectiōsus, α, um, φιλοστοργῶς, εὐνοϊκῶς.

affectus, α, um, ἱς. afficio.

affectus, ἡς, α. (afficio) πάθος, πάθημα, διδασίς. (τῆς ψυχῆς μέλισσα). 2) ἐπιθυμία, ἀγάπη, στοργή. 3) εἰ προσερίεως, τὸ προσερίεως πράγμα.

affere, affili, allatum, afferre, (ad-fero) προσφέρειν, ἐπιφέρειν, φέρω. litteras alicui, φέρω τινὶ ἐπιστολὴν. affero me in locum, μεταβαίνω, ἔρχομαι εἰς τόπον.

animum ad scribendum, προσίχω τῇ γραφῇ, ἐμμελοῦμαι τοῦ γράφειν. vni alicui, βιάζομαι τινά. manus alicui, προσφέρω τινὶ τὰς χειρὰς. 2) φέρω τι, φέρω ἀγγέλλω.

mibi affertur aliquid, ἀγγέλλεται μοι τι. 3) παρέχω, φέρω. metum alicui, ῥέδον παρέχω τινὶ. detrimentum, φέρω τινὶ ἀπολείαν. voluptatem, παρέχω τινὶ ἡδονήν.

4) προσφέρω, ἀναφέρω, μηχανοῦμαι. causam, rationem, προσφέρω, ἀποφάσσω τὴν αἰτίαν, τὸν λόγον. 5) συμρίζω, προσρίζω. nihil affert, οὐ σύμφορὸν ἐστίν.

afficio, feci, ectum, ere, (ad-facio) aliquem, οὕτω διατεθῆναι τινά. vulnus cum afficit, τὸ τραῦμα οὕτω διέθλυνεν αὐτόν.

afficior, οὕτω διατίθεμαι. voluptate affectus sum, ὅπ' ἡδονῆς οὕτω διδάσκωμαι. ita affectus sum, ut, οὕτω διατίθην, οὕτω διδάσκωμαι, ὥστε aliter affectus animo sum, ἄλλως διδάσκωμαι τὴν ψυχὴν, παθαίνωμαι. 2) afficio aliquem aliqua re, περι

σπῶ τινά τι, περιβάλλω τινά τινα, ποίω τινά τι. honore me afficit, περιβάπτει μοι τιμὴς. aliquem calamitate, περιβάλλω τινά συμφορὰς. morte, θανάτῳ. malis, περιβάλλω τινά κακοῖς. beneficiis, ποίω τινά ἀγαθόν τι, ἐπιβάω τινά. injuria, ἀδικία τινά. laetitia, εὐφραίνω τινά. laude, ἐπαίνω τινά. afficior re, πάχω τι. beneficiis, πάχω ἀγαθὰ, εὐεργετοῦμαι. calamitate affectus sum, ἐπαθὼν συμφορὰν. ita affectus sum ab aliquo, τοιαῦτα πάσχω ἀπὸ τινος. gravi morbo afficior, βαρὺ νόσῳ περιπίπτω. affectus, πάχω. male affecta respublica, πολιτεία κακῶς διακυβητή.

simili figura affectus sum, ἔχω ὁμοίαν μορφήν. affectus honore, τιμηθῆναι, in-juria, ἡδικηθῆναι. sapiens eodem modo affectus est orga amicorum, quod in se ipsum, ὁ σοφὸς οὕτω διδάσκειται πρὸς τὴν φίλον, ὥπως πρὸς ἑαυτόν. affectus, ἐπὶ

γρόνου· προβεβηκώς. aetas affecta, προβεβηκυία ηλικία. annus affectus, ὁ προβεβηκώς ἐνιαυτός.

*affecticius, a, um, πρόσθετος, πρόσπληκτος. afflictio, ōnis, ὅ, (affligo) ἰσχυροποροῦσθαι. σ. ὁ. afflictus, a, um, ἰδ. affligo.

affligo, ſxi, ſxum, ſro, (ad-ſligo) aliquid rei καὶ ad rem, προσπλήνυμι, προσάπτω, προσήλω. affluxus, προσπληγυλινος.

*affigūro, avi, atum, are, μορὸν τι κατὰ τι. affligo, ſxi, ſctum, ſro, (ad-ſligo) aliquid rei, προσπλήττω, προστίθημι τί τι.

affinis, o, (ad-ſinis) πρόσσρος. 2) κηδεστής, προσήκων. 3) μέτοχος, συμμέτοχος. affinitas, atis, ὅ. κηδεστία. 2) κηδεστία.

3) μετοχή, κοινωνία. *affirmanter, ἐπίρ. βεβαιωτικῶς. Πέλλιος. affirmāto, ἐπίρ. βεβαιῶς, καταφατικῶς.

affirmatio, ōnis, ὅ. βεβαιώσεις, διαβεβαιώσεις. affirmativus, a, um, βεβαιωτικῶς.

affirmator, ōris, ὁ. βεβαιωτής. affirmo, avi, atum, are, βεβαιῶ, διαβεβαιῶμαι, διασχυρίζομαι.

affixio, ōnis, ὅ. (affigo) προσάρτησις. affixus, a, um, ἰδ. affigo.

*afflāgrans, ntis, ῥίγιον. Ἀμμιανός. afflātor, ōris, ὁ. ὁ προσπνέων.

afflātus, ſs, ὁ. πρόσπνευσις, ἐπὶπνοια. afflecto, xi, ſtum, ῥέπω, (ad-ſleo) κλάω, θρηγῶ ἐπὶ τι. Πλάττω.

afflictatio, ōnis, ὅ. (affligo) θλίψις, ἀλγηδών. afflictator, ōris, ὁ. βλαστηστής.

*afflictio, ōnis, ὅ. θλίψις. afflictio, avi, atum, are, (affligo) θλίβω, αἰκίζω, ταλαιπωρῶ.

*afflictor, ōris, ὁ. ὁ καταθλίβων. Κικέρ. afflētus, a, um, ἰδ. affligo.

*afflictus, ſs, ὁ. προστάτης. affligo, xi, ctum, ſro, (ad-ſligo) aliquem ἢ aliquid aliquid, προστάττω τινὰ ἢ τι τινί. aliquem torrens esse ad terram.

ἀράσσω τινὰ πρὸς τὸ ἴδιον, καταθλίβω. καταράσσω, καταθλίβω τινὰ. μεταφ. καταθλίβω, καταπλήττω, καταθλίβω τι. 2) causam affligere, ἀπορρίπτειν, ἀρῖναι τὴν δίκην. — afflictus, καταβεβηκώς, καταπληγῆς, καταπεθραυμένος, ταλαιπωρός. 2) ἀποβεβηκώς, ἀποβλήτος, ταπεινός.

afflo, avi, atum, are, (ad-ſlo) aliquem (aliquid) ἢ aliquid, ἐπιπνέω, προσπνέω, προσφυσῶ τινι. 2) divino spiritu afflor, δειψὶ πνεύματι ἐπιπνέομαι, ἐιδοποιῶ.

affluens, ſs, affluo. affluenter, ἐπίρ. ἀφθόνως, θαφιλῶς.

affluentia, ae, ὁ ἐπὶ ῥέοι, περισσεία, ἀφθονία. affluo, xi, ctum, ſro, προσρέω, ἐπιβρέω.

anni affluentes, ei ἐπὶ ῥέοι ἐνταῦθα.

multitudo affluit, ἔγχεος πολλὸς ἐπιβρέει, ἀφροῦνται. opes affluunt, τὰ ἀγαθὰ ἐπιβρέει. 2) aliqua re, εὐπορῶ, ἀφθονίαν ἔχω τινός. affluit voluptatibus, ἀφθόνως ἔχει τὰς ῥησάς. affluens aliqua rei, εὐποροῦμαι, ἀφθονῶς, πλοῦτος. ex affluentibus, ἐπιβρέματικῶς ἀφθόνως.

affodio, odi, ossum, ſro, σκάπτω εἰς διὰ σκαρῆς προστίθημι.

affor, atus sum, ari, aliquem, προσάγω-ρεῖω, προσάγω τινα.

afforem, es, ταὐτὸ τῷ affuturus essem. *afformido, avi, atum, are, τρέμω.

affrango, ſxi, actum, ſro, προσπλήνυμι. affremō, ſxi, ſro, ἐπιβρίω, ἐπιθροῦσθαι. affricatio, ōnis, ὅ. πρόστριψις.

affricco, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω. affrigo, atus sum, ari, aliquem, πρόστριβω, προσάγω.

affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω. affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω.

affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω. affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω.

affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω. affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω.

affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω. affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω.

affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω. affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω.

affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω. affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω.

affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω. affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω.

affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω. affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω.

affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω. affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω.

affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω. affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω.

affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω. affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω.

affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω. affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω.

affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω. affrigo, ſxi, ſctum, are, πρόστριβω, προσάγω.

Ἀγχιρῆρος, Agchirēros, αἰ. Ἀγχιρῆρος.
ager, agri, ἄ. ἄ γ ρ ῆ ς. 2) χώρα. ager Hirpinus, ἡ ἱρπινή χώρα. ager Thurinus, ἡ θουρινή χώρα. ager Noricus, ἡ Νορική, τὸ Νορικό. ager publicus, ἡ δημοσία χώρα. sacer, ἱερὰ χώρα, ἱερὰ γῆ. 3) agri, τὰ ἔξω τῆς πόλεως, οἱ ἀγροί, τὰ χωρία.
Aggeratō, ἰ. οὐ. ἀγέρατον (φουάν).
Aggēsilaus, ἰ. ἄ. Ἀγγέσιλαος.
Aggaudeo, ere, (ad-gaudeo) προσχαίρω.
aggamo, are, (ad-gemo) ἐπισταλάω.
Aggenoro, avi, atum, are, (adgenoro) ἐπιγενῶ.
Aggenicūlor, alus sum, ari, γονυκλινῶ.
agger, eris, ἄ. (aggero) γοῦς, γῶμα. 2) ποιητικῶς: σωρός, βουνός, ἔρος, πυρ, κλῶμα. 3) βῆμα, ἢ ὁ ἐμβαίνειν οἱ στρατοῖς. 4) vias agor, εἴς: agger, λεωφόρος.
Aggeratim, ἐπὶ. σωρηδόν.
Aggratio, iōnis, θ. ὠρύττει, ὠρύεμα.
aggro, avi, atum, are, (agger) χώννυμι, ἐπχώννυμι, σωρεύω.
aggero, essi, estum, ere, (ad-gero) προσκομίζω, συκομίζω, σωρεύω, ἐπισωρεύω.
aggestim, ἐπὶ. (aggorere) σωρηδόν.
Aggestio, ōnis, θ. σωρεία, ὠρύεμα.
aggestus, a, um, ἴδ. aggero.
aggestus, ūs, ἄ. προσκομιδῇ, συκομιδῇ, ἐπιρρήσει, ἐπὶ χωρίῳ.
aggigno, ere, προσηύδα. Βεβή.
Agglomerō, avi, atum, are, (ad-globo) συνάπτωμαι τινί, ἑσκαμίν τινος. Ἀ. ποιητ.
Agglutino, avi, atum, are, προσκολλῶ.
Aggravasco, ere, βαρύνωμαι, βαρύνω.
Aggrivo, avi, atum, are, ἐιςβαρύνω.
Aggredior, essus sum, edī, (ad-gradior) aliquem, aliquid ἢ ad — προσέρχομαι, προσβαίω, πρὸς τινί (προσείναι) τινί. 2) aliquem, προσέρχομαι, ἐντυγχάνω τινί. aliquem prociibus, προσέρχομαι τινί διεμνοῦ. 3) aliquem, προσβάλλω, προσέρχομαι τινί (ἀγροῖ). inornes, προσέρχομαι ἀγροῖς, regionem, ἐισβάλλω, ἐμπέτω χωρὶς τινί. somno gravatū, ἐπιτίθειαι τῷ ὑπνόντι. 4) ἐπιχειρῶ τινί. ad dicendum, ἐπιχειρῶ λέγειν. ad crimen, τῇ κακουργήματι. ad rem publicam, τοῖς πράγμασιν. magnum opus, μεγάλω έργῳ ἐπιχειρῶ, μεγάλου έργου ἐπιτομαι. Isillum perfodere adgressus, ἐπιχειρήσας διασκάπτειν τὸν ἱσθμὸν.
Aggreco, avi, atum, are, (ad-grex) προσάσσω, ἐπαγείρω, προστίθω. so ad-gregare, προστίθεσθαι.
Aggressio, iōnis, θ. (aggredior) ἐπαγωγῇ, ἐπιχειρήματι ἐν τῇ φύσει. 2) προσβολή.

aggressor, ōnis, ἄ. ὁ προσβάλλων. Ἀ. νόμος aggressura, ae, θ. προσβολή.
aggressus, a, um, ἴδ. aggredior.
aggressus, ūs, ἄ. προσβολή. 1) ἐπιχειρήσας. 2) πρᾶκτικός, ἐνεργῆς, δραστήριος. Ἀ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητικῇ.
Agilitas, ātis, θ. εὐκίνησις, εὐτροφία.
Agilis, ἐπὶ. ταχέως, εὐκίνητος.
Agina, ae, θ. πόρπη κυροσθέντος.
Aginnum, ἰ. οὐ. Ἀγινόν, πόλις τῶν ἐν Ἀκουτανίᾳ Νισιοβρίων, ἡ τανὺν Αγον.
Agpes, edis, ἄ. ὁ βουλεύτης ὁ τοῖς ποσὶ προσβαίνων τῇ ἐτέρῳ γνώμῃ. Δουκίλλιος.
Agis, idis, ἄ. Ἀγίς.
Agitabilis, ae, εὐκίνητος. Ὁβίδιος.
Agitatio, iōnis, θ. κίνησις, δόνησις, σάλος. mentis, κίνησις τῆς ψυχῆς.
Agitator, ōris, ἄ. ἐλάτης. aselli, δυνάτης. equorum, ἱππηλάτης.
Agitatrix, tris, θ. ἡ δονούσα, κινούσα.
Agitatus, ūs, ἄ. κίνησις.
Agito, avi, atum, are, (θαιετ. τοῦ ago) ἐλάω. gregem, ἀγέλην. equum, ἵππον. feras, θήματα, θηρὰ θηρία. ventus agitat pinus, ὁ ἔνεμος, δονεῖ τὰς πύλους. aura agitat capillos, αὔρα ἀίσσει τὴν κόμην. agitari fluctibus, σαλεύειν. μεταγ. injuria agitat populus, τὸ ὄνος δονεῖται ὑπὸ ἀδικιών. aliquem verbis, καὶ αὐτὸ τοῦ verbis, διασείρω τινά, χλευάζω. cupidus agitat montem, ἐπιθυμία δονεῖ τὴν ψυχὴν. timore agitor, σαλεύω. 2) ἐπιμελῶμαι τινος, ἐπιτελῶ τιν. festos dies agitare, ἐπιτελεῖν ἑορτάς. pacem agito, ἐπιμελῶμαι τῆς εἰρήνης. imperium agitabant, ἐχρῶντο τῇ ἐξῆς ἡγεμονίᾳ. multa agitat, πολλὰ πράττει, πολλοὺς ἐπιχειρεῖ. agito vitam, διαίτω ἐν βίῳ. alicubi agito, διαίτω που. 3) agitare animo, in animo, mecum aliquid εἶτε de aliqua re, διανοοῦμαι, διαλογίζομαι, διαλογίζομαι τί. 4) διαλέγομαι, πραγματεύομαι.
Agāia, ae, θ. Ἀγλαία.
Agliophotis, idis, θ. ἡ γλαυκώπις (βοτάνη).
Aglaepris, idis, ἄ. ὁ φέρων ἀγλαίαν καπνίδα. Ἀμφ. γρ. παρὰ Διόδωρ 44, 41.
Agmen, inis, οὐ. (ago) ἀγέμα, τὸ πορευόμενον στράτευμα, ἡ στρατιὰ, καὶ ἡ πορεία αὐτῇ. lento agmine, βραδέως πορεύεσθαι. agmen avium, ἀγέλη θηρίων. hominum, ὄχλος πορευόμενος, πλῆθος ὄχλος. 2) agmen nubium, οὐρὰ νεφελῶν. fluminis, ῥεῖσθαι ποταμοῦ. aquarum, καταρρεῖ ὕδατων, ὕδρευς.
Agminalis, ae, πορταγωγική.
Agminatum, agēti, ἀγληδόν.
Agna, ae, θ. ἄ μ ν θ, ἀγνός.

agnāia, ūm, οὐ. κατὰ τὴν Ὀβίδιον ταῦτ' ἐπ' agonalia, ἱερὰ τῇ τοῦ ἱεροῦ.
agnascor, natus sum, nasci, (ad-nascor) προσβόμαι, παρσφύομαι. 2) ἐπιγενέσθαι (κατὰ τὴν Διοδόκην). — agnulus, ὁ πρὸς πατρὸς συγγενής, ὁ προσκων τῷ γένει τοῦ πατρὸς. 2) τίναν γενενητῆρον μετὰ τῇ διαδοχῇ.
Agnativus, a, um, agnativum jus, τὰ τῶν πρὸς πατρός συγγενῶν δικαία πρὸς κληρονόμους.
agnatio, iōnis, θ. (agnascor) ἡ πρὸς πατρός συγγένεια. 2) ἡ μετὰ διαδοχῇ γέννησις. 3) παρσφύσις.
agnatus, a, um, ἴδ. agnascor.
agnellus, ἰ. ἄ. (ὀπακός) ἀγνέον, ἡλικιότος.
agnellus, ἰ. ἄ. ἀγνέον.
agnus, a, um, ἀγνός.
agnilis, iōnis, θ. ἀγνός, γινώσις.
agnitionalis, ae, γινώσις, εὐγνώσις.
agnitor, ōris, ἄ. γινώσκω. Ἀ. τοῦ μεταγενέστερου.
agnus, a, um, ἴδ. agnosco.
agnomen, inis, οὐ. (ad-nomen) παρεννόμιον. προσωνυμία, (τὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τινος) Ρωμαίων, εἰς: Cunctator, Asinilius).
agnomentum, ἰ. κατὰ τὴν agnomen.
agnominatio, iōnis, θ. παρενόμισμα.
agnos, ἰ. θ. ἡ ἄγνος (φουάν).
agnoscibilis, ae, εὐγνώσις.
agnosco, novi, nitum, ere, (ad-nosco) ἀναγινώσκω, ἀναγνωρίζω, ἐπιγινώσκω. 2) γινώσκω, συνιμάω, καταμαρτύριον, εἰνῶ. 3) ἀναγνωρίζω, ἀποδείκνυμαι.
agnus, ἰ. ἄ. ἡ ἀγνός.
Ago, egi, actum, agere, ἄ γ ω, ἐλάω. agit per devia rara capellas, ἔγει τὰς αἴγας δι' ἀδύτων ἀγρῶν. vinetum agebat hominem, δόξας ἔγει ἐν τῷ θησαυρῷ. praedam agere, ἐπὶ τῷ λατῷ. ferre et agere, φέρειν καὶ ἄγειν. canes agunt corvum, αἱ κύνες ἐλαύνουσι, διώκουσι τὴν ἑσπερινήν μαχίαν ad oppidum agoro, ἔγειν τὴν μηχανὴν πρὸς τὴν πόλιν. cuniculum agoro, εὐρύττειν, τίμναι ὀπίσθον. navem agere, ἐλαύνειν, ἔγειν πλοῖον. arbor radiosa agit, τὸ δένδρον ἔγει ἔξω, ῥιζοβολαί. agoro—in gloriam, φέρωμαι πρὸς δόξαν. agit eum mens in facinus, τῷ θυμῷ φέρωμαι πρὸς τὸ κακοῦργημα. scintillas agere, σπινθήριον. animum agere, ἀγχαίω ἔγειν, ἐκπύειν, συκομαχίαν. 2) ἔγω, ὁπῶς ἐγὼ agere aliquem, χερσὶν, ἐπὶ τῷ ποσὶ. in eo primus agebali, εὐτος πρῶτος ἀδελφεῖ, προσπαρῆτο. ἐπὶ ἴσῃ καὶ ἴσῃ τοῦ ποσὶ. 3) πράττειν, ποιῶν agit? εἰ πράττεις; nihil agit, οὐδὲν πράττει, οὐδὲν καταπράττει. agit de re, διασκεύεται τῇ ὑπόθεσιν. ἄ. ἡ ἐπιχειρῶν.

tibi ago, ἐκλογάσσοι χεῖρας (πῆμα γὰρ ἐν). consolamur ago, εὐλαίω. triumphum egi, ἔγχευ, ἐπαιλάσσομαι θριαμβόν. conventum agere, ποιεῖσθαι ἐκλογάσσομαι. 1) μετὰ χρόνιαν σημασίαν: agere actum, vitam, διαίτην τῷ βίῳ. alter mens agatur, ἥν καθεύδατο ὁ δεύτερος μέν. neta est non, ἱελοῦνται ἡ νό. annum decimum ago, διαίτην ἑσπερινήν. 2) ἐπὶ διαδοχῇ ἐνεργειῶν bellum agere, πόλεμον ποιεῖσθαι. ago de pace, πράττω περὶ εἰρήνης. agoro causam, διαδικάζομαι, διαλογίζομαι, πραγματεύομαι. agoro cum populo, πραγματεύομαι τῷ δήμῳ. agoro cum aliquo agere, προστιθέμαι τινί. agere, male memini actum est, τὰ ἐμὰ κακῶς ἔγει. cum illo actum est praestare, ἀλλοτρίω ἐκδοῦν. ἑστῆς, ὑδραυλῶν. Tres Tyriusque mihi multo discrimine agolum, ἐν τῇ εὐχῇ τῇ ἐστὶ παρ' ἐμοὶ ὁ Τύρος καὶ ὁ Τύριος. πρὸς τὸ εἶ. 3) τιμῆς ἄγειν. rem ago ex jure, ἀναικίστω. agitur salus amplexum, οἱ φίλοι κινδυνεύουσι περὶ σωτηρίας. libertas agitur, ἡλευθερία κινδυνεύει. 4) ἐπὶ ἐπιτομῇ καὶ δραματικῇ σημασίᾳ: orator agit cum diuitiis, ὁ ῥήτωρ πρὸς τὸν πλούτον ἔγειν λέγων, ἐχρηματίζεται τινός. ἐν τῇ λέξει, agor partes, ὑπακρίνομαι πρὸς τινά. Chamaem, ὑπακρίνομαι τῇ πρόσωπον τοῦ Χαιρέου. salulam, διδάσκω, ὑπακρίνομαι ὁρμή. id agunt, ut viri non videntur, οὐκ ποιοῦνται, ὅπως καλοὶ ἄνδρες εἶναι δοκῶναι. id agebatur, ut pons dissolveretur, ἐκδοῦναι, διασπῆσαι τὸν πλοῦτον, hoc agito, προσέγειν. ἴδ. Πλούτ. Νουμ. 14 καὶ Κοσμοκ. 22. ago, agito, ἔγει, πρὸς, ἔγειν. agedum, ἔγει δῆ. ago, nā vinam filio, ἔγει, δὲς συγγενῇ τῷ υἱῷ. ago, audiamus, ἔγει, ἐκδοῦναι. — agere, πρᾶκτικός, ἐνεργῆς, ἀγρότης, εἶδος ἀνακαταστάσεως ἐπὶ τῷ ἀποκαταστάσει. actum, ἰ. οὐ. αἱ ἀγνοῦνται πράξεις, ὁ χρηματισμός. neta καὶ acta publica, ἡ ἀναγραφὴ τῶν χρηματισμῶν, αἱ ἐμαρτυρίαι πράξεων (τὰ πρακτικά). Agogae, arum, θ. ἔγωγε καὶ ἐν τοῖς μαθηταῖς.
agolium, ἰ. οὐ. (ago) ἡ καλοῦσθαι.
agon, ōnis, ἄ. ἄγών.
Agonalis, ae, θ. ἐν ἀγωνίᾳ, οὐ. ἑσπερινή τοῦ ἱεροῦ. Πόλις τοῦ ἐσθίου τῆς λέξεως ἴδ. Onidii Fast. I, 329—332.
Agonia, orum, κατὰ τὴν ἀγωνίαν.
Agonista, ae, ἄ. ἀγωνιστής.
Agonistarcha, ae, ἄ. ἀγωνιστάρχης. agit de re, διασκεύεται τῇ ὑπόθεσιν. ἄ. ἡ ἐπιχειρῶν.

agonotheta, ae, d. αγωνοθέτης.
 agoranomus, i, d. αγορανόμος.
 Agragantinus, a, um, f. Agrigentinus.
 agrammātos, i, d. ἀγρομήματος, ἤτοι ἔμπορος γεωμαστικῶν γυνάστων.
 agrarius, a, um, (ager) d. ἀποβλέπων τὴν θεοσιαν χώραν καὶ τὴν ταύτης κληρουχίαν. lex agraria, d. περὶ χώρας νόμος, κληρουχικός. 2) agraria via, ἡ διὰ τῶν ἀγρῶν ὁδός. 3) agrarii, iorum, oi κληροῦχοι.
 agraticum, i, d. d. ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ φόρος.
 Agrestis, e, (ager) (ἐπὶ καλοῦ καὶ κακοῦ), d. ἄγρ' ὡς τ' η, ἄγριος, ἄγρικός.
 *agrestius, ἐπὶ συγκρ. ἀγροικότερος.
 agricola, ae, d. (ager-colo) γεωργός, γεωπόνος. Agricola, κνρ. ἔν. Ἀγρικολας, (ὡς τὸ ἔλ. Γεωργός).
 agricolāris, e, γεωργικός, γεωπονικός.
 *agricolatio, ionis, θ. γεωργία, γεωπονία. Κολουμίλλας.
 *agricolor, ari, γεωργῶ.
 agricultio, ionis, θ. γεωργία, γεωπονία.
 agricultor, oris, d. γεωργός, γεωπόνος.
 agricultūra, ae, θ. γεωργία, γεωπονία.
 Agrigentum, i, d. d. Ἀκράγας, τανθὴν G-
 genti. Agrigentinus, Ἀκραγαντικός.
 agrimensor, oris, d. γεωμέτρης.
 agrimonia, ae, θ. εὐπατόριον (βοτ).
 agriophyllon, i, d. ἀγριοφυλλον, τὸ καὶ πικνίδιον.
 agripeta, ae, d. (ager-peto) d. ἐπιθυμῶν κληρουχίας, (d. ἀγροῦ ἥρα). Κικέρων.
 Agrippa, ae, d. Ἀγρίππας.
 Agrippina, ae, θ. Ἀγριππῖνα. Colonia Agrippina, Ἀγριππῖνη Κολωνία, πόλις ἐν Γερμανίᾳ, ἡ νῦν Κολωνία καλουμένη, Cöln.
 Agrippinensis, e, ἐκ Κολωνίας, (Κολωνιάτης).
 agrus, a, um, ἄγριος.
 agrostis, is, θ. ἡ ἀγρωστής (πόα).
 *agrusus, a, um, πλούσιος ἀγροῦ (ἀγροπλούτος). Οὐδὲν.
 Agyllus, oi καὶ eos, d. Ἀγυλλός (Ἀπολλών).
 Agylla, ae, θ. ἡ Ἀγυλλὰ, πόλις Τυρρήνων, ἥς οἱ κάτοικοι Agyllini.
 Agyrum, i, d. Ἀγύριον, πόλις Σικελίας, ἥς οἱ κάτοικοι Agyrii καὶ Agyrinenses.
 ah! ei! ei! ei!
 aha! dē! dē! dē!
 Ahala, ae, d. Ἀλάας.
 Alarna, ae, θ. ἡ Ἀλαρνα, πόλις Τυρρήνων.
 alaneus, a, um, f. alaneus.
 alenum, f. alenum.
 ai! ei!
 ain', τὰ ἐξ αἰς-no, f. ajo.
 Alibales, is, d. τὸ ἀλιβαλὲς (Bactria).
 Alidna, i, d. τὸ ἀλιζων (βοτ).
 Alia, ae, d. Ἀλίας, παρὰ Σουλῶν καὶ Ἀλίας.
 Aliphan, ae, θ. ἀλῖφανος.

ajo, ῥῆμα ἀλλεπτ. φημί, καταφθίμι. ut ajunt, ὡς φασιν. ain' εἴτε ainsne? ἀλλεθας; ἡ γὰρ ἐν τῷ; quid ais? τί σὺ φῆς; πῶς; πῶς τοῦτο λέγεις; (τῆς μετοχῆς τὸ οὐδ. πληθ. ajentia, καταφατική, παρὰ Κικέρωνι σπαζ).
 ajuga, f. abiga.
 Ajus Loquens εἴτε Ajus Locutus (ἐκ τῶν ajo, loquor) θεός τις τῶν Ῥωμαίων εἴτε δαίμων, πρὸ τῆς τῶν Γαλατῶν εἰσβολῆς φωνὴν φηγεσάμενος, ἐπ' ᾧ Κάμिलλος Φήμης καὶ Κληρόνος νῆδον ἰδρύσαντο κατὰ Πλούταρχον ἐν βίῳ Καμίλλου, 30.
 ala, ae, θ. (ἐκ τοῦ ago εἰσὶν ala, εἶναι ala, ὡς mala, ἐκ τοῦ mando εἶναι maxilla, καὶ palus ἐκ τοῦ pangere, εἶναι paxillus.) πτερὸν, πτέρυξ. 2) μαχαίρη. 3) πτερὸν (οἰκοδομηματος). 4) τὸ κέρας (τῆς παρατάξεως). τὸ κέρας εἶχον οἱ Ῥωμαῖοι ἱππεῖς καὶ οἱ τῶν συμμάχων, εἶναι ala καὶ τὸ τῶν ἱππέων τάγμα σημαίνει. alae praefectus, ἱππαρχός.
 Alabanda, ae, θ. καὶ Alabanda, orum; οὐ. ἡ, τὰ Ἀλάβανδα, πόλις Καρχηδ, ἥς οἱ κάτοικοι Alabandeni, Alabandenses, Alabandei καὶ Alabandis, Ἀλαβανδῆες.
 Alabarches, ae, d. ἀλαβάρχης, τελώνης, ἐν Αἰγύπτῳ μέλισσα.
 Alabaster, stri, d. εἴτε alabastra, orum; οὐ. d. ἀλάβαστρος, τὰ ἀλάβαστρα (ἀγυγία).
 alabastrites, ae, d. ἀλάβαστρίτης λίθος.
 alabastrum, ταῦτ' τῷ alabaster.
 Alabeta, ae, d. d. ἀλαβῆς (ι-χθύς).
 Alacer, cris, ero, eubromos, προθύμος, γοργός. (Ἐντεῦθεν τὸ ἀλῖγρος.)
 Alacritas, atis, θ. εὐθυμία, προθυμία, γοργότης.
 Alacriter, ἐπὶ β. εὐθύμως, προθύμως, γοργῶς.
 Alamanni, f. Alemanni.
 Alani, orum, d. Ἀλανοί, ἔθνος Σκυθικόν.
 Alapa, ae, θ. ἡ ἄλ' α φ α ο ς, βάσις, μάλαρις, α, σπάνιον ἐντὶ τοῦ alarius.
 Alarius, a, um, d. τὸ κέρας ἔχων, ἱππικός.
 Alaternus, i, θ. ἡ Ἀλέρνους (αὐτόν).
 Alatōres, um, d. πλ. ἀλατῆρες ζῶων ἐν θήρᾳ.
 Alatus, a, um, πτερωτός.
 Alauda, ae, θ. κορυδαλλός. 2) λογαῶν τις τοῦ Καίσαρος. (λέξ. Καλτῆν).
 *Alauna, ae, θ. ἡ ἄλ' οὐς τις τοῦ Μοσέλλα ποταμοῦ, d. γερμανιστὶ nise, γαλλιστὶ alose.
 Alazon, onis, sua, d. ἀλαζών.
 Alba, ae, θ. λευκή τις λίθος. Λαμπριδίος.
 Alba, ae, θ. Ἀλβᾶ, ἔνομα πόλεων τινῶν.
 Alba Longa, ἡ τῶν Ῥωμαίων μητρόπολις Μακρὰ Ἀλβᾶ, Ἀλβᾶ, γεν. ας καὶ ης, καὶ Λευκὴ μακρὰ, παρὰ Διονυσίῳ τῷ Ἀλικαρν.
 albamētum, i, d. τὸ τοῦ δούβ λευκόν.
 Albania, ae, θ. Ἀλβανία, χώρα παρὰ τὴν

Albānus, a, um, Ἀλβανός, Mons Albanus, τὸ Ἀλβανὸν ὄρος. lacus Albanus, ἡ Ἀλβανὴ καὶ Ἀλβανὴ λίμνη.
 albarius, a, um, albarium opus εἶτε albarium, τὸ κοινάμα. tector albarius, ὁ κοινατής.
 albātus, a, um, λευκοφόρος, λευκῶμα. pallidus, inis, ὁ. λευκότης.
 Albenses, ium, ἄ. Ἀλβησῆς, οἱ κάτοικοι τῆς Alba Fuentia. Ἐπίθεν. Albensis, e, (Ἀλβησῆς).
 albo, ōre, (albus) λευκός εἰμι, λευκανθίζω, λευκαίνωμαι. alboento coelo, ὑπορωσκου-
 ζεσ ἡμέρας.
 albesco, ere, (ἐναρκτ. τοῦ albo) γίγνομαι λευκός, λευκαίνωμαι.
 Albānus, a, um, Ἀλβανός.
 albicantius, ius, ὑπολευκότερόν πως.
 albigasco, ere, λευκαίνωμαι.
 albicēris, e, albicērus, a, um, καὶ albico-
 ratus, ὑπόλευκος (λευκοζώντος).
 albico, avi, atum, are, (albus) λευκαίνω.
 2) λευκαίνωμαι.
 albicōlor, ōris, λευκῶχρους.
 albicōmus, a, um, λευκόκομος.
 albidūlus, a, um, ὑπόλευκος. Παλλάδιος.
 albidus, a, um, ὑπόλευκος, λ. σπαν.
 Albi(n)gaunum, i, ōb. Ἀλβίγγαυνον, πόλις τῆς Αἰγυπτιακῆς, ἡ τανῶν Albengo.
 albinus, a, um, λευκός, λευκότεριχος.
 Albinodanus, i, ἄ. Ἀλβινουανός.
 albinus, i, ἄ. κοινατής. Albinus, κύρ. ὄν. Ἀλβινός.
 Albion, iōnis, ὁ. ἡ Ἀλβιών, ὄνομα τῆς Βρετανίας.
 Albia, is, ἄ. ὁ Ἀλβίς, ποταμός Γερμανίας, τανῶν Elbe.
 albitūdō, inis, ὁ. λευκότης. Πλαῦτος.
 Albius, a, um, Ἀλβίος.
 albo, avi, atum, are, λευκαίνω. Πρισκιανός.
 albdgāterus, i, ἄ. λευκός πῖλος τοῦ ἱερῆος τοῦ Διός.
 albigūlus, a, um, ὑπόλευκος, κιββός.
 albor, ōris, ἄ. τὸ τοῦ ὁσοῦ λεύκωμα.
 albicus, i, ἄ. ὁ ἀσφάδεας, φ. καὶ ὁ καυλός αὐτοῦ.
 albūlis, u, εἶδος ἀμπέλου.
 albūto, inis, ὁ. λεύκωμα ἐρθαλμῶν. 2) πι-
 τερταίος κεφαλῆς.
 Albulā, ae, ὁ. ἀρχαῖον τοῦ Τιβερίως ὄνομα. 2) Albulae, arum, τὰ Ἀλβουλα ὕδατα.
 albulus, a, um, (ὀποκορ.) λευκαίνόμενος, λευκός, ὑπόλευκος.
 album, i, ōb. λεύκωμα, πῖνας λευκός πρὸς ἀναγορεθὴν τυμβάντων, πρεταγαμμάτων, ἀνο-
 μῶτων κ. τ. τ.
 albumen, inis, ὁ. λεύκωμα ὡσοῦ.
 albumentum, i, ὁ. λεύκωμα ὡσοῦ.

Albūna, ae, ὁ. εἶτε Albūna, ποταμός ἐν Τιβερίοις. 2) ἡ Τιβουρίνη Σιδυλλία.
 alburnum, i, ōb. ἡ φίλτρα (ὁ λεπτός φλοῖος).
 alburnus, i, ἄ. ἰχθὺς τις, ἰσως ὁ λευκίσκος.
 Alburnus, i, ἄ. Ἀλβουρνός, ἔρως (ἐν Λευκανίᾳ).
 albus, a, um, (ἄφρος) λευκός, ἄχρους. 2) ἄχρος. 3) αἶσιος, λευκός. albus dies, εὐτυ-
 χὴς ἡμέρα «λευκὸν ἡμᾶς». alba stella, κί-
 τιν ἀστὴρ.
 Alcaeus, i, ἄ. Ἀλκαῖος.
 Alcāthoe, es, ὁ. Ἀλκαθέη.
 Alcāthous, i, ἄ. Ἀλκαῖθος.
 Alce, es, ὁ. Ἀλκη, πόλις τῆς Ταρτακωνησίας.
 alcea, ae, ὁ. ἄλκεια, εἶδος μαλῆχης.
 alcedo, inis, ὁ. ἡ ἄλκυων π. π.
 alcedonia, iorum, ὁ. αἱ ἄλκυονίδες ἡμέραι, καὶ μεταφορ. γαλήνη, νηνεμία.
 alces, is, ὁ. ἡ ἄλκη, (βόρειν τ. θηρίον τοῦ τῶν ἐλαφῶν γένους, τὸ παρὰ Γερμανίας Elenthier.)
 Alcestis, is, ὁ. Ἀλκестίς.
 Alceus, ōis, καὶ ὅς, ἄ. Ἀλκεύς.
 Aleibides, is, ἄ. Ἀλκιδίδης.
 Alcides, ae, ἄ. Ἀλκιδής.
 Alcimēdo, es, ὁ. Ἀλκιμήτης.
 Alcimēdon, ntis, ἄ. Ἀλκιμήτων.
 Alcinous, i, ἄ. Ἀλκίνοος.
 Alcis, ydis, ὁ. Ἀλκίς, ἐπώνυμιον τῆς Ἀθήνης. 2) θεοτῆς τις τῶν Γερμανῶν.
 Alcmæō καὶ Alcmæon, ōnis, ἄ. Ἀλκμαιών.
 Alcmā, ōnis, ἄ. Ἀλκμάν.
 Alcmæna καὶ Alcmæna, ae, ὁ. Ἀλκμήνη.
 alcyon, ōnis, ὁ. ἡ ἄλκυων.
 Alcyōne, es, ὁ. Ἀλκυόνη.
 alcyōnēus, a, um, ἄλκυονίος. alcyoneum, ὁ. ἄλκυονιον, ζωσφόρων εἶδος.
 alcyonides, dies, αἱ ἄλκυονίδες ἡμέραι.
 Alca, ae, ὁ. ἄλκα, ὄνομα πόλεως δὴν Ἀρ-
 καδίας καὶ Θεσσαλίας.
 Alca, ae, ὁ. κύβος. jacta alca esto, ἐρρήθω κύβος. ludere alca est alcam, κινεῖσθαι in alca perdere aliquid, κατακυβεῖσθαι τι. dace summam rerum in alcam, διακυβεῖν τὴν ὅλν. alca inest rei, κυβεῖα, κίν-
 ευνος ἐνεστί τῷ πράγματι.
 Alcaris, e, κυβευτικός.
 alcariae amicitiae, αἱ ἐν κύβοις συναφθεῖ-
 σαι φίλοι.
 Alcator, ōris, ἄ. κυβευτής.
 Aleatorius, a, um, κυβευτικός. Aleatorium, ὁ. κυβευτήριον.
 Alex, ōis, ὁ. εἶτε alex, ōis, ἄ. καὶ ὁ ἄλ-
 κία, ζωμός ἰχθυοῦς καὶ μαῖνη, (ἰχθυόειον).
 Alecto, καὶ Alecto, αἶτ. ὁ. ὁ Ἀλκτώ.
 Alestinus, a, um, Ἀλεκστρίσιος.
 Alectrotophus, i, ἄ. ὁ Ἀλεκτροτόπος, (Βο-
 τῶν).
 Alecula, ae, ὁ. μακρίδιον.

Ἀλεῖος, ἔτε Aleus, α, um, Ἀλῆιος.

Alēmannia, ae, θ. Ἀλεμαννία. Alemanni, οἱ Ἀλεμαννοί, Ἀλαμαννοί, ἔθνος τῆς Γερμανίας, κατ' Ἀσίνιον Κουαδράτον παρ' Ἀγαθίαν, ἐν Ἰστορ. 1, 8, οἱ Ἀλεμ. ἐξυγκλυθεὶς ἦσαν ἄνθρωποι καὶ μιγνύμενοι, καὶ τοῦτο δύναται αὐτοῖς ἢ ἐκονομῆσαι (δὴλ. alle Mannen.) Alemannicus, Ἀλεμαννικός.

Alēmon, οἰς, ἄ. Ἀλῆμων.

Alēmōna, ae, θ. (alo) θεὰ τις τρέφουσα τὸ τῆς γυναικὸς ἔμβρυον.

Alēmōnides, ae, ἄ. Ἀλεμονίδης.

Alēo, οἰς, ἄ. κυβευτής. Α. σπαν.

Alēria, ae, θ. Ἀλερία, πόλις τῆς Κορσικῆς. ales, iis, (ala) περρωτός. alites angues, περρωτοὶ ὄφεις. alio equus, ὁ περρωτός ἵππος, ὁ Πήγασος. alas arundo, τὸ περρωμενον τόξωμα. 2) ἄ. καὶ θ. τὸ πτηνόν, ἢ ἔρως. longaeva alio, ὁ φοινῖξ. albus, ὁ κόκκος. Phoebeus, ὁ κόραξ. 3) θ. ἡ ἔρως, ὁ οἰωνός. bona alio nubit, γαμιέται ἐπὶ αἰσίοις οἰωνοῖς, αἰσίοις χρωμένῃ οἰωνοῖς.

Alēsa, ἴθ. Halesa.

Alēso, ἔτε, (ἐναρκτ. τοῦ alo) αὐξάνομαι, ἐκτρέφομαι.

Alēsia, ae, θ. Ἀλησία, πόλις Γαλλίας, τανὺν.

Alise, (ἐκ τοῦ ἄλλο κατὰ Διόδ. Σικ. 4, 18).

Alisus, ἴθ. Halesus.

Alotrium, ἔτε Alatrium, i, οὐ. Ἀλότεριον, πόλις τῆς Σαρδηνίας. Aletrinat, οἱ Ἀλότεριῶται.

Alēus, α, um, Ἀλέος. Alēa Minorva, ἡ Ἀλῆα Ἀθηνα.

alex, ἴθ. aleo.

Alexander, dri, ἄ. Ἀλέξανδρος.

Alexandria (καὶ ἐὰ) ae, θ. Ἀλεξάνδρεια.

Alexandrinus, α, um, Ἀλεξανδρινός.

Alexipharmacōn, i, οὐ. Ἀλεξίφάρμακον.

Alfenus, i, ἄ. Ἀλφῆνος.

alga, ae, θ. τὸ ψάκος, φυκίον.

*algesco, purpurae genus, γένος πορφύρας ἐν φυκίοις ἐνδιατερούμενης.

algēo, alsi, ēre, (ἀλγῆμι γ) βλάπτω, ἀποφέρω ψῆχος. algens, κρουερός, ψυχρός.

algescō, alsi, ēre (ἐναρκτ. τοῦ algēo) ψύχωμαι, ψυχροῦμαι.

*Algidonisia, e, πυθμένος ἐπὶ τοῦ Ἀλγίδου ὄρους.

Algidus, i, ἄ. τὸ Ἀλγίδον, ὄρος καὶ πόλις.

algidus, α, um, κρουερός, ψυχρός.

*algiticus, α, um, (algus-facio) ψυχροποιός.

algor, oris, ἄ. τὸ ῥῆγος, ψῆχος.

Alia, ἄλλο, ἀλλοχῆ. Alia evasit, ἄλλη (ἄλλο) ἐβίβη.

Aliacon, ἴθ. Haliacmon.

Alia, ἐπίθ. (ἀπὸν. vices) ἄλλοτε, alias beatus est, alias misor, ἄλλοτε εὐδαίμων ἐστίν, ἄλλοτε πάλιν.

ἄλλοτε, alias minore, plerumque maiore cum foenore, ἄλλοτε μὲν μετὰ ἐλάττωτος, τὴ δὲ πλείστα μετὰ πλείονος τόκου, alias alior, ἄλλοτε ἄλλως, eaere alias hoc feci, et nunc, καὶ ἄλλοτε πολλὰκις ἐπαίρησα τὸ αὐτό, καὶ νῦν μάλιστα. 2) ἄλλοθι, ἄλλως. 3) non alias, quam (ἐπεὶ nisi) sua manu subscriptum, οὐκ ἄλλως, εἰ μὴ τῇ αὐτοῦ χειρὶ ὑπογεγραμμένον.

Alibi, ἐπίθ. ἄλλοθι. nusquam alibi, quam in Macedonia, ἄλλοθι οὐδαμοῦ, ἢ ἐν Μακεδονίᾳ. 2) ἐν ἄλλοις. 3) ἄλλως.

alibis, e, (alo) ὁρεπτικός.

Alia, ae, ἄ. ὁ χῶδρος.

Aliearius, α, um, τοῦ χῶδρου. aliearius, aliearia, ὁ καὶ ἡ χῶδρονόμος.

Alieastrum, i, οὐ. ἔτε.

Alieubi, ἐπίθ. που, ἐν τόπῳ τινί, ἐπὶ ὅπου. hic alieubi, ἐνταυθα που. Α. σπαν.

Alieuta, ae, θ. (ala) εἶδος ἐλαφροῦ χλαίνης.

Alieunde, ἐπίθ. πόθεν, ἔστιν ὁπόθεν, ἐμθεν.

Aliud, ἀρχαικῶς ἀντὶ τοῦ aliud.

Aliudens, e, τῶν Ἀλιδων, πόλις Καρι-

κῆς, ἥς οἱ κάτοικοι Ἀλιδεῖται.

Alienatio, iōnis, θ. Ἀλλοτριώσις, ἀπώλυ-

τρώσις, Ἀλλοτριότης. 2) παραχώρησις. 3) mentis, διαταξίς τῶν λογισμῶν.

Alienigena, ae, ἄ. Ἀλλογενής, Ἀλλοφυλός.

Alienigenus, α, um, Ἀλλογενής, Ἀλλοτρίος, ἄλλοτος. Α. ἀρχ.

Alienitas, atis, θ. Ἀλλοσιότης (τὸ Ἀλλοτριούσιον) Α. ἱστορ.

Alieo, avi, atum, are, ἄλλοιθ. 2) Ἀλλοτριῶ τι. alienare aliquid ab aliquo, Ἀλλοτριῶ τινὰ τινα.

3) ἐξίστημι. alieni mentem alienare, ἐξίστημι τινὰ τοῦ φρονεῖν. mente alienatus, Ἀλλοιωμένος, ἐξίστη- κός, alienatum corpus, ἀνατομή τοῦ σώματος.

Alieus, α, um, (alius) Ἀλλοτρίος, in alieus uedes, εἰς Ἀλλοτρίους (τοὺς ἄλλων) οἴκους. alienum puerum et suum, Ἀλλοτρίον παῖδα καὶ τὸν ἑαυτοῦ. aēs alienum, χρῆος, ἀρελῆμα. alienus est ab nobis, οὐ προσήκει ἡμῖν, alienus sum in philosophia, ἔξω ἐκ τῆς φιλοσοφίας. alieno animo sum, Ἀλλοτρίως, οὐ φιλικῶς διακει- μαι. alienum est a suis moribus, Ἀλλοτρίον ἐστὶ τοῦ ἑαυτοῦ τρόπου. humani nihil a me alienum puto, οὐδὲν ἀνθρώπινον Ἀλλοτρίον ἑαυτοῦ ἡγοῦμαι. alieno loco pugnare, ἐν ἀνεπιτηδείῳ τόπῳ μάχεσθαι.

alieno tempore, ἐν ἀνεπιτηδείῳ χρόνῳ. aliena petit, τὰ Ἀλλοτρία θερῆ, τῶν ἄλλο- τρίων, τῶν διαφόρων ἐπιτεταί. aliena mens, παραπρὸς ὁρμή, ἐκταταί.

Aligero, eri, erum, (ala-gero) περρυγοφόρος.

Alia, erum, ἄ. Ἀλῆσι, Ὑλῆσι.

Alimentarius, α, um, τῆς τροφῆς, τρο-

τροφῆς. π. γ. lux, νόμοι, causa, ὅτι αἱ alimentarii pueri, παῖδες δημοσίου τροφόμενοι.
Alimentum, ἰ. οὐ. τροφή κυρ. καὶ μεταφορ.
2) τὰ τροφίμα, ὁρεσθήρια.

Alimon, ἰ. οὐ. ἄλιμον. φ.

Alimōnta, αὐ. θ. (αἰο) τροφή. Δ. σπαν.

Alimōntum, ἰ. οὐ. τροφή. Δ. σπαν.

Alīo, ἐπὶ. ἄλλοι. sermone alio transfero, πρὸς ἄλλο τι μεταφέρω τὸν λόγον.
alio spectat, πρὸς ἄλλο σκοπεῖ, (πρὸς ὅπου ἢ πρὸς ὅτι).

Alīoquū ēste alīoquū, καὶ ἄλλως, alīoquū egregius, ἄλλως δὲ ἔξοχος, τὰ δ' ἄλλα ἔξοχος. validus alīoquū, καὶ ἄλλως ἰσχυρός, καὶ πρὸς τοῦτοις ἰσχυρός. mors ejus quum alīoquū miserabilis fuit, tum quod — ὁ αὐτοῦ θάνατος ἄλλως τε. ἐλαυνόμενος ἦν καὶ ὅτι — 2) ἄλλως, nondum eum vidisti: alīoquū narrassos, εὖ ποῦ εἶδες αὐτόν; ἄλλως εἰπαίης ἦν.

Alīorsum, εἴτε allorsus, ἄλλῃ, ἄλλαχθ, ἐπ' ἄλλον τόπον. 2) ἄλλως, κατ' ἄλλον τρόπον.

Alīoversum, ἐκ τοῦτου ανήρτηται τὸ aliorsum.

Alīpes, ēdis, (aio-pes) πτερόπους, ταχός.
Alīphae, ἴδ. Alīphae.

Alīphra, αὐ. θ. ἡ Ἀλφειρα, πόλις. Alīphracl, Ἀλφειραῖοι καὶ Ἀλφειριται.

Alīpīus, ἰ. δ. θαλάσσιος ὁ τῶν ἰσχυρῶν καὶ μακρόχρονος.

Alīptes, αὐ. δ. ἀλπιπτός.

Alīqua, ἐπὶ. πη. διὰ τινος ὅθεν, ἔστιν ἐπρ. 2) πως, τρόπον τινά, πη.

Alīquamdiu, ἐπὶ. ἐπὶ τινι χρόνῳ, χρόνον τινά. 2) πολλόν τινι χρόνον, συχρὸν χρόνον.

alīquamulū ēste alīquam multus, πολλός τις. alīquam multi non comparaverunt, πολλοὶ τινες οὐκ ἐφάρτησαν. alīquam multum remotum est, πολλά τι ἀπέχει.

Alīquandiu, ἴδ. alīquamdiu.

Alīquando, ἐπὶ. ποτὶ, ἔστιν ὅτε, ὅποτε. alīquando totum, alīquando partes, ποτὶ μὲν τὸ ὅλον, ποτὶ δὲ τὰ μέρη. alīquando ut vincat, ludit assidus alīoam, ὅπως ποτὶ (ὅπως τέλος) νικήσῃ, καθάπερ συνήχως. tandem alīquando, τέλος δέ.

*Alīquantillum, πᾶν ὀλίγον τι.

Alīquantisper, ἐπὶ. ἐπὶ ποσῷ, χρόνον τινά, διὰ χρόνου τινός.

Alīquanto, ἴδ. alīquantus.

Alīquantūm ēste alīquantūm, ὀλίγον τι.

Alīquantulus, α, um, ὀλίγος τις.

Alīquantus, α, um, ποσός. per alīquantum spatium sequi alīquem, ἐπὶ διωκτῶν τι διώκειν τινά. alīquantam pecuniam debui, ἀργυρόν τι ὀφείλω. alīquantam notis, μέρος τι τῆς νοκτίας. alīquantum ēste alīquanto, ποσός. terra alīquanto specie differt, ἡ γῆ διαφέρει τι τὸ πᾶν. alī-

quantum cognosces, ἀναπαύομαι τι, alīquanto libentius abeo, ἥδιόν τι ἀπέρχομαι. alīquanto amplius, μᾶλλον τι. alīquanto melius dicit, κάλλιον πως λέγει.

Alīquodāmodus, ἐπὶ. ἀπὸ ποσῷ, ἀπὸ ποσῷ τι, μέτροι τινός.

Alīquū, ἴδ. alīquis.

Alīquāquam, alīquāquam, alīquodāquam, σπάνιον ἀντὶ τοῦ alīquū.

Alīquīs (alīquī), alīqua, alīquid καὶ alīquod, τις, τι. tres alīqui aut quatuor, τρεῖς τινες ἢ τέσσαρες. alīqua alīa pars, ἄλλο τι μέρος. ad unum alīquem confutgebant, πρὸς ἓνα τινά κατέφευγον. nullo hoc posse alīquem nostrum, ex, de nobis, ἡγεῖσθαι τοῦτο δύνασθαι τινά ἡμῶν. alīquis est Romae, qui—ἔστι τις ἐν Ῥώμῃ, δε—

est istuc quidem, Laeli, alīquid, ἔστι μὲν τι τοῦτο, Λαέλιο. dicit alīquid, λέγει τι, λέγει τι ἕξιν λόγον. Σαρ. Οἱ ἀρχαῖοι τινες, ἐπὶ ὅτε καὶ ὁ Κικέρων, χρῶνται τῷ alīquī ἐπιθετικῶς ἀντὶ τοῦ alīquis.

π. γ. Ientor alīquī, τρώμενος τις. alīquī casus, συμφορά τις. Τῶν δὲ ἐνδεσφῶν alīquod καὶ alīquid, τὸ μὲν alīquod τίθηται ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐπιθετικῶς, οἷον alīquid malum, κακόν τι, oraculum alīquod, χρησμός τις. Τὸ δὲ alīquid τίθηται ἐπιθετικῶς dico alīquid, λέγω τι. falsi alīquid, ψευδές τι. alīquid monstri, τέρας τι.

Alīquīsquam, alīquidquam, σπάνιον ἀντὶ τοῦ alīquīs.

Alīquo, ἐπὶ. ποι, εἰς τινά, ἐπὶ τινι τόπον. 2) ἀντὶ τοῦ alio quo, ἄλλοθεν ποι. proficiscor, πορεύομαι.

Alīquot, ἕκαστος. ἐπὶ. τινάς, τινά, ἕνους (ἐπὶ ἀριθμῷ τῷ ὅτι).

*Alīquodāquam, ἐπὶ. πᾶν, ἐν τόποις τισίν.

Alīquodāquam, ἐπὶ. ὅποτε, ἔστιν ὅτε.

*Alīquodāquam, ἐπὶ. ἐπὶ τινι τόπον.

Alīis, ἀρχαῖος ἀντὶ τοῦ alius.

Alīis, ἴδ. θ. ἡ Ἀλφει, θάλασσα. Ἀλφει.

Alīis, ἴδ. θ. ἡ Ἀλφει, θάλασσα. Ἀλφει.

Alīis, ἴδ. θ. ἡ Ἀλφει, θάλασσα. Ἀλφει.

Alīis, ἴδ. θ. ἡ Ἀλφει, θάλασσα. Ἀλφει.

Alīis, ἴδ. θ. ἡ Ἀλφει, θάλασσα. Ἀλφει.

Alīis, ἴδ. θ. ἡ Ἀλφει, θάλασσα. Ἀλφει.

Alīis, ἴδ. θ. ἡ Ἀλφει, θάλασσα. Ἀλφει.

Alīis, ἴδ. θ. ἡ Ἀλφει, θάλασσα. Ἀλφει.

Alīis, ἴδ. θ. ἡ Ἀλφει, θάλασσα. Ἀλφει.

Alīis, ἴδ. θ. ἡ Ἀλφει, θάλασσα. Ἀλφει.

Alīis, ἴδ. θ. ἡ Ἀλφει, θάλασσα. Ἀλφει.

Alīis, ἴδ. θ. ἡ Ἀλφει, θάλασσα. Ἀλφει.

Alīis, ἴδ. θ. ἡ Ἀλφει, θάλασσα. Ἀλφει.

Alīis, ἴδ. θ. ἡ Ἀλφει, θάλασσα. Ἀλφει.

Alīis, ἴδ. θ. ἡ Ἀλφει, θάλασσα. Ἀλφει.

Alīis, ἴδ. θ. ἡ Ἀλφει, θάλασσα. Ἀλφει.

Alīis, ἴδ. θ. ἡ Ἀλφει, θάλασσα. Ἀλφει.

Alīis, ἴδ. θ. ἡ Ἀλφει, θάλασσα. Ἀλφει.

Alīis, ἴδ. θ. ἡ Ἀλφει, θάλασσα. Ἀλφει.

Alīis, ἴδ. θ. ἡ Ἀλφει, θάλασσα. Ἀλφει.

altarium, i, οὐ. τόπος μεταγενέστερος τοῦ altare.
 alte, ἐπὶ β. ὑψηλός. 2) βαθέως. 3) ἀνοθεν, μακρόθεν. πρὸς altus.
 altitēgrādus, a, um, ὑπερβαθύν.
 aller, ēre, erum, γιν. altērius, (ἐν δὲ στήθαι δοκτικοῖς altērius) ἑταρος, ὁ ἑταρος. alteri dīcunt, alteri victorem timent, οἱ μὲν μάχονται, οἱ δὲ ἑταροὶ φοβούνται τὸν νικητὴν. quorum altus lo scientia augere potest, altera exemplis, ὃν δὲ μὲν σε ἐπιστήμῃ ὠφελεῖν δύναται, ἡ δὲ παραδείγμασι. primus, alter (secundus), tertius dios, ἡ πρώτη, ἡ ἑτέρα (δευτέρα), ἡ τρίτη χιμερία. unus et aller, εἰς καὶ ἑταρος, (ἡ δὲ, ἡ παλαιὴ ἀφρίστως) excepto uno aut altero, πλὴν ἐνὶς ἡ καὶ δευτέρου. (Γαργ. Παχυμ. 4, 3) alterum tantum, ἑτερον τοσοῦτον, ἑτερον τόσον. Verros, alter Orcus, ὁ Οὐτέρης, ἄλλος Πλούτων, νέος Πλούτων. alter ego, ἄλλος ἐγώ, τοῦτέστιν, οἰκίστατος, fortasse utrumque erit, alterum certe, ἵσως ἀμφότερον ἔσται, τὸ δὲ ἑτερον βεβαίως. 2) ὁ πῆλας, ὁ πλῆσιον, ἑταρός τις. nihil alterius causa facit, εὐδὴν τοῦ πῆλας ἕκαστος ποιεῖ.
 altēras, ἐπὶ β. ἀρχαϊκῶς ἐντὶ τοῦ alias.
 altērecābilis, o, ἐπιστάσις.
 altērecāto, īonis, o. ἑταρος, φιλονεικία, καὶ μάχησις ἡ ἀγανακτήσις.
 altērcātor, ōris, a. ἐριστής, φιλονεικός.
 altērcor, ātus sum, ari, καὶ σπανιότερον altēro, avi, atum, are. (alter) ἐρίζω, φιλονεικῶ. cum aliquo, ἐρίζω πρὸς τινα. altērecamur inter nos, ἐρίζομεν πρὸς ἀλλήλους, διαμαρτυροῦμεν πρὸς ἀλλήλους.
 altēreum, i, a. ὁ ὑποπύρετος. φ.
 altēritas, ātis, o. (alter) ἑτερότης. Βαθιότης.
 altērnātim, ἐπὶ β. ἀμοιβωδῶς, ἐναλλάξ.
 *altērnāmentum, i, οὐ. ἐναλλάξις.
 altērnāto, īonis, o. ἐναλλάξις, ἀμοιβή.
 altērne, ἐπὶ β. ἀμοιβώσις, ἐναλλάξ, ἐπὶ ἀλλήλῃς.
 altēro, avi, atum, are, aliquid, ἀμαίτω, ἐπαλλάττω π. haec alternanti potior sententia visa est, «ὅτι δι' οἱ ὁρνεῖντι (δι' ἀνδρα μερμηρίζοντι) δοθέντα κέρδιον εἶναι.»
 altērnus, a, um, (alter) ἀμοιβαίος, ἐπὶ ἀλλήλοις. alternis, (ὅπου. vicibus) ἐναλλάξ, ἐπαλλάξ.
 altēplex, ōis, ταῦτ' ἐπὶ duplex.
 altētra, ταῦτ' ἐπὶ altēutra.
 altērūter, altērūtra εἰς altera utra, altērūtrum εἰς altērum utrum, ὁ ἑταρος, ὁποτέρου. 2) σπαν. ἑταρός.
 *altērutrimque, ἐπὶ β. ἀμοιβεῖσθαι.
 althaea, ae, o. ἁλθαία.

Althaea, ae, o. ἁλθαία.
 *altēcinctus, a, um, ὑψηλόνος, (ψηλὸν ἐκαστόν).
 *altēcōmus, a, um, (altus-cōmus) ὑψηλός, ὑψηλότης.
 *altējugus, a, um, (altus-jugum) ὑψηλότης.
 altēlis, e, (alo) αἰσώτης, αἰσώτης, τροφίτης. 2) τροφ. πλεονέκτης. 3) θρεπτικός.
 Altēnum, i, οὐ. ἁλτινον, πόλις Ἰταλίας, ἡ οἱ ἁλτικαὶ Altēnates.
 *altēpēta, ae, (altum-pēta) ὑψηλότης, ὑψηλότης.
 altēdōnus, a, um, ὑψηλότης, ὑψηλότης.
 *altēpīx, ōis, ὑψηλὸν ὄρεον.
 altēdōnus, ātis, ὑψηλότης, ὑψηλότης.
 *altēdōnus, a, um, ταῦτ' ἐπὶ altēdōnus.
 altēdō, īnis, o. ὑψηλός, αἰσώτης, ὑψηλότης. 2) βάθος, maris, βάθος θαλάσσης. animi, βάθος ψυχῆς. altēdō animi, καρφύνας (καρφύνας).
 altēscūle, ἐπὶ β. (ὕποκος) ὑψηλότης.
 *Altēscūle.
 altēscūlus, a, um, ἐλπίς, ὑψηλότης.
 altēvīdus, a, um, ταῦτ' ἐπὶ altēvīdus.
 *altēvīdus, a, um, ταῦτ' ἐπὶ altēvīdus.
 alto, avi, atum, are, (altus) ὑψηλός, ὑψηλότης.
 altor, ōris, a. (alo) τροφίτης.
 altēreus, ἐπὶ β. ἑταρός. 2) ἐταρός.
 altēreus, ἐπὶ β. ἑταρός. 2) ἐταρός.
 altēreus, ἐπὶ β. ἑταρός. 2) ἐταρός.
 altēreus, ἐπὶ β. ἑταρός. 2) ἐταρός.
 altus, a, um, (alo) ὑψηλός. alta arbor, ὑψηλὸν δένδρον. alta mente praeditus, ὑψηλότης. altiore animo, ἐξίον πλὴν ὑψηλότης. altus Aeneas, ὁ αἰσώτης Αἰνείας. alta voce clamare, μεγάλη φωνὴ βοᾶν. altum mare εἰς altum, τὸ πλάτος. —altum τὸ ὑψηλόν, τὸ ὑψηλόν. —ex alto εἰς alte repetere aliquid, ἐκθεν ποιεῖν τὸν λόγον περὶ τινος. 2) βαθύς altus puteus. βαθύς πηγάς. alta radix, βαθύς ῥίζα. altus somnus, βαθύς ὕπνος.
 altus, a, um, 12. alo.
 *altus, ūs, a. (alo) τροφίτης. μακρότης.
 altēcīnctus, īonis, o. βαλκωνία, ὑψηλότης. Αἰσώτης.
 *altēcīnctus, ōis, a. βάθος, ὑψηλότης.
 altēcīnctus, utus sum, ari, (ἀλός, ἀλός) βαλκωνία, πλεονέκτης (ἐπὶ ἐκθεν) πλεονέκτης.
 alium, i, οὐ. εἶδος τροφίτης.
 Alumen, īnis, οὐ. τροφίτης.
 Alūmīnātus, a, um, τροφίτης.
 Alūmīnātus, a, um, τροφίτης.
 Alūmno, avi, atum, are, (σπαν. alumnus, alius sum, are), τροφίτης, τροφίτης.
 Alūmnus, a, um, (alo, alumnus) ὁ καὶ ὁ τροφίτης, πῆλας, τὸ θρέμμα. 2) παρά τοις ματαῖς. ἀγαθηγοῦς. Alūmnus, τροφίτης.
 Alūmnus, a, um, (alo, alumnus) ὁ καὶ ὁ τροφίτης, πῆλας, τὸ θρέμμα. 2) παρά τοις ματαῖς. ἀγαθηγοῦς. Alūmnus, τροφίτης.

Alantium, i, οὐ. Ἀλόντιον καὶ Ἀλόντιον, πόλις Σικελίας, οἱ κάτοικοι Alantini.
 Alula, ae, θ. βύρρα. 2) βελόντιον. 3) ἐμπλάστρον καλλυντικόν. 4) αἰδοῖον ἀνδρός.
 Aluticus, a, um, βύρρετος.
 alveare, is, οὐ. κυψέλη, σίμβλον. 2) σκάφη, κέρβερος.
 alvearium, ταὐτὸ τῇ alveare.
 alveatus, a, um, κοίλοι, ἐναμμένοι.
 alveolatus, a, um, (alveolus) κοιλὸς πως ἐπὶ μικρὸν κοίλος.
 alveolus, i, δ. σκαφίς. 2) μικρὸν σκάφος, μικρὸν τι κοίλωμα ρεύματος. 3) κερκίς.
 alveus, i, δ. (alvus) σκάφη. 2) κοίλωμα πλοίου, σκάφος νεῶς, καὶ σκάφος, πλοῖόν τι. 3) κυβευτικός πίναξ. 4) κυψέλη. 5) ἑλυτρον εἴτε κοίλωμα ποταμοῦ, χαράδρα.
 alvus, i, θ. κοιλία. alvum exonerō, ἀποπαύω. 2) διελύς. 3) κυψέλη.
 Alyattes, is, εἴτε ei, δ. Ἀλυάτης.
 Alypon, i, οὐ. ἄλυπον (φυτόν).
 Alysson, i, οὐ. ἄλυσσον (φυτόν).
 Alytarcha, (es) ae, δ. ἀλυτάρχης.
 amabilis, o, ἀγαπητός, ἀξιαγάπητος, ἐρασμιος, ἀξίεραστός.
 amabilitas, atis, θ. τὸ ἀγαπητόν, τὸ ἐρασμιον.
 amabiliter, ἐπὶ ἀγαπητῶς, ἐρασιμῶς.
 Amalthæa, ae, θ. Ἀμάλθεια.
 amandatio, ionis, θ. ἀπόπεμψις, ἀποπομπή. Κικέρων.
 amando, avi, atum, a, e, (ab-mando) ἀποπέμπω.
 Amantionensis, ium, κάτοικοι τοῦ Ἀμανοῦ ἔρους.
 amanter, ἐπὶ φιλικῶς.
 Amantia, ae, θ. Ἀμαντία, πόλις Ἰλλυρίας οἱ κάτοικοι Amantiani καὶ Amantini.
 amantionensis, i, δ. (ab-manus), ὁπορχαρεῖς Ἀμανίον, i, δ. τὸ Ἀμανὸν ἔρος. Amanticea pylae, ei Ἀμαντικαὶ ἢ Ἀμανίδες πόλεις.
 amaracinus, o, um, ἀμαράκινος.
 amaracus, i, δ. καὶ θ. καὶ amaracum, i, οὐ. ἀμαράκον, φ.
 amarantus, i, δ. ἀμαράντος, φ.
 amare, ἐπὶ πικρῶς.
 amaresco, ere, (ἐναρκτ. τοῦ ἀρχ. amareo) πικραίνεσθαι, πικρῶς.
 amaritas, atis, θ. πικρότης.
 amariter, ἐπὶ πικρῶς.
 amarities, ei, θ. πικρότης.
 amaritudo, inis, θ. πικρότης, πικρία. 2) τραχύτης φωνῆς.
 amaror, oris, δ. πικρότης, πικρία. Α. σπαν. καὶ ποιητικῇ.
 amarulentus, a, um, διὰπικρός. Α. σπ.
 amarus, a, um, πικρός, (τὴν γεύσιν), ἀλλὰ καὶ amarus odor, πικρὰ ὀσμή, σπασμ.

amarus, τραχὺς, ὁδὸς ἥγος. καὶ amarus casus, πικρὰ συμφορὰ. dicta amara, πικρὰ λόγος. amarus senex, πικρὸς, σκυθρωπὸς γέρον.
 Amirynthus, i. θ. ἡ Ἀμάρυνθος, κόμη Εὐβοίας, ἐξ ἧς Diana Amarynthis, Ἀρτεμὶς Ἀμαρυνθία καὶ Ἀμαρυσία.
 Amasenus, i, δ. ποταμὸν τοῦ Λατίου (Ἀμασηνός).
 Amasia, ae, ἡ Ἀμάσεια, πόλις τοῦ Πόντου.
 Amasio, ionis, δ. ταὐτὸ τῷ amasius.
 Amasis, i, δ. ὁ Ἀμάσις.
 Amasiunoda, ae, θ. ἀρωμένιος.
 Amasiunodius, i, δ. (ὁπιοκορ. τοῦ amasius) ἀρωτόλος.
 Amasius, i, δ. (amo) ἀρωμένος, τὰ παιδικά.
 Amastris, is, θ. ἡ Ἀμαστρίς, πόλις τῆς Παφλαγονίας, τὸ ἐπίθετον Amastriacus, a, um, οἱ κάτοικοι Amastriani, Ἀμαστριανοί.
 Amata, ae, θ. ὄνομα τῶν Ἑρμιόων παρελόντων. Amata, Ἀμάτι, νεῖς Λατίου γυνή.
 Amathus, untis, θ. ἡ Ἀμάθος.
 amatio, ionis, θ. ἡ ἔρασις, ὁ ἔρως.
 amator, oris, δ. ἐραστής. 2) ἀγαπῶν, φίλος.
 amatorculus, i, δ. ὁπιοκορ. τοῦ amator.
 amatorie, ἐπὶ ἐρωτικῶς. Α. σπαν.
 amatorius, a, um, ἐρωτικός. amatorium, i, οὐ. φιλερον.
 Amatrix, icis, θ. ἐραστρία, φιλεράστρια.
 Amalurio, ire, φιλεραστώ. ἡ ἑλπίς εὐρηταί μόνον παρὰ Γεωγραφικούς, ὡς παραδειγμα μιλητητικῶν εἴτε ἐρωτικῶν ἐρημάτων.
 Amazon, onis, θ. Ἀμαζών. Amazonicus, a, um, Ἀμαζονικός. Amazonis, idis, Ἀμαζονίς. Amazonius, a, um, Ἀμαζόνιος.
 amb, is, ambi.
 ambactus, i, δ. ὁ δούλος. (Κελτιστί).
 ambaddo, ere, (ambi-ad-odo) περιτρώω.
 ambages, is, θ. συνήθος. ambagos, um, πικρὸ. (ambi-ago) ἐλιγμός. viarum, ἐλιγμοὶ ὁδῶν. 2) λοῖοι λόγοι, λοῖοι χρηματοί, εἰλιγμὰτα. per ambagos, σκολιῶς.
 ambagio, ionis, θ. ταὐτὸ τῷ ambagos. Ἀμφ. γρ.
 ambigiosus, a, um, αἰνιγματώδης.
 ambigo, is, θ. ταὐτὸ τῷ ambagos.
 ambarvalis, o, ambarvale sacrificium, καθαρματικὸς ἄγρος.
 ambedo, edi, esum, ero, (ambi-odo) περιτρώω, κατὰ τρώω. ambens, μετοχ. περιτρώων.
 ambens, is, ambedo.
 ambesus, a, um, is, ambedo.
 ambestrix, icis, θ. ἡ φαγλαρός, φαγάν-θρας.
 ambienter, ἐπὶ φιλεσιμῶς, μετὰ τῆς αἰσ.
 ambigere, ἐπὶ φιλεσιμῶς, μετὰ τῆς αἰσ.

Amica, ae, θ. φίλη. 2) ἑταῖρα.
 Amicablis, a, φίλικός, φίλος. Α. τοῦ μεταγεν. Λατίνου ὡς καὶ τὸ ἐξῆς.
 Amicalis, a, φίλικός, φίλος.
 Amice, ἐπὶ φιλικῶς, φιλικῶς.
 Amicimen, inis, οὐ. (amicio) περιδελμα, ἀμφίεσμα. Ἀπουλήσιος.
 Amicio, icui, eite ictum, ire, (ambicio) περιδελμα, ἀμφίεσμα. me amicio pallio, ἀμφιέννυμαι, περιδελμαμαι χλαῖναι. toga amictus, περιβεβλημένος, ἡμφιεσμένος τῇν τῆβεννον.
 Amictor, ἐπὶ φιλικῶς. Α. ἀρχαϊκή.
 Amicitia, ae, θ. φιλία.
 amico, avi, atum, are, φίλῳ.
 Amictorium, i, οὐ. περιδελμα, ἀμπεχόν.
 Amictus, us, a. (amicio) περιβολή ἱματίου. 2) περιδελμα, ἱμάτιον, ἀμφίεσμα.
 Amicula, ae, θ. τὸ φιλάτιον, ἡ ἐρωτική.
 Amiculus, a, um, περιβεβλημένος, ἡμφιεσμένος.
 Amiculum, i, οὐ. (amicio) περιδελμα, ἱμάτιον.
 Amiculus, i, a. φιλάτιον.
 Amicus, a, um, (amo) alicui, φίλῳ τινι, εὐνοῦς, φιλόφρον πρὸς τινι, tribunus plebis sunt nobis amici, οἱ δῆμαρχοι φιλοφρόνως πρὸς ἡμᾶς ἔχουσιν. ventus amicus, ὁ ὅς ἐστιν. amica luto sus, ἡ οὐς φίλοι τὸν βόρβορον. nec diis amicum est, nec mihi, οὐτε τοῖς θεοῖς φίλον ἔστιν, οὐτ' ἡμοῖς. amicus, i, a. ὁ φίλος.
 Amicar, aris, a. Ἀρλικας, α καὶ οὐ. Πολ. καὶ Ἀρλικας, αρος. Ἀππια.
 Amineus, a, um, Ἀμινάτος.
 Amicia, ae, θ. Ἀμίσια καὶ Ἀμίσια, φρούριον Γερμανῶν. 2) Ἀμίσια καὶ Ἀμίσια, ποταμὸς Γερμανίας, τανὼν Εἰσε.
 Amissibilis, e, ἀποβλητός.
 Amissio, ionis, θ. ἀποβολή, στήριξις.
 Amissus, a, um, ἱδ. amitto.
 Amissus, us, a. ἀποβολή, στήριξις. Νέπως.
 Amisus, (os) i, θ. ἡ Ἀμίσος.
 Amita, ae, θ. ἡ πρὸς πατρὸς θεία, πατραδελφία. (ἡ ἐν Θράκη τανὼν Ἀμια).
 Amitternum, i, οὐ. Ἀμίστρον.
 Amittinus, a, um, (amita) ἀπόγονος τῆς πατραδελφίας. amittini καὶ amittinae, ἡ πατραδελφία.
 Amitto, isi, issum, ere, ἀποπέμνω, ἀφίημι. 2) ἀποβάλλω, ἀπολλύμι τι, στέρεω, στεροῦμαι τινος.
 Ammi καὶ ammium, ii, οὐ. τὸ ἄμμι, (φου.)
 Ammiror, id. admiror.
 Ammitti, id. ammitti.
 Ammum, id. ammi.
 Ammochrysus, i, a. ὁ ἀμμόχρυστος (λίθος).
 Ammochrysis, ae, θ. ἀμμόχρυς, (λίθος).

Ammon, onis a. Ἀμμων.
 Ammonico, id. ammono.
 Ammoniacus, a, um, Ἀμμωνιακός. Ammoniacum, οὐ. ἀμμωνιακὸν κόμμι, ἡ θυμαρίσμα.
 Ammonitrix, id. admonitrix.
 Ammonitrum, i, οὐ. ἀμμονίτρον.
 Amnicum, i, οὐ. εἶδος βοτάνης.
 Amnensis, a, παραποτάμιος.
 Amnesia, ae, θ. ἀμνησία.
 Amnicola, ae, παραποτάμιος. Ὀβίδιος.
 Amniculus, i, a. ποτάμιον. Αἰβίος.
 Amnicus, a, um, a. ποτάμιος.
 Amnigena, ae, a. οὐδὲ ποταμῶ.
 Amnigenus, a, um, (ποτάμιος, ποταμογενής).
 Amnis, is, a. ποταμὸς (μάλιστα ὁ μέγας). 2) ῥεύμα, (τὸ σφοδρὸν μάλιστα καὶ καταφορικόν). 3) ῥεῖς, ῥοή. 4) ποιητικῶς τὸ ὕδρον.
 Amo, avi, atum, are, (ἐνδὲ δρώω) ἀγαπῶ. eum non solum diligo, verum etiam amo. οὐ μόνον φίλῳ αὐτόν, ἀλλὰ καὶ ἀγαπῶ. amo locum aliquem, ἀγαπῶ. τόπον τινά. se amat, φίλαυτός ἐστιν. Ita me dii amant! οὕτως ἐναίμην! di te amant! ἐναίω σύς! 2) mulierem amare, ἐράω, ἔρωμαι γυναῖκάς. 3) amare aliquem de eite in ru, ἀγαπᾷ τινός τι. amo te, quod hoc facis, ἀγαπᾷ σου εἰτι πράττεις τοῦτο. 4) φίλῳ, εἰλόα ποιεῖν τι. 5) quis hic, amabo, est? ἀλλὰ τίς οὗτος ἐστίν; (φιλῶς σε, ἦν μοι ἐπεί. amabo te audi, ἔκουε δή. amabo te, ut hoc facias, αἰτοῦμαι σε ποιῆσαι τοῦτο.
 Amado, avi, are, ἀπ' ἀρε, ἀπὸ τοῦδε.
 Amobaeus, a, um, ἀμοιβάσιος.
 Amoebeus, a, um, ἀμοιβάσιος.
 Amoenus, a, um, χαρίεντος, τερπνός.
 Amoenus, a, um, χαρίεις, τερπνός.
 Amoenus, a, um, χαρίεις, τερπνός.
 Amoliri, itus sum, iri, (ab-moliri) ἀποκεῖσθαι, ἐκποδῶν ποιοῦμαι. impedimentum, ἐκποδῶν ποιοῦμαι τὸ κώλυμα. amoliri se, ἀπαγεῖν αὐτόν, ἀπαλλάττεσθαι, ἐκποδῶν τῇ γενεῇ. hinc vos amolimini, ἀπαλλάττεσθε, ἀπύγετε! 2) ἀνακεῖσθαι. Εἴρηται καὶ παθητικῇ διαθεσὶς τὸ ῥῆμα.
 Amolito, ionis, θ. ἀπαγωγή.
 Amomis, idis, θ. ἀμωμῆς, φ.
 Amomum, eite amomum, i, οὐ. ἀμωμον (φουτόν).
 Amor, oris, a. ἀγάπη, ἔρως, alicuius eite in, erga aliquem, ὁ πρὸς τινι ἔρως, ἔρως τινός. amore mulieris tabescere, κατατῆσθαι ἐρωτι γυναικός. naucius amoris, ἐκπλαγὲς ἔρωτι. amor auri, ὁ ἔρως τοῦ χρυσοῦ, ἡ ἰσχυρὰ τοῦ χρυσοῦ ἐπιθυμία. 2) τὸ ἀγαπᾷν, ὁ ἀγαπᾷς, ὁ ἐρώωντας.

Androgēōn, ōnis, ἵτε Androgēos εἴτε
 Androgēus, ei, ἄ. Ἀνδρόγεω-
 androgēne, es, ἡ. Ἀνδρογένη.
 androgynus, i, ἄ. Ἀνδρόγυνος.
 Andromācho, es, ἡ. Ἀνδρουμάχη.
 Andromēdo, es εἴτε Andromeda, ad, ἡ.
 Ἀνδρομέδη.
 andron, ōnis, ἄ. ἀνδρών. 2) στενωπός
 μεταξὺ δύο τείρων ἢ αὐλῶν τοῦ οἴκου.
 Andronīcus, i, ἄ. Ἀνδρόνικος.
 andronitis, idis, ἡ. ἀνδρωνίτις.
 Andros εἴτε Andrus, i, ἡ. Ἀνδρος.
 androsāces, is, ob. τὸ ἀνδρόσακες (ρυτόν).
 androsācion, i, ob. ἀνδρόσαιμιον (ρυτόν).
 ānellus, i, ἄ. (annulus) δακτυλίδιον.
 ānemōne, es, ἡ. ἀνεμώνη, φ.
 ānēthum, i, ob. ἀνήθον.
 anfractūsus, a, um, σκολιότητος μεστός.
 anfractus, a, um, (ambi-fractus) περιει-
 κλαμένος, ἐπικαμπής. anfracta spatia,
 περιεικλασμένοι τόποι.
 anfractus, ūs, ἄ. περιλλάττει, περικαμπῇ,
 ἐλιγμὸς ὁδοῦ, σκολιότης λόγου κττ.
 angāria, ae, ἡ. ἀγγαρεία, Δ. περίκη.
 angārio, nre, ἀγγαρεύω.
 *angarialis, o, τῆς ἀγγαρείας.
 angelicus, a, um, ἀγγελικός, παρὰ τοῖς
 Ἑκκλ. 2) angelicum metrum, μέτρον τι
 τῶν ταχυκινήτων, ἐν τῇ μετορῇ.
 angelficatus, a, um, εἰς ἀγγελον μετα-
 ποιηθείς, ἀγγελοπρεπής.
 angellus, i, ἄ. (angelus) γωνίδιον.
 angellus, i, ἄ. ἀγγελος.
 Angerōna, m, ἡ. Ἀγγερόνη, θεὰ τῆς αἰω-
 πης, ἥς ἑορτὴ ἦσαν τὰ Angeronalia.
 angina, ae, ἡ. (ango) συνάγχη.
 angiportus, ūs, ἄ. καὶ angiportum, i, ob.
 ἡ στενωπός.
 Angitia, ae, ἡ. (ango) Ἀγγίτις, θεὰ τῆς.
 Angli, orum, ἄ. Ἀγγλοι (ἔθνος Γερμανίας).
 angō, nxi, octum, ere, ἄ γ ω, πνίγω.
 angor, μεταφρ. ἄγχωμαι, ἀθμονῶ, πνι-
 γομαι.
 angor, ōris, ἄ. ἀγγήνη, πνίξις, μεταφρ.
 ἀγγήνη, ἀθμονία. ausus ei angor, καύμα
 καὶ πνίξις.
 anguen, inis, ob. σπάν. ἀνὰ τοῦ anguis.
 anguēs, a, um, ἐπίδατος, ὀφθαλμός.
 anguēdus, a, um, ἐπισπλάκματος.
 *anguētilus, i, ἄ. ὀφθίον. Κικέρων.
 anguifer, ūra, erum, ὀφιοδγος, ἐπίδατος.
 Anguīgēna, ae, ὀφιογενής. Ὀβιδιος.
 anguilla, ae, ἡ. (anguis) ἡ ἄ γ α λ υ c.
 anguimānus, i, ὁ μακροβύτης ἐλῆφας
 (εἰς ἐπὶ γαίῃ). Δουκρήτιος.
 anguinēs, a, um, ὀφεινός, ἐπιδάτης.
 anguinus, a, um, ὀφεινός.
 anguipes, edis, ὀφειπός.

anguis, is, ἄ. καὶ ἡ. ἔ γ ι c, ὄφεις, ὄφικων.
 anguinenus, nris, ὀφιοδγος.
 angularis, ae, γωνιαίος. Τὸ ὀφισακικόν.
 angularis, is, ἄ. πρὸ Ἀπικίω θηλοὶ ἀγ-
 γαίων τι.
 angulātim, ἐπὶρ. π. γ. perlustrare, ἀκρι-
 βῶς καὶ εἰς πάντα μυχὸν διερευνᾶν ἢ γ -
 νίας εἰς γωνίαν Δ. τοῦ μεταγ. Λατινισμοῦ.
 angulo, avi, atum, are, γωνιά.
 angulosus, a, um, γωνιώδης, πολύγωνος.
 angulus, i, ἄ. (ἀγκλόν) γωνία. obtusus, τὸ
 ἀμβλυγώνιον, 2) μυγός, φάλας, maris, μυ-
 γός τῆς θαλάσσης. oculorum, κανθός.
 angusto, ἐπὶρ. στενωρός, συντόμος, ὀδός.
 angustia, ae, ἡ. καὶ συνήθως angustia
 arum, πληθ. τὰ στενά, ἡ στενωγρία, αἱ
 πόλεις. temporis, στενωγρία, βραχύτης χρό-
 νου. aerarii, ἀπορία τοῦ ταμείου· ἀλλὰ
 καὶ πᾶσα δυσχερεία πραγμάτων. verho-
 rum, στενωλεγχία. pectoris, μικροφυγία.
 *angusticiāvus, Irihunis, χυλίσκος ὁ
 ἐκ τῆς τῶν θεμιστῶν τάξεως, ὁ φορὸν τὴν
 στενωπὸν ἐσθῆτα.
 angustio, avi, atum, are, στενώ, θλίβω.
 angustitas, ātis, ἡ. στενότης. Δ. ἀργ.
 angustio, avi, atum, are, στενώ, συστέλλω.
 angustus, a, um, (ango) στενός, στενωγ-
 ρος. angustum εἴτε res angustiae, στενωγ-
 ρία, κίνδυνος. adducere in angustum,
 συστέλλειν. angustum tempus, σύντομος,
 βραχύς χρόνος. angusta pauperies, συνε-
 σταλμένη, λιτὴ πείνα. angusti animi ho-
 mo, μικροφύχος ἄνθρωπος. oratio angus-
 tia, σύντομος, συσταλμένος λόγος.
 ānhelātio, īonis, ἀναπνοή, 2) σπασμός.
 ānhelātor, ōris, ἄ. ἀσθματικός.
 ānhelitus, ūs, ἄ. ἀναπνοή, ἀσπασμός. 2)
 σπασμός, (νόσος).
 ānhelo, avi, atum, are, (ambalo) ἀσπασίω,
 πνευματίζω, ἰσχυρίζομαι, ἀναπνέω πύρ, ὀδύς,
 crudelitatem, πνέω κακίαν, ὠμότητα.
 ānhelus, a, um, ἀσθματικός, πνευματίζων.
 Δ. ποιητ.
 ānhēdras, i, ἡ. ἡ θυδρος νάρκισσος.
 ānicōla, ae, ἡ. (anus) γραιβιον.
 *ānicularis, ae, γραιβός. Λύκουστίνος.
 ānien, īonis, καὶ ānio, īonis, ἄ. ὁ Ἀνίων,
 ἄνος, καὶ Ἀνίης, πῆος, καὶ πῆος (ποταμὸς).
 ānienēcola, ae, ἄ. ὁ τὸν Ἀνίωνα ποταμὸν
 παροικῶν.
 ānienēsis, o, Ἀνιώνιος.
 ānienus, a, um, Ἀνιώνος. Aniena unda,
 τὸ τοῦ Ἀνιώνος κῆμα.
 ānīgros, i, ἄ. Ἀνίγρος (ποταμός).
 ānīlis, ae, (ānus) γραιβός, γραιβός.
 ānīlitas, ālis, ἡ. ἡ γραιβία ἡλικία. Δ. σπαν.
 *ānīllon, īnis, γραιβός. Κικέρων.
 ānīllus, ae, γραιβός, γραιβός.

Ανίμα, αὐ, ὁ. (ἀνίμος) πνέυμα, ἀναπνοή.
animam recipere, ἀναπνέω. continueo
animam, ἀδρείζω τὸ πνεῦμα. **fetida ani-**
ma, ἐνδοθεὶς πνεῦμα. 2) τὸ πνεῦμα, ἡ
ψυχή. **anima et animus**, ψυχὴ καὶ νοῦς
alibi animo animam, ἀπειροῦμαι εἰνα
τὴν ψυχὴν. **libertas et anima nostra in**
dubio est, περὶ ἐλευθερίας καὶ ψυχῆς κιν-
δυνεύομεν. **animam exspirare**, ἐκπνέειν
τὴν ψυχὴν. **animam agere**, ἐσχάτως δια-
κρίσθαι, ψυχαγωγεῖν, ψυχοῦργεῖν, ψυχο-
μαχεῖν. **Paroimiacus animam debet** καὶ
αὐτὴν τὴν ψυχὴν ἐρεῖλαι ὅ ἐστι πολλὰ.
animam rationis expertes, πνεύματα (που-
τίστι ἐμφυχα ἐντα) ἐνευ λόγου. **egregia**
anima, ἔξοχος ψυχὴ (ἐξελισθὴ ἄνθρωπος).
anima mea! ψυχὴ μου! **animae vagan-**
tur, (αἱ τῶν τιθινηκέντων) ψυχαὶ περιπλα-
νῶνται. **Τὸ anima**, ψυχὴ, καίται ἐνίστα
ἐντὶ τοῦ **animus**, νοῦς. **anima rationis**
particeps, ψυχὴ λόγου μέτοχος. 3) ποιη-
τικῶς πνεῦμα, πνεῦ, ἀήρ, ἔνεργε. **aurea**
anima, τὸ πνεῦμα τῆς αὔρας.
animadversio, ἰονίς, ὁ. κατανέστης, κρίθη-
σις, παρατήρησις. 2) ἐπισημασις κατὰ-
γνώσις, κρίλασις.
animadvorsor, ὄρις, ἀ. παρατηρητὴς ἐπι-
τηνῆς. Κρίνων.
animadverto, ἡ, sum, ὄρω (συντηρημένον
ἐκ τοῦ **animum** **adverto**) aliquem εἰτε
aliquid, προσέχω (τὸν νοῦν) τινι, πρὸς τινι.
πρὸς τι, 2) κατανοῶ τι, σιδοῦμαι τι, 3)
animadvertere in aliquem, ἐπιτιμῶ τινι,
καταγινώσκω τινός, κολάζω τινός. **facinus**
καταγινώσκω, κολάζω τὸ κακούργημα.
animaequior esto! ὀύρει!
animai, ἄλις, οὐ. τὸ ἐμφυον, ζῶον.
animālis, α, ἀίριος. 2) ἐμφυχοῦς, ζωός.
animāliter, ἐπίθ. ζωωδός.
animans, ἡλις, ἐμφυχοῦς, ἐμπνους, ζωός, ζῶν
animatio, ἰονίς, ἐμφύχουσις, ψύχουσις. **Α. επαν.**
animātor, οἷσις, ἀ. ζωοδότης, ψυχοδοτὴς.
animātrix, ἰονίς, ὁ. ἡ ζωοδότης.
animātus, α, um, ἐμφυχοῦς. 2) διδῶσιν
ἔχον ποιῶν, καλὴν ἢ κακὴν. **homo**, ἐμφυχοῦς.
animātus, ἡς, ἀ. ψύχουσις, ζωός.
animicida, ας, ἀ. ψυχοκτόρος.
animilus, ἐπίθ. ἐκ τῆς ψυχῆς, ψυχοθεν.
παρὰ γράμματι καὶ μέντοι.
animio, avi, atum, are, ἐμφυχωῶ, ἐκπνέω.
ἐνδύεται καὶ μετ' ἀπαρεμφότου τελειοῦ.
animoso, ἐπίθ. ἐμφύχως, μεγαλοψύχως, θυ-
μωδός.
animositas, ἄλις, ὁ. θυμός, εὐφυχία. 2)
θυμός, ἐργός.
animosus, α, um, (anima) πολὺπνους, ἀνευώ-
δης. 2) ζωηρός, ζωτικός. **animosa signa**, ζω-
τικὰ ἀγέλαστα. βαθυὸν συγκρίτως ἄχρητος.

ἀνίμου, α, um, (animus) εὐφυχας, θυ-
μώδης, ἐργάλης, μεγαλόφρων. **Εὐρηται**
αὐτῶν καὶ τὸ συγκριτικόν.
animula, ας, ὁ. ψυχάριον.
animulus, ἰ, ἀ. ψυχάριον. **Μόνον** κατὰ κλη-
τικὴν πτώσιν **mi animule!** (ψυχάριον μου!).
animus, ἰ, ἀ. ψυχή. **animus immortalis**
est, ἡ ψυχή ἀθάνατος ἐστὶ. **humani animus**
descriptus est ex mente divina, ἡ
ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ μέρος ἐστὶ τοῦ θεοῦ νοῦς.
sordidus et animi parvi, βυπαρξὶς καὶ
μικροψυχος. **homo animo in aliquem sum**,
καλῶς διδέκταται τὴν ψυχὴν πρὸς τινι.
animio mi! ψυχὴ μου! 2) θυμῶς, τὸ ἐπιθυ-
μητικόν. **vincere animos** iramque tuam,
νικά τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργὴν σου. **illud**
animi causa fecit, γὰρ ὁ αἰτίας τῆς θυμῶς
ἐπαρξεν ἐκείνο. 3) ὁδός. **animum alio**
addere, ἀδίδναι τὸ ὁδός τινός, ὁδός ἐναι
τινός. **homo animo esse**, ὁδός ἐναι.
4) ἡ ψυχή, ἡ ψυχή, **sublimi animi sunt**,
ἐπὶ ὀργῇ τῇ ψυχῇ. **capere animum**,
μέγα φρονεῖν. 5) νοῦς. **non valet tantum**
animus, ut **scire ipse videat**, ὁ νοῦς οὐκ
ἰσχύει τοσοῦτον, ὅτε αὐτὸς αὐτὸν ὀργῇ.
aliquid in animo habeo, ἔχω τι ἐν τῷ ὄντι.
est mihi animus facere aliquid, **ἐκνεύω**
μαι ποιῶν τι. **cum relinquit animus**, **ἐκ**
φρονῶν ἄφρονος.
Anio, ἰδ. **Anien**.
animum, ἰ, εὐ. ἄνεον, π.
Anius, ἰ, ἀ. ἄνεος.
Anna, ας, ὁ. ἄννα.
annalis, α, (annus) ἐτήσιος, ἔτειος. 2) ἡ καὶ
annalis, ἰ περὶ ἡλικίας τῶν πῶν ἐργασίων
νόμος. 3) **annalis**, (ἔπον. **liber**) καὶ **εὐνη-**
θίστηρος **annales**, ἰονίς, ἀ. (ἀπὸν. **liber**) βί-
βλος χρονική, τὰ χρονικά. **annales tempo-**
rum, χρονολογίαι, ἱεραὶ τῶν χρόνων.
annarius, α, um, πρην. ἐντὶ τοῦ **annalis**.
annascor, ἰδ. **agnascor**.
anno, ἰδ. **an**.
annecto, ἰδ. **adnecto**.
annellus, ἰ, εὐ. ὁκτωλίδιον.
annexio, ἰδ. **adnexio**.
annexus, α, um, ἰδ. **adnexus**.
Annibal sive **Hannibal**, ἄλις, ἀ. Ἄννιβος
γεν. α καὶ ου.
Annibit, orum, ἀ. Ἄννιβίταις.
anniculus, α, um, ἔτειος.
annifer, ὄρις, ἔρον, **anniferus**. 2) ἐπι-
τείδυς.
annihilo, ἰδ. **adnihilo**.
annisus, ἰδ. **adnisus**.
anno, are, ἰδ. **adno**.
anno, are, (annus) ἐστὶ ἔτος.
Anno sive **Hanno**, ὄνις, ἀ. Ἄννων.
anomimatio, ἰδ. **agnomimatio**.

annos, f2. an.

annos, ae, 9. (annus) αἱ κατ' ἔτος πρόσ-
δοι, τὰ ἐπίτεια, 3) αἶτος, τροφή, σιτηρέ-
σιον. annos villas, εἰδωλὰ οἴτου. car-
tas annonas, σιτοδεία. miles annonam
pariter et arma portat, ἀσφαλιώτης τὸν
σῖτον ἐπίτης καὶ τὰ ὅπλα φέρει. 3) τιμὴ
οἴτου καὶ τῆς ἄλλης τροφῆς. annona est
βενια, ἡ τιμὴ τοῦ οἴτου βασιλῆα ἐστίν, ὁ
οἶτος τίμιος, βασιλικὸς ἐστίν. villis ami-
corum est annona, εἰδωλὸν εἰσιν οἱ φίλοι.
Annona, ὅσα τις τῶν κατ' ἔτος προσόδων.

annōnarius, a, um, σιτικός.

*annōnor, ari, σιτολογῶ.

annōsitas, ātis, 9. (annosus) πολυετής.

annōsus, a, um, (annus) πολυετής.

*annōtāmentum, ī, 9. ἐπισημασίαις.

annōtātus, a, um, f2. adnoto.

annōtinus, a, um, περιτινός.

annōtio, f2. adnoto.

annōtialis, 9, fteios, ἐπίτειος. A. σπαν.

*annōtūlo, aro, ἐπινησῶ. Στάσιος.

annūmeratio, f2. adnumeratio.

annuo, f2. adnuo.

annus, ī, ā, (ēnīos) ἔνιαυτός, ἔτος. annos
sexaginta natus est, ἔτη ἑξήκοντα γέγονεν.
τούτέστιν ἑξηκοντούτης ἐστί. anno ino-
uente, εὐχέλων, ἀρχομένης, τελευτῶντος τοῦ
ἔνιαυτοῦ. annui, ἔνιαυτός, ἔνα ἔνιαυτόν.
in annum, eis (ἔνα) ἔνιαυτόν. ad annum,
eis νέωτα. differs in annum ἀντιβάλλει
(eis ἔτος) ἐπὶ πολλὸν χρόνον. annus est,
(ἔτος ἐστί) πολλὸς παρόρμας χρόνος.
anno, τοῦ ἔνιαυτοῦ, κατ' ἔνιαυτόν. (τὸ ἄννο,
ἀρχαῖος καὶ τὸ πέρυσι θηλοῦ). Iompora
anni, αἱ ὥραι τοῦ ἔτους, αἱ κατ' ἔνιαυτόν
πρόσδοι. agricola annum flat, ὁ γεωργὸς
κλαφεὶ τοὺς καρποὺς τοῦ ἔτους. 3) ἡλικία
ἡ νόμιμος καὶ ἱκανὴ εἰς ἀρχὴν καταστα-
θῆναι. anno suo petit consulatum, ἐν νο-
μίμῳ ἡλικίᾳ γενόμενος μεταπορεύεται τὴν
ὁπάτιαν. (περὶ τὴν ἐπὶ συνθέσει εἶναι
eis τὸν μὲν τῆς).

annūto, f2. adnuo.

annuus, a, um, ἔνιαυτός, ἔτειος. 9) ἐπι-
τείος, ὁ κατ' ἔνιαυτόν. annuus labor, ὁ
κατ' ἔνιαυτόν πόδος. annua, orum, 9. ὁ
ἔνιαυτός μισθός.

annōdūnus, a, um, ἀνώδυνος.

annōmālia, ae, 9. ἀνωμαλία ἐν γραμματ.

annōmālis, a, um, ἀνώμαλος.

annōnis, is, 9. f2. ononis.

annōnūmus, ī, 9. ὁ ἀνώνυμος (βοτάνη).

an-qui-ro, sivi, sium, ero, (quaero) ἀνα-
ζητῶ, ἀναρυνθῶ, ἐξετάζω. 2) ἀνακρίνω τὴν
εἰκην. aliquem capite ēte capitis, ἀνα-
κρίνειν τινὰ περὶ θανάτου.

anquīsite, (anquiro) ἐπὶ. ἀκριβῶς. Γέλλιος.

*anquīstio, iōnis, 9. ἀνακρίσις.

ansa, ae, 9. λαβή, λαβίς, (ἀγγεῖον) κατὰ καὶ
μεταφορικῶς λαβὴ, προαίσις.

Ansancius, f2. Ansancus.

ansātus, a, um, ὁ ἔχων λαβὴν, ὠτάειρος.

anser, eris, ā, 9. χην.

*ansercūlis, ī, ā, χηνίον.

ansētus, a, um, ἡ χηνίσις.

ansūla, ae, 9. λαβιδιον, ὠτίον (ἀγγεῖον,
ὀποδημασίον).

antāchātes, ae, ā, ἀνταχθής (λίθος).

antae, arum, 9. παραστάδες (ἀρχιτεκν.).

Antaeus, ī, ā, Ἀνταῖος.

*antāganistā, ae, ā, ἀνταγωνιστής.

an t ā m o e h a e n s, a, um, ἐν τῇ με-
τρικῇ ποὺς ἀντιθέσις τοῦ ἀντιθέτου.

Antandros, ī, 9. ἡ Ἀντανδρος.

antāpōcha, ae, f2. apocha.

antāpōdōsis, is, 9. ἀνταπόδοσις ἐν τῇ ῥήτορ.

antarceticus, a, um, ἀνταρκτικός.

antārcis, a, um, antarii fumes, τὰ πρό-
τονα (αἰχρινία), οἱ πρότονοι.

anto, προθ. κατ' αἰτ. 1) ἐπὶ τόπου. ἄν τ α
πρό, πρόσθεν τινός. ante portas, πρό,
πρόσθεν τῶν πυλῶν. ante aedem, πρό,
πρόσθεν τοῦ παρατεταγμένου κρατῆματος.
ἐν συγκρίσει ante alios clarus, εἰ περ
τις ἄλλος, ὑπὲρ πάντας ἰσθόςος. 2) ἐπὶ
χρόνου. πρό τινος. ante mē, πρό μηνός.
ante noctem, πρό τῆς νυκτός. ante tres
annos, πρό τριῶν ἐτών. tribus annis ante
haec, ἔπει τρίτῳ πρότερον τούτων. Tā
ante diem λέγουσιν ἀντὶ τοῦ die, π. χ.
ante quem diem iturus eram, (τούτέστι
quo die), καθ' ἣν ἡμέραν ἐμελλόν εἶναι,
καὶ οὕτω τὰ λοιπά, π. χ. a. d. X. Cal.
Decembres, τούτέστιν ante diem deci-
mum Calendas Decembres, ἀντὶ τοῦ die
decimo ante Calendas, τῇ πρό δέκα Κα-
λανδῶν, εἴτε τῇ δεκάτῃ πρό Καλανδῶν Δε-
κεμβρίου (τῇ εἰκοστῇ δευτέρῃ Νοεμβρίου),
ante diem quartum Nonas Majas, πρό
ἡμερῶν τεσσάρων Νονῶν Μαΐου (ἐπιγρ.).
εἴτε τῇ τετάρτῃ Μαΐου. Ὁμοίως in ante
diem ἀντὶ τοῦ in diem εἰς τὴν εἰκην
ἡμέραν. in ante diem octavum Calendas
Octobres, εἰς τὴν εἰκοστήν. δευτέραν τοῦ
Σεπτεμβρίου.

anto, ἐπὶ. ἐπὶ τόπου. πρόσθεν. ante circa-

que, πρόσθεν καὶ περί. 2) ἐπὶ χρόνου.
πρότερον. paulo ante venit, ἐλθόν πρό-
τερον ἤλθεν. multo ante, πολλῷ χρόνῳ
(πολλῷ) πρότερον. ante aliquanto, quam
tu natus es, χρόνῳ τινὶ πρότερον, πρὶν πᾶ
γενέσθαι. neque ante dimisit domum, quam
fidem dedit, οὕτω πρόσθεν (πρότερον)
ἀπέπεψεν αὐτόν, πρὶν (ἢ) πιστὸν εἶναι.
γρηθεῖται καὶ antequam, π. χ. ante-

quam de hac re dicam, πρὶν ἐν εἰπω
περὶ τούτου.

antēa, ἐπὶ. πρότερον, πρόσθεν, ἐν τῇ πρό-
θεν χρόνῳ.

antēctus, a, um, τούτῳ τῷ ante actus.

antēambulo, 9nis, ā, ὁ προβαλὼν καὶ
ὀπισθεῖν εἶναι, (ὁ παρὰ Φωτίῳ πρόδρομος).

antēcānis, is, ā, ὁ προκύων (ἄγρον).

*antēcantāmentum, ī, 9. πρότρας, προωδός.

antēcantātivus, a, um, ἐπιπρόδρογος.

antē-cipio, cepi, cepium, ere, προλαμ-
βάνω, καταλαμβάνω.

antēcedens, antis, 9. τὸ προηγούμενον.

antē-cedo, cessi, cessum, 9. n. aliquem, ali-

quid καὶ alicui, προβαλὼν, προχωρῶ. pui-

gnis lincubibus antecedere, μεγάλης πό-

ρεῖας προβαλὼν, προχωρῶν. exercitatio

antecedere cillum debet, τὴν ἀκρον

προηγέσθαι δεῖ τοῦ ἐπὶ. 2) προέχω.

natura hominis pcedibus antecedit, ἡ

φύσις τοῦ ἀνθρώπου τῶν κτηνῶν προέχει.

usu nauticarum rerum ceteros antee-

dunt, τῇ περὶ τὰ ναυτικὰ ὁμοίως τῶν

ἄλλων προέχουσιν. actate antecedit, τῇ

ἡλικίᾳ προέχει.

antē-cello, ere, aliquem καὶ alicui, προέ-

χω, ὑπερέχω, ἐξέχω, καὶ ἀπώλτως καὶ

met' ἀφαιρέσει τοῦ καθ' ὅ τις προέχει.

antēceptus, 9. antecapio.

antēcessio, iōnis, 9. (antecedo) προήγησις

πρόδοξος. 2) τὸ προηγούμενον. ἴσως μόνον

παρὰ Κικέρων.

*antēcessivus, a, um, προηγούμενος.

antēcessor, oris, ā, (antecedo) πρόδρομος.

speculatores et antecessores agminis, οἱ

ἀσποῖ καὶ πρόδρομοι τοῦ στρατοῦ. 2) ὁ

πρό τινος ἄρχων εἴτε ἄρχος, (προκίτοχος).

3) καθ' ἡγήτης νόμον, ἀντικείμενος παρὰ τοῖς

βουλάντοισι.

antēcessus, ūs, ā, τὸ προηγούμενον. in an-

tecossum dare, προπορεύσθαι.

antēcessum, ī, 9. πρόδρομος. Κυρίως καὶ

μεταφορικῶς.

antē-curre, ere, προτρέχω.

antē-cursor, oris, ā, πρόδρομος.

antedico, 9. ante, ante dico.

antē-do, ūs, ā, ire, aliquem καὶ

alicui, προβαλὼν, προβαλὼν, προπορεύ-
μαι τινός. (Ἐπὶ παρὰ Πομπ. μετ' αἰτίας.

προσώπου συντίθει τοῦ antecede καὶ τοῦ

antecede ὁμοίως ἐστὶ τὸ τῆς Κικέρους διαθή-

κης· πρό τινος ὁμοίως εἰς τὴν Γαλιλαίαν).

hlores consilibus antemuni, ἐκδοσθῶν

προπορεύονται τὸν ὕπνιον. 2) προέχω. vir-

tus omnibus rebus antea, ἢ ἀπὸ τῆς προ-

έχει πάντων. aetate illis antea, τῇ ἡλι-

κίᾳ ἐκείνων προέχει. eum aetate illis an-

tebat, ἐκείνους ἐκείνῳ αἰσίν τῆς ἐπὶ

ταῖς αὐταῖς προέχει. gravo est a delo-

rioribus honore antea, χαλεπὸν ἔστι

τῶν χειρόνων ἐν τιμῇ ἡγεσθαι. 3) προ-

λαβάνω. 4) σπαν. καὶ ποιητ. προφάνης

τῇ διανοίᾳ, προγινώσκω.

antēfactus, 9. ante factus.

antē-fero, ūs, ā, latum, ferre, προπορεύ-
μαι πῶρον τι. 2) συνηθέστερον· aliquem

allicui, προτιμῶ τινά τινας. omnibus an-

tefero Demosthenem, προτιμῶ πάντων

τὸν Δημοσθένην, aetate huius honore an-

teferatur, οὐδελὶ τούτου προτιμῶται. 3)

consilio antefero aliquid, προλαμβάνω

τι τῇ διανοίᾳ (ἐπὶ παρὰ Κικέρων).

antēfixus, a, um, (antē-figo) προσηγη-

μένος. antefixa, orum, 9. τὰ ἀρρωτήρια

(προσηγήματα, προσηγήματα).

*antēgōnālis, 9, 9. ante-genero.

antēgerio, ἐπὶ. (ante-genero ?) πόνν, σφῶ-

δρα. A. ἀρχαῖος, οὗ περιποιῶ ἢ ἑλκον.

προφύλαττα.

antēgradis, 9. ante, 9. πρόσθεν, προχωρῶν.

antēgradior, essus aum, 9. (ante-gre-

dior) προπορεύομαι.

*antēhāto, ūs, ā, ire, προτιμῶ.

antēhāto, ἐπὶ. πρό τοῦτος, προτοῦ, ἐν τῇ

πρόσθεν χρόνῳ.

antēdia, a, um, antidia, ἀρχαῖος ἀντὶ τοῦ

αὐτοῦ.

antēdiatus, a, um, f2. antidia.

Antēdi, idrum, ā, Ἀνταδίοι, (ἀντιμετρί-
μνοι πρό τῶν θυρῶν τῶν οἰκίδων).

*antēdīgum, ī, 9. ἀντιδίοι.

antēdīgum, ī, 9. ἀντιδίοι.

antēdīgum, ī, 9. ἀντιδίοι.

antēdīgum, ī, 9. ἀντιδίοι.

antēdīgum, ī, 9. ἀντιδίοι.

antēdīgum, ī, 9. ἀντιδίοι.

antēdīgum, ī, 9. ἀντιδίοι.

antēdīgum, ī, 9. ἀντιδίοι.

antēdīgum, ī, 9. ἀντιδίοι.

antēdīgum, ī, 9. ἀντιδίοι.

antēdīgum, ī, 9. ἀντιδίοι.

antēdīgum, ī, 9. ἀντιδίοι.

antēdīgum, ī, 9. ἀντιδίοι.

antēdīgum, ī, 9. ἀντιδίοι.

antēdīgum, ī, 9. ἀντιδίοι.

antēdīgum, ī, 9. ἀντιδίοι.

antēdīgum, ī, 9. ἀντιδίοι.

antēdīgum, ī, 9. ἀντιδίοι.

antēdīgum, ī, 9. ἀντιδίοι.

antēdīgum, ī, 9. ἀντιδίοι.

antēdīgum, ī, 9. ἀντιδίοι.

antēdīgum, ī, 9. ἀντιδίοι.

antepaenultimus, α, um, (sive antepenultimus) προπαρλήθων.

antepagamentum, ι, οδ. πρόπηγμα.

antepero, αντί του ante paro, προπαρά-
σκευάζω.

anteplus, αντί του ante plus.

†antepassio, όνις, θ. προπάσια. Ήρώνητος.

antependulus, α, um, δ πρόσθεν κρεμνί-
τος. antependuli crines, προκρίμιον.

antepenultimus, ή. antopaenultimus.

anteperco, αντί του ante perco.

anteperis, όδισ, α. δ πρόσθιος ποδς. 2) δ προ-
βάσις, δ άπρεστών και κολακίς.

antepilanus, ι, α. δ πρόσθιος στρατιώτης.

antepilani κυρίως οι πρό των τδ pilum
έχόντων τριαρίων ταταγμένοι άσπίτοι και
πίρικτιες.

ante-polleo, ήι, έρε, ύπερέχω τή ισχύι.

ante-pono, στί, σίτων, έρε, τίθωμι πρόσθεν
ειδς. prandium alloui, παρατίθωμι τινι
γεώμα. 2) προστίθωμι. aliquem alloui, τινά
τινός. amicitiam omnibus rebus huma-
nis antepono, τήν φίλαν πάντων των άν-
θρωπίνων προτιμάω, τήν φίλιν αντί των
πάντων προαιρούμαι. Εύρηται και κατά
τμήτιν, σίον mala bonis ponit ante.

†antepotens, ότις, προέμων, ύπερέχων.

antequam, ή. ante, έπεί.

anterfides, um, θ. άντηρίδες.

anterior, ίορις, δ πρόσθεν, πρόσθιος, άμπρό-
σθιος. anterior pars, τδ ήμπροσθεν.

anterius, έπεί, πρότερον.

Anteros, ότις, α. Αντιέρος. 2) έτός άμ-
ύδου λίθος.

antes, ύμ, α. οι έρχοι, σίχτοι (φωτών),
στοίχοι (στρατιώται).

†antescholanus, ι, α. άποδιδάκταλος.

antesignatus, ή, δ της σημαίας πρόμαχος.

antesignati, orum, οι πρόμαχοι, οι άν τή
μάχη προαιδυνόντες.

ante-sto sive antistoi, steti, (statum) are,
aliquem και alloui, προϊώ τινός. victuē
ceteris antestabat, τή άρετή των άλλων
προσέχεν. Έν τή κυρία σημασίε του προ-
σταθαι oby εύρηται.

antestor, alus sum, ari, (ante-testor),
έπιμαρτύρομαι, προδικαματύρομαι, μαρ-
τυρά ποιοῦμαι τινά. antestatus, ι, άμαρτυς.

ante-venio, eni, entam, ire, aliquem, και
alloui, προλαμβάνω. exercitum Metelli
antevenit, τον του Μεττίλλου στρατόν πρόε-
λαβή. per virtutem nobilitatem antove-
nit, διό της άρετης τήν εύγένειαν ύπερέχει.
2) προβαίνω, ύπερέχω.

anteventulus, α, um, (ante-venio) π. χ.
anteventuli crines, προκρίμιον.

†anteversio, ίορις, θ. προκατάληψις, πρό-
φασις, άφελισμός.

anteverto (ante-vorto) rti, rsum, έρε, προ-
τρέπομαι, προπορεύομαι. 2) alloui και rem
προλαμβάνω. damnationem veneno, προ-
λαμβάνω δηλητήριο τήν κατάγνωσιν. huc
antevorto, προαφάνω τουτόν. id ipsum
cum tecum agere conator, Fannius an-
tevertit, έπικυροῦντά με αὐτό τουτό σοι
διαλέγεσθαι, έρση ειπών ο Φάννιος.

antevertor, άρχικώς, αντί του anterveto.

antevio, avi, atum, are, (ante-via) προ-
πορεύομαι.

ante-volo, avi, atum, are, aliquem, προ-
πταμαι τινός.

Antevorta, ας, θ. δεά τις οίονει Μνήμη, ή
Μνημοσύνη.

anthallum, ι, οδ. άνθάλιον, φυτόν.

Anthedon, όνις, θ. Άνθηδών.

anthedon, όνις, θ. άνθηδών (διδύρον).

anthemis, ιδίς, θ. άνθεμις (βοτάνη).

anthemum, ι, οδ. άνθημον (βοτάνη).

anthera, ae, θ. ή άνθηρά (ιατρική όλη).

anthericus, ι, α. άνθίρεικος.

anthias, ae, α. άνθίς (ιχθύς).

anthinus, α, um, άνθινός.

anthologien, orum, οδ. άνθολογικά (βιβλία).

anthracias, ae, α. άνθρακίς (λίθος).

anthracinus, α, um, άνθράκινος.

anthracites, ae, α. άνθρακίτης (λίθος).

anthracitis, ιδίς, θ. άνθρακίτις (λίθος).

anthrax, uels, α. άνθραξ.

anthriscus, ι, α. και, anthriscum, ι, οδ. δ
άνθρισκος (βοτάνη).

anthropographus, ι, α. άνθρωπογράφος.

anthropolatra, ae, α. άνθρωπολάτρης.

†anthropomorphitae, arum, α. άνθρωπο-
μορφίται, όνομα αίρέσεως.

anthropophagi, orum, α. άνθρωποφάγοι.

anthus, ι, α. δ άνθος (πτενόν).

anthyllion, ή, οδ. άνθύλλιον (βοτάνη).

anthyllis, ιδίς, θ. άνθυλλίς (βοτάνη).

anthypophora, ae, θ. άνθυποφορά.

antiae, arum, θ. (ante) προκρίμιον.

Antianus, α, um, Άντιανός, του Άντιου.

antibacchius, α, um, άντιβακχείος (ποδς).

antiborcus, α, um, άντιβόριος.

anticatagoria, ae, θ. άντικατηγόρια.

Anticisto, όνις, α. Άντικίστων, οδύγγραμα
του Κλίσταρος.

†Antichristus, ι, α. Άντιχρίστος.

antichthonos, um, α. άντιχθόνες.

anticipatio, ίορις, θ. πρόληψις, ή και
Έπίκουρον. 2) σχήμα έστορικόν.

anticipo, avi, atum, are, (ante-capio)
aliquid, προλαμβάνω, προκαταλαμβάνω τι,
προαφινύομαι. 2) πταν. πρόχω, ύπερέχω.

antius, α, um, πρόσθιος, άμπρόσθιος.

Anticyra, ae, θ. ή Άντικύρα, πόλις έπεί

χαιοῦντος της Φωκίδος. Anticyrenses, ium, ἄ. Ἀντικυρεῖς καὶ Ἀντικυραῖοι.
 antidactylus, i, ἄ. ἀντιδάκτυλος ποδὲς.
 antideo, antidid, ἀρχαίως ἀντί τοῦ anteo, anteit.
 antidhac, ἀρχαίως ἀντί τοῦ antehac.
 antidotum, i, ὀδ. ἀντιδοτόν.
 Antiensis, e, Ἀντισίος, τοῦ Ἀντίου.
 antigerio, is, antigerio.
 Antigone, es, θ. Ἀντιγόνη.
 Antigonus, i, ἄ. Ἀντιγόνοιο.
 Antidbanus, i, ἄ. Ἀντιδβάνος.
 Antiochus, i, ἄ. Ἀντιόχοιο.
 Antimachus, i, ἄ. Ἀντίμαχος.
 antimetabole, es, θ. ἀντιμεταβολή, σχ. ὅητ.
 Antiochensis, is, Ἀντιοχικός. Antiochen-
 ses, ἄ. Ἀντιοχίαι. Antiochens, a, um,
 Ἀντιόχειος. Antiochia, ae, θ. Ἀντιόχεια.
 Antiochius, a, um, Ἀντιόχειος. Anti-
 ochus, a, um, ταῦτ' ἐφ' Antiocheus. An-
 tiochus, i, ἄ. Ἀντιόχος.
 Antiope, ae, εἴτε Antiope, es, θ. Ἀντιόπη.
 Antipater, tri, ἄ. Ἀντίπατρος.
 antipathes, is, θ. ἀντιπαθής (λίθος).
 antipathia, an, θ. ἀντιπάθεια.
 Antiphates, ae, ἄ. Ἀντιπάτης.
 antipherna, orum, ὀδ. τὰ ἀντίφερνα.
 antiphraesis, is, θ. ἀντίφρασις.
 antipodes, um, ἄ. ἀντίποδες.
 Antipolis, is, Ἀντίπολις, κτίσμα Μασσα-
 λωίων ἐν Γαλιλῇ, τανὺν Antibes.
 antiptosis, is, θ. ἐντίπτωσις, σχῆμα γραμ-
 μη. antiptotus, a, um, ἀρχαιογραφικός. anti-
 quarius, ἄ. ἀρχαιογράφος, ἀρχαιολόγος,
 γυλάρχατος. antiquaria, ae, θ. ἡ ἀρχαιο-
 λόγος.
 antiquatio, ionis, θ. ἀκύρωσις, ἀναίρεσις
 ποιητῆς ἢ κατασκευῆς.
 antiqua, ἐπίθ. ἀρχαίως.
 antiquitas, atis, θ. ἀρχαιότης, οἱ ἀρχαῖοι
 χρόνοι. πληθ. antiquitates, ἡ ἀρχαιοπο-
 λογία. 2) τὸ ἀρχαῖον, ἡ ἀρχαία χρῆσις
 τῆς καὶ χαλολογίας.
 antiquitus, ἐπίθ. καὶ ἀρχαῖον, ἀρχαίως.
 antiquo, avi, alium, are, παλαιῶ, παρω,
 ἀναιρέω. legom, παλαιῶ νόμον.
 antiqus, a, um, (auto) ἀρχαῖος, redigere
 in antiquam concordiam, ἐπανάγειν εἰς
 τὴν ἀρχαίαν ὁμόνοιαν. antiqui, orum, οἱ
 ἀρχαῖοι. vetora tantum et antiqua mi-
 nari, τὰ παλαιὰ μόνον καὶ τὰ ἀρχαία θαυ-
 μάζειν. homo antiqua virtute et fide,
 ἄνθρωπος ἀρχαίως τὴν ἀρετὴν καὶ πίστιν.
 antiquiorem mortem turpitudine habeo,
 πρεσβύτερον (προτιμότερον) ἡγοῦμαι ἵδη
 θάνατον τοῦ αἵσχροιο. nihil antiquius ha-
 beo, ὀδδὴν πρεσβύτερον (ἐκείνῳ) ἔχω,
 ὀδδὴν πρεσβύτερως τιμῶ. ὀδδὴν προδραμα-

τιον ποιοῦμαι. antiqua terra, ἡ πρὸς
 ὀδδὴν γῆ. 2) ἐνίσταται ἀντί τοῦ vetus, παλαιός.
 antirrhinon, is, antirrhinon, i, ὀδ. ἀντίρ-
 ρινον, εἴτε ἀντίρρινον, (μυτὸν).
 antisagoge, es, θ. ἀντισαγωγή, σχ. ὅητ.
 antisoci, orum, ἄ. ἀντισοκίοι.
 antisophista, ae, ἄ. ἀντισοφιστής.
 antispasticum metrum, τὸ ἀντισπαστικὸν
 μέτρον. antispastus, ὁ ἀντισπαστος ποδὲς.
 Antissa, ae, θ. ἡ Ἀντίσσα, πόλις τῆς Αἰαθίου.
 Antissaei, Ἀντισσαῖοι.
 antistatus, us, ἄ. (antisto) ὑπεροχή.
 antistos, itis, ἄ. καὶ θ. προστάτης, προσ-
 τάντης. 2) antistos, ἄ. ἀρχιερεὺς, ἱερεὺς. anti-
 stes, θ. ἱερεὺς, προσφάντης. 3) καθηγητής.
 antistita, ae, θ. ταῦτ' ἐφ' antistes.
 antistitum, ii, ὀδ. ἀρχιερωσύνη.
 Antistius, ii, ἄ. Ἀντίσιος καὶ Ἀντίστιος.
 antisto, ta, ὀδ. ἐφ' antesto.
 antiströphe, es, θ. ἀντιστροφή.
 antithesis, is, θ. ἀντίθεσις, σχῆμα γραμ-
 μη. antitheton, i, ὀδ. τὸ ἀντίθετον. σχῆμα ὅητ.
 antithous, i, ἄ. ἀντίθετος.
 Antiom, i, ὀδ. Ἀντίον, πόλις τῆς Αἰνιῆδος.
 Antia, ae, θ. ἀντία.
 antio, ta, ὀδ. ἐφ' antio.
 Antonianus, a, um, Ἀντωνιανός.
 Antonianus, a, um, Ἀντωνιανός. Antonianus,
 i, ἄ. Ἀντωνίος.
 Antonius, a, um, Ἀντώνιος, Ἀντωνιακός.
 Antonius, ii, ἄ. Ἀντώνιος.
 antonomasia, ae, θ. ἀντωνομασία.
 antrum, i, ὀδ. ἄντρον, κοίλωμα.
 Anubis, is καὶ idis, ἄ. Ἀνουβις.
 anulare, is, ὀδ. (anulus) λυαδὴν τι χρῆμα.
 anularius, a, um, ταῦτ' ἐφ' annularis. 2)
 annularius, ἄ. δακτυλοοργάνος. 3) annu-
 larius, ὁμοῦ τις ἐν Ῥώμῃ.
 annulus, u, um, ὁ δακτυλίου φέρον.
 annulus, is, annulus, i, ἄ. δακτύλιος. 2) κρύ-
 κος. 3) ποιητικῶς ὁ βότρυχος, πλόκαμος.
 annulus, i, ἄ. (anus) πυγίον.
 annus, i, ἄ. ποιεῖ, χρονικός. 2) ἀρχαίως ἀντί
 τοῦ annulus.
 Anus, us καὶ uis, θ. γαστήρ, γαστήρ, γαστήριον.
 anxio, ἐπίθ. ἀδρημονίως, περιφροῦς.
 anxietas, atis, θ. ἀδρημονία. 2) περιεργία,
 ἀκριβολογία.
 anxifer, era, erum, ὁ φέρων εἴτε παρέχων
 ἀδρημονίαν. Κεκέρων.
 anxio, are, ἄγχο, εἰς ἄγωνίαν ἐμβαδῶ.
 anxiosus, a, um, ἄγχιον, ἄγωνίαν ποιών.
 anxietudo, is, anxietudinis, θ. ἀδρημονία.
 anxius, a, um, (ango) ἀδύμων, περιφροῦς,
 περιφρόντιστος. anxius sum gloria, εἴτε
 de gloria, φεβούμενος περὶ τῆς δόξης, τιμῆς,
 ὑπὲρ τῆς ζωῆς. sui anxius, φεβούμενος
 ὑπὲρ αὐτοῦ, δεδιότως περὶ αὐτοῦ.

Anxur, úris, οὐ. Ἀγξωρ, ἀρχαῖον ὄνομα τῆς Ταρρακίνης. Anxurus, a, um, Ταρρακίνιος. Anxurus, ális, ὁ Ταρρακίνιος. anhydros ἰδ. anhydros. Ánytus, i, á. Ἄνυτος. Áones, um, á. Ἄονες. Áōnīa, ae, θ. Ἄονια, ἡ Βοιωτία. Áōnīdes, ae, á. Ἀονίδης. Áōnia, idis, θ. Ἀονίς. Áōnius, a, um, Ἀώνιος. Áornos, i, á. ὁ Ἄορνος. ἰδ. Avernus. 2) ὄνομα ἑνὸς καὶ πόλεως. Áōus, i, á. Ἄδος. áragē! εἴτε apage te! ἀπάγε! Ápāmēa, ae, θ. Ἀπάμεια. áparctias, ae, á. ἀπαρκτίας. áparine, ae, θ. ἀπαρίνη (βοτάνη). ápáthia, ae, θ. ἀπάθεια. ápátor, úris, ἀπάτωρ. ápelōtes, ae, á. ἀπηλώτης. Apella, ae, á. Ἀπελλᾶς. Apelles, is, á. Ἀπελλῆς. Apenniniciola, ae, á. ὁ κατοικῶν τὸν Ἀπεννίνον. Apenninigenā, ae, ción Ἀπεννινογενής. Apenninus, i, á. ὁ Ἀπεννίνος, τὴν Ἀπέννινα ἔρη. áper, apri, á. κ α π ρ ο ς, σάστρος. Ἔστι δὲ καὶ κύρ. ἔν. Apor, Ἀπος. áperio, iū, ertum, iro, (ad-pario) ἀνοίγω. janiam, ὕρην. portam, ἀναπατόννυμι πόλιν. iter, ἀνοίγω ὁδόν. caput, ἀνακαλύπτωμαι, γυμνῶ τὴν κεφαλὴν. lux aliquid aperit, τὸ φῶς φαίνει τι. occultam rem aperio, ἀνασείνω, ἀναδείκνυμι κεκρυμμένον τι, ἀνακαλύπτω τι πρὸς τινα. sententiam suam aperit, δηλοῖ τὴν αὐτοῦ γνώμην. apertus, a, um, ἀνοικτός, δηλός, πρόσθλος, φανερός. in aperto esse, ἐν τῷ φανερῷ εἶναι. Παρά δὲ Τακίτῳ καὶ ἐν εὐχερίᾳ, εὐπετέες εἶναι. coelum apertum, αἰθέριος οὐρανός. apertum mare, ἀνασπέντων πέλαγος. loca aperta, τὰ θειθήρα. áperito, επίρ. ἀνεφάνω, φανερώ, ἀναφανδόν. ápertio, iōnis, θ. ἀνοίξις. áperito, avi, atum, are. (θαμνιστ.) γυμνῶ. áperlura, ae, θ. ἀνοίγξις. 2) ἀνοίγμα. ápertus, a, um, ἰδ. aperio. ápox, icis, á. μικρὰ μαλλωτὴ ῥάβδος εἴτε λόφος, ὃν ἐπὶ τοῦ πύλου ἐφόρουσι οἱ ἱερεῖς καὶ οὗτος δ κορυφαῖος πῖλος. 2) ὁ πῖλος, ἡ κόρυς. 3) ἡ ἄκρα, ἡ κορυφή. ὁ κόρυμβος. 4) μεταφορ. ἡ κόρυς, ἡ ἄκρα, τὸ ὕψιστον. 5) ἐν τῇ γραμμῇ ἡ κορυφή. ápoxā(b)u, ōnis, á. εἶδος ἀλλαντος. áphāca, ae, θ. ἀράκη (βοτάνη καὶ σπορίον). áphāc e r ū m, ális, οὐ. εἶδος χάνδρου τὸ ἀρόστακτον. Πάλιν. áphācēsis, is, θ. ἀφαίρεσις, ἐν τῇ γραμμῇ. Áphācous, ei, á. Ἀφαρεύς.

aphractus, i, ἀφρακτός. aphrōdes, ἀφρώδης. Aphrōdisia, iorum, οὐ. τὰ Ἀφροδίσια. áphrōdisiāce, ōs, θ. ἀφροδισιακή (λίθος). áphrōntium, i, οὐ. ἀφρόνιτρον. arphthae, arum, θ. αἱ ἀρθαί (νόσος). árhya, ae, εἴτε arhýe, ōs, θ. ἀρῆν (ἰχθύς). áriacus, a, um, (apium) ῥαιώσις σελίνου. áriānus, a, um, (apis), μελισσοτοσίς. vīnum γλυκὺ οἴνου εἶδος. 2) ariane, ae, θ. τὸ χαμῶδιον. áriarium, ii, οὐ. μελισσοτοροφείον. áriarius, ii, á. μελισσοτοσίς. áriastellum, i, οὐ. βατράχιον (βοτάνη). áriastrum, i, οὐ. μελισσοτότανον, μελισσοθύλλον. áriatus, a, um, σελινίτης. 2) σπλιωτός. áritea, ae, θ. (ἀπεικος) ἡ ψιλή τὴν γαστέρα διε. *áricatus, a, um, ὁ φορῶν τὸν κορυφαῖον πῖλον. Áricius, ii, á. Ἀρείκιος. Ἦν δὲ τις τῆς γενεᾶς ταύτης ἐπὶ Τιβερίου, διαβόητος ἐπὶ γαστριμαργίᾳ, ἐξ οὗ ἐπὶ θ. Áricianus, a, um, λ. γ. coctura, patina καὶ ἑτερος δὲ τις παλαιότερος, ἐξ οὗ τὰ Áricium vīnum, Áricia una. áricūla, ae, θ. μελισσοτόσις. áriculārius, ii, á. μελισσοτοροφός. Ἐπιγρ. áridānus, i, á. Ἀριδανός. Árina, ae, θ. ἡ Ἀρινα, πολίχνη Ἀπουλίας. 2) arinse, arum, τὰ μικροπολετικά, Ἀδηνρικτά. árinārius, ii, á. γαλιωτοποιός. Τρεβέ. Π. λ. ário, καὶ áro, ōre, θέμα ἀρχικόν τοῦ áriscor, πιθανῶς δὲ καὶ τοῦ áreca, ὡς καὶ τοῦ caprio. Áris, is, θ. (ἐμπής) ῥελισσα. Áris, is καὶ Ydis, á. ὁ Ἄρις. áriscor, aptus sum, sci, aliquem ἢ aliquid, (παρὰ Τακίτῳ εὐρηται καὶ alioquius rei), τυγχάνω τινός, ἐπιτυγχάνω τινί. árium, ii, οὐ. σελίνον. árlūda, ae, θ. ἄρλον, κυρθῖον. árlustro, is, οὐ. ἀρ λ α σ τ ο ν, τὸ κυρτὸν τῆς πρύμνης μέρος. árocalypsis, is, θ. ἀποκάλυψις. árocha, ae, θ. ἀράχη. ároclēti, orum, á. ἀρόκλητοι, οἱ ἔγκριτοι τῶν βουλευτῶν παρ' Αἰτωλοῖς. ároclōsynthōsis, is, θ. ἀποκολοκύνθωσις, κομικὸς ἀντί-ἀποθώσις. ároclōre, ōs, θ. ἀποκότη, ἐν τῇ γραμμῇ. ároclōrphus, a, um, ἀποκρύφος. ároclōs, a, um, ἰδ. arus. ároclōcticus, a, um, ἀποδοικτικός. ároclōsis, is, θ. ἀπέδοσις, ἐν τῇ γραμμῇ. ároclōsynum, ii, οὐ. ἀποδοτήριον.

apogaeus, a, um, ἀπόγειος.
 apographum, i, οὐ. ἀπογράφον.
 apolectus, i, ὁ, ἀπολεκτός. (ἰγθύς).
 Apollināris, e, Ἀπολλώνιος. Iudi Apollinares, τὰ Ἀπολλώνια. 2) apollinaris, ὁ δοσκύμας. Κύρ. 3v. Apollinaris, is, Ἀπολλινάριος. Apollinēus, a, um, Ἀπολλώνιος.
 Apollo, inis, ὁ. Ἀπόλλων.
 Apollodorus, i, ὁ. Ἀπολλόδορος.
 Apollonia, ae, θ. Ἀπολλωνία. Apollonias, atis, ὁ. Ἀπολλωνιάτης. Apolloniates, ae, ὁ. Ἀπολλωνιάτης.
 Apollonidensis, is, Ἀπολλωνιδεύς, κάτοικος τῆς πόλεως Ἀπολλωνίδας.
 Apologatio, ionis, θ. Αἰσάπειος μῦθος, αἶνος, ἀπόλογος.
 apologeticus, a, um, ἀπολογητικός.
 apologia, ae, θ. ἀπολογία.
 apologo, avi, are, ἀπολέγομαι (μίσω) ἀποβάλλω. Σενέκας.
 apologus, i, ὁ. ἀπόλογος.
 Aponus, i, ὁ. ὁ Ἄπονος, θεοῦ ὕδατος οὐ μακρὴν Πάταρον. Ἐπίθ. Apona Iallus.
 aporphoreta, orum, οὐ. τὰ ἀποφόρητα.
 aporphthema, atis, οὐ. ἀποφθῆγμα.
 aporphysis, is, θ. ἡ τῆς κίονος ἀπόφυσις.
 aporplecticus, a, um, ἀποπληκτικός.
 apoplexia, ae, θ. ἀποπληξία.
 aporprothymena, orum, οὐ. τὰ ἀποπροθυμένα, (δρος ἐν τῇ τῆς Στοῦς κίρσει).
 aporriatio, ionis, θ. ἀπορία.
 aprior, ari, ἀπορίω.
 aposepauon, ontis, ὁ. ὁ ἀποσεπώνων.
 apostopesis, is, θ. ἀποστοπῆσις.
 aposphragisma, atis, οὐ. ἀποσφράγισμα.
 apostplenos, i, ὁ. (ἀπὸ ἀπλήν) ἡ λιθωνίτις, φ.
 apostasia, ae, θ. ἀποστασία.
 apostata, ae, ὁ. ἀποστάτης.
 apostema, atis, οὐ. ἀπόστημα.
 apostolatus, us, ὁ. ἡ ἀποστολική τιμή, καὶ ἐπισκοπή.
 apostoliueus, a, um, ἀποστολικός.
 apostolus, i, ὁ. ἀπόστολος. 2) apostoli (ὄπον. libelli) πληθ. βιβλία περὶ ἐκκλησίας δικῆς, ἀπόστολοι.
 apostrophe, es, θ. ἀποστροφή.
 apotheca, ae, θ. ἀποθήκη.
 apotheco, are, ἀποθήκειν, ἀποταμιεύω.
 apothecosis, is, θ. ἀποθήσις.
 apothesis, τὰ τὸ τῆς ἀποθήσεως.
 appango, apparatus, apparatus, a, um, τ. ὁ. adpango, adparate a. τ. λ.
 Appia, ae, θ. Ἀππία. Appianus, a, um, Ἀππιανός. Appius, adis, ὁ. Ἀππίος. Appietas, atis, θ. Ἀππική εὐγένεια, (τοῦτο ὅτι παρὰ Κικέρων).
 appingo, is, adpingo.

Appius, a, um, Ἀππίος. via Appia, ἡ Ἀππία ὁδός. Appius, ii, ὁ. Ἀππίος.
 applaudo, applicatio, applaudo, a, um, τ. λ. τ. ὁ. adplaudo, adplicatio, a. τ. λ. τ. ὁ.
 Appulejus, Appulla, a, um, τ. λ. τ. ὁ. Apulejus, Apulia.
 appulsus, a, um, καὶ appulsus, us, ὁ. τ. ὁ. adpello, adpulsus.
 apra, ae, θ. ἡ ἀπραινα.
 aprarius, a, um, τοῦ ἀπρῆτου τοῦτος.
 apricatio, ionis, θ. ἡλίσις.
 apricetas, atis, ὁ. τὸ εὐήλιον, τὸ ἡλιόβολον.
 apriculus, is, apriculus.
 aprico, avi, atum, are, ἡλιδω.
 apricoor, atus sum, ari, ἡλιθωαι.
 apriculus, i, ὁ. (aper) εἰς τὴν ἡλιδω (ἀπρῆτα).
 apricus, a, um, εὐήλιος, ἡλιόμανος, ἡλιόβολος, αἰθριός.
 Aprilis, is, ὁ. (aperio) Πλούτ. Νουμ. 19). Ἀπρίλιος μῆν. ἐπιθετικῶς Aprilis Idus, Nonae, Calendae, αἱ εἰδὲς Ἀπριλίου, καὶ.
 aprineus, a, um, τὰ τὸ τῆς aprini.
 aprinus, a, um, ἀπρινός, εὐάγριος.
 apronia, ae, θ. τὰ τὸ τῆς aprinia.
 Apronianus, a, um, Ἀπριωνός.
 aproxis, is, θ. ἡ γνώσις τῆς βοτάνης.
 aprugineus, a, um, ἀπρινός, εὐάγριος.
 aprugnus, a, um, ἀπρινός, εὐάγριος.
 apruthium, is, abstinthium.
 apsis, is, absis.
 Apsus, i, ὁ. ὁ Ἄψος, Ἰλλυριῶδες ποταμός.
 apsyctos, i, θ. ἡ ἀψυκτός (λίθος). Πλίν.
 apsyrtis, is, absyrtis.
 aptatus, a, um, τ. ὁ. apto.
 apte, ἐπὶ τῇ ἀρμοδίᾳ, εὐαρμοδίᾳ, ἐπιτηδεύω.
 apto, avi, atum, are, (ἐκ τοῦ ἀπρῆτου aperire = ἔπειν). aliquid alieui καὶ ad rem, ἀρμῶς τί τινι εἴτε πρὸς τι. Anulum digiti, τὸν δακτύλιον ἀρμῶς ἐπὶ δακτύλῳ. naves velis, παρασκευάζω τὰς ναυὰς πρὸς πλεῖν. so aptare pugnae, παρασκευάζωμαι πρὸς μάχην, ὡς μαχομένοις. aptatus, a, um, ἀρμῶς.
 aptus, a, um, (μετοχή τοῦ ἀπρῆτου ἐπὶ μακρῶς ἀπρῆν = ἔπειν) ἀνηρημένος, συνημμένος, συνηρημένος. honestum ex quo aptum est officium, τὸ καλόν, ἐξ οὗ ἀνήρηται τὸ κακόν. cui viro ex se apta sunt omnia, quae ad beate vivendum ferunt, «εἶνα ἀνδρὶ εἰς εὖετον εὐήρηται: πάντα τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν φέροντα.» vita apta virtute, βίος συνημμένος τῇ ἀρετῇ.
 apto dissolvere, τὸ συνημμένα διαλύειν.
 apta inter se et cohaerentia, τὰ ἀλλήλοις συνηρημένα καὶ συνημμένα. coelum aptum osti stellis, ὁ οὐρανὸς συνηρημένος τοῖς ἀστέροις.
 apto dissolvere, τὸ συνημμένα διαλύειν.

Aquor, atus sum, ari, ὑδρεύομαι.
 aquosus, a, um, ὑδρώδης.
 aquula, ae, ō, ὑδάτιον, ὀλίγον τι ὕδωρ.
 ar, ἀρχαῖος· ἀντὶ τοῦ ad, ὥς ἐν τοῖς ar-
 mo advenias, arferunt κ. τ. τ.
 ara, ae, ō, (ἀρω?) βωμός· supplex ad
 aram confugio, ἰκάνω φεύγω ἐπὶ βωμῶν.
 2) στήλη, στήρα, μνημεῖον· ara sepulcra-
 ri, πυρ. 3) θυτήριον, (ἑστῶν). 4) Arae,
 arum, βωμοί, ἐκπέλει εἰς βωμῶνα ἐν μέσῳ.
 Sicelias, Σαρδινίας καὶ Λιβύης καί τινες
 Arabarchos, ἴδ. Alabarchos.
 Arabia, ae, ō, Ἀραβία· Arabice, ἐπὶ.
 Ἀραβικῶς· Arabicus, a, um, Ἀραβικός.
 arabilis, (aro) ἀράμιος, ἀροτός.
 Arabius, a, um, Ἀράβιος· Arabs, abis, ā,
 Ἀραβ. Arabus, a, um, Ἀράβιος· Arabus,
 ā, Ἀραβ.
 arachidna, ae, ō, ἡ ἀράχνη (φατῶν).
 Arachna, ae, ō, Ἀράχνη· 2) arachna, εἶδος
 ῥιζοτροπίου, ὁ σακιδόρας.
 Arachnoea, ae, ō, ἡ Ἀράχνη.
 Arachnoea, ae, ō, ἡ Ἀραχνοῖς.
 Aracynthus, i, ā, Ἀρκύνθος.
 Aracostylus, on, ἀρακώστολος.
 aranea, ae, ō, ἡ ἀράχνη (τὸ ζῷον). 2) ἀρά-
 χνη, ἀράχνηον. (ὁ ὄρασμα τῆς ἀράχνης).
 araneantes fauces, ἀραχνιδίων φάρυγξ,
 (πενταλός).
 araneola, ae, ō, ἀράχνηον, μικρὰ ἀράχνη.
 araneolus, i, ā, ἀράχνηον, μικρὰ ἀράχνη.
 araneosus, a, um, ἀραχνιδώδης, ἀραχνωειδής.
 araneum, ō, araneus, a, um.
 araneus, a, um, ἀραχνεύς, ἀραχνεύς, ara-
 neum, ō, ἀράχνηον. (ὄρασμα ἀράχνης καὶ
 νόσος ἀμπλων) araneus, i, ā, ὁ ἀράχνης,
 ἀντὶ τοῦ aranea, ἀράχνη.
 arapennis, ō, urepennis.
 Arar, εἴτα σπανίως. Araris, is, ā, ὁ Ἀραρ,
 ποταμὸς τῆς Γαλλίας, ὁ ἐν τοῖς ἐπειτα
 χρόνοις καὶ Saconia κληθείς· ὅθεν τὸ νῦν
 αὐτοῦ ὄνομα Saône.
 Aratus, a, um, Ἀράτης, τοῦ Ἀράτου.
 aratio, iōnis, ō, ἀροσις, ἀροτρίσις· 2) ἱρο-
 σις, ὁ ἀροσιμὸς ἀγρός· arationes, οἱ ἀρο-
 τισμοὶ ἀγρῶν.
 aratiuncula, ae, ō, ἀρτίδιον.
 arator, ōris, ā, ἀροτήρ· 2) ὁ μεθεσόμενος
 καὶ γεωργῶν ἡμετέριον ἀγρόν.
 aratorius, a, um, Loves, ἀροτῆρας ἰδέε·
 aratoria, orum, ō, ἀροτῆρας.
 aratro ἢ aratro, avi, atum, are, ἀρατριῶν.
 aratrum, i, ō, ἄρ ο τ ρ ο ν.
 aratus, ūs, ā, ὁ ἀροτῆς· Δίκτυς Κρή.
 Aratus, i, ā, Ἀράτης.
 Arausio, iōnis, ō, ἡ Ἀραυσιῶνα, πόλις τῆς
 Ναρβωννήτης· Γαλλία· τανῶν Orange.
 Araxos, is, ā, Ἀράξος

Arbela, orum, ō, τὰ Ἀρβήλα.
 arbiter, tri, ā, (ar-bito=ad-oo) ὁ πα-
 ρών, ὁ παραγινομένης, αὐτόπτης, αὐτήκοος·
 removere arbitros, ἀποπέμπεσθαι τοὺς
 παρόντας· sine arbitro facio aliquid,
 πράττω τι οὐδενὸς παραγινομένου· 2) δι-
 αιτητής· 3) κριτής, βραβευτής, κύριος· ar-
 bitor hibendi, βασιλεὺς τοῦ συμποσίου.
 — Κύρ, ὅν· Ἀρβίτρος.
 arbitrium, ταῦτ' οὗ arbitrium· Ἐπιγρ.
 arbiter, ae, ō, ἡ αὐτοκράτειρα, ἡ παραγι-
 νομένη· 2) ἡ κρίνουσα, βραβεύουσα.
 "arbitrallis, ō, διαιτητικός·
 arbitrarius, a, um, διαιτητικός· 2) ἀδ-
 εῖσις· 3) ἐκδοσις.
 arbitratio, iōnis, ō, διαίτησις, βία·
 arbitrator, ōris, ā, διαπότης, κύριος· A.
 τοῦ μεταξὺν· Διαιτησιμῶν.
 arbitralix, icis, ō, ἡ ἀραιοδύουσα, δι-
 σπονο·
 arbitratus, ūs, ā, προαίρεσις, ἀρεσις, δι-
 λησις· 2) ἐπιστολὴ.
 arbitrium, ū, οὐ· παρουσία καὶ οἱ παρόντες·
 2) βία· 3) γνώμη, κρίσις· 4) ἀρεσις,
 προαίρεσις, ἀρεσις· 5) arbitria funoris,
 ὁ μισθὸς τῶν τῆς ταφῆς ἐπιμελουμένων.
 arbitro, ἀρχαῖος· ἀντὶ τοῦ arbitror.
 arbitror, atus sum, ari, aliquid, παραγι-
 νομαι τι, αὐτοπῶ τι, αὐτήκοος· τινός
 εἰμι· 2) διαπῶ, κρίνω, ἀποφαίνομαι τῇ
 γνώμῃ περὶ τινος· 3) νομίζω, ἡγοῦμαι,
 εἰμαι· 4) arbitror, παθητικῶς νομίζομαι,
 κρίνομαι, ὑπολαμβάνομαι.
 arbor, ōris, ō, δένδρον· 2) εἴτε ἐκ δένδρου
 ποιεῖται, εἴτε ὁ ἱστός, ἡ κόπη, ἡ ναῦς,
 τὸ ἀκόντιον· arbor infelix, ὁ σταυρὸς, τὰ δ-
 λού· 3) ἄγνωστος τις ἰχθύς.
 arborea, ae, ō, ὁ ἄλκις κισσός.
 arborearius, a, um, δένδρεός·
 arboreator, ōris, ā, δένδρεοκόμος·
 arboreo, ūre, δένδρεομαι.
 "arboretum, i, ō, ὁ δένδρων.
 arborus, a, um, δένδρεός, δένδρεός·
 arbor, ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ arbor.
 arbuseula, ae, ō, (arbor) μικρὸν δένδρον,
 δένδρεόν· 2) ὁ λόφος τοῦ ταύνου· 3) ar-
 buscula, οἱ ἀμαχόδοξοι, (μυχανή).
 arbustivus, a, um, δένδρεός, δένδρεός· ar-
 bustiva vitis, ἡ ἀναδένδρε· arbustum,
 vinum, ἀναδένδρεός οἶνος· Κολοκαλλίας·
 "arbusto, avi, atum, are, δένδρεος κατα-
 φύσις, δένδρεοφυτό·
 arbustum, i, ō, (δενδρεοκλήριον ἐκ τοῦ ar-
 boscum=arborum) ὁ δένδρων· 2) τὸ
 δένδρον· arbusta, τὰ δένδρεα, τὰ δένδρε·
 arbuteus, a, um, δένδρεός, δένδρεός·
 πολυδένδρεος.
 arbutus, ūs, ā, ὁ δένδρεος· 2) δένδρεός

αυτῶν Arezzo. τὸ ἐπίθετον *Arētīnus*, α, um, Ἀρρήτινος.

Areus, α, um, Ἀρειός.

Argentibōnūs, ii, ā, Ἀργινθώνιος.

Argvī, orum, ā, μέρος τῆς Ῥώμης. 2) ἀπεικαστά τινα τοιοῦτα ἀνθρώπων, Ἀργεῖοι. 125 Πλοῦτ. κατατρ. κεφαλ. Ρωμ. 22.

argēma, ālis, οὐ. ἄργημα (νότος τις).

argemon, i, οὐ. ἄργεμον, βοτ.

argemōno, es, θ. ἄργεμων, βοτ.

argemōnia, ae, θ. βοτάνη τις, ὁμοία τῇ ἀργεμώνη.

argentarius, a, um, ἀργύριος, ἀργυρικός.

argentina metalli, ἀργυρεῖα. *argentarius faber*, ἀργυροποιός, ἀργυροκόπος. 2) χρηματικός. *inopia argentaria*, ἀπορία χρημάτων, ἀπορία ἀργυρίου. *argentina mensa*, ἀργυροστράπεζα. 3) *argentarius*, ā, τραπεζίτης. 4) *argentina*, ae, θ. τράπεζα (ἡ χρηματική). 5) *argentina*, ae, θ. ἀργυρεῖον. 6) *argentarium*, οὐ. ἀργυροθήκη, χρηματοφυλάκειον.

argentatus, a, um, ἐπάργυρος, ἐπηρεγυρμένος, ἀργυρωτός.

argenteolus, a, um, (ὡποκός. τοῦ *argenteus*) ἀργυρούς.

argenteus, a, um, ἀργυρούς. 2) ἐπάργυρος, ἐπηρεγυρός, ἀργυρωτός. 3) ἀργυροειδής, ἀργυροειδής.

Argentexterebrōnīdes, ae, ā, (χωμικὴ λέξις Πλάτου ἐκ τοῦ *argentum-exterebro*) ὁ ἐπηρεγυροειδής τις, οἷον: Ἀργυροειδής.

argentifex, icis, ā, ἀργυροποιός. Οὐδέπω.

argentifodina, ae, θ. ἀργυρεῖον.

Argentinus deus, ὁ τοῦ ἀργύρου θεός.

Argentorātum, i, οὐ. Ἀργεντόρατον, πόλις Γερμανίας, ταυτὶν Strassburg. τὸ ἐπίθετον.

Argentoratensis, e.

argentosus, a, um, ἀργυρώδης. *aurum argentosum*, ὁ ἀργυρεῖνος χρυσός.

argentum, i, οὐ. (ἀργήεις, εντός) ἄργυρος. 2) κελύς ἄργυρος, ἀργύρισμα, ἀργυροῦν οκεῖος. 3) ἀργύριον. 4) *argentum vivum*, χυτὸς ἄργυρος, ὑδράργυρος.

argenteus, is, ā, ἀργήεις (ἐντός).

Argvū, a, um, Ἀργεῖος. *Argi*, orum, ā, πληθ. τὸ Ἀργος.

Argiletanus, a, um, Ἀργιλητανός. *Argiletum*, i, οὐ. Ἀργιλητον, μέρος τῆς Ῥώμης.

argilla, ae, θ. ἡ ἀργίλλος, ὁ πηλός.

**argillaceus*, a, um, ἐξ ἀργίλλου.

argillōsus, a, um, ἀργιλλώδης.

Argiphonēs, is, ā, Ἀργιφώνης.

argutis, idis, θ. (ἀργύς) εἶδος λευκοφάρου ἀμπέλου.

Argi, orum, ā, τὸ Ἀργος. *Argivus*, a, um, Ἀργεῖος.

Argo, fīs, θ. Ἀργώ. *Argōus*, a, um, Ἀργεῖος.

Argolicus, a, um, Ἀργολικός. *Argōli*, idis, θ. Ἀργολίς.

Argonauta, arum, ā, Ἀργοναύται.

Argos, od. (μόνον κατ' ἄνθρ. καὶ αἰτ. εὐχρ.) τὸ Ἀργος.

Argōus, a, um, Ἀργεῖος.

**argūmentālis*, e, τεκμηριώδης, ἀποδεικτικός.

argūmentātilior, ēpiō. ἀποδεικτικώς.

argūmentārio, lōnis, θ. τεκμηριώτης, ἡ διὰ τεκμηρίων ἀποδείξεις.

**argūmentātor*, ōris, ā, ὁ ἀποδεικνύων.

**argūmentātrix*, icis, θ. ἡ ἀποδεικνύουσα.

argūmentor, atus sum, ari, τεκμηρίομαι.

2) τεκμήριον ἐπιφέρειν, τεκμηρίω. Ἡ μετοχὴ τοῦ παρακαλούμενου εὔρηται καὶ παθητικῶς.

argūmentōsus, a, um, πλούσιος ὑποθέσεως τοῦ προκειμένου εἰς ὅλης ἀποδεικτικῆς.

argūmentum, i, od. (arguo) τεκμήριον, ἐλεγχος. *signa et argumenta*, σημεῖα καὶ τεκμήρια. *argumentum firmum*, σφαιρὴς τεκμήριον.

argumento est hoc, τεκμήριον τὸδε ἐστίν. *amoris hoc est argumentum*, non malignitatis, ἐρωτός τεκμήριον τὸδε ἐστίν, ἀλλ' οὐ κακίας. 2) ὑπόθεσις, ὑποκείμενον.

argūo, ūi, ūtum, (ūi, tum) ēre, (ar=ad) καὶ gruo? ὡς τὸ congruo, congruo). *aliquem*, ἐλέγχο τινα. *mendacii*, ἐλέγχο τινα ψευδόμενον, εἰ φεβεται, αἰτιῶμαι τινα τοῦ φεβού.

conjuratiōem, ἐλέγχο, μέφομαι: τὴν συναγωγὴν. *incutirentem* alii-cujus, μέφομαι τινι τὴν σιωπὴν. *degeneres animos timor arguit*, τὰς ἀγενεῖς ψυχὰς ὁ φόβος μετρίων, ἐλέγχει. *arguo*, quod... μέφομαι, εἰ... — Ἐπεὶ συντάσσεται καὶ τῇ προθέσει *de me* ἀραιετικῆς, πρὶν δὲ κατ' ἀπαρμολογίαν.

2) *argu-*, a, um, ἐπιθ. εἶδος. *manus arguta*, ἐκλίντης: χεῖρ. *oculi arguti*, εὐεῖς, γοργοὶ ἐκθαλασσοί. *manus ejus argutae sunt*, εὐεῖς χεῖρ ἐστίν. *arguta hirundo*, λιγυρὰ, λιγύρωνος χαλιδών. *argutus homo*, δευδάλος, πολυδάλος ἀνθρώπος. *argulus orator*, ἀργίλους, εὐεῖς, τινεὶς ῥήτωρ. *argula sententia*, εὐεῖς, λεπτή, εὐστοχὴ γνώμη. *arguta meretrix*, πανούργος ἐταῖρα.

Argus, i, ā, ὁ Ἀργεῖος.

**argūtātio*, iōnis, θ. δευφώνια, τὸ λιγύ-θρον. Κετούλιος.

**argutator*, ōris, ā, λεπτολόγος.

argūto, ēpiō. εἶδος, λεπτολόγως, συνετῶς πανούργως.

argūtino, arum, θ. εὐεῖς, ἐνάργεια. *digitorum*, εὐχευρία. *vocis*, δευφώνια, τὸ λιγύφωνον. *orationis*, εὐεῖς, ἐνάργεια τοῦ λόγου, πολυλόγος, πανούργος.

argūtus, a, um, εὐεῖς, ἐνάργεια.

argūtus, a, um, εὐεῖς, ἐνάργεια.

argūtus, a, um, εὐεῖς, ἐνάργεια.

argūtus, a, um, εὐεῖς, ἐνάργεια.

argūtus, a, um, εὐεῖς, ἐνάργεια.

argūtus, a, um, εὐεῖς, ἐνάργεια.

argūtus, a, um, εὐεῖς, ἐνάργεια.

argūtus, a, um, εὐεῖς, ἐνάργεια.

argūtus, a, um, εὐεῖς, ἐνάργεια.

argūtus, a, um, εὐεῖς, ἐνάργεια.

argūtus, a, um, εὐεῖς, ἐνάργεια.

argūtus, a, um, εὐεῖς, ἐνάργεια.

argūtus, a, um, εὐεῖς, ἐνάργεια.

αι καὶ ὁ ἐνὶ αὐτῇ argutia, ἡ λεπτολογία, τὸ πόρισμα.
 argutūla, ae, θ. μικρά τις λεπτολογία, πορισματίον.
 argūto, avi, atum, are, σπένον ἀνεὶ τοῦ ἀποθετικοῦ.
 argutor, atus sum, ari, πολυαλῶ. 2) πα-
 ταγῶ.
 argūtulus, a, um, πόλιν αὐτῆς πω. 2) μι-
 κρόν τε λεπτολογώτερον. Δ. σπαν.
 argutus, a, um, lā. arguo.
 Argynnus, i, ā. Ἀργυννος.
 argyraspidēs, idum, ā. ἀργυράσπιδες.
 Argyrēpa, ae, θ. ἡ Ἀργυρίππα, εἴτα Ἀρποι
 καλούμενοι, πόλις Ἰταλίας.
 argyrilis, idis, θ. ἡ ἀργυρεῖς.
 argyrocoriathus, a, um, (ἀργυροκορίνθιος)
 ἐκ χαλκοῦ Κορινθίου, τοῦ λευκανθίζοντος
 ὡς ὁ ἔργουρος. Ἐπιγρ.
 argyrodāmas, antis, ā. ἀργυροδάμας (λι-
 θος).
 argyros, i, θ. βοτάνη τις ἡ καὶ mercuria-
 lis. Ἀπουλῆιος.
 Arīa, eīte Arīa, ae, θ. Ἀρεία, Ἀρία, χώρα,
 τῆς Ἀσίας.
 Ariadna, ae, θ. Ἀριάδνη.
 Ariāna, ae, θ. Ἀριανή.
 Ariānis, idis, θ. Ἀριανίς (φυτόν).
 Ariānus, a, um, Ἀριανός.
 Ariēia, ae, θ. Ἀριεία, πόλις τῆς Αἰτίας.
 Ariēnus, a, um, Ἀριένος.
 ariditas, atis, θ. ξηρότης, ξηρασία, ἀρχμός.
 aridūlus, a, um, ὑπόξηρος.
 arīdus, a, um, (arce), ξηρός, ἀρχμηρός.
 aridum, οὐ. ξηρός, ἀρχμηρός τόπος, ἡ ξη-
 ρά. arida siliis, ἀρχμηρά, ξηρά δίψα. ari-
 dus victus, ξηρός, εὐτελής βίος. aridus
 sonex, γλίσχρος γέρον.
 Ariēna, ae, θ. κροπὴς Ἰνδοῦ τινος θέν-
 θρου, τοῦ καλουμένου pala, ἡ οὐν μπαρβάν.
 Ariēs, ietis, ā. (ἄρην, ἀρρην γ) κροπὴ. 2)
 κροπὴ, τὸ ἔσθρον. 3) κροπὴ, τὸ πολεμικὸν ὄρ-
 γανον. 4) ἡ ἀντηρίς. 5) θαλάσσιον τι θηρίον.
 Ariētarius, a, um, testudo arietaria, γε-
 λῶν κριοφόρος. machina arietaria, ἡ
 κριοθήκη.
 Ariētatio, iōnis, θ. τὸ κεραιτίζειν.
 Ariētianus, a, um, τοῦ κριοῦ. 2) κριοειδής.
 Ariēto, avi, atum, are, κεραιτίζω, κεραι-
 τισίω, κροῦω.
 Arificus, a, um, (arceo-facio) ξηροποιῶν,
 (ξηροποιός). Ἄμφ. γρ.
 arillator, ōris, ā. ταῦτά τῶ cocci.
 Arimaspi, orum, ā. Ἀριμασπῆ.
 Ariminum, i, od. Ἀρίμινον, πόλις Ἰταλίας,
 τοῦν Rimini.
 arinca, ae, θ. ἡ ὄλυντα (εἶδος σίτου). Δ.
 Γαλιτικῇ, τανὺν εἰ τῇ Ἀλφειῇ εἰσέει.

Arīobarzānes, is, ā. Ἀριόβαρζάνης.
 Arīon, idis, ā. Ἀρίων.
 Arionistius, i, ā. Ἀριονίστιος.
 aris, idis, θ. ἄρις, (βοτάνη).
 Arisba, ae, eīte Arisba, es, θ. Ἀρισβη.
 Arista, ae, θ. ὁ ἀθήρ (τοῦ ἀνέχους). 2) ὁ
 στάχυς.
 Aristaeus, i, ā. Ἀρισταῖος.
 Aristarchus, i, ā. Ἀρίσταρχος.
 aristo, es, θ. (ἀρίστη) λίθος τις πῶν τιμῶν.
 Aristides, is, ā. Ἀριστίδης.
 aristifer, era, drum, σταχυοφόρος. Ἐν ἑπιγρ.
 εἴρηται καὶ aristiger, ὡς ἐπιθέτων τῆς
 Ἀρήνης.
 Aristippus, i, ā. Ἀρίστιππος.
 Aristo, eīte Ariston, ōnis, ā. Ἀρίστων.
 Aristocrātia, ae, θ. ἀριστοκρατία.
 Aristodidochia, ae, θ. ἀριστολογία. (βοτάνη).
 Aristoncus, a, um, Ἀριστόνκιος.
 Aristophānes, is, ā. Ἀριστοφάνης.
 Aristōus, a, um, εὐσταχυς.
 Aristotēles, is, ā. Ἀριστοτέλης.
 Aristoxenus, i, ā. Ἀριστόξενος.
 arithmētica, ae, θ. ἀριθμητική.
 arithmēticus, a, um, ἀριθμητικός.
 arithmus, i, ā. ἀριθμός.
 aritudo, inis, θ. (aridus) ξηρότης, ἀρχμός.
 Arīus, ūi, ā. Ἀρίους, ποταμός Ἀσίας.
 Ariusius, a, um, Ἀριούσιος.
 arma, orum, od. (ἄρμα) ἔπαιον, ἔπαιον.
 arma et tela, ἔπαιον καὶ βλήν. indure, ἐν-
 δύναι, ἐνδύσθαι: ἔπαιον, capere, sumere, λα-
 βάνειν, ἀναλαμβάνειν. ponere, παρατίθε-
 σθαι. ferro contra aliquem, ἐπιτίθειν
 τινί. venire cum arma, ἔρχεσθαι εὐν
 ἔπαιον. in armis sumi, εἰς ἔπαιον εἰλ-
 arma gero, ἔπαιον ἔχω. vocare in arma,
 ad arma, καλεῖν εἰς, εἰς τὰ ἔπαιον. 2)
 ἔπαιον, πόλεμος, μάχη. silent leges inter
 arma, αἰωμάδων ἐν νόμοις ἐν πόλεμῳ. in
 arma feror, εἰς τὸν πόλεμον ἔρχομαι. 3)
 ἔπαιον, ἔντευξ, σκεῦος. arma nāvis, ἔπαιον,
 σκεῦος. ὄργανον, ἡ παρασκευὴ τῆς νηός.
 corealia arma, ἔντευξ ὀργανοῦ, σκεῦος, ὄρ-
 γανον αἰτοποικίαν.
 armāmaxa, ae, θ. ἀρμαμάχη.
 armāmenta, orum, od. ἔπαιον (τοῦ
 πολεῖον μάχης).
 armamentarium, i, od. ἔπαιον.
 armāritium, i, od. κροπῶν. 2) βλήν.
 armārium, i, od. (arma) σκευοθήκη, κρο-
 πῶν. Ἰδὲ Κορηνὴν ἐν Ἀττικῶν 1, 70, π. π.
 ἐξέταλλον, αὐτὸ τῆς συνήθους ἐκ π. π.
 ἐκ τῆς Ἀσίου. ταῦτος βλήν: ἔντευξ, ἡ
 τῆς Ἑλλήνων ἀρμαμάχης = τερρῆς, αὐτὴ τῇ
 ἀρμαρίῳ ἐπικρατεῖται ὁρμαθήκη.
 armatura, ae, θ. ἔπαιον, ἔπαιον. 2) ἡ
 ἔπαιον armatura, εἰς τὴν ἔπαιον, ὀργανοῦ.

(legio), levis armatura, οἱ ἱππεῖς, οἱ πε-
 ζοῖ (ὀπλίται), οἱ ψιλοὶ. gravis armatura,
 τὸ ὀπλικόν. 3) ὀπλᾶσκια, ἡ τακτική. 4)
 στρατὸς ἡσυχάζων ἐν ὀπλοῖς.
 armātus, ūs, 3. ὀπλιστός, καθοπλισμός. Με-
 τὰν κατ' ἀρσας. τοῦ ἐν εὐχρ.
 Armenia, ae, θ. Ἀρμενία.
 armentālis, ο, ἀγελᾶτος.
 armentārius, a, um, ἀγελᾶτος. armenta-
 rius, 3. 3 βουκόλος.
 armenticius, a, um, ἀγελᾶτος. Οὐδ' ἄρ' ὄν.
 armentivus, a, um, ἀγελᾶτος.
 *armentōsus, ū, um, εὐδαής, πολυβούτης.
 armentum, i, οὐ. ἀρχαῖος. armenta, ae, θ.
 (aro) βοῦς 3 ἀροστῆρ. 2) βουκόλιον. 3) ἀγέλη.
 armifer, ēra, ērum, ὀπλοφόρος, πολεμικός.
 armiger, ēra, ērum, ὀπλοφόρος, πολεμικός.
 2) armiger, 3. 3 ὀπλοφόρος, ὑπασπιστής.
 armilausa, ae, θ. ἀρμυλάσιον, στρατιωτικὸς
 ἐπενδύτης. Α. τοῦ μεταγιν. Λατινισμοῦ.
 armillo, ταῦτό τῷ armillum.
 armilla, ae, θ. (armus) ψέλλιον, περιβρα-
 χιδιον.
 armillātus, a, um, ψέλλιωτός, ψέλλιοφόρος.
 armillum, i, οὐ. κεράμιον, πιθάρειον (δίνου).
 ad armillum redire, εἰς τὸ αὐτὸ εἶδος ἐπα-
 νέχεσθαι.
 armilustrum, ii, οὐ. ὀπλοκαθαρμός, ὀπλο-
 καθαρισμός.
 armilustrum, i, οὐ. Ἀρμιλούστριον, τόπος ἐν
 Ῥώμῃ, ὅπου ἐποιούνητο τὸν ὀπλοκαθαρισμόν.
 Arminius, i, 3. Ἀρμίνιος (παρὰ Στράβωνα)
 3) ἡγεμὼν τῶν Χερσούσκων.
 armipotens, plis, κρατερεικῆμης, κρατησι-
 μαχος, (ὀπλοκρατής).
 *armipotēntia, ae, θ. ἡ διὰ τῶν ὀπλῶν
 δύναμις. Ἀρμιανός.
 armipōnus, a, um, ὀπλόδουπος. Α. ποιητ.
 armo, avi, atum, aro, (arma) ὀπλίζω, ἱε-
 πλίζω, καθοπλίζω. armatus, ἐνὸπλος. ar-
 matissimus, πάνοπλος. armati auni, τὸ
 στρατεύομα ἐστῇ.
 armōrācia, 3. 3 armōrācia, ae, θ. ἀρμο-
 ρακία (φυτόν).
 Armōricae, arum, θ. Ἀρμορικαί, παραθα-
 λλάσιαι τῆς Γαλλίας γῶραι πρὸς Ἀρκτον.
 armus, i, 3. (ἄρμος) ὠμοπλάτης.
 Arna, ae, θ. Ἄρνα, πόλις Ὀμβρική, τα-
 ρὺν Civitella d' Arno, ἧς οἱ κάτοικοι
 Arnates.
 Arnēnsis, tribus, μία τῶν φυλῶν τῆς Ῥώμης.
 arnōglossa, ae, θ. ἀρνόγλωσσον (βοτ).
 Arnus, i, 3. Ἄρνος, ποταμὸς Τυρρηνίας.
 Arō, avi, atum, are, 3. ἄρω, ἀρετριῶ. arat
 aequor, τίμνει, διαπλέει τὴν θάλασσαν.
 rugae corpus arant, ρυτίδες ἀλλοκαίρουσι
 τὸ σῶμα.
 Arōma, ūm, οὐ. Ἄρωμα.

Arōmātarius, ii, 3. ἀρωματοπώλης. Ἐπιγρ.
 Arōmātēus, a, um, ἀρωματικός.
 Arōmatites, ae, 3. ἀρωματίτης (λίθος).
 Arōs, i, θ. καὶ aron, εἴτε arum, i, οὐ.
 ἄρον, (βοτάνη).
 Arri, orum, 3. Ἄρροι, πόλις Ἀπουλίας, ἡ
 ἐξ ἀρχῆς Ἄργος Ἰππίων, εἴτα Ἀργυρίππη
 καλούμενη.
 Arpinas, ātis, 3. Ἀρπίνων, Ἀρπινάτης.
 Arpinum, i, οὐ. ἡ Ἀρπινά (Διόδ. Σικελ.)
 οἱ Ἄρροι (Πλούτ.) πόλις τῆς Λατίνης.
 Arpinus, a, um, 3. Ἀρπίνης. 2) ἐξ Ἀρπών.
 arquatus, a, um, (arcus) ἱκτερικός. ar-
 quatus morbus, 3 ἱκτερος.
 arquiteuens, ταῦτό τῷ arcitenens.
 arcus, ταῦτό τῷ arcus.
 arra, ταῦτό τῷ archa.
 arrectarius, arrepo κ. τ. λ. Ἰ. adrecta-
 rius, κ. τ. λ.
 Arretum, Ἰ. Arretium.
 arrha, ae, θ. ἀρράβων.
 archābo, ōnis, θ. ἀρράβων. Α. Ἑβραϊκή.
 archālis, e, 3. ἀρράβωνος γινόμενος.
 arrhenicum, Ἰ. arsenicum.
 archenōgōnon, i, 3. ἀρρηνόγονον (φυτόν).
 arrideo, arripio, arrodo, κ. τ. λ. Ἰ. adri-
 deo, κ. τ. λ.
 arrūgia, ae, θ. ὑπόνομος, 3 ἐν τοῖς με-
 τέλλοις.
 ars, artis, θ. (ἄρω, ἀρτύω, ἀρετή) τέχνη, του-
 τέστιν ἡ ἀκριβὴς ἐπιστήμη καὶ ἀμειρία
 πράγματός τινος, εἶον μουσική, ἱστορική,
 λατρική, μαθηματική, γεωργική, ναυτική,
 τεκτονική, χαλκευτική καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ
 πάντα ἐπιστηθεύματα. Εἰσι δὲ δύο διαφο-
 ραὶ τῶν τεχνῶν liberales εἰτε ingenuae,
 ἐλευθέραι εἴτε λογικαὶ τέχναι, καὶ libera-
 les εἴτε sordidae, πρακτικαὶ εἴτε βαναυ-
 σικαὶ τέχναι. 2) θεωρία ἢ ἀντικείμεν ἡ πρᾶ-
 ξις, facultas. 3) ars, τέχνη, καλεῖται κατ'
 ἔξοχον καὶ ἡ ἱστορική καὶ γραμματική. 4)
 τέχνημα, τεχνουργημα. 5) ἐπιστήδευμα, τρέ-
 φος τοῦ πράττειν, εἴτε καλός, εἴτε κακός,
 ἀρετὴ, ἐπιμέλεια, ὁδός, πανουργία, ἀπά-
 τη, τέχνημα.
 Arsāces, is, 3. Ἀρσάκης. Arsācides, ae, 3.
 Ἀρσακίδης. Arsācius, a, um, Παρθικός.
 arsenicum, i, οὐ. τὸ ἀρσενικόν.
 arsenōgōnon, i, οὐ. Ἰ. arrenogonon.
 arse veras καὶ arses vursas. Τοῦτο ὡς εὐχὴ
 ἐπιγράφεται τοῖς οἰκοδομαῖς, ἔστι Τυρρηνί-
 κῃ, πρὸς ἀπάλλαγην τῶν πυρκαϊῶν, =
 ignem avertō (Vulcani)! Φητός καὶ Ἐπιγρ.
 Arsia, ūlva, θ. ἄρμος τις οὐ μακρὰν τοῦ
 Ἰωνίου ἕρως, παρὰ μὲν Λουδάρχῃ (Ποπλ.
 9) Ἀρσίον ἕρως, παρὰ δὲ Διονύσιον. Ἄλ
 (ἔρχ. Ρομ. 5, 14) ἕρως ἐπὶ ἡρώος
 ὀρετοῦ. Ἰ. καὶ αὐτὸ εἶδος ἕρως.

Arura, ae, θ. ἄρουρα.
aruspex, f3. haruspex.

arva, f3. arvus.

arvalis, e, (arvum) ἄρως. ἄρουρας.
Fratres Arvales, Ἀρουαῖοι ἀδελφοὶ ἐκ-
λουῖντο οἱ ἐρεῖς οἱ κατ' ἑσὺς τοῖς ἀρου-
ραῖοις θεοῖς τὴν θυσίαν ποιοῦμενοι ὑπὲρ
τῆς εὐφροσύνης.

arveho, ere, ἀρχαῖως ἀντὶ τοῦ adveho.

Arvernii, orum, ἄ. Ἀρβέρνιοι, καὶ Ἀρβέρ-
νοι, ὅτι οἱ Γαλλικὸν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ τανὺν
καλοῦμεν Auvergne.

arviga, ae, θ. (ισως ἑτέρα μορφή τοῦ vor-
tex) κρίς ὁ θυόμενος. ἐν τούτῳ ἐπιθ.
arvigus.

arvina, ae, θ. τὸ λίπος, ἡ πιμελή.

arvum, f3. arvus.

arvus, a, um, (aro) ἀροτός, ἀροθαίς. 2)
arva, ὕπον. terra, ἡ ἄρουρα. 3) arvum,
i, ou, ἡ ἄρουρα.

arc, arcis, θ. (arceo) ἀκρόπολις, ἄκρα,
ἀκρόριον. cupidus arcis, τῆς τυραννίδος
ἐπιμέμνος. nondum attigit arcem, οὐπω
ᾤψατο τῆς τυραννίδος. 2) ἄκρον, κορυφή,
ἀκρόριον. 3) τὸ ἐπ' ἄκρῳ εἶτε κατ' ἄκρον
κείμενον, π. χ. ναός, κεφαλὴ, ὄψανός.

ar, assis, ἄ. ἀρχαῖως assarius, ii, ἄ. (ar,
παρὰ Ταραντίνους = eis) ἐπὶ μέτρων σταθ-
μίων καὶ νομισμάτων κατὰ τὸ δωδεκάμοι-
ρον σύστημα ἡ μονά. Τῆς δὲ μονάδος ταύ-
της τὸ δωδεκατημόριον ἐκαλεῖτο uncia,
οὐγγία. 2) τὸ ἀσάριον, γαλλικὸν νόμισμα
ὡς δέκα λεπτά, εἶτε ἐν δεκατημόριον τῆς
θρακῆς. non assis facere, οὐδὲ ὀβολοῦ
τιμωθεῖται τι. 3) ἐπὶ κληρονομίας θηλοὶ τὸ
as τὸ εἶλον. haecres ex asse, ὁ τοῦ εἴλου
κληρονόμος. 4) ἐπὶ μετρήσεως τὸ πλήρον.
5) ἐπὶ σταθμίσσεως ἡ λίτρα.

assa, ἀρχαῖως ἀντὶ τοῦ ara.

assatum, i, ou, τὸ ἀσάριον (ψηφιδωτὸν
ἑσθας).

assatum, i, ou, ἄσaron (βοτάνη).

asbestinum, i, ou, ἀσβεστικὸν (ὄφασμα).

asbestos, i, ἄ. ὁ ἀσβεστός λίθος.

asclatōres, ae, ἄ. ἀσκαλατώτης, (εἶδος
σαύρας).

asclia, ae, θ. ἀσκαλία (κεφαλὴ τῆς κινά-
ρας) Πλίνιος 21, 16 πρὸς Lobbeck Pathol.
term. gr. 1, p. 14.

Asclio, onis, θ. ἡ Ἀσκάλιον.

ascales, ae, ἄ. ἀσκαλῆς.

ascendibilis, ascensus, f3. adscendibilis
κ. τ. λ.

ascia, ae, θ. σκίπαρον, ἀξίνη. 2) σκαλῆς.
3) τρευλλίον, μυστήριον τῶν νοικατῶν.

ascio, avi, atum, are, (ascia) ἐξεργά-
ζομαι, διακονῶ τῇ μυστήρι.

ascio, orecisco, κ. τ. λ. f3. adscio, κ. τ. λ.

ascites, ae, ἄ. ὁ ἀσκήτης (ὕπον. ὁρμή).

ascius, a, um, ἄσκιος.

Asclepiades, ae, ἄ. Ἀσκληπιάδης. Ascle-
piades, a, um, Ἀσκληπιάδης. ascle-
pias, idis, θ. Ἀσκληπιάδης (βοτάνη).

Asclum, f3. Asculum.

Ascōnūs, ii, ἄ. Ἀσκώνιος.

ascōpēta, ae, θ. ἀσκόπηρα.

Asera, ae, θ. Ἀσκρα. Ascerus, a, um,
Ἀσκραῖος.

ascribo, ascriptus κτλ. f3. adscribo κτλ.

Asculanus, a, um, Ἀσκουλανός, ὁ κατοί-
κων τὸ Asculum, i, ou. Ἀσκλον, Ἀσκου-
λον, μητροπόλις τῆς Πικεντίνης, τανὺν

Ascoli. ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερον Asculum ἐν Ἀ-
πουλίᾳ, ἐπὶ ὁ κατόικος Asculinus.

ascyroides, is, ou, ἀσκυροειδής (βοτάνη).

ascyron, i, ou, ἀσκυρον (βοτάνη).

Asdrubal, f3. Hasdrubal.

Asellio, onis, ἄ. Ἀσελλῖον.

asella, ae, θ. (asina) ἐνίσκη. Ὀν. κύρ. ἀρα.
Ἀσελλας.

*asellulus, i, ἄ. ἐνάριον.

asellus, i, ἄ. (asinus) ἐνίσκος, ἐνάριον. 2)
ἐνίσκος (γῆρας). 3) κύρ. ἐν. Asellus, (ἄ-
σελλος).

Asla, ae, θ. Ἀσία. Aslāne, ἐπιθ. Ἀσια-
νός. Aslānus, a, um, Ἀσιανός.

Aslarcha, ae, ἄ. Ἀσιάρχης.

Aslaticus, a, um, Ἀσιατικός.

asilus, i, ἄ. ὁ ὀστρεός.

asina, ae, θ. ἡ ὄνος Ὀν. κύρ. ἀρα. Ἀσινας.

*asinalis, a, ἐνικός, ὄνοιδος.

asinarius, a, um, ἐνικός. asinarius, ii, ἄ.
ἐνλητής.

Asinianus, a, um, Ἀσινιανός.

asininus, a, um, ὄνειος.

Asintus, a, um, Ἀσίνιος. Asinius, ὁ Ἀσίνιος.

asinus, i, ἄ. ὄνος. παρανομικῶς λέγεται τὸ
asinus ad lyram, ὄνος πρὸς λύραν, ὄνος

λύρας ἀκούει, ἐπὶ βλακικῶ καὶ ἀμούσου

ἀνθρώπου, καὶ τὸ asinus in tegulis, ἐπὶ

παραδόξῳ θεάματι.

asinusca, ae, θ. εἶδος σταφυλῆς εὐτελοῦς.

asio, onis, ἄ. (αὐτὸς) ὁ ὄντις, (πτηνόν).

Asis, idis, θ. Ἀσίς. Ἀσία.

Asius, a, um, Ἀσίος, Ἀσιατικός.

Aspōrādes, ae, ἄ. Ἀσποριάδης. Aspōris,
idis, θ. Ἀσπορίς. Aspōrus, i, ἄ. Ἀσπορίς.

Asōtia, ae, θ. Ἀσωτία.

Asōtus, i, ἄ. Ἀσωτός.

aspalathus, i, ἄ. ἀσπάλαθος (φυτόν).

asplax, ae, ἄ. ἀσπλάξ (βοτάνη).

asplagus, i, ἄ. ἀσπάραγος (βοτάνη). 2)
ἀσπαράγος βλαστὸς φυτοῦ.

aspargo, f3. adspargo.

Aspasia, ae, θ. Ἀσπασία

aspectabilis, aspectus κ.τ.λ. f3. adspecta-

bilis κ.τ.λ.

aspello, ere, (abs-pello) ἀπελάσσω, ἀπαῶ.

Aspendos, i, θ. ἡ Ἀσπένδος. Aspendus,
a, um, Ἀσπένδιος.

asper, era, erum, τραχύς. asper tactu,

τραχύς τῇ ἀφῇ. asper odor, θριμύς

θριμύ. aspera et levia, τὰ τραχέα καὶ τὰ

λαεῖα σώματα. locus montuosus et asper,

τόπος βουνώδης καὶ τραχύς. asperum, ou,

ὁ τραχύς τόπος. aspera, τὰ τραχέα. homo

natura asper, ἄνθρωπος τραχύς τῷ ἥθει.

aspera Juno, ἡ τραχεῖα ὀργὴ. Ἦρα. as-

per et durus et oratione et verbis, τρα-

χύς καὶ σκληρὸς καὶ ἐν λόγοις καὶ ἐν ῥή-

μασι. asper lupus, τραχύς, ὄργιος λύκος.

asperum vinum, τραχύς οἶνος. in peri-

culis et asperis temporibus, ἐν κινδύνοις

καὶ δεινοῖς καιροῖς. asperum asper, τὸ

ἑαυτοῦ πνεῦμα. Ἔστι δὲ καὶ κύρ. δα. Asper,

Ἀσπρος παρὰ Δίον Κασσίω, ἐν ἐπιγρ. δὲ

καὶ Ἀσπερ.

*aspiratio, ionis, θ. τραχυστρέ-

aspiro, ἐπιθ. τραχύνω.

aspergo, f3. adaspergo.

asperitas, alis, θ. τραχύτης. loci, τόπου. vocis,

φωνῆς. vini, τραχυστρέ τοῦ οἴνου. asperitas

natura, τὸ ἀγύτης τοῦ ἥθους. asperitas

agrestis, ἡ ὄργιος τραχύτης. asperita-

tes rerum, τὰ δεινά.

aspirator, ἀρχαῖως ἀντὶ τοῦ asperere.

*aspiratudo, ionis, θ. τραχύτης.

aspernabilis, a, κατὰφρονητός.

*aspernamentum, i, ou, κατὰφρονητής.

aspernante, ἐπιθ. κατὰφρονητικῶς.

aspernatio, ionis, θ. κατὰφρονητής.

*aspernator, oris, ἄ. κατὰφρονητής.

aspernor, alus sum, ari, (ab-sperno)

aliquem, ἡ aliquid, ἀλλὰ καὶ μετ' ἀπα-

ρημ. κατὰφρονῶ τινα, ἀποβῶλω, ἀπο-

τρέπωμαι τι. παθ. aspernor, ἀποβῶλωμαι.

aspiro, avi, atum, are (aspet) τραχύνω,

ἐκτραχύνω. iram aspicuius, ἐξοργίζω, ἐκ-

τραχύνω τινά.

aspersio, f3. adpersio.

aspruugo, ionis, θ. βοτάνη τῆς τραχυφυλλο-

asphaltion, ii, ou, ἀσφαλτικόν (εἶδος τρι-

φυλλοῦ).

Asphaltites, ionis, ἄ. ἡ Ἀσφαλιτικὴ λίανη

asphodilius, i, ἄ. ἀσφώδεος.

aspicio, f3. adaspicio.

asplites, ae, ἄ. ἀσπιλάτης (λίθος).

aspiramen, aspiratio κ. τ. λ. f3. adspi-

ramen κ. τ. λ.

aspiro, idis, θ. ἀσπίς, ἦθος ἰχθύων. 2) ἀ-

σπης (τὸ εἶλον).

*asprum, i, ou, ἀσπλην (βοτάνη).

asportatio, ionis, θ. ἀποσπορῶν, μεταφέρειν.

asporto, avi, atum, are, (abs-porto) ἀπο-

κομίζω, μεταφέρω.

*asprudo, ionis, θ. τραχύτης. Ἀσπρ. ἡ.

asprum, i, ou, ὁ τραχὺς, τραχύς τόπος.

asprudo, ionis, θ. τραχύτης.

assa, f3. assus, a, um.

Assabinius, i, ἄ. ὁ ἄσος τῶν Ἀσσιανῶν.

Assaricus, i, ἄ. Ἀσάρκος.

*assarius, a, um, (assus) ἄσος, Ἀσσιανός.

assarius, i, ἄ. f3. as-

assatura, ae, θ. τὸ ἀσσιανόν. Δ. τοῦ μετα-

γαν. Ἀσσιανός.

assella, f3. adscella.

assellum, i, ou, ἡ ἄσση (ἄσος)

assellor, assellio, κ.τ.λ. f3. adassellor κ.τ.λ.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

asser, eris, ἄ. (assero) ὁ ἀσσιανός, ἡ ἀσσιανή.

astivismus, i, ā. ἀστεϊσμός.
 aster, ēris, ā. ἀστήρ, ὅ. aster Atticus, δ.
 Ἀττικὸς ἀστήρ, ρυτίς, ὅ. εἶδος γῆς Σαμίας.
 Asteria, ae, ὅ. Ἀστερία.
 asteria, ae, ὅ. ἀστερία (λίθος).
 asteriaco, es, ὅ. ἀστερικόν. (ἱατρ. ὄλη).
 asterias, ae, ἀστερίας, δρυον.
 astericum, i, od. ἀστερικόν, (βοτάνη).
 asterion, ii, od. ἀστερίον (εἶδος ἀράχνης).
 asteriscus, i, ā. ἀστερίσκος.
 asterites, ae, ā. ἀστερίτης.
 asterno, ō. adsterno.
 asthma, ātis, od. ἀσθμα.
 astipulatio, astiluo κ. τ. λ. ὅ. adstipulatio κ. τ. λ.
 Astomi, orum, ā. Ἀστομοί, ἔθνος μυθώδης.
 Astraea, ae, ὅ. Ἀστραία.
 Astraeus, i, ā. Ἀστραῖος.
 astragalizontes, um, ā. ἀστραγάλιζοντες, ἔργον Πτολεμαίου ἐπισημαίνον.
 astragalus, i, ā. ἀστράγαλος.
 astralis, e, ἀστέρων.
 astrangulo, ō. adstrangulo.
 astrape, es, ὅ. ἀστροπή, εἶδος Ἀπείλλου.
 astrapias, ae, ā. ἀστραπίας (λίθος).
 astrapilectus, a, um, ἀστραπέλεκτος.
 astrepro, astrictus, κ. τ. λ. ὅ. adstrepro κ. τ. λ.
 astricus, a, um, ἀστρίκος.
 astrido, ō. adstrido.
 astrifer, ūra, ūrum, ἀστροφόρος. 2) ἀστροφόρος, ἀστροφόρητος.
 *astrifico, are, (ἀστροποιῶ). Μαρκ. Καπέλλας.
 astrificus, a, um, (ἀστροποιός).
 astriger, ūra, ūrum, ἀστροφόρος, ἀστροφόρος.
 astringo, ō. adstringo.
 *astrilocus, a, um, ἀστρολόγος.
 *astrilucus, a, um, ἀστροφής.
 astris, i, ὅ. εἶδος λίθου.
 *astrisopus, a, um, μετὰ τῶν ἀστέρων ἡχών.
 astrilogia, ae, ὅ. ἀστρολογία.
 astronomicus, a, um, ἀστρονομικός.
 astronimus, i, ā. ἀστρονόμος.
 astructio, ō. adstructio.
 astrum, i, od. ἄστρον.
 astruo, ō. adstruo.
 astu, āklit. od. astu, κατ' ἐξοχήν· αἱ Ἀθήναι.
 astula, ō. assula.
 astuideo, ō. adstupideo.
 astur, ūris, ā. εἶδος ἱέρακος.
 Astur, ūris, ā. Ἀστούριος. Astures, oi.
 Ἀστούρες, Ἀστούριοι.
 Astura, ae, ὅ. τὰ Ἀστούρια.
 asturco, onis, ā. ἀστούριος (ἵππος).
 Asturia, ae, ὅ. Ἀστούρια. Asturicus, a, um, Ἀστούριος.
 Asturica, Asturica, ὅ. Ἀστούρικη, ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἀστούριας πόλεως.
 astus, ūs, ā. πανουργία, astu, ἐπιδόχημα· τῆς πανουργίας, πανουργικός.

astute, ἐπίρ. πανουργία, πανουργικός.
 astutia, ae, ὅ. πανουργία. astutiae, πλήθ. πανουργήματα.
 astutulus, a, um, ὀπακός, τοῦ astutus.
 astutus, a, um, (astus) πανουργός.
 asty, τὰς τῆς astu.
 Astyanax, actis, ā. Ἀστυάναξ.
 Astypalaia, ae, ὅ. Ἀστυπάλαια.
 astylis, idis, ὅ. ἀστυλῆς (βοτάνη).
 asyla, ae, ὅ. ἀσύλη (βοτάνη).
 asylum, i, od. ἀσύλον.
 asymbolus, a, um, ἀσύμβολος.
 asyndetus, a, um, ἀσύνδετος.
 at, καὶ ἀρχαίως, ast, σύνδ. ἂ τ δ ρ, ἀλλ' ὅτι, at vero, ἀλλὰ τοι, at enim, ἀλλὰ γάρ. at eiam, ἀλλὰ καὶ, at adpel! at hercle! ἀλλὰ νῆ Δία! at contra, ἀλλὰ τοῦναντίον. at potius, ἄλλω δέ. Ἐν ἀρχῇ μετ' ἐμ- φάσεως· ἀλλὰ. at tibi Di dignum factis exilium dunt, ἀλλὰ τοι οἱ θεοὶ ἔχον τῶν ἔργων θλαθρὸν δοῖν. Καὶ ἐν ἀρχῇ δὲ εὐχρηστον, ἀλλὰ σπανιότερον.
 Atabulus, i, ā. καυματοῦς ἀνεμός τῆς Ἀπουλίας, λίψ.
 Atacinus, e, um, Ἀτακινός. Atacini, oi προεκοινοῦντες τὸν Ἀτακα ποταμὸν.
 Atalanta, ae, ὅ. Ἀταλάντη. Atalanteus, a, um, Ἀταλάντιος. Atalantiades, ae, ā. Ἀταλάντιδης, τῆς Ἀταλάντης υἱός.
 Atargatis, idis, ὅ. Ἀταργατὶς εἴτε Ἀερκετὶς ὅς τις τῶν Σύρων.
 Atarnēa, ae, εἴτε Atarne, es, ὅ. Ἀταρνεύς, ἡ Ἀτάρνη, πόλις τῆς Μοσίας.
 ata, εἴτε attat atlatatae! κ. τ. λ. ἀτταταί!
 atavina, ae, ὅ. ἡ τοῦ ἀποπάππου μήτηρ (ἐπι- μάρμη).
 atavus, i, ā. (ἐκ τοῦ atae avus) διεπαπ- πος, ἐπιπαππος. 2) ἐν γένει πρόγονος. Κυ- ρίως δὲ κατὰ τοὺς νομικοὺς (ἴδε Digest. 34, 10, 1) οὗτοι χωροῦν ἐπὶ τὰ δέκα οἱ τῆς συγγενείας βαθμοί: pater, avus, pro- avus, atavus, tritavus.
 Atax, acis, ā. ὁ Ἀτάξ, γέν. αὐός καὶ ἄγος, ποταμός τῆς Γαλλίας ἐν τῇ Ναρβωνικῇ χώρῃ, τανὺν Λαδο.
 Atella, ae, ὅ. Ἀτέλλα, πόλις Ὀσκικῇ ἐν Καμπανίᾳ, παρὰ τῇ νῦν Aversa. Atellanus, Ἀτελλανός. Atellana fabula, εἴτε Atellana, ae, (ὀπκορ. Atellanio) τὰ Ἀτελλανὸν δράμα. Ἦσαν δὲ ταῦτα σκηνικὰ ποιήματα, μιμικὰ εἴτε κωμικά, ἐν τῇ τῶν Ὀσκων ἀρχαίᾳ διαλέκτῳ. Ὅ δὲ ἐπὶ ἀκτῆς μιμο- λογῶν ἐκαλεῖτο Atellanus, καὶ οἱ στίχοι Atellanii, εἴτε Atellanici versus..
 ater, atra, atrum, (atō, atōs) ἀλαμπής, κελαινός, μέλας, atrum mare, κελαινὴ θά- λασσα, atra Tartara, τὰ κελαινά, ἀλαμπήτα Τάρταρα. atra nubes, κελαινὴ, λαμπρὴ

ἄφρον· atra nox, λυγαῖα, σκοτεινὴ νύξ. Ly-
eophron ater, ὁ σκοτεινός, δυσδύμβλητος
Λυκόφρων. alba et atra discernere non
potest, τὰ λευκὰ καὶ τὰ μέλαινα οὐ δύναται
διαγινώσκειν. ater dies, λυγρὴ, ἀπορροῇ
ἡμέρα. atra cura, μέλαινα φροντίς. atrum
vinum, μέλας οἶνος. ater Aegyptius, ὁ
αἰθίοψ Αἰγύπτιος.

Αἰτνῦν, ἰ, αὐ. Ἀτερνῶν, πόλις Ἰταλίας.
Αἰτνῦς, ἰ, ἄ. ὁ Ἀτερνός, ποταμός Ἰτα-
λίας ὁ ὕστερον Piscarius καὶ τανὺν Pes-
cara.

Ἀτλεσις, 18, οὐ. τὸ Ἀτλέσις, (Πελοπόννησος) πόλις
 Ἰταλίας, τανὼν Εἰσι, τὸ ἐπὶ τοῦτον Ατλεσίνος.
 Αῠθᾶκος, 1, 0. ἡ Ἀθᾶκος, πόλις Μακεδονίας.
 Αῠθᾶμανες, um, ἄ. Αῠθᾶμᾶνες. Αῠθᾶμᾶνια
 αε, 0. Ἀθᾶμᾶνις. Αῠθᾶμᾶνις, 1dis, 0.
 Ἀθᾶμᾶνις.

Athāmanteus, a, um, Ἀθαμαντεύς. Athā-
 mantiādes, ag, ē. (Ἀθαμαντιάδης) Ἀθα-
 μαντιάδης. Athāmanticus, a, um, Ἀθαμαν-
 τικός. Athāmantis, idis, ō. Ἀθαμαντίς.
 Athāmanus, a, um, Ἀθαμαντικός.
 Athāmas, antis, ī. Ἀθάμας.

Athāna, ac, θ. πόλις ἐμπορικὴ ἐν Ἀραβίᾳ,
ἢ τῶν Aden.

Athanasia, ne, 0. 'Αθανασία, πόλις τῆς
'Ιεπηνίας.

Athēnae, arum, ὁ. Ἀθῆναι. Athēnaeum, i
 ob. τὸ Ἀθῆναιον, ἔρμην ἐν Ἀθῆναϊσιν. Athē
 naeus, a, um, Ἀθηνῆος. Athonaum, =
 Ἀθῆναον, ναὶς Ἀθηνῆς, καὶ οἰκοδόμημα
 Ἀθῆναον ἐν Ῥώμῃ. Athēniensis, e, Ἀθη
 ναῖος, Ἀθηνῆιδος.

Ἰθῆος, ἰ, ᾰ, ἰθῆος.

ãthēra, ae. θ, ἀθήρα, (λατρ. ὁλη).

Athēriānus, a, um, Ἀθεριανός.

ἄθηρόμα, ἄτις, οὐ. ἄθέρωμα, ἡ ἄθέρωμα
(ἄθέρωμα).

Ἀθήσις, is, ἄ. Ἀθηναῖος; (Σπρξβ.) Ἀτισώ
 (Πλούτ.) ποταμός Πατρίαι, ὁ τανῶν Adig
 μὲν Ἰταλίᾳ. Eisch δὲ Γερμανιστί.

 $\bar{a}lhl\bar{a}, \bar{a}e, \bar{a}, \bar{a} \bar{a}l\bar{a}e,$

ἀθλιότης, νε, $\pm$, ἀθλιότης.

athlētice, ἀπὸ τοῦ ἀθλητικῶς.

athlēticus, a, um, ἀθλητικὸς.

ἄθλον, ἰ, οὐ. ὁ ἄθλος.

Athos, ἡ Athos, ōnis, καὶ Athos ο, δ.
Ἄθως.

Ἀτιλίανος, α, um, 'Ἀτιλίανος. Ατιλίus, um, 'Ἀτίλιος. Αtilius. δ, δ' Ἀτίλιος.

Ἀτίνα, ἀο, θ. ἡ Ἀτίνα, πόλις τῆς Λατίνας.
 Ἀτίνας, ᾱίς, ᾱ. Ἀτινάτης.

Atīnūs, atīs, ō. Ἀτίνιος.
 Atīnīa, ulmus, ō. ἡ μακροστυλέγχης πεύκη.
 Atīnūs, a, um. Ἀτίνιος, ὁ. ὁ Ἀτίνιος.

ὁ ἄρχιεπίσκοπος.

Ἀττινῶν γὰρ οὐδ' ὁ Ἀττινιστὴς.

Atlantēus, a, um, 'Ἀτλαντὴς. Atlantī-
cus, u, um, 'Ἀτλαντικός. Atlantiden, a, u,
d, 'Ἀτλαντιδής. Atlantis, Idis, 0, 'Ἀτλαν-
τίς. Atlanticus, a, um, 'Ἀτλαντικός.
Atlantis, Idis, 0, 'Ἀτλαντίς. Atlas, antis,
d, 'Ἄτλας.

atnēnos, ἄ. adnepos.

ἀποκρίνω. ἰ. οὐ. ἀποκρίνω (ἰατρ. ὥλη).

ἰδιότης, ἡ, ὑμῶν ἐστίν· αἰσθάνειαι, εἰ, θ. ᾧ
ἀπὸ τοῦ ἀρχῆ τῶν πραγμάτων παρὰ πᾶσι τῶν φι-
λοσόφων), ἢ αἰσθησις, ἐν αὐτοῖς (ἐν ἀπα-
ριεσί καὶ ἀνερεῖ χρόνῳ).

alique, εἷς ἄς, (ἐκ τοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ αὐτοῦ. Τὸ αὐτὸ
 πρὸς συμφωνίαν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ). ἀνθ. - τε
 καὶ. mentem atque animum delectat,
 ὡς τε καὶ ψυχὴν τέρπει. Jus atque no-
 quum, δικαίον τε καὶ ἐπικρατέες. coelum ac
 terra, οὐρανὸς τε καὶ γῆ. adiutorem ha-

buit atque habet, ὁποῦρόν τι καὶ
 ἔχει. omnia honesta atque inhonesta,
 πάντα τὰ τι καλὰ καὶ τὰ κακὰ. duces
 hostium intra moenia atque adeo in so-
 natu videmus, τὸν ἡγεμόνα τῶν ἐχθρῶν
 ἰσχυρὰ τῶν πολεμικῶν καὶ τῶν ἐκείνων

εντος τοις πειχῶν, καὶ ὅη καὶ ἐναυτοῦ τῆς
συγκλήτης δρωμεν, res difficilis atque im-
mum difficillima, πρῶτος χαλεπὸν κα-
πίντων ὅη τοι χαλεπώτατον, angustis por-
tis atque his a Caesaris militibus occu-

patris, σπενδιὼν ὀφειλὴν τῆς πωλῆς καὶ τῆς
(καὶ ἀπολύσεως) ὑπὸ τῆς ἐκείνου Κωνσταντίνου πρὸς

τιωτῶν κατεργαζόμενων, pari hic agitur il

imperio sunt, τὴν πότῃν δόναμεν οὐτός τ

καὶ ἐκείνοι ἐγούρευον. animus idem est a

fruit, ὃ φωνὴν ἢ ἀπὸ τῆς ἁρσεν. ἔπειτα ὅν. haui

secus ac iussu faciunt. οὐκ ἄλλως πῶς

secus ac iugiter faciunt, 60% αλλως πως
ἀπερίτκτο πρόστασι, cum totidem na

ἐπεταχτο, πρῶτος: cum totidem no-
vibus aliis erat profectus. ἄλλ. ἄλλοι

vibus, aliquē erat profectus, συν τοῖς
αὐτοῦ υἱοῖς ἀπὸ τοῦ ἰεροσολύμοις ἐλθόν.

Atrebatēs, um, ἄ. Ἀτρεβάτοι καὶ Ἀτρεβά-
ται, ἔθνος τῆς Βελγικῆς Γαλλίας, ἐν τῇ
περιοχῇ τῇ νῦν Artois.

Atreus, a, um, Ἀτρήϊος. Atreus, εἰ, ἄ.
Ἀτρεΐς.

*atriarius, i, ἄ. (atrium) θυρωρός.

*atricolor, oris, μελανόχρους. Ἀδριόκος.

Atrides, ae, ἄ. Ἀτρείδης.

atriensis, is, ἄ. (atrium) ὁ τοῦ προδρόμου
ὕπερῃς.

atriolium, i, οὐ. μικρὸν αὐλειον, μικρὸς πρό-
δρομος.

atriplex, Yois, θ. ἡ ἀτράξις, εἶδος λαχάνου.

atritas, ālis, θ. μελανότης. Πλαῦτος.

atrium, i, οὐ. τὸ μέγαρον παρ' Ὁμήρου, (ἡ
αἴθουσα), τὸ αὐλειον, ὁ πρόδρομος, (τὸ ἐπι-
σημειωτικὸν οἶκον τῆς Ῥωμαϊκῆς οἰκίας).

*Hicn δὲ καὶ ναῶν atria.

atrocitas, ātis, θ. σκληρότης, ἀγριότης, ἀδία-
κριψία.

atrociter, ἐπίρ. αἰσχροῶς, ἀγρίως.

atrophia, ae, θ. ἀτροφία.

Atropos, i, θ. ἡ Ἀτροπος.

Atrophus, a, um, Ἀτροφος.

atrox, ōcis, (ἐκ τοῦ aler, ὡς ferax ἐκ τοῦ
ferus) σκληρός, ἄγριος, (τῇ ψυχῇ ἢ τῇ
ψυχῇ), κελαινόπης, κελαινόφρων. atrox
animus Catonis, ἡ ἀδιάρετος τοῦ Κά-
τωνος ψυχῇ.

*atrusca, ae, θ. εἶδος σκαρλῆς.

atla, ātis, πάτερ, (προσφώνημα κατὰ κλη-
ρικὴν νεωτέρων πρὸς προσβυτέρους).

attactus, ūs, adtactus.

attāgen, ōnis, ἄ. εἴτε attāgena, ae, θ. ὁ
ἀτταγῆν (πτηνόν).

Attālensis, ium, ἄ. Ἀτταλῆς. Attālicus,
a, um, Ἀτταλικός. Attālus, i, ἄ. Ἀτ-
ταλος.

attāmen, ἐπίρ. καὶ ὅμως, ὅμως δέ, ἀλλ'
ὅμως.

attāmino, ūs, attāmino.

attat, ūs, atat.

attēgia, ae, θ. καλύβη.

attēgro, are, σπένδω σίτον ἐν τῇ οὐσίᾳ.

Attējus, i, ἄ. Ἀττήϊος.

attēlabus, i, ἄ. ἀτελαβός (εἶδος ἀκρίδος).

attemperato, attendo, κτ.λ. ἴδ. adtem-
perato κτ.λ.

Atthi, ūdis, θ. Ἀτθίς.

Attianus, a, um, Ἀττιανός.

Attica, ae, θ. Ἀττική. Attico, ἐπίρ. Ἀττικῶς.

atticismos, i, ἄ. Ἀττικισμός.

atticisso, are, ἀττικίζω.

atticurgas, is, ἀττικουργός.

Atticus, a, um, Ἀττικός.

attigo, attignus, ūs, adtigo, adtignus.

attilus, i, ἄ. εἶδος ἰχθύος τοῦ ποταμοῦ Πά-
δου, ὁ τοῦ Ἀγναίου ἀειπνοῦς ἰχθυό.

attineo, attingo, κ. τ. λ. ἴδ. adtineo.

Attis, ūdis, (καὶ Atlin, īnis, ἄ. ὁ Ἀττίς
εἴτε Ἀττίς, ἱερεὺς τῆς Κυβέλης.

Attius, i, ἄ. Ἀττίος.

attolero, attollo, attrahio κ. τ. λ. ἴδ. ad-
tolero κ. τ. λ.

attulo, ἀρχαῖως ἐπὶ τοῦ affero.

Attys ταὐτὸ τῷ Atys.

Atūrus, ū Aturru, i, ἄ. Ἀτουρίος, εἴς
ποταμὸς τῆς Ἀκυτανίας ταυτὸν Adour.

Atūrus, a, um, Ἀτυρος (τραυλίζων).

Atyr = Aturus.

Atys, ūos, ἄ. Ἀτυς, πατήρ Λόδου καὶ
Τυρρηνῶν.

au, ūs, hau.

aucella, ae, θ. (auicella, avis) θανιθήριον.

auceps, cūpis, ἄ. (avis-capio) θρηνηθῆ-
ρας. voluptatum, θηρευτῆς ἡδονῶν. syl-
labarum, λεξιθήρας, συλλαβομαχῶν.

Auchētao, orum, ἄ. ἀυχάται, ἔθνος Σκυθι-
κὸν πρὸς ταῖς πηγαῖς τοῦ Ὑπάνιος τοῦ
νῦν Bog.

auquilla, ταὐτὸ τῷ aucella,

auctārium, ii, οὐ. ἐπίμετρον, προσθήκη.

*auctifer, ēra, ērum, εὐφορος. Ἄ. ποιητ.

*auctifico, avi, atum, are, (auctus-facio)
λαμπρύνω, γεραιῶν τὸ θεῖον προσφορεῖς.

*auctificus, a, um, αὐστητικός, αὐξίμας.

auctio, ūonis, θ. (augere) αὐξήσεις. 2) δη-
μοπρασία, ἀποκήρυξις.

*auctionalis, e, τῆς δημοπρασίας. auction-
nulla, οὐ. οἱ τῶν δημοπρασιῶν καπλόγοι.

*Auct. γρ.

auctionarius, a, um, τῆς δημοπρασίας,
π. γ. atria, αὐλεία, ἔθνη δημοπρατοῦται.

auctionor, atus sum, ari, δημοπρασίαν
ποιῶμαι, ἀποκηρύττω. 2) ἐν δημοπρασίᾳ
δινώματι.

auctio, are, (aucto) πολλὰ αὐξάνω, συνε-
χῶς αὐξάνω. 2) γεραιῶν τὸ θεῖον. σπέν.

aucto, avi, atum, are, (θαισι. τοῦ aug-
geo) συνεχῶς αὐξάνω. Ἄ. σπεν.

auctor, ōris, ἄ. καὶ θ. (augere. χείρων γρη-
ορ aulor, χείρση δὲ author) οὗτος κα-
λεῖται καὶ αὐτὸς ὁ πράξας ἢ ποιήσας ἢ

εἰσηγησάμενός τι ἐπ' ὀφελείᾳ μέλειτα
καὶ αὐξήσει πραγμάτων, καὶ ὁ ἄλλος τι-
νὶ πράξει.

ἡ γνῶμη αἴτιος ἂν. ἡ λέ-
ξις τῶν Ῥωμαϊκῶν καὶ καλῶς δου-
σαποδῶν, ὡς καὶ ἡ auctoritas (ἴδε καὶ

τὸ ἔρθρον ἱκτινοῦ) ἄλλοτε δ' ἄλλως ἐρμη-
νευτά, εἰον αὐστητής, εἰσηγητής, μαρτυρ.

ποιητής, κ.τ.λ. auctor urbis, κτίστης τῆς
πόλεως. auctor generis, ἀρχηγὸς τοῦ

γένους. auctor statuae, ὁ τὸ ἄγαλμα πε-
ποικώς. non par gloria sequitur scri-
ptorem et auctorem rerum, οὐκ ἴση δόξα

ἔσται τοῦ πεποικῆτος καὶ τοῦ πράξαν-
τος.

audio, īvi, ēre il, itum, ire, (αὐδ- αὐτός)
 ἀκούω. audiivi ex ēre a majoribus natu,
 hoc idem fuisse, ἤκουσα τῶν πρεσβυτέρων
 (παρὰ τῶν πρεσβυτέρων), τοῦτο καὶ τότε
 ταῦτ' ἐγένετο. audio ilium abiisse, ἀ-
 κούω, ὅτι ἀπῆλθεν, ἀκούω ἐκείνον ἀπολ-
 θῆναι. saepe ex eo audiivi, quum diceret,
 πολλὰς ἐκείνου ἤκουσα λέγοντος. nemo
 eum querentem audivit, οὐδεὶς ἤκουσε,
 αὐτὸν μαραμένον. hoc de illo audivit,
 τοῦτο περὶ ἐκείνου ἤκουσα, audisne? ēre
 audis? ἤ ακούεις ταῦτα; ἤκουσαν τοῖνον.
 ἡ παθητ. μεταχθ. ἀπολύτως. audito hos-
 tem advenisse, jussit eie. ἀκούσας, ὅτι
 ἦλλον οἱ πολέμοι, ἐκίλευσεν. audio Cra-
 tippum philosophum, ἀκροῶμαι, διακούω
 Κρατίππου τοῦ φιλοσόφου. Ὅθεν καὶ au-
 dientes, οἱ ἀκροαταί, παρὰ δὲ τοῖς Ἑκκλ.
 καὶ οἱ κληρούμενοι. judex audit reum,
 ὁ δικαστὴς ἀνακρίνει τὸν ὑπόδικον, ἀκούει
 τοῦ ὑποδίκου. te audire volo, σοὶ ἀκούειν,
 σοὶ ὑπακούειν βούλομαι. tibi dicto au-
 diens sum, ὑπακούω σοι, πείθομαι σοι.
 nec Homerum audio, qui Ganymedem
 a Dīa raptum ait, οὐτε τῷ Ὁμήρῳ πε-
 θομαι, προσέγω, λέγοντι ὡς Γανυμήδης ὑπὸ
 θεῶν ἥρπασθη. audio, nunc dicis aliquid,
 μαρτυρῶ νῦν λέγεις τι. 2) bene audio,
 καλῶς ἀκούω, εὐδοξῶ, εὐδοκιμῶ. male
 audio, κακῶς ἀκούω, ἀδοξῶ. bene audire
 ab hominibus, εὖ ἀκούειν ὑπὸ τῶν ἀνθρώ-
 πων, εὐδοκιμεῖν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις.
 auditio, ōnis, ō. ἀκοή. 2) ἀκρόασις, ἀκρόα-
 μα. 3) ἤκουσμα, φήμη.
 *auditioſcūla, aſ, ō. μικρὸν ἀκρόαμα,
 ἀκουσμάτιον.
 auditor, ōris, ā. ἀκουστής, ἀκροατής.
 *auditōriālis, e, τοῦ ἀκροατηρίου, τῆς
 σχολῆς.
 auditoriſ, a, um, ἀκουστής. auditoriſ
 cavernae, οἱ ἀκουστήκοι πόροι, τὰ τῶν
 ὄρων κοιλώματα. auditorium, ō. ἀκροα-
 τήριον (οἱ ἀκροόμενοι) ἐν δικαστηρίῳ, καὶ
 ἡ σχολή.
 audis, a, um, īz. audio.
 auditus, ūs, ā. ἀκοή. 2) ἀκρόασις. 3) ἤ-
 κουσμα, φήμη. ὁ πληθ. ἀρ. οὐ μᾶλλον εὐχε-
 ρ. Aufeſus, ū, um, Αὐφήτος. Aufeſus, ā, d
 Αὐφήτος.
 aufero, abſtuli, ablātum, auferre, (ab-
 ſtero) ἀποστέλλω, ἀποκρούω, ἀφαιρούμαι.
 multa domum auferrebat, πολλὰ εἰς οὗ-
 ταν ἀπεκρίμινεν. vento ſecundo celeriter ab-
 lati ſunt, ὅπ' οὐρίῳ ἀνέμου ταχέως ἀπε-
 κριμίσθησαν. auferor in scopulos, πέρομαι
 εἰς ἀκροφύλους. pennis ablatus, πτεροῦν
 ἀρῆσιν ἀποπτάς. aufer te! ἀπαλλάττε-
 νί! abſtuli mors Achillem, ὁ δάστωρ ἥρπα-

σε τὸν Ἀχιλλέα, aufer istaec quaeſus,
 αἰτιατὸν ἀποστέλλω, ταῦτα μὲν ἐγώ, ἀπώκρι-
 ναι δέ μοι. 2) alicui aliquid, ἀφαιρούμαι
 τινί τι. mihi pecuniam abſtuli, ἀφείλε-
 τό μοι τὸ ἀργύριον. imperium indigni
 auferre, τοὺς ἀναξίους τὴν ἀρχὴν ἀφείλε-
 σθαι. hoc metus ei curas auferit, τοῦτο
 ἀφαιρεῖται φόβον καὶ φροντίδας. 3) aliquid,
 πέρομαι, κομίζομαι, λαμβάνω τι. praeci-
 pium abſtuli, τὸν μισθὸν ἐκομίσασα.
 quantum politi, tantum abſtuli, ὅσον
 ἤτρε, τοσούτον ἔλαβε.

Aufidēna, ae, ō. Αὐφιδίνα, πόλις Ἰταλίας.
 οἱ κάτοικοι Aufidenſes, ium.

Aufidianus, a, um, Αὐφιδιανός.

Aufidius, īs, ā. Αὐφιδίος.

Aufidus, ī, ā. Αὐφίδος, ποταμὸς Ἰταλίας,
 τανῶν Ofanſi.

aufugio, ūgi, ēre, (ab fugio) ἀποφεύγω,
 ἀποδιδοίμαι, φεύγω.

Augo, ēs, ō. Αὐγῆ.

Augas, ū. Augis.

augēo, auxi, auctum, gēre, aliquem ἢ ali-
 quid, αὐξέω, αὐξάνω. possessiones, τὰ
 κτήματα. rempublicam agris, ἀγροῖς τὴν
 πολιτείαν. rem laudando auget, ἐπαύνοισι
 μεγαλύνει τὸ πρῆγμα. honore eum auget,
 τιμαῖς αὐξάνει αὐτόν, τιμᾷ αὐτόν. divitiis
 augeo aliquem, πλουτίζω τινά, αὐξάνω
 τινά πλούτῳ. animum alicujus augere,
 θαρρύνειν τινά, augeo animi, τρεπῶν, τι-
 μῇ τὸν βωμόν. auctus, īpsō. ὑψηλόμενος.
 auctior est animi vis, ἐπὶ πλέον ὑψίζεται,
 μείζων ἐστὶν ἡ τοῦ ψυχῆς δύναμις. auctius
 di fecerunt, πλείω διδοῦσιν οἱ θεοί. 2)
 οὐκ ἐπιδόξως αὐξομαι, αὐξάνομαι, ἐπαυξάνο-
 μαι. populi Romani magnitudo auxit, τὸ
 μέγεθος τοῦ Ῥωμαίων λαοῦ ὑψήθη. poten-
 tia auget, ἡ δύναμις αὐξεται, ἐπαύεται.
 augesco, ēre, (ἐναρκ. τοῦ augeo) αὐξάνο-
 μαι, ἐπαυξάνομαι, ἐπιδιδῶμαι, ἐπιδοοῖν λαμ-
 βάνω.

Augias, ae, ā. Αὐγιάς.

*augifico, aſ, (augeo-facio) αὐξάνω, (με-
 ταβατικῶς).

auginos, ī, ō. (αὐγῆ). βοτάνη τις ἡ καὶ
 ὑοκρύμας.

augites, ae, ā. αὐγίτης (λίθος).

augmon, īnis, ō. (augeo) αὐγήσις, ἐπαύ-
 ξησις, ἐπιδοσις.

*augmento, are, αὐξάνω, (μεταβατικῶς).

augmentum, ī, ō. (augeo) αὐγήσις, ἐπαύ-
 ξησις, ἐπιδοσις.

augur, ūris, ā. οἰωνόμενος, οἰωνοσκόπος.
 (αὶ καὶ ἡ λέξις καθολικωτέρα τῆς auspex).

augures, ōī, ē. οἱ οἰωνοὶ ἱερεῖς, οἱ ἐπὶ τῶν
 οἰωνῶν ποιητικῶς auguri, μάντις, προφή-
 τη. auguri, ōī, ἡ προφητεία.

auguralis, α, οἰωνοσκοπικός. augurale, οὐ.
οἰωνοσθένιον τὸ ἐν τῷ στρατοπέδῳ.
auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

auguratio, ἰόνis, θ. οἰωνομός. 2) ἡ οἰωνο-
στική (τέχνη).

αὐγούριος, ἱερῶντος, ἐντιμότητος, μεγα-
λαίος. locus augustus, ἱεροπρεπὲς τόπος.
Augustus, ἰ, δ. Αὐγούστος, Σεβαστός. Au-
gustus, α, um, τοῦ Σεβαστοῦ, π.χ. domus,
δ τοῦ Σεβαστοῦ οἶκος. moneta Augustus,
δ Αὐγούστος μὴν.

aula, ae, θ. αὐλὴ ἢ. 2) αὐλὴ, οἰκία μεγα-
λοπρεπὲς, βασιλείων. 3) οἱ ἐπὶ ταῖς θύραις
τοῦ βασιλέως διδόντες, οἱ περὶ τὸν αὐτο-
κράτορα. Ἰδε καὶ τὰ ἐξ ἧς δύο ἄλλα.

aula, ae, θ. ἀρχαία. ἐντὶ τοῦ olla.

aula, ae, θ. ἐκ τοῦ αὐλός=tibia.

aulanum, ἰ, οὐ. ἡ αὐλαία, τὸ μεγαλοπρεπὲς
παραστάσιον, καταστάσιον, ὁ τάφος. 2)
τὸ κατάβλητον τοῦ δούλου.

Aulerci, orum, ἰ. ἔθνος Γαλλίας, Αὐλέρκιοι
παρὰ Πτολεμαίῳ.

auleticus, α, um, ἀλλητικός.

aulicus, α, um, αὐλικός, τοῦ αὐλοῦ.

aulicus, α, um, αὐλικός, τῆς αὐλῆς, αὐλίσ,
οἱ ἐπὶ ταῖς θύραις τοῦ βασιλέως διδόντες,
οἱ περὶ τὸν αὐτοκράτορα, αὐλικοὶ παρὰ
Πλουτάρχῳ.

Aulis, idis, θ. Αὔλις.

aulix, icis, ἰ. ἡ αὐλίς.

auloedus, ἰ, δ. ὁ αὐλοῦδης.

Aulon, onis, ἰ. ὁ Αὔλων, πόλις (Ἠλίδος. 2)
αὐλῶν ἐστὶν ὁ ἀπὸ πικρῆς καὶ καυθερίας.

aulula, ae, θ. (aula, ulla) χυτρίς, χυτρίδιον.

aulus, ἰ, δ. αὐλός (κογχύλιον). Κύρ. δν. Au-
lus, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Aulos, ὅπου καὶ Olus εὐρεῖται ἐν ἐπιγραφαῖς.

ἔξοχον, bacca, ἡ ἑλαια. 2) καθ' ὅλου καρπὸς δένδρου. 3) μαργαρίτης.

*baccālia, ae, θ. πολυκαρπὸς δένδρον.

baccālis, e, π. γ. laurus, καρποφόρος δένδρον.

baccar, āris, οὐ. ἡ βήκαρις (φύτλον).

baccātus, a, um, μαργαρίτας ἔχων, μαργαρίτας κεκοσμημένος.

baccha, ae, θ. βέχχον, οὐτίς, μαινάς.

bacchābundus, a, um, βακχιδίων. Α. σπαν.

Bacchaeus, a, um, Βέχχειος.

Bacchānal, ālis, οὐ. Βέχχειον, ἱερὸν τοῦ βέχχου. 2) Bacchanalia, ium, οὐ. τὰ Βέχχαια, τὰ τοῦ Διονύσου ἑορτα, ἡ Βακχίαια.

Bacchanalia, (αἰτιατ.) vīvunt, οἷον βέχχειοὶ καὶ μαινόμενοι ζεῖγουσιν. Bacchānālis, e, Βέχχειος.

bacchar, ταῦτ τῷ baccar.

*bacchātum, ἐπίθ. κατὰ τὰς βέχχας, ὡς αἱ βέχχαι.

bacchātio, iōnis, θ. βέχχευσις, βέχχευμα.

Baccheis, idis καὶ idos, θ. ἡ Βακχίς, τοῦ βέχχιδος, Κορινθιακή.

baccheus καὶ bacchus, a, um, βέχχειος.

bacchādae, arum, α. οἱ Βακχιδῆες.

baccheus, a, um, Βακχιδός. Bacchis, idis, θ. ἡ Βακχίς. Bacchis, a, um, Βακχίς.

bacchor, atus sum, ari, βακχεύω, μαινόμεναι. Ἐορτίζεται καὶ παθητικῶς.

Bacchus, i, α. βέχχος. 2) ποιητικῶς ἡ ἔμπαιλος, ὁ οἶνος. 3) bacchus, ἰχθὺς τις ὁ καὶ myxo καλούμενος.

bacchefer, era, erum, καρποφόρος (σφαίριον μικρὸν καρπῶν), ἑλαιοφόρος.

bacchina, ae, θ. ὁ ὑποκόριος.

baccula, ae, θ. ὑπόκορος τοῦ bacca.

*bacculus, i, α. βέχχον ἢ λ. ο. ἀνόςτος.

bacillum, i, οὐ. (baculum) βακτηρίδιον, βέβριον, ἡ ῥάβδος τῶν βέβριων.

bacillus, i, α. ταῦτ τῷ bacillum.

Bactra, orum, οὐ. τὰ Βέκτρα. Bactri, orum, α. Βέκτριος, Βακτριανός. Bactrianus, a, um, Βακτριανός. Bactrinus, a, um, Βέκτριος. Bactrum, i, οὐ. ταῦτ τῷ Bactra.

Bactrus, i, α. Βέκτρος.

baculum, i, οὐ. (παρ.) baculus, i, α. βέχχον ἢ λ. ο. ἀνόςτος, σκῆπτρον.

bādus, a, um, ἔρριμος (ἐπὶ χοίρε ἑσπών).

bādizo, avi, atum, are, βέβριον.

Bāchus, a, um, Βέχχειος. Bāchus, α. ὁ Βέχχειος.

Baccula, ae, θ. τὰ Βακκίλια. ὁ πολίτης Bacculonensis, Βακκυλίδης.

*baoticus, a, um, ὁ φορῶν Βατικὸν ἐνδυμα.

Baoticola, ae, α. περικλῶν τὴν Βατικὴν πόλιν.

Baoticus, a, um, Βατικός. Baetica, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

Baeticus, a, um, Βατικός. Baeticus, θ. ἡ Βατικὴ.

balluca, ae, eite ballux, ūcis, θ. ἡ χρούσμο-
μος. (λίξις Ἰσπανική).

balneae, arum, θ. συνηθέστερον ἀντὶ τοῦ
οὐδ. πληθ. balnea, ū. balneum.

balnearius, a, βαλανευτικός.

balnearius, a, um, βαλανευτικός. balnea-
ria, orum, οὐ. βαλανειον.

balneatium, i, οὐ. βαλανεϊόν, ἐπίλουτρον.

balneator, oris, ὁ. βαλανεύς.

*balneatorius, a, um, βαλανευτικός.

balneatrix, icis, θ. βαλανεύτρια.

balneolae, arum, θ. πληθυντικός τοῦ bal-
neolum.

balneolum, i, οὐ. μικρὸν βαλανεϊον.

balneum, i, οὐ. βαλανεϊον, λουτρόν.

ballo, avi, atum, are, βληχῶμαι. 2) περὶ
προσώτων λαλῶ. 3) πλυρῶ.

*balsameus, a, um, balsameum unguen,
οὐ. χρίσμα βαλσάμου.

balsaminus, a, um, βαλσαμίνος.

balsamoides, is, βαλσαμώδης.

balsamum, i, οὐ. βάλαμον. 2) ἡ βάλα-
μος (τὸ δένδρον).

baltearius, i, ὁ. κατασκευαστὴς ζωστήρων
εἴτε τελαμώνων. Ἐπίτρ.

*balteatus, a, um, ἔχων ζωστήρα, ἐξωμένος.

*balteus, i, ὁ. μικρὸς ἐξιστήρ, μικρὸς
τελαμών.

ballus, i, ὁ. ἐξιστήρ, τελαμών. 2) ζωστήρ,
ζώνη. 3) εἰς τι τοιαύτῳ εἶναι ὁ ἐξιστάμενος.

baluca, ταὐτὸ τῷ balluca.

Bambalfo, ūonis, ὁ. Βαμβαλίων.

banchus καὶ bancus, i, ὁ. ἀγρωστὸς τις
ἰχθὺς παρὰ Coel. Aurēl. acut. 2, 37, ἔνθα
μέν τινες διερθεύει bacchus, ἐπερ ἰδί.

Bandusia, ae, θ. πηγὴ πλησίον Οὐανουσίας.

Bantia, ae, θ. Βαντίας, πόλις Ἀπουλίας,
ταυτὴν S. Maria de Vanzo.

baphium, i, οὐ. βαφειον.

baptag, arum, ὁ. βάπτει, ἐξιστάται Κοτυττοῦς.

baptas, ae, ὁ. (βάπτει) ἀγρωστὸς τις λίθος.

*baptisma, ūis, οὐ. βάπτισμα.

*baptismus, i, ὁ. βαπτισμός.

*baptista, ae, ὁ. βαπτιστής.

*baptisterium, i, οὐ. βαπτιστήριον.

*baptizator, oris, ὁ. βαπτιστής.

*baptizo, avi, atum, are, βαπτίζω.

barathrum, i, οὐ. βάραθρον. μεταρ. ἀνθρω-
πος ἀπληστός.

barathrus, i, ὁ. βάραθρος, βάραθρου ἄβυσσος.

barba, ae, θ. πάγων, γένειον, ὀψήνη. 2)
barba Jovis, εἶδος ἀνυβήλου.

barbare, ἐπίρ. βαρβαρικῶς, ἀγρίως. 2) βαρ-
βαριεῖ. = Λατινιστί, παρὰ Ἰ. λαύτῳ. Βα-
ρβαρὶς σημαίνει οὐκ εὐγενής.

barbari, orum, ὁ. βαρβαρὶς τοῦ barbarus.

barbaria, ae, θ. πῶσα ἡ ἀλλοδαπή, πλὴν
τῆς Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος, ἡ τῶν βαρβα-
ρων ἐν γένει. 2) Ἑλληνας (παρὰ Πλάτωνα)
καὶ ἡ Ῥώμη αὐτῇ. 2) βαρβαρότης.

barbaricarius, i, ὁ. χροῦς-ὀφθαλμὸς (βαρβα-
ρικῶν) ἐσθῆτων.

barbarice, ἐπίρ. βαρβαρικῶς.

barbaricus, a, um, βαρβαρικός. barbari-
cum, οὐ. ἡ τῶν βαρβάρων γῶγα.

barbarios, θ. ταὐτὸ τῷ barbaria.

barbarismus, i, ὁ. βαρβαρισμός.

barbarus, a, um, βαρβαρός, τουτίστιν ὁ
μῆτε Ἑλλήν, μῆτε Ἰταλὸς ἢ Ῥωμαῖος.

ἐνίοτε δὲ καὶ μόνον τὴν μὴ Ἑλληνικὰ καὶ τὴν μὴ
Ἑλληνικὴν δηλοῖ. 2) μεταφρ. βάρβαρος;

ἀπαίδευτος, ἄγριος, ἄμωγ. 3) ὑπερβολικὸς
ἄχρηστος. barbarum, i, οὐ. ἐκπλαστόν.

τι, αὐτὸ παρὰ Ἑλλήνων βάρβαροι ἐκπλαστοί.

barbatoria, ae, θ. παγωνοκουρία.

barbatus, i, ὁ. ὁ ὑπογενεϊσάων.

barbatus, a, um, ἔχων πάγων, γενεϊῶν
λέγεσθαι καὶ ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν. barba-
tus, παγωνίτης, ὀπληστής, γενεϊστής.

barbata, γενεϊατὶς. — barbati, παγωνοφόροι,
καλοῦνται τῶν Ῥωμαίων οἱ ἀγριοί, διότι
ἐπαγωνοφόροι.

Ὀν. κύρ. Barbatus, Bar-
batus, ὡς τὰ τῶν Βαλκυνίων Παγωνιστῶν.

barbiger, ūis, erum, παγωνοφόρος. Δευ-
κρότης.

barbio, ire, γενεϊῶ.

barbitium, i, οὐ. πάγων, γενεϊός. Ἀπουλίας.

barbitos, ὁ. καὶ θ. πληθ. barbata, οὐ. τὸ
βάρβιτον, ἡ βάρβιτος.

barbula, ae, θ. παγωνίον. Ἐστὶ δὲ καὶ κῶ-
ριον ὄν. ἀρσ. Barbula, ὁ. Βαρβούλας.

barbus, i, οὐ. ἡ τρίχης, ὁ μάλλος (ἰχθύος).

Barcas, ae, ὁ. ὁ Βάρκας.

Barce, es, θ. Βάρκας, πόλις Λιβύης.

Barcino, ūis, θ. ἡ Βαρκινίον, πόλις Ἰσπα-
νίας, ταυτὴν Barcellona.

Barcinus, a, um, τοῦ Βάρκου.

Bardae, orum, ὁ. Οὐαρδαίαι καὶ Ἀρδαίαι,
Ἰλλυρικὴν ἔθνος.

Bardeicus calcens, καὶ ἀπλῶς Bardeicus,
i, ὁ. εἶδος στρατιωτικοῦ ὑποδήματος.

Bardi, orum, ὁ. Βάρδοι, οἱ τῶν Ἑλλήνων
ὀνομαζομένων καὶ ποιητῶν.

barditus, ūis, ὁ. ταὐτὸ τῷ barditus.

bardocucullus, i, ὁ. εἶδος Γαλλικοῦ περι-
ελάματος, καλῶντας καὶ τὴν κεφαλὴν.

bardus, a, um, ὁ. ὁ βάρδος, ὁ βάρδονος, ὁ βάρ-
δος.

Bargusii, orum, ὁ. Βαργούσιοι, ἔθνος Ἰβη-
ρικόν.

Bargyllae, arum, θ. εἴτε Bargylla, orum;
οὐ. τὰ Βαργύλλαι, Βαργύλας, ἡ Βαργύλας.

Baris, ūis, καὶ ἴδος, θ. ἡ Βάρις, πόλις
Ἰσπανίας.

bāro, ōnis, ἄ. βερδοχέρος, βλάξ.
 baroplenus, i, ἄ. ἰσχυρότερος τις λίθος, ἡ καὶ
 barippe καλουμένη.
 barrinus, a, um, (barrus) τοῦ ἐλέφαντος.
 barrio, ire, προγυμνία (ἐπὶ ἐλέφαντος).
 barritus, ūs, ἄ. ὀρθότερον barritus, ὁ τῶν
 Γερμανῶν παϊάν, ἡ τὸ ἐν ταῖς αὐτῶν μά-
 χαις ἐλεῖν. τὸ δὲ barritus κυριολεκτεῖ-
 ται ἐπὶ τοῦ προγυμνασίου τοῦ ἐλέφαντος.
 barrus, i, ἄ. ὁ ἐλέφας. Λ. ἰνδική.
 bārycus εἴτε bārycephalus, a, um, βαρυ-
 κέφαλος.
 basaltus, is, ἄ. λίθιοις κίβητος χροῖς
 μελαίνης.
 basanites, lapis, ἄ. ὁ βασανίτης τῶν με-
 τάλλων λίθος. Ἐγγύτω δὲ αὐτῷ καὶ εἰς
 ἰγδίων καὶ ἀκονῶν κατασκευήν.
 bascauda, ae, ὁ. (Βρετανική λέξις) ἄγ-
 γετον ἢ ἀκονιστρον, ἂν ὁ ἐκλύον τὰ ποτήρια.
 basella, ae, ὁ. μικρὰ βότρυς, ὑπόβαθρον.
 bastatio, ionis, ὁ. φιλῆσις (ἡ διὰ τοῦ σό-
 ματος), τὸ φιλημα. Λ. σπαν.
 bastator, ōris, ἄ. φιλητής, ὁ καταφιλῶν
 τινα. Μαρτιάδης.
 Bāsillā, ae, ὁ. ἡ βασιλεία, πόλις Ἐλουη-
 τίας, τανὺν Basel καὶ Bāle.
 basilica, ō. basilicus.
 basilice, ἐπὶ βασιλικῶς.
 basilicola, ae, ὁ. μικρὰ βασιλική (ἐκκλησίαι)
 Λ. τοῦ μεταγεν. Λατίνισμου.
 basilicus, a, um, βασιλικός. basilicus (ὑπὸν.
 iactus), ἡ Ἀρροδίη, ὁ κἀλλιστος κατὰ τὸν
 ἀστροφῶλον βόλος, ὁ νῦν παρ' ἡμῶν βασιλῆας
 λεγόμενος. basilica, ae, ὁ. ἡ βασιλική (ὑπὸν.
 πτόλ καὶ ἐκκλησία).
 basilisca, ae, ὁ. βασιλικὴ ἡ καὶ regula, φ.
 basiliscus, i, ἄ. βασιλίσκος, (εἶδος σαύρας).
 basio, avi, atum, are, φιλῶ (τῷ στόματι),
 καταφιλῶ, συνῶ. Λ. ποιητικῇ.
 basidium, i, οὐ. φιλημάτιον.
 basis, is, ὁ. βάσις. basis statusae, βῆθρον
 ἀνδριάντος. aliquem cum basi sua me-
 tire, μετρεῖν τινα κακῶς, ὑπερτιμῆν.
 basium, ii, οὐ. (μεταθεῖται καὶ μεταβολῇ
 στοιχείων ἐκ τοῦ savium, suavium) φί-
 λημα (τὸ διὰ τοῦ στόματος). Α. ὡς τὰ
 πολλὰ ποιητικῇ.
 Bassarius, ei, ἄ. Βασσαρεύς. Bassarius, a,
 um, Βασσαρινός. Bassaris, idis, ὁ. Βασ-
 σαρίς, θυεῖς.
 Bastarnae, καὶ Basternae, arum, ἄ. Βα-
 στάρναι, Γερμανικὸν ἔθνος.
 bastornia, ae, ὁ. φορεῖον κομιζόμενον ὑφ'
 ἡμῶν.
 bastornarius, ii, ἄ. φορειοφόρος. Ἐν τινι
 Ἑλλ. ἐπιγρ. τῶν Βυζαντ. χρόνων ἐπὶ τῆς
 Ἀθήναις ἀγορᾶς οἱ βαστέρναιοι
 ἡμῶν ἐκείνην ἐκαλεῖτο.

Bālānia, ae, ὁ. Βαταυνία. Bālānus, a, um,
 Βαταυνικός. Batavi, ἄ. Βατῶν, Βάταβοι
 καὶ Βαταβοί.
 Bāthillus, i, ἄ. Βάθυλλος.
 bātia, ae, ὁ. ἰχθὺς ἄγνωτος.
 bātillum, i, οὐ. ἀκαρπῶν. 2) πύραυρον.
 bātula, ae, ὁ. μικρὸν ποτήριον.
 bātis, idis, ὁ. ἡ βῆτις, (ἰχθὺς καὶ φυτὸν).
 batrachites, ae, ἄ. βατραχίτης (λίθος).
 batrachium, i, οὐ. βατραχίον (φυτὸν).
 batrachomymachia, ae, ὁ. βατραχομυσο-
 μαχία.
 batrachus, i, ἄ. βῆτις (ἰχθὺς).
 Battades, ae, ἄ. Βατιδάδης.
 battio, tui, τῷ Batio.
 Battus, i, ἄ. Βάττος.
 Bātūlam, i, οὐ. Βάτουλον, εἴτε Βάτελον, πόλις
 Καμπανίας.
 bātū, ii, ere, κόπτω, κατακόπτω, κρούω.
 Λ. σπαν. ἐξ ἧς τὸ γαλλ. battre.
 *baubor, atus sum, ari, βαδίζω.
 Bauli, orum, ἄ. οἱ Βαῦλοι, τόπος πλησίον
 Βαίων, τανὺν Bacofo.
 Bāvius, i, ἄ. Βάβιος.
 baxea, ae, ὁ. εἶδος ὑποδήματος εὐποδῆ-
 του (πάξ, παρ' Ἑλληνισμῶ).
 bdellium, ii, οὐ. βδέλλιον, (φυτὸν).
 bēate, ἐπὶ. εὐδαιμονίας, μακαρίας.
 beatifico, avi, atum, are, (beatus-facio)
 ποιῶ τινα εὐδαίμονα. Λ. τοῦ μεταγεν. Λα-
 τίνισμου ὡς καὶ ἡ εἴξις.
 beatificus, a, um, εὐδαιμονίαν παρέχων.
 beatitas, atis, ὁ. εὐδαιμονία, εὐσεψία.
 beatitudo, inis, ὁ. εὐδαιμονία, εὐδαι-
 μονία.
 *beatulus, a, um, ἐπεικὴς εὐδαίμων.
 beatus, a, um, τῷ. beo.
 Bebrīacum, ὀρθότερον Bedriacum.
 *bebrinus, a, um, (beber=fiber) κατάρσιος.
 Bebrices, um, ἄ. Βέβρικες. Bebrices, ae.
 ὁ. Βεβρυκίς. Bebricus, a, um, Βεβρυκίς.
 Bebrux, ycis, ἄ. Βέβρυξ.
 beccus, i, ἄ. Γαλλιστὶ τὸ βέκκος, τανὺν bec.
 bechion, i, οὐ. βήχιον (φυτὸν).
 Bechires, um, καὶ Bechiri, orum, ἄ. Βέ-
 χιρις, ἔθνος Σκυθικόν.
 Bedriacum, i, οὐ. Βητριάκον, τόπος οὐ μα-
 κρὰν Οὐδῶντος κείμενος.
 Belgae, ae, ἄ. Βέλγαι. Belgae, oi Βέλγαι.
 Belgicus, a, um, Βελγικός. Belgium, ii,
 οὐ. ἡ Βελγική.
 Bellas, idis, ὁ. ταῦτ' ἐπὶ Bellis.
 Belides, ae, ἄ. Βηλίδης, ἀπείγονος τοῦ Βή-
 λου. Bellis, idis, ὁ. Βηλῖς. Belides, πληθ.
 καὶ Λαταδῶν, ἀπείγονος τοῦ Αἰγυπτίου Βήλου.
 bellaria, iorum, οὐ. (ἐκ τοῦ bellus, ὡς καὶ
 pulchralia ἐκ τοῦ pulcher. πρὸς τὸ γαλ.
 bons-bons) ποικίλα, ἐκτετατά πύματα.

bellator, ōris, ἰ. (bellō) πολεμιστής. bellatorequis, ὁ πολεμιστῆρις ἵππος. Εὐρηται ἐπιθετικῶς συννημμένον καὶ μετ' ἀφύρων, ὡς bel. ensis, campus.

bellatōrius, a, um, πολεμιστῆρις, πολεμικός. Α. σπαν.

bellatrix, icis, θ. ἡ πολεμιστρια. *Εστὶ δὲ ἐν χρήσει καὶ ἐπιθετικῶς.

*bellatulus, a, um, κυρίων ὑποκορ. τοῦ bellus, παρὰ Πλάτωνα, ὡς τὸ τῆς συνήθειας καλοῦλης.

*bellax, ācis, πολεμικός, φιλοπόλεμος.

belle, ἐπὶ β. καλῶς, εὖ, belle esse, belle habere, εὖ εἶχειν, καλῶς εἶχειν.

Bellerophon, ōtis, ἰ. Βελλεροφῶν, Βελλεροφόντης. Bellerophontēus, a, um, Βελλεροφόντειος.

bellicōsus, a, um, πολεμικός, φιλοπόλεμος.

bellicosus, annus, ἐνιαυτός πολυπόλεμος.

bellicrepa saltatio, πολεμώμενος ὁρχησις. Φύλας.

bellicus, a, um, πολεμικός, bellicum, εὖ. εὖ πολεμικόν, τὸ σημαίνει bellicum canere τῇ σάλπιγγι· σημαίνει (τῷ στρατεύματι) πορεύεσθαι ἢ μάχεσθαι).

*bellifer, ōra, ōrum, πολεμικός.

belliger, ōra, ōrum, πολεμικός, πολεμιστῆρις. Α. ποιητικῇ.

belligrator, ōris, ἰ. πολεμιστής. Α. τοῦ μεταγεν. Λατινισμοῦ καὶ σπανίᾳ.

belligero, avi, atum, are, πολεμῶ, ποιοῦμαι πόλεμον. cum aliquo, πρὸς τινα.

belligeror, ari, opānion ἀντὶ τοῦ belligero.

bellio, idnis, θ. χυσιζόμενος, φ.

bellipotens, ōtis, κρατησικαχός.

bellis, idis, θ. ἡ ἀμάραντος.

*bellisus, a, um, πολεμικέλαδος.

bello, avi, atum, are, cum aliquo, adversus, contra aliquem, παρὰ ποιητῆς καὶ alicui, πολεμῶ, ποιοῦμαι πόλεμον πρὸς τινα, τινί.

Bellona, ae, θ. θεὰ τῶν πολέμων, ἡ *Εὐνία.

bellonaria, ae, θ. (ὕπον. herba) βοτάνη τις ἡ καὶ solanum, ἐχρῶντο γὰρ αὐτῇ ἐν κατὰ ἔορταίς τῆς Bellonae.

bellor, atus sum, ari, ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ bello.

*bellous, a, um, πολεμικός.

Bellōvaci, ōrum, ἰ. Βελλόβακας καὶ Βελλουακοί, ἔθνος τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.

bellua, ae, θ. ὁ, ἡ θῆρ, θηρίον. κατ' ἔξοχον ὁ ἐλέφας.

*belluālis, e, θηριώδης.

*belluātus, a, um, θηρίων ἐκιδός. Εἶχον, τῶν θηρίων παποιικίμους.

*belluānus, a, um, θηριώδης, θῆριος.

bellua, ἐπὶ β. ἐπιχαριτωσ, καλῶς.

bellulus, a, um, (bellus) ἐπιχαριτωσ, καλῶς.

bellum, i, εὖ. (ἀρχαία. duellum, i, εὖ. duo, ὡς bis ἐκ τοῦ duis, ὅστις ἡ λίτις κυρίως διμαχίαν δηλοῖ.) πόλεμος. bellum gerere cum aliquo, πόλεμον ποιεῖσθαι πρὸς τινα, bellum geritur, γίγνεται πόλεμος. bellum parare, apparare, παρασκευάζεσθαι πρὸς πόλεμον. inferre, ἐπιφέρειν πόλεμον. administrare, διοικεῖν τὰ τοῦ πολέμου. domi bellique, καὶ belli domique, εἴ τι ἐστὶ bello domique καὶ domi belloque, οἷοι καὶ ἐν πολέμῳ. 2) bellum, ἐνίστα ἀντὶ τοῦ proelium, μάχη.

bellus, a, um, (bellus) πολυήθερος.

bellus, a, um, (συνηρημένον ἐκ τοῦ bonus, bonus=bonus) εὖ εἶχον. bella acor, εὐαῖδης γυνή. bellus homo, εὐχαρὶς ἄνθρωπος. vultus bellus, εὐθαμὴν, ἰσχυρὸν πρόσωπον. bellus sum, εὖ εἶχω, καλῶς εἶχω.

bella omnia, ἴπαντα τὰ καλὰ, τὰ εὐάρεστα. bella est civitas, τὰ τῆς πολιτείας εὖ εἶχει, καλῶς εἶχει.

bello, avi, atum, are, ταῦτ' ἐπὶ bello.

bellone, ōs, θ. βελλόνη (εὐχόνη).

bellua, belualis, beluatus, κ. τ. λ. τῷ bellua, bellualis, belluatus, κ. τ. λ.

Belus, i, ἰ. Βήλος.

Bēnācus, i, ἰ. ἡ Βήνακος λίμνη, τανὴν lago di Garda.

bene, ἐπὶ β. (bonus) καλῶς, εὖ. melius, κάλλιον. optime, κάλλιστα. bene dicite, εὖ λέγετε. bene dicite! εὐρηματὰ! bene fecisti, quī, εἴτε quod venisti, καλῶς ἐποίησας ἔλθων. bene facio alicui, ἀγαθόν τι ποίω τινα. bene est, bene agitur, εὖ εἶχει, καλῶς γίγνεται. bene amare, εὖ ἀγαπᾷ τῆς ἀξίας τιμῆς ἀνίστασθαι. bene vendo, τῆς ἀξίας ἀποδίδεσθαι. bene magnus, εὐμεγέθης. bene robustus, μάλα εὐρωστὴς. bene diu, μάλα πολὺν χρόνον. bene sapere, μάλα πολλὰ, μάλα πικρῶς. bene mane, λίαν πρωί. bene audio, εὖ ἀκούω, εὐδοκῶ.

*benedico, ἐπὶ β. εὐφράμαι, μετὰ καλῶν λόγων.

benedico, xi, atum, ōra, alicui, εὖ εἶχον τινά, ἐπαίνω τινα. 2) aliquem, καὶ σπαν.

alicui, παρὰ τοῖς *Εκαλ. εὐλογῶ τινα. benedictum, i, εὖ. εὐλογία, ἱππικός.

benedicta herba, βοτάνη τις ἡ καὶ λαγώπουε καλεομένη.

*benedictio, idnis, θ. εὐλογία, ἡμεῖς. 2) εὐλογία.

benefacio, (εἴτε bene-facio) feci, factum, facere, alicui, εὖ ποίω τινα, ἀγαθόν ποίω τινα, εὐεργετῶ τινα. benefacta, ōrum, εὖ τὰ καλὰς παραχθέντα, αἱ εὐπραγίαι, εὖ εὐτορβώματα. *Εἵλεται καὶ ἀντὶ τοῦ benefacta, εὐεργατήματα.

benefactio, idnis, θ. εὐπραγία, εὐεργατία.

benefactio, idnis, θ. εὐπραγία, εὐεργατία.

benefactio, idnis, θ. εὐπραγία, εὐεργατία.

benefactio, idnis, θ. εὐπραγία, εὐεργατία.

benefactio, idnis, θ. εὐπραγία, εὐεργατία.

benefactio, idnis, θ. εὐπραγία, εὐεργατία.

benefactio, idnis, θ. εὐπραγία, εὐεργατία.

benefactio, idnis, θ. εὐπραγία, εὐεργατία.

benefactio, idnis, θ. εὐπραγία, εὐεργατία.

benefactio, idnis, θ. εὐπραγία, εὐεργατία.

benefactio, idnis, θ. εὐπραγία, εὐεργατία.

benefactio, idnis, θ. εὐπραγία, εὐεργατία.

bilibra, αε, θ. (bis-libra) δύο λίτραι, δι-
λετρον.
bilibris, ε, διληκτικός.
biliguais, ε, (bis-lingua) διγλωσσος, ὁ
δύο διαλέκτοις χρώμενος. 2) διγλωσσος,
διλογος, διλίος.
biliosus, α, um, (bilis) χολώδης.
bilis, ις, θ. χολή. bilis suffusa, ὁ ἰκτε-
ρος, ἡ χολική νόσος. μεταφ. χέλος, ὀργή,
ἀγανάκτησις. bilem id commovet, τοῦτο
κινεῖ τὴν χολήν. bilis inaequat, ἡ χολή
ἰσχύει. atra bilis, ἡ μελαγχολία.
bilix, icis, (bis-licium) δύο μίτους ἔχων.
bilustris, ε, (bis-lustrum) δεκαετής. σπαν.
biychnis, ε, διλυνος. Α. σπαν.
bi-mammis, α, um, μαστοὺς δύο ἔχων.
οὕτως ἑκαλεῖτο ἡ βοῦμαστος ἀμπελος.
bi-maris, ε, ἀμφιδάσσοις, διθάλασσοις. Α.
ποιητ.
bi-māritus, ι, ἀ, διγαμος. Α. σπαν.
bi-mātris, ε, διμήτωρ, ἐπίθ. τοῦ Αἰονότου.
bi-mātus, ūs, ἀ, (himus) διετηρίς, διε-
τα. bi-membris, ε, δίκομος, διμορφος. Ἐπίθε-
τον ὡς τὰ πολλὰ τῶν Κεντούρων.
bimestris, ε, (bis-mensis) βίμηρος, βιμηνιαίος.
bi-mēter, tra, trum, βιμετρος.
bi-mūtus, α, um, (himus) διετής. Α. σπαν.
himus, α, um, (bis) διετής.
bi-nārtis, α, um, (bini) δύο περιέχων.
bini, αο, ὅ. binus.
bi-noctium, ii, οὐ. δύο νύκτες. Α. σπαν.
bi-nōmīnis, ε, διώνυμος. Ὁδύβιος.
bi-nūbus, i, ἀ, διγαμος. Καταιβί.
binus, α, um, συνήβετερον bini, αο, α,
ἀνά δύο. bina talenta capere, λαμβάνει
ἀνά δύο τάλαντα. Romae quotannis bini
consules creabantur, ἐν Ῥώμῃ ἀνά ἑκα-
στον ἑτος δύο ὄντοσι ἀπαιδευμένοι. Iner-
mes cum binis vestimentis exeunt, ἄ-
πολοι ἐξέρχονται ἑκαστος ἔχων δύο ἐσθίας.
binae litterae, δύο ἐπιστολαί. 2) διετές,
σύνδυο. bini hoves, δύο βόες. bina manu
sive binis manibus, ἑκατέρᾳ τῇ χειρὶ,
ταῖν χειρῶν.
Bion, ōnis, ἀ, βίων. Bx τούτου ἐπίθ. Biō-
nūs, α, um, βιώνιος.
bi-pallium, i, οὐ. (bis pala) διπλή σκαπάνη.
bi-palmis, ε, διπάλαιτος. Α. σπαν.
bipartito, ivi, tum, ito, (bis-partio) δι-
χίζω, διχοτομῶ. bipartitus, διμερής, δι-
χόμοτος.
bipartito, ἐπίθ. διχῶ, διχῇ, esse, διχῶ εἶ-
ναι. It bipartito, διχῶ γίγνεται.
bi-patens, ntis, portae bipatentes, ἀνε-
κασπόμενοι πόλαι. tota bipatentia, δι-
σχοροί οἶκοι. Α. σπαν. παρά Βιργίλιον Αἴν.
2, 330 καὶ 10, 5, ἐνθα ἐρμηνεύει τὸν ἐπὶ
τῇ συνήθειᾳ διπλάται, ὁρμάνοις.

bi-peda, αα, θ. διποδιαία πλίνθος.
bi-pēdalis, ε, διποδιαίος, διπόδης.
bi-pedāneus, α, um, διποδιαίος, διπ-
ῶν. Α. σπανιότερα τῆς ἀνωτέρω.
bi-pennifer, era, trum, πελικοφόρος. Ὁδύβιος.
bipennis, ο, (bis-penna) δύο πτέρυγας
ἔχων, διπτερός. Α. σπαν.
bipennis, ε, (bis-pinna) δίστομος. bipen-
nis, θ. (ὅπον, securis) ὁ πλέκων, ἡ δι-
στομος ἀξίνη.
bi-pensilis, ε, ἑκατέρωθεν κρεμαστός.
bipertio, ταῦτ' ἐπὶ bipartio.
bi-pes, edis, δίπους.
bi-prorus, α, um, διπρόρος. Ὑγίος.
biremis, ε, (bis-remus) δίκομος. biremis
scapha ἢ biremis, ὁ δίκομος. 2) bi-
remis, θ. διήρης, δίκομος ναῦς.
birōtus, α, um, (bis-rotā) δίκυκλος. birola
θ. δίκυκλον ἔρμα.
birus, i, ἀ, καὶ birrum, i, οὐ. εἶδος μαν-
θίου. Α. τούτ' μεταγεν. λατ. Ἀρτεμίδωρος
δ' ἐν Ὀνειροκρ. 2, 3 βίρεον γράφει, ἔρη-
λον ὁποῖον γένει. Δοκεῖ δ' ἡ λέξις (εἰ μὴ
εὐχὴν ἀπὸ τοῦ πύρρου χρώματος παρέρθε-
ται) οὕθ' Ἑλληνικῇ οὕτω Λατινικῇ ἵναί
ἀπλῶς γὰρ ἔρμα τὸ ἴσον λέξαι ἀπὸ τοῦ βί-
ρεομένου οὐκ ἔχουσιν, ὡς οὐδ' ἀπὸ τοῦ βερ-
bis, ἐπίθ. (ἐκ τοῦ dvis) δίς. bis consul,
δίς ὑπάτευκος. bis in die, δίς ἐν ἡμέρᾳ,
δίς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. bis die, δίς τῆς ἡμέρας,
δίς καθ' ἡμέραν. bis quinos dies, δίς πέντε
ἡμέρας. ἡ δὲ τοῦ bis σύνθεσις μετὰ τῶν
ἀπολόσεων ἀριθμητικῶν, εἰσι bis quinquag-
dies, ἰδίᾳ τῶν ποιητῶν ἐστι. bis ad eun-
dem (ὅπον. lapidem) offendo, δίς ταῦτ' ὁ-
μαρτάνω, τῷ αὐτῷ λίθῳ προσπίπτω.
bisacutum, ii, οὐ. διασπίκτιον.
Bisaltia, arum, ἀ, Βισαλτία, Θρακικὴν
ἴθυσιν. Ἡ γῶρα αὐτῶν Bisaltia, αε, καὶ
Bisaltis, idis, θ. Βισαλτίας, Βισαλτίας.
bisellarius, ii, ἀ, ὁ τῆς τιμῆς τοῦ biselli
τοχῶν. Ἐπιγρ.
bisellatus, ūs, ἀ, ἡ τιμὴ τοῦ biselli. Ἐπ' ἑρ-
bisellum, ii, οὐ. (bis-sella) διέδριον τιμῆς
χάριν ἀπονεμόμενον.
bisextilis, ε, olla, χύτρα δύο ἐκτίων
(sextariorum) χωρητικῇ.
bisextilis, ε, annus, διακνεντος-ἐνιαυτός, ἴσος
τῷ ἱετῇ.
bisextus, i, ἀ, (ὅπον. dies) καὶ bisextum,
i, οὐ. ἡ ἡμερομηνία, ἑκακτὴ ἡμέρα, ἡ βί-
σεκτος, τὸ βισεκτον. Ἐκλήθη δὲ οὕτω διὰ
κατὰ τετραετίαν ἐκτελλεῖτο τῇ Φεβρουαρίῳ
μηνὶ ἡμέρα μία, ἡ ἑβλήτο διπλὴ (ἐκτὴ πρὸ
καλῶδων Μαρτίων = 24 Φεβρ. Ὁδύβιος καὶ
bisextus annus, ὁ βισεκτος ἐνιαυτός. hōnōr
δὲ bisextus παρὰ Σκαπίῳ ἡ δωδεκάτης ἀπο-
μνηστεία ἐστὶν τιμὴ τῆς ὑπατάτης.

Disis, c, (his-solis) διασολισ.
 omum, i, sū. (his-sōma) δισώματος τὰς.
 Επειγ.
 m, onis, i. βίσων (αἶθος ἀγρίου βοός).
 isus, a, um, καὶ bissoni, as, a, (his-
 ni) δις ἔξ.
 tones, um, ā. βίστονες, ἴθνος Θρακικόν.
 ionus, a, um, Βιστόνιος, Θρακικός.
 ionia, ae, θ. Βιστονία. Bistōnis, idis, θ.
 στονίς, Θράκη.
 sulcilingua, ae, ā. διγλωσσος, δελίος
 ἄρσος. Πλάτος. ὅς τὸ ἐξ ἑ-
 uisus, a, um, (bis-sulcus) διχότομος,
 γλῶσσος.
 yllibus, a, um, δισύλλατος.
 thynia, ae, θ. Βιθυνία. Bithyni, orum,
 Βιθυνοί. Bithynicus, a, um, Βιθυνικός.
 thynis, idis, θ. Βιθυνίς.
 io, onis, ā. Βίτων.
 lo, ī. belo.
 tumen, ūnis, ō. ἡ ἀσφαλτος.
 tūminālus, a, um, ἀσφαλτώδης.
 tūminēus, a, um, τῆς ἀσφάλτου.
 tūminōsus, a, um, ἀσφαλτώδης.
 ūricus, a, um, Βιτουρικός.
 ūrix, ūgis, ā. ὁ Βιτουρίξ. Bituriges, ā.
 Βιτουρίγες, ἴθνος Γαλλίας.
 vertex, icis, διχόρυπος.
 vira, ae, θ. (bis vir) ἡ δίγλαρος, ἡ αὐ-
 γαγχαμένη.
 vius, a, um, (bis via) δύο ὁδοὶ ἔχων,
 δίפורος. 2) bivium, ō. ἡ ἀγιστή, (ὁδός).
 laeus, a, um, (βλαιοτός) τραυλός. Κύρ. ὁν.
 Βλαίος.
 landae, arum, θ. εἴτε Blanda, ae, ἔν. πό-
 λης Δουκανίας, πλησίον τῆς νῦν κόμης S.
 Blasio, 2) πόλις ἐτέρη τῆς Ταρράκωνη-
 σίας Ἰσπανίας, πλησίον τῆς νῦν κόμης
 Blanes.
 lande, ἐπὶ. κολακευτικῶς, ἀρεσκευτικῶς,
 μαλακῶς, ἡδολόγως.
 blandicōle, ἐπὶ. κολακευτικῶς.
 blandificus, a, um, κολακευτικός, ἡδυ-
 λόγος.
 blandificus, a, um, κολακικός.
 blandifluens, ūis, ὑποκοριζόμενος.
 blandiloquentia, ae, θ. κολακευτικὸς ἡδυ-
 λόγος.
 blandiloquentissus, a, um, ὁ ὑποκοριζόμε-
 νος, ἡδολόγος.
 blandiloquium, i, ō. κολακευτικὸς λόγος.
 blandiloquus, a, um, ἡδολόγος.
 blandimentum, i, ō. ἀρεσκεια, κολάκει-
 μα, ἡδολογία. 2) τέρψις, θίλγητρον. 3)
 ἡδύσμα (ἐπὶ ἀδυσμάτων). 4) περιποίησις,
 ἐμπέλεια, ἡ λέξις ὡς τὰ πολλὰ κατὰ πληθ.
 ἀριθμὸν εὐχρηστος.
 blandior, ius sum, ari, alicui, κολακεύω,

ἀρεσκομαι τινα, ἡδολογῶ τινα, ἀσπάζομαι,
 ὑποκοριζομαι τινα. 2) θίλγω, τέρπω. blan-
 ditus, a, um, ἐπὶ. τερπνός, θελακτικός.
 blanditer, ἐπὶ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ blande.
 blanditia, ae, θ. κολακεία, ἀρεσκεία, ἡδυ-
 λογία. 2) τέρψις.
 blandities, ūis, ὑποπνόνιον ἀντὶ τοῦ blanditia.
 blanditum, ἐπὶ. κολακευτικῶς, τερπνῶς.
 blandus, a, um, ἄριστος, κολακευτικός.
 blandissima littora Bajae, Βαίαι, αἱ τερ-
 πνίσταται ἀκταί. blandus Orpheus, ὁ ἀη-
 λήτωρ Ὀρφεύς. blandus sum alicui, ἀρε-
 σκεύομαι, ὑποκοριζομαι, κολακεύω τινα.
 blasphegmatia, ae, θ. βλαφηγονία, νόσος με-
 λισσῶν.
 blasphemābilis, e, ἄξιος βλασφημίας.
 blasphematio, ionis, θ. βλασφημία.
 blasphemia, ae, θ. βλασφημία.
 blasphemium, i, ō. τὰντὸ τῆς blasphemia.
 blasphemio, avi, atum, aro, βλασφημῶ.
 blasphemus, a, um, βλασφημος.
 blātēgatus, ūs, ā. φλυαρία. Α. τοῦ μεταγ.
 Αστειομοῦ.
 blātēro, avi, atum, aro, (βλαδαρδὲ) ληρῶς
 φλυαρῶ.
 blātēro, ōnis, ā. ληρολόγος, φλύαρος.
 blātio, ire, ληρῶ, φλυαρῶ. Πλάτος.
 blatta, ae, θ. οὐλγη, τίληνη, (ῥ.) 2) πορφύρα.
 blattarius, a, um, μεταפור. ἀφίγγης, ὡς
 ἡ οὐλγη (blatta) ἡ πεύγονα τὸ ρῶς.
 blattaria, ae, θ. ὁ φλόμος, φ.
 blattēa, ae, θ. πορφύρα.
 blattus, a, um, πορφύρεος.
 *blattifer, ēra, erum, πορφύραν φορῶν.
 blēchmon, i, ō. βλήχμον (βοτάνη).
 Blēm̄yae, arum, ā. Βλέμυες, ἴθνος Αἰθιο-
 πίας.
 blēndias, ii, ā. (καὶ blennius) ὁ βλέννος
 καὶ βλέννος, εἶδος θαλασσοῦ ἰχθύος.
 blennus, i, ā. βλέννος, βλεῖ.
 blitius, a, um, (blitum) μωρός, βλιτομήμας.
 blitum, i, ō. βλίτον (εἶδος λαγύρου).
 bōa, ae, θ. εἶδος ὄβρας. 2) τὰ ξανθόμακα.
 bōarius, a, um, (bos) forum boarium, ὁ
 ἐν Ῥώμῃ τῶν βοῶν ἀγορὰ (τὸ βοωνεῖον). 2)
 lappa bōaria, φυτὸν τι ἀγνωστόν.
 *bōatus, ūs, ā. βοή.
 Boechus, i, ā. Βόχος.
 Bōdotria, ae, θ. Βοδερία, εἰσχυσις (εἴτε
 κόλπος) τῆς Βρετανίας.
 Boebe, ūs, θ. Βοίη. lacus Boebis, βοιήτης
 λίμνη. Boebius, a, um, Βοιήτιος.
 Boeotarches, ae, ā. Βοιωτάρχης.
 Boeotia, ae, θ. Βοιωτία. Boeoticus, a, um,
 Βοιωτικός. Boeotis, idis, a. Βοιωτίς, Βοιω-
 τία. Boeotius, a, um, Βοιωτίος. Boeotium,
 a, um, Βοιωτός.
 Boethius, ii, ā. Βοήθιος.

Bogūdes, ἡ Bogud, ūdis, ἄ. Βωδης (Πολύβ.) Βογούδας (Λίον Κόσ.) Βόγος. (Στράβ.)
bōja, ae, ō. (bos) ὁ κλοιός.
Bōji, ōrum, ἄ. Βοτοί, Βοιοί καὶ Βόιοι, ἔθνος Γαλατικόν.

Bohēmum, Bohēmum, Bojohēmum, i, od. Βουλαίμον, τὸ τοῦ Μαρκοβούδου βασίλειον καὶ ἡ χώρα τῶν Γαλατικῶν Βοίων, οἵτινες ἤκουον ἐν τῇ νῦν καλουμένῃ Βοημίᾳ.

Bōla, ae, ō. εἴτε Βολαί, ἄγρον, πλῆθος. ἡ Βάλα, πόλις Ἰταλίας, ἧς οἱ κάτοικοι Βολάνι, Βολανοί.

bolitōn, i, od. βολίτιον.

bōlētā, āris, od. καυδός τι βολιτῶν.

bōlētus, i, ἄ. βολίτης, (εἶδος βρωσκίου ἀμυνίτου).

bōlis, ūdis, ō. βολίς, (μετέωρον φαινόμενον).

bōlites, ae, ἄ. βολίτης, ῥίξ της λυγνίθος.

bōlōs, ἄ. οἱ βολοί, (εἶδος πολυτίμων λίθων).

bōlōdinae, ārum, ἄ. (βόλος, ὠνοσμαι) ἰχθυοποιῶνται, (βολῶνται).

Bōlus, i, ἄ. (βόλος τοῦ ἀστραγάλου ἢ κύβου).

2) βόλος (τοῦ δικτύου).

bōlus, i, ἄ. (βόλος) ὁ ψωμός, τὸ κέρδος.

bombax! βομβάξ!

*bombiator, ōris, ἄ. ὁ βομβῶν (ἡ μέλισσα).

bombito, āre, β ο ρ ε ω.

bombus, i, ἄ. βόμβος.

bombycinus, a, um, βομβυκινός.

bombycinae, arundines, βομβυκίαι καλάμοι.

bombylus, ii, ἄ. ὁ βομβύλιος, ζ.

bombyx, ūcis, ἄ. ὁ βόμβυξ, (τῆς μεταξῆς).

2) ἡ ἐκ βομβυκῶν ἐσθῆς. 3) τὸ βομβυκίον, ὁ μαλλὸς τοῦ βόμβου.

Bōmilcar, āris, ἄ. Βομιλκάς καὶ Βομίλκας, ἔτι δὲ καὶ Βομιλχάρ, ἄρος, παρ' Ἀπικηνῶν.

Bona Dea, ūs, Bonas.

bōnasus, i, ἄ. ὁ βόνασος (εἶδος βοός).

bōnitas, ātis, ō. ἀγαθότης, χρηστότης. λέγεται καὶ ἐπὶ πραγμάτων, ὡς bonit. vini, vocis, κ. τ. λ.

Bōnōnia, ae, ō. Βωνονία, ἡ τανὺν Bologna, ὁ πολίτης Bonōniensis.

bōnum, i, od. ἴδ. bonus.

bōnus, a, um, ἴδ. ἀγαθός. bonum et honestum, ἀγ. ὅν καὶ καλόν. bonum et utile, ἀγαθὸν καὶ ὠφέλιμον. boni atque ignavi, οἷτε ἀγαθοὶ (τὰ πολυμικά) καὶ οἱ φαυλοί. bona, τὰ ἀγαθὰ. bona paterna, τὰ πατρῷα κτήματα. summum bonum est virtus, τὸ μέγιστον ἀγαθὸν ἡ ἐρετὴ ἐστίν.

multa bona parere, πολλὰ ἀγαθὰ κτεσθαι.

res bonae, ἡ εὐπραγία, bono animo esse, θαρσύνειν. bona magnaque para, ἱκανὸν καὶ μέγα μέρος. bona dicta, ἀπαιτεῖται λέγοι.

abs te hoc bona veniū expeto, εἰς μοι ἐξουσίαν ὥς λέγειν αὐτῷ σε τοῦτο. bona venia dūdi, πρόως ἀκούει. ἐπὶ πλῆθος.

ἱκανός, οὐκ ἐλλείγος, οἷον bona para παρ' Ὁρατίῳ καὶ ἀλλοχοῦ. φράσις in bono esse, εἶναι quod divini juris est, id nullus in bonis est, εἷ, τὸ ἱερὸν ἐστίν, τοῦτο ἐν οὐδενὸς κτήτει ἐστίν. in bonis habeo, κέκτημαι. o bone! ὦ ἀγαθὲ! bona verba! quae so, εὐφραμέ! quod bonum faustumque sit, ἀγαθὴ τύχη. bono mihi est, ἴδ. ἀγαθὸν ἐστίν, συμφέρει μοι. alicut bonus sum, εὖνους τινὶ εἰμι. campi ad proellum boni, πεδία καλὰ εἴτε ἐπιτήδεια ἐμπαχύνεσθαι. Σημ. bonus vir σημ. τὸν καλὸν ἀγαθὸν ἄνδρα, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸν εὐπορον, εὐχρημάτων ἄνθρωπον, ὡς καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἀγαθός. Bona Dea, ἡ Ἀγαθὴ Θεός, ἡ ἐλάτρευν οἱ Ῥωμαῖοι.

bōnuscūla, ōrum, od. (ὁποκορ. τοῦ bona) μικρὰ ἀγαθὰ, δηλ. κτήματα.

bōo, boare εἴτε boēre, β ο ω.

bōopes, is, od. βοῶπες (φυτὸν).

Bōotes, ae, ἄ. Βωότης.

bōrea, ae, ἡ βόρεια (λίθος).

bōreālis, e, βορείος.

bōreus, ae, ἄ. βορέας.

bōreus, a, um βορείος.

borsycites, ae, ἄ. λίθος τις ἄγνωστος τῶν τιμῶν.

Bōrysthēnes, is, ἄ. Βορυσθένης, ποταμὸς Σερματίας, ὁ τανὺν Dnjepr. Bōrysthēnius, a, um, Βορυσθένιος.

bōs, bōvis, ἄ. καὶ β ο, ὁ, ἡ β ο υ ς. 2) βοός, εἶδος ἰχθύος.

Bōspōranus, a, ūm, Βοσποράνός, κάτοικος τοῦ Κιμμέριου Βοσπόρου.

Bōspōreus, Bōspōrius, a, um, Βοσπόρειος.

Bōspōrus, i, ἄ. Βόσπορος. Bosporus Cimmerius, ὁ Κιμμέριος Βόσπορος.

Bostar, āris, ἄ. Βώστωρ, ὄρος.

bostrychites, ae, ἄ. βοστρυχίτης, λίθος τις ἄγνωστος τῶν τιμῶν.

bōtānice, es, ὁ βοτανική.

bōtānismus, i, ἄ. βοτανισμός.

bōtollus, i, ἄ. (ὁποκορ. τοῦ botulus) μικρὸς φύσκος εἴτε ἄλλος.

bōthēnus, i, ἄ. βόθηνος (μετέωρον).

bōtr̄yites, ae, ἄ. βοτρυίτης (λίθος τις τῶν τιμῶν ἄγνωστος).

bōtr̄yilis, ūdis, ὁ βοτρυίτης (μέταλλον).

bōtr̄yo, ōnis, ἄ. ὁ βοτρών, βότρυς.

bōtr̄ys, ūos, ὁ βότρυς. Botrus, ἡ βότρυς, πόλις Φρυγίας, τανὺν κώμη Batron.

bōtūlarius, i, ἄ. ἀλλαντοποιός, ἀλλαντοποιός.

bōtūlus, i, ἄ. ὁ φύσκος, ἄλλος.

Bōntānum, i, od. Βοντανόν, πόλις Ἰταλίας.

*bōntēdium, i, od. (bos-apedō) βοκτασίον.

bavile, is, od. (bos) βοσκασίον, βοῦτασμον.

Bovillae, ārum, ὁ αἱ Βοβίλλαι, ἀρχαῖα, ἐπὶ

Ἀντίον πολλύχιον, οὗ οἱ κάτοικοι Bovil-
lenses, Βοβιλλῆναι.
bōvillus, n, um, ἄρχαίως ἀντί τοῦ bubulus.
bovinator, ōris, ἄ. βορυδαποιδός.
bovinor, atus sum, ari, (bos) βορυδῶ.
bōvinus, a, um, βόειος.
bōx, ois, ἄ. βόξ, ἄγρωστος τις ἰχθύς.
brābēum, i, od. βραβείον.
brābēuta, ae, ἄ. βραβευτής.
brābyla, ae, θ. ἄγρωστον φυτόν.
brāca, ae, θ. συνθετός braccae, arum, πληθ.
αἱ ἀναβυρίδες, βράκαι, τὰ βραχία.
brācārius, ii, ἄ. βρακαποιδός. Ἀ. τοῦ μετα-
γενεστὸς Λατινισμοῦ.
bracātus, a, um, ὁ φορὸν ἀναβυρίδας (βρα-
καποιδός). Gallia braciata, ἡ ἐπικείμενα τῶν
Ἀλπεων Γαλλία.
brace, ἡ brance, es, θ. εἶδος Γαλλικοῦ σίτου.
brachialis, e, τοῦ βραχίονος. brachiale, od.
βραχιονιστῆρ, περιβραχιόνιον.
brachiatus, a, um, κλωδὸς ἔχων βραχίονα
ἐκείνου.
brachiolaris, e, τοῦ μυῖνος τοῦ καλουμέ-
νου brachiolum.
brachiolum, i, od. μικρὸς βραχίων. 2) εἰς
τῶν ἐν τῷ μικρῷ τοῦ ἵππου μυῶνων.
brachium, ii, od. βρ α χί ω ν. κυρίως δὲ
λέγεται brachium, τὸ μέρος τοῦ ἀπὸ τοῦ
καρποῦ μέχρι τοῦ πήχεως. εἰς τι τοιαῦτα βρα-
χίονα, εἶδον κλῶν δένδρου, κατασείς δρυος,
σκέλος (τετραγὸν, ὀρθόγων) ἄ. τ. τ. λεγέ-
ται molli brachio, ἑλαφρῶς, ἁμελῶς.
Brachmanae, arum καὶ Brachmani, orum,
ἄ. οἱ Βραχμᾶνες.
brachycatalectum, i, od. τὸ βραχυκατά-
ληκτον.
bractea, ae, θ. πέταλον λεπτὸν μετάλλου.
κατ' ἐξοχήν τὸ χρυσοῦν πέταλον.
bractealis, e, τοῦ πετάλου.
bracteamentum, i, od. λάμπης οἷα ἡ τοῦ
πέταλου τοῦ μεταλλικοῦ.
bracteator, ōris, ἄ. πεταλουργός.
bracteatus, a, um, μετάλλοις κίχρωσμέ-
νός, χρυσοειδής, λαμπρός, καλός.
bractea, ae, θ. μικρὸν πέταλον χρυσοῦ.
branca, f. brace.
branchia, ae, θ. καὶ branchiae, arum,
πληθ. τὰ βράγχια τῶν ἰχθύων.
brassica, ae, θ. κρήνη.
brathy, ōs, od. τὸ βράθυ (φυτόν).
brechna, atis, od. (Ἰνδοὶ καὶ λίγες) νόσος τις
τοῦ πεπρωμένου.
Brenni ἢ ἐξοδότερον Brenni, orum, ἄ.
Βρεννί, ἴθνος τῆς Γαλιεῖας.
Brennus, i, ἄ. Βρέννος.
brachytrypheum, i, od. βρεφοτροφεῖον.
Brenni, orum, ἄ. Βρεννοί, ἴθνος Παννονίας.
Brenni, orum, f. Brenni.

brēntarium, a, um, ἐπίτομος. brēntarium,
ii, od. ἐπίτομος, οὐνοψις.
brēntiatio, ōnis, θ. συγκαπῆ, ἐλάττωσις
brēntator, ōris, ἄ. τὸ τρέφον ἐπιτομήν, (ἐπι-
τομέτης).
brēnticulus, a, um, μικρὸς τις, εὖ μέλα
μικρός, (κροτούλλης). προλ. τὰ Ἑλλήνων
ἄρτια Βραχύλλος, Βραχύλλης.
brēntisquens, atis, βραχυλόγος.
brēntisquentia, ae, θ. βραχυλογία.
brēnio, avi, atum, are, βραχύνω, ἐπιτέμνω.
brēvis, e, (ἐκ τοῦ καὶ χρόνου) ὁ β ρ ὀ ε.
brēvis via, βραχεῖα ὁδός. brēve litus,
βραχεῖα, στενὴ ἀκτὴ. puteus brēvis, βρα-
χὺ, εὖ βαθὺ πηγάς. brevior mons, βραχύ-
τερος, μικρότερος ὄρος. Horatius habitū
corporis brēvis fuit, ὁ Ὁράτιος τὸ σῶμα
(τοῦ σώματος) βραχὺς ἦν. brēvis oratio,
βραχὺς λόγος, σύντομος λόγος. brēve no-
men, βραχὺ, ἐληγουμένον ὄνομα. brēve
caput, στενὴ κεφαλὴ. brēvis mus, μικρὸς
μῦς. brēvis census, βραχεῖα, μικρὰ οὐσία.
brēvis (maris) τὰ βράχια εἶνε βράχια τῆς
θαλάσσης. brēvi respondero, εἰ βραχέ-
ως ἀνταποκρίνομαι.—brēve tempus,
βραχὺς, ὀλίγος χρόνος. brēve aevum, βρα-
χὺς αἶων. brēvis lux, βραχυχρόνιον φῶς.
ὁ βραχὺς βίος. brēvis dominus, βραχυβίος
κύριος. brēvis rosa, τὸ βραχυβίον ῥόδον.
in brēvi (tempore) εἶνε brēvi (tempore)
ἐν μικρῷ, ἐν βραχεί. brēvis, ἄ. (ὑπονο-
liber) ἐπίτομος κατάλογος, βιβλίος.
brēvitas, atis, θ. βραχύτης, βραχυλογί-
α μικρότης.
brēviter, ἐπιβ. βραχίως. dico, βραχίως,
διὰ βραχίον λέγω. brēvius illicero, βρα-
χύτερον διαλέγομαι.
brēviter, ei, ἄ. Βρεβίτης.
brīgantes, um, ἄ. εἶδος ζωφίων ἡμωλε-
όντων τοῖς θηρίοις.
brīgantes, um, ἄ. Βρίγαντες, ἔθνος Βρε-
τανικόν.
Brīgantia, ae, θ. καὶ Brīgantium, ii, od.
Βριγάντιον, πόλις Δεγορσιανῶν, κανὼν Βρί-
αντον. 2) πόλις Γαλιεῖας, κανὼν Brīganz.
brisa, ae, θ. τὰ βρ ὀ τ ε α, στήμυλα.
brisis, idis, θ. Βρισίς.
Britannia, ae, θ. Βρετανία, παρ' Ἀππιανῶ
ἢ Βρεταννίης ὀνομα. Britannus εἶνε Brilan-
tius, a, um, Βρεταννικός. Britannus, ἄ.
Βρεταννός. Brūto, ōnis, ἄ. Βριταννός.
Brillimartia, is, ἄ. Βριζμάρτις.
Brixellum, i, od. Βρίξελλον, πόλις τῆς ἡπ.
τῆς τῶν Ἀλπεων Γαλλίας, τῶν Bresollo.
Brixia, ae, θ. Βριξία, πόλις τῆς ἐπὶ τῇ
τῶν Ἀλπεων Γαλλίας, τῶν Bresola.
broochitas, atis, θ. προσηγὴ τῶν ἀδελφῶν
θυγατέρων, brochus, brocheus, a, um, ἄ.

πορόδους, οὗ οἱ ὀδόντες προέχουσιν εἴτε
εἰλγούσιν.

brochon, i, οὐ. βρόχλιον, (εἶδος ῥητίνης).

Brōmīus, ii, ἄ. βρόμιος, (διδύμοσος).

brōmos, i, ἄ. βρόμος, φ.

brōmosus, a, um, βρωμώδης.

broachus, ταὐτὸ τῷ broccus.

bronte, es, θ. ἡ βροντή (ἄγνωστος λίθος).

Brontes, ae, ἄ. βρόντες.

brūchus, i, ἄ. βρούχος, εἶδος ἀκρίδων.

Bructerus, i, ἄ. ὁ βρούκερος. Bructeri,

βρούκεροι, ἔθνος Γερμανικόν.

Bruges, ταὐτὸ τῷ Phryges.

brūma, ae, θ. (κατὰ Ὀδῶρωνα ἐκ τοῦ bre-

uma ἀντὶ brevissima, ὡς ῥηται. τοῦ bre-

vis, ὅπου. dies, καὶ ἄλλου ἐκ τοῦ βρόχμη,

βρέχω) ἡ βραχυτάτη τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέρα,

χειμερινὴ τροπή, χειμῶν. ποιητικ. τὸ ἔτος.

brumalis, e, τῆς χειμερινῆς τροπῆς. bru-

male signum, ὁ ἀγρόκερας. brumalis fle-

xus, ἡ χειμερινὴ τροπή. 2) χειμερινός.

brumale frigus, τὸ χειμερινὸν ψύχος.

brūmāria, ae, θ. λεοντοπόδιον, φ.

Brundisīnus, a, um, Βρεντεσιανός.

Brundisīnus, a, um, Βρεντεσιανός. Brun-

dusini, ἄ. Βρεντέσιοι, Βρεντεσινοί.

Brundisium, i, οὐ. Βρεντέσιον καὶ Βρεντή-

σιον, πόλις Ἰταλίας, ταυτὸν Brindisi.

bruscum, i, οὐ. τὸ ἀγρικόν τῆς σφινδάνου.

brūtesco, ere, ἐκθριοῦμαι, ἐξαγριοῦμαι.

Α. τοῦ μεταγ. Α.

Brūtiānus, eite Brutīnus, a, um, τοῦ Βρού-

του, Βρουτιανός.

Bruttiānus, a, um, Βρεττιανός. Bruttius,

ii, ἄ. ὁ Βρέττιος. Bruttii, Βρέττιοι, Βρού-

ττιοὶ καὶ Βρούττιοι, ἔθνος Ἰταλίας, καὶ ἡ

χώρα αὐτῶν. Bruttii, a, um, Βρεττιανός.

Bruttius ager, ἡ Βρεττιανή (χώρα), Βρεττία.

brūtus, a, um, ἀργαλός. β. α. ρ. ὤς, β. ρ. ὤ

ὤς, βουκίντος. ἀκίνητος. 2) συνήθως

ἀναβόητος, ἄλογος, ἀμύδης, ἡλίθιος. Ὁν.

κύρ. Βρούτος.

brūta, ae, θ. ἡ βρούτ, ἡ καὶ μυρική (φυτόν).

brūta, i, οὐ. βρούτον, καὶ ὅσα Ἑλληνιστὶ τῷ

ὀνόματι τούτῳ ὀνομαζοῦνται.

brūtopia, ae, θ. βρουπία (φυτόν).

bua, ae, θ. νηπιώδης προσφώνησις τοῦ ποτοῦ,

τὸ παρ' Ἀριστοφάνει, βρῶν.

būbālīnus, a, um, τοῦ βουβάλλου.

būbālīon, ii, οὐ. βουβάλλον (φυτόν).

būbālus, i, ἄ. ὁ βούβαλος, εἶδος ἐλάφου

τῆς Αἰθιοπίας. 2) ὁ οὐρεός, βουβάλος.

būbāsis, idia, e. = te Bubassius sinus, ὁ

Βούβαστος κόλπος. Bubassus, i, οὐ. ἡ Βού-

βασσο, πόλις Κυπρίως.

Būbāstis, is, θ. Βούβαστις, θεία. 2) Βούβα-

στις, πόλις ἐν Αἰγύπτῳ.

būbāle, is, οὐ. καὶ bubilis, is, θ. (ὡς οὐ

caula) ταὐτὸ τῷ bovine.

būbo, ere, βοῖω (ἐπὶ τοῦ βοῖου εἴτε συ-

ρ γὰρ τοῦ βοῖου εἴτε βοῖου). Διδφ. γρ-

bulo. Ἡρβλ. bulio.

būbo, onis, ἄ. ὁ βόας (εἶδος).

Būbōna, ae, θ. ὅσα τις τῶν βοῶν προστάτιν

būbōnium, i, οὐ. βουβόνιον, φ.

būbsēqua, ae, ἄ. (bos-sequor) βοηλάτης

βουκόλος.

būbulator, ari, καὶ būbulito, are, βοη-

λάτῳ, βουκόλῳ. 2) βοῶν, οἷα βουκόλος.

būbulcus, i, ἄ. (bos-bubulus) βουκατός

(ἄροτρος). 2) βουκόλος, ἐστὶ δὲ καὶ κύρ.

ἐν Būbulcus, βουβούλκος.

būbulinus, a, um, βούβινος.

būbulo, avi, atum, are, βούω. būbulat

būbo, βούει ὁ βόας.

būbūlus, a um, (bos) βοικός, βούβινος. bū-

bulum corium, βοεία βόρσα, ἡ βοῖ.

*būcaeda, ae, (bos-caedo) ὁ βοεῖος μᾶ-

στις ὑποτιγόμενος μαστιγίας.

būcardia, ae, θ. βουκαρδία (λίθος).

bucca, ae, θ. γνάθος. implere, inflare buc-

ca, quāz τὰς γνάθους, ἐργάζεσθαι. scri-

bere, quod in buccam venit, γράφειν

τὸ τυχόν, γράφειν ἐπὶ παρίσιν, ὅτι καὶ

ἐπ' ἀκαιρίαν γλῶσσαν εἶθαι. 2) στόμαξ,

κομπαστής, ἀλάλῳ. 3) γνάθων, παρῳικός.

1) bucca panis, ὁ ψωμός.

buccēa, ae, θ. (bucca) ψωμός (ἡ παρ' ἡμῶν

βουκιά).

buccina, is, bucina.

bucco, onis, ἄ. στόμαξ, ἐλαλῶν, κομπαστής.

buccula, ae, θ. γνάθος, παρῳός. 2) παρα-

γνάθς. bucculae, πληθ. κανόνες διὰ τὸ

καταπέλτου.

*bucculentus, a, um, μεγαλόστομος.

būcēphālus, i, ἄ. βουκέφαλος, βουκεφάλος.

būcēras, ātis, οὐ. βούκερας (φυτόν).

būcērius, a, um, ταὐτὸ τῷ bucerus.

būcērus, a, um, βούκερος.

būcētum, i, οὐ. (bos) βούβοτος εἴτε βού-

νομος τόπος. Α. σπαν.

būcīna, ae, θ. βουκίνα (καμπύλη σάλ-

πιγῆ).

būcīnator, ātis, ἄ. βουκανιστής.

būcīno, avi, atum, are, βουκινῶ, βουκινῶ.

būcīnum, i, οὐ. βουκίνημα, βουκανισμός. 2)

εἶδος κορυλλίου.

*būcīnus, i, ἄ. βουκανιστής (ἐπὶ θ. ἀλέκτορος).

būcōlicus, a, um, βουκολικός.

būcōnium, i, οὐ. βουκόνιον (φυτόν).

būcōlla, ae, θ. βοῖδιον, βουβαλίσ.

būcūlus, i, ἄ. βοῖδιον, βοῖβιδιον.

būfo, onis, ἄ. ὁ φούκος, φούκος (ζ').

būgilla, onis, ἄ. βοῖδιον, ἡ καὶ ajuza

caprinae καλομένη.

būglossa, ae, θ. ἡ βούγλωσσα (βούγλη).
 būgonia, ae, θ. βουγονία (ὄνομα συγγραφέως Ἀρχελάου).
 būp̄r̄p̄thum, i, οὐ. βουράπιον (βουρήν).
 bulbaceous, a, um, βολβώδης.
 bulbine, es, θ. βολβίνη (φυτόν).
 bulbosus, a, um, (bulbus) βολβώδης.
 bulbulus, i, ἄ. βολβίον, βολβόριον.
 bulbus, i, ἄ. βολβός.
 būle, es, θ. βουλή (βουλευόμενον σύνδεσος).
 būleuta, ae, ἄ. βουλευτής.
 būlenterium, i, οὐ. βουλευτήριον.
 bulga, ae, θ. (Γαλλιστί) πήρα, βολβόριον, βολβόντιον, (ἔτι καὶ τὸν καθ' ὑποκορ. τύπον bougette, ὁπότεν ἴσως καὶ τὸ ἀγγλ. budget, ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐτησίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων κράτους).
 būlimus, i, ἄ. ὁ βούλιμος.
 bulla, as, θ. πομφόλυξ, φουαλίς. 2) ὁμοφωλὸν κόσμημα θυμῶν καὶ ζωνῶν, ἥλως. 3) παιδικὴ βολβή, περιδέραιον, ᾧ τοὺς παῖδας ἐκτρέφουσιν οἱ Ῥωμαῖοι. *ὅθεν bulla dignus, παιδικερῶδης.
 bullatus, a, um, (bulla) εὐφρατος ὡσεὶ πομφόλυξ. 2) ἥλως εἴτε βούλιαις κεικοσμημένος. 3) περιδεραιὸν κεικοσμημένος.
 bullesco, ere, ταὐτὸ τῷ obullio.
 bullio, ivi, itum, ire, ταὐτὸ τῷ bulla.
 *bullitus, ūs, ἄ. πάφλασμα.
 bullo, avi, atum, are, παρὰζω, βράζω.
 bullula, ae, θ. μικρὰ φουαλίς. 2) μικρὸν περιδέραιον.
 *būmammas, a, um, (bu-mamma) μεγαλοτάφυλος.
 būmastus, i, θ. ἡ βούμαστος (ὄπον. ἄμπλας).
 būmelia, ae, θ. βουμελία, (2).
 būnias, adis, θ. βουνιάς, (2).
 buphthalmos, i, ἄ. βούφαλμος (φυτόν).
 būpleuron, i, οὐ. βούπλευρον (φυτόν).
 būprestis, is, θ. βούπρηστις (εἶδος κανθάρου καὶ φυτοῦ).
 būra, ae, θ. ταὐτὸ τῷ buris.
 Burdigala, ae, θ. τὰ Βουρδίγαλα, πόλις Γαλλίας, τὰν Bordeaux.
 burdo, ōnis, ἄ. ἡμίονος, ὄρευς. (ὁ δὲ ἀφ' ἑνός ἵππου καὶ θηλείας εἶον).
 burdōnarius, i, ἄ. ὁριζόμορος. Παρὰ Βυζαντινοὶ ἐτι δὲ καὶ τὸν βουρδονάριον.
 burdunculus, i, ἄ. ὄνομα φυτοῦ τινος παρὰ Μάκκω τῷ ἱμπεριτικῷ.
 burgus, i, ἄ. (Γερμανιστί) ἐρμα, φρούριον, πύργος ὀχυρός, ἐτι καὶ τὸν Burg.
 Buri, εἴτε Buri, ōrum, ἄ. Βούροι, ἔθνος Γερμανικόν.
 būris, is, ἄ. ἑλκηθρον, ἡ αὐρὰ τοῦ ἄρστρου.
 būrius, ii, ἄ. ἀγνώστον τι γένος.
 butrae, arum, θ. φλουρίαι, λήροι, λυόντιος.

burthūnon, i, οὐ. (βούρθινον) φυτόν τι Ἀπουλίας.
 būstia, is, ἄ. ὁ Βούστρις. 2) θ. ἡ Βούστρις, πόλις Αἰγυπτου.
 bustioctum, i, οὐ. τύμβος, πυρὰ, (ὁ τόπος τῆς καύσεως). Δ. τοῦ μεταγεν. Δστ.
 būstīr̄ip̄us, i, ἄ. (bustum rapio) τυμβωρύχος.
 būstīālis, e, τῆς πυρᾶς, τοῦ τύμβου.
 būstīārius, a, um, τυμβίδιος, ἐπιτύμβιος.
 bustum, i, οὐ. (uro, ἀρχαϊκῶς huro) τύμβος, πυρὰ, καύστρα. (ὁ τόπος τῆς τοῦ νεκροῦ καύσεως). 2) τάφος.
 būteo, ōnis, ἄ. τριδύχης (ἔρκεον). *Ἐτι δὲ καὶ αὐτ. ὄν. Βουτέον.
 būthridium, i, οὐ. Βουθριδίων.
 būthysia, ae, θ. βουθυσία.
 būtio, idis, ἄ. ὁ ἀστερίας ἑρωδίδος.
 būtos, i, θ. ἡ Βούτος, πόλις Αἰγυπτου.
 būtyrum, i, οὐ. βούτυρον.
 buxans, antis, χροῖας πύξου, ὄχρος. Ἀπουλίας.
 buxentum, i, οὐ. ἡ Πυξός, πόλις Λευκαδίας, τὰν Policastro. Buxentinus εἴτε Buxentius, a, um, Πυξούντιος.
 buxētum, i, οὐ. ὁ πυξών. Μαρτινός.
 buxūs, a, um, πύξινος, πυξώδης, πυξοειδής (πυξόχρουν).
 *buxifer, ōra, ōrum, πυξώδης, πυξοφόρος.
 *buxūsus, a, um, πυξοειδής.
 buxum, i, οὐ. καὶ συνηθέστερον buxus, i, θ. ἡ πύξος (τὸ δένδρον καὶ τὸ ξύλον). 2) εἴ τι πεποίηται πύξου, εἶον πινάκιον (πύξινον), αὐλός, κτελες, στρόμβος.
 Pyblis, idis, θ. Βυβλίς.
 Byblus, i, θ. Βόβλος, πόλις Φοινίκης.
 Byllis, εἴτε Bullis idis, θ. Βυλλίς καὶ Βουλλίς, πόλις Ἰλλυρικῆς, ἥς οἱ κάτοικοι Bullidenses καὶ Bullini, Βουλινοὶ καὶ Βουλινεῖς.
 Byrsa, ae, θ. Βύρσα, (ἀκρόπολις Καρχηδόνης).
 byssinus, a, um, ταὐτὸ τῷ byssinus.
 byssinus, a, um, βύσσινος.
 byssus, i, θ. ἡ βύσσα (ῥιχιδάκιον).
 Byzāciūsus, a, um, Βυζακινός.
 Byzacium, i, οὐ. Βυζάκιον, ἡ Βυσοπίτις, Βυζακίς, καὶ Βυζακίτις, χώρα Λιβύης.
 Byzāciūs, a, um, Βυζάκιος, Βυζακινός.
 Byzantium, i, οὐ. Βυζάντιον. Byzantius εἴτε Byzantiscus, a, um, Βυζάντιος, Βυζαντινός. Byzantinus, a, um, Βυζαντινός.

C. δηλοῖ τὸ πρῶτον Cajus εἶπε Gajus, Γάιος. ἀντιπαρακείμενον δὲ γ τὸ θ-λ. Γάιος, ἐν ἐπιγρ. πρὸς ἄλλα συνάμαρτον πέν-
tum, centuria, centurio, colonia, conjux
curavit κτλ. ἐπὶ τῶν ψήφων ἐξήλκυ τὸ
condemno, κατακρίνω. Ἐχρόντο δὲ τῷ c,
οἱ ἀρχαιότεροι καὶ ἀντὶ τοῦ g, γράφοντες
lectio, macistratus κτλ. ἀντὶ legio κτλ.
cāballinus, a, um, ἵππειος.
cāballion, ii, οὗ. κυνέχλωσσα, (τυτὸν).
cāballus, i, ā, καβέλλας, ὁ ἐργάτης καὶ
ἀγροφόρος ἵππος· ἐπὶ δὲ ὁ ἀσκήμων, βλα-
κώδης, δόλθυμος ἵππος.
Cābillonum, i, οὗ, τὸ καβύλλιον, καβέ-
λλιον, ἡ καβέλλανος, καβιλλῶν, πόλις Γα-
λλίας, τῶνδ' Châlons sur Saône.
Cābirus, ā, ὁ κάβειρος. Cābiri, oi, κάβειροι.
Cācābāceus, a, um, (κακκάβεος) ὡς ἐν
κακκίβη.
Cācābātus, a, um, αἰλῆς ὡς κακκίβη.
cācābo, are, κακκαβίζω.
cācābūlus, i, ā, κακκίβιον.
cācābus, i, ā, κακκίβη, λέβης.
cacalla, ae, θ. κακαλία (βοτάνη).
cācāturū, ire, (ἐφεστ. τοῦ caco) χετείω,
χεκτιῶ.
cāchecta, ae, ā, καχέκτης.
cāchecticus, a, um, καχεκτικός.
cāchexia, ae, θ. καχεξία.
cāchinābīlis, e, γελαστικός, καγχαστικός.
Ἀπουλήσιος.
cāchinātiō, iōnis, θ. καγχασμός.
cāchinno, avi, atum, ar, κ α γ χ α ζ ω.
2) καγχάζω (ἐπὶ κυμάτων).
Cāchinno, ōnis, ā, καγχαστής.
cāchinus, i, ā, κ α γ χ α σ μ ε ς i, καγχα-
σμός. 2) γέλασμα κυμάτων, καγχασμός.
cachila, ae, θ. κάχλα, (τυτὸν).
cāchrys, ōs, θ. κάχρυς.
cāco, avi, atum, are, (κακῶ) γίζω.
cācōthes, is, οὗ. τὸ κακώθηες, ἡ κακώθης
πόσις.
cācōphāton, i, οὗ. κακώφατον, κακοφωνία.
cācōzēlia, ae, θ. κακώζηλια.
cācozēlus, i, ā, κακώζηλος.
cactus, i, ā, κίκτος (τυτὸν).
cācūlo, ae, ἀδόλος φραγιάτου, πικροφόρος.
cacūmon, inis, οὗ. (acumen) κορυφή,
ἄκρον, ἄκρα. 2) τίνος λείψος.
cācūmino, avi, atum, are, κορυφῶ, ἀπο-
ξύνω, cacuminalus, ἄποψος.
Cācus, i, ā, Κάκος.
cādāver, ōris, οὗ. (cado) πτώω, νεκρῶν
εἶμι, ὁ νεκρός.

*cādāverina, ae, θ. (ὄπον. caro) θνητά-
μαζον κρέας.
*cādāverōsus, a, um, νεκρώδης.
*cādālis, e, τοῦ κάδου.
cādīvus, a, um, (cado) εὐπρωτός, εὐκατά-
πρωτός. 2) ἐπιληπτικός, πτωματιζόμενος.
Cadmēis, idis, θ. Καδμής.
Cadmēius, a, um, Καδμήιος.
Cadmēus, a, um, Καδμείος.
cadmīa, ae, θ. καδμία (μέταλλου).
Cadmus, i, ā, Κάδμος.
cādo, cecidi, cāsum, ēre, (κατά γ) πίπτω.
fulmen cadit, κεραυνὸς σκῆπτει. cado in
pectus, πίπτω ἐπὶ τὸ στήθος. cado prae-
ceps, κατακρημνίζομαι, καταπίπτω. sol
cadit, δύεται ὁ ἥλιος. in acie pro patria
cado, πίπτω, ἀποθνήσκω ἐν παρατάξει ὑπὲρ
τῆς πατρίδος. cadit hostia ante aras,
τὸ σφάγιον πίπτει, σφαγίζεται πρὸ τῶν
βωμῶν. res cadit sub oculos, τὸ πρᾶγμα
ὕπὸ τοὺς ὀφθαλμούς πίπτει, ὁρατὸν ἐστίν.
in servitum cadunt, εἰς δουλείαν ὑπο-
πίπτουσιν. in potestatem alicujus cado,
πίπτω εἰς ἐξουσίαν τινός. in calumniam,
εἰς λοιδορίαν ἔπιπτο. non cadit in bo-
num virum mentire, τὸ ψεῦδεσθαι οὐ
συμβαίνει (οὐ προσήκει) τῷ ἀγαθῷ ἀνδρὶ,
ἀλλοτρίως ἔχει ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ πρὸς τὸ ψεύ-
δεσθαι. 3) πίπτω, συμβαίνει, ἀποβαίνει. in
alienum tempus cadit adventus tuus,
εἰς ἀλλοτρίον καιρὸν συμβαίνει (πίπτει) ἡ
ἔρις σου. opportune cadit mihi ut,
εὐκαιρῶς συμβαίνει μοι τι (γενέσθαι τι). alio-
ter res cecidi, ac putaveram, ἄλλως
ἀπέβη ἡ ἡγεσίμην. vota cadunt, αἱ εὖ-
χαι καλῶς ἀποβαίνουσιν. vires cadunt, αἱ
δυνάμεις μειοῦνται. venti vis cadit, ἡ δύ-
ναμις τοῦ ἀνέμου μειοῦται, ἀνιστίν. animus
cadit est animo cado, ἀθυμῶ, ἐμπίπτω
εἰς ἀθυμίαν, ταπεινοῦμαι τὸ ἥθρος. causā
cadere εἶπε formulā cadere, ἡττησθαι (ἐν
δικαστηρίῳ). fabula cadit, ἡ κωμωδία ἐκ-
πίπτει. — verba melius in syllabas lon-
giores cadunt, αἱ λέξεις κἀλλιον εἰς μακρο-
τέρας συλλαβὰς πίπτουσι, λήγουσιν. simili-
ter cadentia, τὰ ὁμοειπόμενα.
cadūceātor, ōris, ā, κήρυξ (ὁ περὶ ἀπαν-
θῶν πεμπόμενος). 2) ἱερῶν ιερῶν.
cadūceus, i, ā, καὶ caduceum, i, οὗ. κή-
ρυξ κ. ο. v. (d = r, ὡς ἐν τῷ ar = nd).
cadūceffer, ōris, ā, κηρυκιοφόρος. Ὁβίδιος.
*cadūcifer, ἐπὶ r. (πτωσίμως, πτωτικῶς).
cadūceus, a, um, (cado) πτώσιμος, πίπτων,
πρώτος. 2) εὐπρωτός, εὐκατάπρωτός. homo,
ὁ πτωματικός, ἐπιληπτικός. morbus, πτω-
ματικός, ἐπιληψία. 3) εὐφρότης, ἀσπασί-
ματάτος. 4) caduchum, εἶς caduca bona,

κλήρονομία, ἡ δ' αἰτίας τινὰς πρὸς ἄλλον
τινὰ μεταπίπτει.

Cadurei, orum, ἄ. Καδοῦρκοι καὶ Καδοῦρ-
κοί, ἔθνος Γαλλίας.

Cadus, i, ἄ. κάδος (οἴνου μέτρον κ. τ. τ.)
cadŷtas, ae, ἄ. καδῶτας (φουδόν).

*caecātor, ōris, ἄ. ὁ τυφλὸν ἔχει συγκρῦ-
πτων (ὀπίσθων πηγῆς).

caecias, ae, ἄ. κακίας (ἐντρος).

*caecigānus, a, um, τυφλογενής.

caecilia, ae, θ. τυφλὴν, εἶδος σαύρας. 2)
φουδόν τι, εἶδος θρίδακος.

Caecilianus, a, um, Καικιλιανός.

Caecilius, a, um, Καικίλιος. Caecilius,
ἄ. ὁ Καικίλιος. Caecilia, θ. ἡ Καικίλια.

Caecina, ae, ἄ. Καικίνας.

caecitas, ātis, θ. τυφλότης.

caeco, avi, atum, are, τυφλῶ, ἐκτυφλῶ.
2) ἀμυρῶ.

Caecūbum, i, ud, Καίκουβον, τόπος τῆς Λατί-
νης. Caecubus, a, um, τὸ Καίκουβον. Caecū-
būm, ud, (ὕπν. vinum) ὁ Καίκουβος εἶνος.

caecus, a, um, τυφλός, ἀλόος, caecus iter
monstrat, ὁ τυφλὸς εἰπὶν ἡγεμὼν τῆς ὁδοῦ.

caecum corpus, τὰ τυφλὰ τοῦ σώματος,
τὰ ἐπιθετὰ μεταφορικῶς τυφλός, ἄλογος,
παράφορος. 2) τυφλός, ἀρνήσις, σκοτεινός,
ἀδόλος, ἀβίβαιος, μάταιος. ὁ τυφλὸς εὐ-
ρεται ἀπαθὲς. ὁ ὑπερβ. αἰσθάνεται.

caecūto, ire (caecus) σποδαίπω, τυφλώτω.

caedes, is, θ. (caedo) κόπῃ. (ἐὺλων, τρι-
χῶν). 2) φόνος, σφαγή. caedem facio, σφα-
γὴν ποιεῖμαι. 3) ὁ φόνος, ὁ φονευτής.

4) ὁ φόνος, τὸ αἷμα τοῦ φόνου. Παρὰ τοῖς
μεταγενεστέροις ἀνέκτα, μαστιγώταις.

caedo, cecidi, caesum, are, (ἐκ τοῦ cado,
ὡς τὸ Γερμαν. fallen ἐκ τοῦ fallen) κό-
πτω. arborem, εἰνδρον. lapidem, πέτραν

libon. faenum, κόπτω, πέτραν χέρον. ali-
quem virgis caedo, παῖω, πλήττω τινὰ
ἐξ ὀπίσθων. januam caedo, κόπτω, κρούω τὴν

ὄραν. 2) κόπτω, κατακόπτω, φονεύω.
hostes caedem, κατακτείνω, φονεύω ἐχ-
θρούς. hostiam, κόπτω, σφαγίζω ἱερῶν.

3) αἰσχρολόγως caedere mulierem, φλάν,
σποδεῖν γυναῖκα. 4) caedere sermones,
κόπτω ῥήματα, καλῶ. — caesum, ud, τὸ
κόμμα, ἐν τῇ τριπλῇ.

caedūus, a, um, (caedo) κοπτός. silva
caedua, ὄλη, ἡ κόπτεται καὶ πάλιν ἀνα-
βλαστάνει, ἡ ὃν ἐνιστὶ κόπτειν, κόψιμος.

caelāmen, īnis, ud, τόρευμα, ἄ. σπαν.

caelātor, ōris, ἄ. τορευτής.

caelātūra, ae, θ. τορεία. 2) τόρευμα.

caelebs, libis, ἀγαμος (ἡθεος ἢ χῆρος),
ἀξευκτος. caelebs vita, ὁ ἀγαμος βίος.

caelebs plantanus, ἡ ἀξευκτος πλάντος,
φουδέστιν. ἢ ὁ παραπύρκιν ἀμπέλος.

caeles, caelestis, id. coeles, coelestis.

caelibalis basila, δοράτιον, οὗ τῇ αἰχμῇ
τὴν τῶν γαμευμένων κόμην διεκρίνον.

caelibatus, ūs, ἄ. ἀγαμία.

caelo, avi, atum, are, τορεύω. caelatus,
τορευτός.

caelum, i, ud, ὁ τόρος, τὸ τορευτικόν ὄρ-
γανον, γλυφετόν.

caelum, i, ἄ. id. coelum.

caelus, i, ἄ. id. coelus.

caementarius, ii, ἄ. λιθοτόμος, λιθοδόμος.

caementum, i, ud, (caedo) λατόμημα, ἀκα-
τέργαστος λίθος, ὁ ἐκ τῆς λιθοτομίας. 2)

caementa marmorea, ἡ λατόμη τῆς μαρ-
μάρου, τὰ μαρμαρίνα στήλια. Εὐρεται ὁ
πλῆθ. καὶ θηλ. caementiae, atum.

Caeneus, ūi, ἄ. Καινεύς.

Caenina, ae, θ. Καίνην, ἀρχαῖον τῆς Λατί-
νης πόλισμα, οὗ οἱ κάτοικοι Caeninenses,

ium καὶ Caenini, orum, Καινινῆται.

Caenis, ἡ Καίνις, ἡ κατὰ τὸν μῦθον εἰς ἄν-
δρα τὸν Καίνιν μεταμορφώθη.

caepa, ae, θ. καὶ cepa, is, ud, (πλῆθ. μῶ-
νον caepae) κρέμμυον.

caeparia, ae, θ. υἷος τις τῶν αἰδέων.

*caeparius, ii, ἄ. (caepa) κρομμυοπώλης.

caepina, ae, θ. ὁ κρομμυών.

caepulla, ae, θ. ὁ κρομμυών.

Caere, ud, (ἕλις) ἡ Καίρις, Καίρη καὶ τὸ
Καίρη, πόλις Τυρρήνιος. Caerus, ūis, id.

Etis καὶ Caeretanus, a, um, Καιρετανός.

Caerites, ἄ. οἱ Καιρετανοί.

caerētūm, ii, ud, χαϊρέφυλλον, φ.

Caeros, id. Caero.

caerimonia, ae, θ. ἀγίασις, ἱεροπρέπεια.

2) εὐνῆσις πλῆθ. ἡ ὀρησκία, τὰ περὶ τοῦ
Θεοῦ, τὰ νομιζόμενα.

*caerimōnalis, ae, τῆς ὀρησκίας, λατρείας.

caerimōntōsus, a, um, ὀρησκευτικός.

Caerites, id. Caere.

*caerulans, ntis, κυανόχρους.

*caerulatus, a, um, κυανόχρους.

caeruleus, a, um, (caeruleus, caeruleus) κυ-
ανός, κυανέος. caerulea, orum, τὰ κυανὰ
κύματα. caeruleus deus, ὁ κυανόγαλκτος.

caerulea nox, ἡ κυανέα, μέλαινα νύξ. cae-
rulea mors, ὁ κυανέος, μαλινός θάνατος.

caerulea arbor Palladis, ἡ κυανόξανθος,
ὀπυμέλαινα ἑλαια.

caerulus, a, um, ταῦτὲ τῷ caerulatus.

caesa, ae, θ. (caedo) ἡ κατεσφάγη τῆς μα-
χαίας. Βιγέτιος.

caesāpon, i, ud, εἶδος ἡθελας (φουδόν).

Caesar, āris, a. Καίσαρ, κατ' ἐξοχὴν ὁ
Γάιος Ιουλιός. 2) ἐπωνύμιον τῶν αὐτοκρα-
τόρων, Καίσαρ, βασιλεὺς.

Caesaraugusta, ae, θ. Καίσαραυγούστης,
πόλις Ισπανίας, τῆς Saragossae.

Caesārea, αε, θ. Καισάρεια, (ὄνομα πόλεων πολλῶν).
 Caesāreus, α, um, Καισάρειος.
 Caesārianus, α, um, Καισαριανός.
 caesāriatus, α, um, (caesaries) κομῆτης, κομῶν (κομῶν). terra est caesariata, ἡ γῆ κομῆ γλοῦται.
 Caesāriensis, is, α. Καισαρείος.
 caesāries, εἰ, θ. κόμη, σπανίως δὲ καὶ αἱ τριχες τοῦ γενείου.
 Caesāritus, α, um, ταῦτ' τῷ Caesarianus.
 Caesārio, ὄνις, α. Καισαρίων.
 Caesēna, αε, θ. Καισῆνα, πόλις τῆς ἐν-
 τος τοῦ Πάδου Κελτικής, τανὺν Cesena.
 Caesia Silva, ὄνομα τῆς Γερμανίας.
 *caesiō, α, um, κομίζω, ἢ κρουστός.
 caesim, ἐπίρ. (caedo) μετὰ κοπῆς. 2) ἐκ
 καταφορῆς. caesim percutere aliquem, κό-
 πω τινά μαχαίρᾳ. gladius magis cae-
 sim, quam punctum laedit, τῆς μαχαί-
 ρας ἡ κατάφορᾳ μᾶλλον τοῦ κεντήματος
 λογύει. 3) ἐν τῇ ῥητορικῇ κομμητικῶς.
 caesio, ἰόνις, θ. κοπή. Α. σπαν.
 caesitas, αἰς, θ. (caesius) γλαυκότης.
 caesitius, ἰδ. caesicius.
 caesius, α, um, γλαυκός, χαροπός. caesia
 Minerva, ἡ γλαυκώπις, χαροπὴ Ἀθηνᾶ.
 caesius leo, χαροπὸς λέων, ὁ ἔχων χα-
 ροπὰ δμαστα.
 Caeso, ὄνις, α. Καίτων.
 Caesōnius, ἰ, α. Καισώνιος.
 caesor, ὄνις, α. Ignorum, ξυλοκόπος.
 caespes, ἴσις, α. (caesus) ἡ χορτοπλίνθος,
 γλοῦσσαν πλίνθος. 2) γλοῦζον ἔδαφος, γλῶσ.
 caespitiō, α, um, ἐκ χορτοπλίνθων.
 *caespitiosus, α, um, γλοῦστος, εὐχλοος, ἡμ. γρ.
 caestillius, ἰ, α. τούτῳ, σπεῖρα, ἢ αἱ ὑδρο-
 φοροῦσαι ἐπὶ κεφαλῆς ἑσπερον. Bullot. d.
 Inst. archeol. 1848, p. 119.
 caestus, ὤς, α. (caedo) ἡμᾶς πυγμαχῶν.
 caesūra, αε, θ. κοπή, τομή, (ἄλλως τε καὶ
 ἡ ἐν τῇ μετρικῇ).
 *caesurātum, ἐπίρ. κομμητικῶς.
 caesus, α, um, ἰδ. caedo.
 *caesus, ὤς, α. κοπή.
 caetērus, α, um, ἰδ. ceterus.
 caetra, ἰδ. cetra.
 Caens, α, um, ἰδ. Caus, Coa.
 Caesus, ἰ, ἰδ. Coeus.
 Caicus, ἰ, α. Καίκος, ποταμὸς Μυσίας.
 Cāja, αε, θ. Κάια.
 Cajanus, α, um, Γαϊανός.
 Cājēta, αε, θ. Καϊάτα, Καϊήτη, πόλις Λα-
 τίου ἡ τανὺν Cāja.
 Cājō, αἰ, αtum, αre, ἀρχαϊκῶς ραπίζω.
 Cājus, ἰ, α. Γάιος.
 cālā, αε, θ. (κάλον) ζύλον.

Cālāber, bra, brum, Καλάβριος. Calab'ri-
 α. Καλαβρία.
 Cālābris, αε, θ. Καλαβρία.
 Cālābricus, α, um, Καλαβρικός, Καλαβρι-
 οῦ.
 Cālābrix, ἰσις, θ. ἄγνωστον εἶδος ῥέματος.
 Cālacta, αε, θ. Κάλη Ἀκτῆ, καὶ Κάλακτα
 πόλις Σικελίας. ὁ πολῖτης Calactinus, κα-
 λακτίτης καὶ Καλακτίνος.
 Cālāgūris, ἰς, θ. ἡ Καλαγούρις, πόλις
 Ἰσπανίας ἐπὶ κέναν τοῦ Ἰθέρως ποταμοῦ.
 τανὺν Calahorra. *Eccē δὲ καὶ ἑτέρα ἐπὶ
 τῷ ποταμῷ, τανὺν Loharra. Οἱ πό-
 λῖται Calaguritanī.
 Cālās, ἰς, α. Κάλαις.
 Cālāmāria, theca, θ. καλαμάρια.
 Cālāmētum, ἰ, α. ἔρπον ἀμύλλον κλῆμα.
 Cālāmīnae, insulae, ἡσοῖ τινες πλωδοί-
 τῆς Λυδίας, τὰ καλῶμενα νησίαι.
 Cālāmīntha, αε, θ. καλαμῖνθ (βοτάνη).
 Cālāmīs, ἰδ. α. Κάλαις.
 Cālāmīster, tri, α. εἴτε calamistrum, ἰ.
 α. καλαμῖς (ὄργανον, ᾧ ἐκάλουν καὶ
 ἐβοαστρυχῶν τὴν κόμη). μεταφορικῶς ὁ
 καλλωπισμὸς τοῦ λόγου.
 Cālāmīstralis, α, um, βοαστρυχιστής, βιβο-
 ρωχμῆτος.
 Cālāmītus, αἰς, θ. φθορά, fructum, φθορά
 καρπῶν, ἀκαρπία. 2) συμφορὰ, ἀτυχία.
 Cālāmītum capio, γίγνηται
 μοι συμφορὰ. ἰα calamitate sum, ἐν
 συμφορᾷ εἶμι. calamitatem apud Leuctra,
 ἡ ἐν Λευκταῖς συμφορὰ. calamitatem in-
 fero alicui, ἐπιτίθω τινὶ συμφορὰν.
 Cālāmītus, αε, α. ὁ καλαμῖτης (βοτάνη).
 *Cālāmītose, ἐπίρ. ἀθλῶς, δυστυχῶς.
 Cālāmītōsus, α, um, βλαβερώτατος, ἐλ-
 θῆρις, calamitosus tempestas, καρποφθό-
 ρος χαμῶν. bellum calamitosum, πολυ-
 φθόρος πόλεμος. 2) πολυφόρος, θλίσις,
 ταλαιπωρία.
 Cālāmōchnus, ἰ, α. ὁ καλαμόχωνος ἡ καλ-
 ᾶδρα, θ.
 Cālāmūs, ἰ, α. καλῆμος ὅτε κοινὸς καὶ ὁ ἐκ
 Συρίας καὶ Ἀραβίας ἀρωματικὸς. 2) εἴτε
 πεποικῆται ἐκ καλᾶμου, ὅσον γραφικὸς κά-
 λμος, ἀλευτικὴ καλαμῖς, τόξωμα, κ.τ.τ.
 3) καλᾶμη, καυλός. 4) ἐμβολὰς (ἐνδύου).
 Calantica, ἰδ. Calautica.
 Calāris, ἰδ. Carnis.
 Cālāthiana, viola, ἄγνωστον εἶδος ἴου.
 Cālāthiscus, ἰ, α. καλαθίσκος.
 Cālāthus, ἰ, α. κάλαθος. 2) κάλαθος, καλα-
 θοειδὲς ἄγγεον, κλίβανος. 3) κάλυξ ἑνθους.
 Cālātia, αε, θ. Καλατία, πόλις Καμπανίας,
 τανὺν Guajazzo. Ὁ κάτοικος Calatinus.
 *Cālātio, ἰόνις, θ. (calo, are) κλῆσις.
 Cālātior, ὄνις, α. κλῆσις, ἀσπρετής (τῶν
 ἱερῶν μάλιστα).

Cālātius, α, um, ἰδ. calo, are.

Calāurea καὶ -ia, αε, θ. Καλαύρεια, Καλαυ-
 ρία, νῆσος, ὁ τανὺν Πόρος.
 Cālautica, αε, θ. καλῶμενον (γυναικῶν κα-
 λῶμα τῆς κεφαλῆς).
 Calāutium, ἰ, α. σπῆιον ἀντὶ τοῦ αἵμα-
 τος, ἡ πέτρα.
 Calca, αἰς, α. (calc) μῶψ, κέντρον
 (περινοστήριον). calcari concitare, stimu-
 lare equum, τῷ μῶψι ἐκπύσω, κεντῶ
 τὸν ἵππον. μεταφορικῶς gloria calcari
 habet ἡ δόξα κέντρον ἔχει, παράρμῃ, κεν-
 τρῶν εἰς ἐμῶν. addere calcaria equis
 currenti, ἐκτρέφει τὸν τρέχοντα. 2) τὸ
 πληκτρον τοῦ ἀλεκτροῦ.
 calcarium, α, um, τῆς πετάνης, τῆς κοπίας,
 π. γ. calcaria fornax, ἡ τῆς πετάνης κά-
 μινος. calcarium, α, ὁ τῆς κοπίας κάυσις.
 *calcarientis, ἰς, α. ταῦτ' τῷ calcarium.
 calcata, αε, θ. (ἐκτίσις λέξις) ἡ χάλις, τὴ
 χάλικωμα. Auct. Boll. Hisp. 16.
 calcatō, ὄνις, α. πατητής, ληνοδότης.
 calcatōrium, ἰ, α. πατητήριον, ληνός.
 *calcatrix, ἰσις, θ. ἡ πατούσα, καταφο-
 ροῦσα τι.
 *calcatūra, αε, θ. πατηματός.
 calcatūs, ὤς, α. ταῦτ' τῷ ἀντιτῶν. Α. σπαν.
 calceamen, ἰσις, α. ὑπόδημα. Α. σπαν.
 calceamentum, ἰ, α. ὑπόδημα.
 calcearium, ἰ, α. ὅσον argentiū, ἀρ-
 γύριον πρὸς ἀντικεῖν ὑποδημάτων.
 calceator, ὄνις, α. ὑποδηματοπλάτης. *Eccē.
 calceatus, ὤς, α. ὑπόδητος, ὑπόδημα.
 calceo, αἰ, αtum, are, (calceus) ὑπόδημα.
 *no calceo, ἴτε calceor, ὑποδέχομαι. cal-
 ceatus, ὑποδεχόμενος.
 *calceolarius, ἰ, α. ὑποδηματοπλάτης.
 calceolus, ἰ, α. ὑπόδηματιον.
 calceus εἴτε calcium, ἰ, α. (calc) ὑπόδημα,
 (ὁ κλῆσις, καλῆσις). virilis et mullebris
 calceus, τὸ ἀνδρῆον καὶ τὸ γυναικῶν
 ὑπόδημα. induere calceum, ὑποδέχαι τὸ
 ὑπόδημα.
 Calchas, αἰς, α. Κάλχας.
 Calchedon, ταῦτ' τῷ Chalcedon.
 calcearium, ταῦτ' τῷ calcearium.
 calceifraga, αε, θ. σκαλοπένδριον (βοτάνη).
 ἀνόμενος οὗτος ἐκ τοῦ colx καὶ frango,
 ἄτε τὸν λίθον τὸν ἐν τῇ κότῃ θραύουσα.
 calcio, ταῦτ' τῷ calceo.
 *calcitratūs, ὤς, α. λακτιστός.
 calcitro, αἰ, αtum, are, λακτίζω. παροι-
 μιτικῶς calcitrare contra stimulum, πρὸς
 κέντρον λακτίζειν.
 calcitro, ὄνις, α. λακτιστής.
 calcitrosus, α, um, λακτιστικός.
 calcio, αἰ, αtum, are, παρῶ. uyam, σπ-
 9449. vlam, παρῶ. σπῆιον ὄνις, μεταφο-

ρικῶς παρῶ, ὁρῶν τινά, καταφορῶν τινος.
 *calcularius, α, um, (calculus) λογιστικός.
 calculatio, ἰόνις, θ. λογισμός (ἀριθμητικός).
 2) λήσας, νόσος.
 calculator, ὄνις, α. διψηφιστής, λογιστής.
 calculatōrius, α, um, τοῦ λογιστοῦ, ψηφιστοῦ.
 *calculensis, α, οὗτος ἐκ τῶν ψήφων τῆς
 θαλάσσης παρανομιῶν γίνος παραφθορά.
 *calculo, ὄνις, α. ψηφιστής ψήφον.
 calculo, αἰ, αtum, are, ψηφίζω, ψήφους
 λογίζομαι, λογίζομαι. Α. τοῦ μεταγεν. λα-
 τινισμοῦ.
 calculosus, α, um, πολυψήφιος, ψήφον εἶτα
 λιθαρίων μετῶς, ψηφισθῶς. 2) λιθῶν.
 calculus, ἰ, α. (calc) ψήφος, κόχλας, κόχ-
 λης. 2) ψήφος, πεντάς, ἡ ἐκπέπυον. 3) ψή-
 φος, ἡ ἀλογίζοντος, λογιστικὴ ψήφος. ὅσον
 καὶ ὁ ἀριθμῆς λογισμός. 4) ψήφος, ἡ ἐψή-
 φοφόρος. 5) λιθασίς (νόσος), λιθάριον.
 calda, ἰδ. calidus.
 caldarius, α, um, θερμαντικός, θερμαντή-
 ριος. caldarium non, τὸ δὲ θερμότητος μα-
 λασσόμενον μέταλλον. caldarium, α. θερ-
 μαντήριον (ὄνον. ἄγγεον). 2) θερμαντήριον
 σίκεμα, θερμαντὸς λουτροῦ, θερμολοσιῶν.
 Caldus, ἰδ. Biberius.
 calidior, ὄνις, α. θερμῶς, θερμότητος.
 calidus, α, um, ταῦτ' τῷ calidus.
 Calēdonia, αε, θ. Καληδονία, μέρος τῆς
 νυν Σκωτίας. Calēdonius, α, um, Κα-
 λῆδνιος.
 calēfactio, εἰς, actum, ὄνις, (calen-facio)
 θερμαίνω. μεταφορικῶς θερμαίνω, ἐκπύζω
 τινά. 2) ἄγγον τινά, ἀθροισμὸν παρέχω τινί.
 calēfactio, ἰόνις, θ. θερμάνω.
 calēfactio, αἰ, αtum, are, (θαμιατ. τοῦ
 calefactio) θερμαίνω.
 calefactōrius, α, um, θερμαντικός.
 calefactus, ὤς, α. θερμαντός.
 calēfio, factus, sum, fieri, θερμαινόμενος.
 Calēndae, εἴτα Kalendae, arum, θ. (calo,
 are) αἱ καλᾶνδαι, ἡ νομηνία, εἴτε ἡ πρώτη
 ἡμέρα ἐκάστου Ῥωμαικοῦ μηνός, εἴτε ἐν αὐ-
 τῇ τὸ πάλαι οἱ Ῥωμαῖοι συνεκαλεῖσθαι καὶ
 ὑπὸ ποτικῶς τὸ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ
 μηνός ἐκτελεσκόντο. παροιμιαιτικῶς ad Ca-
 lendas Graeciae, εἰς Ἑλληνικὰς καλᾶν-
 δας, τουτέστιν ἐκτελεσκόντο. (αὐτὸ γὰρ τοῦτος
 αἱ καλᾶνδαι, παρ' Ἑλλήσιν οὐκ ἐνομιζόντο).
 Calēdāris, θ, τῶν καλᾶνδῶν.
 Calēdārius, ἰ, α. βιβλῖον εἴτε ἀπαρχὴ
 ἀριθμημάτων ἡ τέκνον, εἴτε ἐν ταῖς καλᾶν-
 δαις ἐκτελεσκόντο αἱ τόκοι. Μετωνυμ.
 ἡ δὲ τινος οὐδία. 2) ἀμερόλογον, μηνό-
 λογον, καλᾶνδριον (παρὰ τοῖς μεταγενε-
 στέροις).
 Calēnum, ἰ, α. εἴτε Calennum, θ. πληθὺς κα-
 λῆς, Κάλης, πόλις Καμπανίας, τανὺν Calvi-

Calēnus, a, um, Καληνός, λ. χ. οἶνος. Caleni, ἄ. Καληνοί.

calēo, ūi, (ītum) ēre, (ἀλέα) θερμός εἰμι. terra sole calet, ἡ γῆ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαίνεται. febre caleo, πυρετῷ θερμαίνομαι, πυρέτω. 2) θερμαίνομαι, φλεγμάνω, καίνομαι πάθει τινί. desiderio caleo, πόθῳ θερμαίνομαι. amore, ἔρωτι αἰδομαι. calere femina, καίνομαι γυναῖκας. caleo ad aliquid, studio alicujus rei, θερμός εἰμι πρὸς τι. 3) res calet, πρῆμα τι ἐπιτηδεύεται ἐπιμελῶς. judicia calenti, μετὰ σπουδῆς ἐπιμελῶνται τῶν δικαστηρίων. 4) θερμός, ἐτι θερμός, πρόσφατός εἰμι. Τοῦ παθητικοῦ τὸ γ'. πρόσωπον calētur, καύμα θάλλει, καύσων ἐστί.

Calēs, ium, θ. ταυτό τῷ Calenum.

calēscō, ūi, ēre, (ἐναρκτ. τοῦ caleo) θερμαίνομαι, καίνομαι.

calēscō, ūi, ēre, calefacio.

caliculus, i, ἄ. καλίκιον, μικρὸν ποτήριον.

calidarius, ūi, calidarius.

*calido, ἐπὶ θερμῶς.

calidus, a, um, (caleo) θερμός. calida lavacra, οὐ, θερμὰ λουτρά. calida, θ. (ὑπον. aqua) θερμὸν ὕδωρ. calidum, οὐ. τὸ θερμόν, οἶνος θερμῷ ὕδατι κερασθεῖς. 2) μεταφορικῶς θερμός, θερμουργός, ἐμπάθος.

calidendum, i, οὐ. (ἀλλυτὸν) γυναικὸς τις κόσμος τῆς κεφαλῆς, φανάκη, προκόμιον.

caliga, ae, θ. (calx, calcens) στρατιωτικὸν ὑπόδημα, μετωπυμικῶς, ἡ στρατεία.

caligaris, e, τοῦ στρατιωτικοῦ ὑποδήματος, π. χ. clavus, ἥλος.

caligarius, a, um, ταυτό τῷ caligaris. 2) caligarius, ἄ. ὑποδηματοῦργός.

*caligatio, ionis, θ. (caligo, inis) σκότωσις, ἀμαύρωσις.

caligatus, a, um, ὑποδεξιμένος τὸ στρατιωτικὸν ὑπόδημα. caligatus, ἄ. ὁ ἰδιώτης στρατιώτης.

*caliginus, a, um, ἀχλυνώδης.

caliginosus, a, um, ἀχλυνώδης, γνοφώδης, ἱσοφώδης. Βαθμοὶ συγχρίσεως ἀχρηστοί.

caligo, inis, θ. (halo ?) ἀχλὺς, γνόφος, ζόφος, ὄφρη. 2) μεταφορικῶς ἀχλὺς, λύπη, θλίψις. 3) ἀμβλωπία, ἀμαύρωσις τῶν ὀφθαλμῶν.

caligo, avi, atum, are, οὐδεν. ἀχλύνω, γνοφώω, ἱσοφώω εἰμι, ἱσοφῶμαι. 2) ἀμβλωπῶ. 3) μεταβαίνω ἀχλύνω, γνοφῶ, ἀμαυρῶ τι.

caligula, ae, θ. (ὑποκορ. τοῦ caliga) στρατιωτικὸν ὑπόδημα, θεν Caligula, ἄ. Καλιγύλας, ἐπωνυμίου Γαίου Καίσαρος.

calix, ūis, θ. κ ὄλις, ποτήριον. 2) ἐψητῆριον ἀγγεῖον. 3) στήλην μικρὰς ἐν τοῖς ὕδραγωγείοις.

Callacra, Callacrus, ūi, Galaccia π. λ.

callānus, a, um, καλάνος.

callis, ūis, θ. ὁ καλῆς (λίθος).

callārias, ae, ἄ. ὁ καλλάριας (λύθος).

*callenter, ἐπὶ πανουργῶς, ἐμπειρῶς.

calleo, ēre, (callum) ἔγω τύλω, τυτλῶμαι.

animus callet, ἡ ψυχὴ ἐτυλώθη, κατ' ἐρετ. 2) calleo ad aliquid, τετλῶμαι πρὸς τι, ἐμπειρῶς ἔγω πρὸς τι. calleo in re, ἐμπειρῶς εἰμι τίνος, εἰτε περὶ τι. 3) calleo aliquid, καὶ μετ' ἀπαρεμῆς ἐπίσταμαι τι, ἐμπειρῶς τίνος εἰμι. callens, ἐμπειρῶς.

callistophārus, a, um, καλλιθέφαρος.

callistia, ae, θ. ἀγνοῖα βοτάνη.

Callistatidas, ae, ἄ. Καλλιστατίδας.

Callicula, ae, θ. ὅρος Καμπάνιας.

callido, ἐπὶ ἐπιστημονῶς, ἐμπειρῶς, τεχνικῶς, πανουργῶς.

calliditas, atis, θ. πανουργία, τὸ πολύτροπον, καρδαλιότης. 2) ἐμπειρία, πολυμπειρία, μακρὰ τριβή.

*callidulus, a, um, (ὑποκορ.) πανουργικώτερος.

callidus, a, um, (calleo) μετὰ γενικῆς ἡ ἀπαρεμῆτος πολυμπειρος, ἐμπειρος ἐπιστήμων. 2) πολύτροπος, πανουργός, καρδαλιότης.

calligonon, i, οὐ. καλλίγονον (φυτόν).

Callimachus, i, ἄ. Καλλίμαχος.

callison, i, οὐ. ἀλλισον (φυτόν).

Callistore, es, θ. Καλλιστόρη.

callistretalon, i, οὐ. καλλιστέταλον (φυτόν).

Calliphon, ontis, ἄ. Καλλίφων.

Callirhōe, es, θ. Καλλιρρόη.

callis, is, ἄ. (επαν. θ.) ἡ τρίβος (ἡ αἰδοτριβὴς ἀτραπός) ἡ ἀτραπὸς, ὁ οὐδὸς.

*callisco, ēre, (ἐναρκτ. τοῦ calleo) τυλῶμαι, σκληροῦμαι.

Callisthenes, is, ἄ. Καλλισθένης.

Callisto, ūis, θ. Καλλιστώ.

callistruthia, ae, θ. (ὑπον. ficus) καλλι-στρούθια ὄσκα.

callithrix, trichos, θ. ἡ καλλιθρίξ (φυτόν).

2) εἶδος πῖθηκος.

callitrichon, i, θ. καλλιτρίχον εἶτε πολ-τρίχον.

callistitas, atis, θ. τύλωσις, σκληρότης.

callistus, a, um, τυλῶδης. 2) σκληρότης.

callum, i, οὐ. ὁ τύλος. 2) ὁ, τε ὁλοκλήρως, οἶον σκληρόν, παχὺ δερμα ζῶων τινῶν, σκληρόν λεπὸς σταφυλῶν, μήλων, σκληρῶ γῆς ἐπιφάνεια. 3) μεταφορικῶς ἀμβλύτης, ἀνασθηρία.

callus, i, ἄ. ἐντὶ τοῦ callum.

calo, avi, atum, are, ἀρχεινῶς καλῶ.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

calo, onis, ἄ. (καλα) ἐπροσφῶς, σκυσοφ-φῶς, στρατιωτικῶς ἀπρετής. 2) ἀπρετής, ὁρεός. 3) θερμότης ψυχῆς, διόσυρον πάθος, ἐμπάθεια.

caloratus, a, um, ἐμπρός, διάπυρος, Α. απαν.
calorificus, a, um, (calor-facio) θερμαντικός.
Calpe, es, θ. Κάλπη, τῶν Ἑσπερίων ὀρέων
ἢ ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ, τανὺν Gibraltar. Επίθετα
Calpitanus, καὶ Calpitanus, a, um.
Calpurnius, a, um, Καλπούρσιος. Calpur-
nium, εἰ. ὁ Καλπούρσιος, Καλπούρσιος.
calva, ae, θ. ἀγυιαστόν, γυτόν.
caltha, ae, θ. χρυσάνθεμον.
calthula, ae, θ. (caltha) χρυσανθαῖος ἐσθής.
calumnia, ae, θ. (calumnior) συκοφαντία,
ψευδοκατηγορία, ἡ κακοπράγμων τοῦ δι-
καίου ἐξήγησις. 2) κακοπραγματεία, δια-
βολή, παρεξήγησις, σοφισμός. 3) ἀδμοניה,
ἡ ἐκ σοφισμοῦ προσομιλία.
calumniator, oris, εἰ. συκοφάντης, κακο-
πράγμων, διέβολος. calumniator sui, ὁ
σοφιστεύων ἑαυτὸν, εἴτε τὴν ἑαυτοῦ εἰρήνην.
calumnatrix, icis, θ. συκοφάντρια.
calumator, atus um, ar, (ἐκ τοῦ ἀρχαί-
ου calvère = carpere, ἡ τοῦ calvumi-
nor = calvor) aliquem, συκοφαντῶ τινα
aliquid, παρεξηγοῦμαι τι. 2) διαβάλλω
tamen, κατασοφιστῶ τινος. 3) calumnior
εἴτε calumnior me, εἰς ἀδμοניהν ἐμβέ-
λω ἑαυτὸν, λίαν περιεργός εἰμι.
calumnyōso, epī, συκοφαντικῶς, συκοφαν-
τῶδῃ.
calumnyōsus, a, um, συκοφαντικῶς, συκο-
φαντικός.
calumpnia, εἴτε γράφῃ τοῦ calumnia, ὡς
ἐρρηται καὶ sompnus ἀντὶ somnus.
calva, id. calvus.
calvaria, ae, θ. καὶ calvarium, οὐ. κρανίον.
Calvarium, ii, οὐ. Τόπος κρανίου.
Calvēna, ae, πλεονάζον ἑπώνυμον, ὁ Μαθαρῶς.
calvō, ere, φαλακρός εἰμι, μαθαρὸς εἰμι,
μαθῶ.
calvesco, ere, φαλακροῦμαι, μαθαρὸς γίνομαι.
calvitio, ius, θ. σπένδον ἀντὶ τοῦ calvitium.
calvitium, ii, οὐ. μαθαρότης, φαλακρότης.
2) ψιλότης (τόπου).
calvo, ere, εἴτε calvor, i, ἀρχαίως: ἐξ-
πατῶ, διαβάλλω. calvor, παθητικῶς: ἐξ-
πατῶμαι.
calvus, a, um, μαθαρὸς, φαλακρός. calva,
ae, θ. φαλακρά, ψιλὸν κρανίον. Κόρ. ἐν Κάλ-
βοι, ὡς τὰ Ἑλλ. Φαλακρός καὶ Βίλακρος.
calx, icis, θ. σπανίως εἰ. (ἴσως κατὰ με-
τέωρον καὶ προσθηκὴν στοιχείων ἐκ τοῦ
λ δ ξ) πτέρνα, pugnus et calcibus, πῶς καὶ
λαξ. cadere calcibus, λακτίζω. adversus
stimulum calces (ὑπὸν. jactare), πρὸς
κίτρον λακτίζω. ἴδα καὶ τὴν ἑξῆς.
calx, icis, θ. (ὀλίγον εἰ) ὁ πατέρας, ὁ ψῆρος.
2) ἡ χ δ λ ε ξ, τίτανος. calx viva, ἡ ἄσβε-
στος. calx macerata εἴτε exstincta εἴτε
ἄπλω: calx, ἡ κόπρη. 3) τὸ τέρμα τοῦ ἵπ-

ποδρόμου (ἐκ κεκοινωμένου τοῦ ἀρχαίου).
μεταφορικῶς: πᾶν τέρμα, τέλος. ο carce-
ribus emissus ad calicem pervenit, ἐκ τῆς
βαλίδος ἀφελὲς ἐπὶ τὸ τέρμα διέρχεται
ad carceres a calice rivo, ἐπὶ τὴν βαλ-
ίδα ἀπὸ τοῦ τέρματος, τοῦτέστιν ἐπὶ τὴν
ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ τέλους ἐνταλλοῦται.
calyculus, i, εἰ. καλύνιον ἄνθος.
Calycodon, onis, θ. ἡ Καλυδών. Calycodoni-
cus, a, um, Καλυδώνιος. Calycodonis, idis,
θ. Καλυδωνίς. Calycodonius, a, um, Καλυ-
δώνιος.
Calypso, us καὶ ois, θ. Καλυψό.
calyx, yois, θ. ἡ κάλυξ ἄνθους, καρπῶ,
ὡς καὶ τ. τ.
camācum, i, οὐ. εἶδος κινναμώμου.
Camalodūnum καὶ Camaldūnum καὶ Ca-
mulodūnum, i, οὐ. Καμουλόδουνον, πόλις
Βρετανίας, τανὺν Maldon πρὸς τῇ Col-
chester.
cāmāra, id. camera.
Cāmārina, ae, θ. Καμάρινα, πόλις Σικε-
λίας, τανὺν Camarina.
cāmārus, is, cammarus.
cambio, (psi), are, (κάμπω) ἀμειβομαι,
ἀνταλλάττω. Α. απαν. καὶ τοῦ μεταγῆ-
λατιν. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
cambitas, atis, θ. ἀντικαταλλαγή.
Cambodūnum, i, οὐ. Καμπόδουνον, πόλις
Ψεῖδας, τανὺν Comptea.
Cambūni, montes, παρὰ Αἰθίαν 42, 54 καὶ
44, 2, βρῆ μεταξὺ Ἀδάμωνος καὶ Ὀλύμπου,
τὰ τὴν Θεσσαλίαν ἀπὸ τῆς Μακεδονίας χω-
ρίζοντα.
cāmēlinus, a, um, καμήλειος.
cāmēlinus, ii, εἰ. καμήλοκύμος.
cāmella, ae, θ. εἶδος ποτηρίου, ἡ κόλιε.
cāmēlopadalis, is, θ. καμήλοπάδιος.
cāmēlopadium, i, οὐ. καμήλοπάδιος (γυτόν).
cāmēlus, i, εἰ. καὶ θ. εἰ. ἡ καμήλος.
Cāmēna, ae, θ. (camno, camena, easmena).
Μοῦσα, μετωνομ. ἡ ποιήτρια. Camenalis, ej
τῶν Μουσῶν.
cāmēra εἴτε camāra, ae, θ. καμάρ. 2)
καμάρ, πλοῖον κευκρωτόν.
cāmērianus cucurbitus, κολοκύθα ἀνελε-
σόμενα: ἀντίκεινται ταῖς χαμμήλοις,
plebeis.
cāmērātio, ionis, θ. καμάρωσις.
Cāmēria, ae, θ. Καμάρια, πόλις τῆς Αἰγί-
νης. Cāmērianus, a, um, Καμάριος, τῆς
Καμάριας.
Cāmērinum, i, οὐ. τὸ Καμάρινον, ἡ Κα-
μάρη, πόλις τῆς Ὀμβρίας.
Cāmōro, avi, atum, are, καμάρω.
Cāmēra, rtis, Καμάρτιος. Camertes, οὐ
Καμάρτης, Καμάρτιος. Camartinus, a, um,
τὸ τὸ τῇ Cāmēra, Καμάρτιος. Βεροῖος

cāmillus, i, ā. (Κάμιλλος ὁ) κάμωλος. (Ἰβν. Διον. Ἀλικαρν. Ἀρχ. Ρώμ. 2, 22). νεανίας. ὁ ὑπηρετῶν τοῖς ἱερεῦσιν ἀμφιβαλὴς παῖς.
 camilla, ae, ō. ἡ ὑπηρετοῦσα τοῖς ἱερεῦσι νεότης. Κύρ. ὅν. θ. Κάμιλλα. 2) Camillus, i, ā. Κάμιλλος.
 cāmīno, avi, atum, are, κατασκευάζω εἰς εἶδος καμίνου. Δ. σπαν. Πλίνιος.
 cāmīnus, i, ā. ἡ κάμινος.
 cāmīnāron, i, ō. κάμναρον τὸ καὶ ἀκόντιον (φυτόν).
 cāmīnarus, i, ā. κάμναρος, εἶδος καμίνου.
 Camoena, τὰ τὸ τῷ Camena.
 camprāgus, i, ā. ὑπόδημα τῶν ἐν ἀξιώμασι στρατιωτῶν.
 Campānia, ae, ō. Καμπανία.
 Campānicus, a, um, Καμπανικός. Campānus, a, um, (παρὰ Πλάτωνα ἑπᾶς κατ' ὄνομαστικὴν Campus) Καμπανός. Campani, oi Καμπανοί.
 campō, es, eīte campa, ae, ō. κάμπη, ζ. 2) καμπή. campas dicere, ἀποκρίμπτω τῷ λόγῳ, προσαίξομαι.
 campester, stris, stre, (campus) πεδινός, πεδινός, locus campester, πεδινός, ἐπίπεδος τόπος. barbari campestris, πεδινῶσι βάρβαροι, οἱ ἐν πεδίῳ οἰκοντες. campester hostis, πεδινός, ὁ ἐν πεδίῳ ἀγωνιζόμενος ἐχθρὸς. campestris, ium, ō. τὴ πεδινά, τὸ πεδινόν. 3) τοῦ Ἀρείου πεδίου. campestris exercitatio, ἡ ἐν τῷ Ἀρείῳ πεδίῳ γυμνασία. gratia campestris, ἡ ἐν τῷ Ἀρείῳ πεδίῳ τουφεκία ἐν ταῖς ἀκκλησίαις τοῦ δήμου χάρις. campestre, is, ō. περίγραμμα ἀθλητῶν.
 campestris, ium, ā. δεῖ τοῦ πολέμου. Ἐπιγρ.
 *campestrati, orum, ā. οἱ περιζωσμένοι ἀθληταί.
 campidoctor, ōris, ā. ἐπλοδοξοκαλός.
 campigōni, orum, ā. τὰ τὸ τῷ antesignani.
 campso, are, κάμπτω. Ἐννιος.
 campus, i, ā. (ἄγρος, κήπος) πεδίοι. planus campus, ἐμαλὸν πεδίων. campus opulentus, εὐδαίμων πεδίων. in campum descendere, καταβαίνειν εἰς τὸ πεδίων. 2) τὸ ἐπίπεδον, π. γ. τῆς θαλάσσης, πόντος κττ. 3) Campus Martius, εἴτε κατ' ἐξοχὴν Campus, τὸ ἐν Ρώμῃ Ἀρείον πεδίων, τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀρείου πεδίων, ὅπου ἐγίνοντο αἱ τοῦ δήμου ἀκκλησίαι, οἱ ἀγῶνες, αἱ γυμνάσεις κ. τ. λ. ὅθεν campus, τὸ σταδίων σποῦδης τινός, ἡ ἐνεργεία.
 campus, i, ā. κάμπος (θαλάσσιον τέρας).
 campum, i, ō. εἶδος ζώου.
 cāmpur, a, um, καμπύρα, ὡς ἡ λ. Δ. σπαν.
 campus, i, ā. καμπή.
 cāmpur, ae, ō. κάμπος, καμπή. Δ. τοῦ μεταγεν. λατοῦ.

cāpābūis, ae, ō. διοικητευτικός ἀπόδός.
 Cāpāce, es, ō. Κανάκη.
 cānālicus, a, um, διὰ σωλήνων ὀρυττόμαχος.
 cānāliclārius, i, ā. ὁ ποιῶν σωλήνας. Ἐπιγρ.
 cānālicūla, ae, ō. (ὀπκορ.) σωληνάριον σωληνίσκος.
 cānāliculātus, a, um, σωληνοειδής.
 cānāliculus, i, ā. σωληνίσκος, σωληνίσκος.
 *cānālicensis, e, i, τὰ τὸ τῷ canalicus.
 cānālis, is, ā. καὶ θ. (canina) σωλήν. duo aquam per canales, ἕνα ὕδωρ διὰ σωλήνων. 2) ὀχετός, διώρυξ.
 cānārius, a, um, (canis) κύνιος. Canaria, ae, ō. μία τῶν Μπαρίων νήσων.
 cānātis, i, ā. (canis) κυνίσκος.
 cāncāmum, i, ō. κήρυκαμον, (εἶδος μύρου).
 cancellārius, i, ā. θυρωρὸς (ὁ ἐπὶ τῇ κιγκλίδι). 2) ἀρχιγραμματεὺς, λογιθέτης. Δ. τοῦ μεταγεν. Λατινισμοῦ.
 cancellātis, i, ā. ὁμοία κιγκλίδι, διευκρινισμός.
 cancellatio, ōnis, ō. ἀποδοσία.
 cancelli, orum, ā. (ὀπκορ.) τοῦ ἀρχήστου (cancer) ἡ κ. ι. γ. κ. λ. i. c, ὁ θυρωρικός. extra cancellos egredi, τοὺς θυρωρικούς (τὰ θύρα) ὑπερβῆναι.
 cancellō, avi, atum, are, ποιῶ ὁμοίαν κιγκλίδι. δικτυῶ. cancellatus, a, um, κιγκλίδι, δικτυῶς, δικτυώδης. 2) διαγερῶς, διαλείρω τὸ γεγραμμένον, χιτῶν.
 cancellus, i, ā. σπῆλαιον ἀντὶ τοῦ cancelli.
 cancer, cri, (σπαν. ōria) ἄ. κ. α. ρ. κ. i. v. o. c. 2) ὁ καρκίνος (τὸ ζῷον). ὅθεν τὰ πρὸς μεσημβρίαν, ὁ καυσός. 3) ὁ καρκίνος (νόσος).
 *cancērālicus, a, um, καρκινώδης.
 cāncēro, avi, are, καρκινώμαι.
 cāncērōma, ātis, ō. καρκίνωμα.
 Candēvin, ae, ō. Κανδουίν, ἡλικιωτὴς χώρα.
 candēficio, ōci, actum, ere, (candēo-facio) λευκαίνω. 2) πυρακτῶ.
 candēfio, factus sum, fieri, πυρακτοῦμαι, πυροποιῶμαι.
 candēla, ae, ō. (candēo) ὁ κηρός, κηρίον, λύχνος (κήρυον καὶ σταδίων).
 candēlabrum, i, ō. (candēla) ὁ λυχνόμοχος, λυχνάριον, κηροπήγιον.
 *candēntia, ae, ō. λευκότης, τὸ λευκαυγές.
 candēō, ōi, ere, (ἐκ τοῦ canno, ὡς ardeo ἐκ τοῦ areo) λευκαυγίζω, λευκοφάης, λευκαυγής, λευκός εἰμι, μαρμαίρω. candens, λευκαυγής, λευκός. 2) πυροποιῶμαι, καίνομαι.
 candens, dictus sum, ita candēo, ὀργῇ αἰθόμαι.
 candesco, ōi, ere, (ἐνεργ. τοῦ candēo) λευκαίνωμαι, λευκαυγίζωμαι. 2) πυροποιῶμαι.
 candellum, i, ō. ἑλλειπτικὸν μετὸν ἀγρῶς.

candico, are, λευκαίνω, ὑπολευκαίνομαι, λευκαίνομαι.

candidarius, plstor, ἀρτοποιὸς ἀρτου λευκοῦ. Ἑκπ.γρ.

*candidatarius, a, um, τοῦ λευκοφάρου.

candidatus, a, um, (candidus) λευκοφάρος, λευκέρμων. Κατ' ἐξοχὴν ἐκαλοῦντο candidati οἱ μεταπορεύμενοι ἀρχὴν. τότε γὰρ ἀνεδύοντο τὴν λαμπρὰν τήβεννον. candidatus consulatus, ὁ παραγγέλλων ὑπατεύειν. (ὑποφήγιος ὑπατείας). 2) μηροτάων, ζητών, ἡλθόν τι. Καρικῶς candidatus crucis, ὁ θεὸν οὐ σταυρῷ προσπαγισμένος. candido, ἐπὶ. λευκῶς. 2) ἀπλῶς, ἀδόλως, ἀρελῶς.

*candidule, ἐπὶ. λίαν ἀρελῶς.

candidulus, a, um, λαμπρός.

candidus, a, um, (candeo) λευκός, λευκαυγής, λαμπρός. marmor candidum, λευκὴ λίθος. toga candida, λαμπρὰ τήβεννα (toga alba, λευκὴ τήβεννα). candidus calculus, λευκὴ ψήφος. candidus ἀντὶ τοῦ candidatus, λευκοφάρος. candidus et palcher, λαμπρὸς καὶ εὐεξής. candida brachia, λευκοί, λαμπροὶ βραχίονες. 2) τροπικῶς λευκός, φαίδριος, εὐτυχής. candida omina, λευκοί, εὖτοιοι σημεῖα. 3) ἐπὶ λέγου λευκός, σαφής, ἀπλοῦς, εὐλακρινής, ἀδόλος. Θύω καὶ candidus iudex, καὶ amicum candidum.

+candifico, avi, atum, are, (candeo-facio) λευκαίνο.

*candificus, a, um, λευκοποιός.

candor, oris, ὁ. (candeo) λευκότης, λαμπρότης, λευκὴ λάμψις, εὐγῆ, μαρμαίριος λευκότης, λαμπρὸν κέλλος. 2) λαμπρότης λόγῳ. ἐνίοτε δι' ἀπλότητος, σαφήνειας. 3) ἀπλότης ψυχῆς, εὐλακρινεία, καθαρότης. 4) candor aestivus, καθεὼν θέρειος. candosoccus, i, ὁ. Γαλλιστὶ μόνεχμα ἀρκέλου, καταβολός. Δστ. mergus.

canens, ntis, ἰδ. caneo καὶ cano.

caneo hi, ἔρ. πολὺς εἰμι. canens, πολὺς (οὐ μόνον ἐπὶ τριχῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἄλλων πραγμάτων).

cānēphōra, ae, εἴτε cānēphōros, i, θ. ἡ κανηφόρος.

cānes, id. canis, σὴν. 2.

cānesco, ēre, (cano) ποικιλλομαι.

cania, ae, θ. εἶδος κνίδος ἀγρία.

canicae, arum, θ. πίτυρα.

cānicūla, ae, θ. κυνίδιον, κυνίσκος, κυνίσκη. 2) κανιστρον, ὁ Σείριος. 3) εἶδος φώκος. 4) κύναι, ὁ χείριςτος τῶν ἀσπραγγάλων βόλος. cāniculāris, ae, τοῦ κυνός. diēs caniculares, αἱ κυνέες ἡμέραι. sol canicularis, ὁ ἐπὶ κυνὶ ἥλιος, ὁ σείριος ἥλιος.

Cānīdia, ae, θ. Κανιδία. Canilius, i, ὁ. Κανίλιος.

cāniflo, avi, atum, are, (canus-facio) πολὺν ποίω.

+cāniformis, e, κυνόμορφος, κυνοειδέστατος. Caninēfas, atis, ὁ. πληθ. Caninēfates, tōnes βαταυλάς.

Cānīnānus, a, um, Κανινανός.

Cānīnius, ii, ὁ. Κανίνιος.

cānīnus, a, um, κύνικος. caninum lae, κύνιον γάλα. canina verba, κυνῶναις λόγοι, λοιδορήματα. caninae nuptiae, κυνικοί γάμοι, ἀναιδής συνουσία. Παρὰ τοῖς Ἑκκλ. canini philosophi, οἱ Κανικοί.

cānis, is, ὁ. καὶ ὁ. ὁ καὶ ἡ κόων. cano causam, εὐλόγητον τὴν κόαν (ἐπιγραφή τῶν θυρῶν). 2) κόων, ἀναιδής ἄνθρωπος. canos alicujus, εἰ πρότερον, παρδοίτοί τινος. 3) εἰ κόων (τὸ ἄστρον). 4) ὁ κόων, θαλάσσιον ζῷον. 5) ὁ κόων, ὁ χείριςτος τῶν ἀσπραγγάλων βόλος. 6) εἶδος πέδης, (παρὰ ἡ λαύω, Casin. 2, 6, 37, ἐνθα ἡ γροφὴ ἀμφελάς).

cānistellum, i, οὐ. μικρὸν κανιστρον.

cānister, stri, ὁ. ταῦτ' τῷ canistrum.

cānistrum, i, οὐ. κανόν, κ α ν ι σ τ ρ ο ν.

cānistia, ae, ταῦτ' τῷ canistia.

cānistes, ei, θ. (canus) πολιότης, μέλιστα

ἡ τῶν τριχῶν, πολὺν κόμη.

cānitudo, inis, θ. πολιότης. Α. σπαν.

canna, ae, θ. (κάννα) ὁ κέλλος. 2) εὐριγής (αὐλητική). 3) εἶδος πλοισαρίου. 4) canna gutturis, ὁ βράγχος.

cannābinnus, a, um, καννάβινος.

cannābis, is, θ. καὶ cannābum, i, οὐ. ἡ κάνναβις.

Cannae, arum, θ. ἡ Κάννα καὶ πληθ. Κάνναι, κόμη Ἀπουλίας, τανὼν Cannae, pugna Cannensis, ἡ ἐν Κάνναις μάχη.

cannētum, i, οὐ. (canna) ὁ καλαμῶν.

canpūs, a, um, καλῆμιος.

cannūla, ae, θ. (ὑποκορ.) καλαμίσκος, καλῆμιον. 2) can. palmosus, τὸ βράγγια.

cāno, cecini, cantum, ere, ἔδω, μέλω.

canere vocē, ἔδω. canere fidibus, ψάλλειν. canere tibia, εἰλεῖν. cithara, κίθαριζέιν. tubae canunt, οἱ σάλπιγγες φθέγγονται, ἡχοῦνται. pallum canit, ὁ ἀλκτωρ ἔδει. morula canit, ὁ κόσσυρος κελαεῖ. 2) aliquid, ἔδω τι. cano carmen, ἔδω ἔρμαι. cano versus, ἔδω ποιῶ ἐτιγῶς. 3) aliquid, ἔδω τι. cano carmen, ἔδω ἔρμαι. 4) cano bellicum, (classicum εἴτε signum) κηρύττω τὸ πολέμικον. tubicen canit, ὁ σάλπιγγας κηρύττει. signum canit, εἴτε signa canunt, σφραγίσματα, ὁ σάλπιγγας φθέγγεται. canit reversui, σφραγίσματα, ὁ σάλπιγγας φθέγγεται, ὑποχωρεῖται.

canon, ὄνις, ἄ. κανὼν, ὁποῦραμος. 2) κανὼν ὑπεράλειος. 3) ὁρὸς τις ἐπὶ αὐτοκρατέρων. 4) κανὼν, κατάλογος ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων. 5) κανὼν, θεωρεῖς ἐκκλησιαστικῶν.

canonicarius, ii, ἄ. ὁ τὸν κανόνα, τὸν ἐτήσιον ὁρὸν εἰσπράττων.

canonicus, ἄ. um, κανονικός, τακτικός.

canonica ratio, κανονική θεωρία, λ. χ. τῆς μουσικῆς κττ. 2) τοῦ κανόνος, τοῦ ἐτησίου ὁρῶν. 3) Παρὰ τοῖς Ἑκκλ. ὁ ἐν τῷ κανόνι, καταλόγῳ τεταγμένος κληρικός.

canopus, ἑτε Cānopus, a, um, Κανώβιος. Cānopicus, a, um, Κανωβικός. Cānopitae, arum, ἄ. Κανωβίται. Cānopitānus, a, um, Κανωβικός. Canopitānium ostium, τὸ Κανωβικὸν στόμα τοῦ Νεῖλου. Cānopus, (os) i, ἄ. Κανώβος, πόλις Αἰγύπτου. 2) Κανώπος (ἄστρον).

cānor, ōris, ἄ. (cano) μέλος, μελωδία, μολπή, ἑμμελής ἦχος. Α. ὡς τὰ πολλὰ ποιητικῇ.

cānoro, ἑπὶ. ἑμμελῶς.

cānorus, a, um, (canor) ᾠδικός. 2) εὐμελῶς, ἑμμελής, ἁρμονικός, εὐφρόγος.

Cantābrī, bra, brum, Κανταβρικός. Cantābrī, ae, ὁ. Κανταβρία. Cantābricus, a, um, Κανταβρικός.

cantābrum, i, ὁ. εἰς πιτύρων. 2) σπυρματὰ τις πομπικὴ ἐπὶ αὐτοκρατέρων.

cantābundus, a, um, ἄβων. Α. σπαν.

cantāmen, ōis, ὁ. ἄσμα. Α. σπαν.

cantālio, ōnis, ὁ. ᾠδῇ. 2) ἑπὶ ᾠδῇ, μαγικὸν ἄσμα.

cantātor, ōris, ἄ. αἰδός, fidibus, κιθαριδός.

cantātrix, ōis, ὁ. ἡ ἄδουσα, ᾠδίστῃ. 2) ἡ ἑπὶ ᾠδῇ (μαγικῇ).

cānterīatus, a, um, χαρκαθεῖς. "Idē canterius, σπμ. 3.

cānterius, a, um, ἱππος.

cānterīulus, i, ἄ. μικρός ζυγός, ζυγατὰ κάμακας.

cānterius καὶ canthērius, ii, ἄ. (κανθήλιος?) ποτὶς ἑτε ἐκτομίας ἱππος. 2) στρωτὴρ (ὄροφης). 3) ζυγός, ζυγατὰ κάμακας (πρὸς ἀνάδελφον ἀμπελίων).

Canthāra, ae, ὁ. Κανθάρρα, ὅν. γυναικὸς παρὰ Τερεντίω.

canthārias, ad, ἄ. (ὁ κανθαρίας λίθος).

canthāris, ōdis, ὁ. κανθαρίε.

canthārites, vinum, καθαρότης οἶνος.

Canthārilus, i, ἄ. κανθαρίον, (εἶδος ποτηρίου).

canthārus, i, ἄ. κανθαρός (εἶδος μεγάλου ποτηρίου). 2) κανθαρός (ἰχθύς). 3) σπλὴν ὑπεράλειος μετὰ πάματος. 4) κανθαρός (εἰμειὼν μέλαν τῆς γλώσσης τοῦ Ἀπίδος).

canthērius, ταῦτ τῷ canterius.

canthus, i, ἄ. κανθός, (ἡ αἰὼν ἑστέρη τοῦ τροχοῦ).

cantilicūm, i, ὁ. ἄσματιον. 2) ἑπὶ ᾠδῇ, μικρὰ ἑπὶ ᾠδῇ.

canticum, i, ὁ. (cano) μονωδία (τῆς Ρωμαϊκῆς κομφιδίας), ᾠδῇ, ἄσμα.

*canticus, a, um, ᾠδικός.

cantilēna, ae, ὁ. (cantillo) ἄσμα (τὸ λαν τετραμμένον μέλισσα). cantilenam eandem ennis, ἀλ τὸ αὐτὸ ἄσμα ἔδει.

cantilenosus, a, um, ᾠδικός, ποιητικός. Σιδώνιος.

cantillo, avi, atum, are, (cano) ὑπόψω, τερετίζω. Ἀπουλῆος. "Εἰσι δὲ τὸ ἔμμε τὸν ὑποκοριστικῶν, eia καὶ τὰ vacillo, sorbillo κτλ.

cantio, ōnis, ὁ. ᾠδῇ, ἄσμα, μελπή. 2) ἑπὶ ᾠδῇ, μαγικὸν ἄσμα.

cantito, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ canito) θαμὰ ἔδω.

Cantium, ii, ὁ. Κίντιον, ἀρωματῆριον καὶ χώρα Βρετανίας, ταῦν Kent.

cantuncula, ae, ὁ. μελίστριον.

canto, avi, atum, are, (cano) ἔδω. (ἐπὶ φωνῆς μέλισσα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ὄργανων).

cantare et psallere, ἔδειν καὶ ψάλλειν. fidibus canto, ψάλλω. tibiis, αἰδῶ. gallos cantat, ὁ ἀλκτωρ ἔδει. Lucina cantat, ἡ βοῦκὴν φθέγγεται. 2) aliquid, ἔδω.

pois. carnina, ἔδω, pois ᾠδῇ. 3) aliquid, ἔδω, μελπω, ὅν. τινεα. 4) ἔδω ἐν θεάτρῳ, ὑποκρίναται. 5) ὁρῶν, κελᾶδῳ.

6) νοθευτικῶς ὑπομνήσκω. 7) ἑπὶ ᾠδῇ τινί, μαγικῶς τινί.

cantor, ōris, ἄ. (cano) αἰδός, μελωδός, μουσουργός. cantor alieus, ὁ μνητής τινος. 2) μελωδός, χορευτὴς τραγῳδίας.

cantrix, ōis, ὁ. ἡ αἰδός, μουσουργός.

*cantulus, i, ἄ. ἄσματιον.

canturio, ire, (cano) ἔδω, κελᾶδῳ. Α. σπαν.

cantus, ūs, ἄ. (cano) ᾠδῇ, μέλος, μολπή, μελωδία. cantus tibiae, αἰολοδία, citharae, κιθαριδία. tubarum, φθέγγος σαλπύγγων. galli, φωνὴ ἀλκτωρός. 2) χρῆσμιος. 3) ἑπὶ ᾠδῇ, μαγικῇ ᾠδῇ.

Canulejus, ii, ἄ. Κανυλῆος.

cānus, a, um, πολικός. canum mare, πολιά (ἀρρῶσσα) ἄλς. cani, ἄ. πληθ. (ὅπον. capilli), πολιά κόμη, αἱ πολιαί (τρίχες).

παρὰ ποιηταῖς καὶ cani falsi, c. vari, c. venerandi.

cānūsinalus, a, um, ὁ Κανυσία ἕρπα φορών.

Canūsinius, a, um, τὸν Κανυσίνον, π. χ. ἡγετὴς ἡ χώρα.

Canūsium, ii, ὁ. (ἐν ἑπιγρ. καὶ Canusiae, ap. ὁ) Κανυσίον, πόλις Ἀπουλίας, ταῦν Canosa.

capacitas, ἄτλις, θ. χωρησις, ἐνρυχωρία. 2) ἱκανότης πρὸς κληρονομίαν.

capacitor, ἐπίρ. ἐνρυχωρῶς.

Capaneus, αἰ, ἄ. Καπανεύς. Capaneus, α) um, Καπανεύς.

capax, ἀεῖς, (capio) χωρητικὸς, ἐνρυχωρός, δεκτικὸς. capax mōns, animus, ἐπι-
δεκτικὸς τοῦς, ἐπιδεκτικὴ ψυχὴ. 2) ἱκανὸς
κληρονομεῖν.

capedo, inis, θ. εἶδος εὐτελεῶς ἱεροῦ ἀν-
ώματος.

capeduncula, αῖ, θ. ὀπκορ. τοῦ ἀνωτέρου.

capella, ae, θ. (ὀπκορ. τοῦ capra) αἰγί-
διον, αἶψ, γ(μ)αίρ. 2) ἡ αἶψ (ἀστὴρ). Όν.
κῆρ. Capella, ae, ἄ. Καπέλλα.

capellianus, a, um, αἰγίειος. Όν. κῆρ.
Καπέλλιανός.

capellus, i, ἄ. ἐρίριον. Παισκιανός.

Capena, ae, θ. Καππίνα, Τυβάρικη πέλις.

Capenas, ἄτλις, Καπινάτιος. Capenāles, ἄ.
Καπινάται καὶ Καπινάται.

Capenus, a, um, Καπινάτιος, τῆς Καπίν-
νης. porta Capena, μία τῶν πυλῶν τῆς
Ῥώμης.

capere, pri, ἄ. τρέγος, αἶψ. 2) τρέγος,
δυσωδία τῆς μασηθῆς. 3) ἰχθὺς τις τοῦ

Ἀγέλαου. Κύρ. ἐν. Capor, ἄ. (Κίπροι.)

capero, avi, atum, are, (πρὶς ἱμενὸς κατὰ
Non. Marcellum, a caprorum frontibus
crispis) βουτῶ, βουτῶ. caperata frons,
ἐβρυτιζόμενον μῆτωπον. 2) οὐδαιεῖρω· ἐχω
βουτῆας, ἐβρυτιζώμαι.

capesso, ivi, itum, ere, (ἔρετ. τοῦ capio)

ματὰ σπουδῆς λαμβάνω τι, ἀρπάζω τι, δρέτ-
τωμαί τινας. arma, ἀρπάζω τὰ ὅπλα. 2)

aliquid, ἐπιχειρῶ τινι, ἀνελκαμβάνωμαι
τινας. bellum capessere, (ἐπιχειρῶ πολέ-
μῳ). rempublicam, ἀπτομαι τῆς πολιτείας,

τῶν πραγμάτων. magistratum, μεταπορεύ-
ομαι ἀρχῇ. negotium, ἀντιλαμβάνομαι

τοῦ ἔργου. 3) locum capessere, σπύδω
καταλαβεῖν τόπον τινά, σπύδω εἰς τόπον.

capesso Italiam, σπύδω, τείνω εἰς τὴν
Ἰταλίαν. ἀρχαίως· capessere se in lo-
cum, σπύδω εἰς τόπον.

Caphearus, αἰ, ἄ. ὁ Καφηρεύς, ἀκρωτή-
ριον Εὐθείας, τανὺν Κάβο δ' ἔρα. Capha-
rius καὶ Capheareus, a, um, Καφηρείος.

capillaceus, a, um, τριχίνο· 2) τριχάδης.

capillago, inis, θ. τριχίαις, κόμη.

capillamentum, i, ὀδ. τριχώμα. 2) περιθε-
ταί τριχίαι, φινέκη.

capillaris, e, τῶν τριχῶν, capillare un-
guentum, ἀλοιφὴ τῶν τριχῶν. capillaris

herba, θ. τὸ πολὺτριχον, βοτ.

capillatio, ōnis, θ. τριχώμα, κόμη. 2) τρι-
χίαις (νόσος τῆς σφύρης).

capillaturn, ae, θ. τριχώμα, κόμη.

capillatus, a, um, ἔδ. capillor.

capillitium, i, ὀδ. τριχώμα, κόμη.

capillor, atus sum, ari, τριχόμαι. ca-

pillatus, τριχάδης, κομῆτης, κομωτορῶν.

capillōsus, a, um, πολὺτριχος.

capillulus, i, ἄ. κόμη, πλάκαρι.

capillus, i, ἄ. (caput) ἐνίστα καὶ capilli,

trum, πλῆθ. (χωρὶς ἔστιν ἐπὶ. ἡ αἶψ, ἡ

ἀπνοουμένη τοῦ crinis) θρῖξ τῆς κεφαλῆς,

κόμη. 2) κόμη, τριχίαις τοῦ γενείου. 3) θρῖξ

τῶν ζώων. 4) αἱ λυαί, τὸ τριχάδες τῶν φετῶν.

capillus Veneris, τὸ πολὺτριχον βοτ.

capio, cepi, captum, ere, (ἀπτο, κάπω,

κάπτω), λαμβάνω. manibus tympanum

cepi, ἔλαβ' ἐπὶ χειρὶ τύμπανον. arma

ceperunt, ἔλαβον τὰ ὅπλα. cibum ca-

pio, λαμβάνω, προσφάσσομαι σίτον. fru-

ctum ex re capit, κορπὸν ἐκ τοῦ πρῶ-

ματος λαμβάνει. capio vectigal ex agro,

λαμβάνω θεσμὸν ἐκ τοῦ ἀγροῦ. nihil ex he-

reditate cepit, οὐδὲν ἐκ τῆς κληρονομίας

ἔλαβε. jus capiendi, δίκαιον τοῦ κληρονο-

μεῖν. formam capio, λαμβάνω μορφήν. ce-

pit magistratum, ἔλαβε, παρέλαβε ἀρχήν.

me capit desiderium, πόθος λαμβάνει με,

amore captus, ἔρωτι λησθεῖς. mente ca-

pius, φρενέληπτος, νομωληπτος. mens

capta, προσφραδύνη, νομωληψία. vulup-

tate capior, ὅφ' ἡδονῆς κρατοῦμαι, ἡ-

τῶμαι τῆς ἡδονῆς. captus, ἐβλήνης. pedi-

bus captus, ἀρρώματος τοῦς πόδας, ἀλγὼν

τοῦς πόδας. Hannibal altera nocte ca-

pius est, τῷ Ἀννίβῳ νόσος πῆλτο τοῦ εἰ-

ρεοῦ δοθαλμοῦ. me capit pictura, ὀδύμη

με ἡ ζωγραφία. dolis capior, δόλαις λαμ-

βάνομαι, ἐξαπατῶμαι. 2) λαμβάνω, εἰδῶ

capio oppidum, urbem, λαμβάνω, εἰδῶ

χωρίον, πόλιν. omnes naves cepit, πῶτος

τάς ναῦς εἶλε. locum capit, αἰρεῖ, κατα-

λαμβάνει τὸν τόπον. capi, εἰλῶναι, ἀλῖ-

σκεσθαι. capta est urbs, εἰλῶκεν ἡ πόλις.

capio hostem, λαμβάνω ἰχθρὸν (αἰχμάλω-

τον), εἰδῶ, αἰχμαλωτίζω ἰχθρὸν. captus,

ὁ αἰσκαμένος, αἰχμάλωτος. 3) καταλαμ-

βάνω τι, ἀρκενοῦμαι εἰς τι. non poterat

insulam capere, οὐκ εἰδύνατο καταλαβεῖν

τὴν νῆσον, ἀρκεσθαι εἰς τὴν νῆσον. capio

portum, κατέχω εἰς λιμένα. 4) καταλαμ-

βάνω, καταπίνω. animus hoc non capit,

ὁ νοῦς οὐ κατενοεῖ ταῦτα. quantum letitia

capit, ἔτον ἀνδύχεται ἡ τῆλεια. 5) αἰρού-

μαι. in capio iudicem, διακρίνω εἰς αἰ-

ρεῶμαι. me cepere arbitrium, διακρίνω

με εἰλοντο. locum capere oculis, τόπον

τοῦς ὀφθαλμοῖς εἰλῶσαι. virginem (Vesta-

lem) capere, αἰρεσθαι Ἐστῖδα παρθένον.

sacerdos captus est, ἱερεὺς ἤρθη. 6) γώ-

ρῶ, ἔχωμαι. una domus cor non capit,

ἓξ ἑκατὶ ἀνδρῶν οὐ χωρεῖ.

capere, capere, capere, capere, capere,

capere, capere, capere, capere, capere,

capere, capere, capere, capere, capere,

capere, capere, capere, capere, capere,

capere, capere, capere, capere, capere,

capere, capere, capere, capere, capere,

capere, capere, capere, capere, capere,

capere, capere, capere, capere, capere,

εἰς οἶκος οὐ χωρεῖ αὐτοῦς. Graecia omnis
vix cepit Xorxis exercitum, πᾶσα ἡ
Ἑλλάς μόλις ἐχώρησε τὸν Ξέρξου στρατόν.
cāpio, iōnis, θ. λήψις, κατοχή. Δ. νομικῇ.
cāpis, idis, θ. εἶδος ἱεροῦ ἐκπώματος.
cāpistērium, ii, οὐ. εἶδος κοκκίνου.
cāpistro, avi, atum, are, φιδῶ, δεσμῶ τῇ
φορβῇ. 2) δεσμῶ τὴν χυμῶν.
cāpistrum, i, οὐ. φορβῶν, περιστόμιον ζώων.
2) δεσμὴς ἀμπέλου.
cāpital, alis, οὐ. (caput) εἶδος ἱερατικῆς
μίτρας ἢ κεφαλῶδερμου. 3) τὸ θανάτου
ἔξιν ἔργον. f. capitalis.
cāpitalis, e, (caput) θανάσιμος. capitale
periculum, οὐ. περί τοῦ βίου κίνδυνος. capi-
talis morbus, χυλεπωτότης, θανατηφόρος
νόσος. capitalis hostis, ἐχθιστος πολέμιος.
capitalis inimicus, ἀπονεύς ἐχθρός. capi-
talis pestis, ἀλέθριος λοιμός. capitalis
oratio, ἀλέθριος, ἐπικίνδυνος λόγος. 2) fa-
cinus capitale, ἄξιον θανάτου ἔργον. capi-
tal sitte capitale est, θανάτου ἔξιν ἐστὶ,
θανάτῳ ζημιούται. quaedam animalia in-
teremisse, capitale fuit, ζῶντινα φονεύ-
σαι θανάτῳ ἐζημιώθη. capitali poena af-
ficio aliquem, θανάτῳ τινα. causa capi-
talis, θανατικὴ (κεφαλαικὴ) κρίσις. accuso
aliquem rei capitalis, υπάγω τινα θανά-
του. damno aliquem rerum capitalium,
καταφύησκαί τινας θανάτων. 3) σπαν. κε-
φαλαιός, κορυφαίος, ἔξοχος.
capitāliter, ἐπὶ θ. θανάτως, ἀποκόντως.
capitāline, litterae, θ. κεφαλαια γράμματα.
cāpitatio, iōnis, θ. ἐπικεφαλαιον.
cāpitātus, a, um, κεφαλαιώδης. capitatum
porrum, τὸ κεφαλαιῶν πρόσον. capitata
vinea, χυμῶν ἢ πρὸς τὰ ἔνια ἀξυνομένη,
ἢ ἀντίκειται τῇ brachiata.
cāpitellum, i, οὐ. (ὕποκορ. τοῦ caput) κε-
φαλῆς, κεφάλαιον. 2) κενόκρανον.
cāpitum, ii, οὐ. Καπίτιον, πόλις Σικελίας.
τῶν Capizzi. τὸ ἐπὶ θ. Capitinus, a, um.
cāpitum, ii, οὐ. (capio) σπηλαιώδης.
cāpito, onis, ἄ. κεφάλων, μεγαλειόφρωνος,
(κεφαλῆς). 2) κεφαλῆς (lybros). Οὐ. κύρ. Κα-
πίτων, ὡς τὰ Ἑλ. Κέφαλος καὶ Κεφάλων.
cāpitōlinus, a, um, Καπιτωλῖος, Καπιτώ-
λιος. colius Capitōlinus, ὁ Καπιτωλῖος
λόφος. Jupiter Capitōlinus, ὁ Καπιτωλῖος
Ζεὺς. Capitōlini ludī, τὰ Καπιτωλῖα, Κα-
πιτωλῖα, οἱ Καπιτωλῖοι ἀγῶνες.
cāpitōrium, ii, οὐ. (caput) Καπιτωλῖον,
καὶ Καπιτωλῖον, τὸ πᾶν καὶ ὁ ναὸς
τοῦ Διὸς ἐπὶ τοῦ Τεργεταίου λόφου. 2) εἶδος
ὁ Καπιτωλῖος λόφος μετὰ τοῦ ναοῦ καὶ
τῆς ἀκροπόλεως. 3) ποιητικῶς ἡ ἀκρόπο-
λις (ἑλλαν. πόλεως).
cāpitulārī, ōrum, ἄ. (capitulum) βοήθη

τῶν εἰσπραττόνων τοὺς φόρους, ἔτι δὲ καὶ
τῶν στρατολογούντων
cāpitulātum, ἐπὶ θ. κεφαλαιώδης.
cāpitulātus, a, um, κεφαλαιώδης.
cāpitulum, i, οὐ. (caput) κεφαλῆς, κεφα-
λαῖον. 2) κενόκρανον. 3) ἡδὸς ἐπικεφα-
λαῖος ἀντὶ στρατιώτου. 4) παρὰ μεταγενέ-
στεροις κεφαλαιον βιβλίου.
cāpnias, ae, ἄ. ὁ καπνίας οἶνος. 2) εἶδος
λίθου.
capnīlis, idis, θ. καπνῖτις (ὕπον. gemmā)
λίθος τις τῶν τιμίων. 2) ὕπον. cadmita,
εἶδος καδμῖας (μετάλλου).
capnos, a, θ. ἡ καπνὸς (φύτον).
cāpo, onis, ἄ. κἀπον, ἐντομίας ἀλέκτωρ.
capra, ois, ἑλλ. τὸ κἀπτα.
Cappādōcia, ae, θ. Καπαδοκία. Cappā-
dōciūs ēste Cappādōciūs, a, um, Καπα-
δοκίος. Cappādōx, ōcis, ἄ. Καπαδόξ,
Καπαδόκης.
cappāra, ae, θ. ἀνδράχνη, φ.
cappāri, ois, (ἑλλ. τ.) καὶ capparis, is, θ.
ἡ κἀπαρίς.
cāpra, ae, θ. αἶψ. capra fera ēste caprea,
ἡ αἰγίς, ἄγριος αἶψ. 2) ἡ αἶψ (ἔστρον).
3) ὁ τραγὸς, ὁ δυσώδης τῶν μασχάλων.
cāprago, iōnis, θ. εἶδος τιθυμάλου, τὸ καὶ
cicer columbinum, φ.
cāprātus, ii, ἄ. αἰπόλος.
Caprāsia, ēste Capraria, ae, θ. Αἰγίλιον,
(καὶ ἐρμηνείαν ἐκ τοῦ capra, τῆς αἰγῆς).
νῆσιον πλησίον Κύρηνου κείμενον, τῶν Cap-
raria, τὸ ἐπὶ θ. Caprariensis.
cāprāa, ae, θ. (capra) ἡ αἰγίς, ὁ ἄγριος
αἶψ.
Cāprās, arum, θ. Καπρίσι, νῆσιον πλησίον
Νεαπόλεως, τῶν Capri. τὸ ἐπὶ θ. Capreenis.
cāprēda, ae, θ. εἶδος βοτάνης διουρητικῆς.
cāprēdus, i, ἄ. 3 αἰγίς, ἄγριος αἶψ. 2)
εἶδος βικέλλης. 3) ὁ συγκαπτής (εἶδος σπη-
λαιώδους). 4) ὁ θάλας τῆς ἀμπέλου.
cāpricornus, i, ἄ. ὁ αἰγίςκορος (κότερον).
cāprificatio, iōnis, θ. ἐρινιατὴς.
cāprifcus, avi, atum, are, (caprificus).
ἐρινιατὴς.
cāprificus, i, θ. (caper-ficus) ἡ ἐρινιατὴς, ὁ
ἐρινιατὴς. 2) τὸ ἐρινιατὴς, ὁ ἐρινιατὴς, (ὁ καρ-
πὸς τῆς ἐρινιατῆς).
cāprigēnus, a, um, αἰγιογενής, αἰγίος.
cāprile, is, οὐ. ὁ αἰγῶν.
cāprīmulgus, i, ἄ. ὁ ἀμείλων αἰγας. 2) ὁ
αἰγὸς (παστός).
cāprinus, a, um, αἰγίος. pellis caprina,
ἡ αἰγίνη (δορὰ). rixari de lana caprina,
ἐρίσκειν περὶ μηδαμῶν.
cāprīus, ōdis, αἰγίπτιος.
cāprōnū, arum, θ. προκρίον, (κατὰ Φη-
στον ἐκ τοῦ α capite pronas).

Caprotina, ae, θ. ἐπανάμιον *Hραc. Capro-
linae Nonae, αἱ νῆμαι τοῦ Ἰουλίου μηνός.
*Ibi Maxrēb. Σατ. 1, 11, Παρὰ Πλοῦτ. ἐν
βίῳ Νορμ. 2: «Καπροτίναι νῆμαι, πέμπτη
ἱσταμένη μηνός» διὸν εἰπαιν. ἐξέστη.
capra, ae, θ. κάρα, κίβωτος.
Capra, ae, θ. Κάρα, πόλις Αἰθῶς.
caprarius, i, d. θυλακαγέρας, ὑπέρτης
τῶν παίδων ἀπεργαζόμενος εἰς διδασκαλίαν.
2) ἱματισφόρος (ἐν βαλανεῖοις).
caprella, ae, θ. καψάκιον, κιβώτιον.
Caprensae, ium, εἴτε Capsitāni, orum, d.
Καψάται, κάτοικοι Κῆψης.
capro, is, it, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ capro,
is, it. Iō. capro.
caprula, ae, θ. καψάκιον, κιβώτιον.
caprus, i, d. Ἐξρα, εἰς γὰρ ἀμάξης. 2) κύρτη,
κιβωτός ὁρίων.
captatio, iōnis, θ. ἔρεσις, δρεξις, θέρουσις.
captator, oris, d. θηρευτής. 2) testamenti
εἴτε ἀπλῶς captator, d. θηρεῶν κληρον.
captatorius, a, um, κλήρου θηρευτικός.
***captatrix**, icis, θ. ἡ θηρευοῦσα τι.
capto, iōnis, θ. (capio) ἐπιβόλη, θήρα,
ἀπάτη. 2) σόφισμα, παραλογισμός. 3)
βλάβη ζημία.
captivitas, ἐπίθ. σοφιστικῶς, παραλογιστικῶς.
captivus, a, um, ἀπατηλός, σοφιστικός,
παραλογιστικός.
capito, avi, atum, are, (capio) θηρεύω τι.
captivocilla, ae, θ. σοφισμάτων.
***captivator**, oris, d. αἰχμαλωτιστής.
captivitas, atis, θ. αἰχμαλωσία. 2) ἄλωσις.
Εὑρίσκει καὶ capl. oculorum, τυφλότης.
***captivo**, avi, atum, are (captivus) αἰχ-
μαλωτίζω.
captivus, a, um, (capio) ἀλίσκομενος, ἀ-
λώς, (ἐν πολέμῳ μάλιστα). **captivus**, d.
d. αἰχμαλῶτες. **captiva**, θ. ἡ αἰχμαλῶτος.
captivus cruor, τὸ αἷμα τῶν αἰχμαλῶτων.
corpora captiva, ἀλίσκομενα σώματα,
αἰχμαλῶτα ἀνθρώποι καὶ βοσκήματα.
urbs captiva, ἐκλωκυία, αἰχμαλῶτος πό-
λις. **captiva pecunia**, αἰχμαλῶτα χρή-
ματα.
capto, avi, atum, are, (ἐπιτετ. τοῦ capio)
aliquid, ζῆτος τι, ζῆτῶ λαβεῖν τι, ἐπιθυμῶ
λαβεῖν τι, θηρεύω, θηρεύω, διώκω τι. **Tan-
talus fugientia captat lumina**, d. Τέντα-
λος τὰ φεύγοντα ὄματα θηρεύει, τοῖς φεύ-
γουσιν ὄμασι ἐπιχίναται. **capto favorem**
alicujus, θηρεύω τὴν εὐνοίαν τινος. **capto**
occasionem, κερσοφυλάκω. **capto auras**,
θηρεύω αὖρας. Μετ' ἀπαρεμφ. **capto facere**
aliquid, εὖν πολλὰ σπουδὴ ζῆτῶ ποιεῖν τι.
insidiis captare hostem, θηρεῖν τὸν ἐχθρόν,
ἐπιβουλεύειν τῷ πολέμῳ. **captare testa-
mentum** εἴτε ἀπλῶς **captare**, θηρεῖν κλη-

ρον, ἀνταποδοτῆσαι τοῦ κληρονομήειν, ἐπι-
χίναται τοῖς χρήμασι τινος.

***captor**, oris, d. θηρευτής.
***captrix**, icis, θ. ἡ καταλαμβάνουσα, λυμαι-
νομένη τι.

capitula, ae, θ. ὕψος, ἄγρος. (καὶ τὸ θηροῦν
καὶ τὸ θηρώμενον θηροί. 2) λήψις, κέρδος
(τὸ αἰσχροὺν κέρδος μάλιστα).

captus, a, um, Iō. capio.

captus, us, d. λήψις, θέρουσις, ἄγρουσις,
digitorum, d. δραγμός, 2) κατάληψις (τοῦ
νότος), αὐνεσις. ut est **captus hominis**,
ὅπου οὐ συνίστη, κατανοεῖ ὁ ἀνθρώπος, ὥς
γε κατ' ἀνθρώπον.

Capua, ae, θ. Καπύη, πόλις Καμπανίας, ἡ
ἐκεῖτο ἐπου ταυτὸν ἡ κώμη S. Maria. Ἐπί-
θετα Capuānus καὶ Capuēsis, Καπιανός
καὶ Καπούσιος.

capula, ae, θ. (capula) ἀγγεῖον λαβῶς
ἔχον, κόγχη.

capularis, e, (capulus) μελλοθάνατος. **ca-
pularis senex**, ὁ τυμβογέρας, ποροδαίμων.
capulātor, oris, d. (capula) ὁ ἐποχῶν ἢ
μεταχῶν (ἐλαίων).

capulo, avi, atum, are, ἀποχέω, μεταχέω,
(ἐλαίων). 2) θηρεύω, ἀλίσκω.

capillus, i, d. (capio) ἡ σορός. 2) λαβή,
μάλιστα ἡ κώμη τοῦ ἑξουσίου. 3) βρόχος.
4) αἰθεὶς ἀνδρός.

capus, i, d. ταυτὸ τῷ capro.

caput, itis, od. καὶ φ α λ ή. **involvere ca-
put**, ἐπικαλύπτωμαι τὴν κεφαλὴν. **aperio**

caput, ἀποκαλύπτωμαι τὴν κεφαλὴν. **ca-
put pinus** κεφαλὴ, τὸ ἔνν τῆς πίτυρος.

allii, κεφαλὴ σκορδόου. **capita tignorum**,
τὰ ἄκρα τῶν δοκῶν. **caput silvae**, τὸ ἄ-
κρον, ἔσχατον δρυμῶνος. **caput fluminis**,

πηγὴ ποταμοῦ, (ἐνίοτε καὶ τὸ στόμα, τὴν
ἐκβολὴν θηλοῖ). **caput fontis**, α.

aquae. **Περὶ**. τὰ ἐν G. I. Gr. «κρήνης
κρατὲς ἀπ' ἐνέουα καὶ τὸ παρ' ἡμῶν κα-
ραλῶμενον. Ἐστὶ ἡ ἀρχή, πηγὴ παντὸς

πράγματος καὶ πάσης πράξεως. οὗτω **caput**
veneficii, fons miseriarum et caput. 2)

κεφαλή, σῶμα (d. ἐνθροῦνος ἢ τὸ ζῶον).
carum caput! φιλὴ κεφαλή! φίλε ἱ

libera capita, τὰ ἐλευθέρων σώματα, οἱ ἐλευ-
θεροί. **hostium numerus capitum decem**

millium fuit, τῶν πολεμίων ὁ ἀριθμὸς σω-
μάτων ἐγένετο δεκαεξαχθίων. Ἐπὶ ἀνι-
μῆτος ἢ διανομῆς. **in capita**, εἰς ἐκαστον

(ἐνθροῦνον ἢ ζῶον). **quod capita vivunt**,
ὅπου αἰσώματα, δοκοὶ ἀνθρώπων ζῶσιν. **exa-
cilio capitum**, ἐπεπράξις κερσελικῶν ὄφρων.

3) αἰσώματι, σωτηρία. **capitis periculum**
adeo, κινδυνεύω περὶ ἑαυτοῦ, περὶ τοῦ

βίου. **Περὶ**. τὸ Ὀμηρικόν κεφαλὴ περιεί-
δω, καὶ τὸ Ἀργυροῦστον εἰς κεφαλὴν

τοι! capite puniri, τῆς κεφαλῆς στέρηθη-
ναι. iudicium capitis, θανατικὴ (κεφαλαικὴ)
κρίσις. capitis reus est, θανάτος, εἴτε παρὶ
θανάτου κρίνεται. capitis accusare ali-
quem, θανάτου ὑπὸ γὰρ τινα. capitis da-
mnare aliquem, κατεψηφίζουσι τινος θά-
νατον, θανάτω τινα. capitis poenam alicui
constitui, θάνατον τῇν ζημίαν καθίσταται,
ὁρίσκει τινί. 4) τὸ κεφάλαιον ἀπάντων τῶν
δικαίων τοῦ πολίτου. 5) den diminutio ca-
pitis, ἡ ἀλλοτρίωσις ἢ στέρησις τῶν τοῦ πολί-
του καὶ ἐλευθέρου ἀνθρώπου δικαίων.
maxima diminutio capitis, ἡ ἀτιμία. ἦν
δὲ ἐν τῷ ῥωμαϊκῷ δικαίῳ καὶ media καὶ
minima diminutio capitis. παρὶ τῶν ca-
pite censi, id. censeo. me capite non
diminui, οὐδὲν τῶν κατὰ φύσιν δικαίων
ἀπέβαλον. 5) κεφάλαιον, κορυφή, τὸ κυ-
ριώτατον. capita conjunctionis, οἱ κορυ-
φαί τοις συναμοσίου. caput Epiou, τὸ
κεφάλαιον τοῦ Ἐπικούρου, τὸ κυριώτατον
τῶν Ἐπικουρίων δογματικῶν. caput ad boate
vivendum securitas, τὸ κυριώτατον πρὸς
τὸ εὐδαιμονίαν; ζῆν ἢ ἀσφάλεια. capita
libri, κεφάλαια τοῦ βιβλίου. 6) κεφα-
λαίον, τὸ ἀρχαῖον θένειον, τὸ ἀρχαῖον. 7)
σπανίως ὁ νοῦς, ἡ σύνεσις. non est inco-
lumi capito, οὐ σωφρονεῖ.
Capys, γῶς, ἁ. Κάπυς.
Cār, āris, ἁ. Κάρος.
cārabus, i, ἁ. κάραβος (εἶδος κερκίνου). 2)
κάραβος, εἶδος πλοίου.
cārācalla, ae, i, te caracallis, ia, o, εἶδος
χλαίνης Γαλλικῆς, καρακάλλιον (κάλυμμα
τῆς κεφαλῆς) καὶ χαιρίδας ἐχθρῶς. 2) κύρ-
ον. Caracalla, ἁ. Καρακάλλας.
cārāgōgos, i, o, (κάρ-ἄνω). εἶδος βοτάνης,
ἀπαγωγῆς τῆς κεφαλῆς τοῦ κικλῶς χυ-
μοῦ, ἡ χαμαιβάφη. Ἀπουλήσιος.
Cārālis, is, ἁ. Κάραλις, πόλις Σαρδηνίας,
τῶν ἐν Cagliari. τὸ ἐθνικὸν Cārālitanus.
Cārāmbis, is, o. Κάραμβις, ἄκρα Παρλαγο-
νίας, τῶν ἐν Κερκεραί.
carbas, ae, i, ἀναμῶς τις πλῆνι πρὸς τὸν
Ἀπὸλιδιόν.
carbāsēus, i, te carbāsīnus, a, um, καρ-
πάσινος.
carbāsus, i, o, πλῆθ. carbasa, orum, ob. ἡ
κάρπασος, τὸ κάρπασον, εἶδος λαπτοῦ λίου
τῆς Ταρβανωνησίας, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ πε-
ποιημένα ἱμάτια, ἱντία, βιβλία Σιδύλλαια
κ.τ.τ. Εὐρηται σπανίως καὶ ὁ ἐν. τοῦ οὐδ.
carbāsūm καὶ ὁ πλῆθ. τοῦ ἀρ. carbasi,
ἐν δὲ καὶ ἰπτικτικῶς τὸ carbasa lino.
carbātina, ae, o, καρπατίνη, ἀγροικίδιον
μονόδερμον ὑπόδημα.
carbo, onis, ἁ. ἔνθαξ. 2) ἔνθαξ (νόσος).
ὁ, κάρ. Carbo, ἁ. Κάρβων.

carbōnarius, a, um, τῶν ἔνθακων. carbō-
narius, ἁ. ἔνθακός.
carbōnēscō, ēre, (carbo) ἔνθακωμαι.
carbuncūlātio, iōnis, o, νόσος θένδρων, ὁ
σφακελισμός.
carbuncūlo, avi, atum, are, vocat. τῷ ἔν-
θακι. 2) ἐπὶ θένδρων σφακελίζω. Εὐρηται
καὶ ὁ ἀποθετικὸς τύπος carbunculor.
carbuncūlosus, a, um, ἔνθακώδους ἔμ-
μου μεστός.
carbuncūlus, i, ἁ. (carbo) μικρὸς ἔνθαξ.
2) εἶδος ἔνθακώδους ἔμμου. 3) ἔνθαξ (λί-
θος). 4) ἔνθαξ (νόσος). 5) ὁ σφακελισμός
τῶν θένδρων.
carcer, eris, ἁ. (ἔρκος, κέρκαρον) ἐλκτική
δεσμωτήριον. conficere aliquem in car-
cerem, εἰς δεσμωτήριον ἐμβάλλω τινα. car-
cere inclusus, ὁ δεσμώτης. 2) carcer, θένει-
οδικῶς δεσμωτήριον, ἐλκτικὸς ἔρκος. 3) car-
cer ἡ συνθήκη τῶν carcēres, ἡ ἀ. ἐλκτική.
ἡ βαλδὶς ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ, ἡ ἱππίασις.
*Οὐκ καὶ ἀρχὴ πάσης πράξεως.
carcēralis, e, τοῦ δεσμωτηρίου.
carcērārius, a, um, π. γ. questus car-
cerarius, τὸ ἐπὶ τοῦ δεσμωτηρίου κέρδος.
carcerarius, ἁ. ὁ δεσμωφύλαξ.
carcēreus, a, um, τὰ ἐν τῷ carcērali.
carcēro, avi, atum, are, εἴρω, εἰς δεσμω-
τήριον ἐμβάλλω. Ἀ. τοῦ μετγῆν. Ἀσιν.
carchārus, i, ἁ. ὁ κάρχαρις (ἰχθύς).
carchēdōnius, a, um, Καρχηδόνιος.
carchēstium, ii, ob. κάρχησιον (εἶδος ποτη-
ρίου). 2) κάρχησιον (τὸ ἀνάστατον τῆς κε-
φαλῆς ἐν τῷ πλοίῳ). 3) μηχανὴ φορτίων
ἀναγωγῶν.
carchēthron, i, ob. κάρχηθρον (βοτάνη).
carchēnias, ae, i, κερκινίαις (λίθος).
carchēnides, is, ob. κερκινιδῆς νόσος.
carchēnium, ālis, ob. κερκινίωμα.
carchēnos, i, ἁ. κερκίνος (ἔστρον).
Cardācos, um, ἁ. Κάρδακος (εἶδος Περσι-
κῶν στρατιωτικῶν). *Id. Cardāb. id, ἁ.
cardāimōmum, i, ob. κέρδαμον, φ.
Cardā, i, te Carda, ae, o, θεί τις εἴτε θεός,
τοῦ στρόγγυλος τῆς ὕλης φυλακτικός.
Cardā, ae, o, Κάρδια, πόλις τῆς Θερρακικῆς
Κερκεραίου.
cardācus, a, um, καρδιακός. cardiacus,
i, ὁ καρδιακός, καρδιαλγής.
Cardānus, a, um, Κερδιανός, τῆς Κερδίας.
cardāimōna, ae, o, κερδιωμός, καρδιαλγία.
cardinalis, e, (cardo) τῷ στρόγγυλος. 2)
cardinales numeri, τὰ ἀρχικά εἶτε ἀπό-
λυτα ἀριθμητικά.
*cardinaliter, ἀπὸ ἀρχικῶς, κυρίως.
cardinalitas, a, um, γινγλυμωτός.
cardo, onis, ἁ. στρόγγυλος, γινγλυμωτός (τῆς
ὕλης). 2) ὁ στρόγγυλος, ὁ γινγλυμωτός. 3) ὁ

καρδία, ἡ διὰ τῶν πόλων γραμμή, ὁ ἄξων, τὸ κλίμα. *cardo anni*, ἡ θερινὴ τροπὴ. *cardines temporum*, αἱ ὥραι τοῦ έτους. 4) καρδιαιον, ἀκμή. *cardo rocam*, ἡ ἀκμή τῶν πραγμάτων. *carduella*, is, ὁ. (*carduus*) ἀκανθίς, (πτηνόν, τὸ γαρδύλι).

carduētum, i, οὐ. (*carduus*) ἱκανθών. *carduus*, i, ἄ. ἀκανθίον, φ. 2) σκόλομοι, φ. *care*, ἐπὶ. τιμῆς, πολλὰς τιμῆς. *valde caro aestimare aliquid*, πλείστου τιμῶ, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι τι.

carectum, i, οὐ. (ἀντὶ *caricetum* ἐκ τοῦ *carox*), τόπος βοτάνου πλήρης.

carenarum, ae, ὁ. (ὕπον. *olla*), ἀγγεῖον, ἐν ᾧ ἐποιοῦν τὸ κάρεινον.

carēnum, καὶ *caroenum*, i, οὐ. κάρεινον.

carēo, ui, *itum*, *ero*, (*καίρω*, καρῆναι, χηρεῖω). *aliqua re* (εἴτε *aliquo*) οὐκ ἔχω τι (τινα) ἢ λείπει μοι τι. *oeconomia nominō Latino caret*, ἡ οἰκονομία οὐκ ἔχει Ἀπτινικὸν ὄνομα. *carēo culpa*, οὐκ ἔχω αἰτίαν, ἀναίτιός εἰμι. *caret morte*, ἀθάνατός ἐστιν.

carens timore, ἄφοβος. 2) ἀπειμι, ἀπύχω τινός. *libens patria carēo*, ἔσμενος ἀπείμι τῆς πατρίδος. 3) *carēo aliqua re* καὶ ἀρχαϊκῶς. *aliquid* εἴτε *alicuius*, στερεομαι, ἀπορῶ τινος. *libertatē carēo*, στερεομαι τῆς ἐλευθερίας. *carēo consuetudine amicorum*, ἀπορῶ φίλων συνουσίας.

Cares, is. *Car*.

carēum, i, οὐ. κ α ρ ε υ (καρῆν).

carēx, icis, ὁ. βοτάνου (εἶδος γλῶττης).

Caria, ae, ὁ. *Caria*. *Cārica*, ae, ὁ. (ὕπον. *flous*) τὸ Καρικὸν σάκον, ἡ ἰσχάξ. *Cāricus*, a, um, Καρικός.

cāries, ei, ὁ. σαπρότης. *ligni*, τοῦ ξύλου.

vinū, τοῦ οἴνου. *panis*, ὁ εὐρώς.

cārina, ae, ὁ. ἡ τρύπη (τῆς νηὸς) καὶ ποιητικῶς ἡ νηὺς.

Cārīnae, arum, ὁ. τόπος ἢ ῥέμας τις ἐν Ῥώμῃ ἐπίσημος.

cārīnātus, i, (καρῆς, κηρῆς), ὁ βάπτων τὰ κηρόχρωτα.

cārīno, avi, *atum*, *are*, (*caro* καίρω) γαρύρῳ, ἀκαύρῳ, λοιδορῳ.

cārīno, avi, *atum*, *are*, (*carina*) τροπίζω.

carinatus, a, um, τροποποιούμενος, στήμας τροπιδος ἔχων. 2) *se carinare*, τροπίζομαι, στήμα τροπιδος λαμβάνω.

cārīans, autis, (*caries*) σαπρός.

cārīosus, a, um, (*caries*) σαπρός.

cāris, idis, ὁ. καρῆς, (εἶδος κερκίνου).

caritas, atis, ὁ. μεγάλη τιμὴ, ἐπιτιμησις, τὸ βαρύνειμον. *carilus annonae* εἶπε ἀπλῶς *caritas*, οὐτιδεῖα, ἐπανουσιῖα. 2) τὸ περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι τινα, ἀγάπη, στοργή.

Carina, ōrum, ἄ. Καρμινός, ἔθνος Λατίνων ἢ Χέρσα Καρμινός, τὰς Καρμινός.

carmon, inis, ὁ. (*cano*) ῥομπ, φῶς, μελωδία. *citharac*, καίταρῳδία. *carmon arundineum*, αὐλωδία. *carmon uadatum*, καλῶδες τῶν κυμάτων. 2) ποίημα, ἔπος, τραγῳδία, ἔλεγος, ἐπὶ ῥῶς, ἔμμετρον ἐπὶ τραγῳδία, ἔμμετρος χοροὶ, ὄρχος, νόμος καὶ πᾶς ἄλλος ἔμμετρος λόγος, κατ' ἔξω γλῶττῃ ἢ λυρική φῶς. ἴδε καὶ τὸ ἔξω.

carmen, inis, οὐ. (ἐκ τοῦ *carere*) τὸ ἔδειον (τῶν ἑλίων).

Carmenta, ae, καὶ συνηθέστερον *Carmentis*, is, ὁ. Καρμέντης, μήτηρ τοῦ Εὐάνδρου. *Carmentalis*, e, τῆς Καρμέντης. 3) *Carmentes*, αἱ Καρμέντιες, δύο μαντικαὶ θεαί. *Carmentalis*, τῶν Καρμέντιων.

Carmentis, is. *Carmenta*.

carminabundus, a, um, ὁ ποιῶν, ὁ συγχορῶν. Σιδῶνιος.

carminatio, ionis, ὁ. ἔδειος.

carminator, oris, ἄ. ἔδειος. Ἐπιγρ.

carmino, avi, *atum*, *are*, (ἐκ τοῦ *carmen*, ποίημα) ποιῶ, ἔδω. Ἀ. τοῦ μετεγχειν. Ἀπ. 2) (ἐκ τοῦ *carmen* ἔδειον) ἔδειω.

Carna, ae, ὁ. θεὸς τις τοῦ ἀνδρείου γένους τῆς θεῆς γυλακτιῆς.

caruālis, e, (*caro*) σαρκικός.

caruālitās, atis, ὁ. τὸ σαρκικόν.

caruāliter, ἐπὶ. σαρκικῶς.

caruānus, i, ὁ ἀγαπῶν τὸ κρέας, 2) κρεώπῳλος.

caruātum, i, οὐ. (*caro*) ἄ. κρεώθηκη. 3) ἀγκιστρῶν κρεώδηχον ὄργανον.

**caruātio*, ionis, ὁ. εὐσαρκία.

**caruātus*, a, um, εὐσαρκός.

Caruēades, is, ἄ. Καρνεῶδης.

**caruēus*, a, um, σάρκινος.

Carui, orum, ἄ. Κάρνοι, ἔθνος Κελτικόν, τὸ ἐπὶ τοῦ *Caruēus*, a, um.

caruifex, icis, ἄ. (*caro*-*facio*) δῆμιος, βασιανιστής. 2) ἐπιθετικῶς σαρκοφάγος, σαρκολόβος.

caruifex, icis, ae, (*caruifex*) τὸ ἔργον τοῦ θορύου. 2) βασιανιστήριον. 3) βάσανος, βάσανος.

caruifico, avi, *atum*, *are*, (*caruifex*) κρεώρῳ, βετανίζω.

**caruigo*, gero, gerum, σάρκα φορῶν.

caruis, is, ὁ. ἑτερος τύπος τοῦ *caro*, *ruis*.

caruivorus, a, um, κρεώδης, σαρκιφάγος. Πλίνιος.

caruivorus, a, um, σαρκώδης, κρεώδης.

caruivorus, a, um, σαρκωδής.

Caruuntum, i, οὐ. Καρνεῶς, ὄντος, πόλις Κελτικῇ ἐν Παννονίᾳ.

Caruūtus, um, ἄ. Καρνεῦτος, καὶ Καρνεῦται, ἔθνος Γαλλίας.

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

caru, ure, (*καίρω*) ζάω (ζῶα).

ται καὶ ἐπὶ καρπῶν, π. γ. caro olivae, ἡ σὰρξ τῆς ἐλαίας.

caroenum, ἰδ. carenum.

cārōta, ae, θ. ὁ θαλάσσιος (φυτόν).

Carpāthos, i, θ. Κάρπαθος. Carpathius, u, um, Καρπάθιος.

carpentārius, a, um, ἀμαξιακός. carpentarius artifex εἶπε carpentarius, ἄ. ἀμαξουργός, ἀμαξιοποιός.

carpentum, i, οὐ. ἀμαξία, κατ' ἐξοχὴν δι', ἢ τῶν Ῥωμαίων ἀρμαμάξα.

Carpetānia, ae, θ. Καρπητανία, χώρα τῆς Ἰσπανίας. Carpetani, orum, ἄ. Καρπητανοί.

carphēdūtum, i, οὐ. εἶδος λευκοῦ λιθανωτοῦ.

carphōlogia, ae, θ. καρφολογία (νόσος).

carphos, οὐ. κάρφος, (εἶδος χόρτου).

Carpi, orum, ἄ. ὄνομα τῆς Δακίας. Ἐκ τούτου ἐπὶ θ. Carpius, ὁ νικητὴς αὐτοῦ.

carpiñeus, a, um, ζήγιος.

carpius, i, θ. ζυγία (εἶδος σφενδάμνου).

carpo, rps, rptum, ere, (κάρπω) aliquid, ὃ ῥ' ἐ πω, ῥέπομαι τι. flores, ἄνθη. frondes, φυλλοὶ, oscula, ῥέπομαι, ἀρπάξω φίλημα. erinacei, τίτλων τὴν τρίχα. 2) νέμωμαι, κατανέμω τι. carpunt gramen equi, νέμονται, ῥέπονται τὴν χλόην οἱ ἵπποι. apis carpit thyma, ἡ μέλισσα νέμει τὸ θύμον. carpo cibos, λαμβάνω, προσφέρωμαι αὐτόν. ignis carpit aliquid, τὸ πῦρ νέμειται, κατανέμει τι, βιβρώσκει τι.

carporo hostem, κατ' ἐλίγον διασφάλλω τὸν ἐχθρόν. oblivio carpit rem, ἡ λήθη ἀφανίζει τὴν πράξιν. volucres carpunt jecur, γῆρας ὑποκαίρουσι τὸ ἥπαρ. 3) διαίρω, διατρέμω, κερματίζω τι. 4) καρποῦμαι τι, ἀπολαμβάνω τινός. gaudia carpo, ἀπολαμβάνω τῆς ζωτικῆς αἰσας. carpo diem, διάγω τὴν ἡμέραν. 5) aliquem carpo, τίλλω, κνίζω, σκόπτω, ἀποφατίζω τινά. 6) carpo viam, ἵταρ, διανέτω ὁδόν, ὁδοιπορεῖ. mare, διαπορεύομαι τὴν θάλασσαν. aethera, διπταίμαι τὸν αἰθέρα.

carpobalsamum, i, οὐ. καρποβάλσαμον.

carpophyllos, i, θ. εἶδος θάμνου.

carpium, ἐπὶ θ. (carpo) ἀκροθυγός. 2) κατὰ μέρος, ἐν μέρει, καθ' ἐκάστην, κατὰ μικρὰ.

carptor, oris, ἄ. ὁ δαιτρός.

*carptura, ae, θ. νομή, τὸ νέμσθαι.

carptus, a, um, ἰδ. carpo.

carpum, i, οὐ. τὸ κάρφος.

carpus, i, ἄ. καρπός.

carrāgo, inis, θ. ὁ γάρφος ἢ ἀμαξών.

carrāhālistā, ae, θ. ὁ πετροδόλος, ὁ ἐφ' ἀμαξίᾳ ἀγόμενος.

carriūm, onis, ἄ. Γαλλικὸν ὄνομα ἱπποδρόμου, ἰσχυροῦ ἀκροπόλου.

carrūca, ae, θ. (καρούχα, παρ' Ἑσυχίου) ἀμαξία.

carrūcarius, a, um, τῆς καρούχης, ἀμαξιακός. carrucarius, i, ἄ. ἀμαξιακός.

carrūlus, i, ἄ. μικρὸν κάρρον, ἀμάξιον.

carrus, i, ἄ. καὶ carrum, i, οὐ. κάρρον, ἀμαξία.

Carsēdi, orum, ἄ. Καρσεῖοι καὶ Κεραιολοί, πόλις τῆς Αἰτίας, τῶν Carsoli.

Carsēolānus, a, um, τῶν Καρσεῶλων, ἢ Κεραιολῶν.

Carsūlac, ārum, θ. οἱ Κέρουλοι, πόλις Ὀμβρική. Τὸ ἐπίθετον Carsulanus, a, um.

Cartēja, ae, θ. Καρτεία, πόλις Ἰσπανίας. Ἐπίθετον Cartējanus, a, um, καὶ Cartējensis, e.

Carthaea, ae, θ. Καρθαία, πόλις τῆς Κίως.

Carthāgiensis, e, Καρχηδόνιος.

Carthago, inis, θ. Καρχηδὼν ἢ ἐν Αἰβύρῃ (κατὰ τὴν Φοινίκην γλῶσσαν· νέα πόλις).

Carthago Nova, ἡ νέα Καρχηδὼν, ἡ ἐν τῇ Ταβερνακλῶν Ἰσπανίᾳ, ἡ καὶ Καρθαγίνα.

cartibūlum, i, οὐ. εἶδος λιθίνης τραπέζης, ἀνεγούσης ἀγγεῖα. Οὐδ' ἄλλων.

cartilāginēus, a, um, χονδρώδης, ἔγχονδρος.

cartilāginosus, a, um, χονδρώδης.

cartilago, inis, θ. ὁ χόνδρος, τὸ τραγανόν. π. γ. auris, τοῦ ὠτός. 2) ἡ σκληρὰ σὰρξ φυτῶν τινῶν καὶ καρπῶν.

cārucūla, ae, θ. (caro) κρεάδιον, κρεάτλιον, σαρκίδιον.

cārus, a, um, τίμιος, ὑπερτίμιος, βαρύντιμος. 2) φίλος, προσηλός, ἀγαπητός (ὁ ἐν τῇ συνήθειᾳ ἀκριβής). homo carissimus et amantissimus, ἄνθρωπος φίλοτατος καὶ φιλικώτατος. o cara conjux! ὁ φίλη (φιλότης) γυνή. carior auro, τιμιώτερος χρυσοῦ. aliquem carum habeo, περὶ πολλοῦ ποιεῖμαι τινά.

Carventāna, arx, ἡ τῶν Καρυντανῶν ἀκρόπολις. Ἦν δὲ ἡ Καρυνταία εἶπε Καρυντικός Carventum, i, οὐ. ἀρχαία τῆς Αἰτίας πόλις.

Cārŷae, arum, θ. Καρβαί, κώμη τῆς Ακωνικῆς. 2) τῆς Ἀρκαδίας, Cārŷātes, ium, ἄ. Καρυῖται. Cārŷātis, idis, θ. ἡ Καρυῖτις, στήλη ἐν σχήματι γυναικός. (ἴδε Βερρούτιον 1, 1.)

cārŷīnus, a, um, καρβίνος.

cārŷītes, ae, ἄ. καρυῖτης, εἶδος τιθυμάλου. φ.

cārŷōn, ii, οὐ. κάρυον.

cārŷōphyllum, i, οὐ. καρυσφυλλον.

cārŷōtia, ae, καὶ cārŷōtis, idis, θ. ἡ καρυστία, εἶδος φρυγανίας.

Cārŷstus, ae, Carystus, a, um, Κερύστιος. Cārŷstos, i, θ. ἡ Κέρυστος.

cāŷm, ae, θ. καλὴν, καλὴν, καλὴν.

Casabundus, a, um, (caso) πτώσις.

- cāsar̄tus, ii, ἄ. καλοῦσθης.
 Casca, ae, ἄ. Κάσκα.
 *casco, ἐπιβ. ἀρχαίως.
 cascos, a, um, ἀρχαίως, παλαιός.
 cascūla, is, οὐ. τυροκομῆτον.
 cāscaŕius, a, um, τοῦ τυροῦ. π. χ. casea-
 ria taberna, τυροπωλεῖον.
 cāscaŕtus, a, um, τυρωτός.
 cascollūa, ae, θ. διπλ. ὀπκορ. τοῦ caca.
 *cāscōlus, i, ἄ. τυρίσκος τυρίδιον.
 cāsēus, i, ἄ. (σπάνιος caseum, οὐ.) τυρός.
 cāsia, eŕte cassia, ae, θ. κασία, δένδρον
 καὶ ὀσμός.
 Cāsiliŕnas, ātis, ἄ. Κασιλινάτης, κάσιος
 Κασιλίνου. Cāsiliŕnensis, ταὐτὸ τῷ Casili-
 na. Cāsiliŕnum, i, οὐ. Κασιλίνον, πόλις
 τῆς Καμπανίας. Κεῖται ἐνθα τανὺν ἡ Capua.
 Cāsīnas, ātis, τοῦ Κασίνου, π. χ. ager, ἡ
 χώρα. Cāsīnum, i, οὐ. Κασίνον, πόλις τῆς
 Λατίας.
 Cāsīus mons, Κάσιον, ὄρος Συρίας καὶ Ετε-
 ρον μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ Ἀραβίας.
 casnar, aris, ἐν τῇ Ὁσίων διαλέκτῳ· ἐγέρων.
 cāso, are, (ὀμνιστ. τοῦ cado) παλεύομαι.
 Πλευτός.
 Caspēria, ae, θ. πόλις τῆς Σαβίνης, ἴσως ἡ
 τανὺν Aspra.
 Caspiāscus, a, um, Κασπιακός.
 Caspiādae, arum, ἄ. ταὐτὸ τῷ Caspiani.
 Caspiāni, orum, ἄ. Κασπιανοί.
 Caspius, a, um, Κάσιος. Caspium mare
 Καππία θάλασσα. Caspius mons, Κάσιον
 ὄρος. Caspiae portae, Κάσιαι πύλαι.
 Cassander, dri, ἄ. Κάσανδρος.
 Cassandra, ae, θ. Κασάνδρα. Cassandrēa,
 ae, θ. Κασάνδρεια. Cassandrenses, ium,
 ἄ. Κασανδρείται.
 *casso, ἐπιβ. (cassus) μάτην.
 cassia, ŕs. casia.
 Cassiānus, a, um, Κασιανός, τοῦ Κασίου.
 cassicūlus, i, οὐ. δικτυδίων.
 cassida, ae, θ. ταὐτὸ τῷ cassis, idis.
 Cassidōp, ae, θ. Κασιδόπη.
 cassia, idis, θ. ἡ κόρυς (τὸ γαλκῶν κρέ-
 νος). λέγει Τυβέρητικῇ κατ' Ἰσθμίων.
 cassis, is, ἄ. συνθηλωτόν· cassius, ium,
 πλῆθ. ἡ ἄρκυς, αἱ ἄρκυς, ἀρκύστατον, δικτυόν.
 casses ponere, ἐτάζει· τὰς ἄρκυς. decidit
 in casses praecida, ἱμνίπτει εἰς τὰς ἄρκυς
 ἡ ἄρκα. casses armanae, δικτυον ἀράχνης.
 ἀράχγιον. Α. ποιητικῇ.
 cassita, ae, θ. (cassis) εἶδος κορυδαλοῦ
 λοφωτοῦ.
 Cassitērides, um, θ. Κασσιτερίδες νῆσοι.
 Cassius, a, um, Κάσιος. Cassius, ἄ. δ
 Κάσιος.
 Casso, avi, atum, are, (cassus) ἀγχιῶ,
 ἀκυρῶ. Α. τοῦ μεταγῆ· Cassia κέντριν
 cassus, a, um, κενός τὰ ἐντός, κενός, κο-
 λος. 2) κενός, μάταιος. cassa formida,
 κενός φόβος. cassi laboras, μάταιος μόχθος.
 in cassum, εἶνε incassum, μάτην (εἰς μά-
 τήν) διακινῆς. cassus aliqua re, (σπανι-
 ὗτερον aliquid rei) κενός, κρημνός, ἐπι-
 ρός τινοῦ.
 Castālia, ae, θ. Καστάλια. Castallus, a,
 um, Καστάλιος.
 castānea, ae, θ. κάστανον (καὶ τὸ δένδρον
 καὶ τὸ κάρυον).
 castānetum, i, οὐ. δ. καστανεών.
 castāneus, a, um, καστανεός, καστανάκιος.
 castanea nux, θ. καστανάκιν κάρυον.
 caste, ἐπιβ. ἄγνως, καθαρῶς.
 castellanus, a, um, τοῦ προϋρίου. castel-
 lanus triumphus, θρίαμβος ἀπὸ προϋρίου,
 θρίαμβος διὰ προϋρίου ἔλθωσιν. castellani,
 ἄ. κάστικαι προϋρίου.
 castellārius, ii, ἄ. ἐπιστάτης δεξαμενῆς
 ὑδραγωγείου.
 castellatim, ἐπιβ. κατὰ προῦρια. 2) σωρη-
 δόν, κατὰ σωρούς.
 castellum, i, οὐ. (ὀπκορ. τοῦ castrum)
 προῦριον, ἔρμα, τείχος, ἐστ' ὅτε καὶ με-
 γαλὸς προμαχών ἢ πρόβλημα χαρακώματος.
 Castellum, ἔρμα διγυρῶν πόλεων, ὅταν Κά-
 στελλον διελθῶν παρὰ Πτολ. 2) δεξαμενὴ
 ὑδραγωγείου.
 *castēria, ae, θ. δ. καπητήρ.
 †castifico, avi, atum, are, ἀγχιῶ.
 castificus, a, um, (castus-facio) ἀγνο-
 ποίος. 2) ἄγνως.
 *castigābilis, e, κολαστέος.
 castigate, ἐπιβ. διωρθωμένως, σωφρόνως.
 castigatio, idis, θ. κόλασις, σωφρόνισις.
 2) κόλασις δένδρου, περιστομή. Α. τῶν πε-
 ζογῶντων.
 castigator, oris, ἄ. κολαστής, σωφρονιστής.
 castigatōrius, a, um, κολαστήριος. Α. ἀπὸν.
 castigo, avi, atum, are, (castum-ago, ὡς
 purgo ex τοῦ purum ago) aliquem, κολ-
 ᾶζω, σωφρονίζω τινά, ἐπιτιμῶ τινά. 2)
 κορῶ, κατίζω. castigatio pectus, πτε-
 νίς, μισθὸν πτενέ· εἴτω καὶ mammillae
 cast. καὶ frons cast. 3) διορδῶ.
 castimonia, ae, θ. (castus) ἀγνεία, ἀγνότης.
 *castimōnialis, e, ἀγνιστικός.
 castitas, ātis, θ. ἀγνεία, ἀγνότης.
 *castitudo, idis, θ. ταὐτὸ τῷ castitas.
 Castor, ŕis, ἄ. Κάστορ. Castores, ἄ. οἱ
 Δίδυμοι· alter Castor, ὁ ἑστὸς τῶν
 Διδυμῶν.
 castor, ŕis, ἄ. κάτωρ (Κάσιν).
 castōreum, i, οὐ. κασιόριον.
 Castōreus, a, um, Καστιόριος.
 castōreus, a, um, ἐλθιδυμένος κασιόριος
 εἶδος.

castōrinus, a, um, καστέρσιος.
 castra, orum, ἰδ. castrum.
 castrametatio, ōnis, ὁ. στρατοπέδευσις.
 Νεωτερικὴ ἐπιγραφή συγγράμματος ἀρχαίου.
 castrametor, atus sum, ari, στρατοπεδεύωμαι. Γράφεται καὶ castra metor.
 castratio, ōnis, ὁ. ἀρχατομία, ἐκτομή. 2) περιτομή (δένδρων).
 †castrator, ōris, ὁ. ἀρχατομῶν, ἐκτομέων.
 †castratorius, a, um, τῆς ἐκτομῆς, πρὸς ἐκτομήν.
 castratūra, ae, ὁ. ἐκτομή, ἀρχατομία. 2) ἐκτομή, εἴτε περιτομή δένδρων.
 castrēnsis, e, (castrum) στρατοπεδευτικός, τοῦ στρατοπέδου, τῆς στρατείας.
 castra, avi, atum, are, ἐκτέμνω, ἀρχατομῶ, εὐνουχίζω. 2) ἐπιτέμνω, συντέμνω, κολοῦμαι.
 castrum, i, οὐ (συγγενὲς ἴσως τῇ casa) φρούριον, ἔρμα, τείχος. Castrum, Κάστρον, ὄνομα πολλῶν ἄγρῶν χωρίων. οἷον Κάστρον Βικητῶν παρὰ Πτολεμ. 2) castra, orum, πληθ. στρατόπεδον, παρεμβολή.
 castra stativa, τὸ μόνιμον στρατοπέδον.
 castra hiberna εἴτε hiberna, τὸ χειμῶδιον, ἢ χειματρία. bina castra, δύο στρατόπεδα.
 castra metari, εἴτε ponere, καταστρατοπεδεύειν, στρατοπεδεύεσθαι (εἰς τόπον, ἐν τόπῳ). castra habere, ἀκτινῶν, στρατοπεδεύεσθαι (ἐν τόπῳ). castra movere, ἀναστρατοπεδεύειν, ἀναξιδύωμαι. castra castris conferre, ἀναστρατοπεδεύειν. Castra πληθ. ὄνομα πόλεων, οἷον Κάστρα Παρμανῶν παρὰ Πτολ. 3) castra, ἢ ἡμερήσιος τοῦ στρατοῦ πορεία. alteris castris ad oppidum pervenit, δευτερίως ἦλθε πρὸς τὸ χωρίον. tertius castris, τριταίος, κ.τ.λ.
 castula, ae, ὁ. εἶδος ἀποχέτωρος.
 castula, ōnis, ὁ. Κατούλων, πόλις Ἰσπανίας, τανὺν Castrona. ὁ πολίτης Castulonensis.
 castus, a, um, ἄγνός, καθαρός. — εὐσεβής, ἔγκρατής, ἱερός.
 castus, ūs, ὁ. ἄγνεια. Α. ἀρχαϊκή.
 castialis, e, τοχυρός. Α. σπαν. 2) παρὰ γραμματικούς. πτωτικός.
 castilliter, ἐπὶ, κατὰ τύχην. Σιδώνιος.
 castula, ae, ὁ. (casa) καλύβιον, οἰκίος. 2) τάφος.
 casus, ūs, ὁ. πτώσις. nīvis, τῆς χιόνος. vehiculi, τοῦ ἀγέματος. 2) σύμπτωμα, συντυχία, περίστασις, συμβεβηκός, συμβάν. casu, κατὰ σύμπτωμα. casu erat rex, ἔτυχε τότε ὢν βασιλεὺς. casus adversus εἴτε ἀπλῶς casus, (ἐναντίον) σύμπτωμα, συμφορὰ. 3) ἀφορμή, εὐκαιρία. alicui casum facinoris datus, δίδονται τινὶ ἀφορμήν

πρὸς τὸ ἐργάζεσθαι casus pugnandi obvenerit εἴτε oblati est, πέφικεν δὲ καιρὸς τοῦ μάχεσθαι. 4) ἐν τῇ γραμματ. πτώσει, π.χ. c. nominativus, ἡ ὀνομαστική.
 catābathmos, i, ὁ. Καταβῆμος, χώρα Αιθιοπίας.
 catābolenses, ium, ὁ. οἱ ἔχοντες μετακομίζοντες ὀποιοῦντας, (καταβόλεις).
 catācecaumēne, es, ὁ. Κατακεκαυμένη, χώρα Μυσίας, ἧς ὁ οἶκος Catacecaumenites, Κατακεκαυμένιτης.
 catāchresis, is, ὁ. κατάχρησις, οἷμα ῥήτορ. catāchrysmos, i, ὁ. καταχλυσμός.
 catādrōmus, i, ὁ. ὁ κατὰδρομος, σφαιρίων ἑρ' οὐ περιεπαιγνὸν ἔλθωντας.
 catādūpa, orum, οὐ. τὰ Κατάδουπα, ὁ μυχὸς τοῦ Νεῖλου καταβύχνης.
 catāgis, idis, ὁ. καταιγίς.
 catāgelāstus, a, um, καταγελᾶσιμος.
 catāgrāphus, a, um, κατάγραφος, περικυλίμενος. Τὰ δὲ παρὰ Πλινίου h. n. 35, 9, 36 catagrapha, orum, οὐ. ἴσως σημαίνουσαν ἐπιτετραμμένης μορφῆς ἐν εἰκόσιν.
 catālecta, orum, οὐ. τὰ κατάλεκτα, ἐπιγραφή συλλογῆς ποιημάτων Βιργιλίου.
 catālecticus, a, um, καταλεκτικός.
 catālogus, i, ὁ. κατάλογος.
 catāmitus, i, ὁ. Γανυμήδης.
 Catāna, ἰδ. Catina.
 catāonia, ae, ὁ. Καταονία, χώρα Καππαδοκίας.
 catāphāgas, ae, ὁ. ὁ καταφαγός, καταφαγός.
 catāphractārius, ii, ὁ. ταυτὲ τῷ cataphractus.
 catāphractes, ae, ὁ. καταφράκτης, εἶδος θώρακος.
 catāphractus, a, um, κατάφρακτος. (ἐπὶ ἀνδρῶν καὶ ἵππων).
 catāplasma, ūtis, ὁ. κατάπλασμα.
 catāplasmō, avi, atum, are, καταπλάττω.
 catāplus, i, ὁ. κατάπλους.
 catāptum, ii, οὐ. καταπτόν.
 catāpulla, ae, ὁ. καταπλήτης.
 catāpultārius, a, um, καταπελτικός.
 catāracta, ae, ὁ. καὶ cataractes (εἴτε catarrhacta) ae, ὁ. καταρράκτης, κατ' ἔφεχον ὁ τοῦ Νεῖλου. 2) καταρράκτης, καταρράκτης ὄρεα. 3) Cataractes, ae, ὁ. Καταρράκτης, ποταμὸς Παμφυλίας.
 catārectria, ae, ὁ. πλάστον ὄν. ἀρωματικὸν φυτὸν παρὰ Πλάτωνα.
 catarrhus, i, ὁ. κατάρρεος.
 catascōpius, i, οὐ ταυτὲ τῷ catascopus.
 catascōpus, i, ὁ. κατσκοπος, (κατασκοπεύων πλοῖον).
 catasta, ae, ὁ. (κατὰστασις?) πωλητήριον. Βάθρα ἐφ' ὧν στήσαντες τοὺς οὐλοὺς ἀνα-

κέρυον. 2) παρὰ Ρουτλίω Νηματαίω
τὸ βῆμα τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῇ τῶν Ἑ-
βραίων συναγωγῇ.

cālastrōpha, αὐ, θ. καταστροφή.

cātax, ἄξια, χαλός. Δουκίλιος παρὰ Φηγοί.
(ἐκ τοῦ κατεαγός ?)

cāte, ἐπὶ. συνετός, προνίκω. Α. ποιητ.
βαῖμοι συγκρίσεως ἀχρηστοί.

†cātechēs, is, θ. κατήχησις.

†cātechismus, i, ἄ. κατήχισμός.

†cātechista, αὐ, ἄ. κατήχιστής.

†cātechisti, avi, atum, are, κατήχιστω.

†cātechūmēnus, i, ἄ. ὁ κατηχούμενος. ca-

techumēna, ne, θ. ἡ κατηχουμένη.

cātegoria, αὐ, θ. κατηγορία.

cātegoricus, a, um, κατηγορικός.

cāteja, αὐ, θ. εἶδος ἀκοντίου παρὰ Γάλλους
καὶ Γερμανούς.

cātolla, αὐ, θ. (catula) κυνίσκη, κυνίδιον.

cātolla, αὐ, θ. (catenula), ἀλυσίον, μικρὰ
ἀλυσίς.

cātellus, i, ἄ. (catulus) κυνίσκος, σκυλάκιον.

cātellus, i, ἄ. (catena) σπάνιον ἀντὶ τοῦ
catella.

cātēna, αὐ, θ. ἀλυσίς. catēnis vincire ali-

quem, δεσφαι τινὰ ἀλυσίσαι. in catenas in-

licere aliquem, εἰς τὴν ἀλυσίν ἐμβάλλω.

τινά. catēna legis, δεσμός, δύναμις, ἀνάγκη
τοῦ νόμου.

cātēnarius, a, um, ἀλυσίδετος.

cātēnatio, iōnis, θ. δεσμός.

cātēno, avi, atum, are, δεῖν ἀλυσίσαι, δεσμεύω.

catenatus, a, um, ἀλυσίδετος, 2) συνεχής.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

cātēnula, αὐ, θ. ἀλυσίς.

Catillus, εἴτε Catilus, i, ἄ. Κάτιλλος.

Cātina, αὐ, θ. Κατάνη, πόλις Σικελίας, τα-

νὸν Catania, Catinensis εἴτε Catiniensis,

α, Καταναίος. (τὸ Ἰάνι τοῦ α, ὡς ἐν τοῖς

Aggrigentum, Maessilla, machina, bucina.)

Cātinum, i, οὐ. συνηθέστερον catinus, i, ἄ.

(Σικελικῶς: κάτινον) λεκάνη, τρυβλίον. 2)

χάονον.

Cātius, i, ἄ. Κάτιος.

Cāto, ōnis, ἄ. Κάτων.

calōhlēpas, αὐ, ἄ. ὁ κατωβλέπων, εἶδος

Λιβυκοῦ ταύρου. Περβλ. Ἀθῆν. δ. α, 221.

cālōchitis, idis, θ. κατοχίτις, (λίθος ὄγκω-

στος τῶν τιμῶν).

cālōmidio, are, kas' ὁμων τύπτω (?) ἴδε

Πατρων. Satir. 132. καὶ Σακρτιαν. βίον

Ἀθριανοῦ, 18.

Cālōmianus, a, um, τοῦ Κάτωνος.

Cālōmianus, a, um, Κατωνικός.

cālōmianus, li, οὐ. τὰ κάτω, ὁ ἔξῃς.

cālōpiritis, idis, θ. κατοπρίτις (λίθος τις

ἔχων σπινθὲς τῶν τιμῶν).

cālōrchites, vinum, κατορχίτης οἶνος.

*catta, αὐ, θ. ὁ ἀλουργός.

Catti, orum, ἄ. Κάττοι, Γερμανικὸν ἔθνος.

cātula, αὐ, θ. σκυλάκιον, κυνίσκη, κυνί-

διον.

cātulinus, a, um, σκυλάκιος.

cātulio, ire, σκυλῆν (ἐπὶ κυνὸς καὶ λύκου).

*cātulitio, iōnis, θ. κυλῆς.

Cātullianus, a, um, τοῦ Κατούλλου.

Cātullus, i, ἄ. Κατούλλος.

Cātulus, i, ἄ. (catus, canis) σκύλαξ, σκυ-

λάκιον, κυνίδιον. 2) σκύλαξ, σκύλαξ (κύν-

τος, λύκου κ.τ.λ. 3) σκύλαξ, εἶδος κλοῦσ.

Ὁν κύριον Catulus, i, ἄ. Κάιλος, Κατούλος.

Cātūriges, um, ἄ. Κατούριγες, Γαλλικὸν

ἔθνος.

cātus, a, um, σπάν. ὑξύωνος. 2) ὑξύων,

ὑξύς, νουεργής, πανόργος. Α. ποιητικῇ.

βαῖμοι συγκρίσεως ἀχρηστοί.

cātus καὶ cātus, i, ἄ. αἰλουρός. Α. τοῦ

μαχηγέτου. Λατινισμός.

caucēlis, idis, θ. καυκάλις, (βατάνη).

caucēlisus, a, um, ταῦτ' τῷ Caucasius.

Caucasigēna, αὐ, ἄ. (Καυκασογενής). Cau-

cāsus, a, um, Καυκάσιος. Caucasii mou-

les, τὰ Καυκάσια ὄρη. Caucasius, i, ἄ.

Καυκάσιος.

Cauci, Cauchi, εἴτε Chauci, orum, ἄ. Καῦ-

και, Γερμανικὸν ἔθνος.

cauda, αὐ, θ. οὐρά, (ἡ κέρατος λαγοῦ, σέση

ῖπρον, ὑβροπόριον κ.τ.λ.). caudam ja-

ctare aliquid, σπῆλαι τινα. 2) φάλλος.

*caudex, a, um, (ἴσως ἀντὶ caudicēus, ἴδε

τὸ ἔξῃς.) ξύλον.

caudex, (ἀγνοεῖ codex) idis, ἄ. τὸ στέλε-

χος, ὁ κορμός, 2) πᾶσι, καὶ. codex.

*caudicālis, α, στελεχιακός. provincia caudicalis, τὸ τοῦ ἐυλακιστοῦ ἔργον.

caudicarius, α, um, ἐκ στελεχίων πεποιημένος· εἶναι navis. caudicarii, orum, α. οἱ πλοῖντες ἐπὶ τῶν caudicariorum naves.

*caudicēus, α, um, στελεχιακός.

Caudium, ι, οῦ. Καυδίων, πόλις Σαυνιτῶν πρὸς τῇ Ἀππείᾳ ὁδῷ, τανὺν St. Maria di Goti. Caudinus, α, um, τοῦ Καυδίου, Καυδίνος. furculae Caudinae, αἱ κατὰ Καυδίων πύλαι, τὰ κατὰ Καυδίων στενά.

caulae, arum, (cavillae, cavus ?) κοιλάματα, πόροι. Λουκρήτιος. 2) αὐλίον ζῶον. 3) ἔρκος, περιφραγμα.

caulias, ae, α. ὁ καυλίας (ὕπον. ὁπός).

caulicūlatus, α, um, καυλωτός.

caulicūlus, ι, α. καυλικός, καυλίον.

caulis, (σπανιωτέρων cōlis) is, α. καυλός.

2) κρόκη. 3) καυλός, φαλλός.

caulides, is, καυλώδης.

Caulon, ōnis, α. εἶτε Caulōnia, ae, θ. Κεωνία, Ἀγαῖων πόλις ἐν τῇ Βρεττία.

Caulneus, εἶτε Caulnius, α, um, Καυνίος.

Cauene, (ὕπον. flous) Καυνία οὐκ.

Caupus, ι, θ. Καῦνος, πόλις τῆς Καρίας.

caupo, ōnis, α. καυπός, πηλοποιός.

caupōna, ae, θ. καυπής. 2) καυπητόν.

caupōnitas, α, um, καυπηλικός, τοῦ καυπηλοῦ.

*cauponor, atus sum, atī, καυπηλώ.

caupōnula, ae, θ. μικρὸν καυπητόν.

caupulus, ι, α. εἶδος πλοιαρίου.

caurus, εἶτε cōrus, ι, α. ὁ ἀργέστης ἄνεμος.

causa, ae, θ. (οἱ ἀρχαιότεροι ἔγραφον causa) αἰτία, αἰτίον. vulnus causa mortis, τὸ τραῦμα αἰτίον τοῦ θανάτου. isto causa habet, ὅσοι τοῦ πολέμου αἰτίος ἐστιν. quid causae (quo causa) est cur —, τίποτε ἐστιν, εἶτε —, τίνας ἐνεκα. ob eam causam, ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ, ἐνεκα τούτου. gravi de causa, ἐπὶ βαρείᾳ αἰτίᾳ. quid causae est, quid, τί εἶναι οὐδ'· causa alicuius, ἐνεκα τίνος. palris causa, τοῦ πατρὸς ἐνεκα. luteri causa, μητροῦ ἐνεκα, ἐπὶ μητρὶ. mea causa, ἐνεκα ἐμοῦ, δι' ἐμέ. deprecandi causa, τοῦ παραιτηθεῖσθαι ἐνεκα. 2) πρόσφασις. habeo causam, ἔχω πρόσφασιν. pugit causam, πη δέτ, ὑβρίσκει πρόσφασιν τοῦ μὴ δίδωαι. fingit causam ballandi, κατασκευάζει πρόσφασιν τοῦ πολεμεῖν. per causam, ἐπὶ πρόσφασιν. accipio causam, δέχομαι τὴν αἰτιολογίαν. 3) ἔργον, ὑπόθεσις, ὑπόθεσις λόγου. 4) ἡ ἐν δικαστηρίῳ πραγματεία, τὸ πρᾶγμα (τὸ δικανικόν), ἡ διαδικασία. causa privata, ἡ δίκη. causa publica, ἡ γραφή. causam agere, διαδικάζομαι. causam dicere, δικαιολογεῖσθαι, ἀπολογεῖσθαι. causam perdere εἶτε causā cadere, ἡττῶμαι (τὴν δίκην). α) ὁπ-

θεσις, ἀφροσύνη. Causaria causa, ἡ τοῦ Καίσαρος ἀφροσύνη. equior causam plicuius, ἀπομακρύνω τῇ ὑπόθεσιν (αἰρέσει) τοῦ ἐμοῦ cum aliquo causa est, ἀφροσύνη (φίλια, συνήθεια) εἶναι μοι πρὸς τινά. α) πρᾶγματα, περιπτώσεις. In eadem causa, ἐν ταῖς αὐταῖς περιπτώσεσιν. 7) non causam dico, quin fiat, οὐ παρατοῦμαι, οὐκ ἀναινομαι μὴ γινέσθαι. α) causa, ἡ νόσος (ὡς αἰτίον καλῶμεν). causa sontica, ἡ ἐπιληψία.

causalis, α, αἰτιώδης. Ἐν τῇ γραμματ. αἰτιολογικός.

*causaliter, ἐπὶ αἰτιολογικῶς.

*causaria, ἐπὶ αἰτιώδης, δι' οὐσίαν νόσον. causarius, α, um, ἐπίνοςος, ἀδανής. causarius, α. ὁ δι' ἀδανείαν ἀπώμαχος. οὐκ.

καὶ causaria missio, ἔφρασις ἡ δι' ἀδανείαν.

*causatus, ἐπὶ συγχερ. αἰτιωδιστερον.

causalio, idōis, θ. πρόσφασις, αἰτιολογία. 2) ἀδανεία.

causalivus, α, um, αἰτιολογικός. 2) ἐν τῇ γραμματ. causativus casus = accusativus.

causia, ae, θ. καυσία, εἶδος πλοῦ Μακεδονικοῦ, πλατέα πτερόνυχα ἔχοντος κατὰ τοῦ ἡλιακοῦ καύματος. 2) εἶδος τέλους ἀμυντικοῦ τῶν πολιορκησάντων.

*causidicālis, α, δικηγορικός.

*causidicatio, ōnis, θ. δικηγορία.

causidicina, ae, θ. συνηγορία.

causidicus, ι, α. δικηγορός, δικολόγος (ὁ ἐπὶ μισθῷ εἶτε φιλῶς συνηγορῶν τινι).

causificor, atus sum, atī, (causa-facio) προφασιζομαι, αἰτιολογεῖσθαι. Α. σπαν.

causor, atus sum, atī, συνηγορῶ, διαλέγομαι. 2) αἰτιώμαι, τι, προφασιζομαι τι.

causatur euros, αἰτιᾶται τοῖς ἀνέμοις.

causatur imbecillitatem, προφασιζεται ἀδανείαν, causor, quod —, προφασιζομαι εἶτε —. 3) ἐρῶ, φιλονεικῶ.

causticus, α, um, καυστικός.

causilla, ae, θ. μικρὰ δίκη, δικίδιον. 2) μικρὰ αἰτία.

caule, ἐπὶ. (caeco) εὐλαβῶς, φυλακτικῶς.

caule navio, φυλακτεύμενος πλοῖον.

cautela, ae, θ. (cauco) εὐλάβεια, φυλακή. 3) ἐγγύη, ἀσφάλεια.

cauter, eris, α. ὁ καυτήρ, (οἰδηρός). 2) ἡ κακαυμένη πληγή.

*cautērio, atī, atum, are, καυτηριάζω.

cautērium, ι, οῦ. καυτήριον, (οἰδηρὸν ἐργαζέον. 2) ἀγγετον ἐν χρεῖ τι παρὰ τοῖς ἰατροῖς.

cautērio, are, καυτηριάζω.

cautos, is, θ. πέτρα, κρημνός.

cautum, ἐπὶ. (cauco) εὐλαβῶς, πεφυλαγμένως. Α. σπαν.

cautio, idōis, θ. (cauco) εὐλάβεια, φυλακή.

adhibere cautionem, εὐλαβεῖς χρῆσθαι.
cautio est, ποῦ, φυλακτικὸν ὅπως μή.
mea cautio est, ἐμοὶ προνοητικόν, res cau-
tionem habet, τὸ πρᾶγμα εὐλαβεῖας (φυ-
λακτικῆς) δεῖται. 1) ἐγγύη, ἀσφάλεια, ἀσφα-
λίτῃμα.

*cautionalis, α, ἐγγυητικὸς.
cautor, ὄρις, ἄ. (cauus) ὁ φυλαττόμενος. 2)
ὁ ἀσφαλίζων, ὁ ἄ γυνητής.
cautus, α, um, (cauus) εὐλαβής, φυλακτι-
κός, προνοητικὸς. πρὸς. cauus.

cavendum, ἡ, οὐ. ταῦτ' ἐφ' αυυυυ ad-
dum.

*cavamen, ἡ, οὐ. κοίλωμα.

cavaticus, α, um, ἐν κοίλωματι ζῶν. Πλίν.
cavatio, ἡ, οὐ. κοίλωμα, κοιλότης. Οὐδ' ἄρ' ἔστιν.

*cavator, ὄρις, ἄ. ὁ κοίλων εἶτε κοιλῶν.

cavatura, α, ὁ. κοίλωμα, κοιλότης. Δ.
τοῦ μετ. Δατ.

cavēa, α, οὐ. (cauus) κοίλωμα. 2) ὁ κρύ-
τος, τὸ ἔρκος, εἰρηκτὴ οἰκίσκος, ἐνθα φυ-
λάττονται θηρία ἢ πτηνὰ, περιφραγμα
(δένδρου). 3) τὸ κοῖλον τοῦ θιάτρου μετὰ
τῶν βιβίων, τὸ κυρίως θέατρον λεγόμενον.

cavēus, α, um, κρύψω, εἶτε ἔρκει περί-
φραγματός. 2) θέατρον λεγόμενον.

cavēus, α, um, κρύψω, εἶτε ἔρκει περί-
φραγματός. 2) θέατρον λεγόμενον.

cavēus, α, um, κρύψω, εἶτε ἔρκει περί-
φραγματός. 2) θέατρον λεγόμενον.

cavēus, α, um, κρύψω, εἶτε ἔρκει περί-
φραγματός. 2) θέατρον λεγόμενον.

cavēus, α, um, κρύψω, εἶτε ἔρκει περί-
φραγματός. 2) θέατρον λεγόμενον.

cavēus, α, um, κρύψω, εἶτε ἔρκει περί-
φραγματός. 2) θέατρον λεγόμενον.

cavēus, α, um, κρύψω, εἶτε ἔρκει περί-
φραγματός. 2) θέατρον λεγόμενον.

cavēus, α, um, κρύψω, εἶτε ἔρκει περί-
φραγματός. 2) θέατρον λεγόμενον.

cavēus, α, um, κρύψω, εἶτε ἔρκει περί-
φραγματός. 2) θέατρον λεγόμενον.

cavēus, α, um, κρύψω, εἶτε ἔρκει περί-
φραγματός. 2) θέατρον λεγόμενον.

cavēus, α, um, κρύψω, εἶτε ἔρκει περί-
φραγματός. 2) θέατρον λεγόμενον.

cavēus, α, um, κρύψω, εἶτε ἔρκει περί-
φραγματός. 2) θέατρον λεγόμενον.

cavēus, α, um, κρύψω, εἶτε ἔρκει περί-
φραγματός. 2) θέατρον λεγόμενον.

cavēus, α, um, κρύψω, εἶτε ἔρκει περί-
φραγματός. 2) θέατρον λεγόμενον.

cavēus, α, um, κρύψω, εἶτε ἔρκει περί-
φραγματός. 2) θέατρον λεγόμενον.

cavēus, α, um, κρύψω, εἶτε ἔρκει περί-
φραγματός. 2) θέατρον λεγόμενον.

cavēus, α, um, κρύψω, εἶτε ἔρκει περί-
φραγματός. 2) θέατρον λεγόμενον.

cavēus, α, um, κρύψω, εἶτε ἔρκει περί-
φραγματός. 2) θέατρον λεγόμενον.

cavēus, α, um, κρύψω, εἶτε ἔρκει περί-
φραγματός. 2) θέατρον λεγόμενον.

*caverno, α, um, αἶμα, ἀρε, κοιλῶ.

cavernosus, α, um, πλήρης κοιλωμάτων.

*cavernilla, α, οὐ. μικρὸν κοίλωμα.

cavilla, α, οὐ. (δοκορ. τοῦ αυυυυ, δὲτε
κυρίως ὑπὸ κοινοῦ, ἑλὼς λόγος) ἀκόμματα,
γελαιοσμοί. 2) σφίγματα.

*cavillabundus, α, um, σφιστικὸς.

cavillatio, ἡ, οὐ. ἀκόμματα, ἀκόμματα, γε-
λοιωσμοί. 2) σφισμα.

cavillator, ὄρις, ἄ. γελιοστικός, ἀκόμης.
2) σφιστής.

cavillatrix, ἡ, οὐ. σφιστρία. Κοιτιλιανός.

*cavillatus, α, οὐ. γελιοσμός.

cavillor, α, um, αἶμα, αἶμα (cavilla) aliquid
ἢ aliquid, ἀκόμματα τινά (αἶμα), γελιοσμός. 2)
σφισμός. Ἡμετοχὴ εὐρηται καὶ παθητικῶς.

*cavillus, α, um, σφιστικὸς.

*cavillula, α, οὐ. ἀκόμματα.

cavillum, ἡ, οὐ. ταῦτ' ἐφ' αυυυυ.

cavo, α, um, αἶμα, ἀρε, (cauus) κοιλῶ, κοί-
νω, κοίλωμα ἔμπροσθεν, διατρυπῶ.

*cavescis, αἶμα, ὁ. κοίλωμα.

cavum, ἡ, οὐ. αυυυυ.

cavus, α, um, κοῖλος. cavum aedum,
ταῦτ' ἐφ' αυυυυ, ὁ ἐν τῷ μέσῳ τῆς

Ῥωματικῆς οἰκίας γῆρας. cavus, (ἀπο-
λοῦς) κοῖλος τόπος. αυυυυ, τὸ κοῖλον,
κοίλωμα. cavī menses, οἱ 30 ἡμερῶν μῆ-
νας, οἱ ἀντίκτιστοι τοῖς πλῆνι. 2) κινῆς
μάστοις.

Caystrus, (os) ἡ, ἄ. Κάστρος, ποταμὸς
Αυδίας. Caystrius, α, um, Κάστριος.

Caystrius ales, ὁ κύκλιος.

Cea, α, οὐ. ἡ Κάως, παρὰ Ἠτολ. Κία. Ceus,
α, um, Κάως.

Cebenna ἔσθ' Gebenna mons, ἡ, καὶ Geben-
nici montes, τὰ Κέμμενα, ὄρη τῆς Γαλ-
λίας, τῶν leu Cevennos.

Cebren, ἡ, οὐ. ἡ Κέβρη.

Cecropia, α, οὐ. Κεκροπία. Cecropides, ἄ.
Κεκροπίδης. Cecropia, ἡ, οὐ. Κεκροπία.

Cecropius, α, um, Κεκροπίος, Ἀττικὸς,
Ἑλληνικός. Cecrops, ὄρις, ἡ. Κέκροψ.

*cedenter, ἐπὶ. ἀποχωρητικῶς.

cedo, cessi, cessum, ere, χωρῶ, βαδίζω.

(ἐν ταύτῃ τῇ σημασίᾳ μόνον παρὰ ποιη-
ταῖς). cancer non prorsus, votum ex
transverso cadit, ὁ καρκίνος οὐκ αἰετὶ τὸ
ἐμπροσθεν, ἀλλ' αἰετὶ τὸ πλάγιον χωρεῖ, οὐκ
ὀρθῶς, ἀλλὰ λοξῶς βαδίζει. Μεταφορικῶς.

res bene mihi cedit, χωρεῖ μοι ἀπὸ
τὸ πρᾶγμα. cedo e vita εἰτε vita, ἀπελ-
λάττονται τοῦ βίου, οἰχομαι. horae cedunt,
αἱ ὥραι παρέργονται. Injuria cessit in
gloriam, ἡ δίκαια ἀπέθῃ εἰς δόξαν. Rom-
piti potentia in Caesarem cessit, ἡ τοῦ
Πομπηίου δύναμις περιέθῃ εἰς τὴν Καί-
σαρος, res tibi da num cadit, τὸ πρᾶγμα

ἐρχεται σοι εἰς χρεῖαν. *cedere pro aliquā re, εἶναι τὴν ἰσχύον, λογίζεσθαι ὡς τι. cedit ad factum, χωρεῖ πρὸς ἔργον, ἀναρ-
γάζεται τὸ πρῆγμα. 2) cedere aliquo loco* εἴτε ex, de loco, (χωρῶ, χέζομαι τινός) ἀποχωρῶ, ἐκ τόπου, ἀναχωρῶ, ὑποχωρῶ. patria cessit, ἀπεχωρήσει ἐκ τῆς πατρί-
δος. anima e corpore cessit, ἡ ψυχὴ ἐξῆλθε τοῦ σώματος. milites de oppidis cedunt, οἱ στρατιῶται ἀποχωροῦσιν ἐκ τῶν πόλεων. miles loco cedit, ὁ στρατιώ-
της λείπει, ἀπολείπει τὴν τάξιν. cedo tibi possessione, παραχωρῶ σοι τῆς κτήσεως. cedere foro, ἀρίστασθαι τῶν ἐμπορικῶν ἔργων, ἀνασκευάζειν τὴν τράπεζαν. 3) cedere alicui, εἰκω, ὑπέκω τινί. cedere malis, εἰκω ταῖς συμφοραῖς, ἡττώμαι τῶν συμφορῶν. cedunt victori, ὑπῆκουσι τῷ νικητῇ. cedo auctoritati majorum natu, ὑπέκω τῷ ἀξιωματικῷ τῶν προεστυτέρων. cedo alicui re εἴτε in re, ἦττων τινός εἰμι, ἡττώμαι τινος ἔν τινι. 4) cedere alicui aliquid, συγχωρῶ τινί τι. Ἐν ταύτῃ τῇ σημασίᾳ καὶ μετ' ἀπαρεμφ. καὶ μετὰ τοῦ ut.

*cedo, πληθ. cotto, δός, δότε. cedo man-
num, δός τὴν χεῖρα. cotto dextrās, δότε τὰς δεξιὰς. cedo senem, φέρε τὸν γέροντα. 2) εἰπέ μοι, φέρε δή. cedo mihi hoc, εἰπέ μοι τοῦτο. cedo igitur quid faciam? φέρε δή, φέρε γάρ, τί ποιήσω; cedo dum, φέρε δή, ἔγε δή. cedo ut bibam, ἔφα, ἔα με ποιεῖν. qui cedo? πῶς εἴη; sin ut oratorem (laudas Galbam), cedo, quæso, orationes, εἰ δ' ὡς εἴητορα (ἐπαίνεις τὸν Γάλβαν), δέξου, πρὸς θεόν, λόγους αὐτοῦ.*

cedrelaceon, i, οὐ. κεδρέλαιον.
cedrelate, ōs, θ. κεδρέλατη. δ.
cedreus, a, um, κεδρίνος.
cedria, ac, θ. κεδρία.
cedrinus, a, um, κεδρίνος.
cedris, idis, θ. κεδρίς, κεδρου καρπός.
cedrum, ii, οὐ. κεδρίον, κεδρέλαιον.
cedrostis, is, θ. κεδρωστis.
cedrus, i, θ. ἡ κεδρός.
Cellænarum, θ. Κελαιναί, πόλις Φρυγίας.
Cellæno, ōs, θ. Κελαινά.
celato, ἐπὶ θ. κελῶ, κελῶς. κρουθῇ.
celatim, ἐπὶ θ. κρούθην, κρουθῇ. Α. σπαν.
**celator, ōris, δ. ὁ κρούπων.*
*celeber, ōris, bres (κῆλω, κῆλωος γ) συ-
χνός. celebra verba, συχνοὶ λόγοι. 2) συ-
χνός, πολυάνθρωπος. urbs celebris, συ-
χνή, πολυάνθρωπος πόλις. 3) εὐδοκίμος, εὐ-
κλής, ἐπιφανής, ὀνομαστός.*
**celerrime, ἐπὶ θ. ὑπερθ. θαμνίστατα.*
celebratilis, u, ἐπιφανής.

celebratō, ōris, δ. ἐγκωμιστής.
**celebro, ōris, γήνομαι εὐδοκίμος.*
*celebritas, ātis, θ. συχνὸν πλήθος, συχνὴ συνέλευσις, πανήγυρις. 2) τελετή, ἐπιτε-
λαίς. 3) εὐδοκίμησης, εὐκλεία, τὸ πολυ-
θύρητον.*

*celebro, avi, atum, are, (celeber) ali-
quem locum, φοιτῶ, συχνάζω, θαμίζω εἰς
τόπον τινά. domum alicuius, φοιτῶ παρὰ
τινα magistrum, φοιτῶ εἰς διδασκαλίου
εἴτε εἰς διδασκαλίου. 2) aliquid, συχνάζω,
συχνάκις πράττω τι, celebro exercitatio-
nem, πυκνά, θαμὰ χρῶμαι τῇ γυμνασίᾳ.
celebro jambum, συχνάκις χορεύω τὸ
ἰάμβον. celebro aliquem sermone, δια-
θύλω τινά. res celebrata est, τὸ πρῆγ-
μα τεθρύληται. 3) aliquem ἢ aliquid,
θύλω, διαθύλω, ἐγκωμιάζω, δοξάζω
τινὰ ἢ τι. 4) ἱερτάζω, ἐπιτελῶ, nuptias,
ἐπιτελῶ γάμον. ludos, ἐπιτελῶ ἀγῶνας.
fastos dies, πανηγυρίζω.*

*celer, ōris, ere, (κῆλος, κῆλλω) ταχύς. ni-
hil monte celerius, οὐδὲν τοῦ βόρος ὕψι-
τον ἔστιν. celerrima mors, τάχιστος θά-
νατος. celero, ταχύνω. Συντάσσεται καὶ μετ'
ἀπαρεμφ. celer irasci, ὡς παρ' Ὁμήρῳ
ταχὺς ὀρεῖν, καὶ μετὰ γενικῆς celer nan-
di. Ὀν. κέρ. δ. Celer, Κίλερ, γεν. κρερ.*

**celerant, ἐπὶ θ. ταχέως, ἐν τάχει.*
**celeratim, ἐπὶ θ. διὰ ταχέως, ἐν τάχει.*

celere, ἐπὶ θ. ταχύνω, ταχέως.
*Celēres, um, δ. Κίλερες, ἀρχαῖον τῶν Ῥω-
μαίων (πρωτῶν) ὄνομα. Ἰδε Πλάτ. Ραμύλ. 10
καὶ 26.*

celeripes, ōdis, ταχύπους, ἀνώπους.
celeritas, ātis, θ. τάχος, ταχύτης.
*celeriter, ἐπὶ θ. ταχέως. celerius, ὁρῶν. co-
lerrime, τάχιστα.*

**celerrimo, īnis, θ. ταχύτης. Ἀμφ. γρη.*
**celerrimū, ἐπὶ θ. ταχέως ποιεῖν, ὁρῶν ποιεῖν.*

*celero, avi, atum, are, (celar) ταχύνω,
σπεύδω. 2) aliquid, ταχύνω, ἐπιταχύνω
τι. Α. ὡς τὰ πολλὰ ποιητικῇ.*

celos, ōtis, δ. κῆλος, (ἵππος καὶ πλεῖον).
celētizon, ntis, κηλέτιζον.

celsus, i, δ. Κελεός.
celusma, ātis, οὐ. κελυσμα.

cella, ae, θ. εἶδος Ἰσπανικοῦ ζύθου.
*cella, ae, θ. σκάφος, θάλαμος, οἰκίτις, ἱπο-
θήκη. cella templi, σκάφος ναυός. cella vi-
naria, οἶνον. cella domus, ἀποθήκη, τα-
μίειον οἰκίας. cellar apum, οἱ κύτταρα.*

**cellariolum, i, οὐ. (ὀπωκὸν τοῦ cella-
rii) κελύς.*

cellaris, ο, ταῦτό τῷ cellarius.
 cellarium, ii, οἰ. ταμείον, ἀποθήκη. 2) τὰ ἐν τῷ ταμείῳ τρόφιμα.
 cellarius, a, um, τοῦ ταμείου, τῆς ἀποθήκης.
 cellarius, a, um, ταμίας (τῆς οἰκίας).
 cellatio, ionis, ο. οἰκίσκος.
 cello, ere, κέλλω. ὁρῶντα εὐχρηστα διὰ τὸ celsus, antecello, excello, procella.
 cellula, ae, θ. οἰκίσκος.
 cellulanus, i, ἀ. μοναχός.
 celo, avi, atum, are, (συγγενὲς τοῦ καλῶ-
 πτω) aliquem aliquid, (σπανιώτερον du-
 re) κρύπτω τινά τι, ἀποκρύπτω τινά τι. Πα-
 ρον. celor rem, εἶπε celor de re, τὸ
 πρᾶγμα λαμβάνει με. celo sententiam, ἀπο-
 κρύπτωμαι τὴν γνώμην. fugitivum, ἀπο-
 κρύπτω τὸν θραπίτην.
 celox, ucis, θ. (ἐκ τοῦ celor, ὡς atrox ἐκ
 τοῦ ater. κυρίως ἐπιφύτων, ὅπου navis) ὁ
 κέλως (εἶδος πλοίου) εὐρηται διὰ ἐπιθετι-
 κῶς παρὰ Πλεῶτα.
 celso, ἐπίρ. ὑψηλῶς, ἐπιφανῶς.
 celsitudo, itis, θ. ὑψηλότης. 2) ἀξιοχότης,
 προσηγορία τιμητικὴ παρὰ τοῖς μεταγενε-
 στέροις.
 celsus, a, um, (ἐκ τοῦ ἀρχήστου ἀπλοῦ θέ-
 ματος cello) ἀνίσχων, ἐξέχων, ἐξοχός, ὑψη-
 λός. 2) μεταφορικῶς ὑψηλόφρων, ἐπιφα-
 νής, ἐνίοτε ἀπερβείας, ὑπερήφανος. Ὄνομα
 κόρη. Κέλσος.
 Celtae, arum, ἀ. Κελτοί.
 Celtiber, era, erum, Κελτιβηρικός. Celti-
 bēri, a, Κελτιβήρες. Celtiberia, θ. Κελ-
 τιβηρία. Celtibericus, a, um, Κελτιβη-
 ρικός.
 Celtice, ἐπίρ. Κελτισσί.
 Celticus, a, um, Κελτικός.
 cellis, is, θ. εἶδος λατοῦ.
 cena, ae, coena.
 Censeum, i, οἰ. Κήναιον, ἀκρωτήριον βορει-
 οδυτικὸν Εὐβοίας, τανὺν Αἰθῶδα.
 Conchreus, arum, θ. Κεγχρεαί.
 Conchreis, idis, θ. Κεγχρεαί (δύομα γυναι-
 κῆς καὶ νοσίου).
 cenchris, idis, θ. κεγχρεῖς (εἶδος πτηνοῦ καὶ
 ἐλαίου).
 cenchrites, ae, ἀ. κεγχρεῖτης (λίθος).
 Cenchra, πλείον ἀρχαίᾳ πλησίον Ῥώμης κα-
 μίν, Ἰσως ἢ αὐτὴ τῇ Cenchra.
 Cenchrami, orum, ἀ. Κενωμαναί, Κελτικὸν
 ἴδιον.
 Cenchraphium, i, οἰ. κενωτρίον.
 censeo, sui, sum, (silum) ere, aliquem
 ἢ aliquid, ποιοῦμαι τίμησιν τινας, καθί-
 στημι τίμην τινας, τιμῶ, τιμῶμαι τινα ἢ
 τι censeo cives, τίμησιν καὶ ἀπογραφῇ
 πολιτῶν ποιοῦμαι. censeor, ἀπογραφῶμαι,
 τιμῶμαι. milia octoginta Censum censeo

sunt, ὅσους μύριοι πόλιν τι ἀπογράφον-
 το. capite censi, οἱ πενήχρόνιοι, οἱ ὀχ-
 ρὸν τι τῆς αὐτῶν κεφαλῆς μένον τιμώμε-
 νοι. Ψ. Aul. Gal. 16, 10. sum censui
 censendo, ἱκανός εἰμι τιμᾶσθαι, ἀπογρά-
 φῶμαι. censum, οἰ. τὸ τίμημα. census,
 i, ὁ. ὁ τιμώμενος, τετιμημένος. 2) ἄγρομαι,
 νομίζω, γνώσκω. captivos reddendos cen-
 seo, γινώσκω (δεῖν) ἀποδοῦναι τοὺς αἰχ-
 μαλώτους. censeo nequam esse, ἄγρομαι
 ἐπιτιμῆς εἶναι. ὁ senatus censet, τῇ συγ-
 κλήτῃ δοκεῖ. alicui aliquid, ψηφίζομαι
 τινί τι. 1) χαλεπαίνω. πρὸς. succenseo.
 censio, ionis, θ. τίμησις. 2) ἐπιτιμήσις
 τιμωρία. 3) γνώμη, ἡγήσις.
 censilis, onis, θ. τίμησις, διατίμησις, ἐπι-
 γραφή (τῶν πόρων). 2) ἐπιταγή, τὸ διδογ-
 μένον.
 censor, oris, ἀ. τύπος μεταγενέστερος. τοῦ
 censor, καὶ ἰσχυρότερον τὸν ἐν ταῖς ἀρχαῖς
 κήνωμα δηλῶν.
 censilis, a, um, σπάνιον ἀντὶ τοῦ census,
 Ψ. censeo.
 censor, oris, ἀ. (censeo) τιμητής, κήνωρ.
 Οὕτως ἐκαλοῦντο ἐν Ῥώμῃ οἱ ἐξετάζοντες
 καὶ ἀπογραφόμενοι τὸ ἔνομα, τὰ κτήματα
 καὶ τὸν πόνον ἐκείνου τῶν πολιτῶν. Κατὰ
 δὲ τὴν ἐξέτασιν ταύτην, τὸν λεγόμενον κή-
 νωσον (census), ἀπογράφοντο ἑαυτοὶ εἰς τὴν
 προσήκουσαν φυλὴν καὶ τάξιν, ὁ δὲ ἀνά-
 ρχης ἐξεβάλλετο ἢ ἐτάσστο πρὸς ἀμίαν
 εἰς ταπεινότεραν τάξιν. 2) ἐπικριτής, ἐπι-
 τιμητής, ἐξεταστής.
 censorius, a, um, τιμητικός. censoria sa-
 varius, ἡ τοῦ τιμητοῦ ἀσθενητής. cen-
 soria animadversio, ἡ παρὰ τῶν τιμητῶν
 ζημία, ἀτίμια. censorium opus, ἡ προ-
 βρυμ, ἔξιν ἀτιμίας ἔργον. vir censorius,
 ὁ τιμητής γαιωνός, τιμητικός. Ἦν δὲ τὸ
 censorius καὶ ἐπωνόμιον τοῦ πρεσβυτέρου
 Κάτωρος. 2) μεταφορικῶς ἀσθενης.
 Censorinus, i, ἀ. Κηνωρινός.
 censuālis, e, (census) τῆς τιμῆσεως. cen-
 sus es, ium, ἀ. οἱ συντάσσοντες τοὺς τι-
 μητικούς καταλόγους καὶ οἱ καταλόγοι αὐ-
 τοί, Α. τοῦ μεταγεν. Ἀσιν.
 censura, ae, θ. (censor) ἡ τοῦ τιμητοῦ ἀρ-
 χή, τιμησία. 2) ἐξέτασις, ἀπέρρισις, ἀν-
 ατήρ κρισις.
 census, a, um, Ψ. censeo.
 census, us, ἀ. (censeo) τίμησις, τίμημα
 πρὸς. censeo. 2) κατάλογος, ἀπογραφή τι-
 μητική. 3) τετιμημένη καὶ ἀπογεγραμμένη
 οὐσία τῶν πολιτῶν, ἐπιγραφή. 4) κτήμα-
 τα, περιουσία. census oris, περιουσία λό-
 γων, ἐγγλωτσία.
 centaureum εἶπε centaurion, ii, οἰ. κεν-
 ταύριον (βότρυς).

Centaureus, καὶ Centauricus, a, um, Κενταύρειος.

centaurion, ἴδ. centaureum.

centauris, ἴδης, θ. κενταυρί (βοτάνη).

Centaurus, i, a, Κένταυρος.

centenarius, a, um, (centeni) ὁ ἔχων ἑκατὲν, ἢ ὁ ἐξ ἑκατὸν συνεισληγώς. centenaria grex, ἀγέλη ἐξ ἑκατὸν βοῶν. centenaria basilica, ἑκατόμπεδος βασιλική (τοῦ). centenarius numerus, ἑκατοντάς. centenaria aetas, ἑκατονταετής. centenarii, a, ἄπαξ παρὰ Βεργτίου, ταῦτ' τῶν centeniones. centenionalis, nummus, μικρόν τι νομίσμα. Κώδιξ Θεοδοσίου.

centenus, a, um, συνήθως centeni, ae, a, ἀνὰ ἑκατόν, ἑκατοστὲ ἑκατόν, centenum, i, ου. εἶδος βρέχης, ἑκατονταπλάσιον ἀποδιούσης καρπῶν.

*centesimo, avi, atum, are, τὸν λαχόντα ἐξ ἑκατῆς ἑκατοντάδος θανάτω.

centesimus, a, um, ἑκατοστός. centesimae, arum, τὰ ἑκατοστά (ὡς φόρος) ἢ τὸ ἑκατοστόν (τοῦ κεφαλαίου, ὡς μνηστὴς τόκος), ὁ ἐπὶ δραχμῇ τόκος. 2) ἀντὶ τοῦ centiplex.

*centiceps, cipitis, (centum caput) ἑκατοκέφαλος.

centies, ἐπὶ, ἑκατοντάκις.

*centifidas, a, um, (centum-fido), πολυεχίδης.

centifolius, a, um, (ἑκατοντάφυλλος).

centigranus, a, um, ἑκατὲν σπερμάτων, πολυσπερμῶς.

centimanus, a, um, ἑκατόγχειρ.

centimeter, tra, trum, ἑκατὸν μέτρων, πολύμετρος.

centinodius, a, um, (nodus) ἑκατὸν γονάτων. centinodia herba, πολυγόνατον, βοτ.

centipeda, ae, θ. ὁ πολύπους, (τετράλις τις).

centipellis, ionis, a, (centum pellis) ὁ ἔτερος στόμαχος τῶν μηρυκίζόντων ζώων.

centipes, edis, ἑκατόμπος.

centiplex, icis, ταῦτ' τῶν centiplex.

cento, onis, a, ὁ κέντρον, ῥάκη συνῆραμμένα. centones sarcire alleui, συρράπτω τὴν ψεύματα. 2) ὁ κέντρον, εἶδος ποιήματος συνῆραμμένου ἐκ πολλῶν στίχων ἐτέρων ποιημάτων.

centoculus, i, μυριόπτης, πολυόφθαλμος.

centonarius, ii, a, ὁ συρράπτων ῥάκη.

centralis, is, κατὰ τὸ κέντρον ἐστηκώς, μεσόμαχος.

*centratius, a, um, ταῦτ' τῶν ἀνωτέρων.

centrinum, arum, a, οἱ κεντρίναι, εἶδος ψηφῶν.

Centrones, um, a, Κέντρονες, Γαλλικὸν εἶδος.

centrosus, a, um, ὁ πρὸς τὸ κέντρον ὢν, ἐσωτερικός.

centrum, i, ου. κέντρον.

centum, (ἄλλοι) ἔκαστον.

centumcapita, ἡδύγγιον (εἶδος ἀκάνθου).

Centumcellae, θ. (ἑκατὸν κέλλαι), πόλις Ἰταλίας, τανῶν Civita vecchia.

centumgenium, a, um, ἑκατόγχειρ. 2) ἑκατόμπος.

centumpeda, ae, a, ἑκατόμπος.

centumpondium, ii, ου. (τὸ ἑκατοντάλιτρον).

centumvialis, a, τὸν ἑκατὸν ἀνδρῶν.

centumviri, orum, a, οἱ ἑκατὸν ἄνδρες, (σύλλογος δικαστῶν).

centunculus, i, a, (cento) συρράπτων ῥάκος. 2) εἶδος φυτοῦ, τὸ κατὰ Λινναεὸν polygonum convolvulus.

centuplex, icis, ἑκατονταπλάσιος, ἑκατονταπλάσιον.

centuplicatus, a, um, ἑκατονταπλάσιος.

centupondium, ταῦτ' τῶν centumpondium.

centuria, ae, θ. (centum) ἑκατοντάς, λόχος ἑκατὸν στρατιωτῶν. 2) λόχος Ῥωμαίων πολιτῶν.

"Απαντὰς γὰρ τοὺς Ῥωμαίους εἰς λόχους τὸ πάλαι διέταξε Σερούιος Τύλλιος ὁ βασιλεὺς. 3) μέτρον ἀγροῦ ὃ κατ' ἀρχὰς μὲν ἑκατόν, εἴτα δι' διακόσια πλῆθρα καὶ πλῆθον περιλαμβάνει.

centurialis, a, τοῦ λόχου.

centuriatum, ἐπὶ, κατὰ λόχους.

centuriatio, ionis, θ. ἡ κατὰ centurias (μέτρα ἀγροῦ) διαίρεσις.

centuriatus, a, um, ἴδ. centurio.

centuriatus, us, a, ἡ εἰς λόχους διαίρεσις. 2) ἑκατονταρχία.

centurio, avi, atum, are, δικαίω εἰς λόχους (στρατιώταις, πολιταῖς, ἀγροῦς). comitia centuriata, orum, ου. λεχτεῖς ἐκκλησία, ἐν ᾗ κατὰ λόχους ἀνηφορῶν περὶ αἰρέσεως ἀγρῶν, περὶ πλείου κατ.λ.

centurio, ionis, a, (centuria) ἑκατόνταρχος, λοχαγός, κενταρίων.

centuriotatus, us, a, αἰρεσις ἢ ἐξέτασις ἑκατοντάρχου. ") ἀρχὴ τοῦ ἑκατοντάρχου.

Centuripae, arum, θ. καὶ Κεντρίπαι, πόλις Σικελίας, τανῶν Centorbi. Centuripini, orum, Κενταρίπιοι.

centussis, is, a, (centum-as) ἑκατὸν ἀσάδρια.

Ceos, ἴδ. Cen.

ceps, ἴδ. caepa.

cepaea, ae, θ. κηπαία (πυτὴν).

cephalaea, ae, θ. κεφαλαία (νόσος).

cephalaedon, ae, a, κεφαλαίωτης, εἰσπράκτ' ὁ γόρου τοῦ ἐκικεφαλαίου.

cephalalgia, eitra cephalurgia, ae, θ. κεφαλαλγία.

cephalicus, a, um, κεφαλικός.

Cephalenes, um, a, Κεφαλήνες. Cephalenia, eitra Cephalenia, ae, θ. Κεφαλληνία.

cephali, ionis, a, ῥάκεμα φανερὸν.

Cephaloedīs, is, θ. (Κεφαλοειδής,) Κεφαλοειδής, πόλις Σικελίας, τανὺν Cephali. Cephaloedīanus, a, um, τοῦ Κεφαλοειδίου. ἐφάρται καὶ Cephaloedīa ora, Κεφαλοειδίας ἀκτὴ.

Cephalōte, ēs, κεφαλωτή.

Cephalus, i, ā, Κεφαλός.

Cepheis, idis, θ. Κηφέις, ἡ Ἀνδρουμέδα.

Cepheus, a, um, Κηφέως, τοῦ Κηφέως.

Cephēnes, um, ā, κηφήνες. 2) Κηφήνες, Αἰθιοπικὸν ἔθνος.

Cepheus, ōi, ā, Κηφεύς. Cephēus, a, um, τοῦ Κηφέως, Αἰθιοπικῆς.

Cephistias, ādis, θ. ἡ Κηφισιάς, εἴτε Κηφισία ἔχθρα.

Cephistis, idis, θ. ἡ Κηφισίς. π. γ. uada, ῥίσις. Cephistis, a, um, Κηφισίος. Cephisus, εἴτε Cephissus, i, ā, Κηφισιάς (ποταμὸς Βοιωτίας καὶ Ἀττικῆς).

Cerina, ō. caerina.

Ceritis, εἴτε ceridatilis, θ. ἄγνωστος τις λίθος τῶν τιμίων.

Cerōnides, um, θ. ἄγνωστοι λίθοι. Ἀμφ. γρ. cerōnīdium, i, ō, καποιδίον.

Cerulla, ō. caerina.

Cerūros, i, ā, κηρουρός.

Cera, ae, ō. κηρός. 2) κήρωμα, κηρωτὸν γραμμικὸν πινάκιον. 3) κηρίνη αφανής.

4) κηρίνη τῶν περγαμῶν εἰκὼν. πρβ. imago. 5) κηρωτή, εἶδος κηρίνου ἐντρίμματος.

εἴτε ἀλοιφή. 6) κηρός, ὃ χρῶνται οἱ κηρογράφοι.

cerachates, ae, ā, κηραχάτης (λίθος).

Ceramicus, i, ā, Κεραμικός.

cerāmites, ae, ā, κεραμίτης (λίθος).

Cerāmus, i, θ. ἡ Κίραμος, πόλις Κερίας.

Ceramicus sinus, ὁ Κεραμικὸς κόλπος.

cerātus, a, um, τοῦ κηροῦ. ceraria, ae, ō, κηροπώλις. cerarium, ō, ὁ πρῶτος μανειὶς ἀπὸ τῶν σφραγίδων φέρος.

ceras, ālis, ō. κέρα, (φυτόν). 2) Heronion Ceras, τὸ Ἑσπέριον κέρα, ἄκρα Αἰθῆς.

cerāsinus, a, um, χρῶμα κηραίου ἔχον.

cerastes, ae, εἴτε is, ā, κηράστις (ὄφις καὶ σκῆληξ). 2) Cerastae, ā, μυδικὸν τῆς Κίπρου ἔθνος.

cerāsum, i, ō, κηράσιον.

cerāsus, i, ō, ἡ κέρασσος, ἡ κηρασία. 2) κηράσιον.

Cerāsus, untis, θ. Κερασσοῦς, πόλις τοῦ Πόντου.

cerātia, ae, θ. κηρατία (βοτάνη).

cerātias, ae, ā, κηρατίαι, εἶδος κομήτου.

cerātina, ae, θ. κηρατίνη (εἶδος σοφιστικῆς συλλογισμοῦ).

cerātis, idis, θ. κηρατίτις, εἶδος ἀγρίας μήκνης.

Cerātum, i, ō, κηρωτὸν ἐντρίμμα, συμπλαστόν.

*cerātūra, ae, θ. κηραύρα.

ceratus, a, um, ἔσ. ceras.

ceraula, ae, ā, κηραύλη.

cerāunius, a, um, κηραύνιος. cerāunia

gemma, εἶδος λίθου.

Cerauni, torum, ā, (ἄπον. montes) εἴτε

Ceraunia, ὁ. εἴτε Ceraunium passum, τὰ

Κεραυνία ὄρη (τῆς Ἡκεύρου). 2) Ceraunii

ā, τὰ Κεραυνία ὄρη (τῆς Ἀσίας).

cerāunus, a, um, ταῦτὰ τῶν cerāunius.

Cerberus, a, um, Κερβέριος, Κερβέρειος.

Cerberus, i, ā, Κέρβερος.

cerētis, idis, θ. κηρατίτις, εἶδος ἑλαίας.

cerēus, ō. circius.

cerēolopis, ō. cerēolopis.

cerēopithēus, i, ā, κηραπίθηκος.

cerēops, āpis, ā, κηραψ, εἶδος πιδήκου.

2) Cerēops, ā, Κίρκωπος, ἔθνος μυθιδ-

μενον ἐν ταῖς Πιθηκούταις νήσοις.

cerēurus, i, ā, κηκούρας (εἶδος πλείου καὶ

ιχθύος).

Cerēyo, ōnis, ā, Κηρύων. Ἐκ τούτου Cer-

cyoncus, a, um.

cerēyus, i, ā, ταῦτὰ τῶν cerēurus, κη-

κούρας (ιχθύς).

cerdo, ōnis, ā, (κέρδων) χειρόναξ, βάνου-

ρος. 2) Cerdo, Κέρδων, ὄνομα βούλων.

Cerealis, a, (Ceres) Δημήτριας, Δημητρια-

κός. Cereale eorum, ἑρὸν τῆς Δημητρώς.

Cerealia munera, dona, τὰ τῆς Δημητρώς

δῶρα, οἱ Δημητριακοὶ καρποί. Cereales

herbae, ὁ σίτος. Cerealia arma, τὰ αἰτο-

ποῖα ἀκλήθ. Cerealia, ūm, ō. εἰς Δημή-

τρια, ἡ τῆς Δημητρώς ἑορτή. Aediles Ce-

reales, ἀγορανομοὶ βίω, οἱ τὴν ἀπὸ τῆς

Δημητρώς ἐπιπλεῖν φέροντες (κατὰ δῶνα).

Cerealis, ō. κέρ. ā. Κεραλίας.

Cereallitas, ālis, θ. τὸ ἄξιωμα τοῦ κέρως

τῆς Δημητρώς. Ἐκγρ.

cerēbrium, i, ō. (cerebrum) μικρὸς ἐγ-

κέφαλος.

cerēbricus, a, um, φρενοβλαβής, παράφρων,

μανιώδης.

cerēbrum, i, ō. (συγγεν. τῶ κέρα) ἐγκέ-

φαλος (ὁ τῆς κεφαλῆς μυελός). 2) ἐγκέ-

φαλος δένδρου. 3) νοῦς. 4) θυμός, ὄρη.

cerēfolium, ō. caerēfolium.

ceremonia, ō. caerimonia.

*cerēolus, a, um, (ceruus) κηρόχρους, κη-

ροειδής.

Ceres, ūis, ā. Ἡ. Ceres.

Ceros, ūis, θ. Δημήτης. 2) σίτος.

cerēus, a, um, (cera) κηρίνος. cerēus, ā,

κηρίς, κηρίων. 2) κηραειδής, κηρόχρους. 3)

μαλινός.

cerēvisia, ταῦτὰ τῶν cerēvisia.

Ceria, ae, θ. ταῦτὰ τῶν cerēvisia.

cerifico, ανί, alum, are, (cera-facio) κηρίζω, κηροποιώ.

cerimonia, ταύτῃ τῇ caerimonia.

Cerillae, arum, θ. οἱ Κήριλλοι, πόλις Βρετανίων, ταύτῃ Cirella vecchia.

corinthia, ae, θ. κήρινθος (πόσων).

corinthus, i, α. κήρινθος, φυτόν, τὸ καὶ ἐριθάκη.

corinus, a, um, κήρινος.

coriolarium, ii, οὐ. κηροπήγιον. Ἐπίγρ.

corium, ii, οὐ. κήριον (νόσος).

coritis, ae, α. καὶ ceritis, idis, θ. κήριτης, (λίθος τις τῶν τιμίων).

cornentia, ae, θ. βλέπησις, βλέψις.

cerno, crevi, cernum, ere, κ ρ ί ν ω, χωρίζω. cerno farinam cribro, κρίνω τὸ ἄλευρον τῇ κοσκίνῳ, κοσκινίζω τὸ ἄλευρον.

2) κρίνω, διακρίνω. sors cernit, ὁ κληρὸς κρίνει.

cernere vilam ferro, κρίνεσθαι μάχῃ περὶ τῆς σωτηρίας. cerno pro patria, διακρίνομαι, διαμάχομαι περὶ τῆς πατριδος.

cerno cum aliquo, διαμάχομαι πρὸς τινά. magnis de rebus inter se cernunt, περὶ μεγάλων πραγμάτων πρὸς ἀλλήλους διαμάχονται.

3) κρίνω, διακρίνω τοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορῶ (κασιδεῖν). cernor, φαίνομαι.

4) κρίνω, διακρίνω τῇ διανοίᾳ, διαγιγνώσκω. cernor, κρίνομαι, διαγιγνώσκω.

gormanum amiliter crevit, διγνώ, ἔκρινεν, ἀποβλητέον εἶναι τὸν ἀδελφόν. cernit configera, διαγιγνώσκει μάχην ποιεῖσθαι.

5) cerno hereditatem, θέλωμαι τὴν κληρονομίαν. (διαγιγνώσκω περὶ αὐτῆς) ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν.

cernuio, avi, alum, are, καταβάλλω. se cernulare, κυβιστεῖν. Σενέκα.

cernuo, avi, alum, are, (cornuus) κυβιστῶ, πίπτω πρηνής.

cernuus, a, um, (κατὰ Φηστον ἐκ τοῦ cerno) κυπτάζων, πρηνής. cernuus, α. κυβιστήρ, πετυριστής.

cerō, avi, alum, are, (cera) κηρῶ.

cerōma, itis, οὐ. κήρωμα, εἶδος δλοιφῆς τῶν παλαιστών, 2) παλαστήρα, 3) πάλη.

cerōmiticus, a, um, κηρωματικός.

cerōpta, ae, θ. κερωνία, κεράτια.

*cerōsus, a, um, κηρώδης.

cerātum, ī. ceratum.

cerrēus, a, um, (cerrus) τῆς ἑσπεριως.

cerrinus, a, um, ἕξ ἑσπεριως.

cerribus, a, um, (cerebrus?) φρενοβλαβής, μανιώδης. Δ. ποιητική. Εὐρηται καὶ τὸ ὄνομα. cerribilis, εἶον μανίαντιν ὑπεκρίναν.

2) cerribus, i, θ. ὁ ἑσπερις εἶπε ἄκουα, εἶδος ὄρνυς.

certabundus, a, um, πλεονεκής.

certamen, inis, οὐ. (certo) ἀγών, ἀμιλλή.

in certamen venire cum aliquo, ποιεῖμαι ἀγῶνα πρὸς τινά. instituire certamen, ponere certamen, διατεθῆναι, καθι-σταναι ἀγῶνα.

certamen virtutis, ἀγών ἀρετῆς. certamen belli, ὁ πρὸς τοῦς πολεμίους ἀγών.

certamen classicum sive navale, ναυμάχια. Italia certamen Bacchi et Cereris, περὶ τῆς Ἰταλίας, ὡς εὐφώρου, ἐρῶσιν Διόνυσος καὶ Δημήτηρ.

certatim, ἐπὶρ. μετ' ἀγῶνας, ἀγωνιστικῶς, ἀμιλλητικῶς. certatim dicere, ἀμιλλαν τοῦ λέγειν ποιεῖσθαι.

certatim currere, ἀμιλλασθαι ἐπὶ τόπον. certatim amare aliquem, ἀμιλλαν τῆς ἀγάπης ποιεῖσθαι πρὸς τινά.

certatio, ionis, θ. ἀγωνισμός, ἀγωνισμα, ἀγωνιστήριον, ὁδός, ἀ. ἀγωνιστής, ἐριστής.

*certatus, us, α. ἀγών.

certe, ἐπὶρ. βεβαίως, ἀσφαλῶς, σαφῶς. certe scio, σαφῶς οἶδα. 2) ναί. certe adepol, certe Herce, certe, ναί μὲ Δία. 3) γε. ego certe, Εγωγε. vos certe, ὑμεῖς γε. si non hoc, illud certe, εἰ μὴ τούτο, ταῦτό γε. certe quidem, γε. consilium unus certe plebis est, μίς γε ὑπατεύς τοῦ δήμου ἐστίν.

*certim, ἐπὶρ. βεβαίως.

certioro, avi, alum, are, ἀγγέλλω τίς τι, (πληροφορῶ). Ex tuo certiorum facio. Δ. ναιμή.

certo, ἐπὶρ. βεβαίως, ἀσφαλῶς, σαφῶς. certo scio, σαφῶς οἶδα. Δ. ὡς τὰ πάλαι ἐν χρήσει τῶν κομικῶν ποιητῶν, τοῦ certe εἶναι καθολικωτέρου.

certo, avi, alum, are, ἀγωνίζομαι. armis certare cum hoste de imperio, τοῖς ὅπλοις ἀγωνίζεσθαι πρὸς τὸν πολέμιον περὶ τῆς ἀρχῆς.

proelio certare cum aliquo, διαμάχεσθαι πρὸς τινά. corlatur de re, γίγνεται ἀγών περὶ τοῦ πράγματος.

certandae mulctae cum dies advenisset, ἐπεὶ δ' ἦλθεν ἡ ἡμέρα τοῦ (ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ) χρηματισμοῦ, (ἐνταῦναιον συζητήσεως) περὶ τῆς ζημίας.

certo cum civibus de virtute, περὶ τῆς ἀρετῆς ἀγωνίζομαι πρὸς τοὺς πολίτας.

certant beneficiis inter se, εὐεργεσίαις ἀμιλλῶνται πρὸς ἀλλήλους. Μαν' ἀπαρμῶν. μέλιστα παρὰ ποιηταί.

certo superare, πλεονεκέω, ὥπως κρείττων γίνωμαι, ἀμιλλῶμαι ἐπὶς νικῆς.

certare fore, ἀγωνίζομαι ἐν δικαστηρίῳ, διαλέγομαι, δημοσίον ἀγῶνα ποιεῖμαι.

Σημ. λέγουσι καὶ certo alicui ἐνεί τοῦ cum aliquo.

certus, a, um, (μετοχή τοῦ cerno) certum est mihi, διγνώων, βούλομαι, προήρημαι.

certumne est tibi istum? διγνώων τοῦτο;

certum est illi, hoc facere, διγνώων ποιεῖν.

φθεο. ποιητικῶς: certus mori, ἔσθαι, βου-
 λόμενος ἀποθανεῖν. certus eundi, διαγνοῦς,
 διαγνωσμένος εἶναι. certus sceleris, ἔσθαι
 πρὸς τὸ κακούργημα. 2) certa dies,
 ὁρισμένη, τεταγμένη ἡμέρα. certo tem-
 pore, ἐν ἔργῳ χρόνῳ. certa finis, ὁρι-
 σμένον τέλος. 3) ἐπιθετικὸν βέβαιος, ἀσφαλές,
 πιστός. certus amicus, βέβαιος, πιστός
 φίλος. certus nuntius, ἀξιόπιστος ἄγγελος.
 certus Apollo, ὁ ἀφιδής Ἀπόλλων. certa
 spes, βεβαία, ἀσφαλής ἐλπίς. certa sagitta,
 εὐστόχον, ἀναμάρτητον βέλος. certa res,
 βέβαιον, ἀληθινὸν πράγμα. non certum
 est, οὐ βέβαιον ἐστίν. hoc pro certo habeo,
 τοῦτο βέβαιον, ἀληθινὸν νομίζω. hoc cer-
 tum habeo, σαρῶς πίπτωμαι. 4) certio-
 rem facio aliquem de re εἴτε τοῖ, βέβαιον
 ποιῶ τινί τι, βέβαιον τι πρὸς τινα, ἀγγέλλω
 τινί τι. certior per te fio de his rebus εἴτε
 harum rerum, μανθάνω, πυνθάνομαι παρὰ
 σοῦ τὰ πράγματα ταῦτα. 5) certus εἴτε cer-
 tus quidam, ῥητό, τις, τις. certae quae-
 dam leges, ῥητοὶ τινες νόμοι, νόμοι τινέ.
 cerula, αἰ, θ. miniata, μελαιντὸν κηρίον.
 cerus manus (ἐκ τοῦ ἡμ. cer, ere, ἐξ
 cerus) manus ἐν τοῖς procerus, sin-
 cerus, καὶ τὰ creon-creo) = creator bo-
 nus, ὁ ἀγαθὸς πλάστης, ἐν ἀρχαίῳ τῶν
 Σαλίων ἱερῶν ὄντων.
 cerussa, αἰ, θ. φινίδιον.
 cerussatus, α, um, ἐφινιθιμένος.
 cerua, αἰ, θ. ἡ κίχρη.
 ceruarius, α, um, (cerua) ἐλάφιος.
 cervical, ālis, οὔ. (cervix) ὑποχένιον,
 προσκεφάλαιον.
 cervicatus, α, um, κυλινδρῶδες.
 cervicofascias, ālis, θ. τὸ κύλινδρον ἐκ χειρὸς
 cervicofascia, αἰ, θ. μικρὸς ἀγκυλῶν.
 cervinus, α, um, ἐλάφιος.
 cervisia, αἰ, θ. Γαλλιστί· ὁ ζύθος.
 cervix, icis, θ. ἀγκυλῶν. cervix furt jugum,
 ὁ ἀγκυλῶν φέρει τὸν ζυγόν. in cervicibus
 alicujus sum, ἐπικειμαι τινί. Sum, τὸ cer-
 vix κεῖται ἐνταῦθα καὶ ἐντὶ τοῦ collum, ὁ
 τράχηλος. 2) ἀγκυλῶν ἡδὴ ἰσθμός. 3) τρά-
 χηλος ἀγγέλιον καὶ ἄλλον τοιοῦτον.
 cervus, i, ā, (cervus) ὁ ἔλαφος. 1) cervi,
 orum, εἶδος θυρῶματος ἐκ στελεχῶν καὶ
 κλάων, εἴτε καὶ ἐντομῶν κλημάτων.
 cervicium, εἴτε cervicium, i, οὔ. κερύσιον.
 ceryx, icis, ὁ κέρυξ.
 cerypes, id. caespes.
 cessatio, ionis, θ. (cesso) ἄκνος, ἀργία,
 ἀνάπαυσις. 2) ἀργία τοῦ ἄφροῦ.
 cessator, oris, ὁ. μέλλων, ἀκηρής.
 cessatrix, icis, θ. ἄνηρά, ἀναδύσα.
 cessivus, α, um, (cessus, cesso) cessivus
 tutor, παρὰ τοῖς νομικοῖς ὁ ἐπίτροπος, ὁ

παραχωρεῖται. (ceditur) ὁ ἐπίτροπος. Od-
 to καὶ cessicia tutela.
 cessim, ipse. (cedo) ἔπιω. cessim ire,
 ὑποχωρεῖν, ἀναχωρεῖν.
 cessio, ionis, θ. (cedo) παραχώρησις. 2) α.
 illi, προσεγγισμός θύρας.
 cesso, avi, atum, are, (cessio) τοῦ cado)
 ἐκνῶ, μέλλω, quid cessas? τί ἐκνᾷς; τί
 μέλλεις; cesso adire, ἐκνῶ παρῖναι. 2)
 ἀργῶ, ἀργός εἰμι. si cessare vultes, το-
 quiesce, εἰ δύνῃσαι ἀργεῖν, ἀνάπαυσαι. ter-
 ra cessit, ἡ γῆ ἀργεῖ, οὐκ ἐργάζονται
 τὴν γῆν. cessare alicui, σχολάζειν τινί. 3)
 σπᾶν. ἐλλείπω, οὐ πέραμι. 4) aliquam re
 εἴτε ab re, παύομαι τινος cessavit auda-
 cia, ἐπαύσατο τῆς τόλμης. cessatum est,
 α proclis, ἐπαύσατο τῶν συμπλοκῶν. num-
 quam ejus cessabit furor, οὐδέποτε παύ-
 σεται ἡ μανία αὐτοῦ.
 cessus, α, um, id. cedo.
 cestron, i, οὔ. κίστρον (βετάνη).
 cestrophendone, ae, θ. κιστροσφενδόνη,
 (μηχανή).
 cestrotus, α, um, κιστρονός.
 cestrum, i, οὔ. κίστρον (εἶδος γραβίδος τῶν
 κρητογράφων).
 cestus, (—os) i, ā. καστός (καίς, ζώνη, τῆς
 Ἀφροδίτης μέντης).
 cestus, id. caestus.
 cetera, ae, θ. εἴτε ceterarium, ii, οὔ. θυ-
 νοκαταπίον.
 ceterarius, α, um, κητίσιος. ceterarius, ā, (ὁ
 κητοθήρας), ἀλιεύς, θυνοθήρας.
 ceto, id. cetus.
 cetera, id. ceterus.
 ceteroqui, εἴτε ceteroquin, ἄλλως, ἑτέρως.
 ceterus, α, um, (ἡ ἐνική ἀνομαστική τοῦ
 ἀρσενικοῦ ἄχρηστος) εἴτε α, ο, ὁ ἄλλος,
 ὁ λοιπός vestem ei ceterum ornatum
 habere, τὴν ἐσθῆτα καὶ τὴν ἄλλον κόσμον
 ἔχειν. pro cetera ejus audacia atque
 amentia, κατὰ τὴν ἄλλην αὐτοῦ τολμή-
 ρειαν καὶ τὴν ἀνομίαν. cum cetero orbe ei
 Britanniam recuperavit, πρὸς τὴν ἄλλην
 κόσμῳ καὶ τὴν Βρετανίαν ἀνακτήσαντο. ce-
 terum exercitum, τὸ ἑτερον τοῦ στρατοῦ
 μέρος, ἐὼν ἄλλαν στρατόν. cetera vilia, ὁ
 λοιπὸς βίος. cetera omnia, τὰ ἄλλα πάν-
 τα. justitia, fortitudo, temperantia et
 cetera similia, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀνδρεία, ἡ
 ἡλικία καὶ τ' ἄλλα τὰ τοιαῦτα. cetera,
 εἴτε ei cetera, καὶ τ' ἄλλα ἀποσώτως, καὶ
 τὰ λοιπὰ, καὶ τὰ ἔξω. ceterum, ἐπὶ παρὰ
 ἡλικίᾳ cetera) τ' ἔτι, καὶ δ' ἄλλα, ἄλλα.
 bellum pondum omni, ceterum jam cer-
 tamina, πόλεμος οὐκ ἦν, ἀλλὰ μέντοι
 ἐρίδος. cetera, τ' ἄλλα, τὰ λοιπὰ. in co-
 lorum, τίς τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου Βερούσιος

petos, ἴδ. cetus.

cētōsus, α, um, κητώδης.

cētra, α, 0. πέλτη.

cētrātus, α, um, πελταστής, πελτοφόρος.

cetto, ἴδ. cado.

cētus, ι, 0. πλῆθ. cēte, οὐ. τὸ κῆτος. (θύ-
νος, δελφίν, φώκη κ.τ.τ.) 2) κῆτος (ἄστρον)
ceū, (συνηρημένον ἐκ τοῦ ce-ve, ὡς neu ἐκ
τοῦ neve). ἐπὶ ῥ. ἄτε, ἄτε δὴ, οἶα, οἶόν περ
ὡς περ. ceu si quis, οἶόν περ εἰ τις. ceu
quum, ὡς ὅτε. ceu vero nesciam, ὡς οὐκ
εἰδότες ἐμοῦ, ὡς περ εἰ οὐκ εἰδείην. Α. ὡς
τὰ πολλὰ ποιητικῇ.

Ceus, α, um, ἴδ. Coa.

cēva, α, 0. εἶδος μικρῆς βοῦς. Α. Γερμα-
νικῇ.

cēvō, ēre, κινῶ, αἶψα τὴν πυγὴν, κατα-
πυγίζω. 2) αἶψα, κολακέω.

Cēyx, γcis, 0. Κήρυξ. 2) κήρυξ, πτηνόν.

chaerophyllum, ι, 0. χαίρεφυλλον.

Chaerōnēa, α, 0. Χαϊρώνεια.

chālātorius, α, um, (γαλάω) γαλασσικός.

chālāzias, α, 0. χαλαζίας (λίθος).

chālāzium, ι, 0. χαλαζα, χαλαζιον (τοῦ
δραχμίου νόμισμα).

chālāzium, ι, 0. ἄγνωστος λίθος.

chalbāne, es, 0. ἴδ. galbanum.

chalcanthum, ι, 0. γαλκάνθον.

Chalcēdon, ōnis, 0. Χαλκηδών.

Chalcēdōnius, α, um, Χαλκηδόνιος.

chalcōs, ι, 0. ἡ γαλκίος (ρυτόν).

chalcētum, ι, 0. ἄγνωστον ρυτόν.

Chalcidensis, α, Χαλκιδικός. Chalcidensis,
0. Χαλκιδικεύς.

chalcidice, es, 0. γαλκιδική σάβρα.

Chalcidicēsis, α, Χαλκιδικός.

Chalcidicus, α, um, Χαλκιδικός. chalcidi-
cum, τὸ γαλκιδικόν, εἶδος εἰκήματος πρὸς
τὴν γωνίαν βασιλικῆς στοᾶς ἐκαστῶθεν τοῦ
βήματος.

chalcioecus, ι, 0. γαλκίοικος (Ἀθηνᾶ), τὸ
τῆς χαλκιοίκου Ἀθηνᾶς ἱερὸν.

Chalciope, es, 0. Χαλκίπη.

Chalcis, Idis, 0. Χαλκίς.

chalcis, Idis, 0. χαλκίς, (εἶδος σάβρας καὶ
λύθος).

chalcitis, Idis, 0. εἶτε chalcitis, α, 0. ἡ
γαλκίτις, ἢ γαλκίτης (λίθος).

chalcophēnos, ι, 0. χαλκίφηνος (λίθος).

chalcosmāragdos, ι, 0. γαλκοσμάραγδος.

chalcus, ι, 0. γαλκός (νόμισμα).

Chalidnae, α, 0. Χαλιδναί. Chalidnaeus, α, um,
Χαλιδναίος. Chalidicus, α, um, Χαλιδναίος.

chālo, avi, atum, are, γαλάω.

chālūbeus, α, um, (γαλῦβητος) γαλῦβικός.
Ὀβελισμός.

chālūbs, ūbis, 0. γαλῦψ. ποιητικῶς ἕλκος,
βλάβος κ.τ.τ.

Chālūbs, ūbis, 0. γαλῦψ. Chalybes, 0.
Χάλυβες.

chāma, ātis, οὐ. ἑμπαρτημένη τραπεζή παρὰ
Πλινίω, ἀντὶ chaus, ι, 0. ὅπου ἰσθ.

chāma, α, 0. ἡ χ (καρχήλιον).

chāmaeacte, es, 0. χαμαιακτῇ, 0.

chāmaecērasus, ι, 0. χαμαικέραιος.

chāmaecissos, ι, 0. χαμαικισσός.

chāmaecypārisus, ι, 0. χαμαικυπάριςτος.

chāmaedaphne, es, 0. χαμαιδάφνη.

chāmaedracōn, ōntis, 0. χαμαιδράκων.

chāmaedrys, ūs, 0. χαμαιδρύς, (ρυτόν). 0.
κατὰ Λινναίου Tenecrium chamaedrys.

chāmaelōn, ōnis, εἶτε ōntis, 0. χαμαι-
λέων. (εἶδος σάβρας καὶ ρυτόν).

chāmaeleuco, es, 0. χαμαιλευκῇ.

chāmaelūgos, ι, 0. χαμαιλόγος.

chāmaemelon, ι, 0. χαμαιμήλον.

chāmaemyrsine, es, 0. χαμαιμυρσίνη.

chāmaepeuce, es, 0. χαμαιπέυκη.

chāmaeripys, ūs, 0. χαμαιρίπυς.

chāmaeripātānus, ι, 0. χαμαιρίπατάνος.

chāmaerops, um, 0. (ὅπου. palmae)
χαμαιροπίς φοίνικας.

chāmaerops, ἢ chamaedrops, ōpis, 0. (χα-
μαιροπίς), ποτάνη ἢ καὶ χαμαιδρύς.

chāmaesŷce, es, 0. χαμαισύνκη, 0.

chāmaetorius, α, um, χαμαὶ εὐστρεφέμενος
ἐλισσόμενος. Φρόντιον.

chāmaezēlon, ι, 0. χαμαιζέλον (ρυτόν).

Chāmāvi, ōrum, 0. Χαμαυοί, Γερμανοί
ἔθνος.

chāmēdŷmos, ι, 0. ἡ χαμνύσμος. (εἶ-
δος ἑνὸς αὐτοῦ).

chāmēlae, α, 0. χαμνλαί.

channe, εἶτε chāne, es, 0. γάνη (λύθος).

Chāon, ōnis, 0. Χίων. Chāones, Χίωνοι
ἔθνος τῆς ἡπείρου. Chāonia, α, 0. Χαν-
νία. Chāonis, Idis, 0. Χαννίς, Χαννίς.

Chāonia arbor, ἡ δρυς. Chāonius, α, um,
Χαννίος.

Chaonium nemus, ἡ δρυμάν.

Chōos, ōs, (ἄραι. Chao) τὸ Χάος.

chāra, α, 0. ἄγνωστον ρυτόν.

chārtānus, α, um, κεχαρτακμένος.

Chārtēne, es, 0. Χαρχηνή, γόστ. Ἀσία.
chārtēnos, α, 0. χαρχηνός (κλάμας).

chārtēnos, α, 0. χαρχηνός (κλάμας).

chārtēnos, α, 0. χαρχηνός (κλάμας).

chārtēnos, α, 0. χαρχηνός (κλάμας).

chārtēnos, α, 0. χαρχηνός (κλάμας).

chārtēnos, α, 0. χαρχηνός (κλάμας).

chārtēnos, α, 0. χαρχηνός (κλάμας).

chārtēnos, α, 0. χαρχηνός (κλάμας).

- Charōnēus, a, um, Χαρώνειος.
 Charondas, ae, ὁ. Χαρώνδας.
 charta, ae, ὁ. χάρτης. 2) τὸ ἐπὶ χάρτου γεγραμμένον, εἶον ἐπιστολή, ποιήμα καὶ ἄλλα. 3) charta plumbea, χάρτης μολύβδινος, (λεπτὸν ἑλασμα μολύβδου).
 chartaceus, a, um, ἐκ χάρτου.
 chartarius, a, um, τοῦ χάρτου. chartarius, ὁ. χαρτοπράτης.
 charteus, a, um, τοῦ χάρτου.
 chartula, ae, ὁ. χαρτίον, χαρτίδιον.
 Charybdis, is, ὁ. Χάρυβδις.
 chasma, ātis, οὗ. χάσμα.
 chasmātias, ae, ὁ. χασματίας, χασματικός· σεισμός.
 Chatil, orum, ὁ. Χάττοι καὶ Χάτται, Γερμανικὸν ἔθνος.
 Chauci, orum, ὁ. Καῦχοι καὶ Καῦχοι, Γερμανικὸν ἔθνος.
 chaus, i, ὁ. εἶδος λογκός.
 chēle, ōs, ὁ. χελή, μέγας τοῦ λιθοδόλου. 2) chēlae, arum, πλῆθ. αἱ χηλαὶ τοῦ σκορπίου (τοῦ ἄστρου).
 chelidōnias, ae, ὁ. χελιδνίας ἀνεμός, ὁ βέφυρος.
 chelidōnius, a, um, χελιδνίος. chelidonia, ae, ὁ. χελιδνίον (βοτάνη).
 chelōnia, ae, ὁ. χελωνία (λίθος).
 chelōnitis, idis, ὁ. χελωνίτις (λίθος).
 chelonium, ī, οὗ. χελώνιον (μέγας μπαχλῆς καὶ ρυτίον).
 chelydrus, i, ὁ. χελύδρος (ὄφις).
 chelyōn, i, οὗ. χέλιον τῆς χελώνης.
 chēlys, ōs, ὁ. χέλις, χελώνη. 2) ἀντί τοῦ lyra, λύρα.
 chēnōboscion, ī, οὗ. χηνόβοσκιον.
 cheragra, īs. chiragra.
 Cherronensis, εἴτε Chersonensis, is, ὁ. Χερσονησίτης, Χερσονήσιος.
 Cherrōnesus εἴτε Chersonesus, i, ὁ. Χερσονήσος (ἡ Θράκη).
 chersinus, a, um, χέρσιος, χερσαίος.
 chersydrus, i, ὁ. χερσυδρός (ὄφις).
 Choruci, orum, ὁ. Χηρούσκοι, Γερμανικὸν ἔθνος.
 chiliarches, ae, εἴτε chiliarchus, i, ὁ. χιλιάρχης, χιλιάρχος.
 Chimaera, ae, ὁ. Χίμαιρα (μυθικὸν θηρίον καὶ βροχὸς Διαιός).
 Chimeristēra, Lycia, ἡ γεννήτρια τῆς Χιμαίρας Λυκία.
 Chitōne, ōs, ὁ. χιτὼν.
 Chios εἴτε Chiūs, ī, ὁ. Χίος. Chiūs, a, um, Χίος.
 chiragra, ae, ὁ. χειράγρα.
 chirurgicus, a, um, χειρουργικός.
 chirodātus, a, um, χλαμδατός.
 chirogrāphārius, ī, ὁ. creditor, δανειστής, ὁ ἔχων χειρόγραφον.
 chirogrāphōn, i, οὗ. χειρόγραφον.
 chirogrāphus, i, ὁ. ταῦτ' ἐπὶ chirographon.
 Chiron, ōnis, ὁ. Χείρων.
 Chirōnius, Chirōneus εἴτε Chironicus, a, um, Χειρώνειος.
 chirōnōmia, ae, ὁ. χειρονομία.
 chirurgia, ae, ὁ. χειρουργία.
 chirurgicus, a, um, χειρουργικός.
 chirurgus, i, ὁ. χειρουργός.
 Chius, īs. Chios.
 chlāmȳda, ae, ὁ. παρ' Ἀπουλῆια ταῦτ' ἐπὶ chlamys.
 chlāmȳdātus, a, um, χλαμδατός.
 chlāmys, ŷdis, ὁ. χλαμύς.
 chlōreus, ōis, ὁ. χλωρεὺς (πηλὸν).
 chlōrion, idis, ὁ. χλωρίων (πηλόν).
 Chlōris, idis, ὁ. Κλωρίς.
 chlōritis, idis, ὁ. εἴτε chlōrites, ae, ὁ. χλωρίτις, χλωρίτης (λίθος).
 Chōsaspes, is, ὁ. Χοσάπης (ποταμὸς τῆς Σουσιανῆς καὶ τῆς Ἰνδίας).
 choenicea, ae, παρὰ Παλλὰδιᾷ, παρ' ἄλλοις.
 choenix, is, ὁ. ἡ χοινίς (μέτρον).
 choeras, ādis, ὁ. χοίρας (νέος).
 Choerilus, i, ὁ. Χοίριλος.
 chōreus, a, um, χοικός, γήσιος.
 cholas ae, ὁ. εἶδος παραθύρου.
 cholera, ae, ὁ. χολέρα (νόσος).
 cholēricus, a, um, χοληρικός.
 chōliambus, i, ὁ. χολιάμβος.
 chōma, ātis, οὗ. χῶμα.
 chondrilla, ōs, ὁ. εἴτε chondrillon, i, οὗ. χοινδρίλλη (βοτάνη).
 chondris, is, ὁ. ψευδοχίταμνον (βοτάνη).
 chōragium, ī, οὗ. χορήγιον, τόπος ὅπου βιάσκειται ὁ χέρος. 2) χορηγία. 3) ἐλατήρ τις ἐν τῇ μηχανῇ.
 chōrāgus, i, ὁ. χορηγός.
 chōraules, ae, ὁ. χορεύτης.
 chorda, ae, ὁ. χορδή.
 *chordacista, ae, ὁ. ψάλτης.
 chordus, a, um, ὄψιμος, ὀψιγενής, ὀψίλαιος. Κατὰ Οὐάλλωνα ἐκ τοῦ Ἑλλήν. χορδαί.
 chōrea, εἴτε chōrēa, ae, ὁ. χορεία.
 chōrepiscopus, i, ὁ. χορηγόσκοπος.
 chōreus, εἴτε chorius, i, ὁ. ὄπιν. παρ. χορείος, τροχίλος. παρὰ τισὶ τῶν μεταγενεστέρων καὶ ὁ ἐρίδραχος.
 chōriambicus, a, um, χοριαμβικός.
 chōriambus, i, ὁ. χορίαμβος.
 chōrōbātes, ae, ὁ. χοροβάτης (ὁρχηστής).
 chōrōceithārista, ae, ὁ. χοροκίθαριστής.
 chora, īs. cohors.
 chorinus, a, um, χορίνιος.
 chōrus, ī, ὁ. χορός, χορεία. 2) χορός, αἱ χορεύοντες. 3) χορός, στίχος, ὁ ὅστις

-σχλος ἐμψύχων τε καὶ ἀψύχων, εἶον ch.
scriptorum, ch. virtutum. *Ετι chori, οἱ
δῶμοι πλίνθων ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ.
chria, ae, θ. χρεῖα (ἐν τῇ ῥητορ.)
chrisma, ātis, οὖ. χρίσμα.
christiane, ἐπὶ χριστιανικῶς.
christianismus, i, ἄ. χριστιανισμός.
christianitas, ātis, θ. χριστιανισμός. 2)
οἱ τοῦ χριστιανικοῦ κλήρου, χριστιανιστῶν.
christianus, a, um, χριστιανός.
christicola, ae, ἄ. λατρευτὴς τοῦ Χριστοῦ
(χριστολάτρης).
christigēna, ae, θ. χριστόγενος.
*Christipolens, entis, δυνατός ἐν Χριστῷ.
Christus, i, ἄ. Χριστός.
chroma, ātis, οὖ. χρῶμα (ἐν τῇ μουσικῇ).
chromis, is, ἄ. χρομῖς (lythos).
chronicus, a, um, χρονικός.
chronodigraphus, i, ἄ. χρονογράφος.
chrysallis, idis, θ. χρυσάλλις.
chrysanthemum, i, οὖ. χρυσάνθεμον.
Chrysas, ae, ἄ. Χρύσας, ποταμός Σικελίας.
Chrysēis, idis, θ. Χρυσήϊς.
chrysēlectrum, i, οὖ. χρυσήλεκτρον (λίθος).
chrysēndetus, a, um, χρυσένδετος.
Chrysēs, ae, ἄ. Χρύσης.
chrysēus, a, um, χρυσεύς.
Crēsipus, i, ἄ. Χρύσιπος.
chrysites, ae, ἄ. χρυσίτης (εἶδος λίθου ὀνύχου).
Chrysitis, idis, θ. (ὀνύχου spruma) χρυσίτης.
2) βοτάνη, ἡ καὶ χρυσόκωμη.
chrysōberyllus, i, ἄ. χρυσόβερυλλος (λίθος).
chrysōcollis, is, θ. βοτάνη ἡ καὶ παρθένιον
καλούμενη.
chrysōcanthos, i, θ. ὁ χρυσόκαρπος κιστός.
chrysōcarpus, i, ταῦτ' τῇ chrysocanthos.
chrysōcolla, ae, θ. χρυσόκολλα. 2) λίθος
τῶν τιμῶν ἡ καὶ amphitane.
chrysōgraphatus, a, um, χρυσόγραφος.
chrysōdēmo, es, θ. χρυσόκωμη (βοτάνη).
chrysōlechinum, i, οὖ. χρυσόλεχανον.
chrysōlampis, idis, θ. χρυσόλαμπις (λίθος).
chrysōlithus, i, ἄ. καὶ θ. χρυσόλιθος.
chrysōmēlum, i, οὖ. χρυσόμηλον. Ἐκ τοῦ
του chrysomelina mala.
chrysōphrys, ōs, θ. ἡ χρύσοφρυς (lythos).
chrysōpis, idis, θ. χρυσόπις (λίθος).
chrysōprasus, i, ἄ. χρυσόπρασος (λίθος).
chrysōpterus, i, ἄ. χρυσόπτερος (λίθος).
chrysōs, i, ἄ. χρυσός. 2) εἶδος lythos.
chrysōthalēs, is, οὖ. χρυσοθαλής (βοτάνη).
Chunnī, ōrum, ἴθ. Hunnī.
chūs, ἴθ. congius.
chūdaus, a, um, χυδατός.
chylisma, ātis, οὖ. χυλίσμα.
chylmus, i, ἄ. χυμός.
chylalis, u, (cibus) τῆς ἰδωδῆς, cibalis si-
stula, ὁ εἰσφάγος.

cibarius, a, um, (cibus) τῆς ἰδωδῆς. ὑπὲρ
cibaria, τρώξιμος σταφυλή. res cibaria, ἡ
ἰδωδία. cibaria, ōrum, οὖ. ἰδωδία, τρο-
φή, σίτια, σιτηρεῖον. 2) cibarius panis
πιτυρίαι ἄρτος. cibarium vinum, φαύλος
οἶνος. cibarium, ō, οὖ. πίτυρα.
cibatio, ōnis, θ. σίτησις. Ἀ. τοῦ μετ. Ἀ.
cibatus, ūs, ἄ. ἰδωδία, τροφή.
cibitida, ae, ἄ. σιτοκούρος (οἶνος· ἄρτος
κτόνος). Ἀ. κομική Δουκίλου.
cibo, avi, atum, are, (cibus) σιτίζω. Ἀπ-
σπαν.
ciborium, ō, οὖ. κιβώριον, (εἶδος κύλικος).
cibus, i, ἄ. ἰδωδία, ἔσθια, τροφή, σίτος,
σίτον, σιτίον. cibī, τὰ σιτῶ. suaviissimum
cibus, ἥδιστον βρώμα, sumo cibum, προσ-
φέρομαι, αἰσθῆμαι σίτον. digero, coquo ci-
bum, καταπίπτω τὴν τροφήν. cibus arbo-
rum imber, τροφή τῶν δένδρων ὁ ὕετός.
Cibyra, ae, θ. ἡ Κίβυρα, πόλις τῆς μεγά-
λης Φρυγίας. 2) ἡ μικρὰ Κίβυρα, πόλις
Κιλικίας. Cibyrata, ae, ἄ. καὶ θ. ὁ Κίβυ-
ρᾶτης, ἡ Κίβυρσις. Cibyratēus, a, um,
Κίβυρσιτικός.
cicada, ae, θ. τέττιξ. (παρ' Ἑλλ. κίκαρις)
cicatrice, ari, ἀπουλούμαι.
cicatriceus, a, um, ὀδῶν πλήρης.
cicatriceula, ae, θ. μικρὰ ὀδὴ.
cicatrix, icis, θ. ὀδὴ. cicatrices adven-
sae, αἱ ἐν τῇ πρόσθεν τοῦ ὤματος ὀδῶν
(αἱ τὸν ἐν πολέμῳ ἀνδρεῖον δηλοῦσαι).
cicatricem inducere, ἐπουλοῦν.
ciccus, i, ἄ. κίκκος. non ciccum, οὐδὲ γὰρ
cicer, eris, οὖ. ἐρέβινθος.
cicera, ae, θ. εἶδος λαβύρου ἢ ὄρου.
cicercula, ae, θ. ὁ γάβρος (φρούς).
cicerculum, i, οὖ. Αἰθυκὴ σινωπίς.
Cicero, ōnis, ἄ. Κικέρων. (ἴθ. Πλουτ. Κικ-
1.) Ciceronians, a, um, Κικερωνιάκος.
Ciceromastix, igis, ἄ. ἐπιγραφὴ συγγραμ-
ματος Λαργίου Δικινίου, κατὰ τὸν Ὀμπ-
ροδόσιον.
Ciceronians, a, um, ἴθ. Cicero.
cichoreum, καὶ cichorium i, οὖ. κικώριον·
σίτοι, οὖ. ἄλλιν. ἐδ' κίκιν (δένδρον).
cicindila, ae, θ. λυμπερὴ (ζωοφίον).
cicinus, a, um, κίκινος.
Cicōnes, um, ἄ. Κικόνες.
cicōnia, ae, θ. πικαργός (πηλύν). 2) εἶδος
μηχανῆς. 3) σήμα ὑπεριτικόν· ἐδ' αἰμα-
λίζεν.
cicour, ūris, ἡμερας, τιθασσός.
cicūro, avi, atum, are, ἡμερῶ, τιθασαίνω.
cicūta, ae, θ. κύνειον (φρούς καὶ φάρμα-
κον). 2) κλάμος κωνείου, ἡ σύριγξ.
cicutien, ūis, ἄ. (cicuta-cano) ευριστόν.
*Ide τὸ ἀνωτέρω.
cicutia, ae, θ. κικώρις, τιφρα.

cicō, (επανιδιόντων) cīvi, cītam, cīerē, (Cire), κίον, ἀνακινώ. Notens ciet an-
quora fundo, ὁ Νηριδῆς ἀνακινεῖ τὴν ὁ-
λάσαν ἐκ τοῦ βάθους. animal motu cio-
tur suo, τὸ ζῷον ἐπ' αὐτοῦ κινεῖται κινεῖ-
ται. venti cīent mare, οἱ ἄνεμοι κινεῖται
τὴν ὁλάσαν. cīeo bellum, κινῶ, ἐγείρω
πόλεμον. cīeo singultus, ἀναστενάζω. cīeo
voces, ἀναρροῖμαι. cīet alvum, κινεῖ,
λῶει τὴν κοιλίαν. cīere aliquem ad pu-
gnam, κινεῖν τινα πρὸς τὴν μάχην. 2) ἀνα-
καλῶ, καλῶ. cīere singulos nōmīna, ἀνα-
καλεῖν ἕκαστον ὀνόματι. cīere deum, ἐπι-
καλεῖσθαι τὸν θεόν. cīere aliquem ad se,
ἀνακαλεῖσθαι, ματαπέμπεσθαι τινα. — cī-
tus, a, um, κινητός, ἐκίνητος, ταχὺς, ὥςτις
cīus venit, ὁρματός. ἔρχεται. cīus abit,
ἐπεσθὼν ἀπέρχεται, ταχὺς ἀπέρχεται.

Cilicēa, ae, ὁ. Κιλικία. Cilicēnais, o, Κι-
λικίος.

cilioſus, a, um, ἐκ κιλιαίων.

ciliſium, ii, ὁ. κιλίκιον, Κιλίκιον τριζύ-
γον στέμμα.

Cilicīus, a, um, Κιλικίος.

Cilissa, ae, ὁ. Κίλισσα.

cilium, ii, ὁ. (κύλα) βλέφαρον.

Cilix, is, Κιλικίος. Cilix Taurus, ὁ Κι-
λικίος Ταύρος. Cilices, um, ὁ. Κίλικες.

Cilla, ae, ὁ. Κίλλα.

Cimber, bra, brum, Κυμβρικός. Cimbrī, ὁ.

Κίμβροι. Cimbrice, ἐπὶ. Κυμβρικός.

Cimbricus, a, um, Κυμβρικός.

cimeliarcha, ae, ὁ. κυμηλαρχός.

cimeliarchum, i, ὁ. κυμηλαρχιον.

cimex, is, ὁ. (σπex. 9.) ὁ κῆρ.

Cināus, i, ὁ. εἴτε Cināus facus, Κινα-
νία ἄλυσ ἐν Τυβέρνῳ, τανὺν lago di Non-

cighione. Cināia silva, Κιανία δρυάς.

Cimmeri, iorum, ὁ. Κιμμεριοί.

Cimmerius, a, um, Κιμμερικός. Cimme-
rius Bo-porus, ὁ Κιμμερικός Βόσπορος.

Cinādis, i, ὁ. Κίναδος.

Cinaedias, ae, ὁ. κιναιδίος (λίθος).

Cinaedius, a, um, κιναιδιός.

Cinaedulus, i, ὁ. (ὁ ποικίλος τοῦ cinaedus)

κιναιδίου.

Cinaedus, i, ὁ. κίναδος. 2) εἶδος ἰχθύος.

Cinaedus, a, um, κιναιδιός.

Cināra, ae, ὁ. κινάρα, φ.

Cināris, is, ὁ. ἄγνωστον φ.

Cināualis, herba, βοτάνη ἡ καὶ πολύτρι-
χον καλούμενη.

Cināunātilius, a, um, ὁ ποικίλος τοῦ ἐξ ἡς.

Cināunātus, a, um, βοστρυχιστής, βοβο-
στρυχάμενος. Κύρ. ὁν. Cināunātus, ὁ.

Κιναυνάτος.

Cināunātilus, i, ὁ. βοστρυχίων.

Cināunātilus, i, ὁ. κίναυνος, βοστρυχισ-

2) κόσμος, καλλωπιστής λόγος.

Cināus, a, um, Κίναος, τοῦ Κίναίου. Cin-

cīus, ὁ. ὁ Κίναος.

Cināculus, i, ὁ. (cinetus) ζώνδιον.

Cināclārium, i, ὁ. τελαμών. Ἀμφ. γρ.

Cināclāra, ae, ὁ. ζώας. Α. σπαν.

Cināctus, a, um, ὁ. cingo.

Cināctus, ūs, ὁ. ζώας, περιζώας. 2) ζώνη,

ζωστήρ.

Cināclūlus, a, um, (ἐκ τοῦ cināctus, ὡς ver-

sutus ἐκ τοῦ versus) ἐξωστμένος, περιζω-

σμένος. Α. σπαν. καὶ ποικίλ.

Cināclānus, a, um, (cinis-facio) τεφρωθείς,

ἀποτεφρωθείς.

Cināclānus, a, um, τεφρώδης.

Cināclārium, ii, ὁ. ὁ κένος, τῆρας, ἐν

τοῖς μνημείοις.

Cināclārius, a, um, (cinis) τῆς τέρας. ci-

nerarius, ii, ὁ. ὁ βοστρυχίων τὴν κόμην

πλεαίνων, κεροπλάστης.

Cinātesco, ēro, (alnis) ἀποτεφροῦμαι. Α. τοῦ

μεταγεν. Ἀσπιν.

Cināctus, a, um, τεφρός, τεφρώδης.

Cināctus, (-tus) a, um, τεφρώδης, τεφρῶν.

Cināctus, a, um, τεφρώδης. Ἀπουλήιος.

Cināclūlus, i, ὁ. ζώνδιον.

Cingo, cinxi, cinctum, ēro, ζώνωμι. onso

latus cingo, τὸ εἶδος περιζώνομαι περὶ τὴν

πλευρὰν. cingor gladio, ζώνομαι τῷ ἐλ-

πει. cincti armis, ἐνδεδυμένοι τὰ ὅπλα, πρὸς.

τὸ θάλακτον. χαλκὸν ζώνοσθαι. cingor,

παρεσκευάζομαι πρὸς τι. cinclus, ἐνιστε-

δ ὁλοφθῶν. 2) στεφανῶ. caput cingo

corona, στεφανοῦμαι στεφάνῳ. cingo co-

nam lauro, στεφανοῦμαι τὴν κόμην δά-

φνῃ. 3) περιβάλλω, περιλαμβάνω, περι-

χω, κυλῶ. silvae cingunt Tempus, ὅλη

περιέχει τὰ τέμνη. monibus cingo ur-

bem, περιβάλλω, περιβάλλομαι ἔρμα τῇ

πόλει. cingor ab hostibus, κυλοῦμαι

περιερχομαι ὑπὸ τῶν πολεμίων. castra val-

lo cingo, περιστεφῶ τὸ στεφανοῦμαι. Si-

cilia unilquos periculis cincta est, τὰ

δακτύλῳ πάντοθεν περιόστη τῇ δικαίᾳ. 4)

cingo aliquid, περιστεργίζομαι τινα, συμ-

περιφέρωμι τινα.

Cingula, ae, ὁ. τοῦτ' ἐπὶ cingulum.

Cingulum, i, ὁ. ζώνη, ζωστήρ.

Cingulus, i, ὁ. ζώνη (τῆς γῆς).

Cināus, a, um, ὁ. κίναος (ἵτομα).

Cinātio, anis, ὁ. κεροπλάστης, πλοκίς.

Cināis, ēris, ὁ. καὶ ὁ. (κύνις) ἄλγος, σποδός.

*Cināculus, i, ὁ. δάκτυλος σποδός.

Cinna, ae, ὁ. Κίνας, γέν. α καὶ ου. Cin-

nāus, a, um, τοῦ Κίνας, Κινανός.

Cināclāris, is, ὁ. ὁ. γ-τ, is, ὁ. τὸ κιναιδίου

Cināclānus, a, um, κιναιδιός.

cinnāmōmīnus, α, um, κινναμώμινος.
 cinnāmōmum, εἶτε cinnāmum, ι, οδ, κινναμώμον, εἶτε κιννάμον.
 cinpus, ι, α, κυκάν.
 Cinxia Juno, (cingo) ἡ Τελεία Ἥρα, ἡ Γαμήλια Ἥρα.
 Cinyrs, ὕψις, α, Κίνυρος, ποταμὸς Λιβύης.
 Cinyphus, α, um, Κινύφιος.
 Cinyras, ae, α, Κινύρας. ἐκ τούτου Cinyreus, καὶ Cinyraeus, α, um.
 cio, ire, īz, ciao.
 cippus, ι, α, στήλη τάφων. 2) ὅρος ἀγρῶν.
 3) cippi, χάρακες ἀποταφρευσεως.
 circa, ἐπὶ, περί, κύκλῳ. gramen est circa, γλῆθ' ἐστὶν ἐν τοῖς περί. montes qui circa sunt, τὰ περί εἰρη. omnia circa, τὰ κύκλῳ πάντα.
 circa, πρὸ, μετ' αἰτ. περί, ἀμφὶ τινα. 2) τοπικῶς. multos circa se habet, ἔχει πολλοὺς ἀμφὶ αὐτόν, περί αὐτόν. omnes circa eum, πάντες οἱ ἀμφὶ (περί) ἐκείνον.
 circa Syriam, περί τὴν Συρίαν, ἐν τοῖς τῆς Συρίας τόποις. sedem capio circa Lesbum, ἔβραν λαμβάνω περί τὴν Λέσβον, ἔβραν λαμβάνω που ἐν τῇ Λέσβῳ. nos circa pectus habet, γαλκὸν περί τῷ στήθεϊ ἔχει. legatos circa vicinas gentes misit, πέμψαι περί τὰ περί ἐθνη ἐπέμψαι. circa domos ire, περιπορεύεσθαι τὰς οἰκίας. 2) χρονικῶς. circa lucem, περί τὸ φῶς. circa tempora illa, περί (ἔτι) τοὺς χρόνους ἐκείνους. circa septuaginta oppida, περί τὰ ἑβδομήκοντα χωρία. Σημ. οἱ μεταγενέστεροι χρόναι τῶν circa ἑλληνικῶς. circa artos socordia, ἡ περί τὰς τέχνας φθονία. circa deos negligens, ἀμελής περί τοὺς θεούς. circa hoc erratur, περί τοῦτο ἀμαρτάνουσι.
 circaca, ae, θ, κερκαία (φυτόν).
 circaceum, ι, οδ, κερκαῖον (φυτόν, τὸ καὶ ἀνδραγάδας).
 Circacus, α, um, Κερκατός. Circaci campi, τὸ Κερκαῖον πεδῖον τῆς Κολχίδος. Circaceum litus, τὸ Κερκαῖον ἀκρωτήριον τῆς Λατίνης.
 Circos, vs, θ, Κίρκη.
 Circosensis, ο, Κερκαϊτικός. Circosenses, ium, α, Κερκαίται.
 Circeti, orum, α, Κίρκετον καὶ Κίρκετον, ἀκρωτήριον, τανὺν Monte Circello καὶ πολλύγιον τῆς Λατίνης, τανὺν S. Felice.
 circillus, ι, α, κυκλίσκος.
 circion, inis, οδ, κύκλῃσις.
 Circensis, ο, ὑποδρόμιος, κατ' ἐξοχὴν τοῦ μεγάλου ἐν Φώμῃ ὑποδρόμου. Iudi Circenses εἶτε Iudi maximi, τὰ μέγιστα ὑποδρόμια. πρὸλ. Circus maximus.
 circos, ius, α, κύκλος. Δ. ἀπὸ

circinatio, iōnis, θ, περιφορά, περιφύρεσις. Βιτροδίας.
 circino, avi, atum, are, περιφέρω, κυκλῶ.
 circinatus, α, um, περιφερής.
 circinus, ι, κίρκινος, διαβήτηρ, (ὄργανον).
 circiter, ἐπὶ, τοπικῶς. περί, κύκλῳ, πᾶν τοθεν. 2) ἐπὶ χρόνου καὶ ἀριθμοῦ. περίπου, περί, ὡς. diebus circiter quindecim ad fines pervenit, ἐν πεντεκαίδεκά που ἡμέραις πρὸς τοὺς ὅρους διελλθε. circiter luminibus accensis, περί λύχνων ὑψέ. circiter Calendas, περί τὰς καλάνδας. circiter mensem, περί τὸ ἔτος. circiter ducentae naves paratae erant, νῆες παρασκευασθῆσαν περί διακοσίαις, ὡς διακόσιαι νῆες. circiter pars quarta, τὸ τέταρτον που μέρος. circiter mille passus abest, ὅσον ὅκτω στάδιαι, ὡς ὅκτω σταδίων ἀπέχει. circitor, oris, α, (circum-oo) περίπολος, φύλαξ.
 circitas, ii, α, σφοδρὰ τις καταγίς, πνέουσα ἐν μέσῳ ἀπαρκτίου καὶ ἀργύτου, Κερκίας.
 circos, ι, α, κίρκος (λίθος τις τῶν τιμίων).
 circueo, īz, circumeo.
 circūtilio, iōnis, θ, περιπόλῃσις, περίοδος. 2) περιφορά. α, περίδρομος.
 circūitor, oris, α, ταῦτ' τῷ circitor.
 circūitus, α, um, īz, circumeo.
 circūitus, ūs, α, (circueo) περίοδος. circūitus solis, ἡ περίοδος τοῦ ἡλίου. febris, τοῦ πυρετοῦ. 2) περίμετρος περιφύρεσις. 3) περίοδος λόγου, περιφύρεσις. circūitus, πλαγίως, λοξῶς, σκολιῶς.
 circūlaria, ο, περιφερής Μαρκ. Καπύλλας.
 circūlatim, ἐπὶ, κυκλῶδῶς. 2) κατὰ κύκλους.
 circūlatio, iōnis, θ, περίοδος, περιφορά.
 circūlator, oris, α, περιδρομεύς, ἀγύρτης. 2) circulator auctionum, ὁ δημοπρατὰ ἀνοόμενος καὶ πάλιν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀπαιτοῦν.
 circūlatōrtis, α, um, ἀγυρτικός.
 circūlatrix, icis, θ, περίδρομος, ἀγύρτρια.
 circūlo, avi, atum, are, (circulus) κυκλῶ, γυρῶ.
 circūlor, atus sum, ari, περιλάμαι (περί αὐτόν) κύκλῳ. 2) συνίσταμαι, ποιοῦμαι κύκλῳ.
 circūlus, ι, α, κύκλος. muri, τείχους. stellae, κύκλος, περίοδος Ἰουτροῦ. 2) κίρκος. 3) κύκλος, σύστασις (ἀνθρώπων).
 circum, ἐπὶ, ταῦτ' τῷ circa, περί, κύκλῳ.
 circum, πρὸ, μετ' αἰτ. ταῦτ' τῷ circa, περί, ἀμφὶ τινα.
 circum-actio, iōnis, θ, περιαγωγή. 2) περιφύρεσις.
 circumactus, α, um, īz, circumago.
 circum-actus, ūs, α, περιαγωγῆς, περιτροφῆς.
 circum-aggero, avi, atum, are, περιγύνω, αἰκνύω.

circum-āgo, ἔγι, actum, ἔρε, περιάγω.
 aulicum, αὐλικα. equum, περιάγω, σερῖον
 ἐν ἱππον. fortuna circumacta est, ἡ τύχη
 ἐσπερήθη, μετέβηλε. circumago aliquem
 (mecum), περιάγω τινά. περιάγομαι τινά.
 annus se circumagitur ἔστι circumagitur,
 ὁ ἐνιαυτός κυκλοφορεῖται (περιπίπτει,
 περιτέλλεται). 2) aliquem, περιάγω τινά
 ἀπελευθεροῦμενον, ἀπελευθερῶ τινά. 3)
 aliquem aliqua re, περιβάλλω.

*circum-amulo, avi, atum, are, περι-
 περιφύμαι.

circum-aro, avi, atum, are, περιάρω,
 περιάγω ἀλυσκα τῷ ἀρότρῳ.

circum-caesura, ae, ὁ. περικοπή, περι-
 κορμία, περιγγραφή. Acusatoris, περι-
 γράφτης.

circum-calco, are, πατώ κύκλῳ.
 †circumcellio, ionis, ἄ. μοναχός περιπο-
 ρεῦμενος τὰς κέλλας.

circumcidaneus, a, um, mustum circum-
 cidaneum, εἶδος γλεύκους ἐκτεζομένου

ἀπὸ σταφυλῶν ἐντεσημένων. ἴδε Catoni
 de re rust. 23, 4.

circumcido, idi, isum, ἔρε, (circum-cae-
 do) περικόπτω, περιτέμνω. 2) περικόπτω,
 συντέμνω, συγγίλλω.—circumcisus, u, um,
 περικαλασμένος, ἐπτόμος, περιβρῶς, ἀμ-
 φήκρημος. 3) σπύριμος, ἀνισταλμένος.

circum-cingo, ere, περικυκλώ.
 circum-circa, ἐπὶ. κύκλῳ, κύκλῳ πάντῃ.

Πρβλ. τὸ τῆς συνθέσεως γύρω γύρω.
 circumciso, ἐπὶ. συντόμος, περικυκομένως.

†circumcisio, ionis, ὁ, περιτομή.
 circumcisitum, mustum, τὰ ἐν τῷ cir-
 cumcidaneum, ὅπερ ἴδε.

circumcisurum, ii, ὁ. περιτομῆς (ἔργα-
 νον). Βεγγέτιος.

circumcisa, ae, ὁ. περιτομή, περικυπη
 φυτόν.

circumcisus, a, um, ἴδε. circumcido.

circum-clamo, avi, atum, are, περιηγῶ.
 circum-cludo, si, sum, ἔρε, περικλείω,
 περιλαμβάνω.

†circumclia, ae, περίοικος.
 circum-clilo, ere, περίοικω.

†circum-cordialis, e, περικαρδίας.
 circumculeo, τὰ ἐν τῷ circumcalco.

circum-curro, ere, περιβόω, περιπορεύο-
 μαι. circumcurrens linea, περιφύρει.

circumcursio, ionis, ὁ. περιδρομή.
 circum-curso, avi, atum, are, περιβόω,
 περιτρέχω, περιφύρομαι.

circumdatus, a, um, ἴδε. circumdo.
 circumdatio, onis, ὁ. αὐρί, περιθῆσις χρυ-
 σίου.

circum-do, dedi, datum, dare, aliquid
 alioni, περιτίθημι τί τινι ἢτε περί τινά,
 περιβάλλω τί τιμῇ murum ἰσχυρῶς, περι-

βάλλω τεῖχος τῇ πόλει. murus circumda-
 tus, τὸ περιτείχισμα. ad annulus rebus
 circumdatus, δὲ περιέχων τὰ πάντα ὄφρ.
 τὸ περιέχει. circumdatus, a, um, περι-
 κείμενος. 2) aliquem (aliquid) aliqua re,
 περιλαμβάνω τινά τινι, κυκλῶ, περικυκλῶ
 τινά τινι πράγματι. oppidum vallo, περι-
 λαμβάνω σταυρώσας τὸ χωρίον. circum-
 datus, περιειλημένος, κυκλωθεὶς.

*circum-dolo, ere, πρίεπονδ. Δ. λατρικῇ.
 circum-dolo, are, περικόπτω.

circum-duco, xi, ctum, ἔρε, περιάγω. Ali-
 quo circumduco exercitum, εἰς τόπον

τινά περιάγω τὸν στρατόν. circumducere
 aliquem (per) aedes, περιάγω τινά διὰ

τῆς οἰκίας, περιηγῶμαι. circumducit ara-
 trum, περιάγει τὸ ἄροτρον. umbra homi-
 nis lineis circumducti, ἡ τοῦ ἀνθρώπου

σκιὰ γραμμῶν περιγγραμμένη. 2) παρὰ
 Πλάτων ἔξαπατῶ, παρακρούω νουά. 3)

περισπῶ συλλαβήν. 4) παρὰ τοῖς νομικοῖς
 περιγράφω, διαγράφω, ἐκκρίνω νόμον.

circumdactio, ionis, ὁ. περιγωγὴ, περι-
 φέρεια. 2) παρὰ Πλάτων περιάγουσι,

ἀπάτη. 3) περιόδος.

*circumdactus, i, ὁ. περίοδος λόγου.
 circumductus, us, ἄ. περιγγραφή, περιφέ-
 ρεια. 2) περίοδος, περιφορά.

circum-do, ἔστι circueo, ivi, ἔστι xi, cir-
 cuttum καὶ circumptum, ire, aliquid,

aliquid ἔστι per aliquid, περί τινι κατὰ τι
 περιπορεύομαι τι. circuit templi, περι-
 περιώτοι τοὺς ναοὺς. circumeo amico,

περιέρχομαι πρὸς τοὺς φίλους. circumeo
 regionem, περί τινι τὴν χώραν, περι-

βόω, περιβόω τὴν χώραν. circumferunt
 aciem hostium, ἐκκυκλῶσιν τὴν παρῆτα-

ξιν τῶν πολεμίων. multitudinis circum-
 tur, ὑπὸ τοῦ πληθους κυκλοῦται. 2) περιέρ-

χομαι, ἔξαπατῶ τινά. 3) περιβάλλω τι.

*circum-fero, avi, atum, are, περιε-
 φέρω, περιλαμβάνω.

circum-ferro, rsi, rtum, ire, περιφέρω.
 circumferentia, ae, ὁ. περιφέρεια.

circum-fero, tui, i, latum, ferre, περιφέρω.
 sanguinem in palatio, αἷμα ἐν ποτηρίῳ

περιφέρω. circumfero oculis περιτρέφω,
 ἀτρέφω κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς. sol cir-

cumfertur bellum, ὁ ἥλιος περιφέρεται. circum-
 fertur bellum, σπέρει πόλεμον, πανταχῇ

ἐκτείνει τὸν πόλεμον. circumfertur di-
 ctum, περιφέρεται, θρυσσέται λόγος. ora

flum circumflata, ἡ περιπλῶς λόγος, ἐν τῇ
 ῥήτι. circumfero socios meos ὑποδύ, περι-

καθίρω, περιανέχω τοὺς ἐταίρους καθ' ἑ-

ἑκάστην. ἐκκρίνω τὸν πόλεμον. περι-

βάλλω τὸν πόλεμον. περι-

circum-fīgo, ēre, περιπύγνυμι. Α. σπαν.
 ꝑcircum-fīngo, ēre, περιπλάττω.
 ꝑcircum-fīnio, īre, περικλείω, περιορίζω.
 ꝑcircum-fīrmo, avi, atum, are, περιστή-
 ρίζω, περισφράττω.
 circum-flecto, xi, xum, ēre, περικλύπτω.
 περισπῶ συλλαβήν. syllaba circumflexa,
 ἡ περισπωμένη.
 ꝑcircumflexio, iōnis, θ. περικλῦψις.
 circumflexus, a, um, īd. circumflecto.
 circumflexus, ūs, δ. περικλῦψις περιφέρεισ.
 circum-flo, avi, atum, are, περιφύω, περι-
 πνέω. Α. σπαν.
 circum-flūo, xi, ēre, περιρρέω, περικλύω.
 2) περιστάμαι, κυλάω, 3) res (mo) cir-
 cumflui, ἡ συνήθετον circumfluo ali-
 qua re, περιρρέει μοι τι, περιρρέομαι
 τινι, ἀφθονίαν τινος ἔχω. circumfluentes
 copias, ἀφθονον ἔχων τὸν πλοῦτον.
 circumflūus, a, um, περιρρέων, περιρρέου-
 2) περιρρέομενος, περικλῦζόμενος, περιρ-
 ρέω. 3) περιρρέομενος, περιελημμένος.
 circum-fodīo, ōdi, ossum, ēre, περι-
 σκάπτω.
 circum-fōrāneus, a, um, δ. περί τὴν ἀγοράν.
 circumforaneum aes, τὰ δρεμλῆματα 2)
 ἀγοραῖος, ἀγορευτικός, πολυαῖσθις.
 circum-fōro, avi, atum, are, περιτραίνω.
 ꝑcircumfossor, ōris, δ. δ. περισκάπτων.
 ꝑcircumfossūra, ae, θ. περισκάψις.
 circum-frēmo, ēre, περιβρέω. Α. σπαν.
 ꝑcircum-frico, are, περιτριβώ.
 ꝑcircum-fulcīo, īra, περιστήρζω, (περι-
 κρατῶ).
 ꝑcircum-fulgō, ēre, περιλάμπω.
 circum-fundo, ōdi, ūsum, ēre, aliquid
 alieui, περιέχω τί τινι. circumfunditur
 flumen urbi, δ. ποταμός περιρρέει τὴν
 πόλιν. circumfusus nobis aēr, δ. περιρ-
 ρέων ἡμᾶς ἀήρ. circumfunditur alieui
 multitudo, πολλὸς ὄχλος περιχεῖται τινι,
 περιέστηκε τινι. circumfusae undique
 molestiae, τὰ πανταχόθεν περιεστώμενα,
 περιεχυμένα δεινὰ. circumfusi amici, οἱ
 περιεχυμένοι φίλοι. 2) circumfundo ali-
 quem re, περιέχω τινὰ πράγματι τινι, κυ-
 κλῶ τινι πράγματι τινι. mortuum eora
 circumfuderunt, τὸν νεκρὸν κερῶ περιέ-
 χεαν. circumfusus luce, περιεχυμένος
 φωτί. torra circumfusa illo mari, ἡ γῆ
 περικλῦζομένη ὑπὸ ἀκείνης τῆς θαλάσσης.
 circumfūso, ōnis, θ. περιχύσις.
 circumfūsus, a, um, īd. circumfundo.
 ꝑcircum-garriens, entis, δ. περιελάων,
 πολλὰ φλυαρῶν.
 circum-gelo, avi, atum, are, περιπύγνυμι
 (παῖς, περιπλάττω).

circum-gēmo, ēre, περισένω, περισπένω, περισ-
 circum-gesto, avi, atum, are, περιφέρω
 περισφράζω.
 *circum-glōbo, avi, atum, are, συσφαιρῶ
 circumgradior, essus sum, ōdi, (circum
 gradior) περιερχομαι, περικυκλοῦμαι.
 circumgressus, ūs, δ. κύκλωσις, περιεδοῖς
 περιγίρει. Ἀμμιανός.
 ꝑcircum-hisco, ēre, περιχαίνω.
 *circumhūmātus, a, um, περιχωσθεῖς.
 *circum-in-jicio, ēre, περιβάλλω.
 *circum-in-volvo, ēre, περιελίσσω.
 circum-tor, īd. circitor.
 circumitus, īd. circuitus.
 circum-jācio, ēre, περικίμαι.
 circum-jācio, ēre, τὰ τὸ τῷ circumjicio
 circumjicio, iōnis, θ. περιρρίπτωσμός. 2)
 περιβολή, ἀμύλημα.
 circumjectus, a, um, īd. circumjicio.
 circumjectus, ūs, δ. περιβολή, περιβολος
 2) περιβολή, περιβλήμα, περιβόλαιον, ἀμ-
 φλομα.
 circumjicio, ēci, eatum, ēre, (circum ja-
 cio) περιβάλλω, vallum, χαράκωμα, mul-
 titudinem hominum moenibus, περι-
 στημι πλήθος ἀνθρώπων περί τὰ τεύχεα. cir-
 cumjectus, a, um, περικείμενος. 2) alh
 quid re, περιλαμβάνω τί τινι.
 *circum-lambo, ēre, περιλείγω.
 *circum-līquo, avi, atum, are, περι-
 στοιχίζω.
 circumlāticius, a, um, περιφορητός.
 circumlātio, iōnis, θ. περιφορά.
 ꝑcircumlātor, ōris, δ. δ. περιφέρων.
 circum-lātro, avi, atum, are, περιλάττω,
 ἀμυλῶ.
 circumlātus, a, um, īd. circumifero.
 circum-lēvo, are, καὶ ēre, περικλύω. σπαν.
 *circum-lēvo, are, περίε αἶψα.
 circum-ligo, avi, atum, are, aliquid ali-
 cui, περιδέω τί τινι. 2) aliquid re, περι-
 λαμβάνω τί τινι, περιτίθημι τί τινι.
 circum-līno, īre, τὰ τὸ τῷ circumlino.
 circum-līno, (lēvi), itum, ēre, aliquid
 alieui, καὶ συνηθέτον aliquid aliquid re,
 περιλείπω, περιχρίω τι πράγματι τινι,
 περιπλάττω τί τινι, καταπλάττω.
 circumlīno, iōnis, θ. (circumlino) περι-
 χρίσις, καταπλάσις.
 circumlītus, a, um, īd. circumlino.
 circum-lōcūto, iōnis, θ. περιφοράσις.
 circum-lōquor, cūlus (quālus) sum, qui,
 περιφράζω.
 *circum-lūcō, ēre, περιλάμπω.
 circum-lūo, ēre, περικλύω. Α. σπαν.
 circumlūvio, iōnis, θ. (circum-luo), ἡ
 κύκλω προσεχόμενη γῆ, τὸ πρόσχωμα, ἡ
 εἰς εἰς προσεχόμενα γῆ.

circum-mēō, avi, atum, are, περιμετρέωμαι.
***circum-mētor**, īvi, pntn. περιμετρούμαι.
circum-mingo, īxi, ere, κύκλω κατουρώ.
circum-mitto, īsi, īssum, ere, περιπέμπω.
circummoenō, īre, ēρχαιώω αντί τοῦ **circummunio**.
circum-maleō, ēre, κύκλω καταβώ, βλάω.
circum-munio, īvi, atum, īre, aliquid re, περιτείχω, περιφράττω τί τινα.
circummunio, īonis, θ. κύκλωσις πόλεως, τὸ τέφρῳ καὶ χόρταιν περιχυθέντι πόλιν.
circummurānus, a, um, ὁ κύκλω τῶν τευχῶν. Ἀρμυανός.
***circum-nascor**, eoi, πείριζ ὄφρμαι.
***circum-navigo**, avi, atum, are, περιπλέω.
circum-necto, nexum, ēre, περιπλέκω.
Circumpādānus, a, um, ὁ περὶ τὸν Πάδον ποταμὸν.
***circumpāvitus**, a, um, (pavio) περισσεύωμιος.
circumpes, ēdis, περιπέδοος. **circumpedo**, πληθ. περισκελίδεις.
circum-plaudo, ēre, κύκλω χροτάω, κυκλῶ ἐπικροτῶν.
circum-plecto, ēre, ἐρχαίωω αντί τοῦ **circumplector**.
circumplector, exus sum, eti, aliquid, περιπλέκωμαι, περιπτύσσω, περιβλέπω τι ἢ μεταχθὲ τοῦ παρακειμένου εἴρεται καὶ παθητικῶς.
circumplexus, ūs, d. περιπλέκεις, περιπλοκή, μόνον κατ' ἀραιετικήν τοῦ ἐνικοῦ εὐχρ.
circum-plico, avi, atum, are, περιπλέκω, περιπτύσσω.
***circum-plumbo**, are, περιμολυβδῶ.
circum-pōno, ōsui, situm, ēre, περιτίθημι, περιτίθημι.
***circumprōsilio**, īonis, θ. περίσσεια.
circumprōtatio, īonis, θ. ἐγκυκλοπρωσία.
***circum-pulso**, avi, atum, are, περικυτταίνω.
***circum-purgo**, avi, atum, are, περικαθαίρω.
***circum-quāquo**, κύκλω, πανταχῇ.
circum-rado, si, sum, ēre, περιζέω.
***circumāsio**, īonis, θ. τὸ περιζέειν.
circum-rētio, īvi, itum, īre, aliquem, περιστοιχίζω, δικτύοις περιστραφῆναι, περιπλέκω τινα.
circum-rōdo, si, ēre, περιβιδρώσκω.
circum-rōro, are, περιρρίνω.
circum-rōro, avi, atum, are, περιδινάω.
circum-salto, avi, atum, are, περιγερῶ.
***circum-scalpo**, psi, ptum, ēre, περιβαίνω.
circum-sacrifico, avi, atum, are, πείριζ κατὰ χεῖρα, περιχεράττω.
***circum-ecando**, īro, περισγίζω.
circum-scribo, psi, ptum, ēre, περιγράφω,

περιγράφω γραμμῇ. 1) περιγράφω, περιγράφω, ἀγορίζω, διαγράφω, βελίζω. 2) περιγράφω, περιγράφω, συντίθημι, κατέβηκα, εἰργάω. 3) περιγράφω, διαγράφω, ἐξαλείφω, ἀναγράφω. 4) περιγράφω, περιγράφω, ἀναγράφω, ἀναγράφω. 5) περιγράφω, ἀναγράφω, ἀναγράφω. — **circumscribitus**, a, um, περιδοκός. 2) συντοκαλμένος, σύντοκος.
circumscripse, ēpī. συντέμνω, συλλέβην. 2) περιδοκός.
circumscripse, īonis, θ. περιγράφω. 2) περιγράφω, περιγράφω, περιγράφω. 3) περιγράφω (λόγος). 4) ἀναγράφω, ἀπείρη.
circum-scriptor, ōris, d. ὁ παραγράφων, παραγράφων, ἀπατῶν τινα, ἀπατῶν. 2) ὁ περιγράφων, διαγράφων, ἐξαλείφων, ἀναγράφων τι.
circumscripse, a, um, īs. **circumscribto**, **circum-sēdo**, cūl, atum, āre, περιτρέπω, περιλέπω.
circumsēdo, a, um, īs. **circumsēdo**, **circumsēdo**, ēpī. πείριζ, κύκλω. Ἀπουλήσιος.
circum-sēdo, ēdi, essum, ēre, aliquem, περισκώμιαι τινα. 2) περισκώμιαι, κυκλῶ, urbem, πολιορκῶ πόλιν.
circum-sēpio, psi, ptum, īre, περιφράττω, περικλείω.
***circum-sēro**, ēre, περισπείρω.
***circumsessio**, īonis, θ. περισκώσις, πολιορκία.
circumsessus, a, um, īs. **circumsessio**, **circumsēdo**, τὰ τὰ τοῦ **circumsēdo**.
circum-sēdo, ēdi, essum, ēre, περισκώμιαι, περισκώμιαι, κυκλῶ, urbem, περισκώμιαι, πολιορκῶ πόλιν.
circum-sēno, avi, atum, are, κύκλω σημεῖο.
circumsēno, īre, (**circum-sēno**) περισηδῶ, Ἀ. σπαν.
circum-sēno, sēti, ēre, aliquem, περισκεύωμι, κύκλω τινα.
***circum-sēno**, a, um, περισκεύων.
circum-sēno, itum, are, περισηδῶ.
circum-sēno, a, um, περισηδῶν. 2) περισηδῶν.
circumspectatē, īeis, θ. ἡ περιβλέπουσα, περισκεύουσα.
circumspecte, ēpī. περισκεύων, ἀπιδιμῶς.
circumspectio, īonis, θ. περισκεύωσις, περιβλέψις. 2) περισκεύωσις, ἐκλέψις, ἐπιδιμῶς.
circumspecto, avi, atum, are, (ἵπταται, τὰ **circumspectio**) aliquid, περισκεύωμι, περιβλέπω τι, κύκλω βλέπω εἰς τι, ἵπταται τι.
circumspecto, ōris, d. ὁ περιβλέπων.
circumspectus, a, um, īs. **circumspectio**, **circumspectus**, ūs, d. (**circumspectio**) περιβλέψις, περισκεύωσις. 2) περισκεύωσις, ἐπιδιμῶς.

**circumspargo, ſpō, (circum-spargo) περι-
βάλω, περιπάσσω.**
*circumspiciontia, ae, θ. περισκεψίς, σκέψις.
circumspicio, exi, ectum, ſpō, (circum-
spicio) περιβλέπω. nec suscipit nec cir-
cumspiciat, οὐτ' ἀναβλέπει, οὐτε περιβλέ-
πει. circumspiciendum est, περισκεπτέον.
2) aliquid, περισκοπῶ, κατασκοπῶ κύκλῳ,
θεωρῶ κύκλῳ, καθορῶ τι, περιβλέπω τι,
ζητῶ τι. 3) σκέπτομαι, σκοποῦμαι τι.
circumspectus, a, um, περισκεπτός, εὐλα-
βής, προσεκτικός. 2) περιφανής, ἐπιφανής,
ἐπίσημος.
†circum-stagno, avi, atum, are, περιλι-
μνίζω.
circumstantia, ae, θ. περίστασις, κύκλωσις.
2) περίστασις, κατάντασις (πραγμάτων).
circumstatio, iōnis, θ. περίστασις. mili-
tum, στρατιωτῶν.
circum-stipo, avi, atum, are, περιστοι-
χίζω, δορυφορῶ. Α. ποιητ. τῶν μετ' Ἀδ-
μουστον.
circum-sto, ſti, are, περίστηκα. circum-
stans, περίστηκώς, περίστώς. circum-
steli, περίστην. circumslabat, περί-
στήκει. 2) aliquid, περισταμαί τι. cir-
cumstant senatum, περισταίνεται τὴν βου-
λήν. circumslabat urbem, περιστατιστὴν τὴν
πόλιν. circumsteterunt curiam, περισ-
τάσαντο τὸ βουλευτήριον. 3) μεταφορ. ter-
ror me circumstat, τῶμός μοι περίστη-
κε. angustia rerum eos circumstetit, ci-
νομαρία αὐτοῖς περίστη. circumstantibus
urbem bellis, περιστάντων (περιστῶτων)
τῇ πόλει πολέμων.
circum-strepo, ſpō, are, περικτυπῶ, περιδουρῶ.
*circum-strido, ſpō, are, περιτρίζω.
†circum-stringo, ſpō, are, περισφίγγω, περιά-
πτω, περιβάλλω.
circum-strdo, xi, ctum, ſpō, are, περισκοδοῦμαι.
circum-stūpeo, ſpō, are, κύκλῳ θαμβῶ. Ἀμφ. γρ.
*circum-sūdo, avi, atum, are, περιδιδῶ.
circum-sūo, ſi, ſtum, ſpō, are, περιδιδῶ.
circum-surgo, ſpō, are, κύκλῳ ὑψοῦμαι.
circumsūsus, a, um, ſpō, are, circumsumo.
circum-tēgo, ſpō, are, περιστέγω, περισκεπάζω.
circum-tendo, ntum, ſpō, are, περιτείνω, πε-
ριπτείνωμαι.
*circum-tergō, ſpō, are, περιαιρίζω.
circum-tēro, ſpō, are, περιτρίβω, περισταμαί.
*circum-tēxus, a, um, περιψασμένος.
*circum-tinnio, ſpō, are, περικροῶ, περιψοφῶ.
*circum-tollo, ſpō, are, περιαιρῶ.
circum-tondeo, ntum, ſpō, are, περιχειρῶ. cir-
cumtonsus, a, um, περικουρος. Λίγεται
καὶ ἐπὶ λόγῳ ἀκαλλυπταμένου.
circum-tōno, ſi, are, aliquem, περιβαίω-
ται.

*circum-torqueo, ſpō, are, περιστρέφω.
circum-trāho, actum, are, περιστρέφω, κύκλῳ.
Α. τοῦ μεταγεῖν. Δατιν.
*circum-trēmo, ſpō, are, περιτρίβω.
circum-tūcor, ſpō, are, κύκλῳ τηρῶ, περιβλέπω.
circum-undique, ἐπὶ κύκλῳ, πανταχῶς.
circum-vado, āsi, ſpō, are, aliquem, περι-
χόμαι, περισταμαί τινα, κύκλῳ προσβάλ-
λω τινί.
circum-vāgor, ari, περιπλανώμαι.
circum-vāgus, a, um, περιπλανής. Α. σπαρ-
circum-vallo, avi, atum, are, περιχωράω.
περισταυρῶ, κυκλῶ.
circumvectio, iōnis, θ. περικομιδή, περι-
γῶγη, περιφορᾶ. Κικέρων.
circumvector, ari, (θαρσι). τοῦ circum-
vehor) περιχορῶμαι, περιπλέω. 2) περὶ
πορεύομαι τῇ λόγῳ, περιγράφω.
circumvectus, a, um, ſpō, are, τὸ ἐξῆς.
circum-vīhor, actum sum, i, περιχορῶμαι.
περιπλέω, περιπτεύω. circumvehor i
oras ultimas, περιπλέω εἰς τὰς ἐσχάτας.
ἐκ τῆς. circumvehor praeiorum, περὶ
πλέω τὴν ἄκρην. circumvehor (equi)
castra, περιπτεύω τὸ στρατόπεδον.
περιπορεύομαι τῇ λόγῳ.
*circum-vēlo, avi, atum, are, περικαλύπτω.
circum-vēnio, ſpō, are, entum, ſpō, are, aliquem
περίηκω, περιέγω τι. montes circumve-
niunt planitiem, ἔρη περιέχει τὸ πεδίον.
2) aliquem, περισταμαί, κυκλῶ, κυκλῶ-
μαί τινα. hostem, τὸν πολέμιον. dux mor-
tia exercitu circumvenit, ὁ στρατηγ-
τῷ στρατοῦματι περισταμαί τὰ τεύχη. 3)
aliquem re, περιλαμβάνω, περιβάλλω τι-
νι. multa mala eum circumveniunt,
πολλὰ θανά αὐτῷ περίστηκε. circumvon-
tus morbo et inopia, περιπεσὼν νόσῳ καὶ
ἀπορίᾳ, περιστάντων αὐτῷ νόσου καὶ ἀπο-
ρίας. circumventor malis, περιβάλλομαι
κακοῖς. 4) περιέρχομαι, περιτρίβω, περι-
κροῶ ἐξαπατῶ, φανακίζω τινά. 5) παρ-
ερίω νύκτωρ.
circumventio, iōnis, θ. παράκρουσις, ἀπάτη.
*circumventor, ſpō, are, ἀπατῶν, φαναξ.
*circumventorius, a, um, παρακρουστικός
ἀπατηλός.
circumventus, a, um, ſpō, are, circumvenio.
circumversio, iōnis, θ. περιστροφή.
circum-versor, atus sum, ari, περιστρέ-
φομαι. Α. σπαν.
*circumversus, a, um, (ἐκ τοῦ verro) περι-
κεκορμημένος.
circum-vertō, ſpō, are, (ἀρχαίως circum-
vorio) περιστρέφω. rota circumvertitur,
ὁ τροχὸς περιστρέφεται, περιδινύται. cir-
cumvortio mancipium, ἀπελευθερῶ δούλον.

οὐ φάδιμα. citius dixerim quam, ὁρῶν
εἶποιμι, ῥῶν ἂν εἴποιμι, ἦ—

cito, avi, alium, are, (ὁμισησ τοῦ cicio)
ἀνακινῶ, διακινῶ. citat hastam, ἀίσσει,
πάλαι τὸ δόρυ. cito gradum, ταχύνω τὸ
βᾶδισμα. citat alvum, κινεῖ, λῶει τὴν κοι-
λάν. juvenes citavit gloria, τοῦ νεῦρος
παράρρησεν ἡ δόξα. arbor citat radices,
τὸ δένδρον ἄγει ρίζας, ἐξοδολαί. villis
virgami citat, ἡ ἀμπέλος ἀναβλαστάνει
κλώνας. 2) aliquem, ἀνακλῶ, εἰσκαλῶ, κα-
λῶ τινα, reum capitis cito aliquem, ὑπέ-
γω τινὰ θανάτου. cito aliquem reum,
καλῶ, παραγγέλλω τινα εἰς δίκην. cito ali-
quem testem, ποιοῦμαι τινα μάρτυρα. 3)
καλῶ, νομαζῶ, λέγω, μνείαν ποιοῦμαι. pro-
anem cito, ῥῶα παίζω. — citatus, a, um,
ταχύς, ὁρμητικός, ὁρματός, κινήτος, εὐ-
κίνητος.

citra, ἐπὶ. ἐπὶ τῷδε, ἐντός. nec citra nec
ultra, οὔτε ἐπὶ τῷδε, οὔτ' ἐπέκεινα. tota
hostium citra eadebant, τὰ τῶν πολεμίων
βέλη ἐντός ἐπιπτεν, οὐκ ἐξικνεῖτο.

citra, πρὸ. μετ' αὐτ. τοπικῶς. ἐπὶ τῷδε,
ἐντός. citra Rhenum, ἐντός τοῦ Ῥήνου.
citra Tauri juga, ἐπὶ τῷδε τῶν τοῦ Ταύ-
ρου ἀκρωρείων. virtus citra genus est, ἡ
ἀρετὴ οὐκ ἐξικνεῖται τοῦ γένους. χρονικῶς
citra satietatem, πρὸ τοῦ κέρου, πρὶν κο-
ρεσθῆναι. citra Trojana tempora, πρὸ τῶν
Τρωϊκῶν χρόνων. 2) παρὰ τοῖς μετ' Αὐ-
γούστου ἔνευ, ἐκτός τινος. citra senatus
auctoritatem, ἔνευ ἀνθρώπου τῆς συγκλή-
του. citra magnitudinem simills, ἐκτός
τοῦ μεγέθους ὁμοίως. doctrina citra usum,
θεωρίᾳ ἔλλειπύτως τῆς πείρας. vir bonus
citra virtutem intelligi non potest,
ἐνὸς ἀγαθοῦ ἔνευ ἀρετῆς ἀπολειπόμενος
τῆς ἀρετῆς, καταπολεῖται οὐ δύναται.

citrægo, ins, ὁ. μελισσοδόξανον.

citratus, a, um, ἐν θυμῷ κίχρωσι κοίμα-
νος, ἡ θυμῷ ἐκίχρω καχιστρέμενος, ἡ φύλλα
θυμίας ἔχων.

citrèlumi, i, ὁ. τόπος θυμῶν κατάρυτος.
citreus, a, um, (citrus) ὄσινος. 2) τῆς κι-
τρεας. citreum, (citr. κίτρου, Μηδικὸν μη-
λόν. citrea, ne, ὁ. κίτρεα.

citro, ἐπὶ. ultro citro ete ultro et citro,
ἐνθα καὶ ἐνθα, ἐνθεν καὶ ἐνθεν, ἐκατέρωστε,
ἐκατέρωθεν, ἀμειψίως.

citrosus, a, um, vastis, ἐσθλῆς θυμῶς, ὡς
τὸ «θυμῶς ἐμάτω» παρ' Ὁμήρῳ.

citrum, i, ὁ. θύμνον ἔξλον.

citrus, i, ὁ. θυμῶν (Λιβυκὸν δένδρον), οὗ τὸ
ἔξλον ἰσώδες. 3) κίτρεα, ἡ Μηδικὴ μηλέα.

Citium, id. Citium.

citius, a, um, ἰδ. citro.

civicus, a, um, (A. ὡς τὰ πολλὰ ποικιλῶ)

καὶ σπανιωτέρω τῆς civilis) πολιτικός, τὸ
πολιτῶν. civica corona εἶτα ἀπλῶς civilis
πολιτικὸς στέφανος, ὁ τῷ πολίτῃν ὁδωσιν
διδόμενος. civica bella, ἐμφύλιοι πόλεμοι.
civica jura, τὰ ἀποκτὴ δίκαια. 2) τῆς πό-
λεως, ἀποκτὸς. advenera non civica sub-
pis, ἐπὶ τῆς οὐκ ἀποκτὸς γένους. muri citi
vici, τὰ τῆς πόλεως ταίχη.

civilis, o, πολιτικός, τῶν πολιτῶν. sanguis
civilis, αἷμα πολιτῶν. bellum civile, ἐμ-
φύλιον, ἐμφύλιος πόλεμος. dissensio civi-
lis, στάσις ἐμφύλιος πολιτῶν πρὸς ἀλλή-
λους. mos civilis, τὸ τῆς πόλεως ἔθος.
civilis amor, ἡ τῶν πολιτῶν πρὸς ἀλλή-
λους ἀγάπη. jus civile, τὸ πολιτικὸν, ἰδι-
οῦς δικαίον. (τ. πολιτικός, τῆς πολιτείας)
civilis scientia, ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη. ci-
vilia officia, τὰ πολιτικὰ καθήκοντα. ci-
vili vir, ὁ πολιτικός. jus civile, τὸ κο-
ινὸν τῆς πόλεως δίκαιον, τὰ τῆς πολιτείας
νόμιμα. 3) πολιτικός (οὐχ ἡγεμονικός)
οὔτε στρατιωτικός, κοινός, εὐπροσγάρ-
civilis circa amicos, πολιτικῶς πρὸς τῶν
φίλων συνουσίας. civilis animus,
κοινότης, τὸ πολιτικὸν τῆς ψυχῆς.
civilitas, alis, ὁ. πολιτικὴ ἐπιστήμη.

πολιτικῶς. 2) πολιτικὸν ἦθος, κοινότης, εὐ-
προσγάρ-
civiliter, ἐπὶ. πολιτικῶς, κατὰ τὰ τῶν
πολιτῶν ἔθη. 2) πολιτικῶς, κοινῶς, εὐπρ-

σηγάρως, ἡπλῶς, πρῶτος.
civis, is, καὶ ὁ. (ἰδ. ἐκ τοῦ cio, cicio, cou-
cicio, εἰσὶν κληρός, συνηγορισμὸς ἐπὶ
αὐτό). πολίτης, πολίτης, ἀποκτὸς, ἀποκτὸς.
πολίτης (συμπολίτης), πατριώτης. civi
nostri, οἱ ἡμέτεροι πολῖται, οἱ ἡμῶν συμ-
πολιτεύοντες.

civitas, alis, ὁ. πολιτεία (τὰ τοῦ πολί-
τῆς δίκαια). civitatem dare alicui, εἶτα civi-
tate donare aliquem, πολιτείαν διδοῦ-
σιν, πολιτογραφεῖν τινα. ortu Tusculi-
nus, civitate Romanus est, πατριώτης
μὲν Τουσκλανός, πολίτης δὲ Ῥωμαϊκός ἐστὶ
civitatem Romanam adeptus, ταχὺν τὸ
ἐν Ῥώμῃ πολιτείας. 2) πολιτεία, πόλις
concilia hominum jure sociata civitas
appellatur, συνουσίαι ἀνθρώπων διὰ τὸ
δικαίον συνημνῆσαι πολιτείας ἐνομαζόμεναι.
administro civitatem, διοικῶ τὴν πολι-
τείαν, τὰ τῆς πόλεως. civitas omnis, πᾶς
ἡ πόλις, πάντες οἱ πολῖται. civitas Sto-
corum, τὸ πολιτεύμα, ἡ αἰρεσις τῶν Στο-
κῶν. muto civitatis statum, μεταβάλλω
τὸ πολιτεύμα, τὴν τῆς πόλεως κατάστασιν.
3) σπαν. πόλις. expugno civitatem, ἐμ-
πολιοῦμαι πόλιν.

civitatibus, ne, ὁ. πολιτεία μικρῆς πόλεως
2) πόλιν.

clacendix, B. clacendix.

clades, is, θ. (κλάω, κλαδίον) ἐλαθεῖς, εὐθαρ-
ρά, συμφορὰ, κατ' ἐξοχὴν ὅτ' ἡ ἐν πολέμῳ
συμφορὰ, ἥτοι. cladem accipio, συμβαίνει
μοι συμφορὰ, ἥτοι. cladem hosti af-
fero εἶτε infero, ἐπιβρῶ τῷ ἐχθρῷ ἐλα-
θρον, παρασκευάζω ἥτοι τῷ πολέμῳ.

clam, ἐντῷ. (colui) κρύφα, λήθρα. clam fa-
cio aliquid, λανθάνω ποίων τι. clam pro-
mitto cohortes, λήθρα προπέμπω λόχους.

clam mordax canis, λαθροδόκον κύνων.
res clam est, τὸ πρῆγμα κρυφαῖον, λή-
θρα ἐστίν ἐστι. 2) πρὸς, μετ' αἰτιατικῆς καὶ
ἀφαιρετικῆς (μάλιστα παρὰ τοῖς κοιν. ποιη-
ταῖς) λήθρα τινός. clam patrum εἶτε pa-
tre venit, λαθὼν τὸν πατέρα ἤλθε. clam

me εἶτε clam mihi est, λανθάνει με.
clamator, oris, ἄ. κερκράτης, κρυγαγετής,
βόης.

*clamatorius, a, um, κρακτικὸς, avis cl-
αιωνδὲ ἀπαιστον κρύζων.

*clamatio, oris, θ. κρυγή, κρυγαγετός.
clamito, avi, alium, are, (ἔπειτα. τοῦ alio-
μο) κρυγόντω, κίερατα (κρῶ), βοῶ, ἀ-
ναβοῶ. clamitat militibus, βοᾷ τοῖς στρα-
τιώταις.

clamo, avi, alium, are, (καλῶ) κίερατα
(κρῶ), βοῶ. 2) allicium, βοῶ τινα, πόν
κρυγῇ καλῶ τινα, clamant omnes, imi-
tatione factum esse, κίεράται πίντες,
δοτ' ἀδικώτατα ἐγένετο. me felicem cla-
mat, εὐδαίμονά με θυλλεῖ.

clamor, oris, ἄ. βοή, κρυγή. clamorant
tollere εἶτε edere, ἀναβοῶν. 2) ἐπιφώνη-
σις, εὐφημία.

*clamor, avi, are, κρυγόντω, πόν κρυγῇ.
clamorant, a, um, κρακτικὸς, κρυγαγετικός.
2) πληθεὺς κρυγῆς, θορυβώδης.

clancillarius, a, um, κρυπτός, κρυφαίος.
Α. σπαν.

clancillo, μεταγενέστερος τύπος τοῦ ἐξῆς.
clancillum, ἐντῷ. (clam) κρύφα, κρυφῶ, λή-
θρα. 2) πρὸς, μετ' αἰ. λήθρα τινός. (ἐπὶ
παρὰ Τερεντίῳ).

clandestinus, ἐντῷ. λαθραῖος. Α. σπαν.
clandestinus, a, um, (clam) κρυφαίος, κρυ-
πτός, λαθραῖος.

clango, ere, κλάω, κ λ α γ γ α, κλγ-
γῶ, φλέγγομαι. Α. ποιητ.

clangor, oris, ἄ. κ λ α γ γ ῆ, φλόγος, ὄχος.
clans, is, ἄ. Κλάνης, ποταμός: Τυρρηνίας,
τανὸν la Chiana.

clans, ii, ἄ. Κλάνιος, ποταμὸς Καμπαν-
νίας, τανὸν Clansio vocallio.

clare, ἐντῷ. (clarus) λαμπρῶς, εὐφρονῶς, φανε-
ρῶς, προφανῶς, ἀναφανδόν. 2) τρανῶς, σαφῶς,
πρόδηλος. 3) σπαν. λαμπρῶς ἐνδείκναι.

claro, ui, ere, (clarui) φαίνομαι, λάμπω.

2) φανερός εἰμι, δηλός εἰμι. 3) ἐκφανής, ἐκ-
πρηνής, λαμπρός εἰμι. Α. ποιητ.

claresco, clari, are, (clarus) τοῦ clargo)
ἀναφαίνομαι, ἐκλάμπω, φωτίζομαι. μεταφορ.
λαμπρύνομαι, ἐκφανής, λαμπρὸς γίνομαι.

2) canitus clarescit, ὄχος ἐκλάμπει, γί-
νεται λαμπρὸς, σαφής, ἀκούεται.

clarificatio, ionis, θ. λαμπρυνσις, δέξα.
clarifico, avi, alium, are, (clarus-facio)
λαμπρύνω, δοξάζω.

clarigignio, ionis, θ. (clarigo) ἡ διὰ τέρως
γινομένη ἐπαγγελία πολέμου. 2) ἐνέχυ-
ριστα, εὐλή, τὸ τυλγν. (ἀπαρ' παρὰ Λιβίῳ).

*clarigo, avi, alium, are, (clare ago) ἐπαγ-
γίλλω τὸν πόλεμον.

clarissimus, a, um, (poiet). λαμπρότατος.
clarissimatus, na, θ. ἐνδοξότης, ἐκλαμπρότης
(ἐξῆς τοῦ clarissimus). Α. τοῦ μεταγ. Δαν.

claritas, atis, θ. λαμπρότης (ἐπὶ ὁράσει
καὶ ἐπὶ ἀκοῇ), λάμψις, λαμπροφάνεια. cla-
ritas orationis, σαφής, λόγος. claritas
humilis, λαμπρότης, εὐκλεία, εὐδοξία ἀν-
θρώπου.

claritudo, inis, θ. τοσὺτ' τῷ claritas.
clarus, a, um, Κλάριος.
clarivideus, a, um, (clare video) καθαρώς
εἶδων.

claro, avi, alium, are, λαμπρύνω, φωτίζω
2) σαφηνίζω. 3) δοξάζω. Α. ποιητ.

*claror, oris, ἄ. λαμπρότης.
Clarus, i, θ. ὁ Κλάριος.

clarus, a, um, (ἐγγλός, Ἀγλαυρός) ἐπὶ ὁρά-
σει: λαμπρός, λαμπροφάνης. lux clara
et candida, φῶς λαμπρὸν καὶ λευκόν.

clarus color, λαμπρὸν χροῖμα. corpora au-
ro gemmisque clara, εὐφρανες λάμπων
χρυσῶ καὶ λίθοις. clarum vitium, εὐαγής
ὥλος. clarus aquilo, λαμπρός, ἀνελκίς

ἀνακτίλα. 2) ἐπὶ ἀκοῇ: λαμπρός, τρανής.
clara vox, λαμπρά, τρανὴς φωνή. 3) μετα-
φορικῶς: σαφής, δηλός, φανερός, προφανής.

clarum est, πρόδηλον ἐστίν. 4) λαμπρός,
ἐνδοξός, εὐκλής, ἐπικρατής.

classarius, a, um, (classis) τοῦ στόλου.
classarius, i, ἄ. ὅπον. miles, ἐπιβάτης
ναυτικῆς στρατιῶτης. 2) ὅπον. ναύτα, ναύ-
της (τοῦ στόλου), κοπιηλάτης.

classis, is, θ. μικρὸς στόλος, μικρὸν
ναυτικόν.

*classicum, i, ὅδ. τὸ πολέμικόν ὄπλισμα,
σημεῖον. canere, σημαίνει τὸ πολέμικόν.
classicus, a, um, τοῦ ναυτικοῦ, τοῦ στόλου,
ναυτικὸς. classicus miles, ἐπιβάτης. clas-
sicum certamen, ναυμαχία. 2) classici
ἐλάντο καὶ οἱ τοῦ μεγίστου τιμήματος
εἶτε τῆς πρώτης τάξεως τῆς κατ' ἐξοχὴν
ἐκείνης πολιτείας, οἱ πρώτοι τοῦ classicus
scriptor, δοκίμος συγγραφεύς.

classis, is, θ. κλῆσις, κ λ ῆ σ ι ς, μοῖρα, συμ-
μορία τῶν Ῥωμαίων πολιτῶν. (Ἰδ. Διον.
Ῥωμ. Αρχαιολ. 4, 20) — 2) μοῖρα, τζίζις,
μερίς. 3) ναυτικόν, στόλος. 4) ἀρχαίως·
στόλος, πεζικόν.

clathri, orum, ἄ. τὰ κλῆθρα, ἡ κιγκλῆς.

clathro, avi, atum, are, κληθροῖς εἶτα κιγ-
κλῆδι κλείω.

claudco, ere, ταῦτ' ἐπ' claudo, χωλός εἰμι,
χωλεύω, χωλαίνω.

Claudialis, es, τοῦ Κλαυδίου.

Claudianus, a, um, Κλαυδιανός, Κλαυδίου,

τοῦ Κλαυδίου.

claudicatio, ionis, θ. χωλεία.

claudico, avi atum, are, (claudus) χω-
λεύω. 2) μεταφ. χωλαίνω, ἑλλιπής εἰμι. in
re, κατὰ τι.

*claudigo, inis, θ. χωλεία.

clauditas, atis, θ. χωλότης.

Claudius, a, um, Κλαυδικός, τοῦ Κλαυδίου.

Claudius, ἄ. Κλαυδίου.

claudo, si, sum, ere, κ λ ε ῖ ω. claudo por-
tas, κλείω τὰς πόλεις. clausae fores, κει-
κλεισμένας θύρας. claudere oculos, μύειν,
καταμύειν (τοὺς ὀφθαλμούς), συγκλίνειν τὰ
βλέφαρα. fugam hostibus claudo, ἀπο-
κλείω τοὺς πολεμικοὺς τὴν φυγὴν. 2) ἀπο-
τελῶ, ἐπὶ τέλος ἄγω τι. clauditur versus,
καταλήγει ὁ στίχος. 3) claudere agmen,
οὐραγεῖν, ἀπουραγεῖν. 4) claudo aliquid
re, περικλείω, περιλαμβάνω, κυκλῶ τι
πράγματι τινι. — clausum (εἶτε clusum)
οὐ. περίκλεισμα, κλειστός τόπος.

claudo, sum, ere, χωλός εἰμι, χωλεύω.

claudus, a, um, χολός. 2) μεταφ. κολοβός,
ἄριστος, ἑλλιπής.

claustrarius, ii, ἄ. artifex, κλειθροποιός.

*claustritimus, i, ἄ. (κατὰ τὸ aeditumus)
φύλας κλειθρῶν, κλειδοφύλας.

claustrum, i, οὐ. συνηθέστερον claustra,
orum, πληθ. (claufo) κλειστρον, κλειθρον.
claustra januae pando, τὰ κλειθρα τῆς
θύρας ἀναπετάνωμι. refringere, rumpere
claustra, ὁρπτεῖν τὰ κλειθρα. μεταφρ.
claustra maris, τὸ πρῶχμα. Corinthus
claustra Graeciae, Κόρινθος ἡ κλεῖς τῆς
Ἑλλάδος.

clausula, ae, θ. (claudo) τέλος. clausula
epistolae, ἀποτελειώτιον ἐπιστολῆς. fabu-
lae, ἐπιλογος. clausula periodi, ἡ verbi,
ἀφῆς, καταλήξις περιόδου, λέξεως. 2) κα-
πάλαιον νόμου.

clausura, ae, θ. ἡ κλεισώρεα, κλεισούρα,
τὸ προύριον. A. τοῦ μεταγεν. Δατ.

clausus, a, um, Ἰδ. claudo.

clava, ae, θ. ῥόπαλον, κορύνη. clava Her-
culis, τὸ ῥόπαλον τοῦ Ἡρακλέους. clava
(ἐπὶ δένδρου) ταῦτ' ἐπ' clavula.

*clavarium, ii, οὐ. ἀργύριον, διδόμενον τοῖς
στρατιώταις πρὸς ὠνήσιν ἧλων εἶτα ὑποδῶ-
μάτων.

*clavator, oris, ἄ. ὁ φέρων ῥόπαλον, κορ-
υνήτης.

clavatus, a, um, Ἰδ. clavo.

clavicula, ae, θ. κλειδόν. 2) ἄλξ τῆς ἑμ-
πέλου.

claviger, eri, ἄ. (clava) ὁ φέρων ῥόπαλον
κορυνήτης. 2) (clavis) ὁ κλειδοῦχος.

clavis, is, θ. (κλεῖς) κ λ ε ῖ ς. clavis adul-
terina εἶτε adultera, ἀντίκλεις.

clavo, avi, atum, are, (clavus) ἡλῶ, γοφ-
ῶ. clavatus, a, um, ἡλωτός. 2) clava-
tus, a, um, περιβασμένος (πορφύρῃ), πρῶ-
τοιπόθετος.

clavula, e, ae, θ. κορύνη, ἑμ-
βολός (δένδρου).

clavulus, i, ἄ. ἡλίσκος. 2) μικρὸς ἧλον
(νόσος).

clavus, i, ἄ. ἧλος, γόφος. clavus ferreus,
σιδηρεὺς ἧλος. configo aliquid clavus
συνηλῶ τι. Σημ. ὁ ἧλος ἢ γόφος σύμβολόν
ἐστι τῆς Ἀνάγκης. 2) ὁ εἶς τοῦ πηδα-
λίου. 3) ἧλος (νόσος τῶν ποδῶν μάστιγος).
4) πορφύρα ἡ περὶ τὴν δούλην. Iustus cla-
vus, πλατεῖα πορφύρα, τὸ ἐπὶ τοῦ γιγάντι
πλατύστημα (σημεῖον τοῦ βουλευτοῦ). au-
gustus clavus, στενὴ πορφύρα, τὸ στενὸν
σημεῖον ἐκπώσης. Iustum clavum aliquid
tribuere, ἀποδοῖναι τινα βουλευτήν.
clavendix, icis, θ. εἶδος κόγχης.

Clazomēnae, arum, θ. Κλαζομεναί.

Cleantes, is, ἄ. Κλεάντης.

clēma, atis, οὐ. κλήμα (φυτόν).

clēmatis, idis, θ. κληματῆς (φυτόν).

clēmātis, idis, θ. κληματῆς (φυτόν).

clēmens, ntis, πρῶτος. clēmens amnis, πρῶ-
τος πρῶτος ῥέων. clēmens aura Favoni,
ἡ μαλακὴ τοῦ Ζεφύρου αὔρα. clēmens
mare, ἡ γαλήνη θάλασσα. 2) πρῶτος, ἥπιος,
συγγνώμων. Κύρ. 5v. Clēmens, ἄ. Κλήμης,
εἶτος. Ἑλλην. Γαλήνης.

clēmēter, epīr. πρῶτος, μαλακῶς, ἡμέως.
2) πρῶτος, ἡδύχως. ἐπεικῶς, ἥπιως.

clēmēntia, ae, θ. πραότης, μαλακότης (τοῦ
ἀέρος). 2) πραότης, ἥπιότης, συγγνώμη-
σύνη, ἐπεικεία.

Cleonae, arum, θ. Κλεωναί. Cleonaeus,
a, um, Κλεωνάιος.

cleonēctio, ii, οὐ. κλεωνέκτιον, φυτόν, τὸ
καὶ κλινοπέδιον.

Cleopatra, ae, θ. Κλεοπάτρα.

clepo, psi, ptum, ere, (σπαν. καὶ ἀρχαί-
ως) κ λ ε ῖ π τ ω.

clepsydra, ar, θ. κλεψύδρα.

clepsydriacus, i, ἄ. κλεψυδροποιός. Ἑκπύρ-
cleptia, ae, ἄ. κλεπτης.

clericalis, ο, κληρικὸς, ιερατικός.
 clericatus, ἡ, ἡ, ιερὰ, ιερατεία.
 clericus, ι, ἡ, κληρικὸς, ιερεὺς.
 Clerumenoi, ἡ, οἱ κληρούμενοι, ὄνομα κο-
 μωδίας Διφίλου. Δατ. Sordicentos.
 clericus, ι, ἡ, κληρὸς, ιερατεία.
 clibanarius, ι, ἡ, θυρακοφόρος. Α. τοῦ
 μεταγ. Δατ.
 clibanarius, panis, κλιβανίτης ἄρτος.
 clibanus, ι, ἡ, κλιβάνος.
 clidichos, ι, ἡ, κλειδοῦχος.
 cliens, ntis, ἡ, (clueo, κλύω) πελάτης. 2)
 ὑπηκόος.
 clienta, ae, θ, ἡ πελάτις.
 clientela, ae, θ, (cliens) πελατεία. clien-
 telae, πληθ. τὸ πελατικὸν, οἱ πελάται.
 clientula, ae, θ, μικρὰ πελάτις.
 clientulus, ι, ἡ, μικρὸς πελάτης.
 clima, ātis, οὐ, κλίμα. 2) μέρος. 3) μέ-
 τρον ἀγροῦ 60 τετραγωνικῶν ποδῶν.
 climācis, idis, θ, κλιμακίς.
 climacter, ātis, ἡ, κλιμακτήρ.
 climactericus, a, um, κλιμακτηρικός.
 climax, ātis, θ, κλίμαξ, στήλη φητορ.
 clīnamen, inis, οὐ, κλίσις.
 clinice, es, θ, κλινική.
 clinicus, ι, ἡ, κλινικός (ιατρὸς). 2) κλιν-
 κός (ἀσθενής), κλινῆρης. 3) κλινωφόρος.
 clino, avi, atum, ātis, κλίνω. (ἀρρητόν).
 clinatus, a, um, κεκλιμένος, ἐπικλινής.
 clinorhabe, es, θ, κλινωπῆλη.
 clinorodion, is, οὐ, κλινωπόδιον (ρυτόν).
 clinorpus, ōdis, ἡ, κλινόπους.
 Clīo, ūs, θ, Κλειώ.
 clipeo, ταῦτ τῷ clypeo.
 clipeus, ταῦτ τῷ clypeus.
 clittellae, arum, θ, τὰ κανθῆλια, τὸ ἐπί-
 σαγμα.
 clittellarius, a, um, κανθῆλιος. clittellarius
 asinus, κανθῆλιος ἄσος. homo, κανθῆλιος
 ἄνθρωπος, ἄσος.
 Cliternia, ae, θ, καὶ Cliternum, ι, οὐ, ἡ
 Κλίτερνα, τὸ Κλείτερνον. Cliternius, a,
 um, Κλειτερνίος.
 Clitumnus, ι, ἡ, ποτάμιον τῆς Ὁμβρικῆς,
 (ταὺν Clitumno) καὶ ἐπωνύμιον τοῦ Διός.
 clivus, a, um, ἀρχαῖον ἐπίστωτος.
 clivus, a, um, ἀρχαῖος, βουνώδης, ἀνέτης.
 clivulus, ι, ἡ, λοφίον, βουνίς.
 clivus, ι, ἡ, (σπανίως clivum, ι, οὐ, (clino)
 τὸ ἐπικλινές (λόφος ἢ βουνὸς), λόφος, βουνός.
 cloaca, ae, θ, (ἐκ τοῦ cluo, καθαρίζω) ἡ ἐν
 Ῥώμῃ ὑπόνομος τάφρος δι' ἧς τὸ ἐκ τῶν
 στενωπῶν συρρέον ὕδωρ ἐπὶ τὸν Τίβεριν ὡ-
 χεῖται.
 clodialis, ο, τῆς ὑπονόμου τάφρου.
 clodacarium, ι, οὐ, (ὑπον. tributum). φάρος
 ὑπὲρ τῶν ὑπονόμων.

Clodacina, καὶ Clodacina, ae, θ, (ἐκ τοῦ
 cluo καθαρίζω) ἡ καθαρίσις, ἀγνίζουσα,
 ἐπωνύμιον τῆς Ἀρροδίτης.
 clodula, ae, θ, ὕποκορ. τοῦ cloaca.
 Clodianus, a, um, ἡ, Claudianus.
 clodico, ταῦτ τῷ claudico.
 Clodius, a, um, ἡ, Claudius.
 clodo, ere, ταῦτ τῷ claudo.
 Cloelia, ae, θ, Κλοῦλια.
 clonus, ι, ἡ, βοτάνη καὶ βατράχιον.
 Clostellum, ι, οὐ, μικρὸν κλειθρον.
 clostrum, ταῦτ τῷ claustrum.
 clostrum, ταῦτ τῷ claustrum.
 Clotbo, ūs, θ, Κλωθώ.
 Cluaina, ae, ταῦτ τῷ Cluacina.
 clucidatus, is, glucidatus.
 cluden, inis, οὐ, φάριον τῶν ἐν τῷ θεά-
 τρῳ ὑποκριτῶν, οὐ ἡ ληψίς ἐν τῇ πληθεῖ
 εἰς τὴν λαβὴν εἰσερχόμεν.
 cludo, ταῦτ τῷ claudo.
 cludus, a, um, σπῆλον ἀντὶ τοῦ claudus,
 cluso, ere, (σπαν. cluso, ere) κλύω, ὄνο-
 μάζεσθαι, λέγεσθαι. Α. ποιητ.
 Clusilis, ι, ἡ, Κλοῦσις.
 clunalis, ο, τῶν γλουτῶν, τῶν ἐπισθίων.
 cluniohis, ι, ἡ, πυγίσιον.
 clunis, is, ἡ, καὶ θ, γλουτός, πυγή. (πρὸς
 τὸ Κλυν. κλυνίς).
 cluo, atum, ἐντὶ τοῦ clueo. Ἰδε καὶ τὸ
 cluo.
 cluo, ere, κλύω, καθαρίζω. Α. ἀρχ.
 Clupea, ae, θ, εἴτε Clupeae, arum, πληθ.
 ἡ Κλυπία εἴτε Ἀσπίς, πόλις Λιβύης.
 clura, ae, θ, πύθος. Παλ. Γλωσσόφια.
 clurinus, a, um, (clura) τοῦ πιθήκου, πι-
 θήκιος.
 clusilis, ο, εἴτε clusaris, ο, εἴτε clusarius,
 a, um, (cludo) εὐκλειστός.
 Clusium, is, οὐ, Κλοῦσιον, πόλις τῆς Τυρ-
 ρηνίας, ταὺν Clusi. Clusinus, a, um,
 Κλοῦσιος.
 Clusius, is, (cludo) ἐπωνύμιον τοῦ Ἰαννοῦ.
 clusor, ātis, ἡ, ὁ κλείων, περικλείων.
 clusura, ae, ταῦτ τῷ clausura.
 clusus, a, um, ἡ, claudo.
 Clymene, es, θ, Κλυμένη. Clymenēis, idis,
 θ, Κλυμενής.
 Clymenēus, a, um, Κλυμενήσις.
 Clymenus, ι, ἡ, κλύμενον (βοτάνη).
 Clymeus, ι, ἡ, ἐπωνύμιον τοῦ Πλατῶνος,
 ὁ Κλύμενος.
 Clypea, is, Clupea.
 clypeus, avi, atum, are, ἀσπίς, σπλήν. cly-
 peatus, a, um, ἀσπιδοφόρος. clypeata
 imago, ἀσπίδοειδής εἰκὼν.
 clypeolum, ι, οὐ, ἀσπίδιον, ἀσπίδιον.
 clypeus, ι, ἡ, ἐνίοτε καὶ clypeum, ι, οὐ,
 ἀσπίς περιφορὴ καὶ κλῆσις τῆς ἀσπίδος.

σιν Ἀργολικὴ ἀσπίς λεγομένη. 2) μετωνυμικῶς τὸ κοίλον τοῦ οὐρανοῦ, ὁ οὐρανός τοῦ ἡλίου. 3) ἀσπίς εἰκὼν κοσμημένη καὶ ἐν νηφ' ἀνατεθειμένη.

clysmus, i, ἄ. κλυσμός.

clyster, eris, ἄ. κλυστήρ, (τὸ χειρουργικὸν ἔργον καὶ ἡ πράξις).

clysterium, ii, οὐ. κλυστήριον.

clysterizo, avi, atum, are, κλυστηρίζω.

Clýtaemnostra, ae, θ. κλυταιμνήστρα.

Clýtis, es, θ. Κλυτή.

Cnaeus, ae, Cnēus, i, ἄ. Γναῖος, Γνάιος.

Γράφεται ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον Cn.

cnēus, i, ταὐτὸ τῷ enicus.

cnēdinus, a, um, κνήδιος, ἐκ κνήδης (τοῦ φυτοῦ).

cnēdron, i, οὐ. κνήδρον εἶτε κνήστρον (φυτὸν τὸ καὶ θυμελάτα καλούμενον).

enīcus, i, ἄ. ὁ κνήκος (βοτάνη).

enīde, es, θ. κνήδη (βοτ.).

Cnidus, i, Gnidus.

cnissa, ae, θ. κνίσσα.

cnōdax, acis, ἄ. κνώδαξ.

co, ἐν συνθέσει = con.

*co-accēdo, ēre, προστίθεμαι.

co-acervātim, ἐπὶ β. σωρηδόν, ἀθρόως.

co-ācervātio, iōnis, θ. ἀθροεσις, ἀθροισμός.

2) σχῆμα ῥητορ.

co-ācervo, avi, atum, are, aliquid, συσσωρεύω, ἀθροίζω τι.

co-ācesco, acīi, ēre, γίνωμαι κτιστός, ἐξίζω.

coācte, ἐπὶ β. τάχως. 2) βίαιως, ἀναγκάτως.

coactilārius, ii, ἄ. (coactilis) κατασκευαστής πτερυγμάτων. Ἐπιγραφή.

coactilis, e, (cogo) πτερός, πτεροειδής. con-

tilia, ium, οὐ. πτερυγία.

*coactim, ἐπὶ β. συλλήδην.

coactio, iōnis, θ. (cogo) σύλληψις (λέγου.)

2) coactio argentaria, ἀργυρολογία. 3) νό-

σος τις τῶν ζώων.

coactō, are, (θημισ. τοῦ cogo) ἀναγκάζω.

Δουκρήτιος.

coactor, oris, ἄ. (cogo) εἰσπράτωρ, ἀργυρολόγος. 2) coactors agminis, ὁμαρχία.

3) ὁ ἀναγκάων, βιαστής. 4) coactor la-

narius ἐν ἐπιγρ. = coactilarius.

*coactūra, ae, θ. ἀθροισμα, σύλληψις, συλλογή.

coactus, a, um, f. cogo. coactum, i, οὐ.

πυκνὸν σπέρμα.

coactus, us, ἄ. (cogo) ἀνέγκη, ἀνάγκασμα,

βία. Μόνον κατ' ἀφαιρείται τοῦ ἐνικοῦ εὐχρ.

co-addo, ēre, ἐμείν προστίθεμαι.

co-adjicio, ēre, συναμβάλλω.

*co-ādiesco, enī, ēre, συναυξάνομαι.

*co-ādūro, avi, atum, are, συμπροσκυνῶ.

*coādunatio, iōnis, θ. ἐνωσις, σύλληψις.

co-ādūno, avi, atum, are, συνενῶ.

co-ādifico, avi, atum, are, συναιδοῦμαι.

*co-aegrōto, are, συναβρώστω.

co-aequalis, e, ἰσότης, ὁμοιότης.

*coaequālitās, ātis, θ. ἰσότης.

co-aequo, avi, atum, are, aliquid, ἰσῶ, ἐξίσω τι.

co-aestimo, are, ἐξίσου τιμῶ.

*coaelatēo, are, ἐν ὁμηλικίᾳ εἶμαι, ὁμηλικίᾳ εἶμαι.

coaelatēus, a, um, (con-aetas) ὁμηλικίᾳ ἰσότης. coaelatēus, ἄ. ἡλικιωτής.

*co-aeternus, a, um, συναίδιος.

*co-aevus, a, um, ὁμηλικίᾳ ἰσότης.

co-aggero, avi, atum, are, συσσωρεύω.

coāgitatio, iōnis, θ. συγκίνησις. Ἄμφ. γρ.

co-ago, avi, atum, are, συγκινῶ, συσ-

σεύω, συναρπάζω.

coagmentatio, iōnis, θ. συναρμογή, συνάφεια, σύμψηξις.

coagmento, avi, atum, are, (coagmen-

tum) συναρμώζω, συνάπτω, συμψηγνύμι.

coagmentum, i, οὐ. (cogo) συναρμογή, ἄρμος.

coagulatō, iōnis, θ. πήξις (ἡ διὰ πυτῆος).

Πλίνιος.

coāgulo, avi, atum, are, πυτίζω, πήγνυμι.

coāgulum, i, οὐ. (cogo) πυτία, πυτία μεταφορ. πήξις, σύμψηξις, σύνδεσμος.

co-āloso, acīi, ālitum, ēre, συμφορμαι.

coalui, (εἰπ. coallui sum) συμπεφυκαί.

μεταφ. coalesco, συμφορμαι, ἐνοῦμαι, συσ-

σωματοποιῶμαι. 2) ἀναρμώζομαι, ἀφῆρμαι.

3) ἐαυρόομαι, εἰζοῦμαι.

coālūs, a, um, f. coalescō.

*coālūtus, ūs, ἄ. (coalesco) σύμψυξις.

*coālmāto, oris, ἄ. συναρπάζω. Ἄμφ. γρ.

co-ambūlo, are, συμπεριπατάω.

co-angusto, avi, atum, are, aliquid, συσ-

σενωρῶ τινα. aliquid, ceno, συστέλλω τι.

*coāptatō, iōnis, θ. ἀρμονία.

*co-āpto, avi, atum, are, συναρμώζω.

coaretatō, iōnis, θ. στενώσις, συναίρεσις.

co-areto, avi, atum, are, στενῶ, συστέλλω,

συναίρω. 2) στενωρῶ, ἀναγκάζω.

*coāresco, rūi, ēre, συγχρησίζομαι.

co-argūo, ūi, ūtum, ēre, aliquid, ἐλέγ-

χω, ἐλέγγω τι. avaritia coarguitur, ἐλεγχεται φιλαργυρίας ὄν. 2) aliquid, ἐλέγγω τι. errorem, τὴν πλάνην. con-

guitur aliquid falsum esse, ἐλέγχεται τι, ὅτι ψευδές ἐστι.

coarimo, iōnis, ἄ. ὁ σὺντομος, συστασιώτης.

coarimo, avi, atum, are, συνοπλίζω.

coartatio, iōnis, ταὐτὸ τῷ coarctatio.

*co-articulō, avi, atum, are, ἐναρθρο-

ποιῶ τι.

coarto, are, ταὐτὸ τῷ coarto.

Coatrac, arum, ἄ. ei τοῦ Χοάτρου δρουὸ

κίττοι.

co-auctio, iōnis, θ. ἐπαύρησις. Ἄμφ. γρ.

cælo, f. cælo.

cælum, i, οὐ. πληθ. cæli, orum, ἀ. (κοί-
λος?) οὐρανός. 2) τὸ κλίμα, ὁ περιέχων
ἅπτε τὸ περιέχον. 3) μεταφορικῶς extol-
lere aliquem cælo tenus, μέχρις ουρα-
νοῦ ἄνω τινὰ, ἐκθειάζω τινά. cælo Musa
beat, οὐράνιον κλίτος παρέχει ἡ Moδσα. 4)
οὐρανός, οὐρανίσκος, τὸ κοίλον π. γ. τῆς
καμάρης.

Cælus, i, ἄ. Οὐρανός (θεός).
fco-emendo, avi, atum, are, συνδισορῶ.

cœmētētum, ii, οὐ. κοιμητήριον.

cœ-ēmo, emi, emptum, ēre, aliquid, συνω-
νόματι, συναγορεύω τι.

cœmptio, iōnis, θ. (coemto). ὁ δι' ὠνῆς γά-
μος, τρέπος τις τοῦ γαμεῖν παρὰ Ῥω-
μαίοις, ἐν ᾧ ὠνήσας τύπη ἔχρωντο.

cœmptiōnālis, e, (coemptio) τοῦ δι' ὠνῆς
γάμου.

cœmptionātor, ōris, ἄ. ὁ χρώμενος τῷ
δι' ὠνῆς γάμῳ.

cœmptor, ōris, ἄ. ὁ συναγορεύων, συνωνό-
μενος.

cœmptus, a, um, f. cœmto.

cœna, ae, θ. (κοινή?) δείπνον. (ἡ δὲ τοῦ
δείπνου ὥρα ἢ μετὰ μεσημβρίαν τρίτη ἦν.)
cœnam facere εἴτε parare, δείπνον ποιεῖ-
σθαι, δεῖπνοποιεῖσθαι. ad cœnam invitare
εἴτε vocare aliquem, ἐπὶ δείπνου καλεῖν
τινα, venire ad cœnam, ἔλθεῖν ἐπὶ δει-
πνῶν. cœnam dare alicui, δεῖπνίζειν τινά.

inter cœnam, εἴτε super cœnam, παρὰ
δείπνον, μετὰ δὲ δειπνῶν. cœna prima,
altera, δεῖπνογραφία, παρὰ θεοῖς (ἐδισμασάν)

πρώτη, δευτέρα κτλ. 2) δεῖπνητήριον.

cœnācularis, a, um, τοῦ ἀνωγαίου. cœ-
nācularis, ii, ἄ. ὁ ἐκμετρίων ἀνώγαϊα.

cœnācularia, ae, θ. ἐκμετρίσεις ἀνωγαίων.

cœnācūlum, i, οὐ. δεῖπνητήριον. 2) ἀνώ-
γαϊον, ὑπερῶν.

cœnāticus, a, um, δεῖπνητικός. cœnati-
cum, i, οὐ. ἀργύριον διδόμενον τοῖς στρα-
τιώταις, ἱερεῖσι κτλ. ἀντὶ δείπνου.

cœnatio, iōnis, θ. δεῖπνητήριον.

cœnatiōnēcula, θ. μικρὸν δεῖπνητήριον.

cœnatiōnis, a, um, δεῖπνητικός. cœnato-
rium, ii, οὐ. δεῖπνητήριον.

cœnatiūrio, ire, (β. ἐρετ.) δεῖπνησις.

cœnito, avi, atum, are, (θαρσιτ. τοῦ cœno)
πολλάκις δεῖπνῶ, εἰσθα δεῖπνέιν.

cœno, avi, atum, are, (cœna) δεῖπνῶ. cœ-
natus, δεῖπνητικῶς. cœno aliquid, ἐσθίω,
κατασθίω τι.

fcoenōhita, ae, ἄ. κοινός, κοινωδιότης.

cœnōbium, i, οὐ. κοινός.

*cœnōctas, atis, θ. (cœnum) ἀκαθαρσία,
βόρβορος.

cœnōsus, a, um, βορβορώδης, ἡλώδης.

cœnūla, ae, θ. (cœna) δεῖπνάριον, δεῖπ-
νίδιον.

*cœnulentus, a, um, (cœnum) βορβορά-
δης, ἡλώδης.

cœnum, i, οὐ. (*cunire = stercus facere)
Πρόβλ. τὸ ἐν τῇ Νέᾳ διαθήκῃ ῥῆμα κεινέον.

βόρβορος, ἡλώδης. cœno aliquem collinere,
βορβοροῦν τινα.

cō-ēo, īvi, εἴτε īi, ītum, ire, πύναμι, συγ-
γίνομαι, συνέρχομαι. in locum (ἐνέστι
in loco) συγγίγνομαι εἰς τόπον. cœnui

inter se, συγγίγονται ἀλλήλοις. coire in
unum, συνέρχασθαι εἰς ταῦτό. 2) συνίγω

εἰς μάχην. 3) coire cum muliere εἴτε
mulieri, συγγίγνομαι γυναίκεϊ. 4) ἐπὶ
πραγμάτων συνίσταμαι, συνάπτωμαι. hoc
coll, τὸ γὰρ συνίσταται, πηγνύται. 5)

coire societatem cum aliquo, κοινωνίαν
συμμαχίαν ποιεῖσθαι πρὸς τινα. societas
collitur (ab iis), συμμαχίαν, συνθήκην ποι-
οῦνται.

cœpio, cœpi, cœptum, ēre, οἱ τοῦ ἐνεαῖτος
χρόνοι ἀρχαῖοι εἰσι. (co-apio, pro) ἀρ-
χομαι. cœpi, ἤρξαμην. cœpi amare, ἤρξα-
μαι ἀγαπᾶν. cœpi moveri, ἤρξατο κινεῖ-
σθαι. cœpi cursum, ἤρξατο τοῦ δρόμου.

sic cœpit (dicere), ἤρξατο ὁδε (λέγειν) εἰς
τοῦ λόγου. bello premi sunt cœpi, τῷ
πολέμῳ πύεσθαι ἤρξαντο. cœpi vni,

εἰς ἤρξατο. cœptum, i, οὐ. ἐπιχείρημα.

fcoepiscopus, i, ἄ. συνεπίσκοπος.

cœpto, avi, atum, are, (θαρσιτ. τοῦ cœ-
pio) aliquid, ἀρχομαι τινος (ἐπιμελῶς μά-
λιστα). ἐπιχειρῶ τι. cœpto coercere

seditionem, ἐπιχειρῶ κολάζειν τὴν στάσιν.

cœptant seditionem, ἐπιχειροῦσι στασιάζ-
ειν. cœptante nocte, ἀρχομένης τῆς νυκ-
τός. Α. ὡς τὰ πολλὰ ποιητικῇ.

cœptus, a, um, f. cœpto.

cœptus, iis, ἄ. ἐπιχείρημα.

*cō-ēpūlonis, i, ἄ. συνέπιπτος.

fco-ēpūlor, ari, συνεσθίω.

coerātor, ἀρχαῖκος, ἀντὶ τοῦ curator.

cōēreō, īi, ītum, ēre, (cœn-areo) ali-
quid ἢ aliquem, καταβιβάζω, περιέρχω.

συνίγω, περιέγω τι, ἢ τινα. annis cōer-
citus ripis, ποταμός ἐξ ἑσθῆς συνεχόμενος

μεταφ. κολάζω, κατέγω τι ἢ τινα, κρατῶ
τινος, cupiditate, κατέγω τὴν ἐπιθυμίαν.

κρατῶ τῆς ἐπιθυμίας. cōēreō aliquem
vinculis, κολάζω, τιμωροῦμαι τινα δε-
σμοῖς. neque beneficio neque metu cōer-
ceri, οὔτε ὑπ' εὐεργεσίας, οὔτε ὑπὸ φό-
βου κρατηθῆναι.

cōērcitio, iōnis, θ. (coerceo) κλάσις.

*cōērcitor, ōris, ἄ. ὁ συνήγων, ὁ κολαστής.

cōērcitus, a, um, f. coerceo.

coero, are, ἀρχαῖος ἀντὶ τοῦ cœro.

aliquo, ἀπέργω, κολῶ τινά τινας. 3) aliquid, κατέγω τι, κρατῶ τινας, iram, κατέγω τὴν ὀργήν, κατακρατῶ τῆς ὀργῆς. me cohibeo, κρατῶ ἑαυτοῦ. manus ab auro cohibere, ἀπέχειν τῆς χεῖρας τοῦ χρυσοῦ. assensionem cohibeo, ἀπέχω τὴν συγκατάθεσιν.

cōhibilis, ε, συνεσταλμένος, σύντομος, σπ. cōhibitor, ἐπίφ. συνεσταλμένος, συντόμος. cōhibitiō, iōnis, ὁ κατακράτησις, κολασίς. cō-honesto, avi, atum, are, aliquid, μά- γάλως τιμῶ τι, κοσμῶ τι.

cō-horresco, ūi, ēre, ἀναφρίττω, φρίττω.

cōhors, eite chors, eite cors, ortis, ὁ.

χόρτος, ἔκφυλος, κτηνοστάσιον, κατ' ἔργον ὁ ὀρνιθόν. 2) ἡ κορτίς, σύνταγμα

πεῖθον στρατιωτῶν ἐκ τριῶν σπειρῶν εἰτε

ἐξ λόγων. Ἦν δὲ ἡ κορτίς τὸ βίκατον

τῆς λεγεῶνος. Σημ. Ἡ παρὰ Πολυβίου κορ-
τίς καλεῖται παρὰ τοῖς ὕστερον Ἑλλήσι καὶ

σπειρά. — cohors praetoria, οἱ περὶ τὸν

πραιτώρα, ἡ σωματοφυλακία τοῦ ἐπαρχοῦ.

3) πᾶν στίχος, οἱ ἀκόλουθοι. οἱ περὶ τινα,

cōhortālis, e, (cohors) τοῦ κτηνοτροφείου,

τοῦ ὀρνιθοτροφείου. 2) παρὰ τοῖς μεταγεν.

τῆς σωματοφυλακῆς.

cōhortālinus, a, um, τῆς σωματοφυλακῆς.

Δ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

cōhortālio, ōnis, ὁ. παραίνεσις, προτροπή,

παρακλυσις.

*cōhortālinicūla, ae, ὁ. σύντομος παραί-
νεσις.

*cōhorticūla, ae, ὁ. μικρὸς λόχος.

cōhorto, avi, atum, are, σπαν. ἀντὶ τοῦ

cohortor.

cō-hortor, alus sum, ari, aliquem ad—

ἢ ul—, παρακλεύομαι, μάλιστα τοῖς στρα-
τιώταις, εἴτα δὲ καὶ ἑλλοίς· παραινῶ τινι

ποιεῖν τι, προτρέπω τινά εἰς τι, ἐπὶ τι. ἡ

μετοχή τοῦ παρακλειμένου εὐρηται καὶ πα-
θητικῶς.

cōhospes, ūis, ā. σύνδειπνος, Δ. τοῦ μετα-
γεν. Λατ.

cō-hūmīdo, are, καθυγραίνω, καταβρέχω.

†co-imbūdo, ēre, ὁμοῦ, συγχρόνως ὑμπνῶ.

cōiens, euntis, ūi, coeo.

cō-inquīno, avi, atum, are, καταμολύνω,

καταμυαίνω.

cō-ītio, iōnis, ὁ. (coeo) σύντευξις. 2) σύ-
στασις, στάσις. 3) συνουσία, μίξις.

cōitus, a, um, īs, coeo.

cōitus, ūs, ā. (coeo) συνέντευξις, σύνθοδος,

συμβολή, ἑνωσις. 2) συνουσία, μίξις.

cōix, ūis, ὁ. ἡ κόϊς, εἶδος ποίνικος.

†cōlaphizo, are, κολαφίζω.

cōlāphus, ī, ā. κολαφός.

cōlāphus, ae, ὁ. (cōlo) τὸ ἔθλημα.

Colchicus, a, um, Κολχικός.

Colchis, ūis, ὁ. Κολχίς.

Colchus, a, um, Κολχικός. Colchus, ā.

Κόλχος.

cōlērūm καὶ cōlāerūm (cōlērūm), ī, ō.

κολήριον, θρεπτικὴ τις τροφή τῶν ἀθλητῶν.

cōles, is, ā. ταῦτ' τῷ colis, īs. caulis.

coleus, ī, ā. ὄρχις. πρὸς. culeus.

cōllas, ae, ā. κολίαις (ἰχθύες).

cōllco, es, ὁ. κολικῇ (σύβουσις λατρικῇ).

cōllicūlus, taῦτ' τῷ cauliculus.

cōllicus, a, um, κολικός.

cōllis, is, ā. ταῦτ' τῷ caulis.

*col-lābasco, ēre, συσπλάσσομαι, συνολί-
σθαι.

collābescō, avi, atum, are, σπλάσσω. 1)

διαλύω, σπῃω.

collābescō, factus sum, fieri, σπλάσσω.

συμπίπτω. collābescō, σπασθείς, κατ'

βέλγημένος. 2) διαλύομαι, τήσομαι.

col-lābor, psus sum, abi, συμπίπτω, κατ'

πίπτω, καταρείπομαι. aedes sacrae ὡς

tustate collapsae, ναοὶ ὑπὸ παλαιότητι

κατρεπίνοιοι.

†col-lābōro, are, συνεργάζομαι.

col-lācero, avi, atum, are, κατασπαράττω.

*collācrynālio, ōnis, ὁ. τὸ ἐπιδακρύειν.

col-lācrynō, avi, atum, are, συνδακρύω,

συγκλαίω. 2) κλαίω, θαυρώ, aliquis

κλαίω τι, θαυρώ τι.

col-lactāneus, a, um, ὁμογάλαξ, ὁμογά-
λακτος.

collactēus, a, um, ταῦτ' τῷ ἀνωτέρω.

collacticius, taῦτ' τῷ ἀνωτέρω. Ἐπιγρ.

†col-lactor, atus sum, ari, συνήδομαι

συναίρω.

collaeno, taῦτ' τῷ colleno.

*collapsio, iōnis, ὁ. (collabor) κατὰπτωσις

collapsus, a, um, īs. collabor.

collare, is, ō. (collum) περιτραχήλιον

κλοιός.

*collātēro, are, (latus) ἐξ ἐκτέρων πῶ

πλευρῶν βέγομαι, προσέμαι.

Collābia, ae, ὁ. Κολλατία, ὄρχις τῶν Σα-
βῶν πόλεις. Collatīnus, ὁ Κολλατίνος.

collatiōis, a, um, (collatus) συμφορητὴς

συγκομιστὴς, συμμιγής.

collātio, iōnis, ὁ. (congero) συμβολή, εἰ-
σφορά, συντέλεια. 3) σύγκρισις, παραβολή.

collatitius, taῦτ' τῷ collatiōis.

collatīvus, a, um, (collatus) συμφορητὴς

συμμετρώς. Παρὰ Πλάτωνα collat. ventem

ἢ πολλὰ συμφορηθέντα εἰσεδεχμένη κοιλία.

collativum, ī, ō. ἔρπον.

collator, ōris, ā. (conforo) ὁ συμβάλλον

συμψέρον, εἰσφέρον, συντέλης, συντελεστής.

2) ὁ παραβάλλων.

*col-lāto, are, aliquis, ὁλακτῶ, ὁλακτῶ

collatus, a, um, īs. conforo.

collatus, ūs, ā, (confero) συμβολή. 2) συμ-
πλοκή. Δ. σπαν.
†collaudabilis, e, αξιοπρεπής.
collaudatio, ōnis, ō, ἐγκώμιον, ἱππικὸς.
Δ. σπαν.
†collaudator, ōris, ā, ἐγκωμιστής.
collaudo, avi, atum, are, ὑπερεπαινώ, ἐγ-
κωμίζω.
*col-laxo, avi, atum, are, ἀραιῶ, χαλῶ.
collecta, a, ō, (ōpan. pecunia) (colligo)
συναβλή, ἔσπρος. 2) σύνθετος, συνθετοῖς.
*collectaculum, ī, ō, (colligo) δοχεῖον, δε-
ξαμενή.
collectānus, a, um, (colligo) σὺλλεκτος.
dicta collectanea, ō, συλλογὴ ἀποφθεγ-
μάτων.
collectarius, ī, ā, (colligo) ἀργυρομαθής.
collecticus, a, um, (colligo) σὺλλεκτος,
συλλογιστής.
*collectim, ἐπὶ. (colligo) συλλήδδην.
collectio, ōnis, ō, (colligo) συλλογὴ, σὺλ-
λέξις. 2) ἀνακεφαλαιώσις. 3) συλλογισμός.
4) πληθυσμός, οἰσμός.
collectivus, ī, collectivus.
collectivus, a, um, σὺλλεκτος, συλλογισ-
τής. 3) nomen collectivum, περιληπτικὸν
ὄνομα.
†collector, ōris, ā, (con-lactor) συμμαθητής.
collectus, a, um, ἴ. colligo.
collectus, ūs, ā, (colligo) συλλογὴ, συνα-
γωγή.
collega, ae, ā, (non-lego) ὁ συναρχων, σύ-
ναρχος, κοινωνὸς ἀρχῆς. collega consulis,
συνεπαιτός. imperatoris, συστράτηγος. ro-
gis, reguli ἄτι in regno, συμβασιλεύς.
collega sum alicui, συναρχῶ τινί. 2) συ-
ναρχός, συμμάχος, ἑταῖρος.
colligatarius, a, um, συγκλητρονόμε-
τος.
colligialis, e, καὶ colligatarius, a, um, τοῦ
συλλόγου, τῆς ἑταιρίας.
colligatus, ī, ā, ὁ τοῦ αὐτοῦ συλλόγου, τῆς
αὐτῆς ἑταιρίας ὄν.
colligium, ī, ō, (colloga) συναρχία, κοι-
νωνία ἀρχῆς ἢ πεπραγμάτων. 2) συναρχία,
σὺλλογος σύστημα, ἑταιρία.
collema, ātis, ō, κόλλημα.
*collapsus, ī, ā, ὁ μὲν λεπρός.
col-lervo, avi, atum, are, καταλείνω.
col-libertus, ī, ā, συναπελευθερώς.
col-libet, hūit, ἔτι hūitum est, ἔρε, mihi,
ἀρῶμαι μοι.
*col-libro, avi, atum, are, σταθμίζω,
μετρώ.
colligias καὶ colligias, arum, ō, (liquor)
ὑδρορρόη, σάλην.
colligaris, e, τῆς ὑδρορρόης.
colligius, ī, ā, (collis) λοφίαν, μικρὸς λό-
φος, γνάφος.

collidu, ai, sum, ἔρε, (laedo) aliquid
συναρᾶσθαι, συγκρούειν, συνθλίβειν τι. μεταφ.
συγκρούειν, συμβάλλειν τινὰς εἰς μάχην ἢ
ἔριν. collidor alicui, συμβάλλω τινί, συμ-
πλέκωμαι τινί.

†colligare, ἐπὶ. συνδεαμένως.

colligatio, ōnis, ō, σύνδεσις, σύνδεσμος.

colligo, avi, atum, are, (con-ligo) συνδέω,
συνάπτω, συμπεριλαμβάνω. 2) καταβίω,
impetum furentis, καταβίω, ἐπιβῶ τὴν
δρῆν τοῦ μαινόμενου.

colligo, ōgi, ectam, ἔρε, (con-lego) ali-
quid ἢ aliquam, συλλέγω, συνάγω, ἀρῶ-
ζω τι ἢ τινά. 2) συνάγω, κωμῶμαι, περιποι-
εῖμαι τι. odium, συνάγω, συλλέγω ἑμαυτὸν
μίσος. 3) ποιῶ, ἀποτελῶ (ἐπὶ ἀρεθμῶν).
ambitus centum pedes colligit, ἡ περι-
ὄρος ἑκατὸν πόδας ἀποτελεῖ. 4) colligo me,
εἴτε animam, mentem, συλλέγω ἑμαυτόν,
ἀναλαμβάνω ἑμαυτόν, ἀναλαμβάνω τὸ θάρ-
ρος. 5) συλλογίζομαι. colligitur, συμπε-
ρίζεται.

*collimitānus, a, um, σύνορος, ὁμορος.

collimitum, ī, ō, (con-limes) ὄριον, (σύνορον).

collimo, avi, atum, are, συνορά, ὁμῶ.
Δ. σπαν.

collimato, ἐπὶ. κατὰ στάθμην, τηχθέντως.
col-lino, avi, atum, are, κατευθύνω, ἐθού-
νω. 2) καταστοχάζομαι, εὐθυβολῶ.

collinitum, ī, collino.

col-lino, lēvi, litum, (σπαν. collinitum)
ἔρε, aliquid aliqua re, καταχρίω, κατα-
λείπω τί τινί.

collinus, a, um, (collis) βουνώδης, τοῦ
βουνοῦ, τοῦ λόφου. porta Collina, μία τῶν
πυλῶν τῆς Ῥώμης, ἡ Κολλίνη. Collini Sa-
lli, Κολλῖνοι Σάλλιοι, ὧν τὸ ἱερογλυφικόν
ἦν ἐπὶ τοῦ Κολλῖνου λόφου. Διον. Ἀλ. Ῥωμα-
ῖκ. 2, 70.

colliphium, τὰς τῶ colliphium.

colliquefactus, a, um, (con-liquesco) συ-
τακτός.

col-liquesco, liqui, ἔρε, συντρίβομαι.

colliquine, τὰς τῶ colliquine.

collis, is, ā, (cello) βουνός, λόφος.

*collisto, ōnis, ō, (collido) σὺγκρουσις.

collisus, a, um, ἴ. collido.

collisus, ūs, ā, (collido) σὺγκρουσις.

collitus, a, um, ἴ. collino.

collucatio, ōnis, ō, θένει, σύνθεσις, ἔδου-
σις. verborum, συνάφεια, σύνταξις λέξεων.

*) filiae, ἑκδοσις θυγατρὸς.

col-luco, avi, atum, are, aliquem ἢ ali-
quid in loco, (ἀνίστη καὶ in locum) τιθη-
μί τινά ἢ τι ἐν τόπῳ (ἐκ τόπου), ἵστημι,
καθίστημι. aliquem in sedo, καθίζω τινά
ἐν ἔδῳ (ἐκ ἔδου). in pulvis in lumine,
ἐπὶ τῇ τοῦ σπινάκα, ἐπὶ τῇ φωτὶ.

tum in hibernis, καθίστημι τὸν στρατὸν εἰς τὴν χειμασίαν. praesidia, καθίστημι φρουράς. columnas, ἵστημι στύλους. alicui insidias, ποιοῦμαι τινὶ ἐνέδρας. me Athenis, κατοικίζομαι Ἀθήνησιν. apte verba collocare, ἀρμοδίως πλῆναι, συνάπτειν τὰς λέξεις. omne suum studium in doctrina collocat, τῇ σπουδῇ πάσῃ περὶ τὴν μάθησιν ἡρπάζεται. se totum in cognitione, ἐκδιδώσκειν ἑαυτὸν ὅλον τῇ γνώσει. vocum judicium natura in auribus collocavit, πῶν πῶν φωνῶν κρίσιν ἡ φύσις ἐν τοῖς ὠσὶ τίθεικε. 2) colloco pecuniam in fundo, κατατίθωμι εἴτε κατατίθεμαι χρήματα εἰς ἀκροῦτον. pecuniam fenore, δανείζω, τοκίζω χρήματα. melius apud bonos quam apud fortunatos beneficium collocatur, ἄμεινον τοῖς ἀγαθοῖς ἢ τοῖς εὐδαίμοσιν ἡ εὐεργεσία κατατίθεται. 3) filiam nuptum (in matrimonium) εἴτε ἀπλῶς filiam colloco alicui, ἐκδίδωμι, συνοικίζω τινὶ τὴν θυγατέρα, διδωμι τινὶ γυναῖκα τὴν θυγατέρα. collocupletto, avi, are, καταπλουσιόω. 2) κατακοσμῶ. collocutio, ōnis, ō. (colloquor) διάλεξις, διάλογος. venire cum aliquo in colloca-tionem, ἐρχεσθαι τινι εἰς λόγους. Α. απαν. colloccutor, ōris, ō. (con-locutor) ὁ συν-διαλεγόμενος. colloquium, i, ō. (colloquor) διάλεξις, διάλογος, κοινωνολογία, ἐντευχίς. in alicu-jus colloquium venio, εἰς λόγους ἐρχομαι εἴτε ἀφικνοῦμαι τινι. colloquium facio, κοινωνολογῶμαι, συνδιαλέγομαι. col-loquor, cūsus sum, qui, cum aliquo (ἀρχαίως aliquem), συνδιαλέγομαι, διαλέ-γομαι, κοινωνολογῶμαι τινι, πρὸς τινα. in-ter se colloquuntur de aliqua re, ἀλλή-λοις συνδιαλέγονται περὶ τινας. col-luco, ōre, καταλέγωμαι, καταναγίζο-μαι, περιλέγωμαι, λέγωμαι, λέγω. col-lucent moenia flammis, καταλέμπεται τὰ τεῖχη ἀπὸ τῆς φλογός. colluco, are, διακωτίζω (δένδρον, δάσος), ἀκατομῶ. Ἡρῆλ. καὶ Πλουτ. Κάτ. προσβ. 20. collocutio, ōnis, ō. διαπάλη. μεταφορ. ἀγώνια (θανάτου). *collocutor, ōris, ō. ἀντίπαλος. col-luctor, atus sum, atus, cum aliquo, δια-πάλλω τινὶ εἴτε πρὸς τινα. colludium, i, ō. (colludo) τὸ συμπαίζειν, ἡ παιδικία. 2) τὸ συντεχνιάσθαι. Α. τοῦ με-τάνειν. Lativ. col-ludo, ei, sum, ūre, cum aliquo, συμ-παίζω τινι. 2) συντεχνιάζωμαι τινι εἴην ἡ δίκη. col-lugo, ōre, συμπνέω. collum, i, ō. (ἀρχαίως lūca, collum, i, 2) τὸ γόλφος. μεταφ. crispere colla jugo,

ἀφαιρῶ τοῦ ζυγοῦ τὸν αἰχμήν, ἀποσεύομαι τὸν ζυγόν. collum alicui torqueo εἴτε obtorqueo, τραχηλίζω τινά, λαβόμενος τοῦ τραχήλου ἄγω τινά εἰς δίκην ἢ δεσμεύω τινά.

collumino, are, καταλέμπω.

col-lūo, ūi, atum, ere, εκκλύω, διακλύω.

collurcinatio, ōnis, ō. (lurcor), λαμπρ-γία, λαμπυρισμός.

collusio, iōnis, ō. (colludo) τὸ συντεχνιά-σθαι, τὸ κοινὸν τέχνημα.

collusor, ōris, ō. (colludo) συμπαίκτης. 2) ὁ συντεχνώμενος.

*collusorio, ep̄ra, διὰ κοινῶν τεχνισμάτων.

col-lustro, avi, atum, are, aliquid, κατα-λέμπω, φωτίζω τι. collustratus, φωτεινός, λαμπρός. 2) περισκοπῶ, περιθεωρῶ.

collutio, ōnis, ō. (colluo) εκκλυσίς, δια-κλυσμός.

*col-lutulo, are, καταβορβορῶ, καταμιαί-νω, καταμολύνω.

collutus, a, um, t̄s. colluo.

collūvies, ūi, καὶ συνηθέστερον *collūvīo,

iōnis, ō. (colluo), ō. σύγκλυσμα, συρροή.

βορβορῶν, συρροῦν, φουρτῶν. μεταφ. συρ-ροῦν, κάθαρμα, σάρωμα, σάρξ. colluvio-

nationum, σύγκλυσμα ἐθνῶν, σύγκλυσις ἐθ-νῶν.

collūvīa, ae, ō. κλύβισις.

collūbus, i, ō. κλύβος.

collūra, ae, ō. κολλύρα.

collūtriciūm, i, ō. μικρὸν κολλῶριον.

collūtris, idis, ō. καὶ collūtrida, ae, κολλυρί-δι.

collūtrium, i, ō. κολλῶριον.

Coliminiana, olea, ἄγνησταν εἶδος ἐλαιάς.

Coliminia, ταῦτὲ τῇ Coliminiana.

colō, avi, atum, are, aliquid, ἡδῶ τι. colo

aliquid per colum, ἡδῶ τι διὰ τοῦ ἡδυσ-

colō, colui, cultum, ere, (ἐκ τῆς ἑλίζ-κολ, τῆς ἐν τῷ βοικολέω). aliquid θεραπεύω, ἐργάζομαι τι. terram, θεραπεύω

ἐργάζομαι, γεωργῶ τὴν γῆν. arbores, θε-ραπεύω δένδρα. vitum, ἀμπελοεργῶ. 2)

ἐπιμελοῦμαι τινος, ἀσκέω τι. amicitiam,

ἐπιμελοῦμαι φίλας. justitiam, ἀσκέω τὴν δικαιοσύνην. amica, σέβομαι τὰ ἱερὰ. reli-

gionem, ἐπιμελῶς πρῶτον τὰ περὶ τοῦ

θεοῦ. capillos, καλλοπίζω τὰς τρίχας.

lacetos auro, κοσμῶ τοὺς βραχίονας χρυ-

σῶ. vitam inoprem, ἀπορροὴν βίαν διατῶ.

3) colo aliquem, θεραπεύω τινά. deos,

θεραπεύω τοὺς θεοὺς, λατρεύω τοὺς θεοὺς.

amicum, θεραπεύω τὸν φίλον, ἐπιμελοῦ-

μαι τοῦ φίλου. aliquem domis, τιμῶ τινά

δῶροις. 4) colo inopem, ἰερόμαι, σέβω σά-

πον. urbem, σέβω πόλιν. homines, ἡ-

πολίτικα τὰ γὰρ colunt, οἱ ἀνθρώποι, οἱ

μεθ' ἡμῶν τὴν γῆν νέμονται. prope Oceanum colli gens, πλησίον τοῦ Ὀκεανοῦ νέμονται (οἰκοῦν) τὸ ἔθνος.—cultus, εἰρηκαμένος, γεωργούμενος. culta, arum, οὐ. τὸ γεωργούμενα, τὰ γεωργήματα. *) κομψότης. colubineus, a, um, κολοβικός. colubascia, ae, θ. εἴτε colubascium, i, οὐ. κολοκασία, κολοκάσιον, (φυτόν). colucynthis, idis, θ. κολοκύνθις. colun, od. κῶλον, ἐντερόν. 2) κολική νόσος. 3) κῶλον στήθους, ποιήματος, περιόδου κ.τ.τ. colona, ae, θ. (colonus) ἡ γεωπόνος, ἀγρότης. Colona, arum, θ. Κολωναί, πόλις τῆς Τρωάδος. coloparius, a, um, τοῦ γεωργοῦ, γεωργικός. colopatus, us, ā, ἡ τῶν γεωπόνων τάξις. A. τοῦ μεταγεν. Λατ. Colopneus a, um, ὁ Κολωνεύς. Oedipus Coloneus, Οἰδίπους ὁ ἐπὶ Κολωνῷ. colonia, ae, θ. (colonus) γεωργήμα, ἐπαυλις, οἰκία. 2) ἀποικία, ἀποικίς πόλις. in colonium aliquos emittere, εἰς ἀποικίαν τινας ἐκπέμπειν, ἀποικίζειν τινα. colonium deducere in locum, ἐκπέμπειν ἀποικίαν ἐπὶ τόπον τινα. proficiscor in coloniam, ἀποικῶ. — *Eesti ἔστι τὸ Colonia καὶ κύριον ὄνομα ἀποικίων τινῶν τῆς Ῥώμης, εἶον Colonia Agrippina καὶ Agrippinensis, Καλωνία Ἀγριππίνη, ἡ τῶν Colone καὶ Koein. ὁδῶ καὶ Colonia Aurelia κ.τ.τ. coloneus, a, um, γεωπονικός. colonica, ae, θ. γεωργοῦ οἰκία, καλύθη. 2) ἀποικίς, τῆς ἀποικίας. colonus, i, ā, (colo) γεωπόνος, γεωργός. 2) ἀποικός, κληροχός, ποιητὴς κατόικος. colophon, onis, θ. ἡ Κολοφών. Colophonus, a, um, Κολοφώνιος. Colophonice, a, um, Κολοφωνικός. color, oris, ā, χροῖμα, χροῖα ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων, κατ' ἐξοχὴν τὸ τοῦ προσώπου χροῖμα, καὶ ἡ τοῦ προσώπου εὐχρεία. colorem mutō, μεταβάλλω τὸ χροῖμα, ἄλλοχρῶ. abire color, εἰργάζεται ἡ εὐχρεία. homo nullius coloris, ἔγνωσταις ἀνθρώπος. 2) μεταφ. χροῖμα, εἶδος, εἶδος. amissimus colorem ut speciem pristinam civitatis, ἀπεβόλεται τὴν πρὶν εἶδη, καὶ τὸ εἶδος τῆς πολιτείας. color orationis, εἶδος ῥητέως, χροῖμα λόγου, κατ' ἐξοχὴν τὸ ἀνθρώπινον χροῖμα, καλλώπισμα τοῦ λόγου. 3) παρακλόμμα, πρόσσει, πρόσχημα. colorata, ἐπιφ. προσσησιακῶς. coloratus, a, um, χρωματιστός, ἀνθρόος. coloro, avi, atum, are, (color) χρωματίζω. μεταφ. orationem, χρωματίζω, καλλώπισω τὸν λόγον. quum in sole ambulem,

natura sit, ut colorer, ὅτε ἐν τῷ ἡλίῳ περιπατῶ, φύσει μελάντερος γίνομαι. 2) καλλοπίζω, παρακαλλώπτω τι. colos, oris, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ color. Colossae, arum, θ. Κολοσσαί, πόλις τῆς μεγάλῃς Φρυγίας. colossus, a, um, κολοσσιστός. colossicus, a, um, κολοσσικός. colossus, i, ā, κολοσσός. colostrā, ae, θ. εἴτε colostrā, arum, od. ὁ πῦρ, τὸ πρωτόγαλα. ἐντεθὴν ἡ τῆς συνουσίας κολίστρα ἡ γουλιίστρα. Παρὰ Πλάτωνα προσφώνησις ὑποκοριστική. colostratio, onis, θ. ἡ ἐκ τοῦ πρωτογάλακτος νόσος τῶν νεογνῶν. colostratus, a, um, ὁ ἐκ τοῦ πρωτογάλακτος νεῶν νεογενής. colites, ae, ā, κολῖτες (εἶδος σαύρας). coluber, bri, ā, δράκων, δράκ. A. ποιητ. colubra, ae, θ. (coluber) δράκαινα, δράκ. colubrifer, a, um, (coluber-fero) δράκοντόκομος, ὀφιοπλόκαμος. colubritudis, a, um, ὀφιδίνος. colubrinus, a, um, (coluber) ὀφιδίνος. μεταφ. πανοῦργος, δολιχρός. colubrosus, a, um, ὀφιοειδής. colum, i, od. ὁ ἡμῶς. 2) ὁ κέρως. columba, ae, θ. περιστέρη. columbaris, ae, od. δειροπιδής. (ὁ πρὸ τῆς ὁμοιότητος τῶν ἐν τοῖς περιστέρεσσιν ὄρνων. 2) ὁ ἄξιος δειροπιδῆς θυλός. *Εντεθὴν ἰσως ὁ γυθιολογούμενος κολουμπαρής. columbarium, i, od. περιστερῶν, περιστερροποιεῖον. 2) στή. 3) εἶδος πολλῶν εἰσέτις θήκας ἐν τοῖς ταύχους ἔχων πρὸς ἀπόθεσιν βιβρίων ἐπιστάδων, περιστερῶν. columbarius, i, ā, περιστεροκόμος, περιστεροτρόφος. *columbatum, ἐπιφ. θίκην περιστερῶν. columbinus, a, um, τῆς περιστερῆς. columbini pulli, ei περιστεριδίτ. 2) περιστεριδίτης, χροῖμα περιστερῆς ἔχων. *columbor, alius suus, avi, φίλῳ (τῷ σφύματι) ὥσπερ περιστέρη. *columbulatum, ἐπιφ. ταυτὸ τῷ columbatum. *columbulus, i, ā, περιστέρειον. columbus, i, ā, περιστερός. columella, ae, θ. (ὀσσορ. τοῦ columina) στήλη, κιονίακος, μεταφ. στήριγμα, οὐλοῖς, ἔρμα. Κύρ. εὐ. Columella, ā, Κολουμέλλας. columellaris, e, στήλοειδής. columen, inis, od. (cello) ὄψος. 2) θύρα, καρυφή. 3) στήριγμα, ἔρμα. *columis, e, σῶος. columina, ae, θ. (cello) κίον, στήλος, στήλη. columina rotata, ἡ ἐμβόλος κισσομηλὴ κίον τοῦ Γόλου Λουλίου. columina Maenia, εἴτε Ἀπλοῖς columinis,

ἡ κουριτίας εἶτε φρατριακή ἐκκλησία. 2) πλὴν. comitia, orum, οὐ. ἐκκλησία, ἡ κοινὴ τῶν Ῥωμαίων πολιτῶν σύνοδος. comitia curiata, ἡ κουριτίας εἶτε φρατριακή ἐκκλησία, ἐν ᾗ κατὰ κούριδας εἶτε φράσεις ἐψηφοφόρου. comitia centuriata, ἡ κεντουριτίας εἶτε λογίτις ἐκκλησία, ἡ μεγάλη τῶν Ῥωμαίων συνέλευσις ἐν τῇ Ἀρείῳ πεδίῳ. comitia tributa, ἡ φυλέτις ἐκκλησία, ἐν ᾗ κατὰ τριβούδας εἶτε φυλάς ἐψηφοφόρου. Ἀπὸ τῆς συνέθετος ἐγγίνετο ἐν τῇ ἀγορᾷ. — comitia habere, ἐκκλησίαν ποιεῖν, ἐκκλησιάζειν. comitia consularia, ἀρχαιρεσία ὑπάτων.

comitivus, a, um, (comes) ἐπιστατικός, ἐπιτροπικός. comitivus, i, ἄ. ἐπιστάτης. Α. τοῦ μεταγεν. Λατ.

comito, avi, atum, are, σπαν. ἀντὶ τοῦ comitor.

comitor, atus sum, ari, (comes) aliquem (σπαν. alicui) παρακολουθεῖν, ἀκολουθεῖν τινι, προσέμω τινά. 2) πῶθι. προσέμωμαι. comitalus, προσεμπόμενος.

comma, atis, οὐ. κόμμα περιόδου, τὸ ἁλῶς incisum λεγόμενον. 2) κόμμα (ἐν τῇ μετρίῃ).

com-maculo, avi, atum, are, καταμαλίσσω, κατασκήνω.

com-maculo, avi, atum, are, καταμαλίσσω, καταρρύπτωμαι.

com-maculo, ere, καταβιβάζωμαι.

Comma-gene, us, θ. Κομμαγενής. Comma-geneus, a, um, Κομμαγενεύς.

com-mando, ndi, nsum, ere, καταμαστῶμαι. Α. τοῦ μεταγεν. Λατίν.

commanducatio, onis, θ. μάχησις.

com-manduco, avi, atum, are, καταμαστῶμαι, διαμαστῶμαι.

com-manduco, ere, καταμένω, διαμένω. Α. τοῦ μεταγεν. Λατ.

com-manipularis, is, ἄ. ὁ τῆς αὐτῆς οπιφίας εἶτε σημαίας, συστρατιώτης.

*com-manipulatio, onis, θ. ἡ τῆς αὐτῆς οπιφίας κοινωνία.

com-manipulo, onis, ἄ. τὸ τῷ com-manipularis.

com-maculo, hi, ere, καταμαλίσσωμαι.

*com-maculo, are, περιγίνομαι.

*com-maculo, i, ἄ. ὁ ἐμὸς σὺλγος, ὁ σὺλγος.

*com-maculo, i, ἄ. ὁ ἐμὸς σὺλγος, ὁ σὺλγος.

*com-maculo, i, ἄ. ὁ ἐμὸς σὺλγος, ὁ σὺλγος.

*com-maculo, i, ἄ. ὁ ἐμὸς σὺλγος, ὁ σὺλγος.

*com-maculo, i, ἄ. ὁ ἐμὸς σὺλγος, ὁ σὺλγος.

*com-maculo, i, ἄ. ὁ ἐμὸς σὺλγος, ὁ σὺλγος.

*com-maculo, i, ἄ. ὁ ἐμὸς σὺλγος, ὁ σὺλγος.

*com-maculo, i, ἄ. ὁ ἐμὸς σὺλγος, ὁ σὺλγος.

*com-maculo, i, ἄ. ὁ ἐμὸς σὺλγος, ὁ σὺλγος.

*com-maculo, i, ἄ. ὁ ἐμὸς σὺλγος, ὁ σὺλγος.

*com-maculo, i, ἄ. ὁ ἐμὸς σὺλγος, ὁ σὺλγος.

2ος, 2) ἐπὶ στρατιωτῶν συγγένημα. συγγένησις ἀποδείξις. commentum do alicui, δίδωμι τινι ἐπιδείξιν ἀποχωρήσαι τοῦ στρατοπέδου. 3) ἐμπορικὸς στόλος, πρόσκομιδὴ ἐμπορευμάτων, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα (τοῦ στρατιώματος). Intercludo alicui commentum, ἀποκλείω τινί τὴν ἐξοχὴν τῶν ἐπιτηδεύματων. frumentum commeatus quo, σίτος καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτηδεύματα. comeatus frumenti, εἰσαγωγή.

com-meditor, ari, καταμελεῖω, μελετῶ. Α. σπαν. Παρὰ Δουκρήτιω. μιμούμαι.

com-medito, are, μελετῶ.

com-memoratus, a, um, εὐσεμῶς, εὐσεμῶς.

com-memini, isse, aliquid ἢ aliquid, καταμνημονεύω, μέμνημαι τίνος.

com-memorabilis, e, (commemoro) ἀξιομνημόνευτος.

com-memoramentum, i, οὐ. Α. σπαν. ἴδε τὸ ἐξῆς.

com-memoratio, onis, θ. ἀπόμνησις, ἀπομνημόνευσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

*com-memoratio, onis, ἄ. ἀπομνημονεύσις.

τερον commentarium, ἰ, ὁδ. (ὑπον. volu-
men) ὑπόμνημα. commentarii, ὑπομνή-
ματα, ὑπομνημονεύματα, ὑπομνηματισμός.
commentatio, ὄνις, θ. (commentor) μελέ-
τη, μελέτημα. 2) ἐνθύμημα, ἐν τῇ ῥήτορ. 3)
πραγματεία, διατριβή.
commonitator, ὄνις, ἄ. ὁ μελετῶν, ἐξευρί-
σκων, ἐπινοῶν. 2) συγγράφει, ὑπομνημα-
τίζει. Α. τοῦ μεταφ. Διτ.
commenticius, α, um, (commisicor) ἐπι-
νοημένος, πλαστός.
com-mentior, itus sum, iri, πλάττω ψευ-
δὲς τι.
commentitius, ταὐτὸ τῷ commenticius.
commento, avi, atum, are, σπαν. ἀντί τοῦ
commentor.
commentor, atus sum, ari, (ἐπιτατ. τοῦ
commisicor) rem εἶτε de re, διανοοῦμαι,
διασκοπῶ, μελετῶ τι. 3) πραγματεύομαι τι
εἶτε περί τινος, συγγράφω τι. 2) ἐξηγοῦμαι,
ὑπομνηματίζω τι. 4) ἐπινοῶ, πλάττω (ψευ-
δὲς τι). Σημ. commentatus, α, um, πα-
θητ. μεμελετημένος.
commentor, ὄνις, ἄ. (commisicor) ὁ ἐπι-
νοῶν, ἐξευριστής.
commentum, ἴδ. commisicor.
com-mēō, avi, atum, are, φοιτῶ, διαβί-
νω, μεταβαίνω. commieare ultro citro, εἶτε
ἀπλῶς commieare, ὅδε κἀκεῖσε λέναι. com-
meant invicem nuncii, ἔρχονται ἐκατέρω-
θεν (ἀμειβόμενοι) ἀγγέλοι. 2) in locum,
φοιτῶ εἰς τόπον, ἐπέρχομαι τόπον.
commercium, ἰ, ὁδ. (merx) ἐπιμίσια (ἡ
ἐμπορικὴ ἐπιμίσια), ἐμπορία, συμβόλαιον.
mihi est commercium cum aliquo, ἐπιμι-
ξία ἔχω μετὰ τινος. 2) ἐμπόρευμα. 3)
ἐμπορεῖον, ἀγορά, ἐμπορικὸς τόπος. 4) ἐπι-
μίσια, οὐκίλια, sormonis, ἀνταλλαγὴ λό-
γου, διδωλός. 5) συνουσία, ἐταιρισμός.
com-mercor, atus sum, ari, συναγορεύω,
συννοῶμαι. Ἡ μετοχὴ τοῦ παρακειμένου
ἐφ' ἧται καὶ παθητικῶς.
com-mēro, ūi, itum, ēre, aliquid, ἄξιος
εἶναι τινος. poenani, βολισκῶ ποινῇ. 2)
ἔχω αἰτίαν τινος, ἐν αἰτίᾳ τινός εἰμι, πρᾶτ-
τω (κακῶς τι).
commētor, itus sum, eri, ἀρχαίως ἀντί
τοῦ commereō.
com-mētor, ensus sum, iri, καταμετρῶ. 2)
συμμετρῶ.
commēto, are, (θαμιατ. τοῦ commeo) θα-
μίζω, φοιτῶ.
*commictilis, e, (commingo), ταὐτὸ τῷ
mictilis.
commigratio, ὄνις, θ. μετέδρασις.
com-migro, avi, atum, are, μετοικῶ, με-
τακρίνομαι, μεταναστεύω.
com-miles, ūis, ἄ. αὐστρατιώτης. Εἰρηγ.

commilitum, ἰ, ὁδ. (militia) αὐστρατείας
ἐταιρία, κοινωμία.
commilito, ὄνις, ἄ. αὐστρατιώτης. commi-
liones dii, -ei σύμπαροι θεοί.
com-milito, are, αὐστρατεύω.
*comminābundus, α, um, ἀπειλητικός.
comminatio, ὄνις, θ. ἀπειλή.
†comminātivus, α, um, ἀπειλητικός.
†comminātor, ὄνις, ἄ. ἀπειλητής.
com-mingo, inxi, ictum, ēre, καταυρῶ,
καταμίσινω, καταμολύνω.
commisicor, mentus sum, sci, (memini)
aliquid, ἀπνοῶ, ἐξευρίσκω, πλάττω τι.
(λέγεται ἐπὶ ψεύδους μάλιστα). παθητικ.
commisus, α, um, πλαστός. commentum,
ἰ, ὁδ. ἐπινοήμα, ἐπίνοια, ἐξεύρημα, πλά-
σμα, ψεύδος. 2) ἐνθύμημα (ἐν τῇ ῥήτορ.)
*com-mīno-are, συνάγω, συνελάυνω.
com-mīnor, atus sum, ari, alicui aliquid,
ἐκπειλῶ, ἀπειλῶ τινί τι. Ἡ μετοχὴ τοῦ
παρακειμένου ἐφ' ἧται καὶ παθητικῶς.
com-mīno, ūi, ūtum, ēre, aliquid, κατὰ
μικρὰ ποιῶ τι, κερματίζω, κατακερματίζω,
συγκόπτω, συντρίβω τι. 2) μειῶ, ἐλαττώ,
μικρύνω τι. μεταφ. aliquem, ὁρῶντω, ὀρε-
νέστερον ποιῶ τινα.
commisus, ἴδ. cominus.
comminūus, α, um, ἴδ. comminuo.
commis, is, ἴδ. gummi.
com-miscēo, scūi, ictum, εἶτε istum, ēre,
aliquid re, εἶτε cum re, συμμίσγεται τί
τινί, συγκαρῶνεται τί τινι. cum aliquo
consilium commisceo, συμβουλευόμεναι τινί,
ἀνακονοῦμαι τινι. μεταφ. commisceor ali-
cui, συμμίσγεται, συγκαρῶνεται, σύνεμαι,
ὁμιλῶ τινι.
commiscibilis, e, (commisceo) συμμίσξω
ἐπιδεκτικός.
commiseratio, ὄνις, θ. (commiseror) ἐλε-
εινολογία.
*com-miseror, itus sum, eri, τριτοπρ.
me commiseretur alicuius, κατοικτεῖρω,
οικτεῖρω τινά.
com-miserescō, are, alicuius, οικτεῖρω,
ἐλεῶ τινα. Α. σπαν.
†commiserō, ὄνις, ἄ. (miser) ὁ συνταλαι-
πωρῶν.
com-misēror, atus sum, ari, aliquem ἢ
aliquid, κατοικτεῖρω, οικτεῖρω, ἐλεεινο-
λογῶ τινα ἢ τι.
com-misso, ὄνις, θ. (committo) συμ-
βολή, ἀγών, ἀγώνισμα. 2) ἀγώνισμα, ἀγ-
νιστικὸς λόγος. 3) τέλεισι.
commissorius, α, um, (committo) συμβο-
λισμός.
commissum, ἴδ. committo.
commisura, ac, θ. (committo) συμβολή.
misura, ἡμερα ἀγρίων. commisurae no-

vin, ἀρκού τοῦς. colorum, ἀρκούεις χρωμάτων. μεταφ. συνάφεια λέξεων.
commissuralis, ο, ης ὀρθογῆς, τῆς συμβολῆς.

commissus, a, um, ἴδ. committo.

commistim, καὶ commixtum, ἐπιφ. (commisceo) ἀναμίγνυν, συνημιώνω.

commistus, a, um, ἴδ. commisceo.

com-mitigo, avi, atum, are, καταπαλάσσω.

com-mitto, isi, issum, ere, aliquid alicui,

εἴτε cum aliqua re, συμβάλλω, συνάπτω

τί τι. duo verba inter se, συνάπτω δύο

λέξεις (ἀλλήλας). vir equo commissus,

ἀνὴρ ἵππῳ συνημιώνος. committo dexte-

ram dexteræ, συνάπτω τὴν δεξιάν τῇ δε-

ξιτῇ. 2) aliquem alicui εἴτε cum aliquo,

συμβάλλω τινὰς (εἰς μάχην, κτλ.).

committere solebat pugiles Latinos cum

Græciis, εἰδὼς συμβάλλειν πύκτας Λατί-

νους το καὶ Ἑλλήνας. æquales inter se

committo, τοὺς ὀμοίλους (ἀλλήλους) εἰς

δουλοῦν συμβάλλω. 3) committo pugnam,

certamen κ. τ. τ. συνάπτω μάχην, ἀγῶνα.

4) committo aliquid, ἐργάζεσθαι, ποιεῖν

(ἐκινεῖν το ἔργον), ἀδικῶ, πλημμελῶ. cad-

dem, ἐργάζεσθαι ὄνον. sacrilegium, ἱερο-

συλῶ. fraudem, πρᾶττω ἀπάτην. multa-

re facit, πολλὰ ἀνόμιμα ἐπιφέρει. com-

mitto contra esse in legem, εἴτε lege,

παρὰνομῶ. committit, ut morie multan-

dus sit, πρᾶττει, ὥστε θανάτου ὄξους εἶναι.

proenam committere, πρᾶττειν τὴν ποινῆς

ἀξίαν. multam commisit, ὀφείλει, ὀφλι-

σκάσει τιμῶν. edictum committo, παρα-

στῶν τὸ διατάγμα. hereditatem committit,

ἐκδίδωμι τῆς κληρονομίας κατὰ τὸν νόμον.

αὐτῷ τῆς κληρονομίας. 5) alicui ali-

quid, ἀρπίζειν, παραδίδωμι τινί τι. ali-

cui litteras, ἐγγχερίζω τινί ἐπιστολῶν.

rem omnem domino, ἀντιτίτω τὰ πάντα

τῷ κυρίῳ. ego me committo tuæ fidei εἴτε

in tuam fidem, ἐγγχερίζω ἑμαυτὸν τῇ σφ

πίστει. se periculo committere, ὑποδιδόναι

ἑαυτὸν κινδύνῳ. republicam in illacri-

men, εἰς πολιτείαν εἰς κινδύνους ὁδεύειν.

rem in casum, παραδιδόναι τὸ πρᾶγμα τῇ

τύχῃ. parum ovem lupo committere,

καταλείπειν δὲν ἐν λύκῳ. — commissum,

ἰ, οὐ. πλημμελημα, ἀμάρτημα. 2) πρᾶτ-

τω, ἔποιτα. 3) τὸ ἐμπιστευόμενον, ἐμπό-

ρῆτον, μυστήριον.

commixtio, ōnis, 0. (commisceo) σύμμι-

ξις, γένεσις.

commixtura, ōe, 0. (commisceo) σύμμιξις.

commixtus, a, um, ἴδ. commisceo.

*commobilis (commovendo) ὁ ἐκδιδόναι κινδύνον.

*commodatio, ōnis, 0. ἐμπιστευσις, χρεώσις.

commodator, ōris, 0. δανειστής, χρήστης.

commode, ἐπιφ. προσήκοντως, ἐπιτηδεύων,

ἀρμολύων. commodè valere, εὖ ἵσταν. fa-

cere, εὖ ποιεῖν. 2) εὐκαίρως, ἐν καιρῷ.

commoditas, ōtis, 0. (commodus) σύμμε-

τρία, ἀρμονία, ἐπιτηδεύσις. 2) εὐκαίρως,

ἐπιτηδεύσις, εὐκαίρως, εὐκαίρως, ὡφέλεια.

3) ἐπὶ ἀνθρώπων, χρεώσις, ἀγαθότης, προσ-

της. Παρὰ Πλάτωνα mea commoditas! ὁποῖοις ἐκὼς προσφύνησις.

commodo, ἐπιφ. εὐκαίρως, ἐν καιρῷ.

commodo, avi, atum, are, aliquid, παρα-

σχεῖν, ἀπορρίπτω τι. 2) alicui aliquid,

ἐκχεῖν τινί τι. aedes ad nuptias, ἐξου-

σίαν διδωμι τινί χρῆσθαι τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ

πρὸς τὸν γάμον. alicui aquam, παρέχω

τινὶ ὕδωρ. commodat præceptorem se

singulis, παρέχει ἑαυτὸν διδάσκαλον ἐκά-

στῳ. veniam parvis pecuniis, συγγνώμην

ἔχει μικροῦς ἀμαρτήματιν. 3) alicui, χα-

ρίζομαι τινί, ὡφελέω τινι. — commodatum,

ἰ, οὐ. χρῆσις, δάνειον.

commodulatio, ōnis, 0. συμμετρία.

commodule, ἐπιφ. (ὁποῖοις. τοῦ commodè)

ἐπιτηδεύων, ἀρμολύων.

*commodulum, ἰ, οὐ. κερδάριον, μικρὰ ὡ-

φέλεια.

commodulum, ἐπιφ. ταῦτ το commodule.

commodum, ἴδ. commodus.

commodus, a, um, (con-modus) σύμμε-

τρος, commoda statuta, σύμμετρον ἀνά-

στημα, εὐκαίρως ὁρμα. talentum commo-

du, τέλειον ὄλον, τέλειον ἐντελέει.

commoda valetudo, εὐεξία. 2) alicui ἢ

ad aliquid, πρόσφορος τινί, συμφέρον, ἀρ-

μολύων πρὸς τι. commoda vestis ad cur-

sam, εὐχρῆς συμφέρουσα πρὸς τὸ θέλειν, ἀρ-

μολύουσα πρὸς ὁρμον, nulla lex com-

moda omnibus est, οὐδεὶς νόμος λυσιτε-

λεῖ, συμφέροι πάντων. commodus iter, ἐπι-

τηδευόμενος ὁδός. commodum est, συμφέ-

ροι μοι, ἀρκετε μοι. commodissimum est,

λυσιτελιστάτος, συμφερότατος ὁδός. 2) ali-

cui, ἀρμολύων, ἐπιτηδεύων, ἀρκετων τινί.

commodus sodalibus, ἀρκετων τοῖς ἐταί-

ροις. nihil commodus uni, μὴδὲ ἀρκετων

μόνῳ, μὴδὲ μόνῳ ἀρμολύων, jam commo-

dior es, ἔφη ἀρκετηνικώτερος εἶ. — com-

modum, ἰ, οὐ. εὐκαίρως, καιρὸς, τὰ συμ-

φέρον, ἀχρηστον, λυσιτελεῖς commodum

capio ex re, ἀρκετοῦμαι ἀπὸ τοῦ πρᾶγμα-

τος, τοῦ πρᾶγματος ἀπολαμβάνω τι ἀγαθόν.

commodo εἴτε per commodum, ἐπιτη-

δεύων, ἐπὶ ἀγαθῷ. commodum republicæ

facio aliquid, ἐπὶ ἀγαθῷ τῆς πόλεως ποίῳ

τι. commoda, orum, πληθ. τὰ ἀγαθὰ,

ἀρκελήματα, ἀχρηστήματα, γαρύματα

(μάλιστα τὸν ἀρκελῶν). 2) τὰ ἐπὶ πρᾶ-

σει ἡσυχολογία δόγματα, νομίσματα.

τιμὰς ποιεῖν. in commune disputare, ἀν-
γίνει, κοινῶς διαλέγεσθαι.
communitas, ἄλῃς, θ. (communis) κοινέ-
της, κοινότης. 2) κοινότης, εὐπροσηγορία.
communiter, ἐπὶ κοινῶς, κοινῇ.
communio, ὄνις, θ. (communire) δὲ-
ρῶσις, δὲρῶμα.
*communio, ἐπὶ κοινῶς.
*communio, ὄνις, θ. ψευδισμός.
communio, ἀνι, αὐμ, ἀρε, συμψευδίζω.
communio, ο, (commuto) μεταβλητός,
ἐμμεταβλητός.
communio, ἐπὶ μεταβλητῶν.
communio, ὄνις, θ. μεταβολή, ἀλλογῆ.
2) ἀντιμεταβολή, ἄρῃς ῥήτορ. 3) διὰ λείψ.
*communio, ἄλῃς, θ. μεταβολή.
com-muto, ἀνι, αὐμ, ἀρε, ἀλλέτω, με-
ταβάλλω. idem eum pecunia, ἀλλέτω
τὴν πίστιν ἀντὶ ἀργυρίου. mortem cum
vita, μεταβάλλει τὸν βίον ἀποθνήσκων.
*verba cum aliquo, διαλέγεσθαι πρὸς τινα.
cōmo, ἀνι, αὐμ, ἀρε, (coina) x o μ ῶ v.
comans, αἰς, καὶ comatus, α, um, κομῶν,
κομήτης, κομωτροπὸν. μεταρ. κομήτης,
φυλλωφόρος. — Gallia Comata, ἡ πέραν
τῶν Ἀλπεῖν Γαλλία, ἧς οἱ κάτοικοι ἐκο-
μωτροποῦν.
cōmo comi, comtum, εἴτε compsi, com-
ptum, εἴτε, x o μ ῶ, καλλυπίζω, καλλύνω.
κομῶ. complus, κεκαλλυπιασμένος, κομψός.
cōmoedia, αε, θ. κομῶδία.
*cōmoedice, ἐπὶ κομῶδικός.
cōmoedicus, α, um, κομῶδικός.
cōmoedus, α, um, κομῶδός.
cōmoes, α, um, κομήτης, εὐχομός.
compaciscor, εἴτε pcciscor, pactus εἴτε
pactus sum, sci, (pactiscor) συντίθεμαι,
συνθήκην ποιοῦμαι. compaclo, ἐκ συνθή-
ματος, κατὰ συνθήκην.
compactilis, α, (compingo) σύμπτυκτος.
compactio, ὄνις, θ. (compingo) σύμπτυξις.
*compactura, αε, θ. σύμπτυξις, ἔργον.
compactus, α, um, ἴβ. conpigo καὶ
compactiscor.
compagos, ἰς, θ. σύμπτυξις, συναρμογή, ἐλ-
ληνουργία, ἄρμος.
compactum, αε, θ. συναρμογή. Αἰεὶς ἰδιό-
ζουσα τοῖς γεωμέτρεις.
compactio, ἀνι, αὐμ, ἀρε, (compago)
συνπτύγωμαι, συναρμῶζω.
compago, ὄνις, θ. ταῦτ' ἐπὶ compages.
*com-palro, ἀνι, αὐμ, εἴτε, ψηλαφῶ,
ἄπτομαι.
compar, ἄρις, (par) ἴσος, ὁμοῖος. οὐσιαστι-
κός. δ' ἐκείνος, δ' φίλος, ἡ φίλη, δ' (ἡ) αὐ-
τοῦτος. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ τὸ ἰσοκάλον.
comparabilis, ο, (comparo) παραβλητός.
*comparato, ἐπὶ συγκριτικός.

comparatio, ὄνις, θ. (comparo, compar)
παραβολή, σύγκρισις. 2) ἀναλογία.
comparatio, ὄνις, θ. (comparo, con-pa-
ro) κατατακτική, παρασκευή, πόρισις. 2)
ἀνθ, ἄγορῃ.
comparative, ἐπὶ συγκριτικός.
comparativus, α, um, συγκριτικός.
comparator, ὄνις, θ. παριστάς, ἀγοραστής.
Δ. τοῦ μεταγεν. Δπ.
*comparatus, ἄλῃς, θ. (comparo) ἀναλογία.
com-parco, rsi, ere, aliquid, περιποιῶμαι,
ταμιεύομαι τι.
com-parco, ἰι, ere, καταφαίνομαι, φαίνο-
μαι, γίγνομαι δηλός. 2) φαίνομαι, ὑπάρχω.
com-parilis, ἴσος, ὁμοῖος.
comparo, ἀνι, αὐμ, ἀρε, (ἐκ τοῦ com-
par) aliquid cum εἴτε alieni rei, συ-
σῶζομαι, συντίθεμαι, ἐνὸς τί τινι. 2) παρα-
βάλλω, συγκρίνω τί τινι εἴτε πρὸς τι. ὅς
tantum inutilibus comparantur utilia,
inter se quoque ipsa, καὶ οὐ μόνον πρὸς
τὰ ἀναγκαῖα παραβάλλεται τὰ ὠφέλιμα,
ἀλλὰ καὶ αὐτὰ πρὸς ἄλληλα. 3) συμβάλλω
τινός. ad supremum certamen compara-
ntur, εἰς τὸν ἰσχυρόν ἀγῶνα συμβάλλ-
ονται. 4) inter se comparare, συνθήκη
πρὸς ἀλλήλους ποιεῖσθαι, συντίθεσθαι ἐλ-
ληλοῖς. consules inter se provincias
comparant, οἱ ὅντορες πρὸς ἀλλήλους συν-
θήκην ποιοῦνται περὶ τῶν ἐπαρχιῶν. 5)
σκέπτομαι, ἐξέτιζω τι. idemper com-
paro, ταῦτο δὲ ἐξέτιζομαι.
com-paro, ἀνι, αὐμ, ἀρε, aliquid, κατα-
σκευάζω, παρασκευάζω τι. convivium
magnifice, κατασκευάζω δεῖπνον μεγα-
λοπρεπῶς. arma, παρασκευάζω ὅπλα. lu-
sidias alieni, κατασκευάζω τινι ἐνέργειαν.
me comparo ad iter, παρασκευάζομαι
πρὸς πορείαν. more majorum compara-
tum est, κατασκευάζεται ὑπὸ τοῦ τῶν προ-
γόνων ἔθους, οὕτως ἐκ προγόνων καθίσταται.
In comparatum est, οὕτως ἐπὶ τοῦ
2) παρασκευάζω, πορίζω τι. mihi aliquid
comparo ἢ ἄλλως aliquid comparo, πα-
ρασκευάζομαι, πορίζομαι τι. victum la-
bore, πορίζομαι τὸν βίον πόνῳ. laudes
artium, κτῶμαι ἀπαίνους διὰ τῶν τεχνῶν.
*com-particeps, ἰπῖς, συμμέτοχος.
*com-partior, ἰπῖς, aliquid, συμμερίζομαι τι
com-pasco, astum, ere, συμβάλλω, βδῶμαι.
2) καταβδῶμαι.
com-pascuus, α, um, ἐμβόσκος. ius com-
pascuum, τὸ δίκαιον τοῦ συμβόσκων.
*com-passibilis, ο, (compartio) συμπάσχωμαι.
*com-passio, ὄνις, θ. συμπάθεια.
*com-pastor, ὄνις, θ. ἀσμεβτής.
*com-pallor, assus sum, αἰ, συμπαλάω.
com-pistonus, ἰ, δ' ὁμοῦ πύτρινος.

†com-pauper, ὄρις, ὁ συμπεπόμενος.

*com-pāvesco, ēre, καταπτοσθῆναι, καταπτοσθῆναι.

com-pāvitus, a, um, (com-pavio) καταπταμένος.

com-pucco, avi, atum, are, συναμαρτάνω.

compedio, tvi, itum, ire, (compes) συμπέδω, διατρέπω.

compellatio, ōnis, ὁ προσήγορία, προσήγορίαις. 2) ἐπιπληξίς.

com-pello, pūli, pulsum, ēre, aliquem, συναλύνω, συνάγω, συνάβω τινα.

compellere greges in unum, συναλύνειν τὰς ἀγέλας εἰς ταύτῃ. adversarios intra mœnia, συνάβω τοὺς πολεμίους εἰς τῶν τοιγῶν, ποιητικῶς καὶ μετὰ δοτικῆς τόπου συντάσσεται. 3) aliquem ad ἢ in aliquid, προτρέπω, παρορμῶ τινα εἰς τι, ἐπὶ τι.

compellitur pacem petere εἴτε ut petat, ἀναγκάζεται εἰρήνην αἰτήσασθαι.

compello, avi, atum, are, (ἐκ τοῦ compellere, ὡς appellare ἐκ τοῦ appellere) aliquem προσαγορεύω τινά, προσφωνῶ τινι, λόγον προσφέρω τινί. 2) καταγερῶ τινος, ἐπιπλήττω τινά, εἴτε τινί.

compendfarius, a, um, σύντομος. compendiarin, ὁ ὅπου. vin, ἡ σύντομος.

compendiācio, ēre, ταύτῃ τῷ compendii facio, fci, compendium.

†compendio, avi, atum, are, συντέμνω.

*compendiosus, ἐπὶ. συντομώτερος.

compendiosus, a, um, σύμφορος, χρηστός. 2) σύντομος.

compendium, i, ὁ. (compendo), περίσσευμα, περιποίησις, περιστομία, κέρδος. 2) σύντομή, ἐπιστομή. facere compendii, συντέμνω, ἐπιτέμνω, περιποιεσθῆναι τι (οἰκονομῶ). compendium viae εἴτε ἀπλῶς compendium, ἢ σύντομος ὁδός, ἢ ἐπιτομος.

*compendio, ēre, (con-pendo) συσταθῆναι, ὁμοῦ σταθῆναι.

compensatio, ōnis, ὁ, ἀντιτάξις, ἀντιστήκασις.

com-penso, avi, atum, are, aliquid re εἴτε aliquid cum re, ἀντιστομάω, ποῖω τι ἀντιβέβηκέν τινι, ἐξισῶ τί τινι. Inetitiam cum doloribus, τὴν χαρὰν ἰσοστάθμων τῇ λύπῃ ποῖω. Ialiores compensati gloria, πόνησι ἀμειβόμενοι ὁδῶν. 3) Παρὰ ποιηταῖς συντέμνω, βραχύνω.

comperco, ταύτῃ τῷ compareo.

*com-percgrinus, i, a, ὁ συγγεντεύων.

com-perendinatio, ōnis, ὁ, ὑπέρθους εἴτε ἀναβολὴ προθεσμίας εἰς τὴν μεταύριον ἢ εἰς ἄλλην ἡμέραν.

comperendinatus, ūs, a, παρὰ Κικέρωνι ταύτῃ τῷ comperendinatio.

comperendino, avi, atum, are, ἀναβάλλω.

τὴν προθεσμίαν εἰς τὴν μεταύριον, ἢ εἰς ἄλλην ἡμέραν. reum, καλῶ τὸν φεύγοντα εἰς τὴν μεταύριον, ἢ εἰς ἄλλην ἡμέραν.

com-perendinas, a, um, π, χ, dies, ἡ εἰς τὴν μεταύριον ἀναβεβλημένη προθεσμία.

com-perio, perii, pertum, ire, (con-pario) aliquid, καταμαρτάνω, ἐκπυρρῶναι πυρρῶναι τι, πληροσφορῶναι πορὶ τινος.

compertus, scire, ὁδός. aliquid habeo compertum εἴτε mihi est compertum, σαφῶς εἶδ᾽ τι. compertus flagitii, ληρθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ.

compertus, compertus sacrilegii, καταληρθεὶς ἐπ' αὐτῇ τῇ ἱεροσυλίᾳ.

compertis, a, (perna) βαιδός, γονύκροστος.

†com-perpetuus, a, um, συναετίας.

comperte, ἐπὶ. σαφῶς. Γέλλιος.

compertus, a, um, fci, comperto.

com-pes, edis, ὁ, συνηθέτερον compedes, um, πληθ. πῆδον, ποδοδάκτυλ, δακτύλ, δακτύλ. 2) εἶδος περιτραχηλίου τῶν γυναικῶν.

compesco, ūi, ēre, (compes) aliquem ἢ aliquid, κατέγω, κολάζω τινά, ἢ τι, κατακρατῶ, κρατῶ τινος. iram, κρατῶ τῆς ὀργῆς. compesco mentem, ταχεῶς ὀδον.

equum habens, κατέγω τὸν ἵππον τῷ χαλινῷ. vitem, κολάζω (κλαδεύω) τὴν ἄμπελον. civem seditiosum, κολάζω τὸν στασιαστικὸν πολίτην. Παρὰ Πλάτωνα μετ' ἀπαρεμφ. compescere in illam dicere injuste, παύσαι ὀδῶν λέγων κατ' ἐκείνου.

compēnter, ἐπὶ. προσκινῶντας, ἀρμόδιως.

competentia, ae, ὁ. (compelo) σύμπτωσης. 2) ἰσωνία, ἰσολογία.

compētito, ōnis, ὁ, συμφωνία, τὸ συμφωνημένον. 2) ἀντιποθέσις διεστικῆς.

compētitor, ōris, a, ὁ ἀντιπαράγελων, ὁ μεταπορευόμενος τὴν αὐτὴν ἀρχήν.

*compēlitrux, fci, ὁ, ἡ ἀντιπαράγελουσα.

com-peto, tvi, εἴτε fci, itum, ēre, aliquid, ἀμα ζητῶ, συζητῶ τι. 2) συμπάτω, συμβάλλω, in unum, εἰς ταύτῃ. 3) cum aliqua re εἴτε alicui, συμπάτω, συντρέχω τινί. 4) ἀρμόζω, ἀρμόδιος, ἐπιτήδειος εἶμι.

compilatio, ōnis, ὁ, συναρπαγή, ἡ πανταχόθεν γινόμενη συλλογή.

compilator, ōris, a, ὁ συναρπάων, ὁ πανταχόθεν συλλέγων.

com-pilo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, συναρπάω, διαρπάω, συλῶ τινα ἢ τι. Ἰδε καὶ τὸ ἐξῆς.

com-pilo, avi, are, καταπλάω, κατασποδῶ.

compingo, pegi, pactum, ēre, (con-pango) aliquid, συμπήγνυμι τι, συνάπτω, συναρμόζω τι. compactus, a, um, σύμπηκτος, πηκτός. compacta et firma membra, συσφραγίστα καὶ στερεὰ μέλη. 2) συντίθεμαι, συγχεῖν, συγγράφω. falcia, πλάττω ψευδῆ. 3) aliquem ἢ aliquid in locum, ἀποδῶ, κα-

θεῖρα, ἀποκρύπτω τινά ἢ τι εἰς τι. Ἰδὲ καὶ τὸ ἐξῆς.

com-plingo, plinxi, ere, καταγράφω, ἐπιγράφω.

com-plinguasco, ere, συμπληγνύμαι, συμπυκνώνμαι.

complitalcius, ita complitallius, a, um, τῆς ἐστῆς τῶν ἀσκήτων. πρὸς. complitalis.

complitalis, o, (compitum) τῆς τριόδου.

compitales Lares, οἱ ἀσκήτες, οἱ τῶν τριόδων ἢ σκιστῶν ὁδῶν φυλακτικοί.

complitalia, ium, ita iorum, od. ἡ ἐστῆς τῶν ἀσκήτων ἢ ἀγομῆν ἐν ταῖς τριοδοῖς, κυμπιτάλια παρὰ Διον. Ἀλ. 4, 14.

compitum, i, od. εὐχρηστέστερος ὁ πληθ. ἀρ. (competo) τριόδος, σκιστὴ ὁδός. 3) βωμὸς ἱερυμένος ἐν τριοδοῖς.

com-plūco, ūi, καὶ Itas sum, ere, aliquid, συναρτῶμαι τινί. 2) ἀρτῶμαι τινί. hoc deo complacitum est, τοῦτο ἤρασε τῷ θεῷ, τοῦτο εὐδόκησεν ὁ θεός.

com-plāco, avi, atum, are, aliquid, καταπραύνω τινά.

complānatio, ōnis, ō. χῶμα τὸ ἐξομαλίζον τι.

complānator, ōnis, ā. ὁ ἐξομαλίζων.

com-plāno, avi, atum, are, καθομαλίζω, ἐξομαλίζω, ὁμαλίζω. domum, κατεδαφίζω τὴν οἶκον.

com-planto, avi, atum, are, συμπυτεύω.

com-plaudo, ere, συνεπιπροσθῶ.

complecto, ere, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ complector.

complector, exus sum, ecti, (con-plector) aliquid, περιπλέκομαι τινί, περιέχω, περιβάλλω τι. mare terram complexum, ἡ συνεπιέχουσα τὴν γῆν θάλασσα. vestis complectens corpus, ἐσθὴς περιβάλλουσα τὸ σῶμα. soror complectitur artus, ὕπνος κατεῖχε τὰ μέλη. 2) complector aliquid mente ita anīmo ἢ ἀπλῶς complector aliquid, περιλαμβάνω τι τῷ νῷ, περιβάλλωμαι τι τῇ διανοίᾳ, καταπράννω τι. 3) περιλαμβάνω τι (λόγῳ), διαλαμβάνω. cauēas breviter complector, συνλήθεον διερχομαι τὰς εἰδήσεις. 4) περιλαμβάνω, καταλαμβάνω, κτῶμαι τι. 5) aliquid, συμπλέκομαι τινί. complectuntur inter se, συμπλέκονται ἄλληλους. 6) περιβάλλω, περιλαμβάνω, ἀσπάζομαι τινά. 7) μεταφ. complector aliquid, ἀσπάζομαι τι. philosophiam, τὴν φιλοσοφίαν. aliquid honoribus, περιέπω τινί τιμὰς. aliquid beneficiis, θεραπεύω τινά ὑπεργεσταίως. 8) παθητικῶς περιβάλλομαι, κατέχομαι ὑπὸ τινος. invidiosa fortuna complector, ὑπὸ φθονερῆς τύχης κατέχομαι.

complementum, i, ō. (compleo) συμπλήρωμα. Λ. σπαν.

com-plūco, ūi, atum, ere, (ἐκ τοῦ ἀρχαίου πλεο. πρὸς. plenus) aliquid aliqua re, πληρῶ, συμπληρῶμι τί τινα. omnia cruento, ἀπαντα αἵματος. cibo et potione completi, οἷον καὶ ποτὶν πληροῦνται.

legiones compleo, πληρῶ, ἀναπληρῶ τοὺς λεγέωνας. naves, πληρῶ, συμπληρῶ τὰς ναῦς. compleo aera murmure, ἀναπληροῦμαι ψιθυρισμῶν τῶν ἀέρα. Σμ. compluo aliquid, ἀναπληροῦμαι τινά ἀνάσας. 2) aliquid, πληρῶ, ἐκπληρῶ, ἐκτελῶ, ἀποτελῶ τι, promissum, πληρῶ, ἀποτελῶ τὴν ἐπαγγελίαν. centum annos, πληρῶ, βιω ἐκατὸν ἔτη. complevit sua tempora, ἐκπληρώσε τὴν τοῦ βίου χρόνον, ἐπὶ τὸ τοῦ βίου τέλος ἦλθε. — complectus, πλήρης.

completio, ōnis, ō. πληρωσις, ἐκπληρώσις.

complector, ōnis, ā. πληρωτής.

completus, a, um, ita, compluo.

complax, icis, (complico) συναρτῶς, μέτοχος, ἐταίρος.

complexio, ōnis, ō. (complector) συμπλοκή, συνάφεια, σάλλησις. 2) περίοδος. 3) συμπέρασμα. 4) ἐν τῇ γράμματι, συνάφισις, συναλοιφή. 5) ἔστι, πρὸς τὸ σῶμα.

complexivus, a, um, συμπλεκτικός. Ἀμφ. γρ. complexio, avi, atum, are, (ἐπιτετα. τοῦ complector) περιπλέκομαι, περιλαμβάνω.

complexus, a, um, ita, complector. συμπλοκή, περιπλοκή, περιβολή, περιπτυξις, πσασμός. μεταφ. σφοδρή, ἀγάπη. 2) συνάφεια λόγου.

complectio, ōnis, ō. συμπύξις.

com-plūco, avi, atum, ita ūi, Itum, are, συμπύξω, συμπλένω.

complitudo, ōsi, ōsum, ere, manus, συγκροτῶ τὸ χεῖρ.

complitudo, ōnis, ō. τὸ συνολοφύρεσθαι, ὁ ἐξομαλίζω.

complitudo, ūs, ā. παρὰ Διδίω, ταῦτ ἐπὶ comploratio.

com-plūco, avi, atum, are, συνολοφύρομαι, συνδοῦρομαι. aliquid, κλαίω, θρηνῶ τινά.

complūco, a, um, ita, complodo.

com-plūco, are, κλαῖω, βρέχω. compluit, τὸ ὑδωρ (τὸ ἐξ οὐρανοῦ) τυρβέει.

complures, a, καὶ ita, ium, συμπλείονες, συμπλέτοι, πλείονες, πλείετοι.

complurescē, ita, μάλα πολλάκις. Ἀμφ. γρ. complurescē, ad, a, ἐπεικῶς πολλοί, εὖ μάλα πολλοί.

compluvium, a, um, ita εἶδες μεσάλευ, (compluvium) κατεσκευασμένος.

compluvium, i, ō. (compluo) καταπράννω, ἀσπάζομαι καὶ τετραγώνος ἐν μένῃ τῇ

οἶκον (τὸ cavaedium) αὐτὴ εἰς ἣν αὐτῆς
τὸ εἶς οὐρανὸν ὄρωρ, ἡ μέσσωλος, τὰ τοῦ
οἴκου ὑπαίρω. 2) σκητὴ εἰς τὴν ζυγὸς τετρα-
γώνος, ἡ αἱ ἀμπελοὶ ἀναβάνται.

com-pondēro, are, συσταθῶ, σταθῶ.

com-pono, pōsui, pōsitum, ēre, συντίθημι,
aliquid cum aliqua re, ἢ aliquid ali-
cui, συντίθημι τί τινι, συντίπτω, συναρμό-
ζω. manibus manus, συνάπτω χεῖρα χεῖρ.
genus hominum compositum est anima
et corpore, τὰ τῶν ἀνθρώπων γένος συ-
νήμυσται ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος. com-
pono medicamentum, συντίθημι, κατα-
σκευάζω ταμν. orationem, συντίθημι λό-
γον. commentarios, συντάττω ὑπομνημα-
τισμούς. librum, συγγράφω βιβλίον. gla-
diatores inter se componuntur, μενόμε-
νοι ἀλλήλοις συμβάλλονται. compositus,
a, um, σύνθετος. 2) συντίθημι, πλάττω.
mendacium, πλάττω ψεῦδος. fraudem,
συντίθημι, πλάττω ἀπάτην. insidias, κατα-
σκευάζω ἐνέδραν. compositus, a, um,
πλάστος. 3) συντίθημι, συντάττω, κοσμῶ,
ἐθίττω. capillum, κοσμῶ τὴν κόμην. ordi-
nes, συντάττω, διατίθημι τὰς τάξεις. mor-
tuum, κηδεύω τὸν ἀποθνήσκοντα. compositus,
a, um, ἐθίττος, κεκοσμημένος, τεχνικός.
4) συντίθημι, καταπαύω. bellum, κατα-
παύω τὸν πόλεμον. discordiam, διατίθημι
τὴν ἔριν. juvenes conciliatos, διατίθημι,
διαλλάττω τοὺς ἐρηθισθέντας νεανίας. com-
positus, a, um, ἡσυχος, ἀπυθός. 5) συναρ-
μόζω, ἐφαρμόζω, περασκεύαζω. se ad
exemplum, συναρμόζω ἑμαυτὸν πρὸς τὸ
παράδειγμα. animum ad omnes casus,
συναρμόζω τὸν νοῦν πρὸς πᾶσας τὰς συμ-
πτώσεις. compositus ad aliquid, ἐρμῆδιος
ἐθίττος πρὸς τι. 6) συντάττωμαι, συντί-
θεμαι. diem componere, συντίθεσθαι, συν-
τάττεσθαι ἡμέραν. composita hora faci-
mus aliquid, συντίθεμαι τὴν ὥραν ποιῶ-
μεν τι. compono proditionem, συντίθεμαι
προδοσίαν. dies composita, ἡ συνταχθεῖσα
ἡμέρα. compositio, εἰς ex composito, κατὰ
τὸ συντεταγμένον. 7) παρ-
εἰλω. dicta compositis, τὰ εἰρημένα
πρὸς τὰ πεπραγμένα παρὰλλω. parva
magnis, συγκρίνω μικρὰ μεγάλους.

*compositio, ōnis, ὁ. συγμομή.

com-porto, avi, atum, are, συγμομίζω.

compos, ōtis, (potis) alicujus, σπαν. ali-
quo, ἄκρατης, κρατῶν τινος. sui compos,
ὁ αὐτοῦ κρατῶν, ὁ ἐν ἐαυτῷ ὢν. animi
elate mentis compos, ὀρενῆρης, σωφρονῶν.
2) τυχεῶν τινος. volū, τῆς εὐχῆς. laudis,
ἐπαίνου. miseriarum, ταλαιπωριῶν. 3) ἐνο-
χός, τινι μετ' ὧς τινος sceleris, ἐνοχός
ἐπὶ ἡγλήματι.

*com-possens, entis, ὁμοῦ ζήτων.
composite, ἀπὸ. ἀρμεδῶς, κοσμίως, τεχνι-
κῶς.

compositicius, a, um, ἐκ συνθέτων συνεκτι-
compositio, ōnis, ὁ. σύνθεσις, σύνταξις, δι-
τάξις. 2) σύνθεσις, ἀπύθισις. 3) συμβολή.
gladiatorum, τῶν μοιχεύων. 4) διδύμοις
ἐρίδοις, συνθήκη, σύνθημα.

*compositivus, a, um, συνθετικός.

compositor, ōris, ὁ. (compono) συνθέτης,
συγγραφεύς, ὁ συντάξας.

compositura, ae, ὁ. (compono) σύνθεσις,
συναρμογή.

compositus, a, um, ἰδ. compono.

*compossessor, ōris, ὁ. συκτηήτωρ.

compotatio, ōnis, ὁ. συμπόσιον. Κικέρων.

compotens, entis, ἐπιθ. Ἀρτέμιδος ἐν ἐπι-
γραφαίς, ἡ ἑμοῦ μετὰ τινος ἐχούσα. εἰ-
νεῖ συγχεῖων.

compotio, ivi, itum, ire, (compos) ali-
quem alicujus ἢ aliqua re, ποιῶ τινα
ἐγκρατῆ τινος, παρέχω τινί τι.

com-potor, ōris, ὁ. συμπότης.

compotrix, icis, ὁ. συμπότρια.

com-praes, dis, ὁ. ὁ συνεγγυῶν. Φίλατος.

compransor, ōris, ὁ. ὁ συνάριστας.

comprecatio, ōnis, ὁ. προσευχή.

com-precor, atus sum, ari, προσεύχομαι
deus, τοῖς θεοῖς.

com-prehendo, ndi, nsum, ēre, aliquem
ἢ aliquid, συλλαμβάνω, ἐπιλαμβάνω τινὰ
ἢ τι, ἐρπύττωμαι τινος. ignis aliquid com-
prehendit, τὸ πῦρ ἐπιλαμβάνει τι. com-
prehensa sunt aedificia, (ὁ πῦρ. igni),
ἐνεπρήσθησαν τὰ οἰκοδομήματα. πρὸς τὸ
τῆς συνθέσεως ἐπιστάν τὰ κτίρια. com-
prehensus morbo, νόσῳ ἐπιληρθεῖς, νόσῳ
περιπεσὼν. comprehendo hostem, συλλαμ-
βάνω, καταλαμβάνω ἐχθρόν. furem, λαμ-
βάνω κλέπτην ἐπ' αὐτοσφύρῳ. adulteri-
um, καταφωρῶ τὴν μοιχείαν. 3) ἐπὶ συ-
τῶν λαμβάνω. surculus comprehendit, ὁ
κλάδος λαμβάνει, ἐξίσταται, ἐξίσταται. 4)
περιλαμβάνω. circuitus ejus triginta et
duo stadia comprehendit, ἡ περίοδος
αὐτοῦ τριῆκοντα καὶ δύο στάδια περιλαμβάνει.
aliquid mento comprehendendo, περι-
λαμβάνω τι τῇ διανοίᾳ. comprehendo
aliquid, συλλαμβάνω, καταλαμβάνω, κατα-
νοῶ τι. 5) aliquem amicitia, ἀνακτῶμαι
τινὶ φίλῳ. juvenes humanitate, ἀναρτῶ-
μαι τοὺς νέους τῇ φιλάνθρωπι. 6) συλ-
λαμβάνω, διερχομαι τι. brevitur compre-
hendo sententiam, διὰ βραχείων συλλαμ-
βάνω τὴν γνώμην, συλλέβω ἀποφαίνωμαι
τὴν γνώμην. verbis luculentioribus rem
comprehendo, διὰ λαμπροτέρων λόγων εἴπω

conātio, ōnis, θ. ἐπιχείρησις, ἐπιβολή, ἀπόπειρα. Α. σπαν.

conātum, i, τδ. conor.

conātus, ūs, ᾱ. (conor) ἐπιχειρήσεις, ἐπιχειρήματα, ἐπιβολή, ἀπόπειρα. 2) ἀγωνισμα, ἔλεος.

con-cāco, avi, atum, are, καταχέω.

con-caedes, is, θ. συνκείτερον· concaedes, ium, πληθ. αἱ ἐκκοπαὶ δένδρων.

con-cālefactio, feci, factum, ēre, διαθερμαίνω.

*con-cālefactōrius, a, um, θερμαντικός.

con-cālesco, factus sum, fieri, διαθερμαίνομαι.

con-cālō, ūi, ēre, διαθερμῶς εἶμι.

con-cālesco, ūi, ēre, (ἐναρκτ.) διαθερμαίνομαι.

con-callesco, ūi, ēre, (ἐναρκτ.) τυλοῦμαι, ἀμβλύνομαι, ἀναίσθητος γίνομαι. 2) ἐπίτριπτος, πανόργος γίνομαι.

con-cāmēratio, ōnis, θ. καμάρωσις, καμάρωμα.

con-cāmēro, avi, atum, are, καμάρω. con-camaratus, καμαρωτός.

*con-candescō, ēre, κατάπυρος γίνομαι.

Con-cāni, ōrum, ᾱ. Κωγκανοί, ὄνομα Ἰσπανίας.

con-carpivus, a, um, συσχιμαλωτός.

con-carnatio, ōnis, θ. συσάρκωσις.

con-carno, avi, atum, are, συσάρκω.

con-castigo, avi, atum, are, aliquem, καλῶ, σφραγίζω τινά.

con-cātenatio, ōnis, θ. σύνδεσμος. Α. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξέξ.

con-cāteno, avi, atum, are, συνδεσμεύω, συνδέω, ἀλῶσι δέω.

con-cātoro, avi, atum, are, πυκνῶ.

con-cāvitas, ālis, θ. κοίλωμα, κοιλότης.

con-cāvo, avi, atum, are, κοιλῶ, κοιλάω.

con-cāvus, a, um, κοίλος, concava, orum, ὁδ. τὰ κοίλα, κοιλώματα.

con-cēdo, ssi, ssum, ēre, γαρῶ. ex aedibus, ἐκ τοῦ οἴκου. in hiberna, εἰς τὰ χειμᾶδια.

concessit Argos habitatum, ἐχώρησεν εἰς τὸ Ἄργος οἰκήσαν. concede hinc intro, χόρει· ἐντάθεν εἶπω. Παρὰ Τελτίην· concedo vitā, ἀπαλλάττομαι τοῦ βίου, οἰχομαι.

quandoque concessero, ἐπειδὴν ἀποβάνω, 2) μεταφορικῶς· concedo in sententiam, συγκρατεῖσθαι τῇ γνώμῃ.

in conditiones, συγκρατεῖσθαι εἰς τὰς συνθήκας, συγχωρῶ ταῖς συνθήκας. in ditio-

nem, ἐνδίδωμι, ἐμαυτὸν, ὑποτάττομαι τινί. 3) alicui, συγχωρῶ, παραχωρῶ, ὑπέχω, ἐνδίδωμι τινί. bellum paci concedit, ὁ πόλεμος ὑπέχει τῇ εἰρήνῃ. nomini concedit, οὐδενὶ ὑπέχει. concessit senatus

postulationi iuno, ἔχαρισατο, ἐνέδωκεν ὁ συγκλητός τῇ τῇ αἰτησί. concedo vobis,

συγχωρῶ τῇ ἀληθείᾳ. 4) alicui aliquid, συγχωρῶ τινί τι, παραχωρῶ τινί τινα·

concedo alicui principatum, παραχωρῶ τινί τῆς ἡγεμονίας. vitam alicui, συγχω-

ρῶ τινί τὴν ζωὴν. peccata alicui, συγχωρῶ τινί τὰ ἁμαρτήματα. nunquam

concessa moveri Camarina, ἡ Κομάρνη, ἣν οὐδέποτε ἐξῆν κινῆσαι. concedo illi,

hoc verum esse εἴτε ut sit verum, αὐτὸς μολγῶ σοι τοῦτο, συγχωρῶ σοι τοῦτο ἀπὸ

ὧς εἶναι. dolorem atque amicitias meas reipublicae concessi, τὴν λύπην καὶ τὴν

ἐχθρὰν μου τῇ πολιτείᾳ ἔχαρισάμην.

con-cēlebro, avi, atum, are, locum, συ-

χνῶ, θαρίζω εἰς πόπον. 2) aliquid, ἐπι-

μελοῦμαι τινός, ἐπουδῶμαι περὶ τι. 3) ali-

quem ἢ aliquid, διαθευκῶ, ἐγκωμιάζω

τινὰ ἢ τι. 4) ἐορτάζω, πανηγυρίζω. Pleni natalem, ἐορτάζω, ἐπικελῶ τὰ γενέθλια.

con-collita, ae, ᾱ. σύγκειλος.

con-culo, avi, atum, are, κατακρύπτω, γέλλω.

concentio, ōnis, θ. (conciuo) συμφωνία, ἄρμονία. Α. σπαν.

concenturio, avi, atum, are, συγκαλῶ, συναθροίζω (οἶον· εἰς ἐκατοντάδας.) Ἀλξί-

κωμική Πλαύτου.

concentus, ūs, ᾱ. (conciuo) συμφωνία, ἄρ-

μονία. μεταφ. συμφωνία, ὁμόνοια. 2) ὁμο-

φωνος ἐπικρότησις.

conceptaculum, i, ὁδ. (concupio) βοηχέον.

conceptio, ōnis, θ. (concupio) σύλληψις.

mundus est omnium rerum conceptio, ὁ κόσμος ἐστὶ σύλληψις πάντων τῶν ὄντων.

2) σύλληψις, κήνησις. 3) aquae, ὁποδοχὴ ὕδατος, σύρροια. 4) διατύπωσις, λεκτικὸς

τύπος.

conceptivus, a, um, (concupio) concep-

tivae seriae ἐλέγοντο τὰν τελετῶν, ἐπει-

ὅτι ἐπετελοῦντο κατὰ ῥητάς ἡμέρας, ἀλλὰ

παρηγγέλλοντο ἐκείσδε. πρὸς. concipio ὁ

conceptio, are, (ἐπιτετα. τοῦ concipio) συλλαμβάνω, κώω. 2) συλλαμβάνω ἐν τῇ νφ.

conceptus, a, um, τδ. concipio.

conceptus, ūs, ᾱ. (concupio) σύλληψις, συλ-

λογή. aquorum, σύρροια. 2) σύλληψις, κή-

νησις. 3) τὸ συλλαβεῖν. ἐμδρυσον.

*con-cerno, ēre, συγκιρῶ, συμπίγνυμι,

concerpo, psi, ptum, ēre, (carpo) aliquid,

κατασχίζω τι. μεταφ. aliquem, τίλλω, δια-

σφῶ τινά.

concertatio, ōnis, θ. (concerto) ἔρις, λ-

γομαχία, ἡ ἐρισιτικὴ.

concertativus, a, um, ἐριστικός. concer-

tativa accusatio, ἐντικατηγορία.

*concertator, ōris, ᾱ. ἀνταγωνιστής.

concertatarius, a, um, ἐριστικός.

con-corto, avi, atum, are, διαφωνίζομαι.

cum aliquo, πρός τινα. Hercules cum Apolline de tripode concertavit, ὁ Ἡρακλῆς πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα περὶ τοῦ τρίποδος ἔριται. 2) ἐρίω, λογαμαχῶ, εἰλοναίω. concessatio, ōnis, ō. (concesso) δυνάμις, μάχησις.

concessio, ōnis, ō. (concedo) συγχώρησις, συγχώρημα, ἔνδοσις, συμπολιτεία. concessio, avi, alium, are, παθεῖν, καταπαύομαι. A. σπῆν.

concessus, a, um, id. concedo. concessus, ūs, ā. (concedo) συγχώρησις, συγχώρημα, συμπολιτεία.

concha, ae, ō. κόγχη. ποιεῖ. ὁ μαργαρίτης. 2) ὁ, τι κόγχη εἶναι, εἶναι μικρὸν τι ἀγχιον, ἡ κόγχη.

conchatus, a, um, (concha) κογχασίδης.

conchus, a, um, τῆς κόγχης. (ἄμφ. γρ. conchis, is, ō. κόγχος, εἶδος κελύφους ἢ φανῆς.

conchita, ae, ā. κογχιθῆρας.

conchila, ae, ō. κογχίλιον, κογχίλιον.

conchyliatus, a, um, κογχυλιωτός. 2) ἀνθεωμένος πορφυραν.

conchyliogulus, i, ā. (κογχυλιολέκτης) κογχυλευτής.

conchylium, i, ō. κογχύλιον, κατ' ἐσχάτην δὲ ἡ πορφυρά, καὶ τὸ πορφυρεῖν χροῖμα καὶ ἡ πορφυρὰ ἐσθῆς.

concido, idi, isum, ere (con-cedo) aliquid, ἢ aliquid, συγκόπτω, κατακόπτω τινὰ ἢ τι. ligna, συγκόπτω ξύλα. magnam multitudinem fugientium, κατακόπτω μέγα πλῆθος φευγόντων. corpus in partes, κατακερματίζω σῶμα. agrum humidiorum fossis, διατέμνω ὀρυγνύωσιν ἀγρὸν ὀρυζήτρον. virgis aliquid, κατακόπτω, συγκόπτω τινὰ ἢ ἄλλοις. — μεταφ. ἀφανίζω, καταλύω, ἀνατρέπει. — concisus, a, um, συγκομυμένος, σφεντομοσ.

concido, idi, ere, (con-cedo) καταπίπτω, πίπτω, συμπίπτω. in cursu concido, θίω καταπίπτω, spatio peransus concidit, ἀκονεῖα πληγῇς ἔπεισε. hostia propter aras concidit, τὸ εἶναι πόντος παρὰ τὸν βωμόν. turris terrae motu concidit, ὁ πύργος ἔπεσε, συνέπεσε, ἐκρημνίσθη ὑπὸ σεισμοῦ. urbs incendio conflagrata concidit, ἡ πόλις κατακαυθεῖσα συνέπεσε. μεταφ. vita concidit, ὁ βίος καταλύεται. concidit illa tellus, ἡ γῆ φάνηται ἡ γροῖα. concidit valus ejus, συνέπεσε τὸ πρῶτον αὐτοῦ (ἡ δὲ μὴταιν ὁ Κένυ). hostes concidunt animis, οἱ ἐχθροὶ ἀθροοῦσι, ταπεινούνται. concidit sonatus auctoritas, ταπεινότης τὸ ἀξιωμα τῆς συλλήθους. bellum concidit, ὁ πόλεμος καταλύεται.

con-cido, cini, cium, ero, aliquid, συ-

ναγίζω, ἀπορῶ, συνάγω τινὰ. remotos populos, συναγίζω μακρὰ καίματα ἔσθη. 2) aliquid, ἀναγίζω, ἀνακινῶ τι. μεταφ. concilio hostem, ἀναγίζω, παροῦσα τὸν ἐχθρόν. seditionem, ἀγίζω στάσις, ἱκαναί, αἰσχυρῶς, ἐξοργίζω τινὰ. concilium dei, κινεῖται ὑπὸ θεοῦ, ἐνδοσεύειν.

conciliabulum, i, ō. (concilium) ἐκκλησιαστήριον, συνέδριον, ἀγορά, συνελεύσεως τόπος, ἦταν δὲ καὶ κώμαί τινες οὕτω καλοῦνται.

conciliatio, ōnis, ō. οἰκείωσις, ἀνάκτησις, φιλικίαις.

conciliator, ōris, ā. προξενητής.

conciliatrix, ae, ō. (concilium) ἐκκλησιαστήριον, συνέδριον, ἀγορά, συνελεύσεως τόπος, ἦταν δὲ καὶ κώμαί τινες οὕτω καλοῦνται.

conciliatrix, icis, ō. προξενήτρια. 2) γυνή, προξένος.

conciliatua, ae, ō. προξενήτρια, μεταπολιτεία.

conciliatus, ūs, ā. σύναψις, συζευξίς. Μόνον παρὰ Λουκρητίω καὶ κατ' ἀφαιρετικὴν τὸν ἑνικοῦ.

conclitatus, a, um, (con-clitum), Κελικίον κέλυμα ἔχων ὑπὸ κεφαλῆς.

concilio, avi, alium, are, (concilium) συνάπτω. dispersa, τὰ δισπαρμένα. 2) aliquid, ἢ aliquid aliquid, συνάπτω τινὰ ἢ τι τινι. deus homini conciliare, εὐμενείας παρέχειν τοῦ θεοῦ τοῖς ἀνθρώποις. conciliare ei conjungens hominem inter eos, συνάπτειν καὶ συζευγνύειν τοῦς ἀνθρώπους πρὸς ἀλλήλους. concilio pacem inter civos, εἰρήνην ποιεῖ τοῖς πολίταις πρὸς ἀλλήλους. amicitiam inter eos, συνάπτει αὐτοῖς φιλίαν πρὸς ἀλλήλους, συνάγω αὐτοῦς ἀλλήλοις. 3) concilio mihi, εἴτι ἀπὸ τοῦ concilio aliquid ἢ aliquid, φιλιῶ τινι, ἀνατρίβω, ἀνακτιδύω, οἰκτιρῶμαι τινι ἢ τι. judicio mihi concilio, κτῶμαι τὴν εὐνοίαν τοῦ δικαστοῦ, ἀνακτιδύω τὸν δικαστήν. amicos hominum, ἀνακτιδύω τὸς τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς. odium, κινῶ, συνάγω μίσος. risus, κινῶ, παρέγω γέλασμα.

4) aliquid aliquid ἢ aliquid, προξένω, παρέγω τινι τινι ἢ τινι τι. concilio mihi pecuniam, εἴτι ἐπὶ τοῦ concilio pecuniam, κτῶμαι, παρίστωμαι χρήματα.

— conciliatus, a, um, aliquid, φίλος, εἰ- κείος, εὐνοῦς τινι, φιλικῶς ἔχων πρὸς τινι.

concilium, ii, ō. (conclio) συναγωγή, σύναδος, σύλλογος, συνέδριον, ἐκκλησία.

concilium habere, ποιεῖν ἐκκλησίαν, ἐκ- κλησιάζειν, συνεδρεῖν. convasco, cogo concilium, συγκαλῶ, συνάγω, ἀπορῶ ἐκ- κλησίαν, ἀνδοῦν. dimittis, διαλύω τὴν σύναδον. 2) σύναψις, συμπίεσις, συνουσία.

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

conciliordia, ae, ō. (concilio) συνουσία, συμφορὰ, ἁρμονία. A. τὸ μεταγν. A. 2

*concinēro, avi, atum, are, (cins) κατα-
τεργῶ.

*concināticus, a, um, (concinno) εὐάρ-
μοτος, τεχνίτης.

concinatio, ōnis, ō, κατασκευή, σύνθεσις.

concinātor, ōris, ā, κομμήτης, πλάστης.

concinne, ἐπίρ. κομψῶς, κοσμίως, ἁρμοδίως.

concinitas, ātis, ō, εὐαρμοσία, εὐρυθμία,
κομψότης.

conciniter, ἐπίρ. κομψῶς, ἁρμοδίως.

*concinuitudo, inis, ō, κομψότης.

concinno, avi, atum, are, (concinus)
aliquid, συναρμῶζω, εὖ συντίθημι, ἁρμο-
δίως κατασκευάζω τι. 2) alicui aliquid
parēcho tinvēti. multum negotii alicui
concinno, πολλὰ πράγματα, πολλὴν ἀ-
σχολίαν τινὶ παρέχω. 3) Παρὰ Πλάτωνα,

ποιῶ, καθίστημι, παρέχω. aliquem insa-
num, ποιῶ τινά ἄρρωστον, παρέχω τινά μαι-
νόμενον. suis se concinuat lavem, τοῖς
ἐαυτοῦ παρέχει ἐαυτὸν εὐχερῆ.

concinno
viam tranquillam, καθίστημι, ποιῶ ἡσυ-
χον τὴν ὁδόν.

concinus, a, um, εὐάρμοτος, εὐσύνθετος,
εὐρυθμος, κομψός. alicui, ἁρμόδιος, ἐπι-
τήδειός τινι.

concinio, īnui, entum, ēra, (con-cano)
συνῆζω. cum aliquo, ἢ alicui, συνῆζω,
συμφωνῶ τινι. re concinere, verbis dis-
crepare, ἔργῳ μὲν συμφωνεῖν, λόγῳ δὲ
διαφωνεῖν. 2) aliquem ἢ aliquid, ἄδω,
ἔμνω τινά ἢ τι. 3) χρησμεύω.

concinio, īvi, itum, ire, span. ἀνελ τοῦ con-
cicio.

concinio, ōnis, ō, (concinio) συναγωγή, σύλ-
λογος, ἐκκλησία (ἐν ἣ μὲντοι οὐ ψηφίζου-
σιν). advocare populum in concionem εἶτε
advocare concionem populi, καλῶ, συνάγω
τὸν δῆμον εἰς ἐκκλησίαν, ἐκκλησίαν τοῦ δή-
μου ποιεῶ. concionem habere, ἐκκλησιάζ-
ειν. 2) δημηγορεῖν. concionem habere,
λόγον λέγειν, λόγους ποιεῖσθαι ἐν ἐκκλη-
σίᾳ, δημηγορεῖν. 3) βῆμα. ascendo in con-
cionem, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ βῆμα.

concinōbundus, a, um, δημηγορῶν.

concinōnalis, o, (concinio) ἐκκλησιαστικός.

concinōnarius, a, um, (concinio) ἐκκλησια-
στικός. Α. span.

*concinātor, ōris, ā, δημηγῶρος, δημα-
γωγός.

concinōtor, atus sum, ari, (concinio) ἐκ-
κλησιάζω. 2) δημηγορῶ.

concinpilo, avi, atum, are, (concinpio)
συναρπάζω, διαρπάζω. Α. span.

concinpio, ēpi, eptum, ēre, (con-capio)
aliquid, συλλαμβάνω τι. terra concipit
inbras, ἡ γῆ συλλαμβάνει τοὺς ἔμβρους.

concinpro ignem, ἐκπρησθῆναι. 5) uti-

ller concipit, ἡ γυνὴ συλλαμβάνει, πλῆ-
ροῦται, ἔγκυος γίνεσθαι. Danaus conciperat
Persea, ἡ Δανάη συνελεῖται, ἔκκε τὸν
Περσεά. arbores concipiunt, τὰ δένδρα
συλλαμβάνει. 3) μεταφ. ἐμπνευθῆναι τινα.

spem, ἐμπνεῖσθαι ἐλπίδος, λαβεῖν ἐλπίδα.

animo iras, ἐμπνεῖσθαι ὀργῆς τὴν ψυ-
χήν. scelus in se concipit, προσέεται τὸ
κακούργημα.

fraudes concipit, ἐπνοεῖ βλά-
λους. 4) mente eite animo concipio ali-

quid ἢ ἀπλῶς concipio aliquid, περιλαμ-
βάνω τι τῇ διανοίᾳ, συλλαμβάνω, κατα-

λαμβάνω, ἐννοῶ τι. furtum concipio,
ἀνευρίσκω, ἐξευρίσκω τὴν κλοπὴν. 5) συλ-

λῆθδεν εἶτε ἐν τύπῳ λέγω τι, διαγράφω
διατυπῶ, δρίζω, ἐκπαγγέλλω τι. foedus, δια-

γράφω τὰς συνθήκας. bellum, διαγράφω
τὸ τοῦ πολέμου κήρυγμα. conceptis ver-

bis jurare, ὁμνῶ τὸν διαγεγραμμένον ὅρ-
κον, ὁμνῶ κατὰ τὸν λεκτικὸν τοῦ ὅρκου
τύπον. conc. verbis affirmavit, τύπῳ πε-

ριλαβόν, ῥητῶς ἐβεβαίωσα.

*concise, ἐπίρ. (concinio) συντομῶς.

*concilio, ōnis, ō, (concinio) συγκοπή, πε-
ριόδου κατὰ κόλιν.

*concisor, ōris, ā, ὁ κατακόπτων. nemō
rum, ὁλομέρος.

*concisorius, a, um, συγκοπητικός.

concisura, ae, ō, (concinio) τμήσις, τομή.

concisus, a, um, id. concido.

concilamentum, ī, ō, παρόρμημα, ὄρμη-
τήριον.

conciltate, ἐπίρ. ὀρμητικῶς, ταχέως.

conciltatio, ōnis, ō, (concinio) ἐξόρμησις
παρόρμησις, πάθος. 2) παρορμήσις, τα-

ραχή.

conciltator, ōris, ā, παρορμητής.

conciltatrix, icis, ō, ἡ παρορμήσασα, ἐραβί-
ζουσα.

*conciltatus, ūs, ā, παρόρμησις.

concinio, avi, atum, are, (ἐπι-cap. τοῦ con-
cinio) aliquem ἢ aliquid, παρορμῶ, ὀρμῶναι

παρορμῶ τινά, ἐγείρω, κινῶ τι. equum
ὀρμῶ τὸν ἵππον. equo concitato alicui
hostem vehitur, ταχὺ ἐλαύνων τὸν ἵππον

ἔκκε πρὸς τοὺς πολεμίους. concito na-
vem remis, ἐλαύνω τὰς κώπας τὴν ναυὸν

telum ex insidiis, βέλος πέμπω, ἀπο-
πέμνω ἐξ ἐνέδρας. me in hostem concito,
ὀρμῶ ἐπὶ τὸν ἐχθρόν. me in fugam, εἰς φυγὴν

ὀρμῶ. me fuga in locum, φυγῇ φέρομαι εἰς
τόπον. multitudinem ad arma, παρορμῶ
τὸ πλῆθος ἐπὶ τὰ ὅπλα. aliquem ad do-

spiciendam vitam, παρορμῶ τινά κατα-
φρονεῖν τῆς ζωῆς. aliquem ad philoso-

phiam, παρορμῶ τινά ἐπὶ τὴν φιλοσοφίαν
aliquem irā, ἐφορτίζω τινά. concito ho-

lūm, ἐγείρω πάλιν, misericordiam po-

pulī, κινῶ τὸ λαὸς τοῦ λαοῦ. concistatus
animus, ἐμπαθὲς ψυχὴ.
concitor, oris, ā. (concileo) παροξενῆς, ὁ
ἐξείρων.
concitus, u, um, īd. concileo.
*conciuncula, ae, ō. (concilio) μικρὰ δευ-
γορία.
†con-civis, is, ā. συμπόλιτης.
conclamatio, ōnis, ō. κοινὴ βοή, βοή, ἀνα-
βοή.
*conclamatio, are, (θαμιατ. τοῦ conclamatio)
ισχυρῶς ἀναβοῶ.
con-clamo, avi, atum, are, συμβοῶ, συνα-
βοῶ. 1) βοᾶ, ἀναβοῶ. δεοῦ, ἐπικαλεῖσθαι
τοὺς θεοὺς. conclamavit, quid ad se ve-
nient, ἐξέρχεται, τί πρὸς αὐτὸν ἔρχονται.
conclamare victoriam, ἀναβοῶ τὴν νίκην.
2) συγκαλεῶ. socios, τοὺς ἐνέλεως. con-
clamo ad arma, παραγγέλλω εἰς τὰ ὅπλα.
conclamo vasa, εἰτε ἀπλῶς conclamo,
παραγγέλλω ἀνακαυθεῖσθαι, ἀναευγυνῶναι.
4) conclamo aliquem (mortuum) θρηνῶ,
προσφωνῶ τινα τὸ ἔλαττον. Παραρμιαῖος
jam conclamatum est, εὐέλκεται! —
conclamatus, a, um, περιέδροτος.
conclaudivi, īd. concludo.
conclāve, is, ōd. (ἐκ τοῦ clavis, ὅτι μὴ
κλείει κλείονται πολλὰ.) οἰκημα, θάλαμος,
θωρηκτεῖον.
con-clūdo, āi, sum, ēre, aliquem, ἢ al-
quid, συγκλείω, κατακλείω τινὰ ἢ τι. in
vincula, εἰς δεσφὰ κατακλείω τινά. ani-
mum in corpore, κατακλείω τὴν ψυχὴν ἐν
τῷ σώματι. Tigris at Euphrates Mes-
opotamiam concludunt, ὁ Τίγρις καὶ ὁ
Εὐφράτης περίκλειον τὴν Μεσοποταμίαν.
uno hoc volumine vitam excellentium
virorum complurium concludo, ἐν τούτῳ
τῷ ἐνί τόμῳ πλείων ἐξόχων ἀνδρῶν τὸν
βίον περιλαμβάνω. 2) τελειῶ, τελευτῶ, πε-
ραίνω. concluder, τέλος λαμβάνω. conclu-
do votum, τελευτῶ σέλχον. 3) conclu-
do argumentum, εἰτε ἀπλῶς concludo,
συλλογίζομαι, τεκμαίρομαι.
*conclusio, īpfr. (concludo) μετὰ ἐρῶμεν
καταλήξεως.
conclusio, ōnis, ō. (concludo) σύγκλεισις,
κατάκλεισις, περίκλεισις. 2) τέλος, λήξις,
κατάληξις. 3) περίδοτος λόγος. 4) συμπί-
πτασμα, συλλογισμός.
conclunatuncula, ae, ō. μικρὸν συμπέρασμα.
*conclusura, ae, ō. ἀρμός.
conclusus, a, um, īd. concludo.
*conclusus, ūs, ā. κατακλείσις.
conclusio, ōnis, ō. (consequo) πέψις.
concoctus, a, um, īd. concoquo.
concoctatio, ōnis, ō. σύνθεσις. Εκκέρων.
†concoctio, ae, ō. ἡ σύνθεσις.

concoctior, oris, alicui, σύγχερος, ἀμείχερος
τινί.
*concoctrans, antis, ἀμείχερος.
*concoctitatus, a, um, προπαικόμενος, παρα-
κολυθούμενος.
con-coquo, āi, atum, ēre, alicui, συζέτυναι.
con-coquo, āi, atum, ēre, alicui, alicui
συνέψω τί τινί. 2) καταπίσω, πίσω (τρο-
φήν). 3) πίσω, πεπαίνω (οἰζύρα, σῶμα,
κ. τ. τ.) 4) μεταφ. πίσω, πεπαίνω. odium,
καταπίσω τὸ μίσος. famem, ἀποπείρω τὴν
πείναν. 5) ἀναπολῶ, μελετῶ, διασκεπτομαι τι.
†concordabilis, e, εὐάρμοστος.
†concordatio, ōnis, ō. διάλλαξις.
concorde, īpfr. ἀμορρῶνος. Ἐπιγρ.
concordia, ae, ō. (concor) ἀμόνοια, ἀμ-
ρρῶνη, ἁρμονία. — Concordia, ἡ ὁμό-
νοια (διὰ). aedes Concordiae, τὸ Ὁμονό-
μιον, ναὸς ἐν Ῥώμῃ. 3) Ὁμωρδία, ἐν. πό-
λει, ὧν οἱ κάτοικοι Concordienses. Ὁμό-
νοια δὲ Ἰωήτος (ἐν βίῳ αὐτοῦ 54) τό-
πον τινὰ καλεῖ ἐν τῇ Ἑβραϊκῇ γλώσσῃ.
concordialis, is, ā. ἀμῶμος. concordialis,
is, ā. ἱερὸς τῆς Ὁμονοίας. Ἐπιγρ.
concordis, e, ἀργαλῶς ἀντὶ τοῦ concors.
*concorditas, ātis, ō. ἀμόνοια.
concorditer, īpfr. ἀμορμαδῶν, ἀμορρῶνος.
concordium, ī, ōd. ταῦτ' ἐπὶ concordia.
Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
concorde, avi, atum, are, (concor) ἀμ-
νοῦ, ἀμορμαδῶ, ἀμορρῶν. cum aliquo,
τινί. sermo cum vīsa concordat, ὁ λό-
γος ἀρμῶζει πρὸς τὸν βίον, σύμφωνα ἐπὶ
βίῳ ἐστίν.
concorporales, ūm, ā. οἱ τοῦ αὐτοῦ συ-
στήματος, ἱεταίροι. Ἐπιθετικῶς τοιαῦτα. gē-
lites, ἰθνη σύννομαι.
†concorporatio, ōnis, ō. συστηματοποίησις.
†concorporificatus, a, um, συστηματο-
ποιηθείς.
con-corporo, avi, atum, are, συστηματο-
ποιῶ. concorporatus, σύστηματος. Α. τοῦ
μεταγ. Λατ.
concors, rdia, (cor) ἀμόνος, ἀμῶμος, ἀμῶ-
μος, cum aliquo, τινί. concors sonus,
σύμφωνος ἤχος.
*con-crasso, are, πυκνῶ, πῆγνυμι.
†concreatus, a, um, συγχερῶνως πλασθεῖς.
*con-crescere, bris, ēre, συναυξάνομαι.
con-credo, didi, ditum, ere, alicui ali-
quid, πιστεύω, ἐμπιστεύω, ἐμπιστεύω τινί τι.
concreduo, ūi, īd, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ con-
credo.
concrematio, ōnis, ō. κατακρούσις, ἐκπληξις.
*concrementum, ī, ōd. (concreo) εὐ-
χρατὴς, σύμμιξις.
con-crema, avi, atum, are, aliquid, κα-
τακρῶ, κατακρούω, ἐκπληκίζω.

†concrepātō, ōnis, θ. ψόφος.

concrepito, are, (ἐπιτατ. τοῦ concrepo) σφάλλει ψόφῳ.

con-crepo, ūi, ūtum, are, ψοφῶ, κτυπῶ. arma concrepuere, ἐκτύπησαν τὰ ὅπλα, κτύπος τῶν ὀπλῶν ἐγένετο. exercitus gladiis ad scuta concrepuit, τὸ στρατεῖμα ταῖς μαχίραις πρὸς τὰς ἀσπίδας ἐβόηθητε. concrepare armis, σμύψασθαι τοῖς ὅπλοις. concrepo digitis, εἴτε digitas, εἴτε ἀπλῶς concrepo, ἀπολαλῶ τοῖς δακτύλοις. 2) ποιῇτ. concrepo aera, ψοφῶ τῷ κυμβάλῳ, κροῶ τὸ κύμβαλον.

*concrepescētia, ae, ō. (concreresco) σύμψηξις.

con-cresco, ōvi, ūtum, ēre, συμψύσμαι. concretum ex pluribus naturis, συμψηκὺς ἐκ πλείωνων φύσεων. 2) ἀναψύσμαι, φύσμαι, αὐξάνομαι. 3) συμπηγνύμαι, πήγνομαι. lac concrescit, τὸ γάλα πήγνυται, συνίσταται. aqua frigore concrevit, τὸ ὕδωρ ὑπὸ τοῦ ψύγους συνίσταται, πέπηγα. concretus, πεπηγώς, συνεστώς, πηκτός, πυκνός. concretum lac, πηκτὸν γάλα. concretus aer, πυκνὸς ἀήρ.

concrētō, ōnis, θ. (concreresco) σύμψηξις, πήξις, σύστασις. 2) σύγκριμα, ὕλη.

concrētus, a, um, īz. concreresco.

concrētus, ūs, ā. (concreresco) σύμψυσις. 2) πήξις.

con-crīminor, atus sum, ari, αἰτιῶμαι, κατηγορῶ.

con-crispo, avi, atum, are, βαστραγῶ, γυρῶ. 2) πάλλω, αἰώω ἔπλον.

*con-crīelo, are, καταβασανίζω.

concrustālus, a, um, λοπῶς κατελημμένος, λοπῶν κατάπλος. ἡμικρανός.

concūbātio, ōnis, θ. κατάκλισις, κοίμησις.

concūbīna, ae, ō. (concubo) ἡ σύγκοιτις, πάλλαξ.

concūbīnātus, ūs, ā. παλλακεία.

concūbīnus, ī, ā. (concubo) ὁ παλλακός, τὰ παιδικά.

†concūbītālīs, e, ἐκ παλλακείας.

*concūbītio, ōnis, θ. (concubo) συγκοίμησις, συνουσία.

†concūbitor, ōris, ā. συγκοιμητής. masculorum, ἀρσενικοίτης.

concūbītus, ūs, ā. (concubo) συγκοίμησις, συνουσία, μέξις, ἐπὶ ἑώων ὄχλεια.

concūbītum, ī, ō. (concubo) ἡ ὥρα τοῦ κοιτάζεσθαι, τὸ κλύμας. 2) συγκοίμησις, συνουσία. A. epian.

concūbīna, a, um, κοιτάς (ἡχοητόν). ἐκ τούτου τὸ concubina nox, ἡ ὥρα τοῦ κοιτάζεσθαι, ἡ περιουσία νύξ. Hannibal concubina nocte movit, ὁ Ἀννίβας ἐκίνησε κοιτάς, κλύμας ἔργε γυναικός.

con-cubo, bui, bitum, are, συγκοιμῶμαι.

2) cūm aliqua, συγκοιμῶμαι, συγκαθεύδωμαι συγγίγνομαι τινι.

conculco, avi, atum, are, (caleo) aliquem ἢ aliquid, καταπατῶ τινά ἢ τι. μεταφορ. καταπατῶ, καταφρονῶ τινός.

concumbo, cūbui, ūtum, ēre, ταῦτὸ τῷ concubo.

concupiens, ntis, (cupio) alieujus, ἐπιθυμῶν τινός.

†concupiscentia, ae, θ. ἐπιθυμία.

concupisco, īvi, εἴτε īi, ūtum, ēre, (ἐναρκετ. τοῦ cupio) aliquid, ἐφίεμαι, ἐρέγομαι, ἐπιθυμῶ τινός. facere aliquid, ἐπιθυμῶ, ἐρέγομαι ποιεῖν τι.

*concupitor, ōris, ā. ἐπιθυμητής.

concupitus, a, um, īz. concupisico.

con-cūrator, ōris, ā. συνεπιτρόπος.

con-cūro, are, aliquid, ἐπιμελούμαι τινός.

con-curro, concurri, (spavi, concūcurri), concursum, ēre, ad aliquem, ad, in aliquid, συνθίω, συντρέχω, πρὸς τινά, εἰς τίς.

ὁμοσε θέω, ὁρόμυ ὁμοσε φέρομαι. concurre cum hoste εἰς hostem, ὁμοσε τῷ ἐχθρῷ θέω, συμβάλλω, προσβάλλω τῷ πολέμῳ.

2) epavi, καταφύγω. ad aliquem, πρὸς τινά. 3) συντρέχω, συμπέτω, ἄμα συμβάινω. aliquid in idem tempus concurrere, συμβαίνει τι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον.

4) συμφωνῶ. cum veritate, τῇ ἀληθείᾳ. 5) alicui in rem, συμμαστέρχομαι τινί τι, ἄμα τινὶ ἀπαίτῳ τι.

concurratio, ōnis, θ. συνδρομή. 2) περιδρομή, περιδεία.

concurrator, ōris, ā. περιδρομεύς, ὁ περιτρέφων (στρατιώτης).

*concurratorius, a, um, pugna, μάχη ἐκ περιδρομῆς, ἀκροβολισμός.

concurratio, ōnis, θ. (concurro) συνδρομή. rerum fortuitarum, συνδρομή τυχηρῶν πραγμάτων. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ ἡ συμπλοκή.

con-curso, avi, atum, are, συντρέχω. 2) περιτρέχω, διατρέχω, περιφέρομαι, περιόδω. 3) aliquid, περιπορεύομαι τι. provinciam, τὴν ἐπαρχίαν.

concursum, ūs, ā. (concurro) συνδρομή. nubium, συνδρομή νεφῶν. annuum, συμβολή ποταμῶν. 2) συνδρομή, συμβολή, προσβολή, συμπλοκή. concursus exercituum, συνδρομή, συμβολή στρατευμάτων.

Περὶ νομικοῦ συνδρομῇ ἰσὺν ἀπαίτησιν.

con-curvo, avi, atum, are, κατακλῆπτω, κατακυρῶ.

†concussibilis, a, εὐδιδάσκτος.

concussio, ōnis, θ. (concutio) τιναγμός, πατομός, σείσις. 2) ἀσσεινός, βίαία εἰσπραγῆς χρημάτων.

†concussor, ōris, ā. ὁ διασειών.

†concussura, ae, θ. διασεινός.

concussus, ūs, ā, (concussio) εὐσεβής, οὐ-
σεβής. Μόνον κατ' ἀρσιν, τοῦ ἐνικού.

con-custōdiō, īre, ἐπιμελῶς φυλάττω. Ἐπιγρ.

con-cultio, ussi, ussum, ēre, (com quantio)
aliquem ἢ aliquid, κατακοίω, διακρίνω,

εἰς τινὰ ἢ τὴν rem publicam, διαταράττω
τὴν πολιτείαν, plebem, διαγίρω, παροξύνω

τὸν ὄχλον. 2) aliquem, διασεύω τινά, δι'
ἀπειλῶν εὐσηπείτωμαι τινὰ χρήματα.

condilium, ī, ōb, (condiliū) δακτύλιον.

condescēnter, ἐπιβρ. προσπόντως. Ἄμφ. γρ.

condescēntis, ac, ō, ἀδρᾶπεία.

con-decerno, ūre, συμφηρίζομαι, συναπο-
φαίνομαι.

con-decot, ēre, aliquem, πρέπει, προσήκει
τινί. condecens, ntis, πρέπων, εὐπρεπής.

condēdōre, ἐπιβρ. εὐπρεπός. Ἄμφ. γρ.

con-decūro, avi, atum, are, διακοσμῶ.

*con-decūrālis, is, ī, ō τὸν τινὲς διακοσμήσας.

con-decūrio, ōnis, ā, συνδέκαρχος. Ἐπιγρ.

†con-delector, ari, συνήδομαι.

*con-debilio, ūro, κατατρίχομαι, ἀνα-
λύομαι.

*condemnābilis, e, κατακριτέος.

condemnatio, ōnis, ō, κατάκρισις, κατα-
δίκη.

condemnator, ōris, ā, καταδικαστής. 2)
κατήγορος, ὁ τῆς καταδίκης αἰτίας.

condemno, avi, atum, are, (damno) ali-
quem alicui rei, καταγινώσκω κατα-

ψηρίζομαι τινός τι. aliquem ambitus,
εἰς de ambitu, καταγινώσκω τινὰ διὰ

παράνομον σπουδαρχίαν, καταδικάζω τινός
δικὴν σπουδαρχίας. communis, ἢ κοινὴ καὶ

capitali poena, κατακρίνω τινὰ ἀποθνή-
σκεν, καταψηρίζομαι τινός θάνατον. ali-

quem pecunia ēre ad pecuniam, ἐπι-
βάλω τινὲ χρηματικὴν ζημίαν. aliquem

inertiae, κατακρίνω, καταγινώσκω τινὰ δι'
ἀρτίαν. 2) καταγινώσκω τινός, κατα-

πράτω τῇ, καταδίκην τινός.

*condensatio, ōnis, ō, καταπύκνωσις, πύ-
κνωσις.

*con-densō, ūre, ταῦτὸ τῷ condensō.

con-denso, are, καταπύκνω, συμπύκνω,

con-densus, a, um, κατάπυκνος, σύμπυ-
κνος, πυκνός.

con-depsō, ūi, ūro, μάτω, διψῶ.

†con-descendo, ūre, συγκαταβαίω.

con-descensio, ōnis, ō, συγκατάβασις.

†con-desertor, ōris, ā, (συλλυπεύατος).

condicio, ταῦτὸ τῷ conditio.

con-dico, xi, etum, ēre, aliquid, συντίθη-
μαι, συντάττωμαι τι. locum ut locum

condicunt, συντίθενται, συντάττονται τὸν
τόπον καὶ τὸν τόπον. 2) alicui ad coc-

nam ēre condico coenam, παραγγέλλω,
ἐπαγγέλλω τινὲ δείπνον. 3) ἀπαίτῳ pecu-

niam alicui, ἀπαίτῳ τινὰ τὰ χρήματα. 4)
παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις συμφωνῶ, ταῦτὰ

λέγω.

*condicticulus, a, um, τῇ; ἀπαίτησος.

condictio, ōnis, ō, (condico) ἀπαίτησις.

condictus, a, um, id. condico.

condigne, ἐπιβρ. καταξίως, ἀξίως.

con-dignus, a, um, κατᾷος, ἄξιος. aliqua
re, τινός.

condimentarius, a, um, ἀρωματικός. con-
dimentarius, ā, ὁ ἡδυντής.

condimentum, ī, ōb, (condio) ἄρωμα,
ἡδυσμα.

condio, ūi ēre ūi, ūtum, ūro, (to. ἕτερος
τύπος τοῦ condo) aliquid, ἄρτυμα, ἡδύνα τι.

mortuus, ταριχεύω τοὺς ἀποθανόντας. con-
ditus, a, um, ἄρτυτός, ἡδυντός.

con-discipula, ac, ō, συμμαθήτρια.

con-discipulatus, ūs, ō, συμμαθητεία.

con-discipulus, ī, ā, συμμαθητής.

con-disco didici, ēre, alicui, συμμαθάνω
τινί. 2) aliquid, ἐκμαθάνω τι.

conditaneus, a, um, (condio) ἄρτυτός.

conditicius, ēre conditiuus, a, um, ἀπό-
θετος. Ἄμφ. γρ.

conditio, ōnis, ō, (condio) ἄρτυσις, ἡδυ-
σμα.

conditio, ōnis, ō, (condio) κατάστασις,
περίστασις, conditio servitutis, ἡ δουλική

κατάστασις. conditio consularis, περι-
πρασιακός τὸ τῆς ὑπατείας ἀξίωμα, ἡ

ὑπατεία αὐτῇ. temporum, αἱ τῶν καιρῶν
περίστασις. communis, ἡ κοινὴ τῷ χη-

meliore conditione sum, εἰμαινον πρότερον.
pro conditione mortali, καθ' ὃ θανάτου.

2) πρότερον, τὰ προτείνόμενα, συνθήκη.
aequitas conditionum, τὸ ἐπιεικὲς τῶν

προτεινόμενων. non respuit conditionem,
οὐκ ἀπώλει τὴν συνθήκην. de conditi-

onibus tractare, πράττειν περὶ συνθηκῶν.
in eas condiciones pax convenit, ἐπὶ

τούτοις ἡ εἰρήνη ἐγένετο. sub ea condi-
tione, ne quid postea scriberet, ἵνα ὅ

μὴ τι γράφειν ὕστερον. aequis conditi-
onibus bellum componunt, ἐπὶ τοῖς ἴσοις

καὶ ὁμοίοις τὸν πόλεμον διαλύουσι. 3) συν-
θήκη περὶ συνοικισίου, τὸ προτεινόμενον

συνοικεσίον, συνοικίσιον.

†conditūnabilis, e, ταῦτὸ τῷ ἐπιβρ.

conditūnalis, e, ā, μετὰ συνθήκης, ἐπὶ

ἐξοικισίον.

conditionaliter, ἐπιβρ. (conditionalis) μετὰ

συνθήκης, ἐπὶ ἐξοικισίον.

conditivus, a, um, ἐπὶ πόλεμος, conditivum,
εἰς πόλεμον κειμένη, τῆς πόλεως

conditor, ōris, ā, (condo) κτίστης, ῥωμαίος.

πῆς Ῥώμης. legum, ὁ συντάξας τοὺς νόμους, νομοθέτης. historiarum, ὁ συντάξας ἱστορίαν, ἱστοριογράφος. carminum, ποιητής. conditor, ōris, ἄ. (condio) ἡδυνήτης, ὁ ψαρευτής.

conditorium, ii, ὠδ. (condo) ἀποθήκη. 2) ὀθήκη, σαρός, τάφος.

conditrix, icis, θ. ἡ κτίστρια, (κτίτω) (α). conditura, ae, θ. (condo) κατασκευή.

conditura, ae, θ. (condio) ἔρτυσις, ἡδυσμός.

conditus, a, um, f3. condo.

conditus, a, um, f3. condo.

conditus, ūs, ἄ. (condo) κτίσις. 2) κρύψις.

conditus, ūs, ἄ. (condio) ἔρτυσις, ἡδυσμός.

con-do, ūi, ūtum, ēre, κτίω. urbem, κτίω πόλιν. aram, ἵστημι βωμὸν. novam civitatem, συνοικίζω νέαν πολιτείαν. 2) συντίθηναι, συντάττειν, συγγράφω. carmen, ποίω ποίημα, proelia, συγγράφω μάχας. 3) συντίθηναι, κατατίθηναι, ἀποτίθηναι, ταμιεύω, ἀποταμιεύομαι τι. frumentum horreo, θησαυρίζω τὸν σίτον ἐν τῇ ἀποθήκῃ. mustum in dolium, κατατίθηναι τὸ γλυκύος εἰς πίθος. conditum esse, ἀποκεῖσθαι. 4) ἀποτίθηναι, κρύπτω, κατακρύπτω. aliquem in custodiam, ἀποτίθηναι τινά εἰς φυλακὴν. aves se in foliis condunt, αἱ ἐρπιδες ἀποκρύπτονται ἐν τοῖς φύλλοις. mandata cordi condo, ἀποκρύπτω τὰ παραγγέλματα ἐν τῇ ψυχῇ. aliquem sepulchro, κατακρύπτω τινά εἰς τὸν τάφον. ossa in terram, τὰ ὀστά εἰς τὴν γῆν. condere diem, διάγειν τὴν ἡμέραν. nubes condunt lunam, νέφης καλύπτει τὴν σελήνην. enseme condo in pectus, ἐμπήγνυμι τὸ ξίφος εἰς τὸ στήθος.

condōcēfacio, feci, factum, ēre, (condo-CEO καὶ facio) aliquem, ἐκδιδάσκω, παιδεύω τινά.

con-dōceo, cūi, ctum, ēre, aliquem, ἐκδιδάσκω, παιδεύω τινά. A. σπαν.

con-doctor, ōris, ἄ. συνδιδάσκαλος.

conductus, a, um, f3. condoceo.

con-dolēo, lūi, ēre, συμπάσχω, συναλγῶ. 2) ἀλγῶ.

condōlesco, lūi, ēre, (ἐναρκτ. τοῦ condo-leo) ἀλγῶ.

*con-dōmo, are, καταβαρύνω.

*condōnatio, ōnis, θ. τὸ δωρεῖσθαι.

con-dōno, avi, atum, are, alicui aliquid, (ἐργατικῶς aliquem aliquid) δωροῦμαι τινί τι. 2) συγγινώσκω τινί τι. crimen tibi, συγγινώσκω σοι τὸ ἀσέβητον. 4) aliquem alicui, χαρίζομαι τινά τινι. Caesar Divi-lacio fratri condonat Dumnorigem, ὁ Καῖσαρ συγγινώσκει τῷ Δουμνorigi χαρίζομαι τινά τινι. 4) παρα-

δίδωμι. aliquem cruci, παραδίδωμι τινά τῷ σταυρῷ.

con-dormio, ōni, ire, κατακοιμῶμαι, καθεπνῶ.

condermiscō, ōni, ēre, (ἐναρκτ. τοῦ con-dormio) κατακοιμῶμαι.

condrilla, ae, ταῦτ' τῷ chondrille.

*condūcenter, ep3. συμπερόντως.

condūcibilis, e, (conduco) σύμφορος, χρήσιμος.

con-dūco, xi, ctum, ēre, συνάγω. exercitum in unum locum, τὸν στρατὸν εἰς ταῦτό. partes, συνάπτω τὰ μέρη. conducere museulum aut laxare, συνάγειν, συσπᾶν τὸν μὲν ἢ χαλᾶν. 2) μισθοῦμαι τι. domum ab aliquo, οἶκον παρὰ τινος. equum, μισθοῦμαι. conduxit habitationem in annum, ἐμισθώσατο οἰκίαν εἰς ἑνιαυτόν.

conduco vectigalia, ὠνοῦμαι τὰ τέλη. nummos, δανείζομαι χρήματα. redemptor, qui columnam conduxerat facientem, ὁ ἐργολάβος ὁ τὴν κίονα ἐργολάβησας.—conductum, ὠδ. τὸ μισθωμένον, τὸ μίσθωμα, ἡ μισθωτὴ οἰκία. conducti, ἄ. μισθωτὴ, μισθοφόροι. 3) οὐδέτις. τριτοπρος. alicui in aliquid, συμφέρειν, ὠφελεῖν. ad vitae jucunditatem conducit, πρὸς τὴν ἡδονὴν τοῦ βίου συμφέρει, συμβάλλεται.

conductela, ae, θ. μισθωσις.

conducticulus, a, um, (conduco) μισθωτός.

conductio, ōnis, θ. (conduco) συναγωγή. 3) σπασμός. nervorum, τὸν νέρων. 3) μισθωσις.

conductifus, ταῦτ' τῷ conducticulus.

conductor, ōris, ἄ. (conduco) ὁ μισθοῦμένος τι, ἐργολάβος.

conductrix, icis, θ. (conduco) ἡ μισθοῦμένη τι.

conductus, a, um, f3. conduco.

*conductus, ūs, ἄ. (conduco) συναγωγή. oculorum, μύσις ὀφθαλμῶν.

condulus, ταῦτ' τῷ condylus.

conduplicatio, ōnis, θ. συνδυασμός. 2) ἐπανάδipλωσις, σχῆμα ῥητορ.

conduplico, avi, atum, are, διπλασιάζω, συνδυάζω.

condurdum, i, ὠδ. ἄγνωστον φυτόν, ἴσως ἡ Saponaria Vaccaria τοῦ Λινναίου.

*con-dūro, are, σκληρῶ, κατασκληρῶ.

condus, i, ἄ. (condo) ταμίς.

condyloma, ātis, ὠδ. κονδύλωμα.

condylus, i, ἄ. κόνδυλος.

*con-fabricor, atus sum, ari, μηχανῶμαι, κατασκευάζω.

confabulatio, ōnis, θ. διαλέλησις, διάλογος.

*confabulatus, ūs, ἄ. διαλέλησις.

con-fabulator, atus sum, ari, διαλέτης, κω-

πῆλιν. cum aliquo rem esse de re, δια-
λαλῶ τινί τι.

confamilians, antis, σύνδουλος.

confarctio, ōnis, ὁ ὁ ἐπὶ τῶν γάμων, τὸ
παρρηκία. (ἀπὸ τῆς ζῆας, far, ἡ ἔγερσις
πρὸς τὰ τῶν γάμων τούτων προτέλεια, Διον.
'Αλ. 'Ρωμ. ἀρχ. 2, 2a).

confarctio, alumi, are, (far) προτελῶ, προ-
τελίζω, συζεύγνυμι διὰ τῶν τῆς ζῆας προ-
τελείων.

con-fatalis, e, συνεπαιρμένος.

confectio, ōnis, ὁ. (conficio) ἀποτέλεισις,
ἐξεργασία, κατασκευή. libri, σύνταξις, τογ-
γραφεὶ βιβλίου. 2) καταπόντισις, ἀναίρεσις.

confector, ōris, ā. (conficio) κατασκευα-
στής, ὁ ἀποτελέσας, καταπρῆξας τι. 2)
ἀναίρετης, ὁ κατεργασάμενος.

confectrix, icis, ὁ ἡ ἀναίρουσα.

confectura, ae, ὁ. (conficio) κατασκευή.

A. σπαν.

confectus, a, um, īz. conficio.

confectio, rei, ritum, ire, (con-farctio)
στοιβάζω, πυκνῶ, ἀθροίζω. — confertus,
a, um, ὁθρόος, πυκνός, aliqua re, ἐμ-
πλεός, μεστός τινος.

con-formentio, aie, ἀναζυμῶ.

con-fero, contūli, collatum, conferre,
συμφέρειν, συμφορᾶν, συγκομίζω, ἀναείνω
in unum locum, συμφέρειν τὰ κεκῆν εἰς
τόπον. in castella parentes et conjugas

conferunt, εἰς τὰ φρούρια τοὺς γονεῖς καὶ
τὰς γυναῖκας συγκομίζουσι. frumentum
conferitur, οἷτος συγκομίζεται. 2) συμβάλ-
λομαι, εισφέρειν. tributa quotannis con-
ferunt, φόρους, κατ' ἔτος συμβάλλονται, εἰς-
φέρουσι. aliquid in commune confero,

συμβάλλομαι τι εἰς τὸ κοινόν. confert vi-
num alius, alius mel, ἄλλος εἶναι φέρει
ἄλλος μέλι. 3) συνάπτω. sermones alicui.

confero, συνάπτω τινί λόγον, εἰς λόγους τινὶ ἐρχο-
μαι. sollicitudines nostras inter nos con-
ferimus, ἀνακινούμεθα ἀλλήλοις περὶ τῶν
ἡμετέρων προνοήτων. capita esse consilia
conferro, κοινολογεῖσθαι. viros confero,

συνάπτω μάχην, συμβάλλω, συμπλέκωμαι
τῇ πολέμῳ. castra cum castris, ἀντιστρα-
τοπεδεύομαι. pede collato pugnant, συμ-
πλεκόμενοι κατ' ἄνδρα μάχονται. 4) μετα-
κομίζω. me confero in locum, μεταβαί-
νω, μετέρχομαι εἰς τόπον. iter in locum,

τὴν πορείαν ποιεῖν εἰς τόπον. se Rhod-
um confutuli, ἐγώ πορην εἰς τὴν Ῥόδον.

me in fugam confero, χωρῶ εἰς φυγὴν.
me ad studium scribendi confero, ἐρπε-
μαι πρὸς τὴν σπουδὴν τοῦ γράφειν. diligenti-
am in valetudinem tuam confero, πολλὰν
ἐπιμέλειαν ποιεῖν τῆς ὑγείας σου.

in volucrum confert, μεταμορφοῦμαι εἰς
πτερόεντα.

λαί τὸ σῶμα εἰς πτερόν. 5) τίθεμαι, ἐρῶ
(χρονολογικῶς) in iustitiam diem iter
sum confutuli, εἰς τὴν δικαιοσύνην ἀνέβηκατο,
ἀπερρίβητο τὴν πορείαν. 6) aliquid in ali-
quom, ἀνατίθεμαι τινί τι, culpam rei in
alium, ἀνατίθεμι τὴν αἰτίαν τοῦ πράγματος
εἰς ἄλλον. suum timorem in angustias in-
eris confere, ἀνατίθωκε τὴν αἰτίαν τοῦ
φόβου εἰς τὰ στενὰ τῆς δόξης. 7) συμβά-
λλω, παραβάλλω, συγκρίνω, nostras leges
cum illorum, παραβάλλω τοὺς ἡμετέρους
νόμους πρὸς τοὺς ἐκείνων. tempora praesentia praeteritis, παραβάλλω τοὺς παρὲν-
τας τοῖς παρελθούσι καιροῖς. 8) ὀδεῖται, τρι-
ταπρ. συμβάλλεσθαι, συμφέρειν, ἀφαιεῖν. mo-
tus plurimum confert ad diligendum cus-
todendi, ὁ φόβος τὰ μέγιστα συμβάλλε-
ται (συμφέρει) εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ φυ-
λάττειν. natura eloquentiam esse ad elo-
quentiam multum confert, ἡ φύσις πολὺν
συμφέρει τῇ εὐπειρίᾳ, πρὸς εὐπειρίαν.

*con-ferrum, īno, are, συγκολλῶ.

*conferte, īpfr. ἀθροῖται, πυκνῶ.

confertum, īpfr. ἀθροῖται, πυκνῶ.

confertus, a, um, īz. confertio.

confertum, ae, ὁ. εἶδος ἐνυδρίου βροδου.

con-feru-facio, ōis, διαπυρρίζω.

con-feru-facio, orbui, ere, συζέω, τομειρίζω.
2) συναλθῶ, συμπορεύομαι.

conferu-facio, orbui, ere, διαπυρρίζομαι, βρδ-
ζομαι. 2) συναλθῶ, συμπορεύομαι.

confessio, ōnis, ὁ. (confiteor) ἐξομολόγη-
σις, ὁμολόγησις, ἐμολογία.

confessor, ōris, ā. (confiteor) ἐμολογη-
τής, (ὁ ἐμολογῶν τὸν Χριστόν).

confessorius, a, um, īz. ἐμολογητικὸς.

confessus, a, um, īz. confiteor.

confestim, īpfr. παραυτίκα, παραρτήμα.
(Ἡ λέξις συγγενὴς τῷ festinus καὶ festinus).

con-fibula, ae, ὁ. ἐυλήτης πέρις, ἐυλήτος
σύνδεσμος.

conficio, feci, factum, ere, (con-facio)
κατεργάζομαι, κατασκευάζω, ἀνίστημι. ta-
bulam mea manu, κατασκευάζω χιτώνα
ἐξ ἐλ. tabula litteris Graecis con-
ficta, πίναξ ἐκ Ἑλληνικοῦ γράμματος συγ-
γεγραμμένη. illorum Graece conficio, βί-
βλιν Ἑλληνιστὶ συγγράφω. aurum, ἐργα-
ζομαι χρυσόν. exortum, παρασκευάζω
στράτον. hortum noli, παρασκευάζωμαι
κῆπον. pecuniam ex aliqua re,
συνάγω, περιζομαι χρήματα ἐκ τινος. eam
tribum necessarias suis conficio, κα-
τεργάζομαι, ἀνακεῖσθαι τὴν αὐτοῦ φύλην
τοῖς φίλοις. conficio iter, ἀνίστημι ὁδόν. im-
mementum conficimus aequum, ἐπιμενομεν
τὸν ἵππον πτόπον. centum annos, con-
feci, διατέλειται τὰ ἑκατὸν ἐτ. annos

munus confictio, ἐπιτελὼ ἐπιτελεῖν ἀρχήν, confictio caedem, ἐργάζομαι φόνον. negotium, καταπράττω τὸ ἔργον. quibus rebus confictis, κατεργασμένους ταῦτα, ἀποτελέσας ταῦτα. confictio aliquid mali gnato, ἐργάζομαι κακόν τι τὸν υἱόν. conficitur ex his, συμπεριλαμβάνεται ἐκ τούτων. conficientes causas, ποιητικαὶ αἰτίαι. conficientia bonorum, τὰ τῶν ἀγαθῶν ποιητικά. civitas conficientissima literarum, πόλις πλείστα περιλαμβάνουσα τοὺς γραμματικούς. civitas conficientissima literarum, πόλις πλείστα περιλαμβάνουσα τοὺς γραμματικούς. 2) κατεργάζομαι, καταπονῶ. feram, κατεργάζομαι θηρίον. ibes magnam vim serpentium conficiunt, οἱ ἔθιδες μέγα πλῆθος ὄφειων κατεργάζονται. omnia igni conficere, καταπυρπολεῖν πάντα. patrimonium suum, καταδραπάνῃ τὴν πατρικὴν οὐσίαν. frigora conficior, καταπονέομαι ὅπῃ τοῦ ψύχους. senio confectus, γῆρας καταπεπονήμενος. *confictio, ōnis, ὅ. (confingo) πλάσμα, πλάττω. *confictio, are, (ἐπιπλάττω. τοῦ confingo) πλάττω. *confictor, ōris, ἄ. ὁ πλάτων, μυθοποιῶν. confictus, a, um, ἴδ. confingo. confidijussor, ōris, ἄ. ὁ συναγγυῶν. confidens, ntis, ἴδ. confido. confider, ep̄. θαρραλέως, κατανευθεῖς ῥηκότως. confidentia, ae, ὅ. (confido) θαρραλότης, θάρρος. *confidentilocus, e, um, (confidens-locus) ἀλαζονικός, μεγαληγόρος. confido, isus sum, ēre, alicui εἴτε aliq̄, θαρρῶ τινι, ἢ τι, εἴτε θαρρῶ ἐπὶ τινι. natura loci, ἐπὶ τῇ τοῦ τόπου φύσει. virtuti militum, τῇ τῶν στρατιωτῶν ἀρετῇ. confido meis viribus, καταπιστεύω τὰς ἰσχύας θανάμου. spero et confido, te valere, θαρρῶ καὶ ἐλπίζω, σὲ εὖ ἔχειν. de salute urbis confidere, θαρρῶμι περὶ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως. — confidens, ntis, θαρραλέος. 2) θρασύς. confingo, xi, xum, ēre, συμπλήγνυμι. 2) διαπεύρω, διακινῶ. sagittis alicui, διατοξεύω, κατατοξεύω τινά. configuratio, ōnis, ὅ. συμμόρφωσις. configuro, are, συμμορφῶ, συσχηματίζω. *confinalis, e, (confinis) τῶν ὁρίων, ὁρίος. *confindo, ēre, κατασχίζω. confingo, inxi, ictum, ēre, συμπλάττω, πλάττω. confinis, e, (con-finis) alicui, πόντος, ὁμορρῶς τινι. confine, od. εἴτε confinia, πλῆθ. τὰ σύνορα, ὁρία, μεθόρια. confinitimus, a, um, ὁμορρῶς.

confinitum, i, od. (confinis) συνορία μεθέρω. confio, fieri, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ conficior, confici, ἴδ. conficio. *confirmare, ep̄. βεβαιῶς, ἰσχυρῶς. confirmatio, ōnis, ὅ. στερεώσις, βεβαίωσις, διαβεβαίωσις. *confirmative, ep̄. βεβαιωτικῶς. confirmativus, a, um, βεβαιωτικός. Α. τὸ μεταγινέσθαι. Λατ. confirmator, ōris, ἄ. βεβαιωτής. confirmatrix, icis, ὅ. ἡ βεβαιώτρια (βεβαιώτρια). confirmitas, ātis, ὅ. βεβαιότης, στερεότης, ἰσχυρογνωμοσύνη. confirmum, avi, atum, are, aliquid, ἢ aliquidem, διαβεβαῖω, βεβαιῶ, στερεῶ, στήριζω, ἐπιβέβωνυμι τι ἢ τινα. 2) διαβεβαιώμαι, βεβαιῶ, ἐπισχυρίζομαι τι. — confirmatus, a, um, θαρραλέως, θαρρῶν, ἐβέβων μένος. 2) βέβαιος, ἀξιόπιστος. confiscatio, ōnis, ὅ. δήμεσις. confisco, avi, atum, are, (fiscus) aliquid, ἀποταμιεύομαι τι. 2) aliquid, δημεύω, δημεύω, ἀποσημαίνωμαι τι. aliquidem, ἀποσημαίνωμαι τινα, δημεύω τὴν οὐσίαν τινός. *confisio, ōnis, (confido) θάρρος. confisus, a, um, ἴδ. confido. confiteor, fessus sum, eri, (con-fiteor) aliquid, ἢ de aliquo re, ὁμολογῶ, ἐξομολογῶ, καθομολογῶ τι. peccatum εἴτε me peccasse confiteor, ὁμολογῶ ἡμάρτην εἶναι. se imperitum confitetur, ἀπειροῦ εἶναι ὁμολογεῖ. 2) δηλῶ, δαίνυμι. confitetur motum animi sui lacrimis, δηλῶ διὰ θαρρύων τὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ κίνησιν. — confessus, a, um, παθ. ὁμολογούμενος ex confesso, ἐξ ὁμολογουμένου, ὁμολογουμένως. in confessum venire, ὁμολογεῖσθαι. *confixilis, e, (confingo) σύμπηκτος. confixus, a, um, ἴδ. confingo. *confabellus, are, ἀναθεῖσθαι, ἱσχυρῶς. *confacessus, ēre, χαλῶμαι, μαραινόμεναι. confagratio, ōnis, ὅ. κατάρχεσις, πυρπόλησις. confagro, avi, atum, are, aliquid, καταφλέγω, πυρπολῶ τι. 2) εὐδὲ. καταφλέγομαι, πυρπολοῦμαι. *confammo, are, καταφλέγω. confatilis, e, (confido) χωνυτός. confatio, ōnis, ὅ. τὸ ἀναθεῖσθαι, τὸ ἀθῆμα, ἢ ἐπίσις. *confatidium, i, od. χωνυτήριον. confatira, ae, ὅ. (confido) χωνυτικός, χωνυτικός. *conflexus, a, um, (flexus) καμπύλος. conflictatio, ōnis, ὅ. σύγκρουσις. conflictatrix, icis, ὅ. βασανίστρια. conflictio, ōnis, ὅ. (confingo) σύγκρουσις, συμβολή, ἐρις.

*conflictio, avi, atum, are, (ἐπιτατ. τοῦ con-
flicto) καταδύλω. rempublicam, ἀπόλλυ-
μι τὴν πολιτείαν. παθήω. conflictor ali-
qua re, ἀπόλλυμαι ὑπὸ τινος, pestilentia,
λοιμὸς, εἴτε ὑπὸ λοιμοῦ ἀπόλλυμαι, λοιμὸς
τρέφεται. tempestatibus, ταραχῶν
κατατρέφεται ὑπὸ τοῦ χειμῶνος. 2) con-
flictor cum aliquo, συγκρούω, συμβάλλω,
δικαζόμεθα τινι, cum adversa fortuna,
παλαιὸν τῇ δυστυχίᾳ.

conflictus, us, 2. (conflicto) συγκρούσις,
συμβολή, συμπλοκή.

*configium, i, cū, (conflicto) συγκρούσις.
con-flico, avi, atum, are, σπανι. ἀντὶ τοῦ
conflicto, 3re.

con-flico, xi, etum, 3re, συναράττω, με-
ταφ. aliquid cum aliqua re, παραβάλλω
τι πρὸς τι. 2) obdeci. cum aliquo εἴτε
contra, adversus aliquem, συγκρούω,
συμβάλλω, συμπλοκοῦμαι τινι.

con-flo, avi, atum, are, αἰθύνω, ἀναθύνω-
μαι, ἐκτριβίω. quousq. τὸ πῦρ. 2) καταχύνω-
μαι, συγχύνωμαι, χύνωμαι, χίω. argon-
tum, χυμένον, χίω ἄργυρον. vasa aurea,
καταχύνω, καταχύνωμαι χρυσὸν ἀργύρῳ. 3)
συνάγω, συσχεύομαι, κατασχεύω. exor-
citum, συναγείρω, συσχεύομαι στρατόν.

pecuniam, συσχεύομαι χρήματα. aliquid
periculum, περιβάλλω τινὰ κινδύνῳ, κα-
τασχεύω τινι κίνδυνον. invidiam, μί-
σος συλλέγειν τινι. « res alienum, ὑπό-
χρεως γίνωμαι, ἀπέχρεων ποιεῖ τὴν ἐπί-
στιν. quibus ex robis confatur et effi-
citur honestum, εἰς ὧν κατασχεύεται καὶ
συνέστηκε τὸ καλόν. confare bellum, συγ-
χεῖν, ἐξάγειν πόλεμον.

*conflorens, entis, συνανθάν.

*con-fluctio, are, καταγύεται.

*con-fluentia, ae, 3. σύρροια.

con-fluo, xi, 3re, συρρέω. confluent, 3.
εἴτε confluentes, πληθ. σύρροις, συμβολὴ
ποταμῶν, σύρροια. 3ven. Confluentes, lum,
3. 3νομα πόλεων κοιμένων πρὸς ταῖς συμ-
βολαῖς ποταμῶν οἷον ἐν Ἰσπανίᾳ, Κομ-
ελλέντα παρὰ Ἰσπανίαν. καὶ εἰς τὰ ἐν Γερμα-
νίᾳ, τοῦτον Coblenz, Ἑλληνιστ. τὸ Σύμβολα.
Ἰσ. Πανσενίαν, 8, 54, 1. 2) μεταφ. συρρέω,
ἀθροίζομαι. undique confluit populus,
πανταχῇθεν συρρεῖ, ἀθροίζεται ὁ λαός.

confluius, a, um, (confuso) σύρρους.

confluvium, i, cū, (confuso) σύρροια,
ἀμέρροια.

con-fuso, odi, ossum, 3re, aliquid, δια-
σκέπτω, σκέπτω, σπύττω τι. 2) aliquidum,
διασπείρω, διατρέπω, διακενῶ τινα.

confoederatio, onis, 3. σπονδή, συνθήκη.

confoederō, avi, atum, are, σπονδίζομαι.

*con-fuso, are, κατασφύω.

confore, 3re confuit.

*confortio, ivi, ire, (fortia) καταμαίνομαι.

†conformalis, e, σύμμορφος.

confirmatio, onis, 3. διαμύρφωσις, σχῆμα.

2) confirmatio animi εἴτε ἀπλῶς confir-
matio, 33ia. 3) βήτορικόν σχῆμα. 4) προ-
σωποποιία, ἐν τῇ βήτορ.

*conformator, oris, 3. μορφωτής, πλάτης.
conformis, e, σύμμορφος, ὁμοϊσμορφος. A.
τοῦ μεταφ. 33at.

con-formo, avi, atum, are, aliquid, δια-
μορφῶ, διασχηματίζω, μορφῶ, σχηματι-
ζῶ τι.

conformico, are, (fornix) καμαρῶ. Bi-
τρούβιος.

†confortio, are, ἐνισχύω, κατενίσχω.

*coniossus, a, um, 3. confodio.

con-fonēo, 3re, περιδύλω.

†confractura, ae, 3. (confringo) θραύσις.

contractus, a, um, 3. confringo.

contractus, us, 3. κατάκλασις.

confrāgus, a, um, παραγγώδης, ἀνώμα-
λος, τραχύς, σκληρός.

confrāgus, a, um, (confringo) τραχύς,
πληρὸς, θραύς. A. ποιητ. Βαθυὸν συγκρί-
τως ἀχρηστοί.

con-fremo, 3i, 3re, βρέω.

con-frequenta, are, aliquid, συχνάζω, φοι-
τῶ εἰς τι.

confricamentum, i, cū, (confrico) ἐν-
τριμμα.

confricatio, onis, 3. ἐντριψις.

con-frico, avi, atum, are, καταψήγω, ἐν-
τριβῶ.

confringo, 3gi, actum, 3re, (frango) αἰ-
quid, κατακλῶ, διατρέγγωμαι, συντριβῶ τι.

*confrixo, are, (frigo) φρύγω.

confuga, ae, 3 καταφυγίαν, φυγάς. A. τοῦ
μεταγιν. 33at.

con-fugio, 3gi, 3re, καταφεύγω. ad ali-
quem, ὡς τινα, ἐπὶ τινα. ad aram, ἐπὶ
βωμῶν. ad tuam fidem, εἰς, πρὸς τὴν σὴν
πίστιν.

confugium, i, cū, (confugio) καταφυγή,
καταφύγιον. A. ποιητικῇ.

con-fuit, fūtūrum, fore, συνέκρυς, συνέ-
πισσι, 33at εἶναι ἢ γινέσθαι. Τοῦ βήματος
ταύτου πληθ. τῶν ἀναγεγραμμένων τριῶν
τύπων 33ται οὐχ εὐρησται.

con-fulgeo, 3i, 3re, τελαγοῦμαι, καταλαμβάνω,
καταλαμβάνω.

con-fundo, odi, ossum, 3re, συγχύνω, συμ-
μύγωμαι. mel, acetum, oleum, συγχύνω,
συμμύγωμαι μέλι, ἔξος καὶ ἑλαίον (εἰς τὸ
αἰτόν). 2) συγχύνω, συναράττω. vera cum
falsis, συγχύνω τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ ψευδῆ. or-
dines, συγχύνω, καταράττω τὰς τάξεις. fon-
dus, συγχύνω, παραδάτω τὰς σπονδὰς.

metus confundit animum, ὁ φόβος συγχύνει, ταραττει τὴν ψυχὴν. 3) ἐκχέω, χέω. vinum in vasa, οἶνον εἰς ἀγγεῖα. 4) καταχέω. rosa confusa rubora, βέδον ἐρυθρότητα κατακεχυμένον. — confusus, α, um, συγκεχυμένος, συνταραχμένος. *con-funēro, arē, θάπτω. *confusianēus, α, um, (confundo) συγκεχυμένος, σύμμικτος. confuso, ἐπίρ. (confundo) συγκεχυμένος, τεταραχμένος. *confusum, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ confuse. confusio, ōnis, θ. (confundo) σύγχυσις, σύμμιξις. 2) σύγχυσις, ταραχή. confusus, α, um, fō. confundo. *confutatio, ōnis, θ. ἀνασκευή, λύσις. *confutator, ōris, ἀ. ὁ ἀνασκευάζων τινά. confuto, avi, atum, arē (confundo) ἀνασκευάζω. aliquid nostras secundas res confutat, πρᾶγμα τι ἀνασκευάζει, ἀναιρεῖ, καταλύει τὴν ἡμετέραν εὐπραγίαν. confuto argumenta alicuius, ἀνασκευάζω τοῦ ἐλέγχου τινός. iratum senem, καταπραΰνω τὸν ὀργισθέντα γέροντα. con-futūto, ēre, συγγίγνομαι, βινῶ. confutūrus, α, um, fō. confut. *con-garrīo, ire, στωμύλλω, λαλῶ. †con-gaudēo, ēre, alicui, συγχαίρω τινί. Congēdus, i, ā. παραποτάμιον τοῦ Ἰβήρος, τανὸν Codes. con-gelascu, ēre, ἐκπύγνυμαι, κρυσταλλοῦμαι. congelatīo, ōnis, θ. ἐκπύξις, πάγος. con-gēlo, avi, atum, are, aliquid, ἐκπύγνυμι, καταπύγνυμι τι. 2) οὐδεὶς καταπύγνυμαι, ἐκπύγνυμαι, σκληροῦμαι. con-geminatio, ōnis, θ. διδυμότης, συνδυασμός. con-gemīno, avi atum, are, διδυμεύω. 2) aliquid, διπλασιάζω τι. †con-gemisco, ēre, (θαιμίστ. τοῦ congomō) ἀναστεινάζω. con-gēmo, ūi, ēre, ἀναστεινάζω, ἀναστένω. aliquid, ἀναστεινάζω, περιστεινάζω τινά. con-gēner, ēris, (con-genus) συγγενής, ὁμογενής. con-gēner, ēri, ā. (con-gener) συγγαμβρός. con-gēnero, avi, atum, are, συγγενῶ. μετὰρ. συνάπτω — congeneratus, α, um, συγγενής. congenerati, ā. οἱ διδυμοί. congentitus, α, um, (gigno) συγγεννημένος. congentiles, ūm, ā. ὁμόγνητοι, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους. *Eπιγρ. *congenūclo, arē, (geniculo) γνάμπτω, γονατίζω. *congru, gri, ā. γ ὁ γ ρ ο ς (ἰχθύς). congruā, a, ō, θ. κρείττερος τύπος καὶ ἀπαιρ. ἀντὶ τοῦ congruēs.

congēries, ēi, θ. (congero) συναθροισμός. 2) συναθροισμα, συμφορά, σωρός. congermanesco, ēre, (germanus) συμφοραί. *congerminālis, ō, (germen) συμβλαστικός. *con-germino, are, ἀναβλαστάνω. con-gero, essi, estum, ēre, συμφορῶ, συνάγω, σωρεύω, ἀθροίζω. aram sepulchri arboribus, σωρεύω πυρὰν ἐκ θένδρων. orationem ex diversis, συνάγω, συντίθημι λόγον ἐκ διαφόρων. alicui honores, συμφορῶ τινι τιμὰς. maledicta in aliquem, σωρεύω λοιδορήματα κατὰ τινος. — con-gestus, α, um, σσωρευμένος, σωρευτός, συμφορητός. congestior, παχύτερος. con-gesto, ōnis, ā. (congerere) κλέπτειν. congerro, ōnis, ā. (gerre) συμπαίαιται. *congestie, ἐπίρ. συλλήβδην. congesticius, ēita congestilius, α, um, (congero) σωρευτός, συμφορητός. congestim, ἐπίρ. (congero) συλλήβδην. congestio, ōnis, θ. (congero) σωρευσις, συμφορησις. 2) σωρός. congestus, α, um, fō. congero. congestus, ūs, ā. (congero) σωρευσις, συμφορησις, ἀθροισις. 2) σωρός. congīālis, e, (congius) χαῖτος, ἐνὸς χαίτος χωρητικός. congīārius, α, um, (congius) χαῖτες. con-giārium, ōd, (ὑπον. vas) ἀγγεῖον χαίως χωρητικόν, ὁ χαῖς. 2) congiarium, ōd, (ὑπον. donum) διάδοσις, διάδομα, ἐπίδοσις, νομή, διανομή (οἶνου, ἐλαίου, ἀργυρίου κτλ.). congius, ii, ā. χαῖς, χαῖς. (μέτρον ὄργων, τὸ ὄργον τοῦ ἀμφορέως). con-glācio, avi, atum, are, καὶ conglacior, atus sum, ari, καταπύγνυμι, ἐκπύγνυμι, κρυσταλλοῦμαι. *con-glisco, ēre, ἀδένωμαι. conglobatio, ōnis, θ. συνείλησις, ἀθροισις, σωρευσις. con-globō, avi, atum, are, aliquid, συσπείρω, σπείρω τι. μετὰρ. συνειλῶ, συνειλῶ. in ultimam castrorum partem conglobantur ēite se conglobant, εἰς τὸ ἔσχατον τοῦ στρατοπέδου μέρος συνειλοῦνται, ἀθροίζονται. *conglomeratio, ōnis, θ. συναθροισις. con-glōmēro, avi, atum, are, aliquid, συνειλῶ, συνείλω τι. †con-glōrifico, are, συνδοξάζω. co-glūtīnatio, ōnis, θ. συγκόλλησις. con-glūtīno, avi, atum, are, aliquid, συγκολλῶ, συνάπτω τι. *conglutinatus, α, um, συγκολλητός, συνλειτουργικός. congradus, α, um, συνάπτω, συμβαίνει

*congraeo, are, aliquid, κατασπαταλῶ τι
 *Ελληνικῶς. Πλάτος· πρὸς. gnaecor.
 congratulatio, ōnis, θ. τὸ συγχαίρειν, ἡ
 ἀπαυσις.
 con-gratūlor, atus sum, ari, συγχαίρω,
 συνήθρομαι.
 congrēdiōr, essus sum, ōal, (gradior) cum
 aliquo, σπανιότερον alicui ἢ aliqueum, γι-
 λικῶς συνέρχεται, ἐντρογᾶν, συναίτω
 τινι, συνίμι (συνίναμι). 2) ἔχθρικῶς συ-
 νέρχομαι, συνίμι, συμβάλλω τινι, ἐρχομαι
 τινι εἰς χεῖρας, εἰμὶ τινι εἰς χεῖρας.
 *congrēgabilis, ē, ἀδροίσιμος, συναγλατικός.
 *congrēgālis, ē, (συνεναγτικός).
 *congrēgāllus, ἐπὶ β. ἀγελήδον.
 congrēgātio, ōnis, θ. συνάθροισις, συναθροί-
 σμός. 2) ἀνακαταλείψαι.
 *congrēgātivus, a, um, ἀθροιστικός.
 *congrēgātor, ōris, ἄ. ἀθροιστής.
 *congrēgātus, ūs, ἄ. συνάθροιστος.
 con-gre-gō, avi, atum, are, aliquem, ἢ
 aliquid, συναγείζω, συναγείρω, συνίτω,
 συναθροίζω τινά, ἢ τι.
 congregus, a, um, (con-grex) συναγλα-
 στικός.
 congressio, ōnis, θ. (congrēdiōr) συνί-
 λυσις, συνάντησις, ἐντευσις. 2) συνουσία
 γυναικός. 3) συμβολή, συμπλοκή, μάχη.
 congressus, a, um, id. congrēdiōr.
 congressus, ūs, ἄ. (congrēdiōr) συνίλυσις,
 συνάντησις, ἐντευσις, ἐμύλια. 2) συνουσία
 γυναικός. 3) συμβολή, συμπλοκή, μάχη.
 con-grex, ūris, (grex) τῆς αὐτῆς ἀγέλης
 συμπεριλαμβόμενος. 2) ἀδροίσις.
 Congrio, ōnis, ἄ. (congruē) ὄνομα μαγείρου
 παρὰ Πλάτωνα (Γοργίας).
 congruē, ἐπὶ β. ἀναλόγως, προσήκοντως.
 congruens, ntis, id. congruo.
 congruenter, ἐπὶ β. ἀρμόζοντως, ἀναλόγως,
 συμφώνως. congruenter naturae vivere,
 συμφώνως τῇ φύσει ζῆν.
 congruentia, ae, θ. ἁρμονία, συμφωνία.
 congruitas, ntis, θ. (congruus) σύμμετρος
 (δραξ. Στωϊκῶν). *Idē Προτιμάνδρ. σελ. 1118.
 congruū, ūi, ōis, (con-ruo) συνέρχεται,
 συνίμι (συνίναμι), συμπίπτω. cum ali-
 quo, τινι. 2) cum aliquo εἴτε alicui, συ-
 ναρμῶς, ἁρμόζω, συμφωνῶ τινι. congruens,
 καταλλήλως, ἁρμόδιος, σύμφωνος, ἐνλόγος.
 congruus, i, ἄ. ταύτ' ἐφ' congruē.
 congruus, a, um, (congruo) σύμφωνος, ἁρ-
 μόνιος, ἀνάλογος, καταλλήλως.
 *con-gy-ro, avi, are, περιγυρᾶ.
 conjicio, ἐπὶ β. γραφή τοῦ conjicio.
 *conifer, ēra, erum, (conus-fero) κωνο-
 φόρος.
 *coniger, ēra, erum, (conus-gero) κωνο-
 γόρος.

εὐσμία, ae, θ. κωνίλη, (φυτόν).
 conisco, are, ἐπὶ β. γραφή τοῦ coniscere
 edulterium, ii, ed. κονιστήριον.
 con-jāco, ēra, συγκαταίεμαι.
 conjectānea, orum, (conjicio) τὸ ἡμερή-
 σιον (β. βλίων).
 conjectātio, ōnis, θ. (conjicio) εἰκασία,
 στοχασμός.
 conjectātor, ōris, ἄ. εἰκαστής, ἐξηγητής. Ἀ.
 τοῦ αεταγ. Ἀστ.
 *conjectātorius, a, um, εἰκαστικός.
 conjectia, ōnis, θ. (conjicio) βολή. 2) εἰ-
 κασιμός, εἰκασία, στοχασμός. 3) ἀμφισβή-
 τισις.
 conjecto, avi, atum, are, (θαμιοτ. τοῦ
 conjicio) aliquid, συμβάλλομαι, εἰσφέρειν
 τι. 2) rem ἢ de re, εἰκάζω, τεκμαίρομαι τι.
 conjector, ōris, ἄ. (conjicio) εἰκαστής,
 ἐξηγητής. somniorum, ὄνειροκρίτης, ὄνει-
 ρόμαντις.
 *conjectrix, icis, θ. ἡ ὄνειρόμαντις.
 conjectura, ae, θ. (conjicio) εἰκασία, στο-
 χασμός. conjecturam capere εἴτε facere
 ex aliqua re, εἰκάζω, τεκμαίρομαι (ἀ τι-
 νος. de aliqua re, τεκμαίρομαι τι εἴτε
 παρὰ τινος).
 conjecturālis, ē, (conjectura) στοχαστικός,
 εἰκαστικός.
 *conjecturālliter, ἐπὶ β. εἰκαστικῶς.
 conjectus, a, um, id. conjicio.
 conjectus, ūs, ἄ. (conjicio) συμβολή, συ-
 ναγή. 2) ἔθροισμα, σωρός. 3) βολή. ocn-
 lorum, ἐμύλιον βολή, πρόβλημα. venio
 ad tolli conjeculum, ἀφικνούμαι εἰς τόψυ-
 μα, γίγνομαι ἐντὸς τοψύματος. extra tolli
 conjeculum, ἐπ' ὅσον βέλος οὐκ ἐξικνέται.
 conjicio, jeci, jectum, ēre, (con-jacio)
 συμβάλλω, συνάγω, βίπτω. sarcinas in
 medium, συμβάλλω, συμπίρω τὴν σκηνήν
 εἰς τὸ μέσον. pallium in collum, περιβάλλω
 μαι τὴν χλαίνην περὶ τὸν τραχήλον. 2)
 βίπτω, βάλλω. tela in nostros conjicie-
 bant, ἐβάλλον βέλη κατὰ τὸν ἡμετέρον.
 conjicio aliquem in carcerem, ἐβάλλω
 τινά εἰς δεσμωτήριον. hostem in terro-
 rem, ἐβάλλω τὸν ἐχθρὸν εἰς τρόμον. rem-
 publicam in perturbationes, ἐβάλλω
 τὴν πολιτείαν εἰς ταραχάς. aliquem in
 periculum, περιβάλλω τινά κινδύνῳ. ho-
 stem in fugam, τρέπομαι τὸν πολέμιον
 εἰς φυγὴν. me in fugam, ὁμῶς εἰς φυγὴν.
 me in sacrarium, γίρομαι, καταφεύγω εἰς
 ἱερὸν. maledicta in ejus vitam conjicio,
 βίπτω λυδαιρίδας κατὰ τοῦ βίου ἐκείνου. 3)
 συμβάλλομαι, εἰκάζω, τεκμαίρομαι. ex
 aliqua re de futuris conjicere, ἐκ τινος
 τεκμαίρομαι τὴν μέλλουσαν. somnium ali-
 cui conjicio, ἐξηγῶμαι πρὸς τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ.

conjūga, ad, θ. (conjux) ἡ σύζυγος. Α. σπαν.
conjūgālis, a, (conjux) γαμήλιος, ἐγγά-
μιος. deus, γαμήλιος, συζύγιος θεός.

*conjūgāliter, ἐπίρ. ἐγγαμῶς.

conjūgātio, ōnis, θ. (conjugo) σύζευξις, συ-
ζυγία.

*conjūgātor, ōris, ā. (conjugo) συζευγνύων.
conjūgātis, a, (conjugium) γαμήλιος, ἐγ-
γάμιος. Ὀδίοις.

conjūgium, ii, ōd. (conjugo) σύζευξις, γά-
μος. 2) συνουσία, συνδυσμός. 3) ὁ, ἡ σύ-
ζυγος.

con-jūgo, avi, atum, are, συζευγνύμι. σπ.
conjūgūlus, a, um, συναπτικός. Α. σπαν.

conjūgus, a, um, (conjugo) συζευκτός.

conjuncto, epīr. (conjungo) συνηρμένως,
συνεζευγμένως.

conjunctim, ἐπίρ. ταὐτὸ τῇ ἀνωτέρω.

conjunctio, ōnis, θ. (conjungo) σύζευξις, συ-
ναφή. 2) σύζευξις, γάμος, συγγένεια. 3)
φιλία. 4) σύνδεσμος (ἐν τῇ γραμμ.)

conjunctivus, a, um, (conjungo) συνδε-
τικός, συναπτικός. modus, ἡ ὑποτακτική
ἐγκλισις.

*conjuncto, are, (θεμιστ. τοῦ conjungo)
συνεύγνυμι. Ἀμφ. γρ.

*conjunctrix, icis, θ. ἡ συζευγνύσα.

conjunctus, a, um, f. conjungo.

conjunctus, ūs, ā. (conjungo) σύζευξις.

con-jungo, nxi, netum, ūre, aliquem (ali-
quid) cum aliquo (cum aliqua re), εἴτε
aliquem (aliquid) alicui, συζεύγνυμι, συ-
νᾶπτω τινά (τι) τινί (πρὸς τινά, πρὸς τι).
boves, συζεύγνυμι βοῶς. eam epistolam
cum hac, συνᾶπτω ἐκείνην τὴν ἐπιστολὴν
πρὸς ταύτην. castra muro, συνᾶπτω τὸ
στρατόπεδον τῷ τείχει. multos sibi ami-
citis conjungit, ἀναγκάζεται πολλοὺς ζῆ-
τῆς φίλους. conjungo aliquem mihi, εἴτε
mecum matrimonio, συζεύγνυμαι τινι διὰ
γάμου. —conjunctus, a, um, συνεζευγμέ-
νος, συνηρμένος, συνδεδεμένος. Ἰδίως παρὰ
Λουκρητίω conjuncta, orum, ōd. xī φυν-
καὶ τῶν συμμάχων ἰδιότητες, κατὰ τὴν Ἐπι-
κουρείω ἀφρεσι. 2) συνηχίς, προσεχίς.

conjunk, f. conjux.

conjūratō, ōnis, θ. συνωμοσία. 2) συμφωνία.

conjūratūs, a, um, f. conjuro.

con-jūro, avi, atum, are, συνδύνομαι, ἀμα-
δύνομαι, κοινὸν ὄρκον ποιεῖσθαι, conjuratus,
a, um, ὁ τὸν κοινὸν ὄρκον ποιησάμενος, ὁ
σύνορκος. 2) συνδύνομαι, συνωμοσίαν ποιεῖ-
μαι, conjuratus, i, ā. συνωμότης.

conjux, ūgis, ā. καὶ θ. (conjungo) σύζυγος,
ἡ καὶ ἡ σύζυγος, ὁ καὶ ὁ σύμβιος, (ἐπὶ τῇ
ἐκθρόπῳ καὶ ζῶνι.) Σημαιώτερον δὲ ὅτι οἱ
Ἕλληνες μῆλον ᾠδοῦνται τοῖς ζυγοῖς, γυνὴν
τοῖς ἀνδράσι, ἑαχέως, ἑκατέρω κ. τ. κ.

coni—, τὰ ὁδῶς ἀρχόμενα f. coll—.

comm—, τὰ οὐτως ἀρχόμενα f. comm—.

connātus, a, um, συγγεννημένος. σπ.

connecto, xii, xum, ēre, aliquid cum rō
εἴτε alicui rei, συμπλέκω, συνδῶ, συνᾶ-
πτω τί τινι, ἢ τι πρὸς τι. omnia inter se
connexa et apta, ἅπαντα ἀλλήλοις συν-
δεδεμένα καὶ συνηρμένα. connexus, συνα-
φής, συνηχίς. 2) συνᾶπτω τὴν ἐπιχείρησιν
(τοῦ συλλογισμοῦ). connexum, i, ōd. ἐπι-
χείρησις, ἐπιχείρημα (συλλογισμοῦ).

*connexo, epīr. συνηρμένως.

connexio, ōnis, θ. (connecto) ἐπιχείρησις,
ἐπιχείρημα συλλογισμοῦ. 2) συλλαβή.

*connexivus, a, um, (connecto) συνδετικός.

connexus, a, um, f. (connecto) συναφή.

connisus, a, um, f. connotor.

con-nito, Isus εἴτε ixus sum, iti, συντίσσω
ἐνταίνωμαι. in locum, συντίσσω, σπεύδω
εἰς τόπον. 2) ἐνταίνωμαι, διαταίνωμαι. ad
aliquid faciendum, διαταίνωμαι ποιεῖν τίς
πρὸς τὸ ποιεῖν τι.

conniventia, ae, θ. (conniveo) συγγνώμη,
ἐπισκέψα.

con-nivō, ūvi, εἴτε ixi, ēre, συμῶω, κα-
ταρῶω. oculos, τοὺς ὀφθαλμοὺς. 2) συμ-
ῶω, παρορῶ, περιορῶ, ἔχω συγγνώμην.

connixus, a, um, f. connotor.

connubialis, e, (connubium) γαμήλιος,
ἐγγάμιος. Α. ποιητ.

connubium, ii, ōd. (nubo) γάμος, σύζευ-
ξις, συνοικέσιον. 2) ἐγκαμία. dare con-
nubium alicui, δίδόναι ἐγκαμίαν τινί.

conaudālus, a, um, (nudo) τελῶς γυ-
μνός. Ἀμφ. γρ.

*con-nūmero, avi, atum, are, συναριθμῶ.

conōpēum εἴτε conopium, i, ōd. κωνοπέιον.

cōnor, atus sum, ari, aliquid, περιρῶμαι
τινος, ἐπιχειρῶ τινι. conari magnum
opus, περιρῶμαι μεγάλου ἔργου, ἐπιχει-
ρῶμαι μεγάλῳ ἔργῳ. conor versus pan-
gere de rerum natura, περιρῶμαι, ἐπι-
χειρῶ στίχους πλάττειν περὶ τῆς φύσεως
τῶν ὄντων. conata, orum, ōd. ἐπιχειρήματα.

con-quadro, avi, atum, are, aliquid, τε-
τραγωνίζω τι. 2) οὐδέντερος ἀναλογῶ.

*conquassātio, ōnis, θ. κατάσεισις, διατά-
ραξις.

con-quasso, avi, atum, are, aliquid, κα-
τασειῶ, συσειῶ, διαταράττω. 2) συνταρῶ.

con-queror, questus sum, queri, aliquid,
εἴτε de re, μέφομαι τι, μέφομαι ἐπὶ
τινι. fortunam, ἐπὶ τῇ τύχῃ. alicujus
injuriā apud Patres, μέφομαι, μεμ-
ψικωρῶ τινι τὴν ἄδικίαν (εἴτε ἐπὶ τῇ ἀδι-
κίᾳ) πρὸς τὴν σὺγκλητον.

conquestio, ōnis, θ. (conqueror) μέψις,
μεμψικωρία. 2) ἀποκρίσις.

conquestus, ūs, ā. (conqueror) μεψιμο-
ρία, ἐδυσμός. Κατ' ἀρετήν τοῦ ἐνικεῖ.
con-quiesco, quiescō, quietum, ēre, καθη-
συχάζω, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν εἶναι παύσασθαι.
con-quimisco, quoxi, ēre, ἀκαθάρτως, κατα-
κλῆται.
con-quirō, quisivī, quisitum, ēre, (quae-
ro) aliquod, πανταχού ἤτοι τινος, συναγ-
εῖν, συλλέγειν τι. 2) aliquem, ἀναζητεῖν, ζητῶ,
ἐρευνᾷ τινα. — conquistus, a, um, ἐκλε-
κτός, ἐξαιρετός.
conquisitē, epīr. (conquiro) ἐπιμελῶς.
Βαθυροὶ συγκρίσεις ἀχρηστοί.
conquisitio, ōnis, θ. (conquiro) συλλογὴ,
συναγωγή. 2) στρατολογία.
conquistator, ōris, ā. (conquiro) στρατο-
λόγος. 2) ὠτακουστής.
conquisitus, a, um, īs. conquiro.
con- —, τὰ οὕτως ἀρχόμενα īs. corr—.
con-sacerdos, ōtis, ā. καὶ θ. συνιερεύς,
συνιερεὺς.
consalutatio, ōnis, θ. κοινὴ ἀσπασμός,
ἐδρημία.
con-salūto, avi, atum, are, aliquem, χα-
ρεῖσθαι, ἀπαύξασθαι, εὐχησθαι τινα. aliquem
imperatorem, ἀναγορεύειν τινὰ αὐτοκράτορα.
consanesco, nūi, ēre, (sanari) ὑγιαίνειν.
con-sanguineus, a, um, ēs, αἱμαῖος, συγγενή-
consanguinitas, ātis, θ. (consanguineus)
ἀιμαμότης, συγγένεια.
con-sano, are, āre, ὑγιαίνειν, ἐξυγιαίνειν. Κολου-
μύλας.
con-sarcino, avi, atum, are, συρρέπτω.
con-sarrio, ire, σακίζω, σακαίνω.
con-saucio, avi, atum, are, καταστραυμα-
τίζω.
consuāvo, īs. consuavio.
con-scelero, avi, atum, are, aliquod, κατα-
μαίνομαι, μαίνομαι τι. consceloratus, a, um,
μαρδός.
consendo, ndi, nsum, ēre, (scando) ἐπι-
βαίνειν. navem ēre in navem, ἐπιβαίνειν
ἐπὶ τῆς ναὺς, ἐπὶ τὴν ναύν, εἰσβαίνειν τὴν ναύν,
εἰς τὴν ναύν, ἐμβαίνει εἰς τὴν ναύν. equum
ēre in equum, ἐπιβαίνειν ἵππου, ἀναβαίνειν
ἐπὶ τὸν ἵππον. montem ēre in montem,
ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ ὄρος.
consensatio, ōnis, θ. (consendo) ἐπιβα-
σις, ἀνάβασις.
consensus, a, um, īs. consendo.
†consensus, ūs, ā. ἀνάβασις.
consentientia, ae, θ. (consensus) συναινέσις,
τὸ συναινέειν τινὶ. liberti unius, εἰς τὸν ἐπι-
λευθέρων. consentientiam conjunctionis con-
fusus est, ὠκελόγησε τὴν συναινέσιν τῆς
συνωμοσίας. 2) συναινέσις, τὸ συναινέειν
ἐαυτῷ, τὸ συναινέειν. bona consentientia et
mala, ὃ καλὴ συναινέσις καὶ ἡ κακὴ.

con-scindo, ūdi, issum, ēre, aliquid, κατα-
τελλῶ, διατελλῶ τι.
con-scio, ire, (conscius) συνειδῶ. nihil
conscire, μηδὲν εἰσαυτῷ συνειδέναι. Α. ἔπαιν.
consciolus, a, um, (conscius) συνειδός.
con-scit-co, scivī ē scit, scitum, ēre, ali-
quid, καὶ τὴν ψήφισται τι. 2) mihi aliquid
ēre ἀπλῶς aliquid, καταγινώσκω ἑαυ-
τοῦ τι. exiliū, διαφυγεῖν. mortem sibi ēre
mortem conscisco veneno, διαφύσκει
ἑαυτὸν, διεργάζεσθαι ἑαυτὸν φαρμάκῳ.
consciscio, ōnis, θ. (conscindo) κατατεχίσις.
conscisus, a, um, īs. conscindo.
conscitus, a, um, īs. conscisco.
conscius, a, um, aliquid rei ēre aliovi
rei, συνειδῶς τι. conjunctionis ēre con-
jurationi, συνειδῶς τὴν συναιμασίαν. non-
scius sum maleficio tui ēre maleficio
tuo, συνειδῶς τὴν εἴην κακουργίαν, συνειδῶ
σο: τὴν κακουργίαν. facinoris mihi con-
scius es, συνειδῶς μοι τὸ ἔργον. alius alii
tanti facinoris conscii, ἄλλος ἄλλῳ συνει-
δῶς τοσοῦτον ἔργον, mihi in omnibus
rebus conscius, συνειδῶς μοι πάντα. con-
scii, ā. συνειδότες, συνιστόρες, συναιρόται.
2) mihi conscius, συνειδῶς ἑαυτοῦ. mihi
injuriae conscius sum, συνειδῶς ἑαυτοῦ
τὴν ἀδικίαν, συνειδῶς ἑαυτοῦ ἀδικήσας.
Σχη. τὸ sibi ἐνίοτε παραλείπεται, π. χ.
Iupus conscius andae facti, ὃ λόγος
συνειδῶς ἑαυτοῦ τὸ τέλημα.
*con-serēor, ari, χρεῖματίζω.
conscribilo, avi, are, καταγράφω, ἐπι-
γράφω.
con-scribo, psi, ptum, ēre, aliquem, συ-
γράφω, καταγράφω, καταλέγω τινὰ. mili-
tes, στρατιώτας, cives, ἑγγράφω τοὺς πο-
λίτας. conscriptus, καταγεγραμμένος, ἑγ-
γραφός. patres conscripti, πατέρες ἑγ-
γραφοί. (Διον. Ἀλικ.) πατέρες συγγεγραμ-
μένοι. (Πλούτ.) οὗτοι προσεγγέριον τὴν
Ῥωμαικὴν σύγκλητον. 2) συγγράμμα. li-
brum, βιβλίον. 3) καταγραφεὺς. piosam
viam, εἰναι τὴν τρεπίαν.
conscripio, ōnis, θ. (conscribo) συγγραφή.
conscripitor, ōris, ā. (conscribo) συγγρα-
φεὺς. Α. τοῦ μεταγεν. Λοτ.
conscriptus, a, um, īs. conscribo.
con-scio, ūi, ptum, are, aliquem, κατα-
τίμω, συντίμω τι.
consecrans, a, um, (sacrum) κοινωδὲς
πάντων αὐτῶν ἱερῶν.
consecratio, ōnis, θ. καθιέρωσις, ἀποθέσις,
consecrator, ōris, ā. ὁ καθιερῶν.
*consecratrix, icis, θ. ἡ καθιερῶσα.
consecro, avi, atum, are, (sacro) aliquid,
καθιερῶ, ἑγχεῖν τινὶ aliquid, aliquid
τίθηναι τινὶ τι, καθιερῶ, ἑγχεῖν, καθιεργάζω.

τινὶ τι. candelabrum Jovis, ἀνατίθῃμι λυχνόδοχον τῇ Διὶ. 2) aliquem, ἐκθειάζω, ἀποθεῶ τινα. μεταρ. ἐκθειάζω, λαμπρύνω. 3) καθιερῶ, καθοσιῶ, ἱερῶ.
 consecrāneus, a, um, ἀκόλουθός τις. 2) ἀκόλουθος (λογικῶς). Α. τοῦ μεταγεν. Αστ. consecrārius, a, um, συνακόλουθος, συνεπόμενος. consecrarium, οὐ. τὸ συνακόλουθον, συνεπόμενον.
 consecrātio, ōnis, θ. διώξις, ἀκολουθήσεις, ἐπιθυμία. Α. σπαν.
 *consecrātrix, icis, θ. ἡ ἀκόλουθος.
 *consectio, ōnis, θ. (consecro) κατατομή, κατακοπή.
 con-sector, atus sum, ari, aliquem, συνακολουθῶ, ἀκολουθῶ τινι. 2) διώκω, καταδιώκω. hostem, τὸν ἐχθρόν. 3) aliquid, διώκω τι, ἐπιμελοῦμαι τινος, ἐπιτηδεύω τι. ubertatem orationis, ἐπιτηδεύω πλοῦτον λόγου. potentium, διώκω, θηρεύω δύναμιν. ἔθρηται καὶ παθητικῶς· διώκομαι.
 consecutus, a, um, id. conseq. conseq. ōnis, θ. (consequor) ἀκολουθία, τὸ ἀπεσθῆναι. 2) συνέπειτα, συνέχαια (λόγου).
 consecutus, a, um, id. conseq. con-secto, are, καταπαύω, καταπραΰνω.
 *consecro, ōnis, ā, ὁ συγκαθήμενος.
 *con-sensualis, is, ā, διαφόρων συμφερετευμένος.
 *con-sensualis, a, um (sensem) ἐκ διαφόρων συμφερετευμένος, σύμμικτος. Κολουμέλλας.
 con-senesco, nūi, ēre, καταγερᾶσκω, γηράσκω, ἀποπαλαιῶμαι.
 †con-senior, ōris, ā, ὁ συμπερεσβύτερος.
 consensio, ōnis, θ. (consentio) ὁμοφροσύνη, συμφωνία, σύστασις. Συγκακριμένως· οἱ ὁμόφρονες.
 consensus, a, um, id. consentio.
 consensus, ūs, ā, (consentio) ὁμοφροσύνη, ὁμόνοια, συμφωνία. ex communi consensu, εἴτε ἀπλῶς consensu, ὁμολογουμένως, κατὰ κοινὴν γνώμην.
 consentāneus, ē, ipse, συμφώνως. Α. σπαν.
 consentāneus, a, um, (consentio) alicui εἴτε cum—, σύμφωνας, ἀνδλοφός τινι.— consentaneum est, ἔχει λόγον, εὐλογόν ἐστι, ἀκόλουθόν ἐστι, in astris sensum inesse, αἰσθησιν τοῖς ἰστροῖς εἶναι.
 Consentes Dii, ā, (ἐκ τοῦ con-sum consentio) οἱ δώδεκα μεγάλοι θεοί, (οἱ Ὀλύμπιοι).
 Consentia, ne, θ. Κανονεία, πόλις τῆς Βεατίας, τανὺν Cosenza. Τὸ εὐκαὶν Consentini, orum.
 con-sensio, kensui, kensum, ice, cum aliquo (εἴτε alicui) de re (εἴτε in re, ad

rem) ὁμογυμνωθῶ, ὁμολογῶ, συμφωνῶ τινι περὶ τινος. de amicitiae utilitate omnes (inter se) consentiunt, περὶ τῆς φιλείας τῆς φιλίας πάντες (ἀλλήλοις) ὁμογυμνωσθῶσι. cum oratoribus philosophi consentiunt, τοῖς ῥήτορσιν οἱ φιλόσοφοι σύμφωναί εἰσιν, ὁμολογεῖσθαι. consentiunt ad arma capiendi, εἴτε arma esse capiendi, πᾶντες ὁμολογεῖσθαι, ὥς δεῖ λαβεῖν τὰ ὅπλα. lex sibi (εἴτε secum) consentiens, νόμος ἐαυτῇ σύμφωνας. de ejus laudibus fama est consensiliens, σύμφωνας ἐστίν ἡ φήμη περὶ τῶν αὐτοῦ ἀπαίνων.
 †con-sepello, sepultus, ire, συνθάπτω.
 con-sepio, eptum, ire, συμφράττω, περιφράττω. conceptum, i, οὐ. περιφραγμα, περίβολος.
 *conseprio, are, (θαμιστ. τοῦ conseprio) περιφράττω.
 conceptus, a, um, id. conseprio. consequens, id. consequor.
 consequenter, ἐπὶ. (consequor) ἀκολουθως, ἀνελόγως.
 consequentia, ae, θ. (consequor) ἀκολουθία, συνέπεια.
 consequuta, ae, θ. (consequor) συνέπεια. 2) συγκακριμένως· οἱ ἐπαδοί.
 con-sequor, cultus (qualis) sum, qui, aliquem ἢ aliquid, ἐκπαι, ἀκολουθῶ τινι. me continuo consequitur, ἔπειταί μοι συνεχῶς. hostem strenue consequor, κατὰ κράτος διώκω τὸν ἐχθρόν. sententiam alicujus ἀκολουθῶ τῇ γνώμῃ τινός. consequens tempus, ὁ ἀκόλουθος χρόνος. silentium est consequum, ἐπὶ ταῖς ἐλέναις σιωπῇ. prosperas res consecuta est subita mutatio, τῇ εὐτυχίᾳ ἐπεγένετο αἰφνιδίως μεταβολή. quod dictum magna invidia consecuta est, τῇ λόγῃ τοῦτο εἴπετο μέγας φθόνος. si primum est, si etiam, quod consequitur, necessarium, εἰ δὲ πρῶτόν ἐστι, γίνεταί ἀναγκαῖον καὶ τὸ ἐπόμενον, τὸ ἀκόλουθον. 2) ἐκινουῦμαι, κινουῦμαι τινος. aliquem in itinere, ἐκινουῦμαι τινος ἐν τῇ πορείᾳ. magistratum et honores, ἐκινουῦμαι, τυγχάνω ἀρχῆς καὶ δόξης. verborum numerum sententiarum numero consequitur, τὸν τῶν γνῶμῶν ἀριθμὸν τῷ τῶν λήξεων ἀριθμῷ ἴσον καθίστηται. 3) καταλαμβάνω τι, ἐννοῶ τι. omnes illorum conatus, καταλαμβάνω πάντα τὰ ἐκείνων ἐπιχειρήματα.— consequens, ntis, ἀκόλουθος, ἐπόμενος. consequens est, ἔπεται, ἐπόμενόν ἐστιν, ἀκόλουθόν ἐστιν.
 *consequas, a, um, ταῦτὸ τῷ consequens. con-sermōnor, are, cum aliquo, συλλαλῶ, συνδιαιτῶμαι τινι.

stiterunt, δπαινετοὶ ἄγιοι ὑπῆρξαν. vi-
ctus in lacte consistit, ὁ βίος ἐστὶ γάλα.
in honestate bonum consistit, ἐν τῇ κα-
λῇ κείται τὸ ἀγαθόν. ex his est his re-
rum summa consistit, ἐκ τούτων συνέστη-
κε τὸ ὅλον τῶν πραγμάτων. morbus consi-
stit, ἡ νόσος ἵσταται. 2) μεταβατικῶς
σπαν. καθίσταται. vitam consistere tulam,
ἀπαρτῆσθαι καθεστάναι, παρέχειν τὴν βίον.
consistorianus, i, ἄ. ὁ ἐκ τοῦ συνεδρίου,
συμπάρεδρος.
consistorium, i, ὄ. (consisto) συνεδρίον.
consistio, ōnis, ō. (conservo) σπορά, φύτευσις.
consitor, ōris, ἄ. (conservo) σπορεύς, φυ-
τευτής.
consistura, ae, ō. (conservo) σπορά, φύτευσις.
constitus, a, um, ἴ. conservo, evi.
Consiva καὶ Consivia, ae, ō. ἐπέθετον τῆς
θεᾶς Ops ἐκ τοῦ conservo, sēvi· οἶον, φυ-
ταζμία. Consivius ἔς καὶ ὁ Ἰανὸς ἐπεκα-
λεῖτο σπορεύς, φυταζμιος.
consobrīna, ae, ō. ἀνεψιῶ.
consobrīnus, i, ἄ. ἀνεψιός.
con-socer, eri, ἄ. συγκαθησής (συμπένθερος).
*consociabilis, is, ἄρμῆδιος, πρέπιον.
*consociātilis, ἐπίρ. κοινωνικῶς.
consociātio, ōnis, ō. κοινωνία, ἐταιρία.
con-socio, avi, alium, are, aliquid cum
aliquo, μεταβιβάζω τινός τινι, κοινωνῶ τι-
νός τινι. cum amicis consociare inju-
riam, τοῖς φίλοις κοινωνῶ τῆς ἀδικίας. rem
cum aliquo, μεταβιβάζω τινι τοῦ πράγμα-
τος. consilia cum Mardonio communicat,
ἀντανασχεῖται τῷ Μαρδόνιῳ. centum Patres
rem inter se consociant, ἑκατὸν βουλευταὶ
κοινωνοῦσιν ἀλλήλοις τὴν πραγμάτων.
con-socius, a, um, συκοινωνός, consocius,
i, ἄ. ὁ κοινωνός.
con-socrus, ūs, ō. συγκαθηστρία (συμπενθήρα).
consolābilis, is, evi, παρηγορητός. 2) παραμυ-
θητικός, παρηγορικῶς.
*consolāmen, ūis, evi, παρηγορία.
consolatio, ōnis, ō. παρηγορία, παραμυθη-
σις.
consolātor, ōris, ἄ. παρηγορός, παραμυ-
θητής.
*consolātōrie, ἐπίρ. παρηγορικῶς, παραμυ-
θητικῶς.
con-solātōrius, a, um, παρηγορικῶς, παρα-
μυθητικῶς.
consolida, ae, ō. τὸ σύμπετον, (βοτάνη).
consolidatio, ōnis, ō. βεβαίωσις, ἀσφάλισις.
con-solido, avi, alium, are, στερεῶ, βε-
βαιῶ, καταβεβαίω.
con-solidus, a, um, βέβαιος, στερεός.
con-solor, atus sum, ari, aliquid, παρη-
γορῶ, παραμυθεῖμαι τινος. dolorem tuum,
παραμυθεῖμαι τὴν λύπην σου. παθητικῶς
consolor, παρηγοροῦμαι.

con-somnio, are, ἀνειρεσθῆναι, ἀνειρεσθῆναι
consōnantia, ae, ō. συμφωνία, ἁρμονία.
consōnantissime, ἐπίρ. λίαν συμφωνῶς.
consōne, ἐπίρ. συμφωνῶς.
con-sōno, ūi, are, συνῶ, ἀντηχῶ. 2)
συμφωνῶ. sibi consonal, ἑαυτῷ συμφο-
νεῖ. — consonans, ntis, ō. (ἀπον. litera)
τὸ σύμφωνον.
consōnus, a, um, σύμφωνος, consona, as,
ō. (ἀπον. litera) τὸ σύμφωνον.
con-sōrio, ūvi, ūtum, ūre, κατακοιμῶ. con-
sopior, κατακοιμῶμαι.
con-sors, rtis, σύγκληρος, συγκληρονόμος,
κοινωνός τῆς οὐσίας, ποιητ. συγγενής, ἀδελ-
φός, ἀδελφή. 2) alicujus rei, κοινωνός,
μέτοχος τινος. consors mecum tempor-
um illorum, κοινωνός μοι ἐκείνων τῶν
καιρῶν.
consortālis, e, (consortium) τῆς κοινῆς οὐ-
σίας.
consortio, ōnis, ō. (consors) κοινωνία.
consortium, i, ὄ. (consors) ἡ τῆς οὐσίας
κοινωνία. 2) κοινωνία.
*consortiāns, ntis, (spatior) συμπεριπατῶν.
*conspector, ōris, ἄ. (conspicio) ἐπισπότης.
cordis, καρτεροειστής.
conspēctus, a, um, ἴ. conspicio.
conspēctus, ūs, ἄ. (conspicio) εὐψία. in
conspēctu exercitūs nostrī, ἐν εὐψίᾳ τοῦ
ἡμετέρου στρατεύματος. venio in conspē-
ctum alicujus, εἰς εὐψίαν τινὶ ἐρχομαι.
quercus, quae est in oppidi conspēctu,
ὄρεξ οὐρα ἐν τῇ καταστροφῇ τῇ πόλει. 3)
conspēctu fugere, ταχὺ ἐκλεῖπειν τὴν εὐψίαν.
animus non cedit in conspēctum, ὁ νοῦς
οὐκ ἔστιν ὄρεξ. 2) θεωρία. conspēctus et
cognitio naturae, θεωρία καὶ γινῶσις τῆς
φύσεως. 3) τὸν εὐψίαν, (σύντομος περιλήψις).
conspērgo, si, sum, ure, (con-spargo)
aliquid aliqua re, καταβρέβω, περιβρέ-
βω τὴν τι τινι, καταπάσσω τὴν τινα. arbor
sanguine, καταβρέβω αἵματι τὸν βωμόν.
floribus conspersus, ἀνθοῖς διασπαρθείς. 2)
βρέβω vinum, οἶνον.
conspērsio, ōnis, ō. (conspērgo) βρέβω. 2)
φάρμακον.
conspērsus, a, um, ἴ. conspērgo.
conspicabilis, is, ὄρεξ. 2) ἀξιοθέατος,
περιφανής.
conspicābundus, a, um, ὁ θεωρεῖν, προσ-
βλέπων.
*conspicō, ōnis, ō. θεωρῶ.
conspicō, exi, ectum, ere, (con-specto)
καθερῶ. ubi primam nostras equites
conspexerunt, ὡς τοὺς ἡμετέρους ἵππους
κατείδον. conspicio aliquem in loco, κα-
θερῶ τινα ἐν τόπῳ. ex hostium castris
conspici, καταβρέβω τῷ τοῖς πλεμικῶν.

- στρατοπέδῳ, pugnans conspicior, κατα-
φαινόμεαι, φαίνομαι μαχόμενος. 2) θεωρῶ,
ὁρῶ, προσβλέπω. aliquem infestis oculis,
προσβλέπω τινά ἐχθρικοῖς ὀφθαλμοῖς. in
coelum, ἀναβλέπω εἰς τὸν οὐρανόν.—con-
spectus, a, um, περιβλεπτός, περιφανής-
conspiciendus, a, um, ἀειδιδάσκος.

conspicor, atus sum, ari, καθορῶ. aliquem
advenientem, ἐρχόμενον τινα. Παθητικῶς
conspiciatur, θεωρεῖται.

conspicius, a, um, (conspicio) καταφανής,
εὐτόλπος, φανερός. 2) περιβλεπτός, περι-
φανής.

*conspirāto, ἐπιβ. συμφωνίας, δημοθυμῶν.

conspiratio, ōnis, ὁ. σύμφοια, ὁμόνοια,
συμφωνία. 2) σύμφοια, σύστασις, συνω-
μοσία.

*conspirātus, ūs, ἄ. συμφωνία, σύμφοια.

con-spīro, avi, atum, are, συμπνέω, συν-
φῶ, συμφωνῶ, ὁμογυμνῶ. ad liberan-
dam rempublicam, πρὸς τὴν ἀλευθέρωσιν
τὴν πολιτείαν. 1) συνίσταμαι, συνέρνυμι,
συνωμοσίαν ποιεῖμαι. in aliquem, συνί-
σταμαι ἐπὶ τινι, συνωμοσίαν κατὰ τινος
ποιοῦμαι. conspiratus, a, um, συσπεί-
ρας, συσπείρω, συσπείρωμαι.

conspirati, ā, οἱ συνωμοταί.

conspiro, avi, atum, are, (spira) συσπει-
ρῶ, συνειθῶ, συσπείρωμαι.

*conspiciāto, ōnis, ὁ. συμπνέωσις.

conspiciātus, a, um, (spīso) πυκνός.

*con-spiendescō, ēre, ἐκπνέω.

con-spondēo, ndi, ōsum, ēre, συνεγγυῶ.

conspōnsor, ōris, ἄ. (conspōdeo) ὁ
συνεγγυῶν.

con-spūo, ūi, ūtum, ēre, aliquem q̄ ali-
quid, καταπνύω τινά ἢ τι. 2) σφύζει, ἀπο-
πνέω, πνέω.

con-spūro, avi, atum, are, καταρρῦπνῶ,
καταρρῦπνέω.

conspūto, avi, atum, are, (ἐπιπνέω τοῦ
conspūo) καταπνύω. aliquem, πνέω, ἢ
τινα.

con-stābilo, ūi, ūtum, īre, σταθεῶς, βεβαίως.

constans, ntis, īz. consto.

constanter, ἐπιβ. (consto) εὐσταθῶς, στα-
θερῶς, ἑμμένως. 2) δημοκρατικῶς, ὁμο-
φώνως. īd. consto συμ. 4 καὶ 5.

constantiā, ae, ὁ. εὐσταθεία, σταθερότης, τὸ
ἑμμένειν.

constellatio, ōnis, ὁ. (stella) ἀστρὸθεσία.

constellātus, a, um, κατὰστρωτός.

consternatio, ōnis, ὁ. ἐκπλήξις, σύγχυσις,
ταραχὴ, τέρχος, θόρυβος, πόλις.

con-sterno, avi, atum, are, ἐκπλήσσω,
πνέω, διατρέπω, διαταρᾶτω. taurus con-
sternatus, ταῦρος πταρῆδός.

consternatus animo, ἐκπληκτικῶς, διαταραχέναι.

consternatus, a, um, (consto) εὐσταθῶς, στα-
θερῶς, ἑμμένως. 2) δημοκρατικῶς, ὁμο-
φώνως. īd. consto συμ. 4 καὶ 5.

constantiā, ae, ὁ. εὐσταθεία, σταθερότης, τὸ
ἑμμένειν.

constellatio, ōnis, ὁ. (stella) ἀστρὸθεσία.

constellātus, a, um, κατὰστρωτός.

consternatio, ōnis, ὁ. ἐκπλήξις, σύγχυσις,
ταραχὴ, τέρχος, θόρυβος, πόλις.

ad arma consternare, συνταρᾶναι, δια-
γείρω τὸ πλῆθος πρὸς τὰ ὅπλα.

con-sterno, stravi, stratum, stris, κατα-
στορῶνυμι, καταστρώνυμι. terram armis,
τὴν γῆν ὅπλοις, lectum, στρώνυμι κλίνην.

constrata navis, ναῦς καταστρατός, κατὰ-
στρωμα ἔχουσα. constratum, ī, os. στρώμα,
καὶ καταστρωμα. 2) καταβέβλω, στρώνυμι.

constipatio, ōnis, ὁ. συμπύκνωσις, πυκνὸν
σπίρος.

con-stipo, avi, atum, are, πυκνῶ, συνα-
θροῖω. se constipare, στίβος ποιῆσθαι.

constitio, ōnis, ὁ. (consisto) διαμονή.

constitui, ūi, ūtum, ēre, (con-statuo) κα-
θίσταμαι, ἵστημι. taurum ante aras,
ἵστημι ταῦρον πρὸ τῶν βωμῶν. legionem
pro castris in alio, καθίσταμαι τὸ τάγμα
ἐν ἄλλῳ πρὸ τοῦ στρατοπέδου, παρατίθω
τὴν στρατὸν πρὸ τοῦ στρατοπέδου. bases
in alio, παρατίθω τὰς ναῦς ἐν τῷ πε-
λάγῳ. praesidia in oppidis, καθίσταμαι
προφυλάξεις ἐν ταῖς πόλεσι. regem in civitate,
καθίσταμαι βασιλέα ἐν τῇ πόλει. 2) καθί-
στημι, διατίθημι, διατίθω. rom familia-
rem, καθίσταμαι τὰ ἑαυτοῦ, διατίθημαι
τὴν οὐσίαν, bone constituta civitas, πόλις
καλῶς καθεστῶσα, εὐνομομένη. 3) ἵστημι,
(μίσ. ἵστημαι), ἱδρύω, κτίζω. 4) συντίθε-
μαι, συντίθεσθαι. item cum legalis, συν-
τίθεται τὴν ἡμίραν τοῖς πραιποσίτοις. con-
stituimus inter nos, ut ambulationem
conficeremus, συνεταξίμεθα, συνεβήμεθα
ἀλλήλοις περιπατεῖν. 5) διατηγνώσκω, δο-
καί μοι. constitui manere esse ut man-
rem, διγνώσκω, δίδοκαί μοι μένειν.

constitutio, ōnis, ὁ. κατάστασις, firma
corporis, ἡ εὐσταθής τοῦ σώματος κατά-
στασις, εὐσταθεία σπέρμας. 2) κατεστάσις,
διάταξις, διαταγή. 3) ὁρίσματος, διγνώσις.

constitutor, ōris, ἄ. καταστάτης, διαθε-
της.

constitutorius, a, um, τῆς συνθήκης.

constitutus, a, um, īz. constituo.

con-sto, ūi, ūtum, are, συνέστηκα, ἵστηκα.

constant, conferunt sermones, συνεστή-
κασι καὶ διαλέγονται. 2) συνέστηκα, συνί-
σταμαι. homo ex animo constat ei cor-
pore, ὁ ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος
συνίστηται. oratio constat periodis, ὁ
λόγος στήνεται ἐκ περιόδων. reditus con-
stat in possessionibus, ἡ πρόσοδος ἀπὸ
τῶν κτημάτων ἐστίν. 3) ἵστηκα, διαμένω,
συνμένω. color constat, τὸ χεῶμα δια-
μένει. consto sententia, διαμένω ἐν τῇ
γνώμῃ. scripta eorum constant, τὰ ἔκτι-
νον συγγραμματα διαμένει, ὑπόκειται. mens
constatae mensurae corporis, ὁ μέτρος
ἀνθρώπου συμμένει (ὑπόκειται) ἀντὶ σώμα-

τος. mente constare, ἢ non constare, ἂν ἑαυτοῦ εἶναι, ἑμψρονα εἶναι, ἢ τοῦναντίον. vacuum nequaquam constat inane, τὸ κενὸν οὐδαμῇ ὑπάρχει. 3) mihi constat, βίβαιναι ἐπὶ μοί τι, βεβαίαν γνώμην ἔχειν, δίδωκεται μοί. contumeliam non ferre, μὴ ὑπομένειν τὴν ὕβριν. 4) constat, ὁμολογεῖται, omnibus constat, rem ita esse, παρὰ πάντων ὁμολογεῖται, οὕτως ἔχειν τὸ πρᾶγμα. inter augures constat, οἱ οἰωνοσκόποι ὁμολογοῦσι. quae cum constant, ὁμολογουμένων τούτων. de facto constat, περὶ τῆς πράξεως ὁμολογεῖται. 5) consto mihi, σύμφωνος ἔμοι εἰμι. oratio sibi constat, ὁ λόγος ἑαυτοῦ συμφωνεῖ. ratio constat, ὁρθὸς ἐστὶν ὁ λογισμός. 7) constat aliquid, τιμᾶται, ἔχει τιμὴν. constat carius, πλεόνους τιμᾶται. quanti constat ὃ πόσου ἔστιν ὅστις magno, πολλοῦ. villsimo, εὐωνότατον ἐστὶ. navis tibi constat gratis, τὴν ναὺν ἔχεις δωρεάν λαβών. Τὸ ἑλλην. καθίστασθαι ἂν ταύτῃ τῇ σημασίᾳ εὐρίσκειται περὶ Ἀνδοκίδου δοῦναι ἐμοὶ καθίστασθαι. — constans, nls, εὐσταθής, σταθερῆς, βίβαιας, 2) σύμφωνος ἑαυτῷ. *constrator, ὄρις, ἄ. ὁ καταπράωνος. constratus, a, um, f3, consterno. con-strepe, ere, περιφορῶ, περιγῶ, φορῶ. *constrictus, ἐπὶ. συγκρ. συγκτότερον. constrictio, ὄνις, θ. (constringo) σύσφιγξις, σφύσις. constrictivus, a, um, (constringo) συσφιγκτικός, στρυφνός. *constricto, are, (ἐπιτετα, τοῦ constringo) συσφιγγώ, συσφίω. constrictus, a, um, f3, constringo. con-stringo, inxi, lectum ere, συσφιγγώ, σφίγω. aliquem vinculis, δεσμοῖς τινα σφίγω, εἶρω. manus, συσφιγγώ τὰς χεῖρας. superstitione constrictus, δεισιδαιμονίᾳ συνεσφιγμένος, ὑπὸ δεισιδαιμονίας καταχόμενος. — constrictus, a, um, συγκνός, πυκνός. ὁ ὑπερβολικὸς βαθμὸς ἄγχουτος. constructio, ὄνις, θ. (construo) κατασκευή. theatri, τοῦ θεάτρου. 2) ἐν τῇ γῇ. Verborum, σύνταξις λέξεων, καὶ γενικώτερον κατασκευὴ λόγου, συναφεια. constructus, a, um, f3, construo. con-struo, xi, ctum, ere, aliquid, στοιχεῶ, συνάγω, συναρῶ τι. pecuniam, συσκειῶμαι χρήματα. 2) κατασκευάζω, aedificium, οἰκοδόμημα. mensam, παρασκευάζω τὴν τράπεζαν. 3) συντάττω (τὰς λέξεις). *con-struere, ui, ere, ἐκταμοδοῦμαι. *construator, ὄρις, ἄ. φθορῶς, βιαστής. con-stupro, avi, atum, are, εἰς-φύωμαι, εἰς-φύω. virginem, παρθένον. Matroper, emplo

constupratoque judicio, δακασθέντος καὶ ἐκπορευθέντος τοῦ δικαστηρίου. con-suadeo, ere, alicui, ἀπαπειθῶ τινά. Ali-cui aliquid, συμβουλεύω τινί τι. Consuātia, ium, οὔ. (Consus) τὰ Κωνσδ-λια. ἑορτὴ Πασιεῶνος τοῦ Ἰαπέλου. *consulātor, ὄρις, ἄ. (consuadeo) ὁ ἀναπειθων, συμβουλευτής. con-suāvio, are, εἴτε consuavio, alius sum, ari, κατασιλῶ. †con-substantialis, e, ὁμοούσιος. †con-substantivus, a, um, ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω. *consuāscō, ere, (ἀναρκ. τοῦ consudo) κἀθερὸς γίγνομαι. con-sudo, avi, are, καθιδρῶ. Α. σπαν. consuēfacio, eci, ectum, ere, aliquem, καταθίζω, συνεθίζω τινά. alium recto facere εἴτε ut recto faciat, συνεθίζω τὸν υἱὸν ὁρθῶς πρᾶττειν. *con-sueo, ere, εἰσθα. con-suesco, ēvi, ctum, ere, καταθίζω, συνεθίζω, εἰθίζω τινά. juvenem aratro, εἰθίζω τὸν μόσχον τῷ ἀρότρῳ. Ἡ πρώτη αὐτῇ σημασίᾳ σπανία καὶ ἀμφίβολος. 2) οὐδεὶς εἰθίζομαι. consuesco parere, εἰθίζομαι ὑπακούειν. consuevi hoc facere, εἰθισμαι εἶναι τοῦτο ποιεῖν. ut consuevit, ὥστερ εἰθε. sicut consuevit, ὥστερ εἰθῶν. consuesco ad verum discrimen, προπεθίζομαι ἀληθείᾳ ἀγῶν. consuevi libero vltu, ἐνεθίστην ἐλευθέρῳ βίῳ. consuetus theatris et abas, εἰθισμένος τοῖς θεάτροις καὶ κύβοις. 8) consuevi εἴτε consuetus sum cum aliquo ἢ cum aliqua, συνοικῶ, τινι, χρῶμαι τινι (πρὸς τὰ ἀφροδίσια) χρῶμαι τῇ συνήθειᾳ τίνος. consuetus, a, um, εἰθισμένος, εἰθῶς, συνήθης. *consuēto, ἐπὶ. (consuesco) κατὰ τὸ εἰθῶς εἰθῶς. *consuēto, ὄνις, θ. συνήθεια, ὁμίλια ἐρωτικῇ. consuetudinārie, ἐπὶ. συνήθως. consuetudinārius, a, um, συνήθως. Α. τοῦ μεταγεν. Λατινισμοῦ ὡς καὶ ἡ ἀνωτέρω. consuetudo, uis, θ. (consuesco) εἰθῶς εἰθῶς, συνήθεια. apud Germanos consuetudo est, παρὰ Γερμανοὺς εἰθῶς ἐστὶ consuetudo vivendi, τὸ εἰθῶς τοῦ βίου. Ὁ αἴτε pro consuetudine εἴτε ἀπλῶς consuetudine, κατὰ τὴν εἰθῶς, ἢ τὴν εἰθῶς. 2) συνήθεια, εἰκαστήρ, ὁμίλια. 3) συνήθεια, συνοικία, τὰ ἀφροδίσια. consuetus, a, um, f3, consuesco. consul, nls, ἄ. ὁπατος. consul sum, ὁπατεύω. Major consul, ὁπατεύωντος τοῦ Majoris. M. Messala et M. Pisonis Consul (τούτοις consulibus), Μάρκου Μεσάλλου

καὶ Μάρκου Πίσωνος ὑπατιούτων, ἐπὶ ὑπά-
των Μάρκου Μισσάλα καὶ Μάρκου Πίσωνος.
bis una consules, δις συνοπατεύσαντες. 2)
σπαν. ἐντὶ τοῦ proconsul, ἀνθύπατος.

consularis, ε, (consul) ὑπατικός. consu-
laris, ε τὴν ὑπατον ἀρχὴν ἀληφώς, ὁ ὑπα-
τεύων, ὁ ὑπατικός.

consularitas, ātis, ὁ. ἡ τοῦ ὑπάτου ἀξία,
ὑπατεία. Δ. τοῦ μετῆγεν. Ααπ.

*consulariter, ἐπὶ. ὑπατικῶς.

consulatus, ūs, ὁ. (consul) ὑπατεία, con-
sulatum petero, μετέιναι, μεταπορεύεσθαι,
παραγγίλλειν ὑπατεῖαν. gerere, ὑπατεῖν.

consulo, ūi, ūtum, ēre, βουλευάμ, βουλεύο-
μαι. de communibus negotiis consulunt,
βουλευόμενοι περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων.

de salute suorum consulere, βουλευέσθαι
περὶ τῆς σωτηρίας τῶν αὐτοῦ. quid agant
consulant, βουλευόμενοι τί χρὴ ποιεῖν. in
communio ēre in medium consulo, βου-
λεύομαι ὑπὲρ τοῦ κοινῷ. rem consulo,

βουλεύομαι περὶ τοῦ πράγματος. 1) aliquid
βουλεύομαι περὶ τινος, φροντίζω περὶ τι-
νος, ἐπιμελούμαι τινος. male patriam con-
suli, κακῶς βουλευέται (φροντίζει) περὶ

τῆς πατρίδος, κακῶς συμβουλεύει τῇ πα-
τρίδι. ab re consulti, ἀνύμφοι συμβου-
λεύει. 2) βουλεύομαι περὶ τινος, δέχομαι σοί,

διαγινώσκω. crudeliter in deditis, βου-
λεύομαι ὡμῶς (εἴτε ὥρον τι) περὶ τῶν ἐκ-
δότων. 1) aliquem, συμβουλευέσθαι τινι,
per litteras te consulo, διὰ γραμμάτων

συμβουλευέσθαι σοί, δι' ἐπιστολῆς ἀνακοι-
νοῦμαι σοί. oraculum, ἐπερωτῶ τὸ χρη-
στήριον, χρηστηρίζομαι. deos, ἐπερωτῶ
τοὺς θεοὺς ἀνακινῶ τοὺς θεοὺς. aliquem

de jure, ἐπερωτῶ τινος, συμβουλευέσθαι τινι
περὶ τοῦ δικαίου. munus datur, qui con-
sulantur, τὸ ἔργον τῶν τοῦ δικαίου ἐξη-
γῶν, τῶν νομοδιδασκάλων. penatum de

foedere, ἐπερωτῶ τὴν σύγκλητον περὶ τῶν
συνδῶν. 5) boni consulo aliquid, ἀπο-
δεύομαι τι, κρίνω τι καλόν, ἀγαπῶ τινι,
ἀρέσκει μοι τι.—consultus, a, um, βεβου-
λευμένος, πεφροντισμένος, ἐπιμελής. juris

consultus, ὁ ἐξηγητὴς τοῦ δικαίου, νομο-
διδάκτης, νομοφύλαξ.—consilium, i, ὁ.
βουλή, δόγμα. 6) μένυμα, χρησμός.

consultatio, ōis, ὁ, βούλευσις, διαβούλειον,
σκέψις. 2) ἐπερωτήσις.

consultator, ōris, ὁ. ὁ συμβουλευόμενος
τινι, ὁ ἐπερωτῶν.

*consultatorius, a, um, πειστήριος.
consilio, ἐπὶ. (consilio) ἐπισηδός, ἐκ προ-
αίρεως. 2) ἐπιμελής. Τῶπος ἀπανιότητος
τοῦ consilio.

consulto, avi, atum, are, (ὁμαιστ. τοῦ

consilio) rem εἶτε de re, βουλεύομαι, σκέ-
πτομαι περὶ τινος. in medium εἶτε in
communio consultant, βουλευόμενοι περὶ
τοῦ κοινῷ. 2) aliquid, βουλεύομαι, φροντί-
ζω περὶ τινος, ἐπιμελούμαι τινος. 3) ali-
quem, συμβουλευέσθαι τινι, ἐπερωτῶ τινος.

consulto, ἐπὶ. τοῦτ' ἐπὶ consulo.

consultor, ōris, ὁ. (consulo) ὁ βουλευό-
νος, συμβουλευτής, σύμ-
βουλος. malum consilium consultor est
possimum, καὶ δὲ κακὴ βουλή τῇ βουλεύ-
σαντι κακίστη. 3) ὁ συμβουλευόμενος, ὁ
ἐπερωτῶν.

*consultrix, trix, ὁ. (consulo) ἡ φροντί-
ζουσα, ἐπιμελουμένη.

consultum, i, ὁ. 13. consulo.

consultus, a, um, 13. consulo.

consultus, ūs, ὁ. (consulo) σκέψις. 2) δόγ-
μα. Α. απαν.

con-sum, 13. confuit.

consummabilis, e, τελειώσις ἐπιδεικτικός.

consummatio, ōis, ὁ. ἀναγκαλῆσις, σύ-
νοψις. 2) συναφή, ἀδροισις. καὶ σχῆμα ῥη-
τορ. ἡ πολλῶν ἑκαστῶν πραγμάτων ἐπὶ τῷ
αὐτῷ χρῆσις, ἡ διαμάχη. 3) τελειότης, ἀπο-
τέλεισις.

consummator, ōris, ὁ. τελειωτής, ὁ ἀπο-
τελῶν.

consummo, avi, atum, are, (summa) κο-
ρυφαίω, κεφαλῆαιώ, συλλογίζομαι. sumptus,
τὴν δαπάνην. numerus consummat tria
millia, ὁ δαίμων ἀποτελεῖ τριχίλια. 2)
ἀποτελῶ, τελειῶ, τελειοποιῶ, καταπράτ-
τω τι.—consummatus, a, um, ἀποτετε-
λεισμένος, τέλειος.

con-sumo, mpsi, mptum, ēre, καταναλῖ-
σκω, ἀναλίσκω, δαπανῶ, frumentum, fru-
gus, ἀναλίσκω, δαπανῶ σίτον καὶ καρπούς.
bona patria, καταδαπανῶ τὴν πατρίδα
οὐσίαν. tempus presando, (κατεῖον ἀνα-
λίσκω, διατρέφω τὴν γῆν. horas sermo-
ne, διατρέφω τὰς ὥρας διαλέγεμαι, mor-
ta consumptus, ὅπ' τοῦ θανάτου ἀναλώ-
θαις, τεθνηκάς. quos fortuna belli con-
sumpserat, εὖς ἀνελόκει ἡ τοῦ πολέμου
τύχη. consumo omnia flammā, ἀφανίζω,
φθίρω πάντα διὰ τοῦ πυρὸς. consumpta
membra senectū, μέλη καταπαρηγμένα
ὅπ' τοῦ γῆρας. 7) aliquid in re, καὶ σπαν.

in rem, καταναλίσκω, ἀναλίσκω, δαπανῶ,
καταδαπανῶ τι εἰς τι. pecuniam in agro-
rum emolumentis, χρήματα εἰς ἔργων ἀνὰ
pecuniam in munimentum εἶτε in mo-
nimentum, χρήματα εἰς ἀμύνην. 3) δέ-
χομαι, ἐκδέχομαι. tota olivae, τὰ ῥῆμα
εἰς τὴν ἐλπίδα.

consumptio, ōis, ὁ. (consummo) ἀναλίσ-
ξις, ἀνάλωσις, δαπάνη.

consumptor, ōris, ā. (consumo) ἀναλωτής, ἀφαιστάτης.

consumptus, a, um, ē. consumo.

con-sūo, ūi, ūtum, ēre, συρρέπτω. μεταφ. dolos, συρρέπτω θόλους, θολορρέπτω. os, συρρέπτω τὸ στόμα, ἀποστομῶ. Παρὰ Πλινίου ἀπαξ consuere pinacothecas velotibus tabulis, συγκροτεῖν, εἶτε πληροῦν τὰς πινακοθήκας παλαιαῖς πίναξι, (οἶονεῖ φάσεις). — consulum, ī, od. ῥάμμα, ῥάκος.

consuplicatrix, icis, ō. συνικέτις. Ἐπιγρ. con-surgo, surrexi, surrectum, ēre, συνανίσταμαι, συνεξανίσταμαι. omnes consurrexerunt, συνανίστασαν πάντες. 2) ἀνίσταμαι, ἐξανίσταμαι. consurgo ex concilio, ἀναστὰς ἔξομι τοῦ συνεδρίου. consurgit aeger, ὁ ἀσθενὴς ἀνάσταται. consurgo ad bellum, ἀνίσταμαι πολέμῳ. 2) ἀφραι. parere consurgit, ἡ θάλασσα αἶρεται, consurrectio, ōnis, ō. (consurgo) ἀνάστασις, ἐξαναστάσις.

Consus, ī, ā. Κῶνος, ὁ Ἰππιος Πασιδών.

con-sūsarro, are, συμψιδυρίζω.

*consūttilis, e, συνερρέπμμένος.

consūtus, a, um, ē. consuo.

*contābēfācto, cōi, actum, ēre, aliquem, κατατήκω, μαραινῶ τινά.

con-tābesco, hūi, ēre, (ἐναρκτ. τοῦ tabeo) κατατήκομαι, μαραινῶμαι.

contābulatio, ōnis, ō. συνίδωσις, συνίδωμαι.

contābulō, avi, atum, are, (tabula) aliquid, συνιδῶ τι. Hellespontum, γειφυρῶ τὸν Ἑλλήσποντον.

contābundus, a, um, τὰτὸ τῷ cunctabundus.

contactus, a, um, ē. contingo.

contactus, ūs, ā. (contingo) ἀφῆ, ἐπαφῆ. ψηλάφησις. 2) μίσησις, ἀνάχρησις (τοῦ λοιμοῦ, τῆς νόσου).

contāgos, is, ō. (contingo) ἀφῆ, ἐπαφῆ. Αὐοκρήσις.

contāgiō, ōnis, ō. (contingo) ἀφῆ, ἐπαφῆ. 2) ἀνάχρησις, χρωσις, μίσησις, μίσησις, μετὰδοσις (μίσσησις, λοιμοῦ, πάθους, κακίας κ. τ. τ.).

contāgiōsus, a, um, (contagio) λοιμικός. Βεγγίσις.

contāgiūm, ii, od. τὰτὸ τῷ contagio.

contāmen, īnis, od. (contingo) μίσησις. Α. τοῦ μεταγεν. Λατ.

*contāminābilis, e, μίσησις ἐπιδοκτικῆς.

contāminatio, ōnis, ō. μόλυνσις, μόλυσμός, μίσησις.

contāminātor, ōris, ā. μίσησις, φθορέας.

contāmino, avi, atum, are, (contamen) μίσησις, μόλυνω. se maleficio contāminare, κακουργεῖν με μίσησις. ad sanātinē, αἰματι μίσησις, μίσησις. fabulā,

συμμίγνυμι, συγχέω, διασκευάζω πλάσιν θράματα εἰς ἐν. contaminatus, a, um, μίσησις.

contārii, idrum, ā. (contus) κοντοφόρος στρατιώται. Ἐπιγρ.

contālio, τὰτὸ τῷ cunctatio.

contātus, ūs, ā. τὰτὸ τῷ cunctatio.

contātus, a, um, (contus) κοντοφόρος.

*contāchnor, atus sum, ari, συνεχνάζω.

contactus, a, um, ē. conlego.

con-tēgo, xi, etum, ēre, συσχεπάζω, στεγάζω, κατακαλύπτω, καλύπτω. capul sculo, σκεπάζω, στεγάζω τῇ ἀσπίδι τῇ κεφαλῇ. injuriam, κρύπτω, κατακαλύπτω τὴν ἀδικίαν.

con-tēmēro, avi, atum, are, μίσησις, μόλυνω.

*contēmoīficus, a, um, ὁ καταφρονῶν.

*contēmo, mpsl, mptum, (msl, mtum) ere, aliquid ἢ aliquid, καταφρονῶ τινος.

me contēmo, καταφρονῶ ἑαυτοῦ. contēmnor ab aliquo, καταφρονῶμαι πρὸς τινος. — contēmnendus, a, um, ἀξιοκαταφρονήτος.

contēmplus, a, um, καταφρονῶμενος, εὐκαταφρονήτος, ψαῦλος.

con-tēmpēro, avi, atum, are, συγκερῶνυμι.

contēplabilis, e, στοχαζόμενος, εὐστοχός. Ἀμμιανός.

*contēplābīlīter, ἐπὶ. εὐστόχως. Ἀμμιανός.

*contēplābundus, a, um, ἐπιμελῶς θεωρῶν.

contēplātiō, ōnis, ō. θεωρήσις, θεωρεῖν. 2) θεωρήσις, λόγος. contemplationem aliquid habeo, λόγον ποιεῖμαι τινος, ἀποβλέπω εἰς τινά.

contēplātivus, a, um, θεωρητικός.

contēplātor, ōris, ā. ὁ θεωρῶν, θεωρητής, θεατής. astrorum, ἀστρονόμος.

contēplātrix, icis, ū. ἡ θεωροῦσα.

contēplātus, ūs, ā. θεωρήσις, θεωρεῖν. Μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἐνικῶν εὐχρ.

contēplo, are, ἀρχαῖως ἀντὶ τοῦ contēplor.

contēplor, atus sum, ari, (templum) aliquid, θεωρῶ, σκοπῶ τι. contemplatus, a, um, θεωρήσις, παθητ. θεωρηθεῖς.

†contēplōrālis, e, σύγχρονος.

*contēplōrānēs, a, um, σύγχρονος.

contēplōro, are, συγχρονίζω.

contēplōbilis, e, (contēmo) εὐκαταφρονήτος. Α. τοῦ μεταγεν. Λατ.

contēplōbilitas, ātis, ō. τὸ εὐκαταφρονήτον, ἡ καταφρονήσις.

contēptim, ἐπὶ. (contēmo) καταφρονήτικός.

contēptio, ōnis, ō. (contēmo) καταφρονήσις, ἀλιγώρια.

contemptor, ὄρις, ἄ. (contemno) καταφρονήτης, ὁ οὐ ποιοῦμενος λόγον τινός.
contemptrix, ἰοίς, θ. (contemptor) ἡ καταφρονουσα τις.

contemptus, α, um, ἴδ. contemno.

contemptus, ὤς, ἄ. (contemno) καταφρονήσις, ὁλιγορία.

con-tendo, ndi, ntum, ἔρο, συντείνω, ταίνο. arcum, ἄλκω, ἐντείνωμαι τὸ τόξον. hastam, διατείνωμαι τὸ δόρυ. telum, διατείνωμαι, βέβλη τὸ βέλος. metaφ. nervos intendere in re, ἐντείνωμαι εἰς τὴν ἔργον.

id contendo no, διατείνωμαι ἔπος μὴ.

contendo transcendere in hostium naves, διατείνωμαι μεταβῆναι εἰς τὰς τῶν πλεμίων ναῦς. quantum possum contendo, ὅσον δύναμαι, διατείνωμαι. in Italiam contendit, σπεύδει, συντείνει εἰς τὴν Ἰταλίαν. ad hostes, ἐπὶ τὸν ἐχθρόν. ad laudem contendo, ἐρίσμαι τοῦ ἐπαίνου.

contendit in Britanniam proficisci, σπεύδων περιέρχεται εἰς τὴν Βρετανίαν. 2) cum aliquo, εἴτε contra aliquem (ποιητ. aliquid) ἀγωνίζομαι, ἐρίζω, ἀμύλλομαι, φιλονεικῶ πρὸς τινα. cum aliquo de principatu, ἀγωνίζομαι, ἐρίζω πρὸς τινα περὶ τῆς ἡγεμονίας. inter se contendunt, ἐρίζονται πρὸς ἀλλήλους. contendit Homero, ἀμύλλεται πρὸς τὸν Ὅμηρον. 3) aliquid ab aliquo, ἰσχυρῶς ἔγωγε τι παρὰ τινός, ἀπειτῶ τι παρὰ τινός. 4) aliquid, ἰσχυρίζομαι, βεβαίω τι. apud Ephoros contendit, falsa esse delata, παρὰ τοῖς Ἐφώροις ἰσχυρίζεται, εἰτε ψευδῆς τι ἀπηγγέλλω. 5) aliquid (ἢ aliquem) cum aliquo, (ποιητικῶς aliquid), παραβάλλω, συγκρίνω τι (ἢ τινα) πρὸς τι (ἢ πρὸς τινα). annales nostros cum scriptura eorum, τὰ ἡμέτερα χρονικά πρὸς τὴν γραφὴν αὐτῶν. me aliquid, παραβάλλω ἑμαυτὸν ἐνι. vetera et praesentia, συμβάλλω τὰ παλαιὰ καὶ τὰ νῦν.—contentus, α, um, ἀντόνος, ἑυτονος, διδόνων.

continebra(e)scō, ἔρο, (ἐναρκ.) συσκοτεῖται.

continebro, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, συσκοτεῖναι τινά, ἥτι. 2) οὐδετ.

continebrat, συσκοτεῖται.

contento, ἐπιβ. (contentus) συντόνω, συντεταμένως, ἐντόνω.

contentio, ὄνις, θ. (contendo) οὐντασις, ἑντασις, διδαστις. vocis, ἑντασις φωνῆς, honoris, ἑρσις, ἐπιθουσία τιμῆς. 2) ἀγών, ἔρις, ἀμύλλα, φιλονεικία. cum aliquo de re, πρὸς τινα περὶ τινός. inter nos, πρὸς ἀλλήλους. 3) παραβολή, σύγκρισις.

contentiosus, ἐπιβ. συντόνω, ἐντόνω, ἐριτικῶς, φιλονεικῶς.

contentiosus, α, um, (contentio) ἐριτικῶς, φιλονεικῶς.

contentio, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, συσκοτεῖναι τινά, ἥτι. 2) οὐδετ.

contentio, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, συσκοτεῖναι τινά, ἥτι. 2) οὐδετ.

contentio, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, συσκοτεῖναι τινά, ἥτι. 2) οὐδετ.

contentio, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, συσκοτεῖναι τινά, ἥτι. 2) οὐδετ.

contentio, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, συσκοτεῖναι τινά, ἥτι. 2) οὐδετ.

contentio, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, συσκοτεῖναι τινά, ἥτι. 2) οὐδετ.

contentio, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, συσκοτεῖναι τινά, ἥτι. 2) οὐδετ.

contentio, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, συσκοτεῖναι τινά, ἥτι. 2) οὐδετ.

contentio, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, συσκοτεῖναι τινά, ἥτι. 2) οὐδετ.

contentio, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, συσκοτεῖναι τινά, ἥτι. 2) οὐδετ.

contentio, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, συσκοτεῖναι τινά, ἥτι. 2) οὐδετ.

contentio, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, συσκοτεῖναι τινά, ἥτι. 2) οὐδετ.

contentio, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, συσκοτεῖναι τινά, ἥτι. 2) οὐδετ.

contentio, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, συσκοτεῖναι τινά, ἥτι. 2) οὐδετ.

contentio, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, συσκοτεῖναι τινά, ἥτι. 2) οὐδετ.

contentiosus, α, um, (contentio) ἐριτικῶς, φιλονεικῶς.

*contentio, are, (ἀπειτ. τοῦ contendo) ἀγγαρεύω.

contentus, α, um, ἴδ. contendo καὶ conlineo.

con-terebro, are, διατρύγω.

con-termino, are, ὁμορῶ.

conterminans, α, um, αλλεύων, σπαν. allicui, συντέριμων, ὁμορὸς τινι, γείτων τινός, γείτων τινί.

conternatio, ὄνις, θ. τριπλασιασμός. Ἀ. τοῦ μεταγιν. Δατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

conterno, avi, atum, are, τριπλασιάζω.

con-tero, trivi, tritum, ἔρο, aliquid, συν-τρίβω, συνθίω τι. 2) κατατρίβω, τρίβω τι.

conteritur ferrum, κατατρίβεται τὸ σιδηρός. contero quaestum, κατατρίβω, καταδαπανῶ τὸ κέρδος. aliquem contemp-
ptim, καταφρονητικῶς τρίβω τινά. viam contero, τρίβω δόξιν. 3) διατρίβω. diem ambulando, τὴν ἡμέραν περιπατῶν. tem-
pus in studiis, διατρίβω τὸν χρόνον ἐν τῇ σπουδῇ.—contritus, α, um, τετριμμένος, πολυπάτητος, πασίγνωστος.

contreraneus, ι, ἄ. (cum terra) ὁμοχώριος. Ἠλίν. χωρ. ἰσ. καὶ Γλωσσόφωρος.

con-terreo, ui, itum, ἔρο, aliquem aliquid re, καταροῦω, καταπλήττω τινά τι.

contritus, α, um, ἴδ. conterreo.

†contessatio, ὄνις, θ. φιλία, ἴδε τὰ ἐξῆς.

†contessero, are, φίλιον ποιεῖναι διὰ τοῦ ἐνικοῦ συμβόλου, τῆς tessera, ἢ λέξι. ἴδε.

contestatio, ὄνις, θ. (contestor) μαρτυρία, ἐπιμαρτυρία. illis contestatio, δίτης προκατάρτις, ἡ διὰ τῆς τῶν μαρτύρων κλήσεως γινομένη ἀρχὴ τῆς δίτης. 2) διαμαρτυρία, ἰκεσία.

*contestatiuncula, ac, θ. (contestatio) λαγυρίων.

contestificans, antis, συμμαρτυρῶν.

con-testor, atus sum, arī, aliquem, ἐπιμαρτυροῦμαι τινά. 2) item, καταγγέλλω τῇ δίκῃ, ἀρχὴν τῆς δίκης ποιεῖναι διὰ τῆς τῶν μαρτύρων κλήσεως. contestata lite, γινομένης τῆς προκατάρτιος, τῆς δίκης ἀρχὴν λαβομένη ἐν τῇ δικαστηρίῳ.

contestatio, διὰ μαρτύρων.—metaφ. con-testatus, α, um, ἀξιόπιστος, δοκιμασθεὶς.

con-lexo, xīi, xium, ἔρο, aliquid, συν-πλέω, συμπλέκω τι. aliquid cum aliqua re, συνάπτω τι ἐνι. metaφ. συναρπάζω, πλάττω, κατασκευάζω.

*contexte, ἐπιβ. συννημμένος.

contextum, ἐπιβ. συννημνός.

contextio, ὄνις, θ. (contexto) συναφή, σύνθεσις, κατασκευή. Ἀ. τοῦ μετεγιν. Αὐτ.

contextor, ὄρις, ἄ. συνθίστη, κατασκευάζω.

contextor, ὄρις, ἄ. συνθίστη, κατασκευάζω.

contextor, ὄρις, ἄ. συνθίστη, κατασκευάζω.

contextor, ὄρις, ἄ. συνθίστη, κατασκευάζω.

contextor, ὄρις, ἄ. συνθίστη, κατασκευάζω.

contextus, α, υμ, ιβ. contexto.
 contextus, υς, α. (contexto) συναφή, συναφεια, ἀλληλουχία.
 conthēretia, ας, α. (συνθηρότης), συνθηρατής.
 conthēto, υι, ιρε, (taceo) σιωπῶ.
 conthēssco, λιυι, ιρε, κατασιωπῶ, ἀποσιωπῶ, σιωπῶ, σιωπῶντος γίνεσθαι.
 conthēntium, ι, ου. (conthēssco) ἡ ὥρα, ἐν ᾗ τὸ πᾶν σιγῇ, τὸ κλέψας, ἡ πρώτη νύξ.
 conthēssco, ἀρχαιῶς ἀντὶ τοῦ conthēssco.
 *conthēger, ἑρι, α. κοντορόρος.
 conthēntio, ονις, θ. ὁρῶμεθα, ὁροφῇ, ἐξ-λασις.
 conthēno, ανι, αtum, are, (ignum) διὰ δοκῶν συνάπτω, ἐνυλῶ, ὁροφῶ.
 conthēno, ἐπὶ β. (contiguus) ἐξῆς, κατὰ πόδας.
 conthēntas, αἰς, θ. συνέχεια, συνάφεια.
 conthēntas, α, υμ, (contiguo) αἰεὶ, προσηχῆς τινι, ἐχόμενός τινος, πλησιέχωρος.
 conthēntas, αἰς, ιβ. contineo.
 continenter, ἐπὶ β. συνεχῶς, ἀδιαλείπτως. 2) ἔγκρατος, σωφρόνως.
 continētia, ας, θ. (continuo) ἐγκράτεια. 2) σύλληψις, περιοχὴ, σύνψις. 3) συνέχεια, τὸ πλησιόχων.
 continētivus, α, υμ, καθεντικῶς.
 continēto, τινι, tentum, ιρε, (con-teneo) συνέχω. mundus omnia continet, ὁ κόσμος συνέχει πάντα. rempublicam continet fides, τὴν πολιτείαν συνέχει (διαφυλάττει) ἡ πίστις. contineo exercitum, συνέχω τὸ στρατεύμα. continet exercitum in castris, συνέχει τὸ στρατεύμα ἐν τῷ στρατοπέδῳ. arida continent odorem diutius, τὰ ξηρὰ φυλάττει πλείω χρόνον τὴν ὁσμὴν. 2) περιέχω. vicus montibus undique continetur, ἡ κόμη περιέχεται πάντοθεν ὑπὸ ὄρων. liber continet aliquid, τὸ βιβλίον περιέχει, ἀπεριέχει τι. versus paucis pedibus continetur ὁ στίχος συνέστηκεν ἐξ ὀλίγων ποδῶν. 3) κατέχω. reliquum spatium mons continet, τὸ λοιπὸν διάστημα κατέχει (ἐπείχει) ὄρος. contineo dicta, κατέχω, φυλάττω τὰ εἰρημένα. 4) κατέχω, ἐπέχω. cupiditates, κατέχω τὰς ἐπιθυμίας, κρατῶ τῶν ἐπιθυμιῶν. risum, κατέχω τὸν γέλωτα. contineo me a re, ἀπέχωμαι τινος. continet suos a proelio, ἐπέχει τοὺς ἑαυτοῦ τῆς μάχης.—continens alicui esse cum aliqua re, συνεχῆς τινι. pars Cappadociae cum Cilicia continens est, μέρος τῆς Καππαδοκίας τῇ Κιλικίᾳ συνεχῆς ἐστίν. continens labor, συνεχῆς, ἀδιαλείπτως μάχης. continens terra esse ἀπλῶς continens, θ. ἡ γῆρας, ἔπειρος. 2) ἐγκαταίνω, σφραῖνω. 3) continens, οὐ τὸ συνέ-

χων, τὸ κεφάλαιον. — contentus, α, υμ, ἀρκοῦμενος. aliqua re, τινι. paucis, ὀλίγοις ἀρκοῦμενος, ἐλιγαρκής. contentus vi-vo, αὐτάρκης εἰμι. his contentus sum, ἀγαπῶ ταῦτα (εἶτε τοῦτοις), ἀρκεῖ μοι ταῦτα. contentus hostem populis, ἀρκοῦμενος ἀποκεκρουκέναι τὸν πολέμιον. contingenter, ἐπὶ β. κατὰ σύμπτωσιν, τυχαίως. contingentia, ας, θ. σύμπτωσις, τυχαία. con-tingo, ιρε, χρώω, βρέχω, βάπτω. contingo, υγι, tactum, ιρε (con-tango) aliquid, ἀπτομαι τινος. manum alicuius, ἀπτομαι τῆς χειρός τινος, λαμβάνω τινά τῆς χειρός. habenas manibus, ταῖς χερσίν ἀπτομαι τοῦ χαλινοῦ. cibos, ἀπτομαι, γεύομαι σίτου. radices montis ripae fluminis contingunt, τῆς ὑπορείας ἀπτονται αἱ τοῦ ποταμοῦ ὄχθαι. contingo Italiam, ἀπτομαι τῆς Ἰταλίας, ἀφικνοῦμαι εἰς τὴν Ἰταλίαν. avem ferro, τῆς ὀρείας ἐξικνοῦμαι τῷ βέλει. animum contingit cura, ἡ φροντίς ἀπτεται τῆς ψυχῆς. villis contactus, κατὰ μεμιασμένους. civitas rabio contacta, πολιτεία μεμολυσμένη τῇ μανίᾳ. 2) προσήκω. hoc me nihil contingit, τοῦτο οὐδὲν μοι προσήκει. propinquitate aut affinitate aliquem contingo, συγγενεῖς ἢ φίλεις προσήκω τινι. 3) aliquid, συμβαίνει τινι. mihi commodum contingit, καλὸν τι συμβαίνει μοι. si quid ei contigerit, εἰ τι αὐτῷ συμβαίῃ. gratia contingit ex sermone puro, χάρις γίγνεται ἐκ καθαρῷ λόγου. non cuius homini contingit adire Corinthum. οὐ παντὸς ἀνδρός ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς. continūanter, ἐπὶ β. συνεχῶς, ἐν συνεχείᾳ. Α. τοῦ μεταγεν. Α. ατ. ὡς καὶ αἱ ἐξῆς δόξαι. continūāto καὶ continūātum, ἐπὶ β. ταῦτ' ἐν ἀνωτέρῳ. continūātio, ονις, θ. συνέχεια, ἀλληλουχία, διάρκεια. 2) τὸ ἀδιαλείπτως ἔχειν τι. continūo, ἐπὶ β. συνεχῶς, ἐνδιαλείχως, ἀδιαλείπτως. Α. σπαν. continūitas, αἰς, θ. συνέχεια. continuo, ανι, αtum, are, (continuus) aliquid alicui, συνέχω, συνάπτω τι τινι. continuata aedificia moenibus, οἰκοδομήματα τῶν τειχῶν ἐχόμενα. continuo, συνεχῆς εἰμι, ἔχωμαι. continuo fundos, τῇ ἐπαύλει ἄλλην καὶ ἄλλην προσέθηκα ἄλλην ἐπ' ἄλλην προσκεῖμαι ἐπαυλιν. continuo iter, αἰεὶ διατελὼ πορεύομενος, ἀδίαλείπω πορεύομενος, συνεχῶς (εἶτε ἐνδιαλείχως) πορεύομαι. 2) οὐδέτ. ἐνδιαλείχως συνεχῆς εἰμι. continuo, ἐπὶ β. συνεχῶς, αἰετῶς, πορεύομαι, ἐπείγω. 3) ἀντὶ τοῦ continuo, συνεχῶς, ἐνδιαλείχως.

continuus, a, um, (continuo) συνεχής. ἀδιάλειπτος ἐνδελεχής. alicui, συνεχής τινι, ἐχθρὸς τινος.
 con-tiro, ōnis, ā, (continuō) συνεχίζω. Ἐπιγρ.
 con-tullo, ēre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ confero.
 con-tūdo, are, ῥοντοῦ.
 contor, ori, ταῦτό τῃ cunctor.
 con-torqueo, rsi, tum, ēre, συστρίψω. hastam, συστρίψω, τινάσσω, πάλῳ τὸ δόρυ. equum συστρίψω, στρίψω τὸν ἵππον. amnis in alium cursum contortus, παρὰ τοὺς ἀπαιτημένους, μεταστραμμένος εἰς ἄλλην ῥοήν. — contortus, συστραμμένος. contorta et acris oratio, λόγος σφοδρὸς καὶ εἰνός. contorta et difficilis res, πολὺπλοκὸν καὶ δυσχερὲς πρᾶγμα.
 con-torreo, ūi, ēre, καταστρέφω.
 contorte, ἐπὶ. περιπτελεγμένης.
 contortio, ōnis, ō, (contorqueo) συστρόφη. 2) περιπλοκή.
 contortor, ōris, ā, (contorqueo) ὁ διαστρίψων τι (διαστρεφείς).
 contortillus, a, um, (σπικρὸς τοῦ contortus) μικρὸς καὶ πολὺπλοκος.
 contortuplicatus, a, um, (contortus plio) περιπτελεγμένος, πολὺπλοκος.
 contortus, a, um, ū, contorqueo.
 contra, (ἐκ τοῦ ἀρχαίου conterus, ὅς ἐστι infra, infra, extra ἐκ τῶν interus, inferus, exterus). πρὸθ. μετ. αἰν. ἀντίον, ἀντικρὺ, καταντικρὺ τινος, unum latius insulne est contra Galliam, ἡ μία πλευρὰ τῆς νήσου καίτοι καταντικρὺ τῆς Γαλλίας. 2) ἀντίον τινός, κατὰ τινός, πρὸς τινα, ἐπὶ τινα. contra flumen, ἀντίον τοῦ ποταμοῦ, ἀπὸ τὸν ποταμὸν. contra hostem pugnare, πρὸς τὸν ἐχθρὸν μάχεσθαι. contra omnia et pro omnibus dicere, κατὰ πάντων λέγειν καὶ ὑπὲρ πάντων. non pro me, sed contra me, ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀλλὰ κατ' ἐμοῦ. contra pericula firmissimus, πρὸς τοὺς κινδύνους ἀσφαλίστατος. 3) παρὰ τι. contra natum, παρὰ φύσιν. contra leges, παρὰ τοὺς νόμους. contra opinionem, παρὰ δόξαν. 4) ἐπιδόρηστικῶς ἀντίον, ἀντικρὺ, καταντικρὺ. arbor est contra, δένδρον ἐστὶν ἀντικρὺ. amo et contra amo, ἔρῳ καὶ ἀντιερῶ. contra consonat terra, ἡ γῆ ἀντιγῆι. contra pugno, ἀντιμάχομαι. ut hi miseri, sic contra illi beati, ὡς οὗτοι θῆλιοι, οὕτω τὰν ἀντίον ἐστίοντες εὐτυχῆς. contra atque apud nos fit iste contra quam apud nos fit τοῦναντίον τῶν παρ' ἡμῶν. mihi auro contra constat filius, ὁ υἱός μου χρυσοῦ ἀντιτίθεται. — contracta, ἐπὶ. (contraho) συσταλαμένη, λισσά.

contractio, ōnis, ō, (contraho) συστολή, σφύσσας. μεταφ. συστολή, συσφύσας.
 contractiōculia, as, ō, (contraho) ἀνιμί, συστολή τῆς ψυχῆς, ἄθυμα.
 contractio, ū, contraccio.
 contractor, ōris, ā, ὁ ποιοῦμενος συγγραφήν, συγγραφεύς.
 contractura, as, ō, (contraho) συστολή, σπένδυσις κινύων. Βιτρούβιος.
 contractus, a, um, ū, contraho.
 contractus, ūs, ā, ταῦτό τῃ contractio. 2) συνάλλαγμα, συμβόλαιον. 3) ἐπιχειρήσις. contradicibilis, ō, ἀντίλεκτος.
 contra-dico, xi, ctum, ēre, alicui, ἀντιλέγω τινι, ἐναντιοῦμαι τινι.
 contradiclio, ōnis, ō, (contradico) ἀντιλογία, ἐναντιώσις.
 contradictor, ōris, ā, (contradico) ὁ ἀντιλέγων.
 contradictorius, a, um, ἀντιλογικός.
 contradictus, a, um, ū, contradico.
 con-trado, ēre, συμπεραδίζωμαι.
 contra-ſeo, ūi, ūtum, īre, alicui, ἀνθίσταμαι, ἐναντιοῦμαι τινι.
 contraſectio, ōnis, ō, ἀντιτέξις, ἀντιπαράβολη. Α. τοῦ μεταφ. Απτ.
 con-trāho, xi, ctum, ēre, aliquid, συσπᾶν, συσπᾶν τι. membra, τὰ μέλη. frontem, συσπᾶν, ἀνασπᾶν τὸ μέτωπον. vasa, ὑποσπᾶν, συσπᾶν τὰ ἱερά. operationem, συσπᾶν, συσπᾶν τὸν λόγον. ventrem, ἐπὶ γὰρ τὴν κατὰ τὴν. animus formidine contrahitur, ἡ ψυχὴ διὰ τῆς ἀθροῦσας συσπᾶται, σπένδυται. cupidinem contraho, συσπᾶν, μετὰ τὴν ἐπιθυμίαν. 2) συσπᾶν, συσπᾶν τι. exercitum in unum locum, ἀθροῖζω τὸν στρατὸν εἰς ἓνα τόπον. 3) nihil aliquid, συσπᾶν ἑαυτῷ τι. nummis iram mihi, ἐπάγομαι τὴν τοῦ θεοῦ ἔργον. negotium mihi, ἀναδέχομαι ἔργον. aēs alienum, ὑπόχρεωσις ὑφ' ἑνὸς. morbum, ἐπάγομαι νόσον, περιπλάττω νόσον. 4) rem cum aliquo, ποιεῖν καὶ συμβόλαιον πρὸς τινα, συσπᾶν καὶ τι. res contrahit, συμβόλαιον, συνάλλαγμα, συνθήκη. μεταφ. nihil contraho cum populo, οὐδὲν ὀμιλῶ τῷ λαῷ. — contractus, a, um, συσταλμένος, σπένδς. μεταφ. συσταλμένος, λισσός.
 contra-pōno, ōnī, ōtum, ēre, ἀντιτίθω. contrapositum, οὗ. τὸ ἀντίθετον.
 contra-pōsitio, ōnis, ō, ἀντίθεσις.
 contrārio, ἐπὶ. ἀντιτίθω.
 contrādictas, ātis, ō, ἐναντιώσις. Α. τοῦ μεταφ. Απτ.
 contrārio, ἐπὶ. τοῦναντίον.
 contrārius, a, um, (contra) alicui, ἀντίος τινι, ἀντικρὺ τινός, κατὰ τινός, ἀντιτίθω.

conturbator, ōris, ἄ. ὁ συγχέων, διαρβύων περιουσίαν, ῥεωκόπος.
 con-turbo, avi, atum, are, aliquem ἡ all-
 quid, συνταράττω, καταταράττω, διατα-
 ράττω, ταράττω, συγχέω τινά ἢ τι. 2) con-
 turbo rationem εἴτε ἀπλῶς conturbo, πυρῶ
 τὰς ψυχὰς (τὰς λογιστικὰς), ῥεωκοπῶ.
 contumalis, e, (turma) ὁ τῆς αὐτῆς ἑλκῆς
 συνιππεύς.
 conturno, are, τάρτω κατ' ἑλκῆς.
 confus, i, ἄ. κενός.
 confusio, ōnis, θ. σύντριψις. 2) ἐκθλιμμα,
 θλάσμα.
 confusus, a, um, ἴδ. contundo.
 con-futor, ōris, ἄ. συνεπίτροπος.
 confutus, ūs, ἄ. ταῦτ' τῷ confutius.
 cōnus, i, ἄ. κῶνος.
 con-vador, atus sum, ari, aliquem, κλη-
 τεύω τινά.
 convalescentia, ae, θ. (convalesco) ἀναρ-
 θωσις, ἀνάληψις.
 con-valesco, lui, ere, ἐπιρρώδυνουμαι, ἀναρ-
 θώνουμαι, ἀνελκρῶναι ἑμαυτόν. ex-morbo,
 ἐκ τῆς νόσου. mens convalluit, ἡ ψυχὴ
 ἐπιρρώσθη. fama convalescit, ἡ φήμη
 αὐξάνεται.
 convallatio, ōnis, θ. περιτειχίσις.
 convallis, is, θ. συνέχνησις, αὐλὸν, γάπη.
 con-vallo, avi, atum, are, περικυκλῶ,
 περιστοιχιζῶ.
 con-vario, avi, atum, are, ποικίλλω. 2)
 ποικίλος εἰμί, διαρίθω.
 convasio, avi, atum, are, (vassa) συσκευά-
 ζωμαι.
 convectio, ōnis, θ. (conveho) συγχομιδή.
 convecto, are, (βασιτε. τοῦ conveho) συγ-
 κριζῶ.
 convector, ōris, ἄ. (conveho) ὁ συμπλέων
 ὁ σύμπλοος.
 convectus, a, um, ἴδ. conveho.
 con-veho, xi, ctum, ere, aliquid, συγχο-
 μιζῶ τι.
 Con-vello, elli, ultum, ere, ἀνασπῶ, simu-
 lacrum e sacrario, ἀποσπῶ ἄγαλμα ἐκ
 τοῦ ἱεροῦ. fundamenta, ἀνασκάπτω τὰ θε-
 μῆλια. silvan ab humo, ἐκρίδω ὀλην.
 signa convellere, (ἀνασπῶ τὰς ἐν τῷ στρα-
 τοπέδῳ ἐμπειρηγμένας σημαίας), ἀνασπῶ
 γυνάμι μετεω. unicitium convello, ἀνα-
 ρῶ τὴν φιλίαν. rempublicam, διαταράττω
 τὴν πολιτείαν. Tiberius vi domina-
 tionis convulsus, ὁ Τιβερίος ἀφάρπακτος
 ὑπὸ τῆς τυραννίδος. 2) διασπῶ, διασχίζῶ.
 —convulsus, a, um, σπασματώδης.
 con-velo, are, κατακαλύπτω.
 convena, ae, ἄ. καὶ θ. (convenio) ὁ καὶ ἡ
 σύνθησις, σύγκλησις. Convenae, arum, ἄ.
 ἐκουσίαναι, ἴθνος Γαλλικόν, (Σύγκλητος).
 conveniens, ntis, ἴδ. convenio.
 convenienter, ἐπιρ. (convenio) συμφῶνως,
 ἄρμο(δ)τως, ὁμολογουμένως. convenienter
 naturae alte eum natura vivere, συμφ-
 ῶνως, εἴτε ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζῆν.
 convenientia, ae, θ. (convenio) ἄρμονία,
 συμφωνία, ὁμολογία.
 con-venio, ōni, entum, ire, σύνειμι (εἴμι),
 συνέρχομαι. multitudo hominum conve-
 nit, πλῆθος ἀνθρώπων συνέρχεται. omnes
 unum in locum conveniunt, πάντες εἰς ἓνα
 τόπον συνέρχονται. 2) in manum convenio,
 εἰς χεῖρας ἀνδρὸς ἔρχομαι, γαμοῦμαι. 3)
 aliquid, συντογγάζω, συγγίγνομαι τινί,
 εἰς λόγους τινὶ ἔρχομαι. Helvetii Caesa-
 rem conveniunt, οἱ ἑλβετῆες συγγίγνον-
 ται τῷ Καίσαρι. Lentulus a Balbo con-
 ventus est, ὁ Βελλῆος εἰς λόγους ἦλθεν τῷ
 Λέντλου. 4) ἐπεξέρχομαι τινί, καλῶ τινά εἰς
 δίκην. 5) res convenit εἰτε ἀπροσώπως
 convenit, συντάσσεται τι. eum his nihil
 locus convenit, συντίθεμαι, συντάττομαι,
 πρὸς ταῦτον (εἰτε τοῦτ' αὖ) τὸν τόπον. locus
 inter nos convenit, ὁ τόπος σύγκειται μοι
 πρὸς ἐμείνουν, συντίθεσθαι τὸν τόπον. in eo
 maneo, quod convenit, ἐμπεδῶ τὰ συγ-
 κείμενα (κατὰ τὰ συντεταγμένα). inter om-
 nes convenit, Sibyllam ad Tarquinium
 tres libros attulisse, παρὰ πάντων ὁμο-
 λογεῖσθαι, τὴν Σιβυλλὰν τῷ Ταρκυνίῳ τρεῖς
 βιβλία προστενεγκέναι. 6) res nihil con-
 venit, προσήκει, ἀρμόζει, πρέπει μοι τι.
 vitium in eum non convenit, ἡ κακία
 αὐτῷ οὐ προσήκει. illa ornamenta con-
 veniunt his rebus, quas gossi, ἐκείνα τὰ
 κοσμήματα πρέπει τοῖς ὑπ' ἐμοῦ πεπραγ-
 μένοις. non bene conveniunt amor et
 majestas, ὁ ἔρως καὶ τὸ μεγαλεῖον οὐκ εὖ
 ἀρμόζει. convenit causas leti dicere, ἀρ-
 μοζει τὰς τοῦ θανάτου αἰτίας λέγειν. —
 conveniens, ntis, σύμφωνος, ἀρμόδιος, προ-
 σήμων, πρέπειν. — conventum, i, ὁ. τὸ
 συγκαίμενον, συντεταγμένον, συνθήκη, ὁμο-
 λογία.
 conventicius, a, um, σύνθησις, συνερχόμε-
 νος. 2) conventitium, ōb, τὸ ἐκκλησιαστι-
 κόν. (ἀρχιερεῖον).
 conventiculum, i, ὁ. (conventus) συνδ-
 λευσις, συναγωγή.
 conventio, ōnis, θ. (convenio) σπαν. συνδ-
 λευσις, συναγωγή. 2) συνθήκη, τὸ συγκαί-
 μενον, τὸ συνταχθέν.
 conventionalis, ō, (conventio) συνθημα-
 τικὸς, ἐκ συνθήκης.
 conventiuncula, ae, θ. (conventus) μικρὰ
 σύνδοξις.
 convento, avi, are, (θιακοτ. τοῦ conven-
 iui) συνέρχομαι.

conveniens, ntis, ἴδ. convenio.
 convenienter, ἐπιρ. (convenio) συμφῶνως,
 ἄρμο(δ)τως, ὁμολογουμένως. convenienter
 naturae alte eum natura vivere, συμφ-
 ῶνως, εἴτε ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζῆν.
 convenientia, ae, θ. (convenio) ἄρμονία,
 συμφωνία, ὁμολογία.
 con-venio, ōni, entum, ire, σύνειμι (εἴμι),
 συνέρχομαι. multitudo hominum conve-
 nit, πλῆθος ἀνθρώπων συνέρχεται. omnes
 unum in locum conveniunt, πάντες εἰς ἓνα
 τόπον συνέρχονται. 2) in manum convenio,
 εἰς χεῖρας ἀνδρὸς ἔρχομαι, γαμοῦμαι. 3)
 aliquid, συντογγάζω, συγγίγνομαι τινί,
 εἰς λόγους τινὶ ἔρχομαι. Helvetii Caesa-
 rem conveniunt, οἱ ἑλβετῆες συγγίγνον-
 ται τῷ Καίσαρι. Lentulus a Balbo con-
 ventus est, ὁ Βελλῆος εἰς λόγους ἦλθεν τῷ
 Λέντλου. 4) ἐπεξέρχομαι τινί, καλῶ τινά εἰς
 δίκην. 5) res convenit εἰτε ἀπροσώπως
 convenit, συντάσσεται τι. eum his nihil
 locus convenit, συντίθεμαι, συντάττομαι,
 πρὸς ταῦτον (εἰτε τοῦτ' αὖ) τὸν τόπον. locus
 inter nos convenit, ὁ τόπος σύγκειται μοι
 πρὸς ἐμείνουν, συντίθεσθαι τὸν τόπον. in eo
 maneo, quod convenit, ἐμπεδῶ τὰ συγ-
 κείμενα (κατὰ τὰ συντεταγμένα). inter om-
 nes convenit, Sibyllam ad Tarquinium
 tres libros attulisse, παρὰ πάντων ὁμο-
 λογεῖσθαι, τὴν Σιβυλλὰν τῷ Ταρκυνίῳ τρεῖς
 βιβλία προστενεγκέναι. 6) res nihil con-
 venit, προσήκει, ἀρμόζει, πρέπει μοι τι.
 vitium in eum non convenit, ἡ κακία
 αὐτῷ οὐ προσήκει. illa ornamenta con-
 veniunt his rebus, quas gossi, ἐκείνα τὰ
 κοσμήματα πρέπει τοῖς ὑπ' ἐμοῦ πεπραγ-
 μένοις. non bene conveniunt amor et
 majestas, ὁ ἔρως καὶ τὸ μεγαλεῖον οὐκ εὖ
 ἀρμόζει. convenit causas leti dicere, ἀρ-
 μοζει τὰς τοῦ θανάτου αἰτίας λέγειν. —
 conveniens, ntis, σύμφωνος, ἀρμόδιος, προ-
 σήμων, πρέπειν. — conventum, i, ὁ. τὸ
 συγκαίμενον, συντεταγμένον, συνθήκη, ὁμο-
 λογία.
 conventicius, a, um, σύνθησις, συνερχόμε-
 νος. 2) conventitium, ōb, τὸ ἐκκλησιαστι-
 κόν. (ἀρχιερεῖον).
 conventiculum, i, ὁ. (conventus) συνδ-
 λευσις, συναγωγή.
 conventio, ōnis, θ. (convenio) σπαν. συνδ-
 λευσις, συναγωγή. 2) συνθήκη, τὸ συγκαί-
 μενον, τὸ συνταχθέν.
 conventionalis, ō, (conventio) συνθημα-
 τικὸς, ἐκ συνθήκης.
 conventiuncula, ae, θ. (conventus) μικρὰ
 σύνδοξις.
 convento, avi, are, (θιακοτ. τοῦ conven-
 iui) συνέρχομαι.

conventus, a, um, f. convenio.

conventus, ūs, ā, (convenio) συνέλευσις, συνέδριος, συναγωγή. 2) συνέδριος πολιτῶν Ῥωμαίων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐμπορίας ἑνικά, κοινὴ ἀγορά, τὸ κοινόν. Conventus Syracusanus, οἱ ἐν Συρακούσαις Ῥωμαῖοι. conventum Saloni, τοῦς ἐν Σαλώναις οἰκοῦντας Ῥωμαίους. 3) συνέδριος τῶν δικαστῶν καὶ δικαζομένων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, δικαστήριον, δικαιοδοσία. conventum ago, δικαιοδοτῶ, δικάζω. 4) συνθήκη, ὁμολογία. con-vēnusto, are, καλλωπίζω.

con-verbūro, avi, atum, are, ῥαπίζω, μαστιγῶ, κολάζω.

*convērtor, ōris, ā, (converro) ὁ παρῶν, σαρωτής.

con-verro, orri, orsum, ēro, σάρω, σαρῶ. 2) συγκαλλύνω, μεταφ. συσσωρεύω.

conversatio, ōnis, 0. διατριβή, διαμονή. 2) συνομιλία, ὁμιλία, συμπεριφορά.

conversim, ἐπὶ ῥ. ἀναστρέφω.

conversio, ōnis, 0. (converto) περιστροφή, περίστροφος. 1) ἀναστροφή, μεταφ. μεταβολή. 3) ἐν τῇ ῥητορικῇ ἀντιστροφή, συστρόφη, καμπή, ἀντιμεταβολή.

converso, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ converso) περιστρέφω. 2) conversor, atus sum, ari, alicui εἶτε cum aliquo, συμπεριφέρομαι, ὁμιλῶ τινι. 3) in loco, διάγω, διατρίβω ἐν τόπῳ.

conversus, a, um, f. converro καὶ convorto.

*conversus, ūs, ā, (converto) περιστροφή, convertibilis, α, μεταβλητός.

con-vertō, rti, rsum, ēro, περιστρέφω, terra circum axem se convertit, ἡ γῆ περιστρέφεται περὶ τὸν ἄξονα. 2) στρέφω, μεταστρέφω, equum in hostem, τὸν ἵππον ἐπὶ τὸν πολέμιον. oculos in aliquem, ἐπιστρέφω τῇ ὄψει πρὸς τινα. omnium oculos in semet (ēre ad se) convertit, ἡ ἀπλῶς omnium oculos convertit, τὰς ὄψεις πάντων ἐπιστρέφει πρὸς ἑαυτὸν, ἔλκει εἰς ἑαυτὸν. me in Phrygiam convertito, τρέπομαι εἰς τὴν Φρυγίαν. me ad olivum convertito, τρέπομαι ἐπὶ τὴν ὁλιβίαν. 3) τρέπω, μετατρέπω, μεταβάλλω. ordinem, μεταβάλλω τὴν τάξιν. Pecuba in canem conversa est, ἡ Ἑκάδῃ μεταμορφώθη εἰς κύναν, orationem e Graeco in Latinum convertito, μεταφράζω, μεταγράφω, μεθερμηνεύω λόγον ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ εἰς τὸ Λατινικόν. 4) οὐδεὶς ἐπιστρέφω, τρέφω, μεταβάλλομαι. regium imperium in superbiam convertit, ἡ βασιλικὴ εἰσροσία εἰς ὑπερηφάνειαν μεταβάλλει.

con-vēscor, xci, xsus, xsus, συναλίζομαι,

con-vestio, ūvi, ūtum, ūre, ἀμείνωμαι, ἰσθῶ, καλύπτω.

con-vestiānus, i, ā, ἑταῖρος ἀπομάχου, (συν)ναπέμαχος.

convexio, ōnis, 0. (convexus) κυρτότης.

convexitas, ātis, 0. (convexus) κυρτότης.

Πλίνιος.

con-vexo, avi, atum, are, aliquid, πείζω,

ολίβω τι. aliquid, κακῶ τινα.

convexus, a, um, (convexo) κυρτός, περικλινής, περιφερής. 2) κατάντης. 3) κοίλος. convexum, οὐ, εἶτε convexa, otum,

πληθ. τὸ κοίλον, τὰ κοίλα.

con-vibro, are, aliquid, πάλω, τινάσσω.

con-vicānus, i, ā, κομῆτης.

conviciātor, ōris, ā, λοιδορῶς.

conviciōlum, i, 0. ὑποκορ. τοῦ conviciolum.

convictor, atus sum, ari, λοιδοροῦμαι,

βλασφημῶ.

convicium, i, 0. (vox?) κραυγή, λαλαγή. 2) λοιδορία, βλασφημία. 3) μέμφει, ψέγει, κατηγορία.

convictio, ōnis, 0. (convinceo) ἀποδείξις, ἐλεγχος. Ἰδὲ καὶ τὸ ἐξῆς ἄρθρον.

convictio, ōnis, 0. (convivo) συμβίωσις.

convictor, ōris, ā, (convivo) συμβιωτής.

σύσσιτος, σύνδειπνος.

convictus, a, um, f. convinceo.

convictus, ūs, ā, (convivo) συμβίωσις, συντροφία, συσσιτία. 2) ἐστίασις, συμπόσιον.

con-vincō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, aliquid rei, ἢ in, de re, εἶτε δὲ καὶ μετ' αἰδικῶ ἀπαρεμφ. ἐλέγχω (εἶτε ἐλέγχω) τινὰ ποιοῦντι τι, αἰρῶ τινὰ τινος. mon-

daeci, ἐλέγχω τινὰ ψευδομένον (ὃς ψεύδεται). mandaci convictus sum, ψευδομένος ἔχλωκα. convinceo aliquem peccati εἶτε in peccato, αἰρῶ τινὰ ἀμαρτημάτων. homicidii εἶτε in homicidio convincitur, φονεὺς ἀλέγεται. 2) aliquid, ἐλέγχω, εἶτε λέγω, ἀνασκευάζω, ἐναρμῶς ἀποδείκνυμι τι.

*convinctio, ōnis, 0. (vinculo) σύνδεσμος ἐν τῇ γραμμῇ.

con-vincio, avi, are, βαλῶμαι, παραβῶμαι.

con-viresco, ūre, (ἐναρξ.) θάλλω, χλωρῶμαι.

*convincio, are, συμμίσγωμαι, συνενώ.

con-viso, ūre, ἐπισκοπῶ, διαρῶ.

conviva, ae, ā, καὶ 0. (convivo) ὁ καὶ ὁ συνέστις, σύνδειπνος, ὁ συνδαίτωρ, ὁ σὺν δαίτης, ὁ συμπότης, ὁ συμποτής.

convivialis, ae, (convivium) συμποσιακός.

convivator, ōris, ā, (convivium) ἐστίατορ.

convivium, i, 0. (convivo) συμπόσιον, σύνδειπνον, ἐστίασις, εὐωχία. Συγκακριμα- τος οἱ σύνδειπνοι.

con-vivo, xi, ūre, aliquid, συμβῶ τινι. 2)

συμποιεῖω καὶ κατεσθίω. σπαν. ἐνεί τοῦ

convivor,

convivor, atus sum, ari, (convivium) συμποιεῖω, συνεσιώμαι.
 con-vēdāto, ōnis, ō. τὸ συγκαλεῖν.
 con-vēdo, avi, atum, are, aliquam, συγκαλῶ, συναγω, ἀρροῶ τινα.
 con-vēdo, avi, atum, are, συντρέχω, ἀρροῶ συντρέχειν, ἀρροῶμαι. 2) συνδύω, τρέχω.
 con-vēlūto, avi, atum, are, κολινῶ. Συνέκας.
 con-vēlūtus, a, um, īd. convoīvo.
 con-voīvo, vi, ūtum, ēre, aliquid, συνελίσσω, ἐλίσσω. me convoīvo, ἐλίσσομαι. μεταφ. συμπλέκω, περιπλέκω.
 convolvūtus, i, ā, ī ψ, (Lyctomom). 2) ἡ λεία σμίλας (βοτάνη).
 con-vōmo, ere, κατεμῶ.
 *con-vōro, are, καταβιβρώσκω.
 con-vōro, vōvi, vōtum, ēre, ὁμοῦ, μετὰ τινος συνεύχεσθαι εὐχὴν (τήχημα). convoīvi, ā. οἱ συνευχόμενοι ἐπιτελεῖσθαι τι.
 con-vulnēro, avi, atum, are, κατανιτρώσκω, κατατρύχω.
 convulsio, ōnis, ō. (convello) σπασμός, σπασμα.
 convulsus, a, um, īd. convello.
 cōnyza, ae, ō. ἡ κόρυζα (βοτάνη).
 cōd-ōdibilis, a, lian ἀδοκίμητος.
 cōd-ōlesco, īti, ēre, συμφύομαι.
 cō-ōperāto, ōnis, ō. συνεργῖς, συνεργασία, σύμπραξις.
 *cō-ōperātor, ōnis, ā. συνεργός, συμπράκτωρ.
 cōoperculūm, i, ō. (con-operculum) στέγασμα, ἐπίθεμα, πῶμα.
 *cō-ōperimentum, i, ō. σκέψεις, συγκαλύψεις.
 cō-ōperō, rūi, rtum, īre, συγκαλύπτω, κατακαλύπτω, καλύπτω. μεταφ. coopertus miseris, ὁπὸ ταλαιπωρίας καταχόμενος.
 cō-ōperitorium, i, ō. κάλυμμα.
 cō-ōperitus, a, um, īd. coopero.
 cō-ōplāto, ōnis, ō. προσαίρεσις.
 cō-ōpto, avi, atum, are, (con-opto) aliquam, προσαίρομαι τινα.
 cōorior, ortus sum, īri, (con-orior) συνανίσταμαι, ἐξορῶμαι. cooriantur insidiae, ἐξανίσταται ἡ ἐπείρα. coorti in puenom repente, ἐξορῶντες, ἐξανίσταντες ἐξείζοντες εἰς τὴν μάχην. bellum cooritur, πόλεμος ἐξείζονται. 2) ἀναρρίνομαι, ἀναρρόμαι, ἐκρήγνυμαι, γίνομαι. ignes cooriantur, πῦρ ἐκρήγνυται. risus omnium coortus est, ἀναγέλλουσιν ἅμα πάντες. tempestas cooritur, χιμῶν γίνεται, ἐπιγίγνεται, ἐπιπύεται. portentia coorta sunt, ἀναγίγνεται τέρατα.
 cōortus, a, um, īd. coorior.
 cō-ortus, ūs, ā. γίνομαι. ἀσκητικός.

cōpa, ae, ō. (copo) ἀδελφεία.
 cōpadia, ōrum, τὰδὲ τῶ cupedia.
 cōphius, i, ā. κέρνιος.
 cōpia, ae, ō. (con-ops) εὐπείρα, ἀφθονία. copiae rei familiaris, περιουσία. copia viroium, πλοῦτος, πλοῦτος ἀνδρῶν. vorbium, ἀφθονία, πλοῦτος λέξεων. 2) copia καὶ συνθήκατον copiae, arum, ὁδομαγίς (ἡ πολυμαγία), στρατιὰ 3) ἐξουσία. aliquid faciendi, τοῦ ποιεῖν τι. copia est, ἔξεστι. quibus magnifica vivere copia erat, οἷς ἔξην μεγαλοπρεπῶς ἔξην. facere est dare alicui copiam aliquid faciendi, ποιεῖν (εἶναι δοῦναι) τι. ἐξουσίαν ποιεῖν τι. facere civibus omnibus consilii sui copiam, εἰς ἐντεύκην δοῦναι ἐαυτὸν πᾶσι τοῖς πολίταις. 4) Copia, ἡ Ἀφθονία, ὅτι ἐστὶ ἀφθονία.
 *cōpula, ae, ō. μικρὰ (γραμματική) δύναμις. cōpular, ari, aliqua re, परिφρασαι τι.
 cōpula, īpī, cōpularis, ἀφθονία. copiose dicere, εἰς μακροτέρων ποιεῖσθαι τὸν λόγον.
 cōpius, a, um, (copia) εὐπρεπός, ἀφθονός. θαυμάσιος, rebus omnibus copiosus, ἀφθονος πάντα ἔχων, πάντων εὐπρεπῶν.
 cōpis, īdis, ō. κόπις.
 cōpis, īs, εἶτε copis, pis, ἀρχαϊκῶς ἐντε τοῦ copiosus, εὐπρεπός, ἀφθονός. Σχη. ἡ δυναμικὴ ἀρχή. (ἐκ τοῦ con καὶ ops, ὡς τὸ in-ops).
 cōpo, ōnis, ā. τὰδὲ τῶ caupo.
 Cōpūnius, īi, ā. Κοπυνίος.
 cōpūa, ae, ā. κοπρία, γιλιτοποιοῖς.
 cops, īd. copis.
 copula, ae, ō. κόπη, (εἰδος πλακοῦντος).
 cōpūla, ae, ō. (con apio) σύνδεσμος, δεσμός, σύνδεμα.
 cōpūlate, īpī, συνημμένως.
 cōpūlatio, ōnis, ō. σύνδεσις, συναφή, σύνθεσις.
 *cōpūlativo, īpī, συνθετικῶς.
 cōpūlativus, a, um, συνθετικός.
 cōpūlātrix, īcis, ō. ἡ συνθετοῦσα.
 cōpūlātus, ūs, ā. σύνθεσις.
 cōpūlo, avi, atum, are, aliquid ἢ aliquid cum aliqua (copula, alicui), συνδέω, συνδέπτω, συνδέω, συνδέω. πινά τινα ἢ τι τινα. — copulatus, a, um, σύνθετος, συναφής.
 *cōquā, ae, ō. μαγειραία, μαγειρία.
 cōquibilia, a, (coquo) ἴφανός.
 coquina, īd. coquinius.
 coquinātrix, a, um, μαγειρικός. ars coquinaria, ἡ μαγειρικὴ τέχνη.
 coquinātorius, a, um, μαγειρικός.
 cōquino, are (coquina) μαγειρεύω. Πλαῦτος.
 cōquinus, a, um, (coquo) μαγειρικός, coquina, ae, ō. μαγειρία.

coquo, coxi, coctum, ὄρε, aliquid, μαγειρεύω, ψω τ. coenam, δείπνον κατασκευάζω. 2) ὀπτᾷ τι. laterculos, πλίνθους. cibum, ὀπτῷ ἔρτον. locum soli coquit, τὸν τόπον ὀπτᾷ, καί τι, αὐθαίνει ὁ ἥλιος. aurum coquero, χρυσὸν γυνάειν, εἶπειν. una coquitur, ἡ σταυρὴ πεπαινεται. 3) μεταφ. μελετῶ, σκέπτομαι, ἀνασκολῶ τι. sollicitudo eum coquit, ἡ μέριμνα ἀνιᾷ αὐτόν. coquula, αἰ, θ. μαγειρίσσα. coquus, ι, ἀ. (coquo) μάγειρος. cor, rdīs, οὐ. κ α ρ δ ι α. 2) μεταφ. ὁ θυμός. cura ex corde excessit, ἐκ τῆς καρδίας (ἐκ τῆς ψυχῆς) ἐξῆλθεν ἡ φροντίς. est mihi aliquid cordi, ἔστι μοι τι πρὸς θυμόν, στέργω τι. corde amant inter se, θυμῷ ἀγαπῶνται ἀλλήλους. cordi habere, περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. 3) φρένες, νοῦς, διάνοια. cōra, αἰ, θ. κόρη (τοῦ ὀφθαλμοῦ). Cōra, αἰ, θ. Κόρη, πόλις Λατίου, τανῶν. Cōro, εἰ κάτοικει Cōrāni, Κορανοί. cōrārius, α, um, κοράριος. cōrācius, ι, ἀ. κορακίος (ἰχθύς). cōrālium, cōrālium, εἰς cōrallum, ι, οὐ. κοράλλιον. cōrallinus, α, um, κοράλλινος. cōrallis, ἰδīs, θ. κοραλλίς. cōralloachates, αἰ, ἀ. κοραλλοαχάτης. cōrallum, ἴδ. corallum. cōram, πρὸ. (con-ora=orīs) μετ' ἄρα. ἀνώπιον, ἐναντίον τινός. coram aliquo dico, ἐναντίον τινός, παρὲντος τινός λέγω. coram iudicibus, παρὲντων τῶν δικαστῶν. coram testibus, ἐπὶ μαρτύρων. Diomonte coram, παρὲντος τοῦ Διομήδοντος. propinquis coram, παρὲντων τῶν συγγενῶν. in coram omnium, ἀνώπιον πάντων. 2) ἐπὶ. coram perspicio aliquid, παρὼν βλέπω τι. coram audio, παρὼν ἀκούω. coram venio, παραγίνομαι. coram adsum, αὐτὸς πάριμι. coram deprehensus, ἐπ' αὐτοῦ ὥρῃ ληφθεῖς. cōramble, ἔς, θ. κοράμβλη, φ. cōrax, ἄcis, ἀ. κόραξ. corbīcula, αἰ, θ. μικρὸς κόβινος, καλᾶθιον. corbis, ἰς, θ. κόβινος. corbīta, αἰ, θ. ὁ δλαῖς, σιταμηγὼν πλοῦν. (ἐκ τοῦ κορίνου, corbis, ὅς ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ὡς σῆμα ἐκρέματο). corbūla, αἰ, θ. (corbis) μικρὸς κόβινος, καλᾶθιον. Corbūlo, ὄνīs, ἀ. Κορβούλων, ἔν. κύριον. corchōrus, ι, ἀ. κόρχος (βοτάνη). corcūtum, ι, οὐ. (cor) μικρὰ καρδία, θυμὸν, ἐπιθετὸν τοῦ Σκηπτιώος Ναυικῆ. Corcyra, αἰ, θ. Κέρκυρα, Κόρκυρα. Corcyraeus, α, um, Κερκυραῖος. corcidāle, ἐπὶ. φρονιμός.

cordātus, α, um, (cor) γυναιχῆς, ἱμαφῶν φρόνιμος, εὐψυχος. cordax, ἄcis, ἀ. ὁ κόρδαξ, εἶδος ἀρχαῖου *cordicilis, ἐπὶ. ἐκασπίδος, ἐνδομύχου. cordālium, ι, οὐ. (cor-dolor) ἐγκαρδίως εἰς καρδίαν ἔχων λίπη. Cordūba, αἰ, θ. ἡ Κόρδουβα, Κορδύβη, πόλις Ἰσπανίας. Cordubensis, ἰς, ἐκ Κορδύβης. cordus, α, um, ἴδ. chordus. cordūla, αἰ, θ. κορδύλη (ἰχθύς). Corfinium, ι, οὐ. Κορφίνιον, πόλις τῶν Πελαγον. Corfiniensis, ε, ἐκ Κορφίνιου. cōriāgo, ἰνīs, θ. (corium) ἐγχεδερμία (κόσος). *cōriandrātum, ι, οὐ. γυνὴς κοριάννου. cōriandrum, ι, οὐ. κορίαννον. φ. cōriarius, α, um, (corium) βυρσοδεφικὸς. coriarius, ι, ἀ. βυρσοδέφης. Cōrīnthiācus, α, um, Κορινθιακός. Cōrīnthiārius, ι, ἀ. ὁ Κορινθίον χαλκὸν ἐργαζόμενος, καὶ ὁ ἐπιστάτης τῶν ἐκ τοῦ οὗτου χαλκοῦ σκευῶν. Τοῦτ' ὅτι τῶ ἐνέματι σκεπτικῶς καὶ τὸν Ἀγρουστον ἐκδίδουν, οἱ ἐπὶ τῷ περὶ ταῦτα. Cōrīnthiēnsis, ε, ταῦτ' ἐκ Corinthus. Cōrīnthius, α, um, Κορίνθιος. Cōrīnthus, ι, θ. ἡ (δ) Κόρινθος. Cōriōli, orum, ἀ. ἡ Κοριόλα, ἡς, πόλις Λατίου. Coriolānus, ἀ. Κοριολανός. cōrtion, ι, οὐ. κόνιον, ἡ χαλμαίτις (φυτὴν). cōrtium, ι, οὐ. κόρτιον, ἡ βέρμα, σκύτος βόρας. παροιμ. ennis a cōrtio nunquam alisterrebitur uncto, χαλεπὸν χορτοῦ κύννα γεῦσαι. 2) σῆτι ἐκ χορτοῦ κατεσκευασταί, οἱ δὲ (μάς. 3) ἐπὶ φυτῶν ὁ φλοιός. 4) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ ὁ δόμος, στοίβη, ἐπιβολὴ (πλίνθων, ἄμμου, κτλ.) ἐπιπλάσσεται. cōrtius, ι, ἀ. ἀρχαῖκός ἐστὶ τοῦ corium. Cornēliānus, α, um, Κορνηλιανός. Cornēlius, α, um, Κορνήλιος. Cornelius, ἀ. ὁ Κορνήλιος. cornēolus, α, um, (corneus) κεράτινος· μεταφ. στερεός, σκληρός. *cornesco, ἔρε, (cornu) κρατοῦμαι. cornētum, ι, οὐ. τόπος κρανείων κατὰφυτος (κρανείων). cornēus, α, um, (cornu) κεράτινος. 2) κρατοειδής, (κερατόχρους). cornēus, α, um, (cornus) κρανείνος, κρᾶνίνος. cornicen, ἰνīs, ἀ. κραταύλης. cornicor, ari, (cornix) κρῶς. *cornicūla, αἰ, θ. (cornix) κωρινθαῖος. cornicūlans, ntis, (cornu) κρατοειδής. Cornicūlanus, α, um, ἐκ Κορνηκίου. corniculārius, ι, ἀ. (λαβὼν τὸ στρατιωτικόν corniculum) παραστάτης, πρᾶξας. *corniculātus, α, um, κρατοειδής.

cornuolum, *i*, *o*d. (cornu) κεράτιον. 2) κερατοειδής κόσμος κρήνον, βραβεῖον τι στρατιωτικόν. 3) Corniculum, *i*, *o*d. ἰδ. Κερνίκολος, Κόρνικλος, πῶλος τῆς Λατίας. ὁ πολίτης Corniculānus, Κορνικουλανός.
corniculus, *i*, *z*. παροξύζα (ἡ ἀξία τοῦ cornicularius).
*cornifrons, ntis, (cornu-frons) κερατοφόρος.
corniger, ōra, ōrum, (cornu-gero) κερατοφόρος.
cornipes, ōdis, (cornu-pes) κερατόπους.
cornix, icis, *o*. κ ο ρ ὠ ν η.
cornu, ūs, (πεν. ū) *o*d. κ έ ρ α ς. cornu copiae εἶτε Cornucopiae, τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας. 2) εἶτε εἶκοι κέρατι. montis, κέρας κορυφῆς ὄρους. buvii, κέρας ποταμοῦ. elephanti, ὁδοῦς ἐλέφαντος. lunae, ἡ κεραία τῆς σελήνης. galloae, ὁ κῶνος τῆς κόρυθος. mali, τὸ κέρας, ἡ κεραία τοῦ ἱατοῦ. κ. τ. λ. 3) κέρας τοῦ στρατεύματος, τῆς παρατάξεως. 4) εἶτε κέρας παροίηται· τὸ κέρας, ταῦτα τὸ τῶρον, τὸ κέρας, εἶδος ἀλλήλων, ὁ φανός κ. τ. λ. 5) μεταφ. addo cornua alicui, ὁξέρος ἐμποιῶ τινι. cornua sumo, ὁξέρος λαμβάνω, κορνιῶ.
*cornearius, *i*, *z*. ὁ κατασκευάζων κέρατα, ἀλλήλων, (κερατοουργός).
Cornucopiae, ōs, cornu.
cornum, *i*, *o*d. ταῦτ' τῶ cornu, ἡ κράνεια, εἶδος. 2) σπαν. ἀντὶ τοῦ cornu, κέρας.
cornus, *i*, (πεν. ūs) *o*. κρῆνον, κράνεια, εἶδος. 2) κρηνεῖον ἀκόντιον.
cornutus, *a*, *um*, κερατοφόρος. cornutus syllogismus, ἡ κερατία.
corolla, ōs, *o*. (corona) στεφάνιον, στεφανίδικος.
Corollarium, *ii*, *o*d. (corolla) στεφανίδικος. παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις· βραβεῖον, δῶρον. 2) ἐπιφορά, προσθήκη, πόρισμα.
corōna, ōs, *o*. στεφανός, γέμμα, κ ο ρ ὠ ν η. sub corona vendere alicquem, ἀποκηρύττω ἀρχαῖων, δούλων. sub corona venire εἶτε venundari, ἀποκηρύττωμαι, δηλοῦμαι πωρόμεμαι, λαμβάνωμαι ἐπὶ τῇ τιμῇ γὰρ τινικότε αἱ ἀρχαῖαι τοῖς, ὡς τὰ ἐπὶ προῆν ἀφόμενα ὅματα. 2) ὁ στεφανός (ἱστῶν). 3) εἶτε εἶκοι στεφάνη, οἶον· στεφάνη τοῦ τοίχου, περιτρίβου, περιχαράκωμα, ἄλως τοῦ ἡλίου, ἀνέλος, σόστεισι, συλλογὸς ἀνθρώπων ἐν δικαστηρίοις κτ.
corōnālis, *e*, τοῦ στεφάνου, στεφανικός.
corōnāmen, īnis, *o*d. στεφανώσις.
corōnamentum, *i*, *o*d. στεφανώμα, στεφανός.
corōnarius, *a*, *um*, στεφανικός. coronarium, *z*. στεφανοποιός, στεφανοπλάτης. coronarius, *o*. στεφανοπῶν. *ἐπὶ αὐτῶν

τῶν διαμῆ τις ἐκαλῆτο conorarium aurum, χρυσάιον τὸ τοῖς στεφάνοις προσηκόν· Δίων· «στεφανικὸν τέλεσμα» (Σουίδα).
*corōnator, ōris, *z*. στεφανωτής.
Corōnā, ōs, *o*. Κερώνεια, πῶλος Βαιωτίας.
Coronatus, *a*, *um*, εἶτε Coronensis, *e*, Κερώνιος.
*corōnēōla, ōs, *o*. φθινοπωρινὸν ῥέδον.
Corōneus, ēi, *z*. Κερωνεύς.
Corōnides, ōs, *o*. Κερωνίδης, ὁ Ἀσκληπιδεύς.
Corōnis, īdis, *o*. Κερωνίς.
corōno, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, στεφανῶ, στίρω τινὰ ἢ τι. 2) στεφανῶ, κυκλῶ, περιλαμβάνω. castra suggesta humo, περιλαμβάνω χώματι τὸ στρατόπεδον.
corōnōpus, ōdis, κερανόπους, (βατίνη).
corōnula, ōs, *o*. στεφάνη, τὸ περὶ τὴν ὀφλὴν τρίχωμα.
corpōrālis, *e*, (corpus) σωματικός.
corpōrāllis, ātis, *o*. σωματικός.
corpōrālīter, ἐπὶ σωματικῶς.
corpōraseo, ōro, (corpus) σωματοῦμαι.
*corpōratiō, ōnis, *o*. σωματώσις, σωματώτης.
*corpōrātīvus, *a*, *um*, σαρκοτικός.
corpōrātūra, ōs, *o*. εἰς σῶματος.
corpōrēus, *a*, *um*, (corpus) σωματικός. 2) σαρκινός.
corpōri, avi, atum, are, (corpus) σωματῶ.
corporor, σωματοῦμαι. corporatus, *a*, *um*, ἐνσώματος.
*corpōrōsus, *a*, *um*, σωματώδης, εὐσαρκός.
corpūlentia, ōs, *o*. εὐσαρκία.
corpulentus, *a*, *um*, (corpus) εὐσαρκός.
corpus, ōris, *o*d. (κορμός?) σῶμα, ποιητ. δίμας. corpus ei animā, σῶμα καὶ ψυχὴ. 2) σάρξ. facio, εὐσαρκός γίνωμαι. 3) σῶμα, ὁ νεκρός. 4) σῶμα, ὁ ἀνθρώπος αὐτός. captiva corpora, ἀρχαῖα σῶματα, ἀρχαῖα σῶματα. corpora sotorum, σῶματα διελθόντων, ἀτελέων. liberum corpus in servitutem additio, ἡλευθέρου σώματος ἀποδομὴ ἐπὶ κατεδουλωμένῳ. corpus publicare suum, ἐκλῆδονα τὸ σῶμα εἰς ἥσιν. 5) σῶμα, σῶμα, σύντηγμα. rui publicae, τὸ σῶμα, σύντηγμα τῆς πολιτείας. 6) σῶμα ἀνθρώπου, οἷον corpus naviolationum, σῶματα νηυσὶν, ὡς ἐπὶ Βουλαντῶν ἐλπίστο. *Ei corpus juris, σῶρον σύνταξις, σύνταγμα. Otiō καὶ vernum corpus, συλλογὴ στίχων.
corpulentum, *i*, *o*d. (corpus) σωματίον.
cor-rādo, si, sum, ēre, aliquid, συζητῶ, συνίζω, σαρῶμαι τι. 2) πορίζομαι τι.
corrāsus, *a*, *um*, ἴδ. corrado.
*corratiōnalitas, ātis, *z*. λογιστική.
corratiō, ōnis, *o*. (corrigo) διορθώσις, διορθωτής.

φρόνις. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ ἡ ἐπανάρθωσις.
 corrector, ōris, ἄ. (corrigo) διορθωτής,
 ἐπαναρρωτής, σωφρονιστής. 2) ἐπιτροπός
 ἐπαρχίας ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων.

correctura, ae, θ. ἐπιτροπεία, (ἀξία τοῦ
 corrector).

correctus, a, um ἴδ. corrigo.

cor-recumbens, ntis, συνανακλινόμενος.

cor-regno, are, συμβασιλεύω.

cor-repo, psi, ere, εισέρπω, ἀφέρπω.

correple, ἐπὶδ. (corrīpio) βραχέως.

correptio, ōnis, θ. (corrīpio) ἀντίληψις,
 ἐπιλήψις. 2) κατηγορία, ἐπιτίμησις. 3)
 βραχύτης (ἡμέρας ἢ συλλαβῆς).

correptor, ōris, ἄ. (corrīpio) κατηγορός,
 ἐπιτιμητής. Συνέκας.

correptus, a, um, ἴδ. corrīpio.

cor-resūrnātus, a, um, ἀναυπιάζων.

cor-resuscito, avi, atum, are, συνανί-
 στημι, ἀναυπιάζω.

*corrēus, i, ā. (con-rēus) συνένωχος, συναι-
 τισός.

cor-rīdēo, ēre, ευγγελῶ, γελῶ.

corrīgā, ae, θ. (corrigo?) ὁ ἱμάς.

corrigo, exi, eelum, ēre, (con-rugo) ali-
 quid, διορθῶ, εὐθύνω, ἐπανορθῶ, θεραπεύω τι.

corrīpio, īpui, eptum, ēre, (con-rapio)
 aliquid, ἢ aliquid, συναρπάζω, ἀρπάζω,
 ἀναρπάζω τινὰ ἢ τι, θράττωμαι τινος. ar-

ma, ἀναρπάζω, ἀρπάζω τὰ σπλά. me cor-
 rīpio, ταχέως ἀνίσταμαι, σπεύδω. viam,
 σπεύδω, ταχύνω τὴν ὁδόν. campum, δια-

τρέχω τὸ πεδιον. 2) ἀρπάζω. pecunias,
 χρήματα. 3) ἀφαρπάζω. aliquid, ἀφαρ-
 πάζω τινὰ εἰς δίκην. morbus corrīpiit

corpus, νόσος ἀρπάζει, μάρπτει τὸ σῶμα.
 4) aliquid, ἐπιλαμβάνομαι, ἀπτομαι,
 κατηγοροῦμαι τινος, ἐπιτιμῶ τινι. 5) μειῶ,
 ἐλαττώ, ἐπιτίμνω. syllabam, βραχύνω,
 συστέλλω συλλαβήν.

*cor-rivālis, is, ā. ἀντιρῆλος.

corrivāto, ōnis, θ. συναγωγὴ ὕδατος. Πλί-
 νιος.

cor-rīvo, avi, atum, are, ὀχετεύω εἰς ἕνα
 τόπον, συνάγω (τὸ σῶμα).

*corrōbōrāmentum, i, ō. ἐπὶρρώσις.

cor-rōboro, avi, atum, are, aliquid ἢ ali-
 quid, ἐπιρρώνομαι, καταρρώνομαι τινὰ ἢ

τι. me corrōboro, ἐπιρρώνομαι. corro-
 boratus, a, um, ἐρρώνεος.

cor-rūdo, si, sum, ēre, διεκρούω.

cor-rūro, avi, atum, are, aliquid, συνά-
 γω δαήμενος, συγκαλῶ τινὰ, aliquid, ἐρε-
 νίζομαι, συνάγω τι.

*corrūcivus, a, um, (corrūdo) ἀναβραχικός,
 corrūsus, a, um, ἴδ. corrūdo.

cor-rūundo, avi, atum, are, aliquid,

συσφαιρῶ, σφαιρῶ τι. 2) στρογγυλεύω
 ἀποστρωνέω.

corrūda, ae, θ. ἄγριος ἀπέραργος.

corrūgis, o, (ruga) ἐρρύτιδωμένος, ρυτίδωδης.

corrūgo, avi, atum, are, aliquid, ἐρρύτιδῶ τι.

corrūgus, i, ā. ὀχετός.

cor-rumpo, ūpi, aptum, ēre, φθείρω, ἀπόλ-
 λυμι. frumentum, φθείρω τὸν σίτον. ali-

quid igni, πυρὶ φθείρω τι. spem, ἀναίρῶ
 τὴν ἐλπίδα. libertatem, καταλῶ, ἀπόλ-
 λυμι τὴν ἐλευθερίαν. foedera, λύω, παρ-

θαίνω τὰς σπονδὰς. 2) διαφθείρω, λυμάλ-
 νομαι. ocellos lacrimis, διαφθείρω δακρύων

τὰ δάκρυα. mulierem, διαφθείρω γυναῖκα.

judicem pecunia, διαφθείρω χρήμασι τὸν
 δικαστήν. medicamentum corrumpit sto-

machum, τὸ ἱαμα λυμάλνεται τὸν στόμα-
 χον. aquarum fontes corrumpo, τὰς τοῦ

ὕδατος πηγὰς συγχέω.—corrūptus, a, um,
 διεφθαρμένος.

cor-rūo, ūi, ēre, συμπίπτω, καταπίπτω.

aedes corruunt, οἶκος καταρρεῖ, καταρ-
 πέται. 2) aliquid, συμβέλλω, καταβάλλω,

ρίπτω τι.

corrūptus, ἐπὶδ. (corrūpio) διεφθαρμένος.

corrūptiōla, ae, θ. (corrūpio) διαφθορά.

*corrūptibilis, e, (corrūpio) εὐφθαρτός.

*corrūptibīlitas, ātis, θ. τὸ φθαρτόν.

corrūptio, ōnis, θ. (corrūpio) διαφθορά.

*corrūptivus, a, um, φθαρτός.

corrūptrix, icis, θ. ἡ διαφθαιρούσα.

corrūptus, a, um, ἴδ. corrūpio.

*cor-ruspor, āri, ἐπιμελὴς διαρευνῶ.

cors, ἴδ. cohors.

corsae, arum, (θ. al κόρσαι, (ἐν τῇ ἀρχι-
 τεκτονικῇ)).

Corsica, ae, θ. ἡ Κύριος, Κορσική, Κορ-
 σίκα, νῆσος τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους.

Corsicānus, ēre Corsicus, ēre Corsus, a,
 um, Κύριος.

corsūdes, is, ā. (κορσοειδής) κορσοειδής.

corsūdes, is, ā. (κορσοειδής) κορσοειδής.

corsūdes, is, ā. (κορσοειδής) κορσοειδής.

Δημοκρίτης, ἡ δὲ ἑστὶν ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ

coxim (coxa) ἐπὶ ῥ. ἐκλαδόν, ἐκλαξ. grabatum coxim insideo, ἐπισκελίζω καθήμενος ἐπὶ τοῦ κραδάτου.

Crabra aqua, ὁ. ὄνομα τοῦ ὕδατος τοῦ ἐξοντος εἰς τὸν Τίβεριν ποταμὸν ἐκ Ταύσκληου.

Crabro, ὄνις, ἂ, σφῆξ.

cracca, ae, ὁ. εἶδος βικίου.

crācens, ntis, ἀρχαϊκῶς ἐντὶ τοῦ gracilis.

Crāgus, i, ἂ. ὁ Κράγος, ἀρωματίζον Λαυάρις.

crambe, es, ὁ. κράμβη.

crāpūla, ae, ὁ. κρασιπάλη.

crāpūlarius, a, um, (crapula) τῆς κρασιπάλης.

crāpūlatus, a, um, κεκρασιπαληκῶς.

crāpūlentus, a, um, (crapula) κρασιπαλὺν.

*crāpūlōsus, a, um, κρασιπαλῶδες.

cras, ἐπὶ ῥ. αὔριον.

crassāmen, īnis, οὐ. (crassus) ὑπόστεισις, ὑπόστειμα.

crasse, ἐπὶ ῥ. παχέως, παχυλῶς.

crassescō, ēro, (crassus) παχύνομαι, πυκνῶμαι, πηγνύομαι.

Crassianus, a, um, Κρασιανός, τοῦ Κράσιου.

*crassificatio, ōnis, ὁ. πάχυνσις.

crassifico, avi, atum, are, (crassus-facio) παχύνω.

*crassitas, ātis, ὁ. (crassus) πυκνότης.

*crassities, ēi, ὁ. (crassus) παχύτης.

crassitudo, īnis, ὁ. (crassus) πάχος, παχύτης, πυκνότης.

*crassivēnias, a, um, (vena) ὁ παχέας φλέβας ἔχων.

crasso, avi, atum, are, (crassus) παχύνω, πυκνῶ.

crassus, a, um, παχύς, πυκνός, πηκτός, μεταρ. παχυλός, ἔγροικος.

Crassus, i, ἂ. Κράσος.

crastinus, a, um, (cras) ὁ αὔριον. crastinus dies, ἡ αὔριον (ἡμέρα). in crastinum, εἰς αὔριον, ἐπ' αὔριον.

crātaegis, is, ὁ. κραταιόγονον, βοτ.

crātāegon, ōnis, ὁ. κραταιγόν (φωτόν).

crātāegum, i, οὐ. κραταιγόν, καρπὸς τῆς πύτου.

Crātāicis, īdis, ὁ. Κραταϊκός.

crātāeogōnon, i, οὐ. κραταιόγονον, φ.

crāter, ēris, ἂ. κρατῆρ. 2) δεξαμένη. 3) κρατῆρ ἡφαιστείου ὄρους.

crātēra, ae, ὁ. ταῦτ' ἐπὶ ῥ. crater.

crātēritis, īdis, ὁ. ἡγνώτος λίθος τῶν τιμίων. Πλίνιος.

Crāthīs, īdis, ὁ. ὁ Κραθίς ποταμός.

crāticus, ētis eratilius, a, um, (crates) πλακτός.

crātīcula, ae, ὁ. (cratis) ἰσχυρίων.

Crātinus, i, ἂ. Κρατίνος.

*crātio, īre, (crates) βωλοχοπὴ.

Crātrippus, i, ἂ. Κρατρίππος.

crātīs, īs, ὁ. ταρσός, πλέγμα, γέβρον.

creābilis, a, (creo) κτιστός, ποιητός.

creāgra, ae, ὁ. κρεάγρα.

creāmen, īnis, οὐ. κτίσμα, ποίημα, θεμερίσμα.

creātio, ōnis, ὁ. ποίησις. liberorum, τεκνοποιία. 2) αἵρεσις, ἀρχαιρεία, χειροτονία.

creātor, ōris, ἂ. (creo) κτίστης, θεμιουργός. 2) ὁ χειροτονῶν, χειροτονητής.

creātrix, īcis, ὁ. θεμιουργός, μήτηρ, γυνήτρια.

creātura, ae, ὁ. (creo) κτίσμα, ποίημα.

creber, bra, brum, πυκνός, συχνός, συνεχής. crebra silva, πυκνὴ δῆλη. crebra ad-dilecta, συνεχὴς εὐδοκίματα. hostes crebri cadunt, πυκνοὶ, συχνοὶ πίπτουσιν ἐπ' ἐχθροῖς. crebri impetus, πυκναὶ προσβολαί.

creber sum in re, συνεχής εἰμι ἐν τινὶ συνεχῶς πράττω τι. sententis creber, πυκνός, ποικίλος τὰς γνώμας. Africus creber procellis, ὁ θυελλώδης λίψ.—crebra, ἐπὶ ῥ. πυκνά, θαμινά, συχνά.

*crebrātus, a, um, (creber) περισπυκνωμένος.

crebre, ἐπὶ ῥ. σπαν. ἐντὶ τοῦ crebro.

crebresco, brii, ēre, (creber) πυκνός, συνεχὴς γίνομαι, αὐξάνομαι, λαμβάνω ἐπιδοσιν. fama crebrescit, ἡ φήμη θρυσσεται, διαθρυσσεται.

crebritas, ātis, ὁ. (creber) πυκνότης, συνεχότης, συνέχεια.

*crebriter, ἐπὶ ῥ. ταῦτ' ἐπὶ ῥ. crebro.

crebro, ἐπὶ ῥ. (creber) συνεχῶς, πυκνῶς, θαμινά, συχνά.

credibilis, a, (credo) εὐπιστος, πιθανός.

credibilis ratio, εἰκὼς λόγος. credibile est, εἰκός ἐστιν.

credibīlīter, ἐπὶ ῥ. εὐπιστως, πιθανῶς.

credito, are, (ἐπιστά. τοῦ credo) πιστεύω.

creditor, ōris, ὁ. δανειστής, χρήστης.

credīteix, īcis, ὁ. ὁ δανειστής.

crēditus, a, um, īd. credo.

crēdo, īdi, ītum, ēre, πιστεύω. alicui aliquid, τινὶ τι. se hostibus, ἐμπιστεύω, ἐπιτρέπω ἑαυτὸν τοῖς πολεμίοις. 2) alicui pecuniam, κίχρημι, δανείζω τινὶ χρήματα. 3) alicui, πιστεύω τινί, πιστὸν ἡγοῦμαι τινά. 4) alicui, πιστεύω, πείθεμαι τινί. mihi crede, ἐμοὶ πείθου, ἡ μὴν. 5) aliquid, πιστεύω τι. id quod verum est, credo, πιστεύω τὸ ἀληθές. credo, vos novisse, πιστεύω ὑμᾶς εἰδέναι. quo majorem, credo, licentiam habeant, ὥστε μείζονα, εἰμαι, ἐξουσίαν ἔχωμαι. credat aliquid fecisse, πιστεύομαι πεποινηέναι τι.

crednam, ἀρχαϊκῶς ἐντὶ τοῦ credam, īd. credo.

credulitas, ātis, ὁ. (credo) εὐπιστία, πιθανότητα.

credulus, a, (credo) εὐπιστός, πιθανός.

credulus, a, (credo) εὐπιστός, πιθανός.

credulus, a, (credo) εὐπιστός, πιθανός.

credulus, a, (credo) εὐπιστός, πιθανός.

credulus, a, (credo) εὐπιστός, πιθανός.

credulus, a, (credo) εὐπιστός, πιθανός.

credulus, a, (credo) εὐπιστός, πιθανός.

credulus, a, (credo) εὐπιστός, πιθανός.

credulus, a, (credo) εὐπιστός, πιθανός.

credulus, a, (credo) εὐπιστός, πιθανός.

credulus, a, (credo) εὐπιστός, πιθανός.

credulus, α, um, ὀπισθοστον, ταχυπειθής, ἱστοροποιήτης, ῥάθυμος.
 crematio, ōis, θ, καύσις.
 cremator, ōis, ἄ, καύστης, καυτήρ.
 crematorium, i, ōd. (cremo) αὐξήσεις, ἐπιδοσεις.
 Cremera, ae, ἄ, Κρημέρας, ποταμὸς Τυρ-
 ρηνίας, τὸ ἐπὶ τῷ ποταμῷ Cremerensis.
 cremum, i, ōd. συνηθιστάρον· cremia, orum
 πλῆθ, φρύγανα.
 crēmo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid,
 καίω τινά, ἢ τι.
 Crēmōna, ae, θ, Κρημώνη, πόλις τῆς ἑντὸς
 τῶν Ἀλπεων Καλιτανίης.
 cremor, ōis, ἄ, χολός.
 crenae, arum, θ, πλῆθ, αἱ γλυφίδες.
 creō, avi, atum, are, κτίζω, δημιουργῶ,
 ποιῶ, γεννῶ. creō puerum, γεννῶ υἱόν.
 creatus matro serva, ἐκ δουλῆς μητρὸς
 γεγενῶς. voluptatem inimicis creō, πα-
 ρίχμα ἡδονῇ τοῖς ἐχθροῖς. 2) aliquem,
 ποιῶ, αἰρούμαι, χειροτονῶ, ἀποδείκνυμι
 τίνα ὑπατον, στρατηγόν κ. τ. τ.
 Creon, eīte Creō, nīs, ἄ, Κρέων.
 crepax, acis, (crepo) ψαράδης.
 creper, ōra, erum, ἄδελος, ἀμφίβολος, cre-
 perum, ōd. κ ν ε ρ α ς, σκέτορ.
 crepida, ae, θ, κ ρ η π ι ε ς, ὑπόδημα.
 crepidarius, a, um, (crepida) τῆς κρη-
 πίδος. crepidarius sutor, ὁ κρηπιδωποιός.
 crepidatus, a, um, (crepida) κεκρηπιδω-
 μένος, κρηπιδῶς ὑποδεδυμένος.
 crepido, ōis, θ, κ ρ η π ι ε ς, βάτης, θεμέ-
 λίον. 2) κρηπίς, κρηπιδῶν, χηλὴ.
 crepidula, ae, θ, μικρὰ κρηπίς, ταχυδαλίων.
 crepis, ōis, θ, κρηπίς, ἔγνωτος βοτάνη.
 crepitacillum, i, ōd. (crepitaculum) μι-
 κρὸν κρόταλον.
 crepitaculum, i, ōd. (crepita) κρόταλον,
 σείστρον.
 crepilo, are, (θακιστὴς τοῦ crepo) κροτῶ,
 κροταλίζω, ψαράω.
 crepulus, ūs, ἄ, (crepo) κρότος, κροταλι-
 σμός, ψαράς, κτύπος, πάταγος. 2) cre-
 pilus ventris, πορδὴ.
 crepo, ūi, itum, are, κροτῶ, κροταλίζω,
 ψαράω, παταγῶ, κτυπῶ. 2) πέρθω. 3) al-
 luid, παταγῶ, διακινεῶν, θρυλλῶ, διὰ
 στόματος, ἔχω τι. Α. ὡς τὰ πολλὰ ποιη-
 τική.
 crepulus, a, um, (crepo) ψαράδης. Α.
 τοῦ μετ. Δατ.
 crepundia, orum, ōd. (crepo) πλαταγή,
 κρόταλον τῶν παιδων. Φράσεις ἡλικίας.
 crepusculascens, ōis, ἀναφαιός.
 crepusculum, i, ōd. (creper) τὸ κ ν ε ρ α ς,
 ἢ δελφί, 2) ποιητ. τὸ σκέτορ.
 Crea, eīte, ἄ, ὁ Κρέας.

Crescens, ōis, ἄ, Κρήσκης, εντας.
 crescentia, ae, θ, (cresco) αὐξήσεις, ἀνί-
 δοσις.
 cresco, are, erē, erētum, ēre, αὐξομαι, αὐ-
 ξάνομαι. crescent fruges, ἀρβύστα, ἀνι-
 mantes, καρποί, θείοντα, ζῶα αὐξάνοντα.
 puer in ejus domo crevit, ὁ παῖς ᾧ ἐ-
 θῆ ἐν τῇ οἰκίᾳ. Nilus crescit, ὁ
 Νεῖλος αὐξεται. crescit in longitudinem,
 αὐξεται εἰς μήκος. hostium opes creve-
 runt, ἐπιδόσιν ἔλαβε τὰ τῶν ἐχθρῶν πρῶ-
 ματα. cresco ex aliqua re, αὐξάνομαι διὰ
 τίνος, ἀπὸ τίνος, ἐπιδόσιν (δυνάμει) ἐκ
 τίνος λαμβάνω. 2) ποιητικῶς ἀναφύο-
 μαι, φύομαι. o terra corpora crescunt,
 σώματα ἐκ τῆς γῆς ἀναφύονται. hic rosa
 crescit, ἐνταῦθα ῥόδον φύεται. — cretus,
 περικώς, γηγόνος. Trojano sanguine i-te
 Trojano a sanguine cretus, ἄς Τρωϊκοῦ
 αἵματος περικώος.
 Cresus eīte Cressus, a, um, Κρήσιος,
 Κρητικός.
 Cressa, ae, θ, ἡ Κρήσσα.
 Crēta, ae, eīte Crēte, es, θ, Κρήτη.
 crēta, ae, θ, ἡ γύψος, λευκὴ γῆ, (κρητίς).
 Cretolia creta, Κρηολία γῆ.
 cretaceus, a, um, (creta) γύψος περιγαίνος.
 Crētaceus, a, um, Κρηταίος, Κρητικός.
 Crētianus, a, um, Κρηταίος, Κρητικός.
 cretarius, a, um, (creta) τοῦ γύψου, cre-
 taria, ae, θ, (γυψοποιεῖον).
 crētulus, a, um, γεφυλωμένος, λευκανθίζων.
 Crētensis, e, Κρητικός. Cretenses, lum,
 ἄ, Κρήτες.
 cretus, a, um, (creta) γύψου παποιημένος.
 Crētheus, eī, ἄ, Κρηθεός.
 crethmos, i, θ, (κρήθμον) βοτάνη.
 Crēticus, a, um, Κρητικός.
 cretifodiāna, ae, θ, (creta-fodiāna) ὄρυχὴ
 γύψου.
 cretia, ōis, θ, (cerno) τὸ εἰς κληρονομίαν
 ἐμβατεύειν, ἡ κληρονομία.
 Crētis, ōis, θ, (Κρητίς) Κρητικός, Κρήσσα,
 crētus, a, um, γύψου πλήρης.
 cretila, ae, θ, (creta) λευκὴ σπυριανθίς γῆ.
 cretura, ae, θ, (cerno) αἰνίσμα, ἄχρον.
 crētus, a, um, cerno καὶ cresco.
 Crensa, ae, θ, Κρέουσα.
 cribello, avi, atum, are, κοσκινεύω, κο-
 σκινίζω.
 cribellum, i, ōd. (cribrum) κοσκινίον.
 cribrarius, a, um, (cribrum) κοσκινι-
 στής.
 cribro, avi, atum, are, (cribrum) κοσκι-
 νεύω, κοσκινίζω.
 cribrum, i, ōd. κόσκινον.
 crimen, ōis, ōd. (cerno) ἐγκλημα, κρι-
 μίς, αἰτία, κατηγορία, κατηγορία.

nibus, ἀποκρίνομαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα, falsum crimen, ψευδὲς ἐγκλημα, διαβολή. crimen sceleris fingo, πλάττω ἐγκλημα κακοεργήματος. in crimine est, αἰτία ἔχει. arcesso aliquem crimine ambitus, καλῶ τινα εἰς δίκην σπουδαρχίας, ἐπ' αἰτία σπουδαρχίας. crimen conjuratationis defendo, ἀπολογουμαι περὶ προσδοσίας. hoc tibi crimini do, ἐγκαλῶ σοι τοῦτο, αἰτιῶμαι σε τούτου. in crimen venio, ἐμπίπτω εἰς αἰτίαν, εἰς κατηγορίαν. 2) ἐγκλημα, αἰτία, ἀμάρτημα, ἀδίκημα. scelera et crimina, ἀνοουσιουργήματα καὶ κακοεργήματα. foedatus crimine, μεμισμένος τῷ ἀμάρτηματι. tuum crimen est, σὺ αἰτίας εἶ. Bajae crimen amoris, αἱ Βαῖαι, ἡ αἰτία τοῦ ἔρωτος. criminalis, ο, ἐγκληματικός. crimināliter, ἐπὶ ἑ. ἐγκληματικῶς. criminātio, οἴος, θ. ἐγκλημα, κατηγορία. 2) διαβολή. criminātor, oris, ἄ. κατηγορός, διάβολος. criminō, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ criminor. criminor, atus sum, ari, (crimen) aliquem apud aliquem εἶτε αἰεὶ, κατηγορῶ τινος, αἰτιῶμαι τινα, διαβάλλω, ἐγκαλῶ, κατηγορῶ τι. criminatus est amicitiam, a me violatum esso, κατηγορήσέ μου, ὅτι παραβέβηκα τὴν φιλίαν. 3) criminor, παθητ. διαβάλλομαι, κατηγοροῦμαι. criminōse, ἐπὶ ἑ. ἐγκληματικῶς, κατηγορικῶς, διαβολικῶς. criminōsus, a, um, (crimen) ἐγκληματικός, κατηγορικός, διαβολικός. Crimissus, εἶτε Crimissus, i, ἄ. Κριμισός. ποταμὸς Σικελίας, τανῶν Belice destro. crinālis, e, (crinis) τῆς τριχὸς, τῶν τριχῶν. crinalis vitta, ἡ περὶ τὰς τρίχας ταινία. crinalis hedera, κρίσινος τῆς κόμης στέφανος. crinalis acus εἶτε crinale, is, οὔ. τέστις, καλαμίσ. (χοσμῆματα κόμης). crināger, era, erum, (crinis-gero) κορυῶν, κομήτης. crinō, īni, ūum, īre, (crinis) τριχῶ. crinior, τριχοῦμαι, κομῶ. crinitus, a, um, τριχωτός, κομῶν, κομήτης, εὐκόμος. crinis, is, ἄ. θρίξ. crines, αἱ τρίχαι, κατ' ἐξοχὴν ἡ κόμη. crinitus, a, um, tā. crinlo. crinon, i, οὔ. κρίνον. crinobdium, i, οὔ. (κρίος βάλλω) κριόβδ-λιον, θυσία τῷ ἁγίῳ προσφερομένη. Crinor, crinimus, a, um, κρίνιμος, (ἐν τῇ ἱατρικῇ). crisia, is, θ. κρίσις, (ἐν τῇ ἱατρικῇ). crispicane, anlīs, (crispus) βοστρυχιζών. *crispulicane, nlīs, (crispus-suleo) βο-

crispulicane, nlīs, θ. (crispus) οὐλότης, παλ-
μός, ἀμαρυγή. crispo, avi, atum, are, (crispus) βοστρυ-
χῶ, βοστρυχιζῶ, οὐλον ποιῶ. 2) τραχύ-
ποικίλον ποιῶ. 3) πάλλω, σείω. — crispans,
ntis, οὔλος, βυτιόδης. 2) πάλλων. crispulus, a, um, (crispus) οὐλόθριξ, βο-
βοστρυχωμένος. crispus, a, um, οὔλος, οὐλόθριξ. μεταφ.
crispa oratio, λόγος ἐπιτηδευτός, τεχνη-
τός. 2) τραχύς. 3) πάλλόμενος, πάλλων.
σειόμενος. Crispus, i, ἄ. Κρίσπος. Crissa, ae, θ. Κρίσσα. Crissaeus, a, um, ἡ
Κρυσσαίος. crisso, avi, are, σείω τὴν πυγὴν. crista, ae, θ. λόφος (καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν
κέρυθρος). cristatus, a, um, (crista) λοφοφόρος, λο-
φωτός. cristula, ae, θ. (crista) λορίον, λοφίτιον.
ferritae, arum, ἄ. κριταί. crithidlogia, ae, θ. κριθολογία. criticus, a, um, κριτικός. crocallis, idis, θ. ἄγνωντος λίθος. erōcatus, a, um, (crocus) κρόκιος, κρο-
κωτός. erōcēus, a, um, (crocus) κρόκιος, κρόκι-
νος, κροκωτός. erōcias, ae, ἄ. κροκίας (λίθος). erōcidismus, i, ἄ. κροκιδισμός. erōcinus, a, um, κρόκινος. erōcio, īre, κ ρ ὠ ῥ ῶ. erōcis, idis, θ. κροκίς (φυτόν). *erōcilo, are, (θαμιστ. τοῦ erocio) κρώ-
erocitus, ūs, ἄ. (erocio) κρωγμός. erōcōdila, ae, θ. κροκοδείλια. erōcōdīlīnus, a, um, κροκοδείλιος. erōcō-
dīlina, ae, θ. κροκοδείλινη, κροκοδείλιος
συλλογισμός. erōcōdīlion, i, οὔ. κροκοδείλιον (φυτόν). erōcōdīlus, i, ἄ. κροκοδείλιος. erōcōmagma, ātis, οὔ. κροκόμαγμα. erōcōta, ae, θ. (ὑπὸν. vestis) κροκωτός πλ-
πλος, τὸ κροκωτόν. erōcōtarius, a, um, (erocota) τοῦ κροκω-
τοῦ. erocotarius infector, ὁ κατακοκωζών
τὰ κροκόβαπτα. erōcotta, ae, ἄ. ὁ κροκόταρας, κροκότα-
ρῶν ὅσον θηρίον τῆς Αἰθιοπίας. erōcōtūla, ae, θ. (erocota) κροκωτίσιον
κροκωτόν. erōcus, i, ἄ. καὶ erōcum, i, οὔ. ὁ κρόκος.
erocus, erocus, i, θ. ὁ κρόκος. erocula, ae, τοῦτο τῷ erocolla. Croesus, i, ἄ. Κρῆσος. Crommyu aeris, idis, θ. Κρομμύου ἀέρος
ἀφροσύρεν τῆς Κίπρου. Cromyus, ae, ἄ. Κρομμύος.

αἰκία, τὸ κακόν. abi ēta i in malam
crucem! ἀπαγ' ἐς κόρακας!
crypta, αὐ, θ. κρύπτη, κρυπτή διώρυξ.
crypticus, α, um, κρυπτικός.
cryptoporticus, ūs, θ. κρυπτή σποδ.
crystallinus, α, um, κρυστάλλινος.
crystallon, ii, οὐ. κρυστάλλον, φ.
crystallum, i, οὐ. κρύσταλλος (λίθος).
*cubatio, ōnis, θ. κοίμησις.
*cubator, ōris, ἄ. ὁ ἀνακείμενος.
cubiculāris, e, ταῦτὲ τῷ cubicularis.
cubiculārius, a, um, (cubiculum) τοῦ κοι-
τῶνος. cubicularius, i, ἄ. κατακοιμιστής,
κοιτωνίτης, παρακοιμώμενος, κατευαστήρ.
cubiculatus, a, um, (cubiculum) κοιτῶ-
νας ἔχων. navis cubiculata, θαλαμηγός.
cubiculum, i, οὐ. (cubo) κοιτάν, θάλαμος,
κοιμητήριον, εὐναστήριον. (*Εκ ταύτης τῆς
λῆξεως παρεμφαίνεται τὸ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
κουβούκλιον.) 2) θάλαμος αὐτοκρατορος ἐν
θεάτρῳ. 3) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ συναρμογῇ
λίθων (στρώσεις?).
cubicus, a, um, κυβικός.
cubilo, is, οὐ. (cubo) κοίτη, εὐνή. (ἐπὶ
ἀνθρώπων καὶ ζώων), κατ' ἐξοχὴν κοιτῶν,
θάλαμος παστός. 2) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ
συναρμογῇ λίθων, δοκοί, σάνδοι. (στρώσεις?).
cubitalis, is, οὐ. (cubo) ὑπαγκώνιον.
cubitalis, e, (cubitus) πηχυαίος.
*cubitio, ōnis, θ. (cubo) κατάκλισις.
cubitissimus, ἐπὶ. (cubo) κατακλινῶς. ἄμφ. γρ.
cubitio, avi, are, (θεμιστ. τοῦ cubo) κοι-
τίζομαι.
*cubitor, ōris, ἄ. ὁ κατακλινόμενος.
cubitura, ae, θ. (cubo) κατάκλισις, κοίμησις.
cubitum, i, οὐ. (cubo) ὁ ἀγκών, (Δωρικῶς
κῦβιτον). 2) πῆχυς (μέτρον).
cubitas, i, ἄ. πῆχυς.
cubitus, ūs, ἄ. (cubo) κατάκλισις. 2) κοίτη.
cubo, ūi, itum, are, κ ε ῖ ρ α ι, κατακίμαι,
ἐκτακίζομαι. 2) κοιτάζομαι, κ ο ι τ ῶ
μ α ι. 3) ἐπὶ τῶν cubans, κατακλινῆς.
cubus, i, ἄ. κῦβος.
cūci, οὐ. ἄκλιτ. τὸ κοῦκι (δένδρον). Δ.
Μερικῇ.
cucubo, are, κικκαβίζω.
cuculla, ae, θ. ταῦτὲ τῷ cucullus.
cucullio, ōnis, ἄ. (cucullus) κάλυμα κε-
φαλῆς.
cuculo, are, (cuculus) κοκκυζω.
cuculus, ae, θ. (cucullus), i, ἄ. κόκκυξ. 2) βο-
τάνη ἢ καὶ στρόγχο.
cucuma, ae, θ. (κικκαβῆ) λίθος.
*cucumella, ae, θ. (cucuma) λεβήτιον.
†cucumēgaris, ii, οὐ. (cucumis) σικυ-
λάτον, νικηράτον.
cucumis, is, καὶ ētis, α. σίκυος, ὠμός. οἰ-
νός, ἄγγουρον.

cucurbita, ae, θ. κολοκύνθη, σικύα 2) οἰ-
κία, ἱατρικὸν ὄργανον.
cucurbitarius, i, ἄ. φυτευτὴς σικυῶν.
cucurbitatio, ōnis, θ. τὸ σικυάζειν.
cucurbitinus, a, um, ὁμοίος κολοκύνθῃ.
cucurbitula, ae, θ. κολοκύνθις. 8) σικύς,
ἱατρικὸν ὄργανον.
cucurio, ire, κοκκυζω, (ἐπὶ ἀλεκτορος).
cucous, i, ἄ. ταῦτὲ τῷ cuculus.
cūdo, (di, suin) (κόπιω?) ἔρε, τύπτω, πείσ-
ω, ἐκλεπίω. 2) κόπῳ ἀργυρον, ἀργυρῶ
νομίσματα.
cūdo, ōnis, ἄ. εἶδος περικεφαλαίας.
cūcūmōdi, (quisquis-modus) ὅτου δῆ-
ποτε εἶδους, ὅποιος οὐν.
cūmōdi, (quis-modus) τίνος εἶδους, ὅποιοι.
cūjas, ālis, καὶ ἀρχαϊκῶς cūjatis, is, πο-
δαπός, ποίω εὐνοῦς, ποίω χῶρας, ποίω
γενεάς;
cūjus, a, um, (ἀπαν. ἐκ τῆς ἀναφορ. ἀν-
τωνυμ. qui.) οὐ. argentum pro istis am-
babus cūjas erant domino dedi, ἀργύ-
ριον ὑπὲρ ἀμφοῖν ταύτων τῷ κυρίῳ, οὐ
ἦσαν, δέδωκα. 2) συναγέσταρ. ἐκ τῆς ἐρω-
τήμ. ἀντων. quis.) τίνος; cūjam pecus?
τίνος τὰ θρέμματα; cūjamam vox? τίνος
δῆ φωνή;
cūjuscēmōdi, ὅποιοςιστοῦν. lex, cūjusco-
modi sit, νόμος ὁποῖός τις ἀν ᾧ.
cūjuscunquēmōdi, ὅποιος δῆποτε.
cūjusdammodi, ποῖός τις, εἶδους τίνος.
cūjuscēmōdi, (quis-modus) ποῖός; τίνος εἶ-
δους; τίνος τρόπου; τίνος γένους; 2)
ἀναφορικῶς ὁποῖος.
cūjuscēmōdicunquē, ὁποῖος δῆποτε.
cūjusnam, ēd. cūjus.
cūjusquēmōdi, ταῦτὲ τῷ cūjuscēmōdi.
cūjusvis, cūjāvis, cūjumvis, οὔτινος οὐν,
ὅτου δῆ.
culeita, ae, θ. (calco) τύλη, στρώμα.
culeitella, ae, θ. (culeita) τυλεῖον, μι-
κρὸν στρώμα.
*culeitilla, ae, ταῦτὲ τῷ ἀνωτέρῳ.
culēaris, e, (culeus) ἀσκόρ χωρητικός.
culēus, i, ἄ. σάκος, σακκίον, ἀσκός. 2)
κ ο λ ε ῖ ος, μέτρον πλοσιν ἀμφορέων χω-
ρητικόν. 2) οἱ ὄρεαί.
culex, icis, ἄ. κ ὠ ν ω ψ.
culigna, ae, θ. κ ο λ ῖ γ ν η.
culina, ae, θ. μαγειρεῖον. μεταφ. ἡ τροφή
τῷ δεῖπνον.
culinārius, a, um, μαγειρικός. culinarius,
i, ἄ. (ὕπον. servus) βούλος ἐν μαγειρείῳ.
culix, icis, ἄ. ἔγνωσθον τι φυτὸν.
culeus, ταῦτὲ τῷ culenus.
culmen, imis, οὐ. (ἐκ τοῦ columen) κορυφή
ἢ ἄλ, καλοῦσθαι 2) στέγος, ὄροφος.
Culminia, ταῦτὲ τῷ Colminiana.

μώμενος—cumulatus, α, um, πλήρης, θα-
ψιλή, τήλειος.
cūmīlus, i, α. σωρός. 2) προσθήκη, επι-
δοσεις, κολοφών.
cūsa, ae, θ. σπέν. αντί τοῦ πληθ. cunae,
arum.
cūnābūla, arum, οδ. (cunae) λίκνον, σκάφη.
(τῶν νηπίων). 2) νεοττία (πιτηνών). 3)
μεταφ. ἡ πρώτη κατοικία, ὁ τῆς νηπιότητος
τόπος. — a primis cunabulis, ἀπὸ τῶν
σπαργάνων, ἐκ νηπίων, ἐκ πρώτης ἀρχῆς.
cūnae, arum, θ. (cubo, *cumbo) λίκνον,
σκάφη (τῶν νηπίων). μεταφ. τὰ σπάργανα,
ἡ νηπιότης. 2) νεοττία (πιτηνών).
cunctābundus, a, um, μέλλων, μελλητικός,
δυνάμ.
*cunctālis, a, (cunctus) καθολικός.
*cunctāmen, īnis, οδ. μέλληςαι, ἔκνος.
cunctantur, ἐπιβ. ἐκνηδὺς, σχολῆ, σχολαίως.
cunctatio, ōnis, θ. μέλληςαι, ἔκνος. sine
cunctatione, ἀμελλήτως, ἀδυνάως.
cunctator, ōris, α. (cunctor) μελλητής.
Fabius Cunctator, Φάβιος ὁ Μελλητής.
†cunctatrix, īcis, θ. μελλήτρια.
cuncticinus, a, um, (cunctus cano) πάμ-
ψαλγος.
cunctim, ἐπιβ. (cunctus) κοινῇ, συλλήδην,
τὸ σύμπαν. Ἀπουλήσιος.
†cunctipārens, tis, α. παγγενέτωρ.
†cunctipōtens, tis, παντοδύναμος.
cuncto, are, ἀρχαϊκός, ἀντὶ τοῦ cunctor.
cunctor, atus sum, ari, μέλλω, δυνάμ. cun-
ctor profiteri, δυνάμ. δηλολογεῖν. — cun-
ctans, ntis, μελλητικός, ἐκνηρός, βραδύς.
cunctus, a, um, (ἐκ τοῦ conjunctus?) σύμ-
πας, ἅπας. cunctus populus, ὁ σύμπας
ἔθνος, ὁ ἔθνος ἅπας. cuncti, σύμπαντες,
ἅπαντες, οἱ πάντες.
*cūnūtim, ἐπιβ. (cuneo) σφηνοειδῶς.
cūnēo, avi, atum, are, (cuneo) σφηνώ,
κατασφηνώ. 2) locus se cuneat εἴτε cu-
nentur, ὁ τόπος σφηνοειδής ἐστι.— cune-
atus, a, um, σφηνοειδής.
cūncūlus, i, α. (cuneus), σφηνίτικος, σφ-
νήριον.
cūnēus, i, α. σφην, ξυβόλος. Britannia in
cuneum tenuatur, ἡ Βρετανία εἰς σφηνά
στενεύεται. 2) ξυβόλος, σφηνοειδής παρὰ-
ταξίς. 3) σφηνοειδὲς μέγρος ἔθρων ἐν θεά-
τρῳ, κερκίς.
cūncūlaris, a, τοῦ κονίκλου.
cūncūlārīus, ii, α. (cuniculus) δρυκτὴρ
ὑπονόμιον.
cūncūlātim, ἐπιβ. (cuniculus) σωληνοειδῶς.
cūncūlōsus, a, um, (cuniculus) σφαγ-
γώδης.
cūncūlus, i, α. κόνις, κόνις, κόνις.
(2) ὑπονόμιον, ὑπονόμιον δρυμα. κατὰ

ἐξοχὴν ἐν τῇ πολυμικρῇ τῷ δρυμα, ὁ ὑπό-
νομος. cuniculus ago, ἐρύτω ὑπονόμιον.
cuniculis suffodio moenia, ἀπορύπτω,
ὑπονόμιον τὰ τείχη.
cūnīla, ae, θ. κονίλη (βοτάνη).
cūnīlago, īnis, θ. εἶδος κονίλης (βοτάνη).
Cūnīna, ae, θ. (cunae) θεὰ τις τῶν νη-
πίων φυλακτικῇ.
cunire, κατά Παύλον τὸν διδάσκον θελοῦ,
sterous facere, θένει καὶ τὸ inquinare
ἐτυμολογεῖ.
cunnīngus, i, α. (cunnus-lingo) ὁ χοι-
ροβλήψ.
cunnus, i, α. κόστος, χοῖρος.
cunqua, μέριον ἀοριστολογικόν, ὡς ἐπὶ τῷ
πολὺ ἀντινυμῶν ἢ ἐπιρρήματι ἐπισυνήμ-
μενον, οἷον qualiscunque, ὅποιοις θῆ,
ἔποτος θήποτε, ubicunque, ὅπου θῆ, ὅπου-
θήποτε. Σπανίως ἀσύνετον, παρὰ ποιη-
ταὶς ἀλλοτρίως, π. χ. mihi cunque salve
rite vocanti, χαίρε μοι ἐρῶς ἐν καλοῦντι
ἐρῶς θῆ ἐπικαλουμένῳ. quae domant
cunque dolorem, ἀπερ ἔλως, ἐν γένει
τὸν πόνον ἀφαιρεῖ.
cūnūlae, arum, θ. (cunae) σκάφειον, λι-
κνάρειον (τῶν νηπίων).
cūpa, ae, θ. (κύπη) σκύφος (ξύλινο
σκεῦος).
cūpa, ae, θ. ὡ πη (ἐλαστροβίτου).
cūpēdia, ae, θ. λιχνεία.
cūpēdia, arum, οδ. καὶ cupediae, arum,
θ. πέμματα, λιχνέματα.
cūpēdinārtus, a, um, τῶν πεμμάτων. cup-
pedinarius, α. ὑποποιός, πεμματουργός.
cūpēdo, īnis, θ. ποιητ. ἀντὶ τοῦ cupido.
2) πέμματα, λιχνέματα.
cūpēlla, ae, θ. (cupa, κύπελλον) μικρὸν
σκεῦος.
cūpes, pēdis, α. λιχνός, ὀφροφάγος.
cūpida, ἐπιβ. ἐπιθυμητικῶς, μετ' ἐπιθυμίας,
ἐμπυθῶς.
Cūpīdī nēus, a, um, (Cupido) τοῦ Ἑρωτος.
cūpīditas, ātis, θ. ἐπιθυμία (ἐπὶ
καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ). ἔρως, ἐρῶς, ἐμ-
πάθεια, πλεονεξία. cupiditas pecuniae et
dominandi, φιλαργυρία καὶ φιλαρχία.
cūpido, īnis, θ. σπαν. α. (cupidus) ἐπιθυ-
μία, ἔρως, ἐρῶς. cupidō cepit Romu-
lum urbis condendam, ἐπιθυμία ἐνεγένετο
τῷ Ῥωμύλῳ τοῦ πόλιν κτίσαι. cupidō
aquae, ἐπιθυμία, ἐρῶς ὕδατος. gloriae,
φιλοδοξία. 2) ἔρως, ἔρως. 3) Cupidō,
īnis, α. Ἑρως (ὁ θεός).
cūpidus, a, um, (cupio) alicujus rei,
ἐπιθυμητικός, ἐπιθυμῶν τινος. redeundi
domum, ἐπιθυμῶν οἰκῆς ἐπανελθεῖν. au-
diendi, ἐπιθυμῶν, προθυμούμενος ἀκούειν.
moris et moriendi, ἐπιθυμῶν τοῦ θανάτου

του ἢ ἀποθάνειν. bellandi, φιλοπόλεμος, pecuniae, φιλάργυρος, χρημάτων ἐπιθυμῶν, rerum novarum, καινόπονος, νεοτερῶν. 2) ἐμειρήμενος, ἐρωτικός, ἐρωτικός, ἔχων. 3) ἐτερόζηλος, alieni, πρόθυμος, εὐνοῦς τινί. cupidus iudex, ἐτερόζηλος δικαστής.

cupicenter, ἐπίρ. (cupio) ἐπιθυμητικῶς, πρόθυμος. Α. σπαν.

cupio, ἴνι, εἶπε II, Num, ere, aliquid, ἐπιθυμῶ τινας. agros alius, ἐπιθυμῶ ἀλλοτρίων ἀγρῶν. cupit emori, ἐπιθυμεῖ ἀποθάνειν. quanto plura parasti, tanto plura cupis, ὅση πλείω κέρησαι, τοσούτω πλείονα ἐπιθυμεῖς, res cupita, τὸ ἐυκτόν, τὸ ποθυμῶμενον. te tua frui virtute cupinus, σὲ τῆς σῆς ἀρετῆς ἀπολαύειν εὐδμεθα. 2) alicui ἢ alicujus causa, προθυμοῦμαι, εὐνοῶ τινι. favere ei cupere Helvetiis, εὐνοεῖν καὶ προθυμοῦναι τοῖς Ἑλβετίοις. tua causa cupit, εὐνοϊκῶς πρὸς σὲ ἔχει. — cupiens, ntis, (ἐπιθυμῶν) alicujus, ταῦτ' αὖ cupido alicujus, ἐπιθυμητικῶς, ἐπιθυμῶν τινας.

cupitor, ōris, α, ἡ. ἐπιθυμητής. Α. σπαν.

cupitus, a, um, ἴδ. cupio.

cuppido, cuppedinarius, κ.τ.τ. ἴδ. cupedo κ.τ.λ.

cupressetum, ἰ, οῦ. (cupressus) κυπαρισσῶν.

cupressus, a, um, κυπαρισσίνος.

cupressitor, era, erum, (cupressus-fero) κυπαρισσοφόρος.

cupressinus, a, um, κυπαρισσίνος, τῆς κυπαρισσοῦ.

cupressus, ἰ, θ. (σπαν. ἄ.) κ.υ.π.ῑ.ρ.ῑ.σ.σ. Σημ. ἐνίοτε ἀπαρ. cupressu ἀντὶ τοῦ cupressu. 2) κυπαρισσίνον κιβώτιον.

cuprinus, a, um, (cuprum) χαλκῆρος ἐκ μέλανος χαλκοῦ.

cuprum, ἰ, οῦ. ὁ Κύπριος εἶπε μέλας χαλκός, πρὸς Cyprus.

cupula, ae, θ. (cupa) μικρὰ κώπη.

cur, ἐπίρ. (ex tuo qua re) ἀρωγηματικῶς διὰ τὴν τίνος ἕνεκα; — αναρωτικῶς διὰ τὴν (τί, τίνος ἕνεκα) τοῦτο ποιεῖς; miror, cur hoc facias, θαυμάζω τίνος ἕνεκα τοῦτο ποιεῖς. quid commisit, cur poena dignus sit? τί πέπραγεν, εὖ ἕνεκα τιμωρίας ἔξισ' ἔστι. causa cur, ἡ αἰτία, δι' ἣν — τὸ αἴτιον, δι' ὃ —.

cura, ae, θ. (cura) φροντίς, ἐπιμέλεια. bellii, ἐπιμέλεια τοῦ πολέμου. habeo curam dloendi, ἐπιμελείην τοῦ λέγειν ἔχω (εἶπε ποιοῦμαι). cura viarum, aquarum, οστ, ἡ τῶν ὁδῶν, τῶν ὑδάτων κ.τ.λ. ἀπαρ. Latia. mihi res curae est, ἔστι μοι ἐν

φροντίδι τὸ πρᾶγμα, φροντίζω τοῦ πράγματος, μέλει μοι τοῦ πράγματος. veteribus curae fuit gratiam dloendi acquirere, οἱ ἀρχαίοι ἐπιμελήθησαν, ὥπως τῇ τῷ λέγειν ἔχρην κτήσαντο. universos curae habet, ἀπάντων φροντίζει. cum cura et studio facere aliquid, ἐπιμελῶς καὶ σπουδαίως πράττειν τι. curam de re adhibeo, φροντίζω περὶ τοῦ πράγματος. 2) θεραπεία, ἐπιμέλεια τῆς ὑγείας. 3) μελέτη, πόνημα, σύγγραμμα. 4) φροντίς, μέριμνα, ἀγωνία.

*cūrabilis, e, (cura) ἔξιτος φροντίζων.

*cūragendarius, ii, ā, (cura-ago) ἐπιμελητής, φροντιστής.

cūrallum, ταῦτ' αὖ corallum.

cūrate, ἐπίρ. ἐπιμελῶς. Τάκτος.

cūratio, ōnis, θ. (cura) φροντίς, ἐπιμέλεια, θεραπεία. sacrorum, ἡ τῶν ἱερῶν ἐπιμέλεια, corporis, ἡ τοῦ σώματος θεραπεία. 2) ἐπιτροπία, κηδεμονία. 3) θεραπεία (ἡ ἱατρική), ἱατροί.

cūrator, ōris, ā, (cura) ἐπιμελητής, ἐπιστάτης, ἐπίτροπος. avariti, ἐπίτροπος ὀνυθῶνος. viae Flaminiae, ἐπιστάτης τῆς Φλαμινίας ὁδῶς. muris reliendis, ἐπιμελητῆς τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς. restituendi Capitoli, ὁ τὴν ἐπιμέλειαν ἔχων τοῦ τοῦ Καπιτωλίου ἀνοικοδομήσαι. curator, εἶπε ἀρχαίως: cooperator ludarum solennium, ἐπιστάτης τῶν ἀγῶνων. 2) ἐπίτροπος, κηδεμών, (τῶν ὁροσίων κ. τ. λ.).

cūratōria, ae, θ. (curator) ἐπιτροπή (ἀρχαῶν κ. τ. λ.).

cūratōricus, a, um, τοῦ ἐπιμελητοῦ, οὐρατορικός.

*cūratūra, ae, θ. ἐπιμέλεια, θεραπεία.

cūrax, acis, (cura) ἐπιμελής.

cureūliu, ōnis, ā, ὁ κίς (εἶδος σκώληκος). cureūliunculus, ἰ, οἰ. μικρὸς κίς.

Cūrensia, ae, (Cures) τῶν Κύρεων. Cūrenses, ium, ā, οἱ Κυρῆται.

Cūros, ium, ā, καὶ ὁ, αἱ Κύροις, κατὰ Ἰων. Ἄλ. εἶπε ἡ Κύρις, κατὰ Στράβ. ἀρχαία τῆς Σαβίνης πόλις.

Cūrates, um, ā, Κυρῆται.

Cūreticus, a, um, Κυρηναῖος, Κρητικός.

Cūretis, idis, θ. Κυρητής, ἡ Κρήτη.

cūria, ae, θ. κοῦρη, φρενίτις, φρενίτις (κατὰ τὴν ἀρχαιοτάτην τῶν Ῥωμαίων διαίρεσιν ὁ γὰρ Ῥωμῆος διαίτην ἔπαιον τοὺς πολίτας εἰς τρεῖς κοῦρη. εἶπε φρενίτις. 2) βουλευτήριον, πρυτανεῖον, συνέδριον (τῆς Ῥωμαίας τοῦ λήτου κλήτης). Κατ' ἑρῶν δὲ ἐλέγγοτο cūria τὸ ἐν τῇ Ῥωμαίῃ ἀγορῇ, βουλευτήριον τὸ καὶ Curia Hostilia, ὁσπερ βουλευτήριον ἀναγορεύοντο. 3) φρενίτις, φρενίτις, ὁσπερ φρενίτις.

curialis, α, (curia) ὁ τῆς αὐτῆς κούριος, ὁ
φράτωρ, φρατρίτης. 2) παρὰ νεωτέρους
αὐλικός.

Curiaus, α, um, (Curius) τοῦ Κούριου.

Curatili, orum, ἄ. Κουριάτιοι.

curatim, ἐπιβ. (curia) κατὰ φρατρίαν.

curiatus, α, um, (curia) τῆς κούριος, φρά-
τριος, φρατρίτης, φρατριάτικος. curiata co-
mitia, orum, οὐ, ἡ φρατρίκη ἐκκλησία, ἐν
ἣ κατὰ φρατρίαν ἐψηφίζοντο περὶ κατα-
στάσεως ἱερῶν, κυρώσεως στρατηγίας κτ.
lex curiata, φρατριάτικὸς νόμος.

curio, onis, ἄ. (curia) φρατρίαρχος. 2) κή-
ρυξ. Curio, ὅν. κύρ. Κουρίων.

curio, onis, ἄ. (cura) κωμικὴ λέξις φρον-
τιστής, πολυμέριμος.

curiose, ἐπιβ. περιέργως, ἐπιμελῶς, ἀκρι-
βῶς.

curiositas, ātis, ὁ. περιεργία, πολυπραγ-
μοσύνη, ἄ. σπαν.

*curiosulus, α, um, (ὁποκορ. τοῦ curiosus)
ventus, ἡ περιέργος αὔρα.

curiosus, α, um, (cura) ἐπιμελής, ἀκριβής,
medicinas, ἐπιμελής τῆς ἱατρικῆς, ἐπιμε-
λούμενος τῆς ἱατρικῆς. 3) περιέργος, πολυ-
πράγμων. curiosi, ἄ. (παρὰ νεωτέρους) οἱ
ὠτακουσταί. ἄ. πολυμέριμος.

curis, ὁ. ἡ αἰχμή, κατὰ τὴν τῶν Σαβίων
διελκτον. Ex τούτου κατὰ τινας τὸ Cu-
ritis Iuno, ἡ Κυρίτις "Ἡρα.

Curius, α, um, Κούριος, Κούριος. M'. Curius,
Μάνιος ὁ Κούριος.

*curius, α, um, (cura) πολυμέριμος.
*Λυρ. γρ.

curmi, οὐ. ἄκλιτ. τὸ κούρι (εἶδος ζῴου).

curo, avi, atum, are, aliquid, ἐπιμελοῦ-
μαι, ἐπιμελόμαι, φροντίζω τινός, μέλει
μοι τίνος, θεραπεύω τι. naves aedifican-
das, ἐπιμελοῦμαι τῆς ναπηγίας. remum
faciendum, ἐπιμελοῦμαι τῆς κατασκευῆς
γρεβρας. vineam, ἐπιμελοῦμαι τῆς ἀμπέ-
λου, θεραπεύω τὴν ἄμπελον. corpus curo
et me curo, θεραπεύω τὸ σῶμα. curati
cibo, τῇ σίτῃ θεραπεύσαντες τὸ σῶμα. cura,
ut valeas, ἐπιμελήθητι σεαυτοῦ, ὥπως
ὀγιαίνης, ἐξάρσῃ. neque redire curat,
ὅστε μέλει αὐτῇ ἐπανελθεῖν. vos liberi
esse non curatis, οὐ μέλει ὑμῖν τοῦ ἐλευ-
θερίαν ἔχειν (τῆς ἰδίᾳ ἐλευθερίας). 2) θε-
ραπεύω, νοσοκομῶ. morbum, θεραπεύω νό-
σον, ἐπικουρῶ νόσον. aegrum, θεραπεύω
τὸν νοσούντα. 3) curo alicui pecuniam,
πορίζω, ἐκτίω, ἀποδίδωμι τινὶ χρήματα.
curatus, α, um, ἐπιθετικῶς. ἐπιμελής,
curatior, ἐπιμελίστερος.

currax, ācis (curro) δραμότης.

curriculum, ἄ. οὐ. (curro) δρόμος, curri-
culo curro, δρόμῳ ὀίω. curriculum facio,

δρόμον ποιεῖν. 2) δρόμος, εἰδίων. μεταφ.
curriculum laudis, ὁ περὶ τοῦ ἐπαινοῦ
δρόμος. curriculum mentis, ἡ τοῦ νοῦ
παλαίστρα. curriculum vilae ἢτε νινονδι,
ὁ τοῦ βίου χρόνος. 3) ὁποκορ. τοῦ curvus
ἄρμα, ἄρμα.

curro, eucurri, cursum, ēra, τρέχω, ὀίω.
curritur (a militibus) ad praetorium,
δρόμος γίνεται (τοῖς στρατιώταις) ἐπὶ τὸ
στρατηγεῖον. 2) φέρομαι, βέω, ἐκτείνωμαι
σπεύδω. omnes currunt, εἰ ποταμοὶ βέουσιν,
φέρονται. currente, rota, περιδινουμένου
τοῦ τροχοῦ. rubor per ora currit, ἐρυθ-
θημα κατασχέται τῇ προσώπῳ. ilmes per
agrum, ἔριον θάλλει διὰ τοῦ ἀγροῦ.

curruca, ae, ταχὺ τῷ εὐκα.

currulis, α, (curro) δραμότης.

currus, ūs, ἄ. (curru) ὄχημα, ἄρμα, ἄρμα.
2) κατ' ἐξοχήν τὸ θριαμβευτικὸν ἄρμα, καὶ
ὁ θρίαμβος αὐτός. 3) ποιητικῶς currus, τὸ
τέθριππον, ἀντὶ τοῦ equi, οἱ ἵπποι.

cursum, ἐπιβ. (curro) δραμαίως.

*curtio, onis, ὁ. δρόμος.

*cursatio, onis, ὁ. περιδρομή, τὸ περι-
τρέχειν.

currito, are, (θαμιστ. τοῦ curro) περιτρέχω.
huc el illuc, τρέχω ἔνθα καὶ
ἐνθα, δεῖρο κακίετα.

curso, are, (θαμιστ. τοῦ curro) περιτρέχω.
huc illuc, τρέχω ἔνθα καὶ ἐνθα.

cursor, āris, ἄ. (curro) δραμεύς. 2) ἡμε-
ροδρόμος. 3) πρόδρομος, δρόμων, (δοῦλος).
cursoria, ae, (ὅπον. navis) ὁ κίλως (πλοῖον).
cursualis, α, (cursus) δραμοτικός, δραμαίως.
ἄ. τοῦ μεταγεν. ἄστ.

cursura, ae, ὁ. (curro) δρόμος.

cursus, ūs, ἄ. (curro) δρόμος, πορὰ
cursu in hostem feruntur, δρόμῳ ἐπὶ τὴν
ἐχθρὸν φέρονται. solis cursus, δρόμος
παρὰ τοῦ ἡλίου. amnis, πορὰ, ροή τοῦ
ποταμοῦ. navis, δρόμος, πλοῖος τῆς νηὸς.
cursus Aquilonis, πορὰ τοῦ βορέου. cur-
sum tenere, ἔχθεσθαι τοῦ δρόμου, εὐθεδρῶν
μεῖν. res est in cursu, τὸ πρᾶγμα προ-
βαίνει.

Curtius, α, um, Κούριος. Curtius, ἄ. ὁ
Κούριος.

curlo, avi, atum, are, (curtus) aliquid,
κολοβή τι.

curtus, α, um, (κ. ρ. ε. Γερμαν. kurz)
κολοβός, σύντομος. ἄ. ὡς τὰ πολλὰ ποιη-
τικῇ.

curulis, e, (ἐκ τοῦ curru, ὡς mamma
ἐκ τοῦ mamma) ἀρμάτιος. curulis trun-
phus, ὁ ἐν ἄρματι θρίαμβος. curulis
sella, ὁ ἡγεμονικὸς δίφρος, ὁ ἐλεφαντίνος
δίφρος. Ἐπὶ ἡγεγανῶν δίφρων καθήμενοι
ἐχρηματίζον οἱ ἐν τέλει ἔσαν αἱ μέγιστοι

ἄρχοι παρὰ Ρωμαίους ἐλέγοντο magistra-
tus curules εἰτε απλῶς curules, καὶ au-
diles curules, οἱ μετίζοντες εἰτε τιμωτά-
ροι ἀπενόμοχοι οὗς ὁ μὲν Αἰών καλεῖ ἀγο-
ρανόμους κουρουλίους, ὁ δὲ Πλούταρχος
ἐντιμωτέρους καὶ ἀπὸ τῶν δίκρων τῶν ἀγ-
κυλοπόδων ἐχόντας τοῦτομα.

curvabilis, ὁ, (curvo) κάμπτιμος, λυγυρὲς.

curvamen, ἰσῆς, οὐ, καμπή.

curvatio, ὄνις, ὁ, καμπή.

curvatura, αὐ, ὁ, καμπή, κύρτωσις, κύρτωμα.

curvesco, εἶναι, κυρτῶμαι.

curvitas, αἰς, ὁ, (curvus) καμπυλότης,
κυρτότης.

curvo, ὄνι, alium, are, aliquid, κάμπω,
κυρτῶ τι. curvatus, a, um, κακυρτωμένος,
καμπύλος, καμπτός.

curvus, ὄνις, ὁ, (curvus) κυρτότης. Οὐδέρευν.

curvus, a, um, κ u p t ὁ, καμπτός, καρ-
πύλος. curvus arator, ὁ ἐπικύπτων ἀρο-
τήρ. Α. ποιητικῇ.

cusculum, ἰ, οὐ, κόκκος πρίνου.

cusio, ὄνις, ὁ, (cudo) κοπή νομισμάτων.

cusor, ὄνις, ὁ, (cudo) ἀργυροκόπος.

cuspidatim, ἐπὶ, (cuspidis) ἀκιδωδῶς.

cuspido, avi, atum, are, αἰκίζω, ἀποξύνω.
Πληροφορ.

cuspis, idis, ὁ, αἰχμή, ἀκμή. 2) ποιητ.
αἰχμή, δόρυ. 3) ἀκίς, τριαντα, ὀδελός κ.τ.τ.

custodia, αὐ, ὁ, (custos) φύλαξ, φύλαξις.

custodia, αὐ, ὁ, (custos) φύλαξ, φύλαξις,
τήρησις. fida canum custodia, πιστή τῶν
κυνῶν φύλαξ. urbis, φυλακή, φρουρά τῆς
πόλεως, vigilat custodia semper, αἰεὶ
ἄγρυπνοῦσιν οἱ φύλακες. custodia regis,
φυλακή τοῦ βασιλέως, οἱ περὶ τὸν βασιλεῖα
φύλακες. in hac custodia tanquam in
speculo collocati sumus, ἐν ταύτῃ τῇ
φυλακῇ ὥστερ ἐν σκοπίᾳ (ἐν φυλακτηρίῳ)
καθίσταμεθα. 2) φυλακή, εἰρηκή, do ali-
quem in custodiam, ἐρξάτω τινά εἰς
εἰρηκήν, εἰργῶ τινά. relinco eum in cu-
stodia, ἔχω αὐτὸν ἐν φυλακῇ. libera, εἰτε
liberata custodia, ὀδωτος φυλακή, ἢ
ἐλευθερία, εἰτε ἐλευθερίας φυλακή.

custodiarius, ἰ, οὐ, τόπος φυλάκων, φυλα-
κείον.

cusdōtio, ἰνι εἰτε ἡ, ἡ, are, (custos)
ἀλίκυδι, φυλάττω, τηρῶ τι. corpus do-
mumque, φυλάττω τὸ σῶμα καὶ τὸν οἶκον.

aliquid ab aliquo, φυλάττω τι ἀπὸ τινος.
regulam loquendi, φυλάττω τὸν κανόνα
τοῦ λέγειν. ordinem, τηρῶ τὴν τάξιν. cu-
stodiendum eat, ἢ πατ, φυλακτέον ὅπως
μὴ γίνῃται. 2) aliquem, φυλάττω, εἰργῶ
τινά, ducam praedonum, φυλάττω τὸν
ἀποτάρχην.

custodiū, ἐπὶ, περιφυλάττω, φυλακτικῶς.

custos, ὄνις, ὁ, καὶ ὁ. ὁ καὶ ἡ φύλαξ, ὁ
φυλακτήρ, ἡ φυλακίς. custos corporis, σω-
ματοφύλαξ. templi, fanī, ναοφύλαξ, ἱερο-
φύλαξ. pueri εἰτε ἀπλῶς custos, παιδα-
γωγός. impono ἢ pono custodem alicui,
καθίστημι τινι φύλακα.

cuticula, αὐ, (ὄψορος. τοῦ cutis) ὁ, δερ-
μάτιον.

cutis, ἰς, ὁ, (χρῶς) ὁ χρῶς, τὸ δέρμα. ca-
put ad cutem tondere, τὴν κεφαλὴν ἐν
χρῶ καίρειναι. cutis uvae, τὸ δέρμα τῆς
βαχός. terrae, ὁ χρῶς, ἐπιφάνεια γῆς.

cyanea, αὐ, ὁ, κυανέος λίθος.

cyaneus, ἰ, ὁ, κύανος.

Cyane, es, Κυανή, πηγή ἐν Συρακούσαις.

Cyanea, es, ὁ, Κυανή.

cyaneus, a, um, κυανέος. 2) Cyaneae,
arum, ὁ, αἱ Κυανεαί (πέτραι) εἰτε Συρ-
ρακηάδες.

cyaneus, ἰ, ὁ, ὁ κύανος, φ. 2) λίθος τις τῶν
τιμίων.

cyathisso, are, κυάθισκω.

cyathus, ἰ, ὁ, κύαθος.

cybae, εἰτε cybaea, αὐ, ὁ, (ὄπον. πανίς)
κ u π η, εἶδος πλοίου.

Cybebe, es, ὁ, Κυβέβη, ταῦτά τῇ Cybele.

Cybele, es, ὁ, Κυβέλη.

Cybeleus, a, um, Κυβελίος, τῆς Κυβέλης.

cybistarius, ἰ, ὁ, (cybium) κυβιστάτης.

Cybista, orum, οὐ, τὰ Κυβίστρα, πάλαι
Κατασπίρας.

cybium, ἰ, οὐ, κύβιον (πὰ κυβικὰ τεμάχη
τῆς πηλομήδους, καὶ αὐτὴ ἡ ἰχθὺς).
cyceon, ὄνις, ὁ, ὁ ἡ κυκίων.

cycharmus, ἰ, ὁ, ὁ κύχαμος (πτηνόν).

cycladatus, a, um, ὁ, κυκλάδα ἀνδεύωνος.

Cyclades, um, ὁ, ἡ, cyclas.

cyclaminos, ἰ, ὁ, κυκλῆμινον, φ.

cyclas, αἰς, ὁ, κυκλῆς (γυναικεία στολή).
2) Κυκλάς νητος. Cyclades, um, πηλοῦ.

Cyclades, a, um, κυκλικός.

Cyclodrius, a, um, Κυκλόπριος.

Cyclops, ὄνις, ὁ, Κύκλωψ.

Cycnēus, a, um, Κύκνειος, τοῦ Κύκνου.

cygnus, a, um, κύκνειος.

cygnus, ἰ, ὁ, κύκνος. ποιητ. ἀντὶ τοῦ po-
eta, ποιητῆς. 2) Cygnus, ἰ, ὁ, Κύκνος.

cydareum, ἰ, οὐ, κύδαρος, (εἶδος πλοίου).

Cydippe, es, ὁ, Κυδίπη.

Cydnus, ἰ, ὁ, Κύδνος (ποταμὸς Κιλικίας).

Cyden, ὄνις, καὶ συνήθεστορον Cydonia,
αὐ, ὁ, Κυδωνία.

Cydon, ὄνις, ὁ, Κύδων, Κυδωνιάτης.

Cydonius, a, um, Κυδωνίος, Κρητικός.

Cydoniata, es, Κυδωνιάτης.

Cydonites, a, um, Κυδωνίτης.

Cydonius, a, um, Κυδωνίος, Κρητικός.

Cydonius, a, um, Κυδωνίος, Κρητικός.

Cydonius, a, um, Κυδωνίος, Κρητικός.

Cydonius, a, um, Κυδωνίος, Κρητικός.

Cydonius, a, um, Κυδωνίος, Κρητικός.

Cydonius, a, um, Κυδωνίος, Κρητικός.

Cydonius, a, um, Κυδωνίος, Κρητικός.

Cydonius, a, um, Κυδωνίος, Κρητικός.

Cydonius, a, um, Κυδωνίος, Κρητικός.

Cydonius, a, um, Κυδωνίος, Κρητικός.

Cydonius, a, um, Κυδωνίος, Κρητικός.

Cydonius, a, um, Κυδωνίος, Κρητικός.

donia mala, τὰ κυδώνια ἀβλα. cydonia
arbor, ἡ κυδωνία.
cygnus, κ. τ. λ. ταῦτ' τῷ cygnus κ. τ. λ.
cylindriatus, α, um, κυλινδρῶς διατε-
cylindrus, ι, δ. κυλινδρῶς.
Cyllene, ἐς, θ. Κυλλήνη.
Cylleneus, εἴτε Cyllenius, α, um, Κυλλήνιος.
Cyllenis, idis, θ. ἡ Κυλλήνη, π. γ. pla-
ta, ὁ ποταμός Κυλλήνης, τοῦ Ἑρμοῦ.
Cylindrium, scelus, τὸ κυλινδρῶδες ὄργανον.
cyma, αε, θ. τὸ κύμα, ὁ καυλίσκος τῆς
κράμβης.
Cymaeus, α, um, ταῦτ' τῷ Cumaeus.
cymatilis, ε, ταῦτ' τῷ cumatilis.
cymatium, ιι, οὐ. κυματίον (ἀρχιτεκτονι-
κὸν κόσμημα).
cyma, αε, θ. κύμη, λείμνος.
cymbalista, αε, δ. κυμβαλιστής.
cymbalistria, αε, θ. κυμβαλιστρια.
cymbalum, ι, οὐ. κύμβαλον.
cymbidium, ι, οὐ. κυμβίον (ἴδιος ποτηρίου).
*cymbula, αε, δ. μικρὰ κύμη, λεμβάδιον.
Cymo, ἐς, θ. ταῦτ' τῷ Cumae.
cyminaus, cyminum, ταῦτ' τῷ cumina-
tus κ. τ. λ.
cymindis, is, θ. ἡ κύμινδις (πηγὴν).
cymosus, α, um, πλήρης κυμάτων. πρὸς.
cyma.
cyma, αε, θ. δένδρον τι Ἀραβίας.
cynacantha, αε, θ. κυνακάνθη.
cynageticus, α, um, κυνηγητικός.
*Cynice, ἐπὶ θ. Κυνικός.
Cynicus, α, um, Κυνικός, τῶν Κυνικῶν φι-
λοσόφων.
cynoccephala, αε, θ. κυνοκεφαλαίον (βοτ.).
cynoccephalus, ι, δ. κυνολέφαλος (εἶδος πι-
θήκων).
cynoglossus, ι, θ. κυνόγλωσσον (βοτάνη).
cynomurion, ι, οὐ. κυνομέριον (βοτάνη).
cynopodia, αε, θ. κυνόποδια (βοτάνη).
cynorodon, ι, οὐ. κυνέροδον.
cynosbates, ι, θ. ἡ κυνόςβατος, (ὄνομα φυ-
τῶν τινῶν).
cynosorchis, is, θ. ἡ κυνόςορχις (βοτάνη).
Cynosura, αε, θ. κυνοσουρά (ἄστρον, ἡ μι-
κρὰ ἄρκτος). 2) ἡ κυνόςσουρα, τόπος Ἀρ-
καδίας.
cynosura, ονα, τὸ κυνόςσουρα ὠά.
Cynosurae, arum, θ. ἡ κυνόςσουρα, ἀκρω-
τήριον τῆς Ἀττικῆς.
Cynosuris, idis, θ. κυνοσουρίς, ἡ μικρὰ
ἄρκτος (ἄστρον).
cynozolion, ι, οὐ. κυνόζολιον (βοτάνη).
Cynthus, ι, δ. ὁ Κύνθος, ἕως τῆς Δήλου.
Cynthus, α, um, Κύνθος.
cyparissia, αε, θ. εἶδος μεταλλίου φαινομένου.
*cyparissifer, αρι, δ. (κυπαρισσοφόρος).
cyparissus, ι, οὐ. τὸ κυπάρισσος.

cyparos, ι, δ. εἴτε cyparum, ι, οὐ. ὁ κῆ-
πειρος φ.
cypreus, α, um, ταῦτ' τῷ cupreus.
Cypriacus, εἴτε Cyprius, α, um, Κυπρια-
κός, Κύπριος.
cyprianus, ι, δ. κυπρινός (ὄρνις).
cyprium, ι, οὐ. (cyprium) κύπριον ἑλκισ-
τικὸν μέταλλον.
Cypri, idis, θ. Κύπρις, ἡ Ἀφροδίτη.
Cyprius, α, um, Κύπριος, τῆς Κύπρου.
Cyprium, αε, εἴτε ἀπλῶς Cyprium, οὐ. κύ-
πριος εἴτε μέλας χαλκός. εἴτε cyprius, α,
um, χαλκοῦς, εἰς Κύπρου εἴτε μέλανος
χαλκοῦ. Cypria, θ. Κυπρία, ἡ Ἀφροδίτη.
Cypus, εἴτε Cypus, ι, θ. Κύπρος.
cypus, ι, θ. ἡ κύπρος, δένδρον.
Cypselides, αε, δ. Κυψελίδης.
Cypselus, ι, δ. Κύψελος.
Cyrene, arum, θ. ταῦτ' τῷ Cyrene.
Cyrenaeanus, α, um, Κυρηναίος. Cyrenaeanus
εἴτε Cyrenaici, δ. οἱ Κυρηναῖοι φιλό-
σοφοι.
Cyrenaeus, α, um, Κυρηναῖος, πρὸς. Cy-
renaeus.
Cyrene, ἐς, θ. Κυρήνη, πόλις Αἰθιοπίας.
Cyrenensis, ε, Κυρηναίος.
Cyreus, α, um, Κυρεῖος, τοῦ ἀρχιτέκτονος
Κύρου.
Cyrnos, ι, θ. ἡ Κύρνος νῆσος, ἡ συνήθως
Corsica λεγόμενη. Cyrenus, α, um, Κύρνος.
Cyrus, ι, δ. Κύρος, ὄνομα Περσικῶν βασι-
λέων. 2) ἀρχιτέκτονος τις ἐν Ῥώμῃ, τῷ Κι-
κέρωνι σύγχρονος.
Cytiae, arum, θ. ἡ Κύτια καὶ Κυταία, πόλις
τῆς Κολχίδος. Cytinae, εἴτε Cytinae
α, um, Κυταῖος. Cytalis, idis, θ. ἡ Κυ-
ταῖς, ἡ Μήδεια.
Cytthera, orum, οὐ. τὰ Κύθηρα.
Cyttheras, adis, θ. (Κυθηρείας), Κυθηρείον
τῆς Ἀφροδίτης.
Cyttheris, idis, θ. Κυθήρεια, Ἀφροδίτη.
Cyttherus, α, um, (Κυθηρείος), Κυθήρειος.
Cytthereus, α, um, Κυθήρειος. Cytthera,
Κυθήρεια, ἡ Ἀφροδίτη.
Cyttheriacus, α, um, Κυθηριακός.
Cyttheris, idis, θ. Κυθήρις (ἐταῖρα Ἀντωνίου).
Cyttherius, α, um, Κυθήριος.
Cytthos, ι, θ. Κύθνος.
cyltius, is, δ. κύτιος.
cyltis, is, θ. ἀγνωστος λίθος.
cyltius, ι, δ. καὶ θ. καὶ cyltium, ι, οὐ.
ὁ κύτιος (φυτόν).
Cyltius, ι, δ. Κύτιος, ἕως Παγαγονίου.
Cyltoriacus, α, um, Κυτρώριος.
Cyzicenus, α, um, Κυζικηνός.
Cyzicus, ι, οὐ. καὶ Cyzicum, ι, οὐ. ἡ Κυ-
ζικός, πόλις Μυσίας.

D. ὁλοῖ τὸ προνοῦμεν Decimus, Δέκιμος, Δέκμος. ἔτι δὲ ἐν ἐπιγραφαῖς καὶ τὸ deus, divus, dominus, decurio. Τὰ δὲ D. M. ὁλοῖ dis manibus. D. O. M. deo optimo maximo. D. D. dono ἢ donum dedit. D. D. D. dat, donat, dedicat. (Τούτου ἔμειον τὸ ἐν Corp. Inser. Graec. ἀριθ. 2870 «ἐνεγέρθησαν, ἐτίλειπεν, καθέλειπεν.») D. P. S. de pecunia sua. D. S. de suo. D. N. dominus noster. DD. NN. domini nostri. DD. domus divina (ὁ τῶν αὐτοκρατόρων οἶκος). Ἐν ἐπιστολαῖς D. dabam = ἔγραφον. az d. ante diem. Προσέτι τὸ D ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον, λογαριαστέον ἐκ τοῦ ID, ὁλοῖ πεντακοσία.

Daae, ταῦτὲ τῷ Dahae.

dahla, ae, ὁ, εἶδος φοινίκος Ἀραβικοῦ.

Dacia, ae ὁ. Δακία.

Dacicus, a, um, Δακικός.

Dacius, a, um, ταῦτὲ τῷ Dacus.

Dactyli, orum, ἄ. Idaei, οἱ Ἰδαῖοι δάκτυλοι.

dactylicus, a, um, δακτυλικός.

dactyliditheca, ae, ὁ. δακτυλιδόχη.

dactylis, idis, ὁ. εἶδος ἀμπέλου.

dactylus, i, ἄ. δάκτυλος, (μετρικὸς ποὺς).

2) δάκτυλος, εἶδος κογχυλίου. 3) δάκτυλος, ἡ φοινικὸβλάκας. 4) εἶδος ἀμπέλου.

5) εἶδος πύας. 6) εἶδος λίθου.

Dacus, a, um, Δακικός. Daci, orum, ἄ.

Δακοί, Δάκες.

Daedale, ἐπίρ. τεχνιτέντωρ.

Daedāleus, καὶ Daedāleus, a, um, Δαιδάλειος, τοῦ Δαιδάλου.

daedālus, a, um, δαιδάλος, δαιδάλεος, τεχνικός, ἐντεχνος, πολυτεχνος.

Daedālus, i, ἄ. Δαιδαλός.

daemon, ōis, ἄ. δαίμων.

daemoniacus, a, um, δαίμονιακός.

daemonioſa, ae, ἄ. δαίμονοφάρης.

daemoniſcus, a, um, δαίμονικός.

daemoniſion, i, ōi, δαίμόνιον.

Dahā, ae, ἄ. ὁ Δάας. Dahae, arum, ἄ. οἱ Ἀῖοι, Σκυθικὸν ἔθνος.

Dalmāta, ae, ἄ. ὁ Δαλμάτας. Dalmātae, arum, ἄ. οἱ Δαλμάται καὶ Δαλματεῖς.

Dalmātia, ae, ὁ. Δαλματία.

Dalmāticus, a, um, Δαλματικός.

dama, ae, ὁ. (σπαν. ἄ.) εἶδος βορκαδίου, ἡ αἰγάγρου.

dāmiſſo, ōis, ἄ. ὁ δάμιλος.

Dāmascus, i, ὁ. Δαμασκός. Dāmascenus, a, um, Δαμασκηνός.

Dāmāsiſmus, i, ἄ. Δαμασίππος.

damnābilis, e, κατακριτός, καταδίκης ἄξιος. A. τοῦ μεταγεν. Δατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

damnābilitas, ἐπίρ. ἀξίως κατακριτέως.

damnas, ἄκλιτ. καταδίκος, καταγνώστεις, ὑπόδικτος, damnas esto dare illi omnia,

κατάδικος ἔστω τοῦ πάντα ἐκείνῳ ἀποτίσαι, κατακρινέσθω ἅπαντα ἐκείνῳ ἀποτίτειν.

damnāticus, a, um, κατάκριτος. A. τοῦ μεταγεν. Δατίν. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

damnatio, ōis, ὁ. (damno) κατάκρισις, καταδίκη, κατήγνωση.

damnator, ōis, ἄ. καταδικαστής, ὁ κατακρίνων.

damnatōrius, a, um, τῆς καταδίκης. judicium damnatōrium, καταδίκη.

damnificus, a, um, (damnum-facio) βλαβερός.

*damnificatus, a, um, (damnum-gero) ἐπιβλαβής.

damno, avi, atum, are, (damnum, δαμνία) aliquid alicuius rei, καταγινώσκω, καταψηφίζομαι τινός τι. aliquid tur-

bi, καταγινώσκω τινός κλεπτήν. ambitus damnatu, καταγινώσκει διὰ (παράνομον) σπουδαρχίαν. capitis ἢ capite damnatu

est, κατεψηφίσθη (εἴτε καταγινώσθη) αὐτοῦ θάνατος, κατακρίθη ἀποθνήσκειν. damna-

tus est de maiestate, καταγινώσθη (κατεκρίθη) διὰ τὴν πρὸς τὸν βασιλέα ἀσέβειαν.

ad bestias, θηριομαχεῖν. damnatu longi Sisyphus laboris, ὁ Σίσυφος κατακρινόμενος αἰδίων μόχθον μοχθεῖν. ne damnetur,

quae non intelligit, μὴ καταγινώσκωσιν, 2 ὁ γινώσκουσι. causa iudicata atque dammata, ἡ δίκη ἐδικασθῇ καὶ κατε-

δικασθῇ. 2) καταγινώσκω τινός, καταπράττω τὴν καταδίκην τινός.

damnoſo, ἐπίρ. βλαβερός, πρὸς βλάβην, ἐπὶ ζημίᾳ.

damnoſus, a, um, ζημιώδης, ἐπιζήμιος, βλαβερός, ἐπιβλαβής. 2) πολυβλαβής, δυσ-

τυχής. 3) ὁ ἐκτετὼν (δαπάναις) ζημιῶν, σπαταλός.

damnum, i, ὁ. βλάβη, βλάβος, ζημία. dare

damnum alicui, ζημιῶν, βλάπτειν τινά.

damnum facio, εἴτε capio εἴτε fero, ζη-

μιοῦμαι, βλάπτωμαι. est mihi damno

aliquid, ἔστι μοι τι ζημία. damno ali-

cuius, ἐπὶ βλάβῃ τινός, ἐπὶ ζημίᾳ τινός.

damnum, γραφὴ ἑτέρῳ τοῦ damnum, ὡς

καὶ compnus ἑσθῆται=somnus.

dāmiſſa, ae, ὁ. (dama) βορκαδίον.

Dāmo, ōis, ὁ. Δαμόης.

Dāniſſus, a, um, Δαναΐος, τῆς Δανάης.

Dānai, orum, Ἰδ. Danaūs, α, um.
 Dānāidae, arum, α. Δαναΐδες, "Ελληνες.
 Dānāis, idis, θ. Δαναΐς. Danaides, um, θ. Δαναΐδες.
 Dānāus, i, α. Δαναός.
 Dānāus, a, um, Δαναός, "Ελληνικός. Dānāi, orum, α. Δαναοί, "Ελληνες.
 Dandāri, orum, α. Δανδαρίοι, Σουθικὸν ἔθνος.
 dānistā, ae, α. Δανειστής. Πλαῦτος.
 dānisticus, a, um, Δανειστικός.
 dāno, ere, ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ do.
 Danūbius, ii, α. Δανούβιος.
 dāpālis, e, (daps) δ δαιτὶ εἴτε θοίνῃ τιμώμενος.
 Dāphne, es, θ. Δάφνη.
 Daphnenses, ium, α. Δαρναῖοι, κάτοικοι τῆς ἐν Συρίᾳ Δάφνης.
 daphnia, ae, θ. ἄγνωστος λίθος.
 Dāphnis, idis, α. Δάφνης.
 daphnoīdes, is, θ. ἡ δαφνοειδής. (ὄνομα φυτῶν τινῶν).
 daphnon, onis, α. Δαρφών.
 *dāpno, are, (daps) alicui victum, ἐστὶ δ, δειπνίζω τινά.
 daps, dāpis, θ. ἡ δ α ι ες, θάλεια δαίς, θοίνῃ (ἡ γινόμενη πρὸς τιμὴν θεοῦ). 2) δαίς, θοίνῃ, ἐθωλία. Λέγεται καὶ πληθ. dapes, ἀντὶ τοῦ daps. 3) θοίνῃ, ἔδεσμα, τροφή.
 dapsilo, epīr. (dapsiles) θαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς.
 dapsilis, e, θαψιλῆς, θαπανηρός, μεγαλοπρεπής.
 dapsilliter, epīr. (dapsilis) θαψιλῶς.
 dardānārius, ii, α. οἰκοκλήτορες.
 Dardānia, ae, θ. Δαρδανία, πόλις παρὰ τὴν Ἑλλησποντον κειμένη. Ποιητ. ἀντὶ τοῦ Troja, Troia. 2) Δαρδανία εἴτε Δαρδανική, χώρα τῆς Ἰων Μοισίας.
 Dardānides, ae, α. Δαρδανίδης. Dardānidae, arum, Δαρδανίδαι, ποιητ. ἀντὶ τοῦ Trojani, Τρωῆς.
 Dardānius, a, um, Δαρδάνιος. ποιητ. ἀντὶ τοῦ Trojanus, Τρωϊκός.
 Dardāni, orum, α. Δαρδανεῖς, Δάρδανοι, ἔθνος τῆς Ἰων Μοισίας, τῆς νῦν Σερβίας.
 Dardānis, idis, α. Δαρδανίς. ποιητ. ἀντὶ τοῦ Trojana, ἡ Τρωάς.
 Dardānus, i, α. Δάρδανος.
 Dardānus, a, um, Δαρδάνιος, Τρωϊκός.
 Dāres, otis, α. Δάρης, ἦτορ.
 Dāreus, εἴτε Dārius, ii, α. Δαρείος.
 dāsypus, otis, θ. ὁ δασύπους, εἶδος λαγῶ.
 Dātares, is, α. Δατόμας, ου.
 dātārius, a, um, (do) δατός, (δόσιμος).
 dātātim, epīr. (dato) ἀμοιβαίως.
 dēdāthum, i, εἰς. εἶδος ἀμμιγματος.
 dātio, onis, θ. (do) δόσις.

dātivus, a, um, (do) δοτικός. dativus (ὀπον. casus), α. δοτικὴ πτώσις.
 dāto, avi, are (θαμιστ. τοῦ do) δίδωμι, ἐκδίδωμι.
 dātor, otis, α. (do) δότης, δοτήρ.
 dātus, a, um, Ἰδ. do.
 *dātus, us, α. (do) δόσις.
 daucum, i, ου. δαῦκος (φυτόν).
 Daulias, adis, θ. Δαυλιάς. Dauliades puellae, αι Δαυλιαῖες κόραι.
 Daulis, idis, θ. Δαυλίας, Δαύλεια.
 Daulius, a, um, Δαύλιος.
 Dauni, καὶ Daunii, α. Δαύνιοι.
 Dauniacus, a, um, ταῦτ' εἰς Daunius.
 Daunias, adis, θ. Δαυνίος, μέγας τῆς Ἀπουλίας.
 Daunius, a, um, Δαύνιος. Daunii, orum, α. Δαύνιοι, κάτοικοι τῆς Δαυνίας. Daunia εἴτε Appulia Daunia, ae, θ. Δαυνία, μέγας τῆς Ἀπουλίας.
 Daunus, i, α. Δαῦνος, ἀρχαῖος τῆς Δαυνίας βασιλεὺς.
 Dāvus, i, α. Δῶος, ὄνομα δούλου.
 dē, πρόθ. μετ' ἀραιρ. ἀπὸ τινος (ὕψους τοῦ τόπου), κατὰ τινος. de monte descendo, ἀπὸ τοῦ βουνου καταβαίνειν. de rostris, ἀπὸ τῶν ἐμβόλων, ἀπὸ τοῦ βήματος. de coelo, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ἐξ οὐρανοῦ. decido de lecto, ἀπὸ τῆς κλίνης πίπτω. de muro se dejecit, κατὰ τοῦ τείχους ἐξέπιπεν ἐαυτόν. lucerna de camera pendebat, λύχνος ἐκρέματο ἀπὸ τῆς καμάρας. de collo pendet aliquid, ἐκ τοῦ τραχήλου κρέμεται τι. 2) ἀπὸ, ἐκ τινός. de digito annulum detraho, ἀπὸ τοῦ δακτύλου ἀποσπῶ τὸν δακτύλιον. devollo aliquid de matris complexu, ἀποσπῶ τινα ἀπὸ τῶν ἀγκυλῶν τῆς μητρός. caupo do via Latina, κἀπλος ἐκ (ἀπὸ) τῆς Ἀττικῆς ὁδοῦ. homo de schola, ἐκ τοῦ σχολῆς, σχολαστικός. Libyca de rupe leones, λέοντες ἀπὸ τῶν Λιβυκῶν ὄρεων. Priami de gente, ἐκ (ἀπὸ) Πριάμου γενεῶν. nautae de navī Alexandrina, ναῦται ἐκ (ἀπὸ) τῆς Ἀλεξανδρινῆς νεώς. illis, quod sunt intus, clamat de via, ταῖς ἐξ ὧν βοᾷ ἀπὸ (ἐκ) τῆς ὁδοῦ. de plano discutere, χαμάθεν (οὐ πρὸ βήματος) τὴν ἐξέτασιν ποιεῖν, unus de illis, εἷς ἐξ ἐκείνων. accusator de plebe, κατήγορος ἐκ τοῦ δήμου. cetera de genere hoc, τὰ λοιπὰ τοῦ γένους τούτου. de suo sumptum facit, ἐκ τῶν ἰδίων τὸ ἀνάλωμα ποιεῖται. de mero polat, ἐκ τῶν ἐμῶν ἰδίῳ πίνει ἐκείνων. de publico, ἐκ τῶν δημοσίων (χρημάτων). niveo factum de marmore signum, ἐκ λευκοῦ λίθου πεποιημένον ἔργον. de templo carcerem fieri, ἐκ ναοῦ δεσποτηρίου

γίνεσθαι. 3) ἐκ τινος, ἐκ τινος αἰτίας. qua de re ἢ qua de causa, ἐξ οὗ, δι' αὐτοῦ, δι' αὐτῆς. incedit passu de vulnere lardo, βραδείας ἐκ τοῦ τραύματος βραδείας. 1) παρὰ τινος. audiui hoc de patre, ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦτο, ἤκουσα τοῦ πατρὸς τοῦτο. quaero de te aliquid, ζητῶ τι παρὰ σοῦ. 6) χρονικῶς. ἐξ, ἀπὸ τινος, οὐδὲ μετὰ τι. non bonus somnus est de prandio, οὐ καλὸς ὁ ἐξ ἀριστοῦ ὕπνος. de nocte profectus est, ἀπὸ νυκτὸς ἐπορεύθη. de die potare, ἀπὸ ἡμέρας πίνειν. de tertia vigilia profectus est, ἀπὸ τῆς τρίτης νυκτερινῆς φυλακῆς ἐπορεύθη. 6) περί, ὑπέρ τινος. de re dico, scribo, λέγω, γράφω περί τινος. legati de pace, οἱ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης πεμφθέντες. de gloria pugnare, ὑπὲρ δόξης μάχεσθαι. de benevolentia autem, primum illud est etc. περί δὲ τῆς εὐμενείας, τὸ πρῶτόν ἐστιν ἐκεῖνο κ.τ.λ. 7) ἐκ τινος, κατὰ τι. de more vestito, ἐκ παλαιῶν τινος ἔθους, κατὰ παλαιόν τι ἔθος. de sententia tua, κατὰ τὴν σὴν γνώμην. de integro, ἐξ ἀκραίου, ἐξ ἀρχῆς. de improvizo, ἐξ ἀπροσδοκῆτου, ἀπροσδοκῆτως.

Dea, no, θ. θεά.

*de-acinatus, a, um, (acinus) καθαρὸς τῶν δάκτυλων γενόμενος.

*de-albator, oris, ἄ. λευκαντής, κοινῆς.

*de-alho, avi, atum, are, (albus) aliquid, κατευλευσθῶ, λευκῶ, κοινῶ.

*de-ambulator, i, ō. (deambulo) περίπατος.

*de-ambulatorio, oris, ἄ. περίπατος.

*de-ambulo, avi, atum, are, περιπατῶ.

*de-almo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, ὑπερπρῶ, ἐρπασθῆναι τινός, ὑπερπρῶ, ὑπερπρῶ τινά ἢ τι.

*de-argento, avi, atum, are, (argentum) ἐπαργυρῶ, ἀργυρῶ. deargentatus, a, um, ἐπαργυρῶς. 1) ἀρχαϊκῶς ἀποστερῶ τινά τοῦ ἀργυρίου.

*de-argumentor, ari, ἀπορρίνομαι, διδ-γνώσκω ποιεῖμαι.

*de-armi, avi, atum, are, ἀρσενίζω.

*de-artio, avi, atum, are, (artus) διαρ-ρῶ, διαμελλίζω, διασπαρύνω.

*de-ascio, avi, atum, are, ξίω τῷ τρουλ-λίω, λειψύω. μεταφ. κείρω, ἀεκαπατῶ.

*deaurator, oris, ἄ. χρυσωτής.

*de-auro, avi, atum, are, ἐπυχρῶσθῶ, χρυ-σῶ. deauratus, a, um, ἐπυχρῶτος.

*debacchatio, oris, θ. βακχευσις, βάν-χευμα.

*de-bacchor, atus sum, ari, βακχεύω, μάλ-νομαι.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

*de-bellio, ō. (debeo) ἀπορρίνω, ἀπορ-ρίνω.

†decachinno, arc, aliquem, κατακαγγάζω
τινός.

decachordus, a, um, δεκάχορδος.

*decacūminatio, ōnis, ō. τὸ ἀκροτομῆν.

decacūmino, arc, aliquid, ἀκροτομῶ τι.

decalvo, avi, alium, arc, (calvus) ali-
quem, φαλακρῶ, ἀποφιλῶ τινα.

*decantatio, ōnis, ō. ἀδολεσχία.

decanto, avi, alium, arc, aliquem ἢ ali-
quid, ἐξῆζω, ἄδω, ἐξομῶ, ὕμνω τινα ἢ

τι. 2) ἐπὶ κοκοῦ ἄδω, δεῖ ἄδω, ὑρῶν
τι. 4) παύσμαι τῆς ᾄδης.

decānus, i, ā. (decem) δεκάρχης, δεκά-
δάρχης. Α. τοῦ μεταγεν. Λατ.

decaproti, arum, ā. οἱ δέκα πρώτοι βου-
λευταί, τῶν ἱσπολιτίδων πόλεων καὶ τῶν

ἀποικιῶν, δεκάπρωτοι, οἱ καὶ decemprimi.

decarno, arc, (caro) ἀποσπῶ τὸ κρέας.

decas, ādis, ō. δεκάς.

decastylus, i, ā. δεκάστυλος ναός.

*decaulesco, ēre, (caulis) ἐκκαυλῶ.

decēdo, essi, essum, ēre, ἀποχωρῶ, ἀπέρ-
χομαι, ἐξίσταμαι. pugnā, ἀπέρχομαι ἐκ

τῆς μάχης. cursu, ἐκκλίνω τοῦ δρόμου.

hostes de colle non decedebant, οἱ πο-
λέμιοι ἀπὸ τοῦ λόφου οὐκ ἀπεχώρουν. de

via εἴτε viā alicui decedo, παραχωρῶ

τινι τῆς ὁδοῦ, ἐξίσταμαι τινι τῆς ὁδοῦ. de

(εἴτε ex) provincia εἴτε ἀπὸ τῆς provin-
ciā decedo, ἐξίσταμαι τῆς στρατηγίας. ex

Asia decedit, ἀπὸ τῆς Ἰνδίας στρατη-
γίας ἐπανέρχεται. de via decedo, ἐξέρ-
χομαι τοῦ βίου, μεταλλάττω τὸν βίον, τε-
λευτῶ. morbo decessit, νόσῳ ἀτελεύτησε.

de bonis decedere, παραχωρεῖν τῶν κτη-
μάτων. ira decedit, ἡ ὀργὴ ἀπέρχεται, παύ-
σεται, λήγει. de sententia decedere, ἐξί-
στασθαι τῆς γνώμης. officio εἴτε de of-
ficio decedo, παραβαίνω τὸ καθήκον. de

via, ἐκκλίνω τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ἀμαρτάνω.

— prospere decedentibus rebus, καλῶς

χωροῦντων τῶν πραγμάτων.

decem, ἀριθ. δέκα. decem primi εἴτε

decemprimi, οἱ δεκάπρωτοι, οἱ δέκα πρῶ-
τοι τῶν ἱσπολιτίδων πόλεων καὶ ἀποικιῶν

βουλευταί.

December, bris, ā. (decem) δεκέμβριος

μήν, ὁ Γαμηλιῶν παρ' Ἀθηναίους. ἐπιφεν.

Calendae Decembres, āi. Καλάνδαι εἴτε ἡ

νοσημνία τοῦ δεκεμβρίου.

decemjugis, is, ā. (decem-jugum) δέκα

ζεύγη ἔχων.

*decemūestris, e, (decem-mensis) δεκά-
μηνος.

decemmodius, a, um, (decem-modius)

δέκα μεθρίων χωρητικός.

decempeda, ar, ō. (decem-pes) δεκάπουν

πόδιον.

*decempēdator, ōris, ā. (decempeda) γυνή

μέτρος.

*decemplex, ūis, δεκαπλοῦς.

*decemplitatus, a, um, δεκαπλάσιος.

decemprimi, īs. decem.

*decemrēmis, e, (decem-remus) δεκάρησις.

*decemscalmus, a, um, δεκάσκαλμος.

decem-vir, viri, ā. δεκάρχης, δεκάδάρχης.

decemviri, orum, ō. δέκα ἄνδρες, δεκά-
ρχαι, δεκάδάρχαι. decemviri legibus scri-

bundis, οἱ δέκα ἄνδρες οἱ ἐπὶ τῆς τῶν νό-
μων συγγραφῆς, οἱ δέκα νομοθέται. ἀγρῶ

dividendis, οἱ δέκα οἱ αἰρεθέντες διαιρεῖν

καὶ διανέμειν τὴν δημοσίαν χώραν. Οὐτω

καὶ dec. stiliibus judicandis καὶ sacris

faciendis.

decemviralis, e, (decemvir) δεκαρχικός

δεκαδάρχικός.

decemvritatus, ūs, ā. δεκαρχία, δεκαδρχία.

decennālis, e, (decem-annus) δεκαετής.

decennia, e, (decem-annus) δεκαετής. de-

cenia, ium, ō. τὰ δεκαέτηρα, ἑορτὴ

δεκαέτηρος.

decennium, il, e. (decem-annus) δεκαε-

τία.

decens, ntis, īs. decet.

decenter, ἐπιφ. πρεπόντως, εὐπρεπῶς, εὐ-
σχημένως.

decet, ūi, ēre, (δείκω) τριτοπρ. res aliquā

decet aliquem, πρέζαται τι πρέπει τινί. id

loga picta decet, τοῖς πρίπτει κιστὴ τῆς

βεννοῦ, αὐ κοσμεῖ κατὰ τῆς βεννοῦ. negla-

cta decet multas coma, πολλάκις πρέπει

(πολλὰς κομὰς) ἡ ἡμελημένη κόμη. viri-

tutes bonum virum decet, αἱ ἀρεταὶ

τῷ ἀγαθῷ ἀνδρὶ πρέπουσι, τὸν ἀγαθὸν ἄν-

δρα κοσμεῖσιν. oratorem irasci minimū

decet, τὸν ῥήτορα ἐργίζεσθαι οὐδαμῶς πρέ-

πει (οὐκ εὐπρεπές ἐστι). nunc decet cap-

ut impedire myrio, νῦν πρέπει (προσέ-

κει) στεφανοῦσθαι μυριάσι. facis, ut de-

cel, ποιεῖς ὥς πρέπει, ὥστε προσήκει.

Σημ. mihi decet, σπαν. ἀντὶ τοῦ me de-

cel, πρέπει μοι, προσήκει μοι. — decens

ntis, εὐπρεπής, εὐσχημων, ἀειδέης.

deceptio, ō. (decipio) ἀπάτη. Α. τοῦ μετα-

γενοῦ. Λατ.

*deceptor, ōris, ā. (decipio) ἀπατεῶν.

deceptorius, a, um, ἀπατελός.

*deceptrix, ūis, ō. ἡ ἀπατεῖσα.

deceptus, a, um, īs. decipio.

deceptus, ūs, ā. ἀπάτης, ἀπάτη. Α. τοῦ

μεταγεν. Λατ.

decoris, is, ō. ἡ δεξήρησις.

decernina, um, ō. (decerno) ἀποκαθάρ-

ματα, συρροῖς, συρροῦσθαι δόξα.

de-cerno, cerni, cernitum, ēre, aliquid,

ψηφίζομαι τι, δεκά μοι τι sonatus triu-

Phum Africano decrevit, ἡ σύγκλητος ὁρίσθηεν τῷ Ἀφρικανῷ ἀφ᾽ ἡρώατο, ἔδοξε τῇ συγκλήτῳ, δοῦναι τῷ Ἀφρικανῷ ὁρίσασθαι. decernere honores aut statuas alicui, ψηφίζεσθαι τινι τιμὰς ἢ ἀγάλματα. non solum ego decrevi, sed etiam vos, οὐ μόνον ἐγὼ ἔκρινα, ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς. Illum decreverunt dignum, ἔκρινον ἔκριναν ἀξίον. 2) κρίνω, διακρίνω, προσορῶμαι, δοκεῖ μοι. Caasar Rhenum transire decrevit, ὁ Καίσαρ διέγνω (ἔδοξε τῷ Καίσαρι) διαβῆναι τὸν Ῥήνον. reliquam aetatem a republica procul habendam decrevi, προσέλεμην (ἐβόηκα μοι) τὴν λοιπὴν βίον πόρρω τῶν πραγμάτων διαγιναι. 3) κρίνω, διακρίνω τι. nequeo decernere, quid sit, οὐ δύναμαι κρίνειν, τί ἐστίν. 4) κρίνω, διακρίνω, διαμύχομαι. certamen ferro decernitur, ἀγὼν τῷ σιδηρῷ κρίνεται. classe decernere, διαναυμαχεῖν. de salute republicae acia decernere, διὰ μάχης κρίνειν τὰ ὅλα, μάχη κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων, contra magnam vim hostium artificio magis quam viribus decernendum, πρὸς μέγα πλῆθος πολεμίων δεῖ μάλλον στρατηγήμασιν ἢ ταῖς τῶν σωμάτων ῥώμας διακρίνεσθαι (εἶτε τὴν μάχην κρίνειν).— decrevit, i, οὐ. ψήφισμα, δόγμα, τὸ δέξαν, τὸ δεδογμένον (ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις).

decerpo, psi, ptum, ere, (carpo) aliquid, ἀποδρέπω, ἀποδρέπομαι, δρέπω, δρέπομαι, ἀπολέγω, ἀπείρω τι. ponium arbore, δρέπω μῆλον ἀπὸ τοῦ δένδρου. Flores decerpunt, δρέπουντες ἄνθη. μεταφ. ex re decerpere fructus, καρπὸν λαμβάνειν ἐκ τοῦ πράγματος, καρποῦσθαι τὸ πρᾶγμα. humanus animus decerpius ex mente divina, ἡ τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴ ἀποσπασμα ἐστὶ τοῦ θείου νοός. 2) διεσπῶ, ἀφανίζω, ἀναίρω.

decerptus, a, um, f3. decerpo.

decertatio, onis, θ. διάκρισις, ἡ διὰ μάχης κρίσις.

de-certo, avi, atum, ari, cum aliquo, σπαν. αἰκνῶ, διαγωνίζομαι, διαμύχομαι τινι ἢ πρὸς τινα. proelio cum hoste, διακρίνομαι πρὸς τὸν ἐχθρὸν, διαμύχομαι τινι. de salute omnia, περὶ τῆς τῶν ὅλων σωτηρίας. decertare inter se soliti sunt Demosthenes et Aeschines, διαγωνίζεσθαι πρὸς ἀλλήλους ἐλέσθαι ἀντιμαχίας καὶ ἀντιλήψεις. Apraxodorus de Imperio decertatum est, ἀγὼν ἀνέβητο περὶ τῆς ἀρχῆς. decervicatus, a, um, (cervix) ἀποκεφαλισθείς.

decesso, onis, θ. (decedo) ἀπεχώρεται, ἔλκει

ἢ ἐκ τῆς στρατηγίας ἀπάνωτος. 3) ἐλάττωσι, μείναισι.

decessor, ūris, θ. (decedo) ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῆς στρατηγίας, ὁ πρὸ τινος ἀρχῶν (στρατηγὸς εἶτε ἑκαρχος). successoris decessor invidet, τῷ παρελήλυθι τὴν ἀρχὴν ὁ παραδεδομένος (προκάτοχος) φθονεῖ.

decessus, us, θ. ἀποχωρησις. 2) ἡ ἐκ τῆς στρατηγίας ἀπάνωτος. 3) μείωσις, ἐλάττωσις, λῶσσις, 4) τελευτὴ, θάνατος.

decel, f3. decesso.

Decetia, ae, θ. (Δεκεία) πόλις Αἰδοῦαν ἐν Γαλλίᾳ, τανὺν Deciso.

Decianus, a, um, (Decius) Δεκιαδής, τοῦ Δεκίου.

Deciatus, ā. Δεκίεται, ἔθνος Αἰγύων ἐν Ἰταλίᾳ, ὃν ἡ πόλις Deciatum, i, οὐ. Δεκίητον. decido, cidi, cium, ere, (de-caedo) aliquid, ἀποκόπτω, ἀποτίνω τι. 2) κρίνω, ὀρίζω, τάττω τι. 3) cum aliquo, συντάττωμαι, συνθέμεθα τινι, εἶτε πρὸς τινα.

decido, cidi, ere, (de-cado) καταπίπτω, ἐκπίπτω, ἀποπίπτω, πίπτω. μεταφ. decido xpo (εἶτε a, de spe), ἐκπίπτω, διαψεύδομαι, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος. 2) καταπίπτω, πίπτω, ἀποβύσκω.

decidius, a, um, (decido) κοπιός.

decidius, a, um, (decido) πτώσιμος.

decidius, a, um, (decido) πτώσιμος, καταπίπτω, πίπτω, decidua sidera, οἱ διέπτονται ἀστέρες.

decies, egeritis καὶ deciens, ἐπὶ θ. (decem) δεκάκις. 2) τὸ decies (προσπαικισμένον) τοῦ centena millia sestertium) ὀκτὸς δεκάκις ἑκατὸν χιλιάδας σιτησίων. — Μυριαδας πέντε καὶ εἴκοσι δραχμῶν τοῦτο Ῥωμαῖοι δεκίης καλοῦσιν. Πλούτ. Ἄντων θ.

decima, f3. decimus.

decimianus) εἶτε decimianus, a, um, (decimus) τοῦ δεκάτου, τῆς δεκάτης. ager decimianus, ἀγρὸς δεκατοῦμος, δεκατοῦμος, frumentum decimianum, ἡ δεκάτη τοῦ σίτου. decimiana, ā. δεκατοῦμος, δεκατηλόχος. decumana, ae, θ. ἡ γυνὴ τοῦ δεκατεντοῦ, 2) τῆς δεκάτης κορόρος, πηχ. miles, στρατιώτης. porta decumana, ἡ εἰσὶν πύλη τοῦ στρατοπέδου. 5) decumanus limos, γραμμὴ, ἡ ἐπὶ θυμῶς ἐξ ἀνατολῶν ἀγομένη. 4) μεταφ. μέγιστος. decumanus suetus, δεκακυσίος, τρικυσία. decimatio, onis, θ. δεκάτσεις (ποινὴ στρατιωτικὴ) ἡ ἐκ τῆς ἐξ.

decimo, avi, atum, ari, decimate, τὸν δεῖ δεκατον κλῆρον λαμβάνει θανόντα.

decimodius, eadē τῷ decumodius.

decimus, a, um, δεκάτος. decimium, τὸ δεκάτον, ἐκ δεκάτου. 2) μεταφ. μέγιστος.

decima unda, δεκαοκτώ, τοῖς τοῖς, 3) undam, ae, θ. (unda, pars) ἡ ἑξήκοντος.

ρίς), (τῆς λείας, τῶν καρπῶν, κ. τ. λ.) 4) Decimus, i, ὁ Δέκιμος, Δέκιμος.

*decinresco, ere, ἀποτερεσθῆναι.

decipio, epī, eplum, ere, (dō capio) λαμβάνω τινά δέλω, ἀπατώ, εξαπατώ, φανακίζω, δολοῦμαι τινά.

decipula, ae, θ. (decipio) παγίς, δέλεαρ, ἀπάτη.

decipulum, i, οὐ. ταῦτ' ἐπὶ decipula.

dē-circino, are, κυκλῶ, ἀποσφαιρῶ.

decisio, ōnis, θ. (decido) ἐλάνθωσις. 2) συνθήκη, σύμβασις.

decisus, a, um, ἔδ. decido.

Decius, a, um, Δέκιος, τοῦ Δεκίου. Decius, i, ὁ Δέκιος.

declamatio, ōnis, θ. φωνασκία, ῥητορικὴ μελέτη, ῥητορεία, μελέτη.

declamatiuncula, ae, θ. μικρὰ ῥητορεία, λογιόδιον.

declamator, ōris, ὁ ῥητορεύων, ῥητορικός, ῥήτωρ, φωνασκός.

declamatorius, a, um, μελετητικός, ῥητορικός.

declamo, avi, atum, are, (θαιμίστ. τοῦ declamo) ῥητορεύω, μελετῶ λόγους, μελετῶ. 2) φωνασκῶ, κραυγάζω.

dē-clamo, avi, atum, are, φωνασκῶ, ῥητορεύω, μελετῶ λόγους, μελετῶ. μεταφρ. in (ēte contra) aliquem, ῥητορεύω, βῶ κατὰ τινος.

declāratio, ōnis, θ. δηλώσις. A. σπαν.

declārative, ἐπιρ. ἐξηγητικός. A. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξήγ.

declārativus, a, um, ἐξηγητικός.

*declārator, ōris, ὁ δηλῶν, ἀνακηρύττων τι.

dē-clāro, avi, atum, are, aliquid, δηλῶ, ἐμφανίζω, φανερὸν ποίω τι. 2) aliquem consulem, regem, ἀναδείκνυμι ἀναγορεύω, ἀνακηρύττω τινά ὑπατον, βασιλέα κ. τ. τ.

declinatio, ōnis, θ. ἐκκλίσις. corporis, τοῦ σώματος. laboris, ἀποφυγῇ, ἀποστρέφῃ τοῦ πόνου. 2) mundi, κλίμα τοῦ κόσμου. 3) κλίσις τῶν λέξεων, ῥημάτων τε καὶ ὀνομάτων.

declinatus, ūs, ὁ ἀποφυγῇ, ἀποστρέφῃ. 2) κλίσις τῶν λέξεων.

declinis, e, (declino) ἐκκλινής, ἐκκλινών. A. σπαν.

dē-clino, avi, atum, are, aliquid, ἀποκλίνω ἐκκλίνω τι. impetum, ἐκκλίνω τὴν ἔρροδον (τὴν προσβολήν). vitia, ἀποτρέγω τὴν κακίαν. ex aliquo lumina, ἀποστρέφω τοὺς ὀφθαλμούς ἀπὸ τινος. lumina, κλίνω. καταμῶ τοὺς ὀφθαλμούς. 2) κλίνω. verba, εἰς λέξεις. 3) me declino καὶ συνθέσεις οὐδ' ἐστ. declino, ἐκκλίνω, ἀποκλίνω, ἐκ-

τρέπεται. de via, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ. in pō-jus, ἐκτρέπεται εἰς τὸ χειρόν.

declivis, a, (de-clivus) κατωφερής, κατήγτης, πρανής. per declive εἴτε per declivis, κατὰ πρανεύς, κατὰ τοῦ πρανεύς.

*declivitas, atis, θ. (declivis) κατωφέρεια, τὸ πρανές, κλίσις.

declivus, a, um, σπαν. ἀντὶ τοῦ declivis.

decoctio, ōnis, θ. (decoquo) ἀφέψησις, ἀφέψημα. Μεταφρ. ἔλκυσις, παράλυσιν ἀπώλεια, φθορά.

*decoctus, ἐπιρ. συγκρ. ὡριμώτερον, ἐπιμελιώτερον (ἐπὶ λόγου). περὶ decoqua 4.

*decoctor, ōris, ὁ (decoquo) ἄστατος, χρεώκοπος.

*decoctus, ūs, ὁ (decoquo) ἀφέψησις, ἀφύψις.

decollo, avi, atum, are, (de-collum) alique, λαμβανόμεν, διαιροῦμαι, τραχήλοισιν τινα. Μεταφρ. ἀποστρέφω.

decolo, avi, are (de-colum) διαπίνω, ματαιοῦμαι.

de-color, ōris, δύσχρους, κακὸς χρους.

dē-coloratio, ōnis, θ. δύσχροια, κακὸς χρους.

dē-coloro, avi, atum, are, aliquid, ποίω τι δύσχρον. decoloror, γίγνομαι δύσχρον.

ἀλλὰ τὸ τὸ χροῖμα, ὠχραίνω. decoloratus, a, um, δύσχρους, χλωρὸς, ὠχρός.

decolorus, a, um, ταῦτ' ἐπὶ decolor.

dē-condo, ere, ἀποκρύπτω, κατακρύπτω.

*de-contor, ari, ἀπορῶ.

dē-coquo, xi, etum, ere, aliquid, ἀφίψω τι. 2) μεταφ. aliquid, μειῶ, ἐλαττώ, ἐπιτριβῶ τι. hunc alea decoquit, τοῦτον ἀπώλλουσιν ἡ κυβερταί. 3) res decoquit, πράγμα τι ἐλαττοῦται, διαφθείρεται. aliquis decoquit, χρεωκοπεῖ τις. 4) εἶψω, πεπαινῶ. decoctum, i, οὐ. ἀφέψημα.—decocta, ae, θ. (ὑπον. aqua) εἶδος πεπαγμένου ποτοῦ.

decor, ōris, ὁ (deceo) εὐπρέπεια, εὐσηχημοσύνη, χάρις.

decor, ōris, ταῦτ' ἐπὶ decoris.

decoramen, ōnis, εἴτε decoramentum, i, οὐ. κόσμημα.

decore, ἐπιρ. εὐπρεπῶς.

decorio, avi, atum, are, (de-corium) ἀποδερματῶ.

decoris, e, (decus) εὐπρεπής, εὐσηχημωνί. A. σπαν.

decoriter, ἐπιρ. εὐπρεπῶς.

deco, avi, atum, are, (decus) aliquid, καλλωπίζω, κοσμῶ τι. aliquem honoribus, κοσμῶ τινά τιμαῖς.

*decorosus, a, um, εὐπρεπής, κομψός. ἡμ. γρ.

*decorticiatio, ōnis, θ. περιφλοισμός.

*defaecabilis, ο, ἀδέκλυτος.
 *defaecatio, ōnis, θ. ἀποκάθαρσις.
 defaeco, avi, atum, are, (de-faec) vinum.
 ὀλέω, τροχίπῳ οἶνον. 2) ἀπομάτω, καθαίρω τι.
 defamatus, a, um, (de-fama) ἄτιμος. Ἰάλοος.
 defanatus, a, um, (de-fanum) βεβηλωμένος, βέβηλος.
 *defarinatus, a, um, ἐληλευμένος.
 defatigatio, ōnis, θ. καταπόνησις, ἀπαγορευσις, κῆματος.
 de-fatigo, avi, atum, are, aliquem, καταπονῶ, κενῶ, κατατρώω τινά. defatigor aliqua re, καταπονοῦμαι, κατατρώομαι ὑπὸ τινος, ἀποκῆμι, ἀπαγορεύω, ἀπαυδῶ.
 defatigatus, a, um, ἀπαιρηκός, κατάνητος.
 defatiscor, ταῦτ' τῷ defetiscor.
 defatiscor, ταῦτ' τῷ defetiscor.
 defaecabilis, ο, ταῦτ' τῷ defaecabilis.
 defectio, ōnis, θ. (deficio) ἀπόστασις, ἀποστασία. 2) ἔλλειψις. solis et lunae ἐκλείψις τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης. virium, καὶ ἀνδρῶν, defectio, ἀδυναμία.
 defectivus, a, um, (deficio) ἔλλειπτικός, ἐλλειπής.
 defector, ōris, ἀ. (deficio) ἀποστῆτης.
 *defectrix, icis, θ. (deficio) virtus, ἡ ἐλλειπὴς ἀρετῆς.
 defectus, a, um, ὅ. deficio.
 defectus, ūs, ἀ. (deficio) ἀπόστασις, ἀποστασία. 2) ἔλλειψις. solis, ἐκλείψις ἡλίου. animi, λειποθυμία.
 defendo, di, sum, ōre (ex τῷ de καὶ τοῦ ἀρχαίου fendo, πρὸς, offendo) aliquem, (ἢ aliquid) ab aliquo, ἀποκρούω, ἀπερῶ καὶ τινά ἀπὸ τινος, ἀπεργαζέ τινος, ἀμύνω τινά (ἢ τί) τινί. hostem a pinnis, ἀποκρούω τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων. servo cinivas, defendo hostes, σῶζω τοὺς πολλούς, ἀλίσσω τοὺς πολέμους. defendit aetatem a pecora sive pueri. pecori, αὐτοῖς ἐξ ἡρώων ταῖς αἰξί. 2) defendo aliquid (ὅπου. a eo) ἀμύνωμαι τι. injuriam, ἀδικίαν. non inferunt, sed defendunt bellum, οὐκ ἀρχοῦν τοῦ πολέμου, ἀλλ' ἀμύνονται. 2) aliquem (ἢ aliquid) ab aliquo, σῶζω, φυλάττω τινά ἀπὸ τινος, ὑπερασπίζω τι. 2) ὑπερασπίζομαι τινος, ἀμύνω τινί πρὸς τινά, ἀμύνομαι ὑπὲρ τινός τινα. patriam ab hoste, ἀμύνωμαι τῇ πατρίδι πρὸς τὸν ἐχθρὸν, ἀμύνομαι τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος. me armis defendo, ἐπλοὶς ἀμύνομαι patriam, ἀρῶν τῇ πατρίδι. nemo defendit, οὐδεὶς ἀμύνεται. defendo myrtos a frigore, φυλάττω τὰς μύρτους ἀπὸ τοῦ ψύχους. 4) causam defendo, ἀπολογουμαι, ἀμύνωμαι de am-bitu, ἀπολογουμαι ὑπὲρ τινος περὶ τῆς σπου-

δαρχίας. 5) defendo aliquam rem, ἀπολογουμαι περὶ τινος, ὑπερασπίζομαι τι, λῆγω ὑπὲρ τινος. 6) ἀμύνομαι, τιμαρῶμαι, ἐκδικῶ.
 defeneratus, a, um, (fenero) ὑπόχρεως.
 *defensa, ae, θ. (defendo) ἀμυνα.
 defensio, ōnis, θ. (defendo), ἀμυνα, ἀλειτουργία, ὑπερασπισμός. 2) ἀπολογία, δικαιολογία.
 defensio, avi, are, (θαρύω. τὸ defendo) πολλὰκις ἀπολογουμαι.
 defenso, avi, atum, re, (ἵπτα. τοῦ defendo) aliquid, ἀποκρούω τι. 2) φυλάττω τι, ἐπαυῶναι τινί.
 defensor, ōris, ἀ. (defendo) ἀλειτουργός, ὁ τοῦ ἡνίου ἀλειτουργός, ὁ τῶν πόνων ἀπείργων. 2) ἀμυντής, ὑπέρμαχος, πρόμαχος, ὑπερασπιστής. 3) συνήγορος, ὁ ὑπὲρ τινος ἀπολογούμενος. 4) προστάτης.
 defensorius, a, um, ἀπολογητικός.
 defonstrix, icis, θ. ἡ ὑπερασπίστρια. Κικέρων περὶ Πισικανῶν.
 defensus, a, um, ὅ. defendo.
 de-fero, ūlli, latum, ferre, aliquid, κατέγω, καταφέρω, κατακόλλω τι. aciem in campum, κατέγω ἐπὶ στρατόντα εἰς τὴν πεδίον. ex Helicon coronam defulsi, ἐκ τοῦ Ἑλικωνος κατέγωρον στέφανον. amnis defert limum, ὁ ποταμὸς κατέγει πηλόν.
 defero ferrum in pectus, καταφέρω πληγὴν εἰς τὸ στήθος. navis tempestate defertur in desertum litus, ὁ ναὸς ὑπὸ χειμῶνος καταφέρεται (εἰς ἐξοκλίαν) εἰς ἐρημον ἀκτὴν. 2) ἀναφέρω, φέρω, κομίζω. litteras ad aliquem, ἐπιστολὴν πρὸς τινά. 3) ἀναφέρω, ἀναγγέλλω. haec ad Caesarem deferbantur, ταῦτα ἀναγγέλλοντο τῷ Καίσαρι. αἰταγγέλλοντο πρὸς τὸν Καίσαρα. postea consilia adversariis deferat, τότε ἡμετέρας βουλὰς τοῖς ἐναντίοις καταγγέλλει. 4) ἀναγγέλλω (πρὸς τὸν δικαστὴν), γράφομαι. nomen alicujus sive aliquem de parricidio sive parricidii, γράφομαι τινά (δικῆν) πατροκτονίας, aliquem de ambitu, εἰσαγγέλλω τινά ἀπ' αἰτίας σπουδαρχίας. 5) παραδίδωμι, προσφέρω, ἐπιτείνω. regnum, alicui deferunt, ἀπιδέχονται τινί τὴν βασιλείαν. 6) defero aliquid ad aerarium, ἀναφέρω ἀπογραφὴν τινος εἰς τὸ ταμεῖον. aliquem ad aerarium, εἰς ἀπλῶς aliquem, ἀναφέρω τινά πρὸς τὸν ταμίαν ὡς χαλκιστὴς ἔξω. 7) ἀποτίθωμι, πωλῶ. aliquid nulli, πωλῶ τι πᾶσι.
 defervescere, ēre, aefumi, ōre, ἀποβῶ, ἀφίψω. defervens, ēre, ἀποβρῶ.
 de-fervesco, ferri, ēre, ferbul ēre, ἀποβῶ, ἀφίψω. defervens, ēre, ἀποβρῶ.
 de-fervesco, ferri, ēre, ferbul ēre, ἀποβῶ, ἀφίψω. defervens, ēre, ἀποβρῶ.
 de-fervesco, ferri, ēre, ferbul ēre, ἀποβῶ, ἀφίψω. defervens, ēre, ἀποβρῶ.

defessus, a, um, ἴδ. defetiscor.

defetigo, ταῦτ' τῷ defatigo.

defetiscentia, ad, ὅ. (defetiscor) ἀπαγέρουσι, καταπόντισι.

defetiscor, defessus sum, sci, (fatiscor) καταπονδοῦμαι, ἀποκλῆναι, κατατρυγῆναι, ἀπαγορεύω. aliqua re, ὑπὸ τινος, faciendo aliquid, ποιῶν τι. defessus, a, um, ἀπειρηκώς, labore et itinere, ὑπὸ πόνου καὶ πορείας.

defectio, ēci, ectum, ēre, (de-facio) ab aliquo, ἀρίστακαί τινος, ἀπολείπω τινά, a republicā, ἀρίστακαί τῆς πολιτείας, a Romanis ad Poenos defecere, ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων πρὸς τοὺς Καρχηδονίους ἀπίστησαν. a virtute defectio, τῆς ἀρετῆς ἀρίστακαί, τῇ ἀρετῇ ἀπολείπω. 2) ἐκλείπω, ἀπολείπω, ἐλλείπω. exempla deficiunt, τὰ παρδείγματα ἐλλείπει. vires deficiunt, αἱ δυνάμεις ἀπολείπουσιν. fructus defecit, ὁ καρπὸς ἀπολείπει. luna defecit, ἡ σελήνη ἐκλείπει. animo defecio, ἄθυμω. defecit vita este πῶλως defecit, ἐκλείπει τὸ ζῆν, ἀπαγίγνεται, ἀποθνήσκει. mihi defecit aliquid, ἐλλείπει μοί τι. 3) μεταβ. res defecit aliquid, πρῶτον τι ἀπολείπει, ἐλλείπει, ἐπλείπει τινά, mo vires deficiunt, αἱ δυνάμεις με ἐλλείπουσιν. aliquid tempus defecit, ἐπλείπει τινά ὁ χρόνος, a viribus defecior, ἐλλείπει με ἡ ῥώμη, mulier ratione defecit, ἡ γυνὴ ἐνδύεται τοῦ λόγου. defectus est facultatibus, ἀπλείπει αὐτὸν τὰ χρήματα, χρημάτων ἀπορεῖ, χρημάτων ἐνδύεται. — defectus, a, um, ἀπειρηκώς, ἀθνητής. 2) ἐλλείψης.

de-figo, xi, xum, ēre, καταπύγνυμι, πύγνυμι. in terra, εἰτε terra habbam, πύγνυμι τὸ ὄρυον ἐν τῇ γῇ. crucem in Campo Martio, καταπύγνυμι σταυρὸν ἐν τῷ Ἀρείῳ πεδίῳ. gladium jugulo, πύγνυμι τὴν μάχαιραν ἐν τῇ λαίρῃ. oculos in terram deligere, κατὰ χθονὸς ὀφθαλμοὺς πῆξαι. de-figo oculos in re, πρὸς τὴν τὴν νοῦν τι. defluxus, ἀλινητος, ἐκθαμβος, καταπεπληγμένος, defluxus pavore, ἐκθαμβος ὑπὸ φόβου. defluta coelo sidera, οἱ ἀπλανεῖς ἀστέραι. 2) caput alicujus imprecationibus defligo, κατὰ τοὺς καταβῶν τινά, καταβῶμαι τινί.

de-flugo, xli, ēre, aliquid, ἀποτυπῶ, ἀποπλάττω τι.

de-fluio, ixi, flum, ire, aliquid, ἀφρῖζω, περιρῖζω τι. 2) ὀρῖζω, περιγρῖζω τι. 3) ἐπὶ τέλος ἔγω τι, ἀνύω, πείρω τι. — defluillus, a, um, ὠρισμένος, πεπερασμένος.

definita, ἐπὶ. ὠρισμένως, διωρισμένως, ἀκρίτως.

definitio, ōnis, ὅ. (definio) ὅρος, ὅριον. 2) ὀρισμός, ὅρος.

definitivo, ἐπὶ. ὠρισμένως, διωρισμένως παρῶς.

definitivus, a, um, (definito) ὀριστικός, ὠριστικός.

*definitor, ōris, ā. (definio) ὀριστής, ὁ ὀρίζων.

de-flu, ixi, flum, ēre, aliquid, aliquid mihi defli, ἐλλείπει μοί τι. ut deflat dies, ἵνα ἐπλείψῃ ἡ ἡμέρα, πρὸς. deficio.

*defluculus, i, ā. (defluo) μονόφθαλμος. Ἑτέρα γράφῃ desloculus.

deflucio, ōnis, ὅ. (deflugo) καθήλωσις, κατάδουσις μαχίης, κατάδουσις.

defluxus, a, um, ἴδ. deflugo.

deflagratio, ōnis, ὅ. κατὰφλεξις, κατὰκαυσίς.

de-flagro, avi, atum, are, καταφλέγομαι, κατακαίεμαι. 2) ἀποφλέγμαι, καταπύεσθαι, καταπύομαι. 3) μεταβ. deflagro aliquid, κατακαίω, ἐμπρήνω, ἐμπύρνω τι. Jana flammā deflagrata, ἱερὰ ὑπὸ πυρὸς κατακαυμένη.

de-flammo, are, aliquid, ἀποσβέννυμι τὴν φλέγα τινός.

de-flecto, xi, xum, ēre, aliquid, κατακλῶμαι, κλῶμαι τι. aliquid ab aliquo re, ἀποτρέπω τινά τινος. amnem, ἀποχετεύω, ἐκτρέπω ποταμόν. 2) οὐδεν. ἀποκλῶμαι, ἀποκλίνω, ἐκκλίνω. do vna, ἐκτρέπομαι τῆς οδοῦ. ad aliquid, ἐπὶ τι.

de-fleo, ēvi, etum, ēre, aliquid, ἢ aliquid, κατακλῶμαι, κατακακλῶμαι, κλῶμαι τι. ἢ τι. 2) οὐδεν. κλῶμαι, ἐδύρομαι.

*deflectio, ōnis, ὅ. (deflecto), ἀκλῶσμός, ἐδύροσις.

deflectus, a, um, ἴδ. defleo.

deflexio, ōnis, ὅ. (deflecto) κατὰκαμψις.

2) ἀπόκαμψις.

defluxus, a, um, ἴδ. deflecto.

deflexus, ūs, ā. (deflecto) ἀπόκαμψις, ἐκτρέψις.

de-flo, avi, atum, are, ἀποφύω.

*defloccatus, a, um, (floccus) κῶμ. φαλάκρος.

de-fluere, ταῦτ' τῷ defloresco,

de-fluere, rui, ēre, ἀπενθῶ, παρηνθῶ, παρηνθῶ.

defloro, avi, atum, are, ἀπηνθίζω, ἀφρῖζω τὸ ἀνθεῖν (κυρίως καὶ μεταφορικῶς).

de-fluo, xi, xum, ēre, ἀκαρβύτω. flumini monte εἰτε ex monte, ποταμός, κατὰβῶμαι ἐν τοῦ ἔρους, κατακαίεσθαι ἐν τοῦ ἔρους.

vustis ad pedes defluit, ἐπὶ τοὺς ποταμούς εἰς τοὺς ποταμούς ex equo defluo, καταβῶμαι κατὰβῶμαι ἀπὸ τοῦ ἵππου. capilli defluunt, ἡ κόμη καταρρέει. mihi defluit aliquid, καταρρέει τι εἰς ἐμέ. 2) ἀπορρέει.

in herbi torrentibus defluunt, εἰς ἡλὸς.

ἀπορρέουσι, tempus defluit, ὁ χρόνος πα-
ρέρχεται.
defluus, a, um, (defluo) καταρρέων, κα-
ταρρέομενος, καταρρέομενος, defluum va-
sculum, ὑδροσκελετόν, κληψύρα.
deflūvium, ii, ὄν. (defluo) ἀπορροή, ca-
pilli, καταρροή, εἴτε ἀπορροή τῆς κόμης,
ἀλοπεκνίσεις, Πλινίου.
defluxio, ōnis, ὅ. (defluo) ἀπορροή, διέ-
ρροια.
*defluxus, ūs, ἄ. ἀπορροή.
de-fodio, ūdi, ōsum, ēre, aliquem ἢ ali-
quid, καταρύπτω τινά ἢ τι, aurum in ter-
ra, καταρύπτω χρυσόν εἰς τὴν γῆν. 2)
διασκάπτω, σκάπτω, ὀρύττω.
defora, fō. desum.
deformatio, ōnis, ὅ. ἀποτύπωση. 2) συ-
μμορφία.
deformis, e, (de-forma) ἁμορφος, ὁμομορ-
φος, ἀτρεῖμων, αἰσχρός. 2) ἁμορφος, ἁμόρ-
φωτος.
deformitas, ātis, ὅ. (deformis) ἁμορφία,
ὁμομορφία, ἀτρεμούννη, αἰσχρότης, αἰσχος.
deformiter, ātēr. συμμόρφως, ἀσχηδόνως,
αἰσχροῶς.
de-formo, avi, atum, are, aliquid, ἀπο-
τυπώ, διατυπώ, διαγράφω τι. 2) αἰσχύνω,
κατασχύνω, ἀτιμώ, καταρροπάζω τι.
deformosus, a, um, ταῦτ' ἐπὶ deformis.
defossus, a, um, fō. defodio.
*defossus, ūs, ἄ. (defodio) σκάφη.
defractus, a, um, fō. defringo.
*defraudatio, ōnis, ὅ. ἀποστερησις.
*defraudator, ōris, ἄ. ἀποστερητής.
*defraudatrix, icis, ὅ. ἀποστερητρίς.
de-fraudo, avi, atum, are, aliquem ali-
qua re, σπεν, alicui aliquid, ἀποστερῶ
τινὰ τι ἢ τινὸς τινος, aliquem fructu vi-
ctoriae suae, ἀποστερῶ τινά τοῦ καρποῦ
τῆς αὐτοῦ νίκης (εἴτε τὸν καρπὸν).
de-frūto, ūi, ēre, ἀποδεδῶ, λήγω. A.
τοῦ μεταγεν. Axt.
*defrūctus, a, um, ἀγαλνέντος.
defructio, ōnis, ὅ. ἀποστερησις.
de-frigo, eſi, ōtum καὶ atum, are, ali-
quid, ἀποψά, ἀποψήγω, ἀπομάτω τι,
μεταφ. διασπρω τινά.
defrictus, a, um, fō. defrigo.
de-frigescō, ixi, ēre, ἀποψήγομαι.
de-fringo, ūgi, actum, ēre, (frango) ali-
quid, ἀπορρήγνυμι, ἀποκόλλω τι. plantas
ex arbore, βλαστοκοπῶ. ferrum ab hasta,
ἀποκόπτω τοῦ δόρατος τὴν λόγχην. 2)
κατακόλλω, συνερῶ. alicui crura, καταγνώ-
μις τὰ σκέλη.
defrūdo, ταῦτ' ἐπὶ defraudo.
de-frūgo, are, ἀφαίρω τοῦ σπέρματος.
de-frūor, i, καταναίσσω.

defrusto, avi, atum, are, τεμαχίζω, κερ-
ματίζω.
defrutarius, a, um, (defrutum) γλαυκός
ἐφημερικός, defrutarium, ὁδ, γλαυκός ἐφη-
μέριον.
defrato, are, (defrutum) ἴσω γλαυκός.
defrutum, i, ὄν. (ante defervitum, δηλ.
mustum). ἴσην γλαυκός, ἴσημα, σίραιον,
σίραιος οἶνος.
defuga, ae, ἄ. (defugio) ὁ φυγὰς.
de-fugio, ūgi, ēre, ἀποφεύγω, πεύγω. 2)
aliquid, ἀποφεύγω, ἐκτρέπομαι τι.
*de-fūgo, are, aliquid, συγκατέλω τι.
*de-fulgūro, are, aliquid, ἀποστρέπω τι.
defunctio, ōnis, ὅ. (defungor) ἐπιτέλειος.
defunctorie, ἐπὶ. ἀμειλίως, ἀφοσιώσεως
ἐκτ. agere aliquid, ἐροποιεῖσθαι τι.
defunctorius, a, um, ἡμελημένος, ὁροσιώ-
σιος ἕνεκα γιγνόμενος.
defunctus, a, um, fō. defungor.
*defunctus, a, um, ἄ. (defungor) τελευτής,
θάνατος.
de-fundo, ūdi, ūsum, ēre, aliquid, κατα-
χεῖω, χεῖω τι. defendere libamina Mer-
curio, χεῖν χεῖσθαι (εἴτε φέρειν) τῷ Ἑρμῇ.
de-fungor, actus sum, i, aliqua re, ἀπο-
τελεῖω, ἐπιτελεῖω, ἀνύω τι, ἀπαλλάττομαι
τινος, munerē aliquo, ἐπιτελεῖω καθήκον τι.
periculis, ἀνύω κινδύνους, ἀπαλλάττομαι
τῶν κινδύνων. bello, ἐπὶ τέλος ἄγω τὸν
πόλεμον. vita defungor εἴτε ἀπλῶς de-
fungor, ἀπαλλάττομαι τοῦ ζῆν, τελευτῶ,
ἀποθνήσκω. defunctus, a, um, τετελευτη-
κώς, κεκαμηκώς, τεθνηκώς.
defusus, a, um, fō. defundo.
*defutatus, a, um, (ἐκ τοῦ ἀγγλ. de-futuo)
καταβεβηνημένος.
degener, ōris, (de-genus) ἑξαστηκὸς τοῦ
γένους, ἐκφυλός, ἀκεραμεῖς, ἀπεμεινέ-
virtutis patrum, ἑξαστηκὸς τῆς τῶν προ-
γόνων ἀρετῆς. animus degener, ἐνείκετος
τῶν προγόνων, ἀνέκτος, ἀγενής, βουλοπρε-
πής.
degenero, avi, atum, are, (degener) ἐκ-
τρέπομαι, ἐξίστομαι, (τοῦ γένους, τοῦ εἴ-
δους, τῆς φύσεως). a virtute majorum,
ἐξίστομαι, ἐκτρέπομαι τῆς τῶν προγόνων
ἀρετῆς. in ferilitatem, ἐκτρέπομαι, εἰς ἀ-
γριότητα. 2) aliquid, ἐξίστημι ἐκτρέπω
τινὰ τοῦ γένους. degeneratus, ἑξαστηκὸς
τοῦ γένους, aliquid, κατασχύνω τι.
de-gēro, ēre, ἀπάγω, ἀποκαμίζω, φέρω. 2)
μορῶ, σχηματίζω, πλάττω.
de-glābro, avi, atum, are, ἀποψιλῶ, λε-
αίνω.
de-glūbo, psi, ptum, ēre, aliquid, ἀπο-
γλύβω, ἀποβίβω τι.
de-glutino, are, ἀποκαλλῶ.

dē-glūtio, (deglutitio) ira, καταπίνω.

dēgo, dēgi, ēre, (de-ago) διάγω. vitam dego εἰτε ἀπλῶς dego, διάγω, διαβίω, διαζώ. sine fraudibus, δδελῶς διάγω. placidum aevum dego, ἡσύχως διάγω τὸν αἰῶνα, (τὸν βίον). diem in laetitia, διάγω τὴν ἡμέραν ἐν χαρᾷ. vita in periculis degitur, διάγομαι τὸν βίον ἐν κινδύνοις.

dē-grandino, are, ὄβρυα ἀπρόσωπον. degran-dinat, γάλακτα καταγχεῖται.

dē-grassor, atus sum, avi, καταγρόσμαι, aliquem, καταγρόσμαι τινας.

dē-grāvo, (avi), ātum, are, aliquid, κατα-θάρω, καταθαρόνω, καταθρίβω τι. aliquem, καταθαρόνω, ἐνοχλῶ τινα.

dēgrēdiōr, essus sum, edī, (de-gradiōr) καταβαίω, ex arce, ἐκ τῆς ἀκροπόλεως monte, ἀπὸ τοῦ ὄρους. in campum, εἰς τὸ πεδιον. 2) oratio degreditur ab ali-qua re in aliquid, ὁ λόγος ἀπὸ τινος καταβαίνει εἰς τι.

dēgressio, ōnis, ō. (degradior) παρέκβα-σις λόγου. Διάφ. γρ. ἀντί digressio.

dēgressus, a, um, ī. degredior.

dēgrūmor, ari, (gruma) εὐθύνω, ὀμολογῶ.

degrunio, ira. Διάφ. γρ. τὸ digrunio.

dēgulātor, ōris, ā. λαγύκτης, λαίμαργος.

dē-gūlo, avi, ātum, are, aliquid, κατα-λινύω, λαγύσσω τι.

dēgustāto, ōnis, ō. γεύει.

dē-gusto, avi, ātum, are, aliquid, ἀπο-γεύομαι, γεύομαι τινας. μεταφ. ψάω τι, ἐρπύσσω τινας.

*dē-hābēō, ēre, οὐκ ἔχω.

dē-haurio, si, stum, ire, aliquid, ἀπαν-τῶ, ἀντὶλῶ τι. 2) καταπίνω, καταβρόσκω τι.

dē-hīno, epīr. (παρὰ ποιηταῖς ἔστιν ὅτε μο-νοσύλλεθον) ἐντεθεῖν, τοῖντεθεῖν, ἐκ τοῦ-του, ἐξῆς τούτων, εἴτα. 2) τοπικῶς ἐξῆς μετὰ ταῦτα, ἐξῆς μετὰ τούτους, εἴτα.

dē-hīco, hīvi, ēre, ἀναχαίνω, χέσσω, γαίω.

dēhōnestāmentum, ī, ō. ἀτιμασμός, ἀτι-μία, αἰσχύνω.

*dēhōnestāto, ōnis, ō. ἀτιμασμός, ἀτιμία.

dē-hōnesto, are, aliquem ἢ aliquid, ἀτι-μάζω, καταισχύνω τινά ἢ τι.

dē-bonestus, a, um, āturus, αἰσχρός.

dē-hōnōro, avi, ātum, are, ἀτιμάζω, κα-ταισχύνω. Α. τοῦ μεταγεν. Δστ.

dēhōrio, ire. ταῦτ' ἐφ' (dehaurio).

dēhortāto, ōnis, ō. ἀποτρέφω.

*dēhortātōrius, a, um, ἀποτρεπτικός.

dē-hortor, atus sum, ari, aliquem ab ali-quo, ἀποτρέπω τινά ἀπὸ τινος. scribere

est ne scribat, τοῦ γράψαι ἀποτρέπω τινά. Deānira, se, ō. ἀφάνιρα.

Deidamia, se, ō. ἀφιδάμια.

†dēifērus, a, um, θεοφόρος.

†dēifico, are, θεοποιῶ.

dēificus, a, um, (deus-facio) θεοποιός.

2) θεοποίητος. Ius dēificus, ἡ ἱερὰ νόμος.

deinceps, epīr. ἐξῆς, ἀφεξῆς, εἴτα. inde deinceps, ἐπειτα, ἐξῆς, εἴθ' ἐξῆς. 2) deinceps, ipis, σπαν. ὁ ἀφεξῆς.

dē-inde, epīr. (ὡς τὰ πολλὰ διούλλατον) ἐξῆς, ἀφεξῆς, ἐντεθεῖν, τοῖντεθεῖν, εἴτα, ἐπειτα, ἐπὶ τούτῳ. 2) τοπικῶς ἐξῆς, ἀφεξῆς, ἐξῆς μετὰ τούτους, ἐπὶ τούτοις.

*dē-insūper, epīr. ἀπάνωθεν.

dē-intēgro, avi, are, aliquid, κολοῦν, ἀντὶ-δύω, ἐπὶ. ἐνδοθεν, ἐσθεν. Α. τοῦ

μεταγεν. Δστ.

Deiōnides, se, ā. Δηϊονίδης.

†dēipāra, se, ō. ἡ θεοτόκος.

Dēiphobus, ī, ā. Δηϊφόβος.

†dēitas, ātis, ō. (deus) θεότης.

*dējecto, epīr. ταπεινῶς.

dējectio, ōnis, ō. (dejicio) ταπεινώσις

anīmi, ἀδουμία, δυσθυμία. 2) ἐξήλασις ἐκ τῶν κτημάτων. 3) alvi, ἐκκρίσις ὑπαγωγὴ

τῆς κοιλίας.

*dējectiuncula, se, ō. μικρὰ τῆς κοιλίας

ἐκκρίσις.

*dējecto, are, (deiciat, τοῦ dejicio) κατα-βρίπτω, καταβρίπτω.

dējector, ōris, ā. ὁ καταβρίπτων.

dējectus, a, um, ī. dejicio.

dējectus, us, 3. (dejicio) καταβολή, 2) κα-ταφορά. fluminis, καταφοράς, καταβράχτης

ποταμοῦ. collis, κατάβασις, κατωφρεῖα

λόφου.

dējūrāto, ōnis, ō. (dejero) ἔρκος.

dējero, avi, ātum, are, (de-juro) εὐδυνάμει

ἔρκωμι. deos dejero, me aliquid factu- rum, τοὺς θεοὺς δυνάμει. ἢ μὴ ποιῆσειν τι

me abstulisse dejerat, ἐπομάσας λέγει,

λέγει ὅτι ἀπειλόμην.

dejicio, eci, eciūm, ēre, (de-jacio) κατα-βάλλω, καταβρίπτω. aliquem equo, κατα-βάλλω, κατακρημνίζω τινά τοῦ ἵππου

statuas, καταβάλλω, ἀνατρέπω τὰ ἀγάλ-ματα. me de muro, βρίπτω ἐμμετὸν κατὰ

τοῦ τοίχους, aliquem (de) a saxo Tarpejo, βρίπτω τινά κατὰ τῆς Ταρπηλίας πέτρας

vultum, καταβάλλω τὰ βλεφάρω. 2) κατα-βάλλω, ἀποκτείνω τινά. 3) ἐκβάλλω, ἐξωθεύω

praesidium ὁ castello, τὴν προὔρην ἐκ τοῦ προὔρην. hostes muro et turribus

dejeci, οἱ πολέμιοι ἀπὸ τῶν τοίχων καὶ

α, um, χαμηλός, ταπεινός. μεταφ. δύσθυμος, άθυμος.
 Dejó(j)arus, i, á. Δελιόταρος.
 *dejūgls, e, (de-jugum) κατωφερής, κατάντης.
 dē-jūgo, are, αποζεύγνυμι.
 de-jungo, ēre, αποζεύγνυμι, διαζεύγνυμι.
 *dejūrgum, i, e. δελος.
 dē-jūro, are, ταυτό τῷ deiero.
 dē-jūro, are, οὐ βοηθῶ.
 dē-labor, psus sum, ābi, κατολισθαίνω. καταπίπτω, ex equo, καταπίπτω ἀπὸ τοῦ ἵππου. cado εἴτε de cado, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ πίπτω, καταπίπτω, καταβαίνω. in inopiam, καταπίπτω, ἐπιπίπτω εἰς ἀπορίαν. in hostes, ἐπιπίπτω εἰς τοὺς ἐχθρούς.
 *de-lābro, are, αἰώνω.
 *de-lābro, avi, are, κατασπαράττω.
 *delācrimālio, ōnis, ō. ἡ τῶν δακρύων ῥυτίς, ῥυτίς, (νέσος).
 delācrimātorius, a, um, π. γ. collyrium, κολλύριον τῆς ῥυτίδος θεραπευτικόν.
 *delācrimo, (delacrūmo), are, δακρύνω.
 delāno, are, ταυτό τῷ delevo.
 dē-lambo, ēre, ἀπολείγω, λείγω.
 *de-lāmentor, ari, aliquem, θρηνῶ, ἐδύρομαι τινα.
 dē-lārido, are, aliquem locum, ἐκλιθελοῦν τόπον τινα. 2) σπένδωμι λίθοις.
 delapsus, a, um, ī. delabor.
 *delapsus, ūs, á. (delabor) καταφορά, κατάρσις.
 *delassābilis, e, (delasso) ταχὺ καταπονέμενος.
 dē-lasso, avi, atum, are, καταπονῶ, κοπῶ τινα. delassatus labore, ἀπειρηκώς ὑπὸ πόνῳ.
 delatio, ōnis, ō. (defero) ἐνδειξις, εἰσαγγελία, μήνυσις.
 delator, ōris, á. (defero), εἰσαγγελεύς, μνηστής.
 delātorius, a, um, (delator) εἰσαγγελετικός, τῶς εἰσαγγελείας.
 †delātor, ac, ō. (defero) εἰσαγγελίας, μήνυσις, κατηγορία.
 delatus, a, um, ī. defero.
 *dē-lāvo, are, ἀπολούω.
 *delēbilis, e, (deleo) θωραξ.
 delēctābilis, a, terpnōs.
 delēctābilitor, epī. terpnōs.
 delēctāmentum i, e. τέρψις. Δ. σπαν.
 delēctatio, ōnis, ō. τέρψις, εὐφροσύνη, ἡδονή.
 delēctio, ōnis, ō. ἐκλογή, ἀρετή.
 *delecto, avi, atum, are, (ἐπίστα. τοῦ de-lio) aliquem, ἀρεσκύνω, παρῶν τινα. 2) τέρνω, εὐφραίνω τινα. delector honore, gloria, audilio, etc. εὐφραίνωμαι (εἴτε πῶμαι) ἐπὶ τιμῇ, δόξῃ, ἐπὶ κτήματι κ. τ. λ.

(εἴτε τῇ τιμῇ κ.τ. λ.). vir bonus dici delectior, ἥδομαι ἀγαθὸς ἀνὴρ δομαζόμενος.
 delector, ōris, á. (deligo) στρατολόγος.
 delectus, a, um, ī. deligo.
 delectus, ūs, á. (deligo) ἐκλογή, ἀρεσις. ἐξαιρεσις, διακρίσις. alio delectu alia nullo delectu, ἀδιακρίτως. 3) στρατιωτῶν καταγραφή, εἴτε ἀπογραφὴ, κατάλογος, στρατολογία. delectum habere, καταλέγειν εἴτε καταλέγεσθαι στρατιώτας, στρατολογεῖν, καταγραφὴν στρατιωτῶν ποιεῖσθαι.
 delēgālio, ōnis, ō. διαγραφὴ δρειλήματος.
 dē-lego, avi, atum, are, aliquem, ἀποπέμπω, πέμπω, ἀποστέλλω τινα. 2) aliquem allicui, ἐκτερέπω τι τινα. scelus allicui, ἀνατίθεσθαι τινα τὸ κακοῦργημα. 3) aliquem, ἀντίμου καθίστημι ἄλλον τινα ἀποτίστοντα τὸ δρειλόμενον. pecuniam, διαγράφω τὰ δρειλόμενα χρήματα.
 delēnificus, a, um, (deleño-facio) θελκτικός, θελκτήριος, πρᾶντικός.
 delēnimentum, i, e. (deleño) θέλητρον.
 delēnio, īvi, itum, īre, aliquem, θήγω, καταθέλω, πρᾶνω, καταπρᾶνω τινα.
 delēnitor, ōris, á. (deleño) θέλητῆρ.
 delēo, ēvi, itum, ēre, aliquid ἢ aliquem, ἐξαιρώ, ἀφανίζω τι ἢ τινα. urbem, ἐξαιρώ, ἀφανίζω, κατασκήπτω πόλιν. populum populi, ἐξαιρώ τὸ ἔθνος τοῦ ἔθνους, ἐξολοθρεύω τὸ ἔθνος. litteras, ἐξαιρώ, διαγράφω τὰ γράμματα (τὰ γεγραμμένα). edificium, καθαιρῶ, κατασκήπτω οἰκοδόμημα. leges, ἀναιρῶ, καταλύω νόμους. turpitudinem fugae virtute, ἐξαιρώ τὸ πῶχος τῆς φυγῆς διὰ τῆς ἀρετῆς. oblivio res delcti, ἡ λήθη ἀφανίζει τὰ πράγματα.
 deleo hostes, ἀφανίζω, ἀρδην διαφθείρω τοὺς πολεμίους.
 delēcticus, a, um, ἐξελιγμένος, ἀπεξετμένος.
 delēctus, a, um, (deleo) ἐξαιρέσις.
 *delētio, ōnis, ō. (deleo) ἐξαιρέσις, ἀφάνισις, ἀφανισμός.
 *deletrix, icis, ō. ἡ ἐξελείφουσα.
 delētrus, a, um, ī. deleo.
 delētrus, ūs, á. ἐξαιρέσις, ἀφανισμός.
 *de-lēvo, are, ἀπολείνω.
 delēva, a, ō. Ἀλεία, ἡ Ἄρταρις. *Εἰσι δὲ καὶ ἔθνη γυναικός.
 delēvans, a, um, Ἀλειακός.
 *delibamentum, i, e. γράψις, λοιδορία.
 delibatio, ōnis, ō. ἀφαιρέσις.
 delibābundus, a, um, σκεπτόμενος, σκεπόμενος.
 deliboratio, ōnis, ō. διάσκεψις, οὐκίσις, δόλεις.
 deliborativus, a, um, σκεπτικός, σκεπτικὸς, βουλευτήριος. deliberativum ge-

aus dicendi, τὸ συμβουλευτικὸν γένος τοῦ λέγειν.

*deliberator, oris, ἄ. ὁ ἐκπεπρωμένος, βουλευτικός.

delibero, avi, atum, are, (de-libra) aliquid ἢ de aliqua re, σκέπτομαι, διασκέπτομαι, βουλευόμεναι τι ἢ περὶ τινος. cum aliquo, βουλευόμεναι σὺν τινι, συσκέπτομαι τινι. 2) συμβουλευόμεναι (τῷ θεῷ), ἐπιρωτῶ (τὸ μαντεῖον). 3) aliquid βουλευόμεναι, διαγιγνώσκω τι, δοκεῖ μοι τι. mihi deliberatum est, βεβούλευμαι, δέδοικται μοι. —

deliberatus, a, um, βεβουλευμένος, βέβαιος. de-libro, avi, atum, are, aliquid, ἀπολέγω, ἀποδρέπω τι, ἀπογεύομαι τινος. Plerum, ἀποδρέπω, ἀποδρέπομαι, ἀπολέγω ἔνθεος, oscula, φιλήματα. honores, γεύομαι τιμῆς. aliquid narratione, ἀπτομαι τινος τῷ λόγῳ. 2) ἀφαιρῶ. aliquid de gloria, ἀφαιρῶ τι τῆς δόξης.

delibro, (avi) atum, are, (de liber) *ἀποφλοιῶ, ἀπολεπίω. μεταφρ. ἀφαιρῶ.

delibulo, ii, ūtum, ere, aliquid, ἡ aliquid aliqua re, καταβρέχω, βρέχω τινά τινα, κατὰ τὸ α λ ι β υ α, καταχύνω τινί τι, εἰτε τινός τι, ungulis delibutus, μύρον κατακεχυμένος, μύρον κεκορημένος.

delicatus, ἐπιφρ. τρυφερός, ἀδρῶς, ἡδονακῶς. vivere, τρυφῶ.

delicatus, a, um, (delicatus) τρυφερός, ἀδρῶς, χαρίεις. 2) ἀδρῶς, ἀδρῆστιος, ἡδονακῆς. delicatus, ἄ. τὸ παιδικόν. delicata, θ. ἡ ἔδρα.

delicia, ae, θ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ delicia. 2) deliciae, arum, πληθ. ταῦτ' ἐφ' deliquiae.

deliciae, arum, θ. ἀδρῆστις, τρυφή, ἡδονή, ἡδονακῆς, γλιζή. habeo aliquem in deliciis, ἡδοναί τινα, στέργω τινά, cum aliqui in deliciis, στέργονται ὑπὸ τινος. 2) ἡδονή, ἐντρυφήματα, τουτέστιν ὁ ἀγαπώμενος, ἐρωμένος, ἡ ἐρωμένη κ. τ. τ.

*delicio, ere, (de-lacio) ἐλέγω, ἡδονήν πρέχω.

*deliciolae, arum, θ. ἡ ἀγαπώμενη, ἀγαπητή, καχαριμένη.

deliciolum, i, ου, ὁ ἀγαπώμενος, ἀγαπητός.

deliciotus, a, um, ἀδρῶς, τρυφερός, Α. τοῦ μεταγίν. Δατ.

delitico, are, ταῦτ' ἐφ' deliquo.

†delictor, oris, ἄ. (delinquo) ἡμαρτωλός.

delictum, i, ἴδ. delinquo.

delictulus, a, um, ταῦτ' ἐφ' relictus.

*delictus, a, um, (delinquo) ἀπογυλακτιστός.

delictus, a, um, ταῦτ' ἐφ' deliquis.

de-ligo, avi, atum, are, καταβίω. ἐπιβίω, βίω, vulnus, ἐπιβίω τραύμα. hominem, βίω, δεσμεύω ἄνθρωπον. navea ad ripas

βίω τὰς ναῦς ἐκ τῆς ὄχθης. aliquem ad palum, καταβίω τινά ἐπὶ σκόλοποι.

deligo, egi, ectum, ere, (de-lego) ἀπολέγω, ἐκλέγω, διαλέγω, αἰρεῖσθαι. aliquem ex civitate in seculum, ἐκλέγω τινά ἐκ τῶν πολιτῶν εἰς τὴν σύγκλητον. equiles ἀπολέγω, ἐκλέγω ἵππους. deligitur ad eas res conflictualias, ἡρῆθ' ἐπιτελεῖν ταῦτα.

2) ἐξαιρῶ, χωρίζω.

*delimatus, a, um, (de-limo) ἀπεξηρῆσθαι.

*delinatio, onis, θ. ἀπογραφὴ, διαγραφὴ.

de-linco, avi, atum, are, aliquid, ἀπογράφω, διαγράφω, ταυγράφω τι.

de-lingo, ere, ἀπολέγω.

delinimentum, delinio, ἴδ. delenimentum, delenio.

de-limo, ūtum, ere, aliquid, καταχρῶμαι, καταλείπω τι. 2) ἀπογράφω, ἐξαλείφω τι.

delinquentia, ae, θ. (delinquo) ἡμαρτήματα.

de-linquo, iqui, ietum, ere, ἐλλείπω τι τῶν καθήκοντων, πληρωμῆς, ἀρραστῶν.

miles delinquit in bello, ὁ στρατιώτης ἡμαρτάνει ἐν τῷ πολέμῳ. delinquit in vita, ἡμαρτάνει περὶ τῶν βίον. quid ego delinqui? τί ἡμαρτάω; nihil a me delictum est, οὐδὲν τῶν καθήκοντων ἐνέλεπον.

adulterium delinquitur, μοιχεία γίνεσθαι. delictum, i, ου, πληρωμῆς, αἰμαρτήματα, τὸ ἐλλείπον.

de-liquesco, iei, ere, κατατρίβωμαι, τήκομαι, φθίω, καταλύομαι.

deliquino, arum, θ. (delinquo) ὑποβρέξω.

delinquo, i, ου, (delinquo) ἐλλείψωμαι, βλάθω, solis, ἐλλείψεις τοῦ ἡλίου.

de-liquo, are, ὑλίω, διυλίω, μεταχίω.

μεταφρ. σαρηνίζω, ἐξηγεῖμαι.

deliquis, a, um, (delinquo) ἐλλείπεσθαι.

deliramentum, i, ου, (deliro) λήρημα, λήρος, παραλήρημα.

deliratio, onis, θ. παραλήρησις, λήρος.

delirita, atis, θ. παραλήρησις.

delirium, ii, ου, (deliro) παραλήρησις, παραφροσύνη, μανία, φρενοβλάβεια.

de-liro, are, (lira) παρεκτρέπομαι. θ)

παραλήρω, παραφροσύνη, φρενηνία, μαινόμεναι.

delirus, a, um, (deliro) παραλήρος, παραφρων, φρενηνικός, φρενοβλαβής.

delitico, iei, ere, (de-litico) ἀποκρυπνύωμαι.

delitresco, iei, ere, (ἐναρκ. τοῦ delitico) in aliqua re, ἀποκρυπνύομαι, κρύπτωμαι.

En tibi, hostes in silvis delituerant, εἰ πολλοί μοι ἐν ὄρει ἀποκρυπνύμενοι ἦσαν.

μεταφρ. ἀποκρυπνύομαι, διακρύβηναι.

*de-litigo, are, φιλανεικῶς.

*delitor, oris, (delico) ἄ. ὁ ἐξαλείφων, φθιρῶν.

delitus, a, um, ἴδ. delino.

delius, a, um, Ἀγλιος.

ΒΕΡΟΙΔΕΣ

delocatio, ōnis, θ. ἐξέθρῳσις.

Delos, (us) i, θ. Ἀῖλος.

Delphi, orum, ἄ. Δελφοί (καὶ ἡ πόλις καὶ οἱ αὐτοὶ κότεῖκοι).

Delphico, ἐπίρ. Δελφικὸς.

Delphicū, ae, ἄ. ὁ ἐν Δελφοῖς ναῦον, Ἀπόλλων.

Delphicus, a, um, Δελφικός.

delphin, inis, εἴτε delphinus, i, ἄ. δελφίν.

Delphis, idis, θ. Δελφίς, Πυθία.

delta, ae, θ. εἴτε delta, οὐ. δέλτα. τὸ δέλτα.

2) Delta, ἑλκίς. τὸ Δέλτα (τῆς Αἰγύπτου).

delatō, i, οὐ. τὸ δελτωτὸν (ἄστρον).

delubrum, i, οὐ. (delui?) ἱερὸν, ναός, ἥρπον.

*delucatio, ōnis, θ. ἀγών.

de-lucto, avi, are, καὶ deluctor, ari, cum

aliquo, διαπαικίζω, διαγωνίζομαι πρὸς τινα.

de-ludifico, avi, are, aliquem, διαπαικίζω,

ἀπατῶ τινα.

de-lūdo, si, sum, ēre, aliquem, ἐμπαικίζω

τινί, ἀπατῶ, φένακιζω τινά, 2) ἀποπαικίζω,

παύομαι τοῦ ἀγῶνος.

delumbis, e, (lumbus) πεπηρωμένος τὴν

δορύν, χολός. μεταφ. νευροί, ἀσθενής.

delumbo, avi, atum, are, (de-lumbus)

aliquem, παρῶ τινα τὴν δορύν. delumba-

tus, χολός. μεταφ. sententias delumbo,

ἐκνευρίζω, ἀνέυρους παρέχω τὰς ἐνοίας.

2) κρυπῶ, κρύπτω.

*de-lūo, ēre, ἐκλύζω.

Delus, id. Delos.

delusio, ōnis, θ. ἐμπαιγμός. 2) διατυρ-

μός, σχ. ῥ.

de-lustro, are, aliquem, καθαρῶς τινά.

delūsus, a, um, id. delūdo.

delūto, are, aliquid, πηλὸς ἀλείφω, πηλὸ

τι. 2) ἀπορῶπτω, καθάίρω τινά.

de-māduco, dūi, ēre, καταδύχομαι.

*de-māgis, ἐπίρ. σφοδρώς, λίαν.

*demandatio, ōnis, θ. αὐστηρία.

de-mando, avi, atum, are, aliquid alicui,

ἐπιτρέπω τί τινα. aliquem alicui, συνίστημι

τινί τινα.

de-māno, are, ὑπορῶ. 2) μεταφ. κατέχομαι.

Demārtatus, i, ἄ. Δημάρτος.

demarchus, i, ἄ. δήμαρχος.

dēmāculum, i, οὐ. (demeo) κατάβασις,

κάθοδος.

dēmens, ntis, (de-mens) παράφρων, ἐκ-

φρων, ἐξεστηκὸς τῶν φρενῶν.

*dēmensio, ōnis, θ. ἀπομέτρσις, μέτρσις.

dēmensus, a, um, id. demetior.

dēmoutar, ἐπίρ. ἐκτρέφω, ἀνοήτω.

dēmētia, ae, θ. (demens) ἐκπαισις φρε-

νῶν, παραφροσύνη, ἀφροσύνη, παράνοια.

dēmētio, ire, (demens) παραφροσύνη, μαί-

νομαι.

dēmētio, are, ταῦτο τῇ dēmētio.

de-mēto, are, καταβαίνω.

de-mēto, ui, ēre, aliquid, καρδάλω, πε-

ριποιεῖσθαι τι. 2) aliquem, ἔξέως τινί γί-

γνομαι, εὐεργετῶ τινα.

de-mercor, eri, aliquem, πολλοῦ ἔξέως

τινί γίγνομαι, εὐεργετῶ τινα, ἀνακτῶμαι

τινα.

de-mergo, rsi, rsum, ēre, aliquem, ἡ ali-

quid, καταδύω, καταβυβίζω, καταποντίζω

τινὰ ἢ τι. me demergo, καταδύω, κατα-

δύομαι.

dēmērio, ōnis, θ. (demergo) κατάδυσις,

ἀφανισμός.

dēmērsus, a, um, id. demergo.

*dēmērsus, ūs, ἄ. (demergo) κατάδυσις.

demessus, a, um, id. demeto.

de-mētor, mensus sum, i, aliquid, ἀπο-

μετρώ, ἀποσταθμῶ τι. demensum, i, οὐ,

ὁ ἀπομετρεῖσθαι σῖτος, τὸ σιτομέτριον.

de-mēto, essui, essum, ēre, aliquid, ἀπα-

μῶ, ἀποτρίνω, ἀποδρίπω τι. florem, ἀπο-

δρίπω, ἀποδρίπομαι ἔνθα. frumentum,

ἀμῶ, θερίζω, τρίμνω τὸν σίτον. alicui en-

se caput, τὴν κεφαλὴν ἀποκόπτω τινὸς τῇ

ἐξῆτι.

Demētrias, idis, θ. Δημητρίης, πόλις Θεο-

σάλιας. 2) βοτάνη τις, παρ' Ἀπουλῆας.

Demētrius, i, ἄ. Δημητήριος.

dēmigratio, ōnis, θ. ἀποκίσις, μετακίσις.

de-migrū, avi, atum, are, ἀποκίω, μετακίω,

μετακίζομαι, μετακίτταμαι. μεταφ. παρὰ

Κιχέρων οἰχομαι, μετακίττω, ἀποδησκα.

+dēmigrō, are, μειῶ, ἐλαττώ.

de-migrū, ui, utum, ēre, aliquid, μειῶ,

ἐλαττώ, μικρύνω τι. aliquid de bonis,

ἀποιρῶ τι τῶν χρημάτων. nequa de vo-

luptate quicquam fortuna dominuerat,

οὐτε τῆς ἡδονῆς ἡ τύχη οὐδὲν ἀφῆρθεκε.

capite dominuere, ἀποβάλλειν τι τῶν τοῦ

πολιτεῦ δικαίων. παρ. caput. 2) ἐν τῇ

γῆραμ. ὑποκορίζομαι. diminutus, a, um,

ὑποκοριστικός.

dēmīnūtio, ōnis, θ. μείωσις, ἐλάττωσις,

ἀφαιρέσις. 2) capitis diminutio, ἀποβολὴ

τῶν τοῦ πολίτου δικαίων, ἀτιμία. 3) ὑπο-

κορισμός.

dēmīnūtive, ἐπίρ. ὑποκοριστικῶς.

dēmīnūtīvus, a, um, (diminuo) ὑποκο-

ριστικός.

de-miror, atus sum, ari, aliquid, ἀπο-

θαυμάζω τι. audaciam eorum, τὴν τόλμην

ἐλαίνων. eum demiror non venire, θαυ-

μάζω, εἰ οὐκ ἔρχεται. demiror, quid sit,

θαυμάζω εἰ ποτὲ ἔσται. demiror, ubi nunc

ambulet, θαυμάζω ὅπου ποτὲ περιπατεῖ.

dēmīssio, ἐπίρ. καθιερμώνω, ταπεινῶ.

dēmīssicius, (-tus) a, um, (demitto) κα-

τείνω.

demissio, ōnis, ὄ. (demitto) κάθεις, τὸ καθίεναι. μεταρ. ἡ ταπεινότης.
 demissus, a, um, ἴβ. demitto.
 *de-mitigo, are, aliquem, εξημέρω, καταπραύνω τινά.
 de-mitto, īsi, issum, ēra, καταπέμπω, καθίμι. agmen in vallem, καθίμι, καταβιβάζω, κατέγω τὴν στρατιάν εἰς τὴν κοιλάδα. equites in campum, καταπέμπω τοὺς ἱππεῖς εἰς τὸ πεδῖον. exercitus se demittit, τὸ ἐρτάτεμα καταβαίνει. demitto aliquem ureo, καταπέμπω τινά εἰς τὸν ἥδη, *Λιδι προλάπτω. «navem secundo amni, πέμπω πλοῖον κατὰ τὸν ποταμόν. dii coelo demittunt imbrem, εἰ θεοὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καθίει τὸν ὕετον. 2) καθίμι, καταβάλλω. arbores alius, καθίμι τὰ δένδρα βελύτερον εἰς τὴν γῆν. calculum alium in urnam, ῥίπτω μέλαιναν ψήφον εἰς τὴν κώλην. antennam, καθίμι, χαλῶ τὴν κρεπίδα. manus infra pectus, καθίμι τὰς χεῖρας κάτω τοῦ στήθεος. voslem ad talos, καθίμι τὴν δεξιὰν εἰς τοὺς ἀστράγαλους. crinem et barbam, ἀνίμι, καθίμι, καταβάλλω κόμην καὶ πώγωνα. aures, καταβάλλω τὰ ὦτα. supercilla, vultus, καταβάλλω τὰς ὀφρὺς, τὸ πρόσωπον. me demitto ἢ caput demitto, κόπτω. demitto gladium in jugulum (εἴτε ποιητ. jugulo), ἐκπύκνωμι τὴν μάχαιραν εἰς τὴν σφαγὴν. Τὰ παρὰ Βιργιλίῳ Γεωργ. 2, 231 puteum demitti jubebis, ἐρμηγεύειν βέβηρον ἐρῶσαι καλεῖται. — μέσσω, demitto animum, ταπεινῶ, συστήλλω τὴν ψυχὴν. — demissus, a, um, ταπεινός. locus, ταπεινός, χαμηλὸς τόπος. homo, ταπεινός, μετριώδης, συνεσταλμένος ἢ ἄθυμος ἄνθρωπος. capite demisso, κόπτω. ab Aenea demissus, ἐξ Αἰνείου καταγόμενος.
 demiturgus, ī, ἄ. δημιουργός, ὄνομα ἀρχῆς παρὰ τοῖς τῶν Ἑλληνικῶν πλεον.
 demo, mpsi, mptum, (mai, mium) ēre, (de-emo) aliquid, ἀφαιρῶ τι. de capite, τοῦ κεφαλαίου, τοῦ ὅλου. aliquid additur, et demitur, προστίθεται τι καὶ ἀφαιρείται. demo alpea de columnis, ἀφαιρῶ τὰς ἀσπίδας ἀπὸ τῶν κίονων. juga equis, ἀφαιρῶ, παραιοῦ τῶν ἵππων τὸν ζυγόν. vincula alieui, παραιοῦ, λύω τινός τὰ δεσμά. alieui molestiam, ἀφαιρῶ τι τὴν θλίψιν. ἀπαλλάττω τινά τῆς θλίψεως. metum omnem, ἀφαιρῶ, ἐξαιρῶ πάντα φόβον. soleas, ἀπολλύωμι τὰ ὑποδήματα.
 Democritus, ī, ἄ. Δημόκριτος. Democritus, a, um, Ἀημοκρίτειος.
 demolio, īre, ἀρχαῖος ἀντὶ τοῦ demolior. demolitor, itus sum, īri, aliquid, καθαιρῶ τι. demolitor, καθαιρῶ, ἀφαιρῶ τὸ

δυσώματα. domum, κατασκάπτω, καθαιρῶ οἶκον. faciem, ἀφανίζω τὸ πρόσωπον. Μετάφρ. Ἑλληνικῶν. Ματθ. 6, 18.
 demolitio, ōnis, ὄ. καθάρσις.
 demolitor, ōris, ἄ. καθαιρέτης.
 demonstrabilis, ἀποδείκτος. non demonstrabilis, ἀναποδείκτος.
 demonstratio, ōnis, ὄ. ἀπόδειξις ἐξήγησις διαγραφῆς, διατύπωσης. 2) ἐν τῇ ῥητορ. ἡ ἀπόδειξις.
 demonstrativus, a, um, δεικτικός. 2) ἐπιδεικτικός. demonstrativum genus orationis καὶ demonstrativa, ae, ὄ. τὸ ἐπιδεικτικὸν εἶδος τοῦ λόγου.
 demonstrator, ōris, ἄ. ἐπιδεικνύων, διαγράφων, ἐξηγητής.
 de-monstro, avi, atum, are, ἀποδείκνυμι δείκνυμι. thesaurum in aedibus, δείκνυμι τὴν θησαυρὸν ἐν τῷ οἴκῳ. aliquem digitum τινά τῶ δακτύλῳ. 2) ἀποδείκνυμι, ἐξηγῶμαι, διαγράφω, διηγούμεαι τι. ut supra (εἴτε ante) demonstravimus, ὥς ἐν τῷ πρόθεον δεδηλώκαμεν. ut demonstratum est, ὥς δεδηλωται, ὥς εἴρηται.
 de-mordeo, ordi, orsum, ēre, aliquid, ἀποδείκνω τι.
 de-morcor, ordius sum, ī, ἀπονήσκω. 2) aliquid, ἐρωτῶ τινος κατατήκομαι.
 de-morcor, atus sum, īri, καταρένω, hie, ἐπιτάθω. 2) aliquid, κατέγω, βραδύνω, κολῶ τινά.
 demorsio, (avi), atum, are, aliquid, ἀποδείκνω τι. Ἀπολύτης.
 demoreus, a, um, ἴβ. demordeo.
 demortuus, a, um, ἴβ. demerior.
 Demosthenes, īs, ἄ. Δημοσθένης.
 demotus, a, um, ἴβ. demoveo.
 de-motus, ōni, ōtum, ēre, aliquid ἢ aliquid re εἴτε a, de re, ἀποκινῶ, κινῶ τινά, ἢ τι ἀπὸ τινος. fumum, ἀπαγετῶς ποταμόν. aliquid praefectura, παρὰ τὸ τινά ἐκ τῆς ὑπαρχίας. odium, ἐκποδὸν ποιοῦμαι τὸ μίσος.
 demptio, ōnis, ὄ. (demo) ἀφαιρέσις.
 demptus, a, um, ἴβ. demo.
 *demugitus, a, um, (de-umigio) μοκηθμοῦ πλήρης.
 demulcatus, a, um, (mulco) ἠρεσμένος.
 de-mulceo, ulctum, ēre, aliquid, καταψῶ, τι, aliquid, θλίγω, ψυχάζω τινα.
 demum, ἐπὶ 3ῃ, τέλος, τέλος δέ, τέλος τακτον. Is demum, οὐτε δέ. idem velle atque idem nolle, ea demum firma amicitia est, τὸ αὐτὸ θέλειν καὶ τὸ αὐτὸ μὴ θέλειν, αὐτὴ δὲ (αὐτὸ τοῦτο) βέλεια μὴ ἐστὶ, αὐτὸ demum, νῦν δέ. tunc demum, τότε δέ, ἐν τούτῳ δὲ τῷ χρόνῳ καὶ ἐν τούτῳ ibi demum, ἐν τούτῳ τῷ

sic demum, οὕτω δὲ. his demum exactis, τοῦτων δὲ γενομένων, τέλος δὲ γενομένων τοῦτων. 2) μόνον. suis demum oculis videri, τοῖς ἰδίαις ὀφθαλμοῖς μόνον πρὸς εἶναι.
 *de-murmuro, are, μερμυρίζω, ψιθυρίζω.
 de-musso, atum, are, aliquid, σιωπῇ καὶ ἡσυχίᾳ ὑποφέρω τι.
 †de-mutabilis, e, μεταβλητός.
 de-mutatio, ōnis, θ. μεταβολή.
 demutator, ōris, ἀ. ὁ μεταβάλλων.
 de-mutatio, are, aliquid, ἀποκολλῶ, κολλῶ, ἀφαιρεσιάζω τι.
 de-muto, avi, atum, are, aliquid, μεταβάλλω τι (εἰς τὸ γαῖρον μάλιστα). 2) οὐδέτερον. ἄλλος εἰμι, διαφέρω.
 denarius, i, ā. (denarius) εἶδος φέρου ἐπὶ αὐτοκρατόρων.
 denarius, a, um, (deni) δεκαδικός. 2) δεκαδραχμικός. 3) denarius, i, ā. (denarius) δεκάχαλκον νόμισμα, δηνάριον. Ῥωμαϊκὸν ἀργυρῶν νόμισμα κατ' ἀρχὰς δέκα, ἔπειτα ἑκτοκαδέκα δραχμῶν, ἱσοτιμον τῇ δραχμῇ. 4) χρυσὸν νόμισμα 25 δηναρίων ἀργυρῶν. α) δραχμὴ (βάρος).
 de-parro, are, aliquid, ἀρηγοῦμαι, διεγροῦμαι, διέξιμι τι.
 de-nascer, ōci, ἀπογίγνομαι, ἀπονηθῆσκω.
 denaso, are, (de-nasus) ἐννοκοπῶ.
 *de-nato, are, κατανηχόμαι.
 dendrichates, ae, ā. δενδριχάτης (λίθος).
 dendritis, ō. ἡ δενδριτίς (λίθος).
 dendridios, ae, ὁ δενδριδίους, ἐπίθετον τοῦ θεοῦ Σελήνου. 2) dendrophori, πληθ. πολλογός τις ἱερῶν δενδροφορούντων. 3) τέκτων, ἐκλουργός. Ἐμπερ.
 de-negro, avi, atum, are, aliquid, ἀπαρνοῦμαι, ἀρνοῦμαι, ἀπόρρημι τι. aliquid aliquid, ἀναιδέα τινί τι.
 deni, ae, a, (decem) ἀνά δέκα. denos ad colloquium adducunt, ἐρχονται εἰς διήλθιν ἑκάτερος δέκα ἄνδρες ἄγων. 2) ἀντὶ τοῦ decem, π. γ. his dena, εἰς δέκα.
 denicalia, e, (de-nex) τοῦ ἀναγισμοῦ. denicales foras, θ. ἀναγισμός, τὰ θανάτου.
 *denigratio, ōnis, θ. μελάνισις.
 denigro, are, aliquid, ἀπομελάνω, μελάνω τι. *Ἀπὸς περὰ φηρικῶ μεταφορικῶς famam denigro, δυσφημῶ.
 denique, ἐπὶ. τέλος, τέλος δέ, εἰς τέλος, τελευταίως. denique ad extremum εἰς denique ad postremum, τὸ δ' ὡς αὐτόν.
 vix denique, μέλις. 2) ἔπειτα, ἔπειτα.
 primum, denique, ad postremum, πρῶτον, ἔπειτα, ἔπειτα δέ. 3) ἔπειτα, ἔπειτα, ὡς συνεχῶς εἰσέλθω.

denominatio, ōnis, θ. μετωνομία.
 de-nomino, avi, atum, are, κατονομάζω, ἐνομῶ.
 denormo, atum, are, (de-norma) aliquid, παρακτερίνω τι τοῦ κανόνος. Α. σπαν.
 denotatio, ōnis, θ. σημειώσις. Α. τοῦ μεταγν. Α. ἀ. καὶ ἡ ἐξήγ.
 denotatus, ūs, ἀ. σημειώσις.
 de-noto, avi, atum, are, aliquid, σημαίνω, σημαίνω τι.
 dens, nis, ā. ὁ δ οὐ δ. dentes primores, οἱ πρόθεν δόντες. canini, οἱ κυνδόντες. maxillares sive molares, οἱ γομφίοι, οἱ μολδόντες. genuini, οἱ κροντηραί. dens Indus, Lithycus sive Numida, ὁ ἄλιφαρ. 2) δούς, ὅτι φαίνεται δόντι, ὅσον, ἡ ὄντις, οἱ δόντες τοῦ πρίονος, τοῦ τέλχους κτλ.
 *densabilis, e, στεγνωτικός.
 *densatio, ōnis, θ. πόκνωσις.
 densativus, e, um, στεγνωτικός, ἐμφορικός.
 dense, ἐπὶ. πυκνός, ἀθρόος. 2) πυκνός, συνεχής.
 densio, ōtum, ēre, τὰς τῇ densio.
 densitas, atis, θ. πυκνότης.
 denso, atum, are, (densus) aliquid, πυκνὸν τι, πυκνὸν ποιῶ τι. μεταφ. denso orationem, συναίρω τὸν λόγον.
 densus, a, um, (densus?) πυκνός, ἀθρόος. densa terra, πυκνὴ γῆ. densus aer, πυκνὸς αἶθρ. densi nimbi, πυκνὴ ἐμίχλη. densum agmen, πυκνὴ, ἀθρόα στρατιά. densi hostes, πυκνοί, ἀθρόοι ἐχθροί. 2) πυκνός, παύς. densa silva, πυκνὴ, παύς ὄλη. nemus arboribus densum, ἔλαος, ἐλνέροις παύς. caput caesaris densum, κεφαλὴ ὑπὲρ παύς. 3) πυκνός, συνεχής. densi ictus, πυκναί, πολλαὶ πληγαί. densa pericula, πυκνοί, συνεχῆς κίνδυνοι. 4) Densus, ὄν. κύρ. παρὰ Τακίω, ὁ παρὰ Αἰώνι Κασίω Ἀἰῶνος εὐρηται γεγραμμένον.
 dentalo, is, ὄν. καὶ dentalla, ium, πληθ. ἡ ὄντις.
 dentarpaga, ae, θ. (dens-ἀρπαξ) δοντήγρα.
 dentatus, a, um, (dens) δοντωτός. 2) charia dentata, χάρτης δόντι ἐξισμένος.
 dentex, icis, ā. εἶδος ἰχθύος. ἡμφ. γρ. denticulatus, a, um, (denticulus) δοντωτός, δοντωμένος.
 denticulus, i, ā. μικρὸς δούς. (γεωργικὸν ἔργον καὶ ἀρχιτεκτονικὸν κόσμημα).
 dentiducum, i, ō. (dens-duco) τὸ δονταγωγόν, δοντήγρα.
 dentifrangibulum, i, ō. (dens-frango) κωμ. ἡ συντρίβουσα δόντας χεῖρ.
 *dentifrangibulus, i, ā. κωμ. ὁ συντρίβων δόντας, (δοντοκατάκτης).

dentifricium, i, οὐ. (dens-frico) δδοντρίκιον, δδοντρίκιον.

*dent-legus, i, cō. (dens-lego) κωμ. ὁ συν-
λέγων δδοντρίκιον.

dentio, ire, (dens) δδοντοφυῖν, δδοντοποιῶ.
2) δδοντίζω, δδονταλγίζω.

*dentio, ōnis, ō. (dens) δδοντοφυῖς, δδον-
τίζων.

dentiscapium, i, οὐ. (dens-scalpo) δδον-
τοφυῖς.

dentilio, ōnis, ō. (dentio) δδοντοφυῖς,
δδοντίζων.

dē-nūbo, psi, ptum, ēre, alicui, γαμοῦμαι
τινι, ἐκδίδωμαι τινι γυνή, in domum, ἐκ-
δίδωμαι εἰς οἶκόν τινα.

dē-nūdo, avi, atum are, aliquem ἢ ali-
quid, ἀπογυμνῶ, γυμνῶ τινά ἢ τι, ἐρῶ
τι. 2) ἀπογυμνῶ, διαρπάζω τινά.

dē-nūmērātio, ōnis, ō. ἀπαριθμῶσις.

dē-nūmēro, are, ἀπαριθμῶ. Ἀμφ. γρ.

denunciatio, denuncio, ταῦτὸ τῷ denun-
tatio, denuntio.

dēnuntiatio, ōnis, ō. ἐπαγγελία, κήρυξις.
belli, πολέμου προαγγελλῶσις. 2) ἐνδείξις,
εἰσαγγελία, μήνυσις.

denuntiator, ā. ἀπυκτικὴ τις ἀρχὴ ἐπὶ
αὐτοκρατορίῳ. Ἐπιγρ.

dē-nuntio, avi, atum, are, aliquid alicui,
ἐπαγγέλλω, παραγγέλλω, κηρύττω τί τινι.

bellum, ἐπαγγέλλω, παραγγέλλω πόλεμον.
alicui, ut auxilia mittat esse auxilia
militore, ἐπαγγέλλω, παραγγέλλω τινὶ ἐπι-
κουρῶν πέμπειν. alicui testimonium, πα-
ραγγέλλω τινὶ μαρτυρεῖν μοι, καλῶ τινά

μαρτυρεῖν. 2) σημαίνω, προσσημαίνω. nubes
hiemem asperam denuntiabantur, τοῖς ση-
μασίς τούτοις μεγάλοι πόλεμοι προση-
μαίνοντο. 3) κηρύττω, ἀγγέλλω, δηλώ.

dēnūo, ἐπίρ. (de-novo) ἐκ νέου, ἐκ νέας,
ἐκ καινῆς, ἀδύς, αὐ, πάλιν.

dē-occe, are, βολεσκοπῶ.

Deois, Idis, ō Δαίος. Deoius, a, um,
Δαίος, τῆς Δαίως.

dē-ūnēro, avi, atum, are, aliquid, ἀπο-
γορρίζωμαι.

dē-ūpto, are, ἐξαιρεῖμαι, ἐκλείγω.

deorsum, ἐπίρ. (de-varsum) ἐπὶ κινήσεως
κάτω, πρὸς τὰ κάτω, τὴν κάτω ὁδόν. sur-
sum deorsum, ἄνω κάτω. 2) ἐπὶ στάσεως
κάτω, κάτωθεν.

dē-ūrsus, ταῦτὸ τῷ deorsum.

dē-ūscūlor, atus sum, ari, aliquem, κατα-
φύλλω τινά. Ἢ μετοχὴ τοῦ παρακειμένου
ἐνδύεται καὶ παθητικῶς.

dē-pāciscor, pactus sum, isci, aliquid,
διοικολογῶμαι τι. ipse tria praeda sibi
dēpācitus est, αὐτὸς ἀνέλατο τὰς τρεῖς

λαβῆναι.

dēpactus, a, um, is. depaciscor, καὶ de-
pango.

dēpalatio, ōnis, ō. ἡ διὰ χαρακίων ση-
μασίς τῶν ὁρῶν καὶ ὁρίων.

*dēpalātor, ōris, ā. ὁ ἀποχαρακῶν καὶ διο-
ρίζων.

*depalmo, are, (de-palmo) καταρρίζω.

dē-palo, avi, atum, are, ἀποχαρακῶ.

dē-pango, pactum, ēre, aliquid, καταπέ-
γνυμι, ἐμπέγνυμι τι.

*de-parcus, a, um, λίαν περὶδωλός.

dē-pasco, pavi, stum, ēre, aliquid, κατα-
βόσκειμαι, κατανέμωμαι τι. flamma depa-
scit aliquid, ἡ φλὸς νέμεται, ἐπινέμεται,
κατανέμεται τι.

dē-pascor, astus sum, asci, aliquid, κατα-
βόσκειμαι, κατανέμωμαι, καταβιβρώσκω τι.

dēpastio, ōnis, ō. (depasco) τὸ κατανέμει-
σθαι ἢ νομῆ.

dēpastus, a, um, is. depascor.

*dēpāvitus, a, um, (de-pavio) καταπέ-
γνυμι.

dēpēciscor, pestus sum, sci, ταῦτὸ τῷ
depaciscor.

dēpectio, ōnis, ō. (depēciscor) διοικολο-
γῶσις, συνθήκη. Δ. τοῦ μεταγεν. Δατ.

dē-pecto, xum, ēre, aliquid, κατακτενίζω,
κτενίζω τι. metap. aliquem, ἐκπίζω τινά.

dēpector, ōris, ā. (depēciscor) ὁ διοικολο-
γῶν, ὁμολογῶν ποιοῦντος.

depactus, a, um, is. depēciscor.

*dēpēcūlātor, ōris, ā. κλέπτης, διαρπάζων.

dēpēcūlor, atus sum, ari, (de-peculium)
aliquid, ἀποσπῶ, σπῶ, διαρπάζω τι. Ἢ

μετοχὴ τοῦ παρακειμένου εὐρεται καὶ πα-
θητικῶς.

de-pello, pūll, pulsum, ēre, aliquem ἢ
aliquid, ἀπελύνω, ἐξελαύνω τινά ἢ τι.

hostem munitionibus, ἐξελαύνω, ἐξωθῶ
τὸν ἐχθρὸν ἐκ τῶν ὅπλων.

aliquos
urbis, ἐκβάλλω τινὰ ἐκ τῆς πόλεως. aquam
de agro, ἀποχετεύω τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ἀ-
γροῦ. nubila coelo, ἀπελύνω τὰ νέφη ἀπὸ
τοῦ οὐρανοῦ. aliquem de sententia, εἰς

sententia, ἀποτρέπω τινά τῆς γνώμης. vi-
no curas, οἶνω ἀποτρέπω τὰς φροντίδας.

morbum, ἀποτρέπω νόσον. dii depel-
lentes, ἀποτρέπουν, διεκίκαλλον θεοί.

vincula ab aliquo depello, ἀπερρίζω τινὰ
ἐκ δεσμῶν. 2) a matre εἴτε a mamma, ἀπε-
γαλακτίζω.

dē-pendēo, ēre, κατακρίμαμαι, κρίμαται.

a cervicis pugio dependet, ἐκ τοῦ ἀν-
τὶνος κρίμαται ἐξ ὀπίσθου. hasta humero, ἐκ
ὄρου ἐκ τοῦ ὅμου κρίμαται. Παρ' Ὀβιδίω

μεταρ. fides a veniente die dependet,
ἡ πίστις ἐκ τῆς ἐπαρχομένης ἡμέρας κρι-
μαται, ἐξήρηται.

de-pendo, **ndi**, **nsum**, **ēre**, **aliquid**, ἀποτί-
νω, ἐκτίνω τι. μεταφ. poenas reipubli-
cae, τίνα ποινὰς τῇ πολιτείᾳ. 2) ἀναλί-
σκω. pecuniam in re, χρήματα εἰς τι.
tempora amovet, τὸν χρόνον εἰς τὸν ἔρωτα
2) παρὰ Πλάτωνα ἀπαρ. ἑλαττον βρῆθα.

dependulus, **a**, **um**, κατακαρμύμενος, κρε-
μαστός. Ἀπουλῆιος.

depenatus, **a**, **um**, (de-penna) περρωτός.

depenus, **a**, **um**, id. **dependo**.

deperditus, **a**, **um**, id. **deperdo**.

de-perdo, **didi**, **ditum**, **ēre**, **aliquem** ἢ
aliquid, ἀπώλλυμι, ἀποβάλλω τινα ἢ τι.
nostri paucos ex sui **deperdiderunt**, οἱ
ἡμέτεροι ὀλίγους τινὰς ἑνὸς ἀπώλε-
σαν, ἀπέβαλον. arbores folia **deperdunt**,
τὰ δένδρα φύλλα θάλλει. 2) ἀπώλλυμι, δια-
φθείρω. amore **deperditus**, διαφθαρμένος
(τὴν ψυχὴν) ἑνὸς ἀπὸς ἐξ ἑωστος.

de-perō, **si**, **ire**, ἀπώλλυμαι. augescere
et **deperire**, αὐξάνεσθαι καὶ ἀπώλλεσθαι.
nonnullae tempestate **deperierant** na-
ves, ὀλίγαι τινὲς νῆες ὑπὸ χειμῶνος ἀπο-
λώλεσαν. pars exercitus **deperit**, μέρος
τοῦ στρατοῦ ἀπώλετο. 2) **aliquem** εἰς αἰ-
cujus amore **est** in aliquo, ἑρωτὶ τινος
ἀπώλλυμαι, κατατρεχέμαι.

de-petigo, **inisi**, **o**, λαγχάνω, λήπτω.

de-peto, **ero**, διατρώω.

depexus, **a**, **um**, id. **depecto**.

depictus, **a**, **um**, id. **depingo**.

depilis, **o**, (de-pilus) θορίξ, ψιλός.

de-pilo, **avi**, **atum**, **are**, (de-pilus) ἀπο-
τρίχω, ἀποτίλλω, ψιλώ, τίλλω, μεταφ.
φαναρίζω.

de-pingo, **inxi**, **ictum**, **ēre**, **aliquid**, ἀπει-
κνίζω, ἀπογράφω, ζωγραφώ τι. μεταφ.
διαγράφω, διατυπώ τι.

di-plango, **navi**, **ēre**, **aliquid**, καταδύρομαι,
ἀποκαλύρομαι τι. Α. ποιητική.

di-plano, **avi**, **atum**, **are**, **aliquid**, εξομα-
λίζω, καθομαλίζω τι. Α. τοῦ μεταγεν. Α. ατ-
τοῦ.

de-puato, **avi**, **atum**, **are**, **aliquid**, ἀπο-
ποιέω. 2) ἐμυρτώω.

de-plō, **ēvi**, **ēre**, **aliquid**, ἀποντλώ, ἐ-
ξαντλῶ τι. sanguinem, δραιμάσσω, φλε-
βοτομῶ.

deplexis, **a**, **um**, (de-plecto) περιπλεκέ-
μενος.

deplorandus, **a**, **um**, πολυμεφής, ὀλο-
φύρομενος, πολλὰ θαυμάζων.

deplorati, **onis**, **o**, θορρός, οἰκτιρμός.

de-ploro, **avi**, **atum**, **are**, κατακαλῶ, κατα-
θαυμάζω, καλῶ, ἐδορῶμαι, πολλὰ θαυμά-
ζω. 2) **aliquid** κλαίω, καταθαυμάζω, οἰκτιρίζω
τι. 3) κλαίω τι ὡς ἀπολωλός, ἀπελπίζω τι
εἰς τινός.

deplumis, **a**, (de-pluma) ἄπτερος.

de-plūo, **ēre**, ῥήμα τρίτοπρ. κατομβρατίζω.

de-polio, **itum**, **ire**, **aliquid**, κατακαλῶ τι.
† **depopulatio**, **onis**, **o**, ἀπικασμός, ἀτίμια,
(πομπή).

depopo, **are**, **aliquem**, ἀποκοσμῶ, ἀτι-
μίζω τινά, (πομπίζω).

de-pondero, **are**, **aliquid**, καταβαρῶ, κα-
ταβρίθω τι.

de-pōno, **pōsi**, (σπαν. **deposivi**) **pōsitum**,
ēre, ἀποτίθημι, κατατίθημι. semina sul-
co, κατατίθημι σπέρμα εἰς ἀλλαν. onera

jumentis, ἀποτίθημι τῶν ὑποζυγίων τὰ
φορτία. exercitum in terram, ἐκβιβάζω
(ἐκ τῶν νεῶν) τὸ στράτευμα εἰς τὴν γῆν.

2) **aliquem**, κατατίθημι τινά (νικητόν), κη-
δεύω τινά. prope **depositus**, ἐγγὺς ἀπο-
θανών, ἐγγύς διακειμένος. οὕτω καὶ **de-**
posita pars reipublicae καὶ **depositus**

animus. 3) **aedificium**, καθαιρῶ, καταβα-
ρίζω οἰκοδομημα. 4) ἀποτίθημαι, κατατί-
θημαι τι. **onus**, φορτίον. arma, τὰ ὅπλα.

curam, ἀποτίθημαι, ἐκδίδωμαι τὴν φρονί-
δαν, bellum, ἀποτίθημαι τὸν πόλεμον, παθε-
μαι τοῦ πολέμου. imperium, κατατίθημαι

τὴν στρατηγίαν. **comam**, ἀποκαίρομαι τὴν
κόμην. **corpus sub arbore**, κατατίθημαι

τὸ σῶμα, κατακλινέμαι ὑπὸ τῷ δένδρῳ.
quam mater deposuit, ἣν ἡ μήτηρ ἀπέ-
θετο, ἐγέννησε. 5) **aliquid apud aliquem**,
κατατίθημαι εἰς τινά εἰς τι παρὰ τινί, πα-
ρακατατίθημαι, πιστεύω εἰς τινά. **redda**

depositum, ἀποδίδωμι τὴν παρακαταθή-
κην. **pecuniam depono in templo**, κατα-
τίθημαι χρήματα ἐν τῷ ναῷ. **liberos in**

silvas, κατατίθημαι τὰ τέκνα ἐν τῇ ὕλῃ,
ἀποσκυδίζωμαι τὰ τέκνα εἰς τοὺς ὄρους.

aliquid tutis auctibus, πιστεύω εἰς ἀκούεις
ἀρχαίαι. — **deponens**, **nis**, **o**, ὄπον.

verbum, τὸ ἀποβλεπτικὸν ῥήμα.

* **deponant** **sones**, γέροντες ἀπὸ τῆς γυνῆρας
βιμπάνοντες.

* **depono**, **are**, (de-pono) βίπτω ἀπὸ τῆς
γυνῆρας.

depopulatio, **onis**, **o**, πόρθνησις, ἐρήμωσις.

* **depopulator**, **oris**, **a**, πόρθητής.

depopulo, **avi**, **atum**, **are**, σπαν. ἀντί τοῦ
depopular.

de-pōrui, **atus sum**, **ari**, **aliquid**, ἐκ-
πορῶ, πορῶ, ῥήω τι. agros, regionem
εἰς **finem** αἰουμένης, πορῶ, προνομεύω τὴν
χώραν τινός. μεταφ. φθείρω, ἐρημίζω τι.

— **depopulatus**, **a**, **um**, πειπορη-
μένος, ἐρημωμένος. **depopulata** **regio**, re-
vertantur, πορῆσαντες τὴν χώραν ἀπεί-
χονται.

deportatio, **onis**, **o**, ἀποκαρμίζω, μετακαρμίζω.

2) ἀποκαρμίζω, μετακαρμίζω.

*deportatōrius, α, um, τῆς μετακομιδῆς.
de-por-to, avi, alum, are, κατακομίζω, κα-
ταφέρω. flumina deportant serpentes, οἱ
ποταμοὶ κατὰγούσιν ὄφεις. 2) ἀποκομίζω,
μετακομίζω. frumentum in castra, κομί-
ζω εἰς τὸ στρατόπεδον. naves exor-
citum deportant in locum, αἱ νῆες με-
τακομίζουσιν τὸ στρατεύμα εἰς τόπον. ali-
quem in insulam, ἀποκομίζω, ἐξορίζω τινά
εἰς νῆσον. 3) ἀποκομίζω, κατακομίζω, κα-
τάγω, ἐπανάγω. exercitum, ἀποκομίζω,
ἐπανάγω τὸ στρατεύμα. triumphum, κα-
τάγω θρίαμβον. gloriam, ἀποκομίζω ἐξέαν.

dē-por-co, pōposci, ēre, aliquem, ἐξαιτῶ
τινα, αἰτούμαι τινά ἐξέσθην. Hannibalem,
τὸν Ἀννίβαν. auctorem culpa, τὸν αἰτιον.
aliquem ad poenam, εἰς τιμωρίαν ἐξαιτῶ
τινα. 2) αἰ-τῶ, aliquem imperatorem, ερω-
τῶ τινά. consulatum mihi, αἰτῶ τὴν
ὁπαισίαν. 3) sibi aliquem, παρακαλοῦμαι
τινα εἰς ἀγῶνα.

dē-pōsitārius, ι, δ. (depositum) ὁ λαβὼν
παρακαταθήκην. 2) ὁ παρακατατιθέμενος.
dē-pōsitio, ōnis, ō. (depono) τὸ παρακα-
τατίθεσθαι, παρακαταθήκη. 2) (κατέθεσις)
ἐνταφισμός. 3) καθύστερις, τὸ κατεῖναι.
4) μαρτυρία. 5) ἀπόθεσις (ἀμμήτηρ,
περὶ ἔρκυρ. 19.) λῆξις περιόδου.

*dē-pōsitivus, α, um, παρακαταθειμένος.
dē-pōsitor, ōris, δ. (depono) ὁ παρακατα-
θεύμενος. 2) καθυστετής.

dē-pōsitus, α, um, ἴδ. depono.

*dē-pōstulātor, ōris, δ. ὁ ἐκκαλῶν τινα.

*dē-pōstūlo, are, αἰτῶ. auxilla sibi, αἰτέιν
βοήθειαν.

dē-prādiō, ōnis, θ. λεηλασία. Δ. τοῦ
μεταγεν. Αστ. ὡς καὶ αἱ ἐξῆς ὁδοί.

dē-prādātor, ōris, δ. λεηλατής.

dē-praedōr, atus sum, are, λεηλατῶ. agros,
χώραν. 2) πᾶν τι. λεηλατούμαι.

dē-praesentiarum, ἐπὶ β. ἐν τῷ παρόντι.
Πετρώνιος.

*dē-prandis, α, (prandeo) ἀνάρκτος, νῆσις.

*dē-prāvāte, ἐπὶ β. διεστραμμένως, οὐκ ὀρ-
θῶς, κακῶς.

dē-prāvātio, ōnis, θ. διεστραφή, διεστροφά.

dē-prāvo, avi, atum, are, (do-pravus) ali-
quid, διεστρέφω τι. μεταφ. aliquid ἢ ali-
quem, διεστρέφω, διαφθείρω, πονηρὸν πα-
ρίγω τι ἢ τινα. depravatus, α, um, διε-
στραμμένος, διεφθαρμένος, διεστρεφός.

*dē-prēcābīlis, α, (deprecor) εὐπαραίτητος.

dē-prēcābundus, α, um, ἱκετεύων.

*dē-prēcānēs, α, um, (deprecor) εὐπαραί-
τητος.

dē-prēcālō, ōnis, θ. παραίτησις. 2) τὸ
ἀπυλῆσθαι, ἡ κατάρα.

dē-prēcātivus, α, um, παραίτητικός.

dē-prēcātor, ōris, δ. παραίτητής. apud ali-
quem tibi deprecator sum, παραίτητής
σοί εἰμι παρὰ τινι.

dē-prēcātrix, tris, θ. ἡ παραιτουμένη.

dē-prēcōr, atus sum, are, aliquid, παραι-
τούμαι τι, αἰτούμαι εἴτε ἱκετεύω μὴ γινέ-
σθαι τι. iram senatus, παραιτούμαι τὴν
ὀργὴν τῆς συγκλήτου. mortem alicuius,
τὸν θάνατον τινος. a mo quoniam, ἡμεῖς
παραιτούμαι, ἀποτρέβομαι τὴν μέψιν. 2)
παραιτούμαι, συγγνώμην αἰτούμαι. depre-
cantibus veniam dedit, τοῖς παραιτούμε-
νοις συγγνώμην εἰλεν. 3) aliquem, παραι-
τούμαι, αἰτούμαι, ἱκετεύω τινά. te depre-
cor, ne me condemnes, παραιτούμαι σὶ
ἱκετεύω, μὴ με κατακρίνῃς. legati pā-
cem deprecantur, οἱ πρέσβεις αἰτοῦνται
εἰρήνην. deprecor aliquem a vobis, πα-
ραιτούμαι ὑμῶς συγγνώμους εἶναι ἐμοί, αἰ-
τῶ τινι συγγνώμην παρ' ὑμῶν. 4) ἀπε-
χομαι, κατατρέφω. Ἢ μεταχὴ τοῦ παρακί-
μενου εὔρηται καὶ παθητικός.

dē-prēhēdo, ēre, dēprēdo, ndi, sum,
ēre, aliquem ἢ aliquid, καταλαμβάνω,
συλλαμβάνω, λαμβάνω τινά ἢ τι. redactur
ad eum deprehensus ex itinere, ἐπανέ-
χεται πρὸς αὐτὸν κατεπλημμύμενος ἐκ τῆς
πορείας. naves deprehendunt et in por-
tum deducunt, καταλαμβάνουσι τὰς ναυ-
τὰς καὶ κατὰγούσιν εἰς τὸν λιμένα. deprehendū
feram cursu, καταλαμβάνω, αἰρῶ θρόνον
τὸ ὑπέρβιον. parva quaedam animalia,
quae in angustiis mobilis, campo de-
prehenduntur, μικρὰ τινα ζῷα, ἐν στενότη-
τι ἐκλείνεται, ἐν πεδίῳ ἀλλοιούνται. deprehendū
aliquem in facinorā, λαμβάνω τινά καὶ
κουρῶντα. deprehenditur adulterū
μοιχεύων ἀλλοκεταί. deprehendo epistū-
lū, καταγράφω ἐπιστολίαν. res furtivā
in domo deprehenditur, κλοπαὶν τι λαμ-
βάνεται ἐν τῇ οἰκίᾳ. nos Plentios Plēos
deprehendimus, κλειόντας αὐτοὺς αἰσθη-
τάς λαβόμεν. 2) aliquid, καταλαμβάνω, κατα-
νοῶ, καταλαμβάνω τι.

dē-prēhensio, ōnis, θ. κατάληψις, ὥρασις.
dē-prēhensus καὶ deprecus, α, um, ἴδ.
deprehendo.

dē-prēssō, ἐπὶ β. βαθείως, εἰς βάθος 2) ἐμ-
πεινῶς.

dē-prēssio, ōnis, θ. (de-primō) καταπίεσις.
2) καμίνωσις, βάθνωσις.

depressus, α, um, ἴδ. deprime

*dē-prētātōr, ōris, δ. καταπραϊντής.

dē-prētio, avi, atum, are de pretium)
aliquid, καταπραϊνῶ, καταδραῖν τι, αυανῶ.

dē-prīmō, essi, essum, ēre, (de-promo)
aliquid, καταπνέω, καταδραῖν τι, αυανῶ.

καταβύω, καταβυβίζω ναῦν. depressa vari-
tas emergit, καταδυομένη, (χρυπτομένη),
ἡ ἀλήθεια ἀναδύεται, (ἀναρρέεται). deprimō
animum, ταπεινῶ τὴν ψυχὴν, onus de-
primū, τὸ φορτίον καταβαρεῖ. depressa
vox, ταπεινὴ φωνή. deprimō plantam,
δρύττω, (ρυτεύω) τὸ ποτὶν εἰς πολλὰ βάθος.
puteum, βάθυναι τὸ φρέαρ. locus depres-
sus, ταπεινός, χαμηλὸς τόπος.

*deproelians, ntis, (de-proelior) διαμα-
χόμενος.

dē-prōmo, mpsi, mptum, ēre, aliquid,
ἐξισπῶ τι. tela pharetris, ἐξισπῶ βέλη ἐκ
τῆς φαρέτρας. pecuniam ex aerario, λαμ-
βάνω χρήματα ἐκ τοῦ ταμείου. Caecubum
cellis, ταμιεύομαι Καίκυβον οἶνον ἐκ τοῦ
ταμείου. aliquid de libris, ταμιεύομαι,
πορίζομαι, λαμβάνω τι ἐκ τῶν βιβλίων.

dēpromptus, a, um, fē. depromo.

dē-prōpero, are, κατασπεύδω. 3) aliquid,
κατασπεύδω τι.

depo, psui, ptum, ēre, aliquid, διεψῶ,
μέσσω τι.

*depsticus, a, um, (depo) μεταγμένος,
μακτός.

depus, a, um, fē. depso.

dē-pūdo, ūi, ēre, ἔβημα ἀπρόδο. me de-
pudet aliquid facere, αἰσχύνομαι ποιεῖν
τι. 2) depudet, ἀναίσχυντῶ, ἀπαισχύνο-
μαι, ἀπερυθρίω.

dē-pūdesco, pūdi, ēre, (ἐναρκεῖ. τοῦ depu-
deo) γίγνομαι ἀναίσχυντος, ἀπαισχύνομαι,
ἀπερυθρίω.

dē-pūdico, are, καταίσχυνω.

dē-pūgis, e, (de puga = pyga) ἄπορος.

dē-pūgnatio, ōnis, θ. διαμάχη.

dē-pūgno, avi, atum, are, cum aliquo,
διαμάχομαι, διαγωνίζομαι πρὸς τινα. 2)

διαμάχομαι, μονομαχῶ. cum hostis, εἴτε
hostias, θηρομαχῶ. 3) proelium depugna-
tur, ἡ μάχη λήγει. depugnato proelio,
λήξεως τῆς μάχης.

dē-pūsto, ōnis, θ. (depello) ἄνωσις, ἀπέ-
λασις. 3) ἀπόκρουσις, διὰκρουσις τῆς κατη-
γορίας.

dē-pūlo, are, ἀπελαύνω.

dē-pūlsor, ōris, ā. (depello) ὁ ἀποτρέπων.

Ἐν ἐπιγραφῇς εἰρηται ὡς ἐπιθέτων τοῦ
Διὸς ἀποτρέπαιος.

dē-pūlsorius, a, um, (depello) ἀποτρέ-
παιος, ἀλεξήτῃριος.

dē-pūlsus, a, um, fē. depello.

dē-pūngo, ēre, διαστίζω, διαρίζω.

dē-pūrgativus, a, um, καθάρσιος, καθαρτι-
κός.

dē-pūrgo, avi, atum, are, aliquid, καθά-
ρῳ, καθαρίζω τι.

dē-pūto, avi, atum, are, aliquid, ἀπο-
τίνω, ἀποκόπτω τι. 2) λογίζομαι, νομίζω,
ἡγομαι. aliquid utile (esset), νομίζω τι
ὠφέλιμον (εἶναι) — Παρὰ μεταγενετέροις·
3) alicui aliquid, διορίζω, διατάττω τινί
τι. 4) παραδίδωμι.

dē-pūvio, ūre, (ἐκ τοῦ pavio, ὡς contu-
bernium ἐκ τοῦ taberna) παῖω.

*dē-pūgis, e, fē. depugis.

deque, fē. susque deque.

dēquestus, a, um, (de-queror) καταμε-
φόμενος, κατοδυρόμενος. Δ. ποιητικῇ.

dē-rādo, si, sum, ēre, aliquid, ἀποξείω,
ἀποξύρω τι. caput, ἀποξέρομαι, ἀποκείρο-
μαι τὴν κεφαλὴν.

dē-rāsus, a, um, fē. derado.

dercū, ae, θ. ἀσχεύω.

Dercolis, is, εἴτε Dercolto, ūs, θ. Δερκετός.

*dē-rēlinquo, ōnis, θ. (derelinquo) ἐγκατά-
λειψις, ἀμέλεισις.

dē-rēlinquo, ūqui, ūctum, ēre, aliquem ἢ
aliquid, ἐγκαταλείπω, προλείπω τινά ἢ τι,

προλείπω τινα. 2) παρὰ τοῖς μεταγενε-
τέροις· καταλείπω τι. libros, καταλείπω
βιβλία (τοῖς ἐπιθετοῖς).

dē-rēpente, ēnē. ἐξαιφνης.

dē-rēpentinō, ēnē. ταχὺ τῇ derapente.

dē-rēpo, psi, ēre, ad aliquid, ἢ aliquid,
καθίρπω, ἀφίρπω πρὸς τι.

dē-rēptus, a, um, fē. deripio.

dē-rideo, si, sum, ēre, καταγελῶ, γελῶ.

aliquem ἢ aliquid, καταγελῶ τινος. do-
rideor, καταγελῶμαι, καταγέλαστος γί-
νομαι.

dē-rīdicūlus, a, um, (derideo) καταγέλα-
στος. deridiculum, i, ὁ. κανάγελος. de-
ridiculo fuit, καταγέλασθην, καταγέλαστος
ἐγένετο.

dē-rīgesco, gui, ēre, καταπύθνομαι. deri-
gui, καταπύθνομαι, ἀποπύθνομαι. Δ. ποιητ.

dē-rigo, are, fē. dirigo.

dē-rīpio, ūpi, eptum, ēre, (de rapio)

aliquem ἢ aliquid alicui, ἢ de aliquo,
ἀραπαίω, ἀποσπῶ τινα ἢ τι.

†dē-rīsto, ōnis, θ. (derideo) κατάγελος.

dē-risor, ōris, ā. (derideo) ὁ καταγελῶν,
σκώπηξ.

*dē-rīsōrius, a, um, (darisor) καταγέλα-
στικός, σκωπτικός.

dē-rīsus, a, um, fē. derideo.

dē-rīsus, ūs, ā. (derideo) κατάγελος.

dē-rīvatio, ōnis, θ. τὸ ἀποχετεύειν, παρο-
γέτευσις. 3) παραγωγή λέξιων.

dē-rīvātivus, a, um, παράγωγος.

dē-rīvo, avi, atum, are, (de-rivus) Ali-
quid, ἀποχετεύω, παροχετεύω τι. μεταφ.

ἀποχετεύω, ἀπορρίνω, ἀπορρίνω τι. 2)

παρογῶ λέξιν.

dērogāto, ōnis, ō. (derogo) lagis, νόμου ἀφαιρέσις, πρὸς. derogatio.

*dērogator, ōris, ā. ὁ μεταρρυθμίζων.

*dērogatōrius, a, um, ὁ περὶ νόμου ἀφαιρέσεως.

dē-rōgito, are, aliquid, διαίρω τι.

dē-rōgo, avi, atum, are, aliquid legi, εἴτε de lege, ἀφαιρῶ τι τοῦ νόμου, ἀποφασίζομαι, εἴτε ἄκρον ποῖω μέρος τοῦ νόμου. 2) aliquid alicui ἀφαιρῶ τί τινας. alicui fidem, ἀθετῶ τινι τὴν πίστιν, ἀπιστῶ τινι.

dērosus, a, um, (de-rodo) περιβρωτός.

Derōna, ae, ō. ὁ δέριον, δέριον, Στράβ. καὶ Στέφ. Βυζ.) ἡ δερτῶνα, (Πτολ.) πέλις Ἰταλίας, ταυτὶ Tortona.

dērucino, atum, are, (de runcina) aliquid, ρενκίζω, ἀπατῶ τινα.

dē-rūo, rūi, ēre, aliquid, καταβάλλω, καταβρίπτω, κρημνίζω τι. 2) οὐδεὶς κρημνίζομαι, καταπίπτω.

dēruptus, a, um, (de rumpo) καταρρέως, ἀπορρέως, ἀποτομός, κατακρημνός. derupta, eū. πληθ. ἀπορρέωτες (πίεσαι).

dē-sācro, avi, atum, are, aliquid, καθιερῶ, ἁγιερῶ τί. aliquid, ἐκβαίνω τινά. Α. σπαν.

dē-saevio, ūi, ire, καταμαίνομαι, μαίνομαι, ἀγριάζομαι. 2) ἀπομαίνομαι, μαίνομαι πύθομαι, λήγω τῆς μανίας.

dē-salto, atum, are, aliquid, χορεύω, ὀρχοῦμαι τι.

descendo, ndi, nsum, ēre, (de-scando) καταβαίνω. ex equo εἴτε equo, ἐπὶ τοῦ ἵππου. de coalis, ἐκ τοῦ ἀδρανῶ. por ellivum, κατὰ τοῦ πρηνούς. in Piracum, εἰς τὸν Πειραιά. omnibus corpis in campum, σὺν πάσῃ τῇ συνάμει εἰς τὸ πεδῖον. in certamen, εἰς ἀγῶνα. 2) ad εἴτε in forum, καταβαίνω, ἔρχομαι εἰς τὴν ἀγορὰν. ad comitia, ἔρχομαι πρὸς τὴν ἐκκλησίαν.

3) εἰσδύομαι. ferrum in corpus descendit, τὸ ξίφος εἰσδύεται εἰς τὸ σῶμα. verbum in pectus alicuius, ὁ λόγος εἰσδύεται εἰς τὴν ψυχὴν τινος. 4) συγκαταβαίνω. ad extrema, εἰς τὰ ἔσχατα. in proces, εἰς δεξιὰς. placet mihi ista defensio; descendit, ἀρίσκει μοι ἡ ἀπολογία αὕτη, συγκαταβαίνω. 5) κατὰγομαι, κατὰγω τὴν γένοιν. 6) παρεκβαίνω, ἐκτρέπομαι, διαφέρω.

7) descendit alvus, ἡ γαστήρ ὑποχωρεῖ. cibis, ἡ τροφὴ ἐκτρέπεται.

descensio, ōnis, ō. (descendo) κατὰβασις. 2) ἐμβασις (μέρος βαλάντιου).

descensus, a, um, ēs. descendo.

descensus, ūs, ā. (descendo) κατὰβηδός, κατὰβασις.

de-scisco, ūi, ēre, ūi, ūtum, ēre, ab aliquo, ἀρίσκειμι τινος, ἀπολείπω τινά. ad aliquid, ἀφίσταμαι πρὸς τινα, μολύνω.

μαι πρὸς τινα. defecit a virtute, ἀπέστη τῆς ἀρετῆς, ἀπέλιπε τὴν ἀρετὴν. a vita descisco, ἀπαλλοτρίομαι τοῦ βίου.

descobino, avi, atum, are, (scobina) ἀποξείνω, ἀποξείω.

de-scribo, psi, ptum, ēre, aliquid, ἀντιγράφω τι. 2) διαγράφω τι. geometricam formam, γράφω διαγράμμου, διαγράφω γεωμετρικὸν σχῆμα. 3) διαγράφω, δηλοῦμαι, περιγράφω ὑπογράφω τι. locum, διαγράφω τὸν τόπον, τὴν ὑπογραφὴν τοῦ τόπου ποιοῦμαι. 4) διαγράφω, διορίζω, διατάττω, διαίρω τι. annum in duodecim menses, διαίρω τὸ ἔτος εἰς δωδεκα μῆνας. populum ordinibus, διατάττω, διαίρω τὸν ὄχλον κατὰ τάξεις. 5) aliquid alicui, διατάττω τί τινα. civilibus vestigal, φόρον τοῖς πολίταις. jura alicui, ἐρίτω, διατάττω τινὶ τὰ δίκαια. munera pugonibus, διατίθημι τὰ ἀθλα τοῖς ἀγῶνι. — descripitus a, um, ὁρισμένος, καταμμένος.

*descripte, ēs, ē. (describo) ὁρισμένως, καταμμένως.

descriptio, ōnis, ō. (describo) διαγραφὴ ὑπογραφή, ὑπετίπνωσις. 2) διαγραφὴ, διήγησις, περιήγησις. 3) διάταξις, διαίρεσις. 4) διάταξις, τάξις, διακόσμησις.

descriptiuncula, ae, ō. μικρὰ περιήγησις διηγηματίον.

descriptor, ōris, ā. (describo) ὁ διηγούμενος, περιηγητής.

descriptus, a, um, ēs. describo.

deserō, are (sero) aliquid auro, περὶ λαυδίων τι χρυσῶ.

*de-sculpo, ēre, ἀποτυπῶ, γλύφω.

dē-sēco, ūi, atum, are, aliquid, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω τι.

dēsēcro, ταῦτ' τῷ desacro.

*dēsēctio, ōnis, ō. (deseco) ἀποτομή.

desectus, a, um, ēs. deseco.

dē-senēco, ūi, ēre, ἀπαργασκω.

dē-sēro, rūi, rium, ēre, aliquid ἢ aliquid, ἀπολείπω, ἐγκαταλείπω τινά ἢ exarctus ducom deseri, ὁ στρατὸς ἀπολείπεται, παρατίθεται τὸν στρατηγόν. milio exercitum deseri εἴτε ὅσους miles deserit, ὁ στρατιώτης ἀπολείπει, ἐκλείπει τὸ σφάτευμα, αὐτοματεῖ. amici me deserunt, οἱ φίλοι μὲ ἀπολείπουσιν. oppidum deserui, ἐρηκω καταλείπω τὴν πόλιν, ἐκλείπω τὴν πόλιν. castellum, ἐγκαταλείπω ἀπολείπω τὸ φρούριον. villam, ἀπολείπω τὸν βίον, ἀπαλλοτρίομαι τοῦ βίου. viam virtutis, καταλείπω τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς. desero officium, ἀθετῶ τὸ καθήκον. — deserus, a, um, ἐρημός. deserta, erum, οὐ. ἐρημοὶ τόποι, ἐρημία.

dē-serpo, ūi, ēre, κατάρπω. Α. ἀπαρ-

desertio, ōnis, θ. (desero) αὐτομολία. 2) ἀπολαΐς, προδοσία, καταφρόνησις.
 desertor, ōris, δ. (desero) προδοτής, λαι-
 ποτάκης, αὐτομολός.
 desertrix, icis, θ. (desero) ἡ ἀθετοῦσα.
 desertus, a, um, fā. desero.
 de-servio, ire, alicui, δευλαῶν, ὑπηρετῶ
 τινι.
 deses, idis, (desiden) ἀργός, ἄπρακτος.
 desides amicos, ἀπογολλέαντες φίλους.
 de-sicco, atum, are, aliquid, ἀποξηραίνω
 τι.
 desidēo, edī, ēre, (de-sedeo) καθήμι, κά-
 θημι ἀργός, ἀργῶ, ἄπραγῶ. 2) ἀπαπαῶ.
 desiderabilis, e, ποθινός, ποθητός, περι-
 πύθετος, ἐπιζητήσιμος.
 desiderabiliter, επίρ. ποθινῶς, μετὰ πόθου.
 desideratio, ōnis, θ. πόθησις, ἐπιθυμία.
 A. τανν.
 desiderativus, a, um, desiderativa verba
 ἐρετικὰ ῥήματα, εἰς τὸ esurio κ. τ. τ.
 desiderium, i, ō. (desidero) πόθος. Sci-
 pionis, δ πόθος τοῦ (ἀποθανόντος) Σκί-
 πωνος. miserum me desiderium tenet
 aethis, θεινὸν ἔχω πόθον τῆς πέλειας. mi-
 desiderium caput alicujus, πόθος μοι
 ἐγγίνεται τινος. aliquid mihi deside-
 rium inculcit, πόθον ἐρετικῶς μοι τι. 2)
 ubi potionisquo desiderium, βρωτοῦ καὶ
 ποτοῦ πόθος, βρωτοῦ καὶ ποτοῦ ἐπιθυμία,
 ἔρεσις. 3) δέησις, ζήτησις, αἰτήσις. 4) τὸ
 πόθημα, ὁ ποθητός, ἡ ποθητή.
 desidero, avi, atum, are, (ἐκ τοῦ de καὶ
 τοῦ ἀρχαίου sidero=εἶδω, ἰδω?) ποθῶ.
 Nilum (absentem) τὸν (ἀπόντα) υἱόν. glo-
 riam, ἐπιθυμῶ, ἐρεῖμαι δέησις. desiderant
 riguri arbores, τὰ δένδρα ἐπιθυμῶν ἀρ-
 βυτέσθαι. mihi dare haud desidero, οὐ
 χρήζω δοθῆναι μοι τι. in militie virtutem
 desidero, τὸν ἑρασιώτην βούλομαι ἀρετὴν
 ἔχειν. aliquid ab aliquo, αἰτῶ τι παρὰ
 τινος. 2) aliquid in oratione tua desi-
 dero, ποθῶ τι (ἡλλεῖνός τι) ἐν τῷ σὺ λό-
 γῳ. Περβλ. τὸ τοῦ Ἑρμογίνου ἐνθύμημα,
 ὁ μὴ προσταθὲν μὲν, οὐ πολεῖται, προσθὲν
 δέ, τὸ πᾶν ὠφέλει. Caesar in eo proelio
 CC milites desideravit, ὁ Καῖσαρ μετ' ἐκείνων τὴν μάχην διακοσίους στρατιώτας
 ἐπιζητήσεν. ex fano signum desideratum
 est, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἡρασιόηθ ἀγαλμα.
 desidria, ae, θ. (desideo) κῆθος, τὸ κα-
 θήσθαι. 2) ἀργία, ἄπραγία.
 desidria, ae, θ. (desido) κῆθος, διαπορία.
 Ἀπολυθῖος.
 desidriolum, i, ō. (desidia) ἀργὸν λί-
 γον.
 desidus, ei, θ. ταῦτ' εἰς desidria.
 desidiosa, επίρ. ἀργῶς, ἀπράγως.

desiderosus, a, um, (desidia), λίαν ἀργός,
 ἄπρακτος, ἄπραγος. 2) ἀργοποιός.
 de-sido, edī, ēre, καθίσταμαι terra desi-
 dit, ἡ γῆ ἔζημα λαμβάνει, ὠρίζεται. ovum
 plenum desidit, ὡς πληρὸς καταδύεται.
 unda desidit, τὸ κῆμα ὑποχωρεῖ. ex urina
 quod desidit, τὸ ἐκ τοῦ οὐροῦ ὠριτάμε-
 νον, ἡ τοῦ οὐροῦ ὑπόστασις. 2) μεταφ.
 ὑποχωρεῖ, ἐλαττασθῆναι.
 designate, επίρ. ἐμφατικῶς.
 designatio, ōnis, θ. ἑμφανσις, σημασις.
 διαγραφή, υποτύπωσις. 2) διδάξις, τάξις.
 3) σίρσις, ἀπόδειξις (ὕπαιξις).
 designator, ōris, δ. ὁ ἐν τῇ θεωρίᾳ τοῦ
 θεοῦ τὰς εἰδῶς ἀπονέμων. 2) διαθέτης
 κηδεύτης, ὁ τῆς κηδεύσεως ἐπιμελούμενος. 3)
 ἀγωνοθέτης, βραβεύτης.
 de-signo, avi, atum, are, aliquid, σημαῖω,
 σημαῖσις διαλαμβάνω τι. moneta sulco,
 αὐλακὴ περιγράφω τὰ τεύχη. aliquid ver-
 bis, τῷ λόγῳ ὑποτυπῶ τι. aliquem di-
 gito, δείκνυμι τινι τῷ δακτύλῳ. 2) ἀπο-
 φαίνω, ἐργάζομαι, μηχανῶμαι τι. 3) ali-
 quem, ἀποδείκνυμι, αἰρουμαι τινι. con-
 sulum, ὕπατον. signati consules, οἱ ἀπο-
 δείκνυντες, αἰρεθέντες, ἀναρρήθιντες ὕπα-
 τοι (πρὶν ἢ παύεισιν εἰς τὴν ἀρχήν), οἱ
 παρὰ Δίονι παραποδοδεκταίμοι.
 desilio, iiii, ultum, ire, (salio) καταπη-
 δῶ, ἀποπηδῶ, ἀφ' ἄλλου, καθάλλομαι.
 de-sino, iiii, alve il, itum, ēre, aliquid,
 παύομαι, λήγω τινός, ἐῶ τι. artem, παύο-
 μαι τῆς τέχνης. seditionem, παύω τὴν
 στάσιν, παύομαι, λήγω τῆς στάσεως. ma-
 ledicere, κακολογῶν παύομαι. loqui, κα-
 ταπαύω τὸν λόγον, λήγων παύομαι. move-
 ri, κινούμενος παύομαι, λήγω τοῦ κινεῖσθαι.
 non desinam defendere, οὐ παύομαι
 ἀμύνων. virores orationes legi sunt de-
 sitio, οἱ παλαιὸι λόγοι ἀναγινωσκόμενοι
 ἐπαύσαντο. desitum est, ἐπαύετο, ἐπαύ-
 σαντο. Signa desino aliqua te καὶ alio-
 jus rei. σπην. ἀντὶ τοῦ desino aliquid.
 2) οὐδὲ. desinunt imbres, παύονται, λή-
 γουσιν οἱ ὕμφοι. desili ira, ἐπαύσατο, ἔλη-
 ξεν ἡ ὀργή. cauda in piscem desinit, ἡ
 οὐρὰ εἰς ἰχθύν καταλήγει. verba quae
 similiter desinunt, τὰ ὁμοειδήματα, τὰ
 ὁμοίως λήγοντα. — desino! παῦε! ἐῶ!
 desipientia, ae, θ. μωρία, ἀνοία, ἀπρο-
 σύνῃ.
 desipio, iiii, ēre, (de-sapio) μωραίνω,
 ἀνοεῖ εἰμι, παραφρονῶ. 2) aliquam rem,
 μωραίνω τι.
 de-sisto, stiti, stitum, ēre, aliquem, στε-
 μι, καθίσταμι τινι. 2) odesse, aliqua re,
 ἡ de, ab —, ἀφίσταμαι, παύομαι τινος.
 oppugnatione, iste ab oppugnatio,

ἀφίσταμαι τῆς πολιτείας. sententiā εἶπε de sententiā destitit, ἀπέστη τῆς γνώμης, μὴ θέλων τὴν γνώμην. desisto mortem timere, ἀποπαύομαι τοῦ φοβεῖσθαι τὸν θάνατον. furere, ἀφίσταμαι τοῦ μαλινεῖσθαι, μαλινέμενος παύομαι. desiste! παῦσαι τοῦ-των! desistente autumnno, τελευτώντος τοῦ φθινοπώρου. Σημ. desistere alicui rei, ποιῆσαι ἀντὶ τοῦ desistere aliqua re.

*desitus, a, um, (de-sero) ἐνεσπαρμένος. desitus, a, um, ἴδ. desipo.

*desitus, ūs, ā. (desino) παύσις.

†desolatio, ōnis, θ. (desolo) ἐρήμωσις.

†desolatorius, a, um, ἐρημικός.

dē-sōlo, avi, alumi, are, aliquid, μονῶ, ἐρημῶ, ἐγκαταλείπω τι. desolatus, a, um, μερומμένος, ἐρημός, ἐγκαταλειμμένος. desolatum agmen magistro, στρατεύμα ἐρημον στρατεύω.

*desomnis, e, (de-somnus) εὐπνοῖς.

*de-sorbēo, ēre, καταρρέω.

de-spectatio, ōnis, θ. τὸ καθορᾶν, ἡ κατ-οψις. Ἄμφ. γρ.

de-spectator, ōris, ā. ὑπερόπτης, ὑπεροπτικός, καταφρονητής.

*despectio, ōnis, θ. (despicio) ὑπεροψία, καταφρόνησις.

despecto, arc, (θαμίσκ. τοῦ despicio) ali- quid, καθορῶ, καταθεῶμαι τι. 2) aliquem, καταφρονῶ τινος.

*despector, ōris, ā. (despicio) ὑπερόπτης, ὑπεροπτικός, καταφρονητής.

despectrix, icis, θ. ἡ ὑπεροπῶσα, καταφρο- νοῦσα.

despectus, a, um, ἴδ. despicio.

despectus, ūs, ā. (despicio) κασπή, κάτο- ψις. 2) κατὰφρόνησις.

†dē-sperābilis, e, plaga, πλήγη στερεῶ. Ἰερμ. 15, 18.

desperanter, ἐπὶ ἀνελπίστως, μετ' ἀνελ- πισμῶ.

*desperāto, ἐπὶ τὰ τοῦ desperantior, desperatio, ōnis, θ. ἀπελπισμός, ἀνελπι- στία, ἡ τῶν ἐλπίδων ἀπόγνωσις. in desper- atione sum etc. desperatione affectus sum, ἀνελπιστός εἰμι, ἀπέλγνακς εἶς ἐλπί- δας.

*de-sperno, ēre, aliquid, καταφρονῶ τινος. de-sperō, avi, atum, are, aliquid ἡ ali- cui rei, ἡ de re, ἀπελπίζω τινός ἡ τι, ἀποτιγνύνω τινός ἡ τι. salutem, salutē ἡ de salute, ἀποτιγνύνω τὴν σωτη- ρίαν ἐλπίδας, ἀπελπίζω τὴν σωτηρίαν. de expugnatione ἡ oppido, ἀπελπίζω τῆς πόλεως ἡ τοῦ ἐλπίν τὴν πόλιν. pœcem, ἀπελ- πίζω τὴν εἰρήνην. desperata salus, ἀπηλ- πισμένη σωτηρία. non despero ista, οὐδε- πω, οὐκ ἀπελπίζω ταῦτα ἀληθῶς, εὐχά- ρως.

de-sperno, ēre, aliquid, καταφρονῶ τινος. de-sperō, avi, atum, are, aliquid ἡ ali- cui rei, ἡ de re, ἀπελπίζω τινός ἡ τι, ἀποτιγνύνω τινός ἡ τι. salutem, salutē ἡ de salute, ἀποτιγνύνω τὴν σωτη- ρίαν ἐλπίδας, ἀπελπίζω τὴν σωτηρίαν. de expugnatione ἡ oppido, ἀπελπίζω τῆς πόλεως ἡ τοῦ ἐλπίν τὴν πόλιν. pœcem, ἀπελ- πίζω τὴν εἰρήνην. desperata salus, ἀπηλ- πισμένη σωτηρία. non despero ista, οὐδε- πω, οὐκ ἀπελπίζω ταῦτα ἀληθῶς, εὐχά- ρως.

*de-sperno, ēre, aliquid, καταφρονῶ τινος. de-sperō, avi, atum, are, aliquid ἡ ali- cui rei, ἡ de re, ἀπελπίζω τινός ἡ τι, ἀποτιγνύνω τινός ἡ τι. salutem, salutē ἡ de salute, ἀποτιγνύνω τὴν σωτη- ρίαν ἐλπίδας, ἀπελπίζω τὴν σωτηρίαν. de expugnatione ἡ oppido, ἀπελπίζω τῆς πόλεως ἡ τοῦ ἐλπίν τὴν πόλιν. pœcem, ἀπελ- πίζω τὴν εἰρήνην. desperata salus, ἀπηλ- πισμένη σωτηρία. non despero ista, οὐδε- πω, οὐκ ἀπελπίζω ταῦτα ἀληθῶς, εὐχά- ρως.

*de-sperno, ēre, aliquid, καταφρονῶ τινος. de-sperō, avi, atum, are, aliquid ἡ ali- cui rei, ἡ de re, ἀπελπίζω τινός ἡ τι, ἀποτιγνύνω τινός ἡ τι. salutem, salutē ἡ de salute, ἀποτιγνύνω τὴν σωτη- ρίαν ἐλπίδας, ἀπελπίζω τὴν σωτηρίαν. de expugnatione ἡ oppido, ἀπελπίζω τῆς πόλεως ἡ τοῦ ἐλπίν τὴν πόλιν. pœcem, ἀπελ- πίζω τὴν εἰρήνην. desperata salus, ἀπηλ- πισμένη σωτηρία. non despero ista, οὐδε- πω, οὐκ ἀπελπίζω ταῦτα ἀληθῶς, εὐχά- ρως.

*de-sperno, ēre, aliquid, καταφρονῶ τινος. de-sperō, avi, atum, are, aliquid ἡ ali- cui rei, ἡ de re, ἀπελπίζω τινός ἡ τι, ἀποτιγνύνω τινός ἡ τι. salutem, salutē ἡ de salute, ἀποτιγνύνω τὴν σωτη- ρίαν ἐλπίδας, ἀπελπίζω τὴν σωτηρίαν. de expugnatione ἡ oppido, ἀπελπίζω τῆς πόλεως ἡ τοῦ ἐλπίν τὴν πόλιν. pœcem, ἀπελ- πίζω τὴν εἰρήνην. desperata salus, ἀπηλ- πισμένη σωτηρία. non despero ista, οὐδε- πω, οὐκ ἀπελπίζω ταῦτα ἀληθῶς, εὐχά- ρως.

*de-sperno, ēre, aliquid, καταφρονῶ τινος. de-sperō, avi, atum, are, aliquid ἡ ali- cui rei, ἡ de re, ἀπελπίζω τινός ἡ τι, ἀποτιγνύνω τινός ἡ τι. salutem, salutē ἡ de salute, ἀποτιγνύνω τὴν σωτη- ρίαν ἐλπίδας, ἀπελπίζω τὴν σωτηρίαν. de expugnatione ἡ oppido, ἀπελπίζω τῆς πόλεως ἡ τοῦ ἐλπίν τὴν πόλιν. pœcem, ἀπελ- πίζω τὴν εἰρήνην. desperata salus, ἀπηλ- πισμένη σωτηρία. non despero ista, οὐδε- πω, οὐκ ἀπελπίζω ταῦτα ἀληθῶς, εὐχά- ρως.

*de-sperno, ēre, aliquid, καταφρονῶ τινος. de-sperō, avi, atum, are, aliquid ἡ ali- cui rei, ἡ de re, ἀπελπίζω τινός ἡ τι, ἀποτιγνύνω τινός ἡ τι. salutem, salutē ἡ de salute, ἀποτιγνύνω τὴν σωτη- ρίαν ἐλπίδας, ἀπελπίζω τὴν σωτηρίαν. de expugnatione ἡ oppido, ἀπελπίζω τῆς πόλεως ἡ τοῦ ἐλπίν τὴν πόλιν. pœcem, ἀπελ- πίζω τὴν εἰρήνην. desperata salus, ἀπηλ- πισμένη σωτηρία. non despero ista, οὐδε- πω, οὐκ ἀπελπίζω ταῦτα ἀληθῶς, εὐχά- ρως.

*de-sperno, ēre, aliquid, καταφρονῶ τινος. de-sperō, avi, atum, are, aliquid ἡ ali- cui rei, ἡ de re, ἀπελπίζω τινός ἡ τι, ἀποτιγνύνω τινός ἡ τι. salutem, salutē ἡ de salute, ἀποτιγνύνω τὴν σωτη- ρίαν ἐλπίδας, ἀπελπίζω τὴν σωτηρίαν. de expugnatione ἡ oppido, ἀπελπίζω τῆς πόλεως ἡ τοῦ ἐλπίν τὴν πόλιν. pœcem, ἀπελ- πίζω τὴν εἰρήνην. desperata salus, ἀπηλ- πισμένη σωτηρία. non despero ista, οὐδε- πω, οὐκ ἀπελπίζω ταῦτα ἀληθῶς, εὐχά- ρως.

*de-sperno, ēre, aliquid, καταφρονῶ τινος. de-sperō, avi, atum, are, aliquid ἡ ali- cui rei, ἡ de re, ἀπελπίζω τινός ἡ τι, ἀποτιγνύνω τινός ἡ τι. salutem, salutē ἡ de salute, ἀποτιγνύνω τὴν σωτη- ρίαν ἐλπίδας, ἀπελπίζω τὴν σωτηρίαν. de expugnatione ἡ oppido, ἀπελπίζω τῆς πόλεως ἡ τοῦ ἐλπίν τὴν πόλιν. pœcem, ἀπελ- πίζω τὴν εἰρήνην. desperata salus, ἀπηλ- πισμένη σωτηρία. non despero ista, οὐδε- πω, οὐκ ἀπελπίζω ταῦτα ἀληθῶς, εὐχά- ρως.

— desperatus, a, um, ἀπηλπισμένος. desperatus morbus, ἀπηλπισμένη νόσος. desperata spes, ἀπηλπισμένη, ἀπγνωσμέ- νη ἐλπίς.

despicabilis, e, καταφρονητός. Α. τοῦ με- ταγεν. Δατ.

*despicatio, ōnis, θ. καταφρόνησις, ὑπερό- πτης.

despicatus, ūs, ā. καταφρόνησις. habere aliquem despiciatui, ὑπερορᾶν τινος.

despicientia, ae, θ. καταφρόνησις.

de-spicio, exi, ectum, ēre, aliquid ἡ in aliquid, καθορῶ, καταθεῶμαι τι. de ter- tico montis valles ἡ in valles, καθορῶ τὰ πεδία ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους. de- spicio urbes, καταθεῶμαι, ἐπισκοπῶ τὰς πόλεις. 2) aliquem ἡ aliquid, ὑπερορῶ τινος ἡ τι, καταφρονῶ τινος.

despicio, atus sum, uri, (θαμίσκ. τοῦ de- spicio) aliquem, ὑπερορῶ, καταφρονῶ τινός. *de-splendescio, ēre, παύομαι λάμπειν.

de-spoliatio, ōnis, θ. ἀπείκδυσις. carnis, τῆς σαρκός, περιτομή.

de-spoliator, ōris, ā. σολήτης, σολήτωρ. de-spolio, avi, atum, are, aliquem ἡ ali- quid, ἀποσολῶ, σολῶ, ἀποδύω τινά ἡ τι. templum, σολῶ τὸν ναόν. aliquem acmle, σολῶ τινά τὰ ὅπλα. aliquem triumphū, ἀπαιροῦμαι τινά τὴν θρίαμβον.

de-spondēo, ndi, nsum, ēre, aliquid ali- cui, ἔγγυθ, κατεγγυῶ, ὑπεχρύνωαι τί τινι. 2) filiam alicui, ἔγγυθ τινι τὴν θυγατέρα. mihi filiam, ἔγγυθμαι, κατεγγυῶμαι τὴν θυ- γατέρα (παρὰ τινός). 3) despondeo animū ἡ ἀπλῶς despondeo, ἀθυμῶ, ἀπελπίζω.

*desponsatio, ōnis, θ. ἔγγυθ (κέρως).

desponsio, ōnis, θ. (despondeo) ὁδύμη ἀπελπισμός. ἴδε despondeo, 3.

desponso, atum, are, (θαμίσκ. τοῦ despon- deo) filiam alicui, ἔγγυθ τινι τὴν θυγα- τέρα.

desponsus, a, um, ἴδ. despondeo.

*despumatio, ōnis, θ. τὸ ἀπαρρίλιν.

de-spuō, avi, atum, are, aliquid, ἀπαρ- ρίζω, ἐξαρρίζω τι. ποιητ. ἰψῶ, πέπτω α. 2) ἀπορῶ, ἀπερᾶσσω τι. 3) μετ' ἀρροῦ καταρῶ τι, ἀρρίζων κατὰ τι. 4) εὐδελ- ἔξαρρίζομαι, ἀπορῶ, ἀπερᾶζω, κατα- ρῶμαι.

de-spuō, ēre, ἀποπτύω, πτύω. 2) aliquid ἀποπτύω τι, καταπτύω τινός, καταφρονῶ τινος.

*desputamentum, i, οὐ. πύσμα, σφέλου.

de-sputum, i, οὐ. πύσμα, σφέλος.

desquamo, atum, are, (squama) aliquid ἀπολεπίζω, ἀπολέπω, ἀποφαινώ τι. — de- squamata, orum, οὐ. ἀποσέρματα.

de-sterno, strivi, ere, ἀποσάτω.

desterto, ἄλ, ὄρε, βέγκων εἴτε ἀνειρώτρων παύσαι.

destillatio, ὄνις, ὁ. κατάβροτος, κέρυα.

de-stillo, avi, atum, are, καταστῶ. aliquo re, ἀποστῶ τι.

de-stimulo, are, aliquem, κεντρίζω, βτρώνω τινά. Α. τοῦ μεταγ. Αστ. ὡς καὶ ἡ ἐξή.

destina, ac, ὁ. (destino) στήρημα.

destinatio, ἐπιβ. καρτερικὸς.

destinatio, ὄνις, ὁ. διορισμός, προαίρεσις, αἵρεσις, θέλησις. mortis, προαίρεσις θανάτου. ex destinatione Agrippae, κατὰ διάταξιν τοῦ Ἀγρίππα. destinatio consulum, αἵρεσις ὑπᾶτων.

destinatio, ἐπιβ. κατὰ προαίρεσιν, ἐξέπιτηδες.

destino, avi, atum, are, (in τοῦ ὁλματος stano=σταῖνω) aliquem ἢ aliquid, καθίστημι, τάττω, ὀρίζω τινα ἢ τι. antonnan ad malos, καθίστημι, προσάπτω τὰ ἐπικρατῶν πρὸς τὸν ἱσόν. aliquem regem, καθίστημι, τάττω τινά βασιλέα. diem necis alicui, τάττω τινί τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου. hora mortis destinatio, ἡ περὶ τὴν ὥραν τοῦ θανάτου ὥρα. operi destinatus, κατασταθείς, τεταγμένος ἐπὶ τῷ ἔργῳ. destino tempus et locum ad certamen, τάττω τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον πρὸς τὴν μάχην. ea, quae agere destinaverat, ἐκείνα, ἃ ποιεῖν, προὔθετο. certa et destinata sententia, βεβηχία καὶ τεταγμένη γνώμη. ex destinato, κατὰ προαίρεσιν, ἐξέπιτηδες. 2) στοχάζομαι. aliquem, τινός. animis auctorem destinant, στοχάζονται τοῦ αἰτίου. sagittas, ἐπὶ σκοπὸν βέβηλω τὰ βέλη. 3) mihi aliquid, προσρίξομαι τι. sedes, οἰκίαν.

destitui, ἄλ, atum, ὄρε, (de statum) aliquem ἢ aliquid, καθίστημι, ἵστημι, τίθημι τινα ἢ τι. armatos in medio, καθίστημι ὀπλοφόρους ἐν τῷ μέσῳ. cohortes extra vallum, τὰς σπειρας ἔξω τοῦ χαρακώματος. duo signa hic, εἴθημα ἀνταποθεῖν ὅσοι σήματα. 2) ἀπολείπω, ἐγκαταλείπω, προλείπω τινά ἢ τι. amicos destituit ἀπέλειπε τοὺς φίλους. mens eum destituit, ὁ νοῦς ἐλείπειν αὐτόν, ἔξω φρονῶν ἐγένετο. — destitutus, a, um, ἐγκαταλείμηνος ἔρημος. pro eite a ero, ἔρημος ἐλείπετο. amicos, ἔρημος φίλων, στερόμενος φίλων. a re familiaris, ἀπορος χρημάτων.

destitutio, ὄνις, ὁ. ἀπολείψις, ἐγκαταλείψις, προσδοσία.

destitutor, ὄνις, ὁ. ἐγκαταλείπων.

destitutio, a, um, ὄρε, destitui.

destringarum, ἄλ, ὄρε, (destringo) τόπος, οἰκισμός ἐν βελανίῳ, ἐνθα ἀποστεργίζοντο.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

destringo, avi, atum, are, ἀποστεργίζω, ἀποστεργίζω τινα.

dēsultor, ōris, ā. (desilio) ἑλαττωτής, ὁ ἑλαττωτής, μεταφ. ὁ μεταβάτης, ὁ εἰς ἄλλο καὶ ἄλλο μεταπηδῶν.

dēsultorius, a, um, (desultor) τοῦ ἑλαττωτοῦ, τοῦ κελυγίζοντος, equus dēsultorius καὶ ἄλλως dēsultorius, ἵππος κελυγίζοντος. μεταφ. εὐματάβολος, εὐματάτορος.

*dēsultrix, icis, ō. ἡ εὐματάβολος, εὐματάτορος.

*dēsultura, ae, ō. τὸ κελυγίζειν.

dē-sum, sūi, esso, ἀποιμι, οὐ πάραμι, ἀλλείπω, ἀπολείπω. omnia desunt, πάντα ἄπασσι, πάντα ἀλλείπει, οὐδὲν πάρασι. numero aliquid deest, ἐνδεὲς τι τῷ ἀριθμῷ. paulum ad felicitatem deest, εὐχριν ἀπολείπει τῇ εὐδαιμονίᾳ. nihil ei deest, οὐδὲν ἀλλείπει αὐτῷ, οὐδὲνδὲ ἐνδεῖται, οὐδὲνδὲ ἐνδεῖ αὐτῷ. quantum alteri deest, tantum alteri superest, ὅσον τῷ ἑτέρῳ ἀλλείπει, τοσούτον τῷ ἑτέρῳ περισσεύει. In eo deest orationis ornatus, ἔπαστιν ἐν αὐτῷ ἡ τοῦ λόγου διακόσμησις. Μετὰ δευτέρου: noque amicis desunt, οὐτὲ ἕπαστιν τοῖς φίλοις, οὐτὲ ἀπολείπει τοὺς φίλους. communi saluti deest, οὐκ ἐπιμελείται τῇ κοινῇ σωτηρίᾳ. officio desunt, ἀπολείπουσι τὸ καθήκον, ἀπολείπονται τοῦ καθήκοντος. "Εἰς εὐχρηται συντασσόμενον τὸ deest καὶ τοῖς μορίαις quomolus καὶ quia, ὥς καὶ ἀπαρμυρῶν.

dē-sumo, mpsi, ere, mihi aliquem ἢ aliquid, ἐκλείβωμαι, αἰρῶμαι τινα ἢ τι. sibi hunc locum desumpsi, ἐκλείβω τὸν τόπον τοῦτον.

dē-suo, ere, aliquid, καταρρέπτω, καταρῶμαι.

dē-super, ἐπὶ. καθύπερθε, ὑπερθε, ὑπερθε. desuper vulnere, ὑπερθε τραυματίζω.

dē-superne, ἐπὶ. ταύτῃ τῷ δευτέρῳ.

dē-surgo, ere, ἐγείνομαι. 2) ἀποπαύω.

dēsurrectio, ōnis, ō. τὸ ἀποπαύειν. Α. τοῦ μεταγεν. Δατ.

†dētectio, ōnis, ō. (detego) ἀποκαλύψις.

†dēdetector, ōris, ā. (detego) ὁ ἀποκαλύπτων.

dētectus, a, um, ī. detego.

dē-tego, xi, atum, ere, aliquid, ἀποκαλύπτω, ἀποκαλύπτω τι. ventus detexit villam, ὁ ἄνεμος ἀποκαλύπτει τὴν ἑστυλίαν. detego caput, ἀποκαλύπτω τὴν κεφαλὴν, ἀποκαλύπτωμαι. ferrum, γυμνῶ, ἀπαρμυρῶμαι τὸ ξίφος. detectum corpus, γυμνὸν σῶμα. μεταφ. detego consilium, ἀποκαλύπτω, ἐρῶ τὴν γνώμην. Odor et fraudem, insidias, intimos affectus.

dē-tendo, usum, ere, aliquid, καθαιρῶ, ἀνακαλύπτω. tabernacula, τὰς σκηνάς.

dētensus, a, um, ī. detendo.

dētentio, ōnis, ō. τὸ τῷ τῷ dētento.

dētentator, ōris, ā. ὁ κατέχων. dētentio, ōnis, ō. κατέχευσις, κατοχή. dētento, are, (detineo. τοῦ detineo) aliquid, κατέχω, παρακατέχω τι, κατακρατῶ τινα.

dētentor, ōris, ā. (dullneo) ὁ κατέχων, κατασχών, παρακατέχων.

dētentus, a, um, ī. detineo.

*dētentus, ūs, ā. κατοχή, ἐπίσχεσις.

*dē-teposco, ere, ἀποφύγωμαι.

dē-tergeo, xi, sum, ere, aliquid, ἀποφύγω, ἀποφύγωμαι, ἀπομύρρωμι τινος. sudorem frontis brachio, ἀποφύγω, ἀπομύρρωμαι τὸν τοῦ μετώπου ἰδρώτα τῷ βραχίονι. lacrimas, ἀποφύγω, ἀπομύρρωμι τὰ δάκρυα. caput pallio, ἀποφύγω τὴν κεφαλὴν τῷ ἱματίῳ. mensam, ἀπομύρρωμαι τὴν τράπεζαν. μεταφ. animum, ἀποκαταλείπω τὴν ψυχὴν. fastidia, ἀπαλύνω τὴν σπην. 2) ἀποκλῶ, κατακλῶ, συντρίβω. remos, τὰς κώπας.

detergo, ere, επαν. ἐντὶ τοῦ dētergeo.

deterior, ius, (de)τερχειται. χείρων (χείρην) ὑποβέβαιον, φαυλότερον. ὑπερθ. deterius, a, um, χείρονος, φαυλότατος. deteriores antepantur bonis, οἱ χείρονοι τῶν καλῶν προτιμῶνται. equitatu plus valebat, peditatu deterior erat, τὸ μὲν ἵππικὸν κρείττον ἦν, τὸ δὲ πεζικὸν χείρων. deteriores mores, χείρων ἥθη. meliora video, deteriora sequor, τὸ μὲν βελτίον ἐρῶ, τὸ δὲ χείρων βιώσκω. vectigalia allicui deteriora facio, παρέχω τινὶ ἐνδεαιότερους (ἐλάττω) τοὺς φόρους. genus reipublicae ex bono in deterimum convertitur, τὸ τῆς πολιτείας εἶδος ἀπὸ τοῦ καλοῦ ἐπὶ τὸ χείριον τρέπεται.

deterioro, avi, atum, are, (deterior) aliquid, χείρων παρέχω τι. deterioror, χείρων γίνομαι, ἐπὶ τὸ χείρων τρέπομαι. Α. τοῦ μεταγεν. Δατ.

deterius, ἐπὶ. χείρων, ἐνδεαιότερον, ἐλάττω. †determinabilis, e, πῆρας ἔχων, περιόριστος, πεπερασμένος.

determinatio, ōnis, ō. ὁρος, πῆρας, τῆδος.

determinator, ōris, ā. ὁ ὀρίζων.

determinative, ἐπὶ. ὀριστικῶς. Βοηθιαί.

dē-termino, avi, atum, are, aliquid, ἀπορίζω, διορίζω, περιορίζω, ὀρίζω, παρατῶ τι. μεταφ. βάλω, διατίθω, τίθω τι.

dē-tero, trivi, tritum, ere, aliquid, ἀποτρίβω, κατατρίβω, τρίβω τι. aurum m deteritur, ὁ χρυσὸς τῇ χρήσει ἀποτρίβεται. via longa deterit pedes, ἡ μακρὰ πορεία κατατρίβει, κατατρίβει τοὺς πόδας. collum e catena detritum, τράχηλος ὑπὸ ἀλυσσιν τετριμμένος. μεταφ. μαινὸν, ἐλαττωθὲν τι. detritus, a, um, τετριμμένος, πολυπῆτος, παλιγκοστός.

dē-tērrō, ſi, itum, ēre, ἐκτρεβώ. aliquem ab aliqua re, διὰ πρὸς ἀποτρέπω τινά τινας, ἀπείργω τινά τινας. animos a cupiditate, ἀποτρέπω τὰς φυχὰς τῆς ἐπιθυμίας. deterreo aliquem a scribendo sive ne (quin, quominus) scribat, ἀποτρέπω τινά τοῦ γράφειν, πρὸς τινά μὴ γράφειν, πρὸς τινά μὴ γράφειν. 2) ἀποκρούω, ἀποτρέπω τι. vim ab aliquo, ἀμύνω τινί τὴν βίαν.

deterimus, a, um, ſc. deterior.

dētērsus, a, um, ſc. detergeo.

dētēstābīlis, v, ἀποτρέπαιος, ἀπεικταίος, μουσάρης, βδελυκτός. Ὁ ὑπερθετικὸς ἰσως οὐχ εὐρίσκεται.

dētēstābīlīter, ἀπὲρ μουσάρως.

dētēstātio, ōnis, ō. κατὰ, βδελυγμός, ἀποτρέπαιος, ἀποτροπή, ἀποτροφή. 2) sacerorum, τὸ ἐξιστάσθαι τῶν τοῦ γένους ἱερῶν οὐκ ἐπιμαρτυρεῖται. ἴδε καὶ τὸ ἐξήκ.

dētēstātio, ōnis, ō. (testis=δῆμιος) ἐκτομὴ, ἐννοχισμός.

dētēstātor, ōris, ἄ. ὁ καταρώμενος.

dē-tēstor, atus sum, ari, aliquem ἢ aliquid, κυστέτομαι τινά ἢ τι, καταρώμαι τι. 2) ἀπειχόμεναι, ἀπεικνίζομαι, ἀποτρέπω τι. 3) detestor, παθητ. βδελυκτός, τιμω.

detestatus, a, um, ἀπεικταίος, κατέρχεται.

dē-tōxo, xūi, xtum, ēre, aliquid, ἐξομῶ, ὁράω, ἀνύω τι, καταπλέω, πλέω τι, μεταρ. fabellam, καταπλέω, διεξηγοῦμαι, διεξέρχομαι μύθον.

dētēneo, īui, entum, ēre, (de teneo) aliquem, κατέχω, ἐπέχω, κολῶ τινά. aliquem de eis ab re, ἐπέχω, ἀπείργω τινά τινας. 2) κατέχω, βραδύνω τινά. 3) κατέχω τινά ἢ τι, κρατῶ τινας. oculos, κατέχω τὰ ὄμματα. delinear in re, κατέχομαι ἐπὶ τινί, ἀρχολοῦμαι περὶ τι.

dē-tōndō, di, sum, ēre, ἀποκείρω, κείρω. onas, πρὸς τινά. detondio crinus, ἀποκείρωμαι τὴν κεφαλὴν. detonsa juvenus, ἢ ἀποκεκαρμένη νεολαία. μεταρ. ἐρημῶν τι, ἀποδόσκειναι τι.

dē-tōno, ſi, are, ἐκθρονέω. 2) λόγῳ τῆς θρονῆς, θρονῶν παύομαι.

dētōnso, are, (θεμιστ. τοῦ detondio) ἀποκείρω, ἀποκείρωμαι.

dētōnsus, a, um, ſc. detondeo.

dē-torno, avi, atum, are, aliquid, ἀποτρυνώω, τερνέω τι.

dē-torquēo, rsi, elum, (enav. rsam) ēre, ἀποτρέπω, μετατρέπω, īnum ab aliquo, ἀποτρέπω τὰ ἔμματα ἀπὸ τινας. curvum ad oscula, μετατρέπω τὸν οὐχέτι πρὸς τὰ φιλήματα. caudam in dexteram, τὴν οὐρὰν εἰς τὰ δεξιὰ. voluptates animos a virtute detorquent, at ἡ-

donal ἀποτρέφουσι τῆς ἀρετῆς τὰς ψυχὰς. 2) ἀποτρέφω, στρεβλῶ τι. corpus detortum, διοστραμμένον, στρεβλὸν σῶμα. 3) διαστρίβω, στρεβλίζω τι.

dē-torreo, ēre, καταυῖνω, κατακαίω.

dē-tortus, a, um, ſc. detorqueo.

dē-tractāto, tāto, τὰς τῶ detractatio.

detractator, tāto, τῶ detractator.

detractio, ōnis, ō. (detraho) ἀφαιρέσεις, ἀφαιρέσις. 2) sanguinis, ἀραιμάτις, σίβι, ἑκρίσις. 3) ἐν τῇ φητορικῇ ἑλλείψει.

*detractatus, ſus, ἄ. (detraho) πραγματεία.

detracto, tāto, τῶ detracto.

*detractor, oris, ἄ. (detraho) ὁ ἀποκαυλίζων, ἀμαυρῶν.

detractus, a, um, ſc. detraho.

*detractus, ſus, ἄ. (detraho) ἀφαιρέσεις.

dē-trāho, xi, elum, ēre, aliquem ἢ aliquid, ἀποσπῶ, ἀφίλω τινά ἢ τι. aliquem de curru, κατασπῶ τινά ἀπὸ τοῦ ἄρματος, ἀποσπῶ τινά τοῦ ἄρματος. vestimenta allici, ἀποδύω τινὰ τὴν ἐσθῆτα, ἐκδύω τινά τὰ ἐσθῆτα. frenos equo, περιαιρῶ, περιαιροῦμαι τοῦ ἵππου τοὺς χαλινούς. sentum illi, ἀρπάζω παρὰ τοῦ στρατιώτου τὴν ἀσπίδα, ἀφαιροῦμαι τοῦ στρατιώτου τὴν ἀσπίδα. de homine sonus, ἀφαιροῦμαι τῷ ἀνθρώπῳ τὰς αἰσθήσεις.

aliquid de summa sive ex summa, ἀφαιρῶ τι τοῦ ὅλου, aliquem ad iudicium, ἀρπάζω τινά εἰς δίκην. aliquem ab iniuria, ἀποτρίπω τινά τῆς ἀδικίας. 2) de aliquo ἢ de aliqua re, ἀποκαυλίζω, ἀμαυρῶ τινά ἢ τι.

detractatio, ōnis, ō. ἀποπολῆσις, ἀνάνευσις, ἀρησις.

detractator, ōris, ἄ. ὁ ἀρ-οῦμενος, ἀποτρίβ-ομενος. 2) ὁ ἀποκαυλίζων, ἀμαυρῶν, ἀμαυρῶν τι.

detracto, avi, atum, are, (detraho) aliquem, ἀποποιοῦμαι, ἀποθεῖμαι, ἀποστρέφωμαι, ἀπερνῶμαι, ἀρνηθῆναι τι, οὐ δέχομαι τι. εἴρηται καὶ μετ' ἀπερριπτόμεν. 2) aliquem (enav. allici) ἢ aliquid, ἀποκαυλίζω, ἀμαυρῶ τινά ἢ τι.

*detrimentum, ſus, a, um, βλάβερός, ζημιώδης. detrimentum, ī, ſc. (detraho) ἀποτρίβω, βλάττω, βλάττω, ζημία, συμφορὰ. detrimentum accipio, (capio, facio) ζημιόομαι, βλάπτομαι, ζημιῶν (βλάττω) πάσχω. τὴν καὶ φέρειν. videant consules, ne quid republica detrimenti capiat, «ὅτι φροντίζεις τοὺς ἀπέναντος οὐκ εἶναι, ὥστε μηδὲν ἀποτρίβω τῇ δημοσίᾳ τυχέσθαι». detrimentum assero allici, ῥέτω τινί ζημίαν.

detrītus, a, um, ſc. detero.

dē-trīumpho, avi, atum, are, κατανικῶ τινά.

dē-trīudo, xi, sum, ēre, aliquem, ἀναθῶ, ἐξωθῶ, κατὰ τινά. hostium ex castris

ἔξωθεν τὸν πολέμιον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως, aliquem in mare, ἔξωθεν, ὡςδὲ τινα εἰς τὴν θάλασσαν, vi tempestatum Cylthum detrusus, ὑπὸ χαίμωνος ἔξωθεν εἰς Κόθων. μεταρ. aliquem detrudo in paupertatem, πρὸς γῆν, ἐκβάλλω τινα εἰς πέναν. 2) aliquid, ἀναβάλλωμαι, ὑπερτίθημαι τι. comitum in mensem Martium, τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸν Μάρτιον μῆνα.

detruncatio, ōnis, θ. ἀποκοπή, ἀκρωτηριασμός.

dē-trunco, avi, atum, are, aliquid, ἀποκόπτω, ἀκρωτηριάζω, κόλλωμι τι.

†detrusio, ōnis, θ. (κατώθις)· detrusus, a, um, β. deludo.

dē-tūmesco, mihi, ēro, καταπαυνομαι.

dē-tundo, usum, ēre, aliquid, συντρίβω τι.

dē-turbo, avi, atum, are, aliquid, aliquid, μετὰ θυρήθου εἶτε βίε ἔξωθεν, καταβάλλω, καταβρίπτω τινα ἢ τι. vedificum, καθαίρω οἰκοδόμημα. hostem de (εἶτε οὐκ) vallo, ἔξωθεν τοῦ πολεμίου ἐκ τοῦ χαρακώματος. aliquem in terram, κρημνίζω τινα εἰς τὴν γῆν. aliquem de monte, ἐξιστημί τινα τῶν ὄρων.

dē-turpo, are, aliquid, καταισχύνω τι. Α. σπαν.

Deucalion, ōnis, ἄ. Δευκαλίων.

dēunx, nois, ἄ. εἴδεκα οὐγκίαι, εἴδεκα κύβοι. 2) εἴδεκα ζωοκαταμέτρια, heres ex deunce, ὁ τῶν εἴδεκα μερῶν κληρονόμος.

dē-ūro, ussi, ustum, ēre, aliquid, ἀποκαίω, κατκαίω, καίω τι. oppidum, κατακαίω τὴν πόλιν. hiems arhores deussent, ὁ χειμὼν κατέκουσε τὰ δένδρα.

deus, i, ἄ. θεός. per deos! πρὸς τῶν θεῶν, μὲ τοὺς θεούς! si di volent, ἢν εἰ θεοὶ θέλωσι. pro deum fidem! pro deum immortalium! πρὸς τῶν θεῶν! ὃ πρὸς τῶν θεῶν! di prohibent! πρὸς θεῶν μὴ γίνεσθε! di meliora dunt(dent)! di meliora! ἰδύθημι! di te perdunt! ὅλοιο! κακῶς σε ἀπολέσειαν οἱ θεοί! di te ament (amabant)! εὖσις σὺ γέ! χαίρει! ita me di ament (amabant)! οὕτως ἀγαμην! 2) ἐνίοτε καὶ ἔξωθεν τις ἀνὴρ λέγεται deus, θεός, θεός, καὶ ὁ δὲ ἀνὴρ οὗ ἐτύχῃς ἀναφανέν· deus sumi, (θεός εἰμι, ἐξωθεν ὡς γέγονα).

deustus, a, um, β. deuro.

deutērius, a, um, δευτέρως, (ἐπὶ οὐκ).

†deutērōndumium, i, οὐ. δευτερονόμιον.

†dē-ūtor, ulli, aliquo, καταχρῶμαι τι. κακῶς χρῶμαι τι.

dē-vāgor, ari, ἀποπλανῶμαι.

dēvastātor, ōris, ἄ. ἐρημωτής.

dē-vasto, avi, alium, are, ἐρημιά, ἀφανίζω.

dē-pecto, are, ἀποκρούω.

dē-vēho, xi, etum, ēre, ἀποκομίζω, κατακομίζω, κομίζω. frumentum in Graeciam, κομίζω σίτον εἰς τὴν Ἑλλάδα. saucios in oppidum, ἀποκομίζω τοὺς τραπέντας εἰς τὴν πόλιν. equo aliquem, κομίζω τινα ἐν ἵππῳ. devehor Rheno, καταπλῶ, εἶτε πλῶ τὸν Ῥῆνον ποταμόν.

dē-vello, ellī, ulsum, ēre, aliquid, ἀποτελλῶ, ἀποσπῶ τι.

dē-vēlor, atus sum, ari, εἶδομαι. dedo, τοὺς θεούς, somnia, εὐχόμενος τοῖς θεοῖς ἀποτρέπω τὰ ἐνύπνια. Α. σπαν.

dē-vēnio, enī, entum, īre, κατέρχομαι, διέρχομαι, ἀγικνοῦμαι. exules deveniunt in urbem, οἱ φυγάδες κατέρχονται εἰς τὴν πόλιν. devenio in victoris manus, ερχομαι εἰς τὰς χεῖρας τοῦ νικητοῦ. in insidias, ἐνέδραις ἐκπίπτω. devenio locum, ποιεῖται ἀντὶ τοῦ in locum.

dē-vēnusto, avi, atum, are, aliquid, καταισχύνω τι. Α. τοῦ μεταγεν. Δατ.

dē-verbero, avi, atum, are, βατίζω, μαστιγῶ τινα.

dēvergentia, no, θ. βροπή, κλίσις, καταβροπία.

dē-vergo, ēre, καταβρίπτω, βέπω.

dē-verro, ēre, σαρώ, σαίρω.

dēversito, are, (βασις τοῦ devertio) καταλῶ, κατίζομαι. ad aliquem, παρὰ τινι, πρὸς τινα.

dēvorsor, ōris, ἄ. (deverto) ὁ καταγόμενος ξένος.

dēversōritium, i, οὐ. μικρὸν καταγώγιον, μικρὸν κατάλυμα.

dēversōrias, a, um, τῆς καταγωγῆς. deversoria taberna εἶτε deversorium, οὐ.

καταγώγιον, κατάλυμα, καταλυτήριον.

dēverticūlum, i, οὐ. (deverto) ἐκτροπή τῆς ὁδοῦ. fluminis, ἐκτροπή τοῦ ποταμοῦ.

μεταρ. ἐκτροπή λόγου, παρεκβολή. 2) κατάλυμα, καταγώγιον. 3) καταγώγιον.

dē-verto, rti, rum, ēre, aliquid, ἀποτρέπω τι. fatalla, τὸ παρωμένον. 2) οὐδὲν devertio via, ἀποτρέπομαι τῆς ὁδοῦ, ἐκκλίνω, ἀποτρέφω, ἀποτρέπομαι. Rhodum, τρέπομαι εἰς τὴν Ῥόδον. 3) devertio alicui devertor ad (apud) aliquem, κατίζομαι, καταλῶ παρὰ τινι, πρὸς τινα. in hospitium amici, εἰς τὴν τοῦ φίλου οἴκησιν.

dē-vescor, vasci, καταβιβάζω.

dē-veslio, ire, me, ἀποδύομαι, ἐκδύομαι. Ἀπολύθω.

dēvexilas, ātis, θ. καταβροπία, κλίσις.

dēvexus, a, um, (deveho) καταβροπία, κατίζω, κατακλίνω. μεταρ. ad otium, κλίνω, εἶμαι ἐπὶ σχολῇ.

*devictio, ōnis, 0. (devinco) κατακράτης.
devictus, a, um, fē. devinco.

*de-vigescō, ūre, εξερθάνω.

de-vincio, nxi, notum, ire, aliquem ἢ aliquid, καταδύνω, δύνω τινά ἢ τι. ad ali-
quid, ἐκ τινος. homines inter se, συνά-
πτω τοὺς ἀνθρώπους πρὸς ἀλλήλους. 2)
aliquem, ἀνακτώμαι, ἀνατρώμαι τινά. be-
nevolentia, εὐνοίᾳ.

de-vinco, tel, letum, ūre, aliquem, κατα-
νικῶ, καταδυναμίζω τινά, κατακρατῶ τινος.

*devinctio, ōnis, 0. κατὰδεσμός (δ μαγικῆς).

devinctus, a, um, fē. devincio.

de-vio, aru, ἐκτρέπομαι τῆς ὁδοῦ, ἐκκλίνω,
παρακτρέπομαι.

*devirginitio, ōnis, 0. διαπαρθένεσις,
διακέρυσις.

devirgino, avi, atum, are, aliquam, δια-
παρθενεύω, διακορρεύω τινά.

*devitatio, ōnis, 0. ἀποφυγή, ἐφυγή.

de-vito, avi, atum, are, aliquid, ἀπο-
φεύγω, ἐκφεύγω, προφυλάττωμαι, φυλάττο-
μαι τι. letum, ἀποφεύγω τὸν θάνατον.

malum, φυλάττομαι τὸ κακόν.

devius, a, um, (de-via) ὁ ἕξ εἴτε πόρρω
τῆς ὁδοῦ. avis devia, ἐρημικῆς ὄρνις. iter

devium, ἐκτροπή, παρεκτροπή τῆς ὁδοῦ.

oppidum, πόλις μα πόρρω τῆς ὁδοῦ καίμα-
νον. devius vacuum nemus miror, ἐκ-
τρεπόμενος εἴτε πλανώμενος (πόρρω ἀνθρώ-
πων ἀλειψάν) θαυμάζω τὸ ἐρημον ἔλκος.

metaph. nihil devium loquimur, οὐδὲν
παρεκτρεπόμεθα τοῦ λόγου. homo devius,

παραπόρος ἀνθρώπος. devius recti, παρ-
πόρος τοῦ ὁρθοῦ.

de-voco, avi, atum, are, aliquem, ἀπο-
καλῶ, μετακαλῶ τινά. aliquem in judi-
cium, ἀνακαλῶ, ἀνακαλοῦμαι τινά, καλῶ

τινα εἰς δίκην. aliquem de provincia,
ἀποκαλῶ, ἀνακαλῶ τινά ἐκ τῆς επαρχίας.

metaph. philosophiam ex coelo, κατακαλῶ,
κατάγω τὴν φιλοσοφίαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

de-volo, avi, atum, are, καταπίτωμαι,
ἀποπίτωμαι. metaph. devolo in locum,
τόπου τρέπωμαι εἰς τόπον.

de-volve, lvi, lūtum, ūre, aliquid, κατα-
κυλῶ, κατακυλινδῶ, κυλινδῶ τι. devolu-
tus, a, um, κατακυλισμένος, κυλινδού-
μενος. metaph. devolvor ad aliquid, κυ-
λινδῶμαι, πέρομαι πρὸς τι.

de-volutus, a, um, fē. devolveo.

*de-vomo, ūre, aliquid, ἀπρωῶ, ἔξεμῶ τι.

*devoratio, ōnis, 0. κατάδρωσις, καταδρωγ-
ήσις.

devorator, ōris, ὁ, ὁ καταδιδρώσκων, κα-
ταφάγε. A. τοῦ μεταφάγε. Aπτ.

de-voro, avi, atum, are, καταβιβάζω,
καταδρωχίζω, καταβίβω. Charvylus de-

vorat aliquem, ἡ Χάρυβδις κατέβιβει τινά.

devoro verbum, καταπίνω λέξιν. μεταφ.

καταβίβω, καταβίβω, καταβιδρώσκω, λα-
ρόσσω, ἀρπάζω τι.

devortium, i, ob. (devoratio) ὁδὸς ἐκτροπῆς.

*devortamentum, i, ob. ἀνάθεμα, κατάρα.

devotatio, ōnis, 0. καθήκεια.

devoto, lpi. μετ' ἀφοσίωσιν.

devotio, ōnis, 0. (devotus) ἀφοσίωσις, κα-
θήκεια. vitas, τὸ αὐτὸν καθιερεύειν. 2)

ἀφοσίωσις, εὐθεία. 3) κατάρα, ἀρά. 4)

καταγχή, ἐπαρδῆ, μαγικὴν ἔρμα.

devoto, avi, atum, are, (devotus. τοῦ de-
votus) aliquid ἢ aliquem alicui, ἀφοσίω,
καθιερεύω, ἀνατρώμι τινά ἢ τί τινα. 2)

καταβίβω, καταμαγεύω τινά, ἐπαρῶ τινά.

devotus, a, um, fē. devotus.

de-vivō, ōvi, ōtum, ūre, aliquid alicui,
ἀφοσίω, καθιερώ, ἀνατρώμι τί τινα. me

est me diis esse me mortī, καθάγίζω,
καθιερώ ἑμαυτὸν τοῖς θεοῖς ὥστε ὑπὲρ

τῆς πατρίδος, βίβωμι ἑμαυτὸν εἰς ἐκούσιον

σφαγὴν ὑπὲρ τῆς πατρίδος. 2) aliquem ἢ

aliquid, καταρῶμαι τινά, καταρῶμαι τινος.

3) ἐπαρῶ τινά, καταμαγεύω τινά. — devo-
tus, a, um, θρωσκόμενος, προσευκόμενος,

εὐσεύς, εὐσεβής. 2) κατὰρατος, ἀπάρατος

devotus, a, um, fē. devotus.

dextans, tis, i. (de-sextans) δέκα οὐγκία.

2) δέκα δωδεκατημόρια.

*dextella, ae, 0. (dextra) μικρὰ δεξιὰ χεῖρ.

dexter, tēra, tērum, εἴτε tra, trum, ὁ ε-
ξ ἑ τ ε ρ ὁ ε, ὁ ε ξ ἑ ε ξ. dextrum latus,

ἡ δεξιὰ πλευρά. cornu, τὸ δεξιὸν κέρα.

dextra manus ἡ ἐπιπλεξ dextera εἴτε dex-
tra ἡ δεξιὰ (χεῖρ). cudo dextram, βδ-

τῇ δεξιᾷ. probendo dextram alicujus,
δεξιῶμαι τινά. conserimus dextras, δε-

ξιούμεθα ἀλλήλους. a dextra, ἐκ δεξιᾶς,

ἐν δεξιᾷ, ἐκ δεξιᾶτος. dextera ἡ ad dex-
tram, ἐπὶ δεξιᾷ, ἐπὶ δεξιᾷ. mitto alicui

dextram, δεξιὸν πέπλον σινί (ὡς ἡμενοῦς

σημαίνω). 2) μεταφ. δεξιᾶς, ἐπιτῆξιος. 3)

δεξιᾶς, πίστος. — Σημ. dexterior, δεξιότε-
ρος, καὶ dextimus, δεξιότατος, σπαν. ἀντί

τοῦ dexter.

dextero, εἴτε dextra, ἐπὶ. δεξιᾶς, ἐπιδε-
ξιᾶς. dexterius, δεξιότερον, ἐπιδεξιότερον.

dexteritas, atis, 0. δεξιότης, ἐπιδεξιότης,
ἐπιτῆξιος. 2) σίτος, εὐχὴ, εὐτυχία.

dextimus, a, um, fē. dexter.

*dextrale, is, ob. περιδραχιδίων δεξιᾶς χειρὸς.

*dextrallolium, i, ob. (πονοκ. τοῦ dextra-
le) ψάλλον.

dextratio, ōnis, 0. ἡ ἐπὶ δεξιᾷ στροφή.

dextratus, a, um, ἐπὶ δεξιᾷ ὄν.

dextrocherium, i, ob. (dexter-χεῖρ) ὁ δε-
ξιὸν δεξιᾶς χεῖρ. A. τοῦ μεταφ. Aπτ.

dextrorsum, αἴτε dextrorsus, ἐπὶ. ἐπὶ δεξιᾷ, ἐς δεξιὰ.
 dextroversum, αἴτε dextrovorsum ταὐτὸ τῷ dextrorsum.
 Diva, ταὐτὸ τῷ diva, ἴδ. divus.
 Diva, νε, θ. Diva, ἀρχαῖον τῆς Νόξου ὄνομα.
 2) πόλις τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσου.
 diabāthrarīus, i, (diabathrum) σκυτοβάθος.
 diabāthrum, i, οὐ. διαβάθρον, εἶδος ὑποδήματος.
 diabētes, ae, ā. διαβήτης.
 Diablintes, um, καὶ Diablinti, orum, ā. Διαβλῖνται, ἔθνος Γαλλικόν.
 diabōlicus, a, um, διαβολικός.
 diabōlus, i, ā. διάβολος.
 diacētichia, ae, θ. διακατοχή.
 diachyton, i, οὐ. διαχυτόν, εἶδος σταφιδίου εἴνους.
 diacōdion, oō. τὸ διὰ κωδείων ἱατρικόν.
 +diacōnatus, ūs, ā. διακονία.
 +diacōnissa, ae, θ. ἡ διακονοῦσα, διακονοῦσα.
 +diacōnus, i, ā. διακονός.
 diacōpus, i, ā. (διακοπός) διαχευτήρα.
 diadēma, ātis, οὐ. καὶ diadēma, ae, θ. τὸ διάδημα.
 diadēmatus, a, um, ὁ διαδεδεμένος (διαδήματι), διαδηματισμένος, οἷον ὁ Ἀπέλλων.
 Διαδήματος δ' ἐκαλεῖτο τῶν Μετέλλων τις. Ἰδ. Πλουτ. Κοριελ. 11.
 diādūchos, i, ā. διαδόχος (λίθος).
 diādūmenus, a, um, διαδούμενος.
 diaeresis, is, θ. διαίρεσις.
 diaeta, ae, θ. διαίτα (ἡ παρὰ τοῦ ἱατροῦ ἐπιτακτομένη. 2) διαίτα, διαιτητήριον, διατριβή, οἰκία, οἰκησις.
 diētaarcha, ae καὶ diētaarchus, i, ā. (διατάρχης) ὁ ἐπὶ τῶν διακαστηρίων. Ἐπιγ.
 diētlārius, i, ā. ὁ ἐπὶ διαιτητηρίων.
 diētelicūs, a, nm, διαιτητικός.
 diāglaucoion, (um), i, οὐ. διαγλαυκίον, τὸ ἐκ γλαυκίου φάρμακον.
 diāgonālis, e, διαγωνικός.
 diāgoniōs, ταὐτὸ τῷ diagonalis.
 diāgramma, ātis, οὐ. διάγραμμα (ἐν τῇ μουσικῇ).
 diālectica, ae, θ. διαλεκτική.
 diālectica, ἐπὶ. διαλεκτικός.
 diālecticus, a, um, διαλεκτικός.
 diālectos, i, θ. διάλεκτος.
 diālēpīdos, τὸ διὰ λείποντος φάρμακον, χρίσμα.
 diālēucos, i, διάλευκος.
 Dialis, o, Δίος. flumen dialis, Διάλιος ἱερεὺς, ὁ τοῦ Διὸς ἐραφανήδρος. 2) αἰθριος.
 diālōgus, i, ā. διάλογος.
 diāmpensō rūpurae gēnis, γένος πορφύ-

ρας τρεφόμενον ἐν ποικίλῳ ᾧδῳ, οὐχὶ ἐν πηλαίῳ μόνῳ.
 diāmētros, i, θ. διάμετρος.
 diāmōntōn, τὸ διὰ μύρων ᾠήματα.
 Diāna, ae, θ. Ἀρτεμῖς. ποιητ. Diana ut-clurna, ἡ αὐτή.
 Diānius, a, um, τῆς Ἀρτέμιδος. Dianium, οὐ. τὸ Ἀρτεμῖδιον.
 diānōme, es, θ. διανομή.
 diāpasma, ātis, οὐ. διάπασμα.
 diāpason, διὰ πασῶν (ὑπον. χορδῶν).
 diāpente, διὰ πέντε (ὑπον. χορδῶν).
 diāphōresis, is, θ. διαφύρεσις.
 diāphōrēticus, a, um, διαφωρητικός.
 diāphragma, ātis, οὐ. διάφραγμα.
 diapsalma, ātis, οὐ. διάψαλμα.
 diārium, ii, οὐ. (dies) ἡμερίς. 2) diārīet-orum, οὐ. πληθ. ἡμερήσιος τροφή, αἰτήρεσιον.
 diastēma, ātis, οὐ. διάστημα.
 diastile, es, θ. διαστολή.
 diastylōs, on, διαστύλος.
 diāsyrmōs, i, ā. διασυρμός.
 diāsyrticus, a, um, διασυρτικός.
 diātessaron, διὰ τεσσάρων (ὑπον. χορδῶν).
 diāthēca, ae, θ. διαθήκη.
 diāthēra, orum, οὐ. διάθυρα.
 diātōricus, a, um, διατονικός.
 diātōnus, a, um, διάτονος.
 diātrelārius, i, ā. ὁ κατασκευάζων διατρήματα σκευῆ.
 diātrelētōs, a, um, διατρήτορας.
 diātriba, ae, θ. διατριβή.
 diātritaeus, a, um, (διατριταῖος) διατρίτοις.
 diātritus, i, θ. διατρίτος πορετός.
 diātūpōsis, sis, θ. διατύπωσις.
 diāulos, i, ā. διαύλος.
 diāzōma, ātis, οὐ. διάζωμα.
 diāzōphus, a, um, διάζωος. diāzōphus, i, θ. ἡ διάζωος (ὑπον. ἐσθῆς).
 dižbrāchys, ὑπον. pos, ὁ διζβραχος (παύση).
 dica, ae, θ. δίκην. dicam scribo aliquid γράφω τινα δίκην, δίκην ἐπάγω τι.
 dicam sortiri, δίκην (δικαίως) κληρονομεῖν.
 dicābula, orum, οὐ. γλωσσάριον.
 dicacitas, ātis, θ. (dicax) οὐκώμα, χλευασμός.
 dicacūla, ἐπὶ. σκωπτικός.
 dicacūlus, a, um, (dicax) οὐκώμων, εὐθιχτος, χλευαστικός.
 Dicenarchia, ae, αἴτε Dicenarchis, ἴδ. θ. Δικαιαρχία. Dicarchēus, a, um, Δικαιαρχικός, Δικαιαρχικός.
 dicātio, ōnis, θ. (dico, are) τὸ εἰς ἕλκυν πόλιν πολιτογραφεῖσθαι.
 dicax, ācis, (dicare) οὐκώμων, γλωσσώμων, χλευαστικός.
 dichalcum, i, οὐ. δίχαλκον (μέταλλον)

dichōmēnion, i, οδ. (διχομήνιον) βοσάνη
της παρ' Απουλίου herb. 64.

dichōreus, i, α. διχόρειος.

dichōtōmos, οη, διχότομος.

dichōneutas, a, um, (διχώνευτος) π. γ.
αος, γλῶσσος. 12. Cod. Theod. 11, 12, 1.

dichūla, ōrum, οδ. τούτο τῷ dicahula.

dicis causa ē dicis gratia, (ἐκ τοῦ ἄλλου.
δικης, ἢ ἐκ τῆς ἀρχ. νόμοις. dix, τῆς
ἐκ τοῦ dico). νόμου χάριν, ὅσον νόμου χά-
ριν, δέικας ἐνέκα, ἀποσιώσεως ἐνέκα, λόγου
ἐνέκα.

dico, avi, atum, are, (ἰπτατ. τοῦ dico
ere), aliquid alicui, ἀνατίθεμαι, ἀροσιῶ,
ἀροισῶ, καθιστῶ τί τινι. donum Iovi,
ἀνατίθεμαι δῶρον τῷ Διὶ. donum Iovi di-
catum, δῶρον τῷ Διὶ ἀνατίθεμενον. alicui
Ihrum, ἀροισῶ, προσφωνῶ τινι βιβλῶν.

dico, ixi, ctum, ere, (δείκω = τῇ γλώσσῃ
δείκνυμι) λέγω, φημί. vera, λέγω ἀληθῆ.

mendacium, ψευδῆ. turpe dictu, αἰσχρὸν
εἰπεῖν. dixerit quisquam, εἴποι τις ἄν,
ἴσως ἂν οὐκ εἴποι τις. ut ita dicam, οὕτως
εἰπεῖν, ὥς ἔπος εἰπεῖν. dicitur de hoc,
habere eum foremata, λέγεται, ὥς ἔχει·

τορεύματα, τοῦτόν φασιν ἔχειν τορεύματα.

dico dignus esse, ἄξιός ἐστιν λέγεσθαι.

dictum factum ē dicte dictum ac factum,
ἂν' ἴπος, ἂν' ἔργον. dicto citius, ἤτατον λέ-
ξω, εὐκ ἔρην εἰπὼν. 2) λέγω, λαλῶ, ἄγο-
ρεύω. ad populum, ἀγορεύω εἰς τὸ κοινόν.

dicam, dico causam, ἀπολογουμαι.

ius, δικαιοσύνη, χρηματίζω. de aliqua re,
λέγω, ἀγορεύω, λόγους ποιοῦμαι περὶ τινος.

pro aliquo aut contra aliquem, ὑπὲρ
τινος, κατὰ τινος. aplo dicit, εὐ λέγει.

a) λέγω, φημι, προῖω, διηγούμαι. bella,
λέγω, διηγούμαι πολέμους. laudes alicu-
jus, λέγω τὴν ἑκαίνην τινος. carmen, φημι
ᾠδὴν. deus dicit aliquid, ὁ θεὸς προῖζει.

4) λέγω, καλῶ, προσεγορεύω. aliquem
patrem, πατέρα τινά. b) ἀναγορεύω, ἀπο-
δεικνύμι, αἰροῦμαι. aliquem dictatorem,
λέγω τινά δικτάτορα. aliquem consulem,
ἀποδείκνυμι τινά ὑπάτου. 6) λέγω, ὀρῶ,
τάττω τινί τι. diem et locum alicui, ἡμέ-
ραν καὶ τόπον τινί. leges victis, τάττω
νόμους τοῖς νικημένοις. pecunia dicta,
τὸ εἰρημένον (εἴτε τεταγμένον) ἀργύριον.

dictum, i, οδ. ῥήμα, λέξις. 2) ῥητόν, ῥήσις,
ἀπόφθεγμα. 3) λόγος, ποίημα, διήγημα.

χρησμός, κ. τ. τ. 4) ἐπιταγή.

dictator, i, οδ. ὁ δικτορ, διήρτης (ναός).

dictatus, a, um, (Dicto) δικτατός, Κρη-
τικός.

dictamnis, i, θ. εἴτε dictamnium, i, οδ.
ἢ δικταμνος, τὸ δικταμνον (φυτόν).

dictatio, ōnis, θ. (dicto) ὑπαγόρευσις.

dictator, ōnis, α. (dicto) δικτάτωρ, αὐτο-
κράτωρ τραπεζῆς. οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν Ῥώμῃ
ὁ ἐν θειαῖς περιστάσεσιν ἀποδεικνύμενος
ἐξάμηνος μονάρχης, οὗ κατασταθέντος δι-
κτορ πάντοι αἱ ἄλλαι ἀρχαί, πλὴν τῶν
θεμάρχων.

dictatorius, a, um, τοῦ δικτάτορος.

dictātrix, tris, θ. καμ. ἡ δικτατορῶσα.

dictātura, ar, θ. δικτατορία. dictatorem
gero, δικτατορεύω.

Dicte, es, θ. δίκτη, ὅρος Κρήτης.

dictēria, orum, οδ. ἐκόμματα.

dictio, ōnis, οδ. (dico) τὸ λέγειν, λέξις,
ῥῥάσις. dictio causae, ἀπολογία. 2) χρη-
σμός.

dictito, avi, atum, are, (ἑπιτατ. τοῦ θα-
μιστ. dicto) aliquid, πολλάκις λέγω τι,
προῖω, ὀρῶμαι τι. 2) causas dictare, πολ-
λάκις δίκας εἰπεῖν, ὑπὲρ πολλῶν ἀπολο-
γῆσθαι.

dicto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ dico)
πολλάκις λέγω τι, ὀρῶμαι τι, εἰπῶμαι
τι. 2) ἀπαγορεύω. 3) aliquid alicui, ὑπα-
γορεύω τί τινι. 4) ἐπιτάττω, δικτάττω τινί
τι. — didata, orum, οδ. ὑπαγορεύσεις.

†dictor, ōnis, α. ὁ λέγων, ἀγορεύων, ῥητήρ.

dictum, i, οδ. ἴδ. dico.

dictūrio, ire, (ἔρετ. τοῦ dico, ere) λαλῶ.

Δ. τοῦ μεταγεν. Δατ.

dictus, a, um, ἴδ. dico, ere.

Dictynna, ar, θ. Δικτυώνα, πόλις Κρήτης.

2) ὄνομα τῆς Ἀρτέμιδος.

didascalicus, a, um, διδασκαλικός.

didius, a, um, ἴδ. dido.

Didius, a, um, Δίδιος, Διδίδης.

Dido, ūs, καὶ ōnis, θ. Διδώ.

didō, didi, itum, ere, (dis-do) aliquid,
διδόσκωμι, διανέμω τι. didita est fama,
διδόθη φήμη.

didrachma, ātis, εἴτε didrachmon, i, οδ.
διδράχμων.

didūco, xi, ctum, ere, (dis-duco) aliquid,
διδῶμι, δίδωμι, διδωρῶ τι. ventus
nubes diducit, ὁ ἄνεμος διέλκει τὸ νέφην.

rima diducta, ῥήγμα διωστηρός. diduco
nodos, λύω τὰ ἄμματα scorpiolos, ὀφίω
πύλας. diducor a parentibus, διωσπῶμαι
ἀπὸ τῶν γονέων. amicitia diducitur, ἡ
φιλία διωσπῶται, διαλύεται. matrimonium,
διαλύεται τὸ συγκαίνιον. diduco aliquid
in tres partes, διαιρῶ τι εἰς τρεῖς μέρη.

aliquid in species, διωσπῶμαι τι εἰς εἶδη.

diducta civitas, διηρημένη, διωσπῶμένη
πολιτεία. 2) diduco sciam, παρατείνω, ἐκ-
τείνω, ἀραιῶ τὴν ψάλλαγμα.

diductio, ōnis, θ. (diduco) διαίρεσις, διε-
στολή. 2) ἔκτασις, παρατετασις. διωσπῶμαι

ἐν τῇ πόλει. 2) ἔκτασις, παρατετασις. διωσπῶμαι

ἐν τῇ πόλει. 2) ἔκτασις, παρατετασις. διωσπῶμαι

ἐν τῇ πόλει. 2) ἔκτασις, παρατετασις. διωσπῶμαι

diductus, α, um, ῥ. diduco.

diecūla, αε, θ. (dies) ἡμερίδιον.

directus, α, um, (dis-erigo) εἶον ἀνατο-
λοπαιμίνον, ἀνατολῶμενος, εἶον abin
directus, (ἢ directa), εἶα abī directo,
κ. τ. τ. ἀπὰρ ἐξ ἀόρατος!

dies, ὅϊ, δ. (Ly-dies. κατά Μαρρόβιον ἐν
Saturn. 1, 15, εἰ Κρήτης ἔλεγον τὴν ἡμέ-
ραν ὅϊ εἰ.) ἐνίκατος ἐνίστα θ. ἐπὶ προθεσ-
μίας μέλιστα. ἡμέρα. eo die, ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ. postero (postera) die, τῇ ὑστε-
ραίᾳ. In posterum diem, εἰς τὴν ὑστε-
ραίαν. tertio die venit, τῇ τρίτῃ εἰς
τρίτητος ἡμέρᾳ. postredie ejus diei, τῇ
ὑστεραίᾳ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας. ex ea
die ad hanc, ἐξ ἐκείνης μέλῃ ταύτης τῆς
ἡμέρας. una die, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. his die.
bis τῆς ἡμέρας. cum die, ὅμα τῇ ἡμέρᾳ.
de die putare, ἀπ' ἡμέρας πίναειν. multa
die, ποιεύσας τῆς ἡμέρας. diem noctem-
que, εἶα dies noctesque iter facio, ἡμέ-
ραν καὶ νύκτα πορεύομαι. villum in dies
crescit, τὸ κακὸν καθ' ἡμέραν αὐξάνει. 2)
ἡμέρα, προθεσμία, dies status, constitutus,
dictus, certus, εἶα stala, constituta
κ. τ. λ. ἡμέρα τεταγμένη, ῥητή, εἰρημένη,
nulla dies, εὐθεμία προθεσμία. 3) ἡμέρα,
χρόνος, μέλλων. longus dies, μακρὸς χρό-
νος. In diem vivit, ἡμερόεις, ἡμερό-
εις ἐστιν.

diēsis, is, θ. διέσις.

disepiter, tris, δ. (Dis-pater) Ζεὺς πατήρ.
diffamatio, ōnis, θ. τὸ διασημῶσαι, διά-
δοσις.

diffamia, aor, θ. διασημῶ.

diffamo, aul, otum, are, (dis-fama) ali-
quid ἢ aliquem, δυσχερῶ τινα ἢ τι, βλα-
σημῶ, διαβάλλω. 2) διασημῶ τινα ἢ τι.
diffarcatio, ōnis, θ. ὃ ἐπὶ δυσίᾳ τινὶ γι-
γνομένη τοῦ γάρου διαλύσις. πρὸς. confar-
realio.

diffrentor, ἐπὶ. διαφύρω.

differentia, ae, θ. διαφύρις.

differtus, atis, θ. διαφύρις. Ἐν τῇ ῥητορ.
ἀλλοίωσις. Δ. σπᾶν.

différo, distill, distatum, differre, (dis fe-
ro) aliquid ἢ aliquem, διαφύρις, διακρί-
νάνομαι, διακρίνω τι ἢ τινα. ventus nubilā,
ἀνέμος διακρινδύνουσι τὰ νέφη. classen,
διαφύρις, διακρινδύνουσι τὴν στέλαν. lupi
Insepalli membra differunt, λύκοι δια-
κρίνουσι τὰ τοῦ ἀτάκου μέλη. dolore differ-
rōr, ὑπὸ λύπῃς παράττωμαι. aliquem di-
cis differo, συγγίω τινὲ τῷ λόγῳ. rum-
mor differtor, λόγος διακρίνεται, φήμη
διαφύριται, differo aliquem rummore, δια-
κρίνω τινὲ λόγῳ, θροῦλῳ, διαφύρινω τινὰ
2) διαφύρις, ἀναβαλλομαι, ἀπερτίζομαι,

διέλω, παρὲλω, χρονίζω τι. iter, τὴν
πορείαν. aliquid in aliud tempus, ἀνα-
βάλλομαι τι εἰς ἄλλον χρόνον. differo ali-
quem, παρατίτω τινα, ἀπερτίζω (εἶα ἀνα-
βάλλω) τινὲ πορεύομαι. differor, παρ-
ταίνομαι. 3) ὁδεύει. differo ab aliquo δια-
φύρις, ἐξελλάττωμαι, διακρίνω, καχώρισμα
τινος, διαφύριω τινι. ab aliquo in re
εἶα re, διαφύρις τινὸς τινι εἶα ἐν τινι
illi naturis differunt, ἐκείνῳ τῇ φύσιν
διαφύρουσιν. inter se differunt, διαφύρου-
σιν ἀλλήλων, (πρὸς ἀλλήλους). Σημ. dif-
fero cum aliquo καὶ alicui, σπᾶν ἀντὶ τοῦ
differo ab aliquo. — differens, ntis, ὁδ.
τὸ διαφύρον, ἢ διαφύρις, τὸ ἐξελλαττωμένο
differtus, α, um, (dis-farcio) aliqua re,
διαπλέω, διάμαρτος, παλῆρης, μεστός τινος
diffibulo, are, aliquid, πορπῶζω τι.
difficile, ἐπὶ. χαλεπός, δυσχερής, δυ-
σκόλως.

difficilis, e, (dis-facilis) χαλεπός, δυσχε-
ρής, δυσκόλος. difficile est reperiri ani-
cum, χαλεπὸν ἐστὶ φιλόν εὑρεῖν, δυσεύρετόν
ἐ φίλος. difficile est judicari, χαλεπὸν
ἐστὶ κρίνειν, δυσδιάκριτόν ἐστι. res diffi-
cilis dictu εἶα ad eloquendum, πράγμα
χαλεπὸν εἰπεῖν. ad percipiendum, δυσ-
διανόητον. factu, χαλεπὸν ποιεῖν, δυσχε-
ρές. locus aditu difficilis, τόπος δυσπρό-
σδοτος. difficilis transitus χαλεπὴ διάβα-
σις, δυσπορεία, res difficiles perdisclmus,
τὰ δύσκολα μανθάνομαι. 2) μεταφ. ἐπὶ γυ-
ρακτῆρος χαλεπός, δυσχερής, δύσκολος,
δυσπροσχηρότος.

difficiliter, ἐπὶ. ταῦτ ἐφ' difficile.

difficul, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ difficilis.

difficultas, atis, θ. χαλεπότης, δυσχερεία,
δυσκολία, loci, ἢ δυσχωρία. numaria, ἢ
ἀπορία χρημάτων. viarum, ἢ δυσχερεία
τῶν ὁδῶν. ab eo difficultatem ἢ res mihi
in difficultatibus est, δυσχερῆσθαι, 2)
μεταφ. ἢ χαλεπότης, δυσχερεία, δυσκολία
τὸ δυσπροσχηρόν.

difficulter, ἐπὶ. ταῦτ ἐφ' difficile.

diffidenter, ἐπὶ. δυσπίτως, ἀδύμως.

diffidentia, ae, θ. δυσπιστία, ἀπιστία
ὑποψία.

dis-fido, isus sum, ōre, alicui, ἐνίστα καὶ
aliqua re, ἀπιστώ, δυσπιστώ τινι, ἀδύμως
ἔχω πρὸς τὴν ὑποτιμῶν τινὲ ἢ τι. saluti
ἀπειλήσω τὴν σωτηρίαν. dis-fido, eum sa-
num facere, ἀπιστώω ἔχω πρὸς τὸ ὄν
αὐτὸν κατασπῆσαι.

dis-fundo, idl, issum, ōre, aliquid, διαφύ-
ρω, σφίλω τι. 2) diem, διακρίνω καὶ
ἀναβάλλομαι τινὲ διάνη εἰς τὴν ὑστεραίαν.
dis-fingo, ere, aliquid, μεταβάλλω, με-
ταβάλλω τι.

πῶς τινα ἔτι. amicos, φίλῳ, ἀγαπῶ τοὺς φίλους. parentes et liberos, στέργω, ἀγαπῶ τοὺς γονεῖς καὶ τὰ τέκνα. aliquem propter virtutem, φίλῳ τινα διὰ τὴν ἀρετὴν. Cyprum, ἀγαπῶ, φίλῳ τὴν Κύπρον. consilia Caesaris, ἀρεσθαι τὰ τοῦ Καίσαρος. — diligens, πλὴς, ἐπιμελής, ἀκριβής. In re, περὶ τὸ ἔργον. veritatis, φιλολήθους. In eloquendo, ἐπιμελούμενος τοῦ λέγειν. diligentissimus orator, ἀκριβέστατος ῥήτωρ. 2) ἀκριβής, φιλοδόξος, εὐκρινής. — dilectus, α, um, ἀγαπητός.

dilōrico, are, διασπῶ τὸν περὶ τοὺς στέργουσιν χιτῶνα. rei dilōrico tunica et iudicibus cicatrices ostendo, ἀπογυμνῶ τὸ στήθος τοῦ ὑποδίκου καὶ τοὺς δικασταὶς τὰς οὐλὰς ἐπιδείκνυμι.

dilōris, e, (dis-lorū) διρρήκτος (ἄσθής).

dilūceo, xi, ēre, διαφαίνομαι, διαυγάζω, ὁλόος εἰμι.

dilucesco, luxi, ēre (ἀναστ. τοῦ diluceo) διαφαίνομαι, διαυγάζω, ὑποφαίνομαι, ὑποφαίνομαι. dies dilucescit, ἡ ἡμέρα ὑποφαίνεται εἰς ὑποφαίνει. 2) ἀπρόσῳπ. iam dilucescebat, ἡμέρα ἤδη ὑπέφαινεν εἰς ὑποφαινετο.

dilūcido, īpī, διαφανῶς, καταφανῶς, λαμπρῶς, σαφῶς, ἀσπργῶς.

dilūcido, are, διασπρνίζω.

dilucidus, a, um, διαφανής, λαμπρός, μεταφ. σαφής, ἀσπργής.

dilūculo, are, ῥῆμα ἀπρόσῳπ. diluculat, διαυγάζει, ἡμέρα ὑποφαίνεται. Γέλλιος.

dilucidum, i, ōs. (diluceo) διαύγασμα, λυκαυγές, ὁρῶς.

dilūdium, īi, ōs. (dis-ladus) παιδίζεσθαι, ὁλῆς, ἡμέρα ἀναπαύλας τῶν ὁγωνισμάτων.

dilūo, īi, atum, ēre, (ἐκ τοῦ dis καὶ luo ἀντὶ τοῦ lavo) aliquid, διακλύζω, διαβρέχω, κατακλύζω τι. Interes, διαβρίχω πλίνθους. alvum helleboro, ἐκκλύζω τὴν κοιλίαν ἐλλεβόρῳ. sanguine terra diluitur, σκῆματι βρέγεται ἡ γῆ. aether pluviā sata diluit, τὸ ἐξ οὐρανοῦ ὕδωρ τὰ ἐσπάρτα κατακλύζει. 2) ὁλῆμα, ἐξυδαρῶ, κεράννυμι.

dilūo, ōis, vinum, medicamentum aceto, φάρμακον ὅρει κεράννυμι. 3) μεταφ. ἀναίρῶ, διαλύω, ἀφανίζω, ἀνισκοῦν τὴν βασιλείαν τινος. memoriam rei, κατακλύζω, ἀφανίζω, ἐξαλείφω τὴν μνήμην τοῦ πράγματος.

curam meo, ἀνείρω, οἶμν τὴν προνοήσαντα, ἀπολύω, ἀπελύνω. 4) παρὰ Πλάτωνα ἐπὶ τῶν ἐκκλησιῶν. — dilutus, a, um, ὕδατος, ὕδατι κεκραμένος. dilutus fulgor, ἀμυδρὰ λάμψις.

dilutus, a, um, tē. diluo.

diluvialis, e, (diluvium) τοῦ κατακλυσμοῦ.

diluvius, īi, τὰς τὴν diluvium.

diluvio, ōis, ē. τὰς τὴν diluvium.

diluvio, are, (diluvium) κατακλύζω.

diluvium, īi, ōs. (diluo) κατακλυσμός.

dimāchae, arum, ē. ὁ διμάχαι.

*di-mādesco, īi, ēre, τίσκομαι.

di-māno, avi, atum, are, διατόμαι, ἐκτείνωμαι.

dimensio, ōis, ē. (dimetior) διαμέτρησις.

dimensus, a, um, tē. dimetior.

dimetior, tra, trum, dimetior.

di-metior, mensus sum, tri, aliquid, διαμέτρομαι, καταμετρώ τι.

di-metio, avi, atum, are, καὶ di-metior, atus sum, tri, διαμετρώ, καταμετρώ τι. A. ὅταν.

di-metira, ae, ē. μέτρον ἐκ διαμέτρων ἰσῶν.

dimicatio, ōis, ē. (dimico) διαμάχη, ἀγωνία, ἀγών. universa esse universalis rei, ὁ περὶ τῶν ὅλων ἀγών. vitae ἡ capitis, ὁ περὶ τῆς ψυχῆς ἀγών, ἡ ψυχολογία.

di-mico, avi, (ἔσπν. īi) atum, are, διαμάχομαι, διαγωνίζομαι, ἀγωνίζομαι. cum aliquo, ἢ adversus aliquem, πρὸς τινα ἢ τινι, pro patria, ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

de gloria, pro decore. dimicator, μάχη ὡς γίνεσθαι, μάχονται.

*dimidiatio, ōis, ē. (ἡμισυσις).

dimidio, avi, atum, are, (dimidium) aliquid, ἡμισυῖα τι. — dimidiatus, a, um, ἡμισυθετός, ἡμισυμος. dimidiatus mensis, ὁ ἡμισυς μῆς, ὁ ἡμισυς τοῦ μηνός.

dimidiatus, a, um, (dis-mediū) ἡμισυς, ἡμισυμος. dimidius annus, ὁ ἡμισυς ἐνιαυτός, τὸ ἡμισυ τοῦ ἔτους. dimidia pars, ἡ ἡμισυς (μέτρη) τὸ ἡμισυ τοῦ ἡμισυμον.

dimidium, ōs. (ἔσπν. dimilia, ad, ē.) τὸ ἡμισυ, ἡ ἡμισυς. militum, ἡ ἡμισυς (τὸ ἡμισυ) τῶν στρατιωτῶν, οἱ ἡμισυεῖς τῶν στρατιωτῶν. dimidio major, τὸ ἡμισυ μείζων. dimidium facti, qui coepit, habet, ἡ ὀρχή ἤμιν, τὸ πᾶν τὸ.

di-miduo, ēre, aliquid, καταγυῖν, συντρέβω τι.

diminutio, ōis, ē. τὰς τὴν diminutio.

dimissio, ōis, ē. (dimittō) ἀποπομπή, ἐξουσία, ἀνάστασις. 2) sanguinis, ἀφαιμαγίς.

†dimissor, oris, ē. peccatorum, ὁ ἀφίς ἁμαρτίας.

†dimissorius, a, um, τῆς ἐπίστασις. π. χ. dimissoriae litterae, αἱ περὶ ἐπίστασις ἐπιστολαί, ἀφίς καὶ apostoli, ἀπόστολοι ἀπελκύντες.

dimissus, a, um, tē. dimitto.

di-mitto, īsi, issum, ēre, διατίπτω. litteras per (ἢ circum) provincias, διατίπτω ἐπιστολὰς διὰ τῶν ἐπαρχιῶν. nuncios tota civitate, διατίπτω ἀγγέλους περὶ ὅλην τὴν πόλιν.

dimittō, ōis, ē. τὰς τὴν dimittō.

dimittō, are, (dimittō) ἀποπομπή, ἐξουσία, ἀνάστασις. 2) sanguinis, ἀφαιμαγίς.

†dimissor, oris, ē. peccatorum, ὁ ἀφίς ἁμαρτίας.

†dimissorius, a, um, τῆς ἐπίστασις. π. χ. dimissoriae litterae, αἱ περὶ ἐπίστασις ἐπιστολαί, ἀφίς καὶ apostoli, ἀπόστολοι ἀπελκύντες.

dimissus, a, um, tē. dimitto.

di-mitto, īsi, issum, ēre, διατίπτω. litteras per (ἢ circum) provincias, διατίπτω ἐπιστολὰς διὰ τῶν ἐπαρχιῶν. nuncios tota civitate, διατίπτω ἀγγέλους περὶ ὅλην τὴν πόλιν.

dimittō, ōis, ē. τὰς τὴν dimittō.

dimittō, are, (dimittō) ἀποπομπή, ἐξουσία, ἀνάστασις. 2) sanguinis, ἀφαιμαγίς.

†dimissor, oris, ē. peccatorum, ὁ ἀφίς ἁμαρτίας.

†dimissorius, a, um, τῆς ἐπίστασις. π. χ. dimissoriae litterae, αἱ περὶ ἐπίστασις ἐπιστολαί, ἀφίς καὶ apostoli, ἀπόστολοι ἀπελκύντες.

dimissus, a, um, tē. dimitto.

di-mitto, īsi, issum, ēre, διατίπτω. litteras per (ἢ circum) provincias, διατίπτω ἐπιστολὰς διὰ τῶν ἐπαρχιῶν. nuncios tota civitate, διατίπτω ἀγγέλους περὶ ὅλην τὴν πόλιν.

dimittō, ōis, ē. τὰς τὴν dimittō.

dimittō, are, (dimittō) ἀποπομπή, ἐξουσία, ἀνάστασις. 2) sanguinis, ἀφαιμαγίς.

†dimissor, oris, ē. peccatorum, ὁ ἀφίς ἁμαρτίας.

†dimissorius, a, um, τῆς ἐπίστασις. π. χ. dimissoriae litterae, αἱ περὶ ἐπίστασις ἐπιστολαί, ἀφίς καὶ apostoli, ἀπόστολοι ἀπελκύντες.

dimissus, a, um, tē. dimitto.

di-mitto, īsi, issum, ēre, διατίπτω. litteras per (ἢ circum) provincias, διατίπτω ἐπιστολὰς διὰ τῶν ἐπαρχιῶν. nuncios tota civitate, διατίπτω ἀγγέλους περὶ ὅλην τὴν πόλιν.

dimittō, ōis, ē. τὰς τὴν dimittō.

dimittō, are, (dimittō) ἀποπομπή, ἐξουσία, ἀνάστασις. 2) sanguinis, ἀφαιμαγίς.

quem, διαπίμπωμαι πρὸς τινα. equites
 rabulandi causa, διαπίμπω τοὺς ἱππεῖς
 χοροτολῶντες ἑνακα. 4) ἀποπέμπω, ἀφίημι,
 διαφίημι, διαλύω. concilium, διαλύω τὴν
 σύνοδον. exercitum, διαφίημι, διαλύω τὸ
 στρατόν. aliquem incoleumem, ἀφίημι
 τινα σκῶν. praedam ex manibus, ἀφίημι
 τὴν λείαν ἐκ τῶν χειρῶν. uxorem, ἀπο-
 πέμπωμαι τὴν γυναῖκα. creditorem, δια-
 λύω τὸ χρέος. debitorem, τὸν ὀφειλέτην
 ἀπολύω τοῦ ὀφειλήματος. tributa alicui,
 ἀφίημι τινα ἀπορολόγητον. 3) ἀφίμαι,
 ἀφίσταμαι πινος. occasionem, ἀφίμαι τῆς
 εὐκαιρίας. oppugnationem, ἀφίσταμαι τῆς
 πολιορκίας. principatum, ἀφίμαι τῆς ἡγε-
 μονίας.
 dimotus, a, um, ἴδ. dimoveo.
 di-mōveo, ὄνι, ōtum, ēre, διακίρῶ, δια-
 κρίνω, χωρίζω. agricola terram dimovet
 aratro, ὁ γεωργὸς τὴν γῆν τῇ ἀρότρῳ δια-
 κρίνει, κινεῖ, διακίρῶν. dimoveo cinerem
 foco, διακίρῶ, ἀνασκαλεύω τὴν τέφραν ἐπὶ
 τῆς ἐστίας. aurora dimovet umbram, ἡ
 ἡλὼς διακινεῖ τὸ σκότος. dimoveo turbam,
 διακρίνω, διαδοῦμαι τὸν ἔχλον. parietes,
 ἀνοίγω τοὺς τοίχους. aliquem a plebe,
 διασπῶ τινα ἀπὸ τοῦ δήμου. dimoveo ali-
 quem, ui-, μεταπειθῶ τινά ποιῆσαι τι.
 2) διακίρῶ, κινῶ. manus, τὰς χεῖρας. me
 in ambulatione, περιπάτῳ χροῦμαινος κί-
 νουμαι.
 Dindymēos, ὅς, θ. Δινδυμήνην, ἐπανύμειον
 Κυβέλης.
 Dindymus, (os) i, ἄ. καὶ Dindyma, orum,
 οὗ. τὸ Δινδυμον, τὰ Δινδυμα, ὄρος Μυσίας.
 di-numeratio, ōnis, θ. διαριθμησις, ἀπαριθ-
 μισις.
 di-nūmēro, avi, atum, are, aliquid, δια-
 ριθμῶ, ἀπαριθμῶ τι. argentum alicui,
 ἀπαριθμῶ, ἀποτίνω ἀργυρίον τινι.
 dinūmum, i, οὗ. (dis, numus) φέρος τις
 ἐπὶ ἀντοκρατόρων.
 diōbblāris, e, διαβόβλου δξιος.
 Diōclētianus, i, ἄ. Διακλητιανός.
 Diōdōrus, i, ἄ. Διαδόρος.
 Diōdōtus, i, ἄ. Διαδοτός.
 diōcēsīs, is, θ. διοίκησις.
 diōcētes, ae, ἄ. διοικητής, ταμίς.
 Diōgēnes, is, ἄ. Διογένης.
 diogmitas, arum, ἄ. διαγμιτῆται, στρατιώ-
 ται μεθόριον ἐπὶ διώξει λεγόντων.
 Diōmēdes, is, ἄ. Διομήδης. Diōmēdeus, a,
 um, Διομήδειος. Diomedēa insula, ἡ Διο-
 μέδεια νῆσος.
 Diōnaeus, a, um, Διοναίος.
 Diōne, es, καὶ Diōna, ae, θ. Διώνη.
 Diōnyſia, orum, οὗ. τὰ Διονύσια.
 Diōnyſiācus, a, um, Διονυσιακός.

διόνυστος, ἄδης, θ. Διονυσία (ἄθος).
 Diōnyſus, i, ἄ. Διονύσιος.
 Diōnyſus, (os) i, ἄ. Διόνυσος.
 diōpētes, is, ἄ. διοπετής. rana, εἶδος βα-
 τράχων.
 diopira, ae, θ. ἡ διόπειρα.
 dios hylānus, i, ἄ. ὁ Διὸς βάλανος (δ).
 diospyrus, i, ἄ. Διόσπυρος (εἶδος πυρῶν).
 diōta, ae, θ. διώτης, (ἀγρεῖον).
 diphrýges, is, θ. τὸ διφρυγίς, (ἐν τοῖς
 χαλκωρυχίοις δ καὶ τέσσα φρυγία ἐκα-
 λείτο).
 diphthongus, i, θ. διφθογγος.
 diphýes, is, θ. (διφυής) ἀγνωστός τις λίθος
 τῶν τιμίων.
 diplinthus, a, um, διπλίνθιος.
 diplōis, idis, θ. διπλοῖς.
 diplōma, ātis, ου. δίπλωμα.
 diplōmārius, i, ἄ. ὁ τῶ ἀντοκρατορικῇ δι-
 πλώματι κομίζων. Ἐπίτροπος.
 dipondius, τὰτὸ τῷ dupondius.
 dipsācos, i, θ. ἡ δίψακος, (βότῃνη).
 dipsas, ādis, θ. δίψα, (εἶδος ὄφως).
 diptēros, on, διπτερός, (ναός).
 diplýcha, orum, οὗ. δίπτυχα.
 dipýlion, i, οὗ. Δίπυλον.
 dipýros, i, δίπυρος.
 Dirae, arum, ἴδ. dirus.
 Dirca, τὰτὸ τῷ Dirca.
 Dircaeus, a, um, Διρκαίος.
 Dirca, es, θ. Δίρκα.
 Dircenna, ae, θ. πηγὴ ἐν Βιθλίῳ τῇ
 Ἰσπανίᾳ.
 directārius, i, ἄ. (dirigo?) ὁ κρούσας ἐπὶ
 κλοπῇ εἰς οὐκίαν εἰσδύμενος.
 directe, ἐπίρ. κατευθύν, κατ' εὐθείαν.
 directiāgulus, a, um, ἐρθογώνιος.
 directilīneus, a, um, εὐθύγραμμος.
 directim, ἐπίρ. (dirigo?) κατ' εὐθείαν.
 directio, ōnis, θ. εὐθύνσις. 2) εὐθεῖα γραμμὴ.
 directo, ἐπίρ. (dirigo) κατ' εὐθείαν, εὐθεῖα
 εὐθείαν.
 *directiūra, ae, θ. (dirigo) εὐθύνσις, ἐμ-
 λισις.
 directus, a, um, ἴδ. dirigo.
 *direptio, ōnis, θ. (dirimo) διαίρεσις.
 direptus, a, um, ἴδ. dirimo.
 *direptus, ūs, ἄ. (dirimo) διαίρεσις.
 direptio, ōnis, θ. (diripio) διαρπαγὴ, σπῆ-
 λισις, πόρθησις.
 direptor, ōris, θ. (diripio) παρθητής.
 *direptus, ūs, ἄ. (diripio) διαρπαγὴ, πόρ-
 θησις.
 diribēo, ūtum, ēre (ἐκ τοῦ dis καὶ habeo)
 ὅς τὸ dirimo ἐκ τοῦ dis καὶ amo) δια-
 κρίνω, διαχωρίζω, (τὰς ψήφους).
 diribitio, ōnis, θ. (diribeo) ἡ τῶν ψήφων
 διαχώρισις.

discerpo, psi, plum, ēre, (dis-carpo) aliquid, διασπῶ, σπαράττω, διασπῶμαι. μεταφ. aliquem, διασπῶμαι, τίλλω τινά.
 discesso, ōnis, ō, (discedo) διαχωρίζομαι, χωρίζομαι. 2) ἀναχωρίζομαι. 3) διαστάσεις εἶναι χωρίους τῶν ὑποκειμένων.
 discessus, ūs, ā, (discedo) διαχωρίζομαι, διαστάσεις. coeli, (διαστάσεις οὐρανοῦ) ἑρραπή. 2) ἀναχωρήσεις, ἀπαλλαγὴ, ἀποχώρησεις.
 discens, ei, ā, (ēre τοῦ discere). αἶδος κομῆτου (δισκαίος ἢ δισκαυτός).
 discibilis, e, μαθητός. βοήθ.
 discidium, i, ō, (discindo) διδοχισίαι, διακοπή, χωρισμός, διζεύξις.
 discido, ēre, (dis-cado) διακόπτω, διατέμνω. Αουκρήτιος.
 distinctus, a, um, īs, discingo. +
 di-scindo, xli, issum, ēre, aliquid, διασχίζω, σχίζω, διακόπτω.
 di-cingo, xli, ōtum, ēre, ἀποζώνωμαι, ἀποζώνομαι. μεταφ. ἀποκαλύπτω, εἶναι διὰ διακρίνω. distinctus, a, um, ἀπεχωρισμένος. μεταφ. ἐξήνικος, ἁρρονητος, ἀμελής.
 disciplina, ae, ō, (discipulus) παιδεία, παιδεύομαι, μάθησις. disciplinae causa concurrunt, μαθήσεως ἕνεκα συντρέχουσιν. Alium alicui in disciplinam trado, τὸν ὑλόν τινε πρὸς παιδεύειν (πρὸς ἀγωγήν) παρατίθωμι. 2) παιδεία, παιδεύομαι, μάθημα, ἐπιστήμη. disciplina juris civilis eruditus, τῇ περὶ τοῦ πολιτικοῦ νόμου παιδεία πεπαιδευμένος. disciplina juris, ἡ περὶ τὴν γειωργίαν παιδεία, reipublicae, ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη, τὰ πολιτικά. philosophiae, τὸ φιλοσοφικὸν σύστημα. disciplina militaris αἶσα ἀπλῆς disciplina, στρατιωτικὴ παιδεία, εὐταξία. 3) παιδεία, ἔθος, τρόπος.
 disciplinābilis, e, διδακτός.
 disciplinātus, a, um, εὐπαιδευτός.
 disciplinōsus, a, um, εὐμαθής.
 discipula, ae, ō, μαθήτρια.
 *discipulatus, ūs, ā, μαθητεία.
 discipulus, i, ā, (disco) μαθητής.
 discolo, ōnis, ō, (discolo) σκληρύνω.
 +discissura, ae, ō, διαζέστις, ζήγμα.
 discessus, a, um, īs, discindo.
 discindo, si, sum, ēre, (dis-olando) aliquid, ἢ aliquid ab aliquo, διακτείνω, διαρίζω, χωρίζω τινά ἢ εἰς τινος ἢ ἀπὸ τινος.
 *disclusio, ōnis, ō, (discludo) διακτείνω, χωρισμός.
 disclusus, e, um, īs, disciudo.
 disco, didici, ēre, aliquid, διὰ δὲ αὐτὸ μαθαίνω τι. litteras ab aliquo ἢ apud aliquem, μαθάνω τινός εἴτε παρῖνος τὰ γράμματα. pueri nara discunt, οἱ παῖδες μαθαίνουσι νήχεσθαι. disco quando in Liguria belli sit, τὸν ἐν Λιβυῖναι

πολέμων μαθάνω, εἶς ἐστιν. ita didici, ὅτε μαθόμην. didici ex his litteris, ὡς habuisse rationem, ut etc, εἶμαι ἐκ τῶν σὺς ἐπιστολῶν, ἐπὶ λόγον ἀποκρίσω τοῦ κ.τ.λ.
 discobolus, i, ā, δισκοβόλος.
 dis-olior, ōris, ἐτεροχρεός, ἀλλόχρεος. alicui, διαφέρειν τινός τὸ χρέμα. 2) ἐτεροχρεός, ποικίλος.
 discoloratus, a, um, ματαγανέστερος τύπος τοῦ discolor.
 *dis-concinuus, a, um, ἀνάρμοστος.
 *dis-condūco, ēre, alicui, ἀσύμφορος εἶναι εἶμι.
 +disconvenientia, ae, ō, ἀσυμφωνία.
 dis-convenio, ire, alicui, ἀσύμφωνός εἶναι εἶμι. Α. σπ.
 +dis-cūpērio, perūi, portum, ire, ἀποκαλύπτω.
 discophorus, i, ā, δισκοφόρος.
 dis-cōquo, xi, ctum, ēre, aliquid, διζέω τι.
 *discordābilis, e, ἀσύμφωνος.
 discordia, ae, ō, (discors) διαφωνία, διζήνοια, ἐρις. 2) Discordia. ō, ἐρις, (ἡ ἐρις).
 *discordialis, e, διζηνοίας ἀτιος.
 discordiosus, a, um, διζηνοίας πλήρης στασιαστικός. Α. σπ.
 *discorditas, ātis, ō, διζήνοια, ἐρις.
 discordo, are, (discors) cum aliquo ἢ ab aliquo, διαφωνῶ, διαφέρωμαι, στασιάζω τι ἢ ἡ πρὸς τινά, διζήνοια, διζηνομενῶμαι.
 discordant inter se, διαφέρονται ἀλλήλοις, στασιάζουσιν πρὸς ἀλλήλους.
 discors, rdis, (dis-cors) διαφωνός, διζηνοός, διαφερέμενος. discors civitas, στασιάζουσα πολιτεία. discors patri, διαφερέμενος τῇ πατρί. secum discors, διζήνοός. 2) διζηνοός, διζηνοός, ἀντιμαχόμενος ποικίλος. Μαθητὴς συγκρίτως ἔχρηστοι.
 discrepantia, ae, ō, διαφωνία, διαφωνία ἀνομοιότης. Κικέρων.
 *discrepatio, ōnis, ō, διαφωνία, διζήνοια διαφορά.
 discrepito, are, (θαμιστ. τοῦ discrepo) διαφωνῶ, διαφέρω, ἀνομώτιος.
 dis-crepo, xi, are, διαφωνῶ. 2) διαφωνῶ, διζηνομενῶμαι, στασιάζω, διαφέρω, διαφερόμαι. facta cum dictis discrepant, τὰ ἔργα τῶν λόγων διαφέρουσιν. haec discrepant ab opinione populari, ταῦτα διαφωνοῦνται τῇ τῶν πολλῶν γνώμῃ. honestas et utilitas inter se discrepant, τὰ καλὸν καὶ τὸ ὠφέλιμον ἀλλήλων διαφέρει. alicui discrepo ἀντὶ τοῦ cum aliquo. 3) res discrepat ἢ ἀπρὸς. discrepat, διαφωνοῦνται, ἀρριστητεῖται τι, ἀμφίλογον, ἀβέβαιον ἐστίν.
 dis-creco, crevi, ēre, διαφύομαι, ἀβρύνωμαι, ἀβρύνω.

discrētō, ἐπιρ. (discerno) διακρίνωμενος.
discrētīm, ἐπιρ. (discerno) διακρίμενως,
διακρίδων, διακριμένως.

discrētio, ōnis, θ. (discerno) διακρίσις,
διορισμός.

discrētus, a, um, ἴδ. discerno.

discrimen, inis, ου. (discerno) διακρίσις,
διάστασις, διαίρεσις, διάστημα, διαρίσμα,
χωρισμός, unguis, ἡ διακρίσις, τοῦ ἑξ
χρηστέ. argminum, τὸ μεταξὺ διάστημα τῶν
ταγματῶν. 2) διακρίσις, διαφορά. recti
pravique, ἡ διαφορά τοῦ τε ὀρθοῦ καὶ τοῦ
παύλου. sine (ullo) discrimine, ἀδιακρί-
τως, ἀδιαφορώς. 3) κρίσις, καιρός, κίνδυ-
νος. res in discrimina versatur, εἰς
πράγμα κρίνεται, ἐν κινδύνῳ καθίσταται.
summum discrimen, ἡ ὁλοκατέχου κρίσις,
ὁ περὶ τῶν ὅλων κίνδυνος, ὁ ἔσχατος και-
ρός. in discrimen adducor, πρὸς τὸν ἔ-
σχατον καιρὸν ἐρχομαι, εἰς ἔσχατον κιν-
δυνον καθίσταμαι. committo rerum sum-
mam in discrimen, διακρίνομαι, διακινδυν-
εῦμαι περὶ τῶν ὅλων. discrimen capitis, ὁ
περὶ ζωῆς κίνδυνος.

discriminālis, e, (discrimino) διακριτικός.
discrimināle, is, ου. ἐργασιὶς διακριτικῆς,
τῆς κρίσεως. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

*discriminātim, ἐπιρ. διακρίμενως, δια-
κριδόν.

†discriminātor, ōris, ἀ. ὁ διακρίνων, κριτής.
discriminātrix, icis, θ. (discriminator)
ἡ διακρίνουσα.

discrimino, avi, atum, are, (discrimen)
ἀλκίω, διακρίνω, διαρίτω τι. Α. σπ.

discruciātus, ūs, ἀ. βδαναός, αἰκισμα. Α.
τοῦ μεταγ. Λατ.

dis-crucio, avi, atum, are, aliquem, βα-
σανίζω, ἀλκίζωμαι τινα, μοι, ἀνιῶμαι.

discubito, ōnis, θ. (discumbo) κατάκλι-
τον, κοίτη. Ἐπιγρ.

discubitus, ūs, ἀ. (discumbo) κατάκλισις
(ἐπὶ δειπνου).

dis-cumbo, ūhui, ūbitum, ēre, κατακλι-
νομαι ἐπὶ δειπνου, κατακλίνομαι. jubeo
aliquem discumbere, κατακλίνω τινά ἐπὶ
δειπνου. discumbitur, κατακλίνονται. 2)
κατακλίνομαι, ἀνακλίνομαι, ἀναπαύομαι.

dis-cubitus, a, um, διασπνόμενος.

dis-cupio, ēre, λαμβάνω, ἐπιθυμῶ.

dis-curro, e-curri καὶ curri, cursum, ēre,
διαβῆναι, διατρέχειν, διασπνέομαι, διασπνέ-
νομαι, περιεῖναι, περιτρέχειν. circa deum
delubra, περιεῖναι τὰ τῶν θεῶν ἱερὰ. fama
totā urbe discurreit, φήμη διαβῆναι, διασπνέ-
ρεται ἐν τῇ πόλει. Nilus septim discurs-
us in ora, ὁ Νεῖλος εἰς ἑπτὰ στόματα
διαχέεται. 2) παρ. ἁμαρτὴν ὁπαρ. διέρ-
χεται, διεγχεύεται.

discursatio, ōnis, θ. (discursus) διαδρομή,
περιδρομή.

discursator, ōris, ἀ. (discursus) διαδρομὸς
ἢ διαδραμών.

*discursim, ἐπιρ. μετὰ διαδρομῆς.

discursio, ōnis, θ. ταὐτὸ τῇ discursus.

discursus, are, (ἁμαρτ. τοῦ discurre) δια-
βῆναι, διατρέχειν, περιεῖναι, περιτρέχειν.

discursus, ūs, ἀ. (discurre) διαδρομή, πε-
ριδρομή.

discus, i, ἀ. δίσκος. 2) εἶδος ὁρολογίου.

*discussio, ἐπιρ. ἀκριβώς.

discussio, ōnis, θ. (discutio) διασπνέσις,
σπινέσις. 2) ἐξέτασις, ἀνέκρισις, λογιθε-
σία, λογοθεσίον. Α. σπιν.

discussor, ōris, ἀ. (discutio) ἐξεταστής. 2)
λογοθέτης. Α. τοῦ μεταγ. Α.

*discussorū, a, um, (discutio) διακριτικός.

discussus, a, um, ἴδ. discutio.

dis-cutio, assi, ussum, ēre, (dis-quatio)
aliquid, διασπνέω, διαρῖσω, διαβῶ γινυμι,
διασπνέω τι. 2) διακρίω, διασπνένομαι,
διαλύω τι.

disclāpāson, ēre διὰ πασῶν.

disēmus, a, um, δίσημος.

diserte, ἐπιρ. (dissero) διαβῶδην, σαφῶς,
ἀκριβῶς, ἀνεπῶς.

disertim, ἐπιρ. ταὐτὸ τῇ diserte.

†disertitudo, inis, θ. εὐεπεία.

disertus, a, um, ἴδ. dissero.

†dis-glūtino, are, διαλύω.

*dis-grēgo, are, χωρίζω, διαρίω.

*dis-grēgos, a, um, διάφορος, ἀνόμοιος.

*dis-hiasco, ēre, διαχαίνω.

disjuncto, are, (ἁμαρτ. τοῦ disjicio) aliquid,
διαρρίπτω, διασπνένομαι, διασπνέω τι.
Λουκῆσιος.

disjunctus, a, um, ἴδ. disjicio.

*disjunctus, ūs, ἀ. (disjicio) διαρρίψις, δια-
σπνέσις.

disjicio (καὶ disjicio καὶ disjicio) ūct,
ectum, ēre, (dis-jacio) aliquid, διαρρί-
πτω, διασπνένομαι, διασπνέω τι. 2)
καταβάλλω, καθαιρῶ, διαλύω τι.

disjunctio, disjunctio, ἴδ. disjunctio.

disjunctim, ἐπιρ. (disjungo) διασπνόμενος,
διορισμένως.

disjunctio, ōnis, θ. (disjungo) διαζευξις,
διαζευγμός. 2) ἂν τῇ ῥητορικῇ τὸ διαζευ-
γμένον. Κικέρων.

disjunctivus, a, um, (disjungo) διαζευκτι-
κός. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

disjunctus, a, um, ἴδ. disjungo.

dis-jungo, xxi, atum, ēre, aliquem ἢ ali-
quid, διαζεύγωμαι, χωρίζω, διασπνέω τινα
ἢ τι. bovem opere, ἔτε ab opere, ἀπα-
ζεύγωμαι τὸν βοῦν τοῦ ἔργου. agnosce
manum, ἀπογινώσκω τὸν ἀνθρώπου.

dis-junctio, xxi, atum, ēre, aliquem ἢ ali-
quid, διαζεύγωμαι, χωρίζω, διασπνέω τινα
ἢ τι. bovem opere, ἔτε ab opere, ἀπα-
ζεύγωμαι τὸν βοῦν τοῦ ἔργου. agnosce
manum, ἀπογινώσκω τὸν ἀνθρώπου.

dis serpo, ὄρε, διασπείρομαι, διασείρομαι.
dissertatio, ὄνις, ὁ. διελκείρις, διήλτορος, δια-
τριβή.

dissertator, ὄνις, ἄ. διαλεκτικός.

dissertio, ὄνις, ὁ. διαρμάνευσις.

disserto, avi, atum, ore, (ὁρμίστ. τοῦ dis-
serto) rem ἢ de re, διαλέγομαι, πραγμά-
τίζομαι, διαλαβάνω περί τινος, κρίμαι,
διέρχομαι τι.

dissidio, ἴδε dissidio.

dissidentia, ἀσ, ὁ. διίστασις, διαφορά.

dissideo, ὄνις, essum, ēre, (dis-sedeo) (δια-
καθίσταμαι) διίσταμαι, διίσταμαι, κενώ-
μαι. 2) ab aliquo ἢ cum aliquo, δια-
φίρομαι τινι ἢ πρὸς τινα. gens dissidea
a populo Romano, φυλὴ διαφιστομένη πρὸς
τὸ 'Ρωμαϊκὸν ἔθνος. Stoici a Peripateticis
totā sententia dissident, οἱ Στωϊκοὶ πρὸς
τοὺς Περιπατητικοὺς ὅλην τὴν γνώμην διαφί-
ρουνται. cupiditates inter se dissident,
οἱ ἐπιθυμίαι ἀλλήλοις διαφίρουνται, ἀλλή-
λων διίστασθαι. animus a se ipso dissi-
dens, φύχῃ πρὸς ἑαυτὴν στασιάζουσα. Παρ'

'Ορατίω ἡ πόσις καὶ μετὰ θεοῦ κτλ. 3) διαφί-
ρω τινός, διαρμάνω τινι. postus a voce
dissidet, τὸ σχῆμα οὐχ ἀρμόζει πρὸς τὴν
φωνήν. plurimum a sapientia temeritas
dissidet, πλεῖστον τῆς σοφίας ἡ προπέτεια
κεχωρίζεται.

dissidium, ἰ, ὂβ. (dissideo) διίστασις, δι-
γρόνις, διαφορά.

dissilia, ἰῆι, ἴρα, (dis-salio) διαρρήγνυ-
μαι, διαλακῶ, ῥήγνυμαι.

dis-similis, ο, alicuius, ἀνόμοιος τινι, ἄλλος
τινός, ἄλλοιός. 2) alicui, ἀνόμοιος τινι, ἀπαμ-
ορφός, ἀπεικικός. inter se dissimiles, ἀλλή-
λοις ἀνόμοιοι. Eūretai δὲ καὶ in aliquem.

dis-similiter, ἐπίρ. ἀνομοίως.

dis-similitudo, ἴνις, ὁ. ἀνομοιότης, ἄλλοιότης.

dissimulamentum, ἰ, ὂβ. κρυψαία.

dissimulatio, ἐπίρ. κρυψαία, κρύψα.

*dissimulantia, ἀσ, ὁ. κρυψαία.

dissimulatio, ὄνις, ὁ. κρυψαία, κρύψις. 2)

παρὰ Βεργτίου ὁλιγορής, ἀμείλις.

dissimulatio, ὄνις, ἄ. ὁ κρύπτων, ὁ κρύπτον

τι, κρυψήνους.

dissimulo, avi, atum, are, (dissimilis)

κρυψεύομαι. de re, περί τινος. aliquam

rem, οὐ προσποιεῖται τι, κρύπτω τι. mo-

rum, κρύπτω τὸν ῥόθον. multa simulat

et dissimulat, πολλὰ προσποιεῖται καὶ

οὐ προσποιεῖται. dissimulat audire, οὐ

προσποιεῖται οὐδὲν ἀκούειν. 2) παρὰ Βε-

ργτίου ὁλιγορῶς, ἀμείλις.

*dissipabilis, α, σκεδαστός, διαπορήσιμος

ἀπικερτικός.

dissipatio, ὄνις, ὁ. διαρρήρησις, διασπορά,

διαλύσις.

dissipator, ὄνις, ἄ. διαλυτής.

dissipatrix, ἴνις, ὁ. ἡ διαλύουσα.

dissipo, avi, atum, are (ἐκ τοῦ dis καὶ

τοῦ ἀρρακισθῆναι supa ἀντὶ τοῦ jacio) ali-

quem ἢ aliquid, διαρρίπτω, διασκεδάν-

νομι, σκεδάνομι, διασκορπίζω τινὰ ἢ τι.

dissipalos homines congregat, τοὺς ἑσκα-

δαμένους ἀνθρώπους ἀθροίζει. dissipantur

in civitates, σκεδαινούνται εἰς τὰς πόλιν-

τας. famam dissipo, διασκορπίζω, διαρρί-

πτωμι φήμην. ignis se dissipat, τὸ πῦρ

ἐπινέμεται. dissipo murum, διαρρίπτω τοί-

χον. hostes, διασκορπίζω τοὺς πολεμίους.

patrimonium, διαρρίπτω, διασκορπίζω τὴν πα-

τρῆσαν οὐσίαν. 2) ἐπὶ νόστον διαπορῶ τι.

dissitus, α, um, ἴδ. dissero.

dissitus, α, um, (dis-situs) διαστηκός,

διαστής.

dis-sociabilis, ε, διαζευκτικός, διαίρετικός.

2) ἀκοινώνητος.

dis-sociabilis, ο, ἀκοινώνητος.

dissociatio, ὄνις, ὁ. διαζεύξις, διαλύσις,

χωρισμός.

dis-socio, avi, atum, are, aliquem ἢ ali-

quid, διαζεύγνυμι, διασθηνι, διαλύω, χω-

ρίζω τινὰ ἢ τι.

dissolubilis, ε, διαλυτός.

dissoluto, ἐπίρ. (dissolvo) διαλυθώνως. 2)

ἀνεμύνω, ῥήθνομαι.

dissolutio, ὄνις, ὁ. (dissolvo) διαλύσις,

διασθηνις. 2) ἀνακευή, ἀναίρεσις. 3) ἀνα-

σις, ῥήθυμία. 4) τὸ ἀσυνδέτον.

dissolutor, ὄνις, ἄ. (dissolvo) διαλυτής.

*dissolutor, ἴνις, ὁ. (dissolvo) ἡ διαλύουσα.

dissolutus, α, um, ἴδ. dissolvo.

dis-solvo, olvi, olutum, ēre, aliquem ἢ

aliquid, διαλύω, λύω τινὰ ἢ τι. apta dis-

solvo, τὰ συνημμένα διαλύω. cohortatio

διαλύω ἐπείρω. capillum, λύω τὴν κόμην.

sol glaciem dissolvit, ὁ ἥλιος διαλύει τὸν

παγετόν. amicitiam dissolvo, διαλύω φιλί-

αν. matrimonium, διαζεύγνυμι γάμον.

legem, καταλύω, ἀναίρω νόμον. rempubli-

cam, καταλύω τὴν πολιτείαν. 2) διαλύω, ἐκ-

τίλω. res alienum, χρεός. 3) ἀνακευάζω,

ἀναίρω τι. 4) ἐπὶ νόστον. διαλύω, διαπορῶ τι

—dissolutus, α, um, διαλυθώνως, λυτός,

ἀσυνδέτος. dissolutum, οὐ. τὸ ἀσυνδέστον.

2) ἀνεμύνης, ῥήθνομος, ἀμείλις.

dissoluantia, ἀσ, ὁ. διασπορά, διαρρηκτική.

A. τοῦ μεταγιν. Ἀστ.

dis-solvo, are, διασπώνος εἶμι, διασπώνω.

dissolvens, α, um, διασπώνος. 2) διασπώνος,

διαρρηκτικός, διασπορῶς.

dis-sors, ptis, ἄλγος, ἄκοιρος, ἀκοινώνητος.

dis-suado, si, sum, ēre, aliquid, ἀποθ-

νάζω τι, ἀποτρέπω τινός, οὐκ ἔδω τι.

dis-suasio, ὄνις, ὁ. ἀποθραυστική, ἀποτροπή.

dissuasor, ōris, ὁ. (dissuadeo) ὁ ἀποδρα-
μαζών, ἀποτρέπων.
dis-suātor, ari, καταριζῶ.
dissultus, are, (damni. τοῦ dissilio) δια-
βήγνυμι, βήγνυμι, διαλαλῶ.
dis-sūo, ūtum, ēre, aliquid, διαλύω, ἀνα-
λύω, ἀνυφαίνω τι. 2) sūum, ἐνέμαι, δια-
πύπτω κλύων. malis, ἀνυχαίνω.
dis-tābesco, hūi, ēre, διατρίβωμαι, δια-
τρέβωμαι.
dis-taedet, ēre, me alicujus, δυσανασχε-
τῶ, δυσχερῆναι τινα. cūm aliquo loqui,
διαλέγεσθαι τινα.
distantia, ae, ō. (disto) διάστασις, διάστη-
μα. μεταφ. διάστασις, διαφορά.
dis-tendo, ndi, ntum, (span. sum) ἔρε,
aliquem ἢ aliquid, διατείνω τινα ἢ τι.
aciem, ἐκτείνω, παρατείνω τὴν φθλαγγα.
2) διασπῶ, διαίρω τινα ἢ τι. 3) ἐξογκῶ,
πληρῶ τι. elliquid re, διαπληρῶ, πληρῶ τι
τινος. distantus, πλήρης, μεστὸς, βρώων.
distantio, ōnis, ō. (distendo) διάστασις, ἐκ-
τασις.
distantus, a, um, ἴδ. distendo καὶ dis-
tineo.
*distantus, ūs, ἄ. (distendo) διάστασις, ἐκ-
τασις. Κατ' ἀκριβ. τοῦ ἐν.
determinātor, ōris, ἄ. ὁ διορίζων.
determinatio, ōnis, ō. διορισμός, ἀπορι-
σμός.
dis-termīno, avi, atum, are, aliquid ab
aliqua re, διορίζω τι ἀπὸ τινος, διορίζω
τι καὶ τι.
determinus, a, um, καθορισμένος. 2) di-
sterna, ae, ō. ὅσον. linea, ἡ διάμετρος.
di-terno, ēre, χωρίς στρέφωμαι.
dis-tero, trivi, tritum, ēre, aliquid, δια-
τρέβω, συντρέβω τι.
distichus, a, um, δίστιχος.
distillatio, distillo, ταῦτ' ἐφ' distillatio
α. τ. λ.
*di-stimūlo, are, aliquid, διακινῶ, δια-
φύγω τι.
distincto, āpi. (distinguo) διακριμένος,
μετὰ διαστολῆς, ἐκρινόμενος. distincto dico
aliquid, διαστέλλωμαι τι.
distinctio, ōnis, ō. διάκρισις, διαφορά. 2)
διαστολή. 3) διάταξις. 4) εὐπρέπεια, τὸ
ἔξοχον.
distinctor, ōris, ἄ. (distinguo) ὁ διαστέλ-
λων, διακρίνων.
distinctus, a, um, ἴδ. distingo.
distinctus, ū, ἄ. (distinguo) διαστολή,
διάκρισις, διαφορά. A. an.
distingo, Inhi, ntum, ēre, (dis-tuneo)
aliquid, διέγω, διεργῶ, χωρίζω τι. mare
terras distinct, ἡ θάλασσα διαίρει τὰς
χώρας. aliquid me distinct a domo, κα-

τάχει μὲ τι πῆρξω τοῦ οἴκου. 2) διατετα-
μένω. duo factiones equatum dislin-
nent, δύο στάσεις τὴν θουλήν διατετα-
σι. 3) aliquem διακρίνω, περισπῶ, ἀπα-
σχολῶ τινα. hostem, διακρίνω, περισπῶ
τὸν πολέμιον, ἀσχολῶ τὴν ἐχθρὴν παρ' ἐγώ.
occupatione distineor, ἀσχολῶμαι ἐγώ, περι-
σπῶμαι, διασπῶμαι. pax distinctur, ἡ
εἰρήνη διακαλύβεται. — distantus, a, um,
διασπόμενος, περισπόμενος. distantissi-
mus es, πλείστατος ἀσχολίας ἔχεις.
di-slinguo, xxi, actum, ēre, aliquid, δια-
κρίνω, διαίρω, διορίζω, διατείνω τι. cri-
nem, διακρίνω, διακορῶ τὴν κόμην. vera
a falsis, διορίζω τὰ ἀληθῆ ἀπὸ τῶν ψευδῶν,
διακρίνω τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ ψευδῆ. Καὶ ἔνεν
τῆς προθέσεως. ab, εἰς, παρ' ὅρασις vero
distinguere falsum καὶ παρὰ ἀουκρησίαν
spatium pleo distingere inane. forles
ignavosque, διακρίνω τοὺς ἀνδρείους καὶ
τοὺς δειλοὺς. genera inter se, διαστέλλω
τὰ γένη. 2) ποικίλλω, κοσμῶ τι. 3) διαρί-
ζω (οὐρῶν), διαίρω τι τῇ διαστολῇ. — distin-
ctus, a, um, διαρισμένος, διατεταμένος,
ἐκρινόμενος. 2) ποικιλιμένος, κοσμημένος,
κοσμητός.
di-sto, are, distentia, diēto, ἀπ' ἐγώ. tur-
res pedes LXXX inter se distant, ο
πύργοι ὀρθοῦντες πῶδας ἑκατὸν διαστά-
σι (διέχουσι). distat ab illa, διέχει ἀπ'
ἐκείνου. non multum aetate distantes,
οὐ πολλὴν ἡλικίαν διαστώτες (ἀλλήλων). 2)
διέτρηκα, καθορίζωμαι, διαίρω τινός. Σημ.
ποιήτ. disto alicui, ἐνὶ τοῦ ab aliquo.
dis-torqueo, rsi, rium, ēre, aliquid, δια-
στρέβω διαστρεβλῶ τι. μεταφ. aliquem,
βλαπτόμαι, πλάζω τινά. — distortus, a, um,
διαστραμμένος, διαστρεφόμενος, στρεβλός.
distortio, ōnis, ō. (distorqueo) διαστρεφῆ,
distortus, a, um, ἴδ. distorqueo.
distractio, ōnis, ō. διάσπασις, διασπαρμός,
διαίρεσις, διασπῆ, στάσις.
distractor, ōris, ἄ. (distratio) argenti,
καρμαστιχῆς, ἀργυρομαστιχῆς.
*distractus, ūs, ἄ. διὰ λύσεως συμβολαίου.
distractus, a, um, ἴδ. distratio.
dis-trāho, xi, ctum, ēre, aliquid ἢ ali-
quid, διασπῶ τινα ἢ τι. Fufetius equis
distractus est, Φουφίτιος ὑπὸ τῶν ἵππων
διασπείσθη. vallum distratio, διασπῶ τὸ
χαρδίκιον. Taurus mons Asiam distra-
hit, τὸ βῆρος ὁ Ταῦρος διαίρει τὴν Ἀσίαν.
2) διασπῶ, διαίρω, διαλύω τι. In contra-
rias sententias distrahebantur, εἰς διαφύ-
ρους γινόμενος διασπῶνται, διασπῶνται. cum
cura distrahit, ἡ προνοία αὐτὸν διασπῶ,
περισπῶ. matrimonium distrahit, διαλύω τὸ
σύνδεον. matrimonium διαίρει τὴν

γόμεν. illam a me distraxit necessitas, ἐκείνην διέσπασεν ἀπ' ἐμοῦ ἡ ἀνάγκη. 3) κερματίζω τι. merces, ἐκπορεύματα. — distractus, a, um, διεσπασμένος, διηρημένος. 2) διασπώμενος, περισπώμενος, ἀσχολίαν ἔχων.

dis-tribūo, ūi, ūtum, ēre, aliquem ἢ aliquid, διατέμνω, διακῶ, διατάττω, διαβί-
δωμι τινα ἢ τι. populum in quinque clas-
ses, διαίρω, διατάττω τὸ ἔθνος εἰς πέντε τάξεις. milites in legiones, διαβίδωμι στρα-
τιώτας εἰς τὰ τάγματα. pecunias exer-
citu, διανέμω ἀργύριον τῷ στρατῷ. pecus
viritim, διανέμω βοσκήματα κατ' ἄνδρα.

distribūte, ἐπίρ. (distribuo) διηρημένος.
distribūtio, ōnis, ō. (distribuo) διανομή,
διαίρεσις, διέθεσις.

distribūtivus, a, um, διανεμητικός.

*distributor, ōris, ā. (distribuo) διανομέυς.

distribūtrix, īcis, ō. ἡ διανεμύτρια.

distribūtus, a, um, ἴδ. distribuo.

districto εἴτε districtim, ἐπίρ. αὐστηρῶς,
συντόμως.

districtio, ōnis, ō. (distingo) συνοχωρία.

districtus, a, um, ἴδ. distingo.

di-stringo, nxi, ctum, ēre, aliquem ἢ ali-
quid, διασπῶ, διέλω, διαστίνω τινα ἢ τι.
2) διασπῶ, περισπῶ, ἀπασχολῶ τινα. —
districtus, a, um, σύντομος, αὐστηρῶς. 2)
διασπώμενος, περισπώμενος, ἀπασχολού-
μενος. 3) διεισργύμενος, περιδιδυμμένος.

dis-truncō, are, aliquem, διακῶ, δια-
τέμνω τινα.

*disturbāto, ōnis, ō. ἀναεστώσεις, ἀναί-
ρασις, ἀφανισμός.

dis-turbo, avi, atum, are, διασκορδίζωμι,
διασκορπίζω. concionem, τὴν συνοχωρίην.

2) καταλύω, καθαιρῶ, κρτασμάπτω εἰκον.
concordiam, διαλύω τὴν ἁμόνοιαν. legem,
καταλύω, ἀναιρῶ νόμον.

*dis-ūto, ire, dixi, ctum, distoqui.

disyllābus, a, um, δισύλλαβος.

*ditātor, ōris, ā. (dito) πλουτοδότης.

ditesco, ēre, (dives) πλουτίζομαι, πλού-
σιος γίνομαι, πλουτῶ. Α. ποιητ.

dithyrambicus, a, um, διθύραμβικός.

dithyrambus, ī, ā. διθύραμβος.

ditūficio, are, πλουτίζω. Α. τοῦ μεταγ. Aar.

ditto, ōnis, ō. (γράφεται καὶ dicio, ὡς ἐκ τοῦ
dicere, ὃ καὶ ὁρθότερον δοκεῖ εἶναι.) ἐπικρά-
τεια, ἀρχή. regionem meae ditionis fa-
cio, ὅπ' ἐμαυτῷ ποιοῦμαι, ὑποτάττω γώ-
ραν. dedunt εἴτε tradunt se in ditionem
alicui, ἐγκαίρειόντιν ἑαυτοὺς τινι. civitas
in ditionem Romanorum venit εἴτε ro-
ducta est, ἡ πολιτεία ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις
ἐγένετο, ὑποχείριος τοῖς Ῥωμαίοις ἐγένετο.

sub (stra-) illorum ditione aum, ὑπὸ

(ἐν) τῇ ἐκείνων ἐπικρατείᾳ εἶμι, ὅπ' ἐκείνων
εἶμι. terram ditione tenent, ἐπικρατοῦσαι,
κυριεύουσαι τῆς γῆς. hoc discrimen sub
ditione censoris est, ταύτης τῆς κρίσεως
κύριός ἐστιν ὁ τιμητής. decemvirum di-
tioni provinciae permisse sunt, τῇ τῶν
δέκα ἀνδρῶν ἐξουσίᾳ αἱ ἐπαρχίαι ἐπετρέ-
πόσθην. Σημ. ἡ ἐνομοσυντακτικὴ τοῦ ἐν. καὶ
πῶσαι αἱ πτώσεις τοῦ πλ. ὡς ἐξήρουν.

ditus, ditissimus, ἐπίρ. (dives) πλουσιώ-
τερον, πλουσιώτατα.

dito, avi, atum, are, (dives) aliquem ἢ
aliquid, πλουτίζω τινα, ἢ τι.

ditrochaeus, ī, ā. διτροχάειος.

diu, ἐπίρ. (dies) δῆν, πολλὸν χρόνον, ἐπὶ
πολλῷ χρόνῳ, πολὺ. diutius, πλείων χρόνον,
πλείω. diutissime, πλείστον χρόνον. tam
diu, τοσούτον χρόνον. diu est jam, πολλὸς
ἤδη χρόνος. 2) ἐκ πολλοῦ, πολλὸς ἤδη χρό-
νος. 3) ἀρχαίως ἀπὸ τοῦ diu, μετ' ἡμέραν.

dium, ī τοῦ divum.

diurnus, a, um, ἡμερητικός.

diurnarius, ī, ā. (ἐφημερίδιογράφος).

diurno, are, (diurnus) ημερήσιος.

diurnus, a, um, (dies) ἡμερινός, μεθημε-
ρινός. labores diurni nocturnique, τὰ
ἡμερινὰ καὶ τὰ νυκτερινὰ ἔργα. lumen
diurnum, τὸ ἡμερινόν, μεθημερινὸν φῶς.
τὰ τῆς ἡμέρας φῶς. actus diurnus, τὸ
καθημερινὸν ἔργον, τὸ καθημέραν. 2) ἡμε-
ρήσιος. cibus εἴτε victus diurnus, εἴτε
diurnum, οὐ. ἡμερήσιος τροφή, σιτηρέσιον.
merces diurna, τὸ ἡμερήσιον, ὃ ἡμερήσιοι
μισθός. acta diurna εἴτε ἀπλῶς diurnum
orum, οὐ. τὸ ἡμερήσιον, αἱ ἐφημερίδες.

dius, a, um, ἴδ. divus.

*diutēle, ἐπίρ. ὀλίγον τινα χρόνον.

diutius, ἐπίρ. ὀλίγον χρόνον.

diutinus, a, um, (diu) πολυχρόνιος, χρόνιος.

diutius, diutissime, ἴδ. diu.

diutūlo, ἐπίρ. ὀλίγον τινα χρόνον.

*diuturne, ἐπίρ. χρόνιος, πολλὸν χρόνον.

diuturnitas, ālis, ō. πολυχρονιότης, χρό-
νιότης.

diuturnus, a, um, (diu) πολυχρόνιος, χρό-
νιος, μακρός, μακροχρόνιος.

diva, ae, ἴδ. divus.

di-vāgor, ari, περιπλανῶμαι.

divālis, e, (divus) θετός. Α. σπ.

di-vāscō, avi, atum, are, aliquid, διατείνω
τι. crura, διατείνω τὰ σκέλη, διασκελίζω.

di-vello, ōlli, ulsum, ēre, aliquid, δια-
σπῶ, διασχίζω, διαλύω τι. aliquem ab
aliquo, διασπῶ τινα ἀπὸ τινος.

di-vendo, didi, itum, ēre, aliquid, κερ-
ματίζω τι, κερματίζων πωλῶ.

di-verbō, avi, atum, are, aliquid, δια-
κέκω, διαβέβηκα, διατέμνω τι. 2) τῶπιον

diverbum, I, οδ. (dis-verbum) δισλόγος.
 *divergium, II, (dis-vergo) aquatum, ἡ
 τοῦ ὁρους κορυφή, ἀπ' ἧς διαχέεται τὰ ὕδατα.
 diverse, ἐπὶ δ. διασφραγίς, ἀλλοίως, ἕλως.
 πως. 2) curae animum diverse trahunt,
 αἱ φροντίδες ἕλλη ἄλλοι τὸν νοῦν διε-
 σπῶσι. diverse jacebant, σπερᾶθον, ἄλ-
 λος ἕλλη ἔκειντο.

diversiclinia, orum, οδ. ἐτερόκλινα.
 diversicolor, oris, ἀλλοιόχρους, ποικίλος.
 Α. τοῦ μεταγ. λασ.

diversitas, atis, θ. διασφραγίς, ἀλλοιότης,
 διασφραγίς, ἐρις, στάσις.
 diversus, us, um, ἴδ. divertō.

diverticulum, τὰ δὲ τῷ diverticulum.

di-verlo, rti, rsum, era, διαφύω. 2) χω-
 ρίζομαι, διαζεύγνομαι. —diversus, a, um,
 εἰς τὰ πάντα τετραμμένος, ἐναντίας, διάφο-
 ρος, διαφέρων, διαφερόμενος. diversa rura,
 ἡ ἐναντία ἐχθρ. terrae in diversa pro-
 currunt, αἱ χώραι εἰς τὰ πάντα ἐκτείνον-
 ται. iter a proposito diversum, περὶ αἱ
 ἀπειταρμυμένη ἀπὸ τῆς προκειμένης. di-
 versissima res, ἐναντιώτατα πράγματα.

vitiū huic vitio diversum, καὶ αὐτῇ
 τῇ κακίᾳ ἐναντία. diversa (inter se) vitia,
 avaritia et luxuria, ἐλαττώματα διαφύ-
 οντα ἀλλήλων, ἐλαττώματα ἄλλοις, ἡ πι-
 γρογρία καὶ ἡ τρυφή. varia et diversa
 genera, ποικίλα καὶ ἄλλοις εἴδη. haec
 sunt a proposito ratione diversa, ταῦτα
 εἰσὶν ἐκ τοῦ προκειμένου. factio diversa,
 ἡ διαφερόμενη στάσις. a lo diversus est,
 διαφύεται σοι. diversa acies, ἡ ἐναντία,
 ἡ τῶν πολεμίων παράταξις. ex divorso,
 ἐκ τοῦ ἐναντίου. 2) κεχωρισμένοι, σπορά-
 θον, χωρὶς. diversi pugnabant, χωρὶς
 ἐμάχοντο. diversi fugiunt, ἄλλος ἕλλη
 φεύγουσι. diversi discedunt, ἄλλος ἕλλος
 τρέπεται.

divos, itis, (ἀρχαία καὶ ποιητ. dis, οὐδ.
 diis, γεν. diis) πλούσιος. aliqua res ἡ
 ποιητ. alicujus rei, πλούσιος τινας, πλου-
 τῶν τινος. agris, πλουτῶν ἄγρου. opum,
 εὐπορίας. artium, πολυτελούς. dis os, πλού-
 σιος εἰ. dite solum, πλούσιος γῆ. delubra
 ditia donis, ἐν τῷ δώρῳ πλούσιος. divitiar.
 ποιητ. ditior, πλουσιώτερος. divitissimus,
 ποιητ. ditissimus, πλουσιώτατος.

di-voxo, avi, atum, are, aliquid, διαπῶ,
 σπαράττω, διαρπάζω τι. aliquem, δια-
 ράττω τινά.

*divoxus, a, um, (dis-voxo) διατεταγμένος.

divico, onis, ἀ. διδίκος (παρὰ Μαξ. Πλαν.).

dividia, ae, θ. (divido) διαίρεσις, ἐρις,
 στάσις. 2) μέριμνα, φροντίς.

di-vido, isti, isum, ere, aliquid, διακρῶ,
 μερίζω τι. Gallia divisa est in partes

tres, ἡ Γαλλία διέχρηται εἰς τρεῖς μέρη.
 bona divisit tripartito, τὰ ἀγαθὰ διέτρε-
 τριχα, agros viridum civibus dividit,
 διανέμω τοὺς ἀγροὺς τοῖς πολέταις κατ'
 ἀνδρά, ἀναθάω τὴν χώραν. castridium in
 hiberna, διανέμω τὸν στρότον εἰς τὰ χει-
 μερῖα. dividunt praedium inter eo, δι-
 νένονται τὴν κλίαν πρὸς ἀλλήλους. dividit
 aliquid locum, διανέμωσι, μερίζομαι τι
 πρὸς σε. Numen Rhodens arcum Heliu-
 tium a Germanis dividi, ὁ Ῥήνος πατα-
 γὸς διαρρίπτει τὴν Ἑλίουττιαν καὶ τὸν
 Γερμανοῦς.

*dividuitas, atis, θ. διαίρεσις.

*dividus, a, um, (divido) κεχωρισμένοι.

dividuus, a, um, (divido) διαμετρώμενος,
 ριστός. 2) διαμετρώς, διρημένος.

divinatio, onis, θ. (divino) μαντική, θεο-
 μαντεία. 2) δοκιμασία ἡ ἐξέτασις τῶν κα-
 τηγήρων.

*divinator, oris, ἀ. ὁ μάντις.

*divinatrix, icis, θ. ἡ μάντις.

divine, ἐπὶ δ. θεῖος, προφητικὸς.

*divinipotens, atis, (divinus-potens) μα-
 γικός.

*diviniscens, ntis, (divinus-sciens) ἐπι-
 στήμων τῆς μαντικῆς.

divinitas, atis, θ. θεότης. 2) θεοσφραγίς,
 θεομαντεία, μαντοσύνη.

divinitus, ἐπὶ δ. θεῶν, ἐκ θεῶν, θεῖος. di-
 vinitus accipit, ὁπότεν ἔστι. 2) θεῖος, μαν-
 τικὸς, προφητικὸς. 3) θεῖος, θεομαντείας.

divino, avi, atum, are, aliquid, θεῖον,
 θεομαντεῖα, μαντεῖα καὶ τι.

divinus, a, um, (divus) θεῖος, θαυμάσιος.

res divina, τὰ πρὸς τοὺς θεούς, ἡ θεοφ.

rem divinam facio, τὴν θεῖαν ποίω. res

divinae, τὰ θεῖα, τὰ περὶ τοῦ θεοῦ, σοφί-
 entia divinarum humanarumque rerum,
 ἡ ἐπιστήμη τῶν τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων
 πραγμάτων. 2) θεῖος, μαντικός. divina
 non credis, τὰ παρὰ τὴν θεῖαν οὐ πιστεύεις.

divinus, ἀ. ὁ μάντις, θεομαντείας. divinus,
 θ. ἡ μάντις. 3) θεῖος, θαυμάσιος, ἐξο-
 γος, θαυμαστός.

divise, ἐπὶ δ. (divido) διχα.

*divisibilia, e, (divido) διαμετρώς.

divisio, onis, θ. (divido) διαίρεσις, μερι-
 σμός, διανομή. agrorum, ὁ τῆς χώρας
 ἀναθεσμός. 2) πόγκημα.

divisor, oris, ἀ. (divido) διαμετρώς, μερι-
 στής. 2) divisores ἐκπολύντες καὶ διμε-
 τῶντες ἐν Ῥώμῃ ἄνθρωποι, δι' οὗ ἐδικαζόν-
 τὸν θεῖον οἱ σπουδαρχοῦντες.

divisura, ae, θ. διαίρεσις, ἐνομή-
 δις.

divisus, a, um, ἴδ. divido.

divisus, us, ἀ. (divido) διαίρεσις, διανομή.

A. σπαν. καὶ μένον κατὰ δοτικὴν τοῦ ἐνι-
καυ ἀπαντῶμεν.
 *divitiatio, οἷσις, β. πλουτισμός.
 Divitiācus, ι, ᾱ. Διειτιακός.
 Divitenses, ἴμ, ᾱ. (Διειτιακοί) κάτοικοι
 τῆς πόλεως Divitia, αῶ, υ. (Διειτία), τανῶν
 Deutz, κατασκευαστὴς τῆς Κοκωνίας.
 divitiar, arum, θ. (dives) πλοῦτος, πλούτης.
 aliquem augeo ἢ orno divitiis, αὐξάνω,
 κοσμῶ τινα πλούτῳ, πλουτίζω τινα. affluo
 divitiis, πλοῦτον ἀφθονον ἔχω. divitiar
 soli, ὁ πλοῦτος, ἡ εὐδαιμονία τῆς γῆς.
 divito, are, σπαν. ἀντὶ τοῦ ditto.
 Divodūrum, ι, οῦ. Διουοδουρον, πόλις τῶν
 Μεδιοματρικῶν, ἄθους τῆς Βελγικῆς Γαλ-
 λίας, ἡ ἀπὸ τοῦ ε'. μ. Χρ. αἰῶνος καλου-
 μένη Metis ἢ Mellis, ἡ τανῶν Metz.
 *di-volvo, ἔρε, μεταστρέφω, ἀναπολῶ.
 divorcium, ιι, οῦ. (diverito) διζεύσεις, γά-
 μου διζεύσεις, (τὸ ἀποστάναι). 2) σχιστὴ,
 (δόξ), aquarum, τὰ τῶν ὕδων ἀραι, θῆναι
 εἰς τάναντία διαχεῖται τὰ ὕδατα. 3) σχί-
 σμα, χωρισμός.
 divulgatio, οἷσις, θ. διαφύλλησις, διάδοσις.
 di-vulgo, avi, atum, are, uliquid, δια-
 φυλῶ, φυλῶ, διαφραῶ τε. divulgatus, α,
 um, φυλλοῦμενος, κοινός.
 *divulsiō, οἷσις, θ. (divello) διάσπασις.
 divulsus, α, um, ἴδ. divello.
 divum, ι, οῦ. (divus) αἰθήρ, τὸ ὀπαιθρον.
 sub divo, αἶτε sub dio, ὑπὸ τῆς αἰθρίας,
 ἢ ὑπαίθρῳ. sub divo moror, vilam sub
 divo ago, ὀπαιθρῶζω, ὀπαιθριος διαίτω.
 sub divum, αἶτε τὸ ὀπαιθρον.
 divus, αἶτε dius, α, um, δῖ ο, ἡ ἑρως. dia
 deorum, δια θεῶν. dium profundum,
 εἰς δις. diva sententia Catonis, ἡ θεία
 γνώμη τοῦ Κάτωνος. divus αἶτε dius, ᾱ.
 θεός. diva αἶτε dia, θ. θεῶ.
 do, δ ᾱ, (δοῦναι) ἀντὶ τοῦ domum. *Eunoia.
 do, dedi, datum, dāro (δῶν) δίδωμι. do-
 num alicui, δῶρὲν τινι. hoc tibi dono do,
 τοῦτο δίδωμι σοι δῶρον. ei illam suam
 in matrimonium dai, δίδωται, ἐκδίδωται τὴν
 θυγατέρα ἐκείνην. litteras ad aliquem do,
 πέμπω τινὶ γράμματα. litteras ad te
 alicui do, τὰς πρὸς σὲ ἐπιστολάς δίδωμι
 τινι. inter se fidem dant, τὰ πιστὰ δι-
 δάσιν ἀλλήλοις. do operam virtuti, ἐπι-
 μαλθεῖν τῆς ἀρετῆς. do poenas, δίδω-
 με δίκην. ita dat se res, οὕτως ἔχει τὸ
 πρᾶγμα. di tibi dent classem reducere,
 εἰθε εἰ θεοὶ σοι δοῦναι τὸν στόλον ἐπαναγα-
 γεῖν. do nominem, ἀπογράφωμαι (εἰς τοὺς
 στρατιώτας). do manus, παραδίδωμι ἑμαυ-
 τὸν, ἔρχομαι ἐμαυτὸν. 2) δίδωμι, χαρί-
 ζομαι. aliquid alicui, χαρίζομαι τινὶ τι-
 πος stomacho quasi consilio dat, μὴ

λογ τῷ στομάχῳ ἢ τῇ φρονήσει χαρίζομαι.
 3) aliquid alicui, δίδωμι τινὶ τινα. pro
 studiis, δίδωμι ἑμαυτὸν εἰς τὴν σπουδὴν
 me jucunditati, δίδωμι, ἐπιδίδωμι ἑμαυ-
 τὸν τῇ ἡδονῇ. proli, τὸ τοῦ Εὐρίπιδου. ὁ
 δ' ἡδονὴ δού, εἰς τὴ Βαρυκαίον ποιῶν. ex
 sermonibus vulgi dat, δίδωται ἑαυτὸν εἰς
 ἐντευξίν τοῖς πολλοῖς. do aliquem solto,
 ἐκδίδωμι τινα εἰς θάνατον. aliquem ad
 terram do, ἔρπω τινα εἰς τὴν γῆν. ho-
 stes in fugam, τρέπω τοὺς πολεμίους εἰς
 φυγὴν. me fugae αἶτε me ad fugam, ἔρπω
 εἰς φυγὴν. 4) aliquid, δίδωμι, συνομο-
 λογῶ τι. 5) διηγούμεαι, ἀγρεύω. λέγω τι-
 να) do fabulam, διδάσκω θῆμα. 7) ver-
 ba alicui, ἐξαπατῶ, φανακίζω τινα. 8)
 aliquid vitio, τίθεμαι τι ἐν αἰγρή. hoc
 ei laudi dant, ἐπαινοῦσιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ-
 τῳ. Σημ. Ἀρχαῖοι τύποι: duim, α, ἡ,
 int, = dem, des, det, dent. Tὸ δὲ dantur
 = dant. ἀρχαῖον δὲ τὸ ε'. πρὸς. dor.
 doctus, cui, etum, ere, (doct, doctus) ali-
 quem aliquid, διδάσκω, παιδεύω τινα τι-
 τε artem et litteras, διδάσκω τε γράμ-
 ματα καὶ τέχνην. aliquem canere, διδάσκω
 τινα ᾄδειν. rem doceor, διδάσκωμαι τι. do-
 ceor ab aliquo, διδάσκωμαι παρὰ τινος
 αἶτε ὑπὸ τινος. aliquem armis doceo,
 παιδεύω τινα τοῖς ὅπλοις γυμνάζω. equis
 lupaeum, iudices de injuria alicujus, δι-
 δάσκω τοὺς δικαστὰς περὶ τῆς ἀδικίας τι-
 νος. doceo rem fieri non posse, διδάσκω
 δαίνομαι τὸ πρᾶγμα οὐ δύνασθαι γενέσθαι.
 ite τὸ πρᾶγμα οὐ δύναται γενέσθαι. fabu-
 lum doceo, διδάσκω θῆμα (νομαζῖαν ἢ
 τραγωδίαν). — doctus, α, um, διδύχα-
 μένος, πεπαιδευμένος. litteras, τὰ γράμ-
 ματα. Graecis litteris ἢ Graeco, παιδευ-
 οῖς ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς γράμμασι. logum,
 ἐπιστήμον των νόμων. sagittas tendere,
 ἐπιστᾶμενος τοξοῦναι. doctissimus, ἐπιστά-
 μωτάτος. docta carmina, σοφὰ ἔργα.
 doctus, ιι, ᾱ. δόχμας.
 doctilis, α, (doceo) ἐδιδάκτος, εὐμαθής.
 Α. τοῦ ματαγῶ. Α. ε.
 doctilis, α, (doceo) ἐδιδάκτος, εὐμαθής. ad
 aliquid ἢ alicujus rei, εὐμαθής πρὸς τι-
 να doctiliter, αἶσις, θ. εὐμαθεῖα. 2) τὸ εὐμαθ-
 ῆτον, ἐπισκευα.
 doctimen, εἰς τὸν τύπον τοῦ documen.
 doctis, idis, θ. δοκίς (μετῶρον φαινόμενον)
 doctis, ἐπίδ. (doceo) ἐπιστημῶν, σοφῶν.
 doctifrons, α, um, (doctus-facio) διδα-
 κτικός.
 doctilloguus, α, um, (doctus-loguus) ἐπι-
 στημῶν λέγων, εὐσηγής.
 doctisonus, α, um, (doctus-sonus) σοφῶ-
 ῶς ᾄδων.

*doctiuscule, ἐπιρ. ἡπιότερον πωρ.
 doctor, ὄρις, ἄ. (doceo) διδάσκαλος.
 doctrina, ας, θ. (doceo) διδασκαλία, διδασ-
 χή, παιδαγωγία, ποίησις. 2) διδασκαλία, παι-
 δεύματα, παιδεία, ἐπιστήμη.
 doctus, α, um, ιδ. doceo.
 documentum, ἰνις, οὐ, ταῦτ' ἐπὶ documentum.
 documentum, ι, οὐ. (doceo) διδασκαλία, πα-
 ράδειγμα, δείγμα. documentum fidei da-
 re, δείγμα τῆς πίστεως φέρειν, ἐκφέρειν.
 ceteris documentis (ἄλλα documentis)
 sum, παράδειγμα εἰμι τοῖς ἄλλοις. habeo
 aliquam mihi documentum, quae via ad
 honorem perducit, ἔχω τινὰ παράδειγμα,
 τίς ὁδὸς ἐπὶ τὴν τιμὴν ἔχει.
 dodrāctemōrion, ιι, οὐ. δωδεκατημόριον.
 dodrāctheon, ι, δωδεκάθεον, (φ.)
 Dōdōna, ας, θ. Δωδώνη.
 Dōdōneus, α, um, Δωδωναίος.
 dōdōnigēnae, arum, ἄ. (δωδωνογενεῖς) βα-
 λαντοίχοι.
 Dōdōnis, ἰδις, θ. Δωδωνίς.
 *Dōdōnius, α, um, Δωδωναῖος.
 dōdra, ας, θ. (dodrans) ἰδὸς ποτοῦ ἐξ
 ἑνῆς πραγμάτων κατασκευασμένον, τὸ αὐ-
 τὸ καὶ dodralis polio καλούμενον, παρὶ
 οὗ ἴδι ἀδων. ἐπιγραφή. 86—88.
 dodrans, ἰνις, ἄ. (de-quadrans) ἑνῆς σὺγ-
 γίσι. 2) ἑνῆς δωδεκατημόρια εἶναι τρεῖς τε-
 ρατημόρια. heres ex dodrante, τῶν τριῶν
 μισθὸν κληρονομῶς. 3) ἑνῆς δακτύλου.
 dodrantalis, ο, (dodrans) ἑνῆς δακτύλου
 τὸ μήκος.
 dogma, ας, θ. δογμή, δογματόν. Ἐνταῦθεν Ἰωαν.
 παρέρχεται ἡ τῆς συνηθείας νομοθεσία.
 dogma, ἰνις, οὐ. (εὐρηται καὶ dogma, ας,
 θ.) τὸ δόγμα.
 dogmaticus, α, um, δογματικός.
 *dogmatizo, ara, δογματίζω.
 dolabella, ας, θ. (ὀπασκα. τοῦ dolabra)
 μικρὸν σκέπνον, ἀξινάριον. 2) Dolabellus,
 ας, ἄ. Δολαβέλλος.
 Dolabellianus, α, um, τοῦ Δολαβέλλου.
 dolabra, ας, θ. (dolo) σκέπνον, ἀξίνη.
 dolabrarius, ι, ἄ. (σκαπνοποιός). Ἐπιγρ.
 *dolabratus, α, um, ὁμοίως σκαπνύων.
 *dolamen, ἰνις, οὐ. σκαπνυμῆς.
 *dolātīlis, ι, εὐπλήκτητος.
 *dolatorium, ιι, οὐ. λατρυητήριον.
 *dolatus, ἡς, ἄ. σκαπνυμῆς, πελίκης.
 dolentor, ἐπιρ. λυπηρός. Ὁ ὑπερβασίς
 οὐχ εὐφραίνεται.
 dolentia, ας, θ. ἄλγος, λύπη.
 dolio, ἡ, um, ἔρε, ἄλγος. mihi oculi do-
 lent, ἄλγος τοῖς ὀφθαλμοῖς, hoc mihi dolet,
 ἐπὶ τούτῳ ἄλγος. 2) aliquis te ista do, ex
 te, ἄλγος, λυποῦμαι ἐπὶ τινι. Iantari bonis
 rebus et dolore contrariis, εὐφραίνει ἐπὶ τῇ

εὐφρασίᾳ καὶ λυπεῖσθαι ἐπὶ τῇ δυσπρασίᾳ
 3) aliquam rem, ὀδύρομαι, κλαίω τι.
 dolōria, officina, θ. πλυντήριο. Ἐπιγρ.
 dolōria, ε, (dolium) τοῦ πίθου.
 dolōrium, ι, οὐ. πίθος.
 dolōrus, α, um, (dolo) ἄλγινός. Α. τοῦ
 μεταγ. Δαρ.
 dolōrum, ι, οὐ. πιδάριον, πιδόκος.
 *dolōro, are, (ἐκτετα. τοῦ dolo) ἄλγος.
 dolōum, ιι, οὐ. πίθος.
 dolo, ανί, atum, are, aliquid, σκαπνύζω,
 πελίκω τι. μεταγ. μακρυῶ τινα.
 dōlon, εἴτε dolo, ὄρις, ἄ. δόλων, ληστρὶκὸν
 ἐπιρὶον, ἐπιρὶον ἐν ραβδίῳ ἀποκακρυμμέ-
 νον. 2) ἄλγος, ἰστίον τοῦ ἀλάστορος ἱστού.
 Dōlōria, ας, θ. Δολορία.
 Dōlōreus, α, um, Δολορήσιος, Δολορικός.
 Dōlōpes, um, ἄ. Δόλοπες.
 dōlor, ὄρις, ἄ. (doleo) ἄλγος, ἄλγος, ἄλ-
 γηδών, δόλη, λύπη. 2) ἐν τῇ ρητορικῇ.
 τὸ πῶτος.
 dōlōrosus, α, um, ἄλγος, λυπηρός. Α.
 τοῦ μεταγ. Δαρ.
 dōlōse, ἐπιρ. δολῶς, δολῶς. Βαθμοὶ
 συγχερίως ἄλλοις, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐξέτ.
 dōlōsus, α, um, δολῶς, δόλος.
 dōlus, ι, ἄ. δόλος, πανουργία, τέχνασμα,
 τέχνη. dolus malus, κακὴ τέχνη, δόλος,
 ἀπάτη.
 *dōma, ἰνις, οὐ. δῶμα.
 *domabilis, ο, εὐκαταμνητός. Α. ποιητ.
 domātor, ὄρις, ταῦτ' ἐπὶ domitor.
 *domēfactus, α, um, (domo-facio) θνητός.
 *domesticatim, ἐπιρ. κατ' οἶκον.
 domesticus, ἐπιρ. κατ' οἶκον, οἶκος. Α. τοῦ
 μεταγ. Δαρ.
 domesticus, α, um, (domus) οἰκίος, οἰ-
 κικός, τοῦ οἴκου, domestici, orum, ἄ. οἱ
 ἐν τῇ οἰκίᾳ, οἰκίται. 2) οἰκίος, ἴδιος. do-
 mesticus mos, πῆτιον ἴδιος. domesticum
 bellum, ἐμφύλιος πόλεμος. res extornae
 et domesticae, τὰ ἀλλοδαπὰ καὶ τὰ οἰκίᾳ
 (τὰ ἴδια).
 domitellum, ιι, οὐ. (domus) οἰκητήριον, οἰ-
 κισίς, κατοικία.
 domicoenium, ιι, οὐ. (domus-coena) οἰκί-
 σις, (λιτὴ εἴησις). Μαγειρίον.
 domicoenius, ιι, ἄ. ἐπιμαχῆς οἴκου. Ἐπιγρ.
 Domidūcus, α, ε, ἡ συμμαχικός, ὁδὸς τις
 τῶν Ρωμαίων. ἔστι δὲ καὶ ἐπιθετόν τῆς
 *Ἥρας, τῆς ἐκπαύσεως οἰκίας τὸ πατρίδ.
 domina, ας, θ. (dominus) αἰκδοποιονία,
 θεσποία, θεσποία, κυρία (δῶμα).
 dominatio, ἰνις, ο. διαποταία, τυραννία.
 *dominator, ὄρις, ἄ. θεσποτής, ἐξουσιαστής.
 dominatrix, ἰνις, ἄ. θεσποτής, κυρία.
 dominatus, ἡς, ἄ. διαποταία, τυραννία,
 κρατος, ἐξουσία.

dōmīnāteus, a, um, (dominus) δεσποτικός, δεσποτικός, τοῦ δεσποῦτος. 2) τοῦ Καίσαρος. 3) παρὰ τοῖς ἑκκλησιαστικοῖς: dies, ἡ Κυριακή.
dōmīnium, ii, o. (dominus) ἐντίκαιο. 2) ἐξουσία, κυριότητα, κτήσις, παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς: διαποσίε. 3) παρὰ Σενέκα: ἡ παῖς.
dominia, pluri. δεσποτεία, κύριοι, (αὐθεντικά).
dōmīnor, atus sum, ari, (dominus) δεσπόζω, κυριεύω, ἔρχω. in aliquem καὶ in aliqua re. Παρὰ τοῖς Ἑκκλησ. καὶ alienjus rei, δεσπόζω τινός. παθητ. dominor, δεσπόζομαι, ἔρχομαι.
dōmīnulus, i, a. δεσποτιδίον.
dōmīnus, i, a. (domus) οικὸςδεσπότης, δεσπότης, κύριος. convivii, συμποσιόρχης.
***dōmīporta, ae, ō.** οικοπόρτος.
dōmīsēda, ae, ō. οικουρτός. Ἐπιγρ.
Dōmītius, a, um, Domī(ē)tiος. Domitius, d. ὁ Δομίτιος. Domitīanus, a, um, τοῦ Δομίτιου.
Dōmītīanus, i, a. Δομί(ε)τιανός.
dōmīto, are, (ē)ntat. τοῦ domo) aliquem, θαμάζω, καταθαμάζω τινά.
dōmītor, ōris, a. (domo) θαματοῦρ.
dōmītrix, tris, ō. θαματρία.
dōmīlūra, ae, ō. δόματις.
dōmīlus, a, um, ē de domo.
***dōmītus, ū, a.** (domo) δόματις.
dōmo, ūi, ūum, are, (dōm) aliquem, θαμάζω, ἡμερὰ τινα. μεταρ. θαμάζω, καταθαμάζω, καταναίω τι, περιγίγνομαι τινος, κρείσσω τινός γίγνομαι.
dōmīlītio, ōnis, ō. (domum-ītio) ὁ οἰκαδὲ ἐπινόμος.
dōmūscūla, ae, ō. οἰκίδιον, οἰκίσκος.
dōmus, ūs, (ἀρχαῖος: domi) ὁ δ ὁ μ ο ς, οἶκος, οἶκός. venire in domum Laecae, ἔρχεσθαι εἰς τὸν τοῦ Λαίκα οἶκον. in domo furtum factum est, ἐν τῷ οἴκῳ κλοπὴ γέγονε.— ἐπιρρήματικῶς: domi, οἶκοι, ἐν τῷ οἴκῳ, κατ' οἶκον. domi meae, ἐν τῷ ἐμῷ οἴκῳ, ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ. domi Caesaris, οἶκοι παρὰ τῷ Καίσαρι. domum, οἶκος παρὰ τῷ Καίσαρι. domum, οἶκαδ, εἰς τὸν οἶκον. domum meam, εἰς τὸν ἐμὸν οἶκον, εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν. domos suas, εἰς τοὺς αὐτῶν οἰκίας. domum Roscii, εἰς τὸν Ῥωσκίου οἶκον, παρὰ τὸν Ῥωσκίον. domo, οἶκόν, ἐν τοῦ οἴκου, ἀπὸ τοῦ οἴκου. Σπρ. domo, επαν. ἀντὶ τοῦ domi, οἶκοι. 2) οἶκος, οἰκίας ἡμεῖς, ζώων κ.τ.ε. 3) οἶκος, οἰκία, πατρίς. ἐπὶ. domi, οἶκοι, ἐν οἴκῳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐν τῇ πατρίδι. domum, οἶκαδ, εἰς οἶκον, ἐπ' οἶκον, ἐπ' οἴκου, εἰς τὴν οἰκίαν, εἰς τὴν πατρίδα. domo, οἶκόν, ἐπ' οἴκου, ἐκ τῆς πατρίδος. Vilellius domo Nuceria, οὐκίλλιος πατρίδος μέν ἢ οἰκίας ἢ οἴκου. 4) οἶκος, οἶκός, οἶκός, οἶκός.

ται. 5) οἱ παρὰ τινος, οἱ παρὰ τινος, ἡ ἀρετὴ τινος (φιλοσόφου).
dōmuscūla, ae, ō. οἰκίδιον.
dōnābilis, e, (dono) δῶρος. 2) δωρητής, δῶρος δωρηθῆναι: ὡς δῶρον.
dōnārium, ii, o. (donum) ἀνάθημα. 2) ἀναθημάτων ἀποθήκη, θησαυρός.
dōnatio, ōnis, ō. δῶρος, δωρεά.
dōnātivum, i, o. δῶρον (τὸ τοῖς στρατιώταις ὑπὸ τοῦ αυτοκράτορος διδόμενον).
dōnator, ōris, a. δωρητής.
dōnatrīx, tris, ō. ἡ δωρομένη τις.
dōnax, acis, a. δῶναξ. 2) εἶδος ἰχθύος.
dōnec, sūd. ἕως, μέχρις, ἕως, ἕως, ἕως, ἕως χρόνον. donec canities abest, μέχρις (ἕως χρόνον) εἴη) ἄσπστιν ἡ πολιότης. donec gratias eram tibi, ἕως κεχαρισμένος σοι ἦν. edixit, ne quis, donec in castris esset, bona venderet, παρῆγγε, μὴ τίς, ἕως ἐν τῷ στρατοπέδῳ εἴη, τὰ κτήματα πωλῇ. 2) ἕως, ἕως, ἕως, ἕως, ἕως, ἕως, ἕως, ἕως. non desinam, donec perficerem, οὐ παύσομαι, ἕως ἂν τελίσω. usquo timui, donec venissem, ἔσθουμένη, ἕως (μέχρις) ἤλθομεν. trepidabant, donec quies facta esset, ἔσθουμένη, ἕως ἡσυχία ἐγένετο.
dōnīcum, ἀρχαῖος ἀντὶ τοῦ donec.
***dōnifico, are, (donum-facio)** δωροῦμαι.
dōno, avi, atum, are, (donum, dōno) aliquid alicui, χαρίζομαι, δίδωμι τί τινι. res donatur alicui, τὸ πρῆγμα δίδεται τινι δῶρον. 2) aliquem aliqua re, δωροῦμαι τινά τινι, τιμῶ τινα δῶρον τινί. aliquem civitate, τιμῶ τινα πολιτείᾳ, δίδωμι τινι πολιτείαν. agro ab aliquo donor, ἀγρὸς τιμῶμαι ὑπὸ τινος, τὸν ἀγρὸν δῶρον παρὰ τινος λαμβάνω.
dōnum, i, o. (do, δῶνος) δῶρον. hoc tibi dono do, δίδωμι σοι τοῦτο δῶρον. tognum dono accipere, τὴν βασιλείαν δῶρον λαβεῖν.
Dōnūsa, ae, ō. Δονούσα, νῆσος τοῦ Ἀιγαίου πελάγους.
doreas, adis, ō. δωρεάς.
Dōras, am, a. Δωριεὺς.
Dōrtice, epī. Δωρικῶς.
Dōrticus, a, um, Δωρικῶς.
Dōrtiensis, ium, a. Δωριεὺς.
Dōris, Idis, ō. Δωρίς.
Dōrius, a, um, Δωριός, Δωρικῶς, Δωριανός.
dormio, īvi ēte ī, Itum, īre, (dormio, dormio, dīdormi) ὕπνω, καθεύδω, κοιμῶμαι. īva dormitum, ἵνατι ὡς καθεύδοντα, κατακλινέσθαι, ἐνδύεσθαι. 2) καθεύδω, ἀμείνω.
dormitator, ōris, a. ὁ ὑπνώτων, νυστακτής. Πλατότος.
dormitio, ōnis, ō. κοίμησις. Παρὰ τοῖς Ἑκκλ. κοίμησις, ὕπνιστος.

dormito, avi, atum, are, (λαμίστ. τοῦ dor-mitō) ὑπνώτω, νυτᾶμαι. μεταφ. νυστάζω, καθεύδω, झल्ल.

***dormitor**, oris, a, νυστακτήρ.

dormitorius, a, um, τῆς κοιμήσεως. dor-mitorium, οὐ. ἀνασθηρίον, κοιμητήριον, κοιτῶν.

dorsūlis, e, (dorsum) νωτιαίος.

dorsum, i, οὐ. (παρὰ Πλάτωνα ἀπὸς καὶ ἄ.) ῥάχις, νῶτος, νῶτον, νῶτα. μεταφ. ἡ ῥάχις, ἄκρα. montis, ὄρεος, ῥάχις ὄρους.

Dorus, i, ἄ. Δῶρος.

doryction, i, οὐ. δορύκτιον (βοτάνη).

Dorylaeum, i, οὐ. Δορυλαίον καὶ Δορυλῆτιον, πόλις Φρυγίας. Dorylaei, orum, εἴτε Do-rylenses, ium, ἄ. Δορυλαῖος καὶ Δορυλᾶεις.

doryphorus, i, ἄ. δορυφόρος.

dōs, dōtis, θ. (do) (δῶς, δῶτην) φερνή, προίξ. μεταφ. προίξ, δῶρον, χάρις, κόσμος.

dossuarius, a, um, (dorsum) νωτοφόρος.

dōtālis, e, (dos) προίκεος, προικῶος.

dōto, avi, atum, are, (dos) aliquam, προι-κίζω τινά, εἰδωμί τινι φερνήν. μεταφ. τιμῶ.

draecena, ae, θ. δρεκίνα.

drachma, ae, θ. δραχμή (νύμισμα). 2) δραχ-μή, τὸ δῶδρον τῆς οὐγγίας μέτρος.

draco, onis, ἄ. δράκων. 2) σημαία τῆς κορό-ντας εἴτε τῶν σπειρῶν. 3) δράκων (ἰχθύς).

4) δρακοντοειδὲς σκεῦος. 5) παλαιὸν κλῆμα.

draconarius, i, ἄ. σημαιοφόρος. *Iste dra-co sym. 2.

draconigena, ae, ἄ. καὶ θ. δρακοντογενής.

***dracontarium**, i, οὐ. δρακοντοειδὲς εἶς φανός.

dracontia, ae, θ. εἴτε dracontias, ae, ἄ.

ὁ δρακοντίτης (λίθος καὶ εἶδος πυρρῶ).

dracontios, (vitis), εἶδος ἀμπέλου.

dracontium, i, οὐ. δρακόντιον (βοτάνη).

draconculus, i, ἄ. δρακόντιον, μικρὸς δρά-κων (καὶ ἰχθύς καὶ βοτάνη).

dragantium, i, οὐ. ταῖν τῶν tragacantha.

drama, atis, οὐ. δράμα.

drāpeta, ae, ἄ. δραπέτης.

draucus, i, ἄ. κατεπύγων.

dreoso, are, οὕτως ᾄδει ὁ πόντος.

drepanis, is, θ. δρεπάνις, (πτ.)

Drepanum, i, οὐ. Δρέπανον, ἄκρον τῆς δι-κελίας. Drepana, orum, οὐ. Δρέπανα, ἡ

αὐτῶν πόλεις, τανὼν Trapani. Drepani-

tani, ἄ. Δρεπανίτις.

drimphagia, ae, θ. δριμυφαγία.

dromas, atis, ἄ. δρομάς κόμπλος.

dromedarius, i, ἄ. ταυρὸς τοῦ dromas.

dromo, onis, ἄ. δρόμος, εἶδος ταχίος ἰχ-θύος καὶ ταχίας νηός.

dromos, i, ἄ. δρόμος, στάδιον.

drōpa, atis, ἄ. δρώπαι, εἶδος ἐμπλάστρου.

druidae, atis, θ. (druidae) ἡ τῶν Κελτῶν

προφῆται.

druidae, arum, εἴτε druides, um, ἄ. δρυι-δαι, δρουδαι, οἱ Κελτῶν μῆγοι, φυσιολόγοι καὶ ἠθικὸι φιλόσοφοι.

drungus, i, ἄ. δρουγγος, στίχος στρατιω-τῶν. Α. τοῦ ματχεν. Αστ.

drūpa, εἴτε druppa, ae, θ. ὄπων. ολίγα, δρουπάτης ελαία, δρούπποι.

Drusianus, εἴτε Drasinus, a, um, τοῦ Δρουσου.

Drusus, i, ἄ. Δρουσος.

Dryades, um, θ. Δρυάδες.

Dryantides, ae, ἄ. (Δρυαντιδης).

Dryas, antis, ἄ. Δρύας.

Dryas, atis, θ. Δρύας.

dryitis, idis, θ. δρυίτις, (λίθος).

Dryops, opis, ἄ. Δρύοψ.

dryophanon, i, οὐ. δρυοφάνον (βοτάνη).

dryopteris, idis, θ. δρυοπτέρις, (εἶδος πτερίδος).

dryos hyphar, τὸ δρυὸς ὕψος.

dua, anli duo, ἐν τῇ φράσει dua pondo καὶ pondo dua μόνον εἶρη.

dualis, e, (duo) δυαδικός, δυικός. numerus, ὁ δυικός ἀριθμός.

dubio, inpr. ἀμφιβόλως. 2) ἰνδοιστικῶς, διτακτικῶς.

dubitās, atis, θ. ἀμφιβολία. Α. τοῦ με-ταφ. Αστ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

dubitas, a, um, ἀμφιβολος, ἀμφισβητος.

Dubis, is, ἄ. Δουβίς, ποταμὸς Γαλλίας, ὁ τανὼν Doubs.

dubitābilis, e, (dubito) ἀμφ(β)ολος, ἐξῆλος.

dubitātor, inpr. ἀμφιβόλως. 2) ἰνδοιστι-κῶς, διτακτικῶς.

dubitātio, inpr. ἰνδοιστικῶς, διτακτικῶς.

dubitatio, onis, θ. ἰνδοισμός, ἀπορία, ἀμφιβολία, διαπρόρησις. sine dubitatione, ἀναμφιβόλως, σαφῶς. 2) διτακτικῶς, διτακτικῶς.

dubitatio, sine dubitatione, ἀκνωτος, ἀμελλήσις. 3) διαπρόρησις, πρ. ῥητ.

+dubitātio, inpr. ἀμφιβόλως.

+dubitātivus, a, um, ἀμφιβόλος.

+dubitātor, oris, ἄ. ἰνδοιστής, ὁ διαπρόρη-ς.

dūbīto, avi, atum, are, (dubius) de re, ὁ οἰζῶμαι, ἰνδοιάζω τινί, ἀμφιβάλλω, ἀμ-φιγνώσκω περὶ τινος, ἀπορῶ. dubito de ejus

fide, ἀμφιβάλλω περὶ τῆς πίστεως αὐτοῦ.

dubitas, quid sentias, ἀπορεῖς ὅτι χρὴ φρονεῖν. honestumne sit an turpe, dubi-

tanti, πότερον ἀλλὸν ἢ αἰσχρὸν ἀποροῦσι.

non dubio, quia verum est, πιστεύω ἀληθὲς εἶναι. non dubito fore pierosa-

que, σαφῶς οἶδα, ὅτι εἰσιναι πλείστοι. for-

tuna dubitat, ἡ τύχη ἀμφιβόλος εἰσιναι. au-

ctor dubitatur, ὁ αἴτιος ἀμφιβόλος εἰσιναι. 2) διτακτικῶς, ὁκνῶ, διμελλῶ. non dubito,

ne tempestatibus obviā ferro (σπαν-

quā me obvium feram), οὐκ ἐκνῶ ἀντίον
 εἶναι τοῖς κινδύνοις.

dubius, a, um, (duo, δι ο ὃ ε) ἀμφιβόλος,
 ἀσφαρής, ἀπορώ, ταλαντευόμενος. res mō
 dubium facit, εἰς ἀπορίαν με καθίσταται
 τὸ πρᾶγμα. dubius sum, quid faciam,
 ἀπορώ, τί (εἴτε εἴ, τι) γὰρ ποιεῖν. dubius
 mentis (εἴτε animi), ταλαντευόμενος τὴν
 γνώμην. 2) ἀμφιβόλος, ἀμφιβολος, ἀμφι-
 λογος, ἀμφισβητήτος, ὁδολος, ἀσφαρής. du-
 bia spes, ἀμφήριστος ἐλπίς. dubia lux,
 ἡ ἀμφιλόκη. mihi dubium est de exitu,
 ἀμφιβάλλω περὶ τῆς ἀποδοτικῆς, ἀπορώ,
 τί ἀποδοίεται. non dubium est, quin
 possit, οὐκ ἀδύηλον εἶναι δύναται. rem in
 dubium voco, ἀμφισβητῶ τι. tua fides
 mihi venit in dubium, ὑποπειθῶ τὴν σὴν
 πίστιν. animus est in dubio, ἡ ψυχὴ ἐν
 ἀπορίᾳ (ἐν ἀπορίᾳ) ἐστὶ, διαπορεύεται. sine
 dubio, ἀναμφισβόλιως, σαφῶς. 3) ἀπορος, ἐπι-
 κινδύνορος. dubias res εἴτε dubia tempora,
 δεινὸς καιρὸς, vita in dubio est, ἡ ζωὴ
 κινδυνεύει. 4) ποικίλος.

ducilis, e, (dux) στρατηγικός. A. τοῦ μετα-
 γεν. Aat. ὡς καὶ εἰ ἐξῆς ὅρων.

duciliter, ἐπιβ. στρατηγικῶς.

ducator, oris, d. ἡγεμῶν.

ducatrix, icis, f. ἡγέτιρα.

ducatus, us, d. (dux) στρατηγία.

ducena, ae, f. ἡ τοῦ ducenarius ὀξεία. 120
 τὸ ἐξῆς.

ducenarius, a, um, (ducenti) δὲ διακοσία ἔχων
 εἴτε λαμβάνων. ducenarium pondus, βάρος
 διακοσίων λιτρῶν. ducenarius, i, d. λο-
 γαρχὸς διακοσίων ἀνδρῶν.

ducenti, ae, a, κατά ἡ ἀνὰ διακοσίους, —
 οἷος — σις, ἑκατὸς διακοσίος.

ducentosimus, a, um, διακοσιοστός. ducenti-
 tesima, ae, f. (ducenti. para) διακοσιοστή,
 ὁ τοῖς 200 (ἑκατὸς τις).

ducenti, ae, a, διακοσίος. 2) μυρίος, ἀπει-
 ροί, πλείους.

ducenties, ἐπιβ. διακοσιόχης. 3) ἀπειράχης.

ducentum, σπαν. ἀντὶ τοῦ ducenti.

ducentus, a, um, τοῦ ἡγεμόνος, ἡγεμονικός.
 ducianus, i, d. ἡγεμονικός ὑπαρχεὺς. A. τοῦ
 μεταγεν. ὁσιν.

duco, xi, etum, ēre, aliquem ἢ aliquid,
 ἄγω τινὰ ἢ τι, ἡγοῦμαι τινος, ἢ τινι. Ali-
 quem intro, ἄγω τινὰ εἰς αὐτόν, ἡγοῦμαι τινὰ
 εἰς αὐτόν. aliquem moxum ago in locum, ἄγω
 τινὰ μετ' ἑαυτοῦ, ἡγοῦμαι τινὰ εἰς τόπον,
 πορεύομαι ἄγων τινὰ. exercitum, ἄγω
 τὴν στρατιάν, ἡγοῦμαι τοῦ στρατεύματος.
 Mellius ducit ad hostem (ὑπὸν. exer-
 citum), ὁ Μίτρος ἄγει ἐπὶ τὸν πολέμιον.
 equites ducabant, οἱ ἱππεῖς ἡγοῦντο,
 πορεύοντο. familiam duco, εἰκω

ἡγοῦμαι. aliquem in jus, ἄγω τινὰ εἰς
 δικήν. in carcerem, εἰς τὸ δεσμωτήριον.
 ad mortem, ἐπὶ θανάτῳ. duco choros,
 τῶν χορῶν ἡγοῦμαι. pompam, πομπήν
 ποιεῖν, πομπαγωγῶ. aquam per fun-
 dum, ἄγω, ὀχετεύω τὸ ὕδωρ διὰ τοῦ ἐκπα-
 λίου. murum, ἄγω, κατασκευάζω τεῖχος.
 carmen, συντίθωμι, ποιεῖ ὥδην. ferrum,
 σπῶμαι τὸ ξίφος. spiritum, ἀναπνέω. pō-
 cula Lesbii, πῖνον, εἰκω ποτῆρις Λαυβίου
 οἶνον. lanas ἢ stamina, κατὰ γὰρ νήματα,
 κλώθω. os, διαστρίπτω τὸ στόμα. currum,
 ἄγω ὄχημα. eum ducit trilemis, τριήρης
 ἄγει (καίρει) αὐτόν. me duco, ἀπέρχομαι,
 ἀπαλλάττομαι, ὁπάγω. via ad urbem
 ducit, ἡ ὁδὸς ἄγει ἐπὶ τὴν πόλιν, φέρεται εἰς
 τὴν πόλιν. errorem ad meliora duco,
 τὴν πλάνην ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἄγω. duco
 vilam, ἄγω, εἰάγω τὸν βίον. alicui ala-
 pam, ἐντολὴν τοῦ κόλαρον. te ducit spe-
 cies, τὸ εἶδος σε εἰλαί. 2) κατὰ γὰρ, παρὰ
 γὰρ. nomen a Graeco, παρὰ γὰρ τὸ ὄνομα ἐκ
 Ἑλληνικοῦ. originem ab Isocrate ducit,
 τὸ γένος εἰς Ἰσοκράτην ἀνάγει. 3) ἀναβάλλ-
 ομαι, παρέλω τι. tempus, τὸν χρόνον
 bellum, τὸν πόλεμον. aliquem, παρατείνω
 τινὰ. 4) aliquem, παρὰ γὰρ, ὁπάγω, φανα-
 κίζω, ἐξαπατῶ τινὰ. 5) λαμβάνω. formam,
 μορφήν. colorem, χρῶμα. 6) λογίζομαι.
 rationem alicujus duco, λόγον ποιεῖν
 τινος. 7) ἄγω, ἡγοῦμαι, λογίζομαι, νομίζω.
 rem pro nihilo (nihil) duco, περὶ οὐδε-
 νός ἄγω, εἴτε ἡγοῦμαι τὸ πρᾶγμα. ea pro
 falsis ducit, πάντα ψευδῆ νομίζει. aliquid
 laudi duco, ἐν ἐπαίῳ τίθεμαι τι, ἐπαινοῦ
 ἡγοῦμαι τι, ἐν ἐπαίῳ μέρει ἡγοῦμαι τι
 non istas res in actis suis duceret, οὐκ
 ἂν ταῦτα ἐν ταῖς αὐτοῦ πράξεσι συγκατα-
 ρέθου. aliquem in numero hostium εἰς
 hostium loco, ἀριθμῶ τινὰ ἐν ἐχθρῶν μέρει.
 aliquem idoneum εἴτε idoneum
 esse, ἡγοῦμαι τινὰ ἐπιτέλετον (εἶναι).
 ductarius, a, um, ἀγωγικός. funis, d.
 ἀγωγεύς.
 ductilis, e, (duco) ἀγωγικός. aes ductilis,
 ἑκατὸς χαλκός.
 ductum, ἐπιβ. ὁληθόν. 2) ἀμυγί, ἀπνευσί.
 ductio, onis, f. (duco) ἀγωγή. A. σπ.
 ductilo, avi, alium, avi, (ὁκμιστ. τοῦ duco)
 aliquem, ἄγω τινὰ. 2) ἄγωμαι τινὰ (γιν-
 νοῖκα). 3) παρὰ γὰρ, ὁπάγω, φανακίζω τινὰ.
 ducto, avi, alium, avi, (ὁκμιστ. τοῦ duco)
 aliquem ἢ aliquid, ἄγω τινὰ ἢ τι, ἡγοῦ-
 μαι τινος ἢ τινι. 2) ἄγωμαι παλλακίζω
 τινὰ. 3) παρὰ γὰρ, ὁπάγω, φανακίζω τινὰ.
 4) παρὰ Πλάτωνα ἐπαφ. pro nihilo esse
 ducto, περὶ οὐδενός ἄγω, παρ' οὐδενὸς
 ἡγοῦμαι.

ductor, ōris, ā. (duco) ἀγωγός, ἀγωγός, ἡγεμών. exercitus, ὁ στρατηγός.

ductus, a, um, īd. duco.

ductus, ūs, ā. (duco) ἀγωγός. litterarum, ἡ τῶν στοιχείων διποράση. 2) στρατηγία. 3) λόγος συνέχευα, περίοδος.

dudum, ἐπίφ. (diu-dum) πάλαι, ἔρτι, πρῶην. quae dudum et quae etiam ante scripsi, τὰ πάλαι (ἔρτι) καὶ τὰ ἐπὶ πρότερον ὑπὸ σοῦ γεγραμμένα. dixi dudum, πάλαι ἔλεγον, ἔρτι εἶπον. ut dudum hinc abii, ἔρτι ἐντεῦθεν ἀπελθὼν. 2) πάλαι πρότερον. nunc assenlatrix est, dudum adversatrix erat, νῦν μὲν κολακίς ἐστι, τὸ πρότερον δὲ ἐναντία ἦν. haud dudum, οὐ πάλαι, οὐ πολὺ πρότερον. quam dudum, πόσον ἤδη χρόνον.

duella, ae, ō. (duo sextulae) τριτημόριον οὐγγίας.

duellator, ōris, ā. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ bellator.

duellus, a, um, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ bellus.

duellis, is, ā. (duellum) πολέμιος.

duellum, ī, ōd. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ bellum.

duellus, (Dullius εἴτε Duellius) ii, ā. Δουλλίος.

duim, is, it, int. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ domus, τ. λ. εἰ. do.

duino, arum, ā. ei dōs θεοῦ πιστεύοντες.

duitas, atis, ō. δουξ.

duitor, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ dator, īd. do.

duleacidus, a, um, (dulcis-acidus) γλυκό-ξυνος. Δ. τοῦ μεταγεν. Δατ.

dulcator, ōris, ā. ὁ γλυκύνων.

dulce, ἐπίφ. γλυκύνος, ἡδύος.

dulcedo, īnis, ō. γλυκύτης· μεταφ. γλυκότης, ἡδύτης, χάρις.

dulcesco, dulcui, ero, (dulcis) γλυκύνωμαι, γλυκαίνομαι.

dulcia, ōrum, ōd. (dulcis) γλυκόσματα.

dulcitas, īs, ā. (dulcis) ὁ γλυκύσματος κατσκευάζων, περματουργός.

dulcisculus, a, um, γλυκρότης, γλυκός.

dulcifer, era, ōrum (dulcis-fero) γλυκός.

dulciloquus, a, um, (dulcis-loquor) γλυκόμυθος, γλυκόφωνος. Δ. τοῦ μεταγεν. Δατ.

ὡς καὶ αἱ ἐξῆς διῶν.

*dulcimodus, a, um, (dulcis modus) γλυκύσθηγος, γλυκοηχός.

*dulcinevis, e, (γλυκύνευρος, γλυκύνωρος).

*dulcisula, orum, ōd. μικρὸν γλυκύσμα, περματόν.

*dulciloquus, īs, ā. (dulcis-oe-loquor) γλυκόμυθος, γλυκόφωνος.

dulcis, o, γ λ υ κ ὁς, μεταφ. γλυκός, ἡδύς, χάρις.

dulcissonus, a, um, (dulcis-sonus) γλυκύνωχός, γλυκύνωσθηγος.

dulcitas, atis, ō. γλυκύτης.

dulcitor, ἐπίφ. γλυκύνος, ἡδύος.

dulcissudo, īnis, ō. γλυκύντης.

dulco, avi, alumi, are, aliquid, γλοκάζω, γλυκαίνω τι.

*dulcor, ōris, ā. γλυκύντης.

*dulcero, are, ταῖς τῇ dulco.

Dulcibini, orum, ā. Δουλιβίνιοι, ἔθνος Γερμανικόν.

dulice, ἐπίφ. δουλικός.

Dulichium, ī, ōd. Δουλίχιον. Dulichius, a, um, Δουλίχιος. Dulichius, ā. Δουλιχίος.

dum, οὐδ. εἰς, ἐν φ. dum haec geruntur, (οὐκ) γερῶνται, dum haec geruntur, (οὐκ) γερῶνται, dum haec geruntur, (οὐκ) γερῶνται.

εἰς· ἐγγίνετο ταῦτα (μεταδὲ γινόμενον τοῦτων) ἡγγέθη. dum similis esse voluit, inventus est dissimilis, ὁμοίος εἶναι βουλόμενος εὐρήθη ἀνομοίωτος. 2) ὥς, ἔρτι, μέχρις, ἐφ' ὅσον. dum vivis, non abscedet, ὥς ζῆται, ἐφ' ὅσον ζῆται, οὐκ ἀπολεισεται. tamdiu, dum habui, ἐπὶ τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον εἶχον. dum erant occultae, patebantur, ἔρτι αὐτὸν ἐκρύπτετο. 3) ὥς εἰ, εἰ μόνον, μόνον εἰ. dum res maneant, verba fiant, εἰς ἃν μὴν τὰ πράγματα, τὰς λέξεις πλάττειν ἐξέτω. dum illud fiat, ἢν ταῦτό γε γένηται, μόνον αὐτὸ τὸ γίνεσθαι. 4) ὥς ἔν, ἔρτι, μέχρις, ἐφ' ὅσον, dum veniam, περιμένε, εἰς ἃν (ἐπ' ἃν) ἔλθω. multa paucis, dum condaret urbem, πολλὰ παρὼν μὲν τὸν πόλιν, (ἔστω τὴν πόλιν καταστρεφόντα). tantisper, dum, μέχρις τοῦτο μέχρις εἰς. 5) ἀγκλιτικῶς· δι. age dum, ἄγε δι. cedo dum, φέρε δι. 6) nihil dum, οὐδὲν πο. non dum εἴτε nondum, οὐπω.

*dumalis, e, (dumus) θαμνοειδής. coma, ἀνχηρὰ κόμη.

dumetum, ī, ōd. (dumus) θάμνον, ἀκανθών, βλάτα.

*dumicula, ae, ā. (dumus-colo) ὁ ἐν ἀκανθῶν διατρίβων, λαχμαίος.

dummodo, οὐδ. εἰς, εἰ μόνον, μόνον εἰ, εἴγε μόνον, ἢν μόνον γε. dummodo na continuum est, εἰ μόνον μὴ συνεχὲς ἦ.

dumdeus, a, um, (dumus) ἀντιπρόθετος, βασιλικός.

dumtaxat, οὐδ. (dum-taxo) μόνον. 2) τοῦλάχιστον, γέ. centum, τοῦλάχιστον ἐκατόν. animo dumtaxat vigemus, τὴν γε ψυχὴν ὑγιαίνομεν.

dumus, ī, ā. θάμνος, ἔρτι, ῥάπος.

dumtaxat, ταῖς τῇ dumtaxat.

dum, ae, ō, dōd.

duodecennis, e, (duodecem-annos) δωδεκαετής.

*duōdecennium, ii, οὖ. (δωδεκαετία).

duōdecies, ἐπὶ δ. δωδεκάκις.

duōdecim, δωδεκά. duodecim tabulae (καὶ ἀπλῶς duodecim, αὖ δώδεκα δέλτοι τῶν νόμων, οἱ δώδεκαδελτοὶ νόμοι).

duōdecimus, a, um, δωδέκατος.

*duōdenarius, a, um, (δωδεκαδικός).

duōdēni, ae, a, ἀνὰ δώδεκα, ἑκαστὸς δώδεκα.

*duōdēnāginta, ἐννεήκοντα δυοῖν δέοντα, ὀγδοήκοντα ἑκτά.

*duōdeciōginta, δυοῖν δέοντα ὀγδοήκοντα, ἐξβομήκοντα ἑκτά.

*duōdēquadrāgēni, ae, a, ἀνὰ τριάντα ἑκτά.

duōdēquadrāgēsīmus, a, um, τριακαστὸς ὀγδοός.

duōdēquadrāginta, δυοῖν δέοντα τεσσαράκοντα, τριάντα ἑκτά.

*duōdēquinquāgēni, ae, a, ἀνὰ τεσσαράκοντα ἑκτά.

duōdēquinquāgēsīmus, a, um, τεσσαρκακαστὸς ὀγδοός.

duōdēquinquāginta, δυοῖν δέοντα πενήκοντα, τεσσαράκοντα ἑκτά.

*duōdēsexāgēsīmus, a, um, πεντηκαστὸς ὀγδοός.

*duōdēsexāginta, δυοῖν δέοντα ἐξήκοντα, πενήκοντα ἑκτά.

duōdētrīcēsīmus, a, um, εἰκοστὸς ὀγδοός.

*duōdētrīcēs, ἐπὶ εἰκοσιαντάκις.

duōdētrīginta, δυοῖν δέοντα τριάντα, εἰκοσιεκτά.

*duōdēvīcēni, ae, a, ἀνὰ δέκα ἑκτά.

duōdēvīcēsīmus, a, um, ὄκτατος ὀγδοός.

duōdēvīginti, δυοῖν δέοντα εἴκοσι, δέκα ἑκτά.

duōetvīcēsīmāni, orum, ἄ. οἱ τῆς εἰκοστῆς δευτέρας λεγιῶνος στρατιῶται.

duōetvīcēsīmus, a, um, εἰκοστὸς δευτέρος.

dūōnus, a, um, ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ bonus.

dūplāris, e, τὸ διπλοῦν ἔχειν ἢ λαμβάνων.

dūplārīus, i, ἄ. (ὑπὸν. mīlos) στρατιώτης διπλοῦν μισθὸν λαμβάνων, βραβεῖου χάριν. Ἐπιγρ.

dūplex, icis, (duo-plico) διπλοῦς, δισός.

duplex amictus ἢ pannus, δίπλαξ, διπλόξ. 2) ἀντὶ τοῦ ambo, διπλῶς, διττός, ἄμφω.

3) διπλοῦς, μέγας, πυκνός. 4) ποιητ. διπλοῦς, διγλωσσος, ἀπατηλός.

dūplīcārīus, i, ἄ. στρατιώτης διπλοῦν μισθὸν λαμβάνων.

dūplīcātio, ōnis, θ. διπλασιασμός, διπλωσις.

*dūplīcātio, ἐπὶ διπλῇ, ἑτερον ποσόντων.

*dūplīcātor, ōris, ἄ. ὁ διπλασιάζων.

dūplīcitas, ātis, θ. διπλῆς, διπλότης, τὸ διττόν.

dupliciter, ἐπὶ διπλῇ, διττῶς.

dūplīco, avi, atum, are (duplex) aliquid διπλασιάζω, ἐπιδιπλασιάζω, διπλῶ, διπλοῦν ποίω τι. 2) αὐξάνω, ἐπαυξάνω τι. 3) διπλῶ, πύσσω, κέμπω τι.

dūplīco, ōnis, ἄ. τὸ διπλοῦν.

dūplo, are, aliquid, διπλασιάζω τι.

dūplus, a, um, διπλός, ὁ διπλάσιος.

duplum, i, οὖ. τὸ διπλάσιον. duplo maior, διπλάσιος τῶν ἄλλων. dupla, ae, θ. ὑποπερουνία, τὸ διπλάσιον (ἀργύριον).

dūpondiārīus, a, um, δύο ἀσσαρίων. dupondiarius, ὡπὸν. numus, νόμισμα δύο ἀσσαρίων. 2) ὀβολιμαίος, φαῦλος.

dūpondiūs, ii, ἄ. εἰς dupondium, ii, οὖ. (duo-pondo) δύο ἀσσαρία, ὀβολός. 2) μέτρον δύο ποδῶν. 3) ποιητ. ἢ ταυνία.

dūrābilis, e, (duro) διαρκής, μόνιμος. Βαῖμοι συγκριτικῶς ἄχρηστοι.

dūrābilitas, ātis, θ. μονιμότης. Α. τοῦ μεταγεν. Δαρ.

dūrācīnus, a, um, σκληρὸν ἄκινον εἰς σκληρὰν βῆτα ἔχων, σκληρόσπικρος. duracina persica, τὸ χρίστον εἶδος τῶν περσικῶν μήλων, θωρακινά, ἐν τοῖς Γεωπονοῖ. 8, 13—17, ὅθεν τὰ νῦν ῥοδάκιννα.

dūrāmen, īnis, οὖ. σκληρότης. Α. σπ.

dūrāmentum, i, οὖ. σκληρότης, μονιμότης. 2) σκληρώμα, τὸ σκληρωμένον κλημα.

dūrātēus, (dureus εἰς durus) a, um, δοῦρτεος, δοῦρειος, equus, ἵππος.

dūrātor, ōris, ἄ. ὁ σκληρὸν, ἀποσκληρῶν.

dūrātrix, icis, θ. ἡ σκληροῦσα, ἀποσκληροῦσα.

dūro, ἐπὶ σκληρῶς, χαλεπῶς, ὠμῶς.

dūresco, ūi, ēre, (ἀναρκτ.) σκληροῦμαι, ἀποσκληροῦμαι.

dureta, ae, θ. σκῆψ. Α. Ἰσπανική.

Dūria, ae, θ. ὁ Δουρίας, ποταμὸς Ἰταλίας τανῶν Doria. 2) ταῦτο τῇ Durias.

dūricordia, ae, θ. (durus-cor) σκληρόκαρδία.

*dūricōrius, a, um, (durus-corium) σκληρόδερμος.

*dūritas, ātis, θ. σκληρότης, χαλεπότης.

dūritēr, ἐπὶ σκληρῶς, χαλεπῶς, ὠμῶς ἀπηνῶς.

dūritia, ae, θ. σκληρότης. μεταρ. σκληρότης, χαλεπότης, ἀσχηρότης, ὠμότης. 2) σκληρὸς βίος, τὸ σκληρὸν τῆς διαίτης. 3) σκληρώμα, ἀποσκληρώμα.

dūritias, ei, θ. σπαν. ἀντὶ τοῦ duritia.

*dūritūdo, īnis, θ. σκληρότης, ὠμότης.

dūritus, a, um, ἴδ. duraleus.

Dūritus, i, ἄ. Δουρίας, Δόριος, Δόριος καὶ Δωρίας, ποταμὸς Ἰσπανίας, τανῶν Duero.

dūritūscilis, a, um, ὁ σκληρότος.

dūro, avi, atum, are, (durus) aliquid σκληρῶ, ἀποσκληρῶ τι. 2) aliquem, ἀπασκληρῶ τινά, καρτερῶν ποίω, δακνῶ τινά.

me labore duro, διὰ πόνων στερεοῦμαι.
mentem, στερεῶ, καρτερῶν παρέχω τὴν
ψυχὴν. 3) σκληρῶ, ἀμύλῳ τινὰ ἢ τι. 4)
οὐδεὶς σκληροῦμαι, ἀποσκληροῦμαι, σκληρὸς
εἰμι. 5) καρτερῶ. durato, καρτεροῖται,
κλῖτε. duro laborem et vias, καρτερῶ
πόνους καὶ πορείας. 6) διακίνω, διαρκῶ.
durat adhuc, ἔτι καὶ νῦν διακίνῃται.

Dūrocassium, ἰ, οὐ. (Δουροκάσιον), πόλις
Καρνούτων ἐν τῇ Δουροουνήϊ Γαλλίᾳ,
ἢ τανὺν Dreux.

Dūrocortōum, ἰ, οὐ. Δουρικορτόρο (Στραβ.).
καὶ Δουροκάτορον (Πτολ.), μητροπόλις
Ῥήμων ἐν Γαλλίᾳ, ἢ τανὺν Rheims.

dūrus, α, um, σκληρός, στερεός, durum
ferrum, σκληρός, στερεὸς σίδηρος. alvius
dura, σκληρὰ κοιλία. cutis, σκληρὴν, στε-
ρεὴν ἔριμν. dura dumeta, δασεῖς ἀκαν-
θαῖες. dura vox, σκληρὰ φωνή. dura et
molliā, τὰ σκληρὰ καὶ τὰ μαλακὰ. durum
vinum, αὐστηρὸς εἶνος. dura plaga, σκλη-
ρὴν, βαρὺ κλῖμα. 2) μεταφ. σκληρὸς, δεῖ-
νός, servitus dura, σκληρὰ δουροχρεία.
δουλεία. durus morbus, δεῖνὴ, χελεπὴ νό-
σος. 3) σκληρὸς, αὐστηρὸς, ἀπηνὴς, ἀδύ-
νατος. animus agrestis et durus, ψυχὴ
τραπεῖος καὶ σκληρὰ. durus iudex, ἀπηνὴς,
ἀδιδραπέτος δικαστής. durus vltā, σκληρὸς,
αὐστηρὸς τὸν βίον, σκληροβίος. 4) σκληρὸς,
ἀπειθέτος, τραχύς, ἄχαρις, ροδία, τραχύς,
ἀπειθέτης. 5) σκληρὸς, καρτερικός.
durior, ἰ, οὐ. σκληρότερος καὶ καρτεριώ-
τερος. fortis et durus, ἀνδρείος καὶ καρτεριώ-
τερος. dūsmosus καὶ dūsmus, ἀρχαῖως ἀντὶ du-
mosus καὶ dumus.

dūmvir, ἰρι, ἄ. ὁ τῶν δύο ἀνδρῶν (τῶν
ἀρχόντων) ἑτερός. πρὸς. duomviri.

dūmvirālīus, ἰ, ἄ. ὁ τῆς τῶν δύο ἀν-
δρῶν τιμῆς τυχών. Ἐπιγρ.

dūmvirālis, α, (duumvir) τῶν δύο ἀνδρῶν.

dūmvirālis, ἰς, ἄ. ὁ τῆς τῶν δύο ἀνδρῶν
τιμῆς τυχών. Ἐν ἐπιγρ. (C. I. Gr.) θα-
νατικός.

dūmvirālitās, ātis, ὁ. ἡ τῶν δύο ἀνδρῶν
τιμή.

dūmvirātus, ūs, ἄ. ἡ τῶν δύο ἀνδρῶν τι-
μή, τὸ τῶν δύο ἀνδρῶν ἀξίωμα.

dūmvirī, orum, ἄ. (duo-viri) δύο ἀν-
δρες, δύο δικασταί, δύο ἄρχοντες, δύο ἐπι-
στάται, κ. τ. τ. duumviri sacrorum, εἰς τε
sacris faciendis, οἱ δύο τῶν Σεβαστῶν
βιβλίων φύλακες (ἐνθ' ὧν ὑστερον δέκα καὶ
ἀπὸ Σεβαστῶν δεκαπέντε κατεστήθησαν).

dux, dūcis, ἄ. ἡγεμὼν, ἄγωγάς. itineris,
ὁ τῆς ὁδοῦ ἡγεμὼν, ὁδότης. 2) ἡγεμὼν, τρα-
πηγὴς, πολέμαρχος. 3) dux, ὁ. ἡγήτωρ.

dyas, ādis, ὁ. δύο.

Dymas, ātis, ἄ. Δύμας.

Dymus, καὶ Dymacarium, ὁ. Δύμη, Δύμας.

Dymaeus, α, um, Δυμαῖος. Dymaeus ager,
ἡ Δυμαία. Dymaei, ἄ. Δυμαῖοι.

dynamis, ἰς, ὁ. δύναμις.

dynastes, αὐ, ἄ. δυναστής.

Dyrachium, ἰ, οὐ. Δυρράχιον. Dyrach-
chini, orum, ἄ. Δυρράχωνες.

dysenteria, αὐ, ὁ. δυσεντερία.

dysentericus, α, um, δυσεντερικός.

dyseros, ōtis, δύσερος.

dyspepsia, αὐ, ὁ. δυσπεψία.

dysphuricus, α, um, δυσφουρικός.

dyspnoea, αὐ, ὁ. δύσπνοια.

dyspnoicus, ἰ, ἄ. δυσπνοικός.

dysuria, αὐ, ὁ. δυσουρία.

E συντόμως ἐν ἐπιγραφαῖς δηλοῖ. omu-
ritus ἢ evocatus, ἔτι δὲ καὶ ejus, οἱ, essi,
esse κ. τ. τ. E. M. V. egregiae memo-
riae vir. E. P. equo publico. E. Q. R.
equos Romanos. E. M. D. S. P. E. o
monitu de sua pecunia erexit. E. V.
ex voto. κ. τ. τ.

ε, πρὸς. μετ' ἀραιῶν, τίθεται πρὸς συμφέρον
ἀντὶ τῆς εἰς, ἀλλὰ σπουδαιότερον. (ὁ. αὐ.)

εἶ, (ὁπον. νῆα) ἔκλειν, καὶ ἑλκύνῃ τὴν ὁδόν.
εἶλο, ὅς, ὁ. ἠγείλον Αἰθιοπίαν.

εἶρσε, ἀρχαῖως ἀντὶ τοῦ εἰρσα.
εἶρίσιος, α, um, εἰρινός.

εἰσῆσιος, ἐπὶρ. (is-tenus) μίχρη τοσοῦτον,
ἐπὶ τοσοῦτον.

εἰσῆσιος, α, um, εἰσῆσιος.

εἰσῆσιος, ἰ, ὁ. ἡ εἰσῆσιος, (εἰσῆσιος). 2) εἰσῆσιος,
ἰ, οὐ. εἰσῆσιος, εἰσῆσιον εἶλον.

εἰσῆσιος, bibi, ἔρε, aliquid, ἐκπίνω, κατα-
πίνω τι. μεταφ. ἐκπίνω, λαμβάνω τι.

εἰσῆσιος, ἔρε, (ex-beto) ἐξίρχομαι.

εἰσῆσιος, blandior, ἵтус sum, ἰρι, aliquid, διὰ κο-
λακείας λαμβάνω, ἢ πορίζομαι τι. εἰσῆσιος,
dū, α, um, παθεῖν. διὰ κολακείας πορι-
σθεῖς. 2) κολακεία, καταπρῶν τι.

εἰσῆσιος, ἰ, οὐ. Εἰσῆσιος, πόλις, Βρετ-
τανία, τανὺν York.

εἰσῆσιος, ἰ, εἰσῆσιος, εἰσῆσιος.

εἰσῆσιος, α, um, (ebur) εἰσῆσιος.

εἰσῆσιος, α, um, (obrius) μεθύων.

εἰσῆσιος, ἰσις, οὐ. μεθύσκω.

εἰσῆσιος, ἰσις, ὁ. μεθύω.

εἰσῆσιος, αἰς, ὁ. μεθύω.

εἰσῆσιος, αἰς, (obrius) aliquid, μεθύσκω
τινὰ. Μακροβίος.

εἰσῆσιος, α, um, ὁποιος.

εἰσῆσιος, α, um, ὁποιος. Πλαῖτος.

εἰσῆσιος, αἰς, ὁ. οὐλοφύγις, φιλοφύγις,
φιλοποσία.

εἰσῆσιος, α, um, οἱ εἰσῆσιος, εἰσῆσιος.

- πέπτες, πάροις, μεταφ. ἐγγυμοί, οἶον
ebriosa acinia.
- ēbrius, a, um, μέθυρος, μεθύων, ἐξοίνος.
μεταφ. sanguine, αἵματι μεθύων. Iana de
sanguine conchae ebria, ἐριζ πορφυρῇ
μεθύοντα, πορφυρέαπτα.
- ē-bullio, ire, παφλάζω, ἀναζέω. μεταφ.
animam, ἐκπνέω τὴν ψυχὴν. virtutes, πα-
φλάζω, πολυλογῶ περὶ τῶν ἀρετῶν.
- ebulum, i, οὐ καὶ ebulus, i, ἄ. χαμαιά-
κτη, (φ).
- ēbur, ōris, οὐ. ἐλέφας (ὁ δόδος τοῦ ἐλέφαν-
τος). 2) εἶ, τι ἐλέφαντος πεποιήται, οἶον
ξόανον, δίφρος κ. τ. τ. 3) παρ' Ἰουδαι-
στί, ἄπαρ· ὁ ἐλέφας, (τὸ θηρίον).
- ēburnātus, a, um, (ebur) ἐλεφάντινος, ἐλε-
φαντικὸλλήτος, «ἡλεφαντωμένος».
- ēburneolus, a, um, ἐλεφάντινος. eburneo-
la fistula, ἐλεφάντινον συρίγγιον.
- ēburneus, a, um, (ebur) ἐλεφάντινος.
- ēburnus, a, um, ταῦτὸ τῷ eburneus.
- ēbusus, (-os) i, καὶ ēbōsia, ae, θ. «ἔβου-
σος, ἔβουτος καὶ ἔβουτος, ἡ μεζών τῶν
παρὰ τὴν Ἰσπανίαν Πιτουσεῶν νήσων, τα-
ύν Iviza καὶ Yvica.
- ēcastor, ἀπιρών. (Castor) μὰ τὸν Κέστορα,
μὰ Δία.
- ēcaudis, is, (ex-cauda) αἰσχροφός.
- ēcbātana, orum, οὐ. «Ἐκβάτανα καὶ Ἀγ-
βάτανα, πόλεις Μηδίας, ταύτων Hamadan.
- echōlas, ādis, θ. ἐκχολὰς (εἶδος ἀμπέλου).
- ecce, eocam, ταῦτὸ τῷ ecce ea, ecce eam,
tē. ecce.
- ecce, ἐπὶβ. (κατὰ τινος ἀπὸ τοῦ on ce) ἰδοὺ,
ἰδε, ἴδε, ἦνι, ἦνι. ecce, video eum
redeuntem, ἰδοὺ ὅρῳ αὐτὸν ἐπανερχόμενον.
ecce, tunc literae, ἰδοὺ τὰ γράμματα σου.
ἀρχαϊκῶς μετ' αἰ. ecce me, ἰδοὺ ἐγώ,
(γὰρ με). καὶ κατὰ συγκοπὴν eccillum,
ἰδοὺ, ἐρχεται ἕκινος (ἐν τῷ) κ.τ.τ.
- eccentros, ἐκκεντροί.
- ecceŕe, ἀπιρών. (Ceres) μὰ τὴν Δήμητρα,
μὰ Δία.
- eccheuma, ātis, οὐ. ἔκχευμα.
- eccilla, eccillam, eccillam, eccillud, ecci-
atam, κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ ecce illa,
ecce illum κ. τ. λ.
- ecclēsia, ae, θ. ἐκκλησία.
- ecclēsasticus, a, um, ἐκκλησιαστικός.
- eccos, eocum, κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ
ecce eos, ecce eum.
- ecdicus, i, ἄ. ἐκδικός.
- ēcēre, ταῦτὸ τῷ ecceŕe.
- ēcētra, ae, θ. Ἐχέτρα, πόλις Οὐλοδοσκῶν.
- ēcfatus, ecfetro κ.τ.λ. tē. effatus, κ.τ.λ.
- ēchen, orum, οὐ. ἡχέη.
- ēchēŕeis, idis, θ. ἐχηνέρις (ἰχθύς).
- ēchidna, ae, θ. ἐχίνα.
- ēchidneus, a, um, ἐχιδναῖος.
- ēchinādes, um, θ. Ἐχινάδες νῆσοι.
- ēchināsus, a, um, ἐχινώδης.
- ēchinōmētrai, arum, θ. ἐχινουήτραι (εἶδος
ἐχίνου).
- ēchinōphōra, ae, θ. ἐχινοφόρα (εἶδος κα-
χίλου).
- ēchius, i, ἄ. ἐχίνος (καὶ ὁ χειρταῖος καὶ ὁ
θαλάσσιος). 2) ἐχίνος, εἶδος ἀγγείου. 3)
κόσμημα τὸ τοῦ Ἰωνικοῦ κίονος ἀνῶ.
- ēchion, ii, οὐ. ἔχιον (φαρμακίον τι).
- ēchion, idnis, ἄ. Ἐχίων, εἶς τῶν Σπαρτῶν.
- ēchionides, ae, ἄ. Ἐχιονίδης, ὁ Πεννέος.
- ēchitōnis, a, um, Ἐχινόνης, Θηβαϊκός.
- ēchios, ii, θ. ἔχιος (βοσκός).
- ēchites, ae, ἄ. ἐχίτης (λίθος).
- ēcho, ūs, θ. ἡχώ.
- ēchōicus, a, um, ἡχώδης.
- ēcligma, ātis, οὐ. (ἐκλείγω) ἔκλειγμα, (γάρ-
μακρόν τι).
- ēcligmātium, i, οὐ. ὀπκορ. τοῦ ecligma.
- eclipsis, is, θ. ἐκλείψις.
- ēclipticus, a, um, ἐκλειπτικός.
- ēclōga, ae, θ. ἐκλογή. 2) ἐκλογή, ὁδὸς
ποιηράτιον, ἐκλόγιον κ.τ.τ.
- ēclōgārī, orum, ἄ. (ὀπον. libri.) ἐκλο-
γαί, ἀπανθίσματα.
- ēcnēphias, ae, ἄ. ἐκνερίας (ζέμερος).
- ēcontra, āte e contra, ταῦτὸ τῷ contra.
- ecphōra, ae, θ. ἐκφορά. Α. ἀρχιτεκτονική.
- ecquatenam, ταῦτὸ τῷ ecquae, tē. ecqui.
- ecquando, καὶ eququando, ἐπὶβ. ἡ ποτε;
ἡ καὶ ποτε; δὴ ποτε;
- ecqui καὶ equis, ecquae καὶ ecquae, eo-
quod καὶ ecquid, ἡ τις; ἡ τι; interrogat.
- ecquem noverim, ἐρωτῶ, εἰ τινα οἶδα.
- ecquid placent aedes? ἡ ἀρέσκει σοι ὁ
οἶκος; ecquid placeant, me rogas? ἡ
ἀρέσκει, ἐρωτῶς; Σου. Ὅς ἐπὶ τὸ πολλὸν
τίθεται τὰ μὲν equis καὶ ecquid οὐσιασ-
τικῶς, τὰ δὲ λοιπὰ ἐπιθετικῶς.
- ecqui, ἐπὶβ. ἡ ποι.
- ecquo, ἐπὶβ. ἡ ποι.
- ecquonam, ταῦτὸ τῷ ecquo, tē. ecqui.
- ēcstāsis, is, θ. ἐκστασις.
- ēctōmos, ἐκτομος.
- ectrōma, ātis, οὐ. ἐκτρομα.
- ēctŕpus, a, um, ἐκτροπος.
- ēctŕeus, ταῦτὸ τῷ equuleus.
- ecus, ταῦτὸ τῷ equus.
- ēdāctas, ātis, θ. (edax) πολυφαγία, ἀδύ-
σταγία, λαίμαργία.
- ēdax, ācis, (edo) πολυφάγος, ἀδυστάγος
λαίμαργος, μεταφ. βορῆς, πολυβόρος.
- ē-dectimo, are, ἐκδέκω. (κυρίως ἐκ δέκα
ἀνθρώπων ἐκ).
- ēdento, avi, atum, are, (ex-dens) ἐξαιρῶν
ἐκ τοῦ αὐτοῦ τοῦ δέοντος.

Edentulus, ἡ, um, (ex-dens) ἀνέδους, ἡ-
δός. edentulus, ἡ. νώδοντος.

Edipol, ἑπιπών. (ἵπτος ἐκ τοῦ ο, dous καὶ
Pollux) μὲ τὸν Πηλοποιόν, μὲ Δία.

Edera, ταῦτ τῷ hedera.

Edessa, αἶ, θ. Ἐδεσσα, πόλις Μακεδονίας,
καὶ πόλις Μεσοποταμίας.

Edetaniorum, ἡ, Ἡετανόρ, Ἰθνος, Ἰσπανίας.

Edibilis, ο, (edo) ἐδωδιμος, βρώσιμος. Ἀ.
τοῦ μεταγ. Ἀστ.

E-dico, αἰ, ctum, ēre, aliquid alieni, κη-
ρῶτω, προλέγω, (προειπών), ἐπιτάττω,
παραγγέλλω τινὶ τι. cenatum in diem po-
sterum, κατὰ τῆς σήμερον εἰς τὴν ὑστε-
ραν. diem comitis, κηρύττω τὴν ἡμέ-
ραν τῶν ἀγαθαισιν. — edictum, ἡ, οἰ, κή-
ρυγμα, διατάγμα, παραγγέλημα, πρόγραμμα,
μαρτυρία. Μάλιστα δε ἐλέγοντο edi-
cta αἱ ἐντολαί τῶν πραιτόρων διαγραφά-
των δικαίων τε καὶ ἀδικίων. (δικαίων καὶ
ἡδίκτων παρὰ τοῖς Βασιλευσίνεσι).

edictalis, ο, (edictum) τοῦ ἐπιτάγματος
τῆς διαγραφῆς. possessio edictalis, ἡ ἐκ
τοῦ διατάγματος κτήσις.

edicto, ὄνις, θ. (edico) κήρυγμα. Πλαῦτος.

edicto, avi, are, (λαμίστ. τοῦ edico) ali-

quid, κηρύττω τι.

edictum, ἡ, edico.

E-disco, edidici, ēre, aliquid, ἐκμανθάνω

τι. ad verbum, κατὰ λέξιν.

E-dissero, cū, ctum, ēre, aliquid, δι-
δάσκω, διδάσκειν, ἀπομνημονεύω, διηγου-

μαι τι.

edissortator, ὄνις, ἡ. ἐξηγητής.

edissortio, ὄνις, θ. ἐξηγητής.

E-disserto, avi, ctum, are, aliquid, δι-
δάσκω, διδάσκειν, διηγουμαι τι.

edictus, a, um, (edo) edicti iudices,

οἱ ὑπὸ τοῦ κατηγοροῦ ἐκλεγμένοι δικα-

στοί.

edillo, ὄνις, θ. (e-do) ἐκδοσις βιβλίου. 2)

ἐκδοσις, διήγησις. 3) γέννησις. 4) opera-

rum, ἐκδοσις ἔργων. ludorum, ἀμυνοδοσία.

edilor, ὄνις, ἡ, (e-do) ὁ αἰτίας. 2) ludo-

rum, καταστάτης ἀγώνων, ἀγωνοθέτης.

edilus, a, um, ἡ, e-do.

edilus, ὄνις, ἡ, (edo) ἐκδοχή, κόπος.

edo, edi, esum, edero, ē ēre, edui, edui, edui,

γω, bibite, esto (edite), πίνετε, ἐσθίετε.

Τριτοπροσώπου: eatur, (ἀντί editur) bi-

bitur, ἐσθίεται, πίνεται. edo illum, τρώ-

γω σκέρδοον. μεταφ. si quid est animum,

et ei τρώγει (δένει) τὴν ψυχὴν. edunt

oblivia laudem, ἀφανίζει ἡ λήθη τὸν ἱ-

παινον.

edo, didi, ditum, ēre, (ex-do) aliquid,

ἐκδίδωμι, ἐκφίρω, ἐκδίδωμι τι. librum,

ἐκδίδωμι, ἐκφίρω βιβλίον. orationem

scriptam, ἐκδίδωμι, ἐκφίλω ἐγγραμμένον
τὸν λόγον. 2) ἐκφίρω, φύω, γένω. pactis
aliquem edoi, γένω, φάτω τινά. regibus
edilus, ἡ βασιλείων γαρονός (περὶ αὐτῶν).
arbor frontem edit, τὸ δένδρον φύει, ἐκ-
φίρει φύλλα. tellus edit innumeram spe-
cies, ἡ γῆ ἀνίστην, ἀναδίδωσιν ἀναρίθμητα
εἶδη. 3) ἐκφίρω, αἶρω, πρὸς λαμ. νοσοῦ,
αἶρω φωνήν, ἵσται φωνήν, πρὸς λαμ. φωνῆς,
ἀναρῶν. clamorem, ἀναδίδω. risus, ἀνα-
γέλω. gemitus, ἀναστενάζω. animam,
(spiritum, vitam) ἐκπνέω, ἀποθνήσκω.
sputa, ἐκφίρωμαι. 4) ἐκφίρω, ἐκδίδωμι
κηρύττω, ἀναγγέλλω, παραγγέλλω τι. mea
sola alieni, διηγουμαι τινὲς τὴν ἐμὴν τόχην.
consilia hostium, ἐκφίρω, πρὸς λαμ. ἐκφί-
γίλω τὰς τῶν πολεμίων βουλὰς. opinio edi-
ta est in vulgus, γνώμη ἐξηγήθη (ἐκδόθη)
εἰς τὸν ἕρπον. edo mandata, ἐκφίρω, ἐκ-
δίδωμι παραγγέλλω. Apollo edidit ora-
culum, ὁ Ἀπόλλων ἀνέειπεν. edo ex-
emplum severitatis, ἐκφίρω δέγμα (παρά-
δειγμα) τῆς αὐστηρότητος. 5) πρὸς λαμ.
πατέγω, ποιῶ, ποιοῦμαι. scelus, ποιῶ,
ἐργάζομαι κακοῦργημα. ludos, ποιῶ, ἐλ-
θωμι ἀγῶνας. spectaculum, πατέγω θέαμα.
caedes, σφαγὴν ποιοῦμαι. proelia, μάχας
ποιοῦμαι. 6) me edo ex aedibus, ἐξέρ-
χομαι τοῦ αἴκου. flumen in mare edi-
tur, ὁ ποταμὸς ἐκδίδωσιν, ἐκδίδωμι εἰς
τὴν θάλασσαν. — edilus, a, um, ἐδέχων,
ἐδέχων, ἐφίλος.

edo, ὄνις, ἡ. λαμπρότης, φαγῆς.

edocenter, ἐπίρ. διδακτικῶς.

E-docēo, cū, ctum, ēre, aliquid, aliquid,

ἐκδίδωμι τινά τι. cuncta edoculus, ἵπναται

ἐκδιδάσκει, ἐκμανθάνω. 2) διδίδωμι, δίδω-
μι, διηγουμαι τι.

E-dolo, avi, ctum, are, aliquid, παλαῶ

τι. 2) ἐξεργάζομαι τι.

edomitus, a, um, ἡ, edomo.

E-dōmo, di, ctum, are, aliquid, καταδα-

μῶζω, ἐξηκάζω, ἡμερῶ τι.

Edonus, ἡ, ἡ. Ἠδωνός. Edoni, orum, ἡ.

Ἠδωνός. Edonus, a, um, Ἠδωνός, Ἠδω-

νικός, Ὁρφέας. Edonis, Idis, θ. Ἠδωνός,

Ὁρφέας, Βακχίς.

E-dormio, ivi, ite, ἡ, ire, ἐκκοιμῶμαι.

tempus, κοιμώμενος διέγρη, κατακοιμῶ

τὸν χρόνον. crapulam, ἐκνήρω.

edormisco, ēre, (ἐναρκ. τοῦ edormio)

ἐκκοιμῶμαι. crapulam, ἐκνήρω. 2) ἡμε-

ρῶμενος διέγρη.

educatio, ὄνις, θ. ἀγωγή, ἐκτροφή, παι-

δεύσις (ἐκτρέψιν). 2) ἀνατροφή, τροφή

(ῥῶν). 3) αἰτιώσεις, (ἐπιμείλεια δυνάμεως).

educator, ὄνις, ἡ. ἀνατροφεύς, τροφεύς. 2)

παιδαγωγός.

educatio, ὄνις, ἡ. ἀνατροφή, τροφή

(ῥῶν). 3) αἰτιώσεις, (ἐπιμείλεια δυνάμεως).

educator, ὄνις, ἡ. ἀνατροφεύς, τροφεύς. 2)

παιδαγωγός.

educatrix, ἰείς, ὅ. ἡ ἀνατρέφουσα, ἡ τροφός.
 *educatus, ūs, ἄ. ἀνατροφῆ.
 ē-ducō, avi, atum, are, aliquem, ἀνα-
 τρέφω, τρέφω, ἐκτρέφω, παιδεύω τινά. 2)
 ἀνατρέφω, τρέφω (ῥῶα ἢ φυτά).
 ē-ducō, xi, ci, um, ēre, aliquem ἢ aliquid,
 ἐξάγω, ἐκτρέφω, ἐξέλω τινα ἢ τι. aliquem
 ē custodiam, ἐξάγω τῆς φυλακῆς τινα. a-
 quam in fossas, ἐξάγω ὕδωρ εἰς ὕδατος.
 telum corpore, ἐξέλω τοῦ σώματος βί-
 λος. gladium, σπάζω ξίφος. aliquem
 in jus, ὑπάγω τινα εἰς τὸ δικαστή-
 ριον. ad consules, ὑπάγω τινα ὑπὸ τοὺς
 ὑπάτους. me foras, ὑπάγω, ἐξέρχομαι
 τῆς οἰκίας. navem portu εἰς ex portu,
 ἀνάγω τὴν νῆα, ἀνέρχομαι. praesidium
 ex oppido, ἐξάγω προῦρδν ἐκ πόλεως.
 educo exercitum εἰς ἀπλώς educo, ἐξά-
 γω στρατόν, ἐξάγω. Tullus in aciem
 educit (ὑποκ. exercitum), ὁ Τύλλος ἐξάγει
 εἰς παράταξιν (ὑποκ. τὴν δύναμιν). 2)
 ἀγείρω, ἀναγείρω, ὕψω. turrin, ἀνεγείρω
 πύργον. 3) ἀνάγω, αἴρω, ἐξάγω, μεγαλύ-
 νω, δοξάζω τινα ἢ τι. 4) ἐκτρέφω, ἀνα-
 τρέφω. puerum, παιδα. pullos, ἐκκολλά-
 πτω νεοσσούς. aura educit colores, ἡ αὐ-
 ρα ἀνατρέπει τινος. 5) ἀκρίνω, ἐκροῶ τι.
 6) διάγω. noctem ludo, τὴν νύκτα παίζω.
 Eductio, ōnis, ὅ. (educo) ἐξαγωγή.
 *educator, ōris, ἄ. ἀνατροφεύς.
 *eductus, a, um, ῥ. educo.
 *ē-ducio, are, aliquid, ἀπογλυκαίνω τι.
 Edulicia καὶ Edūlia, ταῦτ τῇ Edusa.
 Edulis, e, (edo) ἐδωδισμός, βρώσιμος. edulin,
 ium, ὅ. ἐδωδισμός, βρώσιμος, βρωτό, τροφίμο.
 Edulium, ii, ὅ. ταῦτ τῇ edulia, ῥ. edulis.
 *ē-duresco, ēre, ἀποκλινροῦμαι.
 ē-dūro, are, ἀποκλινρόμαι. 2) διαρκῶ, διαρκύνω.
 Edūrus, a, um, ἀπόσκληρος.
 Edūsa, ae, ὅ. (edo) ὅσα τις προστάει τῆς
 τῶν παιδῶν τροφῆς.
 Edūtion, ōnis, ἄ. Ἡετλων.
 effabilis, e, (effor) ἐκράζεσθαι θυνάμενος.
 nemini, ἀνέκφρατος.
 *effacatus, a, um, (ex-facō) ἐκτετραγι-
 σμένος. μεταρ. καθαρός.
 *effamen, ūnis, ὅ. (effor) ἔκφρασις.
 ef-facio, ferum, ire, aliquid, ἐκπληρῶ,
 πληρῶ τι. effertur, ἐκπλεῖται, πληρῆται, μαρτυρεῖται.
 affaris, effari, ῥ. effor.
 effascinato, ōnis, ὅ. βασκανία.
 ef-fascino, are, aliquem, βασκαίνω τινα.
 effatum, ῥ. effor.
 effatus, a, um, ῥ. effor.
 effatus, ūs, ἄ. (effor) ἐκφρασις. Α. τοῦ
 μεταγεν. Δατ.
 effucte, effr. (officio) εὐνοῦς, τῷ εὐνῇ. 2)
 ἀνεργητικῶς.

effectio, ōnis, ὅ. (efficio) πράξις. recta
 κατὰ νόμον. 2) ἀποταλευτική αἰτία, ποιη-
 τικὸν αἶτιον. Κικέρων.
 effective, ἐπίβ. πρακτικῶς.
 effectivus, a, um, πρακτικός, ἀποταλε-
 στικός.
 effector, ōris, ἄ. (efficio) ποιητής, αἰτίας.
 effectorix, ōis, ὅ. (efficio) ἡ ἀποταλευτική
 ἢ αἰτία. Κικ.
 effectus, a, um, ῥ. efficio.
 effectus, ūs, ἄ. (efficio) ἐνέργεια, πράξις.
 τὸ ἐκτελεῖν. 2) ἀποτέλεσμα.
 ef-fecundo, are, εὐκαρπὸν καθίστημι.
 effemināte, ἐπίβ. μαλακῶς, ἀνάνδρως.
 effeminatio, ōnis, ὅ. ἐκδηλυνσις.
 effemino, avi, atum, are, (ex-femina) ali-
 quem, ἐκδηλύνω, θηλύνω τινα. — effemi-
 natus, a, um, ἐκδηλυνθείς, θηλυκός, θηλυ-
 θρωπῶδης, ἄνανδρος, μαλακός.
 *efferasco, ἡ—esco, ēre, (ἐναρκε. τοῦ effo-
 rare) ἐξαγριῶμαι, ἀπαγριῶμαι.
 fesserato, ἐπίβ. ἀγρίως.
 effercio, ταῦτ τῷ effario.
 ef-fero, avi, atum, are, (ferus) aliquem
 ἢ aliquid, ἐξαγρίω, ἀπαγρίνω, ἀπαγρίω,
 ἐκθριῶ τινα ἢ τι. ulcus efferrat se, τὸ ἔλ-
 κος ἀποθροῖται. offeratus, a, um, ἐξα-
 γριωθείς, ἄγριος, θηριώδης.
 ef-fero, extuli, elatum, efferre, aliquem
 ἢ aliquid, ἐκφέρω τινα ἢ τι. aurum so-
 ras, ἐκφέρω ἐξ ὁδοῦ τὸν χρυσόν. pedem,
 aedibus, ἐκφέρω τὸν πόδα ἐκ τοῦ οἴκου.
 ἐξέρχομαι τοῦ οἴκου. se vallo efferre, ἐξε-
 νεχθῆναι τοῦ χαρακώματος. 2) ἐκφέρω, ἐκ-
 φέρω, ἐκφέρω. mortuum, τενετώτα. 3)
 ἐκφέρω, αἴτω, φέω, ager fruges effert,
 ὁ ἀγρὸς ἐκφέρει καρπούς. 4) ἐκφέρω,
 διαδίδωμι, ἐξαγγέλλω. aliquid in vul-
 gus, ἐκφέρω, διαδίδωμι τι εἰς τὸν ὄχλον.
 clandestina consilia, ἐξαγγέλλω τὰς κρυ-
 φὰς βουλὰς. sententiam verbis, λίσσεται
 ἐκφέρει, προσφέρει, ἐκφράζει γνώμην. 6)
 ἐξάγω, ἐπαίρω, αἴρω, ἀναβιβάζω, ὕψω,
 προσάγω. aliquem in murum, αἴρω, ἀνα-
 βιβάζω τινα εἰς τὸ τεῖχος. manum, αἴ-
 ρω, ἐπαίρω, ἀνατείνω χεῖρα. prelium,
 ἀναρῶν τιμήν. aliquem ad sum-
 mum imperium, προσάγω τινα εἰς τὴν με-
 γίστην ἀρχήν. patriam extuli, τὴν πα-
 τρίδα ἀνήγειρα, ὕψωτα. efferro aliquem
 laudibus, ἐπαίρω τινα ἐπαινοῖς, ἐγκωμιά-
 ζω τινα. rom in odium, προσάγω τὸ πρῶ-
 ται εἰς μίσος. 6) ἐκφέρω, ἐπὶ τέλος ἄγω τι.
 7) me efferro, ἐπαίρωμαι, μεγαλύνωμαι.
 αἰγία φρονῶ. me altius, καί τι φρονῶ. elat-
 lus victoriā, ἐπηρμένως, μέγα φρονῶν ἐπὶ
 νίκῃ. elatus gloria, ἐπαρθεῖς ἐξ ἔπῃ, elat-
 to est animo, μέγα φρονῶν. 8) efferor,

ἐκφύρομαι, ἐκφύρομαι. cupiditate, ἐκφύρομαι ὑπὸ ἐπιθυμίας. lactitia, ὑπο εὐθυμίας. — elatus, a, um, ἐξέχων, ὑψηλός.

effertus, a, um, ἴδ. effarctus.

effertus, (ex-ferus) θηριώδης, ἄγριος, ἀγριόθυμος.

effervescere, ēre, τοῦτ' ἔρ' effervo.

effervescere, rvi xal rēv, ēre, ἀνεβράζω, ἀναζέω, ἀναβρῶ μετὰ. ἀναζέω, ἀνακινούμαι, κυμαίνω. 2) ἀποβράζω, πρᾶννσμαι.

effervescere, ēre, ἀνεβράζω, ἀναζέω, ἀνακινούμαι, κυμαίνω.

effetus, a, um, (ex-fetus) τεκόν, ἀποκνησας. 2) τετρυγμένους, τετρυγμένους, κατατετρυγμένους, ἐξηντημένους, ἀθηνής.

efficacia, ae, θ. ἐνέργεια, δραστηριότης.

efficacitas, ātis, θ. ἐνέργεια, δραστηριότης.

efficaciter, ἐπίρ. ἐνεργῶς.

efficax, ācis, (efficacis) ἐνεργός, ἐνεργός, δραστήριος, ἐνεργητικός, ἐμπρακτός.

*efficienter, ἐπίρ. ἐνεργητικῶς.

efficientia, ae, θ. ἐνέργεια, δραστηριότης, τὸ ἐνεργητικόν.

efficio, ēci, ectum, ēre, (ex-facio) aliquid, ἐξεργάζομαι, ἀπεργάζομαι, ἀποτελέω, ἐπιτελέω, ἀνύτω, καταπράττω τι. opus, ἀνύτω, ἀποτελέω, ἐξεργάζομαι τὸ ἔργον.

columnam, ἀπεργάζομαι κίονα. facinus, ἐργάζομαι ἔργον. officium, ἀπατελέω, ἐπιτελέω τὸ καθήκον. fluvius insulam efficit, ἢ ποταμὸς ἀποτελεῖ, ποιεῖ νήσον. uxor plurimum efficit, ὃ ἄνδρ' ἐπάρχει, ποιεῖ, φέρει πλεονέκτον. efficio aurum aliquid, ποιεῖω, διαπράττω τι π. χρυσόν. aliquid ab aliquo, καταπράττω, ἀνύτω, διαπράττομαι τι παρὰ τινος. aliquid dignum, ἀπεργάζομαι, ἀποδεικνύμαι, ἀποτελέω τι εἰς. aliquid confirmatum, ἀπατελέω, παρίτω, καθίστημι τινα βέβαιον. officio, ut fiat hoc, καταπράττω, ὥστε τοῦτο γενέσθαι. efficio, ne (ēre quominus) ille veniat, ποιεῖ ἐκεῖνον μὴ ἔλθειν. quod proposuit, efficit, ὃ προβέβητο ἀποδεικνύει, ἀπεργάζεται, ex quo efficitur, ut —, ἐκ τούτου συμπαρίσταται, εἰ. — officions, ἐνεργητικός, ἀποτελεστικός. virtus efficiens utilitatis, ὃ ἀρετὴ τῆς ὠφελείας ἀποτελεστικῆς. effectus, a, um, ἐξεργασμένος, ἀποτελεσμένος. res effecta ēre effectum, οὐ. ἀποτελεσμός.

*efficio, ōnis, θ. (effingo) διατέλλω, προτρέφω.

efficitus, a, um, ἴδ. effingo.

effigia, ae, θ. ἀρχαῖος ἐντὶ τοῦ effigies.

*effigialis, ōis, ἄ. διατέλλω.

effigies, ei, θ. (effingo) εἰκὼν, ἀπεικασμα, τύπος, simulacrum (deus non effigie humanum, εἰκὼν τῆς θεᾶς οὐ τύπον ἀνθρώπου).

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effluo, ōis, θ. (effluo) ἐκρύνω, ἐκρύνω.

effocundo, ταῦτ' τῷ effocundo.

ef-for, ātus sum, ari, aliquid, ἐκφράζω, ἐκφωνῶ, ἐξαγορεύω, (ἐξείπαι) τι. — ef-fatus, ā, um, ῥητός, τεταγμένος. effatum, ōs. ἀξιωμα ῥητόν, ἀποφθεγμᾶ.

*ef-fōra, are, ἀερσῶ.

*effossio, ōnis, ō. (effodio) ἐξόρυξις, ἀνασκαφή.

*effractārius, ii, ā. (effractor) ὁ ἀναρρήγων ὅραν, ὁ ἐκκοπῶν οἰκίαν ἐπὶ κλοπῇ. effractor, ōris, ā. (effringo) ὁ ἀναρρήγων ὅραν, ὁ ἐκκοπῶν οἰκίαν ἐπὶ κλοπῇ.

effractūra, ae, ō. (effringo) ἀναρρήξις ὁρᾶς.

effractus, a, um, fō. effrango.

effrenate, ἐπὶ ῥ. ἀχαλινῶται, ἀκολάστως.

effrenatio, ōnis, ō. τὸ ἀχαλινῶτον, ἡ ἀκολασία.

effrenis, e, ταῦτ' τῷ effrenus.

ef-freno, atum, are, aliqueo, ἀποχαλινῶ τινα. effrenatus, a, um, ἀχαλινῶτος, ἀκολάστως.

effrenus, a, um, (ex-frenus), ἀχάλινος, ἀχαλινῶτος, ἀκολάστως. Ἄ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητικῇ.

ef-frico, xi, atum, are, aliquid, ἐκτρίβω τι.

*effringo, egi, actum, ere, (ex-frango) aliquid, ἀναρρήγνυμι βίαν, ἀνασπῶ, ἐκκοπῶ 2) διαρρήγνυμι, συντρίβω τι. 3) οὐδετ. ἐκρήγνυμαι.

*effrondesco, ndūi, ěre, φυλλορῶ.

*effrons, ntis, (ex-frons) ἀναιδής, ἀνείσχυντος.

†effrūctio, are, aliquid, ἀναρῶ τι. οὐδετ. ἀναρῶμαι.

effugia hostia, ō. ἀρχαϊκῶς τὸ ἐρεῖον ἔτι πλεῖστοι μᾶλλον ἀπειδιδόσαντε τοῦ βωμοῦ.

ef-fugio, ūgi, ěre, ἐκφεύγω, ἀποφεύγω, διαφεύγω, ἀπειδιδόσκει. e proello, ἐκ τῆς μάχης. ad regem, πρὸς τὸν βασιλέα. 2) aliquam rem, ἐκφεύγω, ἀποφεύγω, διαφεύγω τι. periculum, διαφεύγω, ἀποφεύγω τὸν κίνδυνον. 3) res me effugit, διαφεύγει, παρβάνει μὲν τι.

effugium, i, ō. (effugia) ἀποφυγῇ, διαφυγῇ, ἀπὸ βλαπτικῶν.

ef-fūgo, avi, atum, are, τρέπω εἰς φυγῇ. Ἄ. τοῦ μεταγεν. λατ.

ef-fulgeo, lsi, ěre, (scav. ěre) ἐκλάμπω, ἀνιλάμπω, λάμπω. effulgens, ntis, ἐκλαμπρός.

effultus, a, um, (ex-fulcio) ὑπερεισμένως.

†effūmīgatus, a, um, (ex-fumigo) καπνῷ ἐξέλασθαι.

ef-fūmo, are, καπνὸν ἀνίημι.

*ef-fundo, ūdi, ūsum, ěre, aliquid, ἐκχέω, προχέω τι, laccio, ἐκχέω, χέω, βάλλω. flumen se effundit in Oceanum, ὁ ποτα-

μὸς ἐκχέεται, ἐκδιώσκειν εἰς τὸν Ὠκεανόν.

effundo frumentum in flumen, ἐκχέω, προχέω τὸν σῖτον εἰς τὸν ποταμόν. frugos

auctumnus effundit, καρπὸς προχέει ἢ ἐπώρκα. effundere sinum, διαπύσσκειν τὸν κόλπον τῆς ἐσθῆτος. effundo vocem, ἀνί-

ημι φωνήν. patrimonium, ἐκχέω, προλά-

μαι, κατασπαῶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν. redi-

tus publicos in dies festos, καταναλλῶν τὰς δημοσίας προσόδους εἰς ἑορτάς. vires,

ἐξανθῶ τὰς θυνάμεις. animam, ἐκπνέω. equus aliquem effundit, ὁ ἵππος ἀποσε-

ταί τινα. super caput, ὁ ἵππος ἐκτραχῆ- λίζει τινα. 2) effundo me εἰτε effundor,

ἐκχέομαι, προχέομαι. equitatus se in agros effundit, τὸ ἵππικὸν ἐκχέεται εἰς

τὸ πεδίον. 3) me effundo in aliquid, προλήμι ἑμαυτὸν ἐπὶ τι, ἐκχέομαι εἰς πάθος

τι. in venerem, εἰς τὴν ἀφροδίτην. effusus in amore, εἰς ἔρωτα ἐκχυμένος. in ca-

chinno, γέλωτι ἐκχυμένος. — effusus, a, um, ἐκχυτός, ἐκτεταμένος, εὐρύς. effusa

coma, λευκὴ κόμη. effusae habenae, χαλαρὰς χαλινός. effusa laetitia, ἐκχυ- μένη,

ἀχαλινῶτος ἡδονή. effusus in largitione, ἐκχυτός ἐν δωρεῖς, προετικῇ.

effuse, ἐπὶ ῥ. ἐκχυμένος, χύδην. fugo, χύδην, ποταμὸν πρὸς τὸν ποταμόν. persequi, μα-

κρᾶν διώκειν. 2) ἀπειδῶς, προετικῶς. 3) ἀκο-

λάστως, διακχυμένος, ἐκπεπταμένος.

effusio, ōnis, ō. (effundo) ἐκχυσις. 2) ἐκ- χυσις, πρόσσεις, σπατάλη. 3) διαχυσις, ψυχῆς.

*effusor, ōris, ā. (effundo) σπαταλός, ἑσ- σωτός.

*effusorie, ἐπὶ ῥ. σποράδην.

effusus, a, um, ū. effundo.

ef-futio, ūum, ěre, ἐκλάω τι. vaticinias, χρησμούς. de mundo, φλυαρῶ, ψυχρο-

λογῶ περὶ τοῦ κόσμου. *effūtiūs, a, um, πεινῶδης.

ef-fūtiō, ūi, ěre, aliquid, (ἐκδύω) κατα- περνέω τι εἰς latera, aurum.

*e-gōlido, are, ἀνατίκω, διαλύω (τὸν πάγον). ē-gēlidus, a, um, ψύχρος, χλιαρός. 2) σπᾶν. κατάψυχρος.

ē-gēlo, atum, are, aliquid, χλιαίνω.

*ēgenūlus, a, um, ἐνδεής.

ēgenus, a, um, (ēgeo) alicujus rei, σπᾶν. aliqua re, ἐνδεής, ἀπορὸς τινός. in egeō,

ἐπὶ λυπρῇ γῇ.

ēgō, ūi, ēre, ἐνδύομαι, θέομαι, ἐνδεής εἰμι. 2) aliqua re ἢ alicujus rei, ἀδύομαι, θέομαι, ἀπορῶ, σπανίζω, σπανίζομαι τινός.

οὐκ ἔχω τι. 3) ἐνδύομαι, θέομαι, χρεῖσθαι ἔχω χρεῖαν τινός. — egeus, ἐνδεής. egen-

tior, ἐνδυστέρως.

Egeria, ae, ō. *Hērīa.

egeries, ei, ō. (ex-gero) κόπρο, ζώνη.

E-germíno, avi, are, ἐκδαστάνω, ἀναβλ-
στάνω.

E-gero, essi, estum, ēre, aliquid, ἀκρόρω,
ἐκφορῶ, ἐκκομίζω τι. humum, ἐκβάλλω
γῆν. animam, ἐκπνέω. querelas, προσέμαι
ἐλοφουρούς. noctem metu, ἐν φόβῳ διδά-
σκω τινά. 3) aliquem, ἐκφέρω, κη-
δεύω τινά.

Egersimon, i, od. ἐγέρσιμον.

Egestas, atis, o. (egeo) ἐνδεία, ἀπορία,
σπάνις.

Egestio, onis, o. (egero) ἐκφορῶ, ἐκκομίζω.
2) ἐκκρίνω, ventris, τῆς κοιλίας.

Egestivus, a, um, (egero) ἐκκριτικός, ὁ
πακτικός.

Egestosus, a, um, (egeo) πτωχός.

Egestus, a, um, is. egero.

Egestus, ūs, á. (egero) ἐκφορῶ, ἐκκομίζω.
2) ventris, ἐκκρίσεις κοιλίας.

E-gigno, ere, ἐκρύβομαι.

Egnatius, i, á. Ἐγνάτιος, (Ἰγνάτιος).

Ego, é γ'ώ. mecum, σὺν ἐμοί, μετ' ἐμοῦ.
egomet, ἑγώγε, ἐγώ τοι. memet, ἐμαυτόν.
mepte, αὐτὸς ἐμαυτόν. nihilpte, αὐτὸς
ἐμαυτῷ. ego ipse, αὐτὸς ἐγώ. memet, ἐγώ.
quid mihi quaerit, τί μοι ζητεῖ. tu mihi
superas jam saxa, σὺ ῥῆξ μοι ὑπερβαί-
νεις τὰς πέτρας.

Egommet, is. ego.

Egradior, essum sum, i, (ex-gradior) ἐκ-
βαίνω, ἐξέρχομαι, ἔξεμι. ex oppido, ἐξέρ-
χομαι τῆς πόλεως. domo, τῆς οἰκίας.
porta, διὰ τῶν πυλῶν. extra fines, ἐκ-
βαίνω ἔξω τῶν ὁρίων. e castris εἰς castris,
ἐξέρχομαι, ἔξεμι τοῦ στρατοπέδου, ἐκ τοῦ
στρατοπέδου. navi εἰς e navi, ἐκβαίνω ἐκ
(ἀπὸ) τῆς ναῦς. e portu, ἀνέγεται, ἀνα-
πλέω. a proposito, ἐκβαίνω τῆς υποθέσεως.

2) ἐκβαίνω, ἀναβαίνω. ad summum mon-
tis, ἐκβαίνω πρὸς τὴν ἄκρην τοῦ ὄρους.
in tectum, ἐκβαίνω ἐπὶ τὸ δῶμα. scellis,
ἀναβαίνω διὰ τῆς κλίμακος. 3) aliquid,
ἐκβαίνω, ὑπερβαίνω τι. urbem, ἐκβαίνω
τὴν πόλιν (τῆς πόλεως). modum, ὑπερ-
βάλλω τὸ μέτρον. legem, ὑπερβαίνω, περ-
βαίνω τὸν νόμον.

Egregiatus, ūs, o. ἐξοχότης. (εἰσὶν τοῦ
egregius).

Egregio, ἐπίρ. διαφερόντως, ἐξοχῶς, ἐξαι-
ρέτως, ἐκπρεπῶς.

Egregius, a, um (ex-grex) ἐξαιρετός, ἐξο-
χος, διαφέρων, ἐκπρεπής. 2) τίμιος, ἱστι-
μος. 3) ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων ἐξοχώτατος.

Egressio, onis, o. (egredior) ἐκβασις, ἔξο-
δος. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ ἡ παράδεισις. Α.
τῶν μετ' Ἀδωνιστον χρόνων.

Egressus, a, um, is. egredior.

Egressus, ūs, á. (egredior) ἐκβασις, ἔξο-
δος.

δος, ἐξέλευσις. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ ἡ παρ-
έκβασις.

Egals, ae, o. εἶδος οἰκου.

Egurgito, are, (ex-gurgis) ἀκχίω.

eh! é! έ! ρεῖ!

eham! έα!

ehu! έε!

eho! έώ! έα! έ τάν!

ehodum! έώ! έα έή!

eha! έα! eh! έα! έα! έα! έα! έα!

eha! έή!

Ejaculo, are, σπαν. ἀντὶ τοῦ ejaculor.

E-jaculor, atus sum, ari, aliquid, ἐκρί-
πτω, ἀναβρίπτω, ῥίπτω τι.

Ejectamentum, i, od. ἐκρίμμα, ἐκβρασμα.
***Ejectivus**, (tius) a, um, (ejicio) ναῖνα
ejectilia, ἡ ἐκβολὰς μέτρα.

Ejectio, onis, o. (ejicio) ἐκπτώσις, ἐξέρχαι.
2) articuli, ἐκπτώσεις, ἐκβολὴ ἄρθρου.

Ejento, avi, atum, are, (ejacio) τοῦ ej-
cio) ἐκρίπτω, ἀναβρίπτω, ἐκβάλλω, ἀνα-
βάλλω. Α. ποιητ.

Ejactus, a, um, is. ejicio.

***Ejectus**, ūs, á. ἐκβολή, ἐκρίψις.

Ejoratio, onis, o. ταῦτ' εἰς ejuratio.

E-joro, are, ταῦτ' εἰς ejuro.

Ejicio, oei, octum, ere, (ex-jacio) ἐκβά-
λλω, ἐκρίπτω τι. aliquem domo, ἐκβάλλω
τινά τῆς οἰκίας. aliquem o (do) senatu,
ἐκβάλλω τινά τῆς συγκαλήτου. ejactus o
civitate, ἐκπῶσιν τῆς πόλεως. ejicio eu-
ram ex animo, ἀπελῶσιν τὴν φροντίδα
ἐκ τῆς ψυχῆς. fetum, ἐκβάλλω τὸ ἔμβρυον,
ἐξαμβλῶ. armum, ἐκβάλλω ἐξαμβλῶ τὸν
ὄπλον. se ex loco, ἐκρίπτω, ἐξορῶ, ἀκ-
ρῆγγυμι ἐκ τόπου. me o navi in terram,
ἐκρίπτω ἐμαυτὸν ἐκ τοῦ πλοίου εἰς τὴν
γῆν. 2) navem, ἐκβάλλω τὴν ναύν, ἐξοκίλλω,
ἐποκίλλω. ejectus, ἐξοκίλλας, ἐκπῶσιν εἰς
τὴν γῆν. Ejuro. Ego' εἰς τὴν navem ejicere
σημ. προσερμίζουμαι. 3) ἐκβάλλω, ἀπορ-
ρίπτω, ἀποδοκιμαζέω τι.

Ejullatio, onis, o. δούρυξις, ἐλοφουρόσις.

Ejullatus, ūs, á. δούρυξις, ἐλοφουρόσις.

Ejullo, avi, are, (ejuro) τοῦ ejuro) ἐλα-
λίζω, δούρομαι, ἐλοφούρομαι.

Ejullo, are, ἐλαλίζω, δούρομαι, ἐλοφούρομαι.
2) aliquem ἢ aliquid, δούρομαι, ἐλοφούρο-
μαι τινα ἢ τι.

***Ejuncesco**, are, (ex-juncus) οἰχοινοεῖσθαι
ἀναβλαστάνω.

Ejuncus, a, um, (ex-juncus) οἰχοινοει-
δής, ἐλεπετος.

Ejurnatio, onis, o. ἡ ἐν δόξῃ ἀπόθεσις ἀρ-
γῆς. spoi, ἀπελπισμός.

E-juro, avi, atum, are, aliquid, ἐξόμνημι
τι. patriam, ἐξόμνημι, ἀναθεῖναι τὴν πα-
τρίδα liberos, ἀποκρίπτω τὰς παύσεις.

militiam, ἐξόμνυμι, ἀποτιθέμαι τὴν γρα-
τείαν. magistratum, ἐν ὄρκῳ ἀποτιθέμαι
τὴν ἀρχήν. mihi iudicem iniquum, ἐξό-
μνυμι τὸν δικαστὴν, ἐν ὄρκῳ ἀποτίθημι
τὸν δικαστὴν, bonam copiam, ἀπομνυμι
μὴδὲν ἔχειν ὅθεν ἀποτίσαι τὰ ὀφειλόμενα.
Ejuscemodī, ταὐτὸ τῷ ejusmodi.

Ejusdemmodi, (idem-modus) τοῦ αὐτοῦ
τρόπου, τοιοῦτος, ὁ αὐτός.

Ejusmodi, (is-modus) τοιοῦτος, τοιοῦτός τις.

E-labor, psus sum, i, ἐξολοθίσαι, ἐκπί-
πτω, gladius ei e manibus elapsus, ἡ
μάχαιρα ἐξέπεσε τῆς χειρὸς αὐτοῦ. in ser-
vitutem elabore, ἐξολοθίσαι εἰς δουλείαν.
pauci ex proelio elapsi, ὀλίγοι ἐκ τῆς
μάχης διέφυγον, ἐξέφυγον. modis Achi-
vis elapsus, διὰ μέσων τῶν Ἀχαιοῶν ἐκ-
πεσών. aliquid memoria elabitur, ἐκ τῆς
μνήμης ἐκλείπειται, τὴν μνήμην διαφεύγει τι.

2) διαφεύγω δίκην εἴτα τὸ δίκην διδόναι.

3) aliquid, ἐκφεύγω, διαφεύγω τι. pu-
gnam, τὴν μάχην.

*Elaboratio, opis, ὁ, ἐξεργασία, διαπό-
νησις.

*Elaboratus, us, ὁ, ἐξεργασίας.

E-laboro, avi, atum, are, aliquid, ἐκπονώ,
διαπονώ, διαπονοῦμαι τι. orationis vim,
διαπονοῦμαι τὴν δεινότητα τοῦ λόγου. ora-
tionem, ἐξεργάζομαι λόγον. 3) ὁδεύει.

in re (σπαν. in rem), πονῶ εἰς τι, διαπονοῦ-
μαι τι, διατείνομαι πρὸς τι. elabore ut
prosim, διαπονοῦμαι, διατείνομαι, πονῶ,
ὅπως (ἵνα) ἀφελήσω.

Elacōtiones, um, ὁ, καὶ elacōtas, ὁ, ἡλα-
κότης, (ἰχθύος τεταρχεινόμενος).

Elaeempōria, ae, ὁ, ἐλαεμπορία.

Elaeomeli, ou, ἐλαϊμέλι.

Elaeon, opis, ὁ, ἐλαιών.

Elaeothēsium, ii, ou, ἐλαιοθέσιον.

*Elamentābilis, e, ὀλοφυρτικός.

E-languesco, ngui, ēre, ἀπομαραίνομαι, χαλ-
κός γίγνομαι, ἀπολθόμαι.

E-languidus, a, um, χαλδός. Α. τοῦ μεταγ. Αστ.

Elāphōboscon, i, ou, ἐλαφόβωσκον, φ.

Elāpidas, a, um, (ex-lapido) ἐκλιθολο-
γηθείς.

Elāpsus, a, um, is, elabore.

E-lāqueo, atum, are, aliquem, λῶω τινά
τῶν βράχων.

E-largior, iri, aliquid, δωροῦμαι, διανέ-
μω τι.

*E-lassesco, ere, ἐκκάμνω, ἀποκάμνω, ἀπα-
γορεύω.

Elāte, es, ὁ, ἐλάτη.

Elāte, epīr, (effero) ἐπηρμένως. elate se
gerere, ἐπαρῆσθαι, μέγα φρονεῖν.

Elātēus, a, um, Ἐλατήριος.

Elātērnum, i, ou, ἐλατήριον (πτομασόν).

Elātine, es, ὁ, Ἐλατίνη (φωτόν).

Elātio, opis, ὁ, (effero) ἐκφορά, 2) ἐκφορά,
(τοῦ νεκροῦ), κηδεία. 3) ἐκφορά, πόθος. 4)

ἀρσις, ἐπαρσις. αἰμί, ψυχῆς ἐπαρσις
ὀψιλοφροσύνη.

Elātiles, ae, ὁ, Ἐλατῆς (λίθος).

*E-lātro, are, aliquid, ἐυλαυνῶ τι.

Elātus, a, um, is, offero.

Elautus, a, um, is, elāno.

Elāver, eris, ὁ, Ἐλαβρός, ποταμός Γαλ-
λίας, τῶν Allier.

E-lāvo, lavi, lautum, are, ali-
quem ἢ aliquid, ἐκλούω, ἐκνίπτω τινά ἢ
τι. μεταφ. elavi bonis, τὰ ἀγαθὰ ἀφ-
έρθην.

Elēs, ae, ὁ, Ἐλέα. Elēāticus, a, um,
Ἐλεατικός.

Elēebra, ae, ὁ, (elicio) ἡ ἐξάγουσα, ἐξέλ-
κουσα. Πλαῦτος.

Electa, ae, ὁ, Ἐκλεκτός, αὐρ. ἐν.

Electarium, ii, ou, ἐκλεκτῆμα (φάρμακον).

Electo, epīr, (eligo) μετ' ἐκλογῆς, λογάδην.

*Electibilis, e, (eligo) ἀκλεκτός.

*electilis, e, (eligo) ἐκλεκτός, ἐξαίρετος.

Electio, opis, ὁ, (eligo) ἐκλογή, αἵρεσις.

*Electo, are, (θαμιστ. τοῦ eligo), ἐκλέγω,
καταλέγω.

Electo, are, (θαμιστ. τοῦ elicio) ἐξάγω, ἐξα-
τάζω, ἐξερευνῶ. Πλαῦτος.

Electo, opis, ὁ, (eligo) ὁ ἐκλέγων.

Electo, opis, ὁ, ἡλεκτωρ, (ὁ ἥλιος).

Electra, ae, ὁ, Ἠλέκτρα.

Electreus, a, um, ἡλεκτριος.

*Electrifera, a, um, (electrum-fero) ἡλεκ-
τρον φέρον.

Electrinus, a, um, ἡλεκτριος.

Electrum, i, ou, ἡλεκτρον.

Electuārium, ii, ou, ταὐτὸ τῷ electarium.

electus, a, um, is, eligo.

*Electus, us, ὁ, (eligo) ἐκλογή, αἵρεσις.

Elēvōsōna, ae, ὁ, ἐλεημοσύνη.

Elēgans, ntis, (eligo) κομψός, φιλόκαλος.

in re, περί τι. elegans solum, εὐπρεπές
εὐκрасμόν (ἐκλεκτόν) ἔαρος. elegans ora-
tio, κομψός, γλαφυρὸς λόγος. elegans
homo, φιλόκαλος, εὐχερῆμων ἄνθρωπος. 2)

ἀβρός, τρυφερός, μαλακός.

Elēganter, epīr, κομψῶς, γλαφυρῶς, εὐκά-
σμως.

Elēgantia, ae, ὁ, κομψότης, φιλοκαλία, γλα-
φυρότης, εὐσηχημοσύνη.

*Elēgātus, i, ὁ, ἄγνωντος ἰχθύος.

Elēgia, ae, ὁ, ἐλεγία.

Elēgiacus, a, um, ἐλεγιακός.

Elēgidarium, i, ou, ἐλεγιδιον.

Elēgidion, i, ou, ἐλεγίδιον.

Elēgion, ii, ou, ἐλεγίον.

*e-lēgo, avi, are, κληροδοτέω.

ēlēgus, i, ā. Elegos. Συνήθως elegi, orum, ā. Elegoi.

ēlēleus, ūi, ā. Ἐλελεύς, ἐπωνύμιον Αἰωνίου.

ēlēlephaeos, i, ā. Ἐλελεφαίος (εἰδος ἀφάνους).

ēlēmentum, i, ō. (alio?) στοιχείον. elementa, orum, πληθ. στοιχεῖα, ἀρχαὶ τῶν ἐν τῶν στοιχειώματι.

2) στοιχεῖα, στοιχειώδη μυστήρια. 3) ἀρχή, πρώτη αἰτία.

ēlēmentarius, a, um, στοιχειώδης.

*ēlēmenticius, (-tius), a, um, στοιχειώδης, τῶν στοιχείων.

ēlēnchus, i, ā. Ἐλεγχος, κατάλογος, πίναξ. 2) κροτάλια (εἰδος ἐνοσίων).

e-lentescō, ēre, γλιστρῶμαι.

ēlēphantia, ae, ō. ταῦτ' ἐφ' elephantiasis.

ēlēphantiacus, a, um, ἐλεφαντιακός, τῇ ἐλεφαντίασει νοσῶν.

ēlēphantiasis, is, ō. ἐλεφαντίασις, ἐλεφαντιασμός.

ēlēphanticus, a, um, elephanticus morbus, ἡ ἐλεφαντίασις.

ēlēphantine, es, ō. Ἐλεφαντίνη (ἡσος τοῦ Νεῖλου).

ēlēphantinus, a, um, ἐλεφαντινός.

ēlēphantiosis, is, ō. ταῦτ' ἐφ' elephantiasis.

ēlēphantus, i, ēite ēlēphas, ntis, ā. Ἐλέφας (ὁ θηρίον). 2) ἔλεφας (ὁ δούλος). 3) ἔλεφας, ἐλεφαντίασις. 4) ἄγνωστος ἰχθύς.

ēlēus, a, um, Ἠλεός. Ὀλυμπιακός.

ēleusinus, a, um, Ἐλευσίνιος.

ēleusinus, a, um, Ἐλευσίνιος.

ēleusis ēite Eleusin, ntis, ō. Ἐλευσίς, Ἐλευσίν.

ēleutheria, ae, ō. Ἐλευθερία.

ēleutherius, a, um, Ἐλευθέριος. Eleutheria, orum, ὅ. τὰ Ἐλευθερία.

ēleutherocollites, um, ā. οἱ Ἐλευθεροὶ Κίλικες.

ēlevatio, ōnis, ō. ἀνύψωσις. 2) εἰρωνικὸς ἔπαινος.

e-lēvo, atum, are, aliquid, ἀνακουφίζω, ἀνακουφίζω, αἶρω, ἐξάιρω τι. sollicitudinem, ἀνακουφίζω τὴν μερίμναν. 2) ἀνακουφίζω, ἀλατῶ, ἐκφαλίζω, ἐλευτελλίζω τι.

ēlas, ādis, ō. Ἠλεΐα, Ὀλυμπιακή. equa, īppos.

ēlicus, um, ā. πληθ. (elicio) ὄχκοι, ὄστος ἀγῶγος, («ἀναπνοαὶ ὄχκων»?).

ēlicio, licii, kal lexī, licitum, ēre, (ex-lacio) aliquid ἢ aliquid, ἐξάγω, ἐξάγομαι τινα ἢ τι. hostem e silvis, ἐξάγω, ἐξάγομαι τὸν ἐχθρὸν ἐκ τῶν δρυμῶν. ignem, ἀπὸ τοῦ πυρ. lacrimas, ἐξάγω δάκρυα. sententiam alieujus, ἐξάγομαι τὴν γνώμην τινός. causas, ἐξεργάζομαι τὰς αἰτίας.

aliquid etudia civium elicet, ἐξάγει τὰς τι

τὰς τῶν πολιτῶν ἐπιμελείας. 2) ἐξάγω, ἀναγῶ, κατάγω (βλὲ μαγικὴς ἐπιμῆτης κ. κ. τ.) animas inferorum, ἀνάγω τὰς τῶν ἀποθανόντων ψυχὰς. deos, ἀνάγω δαίμονας. fulmina, κατάγω κεραυνούς.

ēlicitus, a, um, ἔλ. elicio.

ēlicitus, i, ā. (elicio) ἐπωνύμιον Διός, (παρ' οὐ ἔλ. Liv. I, 20. 31. Ov. Fast. III, 327. Πλούτ. Νοῦμ. 15.) οἶον ὁ ἐπαγόμενος, (ἐν παθῇ. σήμας.) ἢ Ζεὺς καταβάτης.

ēlideusis, ō, ἔλ. Ἠλίδος, Ἠλείος.

ēlido, ei, sum, ēre, (ex-lacio) aliquid ἢ aliquid, ἐκτρέφω, ἐκθλίσσω τινὰ ἢ τι. aurigam e curru, ἐκτρέφω τὸν ἡνίοχον ἐκ τοῦ ὅρματος. ignem e silico, ἐκτρέφω πυρ ἐκ τοῦ πυρίτου. parium, ἐκτρέφω. litteras, ἐκθλίσσω γράμματα. oculos, ἐκθλίσσω τοὺς ὀφθαλμούς. 2) καταθλίσσω, καταθλῶ, συντρέφω τι, caput tuum, συντρέφω τὴν κεφαλὴν σου. naves, τὰς ναυῖς.

ēligo, ēgi, ectum, ēre, (ex-legere) aliquid ἢ aliquid, ἐκλέγω, ἐκλέγομαι, ἐξαιροῦμαι, ἀποσπῶμαι τινα ἢ τι. ex ἡ a multis, ἐκ πολλῶν. — electus, a, um, ἐκλεκτός, ἐξεῖρητος.

ēlimatio, ōnis, ō. καθαίρεσις.

ēlimator, ōris, ā. καθαριστής.

ēlimatio, atum, are, (limon) aliquid, ἐξερρίψω τινὰ, gradus, ἐκτρέφω τὸν πόδα, ἐξερρίψωμαι. dicta foras, ἐκτρέφω, διασπῶμαι τὰ λεγόμενα.

e-limo, avi, atum, are, aliquid, ἐκτρέφω, ἀποσπῶμαι, ἀποσπῶ τι. 2) περιτρέφω, ἐκλεαίνω, ἐξεργάζομαι τι.

ēlimpido, avi, are, aliquid, ἐκκαθαίρω τι.

ē-lingo, ēre, aliquid, ἐκλείγω τι.

ēlinguatio, ōnis, ō. γλωσσότομος.

ē-linguis, ae, (ex-lingua) γλῶσσος, ἔρποντος.

*ēlinguo, are, (ex-lingua) ἀπογλωσσίζω, γλωσσότομος.

ē-lino, lēvi, ēre, aliquid, καταβιβάζω τι.

ēliquamen, ntis, ὅ. γύλισμα, ἱμαμας.

ēliquatio, ōnis, ō. ἐξυδάτωσις.

ē-liquescō, ēre, ἐξυγραίνωμαι, ἐκχυλίζομαι.

ēliquum, i, ō. (eliquo) ὁ ἐκρυσσός. 2) eliquum lunae, ἡ θήνησσα σελήνη.

ē-lquo, avi, atum, are, ἐξυλλίζω, ὀλλίζω τι. 2) ἐκτρέφω, (μεταλλὰ). 3) ἀκτρέφω τι.

ēlis, idis, ō. Ἠλῆς.

ēlisto, ōnis, ō. (elido) ἐκθλίστης.

ēlissa, ae, ō. Ἠλισσα, ἑνὸς τοῦ Αἰδοῦς, ἔλ' οὐ Ἠλισσαεύς, a, um, Ἠλισσαίος, παρὰ ποιηταῖς ἴσον τῇ Καρχηδόνιος.

ēlissus, a, um, ἔλ. elido.

ēlissus, a, um, Ἠλῆτος. Ellī, orum, ā. Ἠλῆτοι.

ēlixātura, ae, ὁ ἀφύξημα, γύλισμα.

ēlixo, avi, atum, are, (elissus) ἀφίψω, ἐκχυλίσσω, χυλίζω.

ēlixo, avi, atum, are, (elissus) ἀφίψω, ἐκχυλίσσω, χυλίζω.

ēlixo, avi, atum, are, (elissus) ἀφίψω, ἐκχυλίσσω, χυλίζω.

ēlixo, avi, atum, are, (elissus) ἀφίψω, ἐκχυλίσσω, χυλίζω.

ēlixo, avi, atum, are, (elissus) ἀφίψω, ἐκχυλίσσω, χυλίζω.

ēlixo, avi, atum, are, (elissus) ἀφίψω, ἐκχυλίσσω, χυλίζω.

ēlixo, avi, atum, are, (elissus) ἀφίψω, ἐκχυλίσσω, χυλίζω.

ēlixo, avi, atum, are, (elissus) ἀφίψω, ἐκχυλίσσω, χυλίζω.

ēlixo, avi, atum, are, (elissus) ἀφίψω, ἐκχυλίσσω, χυλίζω.

ēlixo, avi, atum, are, (elissus) ἀφίψω, ἐκχυλίσσω, χυλίζω.

ēlixo, avi, atum, are, (elissus) ἀφίψω, ἐκχυλίσσω, χυλίζω.

elixus, a, um, (ex-līx) ἀφελήσεις, κεχυ-
 σμένος. 2) ἐξηγῶμαι, διηγεῖμαι.
 ellēdōrum, īd. helleborum.
 ellipsis, is, θ. ἑλλειψίς, αχ. ῥητ.
 ellops, īd. hellepos.
 ellum, ταὐτὸ τῆς ocellum, īd. ocell.
 ellūor, ταὐτὸ τῆς heluor.
 ellychnium, ī, οὐ. ἐλλυχνιον.
 ē-lēco, avi, atum, are, aliquid ἢ ali-
 quid, ἐκμίσθω, ἐκδίδωμι τινα ἢ τι.
 *ēlōcūtīlis, e, (eloquor) εὐφραδής.
 ēlōcūtio, ōnis, θ. (eloquor) φράσεις, ἐκ-
 φράσις.
 ēlōcūtōrius, a, um, φραστικός.
 ēlōcūtrix, īcis, θ. ἡ φραστική.
 ēlōcūtus, a, um, īd. eloquor.
 ēlōgiō, avi, atum, are (elogium) φράζω
 τι συντόμως. Α. τοῦ μεταγεν. Λατ.
 ēlōgium, ī, οὐ. (ex-logus) ἀπόφθεγμα, γνῶ-
 μη. 2) ἐπιγραφή, ἐπιγράμμα. 3) αἰτιολο-
 γία (τῆς καταδίκης ἢ τοῦ ἀπόκληρον
 ποιεῖν τινα).
 elops, īd. helops.
 ēlōquens, īd. eloquor.
 ēlōquenter, ἐπιβ. εὐφραδῶς, εὐκωδῶς.
 ēlōquentia, ae, θ. διεινότης τοῦ λέγειν, εὐ-
 φραδέεια, εὐδαιμία, εὐχλωτία.
 ēlōquium, ī, οὐ. (eloquor) εὐφραδέεια, εὐδαι-
 μεία. 2) λόγος, λόγιος.
 ē-lōquor, cūtus sum, ī, aliquid, ἐκφράζω,
 φράζω, ἀποφράζω, ἀποφθεγγώμαι τι. 2) ἀγο-
 ρεύω, λόγους ποιοῦμαι. — eloquens, ntis,
 εὐφραδής, εὐδαιμής, εὐχλωτός, ἡλεκτικός.
 ēlōrus, ī, αὐ. *Ελωρός, ποταμὸς Σικελίας.
 ēlōrum, ī, οὐ. ἢ *Ελωρός πόλις. Elorius,
 a, um, *Ελωρινός. Elorini, orum, αὐ. *Ελω-
 ρίνοι.
 ēlōtus, a, um, īd. elavo.
 ēlōtacrū, a, um, (eluo) eluscrum labrum,
 ἐκλουτήριον.
 ē-lūcēo, xī, ēre, ἐκλύπω, ἀναφαίνομαι.
 *ēlūcīfīco, are, aliquid, ὥσπερ τι.
 ēluctābilis, e, (eluctor) non eluctabilis,
 ἀναπόλυτος, ἀνέκλυτος.
 *ēluctātio, ōnis, θ. πύλη.
 ē-luctor, atus sum, arī, aliquid, καταπα-
 λῶω, καταναίω τι. 2) οὐδεὶς. ἐκλύω.
 ē-lūcūbro, avi, atum, are, aliquid, νο-
 κτογραφῶ τι.
 ēlūcūbror, atus sum, arī, σπεν. ἀντὶ τοῦ
 elucubro.
 ēlūcus, ī, αὐ. (ex-lux) διαγρυπνητής, ὧλος.
 ē-lūdo, si, sum, ēre, aliquid, aliquid (ἀρ-
 χαικῶν, aliquem aliquid) τῶ παιγνίου κρα-
 τήσας λαμβάνω τι παρὰ τινος, παίζω
 ἀφαιρούμαι τινά τι. 2) aliquid, ἐκκλίνω,
 διακρούωμαι (τι πλῆρην, βέλος κ. τ. λ.) 3)
 aliquid, ἀπαίζω τινί, ἀπαίτω, φαναί-

ζω τινά. 4) ἐπαίζω τινί, ἐκπαίζω, δια-
 παίζω τινά.
 ē-lūgēo, xī, ēre, aliquid, παύομαι κλαίω-
 ν, λήγω θρηνην τι. luctum, ἀποδακρύω,
 λήγω τὸν θρήνον, καὶ ἀπολότως *παρὰ δι-
 εῶν ἀποπνεύω.
 ēlumbis, e, (ex-lumbus) πεπρωμένος τῶν
 ὀσφύων, λογιερῶν γινός.
 ēlūminātus, a, um, ἐσταρηνμένος φωτὶ
 τυφλός. Α. τοῦ μεταγεν. Λατ.
 ē-lūo, ūi, ūtum, ēre, aliquid, ἐκλύω, ἐκ-
 κλύω, ἐκπλύνω τι. μεταφ. καθίρω τι.
 2) ἐκλύω, κατασπαθῶ τι. — elutus, a,
 um, ἐξυδαρμένος, ἔχρμος, μωρός.
 ēlusco, avi, atum, are, (ex-luscus) all-
 quem, ἐξορύττω τὸν ἑταρὸν τινος ὀφθαλ-
 μόν, μονόφθαλμον ποιεῖν τινα.
 ēlūsus, a, um, īd. eludo.
 *ēlūtio, ōnis, θ. (eluo) ἀπόλουσις.
 ēlūtio, atum, are, aliquid, ἐκλύω, ἐκ-
 κλύω τι. 2) διολίσσω, μεταγίγλω τι.
 ēlūtus, a, um, īd. eluo.
 ēlūvies, ēi, θ. (eluo) ἀπόλουσις, ἀποκλυσίς.
 2) ὑπερέκχυσις, κατακλυσμός. 3) χαράδρα.
 ēlūvīo, ōnis, θ. ταὐτὸ τῆς eluvies.
 *ē-luxūrio, arī, ἐξυδαίω, ὕλομανθ, τραγῶ-
 ἔλυσium, īi, οὐ. *Ἡλύσιον. Elysius, a, um,
 *Ἡλύσιος. Elysi campi εἴτε Elysi, orum,
 οὐ. *Ἡλύσια πεδία.
 em, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ eum, īd. is.
 *ēmācerātus, a, um, (ex-macero) κατε-
 σχυός.
 ēmācesco, cūi, ēre, ἐξισχυαίνομαι, ισχυαί-
 νομαι.
 ē-mācīo, atum, are, aliquid, ἐξισχυαίνω,
 ἐξισχύω, ισχυαίνω τινά.
 ēmācītus, ātis, θ. (emac) τὸ ἀνηκτικόν.
 ē-mācresco, crūi, ēre, ἐξισχυαίνομαι, ἐξισ-
 χυοῦμαι.
 ēmācior, arī, ταὐτὸ τῆς emacresco.
 ē-mācīlo, avi, atum, are, aliquid, *ἀπο-
 καθίρω τι.
 ē-mādesco, dūi, ēre, διασβεσίζομαι.
 ēmānātio, ōnis, θ. ἐκροή. Α. τοῦ μεταφ.
 Λατ.
 ēmāncīpātio, ōnis, θ. ἐκποίησις, ἡ ἐκ τῆς
 πατρικῆς ἐξουσίας ἀφῆσις.
 ēmāncīpātor, ōris, αὐ. ἀπελευθερωτής.
 ē-māncīpo, avi, atum, are, filium, ἐξα-
 φίσσω τὸν υἱὸν τῆς πατρικῆς ἐξουσίας, ἀν-
 τεξούσιον ἀποδίδωμι τὸν υἱόν. 2) Alium
 in adoptionem, ἐκποιῶμαι τὸν υἱόν. 3)
 grum, ἐκποιῶ, ἀπολλομαι τὸν ἀγρόν. tibi
 me emancipo, ἐκδίδωμι σοι ἐμαυτόν.
 ē-māneo, avi, are (ex-maneus) aliquid,
 ἀκρωτηριάζω τινά.
 ē-mānēo, ansi, ēre, μένω ἔγω. 2) ὑπὲρ τὸ
 συγγράμμα ἔγω εἰπαίτω.

ē-māno, avi, atum, are, ἐμῆλύνω, ἀναβλύω, ἀναβρέω, ἐκρέω. μεταφ. ἀναψύομαι, λαμβάνω ἀρχήν. 1) διαβιβάζομαι, διασπείρομαι.
 ēmanio, onis, ō. (emaneo) ἡ ὑπὲρ τὸ συγχώρημα ἀπουσία.
 ēmanisor, oris, ā. (emaneo) ὁ ὑπὲρ τὸ συγχώρημα ἀπών.
 ē-marcesco, ūi, ēre, ἐκμαραίνομαι, μαραίνομαι.
 emarcus, i, ā. εἶδος κλημάτων οὐ τῶν βελτιόνων. Α. Γαλλικῇ.
 ēmarginō, are, aliquid, παριτρέγω τι.
 ēmasculator, oris, ā. παιδεραστής.
 ēmasculō, are, (ex-masculus) aliquid, συνουζίζω τινά.
 Emathia, ae, ō. Ἑμαθία. ποιητ. ἡ Μακεδονία ἢ Θεσσαλία. Emathius, a, um Ἑμαθιος. ποιητ. Μακεδονικός, Θεσσαλικός, Ἑρήςιος. Emathis, idis, tollus, Ἑμαθίς γῆ, Θεσσαλία.
 ē-māturosco, rūi, ēre, ἐκματαινόμεναι. μεταρρο. πεπαινομαι, προδύομαι.
 ē-māturo, are, aliquid, ἐκματαινώ τι.
 ēmax, acis, (emo) ἀνηκτικός, ἀνηκτιών, πολυλαγρότατος.
 embadalis, e, τοῦ ἐμβάδα. Βοήθ.
 embamma, ātis, od. ἐμβλμμα.
 embāsicoctas, ae, ā. ἐμβασικοίτας, (εἶδος ποτηρίου).
 emblemā, ātis, od. ἐμβλημα.
 embōla, ae, ō. ἐμβολή.
 embōliāria, ae, ō. ἡ τὰ ἐμβόλια εἶτε ἀπειπόδια ἐπὶ τῇ σκηνῇ ὑποκρινόμενη.
 embōlimaeus, a, um, ἐμβολιμαεός.
 embōlimus, a, um, ἐμβολιμος.
 embōlism, i, od. ἐμβόλιον, ἀπειροδιδιον.
 embōlum, i, od. ἐμβολον.
 embōlus, i, ā. ἐμβολος, ἐμβολεύς (ἐν τῇ μηχανικῇ).
 ēmeditālus, a, um, ἐπιμενησμένος.
 ēmedullātus, a, um, (ex-medullo) ἐκχυσε-λιδής, μεταφ. ἀναυρός.
 ēmendābilis, e, (mendo) διορθώσεως ἐπιδεκτικός.
 ēmendāte, ἐκτῷ. ἐρθός, κομψός. loqui, ἐρθολογεῖν.
 ēmendatio, onis, ō. διορθώσεις, ἐπανόρθώσεις.
 ēmendator, oris, ā. διορθωτής, ἐπανορθωτής.
 ēmendātorius, a, um, διορθωτικός, καθαρίσιος.
 ēmendatrix, icis, ō. ἡ διορθώσα.
 ē-mendico, atum, are, aliquid, ἐπαιτώ, εἰσιτώ τι.
 ēmendo, avi, atum, arō, (ex-mendum) aliquid, διορθώ, ἐπανορθώ τι. consuetudinem vitiosam, εἶδος κακῶν δολιῶν ἐπιπλῖς, ἐπικουρά τῇ κατὰ λέξιν. aliquid,

σωφρονίζω, κολλῶ τινά.—emendatus, a, um, ἀναμάρτητος, δεικνυτός, καθαρός, ἐρθός. emendata locutio, ἐρθοπέπτος, ἐρθολογία.

ē-mensus, a, um, fē. emetior.

ē-mentior, itum sum, iri, aliquid, ὑποκρίνομαι, ἐπινεύω, πλάτω τι. 2) ψεύδομαι. 3) ementitus, a, um, παθῆς. ἐπινεονημένος, πλαστός.

ē-mēto, atum, are, aliquid, διαπορεύομαι τι.

ē-mercor, atus sum, ari, aliquid, ἐξωνεύομαι, ἐξαγορεύω τι. Εὐρήται καὶ παθητικός.

ē-merō, ūi, itum, ēre, aliquid, κερδαίνω, περιποιέομαι, κτώμαι τι. pecuniam, ἀργύριον. favorem, κτώμαι εὐνοίαν. honores, ἔξιος τιῶν γίγνομαι. quid emorui? τίνας ἔξισός εἰμι; emereo aliquid, ἀνακτώμαι, ἀναρτῶμαι τινά. 2) emereo stipendia, τελῶ τὰς νομίμους στρατιάς, διαστρατιέομαι. emerita stipendia, emerita militia ἡ emeriti anni, ἡ τῆς μεθοφείας λῆξις, τῶν στρατευομένων ἐτῶν τέλος. — emeritus, ā. ὁ διαστρατευσάμενος, ὁ ποστρατευσας, ἀπόρσιδος. θέν καὶ Augusta Emerita, Αὐγουστήα Ἑμερίτα, (τῶν Ἰνδῶν Merida) ἡ ἐν Λυσισανίᾳ πόλις, ἣν Αὐγουστος τοῖς ἀφελικιστέροις τῶν στρατευομένων ἔδωκε κτίσασθαι. Δίων Κάσ. araturum emeritum, πεπαλαιωμένον, παλαιὸν ἄροτρον. emeritus rogos, κατακεκαυμένη πυρά.

ē-mergo, rsi, rsum, ēre, ἐκδύομαι, ἀναδύομαι, ἀνακύπτω, ἀνατίλλω. emergite, flumine, ἀναδύεται, ἐξανδύεται, ἀνακύπτει ἐκ τοῦ ποταμοῦ. sol emergit, ὁ ἥλιος ἀναδύεται, ἀνατίλλει. ventus emergit, ὁ άνεμος ἀνατίλλει. emergo ex mendicitate, ἀνακύπτω, ἀνορθοῦμαι ἐκ τῆς πτωχείας. civitas emergit, ἡ πολιτεία ἀνακύπτει, ἀνορθοῦται, διορθοῦται. ex hoc utilitas emergit, ἐκ τούτου προκύπτει ὠφελεια. ex quo emergit, ἐξ οὗ δῆλον γίγνεται. 2) se emergere, ταῦτ' εἰς emergence, emereus palude ἢ epalude, ἐκδύς, ἀναδύς ἐκ τῆς λίμνης.

ēmeritus, a, um, fē. amereo.

ēmersus, ūs, ā. (emerge) ἀναδύσις, ἀνατολή.

ēmētica, ae, ō. ἡ ἐμετικῇ.

ē-mētor, ensus sum, iri, aliquid, ἐκμετρέω, διαμετρέω, μετρώ τι. 2) aliquid aliquid, διαμετρέω, διατρέγω τινί τι. 3) aliquid, διανύτω, διερχομαι τι. iter, διανύτω ὁδόν.—emeruus, a, um, παθῆς. διηνυμένος, περηνυτός. 2) διαμετρηθείς, διανευθείς. ē-mēto, ēre, aliquid, ἀπαρῶ, δυνάμει, εἶξω τι.

**emiscālio*, *ōnis*, *θ.* ἐξοχῆ.

**emiscātim*, ἐπίρ. ἐπαγγέλον.

ē-mīco, *ūi*, *are*, ἐξάσσω, ἀνάσσω. *carcere*, ἐξάσσω, ἐξάλλομαι, ἐκπηδῶ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου. *crusor emicat*; τὸ αἷμα ἀναίσει, ἀναβάλλεται, *telum nervo*, τὸ βέλος αἰσῶναι ἀπὸ τοῦ νεύρου. *emicat in currus*, ἐξάλλεται, ἀνάλλεται, ἀναπηδᾷ ἐπὶ τὸ ἄρμα. *multi calami ex radice emicant*, πολλοὶ κάλαμοι ἀναβλαστήνουσιν, ἀνατέλλουσιν ἐκ τῆς ῥίζης. 2) ἐκλάμπω, ἀναλάμπω. *flamma*, πλῆθξ ἀναλάμπει. *dies*, ἡ ἡμέρα ἐκλάμπει, ἐκφαίνεται. *alicujus gloria emicat*, ἡ δόξα τινὸς ἐκλάμπει.

**emigratio*, *ōnis*, *θ.* ἐξοικησις, μετακίνησις.

ē-migro, *avi*, *atum*, *are*, ἐξοικῶ, μετοικῶ, μετοικίζομαι. *e vila*, μεταλλάττω τὸν βίον.

emīnatio, *ōnis*, *θ.* (eminor) ἀπειλή.

emīnenter, ἐπίρ. ἐξόχος.

emīnentia, *ag*, *θ.* ἐξοχῆ. *per eminentiam*, κατ' ἐξοχήν.

ē-mīneo, *ūi*, *ēre*, ἐξίγω, ἀνέχω. *rupes aequore*, οὐκ ὁπίσθας ἐξίχει τῆς θαλάσσης. *jugum in mare*, ῥόγῃς προέχει εἰς τὴν θάλασσαν. μεταφ. ἐξίγω, ἐκφαίνομαι. 2) ἐξίγω, διαπρίπτω, προέγω. *Demosthenes eminet inter omnes*, ὁ Δημοσθένης πάντων προέχει. *in aliqua res*, ἐν τινι. — *emīneo*, *nlis*, ἐξίχων, ἀνέχων. 2) ἐξόχος, προέχων.

ē-mīniscor, *mentus sum*, *i*, *aliquid*, ἐπινῶ τι. *A. op.*

**ē-mīnor*, *atus sum*, *ari*, ἀπειλῶ.

emīnulus, *ay*, *um*, (emīneo) ἐξίχων πως, προέχων πως. *Odārron*.

emīnus, ἐπίρ. (ex-manus) ἀποθεν, πόρρωθεν, ἐξ ἀποστάσεως. *pugnare*, ἔποθεν μάχεσθαι, ἀποδοκίμῃσθαι.

ē-mīnor, *ari*, *aliquid*, ἐκλαμβέσθαι ἐπὶ τινι, θεματίζεσθαι τι.

**ē-miscō*, *ēre*, ἀναμίγνυμι.

emissarium, *ii*, *ōs*. (emitto) ἔκρους, ὄχτης, *lucus*, ὑπόνομον βεῖθρον, ὑπόνομος διωμῆς πρὸς ἀγωγὴν λευκαίων ὕδατων.

emissarius, *ii*, *ā*. (emitto) κατάσκοπος, προσαγωγεὺς, ἀπακούστης. 2) βλαστής.

emissiolus (-itus) *a*, *um*, (emitto) κατασκοπιῶς.

emissio, *ōnis*, *θ.* (emitto) ἐκπομπή, ἀφαισις, πρόσαισις.

emissus, *a*, *um*, *ēre*. emitto.

ē-mītesco, *ēre*, ἐκμαλάσσομαι, μαλακίζομαι.

ē-mitto, *isi*, *issum*, *ēre*, *aliquem* ἢ *aliquid*, ἐξαφίημι, ἀφίημι, προίημι τινα ἢ τι. *aliquem ex custodia*, ἀφίημι τινα ἐκ τῆς φυλακῆς. *ex carceribus emissus*, ἐκ τῶν βαλβιδίων ἀφίηται. *aliquem manibus* (εἴτε

de, *e manibus*) *emitto*, ἀφίημι τινα ἐκ τῶν χειρῶν. *aquam ex laeu*, ἀφίημι, ἀποχετεύω τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς ἡμένης. *telum*, ἀφίημι, προίημι, βάλω βέλος. *sanguinem*, ἀφαιμάσσω, φλεβοτομῶ. *fulmina*, ἀφίημι κεραυνούς, κεραυνοβόλῶ. *vocem*, προίημι φωνήν. *folia*, ἀφίημι φύλλα, φυλλοσφυσθῶ. *animam*, ἐκπνέω. 2) *manu emitto aliquid*, ἐξαφίημι τινα τῆς ἐξουσίας, ἀφίημι τινα ἐλευθέρω, ἀπελευθερῶ τινα, χεῖρ' ἀφίημι τινα.

emo, *emi*, *entum*, *ēre*, *aliquid*, λαμβάνω τι (χρημάτων), ὠνοῦμαι, (πράσθαι) ἀγοράζω τι. *aliquid tanti*, τόσου ὠνοῦμαι τι. *parvo*, μικροῦ. *bene*, ἀξίον, τῆς ἀξίας. *care*, τίμιον, πολλοῦ. *viginti minis*, ἑκοσι μνῶν. *aliquid ab ἡ de aliquo*, ὠνοῦμαι τι παρὰ τινος. *percussorem in aliquid*, ὠνοῦμαι, μισθοῦμαι τινα ἐπὶ δολοφονίᾳ τινός. *aliquem beneficiis*, ἀναρτῶμαι, ἀνακτωμαι τινα εὐεργεσίαις. *immortalitatem morte*, τοῦ θανάτου ὠνοῦμαι ἀθανασίαν.

**ē-mōdōr*, *ari*, *aliquid*, μετριζῶ τι.

**ē-mōdūlor*, *ari*, *aliquem*, ὀνῶ, ὅδω τινά. *emolumentum*, *i*, *ōs*. τὰς τῆς *emolumentum*.

ē-mōlior, *itus sum*, *iri*, *aliquid*, ἀνακινῶ τι. 2) ἐκτελῶ, ἀποτελῶ τι.

ē-mollis, *ii*, *itum*, *ire*, *aliquid*, ἐκμαλάσσω, ἐκμαλθακῶ, μαλακίζω τι.

ē-mōlo, *itum*, *ēre*, *aliquid*, καταλῶ, ἀλῶ, ἀλῶμαι τι. μεταφ. καταναλίσκω.

emolumentum, *i*, *ōs*. (emolior) χαλεπὸν ἔργον, χαλεπότης, μηχανή, χαλεπὸν μυστήριον. 2) ἀφέλεια, ὠφέλεια, κέρδος, καρπός. *aliquid mihi emolumento est*, ἔστι μοι τι ὠφέλεια, ἐν, ἐπ' ὠφέλειᾳ.

ē-mōueo, *ēre*, *aliquem*, παραινῶ τι.

ē-mōriol, *mortuus sum*, *i*, ἐξαπονήσκω, ἀποθνήσκω. μεταφ. *arbor emoritur*, τὸ εἶν' ἄνθρωπον ἀπομαρτύνεται. *laus*, ἀφηνίεσθαι ἢ δόξαι.

**emortuālis*, *e*, (emorior) θανάσιμος, τοῦ θανάτου.

emortuus, *a*, *um*, *ēre*. emorior.

emōtus, *a*, *um*, *ēre*. emoveo.

ē-mōueo, *ōvi*, *ōtum*, *ēre*, *aliquem* ἢ *aliquid*, ἀποκινῶ, ἐκινῶ, ἐκποδῶν ποιοῦμαι τινα, ἢ τι. *plebem de mollo*, διακρίνω διαθεῖσθαι τὸν ὄχλον. *aliquem senato*, ἐκινῶ, ἐκβάλλω τινά τῆς συγκλήτου. *cursas*, ἐκποδῶν ποιοῦμαι, ἀπελαύνω τὰς φροντίδας. 2) ἀνακινῶ, *terram*, ἀνακινῶ ἀνασκαπτῶ τὴν γῆν. 3) διακινῶ, διατάττω τι. *Emphēdicles*, *is*, *ā*. Ἐμφεδοκλῆς. *emphētos*, *i*, *ā*. Ἐμφετος (ρυττός). *emphās*, *is*, *θ.* Ἐμφάσις.

emphragma, αἴσις, οὐ. ἐμφραγμα.
 emphyteusis, ἰς, θ. ἐμφύτευσις.
 empirice, ἐς, θ. ἡ ἐμπειρικῇ.
 empiricus, ἰ, ἀ. ἐμπειρικός.
 emplatratio, οἰσις, θ. ἰδὸς ἐνοφθαλμισμοῦ.
 emplastro, αἰμα, ἀρε, ἐμπλάσσω, ἐνοφθαλμίζω (Ζίνδρον).
 emplastrum, ἰ, οὐ. ἐμπλαστρον.
 emplecton, ἰ, οὐ. ἐμπλεκτόν.
 empōnema, αἴσις, οὐ. ἐμπόνημα, (βαλτίω-
 σις ἀγορῶ πόνῃ χειρῶν.)
 empōrēticus, α, um, ἐμπορητικός.
 empōrium, ἰ, οὐ. ἐμπόριον.
 empōrus, ἰ, ἀ. ἐμπορός.
 empticus (-tius), α, um, ὠνητός, ἀγοραστός.
 emptio, οἰσις, θ. (emo) ὠνῇ, ὠνησις, ἀγο-
 ρασίς.
 emptio, avi, atum, are, (θαισις. τοῦ
 emo) aliquid, συναγορεύω, ὠνοῦμαι τι.
 emptor, οἰσις, ἀ. (emo) ὠνητής.
 emptrix, ἰοῖσις, θ. ἡ ὠνούμενη.
 *emptūrio, ἰρο, (ἀρετ. τοῦ emo) ὠνησιῶ.
 emptus, α, um, ἴδ. emo.
 empticus, emtio, κ.τ.λ. ἴδ. empticus, κ.τ.λ.
 ē-mūgio, ἰρο, ἐκμυγῶμαι.
 ē-mulgeo, sum, ere, ἐξμύλγω. μεταφ.
 ἐξαντλῶ.
 emulsus, α, um, ἴδ. emulgeo.
 *emunctio, οἰσις, θ. (emungo) τὸ ἀπο-
 μύττειν.
 emunctōrium, ἰ, οὐ. ἐπαρυστήρ.
 emunctus, α, um, ἴδ. emungo.
 *emundatio, οἰσις, θ. ἀποκάθαρσις.
 ē-mundo, atum, are, aliquid, ἐκκαθαίρω
 τι. Κολουρίλλας.
 ē-mungo, xii, etum, ēre, ἀπομύττω. me
 emungo εἴτε emungor, ἀπομύττωμαι, με-
 ταφ. emunctus καὶ homo emunctus pa-
 tis, ὁ ἀστεῖος, κομφός. 2) aliquem, ἀπο-
 μύττω, προμύττω, κορυῶ, φανακίζω τινά.
 aliquem aliqua re, ἐκκαθαίρωμαι τινός τι,
 ἀποστέρω τινά τι.
 ē-mūnio, ἰνι, εἴτε xi, tium, ἰρο, aliquid,
 ἔξωρα, ἔξωρα, στερεῶ τι. aliquid ab
 aliquo, οκεπαίω τι ἀπὸ τινός. 2) κατα-
 στερεῶ.
 *emusco, are, (ex-muscus) aliquid, καθα-
 ρὴν τοῦ βρώου ποῖω τι.
 emutatio, οἰσις, θ. (emuto) ἐξάλλαξις.
 ē-mūto, atum, are, aliquid, ἐξάλλεω,
 ἀλλάττω τι.
 emys, ydis, θ. ἐμύς, (εἰδὸς χελωνῶν).
 en, ἐπιρῶν. ἡ ν, ἐν, ἐν, ἴδ. ἴδ. en
 ego! ἴδ. ἐν γὰρ ἐν causa (ἐπ.ν. causam),
 ἴδ. ἡ αἰτία. 2) ἐν. en, accipe! λαβὲ ἐν!
 ἀλλὰ λαβὲ! λαμβανέ τοῖνον! en ago! ἔγω-
 γό! ἀλλ' ἔγω! en, quid agis? τί ἐγὼ πράτ-

τεῖς; ἀλλὰ τί ποιεῖς; en, quid ago, εἴ-
 en, quid agam? ὅν δέ, τί ποιῶ;
 ē-narrabilis, e, ἀνεκμῶτος ἐξηγηθῆναι. non
 enarrabilis, ἀνεξηγητός.
 enarratio, ἐπίρ. διηγητικῶς, διηγοικῶς.
 enarratio, οἰσις, θ. ἐξηγήσις, διήγησις.
 enarrativus, α, um, ἐξηγητικός.
 enarrator, οἰσις, ἀ. ἐξηγητής.
 ē-narro, avi, atum, are, aliquid, ἐξηγῶ-
 μαι, διηγοῦμαι τι.
 ē-nascor, alius sum, ἰ, ἐκγενῶμαι, ἐκγι-
 γνομαι, ἐκφύομαι, ἀναφύομαι.
 ē-nāto, avi, are, ἐκνήχομαι, ἐκκολυμβῶ,
 μεταφ. διαδύομαι, διεκλύω, διαφύγω.
 enātus, α, um, ἴδ. enascor.
 *ēnāvatus, α, um, (ex-navo) ταλασθεῖς.
 ē-nāvigio, avi, atum, are, ἐκπλέω. 2) ali-
 quid, διαπλέω τι.
 encaenia, orum, οὐ. ἐγκαίνια.
 encardita, ae, θ. ἐγνωστός λίθος.
 Πλίνιος.
 encasticus, α, um, ἐγκαυστικός.
 encastus, α, um, ἐγκαυστός. encastum
 sacrum καὶ encastum, ἐγκαυστόν, τὸ πορ-
 φύρεον βάμμα, ὃ ἀπὲρ μέλανος ἐκκρῖνται
 ὑπογράφοντες οἱ Ῥωμαῖοι αὐτοκράτορες.
 encastarius, ἰ, οὐ. ἀρχαῖον, οὗτω κληθὲν
 ἀπὸ τῶν encasta. ἴδ. τὸ ἀνωτέρω ἔρρον.
 Encēlādus, ἰ, ἀ. Ἐγκέλαδος.
 encellma, αἴσις, οὐ. ἐγκλίμα.
 encolpias, ae, ἀ. ἐγκολπίας ἄνεμος.
 encombōma, αἴσις, οὐ. ἐγκομβώμα.
 Encrinōmēnos, ἰ, ἀ. Ἐκρινόμενος (ἔγχα-
 μα Ἄλκαμίνους).
 encyclus, on, ἐγκύκλιος.
 encylus, ἰ, ἀ. ἐγγυτός (πλικοῦς).
 endo καὶ indu (ἐνδον) ἀρχαῖα. ἀπὲρ τοῦ in.
 endogredior, endoploro, κ. τ. λ. ἀρχαῖ-
 κῶς ἀπὲρ τοῦ ingredior, imploro κτλ.
 endrōmis, ἰdis, θ. ἐνδρῶμις (περιδελαιον
 ἐξ ἱρίου, ἀνδρομίδα?).
 Endymion, οἰσις, ἀ. Ἐνδυμίων.
 *enēcātrix, ἰοῖσις, θ. φονεύτρια.
 ē-nūco, xi, etum, (ἐπ.ν. avi, atum) are,
 aliquem ἢ aliquid, ἀποκτείνω, κατακτείνω
 τινά, διαφθείρω τινά ἢ τι. enecor famu,
 καταφύομαι, καταπονοῦμαι ὑπὸ πείνης.
 2) ἐκωρῶ, ἐνοχλῶ τινά.
 ēnōma, αἴσις, οὐ. ἐνέμα (χλυστήριον).
 *ēnergēma, αἴσις, οὐ. ἐνέργημα.
 *ēnervatio, οἰσις, θ. μαλακία.
 ēnervis, e, (ex-nervus) ἄνευρος, ἄνευρος,
 μαλακός.
 ēnervo, avi, atum, are, aliquem ἢ ali-
 quid, ἐκνευρίζω, μαλακίζω τινά ἢ τι. enor-
 vatus, α, um, ἄνευρος, ἄνευρος, μαλακός.
 engibata, orum, οὐ. ἐκγίβητα ἐν ἀγγείῳ
 ἐν καὶ κατὰ βάθος (ἀγγυβήτα).

Engōnāsī, εἴς Engonasin, ὁ ἐν γόνασιν (ἀστρόν).

engōnālon, ἰ, οὐ. εἶδος σκιαθέρου.

Enguini, orum, ἄ. Ἑγγυῖνοι. Enguina vilas, ἡ τοῦτων πολιτεία.

Engyion, εἴς Engyion, ἰ, οὐ. Ἑγγύιον, πόλις Σικελίας, τῶνδ' Gangi.

Enhaemion, ἰ, οὐ. Ἐναιμον (φάρμακον). enharmōnīcus, εἴς enharmōnīus, n, um, ἑναρμονικός, ἑναρμόνιος.

Enhydrus, ἰ, ἄ. Ἐνυδρος (λίθος).

Enico, are, ταὐτὸ τῷ eneco.

enim, σὺνδ. (ē-nam) γάρ. video dissimile esse, sum enim solus, ὅρῳ χαλεπὸν εἶναι, μόνος γάρ εἰμι. neque enim, οὐ γάρ, οὐδὲ γάρ. quid enim dicam? τί γάρ ἂν εἰποιμι; quid enim? τί γάρ; τί οὖν; 2) τοι, ὅγλα δὴ, ὅγλου εἶ. Σημ. Ὅσον οὐ τίθεται ἐν ὀρχῇ λόγου, εἰμὴ περὶ κοινῶς σπανίως. Σπανιώτατα ὅσον εὐρεται καὶ τὸ namque enim.

enimvero, τὸνδ. (enim-vero) γάρ τοι, ἀλλὰ γάρ. Ita enimvero, οὕτως γάρ τοι. am vero? ajo enimvero, ἀλλὰ πῶς; φημί γάρ. λέγεις σύ; λέγω γάρ οὖν. enimvero es vituperandus, ἀλλὰ μὴν (ἀλλὰ τοι) μέμψεις ἕξιος εἶ.

Enīpeus, ei, ἄ. Ἐνιπέας.

Enīsus, a, um, f. enītor.

ē-nīteo, nī, ēre, ἐκλᾶμποι, λάμπω. μεταφ. ἐκλᾶμποι, ἐκπρέμω.

ē-nītesco, nī, ēre, ἐκλᾶμποι, ἀναλᾶμποι. μεταφ. ἐκλᾶμποι. διαλᾶμποι.

ē-nītor, īsus καὶ īsus sum, ἰ, διατείνωμαι, πειρώμαι. enītor ut nos juves, πειρῶ ὑμῖν βοηθεῖν. enītor, ne fiat res, διατείνωμαι, μὴ γενέσθαι τὸ πρᾶγμα. ad dicendum, διατείνωμαι, φιλοτιμῶμαι πρὸς τὸ λέγειν. pro aliquo, ἀρεῖδομαι ὑπέρ τινος. in editiora, διαδύομαι ἔνω. in montem, φιλοπόνως ἀναβαῖναι ἐπὶ τὸ ὄρος. nihil est, quia virtus non possit enīti, οὐδὲν, οὐ ἡ ἀρετὴ οὐ δύναται ἐκινεῖσθαι. enītor per angustias, διαδύομαι διὰ τῶν στενῶν. Σημ. παύγ. enīsum est ab īsidiō, οἱ αὐτοὶ ἐπειραθήσαν. 2) aliquem ἀποκυδῶ, ἀπεικίτω, γεννᾶω τινα. 3) aliquid, φιλοπόνως ἀναβαῖναι τι.—enīkus εἴς enīcus, a, um, ἐντεταμένος, ἐντενος, διατενος.

Enīxe, εἴς enīxim, ἐπὶ. ἐντόνος, εὐτόνος, διατόνος, εὐτοβή.

Enīkus, a, um, f. enītor.

Enīsus, nī, ἄ. (enītor) ἀποκύησις.

Enna, ae, ταὐτὸ τῷ Henna.

Ennēctipīus, ἰ, ὁ. Ἐννεκτρουνός. ennēorthopēas, on, ἐννεορθόγος.

Ennēphylōn, ἰ, οὐ. ἐννεφύλλος (βοτάνη).

Enneosis, e, ταὐτὸ τῷ Henneosis.

Ennānīstia, ae, ἄ. μιμητὴς Ἐννίου.

Ennīus, nī, ἄ. Ἐννίος.

Ennoea, ae, ὁ. Ἐννοία, εἴς τῶν τοῦ Βαλεντίνου οἰσμών.

Ennōsīgaeus, ἰ, ἄ. Ἐννοσίγαιος.

ē-no, avi, are, ἐκνήγομαι, ἐκκολεῖσθαι, ποιητέομαι. 2) aliquid, διανέχομαι τι.

Enōdāte, ἐπὶ. ἀνεπτυγμένος, σαρῆς. Enōdātio, ōis, ὁ. ἀνάπτυξις, ἀνάλυσις.

Enōdātor, ōris, ἄ. ἐξηγητής.

Enōdis, e, (ex-nodus) ἀνόςος, μὴ ἔχων γόφους, λείος.

ē-nōdo, avi, atum, are, aliquid, ἀφαιρῶ τινος τοὺς ὅρους, γόφους. μεταφ. ἀναλῶ διὰ κούσσω, ἐξηγοῦμαι τι.

Enorchis, is, ὁ. Ἐνορχις (λίθος τις ὄγκωστος τῶν τιμῶν).

Enormis, e, (ex-norma) ἔκμετρος, ἀνόμαλος, ἀνοσμός, ἄτακτος. 2) ὑπέμετρος, ὑπερμεγέθης.

Enormitas, ātis, ὁ. ἀνωμαλία, τὸ ἔκνομον. 2) τὸ ὑπερμέγεθος, ὑπέμετρος.

Enormiter, ἐπὶ. ἀνωμῶς, παρανόμως.

Enōtesco, tūi, ēre, ἀφίρομαι, διαδύομαι. ē-nōto, avi, atum, are, aliquid, σημειῶ τι.

*ens, is, ōs. (sum) τὸ εἶν.

ensicūlus, ἰ, ἄ. (ὀπκορ. τοῦ ensis) ξιφίον, ξιφίδιον.

ensifer, ēra, ērum, (ensis-fero) ξιφηφόρος, ξιφηρής.

ensiger, ēra, ērum, (ensis-gero) ξιφηφόρος, ensis, is, ἄ. (ἐγχορς) ξίφος, φάγαρον, ὄρος. 2) πόλεμος. 3) ἔστρον ἐν τῷ ἱερῶνι.

entelechia, ae, ὁ. ἐντελέχεια.

Entella, ae, ὁ. ἡ Ἐντέλλα, πόλις Σικελίας.

Entellīni, ἄ. Ἐντελλῖνοι.

enterōcēle, es, ὁ. ἐντεροκήλη.

*en-thēatus, a, um, ἐνθουσιῶν.

enthēan, ae, ὁ. ἐνθήκη.

enthēus, a, um, ἐνθους.

enthymēma, ātis, ōs. ἐνθυμήμα.

enthymēsis, is, ὁ. ἐνθυμήσις.

ē-nūblo, avi, atum, are, aliquid, ἀποκαλύπτω, φωτίζω τι.

ē-nūbo, psi, ēre, ἐκκαρῶμαι.

Enucleate, ἐπὶ. ἐκκρινῶς.

Enucleo, avi, atum, are, aliquid, ἐκκρηνίζω τι. 2) διακαρηνίζω, διεκκρινῶ, ἀκρηνίζω τι.—enucleatus, a, um, ἐκκρινής.

ē-nūdo, avi, are, aliquid, ἀπογυμνῶ, ἀκαθάρτω τι.

Enūmērātio, ōis, ὁ. ἐξαριθμῆσις, ἐπαριθμῆσις. 2) ἀνακαρῶσις.

ē-nūmēro, avi, atum, are, aliquid, ἐξαριθμῶ, ἀπαριθμῶ. pretium, ἀπαριθμῶ, ἀπαρίτω τὴν τιάν. 2) ἐξαριθμῶ, ἀπαριθμῶ, ἀκαρῶμαι, διεκκρινῶ τι.

Enūmērōis, ōis, ὁ. ἐξαριθμῆσις, ἐπαριθμῆσις.

Enūmērōis, ōis, ὁ. ἐξαριθμῆσις, ἐπαριθμῆσις.

Enūmērōis, ōis, ὁ. ἐξαριθμῆσις, ἐπαριθμῆσις.

Enūmērōis, ōis, ὁ. ἐξαριθμῆσις, ἐπαριθμῆσις.

enunciatio, enuncio x. τ. λ. ἰδ. enuntio-
tio, x. τ. λ.

*enundino, are, (nundinae) aliquid, ἀγο-
ράζω τι.

enuntiatio, ōnis, θ. ἐκφορά, ἀπόφρασις,
ἐξηγήσις.

enuntiativus, a, um, ἀποφρακτικός. Σύνθεσις.
enuntiatix, icis, θ. ἡ ἀφαιρούσα, ἀποφαι-
νομένη, ἐξηγουμένη.

ē-nuntio, avi, atum, are, aliquid, ἐξαγ-
γέλλω, ἐκφέρω τι. sociorum consulta ho-
stibus, τὰς τῶν συμμάχων βουλάς τοῖς πο-
λεμίοις. 2) ἐκφέρω, ἀποφαινομαι τι. sen-
tentiam breviter, τὴν γνώμην διὰ βραχίων.

enuntiatum, ōis, ἀπόφρασις, ἀξιωμα. 3)
ἐκφέρω, προσφέρω. litteras, γράμματα.

*enuplio, ōnis, θ. (enubo) τὸ ἐγγαμίζεσθαι.

ē-nūtrio, ivi, ēre ii, itum, ire, aliquid
aliquid, ἐκτρέφω, ἀνατρέφω τινά ἢ τι.

μεταφορ. πρόβαλον.

Enyo, ūs, θ. Ένυός.

eo, īvi καὶ ii, itum, ire, (ēo) εἶμι, βαδίζω,
ἐρχομαι, χωρῶ. i domum, ἰθι εἰς οἶκόν.

in crucem! ἐπαγε εἰς κρόκας! i nunc!
Εἰ νῦν! ἰθι: δὴ! iho ei subsidio, εἰμι βοη-
θήσαν αὐτῷ. equo vel curro eo in locum,

ἐφ' ἵππου ἢ ἐφ' ἄμαξιτος πορεύομαι εἰς τό-
πον. sudor per artus it, ὁ ἰδρῶς χωρεῖ
διὰ τῶν μελῶν, διέρχεται τὰ μέλη.

alvus non it, ἡ κοιλία οὐ κινεῖται. brachia
eunt in ramos, οἱ βραχίονες μεταβάλλ-
ονται εἰς κλάδους. τριτοπρός. non est

alum, cum iri debuit, οὐκ ἐπορεύθησαν
ὅπότε ἔδει ἵέναι. itur in silvam χωροῦσιν
εἰς τὸ δάσος. eundum est, ἵέναι, ἰσητέον.

ire in lacrimas, ἵέναι εἰς τὸ δακρύνειν, ἔρ-
χεσθαι δακρύνειν. ire per singula, διεξιέν-
αι ἐκαστον. per oppida rumor it, λόγος
χωρεῖ διὰ τῶν πόλεων. 2) ire in (ad, ad-

vorsus, contra) hostem, ἵέναι, ἐρχεσθαι,
χωρεῖν ἐπὶ (πρὸς) τὸν πολέμιον, ἀναντίον
τῷ πολέμῳ. 3) οἰχόμεαι, θόβω, περιέρχο-
μαι. homo ii, ὁ ἀνθρώπος οἰχεται, ἀπο-
θνήσκει. dies, ἡ ἡμέρα παρέρχεται. 4)

aliquid it tot numis, πωλεῖται τι τόσου.

aliquid it pedibus ire in sententiam
alicuius, προσχωρεῖν, προστίθεσθαι τῇ
γνώμῃ τινός. ibatur in eam sententiam,
οἱ πλείους προσετίθεντο τῇ γνώμῃ ἐκείνῃ.

6) χωρῶ, προχωρῶ, πρόειμι. res mollius
it, τὸ ἔργον εὐαγέστερον χωρεῖ. prorsus
ibat res, εὐ πρόημι τὸ ἔργον. 7) τὸ εὐ

μετὰ τοῦ συνήθους καὶ ποιητικῶς μετ' ἀ-

παρεμφατοῦ σήμ. εἶμι εἴτε ἐρχομαι ποιεῖν,
οὖν, μέλλω ποιεῖν, μέλλω ποιῆσαι. eo

vincam aliquid, εἶμι, ἐρχομαι ἐπισκοπεῖν
μένειν τινά. eo dormitum εἴτε cubitum,

κοιμώμαι, κατακοιμώμαι καθεύδω, εὐ

perditum aliquid, μέλλω ἀπολέσθαι. —
creptum eunt, ἐρχονται ἀπαρκαμένους. ut

attollere facta regum, μέλλω μεγαλύνειν
τὰς τῶν βασιλέων πράξεις. 8) τὸ ἰθι μετὰ

συνήθους περιγράφει τὸ ἀπαρτίζεσθαι τοῦ πο-
λέμου. μέλλω π. γ. redditum iri, ἀποδοῦναι

συνεῖναι x. τ. λ.

eo, εἰπὲρ, (is) εἴποιτο, ἐπαύθη. eo recipiant,
ἐκείτοις ἀποχωροῦσι. eo quod intendit pec-

venit, ἐκείτοις, ὅποι συνεῖται, ἀρκεῖται.
res eo crevit, εἰς τοσοῦτον προέβη τὰ

πράγματα. eo insolentiam processit ut,
εἰς τοῦτο (εἰς τοσοῦτον) ὑβρίσας ἦλθεν, ὥστε

—, res eo, valebat, ut, τὸ πρῶτον ἀπέ-
θλεπεν εἰς τὸ —. res eo erat loci, εἰς τοῦ-

το ἤλθε τὰ πράγματα. eo usque, dum
(donec, ut), μέχρι τοσοῦτου, ὥστε. —) διὰ

τοῦτο θύον. eo vereor, διὰ τοῦτο φοβού-
μαι. eo, quod a se dicatur, διὰ τοῦτο,

ὅτι (διότι) ὑπὸ τοῦ λέγεται. 3) τίσας, το-
σοῦτον. eo gravior, quo maior, τοσοῦτον

χαλεπώτερος, ὅσην μελίων. eoque magis,
καὶ τοσοῦτον μέλλων.

Eodem, eip̄e. (idem) αὐτῶν, εἰς τὸν αὐτὸν
τόπον, εἰς ταῦτάδε, omnes eodem conducti,
πάντας συνάγει αὐτῶν. eodem, unde

erat profectus, se recepit, εἰς τὸν αὐτὸν
τόπον, θύον ἀρχάμεν, ὅπου ἀρχεν. eodem

portinet, εἰς ταῦτ' οὐκ αἰνέται.

eon, ōnis, θ. ἐκχωρῶν διέδρον.

ēorse, ἀρχαϊκῶς ἐκ τοῦ eo ipso.

Eos, θ. ἡὸς (μόνον κατ' ἀνομαστικὴν ἀπαν-
τάται).

ēsus, a, um, ἔσρος, ἀνταρκτηκός.

ēp̄ammondas, ae, d. Ἐπαμινώνας.

ēp̄aphaerēsis, is, θ. Ἐπαφραίσις.

ēp̄iphus, i, d. Ἐπαφρός.

*ēpastus, a, um, (ex-pascor) ἀποδιδέσκαο-
μένος.

ēpendyles, ae, d. ἀπενδύτης.

ēp̄eus, i, d. Ἐπειός.

ēphēbēum, i, ōs, ἀφηβείον.

ēphēbicus, a, um, ἀφηβικός.

ēphēbus, i, d. Ἐφηβός.

ēphēdra, ae, θ. ἐφέδρα (φ.)

ēphēlis, idis, θ. Ἐφηλῆς (καλὴς προσώπου).

ēphēmeris, idis, θ. Ἐφημερίς.

ēphēmēron, i, ōs, Ἐφημερόν (φωτὴν).

ēphēsus, i, d. Ἐφεσός. Ephesus, a, um,

Ἐφέσιος. Ephesii, d. Ἐφεσίοι.

ēph̄altas, ae, d. Ἐφῆλτας.

ēphippiatus, a, um, Ἐπιπικῶς χρώμενος

ēphippium, ii, ōs, Ἐπῖπιον.

ēphōras, i, d. Ἐφρορ.

ēphōrus, i, d. Ἐφορός.

ēph̄yra, ae, εἴτε Ἐφῆγρη, ὥς, θ. Ἐφῆρα,

ἀργαῖα τὰς κορυφαῖς ὄντων ὄρεων.

ē-pōto, avi, atum, καὶ συνθ. epōtūn, arc, aliquid, ἐκπίνω τι. μεταφ. ἀναπίνω, καταπίνω τι.

ēpōtus, a, um, fē. epoto.

Eprius, ii, ā. *Eπριος.

ēpūlae, arum, θ. εἰσμάται, βρώματα, βρωτά. 2) εὐαχία, εὐταίσις, θοίνη, (ἡ μεγαλοπρεπὴς ἐστίασις) μάλιστα, ἐνίοτε δὲ καὶ ἡ δημοσία ἢ ἐραταιστική. μεταφ. discendi epulae, ἡ τῶν λόγων (μαθημάτων) ἐστίασις.

ēpūlaris, a, θεινητικός.

ēpūlatio, ōnis, θ. εὐαχία, εὐταίσις, θοίνη. θοινατήρ, δαιτυμῶν. 2) triumviri (ἢ septemviri) epulones, οἱ τρεῖς (ἢ ἑπτὰ) λαρεῖς, οἱ τοῖς θεοῖς τὰς θοίνας κατασκευάζοντες. 3) κύρ. ὅν ἄ. *Εποῦλων.

ēpūlor, atus sum, ari, (epulam) εὐαγοῦμαι, ἐστιῶμαι, θοινᾶω. 2) aliquid, θοινῶ, καταθροῦμαι.

ēpūlum, i, οὐ. θοίνη, δαΐς, ἐστίασις. (ἡ δημοσία ἢ ἐραταιστική, σπανιώτερον δὲ ἡ ἰδιωτική).

Erýtidēs, ae, ā. *Πυτιδής.

ēqua, ae, θ. ἡ ἵππος.

ēquārius, a, um, (equus) ἱππικός. equarius medicus, ἱππίατρος. equarius, i, ā, ἱπποκόμος, καὶ ἱππονομέυς. equaria, ae, θ. ἱπποτροφίον.

ēques, itis, ā. (equus) ἱππεύς, ἱππότης, ἑπῖππος, equites et podites, ἱππεῖς καὶ πεζοί. 2) ἱππεύς, ὁ ἐκ τῆς ἱππᾶδος, ἐκ τῆς ἱππικῆς τάξεως.

ēquester, stris, stre, (equus) ἱππικός. pugna equester, ἱππική μάχη, ἱππομαχία. corpora equestres, ἡ ἱππική δύναμις, ἱππικόν. statua equestris, ἑπῖππος ἀνδρις, εἰκὼν ἱππῆως. 2) equestris ordo, ἡ ἱππία, τὸ ἱππικόν, ἡ τῶν ἱππῶν τάξις. equestris ordinis vir ἡ equestri loco natus, ὁ εἰς τὴν ἱππᾶδα τελευτῶν. —equestria, ium, οὐ. (ἵππον, loca) αἱ ἐν τῇ θατρῷ τῶν ἱππῶν ὁδοί.

ē-quidem, (ἐπὶ) γε, τοι, μὲν, θῆ. equidem ego καὶ συνθ. equidem, ἔγωγε, ἐγὼ τοι. nihil equidem novi, ἔγωγε (ἐγὼ τοι) οὐδὲν οἶδα. quod equidem sciam, ὅσον γὰρ μ' εἰδέναι, εἴ τι μ' εἰδέναι. equidem nos, ἡμεῖς γε. insanit hic equidem, οὐτως τοι μάλιστα. scitis equidem, ἴστε γὰρ τοι. equidem hercle ἢ equidem edepol, ἢ μήν.

ēquiferns, i, ā. (equus-ferus) ἱππαγρος.

ēquile, is, o, (equus) ἱππῶν, ἱπποστασις.

ēquimentum, i, οὐ. ἀργύριον τὸ τελευμνόν ὑπὲρ τῆς τῶν ἱππῶν ὀπίστας.

ēquimulga, ae, ā. (equus-mulgeo) ἱππομολγός.

ēquīus, a, um, ἱππιός. equium lac, ἱππιον γάλα, γάλα ἱππου. equina emulatio, ὀνή ἱππων.

*ēquilo, ire, (equus) ἱππομαχῶ.

ēquīria, orum, οὐ. ἱπποδρόμιον (τὰ ἐν τῇ Ἀρείῳ πεδίῳ) κατὰ τὴν 27 Φεβρουαρίου καὶ 14 Μαρτίου τελευτῶμενα.

ēquīsētum, i, οὐ. εἴτε equisētia, θ. καὶ equisētis, (equus scita) ἡ ἱππουρίς (φυτόν).

ēquīsō, ōnis, ā. (equus) ἱπποκόμος.

ēquītabilis, a, (equito) ἱπποσίμος.

ēquīlātio, ōnis, θ. ἱππαεῖς, ἱππαιεῖς, ἱππαεῖς.

ēquīlātus, ūs, ā. ἱππειεῖς. 2) ἡ ἱππος, ἱππική δύναμις, τὸ ἱππικόν. 3) σπαν. ἡ ἱππία, ἡ τῶν ἱππῶν τάξις, τὸ ἱππικόν.

*ēquīlārūs, i, ā. ἱπποτρέφορ.

ēquīlūm, i, οὐ. ἱπποτροφίον, συνῖππια.

ēquīto, avi, atum, arc, (equus) ἱππεῶ, ἱππάζομαι. in equo, ἱππῷ ἱππάζομαι. per urbes, ἐλαύνω διὰ τῶν πόλεων. 2) aliquid, διᾶπνέω τι, διελαύνω διὰ τόπου τινός.

ēquīla, ae, θ. (equus) μικρὸ ἵππος. 2) ἱππομανῆς γυνή, ἱππος.

ēquīlēs, i, ā. (ὑποκορ. τοῦ equus) ἱππίσκος, ἱππίδιον, ἱππάρειον. 3) εἶδος βασανιστηρίου.

ēquīlus, i, ā. ἱππίσκος, ἱππίδιον, ἱππάρειον.

Equus Tuticus, i, ā. Τούτικόν, πόλισμα τῆς Σαυίτιδος.

ēquus, i, ā. ἱππός. equus alio, τρέφω ἱππου, ἱπποτρέφω. consendere equum ἢ ascendere in equum, ἀναβαίνειν ἱππον εἴτε ἐπὶ τὸν ἱππῶν. discedo equo εἴτε ex equo, καταδύωμαι ἀπὸ τοῦ ἱππου. ex equo pugno, ἐφ' ἱππου μάχομαι. vehor equo εἴτε in equo, ἐφ' ἱππου ὁδοῦμαι. equo vehor ad aliquem, ἐλαύνω πρὸς τινα, concolo equum in aliquem, ἐλαύνω (τὸν ἱππον) ἐπὶ τινα. equis virisque, πῶν ἱπποῖς τε καὶ ἀνδράσι, πῶν πέτρῃ τῇ συνδύμει, πανοῦθι. 2) equus puvialis, ἱπποπόταμος. 3) equus, ταῦτ' ἐφ' ἡνίκα, κριός, πολεμικὸν ὄργανον. 4) τὸ ἵππον ὁ Πήλαστος.

ēradicatio, ōnis, θ. ἐκρίζωσις.

ēradicitus, ἐπὶ) (ex-radix) ριζώδην, ῥιζώδην.

ēradico, avi, atum, arc, (ex-radix) aliquid, ἐκρίζω τι. aliquem, ἐκρίζω, ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω τινά.

ē-rādo, si, sum, ere, aliquid, ἀποξῶ, ἀποξύνω, ἀποψήλω, μεταφ. ἀποψῶ, ἀπαλείφω, ἀφανίζω τι.

ē-rāna, ae, ā. *Ερανός, πόλις τῆς Κελικίδος.

ē-rānus, i, ā. ἱρανός.

ē-rānus, i, ā. ἱρανός, ποταμὸς τῆς Ἀργείδος.

Erastistratus, i, ā. Ἐρασίστρατος.

erāsus, a, um, ἔ. erado.

Erato, ūs, θ. Ἐρατώ.

Erastosthenes, is, ā. Ἐρατοσθένης.

erisco, erectum, ἔ. herisco, κ. τ. λ.

Erēheus, a, um, τοῦ Ἐρέθους.

Erēbus, i, ā. τοῦ Ἐρέβου.

Erechtheus, ei, ā. Ἐρεχθεύς, βασιλεὺς τῶν

Ἀθηνῶν. Erechtheus, a, um, Ἐρέχθειος.

Ἀθηναϊκός, Erechthidae, arum, ā. Ἐρε-

χθιδαι.

erecte, ἐπίρ. (erigo) θαρρόλως, ἀλευθήρως.

eructio, ōnis, θ. (erigo) ἐρῶσις.

erectus, a, um, ἔ. erigo.

ē-rēmigo, avi, alium, ara, διαρέτω.

erēmīta, ae, ā. ἐρημίτης.

erēmītis, idis, θ. ἐρημιτῆς.

eremodiciolum, ii, ō. ἐρημοδίκιον, ἐρήμη.

ex eremodicio, κατ' ἐρήμην.

ērūnus, i, ā. καὶ θ. ἐρῶν, ἐρημία.

ērūpo, psi, ere, ἐρίπω, ἐξερπύζω. 2) ἀνέρ-

πω, ἀνερπύζω τι. 4) ἀνέρπω ἐπὶ τι.

*eruptio, ōnis, θ. (eripio) ἀρπάζε, ἀπο-

στίρησις.

*erupto, are, (θαύω, τοῦ erapo) ἐξερπύζω.

eraptor, ōris, ā. (eripio) ἀρπάζε, ἀποστε-

ρητής.

eraptus, a, um, ἔ. eripio.

eres, is, ā. ὁ χ ἡ ρ, ἄχινος. (ξ).

Eretria, ae, θ. Ἐρέτρια. Eretrius, Ere-

tricus, Eretricus, a, um, Ἐρετριακός,

Ἐρετριακός. Eretrienis, is, ā. Ἐρετριακός.

Erētum, i, ō. Ἐρετον, πόλις τῆς Σαβίνης,

τῶν ἄνδ. Cretona. Ἐπίθ. Erelinus, a, um,

ergā, πρόθ. μετ' αὐτ. (ἵσως συγγενὴς τοῦ

έρημ. vergo). Πλὴν τοῖς δοκιμασίαις ἐπὶ φιλι-

κῆς διαθέσταις πρὸς τινα. erga aliquem

honestulus sum, εὐμενὴς διακείμει πρὸς

τινα. bonitas erga homines, ἡ πρὸς τοὺς

ἀνθρώπους ἀγαθότης. fides erga eum, ἡ

πρὸς αὐτὸν πίστις. amicum erga, ἀρχαι-

κῶς ἀντὶ τοῦ erga amicum, πρὸς τὸν φί-

λον. 2) ἀρχαίως ἐπὶ ἐγερτικῆς διαθέσεως:

πρὸς τινα, περὶ τινα. odium erga aliquem,

τὸ πρὸς τινα (περὶ τινα) μίσος. malus erga

me est, κακὸς ἐστὶ περὶ ἐμέ, κακὸς

διακείμει πρὸς ἐμέ. 3) περὶ τινα ἢ τι, περὶ

τινος. anxius erga aliquem, ἀβήμων περὶ

τινος. inscitia erga aliquid, ἡ περὶ τι

ἀγνοία. diligentia erga pecuniam, ἡ περὶ

τὸ ἀργύριον ἐπιμελεια. 4) ἀρχαίως, ἀν-

τίου τινός, πρὸς τινα ἢ τι.

ergastorium, i, ō. ἐργαστήριον.

ergastularis, e, ταῦτό τῷ ergastularius.

ergastularius, a, um, (ergastulum) π. χ.

servum, ὁ ἐν αἰρκῇ ἐργαζόμενος δούλος.

ergastularii, ā. ἐπιστάται τῆς τῶν δούλων

αἰρκῆς.

ergastulum, i, ō. κολαστικὸν ἐργαστήριον·
κολαστικὴ αἰρκή. 2) ergastula, ōrum,
πληθ. εἰ ἐν αἰρκῇ ἐργαζόμενοι δούλοι.

ergastulus, i, ā. δούλος ὁ ἐν αἰρκῇ ἐργα-
ζόμενος.

ergata, ae, ā. ἐργάτης, (δὲ μηχανῆς βί-
ροῦσκου).

ergo, πρόθ. μετὰ γὰρ. Invenit tunc, didi-
t hujus rei ergo, τοῦτου ἐνεκα. virtutis
ergo, δι' ἀρετῆς. donum virtutis ergo,
δῶρον ἐπ' ἀρετῇ διδόναι.

ergo, σύνθ. (ἀντὶ τοῦ tunc rei ergo) εὖ
ἐνεκα, διδ', δι' ā. θέν. 2) ἔρα, εὖ, εὐκούν.
non ergo, οὐκ οὖν, οὐκ ἔρα, verum ergo
illud est, ἀληθὲς ἔρα (ἀληθὲς εὖ) ἐκεῖν
ἐστίν, οὐκ οὖν ἀληθὲς ἐκεῖν ἐστὶν quid est
ergo? τί οὖν; cur ergo, quod est, το-
gas? τί οὖν, ὅπερ οὐκ ἔρα ἔστι; quid
ergo imus? οὐκ οὖν παρεσέσθαι; auscul-
ta ergo, νῦν ἔρα πρόστα. tres ergo, ἢ
dixi, vnae sunt, τρεῖς ἔρα (εὖ, τοῖν),
ὡς αἰσθται, ὅσαι αἰνῶ.

ergolabus, i, ā. ἐργολάβος.

ericaeus, a, um, τῆς ἐρείκης.

erico, es, θ. ἐρείκη (φ).

Erichtho, ūs, θ. Ἐρικθῶ.

Erichthonius, i, ā. Ἐρικθόνιος, βασιλεὺς

Ἀθηνῶν. Erichthonius, a, um, Ἐρικθόνιος,

Ἀθηναίος, ἀλλὰ καὶ Τρώϊος, ὡς ἐκ τοῦ

Ἐρικθονίου, οὗ τοῦ Δαρδανίου.

Erīdānus, i, ā. Ἐριδανός, δὲ Ἀλφεικὸν

τοῦ ποταμοῦ Πάδου, καὶ Ἰστρον τι.

erigēron, ōnis, ā. ἐριγέρων (ροῦν), τὸ τοῦ

Λινναίου Senecio vulgaris.

erigo, exi, eorum, ere, (ex-rego) aliquem

ἢ aliquid, ἐρύθ, ἀνορύθ, ἐρύθον ἔργματι τινα

ἢ τι. turres, ἐρύθ, ἀνίστημι πύργους. na-
tura solum hominem erexit, ἡ φύσις

μόνον τὸν ἀνθρώπου ἐρύθον ἔστησεν. erigo

jacentem, ἐρύθ, ἀνίστημι τὸν πεσόντα.

caput, αἶμα τῆν κεφαλὴν. manum, αἶμα,

ἐπαρῶ τὴν γαστέρα. oculum, ἀναεῖλω.

proseribam ἐρύθ: τὰς κλίμακας πρὸς τὰ ταίχη.

agmen in olivum, ἀναβιβάζω τὸ περπατοῦ-

μα πρὸς ἐρύθιν. oculos, ἀναεῖλω.

mo erigo ἢ erigor, ἐρύθεται, ἀρρομαί, ἀνί-

σταται: ἐρύθ: aures erigo, ἐπαρῶ τὰ

ὄτα, προσέλω. animum ad aliquid, προ-

σέλω τὸν νοῦν τινι. μεταφ. erigo compo-

sitionem, ἐρύθ, ἀνορύθ τὴν πολιτείαν. ani-

mum aliquid, ἀνορύθ, θαρρόν τινα.

erectus, a, um, ἐρύθ: ἐρύθ: 2) ἐρύθ:

μετῶρος, προσεκτικός. plebs expecta-

tione eronta, ὁχλος τῶν διανοσῶν ἐρύθ: 3)

ἐρύθ: θαρρόλως, βήλησσαν.

Erīgōne, es, θ. Ἐριγόνη. Erigonius, a,

um. Ἐριγονήος.

erinaeus, i, ā. (erex) ὁ χ ἡ ρ, ἔχινος.

erinaeus, i, ā. (erex) ὁ χ ἡ ρ, ἔχινος.

Erineos, i, o. ἀγνώστου φυτίν, ἴσως ἡ τοῦ
Ainaiou Campanula Rapunculus.

Erinyes, yos, o. Ἐρινύες.
Eriophorus, i, z. ὁ ἐριόφωρος βολβός.

Eriphia, ae, o. ἐρίφεια (φυτόν).

Eriphia, ae, efts Eriphyte, es, o. Ἐρι-
φύλη.

eripio, ipui, eripui, ere, (ex-rapio) ali-
quem ἢ aliquid, ἀπαρπάζω, ἀπαρπάζω,
ἐξερπίζω, ἀπαρπάζω τινα ἢ τι. tibias ex
oro, ἐξερπίζω τοὺς αὐλούς ἐκ τοῦ στόματος.
aliquem ex periculo, ῥύομαι, σώζω τινα
ἐκ τοῦ κινδύνου, aliquem (ὄπιν. a servi-
tute) ῥύομαι τινα ἐκ τῆς δουλείας, ἐλευθε-
ρῶ, ἀπαρπάζω τινα. ποιῶν. eripior, ἀρ-
πάζομαι, ἀπαρπάζομαι, ἀποβήσκαμ. 2) ali-
cui aliquid, ἀξιοῦμαι τινός τι, ἀπαρπάζο-
μαι τινά τι, ἢ τινός τι, στερῶ τινα τινος.
alicui timorem, ἀξιοῦμαι τινος τὸν φόβον.
alicui jus suum, ἀπαρπάζω τινα τὸ αὐ-
τοῦ δικαίον, στερῶ τινα τὸν δικαίον. ali-
cui imperium, στερῶ τινα τῆς ἀρχῆς, ali-
quem alicui, ἀποσπῶ τινα ἀπὸ τινος.

Eristichthon, onis, z. Ἐριστήχθων.

Eristma, ae, o. καὶ erisma, ālis, od. Ἐρισμός,
(τὸ ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ).

eristalis, is, o. ἀγνωστὸς τις λίθος τῶν τι-
μίων.

erithace, es, o. ἐριθάκη (ἡ τῶν μελισσῶν
τροφῆ).

erithacus, i, z. ἐριθακός, πτε.

erithales, is, od. ἐριθαλές (φυτόν).

erivo, are, ἀπογυτεύω.

erueum, i, od. εἶδος πλακοῦντος.

erudo, ai, sum, ere, aliquid, ἐκδιδράσκω,
ἀπαρπάζω τι. aqua ferrum erodit, τὸ ὕδωρ
ἀποτρίβει τὸν σίδηρον.

erogatio, onis, o. διανομή, διὰδοσις. 2)

Περὶ Τερτυλλιανῶν ταῦτὸ τῷ abrogatio.

erogator, oris, z. διανομέτης, virginis, ὁ
ἐκδιδούς παρθένον. Δ. τοῦ μεταγ. Λατ.

erogatorius, a, um, z. διανομῆς.

erogito, are, ἐξερπίζω, ἐξερπίζω.

erugo, avi, atum, are, ἀποτρίβω, προγυ-
ρίζωμαι. alicui pecuniam in sumptum,
δίδωμι, προγυρίζωμαι τινι χρήματα εἰς τὸ
ἀνάλωμα. pecunias ex avaritia, ἀποτρίβω,
προγυρίζωμαι τινι ἀργύριον ἐκ τοῦ θημο-
ρίου (ταμιείου). aliquid de (ex) bonis, δι-
πανῶ τι τὸς οὐσίας. aliquid in aliquem,
κλερδοῶ τι τινι. 2) aliquem, ἀναλίσκω,
διαρπάζω τινα, ἐκδίδωμι εἰς θάνατον. 3)

aliquem, ἐξολοκίζωμαι τινα.

Eros, onis, z. Ἔρως, ὁ κ. ὁ κύρ. ἐρῶν καὶ
ἐκλυθεύων.

erodito, onis, o. (erodo) βεθεῖς, ἀπέτηξας.

erodius, a, um, f. erodo.

erotundatus, a, um, (ex-rotundo) τρογ-

γῆλος, erotundata structura verborum,
ἡ τρογγυλὴ τῶν λέξεων συνάρτα.

erulysos, i, z. ἐρυντός (ἀγνωστὸς τις λί-
θος τῶν τιμίων).

errabundus, a, um, πολυπλανής, πλανώ-
μενος.

*errantia, ae, o. πλάνη.

erraticus, a, um, πλάνος, πλανητικός. or-
ratica stella, πλανήτης ἀστήρ. eucumis

ereticus, πολυπλανής, κληματώδης αἰ-
κυρος.

erratio, onis, o. πλάνη.

erratum, i, od. f. erro.

erratus, us, z. πλάνη, πλάνηται.

erro, avi, atum, are, (ἐρῶ) πλανῶμαι!

lumen errans, ποταμός πλανώμενος, ἐλα-
τόμενος. stellae errantes, οἱ πλανῆται.

errans opinio, πλανώμενη ἄσφατος γνώμη

erranti monstro viam, τὸν πλανώμενον (τὸν
διαμαρτίνοντι) δείκνυμι τὴν ὁδόν. μεταφ.

ἄμαρτάνω, σφάλλωμαι. si quid erro, εἴ τι
τι σφαλῶ. animus errat, ὁ νοῦς παραφέρε-
ται. erras, si id credis, διαμαρτίνεις πι-
στοῦν τοῦτο. erro in aliqua re, παρα-
πίπτω ἐν τινι, ψεύδεμαι τινος. — erra-

lum, i, od. ἐμάρτηκα, παραπίπτω. — or-
ratus, a, um, πλ. διαπλανηθείς.

erro, onis, z. (erro) πλάνος, οἷστος stol-
lus, οἱ πλάνοι ἀστέρες, οἱ πλανῆται.

erroneus, a, um, πλάνος, πλανητικός.

error, oris, z. (erro) πλάνη. μεταφ. ἀθε-
ταΐτης, ἄγνοια, τὸ ἕτατον. 2) πλάνη,
ἄμαρτημα, σφάλμα. mentis, ἡ τῆς ψυχῆς
πλάνη, παραφροσύνη. induco aliquem in
errorem, πλανάω τινα.

erubescencia, ae, o. ἐρυθραῖσις, αἰδώς.

erubesco, bñi, ere, ἐρυθρίω, ἐρυθραίνω-
μαι, αἰσχύνομαι. aliqua res ἢ in aliqua
re, ἐρυθρίω ἐπὶ τινι, αἰσχύνομαι τινι, ἐπὶ
τινι. erubescunt loqui de hac re, αἰσχύ-
νουνται λέγειν περὶ τοῦτου τοῦ πράγματος.

poiet. erubesco aliquem ἢ aliquid, αἰ-
σχύνομαι ἐπὶ τινι. erubescendus, a, um,
αἰσχύνην παρέχων, αἰσχρός.

Eruca, ae, o. κ. κ. 2) εἶδος κρέμνης.

eructatio, onis, o. ἀναθυμίασις.

eructo, are, aliquid, ἐξερπάζω, ἐρύγομαι
ἔξω τι. ποιῶν. flammam, ἐρύγομαι φλό-
γα.

*eructus, z, um, (ἐκ τοῦ ἀρχαικοῦ erugo)
βολή.

erudero, atum, are, aliquid, καθάρω
τὸν ἐρείπων ποῖω τι, καθαίρω τι.

erudio, iui, efts iī, itum, ira, (ex-rudio)
aliquem, ἐκπαύω, παιδεύω, κατηγῶ, διδά-
σκω τινα. aliquem artibus, παιδεύω τινα
ἐν τέχνῃ. in jure, παιδεύω τινα ἐν νόμῳ
ad modestiam, παιδεύω τινα εἰς (ἐν) ἡμε-

διμορ. esculentum os, στόμα βρωμάτων
μαστόν.

esculetum, esculus, κ. τ. λ. ἴδ. nescule-
tum, aesculus, κ. τ. λ.

esito, avi, atum, are, (θακιστ. τοῦ edo)
εἰδίσμαι ἐσθίειν, ἐσθίω.

*esor, oris, ἄ. (edo) ὁ ἐσθίων, βρώτης.

*esox, ocis, ἄ. ὁ ἰσοξ (ἰχθὺς τοῦ Ἐθνίου πο-
ταμοῦ).

Esquillae, arum, θ. (esculus) Ἑσκυλῖνος
λόφος (καὶ ἡ Ἑσκυλία παρὰ Διον. Ἀλ. 4.

14.) Esquillatus, a, um, σπαν. Esquilius,
ἡ Esquillarius) Ἑσκυλῖνος. Esquilinea

porta, ἡ Ἑσκυλῖνη πόλη.

esseda, ae, θ. σπαν. ἀντὶ τοῦ essedum.

essedarius, ii, ἄ. (essedu) ὁ ἄρματομαχών.

essedum, i, οὐ. συναρίξ. Κελτικὸν καὶ Βρετ-
τανικὸν δίκυκλον ἄρμα.

essentia, ae, θ. (sum) οὐσία. Οἱ ἀρχαῖοι
ἀπεδοκίμαζον τὴν λέξιν ταύτην. ἴδ. Quin-
til. inst. or. 2, 14, 2.

†essentially, ἐπιρ. οὐσιωδώς.

*estrix, icis, θ. (esor) ἡ ἀσπράγος, φηγά-
σωρος.

estur, ἀντὶ τοῦ editur, ἴδ. edo.

*esurialis, ae, πεινητικὸς, νηπτικός.

esurienter, ἐπιρ. πεινητικῶς, ὀρεκτικῶς.

*esuries, ei, θ. πείνα. Α. σπ.

*esurigo, inis, θ. πείνα.

*esurio, ivi καὶ ii, itum, ira, (ἀρετ. τοῦ
edo) βρωστίω, πεινώ, λιμνῶτω. esurire

consuevi, εἰδίσμαι πεινῆν. 2) aliquid,
πεινῶ τινος, ὀρέγομαι τινος. aurum, πεινῶ

χρυσοῦ. aliquid mihi esuritur, πεινῶ,
ἐπιθυμῶ τινος.

*esurio, onis, ἄ. ὁ πειναλῆς.

*esuritio, onis, θ. τὸ πεινῆν, ἡ πείνα.

*esuritor, oris, ἄ. ὁ πεινῶν, πειναλῆς.

esus, a, um, ἴδ. edo.

Eus, eite Hesus, i, ἄ. θεός τις τῶν Κελ-
τῶν αἰμοχαρής.

esus, us, ἄ. (edo) ἰδωδής, βρώτης.

ei, οὐδὲ. καί. et-, et-, eite tum-, et-, et-,
tum-. καί-. καί- τε, καί-. et consul abe-
rat, nec dictatorem populus creare po-
terat, ἢ τε ὕπατος ἀπῆν, οὐδὲ δικτάτορα
ὁ δήμος ἀποδείκναι ἠδύνατο. nec miror et
gaudens, οὐτε θαυμάζω, χαίρω τε. salvus
sis. Et tu salve, χαίρε. Χαίρε καὶ σὺ.
dixit et oximpropi sensit etc., εἶπα ταῦτα
λέγων (καὶ ἅμα ταῦτ' ἔλεγε,) καὶ ἠυθὺς ἐνέ-
θετο. et potius, μᾶλ-
λον δε. et certe, καὶ δεῖ, καὶ δεῖ καί. et
quidem, καὶ ταῦτα, καὶ δεῖ, καὶ μὲν δεῖ. et
etiam, et quoque, καὶ ἐτι γε. nam et, καὶ
γὰρ καί. aequo amicos et inimicos ipse
diligere, ὁμοίως τοὺς φίλους (τοὺς τε φί-
λους) καὶ ἡμῶς αὐτοὺς φιλεῖν. aliter docti

loquantur et indocti, ἄλλως διαλέγονται
οἱ πεπαιδευμένοι καὶ (ἔλλως) οἱ ἀπαιδευτοί
(ἡ εἰ ἀπαιδευτοί).

eternum, οὐνδ. (et-ernum) καὶ γὰρ, καὶ γὰρ
τοί, μὲν γὰρ, γὰρ.

Eteocles, is, καὶ eos, ἄ. Ἐτεοκλής.

eternus, a, um, ἐτησιακός.

eternae, arum, ἄ. οἱ ἐτησιαί (ὅπων. ἄνεμοι).

eternus, a, um, ἐτήσιος. eterna flabra equi-
lona, ἐτήσιοι βορέαι, οἱ ἀπηνταί.

Ethice, es, θ. ἡ ἠθικῇ.

ethicus, a, um, ἠθικός.

†ethnice, ἐπιρ. ἠθικῶς.

†ethniscus, a, um, ἠθνικός.

ethnologia, ae, θ. ἠθολογία.

ethnologicus, i, ἄ. ἠθολόγος.

ethos, os, ἠθός.

etiam, οὐνδ. (et-jam) ἐτι καί. unum etiam,
ἐτι ἓν. etiam insuper, προσέτι, ἐτι δε

πρὸς τοῦτοις. non modo (solum), sed
(verum) etiam, οὐ μόνον, ἀλλὰ καί. Illis
divitiae superant, nobis res etiam ad
necessaria deest, ἐκείνοις πλεονεκτήματα

περισσεύει, ἡμῖν δὲ ἡ οὐσία καὶ πρὸς αὐτὰ
τὰ ἀναγκαῖα ἀλλεῖται. 2) ἐτι. Illis etiam
cubat, ἐκείνους ἐτι καθεύδει. quando

etiam? πότεν ἐτι χρόνον; non etiam,
οὐπω. etiam clamas? ἐτι βοῶ; etiam
tacens? οὐ σιωπῇ; vide etiam, εἰρα δεῖ.

etiam major, ἐτι μείζων. etiam cla-
rius, ἐτι σαφέστερον. 3) καί, πάλιν. πάλιν γε

οὕτω, μάλιστα. num quid vis? etiam,
ἐθέλεις τι; καί. etiam mehercule, καί
μὰ Δία. novi tibi quidnam scribam?

quid? etiam, τί σοι νέον γράψω; τί;
ἐγώδε. aut etiam, aut non respondere,
ἢ καταγράφει ἢ ἀπογράφει. 4) etiam atque

etiam, (ἐπιρ. τὸ ἐκκλήσο. ἐτι καί ἐτι),
πάλιν, μάλισ, ἀδύτατα, σφόδρα, ἀδελαιπτικῶς,
ἐπιμελῶς. etiam atque etiam considero,
ἀεὶ ποτε σκέπτομαι, σκεπτόμενος διατελῶ.

etiamnum (sive etiamnum, (etiam-nunc)
ἐτι καὶ νῦν, καὶ νῦν ἐτι. 2) ἐτι τότε, ἐτι.

3) ἐτι, προσέτι, ἐτι πρὸς τοῦτοις. 4) etiam-
num vehementior, ἐτι σφοδρότερος.

etiamsi, (etiam-si) εἰ καί, καὶ εἰ, ἐάν καί,
κἄν. ista veritas, etiamsi jucunda non est,
mibi tamen grata est, αὕτη ἡ ἀλήθεια εἰ καὶ

ἀπὸδῆς ἐστι, καὶ περ ἀπὸδῆς οὐσα, ἐπεὶ ὁμοῦς
ἀρεστὴ ἐστιν. etiamsi essent, quae nulla
sunt, καὶ εἰ ᾗ ᾧ οὐκ ἐστίν. etiamsi ma-
gna, καὶ ἐάν (κἄν) μεγάλη ᾗ, καὶ περ με-
γάλων ἐντων. etiamsi non prius, εἰ καὶ

μὴ πρότερον, καίπαρ (καίτοι) οὐ πρότερον.

etiamtum (sive etiamtum, (etiam-tum) ἐτι
τότε, ἐτι δε τότε, ἐτι.

Etruria, ae, θ. Τυρρήνικη, Ἐτρούρα.

Etruscus, a, um, Τυρρήνικός, καὶ τοῦτο

scum, Τυρρηνικὸν πλάγας. Etrusci, orum, α. Τυρρηνικοί, Ἑτρούσκοι, οἱ αὐτοὶ ἱταῖοι.
'Ρασινας ἐκάλουν, κατὰ Διογ. τὸν Ἀλικαρν. Πρωμ. ἀρχαιολ. 1, 30.

etsi, σύνδ. (et-si) εἰ καί, κἄν. etsi non dubitabam, tamen existimavi, εἰ καὶ μὴ ὑπόρου, ὅμως ἐνύμισα. etsi laceas, palam id quidem est, κἄν σιωπῇς, ὅθλον ὅμως ὁσὶν. etsi adjunctum aliquid sit, κἄν τι προστεθειμένον ᾖ. etsi iniquo loco, καὶ παρ ἀνεπιτηδεῖου θῆτος τοῦ τόπου. 2) ἀντὶ τοῦ quamquam. etsi, quae fuit illa temeritas? καὶ τοι, τίς ἦν ἐκείνη ἡ θρασυτής;

etymologia, ae, θ. ἐτυμολογία.
etymologice, es, θ. ἡ ἐτυμολογικῇ.
etymologiceus, a, um, ἐτυμολογικῆς.
etymon, i, οὐ. ἐτυμον.
eu! εὐ!

Euboea, ae, θ. Εὐβοία.
Euboeus, a, um, απαν. ἀντὶ τοῦ Euboeus.
Euboeus, a, um, Εὐβοϊκός.
Eubois, θ. Εὐβοίς.
eucharistia, ae, θ. εὐχαριστία.
eucharisticon, i, οὐ. εὐχαριστικόν.
Euclides, is, α. Εὐκλείδης.
Eudaemon, onis, Εὐδαίμων. (ἔνομα μέρους τῆς Ἀραβίας).

euge! εὐγε!
eugenēus, (ius) a, um, εὐγενής.
eugrae τὰν τῷ euge.
eumēces, is, οὐ. εὐμήκης (δένδρον καὶ λίθος).
Eumenis, idis, θ. Εὐμενίς. Eumenides, um, πληθ. Εὐμενίδες.
eumithres, ae, α. ἄγνωστος λίθος.

eumēchion, ii, οὐ. εὐμήχιον (βοτάνη).
eumēchismus, i, α. εὐνοχησμός.
eumēchizalus, a, um, εὐνοχησθεῖς.
eumēcho, are, εὐνοχίζω.
eumēchus, i, α. εὐμήχος.
euphōria, ae, θ. εὐπατορία (φυτόν).
euphōrios, i, θ. εὐπάτορος (φυτόν καὶ λίθος).
euphorbia, ae, θ. εἴτε euphorbium, ii, οὐ. εὐφώρειον (φυτόν).

Euphorbus, i, α. Εὐφώβος.
Euphōrion, eite Euphōrion, onis, α. Εὐφώρειον.

Euphrates, is, α. Εὐφράτης.
euphrōsynum, i, οὐ. εὐφρόσυνον (φυτόν).
euplēa, ae, θ. ἄγνωστον φυτόν.

euplēamus, a, um, εὐπλήαμος.
Eupolis, idis, α. Εὐπόλις.
eurinus, ventus, α. εὐρός.

euripica, es, θ. εἶδος σχολίου.
Euripides, is, α. Εὐριπίδης. Euripidēus, a, um, Εὐριπίδειος.

euripus, (-os) i, α. εὐριπός, κατ' ἑοχὴν
2) α. κατὰ Χαλκίδα περὶ τοῦ, θ. Εὐριπός.

2) εὐριπός, ὀχυστός, διώρυξ, κατ' ἑοχὴν θ. περὶ τὸ ἱππόδρομον ὀχετός.

eurōaquilo, onis, α. εὐροκλιδων.
eurōnotus, i, α. εὐρόνοτος.

Eurōpa, ae, καὶ Eurōpe, es, θ. Εὐρώπη (θυγάτηρ τοῦ Ἀγνώστου καὶ μέρος τῆς οὐρανόφωτης).

Eurōpaeus, a, um, Εὐρωπαϊκός.
Eurōpensis, o, um, ἀντὶ τοῦ Europaens.

Eurōtas, ae, α. Εὐρώτας.
eurōtias, ae, α. εὐρωτίας (ἄγνωστος λίθος).

eurōs, a, um, (eurus) τοῦ εὐρου, ἀνατολικός, ἑσπός.

eurus, i, α. εὐρός.
Eurýdice, es, θ. Εὐρύδικη.

Eurýdichus, i, α. Εὐρύδικος.
Eurýmides, ae, α. Εὐρυμίδης, υἱὸς τοῦ Εὐρύμου.

Eurýnome, es, θ. Εὐρόνομη.
Eurysthēnes, is, α. Εὐροσθένης.

Eurystheus, ei, καὶ eos, α. Εὐροσθέης.
Eurýpylus, i, α. Εὐρύπυλος, βασιλεὺς ἐν Κῷ. ποιητ. Eurýpylos, ydis, θ. Κῷ.

eurýthmia, ae, θ. εὐρυθμία.
Eurýtis, idis, θ. Ἰδλῆς, θυγάτηρ τοῦ Εὐρύτου.

Eurýtus, i, α. Εὐρύτος.
euschēmo, epō. εὐσχέμω.

euschēs, i, οὐ. εὐσεβής (ἄγνωστος λίθος).
eustýlos, on, εὐστόλος.

Euterpe, es, θ. Εὐτέρπη.
euthygrammum, i, οὐ. εὐθύγραμμον.

Euxinus, a, um, Εὐξείνιος. Euxinum mare eite Euxinus, α. Εὐξείνιον πέλαγος, Εὐξείνιος ὁκεανός, Εὐξείνιος πόντος.

euzōmon, i, οὐ. εὐζωμον (εἶδος κρέμνης).
ē-vācūti, onis, θ. ἀκούσις, ἀναίρεσις.

ē-vācūo, avi, atum, are, aliquid, ἐκενῶτι. μεταφ. ἀκουῶ τι.

Evadne, es, θ. Εὐδίκη.
ē-vādo, si, sum, ēre, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι.

ex aqua, ἐκβαίνω ἐκ τοῦ ὕδατος. oppido, ἐξέρχομαι τῆς πόλεως. in terram, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι τῆς πόλεως.

ἐκ τῆς νεώμενης τὴν γῆν. animus ex corpore evadit, ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος ἀπαλλάττεται. e morbo evado, ἀπαλλάττομαι τῆς νόσου. e periculo, σώζομαι ἐκ τοῦ κινδύνου, ἐκτρέφω τοῦ κινδύνου. e manibus alienius, διαπίπτω ἐκ τῶν χειρῶν τινος.

2) ἐκβαίνω, ἀναβαίνω. in muros, ἐκβαίνω (ἀναβαίνω) ἐπὶ τὰ τείχη. in cacumen, ἐκβαίνω (ἀναβαίνω) ἐπὶ τὴν ἄκρην. 3) ἐκβαίνω, ἀποβαίνω, γίνομαι. orator evadēs, ἀποβαίνω ῥήτορ. in ejusmodi evasisit, τοιοῦτος ἀποβέβηκεν, mollis evasit, ἀποβέβηκεν, ἐγένετο μαλακός. timeo, quorsum (quo) evadat, φοβώμαι, τίνα τρόπον ἀποβήσεται, ἐκβήσεται. eadem somnia aliis aliter evadunt, τὰ αὐτὰ ὄνειρα ἄλλοις ἄλ-

ως ἐκβαίνει. 4) μεταβατ. evado aliquid, διέξιμαι, διαβαίνω, διέρχομαι τι. τοι ἄρhes, τόσας πόλεις. Himen, ὑπερβαίνω τὸν οὐδέν. 5) ἀναβαίνω τι. ardua, ἀναβαίνω, ἐκβαίνω πρὸς ὄρειον. 6) ἐκπορεύω, διαρυσίζω τι. insidias, ἐνέδραν, nocem, φόνον.

*e-vagatio, ōnis, 0. περίεσσις.
evagino, atum, are, (vagina) σπῶμαι, γυμνῶ. gladium, εἶν μάχην.
e-vagor, ātus sum, atī, ἀποπλανῶμαι. Nilus evagatur, ὁ Νεῖλος ὑπερεκχεύεται, ἐπιπολάζει. orator evagatur, ὁ ῥήτωρ παρεκβαίνει, ἀποπλανᾶται. 2) ordinem, παραβαίνω τὴν τάξιν.

e-valesco, ūi, ēre, ἐπιρρώσκει. natura evaluit, ἡ φύσις ἐπερρώσθη. evalui aliquid facere, λαβῶν, δύναιμι ποιεῖν τι. 2) ἐπικρατῶ, ἐκνικῶ. nationis nomen evalui, τὸ ὄνομα τῆς φυλῆς ἐπικράτησεν, ἐξενίκησεν. 3) ἔχω τιμὴν, ἀξίαν, (χρηματικὴν).
evallo, avi, are, (vallum) aliquem, ἐκβάλλω, ἐξορίζω τινά.

evallo, ēre, (vallus) aliquid, λαμβῶ, λεινῶ τι.

Evan, ā. Eὔαν, ἐπίθ. Διανόσου.

Evandor, ēste Evandrus, dī, ā. Eὔανδρον. Evandrius, a, um, Eὔανδριος. Evandrius collis ēste mons, ὁ Παλατινὸς τῆς Ῥώμης λόφος, ὡς ὑπὸ Εὔανδρου οἰκοθετεῖται.

e-vanesco, ūi, (tum), ēre, ἀφανίζομαι, φθίνω. ex oculis evanesco, ἀφανίς, ἀφανίς γίγνεται. fama evanescit, ἡ φήμη ἀφανίζεται, ἐξολεσφεται. aulio evanescit, ἡ πρᾶξις γίγεται ἀκυροῦς, ἀκυροῦται.

†evangelicus, a, um, εὐαγγελικός.

†evangelista, io, ā, εὐαγγελιστής.

†evangelium, ī, ōd. εὐαγγέλιον.

†evangelizator, ōris, ā, εὐαγγελισόμενος, εὐαγγελιστής.

Evangelus, ī, ā. Εὐάγγελος.

evānidus, a, um, φάνων. viriditas evānida, ἐξητηλὸν χλωρὸν γῶμα. evānida arbor, σαρβὸν δένδρον. gaudium evānidum, ματαία χαρὰ. evānidus enī, ἀφανὴς γίγνεται.

evanno, ēre, (ex-vannu) aliquid, ἐκλινῶ τι.

evāns, ntis, ὀδῶν.

e-vāpōratiō, ōnis, 0. ἀποθίμωσις.

e-vāpōratiuus, a, um, ἀποθιμῶν.

e-vāpōro, āre, ἐξατμίζω. evāporor, ἐξατμίζομαι, ἀποθιμῶ.

e-vasto, avi, atum, are, aliquid, ἐξερημῶ, ἐκπορῶ τι.

evāsus, a, um, īz. evado.

evāsi! εὐα! εὐσι! πρὸς τὸ Ἑλλ. εὐεπιστά.

e-vecctio, ōnis, 0. (eveho) ἀναβάσεις. 2) τὸ συγχέρεσθαι τοῦ τοῦ θεμοσίου λαοῦ καὶ ὀχλήματι χεῖρσιν.

e-vecctus, ā, um, īz. eveho.

evecctus, ūs, ā. (eveho) ἐκκοιτῶ, ἐξέρχομαι. e-vēho, xi, etum, ere, aliquid, ἐκκοιτῶ, ἐξέρχομαι τι. morcos, ἐμπεριόματα. aquas ex loco, ἐξέχω, ἐμπεριότω ὕδωρ ἐκ τοῦ τόπου, me eveho, ἐξέρχομαι, navem in altum eveho πρὶν altum evehor, ἀνέχεμαι, ἐκπλῶ.

2) ἀνέχω τι. aliquem in coelum, ἐξέρχω, ἐμπεριότω τινά πρὸς τὸν οὐρανόν. evehor in collem, ἀναβαίνω ἐπ' ὄχληματος, ἀνακοιτίζομαι ἐπὶ λόφου. 3) προέχω. aliquem ad consulatum, προέχω, προεβάζω τινά εἰς τὴν ὑπατείαν. evehor equo, προεβάζω. in tantum evecctus est, εἰς τοσούτον προέβη.

4) evehor aliquid, παραβαίνω, ὑπερβαίνω τι. supra modum evecctae opes, πλεονέκτος τὸ μέτρον ὑπερβάλλων, ὑπερβηκός.

e-vello, elli, (scire, ulsi) ulsum, ēre, aliquid, ἐκβάλλω, ἐκποῶ τι. arborem, ἀνασπῶ δένδρον ἐκ τῆς γῆς, ἐξέρχω δένδρον.

μπαρ. ἐξέρχω, ἀφανίζω τι.

Evēntus, ā, um, Εὐέντος, τοῦ Εὐηνού.

e-venio, enī, entum, ire, ἐξέρχομαι, ἐκβαίνω, rus, ἐξέρχομαι εἰς τοὺς ἄγρους.

arundo evenit, ὁ κλάμας ἀναφύεται. 2) ἐκβαίνω, ἀποβαίνω, συμβαίνω. multa eveniunt huiusmodi, πολλά ταῦτα συμβαίνει. res evenit, τὰ πράγματα ἀπείθω. evenit ut illic ussemus, συνέβη ἥμιν εἶναι ἐκεῖ.

si quid sibi eveniret, εἰ τι πῆσαι, εἰ ἀποθάνει. mihi aliquid praeter spem evenit, συμβαίνει, ἀποβαίνει μοι τι παρ' ἐλπίδα. aliquid mihi feliciter evenit, συμβαίνει μοι τι εὐτυχῶς. res prospera evenit, τὸ τέλος καλὸν ἀπείθω. — eventum, ī, ōd. συμβάν, συμβεβηκός. 2) τὸ ἀποβαίνον, ἐκβαίνον ἀποτέλεσμα.

e-ventilo, atum, are, aliquid, διανεμῶ, διανεμῶ τι. μεταρ. ἐξανεμῶ, διασπορέω τι.

eventum, īz. evenio.

eventus, ūs, ā. συμβάν, συμβεβηκός, σάτωμα. 2) ἀπόθωσις, ἐκβασίς, τὸ ἀποβαίνον, ἐκβαίνον. ad eventum festino, πρὸς τὸ τέλος σπεύδω. expecto eventum, προσδοκῶ τὸ ἀποβέβηκον.

Evēnus (os), ī, ā. Εὐένος, Εὐήνος, ποταμὸς Αἰτωλίας (τῶνδ' Οἰτάρων), ἐξ οὗ ἐπίπλεον.

Evēnitus, a, um, Εὐήνιος.

e-verbero, avi, atum, are, aliquid, καταπίω, πάλω, τύπτω τι.

*evergānēns, a, um, ἐσθρῆγν, εὐ συνημνίος.

*e-vergo, ere, ἐξέρχομαι.

everriculum, ī, ōd. (everro) σαγήνη. 2) σάβηρον.

e-verro, orri, erum, ēre, aliquid, ἐκκορῶ, ἐκπορῶ τι.

eversio, ōnis, 0. (everto) ἀσπορέσις, ἐσθρῆγν.

θαίρειαι, ἀναίρεται. urbis, τῆς πόλεως.
vitas, ἡ τοῦ βίου κατάλοιπος.
ēversor, ōris, ā. (everto) ἀνατροπαύς, κα-
θαίρετης, ὁ ἀνατρέψας, καταλῶντας.
ēversus, a, um. ἴδ. everro καὶ overto.
ē-vertō, rti, rsum, ēre, aliquem ἢ ali-
quid, ἀνατρέπω τινά ἢ τι. curram, τὸ
ἄρμα. aliquem, ἀνατρέπω, καταβῆλιν
τινά. urbem funditus, ὅρην ἀνατρέπω
τὴν πόλιν. legem, ἀνατρέπω, καταλύω,
ἀκυρῶ νόμον. campum, στρέφω, ἀναστρέφω,
ἀρῶ τὴν γῆν. aquam, ἀναστρέφω, ἀνα-
κινῶ τὸ ὕδωρ. cervicem, διαστρέφω τὸν
αὐχένα. 2) aliquem re, ἐξελαύνω τινά τι-
νος, ἀποστερῶ, στερῶ τινά τινος. pupil-
lum fortunis patriis, ἀποστερῶ τὸν ὄρρα-
νόν τῆς πατρῴας οὐραίας.
ēvestigātus, a, um, (ex-vestigo) ἀνιχνευθεὶς.
ēvexus, a, um, (ex-voho) κυρτός.
ēvīas, ādis, ō. Εἰός, Βέχης.
ē-vībro, are, aliquid, ἀναπάλω, ἀνα-
κινῶ τι.
ēvictio, ōnis, ō. (evincio) ἐνείκτησις.
ēvictus, a, um, ἴδ. evincio.
ēvidens, ntis, (ex-video) προσηνής, ἐναρ-
γής, ἐμφανής.
ēvidenter, ἐπίρ. προφανώς, ἐναργῶς, ἐμ-
φανῶς.
ēvidentia, ae, ō. ἐνδείξις, τὸ ἐμφανές.
ē-vīgesco, ēre, μαραινόμεαι.
ēvīgīlātio, ōnis, ō. τὸ ἐξυπνίσκειν, ἐγερσις.
ē-vīgilo, avi, atum, are, ἐγείρομαι, ἐξυ-
πνίζομαι, ἀφυνῶ. 2) ἄγρυπνῶ. noctem,
διαγρυπνῶ τὴν νύκτα. μεταφ. libros, ἐπι-
μελῶς ἐξεργάζομαι βιβλία.
ēvīgōrātus, a, um, (ex-vigor) ἐρέωστος,
ἀνευρος.
ē-vīlesco, lūi, ēre, ἐκφαυλίζομαι, ἐξουδε-
νίζομαι.
ē-vīctio, nxi, nctum, ire, διαδέω. ali-
quem diademate, διαδέω τινά τῷ διαδέ-
ματι. evinctus tempora ramis διαδε-
μένος τοὺς χρόνους κλάδοις. evincti ad
terga manus, δεδεμένοι τὰς χεῖρας πρὸς
τὰ νῦτα.
ē-vīnco, ici, ictum, ēre, ἐκνικῶ, κατανικῶ.
aliquem precibus, ἐκνικῶ τινά δεήσεσιν.
aliquem donis, ἀνακινῶμαι τινά δώροις.
ēvīnco, ut res fiat, καταπράττω, ὥστε γε-
νέσθαι τὸ πρᾶγμα. ratio evincit, ὁ λόγος
ἐκνικᾷ, ἀποδυνάμει, αἰρεῖ. 2) aliquid,
ἀνακινῶμαι τι.
ēvīnctus, a, um, ἴδ. evincio.
ē-vīdō, are, aliquem, ἐκδιζομαι τινά.
ēvīrātio, ōnis, ō. (eviro) ἐλατῆρ. pillo-
rum, ὁ τιλμός τῶν τριχῶν.
ē-vīnesco, ēre, μαραινόμεαι.
ēvīto, avi, atum, are, aliquid, ἀνυχοί-

ζω τινά. 2) ἀκηλῶν τινά. — evīratus,
a, um, ἀνανδρός.
ēvīscero, atum, are, aliquid, ἐξανερῶ
τι. accipiter columbam eviscerat, ὁ ἰε-
ραὲς κατασπαράττει τὴν περιστέρην.
ēvītābīlis, e, φευκτός. non evītābīlis,
ἀφυνκτός.
ēvītālio, ōnis, ō. ἀπώφευξις, διαφυγή.
ē-vīto, avi, atum, are, aliquid, ἐκφεύγω,
διαφεύγω, ἐκλαθεύομαι τι. ἴδε καὶ τὸ ἐξή-
εῖτο.
ēvīto, are, (ex-vita) ἀποστερῶ τοῦ βίου,
τῆς ζωῆς, φονεύω.
ēvīus, ii, ā. Εἰός, Βέχης.
ēvōcātio, ōnis, ō. (evoco) ἐκκλησις τῶν θεῶν
(ἐκ πολιορκουμένης πόλεως), τὸ τοὺς θεοὺς
ἐκκαλεῖσθαι, 2) ἡ ἐπὶ τὰ ὅπλα κλήσις.
ēvōcātor, ōris, ā. ὁ ἐπὶ τὰ ὅπλα καλῶν.
ēvōcātorius, a, um, ἐκκλητικός.
ē-vūco, avi, atum, are, aliquid, ἐκκαλῶ
τινά. aliquem foras, καλῶ τινά ἐξω, ὁρ-
ραῖς. aliquem ad me, ἀνακαλῶ, παρακα-
λῶ, μεταπέμπομαι τινά, aliquem nomina-
tim, ἀνακαλῶ τινά ὀνομαστί. aliquem ad
laetiliam, καλῶ, παρακαλῶ τινά ἐπὶ γα-
ράν. ira eum in saevitiam evocat, ἡ ὀρ-
γὴ προάγει αὐτὸν εἰς ἀγριότητα. evoco
nostros ad pugnam, παρακαλῶ τοὺς ἡμέ-
τερος πρὸς μάχην, παρακαλεῖσθαι τοὺς
ἡμετέροις μάχεσθαι. evoco deum, ἐκκα-
λῶ, ἐκκαλεῖσθαι τὸν θεόν (ἐκ τῆς πολιορ-
κουμένης πόλεως). — evocati, ā. (ὀπον-
milites) οἱ ἀνάκλητοι, ὅστι πεπαυμένοι
τῆς στρατείας ἐπ' αὐτὴν αὐτοὶ ἀεκήθησαν.
δίων. Κάτ.
ēvoo, ἐπιφών. εὐ ὀ τ.
ē-vōlūto, are, ἐξίπταμαι.
ē-vōlo, avi, atum, are, ἐξίπταμαι, ἀφίπτα-
μαι. μεταφ. ἀπολείω, ταχέως ἐξίρχομαι,
ταχέως ἀπέρχομαι. 2) ῥίπταμαι, ἀναβαί-
νω, ἐπείρομαι.
ēvōlūtio, ōnis, ō. (evolvo) ἀνελίξις βί-
βλου, τούτῃστιν ἀνελίσσωσις.
ēvōlūtus, a, um, ἴδ. evolvo.
ē-volvō, olvi, olitum, ēre, aliquid, ἐκ-
κυλινδῶ τι. saxa ἐκκυλινδῶ πέτρας, ἐξω-
κυλινδῶ πέτρα. flumen evolvitur εἰς
se evolvit in mare, ποταμός κυλινδείται
εἰς τὴν θάλασσαν. evolvitur per humum
κατὰ τὴν γῆν κυλινδουται. me evolvo ex
turba, ἐκπλίσσομαι, ἐξελίσσομαι ἐκ τῆς τέρ-
βης. evolutus sede patella, ἐκκυλινθεῖς
ἐξωσθεις ἐκ τῆς πατρίκης ἔδρας. evolvo-
lus hodie, ἀποστερηθὲς τῶν ἀγαθῶν. 2)
ἐκλείπω, ἀνελίστω, ἀναπτύσσω τι. librum
ἀνελίστω, ἀναπτύσσω, ἀναγινώσκω βί-
βλον. rem propositam, ἀναπτύσσω, ἐξή-
γεσθαι τὸ προκαείμενον. causas belli, ἀνα-
λίστω, ἀναπτύσσω, ἐκλείπω τὰς αἰτίας τοῦ

πολλέμου, mecum evolvio aliquid, ἀναπο-
λῶ τι, 3) ποιῇ. κλῶω, ὑφαίνω τι.
evolvō, ὕψ, itum, ēre, aliquid, ἐξελῶ,
ἐξεργάζω τι.

evolvūmos, ἰ, θ. ἡ εὐάνμοος (βένδρον).
evulgo, avi, atum, are, aliquid, δημοσιῶ,
ἐκθρῦλλῶ τι, ἐκθρῶ τι εἰς τὸν ἔχλον.
evulsio, ōnis, ὅ. (ovello) τὸ ἐκσπῆν.

evulsus, a, um, ἴδ. ovello.

ex, εἰτε ὁ, (ο πρὸ συμφάνους, ex πρὸ συμ-
φάνου καὶ φωνήεντος) πρὸθ. μετ' ἀφαιρ.
(ἐπὶ τόπου, παραγωγῆς, ὅλης, κ. τ. τ.) ἐκ
tinos. desilio e curru, ἐξάλλομαι: ἐκ τοῦ
ἀρματος. cado ex equo, πλῖται ἀπὸ τοῦ
ἵππου. collis ex planitie editus, λόφος
ἐξίγων ἐκ τοῦ πεδίου. ex equo pugno,
ἀφ' ἵππου μάχονται. o coelo, ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ. ex vinculis causam dico, ἐκ τῶν δε-
σμῶν (ἐν τοῖς δεσμοῖς) ἀπολογουμαι. ex
olio fructum capio, ἐκ τῆς σχολῆς καρ-
πὸν λαμβάνω. quaero ex aliquo, πυνθί-
νομαι ἐκ τινος, παρὰ τινος, ex se audio,
ἐκ τοῦ. (παρὰ τοῦ) ἀκούω. unus ex de-
comviris, εἰς ἐκ τῶν δέκα ἀνδρῶν. Julius
ex Hispania quidam, Ἰουλίος τις ἐξ Ἰσπα-
νίας, ἀπὸ τῆς Ἰσπανίας. ex India elephan-
ti, εἰ ἐκ τῆς Ἰνδίας ἐλθόντες. statua
ex aere facta, ἀγάλμα ἐκ χαλκοῦ (εἰτε
χαλκὸς) πεποιημένον. pecunia ex auro, πο-
τήρια ἐκ χρυσοῦ, χρυσὰ ποτήρια. homo ex
animo et corpore constat, ὁ ἄνθρωπος ἐκ
ψυχῆς τε καὶ σώματος συνίστηται. ex sereno
libertus, εἰς δουλοῦ ἀπελευθερώτος γ' νόμου.
urbem a suo nomine nominavit, τὴν
πόλιν ἀπὸ τοῦ ἰδίου ὀνόματος ὠνόμασεν. ex
illo natus, ἐξ ἐκείνου γενώνος. triumpho
ex hostie, θρίαμβον κατήντη ἐκ (ἀπὸ) τοῦ
πολεμίου. 2) ἐπ' αἰτίας κ. τ. τ. ἐκ τινος,
ἀπὸ τινος, ex vulnere neger, ἐκ τοῦ τραύ-
ματος νοσην. ex doctrina nobilis, ἐκ (ἀπὸ)
τῆς παιδείας, ἐπὶ τῇ παιδείᾳ ἑυδοξος. mo-
tus ex imperatore, ὁ ἀπὸ (εἰτε ἐκ) τοῦ
αὐτοκράτορος πόθος. ex eo sit, ut, ἐκ τοῦ-
του γίνεται, ὥστε, 3) ἐπὶ χρόνου ἐκ τινος.
ex eo tempore, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου. ex
quo, ἐξ οὗ, ἀφ' οὗ, ex ea die ad hanc
diem, ἐξ ἐκείνης εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν.
statim o somno, εὐθέως ἐκ τοῦ ὕπνου, ἀπὸ
τοῦ ὕπνου. villas annonas ex summa
inopia consecuta est, εὐάντια ἐκ μεγίστης
πιπτοδείας ἐγένετο. diem ex die, καθ' ἡμέ-
ραν. ex consulatione profectus est in Gal-
liam, τῆς ὑπατείας ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς
τὴν Γαλλίαν. vir ex consule, ὁ ὑπατω-
κῆς, ὁ ἀπὸ ὑπαίου, ex illo, ὁ ἀπὸ τῆς ἐ-
στῆς, ὁ ἀπὸ τῆς στρατηγίας. 4) ἐκ τι-
νος, κατὰ τι, ex omnium scelerum, κα-
τὰ τὴν γνώμην πάντων, ex iure, ἐκ τοῦ δι-

καίου, κατὰ τὸ δίκαιον. ex consuetudine,
κατὰ τὸ ἔθος. ex artificio aestimo ali-
quid, ἐκ τῆς τέχνης (κατὰ τὴν τέχνην)
κρίνω τι. 5) διὰ τινος, ἐν τινι. panis ex
vino, ἄρτος ἐν οἴνῳ. rosina ex melle,
βρῆτιν διὰ μέλιτος, ῥοτίνη μέλιτι κικρι-
μένη. ex dulci acris, γλυκύπικρα. haec
laure o viridi rubens, θαφύς ὑπόχλωρον
ἐρυθρὰ ἐχούσα. 6) πρὸς τινος, ὅπῃ τινος,
ἐπὶ τινι. o republica facio aliquid, ποίῶ
τινι πρὸς τῆς πόλεως, ἐπ' ὀφελείᾳ τῆς πό-
λεως. ex nullius injuria, ἐπ' οὐδενὸς ἀδικ-
κίᾳ. ex (a) re εἰτε ex usu alienius, ἐπ'
ἀγαθῷ τινος, ἐπ' ὀφελείᾳ τινός, πρὸς τινος.
7) ἐπιβληματικῶς: ex aequo, ἐξ ἴσου. ex
commodo, ἐπιτηδεύας. ex tempore, ἐκ
τοῦ παραχρῆμα. ex itinere, ἐκ τῆς ὁδοῦ,
κατὰ τὴν πορείαν. o regione, ἐκ τοῦ ἐναν-
τίου, ἀντικρῶ. o contrario, ἐξ ἐναντίας. ex
facili, ἐξ ἥλας. ex insperato, ἐξ ἐνελπίστου.
ex-acero, avi, atum, are, aliquam, ἐκ-
πικρῶ, ἐκπικραίνω, πικραίνω τινά.
ex-aesco, acci (ere), ἐξεξυθνομαι.
ex-acton, ἰ, οὗ. κενταύριον (βοτάνη).
ex-acte, ἐπὶ. (exigo) ἀκριβῶς.
ex-actio, ōnis, ὅ. (exigo) ἐξέλιξις, ἐκπη-
σις. 2) ἀποπρῆξις. jus prima exactionis,
πρωτοπραξία. 3) τὸ ἐξακριβῶν, ἡ ἐξεργ-
ασία.

exactor, ōris, ἄ. (exigo) ὁ ἐξελεῖναι ἢ
ἐξελῶς. 2) ἐπιστάτης. 3) ἐκπράκτωρ, ἐλε-
πράκτωρ.

exactrix, icis, ὅ. (exigo) ἡ ἐξαιτοῦσα.

exactus, a, um, ἴδ. exigo.

*exactus, ūs, ὁ. (exigo) πῶληται, πρὸς τι.
ex-actio, ūi, ūtum, ēre, aliquid, ἐξεξύνω
τι. necito, ūci, 2) ἀποξύνω, δύνω τι. με-
ταφ. visum, ἐξύνω τὴν εἴψιν. aliquam,
δύνω, θῆγω, ἀκονῶ τινα. aliquam ira,
ἐξοργίζω τινά. animos in bella, δύνω,
παύρω τὰς ψυχὰς πρὸς τὸν πόλεμον.
*exaculo, ōnis, ὅ. τὸ ἀποξύνειν.
exaculus, a, um, ἴδ. exacuo.

ex-advorsum καὶ exadversus, πρὸθ. μετ'
ἀλτ. ἀντικρῶ, καταντικρῶ τινος. 2) ἐπὶ. ἐκ
τοῦ καταντικρῶ. 3) exadversum aliqui,
ὁπῶν. ἀντὶ τοῦ exadversum aliquem.

*ex-advocatus, ἰ, ἄ. 2) πᾶσι παρακλητῆς.

*ex-aedificatio, ōnis, ὅ. ἐξαικοδόμησις.

ex-aedifico, avi, atum, are, aliquid, ἐξ-
οικοδομῶ, οἰκοδομῶ τι. 2) aliquem, ἐξαι-
κίζω τινά.

ex-aequatio, ōnis, ὅ. ἐξίσησις, ἰσότης. 2)
ἐμαλισμός, ἐμαλιστή.

ex-aequo, avi, atum, are, aliquid, ἐξίσω,
ἐξισῶ, ἰσῶ, ἐξομαλύνω τι. 2) aliquem
aliqui, ἰσῶ, ἰσῶν τινά τινι. me cum
inferioribus, ἰσῶμαι τοῖς κατωτέρω.

facta dictis, ἰσθ' τὰς πράξεις τοῖς λόγοις. ἴσας τὰς τε πράξεις καὶ τὰς λέξεις ποιῶ. periculum, ἴσον εἶτε ἐξίσου ποιῶ τὸν κίνδυνον. 3) aliquem, ἰσοῦμαι τινα, ἐξίσω τινι, ἴσος τινὶ εἶμι ἢ γίνομαι.

ex-aestūaliō, ōnis, θ. ἴσις.

ex-aestūō, avi, atum, are, ἀναΐω, ἀναθρᾶω. Nilus exaestuat, ὁ Νεῖλος ἀναχέται. μεταφ. mens exaestuat ira, ἡ ψυχὴ ἀναΐει, φλογμαίνει ὑπ' ὀργῆς. 2) aliquid, ἀναθρᾶω τι.

*exaggeranter, ἐπιβ. ὑπερβολικῶς.

ex-aggeratiō, ōnis, θ. ἀναχώμα. 2) ἐπισώρευσις.

*exaggerātor, ōris, ἀ. ὁ ἐπισωρεύων.

ex-aggiro, avi, atum, are, aliquid, ἀναγώνυμι. locum operibus, περιβάλλομαι χώματι τὸν τόπον. rem familiarem, σώρειν, αὐξάνω τὴν οὐσίαν. mortem morte exaggerare, φόνον ἐπὶ φόνῳ σωρεῖν. 2) aliquid (oratione), μαγαλύνω, ἐξαίρω τι (τοῖς λόγοις), εἰς ὑπερβολὴς αὐξάνω τι. exaggeratus, a, um, ὑπερβολικῶς.

ex-aggitator, ōris, ἀ. ὁ διασύρων.

ex-agiō, avi, atum, are, aliquid, ἀναταράττω, ἀνακινῶ τι. lepus exagitur, ὁ λαγὼς ἐξελαύνεται, ἀναταράσσεται. μεταφ. aliquid, ἀναταράττω, διαταράττω, ταράττω τινα. vulgum, ἀναγίρω, θυνῶ, διακινῶ τὸν ὄχλον. furorē, ἀνεγείρω μανίαν. 2) aliquid, ἐλαύνω, καρτερῶ, διασύρω τινα.

ex-agiū, i, ōd. (ex-ago) στάθμησις, ζυγός, ζυγούστημας (τὸ παρ' ἡμῶν 'ξίγ').

ex-agōga, ae, θ. ἐξαγωγή.

ex-albusco, būi, ēre, ἐκλευκαίνομαι, ἀχρίω, ὠχραίνω (ὑπὸ φέβου ἀλίστα).

ex-albidus, a, um, ὑπόλευκος.

†ex-albu, atum, are, aliquid, ἐκλευκαίνω τι.

exalburnatus, a, um, (ex-alburnum) τῆς φιλόρας στερηθείς.

exaltatio, ōnis, θ. (exalto) ὕψωσις.

ex-alto, avi, atum, are, aliquid, ἀνυψῶ, ὀψῶ τι. 2) βαθύνω τι.

*ex-āliminatus, a, um, στυπτηριώδης.

ex-ambio, ii, itum, ire, περιπορεύομαι.

2) aliquid, μεταπορεύομαι, ἰκετεύω τινα. aliquid, ἐπικηγῶ τι. Α. τοῦ μεταγεν. Lat.

ex-āmen, iūs, ōd. (exigo, ex-agmen) ἱσμός, σμῆνος μέλισσῶν. μεταφ. σμῆνος, πληθύς, ἀγέλη. 2) πλάστιγξ, κανὼν ζυγοστάθμου. 3) στάθμησις, ἐξέτασις.

ex-āmināte, ἐπιβ. μετ' ἐξετάσεως, περιεσκεμμένος. Α. τοῦ μεταγεν. Lat.

ex-āminatio, ōnis, θ. ἰσορροπία. 2) ἐξέτασις.

*ex-āminator, ōris, θ. ἐξεταστής.

†examinatorius, a, um, ἐξεταστικός.

ex-āmno, avi, atum, are, (examen) σμεῖνος εἶτε ὁμαδὸν ποιῶ. 2) ἰσορροπῶ. 3) aliquid, σταθμῶ, σταθμῶμαι τι. μεταφ. σμεῖνῶμαι, ἐξετάζω τι. — examinatus, a, um, περιεσκεμμένος.

ex-amplexor, ari, aliquid, περιβάλλω, ἀσπάζομαι τινα.

*ex-āmureo, are, (ex-amurca) aliquid, ἀμέργω τι.

ex-āmussim, ἐπιβ. (ex-amussis) ἐπὶ (πρόσκατὰ) στάθμην, ἀκριβῶς.

*ex-ancillatus, a, um, δουλεύων.

ex-anclo, avi, atum, are, aliquid, ἐξαντλῶ, τι. μεταφ. laborem, ἐξαντλῶ, ὑποφέρω, ὑπομένω, καρτερῶ πόνον.

*ex-animābilitior, ἐπιβ. λειποθύμως.

ex-animālis, e, ψυχρος, νεκρός. 2) θανατηφόρος. Πλάτος.

ex-animatio, ōnis, θ. πνίξις, ἀγχόνη. 2) ἀγχόνη, ἐκπνέξις.

ex-animis, a, (ex-animus) ψυχρος, νεκρός. μεταφ. exanimis hiems, ὁ νημεὺς χιμῶν. 2) ἀγχόμενος, ἐκπληκτός.

ex-ānio, avi, atum, are, aliquid, ἀραιροῦμαι τινα τὴν ψυχὴν (τὴν ζωὴν), κατακτείνω τινα. exanimor, ἐκψύω, ἐκπνέω.

exanimatus, a, um, νεκρός, τεληνικός. 2) ἄθυμον ποιῶ τινα, ἐκπλήττω, καταπλήττω τινα. me melius exanimat ἢ metu exanimor, ὁ φόβος καταπλήττει με, ἄθυμῶ ὑπὸ τοῦ φόβου. 3) exanimor, ἀποκίρνω, κατατρερόχομαι, ἀπαυθῶ, ἀπαγορεύω. cursu exanimor, τρέχω ἀπαγορεύω.

ex-animus, a, um, τελευτῶν exanimis.

exanthēma, ātis, ōd. ἐξάνθημα.

ex-antilo, ταυτὸ τῷ ex-antelo.

*ex-āperio, ire, ἐξανίγω.

*ex-apto, are, ἐξαρτῶ.

exaptus, a, um, ἐξρημένος, ἐξαρτῶμενος. *exaquesco, ēre, ἐξυδατοῦμαι, ὑδατοῦμαι.

ex-ārāto, ōnis, θ. ἡ δι' ἀρδῶς ἐξάρσσις. 2) ἐξεργασία, τροφή, ποιήμα.

exarchus, i, ἀ. ἐξάρχος.

ex-ardesco, arsi, arsum, ēre, ἐκκαίρομαι, ἀνακείρομαι, ἀναλίπω. fulgor exardescens, ἀστραπή ἀναλίμπουσα. 2) μεταφ. ἐπὶ πάθους κ. τ. ἐκκαίρομαι, ἀνακείρομαι, ἐκφλέγομαι, ἀναφλέγομαι. exarsit ira-cundia, ἐξεκαύθη ὑπ' ὀργῆς, καίεται ὀργῇ.

exardesco ad spem, ἐκαίεται μοι ἐλπίς. bellum exardescit, πόλεμος ἐκαίεται. dolor exarsit, ἡ λύπη ἐφλέγηκεν, φλεγμαίνει. studia in bellum exardescunt, ἐκαίεται ἡ πρὸς πόλεμον ὀρμή.

†ex-ārēfio, ēre, ἐκκαίνομαι, ἀρκαίνομαι. †ex-ārēno, are, aliquid, καθαίρω τι τῆς ἑμμο.

ex-āresco, ii, ēre, ἐκκαίνομαι, ἀρκαίνω.

μαι, ἀποξηραίνονται. μεταφ. ἀπομαραίνονται.
 *ex-aridus, a, um, ἀπομαραυνώεις.
 ex-armo, avi, atum, are, aliquem, ἀπο-
 πλῆξω τινά. navem, τὴν ναύν. μεταφ. ἀπο-
 πλῆξω τινά, ἀραιροῦμαι τινα τὴν δύναμιν.
 ex-aro, avi, atum, are, aliquid, ἐξερῶ
 τι δι' ἀρόσεως, ἀροτρεύων ἀροτρεῖται τι.
 2) ἀροτρεύων κτηνὰ τι, ἐξεργάζομαι, ἐκ-
 πυνώ τι. 3) ἀρῶ, ἀροτρίω, ἀροτρεύω, ἀρ-
 γάζομαι τι. agrum, τὸν ἀγρὸν. senectus
 rugis frontem exarati, τὸ γῆρας βυτίαι τὸ
 μέτωπον καταυλακίζει. 4) ἐξεργάζομαι,
 ἐκπυνῶ, συτρίψω, γράψω τι.
 *ex-articulatus, a, um, ἀναρθρός.
 ex-asciātor, ōris, ἄ. ὁ καθαρῶν τὰς τοῦ
 οἴνου βυτίνας ἀπὸ τῆς τραχύτης. Ἐπιγρ.
 ex-asciatus, a, um, (ex-ascio) εὐταχὺς.
 ex-asperatio, ōnis, θ. τραχύτης.
 ex-asperatrix, icis, θ. ἡ παραπικραίνουσα.
 ex-aspero, avi, atum, are, aliquid, ἐκτρα-
 χύνω, τραχύνω τι. μεταφ. aliquem, ἐκ-
 τραχύνω, ἐξαγριῶ, ἐραβίξω, παραπικραίνω
 τινά.
 *ex-auctoritas, ātis, θ. ἀρετὴ ἐκ τῆς στρα-
 τίας.
 ex-auctorō, avi, atum, are, aliquem, ἀφί-
 μέ τινα τῆς στρατίας, ἀποκρίνωμι, ἀπο-
 πέμω τινά. verba exauctorata, λέγει
 παραδεδομένα τῇ ἀρχῇ.
 *ex-audibilis, e, ἀκκοῦντός, ἀκουστός.
 ex-audio, i, vi, ātis, īi, ūtum, ire, aliquid,
 ἐξ ακούω τινός ἢ τι ἀκούω τι. dico magna
 voce, ut omnes exaudire possint, λέγω
 μεγάλη φωνή, ὥστε πάντας δύνασθαι ἀκού-
 ειν. 2) εἰσακούω, preces, τὰς δεήσεις. 3)
 aliquem, εἰσακούω, ὠπακούω, παύομαι
 τινι. 4) aliquid, ἐκλαμβάνω, ἐννοῶ τι.
 *ex-auditio, ōnis, θ. τὸ εἰσακοῦν.
 *ex-auditor, ōris, ἄ. ὁ εἰσακούων.
 ex-augēo, ēre, aliquid, ἐξ αυξάνω, ἀπαυ-
 ξάνω τι.
 ex-augmentatio, ōnis, θ. ἀεθλῶσις.
 ex-auguro, avi, atum, are, aliquid, βε-
 θλῶ τι, ἀνίτρον ποῶ τι. aliquem, ἀραι-
 ροῦμαι τινα τὴν ἰασησύνην.
 ex-auspicio, avi, are, ex re, εἰσινίζομαι ἐκ
 τίνος.
 *exballista, are, aliquam, (ex-ballista)
 καταλθ-βολή τινα (τῇ λιθοβολῇ).
 excludo, ere, τὰδὲ τῷ exibo.
 excola, are, ἡ ἐκβολή (scus = βίλος, παρὰ
 ὁμόφωνον LL. β. 7).
 *excalcator, ōris, ἄ. ὁ ἐκφυλῶν.
 ex-cresco, avi, atum, are, ἐκφυλῶ, τυφλῶ
 τινα. formam, ἀμυρῶ τὴν μορφήν, τὸ
 κάλλος. 2) ἀποκαρτεῖν, καταρρίπτει τι.
 3) ἀραιρῶ τοὺς ὀφθαλμούς (τῶν δένδρων)
 κ. τ. τ.

ex-calcō, ātis excalcō, avi, atum, are,
 (ex-calcem) ὑπολῶ τὸν ἀλτήριον, τὸ ἐπὶ-
 δερμ. excalcator, ὑπολῶμαι. excalcatus,
 a, um, ἀνυπόδατος. excalceati, ἄ. οἱ κω-
 μικοί.
 ex-caldatio, ōnis, θ. θερμολογία. A. τῶ
 μεταφ. Lat. ὡς καὶ ἡ ἐξο-
 ex-caldo, avi, atum, are, (ex-caldus) se,
 θερμολογέω.
 ex-calfacio, (eci) actum, ēre, aliquid,
 ἐκθερμαίνω τι.
 *ex-calfactio, ōnis, θ. τὸ ἐκθερμαίνειν, ἡ
 θέρμανσις.
 ex-calfactorius, a, um, θερμαντήριος, θερ-
 μαντικός.
 ex-callio, actus sum, iēri, ἐκθερμαίνωμαι.
 ex-candelacio, eci, actum, ēre, aliquem,
 ἐκκαίω, ἐκφλέγω τινά. cupiditate, ἐπιθυ-
 μίᾳ. aliquid, ἐκκείνω τι. A. σπ.ι.
 ex-candescencia, ae, θ. ἐκκαυσίς, τὸ ἐκκαί-
 εσθαι, θύμωσις, ὁρμή ἀρχομένη. Κικέρ. 2
 Tuscul. disp. 4, 9.
 ex-candescō, dūi, ēre, ἐκταρῶμαι, διατυ-
 ρίζομαι. μεταφ. ἐκκαίωμαι, ἀνακαίωμαι,
 ἐκφλέγομαι, ἀναφλέγομαι (ὅπ' ὁρμῆς κ.τ.τ.).
 ex-canto, avi, atum, are, aliquem ἢ ali-
 quid, ἐξίζω, δι' ἐπαφῆς ἐξίζω τινά ἢ τι.
 ex-carnifico, avi, atum, are, aliquem,
 κατακτερεύω, βασανίζω τινά.
 ex-castratus, a, um, ἐξενουγιασθεὶς, ἐκτο-
 μος. 2) ἐπισπέννομος, ἀκλεισιθείς.
 ex-audio, are, aliquid, ἀκριῶ τι. 3)
 περιεκάπτω τι.
 *ex-cavatio, ōnis, θ. κοιλανσις.
 ex-cavo, atum, are, aliquid, ἐκκοιλῶμαι,
 κοιλῶμαι, κοιλῶ τι. 2) πυγίζω.
 ex-cedo, cessi, essum, ēre, re εἴτε ex re
 ἐκχωρῶ, ἐξέρχομαι, ἐξίμι τινος, ἐκ τίνος.
 (e) templo, ἐξέρχομαι (ἐκ τοῦ ναοῦ). (ex)
 finibus, ἐξέρχομαι (ἐκ) τῶν ὁρίων. (ex)
 pugna, ἀποχωρῶ, ἀπέρχομαι ἐκ τῆς μά-
 χης. (ex) via, ἐκκλίνω τῆς ὁδοῦ. agros
 hostium in Boeotiam excessi, ἐκ τῆς τῶν
 πολεμίων χώρας ἐξέβην εἰς τὴν Βοιωτίαν.
 (e) vita excedo, εἴτε ἄλλως excedo, ἐξέρ-
 χομαι τοῦ βίου, μεταλλάττω (τὸν βίον).
 excedo ex pueris, ἐξέρχομαι ἐκ τῶν παι-
 ὄνων. 2) ἀνέχω, προϊχω, ὑπερίχω. ex-
 cidentia in nubos juga, ῥήγεις ὄρεων ἀνέ-
 χουσαι εἰς τὰ νέφη. res excedit, τὸ πρῶτον
 ἐξίχει, προϊχί. pugna excedit in annum
 consulatus Servilii, ἡ μάχη ἐκβαίνει, ὑπερ-
 ταίνει, πίπτει εἰς τὸ ἔτος τῆς ὑπατείας
 Σεργιλίου. 3) aliquid, ἐκκείνω τι εἴτα
 τινός. excedo urbem, ἐκκείνω τὴν πόλιν,
 ἐξέρχομαι τῆς πόλεως. in magnam certam-
 men excessi, εἰς μέγαν ἀγῶνα προεχ-
 γάσασθαι. 4) aliquem ἢ aliquid, ὑπερβαίνειν

λω τινὰ ἢ τι ὑπερέχω, προέχω τινός. modum, υπερβάλλω τὸ μέτρον. ceteros, υπερβάλλω τοὺς λοιπούς, προέχω, ὑπερέχω τῶν ἄλλων. nubes excedit Olympus, τῶν νεφελῶν ὑπερέχει ὁ Ὀλύμπος.

excellens, ἰδ. excello.

excellenter, ἐπίθ. ἐξέχως, διαπερόντως.

excellētia, ae, ō. τὸ ἐξοχόν, ἡ ἐξοχή, ὑπερέχῃ. per excellētiā, κατ' ἐξοχόν.

excello, ēre, ἑτερος τύπος τοῦ excello, καθ' ὃν τὰ exceleas, excelleo, excelluerunt σχηματίζονται.

ex-cello, illū, sum, ēre, ἐξέχω, προέχω, ὑπερέχω, διαφέρω τινός. dignitate, διαφέρω, προέχω τῇ ἀξίᾳ. in arde, ἐν τέχνῃ τινί.

2) ἀρχαϊκῶς: mihi animus excellit, ἐπαίρωμαι, μέγα φρονῶ.—excellens, ntis, ἐξοχος, ἐξέχων, προέχων, διαφέρων.—excellens, u, um, ἐξέχων, ἀνέχων, ὑψηλός. μεταφ. ἐξοχος.

excelso, ἐπίθ. ὑψηλῶς. μεταφ. ἐξοχα, διαπερόντως.

excelsitas, ātis, ō. ἐξοχή, ὕψος. animi, ἡ ὑψηλοφροσύνη.

excelsus, a, um, ἰδ. excello.

*exemplācūlum, ī, ō. ἀποδείκνυμι

*exemplicius, (-tius) a, um, ἐκληπτικῶς.

excipio, ōnis, ō. (excipio) ἐξαίρεσις. sine ulla exceptione, ὁδόνδε ἐξαίρουμένου, ἀναπαυαίτως, ἀπαντα δυνάως. 2) παραγραφή (δικανική πράξις).

*exceptiuncula, ae, ō. μικρὰ ἐξαίρεσις.

excipio, avi, atum, are, (δαμνίω. τοῦ excipio) aliquem, ἢ aliquid, ἐκδέχομαι, ἀναδέχομαι τινὰ ἢ τι.

excipior, ōris, ō. (excipio) ὑπογράφω, ταχυγράφω.

excipiorius, a, um, ἐκδεικτικῶς.

excipio, a, um, ἰδ. excipio.

*excerebratus, a, um, (ex-cerebrum) ἐκμυελισθεὶς, ἐκφρων.

ex-cerno, crēvi, crētum, ēre, aliquem ἢ aliquid, ἐκκρίνω, ἐξαίρω τινὰ ἢ τι. 2) venter excernit aliquid, ἡ κοιλία ἐκκρίνει τι.

ex-cerno, psi, ptum, ēre, (ex-carpo) aliquid, ἐκλέγω, ἐκλέγομαι τι. excerno verba, ἐκλέγω λόγους, ἐκλογὴν λόγων ποιοῦμαι. 2) ἐκκρίνω, ἐξαίρω, χωρίζω τινὰ ἢ τι. so vulgo excernere, χωρίζομαι τοῦ πλῆθους.

*excernptio, ōnis, ō. ἐκλογή.

excernptus, a, um, ἰδ. excerno.

*ex-cervicatio, ōnis, ō. (ex-cervicatus) πρὸς ἀκληροτρόχλον.

exceus, ūs, ē. (excedo) ἀπολλομένη τοῦ βίου, ἀπώλητος, τελευτή. 2) ἐξοχή, προσ-

ψή. 3) παράβασις. 4) παρέκβασις (λόγου). excoetra, ae, ō. ὄδρα, ἐχθρα.

*excoidio, ōnis, ō. (excoido) καθαίρειν, κατασκαφή.

excidium, ī, ō. (excoido) καθαίρειν, κατασκαφή. castellorum, τῶν φρουρίων. legio- nis, ἀφανίσις τῶν ταγμάτων.

excidium, ī, ō. (excoido) ἐκπτώσις. 2) θύσις.

excido, idi, ēre, (ex-cado) ἐκπίπτω. gla-

dus de manibus excidit, ἡ μάχηρα ἐκπίπτει τῆς χειρός, πίπτει ἐκ τῆς χει-

ρός. dentes excidunt, οἱ ὀδόντες ἐκπίπτουσι. sors excidit, ὁ κλήρος ἐκπίπτει.

verbum (ex) ore excidit, λόγος τις διαπίπτει: φεύγει ἐκ τοῦ στόματος. aliquid de memoria ἢ ex animo excidit ἡ ἀπλῶς

aliquid excidit, διαφεύγει τι τὴν μνήμην, ἐχθαίρει ἐκ τῆς μνήμης. in viliū liber-

tas excidit, ἡ ἐλευθερία ἐκπίπτει, ἐξολι-

σθαίνει εἰς κακίαν. virtus excidit, ἡ μὴ-

μη τοῦ πράγματος ἀφανίζεται.—excidens, ntis ὁ λήσαν.

2) aliqua re ēre ex ali-

qua re, ἐκπίπτω τινός. regno, ἐκπίπτω τῆς βασιλείας. ausis, διαπίπτω τῆς προθέ-

σεως, ἀποτυγχάνω, ἀποσπίντω τοῦ ἐπιχει-

ρήματος. formulā excido, ἡττώμαι (ἐν δι-

καστηρίῳ).

excido, idi, īsum, ēre, (ex-caedo) ali-

quid, ἐκκόπτω, ἐκτείνω τι. arbores, δέν-

δρα. columnas rupibus, τείνονας κίονας ἐκ τῶν πετρῶν. virilitatem, ἐκτείνω τὴν ἀρ-

ρετότητα. so excidere, ἐκτέμνειν, ἐκφυγι-

ζειν ἐκ τῆς. μεταφ. excido aliquem nu-

mero civium, ἐξαίρω, ἐκβάλλω τινὰ ἐκ τοῦ

τῶν πολιτῶν ἀριθμοῦ. 2) ἐκκόπτω, κατα-

κόπτω, ἀφανίζω τι. urbem, ἐκκόπτω

καθαίρω, κατασκάπτω πόλιν. exercitum, κατακόπτω, ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω στρα-

τευμα.

ex-citō, ēre, σπαν. ἀντὶ τοῦ excito.

ex-cito, ivi ἢ Yi, itum ἢ Ytum, ire, ali-

quem ἢ aliquid, ἀνακινῶ, ἐκκινῶ, ἀνεγεί-

ρω, ἐγείρω τινὰ ἢ τι. homines sedibus suis, ἀνακινῶ τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τῶν ἐδρῶν.

aliquem ex somno, ἀνεγείρω, ἐξεγείρω τι-

λαίας, ἔξαιρουμαι τινα. 2) ἔξαιρουμαι, ἔξαιμα-
τον ποιῶ (ποιουμαι) τινα ἢ τι. omnes ex-
ceptis nobis, πάντες πλην ἡμῶν. excepto
si, πλην εἰ. excepto, quod, πλην, ὅτι. 3)
ῥῆτιν συνθήκην ποιουμαι. in foederibus
exceptum est, ne, σπονδὰς ἐποιήσαντο ἐπὶ
ῥήτοισι, μὴ. 4) διαμαρτυροῦμαι, ἀντιλέγω
(ἐν δικαστηρίῳ). adversus aliquem de-
re, ἀντιλέγω πρὸς τινα παρὶ τινος. 5) ἐκδέ-
χομαι, δέχομαι. sanguinem patera, ἐκδέ-
χομαι, δέχομαι τὸ αἷμα εἰς τὸ ἐκπωμα.
tela, ἐκδέχομαι βέλη. impetum hostium,
δέχομαι τὴν τῶν πολεμίων προσβολήν. cor-
pus clypeo, ἐρεῖθω τὸ σῶμα τῇ ἀσπίδι.
me pedibus, ἐκδέχομαι τοῖς ποσὶ. campus
eos excipit, τὸ πεδὶον δέχεται, ὑποδέχεται,
ὑπολαμβάνει αὐτοὺς. excipio incautum,
ὑποδέχομαι, ἐκδέχομαι, μεσολαβῶ τὸν ἀγύ-
λακτον. arptum, ὑποδέχομαι, ὑπολαμβάνω
τὸν (ἀνιστάμενον) κἀπρον. 6) ὑποδέχομαι,
δέχομαι τινα. aliquem (hospitio) ὑποδέχο-
μαι τινα, ἐνέλω τινά. aliquem opulis, ὑπο-
δέχομαι τινα ἐπιτάσσων. 7) παραλαμβάνω,
ἀκούω, πυνθάνομαι τι. 8) ἀναδέχομαι, ἀνα-
λαμβάνομαι τι, pericula, κινδύνους. lau-
dum ex re, λαμβάνω εἶδεν ἀπὸ τοῦ πράγ-
ματος. 9) ἐκδέχομαι, διαδέχομαι. Numam
Tullius excipit, τὸν Νουμῶν ἡδεύετο,
διαδέχεται ὁ Τύλλος. excipio aliquem, ὑπο-
λαμβάνω τὸν λόγον τινός, ἀποκρίνομαι τινί.
10) ἐκδέχομαι, ἐκλαμβάνω, ἀννοῶ τι. ali-
quid conliler, φιλοσφρόνως ἐκλαμβάνω τι.
excipula, ae, ὁ. καὶ excipulum, i, οὗ.
(excipio) ἐκδέχον.

*excisatus, a, um, (excido) ἐκκικομμένος.
excisio, ōnis, θ. (excido) ἐκκοπή, καθάρ-
σις, κατασκή.

excisorius, a, um, (excido) excisorius
scalper, ὁ ἐκκοπέας.

excisura, ae, θ. ταῦτὰ τῷ excisio.

excisus, a, um, ἴθ. excido.

*excitabilis, a, ἑγερτικός, παρορυστικός.

excitata, i, ae, ἑγέρσις, σφοδρότης, προθύμως.

†excitatio, ōnis, θ. ἑγερσις, παρακλήσεις.

†excitator, ōris, δ. παρακλευστής.

excito, avi, atum, are, (ἐκτετα. τοῦ ex-
cicio) aliquem ἢ aliquid, ἑγείρω, ἀνεγεί-
ρω, ἑγείρω τινα ἢ τι. aliquem a somno,
ἐκ τοῦ ὕπνου τινά. aliquem a mortuis,
ἑγείρω, ἀνάγω τινά ἐκ τοῦ ᾗδου, ἐκ νεκρῶν.

foram, ἀνίστημι, ἐξίστημι θηρίων. cervus
latibulis excitatus, ἑλαφος ἀνιστησθεῖς

ἐκ τῆς φιλίας. excito aliquem foras,
καλῶ τινα ὑπάρχει, ἔξω. turrem, ἑγείρω,
ἀνεγείρω πύργον. caput, αἶρω τὴν κεφαλὴν.

afflictum, ἀνεγείρω, ἀναρῶ τὸν καταθι-
βημένον. ignem, ἑγείρω πλόγα. 2) ali-

quem ad aliquid, ἑγείρω, παρορύνω, παρο-

ρύνω τινα πρὸς τι, εἰς τι. — excitatus, a,
um, ἑγερτός. excitata lumina, γοργοὶ
ὀφθαλμοί. excitatus sonus, σφοδρὸς ἄχος.
excitus καὶ excitus, a, um, ἴθ. excicio.
exclamatio, ōnis, θ. ἀναβόησις, ἐκφώνησις.
ex-clamo, avi, atum, are, ἀναβῶ, ἀνα-
φωνῶ, ἐκφωνῶ. 2) aliquid, ἐκφωνῶ τι.
aliquem nominatim, ἐκφωνῶ, ἀνακαλῶ τι-
να ἐνερπαστέ.

*ex-claro, are, aliquid, παρίτω τι.

excludo, ei, sum, ūre, (ex-clando) ali-
quem, ἐκκλείω, ἀποκλείω τινά. aliquem
foras, ἐκκλείω, ἀποκλείω τινά τῆς οἰκίας.
hostes re frumentaria, ἀποκλείω τοὺς πο-
λεμίους τῶν ἐπιτηδεύων, εἴτε τοῖς πολε-
μίοις τὰ ἐπιτηδεύει. aliquem redditu, ἀπο-
κλείω τινά τῆς ἀπανόδου. Euphrates Ar-
meniam a Cappadocia excludens, ὁ Εὐ-
φράτης διαορίζει τὴν Ἀρμενίαν ἀπὸ τῆς
Καππαδοκίας. 2) aliquid, ἔξαιρῶ τι. ocu-
lum, ἐκκόπτω τὸν ὀφθαλμόν. liquorum,
ἐκχέω τὸ ὑγρόν. 3) ἐκκλάπτω, ἐκλαπίζω
τι. pullos, νεοτούς, οὐα, ὀδ.

exclusio, ōnis, θ. (excludo) ἀπέκλεισις.

†exclūsor, ōris, δ. (excludo) ὁ ἀποκλείων.

daemoniorum, δ. ἐκβάλλον διαμόναι.

exclūsorius, a, um, ἀποκλείων.

exclusus, a, um, ἴθ. excludo.

excoquo, ōnis, θ. (excoquo) ἐψήσεις. A.

τοῦ μεταγεν. Α. α.

excoctus, a, um, ἴθ. excoquo.

excoctio, are, ταῦτὰ τῷ excaudico.

excogitatio, ōnis, θ. ἐκινῶσις, ἐξερεσις.

†excogitator, ōris, δ. ἀερεστής.

*excogitatus, ūs, δ. ταῦτὰ τῷ excogitatio.

ex-cogitō, avi, atum, are, aliquid, ἐπι-
νοῶ, ἐξευρίσκω τι.

ex-colo, ōis, ultum, ūre, aliquid, δια-

πονῶ, ἐξεργάζομαι τι. terram, τὴν γῆν. vi-

rosas, θεραπεύω ἀμπελώνας. megar, me
philosophia, παιδεύω ἑμαυτὸν διὰ τῆς φι-

λοσοφίας. animos doctrina, ἐξημερῶ τὰς

ψυχὰς τῇ παιδείᾳ. vitam per artes, ἐξη-
μερῶ τὸν βίον διὰ τῶν τεχνῶν. Cicero ora-

tionem excoluit, ὁ Κικέρων διεπρόθεσε τὴν

ῥητορικὴν. excolo invoula, διαπονῶ, ἐξε-

ργάζομαι τὰς ἐφευρέσεις. gloriam, ἐπιμε-

λοῦμαι δόξαν. 2) κοσμοῦ, ἐπικουρῶ, καλ-

ωπίζω τι. aliquem opibus, ἀδύναμ τινά

πλοῦτον. 3) σπου. παρὰ ποιητικῆς εἰδομαι,
θεραπεύω τινά. deos, τοὺς θεοὺς.

ex-colo, are, aliquid, ἐξήθω, ἥθω τι.

†ex-cōmūdo, ōis, ἐκδιδόσκω.

†ex-communicatio, ōnis, θ. ἀφορισμός,
ἀναθεματισμός.

†ex-commūnitiō, are, aliquid, ἀφορίζω,
ἀναθεματίζω τινά.

†ex-condo, ūis, aliquid, ἀνακαλύπτω τινά

exconsularis, ἄ. ὁ ἐξαλθὼν τῆς ὑπατείας, ὁ ὑπατευκός, ὁ ἀπὸ ὑπάτων ἑπιγρ.

ex-coquo, xi, ctum, ere, aliquid, καθάρω τι ἀπὸ χωνίας, ἐκτῆκα τι. imago, ἐκχωνισμός, χωνισμὸς ἀγάλματος. 2) ἐξέπειν τι. sol excoquit terram, ὁ ἥλιος ἐξέπειν, οὐ πίνει τὴν γῆν. 3) ἐξέψω, πέτω, καταπέτω (τὴν προσηλ.). 4) μεταφ. excoquo palum alicui, μηχανώμαι, κατασκευάζω τινι κακόν. aliquid mentem excoquit, ἀνατ. τι τὴν ψυχὴν.

excornis, a, (ex-cornu) ἀνέριτος.

ex-core, rdis, ἀκέρδης, ἄφρων, ἀνόητος.

ex-crumentum, i, ὀδ. (excrerno) ἐκκρίσις, τὸ ἐκκρίτεον. corporis, ἐκκρίσις, ἀρδευμα, κόπρος. poitis, ὄφρον. narium, μόξα. oris, σάλων. tritici, σιτάσμα, ἄχυρα. unao, γίγρτον. 2) (ἐκ τοῦ excreco) ἐξοχὴ, προσχῆ.

ex-crerno, are, aliquid, ἀκκαῖα τι.

excreo, id. exseruo.

ex-cresco, evi, etum, ere, ἐκρύσσει. excre-scens, ntis, ὀδ. τὸ ἐκρυσσ. 2) ἀναφύομαι, αὐξάνομαι, ἐπιδύσειν λαμβάνω. — excretus, a, um, ἀδρόξ.

excrelus, a, um, id. excreco καὶ excerno. excreciabilis, e, ἄξιος βασιάνων. 2) ἀναισθητός, αἰσθητός.

excreciatio, ōnis, θ. αἰκισμός, αἰκία, βέτανος.

excreciatus, ūs, ἄ. τὸ ἐκ τῆς excreciatio. excrecio, avi, atum, are, aliquem, βασανίζω, αἰκίζωμαι τινα. μεταφ. ἀνὰ τινα. excreciator, ἀνιμωτής.

excrebatio, ōnis, θ. προκοιτία, προφυλακή. excrebia, arum, θ. (excrebo) ἡ ἐξω κοιμησις. 2) ἐκκοιτία, προκοιτία, προφυλακή, νυκτερινὴ φυλακή. excrebias habeo (εἴτε aris εἴτε καὶ teneo) φυλακὴν φυλάττω, προκοιτέω. 3) πρόκοιτος, νυκτερινὸς φύλαξ.

excrebiatarius, ii, ἄ. ὁ κοιτωνίτης εἴτε κατακοιμιστὴς ποτε γαμενημένος. Α. τοῦ μεταγίν. Δατ.

excrebitor, ōnis, ἄ. (excrebo) πρόκοιτος, προφύλαξ, νυκτερινὸς φύλαξ.

*excrebillus, ūs, ἄ. (excrebo) ἐκκοιτία, προκοιτία, προφυλακή.

ex-cubo, bni, bitum, are, ἔξω κοιμῶμαι, ἔξω κοιτάζομαι, ἐκκευδῶ. 2) ἐκκοιτέω, ἐκκαθεύδω, προκοιτέω, προφυλάττω, νυκτεφυλακῶ. μεταφ. φυλάττω, φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι, ἀγρυπνῶ.

ex-cudo, di, sum, ere, aliquid, ἐκτρέβω τι. ignem, πῦρ. silici scintillam, ἐκ τοῦ πυρὸς σπινθήρα. 2) ἐκκολλάω, ἐκλεπίζω τι. ova, ὄα. pullos, νεσσούς. 2) διατυπῶ, κατασκευάζω τι.

ex-culco, avi, atum, are, (ex-culco) ali-

quid, ἐκτρέβω τι πατήματι ἐκτρέβω τίς 2) καταπατῶ τι. — verba exculcata, τετριμμένα, πολυπόνητοι λέξεις.

exculcor, ōris, ἄ. (ex-colo) ὁ θεραπεύων. excultus, a, um, id. excolo.

excuneatus, a, um, (ex-cuneus) ἀπώθητος τῆς ἐν θεάτρῳ ἴθρας.

ex-cūratu, a, um, ἐκτεθεραπευμένος.

ex-curio, are, (ex-curia) ἐξουσία τῆς βουλῆς.

ex-curro, ecurri καὶ curri, cursum, ere, ἐκθίω, ἐκτρέχω. foras, ἐκτρέχω θύρας, θροναίος ἐξέρχομαι τῆς οἰκίας. portis excurrunt, ἐκ τῶν πυλῶν ἐκθίσουσιν, ἐκδοθηθεύουσιν. in fines hostium excurrunt, εἰς τὴν πολεμίαν ἐκτρέχουσιν. germinatlo excurrit, τὸ βλάσσημα ἐκτρέχει. 2) ἐξέρχω, προέρχω. promontorium excurrit, ἀκρωτήριον προέρχει. 3) decem et quod excurrit, δέκα καὶ πρὸς. 4) τρέχω, θίω. 5) aliquid, διατρέχω, διαθίω, ἀνύω τι.

excursatio, ōnis, θ. (excurso) ἐκδρομή.

excursator, ōris, ἄ. (excurso) ἐκδρομέος.

excursio, ōnis, θ. (excurso) ἐκδρομή. excursio nem ex oppido facere, ἐκδρομὴν ποιεῖσθαι, ἐκθερθεῖν ἐκ τῆς πόλεως. 2) ἐκδρομή, ἐπιδρομή, καταδρομή, προδρομή. 3) πορεία, ὁδοπορεία. 4) παραβάσις, ὑπερβολή.

excursor, ōris, ἄ. (excurso) ἄ ἐκδρομέος.

excursus, a, um, id. excurso.

excursus, ūs, ἄ. (excurso) ἐκδρομή, ἐπιδρομή, καταδρομή. 2) ἐξοχή, προσχῆ. 3) παρέλθαις.

excūsābilis, e, ευγνωστός, εὐσπολόγητος. *excūsābundus, a, um, ἀπολογούμενος, ἀπολογητικός.

excūsāmentum, i, ὀδ. ἀπολόγημα, ἀπολογία.

excūsāte, ἐπὶ. ἀνευθύνας.

excūsatio, ōnis, θ. ἀπολογία, peccati, τοῦ ἁμαρτήματος. injuria, τῆς ἀδικίας. 2) πρόσφασις. utor excusatione justa, παρέχω πρόσφασιν δικαίαν. excusatio aetatis, valetudinis, πρόσφασις ἡλικίας, ἀθενείας. legationis, ἀρνησίς, παραίτησις πρόσβειας. tutelae aīte a tutela, παραίτησις, ἀρνησίς ἐπιτροπῆς.

*excūsator, ōris, ἄ. ὁ ἀπολογούμενος.

excuso, avi, atum, are, (ex-causa) ἀπολογῶμαι. aliquem alicui, εἴτε apud aliquem, ἀπολογοῦμαι ὑπὲρ τινος πρὸς τινα. me excuso de re, ἀπολογοῦμαι περὶ τοῦ πράγματος (ὑπὲρ ἐμαυτοῦ). excuso ergorem, ἀπολογοῦμαι περὶ τοῦ ἁμαρτήματος, ἀλογοῦμαι τὸ ἁμαρτήμα (εἴτε τοῦ ἁμαρτήματος). 2) aliquid, προσφασίζομαι τι morbum, ἀθενείαν. 3) aliquem re ἢ aīte, ἀφίημι, ἀφλύω τινά τινα. 4) mo excuso alicui rei, παραιτοῦμαι, ἀρνούμαι ἀντιπρὶσθαι τι.

*excūsor, ōris, ἄ. (excudo) χαλκοτύπος, χαλκουργός.
excussio, ἐπίφ. (excutio) μετά τινα γυναικός, σφοδρῶς.

excusso, are, (θραύειν τοῦ executio) aliquid, ἀποτελεῖται τι.

*excussōrius, a, um, (excutio) ἀπειθήσιμος πρὸς ἀποποίησην.

excussus, a, um, ἴδ. excutio.

*excussus, ūs, ā. (excutio) ἐκτριψίς, ἐκκρούσις.

excūsus, a, um, ἴδ. excudo.

excūtio, ussi, ussum, ēre, (ex-quatio) aliquem ἢ aliquid, ἐκείτω, ἐκκρούω, ἐκτινάσσω τινά ἢ τι. aliquem curro, ἐκείτω τινά ἐκ τοῦ ἄρματος, veslem, ἐκτινάσσω τὴν ἐσθῆτα, oculum, ἐκκρούω τὸν ὀφθαλμόν, ignem, ἐκτριβῶ πῦρ. aliquid de manibus, ἐκκρούω τι ἐκ τῶν χειρῶν. agnam ore lupi, ἐκκρούω, ἐκτινάσσω τὴν ἀγνὴν ἐκ τοῦ στόματος τοῦ λύκου. hostes vallo, ἐκκρούω, ἐξωθῶ τοὺς πολεμίους ἐκ τοῦ ὄχυρώματος. melum de corde, ἐξαρῶ τὸν πόνον ἐκ τῆς ψυχῆς. consules ex Italia excussī, οἱ ὄντες ἐκτελεσθημένοι, ἐξωθέντες ἐκ τῆς Ἰταλίας. excutio comas, λῶω τὴν κόμην. telum, ἀρίσκει, τινάσσω βέλος. gallinas se excutiant, αἱ ὄρνιθες εἰσίνονται.

2) ἀποείρμαι τι. equus excutit equitem, ὁ ἵππος ἀποείρεται, ἐκτραπύλλεται τὸν ἵππον. excutere iugum, ἀποείρσθαι τὸν ζυγόν. 3) ἐξίγω. lacrimas alicui, ἐξίγω δάκρυά τινος. risum, κινῶ γέλωτα. 4) ἐκτινάσσω τι (πρὸς ἐξέτασιν). pallium, τὸ ἐμάτιον. non te excutio, οὐκ ἐκτινάσσω σε, οὐκ ἐξετάζω σε. excutio omne genus, ἐξετάζω πᾶν εἶδος. 5) διακείω, σείω. monia, τὰ τεύχη. mentem alicui, διακείω, ἐκπλήττω τὴν ψυχὴν τινος.

excūsio, are, (ex-dorsum) ἀποκτείνω τὰ νῦτα.

*ex-dūm-vir, ī, ā. ὁ τῶν δύο ἀνδρῶν γαυνήμιος.

exibēus, ī, ō. ἄγνωστος τις· λίθος τῶν τιμῶν.

execo, execror, executio, x. t. t. ἴδ. ex-secro, exsecror x. t. t.

exēdētūlus, a, um, ἀεθδους, νωδός.

ex-ēdo, ēdi, esum, ēre, aliquid, ἐξίδω, ἐξεοῖω, ἐκδιδρῶσκω, καταδιδρῶσκω, κατατράγω τι. μεταφ. φέρω, καταπονῶ τι ἢ τινα.

exēdra, as, ō. ἐξέδρα, πατάς. 2) ὀρνιθοτροφίον.

exēdrium, ī, ō. ἐξέριον, μικρὰ ἐξέδρα.

exēdum, ī, ō. ἄγνωστος βοσκῆς.

*exēdūratūs, a, um, ἐκτραπένος οὐλορῶντος.

exēmplar, āris, ō. (eximio) ἀργύρεον, ὑπερῶτερον, παράδειγμα. 2) ἀντίτυπον, ἀντίγραφον.

exēmplātus, a, um, (exemplum) ἀντίγραφος, exemplum, ī, ō. (eximo) παράδειγμα. capio exemplum de aliquo, eximo exemplum ab aliquo, παραδείγματι· χρώμαι τινι. exempli causa esse gratia, παραδείγματος ἕνεκα (χρῆναι). ὅθεν. statum esse odo exemplum bonitatis, παραδείγμα παρὶ γὰρ τῆς ἀντηρότητας. exemplum udo (facio) in aliquem, παραδείγμα ποιῶ τινι, παραδειγματίζω τινά. 2) ἀντίτυπον, πρωτότυπον, παράδειγμα. 3) ἀντίτυπον, ἀντίγραφον, ἀπόγραφον. 4) τρόπος. eodem exemplo ἢ ad idem exemplum, τῷ αὐτῷ τρόπῳ, τὸν αὐτὸν τρόπον, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

exēmtilis, o, (eximo) ἐξαιρέσιμος, ἐξαιρετός.

exēmtio, ōnis, ō. (eximo) ἐξαιρέσις. 2) κατοχή ἢ βεβαίω κώλυσις τοῦ εἰς δίκην καλουμένου.

*exēmtor, ōris, ā. (eximo) ὁ ἐξαιρέων.

exēmtus, a, um, ἴδ. eximo.

exēmtus, ūs, ā. (eximo) ἐξαιρέσις.

exēmtis, exēmtio, x. t. t. τὰντὰ τοῖς exēmtis x. t. t.

exēntē, atum, are, aliquid, ἐξεντρίζω τι. exentoror, μεταφ. βασανίζωμαι.

ex-ēo, īvi esse īi, itum, īre, ἔξεμι, ἐξέρχομαι. domo ἢ foras, ἔξεμι, ἐξέρχομαι. de cubiculo, ἐκ τοῦ θαλάμου. de alta ex navi, ἐκβαίνω ἐκ (ἀπὸ) τῆς νεώς. in solitudinem, ἔξεμι. εἰς ἐρημίαν. ad pugnam, ἐπὶ μάχην. de vita, ἐκβαλλέτομαι τοῦ βίου. aere alieno, τῶν χρητῶν. sors exit, ὁ κλήρος ἐκπίπτει. flumen in mare exit, ὁ ποταμός ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν. exeo (a proposito), ἐκβαίνω τῆς ὑποθέσεως, παραβαίνω. a me exeo, ἐξίσταμαι. fama exit in vulgus, ἡ γῆμη ἐκφύεται, ἐκδίδεται, διαδίδεται εἰς τὸν ὄχλον. merces exouit, ἀμπερῶματα ἐκκεμίσκει. herba exit, γλῶτ ἀναούεται. 2) ἐξαιρεται, αἰρούμαι. ignis exit in auras, ἡ πλὴξ ἀνέειν εἰς τὸν αἶρα. arbor ad coelum exit, τὸ δένδρον αἶραι εἰς τὸν οὐρανόν. 3) ἐξίγω, προϊῶ. mons exit in undas, τὸ ὄρος ἐξίγει, προέγει εἰς τὰ κύματα. 4) ἐξέρχομαι, λήγω. annus exit, τὸ ἔτος ἐξέρχεται, λήγει. exeo in aliquid, λήγω εἰς τι. 5) aliquam rem, ἐκβαίνω, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω τι. limen, ὑπερβαίνω τὸν οὐδὸν. modum, ἐκβαίνω, ὑπερβάλλω τὸ μέτρον. 6) ἐκρίνω, ἀπορρίνω τι. exequiāe, exequor x. t. t. τὰντὰ τοῖς exequiāe x. t. t.

exercēo, ūi, tum, ēre (ex-arcere 7) aliquem, ἀρκέω, γυνάσκω τινά. militem in armis, ἀρκέω, γυνάσκω τὸν στρατιώτην.

exhibito, ōnis, θ. (exhibeo) παράστασις, ἐπιδείξις. 2) τροφή, βίος, τὰ ἐπιτηδεύματα.
 exhibitor, oris, ἄ. (exhibeo) ὁ παρὼν.
 exhibitōrius, a, um, π. γ. interdictum, τὸ περὶ παραστάσεως ἀπαγορεύμα.
 exhibitus, a, um, ἴθ. exhibeo.
 exhibitiō, ōnis, θ. εὐφρασία. Ἀ. τοῦ μεταγεν. Ἀστ.
 ex-hilāro, avi, atum, are, aliquid. φαίνομαι, φαίρω τι. aliquem, φαίρωμαι, εὐφραίνω τινά.
 exhinc, (ex-hinc) ἐκ τοῦδε, εἴτα ἐξῆς. Ἀ. σπαν.
 ex-horreo, are, ἀτιμάζω.
 ex-horreo, ui, ere, ἀναφρίττω, περιφρίττω, φρίττω. aliquid, φρίττω τι.
 ex-horresco, ui, ere, (ἐναρκ. τοῦ exhorreo) ἀναφρίττω. aliquem ἢ aliquid, φρίττω τινά ἢ τι.
 ex-hortāmen, tnis, εὐ. παρακλυσμα. Ἀ. τοῦ μεταγεν. Ἀστ.
 exhortālio, ōnis, θ. ἐπικηλεύσεις, παρακλήσεις, προτροπή, παρακλυσμός.
 exhortātivus, a, um, προτροπικός, παρακλυστικός.
 exhortator, oris, ἄ. παρακλυστής.
 exhortatōrius, a, um, προτροπικός, παρακλυστικός.
 ex-hortor, alus sum, ari, aliquem, πρότροπον τινά, ἐπικηλεύω, παρακλυσμαί τινι. aliquem in hostem, προτρέπω τινά ἐπὶ τὸν πολέμιον, παρακλυσμαί τινι μάχεσθαι.
 *exhumōro, are, (humor) ἀπαλλάττω τὸν ὕγρον.
 exhydras, ae, ἄ. ἐξυδρίας ἄνευρος.
 exhibilo, exiceo κ.τ.τ. ἴθ. esibilo, κτλ.
 *exignesco, ere, (ex-ignis) ἐκπυρῶμαι.
 exigo, egi actum, ere, (ex-ago) ἐξάγω, ἐξελάυνω, pecus pastum, ἐξάγω τὸ ποιμνιον ἐπὶ νομήν. reges ex civitate, ἐξελάυνω, ἐκβάλλω τοὺς βασιλεῖς ἐκ τῆς πόλεως. aliquem domo, ἐξελάυνω τινά τῆς οἰκίας. exigo patriā, ἐκπίπτω τῆς πατρίδος. hostem campo exire o campo exigo, ἐξελάυνω, ἐξωδῶ τὸν πολέμιον ἐκ τοῦ πεδίου. fabulam, ἐκβάλλω, ἀποδοκιμάζω τὴν κωμῆδιαν. 2) ἐκφράω. vitis exigit uvas, ἡ ἄμπελος ἐκφέρει σταφυλὰς. ra-dices, ριζοβολεῖ. 3) πωλῶ, ἀποδίδωμι. peregre, ἐμπορεύματα. 4) διελαύνω, διατείρω. exigo enses per aliquem, διελαύνω τινά τῷ ἔρει. illum exigit hasta, διεισδύειν διελαύνει τὸ δόρυ. 5) διαγίγω, ταλῶ, διαλύω. postem, διαγίγω τὴν νύκτα. omnis annos, πάντα ἐξέτη. mare διαλύει τὴν θάλασσαν. aotata exacta, τελεωθῆσιν τῆς ἡλικίας. exigo aotum, ἐξάγω, ὁπο-

τέρω τελεωθῆσιν. monumentum, ταλῶ, ἀνύω μνημεῖον. 6) ἀπαίτω. pecuniam, τὸ ἀργύριον. tributa ab aliquo, πράττωμαι τινα φόρους, ἀπαίτω τινα φόρους. exigero munia militum acerbo, αὐτῶν ἐργασίαν κτην τῶν στρατιωτικῶν ἐργῶν γίνεσθαι. necessitas ἢ res exigit, ἀνάγκη ἐστίν. 7) ἐξαιτῶ, ἐξαιρώ. columnas ad perpendiculariculum, ἐξαιτῶ κίονας πρὸς στάθμην. ab aliquo, ἐξαιτῶ, ἐρευνῶ τινά. exigo cum aliquo de re, ἐξαιτῶ τι μετὰ τινος, αὐσκέπτομαι τινι περὶ τινος. — exactus, a, um, ἐξηκριθῆναι, ἀκριβῆς. non exactum est, quid agat, οὐκ ἀκριβὲς οἶσα, τί πράττει.

exigito, ἐπὶ. 2) ἐλίσγων, μικρολόγως. 2) φειδωλῶς, λιτῶς. 3) μέλλω.
 exiguitas, alis, θ. ἐλίστης, μικρότης.
 exiguus, a, um, (ἐκ τοῦ exigo, οἶον ἐξηκριθῆναι) ἀσάρης, ἀκαρίσιος, ἐλίστος, βραχύς, μικρός, εὐκαρὸς. exiguum tempus, ἐλίστος, βραχὺς χρόνος. copia aeterna, ἐλίστη τις δύναμις. exiguus homo, βραχὺς ἄνθρωπος. exigua fortuna, ἐλίστη τις οὐσία, βραχύς. exigua civitas, μικρὰ πολιτεία. exigua pars, μικρὸν μέρος. exigua animi, μικροψυχία. exiguum aquae, βραχὺ ὕδατος. ἐλίστη τις ὁδός. exiguum dormio, ἐλίστην τινά χρόνον καθεύδω. exiguo post, ἐλίστῃ ὀλίγον, βραχὺ χρόνον ὕπτερον.

exillo, ταῦτ' ἐπὶ exsillo
 exillis, a, (exigo, exillilis) λεπτός. exilla folia, λεπτὰ φύλλα. exille solum, λεπτή γῆ. corpus, λεπτόν, ἰσχυρόν, ἀσθενὲς σῶμα. hereditas, ὀλίγη τις κληρονομία. exille vox, λεπτὴ φωνή. via, βραχεῖα, στενὴ ὁδός.
 exillitas, alis, θ. λεπτότης. orationis, ἰσχυρῆς λόγου.

exilltor, ἐπὶ. λεπτός, ἰσχυρός. 2) σπανέως.
 exillum, ταῦτ' ἐπὶ exsillum.
 exillio, ἐπὶ. ἐξαιρέτως, διαφερόντως. eximietas, alis, θ. τὸ ἐξαιρεν.
 eximius, a, um, (eximo) ἐξαιρετός. eximius sum, ἐξαιρούμαι. 2) ἐξαιρετός, ἀκρίτος, ἔσχατος, διαφάνων.
 eximo, emi, emptum ἢ omium, ere, (ex-omo) ἐξαιρώ. arborem, διδρῶναι dentem alicui, ἐξαιρῶ τινος δόντα. aliquem ex vinculis, ἐξαιρούμαι τινά τῶν δεσμῶν. curas alicui, ἐξαιρῶ τινος τὰς θρονηδὰς, ἀπαλλάττω τινά τῶν φροντίδων. alicui auxilium, παρίστω τινος τὸν θαυμάσιον. aliquem morti, ἐξαιρούμαι, ὁδοῦμαι τινά ἐκ τοῦ θανάτου. 2) diem alicuius eximo, τὴν ἡμέραν ἀναλόκα λήγω. 3) aliquem, κατέγω τινά ἐς δίκαν καλούμενον. αὐτὴν, ταῦτ' ἐπὶ eximio.

ex-ynānio, īvi, itum, ire, aliquid, ἐκ-
καὶνὸν τι, regionem, ἐκπορῶν χάραν. pa-
trimonium, καταναλίσκω τὴν πατρῴαν οὐ-
σίαν. alvum, ἔκκενω, ἐξίνω τὴν κοιλίαν.

eximānītio, ōnis, θ. ἐκκένωσις.
exindā, āpiō. (ex-indu) ἐκ τούτου (τοῦ
χρόνου), ἀνταρθεύω, εἶνα. 2) ἐκ τούτου (τοῦ
πράγματος). 3) ἐφεξῆς.

existimābilis, is, ο. πιθανός.
existimāto, ōis, θ. δόξα, ὑπόληψις, εἴη-
σις, γνώμη, ἤγημα. 2) δόξα, εὐδοξία, ὑπό-
ληψις, τιμή, διοικήσις. homo sine existimā-
tione, ἄφρων ἄδοξος. homo bonae
existimationis, ἀνὴρ εὐδόκιμος (εὐπόλη-
πτος). existimationem perdo, ἀδοξῶ.

existimātor, ōris, ἄ. κριτής.

existimo, ēite existīmo, avi, atum, are,
(ex-aestimo) ὑπολαμβάνω, δοξάζω, ἡγοῦ-
μαι, νομίζω, κρίνω. hos oratores fuisse
maximos, ἡγοῦμαι, τοὺς δε τοὺς βῆτορας
γινώσκει μάλιστα. avarus existimatur,
φιλέργυρος δοξάζεται (δοκεῖ) εἶναι. bene
de aliquo existimo, ἀγαθὴν δόξαν περὶ
τινος ἔχω. existimo ex eventu de consi-
lio, ἐκ τοῦ ἀποβάντος κρίνω περὶ τῆς
βουλῆς. 2) τιμῶ τι. aliquid minoris, περὶ
ἐλάττωτος ποιοῦμαι τι, ἡγοῦμαι τι. 3) δια-
λογίζομαι, σκοπῶ τι.

existo, ταῦτὸ τῷ existio.

existiābilis, e, (existim) ἐλέθριος.

existiābiliter, āpiō. ἐλεθρίως.

existiālis, e, ἐλεθρίος.

existiāliter, āpiō. ἐλεθρίως.

existio, ōnis, θ. (exeo) ἐξέλευσις.

existiōse, āpiō. ἐλεθρίως.

existiōsus, a, um, ἐλέθριος, πανέλεθρος.

exitium, īi, ōn. (exeo) ἐξώλεια, ἀπώλεια, ὄλε-
θος. urbis, τῆς πόλεως. cum alicui exiti-
um, ἐλεθρος τινὶ εἶμι. exitium vitae, ὄλε-
θος, καταστροφή, κατάλλσις τοῦ βίου. 2)
ὄλεθος, ὁ ἐλέθριος ἄνθρωπος, ἡ τὸ ὄλε-
θρον πρᾶγμα.

exitus, ūs, ā. (exeo) ἐξόδος, ἐξέλευσις. au-
gustus exitus, στενὴ ἐξόδος. fluminis,
ἐκβολὴ ποταμοῦ. cibi, ἡ ἐξόδος τῆς τροφῆς,
ὁ πρωκτός. 2) ἐκβάσις, ἀπόδοσις, τὸ ἀπο-
βαίνειν (ἀποβάς, ἀποβήμενον). incerti
bellorum exitus, αἱ ἔξοδοι τῶν πολέμων
ἀποβάσεις. habet exitum tristem, λυπη-
ρῶς ἐκβαίνει, ἀποβήσκει. exitu, τῷ ὄντι,
ἔργῳ. 3) ἐξόδος, τέλος, λήξις. anni, ἡ ἐξο-
δος, τὸ τέλος τοῦ ἔτους. vitae, ἡ ἐξόδος,
καταστροφή, κατάλλσις τοῦ βίου. verba-
rum, ἡ κατάληξις τῶν λόγων.

exlecebra, ταῦτὸ τῷ elecebra.

ex-ex, ēgis, ἀπόλυτος τοῦ νόμου ἀνεύθυνος,
ἀνυπόθυνος.

eximēo, ūre, ταῦτὸ τῷ emineo.

*exobriatus, a, um, (ex-obruo) ἐξωρυγμένος
*ex-obsēro, aro, ἐκλιπαρῶ, λιπαρῶ.
exobādium, īi, ōn. καὶ exēcho, adis, θ.
ἐξοχός.

exocoeleus, īi, ἄ. ὁ ἐξοκκοίτης (ἰχθύς).

exoculo, avi, atum, are, (ex-oculus) ali-
quem, ἐξοματῶ, ἐκτυπῶ τινα. 2) ἀρ-
πῶ τοὺς ὀφθαλμούς (τῶν φουτῶν κ. τ. τ.).

exodiaris, īi, ἄ. (exodium) ὁ ἔξωδον τὸ
ἐξέδριον.

exodium, īi, ōn. ἐξέδριον (δράματος). 2) ἐξέ-
δριον, τέλος, ἀπόδοσις. 3) ἀπόβλημα.

exodus, īi, θ. ἐξόδος, (μὲν τῶν Μωσαϊκῶν
βίβλων).

ex-olesco, ēvi, ētum, ēre, ἐπαυξάνομαι.
exoletus, a, um, ἄδρός, τέλειος. exoleta
virgo, ἡ ἀκαμὰ παρθένος. — exoletus, ἄ.
ὁ πόρος. 2) παρκομίζω, φθίνω, θανάτι-
ζομαι. litterae exolescunt, τὰ γράμματα
ἐξελίσσονται. memoria exolevit, ἡ μνήμη
ἡράνεται. velustate exolesco, ἀπαρχαί-
ζομαι, παλαιόομαι. exoletus, a, um, πεπα-
λαιωμένος, ἀταλχυρῆτος.

exolitus, a, um, īs. exolesco.

exolvo, ταῦτὸ τῷ exsolvo.

exomis, īdis, θ. ἐξομῆς.

exomolōgēsis, īs, θ. ἐξομολόγησις.

exoneratio, ōnis, θ. ἀποσκευή, ἀπαλλαγή.

exonerator, ōris, ἄ. ὁ ἀπορροτίζων τι (ἐκ-
φορτωτής). *Επιγρ.

ex-onero, avi, atum, are, aliquid, ἀπο-
σκευάζω τι. navem, ἐξαιρούμαι τὰ φορτία
ἐκ τῆς νηὸς. ventrem, ἔκκενω τὴν κοιλίαν,
ἀποσκευάζω, ἀποπατῶ. annis ex onere-
rat, ὁ ποταμὸς ἐξερύγεται, ἐκβάλλει. 4)
aliquem re, ἀποκουφίζω, ἀπαλλάττω τινὰ
τινος. curas exonero, τὰς φροντίδας ἐξαι-
ρῶ, ἀποσκευάζομαι.

ex-optābilis, e, εὐκτός, ποθητός. A. op.

ex-orpo, avi, atum, are, aliquid, ἐξο-
μαι, ποθῶ τι. alicui pestem, ἐκπύρομαι
τινὶ ἐλεθρον. aliquem, ἐκλίσσομαι τινά. ex-
optatus, a, um, εὐκτός, ποθητός, περι-
πόθητος.

exorābilis, e, (exoro) παρακλήσις, εὐεχί-
λατος. non exorabilis, ἀπαρακλήσις, ἀνε-
χέλατος. 2) ἐξελαστήριος, ἐξελαστικός.

exorābilitum, īi, ōn. ἐξέλασμα, παρακλήσις.
exoratio, ōnis, θ. ἐξελασμός.

*exorator, ōris, ἄ. παρακλήτης, ὁ καταδεδ-
μένος.

exorātrix, īcis, θ. ἡ παρακλουμένη, κατα-
δομένη.

exorbeo, ταῦτὸ τῷ exsorbeo.

exorbitatio, ōnis, θ. (exorbito) παρὰ-
βάσις.

exorbitātor, ōris, ἄ. παρεβάτης.

*exorbito, avi, atum, are, (ex-orbeo) (A)

*ex-pāvidus, a, um, ἐκπληκτος, ἐκπληγείς, ἐκπεπληγμένος.

expecto, expectatio, ἰδ. expecto, κ. τ. λ. expectōra, avi, are, (ex-pectus) aliquid, ἐκβάλλω, ἐξαιρῶ τι ἐκ τῆς ψυχῆς.

*expēcūlātus, a, um, (ex-peculium) τῶν ἱδίων χρημάτων ἀπειροσημένος.

expēdiō, ivi, ētte, īi, ītum, īre, (ex-pes) aliquid, ἀπολύω, ἀπαλλάττω τινά. no-dum, λύω τὸ ἄγμα. me (ex) laqueis, λύω ἑμαυτὸν ἐκ τῆς παγίδος. me ab occupati-ōne, ἀπαλλάττωμαι τῶν ἔργων. aliquid molestiā, λύω, ἀπολύω, ἀπαλλάττω τινά τῆς ἐγκλήσεως. aliquid a servitute, λύω τινά ἀπὸ τῆς δουλείας, ἀφίημι τινά τῆς δουλείας. me criminis, ἀπολύω ἑμαυτὸν τῆς αἰτίας, ἀπολύομαι τὴν αἰτίαν. negoti-um, ἀπολύω τινά τῆς ἀρρώστιας, ἀνίσταμι τὸν ἀρρώστον. nomina, λύω, ἀποτίνω τὰ χρήματα. 2) ἀφίημι, βέλλω. jaculum, ἀκύν-τιον. 3) ἐξαιρῶ, προχειρίζομαι. arma, προχειρίζομαι τὰ ὅπλα. Cicerem canis-istris, προχειρίζομαι, ἐξαιρῶ ἄρτον ἐκ τῶν κανῶν. gladium, σπῶμαι τὴν μάχην. merces, ἐκτίθημι, ἀποδείκνυμι τὰ ἔμπο-ρεύματα. 4) aliquid verbo, ἔτε ἀπλῶς aliquid, ἀποφαίνομαι, ἐξηγοῦμαι, διηγοῦ-μαι τι. 5) περαινῶ, ἀνύτω, ἀποτελῶ, ἐπὶ τέλους ἔχω τι. 6) παρασκευάζω, ἐτοιμάζω. classem, παρασκευάζω, στέλλω στόλον. me ad pugnam, παρασκευάζω ἑμαυτὸν, παρα-σκευάζομαι ἐπὶ μάχην. agrum salionibus, παρασκευάζω, ἐτοιμάζω τὸν ἀγρὸν πρὸς ἀπορνήν. 7) ἐκαστατεύω, στέλλομαι. 8) ex-pedit, λυσιτελεῖ, συμμέρει, ἀφελεί, omni-bus bonis expedit republicam esse salvam, πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς λυσιτελεῖ, τὴν πολιτείαν σώαν εἶναι. — expeditus, a, um, ἀπόλυτος, ῥάβδος, πρόχειρος, ἐτοιμος. expeditum iter, εὐθετος ὁδός. expeditum ad inventiendum, ῥάβδον εὐρεῖν. coena expedita, πρόχειρον δείπνον. expeditus homo, πρόχειρος ἄνθρωπος. ad dicendum, πρόχειρος πρὸς τὸ λέγειν. in expedito habeo aliquid, πρόχειρον ἔχω τι, ἐν ἐ-τοίμῳ ἔχω τι. 2) εὐχνομαι, ψιλλός, ἑλαφρὸς (ἐπὶ στρατιωτῶν).

expēditū, ἐπὶ. προχείρους, ῥάβδος, ἐτοιμὸς. expeditio, οἷος, θ. (expeditio) ἐξήγησις, ἀφίησις. 2) ἀποστείλεις, ἐργασία. 3) ἐκ-στρατεία, στρατεία, στόλος. expeditiōnem obeo ἢ auscipio, στρατεύω, στέλλω ποιεῖ-μαι, στρατεύω, στρατεύομαι. educo mi-lites in expeditiōnem, ἐξάγω στρατοὺς, ἀναστράτευω, ἀναστρεύομαι. mitto milites in expeditiōnem, ἐκπέμπω στρατείαν. expeditiōnalis, e, στρατευτικός. Δ. τοῦ μεταγεν. Ἀσπ.

expēditus, a, um, ἴδ. expeditio.

*expēditus, ūs, ā. τὰ τὸ τῷ expeditio.

ex-pello, ūli, ulsum, ēre, aliquem ἢ ali-quid, ἐξωθῶ, ἐξελκύω, ἐκβάλλω τινά ἢ τι aliquem patriā, ἐξελκύω τινά ἐκ τῆς πα-τρίδος, ἐκβάλλω τινά τῆς πόλεως. aliquem domo, ἐξωθῶ, ἐξελκύω τινά ἐκ τῆς οἰκίας. hostem finibus, ἀποκρούω, ἀπωθῶ τοὺς πολέμους τῶν ὅρων. navem a littore in altum, ἀνίσταμαι, ἀπαίρω. me periculo, ἀπαλλάττωμαι τοῦ κινδύνου. curas (as) pectore, ἀπελύνω τὰς φροντίδας ἐκ τῆς ψυχῆς, ἀποβάλλω, ἀποτίθωμαι τὰς φροντί-δας. spiritum, καταργῶμαι ἑμαυτὸν. ali-quem vitam, καταργῶμαι τινά. sagittam, ἐξαφίημι βέλος. sententiam, ἀποδοκιμάζω γνώμην. — expulsus, ā, d. ἐκπεσών.

ex-pendo, ndi, nsam, ēre, aliquid, στα-θμίζω, ζυγοσταθίζω τι. aliquid auro, ἀνι-σχω τινά χρυσόν, 2) ἀποτίνω, ἐκτίνω. numos, χρήματα. talentum in aliquid, δαπανῶ, ἀναλίσκω τάλαντον εἰς τι. pecuniam aliquid expendo, δίδωμι τινί δικήν, τίτω τινί ποινά. aliquid expensam fero, ἀπο-γράφω τινί χρήματα, θανατίζω ἢ ἀποτίνω τινί ἀργύριον. legiōnem aliquid expensam fero, προχειρίζομαι τινί λεγεώνα. expensae, ae, θ. (ἔπον. pecunia) ἡ expensa, οἰον, οὐ. τὸ ἀνάλωμα, ἡ δαπάνη. 3) σταθμίζω, ἐξετάζω. voluptates, τὰς ἡδονάς. testem, τὸν μέτρον, animo aliquid, ἀναλογίζο-μαι τι.

expensa, ae, θ. ἴδ. expendo.

*expensio, ἐπὶ. ἀφίησις.

expensilatio, ois, θ. (expensum-fero)

ἀπογραφή ἀναλώματος.

expensio, ois, θ. (expendo) ἀνάλωμα. Δ. τοῦ μεταγεν. Ἀστ.

ex-penso, avi, are, (θαισι. τοῦ expendo)

aliquid, ἀναλίσκω, δαπανῶ τι. 3) ἀνι-σχω, ἐξετάζω.

expensus, a, um, ἴδ. expendo.

expergēfācio, ōci, actum, ēre, aliquem, ἐξεγείρω, ἀνεγείρω τινά. aliquem a som-no, ἐγείρω τινά ἐκ τοῦ ὕπνου, ἐξοπίζω τινά. flagitium, ἐργάζομαι πονηρὸν ἔργον.

*expergēfactio, ois, θ. ἐξεγέρσις.

*expergifico, are, aliquid, ἐξεγείρω, ἐγεί-ρω τι.

*expergificus, a, um, (expergo-facio) ἐγερτικός, παραθυνητικός.

expergiscor, experrectus sum, ī, (ἀναρχ. τοῦ expergo) ἐξεγείρομαι, ἀνεγείρομαι.

experrectus, a, um, ἐγερτός.

expargito, ἐπὶ. ἐγερσίς, ἐγερσηφόρος.

expertus, a, um, ἴδ. expergo.

ex-pergo, perreti, pergitum καὶ perfo-ctum, ēre, aliquem, ἐξεγείρω, ἀνεγείρω

τινά. ex somno, ἐκ τοῦ ὕπνου, ἐξυπνίζω
 τινά. expurgatus, α, um, ἐγερτός, ἐξυπνος.
 experientia, ae, θ. παῖρα, ἀπόπειρα, ἐπέ-
 πειρα, ἐπιχείρημα. 2) παῖρα, ἐμπειρία.
 experimentum, i, οἰ. παῖρα. edo experi-
 mentum virtutum, βιδάμι παῖραν, ἐκφέρω
 δαίγμα τῆς ἀρετῆς. experimentum agro,
 παῖραν λαμβάνω, πεῖραμα ποιοῦμαι. ex-
 pimento accipio aliquid, τῇ παῖρα μαν-
 θάνω τι. hoc maximum experimentum, τοῦ-
 το μέγιστον μαρτύριον, μεγίστη ἀπόδειξις.
 expior, ertus sum, iei, (ἐκ τοῦ πρ καὶ
 τοῦ ἀγρ. perior) aliquem ἢ aliquid, ποι-
 ρῶμαι τινος, παῖράν τινος λαμβάνω. ani-
 mum alicujus, περῶμαι, παῖραν λαμβάνω
 τῆς ψυχῆς τινος. expior, an vivat, παῖ-
 ραν λαμβάνω, εἰ ζῇ. avert, ἀποπειρῶμαι τῶν
 ὀφθῶν, ἐπερωτῶ τοὺς ὀφθαλμούς. Romanos,
 περῶμαι, παῖραν λαμβάνω τῶν Ῥωμαίων,
 ἐπιχειρῶ τοῖς Ῥωμαίοις. libertatem, χρῶ-
 μαι τῇ ἐλευθερίᾳ. expertus sum, ἐπειρά-
 θην, παῖραν ἔλαβον, παῖραν ἔχω. experiens,
 δραστήριος, ἐπινοητικός. experiens Ulys-
 ses, ὁ πολυπείρας Ὀδυσσεύς. rei militaris
 experientissimus, τῶν πολεμικῶν ἐμπει-
 ρώτατος. expertus, α, um, παῖραν λαβών,
 περαθεὶς, πεπειραμένος. expertus, α, um,
 παθὼν, δόκιμος. experiendum est, πει-
 ράσθαι, ληπτέον παῖραν. 2) expior legi-
 bus, iudicio, iure, jus ἢ ἀπλῶς expior
 cum aliquo, διακρίνομαι δίκα πρὸς τινά,
 διακρίμαί τινι δίκα, διακρίνομαι τινι.
 exporrectus, α, um, iθ. expurgiscor.
 expers, tis, (ex-pars) alicujus rei, σπαν.
 aliqua re, ἔμφορος, ἀμέτοχος, οὐ μετέχων
 τινός. eruditiois, ἀπαιδευτός. bellorum,
 ἀπειρος τῶν πολέμων. metu, ἐλεύθερος φό-
 βου. expers partis rei, μέρους τινός οὐ με-
 τέχων. expers sum rei, οὐ μέτεστί μοι
 τοῦ πράγματος, οὐ μετέχω τοῦ πράγματος.
 omnia nos expertes sui consilii relin-
 quebat, οὐδένα ἡμῶν κοινῶν τῶν αὐτοῦ
 βουλευμάτων ἐποίετο.
 expetio, ōis, θ. (expior) παῖρα, ἀπό-
 πειρα.
 expetis, α, um, iθ. expior.
 expetisso, εἴτε expetisso, ēre, (expeto)
 aliquem ἢ aliquid, ἐπιθυμῶ, ἐξίμαί τινος.
 Πλάτος.
 expetibilis, e, (expeto) αἰδέσιμος, εὐδατός.
 expetitor, ōis, ἀ. ἐπιθυμητός. Α. τοῦ με-
 τεχέιν. Δατ.
 ex-peto, iui, itum, ēre, aliquem, ἢ ali-
 quid, ζητῶ, αἰτῶ τι, ἐπιθυμῶ, ἐξίμαί
 τινος. videre te expeto, ζητῶ, ἐπιθυμῶ
 ἵδαι σε. divitias, πλούσιον. quod
 honestum est, ἀντιποιοῦμαι τοῦ καλοῦ.
 mortem, ἐπιθυμῶ, ἐξίμαί τοῦ κακοῦ.

auxilium ab aliquo, αἰτῶ βοήθειαν παρὰ
 τινος. poenas ab aliquo, τιμωροῦμαι τινά.
 vitam alicujus, ἐπιβίβαται, ἐπιχειρῶ τινι.
 stulla sibi expetit consilia, ἀνόητα βου-
 λαύματα ζητεῖ ἑαυτοῦ. 2) οὐδέν. συμβαίνειν.
 in servitute expetunt multa iuicua, ἐν
 τῇ δουλείᾳ συμβαίνει πολλά ἄδικα. in eum
 expetunt clades, εἰς αὐτὸν τριπνέται οἱ
 συμφοραί. Παρὰ Πλάτωνα aetatem expet-
 tit, χρόνιον διαταλά.
 expiatio, ōis, θ. ἀγνισμός, καθαρμός, τὸ
 καθάρειν.
 expiator, ōis, ἀ. ἀγνιστής, καθαριστής.
 expiatorius, α, um, ἀγνιστικός, καθαρ-
 σιός.
 expiatus, ūs, ἀ. ταῦτά τῷ expiatio.
 expictus, α, um, iθ. expingo.
 expilatio, ōis, η. (expilo) σύλησις.
 expilator, ōis, ἀ. συλῆτης.
 ex-pilo, avi, atum, are, aliquem, ἢ ali-
 quid, συλῶ, περισυλῶ, διαρπάζω τινά ἢ τι.
 ex-plugo, iuxi, lectum, ēre, aliquid, ὀπο-
 γράφω, χωματίζω τι. me, ὑπογράφωμαι,
 ἐντρίβωμαι χρώμα. μεταφ. ὑπογράφω, δια-
 γράφω.
 ex-plinto, ēre, aliquid, συνερῖψω, χαλῶν τι.
 ex-rio, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid,
 ἀγνίζω, καθαίρω, φοιβάω. civitatem, κα-
 θάρω τὴν πόλιν, καθαρῶν τῆς πόλεως
 ποιοῦμαι. annum, καθαρῶν ποιοῦμαι ὅλην
 τοῦ ἔτους. signa, ἀραιοῦμαι τὰ σημεῖα,
 καθαρῶσις ἀποτρέπω τὰ σημεῖα. manus,
 ἐξιλίσσωμαι τοὺς τιβητικὰς. isam, τὴν
 ὀργήν. scelus supplicio, ἐκτίνω, ἀραιοῦ-
 μαι τὸ μῦθος τιμωρίζω. scelera in aliquem,
 τιμωροῦμαι τινά τῶν κακοεργημάτων. cla-
 dem victoris, τὴν συμφορὰν νίκαις διαρῶ.
 expiro, are, ταῦτά τῷ expirō.
 ex-piscor, atus sum, ari, aliquid, μεταφ.
 ἐξέρυνω, ἐξίχνωμι τινά (ὡς τὸ παρ' ἡμῶν
 ἴσχυρῶν.)
 explanabilis, e, σαφής.
 explanāte, iplē, σαφές.
 explanatio, ōis, θ. ἐξήγησις, ἐρμηνεία, δια-
 τάφωσις. 2) σαφήνεια.
 explanātivus, α, um, ἐξηγητικός, σαφής.
 Mar. Victorin. p. 2451, ed. P.
 explanator, ōis, ἀ. ἐξηγητής, ἐρμηνευτής.
 explanatōrius, α, um, ἐξηγητικός, σαφη-
 νιστικός. Α. τοῦ μεταφ. Δατ.
 ex-plāno, avi, atum, are, aliquid, ἐκπι-
 τάνωμι, ἀναπτύσσω τι. 2) ἐξηγῶμαι, δια-
 σαφηνίζω, ἐρμηνεύω τι. 3) σαφῶς φησίζω-
 μαι, λέγω, προσφέρω τι.
 ex-plāno, are, ἐκπύνωμι.
 ex-plāudo, ei, eum, ēre, ἐκκοῶμαι, ἐκβό-
 λω τῇ κρήνῃ.

explementum, ἰ, οὐ. (expleo) ἐκπλήρωμα, πλήρωμα.

exsplendescio, ταῦτ ἐγὼ exsplendescō.

expleo, ἐνί, ἔτιμ, ἔρε, (ἐκ τοῦ ἀρχέστου pleo) aliquem ἢ aliquid aliqua re, ἐκπληρῶ, ἐκπλήρηναι, ἀναπληρῶ, πληρῶ, πύμπλημι τινα ἢ τί τινας. fossam aggere, πληρῶ χώματος τὴν τάφρον. mundum bonis, τὸν κόσμον ἀγαθῶν. avaritiam pecuniā, κορνήνουν τῇ φιλαργυρίᾳ χρημάτων. famem, ἐκπύπλημι τὴν πείναν. spem τὴν ἐλπίδα. desiderium, ἀποπληρῶ τὸν πόθον. me, πληροῦμαι (σίτου ἢ ποτοῦ). animum meum, πληρῶ τὸν θυμόν. animum alicui, γαρίζομαι τινι. numerum, συμπληρῶ, ἀναπληρῶ, πληρῶ τὸν ἀριθμόν. officium, πληρῶ, ἐκτελῶ, ἀπτελῶ τὸ καθήκον. annos ducentos, πληρῶ, τελῶ διακοσίαις ἔτη, mortalitatem, πληρῶ τὸν τοῦ βίου χρόνον, τελῶ τὸν βίον. Παρ' Ἐννίῳ ἀναβιβάνους explebant se, ἐξεκένοντο τῶν νηδῶν, ἐξέβαινον. — expletus, a, um, ἀνὰ πλεως, πλήρης, μεταφ. τέλειος.

expleto, onis, ὅ. (expleo) πλήρωσις, πληπρονή, κόρος.

expletus, a, um, ἴδ. expleo.

explicabilis, e, εὐαπόδεικτος. haud explicabilis, ἀνεξηγήτος.

explicare, ἐπιρ. παρῶς.

explicatio, onis, ὅ. ἀνάπτυξις. μεταφ. ἢ ἀνάπτυξις, ἐξηγήσις, διασάφησις.

explicator, oris, ὁ. ἐξηγητής.

explicatrix, icis, ὅ. ἐξηγητρίξ.

explicatus, us, a, ἐξάπλωσις, διάτασις. 2) ἀνάπτυξις, ἐξηγήσις.

expluit, telos. (ἐξίης συνήθως ἐν τῷ τέλει τῶν βιβλίων, ἴσως κατὰ συντόμειαν ἐκ τοῦ expliritus est liber).

ex-plico, avi, atum, καὶ ἡ, itum, are, aliquid, ἐξελίττω, ἐκελίττω, ἀναπτύσσω τι. volem, ἀναπτύσσω, ἐξελίττω ἐλθῆτε. volumem, ἐκελίττω, ἀναπτύσσω βιβλίον. capillum, ἀναπτύσσω, ἴδω τὴν κόμην. plagas, ἐκελίττω, ἀναπτύσσω τὰς ἄρκους. me ex laqueis, ἐξελευσάμην ἐκ τῶν παγίδων. frontem, ἐκελίττω τὸ μέτωπον. aciem, ἐκελίττω, ἀναπτύσσω τὴν φάλαγγα. agrum, ἀπαλλάττω τινὰ τῆς γῆς. provinciam, διακορῶ τὴν ἐπαρχίαν, διατάττω τὰ τῆς ἐπαρχίας. 2) ἐξελίττω, ἀναπτύσσω, ἐξηγοῦμαι τι. sententiam meam, ἐξηγοῦμαι, δηλῶ τὴν ἐμὴν γνώμην. causas rerum, ἐξελίττω, ἀναπτύσσω τὰς αἰτίας τῶν πραγμάτων. verbum, διασαρκύνω τὸ ῥῆμα. de aegritudine, ἐξηγοῦμαι περὶ τῆς ἀρρώστιας. explico quid optimum sit, ἐξηγοῦμαι τὸ βέλτεστον optimum sit, ἐξηγοῦμαι. 3) διαλύω, λύω, ἀπολύω. nomen,

τὸ ὄνομα, 4) ἐκτελῶ, ἀπτελῶ, διακορῶμαι τι. consilium, τὴν βουλὴν. bellum, διανύω, περαινῶ τὴν ὁδόν. iugum, φάγω. mandata, ἀπτελῶ, περαινῶ, ἐκτελῶ τὰ πρόσταγματά.

ex-plodo, si, sum, ἔρε, ἐκκορῶ, πτερυγοῦμαι, ἐκρίπτω, ἐκβάλλω, ἀποδοκιμάζω τινα ἢ τι. 2) ἐκβάλλω, ἐξελκύω τινά. 3) ἐκδορῶ (ἐπὶ θαλάσσης).

*explorant, ἐπιρ. ἀκρίβως. Ἄμφ. γρ. explorāte, ἐπιρ. ἀσφαλῶς, βεβαιῶς.

exploratio, onis, ὅ. δοκιμασία, ἐξέτασις. 2) κατασκοπή.

explorator, oris, ὁ. δοκιμαστής, ἐξεταστής. 2) κατασκοπός, ἀσπίς.

exploratorius, a, um, κατασκοπικός.

ex-ploro, avi, atum, are, aliquid (ἐπὶ de re) ἐξετάζω, δοκιμάζω, ἱστορῶ τι. ἡστ, ἐξετάζω, κατασκοπῶ τὴν ὁδόν. consilium hostium, ἱστορῶ, κατασκοπῶ τὴν τῶν πλεμίων βουλὴν. de voluntate alicujus, ἱστορῶ περὶ τῆς θελήσεως τινος. animos, δοκιμάζω τὰς ψυχὰς. exploratum habeo, ἔστ' ἐμὶ ἐκτελεσμένον, ἐξήταται, πέπυσται, σαφές (ἀκριβές) οἶδα. Κατ' ἀφαιρητικὴν ἀπλῶτα ἐκτελεσμένον explorato, profecto amicos, ἱστορήσας, πυνθόμενος, πεπυσμένος, ὅτι οἱ φίλοι ἀπερῶθησαν. — exploratus, a, um, βεβαιός.

*explosio, onis, ὅ. (explodo) τὸ πτερυγοῦσθαι, ἐκρίψαι, κρότος.

explodis, a, um, ἴδ. explodo.

ex-polio, ſvi, itum, tre, aliquid, ἐκλεισάω, κλεινῶ, ἀποξέω, ξέω τι. μεταφ. orationem, ἐξηραζέομαι, καλλύνω τὸν λόγον. aliquid doctrinis, παιδεύω τινὰ μαθήματιν. — expolitus, ξιστός, εὖξεστος, λαμπρός, σιλινός. μεταφ. vir expolitus, παιδευμένος ἄνθρωπος.

expolio, onis, ὅ. (expolio) ξείσις, στείλωσις, λείψις.

ex-pono, ſui, ſitum, (σπαν. ostum) ἔρε, aliquem ἢ aliquid, ἐκτίθημι τινα ἢ τι. ruinum, πείδα. aliquid e navi, ἐκβιβάζω τινὰ ἐκ τῆς νεῆς. aliquid ante oculos, ἐκτίθημι τι πρὸ ὀφθαλμῶν. ἐπιδεδεικνύμι τι. vasa exposita erant, τὰ ἀγγεῖα ἐξέκειντο. expono alicui praemia, ἐκτίθημι, προτίθημι τινι δόλα. Syntum expositum, τὸ περίσπαστον ζώνιον. 2) aliquem alicui, ἐκτίθημι, προτίθημι τινα τινι. exercitum, provincias hostibus, προτίθημι τὸν στρατὸν, τὰς ἐπαρχίας τοῖς πολεμοῖς. 3) προτίθημι εἰς γλῶσσαν, περιδέρω τι. 4) rem. (σπαν. de re), ἐκτίθημι, διετίθημι, δηλῶ, ἀπορῶμαι, ἀπολογίζομαι τι, ἀπολογίζομαι περὶ τινος. — expolitus,

a, um, κοινός, παῖς. 2) κοινός, εὐποροῦντες.
 expurpulation, ōnis, θ. ταῦτ' τῷ populatio.
 expurpulator, ōris, ἄ. ταῦτ' τῷ populator.
 expurgo, spān, ἀντ' τοῦ exporrigo.
 exporrectus, a, um, ἴδ. exporrigo.
 ex-porrigo, exi, ōtum, ōre, aliquid, παρταίνειν, ἐκτείνει τι. lumbos, ἐκτείνει τὰς ὀσφύς (τὰ σκέλη). mo, ἐκτείνομαι. moules exporrigit, ὅρη ἐκτείνονται, ἐκτεταμένα ἔστιν. exporrigo equites, παρατείνειν, ἐκτείνει τοὺς ἵππους (διὰ τοῦ πεδίου). frontem, χαλὸν τὸ μέτωπον, ἐξίλασθαι.
 exportatio, ōnis, θ. (exporto) ἐξαγορεύω, ἐξαγωγὴ. 2) ἐκπομπή, ἐξορισμός. A. απ. exporto, avi, atum, are, aliquid, ἐξάγω, ἐκκομίζω τι. aliquid, ἐκτομίζω, ἐξορίζω, ἐκβάλλω τινά.
 ex-roseo, rūposci, ōre, aliquid, ἐξαιτῶ, αἰτῶ τι. victoriam a diis, αἰτούμαι νίκην παρὰ τῶν θεῶν. deos, αἰτούμαι, ἐκτείνω τοὺς θεούς. 2) aliquid (ad poenam), ἐξαιτῶ τινά, ἐκδοτεν αἰτῶ τινά (εἰς τιμωρίαν).
 expōsio, ἐπίρ. (expono) διεξοδικῶς, παρῶς. *expōsitiuus, (-tus) a, um, (expono) ἐκθετός, ἐκθεσιμῶς.
 expōsio, ōnis, θ. (expono) ἐκθεσις βλαψή. 2) ἐκθεσις, ἐξηγήσις, διήγησις, διήλωσις, ἀπολογία.
 expōsitiuocilia, ad, θ. μικρὰ ἐκθεσις αἵτα ἱερμηνεία.
 expōsitor, ōris, ἄ. (expono) ἐξηγητής. A. τοῦ μεταγεν. Lat.
 expōsitus, a, um, ἴδ. expono.
 expōstulatio, ōnis, θ. ἐξαιτήσεις. 2) μέμψις, ἐγκλημα.
 expōstulātus, ūs, ἄ. μέμψις, ἐγκλημα. A. τοῦ μεταγεν. Lat.
 ex-postulo, avi, atum, are, aliquid ab aliquo, ἐξαιτῶ, αἰτῶ τι παρὰ τινος. aliquid ab supplicium, ἐξαιτῶ, ἐκδοτεν αἰτῶ τινά εἰς τιμωρίαν. 2) de re cito rem cum aliquo, ἐγκλησθῶ, μέμψομαι τί τινι.
 expōtus, a, um, ταῦτ' τῷ opotus.
 expresse, ἐπίρ. (exprimo) μετὰ πίεσεως. 2) διαφύλαξιν, ῥητῶς, σαφῶς.
 expressim, ἐπίρ. διαφύλαξιν, ῥητῶς. A. τοῦ μεταγεν. Lat.
 expressio, ōnis, θ. (exprimo) ἐκβλήσις, ἐκπίεσις. 2) ἐπ' ἁρμυκτικῇ τακτικῇ, ὁρμή.
 *expressor, ōris, ἄ. (exprimo) ὁ ἐκβάλλων, ἐξάγων.
 expressus, a, um, ἴδ. exprimo.
 *expressum, ūs, ἄ. (exprimo) ἐκβλήσις, ἐκπίεσις ὁδραυλικῶς (καὶ ἡ πρῆξις καὶ τὸ ἔργον αὐτὸ τὸ ἐκπίεσθαι).
 exprimo, essi, essum, ūre, (ex-promo)

aliquid, ἐκπίεζω, ἐκβάλλω τι. spongiam, τὴν σπογγίαν. oleum amygdalis, ἑλαιον ἐκπίεζω ἐκ τῶν ἀμυγδαλῶν. succum esamine, ἐκπίεζω χυλὸν ἐκ τοῦ σπόρου. ἐκχυλίζω τὸν σπόρον. comas nuditas, ἐκπίεζω, ἐκβάλλω, σπαργίζω τὰς ἄγγας κόμας. 2) verba, προφέρειν, φιλῶμαι τὰ ῥήματα. 3) ἐκβάλλω, ἐκτυπῶ τι. imaginem (in) cera, ἐκβάλλω, ἐκτυπῶ εἰκόνα ἐν κηρῷ. expressus, latius, mores allicuius, ἐκβάλλω, διαφύλαξιν τὰ ἥθη τινός. bellum, διαφύλαξιν πόλεμον. sensum, ἐκφράζω τὸ νόημα. verbum de (e) verbo ἡ aliquid, μεταφρασεύω, μεταφράσω, μεταφράζω τι. vitam allicuius, ἀπαρμυεύω τὸν βίον τινος. expressus, a, um, ὅλως, σαφῶς, ἐναργῶς, φανερός. 4) aliquid ab allicui, σπαν. allicui, ἐκπράττω, ἐκπράττω, πρᾶττομαι τινά τι. pecuniam, ἐργύριον. verum, ἐναργίζω τὸ ἀληθές. exprimo ut negel, ἐναργίζω αὐτὴν ἀναθεῖναι confessionem allicuius, ἐκδοτενίζω, ἐξάγω τὴν ὁμολογίαν τινός. 5) ὀλίσσω, πλῖζω. aquam in altum, ὠθῶ εἰς ὕψος. turres, ὠθῶ, σπῶ τοὺς πύργους. exprensus, a, um, ἐξέχω, πρᾶττω.
 *expugnabilis, a, (expugno) ἐπινοεῖστος.
 expugnatio, ōnis, θ. ἐπινοεῖστος, ἐπινοεῖστος, ἐνδοτός.
 expugnator, ōris, ἄ. ἐπινοεῖστος.
 *expugnatrix, tris, θ. ἐπινοεῖστος, ἐπινοεῖστος.
 expugno, avi, atum, are, (ex-promum) allicui aliquid, ἐπινοεῖζω, ἐπινοεῖζω τινί τι. tibi casus bellicos, ἐπινοεῖζω σοὶ τὰς πολεμικὰς συμφορὰς. allicui officia, ἐπινοεῖζω, προφέρω τινί τὰς εὐεργετίας, ἀπαρμυεύω τινά τῶν εὐεργεσιῶν. allicui de more, ἐπινοεῖζω τινί περὶ τῆς ἡμετέρας.
 expromissor, ōris, ἄ. (expromitto) ὁ ἀπαρμυεύων. A. νομικῶς.
 ex-promitto, isti, issum, ōre, allicui aliquid, ἀπαρμυεύω τινί τι.
 ex-promo, mpsi, mptum, ōre, aliquid, ἐξαιτῶ, παρατείνω τι. cibos, ἐξαιτῶ, παρατείνω τροφήν. voces, προφέρω τινί τὸ ὄδιον meum, δηλῶ τὸ μένος, χρώμαι τῷ μίσει. vim eloquentiis, χρώμαι τῇ τοῦ λόγου δυνάμει. sententiam, ἀποφαινέω, ἐκφράζω, δηλῶ τὴν γνώμην. occulta, ἐκφράζω, δηλῶ τὰ κρυπτά.
 expromptus, a, um, ἴδ. expromo.
 expromptus, a, um, παρὰ κατελεφεῖται. satis, ὑπὲρ τῆς μόρας. *επιπρ.
 *expudoratus, a, um, ἀναιδέστατος.
 expugnabilis, a, ἀδαιμάτος, ἀνολιόρκατος, ἀνολιόρκατος, non expugnabilis, ἀναιδέστατος.
 expugnatio, ōnis, θ. ἀναιδέστατος.

expugnatio, ōnis, θ. ἔλωση, καταπολέμησις.
 ex-pugnātor, ōris, ἄ. πολιορκητής, μεταφ.
 ὁ καταπολεμῶν.
 †ex-pugnātorius, a, um, πολιορκητικός,
 (κατακτητικός).
 expugnari, ōcis, θ. ναταρὲς αἰρεῖν. Ἄμφ. γρ.
 ex-pugno, avi, atum, are, aliquem ἢ ali-
 quid, καταπολεμῶ, αἰρῶ, νικῶ τινα ἢ τι.
 urbem (obsidione), αἰρῶ, ἐκπολιορκῶ πό-
 λιν. naves, αἰρῶ τὰς ναῦς. hostes, αἰρῶ,
 καταπολεμῶ τοὺς πολέμους. aedes, βιά-
 ζομαι εἰς οἰκίαν. animum alicujus, αἰρῶ,
 νικῶ τὴν ψυχὴν τινος. 2) aurum a patre,
 διαπράττομαι χρυσὸν παρὰ τοῦ πατρὸς.
 expugnatum est, ut tribuni crearentur,
 διεπράξαντο, ὥστε δημαρχοὺς ἀποδείχθη-
 ναι. expugno coepit, διαπράττω, ἐπὶ τέ-
 λος ἔγω γὰρ ἐπιχειρήματα.
 *expulsio, ōnis, θ. (expello) ἔλωσις.
 παλὼν τὴν πύλιναν ῥίπτω.
 expulso, ōnis, θ. (expello) ἔλωσις.
 expulsio, are, (θαμιστ. τοῦ expello) aliquid,
 ῥίπτω τι. 2) ἐκπολιορκῶ, αἰρῶ. Ἄ. σπαν.
 expulso, ōris, ἄ. (expello) ὁ ἐξελαιώνων,
 ἔλῳσις.
 expulsus, a, um, ῥ. expello.
 *expultrix, icis, θ. (expello) ἡ ἐξελαι-
 νουσα, ἔλῳσις.
 *ex-pūmico, are, ἔλω, καθαιρῶ.
 expūmo, ταῦτ' τῷ expūmo
 †expūmatio, ōnis, θ. (expungo) ἐπιτελεσις.
 expūctor, ōnis, ἄ. ὁ ἐξελαιώνων.
 ex-pungo, nxi, notum, ēre, aliquid, ἐξα-
 λείψω τι, διαγράφω τι. 2) ἐξάθω. pupil-
 lum, ὀφθαλμὸν. 3) λογιζομαι, ἐκλογίζομαι
 τι. 4) ἐκτελῶ, ἐπιτελῶ τι.
 expuo, ταῦτ' τῷ expuo.
 ex-purgatio, ōnis, θ. ἀπολογίᾳ. habeo ex-
 purgationem, ἀπολογουμαι. Πλάτων.
 ex-purgo, avi, atum, are, ἐκκαθαίρω, κα-
 θαίρω τι. me expurgo alicui, ἀπολογου-
 μαι ὑπὲρ ἑαυτοῦ πρὸς τινα.
 *ex-pūtesco, ἢ exputresco, ēre, ἐκσῆ-
 πομαι, σήπομαι.
 ex-pūto, avi, atum, are, ἐκτέμνω, κλα-
 θεῖω τι. 2) ἐκλογίζομαι, σκέπτομαι τι.
 3) κατανοῶ, ἐννοῶ τι.
 ex-quæro, sivi, situm, ēre, ἀρχαίως
 ἀντὶ τοῦ exquiro.
 exquæstor, sive exquæstore, ὁ τεταμιευ-
 κός, ὁ ἀπὸ κραισφόρων.
 Exquillæ, ταῦτ' τῷ Exquillæ.
 exquiro, sivi, situm, ēre, (ex-quæro) a-
 liquid ex ista de aliquo, ἐξιστορῶ, ἱστο-
 ρῶ τι παρὰ τινος. de re, ἱστορῶ παρὶ τι-
 νος. consilium alicujus, ἐρωτῶ τινα συμ-
 βουλίην, ἐπερωτῶ τινα, συμβουλεύομαι τινα.
 itaq, ἐξετάζω, ἱστορῶ, ἐκπυθάνομαι τὴν

διδόν. 2) ἐκλέγομαι τι. exquisitus, a, um,
 ἐκλεκτός, ἐξαιρετός.
 exquisito, sivi, ἔξητασμένως, ἀκριβῶς, ἐπι-
 μελῶς.
 *exquisitum, ταῦτ' τῷ exquisito.
 exquisitio, ōnis, θ. (exquiro) ἐξέτασις,
 ἐρευνα. Ἄ. νομική.
 exquisitus, a, um, ῥ. exquiro.
 exradico, are, ταῦτ' τῷ eradico.
 *ex-sacrificio, are, ἐκθύομαι.
 *ex-saevio, ire, ἀπομαίνομαι, λήγω τῆς
 μανίης.
 *exsanguiñatus, a, um, (ex-sanguis) ἔξαι-
 μος.
 ex-sanguis, e, ἄναιμος, ἀναιμῶν. 2) νεκρός.
 3) ὡχρός. 4) ἀνευρός, ἀσθενής. exsangui-
 genus orationis, ψυχρός, ἔμψυχος λόγος.
 exsatio, are, (ex-sanies) ἐκχυλίζω τι.
 ex-sarcio, rsi, ritum, ire, ἐξακοῦμαι, ἀπί-
 σκευάζω, διορθῶ τι.
 ex satio, avi, atum, are, aliquem re,
 κατακορέννω, κορέννωμι τινά τινος.
 ex-satio, are, ταῦτ' τῷ exsatio.
 ex-scalpo, psi, plum, ēre, aliquid, ἀνα-
 σκάπτω, ἐκχλύω, ἐκσκαλεύω τι.
 exscendo, ndi, ēre, ἐκβάνω. ῥ. escendo.
 exscensio, ōnis, θ. (exscendo) ἐκβασίς, ἀπό-
 βάσις (ἐκ πλοίου) exscensionem facio,
 ἐκβιβάζω τὴν δύναμιν.
 ex-scindo, idi, issum, ēre, aliquid, ἐκκό-
 πτω τι. domos, οἰκίαν. urbem, ἐκκόπτω,
 κατασκάπτω, καθαιρῶ πόλιν. hostem, κατα-
 κόπτω, ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω τὸν πολέμιον.
 exsecrabilis, e, (exscreo) ἀπόπτυστος, ἀπο-
 χρεμπτικός.
 exscratio, ōnis, θ. ἀποχρεμψίς, πύσις.
 ex-screo, are, aliquid, ἐκπτῶ, ἐκχρῆμ-
 πτομαι, ἀποχρεμπτομαι τι.
 ex-seribo, psi, plum, ēre, aliquid, ἐκ-
 γράφω, ἀπογράφω, ἀντιγράφω τι.
 exscriplus, a, um, ῥ. exscribo.
 ex-sculpo, psi, ritum, ēre, aliquid, ἐκ-
 χλύω τι. versus, ἐκκόπτω, ἐξελείψω
 στίχους. oculum, ἐκκόπτω, ἐξορῶ τὴν ο-
 φθαλμὸν. 3) ἐξερπάζω. praedam leoni ex
 ore, τὴν λείαν τῷ λέοντι ἐκ τοῦ στόμα-
 τος. verum, ἐξάγω, ἐξαγαγῶ τὸ ἀληθές.
 2) διαχλύω, χλύω τι. signum ex lapide,
 ἔγγραμμα ἐκ λίθου. elogium tumulo, ἐγ-
 χερῶν ἐπίγραμμα τῷ τύμβῳ.
 exsculptus, is, exsculpo,
 ex-scco, cui, (span. cavi) ctum, are, ἐκ-
 τέμνω, ἐκκόπτω, arbores, δένδρα. 2) ali-
 quem, ἐκτέμνω, ἐκνευχίζω τινά. exsectus,
 ἄ. ὁ ἐκτομίας, ἐκνευχός.
 exsecrabilis, e, (exscreo) ἐξάγιος, κατ-
 ῥατος, καταρῥετος.

exsecrabilitas, ἄτης, ὁ. τὸ ἐξέστιον, τὸ κατάρτων.
 exsecrabiliter, ἐπιβ. μετὰ κατάρως.
 exsecramentum, ἰ, οὐ. κατάρ. Ἄμφ. γρ.
 exsecratio, ὄνις, ὁ. κατάρ, ἀρβ.
 exsecrator, ὄνις, ὁ. ὁ καταρώμενος.
 exsecrator, atus sum, ari, (ex-sacer) aliquem ἢ aliquid, καταρώμαι τι. ut porceat aliquis, καταρώμαι τι. ἀπολιθεῖται.
 exsecrator in se et suum caput, καταρώται ἑαυτῷ καὶ τῇ κεφαλῇ τῇ ἑαυτοῦ.
 exsecratus, a, um, παθ. ἐξέστιος, κατάρτος.
 exsecuto, ὄνις, ὁ. (exseco) ἐκτομή.
 exsecutor, ὄνις, ὁ. (exseco) ἐκτομῆς.
 exsecutus, a, um, ἴδ. exseco.
 exsecutio, ὄνις, ὁ. (exsequor) ἀποτέλεισις, ἐκτέλεισις. 2) ἀκολουθήσις 3) κόλασις, τιμωρία.
 exsecutor, ὄνις, ὁ. (exsequor) ὁ ἀποτελῶν (ἐκτελειῶν). τιμωρητής.
 exsecutus, a, um, ἴδ. exsequor.
 exsensus, a, um, ἀναισθητός.
 exsequiae, arum, ὁ. (exsequor) ἐκφορά, ἐκκομιδή, κηδός, κηδεύς. 2) ὁ νεκρός, τὸ λείψανον.
 exsequialis, ο, τῆς κηδείας, ἐντάφιος.
 exsequialis, iam, οὐ. τελευτῇ ἀπικηθεῖς.
 exsequior, ari, (exsequiae) ἐκκομίζω, κηδεύω.
 ex-sequor, cūsus (quutus) sum, i, aliquem ἢ aliquid, ἐξ ακολουθῶ, ἀκολουθῶ, ἐπομαι τι. δῶκα τινὰ ἢ τι. fugam alius, ἀκολουθῶ τῷ φεύγοντι, δῶκα τὸν φεύγοντα. aeternitatem, δῶκα τὴν ἀθανασίαν. funus, ἀκολουθῶ τῷ ἐκτελούμενῳ. 2) τιμωροῦμαι, κολάζω, μετέρχομαι τι. iniurias, μετέρχομαι τὰς ἀδικίας. 3) διατελῶ. quarendo, διατελῶ ἐρωτῶν. 4) ἐκτελῶ, ἀποτελῶ, ἐπιτελῶ. incepta, ἀποτελῶ, διαπράττω τὰ ἐπιχειρήματα. mandata, ποιῶ τὰ προσταθέντα. negotia, ἀποτελῶ, διαπράττω, τελῶ τὰ ἔργα. solus, ἐργάζομαι ἀκοινῶν. mortem, τελευτῶ, ἀποθνήσκω. populi, τὸ Ὀμπρ. πότμον ἐπισπεύω. aliquid usque ad extremum, ἐπὶ τέλος ἔγωγε τι. 5) aliquid verbi ἢ ἀπλῶς aliquid, διεξέρχομαι, διεγούμαι τι. 6) καρτερῶ, ἀνέχομαι, ὑπομένω τι.
 Ἡ μετοχή τοῦ παρακείμενου εὐρεῖται καὶ παθητικῶς.
 ex-erro, rui, rtum, ere, aliquid, ἐξέρω τι. manum, τὴν γαῖαν. linguam, τὴν γλῶσσαν. caput ponto, ἐκβάτω τὴν κεφαλὴν ἐκ τῆς θαλάσσης. radicem, ἐξέρω, ἐκστῶ τὴν ῥίζαν. dentes exserti, ἐξέχοντας, προέχοντας ὀδόντας. exsere mammam, γυμνῶ τὸν μαστόν. exsertus omnis, γυμνός

ἔσος. exsere secreta, ἐκέρω, δηλῶ τὰ ἀπόκρυφα. exsere jus, χρῶμαι τῷ δικαίῳ.
 exserte, ἐπιβ. (exsere) μεγάλη φωνή, μεταβολή, τρανὰ.
 exserto, are, (ἐπίστα. τοῦ exsere) aliquid ἐξέρω, γυμνῶ τι.
 exsertus, a, um, ἴδ. exsere.
 ex-sibilo, avi, atum, are, aliquem, ἐκσούριτω τινά. 2) οὐδεὶς. προεῖμαι συριγμόν, συρίτω, οἶκω.
 exsiccascio, ere, (ex-siccus) ἀποξηραίνωμαι.
 ex-siccio, avi, atum, are, aliquid, ἀποξηραίνω τι. μεταφ. exsiccatum genus orationis, ἔρηρ ἀδὸς λόγου. abrietas exsiccatur, ἡ μέθη ξηραίνεται, λήγει. 2) ξηραίνω, ἐκπίνω τι.
 exsicio, are, ταῦτ' τῷ exscco.
 ex-signo, avi, atum, are, aliquid, καταγράφω τι.
 exsilio, (III) ultum, ire, (ex-sallo) ἐκπηδῶ, ἐξάλλομαι. foras ἢ domo, ἐξάλλομαι, ταχίως ἐξέρχομαι τῆς οἰκίας. 2) ἐξάλλομαι, ἐκπλῶμαι, ἀναπλῶ. perturbatus exsilio, ἐκπλῶμαι ἐξάλλομαι. gnu-dia, ἐπὶ χαρῆς ἐξάλλομαι, οὐκ ἐπὶ. dū sella, ἐξάλλομαι, ταχίως ἀνίσταμαι ἐκ τῆς ἑδράς.
 exsillum, ii, eū, (exsul) φυγή, φυγάδεύς, ἀεφυγία, ἐκπτώσις. exsilio aliquem afficio, φυγάδεύω τινά, φυγάδα ποιῶ τινά, multo, φυγὴ ζημιῶ τινά, καταγινώσκω τινος φυγὴν. in exsillum eo esse pergo, φεύγω ἐκ τῆς πόλεως. in exsillum ejicio aliquem, ἐκβάλλω τινά. exsillum tolero ἢ in exsilio sum, φεύγω, φυγὰς εἶμι. de exsilio reduco aliquem, κατέγω τινά φυγάδα. exsillum patior, ἐκπίπτω. exsilli causa solum verio, καταγινώσκω ἑαυτοῦ ἐκπτώσιν φυγάδεύειν. 2) ἐξορία, ἡ τοῦ φυγῆτος διατριβή. 3) ἡ φυγή, οἱ φυγάδες.
 ex-silio, avi, atum, are, aliquid, ἐκπτείνωμαι, ἀναπτείνω τι.
 ex-sisto, illi, ere, ἐξανίσταμαι, ἐξέρχομαι, ἀνέρχομαι, ἀναφανίσκομαι. ex-sisto, ex-anis-to, are, ἐκπτείνωμαι, ἐκπτείνωμαι ἐκ τοῦ ἀπλῶτος. equus submersus non exsistit, ὁ ἵππος οὐκ ἐξανίσταται ἐκ τοῦ ὑδάτος. 4) ἀναφανίσκομαι, γίγνομαι. ex luxuria exsistit avaritia, ἐκ τῆς τρυφῆς γίγνεται φειδωλία ἢ φιλαργυρία. adjutor exsisto, βοηθῶ ἀναφανίσκομαι, γίγνομαι. populus Romanus victor exsistit, τὸ Ῥωμαϊκὸν ἔθνος νικητὴς ἀναφανίσκομαι. orator exsisto, γίγνομαι ῥήτωρ.
 exsolascio, ere, ἀπεθίζομαι, ἀποκαθύνω.
 exsolutio, ὄνις, ὁ. διαλύσις, ἀπόστισις, ἐκτίσις.

exsolūtus, a, um, ὄ. exsolvo.

ex-solvo, olvi, ōlūtum, ēro, aliquem ἢ aliquid, ἐκλύω τινά ἢ τι. aliquem vin-culis, ἐκλύω τινά τῶν ἀλύτων. nexus, λύω τοῦδε δεσμούς. me occupationibus, ἀπαλ-λάττωμαι, ἀπολύομαι τῶν ἐργασιῶν. ali-quem poenā, ἀπολύω τινά τῆς ποινῆς. metus, διαλύω, ἐκλύω τὸν φόβον. ignis gla-ciem exsolvit, τὸ πῦρ διαλύει τὸν πάγον. 2) διαλύω, ἐκτίνω, ἀποτίνω τι. nomen ἢ aes alienum, διαλύω, ἀποτίνω τὸ ἀρεῖλη-μα. gratiam alicui, ἀποδίδωμι τινι χάριν. poenas, τίνας ποινάς. jusjurandum, ἐκ-τελώ τὸν ὅρκον, exsolvit, quod promise-rat, ποιεῖ ἃ ὑπέσχετο.

exsomnia, o, (ex-somnus) ἐξυπνοῦ, ἄυπνοῦ.

ex-sōno, ūi, ūtum, āre, ἀνιχνῶ, ἔχθω.

ex-sorbō, ūi, ēre, aliquid, ἐκρῶθ, καταρ-ρῶθ, ἐκπίνω, ἀναπίνω τι. μεταρ. diffi-cultatem, ἀνιχνῶμαι δυσχερεῖται.

*ex-sordescō, ēre, καταρρῶθαι.

ex-sors, rtis, alicuius rei, (ἐπὶ ἐρητί: καὶ μετὰ δοτικῆς) διαίρει, διαιρέω, οὐ μετέχων τινός. 2) ἀκλήρος, μὴ δικαίηρω-θεῖς, ἄνευ κλήρου.

ex-spātor, spūs sum, ari, παρεκρίρω, παρεκρίρωμαι. 2) ὑπερεκρίρωμαι, ἐπιπολέω, 3) ἐκτείνωμαι.

ex-spectābilis, o, προσδοκῆτος.

ex-spectatio, ōnis, o, προσδοκία. contra ἢ prae-ter expectationem, ἀπροσδοκῆτως. res in expectatione est, τὸ πρόμα προσ-δοκῆται. expectationem affero ἢ facio, προσδοκίαν ἐμβάλλω. 2) πόθος, ἐπιθυμία, ἐλπίς.

ex-spectator, ōris, ā, o μετὰ προσδοκίας θεωρῶν. Α. τοῦ μεταγεν. Δετ.

†ex-spectatrix, icis, o, ἡ προσδοκῶσα.

ex-specto, avi, atum, are, aliquem ἢ ali-quid, καθορᾶν, ἐπερῶ τινά ἢ τι. ex ar-bore exspecto, ἀπὸ δένδρου καθορᾶ. 2) προσδοκᾶν, προσδοκῶμαι τινά ἢ τι. adven-tum hostium, προσδοκᾶ τὴν τῶν πολε-μίων ἐφίξιν, προσδοκίαν τῆς ἐφίξεως ἔχω. a te hoc omnes expectant, παρὰ σοῦ πάντες προσδέχονται τοῦτο. expector, ut respondeam, προσδοκῶ με ἀποκρίνασθαι. exspecto, ut hoc fiat, προσδοκῶ τοῦτο γε-νοῦναι. mortem, προσδοκῶμαι, προσδοκῶ γὰρ θάνατον, προσδοκῶ τὸν θάνατον ἔχω. 3) περιμένω, ἀναμένω τινά ἢ τι, ad ma-lam noctem, μέχρι μέσης νυκτός. redi-tum tuum, ἀναμένω τὴν οὐκ ἐπιστροφήν, ὥς ἂν ἐπεκλήθης. dum dicat, ἐστὶν εἴρη-διem ex die, ὁσημέρας περιμένω. me so-pnem exspectat, τὸ γῆρας με προσδέχεται, περιμένει. — exspectatus, a, um, προσ-δοκῆμας, ποθητός, ποθεινός.

exspargo, rsi, rsam, ēre (ex-spargo) aliquid, κατασπᾶναι, κατασπᾶναι τι. 2) διασπᾶν, διασπᾶναι τι. Α. ποιητ.

ex-sparsus, a, um, ὄ. exspargo.

ex-spēs, ἀέλληπτος. alicuius rei, ἀπαλῆ-ζων τινός. Α. ποιητ. καὶ ὅπως κατ' ἀνα-μαστικήν τοῦ ἐνικροῦ ἀόχρητος.

ex-spiratio, ōnis, o, ἐκπνεύω, ἀποπνέω.

ex-spiro, avi, atum, are, aliquid, ἐκ-πνέω, ἀποπνέω, ἀναπνέω τι. odorem, ἀπο-πνέω ἀσπῆν. ignes, ἐκπνέω, ἀποπνέω πῦρ. animam exspiro εἴτε ἀπλῶς exspiro, ἐκ-πνέω, ἀποπνέω, ἀποψύχω (τὴν ψυχὴν, τὸν βίον), ἀποθνήσκω. 2) μεταρ. ἐκπνέω, ἀνα-ρᾶμαι.

ex-splendescō, ndīi, ēre, ἐκλάμπω.

†ex-splatio, ōnis, o, ἀποσπᾶναι, σπᾶναι.

†ex-spliator, ōris, ā, σπᾶντής.

ex-splō, avi, atum, are, aliquem ἢ ali-quid, ἀποσπᾶν, σπᾶν τινά ἢ τι. aliquem honore et dignitate, σπᾶν, ἀποσπᾶν τινά τῆς τιμῆς καὶ ἀξίας. — exspolio, spāi, āvi, atum, are, aliquid, ἐκπνέω, ἀποπνέω, ἀποψύχω (τὴν ψυχὴν, τὸν βίον), ἀποθνήσκω. 2) μεταρ. ἐκπνέω, ἀνα-ρᾶμαι.

*exspūi(o), ōnis, o, ἀποχρηστικῶς, πτόναι.

*ex-sprimo, are, ἀσπῶν, ἐκρῶω, ἀσπῶω.

ex-spruo, ūi, ūtum, ēre, aliquid, ἐκπνέω, ἐκχρῆμτομαι, ἀποχρῆμτομαι τι. 2) ἐκ-βάλλω τι. spiritum, ἐκπνέω τὴν ψυχὴν.

exspūlus, a, um, ὄ. exspuo.

exstantia, ae, o. (exsto) ὁ. ἔσται, προσχῆ-

ex-sterno, avi, atum, are, aliquem, ἐξί-

στομαι, ἐκπνέω τινά. Α. ποιητ.

ex-stillo, are, ἀποστῆναι, ἀποστῆναι. la-crimis, ἀποστῆναι δάκρυα.

exstimulator, ōris, ā, παρακινῆτης.

ex-stimulo, avi, atum, are, aliquem, κενῶ τινά. μεταρ. κενῶ, ἐστῶν, κενῶν τινά.

extinctio, ōnis, o. (extinguo) σβῆσις, ἀφηναικῆς. Κικίριον καὶ ἀφηναικῆς.

extinctor, ōris, ā, (extinguo) σβιστήρ, μεταρ. ὁ ἀφηναικῆς.

extinctus, a, um, ὄ. extinguo.

*extinctus, ūs, ā, (extinguo) σβῆσις.

†extinguibilis, o, (extinguo) ἀσβῆσις, ἀσβῆσις. non extinguibilis, ἀσβῆσις.

ex-tinguo, nxi, netum, ēre, aliquid, ἀποσβέννυμι, σβέννυμι τι. ignem, τὸ πῦρ.

2) μεταρ. σβέννυμι, ἀποσβέννυμι τι. ma-moriam, σβέννυμι, ἐξάλειψω τὴν μνήμην.

leges, ἀκρωθὶ τοῦδε νόμου. sitim, σβέν-νυμι τὴν δίψαν. equum, σβέννυμι, ἐσ-παίνω τὸ ὄνον. furorē, σβέννυμι, κατα-

πραῖνω τὴν ὀργήν. ruemum, ἀποσβέννυμι παῖδα. extinguo, ἀποσβέννυμαι, ἀποθνή-

σκω, extinctus, a, um, ἀποθνήσκω.

exstirpāto, ōnis, o, ἐκρίζωμαι.

exstirpo, avi, atum, are, (ex-stirps) ali-

quid, ἐκρίζω τι. κυρίως καὶ μεταφορικῶς.

ex-templa, ἐπίρ. (ex-templum, tempus) παρατύκα, αὐτίκα, παραχρῆμα. quum ex-templa, ἔμα.

extemporalis, ἐ(α)ex-tempore) αὐτοσχέδιος. *extemporalitas, αἰς, ὁ. αὐτοσχέδιασμός. extemporaliter, ἐπίρ. αὐτοσχέδιως.

extempulo, ἐπίρ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ ex-templa.

ex-tentum, ndi, nsum εἴτε ntum, ἔρε, ali-quid, ἐκτείνω τι. brachium, τὸν βραχίονα. aciem, ἐκτείνω, ἀποτείνω τὴν φάλαγγα verba, ἐκτείνω, ἀποτείνω τὸν λόγον. tempus, παρατείνω τὸν χρόνον. extenta ma-nus, ἡ ἐκτεταμένη διατεταμένη χεὶρ. ali-quem extendo, ἐκτείνω, καταβάλλω τινά. extendor, ἐκτείνωμαι. extendo aetatem, διάγω τὸν βίον. 2) διατείνωμαι. iter, δια-τείνωμαι πορευόμενος.

†extense, ἐπίρ. (extendo) ἐκτεταμένος.

†extensio, ὄνις, ὁ. (extendo) ἐκτασις.

ἡμφ. γρ.

extensus, a, um, (extendo) ἐκτασιν ἐ-χων, παρατατικός. Δ. τοῦ μεταγεν. Lat.

extensus, a, um, ἔσ. extendo.

extento, ἐπίρ. (extendo) ἐκτεταμένος.

extentio, ὄνις, ὁ. (extendo) ἐκτασις.

extento, avi, atum, are, (ex-tento) ali-quid, ἐξεντάω, δοκιμάζω τι. 2) (θαμνιστ. τοῦ extendo) ἐκτείνω, ἐκτείνω τι.

extentus, a, um, ἔσ. extendo.

*extentus, ūs, ἄ. (extendo) ἐκτασις.

extēnūtiō, ὄνις, ὁ. λέπτυνσις. 2) λεπτότης. ex-tēnūō, avi, atum, are, aliquid, ἐκλε-πτύνω, λεπτύνω τι. lignum, λεπτύνω τὸ ξύλον. cibum, λεπτύνω, καταμασσώμαι τὴν τροφήν. aciem, ἀραιῶ τὴν φάλαγγα.

famam, ἀπολεπτύνω, ἐλάττω ποιεῖ τὴν φήμην. extenuatus, a, um, λεπτός, με-ταφ. ἀσθενής.

exter, εἴτε exterus, a, um, ἐξωτερικός, ὁ ἔξω, ὁ ἐκτός. nationes exterae, τὰ ἐξω-τικά, τὰ ἀλλοδαπά ἔθνη. apud exteros, παρὰ τοὺς ἔξω. 2) συγκρ. exterior, ἐξω-τερός, ὁ ἔξω. hostis, ὁ ἔξω ἐχθρός. co-mes exterior, ὁ παρὰ τὴν ἀριστεράν τι-νος βαδίζων. 3) ὑπερβ. extremus (σπαν. extimus) a, um, ἔσχατος, ἄκρος. extremi Indi, οἱ ἔσχατοι Ἰνδοί. coelum mundi extremum est, ὁ οὐρανὸς τὸ ἔσχατον, τὸ ἄκρον τοῦ κόσμου ἐστίν. extremum aot-talis, τὸ ἔσχατον, τὸ τέλος τῆς ηλικίας.

extremus mensis, ὁ ἔσχατος, τελευταῖος μῆς. extrema imperii, ἡ ἔσχατη, τὰ πεί-ρατα τῆς ἐπικρατείας. extrema tempora, ἔσχατος, βενδύσεται καιροί. res extremae, τὰ ἔσχατα τοῦ κινδύνου. extrema pati, τὰ ἔσχατα παθεῖν. extremus homo, ἔσχα-τος, ταπεινός, ὁ ἄνθρωπος. ad extre-

mum, μέχρι τέλους. ad extremum per-ditus, ἐσχάτως, εἰς τὰ ἔσχατα διεφθα-μένος. extremum ἢ extremo ἢ ad ex-tremum, τέλος, τελευταῖον. Σημ. extre-mus, a, um, ἀντὶ τοῦ extrema pars, π. χ. extrema oratio, τὸ ἔσχατον τοῦ λό-γου. extrema hieme, λήγοντος, τελευταῖ-ος τοῦ χειμῶνος. extremis digitis, ἄκροις δακτύλοις, ἔσχαται τὰς χεῖρας. ἐν τῇ με-ταγενεστέρῃ Λατινισμῷ εὐρεται τοῦ ex-tremus συγκριτικὸν extremius οὐδ. καὶ ὑπερβ. ὑπερβ. extremissimi, ἀπρ. πλῆθ.

ex-terebro, avi, atum, are, aliquid, διὰ τροπῆσεως ἐξαιρῶ τι. μεταφ. βίβ. διαπράτ-τω τι.

ex-tergeo, rsi, rsum, ἔρε, aliquid, ἐκ-αμῶ, ἐκμάσσω, ἀποψῶ, ἀπομώρυνμι τι. manas, ἀποψῶ, ἀπομώρυνμι τὰς χεῖρας. lacrimas, τὰ δάκρυα.

extergo, ere, ταῦτ' ὁ ἔσ. extergeo.

exterior, ἔσ. exter.

exterior, ἐπίρ. ἐξωτερῶ, ἔξω.

extermētārīum, ūi, ōi, (extero) ἐκτριμμα.

†extermīnatio, ὄνις, ὁ. (extermīno) ἀπώλειαι.

†extermīnator, ὄνις, ὁ. ἀποθνήσκων.

†extermīnium, ūi, ōi, ἀνασφάλαις, καθάρ-σεις.

extermīno, avi, atum, are, (ex-termi-nus) aliquid, ἐξορίζω τινά. urbo ἢ ex urbe, ἐκβάλλω τινά (ἐκ) τῆς πόλεως. quae-stiones physicorum, ἐκποδῶ ποιεῖν μασ τὰς τῶν φυσικῶν ζητήσεις. morbum, ἐξαι-ρῶ νόσον.

†ex-termīnus, a, um, ἐξορίστος.

externo, are, ταῦτ' ὁ ἔσ. externo.

externus, a, um, (exter) ἐξωτερικός, ὁ ἔξω, ὁ ἐκτός. res externae, τὰ ἐξωτερικά.

τὰ ἔξω. 2) ἀλλοδαπός, ἀλλοεθνής, ἀλλό-φυλος, ὁθνητός. externi, ē, οἱ ἀλλοδαποὶ ἔθνη. externus locus, ἡ ἀλλοδαπή. timor externus, ὁ φόβος ὁ ἀπὸ τῶν ἐκτὸς πολι-μίων, ὁ ἐξωθεν φόβος.

ex-tero, trini, tritum, ἔρε, aliquid, ἐκτρι-βω τι. ignem, πῦρ. spicas, ἐκτρίβω ἀλωὴ τοῦ σπύχους. rubiginem, ἐκτρίβω ἀποξέω τὸν ἰόν. nivem, τρίβω, πατῶ τὴν χιόνα. cibum, πρῶχω, καταμασσώμαι τὴν τροφήν. 2) ἐκτρίβω. litteram, τὸ γράμμα.

ex-terreo, ūi, ūm, ere, aliquid, ἀφρο-εῶ, ἐκπλήττω τινά. Ἡ παθητ. μετοχὴ μετ-αιτιατικῆς. falsa exterritus, τὰ ψευδῆ φοβηθεῖς.

extensus, a, um, ἔσ. extergeo.

exterus, a, um, ἔσ. exter.

*ex-toxo, ero, μεταφ. aliquid, καταλύω ἀραυίζω τινά.

ex-timesco, mihi, ἔρε, ἐκφοβοῦμαι, φοβοῦ-μαι. aliquid ab aliquo, φοβοῦμαι πρὸς

extricor, ari, ταύτῃ τῷ ἀντιφάσκει.
 extrilidus, a, um, ὠχρίδων. Ἄμφ. γρ.
 extrinsecus, ἐπὶρ. (extra) ἔξωθεν. 2) ἐκτὸς
 τούτου, προσέτι.

extritus, a, um, ἱβ. extero.
 extro, are, (exter) ἐξέρχεται.

extractio, ταύτῃ τῷ extractio.
 ex-trudo, si, sum, ere, ἐξωθῶ, ἐξελάνω.

aliquem domo ἢ ex sedibus, ἐξελάνω
 τινὰ ἐκ τοῦ οἴκου. aliquem in viam, ἐξωθῶ
 τινὰ εἰς τὴν ὁδόν. 2) extrudo merces,
 ἀποβάλλω, ἐξεμπολῶ τὰ ἐμπορεύματα.

extrusus, a, um, ἱβ. extrudo.
 extrudo, ταύτῃ τῷ extrudo.

extubératio, onis, ἱβ. ἐξυγνώμα.
 ex-tubéro, avi, atum, are, aliquid, ἐξογ-

κά τι. extuberatus venter, ἐξωγαμμένη
 κοιλία. 2) οὐδέτι. ἐξοιδνάτω.

ex-tumēo, ūi, ūro, ἐξογκασμαι.
 extimēidus, a, um, (ex-tumidus) ἐξωγα-

μίνος.
 ex-tundo, tūdi, tūsum, ěre, aliquid, ἐκ-

τινάσσω, ἐκρούω τι. sanguinem, ἐκτινάσ-

σω αἷμα. labor extundit fastidia, ὁ πό-

νος ἐξαιρετὶ ἐξελάνει τὴν ἄσπην. 2) ἡλί-

quid, ἐκδιείδεται, ἐξαναγκάζω, διαπράττω
 τι. aliquem, ἀναγκάζω, βιάζομαι τινὰ. 3)

alicui aliquid, ἐκπορίζω, πορίζω, προχει-

ρίζομαι τινὶ τι.
 ex-turbo, avi, atum, are, aliquem ἢ ali-

quid, ἐξωθῶ, ἐκβάλλω τινὰ ἢ τι. ali-

quem ex aedibus, ἐξωθῶ τινὰ ἐκ τοῦ οἴ-

κίου. aegritudinem ex animo, ἐκβάλλω,
 ἐξαναγκάζω τὴν λύπην ἐκ τοῦ ψυχῆς. ali-

quem ex civitate, ἐκβάλλω τινὰ ἐκ τοῦ πολι-

ταίως. aliquem fortunis, ἐκβάλλω, ἀπο-

στερῶ τινὰ τῶν καμάτων. primum radicib-

us, ἐκρίζω πρῶτον. 2) aliquem, ἐκδορυ-

βῶ, ταράττω τινά.
 ex-tussio, ūi, ūtum, ěre, ἐκχέτηςα, ἐκ-

χρίπτωμαι.
 extubérantia, ae, ἱβ. πλεονασμός, ἀφροσύνα.

extubératio, onis, ἱβ. πλεονασμός.
 ex-tubéro, avi, atum, are, πλεονάζω, ἐπαυ-

ξίζομαι. Iuerum extuberat, τὸ κέρδος ἐπαυ-

ξάνεται. arbor pomis, τὰ δένδρον εὐθηνεῖ
 μήλοις, ἄφθονα ἔχει τὰ μήλα. oxuborans,

ntis, ἄφθονος, εὐθηνῶν. 2) aliquid, παίνω
 τι, ἄφθονον, εὐπορον ποῖω τι.

exuccus, exundo, exugo, oxui, ἱβ. exsuc-

cus, usundo καλῶ.
 exulcératio, onis, ἱβ. ἔλκωσις, ἐκπόησις.

exulcératōrius, a, um, ἔλκωματικός, ἐκ-

πονητικός.
 exulcératūra, icis, ἱβ. ἡ ἐλκωματική.

ex-ulcēro, avi, atum, are, aliquid, ἔλκω-
 ἔκπω τι. μεταφ. ἔλκωσις, χέρον, θανά-
 τικον ποῖω τι. animus exulceratus, ψυχῇ
 νοσῶσα, καχεκτοῦσα.

exulo, exulto, ἱβ. exsulo, καλῶ.
 ex-ŭlulo, avi, atum, are, ἐξολοθίζω, ὀλο-

θίζω. 2) aliquem, μετ' ὀλοθυγῆ καλῶ
 τινά. — Σχημ. exululatus, a, um, ἐνεργ-

ἐξολοθίζης, ἐξολοθίζων. — Α. ποιητ.

exundatio, onis, ἱβ. πλημμυρία, ὑπερέχουσις.

exundo, avi, atum, are, (ex-unda) ἐκκο-

μαίνω, πλημμυρῶ, ὑπερέχνομαι. μεταφ.

aliqua res, πλεονάζω τινός. flamma exun-

dat, ἡ πλὴξ ἐκχέεται, προχέεται. eloquen-

tia exundat, ἡ εὐδένεια πλεονάζει, εὐθηνεῖ.

ex-ungo, unctum, ěre, ἐξελείφω, ἀλείφω.

exungor, ἀλείφωμαι, χρίσομαι.
 exunguis, e (ex-unguis) ἀνευ ὀνύγων.

exungulo, avi, atum, are, ἀποβάλλω τὸν
 ὄνυχον.

exūo, ūi, ūtum, ěro, aliquid, ἐκρύω τι,
 ἀποθῶ τι. clypeum alicui, ἀποθῶ τινά

τὴν ἀσπίδα. vestem (ὄπλον, εἶδη), ἀποθῶ-

μαι, ἐκθῶμαι τὴν ἐσθῆτα. aliquem vestio,
 ἀποθῶ, ἐκθῶ τινά τὴν ἐσθῆτα. ense

vagina, σπάθην, γυνά τὸ ξίφος. telum ὁ
 vulnere, ἐξέλκω, ἐξαίρω τὸ βέλος ἐκ τοῦ

τραύματος. me ex laqueis, ἐξελεῖσθαι ἐκ
 τῶν δικτύων. aliquem bonis, ἀποστερῶ,

στερῶ τινά τῶν καμάτων. μεταφ. morbo
 antiquos, ἐκδορυβῶμαι, ἀποθῶμαι τὰ ἀρχαῖα

ῥήθη. metum, ἀποθῶμαι τὸν φόβον, ἀπαλ-

λάττωμαι τὸν φόβον.
 exūpero, ταύτῃ τῷ exsupero.

ex-urgēo, ěre, aliquid, ἐκπείζω, ἐκθίβω τι.
 exurgo, ταύτῃ τῷ exurgo.

ex-ūro, ussi, ustum, ěre, ἐκαίω, κατα-

καίω. aliquem vivum, κατακαίω, καίω
 τινά ζών. loca exusta, διακαυαμέναι

τόποι. sitis exurit aliquem, τὰ δίψας ἀ-

φραίει, καίει τινά. exuro aliquem, ἐρωτῶ
 διακαίω τινά. palus exusta, ἐξυανθισμένη

ἀνυανθισμένη λίμνη.
 exsco, ταύτῃ τῷ exsuscito.

Exusta, ae, ἱβ. (exuro) κατακαυαμένη (ἡθ-

ος τοῦ Ἀρκευτοῦ κόλπου)
 exustio, onis, ἱβ. (exuro) καυσίς, καύμα.

exustus, a, um, ἱβ. exuro.
 exūlus, a, um, ἱβ. exuo.

exūvīae, arum, ἱβ. (exuo) ἐκδυμα, ἐκδύ-

ματα, ἐσθῆς. Jovis, ἡ ἐσθῆς τοῦ Διός. ca-

pitis, ἡ κόμη. 2) ἔνταρ, ἐκδύα. Hector
 exuvias indutus Achilles, ὁ ἔκταρ ἐνδύ-

αμένους τὰ ἐκδύα τοῦ Ἀχιλλεύως. exuvias
 nauticae, ναυτικά ἐσθῆτα, ἐκδύα τῶν νεώ-

3) ἐκδύον, ἐσθῆς. Ieonis, ἐσθῆς, ἐκδύον λέον-

τος, λεοντή, βονίς, ἡ βελί, pucellae, τὰ

χρυσόμαλλον ἔσθῆτα.

evāporō, are, ταῦτο τῷ evaporō.
ex-vēlo, avi, atum, are, ἐκκαλύπτω, ἀπο-
καλύπτω.
exvibrisso, are, (vibro) τερτίξω.

FA συντόμως, σημ. *Allus, frater, fecit*
κτλ. Τὰ δὲ F. F. fecerunt, ἔτι δὲ καὶ
filii, καὶ fratres καὶ filius familias. F.
C. faciendum curavit, ἢ fideicommis-
sum. F. J. feri iussit. Fl. D. flamen
Dialis, κ.τ.λ.

fāba, ae, θ. κύαμος. παροιμ. *isthoc in me*
cudetur faba, τὸ κακὸν εἰς ἐμὲ τρέφεται.
2) κηρύς, σπέρμα. 3) *faba caprini ōmi*,
ὁ σπύραχος.

fābāceus, eita *fabaceus*, a, um, (faba) κο-
μμεῖς, κομμίνος, τῶν κομμῶν.

fābāginus, a, um, (faba) κομμίνος, τῶν
κομμῶν.

fābalis, e, ταῦτὸ τῷ *fabaceus*.

Fāhāris, is, ὁ. ποταμὸς τῆς Σαβίνης, ὁ τὰ-
νὺν Farfa.

fāhārius, a, um, (faba) τῶν κομμῶν. 2)

Fabaria insula, θ. νῆσος τῆς Γερμανικῆς
θαλάσσης, ἢ ἄλλως Burchana, Βουρχανίς,
τῶν Borkum.

fābātārium, i, οὐ. (faba) εἶδος χύτρου.

fābātus, a, um, puls, πόλτος ἐκ κομμῶν.

fābella, ae, θ. (fabula) μυθίον, μυθίδιον,
μῦθος. 2) ὄρμα.

fāber, bri, ā. (fāmus ἐκ τοῦ *facio*, οἶον ἐ-
faciber) τέκτων, *faber ferrarius*, ὁ σιδη-
ρουργός. *aeris* εἴτε *aerarius*, ὁ χαλκουρ-
γός. 2) εἶδος ἰχθύος, ὁ παρὰ Διναλίη *Zeus*
faber.

fāber, bra, brum, (faber) τεχνικός, εὐ-
τεχνός.

Fābianus, a, um, (Fabius) Φαβιανός, τοῦ
Φαβίου.

Fābius, a, um, Φάβιος. *Fabius Maximus*
Cunctator, Κύντος Φάβιος Μάξιμος ὁ
Μελλητής. *Fabius Pictor*, Φάβιος Πίκτωρ
ὁ συγγραφεύς.

Fābrālētia, ae, θ. Φαβρατέρια, πόλις τῶν
Οσολούκων ἐν τῇ Λατινῇ, τῶν *Falva-*
tera, ἧς οἱ κάτοικοι *Fabraterni*.

fābre, ἐπίρ. (faber) τεχνικός, εὐτέχνος.

fābre-fācio, ēci, actum, ēre, (fabre-fācio)
aliquid, τεχνῶμαι, τεχνάζω, τεχνιτεύω,
καλλιεργῶ τι. *fabrefactus*, τεχνητός, καλ-
λιεργός.

fābrica, ae, θ. (faber) δημιουργεῖον, ἐργα-
στήριον, τεκτονεῖον. 2) τέχνη. *fabrica au-*
taria, ἡ χαλκουργία. *ferraria*, ἡ σιδη-

ουργία. *maleria* ἢ *ars fabrica*, ἡ τε-
κτονική. 3) κατασκευή, δημιουργία, πλά-
σις. 4) δημιουργήμα, πλάσμα, οἰκδόμημα
κτλ. 5) τέχνη, τέχνησμος, δόλος.

fābricātio, ōnis, θ. κατασκευή, δημιουρ-
γία, πλάσις.

fābricātor, ōris, ā. δημιουργός, κατασκευα-
στής. *doli*, ὁ τεχνιστής τοῦ δόλου.

fābricātrix, icis, θ. ἡ δημιουργός.

fābricatus, ūs, ā. κατασκευή, δημιουργία.

fābricenses, ium, ā. οἱ ἑργατερίαι.

Fābriciānus, a, um, (Fabricius) τοῦ Φα-
βριλίου, Φαβρικιανός.

Fābricius, a, um, Φαβρίκιος. *Fabricius*,
ā. ὁ Φαβρίκιος.

fābrico, avi, atum, are, (faber) aliquid,
(τεύχω) δημιουργῶ, κατασκευάζω, τεκται-
νομαι τι. παθ. *mundus fabricatus est*,
ὁ κόσμος ἐδημιουργήθη, ἐκτίσθη. *classis*
fabricatur, στόλος κατασκευάζεται, ναυ-
πηγείται.

fābricor, atus sum, ari, (faber) aliquid,
(τεύχω) δημιουργῶ, τεκταίνομαι, κατα-
σκευάζω τι. *naves*, τεκταίνομαι, κατα-
σκευάζω νῆες. *signa*, ποῖα ἀγέλαστα. *ver-*
ba, πλάττω λόγια, ὁνοματοποιῶ. *falla-*
ciam, τεκταίνομαι, τεχνῶμαι, πλάττω ἀ-
πάτην. *natura fabricata est animal*, ἡ
φύσις ἐδημιουργήσεν, ἐπλάσεν τὸ ζῷον.

fābrificātio, ōnis, θ. (faber-fācio) δη-
μιουργία, πλάσις.

fābrillīs, e, (faber) τεκτονικός, δημιουργι-
κός, τοῦ τέκτονος. 2) τεχνικός, τεχνητός.
3) *fabrillia*, ium, εὐ. τὰ ἐργαλεῖα.

fābrilliter, ἐπίρ. τεκτονικός.

fābūla, ae, θ. (for) πῆμα, λόγος, θρύλ-
λημα. *fabula est*, λόγος ἐστὶ, λόγος θρυλ-
λεῖται. *fabula po*, θρυλλοῦμαι. *fabulae*
urbis, ὁ κατὰ τὴν πόλιν λόγος. 2) λόγος,
μῦθος, αἶνος. 3) ὄρμα, (ἡ κομμώδης ἡ τρα-
γωδία). *fabulam do iste doceo*, κομμω-
θεῖναι ἢ τραγωδεῖν διδάσκω.

fābūla, ae, (ὁνοκορ. τοῦ *fabā*) κομμῖον.

fābūlaris, e, μυθικός. *historia*, μυθιστορία.

fābūlatio, ōnis, θ. λόγος, λισχηνία. A.

τοῦ μεταγεν. *Aax*.

fābūlātor, ōris, ā. μυθητής, μυθολόγος,
μυθοποιός. *Aesopus fabulator*, Αἰσώπος
ὁ λογοποιός.

fābūlinus, i, ā. (for) deus, θεός τις τῶν
Ῥωμαίων, ὃς ἐθύνοντο ἐπὶ τῇ πρώτῃ τῶν
καθῶν λαλίᾳ.

fābūlis, e, ταῦτὸ τῷ *fabaceus*.

fābūlo, ōnis, ā. ταῦτὸ τῷ *fabulator*.

fābūlo, are, ἑργατικός ἐντὶ τοῦ *fabulor*.

fābulor, atus sum, ari, (fabula) μυθοῶ-
μαι, μυθεῖω, μυθολογῶ, λογοποιῶ, εὐμῶ

aliquo, λισχηνίζω, συνισθῆναι βέβαιος

fabulose, ἐπιρ. μυθικός.

fabulositas, αἰς, θ. τὸ μυθᾶσαι, τὸ μυθᾶν.

fabulosus, α, um, μυθώδης, μυθικός.

fabulus, i, ἄ. (faba) κόσμος.

Facēlina, ae, θ. ἐπιχλῆσις τῆς Ἀρείμειδος.

facesso, iui, ium, ἔρε, (facio) aliquid,

ποιῶ, πράττω τι. jussa, τὰ προσταχθέντα.

alicui negotium, παρίγω τινὶ ἀρχολίαν,

παρίγω τινὶ πράγματα. periculum alicui,

παρίγω, παρασκευάζω τινὶ κίνδυνον. 2) οὐ-

δει. ἐκποδῶν γίνεσθαι, ἀπαλλοτριοῦμαι, ἀπέρ-

χομαι. urbe sive ex urbe, ἀπέρχομαι ἐκ

τῆς πόλεως. Corinthum, εἰς Κόρινθον. 3)

ἐπὶ. facesso aliquid, ἐκποδῶν ποιῶμαι,

ἰδ. τι.

facēte, ἐπιρ. εὐτραπέλως, κομφῶς, ἀστεϊώς.

facētia, ae, θ. εὐτραπέλεια, κομφήτης, ἀστεϊ-

της. facetinae, θ. εὐτραπέλαιοι, κομφοί, ἀ-

στεῖτοι λόγοι, ἀστεϊσμοί.

facētiol, ari, εὐτραπελεύομαι, κομφεύομαι,

ἀστεϊσμαι.

facētus, a, um, εὐτραπέλος, κομφής, ἀστεϊς.

2) facelus victus, ἀβρά, κομφή δίαιτα.

facies, ei, θ. (facio) ὄψις, πρόσωπον. qua

facie est ἡ ποῖος ἐστὶ τὸ πρόσωπον. de fa-

cie novi aliquid, εἰς ὅψεως, ἀπὸ τῆς ὄψε-

ως γινώσκω τινα. 2) κατ' ἐξοχὴν καλὸν

πρόσωπον, κάλλος, μορφή. 3) ὄψις, μορφή,

εἶδος, σχῆμα. universa facies feminae,

ἅλη ἡ ὄψις, ἅλη ἡ μορφή, ἅλον τὸ εἶδος

τῆς γυναίκος. faciem virilem trahere, εἶδος

ἀνδρὸς λαμβάνειν, εἰς ἀνδραμεταμορφοῦσθαι.

maris facies, ἡ ὄψις τῆς θαλάσσης. urbis

faciem praestat, σχῆμα πόλεως παρέχει.

facies civilis, τὸ σχῆμα, εἶδος τῆς πολι-

τείας. facies metus, τὸ εἶδος τοῦ φόβου.

in faciem montis, εἰς σχῆμα ὄρους, εἰς

ὄρος. — facio, ἐπὶ προφάσει.

facile, ἐπιρ. ῥάδιος, εὐχερῶς, εὐκόπως, εὐ-

μαρῶς, εὐπετῶς. 2) εὐκόλως, ἀμείνως διὰ

τῶ ἐν τόπῳ τινὶ. ago facillime, κάλλι-

στα ἔγω. facilius vivo, κάλλιον, εὐκολώ-

τερον ζῶ. 3) ῥάδιως, τάχα. facile doctis-

simus est, ῥάδιος ὁ σοφώτατός ἐστι, τάχ'

αὐ εἴη ὁ σοφώτατος.

facilis, e, (facio) ῥάδιος. res factu faci-

lis, πράγμα ῥάδιον ποιῆσαι, εὐμαρῶς, εὐ-

κοπον. visu facilis, ῥάδιος ἰδεῖν. intellectu,

ῥάδιος κατανοῆσαι, εὐκατανόητος. fa-

cilis corrupti, εὐμαρῶς, ad judican-

dum, εὐκριτος. divisui, εὐδιαιρέτος. ad

ascendendum, εὐπετῶς ἀναβῆναι. cibus

facilis ad concouquendum ἐστὶ facillia

concoqui, τροφή εὐπετῶς. iter facile, εὐ-

μαρῶς, εὐπετὸς ὁδός. facilis aditus ad

aliquem, εὐχερῶς πρόσδος πρὸς τινα.

portus facilis, εὐπηγῆς, ἐπιτῆθαις λιμὴν.

Hispania frogum facilis, ἡ εὐμαρῶς.

ἐπὶ. vita facilis, ῥάδιος, εὐκόλος, εὐ-

πορος βίος. facilis et liberalis homo, ῥά-

διος (εὐχερῆς) καὶ ἀλευτέριος ἄνθρωπος. fa-

ciles mores, εὐχερεῖς, ῥάδιοι, εὐκόλοι τῶ-

ποι. morti facilis animi, ψυχῇ πρόχειρος,

(πρόθυμος) ἀποθανεῖν. ex-facili, ἐκ προ-

χείρου, ῥάδιος.

facilitas, αἰς, θ. (facilis) ῥαστώνη, εὐμά-

ρεια, εὐκόλεια, εὐκολία. 2) μεταφ. εὐχέ-

ρεια, εὐμαρῆεια, εὐκολία (τῶν ἡθῶν καὶ

τρόπων).

facilliter, ἐπιρ. σπᾶν, ἀντὶ τοῦ facile.

facinorosus, a, um, (facinus, σμ. 2) κα-

κούργος, πονηρός, μαθητάς.

facinus, ōris, οὐ. (facio) ἔργον, πράξις.

pulcherrimum, κάλλιστον ἔργον. praecela-

riusimum facinus facio, ἀνδοξότατον ἔρ-

γον ἐργάζομαι. 2) κατ' ἐξοχὴν βίαιον, ἀνδ-

ρατικὸν ἔργον, κακούργημα, πονηρὸν ἔργον.

facinus est, ἀνείκελον ἔργον. facinus facio

(obeo, committo, patio) κακὸν τι ἐργά-

ζομαι, ἀνείκεν τι πράττω. facinus infero

in aliquem, ἐργάζομαι τινα κακὸν τι, κα-

κούργῶ τινα.

facio, feci, factum, ἔρε, aliquid, ποιῶ τι

πᾶν. fio, factus sum, fieri, γίνεσθαι.

facio roēma, ποιῶ ποίημα. scelus, ποιῶ,

ἐργάζομαι ἀνείκεν τι. aliquid dictatorem,

ποιῶ, ἀποδείκνυμι τινα δικτάτορα. sacra

est sacrificium est res divinas, (ῥάδιον)

ποιῶ, (ποιῶμαι) θυσίαν, ποιῶ τὰ πρὸς τοῦ

θεοῦ. sacrificium est pro populo, θυσία γί-

νεται ὑπὲρ τοῦ δήμου. ludos, ποιῶ,

θῆμι ἀγῶνας. eonam, ποιῶμαι, παρὰ

σκευάζω διπνον. exercitum, ποιῶ, παρὰ

σκευάζω στρατόν. auxilia mercede, μί-

σθεύομαι ἐπικουρίαν. iter, πορείαν ποιεῖ-

μαι, πορεύομαι. silentium, ποιῶ σιωπῆν

rum, ποιῶ γέλωτα. clauorem, ποιῶ κρυπ-

τήν. verba, ποιῶμαι λόγους, διαλέγομαι.

frumentum facio, ποιῶ σίτον (ἐκ τῆς

γῆς). in Arabia absinthium fit, ἐν τῇ

Ἀραβίᾳ γίνεσθαι, φέρεται τὸ ἀψίνθιον. nau-

fragium facio, ναυαγῶ. damnum facio,

ζημίαν πάσχω. vela facio, ἀναπλέττωμαι

τὰ ἱστία, (κίβητος πανίαν). finem alleuius

rei facio, παύομαι ποιεῖν τι. mentiouem

alleuius facio, ποιοῦμαι μνήμην τινός. quo

facto, γενεαρίων διὰ τοῦτο. factum bene!

καλῶς ἐποίησται! εὐγῆ! homo factus ad ali-

quid, ἔκθροπος ἐπιτῆθαις πρὸς τι, οἷός τε

ποιεῖν τι. factum, οὐ. τὸ πεπραγμένον, ἔρ-

γον, πράξις. dictum factum, ἔμ' ἔπος ἔμ'

ἔργον. factio opus est, χρῆ παῖν. nunc,

quid facto opus sit, vido, νῦν δι' ἀκούσει

ἢ χρῆ ποιεῖν. rectum (est recte) factum,

ἢ κατέρθημα. bonum factum! ἀγαθὸν

πύχλι—τὴν ἡδὴ ὄρος ex uno facto oleum,

τὸ ἄμα παποποιημένον ἔλατον, ὅσον ἐλάτου ἐν
ἐν χρόνῳ ποιεῖται. Var. r. rust. 1, 24.
2) *faciū aliquid*, ποιῶ, παρέχω τινί τι.
dolorem aliquid, παρέχω τινί λόγην, λόπον
τινα, *injuriā aliquid*, ἀδικουμαι. 3) *aliquid*,
fit mihi injuria, ἀδικουμαι. 4) *aliquid*,
ἐπιτηδεύω, ἐργάζομαι, ἀσκάω τι. *mercaturas*,
ἐμπορεύματα, *piraticam*, πειρα-
τείαν ποιεῖμαι, *παραστύω*. 5) ποιῶ, τίθη-
μι, ὑποτίθημι. *Plato constat s deo*
mundum facit ὁ Πλάτων ποιεῖ δημιουργο-
νόμενον ὑπὸ τοῦ θεοῦ τὸν κόσμον. *San-*
cti animae non remanere, ὅτι τὰς ψυχὰς
οὐ διακρίνει, me quān ex his faci, πρόσ-
ποιεῖσθαι εἰς ἐξ αὐτῶν εἶναι. 6) *facio*
bene, male, ποιῶ καλῶς, κακῶς. *bene facio*
alicui, εὖ ποιῶ τινα, καλῶν τι· ποιῶ
τινα, εὐεργετῶ τινα. *aliquid improbe*,
ἀδιδόν τι· ποιῶ. *bene fecit, quod dedit*,
καλῶς ἐποίησεν θεός. 7) *facit bene*, κα-
λῶς ποιεῖ, συμφέρει. *medicamentum fa-*
cit ad dolorem, τὸ φάρμακον ποιεῖ πρὸς
(εἰς) τὸν πόνον, ἐπικουρεῖ τῇ πένῃ. *coe-*
lum non facit, οὐ εὐρανόσ ἐστι καλός,
ἐπιτηδεύει. 8) *facio cum aliquid ἢ ab ali-*
quo, πρὸς τινός αὐτοῦ, ματὰ τινος ἢ σὺν
τίνι γίνομαι, φράσῃ τὸν τινός. *contra ἢ*
adversus aliquid, ἐναντιοῦμαι τίνι, ἀντα-
τίς τινί εἶμι. 9) *facio aliquid alicui ἢ*
aliquo ἢ de aliquo, ποιῶ τι τινα, ποιῶ τι
τινα, ποιῶ τι περὶ τινος, χρῶμαι τίνι. *ne-*
scit, quid faciat auro, οὐκ ἔχει, ὅτι γινώ-
σκει τῇ χρυσῷ, *quid huic homini fa-*
ciat? πῶς χρῶμαι, τί ποιεῶ τούτῳ τῇ
ἀνθρώπῳ; *quid de hoc faciam*? τί χρῶ
ποιεῖν περὶ τούτου; *quid illo alicui de illo*
faci? τί γέννηται ἐκείνος; τί γέννηται
περὶ ἐκείνου; 10) *facio, ut aliquid fiat*
ποιῶ ὥς (εἴτε ὅπως) γίνηται τι. *faci, ut*
essent nota, ἐποίησα, ὅπως γνωστὰ εἴη.
hoc facit macrescere volucres, ταῦτα
ποιεῖ τὰ πτηνὰ λαγνύνεσθαι. *facere non*
possum, quin ad te mittam litteras,
οὐκ εἰμὶ ὅπως οὐ πέμψω πρὸς σὲ ἐπιστο-
λήν, οὐ δύναμαι μὴ οὐ πέμψω. *Heri po-*
test, ut recte sentias, εἴς τε ἰστέν ἔδραβες
προσεν. *fit ut—, γίγνεται ὥστε —, in-*
ventus feci, ut eum ejicerem, ἔκωμ ἐποίη-
σα ἐκβαλεῖν αὐτόν. 11) *facio aliquid*
(ἢ *aliquid*) *magni, parvi, ubique*, κτλ.
ποιεῖσθαι τινα ἢ τι περὶ πολλοῦ, περὶ ὀ-
λίγου, ἐν οὐδένι λόγῳ, κτλ. 12) ἀρχαία.
faciunt volo, ἵλω, βύλλομαι. *alicui fa-*
ciunt (esse) volo, εὐνοικῶς ἔχω τινί.
faciunt, (-iūs) a, um, (facio) ποιητός,
τεχνικός.
facio, ōis, ō. (facio) ποιῆσαι, ποιῆσαι.

facundia, ae, θ. ζεινότης τοῦ λέγειν, εὐε-
πεια, λογιότης.

facundiōsus, a, um, εὐεπής.

facunditas, atis, θ. ταὐτὸ τῆς facundia.

facundus, a, um, (for) ζεινὸς λέγειν, εὐε-
πής, εὐφραδής, λακτικὸς. facundus nepos
Atlantis, ὁ λόγιος Ἑραῖος.

*faecarius, a, um, (faex) τρυγικός, τῆς
τρυγός.

faecatus, a, um, (faex) τρυγικός.

faecinus, a, um, (faex) τρυγικός.

faecinus, a, um, (faex) τρυγικός.

faecus, a, um, (faex) τρυγικός.

faecula, ae, θ. (faex) φέκλη, τρύξ. 2) εἰ-
δος ἐμβέμματος ἢ καρύνης.

faeculentia, ae, θ. τὸ συρφετώδες, ὁ συρ-
φετός.

faeculentus, a, um, (faex) τρυγικός. fae-
culentum vinum, τρυγίος οἶνος. 2) βολερός.

Faenidae, arum, θ. ὁ (ἐνικὸς παρὰ Σιλίω
8, 479.) τὰ Φαισάδα, ἢ Φαισάδα, αἱ Φαι-
σοῦσαι, πόλις Τυρρηνίας, τανὺν Fiesole.

Faesculanus, a, um, τῶν Φαισῶλων.

faex, cis, θ. τρύξ, ἰλύς, ὑπόστρωμα, vini, ἡ
τρύξ τοῦ οἴνου. aeris, ἡ τρύξ τοῦ χαλκοῦ,
ἢ σκαρία, μεταφ. dies sine faece, εὐδίας
ἡμέρα. 2) εἶδος χυλοῦ ἢ ἐμβέμματος. 3)
εἶδος ἐντρέμματος τοῦ προσηύτου. 4) μεταφ.
ὁ συρφετός, συρφετώδης ὄχλος.

fāgēs, a, um, (fagus) φήγιος, τῆς φηγού
ἡ ὄβυς.

fāginus, a, um, (fagus) φήγιος, φήγιος,
ὄβυς.

fagus, i, (σπαν. ūs) θ. ἡ φηγός, ὄβυς.

Fāgūl, ālis, ōs. (fagus) ἱερὸν τοῦ Διὸς ἀπὸ
τοῦ Ἡρακλίου λέγουσιν, ὅθεν ὁ Ζεὺς Fagu-
talis Jupiter.

fāla, ae, θ. ξύλινος πύργος (κατ' ἐξοχὴν ὁ
πολιμαρηντικός πύργος). μεταφ. μηχανή,
ἀπάτη, δόλος.

fālārīca, ae, θ. χειροβελίστρα, εἶδος βέλους.

falcārius, ii, ā. (falx) δραπεπανοργός. Ὅθεν
ῥύμη τις ἐν Ῥώμῃ ἀλλήγτο inter falca-
rios.

falcatus, a, um, (falx) δραπεπανοειδής. 2)
δραπεπανοργός, curru falcatus, τὸ δραπε-
πανοφόρον ἄρμα.

falcūla, ae, θ. (falx) δραπεπνίον.

Falcidiānus, a, um, τοῦ Φαλκιδίου.

Falcidius, a, um, τοῦ Φαλκιδίου. Faldi-
dus, ā. ὁ Φαλκιδίος.

falcifer, ēra, ērum, (falx-fero) δραπεπαν-
φόρος.

*falciger, ēra, ērum, (falx-gero) δραπεπαν-
φόρος.

falco, ōnis, ā. εἶδος κίρκου ἢ ἱέρακος (ὁ
φέκων).

falcūla, ae, θ. (falx) δραπεπνίον. 2) γαμψὴ
ἐνὸς. Κύρ. ἐν. Falcula, ae, ā. (Φαλκίλος).

fālere, is, ōs. κηπίς.

Falerii, ōrum, ā. Φαλέριον, Φαλίσκον, πό-
λις Τυρρηνίας.

Falerinus, a, um, ταὐτὸν Falerinus.

Fālernus, a, um, Φαλερινός, καὶ Φαλερινός-
ager Falerinus, χώρα τῆς Καμπανίας. vi-
num Falerinum εἶδος ἀπλῶς Falerinum,
ὁ Φαλερινὸς οἶνος.

fāliscā, ae, θ. κρασιώτερον πάντων.

fāliscus, a, um, (Falerii) Φαλέριος. Fā-
lisci, ā. Φαλίσκοι, Φαλέριοι.

falla, ae, θ. ταὐτὸν τῆς fala.

fallācia, ae, θ. ἀπάτη, μηχανή, δόλος, πα-
νούργια.

fallācies, ēi, σπαν. ἐντὶ τοῦ fallacia.

*fallācidus, a, um, (fallax-loquor) ψευ-
δολόγος.

fallācidus, a, um, σφαλερός, βολερός, ἀ-
πατηλός, πανούργος.

fallāciter, ἀπὸ β. βολίως, ἀπατηλῶς, πανούρ-
γως.

fallax, ācis, (fallos) σφαλερός, βολίος, βο-
λερός, ἀπατηλός, πανούργος.

fallo, fefelli, falsum, ēre, aliquem,
α φ ἄ λ λ ω, ἀπατῶ, ψεύδω τινα. aliquem
dolis, ἀπατῶ, ἐξαπατῶ τινα βόλοις, παρα-
κρούσμαι τινα. spes fefellit nudaōiam,
ἡ ἐλπίς ἐβόλεσε τὴν τόλμην, ἡ τόλμη ἀ-
σφάλει τῆς ἐλπίδος. aliquem fructu fallo,
ψεύδω, ἀποστερῶ τινα τοῦ καρποῦ. 2) oī-

quid, ἀπατῶ τι, βεβόλω τινας παρέχω. cu-
ras labor fallit, ἡ ἐργασία ἀπατᾷ τὰς
φροντίδας, βλαπὼν τῶν φροντίδων παρέχει.

fallo labores sermone, ἀπατῶ τοὺς πύ-
λους τῆς λόγῃ, τέρπει τοὺς πότους τῆς ἐμι-
λίας. 3) aliquid, ψευδόμενος ποιεῖ τι, ὑπο-
κρίνομαι, προσποιεῖμαι τι. faciem alien-

jus, ὑποκρίνομαι τὸ πρόσωπόν τινας. falsa
lacrymula, πλαστόν, ψεύδος δάκρυον. 4)

ψεύδομαι. si sciens fallo, εἰ ἐνὸν ψεύδο-
μαι, εἰ ἐπισκοπῶ. fidem, ψεύδομαι, παρα-
βαίνω τὴν πίστιν. imperium, παραβαίνω
τὴν προστασίαν. 5) fallit me εἶνα fallo,

σφάλ्लομαι, λανθάνει με, ψευδόμεαι τινας.
me fallit dies, ψεύδομαι τῆς ἡμέρας, ἡ
ἡμέρα λανθάνει με. nec me animi fallit,
οὐδέ με λήθει, οὐδέ μου λανθάνει τὸν νοῦν.

fallo custodes, λανθάνω τοὺς φύλακας. fal-
lit hostis incedens, ὁ πολέμιος λανθάνει
ἐμβαίω, λανθὼν ἐμβαίνει. moriens fefel-

lit, βλαθὼν ἀποθανών, λανθὼν ἀπθαναν-
ούτας fallit, ὁ χρεὶος λανθάνει παρτηρ-
μένος. fallo reita, λανθάνω φεῖγω ἐκ τῶν
δικτύων. fallo furta, λανθάνω κλέπτων, λαν-
θὼν κλέπτω. — falsus, a, um, ψευδής,
πλαστός, κβήλλος. falsum amicum, ψευδής

ἡσυχάζει τοὺς φίλους. — falsum, ἰ, οὐ. ψευδής, κίβδηλος, νόθευσις. falso, ψευδῶς, οὐκ ἀληθῶς.

falsarius, ii, ὁ. (falsum) πλαστογράφος, νόθευτής.

falsatio, ōnis, θ. νόθεισις, κίβδηλαία.

false, ἐπίθ. ψευδῶς. Α. σπαν.

falsidicentia, ae, θ. ψευδολογία. Α. τοῦ μεταγεν. Α.

falsidicus, a, um, (falsum-dico) ψευδολόγος.

falsifico, avi, atum, are, (falsum-facio) aliquid, νοθεύω, κίβδηλώω τι.

falsificus, a, um, (falsum-facio) ψευδογράφος, ψευδοποιῶν.

falsijurus, a, um, (falsum-juro) ὁ ψευδομαρτυρῶν.

falsiloquax, ācis, ψευδολόγος.

falsiloquium, ii, οὐ. (falsiloquus) ψευδολογία.

falsiloquus, a, um, (falsum-loquor) ψευδολόγος.

falsimonia, ae, θ. (falsus) φιλοψευδία.

falsiparens, ntis, (falsus-parens) ψευδονικός. (ὁ ψευδὸς πατὴρ τοῦ νομιζομένου).

falsitas, ātis, θ. ψεῦδος, τὸ ψευδές.

falso, avi, atum, are, aliquid, νοθεύω, κίβδηλώω τι.

falso, ἐπίθ. (fallo) ψευδῶς, οὐκ ἀληθῶς.

falsus, a, um, ἴθ. fallo.

fals, eis, θ. δρεπάνον, δρεπάνη. 2) δρεπάνοειδὲς μάχαιρα, κλαστήριον, κλαδεστήριον. ἀγκιστρον, πηλ.

fama, ae, θ. (for) φήμη, λόγος. ut fama est, ὡς λόγος ἐστίν, ὡς φασιν, ὡς θρυλῶσι. fama manat, ἡ φήμη ῥέει. famam dispergo, διασπείρω, διαδίδωμι λόγον.

fama est te isse, λόγος ἐστίν, ὡς πορευθέντος τοῦ. 2) κατ' ἐξοχήν ἡ καλὴ φήμη, δόξα, εὐδοξία, εὐκλεία. — Fama Julia, πόλις τῆς Βαυτικῆς Ἰσπανίας.

famel κατά τὴν Ὀσκαὺν διέλεκτον=famulus.

famelicosus, βουλιμαῖος, Α. ἢ fam.

famelicus, a, um, (fames) πειναλὴς, λιμώτιον.

famen, inis, οὐ. τὸ φατὸν, φήμη, λόγος. Α. τοῦ μεταγεν. Α.

fames, is, θ. πείνα, λιμὸς. famem explere, τὴν πείναν πληρῶναι, κορεσθῆναι. tolerare, τὴν πείναν λιμὸν. famem urget, ὁ λιμὸς πιέζει.

fame morior, λιμὸ ἀποθνήσκω, λιμὸ ἀπώλωμαι. 2) ἀπειρία. 3) μεταφ. ἡ πείνα, ἀποθμία τινός.

famescens, entis, πεινών.

famex, icis, ὁ ἀπόδις, θραιμὸς μώλωψ, θλάσμα.

famicale, is, οὐ. ὤπον, scalpellum (famex) =μικρὸν μωλώπων.

famiger, eri, ὁ. (fama-gero) ἀγγελιαφόρος. Α. Γλωσσαρίων.

famigerabilis, e, παρρημὸς, παρρημότης.

famigeratio, ōnis, θ. παρρημότης, φήμη.

famigerator, ōris, ὁ. λογοποιός, ἀδολέσχης.

famigero, avi, atum, are, (fama-gero) a-

liquid, διαφηρίζω, διαφηρίζω, θρυλῶ τι.

familia, ae, θ. (famulus) πάντες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ, γυνὴ τοῦ καὶ τέκνα καὶ δοῦλοι, οἱ οἰκίται, ὁ οἶκος. pater familiae, εἴτε paterfamilias, ὁ οἰκοδεσπότης, κύριος. materfamilias, ἡ οἰκοδεσποινίς, κυρία. filius familiae, ὁ υἱὸς ὁ ἐστὶ ἐν τῇ τοῦ πατρὸς κυρείᾳ ὢν, μεταφ. familiam duco, κύριος εἰμι, πρωτεύω. sen-

tentia, quae familiam ducit, τὸ κύριον ἀξίωμα. 2) κατ' ἐξοχήν ἡ οἰκίτις, οἰκία, τὸ οἰκητικόν, οἱ δοῦλοι. omo familiam ab alio, ἀνοδοῦμαι τὸ οἰκητικόν παρὰ τινός.

3) σύστημα, ἑταιρεία μονομάχων ἢ ὑποκριτῶν, φιλοσοφικὴ ἀίρεσις, οἱ μυσθιαί τινος, ἡ ἀπαρχὴ τινος. 4) οἶκος, οἰκία, γένος. Junia familia, τὸ τοῦ Ἰουνίου γένος, ἡ Ἰουνία γένος. antiquissima familia, ἡ ἐκ antiquissima familia, ἀρχαιοτάτης οἰκίας, ἀπ' ἀρχαιοτάτου γένους. 5) σπαν. τὰ οἰκία, ὑπάρχοντα, ὁ οἶκος ἡ οὐσία. domum dierum vix mihi est familia, μάλιστα ὅταν ἡμερῶν βίον ἔχω.

familiāresco, ēre, (familia) οἰκιοῦμαι, οἰκεῖος γίγνομαι.

familiāricus, a, um, οἰκητικός, τῶν δοῦλων.

2) sella familiarica, ἡ ἀρδοξ, ὁ ἀραδρῶν, ὁ ἀπόπατος.

familiāris, e, (familia) οἰκετός. familiares pecuniae, τὰ οἰκία, τὰ ἱδία χρήματα.

res familiaris, τὰ οἰκία, τὰ ὑπάρχοντα, ἡ οὐσία. 2) οἰκηκός, τοῦ οἴκου. focus familiaris, ἡ τοῦ οἴκου ἐστία. res familiaris, ἡ οἰκονομία. funus familiaris, κηδεία οἰκίου. 4) alicui, οἰκεῖός τινι, συνήθης, συνών τινι. familiaris homo, οἰκίς ὁμιλίας, ars statuaria familiaris Italica, ἡ ἀγαλματοποιία συνήθης ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἢ, ἡ Ἰταλία οἰκία τῇ ἀγαλματοποιίᾳ ἢ. familiaris alicujus, ὁ οἰκεῖός τινος, ὁ συνών τινι.

familiāritas, ātis, θ. οἰκητότης, συνήθεια, συνουσία. est mihi familiaritas cum aliquo ἢ versor in alicujus familiaritate, ἔστι μοι οἰκητότης, (=συνήθεια, συνουσία) πρὸς τινα.

familiariter, ἐπίθ. οἰκίως. vivo cum aliquo, οἰκίως σὺναιμι τινι. utor aliquo, οἰκίως, ἐπικλῶς χρῶμαι τινι. diligo aliquem familiarissime, φιλῶ τινα οἰκιστεῖς. μεταφ. familiariter novi aliquem,

ἱμπεριός τινός εἰμι. 2) κατ' οἴκους (οἰκο-
γενεας).
familiola, ae, θ. τὸ μικρὸν οἰκετικόν, ἐλί-
γοι οἰκίσται.
†famula, ἐπὶ β. ἐνδοξος.
†famulitas, ātis, θ. δόξα, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ
κακὴ δόξα.
famulus, a, um, πολυθημος, περίφημος,
περιβήτορ, διαβήτορ (ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ
κακοῦ). 2) βλάστημος, ὑβριστικὸς, κακοδό-
μος.
famul, ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ famulus.
famula, ab, θ. θεραπαινία, οἰκέτις, θυγά-
τηρ.
†famulābundus, a, um, ὑπερηλικός, δουλι-
κός.
*famulānter, ἐπὶ β. δουλικώς.
famulāris, e, (famulus) δουλικός, τῶν οἰ-
κετῶν, τῶν δουλῶν.
famulatio, ōnis, θ. θεραπαινία, οἰκετεία, τὸ
οἰκετικόν. Α. τοῦ μεταγεν. Δατ. ὡς καὶ αἱ
ἐξῆς δόξαι.
famulātorius, a, um, δουλικός.
famulatrix, icis, θ. θεραπαινίς.
famulātus, ūs, ἀ. δουλεία.
famulitas, ātis, θ. δουλεία. Α. ἀρχαίη.
famulit(um), ii, οὐ. (famulus) δουλεία. 2)
θεραπεία, οἰκετεία, τὸ οἰκετικόν.
†famulo, are, aliquem, δουλώ, δουλοῦμαι
τινα.
famulor, atus sum, ari, (famulus) αἰκού,
δουλεύω, λατρεύω τινα.
famulus, i, ā. θεραπῶν, οἰκέτης, δούλος.
famulus sacrorum, ὁ ἱεροκόμος.
famulus, a, um, δουλικός. Α. ποιητ.
*fanatice, ἐπὶ β. μανικώς.
fanaticus, a, um, (fanum) ἱερομανής, θεο-
μανής, θεόληπτος. 2) μανικός, μανιώδης.
Fanestris Colocla, θ. καὶ Fanestrum, i,
οὐ. ταῦτ' τῇ Fanum.
Fannius, a, um, Φάνιος, τοῦ Φανίου.
Fannius, i, ā. Φάνιος.
*fano, are, ierā.
fanum, i, οὐ. (ἐκ τοῦ fari?) τέμενος, ἱερόν.
2) ναός.
Fanum, i, οὐ. Fortunae εἴτε ἀπλῶς Pa-
num, ἱερόν τῆς Τύχης, πόλις τῆς Ὀμβρι-
κῆς, τανθὲν Fano.
far, farris, οὐ. τὸ φάρ, εἶδος ζείης. 2) χύ-
δρος, τὸ χυδρὸν ἄλευρον. far hordea-
ceum, τὰ ἕλπιτα.
farcimen, īnis, ā. (farcio) ὁ ἀλλεξ.
farcimīnōsus, a, um, ἀλλαντισσής.
*farcino, are, aliquid, συρράπτω, συνά-
πτω τι.
farcio, farsis, farctum εἴτε fartum, īre,
aliquid, σάτω, βύω, πληρῶ τι. theatrum
fartum, θεάτρον συρράπτον, μεσάν. far-

tus aliqua re, συσπαγμένος, μεστός τινος.
farcio pannos in os, τὸ στομά ὑφάσμασι
φράττω, μεταφ. centones farcio, συρράπτω
ψεύδη. 2) στείλω, αἰτέω, χορτάζω τι.
faretus, a, um, ἰδ. farcio.
Farfārus, i, ā. ταῦτ' τῇ Fabaris.
farfērus, καὶ farfāris, i, ā. χαμαιλεύκην
(βοτάνην).
farfugium, ii, ταῦτ' τῇ farferus.
fari, ἰδ. for.
farina, ae, θ. (far) ἄλευρον, τὰ ἄλευρα
hordeoscea, ἄλφιτον, τὰ ἄλφιτα.
farināceus, a, um, ἀλευρίτης. 2) ἀλευρώδης.
farinārium, ii, οὐ. ἄλευρόν.
farinarius, a, um, (farina) τοῦ ἄλευρου.
farinarium cribrum, ἡ ἀλευροθήκη.
farinōsus, a, um, (farina) ἀλεύρωθ' ὁμοιοῦ.
farinula, ae, θ. (δπουρ. τοῦ farina) ἀλεύριον.
*farinūlentus, a, um, τοῦ ἀλεύρου.
fario, ōnis, ā. ἰγθύς τις τοῦ Μεσάλλα πα-
ταμοῦ, ἔως ὁ γερμανιστὶ λεγόμενος Lachb-
forella.
fārior, ari, ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ for.
faris, fari, ἰδ. for.
furneus, a, um, τῆς θρύδης τῆς καλουμένης
furnus.
farnus, i, θ. εἶδος θρύδης. Ἄμφ. γρ. *Ecarot
γράφουσι fraxinus.
farrāceus, (-cius) a, um, (far) τοῦ φαρρός
farrāgīnāria, orum, οὐ. ταῦτ' τῇ farrago.
farrāgo, īnis, θ. (far) πολυμυγῆς χιλοῦς
μεταφ. ἡ πολυμυγία, ὁ κυκλών.
farrārius, a, um, τοῦ φαρρός, τοῦ σίτου.
farraria fistula, εἶδος χειρομόλου. farar-
rium, οὐ. ἀποθήκη χιλοῦ.
farratus, a, um, (far) τοῦ φαρρός, τῶν ἀλ-
φίτων. 1) ἐκ φαρρός, ἐξ ἄλφίτων.
*farrēartus, a, um, ταῦτ' τῇ farrarius.
farrens, a, um, (far) ἐκ φαρρός. farreum,
οὐ. ἐκ φαρρός πεποιημένος ἄρτος.
farricūlum, i, οὐ. (far) μετ' φαρρός, φύρμα.
farstilis, e, ταῦτ' τῇ farstilis.
farsūra, ae, θ. ταῦτ' τῇ fartura.
farsus, a, um, σπών, ἀντὶ τοῦ fartus, ἰδ.
farcio.
*farticiūlum, i, οὐ. (fartum) μικρὰ θυλά-
κισσις.
fartilis, e, (farcio) συσπαγμένος. 2) αἰτευτός.
fartim, ἐπὶ β. βύζον. 3) fartim concido al-
iquid, κατεκλάπτω τι, κατὰ μικρὰ ποιεῶ τι.
fartor, ōris, ā. (farcio) σιτευτής. 2) ἀλ-
λαντοποιός.
fartum, i, οὐ. ταῦτ' τῇ fartus.
fartūra, ae, θ. (farcio) τὸ σιτεῖν, ἡ σι-
τεία. 2) πληρώσις.
fartus, a, um, ἰδ. farcio.
fartus, ūs, ā. (farcio) ἰτέρεα, ὑπερώτης

τὰ ἐντός. 2) ἐνθλίβουσι· μεταφ. *factum facere* ex aliquo, κατακόπτειν τινά, κατὰ μικρὰ τινα ποιεῖν.

fas, fāci. (*fari*) τὸ δεῖν, ἡ θέμις, τὸ θεμιτόν, τὸ ὑπὸ τῶν θεῶν ὁρισμένον. *fas jusque*, τὸ δεῖα καὶ τὰ δίκαια. 2) θέμις, θεμιτόν, δίκαιον, ἔθος, νόμιμον. *nihil fas est dicere*, ἔξεστί μοι εἰπεῖν. 3) θέμις, θεμιτόν, δυνατόν. *fas est*, θεμιτόν ἐστιν, ἐνδέχεται. 4) τὸ δεῖν, οἱ θεοί, κατ'ἐξοχὴν δὲ ἡ θέμις. 5) εἰσαρμύνη, περρωμένον. 6) ἐπιθετικὸς παύσις τῶ *fastus*, ἔνθικος.

Fascialis, idis, καὶ *fascilitis, idis*, θ. ἐπικλησις τῆς Ταυροπόλου Ἀρτέμιδος.

fasciā, αὐ, θ. ταινία, διάδημα, (τῆς κεφαλῆς, τῆς κνήμης, κτλ.) 2) στηθόδεσμος, στήθοςδεσμός. 3) σπάργανον, κείρια. *fasciā*, τὰ σπάργανα, αἱ κείρια. 4) ἐν τῇ ἱατρικῇ ἐπίθεσμος, ἐπίθεσμον, ἐπίθεσις. 5) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ ταινία, ταινιῶδες νήσος.

fasciculāria, um, οὐ. φάκελοι, τὰ φακέλουμένα σκεύη.

fasciulus, i, ἄ. (*fascia*) σάκελος, δεσμός, δέσμη. 2) ὄπον. *Forum, anthion* δέσμη, ἀνθίων φάκελος.

fasciger, era, erum, (*fascos-goro*) φάσδοχος, ὁπακέλος, ἄ. ποιητικῇ.

fascina, ae, θ. δέσμη βέβδων.

fascinatio, onis, θ. βασκανία.

fascino, are, aliquem, β α σ κ α ἰ ν ω τινά.

fascinosis, a, um, (*fascinum* σήμ. 2.) μέγας τὴν πόσθη.

fascinum, i, οὐ. βασκανία, τὸ βασκαίνειν. 2) βασκανίον, προβασκανίον, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ φάλλος, ἡ πόσθη (καθ' ὃ προβασκανίον).

fascinus, i, ἄ. φάλλος.

fascio, avi, atum, are, σπάργανον, διαδέω.

fasciola, ae, θ. (*fascia*) ταινίον, ταινίον, μικρὰ ταινία κεφαλῆς ἢ κνήμης, σπάργανον, κείρια κτλ.

fascis, is, ἄφακέλος, δέσμη, δέσμη. *ligorum*, φάκελος ἑλίων, φορμός. 2) *fascos*, ium, πληθ. δέσμαι βέβδων, ἃς οἱ βέβδουχοι φέροντες προσηγορῶν τῶν ὁπῶν, στρατηγῶν καὶ ἑλλάνων μετόχων ἀρχῶν. *fascos submittito allici*, καταπέλλω τινά τὰς βέβδους. *fascos habeo*, ὁπατεύω. ποιητ. *fascos*, ἡ βέβδουχία, ἀπαταία.

fastus, i, ἄ. φάσθος (σπέρρον). 2) φάσθος (πλοῦσιον) σπένδ· καὶ ἐπὶ φάσθους καὶ ὅμα φασφός.

fastulus, i, ἄ. φασέλος, φάσθλος.

fastus, a, um, ἔ. *fatcor*.

fasti, orum, ἔ. *fastus*.

fastidibilis, e, ἀηδής.

fastidienter, ἐπίρ. ὑπεροπτικῶς, χαλεπῶς.

fastidit, *itum*, τινά τινά τῶ *fastidium*.

fastidio, i, αὐ, *um*, ἔ. (*fastidium*) αἰ-

quid, αἰσχύνη τι, ἀσῶμαι ἐπὶ τινι. *fastidiosa*, ἀσώδης, αἰσχρός. 2) μεταφ. *com* ἢ *in re*, ἡ μετ' ἀπαρηφ. αἰσχύνη, αἰσχυροίμαι, εὐσχυραίνω τι ἢ ἐπὶ τινι, δυσκολεύω ἐπὶ τινι, οὐ βούλομαι.

fastidiosus, ἐπίρ. δυσχερὲς, δυσκόλως.

fastidiosus, a, um, αἰσχρός, ἀσώδης. 2) δυσχερὲς, δυσκόλος, δυσχυραντικός. *fastidiosus alienum rei*, αἰσχυνομένης τι. 3) αἰσχυντικός, ἀηδής, ἀσπν παρτίων.

fastidium, i, οὐ. (*fastus*) αἰσχυσία, ἀσπ, ἀηδία. 2) δυσχερεία, ὑπεροψία, καταφροσύνη.

fastigatio, onis, θ. κορυφασις.

fastigatus, a, um, ἔ. *fastigo*.

fastigatio, τινά τινά τῶ *fastigatio*.

fastigatus, a, um, τινά τινά τῶ *fastigatus*,

fastigium, i, οὐ. κορυφή, ἄκρον, ἄκρα, με-

ταφ. κορυφή, κολοφών, ἀξίωμα, ἀξία. 2) ἄνωμα, ἄνω (ναοῦ ἢ ἑλλαν οἰκοδομημα-

τος). 3) κλίσις, καταπίεσις, καταπίεσις, τὸ πρᾶσις. 4) ἐν τῇ γραμματικῇ κείρις.

fastigo, avi, atum, are, (*fastigium*) ἀλλ-

quid, κορυφῶν τι *fastigo*, κορυφώματι,

ἀποκορυφῶμαι, ἀζύνομαι, ἀποζύνομαι. *In*

exaltatum fastigo, εἰς δεξιάν κορυφῶν

ἀνέμω. *collis fastigatus*, λόφος κορυφώδης,

εἰς κορυφῶν ἀνέων. *fastigatus*, μεταφ.

ἐπικλινής. 2) *fastigatus, a, um*, ἐπικλι-

νής, κατωφερής. 3) *fastigo syllabam*, τῇ

κειρίτ σημειῶ τὴν συλλαβήν.

fastosus, a, um, (*fastus*) θρησκευτικός. *fastosa*

moecha, ἡ θρησκευτὴ μοιχάς. 2) θρησκευ-

τικός, μεγαλοπρεπής.

fastus, us, a, ὄγκος, ὀρόνημα, ὑπερηφανία,

τὸ θρησκευτικόν. 2) *fastus, us*, ὀπν, πληθ. ὀπν.

ἀντὶ τοῦ *fasti, orum*, ἔ. *fastus*.

fastus, a, um, (*fas*) *dies fastus*, ἔνθικος

ἡμέρα, θινάτος ἡμέρα. *Ὅθεν *fasti, i*.

(ὄπν. *dies*) ἡμερολόγιον. 2) κατάλογοι εἰς

χρονολογικοὶ πίνακες τῶν ὁπῶν καὶ ἄλ-

λων ἀρχῶν. 3) χρονογραφίαι, χρονικά.

fatalis, e, (*fatum*) μοιραῖος, μοιραῖος, εἰ-

μαρμένιος, περρωμένος. *fatalis mors*, τὸ

περρωμένον τέλος. *fatalis dies*, μόρσιμον

ἡμέρα. *fatalis necessitas*, μοιραία ἀνάγκη,

ἡ εἰσαρμύνη. *fatalis ad salutem*, σωτήριος.

fatalis ad interitum (καὶ ἀπλῶς *fatalis*)

ὀλέθριος, ἐξοίσκος. *fatalis Palladium*, τὸ

Παλλάδιον, οὗ ἔχειται ἡ τῆς πόλεως (Τροίας

ἡ Ρώμης) τύχη. *fatalis libri*, οἱ βιβλί-

οὶ χρηματοί, τὰ βιβλικά διαφάτα. *fa-*

tales dabo, αἱ Μοῖραι.

fatalitas, atis, θ. εἰσαρμύνη. Α. τοῦ μετ.

Αστ.

fataliter, ἐπίρ. κατὰ τὴν εἰσαρμύνην. *fatal-*

iter defunctum dabo, εἰσαρμύνην μέμνηται.

fatcor, fecus εἶπ, εἶπ, (*fari*) ἀλλομαι,

επαν. de aliqua re, ὁμολογῶ τι. peccatum, ὁμολογῶ ἁμαρτηρῆναι. eas res comparatas esse, ὁμολογῶ τὰ πράγματα ταῦτα κατεσκευασθαι. 2) ὀργῶ τι. vultu iram, τῇ προσώπῳ τὴν ὀργήν. modus fatendi, ἡ ὀριστικὴ ἐγκλισις. Εὐρίηται δὲ καὶ παθητικῶς τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὡς καὶ ἡ μετοχὴ αὐτοῦ. ἔτι δὲ καὶ τριτοπροσώπως. falebatur, ὁμολογεῖτο.

*faticānus, a, um, (fatum-cano) μοιρολόγος, χρονολόγος.

*faticinus, a, um, τὰς δὲ τῇ faticanus.

fatidicus, a, um, (fatum-dico) μοιρολόγος, χρονολόγος, μαντικὸς.

fatifer, ēra, ūrum, (fatum-fero) μέρον εἶτε θύνατον ἐπιφύων, ὀλέθριος. Α. ποιητ.

†fatigābilis, ae, καταπονούμενος.

fatigālio, ōnis, θ. καταπόνησις, κόπος, κάματος. 2) παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις ὀκῶμα.

fatigatōrius, a, um, σκαπτικὸς. Α. τοῦ μετ' ἐν. ἄστ.

fatigo, ōvi, atum, are, aliquem, καταποῶ, κοπῶ, τρώω τινά. fatigor aliqua re, καταπονοῦμαι, κατατρώομαι ὑπὸ τινος. fatigatus, a, um, καταπόνητος, κατάκοπος, ἀπειρηκός, καμῶν. 2) τρώω, ἐνοχλῶ τινά, ἐνοχλῶ τινι. 3) μεταφ. fatigo diem, ἐργαζόμενος τὸ πᾶν τὴν ἡμέραν. locum aliquem, διαπλανῶμαι τόπον τινά, ἀδιελπίτως διατρίβω που. 4) παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις: ἐπινοῶ, διασύρω τινά.

*fatilēgus, a, um, (fatum-lego) μέρον εἶτε θύνατον συλλέγων.

fatilōquus, a, um, (fatum-loquor) μοιρολόγος, χρονολόγος, μαντικὸς. Α. σπαν.

fatim, ἐπὶ σπαν. ἀντὶ τοῦ affatim.

fatīs, is, θ. ἔχρηστ. κόρος, ἐκ τούτου ἐτυμολογοῦσι τὸ ad fatim εἶτα adfatim, affatim, εἰς κόρον, ἴδ. affatim.

fatisco, ēre, χέλω, χέσω, διαρρήγνυμαι, σπίζομαι. 2) καταπονοῦμαι, κατατρώομαι, ὀπαιδῶ, ἀπαγρεῖω.

fatiscor, i, σπαν. ἀντὶ τοῦ fatisco.

Fātīda, ae, θ. (fatuus) ἡ Μέντις, ἐπικλήσις τῆς Ἀγλαΐης θεᾶς.

fātūe, ἐπὶ μωρῶς.

fātūlas, ālis, θ. μωρία. Α. σπαν.

fatum, i, ὀβ. (fari) βέφατον, χρησμός. Sibyllina fata, Σιβυλλεῖα βήφατα, Σιβυλλεῖοι χρησμοί. 2) μοῖρα, εἰμαρμένη, τὸ πεπρωμένον. fatum (εἶτε in fatis) est mihi visore aliquid, μοῖρα εἶτε πεπωμένον ἔντι μοι ἴδεν τι. futo, uita μοῖρα. praetere fatum, ὅπῃ μοῖραν. 3) τὸ συμβῆναι, τύχη. 4) μέρος, τὸ πεπωμένον μέρος, ὀβ. νίκης, κατ' ἐξοχὴν ὅς ἐ αὐτόματος θάνατος.

fātūor, ari, (fatus) μαινόμεαι. 2) μωραίνω. Α. σπαν.

fatus, a, um, ἴδ. for.

fātus, ūs, ā. (for) σπαν. ἀντὶ τοῦ fatum, εἰμαρμένη μοῖρα. 2) χρησμός.

fātūus, a, um, μωρός. fatua beta, μωρὸν, ἄστομον τεῦλον, μεταφ. μωρός, ἀνευβλήτης. fatuus, ā. γελωτοποιός, βωμολόχος, fauces, lum, θ. πληθ. (εὐρήται δὲ παρὰ ποιηταῖς καὶ ἡ ἀφαιρετικὴ τοῦ ἐνικού fauce, ἔχρηστος δὲ ἡ δύναμις. faux.) λάρυγξ, φάρυγξ. 2) τὸ στενόν. Cilicidae, οἱ πύλαι, τὰ στενά τῆς Κιλικίας. Nili, τὰ στενά τοῦ Νείλου. maris, ὁ πορθμός. terrae, ὁ ἰσθμός.

Fauna, ae, θ. ἐπικλήσις τῆς Ἀγαθῆς θεᾶς.

Faunalia, ūm, ὀβ. ἑορτὴ τοῦ Φαῦνου ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ.

Faunīgēna, ae, ā. ὁ τοῦ Φαῦνου ἀπόγονος (Φαυνογενής).

Faunus, i, ā. Φαῦνος, μυθικός τῆς Ἀσίνης βασιλεὺς, καὶ ἀγροικικός καὶ ποιμενικός θεός, ὁμοῖος τῷ Πανί, ᾧ καὶ κατ' ἑνὸς συμφωνεῖ. 2) Fauni, πληθ. οἱ Πάνες.

*faustus, ἐπὶ σπαν. εὐτυχός.

Faustianus, a, um, Φαυστιανός.

*faustitas, ālis, θ. εὐτυχία.

Faustulus, i, ā. Φαυστόλος.

faustus, a, um, (ἐκ τοῦ favor, ὡς honestus, ἐκ τοῦ honor, ὅστις κυρίως εὖνους θεός, ὁμοῖος τῷ Πανί, ᾧ καὶ κατ' ἑνὸς συμφωνεῖ. 2) εὐτυχής, εὐδαίμων, quod bonum faustum felixque sit! Ἀγαθὸν τύχη! Κύρ. ἔν. Φαῦστος.

fautor, ōris, ā. (faveo) σπουδαστής τινος, εὖνους τινί. tuae dignitatis fautor sum, σπουδάζω, σπουδῇ ποιούμεαι περὶ τὴν σὴν τιμὴν. fautor bonorum, ὁ τοῖς ἀγαθοῖς εὖνους.

fautrix, icis, θ. (faveo) ἡ περὶ τινά (περὶ τι) σπουδάζουσα, ἡ πρὸς τινά εὖνουχὴ.

faux, cis, ἴδ. fauces.

Fāvenlia, ae, θ. Φαβεντία, ἔνομα τριῶν πόλεων τῆς Ἰσπανίας καὶ Ἰταλίας. Faven-

tinus, a, um, Φαβεντινός.

fāvēa, ae, θ. παίδισκη. Πλάτος καὶ Γλωσσ. fāvēo, fāvi, fautum, ēre, aliquid, εὖνους, συμπράττω τινί, σπουδάζω τινά ἢ τι, σπουδάζω περὶ τινί ἢ περὶ τι, προθυμοῦμαι τινί. honoribus alicujus, σπουδάζω, σπουδῇ ποιούμεαι περὶ τὴν τιμὴν τινος. faven-tinus ventī, ὀβ. οἱ ἀνεμοὶ. 2) faveo oro εἶτε lingua, ἐπὶ θυσίαις εὐφημῶ. favele linguis! εὐφημεῖτε! εὐφημοὶ θεαί! — ἐπὶ θεατῶν ἡ ἀχροατῶν εὐφημῶ, συνηθὺς ἑποικῶ.

Favilla, ae, θ. θερμὸσκόπια, μαρτῆρ. 2) τι

φρα, αποδός, (ή τῆς συνθεσίας φάσολη ή γάσολη).
 favillaceus, a, um, τεφρώδης. Α. τοῦ μετα-
 γυν. Αστ. ὡς καὶ αἱ ἐξῆς δύο.
 favillaceus, a, um, τεφρώδης.
 favillesco, ere, ἀποτιφώδεται, φθίτω.
 favissae, arum, θ. θησαυρός, ὑπόγειος οἶκος.
 favitor, oris, ἄ. ταῦτ' ἐφ' fautor.
 favonius, ii, ἄ. ζέφυρος.
 favor, oris, ἄ. (faveo) εὖνοια, χάρις, σπουδή. 2) συναίνεσις, ἐπαίνος.
 favonabilis, e, σπουδαζόμενος, κτηρισμέ-
 νος, χάριτος.
 favonabiliter, ἐπιφ. μετὰ συναιδέσεως.
 faveus, i, ἄ. κρήνη, μελίκρον. 2) favi, λίθοι ἐξάγωνοι θαπτόμενοι.
 fax, facis, ὁ, ἄς, λαμπάς. fax ardens, ὁ πυρός. fax prima, αἱ (πρώται) λύγων ἀραι. Ἐπει δὲ ἐν γάμοις καὶ κηδεύσει λαμπρῶν ἐχρῶντο, λέγονται ποιητικῶς: fax ἀντὶ τῶν γάμων ἡ τῆς κηδείας. μεταγ. Nero fax generis humani, Νέρων ὁ ὀλιότρος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. fax tumul-
 tu, τὸ ἐκταραχὲς τοῦ πολέμου. Sertorius fax belli. Σερτώριος ὁ τοῦ πολέμου αἷτος, ὁ ἐκκαλεῖται, ἀναβύσσων τὸν πόντον. fax muni-
 tis gloria, κέντρον τῆς ὕψους ἡ δόξης. 4) tis gloria, λαμπρότης, λαμπρὸς, φῶς. 3) faces, αἱ λαμπάδες (εἶδος μεταφωρῶν φαντασμένων).
 faxim, is, κτλ. ἀρχαῖον ἀντὶ τοῦ faciam.
 facies, ἡ fecerim, feceris, κτλ. ἴδ. facio.
 faxo, ἀρχαῖως ἀντὶ τοῦ faciam, ἴδ. facio.
 fescro, ere, (febris) πυρετώω. Α. τοῦ μεταγυν. Αστ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.
 febrilis, e, (febris) πυρετοφόρος.
 febricitare, are, (febris) πυρετιῶ, πυρετῶ.
 febricitans, a, um, (febris) πυρεκτικός.
 febricitula, ae, θ. (febris) πυρετίον.
 febricitulentus, a, um, (febris) πυρεκτικός.
 Α. τοῦ μεταγυν. Αστ.
 febriculōsus, a, um, (febris) πυρεκτικός. 2) πυρετώδης.
 febrifugia, ae, θ. (febris-fugio) τὰ λε-
 πτόν κενταύριον (φυτόν).
 febris, ire (febris) πυρετῶ.
 febris, θ. (συγγένεις τοῦ ferreo καὶ τοῦ ἀσβεστοῦ θιόρος=theros). πυρετός. febrim habeo, πυρετῶ. febris tertiana, ὁ τρί-
 ταιος πυρετός. ardens ἢ fervida, καυσώ-
 δης πυρετός. ardens, ὁ ἡμικαλὸς πυρετός.
 accessio febris, ἡ πύρεξις, ὁ παροξυσμός.
 februa, orum, ἴδ. februius.
 februa, ταῦτ' ἐφ' febrilis.
 februalis, ae, θ. καθαρμός, ἀγνισμός.
 februalmentum, i, ὁ. καθαρμός, ἀγνισμός.
 februalis, a, um, (februus) φεβρουάριος, τοῦ φεβρουάριου μηνός. Calendae februa-
 riae, αἱ Καλῆδαι (ἡ νομική) τοῦ Φε-
 βρουαρίου. februaris, ἄ. (ὑπὸν. mensis)

ὁ Φεβρουάριος μῆς. Συμ. Ὁ Φεβρουάριος μῆς τοῖς ἀρχαιολογικοῖς τῶν Ῥωμαίων ὁ τῶν ἐνκαυτοῦ πλάκεταις ἦν, καὶ καθαρμὸς ἐν αὐτῷ ἐγένετο.
 februatō, oris, θ. ἀγνισμός, καθαρμός.
 febrilis, is, θ. ἐπικλήσις τῆς Ἥρας.
 februo, are, φεβῶ, καθάρω, ἀγνίζω.
 febrilis, ταῦτ' ἐφ' febrilis.
 februius, a, um, ἀρχαία. καθάρσιος, καθαρ-
 τικός, ἀγνιστικός. februum, ὁ. καθαρ-
 σιον, καθαρμὸς, ἀγνισμός. februa, orum, πληθ. καθαρμοί, ἀγνισμοί.
 febrilis, ταῦτ' ἐφ' febrilis.
 fecunde, ἐπιφ. εὐφρόνως, εὐκαίρως.
 fecunditas, atis, θ. (fecundus) ἐπὶ ζῶων καὶ ἀνθρώπων εὐτοκία, τῶναια, τὸ γέν-
 μον. 2) ἐπὶ φυτῶν εὐκαρπία, καρποφορία. 3) ἐπὶ ἀγρῶν εὐφροσύνη, ἀφθονία. 4) μεταφ. τὸ γένημα τῆς ὕψους, ἡ ἀφθονία κ. τ. ε.
 fecundo, are, aliquid, εὐφροσύνη, εὐκαρπία, καρποφορία ποιεῖ τι.
 fecundus, a, um, (fecō) altenuus, ἐπὶ ζῶων εὐτοκός, εὐφρονος, πολυτόκος, γόνιμος. 2) ἐπὶ φυτῶν εὐκαρπός, καρποφόρος, καρπι-
 μος. 3) ἐπὶ ἀγρῶν εὐφροσύνη, ἀφθονία. 4) μεταφ. γόνιμος, πλήρης τινός, ἀφθονὸν ἔχων τι. α) ἀφθονία παρ' ἑλκων, καρποφόρος. fecundus imber, ὁ εὐφροσύνη, καρποφόρος θυετός.
 fel, folia, ὁ. χολή. 2) χολή, χέλιος, τὸ μικρόν, ἡ μικρότης. 3) foliarius, τὰ λεπτὰ κενταύριον (φυτόν).
 felis, is, θ. αἴλουρος. 2) γαλή.
 felicitas, atis, θ. εὐδαιμονία, εὐτυχία, εὐ-
 πράγεια. Ἡ δὲ καὶ διὰ Felicitas. 2) ἐπὶ γῆς εὐδαιμονία, καρποφορία, ἀφθονία.
 felicitate, ἐπιφ. εὐδαιμονία, εὐτυχία. 3) ἐπὶ καρπῶν εὐφροσύνη, ἀφθονία. 3) ἐπιφανήμα-
 τικῶς: εὐφρα! καλῶς!
 felinus, a, um, (felis) τοῦ αἰλίουρου.
 felis, is, ταῦτ' ἐφ' felis.
 felix, icis, εὐδαιμονία, εὐτυχία, εὐκαί-
 ριος. felix altitudo rei καὶ aliqua rei, ἀφθονὸν ἔχων τι, εὐτυχία ἐπὶ τινι. felix omen, αἰετός οἰκνός. quod bonum fau-
 stum felixque sit! ἀγαθὴ τύχη. felix regio, εὐδαιμονία, ἀφθονία, καρποφόρος χώρα. felix arbor, καλλικαρπὸν, πολυ-
 καρπὸν δένδρον. felix sum, εὐδαιμονῶ, εὐ-
 πράττω. felix sis, εὐ πράττει. Κύρ. ἐν. Felix, ἄ. Φελίξ, ὡς τὸ Ἑλλήν. εὐτυχία, καὶ Felicianus, Φελικιανός.
 fellator, oris, ἄ. (fello) ὁ γλωττοδεδύμενος.
 fellibris, e, θηλάων. Ἄμφ. γρ.
 felles, is, ταῦτ' ἐφ' felis.
 fellus, a, um, (fel) χολικός, χολιδής.
 fellico, are, θηλάω. Α. τοῦ μεταγυν. Αστ.
 felliducus, a, um, (feliducus) χολιδής.

fellissūus, a, um, (fol-lluo) χολερικός, χολώδης.

fellio, ταῦτὸ τῷ fellio.

fellitus, a, um, (fel) χολώδης, χολικός.

A. τοῦ μεταγιν. Δατ.

follo, are, θ ἢ λ ἄ ῥ ω. 2) γλωττοδεψῶ.

folliūus, a, um, (fel) χολώδης, χολικός.

Folstina, ae, θ. ἡ ὑπερὸν Βονωνία καλουμένη πόλις.

*femella, ae, θ. (femina) γύναιον.

fēmen, īnis, οὐ, ταῦτὸ τῷ femur.

fēmīna, ae, θ. (feo) (ἐπὶ ἀνθρώπων ζώων καὶ φυτῶν) ἡ θήλεια, piscis femina, ὁ θήλυς ἰχθύς. 2) γυνή. 3) cardo femina, ὁ θήλυς στρόφιγξ.

fēmīnal, is, οὐ, γυναικεῖον μέριον. Ἀπυλ.

fēmīnalis, e, (femen) τῶν μηρῶν. femina-

lia, ium, οὐ, τὰ περιμήτρια.

fēmīnālus, a, um, ἐμβληνθεῖς, ἀνάνδρος, γυναικεῖος.

fēmīnūs, a, um, θήλυς, θηλυκός. feminei specus, θήλυς τὸ γένος. 5) γυναικεῖος τῶν γυναικῶν. femineae Calendae, αἱ Καλῆν-
δαι τοῦ Μαρτίου, ἕνεκα τῆς ἐορτῆς τῶν Matronalia. 2) μεταφ. θηλυκός, γυναικεῖος, γυναικεῖος, ἀνάνδρος. A. ὡς τὰ πολλὰ ποιητ.

fēmīnīne, ἐπὶ θηλυκός.

fēmīnīnus, a, um, θηλυκός. genus femini-

nūm, τὸ θηλυκὸν γένος. nōmen, τὸ θηλυκὸν ὄνομα. A. Γραμματικῶν, ὡς καὶ ἡ λέξις.

fēmur, ōris, οὐ. (feo) μηρός. 2) ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ, μῆρος, μέρος τοῦ τριγλύφου.

fenarius, ταῦτὸ τῷ foenarius.

fendicæ, arum, θ. ἔγκατα, ἐντερα.

fendo, b e i n ω. ἄγρ. Ἐκ ταύτου τὰ defen-

do, infensus, offendo.

fēnēbris, e, (fenus) θανειστικός. lex, ὁ περὶ τοκισμοῦ νόμος. pecunia fenebris, τὸ θάνειον.

*fēnērārius, i, ā. (fenero) ā. τοκιστής.

fēnērāticus, (-tius) a, um, θανειστικός.

fēnērātio, ōnis, θ. θανεισμός, τοκισμός.

fēnērātio, ἐπὶ, ἐπὶ τόκῳ.

fēnērātor, ōris, ā. θανειστής, τοκιστής. 2) τοκιστής, τοκογλύφος.

fēnērātorius, a, um, θανειστικός.

fēnērātrix, icis, θ. ἡ τοκογλύφος, τοκί-

ζουσα.

fēnēro, avi, atum, are, (fenus) θαναίω,

τοκίω. pecuniam, θαναίω χρήματα. 2)

χίρρημι, προχειρίζομαι, μεταδίδωμι τι.

fēnērōr, atus sum, ari, (fenus) ταῦτὸ τῷ

fenero) θαναίω, τοκίω. 2) θαναίζομαι. pe-

cutum ab aliquo, χρήματα παρὰ τινος.

fenestella, ae, θ. (fenestra) τοῦ fenestra)θυ-

ρίδιον, μικρὰ θυρίς, μικρὰ ὀπή. 2) porta

fenestella, ἡ Φενεστέλλα πόλις, μία τῶν

πολίων τῆς Ἰταλίας. Κῆρ. ἐν. Fenestellā, ae, ā. Φινεστέλλα.

fenestra, ae, θ. (φαίνω) φαστήρ, θυρίς, ὀπή.

fenestro, avi, atum, are, aliquid, θυρίδα

ποιῶ τινι. fenestratus, a, um, θυρίδα ἔχων.

*fenestrūla, ae, θ. (fenestra) μικρὰ θυρίς,

μικρὰ ὀπή.

Fenni, ōrum, ā. Φίνει, ἔθνος Γερμανίας.

fenum, i, ταῦτὸ τῷ foenum.

fēnus, i, ōris, οὐ. (feo) τόκος, διάφορον.

pecuniam alicui fenori sive fenore do,

δίδωμι τινι χρήματα ἐπὶ τόκῳ, θαναίω

τινὶ ἀργύριον. alicui fenus do, ἀποδίδωμι

τινι τοῦς τόκους, fenus exerceo, τοκίω,

aliquid fenore accipio, θαναίζομαι τι. 2)

σπέν. τὸ θάνειον.

*fēnuscūlum, i, οὐ. (fenus) ἄλιγος εἰς

τόκος.

feo, (φύω) ἄχρηστον θίμα, εἰς οὐ ἐνομολο-

γοῦσι τὰ fetus, fecundus, fenum, fenus,

femina, femur.

ferā, ae, θ. fē. ferus.

feracitas, alis, θ. εὐφορία, εὐκαρπία.

feracius, ἐπὶ. συγκρ. εὐφορώτερον, εὐκαρ-

νώτερον.

ferālis, e, (ἐκ τοῦ θέρ. fer, εἰς οὐ καὶ τὸ

Perania καὶ τὸ infernus.) νεκρικός. car-

mem ferale, τὸ ἐπιτάφιον μέλος, facillū,

um, οὐ. τὰ νεκρεῖα, θανατεύσις, ὁ ἔνα-

γισμός. 2) θανάσιμος, θανατηφόρος, ὀλί-

θιος.

ferāliter, ἐπὶ. θανατηφόρος. A. τοῦ μετα-

γιν. Δατ.

ferax, acis, (fero) εὐφορος, εὐκαρπός, καρ-

ποφόρος. alicuius re, (apax. aliqua re)

εὐφορος, πλούσιος τινος.

ferciūm, ταῦτὸ τῷ fertum.

fercūlum, i, οὐ. (fero) φορεῖον, φέρετρον.

fer' οὐ ἐν πομπαῖς τὰ λάφυρα καὶ αἱ τῶν

θεῶν εἰκόνες ἐφέροντο. 2) ἡ τῶν ἀσφαλ-

τοῦ, ἡ τράπεζα, fercula, πληθ. τὰ ἐλ-

κτα, ἐπιτραπέζια, τὰ παρακείμενα.

fēre, ἐπὶ. (fero) σχεδόν, πως, πού. omnino

ferre, πάντες που, πάντες σχεδόν. hoc

ferre tertio, σχεδόν τι ἡ τετάρτη ὥρα, ἡ

τετάρτη που ὥρα. haec fere, ταῦτ' ὡς

in hunc fere modum, ὡς περὶ οὗτος ποῖ

?) ὡς τὰ πολλά, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. 3) non

fere multum, οὐ πᾶν πολὺ.

Ferētānus, a, um, (Ferentum) ἐκ Φι-

ρέντου.

ferētārius, a, um, ἐπικούριος, ἐπικουρί-

κός. 2) ferentarii, ā. οἱ ἀεροβλασταί.

Ferētīnum, i, οὐ. Φερεντίνον, πόλις τῆς

Λατίνης, ἧς οἱ πολῖται Ferentinatē-

lum, ā.

Ferētīnus, a, um, Φερεντίνος, ἐκ Φερε-

είνου, τοῦ Φερεντινίου. 2) πόλις τῆς Τυρ-
ρήνιας, ἡ παρὰ Πτολ. Φερεντία.
Ferentum, ἡ καὶ Fōrentum, οὗ. πόλις
Ἀπουλίας, τὰν Fōrenzo.
fercula, vilis, θ. ἀγνώτων εἰδὸς ἀμπέλου.
Feretrum, ἡ, θ. (ἐκ τοῦ fero ἢ feretrum
ἢ καὶ ferio.) Φερέτριος, Τροπαιοχόος, Σαυ-
λοφόρος, Ἰαπερρετής Ζεύς.
feretrum, ἡ, οὗ. (fero) φέρετρον, φορεῖον.
feriae, arum, θ. ἐορταίαι, ἔπραττοι ἡ-
μέραι, ἀργία. feriae Latinae, αἱ κοιναὶ
τῶν Λατίνων θυσιαι, αἱ δὲ Δίων Κόσ. καλεῖ-
ται ἀνοχάς. forensis, ἡ τῶν δικαστηρίων ἀπρα-
ξία. belli, ἡ ἐκ χειρὸς, ἀνακαχή. 2) ἀχο-
λή, ἡσυχία, εἰρήνη.
feriaticus, a, um, (feriae) π. χ. dies fe-
riaticus, αἱ ἔπραττοι, ἀργεῖ ἡμέραι.
feriatus, a, um, τῷ. ferio.
fericius, a, um, (ferus) ὑπάργυρος.
ferinus, a, um, (fera) θήριος, caro fe-
rina, εἶτε ἀπὸ τῆς ferina, θήριον κρέας. 2)
θηριώδης, ἀγrios.
ferio, ire, aliquem ἢ aliquid, τύπτω,
πλήττω, παῖω, βῆλλω τινά ἢ τι. cornu
ferio, κίρῃ τι παῖω, κερατίζω. fores, κό-
πτω τὴν θύραν. murum ariete, παῖω,
ἀράσσω τὸ τεῖχος τῇ κριῇ. serpens ferit,
δέρει τύπτει, πλήττει. ferio pedo, πλήτ-
τω, τύπτω, παῖω τῷ ποδὶ. calcem, λακτίζω.
aliquem hasta ἢ jaculo, πλήττω, παῖω
τινὰ δόρατι ἢ ἀκοντίῳ. aliquem gladio,
τύπτω, πλήττω, παῖω τινὰ μαχαίρᾳ. ferio
mare, τύπτω τὴν θάλασσαν ταῖς κώπαις
(αἱ τὴν τύπτειν ἔραττοι. Ὅμ.) ferio pe-
ctus, πλήττωμαι, τύπτομαι, κόπτομαι, πα-
σμαι τὸ στήθος. res ferit oculos, τὸ πρᾶγ-
μα τύπτει (τυποῖ) τὴν ὄψιν. col cacinna
radis ferit, ὁ ἥλιος καταλαμβάνει τὰς κο-
ρυφάς, ὁ ἥλιος βῆλλει τὰς κορυφὰς ταῖς
ἀκτεί. ferio asses, τυπῶ, κόπτω ἀσσοὺς.
2) κατῆλτο, βῆλλω, παῖω, κόπτω, ἀγνοῶ.
βῆλλω, ἐράτω, ἀποκτείνω τινά. 3) ferio
foodus, φίλια εἶτε συνθεσίας τίμνω, σπέν-
δομαι, σπονδὰς ποιοῦμαι. 4) παρακρούομαι,
ἀξαναπῶ, φανακίζω τινά.
ferior, atus sum, ari, (feriae) ἀργῶ, ἀχο-
λάζω. — feriatus, a, um, ἀργέας, ἀχολά-
ζων. a re, ἀχολάζων τινος ἢ ἀπὸ τινος.
feritas, atis, θ. (ferus) ἀγριότης.
ferito, are, (θαμιστ. τοῦ fero) φέρω, φορῶ.
Ἄμφ. γρ.
ferme, ἀπρ. (fero) σχεδόν, σχεδόν τι. quin-
decim ferme, πεντεκαίδεκά πού. ferme
omnia, πάντα πού, σχεδὸν πάντα. in con-
spectum ferme Africae, εἰς ὅλην πᾶς τῆς
Ἀφρικής. 2) ὡς τὰ πολλὰ, ὡς ἐπὶ τὸ πολλόν.
haud ferme, σπάνιως. haud ferus, ἄν-

venias, οὐκ ἂν εὐρεῖς. 3) non forme im-
parem, οὐ πᾶν ἀνόμεον.
fermentesco, ere, (fermentum) ζυμοῦμαι,
ἀραιοῦμαι. II. ἴναι.
fermento, avi, atum, ure, (fermentum)
aliquid, ζυμῶ, 2) ἀραιῶ τι. terra fer-
mentata, ἀραιά γῆ.
fermentum, ἡ, οὗ. (fervus) ζύμη, ζύμαρ.
panis sine fermento, ζύμαρς ἄρτος. 2)
ἀραιώσις. terrae, τῆς γῆς. 3) μεταφ. ἴσως,
ὄρη. 4) λόβος.
fero, tuli, (ἀρχαία. tulī), latum, ferre,
φέρω. aliquid humeris, φέρω, βαστάζω
τι ἐπὶ τῶν ὤμων. argentum ad aliquem,
φέρω, κομίζω ἀργύριον πρὸς τινα. arma
contra alicui in aliquem, ἀπὸ φέρω τινὶ ἐ-
πὶ πλά. signa in hostem, προσβάλλω τῇ
πολεμικῇ, ὁμῶς χαρὰ τῷ πολέμῳ. senten-
tiam ἢ suffragium, φέρω ψήφῳ, φερα-
τοῦ. legem fero, τίθεμι, γράφω νόμον.
aliquid ad populum, ἀναστέλλω τῷ δήμῳ
περὶ τινος. vora, φέρω, ἀγγέλλω ἀληθεί-
αν. alicui praemia, φέρω, προσφέρω τινὶ βρα-
βεῖα. alicui conditionem, προστίνω τινὶ
συνθήκην. alicui luctum, φέρω, παρέχω
τινὶ λύπην. opem ἢ auxilium alicui, βοη-
θῶ, ἀποκουῶ τινί. ventrem ἢ parium,
ἐν γαστρὶ ἔχω, κυοφορῶ. praio in alicui
porio fero aliquid, ἐρῶ το. clam fero
aliquid, κρύπτω τι. fero gradum in lo-
cum, φέρω πόδα εἰς τόπον τινά, βαδίζω
ἐπὶ τι. mo fero ad ἢ in locum, εἶμι,
βαδίζω πρὸς. se alicui obviam ferre, ἀν-
τίσταν τινὶ ἵσταν, ἀπικταν τινί. ferar, φέρο-
μαι. stella fertur circa terram, ὁ ἀστήρ
φέρεται περὶ τὴν γῆν. in proclium feror,
ὁρμῶ, φέρομαι εἰς τὴν μάχην. nomen fero,
ἔχω ὄνομα. rationes fero, ἀπογράφω,
καταγράφω λογισμούς. 2) φέρω, ἔχω. via
fert ad locum, ἔδωκε φέρει, ἄγει ἐπὶ τό-
πον. crudelitate, odio, avaritia feror,
ὠρῶσται, μίσει, φιλαργυρίῃ, φέρομαι, ἀγ-
νοῦμαι. 3) fero et ago, φέρω καὶ ἄγω. res
sociorum, τὰ τῶν συμμάχων. urbem, φέρω
καὶ ἄγω πόλιν, λεληται πόλιν. 4) φέρω,
ἐκφέρω. terra fort fruges, ἡ γῆ φέρει καρ-
πὸν. arbor fert, τὸ εἶναι φέρει, καρ-
ποφορεῖ. 5) φέρω, φέρομαι, κομίζομαι,
λαμβάνω. victoriam ex aliquo, κομίζομαι
νίκην ἐκ τινος, ἀπὸ τινος. primas, φέρω,
φέρωμαι τὰ πρῶτα. fructum, pretium,
κομίζομαι, λαμβάνω καρπὸν, μισθόν. 6)
φέρω, ἀποκτείνω, ἀνέχουμαι. fero aliquid
nequo animo, leviter, modice, fortiter,
graviter, molesto, aegre, κτλ. φέρω τι
πρῶτος, κοφῶς, βῆλως, γενναίως, βαρύνως,
γαλήνως, πικρῶς. non fero, οὐκ ἀνέχουμαι,
οὐκ ὑπομένω, οὐκ εἶδ. 7) φέρω, ἔχω

ὀρύλλω. se oriundum ab Alexandro ferens. Ἀλεξανδρῶν ἀπόγονος εἶναι φέρεται. ferunt ἢ fertur, φέρεται, λέγεται, ὀρύλλεται. ut fertur ἢ ut ferunt, ὡς φασί. 8) prout res fert, ὡς περ τὸ πρῶτον φέρι. cum res ipsa feret, ὅταν τὸ πρῶτον αὐτὸ (φέρῃ) ἐνέγκῃ τὸν καιρὸν, ὅταν ὁ καιρὸς τοῦ πράγματος ἔλθῃ. si res ita tulisset, εἰ οὕτω τύχοι, εἰ οὕτω ξυμμένῃ. tempora rei publice ita ferunt, οὕτως ἔχουσιν οἱ τῆς πολιτείας καιροί. ut mea fert opinio, ὡς ἡ ἐμὴ γνώμη. animus fert, θυμὸς ἔχει με, ἐθέλω.

ferocia, ae, θ. (ferox) θρασύτης, θαρρότης, θάρρος. 2) θρασύτης, ἀθάλεια, ἀγαρωχία, θράσος. 3) ἀγριότης.

ferocia, ire, θρασύνομαι. 2) ἀγρινοῦμαι, μένομαι.

ferocitas, atis, θ. ταῦτὸ τῇ ferocia.

ferociter, ἐπιθ. θρασύτως, θαρρόλως. 2) θρασύτως, ἀθάλως, ἀγαρώως, καταπορικῶς.

feroculus, a, um, (ὀφύκος. τοῦ ferox) θρασύς, ἀθάλως. A. απ.

Feronia, ae, θ. (ἐκ τοῦ θέμ. fer, ὅθεν τὸ feralis) Φερωνία, Φερωνία, Τυρρηνικὴ θιά, ἢ Ἀνθηρόρος, Φιλοστέφανος, Φερσέρων.

ferox, ocis, (ferus) θρασύς, θαρρόλως, γενναίος. 2) θρασύς, ἀθάλως, ἀγαρώως, ἀκόλαστος, καταπορικὸς. viribus, θρασύνομος, πεποιθὸς τῇ θυμῷ. mentis, θρασύφρων. lingua, θρασύτομος, θρασύγλωττος. 3) ἀγριός, ὤμος.

ferramentarius, ii, ā, (ferramentum) σιδηρουργός. A. τῷ μεταγ. A. απ.

ferramentum, i, ō, σιδήρεον, σιδήριον, σιδηροῦν σκεῦος, σιδηροῦν ἐργαλεῖον, σιδηροῦν ὄργανον, ὄπλον, κτλ.

ferratarius, i, ā, ὁ ἐν μεταλλείᾳ σιδήρου ἐργαζόμενος. Ἐπιγρ.

ferrarius, a, um, σιδηρικός. ferrarius faber καὶ ἀπλῶς ferrarius, ὁ σιδηρουργός, σιδηρεύς.—ferraria officina, τὸ σιδηρουργεῖον, σιδηρεῖον. ferraria, ae, θ. μεταλλεῖον σιδήρου, σιδηρουργεῖον. 2) ἡ σιδηρεῖα. φ.

ferratilis, o, σιδηροδέσιμος.

ferratus, a, um, σιδηρόδετος. orbes rotatum, σιδηρόδετοι κύκλοι τροχῶν. ferratus servus, σιδηροδέσιμος δοῦλος. ferruli, ā, (ὀπλον, milites) οἱ σιδηροθύρακες. 7) σιδηροῦς. ferrata legio, τὸ σιδηροῦν στρατόπεδον, (δύομαι λεγεῶνας). Δίων Κάσ. 55, 23.

ferreus, a, um, σιδηρεύς, σιδηρότεκτος. 2) μεταφ. σιδηρεὺς, ὤμος, ἀναίσθητος, σκληρὸς. ferreus somnus, ὁ παρ' Ὀμήρῳ χάλκεος ὕπνος, σπουδαῖον ὁ θάνατος. 3) σιδηρεὺς, ἀδαμνέντιος, ἀκόλωςτος.

*ferriferus, a, um, (ferum-fero) χαλκὴ λείπει, ὅταν σιδηροφέρων.

ferriferodina, ae, θ. σιδήρου μεταλλ. σιδηρουργεῖον.

ferriterium, ii, ō, (ferrum-tero) κωμ. λείπει, ὅταν σιδηροτριβεῖν, τρυπᾶν, συμπίπτειν.

ferriterus, i, ā, (ferrum-tero) σιδηροδιδραμικός. *ferritribas, acis, ā, (ferrum-tribo) ταῦτὸ τῇ ferriterus.

*ferrugineus, ntis, (ferruga) σιδηρῶν.

ferrugineus, a, um, ἰστίς, ἰώδης, ὀφρυνιστός. 2) σιδηρῶν.

ferrugineus, a, um, ταῦτὸ τῇ ferrugineus. ferrugo, inis, θ. (ἐκ τοῦ ferrum, ὡς ferrugo ἐκ τοῦ fero) ἰστίς σιδήρου. 2) ἰστίς χρώμα, τὸ φασί, τὸ ὀφρυνιστόν. 3) τὸ ὀφρυνιστόν, ἰστίς πορφυράς.

ferrum, i, ō, σιδήρος, μεταφ. ὁ σιδηρεὺς, ὁ σκληρότης. 2) ὅ, τι σιδήρου πεποιήται, σιδηρώμα, σιδηροῦν σκεῦος, ὀφρυνιστόν, ἐργαλεῖον, ὄπλον, κτλ. urbes et agros ferro atque igni vastare, τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία τέμνειν καὶ καίειν.

ferrumen, inis, ō, (ferrum) κέλλεα. 2) ἰστίς.

ferruminalio, ōnis, θ. στέγνωσις, κέλλισις.

ferrumino, avi, atum, are, (ferrumen) aliquid, στεγνόν, συστεγνόν, κέλλω τι.

fertilis, e, (fero) εὐφορός, εὐκαρπής, κέρπιμος. ager fertilis fructuum ἢ frugibus, ἄγρος εὐφορός καρπῶν. populus auri ἢ auro fertilis, ὁ χρυσοῦς πλούσιος, ἔφθονον χρυσοῦ ἔχων. μεταφ. fertilis pectus, γόνιμος νοῦς. 2) καρποφόρος, ἐφθονίαν παρέχων.

fertilitas, atis, θ. (fertilis) ἐπὶ ἀγρῶν καὶ φυτῶν εὐφορία, εὐκαρπία, καρποφορία, ἐφθονία. 2) ἐπὶ ζῶων καὶ ἀνθρώπων εὐτοκία, εὐγονία, τὸ γόνιμον. 3) μεταφ. fertilitas artis, τὸ γόνιμον τῆς τέχνης.

*fertilis, ἐπὶ. συγκρ. εὐφορώτερος.

fertorius, a, um, (fero) φορητός. sella fertoria εἴτε fertorium, αὐ. φορεῖον. A. τῷ μεταγ. A. απ.

fertum, εἴτε fertum, i, ō, πύλων, πόπανον.

fertus, a, um, ταῦτὸ τῇ fertilis.

ferula, ae, θ. κάρβος (σούτι). 2) ράβδος, κλόν, ῥάβδακμα.

ferulaceus, a, um, καρβόκινος. 2) καρβόκινος.

ferulago, inis, θ. καρβόκινος, (φ).

feruleus, a, um, καρβόκινος.

ferus, a, um, (θέρ, Ἀλε. φέρ) ἔγριος, fera bestia, εἴτε ἀπλῶς fera, ἔγριον ζῶον, θηρίον. fera oliva, ἡ ἔγριος εἴτε ἀγριός. 2) καλός, ἡ ἀγριελία. ferus ager, ἀγριώτερος ἄγρος. ferus, ā, ὁ θέρ, τὸ θηρῶν. 2) μεταφ. ἔγριος, θηρῶν, ferus visu, ὁρῶν ὁρῶν.

fervēfacio, ēci, actum, ēre (ferveo-facio)
aliquid, ζέω, πυρῶ τι. fervēfactus, a, um,
ζεστός.

ferventer, ἐπιρ. διαπύρως, θερμῶς.

fervēo καὶ fervo, avi καὶ rui, ēre καὶ ēre,
(θερῶ) ζέω. 2) μεταφ. ζέω, διαπύρος, θερ-
μός· εἰμι. fervo facere, θερμῶς ἐπιθυμῶ
ποιεῖν. — fervens, ζεστός, διαπύρος. 3)
fervēo aliqua re, ζέω τινός, μεστός τι-
νός εἰμι.

fervesco, ēre, (ἐναρξαι τοῦ fervēo) ἀνα-
ζέω, ζεστός, διαπύρος γίνεσθαι.

fervidus, a, um, (fervēo) ζεστός, διαπύ-
ρος, μεταφ. ζέω, διαπύρος, θερμός.

fervo, ēre, fī. fervēo.

fervor, oris, ἄ. (fervo) ζέσις. 2) καύσις,
καύτων. 3) τὸ διαπύρον, ἡ θερμότης (τῆς
ψυχῆς, τῶν παθῶν).

Fescennia, ae, ὁ, καὶ Fescennium, ii, οὗ.
Φασκενίου, πολίγειον Τυρρηνίας. Fescen-
nius, a, um, τοῦ Φασκενίου, ἐκ Φασκε-
νίου. Fescennini versus, εἴτε ἀπλῶς Fe-
scennini, ἄ, εἴτε Fescennina, οὗ, ἀντιγῆ-
καὶ σκαμπτικὰ ἔπη, εἰς ἃν γράμμαι μά-
λιστα ἐγγράντο, εἴτε ἐκ Φασκενίου ὀνομα-
σθέντα, εἴτε ἐκ τοῦ fescinus. 12. Παρ.
βιβλ. κελ. 85.

Fescenniniciola, ae, ὁ, ἡ ἐν Φασκενίᾳ ci-
κόουσα καὶ χαίρουσα τοῖς ἐκατ' ἔμοιροι.
Fessonia, ae, ὁ, (fessus) θιάς τις τῶν κα-
μένων ἐπικούρου.

*Fessulus, a, um, ὕποκορ. τοῦ fessus.

fessus, a, um, (fatiscor) κατάρκωνος, κατάρ-
κωτος, ὑπέρτατος, aliqua re, καὶ σπανίως
παρὰ ποιηταῖς· alicuius, ἀπειρηκώς
ὑπὸ τινος. fessus sum plorando, loquen-
do, ἀπειρηκῶς θαυρῶν, λέγων. fessus
anulis ἢ vetule, γῆρας ἀπειρηκώς, ὑπέρτα-
τος. 2) κόπρων, ἀσθενείας, νοσῶν. fessas
res, νοσῶντες, θλίψεις, ταλαιπωροὶ καιροί.

*festatus, a, um, ἐορταστικός.

festice, ἐπιρ. εὐθύμως.

festinābundus, a, um, σπουδικός, σπου-
δῶν, ἐπαιγόμενος.

festinānter, ἐπιρ. διὰ σπουδῆς, ταχέως.

festināntia, ae, ὁ, σπουδῆς, ἑπείγης. Α. τοῦ
μεταγεν. Δατ.

festināte, ἐπιρ. διὰ σπουδῆς, ταχέως.

festinālim, ἐπιρ. ταῦτ' τῷ festināte.

festinatio, ōnis, ὁ, σπουδῆς, ἑπείγης.

*festinatio, ταῦτ' τῷ festināte.

festino, ἐπιρ. ταῦτ' τῷ festinānter.

Α. μ. γ. γ.

festinus, e, σπῶν, ἀντὶ τοῦ festinus.

festino, avi, atum, are, σπεύδω, ἐπιγί-
μαι. in provinciam, καταταγῶ, σπεύ-
δεις τῇ ἀπαρχῇ. Παροιμ. festina lente
σπεύδεις βραδέως. festino migrare, σπεύ-
δεις μεταβαίνειν.

παράσθαι. 2) aliquid, σπεύδω, ταχέως
τι. fugam, σπεύδω τῇ φυγῇ, σπεύδων φεύ-
γω. res festinatur, διὰ σπουδῆς, ταχέως
γίγνεται τι. festinatus, a, um, διὰ σπου-
δῆς γινόμενος, σπευστός.

festinus, a, um, σπουδικός, σπεύδων. Α.
ποιήτ.

festive, ἐπιρ. κομψῶς, χαριέντως.

festivitas, atis, ὁ, κομψότης, χάρις, ἐστιασ-
τικῆς, τὸ εὐχάρι. 2) ἐορταγμα, ἐορταγμός,
ἐορτή.

festiviter, ἐπιρ. κομψῶς, χαριέντως.

festivus, a, um, (festum) κομψός, χαριε-
ύς, νόστιμος. 2) προσφιλέως, κεχαρισμένος.

festra, ae, ὁ, (fenestra) περσίδιον.

festuca, ae, ὁ, κάρφος, κάλαμος ἀγρότης.
2) κάρφος, καρπός, ὃν τοῖς σῶματι τῶν
ἀπελευθερουμένων ἀπέβαλλον. 3) ἀιγίληψ,
(βοτάνη).

festucarius, a, um, ὁ ἀρσενιῶντες ἐνεκα
γινόμενος. 12. Γαλλ. 20, 10.

*festucula, ae, ὁ, κάρφον, καλὸν μίον.

festus, a, um, ἐορτής, ἐορταστικός, ἐορτά-
σματος. dies festus, ἄ, ἡ festum, ὁ, ἡ ἐορ-
τῆ. dies festos celebrare, ἐορτὰς ἐορ-
τάζειν. 2) festus dies! αἰνέται! κεχαρι-
σμένε! Κόρ. ἐν. Festus, i, ἄ, Ψηφιστής.

Fesulæ, Fesulanus, 12. Fesulæ, κτλ.

felialis, is, (ἐκ τοῦ foedus ἢ fides) εἰρηγο-
ποιός. legatus felialis καὶ συνηθ. feliales,
ἄ, πληθ. οἱ φιλικοί, φησικαί, ὁσῶς

ἐλέγοντο παρὰ Ῥωμαίους οἱ σπονδοφόροι
εἰς εἰρηνοδοκίαν. ius feliale, τὰ τοῦ πο-
λέμου δίκαια, οἱ τοῦ πολέμου νόμοι.

fetifer, a, um, (fetus-fero) γόνιμος, γο-
νοποιῶν.

felifico, are, (fetus-facio) νοστινῶν, νοστι-
τοποιῶ, τίκτω.

*felificus, a, um, (fetus-facio) γόνιμος.

feto, are, (fetus) λοχεύω, νοστινῶν, νοστι-
τοποιῶ, τίκτω. 2) γονοποιῶ.

felidus, a, um, (fetus) εὐεκοτός, πολυτοκός.

felidus, a, um, (fetus) πολυτοκός.

felura, ae, ὁ, (fetus) κήρυξ. 2) γόνος,
γέννημα, λόγιμα.

feluralus, a, um, (fetus) ἔγκυος.

fetus, ūs, ἄ, (ἐκ τοῦ θήματος FEO=γεῖω)
γονή, γόνος, γέννημα. oratorum fetus, δη-
τόρων φράς. 2) γέννησις, τόκος.

fetus, a, um, ἔγκυος, ἐγκύμων. μεταφ. ali-
qua re, ἐγκύμων τινός, μεστός τινος. 2) τα-
τακῶς, τεκῶν. lupa fata, τατακῶς λύκαυτα.

fox, ταῦτ' τῷ faex.

fl! fl! φῶ! ἐπιγῶν. ἐπὶ κακοσμία.

fiber, bri, ἄ, κάστωρ.

fibla, ταῦτ' τῷ fibula.

fibra, ae, ὁ, f. fibræ, at [ves (τῶν ὥων
καὶ φυτῶν) 2] κατ' ἐξέχην ἡ ἰσχυρὸς καὶ

ἡπατος, ἐξ οὗ οἱ ἱεροσκόποι ἐμαντεύοντο.
3) τὰ σπλάγχνα.
*fibratus, a, um, (fibra) ἰνῶδες, τριχῶδες.
Fibrēnus, i, ā. παταμὸς τῆς Λατίνης.
fibrinus, a, um, (fiber) καστορέιος.
fibrum, τό ἄκρον.
fibula, ae, ō. περόνη, πόρπη, ἀντητή. 2) ἐν
τῇ ἱστορικῇ· ὁ ἀγκυλός. 3) ἐν τῇ ἀρχιτεκτο-
νικῇ· ὁ ἀμύς, ἡ περόνη.
fibulatio, ōnis, ō. (fibula) ἡ διὰ περονῶν
ἢ ἀμύων συναφή.
fibulatus καὶ fibulātorius, a, um, (fi-
bula) περόνης ἔχων.
fibulo, avi, atum, ure, aliquid, συνδέω,
συνάπτω τι.
Ficāna, ae, ō. πολυχνιον τῆς Λατίνης, ἡ
Φικανάλιον πόλις, παρὰ Διον. Ἀλ.
ficāria, ae, ō ὁ συκῶν. *Εἰ Φικαρία νῆ-
ος· πρὸς νότον τῆς Σαρδονίας.
ficarius, a, um, (ficus) τῶν σύκων.
ficatum, i, ō. ὕπον. jocus, ἐδεσμά τι συ-
κωτόν, (ἡπαρ σὺκαϊς μέστέον).
ficodūla, ae, ō. συκαλῆς (πηγὴν).
ficodulenses, ium, ā. οἱ τὰς συκαλίδας θη-
ρεύοντες.
ficulum, i, ō. συκῶν.
fictas, ālis, ō. (ficus) σύκων ἀφρονία.
fictor, ōris, ā. (ficus) συκολόγος, συκου-
ρός. (ἐνομα κομωλίδας Νουσοῦ).
fictōsus, a, um, (ficus) συκολόγος.
ficle, ἐπίρ. (lingo) πεπλασμένως.
ficticius, a, um, (fictus) πλαστός, ποιητός.
fictitarius, il, ā. κεραμικός, ὀστρακοποιός.
fictilis, e, (lingo) κεραμοῦς, κεράμιος.
fictile, ō. κεράμιον, κέραμον, τὸ κερα-
μοῦν σκεῦος.
fictio, ōnis, ō. (lingo) πλάσις, διπλάσις,
ποίησις, nominum, ἡ ἐνοματοποιία. per-
sonae, ἡ προσωποποιία, ὑπόθεσις.
fictivus, a, um, τανὺ τῷ ficticius.
fictor, ōris, ā. (lingo) πλάστης, fandi fi-
ctor, ὁ λογοδιδάσκων, λογοποιός.
fictrix, icis, ō. (fictor), πλάστρια, πλάστρις.
fictura, ae, ō. (lingo) πλάσις.
fictus, a, um, id. fingo.
*fictula, ae, ō. (ficus) συκῶν, συκιδίων.
Ficulina, εἰτε Ficulnea, ae, ō πόλις τῆς
Σικελίας, ἥς οἱ πολῖται Ficolenses καὶ
Ficulnates, ium, ā. Φικυλῆες.
ficulneus, a, um, (ficus) σύκινος.
ficulus, a, um, τανὺ τῷ ficulneus.
Ficus, i, καὶ ūs, ō. συκία, συκῆ. 2) εὐχρον.
3) εὐχρον, σὺκωμα, σὺκωσις (νόσος).
*fidomen, īnis, ō. (fido) ἀρβός.
*fididictor, ōris, ā. (fides-dico) ἐγγυητής.
*fideicommissarius, a, um, (fideicommis-
sum) διὰ διαθήκης πιστευθείς. 2) fideicom-
missarius, ā. διὰ τῆς ἐν διαθήκῃ πιστευ-

σεως λαθῶν, ὁ ἐπὶ πιστεύσει κληρονομήσει.
fideicommissum, id. fideicommitto.
fideicommitto, īsi, issum, ēre, (fides-
committo) alicui, (εἴτε ab aliquo) ut—
διὰ διαθήκης πιστεύω τινί τι. fideicom-
missum, i, ō. τὸ ἐν διαθήκῃ πιστευθὲν,
ἡ πιστευτὴ κληρονομία.
fideiūbeo, ssi, ssum, ēra, (fides-jubeo)
εἴτε fide jubeo, ἐγγυῶμαι.
fideiussio, ōnis, ō. (fideiubeo) ἐγγύη, ἐγ-
γύησις.
fidejussor, ōris, ā. (fideiubeo) ἐγγυητής.
fidejussorius, a, um, ἐγγυητικός.
fideis, επάν. ἀντὶ τοῦ fideliter.
fidētia, ae, ō. κέραμον, κεράμιον, χύτρα.
fidēlis, e, (fides) πιστός, alicui (επάν, in
aliquem), πιστός τινί. fidelis, ā. ὁ πιστός.
2) βέβαιος, στερεός, ισχυρός, Κύρ. ἐν. Fi-
dells, is, ā. Φιδήλιος καὶ Φιδήλιος, ὡς τὸ
*Κλ. Πιστός.
fidēlitas, ālis, ō. πιστότης, πίστις.
fidēlter, ἐπίρ. πιστῶς, μετὰ πίστως. 2)
βεβαίως, καλῶς.
Fidenae, arum, πληθ. καὶ Fidēna, ae, ἐν
θ. αἱ Φιδήναι, ἡ Φιδήνη, πόλις τῆς Σαβί-
νης. Fidenas, ālis, Φιδηνάιος καὶ Φιδηνά-
της. Fidenates, um, ā. Φιδηνάσιοι.
fidens, id. fido.
fidenter, ἐπίρ. ἀρβούντως, θαυράρῃ καὶ
θαυράρῃως.
fidētia, ae, ō. (fido) θαυράρῃ καὶ θαυράρῃ-
ως.
Fidentia, ae, ō. Φιδεντία, πόλις τῆς ἐπὶ
τῆς τοῦ Πάβου Κελτικῆς, ἥς οἱ πολῖται
Fidentini.
fidepromissor, ōris, ā. πιστικελουστής (πα-
ρὰ Βυζαντινοῖς). Α. Γλωσ.
fidepromitto, ēre, ἐγγυῶμαι.
fides, ēi, ō. (πειθῶ) πιστίς, (τὸ πιστεύειν
καὶ τὸ πιστεύεσθαι). fidem habeo alicui,
πιστεύω τινί. mihi fides apud aliquam
est, πιστεύομαι παρὰ τινι εἴτε ὑπὸ τινος
δο fidem verbo, πιστεύω τῷ λόγῳ. (lit-
terae fidem habent, ἡ ἐπιστολὴ ἀξιόπι-
στος, ἀξιόγραφός ἐστιν. alicui rei fidem
facio, πιστεύω παρασκευάζω τὰς λεγομέ-
νους, πιστοποιῶ τι. per fidem fallo ali-
quem, ἀπατῶ τὸν πιστευόμενόν μοι. 2)
ἐπὶ ἐμπορικῶν χρηματισμῶν κτλ. πιστίς
fides concidit, ἡ πρὸς ἀλλήλους πίστις
ἐκλείπει. 3) πίστις, πιστότης, (τὸ πιστὸν
εἶναι). fidem teneo, πιστός εἰμι. fides
Aeduarum erga populum Romanum, ἡ
τῶν Αἰδουῶν πρὸς τοὺς Ῥωμαίους πίστις.
homini non est fides, ὁ ἄνθρωπος ἀπι-
στός ἐστι. bona fide, ἀδολῶς, ἀκακῶς, ὁ-
δὸς mala, ἡ ἀπιστία, ὁ ἄδολος. 4) πίστις,
τὰ πιστά, ἀπόδειξις. fidem do alicui, πί-
στιν, πίστιν, τὰ πιστά εἰδῶν τι, fidem

sereno, in fide maneo, φυλάττω τὴν πίστιν. fidem exsolvo, ἐκπληρῶ τὴν ἐπαγγελίαν. fidem solvo, frango, violo, λύω, ἀναιτῶ τὴν πίστιν. fide alicujus, πιστῶν τινός. fidem publicam alicui do, τὰ πιστὰ ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας, (ἀσφαλείαν, ὅσων) διδωμί τινι. 5) πίστις, προστασία, βοήθεια. so in fidem victoris committere, permittere, tradere, in fidem victoris venire, ἐγγχειρίζω εἰς τὴν δίδωναι ἐαυτοῦς εἰς πίστιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ νικητοῦ, τὴν ἐπιτροπὴν περὶ ἐαυτῶν τῷ κρατούντι διδόναι, πάντα τὰ καθ' ἐαυτοῦς εἰς ἐπιτροπὴν. alicujus fidem implo-ro, λατῶ τινι βοήθησά μοι, προστατεύου τινι. pro deum aique hominum fidem | πρὸς θεῶν καὶ ἀνθρώπων!

Fides, is, θ. συνθ. fides, ium, πληθ. χορδή. (σφιδὴ χορδῆ. Ήνυχ. Ἡρβλ. τὰ σφάλλω, σφαιδύνω, τοῖς fallō, funda.) 2) ψαλτικὸν ὄργανον, λύρα, κιθάρα, ψαλτήριον. fidibus canere, ψάλλειν. fidibus scire, ἐπιστάσθαι ψάλλειν. Ὅσων καὶ fidibus discere, docere. 3) fides εἴτε fidis, θ. ἡ λύρα (ἔστρον).

Fidicen, inis, ἄ. (fidēs-cano) ψάλτης.

fidicina, ae, θ. (fidicen) ψάλτρια.

fidicino, are, (fidēs-cano) ψάλλω.

fidicinus, a, um, (fidicen) ψαλτικός.

fidicula, ae, θ. (fidēs) μικρὸν ψαλτήριον. 2) ἡ λύρα (ἔστρον). 3) fidiculae, πληθ. τὰ σχοινία τῆς στρίβλης, βασιανιστήρια σχοινία.

*fidiculiarius, a, um, σχοινιόπλεκτος, σχοινιοειδής, συνστραμμένος.

Fidis, ταῦτ' τῷ fides, is.

Fidissime, ἐπίρ. ὑπέρ. πιστότατα.

Fidius, il, ἄ. συνήθως, Deus Fidius, Ζεὺς Πίστιος, κατ' ἄλλους δὲ ὁ Ἡρακλῆς. aedes Dei Fidii, ὁ ναὸς τοῦ Πιστοῦ Διός. me dius fidius εἴτε medius fidius! νῆ Δία!

ναὶ καὶ τὸν Δία!

Fido, isus sum, ēre, alicui ἢ aliquo, (pel-
do) πέποιθα τινι, θαρρῶ τινι ἢ ἐπὶ τινι.

fidens, ntis, θαρρῶν, θαρρῶντος. — fideus
a, um, πεποθῆς, θαρρῶν.

Fiducia, ae, θ. (fido) θαρρῶς, θαρραλέως.

πεποθῆς. fiducia plenus, θαρρῶς με-

πεποθῆς. fiducia virium, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia virium, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

στέος, εὐθαρσεία. fiducia tua, τὸ ἐπι-

aliquid mihi εἴτε ἀπλῶς aliquid, φανερόμαί τι. 3) *figuro orationem*, σχηματίζω, σχηματίζω κοσμῶ τὸν λόγον. *oratio figurata*, λόγος ἐσχηματισμένος.

**Filatum*, ἐπιθ. (*filum*) κατὰ μέτρον, κατὰ λεπτόν.

filia, αἶ, θ. θυγάτηρ.

filialis, α, υἱικός.

**filtratio*, ὄνις, θ. ἡ τοῦ οὐοῦ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπόρευσις.

filtratus, α, um, (*filix*) περὶ τοῦ κεκοσμημένου.

filtratum, ι, οὔ. (*filix*) τόπος περὶ τοῦ μεστού.

filtrula, αἶ, (*filix*) πολυπόδιον (βοτάνη).

**filtratus*, αἶς, θ. υἱότης.

filtrula, αἶ, θ. (*filia*) θυγάτηρ.

filtrulus, ι, α. (*filix*) υἱότιον.

filus, ι, α. υἱός. 1) *filii*, πληθ. ἐνίοτε τὰ τέκνα. 3) μεταφ. *filus fortunae*, καὶς τῆς τύχης.

filix, ιοῖς, θ. πετρίς.

filum, ι, οὔ. νῆμα, μέτρος. *filum deduco*, ἡ τραῖον, κλώω νῆμα. *pario*. *res filo pendet*, ἐπὶ ξυρτῷ ἀκμῆς ἵσταται τὸ πρᾶγμα. 2) ὅτι εἰκοι νήματι ἡ μέτω, οἶον· *χρῶδα* λύρας, *ινε* ἡ τρίχες φυτῶν κτλ. 3) ποιητ. ὁ μέτρος τῶν Μοιρῶν. 4) μεταφ. λέξις, τρόπος λέξεως, λόγου ὕψος, λόγου χαρακτήρ. 5) εἶδος, μορφή.

fibria, αἶ, θ. (*fibra*) κροσσός, ὕφανσις. 2) τὰ τῶν πλοκῶν ἄκρα. Κύρ. ὅν. *Fimbria*, αἶ, θ. Φιμβρία. *Fimbriatus*, Φιμβρίας γεγενημένος.

fimbriatus, α, um, κροσσωτός, ὕφανωτός. 2) ἰσώδης, τριγώδης.

finctum, ι, οὔ. (*finis*) κοπρών, κοπρία.

finis, ι, α. κόπρος. Ὁ πληθ. ὅρ. ἄχρ.

finalis, θ, (*finis*) τελικός, τοῦ τέλους. 2) τῆς ἐραθεσίας.

findo, *fidi*, *fissum*, ἔρε, aliquid, σχίζω τι. *via se findit*, ἡ ὁδὸς σχίζεται. μεταφ. σχίζω, διαίρει, χωρίζω τι. — *fissum*, ι, οὔ. τὸ σχίσμα.

frangibilis, ε, (*fringo*) νοητός. Α. τοῦ μεταγινέσθαι.

fringo, *fraxi*, *factum*, ἔρε, aliquid, πλάττω τι. ο *cera*, ο *luto*, ἐκ κηροῦ, ἐκ πηλοῦ.

ἔρε κηρῷ, πηλῷ. *ars fingendi*, ἡ πλαστική.

fringo comas, σχηματίζω, κοσμῶ τὴν κόμην. μεταφ. *animum*, πλάττω, παιδεύω τὴν ψυχὴν. 2) πλάττω τι τῇ διανοίᾳ, νοῷ, φαντάζομαι τι. 2) πλάττω, ἐπινοῶ τι. *falsitiam*, πλάττω θόλον. *fictus*, α, um, πλαστός, ποιητός. *factum*, οὔ. τὸ πλάσμα, ἐπινοήμα, ψεύδος. *fictus homo*, ὁ ὑπακρινὴς ἄνθρωπος, ὁ πλασματίας.

finito, ἴνι, *atum*, ἴρε, (*finis*) aliquid ὁρίζω

τι. *Rheus finit imperium Romanum*, ὁ Ῥῆνος ὁρίζει τὴν τῶν Ῥωμαίων ἐπικράτειαν, ὅριον ἔστι τῆς ἐπικρατείας. *finio diem*, ὁρίζω, τάττω ἡμέραν. *rhetorice finitur varie*, ἡ ῥητορικὴ ὁρίζεται ποικίλως, ὁ τῆς ῥητορικῆς ὅρισμός ποικίλος ἔστι. *modus finiendo*, ἡ ὁριστικὴ ἐγκλίσις. *finiens circulus*, εἰτε *orbis*, ὁ ὁρίζων (κύκλος). 2) μεταφ. περιγράφω, κολάζω, πατίζω τι. 3) τελῶ, τελευτῶ τι, *bellum*, τελευτῶ τὸν πόλεμον. *vitam* εἰτε ἀπλῶς *finio* καὶ *finior*, τελῶ τὸν βίον, τελευτῶ τὸν βίον, τελῶ, τελευτῶ. *nomen finitur littera aliqua*, τὸ ὄνομα λήγει εἰς γράμμα τι. 4) παύω τὸν λόγον, τελευτῶ τὸν λόγον, παύομαι.

finis, ις, α. (ἔστιν ὅτε καὶ θ.) ὅρος, ὅριον. *finis imperii*, τὰ τῆς ἐπικρατείας ὅρια. Σημ. *finis*, ἔσθ' ὅτε ἀντὶ τοῦ *regio*, ἡ χώρα. 2) ὅρος, ὅριμος. 3) τέλος, τελευτή. *finem rei statuere*, ποθεῖν, τέλος ἐπιθέσθαι τινί. *finem habeo*, τέλος ἔχω. *ad finem perducere*, ἐπὶ τέλος ἄγω. *finem facio injuriis*, παύομαι τῶν ὀνειδιῶν, ἐπιτελεῖν, παύομαι γράφων. *finis vitae* εἰτε ἀπλῶς *finis*, ἡ τοῦ βίου τελευτή, τὸ τοῦ βίου τέλος, ἡ τελευτή, τὸ τέλος. *nullo (cum) fine*, *sine dempto* ἢ *exempto*, ἀτελεστήτως, ἀκαταπαύστως. *sine alicujus*, μέχρι τινός. *quem ad finem* ἢ *μέχρι* τέλος; *usque ad eum finem*, dum —, μέχρι τοῦ... 4) τέλος, ἀκοπός. 5) τέλος, τὸ ἔσχατον ἄκρον. *finis bonorum et malorum*, τὸ τέλος τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν. 6) μέτρον, εἶδος, τρόπος. *fini quid*, καὶ ἄπερ, *finite*, ἐπὶ ὁρίσμενός.

finitivus, α, um, (*finis*) αἰσχυρῶς, ὁραιορῶς, πρόσχωρῶς, πρόσχωρῶς τινι. 2) παραπλήσιος, ὁμοιός τινι.

finitio, ὄνις, θ. ὁρίσμός, ὅρος.

finitivus, α, um, ὁριστικός, *modus finitivus*, ἡ ὁριστικὴ ἐγκλίσις. *littera finitiva*, ληκτικὴν γράμμα.

finitor, ὄνις, α. ὁριστής, ὁ τὰ τῶν ἀγρῶν ὅρια διαγράφων. 2) ὁ τελειῶν, τελειωτής. 3) ὁρίζων (κύκλος).

finitus, α, um, ἴδ. *finio*.

fio, *factus sum*, *fieri*, ἴδ. *facio*.

ficus, τὰ τοῦ τῆς *ficus*.

firmamen, ἴνις, οὔ. ποιητ. ταῦτ' ἐπὶ *firmamentum*.

firmamentum, ι, οὔ. (*firmo*) στερεώσις, στερέωμα, στήριγμα, ἱερσισμα. 2) στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ.

Firmatus, α, um, (*Firmus*) τοῦ Φέρμου, ἐκ Φέρμου.

Firmator, ὄνις, α. ὁ διαθεβίων, ἡ διαθεβώσις.

firme, ἐπίρ. στερεῶς, στερέως. μεταφ. στερεῶς, στερέως, εὐσταθῶς, ἰσχυρῶς, βεβαίως. **firmitas**, ātis, ὁ. (firmus) ἡ στερεότης, ἀστερέωτης, ἰσχύς.

firmiter, ταὐτὸ τῷ firme.

firmitudo, ūnis, ὁ. ταὐτὸ τῷ firmitas.

Firmus, i, ā. Φέρμιος.

firmitas, avi, atum, are, aliquid, στερεῶ τι. **vestigia**, ἀσφαλίζω, στερεῶ τοὺς πόδας. **corpus labore**, στερεῶ, στερεοῦμαι τὸ πᾶμα διὰ πόνου. **urbem praesidio**, ἀσφαλίζω τὴν πόλιν φρουρῇ, διὰ φρουρῆς. **animum**, θαρρύνω τὴν ψυχὴν. 2) βεβαιῶ, διαβεβαιοῦμαι, ἰσχυρίζομαι τι.

Firmum, i, ō. Φέρμιον, Φέρμιον Πικηνόν, πόλις τῆς Πικεντίας, ταὐτὸν Firmo.

firmus, a, um, στερεός, στερέως. μεταφ. στερεός, στερέως, βεβαίος, ἀσφαλής. **firma amicitia**, βεβαία φιλία. **firma spes**, ἀσφαλής, βεβαία ἐλπίς. **firmum corpus**, στερεόν, ἰσχυρὸν σῶμα. **exercitus firmus ad dimicandum**, στρατός ἰσχυρὸς εἰς τὸ μάχεσθαι. **firmum est**, βεβαίον ἐστίν.

fiscālis, e, (fiscus) τοῦ βασιλικοῦ ταμεῖου, τῆς γᾶς.

fiscārius, ii, ā. (fiscus) ὁ τοῦ βασιλικοῦ ταμεῖου ὑπαιλέτης.

fiscella, ae, ὁ. (fiscina) τέλαρος, πλεκτὸς τέλαρος. 2) κηρὸς (ἴππου).

fiscellus, i, ā. ταὐτὸ τῷ fiscella.

Fiscellus, i, ā. ὅρος τῆς Σαβίνης.

fiscina, ae, ὁ. (fiscus) τέλαρος, πλεκτὸς τέλαρος, καλαθίσκος. 2) κηρὸς (ἴππου).

fiscus, i, ā. τέλαρος, κήρινος. 2) ἀργυροθήκη, κιβωτός. 3) ταμεῖον, κατ' ἐξοχὴν διὰ τοῦ βασιλικῶν ταμεῖον, ἡ γᾶς.

fisculo, are, (findo) σχίζω.

fissilis, e, (findo) σχιζτός, εὐσχιζτος.

fissio, ōnis, ὁ. (findo) σχίσις, σχισμός.

fissipes, ūdis, (findo-pes) σχιζόπους. 2) σχιζτός.

fissura, ae, ὁ. (findo) σχίσμα, σχισμὴ.

fissus, a, um, fē. findo.

fistula, ae, ὁ. ἔργانون πρὸς ἐμπλήνιν χαρὰν ἢ δοῦν. 2) ἔργانون, ᾧ ἐδαφίζεται εἴτε τιφροῦται τὸ ἔδαρος.

fistulatio, ōnis, ὁ. ἐμπλήνις. 2) τὸ ἐδαφίζεσθαι.

fistulo, avi, atum, are, (fistula) aliquid ἐδαφίζω, στίφω, στεβῶ τι. **fistulatum solum**, ἡ ἐδαφίζομενη γῆ.

fistula, ae, ὁ. σύριγξ, σωλήν, αὐλός. 2) αὐλὸς καλάμου, αὐλός, σύριγξ, κατ' ἐξοχὴν διὰ τοῦ σύριγξ, τὸ μουσικὸν ἔργانون. 3) γρυφοειδὲς καλάμω. 4) σύριγξ (νόστος). 5) fist. farfaria, εἶδος χειρομύλου. 6) fist. sutoria, ἡ σκυτοτομικὴ αὐλή.

fistularis, e, (fistula) τῆς σύριγγος (τῆς νόσου) 2) ἀμείβης σύριγγος.

fistularius, ii, ā. συριγγός. 'Επιγρ.

fistulātim, ἐπίρ. συριγγωδῶς.

***fistulātor**, ōris, ā. συριγγτής, συριγγτής.

fistulātorius, a, um, τοῦ συριγγτοῦ.

fistulesco, ēre, (fistula) συριγγώδευμι.

fistulo, avi, atum, are, (fistula) συριγγώδης εἶμι, σφραγγώδης εἶμι.—**fistulatus**, a, um, συριγγώδης.

fistulōsus, a, um, (fistula) συριγγώδης, σφραγγώδης.

fisus, a, um, fē. fido.

fitilla, ae, ā. ὁ πέλανος.

fixe, ἐπίρ. (figo) ἀκινήτως. A. τοῦ μεταγεν. Δατ.

fixura, ae, ὁ. (figo) clavorum, τύπος ῥῶν.

fixus, a, um, fē. figo.

flabellifer, a, um, (flabellum-fero) φέρων τὸ ῥιπιοστρόνον.

†flabello, are, ῥιπίζω.

flabellulum, i, ō. (ὁποκορ. ὁποκοριστικός τοῦ flabellum) ῥιπίζιον.

flabellum, i, ō. (flabrum) ῥιπίς, ῥιπιοστήριον (πρὸς ῥιπίζεσθαι τοῦ φωτός καὶ τοῦ πρὸς πῶπου).

flabilla, e, (flo) ἀέριος. 3) πνευματικός, ἔμφυχτος.

flabralis, e, (flabrum) ψυχτικός, ψυχτήριος. A. τοῦ μεταγεν. Δατ.

flabrum, i, ō. συνθ. flabra, orum, πληθ. (flo) πνεῦμα, πνοή, πνοαί.

flaccō, ūi, ēre, (flaccus) χαλάρος, χαλῶνς εἶμι.

flaccresco, ēre, (ἐναρκε. τοῦ flaccō) χαλῶ, χαλῶμαι, χαλάρος, χαλῶνς γίνομαι.

flaccianus, a, um, (flaccus) τοῦ Φλάκκου.

flaccidus, a, um, (flaccus) χαλάρος, χαλῶνς.

flaccus, a, um, ὁ τὰ ὅλα μακρὸ καὶ χαλάρῳ ἔχων, ὠπαρὸς, ὠπλιτικός. 2) κῶρ. βν. Flaccus, i, ā. Φλάκκος.

†flagellatio, ōnis, ὁ. (flagellum) μαστιγώσις.

flagello, avi, atum, are, (flagellum) aliquid, μαστιγῶ, ἐκπίζω τιναί.

flagellum, i, ō. (flagrum) μάστιγ, ῥάπισ, (τὸ ἐν τῇ N.A. μετατραπὴν εἰς σφραγγέλιον). 2) ἀγυλὴ, ἡδὲ δόρατος. 2) ῥόπαλον ἀλοήσεως. 3) ῥόβδος, κληψα, βλαστός.

flagitatio, ōnis, ὁ. (flagito) ἀπαίτησις, ἀφθνήσις.

flagitator, ōris, ā. ὁ ἀπαίτων.

flagitatrix, ōis, ὁ. ἡ ἀπαίτουσα.

flagitiosus, e, ὁ. μοχθηρὸς, πονηρὸς, ἀσχηρὸς.

flagitiosus, a, um, μοχθηρὸς, πονηρὸς, ἀσχηρὸς.

flagitium, ii, ō. (ἐκ τοῦ θέμ. flag, ὅθεν καὶ τὸ flagito) ἀσχηρὸς, ἀσχηρὸς, ἀσχηρὸς.

flagitiosus, e, ὁ. μοχθηρὸς, πονηρὸς, ἀσχηρὸς.

flagitiosus, a, um, μοχθηρὸς, πονηρὸς, ἀσχηρὸς.

flagitiosus, e, ὁ. μοχθηρὸς, πονηρὸς, ἀσχηρὸς.

flagitiosus, a, um, μοχθηρὸς, πονηρὸς, ἀσχηρὸς.

δυνειδός ἐστι, 2) αἰσχρός, αἰσχροῦργία, αἰσχροῦ, πονηρά, μοχθηρά πράξεις, flagitia facere, αἰσχροῦργεῖν. dicere, αἰσχρολογεῖν. 3) αἰσχροῦς ἀνθρώπος, αἰσχρός, δυνειδός.

flagito, avi, atum, are, (ἐκ τοῦ hūm. flag, ὅθεν καὶ τὸ flagro, ὥςτις = flagrantius posco.) aliquid ab aliquo καὶ aliquem aliquid, ἀπαιτῶ τινὰ τι, αἰτῶ τινὰ τι, ἢ αἰτῶ τι παρὰ τινος. promissu ab aliquo, ἀπαιτῶ τινὰ, 2 ὑπέσχετό μοι. mercedem, ἀπαιτῶ τὸν μισθόν, aliquem frumentum, ἀπαιτῶ τινὰ σίτον. res flagitatur a me, τὸ πρᾶγμα αἰτεῖται παρ' ἐμοῦ. 2) πυνθίζομαι, ἐξετάζω. 3) aliquam, πειρῶ, θιγθεῖρω τινὰ (γυναικα).

flagrantius, ἐπιθ. διαπύρως, θερμῶς.

flagrantia, ae, θ. καύσις, καύσων. μεταφ. ἡ δαιμόντης, ἐμπόθεια, ἐπιθυμία.

flagrifer, era, erum, (flagrum-fero) μαστιγοφόρος.

flagritio, ōnis, ā. (flagrum) μαστιγίας.

flagritiora, ae, ā. (flagrum-τερεῖω) μαστιγίας.

flagro, avi, atum, are, φ λ έ γ ο μ α ι, αἰθομαι, καίομαι. μεταφ. αἰσθῶ, ἐρωτῶ αἰθομαι. cupiditate, ἐπιθυμία καίομαι. flagrantia comitia, θερμώδεως ἀρχαιρεσίαι.

multitudo flagrans, ὁ ἐμπόθης, διαπύρρος δῆλος.

flagrum, i, ō. μαστίγ.

flamen, īnis, ā. (ἐν ἐπιγρ. καὶ flamen) ὁ φλάμις, φλαμέντας, στεφανηφόρος. οὕτως ἀκαλοῦντο ἐν Ῥώμῃ οἱ θεῶν τινῶν ἱεῖρας (οὐχὶ δὲ ἀπάντων) ἱερεῖς, οἱ φοροῦντες τὸν κορυφαῖον πῖλον (apex) καὶ διαδοῦμενοι ταινίᾳ ἐρεμᾷ (flum) ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἀσχήκται. flamen Dialis, ὁ ἱερεὺς τοῦ Διός. flamen Augustalis, Σεβαστοφάντης.

flamen, īnis, ō. (flō) πνεῦμα. libiae, ἡ ἀλγῆσις. Δ. ποιητικῇ.

*flamentum, i, ō. (flō) πνεῦμα, ψύχη.

flamina, ae, θ. ταῦτὰ τῇ flaminica. Ἐπιγρ.

flaminialis, i, ā. ὁ γενόμενος φλαμέντας. Ἐπιγρ.

flaminātus, ūs, ā. ταῦτὰ τῇ flaminium.

Ἐπιγρ.

flaminia, ae, θ. flō. Flaminius.

flaminica, ae, θ. (flamen) ἡ τοῦ φλάμινος αἵτε στεφανηφόρου γυνή.

flaminium, īi, ō. (flamen) ἡ τοῦ φλάμινος αἵτε στεφανηφόρου ἱερατεία.

flaminus, a, um. (flamen) τοῦ φλάμινος αἵτε στεφανηφόρου.

flāminius, a, um, Φλαμίνιος, τοῦ Φλαμίνίου. Flaminius, ā. ὁ Φλαμίνιος. Flaminia via αἵτε ἀπλῶς Flaminia, θ. ἡ Φλαμινία ὁδός. Circus Flaminus, ὁ Φλαμίνιος Ἰππόδρομος.

flamma, ae, θ. (olens) flagma, ἐκ τοῦ flagro) φλόξ, flammam exsuscito, ἐγείρω, παροκαλῶ φλόγα. exstinguo, σβέννυμι τὴν φλόγα. concipio ἐκφλέγομαι. μεταφ. flamma belli, ἡ φλόξ τοῦ πολέμου, ὁ κίνδυνος, τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου. flamma amoris, καὶ ἀπλῶς flamma, τὸ ὁάλοπος, ὁ ἔρως.

2) φλόγιον χρῶμα, λάμψις.

flammābundus, a, um, φλεγόμενος, φλογίζομενος. Δ. τοῦ μεταγεν. Δατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

flaminātrix, īnis, θ. ἡ φλέγουσα.

flammārius, īi, ā. (flammeum) ὁ τὰ φλόγιστα καλύμματα κατασκευάζων.

flammēolum, ī, ō. (flammeum) μικρὸν φλόγιον κάλυμμα.

*flammēolus, a, um, (ὑποκ. τοῦ flammus) φλόγιος, φλογισδής.

*flammescō, ēre, (flamma) ἐκφλέγομαι.

flammeum, ī, ō. (flammeus) φλόγιον κάλυμμα, νυμφικὴ καλύπτρα.

flammeus, a, um, (flamma) φλόγιος, φλογερός, φλογίζομενος. 2) φλογερός, φλόγιος, φλογισδής. 3) φλεγόμενος, διαπύρρος, θερμός.

*flammīcōmans, ntis, (flamma-comans) φλογισδὴ κόμη ἔχων.

*flammīcōmus, a, um, ταῦτὰ τῇ flammīcomans.

*flammīcrēmūs, a, um, (flamma-cremo) πυρίφλεκτος, κατάφλεκτος.

flammīdus, a, um, (flamma) φλεγόμενος, φλογερός. Ἀπολύτως.

flammīfer, era, erum, (flamma-fero) πυρφόρος, φλεγόμενος, φλογερός. Δ. ποιητ.

*flammīgēna, ae, ā. (flamma-gigno) φλογεγενής, πυριγενής.

flammīger, era, erum, (flamma-gero) πυρφόρος, κεραυνόφορος. 2) φλογίζομενος, φλογερός. Δ. ποιητ.

flammīgēro, are, (flamma-gero) φλέγομαι.

flammīgo, are, (flammo) φλέγομαι. Δ. τοῦ μεταγεν. Δατ.

*flammīpes, edis, (φλογίπους).

*flammīpōtēns, ntis, (flamma-potens) πυρὸς κρατῶν. Ἀμφ. γρ.

flammīvolus, a, um, (flamma-volo) φλογεῖν ἰπτάμενος.

flammīvōnus, a, um, (flamma-vomo) φλόγας ἐμῶν, πυρίπους.

flammo, avi, atum, are, (flamma) aliquid ἢ aliquid φλέγω, καταφλέγω, καίω τινὰ ἢ τι. μεταφ. φλέγω, θερραίνω τινὰ. — flammatus, a, um, φλεγόμενος, πυρίφλεκτος, κατάφλεκτος. 2) φλογερός, φλόγιος, φλογισδής. — flammatus, ntis, φλεγόμενος, ὡς flammatus, σέβας πυρίπνευ.

flammōsus, a, um, φλογώδης, διάπυρος.
 Α. τοῦ μεταγεν. Λατ.
 flammūla, ae, θ. φλόγιον, μικρὰ φλόξ. 2)
 εἶδος ἱππικῆς σημαίας.
 flātilis, e, (flo) φωτῆτος. 2) χωνευτός.
 flāto, are, (θαμίστ. τοῦ flo) φυσῶ.
 flātor, ōris, ā, (flo) χωνευτής (μετάλλων).
 flātura, ae, θ. πνεύσεις, φέσησις. 2) χώνευ-
 σις (μετάλλων).
 *flātūrālis, e, πνευματικός.
 flātūrārius, ī, χωνευτής (μετάλλων χαλ-
 κουργός, χαλυδότης).
 flātus, a, um, ἴδ. flo. .
 flātus, ūs, ā, (flo) φύσημα, πνεῦμα, πνοή.
 flatus secundus, ō οὐριος ἄνεμος. flatus
 Eurī, ai τοῦ Εὐρώου πνοαί. 2) φύσησις αὐ-
 τοῦ, αὐλητής, αὐλός. 3) φύσημα, φρόνημα,
 ἔπαρσις, ὑπερηφάνεια.
 flāveo, ēre, (flavus) ξανθός εἰμι. Α. ποιητ.
 flāvesco, ēre, (ἰναρκτ. τοῦ flaveo) ξανθί-
 γίνομαι, ξανθίζομαι.
 flāvīa, ae, θ. Φλαβία, ὄνομα πόλεων τινων.
 flāvīālis, e, τῆς Φλαβίας γενεῆς.
 flāvīānus, a, um, (Flavius) τοῦ Φλαβίου.
 flāvīocōmans, atis, ταῦτ' ἐπ' flavicomus.
 flāvīcōmus, a, um, (flavus-coma) ξανθο-
 κόμης, ξανδοστρίξ.
 flāvīdus, a, um, (flavus) ὑπόξανθος, ξαν-
 θός.
 flāvīna, ae, θ. (ἡ Φλαβίνα) πόλις Τυρ-
 ρηνίας. flāvīnius, a, um, (Φλαβίνιος, τῆς
 Φλαβίνης).
 flāvīus, a, um, Φλαβίος, Φλαουίος.
 flavius, ā, ō Φλάβιος.
 flāvus, a, um, (ἐπὶ αἵτου, κόμης, χροστοῦ
 κτλ.) ξανθός.
 flebilis, e, (fleo) θαρρυτός, ἀξιοθάρρυτος,
 θαρρυεῖς, πολυθάρρυτος, κλαυτός. 2) θα-
 ρυών, πολυθάρρυτος, θρηνηδής. 3) θαρρυ-
 οποιός, θαρρυα ἐξάγων.
 flebiliter, ἐπὶρ. σὺν θαρρυόει, κλαυστικῶς.
 flecto, xi, xum, ēre, (ex τοῦ plecto, πλέ-
 κω) aliquid, κάμπω τι. equum, κάμπω
 τὸν ἵππον. ramum, κάμπω, λυγίζω κλά-
 να. iter ēre viam, κάμπω, κλίνω τὴν
 ὁδόν. flecto me ēre plector, κάμπτομαι,
 στρέφομαι, κλίνομαι. flecto syllabam,
 περισπῶ συλλαβὴν. verbum, κλίνω ῥημα.
 2) aliquid, κάμπω, τρίπω, μεταβάλλω
 τι. 3) aliquem, κάμπω, τρίπω, κινῶ τινα.
 4) οὐδεν. flecto anī τοῦ flecto me, κάμ-
 πῶ, στρέφω. 5) flecto promontōrium,
 κάμπω ἀκρωτήριον.
 flegma, ταῦτ' ἐπ' phlegma.
 flemma, um, οὐ. φλεγμονή.
 fleo, enī, ētum, ēre, κλίνω, θαρρῶ. 2)
 aliquid ἢ aliquid, κλινῶ, θαρρῶ τινά ἢ
 τι. 3) θαρρῶ, ἀτάλῃ.

fleifer, ēra, ērum, (fletus-fero) θαρρῶν,
 ἀτάλῃ.
 fletus, a, um, ἴδ. fleo.
 fletus, ūs, ā, (fleo) κλαυθμός. 2) τὸ θά-
 κρυμα, ἰδ' θάκρυα.
 flectānīmus, a, um, (flecto-animum) ψυ-
 χαγωγός. 2) φρενόπληκτος. Α. ποιητ.
 flectibilis, e, (flecto) κάμπτός, εὐκάμπτος,
 λυγρός. 2) εὐάγωγος, εὐπλαστός. 3) εὐ-
 μεταβάλλος, εὐμεταβάλλητος.
 flexibilitas, ātis, θ. εὐκαμψία, τὸ εὐκαμ-
 πτον. Α. τοῦ μεταγεν. Λατ.
 flexilis, e, (flecto) κάμπτός, εὐκάμπτος,
 λυγρός. 2) κάμπτός, κάμπυλος.
 *flexilōquus, a, om, (flecto-loquor) λο-
 ξός, σχολιός (ἐν τοῖς λόγοις).
 flexio, ōnis, θ. (flecto) κάμψις. 2) κάμπη,
 ἐλιγμός.
 *flexipes, ēdis, (flecto-pes) ἐλικόεις, ἐλι-
 κώδης.
 *flexivīcis, ἐπὶρ. (flexus-vicis) σχολιός.
 flexo, are, (θαμίστ. τοῦ flecto) κάμπτω,
 λυγίζω.
 flexumīnes, um, ā. ἀρχαῖον τῶν Ῥωμαίων
 ἱππέων ὄνομα.
 *flexūdōe, ἐπὶρ. ἐλικοειδῶς.
 flexūdus, a, um, (flexus) πολυκαμπτής,
 ἐλικτός, ἐλιγματώδης.
 flexūra, ae, θ. (flecto) κάμψις, κάμπη. 2)
 ἐν τῇ γραμματικῇ ἡ κλίσις.
 flexus, a, um, ἴδ. flecto.
 flexus, ūs, ā, (flecto) κάμψις, κάμπη, ἐ-
 λιγμός. 2) flexus mētis, ἡ καμπή, ὁ καμ-
 πτήρ τοῦ σταδίου ἢ ἱπποδρόμου. μεταφ.
 flexus aetatis, ὁ καμπτήρ τοῦ βίου, ἡ
 τροπὴ τῆς ἡλικίας, ἡ ἐξ ἑλλείας εἰς ἄλλην
 ἡλικίαν μετέβασις. flexus brumales, ai
 χειμεριναὶ τροπαί. flexus vocis, ἡ τῆς
 φωνῆς κάμψις. 3) ἐν τῇ γραμματικῇ ἡ
 κλίσις.
 fletus, ūs, ā, (flecto) κροῦσις, ἀρχαῖος. Α.
 ποιητ.
 flecto, xi, atum, ēre, (πλήγω, θλίβω) κροῦω,
 ἀρᾶσσω.
 flo, avi, atum, are, (φλέω, φλέω, φλόω)
 φυσῶ, πνέω. ventus flat, ὁ ἄνεμος φυσᾷ,
 πνέει. flo tibiam, φυσῶ τὸν ἀνδρῶνα, ἀνδρῶ-
 2) aliquid, φυσῶ τι, εἴτε φυσῆματι εἴτε
 πνεύματι φέρω τι. 3) ἐπὶ μετάλλων χών-
 ευῶ τι.
 floccidus, a, um, (floccus) κροαῦδων πλῆ-
 ρης.
 floccifacio, ēre, ταῦτ' ἐπ' flocci facio, ἴδ.
 floccus.
 floccōsus, a, um, (floccus) κροαῦδων πλῆ-
 ρης.
 floccus, i, ā, καλλίς, κνέφαλον. 2) κροῦς,
 κροῦσις floccus iugo, κροῦσιν ἡ μαστίγῃ

flocci facio καὶ **non flocci facio** aliquid, ἢ μηδὲν λόγῳ, ἢ μικρῷ τίθεμαι τι. **per** μικροῦ, **parā** οὐδὲν ποιῶμαι τι, τοῦ μηδὲν δέξιοι ἡγοῦμαι. Σημ. τὸ **flocci facio**, ἰδοὶ ὅτε σημ. τιμῶ πῶς, ἢ λόγῳ πινὶ τίθεμαι τι.

flores, um, θ. στέφυλα, βρύττα.

Flōra, ae, θ. Χλωρίς, θεὰ τῶν ἀνθῶν.

Flōrālīa, ium, οὐ. ἴδ. **Floralis**.

Flōrālīcius, a, um, (**Floralis**) τῶν τῆς Χλωρίδος ἀγώνων.

Flōrālīs, e, (Flo) ἀνθικός, τῶν ἀνθῶν.

Flōrālīs, e, (**Flora**) τῆς Χλωρίδος. **Floralīa**, ium, οὐ. ἡ τῆς Χλωρίδος ἑορτή.

Flōrālītūs, a, um, ταῦτ' ἐφ' **Floralīcius**.

flōrens, ἴδ. **floro**.

flōrenter, ἐπίρ. ἀνθηρῶς, μεταφορ. εὐδοκίμως, ἐνδόξως.

Flōrentīa, ae, θ. Φλωρεντία πόλις Τυρρήνίας. 2) εἶδος ἀμπέλου.

Flōrentīnus, a, um, (**Florentia**) Φλωρεντίας, τῆς Φλωρεντίας.

flōreo, ūi, ēre, (flos) ἀνθῶ. 2) μεταφ. ἀνθῶ, θάλλω, ἀκμαίω. **landibus**, ἐν δόξῃ ἀνθῶ, ἐνδοξῶς εἰμι. **urbis pueris flōrat**, ἡ πόλις νεότητι ἀκμαίει, παῖσι θάλλει.

flōrens, μεταφ. θαλερός, ἀκμαίος, εὐδαίμων, ἀνδραγής. **flōrens aetas**, ἡ ἀκμαία ἡλικία. 3) ἀνθῶ, λαμπρῶ, στίλβω.

flōresco, ēre, (ἐναρκν. τοῦ **floro**) ἀνθῶ, ἀνανθῶ, ἐξανθῶ, μεταφ. ἀνθῶ, ἀκμαίω.

flōrēs, a, um, (flos) ἀνθίνος, ἀνθηρός, πολυανθής. Δ. ποιητ.

***flōricōmus**, a, um, (flos-cōma) ἀνθοφόρος.

flōrīde, ἐπίρ. ἀνθηρός.

***flōrīdūlū**, a, um, (ὕπερ. τοῦ **floridus**) ἀνθηρός.

flōrīdus, a, um, (**floro**) ἀνθηρός, πολυανθής, ἀνθοφόρος. 2) μεταφ. ἀνθηρός, θαλερός, ἀκμαίος, ἀκμαίω. 3) ἐπὶ λόγῳ ἀνθηρός, ἡνθισμένος. 4) ἐπὶ χρωμάτων ἀνθηρός, λαμπρός.

flōrīfer, ēra, erum, (flos-fero) ἀνθοφόρος. Δ. ποιητ.

***flōrigēnus**, a, um, (ἀνθογένος) ἀνθοδόλος.

flōrīger, ēra, erum, (flos-gero) ἀνθοφόρος.

flōrīlēgus, a, um, (flos-lego) ἀνθοδόλος.

flōrīpārus, a, um, (flos-pario) ἀνθοφυής, ἀνθοφόρος, ἀνθοφόρος.

flōrītū, ōis, θ. ἔνθη, ἀνθησις.

flōrītās, a, um, (**Flora**) ταῦτ' ἐφ' **floralis**.

flōrīlentus, a, um, (flos) ἀνθώδης, πολυανθής. Δ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

flōrus, a, um, (flos) ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ **flōrens**.

Flōrus, i, d. Φλώρος.

flos, ōis, d. (ῥόδος, χλόος, χλόη) ἀνθος. **flores lego**, ἀνθολογῶ. **florem mīllo**, ἐν-

θος ἐκτρέφω, 2) μεταφ. τὸ ἀνθεῖν, ἡ ἀκμή εὐδαίμονία, εὐπραγία. **flos aetatis**, ἡ ἀκμή τῆς ἡλικίας, τὸ ἔνθος τῆς ἡθης. 3) εὐδαίμονιον, ὁ ἄνθρωπος, τὸ εὖχος, ἡ εὐχρηστία. **flos iuventutis**, τὸ ἔνθος τῆς νεολαίας. **flos vini**, τὸ ἔνθος τοῦ οἴνου aeris, ἡ χαλκάνθη.

***flosculus**, i, d. ταῦτ' ἐφ' **flosculus**.

***floscule**, ἐπίρ. ταῦτ' ἐφ' **florida**.

flosculus, i, d. (flos) ἀνθόλιον, μικρὸν ἀνθος. 2) ἀνθος, ἀκμή. 3) **flosculi**, πληθ. τὸ ἀνθῶ, ἀνθηρὰ σχήματα, οἱ καλλωπισμοὶ τοῦ λόγου.

†**fluctuōia**, ne, d. (fluctus-colo) θαλασσοπόρος, ἀγρέβιος.

***fluctuōlar**, ōis, θαλασσοχρότης.

***fluctuōilis**, i, d. κλυδωνίον, κυματίον.

***fluctuāgus**, a, um, (fluctus-frango) κυματόκλυτος, θαλασσοπληκτός.

fluctigēna, ae, d. καὶ θ. (fluctus-gigno) θαλασσογενής, κυματότροφος. Δ. τοῦ μετατ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

fluctigenus, a, um, (fluctus-gigno) θαλασσογενής.

fluctiger, ēra, erum, (fluctus-gero) θαλασσοπλοῦς.

fluxio, ōis, (fluxo) ταῦτ' ἐφ' **fluxio**.

fluxitōnus, a, um, (fluxus-sonus) κυματόκλυτος, ἀλιθόρομος, ἀλιηχής.

fluxivāgus, a, um, (fluxus-vagus) ἀλιπλαγκτός, ἀλιπληγός.

***fluxitātū**, ētis, θ. κυματοειδής.

fluxitātio, ōis, θ. σάλος. μεταφ. ἀνιμί, ὁ σάλος, ἡ ταραχή τῆς ψυχῆς.

fluxūo, ari, atum, ari, (fluxus) κυμαίνω, κυματίζομαι, κλυδωνίζομαι. 2) ἐπιπολάζω, ἐπισηχίζομαι. 3) μεταφ. κυμαίνω, εἶω, θορυβῶ. 4) πάλιν, ταλαντεύομαι (τῇ γνώμῃ), ἀπορῶ.

fluxūor, atus sum, ari, (fluxus) κλυδωνίζομαι, πλυνῶ, πλυνίζομαι. 2) μεταφ. παλεύω, ταλαντεύομαι, ἀπορῶ.

fluxūosus, a, um, κυματώδης.

fluxus, ūs, d. (fluxo) ῥοή, ῥεῖσις, ῥυαίς. 2) αἰσῶν, κύμα, ποιητ. ἀντὶ τοῦ παρῆς ἢ θαλάσσης. 3) μεταφ. τὰ κύματα, ὁ σάλος ἡ ταραχή, ὁ κίνδυνος, κτλ.

fluentor, ἐπίρ. ῥευστικῶς. Δ. σπαν.

***fluentia**, ae, θ. ῥεῖσις, εὐρεία (λόγου).

***fluentisōnus**, a, um, (fluentum-sonus) κυματόκλυτος, ἀλιηχής.

fluento, are, ἀρεῖω, περιλάζω.

fluentum, i, ō. ῥεῖθρον, ῥεῖμα. συνθῆ. **fluenta**, -orum, πληθ. τὰ ῥεῖθρα. 2) ῥοαίς, ῥοή, εἶρος.

fluesco, ēre, (ἐναρκν. τοῦ fluxo) ῥευστέω, γίγνομαι, διαλύομαι.

fluentia, ae, θ. ῥεῖσις, εὐρεία (λόγου).

***fluentisōnus**, a, um, (fluentum-sonus) κυματόκλυτος, ἀλιηχής.

fluento, are, ἀρεῖω, περιλάζω.

fluentum, i, ō. ῥεῖθρον, ῥεῖμα. συνθῆ. **fluenta**, -orum, πληθ. τὰ ῥεῖθρα. 2) ῥοαίς, ῥοή, εἶρος.

fluesco, ēre, (ἐναρκν. τοῦ fluxo) ῥευστέω, γίγνομαι, διαλύομαι.

fluentia, ae, θ. ῥεῖσις, εὐρεία (λόγου).

***fluentisōnus**, a, um, (fluentum-sonus) κυματόκλυτος, ἀλιηχής.

Fluibundus, a, um, (fluo) luxu, διακεχυ-
μένος τρυφή.
fluído, are, (fluídus) βεντὸν ποῖα τι.
fluídus, a, um, (fluo) βυστός, βυτός,
βυστοτικός. fluidae frondes, φύλλα κατα-
βρόντα. fluida vestis, καταγευμένη, ποδή-
ρης ἐσθής. 2) μαλακός, εὐθροπτός, ψευδής.
fluito, are, (thamio, τοῦ fluo) πλωῖω,
πλωῖσθαι, ἐπιπλωῖω, ἐπινήχουμαι. inu-
lae fluitantes, ἡσυχὴ πλωσάδης. 2) κυμαίνω,
κλυδωνίζουμαι, vestis fluitans, ἐσθής κατα-
γευμένη, κολπώδης. 3) ααλιῶ, ταλαντεύ-
ουμαι, ἀπορῶ.
flumen, inis, οὗ. (fluo) ρεῖθρον, ρεῖμα,
ροή. flumine secundo, κατὰ ροῦν. flu-
mine adverso, ἀνὰ ροῦν, flumen aëris,
ἡ τοῦ αἵρος ροή. ποιητ. flumen, ἡ τῶν θα-
λρύν ροή. μεταφ. flumen verborum εἶς
orationis ἡ τοῦ λόγου εὐροία. 2) ποτάμιος.
Flumentana porta, θ. (flumen) μία τῶν
πυλῶν τῆς Ὁμάης ἡ ἐπὶ τὸν Τίβεριν πο-
ταμὸν ὁρίζουσα.
flumicollum, i, οὗ. ποτάμιον. A. τοῦ μετα-
γεν. Aστ. ὡς καὶ ἡ ἔξῃς.
fluminialis, e, ποτάμιος.
fluminis, a, um, (flumen) ποτάμιος,
ποτάμιος. A. ποιητ.
fluo, xi, xum, ere, (φλύω, φλύω) βίω.
ex
cruore, βίω αἵματος, τάξω αἵματος. ex
ojus lingua melle dulcor fluebat oratio
εἰς οὗ καὶ ἀπὸ γλώττης μέλιτος γλυκίων
ῥέον ἀδής. oratio fluens, ἡ τοῦ λόγου
εὐροία, vestis fluens, ἐσθής καταγευμένη.
fluvius fluens, κοιλία εὐδιαχωρητος. luxu
fluens, διαρρῶν ὑπὸ μαλακίας, διακεχυ-
μένος τρυφή. 2) βίω, καταρρέω, πίπτω.
capilli fluant, αὐ τρίζας ῥέουσι, καταρ-
ρέουσι. fluant arma de manibus, τὰ
ὅπλα πίπτει ἐκ τῶν χειρῶν. 3) tempora
fluant, ὁ χρόνος ῥέει, παρέρχεται. res
fluant ad voluntatem, τὰ πράγματα χω-
ρεῖ κατὰ θέλησιν. — fluxus, a, um, θρυ-
πτικός, μαλακός, ἐξέτηλος, ἀσταθής. 2)
καταγευμένος.
fluviola, ae, θ. (fluo) ἐπὶ κλησὶς τῆς Ἥρας
ὡς κατακεκλυσμένη τῇ τῶν τιτῶν αἰ-
μυρρῶν.
fluor, oris, a. (fluo) ῥέουσι, ῥύσι, ροή.
fluatra, orum, οὗ. ἡ τῆς θαλάσσης μαλακία.
fluta, ae, θ. (fluo) muræna, πλωτὴ μύραινα.
fluito, are, ταῦτὶ τῷ fluito.
fluvia, ae, θ. (θρον. aqua) τὸ ποτάμιον ὕ-
δωρ, ὁ ποτάμιος.
fluvialis, e, (fluvius) ποτάμιος, ποτάμιος.
fluvialis, a, um, ποτάμιος, ποτάμιος.
fluvialis, e, ποτάμιος, ποτάμιος.
fluvialis, a, um, (fluvius) ποτάμιος
ὡς αὐτὸν βιβριζόμενος.

fluviatus, a, um, ταῦτὶ τῷ fluidus.
Fluvionia, ταῦτὶ τῷ Fluvionia.
fluvius, ii, a. (fluo) ποτάμιος. 2) ποτάμιον
εἶς γεωγραφικὸν ὄνομα.
fluvionia, ae, ταῦτὶ τῷ Fluvionia.
fluxe, ἐπὶ. (fluo) βυστοτικός, μεταφ. δια-
κεχυμένος, γένωσις, ἀμείλιος. A. σπ.
fluxilis, e, (fluo) βυστός, βυτός, βυστο-
τικός. A. τοῦ μεταγεν. Aστ.
fluxio, onis, θ. (fluo) ῥέουσι, ῥύσι, ροή.
2) βυστοτικός.
fluxipèdus, a, um, (fluo-pes) ποδήρης.
fluxura, ae, θ. (fluo) ροή. A. σπ.
fluxus, a, um, τῷ fluo.
fluxus, us, a. (fluo) βυστός, ῥύσι, ροή.
*focacius, a, um, (focus) τῆς ἐστίας.
focale, is, οὗ. (focx) ἐπισθαιον, προσγνα-
θίδιον, (περιλαίμιον, ὁ οἱ ἀσθενεῖς καὶ οἱ
μαλθακοὶ ἐσθάνουν).
focaneus, a, um, (focx) palmas focaneus,
τὸ ἐν μέσῳ δύο κλημάτων παραβλάστημα.
focarius, a, um, (focus) τῆς ἐστίας. foca-
rius, a. ὁ μάγειρος. focaria, θ. ἡ μα-
γειρεία.
focillationes, um, θ. θαλπηρία, θερμὰ
καταπλάσματα.
focillo, are, καὶ focillor, art, (focus) ali-
quum, θάλλω, θωπεύω τινα.
focilla, orum, οὗ. (focillo) τὰ θαλπηρία,
ἡ θαλπηρή.
foculus, i, a. (focus) ἐσθάνιον, ἐσθάνιον.
focus, i, a. (ἀντὶ foculus ἐκ τοῦ focu)
ἐστία, ἐσθάνιον (οἶκος). 2) ἐσθάνιον, ἐσθάν-
ιον, πύραυλον. 3) ἐσθάνιον βωμόν. ποιητ. ἡ
ἐσθάνιον, ἐστία, ὁ βωμός. 4) ποιητ. τὸ πῦρ,
ἡ πυρὰ.
fodicio, are, θ. (fodio) κεντῶ, νύττω, κυ-
εῖας καὶ μεταφ.
fodina, ae, (fodio) δρυχὴ, μέταλλον, με-
ταλλεῖον.
fodio, fodi, fozum, ere, aliquid, δρυν-
τω, σκάπτω τι. puteum, δρυττω θρύπτω.
aurum, δρυττω χρυσόν. terram, σκάπτω
τὴν γῆν. oculos, δρυττω τοὺς ὀφθαλμούς.
2) aliquid, κεντῶ, νύττω, διακεῖρω τινα.
equum, κεντριῶ τὸν ἵππον. 4) κεντῶ,
ἀντὶ, σκάπτω τινα. 4) βινῶ.
foecundus, x. τ. λ. τ. λ. secundus x. τ. λ.
foede, ἐπὶ. αλγερῶς, μιανός.
foederaticus, a, um, (foedus) ὁ περὶ
σπονδῶν.
foedifragus, ταῦτὶ τῷ foedifragus.
foedero, avi, atum, are, σπένδομαι. pa-
cem, εἰρήνην. — foederatus, a, um, ὁμο-
σπονδός. A. τοῦ μετγ. Aστ.
foedifragus, a, um, (foedus-frango) πα-
ρεσπένδω.

foeditas, ἔις, θ. αἰσχρότης, αἰσχος, τὸ βδέλυρόν, τὸ μυστήριον.

foedo, avi, atum, are (foedus) aliquem, ἢ aliquid, μιάνω, μολύνω τινά ἢ τι. erines pulvere, μιάνω, αἰσγύνω κόνιν τὴν κόμην. μεταφ. μολύνω, καταισχύνω, ἄτιμον ποιεῖν. 2) αἰσάσσω, φρενέω τινά. 3) ἐκπορθῶ, κακῶ (χάσσω).

foedus, a, um, αἰσχρός, δυσμενής. μεταφ. αἰσχρός, βδέλυρός, μισρός.

foedus, ἔρις, οὐ. συνθήκη, σπονδαί, τὰ ἑρκια. facio foedus cum aliquo, συνθήκην εἶτε σπονδὰς ποιεῖν πρὸς τινά, σπένδομαι τινι. foedus icere, (percutere, ferire) φίλια (ἑρκια, συνθεσία) τέμνειν. facio contra foedus, ποιεῖν παρὰ τὰς σπονδὰς. custodio (servo) foedus, φυλάττω τὰς σπονδὰς, ἐρμάνω τὰς συνθήκας. rumpo (violō, solvo) foedus, παραβαίνω (λύω) τὴν συνθήκην, περσπονοῦμαι. 2) συνθήκη, συμβόλαιον, ὁμολογία. 3) ποιητ. νόμος, θεσμός.

foemina, κτλ. ἴδ. femina κτλ.
foenarius, a, um, (foenum) τοῦ χόρτου.
foenerator, foeneror, κτλ. ἴδ. fenerator, κ. τ. λ.

foeneus, a, um, χόρτινος.
Foeniculiarius, campus, ἄ. (foeniculum) ὁ Μαραθῶν, πεδῖον Ἰθρίας.

foeniculum, ἰ, οὐ. (foenum) μάραθρον.
foenile, is, οὐ. (foenum) χορτοβολών.
foeniseca, ae, ἄ. (foenum-secū) χορτοκόπος.
*foenisector, ἔρις, ἄ. ταῦτ' ὁ τῷ foeniseca.
foenisex, ūis, ἄ. ταῦτ' ὁ τῷ foeniseca.
foenisicia, ae, θ. (foenum-seco) χορτοτομία.

foeniculum, ii, οὐ. ταῦτ' ὁ τῷ foenisicia.
foenum, ἰ, οὐ. (leo) χόρτος, κοῦρος χόρτος, ἔληρος χιλός. foenum saeco εἰς caedo, τέμνω εἰτε κόπτω χόρτον. 2) foenum Graecum, ἡ τήληξ, (ῥοτάνη).

foenus, ἴδ. fenus.
foetio, ēre, κακῶς ἔχω, βρωμῶ. foetet ei anima, δέχομαι, σαπρόστροφός ἐστι.
foetidus, a, um, (foetio) κακῶς ἔχων, δυσώδης, βρωμώδης, σαπρός. foetidum os, δέχδης, σαπρὸν στόμα.
foetor, ὄρις, ἄ. (foetio) δυσωδία, βρωμός, σαπρότης.

foetulentus, ἰπέρ. δυσωδής.
foetulentus, a, um, δυσώδης, δόσοσμος, βρωμώδης.

foetus, ἴδ. fetus.
foetutinae, arum, θ. δυσώδης τέρας.

foliaceus, a, um, (folium) φύλλινος, φύλλωδης.

foliatis, a, um, φύλλιστος. Α. τοῦ μεταγεν. Αστ.

foliatum, ae, θ. φυλλεῖον, φυλλώμα.
foliatus, a, um, (folium) πεφυλλωμένος,

φυλλώζων, φυλλώδης. 2) foliatum, ἰ, οὐ (ὅπον. unguentum) τὸ ἀφρόνιον χρίσμα.
foliosus, a, um, φυλλώδης, πολύφυλλος.
folium, ἰ, οὐ. φ ὁ λ ὁ γ. 2) folium chartae, φύλλον χάρτου, παρὰ Πλινίῳ 37, 7. ἐνθα μὲν τοι ἀμφύβολος ἡ γράφη.

folleo, ēre, (follis) θολακοιθεῖς εἰμι, ὥστε φῦσα κινεῖσθαι. Α. τοῦ μεταγεν. Α. ὡς καὶ ἡ εἴρε.

follico, are, (follis) φουτῶ, φουῶ. 2) θολακοιθεῖς εἰμι.

folliculosus, a, um, θολακώδης, ὑμενώδης.
folliculus, ἰ, ἄ. (follis) θολάκιον, θολακός. 2) θολακός (ῥ ἑπαίξων). 3) ὑμήν, δερμάτιον, λεβός (τὸν καρπὸν μάστιχα).

*folliculus, ae, (follic-gigno) ἐκ τοῦ φουτῆ τήριου γεννηθεῖς.

follis, ἰς, ἄ. θ ὁ λ λ ις, θολακός ἄερος πλήρης, (ῥ ἑπαίξων). 2) φῦσα, φουσητήριον. 3) βολάντιον. 4) μικρὸν τι νόμισμα.

*foliolum, ἑπέρ. (follis) κατὰ βολάντια.

foventatio, ōis, θ. πυρίσσις, θάψις. Α. τοῦ μεταγεν. Αστ.

fovento, are, aliquid, πυρίω, θάλλω τι. foventum, ἰ, οὐ. (foveo) πυρίσμα, θαλάττηρον. μεταφ. ἡ θαλάττηρ, τὸ κληθρόν.

foves, ūis, ἄ. (foveo) ἐναυτμα, ὑπὸ κλαυμα. ποιητ. fomenia (ὅπον. amoris) ὑπὸ κλαυμα, τροφή ἔρατος.

fons, tis, ἄ. (χρή, χῶνος ὕ) πηγή, κρήνη. 2) πηγαῖον ὕδωρ, νῆμα, ναματιαῖον, κρήνη. 3) μεταφ. ἡ πηγή, ἀρχή, αἰτία.

fontanus, a, um, (fons) πηγαῖος, ναματιαῖος, κρηναῖος.

Fontianus, a, um, Φοντιανός.

Fontejus, a, um, Φοντήιος. Fontejus, ἄ. ὁ Φοντήιος.

*fonticula, ae, θ. κρηναῖα, κρηνίτις, κρηναῖος.
fonticulus, ἰ, ἄ. πηγαῖον, κρηνίς.

fontigina, ae, θ. (fons-gigno) κρηναῖα, κρηναῖος, ἡ Μοῦσα.

fontinalis, is, κρηναῖος, fontinalis, ἄ. (ὅπον. deus) ὁ κρηνοῦχος θεός. Fontinalis portus, ἡ Κρηναῖα πύλη, μία τῶν πύλων τῆς ἑρμίας. 2) λαλῶ, φηγγυμαι. — fandum, ἰ, οὐ. τὸ εἶπον, θεμιτόν, ἡ θύμις.

*forabilis, o, (foro) τερνός.

forago, ūis, θ. νῆμα, ὃ τὸ ἡμερήσιον ἔργον ἐπαρτεῖται αἱ ὑπὸ νῆμα.

foramen, ūis, οὐ. τρήμα, τρύπη, ὅπου.

foraminatus, a, um, τρητός.

foraminosus, a, um, τρηματοῦς, τρητός.

foras, ἐπίρ. (foris) ἐπὶ κινήσεως· ὁράει, ἔξω. 2) ὅπν. ἐπὶ στάσεως ἀντὶ τοῦ foris, ὁράει, ἔξω, ἐκτός.
 †foratus, ūs, ā. (foro) τρήσει, τρύπησει. Μόνον κατ' ἀφαιρετικὴν τοῦ ἐν. εἰρησται.
 forceps, ipis, ā. καὶ θ. θερμαστρίς, πυρά-
 γρα. 2) θερμαστρίς, δδοντάγρα. 3) λαβίς, καρκίνος. 4) χυλὴ εἶτε χεὶρ καρκίνου, σκορπιού κ. τ. τ.
 forcillo, are, ταὐτὸ τῷ furcillo.
 Forculus, i, ā. (fores) θεός τις τῶν θυρῶν προστάτης.
 forda, ae, θ. φορέας βοῦς.
 fordiditā, orum, οὐ. (forda-caedo) φο-
 γή φορδός βοός, (ουεῖα τελομένη τῇ ἱγῇ ἐν μὲν Ἀπριλίῳ). Πρὸς τὴν Ἑλλην. λέ-
 ξιν βοουόνα.
 forem, es, ū. sum.
 forensis, e, (forum) ἀγοραῖος, τῆς ἀγορᾶς.
 turba forensis, δ ἀγοραῖος ὄχλος, οἱ ἀγο-
 ραῖοι. 2) ἀγοραῖος, δικανικός.
 Forentum, i, οὐ. Φόρεντον, πόλις Ἀπου-
 λίας, τανὺν Forenta.
 fores, ium, ū. foris.
 forfex, icis, θ. (foris-facio) ψαλῖς. 2)
 δδοντάγρα. 3) χυλὴ εἶτε χεὶρ καρκίνου.
 forficula, ae, θ. (forfex) ψαλίδιον. 2) μικρὰ
 χυλὴ εἶτε χεὶρ καρκίνου.
 fori, orum, ū. foras.
 foris, ae, θ. νόσος τις τῶν χαίρων.
 foria, orum, οὐ. ἡ ὑπερτέρη κόπρος.
 forica, ae, θ. δημοσία ὑπόδος, ἐπιδρών, δδεν
 foricarius, ii, ā. ὁ τοῦτων ἐργολάβος.
 foricula, ae, θ. (foris) θυρίς.
 forinsecus, ἐπίρ. (foris) ὁραθεν, ἔξωθεν.
 foriolus, i, ā. (foria) διαβρόλις νοσός.
 foris, is, θ. καὶ συνθ. foras, ium, πληθ.
 ὁ δ ρ α, ὁραῖ κατ' ἐξοχὴν ὡς ἡ αὐλὶος ὁ-
 ρα. 2) κυρίως καὶ μεταφορικῶς ὁρα, ἐξ-
 στός, ἐπὶ, πέρας κ. τ. τ.
 foris, ἐπίρ. (foris) ἐπὶ γένεσι· ὁρασαι, ἔξω,
 ἐκτός (τοῦ οἴκου ἢ τῆς πόλεως). foris sum,
 θυρεός εἰμι. 2) ἐπὶ ἀφίεσι· ὁραθεν, ἔξω-
 θεν. 3) ὅπν. ἀντὶ τοῦ foras.
 forma, ae, θ. μ ο ρ φ ῆ σχῆμα. species for-
 mae, τὰ εἶδη τῆς μορφῆς. 2) μορφή, εὐ-
 μορφία, κάλλος. 3) σχῆμα, εἰκὼν, εἰδωλον.
 4) εἶδος, ἰδέα, γένος. 5) τύπος. forma ex-
 primo aliquid, ἔκτυπὼ τι. forma calcei,
 ὁ καλδόπους. forma in qua aes funditur,
 ὁ λυγός, χυανός, χυανός. 6) τύπος εἶτε χυ-
 ρακτῆρ νομίσματος. 7) σωλὴν (ὁραχμ-
 γείου. 8) ὡς τῇ γραμματικῇ ὁ τύπος, εἰ
 σχῆμα.
 †formabilis, e, ἱκανὸς μορφωθῆναι, εὐπλαστός.
 formaceus, a, um, ἐν τύποις κατεσκευα-
 σμένος.
 formalis, e, μορφωτικός, εὐπλαστός. 3) εὐ-

πικός, πρωτότυπος. formalis epistola, ἡ
 ἐγκύκλιος ἐπιστολή.
 formamentum, i, οὐ. μόρφωμα.
 †formaster, tri, ā. ὁ σκευεπορῶν, καλ-
 λωπιζόμενος.
 formatio, ōnis, θ. μόρφωσις. 2) μορφή,
 σχῆμα.
 formator, ōris, ā. μορφατῆρ, δημιουργός,
 πλάστης.
 formatrix, icis, θ. μορφώτρια.
 formatūra, ae, θ. μόρφωσις, διάπλασις.
 formella, ae, θ. (forma) μικρὸς τύπος
 (σκέδος μαγειρικόν).
 Formisae, arum, θ. αἱ Φορμαίαι, πόλις τῆς
 Αλατίνης. Formisianus, a, um, τῶν Φορ-
 μιῶν, ἐκ Φορμιῶν.
 formica, ae, θ. (Αἰολ. βέρμα) μύρμηξ.
 formicabilis, καὶ formicālis, θ. μυρμη-
 κίων. (λέγεται ἐπὶ τοῦ σφυγμοῦ).
 formicatio, ōnis, θ. μυρμηκισμός.
 †formicinus, a, um, μυρμηκίος.
 formico, are, μυρμηκίζω, μυρμηκίζω.
 formicosus, a, um, μυρμηκώδης.
 formicula, ae, θ. μυρμηκίον.
 formidābilis, e, (formido, are) δειματώδης,
 φοβερός, φρικτός.
 formidāmen, īnis, οὐ. δειμα, φόβητρον.
 formido, avi, atum, are, (ἰα. συγγενὲς τοῦ
 horreo) aliquid ἢ aliquid, ὁ ρ β ω δ ω,
 φοβέσθαι, βίβια, βίδοικα τινα ἢ τι. for-
 mido credere, δὲνα πιστεῖν. formido,
 ne—, φοβέσθαι, βίβια, μή—.
 formido, īnis, θ. βέρβωδία, βίος, ρέβος. 2)
 δειμα, φόβητρον.
 formidulose, ἐπίρ. βέρβωδώς, περιβωδώς.
 φοβερός, Α. πνι.
 formidulōsus, a, um, επαν. βέρβωδώς, περι-
 βωδώς, περιβωδώς, δειμαλός. 2) συνθ. φο-
 βρός, φρικτός, δειματώδης.
 formidus, a, um, (formus) θερμός.
 formio, ōnis, ā. φορμῶς (εἶδος αλέγματος).
 formo, avi, atum, are, aliquid, μ ο ρ φ ῶ,
 πλάττω, διαπλάττω, διατυπώ τι. capillus,
 κομῶ τὴν κόμη. mores aliojū, πλάτ-
 τω, παιδεύω τὰ ἄλλα τινός. moenia, κα-
 τασκευάζω, οἰκοδομῶ τὰ τεῖχη. aliquid
 mento, πλάττω τι τῇ διανοίᾳ, φανταζομαι
 τι, διατυπώ τι τῇ λογισμῷ.
 formosus, ἐπίρ. εὐπρεπής, εὐαγχμόνως, χα-
 ρεῖνως. Α. επαῖα ὡς καὶ ἡ ἔξη.
 formositas, atis, θ. εὐμορφία, ὡραιότης.
 formosulus, a, um, (ὕποκορ. τοῦ formo-
 sus) εὐμορφος, ὡραίος.
 formosus, a, um, (forma) εὐμορφος, εὐ-
 πρεπής, ὡραίος.
 formūla, ae, θ. (ὕποκορ. τοῦ forma) μορφή,
 εἶδος, γένος. 3) εὐμορφία, κάλλος. 3) ὡ-
 πός, κανὼν, διαγραμμὸς, εἰσαγωγὴ

ἐξοχὴν δὲ ὁ δικανικὸς τύπος. 4) καλὸς πους, καλοπόδιον. 5) σωλήν, σωληνίσκος (ὄδραγωγείου).

formulārius, ii, ὁ δὲ τῶν δικανικῶν τύπων ἐμπειρος.

formus, a, um, ἀρχαῖα. ἀντὶ τοῦ calidus, θερμός.

fornacalis, e, (fornax) τοῦ ἰπνοῦ, τῆς καμίνου. fornacūla, lum, οὐ. ἑστῆς τῆς Φόρνακος, τὰ Φουρνακίλια, παρὰ Πλουτάρχου κερ. Ρωμ. 89. πρὸς. Fornax.

fornacārius, a, um, τοῦ ἰπνοῦ ἢ τῆς καμίνου. fornacārius, a, κλιθεαῖος.

fornacator, ōris, a, κλιθεαῖος βλαπτεῖται.

fornacūla, ae, θ. μικρὸς ἰπνὸς καμίνου.

fornax, acis, θ. ἰπνός, κλιθεαῖος, κάμινος.

2) Fornax, θ. θεῶς τῶν ἰπνῶν καὶ καμίνων προστάτης.

fornicārius, ii, ὁ. (fornix, στή. 2.) πόρνος.

fornicariā ac, θ. πόρνη ἀπὸ καμάρας. Δ. τοῦ μεταγεν. Δατ.

*fornicātim, ἐπιρ. καμαροειδῶς, ἀψιδοειδῶς.

fornicatio, ōnis, θ. καμάρωσις. 2) παρὰ τοῖς μεταγεν. πορνεία.

fornicator, ōris, ὁ. πόρνος.

fornicātrix, icis, θ. πόρνη.

fornicatus, a, um, (fornix) καμαρωτός.

fornico, avi, atum, are, καμαρῶ.

fornicor, ari, πορνεύω.

fornix, icis, θ. ἀψίς, καμάρα, κατ' ἐξοχὴν ἢ ἀψίς, θριαμβευτικὴ πύλη. 2) οἰκῆμα (καμαρωτὸν) πορνείων, πορνόβασκείον.

fornus, i, a, τὸ αὐτὸ τῇ furnus.

fōro, avi, atum, are, τιτρώ, τετραίνω, τρυπῶ.

Fōrōappi, Fōrōjūlenses, κ. τ. ε. ἐκ Φόρου Ἀππίου, ἐκ Φόρου Ἰουλίου κ.τ.λ. 13. Forum.

forpex, icis, θ. ψαλῖς, πυράργα.

fors, rtis, θ. (ἐκ τοῦ fero) τύχη, τὸ αὐτόματον. Πρὸς. τὸ ἐν τῇ Ἑλλήν. ἀνθολογίᾳ εἰ τὸ φέρον αὐ φέρει, φέρον καὶ φέρε καὶ. forte, (καὶ ποιεῖ, fors) ἀπὸ τύχης, κατὰ τύχην, τυχόν, ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, τυχικῶς παρ. lbam forte, ἐτύχωνον περιπατῶν. fors est an κ.τ.λ. 13. forsit, forsitan. 2) fors fortuna, ἢ ἀγαθὴ τύχη, ἢ τύχη. forte fortuna, κατὰ τύχην, κατ' ἰσχυρὴν τύχην. 3) Fors Fortuna, ἢ Ἀγαθὴ τύχη, (θεῶς τῶν Ρωμαίων) καὶ Αὐτοματία. Πλούτ. Τιμολ. 36 καὶ Corn. Nep. Timol. 4.

forsan, ἐπιρ. (ἐκ τοῦ fors est an) τάχα, ἴσως. forsān juvabit, ἴσως ἀφελήσεται. forsān audire nolis, ἴσως ἂν οὐκ ἐθέλῃς ἀκούειν. forsān quacralis, ἴσως ἂν ἐρωτῇσαιτε. forsit, ἐπιρ. αὐτὸ τῇ fortasse.

forsitan, ἐπιρ. αὐτὸ τῇ forsān.

*fortian, ἐπιρ. αὐτὸ τῇ fortitan, ἴσως, ἴσως.

fortasse, ἐπιρ. (fors) τάχα, ἴσως. fortasse vaticinor, ἴσως μαντεύομαι. fortasse dicās, ἴσως εἰρεῖς, ἴσως εἰποις ἄν. triginta fortasse, τριῆκοντά πως.

fortassean, ἐπιρ. αὐτὸ τῇ forsān.

fortassis, ἐπιρ. αὐτὸ τῇ fortasse.

fortax, acis, a. (φόρταξ) ἢ τῆς καμίνου καμάρα.

forte, ἐπιρ. 13. fors.

*fortesco, oris, (fortis) ῥώννυμαι, κρατύνομαι.

forticulus, a, um, (ὀπακορ. τοῦ fortis) ἀνδρείος πῶς, ἀνδρείος.

fortificatio, ōnis, θ. ἐπιβρωσις. Α. τοῦ μεταγεν. Α. ὡς καὶ ἡ ἐξής.

fortifico, are, (fortis-facio) aliquid, ἐπιβρῶννυμι, στερῶ, κρατύνω τι.

fortis, e, (θαρούς) καρτερός, κρατερός, ἀνδρείος. fortes fortuna adjuvat, τοῖς ἀνδρείοις ἡ τύχη βοηθεῖ. vir ad pericula

fortissimus, ἀνὴρ κρατερός πρὸς τοὺς κινδύνους. fortissima sententia, ἡ κρατίστη γνώμη. causam infirmiore

fortiorem, τὴν ἥττονα λόγον κρείττονα ποιεῖν. 2) εὐρωστέα, σταρεός, ἰσχυρόν.

corpus forte, εὐρωστέον, σταρεόν, ἰσχυρόν.

ad opera fortis, βῶς πρὸς τὰ ἔργα δυνατός. 3) ἀγαθός, καλός.

fortiter, ἐπιρ. καρτερῶς, ἀνδρείως. fortiter fero aliquid, καρτερῶς τι εἶτε πρὸς τι. 2) ἰσχυρῶς, σπερδῶς, σπερδῶ.

fortitudo, ōnis, θ. καρτερία, ἀνδραγαθία, ἀνδρεία, ἀνδρείότης. 3) σπῆν. ἰσχύς.

fortuito, καὶ fortuito, ἐπιρ. κατὰ τύχην, τυχικῶς παρ. ἄπὸ τοῦ αὐτομάτου.

fortuitus, a, um, (fors) τυχικός, τυχηρός, αὐτοματός.

fortūa, ae, θ. (fors) τύχη. secunda, ἡ χρυσή, ἀγαθὴ τύχη, adversa, ἡ κακὴ τύχη.

fortuna, ae, θ. (fors) τύχη. secunda, ἡ χρυσή, ἀγαθὴ τύχη, adversa, ἡ κακὴ τύχη.

fortuna, ae, θ. (fors) τύχη. secunda, ἡ χρυσή, ἀγαθὴ τύχη, adversa, ἡ κακὴ τύχη.

fortuna, ae, θ. (fors) τύχη. secunda, ἡ χρυσή, ἀγαθὴ τύχη, adversa, ἡ κακὴ τύχη.

fortuna, ae, θ. (fors) τύχη. secunda, ἡ χρυσή, ἀγαθὴ τύχη, adversa, ἡ κακὴ τύχη.

fortuna, ae, θ. (fors) τύχη. secunda, ἡ χρυσή, ἀγαθὴ τύχη, adversa, ἡ κακὴ τύχη.

fortuna, ae, θ. (fors) τύχη. secunda, ἡ χρυσή, ἀγαθὴ τύχη, adversa, ἡ κακὴ τύχη.

fortuna, ae, θ. (fors) τύχη. secunda, ἡ χρυσή, ἀγαθὴ τύχη, adversa, ἡ κακὴ τύχη.

fortuna, ae, θ. (fors) τύχη. secunda, ἡ χρυσή, ἀγαθὴ τύχη, adversa, ἡ κακὴ τύχη.

fortuna, ae, θ. (fors) τύχη. secunda, ἡ χρυσή, ἀγαθὴ τύχη, adversa, ἡ κακὴ τύχη.

fortuna, ae, θ. (fors) τύχη. secunda, ἡ χρυσή, ἀγαθὴ τύχη, adversa, ἡ κακὴ τύχη.

fortuna, ae, θ. (fors) τύχη. secunda, ἡ χρυσή, ἀγαθὴ τύχη, adversa, ἡ κακὴ τύχη.

fortuna, ae, θ. (fors) τύχη. secunda, ἡ χρυσή, ἀγαθὴ τύχη, adversa, ἡ κακὴ τύχη.

fortuna, ae, θ. (fors) τύχη. secunda, ἡ χρυσή, ἀγαθὴ τύχη, adversa, ἡ κακὴ τύχη.

fortuna, ae, θ. (fors) τύχη. secunda, ἡ χρυσή, ἀγαθὴ τύχη, adversa, ἡ κακὴ τύχη.

forulus, i, ā. (forus) θηκόν, φάνωμα, κι-
θώνιον.

forum, i, ō. (γορέζ?) ἀγορά. forum venali-
um, ἡ τῶν ἀνίων ἀγορά. piscatorium,
ἡ τῶν ἰχθύων ἀγορά, πρὸ ἰχθυοπωλείου, οἱ
ἰχθύες. boarium, ἡ τῶν βοῶν ἀγορά, κτλ.

2) κατ' ἐξοχὴν ἐκαλεῖτο forum Romanum
εἰτε ἀπλῶς forum, ἡ ἐπιφανιστὴν τῆς

Ῥώμης ἀγορά, ἡ ἐν τῇ μετὰ τὸ τοῦ Καί-
σιου καὶ τοῦ Παλαίου κατεῖχε. Ἐν-
ταῦθα τὸ βουλευτήριον, οἱ ἐμβόλοι, τὰ τῶν

τραπέζιων χρηματιστήρια, καὶ, ἀνδριάν-
ται καὶ ἄλλα κοσμήματα. Ὅθεν in foro

versor, χρηματίζω, τραπέζιτης εἰμι. foro
cedo, ἀνατρέπω τὴν τράπεζαν, χροικωκώ.

3) ἐν τῇ ἀγορᾷ ἦσαν καὶ τὰ δικαστήρια,
ἐπὶ τὸν forum, ὁ τῆς δικαιοδοσίας τόπος, τὸ
δικαστήριον. studia fori, αἱ περὶ τῆς δι-
καιουσύνης.

forum ago, δικάζω. 4) ἔστι
δὲ Forum καὶ ὄνομα πόλεως, εἰς τὴν Forum

Appii, πρὸ Ἀππίου Φόρον. Forum Julium,
Φόρον Ἰούλιον ἐν Γαλλίᾳ, πρὸ νῦν Prejus.

κ.τ.λ. 5) ληνός, πωστήριον, πατητήριον.

forum, i, ā. τὸ ἐδωλίον τῆς νῆος, καὶ ὁ εἰς
τὸν ἐδωλίον ἐκδρομος. 2) τὸ ἐδωλίον ἐν

τῇ βάρκῃ. 3) κηρίον, μελίττιον. 4) ἀβί-
κιν, κυβευτικὴ πινάξ. 5) δοξασιῶς ἀντί-
τοῦ forum, ἡ ἀγορά. 6) ταῦτ' ἐστὶν forum,
ὁ ληνός, τὸ πατητήριον.

Fossi, orum, ā. Γερμανικὸν ἔθνος περὶ τὸ
νῦν κατοικεῖται Fuhse εἰσεῖν.

fossa, ae, ō. (fodire) ὀρυγμα, τάφος. fos-
sam ducere, fodere εἰτε cavare, τάφον

ἄγειν, ὀρύττειν, ταφύειν. 2) ὄριον. 3)
ἀλδον, πρωκτός, ἀντὶ τοῦ cunnius καὶ

anus, (ὡς τὸ ἐλλ. πόρος). 4) τάφος.

fossatum, i, ō. (fosso) ὀρυγμα, τάφος.

2) Παρὰ τοῖς μεταγεν. στρατῶσι τὸ
ῥαφ περιεπλημμένον καὶ ὁ στρατὸς αὐτὸς
(ροσέστων).

fossatus, i, ā. ὄριον τάφῳ καραυγμένον.

fossatus, a, um, (fossus) ὀρυκτός.

fossilis, e, (fodire) ὀρυκτός.

fodire, ōnis, ō. (fodio) σκαρφή, σκαρφαί.

foditus, a, um, τὰ τὸν fodire.

fossa, are, (fodire) τοῦ fodire) κενὸν, τρυπὸν.

fossor, ōris, ā. (fodio) σκαρφέας, σκαρφαίν.

2) ὀρυκτής, ὁ τῆς ὑποπόδαυς ὀρύττων.

fossilla, ae, ō. ὀρυγματῖον, μικρὸν τάφος.

fossura, ae, ō. (fodio) σκαρφή, σκαρφαί,

ἐρυεῖς, ὀρυγή. 2) τάφος, ὀρυγμα.

fossus, a, um, ῥ. fodio.

fotus, a, um, ῥ. foveo.

fotus, ūs, ā. (foveo) ἐμβροχή, ἐμβρεγμα.

Θαλπηρίων. Μόνον κατ' ἀρχαίαν εὐχρηστον.

fovea, ae, ō. βόθρος, ὀρυγμα.

foveo, fodi, fodiui, ere, aliquem, ἡ ali-

quid, ὁ ἄλλος, βερμάνω τινά ἢ τι. οὐα.

ἐπωζῶ, νεοττεύω. aliquem lacertis, περι-
βάλλω, ἀσπάζομαι τινά. 2) μεταφ. ὀλλω,

θεραπεύω τινά ὃ τι, ἐπιμαρτυροῦμαι τινός.

spem, τρέφω ἐλπίδα. aliquid animo, ἀνα-
πολά τι. 3) πυρίω τι, πυρὶν προσέτιναι

πρὸς τι, θεραπεύω τι ἐμβρίγματος (θερμῶ
ἢ ψυχρῶ).

fraces, um, ō. (frango?) εἰσφυλα (ἐλατύν),
τρογία ἐλαίου.

fracesco, eui, ere, ψευδοθεῖναι, σήπεται.

fractus, a, um, ψευδός, παπρός.

fractio, ōnis, ō. (frango) κλάσις.

fractor, ōris, ā. (frango) κλάστης, κλαστής.

fractura, ae, ō. (frango) κατάγμα, θραύμα.

2) κλάσμα, κρούμα.

fractus, a, um, frango.

fræno, u, t. ῥ. freno, κ.τ.λ.

frāgoso, ere, (frango), κλάμαι, θραύομαι.

Α. σπιν.

frāgilis, e, (frango) ἰσχυατός, εὐθραυ-

στός, εὐθραυτός, μεταφ. φθαρτός, ἐξίτηλος.

frāgiles anni, ἡ ἐπὶ νῆος ἡλικία. 2) φερώ-

δης, φερώων, κροτών.

frāgilitas, alis, ō. τὸ εὐθραυστόν, ἡ φερω-

ρότης. μεταφ. τὸ φθαρτόν, ἐξίτηλον, ἡ ἀ-

σθένεια.

*frāgium, ii, ō. (frango) κατάγμα, θραύμα.

frāgmen, inis, ō. (frango) κλάσμα, θραύ-

μα, λαίψανον. 2) κλάσις, θραύσις.

fragmentum, i, ō. (frango) κλάσμα, θραύ-

μα, λαίψανον. panis, τὸ κλάσμα ἄρτου,

τὸ ψάβριον, ὁ ψωτός.

frāgor, ōris, ā. (frango) σπῆν, κλάσις,

θραύσις. 2) συνήθ. πάταγος, ψόφος, κρότος.

*frāgōse, ἐπὶ ῥ. μετὰ πατάγου.

frāgosus, a, um, (fragor) περιεκλασμέ-

νός, περιβόητος, τραγός. mons, περιε-

κλασμένος ὄρος. fragosa oratio, δυνά-

της λόγος. 2) ἰσχυατός, εὐθραυστός,

ψευδής. 3) παταγητικός, ψευδής.

fragrant, ē, ῥ. μετ' αἰσθάν.

fragrantia, ae, ō. ὀσμὴ, ἰσχύς.

fragro, are, (fragrant) τοῦ fragro) ὀσμὴν

ἀποπνέω, εἰς. Frag. εἰσθάναι αἰσθάνομαι

καλῶς ὀσμὴν εἰσεσθάναι, εἰσεσθάναι ἀποπνέω.

fragrans, ὀσμύτης, εὐόδης.

fragum, i, ō. ὀσμάν, μυμάνουλον.

frānca, ae, ō. θύρη. Α. Γερμανική.

Francia, ae, ō. Φραγκία, μέρος τῆς Γερ-

μανίας. Οἱ κάτοικοι Franci, orum, ā.

Φράγκοι. Francicus, Φραγκικός.

frango, frēgi, fractum, ere, (ἐκ τοῦ frangere)

μετὰ τοῦ διγόμεντος) aliquid,

δύναμι, κατὰ δύναμι. patinam, κατὰ δύ-

ναμι, ἐγγύνημι λαχάνην. glebas, θραύς βάλ-

λους. navem, ναυαγίῶ. aliquid dentibus,

συντρίβω τι τοῖς ὀδόντι. fluitum, αἰσθάνομαι

frangitur, τὸ κλάμα ἐγγύνηται ὑπὸ τῆς πί-

τρας. frango brachium (ὄπον. meum) κατάγνυμαι τὸν βραχίονα. καρ. ferulas frango, νάρθηκα πληττομαι. 2) μεταφ. κατάγνυμι, κατακλῶ, θραύω τινὰ ἢ τι. vim alicujus, θραύω, κατακλῶ τὴν δύναμιν τινος. audaciam alicujus, κατακλῶ τὸ θράος τινός. nationem, καταθραύω, νικῶ ἔθνος. sententiam alicujus ἀνασκευάζω τὴν γνώμην τινός. animum alicujus, κατάγνυμι, ἐπικλῶ τὴν ψυχὴν τινος. animo frangor, ἐπικλῶμαι τῇ γνώμῃ, συντρίβονται τῇ διανοίᾳ, ἡττώμαι τῇ ψυχῇ. animo fracto sum, ἀδύμωξ ἔχω. metu fractus, ὑπὸ φόβου παραλελυμένος. cupiditate frangor, ἡδονῇς ἡττώμαι. cura frangor, ὑπὸ τῆς φροντίδος καταπονδύμαι, κατατρυγχαί. amicum vando frango, διανύχομαι τὸν ποταμόν—fractus, a, um, μεταφ. καταγῶς, ἔδυρος, ἀσθενής. 3) λύω, παραβαίνω. foedus, λύω, παραβαίνω τὰς σπονδὰς, παρασπονδῶ. fidem, ἀθετῶ τὴν πίστιν. mandata, παραβαίνω, οὐ καλῶς ἔκτελῶ τὰ ἐντοταλμένα.

frater, tris, ā. (φράτωρ) ἀδελφός. germanus, ὁ ἀδελφός, ὁμοπατήριος ἀδελφός. uterinus, ὁ ὁμομήτριος. fratres gemini, διδυμοὶ ἀδελφοί. 2) frater patruelis, εὐθ' ὅτι καὶ ἀπλῶς, frater, ὁ ἀνεψιός. 3) ἀδελφός, οἰκέτης, ἑταῖρος, φίλος.

*fraterculus, are, (fraterculus) ἀδελφὸς ὡς περ διδυμοί.

fraterculus, i, ā. ἀδελφῆδον.

fraterno, ep̄s. ἀδελφικῶς, φιλικῶς.

fraternitas, ātis, ὁ. ἀδελφότης, οἰκειότης.

fraternus, a, um, ἀδελφικός. fraterna lyra, ἡ τοῦ ἀδελφοῦ λύρα. 2) ἀδελφικός, φιλικός.

frātrīa, ae, ὁ. φρατρία.

frātrīo, arum, ὁ. εἰνότερος (συνοφάδης).

fratricida, ae, ā. (frater-caedo) ἀδελφοκτόνος.

fratricidium, ii, οὐ. (frater-caedo) ἀδελφοκτονία.

frātrūelis, is, ā. πατραδελφου υἱός.

fraudābilis, e, (fraudo) ἀπατηλός.

fraudatio, ōnis, ὁ. παρακρούσις, δόλωσις.

fraudator, ōris, ā. ἀπατεῖων, φέναξ.

fraudatōrius, a, um, ὁ περὶ ἀπάτης.

†fraudatrix, icis, ὁ. ἡ ἀπατηλῇ.

†fraudiger, era, erum, (fraus gero) ἀπατηλός.

fraudo, avi, atum, are, (fraus) aliquem ἀπατῶ, ἐξαπατῶ, φανακίζω τινά. aliquem pecuniā, παρακρούομαι, παρακλόπομαι, ψεύδω τινὰ τῶν χρημάτων. mercedē, ἀποστερῶ τινα τοῦ μισθοῦ (τὸν μισθόν). aliquid ἐκ, ψεύδω, ἀπατερῶ τινα. τῆς ἐπιπόας. 2) aliquid, ψεύδομαι, ὑπεξαίρωμαι, ἀπατερῶ τινά. stipendium, τὸν μισθόν.

fraudulenter, ep̄s. ἀπατηλῶς, δολερῶς, δολῶς.

fraudulētia, ae, ὁ. τὸ ἀπατηλόν, δολισμός. Α. σπαν.

fraudulēntus, a, um, ἀπατηλός, δολερός, δολίος.

fraudulēsus, a, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ fraudulentus.

fraus, dis, ὁ. ἀπάτη, παράκρουσις, δόλος.

fraudem molior, (struo, necto) μηχανῶμαι ἀπάτην. sine fraude, ἀδόλως. In fraudem induco (impello) aliquem, παρακρούομαι, ἐξαπατῶ, σφάλω τινά. 2)

ἀπάτη, πλάνη, σφάλμα, ἀμαρτήματα. In fraudem incidō, σφάλωμαι, ἀμαρτάνω. 3)

βλάθω. res mihi fraudem fert, τὸ πρῆγμα φέρει μοι βλάβην. res fraudi est, τὸ πρῆγμα ἐπὶ βλάβῃ γίγνεται. sine fraude, ἐκτὸς βλάβης, ἀβλαβῶς. 4) ἐντὶ τοῦ fraudulentus, ὁ ἀπατεῖων.

fraus, a, um, (fraus) δολῶσαι, ἀπατῆσαι.

fraxīneus, a, um, μέλιτος, τῆς μελίσας.

fraxinus, a, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ fraxineus.

fraxinus, i, ὁ. μελίς, (8) ποιητ. μελία, δόρυ.

Frēgellae, arum, ὁ. αἱ Φρέγγελλαι, ἡ Φρέγγελλα, πόλις τῆς Λατίας. Fregellānus, a, um, Φρεγγελλανός.

Fregēnae, arum, ὁ. ἡ Φρεγγίνα, πόλις τῆς Τορρεντίας.

frēmēbundus, a, um, (fremo) βρέμων, βρομώδης, ψοφώδης. Α. ποιητ.

frēmītus, ūs, ā. γογγυσμός, βρόμος, ψόφος, ὀρύβος.

fremō, ūi, ūtum, ūre, βρέμω, γογγύζω. equus fremit, ὁ ἵππος φρυάττεται. leo fremit, ὁ λέων βρυχάται. undae fremunt, τὰ κύματα βρέμει, ψοφεῖ.

fremor, ōris, ā. (fremo) γογγυσμός, βρόμος, ψόφος. Α. ποιητ. τὸν ἀπ' ἀγούστου χρόνον.

frēnātor, ōris, ā. (freno) ὁ χαλινῶν (χαλινωτήρ).

frendo, ēre, τὰς τὴν freno.

frendo, frendū, frēsū καὶ fressū, ēre, aliquid, καταθλῶ, κατατρίβω, συντρίβω, τι. 2) οὐδ' ἐτ. frendo dentibus, (σπαν. dentes) καὶ ἀπλῶς, frendo, βρόχω, τρίβω.

frendor, ōris, ā. βρυχή, βρυχάτις, τρισμαδία (frēn), orum, σπαν. ἀντὶ τοῦ frena, ἰδ.

frenum.

freniger, era, erum, (frenum-gero) χαλινωφόρος.

freno, avi, atum, are, χαλινῶ. equum, ἵππον. μεταφ. χαλινῶ, κολάζω, συστέλλω τινά ἢ τι.

Freatānus, a, um, Φρετανός. Freatiā, ā. αἱ Φρετανῆς, ἔθνος. Ἰταλός.

frenum, i, οδ. χαλινός. frena do εἶτε pō-mitto, δίδωμι, χαλῶ, ἀνίημι τὸν χαλινόν.
frena imperii, αἱ ἡνίκαι τοῦ κράτους. duco
εἶτε adhibeo, ἔλκω (πρὸς ἑαυτὸν) τὸν
χαλινόν. μεταφ. frena licentiae injicio,
χαλινὸς τῇ ἀκολασίᾳ ἐμβάλλω. 2) δεσμός.
Ἐύρηται καὶ freni ἀρο. πληθ.
frequens, alis, θαμνίνος, συγχνός. frequens
auditor, συγχνός ἀκροατής. frequentes
honores, συγχνός, πολλὰς, πυκνάς τιμαί.
frequens adagium, συγχνός, συνήθως παροι-
μία, erat Romae frequens, ἐν Ῥώμῃ ἐθί-
μικεν, εὐχάναζε. senatus frequens, βου-
λὴ συγχνός, πολυἀριθμός. municipium
frequens, κώμη συγχνός, πυκνή, πολυάν-
θρωπος. 2) aliqua res, πλήρης, μεστός
τινος. Nilus foris frequens, ὁ Νεῖλος θη-
ρίων πλήρης.
frequentamentum, i, οδ. πύκνωμα, (φανής,
λέγου).
frequentatio, onis, θ. πύκνωσις, πύκνωμα,
ἀθροισμός.
frequentativus, a, um, θαμιστικός. Α.
Γραμματικόν.
frequentator, oris, α. ὁ θαμίζων, συχνάζων.
frequenter, επίθ. θαμιά, θαμινά, συχνά, συ-
χνῶς, πυκνά, πυκνῶς.
frequentia, ae, θ. πυκνότης, πληθος, πληθύς.
frequentio, avi, altum, are, θαμίζω, συ-
χνάζω. locum, εἰς τόπον. dies solennes,
ἐπιτελῶ ἑορτήν, πανηγυρίζω. 2) πυκνὰ τι,
συχνὰ ποιῶ τι. memoriam alius, συ-
χνὰ ἐπαναλαμβάνω τὴν μνήμην τινός. 3)
πυκνόν, ἀθρόον ποιῶ τι. urbem, πυκνήν,
συχνήν, ἀθρόαν, πολυάνθρωπον ποιῶ τὴν
πόλιν. copias, αὐξάνω τὴν δύναμιν. fre-
quentio populum, ἀθροίζω τὸν ὄχμον. —
frequentatus, a, um, συχνός, θαμινός,
πολυἀριθμός, πολυάνθρωπος. 2) συχνός, συ-
νήθης.
fressus, εἶτε fressus, a, um, ἔδ. frendo.
fretalis, e, (fretum) τοῦ παρθμοῦ. fretalis
Oceanus, ὁ παρθμός τοῦ Ὀκεανοῦ.
fretensis, e, (fretum) παρθμακός. mare
fretense, ὁ Σικελικός παρθμός.
fretum, i, οδ. παρθμός, πόρος θαλάσσης.
fretum Siculum, εἶτε ἀπλῶς fretum, ὁ
Σικελικός παρθμός. 2) ποιητ. ἀντὶ τοῦ
mare, ἡ θάλασσα. 3) βρασμός, ζέσις, βρα-
χία. μεταφ. invidia, ἡ ζέσις τοῦ φθόνου.
fretus, a, um, aliqua re, πεποιθώς, πι-
στεύων τινί, θαρρῶν ἐπὶ τινί. fretus sum
aliqua re, πέποιθα, πιστεύω τινί, θαρρῶ
ἐπὶ τινί. facere aliquid, θαρρῶ, τολμῶ
ποιεῖν τι. Ἴδε καὶ τὰ (ἐξ) δύο ἄρθρα.
fretus, us, α. σπαν. ἀντὶ τοῦ fretum, παρ-
θμός, πόρος. μεταφ. fretus anni, αἱ τοῦ
ἐνιαυτοῦ τροπαί.

frētus, ūs, α. πεποθῆσσις, θάρρος. Α. τοῦ
μεταγεν. Λατ.
friabilis, e, (frio) εὐθρυπτός, ψαθυρός.
fribusculum, i, οδ. ταῦτὸ τῷ frigusculum.
fricamentum, i, οδ. (frico) φρίξις, τριβίς.
fricatio, onis, θ. φρίξις, τριβίς.
fricator, oris, α. τριβίτης.
fricatura, ae, θ. φρίξις, τριβίς.
fricatus, ūs, α. τριβίς.
fricium, ūs, οδ. ὀδοντότριμμα, ὀδοντοση-
μα.
frico, cūi, cātum καὶ ctum, are, aliquem
ἢ aliquid, φῶ, φρίξω, σμῶ, σμήξω, τριβῶ
τινὰ ἢ τι.
frictio, onis, θ. ταῦτὸ τῷ fricatio.
frictrix, tris, θ. τριβίς.
frietus, a, um, ἔδ. frico.
frietus, ūs, τριβίς τριβέδος.
frigēdo, inis, θ. ἀρχαῖος ἀντὶ τοῦ frigens.
*frigefacto, are, (frigo-facio) aliquid,
ψύχω, ἀποψύχω τι.
frigeo, frigi, ere, εἰ γ ῶ (ἐργοῦν), ψυχρός
εἰμι. ποιητ. frigens, ὁ ψυχρός, νεκρός. 2)
μεταφ. ψυχρός εἰμι. oratio friget, ὁ λό-
γος ψυχρός ἐστι. 3) ἔρηξ (ἐργαῖν) ἀργῶ,
ἀπρακτῶς εἰμι.
frigēro, are, ψύχω. frigerans, ψυχρός.
Α. σπ.
frigesco, ere, (ἐναρξαι, τοῦ frigeo) ψύχο-
μαι, ἀποψύχομαι. μεταφ. ἀποψύχομαι, ψυ-
χρός, χαλινός, ἄνους γίνομαι.
frigidarius, a, um, ψυχροδόχος. frigidaria
cella, ὁ ψυχροδόχος οἶκος, ψυχρὸς λουτρών.
2) frigidarium, ūs, οδ. ψυκτήρ, ψυκτή-
ριος οἶκος.
frigido, επίθ. ψυχρὸς, χαλινός, ἄνους.
*frigidefacto, are, ψύχω, ἀποψύχω.
frigiditas, atis, θ. ψυχρός, ψυχρότης.
*frigidusculus, a, um, ὑπόψυχρος, ψυχρός,
ἄνους.
frigido, are, aliquid, ψύχω, ἀποψύχω,
ψυχρῶ τι.
frigidulus, a, um, ὑπόψυχρος, ψυχρὸς ποί-
ς. Α. ποιητ.
frigidus, a, um, ψυχρός, ψυχρινός. frigida
aqua εἶτε ἀπλῶς frigida, τὸ ψυχρὸν ὕδωρ,
τὸ ψυχρὸν. frigida lavari, ψυχρολουτεῖν.
frigidus horror, ἡ ψυχρὰ ἐρίη, τὸ ῥί-
γος. 2) μεταφ. ψυχρός, ἄνους, ἄνους. 3)
ψυχρός, ἀπρακτός, ἀργός, χαλινός, μαλίστος.
frigilla, ae, θ. ταῦτὸ τῷ fringilla.
frigo, xi, cum καὶ ctum, ere, aliquid,
φ ε ὕ γ ῶ, ῥῥῶτω τι. faba frigida, ὁ ῥυ-
κτός κλάμος.
frigor καὶ frigidor, oris, α. παρὰ τοῖς με-
ταγεν. ἀντὶ τοῦ frigus.
frigorificus, a, um, (frigo-facio) ψυχρα-
τικός.

frigidus, are, cūτω φθίγγεται ὁ κορακίας
κολοῖς.
frigus, ōris, οὐ. ῥίγος, ψυχρός. μεταφ.
ἡ ψυχρότης (τῆς ψυχῆς, τοῦ λόγου κτλ.)
frigusculum, i, οὐ. (ὕπερκρ. τοῦ frigus)
μικρὸν ψυχρός. 2) ψυχρότης.
friguttilo, ire, τεραιτίζω. 2) ψελλίζω, βατ-
ταρίζω.
fringilla, εἴτε fringuilla, ae, θ. φρυγίλος,
σπίνος (πτ.)
fringutlio, καὶ fringuttilo, ταῦτ' ὁ τῷ fri-
guttio.
friso, avi, atum, are, aliquid, θρύπτω,
θραύω τι.
Frisii, ōrum, ἄ. Φρεϊσιοί, ἔθνος Γερμανίας.
frit, ἄκλιτ. ὁ ἀθήρ.
frutilla, ταῦτ' ὁ τῷ fililla.
frutillus, i, ἄ. φριμός (ὁ κυδευτικός.)
frutinnan, ire, τεραιτίζω.
frutulus, a, um, οὐτιδανός, φραῦλος, ἀχρεῖος,
μάταιος. frivola, ōrum, οὐ. τὰ γρυτά-
ρια, ἡ γρύπη, σκευδρία εὐτελεῖ.
fruturium, ii, οὐ. (frigo) φρύγετρον, τῆ-
γανον.
fruxus, a, um, ἴθ. frigo.
*frondarius, a, um, φυλλικός, τῆς ἀπο-
φυλλίσσεως.
frondatilo, ōnis, θ. ἀποφύλλισις, κλάδευσις.
frondator, ōris, ἄ. φυλλοτόμος, ὁ φυλλίζων.
κλάδευτήρ.
frondeo, ūi, ēre, (frons, dis) φυλλοφορῶ,
φυλλοφωῶ, θάλλω.
frondesco, ēre, (ἐναρκτ. τοῦ frondeo) φυλ-
λάζω, φυλλοῦμαι, φυλλοφωῶ.
frondeus, a, um, (frons, ndis) φύλλινος,
cnsa frondea, καλύβη φυλλόσκαπος, φυλ-
λόστροφος.
*frondicōmus, a, um, (frons-coma) φυλ-
λόκομος.
frondifer, ēra, ěrum, (frons-fero) φυλλο-
φόρος.
*frondifluus, a, um, (frons-fluo) φυλλορ-
έος, φυλλορόος.
frondosus, a, um, (frons, ndis) φυλλώ-
θης, πολύφυλλος.
frons, ndis, θ. φύλλωμα, τὰ φύλλα, ἡ πῶν
δένδρων κόμη. in frondem luxuria, φυλ-
λῶ, φυλλορμανῶ. 2) φυλλάς, θαλλός. ποιητ.
ὁ ἀτίφανος.
frons, tis, θ. (ἀρχαῖα. ἄ.) μέτωπον. frontem
contrahō (adduco, attraho), ἀναστῶ τὸ
μέτωπον, σκυθρωπάζω. frontem explico
(solvo, remitto) χαλῶ τὸ μέτωπον, ἱλαρύ-
νομαι. 2) μέτωπον, πρόσωπον, τὸ ἐμπρο-
σθεν, τὰ ἐμπροσθεν. frons Caucas, τὰ
ἐμπροσθεν τοῦ Καυκάσου, a fronte, κατὰ
πρόσωπον. cohortes in fronte constituit,
ἐπὶ τοῦ σκεύους ἐν τῷ μετώπῳ κατέστησε.

frons nodium, τὸ μέτωπον, τὸ πρόσωπον,
τὰ ἐμπροσθεν τοῦ οἴκου. 3) ῥίγες, πρόσω-
ψις. ex prima fronte, κατὰ πρῶτην πρόσω-
ψιν. 4) τὸ πλάτος.
frontale, is, οὐ. (frons, ntis) μετωπικός (κό-
σμημα ἱππῶν).
frontatus, a, um, μετωπιαῖος.
Frontinus, i, ἄ. Φροντεῖνος.
fronto, ōnis, ἄ. ὁ μετωπίας. Κύρ. Σν. Fron-
to, ōnis, ἄ. Φρόντων (πρόβλ. τὰ ἑλλην.)
Μέτωπος καὶ Μετώπη) ἐξ οὗ Frontōnis-
nus, a, um.
frontosus, a, um, πολυπρόσωπος (περὶ τοῦ
ἱανου). 2) ἀναίχχυντος. πρόβλ. offrons.
fructifer, ēra, ěrum, (fructus-fero) καρ-
ποφόρος.
fructificatio, ōnis, θ. καρποφορία.
fructifico, are, (fructus-facio) καρποφωῶ,
καρποφορῶ. Α. τοῦ μεταγεν. Δατ.
fructuarius, a, um, καρποφόρος, καρπο-
ποιός, καρποζόνος. 2) τῶν καρπῶν. fru-
ctuaria cella, ἡ τῶν καρπῶν ἀποθήκη. 3)
ἐπικαρπικός. stipulatio fructuaria, ἡ περὶ
ἐπικαρπίας συνθήκη. fructuarius, i, ἄ. ὁ
τῇ ἐπικαρπίᾳ ἔχων.
fructuōse, ἐπίρ. μετὰ καρποῦ, ὠφέλιμος,
χρησίμους. Α. τοῦ μεταγεν. Δατ.
fructuosus, a, um, κέρπιμος, ὠφέλιμος,
χρήσιμος. 2) κέρπιμος, εὐκαρπής, πολύ-
καρπος.
fructus, a, um, ἴθ. fruor.
fructus, ūis, (ἀρχαῖα. i, καὶ uis) ἄ. καρπός.
fructus colligo, καρπολογῶ. 2) καρπὸς
γόνος, κύημα. 3) καρπός, ἔρως, ὠφέλιμα.
fructus praediorum, οἱ καρποί, οἱ πρόσδο-
δοὶ τῶν ἐπαύλων. pecuniae, οἱ τόκοι τῶν
χρημάτων. fructum capio εἴτε percipio
ex te, καρποῦμαι τι, ἐπικαρπίζω λαμβάνω
τινός, ἀπολαμβάνω τινός. fructum fero alicui,
καρπὸν φέρω τινί, ὠφελοῦ τινα. fructus
voluptatum, ἡ τῶν ἡδονῶν ἀπόλαυσις.
frugalis, e, (frux) κάρπιμος, χρήσιμος. 2)
χρηστικός, σώφρων. 2) εὐτελής, ὀλιγαρκής,
λιτερός.
frugalitas, atis, θ. χρηστέτης, σωφροσύνη.
2) εὐτέλεια, ὀλιγαρκεία, λιτερός.
frugiliter, ἐπίρ. χρηστικός, σωφρόνως. 2)
εὐτελῶς, λιτωῶς.
fruges, um, ἴθ. frux.
frugesco, ēre, (frux) καρποφορῶ. Α. τοῦ
μεταγεν. Δατ.
frūgi, ἴθ. frux.
frugifer, ēra, ěrum, (frux-fero) καρπο-
φόρος, κέρπιμος.
*frugiferens, ταῦτ' ὁ τῷ frugifer.
*frugilegus, a, um, (frux-lego) καρπολόγος,
πλάτος.
*frugiparens, ntis, (frux-pario) καρπο-

frugiparus, a, um, (frux-pario) καρποφόρος, Α. σπαν.
 frugiperda, ae, (frux-perdo) ὠλεσίκαρος.
 frustus, a, um, ἴδ. fruor.
 frumen, inis, ōn, (fruor) πείλινος. 2) εἰσορῆτος.
 frumentaceus, a, um, (frumentum) σιτινός, Α. τοῦ μεταγίν. Λατ.
 frumentarius, a, um, αἰτικός, σιτηρός. res frumentaria, τὰ περὶ τὸν σίτον. frumentarius ager, σιτοφόρος ἀγρός. frumentaria navis, τὸ σιταγωγὸν πλοῖον. frumentarius, ἴ. (ὅπου negotiator) ὁ σιτοπώλης. 2) ὁ εἰσάγωγος. 3) ἐπὶ αὐτοκρατορῶν στρατιῶται τινες ὠτακουστούντες ἀκαλοῦντο frumentarii.
 frumentatio, ōnis, θ. (frumentor) σιτολογία, προνομία, ἐπιεικισμός. 2) σιτοδοσία.
 frumentator, ōris, ἄ. σιτολόγος, προνομιότης. 2) σιτοπώλης.
 frumentor, atus sum, ari, (frumentum) σιτολογῶ, ἐπιεικίζομαι, προνομιέω.
 frumentum, i, ōn, (fruor) σίτος, καρποί, (οἱ ἐμπόριαι καὶ καρποί). frumenta, οἱ ἐν τοῖς σῖτοι κόκοι.
 frondosus, ταῦτ' ὁ frondosus.
 fruniscor, nitus sum, i, ἀρχαῖος ἀντὶ τοῦ fruor.
 fruor, frustus καὶ fructus sum, i, aliquo ἢ aliquo re. (ἀρχαῖα. aliquid) καρποῦμαι τι, ἀπολαύω τινός. voluptate, ἀπολαύω ἡδονῆς. pace, ἀπολαύω εἰρήνης, χρῶμαι εἰρήνῃ. fruenda sapientia est, δεῖ ἀπολαύειν τῆς σοφίας. 2) καρποῦμαι τι, ἐπικαρπίαν τινός ἴχω. agrum fruum loco, μισθὸν κάρπωσιν εἶτε ἐπικαρπίαν ἀγροῦ.
 Frusino, ōnis, θ. ἡ Φρουσίνω, τὸ Φρουσίνον, πόλις τῆς Λατίνης, παῖδον Frusinoe.
 Frusinus, atis, τῆς Φρουσίνωνος, ἀκ. Φρουσίνωνος, (Φρουσίνωτης).
 frustūm, ἐπίβ. (frustum) κατὰ τεμάχην, διαμελεῖται, κατὰ μικρὰ.
 frustillatūm, ἐπίβ. (frustillum) κατὰ τεμάχια, κατὰ μικρὰ.
 frustillum, i, ōn, (frustum) τεμάχιον, κομμάτιον.
 frusto, are, aliquid, τεμαχίζω, κατὰ μικρὰ ποῖω τι.
 frustra, ἐπίβ. (ἀντὶ frustera, ἐκ τοῦ *frustus = fransus, μετοχής τοῦ frando, καὶ τῆς καταλήξεως. ierus). μάτην. frustra facio aliquid, μάτην ποῖω τι. inceptum frustra vel, τὸ ἐπιχειρήμα μάταιον ἔσται. 2) frustra sum, ψεύδομαι τῆς ἐλπίδος, ἀποτυχῶ. 3) frustra habeo aliquem, ψεύδω, ἀπατῶ τινα.
 frustrabilis, e, (frustro) μάταιος, ἀπατηλός.

frustratio, ōnis, θ. ψεύσεις, ψεύδος, ἀπάτη. 2) ἀπότυχος, ἀποτυχία, διαμαρτία.
 frustrator, ōris, ἄ. ὁ διαψεύδων, παρατηνών, βουκάλων τινα. Α. τοῦ μεταγίν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξέλιξις.
 frustratorius, a, um, ψευδής, ψευδολόγος, ἀπατηλός.
 frustratus, ūs, ἄ. ψεύσεις, ψεύδος, ἀπάτη.
 frustro, avi, atum, are, ἀρχαῖος ἀντὶ τοῦ frustror.
 frustror, atus sum, ari, aliquid, μεταπῶ τι. expectationem alicujus, μεταπῶ τὴν προσδοκίαν τινός, ποῖω τινα ψευδοῦμαι τῆς προσδοκίας. aliquem, ψεύδω, ἀπατῶ τινα. spes me frustrata est, ἡ ἐλπίς ἐψεύσαί με, ἐψεύσθη τῆς ἐλπίδος.
 frustulentus, a, um, (frustum) τεμαχίων πληρής.
 frustulum, i, ōn, (frustum) τεμάχιον κομμάτιον. panis, τὸ ψωμίον.
 frustum, i, ōn, (fruor) τεμάχος, κόμμα. in frustra seco aliquid, τεμαχίζω, διαμελίζω τι. frustum panis, ὁ ψωμός. κωμικῶς frustum pueri, παιδάριον. Ἡβλ. τὸ τῆς συνηθείας μεγεθοντικὸν ἐπὶ κόρης· μὴ κομμάτιον.
 frutectus, a, um, (frutectum) θαμνώδης, δλώδης.
 frutectum, i, ōn, (ἐκτὸς fruticetum ἐκ τοῦ frutes) θαμνώδης τόπος, λόγος, δάσος, ὄλη. fruticetum, ταῦτ' ἑῷ frutectum.
 frutex, icis, ἄ. θάμνος. 2) θαλλός, φυλλός, κλάδος. 3) ποιητ. τὸ δένδρον. 4) κωδὴς ἄνθρωπος, βλατομάμμος, βύλον, πλῆθος.
 fruticatio, ōnis, θ. ἀναβλάστησις θαλλῶν.
 fruticesco, ere, (frutex) θαλλοῦ ἀναβλάστανται, ἐκθαινοῦμαι. Α. σπαν.
 fruticetum, i, ōn, (frutex) θαμνώδης τόπος, βύλος, λόγος, δάσος.
 frutikon, avi, atum, are, (frutex) ἐκθαινοῦμαι, βλαστάνω, ἀναβλαστάνω.
 fruticor, ari, σπαν. ἀντὶ τοῦ frutico.
 fruticosus, a, um, θαμνώδης, δλώδης. 2) θαμνώδης, πολυβλάστης, πολυκαυλός.
 Frutis, is, θ. ἐπὶ κλησὶ τῆς Ἀρροδίτης, παρὰ Τυρσηνοῖς, ὅθεν Frutinal, atis, ōn. τὸ ἑρὸν αὐτῆς.
 frux, frugis, θ. συνήθ. fruges, um, πληθ. (fruor) καρπός, καρποί (τὸν ἀγρὸν, ἑβ' ὅτε ἐκ καὶ τῶν δένδρων), μεταφ. fruges industrias, οἱ καρποί τῆς ἐπιμελείας. 2) frux, ἐν χρηστότητι, χρησιμότητι. expers frugis, ἀχρηστός, ἀχρηστός. 3) χρηστότης, σωφροσύνη. ad bonam frugem se recipere, ἐπὶ τὴν σωφροσύνην ἐπανέρχεσθαι. aliquem ad frugem compellere, συνελεῖν τινα. Σημ. τῇ δοτικῇ frugi ἀποδίδεσθαι χάριτας, εἰς bonam frugem τὴν ἀπλή-

frugi est, χρηστός, σώφρων ἐστί. vir frugi, ἀνὴρ σώφρων, χρηστός, ἀγαθός. 2) εὐτελής, λιτός. victus, frugi, εὐτελής, λιτή, διαίτα. — Ἐπωνύμιον Ῥωμαίων Φροσύ.

*fūcāte, ἐπιρρ. κακαλλωπισμένους.

*fūcātus, a, um, ἴδ. fūco.

*fūcius, a, um, φέρεται βεβαιώμενος.

Fūcius, i, ἄ. ἡ Φουκίνα λίμνη τῆς Λατινίας, τανῶν Lago di Celano.

fūco, avi, atum, are, aliquid, φουκώ τι. μεταφ. χρωματίζω, καλλωπίζω τι. fucatus, a, um, κακαλλωπισμένος, πλαστός.

fūcōsus, a, um, πλαστός, κίβδηλος.

fūcus, i, ἄ. τὸ φ θ κ ο (βαλίσσιον φυτόν). 2) πορφύρα ἢ εἶδος πορφυροῦ χρώματος. ποιητ. τὸ χρώμα. 3) φόνος, φόνιον, ἐντριμμα. tingo aliquid fūco, φουκώ, φουκώ τι. 4) μεταφ. ὁ καλλωπισμός, τὸ ἐπιτηδεύειν, ἡ κακοτεχνία. sine fūco, ἀδόλως. 6) κηρήν. fūe, ἡ fūtae, ἐπιρρ. φ = θ ! ἴδ. φ !

Fufetius, ii, ἄ. Φουφέτιος, Φουφήτιος.

Fufidius, ii, ἄ. Φουφίδιος, ἐξ οὗ Fufidianus, a, um, τοῦ Φουφιδίου.

Fūfius, a, um, Φούφιος, τοῦ Φουφίου. Fūfius, ἄ. ὁ Φούφιος.

fūga, ae, θ. φ υ γ ή, δραπέτης. fuga salutem peto, φυγή σώζομαι. fugam peto (capio) εἴτε in fugam me do, τρέπομαι πρὸς φυγὴν, ὁρμώ εἰς φυγὴν. fuga me recipio, φυγὴ υποχωρῶ. hostes in fugam do (verto, convertio) τρέπω εἰς φυγὴν εἴτε τρέπομαι τοὺς πολεμίους. 2) φυγὴ, φυγαδεύα, ἐκπτώσις, ἐξορία. 3) φυγὴ, σπουδὴ, ὁρμή, τάχος. 4) φυγὴ, ἀποφυγὴ, ἀπόφευξις, ἐκλάθει.

*fūgācius, ἐπιρρ. μᾶλλον μετὰ φυγῆς, μετὰ δραπέτου, φύγην.

fūgālia, ium, οὐ. (ὕπον. sacra) ἡ ἑορτὴ τῆς καταλύσεως τῆς ἐν Ῥώμῃ βασιλείας, τελούμενη τῇ κξ'. Φεβρουαρίου.

†fūgātor, ōris, ἄ. ὁ φυγαδεύων.

†fūgātrix, icis, θ. ἡ φυγαδεύουσα.

fūgax, acis, φαντακός, φονὴς, φεύγων. fugax, ἄ. ὁ δραπέτης. fera fugax, τὸ φεύγειν ὁρέον. 2) μεταφ. ἐξίτηλος, βραχύς, ὀλιγοχρόνιος.

fūgētia, ae, θ. φυγῆ. Α. σπαν. Ἠβλ. τὴν τῆς συνήθειας φευγάνην ἢ φρυγάνην.

fūgio, ūgi, ūgitum, ūro, φ = υ γ ι ω. a patricia, ἐκ τῆς πατρίδος. servus fugit, ὁ δοῦλος δραπέτευει, ἀποδιδράσκει. μεταφ. tempus fugit, ὁ χρόνος παρέργεται. 2) φεύγω, σπεύδω, τρέχω. 3) aliquid, φεύγω, ἀποφεύγω, εὐλαθεύμαι τι. 4) aliquid mo fugit, λανθάνει μί τι.

fūgitivarius, ii, ἄ. φυγαδοθήρας, δραπέταγός. 2) ὁ τὸν δραπέτην κρύπτων.

fūgiānis, a, um, φυγάς, φυγών, ἀποδράς.

fugitivus, a, ὁ φυγάς, δραπέτης. μεταφ. argentum fugitivum, ὁ δραπέτης ἀργυρός. fūgilo, avi, atum, are, (θεμιτ. του fugio) φεύγω, ἀποφεύγω. — Μετὰ γεν. fugilans lilium, φεύγων ξιδήας.

*fūgitor, ōris, ἄ. φυγάς, δραπέτης.

fūgo, avi, atum, are, aliquid, φυγαδεύω, ἐκβάλλω τινα. 2) τρέπω εἰς φυγὴν, τρέπομαι τινα. 3) aliquid, ἀπελαύνω, ἐξελαύνω.

*fulcimen, inis, οὐ. ταῦτ' ἐστὶ fulcimentum.

*fulcimentum, i, οὐ. (fulcio) ἔρεισμα, στήριγμα.

fulcio, fulsi, fultum, ire, aliquid, ἐρείδω ὑπερείδω, στηρίζω, στερῶ τι. amicum, βοηθῶ, ἐπικουρῶ τῷ φίλῳ.

fulcrum, i, οὐ. (fulcio) ἔρεισμα εἴτε στήριγμα κλίνης, ποδὶς κλίνης, ὁ ἔρμιν. ποιητ. ἡ κλίνη.

fulctura, ταῦτ' ἐστὶ fultura.

fulgenter, ἐπιρρ. λαμπρός.

Fulgentius, ii, ἄ. Φουλγέντιος.

fulgeo, fulsi, ūre, (πλέγω) ἀστράπτω, κεραυνοβόλῶ. fulget, ἀστράπτει. 2) ἀστράπτω, λάμπω, στίλλω. 3) μεταφ. λάμπω, ἐκλάμπω, διαπρίπω.

fulgesco, ūre, (ἐναρκ. τοῦ fulgeo) ἀναλάμπω, ἀστράπτω.

fulgetra, ae, θ. ταῦτ' ἐστὶ fulgetrum.

fulgetrum, i, οὐ. (fulgeo) ἀστραπή, στερροπή, αἴγλη.

*fulgidulus, a, um, ὑπολαμπής.

fulgidus, a, um, ἀστράπτων, στίλπνός.

Fulginea, ae, θ. Φουλκινία, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς, τανῶν Folligno. Fulgineas, ūlis, τοῦ Φουλκινίου, ἐκ Φουλκινίου.

fulgitrina, ταῦτ' ἐστὶ fulgetra, ἴδ. fulgetrum.

fulgo, ūre, ἀρχαία. ἀντὶ τοῦ fulgeo.

fulgor, ōris, ἄ. ἀστραπή, στερροπή. 2) στερροπή, λάμψις, αἴγλη. 3) μεταφ. ἡ λαμπρότης, ἐκπρίπτει.

Fulgura, ae, θ. (fulgur) ἡ θεὰ τῆς ἀστραπῆς, (οἰωνοὶ Ἀστραπῶν).

fulgur, ūris, οὐ. ἀστραπή, στερροπή, αἴγλη. 2) σπαν. ἀντὶ τοῦ fulmen, ὁ κεραυνός. 3) στερροπή, λάμψις, αἴγλη.

fulgurālis, e, ἀστραπαίος, περὶ ἀστραπῆς.

fulgurāt, ū. fulguro.

fulgurātio, ōnis, θ. ἀστραπή, στερροπή αἴγλη.

fulgurātor, ōris, ἄ. ἀστραπῆς ἐξηγητής (κεραυνοσκόπος). 2) κεραυνοβόλος.

fulgurātura, ae, θ. ἐξήγησις ἀστραπῶν. Α. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξήγ.

fulgurēus, a, um, ἀστραπαίος, ἀστραπικός.

fulgūrio, ūni, atum, ire, κεραυνοβόλῶ. fulguritus, a, um, κεραυνόβλητος, κεραυνόπληξ.

fulgūro, avi, atum, are, ἀστράπτω, τριτο-
προσ. fulgurat, ἀστράπτει. 2) λάμπω, γίλ-
ω.—fulguratus, a, um, κεραυνόβλητος.
fulica, ae, θ. αἰθουα, (πι.)
fuliginālus, a, um, (fuligo) λιγνώδης, αἰ-
θαλώδης.
fuliginēus, a, um, αἰθαλώδης, κελαινός.
fuliginosus, a, um, λιγνώδης, αἰθαλώδης.
fuligo, inis, θ. λ ι γ ν ό ς, αἰθαλος, αἰθάλω.
fulix, icis, θ. ταῦτ τῷ fulica.
fullo, onis, δ. κναφεύς, γναφεύς. 2) εἶδος
κανθάρου λευκοστίκτου.
fullonicus, a, um, κναρευτικός, γναρευτι-
κός. fullonica, θ. (ὕπον. ars) ἡ κναρευτι-
κή, γναρευτική.
fullonius, a, um, ταῦτ τῷ fullonicus.
fulmen, inis, οὐ. (ἀντί fulgimen ἐκ τοῦ
fulgeo) κεραυνός. Jupiter jactit, omittit,
jaculatur fulmen, ὁ Ζεὺς βάλλει κεραυνόν,
κεραυνόβολε. fulmine ictus, κεραυνόπληξ,
κεραυνόβλητος. 2) μεταφ. ὁ κεραυνός, τὸ
κράτος, σθένος, ἰσχύς.
fulmenta, ae, θ. (fulcio) στήριγμα κλίνης,
ὁ ἱρμίν. 2) κάτρομα ὑποθήκατος.
fulmentum, i, οὐ. (fulcio) ἱρμίσμα, στήριγμα.
fulminatio, onis, θ. κεραυνόβολα.
fulminator, oris, δ. κεραυνόβλος, κεραυ-
νόχορ.
fulminata, ae, θ. legio, ὄνομα λεγεῶνος.
Τομακαὶ τοῦ 12ου ἐν ἐπιγραφῇ, ὁ παρὰ
Διον. Κασσίου 55, 23. εὐρήται μεθερμηνευ-
όμενον «τὸ κεραυνόφορον στρατόπεδον».
fulminatus, a, um, κεραυνίος, τοῦ κεραυνοῦ.
2) ὁμοίος κεραυνῷ, ἰσχυρότατος, θεινό-
τατος. Α. ποιητ.
fulmino, avi, atum, are, (fulmen) κεραυ-
νῶ, κεραυνόβω, τριτοπροσ. fulminat, κε-
ραυνός πίπτει, εἴτε κατὰ σκήπτει. 2) ἀστρά-
πτω, λάμπω, στίλω. 3) aliquem ἢ ali-
quid, βάλλω κεραυνῷ, κεραυνῶ τινα ἢ τι.
fulminatus, a, um, κεραυνόπληξ, κεραυ-
νόβολος, κεραυνόβλητος.
fulmor, oris, δ. (fulcio) ὁ ἐρείδων, ἐσθλίζων.
fulmor ecclesiae, στήριγμα τῆς ἐκκλησίας.
fulūra, ae, θ. (fulcio) κραιπμα, στήριγμα.
2) ἀστέριον.
fulvus, a, um, ἰδ. fulcio.
fulvaster, a, um, (fulvus) ἀστέριος.
Fulvianus, a, um, Φουλουϊανός, τοῦ Φου-
λουίου, τῆς Φουλούς.
Fulvianster, tri, δ. ὁ τοῦ Φουλουίου μι-
μητής.
Fulvius, a, um, (fulvus) Φουλουϊός, Φούλ-
ιος, τοῦ Φουλουίου. Fulvius, δ. ὁ Φου-
λουϊός καὶ Φουλουϊός, ὡς τὰ Ἑλληνικά
Πύρρος καὶ Πυρρῆας.
Fulvus, a, um, πυρρός, πυρρῆας, χρυ-
χρῶς.

fumārīdium, i, οὐ. (μικρὰ καπνοδόχη),
ὁπή, ἀναπνοή Ἑραιοταίου δρου.
fumārūm, ii, οὐ. (fumus) οἰκίσκος, ἐν ᾧ
ἐκάπνιζον τὸν οἶνον.
fūmeus, a, um, (fumus) καπνώδης. fu-
meum vinum, ὁ καπνίος οἶνος.
fūmidus, a, um, καπνώδης, καπνίζων. 2)
καπνώδης, ὑπόμειλας. 3) καπνῆλος.
fūmifer, era, erum, (fumus-fero) καπνο-
ποιός.
fūmifico, are, (fumus-facio) καπνίζω,
καπνῶ.
fūmificus, a, um, (fumum-facio) καπνο-
ποιός.
fūmīgābundus, a, um, καπνὸν ποιῶν. Α.
τοῦ μεταγεν. Δστ. ὡς καὶ ἡ ἔζη.
fūmīgum, ii, οὐ. (fumigo) καπνίζω.
fūmigo, avi, atum, are, οὐδέν. καπνίζω,
καπνῶ. aliquid, καπνίζω, τῶμα τι.
fūmo, avi, atum, are, (fumus) καπνίζω,
καπνῶ, καπνὸν ἀνέμει, θυμῶ.
fūmōsus, a, um, καπνώδης. 2) καπνιστός.
3) καπνῆλος.
fūmus, i, δ. (θῶμα, θυμός) καπνός, τῆφος.
parum. fumum vendo, καπνὸν πωλῶ,
καπνίζω, ψεύδομαι. tendit de fumo ad
flammam, τὸν καπνὸν φεύγων εἰς τὸ πῦρ
ἐμπέπτει.
fūnāle, is, οὐ. (funis) σείρα, σχοινίον. 2)
ὁ κηρίων, ἡ λαμπάς. 3) λυχνόχορ.
fūnālis, e, (funis) τῆς σείρας, τοῦ σχοι-
νίου. equus funalis, ὁ τετραφόρος ἵππος.
corus funalis, ἡ κηρὶν λαμπάς, ὁ κηρίων.
fūnāmbūlus, καὶ funāmbulus, i, δ. σχοι-
νοβάτης.
fūnārius, a, um, (funis) funarius equus,
ὁ τετραφόρος ἵππος.
functio, onis, θ. (fungor) ἐπετελείς, ἐπι-
τελείωσις, τελειουργία. 2) τέλεσμα, ἀπο-
τίσις φόρου. 3) τελειότη, θάνατος.
functus, a, um, ἰδ. fungor.
funda, ae, θ. σ φ ε ν δ ο ν π. 2) σφενδάκη
βακτηρίου. 3) βέλος, εἶδος βικτούου. 4) βα-
λάντιον, πύρα.
fundālis, e, (funda) τῆς σφενδάκης.
fundāmen, inis, οὐ. (fundo) θεμελίον. Α.
ποιητ.
fundamentum, i, οὐ. θεμελίον. fundamenta
jacio ἢ pono, βάλλω, βάλλομαι, τίθωμι,
τίθεται τὰ θεμέλια. μεταφ. τὸ θεμελίον, ἡ
καταβολή.
Fundānus, ii, δ. Φουνδάνιος.
Fundānus, a, um, (Fundi) Φουνδανός.
fundātio, onis, θ. θεμελίωσις. Α. απαν.
fundātor, oris, δ. θεμελιωτής.
Funditorum, δ. οἱ Φουνδοί, πόλις τῆς Απ-
πύνης, τῶμα Fonda.

fuscitas, ātis, θ. ἀμαύρωσις. Α. σπαν.
 fusco, avi, atum, are, (fuscus) aliquid,
 παιδὶν ποιῶ τι, ἀμαυρῶ, μελαίνω τι.
 fuscus, a, um, (συγγενὲς τῷ furvus) φαίδος,
 ἀμαυρός, μέλας. fusca cornix, ἡ φαῖς,
 μελαίνα κορώνη. fusca nubila, καλινόν,
 λυγαῖον νέφος. homo fuscus, φαίδος, αἰθῶς,
 ἡλιοκαῆς ἔνθρωπος. μεταφ. fusca avis,
 ἀπαίσιος οἰωνός. 2) ἀπὶ φωτὸς· φαίδος, ἀ-
 μαυρός. Ἐπωνύμιον Ῥωμαϊκὸν Φουσκός.
 fūse, ἐπίρ. (fundo) χύδην, διεξοδικῶς, διὰ
 πλείονων.
 fūsilis, o, (fundo) χυτός, χώνευτός.
 fūsto, ōnis, θ. (fundo) χύσις, χώνευσις. 2)
 ἔκχυσις, ἐκροή.
 Fūsius, a, um, Φούσιος. Fusius, ā, ὁ Φού-
 σιος.
 fūsor, ōris, ā. (fundo) χώνευτής.
 fūsdrium, il, oū. (fundo) σύρροια ἐκκλυ-
 σμάτων.
 fūsdrius, a, um, τύπος μεταγενέστερος
 ἀντὶ τοῦ fusilis.
 fusterna, ae, θ. (fustis) κορυφή ἐλάτης.
 fustibālus, i, ā. (fustis-βέλλω) ὁ λιθοβό-
 λος, τὸ λιθοβόλον, (ὄργανον).
 fusticūlus, i, ā. (fustis) ῥαβδίον. 2) καυ-
 λός.
 fustis, is, ā. σκυτάλη, σκύταλον, ξύλον. fust-
 ibus verbero aliquem, σκυταλῶ, εὐλογο-
 πῶ τινα.
 fustitūdīnus, a, um, (fustis-tundo) καμ-
 κῶς ὡς ἐθνικὸν εἶπεν· ἐνθα σκυταλοῦνται
 εἴτε εὐλογοποιοῦνται.
 fustūriūm, il, oū. (fustis) σκυταλισμός,
 εὐλογοποιία.
 *fūsūra, ae, θ. (fundo) χύσις, χώνευσις.
 fūsus, a, um, fū. fundo.
 *fūsus, ūs, ā. (fundo) χύσις, χύθ.
 fūsus, i, ā. ἔτρακτος, κλωστήρ, νῆτρον. 2)
 ἀτρακτοειδὲς ξύλον.
 *fūtālim, ἐπίρ. συγνός, συγνῶς, χύδην.
 fūtīle, ἐπίρ. παύλως.
 futīle, is, oū. ὁ χυτὴρ, πρόχους.
 fūtīlis, e, (fundo, futis) παύλος, μάταιος,
 ἀχρεῖος.
 *fūtīlus, ātis, θ. φουλότης, κενότης.
 fūtīlter, ἐπίρ. παύλως, κενῶς. bilatero, κ-
 νολογοῶ.
 fūtis, is, θ. ἑτέρα γραφή τοῦ ἐξῆς.
 fūtum, i, oū. χυτὴρ, πρόχους.
 fūtūo, ūi, ūtum, ēre, aliquem, (φουτεύω)
 δπόω, βινῶ τινα, λαγνέω, μύλλω.
 fūtūrus, a, um, fū. sum.
 futūrio, ōnis, θ. τὸ βινεῖν.
 fūtūtor, ōris, ā. ὁ βινῶν, μύλλων.
 fūtūtrix, icis, θ. ἡ βινέουσα.
 fūtūtus, a, um, fū. futuo.

Ga Tῷ γράμματι τοῦτω ὅψε ἐχρήσαντο οἱ
 Ῥωμαῖοι, ἀρχομένου τοῦ δευτέρου Λιβυκοῦ
 πολέμου. fūe καὶ C. Δηλοῖ δὲ συντόμῳ
 τὸ G. τὸ προανύμιον Γάιος, εἴτε δὲ τὰ
 genus, gens κτλ. Τὰ δὲ GG. gesserunt.
 GAL. Galerīa tribū. GL. EX. R. gloria
 exercitus Romani. GR. D. gratis dedit κτλ.
 Gābāli, ōrum, ā. οἱ Γαβῶλεις, ἔθνος τῆς
 Ἀκυτανίας, ἐνθα τανῦν τὸ pays de Ge-
 naudon. Gabalicus, eīte Gabalitānus, a,
 um, Γαβαλικός.
 gābāllum, il, oū. ἀρωματικὸν τι φυτὸν.
 gabālis, i, ā. σταυρός. Α. Γερμανική.
 gābāta, ae, θ. τὸ μαζονέμον ἀγγεῖον, (γα-
 βῶτα).
 †gābbācne, arum, θ. τεταριγευμένοι νεκροί.
 Gābiensis, e, (Gābi) τῶν Γαβίων. Gabieu-
 sis ager, ἡ τῶν Γαβίων χώρα.
 Gābi, ōrum, ā. Γάβιοι, πόλις τῆς Δαπίνης.
 Gābitānus, a, um, (Gabinus) τοῦ Γα-
 βινίου.
 Gābīnus, a, um, (Gabinus) Γαβίνιος, τοῦ
 Γαβινίου.
 Gābīnius, a, um, Γαβίνιος, τοῦ Γαβινίου.
 Gabinus, ā. ὁ Γαβίνιος.
 Gābīnus, a, um, (Gābil) τῶν Γαβίων. Ga-
 binus ager, ἡ τῶν Γαβίων χώρα. Gabini,
 ā. Γάβιοι, Γαβίται.
 Gādōs, ium, θ. τὰ Γάδερα (Φοινικιστὴ
 Gadir) πόλις Ἰσπανίας, τανῦν Cadix.
 Gādītānus, a, um, (Gades) Γαδειρικός. Ga-
 ditanus, ā. Γαδειρανός, Γαδειρεύς. Ga-
 ditans, θ. ἡ Γαδειρίς.
 gāesātus, a, um, (gaesum) τῷ γαίῳ ὀπι-
 σμένος. Κατὰ Πλούτ. (2, 22) καὶ Πλούτ.
 (Μαρκ. 3) Γαιοῦται καὶ Γαιοῦται προσω-
 γερῶντο οἱ κατὰ τὰς Ἀλπεῖς καὶ τὸν Ρο-
 δανὸν κατοικοῦντες Γαλάται «ὅτι τὸ μι-
 αθὸς στρατεύειν, ἡ γὰρ λίξις αὐτῇ τοῦτο
 σημαίνει κυρίως.» Περλ. Στράβ. σ. 212 καὶ
 216.
 gaesum, i, oū. γαῖον, γαιός (εἶδος μα-
 κρῶ ἀκοντίου). Α. Κελτική.
 Gāelūlia, ae, θ. Γαιουλίς, χώρα Αἰθῶνης.
 Gaetūlus, eīte Gaetulicus, a, um, Γαι-
 τουλικός. Gaetulus, ā. Γαιτουλος καὶ Γαι-
 τουλός. 2) ποιητ. Λιβυκός.
 gāgāles, ae, ā. γαγάτης λίθος, γαγγήτης
 πέτρα.
 gālacitūs, ae, ā. γαλακτίτης λίθος, γα-
 λαξίας.
 Galaeus, eīte Galaeus, eīte Galaeus.

Galāta, ae, ἡ. Γαλάτης, κάτοικος τῆς ἐν τῇ ἑλλάσει Ἀσίᾳ Γαλατίας εἴτε Γαλλο-γραικίας.

Galātia, εἴτε **Galātia**, ae, θ. Γαλατία, Γαλλογραικία ἢ ἐν τῇ ἑλλάσει Ἀσίᾳ.

Galāticus, a, um, Γαλατικός, τῆς Γαλατίας εἴτε Γαλλογραικίας.

Galatias, ae, ἡ. ταῦτ' τῇ galactites. 2) γαλατίας, ἡ γαλατίας κύαλος τοῦ οὐρανοῦ.

Galba, ae, ἡ. Γάλβας, α καὶ ου.

galba, ae, θ. τὸ ἄκαρι.

galbanatus, a, um, (galbanum) κροκωτοφόρος.

galbanus, a, um, (galbanum) γαλβανός.

galbanum, i, ου. γαλβανόν, ῥητινώδης χυμὸς δένδρου τοῦ παρὰ Διναύῃ Boubon Galbanum.

galbanus, a, um, (galbus) κρόκιος, κροκώδης, galbanum, ου. τὸ κροκωτὸν λατίον. 2) μεταφ. μαλακός.

galbūm, ου. καὶ galbūs, i, ἡ. περίσπασμα βραχίονος λαυακίου. 2) περιβραχίδιον τυναικτὸν ἐπὶ δὲ καὶ τὸ τοῖς τρανιῶταις βοσκείου χόριν διζόμενον, ὅθεν οἱ τοῦτο λαβόντες galbienses.

galbinatus, a, um, ταῦτ' τῇ galbanatus.

galbinus, a, um, ταῦτ' τῇ galbanus.

galbinus, a, um, ταῦτ' τῇ galbanus.

galbula, ae, θ. ἑκτέρος, γλωρίων.

galbūlus, i, ἡ. κῶνος εἴτε στρόβιλος κυπαρίσσου.

galbus, a, um, γλωρός. Δ. Γλωσ.

gālea, ae, θ. (γαλέη) κονή, κράνος, κόρυς.

galearius, a, um, (galea) τῆς κονῆς. galearius, ἡ. ὑπασπιστής.

galea, ae, θ. μολύβδαινα. 2) σκαρία μολύβδου.

gāleo, avi, atum, are, (galea) aliquem, κρούσω τινά, ὁπλίζω τινά τῇ κονῇ. galeatus, ὁ κορυττής.

gāleoia, ae, θ. (galeo) κοιλίᾳ τι ἀγγεῖον.

galeopsis, is, θ. γαλιόψις, (φ.) Δισκοκορίδης Δ. 95.

galeobdellion, ταῦτ' τῇ galeopsis.

gāleos, i, ἡ. γαλέος (ἰχθύς).

Gāleoia, arum, ἡ. Γαλεόται, εἶδος Σικελικῶν μάντεων.

gāleotes, ae, ἡ. γαλεώτης, (εἶδος σαυρῶν).

galericūlum, i, ου. πάλιδιον. 2) μικρὰ φανή.

gālērītus, a, um, (galerus) κονήν εἴτε κρόνος φερών.

gālerus, i, ἡ. σπαν. galerum, i, ου. κονή, πέταρος. 2) εἶδος φινίκης.

Gāleus, i, ἡ. Γάλαιος καὶ Γαλαῖος, πόταμος Καλαβρίας, τανὺν Galas, καὶ ὄνομα ἀνδρός.

Gāliacus, a, um, Γαλλικός.

galla, ae, θ. κηκίς θρύος. μεταφ. ὁ σπρωγὸς οἴνου.

Galla, ae, θ. (Gallus) Γαλλίς. 2) ποιητ. ἀντὶ τοῦ gallus, Γάλλος, ἱερὸς τῆς Κυβέλης.

Gallaeica, ae, θ. Καλλαική, χώρα Ἰσπανίας.

Gallaeus καὶ **Gallaeus**, a, um, Καλλαικός.

Gallia, ae, θ. Γαλλία, Γαλατία.

galliambus, ταῦτ' τῇ galliambus.

Galliano, is, Gallicus.

Gallioanus, a, um, Γαλλικός, Γαλατικός.

Gallice, ἐπὶ. Γαλλικός, Γαλλιστί.

gallioinam, i, ου. (gallus-cano) ἄλευτο-ροσινία.

galliorus, uris, ου. ἀλεκτροπέδιον (βοτ.).

Gallius, a, um, Γαλλικός, Γαλατικός. Galliae, (ὅπου crepidae) Γαλλικαὶ κρηπίδες.

2) Γαλλικός, τοῦ Γάλλου, ποταμοῦ Φρυγίας. 3) Γαλλικός, τῶν Γάλλων, ἱερῶν τῆς Κυβέλης. 4) ὡς ἐπώνυμον ἀνδρός. Γαλλίος. Δίον Κάσ. 60, 33.

galliambus, i, ἡ. (Gallus-iambus) γαλλιαμβός (ποιητ. μέτρον).

gallina, ae, θ. (gallus) ἀλεκτορίς, ὄρνις.

gallinacous, a, um, (gallina) ἀλεκτορείος.

gallus gallinaceus εἴτε ἄλλως **gallinaceus**, ἡ. ἀλεκτρονός, ἀλέκτωρ.

gallinarius, a, um, (gallina) τῶν ἀλεκτρονῶν, τῶν ὀρνέων. gallinarius, ἡ. ὁ ὀρνιθοκόμος.

gallinarium, ου. ὁ ὀρνιθῶν. Gallinaria insula, νησίον τοῦ Τυβέρηκος παλάτου.

Gallinaria silva, πτεῶν, πηλείων Κύμης κείμενος.

gallinula, ae, θ. ἀλεκτρονίδιον, ὀρνέθιον.

Gallus, a, um, ταῦτ' τῇ Gallicus, Γαλλικός, Γαλατικός.

gallo, are, (Gallus) μαίνομαι ὡσαύτ' οἱ τῆς Κυβέλης ἱερεῖς Γάλλοι.

Galligræcia, ae, θ. ταῦτ' τῇ Galatia.

gallula, ae, θ. (galla) κηκίδιον.

gallulasco, ere, (gallus) βραγαλλίος τὴν φωνὴν εἴτε κερχάλλος γίγνομαι (ῥίγεται ἐπὶ ἐνθῶν).

Gallulus, a, um, (ὅπου τοῦ Gallus) Γαλλικός.

Gallus, a, um, ταῦτ' τῇ Gallicus.

gallus, i, ἡ. ἀλεκτρονός, ἀλέκτωρ, ὄρνις.

Gallus, i, ἡ. Γάλλος, Γαλαῖος. 2) Γάλλος, ποταμὸς Φρυγίας. 3) Γάλλος, ἱερὸς τῆς Κυβέλης.

galumma, ālis, ου. γαλουμεα.

gamba, ae, θ. ἄρμος ἐλάης.

gambōus, a, um, (gamba) περὶ τὴν ὀπλήν οἰδηματώδης.

Gāmelion, onis, ἡ. Γαμηλιών.

gamma, ae, θ. τὸ γάμμα.

gammatus, a, um, γαμματικός.

gātes, ae, θ. καὶ gātes, i, ου. ἱερὸς τοῦ

πωλείων, καθυπερθερίων, ἀσώτων, γά-
ναιον, πορεύειν. 2) ganea, ae, θ. ἀσώτεια.
gānearius, a, um, (ganea) τῶν ἀσώτων.
ἡμφ. γρ.
gāneo, ōnis, ā. (ganea) γανίτης, ἄσματος.
gāneum, ī, ō. ἴδ. ganea.
gaugāba, ae, ā. βαστακτής, ἀχθοφόρος. Α.
Περσική.
Gangāridae, arum, ā. (Ganges) Γαγγαρί-
δες, ἔθνος Ἰνδικόν.
Ganges, is, ā. Γάγγης, ποταμός Ἰνδίας.
Gangēlicus, a, um, Γαγγητικός. Gangēlis,
īdis, θ. Γαγγητής, ἡ παρὰ τὸν Γάγγην χώρα.
ganglion, ī, ō. γάγγλιον.
gaugraena, ae, θ. γάγγραινα.
gaunio, ire, κνυῖω, κνυζῶμαι.
gaunitio, ōnis, θ. (gaunio) κνυζήσις.
gaunitus, ūs, ā. κνυζήσις.
gantā, ēite ganza, ae, θ. Γερμανίς· ἡ χλν.
Gānymedes, is, ā. Γανυμήδης. Ganywū-
dēus, a, um, Γανυμήδης.
ganza, īd. ganta.
Gārāmas, antis, ā. Γαράμας. Garamantes,
um, ā. οἱ Γαράμαντες, ἔθνος Αἰθύας. Gara-
manticus, a, um, Γαραμαντικός, Αἰθυικός.
Gargānus, ī, ō. Γάργανος, ἀκρωτήριον Ἀ-
πουλίας. Garganus, a, um, τὸ Γαργάνου.
Gargaphē, ēs, θ. Γαργαφία, κρήνη Βοιω-
τίας, καὶ ἡ περιεχυνήν χώρα.
Gargāra, orum, ō. Γάργαρον, ὄρος τῆς
Τρωάδος. 2) τὰ Γάργαρα, πόλις τοῦ Ἰσ-
τάρου ἔθνους.
gargāridio, are, ταὐτὸ τῷ gargarizo.
gargārisma, ātis, ō. γαργαρισμός.
gārgārimālium, īl, ō. ταὐτὸ τῷ garga-
risma.
gargārizatio, ōnis, θ. γαργαρισμός.
gargārizātus, ūs, ā. γαργαριστός.
gargārizo, avi, atum, are, γαργαρίζω.
Gargettus, ī, θ. ἡ Γαργητός. Gargettius,
a, um, Γαργητός.
Garites, um, ā. ἔθνος Γαλιτίας.
garrīo, īvi, ītum, ire, (γάρω) στωμύλλω,
ἀδολέσχῳ, φλυαρῳ, λαλῶ.
garrīlor, ōris, ā. ἀδολέσχης, οἰδωρός. Α.
τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ οἱ ἔξης ὀνόμ.
garrītus, ūs, ā. στωμύλλω, λαλῶ, λαλαγῇ.
garrūlitas, ātis, θ. στωμύλλια, λαλῖς.
garrūlus, a, um, (garrio) στωμύλλος, ἀδο-
λέσχης, φλυαρός, λάλος.
gārum, ēite garon, ī, ō. γάρων.
Gārumna, ae, ā. ὁ Γαρόνας, ποταμός Γαλ-
τίας, τανὺν les Garonne. ἐπὶ θ. Geben-
nīcus, a, um, (Garonne) Γαζαίος.
Gārus, ī, ā. γαρίσκος, (ἰχθὺς ἐξ οὗ κατε-
σκευάζετο τὸ γάρων).
gāryōphyllon, ī, ō. καρυόφυλλον.
gaster, eris, θ. γαστήρ.
gastrium, ī, ō. γαστήρ.

gau, par' Ἐννίῳ κατ' ἀποκοπὴν ἀντὶ τοῦ
gaudium.
gaudēbundus, a, um, περιχαρής.
gaudēo, gāvius sum, ēre, (γαίω, γαίω)
aliqua re, (σπᾶν. rem, ē in, de re) γαί-
ρω, ἡδοναί τι (ἐπὶ τι). juvenis gau-
det equis, ὁ νεανίας χαίρει, ἡδύται ἵπποις.
gaudeo alicuius dolorem, χαίρω ἐπὶ τῇ
λύτῃ τινός. fortuna gaudet illudera
rebus humanis, ἡ τύχη χαίρει ἐμπό-
λουσιν τοῖς ἀνθρώποις πράγμασι.
gaudialis, e, περιχαρής, χαρρόνους.
gaudibundus, a, um, ταὐτὸ τῷ gaude-
bundus.
gaudimōnium, īl, ō. χαρροσύνη, χαρρόν-
gaudivigens, entis, (gaudium vigeo) χαρ-
ρόνους. Ἐπιγρ.
gaudium, ī, ō. χαρὰ, ἡδονή. gaudio ex-
sulto, ὅπῃ χαρᾷ, ὅπῃ ἡδονῇ αἰστανό. gaudi-
o aliquem afficio, χαρὰν εἰς ἡδονὴν
ἐμποῖα τινι. gaudium percipio, χαρὰν εἰς
ἡδονὴν λαμβάνω. alicui gaudio sum, χαρὰν
παρέχω τινι. gaudia corporis, αἱ τοῦ σώ-
ματος ἡδοναί.
gaulus, ī, ā. γαυλός, εἶδος ποτηρίου καὶ
πλοίου. Α. Φοινικιστὴς, ἐξ ἧς καὶ ἡ παρ'
ἡμῶν γαλιότα καὶ γαλιότα.
gausēcum, ī, ō. ἡ gausace, ēs, θ. γαυ-
νάκη, εἶδος ἑτεροκόλλου ἐνδυματός.
Gaurēnus, a, um, ἐπὶ θ. τοῦ ἔξῃς.
Gaurus, ī, ā. ὄρος Καμπανίας.
gausāra, ae, καὶ gausāra, ēs, ā. ἡ γαυ-
σάρα, is, καὶ gausarum, ī, ō. ὁ γαυσα-
ρός εἰς γαυσάκη, εἶδος μάλ्लω τοῦ ὀφεί-
ματος.
gausāpātus, a, um, γαυσάπη ἐκτεταμένος.
gausāpātus, a, um, ἐκ γαυσάπου. gausa-
pina, ae, θ. (ὅπῃ. Vestis) ἐσθῆς ἐκ γαυ-
σάπου.
gāvia, ae, θ. λήρος, (πτ.)
gāvius, a, um, ἴδ. gaudeo.
gazā, ae, θ. γάζα, θαλαμῶς, κατ' ἄρχοντα
δὲ ὁ βασιλεὺς θησαυρός. Α. Περσική.
Gaza, ae, θ. Γάζα, πόλις Παλαιστίνης καὶ
πόλις Μηδίας.
Gazēlicus, a, um, (Gaza) Γαζαίος.
Gebenna, ae, θ. Κίμμενον, ὄρος τῆς Γαλ-
τίας, τανὺν les Cevennes. ἐπὶ θ. Geben-
nīcus, a, um.
Gedrosi, ōrum, ē. Γεδροσῆς, ἔθνος Παρσί-
δος. Gedrosia, ae, θ. Γεδρωσία.
† Gebenna, ae, θ. Γέννα, κόλασις. Α. Ἐδρ-
Gela, ae, θ. Γέλα, πόλις Σικελίας.
Gēlani, ōrum, ā. (Gela) Γελαῖοι εἰς Γε-
λαίαν.
Gēlas, ae, θ. Γέλας, ποταμός Σικελίας.
gelasco, luyi, ēre, (ἐναρξ. τοῦ geli) κρύ-
ναι, κρυπνάζειν, κρυπνάζω.

gelasianus, i, ā. γελαστήρ, γελωτοποιός.

A. τοῦ μεταγεν. Δατ.

gelatinus, i, ā. γελαντικός (μῆς τῆς παρ. αἰ.).

gelatio, ōnis, ō. (gelo) πάρος.

Gelensis, e, (Gela) Γελῶς, Γελατός.

gelidum, i, ō. (gelu-cado) πῆχυν, κρυ-

μός, παγετός.

*gelide, ἐπὶ ῥ. ψυχρός.

gelidus, a, um, (gelu) κρυώδης, κρυερός,

πυρετώδης. μεταφ. gelidus melus, ὁ κρυ-

ρὸς φῶς.

Gellius, a, um, Γέλλιος, τοῦ Γελλίου. Gel-

lius, ā. ὁ Γέλλιος.

gelo, avi, atum, are, (gelu) aliquid, κρυ-

σταίνω, κρυσταλλῶ, παγῶ τι. hic gelo εἴτε

gelo, κρυσταίνωμαι, κρυσταλλοῦμαι, κρυ-

σθαι. 2) ὁδῶται. κρυσταλλοῦμαι, κρυσθῆναι.

Gelon, εἴτε Gelo, ōnis, ā. Γέλων.

Gelonius, a, um, Γελωνός. Geloni, ā. οἱ

Γελωνοί, ὄμιλος Σκυθιδόν.

Gelotiphyllis, idis, ō. φυτόν τι.

Gélous, a, um, (Gela) Γελῶς.

gelu, ō. σπέν. gelus, ūs, ā. καὶ gelum, i,

ὁ κρύος, κρύος. ποιητ. ἡ χιών. 2) με-

ταφ. τὸ κρύος τοῦ φέβου, θανάτου κ. τ. τ.

*gemebundus, a, um, στεναγών.

gemellar, aris, ō. καὶ gemellaria, ā. ὁ,

διπλῶν τι ἀγγεῖον.

gemelliparus, a, um, (gemellus-paro) δι-

δυμοτόκος.

gemellus, a, um, (geminus) διδυμος. ge-

melli fratres εἴτε ἀπλῶς gemelli, οἱ δι-

δυμοί. 2) ἐπὶ κορηπὸν διδυμός, διττός, δι-

πλούς. 3) μεταφ. ἔμοιοις, ἴσος. A. ὡς τὰ

πολλὰ ποιητικῇ.

Geminatio, ōnis, ō. ἐπαναδιπλώσεις, ἐπι-

τρώσις. Σγ. ῥήτορ.

*geminatudo, inis, ō. διδυμότης.

Geminus, avi, atum, are, (geminus) ali-

quid, διπλῶ, διπλασιᾶ ὡς τι. 2) συζύγνυ-

μι, συνάπτω τι.

Geminus, a, um, διδυμος. gemini fratres

εἴτε ἀπλῶς gemini, οἱ διδυμοί. 2) ἴμοιοις,

ἴσοις. 3) διδυμός, διπλός, διττός. gemina

legio, τὸ διδυμὸν στρατόπεδον. Αἰών 55,

23, 4) ποιητ. διττός, ἕκωθ' ὅς. 5) παρὰ

τοῖς μεταγεν. gemini, οἱ διδυμοί (δρχοί).

Gemisco, ere, (evare, τοῦ gemo) ἀνατε-

νάω.

Gemites, ae, ā. ἄγωνος λίθος.

Gemitotius, a, um, ταῦτ' ἴφ gemotius.

Gemitus, ūs, ā. (gemo) σόφος, στεναγμός,

στεναγμός.

Gemma, ae, ō. πολυτελής λίθος, ἡ λίθος,

λίθριον, λίθια. 2) σφραγιστήρ, σφραγις. 3)

λίθοκλῆστον ποτήριον. 4) ὀφθαλμὸς ὀφθαλ-

μοῦ. 5) λίθος, λίθινος (λίθινος τρυφῶν).

Gemmatius, i, ā. λίθοκλῆστον.

*Emitr.

gemmasco, ere, (evare, τοῦ gemo) ἐκ-

φυτῶν ὀφθαλμὸς ποιεῖ.

gemmatus, a, um, tō. gemmo.

geminresco, ere, (gemma) ἀπολιθοῦμαι.

gemmeus, a, um, (gemma) λιθοκλῆστος,

διτλῆτος. 2) ὁμοίος πολυτελεῖ λίθῳ, λάμ-

πῶν, στίλβων.

gemmifer, ara, frum, (gemma-fero) λι-

θοφόρος, πολυτελεῖς λίθους φέρων. 2) λιθο-

κλῆστος.

Gemmo, avi, atum, are, (gemma) κερ-

μαίρω, μακροχρόνως, ἀμαρύνω. 2) βλα-

στάνω ὀφθαλμούς, ἐκπλαστάνω. — gemma-

lus, a, um, λιθοκλῆστος, διτλῆτος.

gemmula, ae, ō. (ὑποκορ. τοῦ gemma)

ὀφθαλμίδιον.

gemo, ui, itum, ere, στένω, στενάω. ali-

quid, στένω, κλαίω τι. 2) ἐπὶ ἀφύγῳ·

στένω, κλαυσιῶ, ψαφῶ. rota gemit, ὁ τρο-

χὸς κλαυσιῶ, ψαφῶ, κρῖται.

gemotius, a, um, (gemo) geadus gemo-

ni, ā. εἴτε scaliae gemotiae εἴτε ἀπλῶς

gemotiae, ὁ ἀναβαθμοὶ τινος τοῦ Ἀβεν-

τίου λόφου, εἴ ὃν οἱ τῶν κορυφῶν νε-

κροὶ ἑκέρωντο καὶ εἰς τὸν Τίβερην εἰρί-

πτοντο, οἱ παρὰ Αἰώνι Κασίμ' ἀπλῶς ἀνα-

δοσμοὶ λεγόμενοι.

gemulus, a, um, (gemo) σπονδαί.

gemursa, ae, ō. εἰδήμ' τι τῶν ποδῶν.

gena, ae, ō. (genu) παρειά, γνάθος. 2) βλά-

φaron. ποιητ. ὁ ὀφθαλμός.

Génabum, i, ō. Γήναβον καὶ Κήναβον, πό-

λις Γαλλίας, ἡ ἑπειτα civitas Aurlanian-

rum, ὅθεν παράφθορα τὸ νῦν ὄνομα Ot-

leus. ὁ πολίτης Genabensis.

Genáva, ταῦτ' ἴφ Genova, ὅπερ ἰδῆ.

genēalogia, ae, ō. γενεαλογία.

genēalogus, i, ā. γενεαλόγος.

gēner, eri, ā. γαμβρός. (ἐπὶ θυγατρὶ τε

καὶ ἀδελφῷ).

genērābilis, e, γέννησις.

genērālis, e, (genus) γενικός. 2) καθολικός.

genērālitās, ātis, ō. γενικότης, καθολικό-

της. A. τοῦ μεταγεν. Δατ.

genērālliter, ἐπὶ ῥ. καθολικῶς.

genērascō, ere, γέννημαι, γίνομαι.

genērātim, ἐπὶ ῥ. γενικῶς, κατὰ γένος. 2)

καθολικῶς.

genērātio, ōnis, ō. γέννησις, γένεσις.

genērator, ōnis, ā. γενέτης, γεννητής, γεν-

νήτωρ.

genērātōrius, a, um, γεννητικός.

genērātrix, iois, ā. γενέτειρα, γεννήτρια.

genēro, avi, atum, are, aliquem ἢ ali-

quid, γένω, πῶς τινά ἡ τι. ita genō-

rali a natura sumus, ὁδὸς φύσις παρὰ

καμῶν. μεταφ. πῶς, γένω, γίνομαι, ποιεῖ.

genērādo, ἐπὶ ῥ. γέννησις.

gēnērōsitas, ātis, θ. γενναϊότης, εὐγένεια.
(ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν).

gēnērōsus, a, um, (genus) γενναῖος, εὐγενής.
(ἐπὶ ἀνθρώπων, ζώων, φυτῶν, ἐπὶ ψυχῇς κ. τ. τ.)

gēnēsīs, is, θ. γένεσις. 2) τὸ γενέθλιον ἑστρον.

gēnōsta, ταὐτὸ τῇ genista.

gēnethlīcus, a, um, γενεθλιακός.

gēnetīvus, οὗτος φέρεται ἐν τοῖς ἀρίστοις τῶν χειρογράφων ἀντὶ genitivus.

gēnetrix, ταὐτὸ τῇ genitrix.

Gēnētīyllis, idis, θ. Γενετιλλίς (θεά.)

Gēnēva, εἴτε ὀρθότ. Genava, αὐ, θ. Γενόβα, (Μάξ. Πλαν. μεταφρ. Καίρ. Γαλ. πολ. 1, 6.) πόλις παρὰ τὴν Λεμάνην λίμνην, ἥς οἱ κάτοικοι Gēnā(e)venses, ium.

gēnīālis, e, (genius) χαρίζεις, τερπνός, ἡδονικός. οὕτως ἐρρηται μετὰ τῶν ἐνομήτων rus, hiems, festum. 2) εὐδαίμων, ἀφθονός. 3) γαμήλιος, γαμήλιος. lectus genialis εἴτε pulvinar geniale, ἡ γαμήλιος εὐνή, ὁ πατόδ.

gēnīālitās, ātis, θ. τὸ τερπνόν, ἡ χάρις.

gēnīālīter, ἐπιβ. τερπνῶς, εὐδαιμόνως.

gēnīārius, ii, ā, γλυπτῆς δαιμόνων.

gēnīātus, a, um, χαρίζεις.

gēnīcūlatim, ἐπιβ. γονατωδῶς.

†gēnīcūlātio, ōis, θ. γονυκλισία.

gēnīcūlo, avi, atum, are, γονατοῦμαι. gōniculatus, a, um, γονατωδής. 2) gēnīcūlatus, ā, ὁ ἐν γόνασιν (ἄστρον).

gēnīcūlum, i, ō, (ὀπκορ. τοῦ genu) γονάτιον (παίδων), γόνυ (φυτῶν).

gēnīcūlus, i, ā, (genu), καμπὴ ἔχουσα ὄγκον γόνατος.

†gēnīmen, īnis, ō, (gigno) γέννημα.

gēnista, ae, θ. σπάρτος, σπαρτίον.

Gēnita Mana, θ. ἡ Γενεῖτα Μάνα (θεά).

gēnītābilis, e, γεννητικός, γόνιμος.

gēnītālis, e, (gigno) γεννητικός, γόνιμος, γονικός. genitalia membra εἴτε ἀπλῶς genitalia, ō, ἡ γονή, τὰ γονικά ὄργανα, αἰδοῖα. 2) genitalis dies, ἡ γενέθλιος ἡμέρα. 3) ἐμφυτος.

*gēnītālīter, ἐπιβ. γονίμως.

gēnītīvus, a, um, ἐμφυτός, ἀγγεγής. 2) Apollo genitivus, ὁ γενέτης, εἴτε πατρῷος Ἀπόλλων. 3) casus genitivus, ἡ γονική πτώσις.

gēntior, ōris, ā, (gigno) γενέτωρ, γεννήτωρ, γεννέτης, ποιητής, αἴτιος.

gēntīx, icis, θ. (gigno), γενέτειρα, γεννήτρια.

gēntīūra, ae, θ. (gigno), γέννησις, γένεσις. 2) τὸ γόνιμον, γονή, σπέρμα. 2) τὸ γενέθλιον, γενέθλιος ἡμέρα.

gēntīus, ā, um, is, gigno.

gēntīus, ūs, ā, (gigno) γέννησις. Α. σπ. gentius, ii, ā, (gigno) δαιμών, δαιμόνιον.

loci, ὁ δαίμων τοῦ τόπου. hominis, τὸ δαιμόνιον, ὁ γενέθλιος δαίμων τοῦ ἀνθρώπου. 2) μεταφ. ὁ θυμὸς. genio indulgere εἴτε genium curare, τὸ θυμὸν χαρίζεσθαι, εὐθυμεῖσθαι, εὐχαριεῖσθαι. 3) αἰσθησις, κρίσις, χάρις.

gēnu, (ui, ūtum) ēre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ gigno.

gens, nlis, θ. (gigno) γένος, γανεύ, φύλον κατ' ἐξοχὴν δέ· τὸ γένος, ἡ εὐγένεια.

gens Cornelia, τὸ Κορνήλιον γένος, ἡ Κορνήλια γινεά. patricii majorum et minorum gentium, οἱ πατρίκιοι τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ οἱ τῶν νεωτέρων γενῶν. Dii majorum gentium, οἱ μαῖζονες θεοί. 2) ἐπὶ ζώων τὸ γένος. 3) γένος, φύλον. 4) ubinam gentium? ποῦ ἐν ἀνθρώποις; ποῦ τῆς γῆς; minime gentium, οὐδαμῶς! κ. τ. τ. 5) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς.

gentes, pl. θ. τὰ φύλα, οἱ ἔθνη.

gentiana, ae, θ. γεντιανή (βλάστη).

genticus, a, um, (gens) ἔθνικός, τοῦ ἔθνους.

gentilicūs, a, um, (gens) ὁμόφυλος, τοῦ αὐτοῦ γένους. sacra gentilicia, τὰ ὁμόφυλα ἱερὰ, τὰ τῶν γεννητῶν ἱερὰ. 2) ἔθνικός.

gentilis, e, (gens) ὁμόφυλος, τοῦ αὐτοῦ γένους. tuus gentilis, ὁ σὸς γεννήτης. nomen gentile, τὸ τοῦ γένους εἴτε τῆς γινεῖς ἐνομα. gentiles manus, θύναμις ἐξ ἀνδρῶν τοῦ αὐτοῦ γένους μετεχόντων. 2) ὁμοεθνής. gentilis, ā, ὁ πατριώτης. 3) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς· ἔθνικός.

gentilitas, ātis, θ. ὁμόγένεια. 2) ὁμωνυμία. 3) γεννήτης, οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους. 4) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς· οἱ ἔθνη, καὶ ἡ τῶν ἔθνικων θρησκεία.

gentiliter, ἐπιβ. ἔθνικῶς, ἐπιχωρίως. Α. τοῦ μεταγεν. λαοῦ.

gentilīus, a, um, ταὐτὸ τῇ gentilicius.

†gentilitas, ἐπιβ. ἔθνικῶς, ἐπιχωρίως.

genu, ii, καὶ ἄλλ. ὁ. γόνυ. flecto εἴτε inclino genua, καμπῶ τὰ γόνατα, γονυκλινῶ. in genua procumbo, πίπτω εἰς τὰ γόνατα. genua alienius amplector, ἀπαιτῶμαι τῶν γονάτων τινός. accido (procumbo) ad genua εἴτε genibus alienius, πρὸς πίπτω πρὸς τὰ γόνατα τινός, γονυπετῶ σινί. 2) γόνυ (τῶν φυτῶν).

Gēnūa, ae, θ. Γένουα, Γενεά.

*gēnūāle, is, ō, (genu) γονατόδειγμα.

Gēnucius, ii, ā, Γενούκιος καὶ Γενούκιος.

Gēnūina, ἐπιβ. εὐκρινὴς.

Gēnūinus, a, um, (gigno) γονήσιος. 2) ἐμφυτός, φυσικός. 3) (ἐκ τοῦ genua) dentes genuini, εἴτε ἀπλῶς genuini, οἱ σωφραντικοί, κρυσταλλοί (δόντες).

Gēnūini, a, um, is, gigno.

Gēnūinū, ae, θ. (gigno) γέννησις, γένεσις. 2) τὸ γόνιμον, γονή, σπέρμα. 2) τὸ γενέθλιον, γενέθλιος ἡμέρα.

Gēnūus, ā, um, is, gigno.

Gēnūus, ā, um, is, gigno.

Gēnūus, ā, um, is, gigno.

Gēnūus, ā, um, is, gigno.

Gēnūus, ā, um, is, gigno.

Gēnūus, ā, um, is, gigno.

Gēnūus, ā, um, is, gigno.

gēnus, *gēnis*, *oδ*. (gigno) γένος. genus humanum, τὸ ἀνθρώπινον γένος. 2) γένος, φύλον. genus virile, τὸ ἀρσενικὸν γένος. 3) γένος, γενεά. genus Scipionis, τὸ τοῦ Σκιπίωνος γένος, ἡ τοῦ Σκιπίωνος γενεά. genus nobile, γένος ἀριστερῶν. genus ducō ab aliquo, κατάγω τὸ γένος ἀπὸ τινος, ἀνάγω τὸ γένος εἰς τινα. auctor generis, ὁ ἀρχηγὴς τοῦ γένους, ὁ γενετήρ. 4) γένος, φύλον, ἔθνος. 5) γένος, ἔκγονος, ἀπογονός. 6) γένος, εἶδος. genus belli, τὸ εἶδος τοῦ πολέμου. res ejus generis εἶτε res id generis, πράγμα τοῦ εἴδους τούτου, πράγμα τοιοῦτον. quod genus, οἶον. aliquid id genus scribero, τοιοῦτόν τι γράψω. Gēnsus, εἶτε Gēnsūs, *i*, *δ*. Γένουός, ποταμός τῆς Ἠλυσίδος. gēns, *is*, *δ*. γένους, ἕως τις τῶν τιμῶν ὄντωντος. gēographia, *ae*, *θ*. γεωγραφία. gēographicus, *a*, *um*, γεωγραφικός. gēometri, *tri*, εἶτε geometres, *ae*, εἶτε geometra, *ae*, *δ*. γεωμήτρος. gēometria, *ae*, *θ*. γεωμετρία. gēométrico, ἐπίρ. γεωμετρικός. gēométricus, *a*, *um*, γεωμετρικός. gēorgicus, *a*, *um*, γεωργικός. gēranton, *ii*, *oδ*. γερῆτον (φ). gērāntis, *iūs*, *δ*. γερῆντος ἄλφος. gērbōnia, *ae*, *θ*. Γερβούνα, πόλις Γαλλίας. gērōtio, *ionis*, τούτῳ τῷ gēstio. Germālus, *i*, *δ*. Γερμανός, εἶτε Κερμαλόν, χωρίον ἐν Ρώμῃ. Πλουτ. Ρώμ. 3. *germāno, ἐπίρ. ἀληθῶς, εὐκρινῶς. Germānia, *ae*, *θ*. Γερμανία. Germānicianus, *a*, *um*, τῆς Γερμανίας. exercitus Germanicianus, ὁ ἐν Γερμανίᾳ στρατός. Germānicus, *a*, *um*, Γερμανικός. Germānitas, *ātis*, *θ*. τὸ αὐτάδελφον, ἡ ἀδελφότης, ὁμογένεια. 2) συγγένεια, ὁμοιότης. Germānitas, ἐπίρ. ἀδελφικῶς. Germānus, *a*, *um*, Γερμανικός. Germani, *i*, *oι* Γερμανοί. germānus, *a*, *um*, (germen) ὁμογάμριος. germanus frater, εἶτε ἀπλῶς germanus ὁ αὐτάδελφος. germana soror εἶτε ἀπλῶς germana, ἡ αὐτάδελφος. caedes germana, ἡ ἀδελφοκτονία. modus germanus, ἀδελφικός τοσπος. 2) ἀδελφικός, ὁμοιος, συγγένης. 3) γνήσιος ἀληθῆς, τέλειος. germen, *iūs*, *oδ*. βλαστός, βλάστημα. 2) γένημα, γόνος, καρπός. 3) γονή, σπέρμα. germināco, *ōis*, *θ*. βλαστάνω. germinatio, *ōis*, *θ*. (germibo) βλάστησις. 2) βλάστημα. germinatus, *i*, *δ*. βλάστησις. germiniseca, *ae*, *δ*. βλαστακόπων.

germō, *avi*, *atum*, *are*, (germen) aliquid, βλαστάνω τι. 2) αὐξάνω. βλαστάνω βλαστόν. gēro, gessi, gestum, *ōis*, aliquid, γέρω, φορέω, ἔχω τι. vestum, φορέω, ἔχω ἐσθῆτα. hastam, γέρω, ἔχω δόρυ. contum oculis gerebat Argus, ἔκατόν ὀφθαλμοὺς ἔχων ὁ Ἄργεος. uterum, εἶτε partum gēro, ἐν γαστρὶ ἔχω, φέρω τὸ λαβρὸν. fortem animum, ἔχω ἀνδρείαν ψυχὴν. odium in aliquem, μισῶ τινα. prae me gēro aliquid, δείκνυμι, δηλώ τι. personam alicujus εἶτε aliquem gēro, τὸ πρόσωπόν τινας ὑποκρίνομαι, ὑποκρίνομαι τινα. 2) πράττω, ποιοῦμαι, ἐπιτελῶ τι. ἐπιτελοῦμαι τινας. bellum gēro cum aliquo εἶτε contra, adversus aliquem, πόλεμον ποιοῦμαι πρὸς τινα. curam gēro, ἐπιτελείω ποιοῦμαι. comitia, ἐπιτελῶ τὰς ἀρχαιοφίας. haec dum Romae geruntur, τούτων δὲ ἐν Ρώμῃ πραττομένων. rem gēro, πράττω τι, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὰ τοῦ πολέμου. re bene gēstā, καλῶς πράξας. res gēstae, αἱ πράξεις, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὰ πολιτικὰ ἔργα. gēro negotium, ἐπιτελοῦμαι ἔργον τινα. rem publicam, πράττω τὰ πολιτικά, τὰ κοινά. magistratum, ἔργον ἀρχῆς. consulatum, ὁπαιτύω. amicitiam, ἐπιτελοῦμαι τῆς φιλικίας. 3) φέρω, ἐκφέρω, φέρω τι. terra gērit arbores, ἑρπύλλω, ἡ γῆ φέρει δένδρα, βλάστην. 4) διαίτα. aetatem, iompus, vitam, ἡλικίαν, χρόνον, βίον. 5) me gēro, ἔχω, παρέχω ἑαυτόν, προσφέρωμαι. bene me gēro, καλῶς παρέχω ἑαυτόν. ita me adversus homines gēro, οὕτω τοῖς ἀνθρώποις προσφέρωμαι. gēro, *ōis*, *δ*. ὁ φέρων, κομίζων. Ἄργ. γέροντες, *ae*, *θ*. ἡ γερωντεία (βλάστη). gērōntōmīum, *ii*, *oδ*. γερωντοκομῖον. gērrae, *arum*, *θ*. λήροι, φλῆρος, φλυαρία. Περὶ τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως δεῖ ἐκ τῶν γέρρων, ἴδε Φησίου ἐν λέξει. gērrēs, *is*, *θ*. σαρπὴ μαίνη. gērrō, *ōis*, *δ*. (gerrae) λήρος, ὁ φλῆρος ἀνθρωπος. gērūla, *is*. gērulus. gērūfigūlus, *i*, *δ*. (χωμ. ἐκ τοῦ gēro καὶ figo) πλῆστον γέρος. gērūlo, *ōis*, *δ*. βλασταχῆς. gērūlus, *a*, *um*, φέρων, κομίζων. — gērulus, *δ*. ὁ φέρων τι, ὁ κομιστὴς τινα. 2) φορέων, βλασταχῆς, ἀγχοφόρος. gērundum, *ii*, *oδ*. τὸ αὐτὸ καὶ gerundivus modus, (gēro) τύπος τις ἡ ἑλληνικὴ τοῦ λατινικοῦ ῥήματος τῶν οὐ παρεμφερῶν. ἔτε δὲ δύο εἶδῶς καὶ ἀντιπροσχεῖ τοῖς εἰς τίαν θετικῶς ἐπιβήματα τῆς ἑλληνικῆς. ἴδε Διμητέλου Ἀπὸ τῆς γραμματικῆς ἐκδ. 3. σελ. 81-2.

gerusia, ae, θ. γερουσία.

Geryōn, ōnis, καὶ Gērýōnes, ae, á. Γερῶν, Γερῶνης. Geryonaeus, εἴτε Geryōus, a, um, Γερῶναιος.

gessorela, ae, θ. εἶδος πλοίου. Ἀμφ. γρ. gessabilis, e, φορητός. Α. τοῦ μεταγ. Δατ. gessamen, ūis, οὐ. (gesto) πέρημα (οἶον ὄπλα, ἐσθῆς, φορεῖον, δακτύλιος κ. τ. τ.) 2) φέρημα, φορεῖον, φέρειρον. 3) φέρτης. gessatio, ōnis, θ. φέρσις (ἐν νηϊ, ἐξήματι, φορεῖῳ κ. τ. τ.) 2) φέρσεως τόπος, περίπατος.

gestator, ōris, á. φορέας, βασιλικῆς.

gestalator, a, um, φορητός. sella gestatoria, τὸ φορεῖον.

*gestatrix, icis, θ. ἡ φέρουσα.

*gestatus, ūis, á. φέρτης.

gesticulatoria, ae, θ. ἡ χειρονόμος.

gesticulatorius, i, á. χειρονόμος.

gesticulatio, ōnis, θ. χειρονομία, μορφα-

μὲς, σχήματα, σχηματισμοί.

gesticulator, ōris, á. χειρονόμος.

gesticulor, atus sum, ari, (gesticulus) χειρονομῶ, μορφαίω. 1) aliquid, μορφαίω πρὸς τι.

gesticulus, i, á. (gestus) μορφασμός, σχῆμα.

gestio, ōnis, θ. (gero) πράττει, ἐπιτελεί.

gestio, tvi, καὶ ūi, ire, (gestus) γαυριῶ, γαυριῶμαι. laciliā gestio, ὑπὸ χαρᾶς, ὑπὲρ ἡδονῆς γαυριῶ. animus gestiens rebus secundis, ἡ ψυχὴ γαυριῶσα (γαυριωμένη, γαυριωμένη) ἐπὶ τῇ εὐπραγίᾳ. 2) ἐρίεμαι, ἐπιθυμῶ. gestio scire ista omnia, ἐρίεμαι πάντα ταῦτα εἰδέναι.

gestilo, avi, are, (θαμιεῖ. τοῦ gesto) aliquid, πορῶ, ἔχω τι.

gesta, avi, atum, are, (θαμινεῖ. τοῦ gero)

aliquid, πορῶ, εἶρω, ἔχω τι. coronam

capite, πορῶ στέφανον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

onus, πορῶ, βαρύνω, πορῶ. in ulero, εἶρω (ἔχω) ἐν γαστρὶ. livida gestat bra-

chia, πελοπόδος ἔχει τοὺς βραχίονας. 2)

εἶρω, ἀγγέλλω τι. 3) ἀντὶ τοῦ gestor, πο-

ροῦμαι, ὀχρῶμαι, κομίζομαι.

gestor, ōris, á. (gero) ὁ ἐξαγγέλλων. 2)

ἐπιτελεστής.

gestuosus, a, um, (gestus) σχήματα πολ-

λὰ ποιῶν, πολλὰ σχηματοποιούμενος.

gestus, a, um, ἔ. gero.

gestus, ūis, á. (gero) σχῆμα, χειρονομία,

μορφασμός. gestum manu facio, σχῆμα τῇ

χειρὶ ποίω. gestus corporis, τὰ σχήματα

τοῦ σώματος. gestu significo aliquid,

σχῆματι δηλῶ τι. 2) πράττει, ἐπιτελεί.

gesum, ταῦτ' ἐπὶ gacum.

Geta, καὶ Getes, ae, á. Γέτης, Getae, οἱ

Γέται, Σκυθικὸν ἔθνος.

gethylum, (an) i, ōs. γήθων (φυτόν).

Gētica, ἐπὶδ. (Geta) Γετικὰς.

Gēticus, a, um, (Geta) Γετικός.

Gētulus, Gētula, ταῦτ' ἐπὶ Gaetulus, κτλ.

geum, i, ōs. εἶδος βοτάνης.

gibba, ae, θ. (gibbus) ὁ ὄρος, ὄψωμα, κῶ-

πος, κῆρυμα.

gibber, era, erum, ὄβος, κυρτός, κυρτός.

gibber, á. ὁ ὄβος, κυρτών.

gibber, ōris, á. ταῦτ' ἐπὶ gibba.

gibberosus, a, um, (gibber) ὄβος, κυρτός.

gibberosus, á. ὁ ὄβος, κυρτών.

gibbosus, a, um, ταῦτ' ἐπὶ gibberosus.

gibbus, i, á. ταῦτ' ἐπὶ gibba.

Giganteus, a, um, Γιγάντειος.

Gigantomachia, ae, θ. Γιγαντομαχία.

Gigas, antis, á. Γίγας.

gigeria, orum, ōs. ἡλικίαι ἐρθαί, (τρίγερ-

ια). Α. Ἀσιατικῆ.

gigno, gniti, gñitum, ere, aliquem ὃ

aliquid, γεννῶ, φέρω. vir gignit, ὁ

ἀνὴρ γεννᾷ, φέρει. mulier gignit, ἡ γυνὴ

γεννᾷ, τίεται. terra gignit a rhores, ἡ γῆ

φύει δένδρα. herba gignitur, βοτάνη φύε-

ται. diis gñitus, ἐκ θεῶν γεγενῶς, παρ-

αὐτός. 2) μεταγ. γεννῶ, ποίω τι. allium

sitim gignit, τὸ σκόροδον θίψαν ἐμποιεῖ.

gignitum, ōs. τὰ φερόμενα, τὰ φυτό.

gillo, ōnis, á. βαυκάλιον.

gilvus, a, um, κίρρος, κηκός, ὠκρός.

Glandes, ταῦτ' ἐπὶ Gynodes.

gingivion, i, ōs. γιγγίσιον (φυτόν).

gingiva, ae, θ. οὐλὸν, οὐλα, οὐλίτ.

gingivula, ae, θ. (ύποκορ. τοῦ gingiva)

οὐλον, οὐλα.

gingrina, ae, θ. ὁ γίγγρος, ἡ γίγγρη (εἶ-

δος αὐλοῦ).

gingrio, ire, γιγγραίνω, χηνίζω, πλαταγίζω.

gingritus, ūis, á. τὸ πλαταγίζειν. (ἡ τῶν

χηνῶν φωνή).

giannus, i, á. γίννος. (γόνος ἑκτου καὶ θη-

λαίος ὄνου).

gith εἴτε git, ōs. ἔκλιτ. μελάνθιον. (σπέρμα

αὐτοῦ τινός).

glabellus, a, um, (glaber) λείος, ἄθριξ.

glaber, bru, brum, (ἐκ τοῦ γλαυρῶς ἢ

φαλακρός) λείος, ψιλός, ἄθριξ.

*glabraria, ae, θ. (glaber), λειογενεῖων

παίδων ἀρσενία.

glabrō, ere, (glaber) ψιλός εἰμι. glabronis,

ψιλός.

*glabresco, ere, (glaber) ψιλοῦμαι, ψιλό

γίνομαι.

glabretum, i, ōs. (glaber) ψιλὸς τόπος.

glabrio, ōnis, á. Γλαβρίων.

glabritas, atis, θ. ψιλότης, φαλάκρα.

glabro, are, aliquem, ψιλῶ τινα.

glacialis, e, κρυμώδης, παγώδης, κατεψυγ-

μένος.

glacies, ἡ, θ. κρύσταλλος, πάχος. 2) ποιητ.
ἡ σκληρότης, στερεότης.
glacio, avi, atum, are, aliquid, κρυσταί-
νω, παχύνω τι. 2) παγγυμν. τι. 3) εὐδαι-
μονίζομαι, γίγνομαι πηκτός.
gladiarius, a, um, τῆς μάχαιρας. glad.
negociator, μαχηροπώλης.
gladiator, ōris, ā. (gladius) μονομάχος ὁ
ἐν τοῖς ἀμφιθέατροις. gladiatorum do, ἀ-
γῶνα μονομάχων περίχου, μονομαχίαν ποιῶ.
Ἄρσιρ. ἀπὸ gladiatōribus, ἐν τοῖς τῶν
μονομάχων ἀγῶσιν, ἐπισκελευμένων τῶν μο-
νομαχίῶν. 2) μεταφ. ὁ μακρὸς ἄνθρωπος,
ὁ ἀπεννοημένος.
gladiatōris, ἐπιβ. μονομαχικῶς.
gladiatōrius, a, um, μονομαχικῶς. gladi-
atorium, οὗ. ὁ τῶν μονομάχων μισθός. gla-
diatoria firmitas corporis, ἡ μονομαχικὴ
εἴς τε ἀθλητικὴ στερεότης τοῦ σώματος.
gladiatrix, icis, θ. ἡ μονομάχος.
gladiatūra, ae, θ. μονομαχία ἡ ἐν τοῖς
ἀμφιθέατροις.
gladiolum, ī, οὗ. σπάθ. ἀντὶ τοῦ gladius.
gladiolus, ī, ā. (gladius) μαχαίριον, μι-
κρὰ μάχαιρα. 2) εὐρεῖς ἡ ἐστὶν (βοτάνη).
gladius, ī, ā. (συγγεν. τοῦ clades) μάχαιρα.
gladium stringo, educo, nudo, ἐπα-
μαι, γυμνῶ τὴν μάχαιραν. 2) ad gladium,
πρὸς, εἰς μονομαχίαν. damnor ad gladi-
um, καταγιγνώσκωμαι μονομαχεῖν ἐν τοῖς
ἀμφιθέατροις. 3) gladius vomeris, ἡ ὕνις.
4) ἔσπας, (ιγθύς).
glesum, tabul. τῷ glesum.
glandarius, a, um, (glans) βάλανηφόρος.
glandifer, ēra, ōrum, (glans-fero) βάλ-
ανηφόρος.
*glandionida, ae, θ. ἀδίνες χοίρου.
glandium, ī, οὗ. ἀδὴν, σπόνγγος, παρὶθ-
μιον, κατ' ἐξοχὴν τοῦ χοίρου.
glando, inis, θ. τύπος μεταγενέστερος τοῦ
glans.
glandula, ae, θ. (glans) ἀδὴν, παρὶθμιον,
σπόνγγος. 2) παρὶθμια (δόσος).
glandulosus, a, um, ἀδίνας ἔχων, πλήρης
ἀδίνων.
glans, is, καὶ glanus, ī, ā. δ γλάνις (ιγθύς).
glans, ndis, θ. β δ λ α ν ο ς ι. 2) μολύβδι,
μολύβδινη σφαῖρα τῶν σπινθονητῶν, πεσὺς
ἐκ μολύβδου. 3) βάλανος τῆς πίστεως.
glāns, ae, θ. δ (ἡ) γλάνις, ὁ κάρχη, κόχλας.
glānsosus, a, um, πλήρης κέχλικος, ψηφι-
ώδης.
glastum, ī, οὗ. ἡ ἱστικί. (εἶδος βόμματος).
glauceum, ī, οὗ. ταῦτ' εἰς glaucion.
glaucomus, a, um, (glaucon) τοῦ γλαυκίου.
*glaucomanans, ntis, (glaucom-comu) γλαυ-
κὸς τὴν κίσην.
glaucomus, a, um, γλαυκίος.

glaucion, ī, οὗ. γλαυκίον. (φυτὸν).
glaucomiscus, ī, ā. γλαυκίσκος. (ιγθύς).
glaucoma, ntis, οὗ. καὶ au, θ. τὸ γλαύκω-
μα. II: θ. πρὶς τοῦ διπλοῦ γλαυκοῦ τὸ
schuma, zema κτλ.
glaucus, a, um, γλαυκός.
Glaucus, ī, ā. Γλαυκός.
glaucomus, ī, ā. γλαυκός (ιγθύς).
glauca, cis, θ. γλαυκός (βοτάνη).
glēba, ae, θ. βόλος, βόλας (κατ' ἐξοχὴν τῆς
γῆς).
glēbalis, e, τῆς βόλου. glēbalis agger, τὸ
βόλινον γῶμα.
*glēbarius, a, um, (glēba) βολοσφόρος.
glēbātum, ἐπιβ. βοληδόν. A. τοῦ μεταγεν.
Aat. ὡς καὶ ἡ ἀδὴν.
glēbātio, ōnis, θ. δ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν φόρος.
glēbōsus, a, um, βολώδης.
glēbula, ae, θ. (ὑποκορ. τοῦ glēba) βώ-
λιον, βολάριον. ποιητ. τὸ ἀγρίδιον.
*glēbulentus, a, um, βολώδης, βόλινος.
glēchōnites, ae, ā. vinum, ὁ γληχωνίτης
οἶνος.
glēscine insulae, ἡλιανερφόροι νῆσοι.
glēsūm, ī, οὗ. ἡλιανερ. A. Γερμανικὴ.
gleucinus, a, um, γλευκίος.
glēnon, ī, οὗ. γλινός, γλινός (θ).
glēricium, ī, οὗ. (glis) τόπος, ἐνθα σφά-
σσονται οἱ ἄετοί.
glis, gliris, ā. ὁ ἐλκιδὸς (ζῷον).
gliscus, ēre, (συγγεν. τοῦ glēscio ἡ τῶν
γλιδῶ καὶ γλίσσμαι) ἐκκλισμα. μεταφ.
proclium gliscit, ἡ μάχη ἐκκλίσσεται. 2) ἀβ-
εῖσθαι, αὐθεῖσθαι, ἐπιβῆναι λαυδῆναι. 3)
ὀγκοῦμαι, πλινθῶμαι. terra gliscit, ἡ γῆ
πλινθεύει, ὀργᾷ. 4) ἐργᾶ, ἐρίεμαι, ἐπι-
θυμῶ, γλίσσμαι. cognate, ὀργᾶ, ἐπιθυμῶ
βασιλεύειν, γλίσσμαι τῆς βασιλείας.
glissomarga, ae, θ. εἶδος ἀργίλλου.
glōbatum, ἐπιβ. (glōbo) ἰσάβιν.
glōbo, avi, atum, arc, (glōbus) alliquid,
σφαῖρα τι. glōbatus, σφαῖρωτός. 2) συνει-
λῶ, ὀθροῖζω τι.
glōbōsitas, ntis, θ. τὸ σφαιροειδές, ἡ σφαι-
ρωσις.
glōbōsus, a, um, σφαιροειδής, σφαιρωτός.
glōbulus, ī, ā. σφαίριον, σφαιρίδιον. 2)
τροχίσκος, κατόπτρον.
glōbus, ī, ā. (συγγενὲς τοῦ glomus) σφαί-
ρα. glōbus sanguinis, ὁ θρόμβος. 2) κό-
κλος (ἐνθρόων), ἀστέρας, στίγος, πλῆθος.
glōcio, īra, κλῶω (φωνὴ ἐρυθός).
glōcīro, are, οὗτω φωνεῖ ὁ πτερογός.
glōmerābilis, e, (glomero) σφαιροειδής.
glōmērābilis, ītis, εὗ. σφαιρωμα.
glōmērātim, ἐπιβ. βλαδόν.
*glōmērātio, ntis, θ. παρὰτροπή.
glōmōro, avi, atum, arc, (glomus) all-

quid, τολουπέω, συναιλῶ, συναιλίτω τι. 2) σφαιρῶ, στρομβῶ τι. *happus glomeratus* (ὅπον. se) τὸ περιτελλόμενον ἑταρ. 3) συναιλῶ, συσπαιρῶ, συναθροίζω τι.
glūmērōsus, a, um, σφαιροειδής.
glūmōs, eris, οὐ. (συγγενὲς τῷ *globus*) τολύπη, ἀγαθὺς, τολύπευμα.
glōria, ae, θ. κ λ ε ς ς, εὐαλεία, δόξα, εὐδοξία. *sum in gloria*, εὐδοξῶ. *glōriam acquirō*, ἀκQUIRO, δόξαν ἐπιδέχομαι. *glōriam consequor*, κτῶμαι δόξαν. 2) καύχησις, ἀλαζονεία, μεγαληγορία.
glōriābundus, a, um, καυχώμενος, μεγαληγός. Λ. σπ.
glōriātio, ōnis, θ. καύχησης, μεγαληγορία, ἀλαζονεία. Κικέρω.
glōriātor, ōris, ἄ. καυχηστικός, ἀλαζών.
glōrificationis, ōnis, θ. δόξα, δοξολογία.
glōrifico, are, (*gloria-facio*) δοξάζω, δοξολογῶ.
glōrificus, a, um, (*gloria-facio*) εὐδοξός.
glōriōla, ae, θ. δοξάριον. Κικέρων.
glōriōr, atus *sum*, ari, (*gloria*) aliquid, δοξάζω, ἐπαινῶ τι. 2) ἀλαζονεύομαι, καυχῶμαι, μεγαλουργῶμαι. *de me ipso*, καυχῶμαι, μεγαληγορῶ περὶ ἑαυτοῦ. *post victoriā*, καυχῶμαι, ἀγαλλομαι, σεμνύνομαι ἐπὶ τῇ ἡμέρῃ νίκης. *in virtute*, καυχῶμαι, ἐπαιρομαι ἐπὶ τῇ ἀρετῇ.
glōriōsus, ēpi, εὐδοξός, εὐκλεδός. 2) ἀλαζονικός, μεγαληγός.
glōriōsus, a, um, εὐδοξός, εὐκλεδός. 2) ἀλαζονικός, μεγαλουργός, μεγαληγός.
glōk, *glōris*, θ. ἡ γ λ α κ ς, ἀνδραβίλη.
glossa, ae, θ. γλῶσσα, γλῶσσημα, λέξις ἀπὸ πηρυχαιωμένη ἐρμηνείας γρήγορα.
glossarium, ii, οὐ. γλωσσάριον, λεξικόν.
glossēma, ātis, οὐ. γλῶσσημα.
glossōpētra, ae, θ. εἶδος λίθου τιμίου.
glottis, idis, θ. εἶδος ὅρυγος.
glūbo, psi, ptum, ēre, aliquid, λαπίζω, ἀπολείπω, ἀπολαπίζω, ἀποφλοιῶ τι. μεταρ. aliquid, ἀποδύω, γυμνῶ τινα. 2) οὐδεὶς ἀποφλοιοῦμαι, ἀπολαπίζομαι.
glūcidātus, a, um, (ἐκ τοῦ γλυκιδῆν) γλυκερός. Λ. ἀρχ.
glūma, ae, θ. (*glubo*) λάπος.
glus, *glūlis*, θ. ταῦτ' τῷ *gluten*.
glut, *glut*, ἥσος δι' οὗ ποιεῖ τὰ ὑγρά ἰόντα ἄε ἀγγείων στενωλαίμων, ὡς κλύδ κλύδ πηξή πλόσκακ κρότος.
glūten, īnis, οὐ. (γλοιτὲς) κέλλα.
glūtinamentum, i, οὐ. κέλλημα.
glūtinatio, ōnis, θ. κέλλησις.
glūtinativus, a, um, κέλλητικός.
glūtinator, ōris, ἄ. κέλλητής.
glūtinātus, a, um, κέλλωδης.
glūtinus, a, um, (*gluten*) κέλλωδης.

glūtinum, īi, οὐ. κέλλητῆριον.
glūtinō, ari, atum, are, (*gluten*) allquid, κέλλω, συγκέλλω τι.
glūtinōsus, a, um, κέλλωδης, γλοιτῆρος, γλοιτῆς, γλοιώδης.
glūtinum, īi, οὐ. ταῦτ' τῷ *gluten*.
glūtio, īvi aite īi, ītum, īre, aliquid, βρογχιζῶ, ἐκκρίνω, καταπίνω τι.
glūtio, ταῦτ' τῷ *glutio*.
glūtus, a, um, γλοιτῆς, γλοιώδης, γλοιτῆρος.
glūtus, ūs, ἡ ī, ἄ. βρογχιζός.
glūcymeris, idis, θ. εἶδος κόγχης.
glūcyrrhiza, ae, θ. καὶ *glūcyrrhizon*, ī, οὐ. γλυκύρριζα, γλυκύρριζον.
glūcyride, es, θ. γλυκύριδης, φ.
Gnaeus, ταῦτ' τῷ *Gnaeus*.
gnaphalium, (-on) īi, οὐ. γναφάλιον, φ.
gnāritas, ātis, θ. γνώσις, ἐμπειρία.
gnāritas, ae, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ *gnarus*.
gnarus, a, um, aliquid rei, ἐπιστήμων, ἐμπειρὸς τινος. 2) γινώσκός.
gnātho, ōnis, ἄ. γνάθων, πορσίτοις.
gnātus, a, um, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ *natus*, εἶ. nascor.
gnāvitas, ātis, θ. ἀνέργεια, δραστηριότης, ἐπιμέλεια.
gnāviter, ēpi, ενεργῶς, δραστηκῶς, ἐπιμελῶς. 2) ὁλως, ἐντελῶς, ἀπλῶς.
gnāvus, a, um, ενεργός, δραστήριος, ἐπιμελής, φιλόπονος.
Gnīdus, īi, θ. ἡ Κνίδος. *Gnīdus*, a, um, Κνίδος.
gnōbīlis, ae, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ *nobilis*.
gnōmōn, ōnis, ἄ. γινώμων.
gnōmōnicus, a, um, γινωμονικός. *gnōmōnica*, ae, εἴτε γνῶμονικός, εἶ. θ. ἡ γινωμονική.
gnōscō, ēre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ *posco*.
Gnōsōs eite *Gnosus*, īi, θ. ἡ Κνωσός, Κνωσός.
Gnosius eite *Gnosīacus*, a, um, Κνωσός, Κνωσικός.
Gnosias, ādis, eite *Gnosis*, īlis, θ. Κνωσις, Κνωσία.
Gnosos, *Gnosius* κ.τ.λ. ταῦτ' τῷ *Gnosos* κ. τ. λ.
Gnostici, ōrum, ἄ. Γνωστικοί, εἶδος αἰρετικῶν.
gōbīus, īi, eite *gōbīo*, ōnis, ἄ. κωβίδης (γλῶττ).
Gōmorrhoeus, a, um, Γομωρροίος.
Gomphī, ōrum, ἄ. Γόμφοι, πόλις Θισσαλικῆς.
Gomphus, īi, ἄ. γόμφοι.
Gongylis, idis, θ. γονγυλῆς, φ.
Goniaea, ae, θ. εἶδος λίθου τιμίου ἀγνώστου.
Gomorrhoea, ae, θ. γονωρροία.
Gordae eite *Gordyaē montes*, ἄ. Γορδαία ἔρη.
Gordianus, īi, ἄ. Γορδιανός.
Gordium, īi, οὐ. Γόρδιον, πόλις τῆς μεγάλης Ἀσίας.
Gordius, īi, ἄ. Γόρδιος.

Gorgias, ae, ἄ. Γοργίας.

Gorgon, ōnis, εἶτε Gorgo, ūs, ὁ. Γοργώ, κατ' ἑξοχὴν δι' ἡ Μιδουσα. Gorgones, um, πληθ. αἱ Γοργόνες.

Gorgōna, ae, ὁ. ταῦτ' τῷ Gorgo, Γοργόνῃ, Γοργῶ.

Gorgōnēs, a, um, Γόργειος, Γοργόνειος.

gorgōnia, ae, ὁ. κωσάλλιον.

Gortyna, ae, εἶτε Gortyna, es, ὁ. ἡ Γόρ-
τυνα, Γόρτυς, πόλις τῆς Κρήτης. (Gorty-
nius εἶτε Gortyniacus, a, um, Γορτύνιος,
ποιεῖται ἀντὶ τοῦ Κρητικῆς. Gortynis, idis,
4, ἡ Γορτυνία, Κρητικῆ.

gossypinus, εἶτε gossampinus, i, ὁ. εἶδος
ἑρισφύρου δένδρου.

gossypion, ii, οὐ. ἔβλον, ἐριφύλον.

Gothi, orum, ἄ. Γότθοι.

Göthini, orum, ἄ. ἔθνος Γερμανίας.

Göthones, um, ἄ. (Γύθωνες) ἔθνος Γερμανίας.

grābatulus, i, ἄ. κραβάτιον, σκιμπεδιον.

grābātus, i, ἄ. κρηάτος, σκιμπετός.

Gracchānus, a, um, Γρακχικός, Γρακχεῖος.

Ἔστι δὲ καὶ κύρ. ἔν. Γρακχανός.

Gracchūris, idis, ὁ. Γρακχυρίς, πόλις Ἰ-
ταλίας. ὁ κατόικος Gracchurilānus.

Gracchus, i, ἄ. Γρακχος.

gracilis, ταῦτ' τῷ gracilis,

gracilentus, a, um, ισχυρός, λεπτός.

gracilesco, ēre, ισχυοῦμαι, λεπτόνυμαι.

gracīipes, edis, (gracilis-pes) λεπτόπους.

gracilis, e, φαδινός, ισχυρός. 2) λεπτός. gra-
ciles comae, λεπταὶ τρίχες. gracile fo-
lium, λεπτὸν φύλλον. granilis ager, λε-
πτός, λεπτόγαρος ἀγρός. 3) τρυφός. gracilis
via, στενὴ ὁδός. — Εὐρηταί ἀρχαίως καὶ
gracila ἐν τῷ θελ. ἐκκώς τε καὶ πληθ.

Gracilitas, ātis, ὁ. τὸ φαδινόν, ἡ ισχυρότης,
λεπτότης. μεταφ. narratōnis, ἡ ισχυρότης
τοῦ λόγου.

Gracilliter, ἐπιβ. λεπτῶς.

Gracilitudo, inis, ἡ. τὸ φαδινόν, ἡ λεπτότης.

Gracillo, are, οὕτω φέγγεται ἡ ἀλεκτορίς.

Gracillus, a, um, ἰδ. gracilis ἐν τέλει.

Gracilius, i, ἄ. κορακίος κολοῖός, κολοῖός.

grādābilis, e, (gradus) βατός.

Grādālis, e, βόθρον γιγνόμενος.

Grādārius, a, um, βόθρον πορευόμενος, βό-
θρον προϊών.

Grādātum, ἐπιβ. (gradus) βόθρον, κατὰ μι-
κρόν, κατ' ἐλάχιστον. 2) βόθροπρόν, κλισμαχρόν.

Grādātus, ōnis, ὁ. βόθρον, βόθρος. 2) ἐν τῇ
ῥητορικῇ ἡ κλίμαξ.

Grādātus, a, um, ὁμοίως βαδίζοντες ἢ εἰς βό-
θρον σχῆμα εἰραμαίνοντες.

Grādilla, e, βόθρος ἡ βαθυκοδὴ ἔχων.

Grādior, gressus sum, i, (gradus) βαδίζω,
βηματίζω, longo gradientem, μακρὰ βι-
δαιτο.

grādīnīcola, ae, ἄ. (Gradivus-colo) ὁ τῷ
Ἄρει λατρεύων.

Grādīvus, καὶ Grādīvus, i, ἄ. (gradior) ὁ
Θούρος, Θούριος (ἐπικλητικὸς τοῦ Ἄρειος).

grādus, ūs, ἄ. βῆμα, βάσις. gradum in-
fero, βῆμα πρόειμι. gradum infero in ho-
stias, βαδίζω ἐπὶ τοὺς πολεμίους, προσβάλλω
πρὸς τοὺς πολεμίους. modico gradu
ire, βάδην ἵναμι, ματρίσις βήμασι πορεύε-
σθαι. celero gradum, ταχύνω τὸ βάδιον. 2)
στάσεις, θέσεις, κατάσεις. stare in gra-
du, βαδηνεῖναι, ἐπὶ ποδὶς ἐστηκέναι, ῥῆσιν
εἰληφέναι. gradu εἶτε de gradu depello
(dejicio, moveo) ἀλίσquem, ἐξωθῶ τινα
τῆς στάσεως. 3) βόθρον, βαθυός. templi
gradus, πληθ. τὰ βόθρα, ἀνάθηρα τοῦ
ναοῦ. μεταφ. ὁ βαθυός, honoris gradus, ὁ
βαθυός τῆς τιμῆς. ad eum gradum sapen-
tiae pervenire, εἰς ταυτοῦτον (εἰς τοῦτο)
σοφίας ἀφικέσθαι. gradibus ire, βαδηνεῖν
προϊέναι.

Gracile, arum, ὁ. Γραχίαι.

Graecanice, ἐπιβ. Ἑλληνιστί.

Graecaniceus, a, um, (Graecus) Ἑλληδικός,
ἐλληνίζων, Ἑλληνικός κατὰ τὸν Ἑλληνι-
κὸν τρόπον.

Graecātim, ἐπιβ. Ἑλληνιστί.

Graeculus, a, um, ἰδ. Graecor.

Graeco, ἐπιβ. Ἑλληνιστί.

Graecia, ae, ὁ. Ἑλλάς. magna εἶτε major
Graecia, ἡ μεγάλη Ἑλλάς, μέγας Ἰταλίας.

Graeciensis, a, um, Ἑλληδικός, Ἑλληνικός.

Graecigēna, ae, ἄ. (Graecus-gigno) Ἑλλην.

gracīssio, are, Ἑλληνίζω.

gracilis, ātis, ὁ. Ἑλληνισμός, Ἑλληνική
γλῶσσα.

Gracilius, a, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ Graeculus.

gracior, alius sum, alii, Ἑλληνίζω, Ἑλληνι-
κῶς βιδῶ.

Gracostādium, ii, οὐ. ἰδ. ταῦτ' τῷ Grae-
costasis. Καπιτωλῖος ἐν Anton. Pio, 8.

Gracostāsīs, is, ὁ. Γραικώστασις, αἷμα ἐν
Ῥώμῃ, πρὸς τῷ ρουλεπτηρίῳ, ἐνθα οἱ
ἐξ Ἑλλάδος καὶ ἄλλων χωρῶν πρόσθις
διέτριβον, τὰς παρὰ τῆς συλλήτου δια-
γνώσεις ἀναμίνοντες.

Gracillo, ōnis, ἄ. ταῦτ' τῷ Graeculus.

Gracillus, a, um, (Graecus) Γραικός.

Gracius, a, um, Γραικός, Ἑλληνικός. Grae-
ca, τὸ Ἑλληνικόν, Ἑλληνικὰ συγγράμματα.

Graecus, ā. Ἑλλην. Graeci, Ἑλληνες,
Γραικοί.

Graegēna, ae, ἄ. (Grajus-gigno) Ἑλλήνι-
κός.

Grajus, a, um, καίτοι ταῦτ' τῷ Graecus.

grallae, arum, θ. τὰ καλέσθαι.
 grallator, ōris, ἄ. καλοῦν, καλοῦμαι.
 grāmen, Inis, οὐ. γραμέν, κρᾶν, πῶα.
 2) βοτάνη, φυτόν.
 grāmia, ae, θ. γ λ δ μ η, λήμη.
 grāmīneus, a, um, (gramen) ἐκ πόας, χορ-
 τινος. caespes gramineus, ἡ χορτοῦ καὶ
 χορτοῦ κλινθός. graminea coronā, στέφανος
 πόας. 2) πώδης, πολυχορτός, χορτοῦ.
 grāmīnōsus, a, um, πώδης, χορτοῦ.
 *gramīōsus, a, um, (gramia) γλαυρός,
 γλαυρός, ὁ λημῶν.
 gramma, ae, θ. γραμμα.
 gramma, ātis, οὐ. γραμμα.
 grammāteus, ūi, εἴτε ὅς, ἄ. γραμματεύς.
 grammātias, ae, ἄ. ὁ (γραμματίας) εἶδος
 λήθου.
 grammātica, ae, θ. γραμματική.
 grammātīcalis, e, γραμματικός.
 grammātīcaliter, ἐπὶ. γραμματικῶς.
 grammātice, ἐπὶ. γραμματικῶς.
 grammātīcōmastix, īgis, θ. γραμματικο-
 μάστιξ.
 grammātīcus, a, um, γραμματικός.
 grammātista, ae, ἄ. γραμματιστής.
 grammātīphylāceum, ii, οὐ. γραμματοφυ-
 λάκειον.
 grammīus, a, um, γραμμικός.
 grānārium, ii, οὐ. (granus) σιτοβολών,
 σιτοφυλάκειον.
 grānātim, ἐπὶ. κατὰ χόνδρους.
 grānātum, i, οὐ. (granum) malum εἴτε ἄ-
 πλωδες granatum, φοῖα, ὁ καρπὸς τῆς φοῖας.
 grānātus, ūs, ἄ. σιτολογία.
 grandaevitas, ātis, θ. πολυετία.
 grandaevus, a, um, (grandis-aevum) πο-
 λυετής, πολυχρόνιος.
 grandescō, ēre, (grandis) μεγαλύνωμαι,
 μὴκύνωμαι.
 grandicūlus, a, um, (σποκός. τοῦ grandis)
 grandiculi globi, μέγιστα σφαιρίδια.
 *grandifer, ēra, ērum, μέγας.
 *grandificus, a, um, (grandis-facio) με-
 γαλοῦν, μέγας.
 grandīlōquus, a, um, (grandis loquor)
 μεγαληρόρος, μεγαλοῦρόμην.
 grandīneus, a, um, (grando) χαλαζώδης.
 grandīno, are, χαλαζῶ. grandinat, χαλαζῶ.
 grandinōsus, a, um, χαλαζώδης.
 grandīo, ire, (grandis) aliquid, μὴκύνω.
 αὐξάνω, ἀρῶ τι. 2) ὀδῶ. μὴκύνωμαι, ἀ-
 ροῦμαι.
 grandis, o, ἄρδος, μέγας. grandia frumen-
 ta, ἄρδοι καρπῶ. grandis puer, ἄρδος
 παῖς. grandior natus, προεστώτερος. gran-
 dis exercitus, μεγάλη δύναμις, πολλοὶ στρα-
 τῶς. grandis pecunia, ἄρδον ἀργύριον.
 *grāde dicendi, genus, τὸ ὑψηλόν

τοῦ λόγου εἶδος. *Eπιφρηματικῶς grandia
 fremens, μέγα ἰζών. grandia ingredi-
 ens, μικρὰ βιάται.
 *grandiscāpius, a, um, (grandis-scapus)
 μακροστελέχης.
 grandisōnus, a, um, (grandis-sonus) ὠψι-
 λόφωνος.
 granditas, ātis, θ. ἄρδότης. 2) ὠψιγέντης
 (λήγου).
 granditer, ἐπὶ. μέγας, σφόδρα. 2) ὠψι-
 λῶς.
 grandīscūlus, a, um, (grandia) ἐπικαλὸς
 ἄρδος (μεγαλειώτικος). Περὶ. τὸ ἀρχαῖον
 κόρ. ὅν. Μεγίλλος.
 grando, Inis, θ. χάλαζα. μεταφ. αἱ χάλα-
 ζαι τοῦ λόγου, τὸ χαλαζοποιεῖν.
 grānōus, a, um, (granum) χόνδριος. grā-
 nea, θ. ὅσα μὲν τι ἐκ χόνδρων.
 Grānūs, i, ἄ. Γράνικος (ποταμός).
 grānifer, ēra, ērum, (granum-fero) χόν-
 δρους φέρων.
 Grannus, i, ἄ. ἐπικλησὶς τοῦ Ἀπδύλωνος
 ἐν ἐπιγραφῇ Λατινικῆς Γερμανίας, Λι-
 κίας κ.α.
 grānōsus, a, um, χόνδρων ἢ κόκκων με-
 στός.
 grānum, i, οὐ. χόνδρος, κόκκος, κέγχρος.
 granum tritici, χόνδρος πυροῦ. salis, χόν-
 δρος ἁλός. turis, χόνδρος λιβάνου. uvae, ὁ
 κόκκος τῆς ῥαβδῆ. melli, ὁ κόκκος τοῦ
 μέλιτος. fici, ὁ κέγχρος, ἡ κέγχρος τοῦ
 σύκου. 2) χόνδρος, εἶδος χονδρίου ἐπί-
 σματος.
 grāphātus, a, um, γραφικός.
 grāphice, ἐπὶ. γραφικῶς. μεταφ. κομψῶς.
 grāphicus, a, um, γραφικός. 2) μεταφ.
 κομψός, ἐπιστήμιος.
 grāphis, idis, θ. γραφίς, γραφή.
 grāphum, ii, οὐ. γραφίον, γραφεῖον.
 grassāto, ōnis, θ. (grassor) λωποδυτία.
 grassātor, ōris, ἄ. ἀρχαῖα. ὁ κωμωστής. 2)
 συνθ. ὁ λωποδότης.
 grassātūra, ae, θ. λωποδυτία.
 grassor, alius sum, ari, (gradior) βαδίζω.
 ad gloriam, ἐπὶ τῇ δόξῃ. 2) in aliquem
 ἐπέρχομαι, ἐπέρχομαι τινι, κατ' ἐξοχὴν
 δὲ ἀγριζέομαι κατὰ τινος. grassor, in
 ὀργῇ χρῶμαι. dolo, δέλω χρῶμαι. in ali-
 quo καὶ ἀπλῶς aliquo. mala totis cor-
 poribus grassantur, τὰ κακὰ ἐπινέμεται
 ἐν ταῖς σωματικαῖς. grassor aliquem, σπᾶν
 ἀντὶ τοῦ in aliquem, ἀγριζέομαι κατὰ
 τινος, ὁρμῶ, κατακτάω εἰς τινα. RO-
 nam posidentem grassabatur, τὴν Ῥώμην
 ἐπινέμετο ὁ λαός. 2) περιπλάττωμαι, πε-
 ριέρχομαι. 4) λωποδυτέω.
 grātānter, ἐπὶ. ἀρδένως. Α. τοῦ μεταγεν-
 ἑστε. ὡς καὶ ἡ εἴς.

gratulatorius, a, um, τὰ ἐπὶ τοῦ gratulatoris.

grata, ἐπίθ. κεχαρισμένος, ἀμείνων, ἡ δὲ.

2) εὐχαρίστητος, εὐγνωστός.

grates, θ. πληθ. (gratia) χάριτες, χάρις.

grates tibi ago, habeo, χάριν σοι εἶδα.

ἔχω. grates refero alicui, χάριν ἀποδίδωμι

τινι. superis grates daceruero, τοῖς θεοῖς

χαριστήρια προσέειπα.

Gratia, ae, θ. χάρις. Gratia, oi χάριτες.

gratia, ae, θ. (gratus) χάρις, τὸ χαρίεν, τὸ

εὐχαρί. verborum, ἡ χάρις τοῦ λόγου. Va-

rietatis, τῆς ποικιλίας. in vultu, τοῦ προ-

σώπου. 2) χάρις, εὐνοία. mihi alicujus

gratum concilio, κτῶμαι τὴν χάριν (εὐ-

νοϊάν) τινος. gratiam in eo ab aliquo esse

apud aliquem, χάριτος συγχῶν παρὰ τινι.

in gratia sum, χάριν ἔχω, εὐνοῖαν κίττη-

μαι. redeo in gratiam cum aliquo, δια-

λλάττομαι πρὸς τινα. sum in gratia cum

aliquo, διὰ χαρίτων εἰμι τινι. habeo ali-

quem in gratia, χαρίζομαι τινι εὐνοϊκῶς, εὐ-

νοϊκῶς ἔχω πρὸς τινα. mala gratia, ἡ ὁδο-

νοϊα, δυσάρεστα. 3) χάρις, χάρισμα. facio

alicui gratiam, χάριν δίδωμι τινι. facio

alicui gratiam huius rei, χαρίζομαι τινι

τοῦτο. in gratiam, πρὸς χάριν. 4) χάρις,

εὐχαρίστια. gratias, ai χάριτες. gratiam

(ait gratias) debeo alicui, χάριν (χαρί-

τας) δεστέω τινι. ago tibi, χάριν δευλογῶ

σοι, εὐχαριστῶ σοι. habeo alicui, χάριν ἔχω

εἴτε εἰδὼ τινι. refero alicui, χάριν ἀποδι-

δωμι τινι. gratia est, εὐχαριστῶ, ἐπαίνω.

(οὕτως λέγονται οἱ μὴ θεοφύλοισι τὸ προσπα-

ρῶμενον). 5) gratia alicujus, χάριν τινός.

hominum gratia, τῶν ἀνθρώπων χάριν,

τῶν ἀνθρώπων ἔκεκα. mea gratia, ἐμὴν

χάριν. hac gratia, οὗτου ἔκεκα. exempli

gratia, αἶον, ἐπὶ παραδείγματός. 6) gratis,

ἀμειβή, δωρεάν, προίκα.

Gratias, Es. Gratia.

Gratiatorius, is, θ. Γρατιανόπολις, ἡ πρώτη

Cularo, πόλις ἐν τῇ Κορθωνοίᾳ Γαλλίᾳ, ἡ

νῦν Grenoble. "Εἴτε δὲ καὶ ἐπὶ τῇ Γρατιαν-

νόπολι ἐν τῇ Κατωτέρῳ Μοῦρσουλᾳ.

Gratianus, a, um, τοῦ Gratii. Gratianus,

ā, i Γρατιανός.

Gratificatio, ōnis, θ. χάρισμα.

gratificor, atus sum, ari, (gratus-facio)

alicui, χαρίζομαι τινι, alicui aliquid, χα-

ρίζομαι τινι τι.

gratificus, a, um, εὐνοῖος, πρόσφρων.

gratia, Es. gratia.

gratilla, ae, d. (gratia) ἀρεστή, χαρί-

σιος, εἰδος ἀλακύντος.

gratiosa, ōnis, πρὸς χάριν, εὐνοϊκῶς.

gratiositas, ōtis, θ. χάρις, τὸ εὐχαρί.

gratiosus, a, um, χαρίσις, εὐχαρίς. 2) χά-

ριν, εὐνοῖαν ἔχω. apud aliquem, παρὰ τινι.

3) ἐν χάριτι εἶναι πρὸς χάριν γινόμενος.

gratia, ἐπίθ. (συνηρημ. ἐκ τοῦ gratia) ἀμει-

βή, δωρεάν, προίκα.

Gratius, il, d. Γράτιος.

grator, atus sum, ari, (gratus) alicui,

συγχαίρω, συνηθόμαι τινι. 2) εὐχαριστῶ,

χαριστήρια ἀποτελῶ.

gratuito, ἐπίθ. δωρεάν, ἀμειβή, προίκα. 2)

ἀνευ αἰτίας, ἀνευ ἀφαιτίας. gratuito ma-

lus erat, δωρεάν πονηρὸς ἦν. πρὸλ. τὸ. οἱ

μισοῦντές με δωρεάν.

gratulus, a, um, (gratia) ἀμειβος. gra-

lula comilo, ἀμειβώμενος, ἀδωροδέκτης

ἐκκλησία, gratulam pecuniam do alicui,

χρήματα δίδωμι τινι δωρεάν.

gratulabundus, a, um, συγχαίρων, συνη-

θόμενος.

gratulation, ōnis, θ. τὸ συνηθῆσαι, συγχαί-

ρειν, ἡ εὐφημία. gratulationem facio ali-

cui, συνηθόμαι, συγχαίρω τινι, εὐφημῶ

τινα. 2) τὰ χαριστήρια, εὐχαριστήρια. facio

illis, ἀποτελῶ αἴτις ἐπιτελῶ τοῖς θεοῖς

χαριστήρια.

gratulator, ōris, ā, i ὁ συνηθόμενος, συγ-

χαίρων.

Gratulatorio, ἐπίθ. συγχαρητικῶς.

gratulatorius, a, um, συγχαρητικῶς.

gratulus, atus sum, ari, (gratus) alicui

rem, ἡ de, in re, συνηθόμαι, συγχαίρω

τινι ἐπὶ τινι. reditum esse de reditu, συγ-

χαίρω τινι ἐπὶ τῇ ἐπανάδῳ (εἰ ἐπανάληψ).

2) mihi gratulor, χαίρω, ἡδύομαι. 3) illis,

ἀποδίδωμι χάριν τοῖς θεοῖς, ἀποτελῶ χα-

ριστήρια τοῖς θεοῖς.

gratus, a, um, (χαρὶς) κεχαρισμένος, εὐδ-

ρεστος, ἀρεστός. mihi gratum est, κεχα-

ρισμένον μοι ἐστίν. gratum facio alicui, εὐ-

φω τινι χάριν, χαρίζομαι τινι. 2) εὐχαρί-

στος, εὐγνώμων. erga aliquem, πρὸς τινα.

3) επαν. aliquid mihi gratum est, χάριν

παρέχει μοι τι, εὐνοῖαν παρασκευάζει μοι τι.

gravabilis, e, (gravo) βαρυντικός. Α. τοῦ

μεταγεν. Α. ὡς καὶ ἡ ἐξέξ.

gravamen, ōnis, οὔ. (gravo) βάρος, δαχλυσίς.

gravastellus, i, ā, (ex τοῦ gravaster,

τοῦ ἐκ τοῦ gravis ἡ γρᾶς), βαρὺς (διὰ

τὸ γρᾶς).

gravato, ἐπίθ. (gravor) δυσχερῶς, χαλεπῶς.

gravatim, ἐπίθ. τὰ ἐπὶ τοῦ gravato.

gravatio, ōnis, θ. (gravo) βάρος, βαρυνσις.

Α. τοῦ μεταγεν. Λατ.

graveditious, a, um, (gravedo) κερηδαρής,

κορυζών, κορυζή νοσών. 2) κερηδαρικός.

gravedo, ōnis, θ. (gravis) κερηδαρία, κό-

ρυζα. 2) σπῆν. ἡ κνήσις.

gravescens, ōtis, (gravis-oluo) βαρυνόμενος,

βαρυνόμενος, βαρυνόμενος.

gravitōlentia, ad, θ. τὸ βαρύνον, ἡ δυσ-
συνία Πλάνου.

grāvessio, ēre, (gravis) βαρύνεσθαι, πληρε-
μαί. 2) βαρύτερος, χαλεπότερος γίνεσθαι.
grāvilitas, atis, θ. κομπορία, κύστις. Α. σπ.
grāvīda, avi, alium, are, (gravidus) ali-
quom, ἐγκυον ποῖν, πληρῶ τινα.

*grāvīdulus, a, um, ὄπου. τοῦ gravidus.
grāvīdus, a, um, (gravis) ἐγκυος, ἐγκύ-
μων. ex aliquo, ἔκ τινος, aliquam facere
gravidam, ἐγκύμονα ποιεῖν τινα. puero
grāvīda, ἐγκυμονοῦσα εἶτα κύουσα υἱόν.
2) μεταφ. aliqua re, ἐγκύμων τινός, πλη-
ρῆς, μεστός τινος.

grāvis, e, β α ρ ὤ ς, βριθός, ἐμβριθός. onus
gravissimum, φορτίον βαρύτεστον. grāves
cibi, αἱ βαρεῖαι πλησμοναί, ἡ δύσπεπτος
τροφή. 2) βαρὺς, βαρύνων. gravis sonus,
βαρὺς ἤχος. nocentus gravis, ἡ βαρεῖα
προσβολή. 3) βαρὺς, βαρύνον, δυσώδης.
gravis hircus, ὁ βαρύνοντος τράγος. 4)
βαρὺς, ἐπικλῆς, ἀχθινός, δυσχερής, χαλε-
πός. nihil grave est aliquid, βαρὺ, (χα-
λεπόν, ἀχθινόν) μὴ ἐστὶ τι. solum con-
lumque grave, τόπος καὶ οὐρανός βαρὺς.
gravia patior, χαλεπὰ πάσχω. aetas gra-
vis, τὸ γῆρας. 5) βαρὺς, ἐμβριθός, σπου-
δαίος, λόγου ἕως, μέγας. gravis causa,
ἐμβριθὴς αἰτία. gravis incepta, μεγάλη
ἐπιχειρήματα. gravis testis, ἀξιόπιστος
μάρτυς. gravis in dicendo, βαρὺς, σιμνός
ἐν τοῖς λόγοις. 6) βαρὺς, δεινός, σφοδρός,
μέγας. gravis hostis, βαρὺς, δυνάστης, ἐχ-
θρός. gravis amor, δεινός, σφοδρὸς ἔρως.
grave vulnus, βαρὺ, χαλεπὸν, καίριον
τραύμα. 7) βαρὺς, βαρύνων, φορτω-
μένος. gravis arbor, δεινὸν σισαγμένον,
καρπῶν πλήρες. 8) πεπληρωμένος, ἐγκυος,
ἐγκύμων. — grave, ἐπίρ. ποιητικῶς ἀντὶ
τοῦ graviter, βαρὺ, βαρέως.

Grāvīscāe, arum, θ. πληθ. καὶ Grāvīscā,
ad, ἐν. τὸ Γραυσκαιόν, οἱ Γραυσκαιοί,
πολύχινον Τυρρηνίαν. Grāvīscānī, arum,
α, οἱ ἐκ Γραυσκαιῶν.

*grāvīsōnus, a, um, (gravis-sono) βαρυκλή-
ς. grāvītas, atis, θ. (gravis) βαρύτης, βαρὺς.
μεταφ. gravis auditus, βαρυκόλα, ἀμ-
βλύτης ἀκοῆς. 2) odoris, βαρύτης οσμῆς.
3) βαρύτης, τραυτότης. coeli, ἡ βαρύτης
τοῦ οὐρανοῦ. 4) βῆρος, ἐμφορτία. senten-
tiarum, τῶν γυνώμων. imperii, τὸ βῆρος,
ἀξίωμα τῆς ἀρχῆς. 5) βῆρος, σιμνότης,
ἀσθενήτης, σπουδαίωσης. aetatis, ἡ σιμνό-
της τοῦ προσώπου. cum gravitate loquor,
σιμνῶς λέγω. 6) ἐμβριθία, σταθερότης.
7) βαρύτης, σφοδρότης, χαλεπότης, δεινό-
της morbi, τῆς νόσου.

grāviter, ἐπίρ. βαρέως, cado, πίπτω. 2)
βαρέως, σφοδρῶς, σφοδρῶς, χαλεπῶς. aegro-
lo, χαλεπῶς κείμενος. iratus, χαλεπῶς ὀ-
ργισμένος. duleo, χαλεπῶς λυποῦμαι. gra-
viter me habeo, χαλεπῶς κείμενος, ἀσθενῶ.
3) ἐμβριθός, σπουδαίως, σιμνῶς. scribo,
σιμνῶς, σπουδαίως γράφω. 4) βαρέως,
ἀχθινῶς, δυσχερῶς foro aliquid, βαρέως,
χαλεπῶς φέρω τι. audio, ἀχθινῶς ἀκούω.
dyscheralia ἀκούω.

grāvītudo, īnis, θ. βάρυνσις, ἐνδύχυστις.
πάθος. Α. σπ.

*grāvīusculus, a, um, ἐλγῶ βαρύτερος.
grāvo, avi, alium, are, (gravis) βαρύν-
ον. onus gravat membra, τὸ φορτίον βαρύνει
τὰ μέλη. μεταφ. multa me gravant, τὰ
κακὰ βαρύνει με. vulneribus gravatus,
τραύμασι βαρυνόμενος. 2) gravo syllabam,
βαρύνω συλλαβήν. 3) gravor, βαρύνωμαι,
ἐχθρομαι, δυσχεραίνω. aliquid ἢ aliquid
ἐχθρομαι τινι, δυσχεραίνω τινά ἢ τι. non
gravor aliquid facere, οὐκ ἐχθρομαι
ποιῶν τι.

grēgalis, e, (grex) ποιμναίος, ἀγελίος.
ἀγελήτης, τῆς ἀγέλης. 2) ὁ τῆς αὐτῆς ἀ-
γέλης, συναγελισμένος, ἐταίρος. 3) ἀγε-
λαίος, κοινός. gregalis plebs, ὁ ἀγοραῖος
ὄχλος.

grēgārius, a, um, (grex) ποιμναίος, gre-
garius, α. ποιμήν. 2) ἀγελάιος, κοινός. 3)
miles gregarius, ὁ ἰδιώτης, (στρατιώτης).

grēgātim, ἐπίρ. (grex) ἀγελήσων, ἱλαδόν.

grēgn, avi, alium, are, (grex) ἀγελάζω,
συναγελάζω, ἀθροίζω.

grēmīum, īi, οὐ. κόλπος (τοῦ γονάτων), γό-
νατα. puer in gremio matris sedens,
παῖς καθήμενος ἐπὶ τῶν τῆς μητρός γονά-
των, ἐπὶ τοῦ τῆς μητρός κόλπου. aliquem
gremio accipere, δέχομαι τινα ἐπὶ κόλ-
πον. 2) μεταφ. terram, ὁ τῆς γῆς κόλπος.
τὰ ἔσω τῆς γῆς. gremium Graeciae, τὸ
μέσον τῆς Ἑλλάδος.

*gressio, ōnis, θ. (gradior) βῆσις.

gressus, ūs, α. (gradior) βῆσις, βῆ-
σις. gressum offero, ἐκφέρω πόδα, εἰ-
σέρχομαι. Α. ποιητ.

gressus, a, um, ἴθ. gradior.

grēx, grēgis, α. ποίμνιον, ἀγέλη. ἐπὶ με-
κρῶν τε καὶ μεγάλων ζώων, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ
πρὸς τῶν κατ' ἐλάχιστον, οἶον mille greges
totidemque armenta, χίλια ποίμνια καὶ
ἐτερά τοσαῦτα βουκόλια. 2) ἀγέλη, πληθὺς
αἰγῶν (ἀνθρώπων). 3) πληθὺς, σαρὰς.

grīphus, ī, α. γρίφος, ἀνίγμα.

groco, καὶ croco, ταῦτ ἐφ' crocio.

grōma, av, θ. γνώμων, γεωμετρικόν τι ὄρ-
γανον. 2) τὸ μέσον τοῦ σφατερίδου, (παρὰ
Σουίαν γνώμα, τοῦ καὶ ὄφθον ἐν ἡ. groma.)

Gýaros, (us) i, θ. Γύαρος.
 Gýas este Gýes, ae, á. Γύης.
 Gýgaeus, a, um, Γυγαίος. Gýgaeus lacus,
 ή Γυγαία λίμνη (της Λυδίας).
 Gýges, is, καί ae, á. Γύγης, βασιλεὺς τῆς
 Λυδίας.
 Gýges, is καί ae, á. Γύγης este Γύης, eis
 τῶν ἐκατογγέλιων.
 gymnas, adis, θ. γυμνάς, γυμνάσις.
 gymnasiarcha, ae, este gymnasiarchus, i,
 á. γυμνασιάρχης, γυμνασιάρχος.
 gymnasiastium, ii, οὐ γυμνασίον.
 gymnasticus, a, um, γυμναστικός.
 gymnasiastae, arum, θ. αἱ Γυμνήσται νῆσοι.
 gymnasticus, a, um, γυμνικός.
 gymnosophistae, arum, á. γυμνοσοφισταί.
 gynaeceum, este gynaeceum, i, οὐ γυναι-
 κείον, γυναικῶν. 1) πορνείον.
 gynaeceiarius, καί gynaeceus, ii, á. ὁ ἐπὶ
 τοῦ γυναικῶνος τῶν αὐτοκρατορῶν.
 gynaeconitis, idis, θ. γυναικωνίτις, γυναικῶν.
 Gyndes, is, á. Γύνδης, ποταμὸς Ἀσσυρίας.
 gypsatus, a, um, id. gypso.
 gypseus, a, um, ἐκ γύψου. 2) γεφυρωμένος.
 gypso, avi, atum, are, aliquid, γυψώ τι.
 gypsoplastus, ae, á. (γυψοπλάστης).
 gypsum, i, οὐ. ή γύψος.
 gyrinus, i, á. γυρίνος.
 gyro, avi, atum, are, γυρῶ.
 gyrus, i, á. γύρος, κύκλος. 2) κύκλος, περι-
 φερά. 3) μεταφ. τὸ πάλιον, ή παλαιότητα.
 Gythiaes, ae, á. Γυθιάτης, τοῦ Γυθίου.
 Gythium, Gythium, καί Gythium, i, οὐ.
 Γύθιον, Γυθίον, πόλις τῆς Λακωνικῆς.

H συντόμος θηλοῦ heres, hic, homo
 κ. τ. τ. Tā δὲ H. H. honestus homo. H. I.
 L. T. hic jacet in tumulo. H. S. E. hic
 situs est. H. S. S. hic sili sunt. H. O.
 S. hic ossa sili. H. L. S. E. hoc loco
 situs est. H. V. D. hoc vivus dedicavit.
 HAR. haruspex. H. C. Hispania citerior.
 HOR. Horatia tribu, κ. τ. τ. Οὐ κυρίως
 δ' ἀνασθῶ ἀνέκει τὸ IUS τὸ θηλοῦν sester-
 tium, διε τοῦ H οὐ γράμματος ὄντος,
 ἀλλὰ κεφαλας διπλῆς συνελεγμένης, θη-
 λούσης τὸ ὄνο, τοῦ δὲ S ad semis. 12s
 sestertius.

ha! ἐπιφών. 5! ha ha he! 5 5!

habēna, ae, θ. (habeo) ἡνία, habēnae, αἱ
 ἡνίαι. habenas dare este remittere, τὰς
 ἡνίας ἀρῶναι αἷε χαλᾶν. adducere, τὰς
 ἡνίας (πρὸς ἐαυτὸν) ἔλκεν. 2) μεταφ. σί-
 μαι, ή ἀνολοκτεῖ, κατέλκει, ἐξουλοῖ

κ. τ. τ. 3) ἡνία, ἡνία (τοῦ ὑποδήματος, τῆς
 σαρδόνης κ. τ. τ.) ἡνίαθλη. 4) ταινία.
 habēntia, ae, θ. ή ὄστια, τὰ ὑπόρχοντα (τὸ
 εἶναι).
 habēntia, ae, θ. μικρὰ ταινία.
 habeo, ui, ūtum, ere, έχω. spem de
 re, έχω ἐλπίδα περί τινος. in aliquo
 ἐν τινι. aliquid in animo, ἐν νῷ έχω
 τι. febrem, περιπέπτακα πυρετῶν, πυ-
 ρέτω. nihil habeo scribere, οὐδὲν έχω
 γράψαι. habeo dicere, έχω εἰπεῖν. habeo
 faciendum, δεῖ με ποιεῖν, ἐκόν ἔργον ποιεῖν
 ἐμοὶ ποιεῖν. nihil habeo, quod agam,
 este quid agam, non habeo, οὐκ έχω δεῖ
 χρὴ λέγειν. 2) habeo, ὅπον. facultates,
 έχω κτήματα, έχω. habeo in nummis,
 έχω ἀργύριον. 3) έχω, εἰληπα. habeo pro-
 bium, έχω, ἀπὲχω τὸν μισθόν. habeo po-
 stra consilia, έχεις, εἴσθε, μεμύθηκας τὰς
 ἡμετέρας βουλὰς. habet, πληγὴν εἰληπα
 βέβληται. 4) έχω, κατέχω. aliquem vincu-
 lis, έχω, κατέχω τινὰ ἐν δεσμοῖς. 5) έχω,
 παρέχω. recordatio habet delectationem,
 ή ἀνέμνησις έχει este παρέχει ἡδονήν, ho-
 norem alicui, παρέχω τινὶ τιμὴν, τιμὴ
 τινι, fidem alicui, πιστεύω τινι. habeo
 timorem, έχω, παρέχω φόβον, φοβερόν
 εἰμι. invidiam, φθόνον παρέχω (ἐμποιοῦ
 ἄλλοις). odium, ἐν μίσει εἰμι. μεσοδου-
 (Σκη. τὰ habeo timorem, invidiam, odium
 κ. τ. τ. σημαίνει καί: έχω φόβον, φοβερόν,
 έχω φθόνον, φθονῶ, έχω μίσος, έχω ἐν μίσῳ
 μισῶ κ. τ. λ.) 6) aliquem alicui rei, έχω
 τινὰ διὰ τινος. aliquem aspiciatui, έχω
 τινὰ δι' ἀτιμίας, καταφρονῶ τινος. aliquem
 ludibrio, κατασκώπτω τινὰ, ἐμπαίζω τινι.
 7) ποιῶμαι, ποιά. orationēni, ποιῶμαι
 λόγους. procl. τὸ παρὰ Πλάου. Πομπ. 42,
 «ἀνέγραψε τὴν ἀκρόασι, ὅν εἰσχε ν ἐπὶ
 αὐτοῦ (τοῦ Πομπηίου). comitia, ποιά ἐκ-
 κλησίαν. habero senatum, συγκαλεῖν γε-
 ρουσίαν. habitus est senatus, συνῆλθε γε-
 ρουσία. auspiciā, ἐπιτελῶ τὴν οἰωνοσκο-
 πίαν. 8) χρῶμαι τινι. aliquem male, χρῶ-
 μαί τινι κακῶς, διατίθωμι τινι κακῶς.
 damnatus ob provinciam avare habi-
 tam, καταγινώσκει διὰ τὸ πλεονεκτικῶς τὴν
 ἐπαρχίαν διακρίνειν. 9) τιθῶμι, νομίζω
 ἡγοῦμαι, ὑπολαμβάνω. aliquem hostem ἢ
 pro hoste, τιθῶμι τινι εἰς τοὺς ἐχθρούς
 ἐν ἐχθρόν μερεῖ, ἡγοῦμαι τινι ἐχθρόν.
 aliquem in numero oratorum, τιθῶμι τινι
 ἐν τῷ τῶν ῥητόρων ἀριθμῷ. 10) me habeo
 καί σπαν. ἀπλῶς habeo, έχω, διακείμεαι.
 bene me habeo καὶ bene habeo, έχω κα-
 λῶς, εὖ έχω. res malo (sc) habet, ἐπὶ
 πράγμα κακῶς έχει, κακῶς διακίεται. po-
 ric habita est ejus rei forma, παλαιὰ

καὶ τὰ κατὰ τὸ πρῶτον τοῦτο. 11) έχω, οἰκῶ, habet Corinthum, έχει, οἰκεῖ τὴν Κόρινθον, ubi nunc habet ὁ πῶς νῦν οἰκεῖ· 12) περιφραστικῶς: habeo dictum, cognitum κ.τ.λ. ἀπὸ τοῦ dixi, cognovi, εἴρηκα, ἔγνωκα, habeo exploratum, έχω μεθὲν, πέπυσμαι.—habitus, α, um, εὐκατὰ, εὐκατῶν. male habitus, κακῆτος, καχεκτῶν. habilis, α, (habeo) εὐκατῆς, εὐκατῶτος, ἀρμεδιος, habiles calcei, ἀρμεδιαστα ὑποδήματα, corpus habile, εὐκωλον, εὐκίνητον σώμα. 2) ad aliquid, εἰτε alicui rei, ἐπιτήδειος πρὸς τι. *habilitas, αἰς, θ. (habilis) ἐπιτηδείότης. habilitas, ἐπίρ. ἐπιτηδείως. habilitabilis, υ, οἰκησιμος. 3) οἰκούμενος. habitaculum, ι, οὐ. (habito) οἰκητήριον. Α. τοῦ μεταγεν. Λατ. habitatio, οἰς, θ. οἰκήσις, οἰκία. 2) ἐνοίκιον. habitatiuncula, ας, θ. οἰκημάτιον. habitator, οἰς, α. οἰκῶν, κάτοικος. habitatrix, οἰς, θ. ἡ κάτοικος. *habito, οἰς, θ. τὸ ἔχειν. habito, αἰ, αtum, are, (ἐπιτατ. τοῦ habeo) aliquid ἢ in aliqua re, οἰκῶ, κατοικῶ τι ἢ ἐν τινι, ἐνοικῶ τι ἢ τινι. habitant urbem, ἢ in urbe, οἰκοῦσι τὴν πόλιν, ἐν τῇ πόλει-α) in re, ἐνοικῶ τινι, διαίκομαι ἐν τῇ πόλει, in foro habitat, ἐν τῇ ἀγορᾷ διατρίβει. Theophrastus habitabat in eo genere, ὁ Θεοφράστος ἐνόικει ἐκεῖνῳ τῷ γένει, διατρίβει, ἐπορεύετο περὶ τὸ γένος τοῦτο. habitudo, οἰς, θ. (habeo) ἔξις, σχῆμα, κατάρσις (σώματος). habitior, αἰ, έχω πῶς, ἔξιν έχω. Α. τοῦ μεταγεν. Λατ. habitior, ire, (ἐστ. τοῦ habeo) aliquid, δολεροῦμαι τινος. habitus, α, um, ἔδ. habeo. habitus, αἰς, θ. (habeo) ἔξις, διδόντες, κατάρσις, bonus habitus, ἡ εὐκατῆς. 2) σχῆμα, μορφή. 3) σχῆμα, σκολή, ἡκατομετρία. bae, ἐπίρ. (ὅπου. via) ταύτη, ἡδὲ. haecenus, ἐπίρ. (hic-tenus) μέχρι τοῦτου, μέχρι ἐνταῦθα. haecenus, αἰ, ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε, sed haec haecenus, ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον εἰρησθῶ, καὶ ταῦτα μὲν ὅθι ταῦτα. 2) μέχρι τοῦδε, μέχρι τοῦ πῶς. Hadria, αἰ, α. Ἀδριακός, Ἀδριατικὸς κόλπος. Hadria, ας, θ. Ἀδρία, πόλις τῆς Πικαντίας, τῶνδ' Αἰτρί, καὶ πόλις τῆς Ἑννεακίδος, τῶνδ' Adria. Hadriacus, α, um, Ἀδριακός, Ἀδριατικός. Hadrianalis, α, Ἀδριανικός. Hadrianus, α, um, Ἀδριανός, τῆς Ἀδριακῆς. Hadrianus, ι, α. Ἀδριανός.

Hadriaticus, α, um, Ἀδριατικός, αἰος, Hadriaticus, ὁ Ἀδριατικὸς κόλπος. hadrobalon, ι, οὐ. τὸ ἀδρόβαλον (κέρμι). hadrosphaerum, ι, οὐ. (τὸ ἀδρόσφαιρον) εἶδος ἀδρόβου. Haedumelium, ι, οὐ. τὸ Ἀδρουμήτειον, ἡ Ἀδρουμή, ἡ Ἀδρουμήτης, ὁ Ἀδρουμήτης, πτορ (Πολύδης), πόλις τῆς Βοιωτίας ἐν Αἰθῶρ. οἱ πολλοὶ αὖτ' Hadrumelini, Ἀδρουμήτινοι. Haedus, um, θ. αἰ Αἰδουδαί, νησοὶ τινες ὑπὲρ τὴν Καληδονίαν καίμεναι, αἱ τὰ νῦν Hebrides. haedila, um, οὐ. ἐριφοστία. Α. Γλωσ. haedillus, ι, α. (haedus) ἐρίφιον. haedinus, α, um, ἐρίφιος. haedula, αἰ, θ. ἐρίφος, ἐρίφη. haedulus, ι, οὐ. ἐρίφιον. haedus, ι, α. ὁ ἐρίφος. 2) hoedi, πληθ. οἱ ἐρίφιοι (ἐστρον). haemachates, ας, α. (αἱμαχάτης) εἶδος λίθου τιμίου. haematinus, α, um, αἱματίνος. haematiles, ας, α. αἱματίνης λίθος. haematipus, οἰς, α. (αἱματόπους) πετηνόν. Haemon, οἰς, θ. Αἷμων. Haemonia, ας, θ. Αἱμονία. haemopticus, α, um, (αἱμοπτικός). haemorrhagia, ας, θ. αἱμορρογία. haemorrhoeus, α, um, αἱμορροϊκός. haemorrhoids, οἰς, θ. αἱμορροΐς. Haemus εἰτε Haemos, ι, α. Αἷμος καὶ τὸ Αἷμον, ἔρος Ὁρέτης. haereditas, ταῦτ' τῷ hereditas. haereo, haesi, haesum, ἐρε, aliqua re, ἢ in re, ἔχωμαι τινος, ἔχωμαι, πένηται ἐν τινι, ἐνέχωμαι, ἐμπένηται τινι. haerum ossibus haerui, ὁ αἰθρὸς ἐνέχεται τοῖς ὀστέοις, πένηται ἐν τοῖς ὀστέοις, classeis in vado haerebat, αἱ νῆες πρὸς τὸ ἔσθον ἐκάλειαν. vox faustibus haesit, ἡ φωνὴ ἐν τῇ λάρυγγι ἔσθον. lingua haeret metu, ἡ γλῶσσα ὑπὸ φόβῳ ἔχεται, κατέχεται. negotium haerui, τὸ ἔργον οὐ προχωρεῖ. dolor animo haeret, ἡ ἀνὴρ αἰσθάνεται. circa muros urbis haeret, περὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως διατρίβει. memoria in hoc populo haerebit, ἡ μνήμη ἐν τῷ ἔθνει αἰσθάνεται. in eo haeret culpa, αἰσθάνεται ἐν τῷ ἔθνει. haereo in libris, ἔχωμαι τῶν βιβλίων, ἐπερῶμαι περὶ βιβλίων. haereo in amantibus, διαρῶμαι περὶ ἐννομίων, ἀπαρῶ πρὸς τοὺς ἀνδράς. haereo in terra (εἰτε in tergis) hostium, ἔχωμαι τῶν ἐπ' ἐχθρῶν πόλεων, διαρῶμαι ἐπὶ ἐννομίων, ἀπαρῶ πρὸς τοὺς ἐχθρούς. haereo alicui (comes), ἔχωμαι τινος, ἀπαρῶ τινι. haeres, ταῦτ' τῷ haerens.

haeresco, ēre, (ἐναρκετοῦ haereo) ἔχομαι, ἐνέχομαι, πηγγυμαι, ἐμπηγγυμαι. Δουκρήσιοι.

†haerēsīarcha, ae, ā. αἰρεσιάρχης.

haerēsīs, is, καὶ ēos, θ. αἰρεσις, φιλοσοφική τε καὶ θρησκευτική. 2) αἰρεσις, ἔργον ὃ τις προῆρται.

†haerēticus, a, um, αἰρετικός.

haesitabundus, a, um, ἀπορος, συγκαχυμένος.

haesitantia, ae, θ. (haesito) ἰσχυροφωνία.

haesitatio, ōnis, θ. ἀπορία, διαπόρῃσις, 2) ἰσχυροφωνία.

*haesitator, ōris, ā. μελλητής.

haesilo, avi, atum, are, (θαμιστοῦ haereo) in re, ἔχομαι ἐν τινι, ἐνέχομαι τινι. 2) ἀπορῶ, ἀμνησθῶ, ὀκνῶ.

hagiographa, orum, ō. τὰ ἀγιογράφα.

Halaesa, ταῦτὸ τῇ Halesa.

Halesus, ταῦτὸ τῇ Halesus.

hālātus, ūs, ā. (halo) ἀναπνοή. Α. τοῦ μετ. Α. hālcedo, ταῦτὸ τῇ alcedo.

Hales, ētis, ā. ἄλεις, ποταμὸς Λευκανίας.

Hālēsā, ae, θ. (τάξ) Ἀλαιοσα, πόλις Σικελίας, ἧς οἱ πολῖται Halesini, orum, Ἀλαιοῖνοι.

Hālēsus, i, ā. Ἀλαιοσος, ποταμὸς Σικελίας.

Hāllicmon, ōnis, ā. Ἀλίσκμων, ποταμὸς Μακεδονίας.

hālīacētus, i, ἀλίσκωτος, ἀλίσκωτος.

Hālīartus, i, θ. Ἀλάρτος. Haliartius, a, um, Ἀλάρτιος.

hālīca, ταῦτὸ τῇ alīca.

hālīcācābum, (-bon) i, ō. ἀλικάκαθον, ἴδιος στρώγχνου.

Hālīcarnassus, i, θ. Ἀλικαρνασσός. Hālīcarnassensis, is, καὶ Hālīcarnasseus, ōi, ā. Ἀλικαρνασσός. Hālīcarnassius, a, um, Ἀλικαρνασσιος, Ἀλικαρνασσεύς.

hālīcastrum, ταῦτὸ τῇ alīcastrum.

Hālīcyaē, arum, θ. Ἀλικύαι, πόλις Σικελίας. Hālīcyensis, e, Ἀλικυαίος.

Hālīcuticus, a, um, ἀλικυτικός.

Hālīphloeus, (-os) i, θ. ἡ ἀλφλοῖος. (δ.)

Hālīpleumon, ōnis, ā. ἀλιπλεῦμων. (ιγθύς).

*hālīto, are, (ἐπιτάτ. τοῦ halo) ἀναπνέω, ἐκφυῶ.

hālītus, ūs, ā. πνοή, ἀναπνοή. 2) ἀναπνοή, ἀναθυμίασις, ἀτμός.

hallex, ταῦτὸ τῇ allex.

hallucinatio, κ. τ. λ. ταῦτὸ τῇ alucinatio, κ. τ. λ.

halo, avi, atum, are, πνέω. aliqua re, πνέω, ἔχω τινός. 2) aliquid, ἀποπνέω, ἐκπνέω τι.

hālos, ō, θ. ἄλος.

hālōphanta, ae, ā. κωμ. ὁ ἀλότης, ψευδοπλάτος. (ἀλοφάντης, ὁ τοῦ ἄλλος φάνων, κατὰ τὸ συκοφαντής).

hālōsis, is, θ. ἄλωσις.

halter, ēris, ā. ἀλτήρ.

halucinatio, κ. τ. λ. ταῦτὸ τῇ alucinatio, κ. τ. λ.

halus, i, ā. ταῦτὸ τῇ cotonea.

Halyātes, ταῦτὸ τῇ Alyates.

Hālys, ūs, ā. Ἄλως, ποταμὸς Ἀσίας, τὰ νῦν Κεζιλή Ἑρμαῖ.

hālŷsis, is, θ. ἄλυσις.

hāma, ae, θ. ἄμη, κάδος.

Hāmādrŷas, ādis, θ. Ἀμαδρεάς.

hāmāllis, e, (hamus) ἀγκιστρευτικός.

Hāmārtigenia, ae, θ. (Ἀμαρτιγένεια) ὄνομα ποιήματος τοῦ Προυδεντίου.

hamatus, a, um, ὄ. hamo.

hāmāxāgōga, ae, ā. (ἀμαξαγωγός).

hāmāxo, are, ἀμαξεύω.

Hāmāxōbīl, orum, ā. Ἀμαξόβιοι, Σκυθικὸν ἔθνος.

Hamīcar, ταῦτὸ τῇ Amīcar.

hāmīōla, ae, ā. (hamus) ἀγκιστρευτής.

hammīlis, idis, θ. ἡ ἀμμίτις λίθος.

hammochrysus, ταῦτὸ τῇ ammochrysus.

hāmo, avi, atum, are, (hamus) ἀγκιστρεύω. 2) ἀγκιστρῶ.—hamatus, a, um, ἀγκιστρωτός, ἀγκιστρώτης.

hāmūla, ae, θ. (hama) μικρὰ ἄμη, καδίσον.

hāmūlus, i, ā. (hamus) ἀγκιστριον.

hāmus, i, ā. ἀγκιστρον. (κατ' ἐξοχὴν πρὸς ἀλειτουργικὸν ἀγκιστρον.) μεταφ. ἀγκιστρον, ἐνέθρα, ἀπάτη.

Hannibal, ταῦτὸ τῇ Annibal. (Ἡαννίβαλ.)

Hanno, ταῦτὸ τῇ Anno.

hāpālōpsis, idis, θ. (ἀπαλός, ὄψων) ὄνομα ἀγροῦματος παρὰ Πλάτων.

hāpālŷgia, um, ō. ἀγγεῖον εἰς τὸ εἶψιν ὡς ἄμφ. γρ.

hāphe, es, θ. ἀφή, (ἄμμος ἡ ἐν χρήσει τῶν παλαιστῶν). 2) κόνις ὁδοῦ.

hapsus, i, ā. μαλλός, (ὄψος).

hāra, ae, θ. συρτός, συρφεόν. 2) χηνωτρωφίον.

harena, κ. τ. λ. ταῦτὸ τῇ arena, κ. τ. λ.

hārīōla, ās, θ. ἡ χρησιμολόγος, μέντις.

hārīōlātio, ōnis, θ. μοντεία.

hārīōlor, atus sum, ari, χρησιμολογῶμαι. 2) μαινόμεμαι, φλυαρῶ.

hārīōlus, i, ā. (ἐκ τοῦ fari ἢ ἐκ τοῦ le- reus). χρησιμολόγος, μάγος, μέντις.

harmamāxa, ταῦτὸ τῇ armamāxa.

harmōgē, es, θ. ἀρμωγή.

harmōnīa, ae, θ. ἀρμονία.

Harmōnīa, ae, θ. Ἀρμονία.

harmōnīce, es, θ. ἡ ἀρμονική.

harmōnīcus, a, um, ἀρμονικός.

harpā, ae, θ. (ἄρπη) ψαλτήριον.

harpacticōn, i, ō. τὸ ἀρπακτικόν.

harpaga, ae, θ. ἄρπη.

harpāgētūlus, i, d. μικρὰ ἀρπάγη. Ἀρπ-γρ.
harpāgo, avi, alium, are, ἀρπάζω.
harpāgo, ōnis, d. ἀρπάγη, ἀρπάξ. (πλεμ-
κὸν ἔργον.) 2) ἀρπάξ, ἀρπακτής.
Harpālŷce, es, ō. Ἀρπαλῆκη, θυγάτηρ τοῦ
Ἀρπαλίου.
harpastum, i, ō. τὸ ἀρπαστον (εἶδος σφαί-
ρας).
harpax, āgis, ἀρπαξ.
harpe, es, ō. ἀρπη, δραπετευτικὸς εἶδος. 2)
ἀρπη (ἔρως).
Harpōcrates, is, d. Ἀρποκράτης.
Harpŷiae, καὶ Harpŷiae, arum, ō.
Ἀρπυιαί.
hārŷga καὶ harvīga, ŷ. arviga.
harundo, ταῦτ' τῷ arundo.
hārusper, ŷeis, d. ἡ ἑρσπερς, ὁ οὐ-
σκόπος. 2) μάντις, χρησμολόγος.
hāruspica, ae, ō. μάντις, χρησμολόγος.
hāruspicinus, a, um, κατὰ ἱεροσκοπίαν.
hāruspicina, ō. (ὄπον. urs) ἡ ἱεροσκοπία.
hāruspicium, ii, ō. ἱεροσκοπία, μαντική.
Hasdrūbal, ālis, d. Ἀσδρούβας, α' καὶ ου.
hasta, ae, ō. δόρυ. hastam jacio ēste mil-
ito, βάλω, ἀγίρω δόρυ. hasta vallitaria,
d. γρόφος. hasta pura, d. γαίως (βραβεῖον
στρατιωτικόν, δόρυ ἄνευ λόγχης.) 2) ἂν τῇ
θημοσίᾳ πρὸς καὶ ἀποκηρύξει δόρυ ἐπι-
γυνοῦ, ἔδειν. hasti, d. ἀποκηρύξει, δημοσίᾳ
πρὸς. sub hasta vendo aliquid, ἀπο-
κηρύττω, δημοσίᾳ πωπέωκα τι. ad hastam
loco aliquid, ἐκμίσθω, ἐργοδοτῶ τι. 3)
δόρυ, σκήπτρον.
hastārium, ii, ō. (hasta) τὰ θημιόπρατα.
hastārius, ii, d. λογχιστὴρ, δορυφόρος.
hastātus, a, um, (hasta) δορυφόρος, λογ-
χοφόρος. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐλέγαντο ἀστῆται
οἱ τὴν πρώτην τῆς Ῥωμαϊκῆς παρατάξεως
ἑώραν κατέγοντες. 3) hastatus, d. (ὄπον.
ordo) ἡ τὸν ἀστῆτων τάξις.
hastile, is, ō. (hasta) εὐστὴν, καυλός, τὸ
τοῦ δόρατος ἔσλον. 2) δόρυ, ἀκόντιον. 3)
καυλός, σέυλος, στήριγμα.
hastula, ae, ō. καυλικός. 2) hastula regia,
d. ἀσπὶς.
hau! ἐπερών. τοῦ! τοῦ!
laud ēte haul, ἀρχαῖος δι' καὶ hau, ἐπὶ.
oὐ πῖνυ, οὐ τῶν. 2) ἀντὶ τοῦ non, οὐ, μὴ.
haudum, oīum, μήπω. haudquaquam,
οὐδαμῶς, μηδαμῶς. 3) haud vidi magis,
ἐλθὺς. (τοῦτέστιν οὐδαμῶς.) 4) haud
scio an, ἴσως, ἐμοίγε δοκεῖν, ὥς ἐμὰ δο-
κεῖ, οἶμαι. haud scio an satis sit, ἰκανὸν
ἂν εἴη. quum haud scio an recte dixe-
rim precipi, ἔρως ἂν εἴποιμι τοῦτον
ἤγουν. 5) ἀρχαῖα. haud non, οὐ τι.
haudum, haudquaquam. ŷ. haud.
haurio, haus, haustum (στῆν. haustum),

ire, d. ῥῶ, ἀντὶ. aquam o (a) fonte,
ὕδωρ ἐκ τῆς πηγῆς. terram, ἀρῶ γῆν.
2) ἐξαντλῶ, ἀνύτω τι. calamitates belli,
ἐξαντλῶ τὰς τοῦ πολέμου συμφοράς. iter,
διανύτω, ἀνύτω τὴν πορείαν. dolorem,
ἐξαντλῶ πόνον. 3) καταπίνω, ἀφανίζω τι.
aqua haurit hominem, τὸ ὕδωρ καταπίνει
τὸν ἄνθρωπον. haurit patrias opes, ἐξαν-
τλεῖ, καταπίνει τὴν πατριῶν οὐσίαν. 4)
λαμβάνω τι. spem, ἐλπίζω. plus mali ex
re, πλεῖον κακὰ ἐκ τοῦ πράγματος. ali-
quid auribus, αἰθάνομαι τι διὰ τῶν ἀκοῶν,
ἀκούω τι. aliquid oculis, αἰθάνομαι τι
διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἑρῶ τι. 5) ποιῶ. (ἀλλὰ
καὶ παρὰ πεζογράφους.) αἰμάσω, πιτρώ-
σκω, βάλω τινὰ. hinc per tunicam la-
tus haurit, τοῦτον διὰ τοῦ χιτῶνος εἰς
τὴν πλευρὰν πιτρώσκει.
haustor, ōris, d. (haurio) ἀντλητής, πότης.
haustum, i, ō. (haurio) ἀντλή, ἀντλίων.
haustus, a, um, ŷ. haurio.
haustus, ŷis, d. (haurio) ἀντλησις. 2) πό-
σις, πόσησις. 3) καταπνοή.
haut, ταῦτ' τῷ hauri.
Hautontimōrēmēnos, d. ταῦτ' ἐν τιμωροῦ-
μενος.
hebdōmāda, ae, ō. ἑβδομάς.
hebdōmādas, ŷis, ō. ἑβδομαδικός.
hebdōmas, ālis, ō. ἑβδομάς.
hebdōmātius, a, um, ἑβδοματικός.
Hebe, es, ō. Ἥβη.
hebenus, taῦτ' τῷ ebenus.
hebeo, āre, (hebes) ἀμβλύνω τι.
hebes, ŷis, ἀμβλῶ. totum hebes, ἀμβλῶ,
καρὸν βίλος. auris hebes, ἡ ἀμβλῆτις ἀ-
κοή. hebes ingenium, ἀμβλῶς νοῦς. lam-
pas, ἀμβλεῖται, ἀμαυρὰ λαμπάς.
hebesco, ēre, (hebesco) ἀμβλύν-
ομαι. 2) ἀμαυροῦμαι.
hebetātia, ōnis, ō. (hebetō) ἀμβλῦσις.
hebetātrix, ŷois, ō. ἀμβλύνουσα, ἀμβλυν-
τική.
hebetesco, ēre, μεταγενέστερος τύπος τοῦ
hebesco.
hebetō, avi, alium, are, (hebes) ἀμβλύνω.
hastam, τὴν λόγχην. visus, ἀμβλύνω, ἀ-
μαυρῶ τὴν ὄψιν. tristitiam, ἀμβλύνω, πρᾶ-
νω τὴν λύπην.
hebtūdō, ŷis, ō. ἀμβλῦσις. A. τοῦ μετα-
γεν. Lat.
Hebraeus, a, um, Ἑβραῖος.
Hebraice, ἐπὶ. Ἑβραϊκῶς.
Hebraicus, a, um, Ἑβραϊκός.
Hebrus, i, d. Ἑβρος, ποταμὸς Θράκης, ἡ
ταύτην Μαρίτσα.
Hobudes, taῦτ' τῷ Haebudes.
Hocba, ō. Ἑκδοή.
Hocba, ŷis, ō. Ἑκδοή.

hecāteis, ydis, θ. 'Εκάτεια, τῆς 'Εκάτης.
 hecāteius, a, um, 'Εκάτειος, τῆς 'Εκάτης.
 hecātombe, es, θ. ἐκατόμβη.
 Pectur, ōris, ā, 'Εκτορ.
 hecōtreus, a, um, 'Εκτορείος.
 hecūba, ae καὶ hecūbe, es, θ. 'Εκάβη.
 hecūra, ae, θ. ἑκούρα.
 hedēra, ae, θ. κισσός.
 hedēracus, a, um, κισσίνος.
 hedēratus, a, um, κισσατός.
 *hedērifer, era, erum, (hedora-fero) κισσοφόρος.
 *hedērōsus, a, um, κισσώδης.
 hedui, ταὐτὸ τῷ Aeduī
 hēdychrum, i, ō, τὸ ἡδυχρουν, (μύρον).
 hēdyosmos, i, ā, τὸ ἡδυόσμον.
 hēdy p n ō i s, ydis, θ. (ἡδυπνοίς) εἶδος
 κισσώριου. Πλίν. Φυσ. Ιστ. 20, 8.
 hēdysma, ātis, ō, ἡδύσμα.
 hei! ἐπιφών. οἱ! οἱμοὶ hei mihi! οἱμοὶ
 ἀγῶ! hei mihi misero! οἱμοὶ τάλας!
 οἱμοὶ τῷ δυστήνῳ.
 heio, ū, hic.
 heja, ταὐτὸ τῷ eja.
 helciārus, i, ā, ὁ ἑλκων, ὀγκῶν.
 helcium, ii, ō, ὀγκός, ῥυτίς.
 helcysma, ātis, ō, ἑλκυσμα, ἀργύρεα σκωρία.
 Helēna, ae, καὶ Helēne, es, θ. 'Ελένη.
 helēntum, ii, ō, ἐλένιον (βοτάνη).
 Helēnus, i, ā, 'Ελενος.
 helēosellmon, i, ō, ἐλειοσέλλμον.
 helēpōlis, is, θ. ἐλέπολις (πολεμικὴ μηχανή).
 Helīades, um, ū, Helias.
 helī a n t h e s, ō, (ἐλιανθές) ἔγνωστος
 βοτάνη. Πλίν. Φυσ. Ιστ. 24, 17.
 Helīas, ādis, θ. 'Ηλιάς. Heliades, ai 'Ηλιάδες.
 Helicāon, ōnis, ā, 'Ελικίων.
 helice, es, θ. ἑλική (εἶδος ἱτιάς).
 helice, es, θ. 'Ελική, πόλις Ἀχαΐας. 2)
 'Ελική εἴτε ἄρκτος (ἔτρον).
 Helīcon, ōnis, ā, 'Ελικών. Helicōnyus, a,
 um, 'Ελικώνιος. Helicōnyas, iadis, θ. 'Ε-
 λικωνιάς. Helicōnis, ydis, θ. 'Ελικωνίς.
 heliācallis, idis, θ. ταὐτὸ τῷ helianthes.
 heliācaminus, i, ā, ἡλιοκάμινος (σκήμα
 πηδός μεσημβρίας).
 heliōchrysos, καὶ helichrysos, i, ā, ἐλ-
 χρυσον (βοτάνη). Πλίν. 21, 11, (38).
 heliopolis, is, θ. 'Ηλιόπολις. Heliopoli-
 tanus, a, um, 'Ηλιόπολις.
 heliōscōpius, ii, ā, ἡλιοσκοπίος (εἶδος τι-
 θυμάλου).
 heliōscōpiion, ii, ō, ἡλιοσκοπίον εἴτε ἡλιο-
 σκόπιον.
 heliōsellmon, ταὐτὸ τῷ heliosellmon.

heliotrōpium, ii, ō, ἡλιοτρόπιον (βοτάνη
 καὶ λίθος).
 helix, ycis, θ. ἑλιξ (εἶδος κισσοῦ καὶ ἀρχι-
 τεκτονικὸν κόσμημα).
 Hellādicus, a, um, 'Ελλάδικός.
 Hellas, ādis, θ. 'Ελλάς, πόλις Θεσσαλίας
 καὶ ἡ Θεσσαλία αὐτῆς. 2) 'Ελλάς, ἡ 'Ελλάς
 γῆ, ἡ τῶν 'Ελλήνων γῆ. 3) 'Ελλάς, 'Ελλη-
 νίς γυνή.
 Hello, es, θ. 'Ελλην.
 hellobōrine, es, θ. ἑλλεβορίνη, εἴτε ἐπιπα-
 κτίς (βοτάνη).
 hellobōrites, ae, ā, ἑλλεβορίτης (οἶκος).
 hellobōrosus, a, um, ἑλλεβορίου πλήρης.
 hellobōrus, i, ā, καὶ helloborum, i, ō, ὁ
 ἑλλεβορος, φ.
 Hellex, ōnis, ā, 'Ελλην.
 hellēnismus, i, ā, ἑλληνισμός.
 Hellespontiacus, a, um, 'Ελλησποντιακός.
 Hellespontias, ae, ā, 'Ελλησποντίας εἴτε
 Καίσις ἄνεμος.
 Hellespontius, a, um, 'Ελλησποντικός.
 Hellespontius, a, um, 'Ελλησπόντιος.
 Hellespontus, i, ā, 'Ελλησπόντος (θάλασσα
 καὶ χώρα).
 helluo, ταὐτὸ τῷ heluo.
 helops, ōpis, ā, ἑλωψ (ἰχθύς).
 helorus καὶ helorum, ταὐτὸ τῷ alorum.
 Helos, ō, 'Ελος, πόλις τῆς Πελοποννησίου.
 Helōtes, um, εἴτε Helōtas, arum, ā, ἑλω-
 τες εἴτε ἑλωταί.
 *helūatio, ōnis, θ. λαφυγμός, λαυμαργία,
 δασυαία.
 helūo, ōnis, ā, ἥλωτος, λαφυγκτής.
 heluor, atus sum, ari, (heluo) aliquid,
 λαφύσσω, καταναλίσκω τι. 2) εὐθεὶ λαφύσ-
 σω, δαυτεύωμαι.
 helvēla, εἴτε helvella, ae, θ. (ὀπικορ. τοῦ
 helus=olus) λαχανόριον, λαχανίδιον.
 helvenacus, εἴτε helvenacius, a, um, (hel-
 vus) λευκέρυθρος, ἐρυθράτος.
 helvolus, a, um, ταὐτὸ τῷ helvolus.
 Helvēticus, a, um, 'Ελβετικός.
 Helvētiis, a, um, 'Ελουήτιος, 'Ελουήτιος.
 Helvēti, ā, 'Ελουήτιος, 'Ελουήτιος.
 Helvi καὶ Helvii, orum, ā, 'ἑλβιοί, 'ἑλ-
 βιοί, ἔθνος Γαλλίας, ἐξ οὗ Helvincus, a, um,
 helvincus, a, um, ταὐτὸ τῷ helvolus.
 Helvius, a, um, 'Ελουίος, 'Ελβίος, ὁ Πρω-
 γνεῖς, ἐξ οὗ ἐπὶ. Helvincus, a, um,
 helvincus, a, um, (helvus) ὑπέρυθρος.
 helvus, a, um, λευκέρυθρος, ἐρυθράτος.
 helvine, es, θ. ἑλίνη (βοτάνη).
 hom! ἐπιφών. εἴ! εἴ! οἱ!
 hēmerēsios, ἡμερήσιος.
 hēmeris, idis, θ. ἡμερίς (εἶδος ὀνόου).
 hēmerobion, ii, ἡμεροβίον.

- hemerocallus, is, οὐ. ἡμεροκαλλὰς (εἶδος χρύσου).
- hemerodromus, (-os) i, ἄ. ἡμεροδρόμος.
- hemerophilus, i, ἄ. (ἡμι-κίλλος) δ-νος, βλάξ.
- hemeranthum, ii, οὐ. ἡμικρανία.
- hemicyclium, ii, οὐ. ἡμικύκλιον.
- hemicyclus, i, ἄ. ἡμικύκλος.
- hemicylindrus, i, ἄ. ἡμικυλινδρός.
- hemina, ae, θ. ἡμίνα, κοτάλη. (μέτρον καὶ ἀγγεῖον).
- heminarus, a, um, κοταλιατός.
- hemiolus, a, um, ἡμιόλιος. hemiola, θ. (ὑπον. πανίς) ἡ ἡμιολία (ναυς), τὸ ἡμιόλιον (πλοῖον).
- hemionion, ii, οὐ. ἡμιόνιον εἶπε Ἰσπληνον (βοτάνη).
- hemisecia, ae, θ. ἡμισέκων οὐγγία.
- hemisphaerium, ii, οὐ. ἡμισφαίριον.
- hemistichium, ii, οὐ. ἡμιστίχιον.
- hemithicus, i, ἄ. ἡμίθεος.
- hemitriglyphus, i, ἄ. (ἡμιτρίγλυφος).
- hemitritaeus, a, um, ἡμιτριταίος.
- hemitritaeus, a, um, ἡμιτριταίος.
- hemo, onis, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ homo.
- hendecasyllabus, a, um, ἑνδεκασύλλαβος.
- hendecadya, in dec. duo.
- Heneti, orum, ἄ. Ἑνετοί, ἔθνος Παφλαγονίας.
- Heniuchi, orum, ἄ. Ἠνίοχοι, Σαρματικὸν ἔθνος.
- heniochus, i, ἄ. ἡνίοχος (ἄστρον).
- Henna, ae, θ. Ἑννα, πόλις Σικελίας. Hennaeus, a, um, καὶ Hennensis, e, Ἑνναίος.
- hepar, xis, οὐ. ἥπαρ. 2) ὁ ἥπατος (γλῶσσ).
- hepararius, a, um, ἡπαταίος.
- hepaticus, a, um, ἡπατικός.
- hepatites, ae, ἄ. ἡπατίτης (λίθος).
- hepatum, ii, οὐ. ἡπάτιον.
- hepatizon, onis, ἡπατίτιον.
- hephaestia (-on), onis, ἄ. Ἡφαιστίων.
- hephaestiles, ae, ἄ. ἡφαιστιῆς (λίθος).
- hepsema, atis, οὐ. Ἑψήμα.
- heptaphonous, i, θ. ἑπτάφωνος (στοά).
- heptaphyllon, i, οὐ. ἑπτάφυλλον (βοτάνη).
- heptapleurus, i, θ. ἡ ἑπτάπλευρος (φτερόν).
- heptapylus, (-os) a, um, ἑπτάπυλος.
- heptas, adis, θ. ἑπτάς.
- heptasomus, a, um, ἑπτάσημος.
- heptastadium, ii, οὐ. τὰ ἑπτάστειον χῶμα.
- hepteteris, is, θ. ἑπτάηρης ναυς.
- Hera, ae, θ. Ἡρα εἰς ἑλλένων Ὑβλα, πόλις Σικελίας.
- Hera, ae, θ. δῖσποινα, θεοποίητι, κυρία.
- Heraclia, ae, θ. Ἡράκλεια, (ὄνομα πόλεων τινων).
- Heraclionensis, is, ἄ. Ἡρακλειώτης.
- Heraclites, ad, ἄ. Ἡρακλείτης.
- Heraclitides, a, um, Ἡρακλειδῶν.
- Heraclides, ae, ἄ. Ἡρακλίδης.
- Heraclitus, i, ἄ. Ἡρακλείτης.
- Heraclius, a, um, ταῦτ' τῷ Heraclous.
- Heraeus, a, um, Ἡραίος.
- herba, ae, θ. (ῥεῖθρον, ῥοβή) βοτάνη. 2) πᾶσα, γλῶσσ. frumenti, ἡ γλῶσσ τοῦ σίτου.
- herbaceus, a, um, χλωδῆς, χλωρός.
- herbarius, a, um, βοτανικός. herbaria, θ. (ὄπον. ara) ἡ βοτανική.
- herbaticus, a, um, βοτανήφρος. Α. τοῦ μεταγ. Δστ.
- herbeo, ere, γλωσσῶ.
- herbesco, ere, (ἐναρκ. τοῦ herbeo) γλωσσῶ.
- herbeus, a, um, (herba) γλωδῆς.
- herbidus, a, um, βοτανῶδης, πολυβότανος. 2) γλωδῆς, χλωρός.
- herbifer, era, erum, (herba-fero) βοτανήφρος, γλοσηφρός.
- herbigradus, a, um, (herba-gradior) βαδίζων διὰ πῆς γλῶσσ.
- herbilla, e, γλῶσσ σιτισθεῖς.
- herbipotens, ntis, (herba-potens) ἐμπειρος τῆς βοτανικῆς.
- Herbita, ae, θ. ἡ Ἑρβίτα, Ἑρβίτη, πόλις Σικελίας. Herbitensis, e, Ἑρβίταιος.
- herbosus, a, um, (herba) βοτανῶδης, πολυβότανος. 2) γλωδῆς, χλωρός.
- herbula, ae, θ. βοτάνιον.
- herbunum, ταῦτ' τῷ erbum.
- herbuscula, ae, θ. ταῦτ' τῷ ἀνατῆρα.
- Hercus, a, um, Ἑρκίος. Hercus, ἄ. ὁ Ἑρκίος, ἐπικλήσεις τοῦ Αἰῶς.
- hercisco, ere, (herculum-cisco) aliquid, διατιροῦμαι, μετρίσκομαι τι. familiae herciscundae arbiter, ὁ διατητῆς ὁ περὶ διαίρεσως τῶν ὑπαρχόντων. via herciscunda, ὁδὸς ἣν οἱ ἀνθρώποι ποιοῦν.
- hercule, ταῦτ' τῷ hercule.
- hercetum, i, οὐ. Ἑρκίτικ. τὰ ὑπαρχόντα, ἡ πατρίδα οδοῖα. hercium cierge, διαίρειν εἰς τε διαίρεσθαι τὰ ὑπαρχόντα.
- Herculanum, i, οὐ. Ἡράκλειον, πόλις Καμπανίας. Herculanensis, e, καὶ Herculanus, a, um, Ἡ' Ἡρακλείου, Ἡρακλειώτης.
- Herculanus, καὶ Herculanus, a, um, Ἡ' Ἡρακλείου, τοῦ Ἡρακλείου. — Κύρ. ἐν, Ἡρακλειανός, Ἡρακλειανός.
- hercule ! ἐπιφών. (Hercules) μὲ τὸν Ἡρακλῆα ! μὲ Δία ! hercule certus ! ναὶ μὲ Δία !
- Hercules, is, (σπῆν, i καὶ ei) ἄ. Ἡρακλῆς. (τὸ ἡ παρανεβλήθη τῷ ὀνόματι, ὡς ἐν τῷ Alcimena, Ἀλκμήνῃ). Hercules ! ταῦτ' τῷ hercule ! μὲ τὸν Ἡρακλῆα ! μὲ Δία !
- 2) Hercules colummne, ai Ἡρακλείου στήλαι. 3) Hercules portus, ὁ Ἡρακλείου λιμὴν.

Hercūlēs, a, um, Ἡρακλῆϊος. 2) fretum
Herculeum, ὁ καθ' Ἡρακλῆϊους στήλας
πόρος.
Hercynius, a, um, Ἐρκύνιος. Hercynia
silva, ὁ Ἐρκύνιος θρυμῆς.
heri, ταῦτ' ἐπ' heri.
herediolum, i, οὐ. μικρὰ κληρονομία.
heredipeta, ae, ā. (heredium-peto) ὁ ἐπι-
γαίνων κληρονομία (κληροδοτῆρας).
hereditarius, a, um, κληρονομικός, κλη-
ρονομιαῖος.
hereditas, atis, θ. (heres) κληρονομία, τὸ
κληρονομεῖν, κληροδοσία. aliquid mihi
hereditate obvenit, κληρονομῶ τινας. 2)
κληρονομία, κληρονομῆμα, κληρὸς. adeo
εἰτε cerno hereditatem, ἐμβατεύω εἰς τὴν
κληρονομίαν.
heredium, ii, οὐ. κληρονομῆμα, κληρὸς.
heres, edis, ā, καὶ θ. (ἱρ. ἐκ τοῦ ἡρως, ὡς
hiems ἐκ τοῦ ἡεμα) ὁ, ἡ κληρονομός. he-
res sum alicui, κληρονομῶ τινας. heredem
facio alicui, κληροδοτῶ, κληρονομῶ
τινα. 2) διδοῦχος.
heri, ἐπὶρ. (ἄρχαϊκ. hesi) χ ὁ εἰς, ἐγὼ εἰς.
herifuga, ae, ā. (horus-fugio) δραπέτης.
herilis, e, (herus) δεσποτικός, δεσποσύνας,
τοῦ δεσπότου. filius herilis, ὁ δεσποσύνας.
Herillus, i, ā. Ἡρίλλος.
herinaceus, ταῦτ' τῷ erinaceus.
herma, καὶ hermes, ae, ā. ἐρμῆς (ἄγαλμα
κεφαλὴν ἔχον ἐπὶ τετραγώνου στήλης).
hermaeus, a, um, Ἑρμαῖος, Ἑρμῆος.
Hermagoras, ae, ā. Ἑρμαγόρας.
Hermaphroditus, i, ā. Ἑρμαφρόδιτος.
Hermathena, ae, θ. Ἑρμαθῆνη.
Hermetracles, is, ā. Ἑρμητρακλῆς.
hermos, ae, ā. Ἑρμῆς.
Hermiona, es, εἰτε Hermiona, ae, θ. Ἑρ-
μιόνη (θυγάτηρ Μενελάου καὶ πόλις Ἀργο-
λίδος).
Hermunduri, orum, ā. Ἑρμούνδροι, Ἑρ-
μούδουροι, ἔθνος Γερμανίας.
hermūpōa, ae, θ. Ἑρμούπια, βοτ.
hermus, i, ā. Ἑρμός, ποταμὸς Ἀσίας.
herna, ae, θ. κατὰ τὴν Σαβίνων διάλεκτον
= saxum.
hernia, ae, θ. κήλη, ἐντεροκήλη. Ὀν. κύρ.
Hernia, ae, ā. (Ἑρνία).
Hernici, orum, ā. Ἑρνικοί, ἔθνος τῆς Λα-
τίνης.
heruōsus, a, um, κηλήτης, ἐντεροκηλήτης.
Heto, ūs, θ. Ἡτώ.
hetoice, ἐπὶρ. ἡρωϊκῶς.
hetoicus, a, um, ἡρωϊκός.
hetoina, ae, θ. ἡρώνη.
hetoion, εἰτε hetoium, ae, οὐ. ἡρώειον φ.
hetois, idis, θ. ἡρώς.
hetorheta, es, θ. Ἡτορήτης.

heros, ois, ā. ἥρως.
Hetrostratus, i, ā. Ἡρόστρατος.
herous, a, um, ἡρῶς, ἡρωϊκός.
herpos, etis, ā. ἑρπης, (νόσος). 2) ἄγνω-
στον ζῶον.
herpesticus, a, um, ἑρπηστικός.
Hersilia, ae, θ. Ἡρσίλια.
Horthus εἰτε μῆλλον Nerthus, ὄνομα τῆς
Γαίας παρὰ Γερμανοῦς.
Herulus, i, ā. πληθ. Heruli, orum, Ἑρ-
ούλοι, Γερμανικὸν ἔθνος.
herus, i, ā. δεσπότης, κύριος. herus minor,
ὁ δεσποσύνας (τῶν γενετῶν).
Hesiodus, i, ā. Ἡσιόδος. Hesiodus, εἰτε
Hesiodius, a, um, Ἡσιόδειος.
Hesiodus, es, θ. Ἡσιόνη.
Hesperia, ae, θ. Ἑσπερία. (ὄνομα τῆς Ἰτα-
λίας καὶ Ἰσπανίας).
Hesperides, um, θ. Ἡσπερίδες.
Hesperie, es, θ. Ἑσπέρη.
Hesperis, idis, θ. Ἑσπερίς, Ἑσπερία. Hes-
perides insulae, ai Ἑσπερίδες νῆσοι.
Hesperides, um, θ. Ἑσπερίδες νύμφαι.
hesperius, a, um, ἑσπερίος, δυτικός.
*hesperūg, ūis, θ. ἑσπερός (ἄσπερ).
hesperus εἰτε hesperos, i, ā. ἑσπερός (ἄ-
σπερ).
hesternus, a, um, (heri, ἀρχαϊκ. hesi) χθες-
σινός (ποιητ. χθιζός).
Hesus, ταῦτ' τῷ Esus.
hetaria, ae, θ. ἑταιρία.
hetarice, es, θ. ἡ ἑταιρικῇ.
hetēroclitus, a, um, ἑτερόκλητος.
hetērocrānea, ae, θ. ἑτεροκρανία.
hetērogonēus, a, um, ἑτερογενής.
hetruria, Etruscus, ταῦτ' τῷ Etruria,
Etruscus.
hettēmāticus, a, um, ἡττημα ἔχων.
heu! ἐπὶρ. φεῖ! αἶ!
heurusis, eos, θ. εὐρεῖσις, ἡμέρα τις εὐρεῖ-
σιμος τοῦ μυνός Νοεμβρίου. Επιφρ.
heurētes, ae, ā. εὐρετῆς.
heus! ἐπὶρ. ὦ! ὦ τάν! ὦ οὗτος.
hexachordos, i, ἑξαχόρδος.
hexaclānon, i, οὐ. ἑξάκλιον.
hexagōnus, a, um, ἑξάγωνος.
hexameter, εἰτε hexamētrus, a, um, ἑξά-
μετρος. hexameter, ā. (ὕπν. versus) ὁ
ἑξάμετρος (στίχος).
hexaphori, orum, ā. ἑξάφοροι. hexapho-
rum, i, οὐ. ἑξάφορον (φορεῖον ὑπὸ πέντε
δυνάμειν κομίζομενον).
hexapiota, οὐ. ἑξάπρωτα (δυνάμειν).
Hexāpylon, i, οὐ. τὰ Ἑξάπυλα (πύλαι τῶν
Σαρακουσῶν).
hexas, ūdis, θ. ἑξάς.
hexastichus, a, um, ἑξάστιχος.
hexastylus, i, ἑξαστύλος.

hexecontalithos, ι, ἄ. (ἐξηκόνταλίθος) εἰ-
δος ποικίλου λίθου τῶν τιμῶν.
hexēris, is, θ. ἑξήρης εἴς ἑξήρις (ἡσῆς).
*hiantia, ae, θ. (hio) χάσμα.
hiāscō, ēre, (hio) χάσσω.
hiāsus, ūs, ἄ. (hio) χάσμα. iernus, χάσμα
γῆς. oris εἴς ἀπλῶς hiatus, τὸ χάσμα
τοῦ στόματος, τὸ χάσμα. 2) μεταφ. τὸ
χαίνειν πρὸς τι, ἀπληστία, ὄρεξις, ἐπιθυ-
μία. 3) μεγαληγορία. 4) ἐν τῇ γραμμα-
τικῇ ἡ χασμαδία.
hiber, hiberia, īb. Iber, κ.τ.λ.
hiberna, orum, od. īb. hibernus.
hibernaculum, i, od. χαιμάδιον. hiberna-
cula, τὰ χαιμάδια.
hibernia, ar, θ. Ἰουερνία, Ἰέρνυ, καὶ Ἰερ-
νὴ νῆσος, ἡ νῦν Ireland.
hiberno, avi, atum, are, χαιμάζω, παρα-
χαιμάζω, διαχαιμάζω.
hibernus, a, um, (hiems) χαιμέριος, χαιμε-
ρινός. 2) hiberna legio, ὁ παραχαιμάζων
στράτης. 3) hiberna castra, εἴς ἀπλῶς hi-
berna, orum, od. τὰ χαιμάδια, ἡ χαιμασία,
παραχαιμασία. hiberna agere, παρα-
χαιμαίνειν. 4) χαιμέριος, χαιμῶνων πλήρης,
δυελλόδης.
hiberus, īb. Iberus.
hibiscum, i, od. ἰβίσκος, εἴς ἀλλυαία. (φ).
hibrida, ae, ἄ. καὶ θ. (īb. ἐκ τοῦ ὄβρις)
χαιρὸς ἐξ ἀγρίου καὶ ἡμέρου ὄδς γεννη-
θείς. 2) ὁ ἐκ Ῥωμαίου πολέτου καὶ ἑλλῆς γυ-
ναϊκὸς ἡ ἐξ ἑλευθέρου καὶ δούλης γεννηθεῖς.
hic, haec, hoc, οὗτος, ὅδε, αὐτός, ἡδὲ, τοῦτο,
τόδε. hoc commodi, ἡ ὠφέλεια αὐτῆ. hoc
copiarum, αὐταὶ αἱ δυνατόειρες. hi mores, τὰ
ἡν ἔθνη, ἡδὲ (ἀρεταί). διὰ τοῦτο. hoc, quia,
καθότι. hoc majori, τοσοῦτω μείζων.
hic, εἴς helo, ἐπὶφ. (hic) ἐνταῦθα, ἐνθάδε,
ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ. 2) ἐνταῦθα, ἐν τούτῳ
τῷ πράγματι. 3) επαν. χρονικῶς ἐνταῦθα
ἔθ, ἐνθά δέ, εἴτα, τότε.
hice, haecce, haecce, (hic-ce) αὐτοαῖν, ὅδε.
hiccine, haecceine, hoccine, ταῦτό τῷ hic-
ne, κ.τ.λ. īb. no.
hiemalis, o, (hiems) χαιμέριος, χαιμερινός.
hiematio, ōnis, θ. (hiemo) χαιμασία.
hiemo, avi, atum, are, (hiems) χαιμάζω,
χαιμαίνω, hiemat, χαιμάζει, χαιμῶν ἔστι.
mare hiemali, ἡ θάλασσα χαιμαίνει, μαίνε-
ται. 2) χαιμάζω, παραχαιμάζω, διαχαιμάζω.)
Hiempsal, ālis, ἄ. ἱεμψαλός (Διόσωρ. Σικ.
ἱεμψας (Πλούτ.). ἱεμψας (Αἰών Κόντ.).
hiems, ōnis, θ. χ. ἡ μ ὦ ν, θύελλα, ἄλγ.
ποιεῖται. χαιμῶν, ὀρμή, πῶθος. 2) χαιμῶν,
χαιμαρινή ἔτους ὥρα. hiemo, χαιμῶνός, ἐν
τῷ χαιμῶνι.
Hiern, ae, θ. ἱερὰ (νῆσος).
hierabditane, es, θ. ἱερὰ βοτάνη.

hiéracīa, ae, θ. ἱεράκιον, εἶδος θριδάκος.
hiéracites, ae, ἄ. ἱερακίτης (λίθος).
hiéractum, ī, od. εἶδος κολλυρίου.
hiératicus, a, um, ἱερατικός.
Hiéricho, Hiérichus καὶ Hiéricus, untia,
θ. ἱεργίον, ἱεργός, ἱερικός.
Hiéro, ōnis, ἄ. ἱέρων.
hiérodūlas, i, ἄ. ἱερόδουλος.
hiérōgriphicus, a, um, ἱερογλυφικός.
hiérōgraphicus, a, um, ἱερογραφικός.
hiérōnica, ae, ἄ. ἱερονίκος.
hiérōnicus, a, um, (hiéro) τοῦ ἱέρωνος.
hiérōnymus, i, ἄ. ἱερόνυμος.
hiérōphanta, εἴς hierophantes, ae, ἄ. ἱε-
ροφάντης.
hiérōphylax, ālis, ἄ. ἱεροφύλαξ.
hiérōsclīma, orum, od. ἱεροσκόυμα. He-
rosolymānus, ἐπὶφ. Πομπηίου παρὰ Κι-
κέρων Epist. ad Att. 2, θ.
hielo, are, (hio) χάσσω, χασμαίμαι.
hilāre, ἐπὶφ. ἱλαρόν, εὐθυμῶς.
*hilāresco, ēre, ἱλαροῦμαι.
hilāris, o, καὶ hilāris, a, um, ἱ λ α ρ ὀ ς,
εὐθυμὸς, χαίρων. Hilāris, um, καὶ orum,
od. πλήρ. ἱλάρια, ἱορτή τῇ μητρὶ τῶν θεῶν
ἀγομένη κατὰ τὴν ἐκρινὴν ἱσημερίαν.
hilāritas, ālis, θ. ἱλαρότης, εὐθυμία, φαι-
δρότης.
hilāriter, ἐπὶφ. ἱλαρῶς, εὐθýmως, χαίρων.
hilāritudo, ōnis, θ. ἱλαρότης.
hilāro, avi, atum, are, aliquidem, ἱλαρῶ,
ἱλαρόν, χαίρουν, εὐφραίνω τινα.
hilārilus, a, um, (σπικκορ. τοῦ hilarus)
ἱλαρός, εὐθυμῶς.
hilāris, a, um, īb. hilaris.
hilla, ae, θ. σὺνθῶ. hillae, arum, ἐγκολία,
χόλικος. 2) εἶδος ἀλλαντος.
hilum, i, od. ἀρεστός. ἄλγος, ταγύριον —
nos εἴς neque hilum, οὐδ' ἀκαρή, οὐδ'
ἐχνην, οὐδ' ἀταγύρι, οὐδ' τὸ ἐλάχιστον.
himanitōrōdes, um, ἄ. ἱμανιτόροδες (ἴβνος
Albionίας καὶ θύνες).
Himella, ae, θ. ποταμῖον τῆς Σαβίνης.
Himera, ae, θ. καὶ Himera, orum, od. ἡ
ἱμέρα, πόλις Σικελίας.
hinc, ἐπὶφ. (hic) ἐνταῦθεν, ἐνθὺνδε, ἐξ ἡ ἐπὶ
τοῦτου τοῦ τόπου. hinc—, illinc—, ἐνθεν
μὲν—ἐνθεν δέ—. hinc aliqua hinc, ἐνθεν
καὶ ἐνθεν. hinc inde, hinc et inde, ἐνθεν
καὶ ἐνθεν, ἐκαστέρωθεν. 2) χρονικῶς ἐντεῦ-
θεν, ἐκ τούτου, μετὰ ταῦτα. 3) ἐκ τούτου,
ἐκ τούτων, διὰ τοῦτο. 4) ἀνελ. τοῦ abhinc,
ofon hinc ducentos annos, διακακοῦστέον
ἔτος τοῦτ', πρὸ διακοσίων ἐτῶν.
hinnitills, e, (hinnio) χαιμαστινικός.
*hinnibunde, ἐπὶφ. χαιμαστινικός.
hinnillito, ara, χαιμαστίζω.
hinnio, īfo, χαιμαστίζω.

hinnitus, ūs, ἄ. χρηματισμός, χρημάνισμα.
 hinnuleus, a, um, νεβριός, pellicula hin-
 nulea, νεβρίδι, νεβρίδι.
 hinnuleus, i, ἄ. (hinnus) νεβριός.
 hinnulus, i, ἄ. (hinnus) πάλος ἐξ ἔκτου
 καὶ ἑνός.
 hinnus, i, ἄ. ἔνος, γίννος (γάνος ἔκτου καὶ
 θηλείας ἑνός).
 hio, avi, atum, are, (χῖω) χάσκω, χαίνω.
 terra hiat, ἡ γῆ χάσκει, χαίνει. 2) χάσκω,
 χασμάμαι, χασκῶ. hians populus, ὁ
 κεκλιμένος λαός. 3) μεταφ. χάσκω, χαίνω,
 ἐπιθυμῶ. aliquid, χαίνω πρὸς τι, ἐπιχαίνω
 τινί. 4) χασμαδῶ, χασμουρίζω χρωμαί. 5)
 aliquid, χαίνω, ἔλω, λέγω τι.
 hippace, es, θ. ἡ ἵππακη, ὁ ἵππακος. (ἵπ-
 πιας τυρός. 2) ἵππακη (φιδόν).
 hippagines, um, θ. ναυός, ἵππαγωγὰ πλοῖα.
 hippagēgi, orum, θ. (naves) ἵππαργοί νῆες.
 hippalus, i, ἄ. ἑλισσορός.
 hipparchus, i, ἄ. ἵππαρχος.
 hippeus, ei, καὶ eos, ἄ. ἵππεύς. (εἶδος κο-
 μήτου.
 hippias, ae, ἄ. ἵππιας.
 hipponis, ae, ἄ. ὁ ἵππων. (ἔνομα πῶλεων
 ἐν τῇ Αἰθίᾳ καὶ μίξιν ἐν Ἰσπανίᾳ). Hippo-
 regius, ἵππων βασιλικός, ἡ ταυὴν Bona,
 καὶ Hippo diarthylus, ἵππων διάρθυτος
 καὶ ταυὴν Ben Zert.
 hippodāmelus, i, ἄ. (ἵπποδάμλος).
 hippodāmpus ei, hippodāmpus, i, ἄ. ἵπ-
 ποδάμπος, ἵπποδάμπη.
 hippodēntaurus, i, ἄ. ἵπποκένταυρος.
 hippodōmus, i, ἄ. ἵπποκῶμος.
 hippocrates, is, ἄ. ἵπποκράτης.
 hippocrēne, es, θ. ἵπποκρήνη, ἵππουκρήνη.
 ἔθεν Hippocrēnides, um, θ. (ἵπποκρηνί-
 δες) οἱ Μεσσηνιοί.
 hippodāme, es, εἶτε Hippodāmia, ae, θ.
 ἵπποδάμεια.
 hippodāmus, i, ἄ. ἵπποδάμος.
 hippodōmos, i, ἄ. ἵπποδῶμος.
 hippoglossa, ae, θ. ἵππογλωσσον εἶτε ὑπό-
 γλωσσον.
 hippoglossion, ii, οὐ. θανόντες εἶτε Ἀλεξαν-
 δρινὴ θάφει.
 hippolyte, es, εἶτε Hippolyta, ae, θ. ἵπ-
 πολύτη.
 hippolytus, i, ἄ. ἵππολύτος.
 hippodānes, οὐ. τὸ ἵπποδάνες (φάρμακον).
 hippodāthrum, i, οὐ. ἵπποδάθρον.
 hippodēnes, ae, ἄ. ἵπποδένης.
 hippodān, actis, ἄ. ἵπποδάνης.
 hippodēsis, es, (Hippo) ἵπποδέντης, τοῦ
 ἵππωνος.
 hippodrac, arum, θ. ἵπποδράς.
 hippodraēs, καὶ hippodryes, is, οὐ. ἵππο-
 δράς. (δοτάν).

hippōphaeston, i, οὐ. ἵπποφαιστον (δοτάν).
 Hippodōdes, um, ἄ. ἵπποδόδες (αὐθιχόν
 ἔθνος).
 hippodōtāmus, i, ἄ. ἵπποδοτῆμος.
 hippodōtinum, i, οὐ. ἵπποδοτίνον.
 Hippodōtēs, ae, οὐ. ἵπποδοτῆς, ὁ Αἰόλος.
 hippodōxia, ae, ἄ. ἵπποδοξίτης.
 hippodōxis, idis, θ. ἵπποδοξίτης (φιδόν).
 hippodrus, i, ἄ. ἵπποδρος. (ἵλδης).
 hippos, i, ἄ. ἵππος (ἵλδης).
 hīr, (οὐ; ἕλκτις;) τὸ θῆνος, ἡ κοίτη χ = ἱ.
 hira, ae, θ. ἡ ἡσotis, τὸ μεσέντερον.
 hircinus, a, um, (hircus) τράγιος. hīr-
 cina pellis, ἡ τραγίη, τραγίη.
 hircipes, edis, (hircus-pes) τραγόπους.
 hircōsus, a, um, τραγικός, τραγομάχαλος
 γράτων.
 hirculus, i, ἄ. τραγίκος.
 hircus, i, ἄ. τράγιος. 2) τράγιος, κινδύρις,
 γράσις. hircum olere, κινδύριον, τραγίη.
 hircua, ae, θ. εἶδος ἀγρίου.
 hirpex, ταὐτὸ τῇ ἱρπυ.
 Hirpi, orum, ἄ. γένος τι τῶν Σαβίνων.
 Hirpini, orum, ἄ. ἱρπίνιοι, ἔθνος Ἰταλίδας.
 Hirpinus, a, um, τῶν ἱρπίνων.
 hircinus, a, um, (hircus) τράγιος, τρα-
 γικός, δυσώδης.
 hircitallio, ire, τραγίη, τραγίη.
 hircitallus, i, ἄ. (hircus) ὁ τραγίον εἶος
 τραγίον παῖς.
 hircus, ταὐτὸ τῇ hircus.
 hirtio, ire, ἀρρῶζειν, κυλῶσθαι, (ἐπὶ κύβιν).
 hirtus, ūs, ἄ. τὸ ἀρρῶζειν, ὁ κυλῶσθαι.
 hirsutia, ae, θ. τὸ λάσιον, ἀρχυρόν, ἡ
 τραχύτης.
 hirsutus, a, um, (*hirsus = hirtus) ἀρχ-
 μῆρος, τραχύς, θαυός. comae hirsutae,
 ἀρχυρὰ κόμη. Herculis pectus hirsu-
 tum, τὸ λάσιον τοῦ Ἡρακλείους στήθος. Hir-
 sutus rubus, ἡ ἀρχυρὰ, ἀκανθώδης βάτος.
 Hirtianus, a, um, (Hirtius) τοῦ ἱρτίου.
 Hirtius, a, um, ταὐτὸ τῷ Hirtianus.
 Hirtius, a, um, ἱρτίος. Hirtius, ἄ. ὁ ἱρ-
 τιος.
 hirtus, a, um, λάσιος, θαυός. ōves hirtae,
 λάσια πρόβατα. hirtae comae, ἀρχυρὰ
 θαυία κόμη. hirta tunica, λάσιον χλαῖν.
 μεταφ. τραχύς.
 hirtudo,inis, θ. βέλλα.
 hirtudinēus, a, um, τῆς χειλιδόνης.
 hirtudinēus, a, um, χειλιδόνης, χει-
 δόνης, τῆς χειλιδόνης.
 hirtudo,inis, θ. χ = λ = ἰ δ ὦ ν. (δανίς).
 2) χειλιδόν. (ἵλδης περὶ τοῦ).
 hiscu, ere, (his) χ = σ κ ω, χαίνω. tellus
 hiscit, ἡ γῆ χαίκει. 2) χάσκω (τῇ εἰ-
 μάτι), χασμάμαι, χασμουρίζω. 3) ποιεῖν. al-
 quid, χαίνω, εἶλω, λέγω τι.

Hispālis, is, θ. καὶ οὐ. Hispal, is, οὐ. ἡ Ἰσπανία, πόλις Ἰσπανίας, τανὺν Sevilla. Hispalensis, εἴτε Hispalensis, α, τῆς Ἰσπάλιος.

Hispane, ἐπὶ. Ἰσπανικῶς, Ἰσπανικῶς.

Hispania, ae, θ. Ἰσπανία, Ἰσπανία.

Hispanicus, a, um, Ἰσπανικός, Ἰσπανικός.

Hispaniense, a, um, Ἰσπανικός, Ἰσπανικός.

Hispanus, a, um, Ἰσπανικός, Ἰσπανικός.

hispidus, are, θαπύνομαι, τραχύνομαι.

hispidus, a, um, λείος, ἀχρηστός, θαπύ-
νομαι, τραχύς.

hister, tri. ἐκ τούτου τὸ histrio.

histon, onis, ἄ. ἱστών, ἱστών.

historia, ae, θ. ἱστορία. (ἡ τῶν πεπραγμέ-
νων διήγησις καὶ συγγραφή).

historialis, e, ἱστορικός.

historice, ἐπὶ. ἱστορικῶς.

historicus, a, um, ἱστορικός, historicus,
ἄ. ὁ ἱστορικός, ἱστοριογράφος, λογογράφος.

historiographus, i, ἄ. ἱστοριογράφος.

Historia, τὰ τὸ ἱστία.

histrionicus, a, um, ὑποκριτικός.

imperator histrionicus, ὁ διδάσκων τοῦ
δράματος.

histrion, onis, ἄ. ὑποκριτής, μίμος, Διονυ-
σιακὸς ταχύντης, ὁ περὶ τὸν Διόνυσον τα-
χύντης. Α. Τυβέρηνη κατὰ Αἰβ. 7, 2.

histrionalis, e, ὑποκριτικός, τῶν ὑποκρι-
τῶν. Τάκιτος.

histrionia, ae, θ. ἡ ὑποκριτική, ὑπόκρισις.

histrionicus, a, um, ὑποκριτικός.

histris, τὰ τὸ τῆ hystrix.

hiulce, ἐπὶ. (hiulus) μετὰ γασμωδίας.

hiulce, are, (hio) aliquid, οἰζύνω, διασχί-
ζω π.

hiulus, a, um, (hio) χάινων, χαίνων, ἀνα-
χαίνων. μεταρ. χαίνων, ἐπιχαίνων, ἐπιθυ-
μητικός. 2) γασμωδίας ἔχων, γασμωδών.

hoc, is, hic. 2) ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ huc.

hodie, ἐπὶ. (hoc die) σήμερον, τήμερον.

2) αἰχρὶ τοῦ δε τοῦ, ἡμέρας. 3) hodieque,
καὶ νῦν ἔτι.

hodiernus, a, um, (hodie) σήμερινός, hodi-
ernus dies, ἡ σήμερον.

hodiepericon, i, οὐ. τὸ δειπερικόν (βί-
βλον).

hoedus, hoedinus, κ. τ. λ. τὰ τὸ τῆ hac-
dus, κ. τ. λ.

holce, es, θ. ὀλέκη, δραχμή, (βάρης).

holcus, i, ἄ. ἄγνωτος βοτάνη.

holocaustoma, ālis, οὐ. δολοκάτωμα.

holocaustum, i, οὐ. τὸ δολοκάτω.

holochrysus, i, θ. (ὁλόχρυσος) λίθος τοῦ
φωτός τοῦ καλούμενου basiliscu.

holochryon, i, οὐ. ὁλόχρον, χαλαρπύτος.

holochryphus, a, um, ὁλόχρυσος, δολοχρύ-
ματος.

holoschoenus, i, ἄ. ὁλόσχοιτος.

holoschoticus, a, um, ὁλοσχοτικός.

holosiderus, a, um, ὁλοσίδηρος.

holosphyratus, a, um, ὁλοσφύρητος.

holosteon, i, οὐ. ὁλόστεον. (βότάνη).

holothuria, orum, οὐ. ὁλοθούρια.

holovenerus, a, um, (ἐλκος-νεύς) ὁλοπνευρός.

holus, is, is. olus.

Homereus, a, um, Ὁμήρειος.

Homericus, a, um, Ὁμηρικός.

Homericus, a, um, Ὁμηρικός.

homericista, ae, ἄ. ὁμηριστής, ὁμηρίτης,

ῥαψώδης.

homericento, onis, ἄ. ὁμηρικέντων, ὁμη-
ρικώντων.

homericomastix, is, ἄ. ὁμηρομάστιξ.

homericonides, ae, ἄ. ὁμηριστής, ὁμηρίων.

Homerus, i, ἄ. Ὁμηρος.

homicida, ae, ἄ. (homo-caedo) ἀνθρωπο-
κτόνος, φονεύς. 2) homicida Hector, ὁ
ἀνδρικοκτόνος Έκτωρ.

homicidiarius, a, um, φόνιος, φονικός.

homicidium, i, οὐ. (homo-caedo) ἀνθρω-
ποκτονία, φόνος.

homo, inis, ἄ. (ἴσως ἐκ τοῦ humus, σίοναι
χαμαιγενής). ἀνθρώπος. homo natus, ἐν-
θετικός φίλος, φίλος ἀνὴρ. homo certus
ἀνθρώπος βέβαιος. quis hoc hominis est?
τίς ποτε οὗτός ἐστιν; inter hominibus
esse, ἐν ἀνθρώποις εἶναι, ζῆν. 2) ἄνθρω-
πος, (ἀνθρώπος τινος) βέβαιος, βεβαιότης. 3)
ἀνθρώπος, φίλος οἰκίτης. vestri homines,
οἱ ὑμετέροι.

homoeomertia, ae, θ. ὁμοεμερία.

homoeopticon, i, οὐ. τὸ ὁμοόπτων.

homoeotileutia, i, οὐ. τὸ ὁμοιοτέλειον.

Homotile, es, θ. Ὁμότλη, ὁμοτέλειος.

homonymus, a, um, ὁμόνυμος.

homotonus, a, um, ὁμότουνος.

homotonus, a, um, ὁμοτόνος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

homotulus, οὐ. ὁμοτούλος.

honeste, ἐπίρ. κοσμίως, εὐπρεπῶς, εὐσχη-
μως, εὐσχημένως.

honestūdō, ἡνίς, θ. σπαν. ἀντὶ τοῦ ho-
nestas.

honesto, avi, atum, are, aliquem ἢ ali-
quid, κοσμῶ, τιμῶ τινα ἢ τι. aliquem
laude, τιμῶ τινα ἐπαίνῳ. 2) καλλῶναι,
καλλωπίζω τι.

honestus, a, um, (honor) τίμιος, εὐσχη-
μων, κοσμίος. honestum, οὗ. ἡ εὐσχημο-
σύνη, κοσμιότης. 2) εὐσχημων, εὐπρεπής.
causa honesta, εὐσχημων πράξεις, εὐ-
πρεπὲς αἰτία. 3) εὐεδής, καλός, εὐπρε-
πής. honestum, οὗ. τὸ καλλός. 4) ἐντιμός,
ἐπιφανής. 5) καλός. (ἡθικῶς καλός). quod
honestum est, id solum honestum est,
μόνον ἀγαθὸν τὸ καλόν. honestum, οὗ. τὸ
καλόν.

honor, oris, ἄ. τιμή. sum in honore, ἐν
τιμῇ εἰμι, ἐντιμός εἰμι, τιμῶμαι. habeo
aliquem in honore, ἔχω τινα διὰ τιμῆς.
honore aliquem afficio, περιτίπτω τινί
τιμὴν, τιμῶ τινα. honorem alicui habeo
εἴτε tribuo, ἀπονέμω τινὶ τιμὴν. Γνώμη
παρὰ Κικέρων· honos alit artes, τιμὴ
τρέφει τέχνας, ὡς καὶ Πλάτων ἐφθη εἰπὼν
ἀσκαίται τὸ αἰ τιμώμενον, ἀμελαίται δὲ τὸ
ἀτιμαζόμενον. 2) τιμὴ, ἀρχή, ἀξίωμα. ho-
norem capio, τυγχάνω τιμῆς, καθίσταμαι
εἰς ἀρχήν. honores amplissimi, ἡ ὑπατος
ἀρχή, ἡ ὑπατεία. 3) τιμὴ, δῶρον, δόλον,
βεβαίον, γέρας. 4) τιμὴ, τὸ τιμῆς ἐνεκα
γινόμενον ἔργον, εἶον θυσία, θυνοεὐχαιεῖς,
κ. τ. τ. 5) τιμὴ, κόσμος, κόσμημα. honor
formae, τὸ κάλλος. capitis, ὁ στέφανος.
6) Honor, ἄ. θεός τις παρὰ Ῥωμαίους,
τῆς τιμῆς προστάτης.

honorabilis, o, (honoro) τίμιος, ἀξιότιμος,
ἐντιμός. 2) τιμὴν φέρων.

honorabiliter, ἐπίρ. τιμητικῶς.

honorarium, ō. honorarius.

honorarius, a, um, (honor) τιμητικός,
τιμῆς ἐνεκα γινόμενος. honorarium, οὗ.
ἡ τιμὴ, τὸ ἀριστεῖον, πρεβείον, δῶρον. 2)
τοῦ καλούμενου πρεβιτορος εἴτε τοῦ ἐπὶ
τῶν δικαστηρίων, εἶον ius honorarium,
ταὐτὸ τῇ edicta praetorum, ō. edictum.

honorale, ἐπίρ. ἐντιμός.

honoratio, ōnis, θ. τιμή, σεραπελία.

honoratus, a, um, ō. honoro.

honorādes, ae, ἄ. υἱὸς Ὀνωρίου.

honorifico, ἐπίρ. τιμητικῶς, ἐντιμός.

honorificentia, ae, θ. τιμή, εὐπρέπεια.

honorifico, are, (honor-facio) aliquem,
τιμῶ τινα.

honorificus, a, um, (honor-facio) τιμη-
τικός, ἐντιμός.

*honoriger, era, erum, (honor-gero) ἐν-
τιμός.

Honorius, i, ἄ. deus, ταὐτὸ τῷ Honor.

honoripeta, ae, ἄ. (honor-peto) φιλότιμος.
Honorius, ii, ἄ. Ὀνώριος.

hondro, avi, atum, are, (honor) aliquem
ἢ aliquid, τιμῶ τινα, aliquem donis,
τιμῶ, γεραίρω τινα δώροις. 2) τιμῶ, κοσμῶ
τι.—honoratus, a, um, τιμώμενος, ἐντι-
μός, τίμιος. — κλέρ. ὄν. Ὀνωρίτος.

honoror, atus sum, ari, παρὰ μεταγεν-
ἐντὶ honoro.

honorōsus, a, um, τιμῆς.

honorus, u, um, τίμιος, ἐντιμός, εὐπρεπής.

hōnos, oris, ἄ. ταὐτὸ τῷ honor.

hōplites, ae, ἄ. ὀπλίτης.

hōplōmachus, i, ἄ. ὀπλομάχος.

hora, ae, θ. ὥρ. ἢ ἡμέρας ὥρα. hora nonā,
τῇ ἐννάτῃ ὥρᾳ. hora fere nonā, περὶ τῇ
ἐννάτῃ ὥρᾳ. in (uas) hora, ἐν μετ' ὥρας.
in horas, καθ' ἐκάστην ὥραν. in horam
vivere, ἐρημέρεια φρονεῖν. horae, πληθ. τὸ
ὥρολόγιον. 2) γεωγραφικῶς locus in ho-
ram diei quietam spectat, ὁ τόπος πρὸς
εὐρόσιον τέτραπται. 3) ὥρα τοῦ βίου,
ὥρα. 4) ὥρα, χρόνος. 5) Horae, arum,
αἱ Ὁραι.

horaeum, i, οὗ. τὸ ὥροϊον ἀρίχτος.

*hōrālis, o, (hora) ὥροϊτος, μιᾶς ὥρας.

hōrarium, ii, οὗ. ὥρολόγιον.

Hōrātianus, a, um, τοῦ Ὁρατίου.

Hōrātius, ii, ἄ. Ὁράτιος.

horda, ae, θ. ταὐτὸ τῷ forda.

hordaceus, a, um, (hordeum) κριθίνος-
πανίς, ἕρτος κριθώδης.

hordarius, a, um, κριθώτης. 2) σόγχο-
νος τῇ κριθῇ. 3) κριθῶν, hordearium
aes, τὰ τοῦ ἐπνυσίου ἐκ τῆς πολιτείας δι-
δόμενα χρήματα εἰς τὴν τοῦ ἐππου δια-
τροφήν.

hordēus, a, um, κωρ. ἀντὶ τοῦ hordea-
ceus.

hordēulus, i, ἄ. κριθὴ ἐφθαλμοῦ.

hordēum, i, οὗ. συνήθ. hordea, orum,
πληθ. κριθῇ, κριθαί.

hordicālia, um, οὗ. καὶ hordicidium, ii,
οὗ. ταὐτὸ τῷ fordicidium.

hōrta, ae, ἄ. ὁ λήβερος.

hōrtūla, ae, θ. λεμβέδιον.

hōrtizon, ōnis, ἄ. ὁ ὄριζων.

hormēsion, ii, οὗ. ὁ γνωστός λίθος.

horminōdes, is, ἄ. ἡ ὀρμινώδης λίθος.

horminūm, i, οὗ. ὀρμινον (φουέν).

horna, ō. hornus.

hornōtinus, a, um, (hornus) τήνιος, τοῦ-
δε τοῦ βίου.

harnus, a, um, (hora) τήνιος, τοῦδε τοῦ
βίου. hornō, (ὁπεν. tempore) τήνιος.

hōrōlōgicus, a, um, ὥρολογικός.
 hōrōlōgium, ii, οὗ. ὥρολόγιον.
 hōroscōpium, ii, οὗ. ὥροσκοπεῖον.
 hōroscōpō, are, ὥροσκοπεῖν.
 hōroscōpus, a, um, ὥροσκοπος.
 horrēarius, ii, ὁ. σιτοβολίου φύλαξ.
 horrēaticus, a, um, τῆς ἀποθήκης, τοῦ σιτοβολῶνος.
 *horrentia, ae, θ. (horreo) φρίκη.
 horreo, ēre, φρίττω. mare horret, ἡ θάλασσα φρίττει. crinis horret, ἡ κόμη φρίττει. phalanx horrens hastis, φάλαγξ δόρασι φρίττουσα. nox horrens, ἡ φρικώδης νύξ. 2) μεταφ. horrere animo εἶπε ἀπλῶς horrere, φρίττειν τὴν ψυχὴν, φρίττειν, ἀναφρίττειν, δὲ ῥ ῥ ω θ ε ε ν. 3) aliquid, φρίττω, ἐξέλωθαι τι.
 *horredum, i, οὗ. μικρὸν σιτοδόλιον.
 horresco, ūi, ēre, ἐναρξαι. τοῦ horreo.
 horrēum, i, οὗ. ἀποθήκη οἴνου, ἐμπορευμάτων, βιβλίων, ἀγρομάτων, κ. τ. κ. κατ' ἐξοχὴν δὲ αἴτου ἀποθήκη, σιτοβολῶν, σιτοδόλιον.
 horribilis, e, (horreo) φρικτός, φρικώδης.
 horribiliter, ἐπίρ. ἐπὶ καλοῦ· βουμαστώδως.
 horridūmis, e, (horreo-coma) φριξέθριξ.
 Ἀπουλῆιος.
 horride, ἐπίρ. φρικτῶς. 2) τραχῶς.
 horridulus, a, um, (ὀσπερ. τοῦ horridus) φρίττων. 2) τραχὺς.
 horridus, a, um, (horreo) φρικτός, φρικαλέος, φρικώδης, φριξοποιός. 2) φρίττων, φρικτῶν. 3) φρικώδης, τραχὺς, αὐχμηρός.
 caesaries horrida, φριξή, αὐχμηρὰ κόμη.
 arbor spinis horrida, δένδρον ἀκάνθασι φρίττων. 4) μεταφ. τραχύς, ἄοσιμος, ἄτριος.
 horrifera, ēra, ērum, (horror-fero) φριξοποιός, φρικαλέος. 2) φρικώδης, φρικτός. Ἀ. ποιητ.
 *horrificālis, e, ταῦτ' τῇ horrificus.
 horrifice, ἐπίρ. φρικτῶς.
 horrifico, avi, are, (horror-facio) φρίκην ἀμποιῶ. 2) mare, φρίκην τῆς θαλάσσης ἐγείρω. 3) aliquid, φρικτὸν παρέχω τι.
 horrificus, a, um, (horror-facio) φριξοποιός, φρικτός, φρικαλέος, φρικώδης. 2) φριξός, φρίττων.
 horripilatio, ōnis, θ. (horripilo) ὀρθοτριχία.
 horripilo, are, (horreo-pilus) ὀρθοτριχῶ.
 horrissonus, a, um, (horreo-sonus) βαρυηχὺς, βαρύβρομος. Ἀ. ποιητ.
 horror, ōris, ὁ. φρίκη. frigidus horror, τὸ ῥίγος, μεταφ. ἡ φρίκη, ὁ τρόμος ἡ ἐξέλιξις. 3) τραχύτης.
 horsum, ἐπίρ. (hoo-versum) δεῦρο, ἐνθάδε.
 hortālus, i, ὁ. Ὀρταλος.

hortāmen, ūis, οὗ. παρέδρημα, παρέδρησις· παρὰκλυσίς, (ποιητ. ἄτρυνσις, ἄτρυντός).
 hortāmentum, i, οὗ. παρέδρημα, κέντρον.
 hortānum, i, οὗ. καὶ Hortia, ae, θ. Ὀρτανόν, πόλις Τυρρηνίας, τανὺν Hortia.
 hortatio, ōnis, θ. παρέδρησις, προτροπή, παρακλυσιμότης.
 hortātivus, a, um, παρορμητικός, προτρεπτικός, παρακλυσιμότης.
 hortātor, ōris, ὁ. παραινέτης, παρακλυσιμότης.
 hortātrix, ūis, θ. ἡ προτρεπτική, παρακλυσιμότης.
 hortālus, ūs, ὁ. παρόρμησις, προτροπή, παρακλυσιμότης.
 Hortensianus, a, um, τοῦ Ὀρτησίου.
 hortensis, e, (hortus) κηπαιός.
 hortensius, a, um, (hortus) ταῦτ' τῷ hortensis.
 Hortensius, a, um, Ὀρτήσιος. Hortensius, ὁ. ὁ Ὀρτήσιος.
 Hortinus, a, um, (Hortianum) τοῦ Ὀρτανού, ἐξ Ὀρτανού.
 hortor, atus sum, ari, (ἀντι horitor, ἐκ τοῦ orior, συγγεν. τοῦ erumpe). aliquid ad, in aliquid, de aliqua re, προτρέπω, παρορμῶ, παρακαλῶ εἰνα ἐπὶ τι, εἰς τι hortor te, ut legas 7 legura, παρορμῶ σε, παρακλυσιμώ σοι ἀναγίνωσκειν. hortatur, ne anima deficient, παρακλυσιμώται, παραινέει μὴ ἀδωμῆν. pauca hortatus milites, ἔλεγα τοῖς στρατιώταις παρακλυσιμώμενος. hortor equos, παρορμῶ, ἐτρέφω τοὺς ἵππους. 2) aliquid, προτρέπω, παρορμῶ ἐπὶ τι, εἰς τι. pacem, εἰς εἰρήνην. 3) παθητ. hostile hortato, παρακληθῆναι, παρορμηθῆναι τοῦ πολεμίου.
 hortūalis, e, (hortus) κηπαιός.
 hortulanus, a, um, (hortus) κηπαιός, κηπουρικός. hortulanus, ὁ. ὁ κηπουρός. Ἀ. τοῦ μετ. Ἀστ.
 hortulus, i, ὁ. κηπίδιον.
 hortus, i, ὁ. (χόρτος) κήπος. horti, oi κήποι. 2) ὄρχος ἀμπελων. 3) πρασιὰ λαχάνων. 4) λάχανα.
 Hōrus, i, ὁ. Ἥλιος.
 hospes, itis, ὁ. καὶ θ. (συγγενὲς τοῦ hostis) ὁ ξένος, ἡ ξένη (καὶ τὸν ἐνέχοντα εἰπε ξενόδοχον καὶ τὸν ἐνέχόμενον δηλοῖ). 2) ξένος, ἐπηλύς, ἐπιδημιῶν. μεταφ. rei alite in re, ξένος ἔχων τινός, ἄπειρος τινας. 3) ἐπιθετικῶς φιλόξενος, ξένιος.
 hospita, ae, θ. fo. hospitus.
 *hospitācium, i, οὗ. ξενοδοχεῖον.
 hospitālis, e, (hospes), ξένιος, Jupiter, ὁ ξένιος Ζεὺς. cnaedes, ἡ ξενεκτορία. coena, ἡ ξένια, ἡ ξενία, ξένιος, hospitale tubi-

culum, αἶτε ἀπλῶς hospitale, ὁ ξενών, τὸ ξενοδοχεῖον. 2) ξένος, φιλόξενος.
 hospitalitas, αἰς, θ. φιλοξενία. 2) ξενιτιά, hospitāliter, ἐπὶ φιλοξενίας.
 *hospitator, ὄρις, α. ὁ καταλὼν ξένος.
 hospitātura, αε, θ. ξενοδοχία.
 hospititida, αε, α. ξενοδοχός. Δ. Γλωσ.
 hospititium, ι, οὐ. μικρὸν καταλῶμα.
 hospitium, ιι, οὐ. (hospes) ξενία. mihi hospitium est cum aliquo, ξενία ἐστὶ μοι πρὸς τινα, ξένος τινὸς εἰμι. hospitium facere esse jungere cum aliquo, ξενίαν ποιῆσθαι πρὸς τινα, ξενοδοχῆσθαι τινι. hospitium publicum, ἡ προξενία. 2) ξενιστεῖ. aliquem hospitio accipio, ξενίῃ, ἐπὶ ξενίᾳ δέχομαι, ξενίῃ τινά. 3) ξενοδοχεῖον, ξενών, καταλῶμα. 4) κοίτη, φιλὴς δώων.
 *hospitivus, α, um, τοῦ ξένου.
 hospitor, αρι, ξενοδοχεῖ, καταλῶ, διατρίβω.
 hospitus, α, um, (hospes) ξένος. hospita, αε, θ. ἡ ξένη. (καὶ ἡ ξενίζουσα καὶ ἡ ξενιζομένη).
 hostia, αε, θ. ἱερεῖον, σφάγιον. mactare hostiam, σφαγιάζειν. 2) ἄστρον τι, μέγας τοῦ Κενταύρου.
 hostiatus, α, um, ἔχων ἱερεῖον αἶτε σφάγιον.
 hosticus, α, um, πολέμιος, τοῦ πολέμου.
 2) hosticum, οὐ. πολέμια χώρα, ἡ πολέμια.
 *hostifer, ἔρα, ἔrum, (hostis-fero) πολέμιος. Ἄμφ. γρ.
 *hostifico, ἐπὶ. πολέμιας, ἐχθρική.
 hostificus, α, um, (hostis-facio) πολέμιος.
 hostilis, ε, (hostis) πολέμιος. terra, ἡ πολέμια χώρα, ἡ πόλις, ἡ πολέμια ναὺς. hostilis animi in republicam homo, ἐχθρὸς πολέμιας, αἶτε πολέμικῳ ἔχων πρὸς τὴν πολιτεῖαν. Hostilia, ium, οὐ. τὰ πολέμια, αἱ ἀδικίαι.
 hostilitas, αἰς, θ. ἐχθρα, δυσμάνεια.
 hostiller, ἐπὶ. πολέμιας, πολέμικῳ.
 Hostilius, ιι, α. Ὁστίλιος Ὁστίλλιος.
 hostimentum, ι, οὐ. (hostia) ἀμειβή, ἀνταμοιβή. Δ. ἀρχαϊκή.
 hostio, ire, πληττω, βιάπτω.
 hostio, ire, aliquid, ἔτιω, ἀντιπρὸς τι.
 hostis, is, α. καὶ θ. αlicuius καὶ αlicui, πολέμιας τινι. nunquam inimici ei, sed hostes erant, οὐδέποτε ἐχθροὶ ἐκείνῳ, ἀλλὰ πολέμιοι ἦσαν. 2) πολέμιος, δυσμενής τινι, ἐχθρὸς τινι, ἐχθρὸς τοῖος. 3) ἀρχαϊκῶς ὁ ξένος. Ἰδε Κικέρ. de off. ι, 12.
 hostorium, ιι, οὐ. (hōn. lignum) (hostio) ἀπομάρτα.
 hostus, ι, α. μέτρον τι λαίβου.
 huic, ἐπὶ. (ex τῷ hic) εἰς, εἰς, εἰς, ἐν, ταύτῃ, εἰς (ἐπὶ) ταύτην τὴν τόπον. huic ei alio αἶτε huic illuc, εἰς, εἰς, καὶ εἰς, 2)

πρὸς ταῦτα, εἰς ταῦτα. huic alium est, πρὸς (εἰς) ταῦτα ἐπιτίθειν ἑτέρον. addē huic, ἡ huic accedat, πρὸς ταῦτα. huic confidentias venit, εἰς ταῦτα (εἰς τοσούτῳ) θάρρους ἔλθῃ.
 hucine? ἐπὶ. (huc) εἰς ταῦτα; εἰς τοσούτῳ; hucusque, ἐπὶ. (huc-usque) μέχρις ἐνταῦθα, εἰς ταῦτα.
 hui! ἐπὶ. αὐ. ὦ! βεβαί!
 hujusmodi (hic-modus) τοιοῦτότερος, τοιοῦτος.
 hujusmodi, (hic-modus) τοιοῦτότερος, τοιοῦτος, τοιοῦτος τις. hujusmodi casus, τοιαύτη συμφορὰ. multa hujusmodi, πολλὰ τοιαῦτα.
 hūmana, ἐπὶ. ἀνθρωπίνως, ἀνθρωπικῶς. 2) φιλανθρωπῶς.
 hūmanitas, αἰς, θ. τὸ ἀνθρώπινον, ἡ ἀνθρωπότης. corporis, τὸ ἀνθρωπομορφον. 2) φιλανθρωπία, τὸ φιλάνθρωπον. 3) διαπλάττει καὶ κόσμησις ψυχῆς, παιδεία, μουσική, εὐμοσία. 4) τὸ ἀνθρώπινον γένος, τὸ ἀνθρώπινον.
 hūmaniter, ἐπὶ. ἀνθρωπίνως, ἀνθρωπικῶς, ἀνθρωπικῶς. 2) φιλανθρωπῶς.
 hūmānitas, ἐπὶ. ἀνθρωπίνως, ἀνθρωπικῶς, ἀνθρωπικῶς. 2) si quid mihi humanitas accidisset, εἰ τι ἀνθρώπινον ἐπασχον, εἰ τι ἐπασχον, εἰ ἀπέθανον.
 hūmānus, α, um, (homo) ἀνθρώπιος, ἰαὺ humanum, ἀνθρώπιον γένος, γένος ἡμετέρας. humani cibi, ἡ ἀνθρωποφαγία. humana hostia, τὸ ἀνθρώπιον σφάγιον, ἡ ἀνθρωποθύσια. 2) ἀνθρώπινος, ἀνθρωπικός, γένος humanum, τὸ ἀνθρώπινον γένος. humanus casus, ἡ ἀνθρωπίνη συμφορὰ. humanum est, ἀνθρώπινον ἐστίν.—humanus, α, ὁ ἀνθρώπινος, ὁ ἀνθρωπῶς. humani, εἰ ἀνθρώπινος, εἰ ἀνθρωπῶς. 3) φιλάνθρωπος, φιλόφρων, ἀπεικὴς. 4) παιδαγωγικός, εὐμοστικός.
 hūmātio, onis, θ. (humo) ταφῆ. Δ. σπ.
 *hūmātor, ὄρις, α. (humo) ταφῆς.
 hūmatus, α, um, 12. humo.
 hūmectio, ανί, atum, are, (humectus) αλφιδι, ὑγραίνω, ὑγρῶ τι. agros, ἀρδεύω τοὺς ἀγρούς. 2) διακρῶ.
 hūmectus, α, um, (humectus) ὑγρῶν, ὑγρῶς, εὐγροῦς.
 hūmectatus, α, um, (humidus-facio) βεθεγγμένος.
 hūmectus, are, ὑγρῶς, βιβραγμαι, ὑγρῶς εἰμι.
 hūmens, ὑγρός, εὐγροῦς.
 hūmērale, is, οὐ. (humerus) περιωρακίδιον.
 hūmēralis, ι, α. ὁμοῖος.
 hūmerus, ι, α. ὁ μ. ο. c. humeris porto aliquid, ἐπὶ τῶν ὤμων φέρω τι. Σαμ. ἐρβ' ἐστὶ καὶ τὸν βραχίονα καλεῖ, 2) αἰτέ

βραχίων τῶν. 3) ῥάγες δροῦς. 4) τῶ δέν-
δρων καὶ ἀμπέλων τὸ μέρος τοῦ στελέχους,
ἐν οὗ ἐνοστεύονται οἱ κλάδοι.

humescens, ere, (εὐαρεσκ. τοῦ humeo) ὑγραί-
νεται, βρέχεται, ὑγρὸς γίνονται.

humide, ἐπὶ. ὑγρῶς.

humido, are, aliquid, ὑγραίνω τι.

humidulus, u, um, (ὥποκορ. τοῦ humidus)
εὐλίγον ὑγρῶς.

humidus, a, um, ὑγρὸς, ἐνυγρὸς. humi-
dum, ou. ὁ ὑγρὸς τόπος.

*humifer, era, erum, (humor-fero) ὑγρο-
φόρος, ὑγροποιός.

*humifico, are, (humidus-facio) ὑγραίνω,
βρέχω.

humificus, a, um, (humor-facio) ὑγρο-
ποιός.

humigo, avi, atum, are, aliquid, ὑγραίνω,
βρέχω τι. Ἄμφ. γρ.

humilitatio, onis, o. (humilis) ταπεινώσις.

humilitico, are, (humilis-facio) ταπεινῶ.

humilis, avi, atum, are, aliquem, τα-
πεινῶ τινα.

humilis, e, (humus) χαμαὶ ἡ ὁ δὲ, χθαμα-
λῆς, ταπεινός. homio humili corpore,
ἀνθρώπος βραχὺς τὸ σῶμα. 2) ταπεινός,

ταπεινώσων, (λέγεται ἐπὶ καλοῦ καὶ κα-
κοῦ). 3) ταπεινός, ἀγενής. 4) ταπεινός,
παῦλος, εὐτελής.

humilitas, atis, o. (humilis) χθαμαλότης,
βραχυότης. 2) ταπεινότης. generis, γένους

ταπεινότης, ἀγένεια. 3) ταπεινότης, ταπει-
νοφροσύνη (ἐπὶ καλοῦ τι καὶ κακοῦ). 4)

ταπεινότης, εὐτέλεια, παυλότης.

humiliter, ἐπὶ. ταπεινῶς, χθαμαλῶς, χα-
μαλῶς. 2) ταπεινῶς, ταπεινοφρόνως. humi-
liter sentire, ταπεινοφροσύνῃ.

humo, avi, atum, are, (humus) aliquem,
χώνυμι τινα τάφω, θάπτω τινά. 2) ali-
quid, χώνυμι τι.

humor, oris, a. (humeo, γρυδῶ) νοτίς, τὸ
ὑγρὸν, τὰ ὑγρά. ποιητ. τὸ ὕδωρ, ἡ θάλασ-
σα, ὁ αἷος, τὰ δάκρυα, κ.τ.τ.

humorōsus, a, um, (humor) καθυγρός,
ὑγρός. Α. τοῦ μεταγεν. Δατ.

hūmus, i, o. (ἐν τοῦ χαμαί.) χθών, γῆ. 2)
ποιητ. ἡ γῆ, χώρα. 3) χθών, θῆκη. ἐπὶ. 4)

humī, χαμαί, ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπὶ τοῦ ἔδα-
φους. humi sedeo, χαμαὶ κάθεται. 2)

χαμαί, χαμαί. facio aliquid, χαμαί ἐρί-
πτω τι. 3) humo, χαμαθῶς, χαμαθῶν.

Humni, orum, a. Οἰνοὶ, Σκυθικὸν ἔθνος.

hyacinthus, a, um, ὑακίνθος.

Hyacinthia, orum, ou. Ὑακίνθια, ἱερὰ τῇ
παρὰ Ἀπεθαιμονίῳ.

hyacinthinus, a, um, ὑακίνθινος.

hyacinthizon, ntis, ὑακίνθιον.

hyacinthus, εἴτε -os, i, a. ὑακίνθος. (φυ-
τὸν καὶ λίθος).

Hyacinthus, i, a. Ὑακίνθος.

Hyades, um, id. Hyas.

hyasena, ae, o. ὕαινα.

hyaenius, a, um, τῆς ὕαινης.

hyalinus, a, um, ὕαλινος, ὕαλινος. 2) ὕα-
λινος.

hyalus, i, a. ὕαλος. 2) ὕαλινος χροῖμα.

Hyantius, um, a. Ὑαντιεύς. Hyantius, εἴτε

Hyantius, a, um, Ὑάντιος, Βοιωτικὸς.

Hyarolis, idis, a. Ὑάρωλις, ποταμὸς Ἰν-
δίας, ὡς ὁ αὐτὸς τῷ παρ' Ἀφρίανθ' Ὑ-
δράωτι.

Hyas, antis, εἴτε ae, a. Ὑας.

Hyas, adis, o. Ὑάς. Hyades, um, o. αἱ
Ὑάδες.

Hybernus, a, t. l. id. Hibernus a, t. l.

Hybla, ae, καὶ Hyble, es, o. Ὑβλα, ὄνομα

τριῶν ἐν Σικελίᾳ πόλεων. 2) τὸ παρὰ
τὴν Μικρὰν Ὑβλαν ὄρος. Hyblaesus, a,

um, Ὑβλάσιος. Hyblaea mella, τὸ Ὑβλάσιον
μέλι.

Hyblenses, ium, a. Ὑβλάσιοι.

hybrida, ταῦτ' ἐπὶ hybrida.

Hydaspes, is, a. Ὑδάσπης, ποταμὸς τῆς
Ἰνδίας.

Hydēsis, idis, o. Ὑδάσις (λίθος τῶν τιμίων).

hydra, ae, o. Ὑδρα. Lernaia Hydra, ἡ
Λερναία Ὑδρα.

hydragōgia, ae, o. Ὑδραγωγία.

hydragōgus, a, um, Ὑδραγωγός.

Hydraotes, ae, a. Ὑδράωτης, ποταμὸς
Ἰνδίας.

hydrargyus, i, a. Ὑδράργυρος.

hydraula, εἴτε, hydraulus, ae, a. Ὑδραυ-
λῆς. 2) ὁ Ὑδραυλῆς.

hydraulicus, a, um, Ὑδραυλικός.

hydraulus, i, a. ὁ Ὑδραυλῆς, ἡ Ὑδραυλι-
κή.

hydrum, i, ou. Ὑδρεῖον, Ὑδρευμα.

hydreuma, atis, ou. Ὑδρευμα, Ὑδρεῖον.

hydris, ae, o. Ὑδρίς.

hydrinus, a, um, (hydra) τῆς Ὑδρας.

hydrus, il, a. puer, ὁ Ὑδροχόος. (ἄστρ.)

hydrōcele, es, o. Ὑδροκήλη.

hydrōcelicus, a, um, Ὑδροκηλικός.

hydrōchōus, i, a. Ὑδροχόος. (ἄστρ.)

hydrōgārum, i, ou. Ὑδρόγαρον.

hydrōgeron, ntis, a. Ὑδρογέρον βοσκήν.

hydrōlāpāthum, i, ou. Ὑδρολάπαθον.

hydrōmantia, ae, o. (Ὑδρομαντία).

hydrōmell, ntis, ou. Ὑδρομέλι.

hydrōmēlia, ae, o. Ὑδρομήλιος, Ὑδρομήλι-
ος.

hydrōphōbia, ae, o. Ὑδροφοβία.

hydrōphōbius, a, um, Ὑδροφοβικός.

hydrōphylax, a, um, Ὑδροφύλαξ.

hydrōpicus, a, um, Ὑδροπικός.

hypsōma, ἄλς, οὐ. ὑψωμα.

Hyrcānia, αὐ, θ. Ἑρκανία. Hyrcānus, καὶ
Hyrcanlus, α, um, Ἑρκάνιος. Hyrcāni-
orum, ἄ. Ἑρκάνιοι.

Hýrie, ἑς, θ. Ἑρία, πόλις Βοιωτίας.

Hýrieus, εἰ, καὶ ἑός, ἄ. Ἑριεύς.

Hyrtācides, αὐ, ἄ. Ἑρτανίδης.

hyssinum, ι, οὐ. ὑσσινον.

hyssōpites, αὐ, ἄ. ὑσσώπιτης οἶκος.

hyssōpus, ι, θ. καὶ hyssōpum, ι, οὐ. ἡ
ὑσσώπος.

Hystaspes, ις, ἄ. Ὑστάτης.

hystericus, α, um, ὑστερικός.

hystērōlōgia, αὐ, θ. ὑστερολογία.

hystericōsus, α, um, (hystrix) ἀκανθώδης.

hystrićulus, α, um, (hystrix) θαυόδρις.

hystrix, Ιοίς, θ. ὕστρις, (Ζ).

I. συντόμος: δηλοῦν In, infra, ipse, iudex,
jussu κτλ. Tā δὲ J. O. M. S. Jovī optimo
maximo sacrum. I. P. jussa fecit. J. V.
justus vir. I. D. inferis deis κτλ.

Iacchus, ι, ἄ. Ἰακχος, ἐπικλήσεις τοῦ Διο-
νύσου.

Iālyssus, καὶ -os, ι, θ. Ἰαλυσσός, πόλις τῆς
Ῥόδου. 2) ἄ. ὁ Ἰαλυσσεύς, γραφὴ τοῦ Πρω-
τογένους.

Iambēus, α, um, ἱαμβεύς.

Iamblicinus, α, um, ἱαμβικός. Ἀμφ. γρ.

Iambicus, α, um, ἱαμβικός.

Iambus, ι, ἄ. ἱαμβός (μετρικός πούς.) 2)
Iambus. ἐν. καὶ iambi, πληθ. ἱαμβός, ἱαμ-
βοί, ἱαμβικὸν ποίημα.

Ianthinus, α, um, ἱανθίνος.

Ianthis, ιδίς, θ. ἱανθίνη δασύς.

Iāpetiōnides, αὐ, ἄ. Ἰαπετιονίδης.

Iāpetus, ι, ἄ. Ἰαπετός.

Iāpydes, um, ἄ. Ἰαπυδὲς Ἰλλυρικὸν ἔθνος.

Iāpydius, α, um, τῶν Ἰαπυδίων, Ἰαπυδι-
κός.

Iāpyx, ὅγς, ἄ. Ἰάπυξ. (οὐδὲ τοῦ Αἰγιάλου
καὶ ποταμοῦ τῆς Ἰαπυγίας). Iapygius, α,
um, Ἰαπύγιος. Iapygia, αὐ, θ. Ἰαπυγία.

Iapygium promontorium, ἡ Ἰαπυγία ἄκρα.

Iāpyx, ὅγς, ἄ. Ἰάπυξ (ἄνεμος).

Iarbas, αὐ, ἄ. Ἰάρβας βασιλεὺς Μαυροσίης.

Iarbita, αὐ, ἄ. ποιητὴς ὁ Μαυροσίης.

Iardānis, ιδίς, θ. Ἰαρδάνου θυγάτηρ, ἡ
Ὀρμύλη.

Iāsides, αὐ, ἄ. Ἰασίδης.

Iāsion, ὄνις, ἄ. Ἰασίων.

Iāsione, ἑς, θ. Ἰασιώνη.

Iāsīs, ιδίς, θ. Ἰασίς, ἡ τοῦ Ἰαίου θυγά-
τηρ Ἀταλάντη.

Iāsus, α, um, Ἰάσιος, Ἀργεῖος. 2) Ἰασι-
κός. sinus Iasius, ὁ Ἰασικὸς κόλπος.

Iāsus, ι, ἄ. Ἰάσιος.

Iāson, ὄνις, ἄ. Ἰάων.

Iāsōnides, αὐ, ἄ. Ἰασονίδης, υἱὸς τοῦ Ἰά-
σονος.

Iāsōnius, α, um, Ἰασόνιος.

Iaspidēus, α, um, Ἰασπίδων.

Iaspis, ιδίς, θ. Ἰασπίς, (λίθος).

Iasprōnyx, ὅγς, θ. ὀπών. gemma) ὀπασπώ-
νυξ, εἶδος λίθου.

Iassus εἴτε Iāsus, ι, θ. Ἰασσὸς εἴτε Ἰασός,
πόλις Καρίας.

Iātrālipta, εἴτε Iatraliptes, αὐ, ἄ. ἱατρα-
λεῖπτης.

Iātrōnices, αὐ, ἄ. ἱατρονίκης.

Iāzyx, ὅγς, ἄ. Ἰάζυξ. Iaggyes, um, ἄ.
Ἰάζυγες, Σαρματικὸν ἔθνος.

Iber, ἑρίς, ἄ. Ἰβήρ. Ibēres, ἄ. Ἰβήρες,
ἔθνος Ἰσπανίας, καὶ Ἀσίας.

Ibēria, αὐ, θ. Ἰβηρία, Ἰσπανία. 2) Ἰβηρία,
χώρα Ἀσίας, τῇ Κολχίδι παρακειμένη.

Ibēriacus, α, um, Ἰβηρικός.

Ibēricus, α, um, Ἰβηρικός.

Ibēris, ιδίς, θ. Ἰβηρίς (βότανή).

Ibērus, ι, ἄ. Ἰβήρ, ποταμὸς Ἰσπανίας, ὁ
τῶν Εβρο.

Ibērus, α, um, Ἰβηρικός, Ἰσπανικός. Iberi,
ἄ. οἱ Ἰβήρες.

ibex, Ιοίς, ἄ. τραγέλαφος.

Ibi, ἐπὶ. αὐτοῦ, αὐτῶν, ἐνταῦθα, ἐκεῖ. 2)
ἐνταῦθα, ἐν ἐκείνῳ, ἐν ἐκείνῳ τῷ πράγματι.

sum ibi, περὶ ἐκείνου διατρίβω, ἐκεῖνο με-
λετῶ. 3) ἐνταῦθα, τότε.

Ibīdem, ἐπὶ. ἐν τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ αὐτῷ τό-
πῳ. 2) ἐν τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ αὐτῷ πράγματι.

3) ἀρχαῖα. εἰς ταῦτό.

Ihis, ις, καὶ Idīs, θ. Ἰβίς (π.)

Ihiscum, ἴδ. hibiscum.

Ibrida, ἴδ. hybrida.

Ihus, ἀρχαῖα. ἀντὶ τοῦ εἰς, ἴς.

Ihycus, ι, ἄ. Ἰδυκος.

Icādion, ὄνις, καὶ Icadus, ι, ἄ. Ἰκαδίων,

Βικαδίων, ὄνομα τινος πειρατοῦ.

Icāria, αὐ, θ. Ἰκαρία.

Icāriōtis, ιδίς, θ. ἡ τοῦ Ἰκαρίου θυγάτηρ
Πηνελόπη.

Icāris, ιδίς, θ. ἡ τοῦ Ἰκαρίου θυγάτηρ Πη-
νελόπη. 2) πόλις Μακεδονίας.

Icārius, ι, ἄ. Ἰκάριος.

Icārius, α, um, Ἰκάριος, τοῦ Ἰκαρίου. ca-
pis Icarus, τὸ κύνναστρον. 2) Ἰκάριος, τοῦ
Ἰκαρίου. Icarium mare, τὸ Ἰκάριον πέ-
λαγος.

Icārus, ι, ἄ. Ἰκαρος.

Icas, ἄδης, θ. Ἰκάς.

icetreo ταῦτ' ἐπὶ Icticeo.

Icelos, ι, ἄ. Ἰκέλος, ἀδελφὸς τοῦ Περσέως.

ichneumon, ὄνις, ἄ. ἰχνεύμων (ζ.).
 ichnographia, ae, θ. ἰχνογραφία.
 Ichnusa, ae, θ. ἰχνοῦσα, ἀρχαίου ὄνομα τῆς
 νήσου Σαρδηνίας.
 ichthyocolla, ae, θ. ἰχθυόκολλα.
 Ichthyophagi, orum, ἄ. ἰχθυοφάγοι.
 ico, iai, icum, ere, aliquem ἢ aliquid,
 βάλλω, παίω, τύπτω, πλήττω τινα ἢ τι.
 fulmine ἢ o coelo ictus, κεραυνῷ βληθεὶς,
 πληγείς, aliquem telis icere, βέλει τινα
 βάλλειν. ictus cecidit, βληθείς, τρωθεὶς
 ἔπεσε. μεταφ. metu ictus, ὑπὸ φόβου ἐκ-
 πλαγείς. caput ictum, κεφαλὴ ὑπὸ τοῦ οἴ-
 νου ἐκτετραγμένη. 2) foedus icere, σπον-
 δάζειτε εἰτε εἰρεὰ τέμναι, σπονδάζει ποιεῖσθαι.
 ico, ōnis, θ. εἰκόν.
 iconicus, a, um, εἰκονικός.
 iconium, ii, οὐ. Ἰκόνιον.
 icosaproti, orum, ἄ. εἰκοσάπρωτοι. (δνομα
 ἀρχῆς).
 icterias, adis, θ. (ὄπον. gemma) ὁ ἰκτερίας
 (λίθος).
 ictericus, a, um, ἰκτερικός.
 icterus, i, ἄ. ἰκτερος.
 icetis, idis, θ. ἰκτίς (ζ').
 ictus, a, um, Ἰ. ico.
 ictus, ūs, ἄ. (ico) βολή, πληγὴ, τύψις, κρού-
 σις. telorum, ἢ βολῇ τῶν βελῶν. apri, ἢ
 πληγῇ (τῶν ὀδόντων) τοῦ ἀγρίου κυός, bo-
 lis, ἢ βολῇ (τῶν ἀκτιῶν) τοῦ ἡλίου. avio-
 lis, ἢ κρούσις τοῦ κυοῦ. Ictu certo fe-
 rio aliquid, εὐτοχα βάλλω τι, εὐστοχῶ
 τινος. Ictum infero, ἐμβάλλω πληγὴν. uno
 Ictu, μιᾷ ὀρμῇ. μεταφ. aliquid sub ictu
 habeo, ἔχω τι πρὸ ἐρβαλμῶν. 2) ἐν τῇ με-
 τριότητι ἢ ἀρείῳ.
 iconcula, ae, θ. (icon) θ. εἰκονίον.
 Ida, ae, καὶ Ide. ūs, θ. Ἰθα, ὄρος Κρήτης.
 καὶ ὄρος Φρυγίας—Idaeus, a, um, Ἰδαίος.
 Idalia, ae, θ. Ἰδαλία, Πανώνμιον Ἀφροδίτης.
 Idalius, ii, οὐ. Ἰδαλίον, ὄρος καὶ πόλις.
 Idalius, a, um, Ἰδαλίος.
 Idas, ae, ἄ. Ἰάας.
 idcirco, ἐπὶ. (id-circa) διὰ τοῦτο, τοῦτου
 ἕνεκα.
 idea, ae, θ. ἰδέα.
 idēalis, e, (idea) ἰδανικός. Δ. τοῦ μετα-
 γου. Lat.
 Idem, eadem, idem, (is-dem) ὁ αὐτός.
 unus idemque, εἷς καὶ ὁ αὐτός. idem fac-
 cit, quae ego, ταῦτ' ἐγὼ ποιεῖ, ὅπερ ἐγὼ,
 ταῦτ' ἐγὼ ποιεῖ. isdem verbis, ut an-
 tea, τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, ὥστε πρότερον.
 idem est atque (εἷς αὖ) id, quod, ταῦτ' ἐ-
 στι τῷ—. incidit in enndem invidiā,
 quam pater suus, τῷ αὐτῷ φθόνῳ περιέ-
 νειται τῷ πατρὶ. Si idem, quam si (εἷς
 quāsi) bellum esset, ταῦτ' εὐμαρτύνει ὡς

πρὸς πολέμου ὄντος, ὥστε αἱ πόλεις ἦν
 Σημ. ποιητικῶς μετὰ δοτ. invitum qui
 servat, idem facit occidenti, ὁ σώων
 ἔκοντα ταῦτ' ἐπείκει τῷ ἀποκτείνοντι—
 eadem (ὄπον. viā,) διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ,
 τὴν αὐτὴν ὁδόν.
 idētidem, ἐπὶ. αὐθις καὶ αὐθις, θαμινά,
 συχνῶς.
 Ideo, ἐπὶ. διὰ τοῦτο, τοῦτου ἕνεκα. Ideo,
 quod—, διὰ τοῦτο, ὅτι—.
 idiographus, a, um, ἰδιογράφος.
 Idiota, ae, ἄ. ἰδιώτης.
 idiotismus, i, ἄ. ἰδιωτισμός.
 Idmon, ōnis, ἄ. Ἰδμων.
 idolium, eite idollum, i, οὐ. εἰδωλεῖον.
 idolicus, a, um, (εἰδωλικός).
 idololatres (-tra), ae, ἄ. εἰδωλολάτρης.
 idololatriā, ae, θ. εἰδωλολατρεία.
 idolothytum, i, οὐ. εἰδωλόθυτον.
 idolum, i, οὐ. εἰδωλον.
 idoneus, ei, καὶ eus, ἄ. ἰδομενός.
 idonee, ἐπὶ. (idoneus) ἐπιτηδεύω, ἄρμο-
 νίως, ἱκανῶς. Α. σπ. Παρὰ δὲ Τερτυλλιανῷ
 εὐρηται καὶ τὸ συγκριτ. idoneus.
 idoneitas, atis, θ. (idoneus) ἐπιτηδευσίς,
 χρησιμότης.
 idoneus, a, um, ἐπιτηδεύς. arti εἷς ad
 artem, ἐπιτηδεύς πρὸς (eis) τέχνην. ad
 aliquid faciendum, ἐπιτηδεύς ποιεῖν τι,
 εἷς πρὸς τὸ ποιεῖν τι. idoneum tempus,
 ὁ καιρὸς. 2) ἄριστος, ἱκανός, res idonea
 est, de qua quaeratur, τὸ πρῆγμα ἀξιόν
 ἐστιν ἐξετάζειν. idoneus auctor, ἀξιόπι-
 στος μάρτυς, debitor, ἀξιόγραφος δρωλέτης.
 Εὐρηται πρὸς τοῦτους καὶ idoneus in ali-
 quid, ποιητικῶς δὲ καὶ μετ' ἀπαρεμφάτου.
 Idos, οὐ. εἰδος.
 idulis, e, (idus) τῶν εἰδῶν.
 Idumaea, ae, καὶ Iduma, ūs, θ. Ἰδουμαία.
 Idumaeus, a, um, Ἰδουμαίος.
 idus, are, Τυρρηνικῶς, διατερεῖν.
 Idus, ūm, θ. αἱ εἰδοί. Οὕτως ἐλέγετο τῶν
 μὲν μηνῶν Μαρτίου, Μαΐου, Ἰουλίου καὶ
 Ὀκτωβρίου ἡ δεκάτη πέμπτη, τῶν δὲ ὀκ-
 τῶν ἡ δεκάτη τρίτη.
 idyia, ae, θ. Ἰδυία.
 idyllium, ii, οὐ. εἰδύλλιον.
 Ierno, ūs, eite Iorna, ae, θ. ταῦτ' ἐπὶ Ἡ-
 bernia.
 Ietas, argum, ἄ. (Ios) Ἰῆται.
 Igitur, ii, οὐ. νησιδιον τῇ Τυρρηνίᾳ παρα-
 κείμενον, τανῦν Giglio.
 Igitur, σύνθ. σύν, ποῖνον, οὐκ εὐν. quid fa-
 cies igitur eite quid igitur facies? τί
 εὐν ποιήσεις; cum Metellus causam di-
 ceret, etc. hoc igitur causam dicente,
 εἷς ὁ Μέτελλος ἀπελογεῖται κατ' αὐτὸν τοῦτου

οὐκ ἀπολογούμενον. 2) ἀρχαϊκῶς εἶτα, εἴται.
 Ignarūris, ο, ἀρχαϊκῶς ἀντί τοῦ Ignarus.
 Ignarus, α, um, (in-gnarus) ἀγνώστ., ἀγνωσῶν.
 alienus rei, ἀγνώστ. τινας, ἀγνωσῶν τι. Ignat-
 as erat, quid esset, ἄγνωστον ὅ τι εἴη. Ignar-
 us juris, ἄπειρος, ἀνεπιστήμων τοῦ δικ-
 αίου. Τίθεται καὶ μετὰ γενικῆς τοῦ προ-
 σώτου. 2) ἄγνωστος.
 Ignave, ἐπίρ. καθαρῶς, ὀκνηρῶς, ἀδύμως.
 Ignavesco, ἔρε, καθαρῶς.
 Ignavia, αε, θ. καθάρια, ὀκνος, ἀθυρία, ὀ-
 κνηρία.
 Ignāvio, ire, aliquem, ἄθυμον ποιεῖν τινα.
 Ignāvitas, ātis, ταῦτ' ἐπ' Ignavia.
 Ignāviter, ἐπίρ. ταῦτ' ἐπ' Ignave.
 Ignāvus, α, um, (in-gnavus) καθάρως, καθαρῶς,
 ὀκνηρῶς, ἄθυμος. miles ignavus, ὀκνηρῶς,
 ἀθυμῶς, διὰ τὸς στρατιωτῆς. Ignava lux,
 ἀρχὴ ἡμέρας. Ignavum nemus, ἄκαρπον
 ἄλσος. Ignavum frigus, τὸ ἀδρανὲς ψυχρός.
 Ignofactus, α, um, (ignis-facio) πυρῶδης.
 Ignofilis, α, um, (υποκαρ. τοῦ igneus) πυ-
 ρῶδης, πυρῶδης. Α. τοῦ μεταγεν. Δατ.
 Ignosco, ἔρε, (ignis) πυρῶδης, ἐκπυρῶδης.
 μεταφ. ἐκκαίεται, ἐκπύρηνται. 2) ἐρυθρῶς.
 Ignescens, πυρῶδης.
 Igneus, α, um, (ignis) πυρῶδης. igneus sol,
 ὁ πυρῶδης, πυρῶδης ἥλιος. ignea letna, ἡ
 καπομένη Λέτη. μεταφ. igneus furor, ἡ
 διάπορος μανία. 2) πυρῶδης, πυρῶδης.
 Igniarius, α, um, (ignis) igniarius lapis,
 ὁ πυρῶδης λίθος.
 Igniarium, ii, οὐ. (ignis) πυρῶδης.
 Ignicoflorus, α, um, (ignis-color) πυρῶδης.
 Ignicofmans, ntis, ταῦτ' ἐπ' Ignicomus.
 Ignicofmus, α, um, (ignis-coma) πυρῶδης ἡ
 πυρῶδης τὴν κόμην.
 Ignicoflus, i, ἄ. (ignis) πυρῶδης, μικρὸν πυρ.
 μεταφ. τὸ ὥσπουρον. 2) πυρ., μαρμαρυγή.
 Ignifer, era, erum, (ignis fero) πυρῶδης,
 πυρῶδης. Α. ποιητ.
 Ignifluis, α, um, (ignis-fluo) πυρῶδης,
 πυρῶδης.
 Ignigina, αε, ἄ. (ignis-gigno) πυρῶδης,
 πυρῶδης, ἐπὶ τὸν Διόνυσον.
 Ignigenus, α, um, (ignis-gigno) πυρῶδης,
 πυρῶδης.
 Igni, ivi, flum, ira, (ignis) aliquid,
 πυρῶ τι. Ignitus, α, um, πυρῶδης, πυρῶ-
 δης. μεταφ. διάπορος. Α. τοῦ μεταγ. Δατ.
 Ignipes, edis, (ignis-pes) πυρῶδης τοῦ ποδός.
 Ignipotens, ntis, πυρῶδης.
 Ignis, is, ἄ. (λιγυρῶς) πυρ. ignem con-
 cipere, comprehendere, εἰλεῖσθαι τὸ πυρ.,
 ἀπτεῖσθαι τοῦ πυρός. accendere, ἀπτεῖν,
 ἀναδύναι πυρ. exstinguo, rextinguo, σβέν-
 νυμι τὸ πυρ. admoveo, προσφέρω πυρ. ignis

ista igni creme aliquid, πυρὶ καὶ τι.
 igni dare aliquid, πυρὶ δίδναι τι. 2) πυρ.
 τοῦ Ἀδός, καραυνοῦ. 3) πυρ. κηδέας, πυρῶ.
 4) πυρ., ὕδρον, ἥλιος κ. τ. τ. ἡ πυρ.,
 λάμψις, μαρμαρυγή. 5) μεταφ. τὸ πυρ., τὸ
 διάπορον πάθος, κατ' ἐξάχην 3 ἔρω. 7)
 ignis acer, τὸ ἐρωσὶπικῶς (νόσος). 8)
 ignes πληθ. τὰ πυρῶ, οἱ πυρῶς, φρυκτοί.
 Ignisficio, ii, οὐ. (ignis-facio) πυρῶ-
 δης.
 Ignitabulum, i, οὐ. (ignis) πυρῶδης.
 Ignitulus, α, um, (υποκαρ. τοῦ Ignitus)
 πυρῶδης, πυρῶδης.
 Ignitus, α, um, τὸ ignis.
 Ignivagus, α, um, (ignis-vagus) πλανώ-
 μενος ὡς πυρ.
 Ignivomus, α, um, (ignis-vomo) πυρῶ-
 δης.
 Ignobilis, e, (in-nobilis) ἀγνώστ., ἀγνωσ-
 τος, ἀφανής. 2) ἄδοξος, ἀκλήρως. 3) ἐξ
 ἀσέμου γένους, ἀγενής, δυσγενής, ταπεινός,
 χυδαίος, ἀγοραῖος.
 Ignobilitas, ātis, θ. ἄδοξια, ἀσχημότης. 2)
 ἀγενεία, δυσγένεια, ἡ τοῦ γένους ταπεινότη-
 τος. 3) φαυλότης.
 Ignobilitor, ἐπίρ. ἄδοξως, φαυλῶς. Α. τοῦ
 μεταγεν. Δατ.
 Ignominia, αε, θ. (in-nomen) ἐτίμια. igno-
 minia aliquid nolo ἡ afficio, ἐτίμια
 ἐπιτίμημι τι, ἐτίμια τινα. ignominiam
 habeo, ἐν ἐτίμια εἶμι. hoc ignominiae
 est, ταῦτ' ἐστὶν ἐτίμια, εἰσάχων φέρεται.
 Ignominia, α, um, ἀτιμωδής.
 Ignominiosus, e, ἐπίρ. ἀτιμῶς, ἀτιμῶς. Α.
 τοῦ μεταγεν. Δατ.
 Ignominiosus, α, um, ἀτιμῶς, ἀτιμῶς,
 ἀτιμῶς.
 Ignorabilis, e, ἀγνώστ., ἄδοξος. Α. οὐ.
 Ignorabiliter, ἐπίρ. ἄδοξως.
 Ignorant, ἐπίρ. ἀγνοῦντας.
 Ignorantia, αε, θ. ἀγνοία, ἀγνοσία.
 Ignoratio, ōtis, θ. ἀγνοία, ἀγνοσία.
 Ignoro, avi, atum, are, (ignarus) aliquid
 ἡ aliquid, ἀγνοῶ, οὐκ εἶδ' ὅτις ἡ τι, ποῦ
 ignoro, sem ita esse, οὐκ ἀγνοῶ, ὅτι οὐ-
 τὼς ἐστίν. ignoro aliquid, λαμβάνει μί τι.
 Ignoror, ἀγνοῦμαι, λαμβάνω. ignoratus,
 α, um, ἀγνοῦμαι, ἀγνοῦμαι, λαβών.
 Ignoscentia, αε, θ. (ignosco) συγγνώμη.
 Ignoscibilis, e, (ignosco) συγγνωστός, συγ-
 γνώμης ἕως. Α. οὐ.
 Ignosco, novi, notum, ἔρε, (in-gnosco) ali-
 cui, συγγνώσκω τινί. alieni peccatum,
 συγγνώσκω τινί τὴν ἀμαρτίαν, συγγνώ-
 μην τῆς ἀμαρτίας ἔχω τινί. alieni igno-
 tum est, συγγνώμης ἔχω. dementia
 ignoscenda, ἀναίσθητος συγγνώμης
 εἶται.

ignotus, a, um, (in-gnotus) άγνωστος, άγνωστόμενος, άγνός. 2) άπειρος, άμαθής.

ignotus, a, um, 13. ignosco.

Iguvium, ii, ού. 'Ιγουίνιον, πόλις τῆς 'Ομβρικής, τανῶν Gubbio, ἥς οἱ πολῖται Iguvini καὶ Iguvinienses.

Ile, is, ού. άχρηστος άνικτός τοῦ illa.

Ileus, εἴτε us, i, ά. εἰλός (νόσος).

Ilergetes, um, ά. 'Ιλεργέται, ἴννος 'Ισπανία.

Ilerda, ae, θ. 'Ιλερδα, 'Ιλέρδα, πόλις 'Ισπανίας, τανῶν Lerida. ά πολίτης Ilerdensis, 'Ιλερδέτης.

Ilex, icis, θ. ή πρίνος. 2) βάλανος πρίνου.

Illa, ium, ού. πληθ. λαγόνες, κανεών. illa ducere εἴτε trahere, άσθμαίνειν, πνεύσιν. rumpuntur illa alicui, διαρρήγνυται τις (ὅπως φέρονου, θυμοῦ κ. τ. τ.) 2) σπλάγγνα, έντερα.

Illa, ae, θ. 'Ιλία εἴτε 'Ρέα, μήτηρ 'Ρωμύλου καὶ 'Ρώμου.

Illacus, a, um, 'Ιλιακός, Τρωικός.

Ilades, ae, ά. (Ilium) 'Ιλιάς, Τρώς. 2) (Ilia) ά υἱός τῆς 'Ιλιάς, ά 'Ρωμύλος, εἴτε ά 'Ρώμος.

Ilias, adis, θ. 'Ιλιάς. (καὶ ή Τρώας γυνή, καὶ τὸ ποίημα).

Illicet, (ire-licet) έπιθ. i άπαλλάττει i έπιτε! 2) έρρε! άπαγε! έρρετε! 3) έρρε! 4) παραντίκα, παραρρήμα.

Illicetum, i, ού. (Ilex) πρίνου.

Illicus, a, um, (Ilex) πρίνος.

Iliensis, e, 'Ιλιαός, Τρώς. 2) έθνος τῆς Σαρδηνίας, τῶν Τρώων άποικοί.

Iligaeus, a, um, (Ilex) πρίνος.

Ilignus, a, um, (Ilex) πρίνος.

Ilion εἴτε Ilium, ii, ού. 'Ιλιον, Τροία.

Ilioda, ae, θ. 'Ιλιόδη, θυγάτηρ τοῦ Πριάμου. 2) 'Εαδός.

Ilios, ii, θ. 'Ιλιος, ταῦτὲ τῷ Ilion.

Iliotus, a, um, (Illa) κοιλιάς, εἰλεώδης.

Iliothia, ae, θ. Εἰλειθία, άπωνόμειον τῆς 'Αρτέμιδος.

Ilium, 13. Ilion.

Ilius, a, um, 'Ιλιακός, Τρωικός.

Ilia, έπιθ. (ὅπον. 113) έκείνη, έκείσε. 2) (ὅπον. partio) έκεῖ.

Il-labefactus, a, um, (in-labofacio) έχλόγητος. Α. ποιητ.

Il-labor, apsus sum, i, alicui, in aliquid καὶ aliquid, άπολαβαίνω, ήπιπτω, εισπίπτω τινί εἴτε εἰς τι. 2) καταπίπτω.

Il-laboratus, a, um, άνέργατος.

Il-labro, are, alicui, έμπνοώ τινι.

Illac, έπιθ. (ille) έκείνη. 2) άρχαίκ. άφαιρ. τοῦ illa.

*il-lacerabilis, a, um, έρρηκτος.

Il-lacessitus, a, um, άνευλόγητος.

Il-lacerabilis, e, άσχαρς, άδίσκωτος, άνίλως. 2) άδίσκωτος, άκλαυστος.

Il-lacrimo, are, alicui, ένδακρύνω τινί, άκρύνω έπί τινι.

Il-lacrimor, atus sum, ari, alicui, ένδακρύνω έπί τινι, άκρύνω έπί τινι. 2) aliquid, άκρύνω, κλαίω τι.

Il-lacrymabilis, x, x, 13. illacrimabilis, κλάκλακτός, έπιθ. μέγχι τοῦται. Α. απ.

Il-lacrimosus, e, άκλαυστος.

Il-lacrimosus, a, um, άκλαυστός, άκλαυστος.

Il-lacrimosus, e, άχαρς, άδής. Α. ποιητ.

*Il-lacrimatus, a, um, άκλαυστος, τραχύς.

Il-lamentatus, a, um, άκλαυστος.

Il-lanc, άρχαίκως άντί τοῦ Illani.

Il-lapsus, a, um, 13. Illabor.

Il-lapsus, us, ά. (illabor) έμπνωσις, έσθρος.

Il-laqueo, avi, atum, are, aliquid, παγίτ. ζεύω τινά.

Il-largio, ire, aliquid alicui, έπαδαφικεύω καὶ τινί τι.

*Il-latibilis, e, (in-latus) άπλατής.

*Il-latebro, are, (in-latebra) ίναποκρύπτω.

Il-latenus, ταῦτὲ τῷ Illa tonus.

Il-latio, onis, θ. (infero) έσφορά. 2) έπιφορά, συλλογισμός. Α. τοῦ μεταγν. Δατ.

Il-lativus, a, um, (illatus) έπιφορικός, συλλογιστικός.

Il-latro, are, ύλακτώ.

Il-latus, a, um, 13. infero.

Il-ludabilis, e, ψεκτός, ούκ άπεινέτος.

*Il-laudandus, a, um, ψεκτός, έπαίνου άνάξιος.

Il-laudatus, a, um, ψεκτός, έπαίνου άνάξιος. 2) άδοξος.

Il-lautus, a, um, (in-lavo) άλουτος, άδροχος.

Ille, a, ud, έκείνος. Ille Cato, ά Κάτων έκείνος. hi—, illi—, οἱ μέν—, οἱ δέ—.

ille—, hic—, έκείνος (ά μέν—, οὗτος (ά δέ—). ille vel ille, άς καὶ εἷς, ένιοι. ex illo (ὅπον. tempore) εἰς έκείνου, εἰς έκείνου τοῦ χρόνου. Έν ταῖς εἰς φράσεσι τὸ ille μετὰ τοῦ quidem, έπιφωρομένου sed ή tamēn ή autem, τίθεται έμφαντικῶς καὶ πωρ πλεονάζον, οἷον philosophi quidam, non mali illi quidem, sed—, φιλόσοφοί τινες, πολλοί μέν οὐκ, αλλά—, bellum comparat, non iniustum ille quidem, suis tamen civibus exitiabile, πόλεμον παρὰ σκευάξει, άδικον μέν οὐ, τοῖς δὲ αὐτοῦ πολέταις όλλέριον.

Illece, illice, (ille-ce) άρχαίκ. έκείνοσι.

Illecebra, ae, θ. συνηθ. illecebrae, arum, πληθ. (illicio) δέλεαρ, έπαγωγή, όλέγητρον. 2) έπωδή, έπαγωγή.

Illecebro, are, (illecebra) aliquid, έελαζώ τι.

Illecebrose, έπιθ. έπαγωγικός.

Illecebrosus, a, um, έπαγωγικός, όελακτώεις, όελακτικός.

illectamentum, i, οὐ. δέλεαρ. Α. τοῦ μεταγ.
 λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξήγ.
 illectatio, ōnis, θ. ὁλέγετρον.
 illectio, are, (θαμιστ. τοῦ illicio) δολεῖζω,
 ὁλέγω.
 illectus, a, um, (in-lectus) μὴ ἀναγνωσθεὶς.
 2) μετοχ. τοῦ illicio.
 *illectus, ūs, ā, (illicio) δέλεαρ.
 *il-legitimus, ἐπίρ. ἀνόμιμος, παρανόμως.
 *il-legitimus, a, um, ἀνόμιμος, παρανόμως.
 illectet, amet, udmel (ille-met) αὐτὸς ἐκείνος.
 illectesco, ere, ταῦτὸ τῷ lenesco.
 il-lépide, ἐπίρ. ἀκόμψος, ἀχαλῖτος.
 il-lépidus, a, um, ἀκόμψος, ἀχαλῖς.
 illex, icis, (illicio) παλῶν, δολεῖζων. il-
 lex (ὄπνον. avis), ὁ παλευτής.
 illex, egis, (in-lex) ἄνομος.
 illi, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ illic.
 *illibabilis, e, (in-libo) ἀμείωτος.
 illibatus, a, um, ἀκόμιτος, ἀψυγμένος. 2) ἀ-
 μείωτος, ἀκέραιος.
 il-liberalis, e, ἀνελεύθερος, δουλοπραπής.
 illiberalis ars, ἡ βάναντος τέχνη.
 il-liberalitas, ālis, θ. ἀνελευθερία.
 il-liberaliter, ἐπίρ. ἀνελευθέρως.
 illibēris, e, (in-liberi) ἀπαίς.
 illic, ἐπίρ. ἐκεῖ, ἐνταῦθα, ἐν ἐκείνῳ τῷ τό-
 πῳ. 2) ἐκεῖ, ἐνταῦθα, ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ.
 τότε. 3) ἐνταῦθα, ἐν ἐκείνῳ τῷ πράγματι.
 illic, are, oc καὶ uo, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τῶν
 ille, a, ud.
 illicine? (illic-ne) ἐκεῖνος;
 illicet, ταῦτὸ τῷ illicet.
 illicibilis, e, (illicio) δολιχῆριος. Ἄμφ. γρ.
 illicio, lexi, lectum, ere, (in-lacio) ali-
 quem, δολεῖζω, ἐπάγω τινά. aliquem ad
 ἡ in aliquid, ἐπάγω, ὑπάγω τινά εἰς τι.
 aliquem ad me, ἔλγω τινά πρὸς ἐμαυτόν,
 ἐπάγωμαι τινά. 2) καλῶ, συγκαλῶ τινά.
 illicite, ἐπίρ. (illicio) ἀπαρχαϊκῶς. 2) (in-
 licitus) ἀδερσίτως, ἀνόμιμα.
 il-llicitus, a, um, ἀνόμιμος, ἀπαρχαϊκός. illi-
 citum est, οὐκ ἔστιν, οὐ θμιτόν ἐστιν.
 illicium, ii, οὐ. (illicio) οὐ. δέλεαρ, ὁλέγη-
 τρον. 2) σύγκλησις.
 illico, ἐπίρ. (in-loco) αὐτόθι, ἐν τούτῳ τῷ
 τόπῳ. 2) πάροχρῳ, παραντίκα.
 illido, si, sum, ere, (in-lacio) aliquid
 aliquid, ἡ ad, in aliquid, προσπαθεῖν τι
 τινί, κρούει πρὸς τι. illido navem τῷ
 illidor histori, ἐποικίλλω (τὴν ναῦν) τῷ
 ἀκτῇ. 2) aliquid, κατακλῆτω τι.
 *illigamentum, i, οὐ. (illigo) ἐπιβασμός.
 il-ligatio, ōnis, θ. ἕξις, πρόσδεσις.
 il-ligo, avi, atum, are, aliquid ἢ aliquem
 in ro ἢ in rem, ἐνδίδω, προσδίδω τινά ἢ τι
 τινί. 2) ἐνδίδω, ἐπιπλέκω τι τινί, aliquem
 ro, ἐνδίδω, ἐνδίδωμαι, ἀναρτῶμαι, ἀνακτῶ-

καὶ τινά τινί. 4) περιπλέκω, δεσμεύω,
 συμπλέκω τινά τινί.
 illim, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ illino.
 *illimatus, a, um, (in-illius) πληθὺν προσ-
 κεκολλημένους.
 *illimis, e, (in-illius) ἐξολός.
 illimilatus, a, um, (in-illimio) ἀπεριόρι-
 στος. Α. τοῦ μεταγεν. λατ.
 illino, ἐπίρ. (illim-co) ἐκείθεν, ἐνταῦθεν.
 (εὐχρ. καὶ ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων).
 il-linimentum, i, οὐ. ἐπιχρίσμα.
 illino, i, vi, itum, iro, ταῦτὸ τῷ illino.
 il-lino, i, vi, itum, iro, aliquid aliquid,
 ἐναλίσκω, ἐπιχρίω, ἐπιπλάττω τί τινί, col-
 lyria oculis, κολλύρια τοῖς ὀφθαλμοῖς. 2)
 aliquid ro, ἐπιχρίω, χρίω τί τινί.
 *il-liquefactus, a, um, ταῦτὸ τῷ liquefa-
 ctus, τετηκώς.
 *illiquor, i, ταῦτὸ τῷ liquor.
 illisto, ōnis, θ. (illido) τὸ ἐποικίλλειν.
 illisus, a, um, i, illido.
 illisus, ūs, ā, (illido) πρόσκρουσις, κρούσις.
 Μένον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἐν. εὐχρηστος.
 il-literatus, a, um, ἀγράμματος, ἄμουςτος,
 ἀμαθής. 2) ἄγρως.
 illiteratus, ταῦτὸ τῷ illiteratus.
 illitus, a, um, i, illino.
 illitus, ūs, ā, (illino) ἐπιχρίσις. Μένον
 κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἐν. εὐχρηστος.
 illiusmodi, ēre illius modi, τοιοῦτος.
 illix, ταῦτὸ τῷ illex, icis.
 illo, ἐπίρ. ἐκεῖσε, ἐνταῦθα, εἰς ἐκεῖνον τὸν
 τόπον. 2) ἐνταῦθα, εἰς ἐκεῖνο, εἰς ἐκεῖνο τὸ
 πρᾶγμα.
 illoc, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ illic.
 illocabilis, e, (in-loco) ἀδύνατος ἐκδοθῆ-
 ναι αὐθι.
 illorenum, (ilto-versum) ἐπίρ. ἐκείνη, ἐκεῖσε.
 illotus, a, um, (in-lotus) ἄλματος, ἐπι-
 πτος, ὀκλύτος.
 *il-lubricus, are, aliquid, ὀγρῶς, ὀγρομε-
 λῶς κινῶ τι.
 illic, ἐπίρ. (illa) ἐκεῖσε, εἰς ἐκεῖνον τὸν
 τόπον, ἐνταῦθα. 2) εἰς ἐκεῖνο, εἰς ἐκεῖνο
 τὸ πρᾶγμα ἢ πρόσωπον.
 il-lucēo, xi, ere, aliquid, ἐπιλάμπω τινί.
 aliquem, καταλάμπω τινά. Α. σπαν.
 il-lucēo, luxi, ere, ἐπιλάμπω. dies illu-
 xit, ἡμέρα ἐπιλάμψε. μεταφ. ἀναφαίνωμαι.
 2) aliquem, ἐπιλάμπω τινί, καταλάμπω
 τινά. 3) ἀπροσώπ. illucescit, ὑποφαίνεται,
 ἐπιλάμπω ἡμέρα.
 illucisco, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ illucēo.
 il-luctor, arī, ἐναγωνίζωμαι.
 il-lucubratus, a, um, ἀνέξρηγτος.
 *il-luculasco, ere, ἐπιλάμπω.
 illudio, are, ταῦτὸ τῷ illudo.
 *illudium, ii, οὐ. ἡ παιγνίσκος.

il-lūdo, si, sum, ēre, alieui, ἐμπαίζω τινί.
 2) alieui, in aliquem, καὶ aliquem, ἐμπαίζω, ἐντροπάζω τινί, χλευάζειν τινά, καταγελᾶν τινος. 3) ἐμπαίζω τινί, ἐξάπατω, φανακίζω τινά.
 *illūmīnāto, ἐπιβ. λαμπρῶς, λαμπρυντικῶς.
 illūmīnāto, ōnis, θ. φωτισμός. Α. τοῦ μεταγ. Αστ.
 †illūmīnātor, ōris, ἄ. ὁ φωτίζων.
 il-lūmīno, avi, atumi, are, aliquid, φωτίζω, καταλέγω τι. 2) λαμπρύνω, διακοσμοῦμαι, καλλοπίζω τι. 3) φωτίζω, φανεροῦ τι.
 illūmīnus, a, um, (in-lumen) ἀφώτιστος.
 illunc, fē. illio.
 illūnis, e, (in-luna) ἀνέληνος.
 illūnus, a, um, ταυτὲ τῷ illunis.
 il-lūo, ēre, aliquid alieui, προσκλύζω, προσχώννυμι τί τινι. 2) aliquid, προσκλύζω τινί, κλύω τι.
 Illuricus, Illarius, κ.τ.τ. fē. Illyricus κ.τ.λ.
 illūsio, ōnis, θ. (illudo) διασυρμός, χλευασμός, εἰρωνεία. Συ. ῥήτ.
 †illūsor, ōris, ἄ. (illudo) ἐμπαίκτης.
 il-lustrāmentum, i, ōs. λαμπρυσμα, καλλώπισμα.
 *il-lustrāto, ōnis, θ. διασφρησις ἀναρχής, ἐναρχία.
 il-lustrātor, ōris, ἄ. ὁ φωτίζων. Α. τοῦ μεταγ. Αστ.
 illustris, e, (in-lustro) φαιδρός, φωτεινός, λαμπρός. 2) φανερός, ὀφλος, σαφής. 3) λαμπρός, ἐπιφανής, ἐπίσημος, ἐνδοξός, 4) ἐπιφανής, εὐγενής.
 illustriter, eite illustra, ἐπιβ. ἄχρηστ. 3) illūstris, φανερώτερον, σαφέτερον καὶ illūstrissimē, σαφέστατα.
 illustro, avi, atum, are, (illustris) aliquid, φωτίζω, καταλέγω τι. 2) διασαφηνίζω τι. 3) aliquem ἢ aliquid, λαμπρύνω, κοσμοῦ τινα ἢ τι.
 illūsus, a, um, fē. illudo.
 *illutibarbū, a, um, (illutus-barba) ἄλουτος, ῥυπαρὸς τὸν πώγωνα.
 *illutibilis, e, (illutus) ἀνέκλυτος. Ἀμφ. γρ.
 illūtus, a, um, ταυτὲ τῷ illotus.
 illūvies ei, θ. (in-lavo, ἢ in-luo) ἄλουσις, λουα, ῥύπος. 2) ἐπικλυσις, ἐπικλύσις.
 illūvies, a, um, (illuvies) ῥυπαρός.
 illūria, ae, θ. Ἰλλυρία, Ἰλλυρίς.
 illūriciōna, a, um, Ἰλλυρικός.
 illūricus, a, um, Ἰλλυρικός.
 illūris, idis, θ. Ἰλλυρίς, Ἰλλυρία (γῶρα). 2) ἐπιθετ. Ἰλλυρίς, Ἰλλυρική. Illyris Epidaurica, ἢ Ἰλλυρίς εἴτε Ἰλλυρικὴ Ἐπιδαυρος.
 illūrus, a, um, Ἰλλυριός, Ἰλλυρικός. Illyrii, orum, ἄ. Ἰλλυριαί.
 illūtas, arum, ἄ. ταυτὲ τῷ Illytiotes.

Ilus, i, ἄ. Ἰλος.
 Ilya, ae, θ. Ἰλύα, Ἀβόλη, Ἀβελία, ὧσος τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους, ἡ τανὺν Elba.
 im, ἀρχαία. ἐντὶ τοῦ eum.
 Imachāra ἢ Imacara, ae, θ. πόλις Σικελίας ἣς οἱ πολῖται Imacharenses ἢ Imacharenses, Ἰμαχαρταῖοι, ἐν ἑπιγρ. Ἐλ.
 Imaginābundus, a, um, φαντασόμενος.
 Imaginālis, e, εἰκονικός.
 †Imagināliter, ἐπιβ. εἰκονικῶς.
 *Imaginārio, ἐπιβ. φανταστικῶς, ἐκ τῆς φαντασίας.
 Imaginārius, a, um, φανταστής, φανταστικός. 2) τῆς εἰκόνος. Imaginārius, ἄ. ὁ τὴν εἰκόνα τοῦ ἀποκράτορος ὡς σημεῖον στρατιωτικῶν φέρων.
 Imagināto, ōnis, θ. (imagino) φαντασία.
 Imaginēus, a, um, φανταστός, φανταστικός. 2) εἰκονικός. Α. τοῦ μεταγεν. Αστ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.
 Imaginifer, eri, ἄ. (εἰκονοφόρος). Ide imaginarius, 2.
 Imāgino, are, aliquid, εἰκονίζω, ἀπεικάζω τι.
 Imāginor, atus sum, ari, aliquid, φαντάζομαι τι. 2) ἀπὸν. ἐντὶ τοῦ Imāginio.
 *Imāginosus, a, um, φαντασώδης. Ἀμφ. γρ.
 Imāgo, Inis, θ. (imilor) ἀπεικασμα, εἰκὼν. picta, γραπτὴ εἰκὼν, ζωγράφημα. ficta, πλαστὴ εἰκὼν. 2) imagines majorem εἴτε ἀπλῶς. imagines, αἱ τῶν προγόνων εἰκόνας. ἡ δὲ εἰκὼν αὕτη πρόσωπον ἦν κήρυκτον, εἰς δημοκρίτη τοῦ ἀποθανόντος ἐπιφανοῦς ἀνδρὸς εἰργασμένον, ὃ οἱ ἀπόγονοι τεκμηρίω τῆς εὐγενείας ἔχρυντο. Ἀνέκειτο δὲ οὐ τῇ ἐπισήμῳ ἐσθῆτι ἐν τῷ προδύμῳ, ἐν δὲ ταῖς δημοτελείαις κηδείαις θεωρεῖσθαι τὴν χρῆσιν παρῆγεν. 3) εἰκὼν, εἰδωλον, φαντασία, φάντασμα. amicitiae imagine capio aliquem, φίλιαν προσποιούμενος ἐξάπατω τινα. 4) εἰκὼν, ὁμοτύπικος (τοῦ λόγου). 5) ἡγῶ, ἀντιχρήσις.
 Imāgurocūla, ae, θ. εἰκόνιον.
 Imāus, i, ἄ. Ἰμάος, Ἰμαον ὅρος Ἀσίας.
 Imbalnities, ei, θ. (in-balneum) ἄλουσις.
 Imbecillis, e, εἴτε κατὰ τὰ καλλίονα τῶν χειρογράφων imbecillus, a, um, ἀσθενής, ἀρρώστος, ἀδύνατος, ἥτονος. 2) ἐπὶ ψυχῆς ἀσθενής, νοητός, ἀμβλῆς.
 Imbecillitas, atis, θ. ἀσθένεια, ἀρρώστια, ἀδυναμία.
 Imbecillius, ἐπιβ. συγκρ. ἀσθενέτερον, ἀρρωτέτερον. Α. σπ.
 Imbellis, ae, θ. τὸ ἀπόλεμον, τὸ δοπλαν. Imbellis, e, (in-bellum) ἀπόλεμος.
 Imber, brui, ἄ. εἰ μὲν οὐκ, ὑπό, 2) ποιητ. τὸ ὑγρόν, τὸ ὕδωρ, ἡ ὕαλασσα, τὰ δάκρυα κ. τ. τ.

imberbis, e, (in-barba) ἀπώνων, ἀγέαιος.
 imberbus, a, um, ταῦτα τῷ imberbis.
 im-hubo, hūbi, ere, aliquid, ἐμπίνω, πίνω
 τι. μεταφ. ἐμπίνω τι, πληροῦμαι τινας,
 συλλαβάνω τι. 2) aliquid facere, προτι-
 θεματι, προαιρουμαι ποιειν τι.
 *im-bito, ere, ἐμβατεύω.
 im-bōnitas, ātis, θ. ἀτερψία.
 imbracteo, are, (in-bractea) πεταλῶ τι.
 imbrex, icis, ā, καὶ b. (imber) σωλήν, σω-
 ληνοειδής κέραμος. imbrices οἱ tegulae,
 σωλήνες καὶ κελυπητραι. 2) σωλήν, ὀχετός.
 imbricālis, e, imbricōs. A. τοῦ μεταφ. Δατ.
 imbricatim, ἐπιβ. (imbrex) σωληνοειδώς.
 imbricator, ōris, ā. (imber-cio) ἐμβρο-
 φόρος, ἐμβροποιός.
 imbrico, avi, atum, are, (imbrex) στεγά-
 ζω.—imbricatus, a, um, σωληνοειδής.
 imbricus, a, um, (imber) ἑμβριος, ὕψιος.
 imbridus, a, um, (imber) ἑμβριος.
 imbrifer, a, um, (imber-fero) ἐμβροφόρος.
 imbrifico, are, (imber-facio) aliquid, ἐμ-
 βρίζω τι.
 Imbrus (-os) i, θ. Ἰμβρος, νῆσος τοῦ Αἰ-
 γαίου πελάγους. Imbrūs, a, um, Ἰμβριος.
 imbua, ūi, ūtum, ere, aliquid re, βάπτω,
 βρέχω τί τινα. 2) aliquid ἢ aliquid re,
 βάπτω, μισαίνει τιὰ ἢ τί τινα, πληροῦν,
 ἀναπληρῶναι τιὰ τινας, aliquid vitilis,
 ἀναπληρῶναι τινα κακίας. imbutus formi-
 dine, πλήρης φόβου. 3) aliquid re, ἢ
 ad rem, παιδεύει τιὰ τινα, ἢ πρός, εἰς τι.
 praeceptis imbutus, διδασκαταί παιδευθείς.
 litoris leviter imbutus, τῶν γραμμάτων
 ἀκροθιγὲς ἀψάμενος. 4) aliquid, κατάρ-
 χην, κατάρχεσθαι τινας.
 imbutamentum, i, od. (imbua) παιδεύμα,
 διδασκαλ.
 imbutus, a, um, ts. imbua.
 imitabilis, e, (imitor) μιμητός.
 Imitamen, Inis, od. μίμημα. Ὀβιδιος.
 imitamentum, i, od. μίμημα, μίμησις. A.
 τῶν μετ' αὐτοῦ χρόνων.
 imitatio, ōnis, θ. μίμησις.
 imitator, ōris, ā. μιμητής.
 imitatrix, icis, θ. ἡ μιμουμένη, μιμητικὴ.
 imito, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ imitor.
 imitor, atus sum, ari, (θαμιστ. τοῦ ἀρχή-
 ατος imor, εἰς od. καὶ τὰ imago, similes,
 simulatio) aliquid ἢ aliquid, μιμοῦμαι τινα
 ἢ τι. imitandus, a, um, μιμητός. 2)
 ποιητ. aliqua re aliquid, χρῆσθαι τινι
 ἀντὶ τινας. Ἡ μετοχὴ τοῦ παρακείμενου
 ὡς ἔσται καὶ παθητικῶς.
 imitus, ēpiβ. (imus) κέτωθεν, βυσσόδθεν.
 im-maculābilis, e, ἀμείαντος.
 im-maculo, are, μισγίνω. A. τοῦ μεταγεν.
 Δατ.

im-mādesco, dūi, ere, (in-madesco) βρε-
 χομαι. (ἐν χρήσει μόνον ὁ παρακείμενος).
 im-mādidus, a, um, ἐνυγρος.
 immāne, ἐπιβ. ἀγρίως, θηριωδῶς. 2) imma-
 ne quantum, θαυμαστὸν ὄσον.
 im-mānēo, ere, ἐμάνω.
 immānis, e, ἐξάϊσιος, ὑπερμεγέθους, ὑπερ-
 φύς, θεινός. 2) ἐξάϊσιος, ὤμος, ἀπάνθρω-
 πος. 3) τερατώδους, θηριώδους, ἀγρίου, θεινός.
 immānitas, ātis, θ. τὰ ἐξάϊσιον, θαυμάγι-
 ος. 2) τὸ ἐξόλισον, ὠμότης, ἀπάνθρωπι-
 ας. 3) θεινότης, ἀγριότης, τὸ τερατώδες.
 immāniter, ἐπιβ. ὑπερφυῶς, θεινός. 2) ὠ-
 μῶς, ἀγρίως.
 im-mansuetus, a, um, ἀδόματος, ἀνήμερος.
 im-marcescibilis, e, ἀμάραντος.
 im-masticātus, a, um, ἀμάσσητος.
 im-māture, ἐπιβ. ἀωρί, πρὸ ὥρος.
 im-māturitas, ātis, θ. ἀωρία, 2) τὸ πρόωρον.
 im-māturus, a, um, ἄωρος. 2) πρόωρος.
 im-medicābilis, e, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
 A. ποιητ.
 immedicātus, a, um, καχερισμένος.
 im-meditātio, ἐπιβ. ἀμελετήτως.
 im-meditātus, a, um, ἀμελέητος.
 im-mejo, ere, aliquid, ἐννοῶ τινα.
 im-memor, ōris, allicujus, ἀμνήμων, λή-
 σμων, ἐπιλήσμων τινός. 2) ποιητ. ἀμνή-
 μονα ποιῶν, ἀμνημοσύνην παρέχων. 3)
 πᾶν. ἀμνήμων, ἀμνηστος.
 im-memōrabilis, e, ἀμνημόνευτος, ἀδιήγη-
 τος. 2) ἀμνήμων.
 im-memōrālio, ōnis, θ. ἀμνησία.
 im-memōrātus, a, um, ἀμνημόνευτος, ἀρ-
 ῆτος. 2) ἀνεγκωμιστός. A. ποιητ.
 im-memōria, ae, θ. ἀμνημοσύνη, λησμοσύνη.
 im-memōris, e, ταῦτα τῷ immemor.
 immensitas, ātis, θ. τὸ ἀμέτρητον, ἀμετρία.
 Κικέρων.
 Immensus, a, um, (in-metior) ἀμέτρητος,
 ὁμέτρος, ἀπειρος, ὑπερμεγέθους. immensus
 altitudinis, τὸ ἀπειρον βάθος. ad, in, per
 immensum, εἰς ἀπειρον ὑπερφυῶς. immen-
 sum quantum, ἀμήχανον ὄσον, ὑπερβαλ-
 λόντως.
 im-mōo, are, ἐμβαίνω, εἰσβαίνω.
 im-mūrens, ntis, ἀνέξιος, ἀνείσιος, ἀδῶς.
 immēreter, ἀναξίως, ἀνατίως.
 im-mergo, ei, sum, ere, aliquid, ἢ ali-
 quid rei ἢ in rem, καταβῶ, καταβύθίζω
 τι εἰς τι, ἐμβάπτω τί τινα, βάπτω τι ἐν
 τινι. ferrum aquae ἢ in aquam, βάπτω
 σιδήρον ἐν ὕδατι. me immergo, εἰς im-
 mergor, καταβύομαι. 2) εἰσδύομαι, ὑπο-
 βύομαι, κρύπτομαι εἰς τι. 3) παραβύομαι.
 im-merito, ἐπιβ. ἀναξίως, ἀνατίως, ἀλόγως
 ἀτόπως. Εὐχρ. μάλιστα μετὰ τῶν ἀρνητι-
 κῶν haud, non, neque κ. τ. λ.

im-meritus, a, um, ἀνέξιος, ἀναίτιος, ἀδίκος.

Immerito meo, ἀδίκου ἐμοῦ ὄντος.

*immersibilis, e, ἀδύπνιστος.

immersio, ōis, θ. (immergo) κατάβυσις, καταβυθισμός.

immersus, a, um, τδ. immergo.

im-mutatus, a, um, ἀκαταμάρτητος.

im-migro, avi, alumi, ara, in locum, μετακινῶ, μετακινῶμαι εἰς τόπον.

*imminentia, ae, θ. (immineo) ἐγγύτης.

im-minuo, ere, alicui, ἐπικυρμαῖαι τινι. collis urbi imminet, λόφος τῇ πόλει ἐπικυρμαῖαι. 2) ἐπικυρμαῖαι, ἐνίσταμαι, πρόσκειμαι (προσεῖναι) τινι, ἐγγύς τινός εἰμι.

hostis imminet urbi, ὁ πολέμιος ἐγγύς τῆς πόλεως ἔστι. mors imminet, ὁ θάνατος ἐπικυρμαῖαι, ἐνίσταται. 3) ἐπικυρμαῖαι τινι. Alexander Dario imminens, ὁ ἡλέξανδρος τῷ Δαρείῳ ἐπικυρμαῖαι. 4) alicui rei ἢ in, ad rem, τηρῶ τι, ἐφίεμαι, ἐρέγομαι τινος.

im-minuo, ūl, ūtum, ere, aliquid, μειῶω, ἁλπτῶ τι. 2) aliquem ἢ aliquid, φθείρειν, διαφθείρειν τινά ἢ τι.

imminutio, ōis, θ. μειώσις, ἁλπτωσις.

im-minutus, a, um, ἀμεινῶτος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

imminutus, a, um, τδ. imminuo.

im-misceo, scūl, ixtum, ēre istum, ere, aliquid alicui, ἀναμίγνυμι, συμμίγνυμι. τί τινι. manus manibus, συμπλέκεσθαι, συμμιγνύσθαι, εἰς χεῖρας ἔρχεσθαι. 2) se immiscere alicui rei, παρενέειν αὐτὸν εἰς τι, ἐμπλέκεσθαι εἰς τι.

*im-miserabilis, a, ἀνελέητος.

†im-misericordia, ae, θ. ἀνελεημοσύνη.

*im-misericorditer, ἐπιβ. ἀνελεημένως.

im-misericors, dis, ἀνελεήμων.

immissarium, ū, ob. διεξαμηνή.

immissio, ōis, θ. (immitto) τὸ εἰσέναι, ἐνέειν, εἰσδογῆ. 2) τὸ εἶν.

immissus, a, um, τδ. immitto.

*immissus, ūs, ā. (immitto) ἐνέειν, εἰσδογῆ.

immistus, a, um, τδ. immisceo.

im-mitigabilis, e, ἀπρόδυντος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

im-milis, e, ἄμικτος, στρουγνός, πρόωρος. 2) ἀπνήτης, τραχύς, χαλεπός.

im-mitto, ūl, ūsum, ere, aliquem ἢ aliquid, εἰστέλλω, εἰσέδωμαι τινά ἢ τι. 2) ἐνέειν, ἐμβάλλω τινά ἢ τι εἰς τι. aliquem flammis, ἐμβάλλω τινά πυρὶ. lula in aliquem, ἐπαίττω βλήν τινί, ἐφίττω βλήν εἰς τινά. carboe alicui, ἐπαίττω κύνος τινί. 3) alicui aliquid, ἐμβάλλω, ἐμποιεῖν τινί τι. alicui amorem, ἐμποιεῖ τινι ἔρωτα. 2) τδ. arborem, εἰς αὐξάνεσθαι τὸ δένδρον.

dicatū, ἀμεινῶν εἰς τὸν πόλεμον, τρέφω

τὸν πόλεμον. capilli immissi, ἀντεμένην κδμ.

μη. equum, εἰς τρέχειν τὸν ἵππον. habepas, χαλῶν, διδόναι, ἀνέναι τὰς ἡνίας.

immixtus, a, um, τδ. immisceo.

im-mixtus, a, um, ἄμικτος, ἄμικτος.

immo, ταὐτὸ τῷ ἴσθ.

im-mobilis, e, ἀκίνητος. Immobiles res, ἀκίνητα κτήματα. 2) ἀμεταβάλητος, ἀδιδρεπτος.

im-mobilitas, ālis, θ. ἀκίνησις. 2) ἀδιδρεψίς.

im-mobiliter, ἐπιβ. ἀμεταβάλλτως. Α. Γραμ.

im-moderantia, āe, θ. ταὐτὸ τῷ immoderatio.

im-moderate, ἐπιβ. ἀκρατῶς, ἀμέτρως. 2) ἀκόσμως, ἀτάκτως.

*im-moderatio, ōis, θ. ἀμετρία, ἀταξία, ἀκαλασία.

im-moderatus, a, um, ἀμετρος, ἀκρατής, ἀκόσματος. 2) ἀμετρος, ἀπειρος.

im-moderate, ἐπιβ. ἀμέτρως, ἀκρατῶς. 2) ἀναίδως, ἀκόσμως.

im-modestia, ae, θ. ἀναίθεια, ἀκοσμία, ἀκολασία.

im-moderatus, a, um, ἀναίδης, ἀκόσμος, ἀταξής, ἀκόλατος.

im-moderate, ἐπιβ. ἀμέτρως, υπερβαλλόντως.

im-moderatus, a, um, ἀμετρος, ὑπερμετρος, ὑπέροχος. 2) ἀμετρος, ἀκρατής, ἀκόλαστος. Μετὰ γεννητῆς immodicus irae, ἀκρατῆς ὀργῆς, ἀκρατῶς ὀργῆς ἔχων.

*im-moderatus, a, um, ἀπρόθυμος.

immoens, ταὐτὸ τῷ immenus.

immolatus, (-tus), a, um, θυσιτικός, θύσιμος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

immolatio, ōis, θ. (immolo) θυσία.

immolator, ōis, ā. θύτης, θυτήρ.

immolitus, a, um, (in-molior) ἐνιδρυμένος. Α. σπαν.

immolo, avi, atum, ara, (in-molo) οἰλοχρῶμαι. συνήθ. aliquid, καταθῶ, σφάττω τι. hostiam deo, καταθῶ, σφάττω ἱερῶν τῷ θεῷ. 2) σφάττω, ἀποκατεῖνω τινά.

im-mordēo, dī, sum, ere, aliquid, ἐνδύκω τι. Α. ποιητ. καὶ σπαν.

im-mordior, rēus sum, ī, alicui rei, ἐναποθνήσκω τινί. 2) ἀποθνήσκω.

im-moror, atus sum, ari, alicui rei, ἐνδυστρέφω, ἐμμένω τινί.

immorsus, a, um, τδ. immordeo.

im-mortalis, e, ἀθάνατος, μεταγ. ἀθάνατος, μακάριος. 2) ἀπερνούτης, ἀμεινῶτος.

im-mortaliter, ἐπιβ. ἀπερνούτως.

*immortalitas, ἐπιβ. θεότης.

immortalis, τδ. immortalior.

mento est, ἐπὶ καὶ τὸ ἐμποδῖον ἢ ἐμποδών, κωλύει μὴ τι. impedimento est ad pugnam, ἐμποδών ἐστι πρὸς τὸ μάχεσθαι. 2) impedimentum, οὐ καὶ συνθ. impedimenta, πληθ. ἀποσκευῇ, σκεύη, ἐνίοτε καὶ σκευοφόροι καὶ χρεοφόροι ὥσα.

impēdō, ἰνί, καὶ ἱ, ἵtum, ire, (in pes ἢ in-peda) aliqueum, ἐμπέδω, ἐμποδίζω, ἐμπέλω τινά. μεταφ. me impediunt curae, φροντίσι περιπλέκομαι. me impedio aliqua re, περιπλέκομαι τινι. 2) περιβάλλω. aliqueum amplexu, περιβάλλω, ἀσπάζομαι τινά, caput myrto, τὴν κεφαλὴν μυρσίῃ στεφανοῦμαι, διαδέομαι. 3) aliqueum re ἢ a re, κωλύω τινά τινας. aliquid, κωλύω, ἐμποδίζω τι. aliqueum facere ἢ quo minus (ne) faciat aliquid, ἐμποδίζω, κωλύω τινά ποιεῖν τι. κωλύω τινά τοῦ ποιεῖν ἢ μὴ ποιεῖν τι, οὐκ ἔω τινά ποιεῖν τι.—impeditus, a, om, ἐμποδισμένος. impedita silva, βυβάκτος ὕμνων, impeditio, οἰς, θ. ἐμπέδων, κλύσεις.

*impēdītō, are, (θραυστ. τοῦ impedio) ἐμποδίζω, κωλύω.

impēdītōr, ōris, ἄ. κωλυτήρ, κωλυτής.

impeditus, a, um, ἱδ. impedio.

*im-pēdō, are, ἐμπέδω, χαράκω.

im-pello, pilli, pulsui, ūre, aliqueum ἢ aliquid, ἐλαύνω, ὠδῶ τινά ἢ τι. navem, ἐλαύνειν τὴν ναύ. remora, κωπηλατεῖν. equum, ἐλαύνειν ἵππον. feram, θηρίον. angittam, ἀρίκει, βάλλειν βίλος. arma, συγκροτεῖν τὰ ὅπλα. urinam, κινεῖν τὸν ὄρρον. chordas, πλήθειν τὰς χορδὰς. sonus, aurem, impellit, ἃ ἦχος ταῖς ἀκοαῖς προσβάλλει. aliqueum in fugam, τρέπειν τινά εἰς φυγὴν. In periculum, ὠθεῖν τινά εἰς κίνδυνον. hostes, ὠθεῖν, ἀνιστάλλειν τοὺς πολεμικοὺς. impulsus ira, ἐλαυνόμενος, φρεσὶ μολὸς δπ' ὀργῆς. 2) aliqueum ad, in aliquid ἢ ad aliquid faciendum, προάγειν, προτρέπειν, παραρμῆν τινά εἰς, πρὸς τι ἢ ποιεῖν τι.

im-pendēō, erō, alicui, ἐπικρίμαμαι τινι. μεταφ. ἐπικρίσασθαι, ἐνίστασθαι, ἐπικαιρῶς τινι. Εὐρηται καὶ μετ' αἰτιατικῆς τοῦ impendunt mala, ἐπικινεῖται σοι κακά.

impendia, ἱδ. impendium.

impend ūm, a, um, θαλαγηρός.

impendū, an, θ. σπανιότερος τόπος τοῦ ἐπὶ τῇ Ἐπιγρ.

impendium, ū, ad. (Impendo) ἀνέλωμα, ἀνάδωκ. 1) ἀνάδωκ. 2) ἡμέρα, (βλ. δ. 3) ἡμέρα. — impendū, ὀρεῖον, ἰσχυρόν, μεταφ. ἀνιστοῦμαι, κινεῖσθαι. impendio magis, πλεον. impendio acerbior, πλεον. παροτρύνω.

im-pendo, di, aum, ēro, aliquid in rem,

καὶ in re, ἀναλίσκω, θαπνῶ τι εἰς τι. si cuniam et operam in aliquid, ἀργυρίον καὶ πόνον ἀναλίσκω εἰς τι. vitam paucis τὴν ζωὴν τῇ πατριδὶ. aliqueum exemplo, χροῶμαι τινι ὡς παραδείγματι.—impensās, a, um, ἐπίθετ. θαπανηρός, ἐπιζήμιος, βλαβερός. 2) σφοδρός, ἰσχυρός, μέγας.

im-pensābīlis, u, ἀπείρατος, ἀδιδάκτος. 2) ἀτρωτός, ἀνίκητος.

impensa, as, θ. ὄπον. pecunia (Impendo) ἀνέλωμα, θαπνῶν.

impense, ἐπὶ. (Impendo) θαπανηρός. 2) σφοδρά, ἰσχυρόν, λίαν.

impensus, a, um, ἱδ. Impendo.

impensus, ūs, ἄ. (Impendo) ἀνέλωμα. Δ. τοῦ μεταγεν. Ααρ.

imperābīlīter, ἐπὶ. (Impero) προσακτικῶς, ἐπιτακτικῶς.

impērāto, ōnis, θ. ἐπιταγή. Βαθρ.

imperative, ἐπὶ. προστακτικῶς.

imperātivus, a, um, προστατεύμενος. 2) προστακτικῶς. imperativus, ἄ. (modus) ἢ προστακτικῇ ἐγκλίσει.

impērātōr, ōris, ἄ. στρατηγός, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ αὐτοκράτωρ στρατηγός. (τιμητικὴ προσήγορία τῶν μεγάλων νίκων νικησάντων στρατηγῶν καὶ τῶν μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς δημοκρατίας αὐταρχησάντων ἐν Ῥώμῃ). 2) ἀρχηγός, ἀρχων, ἡγεμῶν.

*impērātōrius, ἐπὶ. στρατηγικῶς.

impērātōrius, a, um, στρατηγικός. 2) αὐτοκρατορικός.

impērātrix, icis, θ. ἡ ἀρχηγός, ἡγήτρια.

impērātus, ūs, ἄ. ἐπιταγή. Α. ποιητ.

im-perceptus, a, um, ἀκατάληπτος.

im-perco, ere, (in-parco) αἰεῖν, φειδοῦναι τινος. Πλάτος.

*im-percussus, a, um, ἀπρόσπαιστος, ἀπρόσκαυτος.

im-perdītus, a, um, ἀφαιρετός. Δ. ποιητ.

im-perfecte, ἐπὶ. ἀτέλως.

im-perfectio, ōnis, θ. ἀτέλεια.

im-perfectus, a, um, ἀτέλής, ἡμιτελής, ἐλλιπής.

*im-perfossus, a, um, ὑτρετός, ἐτρυπητός.

*im-perfuōdies, ei, θ. ἀνελκίς, τὸ ἀνελκιστός.

*Impērābīlīter, ἐπὶ. δεσποτικῶς.

impērālis, u, αὐτοκρατορικός, βασιλικός.

impērālīter, ἐπὶ. αὐτοκρατορικῶς, βασιλικῶς.

impērīose, ἐπὶ. δεσποτικῶς, κρατερῶς.

im-perosus, a, um, ἡγεμονικός, δεσπῶν, κρατερὸς, κύριος. 2) δεσποτικός, τυραννικός.—Ὁν. κύρ. ἱμπεριώτος.

im-pērite, ἐπὶ. ἀπείρω, ἀνεπιστημόνως.

im-pēritia, as, θ. ἀπειρία, ἀνεπιστημότητα.

im-perito, avi, atum, are, (ἀπέρω. τοῦ

impero) aliquid, ἐπιτάττω τι. 2) αἰκού, ἀρχῶ, ἡγεμονεύω τινός.
 im-peritus, a, um, αἰκού, σπάν. in aliqua re, πειρος, ἀμάρτης, ἀνεπιστήμων τινος.
 imperium, ii, οὔ. (impero) ἐπιτάγμα, ἐπιτάγη. imperium exsequi, τὸ ἐπιτάγμα ἐπιτελεῖν. 2) ἐξουσία. imperium in aliquem habeo, κύριός τινός εἰμι. 3) ἡγεμονία, ἀρχή, ἐπικράτεια. cum imperio ἢ in imperio sum, ἀρχὴν ἔχω, ἀρχῶ, ἡγεμονεύω. imperio ejus, ἀρχόντος ἐκείνου. sub populi Romani imperium rediit urbem, ὑποτάττω πόλιν τοῖς Ῥωμαίοις. 4) στρατηγία. imperium maritimum, ἡ ναυαρχία. 5) ἐπικράτεια, ἀρχή, τὰ ὑπὸ τινι ὄντα. 6) imperia ἀντὶ τοῦ imperatores, οἱ στρατηγοί, ἐπαρχοί.
 im-perjuratus, a, um, ἔνευ ἐπιρκάει, ἐπίθετον τῆς αὐτοῦ.
 im-permissus, a, um, ἀτυγχώρητος, ἀδύμιτος.
 im-permixtus, αἷτε impermixtus, a, um, ἀμικτός.
 impero, avi, atum, are, (in-paro) αἰκού aliquid, ἐπιτάττω, προστάτω τινί τι. ut aliquid faciat, (σπαν. fieri aliquid), ποιεῖν τι. tributum αἰκού, τάττω, ἐπιβάλλω τινί φόρον. imperatum, i, οὔ. τὸ ἐπιταχθῆναι, προσταχθῆναι, ἐπιτάγμα, πρόσταγμα. Imperor, σπαν. προστάττομαι. 2) αἰκού, κύριός τινός εἰμι, ἀρχῶ, κρατῶ τινος. irae, κρατὸς τῆς ὀργῆς. illo imperante, στρατηγούντος ἐκείνου. 3) ad imperandum, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ ad imperata faciendum.
 im-perpetuus, a, um, μὴ συνεχής.
 im-personalis, o, ἀπροσώπος.
 im-personaliter, ἐπὶ ἀπροσώπως.
 im-personativus, i, a. (ὕπον. modus) ἢ ἀπαρέμφατος ἑγκλιτικός.
 im-perspicabilis, e, ἀδιόρατος.
 im-perspicuus, a, um, ἀδιόρατος.
 im-parterritus, a, um, ἀτάρακτος, ἀφοβός. A. ποιητ.
 im-pertinens, ntis, οὐ προσήκων.
 im-pertilis, e, (in-parilis) ἀμείριστος.
 impertio, tvi καὶ ii, itum, ire, (in-partio) αἰκού aliquid, καὶ σπανιώτερον aliquem aliqua re, μεταδίδωμι τινί τινος, ποῶ τινι κοινωνόν τινος. pro his impertilis, ἀντὶ τούτων ὃν ἔτυχον. honore impertili, κοινωνῶν, μεταλαβὼν τῆς δόξης. 2) aliquem saluto, ἀσπάζομαι τινα.
 impertitor, itus sum, iri, σπαν. ἀντὶ τοῦ impertio.
 impertio, onis, o. (impertio) κοινωνία. A. τοῦ μεταγ. Aat. ὡς καὶ αἱ ἐξῆς δύο.
 impertitus, a, um, id. impertio.

im-perturbabilis, o, ἀτάρακτος.
 im-perturbatio, onis, o. ἀταραξία, ἀτάθεια.
 im-perturbatus, a, um, ἀτάρακτος.
 im-pervius, a, um, ἀδιερχόμενος.
 impes, etis, a. ἀρχαία ἀντὶ τοῦ impetus, ὁρμή. 1) μέγας. Σῆμα ἢ ἀναρπαστικὴ ἀχρηστός.
 impeto, is, impas.
 impetibilis, e, (in-patibilis) ἀνέποιος, ἀνυποπόρητος. 2) ἀνέσθουτος.
 impetibilis, o, (impeto) ἐπιχειρῶν τινι ἢ ἑφορῶν.
 impetiginosus, a, um, λειχηνώδης, λειχηνωὶς, λειχηνώτος.
 impetigo, inis, o. λειχήν.
 im-peto, ere, aliquem, ἐπιχειρῶ, προσβάλλω τινί.
 impetrabilis, e, (impetro) ἀνόριστος, ῥέθιος λαβῆναι. 2) ἐπιτευκτικός, ἐπιτυχής.
 impetrabilis, ἐπὶ συγχ. ἐπιτυχέστερον.
 impetrassere, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ impetratum esse.
 impetratio, onis, o. (impetro) ἐπιτυχία.
 impetrativus, a, um, ἐπιτυχής, τῆς ἐπιτυχίας.
 impetrator, oris, a. ὁ ἐπιτυχάνων. A. τοῦ μεταγεν. Aat.
 impetrio, tvi, itum, ire, (impetro) καλῶ, λικρῶ, αἰσίους οἰανούς λαμβάνω. ἴδε καὶ τὸ ἐξῆς.
 impetro, avi, atum, are, (in-patro) aliquid, ἐκτάλλω, ἀπαρχάζομαι, ἐπὶ τέλος ἄγω τι. 2) aliquid ab aliquo, τυχάνω, ἐπιτυχάνω τινός παρὰ τινος. pacem, τυχάνω εἰρήνης. optatum, ἐπιτυχάνω τῆς εὐχῆς. ab aliquo, ut liceat, διαπραττομαι παρὰ τινος ἐκείνῳ μοι. impetrato, ut manerent, διαπραττόμενοι (ὥστε) μένειν.
 im-petulus, ntis, προπητής. ἄμφ. γρ.
 im-petuisse, ἐπὶ ἑρμητικῶς.
 impetuosus, a, um, ἑρμητικός. ἄμφ. γρ.
 impetus, us, a. (impato) ἑρδός, ὁρμή, προσβολή. impetum facere in aliquem, ἑρδὸν ποιεῖσθαι, ὁρμῆν ἐπὶ τινι, προσβάλλειν τινί. impetu, ὁρμῇ. impetus fortis, ὁ παρρησιασμός. 2) ὁρμή, ἑρμητικὴ κίνησις, ὁρδή.
 im-pexus, o, um, ἀκέννητος.
 impiamentum, i, o. μίσμα.
 im-pico, are, καταπισσάω, πικῶ.
 im-pice, ἐπὶ. ἀντιδῶ.
 im-pictas, ntis, o. ἀσέβεια.
 impigens, entis, (in-piget) ἔκονος.
 im-piger, gra, grum, ἔκονος, πρόσθιος. ἑρπύεται καὶ μετὰ γυνῆς καὶ ἀναρμυγῆς τοῦ.
 im-pigre, ἐπὶ, ἔκλινος, προθύμος.
 impigritas, ntis, o. ἀκλινία, προθυμία.

+im-pigritia, ae, θ. ἀκρίνεια.
 impilia, ium, od. (in-pilus) εἶδος ποδείων.
 impingo, pēgi, pactum, ēre, (in-pango)
 aliquid alicui ē in aliquid, προσπατώ, προσκυρώ, προσπαράσσω τί τινι ἢ πρὸς τι.
 naveim, προσπαράσσω τὴν ναῦν. pugnam
 in os, ἐντρέβω τῷ στόματι τινας κόνδουλον.
 2) προστάτω, παραστήτω τινί τι. alicui
 compedes, περιάπτω τὴν δεξιάν. 3) ὠθεῖν.
 hostes in vallum, τοὺς πολεμίους εἰς τὸ
 χαράκωμα. me impingo ἢ impingor ho-
 stibus, φέρομαι, ὁρμᾷ ἐπὶ τοὺς πολεμίους.
 impinguo, are, (in-pinguis) aliquid, πια-
 νῶ τι. 2) πιαίνωμαι.
 impius, avi, atum, are, (impious) μισῶν.
 impiare se, μισαίνεσθαι, ἀσεβεῖν.
 im-pius, a, um, ἀσεβής, ἀνόσιος. impius
 erga aliquem sum, ἀσεβῶ εἰς τινά. 2)
 ἄγριος, ὠμός. 3) κατάρματος, κακός. 4)
 impia herba, θ. ἄγνωστος βοτάνη.
 im-placabilis, ae, ἀκαταπαύστος, ἀνεξήλα-
 στος, ἀδιάλλακτος.
 im-placabilitas, atis, θ. τὸ ἀνεξήλαστον,
 ἀδιάλλακτον. A. τοῦ μεταγ. Δετ.
 im-placabiliter, ἐπὶ. ἀδιאלλάκτως.
 im-placatus, a, um, ἀδόρεστος. A. ποιητ.
 ὥς καὶ ἡ ἐξῆς.
 im-placidus, a, um, ἀνεξήλαστος, ἀνίλωτος,
 ἄγριος.
 implāgo, are, (in-plaga) παγιδεύω.
 im-plāno, avi, are, πλανῶ.
 im-plānus, a, um, ἀνώμαλος.
 *im-plectus, a, um, δούκαμπτος.
 im-plecto, (xi) xum, ēre, ἐμπλέκω. im-
 plector, ἐμπλέκομαι.—implexus, a, um,
 ἐμπλεκγμένος, περιεμπλεγμένος.
 implemētum, i, od. (impleo) πλήρωσις,
 συμμόρφωσις. A. Ιατρ.
 impiō, ēvi, etum, ēro, (ἐκ τοῦ ἀχρήστου
 pleo, πρῆλ. plenus) aliquid ἢ aliquid
 aliqua re, (σπαν. alicuius rei) ἐ μ π ἱ-
 π λ η μ ε ι, πληρῶ τινά ἢ τί τινος. urbem
 lamentis, τὴν πόλιν δδουμάων. impiavit
 eum ero, ἐνέπλησεν αὐτὸν ἐλπίδος. im-
 pientur Bacchi ἐμπιπένται, χορεύονται
 εἰναι. 2) πιαίνω, πληρὸς ποιῶ τι. 3) πλι-
 quum, πληροῦν, ἔγκυον ποιῶν γυναικα.
 4) πληρῶ, ἐμπιπλήμι, ἀποτελῶ, ἐκτελῶ τι.
 partes officii, ἐπιτελεῖν τὰ καθήκοντα.
 vicem alicuius, ἀντὶ τινὸς εἶμι. locum
 principem, κατέγω τὸν πρῶτον τόπον.
 impiētio, onis, θ. (impleo) πλήρωσις.
 impiētus, a, um, ἱδ. implea.
 implexio, onis, θ. (implecto) ἐμπλοκή,
 περιπλοκή.
 implexus, a, um, ἱδ. implecto.
 implexus, ūi, ē. (implecto) ἐμπλοκή, περι-
 πλοκή. Μένων κατ' ἀμείραν. τοῦ ἐν. εἰς γρ.

+implicamentum, i, od. (implico) περι-
 πλοκή.
 implicatio, onis, θ. ἐμπλοκή, περιπλοκή.
 Kikίρων.
 implicatura, ae, θ. ἐμπλοκή, περιπλοκή.
 A. τοῦ μεταγεν. Δετ.
 implicatus, a, um, ἱδ. implicia.
 impliciscor, i, συγχέομαι, ταρῆτομαι.
 implicite, ἐπὶ. περιπλοκῶς, ἀσαφῶς.
 *implicito, are, (θεματ. τοῦ implico) ἐμ-
 πλέκω, περιπλέκω.
 implicitus, a, um, ἱδ. implico.
 im-plico, avi, atum, καὶ ἡ, ūtum, are,
 ἐ μ π λ ἑ κ ω, περιπλέκω. hodie arbo-
 rem implicat, ὁ κισσὸς τῷ δένδρῳ περιπλέ-
 κεται. implico tempora ramo, διαδοῦμαι
 στεφάνῳ τοῦ κροτάφου. brachia colla
 alicuius, περιπλέκομαι τῷ τραχήλῳ τινός.
 περιβάλλω τινά. implicitus laqueis, ἐμπι-
 πλεγμένος ταῖς πάγαις. implicare aliquem
 bello, περιβάλλω τινά πολέμῳ. implicat
 negotiis, ἐμπλέκομαι εἰς ἀσχολίας. im-
 plicari morbo, περιπίπτω νόσῳ. 2) περι-
 πλέκω, πλέκω, συνάπτω, συνδέω. impli-
 cata inter se sunt, ἀλλήλοις περιεμπλεγ-
 μένα ἐστὶ. 3) συγχέω, ταρῆτω. animum
 alicuius, τὴν ψυχὴν τινος.—implica(i)tus,
 a, um, περιεμπλεγμένος, ἀσαφής.
 *implorābilis, e, (imploro) ἀπικλήτος.
 implorāto, onis, θ. ἐπικλήσις, τὸ ἐπικα-
 λεισθαι, προσυγγῆ.
 im-plōro, avi, atum, are, ἀλίσκομαι, ἐπι-
 καλεῖσθαι, ἱκετεύω τινά. aliquem in ἡ ad
 auxilium, ἱκετεύω τινά βοηθεῖν μοι. ad-
 xillum ab aliquo, αἰτεῖσθαι βοήθειαν πα-
 ρά τινος. 2) ἐπιμαρτύρομαι, μαρτύρομαι
 τινι ἢ τι.
 *im-plūmbo, are, μόλασθαι.
 implūmis, e, (in-pluma) ἄπτελος, ἄτερος.
 2) ψιλός.
 im-plūo, ūi, ēre, βεῖν εἰς τι, βεῖν. 2) αἰ-
 quid, θαυρῶν, ῥεγῶ τι.
 implūvniatus, a, um, (impluvium) ἑμοῖος
 ἀδελφῇ.
 implūvniūm, ūi, od. ταῦτ' τῷ compluvium.
 *im-poenitendus, a, um, ἀμεταμέλητος,
 ἀμετανόητος.
 +im-poenitens, atis, μὴ μετανῶν.
 +im-poenitentia, ae, θ. τὸ ἀμετανόητον.
 im-poenitus, a, um, ταῦτ' τῷ impunitus.
 im-pōitē, ἐπὶ. ἀκούψας, ἀκούσας.
 im-pōitū, ae, θ. τὸ ἀκούψων, ἀκουσέων.
 im-pōitū, a, um, ἀλαφάντος, ἀνεξέργα-
 στος, ἀκούψος, ἀκούσος.
 im-pollūtus, a, um, ὀμνάντος.
 im-pōno, ōnuī, ōitum, (σπαν. ostēti,
 ostum) ēre, aliquem ἢ aliquid alicui ἢ
 in aliqua re ἢ in aliquid, ἐντίθημι τινά

ἢ τί τινι, τίθημι τινα ἢ τι ἐν τινι, εἰς τι. aliquem sepulcro, ἐντιθέναι τινα εἰς τάφον. aliquem navi ἢ in navem, ἀναβιβάζειν τινα εἰς τὴν ναύ. 2) ἐπιτίθημι τινα ἢ τί τινι. alicui dominum, κύριόν τινι ἐπιτιθέναι, ἐπιστάναι. onus alicui, ἐπιτιθέναι τινὶ φορτίον. coronam, ὀφθαλμον. dona aris, δῶρα τοῖς βωμοῖς. aliquem equo, ἀναβιβάζειν τινα ἐπὶ τὸν ἵππον. manum alicui, ἐπιτερεῖν τινι, ἐπιβάλλειν τινὶ χεῖρα. finem rei, ἐπιτιθέναι τέλος τῷ πράγματι. alicui nomen, ἐπιτιθέναι τινὶ ὄνομα. vulnus alicui, ἐπιφέρειν τινὶ τραύμα. muletam civitatibus ἢ in civitates, ἐπιτιθέναι, ἐπιβάλλειν ζημίαν ταῖς πολιτείαις. vestigial alicui, τάττειν τινὶ ὄφρον. 3) alicui, ἐκπατῶ, φανακίζω τινα. πρὸς. impostor καὶ impostura. **imporco**, avi, atum, are, (in-porca) aliquid, ἐντιθέναι τι ἀλακί, ἀλακίζω. **im-portabilis**, e, ἀφόρητος. **im-portatilius**, (-cius), a, um, εισαγωγικός. **imporcitor**, oris, ā, (imporco) θεός τις τοῦ ἀλακισμοῦ, προστάτης. **im-porto**, avi, atum, are, aliquid, εισάγω, εισαγωγικῶς τι. 2) alicui aliquid, ἐπιφέρω, ἐπιβάλλω, φέρω, παρέχω τι εἰς τι. **importune**, ἐπὶ ἀκαίρως. 2) φορητικῶς. **importunitas**, ātis, 0, ἀνεπιτηδεύτης. 2) ἀκαίρια, φορηκότης, τὸ φορητικόν. **importunus**, a, um, (porto) ἀπρόσφορος, ἀκαίρος, ἀνεπιτηδεύς. 2) ἀκαίρος, φορηκός, δυσχερής, χαλεπός. **im-portuosus**, a, um, (portus) ἀλγυνος. **impos**, ōtis, (in-potis) alicuius, ἀκρατῆς τινος. sui ἢ animi, ἀκρατῆς ἑαυτοῦ, ἄφρων, παράφορος. **impositicius**, (-tius), a, um, ἐπιθετος, πρόσθετος. 2) ἐν τῇ γραμμ. θεματικῶς. **impositio**, ōnis, 0, (impono) ἐπιθεσις. 2) ἐν τῇ γραμματικῇ τὸ θέμα. **impositivus**, a, um, (impono) θεματικῶς. **impositor**, oris, ā, (impono) θέτης. **impositus**, a, um, ita, impono. **impositus**, ūs, ā, ἐπιθετός. **im-possibilis**, e, ἀδύνατος. **im-possibilitas**, ātis, 0, ἀδυναμία, τὸ ἀδύνατον. **impostor**, oris, ā, (impono) ἐπιθετής, ἀπατελών. Α. τοῦ μετ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς. **impostura**, ae, 0, (impono) ἐπιθεσις, ἀπάτη, φανακισμός. **im-potens**, ntis, ἀδύνατος, ἀσθενής. 2) ἀκρατής, ἐμπαθής, ἀκολάστος. 3) alicuius rei, ἀκρατῆς τινος, ἢ κρατῶν τινος. **im-potentior**, ἐπὶ ἀδυνατέως, ἀσθενέως. 2) ἀκρατέως, ἐμπαθέως, ἀκολάστως.

im-potentia, ae, 0, ἀδυναμία. 2) ἀκρατεία, ἐμπαθεία, ἀκολασία. **impraegno**, (avi), atum, are, (in-praegnus) ἐγκύμονα ποιεῖ. Α. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἐξῆς ὁδοί. **im-praemeditatus**, a, um, (προσμελέτης). **im-praeparatus**, a, um, (ἀπροπαρασκευαστος). **im-praeopedita**, καὶ **impraepedito**, ἐπὶ ἀκολύτως. **im-praeopeditus**, a, um, ἀκόλυτος. **im-praeopitatus**, a, um, ἀπριζμητος, ὁ ἐν ἀκροβυστίᾳ. **im-praescientia**, ae, 0, ἡ μὴ πρόγνωσις. **impraesentiarum**, εἰτα in praesentiarum (ἐκ τοῦ in praesentia rerum) ἐν τῇ παρόντι. **im-praestabilis**, e, ἀνεπιτηδεύς, ἄχρηστος. Α. τοῦ μετ. Λατ. **im-pransus**, a, um, ἀναρίστος, ἀναρίστητος. **imprecatio**, ōnis, 0, κατάρα, ἐρώ, ἔπαρά. **im-procor**, atus sum, avi, εὐχομαι. alicui aliquid, τινὲς τι. 2) καταδικάω, ἀποδοκιμαζέω, ἐπαράωμαι τινὲς τι. 3) aliquid, εἶδω, κριζέω, προσκυνῶ. **imprensibilis**, e, (in-probando) ἀκατάληκτος, ἀκατανόητος. **im-presso**, ἐπὶ ἐμπίπτω. Α. τοῦ μετ. Λατ. **impressio**, ōnis, 0, (imprimo) ἐντύπωσις, ἐντύπωμα. 2) ἐμπίπτις, ἔμψασις. 3) ἐμβολή, ὁρμή, ἐκδρομή. **impressionem facere in fines hostium**, ἐμβολὴν ποιεῖσθαι εἰς τὴν τῶν πολεμίων χώραν. **impressus**, a, um, ita, imprimo. **im-pressus**, a, um, ἀπίετος. **impressus**, ūs, ā, (imprimo) ἐντύπωσις. **imprimis**, τὰς τῶ in primis, ita, primus. **imprimo**, essi, essum, ita, (in-primo) aliquid alicui, σπῶν. aliquid re aliquid, ἐντυπῶ, ἐνοφραγίζω εἰς τινι, ἐμαίνομαι τινὲς τι. vestigium loco ἢ locum vestigiis, ἐντυπῶ ἵχνος τῇ τόπῳ, σημαίνω ἵχνος τὸν τόπον. signum pecori, σημαίνω τῷ σημάτων τὸ πρόβατον. crater impressus signis, κρατὴρ ἑκτυπος ᾠδαῖς. μεταφ. **decus reipublicae imprimo**, εὐχόμενον τῇ πολιτείᾳ προσάπτω. aliquid in animo ἢ in animum imprimitur, ἐνοφραγίζεται εἰς τὴν ψυχῇ. **im-principalliter**, ἐπὶ ἐν τοῖς πρώτοις, κατ' ἐξοχὴν. **im-probabilis**, e, ἀποδοκιμαστέος, ἀδίκιμος. 2) ἀπίθανος. **im-probabilitas**, itas, 0, ἀδοκίμως. **improbatio**, ōnis, 0, (improbo) ἀποδοκιμασία, ἀδόκησις. **im-probator**, oris, ā, ἀποδοκιμαζών. **im-probe**, ἐπὶ πανήρως, γαλήνως. 2) ἀνο-

πίως, ἀβίως. 3) ἀναίδῃς, ἀνισχυόντως. 4) απαν. ὑπερβολῇ, ἄγαν.

im-prōbitas, ātis, θ. πονηρία, φλυσιότης. 2) πονηρία, ἀνοσιότης. 3) ἀναίδεια, ἀνισχυοντία.

im-prōbiter, ἐπίρ. ταῦτὲ τῇ improbe. A. απαν.

*im-prōbito, are, ἐπιτατ. τοῦ improbo.

im-prōbo, avi, utum, are, aliquid, ἀποδοκιμάζω, ἀποβάλλω, ἀθετῶ τι.

*im-prōbūlus, a, um, (ὀποκορ. τοῦ improbus) πονηρός, ἀναίδης.

im-prōbus, a, um, πονηρός, μοχθηρός, φάβλος, (ἐπὶ σώματος καὶ ψυχῆς). 2) ὑπερφύης, δεινός, ὅσον labor impr. somnus κ. τ. τ. 3) ἀναίδης, ἀναίσχυντος.

im-prōcerus, a, um, ἀμεγέθης, βραχύς.

*im-prōcerābilis, a, ἀκτιστος.

im-prōfessus, a, um, ἀνπαγγέλτος.

im-prōles, is, ἔγγονος, ἔκτενος. A. τοῦ μεταγεν. Aστ.

im-prōmiscuus, εἴτε impromiscuus, a, um, ἑμικτος.

im-prōmptus, a, um, ἀνέτοιμος, μὴ πρόχειρος.

†im-prōpe, ἐπίρ. ταῦτὲ τῇ prope.

*im-prōperantē, ἐπίρ. βραδίω, ἥριμα.

*im-prōpēratus, a, um, μὴ σπουδαίως, ἡρεμαίως, βραδύς.

†im-prōpērūm, ii, ō. (impropero) ὀνειδισμός.

*im-prōpēro, are, ονειδίζω εἰω.

†impropero, are, (ἵως ἐκ τοῦ in probum) ὀνειδίζω.

*im-prōpērus, a, ἡρεμαίως, βραδύς.

im-prōpria, ἐπίρ. ἀκρίως, οὐ κυρίως. loqui, ἀκυρολογεῖν.

im-prōprietas, ātis, θ. ἀκυρία, ἀκυρολογία.

im-prōprius, a, um, ἄκυρος, improprium, οὐ τὸ ἄκυρον, ἀκυρολογία.

im-prōpugnālus, a, um, ἀφορούμετος.

†im-prospecte, ἐπίρ. ἀπρονοήτως, ἀπεριελέπτως.

im-prospectus, a, um, ἀόρατος.

im-prosper, ēra, ērum, δυστυχός, ἀτυχής.

im-prospere, ἐπίρ. δυστυχώς, ἀτυχώς.

im-prōtectus, a, um, ἀφρορητος.

im-prōvide, ἐπίρ. ἀπρονοήτως, ἀπερισκέπτως.

*im-prōvidentiā, ae, θ. ἀπερισκέψια, ἀπρονοησία.

im-prōvidus, a, um, μὴ προσοδῶν. 2) ἀπρονοήτος, ἀπερίσκεπτος, ἀπεριελέπτος. 3) ἀπροόρατος, ἀπροόρατος, ἀπροσδοκῆτος.

im-prōviso, ἐπίρ. ἀπροόρατος, ἀπροσδοκῆτος.

imprōvisio, ταῦτὲ τῇ improviso.

im-prōvisus, a, um, ἀπροόρατος, ἀπροσδοκῆτος, ἀπροσδοκῆτος, de improviso ἢ ex im-

provisto, ἐξ ἀπροσδοκῆτος, ἀπροσδοκῆτως, ἐξαιφνης.

im-prūdēns, ntis, ἀπρονοήτος, ἀπερίσκεπτος. 2) aliquid rei, ἄγνός τις, ἄγνοοντι. imprudente Sulla, ἄγνοούντος τοῦ Σύλλα. 3) ἀπειρος, ἀκτιστομήμων, ἀμαθής τις. 4) ἀνόητος, ἄφρων.

im-prūdenter, ἐπίρ. ἀπρονοήτως, ἀπερισκέπτως. 2) ἄγνοια, ἄγνοια. 3) ἀνοήτως, ἀφρόνως.

im-prūdentiā, ae, θ. ἀπρονοησία, ἀπερισκέψια. 2) ἄγνοια. por imprudentiam, ὅτι ἄγνοια. 3) ἀνοησία, ἀφροσύνη.

im-pūbes, ēris καὶ impūbis, o, ὄνηθος, ἀνύουλος, ἀγένειος. 2) ἄγνός, μὴ ἐμειλῆσας γυναικί.

*im-pūbesco, ēre, ἡβάζω. A. ἐμφύλο.

im-pūdens, ntis, ἀναίδης, ἀναίσχυντος.

im-pūdenter, ἐπίρ. ἀναίδως, ἀνισχυόντως.

impūdentiā, ae, θ. ἀναίδεια, ἀνισχυοντία.

im-pūdica, ἐπίρ. ἀσελγῶς.

im-pūdicitia, ae, θ. ἀσελγεία, μαχλοσύνη, κιναιδία, πορνεία, μέλισσα ἢ παιδεραστία (κατ' ἀνέθεσιν τῶν libidines, τῶν λεγόμενων ἐπὶ τῶν πρὸς γυναικας ἀκολασιῶν).

im-pūdicus, a, um, ἀναίδης, ἀνισχυντος. 2) ἄναγνος, ἀσελγής, μάχλος, πορνικός, digitus impudicus, ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος, ὁ παρ' Ἀττικῶν καταπύγων. 188 Πολυδ. 2, 184.—3) ἐπὶ θυμῷ αἰσχρός.

impugnātio, ōnis, θ. προσβολή. A. απανιω.

im-pugnator, ōris, ἄ. ὁ προσβάλλων. Κασιορδ.

impugnātus, a, um, ἴδ. impugno.

*im-pugnatus, a, um, ἀπρόσβλητος, ἀνέπατος.

im-pugno, avi, utum, are, aliquem ἢ aliquid, προσβάλλω τινί ἢ πρὸς τινα, πρὸς τι. 2) μεταφ. καθάπτωμαι τινος, ἐναντιοῦμαι τινι. dignitatem alicuius, καθάπτωμαι τῆς δξίας τινός. sententiam, ἐναντιοῦμαι τῇ γνώμῃ.

impulsiō, ōnis, θ. (impello) ἐκώσας, ὠμώδης, ἔλθοις. 2) παρόρμησις, παραίνεσις. 3) ὁρμή.

impulsor, ōris, ἄ. (impello) ἐκτυντήρ, παρορμητής, παραίντης.

impulsiſſix, icis, θ. (impulsor) ἡ παρορμύουσα.

impulsus, a, um, ἴδ. impello.

impulſas, ūs, ἄ. (impello) ἐκίχουσαι, κρούσεις. 2) παρόρμησις, παρορμή, παραίνεσις. 3) ὁρμή.

*im-pulverus, a, um, ἀκύντος.

im-punctus, a, um, (in-punctum) ἔστικτος, ἀκύντος.

impūnis, ἐπίρ. (impunis) νηποινί, ἀτιμωρητή, ἀζημιώ. 2) ἀδωδ, ἀφαλῶς, ἀκύνδως.

impūnis, o, (in-poenae) νηποινίς, ἀτιμωρητός, ἀζημιός. A. απαν.

impūnitas, ἡ, θ. (impūnis) ἀτιμωρησία, ἔκστασις. 2) ἀδίκη, ἐξουσία. 3) ἀκολασία.

impūnīte, ἐπίθ. (impūnitus) ἀτιμωρησί.

im-pūnītus, a, um, νήπιος, ἀτιμωρητός, ἀζήμιος. 2) ἀδίκης, ἀσφαλῆς, ἀκίνδυνος. 3) ἀκόλαστος.

im-pūre, ἐπίθ. μιζήρως, αἰσχροῦς.

*im-purgābilis, a, μιζήρως, ἀναπολόγητος.

*im-pūritas, alis, θ. ἀκαθαρσία, αἰσχροσύνη.

*im-pūritia, au, θ. ἀκαθάρσια, αἰσχροσύνη.

impūro, avi, atum, are, aliquid, βυπαίνειω, μολύνω τι.—impuratus, a, um, ἐκιδιάρτης, μιζήρως, αἰσχροῦς.

im-pūrus, a, um, ἀκίχαρτος, βυπαρής, 2) ἀκαθαρτός, μιζήρως, αἰσχροῦς.

im-pūlātio, onis, θ. ὑπολογισμός, λογισμὸς.

*im-pūlātivus, a, um, αἰτιατικός.

im-pūlātōr, ōris, ἄ. ὁ ὑπολογίζμενος.

impūtātus, a, um, ἴδ. impulso.

impulātus, a, um, (in-pulatus) ἀκλιδευτός.

im-pūto, avi, atum, are, aliquid, ὑπολογίζομαι, λογίζομαι τι. 2) aliquid, ὑπολογίζεσθαι, λογίζεσθαι τινί τι. aliquid, beneficium, ὑπολογίζομαι, προσφέρω τινί, τὸ εὐεργέτημα. 3) δίδωμι, παρέχω τινί τι.

4) ἀνατίθωμι τινί τι, ἀνατίρω εἰς τινά τι, αἰτιώμαι τινά τινα.

im-pūtesco, trūl, ēre, σθῆποιαι.

*im-pūtrābilis, a, ἀσπληής.

*im-pūtribilitas, ἐπίθ. ἀσπληής.

imūlus, a, um, (ὁπκορ. τοῦ imus) ἐπὶ μι-

κρῶν πραγμάτων κατώτατος.

im-us, a, um, (ἐκ τοῦ infimus, ἴδ. infer)

κατώτατος. ima chorda, ἡ ὑπὸν. superis

imisque deorum, τοῖς ἄνω καὶ τοῖς κάτω

θεοῖς. imum, οὐ. τὸ κάτω, τὸ κέντρον. ima

montis, καὶ κυνήθ. imus mons, τὸ κέντρον

τοῦ ὄρους, ἡ ὑπώρεια. ima summis

miscere, ἔνω κάτω ποιεῖν τὰ πρόμακτα.

ab imo, κέντρον. suspirare ab imo ἢ imo

de pectore, ἀνασταναῖν ἀπὸ τοῦ στήθους.

2) ὕστατος, τελευταίος. ad imum, εἰς τέ-

λος, τέλος δι, τὸ τελευταῖον.

in, πρόθ. μετ' αὐτ. ἐπὶ κινήσεως εἰς τι. mil-

itare in Asiam, πηρύνει εἰς τὴν Ἀσίαν. vo-

nio in regionem, (σπαν. in regione), ἀ-

φικνοῦμαι εἰς χώραν. concilium in cer-

tam diem indicere, σύνθετον εἰς ἡμέραν

ἡμέραν προσεπαιῖν. pecuniam insumere in

aliquid, ἀφ' ὧρου ἀναλίσκειν εἰς τι. facium

in pejus effingere, τὸ πρόσσωπον ἐπὶ τὸ

χείρον πλάττειν. vocare in nuptias, κα-

λεῖν ἐπὶ τοῦς γάμους. in unum diem, εἰς

μὴν ἡμέραν. 2) ἐπὶ τι. in equum ascen-

dere, ἐπὶ τὸν ἵππον ἀναβαίνειν. in collem

confugere, ἐπὶ λόφον ἀνατρέχειν. 3) ἐπὶ

τινα, κατὰ τινα. in Persas proficisci, ἐπὶ

Πέρσας ἰέναι. oratio in Caullian, ἐπὶ

κατὰ Καυλίαν λόφος. 4) πρὸς, εἰς τινα, ἢ τι. amor in patriam, ἡ πρὸς τὴν πα-

τριδα ἀγάπη. merita in rempublicam,

τὰ πρὸς, εἰς τὴν πολιτείαν εὐεργετήματα.

impietas in deos, ἡ πρὸς, εἰς τοὺς θεοὺς

ἀτίβεια. 5) sex pedes in longitudinem,

ἑξ πόδας τὸ μήκος. in dies, ἀσμεῖται, καθ'

ἡμέραν. in singulos annos, καθ' ἑκατο-

ντος, hostili in modum, εἰς πόσον πο-

λεμῶν, ἐχθρῶς τρόπῳ. Σημ. habere in

animum ἐντι τοῦ in animo, ἐν ᾧ ἔχειν

osse in potestate, γυμνηθεῖν ἀπὸ τι-

—in μετ' ἀφαιρ. ἐπὶ στασίσεως ἐν τι. in

hac regione est, ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐστίν.

in Peloponneso, ἐν Πελοποννήσῳ, κατὰ

τὴν Πελοπόννησον. dicere in senatu, λέ-

γειν ἐν τῇ συγκλήτῳ. in magnis viris

non est habendus, ἐν τοῖς μεγάλαις ἀν-

δράσιν οὐ θετός. in his, ἐν τοῖς. in

hoc tempore, ἐν τῷ τούτῳ τοῦ χρόνου.

ter in anno, πρὸς τοῦ ἐνιαυτοῦ. versatur

in eo, ut defendat, ἐν τῷ ἀπολογισθεῖς

διατρίβει, ἡ περὶ τὴν ἀπολογία. in agro-

do, ἐν τῷ πράττειν. in vino, ἐν οἴνῳ, ἐν

τῷ συμποσίῳ. in motu esse, ἐν πόσει, διὰ

φόβου εἶναι. diero in auro, ἐν χρυσῷ

πηγρήν, ἡ ἐκ χρυσοῦ πηγήν. in pueris,

in iaculis et polle ursae, ἐν ἀκοντίοις καὶ

δορῶ ἀρκτου, ἀκόντια καὶ ἀρκτὴν πορῶν.

potare in rosa, πίνειν ἐν ῥόδῳ στεφανοῖς.

3) ἐπὶ τινα. in monte, ἐπὶ τοῦ ὄρους. in

humeris ferre, ἐπὶ τῶν ὤμων φέρειν. 3) ἐν

τινι, ἐπὶ τινι. in illis est, ἐν τοῖς θεοῖς

ἢ ἐπὶ τοῖς θεοῖς ἔστιν. 4) ἐπὶ τινι. in om-

ni re gratias tibi ago, ἐπὶ τούτῳ ὁμολογῶ

σοι χάριτας. 5) in eo sum, ut—, μέλλω

ποιεῖν τι, περὶ εἰμαι. in tempore, ἐν

καιρῷ. in facill. ἐν εὐμαρείᾳ, βραδίως.—Σημ.

Κρητικῶς καὶ Ἀρκαδικῶς εἰρηται. ἡ πρὸς

θεοῖς αὐτῇ γραφομένη ἔν. εἰρηται. διὰ

καὶ σύνθετα ἰναγόντων, λαφελῶν κττ.

in, μόριον στατηρικό, ἐν συνθέτῳ εὐχερη-

στον, ἰοδύναμον τοῖς Ἑλληνικοῖς ἀ, ἐν,

νη. τὸ διὰ π αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ τῆς προβέ-

τως in, πρὸ μὲν τῶν συμμάχων b καὶ p

τρέπεται εἰς m, πρὸ διὰ τοῦ l, m καὶ r,

ἀπορροῦται αὐτοῖς ταύταις, ὁλον imbel-

lis, impotens, illiberalis, immittis, ir-

ritus.

ina, an, θ. ἴς, γεν. ἰνός.

in-abruptus, a, um, ἀδιάρρηκτος.

in-absolūtus, a, um, ἀτελείωτος.

*in-abstinentia, ae, θ. ἀκρασία, ἀκρασία.

in-accessus, a, um, ἐχθλός.

*in-accessibilis, a, ἀπρόσβατος.

*in-accessibilis, alis, θ. τὸ ἀπρόσβατον.

in-accessus, a, um, ἀπρόσβατος.

*in-accesso, ōre, ἐκασθεν.

In-accūsābīlis, θ, ἀνέγκλητος. Α. Γλωσ.
 In-acōsātus, α, um, ἀκατηγόρητος.
 In-ācesco, cui, ēre, εξίνωμαι, εξίζω.
 Ināchūdes, ac, ā, Ἰναχίδης.
 Ināchīs, idis, εἶτε idos, θ, Ἰναχίς.
 Ināchius, α, um, Ἰνάχιος.
 Ināchus, εἶτε Inachos, ī, ā, Ἰναχος.
 Ināchus, α, um, τὸ τῷ Inachius.
 In-actūsus, α, um, ἀπράγμων.
 inactus, α, um, īs. inigo.
 in-adfectatus, α, um, īs. inaffectatus.
 Inādībīlis, e, (inad-eo) ἀπρόσδοτος.
 In-adpārātio, κ.τ.λ. īs. inapparatio κτλ.
 In-adscensus, α, um, μὴ ἀνάβατος, ἀνεπί-
 βατος.
 In-adspectus, α, um, ἀόρατος.
 In-adsprūsus, α, um, ἀόρατος.
 In-adsuētus, α, um, ἀήθος.
 In-adtāmīnātus, α, um, ἀμείντως.
 In-adlente, επίρ. ἀπροσέκτως.
 In-adtēnūatus, α, um, ἀπεινώτος.
 In-adtritus, α, um, ἀτριβή.
 In-ādūlābīlis, e, ἀκολάκευτος.
 In-ādustus, α, um, ἀκαής, ἀφλεκτος.
 *In-aedificātio, ōnis, θ. οἰκοδόμησις.
 In-aedifico, avi, atum, are, aliquid ali-
 cui ἢ in loco, in locum, ἀνοικοδομῶ,
 ἐποικοδομῶ τί τινα, aliquid, ἐνοικοδομῶ,
 καταοικοδομῶ, φράττω τι.
 In-aequābīlis, e, ἀνόμελος, ἀνισος.
 In-aequābīlitas, ātis, θ. ἀνισότης, ἀνο-
 μαλία.
 In-aequābīlīter, επίρ. ἀνίως, ἀνομοίως.
 In-aequālis, e, ἀνόμελος, ἀνισος, ἀνόμελος.
 In-aequalitas, ātis, θ. ἀνισότης, ἀνομοί-
 οτης, ἀνομαλία.
 In-aequaliter, επίρ. ἀνίως, ἀνομοίως.
 *In-aequātus, α, um, (aequo) ἄνισος.
 In-aequimōdus, α, um, ἄνισος, ἀνισόμο-
 τος. Βεζή.
 *In-aequo, avi, atum, are, aliquid, ἐξισῶ,
 ἐξισῶ τι.
 In-aestimābīlis, η, ἀκριτος, δυσδιάκριτος,
 ἀκατανόητος. 1) ἀείμνητος, ὑπερβάλλον,
 ἐξαιρετος. 2) ἀείμνητος, μὴ τιμητός.
 In-aestimātus, α, um, ἀείμνητος, μὴ διατε-
 τιμημένος. Α. νομική.
 *In-aestūo, are, alioui, κυμαίνω, φλέγο-
 μαι ἐν τινι.
 In-affectātus, α, um, ἀνεπιτήδευτος, ἀπε-
 ριεργος, ἀφελής.
 *In-aggrōo, avi, atum, ἐπισωρεύω.
 In-āgūtābīlis, e, ἀκίνητος.
 In-āgūtātus, α, um, ἀκίνητος.
 In-albēo, ēre, λευκαίνω, λευκαίνωμαι.
 *In-albescō, ēre, λευκαίνωμαι.
 In-albo, are, aliquid, λευκύνω τι.
 *In-algesco, ēre, ψυχραίνει, ψυχραίνεισθαι.

In-āhēnātus, α, um, οὐκ ἐξεστηκώς, ἢ
 ἐαυτῷ ὧν, πρόθυμος.
 In-alpīnus, α, um, ἄλπειος. Inalpinī, oi
 ἄλπειοι, οἱ τὰς ἄλπεις κατοικοῦντες.
 *Inaltēro, avi, are, ἀναλλάττω.
 In-allo, are, ἀνυψῶ.
 In-āmābīlis, e, ἀνέρατος, ἄχαρις.
 *In-āmāresco, ēre, πικραίνωμαι, πικρῶ.
 †Ināmāricō, avi, are, παραπικραίνω.
 *In-āmātus, α, um, ἀνέρατος, μισητός,
 ἀπεχθής.
 *In-ambīlītōsus, α, um, ἀφιλόδοτος, ἀφιλό-
 τιμος.
 In-ambīlītātio, ōnis, θ. περιπάτησις, περι-
 πατος.
 In-ambūlo, are, περιπατῶ.
 †In-amissībīlis, e, ἀναπόδλητος.
 In-āmoenus, α, um, ἀτερπής, ἄχαρις. Α.
 ποιητ.
 Inānesco, ēre, (inanio) κενόωμαι.
 *Inānīae, arum, θ. κενότης, κένωμα.
 Inānīlōgus, α, um, (inanis-λέγω) κενολό-
 γος. Ἐτέρη γραφή inaniloquus.
 †Inānīlōquium, īi, e, κενολογία.
 In-ānīmālis, e, ἀψυχος. Α. τοῦ μεταγενέ-
 λαι.
 In-ānīmāns, ntis, ἀψυχος. Α. σπ.
 In-ānīmātus, α, um, ἀψυχος.
 Inānīmētum, ī, e, (inanio) κένωμα.
 Inānīmīs, e, (in-anima) ἄνους, ἄνευρος, 2)
 ἀψυχος.
 Inānīmūs, α, um, (in-anima) ἀψυχος.
 Inānīo, īvi, itum, ire, aliquid, (ināo) κεν-
 οῦ, ἐκκενῶ τι.
 Inānis, e, κενός, navis, κενή ναῦς. Alicu-
 jus, ἢ aliqua re, κενός τιςος. Inanis lu-
 mulus, τὸ κενόταριον, κενήριον. Inano
 corpus, τὸ κενόν, ἀψυχον, νεκρὸν σῶμα.
 luminis inania, ὄμματα τυφλά. Inano, e, ὅ-
 τὸ κενόν, ὁ ἀπὸ. μεταφ. inania verba,
 κενοί, μάταιοι λόγοι. spes inanis, κενή,
 ματαιὰ ἐλπίς. 2) μεταφ. κενός, μάταιος,
 κενόδοτος, κενολόγος.
 Inānītas, ātis, θ. τὸ κενόν, κένωμα. 2) κε-
 νότης, ματαιότης.
 Inānīter, επίρ. κενός, διακινῶς, μάτην.
 inanis, τὸ τῷ in ante. Β. ante.
 *In-āpērtus, α, um, μὴ ἀνοικτός.
 *In-appārātio, ōnis, θ. τὸ ἀνέτοιμον.
 †In-apprehēnsībīlis, e, ἀκατάληπτος, ἀκα-
 τανόητος.
 In-āquo, are, aliquid, ὕδατος, ἐξυδατῶ τι
 Α. τοῦ μεταγεν. Αστ. ὡς καὶ ἡ ἐξή.
 In-āquūsus, α, um, ἀνδρικός.
 In-āratūs, α, um, ἀνέηρος, χήλεος. Α. ποιητ.
 In-ardēo, arsi, ere, καίωμαι.
 In-ardesco, arsi, ēre, ἀνκαίωμαι, ἀνάλω-
 μαι, alicui, ἀνκαίωμαι ἐν τινι.

In-arefactus, a, um, ἀσυνθετός, ἔρηκτος.
In-aresco, rūi, ēre, καταξηραίνωμαι, ξηραίνωμαι, ἀφαινώμαι.
In-argentatus, a, um, ἐπάργυρος.
In-argutus, a, um, ἀσύντομος.
In-arime, ēs, θ. Πιθηκούσσα, νῆσος τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους, ἡ τανὴν Ischia. Τὸ δὲ ὄνομα Inarime παραποιήθη ἐκ τῶν περ' Ὀμήρου Ἰλ. Β. 783 « εἰν Ἀρῆμοις » ὡς ἔστιν εἰκότως ἐκ τῶν περὰ Στράβωνι 13, 4, ἰσορροπυμένων.
In-aro, avi, are, aliquid, καταρῶ, ἀρῶ, ἀροτραῶ τι. 2) ἀρῶν καλύπτω τι.
In-articulatus, a, um, ἀσπέρτος.
In-artificialis, e, ἀτεχνός.
In-artificialiter, ἀπρ. ἀτέχνως.
Inascensus, u, t. λ. ταῦτό τῷ inadscensus u, t. λ.
Inassero, are, (asser) πεταύροις εἶτε στρωτῆροι στεγάζω. Ἐπιγρ.
In-asso, avi, atum, are, aliquid, ὀπτῶ τι. inassatus, a, um, ὀπτητός, ὀπτός.
Inassuetus, a, um, ταῦτό τῷ inassuetus.
Inattaminatus, u, t. λ. ταῦτό τῷ inattaminatus u, t. λ.
In-audax, acis, ἀτολμός.
In-audibilis, e, ἀνῆκουστος, μὴ ἀκουστός.
In-audentia, ae, θ. ἀνηκουστία, ἀπειθία.
In-audio, tui καὶ īi, itum, ire, aliquid, ἀνακούω, εἰσακούω, ἀκούω τι. de aliqua re, ἀκούω περὶ τίνος. ab ἢ ex aliquo, ἀκούω τινός ἢ παρὰ τίνος.
In-auditiuncula, ae, θ. μικρὰ ἀκράσεις.
Inauditus, a, um, ἴδ. inaudio.
Inauditus, a, um, (in-auditus) ἀνῆκουστος, ἀπῆρη, κενός. 2) μὴ ἀνακουσθεὶς, μὴ ἀνακεκριμένος, ἄκριτος. aliquem punire inauditum, τιμωρεῖσθαι τινά ἄκριτως.
Inauguratio, ōnis, θ. οἰωνισμός, καταρχή.
Inauguratio, ἴδ. inauguro.
In-auguro, avi, atum, are, οἰωνίζομαι. οἰωνοσκοπῶ. id inaugurato fecit, οἰωνισάμενος, ἐπερωτήσας τοῦς οἰωνοὺς ἀποκρίσας τοῦτο. 2) aliquem ἢ aliquid, ἰσορῶν τινά ἢ τι, καθιερῶν τῷ (δὲ) οἰωνοσκοπίᾳ).
Inaurator, ōris, a, (inauro) χρυσωτής.
Inauratus, a, um, ἴδ. inauro.
In-auratus, a, um, (in-auratus) ἄχρυστος.
Inauris, is, θ. (in-auris) ἐνώτιον, ἐλλόθειον.
In-autilus, a, um, (in-autilus) ἄωτος.
In-auro, avi, atum, are, aliquid, ἐπιχρυσῶ, χρυσῶ τι. inauratus, a, um, ἐπιχρυσός.
In-auspiciatus, a, um, ἀνυ οἰωνισμοῦ. in-auspiciato, μὴ γενομένου τοῦ οἰωνισμοῦ. 2) δυσοἰωνιστος, ἀπαισιος.
Inausus, a, um, (in-ausus) ἀπολύμπτος.
In-auxiliatus, a, um, ἀβοήθητος.

In-āvarus, a, um, ἀφιλόργυρος.
In-aversibilis, e, ἀμετατρέπτος, ἀμετάκλητος.
inb—, τὰ ὄντας ἀρχόμενα ἴδ. imb—.
In-caedus, a, um, ἀφύλετος.
In-calcat, a, um, ἀπάτητος.
In-callesc, ōnis, ἴδ. are, θερμαίνωμαι, καίνομαι. ποιητ. ἔρωτι αἰθεῖται, καίνομαι.
In-calidus, ero, aliquid, θερμαίνω τι. A. ποιητ.
In-callido, ἐπρ. ἀπανοργως, ἀδόλος.
In-callidus, a, um, ἀπανουργος, ἀδόλος. 2) ἀνεπιστήμων, ἄπειρος.
Incallo, are, (in-callum) aliquid, τολῶ τι.
In-candesc, ōnis, ero, πυρσύμαι, διαπυρσύμαι.
In-candido, are, aliquid, λευκαίνω, καθαίρω τι.
In-cānesco, nūi, ero, ἐπιπολιούμαι, πολιοῦμαι. A. ποιητ.
In-cantamentum, i, ōs. (incanto) ἐπωδή, μαγικὸν ἄσμα.
In-cantatio, ōnis, θ. ἐπωδή, μαγικὸν ἄσμα. A. τοῦ μεταγεν. Δατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.
In-cantator, ōris, a. ἐπωδός, μάγος.
In-canto, avi, atum, are, aliquid, ἔρω ἐν τινι τόπῳ. 2) aliquem ἢ aliquid, ἐπῄδω τινί, ἐπῄδῃ μαγικῶς τινά.
In-canus, a, um, ἐπιπόλιος, πολιδός.
In-cāpabilis, e, (in-capio) ἀχώρητος, ἀκατάληπτος, ἀκατανόητος.
In-cāpax, acis, ἀνεχώρητος, ἀνεπίδεκτος, ἀδύνατος. 2) ἀνίκανος.
In-cāpistro, avi, are, aliquid, δεσμεύω, παγιδεύω τινά.
In-carnatio, ōnis, θ. ἐναρκασίς.
In-carno, atus, are, ἐναρκῶ.
In-cassum, ταῦτό τῷ in cassum, ἴδ. cassum.
In-casso, ἐπρ. ταῦτό τῷ incesse.
In-castigatus, a, um, ἀσφαρδύνιστος, ἀτιμώρητος.
In-catholice, a, um, ὁ καθολικός.
In-caute, ἐπρ. ἀφυλάκτως, ἀπρονοήτως, ἀπερισκέπτως.
In-cautela, ae, θ. ἀφυλαξία, ἀπρονοήσις, ἀπερισκεψία. A. τοῦ μεταγ. Δατ.
In-cautus, a, um, ἀφύλακτος, ἀνυλαβής, ἀπερίσκεπτος, ἀπρονοήτος. a fraude, ὁ φυλακτεμένος, ὁκ ἀλλασθούμενος τὸν δόλον. 2) ἀπροφύλακτος, ἀπροσδόκητος.
In-cāno, are, aliquid, κοιλῶ, κοιλαινῶ τι.
In-cēdo, essi, ossum, ero, βαδίζω. pedes ἢ pedibus incedo, πρὶν βαδίζω. mollit, ἀβρῶς. 2) βαδίζω, χωρῶ, εἰμι. a foro domum, οἰκαδὲ ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς. in hostem, βαδίζω ἐν, χωρεῖν, εἶναι ἐν τὸν πολεμίον. rumor incedit, λόγος χωρεῖ, διαδίδεται. incedo incedunt, πορεύομαι, πορεύονται.

χεται. aliquem ἢ αlicui incessit timor, ἐπὶ ἡλθε φόβος τινί, φόβῳ περιέπεσεν. 3) in-cedo locum, εἰσέρχομαι, χωρῶ εἰς τόπον.

in-celatus, a, um, ἀκυρωτός. Δ. Γλωσ.

in-celeber, bris, bre, ἄδοξος.

in-celēbratus, a, um, μὴ θρυλλῆσθαις.

*incendēfacio, feci, ēre, aliquid, πυρπο-
λῶ τι.

*incendialis, e, (incendium) τῆς πυρκαϊᾶς.

incendarius, a, um, πυροδόλος. 2) in-cen-

diarius, ἄ. ἐμπρηστής, πυρπόλος.

incendiosus, a, um, πυρώδης. 2) καυστικός.

incendium, ii, οὗ. (incendo) ἐμπρησμός, ἐμ-

πρησμός, πυρκαϊά. incendium facere, ἐμ-

πρησμεν ποιεῖσθαι. incendio conflagrare

aliquid, πυρπολεῖν τι. 2) καὶ οὖτος (τοῦ εἰ-

μάχου). 3) πῦρ, διάπυρον πάθος, κατ' ἐξο-

χὴν ὁ ἔρως, (ἡ πυρκαϊά). 4) πῦρ, κίνδυ-

νος, ἀνέλεος, κττ. 5) αἰσθησις, ἡ μεγάλη

τιμὴ τοῦ σίτου, ἡ σιτοδεία.

incendo, ndi, nsum, ēre, (in-cando) ali-

quid, ἐνάπτω, ἐνάπτω, ἐνάπτω τι. lychnos,

λύχνος. aras, καίω πῦρ ἐπὶ τῶν βωμῶν.

paves, ἐμπρηθεῖν, ἐμπρηθεῖν, πυρπολεῖν

τὰς νᾶς, aliquem, καίω, κατακαίω τινά.

2) μεταφ. aliquid, ἐκαίω, ἐξάπτω τι.

cupiditatem, τὴν ἐπιθυμίαν. aliquem,

πυρπολεῖν τινά. aliquem amore, ἐξάπτω,

φλέγω τινά ἔρωτι. incensus ira, φλεγμαι-

ων ὄργῃ. urbem clamoribus incendio,

τὴν πόλιν βοῇ διαταράττω. 3) καταλάμπω,

λάμπω ἐγείρω. sol incendit aurum, ὁ ἥ-

λιος καταλάμπει τὸν χρυσόν. 4) incendio

apponam, ἀντίσταθμι, ἀντιπαραβάλλω τῇ τοῦ

αὐτοῦ σίτου τιμῇ. πρὸς. τὸ τῆς συνθέσεως

εἶναι ῥησιμὴ—ἐκρίβω.

*incenso, ἐπίρ. διακαῶς, διαπύρως, σπο-

δοῦς. Ἄμρ. 7ρ.

incensio, onis, ὅ. (incendo) ἐμπρησμός, ἐμ-

πρησμός.

incensor, oris, ἄ. (incendo) ἐμπρηστής.

incensum, i, οὗ. (incendo) θυμίαμα. 2)

θυσιὰ.

incensus, is. incendo.

incensus, a, um, (in-census) μὴ πετρη-

μένος, μὴ ἀπογεγραμμένος, ἀναπόγραφος.

incutio, onis, ὅ. (incino) ἐπυθῆ, μαγικὸν

ἔργον. 2) tibiarum, ἡ αὐλῆς.

incitivas, a, um, (incino) ἐξάρχων ὡδῆς.

2) ἀρεθιστὴς, παραρρηκτικός. incitulum,

i, οὗ. ἐρέθισμα, ὀλέγηντρον.

incitor, oris, ἄ. ἐξάρχων, ἐξάρχων ὡδῆς.

2) ἀρεθιστὴς, παραρρηκτικός.

incipio, onis, ὅ. (incipio) ἀρχή, ἐπιχει-

ρήσις. Δ. σπν.

incepto, are, (θεσις. τοῦ incipio) aliquid

facere, ἐξάγω, ἀρχομαι ποιεῖν τι. 2) ali-

quid, ἐπιχειρῶ τι.

*inceptor, oris, ἄ. (incipio) ἐπιχειρητής
inceptum, i, οὗ. is. incipio.

inceptus, a, um, is. incipio.

inceptus, us, ἄ. (incipio) ἐπιχειρήσις, ἐπι-

χειρήμα. Δ. σπ.

incernaculum, i, οὗ. (incerno) τέληα, κδ-

σκινον.

in-cerno, crēvi, crētum, ēre, κοσκινεύω

aliquid aliqua re, διὰ κοσκίνου καταπύρνω

τινός τι.

in-cēro, (avi), atum, are, aliquid, ἐπιχει-

ρῶ τι. incerare genua deorum, τοῖς τῶν

θεῶν ἀγάλμασι κατεύγματα ἢ ἀναθήματα

κηρῶ προσκολλᾶν.

in-certe, ἐπίρ. ἀβεβαίως.

in-certo, ἐπίρ. ἀβεβαίως, ἀσφαδῶς.

incerto, are, (incertus) aliquid, ἀδηλόν,

ἀδῆλον ἢ ἀπορον ποῶ τι.

in-certa, a, um, ἀβεβαίως, ἀδῆλος, ἀσφαδῶς

incerta spes, ἀβέβαιος, ἀδῆλος ἢ ἀσφα-

δῶς incertum responsum, ἀσφαδῶς ἀποκρίσις

incertus clamor, ἀσφαδῶς βοή. incertus

sol, ἀμαυρὸς ἥλιος. non incertus uelox

Polybius, οὐκ ἀσημὸς σαρματῶν δὲ Πολύ-
βιος. incertum, οὗ. τὸ ἀδῆλον. incerta

belli, τὸ ἀδῆλον τοῦ πολέμου, ἡ ἀδῆλος

τοῦ πολέμου ἐκδοσις. 2) ἀβεβαίως, ἀστα-

θῆς, ἀστατος. 3) ἀπορος. incertus sum,

quid faciam, ἀπορῶ τί χρὴ ποιεῖν. Μετὰ

γενικῆς incertus animi, ἀπορῶν ἐν τῇ

θεσέει. incertus sententiae, ἀπορῶς ἔχων

βουλῆς.

incessabilis, e, ἀκατάπαυστος, ἀδιάλειπτος.

Δ. τοῦ μεταγεν. Ἀστ. ὡς καὶ αἱ ἐξῆς βδω.

incessabiliter, ἐπίρ. ἀκαταπαύστως, ἀδια-

λείπτως.

incessanter, ἐπίρ. (incesso) ἀδιελεύπτως,

ἀκαταπαύστως.

in-cessans, nlis, οὗ διελεύπτως, ἀδιελεύπτως.

in-cesso, ivi, ēre, (incedo) aliquam ἢ in-

aliquem, ὁρμῶ ἐπὶ τινα, προσβάλλω τινί.

2) aliquem (diectis), καθάπτωμαι τινος

(ἐπειν) διευθίζω τινά.

in-cessus, us, ἄ. (incedo) βδῶσις, βδῶ-

σις. 2) εἰσοδος. 3) εἰσβολή, ἐπιδρομή.

inceste, ἐπίρ. (incestus) ἀνάρτως, μισαρῶς

ἀνοσίως.

*incestificus, a, um, (incestum-facio) μισ-

αρός.

incesto, are, (incestus) aliquid, μισαρῶ

τι. 2) aliquam, διαφθεῖρω τινά (παρθένην)

κατασχύνω τινά.

incestum, i, οὗ. is. incestus.

incestus, a, um, (in-castus) ἀναρῶς, ἀσέλ-

γῆς, ἀσεχρῶς, ἀνόσιος.—incestum, οὗ. ἀ-

ποκαρτέρημα, μίσημα, κατ' ἐξοχὴν βδῶ

ἢ ἀνόσιος συνουσία, αἰμομιξία.

incestus, ūs, ἄ. ἀναγκεία, ἀνδοίος συνουσία, αἰμομείζ. Κιζέων.

incharaxo, are, ἐγχαράττω, χαράττων ἀνοίγω. Α. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ αἱ εἰς τὴν τίσσας.

inchoamenta, orum, οὐ. (inchoo) ἀρχαὶ μαθημάτων. ταχυαῖα, τὰ πρῶτα.

inchoatio, ōnis, θ. ἀρχή, καταρχή.

inchoativus, a, um, ἀναρχτικός. Α. Γραμματικῶν.

inchoator, ōris, ἄ. ἐναρχόμενος.

inchoo, (ἐν δοκίμοις χειρογράφοις καὶ inchoo) avi, atum, are, aliquid, ἐνάρχομαι τινος, ἀρχομαι τινος. proelium, ἀρχομαι τῆς μάχης, τὴν ἀρχὴν τῆς μάχης ποιοῦμαι. facere aliquid, ἀρχομαι ποιεῖν τι. inchoatus, a, um, καταρτημένος μόνον καὶ οὐ τετελεμένος, ἡμιτελής. ab inchoato domum exstruere, ἐξ ὑπαρχῆς, ἐκ θεμελίων οἶκον κατασκευάζειν. 2) ἐγκαίνιος, καθιερω. aram, βωμόν.

in-cilio, are, στείλω, παραβάλλω τροφήν. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

in-cleus, ūris εἴτε ōris, ἐνήμερος, ἔγριος.

incido, cidi, (cāsum) ere, (in-cado) aliquid ἢ συνηθέστερον in aliquem, in aliquid, ἐπιπίπτω, εἰσπίπτω τινὶ ἢ εἰς τινά, εἰς τι. in foream, ἐπιπίπτω εἰς βέθρον. in terram, χαμαὶ πίπτω. portis, εἰσπίπτειν, εἰσορμᾶν εἰς τὰς πόλεις. in hostem, εἰσπίπτω εἰς τοὺς πολεμίους, ἐπιπίπτω, ἐπιπίπτω, προσβάλλω τοῖς πολεμίοις. pestilentia incidit in urbem, λοιμὸς ἐπιπίπτει εἰς τὴν πόλιν. terror alicui incidit, φόβος τινὶ ἐπιπίπτει. in montem mihi incidit, ἐννοεῖ μοι ἐνέπτεται. in insidias, ἐνδορκίαι ἐπιπίπτειν. in morbum, νόσῳ περιπίπτειν. homini improvise incido, ἀπροσδόκητος ἐπιπίπτω εἰς ζῴοντιον, περιτυχάνω, ἐντυχάνω ἀνθρώπου. 2) ἐπιπίπτω, περιπίπτω, συμπίπτω, συμδαίνω. forte incidit, ut—, κατὰ τύχην συμπίπτει συμβαίνει γένεσθαι τι. bellum incidit ἐπιπίπτει, συμβαίνει πόλεμος. in eundem diem incidunt mysteria, εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν πίπτει τὰ μυστήρια.

incido, idi, isum, ere, (in-caedo) aliquid, ἐνέμνω, ἐνέμνω τι. arborum, ἐνέμνω δένδρων. tabula incisus litteris, πίναξ ἐπιγραφὴν ἔχων ἐγχαρταγμένην. 2) aliquid alicui ἢ in re, in rem, ἐνέμνω τι ἐν τινι, ἐγκολοπεῖν, ἐγχαράττω τι τινι, ἢ ἐν τινι, εἰς τι. legos in aera, ἐγχαράττω νόμους εἰς χαλκόν. foedus incisum columbae in columna, συνθήκη ἐγκολοπεμένη ἢ ἐγχαρταγμένη στήλῃ ἢ ἐν στήλῃ. 3) περιέμνω τι. vitem, κλαδεύω ἐμπλεον. 4) ἀνατέμνω, corpora mortuorum, τὰς

νεκρούς. 4) ἀποκόπτω. spem, τὴν ἐλπίδα. sermonem, παύω αἰφνης τὸν λόγον. instrumentum, ἀκουσθῶν, ἀνατείνω τῇ διαθήκῃ. —incisum, οὐ. (ἐν τῇ γραμμῇ) τὸ κόμμα, ἀπολούστατον κώλον.

inciduus, a, um, τὰδὲ τῷ incaedus.

inciens, ntis, ἰ γ = u = c, ἐγκύμων.

in-cingo, καὶ incinō, itum, ere, καὶ ire, aliquid, κινῶ, ἐκύνω τι. incitus, a, um, ταχύς, ὠκύς, ὀρμητικός.

incilis, e, (ἀντὶ inuidilis ἐκ τοῦ incido) διωρμημένος. incelle, is, οὐ. διόρυξ, ὄχλητος, ὄμαρα.

incilo, are, aliquid ἢ aliquid, μέμφομαι, ψίγω τινά ἢ τι.

incinctus, a, um, ἰδ. incingo.

in-cinctus, a, um, ἕζωνος, ἕζωτος.

in-cingo, nxi, netum, ere, διακύνωμαι, περικύνωμαι. zona incingor ἢ me incingo, τῇ ζώνῃ κύνωμαι. incingo urbem moenibus, περιτειγίζω τὴν πόλιν, περιβάλλω ἢ περιβάλλομαι τείχη τῇ πόλει. Hispania pelago incincta est, ἡ Ἰβηρία τῷ πελάγῃ διεζώσται.

incino, ere, (in-cano) ἐπιβῶ, ἔρω.

incipesso, τινά τῷ incipisso.

incipio, ōpi, eptum, ere, (in-capio) aliquid, ἐπιχειρῶ τινι. facinus pulcherrimum, καλλίστῳ ἔργῳ. incipitum, οὐ. τὸ ἐπιχειρήμα. 2) aliquid ἢ facere aliquid, ἀρχομαι τινος, ἀρχομαι ποιεῖν τι. 3) ὁδοῦ. ἀρχομαι. annus incipit, τὸ ἔτος ἀρχεται. incipisso, ūre, ἀρχαίνω. ἀντὶ τοῦ incipio. Α. Πλαστόν.

in-circumcisus, a, um, ἀπερίτμητος.

in-circumscrip-tus, a, um, ἀπερίγραφτος, ἀπεριόριστος.

incise, καὶ incisum, ἐνέβ. (incido) κομμητικός, κατὰ κόμματα.

incisus, ōnis, θ. (incido) ἐντομή, τομή. 2) ἐν τῇ γραμμῇ. τὸ κόμμα (λόγου). 3) σπέρμα κοίλας.

incisum, ἰδ. incido.

incisura, ae, θ. (incido) ἐντομή, τομή. 2) ἐν τῇ ζωγραφικῇ ὁ χωρισμὸς τῶν φωτεινῶν καὶ σκοτεινῶν.

incisus, a, um, ἰδ. incido.

incisus, ūs, ἄ. (incido) ἐντομή, τομή.

*incitabulum, i, οὐ. παρόρμημα, κίνητρον.

incitamentum, i, οὐ. παρόρμημα, κίνητρον.

incitatio, ōnis, θ. παρόρμησις, προτροπή.

divina incitatio, ὁ ἀνθροπώσιμος. 2) ὁρμή, πορὰ, ταχύτης.

incitator, ōris, ἄ. ἐτροντήρ, παρακινηστής.

Α. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ εἰς.

incitatrix, icis, θ. ἡ ἐτρόνους, παρακινη-

στρική. Βιβλιοθήκη Βέροιας.

*inclitatus, ūs, ἄ. ὄρμη, φορὰ.
 inclitēga, ae, ὁ. ἄ γ γ ο θ ἡ κ υ, ἐγγυθῆκη.
 in-clito, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, ἀλαύνα, ταχύνα τι. equum, ἐλαύνω, ἐτρέ-
 νω τὸν ἵππον. hastam, βάλω τὸ δόρυ. in-
 citor, ἐπιέργωμι, ταχύνω. se incitare in
 aliquem, ὀρμᾶν, ὀρμᾶσθαι, ὀρμῶν φέρεσθαι
 ἐπὶ τινα. incitatus, προρμηνός, ὀρμηαίος,
 ταχύς. 2) aliquem ad aliquid, παρορμύ-
 νειν, παρορμῶν τινα ἐπὶ τι, πρὸς τι. 3)
 aliquem, ἐνθεον ποιεῖν τινα. incitatus,
 ἐνθεός. 4) aliquid, αὐθένω τι.
 inclitus, a, um, ἱδ. incio.
 inclitus, a, um, (in-citus) ἀκίνητος. παροιμ.
 ad inclitas (ὕπον. calces) redigere ali-
 quem, εἰς ἀσάτην ἀπορίαν καθιστάναι
 τινα.
 in-civilis, e, ἀνάστατος, ἄγροικος, ἄγριος,
 ὠμός.
 in-civilitas, ātis, ὁ. τὸ ἄγροικον, ἀγριότης,
 ὠμότης.
 in-civiliter, ἐπὶ ἄγροικῶς, ἀγρίως, ὠμῶς.
 in-clāmatio, ōnis, ὁ. ἀναβόησις, προσφωνή-
 σις.
 in-clāmto, are, (ὅραμιο. τοῦ inclamo)
 aliquem, τραχύτερον προσφωνῶ τινα.
 in-clāmo, avi, atum, are, aliquem, ἐπι-
 καλῶ, βοῶ, καλῶ τινα. 2) aliquem (σπαν.
 allicui), ἐπικαλῶ, ψέγω, ἐπιπλήττω τινα.
 3) ἐπιδοῶμαι, ἐπικαλοῦμαι τινα. 4) οὐδέτ.
 βοῶ, ἀναβοῶ.
 in-claresco, rui, ēre, ἐπιφανῆς γίνομαι,
 λαμπρύνομαι.
 in-clarus, a, um, ἀφανής, ἄγνωστος. Α. σπ.
 in-clēmens, ntis, ἀπηνής, τραχύς, πικρός.
 in-clēmter, ἐπὶ ἀπηνῶς, τραχίως, πικρῶς.
 in-clēmētia, ae, ὁ. ἀπηνεία, τραχύτης,
 coeli, ἡ βαρύτης τοῦ οὐρανοῦ.
 *in-clinābilis, e, in aliquid, προσηύχης εἰς
 ἢ πρὸς τι.
 *inclināmentum, i, οὐ. κατάληξις λέξεως.
 inclinatio, ōnis, ὁ. ἐγκλίσις, κλίσις. coeli,
 τὸ κλίμα τοῦ οὐρανοῦ. 3) ῥοπή, τροπή,
 μεταβολή. 3) κλίσις, πρόσκλισις, ῥοπή
 (τῆς ψυχῆς), κατ' ἐξοχὴν δι' ἡ παραθυμία,
 εὐνοία, εὐμένεια. 4) ἐν τῇ γραμμῇ ἡ παρα-
 γωγή, κατάληξις, κλίσις.
 inclinātivus, a, um, ἐγκλιτικός.
 inclinatus, ūs, ἄ. κατάληξις, κλίσις. Α.
 Γραμ.
 inclinis, e, ἐγκλίμων, ἐπικλινής. 2) ἀκλινής.
 in-clino, avi, atum, are, aliquid, ἄ γ γ
 λ ἱ ν ω, κλίνω τι. genua arenis, κλίνειν
 τὰ γόνατα, ἐκκλίνειν ἐν τῇ ἁμμῳ. me in-
 clino, κατακλινόμαι. acies inclinat, ἡ
 φάλαγξ ἐκκλίνει κλίνει. inclino aquam ad
 illora, ἔγω, ὀχετεύω τὸ ὕδωρ πρὸς τὴν
 ἀκτὴν. cuius in aliquem, ἀνατίθαι τι

τὴν ἀκτὴν. sol se inclinat, ὁ ἥλιος κλίνει.
 fortuna se inclinat, ἡ τύχη ῥοπήν λαμ-
 βάνει. me inclino ad Stoicos, ῥέπω πρὸς
 τοὺς Στωϊκοὺς. febris se inclinat, ὁ πυρε-
 τὸς χαλᾷ, λυγᾷ. inclinatio ad pacem,
 μέλλου ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ κλίνειν ἢ ῥέπειν. 2)
 κλίνει ἐπὶ τὸ χεῖρον. inclinata rerum, τὰ
 καταρρέοντα πράγματα, ἡ δυσχέρεια τῶν
 πραγμάτων. 3) οὐδέτ. inclinare, ἀντὶ τοῦ
 se inclinare, ἐγκλίειν, κλίνειν, ῥέπειν,
 οἷον acies inclinat, sol inclinat, inclino
 ad Stoicos, κτλ. 4) ἐν τῇ γραμμῇ. κλίνω,
 παράγω.
 inclitus, ταῦτὸ τῷ inclutus.
 includo, si, sum, ēre, (in-claudio) ali-
 quem ἢ aliquid in rem, in ra, ἡ re, ἐγ-
 κλείω, κατακλείω, συγκλείω τινα ἢ τι ἐν-
 τινι, εἰς τι, ἐντὸς τινος, εἰς τινός, aliquem
 in cella, κατακλείω τινα ἐν τῷ σπηλαίῳ. ali-
 quem in carcere, in carcere ἢ car-
 cere, καθέργονμι, συγκλείω τινα εἰς δε-
 μωτήριον ἢ ἐντὸς δεσμωτηρίου. smarag-
 dum auro, σμαράγδον χρυσοῦ περιλαμβά-
 νω. aliquid orationi, παρεντιθεμί τι τῷ
 λόγῳ, παρενίρω τι εἰς τὸν λόγον. 2) ἀπο-
 κλείω, κολῶ τι. 3) κατακλείω, τελειῶ,
 τελειῶ, ἀποτελῶ τι.
 *inclusio, ōnis, ὁ. κατάκλεισις, καθείρξις,
 inclusor, ōris, ἄ. (includo) ὁ ἐγκλείων,
 περιλαμβάνων.
 inclusus, a, um, ἱδ. includo.
 inclutus, a, um, (in-κλυτός) κλυτός, περι-
 κλυτός, ἐνδοτός.
 in-coactus, a, um, ἐκούσιος.
 incoctilis, e, (incoquo) incoctilia, iam,
 od. (ὕπον. vasa) σκεύη κακασσιτερωμένα.
 incoctio, ōnis, ὁ. (incoquo) ἐψησις.
 incoctus, a, um, ἱδ. incoquo.
 incoctus, a, um, (in-coctus) ἀνέψητος.
 in-coenatus, a, um, ἕδειπνος.
 in-coenis, e, (in-coeno) ἕδειπνος.
 in-coeno, are, δεῖπνω.
 incoepus, a, um, ἀντὶ τοῦ incoptus, ἱδ.
 incipio.
 in-cogitābilis, e, ἀκατανόητος, ἀκατάλη-
 πτος. 2) ἀλόγιος, ἀνόητος.
 in-cogitans, ntis, ἀλογιστικός, ἀνόητος.
 incogitantia, ae, ὁ. ἀλογιστία, ἀλογία.
 incogitatus, a, um, ἀμελέητος. 2) ἀλόγι-
 στος, ἀνόητος.
 in-copto, are, allicui aliquid, ἐπινοοῦμαι,
 μηχανῶμαι τινί τι.
 in-cognitus, a, um, ἄγνωστος. 2) ἀρετός,
 ἀνεξεύρετος. aliquem causā incognitā
 condemnare, ἀρετὴ καταγινώσκειν τινός.
 incognosco, ēre, ταῦτὸ τῷ cognosco.
 incohibilis, e, (in-cohibere) ἀκράτητος.
 2) δυσπερίληπτος.

incobho, incolatus, ἴβ. Inchoo.

Incolibilla, (in-colre) δύναντος. Διόφορος γραφή τοῦ ἀνωτέρω κατὰ τὴν β'. σημασίαν, παρὰ Γελλίῳ 5, 3.

in-cōinquinatus, a, um, ἀμείαντος.

incōla, ae, ἄ. καὶ ὁ. (incolo) ὁ καὶ ὁ ἐνοικος, κάτοικος, οἰκῆτωρ. bestia aquarum incōla, τὸ ἐνυδρόειον ζῷον. arbor incōla, ἐγγώριον δένδρον. 2) μέτοικος, παροίκος. 3) πατριώτης, πολίτης.

incōlatus, ūs, ἄ. (incolo) ἐνοικήσεις. 2) παροικία. Δ. τοῦ μεταγ. Λατ.

in-cōlo, cōlūi, cultum, ēre, (μεταγεν. arē), locum, ἐνοικῶ τινι ἢ τι, κατοικῶ, οἰκῶ τι. 2) οὐδετ. οἰκῶ, κατοικῶ.

*In-cōlōrāle, ἐπὶβ. μεταγ. ἔνευ αἰτιολογίας.

In-cōlūinis, e, ἀκέραιος, ἀβλαβής, ὁδός.

incōlūmitas, ātis, ὁ. ἀκραιότης, ἀβλαβεία, ἀσφάλεια, σωτηρία.

in-cōmis, e, ἀκομψός, σκυθρωπός.

in-cōmūtātus, a, um, ἐνευ ἀκολουθίας ἢ προπομπῆς.

*Incōmūtio, are, aliquem, δημηγορῶ κατὰ τινος, ἐνειδίζω τινά.

incommā, καὶ incommā, ātis, οὐ. ἐγκομμά, ἔχλον ἐντομὰς ἔχειν, πρὸς 3 ἐμετρούντο τὰ τῶν στρατιωτῶν ἀναστήματα.

in-commēābilis, e, ἀβάτος. Ἀμφ. γρ.

*In-commendātus, a, um, ἀπροστάτευτος, ἀφροδής.

*Incomminātus, a, um, (in comminor) ἐπηπειλημένος.

in-commiscibilis, e, ἀδομικτός.

incommūbilitas, ātis, ὁ. ἀοργησία.

in-commōde, ἐπὶβ. ἀνεπιτηδεύς, ἀτόπως, ἀναρμόδιος. 2) ἀσυμφόρος, ἀλυσιτελὴς, κακῶς. 3) ἀκαίρως.

*Incommōdisticus, a, um, κωμικ. καδ' Ἑλλην. κατὰληξιν, ἀντὶ τοῦ Incommodus.

in-commōditas, ātis, ὁ. δυσχερής, ἀνεπιτηδεύτης, ἀτομία, ἀναρμόσια. 2) ἀκαίρια.

incommōdo, avi, atum, are, alicui, ἐνοχλῶ τινι, βλάπτω τινά.

incommōdum, ἴβ. Incommodus.

Incommōdus, a, um, δυσχερής, ἀνεπιτηδεύς, ἀναρμόδιος, ἀκαίριος, δυσχερής, χαλεπός. res Incommodae, τὰ βεῖνα, ἢ δυσχερής, ἀτομία. Incommōdum iter, δυσχερής, χαλεπὴ πορεία. validum Incommōda, ἢ καχεμία. —Incommōdum, i, οὐ. δυσχερής, δυσχερής, ἀλυσιτελής. Incommōda corporum, τὰ καχετήματα, αὐ καχεμία: τῶν σωματῶν. Incommōdum ferro, ἢ affero alicui, ἐλάθην φέρω τινί. Incommōdo affligor, ἢ Incommōdum capio, βλάπτομαι, ζημιούμαι. Incommōdo tuo, ἐπὶ τῇ σὴ βλάβῃ. Incommōdo vultudinis tuae, ἐπὶ βλάβῃ τῆς ὕψους σου.

*In-commōte, ἐπὶβ. ἀκινήτως, ἔμπαιδον.

†In-communitābilis, e, ἀκοινώνητος.

†In-communis, o, ἀκοινός.

in-commūtābilis, e, ἀμεταβλητός.

†Incommūtābilitas, ātis, ὁ. ἀμεταβλησία.

†Incommūtābilitas, ἐπὶβ. ἀμεταβλητός.

in-compārābilis, e, ἀσύγκριτος.

†Incompārābilitas, ἐπὶβ. ἀσύγκριτος.

Incompārātus, a, um, ὑφίσταται ἐν ἐπιγραφῇ ἀντὶ τοῦ Incomparabilis.

†In-compassibilis, e, μὴ συμπίστων.

†In-compellabilis, e, ἀπροσφάνητος, ἀκατονόμαστος.

in-compertus, a, um, ἄγνωστος, ἔξηλος.

in-compētens, entis, ἀναρμόδιος, ἀναρμόστος. Δ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αὐτὸς τίς αὐτός.

In-compētenter, ἐπὶβ. ἀναρμόδιως.

in-complēbilis, e, ἀπλήρωτος.

in-complētus, a, um, ἀτελείωτος.

in-complexus, a, um, ἀπριζήλινος.

in-compōsite, ἐπὶβ. ἀσυντάκτως, ἀτάκτως.

in-compōsitus, a, um, ἀσύντακτος, ἀτακτός.

in-comprēhensibilis, e, ἀσύλληπτος, ἀληπτός, ἀκατάληπτος. 2) ἀσύλληπτος, ἀκατάληπτος, ἀκατανόητος.

†Incomprēhensibilitas, ἐπὶβ. ἀκατάληπτος.

†In-comprēhensus, a, um, ἀσύλληπτος, ἀκατάληπτος, ἀκατανόητος.

Incomite, καὶ Incompte, ἐπὶβ. ἀκόμψως, ἀκόσμως.

In-comtus, καὶ Incomptus, a, um, ἀκομψός, ἄκοσμος.

†In-concessibilis, e, ἀσυγχώρητος.

in-concessus, a, um, ἀσυγχώρητος.

in-concilio, avi, atum, are, ἀπαλλοτριῶ, ἀποδοκιμάζω. 2) ταῦτ' ἐπὶ concilio.

in-concilio, ἐπὶβ. ἀκόμψως, ἀναρμόδιως, ἀναρμόστος.

in-concinnitas, ātis, ὁ. τὸ ἀκομψόν, ἀναρμόσια.

in-concinnitas, ἐπὶβ. ἀκόμψως, ἀναρμόδιως, ἀναρμόστος.

In-concinnus, a, um, ἀκομψός, ἀναρμόστος, ἔξῃς.

in-concilius, a, um, βραδύς. Ἀμφ. γρ.

†In-concretus, a, um, ἄλλος, ἀσώματος.

in-concūpiscendus, a, um, ταῦτ' ἐπὶ concupiscendus.

in-concussus, ἐπὶβ. ἀκαλώς, ἀταράκτως. Δ. τοῦ μεταγ. Λατ.

in-concussus, a, um, ἀκίετος, ἀτάρακτος.

†In-condemnātus, a, um, ἀκατάκριτος, ἀκαταδικαστός.

in-condite, ἐπὶβ. ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀναρμόστως, ἀκόσμως.

in-conditus, a, um, ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀναρμόστως, ἀκόσμως.

ἀνεύθυνος. 2) ἀνάρμοστος, ἄρρυθμος, ἄκοσμος, ἄκομψος. 3) μὴ ἀποταπεινός, ἀθησαύριτος. 4) ὀλιγώτερος, ἥτατος. 5) ἄκτιστος. in-confectus, a, um, ἀκατήργαστος. 2) ἄπικτος.

in-confessus, a, um, μὴ ὁμολογήσας.

†in-confusibilis, e, ἀνεπαίσχυντος.

in-confusibiliter, ἐπὶ. ἀσυγχύτως.

in-confusus, a, um, ἀσύγχυτος.

*in-conglābilis, e, ἀπαγός, ἀκρύσταλλος.

*in-congressibilis, e, ἀπρόσιτος.

in-congruē, ἐπὶ. ἀναρμότως, ἀνεπιτηδείως.

in-congruens, ntis, ἀνάρμοστος, ἀκατάλληλος.

in-congruenter, ἐπὶ. ἀναρμόστως.

†in-congruentia, ae, θ. ἀναρμοστία, τὸ ἀκατάλληλον.

in-congruus, a, um, ἀνάρμοστος, ἀκατάλληλος.

in-conjūgus, a, um, ἀσυνζυκτός.

in-conjunctus, a, um, ἀσύνκτορος.

in-connexus, a, um, ἀσύνπλεκτος. 2) ἀσυνέτητος.

in-connivens, ntis, μὴ συμφωνῶν τοῦς ὀφθαλμοῖς, ἄγρυπνος.

in-connivus, a, um, ταῦτ' ἐπ' ἀνωτέρω.

Α. Ἀπουλίου.

*in-conscriptus, a, um, μὴ καταγεγραμμένος ἐν τῇ βίῃ.

in-consentāneus, a, um, ἀκατάλληλος, ἄτοπος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

in-consēquens, ntis, ἀνακόλουθος.

in-consēquenter, ἐπὶ. ἀνακολουθῶς.

in-consēquentia, ae, θ. ἀνακολουθία, τὸ ἀνακολουθεῖν.

in-considerans, ntis, ἀπερίσκεπτος, ἀλόγιστος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

in-consideranter, ἐπὶ. ἀπερίσκεπτως, ἀλογιστως.

in-considerantia, ae, θ. ἀπερίσκεψία, ἀλογιστία.

in-considerāte, ἐπὶ. ἀπερίσκεπτως, ἀλογιστως, ἀσυνεπώς.

in-considerātus, a, um, ἀπερίσκεπτος, ἀλόγιστος, ἄσχετος.

in-consilium, ii, cū, ἀβουλία.

*In-consitus, a, um, ἄσκατος, ἄσκατος.

*in-consolābilis, e, ἀπαρηγόρητος.

in-consopans, ntis, ἀσυνφωνός.

in-consopanter, ἐπὶ. ἀσυνφωνῶς.

in-conspectus, a, um, ἀπερίσκεπτος, ἀλόγιστος.

in-conspicius, a, um, ἀφανής, ἄσημος.

in-constans, ntis, ἀκατάστατος, ἄστατος, ἀσταθής.

in-constanter, ἐπὶ. ἀκατάστατως, ἀστάτως.

loqui, ἀνακολουθῶς λαλεῖν.

in-constantia, ae, θ. ἀκαταστασία, ἄστασία.

in-consuetus, a, um, ἀσυνήθης, ἀθέτης.

in-consulte, ἐπὶ. ἀβουλεύτως, ἀπροβούλως.

ἀπερικρίπτως.

in-consulto, ἐπὶ. ταῦτ' ἐπ' inconsulte.

in-consultus, a, um, ἀπροβούλευτος, ἀπρόβουλος, ἀπερίσκεπτος. ex inconsulto, ἀβουλεύτως, ἀπροβουλεύτως. 2) ἐβουλος, μὴ λαβὼν συμβουλὴν. 3) μὴ ἐπωρηθητής.

in-consultus, us, ā, tō, μὴ συμβουλευθεῖς.

Inconsultu meo, μὴ ἐπερωτήσας με, μὴ συμβουλευσάμενός μοι.

†in-consummatio, ōnis, θ. ἀτέλεια, τὸ ἀτελείωτον.

in-consummatus, a, um, ἀτέλειος, ἀτελείωτος, ἀτέλής.

in-consumtus, a, um, ἀμείωτος, ἄφρατος.

*Obītiō.

†inconsūtilis, e, (in-consu) ἄρρατος.

†inconsūtus, a, um, ταῦτ' ἐπ' ἀνσίτῳ.

†in-contāmīnābilis, e, ἀμύλντος, ἀμίαντος.

†in-contāmīnābilitate, ἐπὶ. εἰς ῥύπον, ἄγνως.

in-contāmīnātus, a, um, ἀμύλντος, ἀμίαντος.

incontanter, ταῦτ' ἐπ' incontinenter.

†in-contemplābilis, e, ἀπρόσιτος.

†in-contemptibilis, e, ἄκαταφρόντως.

*in-contentus, a, um, ἀνέντατος, δύσφωνος.

in-contextus, a, um, ἀσυνυφής.

*in-contīgūus, a, um, ἄδικτος, ἄψυστος.

in-continens, ntis, μὴ κρατῶν, μὴ κατέχων. 2) ἀκρατής, ἀκλιανός.

incontinenter, ἐπὶ. ἀκρατῶς.

in-continentia, ae, θ. ἀκρασία τοῦ κρατῆν ἢ κατέχειν. 2) ἀκρατεία, ἀκλιανία.

*in-contingibilis, e, ἄδικτος, ἄψυστος.

*incontrādīcibilis, e, ἀναντιρρήτος, ἀναντιλέκτος.

*in-contrōversus, a, um, ἀναμφισβήτητος.

Ἀμφ. γρ.

in-conveniens, ntis, ἀσυνφωνός, ἀκατάλληλος, ἀπρεπής.

†in-convenīenter, ἐπὶ. ἀναρμόστως, ἀπρεπῶς.

*in-convenīentia, ae, θ. ἀσυνφωνία.

†in-convertibilis, e, ἀμετάστρεπτος, ἀμετέβολος.

*in-convōlūtus, a, um, περιπεπλεγμένος.

*in-cōpīdus, a, um, οὐκ εὐπορος, ἄπορος.

In-cōquo, xi, otum, ēre, aliquid alicui rei ἢ aliqua re, ἐνέψω, συνέψω τί τινι, ψῶ τι ἐν τινι. 2) incoquere stannum aereis operibus, κασιγαρεύειν χαλκῶν σκεύη. argento, ἀπαργυροῦν. 3) πλάττειν.

in-coctum corpus, ἠλιδυκμενον σῶμα.

in-cōram, ἐπὶ. ταῦτ' ἐπ' in coram. Α.

Ἀπουλίου, εἰς coram.

in-cōram, ἐπὶ. ταῦτ' ἐπ' in coram. Α.

Ἀπουλίου, εἰς coram.

in-cōram, ἐπὶ. ταῦτ' ἐπ' in coram. Α.

Ἀπουλίου, εἰς coram.

in-cōram, ἐπὶ. ταῦτ' ἐπ' in coram. Α.

Ἀπουλίου, εἰς coram.

in-cōram, ἐπὶ. ταῦτ' ἐπ' in coram. Α.

Ἀπουλίου, εἰς coram.

in-cōram, ἐπὶ. ταῦτ' ἐπ' in coram. Α.

Ἀπουλίου, εἰς coram.

in-cōram, ἐπὶ. ταῦτ' ἐπ' in coram. Α.

Ἀπουλίου, εἰς coram.

in-cōram, ἐπὶ. ταῦτ' ἐπ' in coram. Α.

Ἀπουλίου, εἰς coram.

In-cōronātus, a, um, ἀσποδώνωτος.
 *In-corporābīlis, e, ἀσώματος.
 In-corporālis, e, δώματος.
 In-corporālitās, ātis, θ. τὸ ἀσώματον.
 In-corporāliter, ἐπίρ. ἀσώματος.
 In-corporātio, ōnis, θ. ἡ τοῦ σώματος ἔκτ.

*Αμφ. γρ.
 In-corporēus, a, um, ἀσώματος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἔξω.
 In-corporō, avi, atum, are, (in-corporus) aliquem ἢ aliquid, ἐνσωματῶ, ἐνσωματίζω τι.

In-correctus, a, um, ἀδιόρθωτος.
 In-corrupte, ἐπίρ. ἀδιαφθόρως, ὁρθῶς.
 In-corruptēla, ae, θ. ἀφθορία, ἀδιαφθορία.
 In-corruptibīlis, e, ἄφθορος.
 In-corruptibilitās, ātis, θ. ἀφθορία.
 In-corruptio, ōnis, θ. ἀδιαφθορία, ἀφθορία.

In-corruptivus, a, um, ἄφθορος.
 In-corruptōrius, a, um, ἀδιαφθορος, ἀφθορος.

In-corruptus, a, um, ἄφθορος, ἀδιαφθορός, ἀκέραιος. 2) μεταγ. ἀφθορός, ἀδιαφθορός, γνήσιος, καθαρὸς, ἀκέραιος. In-corrupta virgo, ἄφθορος παρθένος. In-corruptus custos, φρουρὸς ἀδιαφθόρου, ἀδιαφθόρου, ἀσώροδοκτου.

*In-coro, are, (in-cora) σκυμᾶζω, δακλῶω.
 In-crasso, avi, atum, are, πυκνῶ. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

In-cresco, āvi, ere, ἐπαύξομαι, αὐξομαι, ἀξάνομαι, ἐπιδοῖν λαμβάνω. numeros increbrescit, ὁ ἀριθμὸς ἐπαύξεται, αὐξεται. mores deteriores increbrescant, τὰ γένη ἤθη ἐπικρατεῖ, ἐπιπλάθεται. fama belli increbrescebat, ἡ φήμη τοῦ πολέμου διεφύλλετο, διεπιδότο.

*In-crēbro, avi, are, συγκλῶ, θαμῶ.
 In-credendus, a, um, ἀπιστος, ἀπίθανος. *Απουλζιος.

In-credibīlis, e, ἀπιστος, παράδοχος. Incredibile auditu, ἤκουσον ἀκούσαι. dictu ἢ memoratu, ἀνέκφραστον, λόγον κρείττον. Incredibile quantum, ἀμύχανον ὅσον. 2) ἀπιστος, ἀπίστων. 3) ἀπιστος, ἀπιστούμενος.

In-credibilitās, ātis, θ. ἀπιστία, τὸ ἀπιστεῖν. In-credibīliter, ἐπίρ. ἀπίστως, παράδοξως.
 In-crēditus, a, um, ἀπιστος, ἀπιστούμενος.
 In-credūlitās, ātis, θ. ἀπιστία, τὸ ἀπιστεῖν.
 In-crēdulus, a, um, ἀπιστος, ἀπίστων. 2) ἀπιστος, παράδοχος.

Incredundus, a, um, ταῦτ' ἐφ' incredendos.
 In-cremento, are, (incrementum) αὐξάνω.

In-cementūlum, i, ὠδ. μικρὰ ἐπαύξησις, μικρὰ αὐξήσις.

In-cementum, i, ὠδ. (Inresco) ἐπαύξησις, αὐξήσις, ἐπιδοσις. Incrementum capio, ἐπαυξάνομαι, ἐπιδοῖν λαμβάνω, ἐπιδοῖν λαμβάνω. affero alicui, ἐπιδοῖν παράγλω τινί, ἐπαυξάνω τι. 2) αὐξημα, γόνος, θρέμμα. 3) σπέρμα, σπέρμα. 4) ἐν τῇ ἐρητορικῇ ἡ ἀλίστασις.
 In-cremo, avi, atum, are, aliquid, καὶ τι.
 In-crepāto, ōnis, θ. ἐπιτιμήσις, ἐπιπληξίς.
 In-crepative, ἐπίρ. ἐπιτιμητικῶς, ἐπιπληκτικῶς.

*In-crepātōrius, a, um, ἐπιτιμητικός, ἐπιπληκτικός.
 In-crepito, avi, atum, are, (θαμῶς τοῦ Increpo) aliquem ἢ alicui, ἐπιπληκτώ τινά ἢ τινι, ἐπιτιμῶ τινι. alicui aliquid ἢ aliquid alicuius rei, ἐπιτιμῶ τινί τι, αἰτιάζομαι τινά τινας. 2) πληκτώ, κτύπω.
 In-crepītus, a, um, ἴδ. Increpo.
 In-crepītus, ūs, d. (Increpo) ἐπιτιμήσις, ἐπιπληξίς.

In-crēpo, avi, atum, καὶ ἴδ. ἴδ. Increpo, ψορῶ, κροῶ, κτυπῶ. aliquid Increpuit, ψορὸς ἰγένετο, ψορὸς ἠκούσθη. 2) aliquid, βοᾶν τι. aliquem, ἐπιδοῖν τινι. 3) lrytam, ἀνακρούειν, κροτεῖν τὴν λύραν. sonitum, ἤχυν ἤχων. manus, κροτεῖν τῷ χεῖρι. In-crepat unda latus, τὸ κύμα κτυπᾷ τὴν πλευράν. Increpat ἴδ. In, ἀναβοᾷ, κλαίει τὴν ἴδ. In, 4) aliquem, ἐπιπληκτεῖν τινά ἢ τινι, ἐπιτιμῶ τινι. Increpor, ἐπιτιμῶμαι. aliquid Increpo, ψέγω τι.

In-cresco, ēvi, ēre, ἐπαυξάνομαι, ἀξάνομαι, ἐπιδοῖν λαμβάνω, ἐπιδοῖν λαμβάνω. 2) alicui, ἐπιδοῖν τινι. squamas cuti Inrescunt, λεπιδες τῷ δερματι ἐπικρούονται.

In-crēto, are, (creta) aliquid, γυφῶ τι.
 In-crētus, a, um, (In-croetus, ἴδ. cerno) ἀκρίτος, μικτός, ἀκαθάρτος.
 In-crīmīnātio, ōnis, θ. τὸ ἀκατηγόρητον.
 In-crīmīnāto, ōnis, θ. βουτηγώμα.
 In-crūentātus, a, um, ἀνείμακτος.
 *In-crūente, ἐπίρ. ἀναιμωτῇ.

In-crūentus, a, um, ἀνείμακτος.
 In-crūstatio, ōnis, θ. τὸ πλεονεῖν γύψου, τινά τι. (ἡ πλάκωσις).

In-crūsto, avi, atum, are, aliquid, πλάκω τι μαγνῶμα. 2) κονίω τι. 3) καταπιστῶ τι.
 In-cubatio, ōnis, θ. (Incubo) ἐπώσας, ἐπώσας. 2) παρὰ νομικῶν ἡ ἔδικος κατοχή.
 In-cubator, ōris, d. ὁ ἐγκομιώμενος, ἐνδοσφίβων. 2) κατεχόμενος, κατ' ἐσχέρην ὁ ἀδελφὸς κατέχων τι.

In-cubilo, are, (θαμῶς τοῦ Incubo) ἔγκομιζομαι. 2) ἐπώσζω. 3) aliquem, διακαρτεῖν διακαρτεῖν τινά.

In-cubitus, a, um, ἴδ. Incubo.

incubitus, ūs, ἄ. (incūbo) τὸ ἐπικατακλίνεσθαι, κατακλίνειν ἐπὶ τινος. 2) ἐπώσιος, ἐπωσιμός. Πλίνιος.

in-cūbo, avi, atum, καὶ ἡί, ūtum, aro, aliquid ἢ in re, (σπαν. re καὶ rom) ἐγκοιμῶμαι τινι. in iano, ναῶ. Jovi (ἀντὶ τοῦ templo Jovis), τῷ τοῦ Διὸς ναῶ. 2) ἐπικαιμῶμαι τινι. pelibus, κατακλίνεσθαι ἐπὶ θερμάτων. humero incubat hasta, τῷ ὤμῳ ἐπικαταί τὸ ὄφρυ. incubat pecunia, ἐπικαταί ἐπὶ τῶν χρημάτων. μεταφ. the-mali, μελετᾷν θέμα. menti dolor incubat, λύπη τῇ ψυχῇ ἐμπέπτωκε, τὴν ψυχὴν κατέχει. 3) ἐνδιατρίβω τινί, κατοικῶ τι. Erymantho, ἐνδιατρίβειν τῷ Ἐρυμάνθῳ. apcus, κατοικεῖν ἄντρα. 4) gladio, εἶχει περιπίπτειν. 5) ovīs ἢ ova incubare ἢ ἀπλῶς incubare, ἐπαιδεύειν.

incūbo, ōis, ἄ. (incubo, aro) ἐπιδίλτης, πνιγάλιν.

incūbus, ī, ἄ. (incubo, aro) ταῦτὲ τῷ incūbo, ōis. Ἄ. τοῦ μεταγεν. Ἀστ.

in-cūdo, sum, ēre, ὄχρηται. ἐκ τούτου τὸ incūsus, a, um, γλυπτός. lapis incusus, ὁ χαρακτὴρ λίθος, ὁ μυλῖτης.

†inculcātio, ōis, ὅ. (inculco) ἐγγράξις.

†inculcator, ōis, ἄ. ὁ καταπατὼν.

inculco, avi, atum, aro, (in-calco) aliquid alicui, ἐμπάτω, ἐμῶς, ἐμπαττω τὶ τινι. μεταφ. ἐντυποῦν, ἐνσφραγίζειν τὶ τινι. oculis imagines, ἐντυποῦν, ἐμποιεῖν τοῖς ὀφθαλμοῖς εἰκόνες. 2) παρεμβῶ, παρενέλω, παρεντίθημι τι. Graeca verba, Ἑλληνικά ῥήματα. 3) aliquid, καταπατῶν, ἐπατίζειν τι aream, ἐπατίζειν τὴν ἀλῶν.

in-culpābilis, e, ἀνέγκλητος, ἀμemptos. Ἄ. τοῦ μεταγ. Ἀστ. ὡς καὶ αἱ ἐξῆς τέσσαρες.

inculpābilitas, ἐπίρ. ἀνεγκλήτως, ἀμέμπτως.

inculpātio, ἐπίρ. ἀνεγκλήτως, ἀμέμπτως.

inculpatio, ōis, ὅ. ἐγκλησις.

inculpatūs, a, um, ἀνέγκλητος, ἀμemptos.

inculte, ἐπίρ. (incultus) ἀκόμψως, ἀκόσμως, ἀγρίως, ἀπειροκλώς.

incultus, a, um, (in-cultus. ἔδ. colō) ἀνέργατος, ἄγριος. ager incultus, ἄγρος ἀγεώργητος, ἄγρος. 2) μεταφ. ἄγριος, ἀκοσμος, ἀκόμμος, ἀπειροκλός.

incultus, ūs, ἄ. (in-cultus) ἀδραπευσία, ἀμέλεια.

incumba, ae, ὅ. (incumbo) τὸ ἔω τῆς παραταξίδος αἵρος, ὃ ἐπικαταί ἡ καμῶν.

in-cumbo, cūbui, cubitum, ūre, aliquid ἢ in aliquo, in aliquo, ἐπηρεῖσθαι τινι, ἐπηρεῖσθαι, ἐπηρεῖσθαι εἰς τινα ἢ εἰς τι. toro, κατακλίνεσθαι ἐπὶ κλίνης. laurus incumbens aro, ἔστην ἐπικατακλίνον (ἐπικα-

κατακλίνον, ἀρεσσηνῶς) τῷ βωμῷ. incumbent arma, σπῆν. ἀντὶ τοῦ in arma, ἀπαιθεῖσθαι, ἐπιδεῖσθαι εἰς τὰ ὅπλα. 3) ἐμπάτω τινι. tempestas silvis incubit, ὁ χειμὼν ἐμπάτει τοῖς ὄρεσιν. in hostem incubere, ἐπιδεῖν εἰς τὸν πολέμιον, ἐπικεῖσθαι τῷ πολέμῳ, ὁρμαῖσθαι ἐπὶ τὸν πολέμιον. in gladium, περιπίπτω εἶπει. sibi incubere, συμπίπτειν, καταπίπτειν. 3) ἐπιδεῖν εἰς τι, διατείνεσθαι πρὸς τι, ῥέπω εἰς τὴν σπουδῇ περὶ τι, ἐπιμελοῦμαι τινος.

in-cūnābilia, ōrum, ὅδ. σπάργανα (νηπίων) inde ab incunabulis, ἀπὸ τῶν σπαργάνων, ἐκ νηπίων. 2) μεταφ. σπάργανα, νηπίότης, ἡ πρώτη ἀρχή.

†in-cunctābilis, e, ἀμέλλητος, ἀνυπέρθετος.

†in-cunctans, ntis, ἀμέλλητος, ἀνυπέρθετος, ἄκοσμος.

in-cunctanter, ἐπίρ. ἀμελλητί, ἀνυπέρθετος.

†in-cunctātus, a, um, ἀμέλλητος, ἀνυπέρθετος, ἄκοσμος.

†in-cūpidus, a, um, ἀνεπιθύμητος.

in-cūrātus, a, um, ἀθεραπευτός.

incūria, ae, ὅ. (in-curo), ἀμέλεια, ῥηδιουργία, τὸ ἀφρονέιστον.

in-cūriōsa, ἐπίρ. ἀμελῶς, ἀφρονέιστως, ῥηδιουργία.

in-cūriōsitas, atis, ὅ. ἀμέλεια. Ἄ. τοῦ μεταγεν. Ἀστ.

in-cūriōsus, a, um, ἀμελής, ἀφρονέιστος, ῥηδιουργός.

in aliqua re, aliquid, ἀφρονέιστος τινος, ἀφρονέιστος, ἀμελῶν τινος. 2) ἀμελής, ἡμελῶς μένος.

in-curro, eicurrī καὶ curri, cursum, ēre, in aliquem, προστρέχω τινί, τρέχω πρὸς τινα. 2) in aliquem, aliquid ἢ aliquem, θεῖν, φέρεσθαι ἐπὶ τινα, προσβάλλειν, ἐμπάπτειν, ἐπιπίπτειν, προσπίπτειν τινί. 3)

in locum, ἐπιδρομῇ εἰς χώραν ποιεῖσθαι, ἐσβάλλειν εἰς χώραν, ἐπιτρέχειν χώραν. 4) in aliquem ἢ in aliquid, προσκρούειν, προσκρούειν τινί. 5) in aliquid, ἐμπάπτειν τινί ἢ εἰς τι. navigatio incurrit in etasias, ὁ πλοῦς ἐμπάπτει εἰς τοὺς ἐτησίους.

incurro in memoriam, ἐννοεῖ μοι ἐμπάπτει. incurrit oculis ἢ in oculos, φαναρόν, προσκάνει ἐντιν. incurrare in crimen, in damnum, ἐμπάπτειν εἰς ἀμάρτημα, εἰς βλάβην. in morbum, ἐμπάπτειν εἰς νόσον, περιπίπτω νόσῳ. 6) ἐμπάπτειν, συμπίπτειν, συμβαίνειν. 7) ager incurrit in publicum, ὁ ἄγρος πρόσκειται τῇ δημοσίᾳ χώρῃ.

†incurratio, ōis, ὅ. (incurso) ἐπιδρομή.

†incurax, ōis, (incurro) συγχῆς ἐπιδρομῆς, ἀνυπέρθετος.

†incurax, ōis, (incurro) συγχῆς ἐπιδρομῆς, ἀνυπέρθετος.

†incurax, ōis, (incurro) συγχῆς ἐπιδρομῆς, ἀνυπέρθετος.

†incurax, ōis, (incurro) συγχῆς ἐπιδρομῆς, ἀνυπέρθετος.

†incurax, ōis, (incurro) συγχῆς ἐπιδρομῆς, ἀνυπέρθετος.

†incurax, ōis, (incurro) συγχῆς ἐπιδρομῆς, ἀνυπέρθετος.

*in-cursim, ἐπίρ. ὁρμαίνον, τροχάδην, ταχέως.

incursio, ōnis, ὁ. (incurro), προσδρομή, προσέλευσις. 2) ἐπιδρομή, εισβολή. incur-sionem facere in finis, ἐπιδρομήν ποιῆσαι εἰς χώραν.

incursio, are, (θραύω. τοῦ incurro) in aliquem, ὅσω ἐπὶ τινα, ἐπιδρομήν ἐπὶ τινα ποιεῖσθαι, προσβάλλω τινί.

incursio, avi, alium, are, (θραύω. τοῦ incurro) alieui, προστρέχω τινί, τρέχω πρός τι, προσκορῶ τινί. 2) in aliquem ἢ ἐπὶ ὧς aliquem, ἐπιδρομήν ποιῆσαι ἐπὶ τινα, προσβάλλειν τινί ἢ πρός τινα. 3) locum, ἐπιτρέχειν χώραν, ἐπιδρομήν εἰς χώραν ποιῆσαι. 4) alieui, ἐμπέτειν τινί ἢ εἰς τι.

incursus, ūs, ὁ. (incurro) ἐπιδρομή, εισβολή, ἐμβολή. 2) εισβολή, εἰσροή.

in-curvābilis, e, ἄκαμπτος.

incurvatio, ōnis, ὁ. (incurvo) κύρτωσις.

*incurvesco, ēre, κυρτοῦμαι, κατακύπτωμαι.

incurvicerivus, a, um, (incurvus-cervix) κυρταύχην. Περὶ ὀφθαλμοῦ.

incurvisco, τὰνδ τῷ incurvesco.

in-curvo, avi, alium, are, aliquid, κυρτῶ, κάμπτω, ἐκκύπτω τι. 2) μεταφ. κάμπτω, ταπεινῶν τινα. 3) κάμπτω, κινῶ τινα.

in-curvus, a, um, κυρτός, ἐκκαμπτός, καμπύλος. incurva falx, ἐκκαμπτός δρεπάνον.

incurvus senex, κυρτός γέρων. incurvum bacillum, καμπύλον ῥαβδίον.

incus, ūdis, ὁ. (in-cudo), ἄκρον παροῦ.

incudi reddere aliquid, μεταπέμπειν τι.

incūsābilis, e, (incuso) ἀμειψτός.

*incūsatio, ōnis, ὁ. αἰτίας, ψόγος, μὲμψις.

incūsātivus, τὰνδ τῷ accūsativus.

*insūsator, ōris, ὁ. (incuso) κατήγορος.

incūso, avi, alium, are, (in-cause) aliquid, alieui rei, ἐπεισιώκει, ἐπιτίθει τινά τινα, ψέγω τινά ἐπὶ τινί. incutium alieuius, ψέγω τὴν πρᾶξιν τινός.

incussor, ōris, ὁ. (incutio) πλήκτης, ὁ πλήττων.

incussus, a, um, ἴδ. incutio.

incussus, ūs, ὁ. (incutio) πλήξις, κραυγή.

A. σπ. καὶ μόνον κατ' ἀρετ. τοῦ incus.

in-custōditus, a, um, ἀρκακτός, ἀπρὸς-λακτός, ἀπρὸς-ῥητος, εἰς φυλάκην.

3) ἀνεγ. ἀρκακτός, ἀρκακτών, ἀπερί-σκοπτος.

incūsus, a, um, ἴδ. incudo.

incūsus, a, um, (in-cudo) ἀκατέργαστος.

in-cūto, cussī, cussum, ēre, (in-qualio) aliquid alieui, ὁρᾶν τι τινί. alieui vul-nus, ἐμβάλλω τινί πληγὴν alieui ota-phum, ἀντρίχω τινί κάλαρον. podom ter-

ras, ἀπικρούω τὴν ποδὶ τὴν γῆν. sola, ἀπ-στῶ, βάλω βέλη. 3) μεταφ. ἐμβάλλω, ἐμποῖω τινί τι. alieui motum, ἀποσώ-ω, ἐμποῖω, ἐμβάλλω τινί φέρον. alieui do-lo-ram, ἐμποῖω, ἐμβάλλω τινί λόγον. aliquid negotii alieui, παρῆγα τινί ἀσχολίαν, ὄχλησιν. 3) δικαίω, διακατέτω. pavor incutit mentem, ἡ πτόα διαταίει τὴν ψυχὴν.

indagatio, ōnis, ὁ. ἀνίχνευσις, ἔρευνα.

indagator, ōris, ὁ. ἱχνευτής, ἐρευνητής.

indagatrix, icis, ὁ. ἱχνευταίρα.

indagatus, ūs, ὁ. ἀνίχνευσις, ἔρευνα, εἶρηνα, μένον κατ' ἀρετ. τοῦ ἐν.

indagus, is, ὁ. τὰνδ τῷ indagatio.

indago, avi, alium, are, aliquid, ἀνίχνεω, ἱχνεῶ, ἔρευνῶ τι. μεταφ. ἔρευνῶ, ἐξετά-ζω, ἐκακρίζω τι.

indago, inis, ὁ. (indago) στοιχειομός, στοι-χοί, ἡ διὰ δικτύων, κινῶν, ἀνθρώπων κ.τ.τ. περικύκλωσις τόπου τινός. indagare oin-gere ἢ claudere aliquid, περιτοιχίζειν τι. 3) μεταφ. ἡ ἱχνεῦσις, ἔρευνα, ἐξέτασις.

indaudio, ἄρχαία. ἀντὶ inaudio.

inde, ἐπίρ. ἐν ὧν, ἐκεῖθεν, ἐξ ἐκεῖθεν τοῦ τόπου. inde—, inde—, ἐκεῖ μὲν—, ἐκεῖ—, 2) ἐκεῖθεν, ἐκ τούτου, ἐκ τούτου τοῦ πράγματος. σπαν. ἐπὶ προσώπων, οἶον duo illi, inde—, δύο υἱοί, ἐκ τούτων—.

3) ἐκ τούτου. μετὰ ταῦτα, αὐτο, ἐξ ἧς τοῦ-των. inde a principio, ἀρχῆς ἐξ ἀρχῆς.

inde a pueritia, ἀρχῆς ἐκ παιδων.

indebitus καὶ indebitus, ἐπίρ. (indebitus) ἀ-νευ ὀφειλῆματος. 2) ἀναξίως.

in-debitus, a, um, μὴ ὀφειλόμενος, μὴ προσήμων.

in-deceus, atis, ἀπειρίας, ἀσχημῶν.

in-decenter, ἐπίρ. ἀπειρώς, ἀσχημῶς.

in-decentia, ae, ὁ. ἀπειρία, ἀσχημοσύνη.

in-decōdo, ēre, τριτοπρ. res indecōt ali-quem, ἀπειρίαι ἐπὶ τινί, οὐ πράξει τινί τι. A. σπ.

in-declinābilis, e, ἄκαμπτος, ἀδιέτροπος.

2) ἐν τῇ γραμμῇ. ἄκλιτος.

indeclinabiliter, ἐπίρ. ἀπαρακλίτως.

in-declinābilis, a, um, ἀναλλοίωτος, ἀμε-τέβολος. Ὀφθίζος.

indecōr, τὰνδ τῷ indecoris.

indecōrabiliter, ἐπίρ. ἀσχημῶς, ἀπειρώς.

in-decōra, ἐπίρ. ἀσχημῶς, ἀπειρώς.

in-decōris, a, ἀσχημῶν, ἀπειρώς, ἀσχηρός.

in-decōro, are, aliquid, ἀσχηρῶν τινα.

in-decōrus, a, um, ἀσχημῶν, ἀπειρώς, ἀσχηρός.

*indefatigābilis, e, ἀκράτος, ἀκαταπό-νητος.

*indefatigatus, a, um, ἀκράτος.

in-defectus, a, um, ἀνελκυστός, ἀνεκλήτῃς.

in-dēfense, ἐπίφ. ἀνευ προστασίας.
 in-dēfensus, α, um, ἀπροσῆχτος, ἀπροσά-
 τευτος, ἀναπρόληπτος.
 in-dēfesse, ἐπίφ. ἀναμύτως. Α. τοῦ μεταγεν.
 Ασπ. ὡς καὶ ἡ ἐξήρ.
 Indēfessim, ἐπίφ. τὸ αὐτὸ τῷ indefesse.
 in-dēfessus, α, um, ἀκμάςτος.
 in-dēficiens ntis, ἀδυνατέως.
 in-dēficienter, ἐπίφ. ἀδυνατέως.
 in-dēfuit, ἐπίφ. ἀρίστος.
 in-dēfuitus, α, um, ἀρίστος.
 in-dēfuitus, α, um, ἀκλυστος.
 in-dēflexus, α, um, ἀκλυστος, ἀμετέβλητος.
 in-dējectus, α, um, ἀκατέβλητος.
 in-dēfessatus, α, um, ἀκμάςτος.
 in-dēfibilis, α, um, ἀνεστέλνους. Ὁδ(θ)ιος.
 in-dēfictus, α, um, ἀνεύφραντος.
 in-dēfībatus, α, um, (in-delibo) ἀέριος,
 ἀφθιος. Α. ποιητ.
 in-dēfictus, α, um, ἀναμύτως.
 indemnatus, α, um, (in-damnatus) ἀκα-
 τήριος, ἀκατάδικος.
 indemnus, α, um, (in-damnatus) ἀκλή-
 ριος, ἀδολος.
 indemnitas, ntis, ὁ ἀκλήρ, τὸ ἀκλήριον.
 in-dēmonstrābilis, ο, ἀναπόδεικτος.
 in-dēmūtābilis, α, um, ἀναλλοιώτος, ἀμετά-
 βλητος.
 in-dēnuntiātus, α, um, ἀνεπαγγελτος, ἀ-
 κήρυκτος.
 in-dēplōrātus, α, um, ἀκλυστος, ἀδύ-
 κρυτος.
 in-dēprāvātus, α, um, ἀδιδέκτορος, ἀ-
 φθιος.
 in-dēprecābilis, α, um, ἀπαράτητος.
 in-dēpreheensibilis, ο, ἀκατάληπτος, ἀκα-
 τανόητος.
 in-dēprehensus, α, um, ἀκατάληπτος, ἀ-
 καταλόγος. Α. ποιητ.
 indeptus, α, um, ὁ. indipiscor.
 in-descriptus, α, um, ἀδιόριστος.
 in-dēsertus, α, um, μὴ καταλειμμένος.
 in-dēsus, ntis, ὁκνός, ὁπλός.
 in-dēsumenter, ἐπίφ. ἀδυνατέως, ἀκρυ-
 στί, ἐνδεδυγός.
 in-despectus, α, um, ἀθέτος, ἀόριστος.
 in-dēstrictus, α, um, ἀκλυστος, ἀτρωτός.
 in-dēsternūbilis, α, um, ἀρίστος, ἀπεριό-
 ριστος.
 in-dēterminātus, α, um, ἀόριστος, ἀπεριό-
 ριστος.
 in-dēstus, α, um, ἀκρυπτός.
 in-dēstibilis, α, um, ἀκατάτρεπτος.
 in-dēstus, α, um, ἀτρωτός.
 in-dēstus, α, um, ἀκρυπτός, ἀνέκ-
 κλητος.
 in-dēstus, α, um, τὸ αὐτὸ τῷ devotus.
 in-dēvotus, ἐπίφ. ἐνός, ἐνός.

in-dēvotus, ntis, ὁ. ἡ μὴ ἀφοσίωσις, ἀδύ-
 βεια.
 in-dēvotus, α, um, ἀνέρος, ἀνδρός.
 Index, ntis, α. καὶ β. (indico. are) ἐνδεί-
 κτης, μνηστήρ, ἡ μνηστῆρα. digitus index
 ἡ ἀπλὸς index, ὁ ἡγεμῶν. 2) α. ἐπὶ βί-
 βλων, ὁ ἐλεγχος, πινός. 3) ἐπὶ βιβλίων,
 ἀγαλματικὸν. τ. τ. ὁ ἀλλοθῶς, ἡ ἐπιγρα-
 φή. 4) βίβλος, λυθὸς λίθος.
 Indi, orum, ὁ. Indus.
 India, ae, ὁ. Ἰνδία.
 Indianus, α, um, Ἰνδικός. Ἐπιγρ.
 indicābilis, α, um, ἐνδεικτικός.
 indicālio, ntis, ὁ. ἐνδείξεις μῆνους. 2)
 δικιμῆς.
 indicātivus, i, α. ὁπον. modus, ἡ ὁριστικὴ
 ἐγκλίσις.
 indicātor, oris, α. ὁ δεικνὼν τι. Ἀμφ. γρ.
 indicātura, ae, ὁ. δικιμῆς, τῆς, τῆς, τῆς
 δικιμῆς, τῆς, τῆς, τῆς. Πλίνιος.
 indicens, ntis, (in-dico, ēre) μὴ λέγων,
 σιωπῶν. me indicente, μὴ λέγοντος, ἡ μὴ
 εἰπόντος ἐμοῦ.
 indicēna, ae, ὁ. (index) ἐνδείξεις, μῆνους.
 Ἀπουλῆιος.
 indicium, ntis, οὐ. (index) ἐνδείξεις, μῆνους.
 indicium, ntis, οὐ. (index) ἐνδείξεις, μῆνους.
 indicium, ntis, οὐ. (index) ἐνδείξεις, μῆνους.
 in-dico, avi, atum, are, (in-dico, are)
 aliquid, μνηστῆρ, δηλῶ, δεικνύμι τι. vul-
 tus indicat mores, τὸ πρόσωπον μνηστῆρ
 τὰ ἥθη. Indico dolorem lacrimis, διὰ
 δακρύων δηλῶ τὴν λύπην. μετ' αἰτίας. ἀ-
 παρμ. εἰς indicati lauream concessio-
 nem. ut indicavimus, ὡς εἴρηται, ὡς δεδή-
 λωται. 2) aliquid ἢ aliquid alicui, μνη-
 στῆρ, καταμνηστῆρ, ἐνδεικνύμι τινα ἢ τῷ
 τινι. σπα. de re, μνηστῆρ περὶ τινος ποι-
 εῖσθαι. 3) aliquid, διατιμῆρ, τιμῆρ τι, τῷ
 τινι τὴν τιμῆρ πινός.
 indico, xi, clum, ēre, (in-dico, ēre) ali-
 quid alicui, ἀναγορεύω (ἀνεπαίνω), προα-
 γορεύω, (προεπαίνω), κηρύττω, ἐπαγγέλλω
 τινί τι. bellum alicui, ἐπαγγέλλω, κη-
 ρύττω, προεπαίνω τινί πόλεμον. alicui
 iributum, ἐπαγγέλλω, τῷ τινι φό-
 ρον. exercitum in locum, ἐπαγγέλλω τῷ
 στρατῷ εἰς τόπον τινὰ παρῆναι.
 indicticus (-tus), α, um, (indico, ēre)
 τεταγμένος.
 indictio, ntis, ὁ. (indico, ēre) ἐπιβολὴ
 φόρου καὶ ὁ φόρος αὐτός. 2) ἡ παρὰ Bu-
 ξαντινοῦς ἰνδικτιῶν ἡμέρῃ ἐπιμνηστικῇ,
 (κύ-
 κλος ἐπὶ δεικνύμι, καὶ ἐποχὴ χρόνουλο-
 γικῇ, ἡ ἡ ἀπὸ τοῦ ἡ' ἔτους π. X.)
 indictionalis, α, um, τοῦ φόρου, τῆς ἐπιβολῆς.

indictivus, a, um, (indīco, ere) τεταγ-
μένος.

indictus, a, um, (in-dictus) ἔρρητος, μὴ
ἐιρημένος. carminibus, ἀνεγκωμίστατος. 2)
ἀνέγκρατος. 3) indicta causā, ἀκριτῇ, ἀ-
κριτῶς.

indiculus, i, ā. (index) σύντομος πίνᾶς βί-
βλου.

indicus, a, um, Ἰνδικός. dens indicus,
ὁ ἐλέφας (ἐξ ὁδὸς ἐλίφαντος). 2) indicum,
I, ō. τὸ Ἰνδικόν. (ἐξ ὁδοῦ χρώματος κυανού).

indidem, ἐπὶ. (inde-idem) ἐκ τοῦ αὐτοῦ
τόπου. 2) ἐκ τοῦ αὐτοῦ πράγματος.

indies, este in dies, ἐπὶ. καθ' ἡμέραν, ὁ-
σημίαι.

in-differe[n]s, ntis, ἀδιάφορος. 2) ἀδιαφορῶν.
in-differenter, ἐπὶ. ἀδιαφόρως.

*in-differentia, ae, ō. ἀδιαφορία.

*in-difficulter, ἐπὶ. οὐ χαλεπῶς.

indigena, ae, ā. καὶ θ. (indu-gigno, ἐν-
δογενής) ὁ ἡ γγώριος, ἐπιχώριος, αὐτό-
χθων, ἰθαγενής. indigena Latinus, ὁ αὐ-
τόχθων Λατῖνος. indigena bos, ἐπιχώριος
βοῦς. indigena vitum, ἐπιχώριος οἶνος.

indigena habitus, ἐπιχώριον σχῆμα.

indigentia, ae, ō. (indigeo) ἐνδεία, ἀπο-
ρία. 2) τὸ ἐνδεῖσθαι πλειόνων.

*indigenus, a, um, ταὐτὸ τῷ indigena.

indigeo, ūi, ēre, (in-geeo) aliqua re καὶ
alicuius rei, ἐστὶ ὅτε καὶ μετ' ἀπαραιρέ-
του ἐνδείσθαι, ἐνδεῖναι, ἐνδεῶς ἔχειν τινός,
ἀπορεῖν τινος. indigens, ἐνδεής, ἀμύχανος,
ἀπορος.

indiges, ētis, ā. (indu-gēo, γεῖω gigno)
πατέρας εἶτε ἀγγώριος υἱός. indigetes,
um, ā. οἱ πατέρες υἱοί, κατ' ἄλλους εἶ-
οἱ ἀνθρωποδαίμονες, ἡμίθεοι.

indiges, is, ταὐτὸ τῷ indigens, Iō. indi-
geo.

*in-digeste, ἐπὶ. ἀσυντάκτως, ἀτάκτως.

*in-digestibilis, e, ἀπείστος.

*in-digestio, ōnis, ō. ἀπεψία.

in-digestus, a, um, (in-digestus) ἀδιάτα-
κτος, ἀσυντάκτος, ἄκοσμος. 2) ἀπείστος.

indigētes, um, Iō. indiges.

indigēto, are, ἐπικαλεῖσθαι θεόν.

indigitamentum, ōrum, cō. ἱερὰ καὶ βιβλία,
τὰ περὶ θεῶν καὶ τελεσθῶν.

indigito, ταὐτὸ τῷ indigeto.

indignahundus, a, um, δυσχεραίνων, ἀγ-
νακτῶν.

indignantor, ἐπὶ. δυσχεραίνεσθαι, ἀγνα-
κτεῖσθαι.

in-dignatio, ōnis, ō. ἀγνακτική, δυσ-
χεραίνεσις. 2) σπιν, τὸ ἀνέχον, ἀπείθεια.

3) ἐπὶ σώματος ἀγνακτική, ἀπείθεια.
indignatinnecia, ae, ō. μικρὰ ἀγνακτική.

*indignativus, a, um, ἀγανακτικός, θυμι-
κός.

in-digne, ἐπὶ. ἀναξίως, ἀδίκως. 2) ἀναξίως,
ἀπρεπῶς. 3) δυσχερῶς, χαλεπῶς. indigna
ferre ἢ pati. δυσχερῶς εἶλεναι, δυσχερεῖ-
σθαι, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τῇ.

in dignitas, ntis, ō. ἀνάξια, τὸ ἀνέχον,
ἀπείθεια. 2) τὸ ἀνέχον, ἀπείθεια, ἀγνα-
κία. 3) ἀγανακτική, ἀπείθεια.

indigniter, ἐπὶ. (indignus, ἀξίως.

indignor, ntus sum, atī (indignus) ali-
quid, δυσχεραίνω τι ἢ τινι, ἀγανακτῶ τινι
ἢ ἐπὶ τινι. indignator timere, ἀπαξίεσθαι τὸ
φρεῖσθαι. —indignandus, a, um, ἀγανα-
κτέσθαι ἔστι, ἀνάξιος.

in-dignus, a, um, aliqua re, σπιν, alien-
jus rei, ἀνάξιος, οὐκ ἔστις τινας. honore,
τιμῇ οὐκ ἔστις. majorem, ἀνέχον τὸν
προγόνων. indigne, qui (ut) impetrarent,
ἀνάξιοι λαβεῖν. indigna mors, ἀνάξιος,
ἄδικος θάνατος. indignis modis, ἀναξίως,
οὐ πρεπόντως. 2) δυσχερῶς, χαλεπῶς, δι-
νός. 3) ἀνάξιος, ἀπρεπός, ἀγνακτῶν, ἀγ-
νακτός.

indignus, a, um, (indigno) alicuius rei καὶ
aliqua re, ἐνδεία, ἀπορία τινος. 2) ἐν-
δεῶς τινος, πεθεῖν τι.

indignus, a, um, μεταγενέστε. τύπος τοῦ
indigus.

in-diligens, ntis, ἀμελής, ὀλιγώρος. 2)
ἡμελημένος.

in-diligenter, ἐπὶ. ἀμελῶς, ὀλιγώρως.

in-diligentia, ae, ō. ἀμελία, ὀλιγωρία.

*in-dilucesco, ere, ταὐτὸ τῷ dilucesco.

*in-dimensus, a, um, ἀμετρος, ἀπειρος.

*in-dimissus, a, um, (im-dimissus) μὴ
ἀπονεμῆσθαι.

indipisco, ere, ἀρχαί. ἀντὶ τοῦ indipi-
scor.

indipiscor, eptus sum, I, (in-apiscor)
aliquem ἢ aliquid, ἀπειτυχῶν, τυγχάνω,
ἐπινοῶμαι τινος, λαμβάνω τι. 2) σπιν,
ἔρχομαι τινος. —indepitus, a, um, παύη-
σιν, αἰσχυμίνος.

in-directus, a, um, πλάγιος.

*in-disruptus, a, um, ἀσπληντος.

*in-disciplinatio, ōnis, ō. ἀταξία, ἀπειθα-
γία.

*in-disciplinatus, a, um, ἑτακτος.

*in-discissus, a, um, ἀδιάσπαστος, ἀχι-
στος.

in-discretus, ntis, ἐπὶ. ἀδιακρίτως.

*indiscretia, ταὐτὸ τῷ indiscreta.

in-discretus, a, um, ἀδιακρίτως, ἀδιακρί-
στος, ἀδιακρίτως, ἀσυνημίνος. 2) ἀδιαφο-
ρος. 3) ἀδιακρίτος, ἀδιακρίτως, ἑτακ-
τος.

*in-discriminabilis, a, um, ἀδιακρίτως, ἀδια-
κρίτως.

indiscriminabilis, a, um, ἀδιακρίτως, ἀδια-
κρίτως.

indiscriminabilis, a, um, ἀδιακρίτως, ἀδια-
κρίτως.

*in-discriminātim, ἐπίρ. ἀδιακρίτως, ἀδιαφορώς.
 *in-discussus, α, um, ἀνεξέταστος.
 in-diserte, ἐπίρ. οὐκ εὐεπῶς.
 in-disertus, α, um, ἀγλωσσος, οὐκ εὐεπής.
 *in-disjunctim, ἐπίρ. παραχρημα, ἀδίκαια.
 *in-dispensātus, α, um, ἀνοικονόμητος, ἀμετρος.
 *in-dispōsīto, ἐπίρ. ἀτάκτως.
 *in-dispōsitus, α, um, ἀδιάθετος, ἀνευθετος, ἄτακτος.
 *in-dissimilis, α, οὐκ ἀνόμοιος.
 *in-dissimulābilis, α, ἀκρυπτος, ἀνυπόκριτος.
 *in-dissolūbilis, α, ἀδιάλυτος, ἀχώριστος.
 *in-dissolūbiliter, ἐπίρ. ἀχώριστως.
 in-dissolūbilis, α, ἀδιάλυτος.
 *in-dissolūbiliter, ἐπίρ. ἀδιάλυτως.
 in-dissuāsibilis, α, οὐκ ἀπιστοκίμως, Βολήθ.
 in-distanter, ἐπίρ. ἀδιατάκτως, συνεχῶς.
 2) ἀδιακρίτως, ἀνεξαίρετως, Α. τοῦ μεταγ. Αα.
 in-distincte, ἐπίρ. ἀδιακρίτως, ἀδιαφορώς.
 in-distinctus, α, um, ἀδιακρίτος, ἀδιαφορικός, ἀδιαχώριστος, ἀδιαίρετος, 2) ἀδιάστατος, ἀσαφής, οὐκ ἀκρινής.
 inditus, α, um, ἴδ. indo.
 *indivīdūitas, ātis, θ, τὸ ἀδιαίρετον, τὸ ἀδιαιυτόν.
 in-divīdūus, α, um, ἀδιαίρετος, ἄτομος, indivīdūa, orum, οὐ. αὖ ἄτομοι.
 in-diviso, ἐπίρ. ἀδιαίρετως.
 *in-divisibilis, α, ἀδιαίρετος, ἄτομος.
 *in-divisibiliter, ἐπίρ. ἀδιαίρετως.
 in-divisus, α, um, ἀδιαίρετος, ἄσχιτος.
 *in-divulsus, α, um, ἀδισπαστος.
 indo, idi, itum, ēre, (in-do) aliquid alicui ἢ in aliquid, ἐντίθημι, ἐπιτίθημι τί τινι. alicui compedem, περιτιθέναι τινὶ δεσμά. alicui pavorem, ἐντιθέναι, ἐμβάλλειν, ἐμποιεῖν τινι φόβον. alicui nomen, ἐπιτιθέναι τινὶ ὄνομα.
 *in-dōcibilis, α, δογμαθής.
 *indocēbilitas, ātis, θ, δογμαθία.
 in-dōcēlis, α, δογμαθής, δοδιδάκτος, allicujus rei, καὶ alicui rei, δογμαθής, ἀμαθής, ἀπειρός τινας. 2) ἀνεπιτήδειος. 3) ἄτεχνος.
 in-docte, ἐπίρ. ἀμαθῶς, ἀπαιδεύτως.
 in-doctus, α, um, ἀμαθής, ἀπαιδευτος, ἀνεπιτήδειος, allicujus rei, ἀμαθής, ἀνεπιστήμων τινός.
 *indolāt lis, α, (indole) ἀπελήκτος, δυσδιδάκτος, Α. τοῦ μεταγ. Αα. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.
 indolātus, α, um, (in-dole) ἀκαχορως, ἀπελήκτος.
 indolentia, α, θ, ἀναισθησία.

indoles, is, θ, (in-olesco), τὸ ἔμφοτον, ἡ φύσις, bona indoles, καὶ ἀπλῶς indoles, ἡ εὐφροσύνη.
 indolesco, iūi, ēre, (θαμιστ. τοῦ doleo) aliqua re καὶ σπαν. aliquid, ἀλγῶ, λυποῦμαι τινὶ ἢ ἐπὶ τινὶ ἢ τι.—indolescent-dus, α, um, ἀλγερὸς, λυπηρὸς.
 *indolētia, α, θ, τὸντὸ τῷ indolentia.
 indolētia, ium, ἀνώδυνα φάρμακα.
 *in-dōmābilis, α, ἀδάμαστος.
 in-dōmātus, α, um, ἀδάμαστος, ἀήτητος, ἀνίκητος.
 *in-dōnātus, α, um, ἀδωρητος.
 in-dormio, ivi, itum, ire, alicui, ἐγκαθεύδω, ἐγκοιμῶμαι, ἐπικαθεύδω, ἐπικοιμῶμαι τινι. 2) μεταφ. ἐπικοιμῶμαι τινι, ἀμειβῶ, ἀφροντιστῶ τινας. 3) ναυκοῦμαι.
 in-dōtātus, α, um, ἀπρωκτος, 2) ἀγέραςτος, ἀδωρητος.
 indo, ἀργαίως ἀντὶ τοῦ in, (ἐνδοῦ, ἐνδός).
 in-dubītabilis, α, ἀναμφίβολος, ἀναμφισβητήσιμος.
 *indubītabilitas, ἐπίρ. ἀναμφίβλως.
 *indubītabundus, α, um, ἀναμφισβητήσιμος, ἀναμφίλογος.
 in dubitanti, ἐπίρ. ἀναμφίβλως, ἀναμφισβητήτως.
 indubitate, ἐπίρ. ἀναμφίβλως, ἀναμφίβλως.
 indubitatō, ἐπίρ. μεταγενεστ. τύπος τοῦ ἀνωτέρου.
 indubitatū, α, um, ἀναμφίβολος, ἀναμφίλογος, ἀναμφισβητήτος.
 in-dūbito, ago, alicui, ἐνδοιῶ τινι. Α. ποιητ.
 in-dūbitus, α, um, ἀναμφίβολος, ἀναμφισβητήτος.
 indūctio, ταῦντὸ τῷ indutiae.
 induciomārus καὶ induciomarus, i, α, ἴδ. ἴδου τιμωρος.
 in-dūco, xi, ctum, ēre, aliquem ἢ aliquid in aliquid, σπαν. alicui rei, εἰσάγω τινὰ ἢ τι εἰς τι. exercitum in Macedoniam, τὸν στρατὸν εἰς τὴν Μακεδονίαν. mare urbi, τὴν θάλασσαν εἰς τὴν πόλιν. ponam verbum in linguam, ἵκω φῆμα εἰς τὴν γλῶσσαν. gladiatores, elephantēs, monomachos, ἐλέφαντας εἰσάγειν εἰς τὸ ἀμφιθέτρον. aliquem dicentem, εἰσάγειν, ποιεῖν τινα λέγοντα. in animum inducere aliquid, (ἐν ὀρεσὶ βαλέσθαι) παρίεναί τι εἰς τὴν ψυχὴν, προεπιτελεῖν τι. inducere causam, ἐπάγειν, προφέρειν τὴν αἰτίαν. 2) pecuniam in rationem, ἀπολογίζεσθαι, λογιζέσθαι τὸ ἀργύριον. induco alicui aliquid, ἐνδολογίζομαι τινὶ τι. 3) aliquem in re ad aliquid, εἰσάγειν, προεπιτελεῖν τινα εἰς τι, aliquem ad bellum

προσέγειν, προτρέπειν τινά πρὸς πόλεμον.
 in insidias, ὑπάγειν τινά εἰς ἐνδράς, odio
 inductus, ὁπ' ἄρ' ἤς περὶ μένος. spe indu-
 ctus, ἐλπιδί. ἐπαρθείς. animum induco
 aliquid facere ἢ ut faciam, πείθω ἐμαυ-
 τὸν ποιεῖν τι. 4) aliquid, ὑπάγειν, ἐξα-
 πτεῖν τινα. 5) ἐνδύω. soles in pedes ἢ
 pedibus, ὑποδεῖσθαι τὰ ὑποδήματα. lau-
 rum capillis, ἐπιθεῖναι δάφνης στέφανον
 τῇ κόμῃ, στεφανοῦσθαι δάφνῃ. alicui rei
 colorem, ἐπιχρῶναι τι. aurum ligno,
 ἐπιχρῶσθαι, καταχρῶσθαι τὸ ξύλον. cicatri-
 cem, ἐπούλεον. scuts pellibus (ἀντί τοῦ
 pelles scutis), καταβύρσθαι τὰς ἀσπίδας.
 6) aliquid, ἐξαλείφειν, ἀκυροῦν τι.
 *inductibilis, e, ἐπίπλαστος.
 Inductio, ōnis, θ. (Induco) εἰσαγωγή. 2)
 velorum, παραποταμάζω. ἡ καταπαταμά-
 των χρῆσις. 3) προαίρεσις. 4) ἐπιδείψις,
 κοίτασις. 5) ἐξάδειψις, ἀναίρεσις. 6) ἐν τῇ
 ἔκτορικῇ ἐπαγωγῇ. personarum ficta ind-
 uctio, προσωποποιία. erroris ind. ἀποπλάνησις.
 *ἔτι παρὰ Περικλεῶν ἡ ὑπόθεσις.
 Inductivo, ōnis, ἐπαγωγικός.
 Inductivus, a, um, ὑποθετικός. Περικλεῶν.
 Inductor, ōris, ā. (Induco) ὁ ἐπιχρῶνός.
 2) ἐμβιβαστής.
 Inductorium, ii, ōs, ἐπιδείψιμα.
 *Inductorius, a, um, ἀποπλανητικός.
 *Inductrix, icis, θ. (Induco) ἡ ὑπάγουσα,
 ἀπαγωγέα.
 Inductura, ae, θ. (Induco) ἐπιδείψις.
 Inductus, a, um, ἴδ. Induco.
 Inductus, ūs, ā. (Induco) ἐπαγωγή, προ-
 τροπή.
 *Inductula, ae, θ. (Induco) Ἰνδύμα.
 Indugredior, i, ἀρχαϊκῶς ἀντί τοῦ ingre-
 dior.
 *Indulcitas, atis, θ. τὸ ἀγλυκέες, ἀηδία.
 *Λυγ. γρ.
 *Indulco, avi, atum, are, aliquid, (in-
 dulcis) γλυκύνω τι. οὐδέ. γλυκαίνω, ἡδέα
 λαλῶ.
 Indulgens, is, indulgeo.
 Indulgenter, ἐπὶδ. συγγνωμονικῶς, ἐπεικῶς,
 εὐμενῶς. indulgenter loqui, πρὸς χάριν
 λέγειν. indulgenter deditus voluptati,
 χαρίζομαι τῇ ἡδονῇ.
 Indulgentia, ae, θ. χάρις, εὐμείνεια, προφί-
 λης. 2) φιλοστοργία, στεργῇ. 3) συγγνώμη,
 συγχώρησις, ἄρεσις.
 Indulgeo, lsi, ltum, ēre, alicui, χαρίζομαι,
 ἐνδίδωμι τινί. amico, χαρίζομαι, δῶρον
 τεῖν τῷ φίλῳ, θεοκαπτεῖν τὸν φίλον. animo,
 χαρίζομαι, δουλεύειν τῷ θυμῷ. dolori,
 χαρίζομαι, ἐνδίδωμι τῇ λύπῃ. valetudini,
 θεραπεύειν τὴν υἰάτιν. sapia, καὶ ἀρχαϊκῶς
 Indulgere aliquid, ἀντί τοῦ alicui. 2)

alicui aliquid, χαρίζομαι, δίδωμι, συγ-
 χωρεῖν τινί τι. indultus, a, um, συγχα-
 ρημένος, ἐπιταραμένος. indultum, i,
 ōs, ἡ χάρις, συγχώρησις. indulgens, ἐπι-
 θεα. φιλοστοργός, εὐμενής, πρόθυμος, ἐπει-
 κής, πρῶτος.
 indulgitas, atis, θ. (indulgeo) φιλοστοργία,
 εὐμείνεια. Λ. σπ.
 indultor, ōris, ā. (indulgeo) ὁ χαρίζομενος.
 indultus, a, um, ἴδ. indulgeo.
 indultus, ūs, ā. (indulgeo) χάρις, συγχώ-
 ρησις.
 indumentum, i, ōs. (induo) Ἰνδύμα, κά-
 λυμμα.
 indūo, ūi, ūtum, ēre, aliquid, re ἢ ali-
 cui rem, ἐνδύω τινά τι. Herculi tuni-
 cam, ἐνδύειν τὸν Ἡρακλέα χιτῶνα. sibi
 torquem, περιβάλλεσθαι στρηνά. indu-
 tus soccis, ὑποδείκνυμι ἐμβάδας. indui
 veste, ἐνδύεσθαι, ἀμφιένεσθαι ἐσθῆτι. In-
 dutus vestem (ἀντί τοῦ vestis), περιβά-
 λλυναι τὴν ἐσθῆτα. 2) induere aliquid
 (ὅπιν. sibi) καὶ induere aliqua re (ὅπιν.
 eo), ἐνδύεσθαι, περιβάλλεσθαι ἀμφιένεσθαι
 τι. 3) μεταγ. matura induit nobis amo-
 rem, ἡ φάσις ἐμποιεῖ ἡμῖν τὸν ἔρωτα. In-
 duo aliquid in mentem alicuius, ἐμποιεῖ
 τι τῇ ψυχῇ τινος. venti se in nubem in-
 duunt, οἱ ἀνεμοὶ ἐνδύονται εἰς νεφέλην.
 induere se, ἐνδύειν ἑαυτὸν, περιβάλλεσθαι.
 induere se in laqueum, περιβάλλεσθαι,
 περιπίπτειν δικτῶ. alicui pavorem, ἐμ-
 ποιεῖν, ἐμβάλλειν τινί φόβον. personam
 hostis, ὑποκρίνεσθαι εἰς πολέμειον. mores
 Persarum, περιβάλλεσθαι τὰ τῶν Περσῶν
 ἥθη. vultus severos, προσωποιοῦσθαι εὐετη-
 ρὸν πρόσωπον.
 indūpedito, iui, itum, ire, ἀρχαϊκῶς ἀντί
 τοῦ impedio.
 indūpētor, ōris, ā. ἀρχαϊκ. ἀντί τοῦ
 imperator.
 in-dūresco, rūi, ēre, ἀποσκληροῦμαι, τὰ κη-
 ροῦμαι.
 in-dūro, avi, atum, are, aliquid, ἀπο-
 σκληρῶ, σκληρῶ τι. μεταγ. σκληρῶ, στέ-
 ρεῶ τι.
 Indus, a, um, Ἰνδικός. Indus dens, ὁ ἐλέ-
 φας (ὁδὸς ἐλφάντος). Indus, i, ā. ὁ Ἰν-
 δός. Indi, ol Ἰνδοί.
 Indus, i, ā. Ἰνδός, ποταμὸς τῆς Ἰνδίας.
 *Industarius, ii, ā. (industium) ὁ χιτωνί-
 σκος κατασκευάζων.
 Indūstio, avi, atum, are, ἐνδύω: aliqua re
 Industior, ἐνδύομαι, ἀμφιένεμαί τι. indu-
 siata, ae, θ. ὁ χιτωνίσκος.
 indūstium, ii, ōs. (induo) χιτωνίσκος, ὅπιν-
 δότης, ὑπανδύμα, γυναικίον.
 industria, ae, θ. (industius) ἐργασίαν,

- φιλεργία, ἐπιμέλεια, industria εἶτε de (ex) industria, ob industriam, ἐπίτηδες, ἀεσπίτηδες.
- industria, ἐπίρ. φιλοπόνως, ἐπιμελῶς, industriōse, ἐπίρ. φιλοπόνως.
- industriōsus, α, um, φιλόπονος, φιλεργος, ἐπιμελής, σπουδαίος.
- industrius, α, um, φιλόπονος, φιλεργος, ἐπιμελής.
- indūtiāe, arum, θ. ἀνοχαί, ἐκχειρία, ἀνοχωή, πολέμου ἀναβολή, indūtiās facere, ἀνοχάς εἶτε ἀνοχωάς ποιῆσθαι. 2) ἀνοχή, ἀποχή, ἀναβολή. 3) ἡσυχία, ἡρεμία.
- indūtīlis, e, (induo) ἐνδυτός.
- indūtus, α, um, ὄ. induo.
- indūtus, ūs, d. (induo) ἐνδυσις, ἀμφίσις. 2) ἐνδυμα, ἀμφισμα. Α. σπ.
- indūtiāe, arum, θ. (induo) ἐνδυματα.
- *inēbriātor, ōris, d. d. μεθύσκων τινά.
- in-ēbrio, avi, atum, are, aliquem, μεθύσκει τινά. inebriatus, α, um, μεθύσσεις, μεθύων. 2) aliquid re, μεθύσκω, βάπτω, βρέχω τί τινι, πληρῶ τί τινος.
- inēdia, ae, θ. (in-ado) αἰτία.
- *in-ēditus, α, um, ἀνέκδοτος, ἄγνωστος.
- in-effābilis, e, ἀνεκφραστός, ἄφατος.
- *in-effābilis, ātis, θ. ἀφαίσις, τὸ ἀνεκφραστον.
- in-effābilit̄er, ἐπίρ. ἀνεκφράστως, ἀφάτως.
- *in-efficiācia, ae, θ. ἀδρανία, τὸ μάταιον.
- in-efficiāciter, ἐπίρ. ἀδρανῶς, ματαίως.
- in-efficax, acis, ἀδρανής, ἀνεργής, ἀνεργητός. vox inefficax verborum, φωνὴ μὴ συναινέη ἀδρῶσαι λέγειν.
- *in-effigibālis, e, (in-effigio) ἀνεκόνιστος.
- in-effigiat̄us, α, um, ἔκρυπτος, ἀσώματος.
- *in-effrenātus, α, um, ἀχαλίνωτος, ἀόλαστος.
- in-effigibālis, e, ἀνεκφραστός, ἀναπόδραστος, ἀδραστός.
- *in-effūsus, α, um, ἄλυτος.
- *in-ēlabōrātus, α, um, ἀνεργαστος.
- in-ēlegans, ntis, ἔκρυπτος, ἀπαιροκαλός.
- in-ēlegantia, ae, θ. ἀπαιροκαλία, τὸ ἔκρυπτον.
- *in-ēloquax, acis, ἀνεκφραστός.
- in-ēloquens, ntis, ἔκρυπτος, οὐκ εὐπής.
- *in-ēloquibālis, e, (in-eloquor) ἀνεκφραστός, ἄφατος.
- in-ēluctābilis, e, ἀκαταπάλαιστος, ἀμήχανος, ἀνέκφυκτος.
- *in-ēlūibālis, e, (in-eluo) ἀνέκπλυτος, ἀνεξλείπτος.
- in-ēmendābilis, e, ἀδιόρθωτος.
- *in-ēmendābilis, e, ἀδιόρθωτος.
- *in-ēmendātus, α, um, ἀδιόρθωτος, πλημελής.
- *in-ēmeribālis, e, (in-emere) ἄκρητος.
- *in-ēmōtor, i, alloci rei, ἀναπονήσκω τινί.
- In-ēmtus, α, um, ἀπράτος.
- in-ēnarrābilis, e, ἀνεξήγητος, ἀδιήγητος, ἀνεκφραστός.
- *in-ēnarrābilit̄er, ἐπίρ. ἀνεκφράστως, ἀφάτως.
- in-ēnarrātus, α, um, ἀνεξήγητος.
- *in-ēnātābilis, e, (in-euato) ἀνεκφρακτός, (ἀνεκκολύμηντος).
- in-ēnōdābilis, e, (in-enodo) ἄλυτος, ἀδιόλυτος, μεταρ. ἀνεξήγητος, περίπλοκος.
- *in-ēnormis, e, οὐχ ὑπερμετρος.
- *in-ēnuñtābilis, e, ἀδιήγητος, ἀνεκφραστός.
- in-ēo, Ivi, καὶ Ivi, Irum, ire, aliquid καὶ σπαν. in aliquid, εἰσέτι, εἰσέρχεται εἰς τι. urbem ἢ in urbem, εἰς τὴν πόλιν, convivium, εἰσέναι ἐπὶ συμπόσιον. mulierem, εἰσέναι πρὸς γυναῖκα, συγγίγνεσθαι γυναίκα. vacca a tauro inila, βοῦς ἀγευθεῖσα ὑπὸ ταύρου. febris me inili, πυρετὸς ἐνέπασέ μοι, ἤλασέ μου. inibitur, εἰσπεύδονται. 2) aliquid, εἰσέρχεται εἰς τι, ἔπτεσθαι πρὸς, ἐγχεῖσθαι, ἐπιχεῖσθαι τινι. bellum, εἰσέρχεται εἰς πόλεμον, ἀρχεσθαι τοῦ πολέμου. magistratum, καθίστασθαι εἰς ἀρχήν, ἐπιτεσθαι πολιτείαν. viam ἢ iter, ἀρμῶσθαι, παρεῖσθαι, μεταρ. viam inire, ἀνευρίσκειν, πορίζεσθαι μηχανήν. inire munus, ἐγχεῖσθαι, ἐπιχεῖσθαι ἔργον. numerum, λογισθὸν ποιεῖσθαι, λογίζεσθαι. rationem, λογίζεσθαι, σκέπτεσθαι, βουλευέσθαι. consilium in eo rei publicae liberandae, βουλευόμεαι ἔπος ἐλευθερώσας τὴν πατρίδα, προσθεῖμαι ἐλευθερώσας τὴν πόλιν. inire foedus, ποιεῖσθαι σπονδὰς. indutias, ἀνοχάς. suffragia, ψηφοπορίαν. gratiam ab aliquo ἢ apud aliquem, χάριτος συγγένειν παρὰ τινι. 3) ἀρχομαι. inlans animus, τὸ ἀρχόμενον ἔτος. inlante anno, ἀρχόμενον τοῦ έτους. inla aestale, ἀρχόμενον τοῦ θέρος.
- inēptia, ἐπίρ. ἀνεπιτηδεύσις, ἀτόπως, ἀπειροκαλώς.
- inēptia, ae, θ. ἀνεπιτηδεύσις, ἀτομία, ἀβελτηρία, ἀπαιροκαλία. 2) inēptias, arum, πληθ. οἱ ἄφροι, αἱ ἀπαιροκαλίες.
- inēptio, ire, ἄφρο. Α. ποιεῖν.
- inēptiola, ae, θ. (ὁπκα. τοῦ inēptia) λήρομα.
- *inēptitūda, ntis, θ. τολπὴ ἐπὶ inēptia.
- inēptus, α, um, (in-ēptus) ἀνεπιτηδεύσις, ἄφατος, ἄτοπος, ἀπειροκαλός, ἡρώδης.
- *in-ēquitābilis, e, οὐχ ἐπηλύσιος, ἀνέκφραστός, ἄφροτος, ἄφροτος.
- in-ēquit̄us, are, alloci ἢ aliquid, ἀνεπιτηδεύειν τινι, ἐπτεῶν ἐν τινι, ἐπτεῖσθαι

τι. 2) μεταφ. allcui, ἀντρυφᾶν τινι, ὀδρί-
ζαιν τινά.
Inermis, ο, (in-arma) ἄνοπλος, ἄοπλος.
Inermis, α, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ inermis.
Inerrābilis, ο, (in-erro) ἀπλανής. Ἀπου-
λήσις.
In-errans, ntis, ἀπλανής.
In-erro, are, alicui, ἐμπόδίζεσθαι τινι, πλα-
νῶμαι ἐν τινι. 2) πλανῶμαι.
Iners, rtis, (in-ars) ἄτεχνος. 2) ἀδρανής,
ἀργός, νωθρός. senectus, τὸ ἀδρανὲς γῆρας.
Inertus, ο, (in-ars) ἄτεχνος, ἀπαιδευ-
τός, ἄπαιδευτος. 2) ἀδρανής, ἀργός, νω-
θρός, ἀπαιδευτός, ἀπαιδευτος.
Inertia, ae, θ, (iners) τὸ ἄτεχνον, ἀναπι-
τηθείστος. 2) ἀδρανεία, ἀργία, νωθρεία.
Inerticulus, α, um, (ὁ iners) τοῦ iners)
inerticula vilis, ἡ ἀνεκπαιδευτος ἀπαιδευτος.
In-erūdite, ἐπὶ. ἀπαιδευτός, ἀμαθής.
In-erūditiō, ōnis, θ, ἀπαιδευσις.
In-erūdītus, α, um, ἀπαιδευτός, ἀμαθής.
In-erumpibilis, ο, ἀδιάρκτος.
In-escio, ōnis, θ, βελόνισμα, σιτισμός.
In-escio, avi, atum, are, allquem, βελό-
ζω τινά. 2) allquem re, σιτίζω τινά τινι,
πληρῶ τινά τινος.
Inevectus, α, um, ταῦτὸ τῷ evectus, ἀνα-
βάς, ἀναβαλῶ.
In-evīdēns, ntis, οὐκ ἐναργής, ἀσαφής.
In-evincibilis, ο, ἀκατανίκητος.
In-evitābilis, ο, ἀνεκφυγτός, ἀφυγτός, ἄ-
φευκτός.
In-evitābiliter, ἐπὶ. ἀφευκτός.
In-evolūtus, α, um, ἀνεξέλικτος.
In-evulsibilis, ο, (in-evellō) ἀναποσπαστός.
In-exāminātus, α, um, ἀνεξέταστος. Α. τοῦ
μεταγεν. Αξτ.
In-excitābilis, ο, ἀνίγερτος.
In-excitus, α, um, ἀνίγερτος, ἡσυχός.
In-excoctus, α, um, οὐκ ἀναψείξ.
In-excoctigābilis, ο, ἀκατανόητος.
In-excoctigābiliter, ἐπὶ. ἀκατανόητως.
In-excoctigātus, α, um, οὐκ ἐπικνενοημένος.
In-excoctus, α, um, ἀνεξίργαστος, ἀκαλλώ-
πιστος.
In-excūsābilis, ο, ἀναπολόγητος. 2) ἀπολο-
γίας ἀνεπίδεκτος, ἀπαραιτήτος.
In-excussum, α, um, ἀνεκκλητός. 2) ἀνεξέ-
ταστος.
In-exercitātus, α, um, ἀγύμναστος, ἀν-
όκητος.
In-exercitatus, α, um, ταῦτὸ τῷ inexercitatus.
In-exesus, α, um, ἐδρωτός.
In-exhaustus, α, um, ἀνεξάντλητος.
In-exorābilis, ο, ἀπαραιτήτος, ἀνεξίλαστος,
ἀμελιώσιμος. 2) ἀνεπίτευκτος.
In-exorātus, α, um, μὴ εἰσιλητός

inexpectatus, ἤ. inexpectatus.
In-exorābilis, ο, (in-exordio) ἀρευντός,
ἀνίκαμντος.
In-exorābilis, α, um, χαλεπός, δυσχαρής.
In-exorābilis, ntis, ἀπειρώς τινος, ἀπειρώ-
μας.
In-exorābiliter, ἐπὶ. ἀπειρώς.
In-exorābilis, ae, θ, ἀπειρία.
In-experctus, α, um, ἀνίγερτος.
In-expers, rtis, ὅπως ἀμοιρός, ἀμέτοχος.
In-experte, ἐπὶ. ἀπειρώς.
In-expertus, α, um, αλλοιῶς rei ἢ alicui
rei ἢ ad aliquid, ἀπειράς, ἀλήθης πινός,
ἀπειρώς ἔχων πινός. 2) ἀνεξέταστος, ἀδο-
κίμαστος, ἀπειράτος.
In-expiābilis, ο, ἀνεξιλάτος, ἀποποιός. 2)
ἀνεξέλεπτος, ἀνεκπλητός, ἀσύγκλητος.
In-expiābiliter, ἐπὶ. ἀνεξιλάτως.
In-expiātus, α, um, ἀκαθάρτος, ἀνεκπλητός.
In-explānābilis, ο, ἀδιήγητος.
In-explanātus, α, um, ἀσαφής.
In-explebilis, ο, ἀπλήρωτος, ἀπληστος, ἀ-
κόρεστος.
In-explētus, α, um, ἀπληστος, ἀκόρεστος.
In-expletum, ἐπὶ. ἀπλήστος.
In-explicābilis, ο, ἀδιέλπτος, ἔλυτος, in-
plicabile vinculum, ἄλυτος δεσμός. 2)
μεταφ. ἔλυτος, ἀμήχανος, δυσχαρής. In-
plicabilis via, ἔκπορος ὁδός. 3) ἀδιήγητος,
ἀνεξήγητος, ἀνέκφραστος.
In-explicābiliter, ἐπὶ. ἀλύτως, ἀνεξήγητως.
In-explicatus, α, um, ἀνεξήγητος, ἀδιή-
γητος.
In-explicitus, α, um, ἔλυτος, ἀνεξήγητος.
In-explicōrāto, ἐπὶ. ἀνεξέταστος.
In-explicōrāto, ἐπὶ. ἀνεξέταστος, ἀνιστορή-
τως. Δίξις.
In-explicōrātus, α, um, ἀνεξέταστος, ἄγνωστος.
In-expugnābilis, ο, ἀνάλωτος. 2) μεταφ.
ἀνίκητος, ἀκαταμάχητος. via, ἀδιεύθυντος,
ἔκπορος ὁδός. probatio, ἀνίκαμντος, ἀνεξί-
λεγκτος ἀπόδειξις.
In-expugnātus, α, um, ἀνίκητος, ἀκατα-
μάχητος.
In-exputābilis, ο, (in-exputo) ἀλόγιστος,
λογισμὸς ἀνεπίδεκτος.
In-exsātūrābilis, ο, (in-exsaturō) ἀκόρε-
τος, ἀπληστος.
In-exsētūto, ōnis, θ, ἐπιδίωξις.
In-exsistens, ntis, ἀνυπαρκτός, οὐκ ὄν. Νοή.
In-exspectātus, α, um, ἀπροσδόκητος.
In-exstinctus, α, um, ἀσβεστός. 2) μεταφ.
ἀνεξέλεπτος. 3) ἀπληστος.
In-exstinguibilis, ο, ἀκαπνόςβεστος, ἀσβε-
πτος. 2) μεταφ. ἀνεξέλεπτος.
In-exstirpābilis, ο, (in-exstirpo) ἀνυκλή-
τος.

In-exsuperabilis, *e*, ἀνυπερβαντος, ἀνυπερ-
βλητος.
In-exterminabilis, *e*, (in-extermino) ἀ-
καθαίρετος, ἀφαιρετός.
Inextricabilis, *e*, (in-extrico) ἄλυτος, ἄ-
πορος, ἀμύχανος. 2) ἀχώριστος, ἀδιέλ-
υτος.
Inextricabiliter, ἐπὶρ. ἄλυτως, ἀδιελύτως.
In-fābre, ἐπὶρ. ἀτέχνως, ἀκέρως.
In-fābriatū, *a*, um, ἀκατασκευάστως, ἀ-
νέργατος.
In-facēte, ἐπὶρ. ἀκόμψως.
In-faciliatū, arum, *o*. ἡκομψοι λόγοι, ἀνά-
στοιχοι λόγοι.
In-facilis, *a*, um, ἡκομψος, ἀνόστερος.
In-facundia, ae, *o*. ἡγλωσσία.
In-facundus, *a*, um, ἡγλωσσος, ἀφύης πρὸς
τὸ λέγειν.
In-faeco, are, (in-faeco) aliquid, θελῶ τι.
In-falso, avi, atum, are, νοθεύω, κωδερ-
λεύω τι.
Infamātio, ōnis, *o*. (Infamia) δυσφημία.
Infamia, ae, *o*. (Infamis) δυσφημία, δό-
σκεια, ἀδοξία, ἀτιμία. aliquid est mihi
infamiae, fert mihi infamiam, ἀδοξίαν
φέρει μοι τι, ἐνδοξος ἐστὶ μοι τι. in infa-
mia esse, ἐν ἀτιμίᾳ εἶναι, ἀδοξεῖν. infa-
miam parare alicui, ἀδοξίαν τινὶ κατα-
σκευάζειν.
Infamis, *e*, (in-fama) δυσφημος, δυσκλήης,
ἀδοξος, ἀτιμος. — digitus infamis, ἴδ.
digitus.
Infamiter, ἐπὶρ. ἄχρης. εἰεν infamissime,
ἀδοξίστατα.
Infamio, avi, atum, are, (Infamis) aliquid
ἢ aliquid, ἀτιμῶ, ἀτιμῶ, διαβάλλω τινα
ἢ τι. 2) θυμῶ τι.
Infandus, *a*, um, (in-fandus, ἴδ. for) ἄ-
φατος, ἄρρήτος, ἀνέκφρατος. 3) ἄφα-
τος, ἄρρητος, ἀνείστος, ἀθέμιτος. 3) ἀ-
πίσιος.
Infans, ntis, (in-for) ἐπὶ ἀνθρώπων νή-
πιος. pupilla infans, νηπία ἑρπυγία. ab in-
fantibus, ἐκ νηπίων, ἐκ νηπιότητος. In-
fans nianus, ἡ νηπία χεῖρ, ἡ τοῦ νηπίου
χεῖρ. 2) ἐπὶ ζῶων νήπιος, νεογνός. 3) ἐπὶ
ἀφύων infans boletus, νήπιος, νεογνός
βωλίτης. 4) ἄλλος, ἄριστος. 5) ἡγλωσσος,
ἀφύης πρὸς τὸ λέγειν, ἡπείρος τοῦ λέγειν.
Infantilia, ae, *o*. ἡ παιδικία, τιθήνη. 2)
Infantilis, *is*, *o*. ἡ τὸ νήπιον πρὸς θυσίαν
προσφορῶν.
Infantia, ae, *o*. (infans) (ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ
ζῶων) νηπιότητος. 2) ἀντὶ τοῦ infantes, τὴ
νήπια παιδικία. 3) ἐπὶ ἀφύων νηπιότης, ὁ-
λίγη ἡλικία, τὸ πρόσφατος. 4) τὸ ἄλλος,
ἀριστός. 5) ἡγλωσσία, ἡ πρὸς τὸ λέγειν
ἀφύης, ἡ τὸν λόγον ἀπείρια.

Infantileia, ae, *o*. (infans-caedo) νη-
πιότητος, βρεφοκτονίας.
Infantoidium, *ii*, *o*. (Infans-caedo) νη-
πιότητος, βρεφοκτονία.
Infantilis, *e*, νηπιότης, νηπιοπρεπής.
Infanto, are, (infans) aliquid, τριῶ
τινὶ ὡς νήπιον.
Infantula, ae, *o*. (ὑποκορ. τοῦ infans) νη-
πία, νήπιον παιδίον.
Infantulus, *i*, *a*. (ὑποκορ. τοῦ infans) νή-
πιος, νήπιον παιδίον.
In-farcto, si, sum καὶ lum, ire, aliquid,
ἐνπύτω, ἐμυῶ, ἐνατοιβάω τι.
In-farsus, *a*, um, ἴδ. infarcio.
Infascinabilis, *e*, ἀδόσκωντος. Α. Γλωσσ.
In-fastidibilis, *e*, οὐ καταρρονητός.
Infastiditus, *a*, um, (in-fastidio) οὐ ἀκ-
χνητός, σιχαρίζαν οὐ παρίχων.
In-fatigabilis, *e*, ἀκαταπόνητος, ἀκέρως.
In-fatigabiliter, ἐπὶρ. ἀκατάτως.
In-fatigatus, *a*, um, ἀκαταπόνητος, ἀκέρ-
ως.
Infatuo, avi, atum, are, (in-fatuus) ali-
quem, μωρῶ, ἀπομωρῶ τινα, ἀδελτερόν
τινα ποιεῶ.
In-fautus, *a*, um, ἀπίσιος. 2) δυστυχής.
In-fāvorabilis, *e*, δυσμενής, δόστος.
In-fāvorabiliter, ἐπὶρ. δυσμενῶς, δόστως.
Inteco, ταῦτ' τῷ infacio.
Intectio, ōnis, *o*. (inficio) βαφή. μεταφ.
τὸ μίσμα.
Infectivus, *a*, um, βαφικός.
Infector, oris, *a*. (inficio) βαφεύς. 2) ἐπι-
θετ. infector succus, ὁ βαφικός χυλός.
Infecturius, *a*, um, ἴδ. inficio.
In-fectus, *a*, um, (in-factus) ἀποίητος, ἀ-
γέννητος, ἀπρακτος. aliquid infectum red-
do, ἀγέννητον ποιῶ τι. infecta res, inso-
letis rebus abeo, ἀπρακτος ἀπέρχεται. da-
mnum infectum, βλάβη οὕτω γενομένη.
2) ἀπρακτος, ἀεὶς, ἡμιτελής, ἀργός. 3)
ἀνέργατος. 4) ἀδύνατος.
Infectus, ūs, *a*. (inficio) βαφή.
In-fecundite, ἐπὶρ. φειδωλώς, γλιτρώς.
In-fecunditas, ātis, *o*. ἀκαρπία, ἀφορία.
In-fecundus, *a*, um, ἀκαρπος, ἀφροτος.
In-felicitas, ātis, *o*. δυστυχία, ἀτυχία. Α. σπ.
In-felicitate, ἐπὶρ. δυστυχῶς, ἀτυχῶς.
In-felicitia, are, aliquid, περιβάλλω τινα
δυστυχία.
Infelicio, are, ταῦτ' τῷ infelicio. Πλαῦτος.
In-felix, icis, δυστυχής, δυστυχῶν, ἀτυχής
κακῶς πεπρωτός. 2) ἀπίσιος, εὐλίθιος, λυ-
γρός. 3) ἀφροτος, ἀκαρπος. infelix arbor,
μεταφορ. ὁ στυφός.
In-fenso, ēpē, (infensus) ἡχρῶς, ἡχρῶς.
In-fenso, are, (infensus) aliquid, ὑπαγλῶ
τινα, οὐδεν. ἀμενῶς διακίμαι. Τακτικός.

Infensus, a, um, (in-fendo) δυσμενής, ἐχθρός, ἐχθρικός. 2) ὀχληρός, βρώς.
 Infer, aīta Inferus, a, um, δ κάτω. limen inferum, ἡ κάτω πλῆξ, δ εὐδαί. loca infera, οἱ κάτω τόποι, τὰ κάτω. inferi, α. οἱ κάτω, οἱ ἐν ᾧδου. inferi dii, οἱ χθόνιοι θεοί. mare inferum, ἡ Τυρρηνική θάλασσα. 2) συγκρ. inferior, us, κατώτερος. In inferioris ferri, κάτω φέρεσθαι. inferior (aetate), κατώτερος, νεώτερος, ὑστερος. Inferior numero, ἁλῶτερον. inferior (dignitate), ἥττων, χαίρων, ταπεινότερος. causam inferiorem superiorem facere, τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιεῖν. inferior sum in aliqua re, ἥττωμαι ἐν τινι. 2) ὑπάρχει. infimus καίimus, a, um, κατώτατος, κοιλίς infimus, τὰ κατωτάτω τοῦ λόρου, infimo loco natus, ταπεινότητος, ἐξ ἀγενεστάτων γειγνός.
 In-ferax, acis, ὄρρος, ἄκαρος.
 Infero, aīto τὸ infarcio.
 Inferi, orum, α. ἴδ. infer.
 Inferat, arum, ὁ. (inferius) ἀναγίματα, τέρχει, χοαί. inferias facere ἢ ferre alicui, χοαί τινι φέρειν. manare aliquid inferias alicui, ἀναγίγειν τινά τινι.
 Inferialis, u, (inferiae) τοῦ ἀναγισμοῦ.
 Inferior, ἴδ. infer.
 Infernus, a, um, (inferi) εὐχρηστ. inferium vinum, ἡ γρά τοῦ οἴνου.
 Inferius, ἴδ. infra.
 In-fermentatus, a, um, ἔξωμος.
 Infernalis, o, (infernus) καταχθόνιος. Α. τοῦ μεταγ. Αατ.
 Infernas, atis, (infernus) abies infernas λέγεται ἡ ἐλάτη, ἡ ἐκ τῶν κατὰ τὸ Τυρρηνικὸν πύλαγος (mare inferum) μερῶν.
 Inferne, (inferaus) ἐπιβ. κάτωθεν.
 Infernus, a, um, (infer) δ κάτω. mare infernum, τὸ πρὸς τὸν mare inferum, τὸ Τυρρηνικὸν πύλαγος. inferna, orum, οὐ. ὄπον. corporis, ἡ κάτω κοιλία. 2) δ κάτω, χθόνιος, καταχθόνιος. inferni, α. οἱ κάτω, οἱ ἐν ᾧδου. inferni dii, οἱ χθόνιοι θεοί, καταχθόνιοι θεοί.
 In-fero, infilli, illatum, inferre, aliquid, ἀποφέρειν, εἰσφέρειν, aliquid domum, εἰσφέρειν τι εἰς τὴν οἰκίαν. aliquid sepulcro, ἐνεθίβαιναι τινά τὸ τάφον. pecuniam aetario, εἰσφέρειν ἀργύριον εἰς τὸ ταμεῖον. tributum alicui, ἀποφέρειν, ἀποφέρειν τινὶ φόρον. lancem alicui, παραστήναι τινὶ παροφθαλμῷ. 2) ἐπιτίθημι, ἐμβάλλω. ignes locis, ἐμβάλλειν πρὸς τὰς νεφέλας. scalas ad moenia, προτερεῖσθαι τὰς κλίμακας τοῖς τοίχοις. manus alicui, ἐπιβάλλειν, προσφέρειν χεῖρας εἰναι. Vm, προσφέρειν βίαν. infero crimina, ἀποφέρει διαβολήν.

alicui terrorem, ἐμβάλλειν, ἀποφέρειν φόβον τινί. calamitatem populo Roma, ἀποφέρειν συμφορὰν τῷ τῷ 'Ρωμαίων ἔθνει, συμφορὰς περιβάλλειν τοὺς 'Ρωμαίους. aliquid in pauperum, περιβάλλειν τινὰ πνίξ. 3) bellum inferre alicui ἢ in aliquem, ἀποφέρειν τινὶ πόλεμον, ἀποφέρειν πόλεμον πρὸς τινά. signa hostibus ἢ in hostes, ἐμβάλλειν, προσβάλλειν τοῖς πολεμίοις, ἑμῶς ἵνα τοῖς πολεμίοις. pedem, gradum, pugnam inferre, ἑμῶς ἵνα, ἀποφέρειν τοῖς πολεμίοις. 4) aliquid alicui, προσφέρειν, φέρειν, δίδοναι τί τινι. 5) εἰσφέρειν, προσφέρειν, mentionem, μνήμην ποιεῖσθαι. causam, πρόστασιν εἰσφέρειν. 6) ἀποφέρειν τὴν τοῦ συλλογισμοῦ ἐπιφορὰν. 7) se inferre καὶ inferri, ἀποφέρειν, φέρεσθαι. Ut magnifico inferi sese! ὡς ἀλαζονικῶς ἀποφαινεῖται, περὶν σε in periculum, φέρεσθαι εἰς κίνδυνον. flumen mari inferitur, ὁ ποταμὸς φέρεται, ἐμβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν. inferus καὶ inferus, ἴδ. infarcio.
 inferus, a, um, ἴδ. infer.
 In-fervescere, eci, actum, ere, aliquid, ἀναζέω, ζέω τι.
 In-fervco, bili, ere, ἀναζέω, ζέω.
 In-fervescere, ere, (inferus) τοῦ inferus ἀναζέω.
 In-festatio, onis, ὁ. (infesto) ἐνέχλησις, ἐχθρὰ. Α. τοῦ μεταγ. Αατ.
 In-festator, oris, δ. (infesto) δ ἐνέχλων.
 Infesto, ἐπιβ. δυσμενής, ἐχθρὸς, ἐχθρικός.
 In-festiviter, ἐπιβ. ἀκαμψῶς.
 In-festivus, a, um, ἄκαμψος, ἔχαρις.
 Infesto, avi, atum, are, (infestus) aliquid, aliquid, ἐχθρὸν, ἐνέχλων τινα ἢ τι. 2) λοιπὸν τινα ἢ τι. vinum nervos infestat, δ οἶνος λοιπίνεσθαι τὰ νεῦρα. In-festare animum alicuius, λοιπίνεσθαι, φθείρειν τὴν ψυχὴν τινος.
 Infestus, a, um, (=infensus, ἐκ τοῦ in καὶ 'fendo) alicui, δυσμενής, ἀνέντιος, ἐχθρός τινι. animo infesto alicui sum, ἐχθρῶς διακίεμαι πρὸς τινά. signis infestis impetum facere, ἐκ τοῦ ἀνέντιου προσβάλλειν τὸν πολεμίου. 2) ἐπικίνδυνος. agrum infestum reddere, τὴν γῶραν ἐπικίνδυνον ποιεῖν. iter infestum, ἐπικίνδυνον ποιεῖν. infestum habent mare, ἐνέχλουν, κακοποιοῦσι τὴν θάλασσαν.
 In-filicula, are, ἐμπροσθεν.
 Inficetus, infuculo, κελ. ἴδ. infacetus, κελ. inficias, κ.τ.λ. τὸ πρὸς τὸ inficere, κ.τ.λ. inficiens, ntis, (in-ficiens) ἀπράγμων, ἀργός.
 Inficula, eci, octum, ere, (in-ficio) aliquid, βέπω τι. sanguine, βέπω, μολύ.

ναι τι φάρμακον veneno. infectus, παραρμακωμένος. μεταφ. aliquem inficior ario, παιδαῖα τινὰ ἐν τέλει. 2) μαινομαι, μολύβω, διαφθείρω. vitilis inficior, κακῶς μαινομαι, διαφθείρωμαι. 3) μίγνυμι τί τινι.

inficior ταυτὸς τῷ inflitor.

infictus, a, um, επαν. ἀντὶ τοῦ inflexus.

in-fidelis, e, ἄπιστος.

in-fidelitas, ātis, θ. ἀπιστία.

in-fideliter, ἐπὶ θ. ἀπίστως.

in-fundibulum, ταυτὸς τῷ infundibulum.

*infundicatus, a, um, ἀνεχυραθείς.

in-fidus, a, um, ἄπιστος, σφαλερός, ἀβεβαιος.

in-figo, xi, xum, ēre, aliquid alicui, ἐμπήγνυμι τί τινι. gladium hosti in pectus, πηγνύμι τὸ ξίφος ἐν τῷ στήθει τοῦ πολεμίου, ἐλκύνειν τὸ ξίφος εἰς τὸ στήθος. signum, πηγνύμαι, ἰσχύεται σημαίνει. aliquid animo, ἐντυποῦν, ἐγχαράττειν, ἐμπνέειν τι τῇ ψυχῇ.

*in-figurabilis, e, ἄμορφος, δύσμορφος.

in-figuratus, a, um, ἄμορφος.

infimas, ātis=infimalis. Πριστηαν.

*infimatus, e, (infimus) τῆς ἐσχάτης τάξεως, κατώτατος, ἀγενέστατος.

infimatus, ātis, θ. ἀγένητος, ταπεινότης. Α. τοῦ μεταγεν. Λατ.

infimo, avi, atum, are, (infimus) aliquid, ταπεινῶ τι.

infimus, a, um, ἔθ. infer.

in-fundo, idi, issum, ere, aliquid, διατείλω, διατρίβω, διελαύνω τι. 2) sulcos telluri, ἀλλασίζω τὴν γῆν. Α. ποιητ.

in-fundibilis, e, ἀπερίεργτος, ἄπειρος, ἀπείραντος.

in-finitas, ātis, θ. ἀπειρία, τὸ ἄπειρον, ἀπείραντος.

in-finitus, ἐπὶ θ. ἀπείριος, ἀπείραντος, ἀκαταπύματος. 2) ἀόριστος.

*in-finitio, ōnis, θ. ἀπειρία, τὸ ἄπειρον.

in-finito, ἐπὶ θ. infinitus.

in-finitivus, i, ā. modus, τὸ ἀπαρέμφατον.

in-finitus, a, um, ἄπειρος, ἀπείραντος, ἀπερίεργτος. infinita multitudo, ἄπειρον πλῆθος. infinitum odium, ἄσπονδον μίσος.

infinitum, ōis, τὸ ἄπειρον. ad infinitum, εἰς ἄπειρον. infinitum quantum, ἐμύχωνον ὅσον. infinito, ἀπειράτως. infinito praeterito, ἀμύχωνον ὅσον ὑπερβάλλειν. 2) ἄπειρος, ἄριστος, ἀμύχανος, ὑπέρματτος, ὑπερφυής. 3) ἄριστος. infinitus, ā. modus, τὸ ἀπαρέμφατον.

in-firmatio, ōnis, θ. ἀσθενεία, ἀναιρέσις.

in-firmus, ἐπὶ θ. ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής, ἀνίσχυρος. Τύπος μεταγεν. τοῦ infirmus.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, ātis, θ. ἀσθενεία, ἀρρωστία, τὸ ἀνίσχυρον. corporis et animi, τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς. 2) ἀβεβαιότης, ἀστασία.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, avi, atum, are, aliquid, ἀσθενῶ τινα ἢ τι, ἀσθενῶ, ἀνίσχυρον ποιεῶ τινα ἢ τι. 2) ἀναιρῶ, ἀνακαταστῶ τι. 3) ἀναιρῶ, καταλύω, ἀναιρῶ τι.

in-firmus, a, um, (ἐπὶ σώματος καὶ ψυχῆς) ἀσθενής, ἀνίσχυρος.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-firmus, e, ἀσθενής.

in-flecto, xi, xum, ēre, aliquid, ἐπικλῆ-
πτω, κάμπτω τι. genua, κάμπτειν τὸ γόνυ.
ferrum se inflectit, ὁ αἰθῆρας ἐπικλῆπτε-
ται. montes inflexi, ἐπικαμπῇ ὄρη. infle-
clere vocem, ἐκτείνειν, παρατείνειν τὴν
φωνήν. verbum inflectitur, τὸ ῥῆμα περι-
σπάζεται. μεταφ. aliquem, ἐπικλῆπτω, κάμ-
πτω, τέλπω, κινῶ τινα. ius, κάμπτω, σπρί-
ψω, διασπέρω τὸ δικαίον.
in-fletus, a, um, ἀκλαυτός. Α. ποιητ.
in-flexibilis, e, ἀκαμπτος, ἀκαμπτός.
in-flexio, ōnis, ō. (inflecto) ἐπικαμπίς, κάμ-
ψις.
in-flexus, a, um, fō. inflecto.
in-flexus, ūs, ā. (inflecto) ἐπικαμπίς, κάμ-
ψις, κάμπη.
in-flictio, ōnis, ō. (in-fingo) ἐπιβολή.
in-flictus, a, um, fō. in-fingo.
in-flictus, ūs, ā. (in-fingo) ἐπιχρυσίς, χρυσίς.
in-fingo, xi, ctum, ēre, aliquid alicui,
ἐπιβάλλω τί τινι. alicui vulnus, ἐπιβάλλειν
τὴν τραυμά, τραυματίζειν τινά. alicui
securim, παῖδι πληττειν τινά τῇ πελίκῃ.
alicui turpitudinem, προστεριβεσθαι, πε-
ριβῆναι τινά δυσέως. 2) ἐπιβάλλω. alicui
graviore usuras, ἐπιβάλλειν τινί βαρυτέ-
ρους τόκους.
in-flo, avi, atum, are, aliquid, ἐμφυσῶ,
ἀναφυσῶ, ἀφρυσῶ τι. buccas, φυσῶ τὰς
γνάθους (ὅπ' ὀργῆς). inflatus annis, ὀγ-
κωδὶς ποταμός. inflatus animus, ἐργι-
σθεῖσα ψυχή. 2) ἐμφυσῶν, ἐμπνευματίζων
(τὸ σῶμα). 3) φυσῶ. inflare tibiā h' ἀ-
πλῶς inflare, φυσῶν τὸν αὐλόν, αὐλεῖν.
μεταφ. inflavit vehementius, ὀγκωδίστα-
ρον εἶπεν ἢ ἔγραψε. 4) μεταφ. ἀναφυσῶν,
ἐπαίρειν, τυφρῶν. animos, ἀναφυσῶν τὰς
ψυχάς, θάρρος ἐμπνέειν ταῖς ψυχαῖς. spem,
ἀνέγειν τὴν ἐλπίδα. — inflatus, a, um,
ἀναπνευστήριος, τετυφωμένος, μέγα φυσῶν,
ὕπερφρανος. 2) ὀγκώδης, κομπώδης.
*in-floresco, rūi, ēre, ἀναθῶ, ἐξανθῶ.
in-fluo, xi, xum, ēre, elarō. Rheus in
Oceanum influit, ὁ Ῥῆνος εἰσρέει, ἐκ-
βάλλει εἰς τὸν Ὠκεανόν. dolor mentis in-
fluit, λύπη ὑποδίδεται τὴν ψυχὴν.
mentem influit, λύπη ὑποδίδεται τὴν ψυχὴν.
in-fluit, ūs, ā. (in-fluo) εἰσρυσίς.
in-fluxio, ōnis, ō. (in-fluo) εἰσρυσίς.
in-fluxus, ūs, ā. (in-fluo) ἐπιρροή, δύναμις.
in-fodio, odi, ossum, ēre, aliquid h' al-
quid alicui h' in aliquid, κατορύττω τινά
ἢ τι εἰς τι. 2) ἀρύττω, ἀνέπτω τι.

infocunde, infocundus, x. v. l. fō. in-
fecundus, x. v. l.
*in-foederatus, a, um, οὐχ ὁμόσπονδος, οὐ
σύμμαχος.
*informabilis, e, μορφώσεως ἀνεπιδεκτός.
informatio, ōnis, ō. ὑποτίπνωσις, διαγραφή.
2) διαγράμμα. 3) ἰδέα.
in-formator, ōris, ā. μορφωτήρ.
in-formidabilis, e, ō. φοβερός.
*in-formidatus, a, um, φόβον μὴ παρέχων.
in-formis, e, (in-forma) ἀμορφος, ἀμόρφω-
τος. 2) δόμομορφος, αἰσχρος.
*in-formitas, ātis, ō. ἀμορφία, δυσμορφία.
*in-formitor, ἐπίρ. ἀμόρφος, αἰσχρός.
in-formo, avi, atum, are, aliquid, μορ-
φῶ, διατυπῶ, ὑποτυπῶ τι. 2) σχηματίζω,
κατασκευάζω τι. animus bene a natura
informatus, ψυχὴ ὑπὸ τῆς φύσεως καλῶς
κατασκευασμένη, εὖ πεφυκυία. 3) aliquid
μορφῶ, πλάττω, παιδεύω τινά. 4) ὑποτυπῶ,
διαγράψω τι (τῇ λόγῳ). 5) ὑποτυπῶ, δια-
τυπῶ τι (τῇ λογισμῷ), φαντάζομαι τι.
in-fōro, are, (in-forum) λαμ. εἰς τὸ δικα-
στήριον εἰσέρχων.
in-fortūnatus, a, um, δυστυχής, ἐθλῖος.
*in-fortūnitas, ātis, ō. δυστυχία.
in-fortūnum, ii, ō. δυστύχημα, συμφορά.
in-fossio, ōnis, ō. (in-fodio) κατέρυξις.
in-fossus, a, um, fō. in-fodio.
in-frā, ἐπίρ. (infer) κάτω, κατωτέρω. infra,
quam, κατωτέρω, ἥ.
in-frā, (ἀκ τοῦ inferā, ὅπου. parte) πρὸθ.
μετ' αὐτ. κατωτέρω, κατωθὲν τινος. infra
eum locum, ἐπὶ τῇ τόπῳ ἵκνῃ. magni-
tudine infra aliquid, μετ' αὐτὸν λαμβάνειν
τινος. res humanas infra se posuit pu-
tat, τὰ ἀνθρώπινα ἥτω αὐτοῦ νομίζει.
Homarus non infra Lycurgum fuit, ὁ
Ὅμηρος οὐ κατώτερος, οὐχ ὑστερὸς τοῦ
Λυκούργου ἡγήντο.
in-fractio, ōnis, ō. (in-fringo) τὸ ἐπικλα-
σθῆναι. animi, ἡ ἀδυναμία.
in-fractus, a, um, fō. in-fringo
*in-fractus, a, um, ἐξήρητος, θραυστός.
in-fractio, in-fractus, x. v. l. fō. in-frac-
tio, x. v. l.
in-fractūrus, a, um, ἐν τῇ πέτῳ μίρει
τῆς ἀγορῆς ὄν. ἑλπίς.
in-frāgilis, e, ἐκλαστός, εὐθραστός, ἐθραυ-
στός, θραυστός.
in-frēmo, ūi, ēre, ἀνεβαρῶ, βρέμω. Α.
ποιητ.
*in-frēnatio, ōnis, ō. χαλνῶσις.
in-frēnatus, a, um, fō. in-frēno.
in-frēnatus, a, um, ἐν χαλνῶ.
*in-frendis, e, βράχυν ἢ τρέψιν οὐ δύνα-
ται.

in-frendo, έρε, καὶ infrendō, έρε, βρύχω, τρέχω.
infrēnis, ε, (in-frenum) ἀχάλινος, έννευ χαλινού. μεταφ. ἀχαλίματος.
in-frenō, avi, atum, are, χαλινώ, ζεύγνυμι. equum, τὸν έπνον. navigia ancoris, ζεύγνυναι, δεῖν τὰ πλοῖα ταῖς ἀγκύραις. in-frenatus, ά. ά τῷ χαλινῷ χρώματος. 2) μεταφ. χαλινού, κατέχειν, συστήλλειν τι.
infrēnus, ά, um, ταῦτ τῷ infrēnis.
in-frequens, ntis, σπάνιος, εὐ συχνός. in-frequentes hostes, σπάνιοι, ὀλίγοι πολέμιοι. urbs infrequens, πόλις ὀλιγάνθρωπος. urbs aedificiis infrequens, πόλις οἰκοδομημάτων σπανίζουσα. sum Romae infrequens, σπάνιος διατρέβω ἐν Ῥώμῃ.
infrēquens vocabulum, σπάνιον, ἄηθες ῥήμα. infrequens alicujus rei, ἀήθης, ἄπειρος τινας.
in-frēquentātus, ά, um, σπάνιος, ἀήθης. A. τοῦ μεταγεν. Δατ.
in-frequenter, έπίρ. οὐ θαρινῶς, σπανίως.
in-frequentia, ά, θ. σπάνις, ὀλιγανθρωπία, ὀλιγανδρία.
in-frico, cūi, ctum καὶ catum, are, aliquid alicui, εντρέβω τί τι.
infriectio, onis, θ. (infrico) έντρεψις.
infriectus, ά, um, έ. infrico.
in-frigesco, ixi, έρε, ψυχροῦμαι, ἀποψύχομαι.
infrigidatio, onis, θ. ἀπόψυξις, ψυχρασία.
in-frigido, are, ψυχρῶ, ψυχρίζω. A. τοῦ μεταγ. Δατ.
infringo, ēgi, actum, έρε, (in-frango) aliquid alicui, προσηγγνυμι τί τι. aliquid postibus, καταγνύναι, συντρίβειν τι πρὸς ταῖς παραστάσιν. alicui colaphum, εντρέβω τινὶ κότυλον. 2) ἐπικλῶ, κατάρνυμι, θραύω τι. radii infraeti, ἐπικεκλυσμένοι, κεκατάρνυμαι ἀκτῖνες. unda infringitur, τὸ κύμα ῥήγνυται. infringo vocem, ἐπικλῶ τὴν φωνήν. infringere vires, θραύειν, ἀλυνεστέρας ποιεῖν τὰς δυνάμεις. infracto animo vir, ἀνὴρ ἐπικεκλυσμένος ἐν γνώμῃ, ἄθυμος. 3) ἐπικλῶ, κινῶ, καταπράβω τινά. 4) ῥήγνυμι, σχίζω, λακίζω τι.
in-frisō, avi, atum, are, aliquid alicui ἢ in aliquid, ενθρύπτω τί τι. ἢ εἰς τι.
in-frons, ndis, ὀφύλλος, ἔνδρος.
***infrontāte**, έπίρ. ἀναιχύντως, ἀδελῶς.
in-fructifer, era, erum, έκαρπος. *Fructu-fructuōso, έπίρ. ἀκάρως, ἀλυσσιέλως.
in-fructuōsitas, ātis, θ. ἀκαρπία, τὸ ἀνοφέλως.
in-fructuōsus, ά, um, ἄκαρπος, ἀλυσισπότης, ἀκαρπής.

infrānitus, ά, um, (in-fruiscor) ἀπειράκαλος, ἀνέστητος, ἀδέλτερος (ἀναπλάνατος).
in-fūcātus, ά, um, ἄρμυος, ἀκαλλοπιστος.
in-fūco, avi, atum, are, aliquid, φουκῶ, καλλωπίζω τι.
infūla, ae, θ. στέμμα (εἶδος ταινίας ἢ διαδήματος, ᾧ ἐκοσμοῦντο οἱ ἱερεῖς, οἱ ἰκίται καὶ τὰ ἱερεῖα.) infularum loco habeo aliquid, ἱερὸν νομίζω τι. 2) παρόσημον, κόσμημα.
infūlātus, ά, um, (infula) ἐστεμματωμένος, στέμμασι κοσμοποιημένος.
in-fūcio, lsi, lsum, ire, aliquid alicui, ενερεῖδω τί τι. 2) ενεῖρω, παρενεῖρω τι.
infumibulum, ταῦτ τῷ infumibulum.
in-fūmo, avi, atum, are, aliquid, καπνίζω τι. infumatus, ά, um, καπνιστός.
infundibulum, l, ed. (infundo) χώνη, χυετόν.
in-fundo, fudi, fūsum, έρε, aliquid alicui ἢ in aliquid, έχρῶ τί τι. venenum alicui, φάρμακόν τι. poculum alicui, ποτόν τι. jumentis habeo, τοτς ὑποζυγίοις κρηδῶ. agmen urbi, ἀθρόον στρατευμα εισάγω εἰς τὴν πόλιν. vitia in civitate, διασπείρειν, διακίδῶμαι κακίαν διὰ τῆς πόλεως. 2) ἐπιχρῶ τί τι. alibum alicui, ἀγλὸν ἐπιχεῖν τινι, καταχεῖν τινι ἢ τινος. pulverem, ἐπιχεῖν κόκκιν. nardum mihi infundo, ἐπιχέσθαι νάρδον. lumen rebus infundo, φωτίζω τὰ πράγματα.
sole infuso, ἀνασχέτος τοῦ ἡλίου. infusa capillos, κατακεχυμένη, λελυμένη τὴν κόμην. infundor collo alicujus, περιχέομαι, περιέβλω τὸν τράχηλόν τινας. 3) aliquid aliqua rei, ἐπιχέειν τί τι, ἐπιχεῖν τινί τι. vino infusus, οἶνα βαθευγμένος, μεθυστάς.
infundibulum, l, ed. (furnus) θερμόν τι, ᾧ τὸν καπνὸν ἐνέπνυν οἱ νοσηδντες. Πλίνιος 24, 15. *Etera γὰρ infundibulum. *En δὲ τῷ Φεόδοτιῳ Πλουσταρίῳ ἀναγινώσκωμεν infundibulum, καπναδόχην.
in-fusco, avi, atum, are, aliquid, φαῖν ποιῶ τι, ἀμαυρῶ τι. μεταφ. ἀμαυροῦν, ἀμυδροῦν τι. vox infusata, ἀμυδρά, φαῖα φωνή.
in-fuscus, ά, um, φαῖός, ὑπόμελος.
infūso, onis, θ. (infundo) έχρυσις.
in-fūsor, onis, ά. (infundo) ά εἰσπένω.
infusus, ά, um, έ. infundo.
infūsus, us, ά. (infundo) έχρυσις.
ingenui, orum, ά. *Ingenui, έθνος τῆς Αιγυπτιακής.
in-gemino, avi, atum, are, aliquid, διπλοῦμαι, ἐπιδιπλῶ, ἀναδιπλασιάζω, ἀναδιπλῶ τι. 2) εὐδισ. ἐπιδιπλασιάζομαι, ἐπιδιπλόμαι, εὐδισομαι, ἐπιδύομαι, λαβύομαι.

In-gemisco, ūi, ĕre, alicui rei ἢ in re, ad rem, ἐπιστένω, ἐπιστενάζω τινί, στένω, στενάζω ἐπὶ τινί. 2) aliquid, στένω, κλαίω τι. 3) ἀναστένω, ἀναστενάζω.

In-gemo, ūi, ĕre, alicui rei ἢ in re, ἐπιστένω, ἐπιστενάζω τινί, στένω, στενάζω ἐπὶ τινί. 2) aliquem ἢ aliquid, στένω, κλαίω τινά, ἢ τι. 3) ἀναστένω, ἀναστενάζω, φθοῶ.

In-gemifasco, ĕre, alicui, ἐμφόσμαι, ἐγγίγνομαι τινί.

In-gemō, avi, atum, are, alicui aliquid, ἐμφῶω τινί τι. ingeneratus, a, um, ἐμπεφυκώς, ἐμφυτός.

ingēniātus, a, um, (ingenium) πεφυκώς, bene ingeniatus, εὐφυής.

ingēniatō, avi, atum, are, eo, γονυκλιτῶ, γονυπετῶ, γονακίω. ingeniculatus, ā, ō ēν γόνυατιν, (ἄστρον).

ingēnicūlus, ēste ingeniculus, a, um, γονυκλιτῶν. ingeniculus, ā, ō ēν γόνυατιν, (ἄστρον).

†ingeniōtum, ī, ō. (ὕποκορ. τοῦ ingenium) φύσις, νοῦς, νοῦστιον.

ingēniōse, ἐπὶβ. εὐφυῶς, ἐπιδεξιῶς, συνετῶς.

ingēniōsus, a, um, εὐφυής, ἀγχινοῦς, ἐπιδεξιός. ad aliquid, εὐφυής, εὐ πεφυκώς, φύσις ἐπιτεθείας πρὸς τι.

†in-gēnitus, a, um, ἀγίνητος.

ingēnitus, a, um, ἰδ. ingeno.

ingēnium, ī, ō. (In-geno) φύς, φύσις. campi, τοῦ πεδίου. montis, τοῦ ὄρους. 2) φύσις (τῆς ψυχῆς, τοῦ νοῦς, κ. π. τ.), ἥθος, χαρακτήρ. liberale, ἡ ἐλευθερίας φύσις. pudicum, ἡ ἔμφοτος αἰδώς. inhumanum, τὸ ἀπὸ ἀνθρώπου ἥθος. ingenio bono esse, εὐ πεφυκέναι τὴν ψυχὴν. 3) εὐφυία, ἀγχινοία. cum ingenio, εὐφυῶς, μετ' ἀγχινοίας, νουνεχῶς.

In-gēno, ūi, ūtum, ĕre, ἐμφῶω.

ingens, ntis, πελώριος, ὑπερφυής, ὑπερμεγέθης, ὑπερβάλλων, ἐξαισιος, μέγιστος. ingens corpore, ὑπερμεγέθης τὸ σῶμα. ingens viribus opibusque, ὑπερβάλλων θυμῷ καὶ πλούτῳ. ingentes aquae, ἐξαισιος ὄμβροι. vir ingens animi, ἀνὴρ ὑπερβάλλων τῇ ψυχῇ. Μετ' ἀπαρεμφ. ingens ferre mala, δεύει τλῆναι κακῶν.

ingēniēs, ἐπὶβ. (Ingenius) ἐλευθερίας, εὐγονίας. 2) ἐλευθερίας, ἐλευθερίας, ἀπλῶς, εὐκρινῶς. dicere pro aliquo, παρῳήσασθαι ὑπὲρ τινος.

ingēniūlis, o, εὐκρινής. Α. Ἐπιγρ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

ingēniūsus, a, um, ἐλευθερίας προσήκων.

ingēniūtas, ūtis, o. τὸ ἰθαγενές, τὸ ἐλευθεριαν γένος, εὐγένεια. 2) ἐλευθεριότης, εὐ-

χῆς εὐγένεια. 3) ἐλευθεριότης, εὐκρινεία, ἀπλότης.

ingēniūsus, a, um, (In-geno) ἰθαγενής, ἐγχώριος. 2) ἔμφυτος. 3) ἰθαγενής, ἐξ ἐλευθεριαν γηγενός, ἐλευθεριότης, ἐλευθερίας, εὐγενής. 4) εὐγενής, γενναίος, ἐλευθερίας, ἐλευθεροπρεπής, ἐλευθερίας. ingenua ars, ἐλευθερίας τέχνη. 4) ἐλευθερίας, ἐλευθερίας, ἀπλότης, ἀδολος.

In-gēro, ossi, estum, ĕre, aliquid alicui, εἰσφέρω, εἰσάγω, εἰσάγει, ἐμβάλλω, ἐπιτίθημι εἰς τινί, equam in salinas, εἰσάγω τὸ ὄδιον εἰς τὰς ἀλυκίδας. sterous vitibus, ἐπικομίζω, ἐπιφέρω κόπρον ταῖς ἀμπέλαις. ligna foeto, ἐπιτίθημι ξύλα τῇ ἐσχάτῃ. alicui osculum, προσφέρω τινὶ φίλημα. nomen affici, ἐπιτίθημι τινὶ ὄνομα. verbera, ἐμβάλλω τινὶ παλαστή. probra in aliquem, ἐνέμω, προσφέρω, ἐπιφέρω τινὶ βλατίδας. 2) me ingero in locum, ἐπιφέρωμαι, τρέπομαι, ἐμβάλλω εἰς τόπον. ingeror, προσφέρωμαι, ἐμβαίνομαι.

In-gestābile, ā, ἀφῶρητος.

Ingestio, ōtis, ō. (Ingero) προσφορά.

ingesto, are, τὰτὸ τῇ ingero.

ingestus, um, ἰδ. ingero.

ingestus, ūs, ā. (Ingero) ἐπίθεσις, παρίθεσις.

In-gigno, gēnui, gēnitum, ĕre, ἐμφῶω.

In-glōmēro, are, aliquid, συνειλῶ, πο-

νώω τι.

In-glōrius, a, um, (In-gloria) ὀδύς, ἀκλής. μετὰ γυν. militiae, ἀκλή: τὸ πολευκῆ. 2) ἀκόρητος.

In-glūvies, ēi, ē. (In-gula) ἀντὶ ingulvies, ἐκ τοῦ

In-gula) προλήσις, προσηγορία (ἀνυλῶν).

2) βράχθος, καταπύματα, λήσους. 3) μεταφ.

λαμπρῆς, λιχνεία, κατὰ λαμπρῆς.

In-grandescō, ēre, ἀρροθῶμαι, μεγαλύνεσθαι.

In-grāte, ēpō. ἀχαρίτως, ἀδῶς. 2) ἀχαρί-

τως, ἀνευ εὐχαριστίας.

In-grātia, ae, ō. ἀχαριστία. 2) ingrātis

ēre ingrātis, ἀχαρίτως, μὴ εὐχαρίστως,

ἀέκῃ, ἀκούσιως. ingrātis alicuius, ἀ-

κούσιος τινος.

In-grātificus, a, um, ἀχαρίτος.

Ingrātis καὶ ingrātis, ἰδ. ingrātia.

Ingrātītudo, ūtis, ō. ἀχαριστία. 2) δυσ-

ρίστησις. Α. τοῦ μεταγν. ἀπαι-

In-grātus, a, um, ἀχαρίτης, ἀχαρίτος, ἀ-

δῆς. 2) ἀχαρίτης, οὐκ εὐχάριτος. Ingrātus

sum in aliquem, ἀχαρίστῶς ἢ ἀχαρίστως

εἶμι πρὸς ἢ εἰς τινά. 3) ἀχαρίτος, χάρις

οὐκ ἀπολαμβάνων.

In-grāvātis, ēpō. ἀρροθῶμαι.

Ingrāvātio, ōtis, ō. (Ingravi) ἐνέγκλησις.

In-grāvāscō, ēre, βαρύνεσθαι γίνεσθαι. 2)

ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον, ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον, ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

βαρύντορος, χαλαρώτορος γίνονται, εὐξίνω, ἀποδίδωμι. 4) βαρύνονται, ἐπιβαρύνονται, ἐνοχλοῦνται.

in-grāvīdo, are, aliquem, ἔγκυνον ποιεῖν τινα.
in-grāvo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, βαρύνω, ἐπιβαρύνω τινὰ ἢ τι, ἐνοχλῶ τινὰ ἢ τι. 2) βαρύτερον, χαλαρώτερον ποιεῖν.

ingrēdior, essus sum, i, (in-gradior) in aliquid, alicui rei ἢ aliquid, εἰσβαίνω, ἐμβαίνω, εἰσέρχομαι, εἴμαι εἰς τι, locum ἢ in locum, εἰσέρχομαι εἰς τόπον, ἐπιβαίνω τόπον, periculū, ἐμβαίνω εἰς κίνδυνον, ἀναλαμβάνω κίνδυνον. orationem, ἐμβαίνω εἰς τὸν λόγον, ἔρχομαι τὸν λόγον. consilium, καθίσταμαι εἰς τὴν ὑπατίαν, ἀναλαμβάνω τῆς ὑπατίας. iter, ἔρχομαι, ἐνδέρχομαι τῆς πορείας. dicere, ἔρχομαι λέγειν. in rempublicam, ἀπέρχομαι τῶν πραγμάτων, ἔγχεσθαι τοῖς πράγμασι. vero ingressus, ἀρξάμενος τοῦ ἔργου. 2) βαθίζω, βαίνω, περιπατῶ.

ingressus, ōnis, ō. (ingredior) εἰσβασις, εἰσόδος. 2) ἀρχή. 3) βύθισις, βύθισμα.

ingressus, a, um, īs. ingredior.

ingressus, ūs, ā. (ingredior) εἰσβασις, εἰσόδος. 2) ἀρχή. 3) βύθισις, βύθισμα.

ingrui, ūi, ēre, (in-ruo) in aliquem ἢ alicui, ἐνοχέπω, ἐμπέτω τινί ἢ εἰς τινά. morbus ingruit in aliquem, ἢ alicui, νόσος ἐνοχέπεται εἰς τινὰ ἢ τινί. melus, φόβος ἐμπέπεται. periculum, κίνδυνος ἐπιπέπεται, ἐπέρχεται ingruere hostibus, ἐμπέπειν, ἐπιπέπεται, ἐπιπέρεσθαι, ἐφορμῶσθαι τοῖς πολεμικοῖς.

inguen, ūnis, ō. βουβών. 2) ποιητ. τὰ ἀλβότα. 3) βουβών (νόσος τῶν βουβώνων). 4) γόνυ (τοῦ καλῆμου κ.τ.τ.)

ingūinalis, e, (inguen) inguinalis herba, βουβώνιον. βοτ.

ingurgitatio, ōnis, ō. (ingurgito) λαίμαργια, γαστριμαχία, λαρυγγισμός.

ingurgito, avi, atum, are, (in-gurgo) se, λαίμαργῶ, γαστριζομαι, ingurgitalus, ὑπερπλησθεὶς, μεθυσθεὶς. sō in merum ἢ merum in se, ὑπερπλησθῆναι ἀμάρτου. 2) aliquid alicui rei, καταβύω, βυθίζω τι εἰς τι. sō in rem, βυθίζεσθαι, καταβύεσθαι εἰς τι.

ingustābilis, e, (in-gusto) οὐ γευστός.

ingustatus, a, um, (in-gusto) ἔγευστος.

in-gusto, are, alicui aliquid, παρατίθημι, προσφέρω τινί τι.

in-hābilis, e, δυσχερής, δύσχερτος. inhabile corpus, δυσκίνητον σῶμα. 2) ad aliquid ἢ alicui rei, ἔτι δὲ καὶ μετ' ἀπαρεμῆς, ἀνεκινήσις, ἀχρηστος πρὸς τι.

in-hābitābilis, e, ἀνοίκητος, ἀόκητος.
†in-hābitābilis, e, (inhabito) ἀνοικήσιμος.
in-hābitatio, ōnis, ō. (inhabito) ἀνοικήσις.
in-hābitator, ōris, ā. (inhabito) ὁ ἐνοικεῖ.
in-hābito, avi, atum, are, in re ἢ rem, ἀνοικῶ τινι ἢ τι. inhabitantes, ā. οἱ ἐνοικοῦν. 2) φερῶ, ἐνδιδομαι τι.

in-haerēdo, haesi, haesum, ēre, in re ἢ alicui, ἐμπέπηγα, προσπέπηγα, ἐμπέφυκα, προσπέφυκα τινί. sidera sedibus inhaerent, τὰ ἀστρα ταῖς ἑδραῖς ἐμπέπηγασιν.
animus corpori non inhaeret, ἡ ψυχὴ τῷ σώματι οὐκ ἐμπέφυκεν. ad saxa inhaerentes, ταῖς πέτραις προσπεπηγότες, inhaerere cervicibus alicuius, ἐμπέφυκέναι τῷ αἰχμῇ τινός, ἀντέχεσθαι, τοῦ αἰχμῆος, alicui προσκολληθῆναι τινί, ἔχεσθαι τινος. studilis ἐνδιατρίβαιν ταῖς σπουδαῖς, ἀντέχεσθαι, ἔχεσθαι τῶν σπουδῶν.

inhaerescō, haesi, haesum, ēre, (ἐνάρκω) τὸν inhaerere in re ἢ alicui rei, ἐμπέγνομαι, προσπέγνομαι, ἐμψύομαι, προσψύομαι τινί, ἔρχομαι, ἀντέχομαι τινος.

inhaesio, ōnis, ō. (inhaereo) προσκολλησις.

in-hālātus, ūs, ā. (inhalo) προσπνευσίς.

in-hālo, avi, atum, are, προσπνέω.

in-hāmo, are, ἀγκιστρῶν, περιπλέκω.

†inhērēdīto, are, κληρονομῶ, κληρονομῶμαι εἰαί. 2) καθίσταμαι κληρονόμος.

†inhērēdo, are, ποιεῖν κληρονόμον.

†in-hīant, ἐπὶ χυθῶν, ἐπιθυμητικῶς.

in-hiātio, ōnis, ō. χάσμα, χισμῆμα.

inhibeō, ūi, ūum, ēre, (in-habeo) aliquid, χρῶμαι τινί. imperium in aliquem, χρῶμαι τῇ ἐξουσίᾳ κατὰ τινος. supplicia alicui, ἐπιφέρω τινί ποινάς. 2) aliquem ἢ aliquid, ἐπέρχω, ἀνακρίτω τινὰ ἢ τι. impetum, ἐπέρχω, ἀνακρίτω τὴν ὀρμὴν. frenos, ἀνακρύω τὸν ἵππον τῷ χαλινῷ. cursum alicuius, ποδὸν τινὸς τρέχοντος. 3) inhibere navem (remi) ἢ πλοῦς inhibere, ναὺν ἢ πρῶμην ἀνακρούεσθαι, ἐπὶ πρῶμην ἀνακρούεσθαι ἢ κρούεσθαι, ἀνακρούεσθαι.

inhibitio, ōnis, ō. ἐνδάρουσι (τῆς ναῦς).

inhibitus, a, um, īs. inhiereo.

in-hinnio, īvi, ire, ἔγχρηματίζω, ἀεὶ γὰρ ἐπέρχομαι τινος.

in-hiō, avi, atum, are, alicui, ἢ aliquid, ἐπέρχω τινί, χέτω, κέχρηται πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν, ὀρέγεται τινος. 2) ἐπέρχω, χέτω, κέχρηται πρὸς τι, θαυμάζω τι. 3) χέτω, κέχρηται.

in-honestāmentum, i, ō. ἀτιμασμός, ἀσχην.

†in-honestas, ātis, ō. ἀτιμία, ἀσχεος.

†in-honestatū, ōnis, ō. ἀτιμασμός.

in-honesti, ἐπὶ ὀτιμῶν, πειχρῶν.

In-honesto, avi, atum, arc, aliquid, ἀτι-
κάτω, καταισχύνω τι.

In-honestus, a, um, άτιμος, αίσχρός. 2)
αίσχρός, άσχημω, άπειρήτης.

In-honorabilis, a, άτίμητος.

Inhonoratus, a, um, (in-honore) άτίμη-
τος, άτιμος, άδοξος. 2) άτίμητος, άδωρη-
τος, ήμις ος δώρων.

Inhonore, επίρ. άτίμως. Α. του μετοχ. Αατ.

In-honesticus, a, um, άπιστοποιός, αίσ-
χρός.

In-honore, aro, άτιμάζω.

In-honorus, a, um, άτιμος, άτίμητος, άδο-
ξος, άσημος. 2) αίσχρός, άσχημων.

In-horreo, ui, ere, αναφρίττω, επιφρίττω,
φρίττω, unda inhorreo, τὸ αἷμα φρίττει,
επιφρίττει. pill inhorreo mihi, αἰ τρί-
χες φρίττουσι μοι, φρίττω τὰς θριξίν.

Inhorre frigore, φρίττειν ψύχει, φρικῶν.

Inhorrens, φρίττω, φρικῶς.

Inhorresco, rui, ere, (άναρκα. του inhor-
reo) ταῦτ ἐφ' inhorreo.

In-hortor, atus sum, ari, aliquid in ali-
quem, παραρρηξί τινα ἐπὶ τινα, επαφήμι
τινὶ τινι. 2) inhortatus, a, um, παθη-
τινὶ τινι.

In-hospitalis, a, άξενος. 2) άνοικητος, ά-
νοικηταίος, άξενος.

In-hospitalitas, atis, θ. άξενία.

In-hospitaliter, επίρ. μετ' άξενίας.

Inhospitus, a, um, άξενος, άνοικησίμος.

Inhumaniatio, onis, θ. άπανθρώπιτης.

Inhumaniatus, a, um, άπανθρώπιτος.

In-humane, επίρ. άπανθρώπως.

In-humánitas, atis, θ. άπανθρωπία. 2)
άγροικία, άπειροκαλία, χαλεπότης.

In-humániter, επίρ. άγροίκως, σκαιώς.

In-humánus, a, um, άπένθρωπος. 2) άπει-
ρόκαλος, άπείδουτος, άγροίκος. 3) άπέρ-
θρωπος.

In-humatus, a, um, άταφος.

In-humectus, a, um, άδροχος, έηρός.

In-humigo, are, βρέχω.

In-humo, aro, aliquid, έγγώνυμι τι.

In-ibi, επίρ. αὐτοῦ, ἐν ταύτῃ, ἐν τῇ αὐτῇ
χρόνῳ, ἐν τῇ αὐτῇ πράγματι. 2) αὐτίκα,
ὅδῳ.

Inigo, egi, actum, ere, (in-ago) aliquid
in aliquid, εἰσάγω, εἰσάγω τινα εἰς τι. 2)
aliquid proceps inigo, κρημνίζω τινα.

Inimicalls, a, έχθρικός. Α. του μετ. Αατ.

Inimice, επίρ. έχθρῶς, έχθρικός.

Inimicior, επίρ. ταῦτ ἐφ' inimice.

Inimicitia, eo, θ. (inimicus) έχθρα. sunt
eae intercedunt mihi inimicitias cum
aliquo, εἴτι habeo inimicitias cum aliquo,
έχθρα ἐστὶ μοι πρὸς τινα, έχω έχθραν πρὸς
τινα. auscipio eae habeo inimicitias, άνα-

δέχομαι έχθρας. depono inimicitias, άπο-
τίθεμαι τήν έχθραν.

Inimico, avi, arc, aliquid, έχθραίνω, εἰς
έχθραν καθίσταμι τινα. inimicor aliquid,
έχθρεύω τινί, έχθρῶς έχω τινί.

Inimicus, a, um, (in-amicus) aliquid, έχ-
θρῶς, δυσμενής τινι. inimicus alicui sum,
έχθρῶς τινί εἰμι, έχθρῶς έχω πρὸς τινα.

2) έχθρῶς, βλαβερός τινι, άναντίος τινί ή
τινος. 3) inimicus, ά alicuius, ά έχθρῶς
τινος. inimicus tuus, ά οὗς έχθρῶς. In-
mica, θ. ή έχθρά. 4) ποιητ. αντί τοῦ ho-

stilis, έχθρῶς, έχθρικός, πολέμιος.

In-imitabilis, a, άμίμητος.

In-initiatus, a, um, άνω άρχης, άναρχος.

In-intelligibilis, a, άκατανόητος, άκατά-
ληπτος.

In-interpretabilis, a, άνερμήνευτος.

In-interpretatus, a, um, άνερμήνευτος,
άνεξηγητος.

In-inventibilis, άνεξεύρετος.

In-investigabilis, a, άνίχνευτος.

Inique, επίρ. (iniquus) άνίστως, οὐκ εἰς ίσους.

2) άνεπίεικός, άδικός. 3) χαλεπός, βα-
ρύνς. ferro aliquid, φέρω τι.

Iniquitas, atis, θ. (iniquus) άνισότης. loci, ή
άνωμαλία του τόπου. 2) βαρύντης, χαλεπό-
της, άνισότης. 3) άνισότης, άνεπίεικεια,
χαλεπότης, άγνομουσίνη, άδικία.

Iniquo, are, (iniquus) άγανέκτητος ήμποιδ.

Iniquus, a, um, (in-aequus) άνισος. In-
qua pugna, άνισος μάχη. locus iniquus,
τόπος άνωμαλός. 2) άνεπιτήδειος, δυσχα-
ρής, άναντίος. locus iniquus, άνεπιτήδειος,
δυσχαρής τόπος, δυσχωρία. 3) άμετρος,
ύπέρμετρος, (ένικός καὶ έλλιπής). 4) άνα-
πεικλής, άδικός. 5) αλλού, δυσμενής, χα-
λεπός, άναντίος τινί, άναντίος τινός. In-
quus, ά alicuius, ά άναντίος τινός, έχθρῶς
τινος. 6) iniquo animo, δυσχερῶς. ferro
aliquid, χαλεπῶς φέρω τι, δυσχεραίνειν,
άγανέκτην επί τινα.

Initialis, a, (initium) άρχαίος, πρώτος, ά
κατ' άρχάς, ά εἰς άρχάς.

Initamentum, i, ou. (initio) μύησις,
μύημα.

Initatio, onis, θ. (initio) μύησις. 2) τε-
λατή μυστηρίων.

Initator, oris, θ. ά μυσταγωγός.

Initatrix, icis, θ. ή μυσταγωγός.

Initio, avi, atum, are, (initium) aliquid,
μυστ, μυσταγωγῶ, τελῶ τινα. κατ' έτοιχόν
initiare aliquid Cereri ή άπλῶς initiare
aliquid, τελειν τινα τῇ άμμητρί, μυστ
τινα τῇ τῇ άμμητρί μυστηρίῳ, initiatum,
τετελειωμένος, μεμυημένος, μυστικός. μεταφ-
rasterly initiatum, τὰ γράμματα μεμυστη-
νός, μεμυημένος. 3) άρχομαι, άναρχομαι.

Initium, onis, θ. (initio) μύησις. 2) τε-
λατή μυστηρίων.

Initator, oris, θ. ά μυσταγωγός.

Initatrix, icis, θ. ή μυσταγωγός.

Initio, avi, atum, are, (initium) aliquid,
μυστ, μυσταγωγῶ, τελῶ τινα. κατ' έτοιχόν
initiare aliquid Cereri ή άπλῶς initiare
aliquid, τελειν τινα τῇ άμμητρί, μυστ
τινα τῇ τῇ άμμητρί μυστηρίῳ, initiatum,
τετελειωμένος, μεμυημένος, μυστικός. μεταφ-
rasterly initiatum, τὰ γράμματα μεμυστη-
νός, μεμυημένος. 3) άρχομαι, άναρχομαι.

Initium, onis, θ. (initio) μύησις. 2) τε-
λατή μυστηρίων.

Initator, oris, θ. ά μυσταγωγός.

Initatrix, icis, θ. ή μυσταγωγός.

Initio, avi, atum, are, (initium) aliquid,
μυστ, μυσταγωγῶ, τελῶ τινα. κατ' έτοιχόν
initiare aliquid Cereri ή άπλῶς initiare
aliquid, τελειν τινα τῇ άμμητρί, μυστ
τινα τῇ τῇ άμμητρί μυστηρίῳ, initiatum,
τετελειωμένος, μεμυημένος, μυστικός. μεταφ-
rasterly initiatum, τὰ γράμματα μεμυστη-
νός, μεμυημένος. 3) άρχομαι, άναρχομαι.

Initium, onis, θ. (initio) μύησις. 2) τε-
λατή μυστηρίων.

Initator, oris, θ. ά μυσταγωγός.

Initatrix, icis, θ. ή μυσταγωγός.

Initium, ἡ, ὁδ. (inco) ἀρχή. **Initium** dicendi sumere, ἀρχὴν τοῦ λόγου ποιεῖσθαι, ἀρχεῖσθαι τοῦ λόγου. **Initium** configendi facere, ἀρχεῖσθαι τῆς μάχης. **Initium** ducere ab aliquo re, ἀρχὴν λαμβάνειν ἐκ τινος. **regio initium** caput ab hoc loco, ἡ χώρα ἀρχεται ἀπὸ τούτου τοῦ τόπου. **caedis initium** ab aliquo facere, τὴν ἀρχὴν τοῦ φόνου ἀπὸ τινος ποιεῖσθαι, ἀρχεῖσθαι τοῦ φόνου ἀπὸ τινος. 2) **initia**, πληθ. αἱ ἀρχαί, τὰ στοιχεῖα (ἐπιστήμης τινός). 3) **initia**, πληθ. τὰ μυστήρια, ἡ τελετή (κατ' ἐξοχὴν τῆς Δήμητρος). 4) **τελετή**, τὰ ἱερά. **Initio**, are, (ἡμιστ. τοῦ **inco**) ἐμβατεύω. **Initus**, a, um, ἰδ. **inco**. **initus**, us, a, (inco) εἰσόδος, εἰσις. 2) ἀρχή. 3) ὄψις. **injectio**, ōis, ō. (inſicio) ἐπιβολή. **manus** εἰς χειρὸς. 2) ἐμπνευσίς. 3) ἀντιλογία, ὑποπόρι. **injectionale**, is, ὁδ. (ὁπov. remedium) ἔναις, κλυστήριον. **injecto**, are, (ἡμιστ. τοῦ **inſicio**) **manus** alicui, ἐπιβάλλω χειρὸς τινι. **injectus**, a, um, ἰδ. **inſicio**. **injectus**, us, a, (inſicio) ἐπιβολή, ἐπίβη. 2) ἐπιβολή, εἰσόδος. 3) περιβολή, ἐμψύσις, 4) προσερχή, ἀρχή. **inſexit**, ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ **inſecerit**. **inſicio**, ōci, ōtum, ere, (inſicio) aliquid alicui, ἢ in aliquid, ἐμβαλλω, ἐπιβάλλω τὶ τινι. **ignem castris**, ἐμβαλλω πῦρ εἰς τὰ στρατοπέδων. **tota in elephas**, βάλω, ἀρχῆμαι βίαν ἐπὶ τοῦ ἐλέφαντος. **pontem**, ἐκυνῶναι φρένας. **frenos equo**, ἐμβαλλειν χαλκὸν τῷ ἵππῳ. **catenas alicui**, περιβάλλειν θώρα τινι. **manum alicui**, (ἀρχαίως aliqueum), ἐπιβάλλειν, προστέρειν χειρὰ τινι, ἔπεισθαι, ἐπιλαμβάνεισθαι τινος. **aliquid curam** et **metum**, ἐμβαλλειν, ἐμποιεῖν, περιστάναι τινι φρονεῖδα καὶ φόβον. **erum**, ἐμποιεῖν, περιστάναι ἐλπίδα. **mihī inſicio vestem**, περιβάλλομαι ἐσθῆτα. **in inſicio igni** ἢ **in ignem**, ῥίπτω ἐμμενόν, εἰσποτῶ εἰς τὸ πῦρ. **se in hostes inſicere**, ἐμπεριεῖσθαι τοῖς πολεμοῖς, ἐμβαλλειν εἰς τοὺς πολεμίους. 2) ἐμβαλλω λόγον, ποιοῦμαι μνήμην περὶ τινος. **in-juicundo**, ἐπίβ. ἀνδρῶς. **in-juicunditas**, ātis, ō. ἀνδρία, ἀνερπία. **in-juicundus**, a, um, ἀνδρῆς, ἀνερπῆς. 2) **adversus** aliqueum, ἀνδρῆς, δυσχερῆς τινι. **in-juicundus**, a, um, ἀκρίτος, ἀδικαστος. **in-jugatus**, a, um, ἄκνυς, ἄκνυς. **in-jugis**, e, (in-jugum) ἄκνυς, ὁπov ζυγὸν ὑποδύναμενος. **in-junctio**, ōis, ō. ἐπίβησις, ἐπίβησις. **in-junctus**, a, um, ἰδ. **in-jungo**.

in-junctus, a, um, ἰδ. ἄκνυς. **in-jungo**, āxi, ōtum, ere, aliquid alicui ἢ in aliquid, ἐνέπω, ἐνέπω, εἰσαρπίζω τὶ τινι. 2) προσάπτω, προστίθημι τὶ τινι. **aggerem muro**, προστίθειν χῶμα τῷ τείχει. **alicui ignominiam**, προσάπτειν, παρίσπειν τινι δόξαν. **alicui detrimentum**, παρίσπειν τινι βλάβην. **civilibus servitutum**, παρίσπειν ταῖς πολιταῖς δουλείαν. **alicui onus**, ἐπιτίθειν τινι φορτίον. **alicui tributum**, ἐπιτίθειν, ἐπιβάλλειν τινι φόρον. **alicui officia**, ἐπιτίθειν τινι καθήκοντα. **alicui injungo**, ut aliquid faciat, ἐπιτίττω τινι ποιητὶ τι. **in-juratus**, a, um, ἀνόμωτος. **in-juria**, ae, ō. (injurius) ἀδικημα, παρανομία, ἀδικία, παρανομία. **injuriā alicui** facere ἢ **injuriā** aliqueum afficere, ἀδικα ποιεῖν τινι, ἀδικεῖν τινι, παρανομεῖν εἰς τινι. **injuriā accipere** ἢ **pati**, ἀδικεῖσθαι, ἀδικα πάσχειν. **injuriā**, ἀδικω. **injuria tua**, ἡ σὴ ἀδικία, ἡ παρὰ σοῦ ἀδικία. **injuria sociorum**, τὸ τῶν συμμάχων εἶς παρὰ τῶν συμμάχων ἀδικημα. **ἄμ.** τὸ **injuria tua**, **injuria sociorum** κ.τ.τ. ἐννοεῖται τὴν ἀντι. **injuria in te**, **injuria in socios**, ἡ εἰς σέ, εἰς τοὺς συμμάχους παρανομία. 2) ὕβρις, ὕβρισμα. **facere** alicui **injuriā**, ὕβριζω τινι ἢ εἰς τινι. **actio injuriarum**, ὕβρις δίκη. **ego aliqueum injuriarum**, ἐπάγω τινι αἰτίαν ὕβριως. **injuriarum dampnare aliqueum**, καταδικάζειν τινος δίκην ὕβριως, καταγεγραμμένον τινος ὕβριν. 3) βαρύνει, χαλεπότης, βλάβη. **injuria temporis**, τὰ δεινὰ ἢ βαρύνει τοῦ καιροῦ. **arborum**, ἡ βλάβη τῶν δένδρων. **injurio**, ἐπίβ. (injurius) ἀδικω. **injuriōr**, āri, ἀδικῶ. **ἐδρῆται καὶ παθητικῶς**. **injuriōse**, ἐπίβ. (injuriōsus) ἀδικῶς, παρανομῶς, ὕβριστικῶς. **injuriōsus**, a, um, (injuria) ἀδικος, ὕβριστικῶς. 2) βλαβερός, δολιχρός. **injuriās**, a, um, (in-jus) ἀδικος, παρανομός. **injuriussum**, ἀδικῶ, παρανομῶ. **injūrus**, a, um, ἀρχαία. ἐντὶ τοῦ **injurius**. **in-jussus**, a, um, ἀλλυμένος, αὐθόρμητος, αὐτόματος. **in-jussus**, us, a, ἄκνυς. ἐκ τούτου τὸ **in-jussu**, ἀπαργγίλως, αὐτοματῶς. **in-jussu** imperatoris, ἐντὶ προσταγμάτων τοῦ στρατηγού, ἐντὶ τοῦ στρατηγού. **in-juste**, ἐπίβ. ἀδικῶς, παρανομῶς. **Injusto** facere, ἀδικα ποιεῖν, ἀδικεῖν. **in-justitia**, ae, ō. ἀδικία, ἀδικονομία. **in-justus**, a, um, ἀδικος, παρανομός. 2) ἄδικος, ἄγος βαρύν. 3) βαρύν, χαλεπὸν δυσχερῆς, δυσμενές.

in-juvenesco, έρε, άνηδω.

inl — τὰ οὐτως άρχόμενα lō. ill.

im — τὰ οὕτως άρχόμενα lō. imm.

innābilis, e, (in-no) άπλευστος, οὐ πλώσιμος.

in-narrābilis, e, άδιήγητος.

in-nascentiblis, e, οὐ γιγνητός, άγίννητος.

in-nascor, natus sum, i, alicui ή in ali-

quo, έμφύομαι, έγγίγνομαι τινι ή έν τινι. nobis ή in nobis cognationis amor innatus est, ήμιν ή έν ήμιν τής γνώσεως ό έ-
ρωες έμφύονται. innatus, a, um, έμπεφυ-
γώς, έμφυτος.

in-nāto, avi, atum, are, in aliquid, εινένω

εις τι. 2) alicui, έννήχομαι, έπιννήχομαι

τινι, έπιπολάζω. homines flumini innan-

tant, άνθρωποι έννήχονται τῷ ποταμῷ.

dulce vinum stomacho innatū, ό γλυ-

κός οίνος έπιπολάζει έν τῷ στομάχῳ. μεταφ.

innatus verborum facilitas, ή έπιπολά-

ζουσα τῶν ήρώων εύδραεια. 3) ύπερεκ-

χέσταις εις τι, κατακλύζω τι. flumen in-

natat campis, ό ποταμός κατακλύζει τὰ

πεδία.

in-natūralis, e, ό παρὰ φύσιν. βοήθ.

innatus, a, um, lō. innascor.

in-navigābilis, e, άπλευστος, οὐ πλώσιμος.

in-navigo, are, εινάτω.

in-necto, xūi, xum, έρε, aliquid alicui,

έμπλέκω, περιπλέκω τί τινι. colla auro,

περιπλέκω τὸν τράχηλον χρυσῷ. tempora

sortis, διαδέω, διαδοῦμαι τοὺς κροτάφους

στεφάνους. alicui catenas, περιείπω τινι

βραχία. brachia collo, περιπλέκωμαι έμ-

πλέκωμαι τινι, περιβάλλω τινά. crinem

vittis innexus, τὴν κόμην πινίαις διαδέμ-

νος. alicui innexus sum per affinitatem,

έμπέπλεγμαι τινι διὰ κοινότητος. 2) πλέκω,

alicui fraudem, δέβω τινί.

innervis, e, (nervus) άνευρος.

innexus, a, um, lō. innecto.

innisus, a, um, lō. innotor.

in-nitor, nixus καί nixus sum, i, alicui

ή aliqua re, (νίωτες καί in re, in rem)

ήπερείδομαι, έρείδομαι έπιστηρίζομαι τινι.

baculo, ήπερείδομαι, έρείδομαι ή έξω.

hastae ή hasta, τῷ δέσσει. 3) syllaba in

litteram innititur, ή συλλαβή λήγει εις

γράμμα τι.

innixus, a, um, lō. innotor.

in-no, avi, atum, are, alicui rei ή aliqua

re ή aliquid, έννήχομαι, έπιννήχομαι τινι.

2) ποιητ. aliquid, διανήχομαι, διαπλέω τι.

innōbilitatus, a, um, τὰς τῶ ignobilis.

innōcens, ntis, (in-nocens) άβλαβής, άκακος.

innocens homo, άβλαβής, άκακος, χρηστός,

άφροχάρματος άνθρωπος. innocens Los-

bius, άβλαβής Λέοστρος οίνος. 2) άθώος, ά-

ναίτιος. factorum, άναίτιος τῶν πράξεων.

innōcenter, έπίρ. άβλαβώς, άθώως, άκακως.

innōcentia, ae, θ. άβλάβεια, άκακία, τὰ

άθωον. 2) άγνεία. 3) άφροχρηματία.

innōcentia, έπίρ. άβλαβώς, άκακως, άθώως.

innocūsus, a, um, άβλαβής, άκακος, χρη-

στός, άθώος. 2) άβλαβής, άβλαπτος, άφρα-

λής.

in-nōdo, avi, atum, are, aliquid, έμπλέκω,

συμπλέκω τι.

innōmīnābilis, e, (in-nomino) άκατονό-

μαστος.

in-nōminātus, a, um, άκατονόμαστος. βοήθ.

in-nōtesco, tūi, έρε, γνωστός, έπιφανής

γίγνομαι, γνωρίζομαι, διαθρυλλοῦμαι.

in-nōtitia, ae, θ. άγνωστία.

innōto, are, τὰς τῶ nōto.

innōvātio, ōnis, θ. (innovo) άνακαινίσις.

in-nōvo, avi, atum, are, aliquid, άνακαι-

νίζω τι. sa innovare ad aliquid, πάλιν

επανέρχεσθαι εις τι.

innoxio, έπίρ. άβλαβώς, άθώως, άκακως.

in-noxius, a, um, έπὶ πραγμάτων άβλαβής,

οὐ βλαβερός. iter innocium, όδός άκίνδου-

νος, άσφαλής. quaedam animalia indigo-

nis innocia sunt, ζωα τινά τοὺς έγγυρίους

οὐδέν βλάπτει. 2) έπὶ ανθρώπων άβλαβής,

οὐ βλαβερός, οὐδέν βλάπτων, άκακος. 3)

άβλαβής, άβλαπτος, οὐ βλαπτόμενος. in-

noxius sum ab aliquo, οὐ βλάπτομαι

υπό τινος.

innūbilo, are, aliquid, έπινεφῶ τι. A. τοῦ

μεταγ. Aat.

in-nūbilis, a, um, άνέφελος, αίθριος.

innūbis, e, (in-nubes) άνέφελος, αίθριος.

in-nūbo, psi, έρε, έγγραμῶ.

innūbus, a, um, άγματος.

in-nūmerābilis, e, άναρίθμητος.

innūmerābilitas, atis, θ. τὸ άναρίθμητον,

άπειρος.

innūmerābilitas, έπίρ. άπειράκις.

in-nūmerālis, e, άναρίθμητος.

in-nūmerōsus, a, um, άναρίθμητος. A. τοῦ

μεταγ. Aat.

innūmerus, a, um, άναρίθμος, άναρίθμητος,

άπειρος. 2) άρρύθμος, άμετρος.

in-nūo, ūi, έρε, alicui, έπινεύω, προσονεύω,

τινί.

innuptus, a, um, (in-nubo) άγαμος, άναγ-

δρος. 2) ποιητ. nuptias innuptae, γάμος

άγαμος.

in-nūtrībilis, e, άδρεπτος, άτροφος, οὐ

τρέφω.

in-nūtrio, ūvi, ūtum, ūre, aliquem ή ali-

quid alicui, έντρέφω τινά ή τί τινι. in-

nutritus disciplina, έντραφεὶς τοῖς παι-

δεύουσιν.

in-nūtritus, a, um, άδρεπτος, άτροφος,

έντε τροφῇ.

Ino, ūs, καὶ ὄνις, θ. Ἰνώ.

†in-ubaudientia, ae, θ. ἀνυπακούσια, ἀπειθεία.

†in-ubandio, ire, ἀνυπακούω, ἀπειθῶ.

In-ubediens, ntis, ἀνυπακούος, ἀπειθής.

In-ubediētor, in-ubediētor, ἐπιβ. ἀπειθός.

In-ubediētia, ae, θ. ἀνυπακούσια, ἀνυπακούεσσις, ἀπειθεία.

Inubēdus, a, um, (inobedio) ἀνυπακούος, ἀνυπακούος, ἀνυπακούος, ἀπειθής. Ἄμφ. γρ.

†in-ublector, ari, ἐρίπομαι ἐπὶ τινί.

†in-ublioratus, a, um, ἀνελίπτορος.

In-ublitus, a, um, μνήμων.

In-ublitus, a, um, οὐ καταποντισθείς.

Inobscūrabilis, e, (in-obscuro) οὐ θανάσιμος ἀμαυροῦσαι.

In-obscūro, are, aliquid, ἀμαυρῶ τι.

Ἄμφ. γρ.

In-obseptus, a, um, ἄρκατος.

In-obsequens, ntis, ἀνυπακούος, ἀπειθής.

In-obsequentia, ae, θ. ἀπειθεία. Ἀ. τοῦ μεταγ. Ἀστ.

In-observābilis, e, ἀδιόγνωστος, ἀκατανόητος, ἀκατάληπτος.

In-observans, ntis, (in-observo) ἀπρόσεκτος.

In-obsevantia, ae, θ. ἀπροσεξία.

In-observatus, a, um, ἀπαρτήρητος.

In-obscūletus, a, um, οὐ παλαιότερος.

In-occidus, a, um, οὐ θυόμενος. Inocciduus ignis, ἄρκατος πῦρ. vita innocida, ἀθάνατος βίος. Inoccidui visus, εὐπνία ὄρατα.

In-occo, avi, atum, are, aliquid ἀποκτείνω τι διὰ βολοκοπίας.

Inoculatio, ōnis, θ. ἐνοφθαλμισμός.

Inoculātor, ōris, ἀ. ὁ ἐνοφθαλμίζων.

Inocūlo, avi, atum, are, aliquid, ἐνοφθαλμίζω τι. 2) μεταγ. aliquid, κοσμεῖν τινα.

In-odōro, are, aliquid, ὀσμεῖν ποτὶ τι.

In-odōrus, a, um, ὀσμωτός, ἐνὸσμος.

Inoffense, ἐπιβ. ἀπροσκόπως.

Inoffensus, a, um, (in-offendo) ἀπρόσπεκτος, ἀπρόσπεκτος, ὀφθαλμικός, ἀσφαλής. 2) ἀδιόληπτος, ἀνάλυτος.

In-officiōsus, a, um, δυσχερής, ἀπειρόκαλος. 2) Inofficiōsum testamentum, ἀνόσιος, ἀνόσιος διαθήκη, διαθήκη πρὸς τοὺς γένους ἢ τὰ πάντα ἀντιτίθω ἀναγισμαίω.

In-olens, ntis, ὀσμωτός, ὀσμωτός.

In-olens, ntis, (olens), are, aliquid, ἐνοφθαλμίζωμαι, ἐνοφθαλμίζωμαι, ἐνοφθαλμίζωμαι τινί. 2) aliquid, ὀσμεῖν τι.

In-ominālis, θ. (omen) ἐπισημαίνοντος, ἀνελίπτορος.

In-ominātus, a, um, ἐπισημαίνοντος, ἀνελίπτορος.

In-operātus, a, um, ἀρκατός, ἀρκατός.

In-ōperor, atus sum, ari, ἐνεργάζομαι, ἐμποῖω.

In-ōperus, a, um, ἀκάλυπτος.

Inōpia, ae, θ. (inopia) ἀπορία, ἀμνηστία, ἐνεία (χρημάτων, εἴτου, φίλων κ. τ. τ.)

Inopiam alicui facere, εἰς ἀπορίαν καθίσταται τινά. Inopiā laboro, ἐν ἀπορίᾳ εἰμί, ἀμνηστία συνέχεται. ad extremum Inopiae venio, εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν ἐρχομαι.

consilii Inopiā afflictor, ἀπορῶ τὴν χρῆσιν.

Inōpinābilis, e, παράδοξος. 2) ἀδόξος.

In-ōpinans, ntis, ἀπροσδόκητος, οὐ προσδοκῶν. aliquem Inopinantem aggredi, ἀπροσδοκῆτως ἐμβάλλειν τινί.

Inōpinanter, ἐπιβ. ἀπροσδοκῆτως, ἀπροσδοκῶς.

Inōpināte, ἐπιβ. ταῦτὸ τῷ ἀνωτέρω.

Inōpināto, ōis. Inopinatus.

In-ōpinātus, a, um, ἀπροσδόκητος, ἀπρόνοητος, παράδοξος. ex Inopinato ἢ ἀπλῶς Inopinato, εἰς ἀπροσδοκῆτον, ἀπροσδοκῆτως, παραδόξως.

Inōpinus, a, um, ἀπροσδόκητος.

Inōpiōsus, a, um, (Inopia) ἄπορος. consilii, ἄπορος βουλῆς, ἄβουλος.

Inoppidātus, a, um, (In-oppidum) ἄπολις, οὐκ ἔχων πόλιν.

In-ōpportūnus, a, um, ἀνεπιτήδειος.

In-ops, ōpis, alicuius, ἐνίοτε καὶ ab aliquo, ἄπορος, ἀμνηστία, ἐνεία τινος (χρημάτων, φίλων, τροφῆς, βουλῆς, βοηθείας κ. τ. τ.) Inops aerarium, ἄπορος ταμεῖον.

Inops amicorum ἢ ab amicis, ἄπορος φίλων, οὐκ ἔχων φίλους. Inops somni, εὐπνός. consilii, ἄπορος βουλῆς, ἄβουλος, ἀμνηστία. mentis ἢ animi, ἄφρων, ἐξουστῆς.

In-ōptābilis, e, ἀνευκτος.

In-ōptātus, a, um, ἀνευκτος.

Inōrābilis, e, ταῦτὸ τῷ Inexorabilis.

Inōrātus, a, um, (in-oratus) re Inorata reverterunt, οὐκ ἀπολογισμένοι ἐπανήλθον.

In-ordinābilis, e, ἀτάκτος, ἀκόσμος.

In-ordinātus, a, um, ἀτάκτος, ἀκόσμος.

In-ordināto, ōnis, θ. ἀταξία, ἀκοσμία.

In-ordinātus, a, um, ἄτακτος, ἀκόσμος.

In-ordino, are, aliquid, διατίθεμαι, διακοσμεῖν τι.

Inormis, e, (in-norma) ὑπέρμετρος. Ἀ. τοῦ μετρίου. Ἀστ. ὡς καὶ ἡ ἔτης.

Inormitas, ntis, θ. ταῦτὸ τῷ enormitas.

In-ornate, ἐπιβ. ἀκόσμος.

In-ornatus, a, um, ἀκόσμητος, ἀκοσμητός, ἀκαλλόπistos.

In-orno, are, κοσμεῖν.

- ioscoraeo equo, ἀναδᾶς ἐπὶ τὸν ἵππον. 2) ὕπον. πανίμ, ἐπιβαίνω τοῦ πλοίου, ἢ ἐπὶ τὸ πλοῖον. 3) ἐπιβαίνω τινός, πατῶ τι. 4) aliquam, ἐπιβαίνω τινά, ὁχεύω τινά.
- inscensio, ōnis, θ. (inscendo) ἐπίδοσις.
- inscensus, ūs, ἄ. (inscendo) ὁχέια.
- inscensus, a, um, ἴδ. inscendo.
- inscie, ἐπίρ. (inscius) ἀγνοίη, δι' ἄγνοϊαν.
- in-sciens, ntis, ἄγνων, οὐκ εἰδώς. facio aliquid inscien, ἄγνοίη, δι' ἄγνοϊαν ποιῶ τι. me insciento, ἄγνοοῦντος ἐμοῦ, λάθρα ἐμοῦ. 2) ἀμαθής, ἀνεπιστήμων.
- inscienter, ἐπίρ. ἀμαθῶς, ἀνεπιστημόνως.
- inscientia, ae, θ. ἄγνοια, ἀμάθεια, ἀνεπιστημόνη, τὸ μὴ εἰδέναι.
- in-scite, ἐπίρ. ἀνεπιστημόνως, ἀνεπιστηδῶς, ἀπειρώς, ἀπειροκάλως.
- inscītia, ae, θ. ἄγνοια, ἀνεπιστημόνη, ἀπειρία, ἀμάθεια.
- *inscītulus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ inscītus) ἀπειρόκαλος.
- inscītus, a, um, ἀνεπιστήμων, ἀμαθής, ἀπειρόκαλος, ἄσπερος.
- insciūs, a, um, (in-scio) ἄγνων, οὐκ εἰδώς. allicui rei, καὶ de aliqua re, ἄγνων τι. ποιητ. somni, ἕπνοες. culpa, ἀναίτιος, οὐ συνειδώς τὴν πρᾶξιν.—me inscio, λάθρα ἐμοῦ. 2) ἀνεπιστήμων, ἀμαθής, ἀπειρος. 3) σπαν. ἄγνοοῦμενος, ἄγνωστος.
- in-scribo, psi, ptum, ēre, aliquid alicui ἢ in re, ἐγγράφω, ἐπιγράφω τί τι. in statu aliquid, ἐπιγράφω τι τῷ ἀνδριάντι, nomen monumentis, ἐπιγράφω τὸ ὄνομα τοῖς μνημείοις. aliquid in animo, ἐγγράφω τι τῇ ψυχῇ, μεταφ. sibi nomen philosophi, ἐγγράφεσθαι, προσποιεῖσθαι ὄνομα φιλοσόφου. viliis sapientiam, ἐπιτιθεῖναι, ἀνατιθεῖναι τῇ κακίᾳ τὸ τῆς σοφίας ὄνομα. 2) aliquid, ἐπιγράφω τι. statuas, ἀνδριάντας. liber Oeconomicus inscribitur ἢ inscriptus est, τὸ βιβλίον ἐπιγράφεται ὁ Οἰκονομικός. inscribo epistolam alicui, ἐπιγράφω ἐπιστολὴν τινι. aedes mercedis, ἐπιγράφω τῇ οἰκίᾳ, δι' ἐμισθεῖται. inscriptum, ob. τὸ ἐπιγραμμα. 3) aliquem, στίζω, στυγματίζω τινά. inscriptus, ἄ. ὁ στυγματίζας.
- inscriptilis, a, θ. οὐκ ἔστι γράψαι.
- inscriptio, ōnis, θ. (inscribo) ἐπιγραφὴ, ἐπιγράμμα. 2) στίξις, στίγμα (σὺν κακούργων). 3) ἐγκλησις, εἰσαγγελία. libellus inscriptionis, τὸ ἐγκλήμα τῆς δίωξης.
- *inscriptura, ae, θ. (inscribo) ἐπιγραφὴ.
- *ἀμ. γ. γ.
- inscriptus, a, um, ἴδ. inscribo.
- inscriptus, a, um, (in-scripsi) ὄγραφος, ὄγραφτος. maleficium inscriptum, κακούργημα ὄγραφον. 2) ἀνυπόγραφος.
- *insecrābilis, e, ἀνεκρῶντος.
- insecrator, ari, ταυτὲ τῷ scrutor.
- in-sculpo, psi, ptum, ēre, aliquid alicui rei ἢ in re, ἐγγλύφω, ἐκρολύπτω, ἐχαρατῶ τί τι. μεταφ. aliquid in mentibus, ἐχαρατῶσαι, ἐγγράφωαι τι τῇ ψυχῇ.
- in-sculptus, a, um, ἴδ. insculpo.
- in-sēcabilis, e, ὄτομος.
- inseco, ἀρχαί. ἀντὶ τοῦ dic, ἐνεπε. inse-cendo, ἀντὶ τοῦ fando.
- in-sēco, cūi, ctum, care, aliquid, ἐντέμνω τι. corpora mortuorum, ἐντέμνω νεκρούς.—insecta, orum, ob. ὕπον. animalia, τὰ έντομα.
- *insectanter, ἐπίρ. διασυρτικῶς.
- insectatio, ōnis, θ. δίωξις. hostis, τοῦ πολεμίου. 2) διασυρμός, διαβολή.
- insectator, ōris, ἄ. διωκτής, ἐχθρός.
- insectio, ōnis, θ. (inseco) ἀρχαί. ἡ διήγησις.
- in-sector, atus sum, ari, aliquem, ἐπιζήλω-ω τινά, ἐπικίμαι τινι. 2) aliquem ἢ aliquid, ἐπικίμαι, ἐγκίμαι τινι, διασύρω τινά ἢ τι. καταγρῶ τινος. aliquem calumniis, διαβάλλειν τινά. 3) ἐπιμαλοῦμαι τινος, ἐργάζομαι τι.
- *insectura, ae, θ. (inseco) έντομή. *ἀμ. γ. γ.
- insecutus, a, um, ἴδ. inseco.
- *insecutio, ōnis, θ. (insequor) δίωξις.
- insecutor, ōris, ἄ. (insequor) διωκτής.
- insecutus, a, um, ἴδ. insequor.
- *insecrabiliter, ἐπίρ. (in-sedo) ἀκαταπαύ-στος.
- in-sēmīno, avi, atum, are, aliquid alicui, ἐνσπείρω τί τι. 2) aliquid, κατασπείρω, σπείρω τι. 3) μεταφ. σπείρειν, φέρειν γεννᾶν τι.
- in-sēnesco, nūi, ēre, alicui rei, ἐγγράφω, ἐγγράσκω τινι.
- †in-sensatus, a, um, ἄφρων, ἄλογος.
- in-sensibilis, e, ἀναισθητός, ἀκατανόητος.
- *in-sensilis, e, ἀναισθητός.
- *in-sensuālis, e, ἀναισθητός, οὐκ ἔχων αἰσθησι.
- in-sēpārābilis, e, ἀχώριστος, ἀδιαχώριστος.
- †insepārābilis, ālis, θ. τὸ ἀχώριστον.
- insepārābiliter, ἐπίρ. ἀχώριστως.
- †in-sēpārātus, a, um, ἀχώριστος, ἀδιαχώ-ριστος.
- in-sēpio, psi, ptum, īre, aliquid, περι-φράττω τι.
- insepūs, a, um, ἴδ. insepio.
- in-sēpultus, a, um, ἀθαπτός, ἔταφος. 2) insepulta sepultura, τάφος ἔταφος. 3) σπαν. ἀντὶ τοῦ sepultus, ὡς οὐκ ἔκγονον ἐκ τοῦ ἐν προθέσει.
- inseque, ταυτὲ τῷ insequo.

Insequenter, ἐπὶ. (in-sequens) ἀνακολου-
θως. 2) (insequor) ἐπομένως. Δ. σπ.

In-sequor, quātus alci cūctus sum, ἰ, al-
quem ἢ aliquid, ἐπομαι τινι. dies in-se-
quens, ἡ ἐποῦσα ἡμέρα. nox insecuta
est, ἡ νὺξ ἐπῆλθεν. 2) aliquid, διώκω,
ἐπιδιώκω, καταδιώκω τινά, ἐπικεῖμαι, ἐγ-
κειμαι, ἐφίπομαι τινι. 3) διασπῶ, δια-
βάλλω τινά. 4) ἐπιμελοῦμαι τινος. 5) ἐ-
πέρχομαι, διεπέρχομαι, διηγούμαι τι. 6)
διατελῶ, οὐ παύομαι πράττειν τι.

Insequūtus, a, um, ἴ. Insequor.

Inserābilitē, ἐπὶ. (in-sera) οὕτως, ὥς
μὴ εἶναι δυνατόν ἀναγῆθαι.

In-serēus, a, um, ζοφερός.

In-sero, sevi, sctum, ēro, aliquid, ἐνσπεί-
ρω, σπείρω τι. 2) surculum arbori ἢ in
arborem, ἢ ἄλλῳ. Insero arborum, ἐμ-
βάλλω φυτὸν τῷ δένδρῳ, ἐνθεματίζω, ἐγ-
κεντρῶ τὸ δένδρον. prum bonam in
pirum sylvaticam, ἐμψυτεύω καλὴν ἄριον
ἀγρία ἀπίω. insitum, οὐ. ἡ ἐμβολή, τὸ
ἐνθεμα. 3) μεταφ. aliquid alicui, ἐνσπείρω,
ἐμψυτεύω, ἐμψύω τί τινι. insitus, a, um,
ἐμψυκός, ἐμψυτός. 4) συμπύω, συνάπτω
τι. corpora animis insita, σώματα ταῖς
ψυχαῖς συμπεφυκότα.

In-sero, serui, sertum, ēro, aliquid alicui
rei ἢ in rem, ἐνείρω, ἐντίθημι, ἐμβάλ-
λω τι εἰς τι. manus alicui in sinum,
τὰς χεῖρας τινι εἰς τὸν κόλπον. cibum ali-
cui in os, ἐντίθεσθαι τὴν τροφήν εἰς τὸ
στόμα. narrationes orationi, παρενείρειν,
παρεντίθεσθαι διηγήσεις τῷ λόγῳ. 2) ἐμ-
βάλλω ἐμβολὰς τῷ δένδρῳ, ἐμψυτεύω. 3)
se alicui rei, παρενείρειν εἰς τὴν τι,
συμμίγνυσθαι τινι.

In-serpo, psi, plum, ēro, aliquid, ἐσπείρω,
ἐσπερῶς τινι, διείρω, διασπῶς τι.

Inseria, ae, θ. (insero) ἐμβολήμα, κόσμημα.
Δ. σπ.

Insertatio, ōnis, θ. (inserto) ἐμβολήσις.

Insertum, ἐπὶ. δι. ἐμβολή, δι. ἐμβολήσις.

Insertio, ōnis, θ. (insero, erui) ἐμψυτεύ-
σις, ἐνθεματισμός, ἐγκεντρισμός.

Insertivus, a, um, (insero, erui) ἐμβολη-
μικός, ἐμψυτευμένος.

Inserio, avi, atum, are, (θασιστ. τοῦ in-
sero, erui) aliquid alicui, ἐνείρω, ἐμ-
βάλλω, ἐντίθημι τί τινι.

Insertorium, ii, οὐ. δόχυν, ὄργανον.

Insertus, a, um, ἴ. Insero.

In-servio, ūvi, ūtum, ūre, alicui, ἀρχαίᾳ
aliquem, δουλεύω, ὑπηρετῶ, χαρίζομαι
τινι, θηρεύω τινά. — rox inserviens,
βασίλειος ὑποπληρῆς. 2) alicui rei, ἀρχαίᾳ
aliquid, χαρίζεσθαι τινι, ἐμπροσθεῖναι τι-

νος, ἐμπροσθεῖναι τινος ποιεῖσθαι. temporibus,
ἀκολουθεῖν τοῖς καιροῖς.

in-servo, are, διακονῶ, ὑπηρετῶ, ἐπιμελοῦ-
μαι.

insessor, ōris, ā. (insideo) ἐνέδρευσις.

insessus, a, um, ἴ. insidia καὶ insidio.

In-sibilo, are, ἐπισπρίττω, σπρίττω alicui
rei, σπρίττω ἐν τινι. aliquid, σπρίττων
ἐμποιῶ τι. Δ. ποιητ.

*In-siccabilis, is, οὐ ἐξηρανόμενος.

In-siccatus, a, um, οὐ ἐξηρανθείς.

In-sicula, ae, θ. εἴτε insicium, ἢ, οὐ. (inspeco)
περίκομμα τὰ περικόμματα. (αἶδος ἀλλάν-
των).

insiciarius, ii, ā. (insicia) ὁ πᾶς περικόμ-
ματα κατασκευάζων.

insiciatus, a, um, (insicia) περιεκομμένος.

insiciolum, i, οὐ. (ὁπκορ. τοῦ insicium)
περικομμάτιον.

insicium, ii, ἴ. insicia.

In-sideo, ūdi, essum, ēre, (in-aedeo) all-
quid ἢ aliqua rei, ἐπικεῖσθαι τινι, κέθη-
μαι ἐπὶ τινος. equum ἢ equum, κέθησθαι
ἐπὶ τοῦ ἵππου. 2) aliquem locum, ἐκεί-
θησθαι τόπῳ τινι, κατέχευε τόπον τινά. In-
sideo, ἐκείσθαι τῇ δόξῃ, κατέχευε τὴν δόξην. 3)
μεταφ. voluptas in mente ἢ animi insi-
det, ἡ ἡδονὴ ἐκείσθαι τῇ ψυχῇ.

insidiae, arum, θ. (insideo) ἐνέδρα, ἐνέ-
δραι, λόγος. insidiae coonfuerunt, ἡ ἐνέ-
δρα ἐξανίσταται. insidias locare, ponere
alicui, ἐνέδραν τῷ λόγῳ τίθεσθαι, καθίζειν
τινί. facere alicui, ποιεῖσθαι, κατασκευά-
ζειν τινί. in insidias inducere aliquem,
ὁπάγειν τινά εἰς ἐνέδρας. per insidias,
ex insidiis, εἰς ἐπιβουλῆς. μεταφ. ἡ ἐνέδρα,
ἐπιβουλῆς.

*insidianter, ἐπὶ. εἰς ἐπιβουλῆς.

insidiator, ōris, ὁ ἐνέδρευσις. 2) μεταφ.
ὁ ἐνέδρειον, ἐπιβουλεύων.

*insidiatrix, icla, θ. ἡ ἐνέδρευούσα, ἐπι-
βουλεύουσα.

insidio, avi, are, επαν. ἀντὶ τοῦ insidior.

insidior, atus sum, ari, (insidias) alicui,
ἐνέδρειω, λοχῶ, λοχίζω τινά, ἐπιβουλεύω
τινί.

insidiosus, ἐπὶ. (insidiosus) ἐπιβουλός.

insidiosa, a, um, ἐπιβουλός. μεταφ. ἐπι-
κίνδυνος.

In-sido, sedī, sessum, ēre, alicui rei,
ἐγκαθίσταμαι, ἐπικαθίσταμαι τινι, καθίσταμαι
ἐπὶ τινος. μεταφ. alicui ἢ in aliquo, in
aliqua rei, ἐγκαθίσταται, ἐμμονον τίγνεται
τί τινι. 2) aliquem locum, καθίσταμαι ἐν
τόπῳ τινι, καταλαμβάνω τὸν τόπον.

insigne, is, οὐ. ἴ. insignis.

In-significativus, modus, ἡ ἀπερίφρατος
ἐγκλίσις. Δ. ἀφύφρατος.

insignio, ivi, itum, ire, (insignis) aliquem ἢ aliquid, ἐπισημεῖν, διασημαίνειν τι. ἐπισήμην ποιῶ τι. insignior, ἐπισήμος, διασημὸς εἶμι ἢ γίγνομαι. — insignitus, a, um, διασημὸς, ἐπισήμος, 2) σαφής. — insignita, orum, od. τὸ πελλιδνωμα.

insignis, e, (in-signum) ἐπισήμος, παράσημος, ἐπιφανής, ἑξοχός, ὑπερβάλλον. — insigne, od. τὸ ἐπισήμην, παράσημον, σημεῖον. insignia, od. πλῆθ. τὰ παράσημα. insignite, ἐπιβ. ἐπισήμως, ὑπερβαλλόντως, δεινῶς.

insigniter, ἐπιβ. ἐπισήμως, διαφερόντως, δεινῶς.

†insignitor, oris, ā. (ἐγ)χαράττω.

insignitus, a, um, id. insignio.

insilia, ium, od. μέγας τοῦ ἰστού, θ. κανὼν ἢ τὰ ἀντία.

insillio, silli, (silli), sultum, ire, (in salio) alicui ἢ aliquid, εἰσπηδῶ εἰς τι, ἀναπηδῶ ἐπὶ τι. undas, εἰσπηδῶν εἰς τὰ κύματα. equum ἢ in equum, ἀναπηδῶν ἐπὶ τὸν ἵππον. in malum cruciatum, ἐμπάτειν εἰς ὄλεθρον. 2) ἐρῶ, ἐλίσσεται, ἐπιπηδῶ.

insimulo, are, ταῦτ ἐφ' insimulo.

in-simul, ταῦτ ἐφ' simul.

in-simulatio, ōnis, θ. αἰτίσεις, ἐγκλησεις, κατηγορίαι, προσβολή.

insimulatio, ōnis, ā. κατηγορός. Α. τοῦ μετῶν. Αστ.

in-simulo, avi, atum, are, aliquem alicujus, ἐπιφέρω τινὶ αἰτίαν τινός, προσβάλλωμαι, αἰτιῶμαι τινά τινος, κατηγορῶ τινός τι. aliquem proditiōnis ἢ crimine proditiōnis, αἰτιῶμαι τινα προδοσίας, κατηγορῶ τινος προδοσίαν. aliquem avaritiæ, αἰτιῶμαι τινα φιλαργυρίας. Σημ. ἀρχαία. aliquem aliquid ἀντὶ τοῦ aliquem alicujus rei.

in-sincerus, a, um, διεφθαρμένος. 2) ἀπατηλός, πανοργής.

insinuatō, ōnis, θ. (insinuo) εἰσοδος, πορθμός. ponti, τὸν πόντου. 2) ἐποδος (λόγου). 3) εἰσαγγελία.

†insinuator, ōnis, ā. (insinuo) ὁ παρεισάγων ὁμιλίαν.

†insinuatix, icis, θ. ἡ παρεισάγουσα, ἐνέιρυσσα.

in-sinuo, avi, atum, are, ἐγκολπίζω. mōnus, ἐγκολπίζω τὰς χεῖρας, ἐνέριμν τὰς χεῖρας εἰς τὸν κελπὸν. 2) ἐνέριμν, εἰσάγω, παρεισάγω. mores foris animis, εἰσάγεσθαι ἥθη εἰς τὰς ἀγρίας ψυχάς, ἐμποιεῖν ἥθη τὰς ἀγρίας ψυχάς. vox insinuat in aures, ἡ φωνὴ εἰσάγεται εἰς τὰς ἀκοάς. aliquem animo Caesaris, εἰσαγω τινά τῷ Καίσαρι ποιῶ, ἀνακτῶμαι τινὶ τὸν Καίσαρα. insinatus est Augusto, ἀνακτῶμαι

τὸν Σεβαστόν, τὴν τοῦ Σεβαστοῦ φιλιάν. 3) se insinuate ἢ ἀπλῶς insinuate alicui ἢ in aliquid, εἰσδύσεσθαι εἰς τι. insinuat (se) suspicio animis, ἡ ὑπόψια εἰσδύεται εἰς τὰς ψυχάς, ὑπέρχεται τὰς ψυχάς. se in casum, παραγείρειν ἑαυτὸν εἰς τι. flumen mari se insinuat, ὁ ποταμὸς εἰσδύεται, εἰσβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν. se in equitum turmas, εἰσβάλλειν εἰς τοὺς εἰσδύεται, εἰς τὰς τῶν ἰππῶν ἑταῖρας. insinuo (me) in familiaritatem alicujus, ἀνακτῶμαι τὴν οικειότητα τινός, οικειοῦμαι, ὑπέρχομαι τινα.

†insipidus, a, um, (in-sapidus) ἀχολός, μωρός. 2) μωρός, ἀβέλτερος.

insipiens, ntis, (in-sapiens) ἄσφους, ἀνόητος, ἀβέλτερος, μωρός.

insipienter, ἐπιβ. ἀσφως, ἀνόητως, μωδῶς. insipientia, ne, θ. ἀσφία, ἀβελτερία, μωρία.

in-sipo, ui, ere, aliquid, ἐμβάλλω τι.

in-sisto, stiti, ere, alicui ἢ in aliquid, ἐπίσταμαι, ἵσταμαι ἐπὶ τινός, ἐπιβάτω τινός, ubi insisterat, ἔθου εἰστήκει, ἔθου ἐβήκει. jacentibus insistero, ἵστασθαι ἐπὶ τῶν πεποκνῶται, ἐπιβάτειν τῶν πεποκνῶται. in sinistrum pedem, ἵστασθαι ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ποδός, ποιεῖν. cineres, ἀντὶ τοῦ cineribus, ἐπιβάτειν τῆς τέφρας. Homen, τοῦ οὐδοῦ. vestigiis alicujus, ἐπισθαι τοῖς ἵχνος τινός, διώκειν τὰ ἵχνη τινός, viam aliquam insistere, τρέφεσθαι ὁδόν τινα. 4) ἐστήκα, βέβηκα. villas marginali insistant, ἐπαύλει ἐκροτήκασιν ἐπὶ ταῖς ὄχλαις. insisteat in manu Cerealis simulacrum Victorias, εἰστήκει, ἐβέβηκει ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς Διμήτρος ἑτάλμα Νίκης. 5) ἐπίσταμαι, ἐπίχω. exeroltus insistit, ὁ στρατός, ἐπύχει, ἐπίσταται, ἵσταται. oratio insistit, ὁ λόγος ἐπέχει. 6) alicui rei, διατρέβω ἐν τινι, περὶ τινός. peccatorum gradibus, διατρέβω περὶ τοῦ βεβηκὸς τῶν ἁμαρτημάτων, ἐπίστημι (τὸν νοῦν), παραστήμι τοῖς βεβηκόσι.

5) alicui rei, ἐπιχειρῶ τινι, ἐπιμελοῦμαι τινός, rebus magnis, μεγάλαις πράγμασιν ἐπιχειρεῖν. in bellum, ἀντὶ τοῦ bellum, τοῦ πολέμου ἐπιμελεῖσθαι. oppugnare, τῆς πολιορκίας, ἐπύχει, ἐπικύρησε διώκειν. insistero negotium, ἀρχαία. ἀντὶ τοῦ negotio, ἐπιμελεῖσθαι. Ἰγρῶν. 6) alicui, ἐπικύμαι τινι. hosti, τῷ πολεμῶν.

insiticius, a, um, (insero, onis) ἐμψυτευτός. 2) ἀλλοδαπός.

insitio, ōnis, θ. (insero, onis) ἐμψυτεύω. ἐμψυτεύω, ἐνδραμεύω.

insititius, a, um, τὰς ἐφ' insiticius.

insitivus, a, um, (insero, avi) ἐμψυτεύω. 2) ἀλλοδαπός.

insitio, ōnis, θ. (insero, onis) ἐμψυτεύω. ἐμψυτεύω, ἐνδραμεύω.

insititius, a, um, τὰς ἐφ' insiticius.

insitivus, a, um, (insero, avi) ἐμψυτεύω. 2) ἀλλοδαπός.

insitio, ōnis, θ. (insero, onis) ἐμψυτεύω. ἐμψυτεύω, ἐνδραμεύω.

insititius, a, um, τὰς ἐφ' insiticius.

insitivus, a, um, (insero, avi) ἐμψυτεύω. 2) ἀλλοδαπός.

insitio, ōnis, θ. (insero, onis) ἐμψυτεύω. ἐμψυτεύω, ἐνδραμεύω.

insititius, a, um, τὰς ἐφ' insiticius.

insitivus, a, um, (insero, avi) ἐμψυτεύω. 2) ἀλλοδαπός.

insitio, ōnis, θ. (insero, onis) ἐμψυτεύω. ἐμψυτεύω, ἐνδραμεύω.

insititius, a, um, τὰς ἐφ' insiticius.

insitivus, a, um, (insero, avi) ἐμψυτεύω. 2) ἀλλοδαπός.

insitor, oris, d. (insero, evi) ὁ ἐμψυτεύων.
 2) ὁ ἐπὶ τῆς ἐμψυτεύσεως προστάτων.
 insitus, a, um, ἴδ. insero, evi.
 insitus, ūs, d. (insero, evi) ἐμψυτεύσεις,
 ἐνθεματισμός. Πλίνιος.
 in sociabilis, e, ἀκοινωνήτος. 2) ἀσυμμέ-
 μος.
 in-sociālis, e, ἀκοινωνήτος.
 insolabiliter, ἐπιρ. (in-solor) ἀπραμυ-
 θήτως, ἀπαραγορήτως.
 insolatio, onis, θ. (insolo) ἡλιασις, ἡ-
 λιασις.
 in-solens, ntis, ἀήθης. alicuius rei, ἀήθης,
 ἀσυνήθης, ἄπειρος, ἀμαθής τινος. dicendi
 ἢ in dicendo, ἀπείρως, ἔλως ἔχων τοῦ
 λέγειν. 2) ἀήθης, ἀσυνήθης, σπάνιος, πα-
 ράξιος. 3) ἀκρατής, γάρδος, ὑπερήφανος,
 ἀλαζονικός, ὕβριστικός.
 insolenter, ἐπιρ. ἀήθως, ἀσυνήθως. 2) ἀκρα-
 τῶς, γαύρος, ὑπερηφάνως, ἀλαζονικῶς, ὕ-
 βριστικῶς.
 insolentia, ae, θ. ἀήθεια, ἀσυνήθεια. 2)
 ἀκρατεία, γαυρότης, ὑπερηφάνεια, ἀλαζονία,
 ὕβρις.
 in-solūo, ere, εἰσθαι.
 insolesco, ere, (insolens) γάρδος, ὑπερή-
 φανος, ἀκρατής γίγνομαι, γαυρούμαι, γαυ-
 ριῶ.
 in-solūus, a, um, μαλακός.
 insolūte, ἐπιρ. ἀήθως, ἀσυνήθως. Δ. τοῦ
 μεταγ. Δατ.
 in-solūtus, a, um, alicuius rei ἢ ad ali-
 quid, ἀήθης, ἄπειρος, ἀμαθής τινος. 2)
 ἀήθης, ἀσυνήθης, καινός, παράδοξος.
 insolūo, avi, atum, are, (in-sol) aliquid,
 ἡλιδῶ, ἡλιδῶ τι. dies insolatus, ἡμέρα
 εὐήλιος, εὐδίας.
 in-solūibilis e, ἔλυτος, ἀεὶ ἔλυτος.
 insolūibiliter, ātis, θ. τὸ ἀλύτως.
 insolūibilitas, ātis, θ. ἀλύτως, ἀδιαλύτως.
 in-solūitus, a, um, ἔλυτος. κυρ. καὶ μεταγ.
 insomnia, ae, θ. (insomnis) ἀπνία, ἀγρυ-
 πνία.
 insomniātas, ātis, θ. μεταγενέστ. τύπος τοῦ
 ἀπνέειν.
 in-somniāsus, a, um, ὕπνος, ἀγρυπνώδης.
 insomnis, e, (in-somnus) ὕπνος, ἀγρυπνός.
 insomniaum, ii, οδ. ἀπνία. Ἰδε καὶ τὸ
 ἔξθ.
 insomniatū, ii, οδ. (in-somnus) ἐνυπνιον,
 ὄναρ.
 in-sōno, ūi, are, alicui rei, ἐνυχῶ τι,
 ἡχῶ ἐν τινι. 2) ἐνυχῶ, ἡχῶ.
 in-sons, ntis, alicuius rei, ἀήθης, ἀνατίς
 τινος. 2) εἰδώς, ἔκκατος, ἀβλαβής.
 in-sonus, a, um, (in-sonus) ἄφωνος, ἡσυχος.
 insorabilis, e, (in-sopio) ἀδέκτος. Δ. τοῦ
 μεταγ. Δατ.

in-sōpitus, a, um, ἀκοίμητος, ἀκοίμητος.
 2) ἀδωστός.
 in-sordesco, dñi, ūro, ῥυπαίνομαι, ἀβυχμή-
 ρος, ἀκαθάρτος γίγνομαι.
 in spargo, si, sum, ere, ταῦτ' ἐπ' inspergo.
 inspersus, a, um, ἴδ. inspergo.
 in-spātor, ari, περιπατῶ.
 inspicatus, a, um, ἀνείθεος.
 inspicōsus, a, um, θυσιδής.
 inspectatio, onis, θ. θεωρία, θεωρησις. Σε-
 νέκας.
 inspectator, oris, d. ταῦτ' ἐπ' inspector.
 inspectio, onis, θ. (inspicio) ἐπισκοπία.
 θεα, θεωρία, θεωρησις. 2) ἀνείθε, θεωρία,
 ἐξέτασις.
 inspectivus, a, um, θεωρητικός. Δ. φιλο-
 σοφική τοῦ μεταγ. Δατ.
 inspecto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ in-
 spicio) aliquid, ἐπισκοπίζομαι, ἐπισκοπεῖν
 θεῶμαι, θεωρῶ, ὁρῶ τι.
 inspector, oris, d. (inspicio) ἐπόπτης, ἐφο-
 ρός, ἐπισκοπός.
 inspectrix, icis, θ. ἡ ἐπισκοπούσα, ἐξετά-
 ζουσα.
 inspectus, a, um, ἴδ. inspicio.
 inspectus, ūs, d. (inspicio) θεωρησις, θεω-
 ρία. 2) ὕψις.
 in-sperābilis, e, ἀνέλπιστος.
 in-sperans, ntis, ἀνέλπιστος, οὐκ ἐλπίζων.
 insperāte, ἐπιρ. ἀνέλπιστος.
 insperāto, ἐπιρ. ἴδ. insperatus.
 insperatus, a, um, ἀνέλπιστος. Insperato
 εἰτα ex insperato, ἀνελπίστως, ἐξ ἀέλιπτου.
 inspergo, si, sum, ere, (in-spergo) ali-
 quid alicui, ἐπιρρῆναι τί τινι, ραίνειν, πεί-
 σω, ἐπιπείσσω τι ἐπὶ τι. 2) aliquem ἢ ali-
 quid aliqua re, ραίνειν τινά ἢ τί τινι, πεί-
 σω τί τινι, καταπείσσω τινός τι.
 inspersio, onis, θ. (inspergo) τὸ ἐπιρρῆ-
 ναι, ἐπιπείσσειν.
 inspersus, a, um, ἴδ. inspergo.
 inspersus, ūs, d. (inspergo) ῥάμας, τὸ
 ἐπιρρῆναι, ἐπιπείσειν.
 inspicio, exi, ectum, ūro, (in-specio) ali-
 quid ἢ in aliquid, βλέπω εἰς τι. in spe-
 culum, εἰς κάτοπτρον. 2) aliquid, ἐπι-
 σκόπτω, ἐπισκοπεῶ, θεωρῶ, ἐξετάζω τι.
 inspicium, ii, οδ. ἐπισκοπία, θεωρησις.
 in-spico, are, aliquid, ὁρῶν τι.
 in-spiramentum, i, οδ. ἐμπρόσθιος.
 in-spiratio, onis, θ. ἐμπνευσις, ἐμπνοή.
 inspirator, oris, d. ὁ ἐμπνέων.
 in-spiritālis, e, ψυχικός.
 in-spico, avi, atum, are, alicui ἢ aliquid,
 ἐμπνέω, ἐμπνέω τινι, conchae, ἐμπνέει
 κόγχη, φεσφὶν κόγχην. foramen, φεσφὶν τὴν
 ὀπὴν ἢ εἰς τὴν ὀπὴν. 2) aliquid, ἐπι-
 μνέω, ἐμπνέω τινι τι, 3) aliquem, ἐπι-

philosophiae, τὰ παιδευμένα τῆς φιλοσοφίας.
 institutio, ōnis, ὁ. κατέστασις. 2) ἔθος. 3) παιδεύσις, παιδεία.
 institutor, ōris, ὁ. κατεστήτης, κτίστης.
 2) παιδευτήρ. Α. τοῦ μεταγ. Δατ.
 institutum, i, ὁ. ἴδ. instituo.
 institutus, a, um, ἴδ. instituo.
 in-sto, iti, are, alicui rei ἢ in re, ἐφίσταμαι, ἑστῆκα ἐπὶ τινος. 2) ἐνίσταμαι, ἐπέρχομαι, ἐπίναι. instat mihi periculum, κινδυνὸς ἐπέρχεται μοι. instans, ἐπὶών, ἐπερχόμενος. Σημ. instare aliquem ἀντι τοῦ alicui. — Instans, ἐνεστώ; παρών. 3) alicui, ἐνίσταμαι, ἔγκειμαι, ἐπικέμαι τινι. hosti, τῷ πολέμῳ. 4) alicui rei, ποιεῖται. aliquid, ἐπιμελούμαι τινος, ἐπιμελεῖται τινος ποιοῦμαι. de aliquo, συντείνεσθαι, ἐντείνεσθαι περὶ τινος, σπουδάζειν περὶ τινος. 5) ἰσχυρίζομαι, λιπαρῶ.
 instigātilum, i, ὁ. (insterno) ἐπιστρωμα.
 instratus, a, um, ἴδ. insterno.
 in-streūto, ἑπὶ, ἀδρανῶς.
 in-streūtus, a, um, ἀδρανής.
 instrēpito, are, (θεμιστ. τοῦ instrepo) ἐμβομῶ.
 in-strepo, ūi, ūtum, ἔρε, ἀνηχῶ, ἤχῶ, τρίζω, βρόχω.
 in-strictus, a, um, ἴδ. instringo.
 in-streido, ere, alicui rei, σίζω ἐν τινι.
 in-stringo, ūxi, ctum, ere, aliquem, σρίγγω τινά.
 instructe, ἐπὶ. μετὰ κατασκευῆς.
 instructilis, e, ἀδυναπτός.
 instructio, ōnis, ὁ. (instruo) κατασκευή, κατάρτισις. 2) διδάξις, παράταξις. 3) παιδεύσις.
 instructor, ōris, ὁ. (instruo) ὁ παρασκευάζων, κατασκευαστής.
 instructura, ae, ὁ. (instruo) παράταξις.
 instructus, a, um, ἴδ. instruo.
 instructus, ūs, ὁ. παρασκευῆς. Α. σπ.
 instrumentum, i, ὁ. (instruo) ὄργανον, ὄργανιστον, οὐκός. 2) μεταφ. ὀφέλημα, βοήθημα, ἐπικουρημα, μηχανή. 3) στολή, κόσμημα. 4) χειρῶν κρονον.
 in-struo, xi, ctum, ere, aliquid, κατασκευάζω τι. 2) παρασκευάζω, ἑκστρώ, καταρτίζω τι. copiae omnibus rebus instructae, δύνανται πᾶσι τοῖς ἀναγκαίοις ἐξερτυλῆν, παρεσκευασμένη. navigia armamentis instructa, πλοῖα ὀπλισμένα καταρτίσθαι. 3) μεταφ. παιδεύω τινά, aliquid artibus, παιδεύω τινά τέχῃ, διδάσκω τινά τέχνην. 4) aliquid in aliquid, ἐνέφρω, τίθωμι τι εἰς τι. 5) διατίτω, παρατίτω, γάτω. copias ἢ aciem, διατίτω, παρατίτω, (διατίττομαι, παρατίττομαι) τὰ

στρατόν. exercitus instructus, ὁ παρατεταγμένος στρατός. instruo insidias, καθίζω ἐνέδραν.
 in-stūdiosisus, a, um, ὁ σπουδάζων. alicuius rei, περὶ τι.
 in-stūpō, ere, ἀνασθητῶ, ἀμβλύς εἰμαι Πλίνιος.
 insuāsum, i, ὁ. τὸ ἀποβόλως χρῶμα.
 in-suāvis, e, ἀηδής, ἀγλυκῆς, ἀχαρὶς, ἀτερπής.
 insuāvitas, ātis, ὁ. ἀηδία, τὸ ἀγλυκός.
 insūber, bris, brē, Ἰνσουβερικός. equus, ἵππος. — Insubres, lum καὶ um, ὁ. αἱ Ἰνσοβροί, Ἰνσουβρις, Ἰνσουβροί.
 insūbide, ἑπὶ. ἀπαιροῦμαι.
 insūbidus, a, um, ἀναφρόδιτος, ἀπαιροῦμαι, ἀφροτικός.
 in-subsidiātus, a, um, ἀβοήθητος.
 in-subtilis, e, ὁκ ἀκριβής.
 in-subtiliter, ἐπὶ. ὁκ ἀκριβῶς.
 in-substantivus, a, um, ἄνευ οὐσίας, ἀνοῦσιος.
 insūbūlum, i, ὁ. ἀντίον ἰσοῦ.
 insucco, avi, atum, are, (succus) aliquid, ἐκδῆπτω τι.
 in-sūdo, are, alicui rei, ἀνδρῶ τινι. 2) ἰδρῶ.
 insuefactus, a, um, εἰθισμένος.
 in-suesco, evi, ctum, ere, ἐνθίζομαι, ἐθίζομαι. ad aliquid, ἐθίζομαι πρὸς τι, προσεθίζομαι τινι. insuevit mentiri, εἰθίσται ψεῦδεσθαι. 2) aliquem aliquid, ἐθίζω τινά τι, πρὸς τι.
 insueŕe, ἐπὶ. ἐθῶς, ἀσυνήθως.
 insuectudo, īnis, ὁ. ἐθήσια, ἀσυνήθεια. Α. τοῦ μεταγ. Δατ.
 insuetus, a, um, ἴδ. insuesco.
 insuectus, a, um, (in-suetus) alicuius rei ἢ ad aliquid, ἐθῆς, ἀσυνήθης, ἀπειρός τινος, ὁκ εἰθισμένος πρὸς τι. 2) ἐθῆς ἀσυνήθης, καινός, ἄγνωστος.
 in-sufficiens, ntis, οὐκ ἱκανός.
 in-sufficiētia, ae, ὁ. πλεονέξια, ἀπληροσία.
 in-sufflātio, ōnis, ὁ. ἐμπνεύσις.
 in-sufflo, avi, are, ἐμπνέω.
 insūla, ae, ὁ. νήσος. 2) περιέμφθος εἶς διπλαυρος οἰκία, συνοικία. 3) παρὰ ποτε ἐκκλ. ὁ ναός.
 insulānus, i, ὁ. (insula) νησιώτης.
 insulāris, o, τῆς νήσου, ἐν νήσῳ διάγων, νήσον ποιῶν, κ.τ.τ. 2) τοῦ ναοῦ.
 insulārūs, ii, ὁ. ὁ ἐπιταταμένος τῆς συνοικίας βούλος, ἐνοικιολόγος. 2) ὁ μισθωμένος συνοικίαν.
 insulātus, a, um, νησιῶν.
 insilensilis, o, νησιός.
 insulōsus, a, um, νήσων πλήρης.
 insulus, īlis, (insula) μωρῶς, ἀπλοῦς, ἀκαλῶς

integratio, ōnis, 0. (Integro) ἀποκατάστασις, ἀνανέωσις.
 integrator, ōris, ὁ. ὁ ἀνακαίνιζων.
 integre, ἐπὶ. ἀκεραίως, ὁρθῶς, καθαρῶς. scribere, γράφειν. 2) ἀκεραίως, ἐπισκευδῶς, ὁμαλῶς, καθαρῶς, ἀγνῶς. 3) ἐξ ἀκεραίου, ὅλως, παντελῶς.
 integritas, atis, 0. ἀκεραιότης, ἀκέραιος κατάστασις, ὁλοκληρία. 2) ἀκεραιότης, καθαρότης, τὸ ἁγθαρόν, ἁγθαρότης, ἀγνεία. 3) ἀκεραιότης, εὐεξία, ὕγιεινα.
 integritudo, inis, 0. ἀκεραιότης, καθαρότης, χρεστότης.
 integro, avi, atum, are, aliquid, ἀποκαθίστημι, ἀνανεῶ, ἀνακαίνιζω τι. 2) ἀναπληρῶ τι.
 integrumentum, i, ōs. (intego) σκέπασμα, κάλυμμα.
 intellectio, ōnis, 0. (intelligo) συνειδέσθαι.
 intellectivus, a, um, θεωρητικός.
 intellector, ōris, ὁ. (intelligo) ὁ κατανοῶν, νοῶν.
 intellectus, a, um, (intelligo) νοήσις, νοῦς.
 intellectus, ūs, ὁ. (intelligo) νοήσις, διανοία, σύνεσις, κατάληψις, νοῦς. 2) διάνοια, κρίσις. 3) εὐκρίνεια, σαφήνεια, (τοῦ λόγου). 4) νοῦς, νόημα, διάνοια (τῆς λέξεως).
 intelligo, ĕre, ταυτὸ τῷ intelligo.
 intelligent, ἐπὶ. συνειδώς.
 intelligentia, ae, 0. (intelligo) νοήσις, νοῦς, κατάληψις. intelligentia communis, ὁ κοινὸς νοῦς. 2) γνώσις.
 intelligibilis, a, αἰσθητός. 2) νοητός.
 intelligibiliter, ἐπὶ. καταληπτικῶς.
 intelligo, axi, ectum, ĕre, (inter-lego) aliquid, κατανοῶ, νοῶ, συνιέμι τι. insidias sibi fieri intellexit, κατανόησεν εἰς ἐλπίδα αὐτῇ κατασκευάζεσθαι. intellexi ex tuis litteris, te audisse, ἔγνων, ἔμαθον ἔκ τῆς σῆς ἐπιστολῆς εἰς ἡκούσαι, ὡς σοῦ.
 intelligitur, ἐξ αὐτοῦ ὁρῶν ἐστι. magna ex parvis intelligo, γινώσκω, κοίνω τὴν μεγάλην ἐκ τῶν μικρῶν. difficile intellectu, δυσκατανόητον. facile intellectu, εὐκατανόητον, εὐκρινές. intelligens alicuius rei, ἐπιστήμων τινός. intelligens, φρόνιμος, συνειδώς. arriter intelligens, ὁρῶν. 2) κατανοῶ, αἰσθάνομαι τι.
 Intemēst, orum, ὁ. Ἰντεμῆστοι, ἔθνος τῆς Διγυτοκίης, ὡς ἡ πόλις Albiū Intemēstium, Ἀλβίου Ἰντεμῆστιον, ταυτὸ Ventimiglia.
 in-tēmerābills, o, ἀκέραιος.
 in-tēmerandus, a, um, ἀκέραιος.

intemēratō, ἐπὶ. ἀγνῶς, ἀκεραίως.
 in-tēmerātus, a, um, ἀκέραιος, ἀκέραιος, ἁγθαρός, ἄκτιστος, ἀγνός.
 *in-temperābills, o, ἀκόλπουτος. Ἰσχυρ. γρ.
 in-temperans, nls, ἄκρατος, ἀκρατής, ἀκόλπουτος, ἀσελγής.
 intemperanter, ἐπὶ. ἀκρατῶς, ἀκόλπουτως.
 in-temperantia, ae, 0. ἀκρασία, ἀκράτεια, ἀκόλεια. 2) ἀκρασία, δυσκρασία. coeli, ταῦ οὐρανό.
 in-temperatio, ἐπὶ. ἀκρατῶς, ἀσελγῶς.
 in-temperatus, a, um, ἄκρατος, vinum, οἶνος. 2) ἄκρατος, ἀκρατής, ἀκόλπουτος.
 intemperās, arum, 0. ἀκρασία, δυσκρασία (τοῦ οὐρανοῦ), χειμῶνες. 2) μεταρ. ὁ χειμῶν τῆς ψυχῆς, ἡ παραχτὴ, ὁ οἰστρος.
 intemperēs, ei, 0. ἀκρασία, coeli, τοῦ οὐρανοῦ. 2) μεταρ. ὁ χειμῶν, ἡ συμφορὰ. 3) ἀκρασία, μεταλλοχολία, δυσχέρεια, σκυθρωπότης.
 in-tempestivo, ἐπὶ. ἀκέραιος, παρακέραιος.
 in-tempestivitas, atis, 0. ἀκέραια, τὸ παράκρειον.
 in-tempestiviter, ἐπὶ. ἀκέραιος, παρακέραιος.
 in-tempestivus, a, um, ἀκέραιος, παρακέραιος.
 intempestus, a, um, (in-tempestas) ἄκρος. intempesta nox, ἡ θύρα, ἡ ἀκμῆζουσα νύξ. nocte intempesta facio aliquid, ἀκρόνυχτος, ὑπὸ μίσην νύκτα ποιῶ τι. 2) δίσκρατος, δυσχέμερος.
 in-temperālis, o, ἄχρονος, αἰώνιος. 2) ἀκέραιος.
 intemperālitās, atis, 0. ἀκέραια, τὸ παράκρειον.
 in-temperāliter, ἐπὶ. ἀκέραιος.
 in-tendo, ndi, ntum, (span. nsum), ĕre, aliquid, ἐντείνω, διατείνω, ἐκτείνω τι. chords, ἐντείνω χορδῆς. arcum, ἐκτείνω, ἐκτείνωμαι τόξον. manus, ἐκτείνω τὰς χεῖρας. ventus vela intendit, ὁ θυμὸς ἐκτείνειται πρὸς ἑρῆα. syllabam, ἐκτείνω συλλαβήν. 2) aliquid alicui ἢ aliqua re aliquid, ἐκτείνω τί τινι. tabernacula vallis, ἐκτείνω παρεκτείνω ταυτὲς σκηνάς. vincula collo, περιβάλλω δεσμὰ τῷ αὐχένι. 3) ἀρῶναι, ἐκτείνω τι. 4) ἐντείνω, corpus et animum, ἐκτείνω, συντείνω σῶμα καὶ ψυχὴν. intensus, a, um, ἐκτεταμένος, συντεταμένος, ἐντονος, αὐτόνομος. 5) διατείνωμαι, ἱσχυρίζομαι. fugere, διατείνω μένος πτόγῳ, ἐκτείνω πρυμνίον, ut orator flam, ἐκτείνω δόξαν γυνέσθαι. 6) ἱσχυρίζομαι, διαχυρίζομαι τι. 7) iter intendo, ἢ intendo ἢ intendor ἢ ἀπῶς: intendo in locum, τεύχω, συντείνω εἰς τόπον, ἐκτείνω εἰς τόπον, ἐκτείνω εἰς τόπον, ἐκτείνω εἰς τόπον.

nom ad (in) aliquid ἢ alicui rei, ἀφ' ἑστέρι τὴν διδόναι τινα, ἢ ἀπὶ τι, προσδῶν τὸν νοῦν τινα, ἐκτείνονται τῇ διανοίᾳ περὶ τι, ἐπιμαλοῦμαι τινος. mo intendo ἢ ἐπὶ πᾶσι intendo in aliquid, τρέπομαι ἀπὶ τι. intentus, a, um, προσεκτικός. 9) aliquid, διανοοῦμαι τι. ire aliquo, διανοοῦμαι ἵνα ποῖ. 10) alicui aliquid, τίνα εἰς τινά τι, μηχανοῦμαι τινί τι. periculum alicui ἢ in aliquo, μηχανοῦμαι, κατασκευᾷ τινί κίνδυνον.

intensio, ōnis, ō. (intendo) ἑκτασις, διεκτασις. intensus, a, um, ἰσ. intendo.

intentatio, ōnis, ō. ἑκτασις, προσαγωγή. 2) ἀπειλή, αἰτίασις.

intentatus, a, um, ἰσ. intendo.

intentatus, a, um, ἀνέπαρος, ἔδικτος. 2) ἀπείρακτος, ἀδοκιμαστος.

intento, ἀπὶ. ἐντόνος, ἐκτενῶς, συντόμως.

intentio, ōnis, ō. (intendo) ἑκτασις, ἑκτασις, διεκτασις. 2) ἑκτασις, ἑκτασις, διεκτασις, ἐπιμαλεια, σπουδή. 3) προσαγή. 4) ἀπέντασις, αἰσθησις. 5) βουλῆ, σκοπός. 6) ἔγκλημα, αἰτίασις, κατηγορία. 7) πρότασις ἢ λήμμα συλλογισμοῦ.

intentiōna, ἀπὶ. μετὰ σπουδῆς.

intentiōnus, a, um, ἐπιτατικός.

intento, avi, atum, are, (θεμιτο. τοῦ intendo) aliquid, ἐκτείνω. plantas in aliquem, ἐκτείνω τὰς χεῖρας πρὸς τινα. manus ad sidera, ἀνατείνω, αἶρω τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν. oculos in aliquem, ἀτενίζομαι τινι. 2) alicui aliquid, μηχανοῦμαι, ἀπειλῶ τινί τι. alicui mortem, τίνα φθόνον εἰς τινα, μηχανοῦμαι φθόνον ἀπὸ τινα, παρασκευάζω τινί θάνατον.

intentus, a, um, ἰσ. intendo.

intensus, ūs, ē. (intendo) ἑκτασις.

in-terreo, ūi, ēre, χλιαίνωμαι.

in-terresco, ūi, ēre, (ἀναρτ. τοῦ in-terreo) χλιαίνωμαι, χλιαρὸς γίνομαι.

inter, πρόθ. μεν' αἰν. μεταξὺ τινος, ἐν μέσῳ τινός. mons est inter Sequanos et Helvetios, ὅρος ἐστὶ μεταξὺ (ἐν μέσῳ) τῶν Σηκουανῶν καὶ τῶν Εἰλουητιῶν. ager, qui inter urbem et Tiberim fuit, ὁ ἀγρὸς ὁ μεταξὺ (ἐν μέσῳ) τῆς πόλεως καὶ τοῦ Τιβέριως. nihil interest inter te et inter quadrupedam, οὐδὲν διαφέρει τοῦ τετραπόδου. 2) ἐν τινι. inter homines esse, ἐν ἀνθρώποις εἶναι. inter primos, ἐν τοῖς πρώτοις. inter coela carmina ἐν τοῖς λοιποῖς ἔμμεστιν. inter omnes excellit, πάντων διαφέρει. Ceresus inter reges opulentissimus, Κρόνος τῶν βασιλέων ὁ πλουσιώτατος. inter omnes constat, παρὰ πάντων ὁμολογεῖται. quod inter nos sit, ὁ ἐν ἡμῖν εἰρησμός. inter alcaros accu-

sare aliquem, δολοφονίαν προερεσθαι τινα. inter alcaros defendere aliquem, τὴν ἀπολογίαν ὑπὲρ τινος ποιεῖσθαι περὶ δολοφονίας. 3) inter se, ἀμειβόμενος. se colunt inter se, θεραπεύουσιν ἀλλήλους. Σημ. τὸ se συνήθως παραλείπεται, αἰών. pueri amant inter se, οἱ παῖδες φιλοῦσιν ἀλλήλους. complectuntur, περιβάλλουσιν ἀλλήλους. pugnant inter se, μάχονται πρὸς ἀλλήλους. inter se contingunt, ὁπτονται ἀλλήλων. 4) χρονικῶς μεταξὺ τινος, ἐν τινι. inter noctem, διὰ νυκτός. inter diem, μετ' ἡμέραν. inter decem annos, ἐν δέκα ἔτεσι, διὰ δέκα ἔτων. inter bibendum dico, μεταξὺ πίνων λέγω. inter viam mecum cogito, ἐν τῇ δόξῃ, μεταξὺ (ἔμμε) περιπατῶ μετὰ τῷ. inter coenam dico, ἐν τῇ βέλπῃ, παρὰ τὸν δείπνον, μεταξὺ δείπνων ὑπαγορεύω. inter meam aetatem, ἐπ' ἐμοῦ. inter ea καὶ συνήθ. interea, ἐν τούτῳ, ἐν τῇ μεταξὺ.

interestimatio, ōnis, ō. ταῦτ' τῇ aestimatio, διατίμησις.

*inter-aestio, are, ἐκ διαλεμμάτων ἀναφύζω.

inter-albicans, ntis, διελευκός.

*inter-amenta, ōrum, ōd. πληθ. ἢ ἐντερρόνεια, τὰ ἐγκόλεια ἔλαια. Ἄμφ. γρ.

Interamna, ae, ō. (inter-amnis) Ἰντεράμνα, Ἰντεράμνιον, ἑνὸμα τριῶν πόλεων τῆς Ἰταλίας, ὧν ἡ μὲν ἐν τῇ Ουμβρίᾳ ταυτὴ Terni καλεῖται, ἡ δ' ἐν Λατίᾳ κατὰ τινὰς Teramo. ἡ δὲ τρίτη ἦν ἐν τῇ Πικονίδι. ὁρίζεται καὶ ὁ τύπος Interamnium. ὁ πολλῆς Interamnus, ἄλξις.

interamneus, a, um, ταῦτ' τῇ interamnus.

Interamnus, ātis, ἰσ. Interamna.

Interamnis, ταῦτ' τῇ Interamnus.

interamnus, a, um, (inter-amnis) μεσοποτάμιος.

interaneus, a, um, (intra) ὁ ἐντός. Interaneum, ōd. τοῦ ἐντερῶν. Interanea, ōrum, πληθ. τὰ ἐντερα.

inter-aresco, ere, διακυβίνωμαι, διαξερραίνωμαι.

*inter-biba, ere, καταπίνω.

*inter-bito, ere, ἀπόλλυμαι.

*inter-plandiens, entis, κολακεύων, ὑποκοριζόμενος.

*inter-cum-estis, e, μεσοστάνιος.

intercalaris, e, (intercalo) ἐμβόλιμος, ἐπακτός, dies, ἐμβόλιμος, ἐπακτὴ ἡμέρα mensis, ἐμβόλιμος, ἐπακτὸς μήν. annum ἐπικτὸς περιττός, ἐπακτὴν ἡμέραν ἔχων. — versus intercalaris, στίχης ἐμβόλιμας περιένετος.

intercalarius, a, um, ταῦτ' τῇ intercalaris.

intercalatio, ōnis, θ. ἐμβολισμός, παρενθεσί, ἐπακτής ἡμέρας.

intercalātor, ōris, ἄ. dios, τὰὐτὸ τῷ intercalaris dies.

inter-cāio, avi, atum, are, κελῶ, κηρύττω ὅτι παρεμβάλλεται τι, εἴτε δὲ παρεμβάλλω, παρεντίθωμι. diem, ἐπακτὴν ἡμέραν. intercalatur, ἐπακτὴ ἡμέρα ἢ ἐπακτοὶ ἡμέραι τάττονται, ἐμβολισμῷ ἐπακτῶν χροῶνται. 2) poena intercalata, ἡ τῆς ποινῆς ἀναβολή.

intercāpēdino, avi, atum, are, aliquid, διαλείπω τι.

intercāpēdo, inis, θ. (intercipio) διαλείψις, διαλείμμα. intercapedinem scribendi facio, διαλείπω γραμμάν.

intercardināus, a, um, γιγγλυμοτός, γομφωτός.

inter-cēdo, essi, essum, ēre, ἐν τῷ μέσῳ εἶμι ἢ μεταξύ εἰμι. palus intercedit, λίμνη ἐν τῷ μέσῳ καίτοι. 2) χρονικῶς μεταξύ γίνονται, διαγίγνομαι, διέρχομαι. intercessero pauci dies, διεγίνοντο ἑλγίζον ἡμέραι. annus intercesserat, ὁ ἐνισυτός διεληλύθει. agritudo huic gaudio intercessit, ἀδύνατα παρηνώχλησε τὴν χαρὰν. 3) συμβαίνειν, ἀπέρχων, εἶναι. 4) intercedit mihi societas, inimicitia etc. cum aliquo, ἐταρία, ἔχθρα κ.τ.τ. ὅτι μοι πρὸς τινα. inter nos velus usus intercedit, παλαιὰ συνήθειά πρὸς ἀλλήλους χροῦμεθα. 5) παρεντυχάνω, ἐντυχάνω, ἐπέρχομαι, προέρχομαι. 6) alicui, ἐνίσταμαι τινι. consuli intercedit tribunus plebis, τῷ ὑπείτῳ ἐνίσταται, τὸν ὑπάτον κωλύει ὁ δημαρχός. quominus fiat, κωλύειν, διαμαρτυρεῖσθαι μὴ γινέσθαι τι. 7) μοσιτεύω, ἐγχεύομαι. pro aliquo aliquid, μοσιτεύω τινί τι.

interceptio, ōnis, θ. (intercipio) ἀφαίρεσις, ὕφαιρεσις.

interceptor, ōris, ἄ. (intercipio) ὁ ἀφαιρούμενος, παραιρούμενος, σφετεριστής.

interceptus, a, um, īd. intercipio.

interceptus, ūs, ἄ. (intercipio) τὰὐτὸ τῷ interceptio.

intercessio, ōnis, θ. (intercedo) διαμαρτυρία, ἐνστασις. 2) μοσιτεία, ἐγγυήσις. 3) τέλεισις, ἐκτέλεισις ἢ διὰ μοσιτείας.

intercessor, ōris, ἄ. (intercedo) ἐνιστάτης, ὁ ἐνιστάμενος, διαμαρτυρούμενος, κωλύων. 2) μοσιτής, ἐγγυητής. 3) ὁ διὰ μοσιτείας ἐκτελεστής.

intercido, idi, isum, ēre, (inter-caedo) aliquid, διακόπτω, διατμήνω τι. 2) χωρίζω, διαχωρίζω τι.

intercido, idi, ēre, (inter-caedo) παρεμπίπτω, ἐμπιπτόω. 2) συμβαίνειν, συμβα-

ναιν. 3) ἀπόλλυμαι, ἀφανίζομαι, πίπτω. 4) ἐκπίπτω. aliquid mihi intercedit, ἐξίπτεται μοί τι (τῆς μνήμης).

intercīdōna, as, s. (intercido) θαλάσσις πῶν λεγόμενων προαίτιος. Id. Varro. παρ' Augustin. Civ. Dei, 8, 9.

inter-cillum, īi, ōd. μεσάρφρον. A. Γλωσσ.

intercino, ere, (inter-cano) παρενίρω ἔδωκ.

intercipio, ēpi, optum, ēre, (inter-capio) aliquid ἢ aliquid, ἀπολαμβάνω, μεσολαβῶ τινα ἢ τι. litteras, μεσολαβεῖν τὴν ἐπιστολήν. commeatus, τὸ ἐξοδεῖν. hostes fugientes, ἀποστρέφονται καὶ καταλαμβάνω τοὺς φεύγοντας πολεμίους. armum alicui ἢ ab aliquo, παραιεῖσθαι τινας τὸν ἀγρὸν, ἀποστρέφειν τινα τοῦ ἀγροῦ. pecunias o publico, σφετερίζομαι χρήματα. hostes locum interceptum, οἱ πολεμιοὶ τὸν τόπον προκαταλαμβάνουσιν. intercepture aliquam rem, ὕφαιρεσθαι, προαρπάζειν τι. 2) ἀπολαμβάνω, κωλύω. iter, τὴν παρεῖναι. 3) ὕφαιρεσθαι, ἀναρῶ τινα. aliquem veneno, φαρμάκῳ τινί. interceptior morbo, ἀποθνήσκω ὑπὸ νόσου.

interciso, īpi, μετὰ διατευχῆς ἢ διακοπῆς.

interciso, ōnis, θ. (intercido) διακοπή.

intercisus, a, um, (intercido) διακεκομμένος, διττορος.

intercisus, a, um, īd. intercido.

inter-clamo, are, ἐπιβῶ.

inter-clūdo, si, ūm, ēre, (inter-claudio) alicui aliquid, διακλείω τινί τι. fugam alicui, τὴν φυγὴν τινι. commeatum, τὴν ἐξοδὸν τῶν ἐπιτηδεύων. 2) aliquam rem, ἢ ab eo, διακλείω, ἀπὸκλείω τινά τινας, ἢ ἀπὸ τινας. hostem commeatu, τὸν πολεμίων πῶν ἐροδίων. intercludor dolore, quominus scribam, κωλύομαι ὑπὸ λύπης τοῦ γράφειν. 3) περικλείω, περιλαμβάνω.

interclūsiō, ōnis, θ. διακλείσις, ἀπὸκλείσις. 2) παρὲνθεσις.

interclūsus, a, um, īd. intercludo.

intercoluminūm, īi, ōd. (inter-columna) μεσοστύλιον, μεσοστύλιον, (τὸ μεταξύ δύο στύλων διέστημα).

interconcilio, are, apam. ἀντὶ τοῦ concilio.

interculeo, are, (calco) περὶ μεταξύ.

inter-curro, alimurri καὶ curri, eurgum, ēre, ἐν μέσῳ ἢ διὰ μέσου εἶμι, διὰ μέσου διέχω. 2) διαφαινομαι, ἀποφαίνομαι, ἐντυχάνω. 3) μοσιτεύω. 4) πρέχω ἐν τῷ μεταξύ. 5) aliquid, διατρέχω, διαβαίω τι.

intercurso, avi, atum, are, (βασιμ. τοῦ intercurro) τὰὐτὸ τῷ intercurro.

intercursus, a, um, īd. intercurro.

intercursus, ūs, ἄ. διατρέξις. 2) συμβαίνειν, συμβα-

intercus, ūlis, (inter-culis) aqua, ὁ ὑδρωψ.

2) μεταφ. κρυπτός.

intercussus, ūs, ā. (inter-quatio) luminis, τὸ διαλάμπειν.

interdālus, a, um, īd. interdo.

interdianus, a, um, (interdiu) μεσημερινός.

inter-dico, xi, ctum, ēre, alicui aliquid,

ἀπαγορεύω, ἀπειπεῖν τινι μὴ χρῆσθαι τινι,

κωλύω τινά τινας, feminis convivia, ἀπει-

πεῖν ταῖς γυναῖξιν μὴ συμποσιδεῖν, alicui,

ne faciat aliquid, ἀπαγορεύειν τινί, κω-

λύειν τινά ποιεῖν τι εἴτε μὴ ποιεῖν τι, alicui

patriam, τῆς πατρίδος εἰργεῖν τινά, in-

terdictum, οὐ. ἀπαγόρευμα, ἀπόρρητος. 2)

alicui re, εἰργά τινά τινας, alicui aqua

et igni, εἰργεῖν τινά τινας καὶ πυρός, a-

qua et igni interdico, ὁδός καὶ πυρός

ἀπεργίζομαι. 3) do re, παραγγέλλω περὶ

τινος. Δέχεται κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τῶν διαγνώ-

σεων καὶ παραγγελμάτων τοῦ πραιτωρός.

ἔθεν interdiction, οὐ. παραγγέλλω, δι-

γνώσεις τοῦ πραιτωρός. ex interdicto ago

cum aliquo ἢ interdico cum aliquo,

χρῶμαι τῷ τοῦ πραιτωρός παραγγέλλω

πρὸς τινά.

interdictio, ōnis, ō. τὸ εἰργεῖν, ἐξεργεῖν.

interdictor, ōris, ā. κωλύτής.

interdictum, ī, ō. īd. interdico.

interdictus, a, um, īd. interdico.

interdigitālia, ium, ō. ταῦτά τῶ ἐξῆς.

interdigita, orum, ō. (inter-digita) ὁ-

σας τις τῶν μεσοδακτύλων, τὰ μεσοδακτύλα.

interdiu, ἐπίρ. (inter-dies) μεθ' ἡμέραν.

interdius, ἀργαία. ἀντὶ τοῦ interdiu.

inter-do, dēsi, dālum, dāre, διαδίδωμι.

2) ἀργαία, nihil interduo ἢ καὶ ὑποτα-

κτικὴν, floccum non interduli, ἐν οὐδενὶ

λόγῳ τιθῆμι, παρ' οὐδενὶ ποιοῦμαι.

interductus, ūs, ā. (inter-ductus) δι-

σκιζέ.

interdūm, īd. interdo.

interdum, ἐπίρ. (inter-dum) ἔλτε, ἔσθ

ἔτε. 2) ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, ἐν τῷ μετα-

ξῷ, ἐν τοσοῦτῳ.

interduo, īd. interdo.

interēa, ἐπίρ. (inter-ea) ἐν τοσοῦτῳ, ἐν τῷ

μεταξὺ (χρόνῳ). 2) σπαν. ἐνίοτε, ἔσθ ἔτε.

interemptibilis, e, (interimo) φθαρτός,

θνητός.

interemptio, iōnis, ō. (interimo) ἀναίρεσις,

φόνος.

interemptor, ōris, ā. (interimo) ἀναίρετής,

καθαίρετής, φονεύς.

interemptrix, icis, ō. (interimo) ἡ ἀνα-

φύστη, καθαίρουσα.

interemptus, a, um, īd. interimo.

interemptibilis, a, t, t. īd. interemptibilis,

κατὰ τὴν ἐξοχὴν.

inter-ēo, xi, ūtum, ire, ἀπολλύμαι, διεφθί-

ρομαι. navis interit, ἡ ναὺς ἀπόλλυται.

fame interit, λιμὸς ἢ ὑπὸ λιμοῦ ἀπόλλεται.

διεφθίρη salus urbis interit, ἡ τῆς πό-

λεως σωτηρία ἀπόλλεται, ira interit, ἡ ὄρ-

γὴ λήγει. aestas interit, τὸ θέρος λήγει.

interii! ἀπόλωλα! interitus, a, um, ἀ-

πολώσις.

inter-ēquulo, are, ἵππεῶν διὰ μέσου, ali-

quid, διῆππεῶν τι.

inter-erro, are, ἐν μέσῳ πλανῶμαι.

interfāris, interfari, īd. interfor.

interfatio, ōnis, ō. (interfor) παρεμβαλέ,

παρίνεσις (λέγων). τὸ μεσολαβεῖν, παρε-

νόχῳσις.

interfectibilis, e, (interficio) θανάσιμος,

θανατηφόρος.

interfectio, ōnis, ō. (interficio) φόνος,

ἀναίρεσις. A. απ.

interfectivus, a, um, ἀναίρετός, θανατη-

φόρος.

interfector, ōris, ā. (interficio) φονεύς,

ἀναίρετής.

interfector, icis, ō. (interficio) φονεύτρια.

interfectus, a, um, īd. interficio.

interfeminium, īi, ō. (inter-femen) τὰ

μεσομήρια.

interficio, ōci, ectum, ēre, (inter-facio)

aliquid, ἀφαιρέω, φθείρω, διαφθείρω τι.

aliquem, ἀποκτείνω, διαφθείρω, ἀναίρε-

τινά, aliquem vltā, πλεονάζει, ἀντὶ τοῦ

ἀπλοῦ inter bene aliquem, interficio

ab aliquo, ἀποδυσήσκω ὑπὸ τινος. 3) ali-

quid, κατεργάζομαι, ἐπιτελῶ, ἀνύω τι.

inter-fio, ieri, ἀναίρεσθαι, διαφθείρεσθαι,

ἀφαιρίζομαι.

inter-fūo, xi, xum, ēre, βίω διὰ μέσου.

aliquid, διαβῆναι τι, βίην διὰ μέσου τινός.

2) μεταξὺ γίνεσθαι, διαγίνεσθαι.

interfūus, a, um, (inter-fūo) διὰ μέσου

βίων.

inter-fūdō, ōdi, ossum, ēre, aliquid,

διεφύτω τι.

inter-for, atus sum, ari, ὑπολαμβάνω τὸν

λόγον, ὑπολαμβάνω μεταξὺ, ὑπεκρούω τὸν

λόγον, aliquem, ὑποκρούειν τινά, μεσο-

λαβεῖν τινά.

interfossus, a, um, īd. interfodio.

inter-frigasco, ēre, ἐν τῷ μεταξὺ ἀποψύ-

χεται.

interfringo, ēgi, ēre, (inter-frango) ὑπο-

κλῶ, κατακλῶ τι.

inter-fūgio, ēre, διὰ μέσου φεύγω.

inter-fulgens, nris, διαλάμπων, ἐκλάμπων.

inter-fundo, ūdi, ūsum, ēre, χέω διὰ

μέσου. interfundor aliquid, χέομαι διὰ

μέσου τινός. nequora interfusa Cycladum,

ἡ βλάστης ἢ βόσκησις διὰ μέσου τῶν Κυκλά-

δων.

θων. 2) ὑπόχλω, maculis interfusa genas, κηλίδων ὑποκεχυμένη τὰς παρειάς, κηλίδες ὑποκεχύνοντο τὰς παρειάς.

Interfaro, ēre, aliquid, φαίνομαι ἐν μέσῳ τινός.

Interfuso, ōnis, ō. (interfundo) ἡ διὰ μέσου βρέσις.

Interfusus, a, um, ū. interfundo.

Inter-garrio, ūvi, ūtum, ūre, μεταξὺ στωρῶ.

Intergerivus, a, um, (inter-gero) ἐν μέσῳ τετραγώνου. intergerivus paries, ὁ μεσότηχος, τὸ μεσότηχον.

Inter-gero ēre, ἄρχηται διὰ μέσου τιθέναι. ἐκ τούτου τὸ intergerivus.

Intergressus, ūs, ā. σπῶν. ἀντὶ τοῦ inter-ventus.

Inter-litō, aro, διαχέσκω.

Inter-litō, ἑπὶ. ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.

Interlabilis, e, (interleo) φθαρτός, θνητός.

Interlā, ἑπὶ. (inter) ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ (χρόνῳ). 1) ἐνίοτε, ἐστὶ ὅτε. 3) μὲν τοι, ἀλλὰ καὶ ἐγώ.

Interlino, emi, emptum, ēre, (inter-lino) aliquid, ἀρνέω, φθείρω, διαφθείρω, ἀναιρεῖν τι. 2) aliquid, διαφθείρω, ἀποκατείνω, ἀναιρεῖν, καταργεῖσθαι τινα.

Interior, ius (intra) συγκατε. ἐξωτερικός, ἐσωτερικός. interior pars aedium, τὰ ἐνδοτέρα τῆς οἰκίας, τὰ ἐνδον παρ' οἴκου.

Interiora, ō. τὸ ἐντὶς (τοῦ σώματος).

Interior nota Paterni, Φίλιππος οἶκος ἐνδοτέρω ἀποκαίμενος. interior epistola, ἡ ἐνδοτέρω τῆς ἐπιστολῆς interiora nationes, μεσότησια ἔθνη.

Interior rota, ὁ ἀριστερός τροχός. interior comes, ὁ ὁπαδός, ὁ ἐν ἀριστερῇ τινος ἢ ὁ παρὰ τοὺς τοίχους βαδίζων.

Interior cursus, συντομώτερος δρόμος, (πλησιαιτέρος τοῦ κέντρου ἢ τοῦ καμπύλου), μεταφ. interiores litterae, ἀντιερριχθὲς γράμματα, ἀπόκρυφος ἐπιστολή.

Interior amicilia, σκευοτέρω φίλος. interior, ἑπὶ. ἐνδοτέρω. 2) ὁπρὶ.

Intimus, a, um, ū. ἐνδοτάτος, ἐσώτατος. ultima philosophia, ἡ ἀντικειμένη φιλοσοφία, ἡ ἀπόκρυφος φιλοσοφία.

Intimus, i, ā. ὁ οἰκιστάτος φίλος.

Interritio, ōnis, ō. (interro) ἀπόλειξις, φθορά, ἀφάρσις. A. σπ.

Interritus, a, um, ū. intereo.

Interritus, ūs, ā. (interro) ἀπόλειξις, φθορά, ἀφάρσις, ἀφάρσις.

Interior, ū. interior καὶ intra.

Inter-jacō, ēre, aliquid ἢ alicui, ἐν μέσῳ τινός καίμαι.

Interjacio, talis τῷ interjicio.

Interjectio, ōnis, ō. (interjicio) παρενθε-

σις. 2) διάστημα, διάλειμμα. 3) ἐπιφωνηματικῶς.

Interjektivus, a, um, παρεμπιπτόν.

Interjunctura, ōe, ō. παρενθεσις, παρεμβολή.

Interjunctus, a, um, ū. interjicio.

Interjunctus, ūs, ā. (interjicio) τὸ παρεμβάλλειν, βάλλειν. 2) ἡ διὰ μέσου θέσις. 3) διάστημα (χρόνος), διάλειμμα.

Interjicio, ōci, octum, ēre, (inter-jacio) aliquid, παρενθέναι, παρεμβάλλω τι.

Interjunctus, a, um, παρεγκείμενος, ἐν μέσῳ κείμενος. flumen interjunctum, ὁ διὰ μέσου ῥίων ποταμός. 2) διαλείπω. anno interjuncto, διαγενόμενον εἶτα μεταξὺ γενομένου ἐνεαυτοῦ.

paucis interjunctis diebus facio aliquid, εὐλαίως ἡμέρας διαλείπων ποῶ τι.

Inter-jungo, nxi, nctum, ēre, καταλύω, ἀναπαύω. equos, τοὺς ἵππους. μεταφ. interjungo, καταλύω, ἀναπαύομαι. 2) συνάπτω πρὸς ἀλλήλους.

Inter-labor, i, διὰ μέσου εφερομαι.

Inter-lāto, ēre, ὑποκέρουμαι.

Inter-lāto, aro, ἐν μέσῳ ὁλοκτῶ.

Interlectio, ōnis, ō, ἡ ἐκ διαλειμμάτων ἀνέγνωσις.

Inter-lego, ōgi, octum, ēre, aliquid, ὁκνέω, ὑφαίρω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

Inter-litō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀκλῆδω τι.

aliquid, διαφέρειν τι, εἶναι διὰ μέσου τινός, κλύειν τι, προσκλύειν τινί.

Interlūvies, εἶ, θ. (interlūv) διαβήσας, πόρος, πορθμός. Α. τοῦ μεταγ. Αστ.

Inter-mēneo, ēre, ἐν μέσῳ μένω, ἐμμένω.

Inter-mēdius, a, um, ἐμμέσος, ἐν μέσῳ ὄν.

Inter-menstrūus, a, um, συνοδικός. luna

Intermenstrua, ἡ συνοδική σελήνη. inter-

menstruum, i, οὗ τὸ συνόδιον, μεσοσέληνον. Αἰτίς Πλινίου, ὡς καὶ ἡ ἑστῆς.

Inter-mēo, are, aliquid, διαβήσας τι, εἶναι διὰ μέσου τινός.

Intermensis, a, (inter-mensis) ταῦτ' τῷ intermenstruus.

Inter-mico, ūi, are, διαστρίβω, διαλύπω, διακινῶ, διαφαίνομαι, ὑποφαίνομαι. Α. ποιητ.

Interminābīlis, e, ἄπειρος, αἰώνιος.

Interminātio, ōnis, θ. (termino) ἀπειλή.

Interminātus, a, um, (in-terminatus) ἄπειρος, ἀπείρατος.

Intermināus, a, um, θ. interminor.

Interminis, e, ταῦτ' τῷ interminus.

Inter-mīao, avi, atum, are, διαπειλῶ, ἀπειλῶ. cibus interminatus, ἡ ἀπόρρητος, ἀπηγορευμένη τροφή.

Inter-minor, atus sum, ari, alicui, διαπειλῶ, ἀπειλῶ τινι. aliquid vltam, ἀπειλεῖν τινι θύνατον ἢ ἀποκτενεῖν αὐτόν. Α. ποιητ.

Interminūs, a, um, (in-terminus) ἄπειρος, ἀπείρατος. Α. τοῦ μεταγ. Αστ.

Inter-miscēo, scōi, stum καὶ xtum, ēre, aliquid, ἢ aliquid alicui, ἐμμίγνومي, ἀναμίγνومي, ἀναμιγνύει τινα ἢ τί τινι.

Intermissio, ōnis, θ. (intermitto) διαλείψις. sine ulla intermissione, ἀδιαλείπτως.

2) ἀνέπαυσις, παύσις, διαστήμα.

Intermissus, a, um, θ. intermitto.

Intermissus, ūs, ā, (intermitto) διαλείψις, ἀνέπαυσις. Πλινός.

Intermistus, a, um, θ. intermiscēo.

Inter-mitto, tsi, issum, ēre, aliquid, ἢ ab aliqua re, διαλείπω τι, διαλείμω τινός ποῖός. Inter-mittam, παρυσμηνός. pul-

lum intermisi diem, quia aliquid facerem, οὐδένων ἡμέραν διαλείπον ποιεῖν τι.

intermitto litteras mittre, διαλείπω γράμματα πέμπων. brevi tempore inter-

misso rediit, βραχὺν ἐπαχῶν (διαλείπων) χρόνον ἐπαχῆς. febris intermittens, παρεπείθε διαλείπων.

2) διαλείπω, διέτταξα. moenia intermissa, τὰ διαλείπον τῷ τείχεος. trabes intermissas, δοκοὶ διαλεί-

πονται, διατεταται (ἀπ' ἀλλήλων).

Intermixtus, a, um, θ. intermiscēo.

Inter-mūrior, rtius sum, i, ἀποθνήσκω, ἀποθνήμι, ἐπιμαρτυροῦμαι, ἀφάνισμαι. 2)

ἐκλείπω, λαιποθυμῶ. intermortuus, a, um, θ. ἐκτεθνήσκω.

Intermortuus, a, um, θ. intermorior.

Intermundia, orum, οὗ. (inter-mundus) τὰ μετακόσμια (χωρὸς μεταξὺ κόσμων, κατ' Ἐπίκουρον).

Inter-mūrālis, e, ὁ διὰ μέσου τῶν τοιχῶν.

Inter-mūto, are, διαλλάττω, χιτῶν.

Inter-nascor, ātus sum, i, ὑποφύομαι, ἐν μέσῳ ἀναρῶμαι.

Inter-nāto, are, διακαλυμθῶ.

internātus, a, um, θ. internascor.

internē, ἐπὶ θ. (internus) ἐνδον, ἐντός.

internēcīnus, a, um, ταῦτ' τῷ internēcivus.

internēcio, ōnis, θ. (interneco) πανωλεθρία, ἐξολοθρευσις, ἐξώλεσις. gens ad internecionem redigitur, τὸ εἶδος πανωλεθρίας ἢ ἔρηγον διαφθείρανται, ἐξεκπόλυνται.

Internēcive, ἐπὶ θ. πανωλέθριος.

internēcivus, a, um, πανώλεθρος, ἐξολοθρευτικός.

Inter-nēco, avi, atum are, ἐξολοθρεύω, φθείρω.

Inter-necto, ēre, aliquid, συμπλέκω, συνάπτω τι.

internēcio, spat. ἀντὶ τοῦ Internecio.

Inter-nīdifico, are, ἐννοσεῖω. Πλινίος.

Inter-nigrans, ntis, ὑπομαλαίνω.

Inter-nīteo, ēre, διαστρίβω, διακινῶ.

Internōdium, ii, οὗ. (inter-nodus) μεσογύκιον, μεσογυόντιον.

Inter-nosco, ōni, ēre, aliquid ἢ aliquid, διαγινώσκω, διακρίνω τινὰ ἢ τι. vera est

falsa ἢ vera a falsis, εἰ ἀληθὴ καὶ εἰ ψευδῆ, ἢ εἰ ἀληθὴ ἀπὸ τῶν ψευδῶν.

Internunciō, internuncius κ.τ.λ. ταῦτ' τῷ internuntio κ.τ.λ.

internundinium, ii, οὗ. (inter-nundinao) ἡμέρα ἡμέραι.

Inter-nuntio, are, διαγγέλλω, ἀγγέλλω.

Inter-nuntius, a, um, ἀγγελτικός.

Inter-nuntius, a, um, ἀγγέλλω, ἀγγέλλω. Internuntia, ae, θ. ἡ διαγγέλλουσα, ἡ ἀγγελος.

Internus, a, um, (intra) ἐνδον, ἐντός. ὁ ἐντός.

Internus, a, um, (intra) ἐνδον, ἐντός. Internus, a, um, (intra) ἐνδον, ἐντός.

Inter-trō, trivi, tritum, ēre, aliquid alicui ἢ in aliquid, ἐνθρόπια τί τινι, μεταφύ-

tato hoc intristi (intrivisti), tibi omnia est exordendum, ἐν τοῦτου αἰτίος εἰ καὶ μένος τῇ ἡμέρᾳ ἀποτίσεις. Intrita, ae, θ. (ὑπον. panis) ὁ ἐνθροπίας ἄρτος, τὸ ἐνθροπία.

2) Intrita, ae, θ. τὸ φάρμακον κατ' ἐσχέρην φάρμακον πηλὸν. Intrita laterum, ἡ κεραμεικὴ γῆ.

Inter-ordinatus, a, um, μεταξὺ τεταγμένος.

Inter-ordinatus, a, um, μεταξὺ τεταγμένος.

Inter-ordinatus, a, um, μεταξὺ τεταγμένος.

Inter-ordinatus, a, um, μεταξὺ τεταγμένος.

interordinium, ii, οδ. (inter-or-do) τὸ διὰ μέσου τῶν τάξεων. Κολουμέλλα.

inter-pāto, ēre, διέτιγκα.

interpedito, ire, επεν. ἀντὶ τοῦ impedio.

interpellatio, ōnis, θ. ὑπολήψεις λόγου, τὸ μεσολαβεῖν, τὸ ὑποκρούειν. 2) παρενόχλησις, διακοπή, κώλυσις. 3) ἐγκλησις.

interpellator, ōris, δ. ὁ μεσολαβῶν, παρνοχλῶν. 3) πειραστής.

interpellatrix, icis, θ. ἡ παρνοχλοῦσα.

interpellatus, ūs, α. παρενόχλησις. Α. τοῦ μεταγ. Απτ.

inter-pello, avi, atum, are, aliquem, μεσολαβῶ τινα, ὑπολαμβάνω τὸν λίγον τινός, ὑποκρούω τινί. 2) παρενοχλῶ, ἐνοχλῶ τινα. comitia, διακόπτω τὴν ἐκκλησίαν. aliquem in suo jure, ἐνοχλεῖν τοῖς δικαίοις τινός.

3) κωλύω τινά. quominus ἢ ne ἡ quin faciat aliquid, κωλύειν τινά ποιεῖν, τοῦ ποιεῖν ἢ μὴ ποιεῖν τι. 4) πρόσταγμα εἶναι τινά, 5) παρᾶν γυνάεκα.

interpersiva, orum, οδ. (inter-pendeo) αἰ κρεμασταὶ δοκοί.

inter-plico, are, ἐμπλέκω, περιπλέκω. Στᾶτιος.

interplāmentum, i, οδ. διασκευή, νάυευσις. Α. τοῦ μεταγ. Απτ.

interplātio, ōnis, θ. ἐπισκευή.

interplātor, ōris, δ. ὁ παραλλάττων, διασθεύων.

interplātrix, icis, θ. ἡ παραλλάττουσα, διασθεύουσα.

interpolis, o, (inter-polio) ἐπισκευάζων, ἐπισκευασμένος, ἐπισκευαστός. 2) ἐπιτήδειος, ἐπισκευασθῆναι.

interpolio, avi, atum, are, (interpolis) aliquid, ἐπισκευάζω, ἀνακαινίζω, ἀνακαλλύω τι. 2) παραλλάττω τι.

interpolius, a, um, (inter-polio) ἐπισκευασμένος, ἐπισκευαστός.

inter-pno, ōsili, ōsilitum, ēre, παρεντίθημι, τίθημι ἐν τῷ μέσῳ. equitatum ἢ inter equitatum levis armaturae milites, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱππικοῦ τάγματος τοὺς ψιλοὺς.

querelas (orationi), παρεμβάλλω, παρεντίθημι ἔδωκεν (τῷ λόγῳ). Interpono spatium ἢ moram, διαλείπω χρόνον τινά, ποιοῦμαι ἀναβολήν. tridui mori interposita, τριῶν ἡμερῶν μεταξὺ γενομένων, διαγενομένων. aliquem opulis, σύνδειπνον παραλαμβάνω ἢ ποιοῦμαι τινα. causam, προφασιζομαι. legem, τίθημι νόμον εἰς τὸ μέσον. iudicium, προφέρει κρίειν. fidem meam in re, διαδίδωμαι τι. 2) me interpono rei ἢ in rem, παρεντίθω ἑαυτοῦν εἰς τι, ἐμπλέκωμαι εἰς τι. audacia alicuius, ἐναντιοῦμαι τῇ τόλμῃ τινός, κωλύω νῆς: τόλμης τινά.

interposuſſo, ōnis, θ. (interpono) παρένθεσις.

interpositus, a, um, ἔδ. interpono.

interpositus, ūs, δ. (interpono) ἡ ἐν μέσῳ θέσις.

interpres, ētis, δ. καὶ θ. ὁ μεσότης, διδάγχευος, — ἡ μεσότης, ἡ ἄγγελος. 2) ἐξηγητής, ἐρμηνεύς, διαερμηνεύς. — ἡ ἐξηγηματική, ἡ ἐρμηνευτική. 3) ὁ μετερμηνεύων, μεταφραστής.

interpretābilis, o, (interpretor) δυνατόν ἐρμηνεύεσθαι ἢ μετερμηνεύεσθαι.

interpretāmentum, i, οδ. ἐξήγημα, ἐρμηνευμα.

interpretatio, ōnis, θ. ἐξήγησις, ἐρμηνεία, διαερμηνεύσις. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ ἡ διὰ συννόμου ἐξήγησις.

interpretatiuncula, ae, θ. μικρὸν ἐξήγημα.

interpretator, ōris, δ. ἐξηγητής, ἐρμηνεύς, διαερμηνεύς.

interpretatōrius, a, um, ἐρμηνευτικός.

interpretātrix, icis, θ. ἐρμηνευτριά.

interpōitium, ii, οδ. τὸ ἐκ τῆς μεταφραστικῆς κέρδος.

interpretor, atus sum, ari, (interpres) aliquid, ἐξηγεῖσθαι, ἐρμηνεύω τι. — Σπρ. παθητ. interpretatum est somnium, ἐρμηνεύθη τὸ ἑνύπνιον. 2) μετερμηνεύω, μεταφράζω, μεταφράζω τι. 3) κατὰ νοῦν, κρίνω, διαγιγνώσκω τι. 4) ἐκδέχομαι, ὑπολαμβάνω. aliquid male, ἐκδέχεσθαι τι ἐπὶ τὸ χεῖρον, συγχαίρειν ἐπὶ τινί. In partem millorem, ἐκδέχεσθαι τι ἐπὶ τὸ πρῶτερον, ἀποδέχεσθαι τι ὑμῶνός.

inter-primo, essi, essum, ēre, aliquid, συμπλέω, διαπλέω τι. 2) κρύπτω τι.

interpunctio, ōnis, θ. (interpungo) διάστιξις.

interpunctus, a, um, ἔδ. interpungo.

interpungo, nxi, netum, ēre, aliquid, διαστίζω τι. interpunctum, i, οδ. ἡ διάστιξις.

inter-purgo, are, aliquid, διακαθαίρω τι. Πλίνιος.

inter-pūto, are, aliquid, καθαίρω, κολλῶ τι.

inter-queror, estus sum, i, ἐπιμέρομαι, ἐπολύρομαι.

inter-quesco, ōvi, ēre, διαναπαύομαι, διαπαύομαι, διαλείπω.

inter-rado, si, sum, ēre, aliquid, ὁποῖός διαγλύφω τι.

inter-rāsilis, o, (interrado) διαγλυπτός.

interrāsus, a, um, ἔδ. interrado.

inter-regnum, i, οδ. μεσοβασιλεία, μεσοβασιλείος ἀρχή. res venit ἢ adducitur ad interregnum, ἡ μεσοβασιλεία ἀρχὴ καθίσταται, μεσοβασιλείς ἀποδοιμύται.

inter-rex, ἑgis, ἄ. μεσοβασιλεύς. 2) ἐπὶ τῆς δημοκρατίας ἐλέγχετο interrex, μεσοβασιλεύς, ἡ ἀρχὴ, ἥ τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἐνεκα καθίσταται, οὕτως ἀναρχίας ἢ κωλυομένων ἢ ἀποθανόντων τῶν ὑπάρχοντων. interregem profero ἢ creare, μεσοβασίλειά ἀποδίδοναί ἢ αἰρεῖσθαι.

in-territo, ἐπίρ. ἀτρέμως, ἀφόβως.

in-territus, a, um, ἀτρόμος, ἀτρόμητος, ὁρσός.

interrivātio, ōnis, θ. διαχετρία, διὰ μέσου ὄχετος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

interrivātus, a, um, διαχεττιζόμενος.

inter-rōgātio, ōnis, θ. ἐρωτήσεις. 2) ἀνάκρισις, ἐξέτασις. 3) συνερῶταις, συλλογισμός.

inter-rōgātūm, ae, θ. μικρὰ συνερῶταις, μικρὸς συλλογισμός, ἐρωτηματίον.

inter-rōgātivus, ἐπίρ. ἐρωτηματικός.

inter-rōgātivus, a, um, ἐρωτηματικός. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἐξῆς δύο.

inter-rōgātor, ōris, ἄ. ὁ ἐρωτών.

inter-rōgātōrius, a, um, ἐρωτηματικός.

inter-rōgo, avi, atum, are, aliquem aliquid, (ἐροῦμαι, ἐρωτῶ, (ἐπέρωμαι) τινά τι. de aliqua re, περὶ τινος. interrogor aliquid, ἐρωτῶμαι τι. ad interrogata respondere, πρὸς τὰ ἐρωτηθέντα ἀποκρίνεσθαι.

interrogabāt, quid, quale, num etc., — esset, ἤρῳα, τί, ποῖον, εἰ κ.τ.λ. εἴη. 2) aliquem, ἀνακρίνω, ἐξετάζω τινά. 3) aliquid lege etc legibus, ἡ ἀπλῶς aliquem, ἀνάγω, διδάσκω τινά, κατηγορῶ τινος. 4) λόγον συνερῶταις, συλλογίζομαι, συλλογισμὸν ποιοῦμαι. 5) casus interrogandi, ἡ γενική (πιδίσις).

inter-rumpo, rūpi, uptum, ere, aliquid, διαρρήγνυμι, διακόπτω τι. pontem, διακόπτω, διαλύω τὴν γέφυραν. orationem alicujus, μετολαβεῖν, ὑποκόπτειν τὸν λόγον τινός. aciem, διακόπτω τὴν παράταξιν.

aliquem, παρενοχλεῖν τινι.

interrupte, ἐπίρ. οὐ συνεχῶς.

interruptio, ōnis, θ. (interrumpo) διὰλειψις, παρενόχλησις. 2) διακοπή, ἀποσιώπησις (ἐν τῇ ῥητορικῇ).

interruptus, a, um, ἱ. interrumpo.

intescalium, ii, ō. τὸ τῶν σκαλῶν διδαστήριον.

inter-scāpūm, ii, ō. τὸ μεταφρενον.

inter-scindo, ſci, issum, ere, aliquid, γράφω τι διὰ μέσου, ἢ ἐν μέσῳ.

inter-scivus, τὰς τῶν inter-scivus.

inter-sēco, are, aliquid, διατέλλω τι.

intersectio, ōnis, θ. (interseco) δι. τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἡ διατομή, μετοχή.

inter-sēmno, are, aliquid, ὑποσπείρω τι.

inter-sūro, ſui, ptum, ire, aliquid, διαφράττω, ἀπαφράττω τι.

interseptus, a, um, ἱ. intersēpio.

inter-sēro, evi, itum, ere, (sēro, serui) aliquid, παρενσπείρω, ἀνσπείρω τι, φυτεύω τι διὰ μέσου. 2) παρενείρω, παρενέθηναι τι.

inter-sēro, ere, (sēro, serui) aliquid, παρενείρω, ἀνείρω, παρενέθηναι τι. causam intersero, προσασίζομαι.

inter-sisto, ēre, ἐρίσταμαι, ἐπείχω.

intersitus, a, um, ἱ. intersero.

inter-sōno, are, ἐπηχῶ, ἐπῆδω, ἐν μέσῳ ἔξω.

interspersus, a, um, (interspargo) ὑπασπαρμένος, ἐνσπαρμένος.

inter-spiratio, ōnis, θ. τὸ διαπνεῖν, ἀναπνοή. sine interspiratione bibere, ἀναστὶ πίνειν.

inter-spiro, are, διαπνέω, διαπνέομαι.

inter-sterno, strāvi, strātum, ere, aliquid, ὑποστρώννυμι τι. 2) παρενέθηναι τι.

interstes, itis, (inter-sto) ἐν μέσῳ ἐσθλῶς ἐν μέσῳ ὄν.

interstinctio, ōnis, θ. (interctinguo) διακρίσις, διαστολή.

interstinctus, a, um, ἱ. interstinguo.

inter-stinguo, xī, nctum, ere, aliquid, διαστίζω, ποικίλλω τι. 2) διαστέλλω, διακρίνω τι. 3) στέννυμι τι. μεταγ. aliquem, φονεύω τινά.

interstīto, ōnis, θ. (intersisto) διαλείψις, ἐποχή, διακώπαισις. 2) διαστολή, διακρίσις.

interstītum, ii, ō. (intersisto) διαστολή, τὸ μεταξὺ.

inter-sto, ſti, are, διαγίγνομαι, μεταξὺ γίγνομαι. 2) aliquid, ἐν μέσῳ τινός ἐσθλῶς. Α. τοῦ μεταγεν. Λατ.

inter-stratus, a, um, ἱ. intersterno.

inter-strepo, ſti, itum, ere, alicui, ἢ aliquid, ἐμφορῶ, ἐνηχῶ, ἐπιφορῶ, ἐπηχῶ τινι.

inter-stringo, ēre, aliquid, διασπρίγγω, συσπρίγγω τι.

inter-strūo, ēre, aliquid, συνάπτω τι. 2) παρενέθηναι.

inter-sum, ſui, esse, διαγίγνομαι, ἐν μέσῳ εἶμι, μεταξὺ καίμαι. annis interest, ποταμός διαίργει, διὰ μέσου ἐστί. regio, quae interest, ἡ ἐν μέσῳ κειμένη χώρα. annis triginta interfuero, τριάκοντα ἐτη διαγίγνομαι. clathi intersunt, τὰ κληῖρα διαστήκη. 2) διαίστηκα, διαίρισα. intelligens stulto homini, ἢ a stulto interest, ὁ νοῦν ἔχων διακρίνει, διαίστηκα τοῦ ἀνοήτου. 3) alicui ἢ aliqua re, πέριαι, παραγίγνομαι παρενοχλῶ τινι. proelio ἢ in proelio interfuit, παρενέβητο (ἐν) τῇ μάχῃ. primo proelio, inter eos nihil interest, οὐδὲν

intestinum opus, οὐ. λεπτοουργία. 3) intestinum, οὐ. τὸ ἐντέρον. intestina, orum, πληθ. τὰ ἐντερα, ἐντέσθια. intestinum medium, τὸ μεσέντερον, μεσεντέριον.

intestis, ο, ἐντερchos.

in-toxo, xūi, xium, xre, aliquid alicui, ἀνορκίζω τί τινα. 2) ἀνέριω, ἐμπλέκω τί τινα. 3) θυψαίνω τι. auro intextus, διάχρυσος. 4) aliquid re, περιλαμβάνω τί τινα, περιβάλλω τί τι.

intextus, a, um, ἴδ. intexo.

intoxtus, ūs, ā. (intexo) περιπλοκή, περιβολή.

intubum, ἴδ. intubus.

intimatio, ōnis, θ. παράγγαλις, δῆλωσις. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

intimator, ōris, ā. ὁ παραγγέλλων, εισηγούμενος τι, εισηγητής.

intimo, ἐπὶρ. ἀνδοτάτω. 2) οὐκ αἰδέσθαι.

in-timido, ἐπὶρ. ἀφόβως.

intimo, avi, atum, aro, (intimus) aliquid alicui, ἐνέριω τί τινα. 2) Numen intimatur mari, ὁ ποταμὸς ἐισβάλλεται, εἰσβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν. 3) θηλῶ, γνωρίζω, παραγγέλλω, εισηγούμαι τι. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

*intimōrāte, ἐπὶρ. (in-timor) ἀφόβως.

intimus, a, um, ἴδ. interior.

†intinctio, ōnis, θ. (Intingo) βαπτισμός.

intinctus, a, um, ἴδ. intingo.

intinctus, ūs, ā. (intingo) ἑμβαμμα. Πλίνιος.

in-tingo et: intinguo, xxi, netum, xre, aliquid re ἢ in re, in rem, ἐμβάπτω τί τινα, βάπτω τι εἰς τι.

†in-titūlo, aro, ἐπιγράφω.

in-titūbantur, ἐπὶρ. οὐ σφαλερώς.

in-tolerābilis, e, ἀφόρητος, ἀνυποπόρητος, δυσανόχητος, δύσσοιτος.

in-tolerābiliter, ἐπὶρ. ἀφορήτως, δυσανόχως, δυσοίως. Κολουμέλλας.

in-tolerāndus, a, um, ἀφόρητος, ἀνυποπόρητος, δυσανόχος, δύσσοιτος. ἐπὶρ. intolerandum, ἀφορήτως.

intolerans, ntis, alicuius rei, δυσφορῶν τι, οὐ καρτερῶν τι, οὐ καρτερικὸς πρὸς τι. 2) ἀφόρητος, ἀνυποπόρητος.

in-tolerantur, ἐπὶρ. ἀκρατῶς, ὀρμητικῶς.

in-tolerantia, ab, θ. τὸ ἀφόρητον, ἀνυποπόρητον, ἐπάχθεια. 2) ἀκράτεια, ὀρμή.

intolerātus, a, um, ἄνω ἀναψύξεως. Α. σπ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

in-tollo, xre, alro.

intōnātus, a, um, ἴδ. intono.

in-tondeo, xre, aliquid, ἐπικαίρω τι.

in-tōno, ūi, (σπ. avi, atum), aro, ἀναβρανεῖν, βροντεῖν. ἀπρὸς ὅν. intonat βροντῇ. 2) ἐπὶ φωνῇ καὶ ἤχῳ βροντεῖν, βοᾶν.

ψοφεῖν, βρομεῖν, δουπεῖν. 3) aliquid, βροντῇ, κατὰ βροντῆς ἢ μεγαλοφώνως λέγειν εἰς βοῇ τι. 4) aliquid, ἐπιβρανεῖν, ἐπιπλήττειν τίνα ποιητ. hiems intonata fluctibus, ὁ χειμὼν ἐπιβρομῶν τοῖς κύμασι μετὰ βροντῆς καταγίλλων.

intonsus, a, um, (in-tonsus) ἄκαρτος, ἄκουρος, ἀκύνευτος, ἄβυρος. 2) ποιητ. ἄβυλος, ἀκλῆδευτος, φυλλοφόρος, φυλλώδης. in-torqueo, orsi, ortum, xre, aliquid, ἐπιστρέφω, στρέφω τι. oculos ad aliquid, ἐπιστρέφειν τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τι. 2) πᾶλλω, τινδύσω. hastam hosti ἢ in hostem, τὸ δόρυ ἐπὶ τὸν πολέμιον. 3) διαστρέφω τι. intortus, a, um, ἐνδοστραμμένος, συνεστραμμένος. angues intortu capillis, συνεστραμμένοι τοῖς θρίξ θράκοντες. intorte, ἐπὶρ. διεστραμμένως, περιπεπλεγμένως.

intortus, ōnis, θ. (intorqueo) περιπλοκή. intortus, a, um, ἴδ. intorqueo.

intrā, (συννηρη. ἐκ τοῦ intra, ὅπου. parte) ἐπὶρ. ἐνδον, ἐντός, εἰσω, εἰσω, εἰσθεν.—πρόθ. μετ' αἰ. τοπικῶς ἐντός, εἰσω τινός. intra Arpenonium, ἐντός ἢ εἰσω τῶν Ἀρπενονίων. intra parietes, εἰσω τῶν τοίχων. τίθεται καὶ μεταξὺ ἐπιθέτου καὶ οὐσιαστικοῦ, ὅσον. unam intra domum, (τάξ.) μίαν εἰσω οἰκίας. intra fines se recipere, εἰσω τῶν ὁρίων ἀποχωρεῖν. intra telli jaculum, ἐντός τοῦ εὐματός. Hortensii scripta intra famam sunt, τὰ τοῦ Ὁρτησίου συγγράμματα τῆς γῆρας λείπεται ἢ ἤτοι ἐστίν. intra centum, ἑκατὸν ἢ ἑκατόν. 2) χρονικῶς ἐντός τινος, ἐν τίνι. intra viginti dies, ἐντός εἰκοσίων ἡμερῶν ἢ ἐν εἰκοσίων ἡμέραις.

Intrābilis, e, ἐμβατός. (intra, aro) Αἰθίως. in-tractabilis, e, ἀμεταχειρίστος. 2) ἀνεπιχειρήτος, δυσπεχειρήτος. 3) δυσχαρής. intraciatu, a, um, ἀδικήματος. 2) ἀδίκηματος. 3) ἀκαχνης, ἀνεπιτήδευτος.

in-trāho, xre, aliquid, ἐπιπλάω, ἐπισπώμαι τι. intrāmūrānus, a, um, ὁ εἰσω τῶν τοίχων, ὁ ἐνδον.

†in-transibilis, e, ἀδιεβάτος.

in-transitive, ἐπὶρ. ἀμεταβάτως.

in-transitivus, a, um, ἀμεταβάτος.

intremisco, ūi, xre, (ἐναρτ. τοῦ intremo) τρέμω, σείσμαι.

in-tremo, ūi, xre, τρέμω, σείσμαι. aliquid ἢ aliquid, τρέμειν τίνα ἢ τι.

in-tremulus, a, um, ἐντρομος, τρέμων.

intrepidanter, ἐπὶρ. ὡς τὸ ἐξῆς.

in-trepidus, e, ἐπὶρ. ἀτρεμής, ἀφόβος.

in-trepidus, a, um, ἄτρεμος, ἀτρέματος, ἀτρεμής, ἀφόβος.

in-tribuo, xre, aliquid, ἀνέριω.

Βέροιας

in-tribūto, ōnis, ō. εισφορά.
 intrico, avi, atum, are, (trico) aliquem
 ἢ aliquid, ἐμπλέκω, περιπλέκω τινά ἢ τι.
 intrigo, tab-ō tō intertrigo.
 intrimentum, ī, ōb. (intero) ἐντριμμα.
 intrinsicus, īpīr. (intra) ἐσωθεν.
 intritus, a, um, īd. intero.
 in-tritus, a, um, ἄτριτος, ἀκέραιος.
 intrō, īpīr. ἐπὶ στάσεως· ἐνδον, εἶσω. 2)
 ἐπὶ κινήσεως· εἶσω.
 intro, avi, atum, are, (intro) aliquem ἢ
 in aliquid, (πεινέω. allicui) εἶσω τινος
 γίνεσθαι, ἐλθεῖν, εἰσερχομαι εἰς τι. limen
 ἢ intro limen intrat, εἶσω τοῦ οὐδοῦ γί-
 γνεται. domus intratur, εἰσέρχεται τις
 ἢ εἰσερχονται εἰς τὸν οἶκον. μεταρ. intrare
 in aliquid, κατανοεῖν, διορᾶν τι. 2) διε-
 λαύω, διαπεύρω.
 intrō-cedo, essi, essum, ēre, εἶσω χωρῶ,
 εἶσω ἔρχομαι.
 intrō-curro, ōro, εἶσω τρίχω.
 intrō-dūco, xi, ctum, ēre, aliquem ἢ ali-
 quid in aliquid, ἡγοῦμαι ἢ ἄγω τινά εἶσω
 τινός, εἰσάγω τινά ἢ τι εἰς τι. 2) εἰστρο-
 μαί, διδάσκω τι.
 intrō-duco, ōnis, ō. (introduco) εἰσάγωγῃ.
 introductor, ōris, ā. (introduco) εἰσαγω-
 γεὺς, εἰσηγητής.
 intrō-ēo, īvi καὶ īi, itum, ire, in aliquid,
 σπαν. aliquid, εἶσω τινός εἰμι ἢ ἔρχομαι,
 εἰσιέναι, εἰσερχομαι, παρίεναι, παρέρχε-
 σθαι εἰς τι. ad aliquem, εἰσερχομαι παρὰ
 τινος, curiam ἢ in curiam, εἰσερχομαι,
 πάρειμι, παρέρχομαι εἰς τὸ βουλευτήριον.
 in urbem, εἰσερχομαι, παρέρχομαι εἶσω
 τῆς πόλεως.
 intrō-fero, tūli, latum, ferro, aliquid,
 εἶσω φέρω ἢ κομίζω, εἰσφέρω, εἰσκομίζω τι.
 intrō-gredior, essus sum, ī, (gradior) εἶσω
 εἰμι, εἰσερχομαι, παρίεναι.
 intrō-itus, a, um, īd. introeo.
 intrō-itus, ūs, ā. (introeo) εἰσοδος, πάρο-
 dos. 2) εἰσοδος, προσέλαον. 3) ἢ εἰς ἀρχὴν
 κατὰστασις καὶ τὰ ἐπὶ ταύτῃ διδόμενα
 χρήματα, εἰσθήρια χρήματα.
 intrō-jūgos, a, um, ἀπολύγιος. Ἐμπύρ.
 intrō-missus, a, um, īd. intromitto.
 intrō-mitto, īvi, issum, ōro, aliquem, εἰ-
 σήναι, παρίηναι, εἰσδύομαι τινά. aliquem
 ad to, εἰσθίμῃ τινά παρὰ σέ. 2) εἰσπέμπω,
 εἰσάγω, εἶσω πέμπω τινά. 3) εἰσάγω τι.
 intrō-rēpo, ēre, εἶσω ἔρπονζω, εἰσερπύζω,
 εἰσέρπω.
 introrsum este introrsus, īpīr. (introver-
 sus) ἐπὶ κινήσεως· εἶσω. 2) ἐπὶ στάσεως·
 ἐνδον, ἐντός, ἐσωθεν, εἶσω.
 intrō-rumpo, ūpi, uptum, ēre, in ali-
 quid, εἰσδιδομαι, βιά εἰσερχομαι εἰς τι.

† introspector, ōris, ā. ὁ εἰσορῶν.
 intro-specto, are, εἶσω ὁρᾶ.
 introspicio, exi, actum, ēre, (intro-spe-
 cio) aliquid ἢ in aliquid, εἰσβλέπω εἰς
 τι, διορᾶν τι. 2) θεωρᾶν τι.
 intrō-trūdo, ēre, εἶσω ὠθῶ.
 intrō-vēnio, īro, εἰσερχομαι. A. τοῦ μετ.
 λατ.
 intrō-versus, īpīr. παρὰ τὸ τῇ introrsus.
 intro-vēco, are, εἶσω καλῶ.
 in-trūdo, ēre, se, βιά εἰσάγω ἑμπαύτον, ἐμ-
 βάλλω εἰς τι.
 intubāreus, a, um, (intubus) τῆς σφίγγος.
 Πλύνιος.
 intūbus, ī, ā. καὶ ō. este intubum, ī, ōb.
 ἢ σφίς, ἰσθός κιχάρειου.
 in-tūcor, itus sum, ōri, aliquem, aliquid,
 ἢ in aliquem, in aliquid, εἰσβλέπω,
 προσβλέπω τινά ἢ τι, εἰσβλέπω, προσβλέ-
 πω, ἀποβλέπω εἰς τινά ἢ εἰς τι. 2) με-
 ταρ. ἀποβλέπω εἰς τι, θεωρᾶν, σκοπεῖν, ἐκ-
 πτομαί τι.
 intūitus, a, um, īd. intueor.
 intūitus, ūs, ā. (intueor) πρόσποψις, ὄψις.
 2) τὸ ἀποβλέπειν, θεωρεῖν, ὁ λόγος. In-
 tuitu pietatis, λόγον τῆς εὐσεβείας ποιού-
 μενος, ἀποβλέπων εἰς τὴν εὐθείαν.
 in-tūmesco, ītūi, ēre, ἰσοειδῆναι, οἰδῶ,
 ὀγκοῦμαι. 2) ἔσχεκοῦμαι, ὀγκοῦμαι, αὐξά-
 νομαι, ἀέρομαι, ἐγκοῦμαι. 3) μεταρ. ὀγ-
 κοῦμαι, ἐσχεκοῦμαι, ἐπαίρομαι (ὡπὸ πα-
 θους τινός, ὅπ' ὀργῆς, ὑπερηφανίας κτλ.).
 intūmūlatus, a, um, ἔχωμτος, ἄτατος. A.
 ποιητ.
 in-tundo, ēre, aliquid, καταθῶ, λαλῶ,
 κοπανίζω τι. A. τοῦ μεταρ. λατ.
 intūor, ī, (ἐρχομαι ἀντὶ τοῦ in-tueor) ali-
 quem ἢ aliquid, εἰσβλέπω, προσβλέπω,
 βλέπω, ἐρᾶ τινά ἢ τι.
 in-torbātus, a, um, ἀτρωμένος.
 in-turbīdus, a, um, ἀτρωμένος, ἀβρόβητος,
 ἥσυχος. Τάκτικος.
 in-turgesco, ēre, ἔσχεκοῦμαι, ὀγκοῦμαι.
 intus, īpīr. ἐπὶ στάσεως· ἐντός, ἐνδον, εἶσω.
 σπαν. intus aliquid, intus aliqua ro καὶ
 intus alicujus rei, εἶσω τινός, ἐντός τι-
 νος. 2) ἐπὶ κινήσεως· εἶσω. 3) ἐνδοθεν, ἐσω-
 θεν, ἔσω.
 intusium, ταυτὸ τῷ indusium.
 in-tūtus, a, um, ἀπροόρητος, ἀπροόλα-
 κτος, ἀρόλακτος. 2) οὐκ ἀρραλῆς, ἄπιστος,
 λῆς, σφαλῆτος, ἀβέβαιος.
 intūbus, intybum, ταυτὸ τῷ intubus.
 in-ūber, ōris, cū κισρός.
 in-ūdo, are, ὑγραίνω, βρέχω τι.
 inūla, se, ō. ἐλάνιον, βοτ.
 in-ulcēro, are, aliquid, ἐλκῶ, ἐλκωποῖα τι.
 inulto, īpīr. ἀντὶ τινος· ἢ ἐλκωποῦμαι

In-ultus, a, um, ἀτιμώρητος, ἀνεκδίκητος, τιμωρίας οὐ τυχών, οὐ τιμωρούμενος, δίκην οὐ λαμβάνων ἢ λαδών. 2) ἀτιμώρητος, ἀζημίος, δίκην οὐ διδούς. 3) ἀβλαβής, ἀβλαπτος, ἀσφαλής.

Inumbrāto, ōnis, θ. (inumbro) ἐπισκιάζω, ἐπισκιάζομαι.

In-umbro, avi, atum, are, aliquid, ἐπισκιάζω τι. μεταφ. ἀμαυρῶ τι. 2) ἐπισκιάπτω, καλύπτω τι. 3) μεταφ. inumbratus, a, um, σκοτιασθεμένος.

Inunco, avi, atum, are, (in-uncus) aliquid, ἀγκιστρῶ, ἀρπάζω τι.

Inunctio, ōnis, θ. (inungo) ἐπαλειψίς, ἐπιχρίσις.

Inunctus, a, um, f. inungo.

Inundatio, ōnis, θ. (inundo) ἐπικλυσμός, ὑπερέκχυσις, πλημμύρα.

In-undo, avi, atum, are, aliquid, ἐπικλύβω, κατακλύζω τι. 2) ποιητ. βρέχω τι.

Inungitō, are, (Οκμιοτ. τοῦ inungo) ἐπαλειψίς, ἐπιχρίω τι.

In-ungo εἴτε inunguo, nxi, notum, ēre, aliquid aliqua re, ἐπιχρίω, χρίω, ἀλείφω τί τι (ἀλοιφή). inungor, χρίομαι, ἀλείβομαι. 2) aliquid alicui, ἐναλείφω, ἐπαλείφω, ἐπιχρίω τι (ἀλοιφήν τινά) τι.

In-urio, ivi, itum, ire, ἐνώ.

In-urbāno, ἐπὶ. ἀναστεινός, ἀκόμψος.

In-urbānus, a, um, ἀνάστειος, ἀγροικός, ἀκομψός.

In-urgō, si, ēre, κρούω.

In-urino, are, εισιδομαι, καταδύομαι.

In-ūro, ussi, ustum, ēre, aliquid, ἔγκαίω τι. 2) μεταφ. aliquid alicui, ἔγκαίω, ἐνσπράγίζω, ἐντυπῶ τινί τι. inustum omnis hominum est, ὅσον ἔγκαυμα ἐμμένει πᾶσι ψυχαῖς. 3) alicui notam ἢ aliquem notā, καυτηρίζω, στιζώ, στιγματίζω τινά.

In-ūsitate, ἐπὶ. ἀήθως, ἀσυνήθως, ἀχρήστως.

Inūsītātē, ταῦτ ἐπ' inusitate.

In-ūsītātus, a, um, ἀήθης, ἀσυνήθης, ἀχρηστός, παρθέτος.

Inusquo, εἴτε in usquo, ποιητ. ἐντὶ τοῦ usque in.

Inustus, a, um, f. inuro.

In-ustus, a, um, ἀκαής, ἄκαυστος.

In-ūsus, ūs, ἀχρηστία, ἀθελία. Ἄμφ. γρ. in-ūtilis, ε, ἀνοφελής, ἀχρεός, ἀχρηστός, ἀχρηστία. alicui rei ἢ ad aliquid, πρὸς τι. homo pugnae ἢ ad pugnam inūtilis, ἄνομητος ἀναπηγέσιος πρὸς μάχην. 2) ἀχρεός, βλαβερός.

In-ūtilitas, ālis, θ, ἀχρηστία, τὸ ἀχρήσιμον, τὸ ἀνοφελές.

In-ūtiliter, ἐπὶ. ἀχρήστως, ἀχρεῶς, ἀνοφελῶς. 2) ἀχρεῶς, βλαβερώς.

Inūsus, i, ē. (inso) ὁ Περσ. Aἰθ. i, ē. Ma-

κρόθ. i, 22. Ἀρσ. 3, π. 113. — Cistrum inui, πολίχτιον τῆς Αατίνης παρ' ἡμῶν Ἀγίων.

Inuictus, a, um, (in-uor) θανάτος, ἀγαστος.

In-vado, si, sum, ēre, aliquem ἢ aliquid, καὶ in aliquem, in aliquid, ἐπιβαλὼν τινός, ἐμπύπτω τινί ἢ εἰς τινα, εἰς τι, ἐπειμι, ἐπιρῃζωμαι, ἐπιρῃζομαι τινι. regionem ἢ in regionem hostium, ἐπιβαλὼν τῆς πολέμου, ἐπιβάλλω εἰς τὴν πολέμω, hostes ἢ in hostes, ἐπιβαίω, ἐπιπύπτω, ἐπιβάλλω, προσβάλλω τοῖς πολέμοις, ὁρμῶν, ἐμπύπτειν εἰς τοὺς πολέμους, aliquem invado et osculo, ὁρμῶν τινι καὶ osculo αὐτόν. in fortunam alterius, ἐπιπύπτω τῶν κατὰ τινός, ἐπιπύπτωμαι τὰ κατὰ τινός. in nomen Maril invaserat, ἐισεβρῆναι, ἐισερχῆναι εἰς τὸν οἶκον, τὸ γένος τοῦ Maril, τὸ ἐκείνου ὄνομα εἰσῆναι. morbus eum invadit, νόσος ἐμπύπτει αὐτόν. malum in rempublicam invasit, τὸ κακὸν ἐνέπασι τῇ πολιτείᾳ. 2) ἐπιχρίω τι. aliquid magnam, μεγάλῃ ἔργῃ. 3) βαδίζω, πορεύομαι.

In-vālentia, ne, θ. ἀσθένεια, δὴρρωσία.

In-vāleo, ūi, ēre, ἐπιβρῶννυμαι, βρῶννυμαι, ἐπιβιβάζω.

In-vālesco, ūi, ēre, ἐπιβρῶννυμαι, ἐπιβιβάζωμαι, κατισχύω. consuetudo invault, ἡ συνήθεια κατισχύει, ἐπικρατεῖται.

In-vāletudo, ūis, θ. Ἐσχαλμ. γρ. ἐντὶ τοῦ valetudo κατὰ τὴν γ' σημ.

In-vālide, ἐπὶ. ἀσθενῶς, ἰβρῶττως.

In-vālidus, a, um, ἀσθενής, δὴρρωτός, ἀδύνατος. 2) ἀσθενής, ἀνίσχυρος.

In-vālitudo, ταῦτ ἐπ' invaletudo.

In-vānum (in-vānus), εἰς μάτην.

In-vāsto, ōnis, θ. (invado) εἰσβολή, ἐφοδος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἔξῃς.

In-vāsor, ōris, ā. (invado) εἰσβολῶν.

In-vāsus, a, um, f. invado.

In-vāsus, ūs, ā. (invado) εἰσβολή, προσβολή. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

Invecticus, a, um, εἰσαγωγικός.

Invectio, ōnis, θ. (invehio) εἰσαγωγή, εἰσακομιδή. 2) ἐπιφορὰ, ὁρμή, προσβολή.

Invectilis, a, um, ταῦτ ἐπ' invectilis.

Invectivaliter, ἐπὶ. καθάπερ, ἐπιπληκτικῶς. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἔξῃς τρεῖς.

Invectivus, a, um, (invehor) καθάπερ, ἐπιπληκτικός, ἐπιπληκτικός.

Invector, ōris, ā. (invehio) εἰσαγωγικός, εἰσακομίζων.

Invectrix, icis, θ. ἡ εἰσαγωγός.

Invectus, a, um, f. invehio.

infectus, ūs, ἄ. (invehō) εισαγωγῆς, εισκομιδῆς. 2) πρόσχυσις.
 in-vehō, exi, ectum, ēre, aliquid, εισάγω, εισκομίζω τι. vinum invehitur in Galliam, οἶνος εισάγεται εἰς τὴν Γαλλίαν.
 flavus limum invenit, ὁ ποταμὸς προσχώνουσι πλόν. fortuna mihi casum invenit, ἡ τύχη πέρι, ἐπιφέρει μοι συμφορὰν. 2) se invehere καὶ τυτθῇ. invenit, ἐπιφέρεισθαι, ἐπὶ ῥομῶν. invenit se ductus, κλύδωνες ἀνιέρονται. hostes se invehunt, εἰτε invehuntur, οἱ πολέμιοι ἐπιφέρονται, ἐπὶ ῥομῶν. invehuntur in hostium aciem, εισβάλλουσιν, εισπίπτουσιν εἰς τὴν τῶν πολεμίων παρτάξιν. 3) invehor (verbis) in aliquem, καθάπτομαι τινος (λόγους), ἐπιφέρομαι, ἐπιπλήττω τινί. nulla infectus obit in Thebanos, πολλὰ καθήματο τῶν Θηβαίων. 4) invehor (curra, navi, equo), εισέρχομαι ὁχούμενος (ἄρ' ἄμαξος, ἐπὶ πλοίου, ἄρ' ἵππου). invehor (navi) portum ἢ in portum, εισπλέω εἰς τὸν λιμένα. curra urbem involuit, ἄρ' ἄρματος καθήμνος εισέρχεται εἰς τὴν πόλιν. Invehor (equo) in hostem, εισπλέοντα εἰς τοὺς πολεμίους. invehor littori, προσερχομαι εἰς τὴν ἀκτὴν. Triton bellis involens, ὁ Τρίτων ἐπὶ θηρίων ὁχούμενος.
 in-vēlātus, a, um, ἀκάλυτος.
 *in-vendibilis, ο, δύσπραστος.
 in-venditus, a, um, ὁπρῶτος.
 in-vēnio, eni, entum, (re, aliquem ἢ aliquid, ἐντυγχάνω, ἐπιτυγχάνω τινί, εὐρίσκω τινὰ ἢ τι. spelunca vix invenienda, ἄνερον δυσεύρετον. neminem invenio, οὐδένα εὐρίσκω. invenior similis, ὁμοιος ὄν εὐρίσκομαι. Pamphila inventa est civis, ἡ Παμφίλη εὐρέθη πολίτις εὐσε. nec, quid ngam invenio, οὐτε εὐρίσκω τί χρὴ ποιεῖν. apud auctores invenio, παρὰ τοῖς συγγραφεύσιν εὐρίσκω. invenio nomen, δόγματος τυγχάνω, δογμα λαμβάνω. laudem invenit, δόξης ἐτυχεν. ex captivis invenit, παρὰ τῶν αἰχμαλώτων εὐρεν, ἐπύθετο, ἔλαθεν. 2) εὐρίσκω, πορίζομαι τι. 3) εὐρίσκω, εὐερίσκω, ἐρευνῶ τι. alicui perniciem, εὐρίσκω, ἐξευρίσκω, μηχανοῦσθαι, ἐπινοεῖν τινι δόλερον. inventum, οὐ, τὸ εὐρημα, ἐπινοήμα. 4) non se invenire, ἀπαρτῆν, ἀπαρτῆν, ἐλὼς ἔχειν.
 inventarium, li, ōd. ἀναγραφὴ, ἀπογραφὴ, (εὐρετήριο).
 inventio, ōnis, ō. (invenio) εὐρεσις, ἐξεύρεσις, ἀρεσσις.
 inventiuncula, ac, ō. μικρὸν εὐρημα, μικρὸν ἐπινοήμα.
 inventor, ōris, ἄ. (invenio) εὐρετῆς, ἀρετρατῆς, ὁ εὐρεῶν, ἐπινοήσας.

inventrix, ōris, ō. (invenio) εὐρετρίς, ἡ εὐρεῶσα, ἐπινοήσασα.
 inventum, i, ōd. ἴδ. invenio.
 inventus, a, um, ἴδ. invenio.
 inventus, ūs, ἄ. (invenio) ταῦτ' ἐπ' inventio. Πλίνιος.
 in-vēnuste, ἀπέρ. ἀχαρίτως, ἀπειροκλῶς, ἀκρόψως.
 in-vēnusius, a, um, ἀπαρῶδεις, ἀπειρόκαλος. 2) δύσπραστος, περὶ τὸν ἴστω δύστυχον.
 in-vērecunde, ἀπέρ. ἀναίδως, ἀναισχύντως.
 in-vērecundia, ac, ō. ἀναίδεια, ἀναισχυντία.
 in-vērecundus, a, um, ἀναίδημον, ἀναίδης, ἀναισχύντος.
 in-vergo, ēre, aliquid alicui ἢ in aliquid, ἐπιγέω τινί τι. A. ποιητ.
 in-verisimilis, o, ἀπίθανος.
 inversio, ōnis, ō. (inverto) ἀρραμία. 2) ἀλληγορία.
 in-versor, aris, ἐνδιατρέψω.
 inversura, ac, ō. ἀλγισμός.
 inversus, a, um, ἴδ. inverto.
 invertibilis, o, ἀνεπίστρεπτος.
 in-vertō, ti, aum, ēre, aliquid, ἀναστρέφω, μεταστρέφω, στρέφω τι. terram, ἀναστρέφω, στρέφω, ἀρῶ τὴν γῆν. ordinem, ἀναστρέφω τὴν τάξιν. borneas arbores invertit, ὁ βορέας ἀναστρέφει, ἀνατρέπει τὰ δένδρα. inversus annus, ὁ λόγος ἐνιαυτός. 2) διατρέφω, διατρέφω, παραλλάττω τι. in-versi moros, διαστραμμένα εἶδη. 3) inversa verba, τροπικαί, ἀλληγορικαί, μεταφορικαί λέξεις.
 in-vespēscit, ēre, ἰσπέρα γίνεται.
 in-vestigābilis, o, ἀνίχνευτος, ἀνερεύνητος.
 in-vestigatio, ōnis, ō. ἀνίχνευσις, ἀνερεύνησις.
 in-vestigatōr, ōris, ἄ. ἀρευνήτης.
 investigatrix, ōris, ō. ἀρευνήτρια.
 in-vestigo, avi, atum, are, ἰχνεύω, ἀνίχνεω. 2) aliquid, ἰχνεύω, ἐρευνῶ, διαρευνῶ, ἀνασπῶ, ἐξετάζω τι. 2) ἀνίχνεω, ἀνερευνῶ, εὐρίσκω, ἀνευρίσκω τι.
 in-vestio, ōvi, itum, ōre, aliquid aliqua re, κομῶ τί τινι. 2) aliquid, περιβάλλω τι.
 investis, o, ἀγίτων, γυμνός. 2) ἀνέθεος, ἀγένειος. 3) ἀγαμός.
 in-vēterasco, ravi, ōre, ἰγγηράσκω, ἰγγηροῦμαι, παλαιοῦμαι. exerceo in Gallia inveterascent, ὁ στρατὸς ἀγγηροῦται ἐν Γαλλίᾳ, γροῦνται ἐν τῇ Γαλλίᾳ. consuetudo inveteravit, τὸ ἦθος ἐβέβηκεται.
 inveteratio, ōnis, ō. παλαιώσις, βίβωσις.
 in-vēterator, ōris, ἄ. ὁ ἰγγηρόσας τινί.
 in-vētero, avi, atum, are, aliquid χρῶμαι ἢ παλαιὸν ποῶ τι. invetoror, χρῶνίζω, παλαιὸς γίνομαι. inveteratus, a, um, παλαιωμένος, ἐββημένος, χρῶνιστός.

in-volūtus, a, um, ἀκόλυτος.

in-vicem ēita in vicem, ἐπὶ. ἂν μέρει, ἐν τῷ μέρει, ἀμοιβαίως. invicem victi victoresque, ἐν τῷ μέρει νικῶμενοί τε καὶ νικῶντες. exigo et ipse invicem ab amicis benevolentiam, αὐτῶ καὶ ἐγὼ ἐν τῷ μέρει παρὰ τῶν φίλων εὐνοίαν. invicem diligimus, ἀλλήλους ἀγαπῶμεν. haec invicem obstant, ταῦτα ἀνεναντιοῦνται ἀλλήλοις. invicem accusant, κατηγοροῦσιν ἀλλήλων.

†in-victus, ἐπὶ. ἀνικητός, ἀκαταγνίστως, ἀνίκητος.

In-victus, a, um, ἀνικητός, ἀήττητος, ἔμπαχος.

In-videntia, an, θ. φθόνησις, φθόνος.

in-video, vidi, visum, ēre, alicui, φθονῶ, βασκανίω τινί. homini, φθονῶ τῷ ἀνθρώπῳ. mihi invidetur καὶ ποιητ. invidetur, φθονοῦμαι invideo laudi allicuius φθονῶ τῷ ἐπαινῷ τινός. alicui aliquid, (σπαν. aliqua re καὶ alicuius rei) φθονεῖν τινά τινος. tibi honorem, φθονῶ σοι τῆς τιμῆς. in aliqua re, ἐπὶ τινι. allis bene esse, εἰτι ἄλλοι εὖ ἔχουσιν. Invidendus, a, um, ἐπιφθονός. 2) alicui aliquid, φθονῶ τινί τινος, ἐπιφθονῶ, ἀπρηνεῖται, ἀνανεῖται τινί τε. 3) φθονῶ, δυσχεραίνω.

in-vidia, ae, θ. (invideo) φθόνος, βασκανία. res habet invidiam, ἐπιφθονόν ἐστι, φθόνον ἐμποιεῖ. sine invidia, οὐδεὶς φθόνος, ἀμείνων. 2) φθόνος, μίσος, ἀπύχθει, δυσμενέει. sum in invidia ἢ invidiam habeo, μισοῦμαι. facio ἢ confio alicui invidiam, φθόνον συνάγω τινί, εἰς μίσος καθίστημι τινά, διαβάλλω τινά.

in-vidiosus, ἐπὶ. (invidiosus) ἐπιφθόνως, δυσμενῶς, ἀπεχθῶς.

in-vidiosus, a, um, (invideo) φθονερός, φθονῶν, βασκανός. 1) ἐπιφθονός, φθόνον ἢ μίσος διεγείρων.

in-vidus, a, um, (invideo) φθονερός, βασκανός, alicui, φθονῶν τινι. invidi mei, οἱ ἐμοὶ βασκάνει, οἱ φθονοῦντές μοι.

in-vigilo, avi, atum, are, alicui rei, ἐπαγρυπνῶ τινι. 2) ἐγρυπνῶ.

in-vincibilis, e, ἀϊκτός, ἀήττητος.

in-vincibiliter, ἐπὶ. ἀνικητός.

in-vincio, inxi, inctum, ire, aliquem, δεσμεύω τινά.

in-vinctus, a, um, ἱ. in-vincto.

in-vinus, a, um, (in-vinum) ἀνοῖος, οἶνον ἀπεχόμενος.

*in-vio, are, πορεύομαι.

in-violabilis, e, ἀβλαβής, ἄβλαπτος. 2) ἀβέβηλος, ἀουλος.

in-violato, ἐπὶ. ἀπαράβατος, seryare ius-jurandum, ἐρπεδοῦν τὸν ἕρκυν.

in-violātus, a, um, ἀβλαβής, ἄβλαπτος, ἀκέραιος. 2) ἀβέβηλος, ἀουλος. inviolatum templum, ἄσυλον ἱερὸν. inviolatus tribunus plebis, ὁ βουλευτὴς δήμαρχος. inviscero, avi, atum, are, aliquid, ἐμποιῶ τι. A. τοῦ μεταγ. Δατ.

in-vise, ἐπὶ. ἀοράτως.

in-visibilis, e, ἀόρατος.

†in-visibilitas, ālis, θ. τὸ ἀόρατον, ἀορασία.

†in-visibilitas, ἐπὶ. ἀοράτως.

in-vitāto, ōnis, θ. ἀορασία, ἀβλεψία.

in-vitālis, e, ἄωρος. Βαθθ.

in-vitātus, a, um, ἀθεώρητος, ἀόρατος.

in-viso, si, sum, ēre, aliquem καὶ ἀρχαίκα. ad aliquem, ἐπισκοπεῶ, ἐπισκέπτομαι τινά, εἰσιέναι παρὰ τινά. aliquid, ἐπισκέπτοσθαι, ἐπισκοπεῖν, ἐπορῶν, θεωρεῖν τι. 2) βλέπω, ὁρῶ τι.

invisor, ōris, ā. (invideo) ὁ βασκανός.

invisus, a, um, (in-visus) ἀόρατος, ἀόρατος, ἀθεώρητος. 2) (invideo) ἐπιφθονός, μισητός, ἀπεχθής. Εἰτιν δτε καὶ ὁ ἀνταποδίδως τὸ μίσος καὶ μισῶν.

in-vitābilis, e, ἀπαγωγός, θελακτήριος.

in-vitāmentum, i, od. ἐπαγωγή, θηλακτήριον.

in-vitāto, ōnis, θ. (invito) κλήσις. 2) προτροπή. 3) ἐστίασις, ἐστίαμα.

in-vitātiuncula, ae, θ. μικρὸν ἐστίαμα.

in-vitātor, ōris, ā κλητήρ, ὁ καλῶν.

in-vitātorius, a, um, κλητικός.

in-vitātus, ūs, ā. κλήσις, προτροπή, παράκλησις. A. σπ.

invite, ἐπὶ. ἀκουσῶς, ἀκοντί.

†in-vitābilis, e, ἀβλαπτος.

invito, avi, atum, are, aliquem ad aliquid, παρακαλῶ, καλῶ τινά εἰς τι. ad spectaculum, ἐπὶ θέλν. hostes ad dedicationem, ad dimicandum, προκαλεῖσθαι τοὺς πολεμίους εἰς παράδοσιν, εἰς μάχην. aliquem praemiis ad aliquid, μισθὸν παρακαλεῖν, προτρέπειν τινά εἰς τι. aliquid somnium invitāt, παρακαλεῖ τι ὕπνον. 2) aliquem domo, hospitio ἢ domum suam, in hospitium ἢ καὶ ἀπλῶς aliquem, καλεῖν τινά ἐπὶ ξενίᾳ, ἐπὶ ξενίῳ, καλεῖν, παρακαλεῖν τινά, ἐστιν, εὐχαλεῖν τινά. 3) invitare, εὐχαλεῖσθαι. κομικ. aliquem gladio, clava invito, εἶραι, ῥοπαλῶ διεχομαι τινά.

in-vitātus, a, um, ἀπεινώτος, ἀνεπτοός.

in-vitāpābilis, ae, ἔμπατος.

in-vitus, a, um, ἔκων. invitus facio aliquid, ἔκων ποιῶ τι. patre invito, ἔκοντος τοῦ πατρός, βίη τοῦ πατρός. 2) ἀκούσιος.

in-vius, a, um, (in-via) ἀνοδός, ἀβάτος, ὁδοῦτος.

in-vocatio, ōnis, θ. ἀνέκλησις, προσευχή.

in-vocātus, a, um, ἀκλητός, ἀπαρακλήτως.

invocatus, a, um, ἦ. invoco.

in-voco, avi, atum, are, aliquem, προσκαλῶ, παρακαλῶ, καλῶ τινα. 2) επικαλοῦμαι, ἐπιβοῶμαι τινα, παρακαλῶ τινα πρὸς βοήθειαν. 3) καλῶ, προσκαλοῦμαι, ἐνομαζω τινά.

involutus, ūs, ā. ταῦτ' τῷ volutus.

in-volutia, ae, 0. ἀβουλήσις, τὸ μὴ βούλησθαι.

invulgo, are, ταῦτ' τῷ invulgo.

in-vulito, avi, atum, are, alicui rei, ἐπιπέτομαι τι, ἐνδιατρίβω τινί. 2) περιπέτομαι τι.

in-volo, avi, atum, are, in aliquid ἢ alicui, εἰσπίπτω τι, πέτομαι, ἐπιπέτω εἰς τι. 2) in, ad aliquem, in aliquid ἢ aliquem, aliquid, ἐμπέτω, ἐπιτρέπω τι, εἰς τινα, ὁρῶ ἐπὶ τινα. animos involat cupido, κατὰ ψυχὰς ἐμπίπτει ἢ ἐπιθυμία. 3) aliquid, κλέπτω, ἀρπάζω τι.

in-volūcer, cris, cre, āptēn, οὐπω πτηνός.

in-volūcere, is, 0. ταῦτ' τῷ involucrum.

in-volūcrum, i, 0. (involvere) εἶλημα, περιέλημα, ἔλυτρον, κάλυμμα.

in-volūmentum, i, 0. ταῦτ' τῷ involucrum.

in-volūntārie, ἐπὶ ἀκούσιως.

in-volūntārius, a, um, ἀκούσιος.

in-volūntas, ātis, 0. τὸ ἀκούσιον, ἡ ἀκούσια.

in-volūtē, ēpī. (Involvere) ἀκαρπία.

in-volūtio, ōnis, 0. (involvere) εἶλημα.

in-volūtio, are, (δαμνέω. τοῦ involvo) aliquid, ἐνέλιπτον, περιέλιπον τι.

in-volūtus, a, um, ἦ. involvo.

in-volvere, vi, ūtum, ēre, ἐκυκλινῶ. Ossae Olympum, τῇ Ὀσση τὸν Ὀλυμπον.

involuti fluctus, κυλινδόμενα κύματα. 2) aliquid alicui, περιελίττω, περιελῶ τι περὶ τι. 3) aliquem ἢ aliquid re, ἐνελίττω, ἐνελῶ τινα ἢ τι εἰς τι, καλύπτω τινά ἢ τί τινα. aliquem nube, καλύπτω, περικαλύπτω τινά νεφέλῃ. sinistras sagis, περιελίττει περὶ τὰς ἀριστεράς τοὺς σάγους.

carpat, καλύπτομαι τὴν κεφαλὴν. μεταφ. se sua virtute, περιστέλλειν ἑαυτὸν τῇ ἰδίᾳ ἀρετῇ. — involutus, a, um, ἐπιθετ.

περίπλοκος, διαπρός.

involvulus aīte involvulus, ī, ā. ὁ ὕψ, (ἐντομον).

in-vulgo aīte invulgo, avi, atum, are, aliquid, ἐκτρέφω, θρullῶ, διαθρullῶ, θηλῶ τι.

in-vulnerābills, 0, ἀτραυματίστος, ἄσφατος, 0. τραχέας.

in-vulneratus, a, um, ἄσφατος.

Yo! ἐπιφών. τοῦ! ἰά!

Io, ūs καὶ ōnis, 0. ἰά.

Iocasta, ae, aīte Iocaste, ēs, 0. Ἰοκάστη.

Iolāus, ī, ā. Ἰόλαος.

Iolcos aīte -us, ī, 0. ἡ Ἰωλκός, πόλις τῆς Μαγνησίας. Iololāus, a, um, Ἰώλκιος.

Iōle, ēs, 0. Ἰόλη.

Ion, ī, 0. Ἴον.

Ion, Iōnis, ā. Ἴων.

Iōna, ae, 0. ὅπαν. ἀντὶ τοῦ Ionia.

Iōnes, um, ā. Ἴωνες.

Iōnia, ae, 0. Ἰωνία.

Iōniacus, a, um, Ἰωνικός.

Iōnice, ēpī. Ἰωνικός.

Iōnicus, a, um, Ἰωνικός.

Iōnis, īdis, 0. Ἰωνίς, ἡ Ἰωνική.

Iōnius, a, um, (Ion) Ἴώνιος, Ἰωνικός.

Iōnius, a, um, (Io) Ἰώνιος. mare Ionium, σῖνος Ἰωνίος, καὶ ἀπλῶς Ionium, 0. ἡ

Ionius, ā. τὸ Ἰόνιον πέλαγος, ὁ Ἰόνιος κόλπος, ὁ Ἰόνιος.

Ios, ī, 0. Ἴος.

Iōta, 0. τὸ ἰῶτα.

Iōtaciismus, ī, ā. ἰωτακισμός.

Iphianassa, ae, 0. Ἰφιάνασσα.

Iphias, ādis, 0. Ἰφιδίς, ἡ τοῦ Ἰφιος θυγάτηρ Εὐάδην.

Iphigenia, ae, 0. Ἰφιγένεια.

Iphimēdia, ae 0. Ἰφιμέδεια.

Iphis, īs, ā. Ἴφρις.

Iphis, īdis, 0. Ἴφρις.

ipse, a, um, αὐτός. ego ipse, αὐτὸς ἐγώ.

ipse ille, αὐτὸς ἐκεῖνος. ipse feci, αὐτὸς ἐποίησα. medici ipsi se curare non possunt, οἱ ἱατροὶ αὐτοὶ αὐτοὺς θεραπεύειν οὐ δύνανται. me ipsum irrideo, ἑμαυτὸν ἐμπαίζω. nosmet ipsos amamus, ἡμεῖς αὐτοὺς ἀγαπάμεν. inveniuntur ipsa per se, κινεῖται αὐτὰ καθ' αὐτά, ἀφ' ἑαυτῶν. res ipsa, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. hoc ipsum, αὐτὸ τοῦτο. ipsi per se, αὐτοὶ καθ' αὐτούς. ipse dixit, αὐτὸς ἔφα. ego eo, εἴπο με ipsa misit, ἐγὼ εἶπα, ὅποι με αὐτὴ (ἡ δέσποινα) πέμψει. Illo ipso tempore, ἐν αὐτῷ ἑκαίνῳ τῷ χρόνῳ. Athenis docem ipsos dies feci, ἐν Ἀθήναις αὐτὰς ἡμέρας αὐτοὺς ἐδίδασκα. ipso vicissimo anno, ἐν αὐτῷ τῷ εἰκοστῷ ἔτει, arma ipsa ceciderunt, αὐτὰ ὅπλα αὐτὰ εἴτε αὐτόματα εἴτε ἀφ' ἑαυτῶν ἔπεσαν. — καμικ. Ipsi sumus, αὐτότεστοις, τουτέστιν αὐτοὶ ἐγὼ μέγιστοι.

ipsus, ἀρχαῖα. ἀντὶ τοῦ ipse.

ir, ἦ. ἱρ.

ira, ae, 0. ὀργή, θυμός, χόλος. per iram ἡ ira commotus facio aliquid, μετ' ὀργῆς, οὐκ ὀργῇ, ὀργῇ ποίω τι. iram alioquin excitare, ὀργίζεσθαι τινά, ὀργῇ ἐμποιεῖν τινα. neque ira neque gratia tenet, οὐτε ὀργαίς οὐτε χάρισι συνίστασθαι. ira maris, ἡ ὀργὴ εἰς μετὰ τῆς θαλάσσης. — ira

domini interfecti, ἡ ὀργή ἢ διὰ τὸν φόνον τοῦ κυρίου.
 Iracunde, ἐπίρ. ὀργῇ, μετ' ὀργῆς, οὖν ὀργῇ, θυμῶδες, θυμικῶς.
 Iracundia, αἰ, θ. ὀργιλότης, τὸ ὀργίλον, ὀργή, θυμός, ἀκραχολία.
 Iracunditer, ταῦτ τῇ iracunde.
 Iracundus, α, um, (ira) ὀργίλος, θυμώδης, θυμικός, ἀκράχολος, ποιητ. ἰάκωτος.
 Irascentia, αἰ, θ. παρ' Ἀπουλήϊω ταῦτ τῇ iracundia.
 Irascibilis, θ, ὀργίλος, ἀκράχολος. Δ. τοῦ μεταγ. Δατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.
 Irascivus, α, um, ὀργίλος.
 Irascor, sci, (ira) αἰεὶ, ὀργίζομαι, θυμοῦμαι, χολοῦμαι τινι.
 Irāto, ἐπίρ. (iratus) ὀργῇ, οὖν ὀργῇ.
 Irātus, α, um, (ira ἢ irascor) ὀργιζόμενος, ὀργισθείς, τεθυμωμένος, καχολωμένος. αἰεὶ, ὀργιζόμενος, ὀργισθείς τινι.
 Irēnarchus (—cha) αἰ, θ. εἰρηνάρχος.
 Irēa, αἰ, θ. Εἰρία, πόλις τῆς ἐντὸς τοῦ Πάβου Κελτικῆς, ἢ τανὺν Voghera.
 Irēdolor, ōris, (iris-color) ἰριώδης.
 Irēter, ἀρχαία. ἀπαρέμφ. ταῦτ τῇ Irī.
 Irēna, ἰδ. Irēna.
 Irēna, ἰδ. Irēna.
 Irēnus, α, um, (iris) ἱρίνος. Irinum unguentum ἡ ἀπλῶς Irinum, οἰ. τὸ ἱρίνον μύρον, τὸ ἱρίνον.
 Irīo, ōnis, ἄ. ἐρύσιμον, (φ).
 Irīs, is, καὶ Idīs, θ. ἱρίς, (τὸ οὐράνιον τόξον καὶ φυτόν καὶ λίθος).
 Irīlis, Idīs, θ. (Irētis) λίθος τις τῶν τιμίων.
 Irīs, is καὶ Idīs, θ. ἱρίς.
 Irōnīa, αἰ, θ. εἰρωνεία.
 Irōnice, ἐπίρ. εἰρωνικῶς.
 Irpex, icis, ἄ. ἱρπάγη, (γλωσσικὸν ὄργανον).
 Irpinus, ἰδ. Hirpinus.
 Ir-rādō, avi, alum, are, ἀκτινοβολῶ, ἀναλάμπω, ἐπιλάμπω. 2) aliquid, καταλάμπω τι.
 Ir-rādō, si, sum, ēre, aliquid in aliquam rem, κινῶ, εἴω τι εἰς τι. 2) εἴρω τι.
 Ir-rāsus, α, um, ἰδ. Ir-rado.
 Ir-rāsus, α, um, ἕξαστος, ὄξυστος.
 Ir-ratiōnabilis, θ, ἀλογος, ἀλόγιστος, ἄνοος.
 *Ir-ratiōnabilis, ātis, θ. ἀλογία, ἄνοια.
 Ir-ratiōnabiliter, ἐπίρ. ἀλόγως, ἀλογιστως, ἄνοήτως.
 Ir-ratiōnalis, θ, ἀλογος, ἀλόγιστος, ἄνοος.
 Ir-ratiōnalter, ἐπίρ. ἀλόγως, ἀνοήτως.
 Ir-raucosco, rausi, ēre, βαρραχῶ, βαρραχῶ.
 Ir-raucus, α, um, βαρραχός, βαρραχίλος.
 *Ir-recitabiliter, ἐπίρ. ἀνεκράστως.
 Ir-recogitatio, ōnis, θ. ἀλογιστία.
 Ir-recordabilis, θ, ἀμνηστος.

Ir-recūsābilis, θ, ἀναπανδρώτος.
 Ir-reddābilis, θ, ἀναπόδοτος.
 *Ir-rēdivivus, α, um, ἀνέλεγκτος εἰς ζωὴν, ἀναπανδρώτος, ἀνεπισχεύαστος.
 Ir-rēdux, ūcis, ἄνοστος, ἄνοστιμος.
 Ir-reflexus, α, um, ἀμετάκαμptos, ἀμετάστροφος.
 Ir-rēformābilis, θ, ἀμετάπλαστος, ἀμεταποίητος.
 Ir-rēfūtābilis, θ, ἀνέλεγκτος, ἀναντιρρήτως.
 Ir-rēfūtātus, α, um, ἀνέλεγκτος, ἀνεξιλέγκτος.
 Ir-rēgībīlis, θ, ἀκράτος, ἀχαλίνωτος. 2) ἀνοικονόμητος, (δοκυθερίνητος, διὰ τὰ μέγεθος).
 Ir-rēgressībilis, θ, ἄνοστιμος, ἀναστρεφτός.
 Ir-rēligātus, α, um, ἕξτος.
 Ir-religio, ōnis, θ. ἀείθεια, ἀνοσιότης.
 Ir-rēligiōse, ἐπίρ. ἀσεβῶς, ἀνοσίως.
 Ir-rēligiōsitas, ātis, θ. ἀείθεια, ἀνοσιότης.
 Ir-rēligiōsus, α, um, ἀσεβής, ἀνόσιος, ἀνευλαβής.
 Ir-rēmēdābilis, θ, ἄνοστιμος, ἀνεπίλευστος, ἀνέσθοτος.
 Ir-rēmēdiābilis, θ, ἀνήκετος, ἀνίατος.
 Ir-rēmisse, ἐπίρ. ἀπαιτήτως, ἀσυγχωρητως.
 Ir-rēmīssibilis, θ, ἀσυγχώρητος.
 Ir-rēmōtus, α, um, ἀμακίνωτος.
 Ir-rēmūnērābilis, θ, ἀναπόδοτος.
 Ir-rēmūnērātus, α, um, οὐδὲν ἀπολαβόν.
 Ir-rēpārābilis, θ, ἀνεπισχεύαστος, ἀμετάκλητος.
 Ir-rēpercussus, α, um, μεταφ. ἀνέλεγκτος, ἀνεξιλέγκτος.
 Ir-rēptus, α, um, ἀνέμετος, οὐχ εὐραθείς.
 Ir-rēplētus, α, um, οὐ πληθύνεις, ἐπληρωτός.
 Ir-rēpo, pōptum, ēre, αἰεὶ ἢ in aliquid, (σπαν. aliquid) εἰσέρπω, εἰσέρπω εἰς τι, προσέρπω, προσερίπω. 2) μεταφ. αἰεὶ ἢ in aliquid, in aliquid, ὀρέπω τινά ἢ τι παραιοῦμαι, παραιοίχομαι εἰς τι, εἰσδύομαι, ὀποδύομαι τινι. dolō animo ἢ in animo, ἡ λύπη ὀρέπει, ὀπέρχεται τὸν νοῦν, εἰσδύεται εἰς τὴν ψυχὴν. 3) ὀποδύομαι τινά παραιοῦμαι εἰς τὴν φιλίαν τινός, οἰκείομαι.
 Ir-rēposcībīlis, θ, οὐ δυνάμενος ἀπαιτῆσθαι.
 Ir-rēprēhensībīlis, θ, ἀνεπίληπτος, ἀνεπιμήντος, ἄμεμπτος.
 Ir-rēprēhensībīlter, ἐπίρ. ἀμείμπτως.
 Ir-rēptio, ōnis, θ. (εἰσέρπωσις).

ir-rēprehensusus, a, um, ἀνεπίληπτος, ἄμειπτος. Δ. ποιητ.

irrepto, are, (βαμίστ. τοῦ Irrepto) εισερπύω, εισέρπω.

irreptor, ōris, ā, (irrepto) σφετεριστής.

ir-requibilis, e, ἀκατάπνευστος.

ir-requies, etis, ἀκίνητος, ἀνήσυχος.

ir-requiescens, a, um, ἀπαιετός, ἀκατάπνευστος, ἀκίνητος.

ir-rēquisitus, a, um, ἀζητήτος.

ir-secutus, a, um, ἄρμετος, οὐκ ἐπισημείε.

ir-rēsōlūbilis, e, ἄλυτος.

ir-rēsōlūtus, a, um, ἀδιάλυτος, ἔλυτος.

*ir-respirābilis, e, ἀπνικτός, ἄνευ ἀναπνοῆς.

ir-restinctus, a, um, ἄβεβητος.

ir-rētio, tīvi, ete H, tium, ire, (in rete) aliquem ἢ aliquid, διακτοίς σιῶν, περιπλέω τινά ἢ τι. μεταρ. aliquem re, περιπλέω, ἐμπλέω τινί τι. me Irretio aliqua re, περιπλέομαι, ἐμπλέομαι τινί.

ir-rētītus, a, um, ὄ. Irretio.

*ir-rētorius, a, um, ἀμετάστραπτος. Oculo Irretorio, ἀμεταστραπτί.

ir-rētractābilis, e, ἀμετάκλητος, ἀμετάστραπτος.

ir-rēvērens, ntis, ἀναειδήμων, ἀνευλαβής, ἀσεβής. 2) ἐλιγώρως διακείμενος, θμάλως ἔχων.

ir-rēvērenter, ἐπίρ. ἀναειδημένως, ἀσεβῶς.

ir-rēvērentia, ae, τὸ ἀνευλαβείας, ἀείβειας.

ir-rēvōcābilis, e, ἀμετάκλητος, ἀμετάστραπτος, ἀάλυτος. 2) ἀμετακλήτως, ἔνελκτος.

ir-rēvōcābilitas, etis, ἀμετακλήτως.

*ir-rēvōcandus, a, um, ἀμετάκλητος, ἀμετάβλητος.

ir-rēvōcātus, a, um, ἀμετάκλητος, ἀμεταπίστος. 2) ἔλκτος.

ir-rēvōlūtus, a, um, οὐκ ἀνακληθεὶς, οὐκ ἀναγνώθεις.

irridenter, ἐπίρ. καταγελαστικῶς, σκωπτικῶς.

ir-rīdēs, īsi, īsum, ēre, ἐπιγεῶ, γεῶ, ἀκώπω. 2) aliquem ἢ aliquid, καταγεῶ τινος, ἐπισκώπω τινά ἢ τι. irrideor ab aliquo, καταγεῶμαι. — ἀρχαίκ. habere aliquem irrisum, καταγέλαστον ποιεῖν τινά, καταγέλλω τινος.

*ir-rīdicūle, etis, ἀναισθητός.

irridiculū, ī, ō. (irrideo) κατάγελας.

irridiculo habeo ete Irridiculo sum, καταγεῶμαι, καταγελαστός γίνομαι.

irrigatio, ōnis, ō. ἄρδευσις, ἄρδεια.

irrigator, ōris, ā, ἄρδευτής.

ir-rīgo, avi, atum, are, aliquid, ἄρδεδω, καταρδεύω, ὀργάζω, βρέχω τι. καταγελαστικῶς τινος. 2) aquam in aliquid,

ἐχεῖν δὲ ὕδωρ εἰς τι. ποιητ. somnus per membra quietem irrigat, ὃ ὕπνος καταγεῖ ἡσυχίαν τῇ ῥάξει.

irriguus, a, um, (irrigo) ἄρδευτός, καταρδευτός, ἀκαρδευτός, ἄρδευόμενος. 2) ἀρδεδω, ὀργανικός. 3) αὐτάρ. ὕψος, irriguum carmen, ὀδωτικὸν ᾄσμα. irriguus somnus, ὁ καταρδευόμενος ὕπνος.

*ir-rīmor, avi, ἀνιγνώσκω.

*ir-rīstibilis, e, (irrideo) καταγελαστός, καταγελαστός.

ir-rīstio, ōnis, ō. (irrideo) κατάγελας.

ir-rīsive, etis, καταγελαστικῶς.

ir-rīsor, ōris, ā. (irrideo) ὁ καταγεῶν, ὁ ἀκώπτης, ὁ γλευσστής.

ir-rīsōrius, a, um, καταγελαστικός, σκωπτικός, γλευστικός.

ir-rīsus, a, um, ὄ. Irrideo.

ir-rīsus, ūs, ā. (irrideo) κατάγελας. Ir-risui sum ete habeo, καταγεῶμαι, καταγέλαστος γίνομαι.

ir-rītābilis, e, (irrito) εὐερίθιστος, ὀργίλος. 2) εὐερίθιστος.

ir-rītābilitas, etis, ō. τὸ εὐερίθιστον.

ir-rītāmen, īnis, ē. ἐρρίθισμα. Δ. ποιητ.

ir-rītamentum, ī, ō. ἐρρίθισμα, παρόρμημα.

ir-rītatio, ōnis, ō. ἐρρίθισμα, παρόρμημα.

ir-rītator, ōris, ō. ἐρρίθιστής, παρόρμητής.

ir-rīto, avi, atum, are, (in-rīto) aliquem, ἔρπει εἰς, παροξύνω τινά. hostium, τὸν πολέμιον. caueam, κόνα. aliquem ad iram, ὀργίζω τινά. bellum, ἐγείρω πόλεμον.

amorem, διεγείρω ἔρωτα. Placatum, ἐρεθίζω, ἐγείρω φλόγα. aliquem ad discendum, παρορμώ τινά ἐπὶ τὴν μάθησιν ἢ πρὸς μάθησιν.

ir-rīto, are, (irritus) aliquid, ἀκέρως, ἀθετῶ τι. Δ. τοῦ μεταρ. Δετ.

irritus, a, um, (in rītus) ἔκυρος, ἄθετος. aliquid irritum facere, ἔκυρον ποιεῖν τι, ἀκυροῦν τι. 2) ἄθετος, ἔκπαιτος, μῆταιος, κενός, ἀκαρπής. Ictum irritum, βίλος ἔπρακτον, μάταιον. irritum incēptum, μάταιον, ἀνήνυτον ἔργον. proies irritae, ἔπρακτοι διήσεις. ova irrita, ὠὰ ὑπνήνια.

res ad irritum redigitur, in irritum cadit, τὸ πρᾶγμα μάταιον γίγνεται. 3) ἔπρακτος, ὁδὸν διαπράξας, ὁδὸν διαπραξόμενος. Irritus redit, ἔπρακτος ἀκαρπής.

Irritus spei, πλοῦν τῇ ἐλπίδι, ψευδής τῆς ἐλπίδος.

ir-rūbōrascō, avi, ōro, ἰσχύω, ἐπικρατῶ.

ir-rūbōro, are, παύω τῇ ἰσχυορᾶσσο.

ir-rūgatio, ōnis, ō. (irrogo) ἐπιβόλη, μολύβδος, ζημία.

ir-rūgo, avi, atum, are, aliquid aliquid, ἑπέν. in aliquem ἐπιβόλω, ἐπιβόλω τινί. aliquid mulctam, ἐπιβόλω τινί.

ir-rūgo, avi, atum, are, aliquid aliquid, ἑπέν. in aliquem ἐπιβόλω, ἐπιβόλω τινί. aliquid mulctam, ἐπιβόλω τινί.

ir-rūgo, avi, atum, are, aliquid aliquid, ἑπέν. in aliquem ἐπιβόλω, ἐπιβόλω τινί. aliquid mulctam, ἐπιβόλω τινί.

ir-rūgo, avi, atum, are, aliquid aliquid, ἑπέν. in aliquem ἐπιβόλω, ἐπιβόλω τινί. aliquid mulctam, ἐπιβόλω τινί.

ir-rūgo, avi, atum, are, aliquid aliquid, ἑπέν. in aliquem ἐπιβόλω, ἐπιβόλω τινί. aliquid mulctam, ἐπιβόλω τινί.

ir-rūgo, avi, atum, are, aliquid aliquid, ἑπέν. in aliquem ἐπιβόλω, ἐπιβόλω τινί. aliquid mulctam, ἐπιβόλω τινί.

ir-rūgo, avi, atum, are, aliquid aliquid, ἑπέν. in aliquem ἐπιβόλω, ἐπιβόλω τινί. aliquid mulctam, ἐπιβόλω τινί.

ir-rūgo, avi, atum, are, aliquid aliquid, ἑπέν. in aliquem ἐπιβόλω, ἐπιβόλω τινί. aliquid mulctam, ἐπιβόλω τινί.

ir-rūgo, avi, atum, are, aliquid aliquid, ἑπέν. in aliquem ἐπιβόλω, ἐπιβόλω τινί. aliquid mulctam, ἐπιβόλω τινί.

ir-rūgo, avi, atum, are, aliquid aliquid, ἑπέν. in aliquem ἐπιβόλω, ἐπιβόλω τινί. aliquid mulctam, ἐπιβόλω τινί.

μίαν. tributum, ἐπιβάλλειν, τάττειν τινὶ φέρον. plagas alicui, ἐπιβάλλειν τινὶ πληγὰς.

ir-rōro, avi, atum, are, aliquid, ὀροσίζω, ὀροσολῶ τι. 2) ῥαίνω, βρέχω τι. 3) aliquid alicui, ἐπιῤῥαίνω τί τινι, ῥαίνω τι εἰς τι. 4) οὐδεὶς. ὀροσβολεῖν.

ir-rōto, are, aliquid, τροχαλίζω τι.

ir-rūbesco, būi, ēre, ἐρυθραίνομαι.

ir-ructo, are, ἐρύεσθαι, ἐρυγγάνω εἰς τι.

ir-rūgātio, ōnis, ō. (ir-rugo) ρυτίδωσις.

ir-rūgo, are, aliquid, ρυτίδω τι.

ir-rūmātio, ōnis, ō. τὸ γλωττοδεψέιν.

ir-rūmātor, ōris, ā. ὁ γλωττοδεψών.

ir-rūmo, avi, atum, are, (in-ruma) γλωττοδεψῶ.

ir-rumpo, rūpi, ruptum, ēre, in aliquid ἢ aliquid, (σπαν. alicui) εἰσδιζομαι, βίε

εἰσπίπτω, εἰσπίτω εἰς τι, ἐμπίπτω τινί.

ir-rumpo intro, βιάζομαι εἰς. Italiam, εἰσβάλλω εἰς τὴν Ἰταλίαν. urbem ἢ in urbem, βίε εἰσέρχομαι, εἰσπίπτω εἰς τὴν πόλιν.

imagines in animos per corpus ir-rumpunt, τὰ εἰδωλα εἰς τὰς ψυχὰς διὰ τῶν σωματικῶν εἰσδύονται. 2) aliquid, βιάζομαι, παραβαίνω τι, ὅταν legem, instituta.

ir-rho, hī, ēre, in aliquem, ἐπιφέρωμαι, ἐμπίπτω τινί, ὅρμω ἐπὶ τινά. in aliquid, φέρεσθαι εἰς τι. in mediam actem, φέρεσθαι, εἰσβάλλειν εἰς μέσην τὴν φάλαγγα.

in aedes, εἰσέρχωμαι εἰς τὴν οἰκίαν. Παισιν, εἰσπνέδω εἰς τὰς ψυχὰς. in odium, ἐμπνέειν εἰς μίσος. 3) in aliquid, προσκρούω, προσκόνω τινί.

ir-ruptio, ōnis, ō. (ir-rumpo) ἐμβολή, εἰσβολή, ἐπιφορά.

ir-ruptus, a, um, ir-rumpo.

ir-ruptus, a, um, ἀδιάρρηκτος.

ir-rūla, are, ō. ἱδρος ἀμπέλου.

Ir-us, ī, ā. ἱρος.

Is, ēs, Id, (Is, I, Iv) οὗτος, ὅδε, ἐκεῖνος, αὐτός, αὐτῆς, αὐτὸν κ. τ. λ. venit puer: is mihi litteras reddidit, ἦλθεν δ' παῖς οὗτός μοι τὴν ἐπιστολὴν ἀπέδωκεν. in fines hostium pervenerunt eorumque agros populabantur, εἰς τὴν χώραν τῶν πολεμίων ἦλθεν καὶ τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν ἐλατῆσαν. postridia ejus diei, τῇ ὑστεραίᾳ ἀπ' ἐκεῖνης τῆς ἡμέρας. Id ego gaudeo, τοῦτο (ἰδ' τοῦτο) χαίρω. aliquid Id generis (ojus generis), τοιοῦτόν τι. homo Id aetatis, ἄνθρωπος τηλικούτος ὢν. Id est, τοιοῦτος. vincula, eaque sempiterna, αἰώσεις, καὶ ταῦτα (καὶ αὐταὶ) αἰώνια. auum jam audis Cratippum, ἰδὼς Αἰθερίου, ἐκινουμένου ἤδη διακούειν Κρατίππου, καὶ ταῦτα ἐκ Ἀθήναις. ea quae per-

tinent, τὰ ἀνήκοντα. Id quod constat, ἕπερ ὁμολογεῖται. si nos, Id quod debet, nostrā patria delectat, εἰ ἡμεῖς, ἕπερ πρέπει, τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι ἡδόμεθα. Id quod est consimilis, εἰ (οἰδέτε) παραπλήσιός ἐστι. jam in eo erat, ut urbs caperetur, ἥδη ἐμελλεν ἀλίσκεσθαι ἡ πόλις, σχεδὸν τῇ ἥδη ἰδίᾳ ἡ πόλις. 2) τοιοῦτος non is es, qui (ut) nescias, οὐ τοιοῦτος εἶ, ὥστε ἀγνοεῖν. is sum, quem tu nō esse vis, τοιοῦτον παρέχω ἑαυτόν, ὅσον σὺ με εἶναι βούλει. 3) σπαν. ἀντὶ τοῦ sui, sibi κ. τ. λ. diligitur propter summam ejus humanitatem, ἀντὶ τοῦ suam humanitatem, ἀγαπᾶται διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ φιλανθρωπίαν. — οἱ, ὅπου νῖα, ἐκεῖνη. πρὸς. ea. — eo, ἐκεῖσε, διὰ τοῦτο, τοιοῦτον, πρὸς. eo, ἐκείνῳ.

Isneus, ī, ā. Ἰσαῖος.

Ischōge, es, ō. εἰσαγωγή.

Isāra, are, ā. δ' Ἰσάρ εἰς Ἰσάρας, ποταμὸς Παλλίας, τανὺν Isēre.

Isālis, is, καὶ Ἰδῖς, ō. ἡ Ἰσάτις βοτάνη.

Isauria, are, ō. Ἰσαυρία, χώρα τῆς Ἀσίας.

Isauricus, a, um, Ἰσαυρικός, Ἰσαυροί.

Ischaemon, ōn, δ' Ἰσχαίμων, ἡ Ἰσχαίμος, γυνή.

ischācus, a, um, Ἰσχαίος.

ischādicus, a, um, Ἰσχαδικός.

ischias, ādis, ō. Ἰσχίος, (νόσος).

ischōmāche, es, ō. Ἰσχομάχη.

ischūria, are, ō. Ἰσχυρία.

isclasticus, a, um, εἰσλαστικός.

iseum, ī, ō. Ἰσιον, ἱερὸν τῆς Ἰσίδος.

Isiācus, a, um, Ἰσιάκος.

Isicium, κτλ. Ἰδ. insicium, κτλ.

Isis, is, καὶ Ἰδῖς, ō. Ἰσις.

Isitia, κ.τ.λ. ταῦτ' ἐπὶ Ἰσικία, κ.τ.λ.

Isium, οὐ ταῦτ' ἐπὶ isium.

Ismarus (-os), ī, καὶ Ismara, are, ō. καὶ Ismara, οὐμ, οὐ ἡ Ἰσμαρος, πόλις τῆς Θυρῆνης. Ismarus καὶ Ismaricus, a, um, Ἰσμαρίος, Ἰσμαρικός.

Ismenus, (-os), ī, ā. Ἰσμενός, ποταμὸς Θυρῶν. Ismenius, a, um, Ἰσμενίος, Ismenis, Ἰδῖς, ἡ Ἰσμενίς.

Isocinnāmon, ī, ō. Ἰσοκιννάμων, (ρυτὸν).

Isocōlon, ī, ō. Ἰσοκλών.

Isocrātes, is, ā. Ἰσοκράτης. Isocrātes, a, um, Ἰσοκράτης, Ἰσοκράτιος.

Isocraticus, a, um, Ἰσοκράτιος, Ἰσοκράτικος.

Isodōmos, on, Ἰσοδόμος.

Isōetes, ōn. (Isocetes) Ἰσοῦς ἀνθρώπου. Πλίνιος h. n. 25, 13.

Isopleuron, ī, ō. τὸ ἰσοπλευρον.

Isophrōn, ī, ō. (Isōphron) ἰσοφρόνως βοτάνη.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Isorachis, is, ō. Ἰσοραχίς.

Issa, ae, θ. Ἰσσα, ὡς τοῦ Ἀδριατικοῦ κόλπου, ἢ τανῶν Lissa, Issaicus, a, um, καὶ Issensis, e, Ἰσσαίος, Issaei καὶ Issenses, ium, οἱ Ἰσσαῖοι.

Issus (-os), i, θ. Ἰσός, πόλις τῆς Κιλικίας, Issicus, a, um, Ἰσικός, Issicus-sinus, o, Ἰσικός κόλπος.

*Istac, ἐπίρ. ταύτη, τῇδε τῇ ἰσθμῷ.

*Istac-ténus, ἐπίρ. μέχρι τοῦδε, μέχρις ἐν ταύτῃ.

Istac, ἰσθ. Istic.

Istae, a, ud, οὗτοι, οὗτοι, οὗτοι. Σημ. οἱ ῥήτορες τῇ ἀντανυμῇ ταύτῃ ἐπὶ τοῦ ἀντιδίκου μέλισσα ἐχρῶντο. 2) ὁ ἀντίδικος, ex tua Provincia omnique isto imperio, ἐκ τῆς σῆς ἐπαρχίας καὶ πάσης τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς.

3) τοιοῦτος. nihil istius, οὐδὲν τοιοῦτον.

Ister, καὶ (ἐν τοῖς ἀρίστοις τῶν χειρογράφων καὶ ταῖς ἐπιγραφ.) Hister, tri, ā, Ἰστρος εἴτε Δανούβιος. τοῦ ποταμοῦ τούτου τὰ μὲν ἄνω μέχρι τῶν Καταβάκτων, Δανούβιος προσηγορεύεται, τὰ δὲ κάτω μέχρι τῆς θαλάσσης, Ἰστρος. Istri, orum, ā, οἱ περὶ τὸν Ἰστρον οἰκοῦντες.

Isthic, κ.τ.λ. ἀντὶ τοῦ Istic, κ.τ.λ.

Isthmicus, a, um, Ἰσθμικός.

Isthmicus, a, um, Ἰσθμικός.

Isthmus, a, um, Ἰσθμικός, Isthmia, orum, οὐ. τὰ Ἰσθμια.

Isthmus (-os), i, ā, Ἰσθμός (κατ' ἐξοχὴν ὁ Κορινθιακὸς Ἰσθμός).

Istic, aec, ae, καὶ ac, ὅς, οὗτοι, οὗτοι, οὗτοι. Istic servus, ὁ δούλος οὗτος. Istos magis, τοσούτῳ μᾶλλον. homo Istus aetalis, ἄνθρωπος ἐπὶ τοσούτῳ ὄν. Istac, ἐπίρ. ταυτί, ταυταγί. Istac, ἰσθ. Istac, ἐπίρ.

Istic, ἐπίρ. αὐτόν, αὐτόν, ἐκεῖ.

Istic, ἐπίρ. αὐτόν, αὐτόν, ἐκεῖ.

Istic, ἐπίρ. αὐτόν, αὐτόν, ἐκεῖ.

Istic, ἐπίρ. αὐτόν, αὐτόν, ἐκεῖ.

Istic, ἐπίρ. αὐτόν, αὐτόν, ἐκεῖ.

Istic, ἐπίρ. αὐτόν, αὐτόν, ἐκεῖ.

Istic, ἐπίρ. αὐτόν, αὐτόν, ἐκεῖ.

Istic, ἐπίρ. αὐτόν, αὐτόν, ἐκεῖ.

Istic, ἐπίρ. αὐτόν, αὐτόν, ἐκεῖ.

Istic, ἐπίρ. αὐτόν, αὐτόν, ἐκεῖ.

Istic, ἐπίρ. αὐτόν, αὐτόν, ἐκεῖ.

Istic, ἐπίρ. αὐτόν, αὐτόν, ἐκεῖ.

Istic, ἐπίρ. αὐτόν, αὐτόν, ἐκεῖ.

Istic, ἐπίρ. αὐτόν, αὐτόν, ἐκεῖ.

Istic, ἐπίρ. αὐτόν, αὐτόν, ἐκεῖ.

carī non possit, οὕτως ὥς ἀδύνατον εἶναι κρίνειν. ita ut si esset filla, ὥσπερ ἔχει τὸ πρῆγμα. quid illa? nās dñ τοῦτο; itane? οὕτω δῆ; ἀλλοῦ; ita constitui, fortiter esse agendum, οὕτως ἔγνω ὡς χρὴ ἀνδρείως πράττειν. Ita est homo, τοιοῦτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος, οὕτω πέρυκεν. ita vivam! ita me dii ament! οὕτως ὀνειμένῃ! haud illa multi, οὐχ οὕτω πολλοί, οὐ μᾶλλον πολλοί, οὐ πᾶν πολλοί.

2) ἐν ἀποκρίσει οὕτω, ναί. Ita profecto, ναί μὲν Δία, πᾶν μὲν οὖν.

Ita omnis, εἴδως ἀκευατοῦ οἶνου. Πλίνιος.

16, 19.

Italia, ae, θ. Ἰταλία.

Itālica, ae, θ. Ἰταλικά, Ἰταλική, πόλις τῆς Ἰσπανίας, ἥς ὁ πολίτης Italicensis, Ἰταλικήσιος.

2) Ἰταλική, μετονομασία τοῦ Κορρινθίου.

Itālic, ἐπίρ. Ἰταλικός.

Itālicensis, e, ἰσθ. Itālica.

Itālicus, a, um, Ἰταλικός.

Itālis, idis, o, Ἰταλῆς, Ἰταλική.

Itālius, a, um, Ἰταλός.

Itālus, a, um, Ἰταλός, Ἰταλός, Ἰταλικός.

Itālus, i, ā, Ἰταλός, ἀρχαῖος τῆς Ἰταλίας βασιλεὺς.

Itālus, i, ā, Ἰταλός, μέστος, βούς, ἀρχαῖος καὶ vītulus.

Itane, ἰσθ. ita.

Itaque, οὕτω, οὕτω δῆ, οὖν, οὐκοῦν, ἔρα, ὅθεν. Itaque verba meo in facie fratris

ajus, οὕτω δῆ (ὅθεν) ἀπολογεῖται ἐπὶ αὐτοῦ ὁ ἀδελφός, ὁ μὲν τὸν ἀδελφόν ἀπολο-

γεῖται ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐπὶ ταύτῃ τῇ σημειώ- σις τίθεται καὶ μετὰ αὐτῇ ὁ πλείωνος λέ- ξεις, οὕτω, οὕτω, οὕτω, οὕτω.

Ita constitui, Itaque (= ita) ὑποτίθεται ἔγνω καὶ οὕτως ἀποκρίνεται. Itaque ergo,

καὶ οὕτως οὖν, οὕτως οὖν.

Itargus, i, ā, ὁ καὶ Visurgis καλούμενος ποταμὸς τῆς Γερμανίας, ὁ τῶν Waser.

Itā-ténus, ἐπίρ. ἐπὶ ταῦτον.

Item, ἐπίρ. ὡσαύτως, ὁμοίως, κατὰ ταῦτά.

non item in oratione, ut in versu, οὐχ ὁμοίως, (οὐ κατὰ ταῦτά) ἐν λόγῳ, ὥσπερ

(καθ' ὅσον) ἐν στίχῳ. placuit Scenecolae itemque ceteris, ἔδοξε τῷ Σκαιόλῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ὡσαύτως. aut quid item, ἢ

ἄλλο τι τοιοῦτον. spectaculum unū Crassum jucundum, ceteris non item, ὁ μόνος τῷ Κράσσῳ ἡδέων, τοῖς ἄλλοις οὐ.

Iter, itinēris (σπέν. iteris) οὐ. (οὐ) πορεία, ὁδός. Iter facere ἢ habere in locum, πο- ρεῖαν ποιῆσαι, πορεύεσθαι εἰς τόπον, ἐπὶ

τόπον, πορεύεσθαι, πορεύεσθαι, πορεύεσθαι.

Iter, itinēris (σπέν. iteris) οὐ. (οὐ) πορεία, ὁδός. Iter facere ἢ habere in locum, πο- ρεῖαν ποιῆσαι, πορεύεσθαι εἰς τόπον, ἐπὶ

τόπον, πορεύεσθαι, πορεύεσθαι, πορεύεσθαι.

Iter, itinēris (σπέν. iteris) οὐ. (οὐ) πορεία, ὁδός. Iter facere ἢ habere in locum, πο- ρεῖαν ποιῆσαι, πορεύεσθαι εἰς τόπον, ἐπὶ

τόπον, πορεύεσθαι, πορεύεσθαι, πορεύεσθαι.

ἐνδύνειν, διανύνειν τὴν πορείαν, τὴν ὁδόν. In-
gredi ἢ inire, ὁρμᾶν, ὁρμᾶσθαι. Itinere ἢ
in itinere, ἐν τῇ ὁδῷ, κατὰ τὴν πορείαν.
Iter unius diei, ὁδὸς μιᾶς ἡμέρας, σταθμοῦ.
Iter decem dierum, δέκα ἡμερῶν ὁδός,
δέκα σταθμοί. magnis itineribus con-
tendere, μακρὰς ποιεῖσθαι τὰς πορείας,
μακροῦς σταθμοὺς πορεύεσθαι. 2) ὁδός.
Iter facere ἢ aperire, ὁδὸν ποιεῖν, ὁδο-
ποιεῖν. μεταφ. iter ad honores, ἡ ἐπὶ
τὰς τιμὰς ὁδός. 3) ὁδός, δίοδος, πύλος.
Iterabilis, α, (itero) αὐθις· γινέσθαι ὑνάμα-
νος, ὁ κατ' ἐπαναλήψιν.

Iteratio, οὐς, θ. δευτέρωσις, ἐπαναλήψις.

Iterativum verbum, ταῦτ' ἐπὶ frequentativum.

Iterato, ἐπίρ. ἐκ δευτέρου, αὐθις.

Itero, ανί, atum, are, (iterum) aliquid,
δευτέρω, ἐκ δευτέρου ποιεῖν, ἢ ποιεῖσθαι,
ἐπαναλαμβάνειν τι. verba, πάλιν λέγειν,
ἐπαναλαμβάνειν τι. agrum, δευτέρω, ἐκ
δευτέρου ἀροῦν τὸν ἀγρόν. januam, πάλιν
ἐξέρχεσθαι τῆς θύρας. Ianam, τὸ δευτέρον
βλέπειν τὰ ἔρια. aequor, πάλιν διαπλεῖν
τὴν θάλασσαν. Phoebus iterat ortus, ὁ
Φοῖβος πάλιν ἀνατέλλει.

Iterum, ἐπίρ. τὸ δευτέρον, ἐκ δευτέρου, αὐ-
θις, αὐ πάλιν.

Ithaca, ας, θ. Ἰθάκη. Ithacensis, ε, Itha-
censis καὶ Ithacus, α, um, Ἰθακήσιος,
Ἰθακός.

Ithyphallus, ι, ἀ. ἰθυφάλλος. ithyphalli-
cus, α, um, ἰθυφάλλιδος.

Item, ἐπίρ. ταῦτ' ἐπὶ Item.

Itiner, ου. ἀρχαία. ἀντὶ τοῦ iter,

xitinerans, οὐς, ὁδοπορεύων.

Itinerarius, α, um, πορευτικός, ὁδοπορευτής.

Itinerarium, ου. ὕπον. scriptum, τὸ ὁδο-
πορεῖν (βιβλίον). itinerarium, ὕπον. vi-
gnum, τὸ τῆς ἀνελείψεως σημεῖον.

Itio, οὐς, θ. (eo) ὁδεύω, τὸ ἵεναι. do-
mum itio, ἡ οἰκία ὁδός.

Itio, are, (tharus) τοῦ θάρους. Ito) ποιεῖν, εἶμαι.

Ithus portus, ἀ. τὸ Ἴτιον, λιμὴν τῆς Ἠε-
λικῆς.

Ito, are, (tharus) τοῦ θάρους, εἶμαι.

Ituraea, ας, θ. Ἰτουραία, χώρα τῆς Ἀσίας.

Ituraeus, α, um, Ἰτουραῖος.

Itus, οὐς, ἀ. (eo) ὁδεύω, βάζεις, βάζισμα,
πορεία. 2) τὸ δίκαιον τοῦ ἵεναι πη.

Itylus, ι, ἀ. Ἴτυλος.

Ityaneus, α, um, ταῦτ' ἐπὶ Ituraeus.

Ity, υος, ἀ. Ἴτυς.

Iulius, α, um, Ἰούλιος, τοῦ Ἰούλου. 2) ποιεῖν.
Ἰούλιος, τῆς Ἰουλίας γενεᾶς, Καίσαρος.

Iulim, ἰδης, θ. Ἰούλιος, πόλις τῆς Κίως.

Iulus, ι, ἀ. Ἴουλος, μετενομασία τοῦ Ἰού-
λου εἴτε Ἀσκανίου.

Iulus, ι, ἀ. Ἴουλος, εἴτε οὐλλος.

Ixia, ας, θ. ἡ Ἰξία εἴτε χαρμυλίων.

Ixion, οὐς, ἀ. Ἰξίων. Ixiönus, εἴτε Ixiö-
nūs, α, um, Ἰξιόνιος. Ixiönides, ας, ἀ.
Ἰξιονίδης, (ὁ Πειρίθοος). Ixiönidae, πλ.
αὶ Κένταυροι.

Iyax, ης, θ. Ἰυγξ, (πτ).

Jaceo, υῖ, (Itum) ēre, κεῖμαι. humi, γε-
μαὶ κεῖμαι, κατακέκλιμαι. lecto ἢ in lo-
cto, κεῖμαι ἐν κλινῇ. 2) κατέκειμαι, νο-
σῶ. jacens, κλινώρης, κλινωπέτης. gravi-
ter jacet, βαρέως νοσεῖ. 3) κεῖμαι, πέ-
πτωκα, τίθηκα, pro patria jacent, ὑπὲρ
πατρίδος πεπτώκασι. facta jacentum, τὰ
ἔργα τῶν ταθνηκότων. 4) κεῖμαι. urbs in
campo jacet, ἡ πόλις ἐν πεδίῳ κεῖται. 5)
χαμηλός, ταπεινός εἶμαι. jacentia loca ur-
bis, τὰ τῆς πόλεως χαμηλά. μεταφ. ver-
ba jacentia, ῥήματα ταπεινά, χυδαια. 6)
κεῖμαι, ἤρεμῶ, ἡσυχίαν ἔχω. mare jacet,
ἡ θάλασσα γαλήνῃ, γαλήνῃ ἐστί. 7) κε-
μαι, κίθημαι, ἀργῶ, σχολάζω. jaceo
Brundisi, κίθημαι ἐν Βρεντεσίῳ. 8) κα-
μαι, ἀμελοῦμαι, ὀλιγοροῦμαι. 9) κατέ-
κειμαι, πέπτωκα, ἀπόλωκα, κακῶς διδ-
κειμαι. jacens, πεπτωκώς, ἀπολωλώς. 10)
πέπτωκα, ἀνυμῶ. jacens, θνυμῶ.

Jacio, οῖ, actum, ēre, αἰκιδῶ, βάλλω τι.
telum, lapidem, ancoram, βάλλω, ἀφίημι
βέλος, λίθον, ἀγκυραν κ. τ. τ. igniculos,
ἐπιπύρρξιν. odorem, αἰνέαι ὁσμὴν. fun-
damenta urbi, τῆς ὑρβίς, βάλλεσθαι, κατα-
βάλλεσθαι πόλιν, καταβολὴν πόλεως ποιεῖ-
σθαι. vallum, βάλλεσθαι χάρακα. 2) ῥίπτω
τι. semen, σπέρμα. sedit, τὸς ἀνέβη.
merces in mare, ῥίπτειν, ἀμβάλλειν τὰ
ἐμπορεύματα εἰς τὴν θάλασσαν. talio, ῥί-
πτειν, βάλλειν ἀπορρηγνύον. aliquem in
praecorpa, ῥίπτειν τινὰ κατὰ κορυφάν. se
in profundum, ῥίπτειν ἐαυτὸν εἰς βυθόν.
3) jacere verba ἢ ἀπλῶς jacere aliquid,
ῥίπτω λόγον, ἐπιφλογῶ τι. aliquid obsce-
re, ἀνίστασθαι τι. querelas, προέσθαι
ὁδυμῶν. injurias in aliquem, ὀφρῖζειν
τινὰ.

Jactabilis, α, (jacto) εἰς ἐπὶ ῥίψαι.

Jactabundus, α, um, σκαλῶν. 2) ἀλαζονι-
κός, μεγαλήγορος.

Jactantier, ἐπίρ. ἀλαζονικός.

Jactantia, ας, θ. ἀλαζονεία, μεγαλήγορία.

Jactantissimus, α, um, (ὁπποῦρ, τοῦ ja-
clans) ἀλαζονικός.

Jactatio, οὐς, θ. (jacto) ῥίπτωσις, σκαλῶ-
σις.

πανίς, τοῦ πλάσιου. corporis, ἡ τοῦ σώματος κίνησις. animi, ὁ σῶρος, ῥιπτασμός, ἡ ταρᾶγ' τῆς ψυχῆς. 2) ἐπιδείξις, ἀλαζονεία, μεγαλουργία. eruditionis, ἡ ἐπιδείξις τῆς παιδείας. popularis, τὸ ἐκτεθὲν ἐφ' ὅλην ἐπιδεικνύμενος.

jactator, ὄρις, ἄ. (jactator) ἐπιδεικνύων, ἀλαζών, μεγαλῆγορος. eloquentiae, ὁ ἐπιδεικνύων τὴν αὐτοῦ εὐπέειαν, ὁ ἐπιδεικνύμενος τὴν εὐπέειαν.

jactatrix, ἱς, ὁ. ἡ ἀλαζονευομένη. jactatus, ὤς, ἄ. ῥιπτασμός, οἰσίς. maris, ὁ σῶρος.

*jactabundus, α, um, ἀλαζονικός, μεγαλῆγορος.

jactator, ὄρις, ἄ. μεγαλῆγορος, ἀλαζών. jactito, αρε, (θεμιτ. τοῦ θαμιστ. jactu) aliqui δ' ῥίπτω, θρῦλλῶ τι.

jacto, avi, atum, are, (θεμιτ. τοῦ jacio) aliquem ἢ aliquid, ῥίπτω, ῥίπτω, ῥίπτω τινὰ ἢ τι. jactor febris, fluctibus, ῥίπτωμαι ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ ὑπὸ τῶν κυμάτων. jactor morbis, ῥίπτωμαι, ἐνοχλοῦμαι ὑπὸ νόσων. jacto brachia, οἰώ, κινῶ τοὺς βραχίονας. jactor in turba, ὠθοῦμαι ἐν τῇ ὄχλῳ. jacto curas pectore, ἀναπολῶ προνοίας. se jactare in praecipio, ῥίπτω ἐκ τῆς ἀσφαλείας. jacto semina, ῥίπτω σπέρματα. arina, ῥίπτω τὰ ὄπλα. mercus in mare, ἐκβάλλω, ῥίπτω τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὴν θάλασσαν. talos, ῥίπτω, βάλω τοὺς ἀστραγάλους. fulmina, κερρανοβολῶ. hastas, βάλω, ἀρίθμῳ ὁδράτε. 2)

aliquid, θρῦλλῶ, διαθρῦλλῶ, φέσω τι. 3) aliquid, ἐπιδεικνύμι, ἐπιδεικνύμαι τι. genus et nomen, καυχᾶσθαι ἐπὶ τῷ γένει καὶ τῷ ὀνόματι. se jactare re ἢ in re, ἐπιδείξιν τινας ποιεῖσθαι, καυχᾶσθαι ἐπὶ τινι, ἀλαζονεύεσθαι, μεγαλουργεῖν. jactans, ἐπιδεικτικός, ἀλαζονικός, μεγαλῆγορός. 4) se jactare re ἢ in re, καυνοῦσθαι, ἀναστρέφειν ἐν τινι. διατρίβειν περὶ τι, ἐπιδεικνύσθαι τινας.

jactura, αε, ὁ. (jacio) ῥίψις, ἐκβολή. jacturam facio, ἐμπορεύματα εἰς τὴν θάλασσαν ῥίπτω, ἐκβολὴν ποιεῦμαι. 2) ἐκβολή, ἔκρηξις, μείωσις, ἀλάττωσις. jacturam allicujus rei facere, pati, accipere, ἀποβάλλειν τι, ἔκρηξις ἢ ῥάβδον τινος πύχειν, λαμβάνειν. 3) διαπύνη, ἀνάλωμα.

jactus, α, um, ἱς. (jacio). jactus, ὤς, ἄ. (jacio) βολή, βόλος. talorum, tesserarum, ὁ βόλος τῶν ἀστραγάλων, κῆρων. pelis, τοῦ δικτύου. radiorum, ἡ βολή τῶν ἀκτίνων, ἀκτινοβολία. fulminum, ἡ κερρανοβολία. extra telli jactus, ἔξω βολών, ἔξω τοξεύματος. intra telli jactus, ἐν τῷ βολῷ, ἐν τῷ τοξεύματι. 2)

ἐκβολή ἐμπορεύματων εἰς τὴν θάλασσαν (γῆσις.)

jactabilis, α, (jaciator) βλητός.

jactamentum, ι, ὁ. τοξέυμα, ἀκοντισμα.

jactatio, ὄρις, ὁ. ἀκοντισμός, ἀκοντισμός.

jactator, ὄρις, ἄ. ἀκοντιστής, ἀκοντοφόρος. 2) ὁ τὸ ἀμφιβληστρον βάλων.

jactatorius, α, um, ἀκοντιστικός.

jactatrix, ἱς, ὁ. ἡ ἀκοντοβόλος.

jactatus, ὤς, ἄ. ἀκοντισμός.

jaciator, αtes sum, αρι, (jaculum) ἀκοντί-ζω, ἀκοντίων βάλω. 2) aliquid, ἀκοντίζω, βάλω, ἀρίθμῳ τι. saxa, ignem κ.τ.τ. in hostem, πέτρας, πῦρ κ.τ.λ. εἰς τὸν πολέμιον. lucem, φωτοβολεῖν. dicta ἢ dictis in aliquid, ἐπεσθῆναι τινα ἔπειτα. 3) ποιεῖν. multa jaciatur, πολλῶν στοιχαζόμεθα, ἐπιδείκναι. aliquid, ἀκοντίζω, βάλω, πλῆθειν τινα. — jaciatur, α, um, ἀκοντίσας, βάλων. σπαν. παθητικῶς ἀκοντιθεῖς.

jaculum, ἱς. jaculus.

jaculus, α, um, (jacio) βλητός, βαλλόμενος.

rete jaculum, ἡ ἀπλῶς jaculum, ὁ. τὸ βαλλόμενον δίκτυον, τὸ ἀμφιβληστρον. 2) jaculum, ὄν. (telum) τὸ ἀκόντιον. 3) jaculus, ἄ. (serpens) ὁ ἀκοντίς (ὄρις). 4) jaculus, ἄ. (tunis) τὸ κάδμα, ὁ βόλος.

jactura, αε, ὁ. εἰς ἱάδην, ὁ. ἡ ἱάδης. Ἰαδρική πάλαι, (ἡ νῦν Παλαιὰ Ζάρα) ἡ οἱ πολῖται Jaderini, orum, ἄ.

jam, ἐπὶ. ἔδη, νῦν. jam nunc ἢ nunc jam, ἔδη νῦν, νῦν ἔδη, καὶ νῦν. jam tum, ἔδη τότε. jam jam ἢ jam jamque, ἔδη, παραπολίκα. sunt duo menses jam, ἔδη εἰς δύο μῆνας. jam a prima adolescentia, εὐθὺς ἐκ παιδων. jam ut exirem, ἔρτε ἐμοὶ ἐξαρχομένου. jam secundum, jam adversus res, νῦν μὲν (ἔρτε μὲν, ποτὶ μὲν) αὐτοῦχτα, νῦν δὲ (ἔρτε δὲ, ποτὶ δὲ) δυστυχία. non jam, οὐκέτι. jam nemo, οὐδὲς ἔτι, οὐδεὶς τὸ λοιπόν, (τοῦ λοιποῦ). jam vidimus, ἔδη μετ' ὀλίγον ὀφείμεθα. jam te premet nox, ἔδη, μετ' οὐ πολὺ καθίξαι σε ὁ θάνατος. 2) ἔδη, ἔτι, προεῖτι, ἐν δὲ. jamdu εἰς jam diu, πολλὸν ἔδη χρόνον. jamdudum εἰς jam dudum, πολλὸν ἔδη χρόνον, ἀκ πολλῶ ἔδη χρόνου. 2) ἔδη παραπολίκα.

jamjam, ταῦτ' ἐφ' jam jam. ἱς. jam.

jampridem εἰς jam pridem, ἀκ πολλῶ ἔδη χρόνου.

Jana, ὤς, ὁ. ἀργαία, ἀνὴρ τοῦ Diana.

janalis, α, τοῦ ἱανῶς.

janicularis mons, ταῦτ' ἐφ' ἀρεξῆς.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janiculum, ι, ὁ. (Janus) τὸ ἱανικῶδες εἰς ἱανικῶν, εἰς τῶν ἱανῶν τῆς Ἰωνίας ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

Janigēna, αθ, ἰ. τίκνον τοῦ Ἰανου, (Ἰανου-γενής).
 janitor, oris, ἰ. (janua) θυρωρός, παλῶρος.
 janitrix, icis, θ. ἡ θυρωρός. janitrix lau-
 tus, ἡ παρὰ τὴν θύραν ὀργή. — 2) jan-
 itrices, αἰ εἰ ν ὁ εἰ ρ ε ὰ, (συννοήσεις).
 janua, ae, θ. οἰκίας εἰσόδος, θύρα, πύλη.
 ποιητ. Ditis ἢ Iati, αἰ τοῦ Ἰανου πύλαι.
 2) μεταφ. ἡ εἰσόδος, θύρα, αἰ θύραι.
 Januālis, es, (Janua) τοῦ Ἰανου.
 Januārius mensis εἶτα ἀπλῶς Ianuarius,
 i, ἰ. (Janua) ὁ Ἰανουάριος μῆν.
 Janua, i, ἰ. ἡ ἰανός, θεὸς τις διπρόσωπος
 παρὰ Ῥωμαίους καὶ ἀρχαίος τῆς Ἰταλίας
 βασιλεὺς. Ὁ τοῦ Ἰανου ναὸς ἐν Ῥώμῃ πο-
 λίων μὲν τοῖς Ῥωμαίοις δύναν ἀνεπί-
 πτατος, γενομένης δὲ παντελοῦς εἰρήνης,
 (ἐπερ τρις μόνον συνέλη), ἐκλείετο. 2)
 ποιητ. ἀντὶ τοῦ Januarius, ὁ Ἰανουάριος
 μῆν. ἔτι καὶ ἀντὶ τοῦ Ἰανου.
 janua, i, ἰ. αὐτὸς ἡ καμάρ, δίφδον παρὲ-
 ρουσι. 2) κατ' ἐξοχήν ἐκαλεῖτο Janua,
 αὐτὸς τις ἡ δίφδος καμάρωτη παρὰ τὴν
 ἀγορὰν, ἐνθα τραπίζεται καὶ ἔμποροι θιέ-
 τριβον.
 Januspater, ἀρχαῖα. ἀντὶ τοῦ Janus pater.
 jocōdōsus, a, um, (jocur) ἡπαρικός.
 jecur, γεν. jecoris, jecinoris, (σπαν. joci-
 nōris), οὐ. ἡ π α ρ. 2) ποιητ. τὸ ἡπαρ, ἡ
 ἔδρα τοῦ ἔρωτος, τῆς ὀργῆς κ.τ.τ.
 jecusculum, i, οὐ. (όποκορ. τοῦ jecur) ἡ-
 πάτιον.
 jejūnatio, ōnis, θ. (jejunio) νηστεία.
 jejūnator, ōris, ἰ. νηστευτής.
 jejūne, ἐπὶ. μεταφ. ψυχρός, ἀκόμψως.
 jejūnōsus, a, um, αἰντός.
 jejūnitas, ālis, θ. ἀνεία, νηστεία, πείνα.
 2) ξηρότης. 3) μεταφ. ἡ ψυχρότης, τὸ ἀ-
 κομψόν.
 jejūnium, ii, οὐ, αἰνεία, νηστεία. 2) πείνα.
 3) δίψα, δίψος. 4) ξηρότης.
 jejūno, are, νηστεύω.
 jejūnus, a, um, νηστεύς, αἰντός καὶ ἄποτος.
 μεταφ. allicuius rei ἢ aliqua re, ἀγνο-
 στος, κενός τινας. 2) πεινῶν, διψῶν. 3)
 δίψος, ξηρός, λεπτόγλωσσος, ἀκαρπός. 4) με-
 ταφ. ψυχρός, ἀεινήνης, ταπεινός, λεπτός.
 5) intestinum jejunum, ἡ νηστεία, (ἐν-
 τερὸν).
 jentaculum, i, οὐ. ἀκρατίσμα.
 jentatio, ōnis, θ. ἀκρατίσμος.
 jento, are, ἀκρατίζομαι.
 Jesus, u, ἰ. Ἰησοῦς.
 jocabundus, a, um, παίζων, χαριεντιζό-
 μενος.
 joculariter, ταῖς τῶ joculariter.
 jocatio, ōnis, θ. παιδιὰ, χαριεντισμός.
 joco, are, ἀρχαῖα. ἀντὶ τοῦ joco.

jocor, atus sum, ari, (jocus) παίζω, σκώ-
 πτω, χαριεντίζομαι.
 jocosus, ἐπὶ. σκαπτικός, χαριέντης.
 jocosus, a, um, (jocus) παιδιώδης, παι-
 γνιώδης, σκαπτικός.
 joculariter, ἐπὶ. jocular) σκαπτικός.
 jocularis, es, (joculus) παιδιώδης, παιγνι-
 ώδης, σκαπτικός, γελοῖος.
 joculariter, ἐπὶ. σκαπτικός, γελοῖος.
 jocularius, a, um, παιγνιώδης, γελοῖος.
 joculario, ōnis, θ. (jocular) παιδιὰ. Α. τοῦ
 μεταφ. Δατ.
 jocularior, oris, ἰ. φιλοπαίγμων, ὁ χαριεν-
 τίζομενος.
 jocular, ari, (joculus) παίζω, σκώπτω, χα-
 ριεντίζομαι. Αἰθιος.
 joculus, i, ἰ. (όποκορ. τοῦ jocus) παίγνιον,
 παιδιὰ. jocolo, παιδίζω, μετὰ παιδίζω. dico
 aliquid, παίζων λέγω τι.
 jœundus, a, um, ἀδελφικὸν ἀντὶ τοῦ ju-
 cundus.
 jocus, i, ἰ. (πληθ. joci καὶ joca) παιδιὰ,
 παίγνιον, σκώμμα, χαριέντισμα. agitare
 jocos cum aliquo, παίζειν πρὸς τινα. mo-
 vere aliquid jocum, παίζειν περιχεῖν τι.
 homo multi joci, ἄνθρωπος φιλοπαίγμων,
 παιγνιώδης. joca atque seria agere cum
 aliquo, οἰκίσω, χροῦμαι τινι. risus jocus
 quæ, γέλιος καὶ παιδιὰ. joco eīte per jo-
 cum, παιδίζω, μετὰ παιδίζω. jocose an se-
 rio dicit? παίζει ἢ σπουδάζει; joco
 mentior, παίζων ψεύδομαι. semoto joco
 tibi praecepto, οὐ παίζων, ἀλλὰ σπουδά-
 ζων, παραγὰ σοι. Οὕτως καὶ extra jocum.
 — Jocus παρ' Ὁρατίου ὁπῶν Ἀπροδίτης.
 Ἠδὲ. τὴν παρὰ Ο. Μούλλερν ἐν Denkm.
 d. alt. K. II, 296 ἐπὶ ἑλλην. ἀγγαίου
 Παυλίου.
 jugalis, es, ταῖς τῶ jugalis.
 Jovialis es, (Jovis) Διός, τοῦ Διός.
 Jovis, is, ἰ. ἀρχαῖα. ἀντὶ τοῦ Jupiter.
 Jovius, a, um, (Jovis) Διός, τοῦ Διός.
 juba, ae, θ. χαίτη (ἵππου, λέοντος κ.τ.τ.).
 2) ποιητ. ἡ χαίτη, κόμη ἀνθρώπου, κομῆ
 τῶν, θένδρων κ.τ.τ. 3) λόφος τῆς κόρυμβος
 τοῦ ἀλκίτορος κ.τ.τ.
 Juba, ae, ἰ. Ἰούβας, Ἰούδας. (ὡς Νομάς
 καὶ Νομάς).
 jubar, āris, ἰ. σπαν. οὐ. (juba) σέλας
 αἵγλης, ἀγῆ. 2) ποιητ. ὁ ἥλιος, ὁ ἀστὴρ
 κατ' ἐξοχήν δι' ὁ φωσφόρος.
 jūbātus, a, um, (juba) χατῆς.
 jūbēo, jassi, jussum, ūre, aliquidm ἢ ali-
 quid, κελεύω τινὰ ἢ τι. aliquidm facere
 aliquid, κελεύω τινὰ ποιεῖν τι. jubeor fa-
 cere aliquid, κελεύομαι ποιεῖν τι. aliquid
 jubetur, κελεύεται τι. jubeo aliquid fieri,
 κελεύω γίνεσθαι εἶτα ποιεῖν τι. Σημ. σπαν.

iudicium. jubeo alicui, ἀντὶ τοῦ ἀλίκου. jubeo ut faciat, ἀντὶ τοῦ εὐμ facere. jubeo facere ἢ ut fiat, ἀντὶ τοῦ fieri. jubeo aliquem aliquid καὶ αὐτὸν aliquid ἀντὶ τοῦ jubeo aliquem aliquid facere κατ' ἄλ. factum est, quod jussisti, ἐγένετο, ὁ ἐκέλευσε. jubeo habere bonum animi, καλέω, λέγω θαρρῆν, sperare nos amici jubent, οἱ φίλοι καλεῖσθαι ἡμᾶς (ἀλγυνοὶ ἤμην) θαρρῆν. Dionysium jubeo valere, τὸν Διονύσιον κέλευε ὡς παρ' ἑμοῦ χαίρειν. jubeo salvere aliquem, ἀπαίττω καὶ τινα, χαίρειν προσιπῶν τινα. Caesar eos exspectare jussit, ὁ Καίσαρ ἐκέλευεν ἐκείνους ἢ παρηγγίλειν ἐκείνοις προσδοκῆν. jubent urbem reserare, ἀντὶ τοῦ reserari, καλεῖσθαι ἀνοίγειν τὴν πόλιν. jussit homines occidi, ἐκέλευεν ἀποκτείναι τοὺς ἀνθρώπους. populus jubet legem, ὁ δῆμος κυροῖ τὸν νόμον. senatus bellum jubet, τὴ συγκλήτῳ δοκεῖ πολεμῆν. tributum alicui jubeo, φόρον τινὶ ἐπιτάττω, τῷ τῷ. jussit faciam, ἀντὶ τοῦ ut faciam, ἐκέλευε με ποιεῖν. quod jussi sunt, faciunt, τὰ κελευόμενα ἢ ὡς περ ἐκέλευσθησαν ποιοῦσι. jussus arma abicere, καλεῖσθαι, κατελκεῖν τοὺς τὰ πῦλιν ῥίψαι. — jussus, ἰ, οὐ. τὸ καλεῖσθαι, ἐγγεῖναι.

Jubernā, αὐ, θ. τὰ τὸ τῇ Hibernia.

jūbilitas, α, um, ἰωδελία, ἰωδελία. ἰωδελία, οἷς, θ. (jubilo) ἰαχῇ, ὀλουγῇ.

jūbilitas, ūs, θ. ὀλουγῇ. Ἄ. ἰωδελία.

jūbilo, avi, atum, are, ἰαχῇ, ὀλουγῇ.

jūbillum, ἰ, οὐ. ἰαχῇ, ὀλουγῇ.

jūcundo, ἐπὶ. ἡδύς, τερπνός. vivere, ἡδύς ἔχειν. jucundius bibere, ἥδιον πίνειν.

jucunditas, atis, θ. (jucundus) ἡδύτης, τὸ ἡδύ, τερπνότης, χάρις. 2) ἡδονή, ἡδονή.

jūcundo, are, (jucundus) aliquem, ἡδύω, τέρπω τινά. jucundor, ἡδύομαι, τέρπομαι.

jūcundus, α, um, (jocus) ἡδύς, τερπνός, εὐχαρής. homo alicui jucundus, ἀνθρώπος κατ' ἄλ. ἡδύς τινί.

Jūdaea, ae, θ. Ἰουδαία.

Jūdæus, α, um, Ἰουδαίος.

Jūdæica, ἐπὶ. Ἰουδαϊκός.

Jūdæicus, α, um, Ἰουδαϊκός.

Jūdæismus, ἰ, ἄ. Ἰουδαϊσμός.

Jūdæizo, are, Ἰουδαίζω.

Jūdas, ae, ἄ. Ἰούδας.

Jūdas, icis, ἄ. (judico) δικαστής, κριτής. apud judicem causam agere, ἐν δικαστηρίῳ δικάζεσθαι. judex inter illos, ὁ ἐκείνοις δικάζων. dare judicium, καθιστάναι, δίδόναι δικαστὴν ἢ κριτήν. sumere aliquem judicem de re, ποιεῖσθαι ἢ κριτῆσθαι τινά δικαστὴν παρ' ἑνός. judicium

fore alicui, προτεῖναι τινὶ δικαστὴν, τουτέστι προκαλεῖσθαι τινά εἰς δίκην. judex sedeo in aliquom, κριτὴς τινι καθέσθαι. 2) κριτής, ὁ κρίνων. 3) judex, ὁ δικαστής, κριτής, ὁ κρίνων.

judicabilis, e, (judico) κρίσιμος.

judicatio, ōnis, θ. κρίσις, ἐξέτασις. 2) ἐν τῇ ὁριστικῇ τὸ κρίνόμενον.

judicatio, ἐπὶ. κακέρμενος, ἁκακέρμενος.

judicatorius, α, um, δικαστικός.

judicatrix, icis, θ. (judico) κριτής, ἡ κρίνουσα.

judicatus, ūs, ἄ. τὸ δικάζειν, δικαιοδοσία, Ἄ. σπ.

judicialis, e, (judicium) δικαστικός.

judiciarius, α, um, δικαστικός.

judicium, ἰ, οὐ. (ἵπποκρ. τὸ judicium) ἀσθενὴς κρίσις, κριτήριον. Ἄ. τοῦ μετ. ἄστ.

judicium, ἰ, οὐ. (judico) κρίσις, δίκη, δικαστήριον. facere de re, κρίνειν παρ' ἑνός ποιεῖσθαι. pati, ὑπάχειν δίκην, habere, ἔχειν δίκην. exerceo, κρίνω κρίνειν, δικάζω. aliquem in judicium vocare, adducere ἢ judicio arcessere, ἀσάγειν, ἀσάγειν, καλεῖν, καθιστάναι τινά εἰς δίκην. crimen versare in judicio, ἐν ἐγκλήματι δικάζεσθαι. judicium publicum, ἐπὶ δημοτικῇ, ἢ δίκῃ. injuriarum, ἡ παρ' ἀδικῶν κρίσις. judicio defendere aliquem, ἐν δικαστηρίῳ ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τινος. judicium vincere, τὴν δίκην νικῶν. 2) δικαστήριον, κριτήριον, (ὁ νόμος, ἐνθα δικάζουσιν). 3) κρίσις, γνώμη, ἤγημα. homo cum judicii, ἀνθρώπος ἀποταγμένων. habere intelligens judicium, συνετὴν κρίσιν ἔχειν. judicio facere aliquid, κατὰ κρίσιν, συνετῶς ποιεῖν τι. 4) judicium esse judicium supremum, διαθήκη, ἡ ἐσχάτη τῆς οὐσίας διαθήκη.

judico, avi, atum, are, (jus dico) δικάζω, διαδικάζω, κρίνω. contra aliquem, καταδικάζειν, καταγιγνώσκειν τινός. rem, δικάζειν τι. aliquom, δικάζειν τινί, κρίνειν τινός. causa judicata, ἡ κριθεῖσα δίκη. judico alicui capitis vel pecuniae, καταδικάζω, καταγιγνώσκω τινός θάνατον ἢ γρῆμιν. judicatum, ἰ, οὐ. τὸ κρίνόμενον, ἡ κρίσις, τὸ κρίμα. 2) κρίνω, γιγνώσκω, ἡγοῦμαι. recte, ὀρθῶς. aliquem ex aliis, κρίνειν τινά ἐξ ἄλλων. aliquid oculis, κρίνω τε τοῖς ὀφθαλμοῖς. utilitatem, κατὰ τὴν ὠφελειαν. judicatum, ἰ, οὐ. τὸ κακέρμενον, ὁμολογημένον, ἀναμνησθέντων.

jugabilis, e, (jugo) ὠγίος, ὠγίμος.

jugalis, e, (juguum) ὠγίος, equal jugales καὶ ἄλλοι jugales, ἄ. οἱ ὠγίοι ἵπποι. 2) μετὰ. ὠγίος, γυναικός. 3) τὸ μετὰ τὸν ἵππον.

jūgālitās, ālis, θ. (jugalis) ζεύξις. Α. τοῦ μεταγ. Δατ.

jugamentum, jugamentum, ταῦτ' τῷ jugamentum κ.τ.λ.

jūgarīus, a, um, (jugum) ζυγίος. 2) vīcus jūgarīus, τόπος ἐν Ῥώμῃ, ἐνθα ἦν βωμός τῆς Ζυγίας Ἡρας.

jūgarīus, īl, ā. βουζύγης, βουκόλος.

jūgātīnus, ī, ā. Ζυγίος εἶπε Ἰαμβόλιος θεός.

jūgātio, ōnis, θ. (jugo) ἡ πρὸς ζυγοῦς ἀνάθεσις ἀμπελών. 2) μέτρον τι ἀγροῦ. Ἰδε καὶ jugum, σμ. 10.

jūgātor, ōris, ā. boum, βουζύγης. Α. τοῦ μεταγ. Δατ.

jūgātus, a, um, īb. jugo.

jūga, ἐπὶρ. (jugis) τουνεχός, διηνεκός.

jūgerālis, e, (jugerum) πλεθριαίος.

jūgerālio, ἐπὶρ. κατὰ πλῆθος.

jūgerālio, ōnis, θ. ἡ κατὰ πλῆθος διανομή. 2) μέτρον ἀγροῦ.

jūgerum, ī, καὶ ēris, οὔ. (κατὰ τὴν ἄ. καταλήγειν ὡς τὰ πολλὰ ὁ ἐν. ἀρ. εὐχρηστος, κατὰ δὲ τὴν γ'. ὁ πληθ.) τὸ Ῥωμαϊκὸν πλῆθος, μέτρον ἀγροῦ δικαστοῦς τοσαυτάκοντα πόδας τὸ μῆκος καὶ ἑκατὸν εἰκοσι τὸ πλάτος. Σμ. ἐνίστα γρῶνται τῷ jugerum καὶ ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ πλῆθους, ἑκατὸν πόδας τὸ μῆκος καὶ ἑκατὸν τὸ πλάτος ἔχοντες. Ἰδε καὶ jugum, σμ. 10.

jūgīfūus, a, um, (jugis-fuus) δεῖρβος.

jūgis, e, (jugo) διηνεκός, συνεχής, ἀέναντος, ἀδιάλειπτος. jugis aquae fons, ἀέναντος ὕδατος πηγὴ.

jūgitas, ālis, θ. τὸ διηνεκές, ἡ συνέχεια.

jūgiter, ἐπὶρ. (jugis) διηνεκός, συνεχής, ἀδιάλειπτος.

jūglans, ndis, θ. (ἐκ τοῦ Jovis glans), Διὸς βίλανος, βυζιλικὸν κάρυον. 2) βυζιλικὴ κάρυς.

jūgo, avi, atum, are, (jugum) aliquid ἢ aliquid, ζεύγνυμι τινὰ ἢ τι. virtutes inter se jugatae sunt, αἱ ἀρεταὶ πρὸς ἀλλήλας ἐξευγμέναι, ἀλλήλητας ἐξευγμέναι εἰσι. 2) ποιῶτι ζευγνύμαι, συζευγνύμαι τινας (βλὰ τοῦ γάμου).

jūgōus, a, um, ζευγνύων. Ἰδ. jugum σμ. 8.

jūgula, ae, θ. καὶ Jugulae, arum, πλὴθ. ἀσπίδες τρεῖς ἐν τῇ κόλῳ τοῦ Ὀρίωνος καὶ ὁ Ὀρίων αὐτὸς (τὸ ἵππον). 2) ἀσπίδες δύο ἐν τῇ Κεφαλῇ.

jūgūlātro, ōnis, θ. (jugulo) σπαγή. jugulationem aliovis facere, σπαγῆν τινας ποιεῖσθαι ἢ ποιεῖν.

jūgūlātro, ōris, ā. (jugulo) φονεύς, σπαγὴς. Α. τοῦ μεταγ. Δατ.

jūgūlo, avi, atum, are, (jugulum) aliquid, σπαγῶν, ἀποσπῶν τινα. 2) μεταγ. ἀποσπῶν, διασπῶν τινα.

jūgūlūm, ī, οὔ. (jugo) καὶ jugulū, ī, ā. ἀκνῖον, κατακλῖς, (τὸ κατὰ τὸν λαμῶν διστόν). 2) κατακλῖς, σπαγή, λαμῶς.

jūgum, ī, οὔ. ζυγός, ζυγόν, ζεύγμα. imponere jugum lauribus, ἀπικτείνεαι ζυγὸν τοῖς ταύροις. μεταγ. ζυγός, δουλαία. aliquem jugo adigere, ἔχειν τινὰ ὑπὸ τὸν ζυγόν. jugum excolere, ἀποσπῆσθαι τὸν ζυγόν. 2) ζυγός, διαζεύγον, πρὸς ὃ ἀναδίδονται αἱ ἀμπελοὶ. 3) ζυγός, βωμός. 4) ζυγός, μεσάντιον ἵππου. 5) ζυγός, ζυγόν, σέμας τῆς νεώς. 6) ζυγός, (πτερον). 7) ζυγός, τρία ὄργανα συνημμένα εἰς σχῆμα τοῦ Π. 8) τὸς νικηθέντας κἀπτοντας διεκδύνας ἡ νάγκας. Ἐλέγγοτο δὲ τοῦτο hostes sub jugum mittere καὶ μεγίστη ὄβρις ἐνομιζέτο. 8) ῥάχις, ὄρος, ὄρους, ἀκρόστατος κορυφή (ὁ ἐν τῇ σπηλαιῇ ζυγός). 8) ἑσπῶς. tria juga boum, τρία ζεύγη βοῶν ποιῶν. ἡ συνωρίς ἑπών. μεταγ. ζευγοὶς συνωρίς. jugum fraturnum, ζευγὸς ἀδελφῶν. 10) ἀρευνα, (μέτρον ἀγροῦ). ἀνωμαλία δὲ οὕτω κατὰ Ὀδάρβωνα, εἰς βάτας ἐξευγμένοι δύο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ αὐτὰ ἀροῦν θύγανται. Ὅθεν καὶ ἡμῖς ἐν τῇ σπηλαιῇ ζευγῆρι φαιμὲν. Εὐρηται δὲ καὶ ζευγοκράλλον ἐν ἐπιγραφῇ τοῦ ε. π. Χρ. αἰῶνος (Ἰδ. C. I. Gr. ἀρ. 2719. ἀρ. καὶ ἐν ταῖς Νεαφαῖς Ἰουστινιανῶν, 17, 8).

jūgūmento, are, aliquid, διαδοκῆς ζυγῶ, ζεύγνυμι τι.

jūgūmentum, ī, οὔ. (jugum) ζυγόν, ὑπερβόριον, φλῆξ.

jūgurtha, ae, ā. Ἰογέρθας, Ἰογούρθας. Jugurthinus, a, um, τοῦ Ἰογούρθας.

jūgus, a, um, ἀρχαία. ἐξευγμένος, ζευκτός. Julia, ae, θ. Ἰουλία, (ζευγμένη Ἰουλείου).

2) ὄνομα πόλεων τινῶν.

Juliācum, ī, οὔ. (Ἰουλιανόν) πόλις τῆς Βελγικῆς Γαλλίας, ταυθὺ Julich.

Julīānus, a, um, Ἰουλιανός, τοῦ Ἰουλείου. Julianus, ā. ὁ Ἰουλιανός.

Julīaneis, is, ā. (Julia ἢ Julium) πόλις τῆς τῆς Ἰουλείας τοῦ Ἰουλείου.

Julīum, ī, οὔ. Ἰουλίον, ὄνομα πόλεων τινῶν.

Julius, a, um, Ἰουλίος, Ἰουλιός, τοῦ Ἰουλείου. Julia gens, ἡ Ἰουλιὰ γενεά. Julius, ā. ὁ Ἰουλιός. Julius mensis, ἡ ἀπὸ τοῦ Julius, ā. ὁ Ἰουλιός μήν.

jūmentarius, a, um, τὸν ὑποζεύγιον.

jūmentum, ī, οὔ. jūgmentum ἢ καὶ τὸν jungo, ὡς examen ἐντι examen ἢ ὑποζεύγιον. (κατ' εἰσὶν τὰ ἀγροῦ καὶ ἀρχαϊκῶς ἵμας, ἵπποι, ἡμίονοι, βοοί.)

jūnctum, ī, οὔ. (juncus) σχοινίος.

jūnctus, a, um, (juncus) σχοινίος. 2) σχοινίος, μεταγ. σχοινίος, ἑρμῆς.

jūncinus, a, um, (juncus) σχοινίος.

juncosus, a, um, (juncus) γκρινιώδης.
 junctum, ἐπιρ. (jungo) συννημμένως, ἡνωθῶ.
 junctio, ōnis, f. (jungo) συναρτή, συνάρησις.
 junctura, ae, f. (jungo) συναρτή, συνάρησις.
 2) ζεύξις. 3) ἀρμολογία, ἀρμός.
 junctus, a, um, ἰδ. jungo.
 junctus, ūs, ā, talis τῷ junctio.
 juncus, i, ā, σχοῖνος. 2) σχοινοειδὲς βλάστημα.
 jungo, xxi, nctum, ēre, aliquem ἢ aliquid cum aliquo ἢ alicui, ζευγνύμαι τινα ἢ τι πρὸς τι, συνάπτω τινα ἢ τὶ τι, πρὸς τι. res inter se, συνάπτειν τὰ πράγματα πρὸς ἀλλήλα. amicitiam cum aliquo, συνάπτειν, συνάπτεσθαι, συνείθεσθαι φιλίαν πρὸς τινα. equos, ζευγνύμαι ἵππους. annem ponte, ζευγνύμαι ποταμὸν γαυρόρα. pontem, ζευγνύμαι γέφυραν. matrimonio aliquem secum, ζευγνύμαι τινα (διὰ τοῦ γάμου). Rheda equis juncta, ὄχημα ἵπποις ἐκευγμένον. jungo laborem, συνάπτειν πόνον, συνεχῶς ποιεῖν. — junctus, a, um, cum aliquo ἢ alicui, ἐπιθετικῶς συνεχής, προσεχής τινι.
 Junianus, a, um, Ἰουνιανός, τοῦ Ἰουνίου.
 juniculus, i, ā, μακρὸν καὶ παλαιὸν κλήμα.
 junior, is, juvenis.
 juniperus, i, f. Ἰκρυεὺς (ζέυδρον).
 Junius, a, um, Ἰουνίος, τοῦ Ἰουνίου. Junia gens, ἡ Ἰουνία γένος. Junius mensis ἡ ἀπλῶς Junius, ā, ὁ Ἰουνίος μῆν. calendae Juniae ἡ Junii, ἡ τοῦ Ἰουνίου νομισματία.
 junix, icis, f. (juvenis) ὀφθαλμός.
 Juno, ōnis, f. (Iovis ἑκ τοῦ Διὸς), ποθῶ. Σπράδων 7, 394). Π. 2) Juno infera ἡ inferna, ἡ γῆρας Ἡρᾶ, ἡ Ἡρακλεμένη.
 Junonialis, e, Ἡρατικός, ποιητ. ἀντὶ τοῦ Junius.
 Junoniodia, ae, ā, (Juno-colo) ὁ τὴν Ἡρᾶν θεραπεύων.
 Junonigigna, ae, ā, (Juno-gigno) ὁ τῆς Ἡρᾶς υἱός. (Ἡραγονίος).
 Junonius, a, um, Ἡρατικός, τῆς Ἡρᾶς.
 Jupiter, Jovis, ā, (ἑκ τῆς ἀρχαίας ὀνομασ. Jovis καὶ pater) Ζεύς. Capitolinus, ὁ Καπιτώλιος Ζεύς. Stator, ὁ Ὀρθώτης, Στήρις, Ἐπιστήμιος Ζεύς. Iapis, Ζεύς λίθος. Jovis, πλεθ. οἱ Δία, εἴτε Ζῆτες. 2) ποιητ. ὁ αἰθέρ. sub Jovo, ὡς τῆς αἰθέρας, ἐν ἀπαιθέρ. Περὶ Κατωτέρου 4, 20: Jupiter secundus = δεύτερος θεός. 3) ὁ Φαίδων (πλανήτης). 4) Jupiter Stygius, ὁ Χθόνιος Ζεύς, ὁ Πλάυτων.
 Juppiter, talis τῷ Jupiter.
 Jura, ae, ā, ὁ ἴστος, εἴτε Ἰουρᾶσιος καὶ Ἰουρᾶσιος, ὅρος τῆς Γαλλίας.
 jurementum, i, ōs, ὅρκος. Δ. τοῦ μετ. Δετ.
 jurandum, i, ōs, ὁ πᾶν ἀντὶ τοῦ jussurandum.

jurātus Jupiter, Ζεὺς ὅρκιος. Ἐπιγρ.
 juratio, ōnis, f. (juro) τὸ ὀρκνύειν, ὁ ὅρκος. Δ. τοῦ μετ. Δετ.
 jurato, ἐπιρ. ὀρκνύω.
 jurator, ōris, ā, ὁ ὀρκνύων. 2) ὁ ἑτορκος. 3) ὁρκωτής, τιμητής, κήνωρ. μεταφ. ὁ κριτής.
 juratorius, a, um, ἑτορκικός.
 jureconsultus, talis τῷ jurisconsultus.
 jurejuro, are, (jura-juro) ὀρκνύμαι.
 Jurensis, e, (Jura) Ἰουρᾶσιος.
 jureperitus, talis τῷ jurisperitus.
 jurus, a, um, (jus) ὁμοθυμία.
 jurgatorius, a, um, ἐριστικός. Δ. τοῦ μετ. Δετ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
 jurgatrix, icis, f. ἡ φίλις.
 jurgiosus, a, um, ἐριστικός, φίλις, φιλόνομος.
 jurgium, ii, ōs, λοιδορία, λογομαχία, ἐρις.
 jurgo, avi, atum, are, cum aliquo, (jure-ago) λοιδορῶ τινα, λοιδοροῦμαι τινι, λογομαχῶ πρὸς τινα. jurgo, quod —, λοιδορῶ εἶτι — jurgor, λοιδοροῦμαι, ψέγωμαι.
 juridicus, ūs, ā, (juridicus) ἀξία δικαστική. Ἐπιγρ.
 juridicialis, e, δικανικός.
 juridicina, ae, f. δικαιοδοσία.
 juridicus, a, um, (jus-dico) δικαστικός. 2) ἑνδίκος. 3) juridicus, ā, δικαιοδότης, δικαστής.
 jurisconsultus est juris consultus, i, ā, ἐξηγητὴς τοῦ δικαίου, νομοδότης, νομοφύταρ, νομικός.
 juridictio est juris dictio, ōnis, f. δικαιοδοσία.
 jurisperitus, est juris peritus, a, um, ἑμπειρὸς τοῦ δικαίου. jurisperitus, ā, νομοφύτης, νομικός.
 jurisprudentia, ae, f. ἡ νομική.
 juro, avi καὶ atus sum, are, (jura) aliquid ὀρκνύμαι, ὀρκνῶ τι. jursurandum jurissimum, εἰς αὐτὸν ὅρκον ἐλθίστατον. iocundus, συμμυχαίαν, falsum, ψευδορκεῖν. morbum, ὀρκνύμαι, διδάσκωμαι τὴν νόσον εἴτε νοσεῖν.
 juro, me ea sententia, ὀρκνύμαι (ἡ μὴν) ὀρκνῶ τὰτα. me hoc fecisse, ὀρκνύμαι, ἡ μὴν πεποινηναί τὰτα. me hoc non facturum esse, (ἡ μὴν) μὴ ποιῆσαι τὰτα. allicui ἢ ad aliquem, ὀρκνύμαι πρὸς τινα ἢ τινι.
 juro calumnia, ὀρκνύμαι, ἡ μὴν μὴ συκοφαντῆσαι. deum ἢ per deum, τὴν θεὸν.
 jurata numina, οἱ ὁμοκαρκῶντες θεοί. jurare sacramentum in verba allicuius, ὀρκνῶσθαι εἴτε ὀρκίζεσθαι παρὰ τινος, ὅρκον τινὲ ἀποδιδόναι. jurare in rem, ὀρκνῶν παρὰ τινος ποιεῖσθαι. 2) ὀρκνῶν, συνημνῶναι inter se, συνημνοῦναι ποιεῖσθαι.
 juror, talis τῷ juro, ὁρκωτής. Ἐκ τούτου

τὸ juratus sum, ὁμοσα, ὁμώμοκα. juratus, ὁμώσας, ὁμωμοκῶς, ἑυορκος. πρὸς. juro.

jurulentia, ae, θ. (jus) ζώρευμα.

jurulentus, a, um, (jus) ζωμευθεῖς.

jus, juris, ου. Ἰ α μ ε ς. Ἰδε καὶ τὸ ἐξ-.

jus, juris, ου. (ἐκ τοῦ jubeo, jussum.) τὸ

δικαίον, τὸ νόμιμον. jus dicere ἢ dare,

δικαιοδοτεῖν, δικάζειν. jus reddere, τὸ δι-

καίαι τάττειν, προστάττειν. juris consul-

tus ἢ peritus, ὁ νομικός, νομοδίκης, νο-

μοστωρ. de jure ἢ jus respondera, ἐξη-

γεσθαι τὰ δίκαια, τὰ νόμιμα. jus suum ἢ

ἀπλῶς jus obtinere, τῶν δικαίων τυγχί-

νειν, τὰ (ἐαυτοῦ) δίκαια λαμβάνειν. de jure

suo cedere, decedere, ἐξίστασθαι, ὑφίσ-

σθαι τῶν ἐαυτοῦ δικαίων. jus potere, τῶν

(ἐαυτοῦ) δικαίων δεσθαι. jura communia,

τὰ κοινὰ δίκαια. jus trium liberorum, αἱ

τιμαὶ αἱ ἀπονεμόμεναι τοῖς τρεῖς παῖδας

ἔχουσι, τρεῖςπαῖδες. τιμαὶ, παρὰ Πλουτ. ἐν

τῇ περὶ τῆς εἰς τὰ ἔκγονα φιλοστοργ-

γίας, κεφ. β'. summum jus, ἡ ἄκρα δι-

καίωσις, τὸ ἀκριβοδικαίον. Παροιμιώδης

παρὰ Κικέρων· summum jus summa in-

juria.—jure, τῷ δικαίῳ, δικαίως. jure an

injuria? δικαίως, ἢ ἀδικῶς. meo jure

postulo, τῷ δικαίῳ, δικαίως αἰτῶ. optima

jure. «τὴ καλλίστῃ δικαίῳ.» Ἐπιγρ. Ἐλ.

τῶν Ῥωμ. χρῶνται. ἐν καλλίστῃ τε νό-

μῳ=optima quae leges, δικαιοτάτα, νομι-

μώτατα. jus est, δικαίον, νόμιμον ἔστιν,

ἔξεστιν. 2) τὰ δίκαια, νόμιμα, οἱ νόμοι.

jus gentium, τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων δίκαια,

τὰ τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλας νόμιμα. jura

conjugalia, τὰ τῶν συζύγων πρὸς ἀλλήλους

νόμιμα. 3) τὸ δικαίον, ἡ ἐξουσία. jus pa-

trium, ἡ πατρικὴ ἐξουσία. homo sui juris,

ὁ ἐαυτοῦ ὄν, ὁ αὐτεξούσιος. 4) δίκη, δικα-

στήριον. in jus iro, adire, πάρεμαι ἐπὶ

τὴν δίκην, εἰς τὸ δικαστήριον. in jus vo-

care, εἰς δίκην καλεῖν, ἔγειν.

juscellum, i, ου. ταῦτὸ τῷ jusculum.

jusculum, i, ου. (jus) ζωμίδιον.

jusjurandum, jurisjurandi, ου. (jus-juro)

ἔρκος. dare alicui, εἰδέναι τινὶ ἔρκον.

dant inter se, διδόναι ἀλλήλοις ἔρκον.

accipere ab aliquo, ἔρκον λαμβάνειν, ἀπο-

λαμβάνειν παρὰ τινος. jurare, ἔρκον ὀ-

μνύειν. servare, ἐμπεθεῖν, φυλάττειν τὸν

ἔρκον, ἐμμένειν τῷ ἔρκῳ. violare, παρσε-

βαίνειν τὸν ἔρκον. adigere aliquem jus-

jurandum ἢ ad jusjurandum ἢ jureju-

rando, ἔρκον, ὀρκίζειν τινά. ad alio jus-

jurandi, ὁ ὀρκισμός, τὸ ἔρκωμα, jure-

jurando interposito dixit, ἐπομίσας

εἶπεν. jusjurandum patrare, τὸ ἔρκον τε-

λεῖν εἶτε τελεῖν. jurejurando constrictus,

devinctus, constrictus, ἐνορκος. jureju-

rando, ἐνὸρκος.

jusquamus, ἀδίκμον ἀντὶ τοῦ hyoscy-

mus.

jussio, ōnis, θ. (jubeo) κέλευσις, ἐπιταγή.

jusso, ποιητ. ἀντὶ τοῦ jussor, ἴδ. jubeo.

jusso, ἔρο, ἀρχαίκ. ἀντὶ τοῦ jubeo.

jussulentus, a, um, ταῦτὸ τῷ jurulentus.

jussum καὶ jussus, a, um, ἴδ. jubeo.

jussus, ūs, α. (jubeo) κέλευσις, ἐπιταγή.

πρόσταγμα, δόγμα. Κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἐν-

μόνον εὐχρ.

justo, ἐπὶρ. (justus) δικαίως. 2) ἱκανός.

justificatio, ōnis, θ. (justifico) δικαιοποίη-

σις. Δ. τοῦ μεταγ. Δστ.

justificator, ōris, α. δικαιοπότης.

justificatrix, icis, θ. ἡ δικαιοδοτα.

justifico, avi, atum, are, aliquem, τὸ

δίκαια ποιεῖν τινά. 2) δίκαιῳ τινά. justifi-

catus, δεδικαιωμένος.

justificus, a, um, δικαιοπραγῶν, δίκαιος.

Justina, ae, θ. Ἰουστίνη.

Justinianus, a, um, Ἰουστινιανός.

Justinianus, a, um, Ἰουστινιανός, τοῦ Ἰου-

στίνου. 2) Justinianus, α. δ' Ἰουστινιανός.

Justinus, i, α. Ἰουστίνος.

justitia, ae, θ. (justus) δικαιοσύνη. 2) ἰ-

πείθεια.

justitium, ii, ου. (jus-elato) ἀργία ἢ ἀπρα-

ξία τῶν δικαστηρίων, ἡ τῆς δικαιοδοσίας διέ-

λειψις. 2) ἀργία, ἀπραξία, ἀποφράς ἡμέρας.

justus, a, um, (jus) δίκαιος. vir justus et

bonus, ἀνὴρ δίκαιος καὶ ἀγαθός. justus in

scelus, δίκαιος πρὸς τοὺς συμμάχους. 2)

δίκαιος, νόμιμος. justum supplicium, δι-

καία, πρέπουσα τιμωρία. justum impe-

rium, δικαία, νομίμη ἀρχή. justa uxor,

νομίμη γυναῖκα. justa praebera, τὰ δίκαια

ποιεῖν. 3) νόμιμος, νομιζόμενος. justa lu-

dorum, τὰ περὶ τοῦ ἀγῶνος νόμιμα εἶτε

νομιζόμενα. justa funebria εἶτε exsequia-

rum εἶτε ἀπλῶς justa, τὰ (περὶ τοὺς τε-

θνεύτας) νόμιμα εἶτε νομιζόμενα. justa

ferre, solvere, facere alicui, τὸ νόμιμα

εἶτε νομιζόμενα τελεῖν, ἀποτελεῖν, ποιεῖν

τινί. 4) δίκαιος, ἱκανός, ἀκριβής, πρέπων.

justa victoria, δικαία, ἀληθής, τελεία

νίκη. justus numerus, ὁ δίκαιος, ἱκανός,

πρέπων ἀριθμός. justo longior, ὑπεραρ-

χτὴ, τοῦ δικαίου μακρότερος. — Ὁν. κύρ.

Ἰουστός.

Juturna, ae, θ. Ἰούτωνα, θεῶμα κρήνης καὶ

νόμφης ἐν Λατίῳ. Juturnalia, ium, ου.

ἐορτὴ ταύτης.

jutus, a, um, ἴδ. juno.

jūvamen, inis, ου. (juno) ὠφέλημα. Δ. τοῦ

μεταγ. Δστ. ὦς καὶ ἡ ἔξῃ.

jūvamentum, i, ου. ταῦτὸ τῷ jūvamen.

juvénālis, e, (juvenis) νεανικός, ludī juveniles εἰτε juvenalia, οὐ. ἐορτὴ εἰς τῶν ἀφ' ἑω. Κύρ. 25. Juvenālis, is, δ. Ἰουδηνάλιος.

juvenca, ae, θ. δάμαλις, πόρτις, μόσχος. 2) ποιητ. ἡ δάμαλις, πόρτις, μόσχος, τοῦτέστιν ἡ νεανία. 3) ἡ μόσχος, νεωτέρα ὄρνις.

juvencula, ae, θ. νεάνη.

juvenculus, i, δ. νεανίσκος.

juvencus, i, δ. (juvenis) μόσχος, πόρτις. 2) ποιητ. ὁ μόσχος, τοῦτέστιν ὁ νεανίας. 3) μόσχος, πᾶσι. 4) σπαν. ἡ βοῇ.

juvenesco, (nūl) (juvenis) ἔρα, ἐδάσκα, ἐφθῶ. 2) νεώζω, ἀνανεάζω, ἀνανεοῦμαι.

juvénilis, e, (juvenis) νεανικός, νεαρός.

juvénilitas, ālis, θ. τὸ νεανικόν.

juvénilitas, ēpīr, νεανικῶς.

juvénis, is, δ. καὶ θ. νέος (τὴν ἡλικίαν), νεανικός, νεαρός. συγκρ. juvenior καὶ συνιβ. junior, νεώτερος. 2) οὐσιαστ. juvenis, δ. ὁ νέος, νεανίς, νεανίχος, ὁ ἐν ἡλικίᾳ. 3) juvenis, θ. ἡ νέα, νεάνη, ἡ ἐν ἡλικίᾳ.

juvénor, ari, (juvenis) νεανιεῖσθαι, νεώζω.

juventa, ae, θ. νεότης, ἥβη, ἀκμὴ ἡλικίας. 2) σπαν. ἡ νεότης, νεολαία, οἱ νέοι. 3) ποιητ. ἡ ἥβη, ὁ ἔσθλος.

juventas, ālis, θ. νεότης, ἥβη, ἀκμὴ ἡλικίας. 2) Juventas, θ. ἡ Ἥβη (θεὰ).

juvenilis, is, δ. (Ιουβένιος).

juventus, ūtis, θ. νεότης, ἥβη, ἀκμὴ τῆς ἡλικίας. 2) νεότης, νεολαία, οἱ νέοι, οἱ ἐν ἡλικίᾳ ὄντες. 3) Juventus, σπάν. ἀντὶ τοῦ Juventas, ἡ Ἥβη (θεὰ) ἡ παρὰ Διον. τῷ Ἀλικ. 4, 15, Νεότης.

jūvo, jūvi, jūtum καὶ jūvātum, are, aliquem, ἀφελῶ τινα, συνεργῶ, βοηθῶ, ἐπικουρῶ τινι. aliquem in re, συνεργεῖν τινί τι. aliquem consilio, συμβουλεύειν βοηθῶ τινι. juvante deo, σὺν θεῷ. hoc juvat aegrotos, τοῦτο συμφέρει, ἐπικουρεῖ τοῖς καμνοῦσι. corpus animusque juvatur, σῶμα τὸ καὶ ψυχὴ ἀφελῆται. 2) εὐφραίνει, ἀρέσκει τινὰ ἢ τινι, juvati, εὐφραίνεσθαι, ἡδισθαι. multos castra juvant, πολλοὺς τὸ στρατόπεδον εὐφραίνει, πολλοὶ τῷ στρατοπέδῳ ἡδονταί. juvat haec meminisse, ἡδομαι ταῦτα μεμνημένος.

juxta, ἐπὶ. (ἐκ τοῦ jungo) ἐγγύς. juxta esso, ἐγγύς εἶναι. accedere, ἐγγύς γίγνεσθαι, ἐγγύς προσέρχεσθαι. 2) ὁμοίως, ἀδικόρως. juxta bonos et (atque) malos interficere, ὁμοίως τοὺς ἀγαθοὺς καὶ τοὺς κακοὺς (τοὺς τὸ ἀγαθὸν καὶ τοὺς κακὸν) ἀποκτείνειν. juxta morum intelligit, ὁμοίως ἐκ τοῦ ἐπίστασθαι. juxta ac si frater esset, ὡςπερ ἂν εἰ ἀδελφὸς ὦν, ὡςπερ ἀδελφῷ ὄντος ἐκείνου. eorum vitam mor-

temque juxta aestamo, τὸν τε βίον καὶ τὸν θάνατον αὐτῶν ἐξ ἴσου αἰθεμαί, ἀδικόρως ἡγοῦμαι.

juxta, πρόθ. μετ' αἰτ. ἐγγύς τινος, παρὰ τινι, παρὰ τι. juxta murum, ἐγγύς τοῦ τοίχου, παρὰ τῷ τοίχῳ. juxta viam, ἐκ τῆς οᾶς, παρὰ τῇ οᾷ, urbem juxta, ἐγγύς τῆς πόλεως, ἐγγύς τῆς πόλεως. 2) ἐξῆς τινος, εὐθὺς μετὰ τι. juxta inediā, εὐθὺς ἐκ τῆς ἀπειτίας. 3) ὁμοίως τινί. vocatlas juxta formidinem, ταχὺς ὁμοίως φόβῳ. 4) κατὰ τι. juxta nocturnum visum, κατ' ὄνειρον.

juxtim, ἐπὶ. ἐγγύς, ἐγγύθεν. 2) πρόθ. μετ' αἰτ. σπαν. ἀντὶ τοῦ juxta, ἐγγύς τινος.

Κ, γράμμα ἀρχαῖον καὶ ὄχι ὡς ἀντὶ τοῦ C. συντόμως γραφόμενον K. εἰς Kal. σημαίνει τὰ Kalas, Karthago, Kalendae, ἀντὶ τῶν Casco, Carthago, Calendae. εἰ δὲ θηλοῖ τὸ γράμμα τοῦτο ἔν ἐπιγραφῇ καὶ τὸ castra, carissimus κ. τ. τ.

L, θηλοῖ τὸ προσωμόμιον Lucius, τὰ quinquaginta, libertus, liberta, lustrum, legio, latum, locum, longum κ. τ. τ. τὰ δὲ L. A. libens animo. L. D. D. D. locum dis dedicavit, L. G. legavit, κ. τ. τ.

labārum, i, οὐ. λάβαρον, λάβαρον, ἡ βασιλικὴ σημαία ἀπὸ Κωνσταντίνου τοῦ δ. καὶ ἐξῆς, ἔχουσα σημαῖον σταυροῦ.

labasao, era, (ἐναρκτ. τοῦ labo) ἐφάλλομαι, δολοῦμαι, πῖπτα.

labasoor, σπάν. ἀντὶ τοῦ labasoor.

labda, ae, δ. λάβδα (δ γλωττίζωσιν).

labdicismus, i, δ. λαβδικισμός.

labdicus, i, δ. Λαβδικός. Labdicus, ae, δ. Λαβδικῶδες.

labda, ae, θ. λάβδα τῷ labda.

labecula, ae, θ. (ἀνεκστ. τοῦ labes) μικρὰ κηλίς.

labefacio, ūci, actum, 2m, παθητ. labefio, actus sum, 3m, (labo-facio) aliquem ἢ aliquid, ἐφάλλω τινὰ ἢ τι, ποιεῖν τινὰ ἢ τι, διακινῶ, διακίω τι. 2) κατὰ. ἐφάλλω, διακίω, ἀπαιτέλλω τινὰ. labefactus, ἐφάλλος, ἐφάλλμένος, διακινῶς, καταστῆκῶς, ἀλλοιωμένος.

labefactatio dicitur labefactio, ūtis, θ. (labefacto) διακινῶ, ἀλλοιωῶ.

labefacto, ari, atum, era, (ὡςπερ. τὰ

labefacio) aliquem ἢ aliquid, σφάλλω, διασάω, διακινῶ τινα ἢ τι, ποιῶ πρὸς τὴν τινα ἢ τι. 2) μεταφ. σφάλλειν, διασάειν, καταβάλλειν, λυμάνεσθαι τινα ἢ τι.

labefactus, a, um, 3. labefacio.

labefio, actus sum, 3. labefacio, labellum, i, 3. (ὀψοκορ. τοῦ labrum) χειλῶν, χειλῶνιον. 2) πύλος, κάλπικ.

labes, 3. (labia) ὁ χειλῶν, πρόχειλος, μακρόχειλος. Labeo, 3. κῦρ. Λαβέω.

laberianus, a, um, Λαβερτιανός, τοῦ Λαβερτίου.

laberius, ii, 3. Λαβέρτιος.

labes, is, 3. (labor) πτώσις, κατὰπτωσις, πτώμα. 2) μεταφ. ἡ πτώσις, φθορά, ὁ ἔλεος. 3) κηλίς, σπῆλος. μεταφ. ἡ κηλίς, αἰσχρὸν, τὸ αἰσχρὸν ἢ λύπη.

labia, ae, 3. ἀρχαία. ἀντὶ τοῦ labrum.

labiani, orum, 3. καὶ Labicani, i, 3. Λαβιάν, πόλις ἐν Αἰτωλ. Labianus, a, um, Λαβιανός. Labicanum, ἡ Λαβικὴν ἢ γῆρα. Labicani καὶ Labii, orum, 3. Λαβικανὸν καὶ Λαβιανόν.

*labidus, a, um, (labor) ὀλιθυρής, σφαλρός.

labiōnus, i, 3. Λαβιανός. Ἐκ τούτου τὸ Labianianus, a, um, τοῦ Λαβιανού.

labilis, 3. (labor) ὀλιθυρής, σφαλρός.

labio, 3. (labium) πρόχειλος, μακρόχειλος.

*labiosus, a, um, (labium) πρόχειλος, μακρόχειλος.

labium, ii, 3. σπῆν. ἀντὶ τοῦ labrum.

labo, avi, ago, σφάλλομαι, ἐλισθάνω, σάωμαι, διασάωμαι. 2) μεταφ. ἀπώττω, σφάλλομαι, σαλεύω, ταλαιπώνομαι. 3) σφάλλομαι, πίπτω, κενεπίπτω, φθείρομαι.

labor, prae sum, i, ἐλισθάνω, φέρομαι.

per aquora labi, φέρεσθαι, πλεῖν διὰ τῆς θαλάσσης siders coulo labuntur, τὰ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ φέρονται. Nomen labitur, ὁ ποταμὸς ῥέει, φέρεται. velus labitur, ἡ ἡλικία παρέρχεται, οἰστέται. 7)

καταφύρομαι, κἀν φέρομαι, κενελισθάνω, καταρῥέω, πίπτω. domus labitur, ἡ οἰκία καταρῥέει, ῥέει, lacrimae labuntur, δάκρυα πίπτει. e manibus alicujus labi, ἐκ τῶν χειρῶν τινος ἔξολισθάνειν. oculi labuntur, οἱ ὀφθαλμοὶ καταφύροισαι, κλείονται. 3)

μεταφ. σφάλλεσθαι, πίπτειν, καταπίπτειν, ἀμαρτάνειν, πταίνειν. labi pro, τῇ ἐλπίδι πίπτειν. 4) ἔξολισθάνω, ἀκρίπτω, ῥέω, καταφύρομαι. ad opinionem, ῥέειν πρὸς τὴν γνώμην, φέρεσθαι ἐπὶ γνώμην. In luxuria, ἔξολισθάνειν, ἀκρίπτειν, ἔξοκλινειν εἰς τρυφήν, καταφύρεσθαι ἐπὶ τρυφῇ.

In comitatu, καταφύρεσθαι εἰς ὄψιν.

labor, 3. πόνος, μόχθος, κάματος, ἔργον, ἐργασία. laborem suscipere, subire, ἀναδέχεσθαι, ὑποδέσθαι πόνον. exan-

tlare, ἐξαντλεῖν πόνον. sustinere, ferre, ὑπομένειν, ὑποφέρειν, φέρειν πόνον. laborem insumere in rem, consumere in re, πόνον ἀναλίσκειν εἰς τι, ἐπιμέλειαν τινος ποιεῖσθαι. res magni laboris, πολύμοχθος, πολύπονον ἔργον, πρῶτον ἀργαδής. sine ullo labore εἴτε nullo labore, ἐνευ πόνου, ἀπόνως, ἀπονῆτι. labores belli, οἱ πολεμικοὶ πόνοι, τὰ πολεμικὰ ἔργα. labor est, ἔργον ἐστὶ, χελεπόν, ἀργαδής ἐστὶ. 2)

πόνος, κάματος, μόχθος, κόπος, τὸ δεῖναι, ταλαιπωρία, πάθος. solis et lunae labores, τὰ πῶθη, τρυτάειν. αἱ ἐκλείψεις τῆς σελήνης. 3) φελοπονία. 4) πόνος, πόνημα, ἔργον, τεχνούργημα. 5) βίρας, ἔργον. 6) πόνος, κάματος, ἔργον, ἔλγημα, εὐδονη.

labōria, arum, 3. ταῦτ' ἐπὶ Laborini campi.

labōrifer, a, um, (labor-fero) πολύπονος, ἀπὸ πόνου, πολύμοχθος. Α. ποιητ.

labōrini campi, 3. τὸ ἐν Κεμπανία Φλαγορίων πεδίων, ταῦτ' ἐν Terra di lavoro.

labōriose, ἐπὶ. (labōriosus) ἀπίντως.

labōriōsus, a, um, (labor, oris) πόνον παρῆγον, πολύπονος, ἀπίντως, πολύμοχθος, ἀργαδής, καματηρός. 1) φιλόπονος. 2) πόνον ὑποφέρειν, ἀπίντως, πολύπονος.

labōro, avi, atum, are, (labor, oris) πονῶ, κάμω, μοχθῶ, ἐργάζομαι. 3) aliquid, πονῶ, ἀκπονῶ, ἐργάζομαι, κατασκευάζω, τεχνούμαί τι. ποιητ. laboratus, ἀπίντως. laborata vita, ἀπίντως, πολύπονος, πολύμοχθος εἶς. 3) de re, in re, πονῶ, σπουδάζω, φροντίζω περὶ τινος. laboro, ut fiat, πονῶ, ὥπως ἂν ᾖ γένηται. amari, σπουδάζω ἀγαπᾶσθαι. ut saluus sis, μέλει μοι, φροντίζω περὶ τῆς σῆς ὑγίαιας. 4) πονῶ, κάμω, ταλαιπωρῶ, κενεῶ. Ergo morbo, νοσῶ. ex pedibus, κάμω τὸν πόδα ποδολογῶν, ποδάρων, ὀδίο, μύτος ἔχειν, μέλει συνίχεσθαι, μελεῖσθαι.

labos, 3. ταῦτ' ἐπὶ labor.

labōsus, a, um, ἀρχαία. ἀντὶ τοῦ laboriosus.

Labradeus, καὶ Labrandeus, 3. Λαβρανδός, εἶς Λαβρανδόνος, ἀπὸ νῆμον τοῦ Διὸς ἐν Λαβρανδῶν τῆς Κρίας.

Labros, i, 3. Αἰβρος, (ἔνομα νυνός).

labrōsus, a, um, (labrum) πρόχειλος, μακρόχειλος.

labrum, i, 3. (labro) χειλῶν, χειλῶνιον. labrum superius, τὸ ἄνω χειλῶν, ἡ ὑπερῶα, χειλῶν, ἡ μάσταξ. μεταφ. primis εἴτε primoribus labris gustavit aliquid, ἔφαγε τὸς χειλῶνιν ἐγαστῆται τινος, ἀντοχῶς ἔφαγε τινος, ἐπιπολῶς μεμαθήκει τὸ με-

ταρ. χιλλος, (πίθου, κρήνης, χώματος. κ.τ.τ.)—2) (ἐκ τοῦ lavo) πύλλος, λεκίνη.
 labrus, ἰ, ἄ. (λίβρος) ἐνομα λιβρός.
 labrusca vitis εἴτε ἀπλῶς labrusca, αὐ, θ.
 ἀγρία ἔμπικρος, ἀγριοἔμπικρος.
 labruscum, ἰ, οὐ, ἀγριοταρβίς.
 *labundus, α, um (labor) φερόμενος.
 laburnum, ἰ, οὐ, δένδρον τι τῶν Ἀλπεων,
 τὸ παρὰ Λονδίνου Cytisus Laburnum.
 labyrinthus, ἰ, ἄ. λαβύρινθος. labyrinthus,
 καὶ labyrinthicus, α, um, λαβυρινθίσιος,
 λαβυρινθώδης.
 lac, lactis, οὐ. γ δ λ α. bubulum, βόειον.
 equinum, ἵππειον. humanum, ἀνθρώπιον.
 γυναικός. Σημ. ἡ τιτικτικὴ lactem σπαν.
 ἀντ. τοῦ lac. 2) παρὶσι. lac gallinaceum,
 ὀρνίθων γάλα. 3) γάλα φουτῶν τιῶν. 4)
 γάλα, γαλακτοειδὲς ῥῥώμα.
 Laccena, αὐ, θ. Λάκινα.
 laccia, αὐ, θ. οὐδὲν τι τῆς κνήμης. 2) βο-
 τάνη τις.
 Laccedaemon, ὄνις, θ. Ακκαδαίμων.
 Laccedaemonius, α, um, Ακκαδαίμωνιος.
 Laccedaemonii, ἄ. Ακκαδαίμονιοι.
 lacer, α, um, λ α κ α ρ ὀ ς, ρακώδης, κατε-
 σχισμένος. lacera vestis, λακέρᾳ ἑσθῆς. 2)
 κολοβός, ἡκρωτηριασμένος, κατεσπαρμα-
 νός, συντετριμένος. lacer cornu, κολοβός
 τοῦ κέρατος. Παρ' Ὀβιδίω ἀπαρτ. lacero
 morsu, σπαρμακτικὸν ὀφθαλμῶν.
 *Lacerabilis, ε, σπαρτίζεσθαι δύναμενος.
 Laceratio, ὄνις, θ. σπαρμαγμός, ἑσθῆς.
 Lacerator, ὄνις, θ. σπαρμαγτής, δάπττης.
 lacerna, αὐ, θ. φαινός, μανύδας, (3ν ἐφ-
 ρουν ἐπὶ τῇ τριβύλλῃ).
 lacernatus, α, um, (lacerna) ὁ τῶν φαινό-
 λων ἐνδεδυμένος.
 lacernula, αὐ, θ. (ὑποκορ. τοῦ lacerna) μι-
 κρὸς φαινός.
 lacero, αἰ, αtum, αre, (lacer) aliquem ἢ
 aliquid, λακίζω, σπαρτίζω, ἀμύτω τι.
 vestem, λακίζω, διασπίζω ἐσθῆτα. genus,
 ἀμύττει τὰς παρεῖς. navem, συντρίβειν,
 ἀκρωτηριάζειν πῆν ναῦν. 2) μεταρ. σπα-
 ρίττειν, διασπῆν, διασπείρειν τινά ἢ τι.
 3) ἀμύτω, κερτομάζω, διασπῶ τινά.
 lacerta, αὐ, θ. καὶ lacerus, ἰ, ἄ. ἡ σφαίρα,
 ὁ σαύρος, (ἐρπετόν). 2) ὁ σαύρος, τραχυ-
 ρος (ἰχθύς, ἡ κοινὴ λακέρδα).
 laceratus, α, um, μνῶδης, εὐτενος, εὐρω-
 στος, νευρώδης.
 lacerus, ἰ, ἄ. μὲς βραχίονος, καὶ συνήθ.
 ἀνα βραχίον. brachia et lacerus auro
 colere, τὰ ἄνα καὶ τὰ κάτω τῶν βραχίωνων
 χρυσῷ κοσμεῖν. 2) ποιεῖν. ὁ βραχίον, ἡ
 ἀγκυλὴ, χεῖρ. 3) βραχίον, νεύρα, εὐτενος,
 ῥωμα, τοῦ. 4) σαύρος, ὁ. lacerta.
 *Lacessatio, ὄνις, θ. (laccio) ἐρεθισμός.

laccio, ἰνι καὶ ἰι, ἵum, ἔre, (ἀπὸ τῆς τοῦ
 lacio) aliquem, ἐρεθίζω τινά. hostem, ἐρε-
 θίζειν τοῦ πολέμου, καταπείρειν τὸν
 πολέμιον. aliquem ad pugnam, προσκα-
 λείναι τινά εἰς μάχην. aliquem maledi-
 ctis, ἐρεθίζειν τινά, ἀπειλεῖν τινά ἐπαι-
 ν. aliquem injuria, ἐκπείρειν τινά. bello,
 ἔρχειν χειρῶν ἀδικῶν. deos, ἐνοχλεῖν, λι-
 περεῖν τοῦ θεοῦ. fores, κρούειν τὴν θύ-
 ραν. pelagus, ἀπικρύπτειν τῇ θαλάσσῃ. ποιεῖν.
 aera fulgent solis laccissia, ὁ χαλκός
 λαμπρὸς ὑπὸ τοῦ ἡλίου βληθείς.
 lachrima, εἴτε lachanisso, αre, λαχανίζω
 (ἀπὸν).
 Lachryma, ἰς, θ. Λάχρμη.
 lachryma, κ. τ. τ. ἐρχαλκός ἀντὶ τοῦ lac-
 cryma.
 Lachrydes, αὐ, ἄ. Λακιδής.
 Lacinia, αὐ, θ. λ α κ ἰ ς, ἀπόσπασμα, ῥα-
 κός. 2) κριτίσιον. 3) ἀπόσπασμα, μαρτί-
 4) παρὰ νεοτέροις τὸ ἐνδυμα.
 laciniatum, ἐπὶ. κατ' ἀποσπόμενα.
 Lacinio, αre, aliquid, λακίζω, καταπῆ-
 σπαρτίζω τι. 2) ἀμύτω τι.
 Lacinioso, ἐπὶ. ἑσθῆς λακισί-
 Laciniosus, α, um, λακιδής. 2) πολύπλοκος.
 Lacinium, ἰ, οὐ. Λακίνιον, ἀκρωτήριον τῆς
 βραχίονος. Lacinus, α, um, τοῦ Λακινίου.
 Lacinia, αὐ, θ. Λακινιά, ἐπὶ ἀλγῆς τῆς
 *Hec.
 Lacio, ere, (lacio) ἐρχατ. δολαζέω, ἐπάγον-
 μαι, ἐράλκω.
 Laco eie: Lacon, ὄνις, ἄ. Λάκων.
 Lacoia, αὐ, θ. ἡ Λακωνική (γῆ).
 Lacoica, αὐ, θ. ἡ Λακωνική (γυνή).
 Lacoicus, α, um, Ἀκωνικός.
 Lacois, ἰδὲ, θ. Λακωνίς.
 Lacoismus, ἰ, ἄ. Λακωνισμός.
 Lacoisus, α, um, Ἀκωνικός.
 Lacoismus, ἰ, ἄ. ἡμαρτημένη γράψις ἀντὶ
 lacotomus.
 Lacrime, κ.τ.τ. ταῦτ' ἐκ lacryma κ.τ.λ.
 Lacrima, κ.τ.τ. ταῦτ' ἐκ lacryma, κ.τ.λ.
 Lacryma, αὐ, θ. (δάκρυμα) δάκρυον, ποιεῖν
 δάκρυ. lacrimas affundere, fundere, δά-
 κρυα προχέειν, γὰρ. suppressare, cobiho-
 re, κατέχειν τὰ δάκρυα. siccare, ἀπομω-
 ρύναι, ἀπομωρύνειν τὰ δάκρυα. prae la-
 crymis loqui non possum, ὑπὸ τῶν δα-
 κρύων οὐ δύναμαι λέγειν. affundi in la-
 crymas, δακρυβρῆσθαι. 2) δάκρυον, ὁ ἐκ τῶν
 ῥυτίων σπείζων ὀπός.
 Lacrymabilis, α, (lacrymo) δακρυντός, ὁ
 ἐκδάκρυτος, πολυδάκρυτος. 2) δακρυώδης.
 Lacrymabiller, ἐπὶ. μετὰ δακρύων.
 *Lacrymabundus, α, um, δακρυχέων, δα-
 κρυβρῶν.
 Lacrymatio, ὄνις, θ. δάκρυσις, τὸ δακρυμῆναι.

lacrymo, avi, atum, are, θαρρύνω. gaudio, χαρῆν θαρρύνει. 2) aliquid, θαρρύνω τι ἢ ἐπὶ τινι. lacrymandus, ἀγρυπνῶν. 3) ἐπὶ φρεσίν. θαρρύνειν, ἀτάξιν. aliquid, ἀτάξιν τι.

lacrymor, ari, arum, ἀντὶ τοῦ lacryma.

lacrymans, a, um, μετὰ πολλῶν θαρρύνων.

lacrymans, a, um, (lacryma) θαρρύνει, θαρρύνει, πολυθάλαστος, πολλὰ θαρρύνων. 2) θαρρύνει.

lacrymans, a, um, (lacryma) θαρρύνει.

lacta, ae, θ. εἶδος κατὰ τὴν.

lactans, a, um, (lac) γαλαθνήδης. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

Lactantius, ii, a, Λακτάντιος.

lactaris, e, (lac) γαλακτοπότης.

lactarius, a, um, (lac) γαλακτοπότης. lac-tarium opus, τὸ γαλακτικόν ἔργον.

lactatus, us, a, τὸ γαλακτοποιεῖν.

lacte, is, a, ἀργαίον. ἀντὶ τοῦ lac.

lacteo, ere, (lac) θηλάζω. lactens, θη-λαζόμενος, γαλαθνήδης. 2) γαλακτίζω, γα-λακτικός, γαλακτικός ἢ γαλακτώδης εἶμι.

lacteus, a, um, (υποκορ. τοῦ lacteus) γαλακτίζων, γαλακτοειδής.

lactes, ium, θ. πληθ. τὰ λεπτὰ ἔντερα.

lactesco, ere, (ἐνερκ. τοῦ lacteo) γαλα-κτοῦμαι, γάλα λαμβάνω.

lacteus, a, um, (lac) γαλακτικός, γαλακτώ-δης, γαλακτοπότης. 2) γαλαθνήδης, θηλαζό-μενος. 3) γαλακτοειδής, γαλακτοχρῶς. via lactea ἢ orbis (circulus) lacteus, ὁ γαλαξίας.

lacticianum, ii, θ. δόγμα, (θεομα τι).

lacticolus, is, (lac-color) γαλακτοχρῶς.

lacticolarius καὶ lacticolus, a, um, λε-πογυλακτός. Δξ. Γλωσ.

lactifer, eri, a, (lac, ferō) γαλακτοπώλης. Επεγρ.

lactifrago, is, θ. (lac) γαλακτοπότης.

lactineus, a, um, (lac) γαλακτοειδής, γα-λακτοχρῶς.

lactis, is, θ. σπαν. ἀντὶ τοῦ lactes.

lactito, are, (θαμιστ. τοῦ lacto) θηλάζω.

lacto, avi, atum, are, (lac) γαλακτοπότης.

lactans, γαλακτοπότης, θηλάζων. 2) θηλά-ζωμαι. lactans, γαλαθνήδης, θηλαζόμενος. 3) lactans, γαλακτικός, γαλακτώδης.

lacto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ lacto) ἐπάγομαι, θωπεύω, φρονιζώ, ἐξάπασι-τινα.

lactaris, is, θ. βοτάνη τις γαλακτώδης.

lactuca, ae, θ. (lac) θηλακτική. φ.

lactucula, ae, θ. θηλακτική.

lactuca, ae, θ. (lacus) λίανος, βότρυς. 2) βότρυς, καλῶμα. ποιητ. ὁ γαλακτικός τῶν περὶ τὴν.

lactuca, ae, θ. (lacus) λίανος, βότρυς. 2) βότρυς, καλῶμα. ποιητ. ὁ γαλακτικός τῶν περὶ τὴν.

ὁ λίανος βότρυς τῆς θαλάσσης. 2) τῆμα, τῆμα. 3) ἑλλειμμα, διδωμεν, κένωμα. lactuca, ae, θ. (lacuna) γάττωμα, γάττωμα. lactucarium, ii, θ. φάττωμα.

lactucarius, ii, a, λακκουπότης. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

lactuco, are, aliquid, φάττω τι. lacunatus, a, um, φάττωτος.

lactucosus, a, um, λακκώδης, κοιλωμάτων πλήρης.

lacus, us, a, λίμνη, ὅσον lacus Albanus, ἢ Ἀλβανὴ λίμνη. 2) δεξαμενὴ. 3) λίανος, βότρυς.

lacusculus, i, a, (lacus) λιμνίον. 2) μικρὰ δεξαμενὴ, ἀγγεῖον.

laculturnis, is, a, εἶδος κρέμας.

lida, ae, θ. ὁ λίανος, τὸ λίανον. φ.

lidanum, i, θ. λίανον εἴτε λίανον.

lidas, ae, a, λίανος.

lidan, onis, a, λίανος.

liden, ae, a, λίανος.

lido, si, sum, ere, aliquid ἢ aliquid, λαμβάνω τινα ἢ τινι, βλάπτω τινα ἢ τι.

frondes hiemis laedit, τὰ φύλλα λαμβάνει-ται, βλάπτεται ὁ χειμὼν. laedo idem, παρα-βαίνω τὴν πίστιν. aliquid laedere, λυ-μαίνεσθαι, βλάπτειν, ἀδικεῖν τινα. 2) λυ-μαίνωμαι τινα ἢ τι, ὑβρίζω τινα, καθά-πτωμαι τινος. aliquid os laedere, ὑβρίζειν τινα πρόβοντα. 3) σπαν. aliquid, ἀρσένω, κρούω τινα.

laetitia, ae, θ. χαρά.

laetitia, ae, θ. χαρά.

laetitia, ae, θ. χαρά.

laetitia, ae, θ. χαρά.

laetitia, ae, θ. χαρά.

laetitia, ae, θ. χαρά.

laetitia, ae, θ. χαρά.

laetitia, ae, θ. χαρά.

laetitia, ae, θ. χαρά.

laetitia, ae, θ. χαρά.

laetitia, ae, θ. χαρά.

laetitia, ae, θ. χαρά.

laetitia, ae, θ. χαρά.

laetitia, ae, θ. χαρά.

laetitia, ae, θ. χαρά.

laetitia, ae, θ. χαρά.

laetitia, ae, θ. χαρά.

laetitia, ae, θ. χαρά.

laetitia, ae, θ. χαρά.

laeticus, a, um, (laetus) terrae laeticae, αἱ τοῖς θεοῖν ἢ πενέταις διδόμεναι δημόσιοι ἀγροί. Α. τοῦ μεταγεν. Λατ.

laetifico, avi, alium, are, (laetus-facio) aliquid, εὐφραίνει τινα. laetificare, εὐφραίνεισθαι. laetificans, περιχαρής. 2) aliquid, παίειν τι, εὐδαίης, ἀφρόνων ἢ εὐπρόν ποῖω τι.

laetificus, a, um, (laetus-facio) χαροποιός, ἐπιχαρής.

laetifico, ūre (laetus) εὐφραίνωμαι. 2) ἀφρόνων ἢ εὐπρόν γίγνομαι.

laetitia, ae, ō. (laetus) εὐφροσύνη, ἀθυμία. aliquem laetitia afficere, εὐφραίνειν τινα.

laetitia affici, εὐφραίνεισθαι. aliquid est mihi laetitia, εὐφροσύνην παρέχει μοί τι.

laetitia exultare, ἐξάλλεσθαι, σκαρπῆν ὅσ' ἤδονται. in laetitiam effusus, περιχαρής. omnes laetitias, πῶσαι αἱ εὐφροσύναι.

2) χάρις, κάλλος, σφρίγγος. 3) εὐδαίεια, εὐκαρπία, εὐφρορία, (φύσιν καὶ τόπων.)

laetitia, inis, ō. (laetus) εὐφροσύνη, γηθοσύνη. Α. ἀρχαϊκῶς.

laeto, avi, alium, are, (laetus) ἀρχαία. aliquem ἢ aliquid, εὐφραίνω, τίρω τινα ἢ τι. 2) παίειν, εὐφρορῶ, εὐκαρπῶν ποῖω τι.

laetor, alius sum, ari, (laeto) re, de re ἢ in re, εὐφραίνωμαι, ἡδοναί τινη ἢ ἐπὶ τινη, ἀγάλλομαι, εὐθυμῶμαι ἐπὶ τινη. te valere, ἡδοναί σοι ὑγιαίνειν. laetandum magis quam dolendum puto casum, ἡγροῦμαι, σοι ἡδοναί. δαί μάλλον ἢ λυπεῖσθαι ἐπὶ τῇ συμφορῇ. 2) frumenta laetantur patienti campo, ὁ σίτος ὑγιάνει, εὐφρορεῖ ἐν ἀνεπιπταμένῳ πεδίῳ, ἡδοναί ἀνεπιπταμένῳ πεδίῳ.

Laetorius, u, um, Λαιτώριος, τοῦ Λαιτωρίου. Laetorius, ā, ō Λαιτώριος.

laetus, a, um, εὐφρών, εὐθυμός, γηθόδουνος, περιχαρής. re ἢ de re, ποιητ. aliquid rei, εὐφρανόμενος, ἡδόμενός τινη ἢ ἐπὶ τινη. sanguinolus, ἡδόμενος αἵματι, φιλῶν αἷμα.

2) χαρποποιός, ἐπιχαρής, ἡδός. dies laetus, ἡδύτης, ἡμέρᾳ ἡμέρᾳ. prodigium laetum, αἰσχος οἰωνός. color laetus, ἡλαρόν, φαιδρὸν χροῖμα. 3) θαλερός, εὐδαίης, ἡρόδωνος, λιπαρός. arma laeta, βίβας λιπαροί, εὐδαίεις. laeta segos, εὐδαίη, ἀφρόνα σκαρπῶ. laetus ager, παρὰς, εὐθηνῶν, λιπαρὸς ἀγρός. iacus laetus umbrarum, ἕλκος σκιάς εὐθηνῶν. 4) ἡδύς, κεχαρισμένος, εὐθηνός. laeta oratio, ἀνθρῶπ' ἀέτις. — Έστι δὲ καὶ κύριον. Λαττωός.

laetus, i, ā, ὁ ἐργαζόμενος δημοσίᾳ χώραν ἢ ὁ θῆς, πενιότης. Α. τοῦ μεταγεν. Λατ. καὶ ἡ αὐτῆς, ὁ δοκῇ, τῇ Γερμανικῇ Leute.

laevo, ἐπὶ (laevus) σκαλός, ἐκπεριτρώς. Laevinus, i, ā. Λαεβίνος.

laevis, laevo, x. t. t. ἴδ. lēvis, lēvo.

laevorsum καὶ laevorsus, ἐπὶ (laevus-versum) ἐπ' ἀριστερά.

laevus, a, um, (λαίος) ἀριστερός, σκαλός, εὐδύνμος. laeva manus, ἡ ἀπλῶς λαενα, ὁ ἢ ἀριστερὰ. in, ad laevam ἢ in, ad laevum, εἰς, ἐπ' ἀριστερά. laevā, ἐν ἀριστερῇ, ἐξ ἀριστερῆς. laevā Propontidos, τῆς Προποντιδὸς τὰ ἐν ἀριστερῇ. 2) ἐκπεριτρώς, σκαλός, ἀνεπιτρώσιος. 3) αἰσχος. laevum omen, αἰσχος οἰωνός. πρὸς. sinistra, 4) παρὰ ποιητῶν καὶ ἡ ἀλλημισμός, ἀριστερός, σκαλός, συνίστην ἀπαίσχος. Α. ὡς τὰ πολλὰ ποιητικῶς.

laegnum, i, ō. λῆγνον.

laegus, ae, ō. ἡ λῆγνος.

laegus, i, ō. (λῆγνιος) εἶδος ἀμπέλου.

laegus, a, um, Λαίγιος, τοῦ Λάγου. ποιητ. Λιγύστιος (διὰ τὸν τοῦ δ. βασιλευσάντος Πτολεμαίου πατέρα Λάγον).

laego, inis, ō. σκαμνίζω (βουάνη).

laegena καὶ laegona, ταῦτ' εἰς laegona.

laegis, idis, ō. ἡ λῆγνος ἐρνις, ἰσως ὁ λῆγνός ἢ λῆγνός.

laegodorsus, i, ā. ὁ τῶν λῆγνων πόνος.

laegophthalmos, i, ā. λαγώφθαλμος, λαγωφθαλμία, (νύστος).

laegorus, idis, ō. ἡ λαγώπους (πηγνὸν καὶ βουάνη).

laeguncula, ae, ō. (laegona) λαγύνιον.

laegunculus, i, ā. (laegonum) λαγύνιον.

laegus, i, ā. Λάγος.

Laides, ae, ā. Λαίδης, (ὁ Οἰδῖκος).

laicus, i, laicos.

laic, idis καὶ idos, ō. Λαίος.

laicus aet lajus, i, ā. Λαίος.

Laicitania, ae, ō. Λαίκτηνια, χώρα τῆς Ἰσπανίας. Laicitanus, a, um, Λαίκτηνός.

laicis, ōnis, ā. πῶλος ἐνέτρου. Α. Λιδυαῖος.

lallo, are, βαλλίζω, βαυκαλίζω, βαυδίζω.

lallus, i, ā. ἡ lallum, i, ō. βαυκαλίζω.

lamma, ae, ō. πηλῶδες λίπος, εἶλαμα, τέταγος. Α. σπ.

lambdicismus, ταῦτ' εἰς lambdicismus.

lambro, are, aliquid, διασύρω τινα.

lambro, are, (λαμν. τοῦ lambro) λῆπτω.

lambitus, ūs, ā. (lambo) λαίβω.

lambo, bi, ūre, λαίβω, λιγυρίζω, λιγυρίζω.

aliquid, λαίβω, περιλαίβω τι. ποιητ. flumen lamhit locum, ποταμός κλύζει χώραν. 2) λ' α' π' ω' ι'.

lamella, ae, ō. (ὀπασκος. τοῦ lamina) ἐλασματίον, μικρὸν πέταλον. ποιητ. τὸ νομισματίον, λεπτόν.

lamellula, ae, ō. (ὀπκος. τοῦ ὀπκος. lamella) ἐλασματίον. ποιητ. τὸ νομισματίον, λεπτόν.

lamenta, ae, ō. (lamentus) οὐχελισμός.

lamenta, ae, ō. (lamentus) οὐχελισμός.

lamenta, ae, ō. (lamentus) οὐχελισμός.

lamenta, ae, ō. (lamentus) οὐχελισμός.

lamenta, ae, ō. (lamentus) οὐχελισμός.

lamenta, ae, ō. (lamentus) οὐχελισμός.

lamenta, ae, ō. (lamentus) οὐχελισμός.

lamenta, ae, ō. (lamentus) οὐχελισμός.

lamenta, ae, ō. (lamentus) οὐχελισμός.

lamenta, ae, ō. (lamentus) οὐχελισμός.

lamenta, ae, ō. (lamentus) οὐχελισμός.

lāmentābilis, θ, ἀξιολύπητος, ἀξιοδάκρυτος. 2) σχετλιαστικός, θρηνητικός, ὀδυρτικός.
***lāmentārius**, α, um, σχετλιαστικός, θρηνητικός.
lāmentātio, ōnis, θ. (lamentor) σχετλιασμός, ὀλιγωρία, ὀδυρμός, θρήνησις.
lāmentor, alus sum, ōri, σχετλιαζέω, ὀδυρομαι, θρηνηῶ. aliquem, ὀδυρεσθαι, θρηνεῖν τινα. aliquid, σχετλιαζεῖν ἐπὶ τινι.—Σημ. σπαν. πάλιν. lāmentatur, σχετλιασμός γίνεται, ὀδυροῦνται, θρηνηοῦσι. lāmentatus sum, ἐθρηνηθῆναι. lāmentatus, α, um, ὀδυρμῶν πλήρης.
lāmentum, ī, ō. συνήθως. lāmenta orum, πληθ. σχετλιασμοί, ὀδυρμα, ὀδυρμός, θρήνησις.
lāmina, ae, θ. λάμιν, (φύμα). 2) λάμιν, λάμιν, (ἐχθός).
lāmina, ae, θ. (ἐκ τοῦ ἀρχαίου lāma, ὃ ἐκ τοῦ λαμα, ὡς rēmus, ἐκ τοῦ ἔρεμς). ἑλκυστήριον, πέταλον. ex argēto ducere lāminas, ἐξ ἀργύρου ἐλκύειν πέταλα. in lāminas secare, εἰς πέταλα τέμνειν. lāmina ōnsis, ἡ ἐπὶ τῇ τοῦ ἔριου. auris, ὃ λωδὸς τοῦ ὠτός. ποιεῖ. lāmina ēste lāmina τὸ νόμισμα, ἀργύριον. lāmina fulva, τὸ χρυσοῦν νόμισμα. 3) λαπίς καρδίου, πρόνος, κ.τ.τ. 3) lāminae ardentēs ἢ ἀπλῶς lāminae, εἶδος βασιλευσσερίου.
lāminum, ī, ō. εἶδος κνήμης.
lāmina, ae, θ. ταῦτ' τῇ lamella.
lāminula, ae, θ. ταῦτ' τῇ lamella.
lāmpāda, ae, θ. ταῦτ' τῇ lampas.
lampādērius, ī, ō. λαμπάδιστής, δαδοῦχος, λαμπάδερτος, παρὰ τοῖς Βούλκεντοῖς.
lampādias, ae, θ. ὁ λαμπάδιος (κομήτης).
lampas, ādis, ō. λαμπάς, ὅς. ποιεῖ. vltae lampada trado, τὴν τῆς ζωῆς λαμπάδα παρατίθωμι, τοῦτέστιν τελειοῦ, ἀποβήσκω. 2) λαμπάς, λαμπρόν, λαμπρός. 3) λαμπάς, λαμπτήρ, λυχνιοῦχος. 4) λαμπάς, (ὀφθαλμὸν φαινόμενον). Α. ὡς τὰ πολλὰ ποιητικῇ.
Lampreidus, ī, ō. λαμπρείδος.
Lampreum, ī, ō. εἶτε Lampreus, ī, θ. ἀλμυλός. Lampreus, Lampreus, α, um, λαμπρεῖος. Lampreus, ol λαμπρεῖος.
lampsana, ae, θ. ταῦτ' τῇ lapsana.
lampreus, ōlis, θ. λαμπρεῖος, λαμπρεῖος.
Lampsana, ī, ō. Λάμνα.
lampsana, ī, ō. εἶδος σάβου εἶτε τραχύρου (ὃ λαμπρός).
lāna, ae, θ. ἡ λ ἢ γ ἢ α, ἡ λ ἢ γ ἢ α, ἔριον (τῶν τι προβόλων καὶ ὕλων ὧν). lānam ducere ἢ trahere, ἔριον κλῶειν, καταστύρειν. lāna facere ἢ tractare, ἔριον ἐργάζεσθαι, ἐρεουργεῖν. 3) ἔριον πύλων τινῶν, lāna de

ligno, ἔριον τὸ ἀπὸ ξύλων, ἔριον ἔριον ξύλου. 3) γυνὴ καρπῶν τινῶν.
lānāris, e, (lana) ἐριοφόρος.
lānārius, a, um, (lana) τοῦ ἐρίου. lānārius, ἄ. ὁ ἐριοφόρος. lānaria herba, τὸ στραυθίον, (ῥοσάκη).
lānatus, a, um, (lana) ἐριώδης, ἐριοφόρος. 2) γυνώδης. — lānata, arum, θ. (ὕπωνες) πρόβατα.
lancea, ae, θ. λ ὁ γ χ η, ξυστόν, μακρὸν δόρυ.
lanceārius, ī, ō. (lancea) λογχοφόρος, ξυστοφόρος.
lanceo, are, (lancea) χρῶμαι τῷ ξυστῷ, τῇ λόγχῃ.
lanceola, ae, θ. (ὕποκος. τοῦ lancea) λογχίδιον, ῥοσάκιον.
lanceola, ae, θ. (ὕποκος. τοῦ lancea) πινακίδιον, πινακίδιον, πατάκιον, λοπάκιον, λακύνιον.
***lanceinator**, ōnis, ἄ. (lanceino) σπαράκτης.
lanceino, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, σπαράττω, διασπῶ τι. bona, διασπαθῶ τὴν οὐσαν.
lanceola, ae, θ. ταῦτ' τῇ lanceola.
lanceula, ae, θ. (ὕποκος. τοῦ lancea) μικρὸν τέλειον (τοῦ ὑποστέρητος).
landica, ae, θ. ἡ ἐλαργίον * Γλωσσάρ. Φιλολ. Νοτίον δὲ κατὰ τὴν σημασίαν τὴν ἐν Ἀριστοφ. Ἰπποκρίτῃ, στίχ. 1286. Πρὸς. καὶ ἐλαργίον παρὰ τῷ Mommsen, Inscr. Lat. p. 1057.
***lanestrus**, e, (lana) ἐρεός.
lāneus, a, um, (lana) ἐρεός, ἐξ ἔριων. 2) ἐριώδης, γυνώδης.
langa, ae, θ. ταῦτ' τῇ languria. Α. Γαλατική.
Langobardi, orum, ἄ. Λογγόβαρδοι, Λογγιόβαρδοι, Λογγιόβαρδοι, Γερμανικὸν ἔθνος.
languēfacio, eci, actum, ere, (languēfacio) aliquem, ἀσθενίστην ἢ ἀτονώταρον ποιεῖν τινα.
languēo, gūi, ere, ἀτονῶ, ἀσθενῶ. de vltā, ἀπειρηκέναι ὑπὸ τῆς πορείας. morbo ἢ ἀπλῶς languēre, ἀσθενεῖν (νόσος). 2) ἀτονῶ, ἀσθενῶ, καθρεῖω. ignis languet, τὸ φῶς μακαίνεται. iuventus languet, ἡ νεολαία καθρεῖται, χαλάρει ἢ χυνύται ἐστίν.
languesco, gūi, ere, (ἐναρτ. τοῦ languēo) ἀτονος, ἀσθενής, καθρεῖται, γίγνομαι, μαρμαίνομαι, χαλάρω.
languido, gūi, ere, (languido) ἀτόνως, ἀσθενῶς, καθρεῖται, χαλάρω.
languidulus, a, um, (ὕποκος. τοῦ languidus) ἄτονος, ἀσθενής, ἀπειρηκός. 2) μαρμαίνομαι.
languidus, a, um, (languēo) ἄτονος, ἀσθενής, ἀπειρηκός, χαλάρος, χανός.

**lauguificus*, a, um, (laugueo-facio) νόθοςποιός.
languor, ōris, ἄ. (laugueo) ἀτονία, ἀσθένεια, νωθρία, χαλαρότης, χανόντης.
languia, ae, θ. εἶδος σούρας, εἰς ἧς τὸ λυγκούριον γίνεσθαι τινος ἡγούτο.
languium, ii, οὐ. λυγκούριον (λίθοι).
lanarium, ii, οὐ. (lanus) κραιπωλίων, κραιπωλίων, μακελίων.
lanatio, ōnis, θ. (lanio) κραιουργία, σπάρξις.
lanatus, ūs, ἄ. (lanio) σπαρχαμός.
lanicia, ae, καὶ *lanicies*, ei, θ. (lana) ἔριον, ἔρις.
lanicium, ii, οὐ. (lana) ἔριον, ἔρις. 2) ἔριον, ἔριον, τὸ πρόσβατον.
lanicus, ūtis, (lana-cus) ἔριονφόρος.
laniena, ae, θ. (lanus) κραιπωλίων, κραιπωλίων, μακελίων. 2) κραιουργία, ἀνατομή.
lanifer, era, eram, (lana-fero) ἔριονφόρος.
lanificium, ii, οὐ. (lanificus) ἔριουργία, ταλασία, ταλασιουργία.
lanificus, a, um, (lana-facio) ἔριουργός, ταλασιουργός.
laniger, era, eram, (lana-gero) ἔριονφόρος.
lanio, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, σπαρτάτω τινὰ ἢ τι, hominem, ἄνθρωπον. ora, ἀμύττεσθαι τὸ πρόσβατον. vestem, λακίζειν, διαβρέχονταί τὴν ἐσθῆτα.
lanio, ōnis, ἄ. (lanio) κραιουργός.
lanionis, a, um, (lanio) κραιουργός.
lan pendia, (in επιγρ. lanipenda), ae, θ. (lana-pendo) ἢ τὰ ἔρια ταῖς θεραπείαις σταθωμένην, γυνή σταθωμοῦχος ἔριων, ἢ προσετακτὰ τῆς ταλασιουργίας.
lanipes, ōdis, (lana-pes) ἔρις περὶ τοῦ πόδας ἔχων.
lanista, ae, ἄ. μονομαχοτρόφος, μονομάχων γυμναστής. 2) μεταφ. ὁ συμβάλλων τινὰς εἰς μάχην.
lanistatūra, ae, θ. τὸ τοῦ μονομαχοτρόφου ἔργον. Ἐπιγρ.
lanisticus, (-tius), a, um, (lanista) τοῦ μονομαχοτρόφου.
lanitia, lanities κτλ. ταῦτ' ἐπὶ *lanicia* κτλ.
lanius, ii, ἄ. (lanio) κραιουργός.
lanositas, atis, θ. (lana) τὸ ἐρίωδες, τὸ χνοώδες.
lanosus, a, um, (lana) ἐρίωδες.
lanterna, κ.τ.τ. ταῦτ' ἐπὶ *laterna*, κτλ.
lanuginēus, a, um, χνόος, χνοώδης.
lanuginosus, a, um, χνοώδης. Πλίνιος.
lanugo, ūnis, θ. (lana) χνοός.
lanula, ae, θ. (ὕποκος. τοῦ lana) ἐρίδιον.
lanuvium, ii, οὐ. ἀνιούδιον. *Lanuvinus*, a, um, Ἀνιουδίνος. *Lanuvini*, ἄ. et Ἀνιουδίνος.
lana, neis, θ. πίνος, πινών, λινός, λιν

κάνη. mittere alicui lanceam, πέμπειν τινὶ τὴν ἐμὴν σίγα ἀπὸ τῆς τραπέζης. 2) τάλαντα (τοῦ λυγοειδμοῦ), πλάστιγγ. aliquid aequa lancea pensitare, ἰσομετρῶν ποιεῖν τι.
Laodamia, ae, θ. Λαοδάμεια.
Laodicea καὶ *Laodicea*, ae, θ. Λαοδικαία, ὄνομα πόλεων τινων. οὗς Ἀσίας. *Laodiceus*, a, um, καὶ *Laodiceus*, ei, Διοδικηνός. *Laodicea* εἴς. *Laodiceus*, ἄ. et Ἀλαδικός.
Laomedon, nis, ἄ. *Laomedon*. *Laomedontēus* εἴς. *Laomedontius*, a, um, Ἀλαμεδόντιος, Τρωικός. *Laomedontifides*, ae, ἄ. Ἀλαμεδοντιδής.
lapathum, ta, ἄ. τὸ τῷ *lapathum*.
lapathum, i, οὐ. λάπαθον (βράσην).
lapathus (-os) i, ἄ. καὶ θ. ταῦτ' ἐπὶ *lapathum*.
lapidea, ae, ἄ. (lapis-caedo) λιθοτόμος, λατόμος.
Lapideinae, arum, θ. (lapis-caedo) λιθοτομία, λιθοτομία.
Lapideinarius, ii, ἄ. (lapideina) λιθοτομίας, λιθοτομίας.
Lapidarius, a, um, (lapis) λιθοτός, τοῦ λίθου. *navis lapidaria*, ἡ λιθοφόρος ναῦς. 2) λιθάδης.
Lapidarius, ii, ἄ. (lapis) λιθοτόμος, λιθοτόμος.
Lapidatio, ōnis, θ. (lapido) λιθοβολία, λευσμός.
Lapidator, ōris, ἄ. λιθοβολός, λιθοστής.
Lapidesco, ere, (lapis) λιθοβαί, ἀπολιθοβαί.
Lapidēus, a, um, (lapis) λίθινος. 2) λιθάδης.
Lapido, avi, atum, are, (lapis) aliquem, λιθοβολῶ, λιθάω, λεύω, καταλεύω τινὰ. 2) λίθοις καταχώνευσι τινὰ. 3) ἀπρωσώπ.
lapidat, λίθος εἴς. λίθος ὄσι.
Lapidulitas, atis, θ. λιθοδία.
Lapidosus, a, um, (lapis) λιθάδης, λίθων πλήρης. 2) λιθάδης, λίθινος, σκληρός, στερεός.
Lapilloso, ere, (lapillus) λιθοβάτης.
Lapillulus, i, ἄ. (ὕποκος. τοῦ ὑποκορ. *lapillus*) λιθίδιον, λιθίδιον.
Lapillus, i, ἄ. (ὕποκος. τοῦ lapis) λίθιον, λιθίδιον, λιθάριον, ψήφος. 2) λιθάριον, (ἡ πολυτελής λίθος ἡ μαργαρίτης). 3) ὁ λίθος (νόστος).
Lapio, ira, (lapis) aliquid, λιθάω τι.
Lapis, idis, θ. (λίθος) λίθος. *lapides* mittere in aliquem, σπένδει λίθους ἐπὶ τινὰ.
Lapis Parius, ὁ Πάριος λίθος, ἡ Παρία λίθος. *Lapis molaris*, ὁ μολαίος, ὁ αἰτίας ὄνος. 2) *lapis sacer*, ἡ ἀπλω; *lapis*, ὁ ἱερὸς λίθος, ὁ ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς λίθοις, ὁ ἱερὸς λίθος. 3) ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς λίθοις, ὁ ἱερὸς λίθος. 4) ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς λίθοις, ὁ ἱερὸς λίθος.

θος εἴτε βάθρα, ἐφ' ὧν σταθύντες οἱ δοῦ-
λοι ἀπωλοῦντο. 5) στῆλη, τὸ τοῦ δοῦτα-
σταθίου σημεῖον, τὸ μιλιῆριον. ad quin-
tum lapidem a Roma, τεσσαράκοντα
στάδια ἀπὸ Ῥώμης. 6) ἡ λίθος, τὸ λιθά-
ριον, ἡ μαρμαίρε. 7) Jupiter lapis, Ζεὺς
λίθος. Jovem lapidem jurare, Δία λι-
θον ἑνυθύνειν. 8) μεταφ. lapis, ὁ λίθος, ἀ-
ναίσθητος.

Lāpitha (-es), ae, ἄ. Λαπίθης. Lapithae,
arum, πληθ. οἱ Λαπίθαι. Lapitha, ae,
θ. ἡ Λαπίθη. Lapithaeus, Lapithaeus,
Lapithaeus, a, um, Λαπίθαϊος, Λαπίθα-
ϊος, Λαπίθηϊος.

lappa, ae, θ. ξάνθιον, (βοτάνη).

*lappaceus, a, um, (lappa) θμωτός ξανθίφ.

lappāgo, inis, θ. (lappa) βατάνη τις ξαν-
θίφ ὁμοία.

Lapetus, ii, ἄ. ἐπικλησις τοῦ Διός. Lactant.
1, 22.

lapsūna, ae, θ. λαψύνη, λαμφύνη, (ψ).

*lapsio, ōnis, θ. (labor) ἐλίσθησις, πτώσις,
σφάλμα.

lapso, are, (θαμιστ. τοῦ labor) σφάλλομαι,
ἐλισθαίω, πίπτω.

lapsus, a, um, is. labor.

lapsus, ūs, ἄ. (labor) ἐλίσθησις, πτώσις,
ἐλίσθημα, σφάλμα, πτώμα. 2) ἐλίσθησις,
φορά, κίνησις. 3) μεταφ. τὸ σφάλμα, πτα-
σμα, ἀμάρτυμα.

laquear, eita laqueāre, in, od. ταῦτὸ τῷ
lacunar, ἡ φάτιν. laquearia, ium, πληθ.
τὰ φάτινμα.

laquearius, ii, ἄ. (laquear) ἄ. ὁ φατνώματος
κατασκευάζων.

laqueator, ōris, ἄ. (laqueus) εἶδος μονο-
μάχων, ὁ σπειροφόρος.

laqueatus, a, um, (laquear) φατνωτός,
φατνωματικός.

laqueatus, a, um, is. laqueo.

laqueo, avi, atum, are, (laqueus) ali-
quem, παγιδεύω τινά. laqueatus, a, um,
ἐμπερικλυθείς, παγιδευθείς.

laqueus, i, ἄ. βρόχος, πύλη, παγίς. laqueo
vitam Anire, τῷ βρόχῳ τὴν βίαν κατα-
στρέφειν. laqueo aliquem interimere,
ἀγχονί τινα, ἀγχονή τινα ἀποκτείνειν.
laqueo gulam alicuius frangere, στραγ-
γυλίσκειν τινά. laqueis captare feras, πύ-
λαις θηρῶν τὰ θύρια. haereo in laqueis,
πάγαις ἐνέχομαι. 2) μεταφ. ἡ πύλη, πα-
γίς, ἡ στραγγυλίσ, ὁ δόλος, ἡ ἀπάτη.

Lār, eita ὁρθότερον Lars, rtis, ἄ. ἄφρος.
(τιμητική τις προσηγορία ἡ λαίθετον παρ'
Ἑτρούσκων, ἰσως συγγενὲς τῷ τῶν Σκώτων
lard, lord, λάρδος) οἶον Lars Porsena,
ἄφρος Πορσένης. Lars Tolumnius, ἄφρος
Τολουμνίας.

lār, rtis, ἄ. ἄφρος, ἀφροσύνη, ὁ κατ'
οἰκίαν ἥρωας, ὁ τοῦ οἴκου ἐπίσκοπος καὶ
ἐνὶ οἴκῳ κομίζόμενος. Lares, um καὶ ium,
οἱ ἄφροτες. Σημ. τοῖς μὲν λάρσιν ἐπὶ
τῆς ἐστίας (focus) ἡ θυσία ἐρίγματο, τοῖς
δὲ πατρώσις θεοῖς (penales) ἐπὶ τοῦ ἐν
τῇ μεσάτῃ βωμοῦ. Ἦσαν δὲ καὶ lares,
viales, compitales, κ. τ. τ. λάρητες τῶν
ὁδῶν, τριδῶν, ἀγρῶν φυλακτικοί. 2) ἐντὶ
τοῦ domus, ὁ οἶκος, ἡ οἰκία, ἐστία. mihi
lar familiaris non est, ἄμοιρος ἐστίας
εἰμι. redire ad larem suum familiarem,
εἰς τὰ ῥέια ἡ οἰκίαν ἐπανελθεῖν. lardus
cum lare, ἔπαυσις οὖν εἴωψ. 3) ποιητ. ἡ
ἡ νεοττία.

Lāra καὶ Lārunda, ae, θ. μία τῶν Νηιδῶν
τοῦ Τιτίδωρος.

lārālis, ei, (lar) τῶν Ἀφρήτων.

lārārium, ii, od. (lar) Ἀφρήτων ἱερὸν.

larbāsis, is, θ. eita larbāson, i, od. λάρ-
βασον, ταῦτὸ τῷ σίμμι.

lardum, tadō τῷ lardum.

Lārēntiā, ium, od. (Larentia) ἡ τῇ
Ἀκκῇ Ἀφραντίας ἑορτή.

Larentia, ae, θ. is. Acca.

lares, um καὶ ium, ἄ. is. lar.

large, ἐπιφ. (largus) θαψιλῶς, ἀφρόνως, εὐ-
πώρως. 2) ἐπὶ, εὐπώρως, ἐπὶ πῶς. 3) εὐρῶς.

Largianus, a, um, (Largus) Ἀργιανός
τοῦ Ἀίργου.

*largificus, a, um, (largus-facio) θαψιλῶς
ἐφρόνως.

largiflūus, a, um, (largus-fluo) ἀφρόνως
ῥέων, ἐφρόνως.

largiflūus, a, um, (largus-loquor) πα-
λυλόγος.

*largimentum, i, od. (largior) δώρημα.

largio, ire, ἀρχαία. ἐντὶ τοῦ largior.

largior, itus sum, irl, (largus) aliquid
alicui, ἀποδοῦναι, δωροδοῦναι τί τινα.

alicui civitatem, εἰδέναι τινα πολιτείαν,
τιμᾶν τινα πολιτείαν. Hortensio copiam
dicendi natura largita est, τὸν Ὁρτήσιον
ἀφρόνως τοῦ λέγειν ἡ φύσις ἐχορήγησεν. 2)

χρῆσθαι, εἰδέναι, συγγράφει τί τινα.

largitas, itis, ὁ θαψιλότης, ἀφρόνεια, φιλοδωρία.

largiter, ἐπιφ. (largus) θαψιλῶς, ἀφρόνως. 2)

πολύ, μεγάλως. largiter posse, μέγα δύνα-
σθαι. largiter auri, ἀφρόνως χρυσοῦ.

largitio, ōnis, θ. (largior) φιλοδωρία, με-
γαλοδωρία. 2) χορηγία. 3) δόσις, δώρημα.

δωρεά. 4) δακτυλός, δωροδοκία. 5) παρὰ
νεωτέρους: largitiones, πληθ. τὰ βασιλι-
κὴν ταμίαν, ἡ γὰρ.

largitiōnalis, a, (largitiones) τῆς γὰρ
largitiōnalis, ἄ. γὰρ δόσις.

largitor, ari, (θαμιστ. τοῦ largior) ἐπι-
θαψιλώμενος, δωροδοκῶν.

largitor, ōris, ἰ. (largior) χορηγός, δωρητής. 2) ὁ δακτύλιος, ὁ δωροδόκος.

largitudo, ūnis, θ. ταὐτὸ τῷ largitas.

***largitus, ἐπίρ.** ταὐτὸ τῷ largiter.

***laig usculus, a, um, (ὅποκος. τοῦ largus)** μικρόν τι ἀφρονώτερον, ἀφρονέστερον.

largus, a, um, θαψίλης, ἀφρονος. alieum rei καὶ aliqua re, εὐπορίαν, πλεονέκειαν τινός. **ions largus aquae,** πηγή ἀφρονέου ὕδατος. **largus opum,** εὐπορίαν πλούτου.

2) ἀφρονος, ἀφρονέας, φιλόδοκος, μεγάλος. **alieum rei,** καὶ aliqua re, ἡ εὐδής τις, ὃς φειδόμενος τινος. ***Ον. κόρ.**

Δάργος, ὄρον τὸ Ἑλλαν. Ἀφρόνους.

laridum καὶ laridum, i, ὄ. (λαρίς, λαρινός) σπαν. larida, ae, θ. (ὅπον. caro) παστὸν ὕειον κρέας, χοίρειον λίπος, σιέλως.

***Εκ τούτου τὸ τῆς συνήθειας λαρίς.**

***larifuga, ae, (lar-fugio) ἀνατορ.**

***larignus, a, um (larix) ἐκ λάρικος.**

Larinum, i, ὄ. Δάριον πώλις τῶν Φρεντωνῶν. **Larinas, alis, ἰ.** Ἀφρινάτης.

Larissa, ae, θ. Λάρις(α)ς, δυναμὰ πόλεως καὶ ἀκρόπολις Ἀργούης. **Larissaeus, a, um, Ἀρρισσῆος. Larissaei, orum, καὶ Larissenses, ium, ἰ.** Ἀρρισσαῖοι.

Larius, ii, ὄ. ἡ Λάριος λίμνη, τανὺν lago di Como. ἐπιθετικῶς **Larium litus, ἡ τῆς Λαρίου λίμνης ὄχθη.**

Larix, icis, ἰ. καὶ θ. ὁ, ἡ Λάριξ (ῥ).

laros, ταὐτὸ τῷ larus.

Lars, ταὐτὸ τῷ Lar, rtis.

larus, i, ἰ. Λάρος (πηγὴν).

larva, ae, θ. (lar) μορμώ, μορμολύκειον, ἐδωλον, φάσμα. 2) μορμώ, τραγικὸν πρόσωπον, τραγηδῶν προσωπεῖον. 3) σκελετὸν.

larvæ, e, (larva) μορμωμοπέ.

larvo, avi, atum, are, aliquid, μορμολύττω, μορμολύττωμαι τινα. larvatus, a, um, νυμφόληπτος, μαυρόμενος.

lascivum, i, ὄ. Λάσανον, (ἀγγετον). 2) εὐροδοχετόν.

lascivo, ἐπίρ. ἀσελγῶς, ὀδριστηκῶς, ἀκολάστως.

lascivia, ae, θ. ἀσελγία, ὄδρις, ἀκολασία, λαμοχία.

lascivibundus, a, um, ἀσελγαῖων.

lascivio, ii, itum, ire, ἀσελγαίνω, ὀδρίζω, ἀκολασταίνω. capellæ lascivunt, αἱ σῆγες ὀδρίζονται, ἀσελγαίνουσι. plebs lascivii, ὁ δῆμος ὀδρίζει, ἀκολαστός ἐστι.

lascivitas, alis, θ. ἀσελγία, ὄδρις, ἀκολασία.

lasciviter, ἐπίρ. (lascivus) ἀσελγῶς.

lascivulus, a, um, (ὅποκος. τοῦ lascivus) ἀσελγῆς, ὀδριστηκῶς, ἀκολαστός.

lascivus, a, um, (ἵσας ἀπὸ τοῦ laxivus) ἀπὸ τοῦ laxus) ἀσελγῆς, ὀδριστηκῶς, ἀκολαστός.

ἀπὸ τοῦ laxus) ἀσελγῆς, ὀδριστηκῶς, ἀκολαστός, λαμοχός.

laser, ōris, ὄ. ὁ πῶς σιλφίου, ὁ Κυρηναϊκὸς ὀπός. καὶ τὸ σιλφίον αὐτό.

laseratus, a, um, (laser) σιλφιστός.

laserpitiatum, a, um, σιλφιστός.

laserpitifer, ita, etum, (laserpitium-fero) σιλφισφόρος.

laserpitium, ii, ὄ. σιλφίον, (ὄδριος). 2) σιλφίον, ὃ τοῦ σιλφίου ὀπός, ὁ Κυρηναϊκὸς ὀπός.

Lares, ἀρχαὶ. ἀντὶ Lares.

lasescus, ōre, (lassus) κοπιῶ, ἀποκαμῶ.

lassitudo, ūnis, θ. (lassus) ἀέρος, κόπιατος.

a lassitudine acquiescere, ἀναπαύεσθαι τοῦ κόπου. me vires lassitudine deficiunt, ὑπὲρ κόπου ἀπαγορεύω.

lasso, avi, atum, are, (lassus) aliquem ἢ aliquid, κοπιῶ, καταπονῶ τινα ἢ τι. lassatus aliqua re, κοπιωθείς, ἀπειρηκὸς ὑπὸ τινος. ventus lassatur, ὁ ἔνεμος κοπιᾷται, λωπῇ.

lassulus, a, um, (ὅποκος. τοῦ lassus) ὑπὸ τι κοπιωθείς, ἀπειρηκός.

lassus, a, um, (συγγνωτὴ τῷ laxus) κοπιωθείς, ἀποκαμῶν, κατέποντος. aliqua re ἢ ab, de re ἢ aliquid, ἀπειρηκός ὑπὸ τινος. ἔδριται καὶ μετ' ἀποκαμῶ. σπανίως δὲ καὶ μετὰ αἰτίας. aliquid.

lastaurus, i, ἰ. Λάταυρος, κίναδος.

late, ἐπίρ. (latus) πλατεῖως, εὐρύως, εὐρύκρην. **late vagari, κερῶν, πῶρρον πλατύνεσθαι.**

vallis late patens, κοιλία πλατεῖα, εὐρύχωρος. longe lateque aedificia incendere, ἐπὶ πολλὰ τὰ οἰκοδομήματα ἐκπρήβεῖν.

ποιεῖν. late rex, εὐρυκρεῖων. 2) πλατεῖως, μακρὰν, διεσποδῶς. loqui, λέγειν.

latebra, ae, θ. (lateo) κρυπτήριον, ἀποκρυφῆς, μυχός. foras, ὁ κρυφῶν, φωλεῖς τοῦ ὄφρου. 2) ἀποκρυφῆς. lumen, ἡ ἐκκλιψὴς τῆς σελήνης. 3) ἀποκρυφῆς ἢ αἰνιγματώδης τοῦ λόγου τρέπος. 4) ἀποκρυφῆς, πρέφαστος, πρόσχημος.

latebricola, ae, ἰ. (latebra-cola) ὁ ἐν μυχῶς ἢ φωλεῖς διατρίβων.

latebrosa, ἐπίρ. (latebrosus) κρυπτήριον.

latebrosus, a, um, κρυπτός, κρυπτηρίων πλήρης. 2) λαθροῖς, κρυπτός, ἀποκρυφῆς.

latenter, ἐπίρ. (lateo) λαθροδύντως, λήθως, κρυφῶς. **latenter facio aliquid, λαθροῖς ποιεῖν τι, ποιεῖν τι λαθῶν.**

lateo, ūi, ōre, (lateo) λαθῶν, κρυπτομαι.

anguis latet herba ἢ in herba, ὄδρις ἀκρυπταί ἐν τῇ γλῶσῃ. causa latet, ἡ αἰτία λαθάνει, ἀγνοεῖται. latens, λαθάνων, λαθῶν, κρυπτός, ἀγνοούμενος. 2) aliquid καὶ σπαν. aliquid, λαθάνω τινα. aliquid latet oculis ἢ oculis, λαθάνει τὸ τοῦ

δοθαλμοῦς. later me, aliquid esse, λανθάνει με, εἰς ἐστιν τι.
 Lāter, ēris, ἄ. πλίνθος. lateres ducere, πλίνθους ἐλκεῖν, ἀρᾶν. coquere, ὀπτᾶν, later cocillis, ἡ ὀπτῇ πλίνθος. Παροῖμι.
 laterem lavare, πλίνθον πλύνειν, (ἀνῆνυστα πονεῖν). later aureus, argenteus, πλίνθος χρυσοῦ, ἀργυροῦ.
 Lāterālis, e, (latus) τῆς πλευρῆς. lateralis dolor, ἡ πλευρική (δυσία). lateralia, οὐ. τὰ παραπλευρηθία βλάδινα.
 *lāteramen, inis, οὐ. (later) κέρατος.
 Lāterānus, a, um, Λατερανός.
 lāterārius, a, um, (later) πλινθιακός. lateraria terra, κεραμική γῆ. lateraria, αἰ, θ. τὸ πλινθεῖον. laterarius, ἄ. ὁ πλινθιακός, πλινθευτής. *Id. καὶ τὸ ἄξιος.
 lāterārius, a, um, (latus, orla) παρά-πλευρος, τῆς πλευρῆς.
 laterculensis, is, ἄ. (laterculum) ὁ ἐπὶ τῆς τῶν ἀρχῶν καὶ τιμῶν ἀναγραφῆς.
 laterculum, i, οὐ. (ἀποκορ. τοῦ later) ἡ τῶν ἀρχῶν καὶ τιμῶν ἀναγραφῆς.
 laterculus, i, ἄ. (ἀποκορ. τοῦ later) πλινθίων, πλινθί. 2) πλινθοειδὲς πέδιμα. 3) πλίνθος, μέτρον ἀγροῦ.
 lāterensis, e, (latus) ὁ παρὰ τὴν πλευράν. *Οὐ. κέρ. Laterensis, is, ἄ. Λατερανός.
 lāterfāna, orum, οὐ. πῖρα, εἶδος ἀπλίου.
 lāterfōtus, (-tus), a, um, (later) πλινθινός.
 lāterfina, ae, θ. (later) πλινθεία, πλινθοφυγία.
 lāteritāna, ταῦτ' τῇ Lateriana.
 lāteritius, is, latericius.
 laterna, (ἡ κατὰ τὴν ἄκρην τῶν χειρογράφων lanternā) ae, θ. φανός, λῆχος, λυχνόχρος. λαμπνῆρ.
 *laternārius, ii, ἄ. λυχνόφορος, λαμπνηροφόρος.
 lātesco, ēro, (lātus) πλατύνομαι, ἐδρύνομαι.
 *lātesco, ūi, ēre, (lateo) κρύπτομαι, ἀποκρύπτομαι.
 lātex, icis, ἄ. ποιητ. νέμα, πῖδαξ, πηγῇ. 2) νέμα, ὑγρόν, ὕδωρ, οἶκος, ἔλαιον, κ.τ.θ. οἶον latex aquae, latex meri, latex Lycopodii, latex vineus, Paliadii laticos.
 lāthyrus, idis, θ. λαθυρίς.
 Lātialis, e, (Lātium) Αλτινός. populus Lātialis, τὸ τῶν Αλτινῶν ἔθνος. Lātialis sermo, ἡ τῶν Αλτινῶν διδασκαλία, ἡ Ῥωμαϊκὴ γλῶσσα. Lātialis Jupiter, ὁ Αλτινός Ζεύς. Τούτῳ αἱ τῶν Αλτινῶν πόλεις ἐπὶ τοῦ Ἀλβανοῦ ἔρους κοινᾶς ἐπὶ τοῦ ἔρος καὶ θυσιᾶς, ὡς Αλτινός (fortius Lātius) ἐκάλουν. Τὸν δὲ ἡγεμονίαν τῶν ἑρῶν εἶχον Ῥωμαῖοι. is, καὶ Fortius.
 Lātialiter, ἐπὶ Ῥ. Αλτινιστῇ, Ῥωμαιστῇ.
 Lātius, aris, οὐ. ἡ Αλτινὴ θυρία, τὰ Αλτινῶν, πρὸς. Lātialis.

Lātialis, e, ταῦτ' τῇ Lātialis.
 Lātialiter, ταῦτ' τῇ Lātialiter.
 Lātianus, a, um, ταῦτ' τῇ Lātialis.
 lātibula, are, ταῦτ' τῇ lātibulor.
 lātibulo, arī, (latibulum) κρύπτομαι.
 lātibulum, i, οὐ. (lateo) κρυπτήριον, ἄσπεργη, μυχός. ferarum, ὁ κρυπτήριον, φολιός τῶν θηρίων.
 lāticiāviālis, e, ταῦτ' τῇ lāticiāviā.
 *Επιγρ.
 lāticiāvius, a, um, (latus-clavus) πλατύ-σμος. tunica lāticiāvia, ἡ πλατύσμος ἐσθῆς, ἡ πλατύσμος. lāticiāviū, ii, οὐ. τὸ πλατύσμον. 2) βουλευτικός, ὁ φορῶν τὸ πλατύσμον, πρὸς. clavus.
 lātifolius, a, um, (latus-folium) πλατύ-φυλλος.
 lātifundum, ii, οὐ. (latus-fundus) τὸ εὐρύχωρον κτήμα, ὃ ἐν τοῖς Πανδέκταις εὐρεῖται λεγόμενον σύγκτησις.
 Lātine, ἐπὶ Ῥ. Αλτινιστῇ, Ῥωμαιστῇ. Latine loqui, Αλτινιστῇ, Ῥωμαιστῇ λέγειν. Latine scire, Αλτινιστῇ λέγειν ἐπίσταται, γινώσκω, συνίημι τὴν Ῥωμαίων διδασκαλίαν. 2) Latine loqui, ὁρῶς τῇ Ῥωμαϊκῇ γλῶσσῃ χρῆσθαι, ὁρῶς λέγειν. Συγκρ. Latinius, Αλτινικώτερος 3) μειορ. Latine loqui, ἐπὶ τοῦ εὐδός, παρὰ, ἐδῶς λέγειν.
 Lātini, orum, ἄ. is. Latinus.
 Lātiniensis, e, (Latinus) ager Lātiniensis, μέρος τι τῆς Αλτινῆς χώρας. vīnum Lātiniense, ὁ εὐδὸς ποῦμένος οἶκος.
 lātinitas, atis, θ. ἡ καθαρά, ἡγεσία τῶν Αλτινῶν φωνῆς, ἡ Ῥωμαϊκὴ γλῶσσα. 2) τὸ Αλτινὸν εἶκος, ἡ Αλτινῶν πολιτεία.
 lātino, are, aliquid, Αλτινιστῇ μεθερμηνεύειν τι.
 *lātino, are, ταῦτ' τῇ latinizo.
 Lātinius, a, um, Αλτινός. lingua Lātina, ἡ τῶν Αλτινῶν εἰς Ῥωμαίων φωνή, ἡ Αλτινὴ, Αλτινίς, εἰς Ῥωμαϊκὴ γλῶσσα. vertere aliquid in Latinum, Αλτινιστῇ μεθερμηνεύειν εἰς μεθερμηνεύειν τι, εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν γλῶσσαν μετατρέφειν τι. via Lātina καὶ ἄπλος Lātina, ἡ Αλτινὴ ὁδός, Αλτινὴ. Lātini, ἄ. of Αλτινοί. fortius Lātinae ἡ ἄπλος Lātinae, is. Lātialis.
 Lātinius, i, ἄ. Αλτινός, ἀρχαῖος τοῦ Αλτινίου βασιλέως.
 lātio, ōnis, θ. (fero, tuli, eultra) τὸ εἶρην. legis lātio, νέμα γραφῆς, nullfragi, ἡ ψηφοφορία. auxilii, ἡ ἐπικουρία. expensis, ἡ τοῦ ἀναλώματος ἀπογραφή.
 lātipes, edis, (latus-pes) πλατύπους.
 lātistabundus, a, um, (lātio) κρυπτήριον.
 lātistatio, ōnis, θ. ἀπικρυψίς, κρύψις.
 lātito, avi, atum, are, (latito) τὸ ἰσχυρῶς κρύπτομαι, ἀποκρύπτω.

latitudo, ὄνις, ὁ. πλατέτης, πλάτος, εὐρος.
 Latium, ἡ, οὐ. ἡ Λατίον, τὸ Λατίον. Jus
 Latii, αἴτε ἀπλῶς. Latium, τὸ (καλούμε-
 νον) Λατίον, Λατίου δίκαιον, τὰ Λατίων
 δίκαια, ἡ Λατίων πολιτεία. Latium dare
 αἰσού, τὴν Λατίων πολιτείαν εἶναι τὸ κα-
 λούμενον Λατίον δίδοναι τι.
 Lātius, α, um, τοῦ Λατίου, Λατίως.
 Latmus, ἰ, ὁ. Λάτμος, ὅρος Καρίας. Lat-
 mus, α, um, Λάτμος.
 Lato, ūs, ὁ, σπαν. ἀντὶ τοῦ Latons.
 Latoides, αs, ἁ. Αττολίδης.
 Lātōis, idis, ὁ. Αττωίς.
 Latōius, α, um, Αττωίος, Αττωίος.
 latōm, ae, ταὐτὸ τῷ lautumiae.
 Lātōna, ae, ὁ. Αττὼ (Αἰολικ. Λάτων).
 Latōnigēna, ae, ἁ. καὶ ὁ. ὁ, ἡ Αττογενής.
 Lātōnius, α, um, Αττωίος, Αττωίος.
 lator, ōris, ἁ. (fero, tuli, latum) ὁ φέ-
 ρων. legis, ὁ γράφων ἢ γράψας νόμον.
 Lātōus, α, um, Αττωίος.
 lātrābilis, e, (latro, are) ὕλακτικός.
 lātrator, ōris, ἁ. (latro, are) ὕλακτητής,
 θουκτής.
 lātrātōris, α, um, (latrator) ὕλακτικός.
 lātratus, ūs, ὁ. (latro, are) ὕλακτός, ὁ-
 λακός. latralus, πληγ. τὰ ὕλαγματα.
 latrina, ae, ὁ. (lavo) ἀρχαία. ὁ λουτήριον.
 2) μυστήριον. ὁ φερόμενος, ἀποπατος, ἡ ὁλοκή.
 μεταφ. τὸ χαμαιτυπιεῖν.
 lātūnum, ἰ, οὐ. (lavo) ἀρχαία. τὸ λουτήριον.
 lātro, avi, atum, are, ὕλας, ὕλακτῶ. ae-
 ternum latrans, ὕλακώμενος. latrans,
 ποιητ. ὁ ὕλακτητής, θλατ, κύων. 2) ὕλα-
 κτῶ, θωσσω, βοῶ. unda latral, τὸ κύμα
 ὕλακτῆ, παταγῆ, βρέμει. 3) μεταφ. uni-
 mus latrat, ἡ καρδία ὕλακτῆ. stoma-
 chus latrans, στόμαχος ὕλακτῶν, πεινῶν. 4)
 aliquem, ὕλακτῶ τινα, προσυλακτῶ τινα.
 lātro, ōnis, ἁ. ἀρχαία. λ ἁ τ ρ ι ε, μισθο-
 φόρος, μισθωτὴς στρατιώτης. 2) συνηθ. λη-
 στῆς, ὁδοιπόρος, ὁδοιπόρος. — ποιητ. ὁ
 κυνηγός. 3) πετιός, πετιώας ψήφος.
 Lātō, ōnis, ἁ. Λάτριν.
 lātrociniālis, α, (latrocinium) ληστεικός,
 ληττετικός. latrocinialis manus, τὸ λη-
 στεϊκόν, ληττεϊκόν (εἶδος).
 lātrociniāliter, ἐπιρ. ληστεϊκῶς, ληττεϊκῶς.
 lātrociniātō, ōnis, ὁ. (latrocinium) ληστεία.
 lātrociniūm, ἰ, οὐ. (latro) ἀρχαία. ἡ λα-
 στεία, μισθοφορία. 2) συνηθ. ἡ ληστεία. 2)
 τὸ ληττεϊκόν, ληττεϊκῶν, ληττεϊκὸν εἶδος.
 lātrociniōr, atus sum, ari, (latro) ἀρχαία.
 μισθοφορῶν, ἐπὶ μισθῷ στρατεύω. 2) συνηθ.
 ληστεύω, ὁδοιποκῶ.
 Lātrociniāus, α, um, (Latro) Λατρωσιανός,
 τοῦ Λάτρινος.
 lātrociniārius, α, um, ληττεϊκός.

lātrociniātor, ōris, ἁ. ὁ ἐπὶ τοῖς ληστεῖς
 παμφοδός.
 lātrociniūlis, ἰ, ἁ. (ὕποκορ. τοῦ latro) λη-
 στεῖς, ὁδοιπόρος. 2) πετιός, πετιωτικῆς
 ψήφος.
 latūmia, ταὐτὸ τῷ lautumia.
 lātūra, ae, ὁ. (fero) φέρους, ἀχθοφορία.
 lātūrārius, ἰ, ἁ. (latūra) ἀχθοφόρος.
 latus, α, um, τῷ. fero.
 lātus, α, um, π λ α τ ὁ ς, εὐρύς. mare la-
 tum, ἡ πλατεῖα, εὐρεῖα θάλασσα. via lai-
 ta, πλατεῖα ὁδός. latum pectus, πλατὺ στή-
 νον. latum regnum, πλατὺ χωρὸς, εὐρύ-
 χωρος βασιλεία. lata gloria, πλάτος εὐφρο-
 νίας.
 latus vir, πλατὺς, πλατὺς ἀνὴρ, εὐρύ-
 στερνος ἀνὴρ. latus tres pedes ἢ trium
 pedum, τρεῖς πόδας τὸ πλάτος (τὸ εὐρος)
 ἔχων, τοῦ πλάτους τὸ πλάτος (τὸ εὐρος)
 non lator tribus pedibus, τὸ πλάτος οὐ
 πλέον τριπόδου. 2) πλατὺς, μακρός, κατὰ
 πλάτος, διασποδός. 3) πλατὺς, πλατεῖα-
 ζων, πλατὺς ὁδοί. lata verba, πλατεῖα ἢ
 πλατεῖα ῥήματα.
 lātus, ōris, οὐ. πλευρά, τὸ πλάγιον. dolor
 lateris, ἡ πλευρικός (νόσος). a latere, ἡ
 πλάγιον. latus montis, τὰ πλάγια ὄρους,
 ἡ παρώσεις. latus ἢ nudum latus prae-
 ter do, τὰ γυμνὰ πλάγια, πλάγιον
 παραδιδόμενα ἡμαρτῶν. latus allicuius tege-
 re, πορεύεσθαι παρὰ τὴν ἀριστερὰν τινα-
 παρὰ δεξιὰ τινα βαδίζειν. equites ad
 latera (exorcitus) disponit, τοὺς ἱππεῖς
 κατὰ τὰ πλάγια τοῦ στρατεύματος (κατὰ
 τὰς πλευρὰς ἢ τὰ πλάγια) τάττει. ab lato-
 re impotum hosti facere, ἐκ πλάγιον
 προσβάλλειν τοὺς πολεμίους, πλάγιον λαμ-
 βάνειν τὸν πολεμίων. adhaerere lateri ali-
 cuius, πρὸς ταῖς πλευρὰς τινα ὑπάρχειν,
 ἐπικαθίστασθαι. ab latere tyranni, οἱ
 παρὰ τὸν τύραννον, οἰκιστὴ τοῦ τυράννου.
 latus allicuius, ὁ οἰκιστὴς τοῦ
 μεταφ. ἡ ἀδουσία, τὰ νεύρα, ἡ ὁμολογία,
 ἡ πλάγια συγγένεια. ex latere cognatus,
 γένει προσήκων.
 lātuscūlum, ἰ, οὐ. (ὕποκορ. τοῦ latus) πλεο-
 ριον.
 laudābilis, e, (laudo) ἐπαινετός, ἀξιόπαινος.
 laudābilitas, ātis, ὁ. (laudo) τὸ ἐπαινε-
 τόν, ἡ ἀνδοξότης (εὐαντικὴ προσηγορία).
 laudābiliter, ἐπιρ. (laudabilis) ἐπαι-
 νητικῶς.
 laudābundus, α, um, (laudo) ἡ
 Χάρις.
 laudāto, ἐπιρ. ἐπαινετός, ἐπαινοῦμε-
 νος.
 laudāto, ōnis, ὁ. (laudo) ἐπαινετός.
 ἀρχαίον, 2) ἐγκώμιον, ἐπικηδε-
 μόν.
 laudātivo, ἐπιρ. (laudativus) ὁ
 laudātivus, α, um, (laudo) ἐπαινετικῶς
 ἐγκωμιστικῶς, ἁ. ὁδοιπόρος.

laudator, ōris, ἄ. (laudo) ἐπαινέτης, ἐπαι-
νῶν, ἐγκωμισατής. 2) ὁ ἐπικηδεῖον λόγον
λέγων.

laudātorius, a, um, ἐπαινετικός.

laudatōrix, icis, θ. ἡ ἐπαινήτρια.

*laudicōsus, i, ἄ. (laudo-coena) ὁ δεῖπνα
ἀπεινῶν, δεῖπνοπλῆξ, παράδειτος.

laudo, avi, atum, atus, (laus) aliquem
καὶ aliquid, ἐπαινῶ, ἐγκωμίζω τινὰ ἢ τι.
ποιῶν. aliquem totū, ἐπαινῶ τινὰ ἐπὶ τῷ
θανάτῳ, μακαρίζω τινὰ τοῦ θανάτου. 2)
ἐγκωμίζω τινὰ ἀποθανόντα, ἐπαινῶ ἐπὶ
τῷ ἀποθανόντι λέγω. 3) δομαίω, καλῶ,
ἐπύχνομαι τινὰ (μαρτυρά). — laudatus, a,
um, ἐπαισ. ἐπαινετός, ἀξιεπαινος, τίμιος,
τιμητός.

laurea, ae, θ. (laurus) φύλλον δάφνης. 2)
στύβανος δάφνης. Σημ. δάφνη ἐστεφανοῦντο
ἄλλοι τε καὶ οἱ θριαμβεύοντες.

laureatus, a, um, δάφνη κεκοσμημένος ἢ
ἐστεφανωμένος, δαφνιφόρος. Illae lau-
reatae καὶ ἄλλος laureatae, αἱ τῶν στρα-
τιῶν παρὰ τὴν σύγκλητον περὶ νίκης ἐπι-
στολαί, αἱ δάφνη περιελθόντες.

Laurens, ntis, Λαυρεντικός, τοῦ Λαυρέντιου.
ποιῶν. *Ρωμαϊκός. Laurentes, ἄ. οἱ Λαυ-
ρεντίνοι.

Laurentialitia, ἡ δέξιμος ἀντὶ τοῦ Larentalia.

Laurentia, ἡ δέξιμος ἀντὶ τοῦ Larentia.

Laurentinus, a, um, Λαυρεντινός.

Laurentis, idis, θ. terra, ἡ Λαυρεντινὴ
χώρα.

Laurentum, i, οὐ. τὸ Λαυρέντιον, καὶ ἡ
Λαυρέντος, πόλις τῆς Λατίνου. Περὶ τοῦ
ἐθνικοῦ τῆς λέξεως, (ἔτι ἐκ τοῦ laurus),
ἴδε *Μωδίκων ἱστορ. 1, 12.

laureola, ae, θ. (ὕψος τοῦ laurea) στε-
φάνιον δάφνης.

laureolum, i, οὐ. (laurus) δάφνη.

laureus, a, um, (laurus) δάφνης. laureus
ramus, ὁ ἑρμῆνος κλάδος, κλάδος δάφνης.
laureum nemus, δαφνῶδες ἔλκος, ἄλσος
δάφνης. 2) laurea, ὕψος. arbor, ἡ δάφνη.
3) laureu, ὕψος. corona, ὁ δάφνης στύβαν-
ος. ἴδε laurea. 4) laurea rosa, ἡ ῥόδου
δάφνη.

laurex εἶτε laurix, icis, ἄ. ἐμβρυνον κοί-
κλου.

*lauricōmus, a, um, (laurus-coma) δαφνο-
κομῶς, δαφνώδης.

laurifer, era, erum, (laurus-fero) δαφνη-
φόρος.

lauriger, era, erum, (laurus-gero) δαφνη-
φόρος.

laurinus, a, um, (laurus) δάφνης.

Lauritōtis, is, θ. Λαυριτωτικὴ σποδός.

lauripōtens, ntis, ἄ. (laurus-potens) ὁ
δαφνίτης, ἐπικηδεῖς τοῦ Ἀπὸλλωνος.

Lauro εἶτε Lauron, ōnis, θ. Ἀκύρων, πό-
λις τῆς Ταβρικοῦνης Ἰσπανίας. Τὸ ἐθνι-
κὸν Lauronensis, e, Λαυρωνίτης.

laurus, i, θ. δάφνη. (τὸ δένδρον καὶ ὁ κλά-
δος ἢ στύβανος δάφνης). Παρὰ Παργαίοις
λ α ρ ν η, καθ' Ἑσύγιον. Σημ. οἱ Ρω-
μαῖοι ἄλλως τε καὶ ἐπὶ νίκῃ ἐχρῶντο τῇ
δάφνῃ. — τὸ laurus ἐπιδίδεσθαι καὶ τῆς
τετάρτης κλίσεως τὰς δε τὰς πρῶτης γὰρ
laurus, ἀφαιρ. lauri, πληθύνει. ὄνομ. καὶ
εἰς τὰς laurus.

laus, dis, θ. ἔπαινος. laudem sibi parere,
ἐπαινον κτῆσθαι. esse in laude, ἐπαινε-
σθαι, εὐδοκμεῖν. laudem habere de ali-
quo, ἐπαινον ἔχειν πρὸς τινος, παρὰ τινος
hoc mihi laudē est, τοῦτο ἐπαινον παρί-
χει μοι. laus est, ἀξιεπαινόν ἐστιν. 2) ἔ-
παινος, ἐγκωμῖον. aliquis ἢ de aliquo
laudes dicere ἢ habere, ἐπαινον ἢ ἐγκω-
μῖον τινος ποιεῖσθαι, ἐγκωμιάζειν τινὰ. 3)
ἐπαινος, ἀξία, τιμὴ. 4) ἐπαινετὴ πράξις
κατόρθωμα ἀρετῆς. (ὥς καὶ τὸ ἄλλος παρ'
Ἑλλήσι τίθεται ἀντὶ ἀρετῆς τῆς ἀξίας
κλέους).

Lausus, i, ἄ. Λαύσος.

laute, ἐπὶ. κομψῶς, λαμπρῶς πολυτελῶς
βασιλῶς. 2) εὖ, μέλα, σφόδρα, θαυμασίως.

lautia, orum, οὐ. τὰ ξένια, (λαύτεια, παρὰ
Πλουτ. Κερ. Ρώμ. 45). quaestor urbis
lautia legatis mittit ἢ praebet, ὁ κατὰ
πόλιν ταμίης ξένια τοῖς πρέσβεσι πέμπει.
lautitia, ae, θ. (lautus) πολυτέλεια, βα-
σιλῆεια.

lautiusculus, a, um, (ὕψος τοῦ lautus)
πολυτελέστερος.

Lautillae, arum, θ. πληθ. (lavo) θερμαί ἢ
θερμά, τόπος ἐν Ρώμῃ καὶ τόπος τῆς Λα-
τίνου.

lautūmīae, arum, θ. πληθ. λατουμεῖαι
λαυτομεῖαι διατωμήριον ἐν Συρακούσαις
καὶ ἐν Ρώμῃ.

*lautūmīus, a, um, τῶν λατομῶν.

lautus, a, um, ἴδ. lavo.

lāvābrum, ταῦτ' τῷ labrum, πύλος.

lāvācrum, i, οὐ. (lavo) λουτήριον.

lāvāndaria, orum, οὐ. (lavo) τὰ πλύσιμα.

lāvātio, ōnis, θ. (lavo) λούσις, λουτήριον
colida, ἡ θερμολουσία. 2) λουτήριον. 3) λου-
τήριον, λουτρῶν, βαλανεῖον.

lāvātrina, ae, θ. ταῦτ' τῷ latrina.

lāver, ōris, οὐ. ὄλον. (βάτην).

Lāverna, ae, θ. θεὰ τις τῶν κλαπῶν προ-
στάτις. 2) ποιητ. ὁ κλέπτης.

Lāvernālis, porta, θ. μία τῶν πυλῶν τῆς
Ρώμης.

Lāvernio, ōnis, ἰ. (Laverna) ἀρχαία. ὁ
κλέπτης.

Lavinia, ae, θ. Λαυινία, Λαβινία, καὶ παρὰ Διονυσ. τῇ Ἀλικαρν. Λαβία.

Lavinium, ii, οὐ. Λαυινιον, Λαβινιον, πόλις τῆς Λατίας. Lavinus, a, um, τοῦ Λαυινίου. Lavinii, orum, καὶ Lavinien-ses, ium, ἅ. οἱ Λαβινιάται.

lāvito, are, (λαβιτιν. τοῦ lavio) λούω.

lāvo, lavi, lautum καὶ lotum, (ἐρχαί. la-vatum) αρο, (ἐρχαί. καὶ ποιητ. ἔρε) λοόω. se lavare ἢ lavari, λαβιθεῖν. in flumine, ἐν ποταμῷ. Σημ. lavare ἀντὶ τοῦ se lavare, λούεσθαι. lautus ἢ lotus, a, um, λουεῖσθαι, μεταφ. lavo peccatum, ἀπο-λούεσθαι ἀμαρτήματα. 2) νίπτω. manus et pedes, νίπτουμαι χεῖρας καὶ πόδας. lautis manibus, νιψάμενος τὰς χεῖρας. 3) πλύνω. vestes, ἐσθλῆτας. lotus, a, um, πλυθείς. 4) λούω, βρέχω, βάνω, κλύω τι. Ἐπι-θετ. lautus, a, um, κομψός, λαμπρός, πολυτελής, θαψιλής, λιπαρός. 2) ἔδρος, ἔδρε-θιαιτος.

laxamentum, i, οὐ. (laxo) λώρησις, ἐννεσις. alleni laxamentum dare, ἀνεῖν τι πα-ρίχειν. 3) ἴστας, πρᾶνους, ἀνακούφισις. 2) ventris, ἡ ἐλακσις τῆς κοιλίας, κοιλιο-λυσις. 4) χάλασμα, διατάσσιν, διέσκημα.

laxatio, ōnis, θ. (laxo) χάλασις, διατά-σσις, διέσκημα. 2) λώρησις, ἐννεσις.

laxativus, a, um, χαλαστικός, πρᾶντικός.

laxo, επίθ. χαλαρός. 2) ἔδρος, εὐρύχωρος.

3) μεταφ. ἀνέως, ἀκολάστως, ἀνευθέρως.

laxitas, ātis, θ. (laxus) χαλαρότης, χα-λύπτης. 2) εὐρυχωρία, εὐρότης.

laxo, avi, atum, are, (laxus) allquid, χαλῶ, ἀνιμά τι. aroum, χαλῶν, ἀνιμαί το τῶν. habonas, χαλῶν, διδοῖναι τὰς ἡνίας. elaustra, χαλῶν, ἀνιμαί τὰ κλη-θρα. vincula, χαλῶν, λύειν τὰ δεσμά. forum, εὐρύνειν τὴν ἀγορᾶν. mare modice se laxat, ἡ θάλασσα οὐ πολὺ εὐρύνεται. Itera se laxat (in cortice), τὸ γράμμα εὐ-ρύνεται (ἐν τῷ φλοιῷ). manipulos laxare, ἀραιῶν τοὺς λόχους. intestina, χαλῶν, λυ-πεῖν, κινεῖν τὴν κοιλίαν. 2) χαλῶ, λύνω, ἀνιμαί, ἀνακούφισιν, λωρῶ τι. quies laxat artus, ἡ ἥσυχία λύει τὰ μέλη. laxo iram, χαλῶ, πρᾶνῶ τὴν ὀργήν. animum a la-boribus, λωρῶ τὸν θυμὸν τῶν πόνων, ἐνε-αίν τῶν πόνων τῇ ψυχῇ περιχεῖν. se mo-lestis, λωρῶ ἀπὸ τῶν ταλαιπωριῶν, ἐνε-αίν τῶν ταλαιπωριῶν λυβῆσθαι. pugnā la-xatā, λωρησμένη ἡ ληστία τῆς μάχης.

annona laxat, ὀπουν. ἅθ. ἡ τιτοδεία λωρῶ, ἡ τοῦ οἴτου τιμὴ ἐλαττωταί.

laxus, a, um, χαλαρός. arcus, χαλαρόν,

ἀνεμίνον τῶν. laxae habentia, χαλαρά,

ἀνεμίνον ἡνία. calceus, χαλαρόν ἀπόδη-μα. laxum agmen, ἄρτια, μὴ στερεά.

laxa janua, χαλαρά, ἀνοικτὴ θύρα. 2) εὐ-ρύς, εὐρύχωρος. spatium laxum, εὐρὺ δι-αστημα. laxa domus, ἡ εὐρύχωρος οἰκία. 3) μεταφ. χαλαρός, ἀνεμίνος, ἄνατος, ἀκλ-λαστός, ἐλευθέρως. laxa annona, εὐανος σίτος. dies laxa, ἀναβιβλημένη ἡμέρα, μακρὰ προθεσμία.

lea, ae, θ. (leo) ποιητ. ἀντὶ τοῦ leaena.

leaster, ae, θ. Λαίνα.

Leander καὶ Leandrus, dñi, ἅ. Λαίανδρος, Λαένδρος.

Learchus, i, ἅ. Λίρχος. Learcheus, a, um, Λαίρχεος, τοῦ Λαίρχου.

Lebada, καὶ Lebadae, ae, θ. Λεβαδία, Λεβάδεια.

Lebedus, (-os) i, θ. Λίβδος, πόλις τῆς Ἰωνίας.

lebes, etis, ἅ. λίθος.

Lechaem, i, οὐ. (καὶ Lechaeo, arum, θ. παρὰ Πλινίῳ h. n. 4, 4, καὶ Στράτῳ Syll. 4, 3, 59.) Λίχαιον.

lectarius, ii, ἅ. (lectus) labor, κλινοποιός. Ἐπιγρ.

lecta, επίθ. (lectus) λογιθῶν, μετ' ἐκλογῆς.

lectica, ae, θ. (lectus) φορητὴ κλίνη, φο-ρεῖον. lectica operta, φορεῖον κατεσπασ-μένον.

lectica arboris, τὸ μέρος τοῦ δένδρου, ὅθεν ἄς τὰ ἔλαια κληθεῖ διατελλόνται.

lecticariola, ae, θ. (lecticarius) κλινοφό-ρων ἐστρώσις.

lecticarius, ii, ἅ. (lectica) κλινοφόρος, φο-ρειοφόρος.

lecticula, ae, θ. (ὄπακος. τοῦ lectica) φο-ρητὴν κλινίδιον, μικρὸν φορεῖον. 2) κλιν-τήριον, κλιντήρ.

lectio, ōnis, θ. (lego, oro) συλλογὴ. lapi-dum, τὸ ἐκλιθεῖον. florum, τὸ ἀνθο-γεῖν. 2) ἀνέγνωσις, τὸ ἀναγιγνώσκαι. 3) ἀνέγνωσις, λέξις, βῆσις, τὸ κείμενον. 4) ἐκλογὴ, ἀφῆσις.

lectisterniātor, ōnis, ἅ. (lectisternium) στρώτης, στρωματοποῦλας.

lectisternium, ii, οὐ. (lectus-sterno) τρω-σις ἐπὶ κλίνῃ, στρωματιά, (ἰορτὴ παρὰ Ῥωμαίους ἐν ᾗ κομψάσαντες τὰς τῶν θεῶν στρωματιάς θοήναι αὐτοῖς παρὰθεῖαν, ἥρ-ξεντο δὲ τοῦτο ποιεῖν ἀπὸ τοῦ 399 ἔτους πρ. Χρ. καλεῖσθαι τὸν Σιβυλλεῖον χρησμῶν.)

lectito, avi, atum, are, (λαίτω. τοῦ lego) alliquid, ὁμαλῶ συλλέγει τι. Poros, ἀνθο-λογεῖν. 2) συγγένεις ἀναγιγνώσκω, ἀναγ-γιγνώσκω τι, φιλαναγνωστώ.

lectiunalia, ae, θ. (ὄπακος. τοῦ lectio) μικρὰ ἀνέγνωσις, μικρὸν ἀνέγνωμα.

lecto, are, ταντὶ τῇ lectillo.

Lecton, καὶ Lectum, i, οὐ. Λέκτον, ἄρτια τήριον τῆς Τρωάδας.

lector, ōnis, ἅ. (lego) ἀναγιγνώσκων.

lectrix, icis, θ. ἀναγνώστρια. Ἑπιγρ.

*lectūālis, υ, (lectus) κλιμακός. Ἀμφ. γρ. παρὰ Σπαρτιάδων ἐν βίῳ Ἀδρ. 23.

lectūārius, a, um, τῆς κλίνης.

*lectūlus, ι, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ lectus) κλινίδιον, κλινάριον. συνήθως δὲ θηλοὶ ταῦτ' ἐπὶ lectus, ι, ἀ.

lectūrio, ire, (ἐπιτατικ. τοῦ lego) ἀναγνωσέω. Α. τοῦ μεταγ. Αατ.

lectus, a, um, τό. lego.

lectus, ι, ἀ. (lego) κλίνη. lectus cubicularis ἢ ἀπλῶς lectus, κλίνη, εὐνή, καίτις, cubare in lecto, κοιμᾶσθαι, κατακλίνεισθαι ἐν κλίνῃ. recipere ab lecto, ἀπίνειν εἰς εὐνήν, κοιτάζεσθαι, κατακλίνεισθαι. lecto surgere, ἀνίστασθαι ἐξ εὐνῆς. lecto loquor, κλινήρης ἢ κλινωπατής εἰμι. lectus genialis ἢ jugalis, ἡ γαμήλιος εὐνή, ὁ πασίδ. 2) κλίνη (δευπηνητικὴ κλίνη). lecto recumbere, κατακλίνεισθαι ἐπὶ δεῖπνον. 3) κλίνη (πρὸς ἀνάπαυσιν ἢ ἀνάγνωσιν), κλιντήρ, σκίμπος, ἀνακλιντήριον. 4) lectus funebris, ἡ ἀπλῶς lectus, νεκρική κλίνη, τὸ νεκροφορεῖον.

lectus, ūs, ἀ. ἀρχαία. ἀντὶ τοῦ lectus, ι, ἀ. τό. καὶ τὸ εἶδος.

lectus, ūs, ἀ. (lego) ἐκλογή.

*luda, ae, ταῦτ' ἐπὶ lada.

*luda, ae, θ. Λήδα. Ledaus, a, um, Ληδαίος, τῆς Λήδας.

lādānum, ταῦτ' ἐπὶ ladanum.

lādon, ταῦτ' ἐπὶ lada.

lēgālis, a, (lex) νομικός, τῶν νόμων, περὶ νόμων. 2) νόμιμος.

*lēgāliter, ἐπιβ. νομίμως. Α. τοῦ μετ. Α.

lēgārius, ī, οὐ. ταῦτ' ἐπὶ legumen.

lēgātārius, a, um, (legatum) τῆς κληροδοσίας. legatarius, ἀ. ὁ διὰ κληροδοσίας λαβὼν τι. legataria, θ. ἡ διὰ κληροδοσίας λαβὼσα τι.

lēgātio, ōnis, θ. (lego, are), πρεσβεία, πρεσβευσις. legationem suscipere, ἀναδέχεσθαι πρεσβείαν, πρεσβεύειν. obire ἢ gerere, πρεσβεύειν. legatio libera, ἡ ἐλευθέρᾳ πρεσβείᾳ, τοῦτέστι τὸ τοῦ πρεσβευτοῦ ἀξίωμα ἔχει τῶν τοῦ πρεσβευτοῦ καθηκόντων. 2) ἀπαγγελία, ἀγγελία. 3) πρεσβεία, οἱ πρεσβευταί, ἀπόστολοι. mittere legationem, πέμπειν πρεσβείαν, ἀποστέλλειν πρεσβείαν. legatio venit, ἡ πρεσβεία ἀφικνεῖται. 4) ὑπαρχία, ἡ τοῦ στρατιωτικοῦ πρεσβευτοῦ τιμή. legationem obire, τῇ στρατιωτῇ πρεσβεύειν.

lēgātivus, a, um, (lego, are) πρεσβευτικός. legativum, οὐ. τὸ τοῦ πρεσβευτοῦ ἐπαδίδιον. 2) ἐκ τοῦ (legatum) ὁ κατὰ διαθήκην, ἐκ κληροδοσίας γινώσκων.

legator, ōris, ἀ. (lego, are) κληροδοτής.

lēgātōrius, a, um, (legatus) τοῦ πρεσβευτοῦ. Ἀμφ. γρ.

lēgātum, ō, τό. lego.

lēgibilis, ō, (lēgo), ἀνάγνωστος, εὐανάγνωστος. Α. τοῦ μεταγ. Αατ.

lēgifer, ōris, ōrum, (lex-fero) νομοθετῶν. legifer, ἀ. ὁ νομοθέτης. legifera Ceres, ἡ θεομορφὸς Δημήτηρ. Α. ποιητ.

lēgio, ōnis, θ. (lego) ὁ καὶ ἡ λεγεών καὶ λεγίων, (στρατοπέδον παρὰ Πολυβίῳ καὶ Δίωνι, παρ' Ἀππιανῷ δὲ τέλος). στρατιωτικὸν σύνταγμα ἐκ Ῥωμαίων πολιτῶν, τετρακισχιλίων μὲν πεζῶν, τριακισίων δὲ ἵππεων. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῆς λεγεώνας ἠδυνάτο μετὰ τοῦς Καρχηδονικοῦς πολέμους μᾶλλον εἰς πεντακισχιλίου καὶ ἑξακισχιλίου ἀνδράς, πρὸς οἷς ἀδριστεοὶ συμμάχων ἀριθμὸς προσεγγίγντο. legio Macedonia, ἡ ἐν τῇ Μακεδονίᾳ στρατεύουσα λεγεών. 2) σπαρ. ἐπὶ ἄλλων ἑθνῶν τόγμα, φάλαγξ στρατός. 3) ποιητ. στρατός, στρατεύμα. lēgiōnārius, a, um, (legio) τῆς λεγεώνας. lēgtrūpa, ae, ā. (lex-rumpo) ὁ παρανομῶν. lēgtrūpio, ōnis, ā. ταῦτ' ἐπὶ legicupa.

lēgtrūpus, a, um, (lex-rumpo) παράνομος, παρανομῶν. Α. τοῦ μεταγ. Αατ.

lēgislātor, ōris, καὶ legumlator, ā. (lex-fero) νομοθέτης.

*lēgispēritus, ī, ā. ὁ νομικός.

lēgitime, ἐπιβ. (legitimus) νομίμως, ἐνδύμως. 2) πρεπόντως.

lēgitimus, a, um, (lex) νόμιμος, ἐννομός. legitima orum, οὐ. τὰ νόμιμα. 2) νόμιμος, πρόπων, προσήκων, οἰκίαις, νομίζεμενος. 4) ἀληθής, γνήσιος.

*lēgiunchia, ae, θ. (ὑποκορ. τοῦ legio) μικρά λεγεών.

lēgo, avi, alum, are, (lex) aliquem, ἀποστέλλω τινά, πέμπω τινά πρεσβεύτην. ad senatum, πρὸς τὴν σύγκλητον. legatus, ā. πρεσβευτής, ἀπόστολος. legatos mittere, πέμπειν ἀποστέλλειν πρεσβείαν, πρεσβεύεσθαι. legatus sum, πρεσβεῖω. 2) aliquid aliquid, ἑστέλλω τινί τι. 3) sibi aliquid, παραλαμβάνω εἴτε λαμβάνω τινά πρεσβεύτην εἴτε σύμβουλον. legatus, ā. ὁ πρεσβευτής (ὁ στρατιωτικὸς πρεσβευτής), ὁ ὑπαρχός ἀντιστρατήγος. 4) aliquid aliquid, δάρον ἢ μέρος τῆς κληρονομίας διατεθῆναι τινὶ κληροδοτῇ τινί τι. legatus, οὐ. κληροδοσία, τὸ διὰ διαθήκης δάρον.

lēgo, legi, lectum, ōre, aliquid, ἡ ἐγώ σου λέγω τι. ossa, συλλέγω, ἀναλέγω τὰ ὀστά. flores. ἀνθολογῶ. 2) aliquid, ἐκλέγω τινά. aliquid in senatum ἢ in patres, ἀρρομαί τινα βουλευτήν. lectus, a, um, λέγεται, ἐκλέγεται, ἐξαιρεται, ἐπιλέγεται. 3) συνελίτω, συσέλλω τι. illa, συνελίτω, συ-

λίτω τὸν μύτον. vela, συστάλλω τὰ ἱστία. ancoram, ἀναστῶ τὴν ἀγκυραν. 4) συλῶ τι. sacra, ἱεροσολῶ. 5) διέρχομαι, διερχομαι τι. vestigia allicuius, διώκω τὰ ἵχνη τινός. aequor, διαπλέω τὴν θάλασσαν. oram, παραλέγωμαι, παραπλέω ἀκτὴν εἴτε πᾶσι παρὰ τὴν ἀκτὴν. καμ. aliquem pugno, καταζαίνομαι τινά. 6) ἀναγινώσκω, (ἐπιλέγεσθαι παρ' Ἡρόδοτου) librum, ἀναγινώσκω βιβλίον. senatum, (ἐπὶ τοῦ τιμῆτος), καταλέγω τὴν σύγκλητον, τὸν τῶν βουλευτῶν κατάλογον ποιοῦμαι.

legūla, ae, θ. λοβδὸς τοῦ ὠτός. Α. τοῦ μετὰ. Δετ.

legūlėjus, i, θ. (lex) νομοτεδής, ὁ προσκεῖμενος ἄγον τῇ γράμμαι τοῦ νόμου.

legūlus, i, ā. (lego) συλλογικός.

legūmen, īnis, οἰ. (lego) ὁσπρίον.

*legūmentum, i, οἰ. ταῦτ' τῇ legumen.

legūmīnarijus, a, um, τῶν ὁσπρίων. legumīnarijus, i, ā. ὁσπριόπῳλος. Ἐπιγρ. καὶ Γλωτ.

lēlostrea εἴτε līostrea, οἰ. τὰ λειόστρεα.

lēlēgis, īdis, θ. Ἀλεγγίς.

lēlēges, um, ā. Ἀλεγγες, ἔθνος Παλαστικόν.

lēlēgīstus, a, um, Ἀλεγγίτης, Ἀλεγγός.

lēma, ae, θ. λήμα, γλῶσση.

Lēmānus εἴτε Lemānus, i, ā. lacus, ἢ Ἀεμάνη εἴτε Ἀεμάνη λίμνη, τανὺν lac de Genève.

lēmbūlus, i, ā. (lēmbus) λεμβάδιον.

lēmbus, i, ā. λέμβος.

lēmma, ātis, οἰ. λήμμα.

Lēmniācus, a, um, Ἀληνιάκος, Ἀλήνιος.

Lēmniās, ādis, θ. Ἀληνιάς.

Lēmniācula, ae, ā. (Lemnus-colo) ὁ Ἀλήνιος, ἐπικλησις τοῦ Ἡραίου.

lēmniscātus, a, um, (lēmniscus) ληνίσκος κεκοσμημένος.

lēmniscus, i, ā. ληνίσκος, εἴτε ἡ ποικίλη ταῖνια, ἥπερ τοὺς τε στεφάνους καὶ φοινίκας ἐκδύρου. 2) ἐν τῇ λατρικῇ. ὁ ληνίσκος.

Lēmnius, a, um, Ἀλήνιος. Lemnius, d. ὁ Ἀλήνιος, ὁ Ἡραίος. Lemni, oi Ἀλήνιοι.

Lēmnus (-on), i, θ. Ἀλήνιος.

Lēmōnia tribus, θ. μία τῶν φυλῶν τῆς Ρώμης.

lēmōnium, ii, οἰ. λεμῶνιον.

Lēmōvices, um, ā. Ἀεμόβικας, ἔθνος τῆς Γαλλίας, ὅπερ ὄκει ἐν τῇ νῦν χώρῃ Limoges.

lēmūres, um, ā. ψυχᾶς, θεωνῶτων σκιαί, δαίμονες, εἰδωλα, φάσματα.

lēmūria, orum, οἰ. (lemures) ἑορτὴ τις πρὸς ἱλασμὸν τῶν δαιμόνων, τὰ μελιχία.

lēna, ae, θ. (leno) ἡ πορνοδοσκός, μαστροπός, προαγωγός, 2) μεταφ. ἐπαγωγός.

Lēnaeus, a, um, Ἀλναιός.

lēne, ἐπίρ. ποιητ. ἀντὶ τοῦ leniter.

lēnia, ae, θ. ληνός.

lēnimen, īnis, οἰ. (lenio) ταῦτ' τῇ lenimentum. Α. ποιητ.

lēnimēntum, i, οἰ. ἡπίσμα, πρᾶναις, μαλίσμα.

lēnio, īvi, καὶ īi, ītum, īra, (lenis) aliquem ἢ aliquid, πρᾶνω, μαλίσσω, ἡπιώτερον ποιῶ τινα ἢ τι. īra, πρᾶνεῖν, καταπρᾶνεῖν τὴν ὀργήν. morbum, ἔξω ποιεῖν τὸ ἰσχυρῶς. dolorem, ἡπιώτερον ποιεῖν τὸ ἄλγος. aliquem solando, παρηγορῶ, παραμυθεύμαι τινά. superos, ἱλάσσεσθαι τοὺς θεούς.

lēnis, īs, ā. ἐτίρα γραφὴ τοῦ lenia.

lēnis, e, πρῶτος, ἀπαλός, ἥπιος, μαλακός.

lene et asperum, τὸ ἀπαλὸν (τὸ λεῖον) καὶ τὸ τραχύ. lenis sol, πρῶτος, ἥπιος ἥλιος. Nilus lenis, ὁ πρῶτος, ὁρμητικὸς Νεῖλος. lenis ventus, μαλακὸς ἄνεμος.

lene vinum, πρῶτος οἶνος. lenis somnus, μαλακὸς ὕπνος. gradus, ἥσυχον, ἡρμαῖον βᾶσιμα. lenis vox, πραεὶς φωνή. ingonium lene, ψυχὴ πραεὶς, ἥπιος. lenis in aliquem, πρῶτος, ἥπιος τινι ἢ πρὸς τινα. 2) ἐν τῇ γραμμ. spiritus lenis, τὸ φιλὸν πνεῦμα.

lēntas, ātis, θ. (lenis) πρᾶντης, ἀπαλότης. 2) μεταφ. πρᾶντης, ἡπιότης, προσηνεία.

leniter, ἐπίρ. πρῶτος, ἥπιος. leniter ire, ἔρεμα, ἡσυχῶς βαδίζειν. aridens, ἀπαλὸν γελῶν. 2) μεταφ. πρῶτος, ἥπιος, ἀπαλός.

*lēnties, ei, θ. ταῦτ' τῇ lenitas.

lēntitudo, īnis, θ. πρᾶντης, ἡπιότης. Α. σπ.

lēno, ōnis, ā. (leno) πορνοδοσκός, μαστροπός, προαγωγός. 2) σπιν. ὁ μεστότης, προσηνής.

lēno, avi, atum, atq. (leno) aliquem, μαστροποιῶ τινά. Α. ποιητ.

lēnoctinamentum, i, οἰ. (lenoclinor) τύπος μεταγαλίστερος τοῦ lenocinium.

lēnoctinātor, ōris, ē. μεστότης, προσηνής.

lēnoctinium, ii, οἰ. (leno) πορνοδοσκία, μαστροποιία, προαγωγεία. lenocinium excoere, πορνοδοσκεῖν. 2) μεταφ. ἡ ἐπαγωγὴ τὸ ὀλιγῆτρον. 3) καλλωπισμός, περιεργία, περιτετοργία, κακοτεργία.

lēnoctinor, atus sum, ari, (leno) allicui, χαρίζεσθαι τινι, καλῶναι, ἀρετεύεσθαι, θεράπειν τινά.

*lēnoctico, ἡ κατ' ἄλλην γραφὴν lenonie, ἐπίρ. (leno) μαστροποιός.

lēnoctius, a, um, (leno) μαστροπικός, προαγωγικός.

lēns, ndis, θ. κύνις (τὸ ἔττομον), lendes, πληθ. αἱ κύνιδες.

lēns, ōlis, θ. φακός, φαχ. lens palustris, ὁ φακὸς ἐπὶ τῶν πλημῶν.

lento, επίρ. (lentus) ἡρεμαίως, ἡρέμα, βραδύως, σχολαίως, ἡσυχώς. ἰρε, πορεύεσθαι. 2) πρῶτως, ἡσυχώς. lento ferre aliquid, ἡσυχώς φέρειν τι.

lenteo, έρε, (lentus) βραδύνω.

lentesco, έρε (lentus) πρᾶσινομαι. 2) γλισχραινόμαι.

lentissimus, a, um, (lens) τῆς φακῆς.

lenticula, αο, θ. (ὀπκορ. τοῦ lens, ntis) φακίδιον (δοκρινόν, καὶ φακοειδές ἄγγειον, καὶ φακοειδὲς σπῖλος τοῦ σώματος). *lenticularis, e, (lens) φακοειδὲς, φακώδης.

lenticulosus, a, um, (lenticulo) φακώδης.

lenticulosus oris, φακώδης.

lentigo, ἰνις, θ. (lens) φακός, (φακώδης) σπῖλος, τοῦ προσώπου μάλιστα.

*lentipes, edis, (lentus-pos) βραδύπους.

*lentiscifer, a, um, (lentiscus-fero) σχίνους φέρων, σχινώδης.

lentiscinus, a, um, σχίνινος. oleum lentiscinum, τὸ σχινέλαιον.

lentiscus, i, θ. (καὶ lentiseum, i, οὐ. σχίνος (δένδρον). 2) σχινίς.

lentitia, αο, θ. (lentus) γλισχρότης. 2) τὸ λυγῶδες.

lentitudo, εἰ, θ. ταῦτ' ἐπ' lentitia.

lentitudo, ἰνις, θ. (lentus) βραδυτής, ἀδρανεία. 2) ἀναλγησία, ἀπᾶθεια.

lento, avi, atum, are, (lentus) aliquid, λυγίζω, κάμπω τι. arcum, ἐντείνειν, ἐντείνεσθαι τὸ τόξον. remos, κωπηλατεῖν. 2) βραδύνω, μηκύνω τι. 3) πρᾶνω, ἡπιώτερον ποίω τι.

lentor, oris, ᾱ. (lentus) τὸ λυγῶδες, ἐκκαμψία. 2) γλισχρότης, τὸ γλισῶδες.

Lentulus, atis, θ. (Lentulus) ἡ τῶν Λεντύλων εὐγένεια.

Lentulus, i, ᾱ. Λεντύλος, Λέντλος.

lentulus, a, um, (ὀπκορ. τοῦ lentus) βραδύς.

lentus, a, um, λυγῶδης, ἐκκαμπτος. ramus, κλάδος. 2) γλισχρός, γλοιός, λιπαρής. 3) βραδύς, σχολαίος, ἡρεμαίος, ἡσυχός. 4) ἀναλγής, ἀναίσθητος, ἀπαθής. 5) ἡσυχός, ἀσφαλής.

lenullus, i, ᾱ. (ὀπκορ. τοῦ leno) πορνοβοσκός.

lenuncularius, ii, ᾱ. (lenunculus = lembunculus) λεμβασίου κυβερνήτης.

lenunculus, i, ᾱ. ἀντὶ lembunculus, (lenbus) σκαφίδιον, λεμβίδιον. *Is. καὶ τὸ ἐξ ἡς.

lenunculus, i, ᾱ. ὀπκορ. τοῦ leno, ὅπασ ἰδέ.

leo, onis, ᾱ. λείων. ποιητ. ἐνίστα ἰεο ἀντὶ τοῦ leaena, ὁ λέων ἀντὶ τοῦ ἡ λέωνια.

μεταφ. ὁ λέων, λεοντόθυμος, θυμολέων. 2) λέων, (ζῳον). 3) λέων, εἶδος καρλίνου. 4) εἶδος βοτάνης. 5) ποιητ. ἡ λεοντή.

leocroton, ii, οὐ. λεωκρότιον.

leocrocotta, ae, ᾱ. (crocotta) δαγρίον θηρίον τῆς Ἰνδίας.

Leodides, um, θ. αἱ τοῦ Λεοδ κόραι.

leontinus, a, um, (leo) λεόντειος, λεόντιος.

leonina pellis, ἡ λεοντῆ. Leonina lex, νόμος τοῦ βασιλέως Λεόντος.

leontice, es, θ. λεοντικῆ, κακαλία, (βοτάνη).

leonticus, a, um, λεοντικός. Leontica (zaca) οὐ. θυσία τελευτημένη ἐν εἰδὲ λεόντος λατρευμένη.

Leontini, orum, ᾱ. οἱ Λεοντῖνοι, πόλις τῆς Σικελίας, τανῶν Leontini. Leontinus, a, um, Λεοντῖνος. ager Leontinus, ἡ Λεοντίνη (χώρη). Leontini, ᾱ. οἱ Λεοντῖνοι.

leontios, ii, ᾱ. (λεόντιος) δῆνων λιθάρων.

leontocaron, i, οὐ. λεοντόκαρον, φ.

leontopetalon, i, οὐ. λεοντοπέταλον, (βοτάνη).

leontophobos, i, ᾱ. λεοντοφόβος, (ἐγνωστον ζῷον).

leontopodion, ii, οὐ. λεοντοπόδιον, (βοτάνη).

leopardinus, a, um, τοῦ λεοπάρδου.

leopardus, i, ᾱ. λεοπάρδος.

lepas, idis, θ. λεπάς, (εἶδος κόγχης).

Lepidanus, a, um, (Lepidus) τοῦ Λεπιδου.

lepidē, επίρ. χαριεντικῶς, κομψῶς, ἀστεϊώς.

Lepidānus, a, um, ταῦτ' ἐπ' Lepidanus.

lepidium, ii, οὐ. λεπίδιον (βοτάνη).

lepiditis, idis, θ. εἶδος λεπιδικτοῦ λιθάρου.

lepidillus, a, um, (ὀπκορ. τοῦ lepidus) ἐπίχαρις.

lepidus, a, um, ἐπίχαρις, χαρίεις, αἰμυλός, κομψός, ἀστεϊός.

Lepidus, i, ᾱ. Λεπίδος, Λεπέδος. Lepida, ae, θ. Λεπίδα.

lepis, idis, θ. λεπίς.

lepista, ae, θ. λεπιστή (εἶδος ἄγγραφου).

Lepontii, orum, ᾱ. Αἰπώντιοι, ἔθνος τῆς Ῥαιτικής, ὅπερ ᾔκει ἐν τῇ νῦν Val Leventina.

lepor, oris, ᾱ. τὸ ἐπίχαρι, ἡ χάρις, αἴμα.

λεπρῶς, ᾱ. ὀπκορ. ἀστεϊότης, ἀστεϊότης.

leporērium, ii, οὐ. (lepus) λαγοτροφεῖον, θηριοτροφεῖον, ζωοτροφεῖον.

leporinus, a, um, (lepus) λαγῶς.

lepos, oris, ᾱ. ταῦτ' ἐπ' lepor.

lepra, ae, θ. καὶ συνηθέστερον leprae, π-raum, πληθ. λέπρα.

leptosis, a, um, λεπρότης, λεπριδών.

Leptis, is, θ. Λέπτις, εως magna ut parva, ἡ μικρὰ καὶ ἡ μεγάλη Λέπτις, ἑνομασία πόλεως τῆς Αἰθύπης, ὅν ἡ μὲν μικρὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Τύννητος, καλεῖται παρὰ τὸν Leptis, ἡ δὲ μεγάλη ἐν τῇ τῆς Τρίπολης Lebidia. Οἱ πολῖται Leptitani, orum.

leptus centaurium, οὐ. λεπτὸν κενταύριον.

leptophyllon, i, οβ. λεπτοφύλλον.
 leptorhax, agis, θ. (λεπτόραξ) λεπτός ῥα-
 γας ἔχων.
 lepus, oris, α. (Αἰολικῶς λίπορις, κατὰ
 Οἰάρεων.) λ α γ ῶ ρ ις. 2) lepus marinus,
 εἶτε ἀπλῶς lepus, εἶδος θαλασσίου λυθού.
 3) λαγώς, (ἑσπερινός).
 lepusculus, i, α. (lepus) λαγύιον, λαγιδιον.
 Lerna, ae, εἶτε Lerne, es, θ. Λέρνη. Ler-
 naeus, a, um, Λερναϊός.
 Lesbiacus, a, um, Λεσβιακός, Λεσβίος.
 Lesbias, adis, θ. Λεσβιάς. 2) λίθος τις
 πολύτιμος.
 Lesbis, ydis, θ. Λεσβίς.
 Lesbius, a, um, Λεσβίος. Lesbius civis, ο
 Λεσβίος πολίτης, ο Ἀλκαῖος. Lesbia vates,
 ἡ Λεσβία πάντις, ἡ Σαπφώ. Lesblum vi-
 num ἡ ἀπλῶς Lesblum, ο Λεσβίος οἶνος.
 2) ποιητ. Λεσβίος ἀντὶ τοῦ λυρικός.
 Lesbus (-os), i, θ. Λεσβός.
 Lesbōus, a, um, ταῦτ' τῇ Lesbios.
 lessus, (i ἢ us), α. ὀρθνός, ἰσχυρός, ὀρη-
 ναῖος.
 letabilis, μεταγενέσθαι. τύπος τοῦ letalis.
 letalis, e, (letum) θανάσιμος, θανατηφόρος.
 letale vulnus, ἡ καίρια πληγή.
 letaliter, ἐπιθ. θανασιμῶς, θανατηφόρως.
 Lethaeus, a, um, Ληθαῖος, τῆς Λήθης. 2)
 ληθαῖος, λήθην ἐμποιοῦν.
 Lethalis, adis, θ. ὀλεθρῶς τοῦ letalis.
 Lethargia, ae, θ. ληθαργία.
 Lethargicus, a, um, ληθαργικός.
 Lethargus, i, α. ληθαργός, ληθαργία.
 Lēthe, ae, θ. Λήθη.
 letifer, era, erum, (letum-fero) θανατηφό-
 ρος. Α. ποιητ.
 leto, avi, atum, are, (letum) aliquem,
 θανατῶ, ἀναιρῶ τινα. Α. ποιητικῇ.
 Lētois, ταῦτ' τῇ Latois.
 letum, i, οβ. (letus ἐκ τοῦ λήθη ἢ ἔλεος
 ἢ ἐκ τοῦ leto, εἶεν τὸ delictum. Ὁ πληθ. ἀρ.
 τῆς λέξεως ἄχρηστος κατὰ Μαξιμίαν. ἰσως
 δὲ καὶ ἡ ἐν. ὀνομαστικῇ). μόρος, θανάτου
 τρόπος, θάνατος, turpi leto perire, σι-
 γαρῶς μόρος (σιγάρῳ θανάτου τρόπῳ) τε-
 λεύειν. eodem leto perire, τῷ αὐτῷ μό-
 ρῳ (τῷ αὐτῷ τρόπῳ) διαφθερῆναι. 2) μό-
 ρος, ἀναιρέσις, βίον καταστρεφὴ, θάνατος
 (μάλιστα ὁ βίαιος). aliquem leto dare ἢ
 leto afficere, ἀναιρῶν, θανατοῦν, ἀποκτεί-
 νειν τινά. letum sibi consciscere, καταρ-
 γᾶσθαι ἑαυτόν. mortis letique patiri, θά-
 νατον καὶ μόρον ἐπισηπεῖν. Α. ποιητ. καὶ
 τοῦ ἀρχαίοντος περὶ τοῦ λόγου.
 leuca, ae, θ. λεύκη, Γαλακτικὴν τι μέτρον
 χιλίων πεντακοσίων Ῥωματικῶν βραμάτων.
 leucacantha, ae, θ. λευκάκανθα.
 leucacanthos, ταῦτ' τῇ leucacantha.

Leucāda, ae, θ. Λευκάδια.
 Leucadius, a, um, Λευκάδιος.
 Leucaethiōtes, um, α. Λευκαῖοιτες.
 leucanthēmis, ydis, θ. λευκάνθεμον, ἀνθεμῖς.
 leucanthemon, i, οβ. λευκάνθεμον, εὐεμ-
 βοτανῶν τριών.
 leucanthos, is, οβ. τὸ λευκανθές, παρθένον,
 (βοτάνη).
 leucargillos, i, θ. λευκάργυλλος.
 Leucas, adis, θ. Λευκάς, (πόλις καὶ νῆσος
 καὶ ἀκρωτήριον).
 Leucates, ae, α. Λευκάτας.
 leuce, es, θ. εἶδος βοτάνης, τὸ παρὰ Αἰν-
 ναίῳ Lamium maculatum. Ἐπὶ δὲ καὶ ἡ
 ἀγρία ῥαφανίς.
 Leuce, es, θ. Λεύκη, (δνομα τῆσων τινῶν).
 Leuci, orum, α. Λεῦκοι, Βελγικὸν ἔθνος,
 2) κατὰ τινὰς ἔκει ἐν τῇ χώρᾳ τῇ ταύτῃ
 καλούμενῃ Liège καὶ Loyk.
 Leucippus, i, α. Λευκίππος.
 leucochryaeos, i, α. λευκόχρυτος, (λίθος).
 leucodermus, a, um, λευκόκομος.
 leucodorum, i, οβ. ὁ λευκὸς κῆρος οἶνος.
 leucodraeus, a, um, λευκόδρατος.
 leucodraephia, καὶ leucodraea, ae, θ. ὁ γα-
 λακτίτης (λίθος).
 leucodraephia, ydis, θ. εἶδος βοτάνης. Plin.
 h. n. 27, 11.
 leucodion, ii, οβ. λευκόδιον.
 leucodionus, a, um, (Leuci) τῶν Λεῦκων.
 leucodionus, i, α. λευκόδιος.
 Leucopetra, ae, θ. ἡ Λευκόπετρα εἶτε πέ-
 τρα τῆς Ῥηγίνης, ταῦν Cap dell' armi.
 leucophaeātus, a, um, λευκόφατα φορῶν.
 leucophaeus, a, um, λευκόφαιος.
 leucophrōn, i, οβ. λευκοφρόν.
 Leucophrŷna, ae, θ. Λευκοφρήνη, (Ἄρτε-
 μίς).
 leucophthalmos, i, α. λευκοφθαλμός, (λίθος
 τῶν τιμίων).
 Leucopha, ae, θ. Λευκωπία ἢ Λευκωπία, νῆσος
 τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους, παρὰ τὴν Siciliā.
 leucostictos, on, λευκόςτικτος.
 Leucostyri, orum, α. Λευκόστουροι.
 Leucothēa, ae, καὶ Leucothēos, es, θ. Λευ-
 κωθία.
 Leucothēos, es, θ. Λευκωθῆ.
 leucozomus, a, um, (λευκόζωμος).
 leucrocōta, ταῦτ' τῇ leucrocōtta.
 Leuctra, orum, οβ. τὰ Λεῦκτρα. Leuctri-
 cūs, a, um, Λευκτρικός.
 lēvābils, e, (lēvo) κορυψιζόμενος βυθόμενος.
 lēvāmen, inis, οβ. (lēvo) κορυψισμός, κορυψι-
 σμός, ἀνακορύσις.
 lēvāmentarius, a, um, κορυψιστής.
 lēvāmentum, i, οβ. (lēvo) κορυψισμός, κορυ-
 ψισμός, ἀνακορύσις.

Levana, ne, θ. (levo) θεῖ τις τῶν νοσούντων προστάτης.
 levasso, ἀρχ. ἐντὶ τοῦ levavero, ἴδ. levo.
 levatio, ὄνις, θ. (levo) κοῦφισις, ἄρσις.
 2) κοῦφισις, ἀνακούφισις.
 levator, ὄνις, δ. (levo) ἀρπυγῆτης, κλέπτῃς, Ἄλφ. γρ.
 levenna, ae, δ. (levis-annus) ἐλαφρὸς τὴν ἡλικίαν, ἐλιγοτάτης.
 leviculus, a, um, (ὀποκαρ. τοῦ levis) ὀποκαρὸς, ἐλαφρὸς, 2) ἐλαφρὸς, παῦλος.
 levidensis, a, (levis) ἐλαφρὸς, ἀραιός.
 levifidus, a, um, (levis-fides), ἐλαφρὸς, ὀπίστος.
 levigatio, ὄνις, θ. (levigo) λείωσις.
 levigo, avi, alium, are, (lēvis) λειῶ, λειάω, λείων ποιεῖ τι. 2) λειάω, κατὰ μικρὰ ποιεῖ. συντρίβω τι. 3) alium, κινεῖν τὴν κοιλίαν.
 levipes, edis, (levis-pes) ἐλαφρόπους.
 levir, Iri, δ. δαήρ, ἀδελφὸς ἀδελφῆς, (ἐκ τοῦ δαήρ, τροπὴ τοῦ δ εἰς λ, κατὰ τὰ la-cryma καὶ Ulysses=δίακρυα, Ὀδυσσεύς).
 levis, εἴτε laevis, e, λ ε ἰ ο c. corpora lo-via et aspera, τὰ λεία καὶ τὰ τραχέα σώματα. levis locus, λείος, ὁμαλὸς τόπος.
 leve os, λείον πρόσωπον. levis juvenitas, ἡ λεία, λευγόνειος, ἀγνέσιος, ψιλὴ νεότης.
 levis senex, λείος, ψιλός, φαλακρός γέρον. 2) λείος, συνταξιμμένος. 3) γλίσχρος. 4) μετὰ. λείος, γλαφυρός, εὐρους. levis oratio, γλαφυρός, εὐρους λόγος.
 levis, a, κοῦφος, ἀβριθής. pondus leve, κοῦφον βάρος. levior quam pluma, πτεροῦ κουφότερος. levior arma, κοῦφα ὅπλα.
 levis terra, κοῦφή, λεπτή γῆ. 2) κοῦφος, ἔλ α φ ρ ό s. levis cervus, ὁ κοῦφος, ἐλαφρὸς κταρὸς. cursus, ἐλαφρὸς δρόμος. ci-lus, ἐλαφρὸς, εὐπεπτος αἶστος. leve vinum, ἐλαφρὸς, πρὸς οἶνος. locus levis, ὀρεινός.
 levis armaturae milites εἴτε levis armatura εἴτε leves milites, οἱ ἐλαφροί, εὐχωνοί, ψιλοί, γυμνοτάτοι. levis dolor, ἐλαφρὸς, μετρία δόνησις. levis labor, ἐλαφρὸν, εὐμαρὲς ἔργον. l. somnus, ἐλαφρὸς, μαλακὸς ὕπνος. levis Musa, ἡ ἐλαφρὸς, ἡ παίζουσα Μουσά. levis alicui, εὐχρησῆς τινι. 3) κοῦφος, ἐλαφρὸς, εὐτελής, παῦλος. leve praesidium, παῦλη, ἀδύνατος φρουρά. numerus levis, παῦλοι, ὀλίγοι ἀριθμοί. gloria, παῦλη, εὐτελής δόξα.
 levis verba, κοῦφοι, ἐλαφροί, μέτριοι λόγοι. levis causa, εὐτελής, παῦλη αἰτία. aliquid in levi habere, ἐν ἐλαφρῷ εἶναι παρὰ παῦλον ποιεῖσθαι τι. 4) κοῦφος, κουφόνους, ἐλαφρὸς, εὐρίπιστος, εὐμετάβολος.
 levissomnus, a, um, (levis-somnus) ἐλαφρότης ὕπνου.
 levita, ae, δ. ταυτὲ τῷ levites.

levitas, εἴτε laevitas, ātis, θ. (lēvis) λειότης. 2) γλίσχρότης.
 levitas, ātis, θ. (lēvis) κουφότης. 2) ἐλαφρότης. pluma, ἡ κουφίτης τοῦ πτεροῦ. 2) φαυλότης, εὐτελής. 3) κουφότης, κουφόνους, ἐλαφρότης, εὐμεταβολοῦς, ἀρσισί. leviter, ἐπὶ. (lēvis) κοῦφος, ἐλαφρὸς. leviter armati, οἱ κοῦφοι ὀπλισμένοι, οἱ ψιλοί, ἐλαφροί. 2) κοῦφος, εὐτελής, μικρόν τι, ἐπὶ μικρόν. leviter ennuos, ἐπὶ μικρόν, μετρία ἀνέχων. leviter auctus, γρηθρὸν τραπέψας. leviter influxum bacillum, βαθρὸν ἐπὶ μικρὸν καμπύλον. leviter eruditus, παῦλος πεπαιδευμένος. leviter attingo aliquid, ἀκροβυθῶς ἅπτωμαι τινος. levius dolere, ἥτεον πονεῖν. leviter ferre aliquid, παῦλως, πρὸς ἡμίρειν τι, ἐν ἐλαφρῷ ποιεῖσθαι τι. 3) κοῦφως, παῦλως, εὐτελῶς.
 levitas, ae, δ. λειότης.
 leviticus, a, um, λειωτικός.
 levitis, ydis, θ. ἡ λειωτική.
 levitikonarium, ii, ad. ἐσθή: μοναχῶν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ.
 levitudo, inis, θ. λειότης.
 levissimus, a, um, (ὀποκαρ. τοῦ levis) ἐλαφρότερος πῶς.
 levo, (εἴτε laevo) avi, atum, are, (lēvis) aliquid, λειῶ, λειάω τι.
 levo, avi, atum, are, (lēvis) alicui aliquid καὶ aliquid alicui re, κουφίζω, ἐλαφρύνω τινί τι, ἐπικουφίζω τινά τινα. alicui molestiam ἢ aliquid molestiam, κουφίζειν τινί τὴν ὀλῆσιν, ἐπικουφίζειν τινά τὴν ὀλῆσιν. animum, κουφίζειν, ἀνακουφίζειν, ἐπικουφίζειν τὴν ψυχὴν. viros auxilio, κουφίζειν τοὺς ἀνδράς ἐπικουρίζ. levor, κουφίζομαι, ἀνακουφίζομαι, ἐπικουφίζομαι. ποιησ, aliquid laborum ἐντὶ τοῦ labori, κουφίζειν τινά τῶν πό-νων. 2) κουφίζω, αἰρω. se levare, ἀνακουφίζειν ἑαυτὸν, ἀρσίσθαι, ἀνίστασθαι. ad alis, ταῖς πτέρυξιν κουφίζεσθαι, αἰρᾶσθαι, μετεωρίζεσθαι.
 levor εἴτε laevor, ōris, δ. λειότης.
 lex, legis, θ. (legere) νόμος. legem rogare, ferre, νόμον γράφειν, εὐαγγεῖον. promulgare, ferre, νόμον ἀποδεδεικνύσθαι. accipere, habere, ferre de aliqua re, (λέγεται ἐπὶ τοῦ ῥωμαίων δόμου) νόμον τίθεσθαι, γράφειν. accipere, accipere, νόμον κυρτύν. repudiare, antiquare, νόμον ἀποψηφίζεσθαι, ἀποκηρύττειν. abrogare, νόμον ἀκυρτύν, λύειν, dare, imponere alicui legem, ἐπιτίθεσθαι, τιθεῖν τινί νόμον. lege, νόμον, τῷ νόμῳ, κατὰ νόμον. legibus, κατὰ τοὺς νόμους. lege agere, εἶκην εὐαγγεῖον, εἶκην λατρεύειν. εἴτε λέγειν τὸ πρὸς νόμον. 2)

νόμοι, κανόν, τάξις. sine lege, ἀτάκτως.
 3) συνθήκη, τὸ συγκαταβαλόν, συμβόλαιον.
 legem alicui proponere, συνθήκην τινὶ προ-
 τίθεναι. his legibus εἰτε in his leges, ἐπὶ
 τούτοις, ἐπὶ τοῖςδε, κατὰ τὰςδε. pacem alicui dare his legibus, ut aliquid faciat,
 εἰρήνην δίδόναι τινὶ ἐφ' ᾧ (ἐφ' ᾧ τι)
 ποιεῖν τι.

Lexidium, ii, οὐ. λεξίδιον.

Lexipyrus, on, λεξίπυρος.

Lexipyræcia, ae, o. (λεξίπυριξία). Marc.
 Empir. 20.

lexis, is, o. λέξις.

Lexobii, eite Lexonii, orum, a. Ληξόβιοι·
 εἰτε Ληξοβίοι, ἔθνος τῆς Αὐγουδονησίας
 Γαλλίας, ὃν ἡ ποτὶ πρωτεύουσα Noviomag-
 us τανὺν Lisieux καλεῖται.

Lexulum, i, οὐ. λευτικὸν ἔργον.

Libacunculus, i, a. (ὀπακορ. τοῦ libum)
 μικρὸς πίδακος.

Libidino, ii, οὐ. εἶδος κενταυρίου. Πλίνιος.

Libamen, is, οὐ. ταῦτ' τῷ libamentum.

Libamentum, i, οὐ. (libo) ἀπαρχή, κατ' ἀ-
 ζοχὴν δι' ἣν ἀπονδῇ, λαιβή. libamenta εἰτε

libamina diis dare, ἀπαρχὰς προσφέρειν,
 ἀπαρχὰς δίδειν, ἀπένδων τοῖς θεοῖς. 2)

ματὰ. εἰ ἀπαρχαί, τὸ ἀπένδωμα, δειγμα-
 τία.

Libanios, ii, o. εἶδος ἀμπέλου. Πλίνιος.

*Λαγρ. γρ.

Libanochrus, i, o. λιβανόχρους, (λίθος τιμία).

Libanotis, idis, o. λιβανωτίς, φ.

Libanus, i, a. λίβανος.

Libarius, ii, a. (libum) τιμηματοργός.

*Libatio, onis, o. (libo) ἀπαρχή, λαιβή,
 ἀπονδῇ, χοή.

*Libator, onis, a. (libo) εἰ πένδων.

Libatōrium, ii, οὐ. ἀπονδῆιον.

Libella, ae, o. (ὀπακορ. τοῦ libra) ἀσπί-
 ριον, ὀβελός, τὸ λεπτόν. 2) σπῆλην ἢ τὸν

μολύβδινον κανόνα ἔχοντα, διαβήτην, στα-
 ρύλην.

Libellaris, o, (libellus) βιβλιακός. Α. τοῦ

ματὰ. Λατ.

*Libellaticus, i, a. ὁ ἐντὶ χρημάτων ψευδὲς

λαβῶν γραμμάτιον Χριστιανός, ὡς εἰδωλο-
 θυήτης ὁρῶν, ὅπως μὴν ἀκαταδίκως.

Libellensis, is, a. ὁ τὸ πρὸ τὴν αὐτοκράτορα

γραμμάτια δεγόμενος καὶ ἀναγράφων.

Libellio, onis, a. βιβλιοκλέπτης.

Libellulus, i, a. (ὀπακορ. τοῦ libellus) βι-
 βλιόριον. Α. τοῦ ματὰ. Λατ.

Libellus, i, a. (ὀπακορ. τοῦ liber) βιβλιό-
 ριον, βιβλίον, συγγραμμάτιον. 2) γραμμα-
 τιον, ὑπόμνημα. 3) γραμμάτιον, ἀναγραφὴ.

πίνης, κατάλογος. 4) ἐγκλημα δίκης, ἑγκ-
 κλησις. 5) γραμμάτια αἰτητικά, ἀναγραφά.

6) λοιβόριον γράμμα (λίβελλος). 7) ποιητ.

libelli, τὰ βιβλιοποιήματα.

libens, is, libet.

libenter, ἀπὸρ. ἀμενῶς, ἡδύως.

libentia, ae, o. (libens) ἡδονή, εὐφροσύνη,
 2) ἡ εὐφροσύνη (libet).

Libentina, ae, o. ἐπικλήσις τῆς Ἀφροδίτης.

liber, ōra, ōrum, ἐλευθερός. servi atque

liberi, οἱ τε δοῦλοι καὶ οἱ ἐλευθεροί. liber

populus, ἐλευθερὸν, αὐτόνομον ἔθνος. 2)

re ἢ ab re, ἐλευθερός τινος ἢ ἀπὸ τινος,

ἀπηλλαγμένος τινός. liber cura ἢ a cura,

ἐλευθερός, ἀπηλλαγμένος τῶν φροντισῶν,

ἀφροντίς. liber meta, ἀπηλλαγμένος τοῦ

φόβου, φόβος. ποιητ. laborum ἀντὶ τοῦ

laboribus, ἀπηλλαγμένος τῶν πόνων. liber

carcere equus, ὁ ἀφελῆς· ἐκ τῆς ἀφρη-
 ρίας (πορ. custodia libera, ἡ ἐλευθερία αἰ-

εἰ ἀδίσκος· φολακῇ. liberum est mihi, ἐπ'

ἐμοὶ ἐστίν, ἔστι μοι. libera civitas, πο-
 λιτεία ἀτελής, ἐλευθερία πόρου. libera

pedes, ἄριστος κατοικία. 3) ἐλευθερός, ἐ-
 λευθερίος, εὐκρινής, θαρσύνος. 4) ἐλυ-
 θερός, ἀκόλαστος, ἀκάλυτος.

liber, bei, a. φίλος, βίβλος, τὸ ἐνδότερον

τοῦ ἐνδότερου λίπου, ἐστ' ὅτε καὶ ὁ φιλεῖς.

2) βίβλος, βιβλία. librum componere,

conscribere, βιβλία συνθεῖναι, συγγρά-
 φειν. edere, ἐκδιδόναι, ἀκφέρειν. enolere,

volvere, legere, ἀναλεῖναι, ἀναπύσειν,

ἀναγινώσκειν. 3) libri Sibyllini εἰτε ἀ-
 πλῶς libri, οἱ Σιβυλλιοὶ χρησμοί, τὰ Σι-
 βυλλια ὀράματα.

liber, eri, a. σπιν. ὁ υἱός. — συνθ. liberis

πληθ. τὰ τέκνα, οἱ παῖδες. conjuges ut

liberi, τὰ τέκνα καὶ οἱ γυναικες. liber

procreare, τεκνοποιεῖν, παῖδας ποιεῖν

εἰτε ποιεῖν. 2) σπιν. οἱ παῖδες, ἑκγονοί.

3) τὸ liberi, ἂ. πληθ. ἐστ' ὅτε ἐν τέκνῳ,

ἕνα υἱὸν ἢ μίαν θυγατέρα ὀνομαζ.

liber, eri, a. (liber) διδύμος, βίβλος, ὁ

αὐτός. (κυρίως ὁ κέρως εἰτε υἱὸς τῆς Δῆ-
 μητρος. πρβλ. libera. ἴσως μὲν τε τοῦ

τὸ ἐστὶ τῷ Ἐλευθερός, ὁ παρ' Ἑλληνισμὸν

ἐπὶθετο τοῦ διδύμου. 2) ποιητ. ὁ διδύ-
 μος, βίβλος, ἀντὶ τοῦ οἷος.

libera, ae, o. Κόρη, Παισιφύνη, (κυρίως

ἡ τῆς Δήμητρος θυγάτηρ. πρβλ. liber).

liberalia, ium, οὐ. διονύσια, ἐσθλὰ τοῦ

liber, μνήδος Μαρτίου ἐπιτακτικῆς.

liberalis, es, (liber) ἐλευθερίας, τοῦ ἐλευθε-
 ρίου. liberalia nomina, τὰ ἐλευθερίων ὀνό-
 ματα. liberalis causa, ἡ περὶ ἐλευθε-
 ρίας δίκη. 2) ἐλευθερίας, ἐλευθερίας, ἐλευ-
 θεροπραγίας, γυναικος. artem, doctri-
 nam liberalis, ἐλευθερίου τέχνη, ἐλευθερία

μαθήματα. 3) ἐλευθερίας, φιλοσοφίας, ἐ-
 φελῆς. ἔστι δὲ καὶ κύρ. ἐν. ἀεδοξίος.

liberalitas, atis, o. (liberalis) ἐλευθερία,

της, ελευθεροπρέπεια, γενναϊότης. 2) ελευθεριότης, φιλοδοξία, θαψίλεια.

liberaliter, επίρ. (liberalis) ελευθερίως, ἀπαλῶς. 2) ἀμείνως. 3) ελευθερίως, φιλοδοξῶς, θαψιλῶς.

liberalis, οἷσις, ὁ. (libero) ελευθέρως, ἀπαλῶς. molestia, ἡ ἀπὸ τῆς ὀχλήσεως ελευθέρως, ἡ τῆς ὀχλήσεως ἀπαλλαγὴ. 2) ἀπόλησις, ἀφρασίς, ἀδωσις. 3) ἀφρασίς, ἀπολῆματος.

liberator, οἷσις, ἁ. ελευθερωτής, σωτήρ. Juniter liberator, ὁ Ἐλευθέριος Ζεύς.

liberatrix, ἰοίσις, ὁ. ἡ ελευθερώτρια.

libero, επίρ. ελευθέρως, ελευθερίως. 2) ελευθερίως, ἀκωλύτως. 3) ελευθερίως, παρρησίως, μετὰ παρρησίας. libero loqui, παρρησιάζεσθαι.

liberi, orum, ἁ. ἱδ. liber.

libero, avi, atum, are, (liber) aliquidem, ελευθερῶ, ἀπελευθερῶ τινα. 2) ελευθερῶ, ἀφίημι, ἀπολύω, ἔδωκα τινα. 3) aliquidem re ἢ a re, σπαν. aliquidem rei, ελευθερῶ τινα ἀπὸ τινος, ἀπαλλάττω τινα τινος. liberatus metu ἢ a metu, ἀπηλλαγμένος φόβου. liberatus laboribus, ἀπηλλαγμένος, ἀφαιρέσις τῶν ἔργων. ensemen vagina, γυμνῶν τὸ ἔργον. aliquidem obsidione, ελευθερῶν τινα ἀπὸ τῆς πολιρκίας, ἐκλύσθαι τινα πολιρκιούμενον. 4) λύω, ἀποβιβάζω, ἀποτίνω τι. 5) σπαν. διαβάλλω τι.

libertas, as, ὁ. ἡ ἀπελευθερία, ἐξελευθερία, ἀπελευθερωσις.

libertas, as, ὁ. (liber) ελευθερία, servo dare libertatem, ἀπελευθερῶν δούλον. se in libertatem vindicare, ελευθερῶν ἐαυτόν. 2) ελευθερία, αὐτονομία. 3) ελευθερία, ἐξουσία. 4) ελευθερία, ελευθεριότης, παρρησία.

libertas, as, ὁ. Ἐλευθερία, ὅσα τις τῶν Ῥωμαίων.

libertinus, as, ὁ. ἀπελευθερία.

libertinus, as, ὁ. ὁ. ἡ τοῦ ἀπελευθεροῦ περιουσία. ἄμφ. γρ.

libertinus, as, um, ἀπελευθεριότης, ἀπελευθερικὸς, ἐξελευθερικὸς. — libertinus, ἁ. ὁ εἰς ελευθερίαν, ὁ τῆς τάξεως τῶν ἀπελευθερῶν. libertina, ὁ. ἡ ἐξελευθερικὴ. (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς cives καὶ ingenuos λέγονται. Παρ' Ἡνωγίαν ἐξελευθερεῖται, οἱ τῶν ελευθερουμένων υἱοί. ὁ συμφωνεῖ τῇ τῆς λίξεως libertinus ἐρμηνείᾳ, τῇ φερόμενῃ παρὰ Σουητωνίου ἐν βίῳ Κλαυδίου, κεφ. 24, ἐνθα μέντοι ἡ σημασία αὕτη ἐν τοῖς ἑρμηνεύταις μόνον χρόνοις λέγεται οὕτως ἐν γράμει.) ἴδε καὶ τὸ εἶδος ἀδύρουν.

libertus, i, ἁ. ἀπελευθερία, ἐξελευθερία, ἀπελευθερωσις. (λέγεται ὡς πρὸς τὴν ελευ-

θερωμένην δεσποτήν). libertus Ciceronis, ὁ τοῦ Κικέρωνος ἀπελευθερός, ὁ ὑπὸ Κικέρωνος ἀπελευθερωθείς.

libet esse libet, uti, (utum est), ἔρο, aliquid, ἀρέσκει τινὶ ἢ τινα, φίλον ἐστὶ τινος δοκεῖ τινι. ut libet tibi ἢ ut libet, ἔπος ἐν εὐβούλῃ, ἔπος ἐν ἀρέσκει. non libet (mihi) plura scribere, οὐ δοκεῖ μοι πλεῖον γράφειν. libens esse libens, ἄμενος, βουλομένος. libenti animo, ἀμείνως, ἡδέως. facio aliquem libentem, ἀμείνω ποίω τινα, εὐφραίνω τινα. libita, est, ἀρεστέα, τὰ κατὰ θυμὸν. Σκα. libitum est, ἐνέστι ἐνὶ τοῦ libet. libitum fuit ἐνὶ τοῦ libuit. libitum erit ἐνὶ τοῦ libebit.

libethrum, i, ὁ. Λιβήθρον. Nymphas libethrides, um, ὁ. αἱ Λιβήθριδες νύμφαι. libidinitas, as, ὁ. τὰς τῶν libido.

libidinor, as, (libido) ἡδοναίτης.

libidinosus, as, um, ἀσελγής, ἀκολάστως. 2) κατὰ θυμὸν, ἡδονῆς ἐνεκεν.

libidinosus, as, um, ἀσελγής, κατὰ θυμὸν πρᾶκτων. 2) ἀσελγής, ἡδοναίτης. 2) aliquid rei, ἀρεστέα, ἡδοναίτης τινος. 4) κατὰ θυμὸν ἡ ἡδονῆς ἐνεκεν γυνώσκων.

libido, inis, ὁ. (libet) ὁ. ἐπιθυμία, θυμὸς, ὄρεξις, ἐρεσις. ad libidinem, κατὰ θυμὸν, κατ' ἡδονήν. ad libidinem aliquid, κατ' ἡδονήν τινος, κατὰ τὸ δοκοῦν τινι. libido est scire, ἐπιθυμῶ εἰδέναι. 2) ἐπιθυμία, ἡδονή, ἀσελγεία.

libitina, as, ὁ. Λιβιτίνη εἴτε Ἐπιθυμία Ἀπορρίπτει, ἢ ἐν Πόρῃ τέμενος καὶ θησαυρὸν εἶχεν, ἐνθα τὰ πρὸς τὰς ταρὰς ἐπίπρασκον. Πλούτ. Κερ. Ῥωμ. 23. — 2) μεταφ. ἡ κηδεῖα. 3) νεκροφορέα. 4) ποιητ. θάνατος. libitinaris, as, ὁ. (libitina) κτεριστής, κηδεστής, νεκροθάπτης.

libitinis, as, ὁ. (libitina) ὄρεα τινος τοῦ ἀμυρναίου, αἱ ἢ; αἱ φανεύμεναι τῶν μοναχῶν ἐξαρρίοντο.

libitas, as, um, ἱδ. libet.

libo, avi, atum, are, aliquid aliquid, λαιβεῖω, σπένδω τινὶ τι. vinum, οἶνον. libato, γινόμενης τῆς σπονδῆς, σπείρας. ποιητ. pateris altaria ἐνὶ τοῖς pateris altariibus, ἐκ φιαλῶν ἐπὶ τῶν βωμῶν σπένδων μεταφ. aliquid lacrimas, δάκρυα τινος σπένδων, λείβειν, ἐκχεῖν. 2) ἀπέρχομαι, ἀπορρίπτω τινὶ τι. frugum Cereris, καρπὸς τῇ Δήμητρι. 3) ἀπέρχομαι, ἀποδίδωμι, ἀφαιρῶ τι, ἀπογυμνῶ τινος. pocula, ἀπογυμνῶν τῶν ποτηρίων. Oculi καὶ oscula libare. — a natura decorum libat animos habemus, αἱ ἡμέτεροι ψυχαὶ οὐκ ἀποσπασταὶ εἰς ἀραίρεμα τῆς τῶν θεῶν φύσεως εἰσι. libo virginitatem, ἀπέρχομαι, ἀφαιρῶ, φθείρω τὴν παρθενίαν.

libatur, ἡ γὰρ ἐλαττοῦται. 4) ἀρο-
διγὰς ἀπτομαί τινος. arenam pedo, τὴν ἀ-
ρον τῷ ποδί.

Libo, ōnis, ἄ. λίβων.

libōnētus, i, ἄ. λιβόνετος.

libra, ae, θ. λίτ ρ α, (βάρος δώδεκα οὐγ-
γίων). corona aurea libram pondo, στέ-
φανος χρυσοῦς λίτρας τὸν σταθμὸν. 2) ζυ-
γός, ζυγίσταθμος, τρυπάνη. 3) κίτρα, ζυ-
γός, (δορὸν). 4) στάθμη, διαβήτηρ, στα-
φύλη. 5) λοσβόπεια. locus pari libra cum
aequore maris est, ὁ τόπος λοσβόπει τῇ
θαλάσσῃ.

librālis, e, (libra) λιτρατικός.

librāmen, inis, οὐ. (libro) ἡ φορὰ, ὁ σούρ.
2) στάθμησις.

librāmentum, i, οὐ. (libro) σήκωμα, βάρος.
2) ὁπή, φορὰ. 3) λοσβόπεια, ισότης.

librāria, ae, θ. (libra) ἡ σταθμαμένη τὰ
βάρη. *lib. καὶ τὸ ἐξήκ.

librāria, ae, θ. (liber) βιβλιοπωλείον.

librāriū, i, ἄ. (liber). τοῦ librarius)
γράφος, βιβλιογράφος, βιβλιοπώλης, βι-
βλιοκλέκτης.

librārium, ii, οὐ. (liber) βιβλιοφυλάκιον,
γραφματοφυλάκιον.

librārius, ii, οὐ. (liber) βιβλιογράφος, γρα-
φός. 2) βιβλιοπώλης.

librārius, a, um, (liber) γραφικός. librari-
um atramentum, τὸ γραφικὸν μέλαν.

librārius, a, um, (libra) λιτρατικός.

librātio, ōnis, θ. (libro) λοσβόπεια, ἀντιβ-
ρόπεια.

librator, ōris, ἄ. (libro) ζυγοστάτης, ὁ-
ροστάτης. 2) ἀκοντιστής, ἡ λιθοβόλος.

librātūra, ae, θ. (libro) θαλισμός.

*libriger, eri, ἄ. (liber-gero) βιβλιοφόρος.

librillis, e, (libra) λιτρατικός. 2) librillo, οὐ.
ὁ ζυγός, ζυγίσταθμος.

libripens, ndis, ἄ. (libra-pendo) ζυγο-
στάτης.

librator, ōris, ἄ. ταῦτ ἐπὶ librator.

libro, avi, atum, are, (libra) aliquid,
σταθμώματι τι. aquam, ἐξετάζειν τὸ τοῦ
ὕδατος ὕψος (τῷ χειρὸς κ.τ.τ.) μεταρ.
σταθμῶσαι, ἐξετάζειν τι. 2) σταφυλίζω
τι. pavimentum, σταφυλίζω, θαλίξω,
λοσβόπον ποιῶν τὸ ἔδαφος, terra librata,
ἡ λοσβόποδος γῆ. ποιῶν. dies librata, ἡ
μεσημέρια. 3) αἶψα, κρημνίζω, μεταωρί-
ζω τι. librari, αἰρεῖσθαι, μεταωρίζεσθαι, τα-
λιντοῦσθαι. 4) πάλιν, τινάζω τι. hastam
dextra, τὸ δόρυ τῇ δεξιᾷ. avis se librat,
ἡ ὄρνις ἀναπέπτει, αἰρεται. corpus in
herba libro, ἐπὶ τῇ γλῶσῃ κατακλίνομαι.
totum pondere libror, ἡ βολή τῷ ση-
κώματι μέγιστα ῥοπήν ἢ φορὴν λαβεῖν.
libis, libis, ἄ. ὁ λίψ (ῥεῖος). 2) ὁ λίβος.

libum, i, οὐ. ψαιστόν, πόπανον, πλάσος.

Liburnia, ae, θ. ἡ Λιβυρική (χώρα).

Liburnus, ai, Liburnicus, a, um, Λιβερ-
νός, Λιβυρικός. Liburni, ai, oi Λιβυρνοί.

Liburnicae insulae, ai Λιβυρνίδες νῆσοι.

Liburna εἴτε Liburnica, ὕπον. navis, τὸ
Λιβυρικὸν ἀκάρος (εἰς τὸν κέλιον).

Libya, ae, καὶ Libyae, ae, θ. Λιβύη, ἐπι-
θετ. Λιβυκή.

Libyca, a, um, Λιβυκός.

Libyphoenices, um, ἄ. Λιβυφοίνικες.

Libys, yos ἄ. ὁ Λίβος. ἐπιθετ. Λίβος, Λί-
βυκός.

Libyscus, a, um, Λιβυκός.

Libyphoenices, um, ἄ. Λιβυφοίνικες.

Libys, yos ἄ. ὁ Λίβος. ἐπιθετ. Λίβος, Λί-
βυκός.

Libyscus, a, um, Λιβυκός.

Libysca, ae, θ. ἡ Λιβύσσα. ἐπιθετ. Λιβύσσα,
Λιβυκή.

Libystinus, a, um, Λιβυστικός, Λιβυκός.

Libystis, idis, θ. Λιβυστίς, Λιβυκή.

Libyus, a, um, σπαν. ἀντὶ τοῦ Libyca.

licens, tis, licet.

licenter, επιθ. (licens) ἀδεῶς, ἀκολάστως,
ἐλευθέρως, ἀκολύτως.

licentia, ae, θ. (licens, licet) ἐξουσία, ἄ-
δεια. dare alicui licentiam aliquid fa-
cendi, δίδόναι εἴτε παρῆχαι τι ἐξουσίαν
ποιεῖν τι. est (mihi) licentia εἴτε habeo
licentiam, ἐξουσίαν εἶχω, ἐξιστὶ μοι. 2)
παρρησία. 3) ἐξουσία, ἄδεια, αὐθάδεια,
ἀκολασία.

*licentiatus, tis, ἄ. ἐξουσία, ἄδεια.

licentiōsus, a, um, ἀκόλαστος.

licet, ui, ere, πωλεῖσθαι ἐν δημοπρασίᾳ.
quantum licet res? πόσην τιμὴν ὑπὸ πρᾶγμα-
τος ἀποδώσειν; ἡ τιμὴ
τοῦ πράγματος πόση ἐγένετο; 2) σπαν.
aliquid tantum, ἀποδοῦσθαι, πωλεῖν, τιμὴν
τι τόσου.

licet, ui, ere, πωλεῖσθαι ἐν δημοπρασίᾳ.
quantum licet res? πόσην τιμὴν ὑπὸ πρᾶγμα-
τος ἀποδώσειν; ἡ τιμὴ
τοῦ πράγματος πόση ἐγένετο; 2) σπαν.
aliquid tantum, ἀποδοῦσθαι, πωλεῖν, τιμὴν
τι τόσου.

licet, ui, ere, πωλεῖσθαι ἐν δημοπρασίᾳ.
quantum licet res? πόσην τιμὴν ὑπὸ πρᾶγμα-
τος ἀποδώσειν; ἡ τιμὴ
τοῦ πράγματος πόση ἐγένετο; 2) σπαν.
aliquid tantum, ἀποδοῦσθαι, πωλεῖν, τιμὴν
τι τόσου.

licet, ui, ere, πωλεῖσθαι ἐν δημοπρασίᾳ.
quantum licet res? πόσην τιμὴν ὑπὸ πρᾶγμα-
τος ἀποδώσειν; ἡ τιμὴ
τοῦ πράγματος πόση ἐγένετο; 2) σπαν.
aliquid tantum, ἀποδοῦσθαι, πωλεῖν, τιμὴν
τι τόσου.

licet, ui, ere, πωλεῖσθαι ἐν δημοπρασίᾳ.
quantum licet res? πόσην τιμὴν ὑπὸ πρᾶγμα-
τος ἀποδώσειν; ἡ τιμὴ
τοῦ πράγματος πόση ἐγένετο; 2) σπαν.
aliquid tantum, ἀποδοῦσθαι, πωλεῖν, τιμὴν
τι τόσου.

licet, ui, ere, πωλεῖσθαι ἐν δημοπρασίᾳ.
quantum licet res? πόσην τιμὴν ὑπὸ πρᾶγμα-
τος ἀποδώσειν; ἡ τιμὴ
τοῦ πράγματος πόση ἐγένετο; 2) σπαν.
aliquid tantum, ἀποδοῦσθαι, πωλεῖν, τιμὴν
τι τόσου.

licet, ui, ere, πωλεῖσθαι ἐν δημοπρασίᾳ.
quantum licet res? πόσην τιμὴν ὑπὸ πρᾶγμα-
τος ἀποδώσειν; ἡ τιμὴ
τοῦ πράγματος πόση ἐγένετο; 2) σπαν.
aliquid tantum, ἀποδοῦσθαι, πωλεῖν, τιμὴν
τι τόσου.

licet, ui, ere, πωλεῖσθαι ἐν δημοπρασίᾳ.
quantum licet res? πόσην τιμὴν ὑπὸ πρᾶγμα-
τος ἀποδώσειν; ἡ τιμὴ
τοῦ πράγματος πόση ἐγένετο; 2) σπαν.
aliquid tantum, ἀποδοῦσθαι, πωλεῖν, τιμὴν
τι τόσου.

licet, ui, ere, πωλεῖσθαι ἐν δημοπρασίᾳ.
quantum licet res? πόσην τιμὴν ὑπὸ πρᾶγμα-
τος ἀποδώσειν; ἡ τιμὴ
τοῦ πράγματος πόση ἐγένετο; 2) σπαν.
aliquid tantum, ἀποδοῦσθαι, πωλεῖν, τιμὴν
τι τόσου.

licet, ui, ere, πωλεῖσθαι ἐν δημοπρασίᾳ.
quantum licet res? πόσην τιμὴν ὑπὸ πρᾶγμα-
τος ἀποδώσειν; ἡ τιμὴ
τοῦ πράγματος πόση ἐγένετο; 2) σπαν.
aliquid tantum, ἀποδοῦσθαι, πωλεῖν, τιμὴν
τι τόσου.

licet, ui, ere, πωλεῖσθαι ἐν δημοπρασίᾳ.
quantum licet res? πόσην τιμὴν ὑπὸ πρᾶγμα-
τος ἀποδώσειν; ἡ τιμὴ
τοῦ πράγματος πόση ἐγένετο; 2) σπαν.
aliquid tantum, ἀποδοῦσθαι, πωλεῖν, τιμὴν
τι τόσου.

licet, ui, ere, πωλεῖσθαι ἐν δημοπρασίᾳ.
quantum licet res? πόσην τιμὴν ὑπὸ πρᾶγμα-
τος ἀποδώσειν; ἡ τιμὴ
τοῦ πράγματος πόση ἐγένετο; 2) σπαν.
aliquid tantum, ἀποδοῦσθαι, πωλεῖν, τιμὴν
τι τόσου.

licet, ui, ere, πωλεῖσθαι ἐν δημοπρασίᾳ.
quantum licet res? πόσην τιμὴν ὑπὸ πρᾶγμα-
τος ἀποδώσειν; ἡ τιμὴ
τοῦ πράγματος πόση ἐγένετο; 2) σπαν.
aliquid tantum, ἀποδοῦσθαι, πωλεῖν, τιμὴν
τι τόσου.

licet, ui, ere, πωλεῖσθαι ἐν δημοπρασίᾳ.
quantum licet res? πόσην τιμὴν ὑπὸ πρᾶγμα-
τος ἀποδώσειν; ἡ τιμὴ
τοῦ πράγματος πόση ἐγένετο; 2) σπαν.
aliquid tantum, ἀποδοῦσθαι, πωλεῖν, τιμὴν
τι τόσου.

licet, ui, ere, πωλεῖσθαι ἐν δημοπρασίᾳ.
quantum licet res? πόσην τιμὴν ὑπὸ πρᾶγμα-
τος ἀποδώσειν; ἡ τιμὴ
τοῦ πράγματος πόση ἐγένετο; 2) σπαν.
aliquid tantum, ἀποδοῦσθαι, πωλεῖν, τιμὴν
τι τόσου.

licet, ui, ere, πωλεῖσθαι ἐν δημοπρασίᾳ.
quantum licet res? πόσην τιμὴν ὑπὸ πρᾶγμα-
τος ἀποδώσειν; ἡ τιμὴ
τοῦ πράγματος πόση ἐγένετο; 2) σπαν.
aliquid tantum, ἀποδοῦσθαι, πωλεῖν, τιμὴν
τι τόσου.

licet, ui, ere, πωλεῖσθαι ἐν δημοπρασίᾳ.
quantum licet res? πόσην τιμὴν ὑπὸ πρᾶγμα-
τος ἀποδώσειν; ἡ τιμὴ
τοῦ πράγματος πόση ἐγένετο; 2) σπαν.
aliquid tantum, ἀποδοῦσθαι, πωλεῖν, τιμὴν
τι τόσου.

licet, ui, ere, πωλεῖσθαι ἐν δημοπρασίᾳ.
quantum licet res? πόσην τιμὴν ὑπὸ πρᾶγμα-
τος ἀποδώσειν; ἡ τιμὴ
τοῦ πράγματος πόση ἐγένετο; 2) σπαν.
aliquid tantum, ἀποδοῦσθαι, πωλεῖν, τιμὴν
τι τόσου.

licet, ui, ere, πωλεῖσθαι ἐν δημοπρασίᾳ.
quantum licet res? πόσην τιμὴν ὑπὸ πρᾶγμα-
τος ἀποδώσειν; ἡ τιμὴ
τοῦ πράγματος πόση ἐγένετο; 2) σπαν.
aliquid tantum, ἀποδοῦσθαι, πωλεῖν, τιμὴν
τι τόσου.

licet, ui, ere, πωλεῖσθαι ἐν δημοπρασίᾳ.
quantum licet res? πόσην τιμὴν ὑπὸ πρᾶγμα-
τος ἀποδώσειν; ἡ τιμὴ
τοῦ πράγματος πόση ἐγένετο; 2) σπαν.
aliquid tantum, ἀποδοῦσθαι, πωλεῖν, τιμὴν
τι τόσου.

licet, ui, ere, πωλεῖσθαι ἐν δημοπρασίᾳ.
quantum licet res? πόσην τιμὴν ὑπὸ πρᾶγμα-
τος ἀποδώσειν; ἡ τιμὴ
τοῦ πράγματος πόση ἐγένετο; 2) σπαν.
aliquid tantum, ἀποδοῦσθαι, πωλεῖν, τιμὴν
τι τόσου.

licet, ui, ere, πωλεῖσθαι ἐν δημοπρασίᾳ.
quantum licet res? πόσην τιμὴν ὑπὸ πρᾶγμα-
τος ἀποδώσειν; ἡ τιμὴ
τοῦ πράγματος πόση ἐγένετο; 2) σπαν.
aliquid tantum, ἀποδοῦσθαι, πωλεῖν, τιμὴν
τι τόσου.

licet, ui, ere, πωλεῖσθαι ἐν δημοπρασίᾳ.
quantum licet res? πόσην τιμὴν ὑπὸ πρᾶγμα-
τος ἀποδώσειν; ἡ τιμὴ
τοῦ πράγματος πόση ἐγένετο; 2) σπαν.
aliquid tantum, ἀποδοῦσθαι, πωλεῖν, τιμὴν
τι τόσου.

ἀπλῶς licet, ἔστω ἔμοῦ γ' ἔνακα. 2) τρι-
τοπροσώπων· omnia licent, ἅπαντα ἔξε-
στιν, ἐνδέχεται, συγχωρεῖται. — Σημ. licit-
um est, fuit, erit, ἐστ' ὅτε ἀντὶ τοῦ
licet, licuit, licebit. — licitus, a, um,
θεμιτός, νόμιμος, συγχωρημένος. — li-
cens, ntis, ἀκόλουτος, ἀκόλουτος.

licet, σύνδ. (licet) εἰ καί, καὶν, καίπερ. Li-
cet dixerim, tamen intelligo, εἰ καί εἰ-
πον, ἀλλ' ὅμως ἀισθάνομαι. quantumvis
licet excellas, καίπερ ἐξοχώτατος ὢν,
ποιητικ. huic licet ingratae, ταύτῃ καί-
περ δυσμενεί οὖσα. 2) μὲν ὁριστικῆς παρὰ
γεωτέροις· licet deficiunt, tamen etc.,
καὶν ἐλλείψουσιν, ὅμως κ.τ.λ.

lichanos, i, θ. ἡ λιχανός (χορδή).

Lichas, ae, ἄ. Αἰχας.

lichen, onis, ἄ. λειχήν.

liciatōrium, ii, οὐ. (licium) μέσσκλον εἶς
μασάντιον.

liciatūs, a, um, (licium) στημονισθείς. ἐκ
τοῦ ἀρχαίου licio, στημονίζεσθαι, διδά-
σθαι, προφητεύειν.

Licinianus, a, um, (Licinius) τοῦ Λικινίου.

licinio, are, ταῦτ' τῷ lacinio.

licinium, ii, οὐ. (licium) μιστός.

Licinius, a, um, Λικίνιος, τοῦ Λικινίου.

Licinius, ἄ. ὁ Λικίνιος.

Licinus, a, um, ἔλιξ.

licitatio, onis, θ. (licitor) ὠνησις, (τουτέ-
στιν ἡ προσφορά τιμῆς ἐν δημοπρασίῃ)
τὸ ἀντιπαραθεῖναι praedam ad licitationem
dividere, τὴν λείαν τοῦ πλῆθους προ-
τείνουσι διανέμειν.

licitator, oris, ἄ. (licitor) ὁ ἀνυπόμνος (ἐν
δημοπρασίῃ), ὁ ἀντιπαραθεῖναι πρὸς
πώλησιν. Ἐτέρω γραφῇ καλλίων· illicitator.

licite, ἐπίρ. (licitus) θεμιτῶς, νομίμως.

licito, ταῦτ' τῷ licite.

licitor, atus sum, ari, (θαιιστ. τοῦ licitor)
aliquid, ἀντιπαραθεῖναι τι, τιμὴν προσφέρειν
εἶς προτείνω ἀντὶ τινοῦ.

Liculus, a, um, ἴ. licet.

Licium, ii, οὐ. μίστος. Licia telae addere,
μιστῶν, διδίδεσθαι, προσφέρειν, ἐστάναι
τὸν στήμονα. 2) μίστος, στήμων, κλωστή,
νήμα.

licitor, oris, ἄ. (ligo, are) βιβδούχος, βιβδο-
φόρος, πλεονεκτήτης. Οὗτος ἐκαλούντο οἱ τοῖς
ὑπᾶντι, σφετερισταὶ καὶ ἄλλοις ἀρχαῖς πα-
ρακλουθούσιντες ἄνδρες, πλεονεχόντες ἐν δόλῳ
βιβδῶν φέροντες. Καὶ τῶν μὲν ὑπᾶντων
βιβδῶν, τῶν δὲ πραιτῶρων βιβδούχοι
προηγούντο.

Lictorius, a, um, (licitor) βιβδούχικός.

Lixymptus, a, um, Ἀλύμπος.

liou, uis, καὶ liouis, is, ἄ. σπλῆν.

liouus, a, um, (liou) σπληνικός.

liēdōsus, a, um, (lien) σπληνώδης, σπλη-
νικός, σπληνικός.

liēterā, ae, θ. λαιεντερία.

ligamen, inis, οὐ. ταῦτ' τῷ ligamentum.

ligamentum, i, οὐ. (ligo) βεσμός. 2) ἐν τῇ

ιατρικῇ· ἐπιδεδωμένος.

Ligarius, ii, ἄ. Αἰγάριος. Ligarianus, a,

um, τοῦ Αἰγαρίου.

*ligatio, onis, θ. (ligo) δέσις.

ligatura, ae, θ. (ligo) βεσμός. 2) περίσκημα.

Ligēa, ae, θ. Αἰγία.

Ligor, eris, ἄ. ὁ Αἰγίηρ, εἶς Αἰγίηρ, πο-

ταμός τῆς Γαλλίας, τὸνδον Loire.

lignarius, a, um, (lignum) ξυλκός. ligna-

rius, ἄ. ὁ ξυλουργός.

lignatio, onis, θ. (lignor) ξυλεία, ξυλισμός.

2) ξυλῶδης· τόπος ξυλῶχος.

lignator, oris, ἄ. (lignor) ξυλεύς, ξυλοκό-

πος, ξυλοτόμος.

lignescens, a, um, (ύποκορ. τοῦ ligneus)

lignesculus lychnuchus, ὁ μικρὸς ξυλινός

λοχνοῦχος.

ligneus, a, um, ξύλινος. lignea materia,

ἡ ξυλεία, ξύλωσις. 2) ξυλοειδής, ξυλῶδης.

3) μεταφ. ὁμοίως ξύλῳ, ἔρηρος, σκληρός.

lignocida, ae, ἄ. (lignum-caedo) ξυλοκό-

πος, ξυλοτόμος.

lignifer, eri, ἄ. (lignum-fero) ξυλοφόρος.

*Επιγρ.

lignor, atus sum, ari, ξυλεύομαι, ξυλίζομαι.

lignosus, a, um, ξυλοειδής, ξυλῶδης.

lignum, i, οὐ. ξύλον. ligna, τὰ ξύλα. πα-

ροιμ. ligna ferre in sylvam, γλῶσσας εἰς

Ἀθήνας. 2) ξυλῶδες λίπος, ξυλῶδες σπέρ-

μα κ.τ.λ. 3) ποιητ. ξύλινος πίνος.

lignyzikon, onis, ἄ. (λιγυζίκον) λίθος τῆς

τῶν τιμῶν. Plin. h. n. 37, 7 (25), 91.

ligo, avi, atum, are, διώ. manus post

terga, τὰς χεῖρας εἰς τοῦσδε. crinis

vitta, διαδεσθῆναι ταινίᾳ. vinculo ligatus,

ἀλύσει δεδεμένος. funem littori ligare, τὸ

σχοινίον τῇ ἀκτὶ ἀναδέσσει. dissociata li-

gara, συνδέειν, συνάπτειν τὰ κεχωρισμένα.

ligo, onis, ἄ. σκαλίσ, σκαλιστήριον, λίστρον,

λίστρος, σκαφέριον.

ligula, ae, θ. (ύποκορ. τοῦ lin-

gua) γλωσσοειδής ἄκρα, γλωσσοειδὲς ἄκρον.

2) ἄκρα γῆς, διαζώμα, ἰσμός. 3) γλῶσσα

ὑποδήματος. κυμ. ligula l' οὐδὲν ἐνείλει

λε! 4) ἀντιπρ. λίστρον, κοχλιότρον. 5)

ἐριθίδιον. 6) γλωττίς (τοῦ αὐτοῦ).

Ligur, eae, Ligus, uris, Αἰγυσιτικός.

Ligus, ἄ. ὁ Αἰγύς. Ligus, θ. ἡ Αἰγυσι-

τίς, Αἰγυσιός, πλῆθ. οἱ Αἰγύες, Αἰγύρες, Αἰ-

γυστίνοι.

Ligurā, ae, θ. ἡ Αἰγυσιτικὴ, Αἰγυστινῆ.

Ligurinus, a, um, Αἰγυστινός, Αἰγυστι-

νός. — Κορ. ἑ. Αἰγυσιτικός.

ligūryo, εἴτε ligurio, ἴνι, καὶ ἴι, ἴturi
iro, (lingo) aliquid, λειγῶ, λείγω τι.
2) λειγῶν τι, γεύομαι τινος. 3) λειγνύ-
μαι τι, γλίσχομαι, δριγύμαι τινος 4) λει-
γῶ, γλωττοδυσφῶ.

*ligurīto, εἴτε ligurritto, ὄνις, θ. λειγνεία.
ligurītor εἴτε ligurritor, ὄνις, ἀ. λῆγνος.
Ligus, ἴβ. Ligur.

Ligusticus, α, um, Αιγυστικός. Ligusticus
ager, ἡ Αιγυστική χώρα. Ligusticum
mare, τὸ Αιγυστικὸν πηλαγος.

Ligusticum, ἰ, οὐ. Αιγυστικόν, (βοτάνη).

Ligustinus, α, um, Αιγυστινός, Αιγυστικός.

Ligustinus ager, ἡ Αιγυστινή, ἡ Αιγυ-
στική χώρα.

Ligustis, ἰδης, θ. Αιγυστίε, Αιγυστινός.

Ligustrum, ἰ, οὐ. ἡ κρανία, τὸ κράνον, (βέν-
δρον). 2) ἡ κόπρος, (φυκόν).

lilacēus, α, um, (lilium) λείρινος, κρίνινος.

lilētum, ἰ, οὐ. (lilium) κρίνων, κρίνωσιδ.

lilium, ἰ, οὐ. λείριον, κρίνον.

Lilybaetanus, α, um, Αιλυβαίος. Lilybae-
tanus, ἀ. Αιλυβαίτης. Lilybaetana, θ.

Αιλυβαίς.

Lilybaeum, ἰ, οὐ. Αιλυβαίον, πόλις καὶ

ἐκρωτήριον τῆς Σικελίας.

Lilybaeus, α, um, Αιλυβαίος.

Lilybe, ἴβ. θ. Αιλυβή, Αιλυβαίον.

Lilybeus, α, um, Αιλυβαίος, Αιλυβαίος.

lima, ae, θ. ἡ ἔνυ, ῥινωτήριον. 2) μετ. ἡ

ἀκριβής ἐξεργασία (συγγραμμάτων τινος).

aliquid lima cadere, καταβιβάζειν, ἐξε-
ργάζεσθαι, ἐξακριβοῦν τι.

limacēus, α, um, (limus) πῆλινος, γασκός.

limarius, α, um, (limus) τῆς ἡλίας, τοῦ

βαρβόρου.

limatu, ἐπὶρ. (limatus) καταρρίνημένως,

ἐξεργασμένως, ἐξακριβωμένως.

limatulus, α, um, (ύποκορ. τοῦ limatus)

καταρρίνημένος, ἀκριβής, λεπτός.

limatus, α, um, ἴβ. limo.

limax, aeis, θ. καὶ ἀ. λείμαξ, σέμαξ, γυ-
μὰς κοχλίας. 2) σέσιλος, σσελίτης.

*limbatus, α, um, (limbus) στολιδατός,

παρυφαμένος.

limbatiarius, ἰ, ἀ. (limbus) ὁ παρυφαίνων τὰς

ἐσθῆτας, ὑπονοσηρὸς(κ)της.

limbus, ἰ, ἀ. στολὴ, παρυφή, ὄψανος,

κράσπεδον. 2) ταινία, διαδήμα.

limen, ἴνις, οὐ. (ligamen) ἐπάζωμα θύρας.

limen superum, καὶ ἀπῶς limen, τὸ

ὑπέρθυρον, ἡ φλὶς. limen imponere fori-

bui, τὸ ὑπέρθυρον ἐπιτίθειν τῇ θύρᾳ. 2)

limen inferum καὶ συνήθει ἀπῶς limen,

ὄδος, οὐδός, ῥηλός, (τὸ ὑπέρθυρον). supero

limen, ὑπερβαίνει τὸν οὐδόν. cohiera ad

intra limen, οἶκος ἡ κατ' οἶκον μένειν. 3)

μεταφ. οὐδός, ἐπὶ οὐδός, βαλόντι, ἀρχῇ. in

limbe mortis, ἐπ' οὐδῶ τοῦ θανάτου. Σημ.
ἐνὶ οὐδῇ κατ' ὁ οὐδός, τὸ τέλος, τέρας. 4)
οὐδός, ὄρα, πόλη, ἐσθός. 5) οὐδός, ἐντὶ
τοῦ οἴκου, οἰκία, ναός, κ.τ.τ. limina ali-
cuius adire ἢ intrare, εἰσερχεσθαι παρὰ
τινα, εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τινός. limen
Phoebi, ὁ ναὸς τοῦ Φεβίου.

limenarcha, ae, ἀ. λιμενάρχης.

*limenitinus, ἰ, ἀ. (limen) ὁ τοῦ ὁδοῦ
προστάτης θεός.

limes, ἴνις, ἀ. ἡ διαρίζουσα τοὺς ἀγρούς
ἀτραπός, μεθόριος ἀτραπός, ὄριον, ὄρος,
μεθόρια ποιητ. τὸ διόστημα. 2) ἀτραπός,
στῆθος, τρέλος. 3) ὁδός, ὁδός, πῆρος. 4)
γραμμὴ, ζώνη, ταινία.

limeum, ἰ, οὐ. βοτάνη τις φαρμακωδής, ἡ αἰ
ῤῥάλοι τοὺς δίστους ἔχρουν, ἡ τοῦ Αἰωνίου
Ranunculus Thora.

limia, ae, ἀ. λιμαίς, ποταμός 'Ισπανίας
τῆς Ταρρακωνήσιος, τανὺν limia.

*limicula, ae, ἀ. (limus-cola) τελαματίας,
βορβοροκίτης.

limigenus, α, um, (limus-gigno) τελαματίας.

liminarius, α, um, (limen) τοῦ ὁδοῦ. 2) μέταρ,
προσιμωδής.

limis, α, um, ἀντὶ τοῦ limus, α, um.

limitanus, α, um, (limes) μεθόριος, πρὸς
τοὺς ὁρίους ὄν.

limitaris, α, um, (limes) μεθόριος.

limitator, oris, ἀ. (limite) ὁριοτής.

limitatio, ὄνις, θ. (limitio) ὁριοτής.

limato, avi, atum, are, (limes) aliquid,

ῥίξω, διαρίζω τι. 2) μεταρ, ἀφορίζω τι.

limitrophus εἴτε limitotrophus, α, um,

(limes-τρώω) limitrophus εἴτε limitrophus

agri, αἱ ἀγροί, οὐσπερ αἱ τὰ μεθάρια φυ-
λάττοντες στρατιῶται ἀνιμούντο.

limna, aeis, οὐ. λιχνα, ὁδοί, ἡμιτάνιον.

limna, ae, θ. λιχνα.

limnicus, ἴβ. θ. (limnicus) βοτάνη ἡ ἀλλως

gladiolus καλεῖται. Appul. herb. 78.

limo, ἐπὶρ. (limus) λοφί, πλαγίως.

limo, avi, atum, are (lima) aliquid, ῥι-
νῶ, ῥινῶ τι. rimatum limatum, ῥινῶ-
ματα ἢ ἀπορρίνηματα ῥηλῶδων. κυμ.

caput cum alioquo, φιλεῖν τινα τῷ σπῶ-
ματι. 2) μεταφ. ἀφαιρῶ, ἀφαιροῦμαι, ὁ-
φαιροῦμαι τι. 3) καταρρίνω, ἐξακριβῶ,

ἐξεργάζομαι τι. limatus, καταρρίνημένος,

ἀπανηγιόμενος. 4) ἀνοχίζω, ἀκριβῶς ἐξε-
ργῶ, ἐξακριβῶ τι.

*limo, are, (limus) aliquem, ἰλύνω, βορ-
βορίζω τινα.

limoelclus, ἰ, ἀ. ἀπηρέτης ἀρχῶν περι-
ζωμένος τῷ limus. Ἐπιγρ.

limonia, ae, θ. λιμονία, σκόλημος. 2) λι-
μώνιον.

limoniates, ae, ἀ. λιμονιάτης λιθός.

λαμπρά, φωτεινὴ νόξ. liquidum anspici-
cium, ὁ σαφὲς οἰωνός. liquidum, οὐ. τὸ
σαφές. ad liquidum aliquid redigere,
διασαφηνίζειν τι.

liquiritia, αἶθ, θ. γλυκύριζα (κατὰ παρ-
φθοράν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς λέξεως).

liquis, α, σπαν. ἀντὶ τοῦ obliquus.

liquor, avi, alium, are, aliquid, τέχνη τι.
νικ liquidator, ἡ χιὼν τέχνηται. liquare
aēs, τρεῖν, χεῖν, χανεύειν χαλκόν. alvum
ὑπάγειν τὴν κοιλίαν. 2) διολύζω, διηθῶ τι.
vinum, οἶνον.

liquo, (σπαν. liquor), ὄρις, ἄ. ὑγρότης,
τὸ ῥευστόν. 2) τὸ ὑγρόν, νέμα, χυλός.
Palladius liquo, τὸ ἔλαιον. 3) διαρραίνει,
καθαρότης.

liquo, i, τέχνημαι, κατατήκομαι, μεταρ-
τήκομαι, φθείρεσθαι. liquans, ntis, ὑγρός,
ῥευστός.

lira, ae, θ. τὸ μεταξὺ δύο αὐτάκων χῶμα.
2) ὅγκος, αὐλάς.

liratum, ἐπίρ. (lira) κατ' ὅγκους ἢ αὐ-
λακας.

lirion, i, οὐ. λείρινον ἔλαιον.

lirio, es, θ. Ἀειρίδιον.

liris, is, ἄ. Ἀερίρις, ποταμὸς χωρίζων τῆς
Καυπαιῆς τὴν Δατίνην, ὁ τανῦν Gar-
igliano.

lirō, avi, atum, are, (lira) ἐπισκάπτω τὸν
ἐν ταῖς αὐλάς σπόρον. 2) σπαν. ἀντὶ τοῦ
delirō.

lirōe, λήροι.

lis, litis, θ. εἰς, διαφορά, ἀμειβομένης.

litem habeo cum aliquo, ἐρίζω πρὸς τινα.
litem componere, διαλλάττειν, διαλύειν
τοὺς ἐρίζοντας. sub iudice lis est, ἀμει-
βομένη μὲν ὅτιν, οὐ μὲν κέκριται. 2) δίκη,
διαδικασία, ἀγὼν (ἐν δικαστηρίῳ). litem
alicui intendere ἢ in aliquem inferre,
λαγχάνειν τινὲ δίκην, perdere, ἡττησθαι.
instituire, ἐνίστασθαι δίκην. contestari,
προκατάρχεισθαι τῆς δίκης.—proxi. litem
meam facio, λέγω ἢ κρίνω, σκοπῶν τὸ
ῥέον.

lithilis, e, (lito) καλλιέργημα παρέχον.

lithāmen, ius, οὐ. (lito) καλλιέργημα, θυσία.

lithānia, ae, θ. λιτανεία.

lithio, ōnis, θ. (lito) τὸ καλλιερεῖν.

lithra, ae, θ. (lito) γράμμα, στοιχείον.
litteram ducere in pulvere, γράμμα ἀγ-
γράφειν ἐπὶ κόμην. litterarum ordo, ἡ τῶν
στοιχείων τάξις. nescire litteras, γράμ-
ματα οὐκ ἐπιστάσθαι. ad litteram, κατὰ
λέξιν. neque ullam litteram ad me mi-
sit, οὐδὲ ἐν γράμμα μοι ἐπέσταλται. litora
tristis, τὸ C, τουτέστιν condemnō. litora
salutaris, τὸ A. τουτέστιν absolvo. Kom.
homo trium litterarum, ἑνθρῶπος τριῶν

γραμμάτων, ὃ ἐστὶ fur, φῶρ, κλέπτης. 2)
litterae, πληθ. τὰ γράμματα, οἱ λόγοι. li-
toris mandare aliquid, συγγράφειν τι.
eūτω καὶ mittere in litteras, συγγράφῃ
παρεδίδειν τι. Graecae litterae de philo-
sophia, τὰ Ἑλληνικά περὶ φιλοσοφίας

συγγράμματα, βιβλία. litterae nostrae,
τὰ ἡμετέρα γράμματα, ἡ Ῥωμαϊκὴ γραμ-
ματολογία, τὸ σύνολον τῶν ποιημάτων
καὶ συγγραμμάτων. Gall. litterature, Γερμ.
Schriftthum. 3) litterae, κλέθ. τὰ γράμ-
ματα, ἡ ἐπιστολὴ, litteras ad aliquem dare
alicui, γράμματα πρὸς τινα δίδόναι τινί.
litteras reddere, ἀποδίδόναι τὰ γράμματα.
per litteras invitare aliquem, δι' ἐπιστο-
λῆς καλεῖν τινα, unae litterae, μία ἐπι-
στολὴ. binae litterae, δύο ἐπιστολαί. ποιητ.
littera, ἐν. ἀντὶ τοῦ litterae, ἡ ἐπιστολὴ.

4) γράμματα, μαθήματα, παιδεία.
litteralis, e, γραμματικὸς, τῶν γραμμάτων,
ἐξ ἡ γραφῆς. litterale commercium, τὸ διὰ
γραμμάτων, (ἐπιστολῶν) κοινωνεῖν. litora-
lis lectio, βιβλικὴ ἀνάγνωσις. A. τοῦ μα-
ταγ. Ἀστ.

litterate, ἐπίρ. γραμματικῶς, λογίως, πε-
παιδευμένως, πολυμαθῶς. 2) κατὰ λέξιν.

litteratio, ōnis, θ. ἡ γραφικὴ, τὸ γράφειν.

litterator, ōris, ἄ. γραμματιστής, γραμμα-
τικός.

litteratōria, ae, um, γραμματιστικός, γραμ-
ματικός. litteratōria, ae, θ. ἡ γραμματικὴ
(τέχνη). Κολυτταῖος ψέγει τὴν λέξιν ἐν

Inst. or. 2, 14, 3, ὡς καὶ τὴν ἐξῆς.

litteratrix, icis, θ. ἡ γραμματικὴ (γυνὴ).

litteratilis, a, um, ὁποσορ. τοῦ litteratus
κατὰ τὴν γ'. σημασίαν.

litteratūra, ae, θ. γραφὴ, τὸ γράφειν. 2)
ἡ γραμματικὴ. 3) γράμματα, πολυμαθία,
φιλολογία.

litteratus, a, um, γράμματα ἔχων, ἐπιγε-
γραμμένος. 2) litteratus, ἄ. σχηματικός. 3)
γραμμάτων ἔμπειρος, πολυμαθής, πεπι-
δευμένος, λόγιος, βιβλικός, φιλολόγος.

*litterio, ōnis, ἄ. γραμματιστικός, γραμμα-
τοδιδάσκων (καταρρονητικός), γραμμα-
τοκόφων. Ἀρμιν. Μαρκελ. 17, 11, 1.

Liternum, i, οὐ. Λίτερνον καὶ Λεϊτερνον,
πολις τῆς Καυπαιῆς. Lilerum καὶ Li-
ternus, a, um, τοῦ Λίτερνου.

litterosus, a, um, (litterae) πολυγράμμα-
τος, πολυμαθής.

littorūla, ae, θ. (ὁποσορ. τοῦ litora) μικρὸν
γράμμα. 2) litterulae, πληθ. (ὁποσορ. τοῦ
litterae) ἐπιστολαί. 3) ἐλίγα γράμματα,
μικρὰ ποιεῖν. (ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ γραμ-
ματικός).

lithanicus, a, um, λιθῆν.

Lithargyros, i, θ. ἡ λιθάργυρος.

Lithospermon, *l*, οὐ. λιθόσπερμον, (σφ).

Lithostrotus, *a*, um, λιθόστρωτος. lithostrotum, *i*, οὐ. τὸ λιθόστρωτον.

Liticea, *inis*, *a*. (lituus-cano) βυκανιστής, κερατάλης.

Litigatio, *ōnis*, *θ*. (litigo) μάχη ἢ διαζήτων διαμάχη. Δ. τοῦ μεταγ. Λατ.

Litigator, *ōris*, *i*. ἀρταστής. 2) ὁ διαζόμενος, δίκην ἔχων.

Litigatus, *us*, *a*. (litigo) ἔρις, διαφορά.

Litigiousus, *a*, um, ἐριστικός, φιλονεικός. 2) φιλόδοκος, ἀμειβόμενος.

Litigium, *ii*, οὐ. (litigo) ἐρισμός, ἔρις, ἀμειβόμενος.

Litig, *avi*, *atum*, *are*. (ἀκ τοῦ litem ago) cum aliquo de re, ἐρίζω, ἀμειβόμενός τινι. ἢ πρὸς τινα περί τινας. 2) διαζόμεμαι, δίκην ἔχω.

Lito, *avi*, *atum*, *are*, καλλιερῶ. Manlius

litavit, ὁ Μάλλιος ἐκαλλιέρησε, τῷ Μάλλῳ θυομένη γίνεσθαι κατὰ τὰ ἱερὰ.

Litare deo, καλλιερῶ τῷ θεῷ. lito hostiā, ἱερὰν θύαν καλλιερῶ. 2) οὐδεκ. hostiā ἡ sacrificium llat, τὰ ἱερὰ καλλιερῶ, τὰ ἱερὰ κατὰ γίνεσθαι. 3) θύω, θύομαι. kara dils litare, ἱερὰ τοῖς θεοῖς θύειν. 5)

aliciu ἢ aliciu τοῖς, ἱλασκεσθαι, ἐξιλάσκεσθαι τινα, ἱκανὸν ποιεῖν τινι, καταπραΰνω τινὰ ἢ τι.

Litoral, *is*, *θ*. (litus) αἰγιαλῆεις, ἀκταῖος, ἐπὶ ακτῶς.

Litoreus, *a*, um, (litus) αἰγιαλῆεις, ἀκταῖος, ἐπὶ ακτῶς.

Litoreus, *a*, um, (litus) ταῦτὸ τῷ litoreus.

Litotes, *ētis*, *θ*. λιτότης.

Litera, litteralis, κ.τ.τ. ταῦτὸ τῷ litera, litteralis, κ.τ.τ. λ.

Litteralis, *is*, *κ.τ.τ.* ταῦτὸ τῷ litera, lis, litus, κ.τ.τ. λ.

Litura, *ae*, *θ*. (lino) ἔλαιψις, χρίσις. 2) ἔλαιψις, ἀπαλοιφή. 3) ἔλαιψις, ἀπαλοιφή.

Liturarius, *a*, um, σχεδιαζόμενος. liturarii, ὅπου. codicilli, τὰ σχεδιασμένα.

Liturgus, *i*, *a*. λειτουργός.

Lituro, *avi*, *atum*, *are* (litura) aliquid, ἔλαιψις.

Litus, *a*, um, *is*. litus.

Litus, *ōris*, οὐ. αἰγιαλός, ἀκτὴ, παραλία. παροιμ. aeneas in litus fondere, ἀνέλογος τῷ Ἑλλήν. γλαύκας εἰς Ἀθήνας κομίζειν. 3) ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ lita, ἔχον, χρίσας ποταμοῦ ἢ λίμνης.

Litus, *ū*, *a*. (lino) ἔλαιψις, χρίσις.

Litatus, *i*, *a*. κίβας, ἀπικαμπὴς ἀλλοτρίος. 2) καμπύλη ῥάβδος, ἥπερ οἱ οἰωνοσκόποι τὰ πλινθία τοῦ οὐρανοῦ διατάττουσιν.

*Litudo, *utis*, *θ*. (lituo) πελιδνῶμα, πελιδνῶμα.

Liventer, *dnpi*. πελιδνῶς.

Livēo, *ēre*, πελιδνῶς εἶτε πελιδνῶς εἶτε, πελιδνῶμαι, πελιδνόμεναι. livens, πελιδνῶς, πελιδνῶς. 2) aliquid, φθονῶ, βασκαίνω τινί.

Livens, φθονερός, βασκαίνω.

Livēscō, *ēre*, (liventer τοῦ livēo) πελιδνῶμαι, πελιδνόμεναι. 2) σπαν. φθονῶ, βασκαίνω.

Lividus, *a*, um, τοῦ livēo ἢ τῆς livēo. livide, ἐπὶ lividus) πελιδνῶς, πελιδνῶς.

*Lividinans, *ntis*, (lividus) φθονερός. Ἄμφ. γρ. livido, *are*, (lividus) aliquid, πελιδνῶμαι, πελιδνῶμαι.

*Lividulus, *a*, um, (ὕποκορ. τοῦ lividus) ὑπόφθονος, ὑποβασκαίνω.

Lividus, *a*, um, (livēo) πελιδνῶς, πελιδνῶς. 2) μεταφ. φθονερός, βασκαίνω, ζηλότυπος.

Livius, *a*, um, τοῦ livēo. Livius, *a*. ὁ livēo, livēo. Livia, *θ*. ἡ livēo.

Livor, *ōris*, *a*. (livēo) πελιδνῶς, πελιδνῶς. 2) πελιδνῶμα, πελιδνῶμα. 3) μεταφ. ὁ φθονός, ἡ βασκανία, ζηλοτυπία.

Lix, *icis*, *a*. στακτή κονία.

Lixa, *as*, *a*. ὁ ἀπολούων τῇ στρατιᾷ ἔθροιστος ἢ ἀπὸ λῆος. 2) ἀκόλουθος, ὑπηρέτης.

Lixivius, *a*, um, (lix) στακτή. οἷον lixivius, *a*. ἡ lixivia, *ae*, *θ*. (ὅπου aqua), ἡ lixivium, *a*. ἡ στακτή κονία, τὸ βύμμα.

*Lixivius, *a*, um, (lix) στακτή. οἷον lixivius, *a*. ἡ lixivia, *ae*, *θ*. (ὅπου aqua), ἡ lixivium, *a*. ἡ στακτή κονία, τὸ βύμμα.

*Lixivius, *a*, um, (lix) στακτή. οἷον lixivius, *a*. ἡ lixivia, *ae*, *θ*. (ὅπου aqua), ἡ lixivium, *a*. ἡ στακτή κονία, τὸ βύμμα.

*Lixivius, *a*, um, (lix) στακτή. οἷον lixivius, *a*. ἡ lixivia, *ae*, *θ*. (ὅπου aqua), ἡ lixivium, *a*. ἡ στακτή κονία, τὸ βύμμα.

*Lixivius, *a*, um, (lix) στακτή. οἷον lixivius, *a*. ἡ lixivia, *ae*, *θ*. (ὅπου aqua), ἡ lixivium, *a*. ἡ στακτή κονία, τὸ βύμμα.

*Lixivius, *a*, um, (lix) στακτή. οἷον lixivius, *a*. ἡ lixivia, *ae*, *θ*. (ὅπου aqua), ἡ lixivium, *a*. ἡ στακτή κονία, τὸ βύμμα.

*Lixivius, *a*, um, (lix) στακτή. οἷον lixivius, *a*. ἡ lixivia, *ae*, *θ*. (ὅπου aqua), ἡ lixivium, *a*. ἡ στακτή κονία, τὸ βύμμα.

*Lixivius, *a*, um, (lix) στακτή. οἷον lixivius, *a*. ἡ lixivia, *ae*, *θ*. (ὅπου aqua), ἡ lixivium, *a*. ἡ στακτή κονία, τὸ βύμμα.

*Lixivius, *a*, um, (lix) στακτή. οἷον lixivius, *a*. ἡ lixivia, *ae*, *θ*. (ὅπου aqua), ἡ lixivium, *a*. ἡ στακτή κονία, τὸ βύμμα.

*Lixivius, *a*, um, (lix) στακτή. οἷον lixivius, *a*. ἡ lixivia, *ae*, *θ*. (ὅπου aqua), ἡ lixivium, *a*. ἡ στακτή κονία, τὸ βύμμα.

*Lixivius, *a*, um, (lix) στακτή. οἷον lixivius, *a*. ἡ lixivia, *ae*, *θ*. (ὅπου aqua), ἡ lixivium, *a*. ἡ στακτή κονία, τὸ βύμμα.

*Lixivius, *a*, um, (lix) στακτή. οἷον lixivius, *a*. ἡ lixivia, *ae*, *θ*. (ὅπου aqua), ἡ lixivium, *a*. ἡ στακτή κονία, τὸ βύμμα.

*Lixivius, *a*, um, (lix) στακτή. οἷον lixivius, *a*. ἡ lixivia, *ae*, *θ*. (ὅπου aqua), ἡ lixivium, *a*. ἡ στακτή κονία, τὸ βύμμα.

*Lixivius, *a*, um, (lix) στακτή. οἷον lixivius, *a*. ἡ lixivia, *ae*, *θ*. (ὅπου aqua), ἡ lixivium, *a*. ἡ στακτή κονία, τὸ βύμμα.

*Lixivius, *a*, um, (lix) στακτή. οἷον lixivius, *a*. ἡ lixivia, *ae*, *θ*. (ὅπου aqua), ἡ lixivium, *a*. ἡ στακτή κονία, τὸ βύμμα.

*Lixivius, *a*, um, (lix) στακτή. οἷον lixivius, *a*. ἡ lixivia, *ae*, *θ*. (ὅπου aqua), ἡ lixivium, *a*. ἡ στακτή κονία, τὸ βύμμα.

*Lixivius, *a*, um, (lix) στακτή. οἷον lixivius, *a*. ἡ lixivia, *ae*, *θ*. (ὅπου aqua), ἡ lixivium, *a*. ἡ στακτή κονία, τὸ βύμμα.

*Lixivius, *a*, um, (lix) στακτή. οἷον lixivius, *a*. ἡ lixivia, *ae*, *θ*. (ὅπου aqua), ἡ lixivium, *a*. ἡ στακτή κονία, τὸ βύμμα.

τάταιν ἰσηπεὶς πρὸ τῶν λόγων. aliquem in sede, καθίζειν τινα ἐν ἔδρῳ, εἰς ἔδραν, ἐρ. ἔδραν. mo medium, καθίσταμαι ἢ καθίζομαι εἰς τὸ μέσον. urbem ἢ fundamenta urbis, βάλλομαι θεμέλια πόλεως, καταβάλλομαι πόλιν. prudentia locata est in delectu, ἡ σύνεσις καίται ἐν τῇ ἀλογίᾳ. 2) κατατίθημι, κατατίθεμαι τι. argumentum, δα. νεῖμαι χρημάτων. μεταρ. studia in re, σπουδὴν ποιεῖσθαι εἰς τι σπουδῇ χρῆσθαι περὶ τι. beneficium in gratias, εὐεργεσίαν τοῖς εὐχαρίστοις κατατίθεσθαι. 3) aliquam alicui (nuptum), ἐκδίδωμι, συνοικίω τινα κόρη. 4) aliquid, μισθῶ, ἐκμισθῶ τι. so ἢ operam suam, ἐκδιδόναι ἑαυτὴν ἐπὶ μισθῷ. veditigalia, πωλεῖν τὰ τέλη. statuum, ἀργοδοσίην ἀνδριάντα.

Loerensis, ο, Λοερικός. Loerensis, α, οἱ Λοερίοι.

Loeri, orum, α, Λοερίοι, ἔθνος Ἑλλάδος καὶ ἔθνος Ἀσπιδας. 2) Λοερίοι, ἡ τῶν Ἐπιζευρυῶν Ἀσπιδας πόλις.

Loeris, Idis, θ, Λοερίε.

Loerilamentum, ι, οἰ. (loculus) θήκη, φάτωμα. dentium loculamenta, τὰ τῶν δόδων φανώματα.

Loerilatus, α, um, (loculus) φανωτός.

Loerilatus, α, um, φανωτός, φανωματικὸς, πολλὰς ἔχων θήκας.

Loerilus, ι, α, (ὀπκορ. τοῦ locus) τόπιον, μικρὸς τόπος. 2) θήκη, σαρδέ. 3) loculi, πληθ. ἡ θήκη, (κυρίως ἡ φανωτὴ θήκη), κάψα, τὸ κελύκειον, ἡ ἀργυροθήκη.

Loeriplos, eis, (locus-plenus) πολυκήμων, εὐκήμων. 2) συνηθ. πλούσιος, εὐπορος. alienus rei ἢ aliqua re, πλούσιος, πλουτῶν, εὐπορῶν τινος. 3) πλούσιος, θαψιλῆς, ἀφθονος, εὐπορος. regio, εὐδαίμων χώρα, annus locupletis frugibus, ἐνιαυτὸς ἀφθονον καρπὸν παρίχων. 4) locupletis auctor, ἀξιοχρηστικός, αξιοπιστος συγγραφεύς.

Loeripletator, oris, α, ὁ πλουτίζων, πλουτοδότης. Α. τοῦ μεταγ. Αστ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

Loeripeto, επιρ. πλουσιώς, θαψιλῶς.

Loeripeto, avi, atum, are, aliquem aliqua re, πλουτίζω, κοσμῶ, τιμῶ τινα τινα.

Locus, ι, α, (πληθ. συνηθῶς loca, orum, οἰ.) τόπος, χώρα, χωρίον. opportunus locus, ἀπαιτῶντος τόπος, ἀπαιτῶντος χωρίον. in unum locum convenire, εἰς τὸ αὐτὸν συνέρχεσθαι. locum dare alicui, παραχωρεῖν τινα. ubiqueque locorum, ὅπου ἂν πῇς γῆς. quo loci, ἀντὶ τοῦ quo loco, ποῦ, ὅπου. ex (de) loco superiore dicere, ἀπὸ βήματος λέγειν. loco movere aliquem, ἐκθεῖν τινα ἐκ τῆς στάσεως. loco movere aliquid, ἐκποδῶν ποιεῖσθαι τι. locum habere, χώραν ἔχειν, ἐνέχεισθαι. secundo

loco, δεύτερον. loco alicujus, τὸπῳ τινός, ἀντὶ τινος, ἐν χώρῃ, ἐν ἑρτί, ἐν τῷ εἰ τινός. loco patris est, ἐν χώρῃ, ἐν τῷ εἰ, ἐν μέρει πατρὸς ἐστίν. habere aliquid prodigii loco, ἡγεσθαι τι θαῦμα. in ejus locum invitari, ἀντὶ ἐκείνου καλεῖσθαι. nullo loco numerare aliquid, ἐν οὐδαμῇ χώρῃ ἡγεσθαι τι, περὶ οὐδενὸς ποιεῖσθαι τι. 2) χώρα, τάξις. locus senatorius, ἡ τῶν βουλευτῶν χώρα, ἡ βουλευτικὴ τάξις. loco consulari dicere sententiam, ἐν τοῖς ὑπαγετοῖς εἰσφέρειν γνώμην. summus locus civilitatis, ἡ μεγίστη τιμὴ, τὰ πρωτεύα, ἡ ἐντιμωτάτη χώρα τῆς πολιτείας. homo infimo loco natus, ἀδωρεως ταπεινωτάτος τὸ γένος, ἐξ ἀγενεστάτων γεινόμενος. 3) χωρίον, χώρα, ἀγρός, κτήμα, 4) τόπος, οἰκία. 5) τόπος, χωρίον, πόλις, κόμη, κ.τ.τ. 6) κατάστασις, περίστασις. peribon loco res est, κἀλλιστα ἔχει τὰ πράγματα. meliore loco erant res nostras, βέλτιον εἶχεν ἡμεῖς τὰ πράγματα. 7) τόπος, ἀγορὴ, ἀγορμὴ. alicui locum nocendi dare, ἀγορμὴν δίδοναι τινὶ πρὸς τὸ βλάπτειν. in loco καὶ ἀπλῶς loco, ἐν καιρῷ, εὐκαιρως. Σημ. πλεοναστικῶς. postea loci, ἀντὶ τοῦ postea, κ.τ.τ. 8) locus, ἐν. καὶ πληθ. loci, τὸ χωρίον, ὁ τόπος, τὸ μέρος, κεφαλαιον (βιβλίον, ἐπιστάμιον, λόγον κ.τ.τ.) 9) ἐν τῇ ῥητορικῇ ὁ τόπος, ἡ χρῆσις. 10) loci καὶ loca, τὰ αἰδέα, ἡ μήτρα.

Locus, ne, θ, ἀκρις. 2) εἶδος ὁστροσκοδέρμου.

Locus, α, um, (locus) φανωτός.

Locus, α, um, (locus) φανωτός, φανωματικὸς, πολλὰς ἔχων θήκας.

Locus, ι, α, (ὀπκορ. τοῦ locus) τόπιον, μικρὸς τόπος. 2) θήκη, σαρδέ. 3) loculi, πληθ. ἡ θήκη, (κυρίως ἡ φανωτὴ θήκη), κάψα, τὸ κελύκειον, ἡ ἀργυροθήκη.

Locus, eis, (locus-plenus) πολυκήμων, εὐκήμων. 2) συνηθ. πλούσιος, εὐπορος. alienus rei ἢ aliqua re, πλούσιος, πλουτῶν, εὐπορῶν τινος. 3) πλούσιος, θαψιλῆς, ἀφθονος, εὐπορος. regio, εὐδαίμων χώρα, annus locupletis frugibus, ἐνιαυτὸς ἀφθονον καρπὸν παρίχων. 4) locupletis auctor, ἀξιοχρηστικός, αξιοπιστος συγγραφεύς.

Locus, oris, α, ὁ πλουτίζων, πλουτοδότης. Α. τοῦ μεταγ. Αστ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

Locus, επιρ. πλουσιώς, θαψιλῶς.

Locus, avi, atum, are, aliquem aliqua re, πλουτίζω, κοσμῶ, τιμῶ τινα τινα.

Locus, ι, α, (πληθ. συνηθῶς loca, orum, οἰ.) τόπος, χώρα, χωρίον. opportunus locus, ἀπαιτῶντος τόπος, ἀπαιτῶντος χωρίον. in unum locum convenire, εἰς τὸ αὐτὸν συνέρχεσθαι. locum dare alicui, παραχωρεῖν τινα. ubiqueque locorum, ὅπου ἂν πῇς γῆς. quo loci, ἀντὶ τοῦ quo loco, ποῦ, ὅπου. ex (de) loco superiore dicere, ἀπὸ βήματος λέγειν. loco movere aliquem, ἐκθεῖν τινα ἐκ τῆς στάσεως. loco movere aliquid, ἐκποδῶν ποιεῖσθαι τι. locum habere, χώραν ἔχειν, ἐνέχεισθαι. secundo

Locus, α, um, (locus) φανωτός.

Locus, α, um, (locus) φανωτός, φανωματικὸς, πολλὰς ἔχων θήκας.

Locus, ι, α, (ὀπκορ. τοῦ locus) τόπιον, μικρὸς τόπος. 2) θήκη, σαρδέ. 3) loculi, πληθ. ἡ θήκη, (κυρίως ἡ φανωτὴ θήκη), κάψα, τὸ κελύκειον, ἡ ἀργυροθήκη.

Locus, eis, (locus-plenus) πολυκήμων, εὐκήμων. 2) συνηθ. πλούσιος, εὐπορος. alienus rei ἢ aliqua re, πλούσιος, πλουτῶν, εὐπορῶν τινος. 3) πλούσιος, θαψιλῆς, ἀφθονος, εὐπορος. regio, εὐδαίμων χώρα, annus locupletis frugibus, ἐνιαυτὸς ἀφθονον καρπὸν παρίχων. 4) locupletis auctor, ἀξιοχρηστικός, αξιοπιστος συγγραφεύς.

Locus, oris, α, ὁ πλουτίζων, πλουτοδότης. Α. τοῦ μεταγ. Αστ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

Locus, επιρ. πλουσιώς, θαψιλῶς.

Locus, avi, atum, are, aliquem aliqua re, πλουτίζω, κοσμῶ, τιμῶ τινα τινα.

Locus, ι, α, (πληθ. συνηθῶς loca, orum, οἰ.) τόπος, χώρα, χωρίον. opportunus locus, ἀπαιτῶντος τόπος, ἀπαιτῶντος χωρίον. in unum locum convenire, εἰς τὸ αὐτὸν συνέρχεσθαι. locum dare alicui, παραχωρεῖν τινα. ubiqueque locorum, ὅπου ἂν πῇς γῆς. quo loci, ἀντὶ τοῦ quo loco, ποῦ, ὅπου. ex (de) loco superiore dicere, ἀπὸ βήματος λέγειν. loco movere aliquem, ἐκθεῖν τινα ἐκ τῆς στάσεως. loco movere aliquid, ἐκποδῶν ποιεῖσθαι τι. locum habere, χώραν ἔχειν, ἐνέχεισθαι. secundo

lōlīgo, Ynis, θ. ἡ τεύχῃς, ὁ τεύχος, (lχθός).
 lōlīum, li, οὐ. αἶμα, ζίζνιον.
 lōlīānus, a, um, τοῦ Ἀλλίου, Ἀλλιανός.
 lōllus, a, um, τοῦ Ἀλλίου. lōllus, ἄ.
 ὁ Ἀλλιος.
 lōmentārius, li, ἄ. (lomentum) ομηματο-
 πώλης. Δ. γλωσσάριον.
 lōmentum, li, οὐ. (lavo) εἶδος ομηματο-
 ῆς ὁμηματος ἐκ κυμαίνον ἡλίου, ὁ λείκος.
 ὁ ὁμηματος ἐκ κυμαίνον ἡλίου, ὁ λείκος.
 2) λείωμα, ὁμαρὲς λείωμα (εἶδος: ὁμηματος).
 lōnchitis, idis, θ. λογχίτις (βοτάνη).
 lōnchus, i, ἄ. ἡ λόγχη.
 lōndīnium, li, οὐ. Λονδίνιον. Τὸ ἐπίθετον
 Londiniensis, θ.
 lōngābo, ōnis, ἄ. ταῦτὶ τῷ longano.
 *lōngāevitas, ātis, θ. μακροχρονιότης, μα-
 λυχρονιότης.
 lōngāvus, a, um, (longus-sevum) μακρο-
 χρόνιος, πολυχρόνιος, πολυτέλης. Δ. ποιητ.
 *lōngānīmīs, is, μακρόθυμος.
 *lōngānīmītis, ātis, θ. μακροθυμία.
 *lōngānīmīter, īpīr, μακροθυμῶς.
 lōngāno εἶτε lōngānon, ōnis, ἄ. τὸ ἀπεν-
 θυμένον ἔντερον, κώλον. 2) ἀλλὰ, φύσκη.
 lōngē, ἐπὶ. (longus) μακρὰν, πόρρω, πρόσω.
 longe videre, μακρὰ βλέπειν, abesse, πολὺ
 ἀπείχειν. longius progredi, πόρρωτέρω, προ-
 σωτέρω γίγνεσθαι. longē subsequi, πόρ-
 ρωθεν ἑπείσθαι. longe gradior, μακρὰ βι-
 βάν. non longo a Syracusis, οὐ πόρρω
 εἶτε οὐ πρόσω τῶν Συρακουσῶν ἢ ἀπὸ τῶν
 Συρακουσῶν. longe a me! ἄπαι! μὴ γέ-
 νοιτο! longe repetere, πόρρωθεν ἢ ζω-
 θεν ποιεῖσθαι τὸν λόγον. longe millia
 passuum decem, ἀπείχων ὅδεσόν τε σά-
 βια, aetate longius provecus, πόρρω τῆς
 ἡλικίας ὢν. longe post, πολλὰ ὕστερον.
 longe ante, πολλὰ πρόω, πρότερον. longe
 errare, ἐπὶ πολὺ ἀμαρτάνειν. 2) longe
 melior, μακρὰ εἶτε πολλὰ εἶτε πολὺ ἁμεί-
 νων. longe maximus, μακρὰ, πένυ, πολὺ
 μέγιστος. longe primus, μακρὰ πρότερος.
 longe praestare, πολλὰ ὑπερίχειν. longe
 antepone, πολλὰ προκρίνειν. longe dis-
 similis, ἐπὶ πολὺ ἀνόμοιος. longe longe-
 que, μακρὰ μέγιστα.
 lōngīdquūm, li, οὐ. (longus-loqui) μα-
 κρολογία.
 lōngīmānus, a, um, (longus-manus) μα-
 κρόχειρ.
 lōngīnquē, īpīr, (longinquus) πρόσω, πόρ-
 ρω, μακρὰν. 2) πάλιν χρόνον. 3) ὅτι. ἀρ-
 χαιῶς, ἀρχαιοπρεπῶς.
 lōngīnquitas, ātis, θ. (longinquus) μῆκος,
 μακρότης, μακρὰν διέστημα (τόπου). 2)
 μῆκος, μακροχρονιότης, πολυχρονιότης.
 *lōngīnquō, are, aliquem, πόρρω ποῖ-
 τινά.

longinquo, īpīr, πολλὰν χρόνον.
 longinquus, a, um, (longus) μακρός, ἐκ-
 τεταμένος. 1) μακροχρόνιος, πολυχρόνιος,
 χρόνιος. 2) πόρρω ὢν, πολὺ ἀπείχων. (μα-
 κροτός). 3) longinquo, μακρόθεν, πόρρωθεν,
 πρόσωθεν. 4) ἀλλοδαπός, ξένος.
 Longinus, i, ἄ. λογγίνος.
 longipes, edis, (longus-pes) μακρόπους.
 *longisco, ūre, (longus) μηχανώμαι.
 longiter, īpīr, μακρὰν, πόρρω, πρόσω.
 longitia, ōs, θ. μῆκος. Δ. τοῦ μεταγ. Δατ.
 longitudo, inis, θ. (longus) μῆκος, μα-
 κρότης, longitudinem crescere, εἰς
 μῆκος ἀυξάνεσθαι.
 *longiturnitas, ātis, θ. μακρότης, μακρο-
 βιότης.
 *longiturnus, a, um, μακρός.
 *longivivax, ātis, μακρόβιος.
 longiscūle, īpīr, πόρρωτέρω πως.
 longiscūlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ longus)
 ὀλίγω μακρότερος.
 Longobardi, ταῦτὶ τῷ Langobardi.
 longūle, īpīr, πόρρω πως.
 longulus, a, um, ὑπόμακρος, μακρός τις.
 *longūrin, ōnis, ἄ. (longus) ὁ προμήκης.
 longūrus, li, ἄ. (longus) κάματι.
 longus, a, um, ἐπὶ τόπου μακρός, ἐκτετα-
 μένος, longum agmen, μακρὰ, ἐκτεταμένη
 στρατιὰ. epistola longa, μακρὰ, διεξοδική
 ἐπιστολή. homo longus, μακρός, εὐμήκης
 ἄνθρωπος. navis longa, ἡ μακρὰ ναῦς. tra-
 here aliquid in longum, μηχανεῖν, ἐκτελ-
 νειν, παρατείνειν τι. septem pedes (εἶτε
 pedum εἶτε pedibus) longus, ἑπτὰ πόδας
 τὸ μῆκος. 2) ἐπὶ χρόνον μακρός, πολλός,
 συγγέν. morbus longus, μακρὰ, χρόνιος
 νόσος. ducere in longum, μηχανεῖν, παρα-
 τείνειν, ἐκτελλεσθαι. in longum durat,
 ἐπὶ πολλὴν χρόνον διαμένει. ex longo, ἐκ
 πολλοῦ. longum, πολλόν, συγγέν χρόνον.
 longissimus dies, ἡ μακροτάτη ἡμέρα.
 longa syllaba, μακρὰ, ἐκτεταμένη συλλαβή.
 nihil mihi est longius, quam ut te
 videam, σφοδρότατα ἐπιθυμῶ σε ἰδεῖν.
 longum est enarrare, μακρὸν ἐν εἰς ἀπα-
 ρεῖναι. ne longum sit ἡ fiat, ἵνα παύ-
 σωμαι μακρολογῶν.—Κύρ. 5. Ἀγγος.
 lōras, ādis, θ. ταῦτὶ τῷ lepas.
 lōquacitas, ātis, θ. (loquax) πολυλογία,
 ἀλολογία, λαλία.
 lōquacitor, īpīr, (loquax) πολυλόγως.
 lōquaculus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ loquax)
 πολυλόγος, λαλῶς.
 lōquax, ātis, (loquor) πολυλόγος, ἀδαί-
 σργος, λαλῶς. loquax enim de aliquo, πολυ-
 λογοῦν, ἀδαίσργον περὶ τινος. vana lo-
 quax, ὁ λήλας βίτραχος. loquax lymphæ,
 ὁ λήλας ὄξος, ἀδαίσργος ὄξος.

loquēla, αθ, θ. (loquor) λόγος, λαλιά, λέξη-μα. 2) παρ' Ὀβιδίου ἀπατ' φωνή, διαλέκτος. loquēlaris, ο, (loquela) λοκιλικός, δνοματικός. Praepositiones loquelares ἡκουσαν παρὰ γραμματικούς αἱ ἀχώριστοι τῶν λέξεων προθέσεις, αἱ re, se, dis, am κ.λ. loquentia, αε, θ. (loquor) λαλιά, τὸ λαλεῖν, λογιότης. Σημ. τὸ loquentia, διακρίνεται τοῦ ὑψηλοτέρου eloquentia, παρὰ Πλινίου epist. 3, 20. πρβλ. καὶ Γέλλιον 1, 15, ἐνθα ὁ Εὐπρόκτορος εἰσέχεται· «λαλεῖν ἥριςτος, ἀδυνατώτατος λέγειν».

loquitor, atus sum, ari, θαμίστ. τοῦ loquor, πολυλογᾷ, λαλῶ.

loquor, (cū) sum, i, διαλέγομαι, λαλῶ, λέγω. Inter nos aliquid loquimur, διαλεγόμεθα πρὸς ἀλλήλους περὶ τινος. loquor cum aliquo, διαλέγομαι πρὸς τινα. aliquid, διαλέγομαι, λαλῶ τινι. male ali- cui, κακῶς λέγω τινί, διαβάλλω τινά. Graeca lingua loqui, Ἑλληνιστὶ διαλέγεσθαι, Ἑλληνίζειν. plane loqui, σαφῶς λέγειν. apud populum, λέγειν, ἀγορεύειν εἰς τὸν ὄχλον. loquitur classes et exercitus, λέγει, ἀνὰ στόμα ἢ διὰ στόματος ἔχει στό- λους καὶ στρατούς. loqui proelia, λέγειν, ἔχειν μάχας. loquere mihi tuum nomen, εἰπέ μοι τὸ σὺν ὄνομα. loquuntur, λέγουσι, λόγος ἐστίν. ματὰρ. oculi loquun- tur, quemadmodum adfecti simus, οἱ ἐμφυλμοὶ δηλοῦσι, πῶς διακείμεθα, πῶς loquentes, λαλοῦσαι ἢ λαλῶντες πῶς.

lora, αθ, θ. τρυγητήριος οἶκος, ὁ δευτερίως. Ioramentum, i, οἰ. (lorum) ἱμάντωμα, ἱμάς. Iorarius, ii, ἄ. (lorum) μαστιγοφόρος. 2) ἱμάντοποιός.

Ioratus, a, um, (lorum) ἱμάντι δεδεμένος.

Iorea, αθ, τὰ ἐν τῇ lora.

Ioretum, τὰ ἐν τῇ lauretum.

Ioreus, a, um, (lorum) ἱμάντινος. κομικ. alienus latera lora facere, ἱμάνειν τινά.

Iorica, αε, θ. (lorum) ? ὥραξ. 2) θρησκός, θωράκιον, ἐπάλξις. 3) κονίωμα.

Ioricarius, a, um, τῶν θωράκων. Iorica- rius, ii, ἄ. θωράκτοποιός.

Ioricatio, ōnis, (lorica) θ. κονίσσις.

Iorico, avi, atum, are, θωρακίζω. Iorica- tus, τεθωρακισμένος, θωρακίτης, θωρακο- φόρος. 2) aliquid, κοινῶ, πλανάω τι.

Ioricula, αθ, θ. θωράκιον.

Iorilla, αε, θ. τὰ ἐν τῇ lora.

Ioripes, ōdis, (lorum-pes) ἱμάντοπόους. 2) κυλλόπους.

Iorum, i, οἰ. σπαν. Iorus, i, ἄ. ἱμάς, ἡνία. 2) ἱμάς, κεντρί, ῥάκη τῆς Ἀφροδίτης. 3) ἱμάς, ἡνία, βυτήρ. 4) περιβραχίον τῶν παιδων. 5) ἱμάς, ἱμάνθλη, μάστιξ, ῥαπίς. 6) ῥαβδος, ῥάβδος.

lotio, ōnis, θ. (lavo) κλύσις. 2) κλυστήριον, κλυστήριον.

lotilente, īpi, (lotium) ῥυπαρός.

Lotis, idis, θ. Λωτίς.

lotium, ii, οἰ. (lotus) οὖρον, οὖρημα.

lotimela, αθ, θ. (λωτομήτρα) εἶδος λωτοῦ.

lotophagi, orum, ἄ. Λωτοφάγοι.

lotos, (-us), i, ἄ. καὶ θ. ὁ λωτός, (ὄνομα δένδρων τινῶν καὶ βοτανῶν). 2) ποιεῖν. ὁ λωτός, ὁ αἰλλός.

lotura, αθ, θ. (lavo) κλύσις.

lotus, i, ἴδ. lavo.

lotus, ōs, ἄ. (lavo) λοῦσις, κλύσις.

lotus, i, ἄ. ἴδ. lotos.

loxias, αθ, ἄ. Λοξίας.

Lua, αθ, θ. (luo) θέα τις ἡ καὶ Lua maior καὶ Lua Saturni καλουμένη, ἡ τὰ λαρυ- ραγωγῆντα ὄπλα καθοσιεῖντες κατέκαιον. lubet, lubido κτλ. ἴδ. libet, libido κτλ.

lubrico, avi, atum, are, aliquid, ἐλισθη- ρὸν ποιῶ τι.

lubricus, a, um, (ἐλισθρός. Ἡδύχ.) ἐλισθη- ρός. lapis, ἐλισθηρὸς λίθος. lubricum, οἰ. τὸ ἐλισθηρὸν, ὁ ἐλισθος, τὸ ἐλισθηρὸν χωρίον. 2) λοῦτρο, γλισχρός, γλοιός. 3) oculi lubrici, ὕγροι ὀφθαλμοί. 4) μεταρ. σφαλερός, ἐπισφαλής, ἐπικίνδυνος, ἀσέβητος, ἥσυχος. 5) γλοιός, σφαλερός, ὀλίγος. 6) ἐλισθαίνων, φερόμενος, ταχύς.

Lucca, αθ, θ. Λούκα, πόλις Τυρρήνιος, τα- νὴν Lucca. Lucensis, ο, τῆς Λούκας.

Lūca, αθ, ἄ. (Lucanus) βορρ. ἀρχαία. ὁ ἐλέγας, (Ἐ τε τῶν Ῥωμαίων ἐν Λευκανίᾳ τὸ πρῶτον ἰδέντων ἐλέφαντας, ἐν τῇ τοῦ Πύρρου στρατῷ). Ἔστι δὲ Luca καὶ ὄνομα ἀνδρὸς παρὰ Βεργίλιῳ Aen. 10, 561. (Λουκῆς) j

Lūcānia, αθ, θ. Λευκανία, πόλις τῆς Ἰτα- λίας. Lucanica, a, um, Λευκανικός.

Lucanica, αθ, θ. (Lucanica) χερσαῖος, ἀλλὰ. Κικέρ. epist. ad Fam. 9, 16. παρὰ δὲ Χερσίῳ τῇ Γραμματικῇ καὶ Lucani- cum, i, οἰ. (ὡς καὶ παρ' ἡμῖν κοινῶς Λου- κανικόν). πρβλ. καὶ Iongano.

Lūcānus, a, um, Λευκανικός, τῆς Λευκα- νίας, τῶν Λευκῶν. Lucanī, ἄ. οἱ Λευκανοί.

Lūcanus, i, ἄ. ὁ Λευκανός.

lucanus, i, ἄ. εἶδος καρπού.

lucar, ātis, οἰ. (lucus) τὸ εἰς θέας τελοῦ- μένον ἀργύριον, θέας ἀνάλωμα.

Lūcāria, orum, οἰ. (lucus) ἐσπῆ τις ἐν Ῥώμῃ, τῇ ἰδ'. πρὸ καλανθῶν Λυγροστόου.

lūcāris, a, recanāris, τὸ ἐκ τῶν ἀλσῶν προ- σὶν ἀργύριον.

lūcellum, i, οἰ. (lucus) τοῦ lucrum) καρ- πύριον, μικρὸν κέρδος.

Lūcensis, ἴδ. Luca καὶ Lucus.

lūco, αθ, ἴδ. lūca, (luc) φωτίζω, ἐξήκω, ἀμ-

πα. 2) μεταφ. virtus lucet, ἡ ἀρετὴ λάμπει, ἐκλάμπει. res lucet, τὸ πρᾶγμα φανερὸν, ὁφθαλμ., καταφανές ἐστι. 3) οὐδὲν. lucet, ὥς ἐστι. (ρίγγει). nondum lucobat, οὐπω ὥς ἐγγίνετο. 4) luceo alicui, φανερὸν τινί, φωταγωγεῖν τινά.

Lūcerenses, ταὐτὸ τῷ Luceres.

Lūceres, εἴτε Lucēres, um, ἄ. Λούκερες, Λουκερίνους, ὄνομα μίξε τῶν τριῶν ἀρχαίων φυλῶν, εἰς αἷς Ῥωμύλος τοὺς Ῥωμαίους διεῖλεν.

Lūceriā, ae, θ. Λουκερία, πόλις τῆς Ἀπουλίας, τανὺν Luceria. Lucerinus, a, um, Λουκερίνος, τῆς Λουκερίας.

lūcerna, ae, θ. (luceo) λύχνος. lucernam accendere, λύχνον ᾄπτειν, ἀνάπτειν. lucernam ardentem exstinguo, καίσμενον λύχνον σβέννυμι. ante lucernam, ὑπὸ λύχνου ἀφός, πρὸ τοῦ λυχνικοῦ. 2) εἰδός, ἰχθύος.

lūcernāria, ae, θ. (lucerna) ὁ φλόμος, φ. Marc. Empir. 20.

lūcernārium, ii, od. λύχνος. 2) ἡ περὶ λύχνου ἀφός ὥρα.

lūcernārius, ii, ἄ. λυχνούχος. Α. Γλωσσαρ.

lūcernātus, a, um, λύχνος κεκοσμημένος.

lūcernātia, ae, θ. λυχνίαι, λυχνίον, λυχνίσιον.

lūcesco, ēre, (ἐναρκτ. τοῦ luceo) ἐπιλάμπω, λάμπω. sol lūcescit, ἥλιος ἐπιλάμπει. 2) οὐδὲν. lūcescit, ὥς γίγνεται. quum lūcesceret, ἐπὶ ἡμέρα ὑπείρανεν εἴτε ὑπεφαίνετο, ἐπὶ ὥς ἐγγίνετο.

Lūcētius, ii, ἄ. (lux) ἐπικλήσις τοῦ Διός.

Lūcētia, ae, θ. ἐπικήσις τῆς Ἥρας.

lūci, ἐπὶ. (lux) φωτός ὄντος, ἡμέρας, μέν, ἡμέραν.

lūcide, ἐπὶ. φωτεινός, καταφανής, σαφής.

lūcidus, a, um, (lux) φωτεινός. 2) διαφανής, λαμπρός, καθαρός. 3) φωτεινός, σαφής, καταφανής, φανερός.

lūcifer, ēra, ērum, (lux-foro) φωσφόρος.

Lūcifer, ἄ. φωσφόρος, ὠσφόρος, (ἑσπέρη).

lūcificus, a, um, (lux-facio) φωτοποιός.

lūcificus, a, um, (lux-fuso) φωτεβολών, φωτιστικός.

lūcífuga, ae, ἄ. (lux-fugio) ὁ τὸ ὥς φωτῶν, φωτίζει, σκοτίζει. 2) ὁ λυχνόβιος.

lūcífuga, ācia, ταὐτὸ τῷ lucifuga.

lūcífugus, a, um, (lux-fugio) φωτίζης, σκοτατός.

Lūcīlius, a, um, Λουκίλλιος, τοῦ Λουκίλλου. Lucilius, ἄ. Λουκίλλιος.

Lūcina, ae, θ. εἴτε Juno Lucina, (luceo) ἡ Εἰλεΐθια, ἐπικήσις τῆς Ἀρτέμιδος.

Ἡρα φωσφόρος, παρὰ Διον. Ἀλ. 4, 15.

lūcipārens, ntis, θ. (lux-parlo) ἡ τὸ ὥς γινώσκω.

Lūcīpor, ōris, ἄ. (Lucius-puer) ὁ Λευκίου παῖς, ὄνομα δούλου.

lūcīsātor, ōris, ἄ. (lux-suro, sevi, satum) φωτοποιός, φωτεδότης.

lūcisco, ēre, ταὐτὸ τῷ lucemon.

Lūctus, ii, (lux) ἄ. Λούκτιος, Λούκτιος.

Lūctio, ōnis, κατὰ συνηγορίαν ἐκ τοῦ Lucumo.

Lūctōdius, ii, ταὐτὸ τῷ Lucumonius εἴτε Lucumo.

lūctātio, ōnis, θ. (lucror) κέρδος.

lūctātinus, a, um, ἐπικερδής.

Lūctātilis, is, ἄ. ἕρος τῆς Σαβίνης. Ἐκ τούτου τὸ ἐπίθετον Lucetinus, a, um.

Lūctātilis, a, um, Λουκρήτιος, τοῦ Λουκρήτιου. Lucetinus, ἄ. ὁ Λουκρήτιος, Λουκρήτιος. Lucrelia, θ. Λουκρητία.

lūctifācio, ōis, actum, ēre, (lucri-facio) aliquid, κερδαίνω, περιποιουμαι τι. παθητ.

lūctifio, factus sum, fieri. Σημ. κατὰ τμῶν lucri aliquid facio ἢ facio lucri ἀντὶ τοῦ lucrifacio.

lūctifactus, a, um, 13. lucrifacio.

*lūctificabilis, e, κερδαλός, ἐπικερδής.

*lūctifico, are, (lucrum-facio) κερδαίνω.

lūctificus, a, um, (lucrum-facio) κερδαλός, ἐπικερδής.

lūctifio, 13. lucrifacio.

*lūctifugio, ae, ἄ. (lucrum-fugio) ὁ τὸ κέρδος φεύγων.

Lūctīnensis, a, ταὐτὸ τῷ Lucrinus.

Lūctīnus, a, um, Λουκρήτιος. Lucius Lucrinus εἴτε ἀπλῶς Lucrinus, ἄ. ὁ Λουκρήτιος κέλευρος, ἡ Λουκρήτιος ὀάκησσα.

lūctipēta, ae, ἄ. (lucrum-peto) φιλοκερδής.

lūctius, a, um, (lucrum) κερδής, κτήσις.

lūctor, atus sum, ari, (lucrum) aliquid, κερδαίνω τι, κτῶμαι, περιποιουμαι τι.

lūctōre, ἐπὶ. πολυκερδής, ἐπικερδής.

lūctōsus, a, um, πολυκερδής, ἐπικερδής, κερδαλός.

lūctum, i, od. (lucro) κέρδος. lucri causā, τοῦ κέρδους εἵνεκα, ἐπὶ κέρδι. *Tocere lucrum ex re, κερδαίνειν ἀπὸ τινος, χρῆμα κερδαίνειν ἐκ τινος. aliquid ponere ἢ deputare in lucro ἢ lucro apponere, κέρδος ἡγεῖσθαι ἢ γενεῖν τι. est mihi lucro (σπαν. lucri), ἐπικερδής ἐμὸς ἐστι, κέρδος παρέχει με. de lucro vivo, κέρδος ἡγοῦμαι τὴν ζωὴν, ὅπου ἐλπίζω ζῆν. lucri facio aliquid, κερδαίνομαι τι. 2) χρῆματιζομαι, κέρδος, φιλοκερδία.

lūcta, ae, θ. πάλιν.

lūctāmon, īnis, od. (luctor) τὸ παλαίειν, ὁρῶν, πόνην, αγωνισμός.

Lūctātinus, a, um, ταὐτὸ τῷ Lūctatius.

lūctātio, ōnis, θ. (luctor) πάλιν. μεταφ. ἡ ἀγωνία, ἀγωνισμός.

lūctatīo, ōnis, θ. (luctor) πάλιν. μεταφ. ἡ ἀγωνία, ἀγωνισμός.

Luctātus, ii, ᾱ, ταῦτ' τῷ Lutatius.
luctātor, ōris, ᾱ, (luctor) παλαστήτης.
luctātor, ūs, ᾱ, (luctor) πάλη.
luctifer, ōra, ōrum, (luctus-fero) πένθος
 φέρων, πένθιμος.
luctificābilis, e, (luctificus) πένθιμος,
 πενθήρης.
luctificus, e, um, (luctus facio) πένθος
 παρέχων, πένθιμος.
^a**luctitonus**, a, um, (luctus-sonus) πέν-
 θιμα ἄχων, πενθικός.
luctito, are, θαμιστ. τοῦ lucto.
lucto, avi, are, ἀρχαίχ. ἀντὶ τοῦ luctor.
luctor, atus sum, ari, (lucta) cum aliquo,
 ποιῶν, αlicui, παλαίω τινί ἢ πρὸς τινα.
 Inter se luctantur, πρὸς ἀλλήλους πα-
 λαίουσιν. 2) μεταφ. παλαίω, ἀγωνίζομαι,
 ἀγωνιῶ, διατίνομαι. aliquid facere, δια-
 τίνομαι ποιεῖν τι.
luctose, ἐπίφ. πενθητικῶς, πολυπενθῶς.
luctuosus, a, um, (luctus) πολυπενθῶς.
luctus, ūs, ᾱ, (lugeo) πένθος. in luctu vi-
 vere, διὰ πένθος τὸν βίον διάγειν. in lu-
 ctu esse, πένθος ποιεῖσθαι, πενθικῶς ἔ-
 χειν. luctum finire, deponere, τὸ πένθος
 κατατίθεσθαι.
lucu, ἀρχαίχ. ἀντὶ τοῦ lucca. lū. lux.
lucubratiō, ōnis, θ. (lucubro) νυκτερινὴ
 ἀρχαία, τὸ νυκτερεύειν. per ἢ ad lucu-
 brationem ὃ lucubratione facere aliquid,
 πρὸς λύχνον ποιεῖν τι. 2) νυκτογραφία.
^a**lucubratiōneſcia**, ae, θ. (ὁπκορ. τοῦ lucu-
 bratio) μικρὰ ἀγρυπνία, μικρὰ νυκτογραφία.
^a**lucubratiōnis**, a, um, νυκτερευτικός.
lucubro, avi, atum, are, (lux) πρὸς λύ-
 χρον ἐργάζομαι, νυκτερεύω, ἀγρυπνῶ. 2)
 aliquid, νυκτωρ ἐργάζομαι τι. opusculum,
 νυκτογραφεῖν βιβλίον. vīam, νυκτοπορεῖν.
luculente, ἐπίφ. λαμπρῶς, διασπρόντως.
luculenter, ἐπίφ. ταῦτ' τῷ luculente.
^a**luculentia**, ae, θ. λαμπρότης.
luculentitas, ātis, θ. λαμπρότης. Α. σπ.
luculentus, a, um, (lux) διασπρόντως, λαμ-
 πρῶς, ἐπιφανῶς. 2) ἐξιοπίστεος.
Lucullus, i, ᾱ, Δευκόλλος, Δευκούλλος. Lu-
 cullanus, Lucullianus, Lucullus, a, um,
 τοῦ Δευκούλλου. Luculleum marmor, ἡ
 Δευκόλλειος λίθος.
luculus, i, ᾱ, (ὁπκορ. τοῦ lucus) μικρὸν
 ἔλκος.
Lucumo, ōnis, ᾱ, Τυρρηνιστὶ ὁ βασιλεὺς.
 2) Δυκόμων εἶτα Δουκόμων, Τυρρηνός τις
 τοῦ Ῥωμύλου σύμμαχος. Lucumōnis ἀντὶ
 Lucumo, ὡς divus ἀντὶ deus.
lucunclius, i, ᾱ, (ὁπκορ. τοῦ lucuna) πεμ-
 μάτιον, τηγανίτης.
lucuna, nſis, ᾱ, (γλυκοῦς) τηγανίτης.
lucus, i, ᾱ, ἱερὸν ἄλσος, ἄλσος, πυθμῶν

sacros imlantia lucos, θενδρῶνες θμοισι
 τοῖς ἱεροῖς ἄλσοςσι. 2) ἄλσος, δρυμός, δρυ-
 μών. 3) Lucus, δνομα πάλων τινων, εἴθε
 ἢ ἄλση θεῶν, Αοδκος, οἶον Lucus Fero-
 niae, Αυτοκος Φερωνίας, ἐν Τυρρηνίᾳ. τὸ
 τοπικόν. Lucensis, e, Δουκηνσος.
ludia, ae, θ. (ludius) ἐργαστρια, ἐργαστε-
 ludarius, a, um, pecunia, τὰ εἰς ἀγῶνας
 χορηγοῦμενα χρήματα. Ἐπιγρ.
ludibrioſus, ἐπίφ. χλευαστικῶς, σκωπτικῶς.
 Α. τοῦ μεταφ. Δατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.
ludibriōsus, a, um, χλευαστικός, σκωπτι-
 κός.
ludibrium, ii, οὔ. (ludus) παίγιον, ἐμ-
 ποιημα, σκῆμα, χλευασμός. habere ali-
 quem ludibrio, εἰς παίζειν τινί, σκώπτειν
 τινά, καταγελᾶν τινος. ventis ludibrium
 debere, τοῖς ἀνέμοις γέλωτα δρυσκάνειν
 παίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων. ludibria for-
 tunae, τὰ παίγνια τῆς τύχης.
ludibundus, a, um, (ludo) παίζων, παι-
 δώδης.
ludicro, ἐπίφ. παιγνιωδῶς, σκωπτικῶς.
ludicrus, a, um, (ludo) παιγνιωδῶς, παιδιωδῶς.
 ludicra, orum, οὔ. τὰ παίγνια, ἀδέρματα. 2)
 σκηνικός. ars ludicra, ἡ σκηνικὴ εἰς ὑπο-
 κριτικὴ τέχνη. libia ludicra, ὁ σκηνικός
 εἶς θεατρικός αὐδός. 3) ἀγῶνος, τῶν ἀ-
 γῶνων. ludicrum, οὔ. ὁ ἀγών. ludicrum
 isthmiorum, ὁ τῶν Ἰσθμίων ἀγών. corona
 ludicra εἶς ludicra paria, στέφανος ἐνα-
 γῶνος. Σκμ. ἡ ἐν. δνομ. τοῦ ἀρε. ludicrus
 εἶς ludicor δλος οὗχ ἀδρῆται.
^a**ludificatio**, ōis, actum, ēre, (ludus facio)
 aliquem, παίζω τινά, ἐπαίζω τινί.
^a**ludificabilis**, e, (ludifico) παιγνιωδῆς,
 παιδιωδής.
ludificatio, ōnis, θ. ἐμποιημα.
^a**ludificator**, ōris, ᾱ, ἐμποιήτης.
^a**ludificatiōnis**, a, um, ἐμποιήτικος.
ludificatus, ūs, ᾱ, ἐμποιημα. habere ali-
 quem ludificati, ἐπαίζειν τινί.
ludifico, avi, atum, are, (ludus-facio)
 παίζω. 2) aliquem, ἐπαίζω τινί, παίζω
 τινά.
ludiflor, atus sum, ari, (ludus-facio)
 aliquem ἢ aliquid, παίζω τινά ἢ τι, ἐμ-
 παίζω τινί. Fabius Hannibalſis vim cau-
 tationibus ludificans, ὁ Φάβιος τὴν τοῦ
 Ἀννίβα δρμὴν τῇ μελλήσει παίζων.
ludimagister, tri, ᾱ, γραμματοδιδάσκαλος,
 γραμματιστής.
ludio, ōnis, ταῦτ' τῷ ludius.
ludius, ii, ᾱ, (ludus) ὑποκριτής, μῦθος.
 Αισωπικός τεχνίτης.
ludo, si, sum, ēre, παίζω. talis, παίζειν
 ἀστραγάλους, ἀστραγαλίζειν. pila, παίζειν
 τῇ σφαίρᾳ εἰς τὴν σφαίραν. iussu ἢ

aleā (σπαν. aleam), κυβερνέειν. par impar, ἀπειρίειν. non ludo, οὐ παίζω, τουτέστι σπουδῇ λέγω. ludens minor, παίζων εἴτε παιδιᾷ ἀπειρίᾳ. carmina ludo, παίζω ᾠματα, παίζω ᾠδῶ. 2) γυμνάζομαι (ἐν τῇ παλαιστρῇ κ. τ. τ.). 3) παίζω, (ἐπὶ ἑρωτικῆς παιδιᾶς). 4) ὑποκρίνομαι. bonum civem, τὸν ἀγαθὸν πολίτην. οὕτως καὶ magistratum, ὑποκρίνεσθαι ἀρχὴν. 5) aliquem, παίζω τινά, ἐμπαίζω τινί. aliquem dolis, παίζω τινά δόλοις, ἐξαπατῶ τινά. 6) ἐμπαίζω τινί, σκώπτω, χλευάζω τινά. ludus, ἰ, ᾱ. παίγνιον, παιδιὰ, παίγνιά. per ludum, μετὰ παιδιᾶς, ἐν παιδιᾷ. ludo et loco uti, παιδιᾷ καὶ γέλωτι χρῆσθαι. ludum facere alicui aliquem, ἐμπαίζειν τινί, παίζειν τινά. 2) ἑρωτικῇ παιδιᾷ, ἔρωσι. 3) ludi, ἀγῶν, ἀγῶνες. circenses, ὁ ἱππικὸς ἀγῶν, τὸ ἱπποδρόμιον. gladiatorii, οἱ τῶν μονομάχων ἀγῶνες, ἡ μονομαχία. scenici, ὁ κωμικὸς ἀγῶν. ludos facere, ποιεῖν, ἐπιτελεῖν ἀγῶνα. ludis, ἐπιτελοῦμεν τὸν ἀγῶνα. 4) ludus, γυμναστήριον, παιδευτήριον. literarius ludus ἡ ἀπλὸς ludus, τὸ γραμματικὸδιδασκαλεῖον. gladiatorius, τὸ μονομαχοδιδασκαλεῖον. — Τὴν λέξιν ταύτην ἐτυμολογοῦσι τινες τῶν ἀρχαίων ἐκ τῶν Ἀσσυρίων.

*lūia, αἰ, θ. (luo) τίσις, ἀπόστις.

lūes, ἰα, θ. λύμη, φθορά, ὀλεθρος, λοιμός. pestis luem spargit, ὁ λοιμὸς διασπείρει τὴν λύμην, τὴν φθοράν. 2) λοιμὸς νόσος, λοιμός. 3) λυμῶν, ὀλεθρος, ὀλέθριος ἀνθρώπος. 4) τετρακύτα χιών.

lūgdūnum, ἰ, οὐ. τὸ Λούγδουνον, ἡ Λουγούδουνος, πόλις τῆς Γαλλίας, τανῦν Lyon. Lugdunensis, ε, Λουγδουνήσιος. Gallia Lugdunensis, ἡ Λουγδουνήσις. 2) Lugdunum Batavorum, τὸ Λουγδύνον, (κατὰ Πτολεμαίου) πόλις τῆς Βελγικῆς, τανῦν Leyden.

lūge, χι, etum, ὄρε, (συγγενὲς τῶν λυπῶ, λυγρῶ, λυγρόρ.) πενθῶ, πένθος ποιοῦμαι. aliquem, πενθῶ τινά. 2) aliquem καὶ aliquid, πενθῶ, ὀδυρόμαι, θρηνῶ, κλαίω τινά ἢ τι.

lūgūbre, ἀπ(δ). ταῦτὸ τῇ lugubriter.

lūgūbris, ε, (lugeo) πενθήρος, πένθιμος. lugubris vestis ἡ lugubria, ἰαμ, οὐ. τὸ πενθηρὸν ἔσθιον. lugubris cantus, τὸ πενθηρὸν ᾄσμα, ὁ θρήνος. 2) πενθῶν, πενθήρας, πενθῆμων. 3) πένθος φέρων, λυγρῶς, ὀλεθριῶς, πελπονήδης. 4) πενθιότις, πενθηρικός, λυγρῶς, ὀδυρτικός.

lūgūbriter, ἐπ(δ). πενθιῶς, ὀδυρτικῶς.

lūito, οἷσι, θ. (luo) τίσις, ἀπόστις, ἀπόδοσις.

lūma, αἰ, θ. ἀκάνθιον, 2) αἶδος μανθόου.

lūmārius, α, um, (luma) τοῦ ἀκανθίου.

lumbāgo, ἰνία, θ. (lumbus) λεγιάς, (νόσος).

lumbāre, ἰα, οὐ. (lumbus) πόθος λεγίων.

lumbellus, ἰ, ᾱ. ταῦτὸ τῷ lumbulus.

*lumbifragium, ἰ, οὐ. (lumbus-frango) λεγιάς, (νόσος). κωμ. lumbifragium aufero, λεγοῦσθαι λεγιάς γίγνομαι.

lumbričovsus, α, um (lumbicus) ὁ ἐλμινθίων.

lumbrićus, ἰ, ᾱ. ὁ ἐλμινθίων.

lumbūlus, ἰ, ᾱ. (lumbus) μικρὸν λεγίον.

lumbus, ἰ, ᾱ. ψάα, λεγίον. lumborum et coxendicam dolores, ἡ λεγιάς καὶ σφυαλγία. 2) κατ' ἀφορμὴν μόνον τὰ αἰδοῖα. 3) μέρος τι τῆς ἀκνέλου.

*lūmećum, ἰ, οὐ. (luma) ἀκανθίων.

lūmen, ἰνις, οὐ. (luceo) φῶς, πύργος, ἀγῆ.

lumen solis, τὸ φῶς, αἱ ἀγῆαι τοῦ ἡλίου.

lunae et stellarum, τὸ πύργος τῆς σελήνης καὶ τῶν ἀστέρων. 2) φῶς τῆς ἡμέρας, φῶς, ἡμέρα, ποιητ. lumen linquere, ἀποθνήσκειν. 3) φῶς, λύχνος, λαμπρῶς, λαμπρῶς, πῦρ, κ.τ.τ. luminibus accensis, περὶ λύχνων ἀφῆς, ad lumina, πρὸς φῶς, πρὸς λύχνους. atupa lucernarum luminibus arant, σπύγη πρὸς θυσιαστήριον λύχνων ἀρμωδωτέρα. 4) φῶς, τὸ φωτεινὸν τῆς γραφῆς.

lumen et umbra, τὸ φωτεινὸν καὶ τὸ σκοτεινόν. 5) φῶς, φωστῆρ, ὀπῆ, θυρίξ, ὀφθαλμοὶ.

lumen et stellarum, τὸ πύργος τῆς σελήνης καὶ τῶν ἀστέρων. 2) φῶς τῆς ἡμέρας, φῶς, ἡμέρα, ποιητ. lumen linquere, ἀποθνήσκειν. 3) φῶς, λύχνος, λαμπρῶς, λαμπρῶς, πῦρ, κ.τ.τ. luminibus accensis, περὶ λύχνων ἀφῆς, ad lumina, πρὸς φῶς, πρὸς λύχνους. atupa lucernarum luminibus arant, σπύγη πρὸς θυσιαστήριον λύχνων ἀρμωδωτέρα. 4) φῶς, τὸ φωτεινὸν τῆς γραφῆς.

lumen et umbra, τὸ φωτεινὸν καὶ τὸ σκοτεινόν. 5) φῶς, φωστῆρ, ὀπῆ, θυρίξ, ὀφθαλμοὶ. foderē lumina, ἐκσφύττειν τοὺς ὀφθαλμούς. flecto lumina, σπέρω τὰ ἔμματα. lumina amittere, ἀποβάλλειν τὴν ὄψιν, τυφλοθετεῖν. 7) λύμψις, κόσμημα, κέλευθ, ἰαμ. civilis, ὀφθαλμῶς, πύργος, φωστῆρ πόλεως. 8) ἐν τῇ ἑσπερίᾳ ἔχματα καὶ κοσμήματα λύγου.

lūmipar, ἄρις, οὐ. (lumen) φωστῆρ, θυρίξ.

lūmīno, ανί, αium, are, aliquid, φωτίζω τι.

lūmīnosus, α, um, (lumen) φωτεινός.

Lūna, αἰ, θ. Σελήνη, μήνη (ἡ θεὰ). 2) ἡ Ἀστυα εἴτε Σελήνης πόλις, πόλις τῆς Νυβήνιας, τανῦν Lunegiaho.

lūna, αἰ, θ. (luono) σελήνη, ποιητ. μήνη, πλόα, πλῆθυσον σελήνη, πανσέληνος. nova, νέα σελήνη, νεομήνια, ἀνατολή, νεομένης σελήνης. decreta nova, σφηνόματα σελήνης. dimidia, εἴτε dimidiata, διχότομος σελήνη.

quarta, quinta luna, τῇ τετάρτῃ, τῇ πέμπτῃ ἀπὸ τῆς νεομήνιας, κατὰ τὴν τετάρτην καὶ πέμπτην. lunae defecio, σελήνης ἐκλείψις. per lunam, ἐν σελήνῃ, πρὸς τὴν σελήνην. 2) μήνη. 3) εἰς σεληνιστίς, σελήνης, μηνίσκος (κόσμημα).

lūnāris, ε, (luna) σεληνικός, σεληνιστικός, τῆς σελήνης. 2) σεληνιστικός.

lūnaticus, α, um, σεληνικός, σεληνιστικός.

lunālus, α, um, f. lunio.

lunchus, ταυτὲ τῷ louchus.

Lūnensis, ε, (Luna) τῆς Λούνης εἰς Σελήνης πύλωσι.

lūno, avi, atum, nie, (luna) aliquid, κατὰ τι εἰς σχῆμα σελήνης. lunatus, α, um, σελήνοειδής, μηναιοειδής. lunata pellis, σπένδιμα σελήνιδι κεκοσμημένον.

lūnula, ae, θ. (ὀποκορ τοῦ luna) σελήνις, μηνίσκος.

Lūnus, i, ἄ. Μῆν, (θεὸς Φρυγῶν).

lūo, lūi, lūtum, ere, aliquid, τίνω, ἀποτίνω τι. aliquid pecuniā, χρήματι ἀποτίναι τι. scelus poenā ἢ poenas sceloris, ποινὰς εἶτε δίκην τοῦ κακοεργήματος διδόναι ἢ τίναι. parentum scelera filiorum poenis luuntur, οἱ υἱοὶ ποινὰς τίνουσι τῶν ὑπὸ τῶν πατέρων ἡμαρτημένων. 2) τίνω, ἀποτίνω, ἐκτίνω, ἀποδίδωμι τι. debitum, τὸ δρεσίημα. 3) σπαν. λ ο ὡ, κλύω, βρέχω τι.

lūpa, ae, θ. λύκαινα. 2) μυσική, πόρνη, χαμαιτυπῆ.

lūpanar, aris, οἰ. (lupa) περιβοσκέον, πορνεῖον, χαμαιτυπείον.

lūpanaris, ε, (lupa) πορνικός, χαμαιτυπικός. lūpanarium, ii, οἰ. ταυτὲ τῷ lupanar.

Lūpāriās, arum, θ. τόπος ἐν Ρώμῃ.

lūpārius, ii, ἄ. λοκαθῆρας.

lūpātus, α, um, (lupus) λύκον ἔχων, ἐχινώδης. lupata, orum, οἰ. καὶ lupati, orum, ἄ. (ὅσον frenu ἢ freni) χαλινὸς λύκον εἶτε ἐχίνον ἔχων.

Lūperca, ae, θ. ὁ δὲ τις παρὰ Ῥωμαίους.

Lūpercal, alis, οἰ. Δούκαιον, Παντεῖον ὑπὸ τῷ Παλατίῳ λόφῳ.

Lūpercilis, e, (Lupercus) Λουκῆος. Lūpercalla, ium, οἰ. τὰ Δουπερκῆλια εἶτε Λούκαια, ἀρχαῖα τις ἐορτὴ, ἐν μηνί Φεβρουαρίῳ, ἐν ᾗ θυσιὰ τῷ Πανὶ καὶ καθαρμοὶ τῆς πόλεως ἐγγίνετο.

Lūpercus, i, ἄ. Λούπερκος εἶτε Λουκῆος, ἐπίκλησις τοῦ Πανός. 2) Λούπερκος, ὁ ἱεροεργὴς τοῦ Λουκαίου Πανός νεανίσκος.

Lūpia, ae, θ. ὁ Λουπίας, ποταμὸς τῆς Γερμανίας, τανὺν Lippe.

Lūpia, ae, θ. καὶ Lupiae, arum, πληθ. αἱ Λουπῖαι, πλῆθ. τῆς Ἰταλίας.

lūpillus, i, ἄ. (ὀποκορ. τοῦ lupinus) θέρμιον.

lūpinarius, α, um, (lupinus) θέρμιος, τῶν θέρμιων.

lūpinus, α, um, (lupus) λύκαιος, τοῦ λύκου. lupina pellis, ἡ λύκη.

lūpinus, i, ἄ. καὶ lupinum, οἰ. θέρμιος, φ.

lūpor, ari, (lupa) πορνεία.

Lūpula, ae, θ. (ὀποκορ. τοῦ lupa) λύκαινις.

Lūpus, i, ἄ. λύκος ὁ, παρὰ Ῥ. lupus in

fabula, λύκου ἐμνήσεως, (λίγεται ἐπὶ τοῦ ἀπροσδοκήτως παραγιννομένου.) lupi uum videre priores, λύκον εἶδεν, ἐκωσάθη. 2) λύκος, εἶδος ἰχθύος. 3) λύκος, εἶδος ἀράχνης. 4) λύκος ὁπρὸς λῆν, ὁπρὸς ἀγέλην, εἶδος βοτάνης. 5) λύκος, ἀράχνη, χείρ. 6) λύκος, ἐχίνος, εἶδος στομίου τῶν χαλινῶν. — Κύρ. δν. Λούπος.

lūra, ae, θ. ἀσκάς. 2) κοιλία.

lurcābundus, α, um, λαρόσσαν.

lurco, are, καὶ lurcor, ari, aliquid, λαρόσσαι τι.

lurco, ōnis, ἄ. λαρυκτής, λίγνος.

luridatus, α, um, ταυτὲ τῷ luridus.

luridus, α, um, χλωρός, ὀχρός. lurida lūna, ἡ ὀχρῶσα σελήνη. lurida mors, ὁ περιλιπνὸς θάνατος. luridus horror, ἡ ὀχρῶσα φρίκη, τὸ χλωρὸν δέος.

lūror, ōris, θ. χλωρότης.

lusciniā, ae, θ. ἀλκίδων.

lusciniōla, ae, θ. (ὀποκορ. τοῦ lusciniā) ἀλκιδίς.

luscinius, ii, ἄ. ὁ ἀλκίδων.

luscinus, ταυτὲ τῷ lusciosus.

lusciniola, ae, θ. σπαν. ἀνὰ τοῦ lusciniā.

lusciosus, α, um, νυκτῶν. 2) μυωπία, μωψία, ἀμβλυωπία, σκωπία.

luscilio, ōnis, (luscus) θ. νυκταλώπια.

lusciliōsus, α, um, ταυτὲ τῷ lusciosus.

luscus, α, um, (λεῖος) μονόφθαλμος, ἐναφθαλμος. 2) μυωπία, ἀμβλυωπία.

lūcio, ōnis, θ. (ludo) εὖ παίζειν, παίγμα, παίγιον, παίγνιον.

Lūsitānia, ae, θ. Λουσιτανία. Lusitanus, α, um, Λουσιτανός. Lusitani, ἄ. οἱ Λουσιτανοί.

lūsto, are, (lūstus) τὸ ludu) παίζειν.

Lūstus, ii, ἄ. Λούστιος, ποταμὸς Ἀρκαδίας.

lūstor, ōris, ἄ. (ludo) παίκτης, ὁ παίζων. 2) ἐμπαικτής.

lūstorie, ἐπὶ πλ. παικτικῶς, παιδία.

lūstōrius, α, um, παικτικός, 2) παιδιώδης, παιγιώδης. lusorium, ii, οἰ. τόπος ἐνθα οἱ μονομάχοι ἐμάχοντο.

lustralis, e, (lustrum) ἀγνιστικός, ἀγνιστήριος, καθάρσιος. lustralis hostia, τὸ καθάρσιον (ὁθύα). lustrale sacrificium, ὁ καθάρσιος, τὸ καθάρσιον. aqua lustralis, τὸ καθάρσιον ὕδωρ, ἀγνὸν εἶτε ἐκ τῶν ὕδωρ, περιβόαντων. 2) πενταετηρίς, πενταετηρικός. lustrale aurum, φῶρος τις κατὰ πενταετηρίαν τελευταμένη ὑπὸ κατήλων, μετὰ στροπῶν κ. τ. τ. καὶ lustralis, is, α, ὁ εἰσπράττων τὴν φῶρον τοῦτον.

lustramen, ōnis, οἰ. (lusto, are) ἀγνισμα, καθάρμα, καθάρσιον.

lustramentum, i, οἰ. (lusto, are) ταυτὲ τῷ lustramen. 2) (lustror) φάρμακον εἰς

κατακλινὸν ἐπὶ ἀρρώστιασιν.

lustratio, ōnis, 0. (lustrum) ἀγνισμός, καθαρισμός. 2) περίοδος, περιόδια.

lustrator, ōris, ā, περιόδευτής.

lustricus, a, um, (lustrum) dies lustricus, ἡ ἐνομασθηρία· ἡμέρα τῶν νεογνῶν, καθ' ἣν καὶ καθαρίζονται ἐτελοῦντο, τὰ ἐνομασθηρία.

lustrificus, a, um, (lustrum-facio) ταῦτ' ἐπὶ lustralis.

lustrum, avi, alum, are, aliquem, ἀγνίζω, καθαίρω τινά. aliquem flammis et aqua, ἀγνίζειν τινά πυρὶ καὶ ὕδατι. urbem, καθαρίζω τὴν πόλιν· ποιεῖσθαι. lustrum exercitum, καθαίρω τὸν στρατόν, καθαρίζω τὸν στρατεύματος ποσόν· 2) ἐξετάζω, exercitum, ἐξετάζειν τὸν στρατόν. aliquid oculis, ἐξετάζειν τι τοῖς ὀφθαλμοῖς, περισκοπεῖν, διασκέπτεσθαι τι. 3) περιόδω, περιέρχομαι. terram, τὴν γῆν. pericula, διακινεῖν κινδύνους. stella signiferum orbem lustrat, ὁ ἀστὴρ εἰσέρχεται τὸν ζωδιακόν. 4) καταναίω· τι. sol lustrat terram, ὁ ἥλιος περιλάμπει τὴν γῆν. Olympe καὶ delphinus lustratis nitore.

lustrum, ōnis, ā, (lustrum) παρνακός, πορνόριψ.

lustror, atus sum, ari, (lustrum) πορνεύειν.

lustrum, i, ō, (ἐκ τοῦ luo, lavo) φωτός, κοίτη ὑπὸ τῷ ἡλίῳ, καθ' ἣν ἐξαχθὴν δὲ ἡ τελευτῶντος κοίτη τῶν κίπων. 2) φωτός, κλίσιον, καπηλίσιον, πορνεῖον. Ἰδε καὶ τὸ ἔξω.

lustrum, i, ō, (ἐκ τοῦ luceo) καθαρός, πολιτὴν, ὁ κατὰ πενταετηρίδα ὑπὸ τῶν τιμητῶν ἐπιτελούμενος μετὰ τὴν συνείλεσιν τῶν τιμῶν, ὁ πενταετηρικός καθαρισμός. 2) πενταετία, πενταετηρίς. lustraria duobus, ἐν δίκῃ ἔσονται. Σημ. ἐπὶ ὅτε ἡλιαὶ καὶ τὴν τετραετηρίδα καὶ ἑκατονταετηρίδα δέ.

lusus, a, um, i, ludo.

lusus, ūs, ā, (lavo) παίγμα, παίγιον, παίγιον, παιδίον. 2) ἀπαι. τὸ γραμματισθῆναι, ἀσχετόν.

lulamentum, i, ō, (lulo) τὸ πεπληρωμένον.

lularius, a, um, πλητός, τελεματιστός.

lulatus, a, um, τοῦ lulatus εἶπε Δου- τῆτος, lulatus, ā, ὁ Δουτῆτος, Δουτῆτος.

lulata, ae, 0, ταῦτ' ἐπὶ lulum.

lulensis, e, (lulum) πλητός, τελεματιστός.

lulicus, a, um, (lupo) τοῦ lulus μῆ- λινος.

lulesco, ūro, (lulum) πληθύνω.

Luletia, ae, 0, εἶπε Lutetia Paristorum, Δουκοτοκία, ἡ πρωτεύουσα τῶν Παρισίων πόλις.

luteum, i, d. luteus.

luteus, a, um, (lutum) μῆλινος, κρόκος, χρυσοειδής, κίτρινος. luteum, ō, τὸ μῆ- λινον χρῶμα.

luteum, ōni, d κρόκος τοῦ ὠοῦ, ἡ λέκτιος.

lutus, a, um, (lutum) πῆλινος, πηλοῦς, πηλοπλαστος, μεταφ. παύλος. 2) πηλῶδης.

luto, avi, atum, are, (lutum) aliquid, πῆλ' τι.

*luto, avi, are, (θαμίστι. τοῦ luo) τίνω, ἀποτίνω.

lutus, ōris, ā, ((luo, lavo) πλύντης. Επιγρ- lutus, a, um, (lutum) πηλῶδης.

lutra, ae, 0, θηροειδής.

lutulentus, a, um, (lutum) πηλῶδης, βορ- βορῶδης. μεταφ. ὑπερβολή, μισρός, αἰσχροδής.

lutulo, are, (lutum) aliquem, πῆλ' τι, βορ- βορῶ τι.

lutum, i, ō, βοτάνη τις βαρὺ καὶ πῆλινος ἢ κροκίου χρῶματος. 2) μῆλινος βαρὺ, μῆ- λινον χρῶμα.

lutum, i, ō, πῆλ' τι. luto fingere aliquid, ἐκ πῆλ' πλάττειν τι. in luto volutari, ἐν βορῶδ' κυλινδεσθαι. luto adspargere aliquem, πῆλ' τι, βορῶδ' τι, προσπληκί- ζειν τινά. 2) ὑπερβολή, μισρός, ἀνθρώπος, τὸ καθαρίζω.

lutus, i, ā, σπαν. ἀντὶ τοῦ lutum.

lux, ūcis, 0, (lūx) φῶς, solis et lychno- rum, τοῦ ἡλίου καὶ τῶν λύχνων. luce cin- cius, τοῦ φωτός περιεσῶτος. 2) φῶς, φέ- γγος, λάμψις, ἀσθή. lux diel εἶπε diurna ἡ ἀπλῶς lux, τὸ τῆς ἡμέρας φῶς, τὸ φῶς, ἡ ἡμέρα. ante lucem, πρὶν φῶς γενέσθαι, πρὶν ἡμέρας. prima luce ἡ cum prima luce, ἡμα τῷ φῶτι, ἡμα τῇ ἡμέρᾳ. luce, καὶ ὄρεγναι. luci, ἐπὶ ὅτε καὶ luce, κατὰ φῶς, φῶς ὄντος, μετ' ἡμέραν, τῆς ἡμέρας. lucem videre, τὸ φῶς ὁρᾶν, ζῆν. centesima lux est, ἡμέρα ἐστὶν ἑκατοστή. lu- ces, τὰ φῶτα, οἱ ἀστῆρες. lux gemmae, ἡ λάμψις τῆς λίθου. 3) φῶς ζωῆς, φῶς. lu- cem adipiscere, εἰς φῶς ἐρχεσθαι, γενέ- σθαι. corpus luce carere. νεκρὸν σῶμα. 4) ἀσθή, ὀφθαλμός. offodio lucem, ἐξο- ρύττω τοὺς ὀφθαλμούς. 5) φῶς, τὸ φανε- ρόν, τὸ ἑμφανές. benefacta in luce col- locare, τὰ ἐργατήματα ἑμφανῇ ποιεῖν. rem in lucem proferre, εἰς τὸ φανερόν, εἰς φῶς ἔχειν τι. Inocates luce forensi caruit, ὁ Ἰσοκράτης φανερός οὐκ ἔγενετο ἐν δικαστηρίοις, ἐν τῷ φανερῷ αὐτοῦ οὐ παρίσχετο. lucem non aspicere, οὐκ ἴδεναι εἰς τὸ ἑμφανές. 6) φῶς, φέγγος, εὐτυχία, σωτηρία. lux affulsit civitati, φῶς ἐπὶ λαμπρῇ τῇ πολιτείᾳ. 7) ἰσχύς, ὀφθαλμός. Urbs lux orbis terrarum, ἡ Ῥώμη τῆς οἰκουμένης ὁ ὀφθαλμός. 8) lux mea I (φῶς μου) φιλέτην!

luxuria, ae, 0, (luxo) ἐξυβρισμασμός, ἡ

luxo, avi, atum, are, aliquid, (λοζώω) ἔλασθαι, διαστρέφω, παραστρέφω τι.
luxor, ari, ταῦτ' ἐπὶ luxuriarī.
luxuriā, ae, καὶ luxurīes, ei, θ. (luxus) ἐπιφουτῶν τὸ σφρίγος, τὸ ἐξυβρίζειν, τραγῶν, ὁλομανῶν. 2) ἐπὶ ἀνθρώπων ἡ τρυφή, ἡ ἀσέλγεια, ὕβρις, ἀσωτία. 3) laurorum, ἡ ὕβρις τῶν ταύρων. 4) πλεονασμὸς λόγου.
luxurio, avi, atum, are, καὶ luxurior, atus sum, ari, σφρίγῶ, ἐξυβρίζω, τραγῶ, ὁλομανῶ. 2) πλεονάζω. 3) τρυφῶ, ἀσελγῶ, ὕβριζω, ἀσωτεύομαι.
luxuriosus, ei, π. τρυφερῶς, ἀσελγῶς.
luxuriosus, a, um, ἐξυβρίζων, τραγῶν, ὁλομανῆς. 2) τρυφερὸς, ἀσελγής, ἀσωτος. 3) ἀσελγής, ὑβριστικὸς.
luxus, a, um, (λοζός) ἔλαστρος, διαστρόφος, παραστρόφιστος.
luxus, us, a, ἐξέρρωται, ἐξέρρωμα, τρέμμα. 2) τρυφή, ἀσέλγεια, ἀσωτία. 3) τρυφή, μεγαλοπρέπεια, πολυτέλεια.
Lyaetus, i, a, αὐαῖος, ἐπικληθεὶς τοῦ Διόνυσου. 2) ποιητ. ὁ Διόνυσος, ὁ Βάκχος, ἀντὶ τοῦ οἴνου.
Lycæus, i, a, (ὑπον. mons) τὸ Αὔκαιο, ὄρος Ἀρκαδίας, ἐξ οὗ Lycæus, a, um, Αὐκαῖος.
Lycambes, ae, a, Αὐκάμβης. Lycambes, a, um, Αὐκάμβειος.
Lycæon, ōnis, a, Αὐκάων, ὄνομα ἀνδρῶν τιμῶν καὶ θεοῦ ἐκ τοῦ γένους τῶν λύκων.
Lycæones, um, a, Αὐκαῖνες, Αὐκαῖνοι, ὄνομα τῆς ἐλάσσονος Ἀσίας.
Lycæonia, ae, θ. Αὐκαονία, χώρα τῆς Ἀσίας.
Lycæonis, idis, θ. Αὐκαονίς, θυγάτηρ τοῦ Αὐκάωνος.
Lycæonius, a, um, Αὐκαῖνιος, τοῦ Αὐκάωνος. 2) Αὐκαῖνιος, τῆς Αὐκαονίας.
Lycæum εἴτε Lycium, i, οὐ. Αὐκείον, γυμνάσιον Ἀθήνῃς.
Lycæus, i, a, ταῦτ' ἐπὶ Lynceus, ὁ Αὐκαῖος Πάν.
lychnæus, a, um, ταῦτ' ἐπὶ lychnites.
Lychnidum, i, οὐ. καὶ Lychnidus, i, a, ἡ λυχνίς καὶ ὁ λυχνίτης, πόλις Ἰλλυρίας, ἡ τανὺν Ὀχρίδα.
Lychnis, idis, θ. λυχνίς, βοτάνη καὶ λιθόριον. 2) lychnides puellae, λυχνόφθοι κόραι.
lychnites, ae, a, λυχνίτης λίθος.
lychnitis, idis, θ. ἡ λυχνίτης φλομὴ.
lychnobius, ii, a, λυχνόβιος.
lychnuchus, i, a, λυχνόυχος.
lychnus, i, a, λύχνος.
Lycia, ae, θ. Αὐκία. Lycus, n, um, Αὐκαῖος, Lycii, a, οἱ Αὐκαῖοι. Lycus domus, ὁ Αὐκαῖος Ἀπὸλλων.
Lycimachus, adducimus ἀντὶ τοῦ Licymachus, i, οὐ. λύκειον, ἱαμα ἐκ τοῦ λυκίου εἴτε τῆς πυλακάνθης.
Lycium, is, Lycæum.
Lycius, ii, a, Αὐκαῖος, ἐπικληθεὶς τοῦ Ἀπὸλλωνος.
Lycius, a, um, is, Lycia.
Lycomedes, is, a, Αὐκομήδης. Lycomedæus, Αὐκομήδειος.
Lycophos, ōis, τὸ λυκοφῶς.
Lycophron, ōnis, a, Αὐκοφρών.
Lycophthalmos, i, a, ὁ λυκοφθαλμός (λιθόριον).
Lycopsis, is, θ. ἡ λύκοψις, λύκαψος (β).
Lycotias, adia, θ. Αὐκοταῖς.
Lycormas, ae, a, Αὐκορμας, ποταμὸς τῆς Αἰτωλίας.
Lycos, i, a, λύκος, εἶδος ἀράχνης.
Lycus, (-os), i, θ. ὁ Αὐκαῖος, εἴτε Αὐκαῖος, πόλις Κρήτης. Lycus, n, um, Αὐκαῖος.
Lycurgus, a, um, Αὐκοῦργιος.
Lycurgides, ae, a, (Αὐκοῦργιδης).
Lycurgus, i, a, Αὐκοῦργος.
Lycus, (-os), i, a, Αὐκαῖος, ὄνομα ἀνδρῶν τιμῶν καὶ ποταμῶν.
Lydia, ae, θ. Αὐδία, χώρα τῆς Ἀσίας. Lydius καὶ Lydus, a, um, Αὐδῖος, Αὐδικός.
Lydus, a, θ. Αὐδός. — ποιητ. Lydius, a, um, Τυρρηνός. Lydus, a, θ. Τυρρηνός. οἱ γὰρ Τυρρηνοὶ τῶν Αὐδῶν ἄπαικοι ἐνομίζοντο.
lygdinus lapis, ὁ λυγδίνος λίθος.
lygdos, i, θ. λυγδός.
lygos, i, θ. λύγος.
lympha, θ. Νύμφη, Ναιάς. 2) νύμφη, ὄδωρ, τὸ ὕγρον. lympa intercus, ὁ δὲ θρύψ.
lymphacæus, a, um, λυχνίτης, κρυπταλίνος.
lymphaticus, a, um, (lympa) νυμφοληπτός, σεληνιακός. lymphaticus pavor, τὸ Πανικὸν δαίμα. lymphaticus, a, θ. νυμφοληπτός, σεληνιακός, λυκανθρώπος.
lymphatio, ōnis, θ. νυμφοληψία, σεληνιασμός, λυκανθρώπις.
lymphatus, a, um, is, lympo.
lymphatus, us, a, ταῦτ' ἐπὶ lymphatio.
lympo, avi, atum, are, aliquem, Πανικὸν δαίμα ἐμβάλλω τινί, ἐξίστημι, δαίματ' ἐν τινι. — lymphatus, a, um, νυμφοληπτός, ἐκστατικός, ἐκπληκτός.
lymphor, ōris, a, ταῦτ' ἐπὶ lympa.
Lyncestae, arum, a, (Lyncus, θ.) Αὐγκησταί.
Lyncestius, n, um, Αὐγκήστιος.
Lynceus, ei, καὶ eos, a, Αὐγκεύς.
Lyncæus, a, um, (Lyncus) Αὐγκείος, τοῦ Αὐγκεύος.
Lyncæus, a, um, (Lyncus) Αὐγκείος, ἐξυβρίτης.

luxo, avi, atum, are, aliquid, (λοζώω) ἔλασθαι, διαστρέφω, παραστρέφω τι.
luxor, ari, ταῦτ' ἐπὶ luxuriarī.
luxuriā, ae, καὶ luxurīes, ei, θ. (luxus) ἐπιφουτῶν τὸ σφρίγος, τὸ ἐξυβρίζειν, τραγῶν, ὁλομανῶν. 2) ἐπὶ ἀνθρώπων ἡ τρυφή, ἡ ἀσέλγεια, ὕβρις, ἀσωτία. 3) laurorum, ἡ ὕβρις τῶν ταύρων. 4) πλεονασμὸς λόγου.
luxurio, avi, atum, are, καὶ luxurior, atus sum, ari, σφρίγῶ, ἐξυβρίζω, τραγῶ, ὁλομανῶ. 2) πλεονάζω. 3) τρυφῶ, ἀσελγῶ, ὕβριζω, ἀσωτεύομαι.
luxuriosus, ei, π. τρυφερῶς, ἀσελγῶς.
luxuriosus, a, um, ἐξυβρίζων, τραγῶν, ὁλομανῆς. 2) τρυφερὸς, ἀσελγής, ἀσωτος. 3) ἀσελγής, ὑβριστικὸς.
luxus, a, um, (λοζός) ἔλαστρος, διαστρόφος, παραστρόφιστος.
luxus, us, a, ἐξέρρωται, ἐξέρρωμα, τρέμμα. 2) τρυφή, ἀσέλγεια, ἀσωτία. 3) τρυφή, μεγαλοπρέπεια, πολυτέλεια.
Lyaetus, i, a, αὐαῖος, ἐπικληθεὶς τοῦ Διόνυσου. 2) ποιητ. ὁ Διόνυσος, ὁ Βάκχος, ἀντὶ τοῦ οἴνου.
Lycæus, i, a, (ὑπον. mons) τὸ Αὐκαῖον, ὄρος Ἀρκαδίας, ἐξ οὗ Lycæus, a, um, Αὐκαῖος.
Lycambes, ae, a, Αὐκάμβης. Lycambes, a, um, Αὐκάμβειος.
Lycæon, ōnis, a, Αὐκάων, ὄνομα ἀνδρῶν τιμῶν καὶ θεοῦ ἐκ τοῦ γένους τῶν λύκων.
Lycæones, um, a, Αὐκαῖνες, Αὐκαῖνοι, ὄνομα τῆς ἐλάσσονος Ἀσίας.
Lycæonia, ae, θ. Αὐκαονία, χώρα τῆς Ἀσίας.
Lycæonis, idis, θ. Αὐκαονίς, θυγάτηρ τοῦ Αὐκάωνος.
Lycæonius, a, um, Αὐκαῖνιος, τοῦ Αὐκάωνος. 2) Αὐκαῖνιος, τῆς Αὐκαονίας.
Lycæum εἴτε Lycium, i, οὐ. Αὐκείον, γυμνάσιον Ἀθήνῃς.
Lycæus, i, a, ταῦτ' ἐπὶ Lynceus, ὁ Αὐκαῖος Πάν.
lychnæus, a, um, ταῦτ' ἐπὶ lychnites.
Lychnidum, i, οὐ. καὶ Lychnidus, i, a, ἡ λυχνίς καὶ ὁ λυχνίτης, πόλις Ἰλλυρίας, ἡ τανὺν Ὀχρίδα.
Lychnis, idis, θ. λυχνίς, βοτάνη καὶ λιθόριον. 2) lychnides puellae, λυχνόφθοι κόραι.
lychnites, ae, a, λυχνίτης λίθος.
lychnitis, idis, θ. ἡ λυχνίτης φλομὴ.
lychnobius, ii, a, λυχνόβιος.
lychnuchus, i, a, λυχνόυχος.
lychnus, i, a, λύχνος.
Lycia, ae, θ. Αὐκία. Lycus, n, um, Αὐκαῖος, Lycii, a, οἱ Αὐκαῖοι. Lycus domus, ὁ Αὐκαῖος Ἀπὸλλων.
Lycimachus, adducimus ἀντὶ τοῦ Licymachus, i, οὐ. λύκειον, ἱαμα ἐκ τοῦ λυκίου εἴτε τῆς πυλακάνθης.
Lycium, is, Lycæum.
Lycius, ii, a, Αὐκαῖος, ἐπικληθεὶς τοῦ Ἀπὸλλωνος.
Lycius, a, um, is, Lycia.
Lycomedes, is, a, Αὐκομήδης. Lycomedæus, Αὐκομήδειος.
Lycophos, ōis, τὸ λυκοφῶς.
Lycophron, ōnis, a, Αὐκοφρών.
Lycophthalmos, i, a, ὁ λυκοφθαλμός (λιθόριον).
Lycopsis, is, θ. ἡ λύκοψις, λύκαψος (β).
Lycotias, adia, θ. Αὐκοταῖς.
Lycormas, ae, a, Αὐκορμας, ποταμὸς τῆς Αἰτωλίας.
Lycos, i, a, λύκος, εἶδος ἀράχνης.
Lycus, (-os), i, θ. ὁ Αὐκαῖος, εἴτε Αὐκαῖος, πόλις Κρήτης. Lycus, n, um, Αὐκαῖος.
Lycurgus, a, um, Αὐκοῦργιος.
Lycurgides, ae, a, (Αὐκοῦργιδης).
Lycurgus, i, a, Αὐκοῦργος.
Lycus, (-os), i, a, Αὐκαῖος, ὄνομα ἀνδρῶν τιμῶν καὶ ποταμῶν.
Lydia, ae, θ. Αὐδία, χώρα τῆς Ἀσίας. Lydius καὶ Lydus, a, um, Αὐδῖος, Αὐδικός.
Lydus, a, θ. Αὐδός. — ποιητ. Lydius, a, um, Τυρρηνός. Lydus, a, θ. Τυρρηνός. οἱ γὰρ Τυρρηνοὶ τῶν Αὐδῶν ἄπαικοι ἐνομίζοντο.
lygdinus lapis, ὁ λυγδίνος λίθος.
lygdos, i, θ. λυγδός.
lygos, i, θ. λύγος.
lympha, θ. Νύμφη, Ναιάς. 2) νύμφη, ὄδωρ, τὸ ὕγρον. lympa intercus, ὁ δὲ θρύψ.
lymphacæus, a, um, λυχνίτης, κρυπταλίνος.
lymphaticus, a, um, (lympa) νυμφοληπτός, σεληνιακός. lymphaticus pavor, τὸ Πανικὸν δαίμα. lymphaticus, a, θ. νυμφοληπτός, σεληνιακός, λυκανθρώπος.
lymphatio, ōnis, θ. νυμφοληψία, σεληνιασμός, λυκανθρώπις.
lymphatus, a, um, is, lympo.
lymphatus, us, a, ταῦτ' ἐπὶ lymphatio.
lympo, avi, atum, are, aliquem, Πανικὸν δαίμα ἐμβάλλω τινί, ἐξίστημι, δαίματ' ἐν τινι. — lymphatus, a, um, νυμφοληπτός, ἐκστατικός, ἐκπληκτός.
lymphor, ōris, a, ταῦτ' ἐπὶ lympa.
Lyncestae, arum, a, (Lyncus, θ.) Αὐγκησταί.
Lyncestius, n, um, Αὐγκήστιος.
Lynceus, ei, καὶ eos, a, Αὐγκεύς.
Lyncæus, a, um, (Lyncus) Αὐγκείος, τοῦ Αὐγκεύος.
Lyncæus, a, um, (Lyncus) Αὐγκείος, ἐξυβρίτης.

Lyncēides, ae, ἰ. (Lynceus) Λυγκειδής.
 lyncūrfon εἶτε um, ii, οὐ. λυγκούριον.
 Lynceus, i, ἰ. Αὐγκος.
 Lynceus, i, θ. ἡ Αὐγκος, πόλις τῆς Μακεδονίας.
 lynx, ncis, θ. σπαν. ἰ. ὁ λύγξ. (ζ).
 lýra, ae, θ. λύρα. (μουσικὸν ὄργανον). 2) λύρα, τουτέστιν ἡ λυρικὴ ποίησις. 3) λύρα, (ἄστρον).
 Lyncēus (ius), a, um, Αὐρκειος, ποιητ. ἀντὶ τοῦ Ἀργολικός.
 Lyncēus, a, um, ταῦτὲ τῷ Lyncēus.
 lýricen, inis, ἰ. (lyra-cano) λυρικὸς.
 lýricus, a, um, λυρικός.
 lýristes, ae, ἰ. λυριστής.
 Lyrnēsus εἶτε Lyrnessus, i, θ. ἡ Λυρνησός, Λυρνησσός, πόλις τῆς Μυσίας. Lyrnessius, a, um, Λυρνησσιος, Λυρναῖος. Lyrnessis, ydis, θ. Λυρνησσίς.
 lyron, i, οὐ. ταῦτὲ τῷ alisma. Plin. h. n. 25, 10 (77).

Lýsander, dri, ἰ. Λύσανδρος.
 lysas, antis, θ. ἀρτεμισία (βοτάνη). Apul. herb. 10.
 Lysias, ae, ἰ. Αὐσίας. Lysīacus, a, um, Αὐσιακός.
 Lysimāchia, ae, θ. Λυσιμαχία, ὄνομα πόλεων τῆς Θράκης, τῆς Αἰτωλίας καὶ τῆς Μυσίας. Lysimachienses, οἱ Αὐσιμαχείς.
 lýsimāchia, ae, θ. λυσιμαχία, λυσιμαχίον, (βοτάνη).
 Lysimāchus, i, ἰ. Αὐσιμαχος.
 Lysippus, i, ἰ. Αὐσιππος.
 lýsis, is, θ. λύσις. Α. ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ.
 Lýsis, ydis, ἰ. Αὐσίς.
 lytra, ταῦτὲ τῷ lutra.
 lytrōtes, ae, ἰ. λυτρωτής, εἰς τῶν τοῦ αἰρετικοῦ Οὐαλεντίνου αἰώνων.
 lýtrum (on), οὐ. λύτρον.
 lytta, ae, θ. λύττα.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ.

Καὶ τοῦτε ζῆν τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ
 μέγατος
 ἑμοῦ τοῦ ἐκείνου.

Antiquarium

Antiquarium

Antiquarium
 N. G. M. 1871

465
 51
 976

ΤΥΠΟΙΣ ΤΟΥ Α' ΜΕΡΟΥΣ ΥΠΟ Κ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ.

Δημόσια Βιβλιοθήκη Βεροίας

Και ἴδε ἐπὶ τοῦ ἐοῦς ὑμῶν.

Καταναλίσκει Μουσίου Β. Γέρας Β. Γέρας
Ἰν 5 Μαγίρ. 1887
ἡμῶν Πέριος καὶ ἔρα 10.

Αρ. Εισ. 394

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

M, συντόμως, δηλοῖ τὸ προνομίον Marcus, Μάρκος, τὸ δὲ M' δηλοῖ τὸ προνομίον Manius, Μάνιος, ἔτι δὲ τὸ M. δηλοῖ Manibus, magister, mille, monumentum, miles, merito, memoria, κττ. Τὸ ἐν τέλει λέξεων ἢ πολλάκις παραλείπεται ἐν ταῖς ἀρχαιοτάταις τῶν ἐπιγραφῶν, οἷον' cepit Corsica Aleriaque urbe, ἀντὶ Corsicam . . . urbem.

maecrinthe, es, θ. τὸ φυτὸν δ καὶ ros marinus καλεῖται.

Mācāreūs, idis, θ. Μακαρηῆς, θυγάτηρ Μακαρηῶς.

Mācāreus, ei, καὶ es, α. Μακαρεύς.

maceus, i, α. δ μακκῶν, κέπρος.

Mācedo (-on), onis, α. Μακεδών.

Mācēdōnia, ae, θ. Μακεδονία.

Mācēdōniānus, a, um, Μακεδονιανός, τουτέστι τοκιστοῦ τινος Μακεδόνος τὸ ὄνομα. senatusconsultum Macedonianum, νόμος τις περὶ τοκισμοῦ πρὸς ὑπερστέτους υἱούς.

Mācēdōnicus, a, um, Μακεδονικός.

Mācēdōniensis, e, Μακεδόνιος.

Mācēdōnius, a, um, Μακεδόνιος.

Mācella, ae, θ. Μάκελλα, πόλιν ἢ ἐν Σικελίᾳ.

mācellariūs, a, um, (macellum) τῆς ὀψοπωλίας, κρεοπωλικός. macellarius, α. ὀψοπώλης, κρεοπώλης. macellaria taberna, ὀψοπωλεῖον, κρεοπωλεῖον.

mācellinus, i, α. κρεουργός, ἐπίθετον τοῦ φονικοῦ αυτοκράτορος Μακρίνου.

mācellum, i, ου, κρεοπωλεῖον, μακελεῖον, ὀψοπωλεῖον. 2) ὄψον, ὄψα.

mācellus, a, um, (ὅμοιον τοῦ maceo) ὑπισχνός.

*māceo, ere, ἀρχαῖα. ἰσχνός εἰμι.

mācer, cra, crum, ἰσχνός, λεπτός. macer

ager, λεπτός, ἀπτόγαιος ἄγρος. macrum

corpus, ἰσχνόν, λεπτόν σῶμα. macer liber, ἰσχνόν, σύντομον βιβλίον.

Mācer, cri, α. Μάκρος.

mācērātio, ionis, θ. μάλαξις, τήξις. 2) φύρασις.

*mācēresco, ere, (ἐναρξτ. τοῦ maceo) μάλασσεσθαι, τήκεσθαι.

mācēria, ae, θ. αἰμασία, περίβολος, τείχιον, θριγκός.

mācērīātus, a, um, (maeceria) περιεληγμένος, πετραγμένος. Επιγρ.

mācērīes, ei, θ. ταῦτ τῷ maceria. ἴδε καὶ τὸ ἐξῆς.

mācerios, ei, θ. (mācer) ἰσχνανσις, θλίψις.

mācērīōla, ae, θ. (ὅμοιον τοῦ maceria)

θριγκίον. Επιγρ.

mācero, avi, aium, are, aliquid, ἐμδρέχω, διαδρέχω, μάλασσω τι. 2) κατατήκω,

φθείρω τι. 3) μεταφ. κατατήκω, τρύχω, κατατρύχω, καταπονῶ τινα. ποιητ. igni-

bus maceo, πυρὶ ἔρωτος, ἔρωτι κατατῆκεται morbus homines maceant, ἡ νόσος κατατρώγει, διαφθείρει τοὺς ἀνθρώπους.

mācesco, ere, (ἐναρξτ. τοῦ maceo) ἰσχναινομαι, λεπτόνομαι.

Mācētae, arum καὶ um, α. Μαχέται, Μακεδόνες.

māchaera, ae, θ. μάχαира.

māchaerium, i, ου, μαχαίριον.

māchaerōphōrus, i, α. μαχαίροσφόρος.

Māchāon, onis, α. Μαχάων.

māchina, ae, θ. μηχανή. (ἐλκτική, πολιορκητική, θεατρικὴ μηχανή, πῆγμα τεκτόνων καὶ ζωγράφων, κττ.) 2) ταῦτ τῷ catasta. 3) μηχανή, μηχανήμα, βούλευμα,

τέχνημα, δόλος.

māchīnalis, e, μηχανικός.

māchīnāmen, inis, ου. μεταφ. μηχανήμα.

Κεσσίδ.

māchīnāmentum, *i*, *o*, *u*, μηχανήμα, μηχανή.
māchīnārius, *a*, *um*, μηχανικός.
māchīnātio, *iōnis*, *o*, μηχανήσις. 2) μηχανή. 3)
 ρετ. μηχανή, μηχανήμα, επινόησις, επινόησις.
māchīnātor, *ōris*, *a*, μηχανοποιός, μηχανο-
 νουργός. 2) μηχανητής, μηχανοποιός, ο
 μηχανώμενος, ή επινόων τι.
māchīnātivus, *a*, *um*, μηχανικός. Βοήθιος.
māchīnātrix, *iōis*, *o*, ή μηχανοποιός, ή μη-
 χανώμενη ή επινόουσα.
māchīnātus, *us*, *a*, (machinor) μηχανήσις.
māchīnor, *atus* *sum*, *ari*, aliquid, μηχαν-
 ώμαι, κατασκευάζω τι. 2) μηχανώμαι,
 τεχνάζω, επινόω τι.
***māchīnōsus**, *a*, *um*, (machin) τεχνικός.
***māchīnūla**, *o*, *u*, (όποκορ. του maehina)
 μικρά μηχανή.
māchiones, *o*l *ēpi* μηχανών (ικριωμάτων)
 ἐργαζόμενοι· ὄθεν τὸ Γαλλ. machin. Ισίδωρ.
macia, *o*, *u*, ἀναγαλλίς, ρετ.
maciōs, *ei*, *o*, (macio) ισχνότης, λεπτότης,
 τὸ λεπτόσωμον. 2) λεπτότης, τὸ λεπτό-
 γαιον. 3) ισχνότης λόγου.
macilentus, *a*, *um*, (macio) ισχνός, λεπτός.
macio, *are*, (macies) aliquid, λεπτόνω,
 διακνίζω τι. *A.* τοῦ μεταγ. *Lat.*
macir, *o*, ἄκλιτ. τὸ μακίρ, εἶδος ἀρώματος.
***macis**, *idis*, *o*, εἶδος ἀρώματος.
***macor**, *ōris*, *a*, (macio) ισχνότης, λεπτότης.
Macra, *o*, *a*, Μακρῆς, ποταμός τῆς Ιτα-
 λίας, τανὺν Μακρά.
macresco, (cruī), *ere*, (macor) ισχυαίνομαι,
 ισχυοῦμαι, λεπτόνομαι.
macrilas, *alis*, *o*, (macor) λεπτότης, τὸ λε-
 πτόγαιον. *A.* σπαν.
***macriludo**, *iōis*, *o*, ισχνότης, λεπτότης.
Macrobii, *otum*, *a*, Μακρόβοι.
macrochirus, *a*, *um*, μακρόχειρος.
macrocollum εἶτε macrocollum, *i*, *o*, (μα-
 κρός-κόλλα) βασιλικὸς χάρτης, χάρτης
 ποδῶν καὶ πηχῶν τὸ μήκος.
***maculabilis**, *o*, (macula) σπᾶγις, θανατη-
 φόρος.
maculatio, *ōnis*, *o*, σπᾶγή, φόνος.
***maculator**, *ōris*, *a*, σπᾶγέας.
***maculatus**, *us*, *a*, σπᾶγή. Μόνον κατ' ἀφαιρ.
macle, *id*, *macius*.
macto, *avi*, *atum*, *are*, (ἐπιτατ. τοῦ ἀρχή-
 στου mago, τοῦ ἐκ τῶν magis, magus),
 aliquid *re*, τιμῶ, γράζω, αὐξάνω τινά
 τινι, *ex* *ita* *manes*, τιμᾶν σπλάγγνοις τὰς
 τῶν ἀποθανόντων ψυχὰς. aliquid *hono-*
rius, αὐξάνειν τινά τιμᾶς. 2) aliquid
 ή aliquid, σφάττω, σφαγιάζομαι, θύω τι.
hostiam *deo*, σφάττειν, θύειν ἱερτεῖον τῷ
 θεῷ. 3) σφάττω, ἀποσφάττω, ἀποκτείνω,
 καταργάομαι τινά, φθείρω τι. 4) περι-
 πτω τινί τι, περιβάλλω τινά τινι. aliquid

malo, περιβάλλειν τινά κακοῖς. aliquid *mo-*
rtuo, θανατοῦν τινά.
mactos, *a*, *um*, (ἐκ τοῦ ἀρχήστου mago, ἐκ
 οὗ τὸ mactio), ἀρχαῖος. ἀντὶ τοῦ mactius,
 σφαγίς, πληγίς. 2) mactio, πληθ. macti,
 εὐγε! θνατο! θνατο! mactio virtute esto
 ή mactio virtute! θνατο εὐγε τῆς ἀρετῆς!
 mactio animi, ποιητ. ἀντὶ τοῦ mactio ani-
 mo! θνατο τῆς φρονήσεως! 3) ἐπὶ θεῶν
 mactio hoc vino inferio esto! ἴλεως δέχου
 τὰς δε τὰς χάρας.
macula, *o*, *u*, στίγμα, ποικιλία.
equus *maculis* *albis*, ἵππος λευκοποικίλος.
 2) στίλος, κηλῖς. *maculas* *in* *veste* *facer-*
re, κηλιδεῖν τὴν τοῦτο. 3) μεταφ. ὁ στί-
 λος, ή κηλῖς, τὸ θνατός. 4) ἐπὶ τοῦ λίθου
 ή δικτύου.—Κύρ. ἔν. **Macula**, *o*, *a*, (Ma-
 culas).
maculatio, *iōnis*, *o*, (macula), ποικιλίσις,
 ποικιλίως. 2) κηλῖς.
maculo, *avi*, *atum*, *are*, aliquid, ποικίλλω
 τι. 2) κηλιδῶ, σπιλῶ τι.
maculosus, *a*, *um*, στικτός, ποικίλος. 2)
 σπιλωτός, κηλιδωτός.
Madaura, *o*, *u*, καὶ **Madauri**, *orum*, *a*.
 Μάδουρος, κατὰ Πτολεμ. πόλις τῆς Νομα-
 δικῆς Λιβύης. Ὁ πόλις τῆς Μadaurensis.
madefactio, *ōis*, *a*, *um*, *ere*, (mado-facio)
 aliquid, βρέχω, διαβρέχω τι. *vino* *mado-*
factus, βεβρεγμένος (οἶνω), μεθύων. *luxu*
maderfactus, τρυφή διακχυρμένος.—Παθη-
maderfactio, *actus* *sum*, *ieri*, βρέχομαι, δια-
 βρέχομαι.
madefactio, *are*, ταῦτ *τῷ* *maderfactio*.
madefactus, *a*, *um*, *id*, *maderfactio*.
madefio, *actus* *sum*, *eri*, *id*, *maderfactio*.
madidus, *ui*, *um*, (madidus) βέβρεγμαι, νοτῶ,
 διάβροχοι, ὑγρὸς εἶμι. *maderus*, βεβρεγμέ-
 νος, νοτερός, διάβροχος. *vino* *maderus*, ή
 ἀπλῶς *maderus*, (οἶνω) βεβρεγμένος, διά-
 βροχος, μεθύων. *maderus* *sanguine*, *audu-*
re, περιβρεγμένος αἵματι, ἰδρωτι. 2) μεταφ.
 aliqua *re*, βέβρεγμαι τινι, πλήρης τινός
 εἶμι, ἐντεπλήρη τινός. 3) Παρὰ Πλάτωνα
 καὶ Βιργίλιον ἐπείσθαι, πεπείσθαι.
maderesco, *dui*, *ere*, (ἐναρκ. τοῦ mader),
 aliqua *re*, βρέχομαι, διαβρέχομαι τινι.
madido, *epi*, *re*, διαβρέχω.
madido, *avi*, *atum*, *are*, aliquid ή all-
 quid *re*, βρέγω, διαβρέγω τινά, ή τινι
 νοτίζω τι. 2) νοτίζω, βέβρεγματι.
madidus, *a*, *um*, (mader) βεβρεγμένος, νο-
 τερός, διάβροχος, ὑγρὸς. aliqua *re*, βεβρεγ-
 μένος, περιβρεγμένος τινι. 2) βεβρεγμένος, οἶνω
 διάβροχος, βεβαπτομένος, μεθύων. 3) all-
 quid *re*, πλησθεῖς, πλήρης τινός. *vestis*
madida, εὐθεῖς νόκτω βεβαμμένη. 4)
 ψαθυρός, εὐθρυπτός, διαφθός, πεπτερός.

mador, oris, *ἀ.* (madoo) βροχή, διαδρομή, νοτιά. *Λ.* σπαν.
 mados, *ι.* *Θ.* μαδωνία. 2) λευκή ἄμπλος.
 mādula, *α.* *ἀ.* (madoo) ὁ βεβρεγμένος, βε-
 βαπτισμένος, μεθύων.
 Māndrātus, *α.* *αμ.* Μαιάνδρος ὁμοιος.
 Māndrātus, *α.* *αμ.* Μαιάνδρος.
 Māndros, (-us), *ι.* *ἀ.* Μαιάνδρος, ποταμός
 Φρυγίας, ὁ τανὺν Minder. 2) μαιάνδρος,
 ἑλιγμός.
 Māndras, *αἰς*, *ἀ.* Μαιάνδρας, *ου.* Māndra-
 tianus, *α.* *αμ.* τοῦ Μαιάνδρου.
 Māndra tribus, *Θ.* μία τῶν φυλῶν τῆς Γόμης.
 Mādri, *orum*, *ἀ.* Μάδρι, ἔθνος τῆς Θράκης,
 ὡν ἡ χώρα, Mādrica, *α.* *Θ.* Μαιδική.
 Maelus, τὰτὸ τῷ Mēles.
 Maelianus, *α.* *αμ.* (Mehus) τοῦ Maelίου.
 maelum, *ι.* *ου.* κλοιός.
 Maelus, *α.* *αμ.* Maelios, τοῦ Maelίου.
 Maelus, *ἀ.* ὁ Maelios.
 maena εἴτε mēna, *α.* *Θ.* μαινά.
 maenades, *αμ.* *ἴδ.* maenas.
 Maenā *ἴδ.* Maenalis.
 Maenāides, *α.* *ἀ.* Μαινάτιος.
 Maenālis, *ἴδ.* *Θ.* Μαινάλιος, Μαινάλια.
 Maenālius, *α.* *αμ.* Μαινάλιος.
 Maenālus (-os), *ι.* *ἀ.* καὶ Maenāla, *orum*,
ου. τὸ Μαινάλιον ὄρος.
 maenas, *αἰς*, *Θ.* μαινάς, βόκκη, θοιάς.
 maenianum, *ι.* *ου.* προεγὼς τι μέρος οἰκοδο-
 μῆματός, προτόνῃλιακόν, θωράκτιον, γείτον.
 Maenius, *α.* *αμ.* Μαινίος, τοῦ Μαινίου. *co-*
lunna Maenia, *κίαν* τις, ἐν τῇ ἀγορᾷ Ρώ-
 μης, πρὸς ἣ ἐκρίνοντο, καὶ ἐτιμωροῦντο
 κλέπται καὶ δοῦλοι.
 maenōmēnon mel, *ου.* τὸ μαινόμενον μέλι.
 Maenon, *onis*, *ἀ.* Μαινών, Μαιωνες, πληθ. *οἱ*
 Μαινόνες, εἴτε Λυδοί.
 Maenōia, *α.* *Θ.* Μαιονία εἴτε Λυδία. 2) ἡ
 Τυρρηνία, πρὸς Maenoides.
 Maenōides, *α.* *ἀ.* Μαιονίδης, (ὁ Ὀμηρος).
 2) Maenoides, *arum*, *ἀ.* *οἱ* Τυρρηνοί, *οἱ*
τῶν Μαιώνων εἴτε Λυδῶν ἀπόγονοι.
 Maenōia, *ἴδ.* *Θ.* Μαιονίς, Λυδία.
 Maenōius, *α.* *αμ.* Μαινίος, Λυδίας, Λυδι-
 κός, Maenōii, πληθ. *οἱ* Μαιονιοί, Μαιονές,
 Λυδοί. 2) Μαινίος, Ὀμηρικός. 3) Τυρρην-
 ικός. πρὸς Lydia.
 Maenōis, *arum*, *ἀ.* Μαιώνται.
 Maenōicus, *α.* *αμ.* Μαιωνικός.
 Maenōidae, *arum*, *ἀ.* Μαιώνται.
 Maenōis, *ἴδ.* *εἴτε* *ἴδ.* *Θ.* ἡ ἐν Σκυθία Μαιώ-
 τις λίμνη, τανὺν ὀνόμασιν τοῦ ἄλφου.
 Maenōius, *α.* *αμ.* Μαιωνικός. *lacus* Maenō-
 ius, ἡ Μαιώτις λίμνη.
 maenō, *κτλ.* *ἴδ.* maenōis.
 maenō, *κτλ.* *ἴδ.* maenōis.

Mānūs, *ι.* *ἀ.* (Καλλίων γραφή κατὰ τὰς
 ἐπιγρ. ἢ Μένιος) Μανός, Μανθός.
 māra, *α.* *Θ.* *ἴδ.* maenias.
 māgālia, *αμ.* *ου.* καλῶδες, καλῶδες. (*Λ.*
Φοινικική). 2) ὄνομα προσατέου τῆς Καρ-
 χηδόνος. Ἐτέρα γραφή magaria.
 magālia, *orum*, *ου.* μικροὶ κύλινδροι.
 magdalides, *αμ.* *Θ.* τὰτὸ τῷ magdalia.
 māgo, *ἀρχαί.* ἀνὴρ τοῦ magis.
 māgia, *α.* *Θ.* μαγία.
 magice, *ος*, *Θ.* ἡ μαγική.
 māgicus, *α.* *αμ.* μαγικός.
 māgīda, *α.* μαγία, πατήνη, λεκάνη.
 māgīstiatum, *ι.* *ου.* μαγιστήριον.
 māgis, *ἴδ.* *Θ.* μαγία, λεκάνη.
 māgis, ἐπὶ *συγκρ.* μάλλον. magis quam,
 μάλλον ἢ. *eu* (tanto hoc) magis, ἐπὶ *ἴδ.*
 καὶ tam magis, τοσούτῳ μάλλον, quā mag-
 is, ἴδ' *ἴδ.* καὶ quam magis, ὅτῳ μάλ-
 λον. multa magis, πολλῷ μάλλον, πλεῖ-
 ον μάλλον. nihil magis, οὐδὲν μάλλον, οὐδὲν
 τι μάλλον. magis solito, μάλλον τοῦ ἐπιθι-
 σμένου, πλείον τοῦ εἰωθότος. magis rogo
 (quam res) beatius, μάλλον βασιλείας (ἢ
 βασιλεύς) εὐδαίμων. annos natius magis
 (ὅσον. quam) quadraginta, ἔτη γεγονώς
 πλείον ἢ τεσσαράκοντα. non magis imperio,
 quam iustitia, οὐ μάλλον τῇ ἐλευσίᾳ, ἢ
 τῇ δικαιοσύνῃ. magis similes, ἀνὴρ τοῦ
 similior, μάλλον ὅμοιος, ἐλευότερος. magis
 necessarius, ἀναγκασιότερος. magis magis-
 que, magis atque magis, μάλλον μάλλον,
 ἐπὶ μάλλον, καὶ μάλλον, magis est, quod
 (ut) molestio ferat, μαζών ἐστὶ λόγος τοῦ
 χαλεπῶς φέρειν. πλεοναστικῶς magis bea-
 tior, μάλλον εὐδαιμονέστερος. magis dulcius,
 μάλλον ἥδιον. magis malle, μάλλον προσι-
 ρεῖσθαι. 2) ὑπερβεί. maximo, μάλιστα. *est*
maximo fidelis, ἀνὴρ μάλιστα (τὰ μέλι-
 στα) πιστός. omnium maxime horoi, πάν-
 των μάλιστα ἐκμετῆς maxime necessa-
 rius, ἀναγκασιότατος. πλεοναστικῶς ma-
 ximo gravissimus, μάλιστα βαρύτερος.
 quam maxime potiorum, ὥς μάλιστα.
 quam maxime, τὰ μάλιστα, διαφερόντως.
 vel maxime, εἰς τὰ μάλιστα. tam cum
 amicus reipublicae, quam qui maximo,
 φίλος εἴμῃ τῇ πολιτείᾳ ὅμοιος τοῖς μάλιστα
 εἴτε φίλος εἰς τὰ μάλιστα. quam cum
 maxime, ὡς μάλιστα γίνονται. imphibe-
 rem ei cum maximo agrum, ἀνέχομαι, καὶ
 τότε μάλιστα (καὶ τότε δὲ) νοσούντα. πρὸ-
 quummaximam. — ἐν ἀποκρισὶ μάλιστα,
 πάντο, πάντο μὲν οὖν.
 māgister, *iri*, *ἀ.* (magis) ἄρχων, ἐπιστάτης,
 προσάτης. equitum, ὁ ἵππαρχος. euriarum,
 ὁ φυλάρχος. noverum, ὁ τιμητὴς. urogatum,
 ὁ ἐπιστάτης τῶν ἔργων' ἴδ' ἐν τῷ μακιστῶ,

μάστορας). peccoris, ὁ ἐπιστάτης τοῦ ποιμνίου. convivii, ὁ συμποσιάρχης. navis, ὁ ναύαρχος, ναύκληρος. Iudii, ὁ γραμματοδιδάσκαλος. chori, ὁ χοροδιδάσκαλος. 2) διδασκαλος. 3) παιδαγωγός. 4) ἐπιτεκτικῶς ἡγούμενος, ἄρχων.

magisterium, i, τό. (magister) ἀρχή, ἐπιστάσις, προστασία. equitum, ἡ ἱππαρχία. morum, ἡ τιμητεία. 2) διδασκαλία.

magisterius, a, um, (magister) ἐπιστατικὸς, προστατικὸς, ἐπιτροπικός.

magistero, are, (magister) ἐπιστατῶ, προστατεύω, ἐπιτροπεύω. Λ. σπ.

magistra, m, θ. (magister) ἡ ἄρχουσα, προστατίς, ἐπιστάτις. 2) ἡ διδασκαλός. 3) ἐπιτεκτικῶς ἄρχουσα, ἡγουμένη, διδάσκουσα.

magistrālis, e, διδασκαλικός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

magistrālio, iōis, θ. διδασκαλία. 2) διδασκαλεῖον.

magistratus, ūs, ā, (magister) ἀρχή, προστασία, τέλος. magistratum potere, ambire, ἀρχὴν ζητεῖν, παραγγέλλειν, μετέρχεσθαι. mag. mandare, dare alicui, καθιστάναι τινὰ εἰς ἀρχήν, εἰς τέλος. magistratum habere, gerere, in magistratu esse, ἀρχὴν ἔχειν, ἀρχὴν ἄρχειν, ἐν ἀρχῇ εἶναι. iure, ingredi magistratum, ἐν τέλει γίνεσθαι, ἀρχὴν λαμβάνειν. donare, ἀποτιθεσθαι τὴν ἀρχήν, abire magistratu, παραχωρεῖν, ἐξιστάσθαι τῆς ἀρχῆς. ad abdicare magistratu, ἀποκηρύττειν τὴν ἀρχήν. alicui magistratum abrogare, καταλύνειν τινὲ τὴν ἀρχήν, παύειν τινὰ τῆς ἀρχῆς. majores et minores magistratus, αἱ μείζονες καὶ αἱ μείνες ἀρχαί. 2) ἀρχή, ἀρχων, ὁ ἐν τέλει. magistratus, πλ. ἀρχαί, ἄρχοντες, οἱ ἐν τέλει, τὰ τέλη.

magistro, are, ταῦτά τῷ magistero.

magma, ātis, οὐ. μάγμα.

magmentarius, a, um, (magmentum) magmentarium, i, οὐ. «ἐφ' οὗ τὰ σπλάγγνα ἀντιτιθέμενα τοῖς βωμοῖς προσφέρονται.» magmentum, i, οὐ. (ἐκ τοῦ θέματος, mag, εἰς οὗ καὶ τοῦ macta) θύμα, θυσία, ἡ θυσιάζειν προσθήκη, ἡ τὸ δέμα τοῦ λειρίου τὸ προσφερόμενον τῷ ναφί.

†magnālis, e, μεγαλήτις.

magnānimitas, ātis, θ. μεγαλοφυχία.

magnānīmus, a, um, (magnus-anīmus) μεγαλόφυχος.

magnārius, ii, ā, negotiator, μεγαλέμπορος.

magnātes, ium, ā, μεγιστάνες.

Magnos, ētis, ā, Μάγνης, Μάγνητος. Magnotes, πλ. θ. οἱ Μάγνητες, (θῖνος τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἀσίας). 2) lapidis Magnos, εἴτε ἀπλῶς magnos, ὁ Μάγνητης λίθος, ἡ μαγνήτις.

Magnēsia, w, θ. Μαγνησία, χώρα τῆς Θεσσαλίας καὶ πόλις τῆς Καρίας καὶ πόλις τῆς Λυδίας.

Magnētus, a, um, Μαγνήσιος. ποιητ. magnesium saxum, ὁ Μαγνήτης εἴτε Μαγνήσιος λίθος.

Magnosus, w, θ. Μάγνησος, Μάγνητις.

Maguēarches, w, ā, Μαγνητάρχης, ὁ ἄρχων τῶν Μαγνητῶν.

Magnēticus, a, um, Μαγνητικός, Μαγνήσιος.

Magnētis, ūdis, θ. Μαγνήτις, Μάγνησσα.

magnēticus, a, um, (magnus-dico) μεγαλοβήμων.

magnificatio, ōis, actum, ēre, εἴτε magnificatio, aliquid ἢ aliquid, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι τινὰ ἢ τι.

magnificatio, iōis, θ. (magnifico) τὸ μεγαλύνειν. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

magnifico, ἐπιβ. μεγαλοπρεπῶς, πολυτελῶς, μεγαλομῶρως, μεγαλείως. 2) μεγαλύνω, διαφερνῶς. 3) magnifico loquor, μεγαληγορῶ, σεμνύνομαι.

magnificenter, ἐπιβ. σπαν, ἀντὶ τοῦ magnificentia.

magnificentia, w, θ. (magnificus) μεγαλοφυχία, μεγαλοπρέπεια, μεγαλείτης, πολυτέλεια. 2) μεγαληγορία. 3) μεγαλοφυχία, μεγαλοπροσόν.

magnifico, avi, atum, are, (magnus-facio) aliquid, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι τινὰ. 2) μεγαλύνω, ἐπαίρω, ἐπαύω τινὰ ἢ τι.

magnificus, a, um, (magnus-facio) μεγαλοφύς, μεγαλοπρεπής, μεγαλῖος, πολυτολής. 2) μεγαλήτορος, μεγαλοβήμων. 3) ἔξοχος, διαφέρων, μέγας.

magniloquens, w, θ. (magniloquus) μεγαλοβήμονία, μεγαληγορία. 2) ὑψηλολογία, μεγαλοπείπεια λόγου, τὸ τοῦ λόγου μεγαλῖον.

magniloquus, a, um, (magnus-loquor) μεγαλοβήμων, μεγαλήτορος. 2) ὑψηλόλογος. magnipendo, ēre, εἴτε magni pendere, aliquid, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι τινὰ.

*magnisodans, ātis, (magnus-sodo) μεγαλόδρομος.

*magnitas, ātis, θ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ magnitudo.

*magnities, ēi, θ. ταῦτά τῷ magnitudo.

magnitudo, ūis, θ. μέγεθος. mundi, τοῦ κόσμου. fluminis, τὸ μέγεθος, μήκος τοῦ ποταμοῦ. diurni ac nocturni, τὸ μήκος τῶν τε ἡμερῶν καὶ τῶν νυκτῶν. animi, ἡ μεγαλοφυχία. caritatis, τὸ μέγεθος, πλῆθος τῆς δυνάμεως. 2) μέγεθος, μεγαλῖον, εἴσωμα.

magnopere, εἴτε magno opere, ἐπιβ. μεγαλῶς, μάλα, σπῆδον, μέγα. desidero, μα-

γάλως, σφόδρα ποῖω, volo, μάλα βούλομαι, σφόδρα ἐπιθυμῶ. majore opere, μείζον, μείζονος, μέλλον. maximo opere εἶτε maximopere, τὰ μέγιστα, τὰ μάλιστα, εἰς τὰ μάλιστα.

magnus, α, um, μέγας, mons magnus, μέγα ὄρος. domus magna, μεγάλη οἰκία. maxima pars, τὸ μέγιστον μέρος. magnus numerus, μέγας ἀριθμὸς. magna pecunia, μέγα, πολὺ πλούριον. magna vox, μεγάλη, ἰσχυρὰ φωνή. magna spes, μεγάλη ἐλπίς. magnus vir, μέγας, ἄνθρωπος. magnus casus, μέγα, θαυμαστὸν συμβάν. annus magnus, ὁ μέγας ἐνιαυτός. verba magna, μεγάλα, ἀλαζονικά ῥήματα. magna loqui, μεγαλῶσαι. magna lingua, ἡ μεγαλῆγορη. magnum est, μέγα τί ἐστιν, ἔργον ἐστὶ. non magno post tempore, οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον. magni aestimare, facere, pendere aliquid, περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι τι. magno vendere, emere aliquid, πολλοῦ πωλεῖν, ὠνεῖσθαι τι. aliquem maximi facere, περὶ πλείστου ποιεῖσθαι τινά. aliquid in majus colere, μεγαλύνειν τι. aliquid in majus promoveri, ἐπαυξάνειν τι. 2) homo magnus natus, ἄνθρωπος προσώτης. major natus, quam ille, προσώτερος ἐκείνου. major, maximus (ὁπὺν. natus) frater, ὁ πρεσβύτερος, πρεσβύτερος ἀδελφός. horus major, ὁ ἐκιδεσπότης, heri major, ἡ εὐκοδέσποινα. homo major annis εἶτε annorum viginti, ἄνθρωπος ὅπῃ εἰκοσὶν ἔτη γεγονώς. 3) majores, αμ, α, εἰ προγεγονότες, προγενέστεροι, πρόγονοι. 4) patruus magnus, ὁ ἀδελφός τοῦ πάππου. patruus maximus, ὁ ἀδελφός τοῦ ἀποπάππου, κτλ. 5) magnus, ἐπὶ. μέγα, γάλως, σφόδρα. magnudatis, εἶτε magnudatis, is, θ. μαγνύδαρις (μισθός ἡ ῥίζα ἡ σπέρμα ἡ χυμὸς τοῦ σιλφίου.)

magulus, i, α, ὁποκος, τοῦ magnus. magus, α, um, μάγος, μαγικός. magus, α, μέγας, θ. ἡ μάγος φαρμακείτρια, ἐπωδός. magus, i, α, μέγας, α, um. magudaris, is, θ. μαγυδάρης.

Maja, w, θ. Μαΐα.

majalis, is, α, τοῖκος εἶτε ἐκτομίας χοῖρος.

Majesta, w, θ. γυνή τοῦ Ηραίου.

majestas, atis, θ. (majas) μεγαλειότης, μέγας, ἀξίωμα, σεμνότης. 2) majestas populi Romani, τὸ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἔθνους ἀξίωμα. minuire εἶτε imminuire majestatem populi Romani, βλάπτειν τὸ τῆς πατρίδος ἀξίωμα, ἀσβεῖν εἰς τὴν πολιτείαν, προσδοκίαν τῆς πόλεως ποιεῖσθαι. vimis majestatis, ἡ προδοσία, ἡ εἰς τὴν πολιτείαν ἀπίθεια. Παρὰ τοῖς Ῥωμανοῖς ἡ γλῶσσα κα-

θεσιώσως, οὕτω κληθὲν παρὰ τὸ κατὰ τοῦ ὁίου γίνεσθαι, κατὰ Φώτιον. majestatis damari, διὰ προδοσίαν καταγνωσθῆναι. major, is, magnus.

majordamus, i, α, (major) εἰ τὰ μείζονα τῶν τελῶν ἀνδρῶντος τελῶνας. ἀντίκειται τῷ minuscularium. Ἐπιγρ.

Major, oris, α, Major, oris.

majusculus, α, um, (major) μείζων, ἄδελφ.

Majuscula, w, α, (Maja-magus) Μαϊάδης.

majuma, w, θ. ὁ μαϊουμάς, πανηγυρίς τις ἐν Ῥώμῃ κατὰ μῆνα Μαΐου.

Majus, α, um, Μάιος, τοῦ Μαΐου μηνός.

Majus, i, α, ὅπῃ. mensis, ὁ Μάιος μήν.

calendae Majae, εἶτε Maji, αἱ καθ' ἡμέραν εἶτε ἡ πρώτη τοῦ Μαΐου μηνί.

majusculus, α, um, (ὁποκος, τοῦ major) ἡλικία μείζων, μείζων τις. 2) ἡλικία προγενέστερος.

mala, w, θ. (scas ex τοῦ mandela, mandia, ὡς scala ex τοῦ scandola, scandu), ἡ ἄνω γνάθος. malae, αἱ γνάθοι, γένους 2) παραιά.

malabathron, ταῦτά τῷ malobathron.

Malica, εἶτε Malacha, w, θ. ἡ Μάλακα, πόλις τῆς Ἰσπανίας, τινὸν Malaga.

maliche, w, θ. μαλάχη, μελόχη.

malicia, w, θ. μαλίκια, γλῶσσα, νηνεμία.

2) ἀθυνασία τοῦ στομάχου, ἀνορεξία.

malicisus, are, μαλακίζω.

malicicus, α, um, μαλακτικός.

maliceus, α, um, μαλακός, Πλάτος.

malagma, atis, ου, μάλαγμα.

malandrius, α, um, (malandrium) οἰδηματι τὸν τραχήλου νοσῶν.

malandrium, i, ου, καὶ malandria, w, θ. οἰδημά τι τοῦ τραχήλου.

*malacatio, iōnis, θ. μάλαξις.

malaxo, avi, are, μαλάσσω.

maldacon, i, ου, χόρμη τοῦ βδελλίου.

male, ἐπὶ. κακῶς. συγρ. reus, κακῶς ἐπὶ. reus, κακῶς.

male aliquid facere, κακῶς τι ποιεῖν.

male aliquid loqui, κακῶς λέγειν τινα.

male habere aliquid, κακῶς χρῆσθαι τινι.

κακῶς ποιεῖν τινα. male in habere, κακῶς ἔχειν, κακῶς διακρίβειν. nihil male est, κακῶς πᾶν, ἢ ἀπὸ τοῦ εἶναι. male rem gerere, δυσπραγεῖν. male vendere aliquid, ἔλαττον τῆς ἀξίας πωλεῖν τι.

male emere aliquid, τιμωρότερον (τῆς ἀξίας) ὠνεῖσθαι τι. 2) κακῶς, λίαν, ἄγαν, μάλα.

male dispar, μάλα, λίαν ἀνόμιμος. male odias, ἄγαν, σφόδρα μισεῖν. male laxus, λίαν, ἄγαν χαλρός. 3) κακῶς, οὐκ ἄγαν, οὐ πᾶν, οὐ μάλα. male quiescit, οὐ μάλῃ ἡσυχάζει. male gratus, ἀχάριστος. male sapiens, οὐ πᾶν σώφρων, παράφρων. male

validus, πονήρως ἔχων, καχεκτῶν. male plenus, οὐ πανυ πλήρης. male pertinax, οὐκ ἄγαν ἐναντιούμενος. 4) υἱός.

Māleō, καὶ Māleō, α, θ. ἡ Μαλέα εἴτε Μάλεα, ἄκρα τῆς Πελοποννήσου, ἥτις καὶ πληθ. εὐρεται· αὖ Μαλέα.

māledicax, αἰς, ταῦτο τῷ maledicus.

māledico, ἐπὶ β. κακολόγος.

māledicens, nls, ταῦτο τῷ maledicus.

māledicentia, α, θ. κακολογία, λοιδορία, βλάσφημία.

māledico, κί, etum, ēre, alieni, ἑσθ' ὅτε καὶ aliquem, κακολογῶ, κακῶς λέγω τινά, βλάσφημῶ εἰς τινά, λοιδορῶ τινά. maledicens, ἐπίβ. κακολόγος, λοιδορός, βλάσφημος. maledictus, α, um, κατάρατος.—maledictum, ι, οὐ. κακολογία, λοιδορήμα, βλάσφημία. 2) κατάρα.

māledictio, ōnis, θ. (maledico) κακολογία, λοιδορία. Δ. σπ.

*māledictio, are, (θαμιστ. τοῦ maledico) alieni, κακῶς λέγω, λοιδορῶ τινά.

māledictor, ōris, ἄ. (maledico) ὁ κακολόγος, λοιδορός.

māledictum, καὶ māledictus, α, um, ἴδ. maledico.

māledicus, α, um, (male-dico) κακολόγος, λοιδορός, βλάσφημος.

†mālēfāber, bra, brum, κακῆτεγος.

mālēfācio, cōi, actum, ēre, alieni, κακῶς ποιῶ εἴτε κακοποιῶ τινά, κακόν τι ποιῶ τινά. malefactum, οὐ. τὸ κακοῦργημα.

malefactio, ōnis, θ. (malefacio) λειποθυμία. Δ. τοῦ μεταγ. Λατ.

mālēfactor, ōris, ἄ. (malefacio) κακοῦργος κακοποιός.

mālēfactum, ἴδ. malefacio.

*mālēfice, ἐπὶ β. κακοῦργος, κακοποιός.

mālēficentia, α, θ. κακοῦργία, κακοποιία.

mālēficium, ι, οὐ. (maleficus) κακοῦργημα, κακοῦργία. 2) κακοποιία, βλάβη, καὶ μετωνομ. τὰ βλάβην ἐμποιοῦντα ζωόφια. 3) γοήτευμα, γοητεία.

mālēficius, α, um, (male-facio) κακοῦργος, πονηρός. maleficius, ἄ. ὁ κακοῦργος. 2) κακοποιός, βλάβερός, ἐπιβλαδής. maleficium, οὐ. τὸ κακοποιεῖν ζωόφιον. 3) maleficius, ἄ. ὁ γόης.

mālēsuadus, α, um, (male-suadeo) ὁ κακῶς ἀναπειθων, κακὸς εὐλος.

†mālētractatio, ōnis, θ. κακοποιία.

Māleus, α, um, Μάλεος, Μαλιεῖας. Maleum jugum, τὸ Μάλεον ἕρος, Μαλιεῶν ἕρος, ἡ Μαλέα ἄκρα.

Māleventum, ι, οὐ. ἀργαῖον ὄνομα τοῦ Βενουέντου, (ὡς ἐκ τοῦ Μάλεος, εντος).

mālēvōlentia, nls, ταῦτο τῷ malevolus.

mālēvōlentia, α, θ. κακόνεια, δόσνεια, δυσμενεία, ἀπέχθεια.

mālēvōlus, α, um, (male-volo) alieni εἴτε in aliquem, δόσνεος, δυσμενής, ἐχθρός τινι, malevolus, ὁ κακόνεος, ὁ ἐχθρός.

Māleus, α, um, Μαλιεῖας. Malieus ai-nus, ὁ Μαλιεῖας κόλπος, ὁ τανὺν τοῦ Βώλου ἡ Γώλου λεγόμενος.

māleōrium, ι, οὐ. (malum-corium) σίδιον. (ὁ φλοιὸς τοῦ ροιδίου).

Malienais, e, Μαλιεῖας.

mālefer, α, um, (malum-fero) μηλοφόρος.

māligos, ἐπὶ β. κακόνεος, δυσμενῶς, φθονῶς. 2) φειδωλῶς, ἀνελευθέρως, γλισχρῶς. 3) μικρόν, οὐ πᾶν.

māligntas, ātis, θ. κακόνεια, δυσμενεία, φθόνος. 2) φειδωλία, ἀνελευθέρια, γλισχρότης. 3) κακότης.

māligno, avi, are, πανουργῶ, πανουργέωμαι. Δ. τοῦ μεταγ. Λατ.

mālignus, α, um, (malus genus) κακοῦργος, κακόφρων, δυσμενής, φθονερός. 2) ἀνελευθέρως, φειδωλῶς, γλισχρῶς, ἀκαρπὸς ἀγρός. 3) κακός, βλάβερός. 4) κακός, χαλεπός, δυσχερής. 5) λεπτός, μικρός, ἥλιος.

māliōquax, αἰς, (malus-loquor) κακολόγος, λοιδορός.

māliōquum, ι, οὐ. κακολογία.

mālious, α, um, (malum) μήλιος.

mālitus, ātis, θ. κακότης, τὸ κακόν.

mālitia, α, θ. κακία, κακότης, φλυασιότης.

2) κακοῦθεια, πονηρία, πανουργία.

māliūsus, ἐπὶ β. κακοῦθως, μοχθηρῶς, πονηρῶς.

†māliūskitas, ātis, θ. κακοῦθεια, πονηρία, πανουργία.

māliūsus, α, um, κακοῦθως, πονηρῶς, πανουργος, κακοῦργος, σὺντα malitiosa, ὅλη ἡ καλομένη κακοῦργος ἐν τῇ Σαδίνων γῶρᾳ. Διον. Λίλι.

Mālius, α, um, Μαλιεῖας.

māliōlus, κ. τ. τ. ταῦτο τῷ malevolus, κ. τ. λ.

māleātor, ōris, ἄ. (malles) σφυροκόπος.

māleātus, α, um, σφυροκόπος.

*māleōlaris, e, μασχευματικός.

māleōlus, ι, ἄ. (σφυροκ. τοῦ malles) σφυρίον. 2) μασχευμα, μάσχος (ἀγκύλου κτλ.) 3) πυροβόλον βέλος, τὸ πυροβόλον.

māleus, ι, ἄ. σφυρα, ραπιστήρ. 2) μάλη, μαλιεῖας, (νόστος τῶν ὑποζυγίων).

Malli, orum, ἄ. Μάλλεις, ἕνος τῆς Ἰνδίας.

Mallus, ii, ἄ. Μάλλιος.

mallo, ōnis, ἄ. ἀπώδεσμος κρομμύων. 2) εἶδος εἰδήματος τῶν ὑποζυγίων.

Malloea, α, θ. πύλις τῆς Παρβαθίας.

Mallos (μα), ἰ, θ. ἡ Μαλλός, πόλις τῆς Κιλικίας, Mallōtes, α, δ. ἡ Μαλλώτης.
 mallivium, α, θ. τὰὐτὸ τῷ mallanivium.
 mallivium, ἰ, οὐ. (manus-lavo) χειρὶν πλύνειν.
 mālō, mālūi, malle, (magis-volo) μᾶλλον βούλομαι, μᾶλλον αἰσθῆναι, προαιρούμαι, servire quam pugnae malle, θευλεύειν εἰσιτῆσθαι μᾶλλον ἢ μάχεσθαι, ἐλθεῖν δευλεύειν ἀντὶ τοῦ πολεμεῖν, mavit eo diligere quam moli, βούλεται μᾶλλον ἀγαπήτερος εἶναι ἢ ἐπιφροδοῦναι, fabula est, mavit, μῦθος εἶναι μᾶλλον βούλεται, μᾶλλον ἐπιθυμῶν, multo malo, πολὺ μᾶλλον αἰρούμαι, bonos malui, quam malos, εἴλετο, προεἴλετο τοὺς καλοὺς ἀντὶ τῶν κακῶν. Σημ. πλεοναστικῶς, potius εἶτε magis malo, μᾶλλον προαιρούμαι, 2) aliquid, εὐνοῶ τι.
 malōbalthraus, α, um, μαλοδάθρην κεχρημένους.
 malōbalthron, (-um), ἰ, οὐ. μαλοδάθρον εἶτε μαλοδάθρον. (Συριακὸν δένδρον καὶ μύρον).
 malōgranaum, ἰ, οὐ. (malum-granatum) ροῖά, μῆλον ροῖα.
 malitha, α, θ. μάλιθα εἶτε μάλῳη. 2) τὸ νάθρα.
 malitinus, ἰ, δ. μάλῳιν.
 malitha, α, θ. (malitha) μάλῳη ἀλείφω.
 Malūginensis, is, α, δ. Μαλεγενησίος.
 mālum, ἰ, οὐ. ἰδ. mālus.
 mālum, ἰ, οὐ. μ. ἡ λ ο ν. Τῷ γενικῷ τούτῳ ὀνόματι κατεχρῶντο οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἐπὶ τῶν εἰδικῶς λεγομένων κυδιανῶν, περισσίων καὶ ἄλλων, οἷον mala aurea, χρυσὰ μῆλα, mala granata, quae et Punica vocantur, ἢ ροῖά (ὁ καρπός). Ἐπὶ δὲ καὶ τὰ νῦν πορτοκάλια καὶ λεμόνια οὕτως ἐκάλεον. Παροιμ. ab ovo usque ad mala, ἀπ' ὄρχης μέχρι τέλους (ἔτι ἐν τῇ τραπέζῃ ἀπ' οὗ ἀρχόμενοι εἰς τὰ μῆλα ἐτελεύτων). 2) malum terrae, ἡ ἀριστολογία, (βοτάνη).
 malundrum, ἰ, οὐ. εἶδος βοτάνης.
 mālus, α, um, κακός, πονηρός, φ α ὕ λ ο ς. συγκρ. pejor, us, κακίω, ὑπερθ. pessimus, α, um, κάκιστος. malus poeta, κακός, φαῦλος ποιητής. malus ager, κακός, πονηρός, ἀκαρπός ἀγρός. malier mala, κακὴ, δύσμορφος, δυσειδὴς γυνή, pugna mala, δυστυχὴς μάχη. mala avis, κακὴ ὄρνις, ἀπαίσιος οἰωνός. angor pejor fit, ὁ νοσῶν χειρὶν γίγνεται. res mala, ἡ κακοπραγία, τὰ δεινά. aliquid mutatur in pejorem partem, κλίνει τι ἐπὶ τὸ χειρόν. aliquid in pejorem partem raperi, ἐπὶ τὸ χειρόν ἐκδιχῆσθαι τι. malum contagium, ὁ κακός, ἐλθῆριος λοιμός. pessimum facinus, κάκιστον ἔργον, peior mali, τὰ κακὰ

ἔργα, τὰ πονηρὰ ἔργα. homo malus, ἄνθρωπος κακός, κακοῦθης, πονηρός. pessima puella, πανουργοτάτη παῖς. mala lingua, ἡ βάσκανος γλῶσση. ubi in malam rem! ἀπαγε ἐς κέρμας!—malum, ἰ, οὐ. τὸ κακόν. nihil mali accidit Scipioni, οὐδὲν κακὸν συμβέβηκε τῷ Σκηπίωνι. mala erum, οὐ. τὰ κακά, εἰ συμφοραὶ, τὰ δεινά, mors non est in malis, ὁ θάνατος οὐκ ἐστὶν ἐν τοῖς κακοῖς. mala civilla, ἀλ στάσεις, οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι. clementia illi mala fuit, ἡ χρηστερὴς αἰτία κακοῦ ἐκείνῳ ἐγένετο, ἐδολαπὴν ἐκείνου. malo suo aliquid facere, ἐπὶ τῷ αὐτοῦ κακῷ ποιεῖν τι. 2) τὸ κακόν, ἡ κήλασις. malum habere, κακὸν πύχω, κολάζομαι. 3) τὸ κακόν, ἡ κακία, τὸ κακοῦργημα. 4) τὸ κακόν, ἡ νόσος. 5) ἐπιτιμῶν, malum! φεῖ!

mālus, ἰ, θ. μ. ἡ λ ε α.

mālus, ἰ, δ. ἰσθός (τῆς νεός). attollere, erigere malum, ἀερεῖν, ἰσθάναι τὴν ἰσθόν. 2) κάμαξ, κ.τ.τ.

malva, α, θ. μ. α λ δ χ η εἶτε μολόχη.

malvacus, α, um, ἕρμιος μολόχης.

Malvāna, α, δ. Μαλβίας, ποταμὸς τῆς Ἀφρικῆς.

Māmercus, ἰ, δ. Μάμερκος.

Māmers, ris, α, δ. τὰὐτὸ τῷ Mares, Māmer-tor (παρὰ Λυκοφρόνι), ὁ Ἄρης, ἐν τῇ Ὀσκίῳ διαλέκτῳ.

Māmertinus, α, um, (Māmers) Μαμερτίνος.

māmartinum vinum, ὁ Μαμερτίνος οἶνος.

Māmertini, α, οἱ Μαμερτῖνοι, οἱ τῆς ἐν Σικελίᾳ Μεσσόνης πόλιν, Ἀρήϊοι παρὰ Πλούτ. Πύρ. 23, μεταφραζόμενοι.

Māmilus, α, um, Μαμίλιος. Mamilius, α, δ. ὁ Μαρμίλιος.

māmilla, τὰὐτὸ τῷ mammilla.

māmillanus, α, um, (mamilla) mamillena flos, μαστασιδὸς σῆκεν.

māmillare, is, οὐ. (mamilla) μαστασιδεύειν στήθεσιν.

mamma, α, θ. ἐπὶ γυναικῶν καὶ ὤμων μαστὸς, μαστός, τίτις, τίτην, ὀνητή. mam-mam praehere, dare pueris, μαστὸν παρέχειν, δίδόναι τῷ παιδί. 2) μαστοειδὲς τι ἐξογκωμα τῶν δένδρων, 3) ἐν ἐπιγραφαῖς ἡ μάμη, μαστίδα, μήτηρ. δ'. μάμη, προμήτωρ. γ'. τίτην, τίθνην.

Mammāca, α, θ. Μαμμαία. Mammācaus, α, um, τῆς Μαμμαίας.

mammālia herba, βοτάνη τις τοῖς μαστοῖς ἐπιτεθιμένη νοσηρῶς ἔχουσα.

māmmilus, α, um, (mamma) σκληροειδής. ἴδ. mammilla.

*māmmilatus, α, um, τὰὐτὸ τῷ mammosus.

māmmilla, α, θ. (ὑπερθ. τοῦ mamma)

τιθίσον, τιθίς. 2) σωληνίσκος ἢ ἐπιστομίδιον σωληνός.
 †mammonas, εἶτε mammona, m, ἄ. μαμωνᾶς, πλούτος. Α. Συριακή.
 †mammonas, n, um, του μαμμωνᾶ, ἐπισκερδής.
 mammonas, a, um, (mamma) μεγάλου-στος. 2) μαστοειδής, μαστοδής.
 mammita, m, 0. (mamor. του mamma) τιθίσον. 2) μακμίον, μήτηρ.
 mamphila, m, 0. εἶδος Συριακοῦ πέμματος.
 Māmūrius, εἶτε Māmūrius, ii, ἄ. Μαμύριος, Μαρούριος.
 Mamurra, m, ἄ. Μαμύρρας, (Φορμιανός τις.)
 Mana gūita, 0. Μάνη Γουέιτα, δαίμων τις περὶ τὰς γενέσεις καὶ τὰς λογείας. Πλουτ. κερ. Ρωμ. 32.
 *manabilis, e, εὐστός.
 *manācus, i, ἄ. ἡ λεξιὰς τῆς σελήνης. Ἐτέρω γραφῇ manacus.
 manalis, e, (mano) ἀέννας. 2) aquae manalis, e, ὁ ὁ γυτήρ.
 *manānen, ius, e, (mano) βρύμα, διαρροή.
 mānāto, iōnis, 0. βρύσις, στάσις, διαρροή.
 maniceps, īpis, ἄ. (manus-capio) ὁ ὠνούμενός τις, κισθούμενός τις, ἀντινοούμενός τις, ὁ λαβών τι ἐν δημοσίᾳ πράξει, ὁ τὰ τέλη ὠνούμενος, ἐργολάβος κ. τ. τ. 2) σπαν. ὁ ἐγγυητής. Ἐν τῇ παρακμᾷ τοῦ Βυζαντίου Ἀπτινισμῷ μαγκίφ καὶ μάγκιπος «ὁ τογνίτης τοῦ δημόδους ἄρτου» καὶ μαγκίπιον «ἀρτοπωλεῖον». Κορνή. Ατ. 1. σ. 176—8. Ἐντεθῆν ἴσως τὸ μαγκούρπς.
 Mancius, i, ἄ. Μαγκίνος.
 manciola, m, 0. (mancor. του manus) μικρά χεῖρ, χειρόδιον.
 mancipatio, iōnis, 0. (mancipio) ὠνησις.
 mancipatus, ūs, ἄ. πώλησις, παραχώρησις. 2) ὠνησις, ἐργολαβία.
 mancipi, ἀντί τοῦ mancipii, γεν. τοῦ mancipium.
 mancipium εἶτε mancurium, ii, e, (manus-capio) νομίμη κτήσις, κτήσις. fructus est ius, mancipium illius, ἡ μὲν χρήσις ἐστὶν, ἡ δὲ κτήσις ἐκείνου. sui mancipii, αὐτεξούσιος, αὐτόνομος. res mancipii εἶτε mancipi, τὸ νόμιμον κτῆμα. 2) ἡ κατὰ νόμους ὠνή, ἡ ἐπὶ μετρώρων ὠνησις. lex mancipii, τὸ περὶ ὠνῆς συμβόλαιον. 3) ἀνδράποδον, δούλος, ἡ δούλη, mancipia argenti parata, οἱ ἀργυρώμενοι.
 mancipio, avi, atum, are, alicui aliquid, παραχωρῶ τινί τινας, ἀποδίδωμαι, πωλῶ τινί τι. 2) ἐγχειρίζω τινί τι, ὀποχείριον ποιουμαι τι.
 mancipatio, τὰ τὸ τῷ mancipatio.
 mancus, a, um, πῆρες, κυλλός, παραλυ-

κός, κατ' ἐξοχὴν διέ, χωλός τὴν χεῖρα. 2) ἀσθενής, ἄλλοτινός.
 mandatarus, i, ἄ. (mandatum) ἐντολὴν λαβών.
 mandatio, iōnis, 0. (mando, are) ἐντολή.
 mandator, ōris, ἄ. ὁ παραγγέλλων, ἐντελλόμενος.
 mandatorius, a, um, παραγγελλτικός.
 mandatrix, icis, 0. ἡ παραγγέλλουσα.
 mandatum, īd, mando.
 mandatus, ūs, ἄ. ἐντολή, παράγγελμα. Μένον κατ' ἀφαίρ. τοῦ ἐνικού.
 Mandula, m, 0. κόμμη τῆς Σαβίνης. ἐκ τοῦ τοῦ Mandulianus, a, um.
 mandibulae, arum, 0. (mando, ūre) σιαγόνες.
 mando, avi, atum, are, (manus do) alicui aliquid, ἐπιτρέπω, ἐντέλλομαι, ἐπιτάττω, προστάττω, παραγγέλλω τινί τι, opus alicui, προστάττειν τινί ἔργον τι. alicui ut cōveniat, προστάττω, ἐπιτάττω τινί ἐπαυλθεῖν. mando alicui Rhodiaca vasa (ὀπον. emenda), ἐπιτάττω τινί ὠνήσασθαι. Ροδικὰ ἄγγεα. mandare alicui magistratum, honorem, ἐπιτρέπειν τινί ἀρχήν, τιμὴν, mandare alicui, ἐπιστῆλιν τινί. 2) ἐγχειρίζω, παραδίδωμι τινί τινα ἢ τι, alicui filium, ἐκδίδωμι, συνοικίζω τινί θυγατέρα. alicui meam salutem, ἐγχειρίζω τινί τὴν ἐμὴν σωτηρίαν. alicui vinculis, παραδίδωμι τινά τοις δεσμοῖς me fugare, ὅρμω εἰς φυγὴν, aliquid licetis acripi, ἡ memorie, παραδίδωμι τινί γραφῇ, συγγράφω τινί.—mandatum, i, e, ἡ ἐντολή, τὸ ἐντεταλμένον, ἡ ἐπιταγή, τὸ ἐπίταγμα, πρόσταγμα, τὸ προστεταγμένον. mandata facio, perficio, exsequor, ποιῶ, ἐπιτελεῖν, διαπράττειν τὰ ἐπιτεταγμένα, τὰ ἐντεταλμένα, deferre, porferre mandata, διακομίζειν τὰ προστεταγμένα, τὰ ἐπιτεταγμένα.
 mando, ndi, (nūi, nūdi), usum, ēre, (μάω, μάσω) μασώμαι. equus frena mandit, ὁ ἵππος τὴν χαλινὸν δάκνει. humum, ὁδὸς τῆς γῆς λαμβάνεσθαι, ὁδὸς εἰλεῖν γαῖαν. 2) μασώμαι, καταμασώμαι, ἰσθίω τι, μεταφ. ἀναλίσκω, καταναλίσκω τι.
 mando, ōnis, ἄ. (mando, ēre) φαγᾶς.
 mandra, m, 0. μανδρά. 2) ποίμνιον. 3) ἀδάκτον παλινέυ.
 mandragoras, m, ἄ. καὶ mandragora, m, 0. ὁ μανδραγόρας, ἡ μανδραγόρα, φ.
 Mandubii, orum, ἄ. Μανδούβιοι, Γαλλικὸν ἔθνος.
 †manducatio, iōnis, 0. μασσησις.
 †manducator, ōris, ἄ. μασσητής, μασώμενος.
 manduco, avi, atum, are, (mando) aliquid, μασώμαι, καταμασώμαι τι.

manducos, ονίς, ἄ. φαγᾶς, ἀδναγᾶς.

manducos, ἰ, ἄ. φαγᾶς, ἀδναγᾶς. 2) μορμολύνειν.

Manduria, α, θ. Μανδύριον, πῆλις τῆς Ἰταλίας.

mano, οὐ. (manus) ἄκλιτ. πρῶτα, ἕως, τὸ ἐκ-
θινόν. a primo mano, ἔωθεν, ἀπὸ τῆς ἡ
mano, ἔξ ἕω. multo mano, πρῶτα ἰσχυρὰ.

mano erat, ἕως ἤν 2) ἐπὶ. πρωί. mano
postridie, πρωί τῇ ὑστεραίᾳ.

maneo, mansi, mansum, ἔρε, μένω. in
patria, ἐν τῇ πατρίδι. domi, οἴκῳ. apud
aliquem, παρά τινι. in Italia manebitur,
ἐν Ἰταλίᾳ μένουσι. nihil semper suo statu
maneo, εὐδὴν αἰεὶ ἀκίνητον μένει. monu-
menta manent, τὰ μνημεῖα μένει, διαμέ-
νει. maneo in amicitia, φίλος ἂν διατελώ.

in conditionibus, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις,
ἐμπροσθεν τὰς συνθήκας. in sententia, ἐμμέ-
νειν, ἐμπροσθεν τῇ γνώμῃ. 2) aliquem, ἢ
aliquid, μένω, ἀναμένω, περιμένω τινὰ ἢ
τι. mane, dum veniam, μένε αὐτοῦ, ἕως
ἂν ἔλθω, μέχρις ἂν ἔλθω. manere hostes,
μένειν, ἀναμένειν, ὑπομένειν τοὺς πολε-
μίους. te mament praemia, εὐλὰ σοὶ πρό-
κεται. mora sua quomodo manet, ἕκα-
στον ἐπιμένει ὁ θάνατος.

manes, ium, ἄ. ψυχᾶι, σικαὶ τῶν νεκρῶν.

manes, dii manes, χθόνιοι δαίμονες, Σημ.
λέγεται καὶ ἐπὶ ἑνὸς ἀνθρώπου, εἶον' ma-
nes Anchisae, ἡ τοῦ Ἀγχίσου ψυχῇ ἐπὶ
τάφῳ. Dis manibus μετὰ γενικῆς τοῦ
κειμένου νεκροῦ, εἶον D. M. Marci Otho-
nis, δαίμονι Μάρκου Οἰθωνος, εἴτε' θεοὶ δει-
μοί, θεοὶ καταρπαχῆς τοῦ δεινῶς. 2) ὁ
ἄδης, οἱ νεκροί. 3) αἱ ἐν ἄδου ποιναί. 4) οἱ
νεκροί, πτώματα, λείψανα.

maneo, ονίς, ἄ. ἀνδραποδοκῆτες, σωμα-
τέμπορος, ἀνδραποδώνης. 2) μαγγανεύει,
μεταπράτης, παλιμπράτης.

manugonicus, α, um, (manigo) τοῦ σωμα-
τεμπόρου, manugonicus quatuor, ἡ σωμα-
τεμπορία.

manugonius, ii, οὐ. μάγγανον, μαγγανεία,
κοιμωστος.

manugonius, avi, acum, are, (manigo) aliquem
ἢ aliquid, μαγγανεύω, κομῶ τινὰ ἢ τι.
mani, ἀρχαῖος ἀνὴρ τοῦ mano.

Mania, α, θ. ἡ τῶν Ἀφρόδιτων μήτηρ, ἡ
Μορφή, χθονία τις θεὰ. ἡ ἔβουον ἐν ταῖς
τρεῖσιν, ἀντιστοιχίᾳ τῇ τῶν Ἑλλήνων
Ἑκάτῃ. mania, arum, πληθ. τὰ μορμολύ-
νεια.

mania, α, θ. μανία.

manus, arum, θ. (manus) χειρὶς, χεῖρ.

2) χειροπιδία, χειροδουλοῖ. 3) ἀρπαγή.

manusarius, α, ἄ. (manus) μορμολύγος χει-
ροδουλοῖς χρωμένος. ἑκαστὸς.

manicatus, α, um, (manica) χειροδουλοῖς.

†manico, are, (manus) ὀφθαλμῶ.

manicon, ἰ, οὐ. μανικόν, φ.

manicula, α, θ. (ὑποκορ. τοῦ manus) χει-
ροδουλοῖ, μικρὰ χεῖρ. 2) χειρολαβή.

manifestarius, α, um, ταῦτ' τῇ mani-
fatus.

manifestatio, ονίς, θ. (manifestus) φανε-
ρώσις, δῆλωσις. Α. τοῦ μεταγ. λατ. ὡς
καὶ ἡ εἰρη.

manifestator, ονίς, ἄ. δ. φανερώων, δηλών.

manifestus, ἐπὶ. ταῦτ' τῇ manifesto.

manifesto, ἐπὶ. προφανῶς, φανερώς, ἐναρ-
γῶς, manifesto tenet, ἐπ' αὐτοφώρῳ εἰ-
λημκαί.

manifesto, avi, acum, are, aliquid, φανερώ,
δῆλῶ τι. manifestatur ex eo, δῆλον γί-
νεται ἐκ τούτου.

manifestus, α, um, (ἐκ τοῦ manus καὶ τοῦ
ἀγγ. tendo τοῦ ἐν τῇ offendo, ὥστε κυρίως
χειροκρούστος) προφανής, ἐναργής, φανερός,
δῆλος, καταδῆλος. manifestum iurium,
φανερά, αὐτόφωρος κλοπή. facio aliquid
manifestum, δῆλον. καταφανές, φανερίν
ποιῶ τι. teneor in manifesto peccato, φανε-
ρός εἰμι ἡμαρτανῶς, ἐπ' αὐτοφώρῳ εἰ-
λημκαί. Ho manifestus doloris, φανερός,
δῆλος, καταφανής γίνεσθαι λυπομένους.

manifestum, ii, οὐ. ταῦτ' τῇ personalia.

Manifestus, α, um, τοῦ Μανιλικίου.

Manilius, α, um, Μανίλιος, τοῦ Μανιλικίου.

Manilus, α, ἄ. Μανίλιος.

Manipulus, arum, θ. μικρὰ μορμολύνεια.

manipularis, μαγινοποιός.

manipularis, κατὰ συγκοπὴν ἐν τοῦ mani-
pularis.

manipulium, ταῦτ' τῇ manipuletum.

manipularis, ο, (manipulus) ὁ τῆς αὐτῆς
σπειρᾶς εἴτε στρατῶν στρατιώτης. 2) στρα-
τιώτης, ἰδιώτης, λοχίτης.

manipularium, ἐπὶ. κατὰ δράγματα. 2) κατὰ
σπειρᾶς, σπειρόν.

manipulus, ἰ, ἄ. (manus) δράγμα, δράξ. 2)
σημαίον, σπειρά, τάγμα παλίων, τὸ πάλαι
μὲν εἴ 100, εἴτα δι' ἐκ 200 συγκείμενον
ἀνδρῶν, τότε δὲ manipuli ἀπετίλουν ca-
horum. 3) σπαν. τὸ τάγμα ἱππέων, ἡ ἔλκ.

Manius, ii, ἄ. Μάνιος.

Manilius, α, um, τοῦ Μανιλικίου.

Manilus, α, um, Μάλλιος, τοῦ Μαλλίου.

Manilus, α, ἄ. Μάλλιος.

manus, α, θ. ἡ μάνα. 2) manus, οὐ. ἄκλ.
τὸ μάνα, ἀριμελὲς, ὕον μέλι.

manus, ἰ, ἄ. (ὑποκορ. τοῦ manus) ταῦτ' τῇ
τῇ manus.

manus, ἰ, ἄ. γένος (δραξ ἡ ἱππάρχιον).

mano, avi, acum, are, εἶω, στάτω, χέωκαί.

laetitia manus, τὸ δάκρυον εἶναι, καταστά-

ζει. mīhi manant gaudio lacrimae, ὑπὸ χαρᾶς δάκρυα χέω. fons manat, ἡ πηγὴ βεῖ, πιδύεται. sudor, ὁ ἰδρώς βεῖ. multo sudare mano, πολλὰ ἰδρωτὶ βέω, ἰδρωτὶ περιβρέσκει. manans sanguis, αἱματόρροτος, αἱμαροσταγής. arbor manans resinam, δένδρον ἀποστάζον ρητινὴν. multa a luna manant, πολλὰ ἐκ τῆς σελήνης ἀπορρέει. sonitus per aures manat, ὁ ἤχος τὰς ἀκοὰς διέρχεται. malum manat, τὸ κακὸν ἐπιγίγνεται, ἐπιπολάζει, διαδίδεται. tumor tota urbe manat, ἡ πόλις διὰ τῆς πόλεως διαδίδεται. peccata ex vitis manant, τὰ ἀμαρτήματα ἐκπιδύεται, ἀρχὴν λαμβάνει ἐκ τῆς κακίας.

manon, i, οὐ, τὸ μανὼν (εἶδος σπόγγου). mansio, ōis, θ. (maneo) μονή, διαμονή, διαγωγή, τὸ μένειν. 2) μονή, εἰκησις, οἰκία (ἀνθρωπίνων) ὅθεν τὸ Γαλιλαῖον μανίσον, σταθμός, ἀβλίον (κτηνῶν). 3) κατάλυμα, σταθμός, καταγωγή, καταγωγίον. mansio camelorum, ὁ σταθμός, τὸ κατάλυμα τῶν καμήλων. locus octo mansionibus distat, ὁ τόπος ἀπέχει ὀκτὸ σταθμούς, ὀκτὸ ἡμερῶν ἔστιν.

mansionarius, a, um, (καταλυματικός, καταγωγίμνος) ἔτι καὶ οὐσιαστ. mansionarius, α. παραμονάριος, ἔνοικος ἀξιώματος ἐκκλησιαστικοῦ. ἴδε Ducange, glossar. I, p. 1111 καὶ Corp. Inscr. Gr. ἀρ. 9259. A. τοῦ μεταγ. Λατ.

mansito, avi, alium, are, (θαμιστ. τοῦ maneo) μένω, διάγω, διατρέβω, εἰκώ.

mansuetudo, ae, θ. (ὑποκορ. τοῦ mansio) νοσσία.

mansor, ōis, α. (maneo) ὁ καταλύτης ἐξίχνος. A. τοῦ μεταγ. Λατ.

mansuetudo, ōis, actum, ēre, (mansuetudo) ἀλῆψις, τιθασσεύω, ἡμερῶ τινα.

mansuetudo, actus sum, ierī, (παθητ. τοῦ mansuetudo) τιθασσεύομαι, ἡμερεύομαι. mansuetudo, τιθαστός, χειροῦνός, ἡμερός.

mansues, is, uatēis, (mansueta) ἀρχαῖα, ἀντὶ τοῦ mansuetus, ἴδ. mansuesco.

mansuesco, suēvi, suētum, tre, (*mansueo) χειροῦνός, γίγνομαι, τιθασσεύομαι, ἡμερεύομαι. 2) ἐπὶ φυτῶν καὶ γῆς τιθασσεύομαι, ἡμερεύομαι. 3) πρᾶννομαι, 4) σπάν. μεταβατικῶς ἀλῆψις, τιθασσεύομαι, ἡμερῶν τινα. — mansuetus, a, um, χειροῦνός, ἡμερός, τιθαστός. μεταγ. ἐπὶ ἀνθρώπων ἡμερός, τιθαστός, πρᾶος.

mansuetudo, ōis, α. τιθασσευτής, ἡμερωτής, A. τοῦ μεταγ. Λατ.

mansuetudo, avi, alium, are, (mansuetudo) ἡμερεύομαι, ἡμερῶν τινα. — mansuetudo, actus sum, ierī, (παθητ. τοῦ mansuetudo) τιθασσεύομαι, ἡμερεύομαι. 2) ἐπὶ φυτῶν καὶ γῆς τιθασσεύομαι, ἡμερεύομαι. 3) πρᾶννομαι, 4) σπάν. μεταβατικῶς ἀλῆψις, τιθασσεύομαι, ἡμερῶν τινα. — mansuetus, a, um, χειροῦνός, ἡμερός, τιθαστός. μεταγ. ἐπὶ ἀνθρώπων ἡμερός, τιθαστός, πρᾶος.

mansuetudo, ōis, α. τιθασσευτής, ἡμερωτής, A. τοῦ μεταγ. Λατ.

mansuetudo, avi, alium, are, (mansuetudo) ἡμερεύομαι, ἡμερῶν τινα. — mansuetudo, actus sum, ierī, (παθητ. τοῦ mansuetudo) τιθασσεύομαι, ἡμερεύομαι. 2) ἐπὶ φυτῶν καὶ γῆς τιθασσεύομαι, ἡμερεύομαι. 3) πρᾶννομαι, 4) σπάν. μεταβατικῶς ἀλῆψις, τιθασσεύομαι, ἡμερῶν τινα. — mansuetus, a, um, χειροῦνός, ἡμερός, τιθαστός. μεταγ. ἐπὶ ἀνθρώπων ἡμερός, τιθαστός, πρᾶος.

mansuetudo, ōis, α. τιθασσευτής, ἡμερωτής, A. τοῦ μεταγ. Λατ.

mansuetudo, avi, alium, are, (mansuetudo) ἡμερεύομαι, ἡμερῶν τινα. — mansuetudo, actus sum, ierī, (παθητ. τοῦ mansuetudo) τιθασσεύομαι, ἡμερεύομαι. 2) ἐπὶ φυτῶν καὶ γῆς τιθασσεύομαι, ἡμερεύομαι. 3) πρᾶννομαι, 4) σπάν. μεταβατικῶς ἀλῆψις, τιθασσεύομαι, ἡμερῶν τινα. — mansuetus, a, um, χειροῦνός, ἡμερός, τιθαστός. μεταγ. ἐπὶ ἀνθρώπων ἡμερός, τιθαστός, πρᾶος.

mansuetudo, ōis, α. τιθασσευτής, ἡμερωτής, A. τοῦ μεταγ. Λατ.

mansuetus, a, um, ἴδ. mansuesco.

mansus, a, um, ἴδ. mando καὶ maneo.

mantidium, καὶ mantium, i, οὐ, μαντήριον.

mantile καὶ mantile, is, οὐ, (manus), χειρῶν μακτρὸν, χειρὸς μακτρὸν, (μαντήριον).

mantidium καὶ mantilium, i, ταῦτ' τῷ mantile.

mantellum καὶ mantelium, i, οὐ, μαγδύς.

mantium, ἴδ. mantile.

mantica, ae, θ. πήρα.

mantichora, ae, ὁ μαντιχώρας, ζῶον μυθικόν.

mantichor, aus sum, ari, μαντεύομαι.

mantichella, ae, θ. (ὑποκορ. τοῦ mantica) πηρίδιον.

mantichellarius, ii, α. βαλαντιοτόμος.

mantichellor, ari, βαλαντιοτομῶ, ὑποκλιπτοῦ.

mantile, ἴδ. mantile.

Mantinea, ae, θ. Μαντινεία.

mantissa, eitis mantissa, ae, θ. ἐπίσταθμεν, ἐπιθήκη. A. Τυρρηνική.

mano, are, (θαμιστ. τοῦ maneo) μένω, διαμένω, ἀναμένειν, παραμένειν τινά.

Mano, ōis, θ. Μαντώ.

Mantia, ae, θ. Μάντια, Μαντόα, Μαντόα.

Mantuānus, a, um, Μαντουανός.

Manturna, ae, θ. (maneo) Γαμήλιος θεός, ἢ ἐπικαλούντο ὑπὲρ τοῦ διαμένειν τὸν γάμον.

manūalis, e, (manus) ἐγχειρίδιος, solum manuale, ὁ χειροπληθὴς λίθος, ἡ χειρᾶς, manuale veliculus, χειρῶν μακτρὸν, manualis fasciculus, τὸ δράγμα, manualis aqua, ἡ χερνίψ.

manuale, οὐ, ἡ θήκη βιβλίου, manualia, πληθ. τὰ ἐγχειρίδια (βιβλία).

manūarius, a, um, (manus) χειρῶν ἔχων, 2) δραγματεύς, 3) manusus est, ἔδραξεν, ἔκλεψεν.

manūballista, ae, θ. χειροβόλα στρατ., σκερπίς.

manūbīa, arum, θ. (manus) τὰ ἐκ τῆς λαφύροπώλειος ἀργύριον, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ ἐκ τῆς λείας δεκάτης, τὰ ἀκροβόλια. 2) λαφύρα, σκύλα, λεία. 3) manūbia, ae, ἐν σπάν. ὁ κεραιανός, ἡ κεραιανόβη.

manūbialis, e, (manubiae) manubialis pucnia, τὰ ἐκ τῶν λαφύρων ἀργύριον.

*manūbīatus, a, um, λαφύραγωγός.

manūbīus, a, um, σπάν. σκυλατικός.

manūbrīatus, a, um, λαβὴν ἔχων.

manūbrīolium, i, α. (ὑποκορ. τοῦ manūbrīum) λαβίον, λαβίδιον.

manūbrīum, ii, οὐ, (manus) λαβή, λαβίον.

manūbrīus, a, um, σπάν. λαβίον.

manūbrīus, a, um, σπάν. λαβίον.

manūbrīus, a, um, σπάν. λαβίον.

manūbrīus, a, um, σπάν. λαβίον.

manūbrīus, a, um, σπάν. λαβίον.

manūbrīus, a, um, σπάν. λαβίον.

manūbrīus, a, um, σπάν. λαβίον.

manūbrīus, a, um, σπάν. λαβίον.

manūbrīus, a, um, σπάν. λαβίον.

manūbrīus, a, um, σπάν. λαβίον.

manūbrīus, a, um, σπάν. λαβίον.

manūbrīus, a, um, σπάν. λαβίον.

manūbrīus, a, um, σπάν. λαβίον.

manūbrīus, a, um, σπάν. λαβίον.

manūbrīus, a, um, σπάν. λαβίον.

manūbrīus, a, um, σπάν. λαβίον.

manūbrīus, a, um, σπάν. λαβίον.

manūbrīus, a, um, σπάν. λαβίον.

manūbrīus, a, um, σπάν. λαβίον.

manūbrīus, a, um, σπάν. λαβίον.

manūbrīus, a, um, σπάν. λαβίον.

manūbrīus, a, um, σπάν. λαβίον.

manūleus, i, d. (manus) χειρίδιον, χειρίς
manūmissio, ōnis, ō. (manumitto) ἀφασίς
δούλου, ἀπελευθέρωσις.

manūmissor, ōris, d. (manumitto) ἀπελευ-
θερωτής.

manūmitto, mīsi, missum, ēre, (manu-mitto)
aliquem, ἀφίημι τινα (δούλον), ἀπελευθερώ-
τινα, manumissus, a, um, χειράφετος.

manūtor, atus sum, ari, id, manutius.

manūpretiosus, a, um, (manupretium) τι-
μαλφής, πολλοῦ ἄξιος.

manūpretium, ii, ōd, (manus-pretium) χει-
ροδόσιον, μισθός, τιμή.

manus, ūs, ō. (μά-ρη. Συχολ. εἰς ὅα, ἰλ. Ο.
137 καὶ Εὐρ. Εκ. 1038). χεῖρ. aliquid in
manus sumere, εἰς χεῖρας λαμβάνειν τι.

manus in manus accipere aliquid, ταῖς
χερσὶ, εἰς τὰς χεῖρας δέχεσθαι τι. manus
porrigere, τὰ χεῖρα προτείνας, προτεῖω, manu
in manu tenere, ταῖς χερσίν, ἐν ταῖς

χερσὶν ἔχειν. o ēre de manibus emittere,
ἐκ τῶν χερῶν ἀφίεναι. manus tendere
alicui, ἢ ad aliquid, τὰς χεῖρας ὀρέγειν

τινί, εἰς τινα. iurare manus, τὰς χεῖρας
βάλλειν, χειρονομῶν. manus dare alicui,
χεῖρα ὀρέγειν τινί, χειραγωγεῖν τινα, ἐπι-
κουρεῖν τινα, ἢ χεῖρας ὀρέγειν, χεῖρας πα-
τανύσκειν εἰς τινα, ἐγχειρεῖν ταυτὸν τινα.

manu venerari, προσκυνεῖν. manus tolli,
αἶψα τὰς χεῖρας, ὀλοκαυτῶ νενικησθαι.

manu factus, χειροποίητος. manus offerre,
inferre alicui, χεῖρας ἐπιβάλλειν τινί. ma-
nus abstinere, τὰς χεῖρας ἀπέχειν. habeo
aliquid in manibus, est mihi in manibus,

inter manus, ἐν χερσὶ, διὰ χερῶν, μετὰ
χεῖρας ἔχω, ἐργάζομαι τι, μεταχειρίζομαι
τι. aliquid mihi ad manum, prae manu,
proe manibus est, πρὸ χερῶν, πρὸχειρον

ἔχω τι. ad manum intueri aliquid, ἐκ χει-
ρός θεωρεῖν τι. per manus tradere aliquid,
διὰ χερῶν παραδίδόναι τι. sub manu, ἐν

χερσὶ, ἐκ χειρός, ἔγγυς, πλησίον, ἢ ἐν
χερσὶ, ταχέως. inter manus aliquid abri-
pire, ἐν ταῖς χερσὶν ἀφαιρᾶσθαι τινα.

manu fortis, ἀνδρείως τὴν χεῖρα. parare
manibus pedibusque, χερσὶν τε ποδὶν τε,
πυξ καὶ ἰᾶξ. manu tenere, σαφῶς εἰδύ-
ναι, servus a manu, ἔ γαρσός. 2) συμ-
πλοκή. venire ad manum, in manus, εἰς

χεῖρας ἔρχεσθαι, ἵνα, συνίεναι. consorere
manus, συμμιγνύναι τὰς χεῖρας, συμπλε-
κεσθαι. 3) χεῖρ, (καὶ ἡ τέχνη καὶ τὸ τε-
χνοῦργημα). manus Praxitelis, χεῖρ, ἔρ-
γον τοῦ Πραξιτέλους. extrema (summa,
ultima) manus, ἡ ἑτεροαῖα. 4) χεῖρ, χει-
ρόγραφον, γραφή. urbs manu manitissima,
πόλις τέχνην ὀχυρωτάτη. 5) χεῖρ, ἔξουσία.

hic non sunt in manu nostra, ταῦτα οὐκ

ἔστιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἔξουσίᾳ, ἐφ' ἡμῖν.
manu aliquid mittere, ἀφίεναι τινα ἐκ
τῆς ἔξουσίας, ἀπελευθεροῦν τινα. conve-
nire in manu viri, ἵς χεῖρας ἀνδρός

ἔλθειν, γαμίζεσθαι τινι. 6) χεῖρ, πληθος,
ὄχλος (στρατιωτῶν, εἰκετῶν, κ.τ.τ.) 7)
βόλος, (κύβαν ἡ ἀστραγάλων). 8) πληγή,
προσβολή, ἔκδοσις. convire manu, ἐκκλι-
νεῖν, διακινεῖν τὴν πληγὴν. 9) χεῖρ, εἴτε

προδοτικὴ ἢ ἀφάντος. 10) χεῖρ, πρόσθιος
ποὺς (θηρίων τινῶν). 11) κλών, κλάδος,
12) ἀράχνη.

manus, a, um, ἀγαθός. A. ἀργαῖκή.
manūtergium, ii, ōd, χειροβάκτρον. ἱσθ.
manūtergium, ii, ōd, (manus-tergium) χειραφία.

manus, eris, vobis, A. ἑβραϊκή.
manūalia, ūm, ōd, (ἐν. ἀρ. manūale spān.) κα-
λιά, καλύβη. A. Φοινικική, ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

manus, w, ō, χειροβάκτρον, ὀθὺνη. 2) σὺν-
μαία ἐν τῷ ἐκποδῶν ὀναπατανομένη
ἐπὶ τῇ ἐξορμήσει τῶν ἀρκάτων.

marpalla, w, ō, (ὄπισκορ. τοῦ marpa) ὀθόνιον.
Maracanda, ōrum, ōd, τὰ Μαράκανδα παρ'

Ἀφγανῶν, ἡ Μαράκανδα παρὰ Στραβῶνι.
μητρόπολις τῆς ἐν Ἀσίᾳ Σογδιανῆς, τανὺν
Samarkand.

marcamus, i, d. μαρκαμός.

Marathon, ōnis, a, καὶ ὁ, ἡ Marathon, Ma-
rathōnia, a, um, Μαραθῶνιοι. Marathō-
nis, ūdis, ō. Μαραθῶνις, Μαραθῶνις.

Marathon, (-us) i, ō, Μαράθος, πόλις Συ-
ρίας. ὁ πολίτης Marathōnus, Marathōnis.

marathrus, i, d. καὶ marathrena, i, ōd, τὸ
μάραθρον, μάραθρον. marathritus, as, d. (ὁ
μαραθρίτης οἶκος).

Marcellus, arum, ōd, (τὰ Μαρκέλλεια), ἐορ-
τὴ τις τιμῆς ἑνὸς τοῦ Μαρκέλλου ἱπι-
ταλουμένη ἐν Συρακούσαις.

Marcellianus, a, um, τοῦ Μαρκέλλου.
Marcellus, i, d. Μάρκελλος.

marco, ūi, ūre, μαρκάσμαι, μαρκάσμαι.
marceus, maranbels. 2) μεταρ. μαρκά-
σμαι, χαυνός εἰμι. marceus, χαυνός, ἀδρα-
νής, ἑωλεός.

marcesco, ere, (ἐναρκ. τοῦ marceo) μα-
ραίνεσθαι, ἀπομαραίνεσθαι. 2) ἐρωτῶ. 3)
μεταρ. μαραίνεσθαι, παρακχεῖν.

Marciānus, a, um, τοῦ Μαρκίου, Μαρκιανός.
marcidulus, a, um, (ὄπισκορ. τοῦ marcidus)
μαρανθής.

marcidus, a, um, (marceo) μαρανθής, μα-
ραστῆς. 2) σαρκός. 3) ἑωλεός, χαυνός.

Marcon, ūnis, d. Μαρκίων. Ἐκ τούτου
ἐπίκλητ. Marcionensis, a, τοῦ Μαρκίονος.

Marcionista καὶ Marcionia, as, d. Μαρ-
κωνιστής, Μαρκωνίτης.

Marcipor, ōris, d. (Marcus-puer) ὁ Μάρ-
κου περὶ τοῦ δούλου.

Marcus, α, um, Μάρκος, τοῦ Μαρκίου.
 aqua Marcia, τὸ Μάρκιον ὕδωρ. (ὕδραγω-
 γεῖον Ρώμης).
 Marcus, α, οῦ, Μάρκος.
 Marcōmāni εἶτε Marcōmānī, orum, α. Μαρ-
 κομανοί, Μαρκοβαννοί, Γερμανικὸν ἔθνος.
 marcus, oris, α. (marcoo) μαρκασιός, τὸ
 νόμισμα. 2) σηπεδών, σαπρότης. 3) ἀδρά-
 νεια, γωφρότης.
 marculeus, α, um, (marcor) μαρυνθεῖς,
 ἀμυδρὸς, ἀμαυρὸς.
 marculus, ι, α. βασιτήρ, βασιτήριον, σφύρα.
 Marcus, ι, α. Μάρκος καὶ Μάρκος.
 Mardi, orum, α. Μάρδοι, ἔθνος τῆς Ἀσίας.
 mār, is, οὔ. θάλασσα. tranquillum, γαλήνη
 θάλασσα. tumidum, μεγάλη θάλασσα. tran-
 sire mare, διαπερῆν τὴν θάλασσαν. ingredi
 mare, εἰσελθεῖν εἰς τὴν θάλασσαν (του-
 πέστιν εἰσελάειν εἰς τὴν νῆον, ἐπιβελαιν
 τῆς νηὸς). mari navigare, τὴν θάλασσαν
 πλεῖν. mari, κατὰ θάλασσαν. terra mari-
 gna, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. mare
 nostrum, ἡ καθ' ἡμᾶς, ἡ ἐντός, ἡ ἔσω θά-
 λασσα (ἡ μεσόγειος). mare magnum, ἡ
 ἐκτός, ἡ ἔσω, ἡ μεγάλη θάλασσα, ὁ ὠκεαν-
 ος. mare superum, ὁ Ἀδρίας. mare in-
 ferum, τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος. parum.
 in mare fundere aquas, γλῶσσαι εἰς Ἀθήνας
 κορμίζειν. 2) θάλασσα, θαλάσσιον ὕδωρ, ἄλ-
 γη. 3) θαλάσσιον χροῖμα, τὸ θαλασσοειδές.
 Māria, καὶ Mārētia, α, οῦ. Μάρεια, Μάρια,
 λίμνη καὶ πόλις Αἰγυπτίου, τανὺν Mariut.
 Mārēoticus, α, um, Μαρειωτικός.
 Mārēotis, idis, οῦ. Μαρειώτης. Mareotis palus,
 εἶτε Ἀπλῶς Mareotis, οἷον Μαρειώτης λίμνη.
 vitis Māreotis, α, οῦ. Μαρειώτης ἀμπέλος.
 Mareotis εἶτε Mareota, α, οῦ. ὁ Μαρειώτης.
 marga, α, οῦ. εἶδος πτελοῦ.
 margāris, idis, οῦ. εἶδος φερινεοθαλάσσιον,
 μαργάριλλον.
 margarita, α, οῦ. ἡ μαργαρίτις, ἀμαργαρίτης.
 margaritarius, α, um, τὸν μαργαρίτων.
 margaritarius, ι, α. ἔμπορος μαργαρίτων.
 margaritatus, α, um, μαργαρίταις κεκο-
 σμημένος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 *margaritifer, era, erum, (margarita-fero)
 μαργαρίτας φέρων.
 margaritum, ι, οὔ. τὸ αὐτὸ τῷ margarita.
 Margāna, α, οῦ. Μαργανή, χώρα τῆς Ἀσίας.
 margāno, a, vī, stum, are, (margo) aliquid,
 χρυσοπιδίον, χρυσοπιδίον κοσμῶν. marginatus,
 α, um, κράστιδον, χρυσοπιδίον, χεῖλος ἔχων.
 margo, īnis, α. καὶ οἱ κράστιδες, λῶμα.
 scuti, ἡ ἔνυς, ὁ ἄμβων τῆς ἀσπίδος. Πα-
 τινίς, ἡ χρυσίτις, ἔνυς, τὸ χεῖλος ποταμοῦ.
 Māria καὶ Mārētia, α, οῦ. Μάρια.
 Māriandyni, orum, α. Μαρριανδυνοί, ἔθνος
 τῆς Βιβλίας. Mariandynus, α, um, Μα-
 ρριανδυνός.

Mārianus, α, um, (Marius) Μαρριανός, τοῦ
 Mariu.
 Mārīca, α, οῦ. Μαρρία, νόμισμα τις ἐν Μιν-
 τούρη, μήτηρ τοῦ Λατίνου.
 mārius, α, um, (mare) θαλάσσιος, τῆς θα-
 λάσσης.
 mārisca, α, οῦ. βούσκον, 2) σῆκον, σόκω-
 μα, (νύσος).
 mariscus, ι, α. εἶδος σφίνου.
 māritia, α, vī, stum, are, (maritus).
 māritālis, e, γαμήλιος. 2) maritale super-
 cilium, ὀφρύς, ὑπερφία γυμνασι-
 οῦ.
 māritimus, α, um, (mare) θαλάσσιος, τῆς
 θαλάσσης. Naclius maritimus, θαλάσσιος
 κλύδων, κύμα θαλάσσης. maritimus praedū,
 ὁ κατὰ θάλασσαν ληστής, ὁ πειρατής. mar-
 itima navis, θαλασσία ναῦς. maritum
 imperium, ἡ ναυκρατία. maritima dimica-
 tio, ἡ ναυκραγία. maritima res, τὰ ναυτι-
 κά, μεταρ. maritimi mores, ἀνακρίματα
 ἡθ. 2) ἐπιθαλάσσιος, παραθαλάσσιος, ορι-
 πίδιον maritimum, ἐπιθαλάσσιος, ἐπιθα-
 λασσίδα πόλις, loca maritima τὰ παρα-
 θαλάσσια, ἡ παραθαλάσσια, παραλία.
 māritio, a, vī, stum, are, συνεικίζω, ἐκδιώ-
 μι ἀνθρώ. filium, τὸν θυγατέρα. 2) γαμῶ.
 3) ἐπὶ τῶν συζεύγνυμι. maritari, συνιέ-
 ναι. 4) ἐπὶ εὐτὸν καὶ γῆς' ἀρπαγὴν
 γόνιμον ποιεῖν. 5) ulmi vitibus maritana-
 tur, ταῖς πελιδνὰς συζεύγνυνται, παρα-
 στεδύνονται ἀμπέλοι.
 maritimus, α, um, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ ma-
 ritimus.
 māritus, α, um, (mas) γαμήλιος, ἐγγάμιος,
 τὸν γαμίζων. mas marita, φόνος συζύ-
 γου. imbrus mariti, οἱ ἔσφοροι γόνιμοι θυ-
 ἔροι. 2) maritus, α. ὁ γαμέτης, σύζυγος,
 ἀνὴρ, ἐνίοτε καὶ ὁ νυμφίος ἡ ὁ ἐραστής.
 marita, ἡ, ἡ γαμετή, γυναῖς, σύζυγος. novū
 mariti, οἱ νεύγαμοι. 3) ἐπὶ τῶν ἀνθρώ-
 δευτῆς. 4) arbor marita, δένδρον, ὃ παρα-
 περότεται ἀμπέλοι.
 Māritus, α, um, Μάριος, τοῦ Μαρίου. Ma-
 rius, α. ὁ Μάριος.
 Marmārica, α, οῦ. Μαρμαρική, χώρα τῆς
 Αἰθίως. Marmaricus, α, um, Μαρμαρικός.
 Marmārida, α, οῦ. Μαρμαρίδα. Marmo-
 ridae, οἱ Μαρμαρίδαι.
 marmāritis, idis, οῦ. (μαρμαριτικός) ὄνομα τῆς
 ἀγλαοφώδους βετ.
 marmor, oris, οὔ. ἡ μάραρος, ἡ λίθος. Pa-
 rium, Corymbum marmor, ἡ Μάρια, ἡ Κα-
 ρυστία λίθος. 2) ποιητ. τὸ μιλιάριον, ἡ
 στήλη. 3) ἡ μαρμαρίσσα εἶτε μαρμαρέα
 θάλασσα, ἡ θάλασσα.
 marmōrātus, α, um, τῆς μαρμαρέου. mar-
 morarius, α. ὁ μαρμαρεπός.
 marmōrātus, oris, οῦ. τὸ μαρμαρέον πλά-

κοῦν, (ἢ μαρμάρου πλάκῳσι), Α. τοῦ μα-
ταγ. Λατ.
mariniferus, α, um, (marmor) μαρμαρίζων,
ἐκ μαρμάρου, λίθινος, marmorea πρs, μαρ-
μαροφυρία. 2) μαρμαρίζων, μαρμαρίζων.
3) μαρμαρίζων, λίθινος, λευκός.
marinifer, ανι, alium, πρs, aliquid, μαρμά-
ρω πλάκῳσι — marmoratum testorium ἢ
ἀπλῶς marmoratum, οὗ. κοινὰ μαρμάρου
χειρώματα συμπεριλαμβανόμενα.
mariniferus, α, um, μαρμαρίζων. Πλίνιος.
Māro, ōnis, ἄ. Μάρων.
maron, ἰ, ταῦτὸ τῷ marum.
Mārōnea, αs, ὁ Μαρωνεῖας, πόλις τῆς Θρά-
κης. Maronitis, αs, ἄ. Μαρωνεΐτης. 2)
πόλις τῆς Σαυνίτιδος.
Mārōneus, α, um, Μαρωνεῖος, (τοῦ Οὐίργι-
λίου Μάρωνος). 2) τῆς Μαρωνείας.
Mārōnianus, α, um, Οὐίργιλίου Μάρωνος.
Mārōnites, αs, ἄ. ἴδ. Maronea.
Marpeſsius (ſalus) α, um, Μαρπησσίας,
τοῦ Μαρπησίου.
Marpeſsius (-ſus) ἰ, ἄ. ὁ Μαρπησσίας, ἢ
Μαρπησσία, ὅρος τῆς νήσου Πάρου.
marc, αs, ὁ. μάρκον, σκαριδίον. 2) εἶδος
ἀγκίστρου ἢ ἀρπάγης.
marcibulum, ἰ, οὗ. πράσιον. (βοτάνη).
Marciſbium εἶτε Marcivium, ἰ, οὗ. Μάρ-
κιδιον εἶτε Μαρκεῖον, πόλις τῶν Μαρσῶν,
τὸ τοπικόν. Marcubius, α, um, οἱ πολῖται.
Marubii, orum.
Marrucini, orum, ἄ. Μαρρουνίνοι, Μαρρουν-
εῖνοι καὶ Μαρρουνίνοι, ἔθνος τῆς Ἰταλίας.
Marrucinus, α, um, Μαρρουνεῖος.
Mars, ris, ἄ. Ἄρης, (ὁ θεός). 2) μεταφ. Ἄρης,
πόλεμος, μάχη, ἀγὼν, decembris, δεκαετῆς
πόλεμος. Actianus, ἢ ἐν Ἀκτίῳ μάχη, σπέρ-
μα, ἢ ἐν πεδίῳ ἢ ἐν τῷ πανερῶ μάχη. suo
Marte cadunt, ὅτ' ἀλλήλων πίπτουσιν.
dux Mars fuit, ἰσχυρότερος, ἀντιδρόμος
ἢ μάχη ἐγένετο. equo Marte pugnatum
est, ἀγῶνα μάχης ἡγωνίσαντο. eques alius
Marte pugnat, ὁ ἵππεὺς ἀλλοτρίῳ τρόπῳ,
τοῦτοῦτο περὶ μάχεται. Mars belli, ἢ τυχὴ
τοῦ πολέμου. Mars forensis, ὁ ἐν δικαστη-
ρίῳ ἀγὼν. aliquid suo Marte facere, αὐ-
τοχειρεῖ, οὐδένος βοηθοῦντος ποιεῖν τι. 3)
ὁ πυρὶς, (εἰς τὸν πλανήτην). 4) Mars
pater, καὶ Mars Sylvanus ἐκαλεῖτο ὁ Πάν
παρὰ τοῖς γεωργοῖς.
Marsici καὶ Marsicini, orum, ἄ. ἔθνος τῆς
Βιλιγκιῆς Γαλλίας.
Marsal, orum, ἄ. Μαρσῶ καὶ Μάρσοι, ἔθνος
τῆς Ἰταλίας. Ἦν δὲ καὶ Γερμανικὸν ἔθνος
ὁμώνυμον. Marsus καὶ Marsaleus, α, um,
Μαρσεῖος.
Marsicus, α, um, ἴδ. Marsal.
Marsipiter, tris, ἄ. ταῦτὸ τῷ Mars pater.

marſurium, ἰ, οὗ. μαρσῦριον, βαλάντιον,
μάρακκος.
Marsus, α, um, ἴδ. Marsi.
Marsyas εἶτε Marsyn, αs, ἄ. Μαρσῶας.
Martenses, ium, ἄ. Μαρτίσιοι, στρατιῶται
κοῦρτιος σχηματισθῆναι ἐκ τῆς ἰδ'. λο-
γεῖσθαι τῆς καλουμένης Martia victrix.
martes, is, ὁ. εἶδος ἰκτίδος ἢ γαλῆς.
Martialis, α, (Mars) Ἄρειος, τοῦ Ἄρειος. Pa-
mon, ὁ τοῦ Ἄρειος στεφανοφόρος, ὁ ἱερεὺς
τοῦ Ἄρειος. Martialis milites, οἱ τῆς Ἀρείας
λεγεῖσθαι (legio Martia) στρατιῶται. Mar-
tiales ludi, τὰ Ἄρεια, ἀγὼν τος. Martialis,
ἔν. κύρ. Μαρτιάλιος.
marticola, αs, ἄ. (Mars-colo) ὁ τὸν Ἄρην
σεβόμενος. (Οἰδίος).
marticultor, ōnis, ἄ. (Mars-cultor) ταῦτὸ
τῷ ἀνωτέρῳ. Ἐπίγρ.
Martigens, α, (Mars-gigno) ἔκγονος, ἀπό-
γονος τοῦ Ἄρειος. Martigena, ἄ. ὁ Ἀρτιά-
δος. Α. ποιητ.
martioharbulus, ἰ, ἄ. στρατιώτης σφαίρας
κολυμβήσας χρώμενος.
Martius, α, um, (Mars) Ἄρειος, τοῦ Ἄρειος.
Martia proles, οἱ τοῦ Ἄρειος ἔκγονοι, οἱ
Ἀρτιάδοι. Martia legio, ἢ Ἀρεία λεγεών.
Martius anguis, ὁ Ἄρειος δράκων. casarius
Martius, τὸ Ἄρειον πῆλιν, τὸ πρὸ τῆς
πόλεως ἐν Γῶμῃ ἱερὸν τοῦ Ἄρειος πῆλιν.
Martium gramen, ἢ τοῦ Ἀρείου πῆλιν γλάνη,
2) Ἄρειος, ἀρεινάντιος, πολιμικός. 3) τοῦ
πυρὸντος (πλανήτου). 4) Μάρτιος, τοῦ
Μαρτίου μηνός. mensis Martius, εἶτε Ἀ-
πλῶς Martius, ὁ Μάρτιος μῆς. Calendae
Martiae εἶτε Martii, αἱ Μάρτιαι εἶτε Μαρ-
τίου καλάνδαι, ἢ τοῦ Μαρτίου μηνός
πρώτη.
martillus, ταῦτὸ τῷ marculus.
martir, yris, ἄ. καὶ ὁ. ἢ ἡ μάρτυρ.
martirium, ἰ, οὗ. μαρτύριον. (ἢ τι πρᾶ-
ξις τοῦ μάρτυρος καὶ ὁ τάρις καὶ ὁ ναὸς
αὐτοῦ).
mārum, ἰ, οὗ. μάρκον, (βοτάνη).
Marvium, ἴδ. Marubium.
mas, mās, ἄ. ἄρην, ἄρην. mas homines,
ἄρηντες ἄνθρωποι. mas, ἄ. ὁ ἄρην, τὸ ἄρ-
ην. 2) ἄρην, ἀρρηνικός, ἀνδρικός. male
mas, συνανδρικός.
Masinissa, ταῦτὸ τῷ Masinissa.
*mascripi, ōnis, ἄ. ταῦτὸ τῷ mascribator.
*masculesco, ere, (masculus) ἄρην γίνεσθαι.
masculinum, ἰ, οὗ. εἶδος ἀρρηνικών.
masculine, ἐπίρ. ἀρρηνικός. Α. Γραμμα-
τικῶν.
*masculiniter, ἐπίρ. ταῦτὸ τῷ masculino.
masculinus, α, um, (masculus) ἀρρηνικός,
ἀρρηνικός genus masculinum, τὸ ἀρρην-
ικόν γένος. 2) ἄρην, ἀνδρικός.

*masculofemina, ae, 0. (masculus-femina) ἀνδρογύνης.
 masculus, a, um, (ὁποκορ. τοῦ mas) ἄρρεν, ἄρρεν, ἄρρενικὸς, ἄρρενικὸς masculus, ἄ. ἄρρεν. 2) ἄρρεν, ἀνδροπρεπής, ἀνδρικός.
 Masgala, ae, ἄ. Μασγάλας.
 Maslissu, ae, ἄ. Μασσινίσας, Μασσινισσας, Μασσινισσας καὶ Μασσινισσας.
 Maso, onis, ἄ. Μάσων.
 maspretum, i, ou, μάσπρετον, (φύλλον σιλήφου).
 massa, ae, 0. μάζα, φύρμα, ἄρροισμα. 2) θρόμβος, βῶλος. salis, θρόμβος ἁλτος. nuri, θρόμβος, βῶλος χρυσοῦ. lactis coacti, ἄ. τυρός.
 Massesylti, orum, ἄ. Μασσαϊούλιτι, Μασσαϊούλιτι, ἔθνος τῆς Νομαδικῆς Λιθίας.
 Massagites, ae, ἄ. Μασσαγίτης. Massagiae, orum, πληθ. οἱ Μασσαγέται, Σκυθικὸν ἔθνος, ἀνατολ. τῆς Κασπίας.
 Massalioticus, a, um, Μασσαλιωτικός.
 massalis, a, (massa) θρομβεϊδής. 2) ὁλομελής, ὁλομερής.
 massaliter, επίρ. (massalis) ἄθροως.
 massaris, is, 0. εἶδος ἀγριοσταχυλίδος.
 Massicus, a, um, Μασσικός, τοῦ Μασσικεῦ ὄρους. Massicus mons καὶ ἁπλῶς Massicus, ὁ Μασσικός, ὄρος τῆς Καυκασίας.
 Massicum vinum καὶ ἁπλῶς Massicum, ὁ Μασσικός οἶνος.
 Massilia, ae, 0. Μασσαλία, ἀποικία Φωκαίων ἐν τῇ Νορβονησίᾳ Γαλλίᾳ, ἡ τῶν Massilienus, Massilianus, Massilianus, a, um, καὶ Massiliensis, e, Μασσαλιωτικός, Massilienses, πληθ. οἱ Μασσαλιῶται, Μασσαλιεῖς.
 masso, avi, atum, are, (massa) aliquid, θρομβῶ, ἀθροίζω, πυκνῶ τι. 2) μασσῶμαι τι.
 massula, ae, 0. (ὁποκορ. τοῦ massa) θρομβίον, θρομβεῖον.
 Massycites, ae, ἄ. Μασσίκυτος, Μασσίκυτης ὄρος τῆς Λυκίας.
 Massylus, Massyllus, εἴτε Massylaenus, a, um, Μασσύλιος. Massylus, ἄ. ὁ Μασσύλος, Μασσυλιεύς, Massyli, orum, πληθ. οἱ Μασσύλοι, Μασσυλιεῖς, Μασσυλιεῖς, ἔθνος τῆς Λιβύης, πρὸς ἀνατολὰς τῶν Μασσασιανῶν.
 Mastanabal, alis, ἄ. Μαστανάβας.
 masticeo, onis, 0. (masticeo) μασσησας.
 masticeatum, i, ou, μαστιχάτον.
 mastiche, (-ice) es, 0. μαστίχη.
 mastichianus, a, um, μαστιχίνος.
 mastichum (-zenum), ou, τὸ ἐν τῇ mastiche, masticeo, are, μαστάζω, μασσῶμαι. Α. τοῦ mastich. Λαζ.
 mastichia, ae, ἄ. μαστιχία. 2) 0. μαστιχία

masitgophorus, i, ἄ. μαστιγοφόρος, εὔταξις.
 mastix, ichis, 0. μαστίχη.
 mastos, i, ἄ. εἶδος βοτάνης, ἐπικουρούσης ταῖς νήσοις τῶν μαστῶν. Πλίνιος.
 Mastramela, ae, 0. Μαστραμείλη, πόλις καὶ λίμνη τῆς Γαλλίας.
 mastreua εἴτε mastreua, ae, 0. διαφύρα, σισύρα, βαιτή. Α. Σαρδῶν. Ἀγροὶ δὲ καὶ τὸν ἡλίθιον, βλιτομάραν.
 mastreucius, a, um, διαφύρετης, σισυροφόρος.
 masturbatio, onis, 0. τὸ δέφασθαι.
 masturbator, oris, ἄ. ὁ δέφασμενος.
 masturbo, are, καὶ masturbor, atus sum, ari, (manus-stupro?) δέφασθαι.
 matris καὶ matra, a, 0. ἡδ. materis.
 matra, is, 0. matra.
 matella, ae, 0. (ὁποκορ. τοῦ matula) ἀμύζ, ἐνομήθρα.
 matellus, onis, ἄ. (ὁποκορ. τοῦ matula) ἀμύζ, χύτρα.
 matella, ae, 0. σφύρα, κορύνη.
 mater, iris, 0. μήτηρ, matrem facere aliquam, ἐγκύμονα ποιεῖν τινα. mater est de aliquo, ἐγκύμονα ἔκ τινος. mater familias εἴτε familia, ἡ οἰκονομοῖσα, γαμή, γυνή. matres, εἰσὶν αἱ γυναῖκες. 2) μήτηρ, τιμητικὴ ἐπικλήσις θεῶν καὶ γυναικῶν. magna mater εἴτε mater deum, ἡ μεγάλη μήτηρ, ἡ θεῶν μήτηρ, ἡ Κοῦρη. mater terra, γῆ μήτηρ. 3) σπᾶν. ἡ τροφή, τίτλη. 4) ἐπὶ δένδρων ἡ μήτηρ. 5) ἐπὶ δένδρων τὸ στέλεχος ἡ τὸ δένδρον, ὅπερ ἀπορρεῖ βλαστῶς. 6) ποιεῖν. ἡ μητρικὴ στοργή. 7) μεταφ. ἡ μήτηρ, ἀρχή, πηγὴ, αἰτία.
 matercula, ae, 0. (ὁποκορ. τοῦ mater) μητρικόν.
 materfamilias, τὸ ἐν τῇ mater familias, ἡδ. mater.
 matricia, ae, εἴτε materies, iui, 0. (mater) ὕλη (τοῦτ'εἶπε παν, εἴς οὐ πλάττεται τι ἢ κατασκευάζεται). rerum, ἡ ὕλη τῶν ὄντων. materia rudis, ὕλη ἀνέργαστος. 2) ὕλη, ξυλεία, ὕλη (τὰ ξέφυμα, νευπηγίσμα, κ.τ.τ. (ὅθεν τὰ ἐν τῇ συνθεσίᾳ μαδέρια). materiam caedere, ὕλεσιν, ξυλοκοπεῖν. 3) τὸ ἐκ τῆς τοῦ δένδρου μέρους, τὸ ὕλον. inter corticem et materiem, διὰ μέσου τοῦ φλοιοῦ καὶ τοῦ ὕλου. 4) ὕλη, κλήμα, κλάδος. vitis in materiam effunditur, ἡ ἀμπέλος ὕλομανεῖ, ξυλομνεῖ. 5) ὕλη τροφῆς, τροφή. 6) ὕλον, γένος. quod ex veteri materia nascitur, τὸ ἐκ παλαιῶν προβάτων γεννῶμενον. 7) ὕλη, ὑπόστασις, ὑπόθεσις. scribendi, dicendi, τοῦ γράφειν, τοῦ λέγειν. medicinae, ἡ ἰατρικὴ ὕλη. 8)

ἀπορροή, πρόφρασις, καίρος. praehero alicui materiam alicujus rei, διδόναι τινὶ ἀπορροήν πρὸς τι. 9) τὸ ἐκφυεῖν, ἡ φύσις. materia tua, ἡ σὴ φύσις, ἡ σὴ διάθεσις. materialis, ε, ὁλικός, ὁλότερος, ἔνυλος. Α. τοῦ μεταγ. Δατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.
 materialiter, ἐπιθ. ὁλικώς.
 materialiter, a, um, ὁλικός. fabrica materialis, ἡ ὕλουργία, ἐλουργία. materialia, ii, ἄ. ἐκπερὸς ἐυλαίας, mat. clavatum, ὁ κατασκευάζων ἐυλίνοισιν ἄλυσ.
 materialitudo, ουίς, θ. ἐυλαΐα, ἐυλώσις.
 materialitas, ae, θ. ὕλουργία, ἐλουργία.
 materialis, ὅδ. materialis.
 materialius, a, um, ὁλόδης, ἐυλώδης, σκληρότερος.
 materialio, ανί, alium, are, aliquid, ἐυλώ τι. Α. σπ.
 materialia, ae, θ. (ὕποκορ. τοῦ materia) μετακρά ὕλη, ὑπόθεσις λόγου.
 materialior, ανί, ὁλοτομώ, ἐυλευόμεαι, ἐυλίτρωμαι.
 materialis, εἴτε materialis, is, εἴτε materialis, ae, θ. μάταρις, εἶδος Κελτικῶν παλτοῦ.
 materialis, a, um, (mater) μήτριος, μήτρικος, μήτρωος. materium nomen, τὸ μήτρινον ὄνομα, τὸ τῆς μήτρός ὄνομα. materinae, ἡ μήτρώα ὁδοί, nobilius materialia, ἡ πρὸς μήτρός εὐγένεια. materinae, anis, ὁ πρὸς μήτρός πάππος. tempora materina, ὁ τῆς κνήσεως χρόνος. Κύρ. ὄν.
 Materius, i, ἄ. Μάτρινος.
 materialia, ae, θ. (mater) ἡ μητράδελφος, ἡ πρὸς μήτρός θεία, ἡ πρὸς μήτρός τηθίς. materialia magna, ἡ τῆς τήθης ἀδελφὴ.
 mathemāticus, a, um, μαθηματικός. mathematicus, ἄ. ὁ μαθηματικός. mathematica, ae, θ. ἡ μαθηματικὴ. 2) mathematicus, i, ἄ. ὁ μαθηματικός. ἀστρολόγος, ἀστρομαντής, χαλδαῖος. mathematica, ae, θ. ἡ μαθηματικὴ, ἀστρολογία, ἀστρομαντεία.
 mathēsis, is, θ. μάθησις. 2) ἡ μαθηματικὴ, ἀστρολογία, ἀστρομαντεία.
 Matianus, εἴτε Matianus, a, um, Ματτιανός, τοῦ Ματτίου. Matiana mala, τὰ Ματτιανὰ μήλα.
 Matinus, i, ἄ. ἕως τῆς Ἀπουλίας. Matinus, a, um, τοῦ Ματίνου ἑσους.
 Matius εἴτε Matius, a, um, Μάττιος, τοῦ Ματτίου. Matius εἴτε Matius, ἄ. δ. Μάττιος.
 Matralia, iam, ουί. (mater) ἡ τῆς Λαυκοῦθας ἑορτὴ ἐν μηνί Ιουνίῳ. πρὸς. Matuta.
 matresco, ero, (mater) μητράζω.
 matricialis, e, (matrix) τῆς μήτρας.
 matricia, ae, ἄ. καὶ θ. (mater-caedo) μητροκτείνος.
 matricidam, ii, ουί. (matricida) μητροκτονία.
 matricilla, ae, θ. (matrix) κατάλογος, ἀπο-

γραφὴ, γραμματεῖον, (μήτρωον), Α. τοῦ μεταγ. Δατ.
 matriculus, i, ἄ. εἶδος ἰχθύων. Ἀπουλῆσις. matrimonialis, e, γαμικός, τοῦ γάμου, τοῦ συνοικισίου. Α. τοῦ μεταγ. Δατ.
 matrimonium, ii, ουί. (mater) γάμος, συνοικίσιον, συζυγία, σύζευξις. matrimonio conjungi, γάμῳ συζεύγεσθαι. matrimonio depellere, exigere, o matrimonio dimittere aliquem, ἀποπέμψαι γυναῖκα, aliquem in matrimonium ducere, ἄγειναι, λαμβάνειν τινὰ γυναῖκα, γαμῖν τινὰ. habere aliquem in matrimonio, ἔχειν τινὰ γυναῖκα. dare alicui filiam in matrimonium, συνοικίζειν τινὶ τὴν θυγατέρα, δίδναι τινὶ γυναῖκα τὴν θυγατέρα. collocare filiam in matrimonio, ἐκδίδναι ἀνδρὶ τὴν θυγατέρα. 2) γάμος, γάμπετ, γυνή. matrimus, a, um, (mater) ὁ ἐπὶ μητρὶ ζῶν, ὁ τὴν μητέρα ἔτι ζῶσαν ἔχων.
 matrix, icis, θ. (mater) ἐπὶ κτηνῶν ἡ μήτηρ. 2) ἐπὶ φυτῶν τὸ δένδρον, ἐξ οὗ φύονται βλαστοί. παρὰ τοῖς μεταγενεστοῖς. 3) μεταγ. ἡ μήτηρ, πηγὴ, ἀρχή. 4) ἡ μήτρα (τῆς γυναικὸς). 5) κατάλογος, ἀπογραφὴ, (μήτρωον). 6) ἐν ἐπιγραφαὶ εὐρεται καὶ ὡς ἐπίθετον τῆς ἀφροδίτης.
 matrona, ae, θ. (mater) ἰθαγενὴς γαμετή, σπυγὴ εἴτε Ἰντιμος γυνή, διαποινα, εἰκοδισποινα. ἔστι δὲ ἡ λέξις τῶν ἑλλήνωνισι δουκαποδίων, ὡς περ καὶ ὁ auctor καὶ τὸ meritum καὶ ἄλλαι συχναὶ τὰν ἰθαγενικῶν. 2) alicujus, ἡ γαμετή, σύζυγος, γυνή τιος. 3) matrona Juno, ἡ διαποινα εἴτε προστάτις Ἥρα.
 Matrona, ae, ἄ. ὁ Ματρόνας, ποταμὸς τῆς Γαλλίας, ὁ τανὺν Marne.
 matronalis, a, (matrona) τῆς ἰθαγενεὸς ἡ ἐντίμου γυναικὸς, τῆς εἰκοδισποινης, μητροσπυγῆς. — Matronalia, iam, ουί. ἑορτὴ τις τῶν εἰκοδισποινῶν, ἐπιταυομένη ἐν ταῖς καλῶνδε τοῦ Μαρτίου μηνός.
 matronaliter, ἐπιθ. (matronalis) ὡς πρέπει διαποινῆ, ἐντίμως. Επιγρ.
 matronatus, us, ἄ. ἐντιμος ἡ ἐλευθεροσπυγῆς σπυγῆ, ὡς πρέπει διαποινῆ.
 matricilis, is, ἄ. (mater) ἀνεψιὸς πρὸς μητρός, ὡς ἐπὶ μητράδελφου.
 matui, ae, θ. ψαῖθος.
 matutinus, ii, ἄ. (matui) ὁ ἐπὶ ψαῖθου καθύδων, χαμπόνης. Α. τοῦ μεταγ. Δατ.
 matuta, ae, θ. ἡ ματτύα, ὁ ματτύος (πολυτελὲς ἔδεσμα).
 matutella, ae, θ. (ὕποκορ. τοῦ matui) ματτύλλη.
 Mattheus, i, ἄ. Ματθαῖος. Παρὰ Προβάντιον εὐρεται καὶ διουλλάδιος Mattheus.
 Mattheum ἡ Matuium, i, ουί. πόλις τοῦ ἱερμανίας, ἡ τὸ τοπικὸν Mattheus, a, um.

*mattus καὶ matus, α, um, (ἴσως ἐκ τοῦ madidus) διάδροχος, εἴως διάδροχος, βεβεγγμένος. Ἀμπ. γρ.

mattia, τὰν τῷ mattia.

mattia, αε, θ. ἀμῖς, ἐνουρήθη. 2) σκαφίον.

Mattura, αε, θ. (maturus), ὀρηκτός τις θεός.

matturate, ἐπίρ. ἐπισπερχώς, ταχέως, διὰ σπουδῆς.

matturate, θnis, θ. (maturus) τὸ ἐπισπεύδειν.

matturo, ἐπίρ. (maturus) ὠραίως, ἐν ὥρᾳ, ἐν καιρῷ. 2) συνήθ. ἐπισπερχώς, σπουδῇ, διὰ σπουδῆς, ταχέως, ταχὺ, πρώτ. maturissimo εἰς maturissime, ταχύτατα, τάχιστα.

matturescero, ερε, (maturus-facio) aliquid, πεπαίνομαι. Α. τοῦ μεταγ. Ἀστ.

matturesco, urui, ere, (maturus) πεπαίνομαι. 2) ἀδρύνουμαι, ἀδρούμαι, ἀδρός, ὠραίος γίνουμαι. partus maturescit, τὸ ἐμβρυον τελεογονεῖται.

maturitas, atis, θ. (maturus) ὠραιότης, ὠριμότης, ἀδρότης. ad maturitatem perducere, τελεοφορεῖν. maturitas partus, ἡ τελεογονία. maturitatem capere, adipisci, ad maturitatem pervenire, ἀδρύνουμαι, πέπων, ὠραίος γίνουμαι. 2) παρὰ Πάλλαδιον ἀπαξ ὥρα, εἰ ὠραῖοι εἰς ὠριμοὶ καρποί. 3) ὥρα, καιρός, εὐκαιρία. 4) σπουδαιότης, τὸ σπουδαῖον εἰς ἀδρὺν τῆς ψυχῆς. 5) ἐπιτάχυνσις, ταχύτης.

matturo, avi, atum, are, aliquid, πεπαίνομαι, ἀδρύνω, τελεοφορῶ τι. maturor καὶ εὐδαι. matura, πεπαίνουμαι, ἀδρύνουμαι, τελεοφορῶμαι, ὠραίος εἰς ὠριμος γίνουμαι. 2) πεπαίνομαι, πείσω τι. 3) ἐπισπεύδω, ταχύνω, ἐπιταχύνω τι. εὐδ. σπεύδειν, ταχύνειν, maturat proficisci, σπεύδει πορεύεσθαι.

matturus, α, um, ὠραίος, ὠριμος, πέπων, πέπειρος, ἀδρός. fruges maturae, καρποὶ ὠραῖοι. una matura, σταχυὴ πέπων, πέπειρος. mulier matura, γυνὴ τελεοφορούσα. maturam moriem oppetit, ὠραίος (γέρον) ὡς ἀποθνήσκει. matura avi εἰς ἀνο, ὠραίος γέρον, τῇ ἡλικίᾳ προεδοκίμως. aliam rei εἰς ad aliquid, ἡλικίαν τινὸς ἔχων. matura militiae ἡ ad arma, στρατεύσιμος. virgo matura viro, εἰς ἀπλῶς matura, παρθένος ὠραία ἀνδρὸς εἰς γάμου, ἡλικίαν γάμου ἔχουσα. 2) ὠραίος, καίριος, ἐγχαίριος. 3) πρώτος, πρώτος, ταχὺς. Σημ. τὸ ὑπερθετικὸν συνήθ. maturissimus, σπαν. maturrimus.

matus, τὰν τῷ matus.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

Mattia, αε, θ. εἰς mater Mattia, Μήτηρ Ματούτα, θεά, «ἥν ἐν τις μάλιστα Δευκάδιον νομίζουσιν εἶναι». Πλουτ. ἐν βίῳ Κοπίλλου, β.

mattitinalis, e, (matotinus) ἐωθινός. Α. τοῦ μεταγ. Ἀστ.

mattitino, ἐπίρ. πρώτ.

mattitino, ἐπίρ. ἴδ. matutinus.

mattitinus, α, um, (mattia) ἐωθινός, πρώτος.

cautus volucrum mattitinus, τὸ ἐωθινὸν τῶν ὀρνίθων μέλος. dies mattitinus, ἡ πρώτη, τὸ ἐωθινόν. mattitinos pectus capillos, πρώτ. κτενίζων τὴν κόμην. mattitinus pater, ὁ ἐάνος, ὃς ἔωθεν προσεύχονται.

mattitinum tempus, εἰς ἀπλῶς mattitinum, εὐ. τὸ ἐωθινόν, ἡ πρώτη, ἡ ἑως.

mattitino, πρώτ. ἐωθεν.

maurella, αε, θ. εἶδος φυτοῦ.

Mauritania, τὰν τῷ Mauritania.

Mauri, orum, ἴδ. Maurus.

Mauricium, ἐπίρ. τὰν τῷ Mauric.

Maurice, ἐπίρ. κατὰ τὸ ἦθος ἢ τὴν γλῶσσαν τῶν Μαυρουσίων.

Mauritania, αε, θ. Μαυρουσία καὶ Μαυριτανία, χώρα τῆς Λιβύης, ἡ νῦν Fos καὶ Morocco. ἐπίρ. Mauritanicus, α, um.

Maurus, α, um, Μαυρούσιος, τῶν Μαυρουσίων. Maurus, α, ὁ Μαυρούσιος. Mauri, πληθ. οἱ Μαυρούσιοι, Μαύροι.

Mauritaneus, α, um, Μαυρούσιος.

Maurusius, α, um, Μαυρούσιος. Maurusii, πληθ. οἱ Μαυρούσιοι.

Mausoleum, ἴδ. Mausolus.

Mausolus, ι, α. Μαυσώλης. Mausoleus, α, um, Μαυσώλης, τοῦ Μαυσώλου. — Mausoleum sepulcrum εἰς ἀπλῶς Mausoleum, ι, εὐ. τὸ Μαυσώλειον, ὁ Μαυσώλου τάφος, ἐν τῶν ἐπὶ ταυμάτων ἐπὶ δὲ καὶ μαυσώλειον, πᾶς μεγαλοπρεπὲς τάφος.

mayolo, ἀρχιστον. ἐκ τούτου τὸ ἀρχαῖον mayelim, mayellem, κ.τ.λ. ἀντὶ τοῦ malim, κ.τ.λ.

Mayors, atis, ἀρχαῖκ. καὶ ποιητ. ἀντὶ τοῦ Mats.

Mayortius, α, um, ἀρχαῖκ. ἀντὶ τοῦ Martius.

Maxentius, α, um, τοῦ Μαξεντίου.

Maxentius, ι, α. Μαξέντιος.

maxilla, υν, θ. (ὀσπερ. τοῦ mala) σιαγών, γνάθος. superior, ἡ ἄνω γνάθος.

maxillaris, υ, τῆς σιαγόνος. maxillares dentes, α. οἱ γομφιοί, μολδονταί.

maxime, ἐπίρ. ἴδ. magis.

maximopere, ἐπίρ. ἴδ. magnopere.

maximus, α, um, ἴδ. magnus.

maza, αε, θ. μάζα.

Mazaca, αε, θ. καὶ Mazaca, urum, εὐ. τὸ Μάζακα, πῆλις τῆς Καππαδοκίας. Mazaces, um, α. οἱ Μάζακηνοί.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

Mazax, αε, α. Μάζαξ. Mazaces, εἰς Mazaces, um, πληθ. Μάζαξ, Μάζακος, εἶνος τῆς Μάζας. 2) Μάζακηνός, πρὸς Mazaca.

μαζονόμος, ἰ, ἀ. καὶ mazonomum, ἰ, οὐ, ὁ μαζονόμος, τὸ μαζονόμενον. (εἶδος τρυβλίου).

mechilis, e, (meo) διαδατός, περάσιμος. 2) περὶν εἰτε διέρχεται δυνάμενος, πόριμος.

meama, ἴδ. mei.

meapto, ἴδ. pte.

meatus, us, ἀ. (meo) πορεία, κίνησις, φορά, (βαδισμός, πτήσις, ἐρπυσμός, κ.τ.τ.) solis lunaeque, ἡ φορά εἰτε ὁδὸς τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης. aquilae, ἡ φορά, πτήσις τοῦ ἀετοῦ. animae εἰτε spirandi, ἡ ἀναπνοή, ἡ τοῦ πνεύματος διαδρομή. 2) πόρος, δρόμος, ὁδός.

Meaenias, ταῦτὸ τῷ Maecenas.

meastor, ταῦτὸ τῷ ecator.

mechaneia, aīis, οὐ. μηχανήμα.

mechanicos, ἐπὶ μηχανικῶς.

mechanicus, a, um, μηχανικός. mechanica, ἰ, ἀ. ὁ μηχανικός, μηχανοποιός. ars mechanica, ἡ μηχανική.

Meoenias, ταῦτὸ τῷ Maecenas.

mecon, onis, ὁ. μῆκων.

medonis, idis, ὁ. μηχανῶν (ὁρίδα).

mediculis, w, ἀ. μηχανῶν λίθοι.

medullam, ii, οὐ. μηχανῶν, ὅπιον. 2) τὸ τῶν νεύρων μηχανῶν. 2) ἡ καὶ πηλὴς καλεωμένη βοτάνη.

medum, ἀντὶ τοῦ cum me.

med, ἀρχαία, ἀντὶ τοῦ me.

Medaura, (καὶ Medaura) πηλὴ ἐπὶ τῶν ὀρέων τῆς Νομαδικῆς καὶ τῆς Γαλιτίας, πιθανῶς ἡ αὐτὴ ἢ καὶ Ad Medera καὶ Amodera εὔρηται, παρὰ Πτολεμαίου Ἀμύδα, παρὰ δὲ Προκλήου Ἀμυδάρα.

meddix, icis, καὶ meddixitensis, ἰ, ἀ. ἡ μεγίστη ἀρχὴ παρὰ τοῖς Ὀσκοις.

Medea, w, ὁ. Μήδεια.

Medeis, idis, ὁ. τῆς Μήδειας, φαρμακώδης.

medeia, w, ὁ. (medeor) ἔκσις, ἱατρεία, ὁρμησία, φαρμακεία. 2) ἱαμα, ὁρμησία, φάρμακον.

medeor, eri, alicui, (μῆλω, μέδομαι) ἱώμαι, ὁρμησάμενος τινὰ ἢ τι, ἐπικουρῶ τινι. medens, a, ὁ ἱατρός. Sui, aliquid, καὶ contra aliquid, σπαν. ἀντὶ τοῦ alicui. 2) μεταφ. ἱώμαι, ἀνοῦμαι, ὁρμησάμενος τι, ἐπικουρῶ, βοηθῶ τινι. — Τριτοπρόσ. ut hinc vitio medatur, ὥπως ἐπικουρία γίνηται ταύτῃ τῇ κακίᾳ. Εὐρήνται δὲ καὶ παθητικῶς, ut ex vino stomachi dolor medatur.

Medya, w, ὁ. Μήδεια.

mediālis, e, μέσος.

mediānus, a, um, μέσος, μεσάζων, μεσῶν.

mediātinus, i, ἀ. (medius) διάκονος, ὁππότες.

mediā-tēnus, ἐπὶ μέτροι τῶν μέσων. Μαρτ. Καπίλλα.

mediatio, onis, ὁ. (medio) μεσσία. Α. τοῦ μετρυ. Λατ.

†mediator, oris, ἀ. μεσίτης.

mediatrix, icis, ὁ. μεστία.

Medica, w, ὁ. (ὅπον. herba) Μήδικη πλά.

medica, w, ὁ. ἱατρικὴν, ἱατρίαν.

medicabilis, e, ἱάσιμος, ἀκισίμος, ὁρμησιμῶς. 2) ἱατρός, ἱατρικός, ἀκιστικός. ὁρμησιμῶς.

medicabiliter, ἐπὶ ἱατρικῶς, ὁρμησιμῶς.

medicābilitas, i, οὐ. ἱατρία εἰτε ὁρμησιμῶς τῶς.

medicamen, inis, οὐ. (medicor) ἱαμα, ἔκσιμα, ὁρμησία, φάρμακον. 2) φάρμακον, δηλητήριον. 3) φάρμακον, μαγικὸν φάρμακον, μάγικον, μάγευμα. 4) φάρμακον, μάγευμα, ἄρτυμα. 5) φάρμακον, βάμμα, βαφή. 6) φάρμακον, φύκος, ἐντριμμα.

medicamentarius, a, um, φαρμακευτικός.

medicamentaria, w, ὁ. (ὅπον. ars) ἡ φαρμακευτική. medicamentarius, ἀ. ὁ φαρμακευτικός, φαρμακοπώλης. 2) medicamentarius, ἀ. ὁ φαρμακός. medicamentaria, ὁ. ἡ φαρμακεία, φαρμακοποιία.

medicamentarius, a, um, ἱατρός, ἱατρικός, ὁρμησιμῶς. Α. σπ.

medicamentum, i, οὐ. ταῦτὸ τῷ medicamen.

medicatio, ionis, ὁ. ἔκσις, μάγευμα.

medicātia, ōrum, οὐ. φάρμακα, ἐπικουρήματα. Βοήθ.

†medicātor, oris, ἀ. ἱατρός, ὁρμησιμῶς.

medicatus, us, ἀ. φάρμακον, μάγικον, μάγευμα. Α. ποιητ.

medicēna, ἴδ. medicinus.

medicinalis, e, ἱατρικός, medicinalis ara, ἡ ἱατρική. digitus medicinalis, ὁ δακτυλῶν.

medicinus, a, um, ἱατρικός. ars medicina εἰτε ἀπλῶς, medicina, ὁ. ἡ ἱατρική. medicinum exorcere ἢ facere, ἱατρῶν.

medicina, ὅπον. officina, τὸ ἱατρικόν. 3) medicina, ὅπον. res, τὸ ἱαμα, ἔκσιμα, ὁρμησία, φάρμακον, μεταφ. ἡ ὁρμησία. ἐπικουρήμα, τὸ ἐπικουρήμα.

medico, avi, atum, are, aliquid, ἱώμαι, ἀνοῦμαι, ὁρμησάμενος τι, ἐπικουρῶ τινι. 2) φαρμάσσω τι, ἄρτυω, βρέχω, ἀλείφω τι. 3) φαρμάσσω, βάπτω τι. 4) φυκῶ, ἐντριβῶ τι. 5) φαρμακῶ, δηλητηρίω χεῖρ τι. 6) bolium medicatum, μύκης φαρμακώδης. — medicatus, a, um, ἵνατις ἱατρός, ἱατρικός, ἀκιστικός, ὁρμησιμῶς.

medicor, aus am, uri, alicui καὶ aliquid, ἱώμαι, ὁρμησάμενος τινὰ, ἱώμαι, ἀνοῦμαι τι, ἐπικουρῶ τινι.

medicōsus, ū, um, ἱατρικός. Α. τοῦ μετρυ. Λατ.

medicus, a, um, (medeor) ἱατρός. ars medica, ἡ ἱατρική, medicina, ὁ. ὁ ἱατρός.

medica, 0. ἡ ἱατρικὴ. digitus medicus, 0. δακτυλιώτης. 2) ἱατρίκος, ἱατρικός, ἀκαστικός, θεραπευτικός. 3) σπαν. φαρμακοποιός, μαγικός.

Medicus, a, um, Μηδικός, herba Medica, ἡ Μηδικὴ πόα. malum Medicum, τὸ Μηδικὸν μῆλον.

medidies, ἀρχαῖος ἀντὶ τοῦ meridia.

medio, ἐπὶ β. μέσως, μετρίως.

medietas, aia, 0. μεσότης, τὸ μέσον. 2) ἡ ἡμισία, τὸ ἥμισυ.

mediūna, a, 0. (medias-luna) ἡ διχότομος σελήνη. Α. τοῦ μεταρ. Δατ.

medimnum, i, 0. καὶ medimnus, i, d. 0. μέδιμνος.

medio, are, (medius) aliquid, ἡμισιώ, διχοτομῶ τι. 2) μεσῶ. mediante Junio, μεσούντος τοῦ Ἰουνίου μηνός.

*mediocritas, a, um, (ὀποκορ. τοῦ medioeris) μέτριος τις, πᾶν μέτριον.

mediocritas, e, (medius) μέσος, μέτριος, ἐπισεικός, ἱκανός. 2) ἐπὶ ψυχῆς μέτριος, ἐπισεικός, ἡμερότης. 3) μέτριος, μέτριος τις, οὐκ ἔξοχος, μικρὸς, φαῦλος, κοινός. 4) syllaba medioeris, ἡ διχρόνος εἴτε ἀμφιβολος συλλαβή.

mediocritas, aia, 0. μετριότης, μεσότης, τὸ μέτρον, τὸ μέσον.

mediocriter, ἐπὶ β. μετρίως, μέσως, ἐπισεικῶς, ἱκανῶς. 2) μετρίως, οὐ πᾶν, οὐ λίαν, εὐτελώς.

Mediolanum, i, καὶ Mediolanum, Yi, 0. Μεδιόλανον, Μεδιολάνιον, μητρόπολις τῶν Ἰνσουβρων, ἡ τανὺν Milano, Mediolanum, μητρόπολις τῶν Σαντιόνων ἐν Γαλλίᾳ ἡ τανὺν Saintes. Mediolanensis, e, Μεδιολάνιος.

Mediomatrici, oram, d. Μεδιοματρικοί, Μεδιοματρικες, ἔθνος τῆς Βελγικῆς.

*medioximus, εἴτε medioximum, ἐπὶ β. ἀρχαῖα, ἀντὶ τοῦ medioeriter.

medioximus, εἴτε medioximus, a, um, μεσσίτατος, μέσος. Α. ἀρχαῖα.

medipontus, i, d. εἶδος σφενιῶν.

meditabundus, a, um, μελετών.

meditamen, ius, 0. ταῦτα τῶν meditamentum. Α. ποιητ.

meditamentum, i, 0. μελέτη, παρασκευή. 2) μελέτημα.

meditare, ἐπὶ β. μετὰ μελέτης, διὰ μελέτης. 2) ἐσκευμένως.

meditatio, iois, 0. (meditor) μελέτη, σκέψις. 2) μελέτη, ἀσκήσις. campestris, ἡ πολεμικὴ μελέτη. dicendi, ἡ ῥητορικὴ μελέτη.

meditativus, a, um, μελετητικός. verba meditativa παρὰ τοῖς γραμματικαῖς καὶ desiderativa καλοῦνται, εἰα τὰ lecturio, cursio, pecturio κ. τ. τ.

meditator, oris, d. 0. μελετών. Α. τοῦ μετάρ. Δατ.

meditatorum, ii, 0. μελέτη, μελετητήριον.

meditatus, us, d. μελέτη, δίκαιοι, διαλογισμός.

mediterraneus, a, um, (medius-terra) μεσάγαιος, mediterraneus, 0. ἡ μεσάγαια. Παρὰ δὲ ἰσθμῶν καὶ ἡ μεσάγαιος θάλασσα. mediterranea, orum, πληθ. τὰ μεσάγαια, ἡ μεσάγαια.

mediterraeus, a, um, κατὰ Σύστηνον παρὰ Παύλῳ τῶ διακόνῳ τῶς βελτίων δόξαν τοῦ mediterraneus.

meditor, atus sum, ari, aliquid ἡ de re, μελετῶ, σκέπτομαι, διασκοπῶ τι, σκέπτομαι, λογίζομαι περὶ τινος. secum, ἀκρίβειαι, λογίζομαι πρὸς ἑαυτὸν. meum meditor, quid dicam, μελετῶ, πρὸς ἑαυτὸν σκέπτομαι, τί ἂν εἴποιμι ἡ ὅτι, ἡ χρὴ λέγειν. meditari causam, accusationem, μελετᾶν τὴν δίκην, τὴν κατηγορίαν. νοῦς, στίχους, alicui insidias, ἐπινοεῖν, κατασκευάζειν τινὶ ἐνέδρας. fugam, διανοεῖσθαι φυγὴν. Μετ' ἀκρεμφ. proficisci, προλεγεσθαι, διανοεῖσθαι, ἐπινοεῖν πορεύεσθαι.

ad rem, σπουδάζειν περὶ τι, ἀσκεῖν τι.

meditatus, a, um, ἐνεργητικῶς μεμελετηκώς. 2) πύθητικῶς μεμελετημένος, ἐσκευμένος. non meditatus, ἀμελετητός.

Meditatio, a, 0. (medeor) θεά τις τῶν ῥωμάων, ἡς ἡ ἐρση Meditatio, ium, 0.

μηνὸς Οκτωβρίου ἐνδεκάτῃ ἐτελεῖτο, εἰς νέφ οἶνον πρῶτον ἱσπένδον.

meditallium, i, 0. (medius) τὸ μεσαίτατον, μεσόμεγαλον, μέσον.

mediam, id, medius.

medius, a, um, μέσος. media pars, τὸ μέσον μέρος. medium tempus, τὸ μέσον τοῦ χρόνου. medius collis, τὸ μέσον τοῦ λόφου. medius dies, ἡ μέση, μεσούσα, ἀμειψύμενη ἡμέρα. medius aestus, ἡ ἀμειψύμενη καύσις. in media urbe, in medio urbis, εἴτε medio urbis, ἐν τῇ μέσῃ πόλει.

ἐν τῇ μέσῃ τῆς πόλεως, in urbe media, εἴτε media in urbe, ἐν τῇ πόλει μέσῃ, ἐν μέσῃ τῇ πόλει. medius per hostes factus, διὰ μέσων τῶν πολεμίων φέρεται. in medium agmen, εἰς τὸ μέσον τοῦ στρατοῦ.

me medium loco, καθέξομαι εἰς τὸ μέσον. medio tempore, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ. medii dies, αἱ μεταξὺ ἡμέραι. medium arripere aliquem, μέσον λαμβάνειν τινά. inter bellum et pacem medium nihil est, οὐδὲν μέσον (διὰ μέσου) ἐστὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης. Megaram medium Corinthis Athenisque ἡ Corinthi et Athenarum considerare, τὴν Μεγάρων μέσην (ἐν μέσω) τῆς τῶν Κορίνθου καὶ Ἀθηνῶν.

Medius, a, um, μέσος. media pars, τὸ μέσον μέρος. medium tempus, τὸ μέσον τοῦ χρόνου. medius collis, τὸ μέσον τοῦ λόφου. medius dies, ἡ μέση, μεσούσα, ἀμειψύμενη ἡμέρα. medius aestus, ἡ ἀμειψύμενη καύσις. in media urbe, in medio urbis, εἴτε medio urbis, ἐν τῇ μέσῃ πόλει.

ἐν τῇ μέσῃ τῆς πόλεως, in urbe media, εἴτε media in urbe, ἐν τῇ πόλει μέσῃ, ἐν μέσῃ τῇ πόλει. medius per hostes factus, διὰ μέσων τῶν πολεμίων φέρεται. in medium agmen, εἰς τὸ μέσον τοῦ στρατοῦ.

me medium loco, καθέξομαι εἰς τὸ μέσον. medio tempore, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ. medii dies, αἱ μεταξὺ ἡμέραι. medium arripere aliquem, μέσον λαμβάνειν τινά. inter bellum et pacem medium nihil est, οὐδὲν μέσον (διὰ μέσου) ἐστὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης. Megaram medium Corinthis Athenisque ἡ Corinthi et Athenarum considerare, τὴν Μεγάρων μέσην (ἐν μέσω) τῆς τῶν Κορίνθου καὶ Ἀθηνῶν.

Medius, a, um, μέσος. media pars, τὸ μέσον μέρος. medium tempus, τὸ μέσον τοῦ χρόνου. medius collis, τὸ μέσον τοῦ λόφου. medius dies, ἡ μέση, μεσούσα, ἀμειψύμενη ἡμέρα. medius aestus, ἡ ἀμειψύμενη καύσις. in media urbe, in medio urbis, εἴτε medio urbis, ἐν τῇ μέσῃ πόλει.

ἐν τῇ μέσῃ τῆς πόλεως, in urbe media, εἴτε media in urbe, ἐν τῇ πόλει μέσῃ, ἐν μέσῃ τῇ πόλει. medius per hostes factus, διὰ μέσων τῶν πολεμίων φέρεται. in medium agmen, εἰς τὸ μέσον τοῦ στρατοῦ.

me medium loco, καθέξομαι εἰς τὸ μέσον. medio tempore, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ. medii dies, αἱ μεταξὺ ἡμέραι. medium arripere aliquem, μέσον λαμβάνειν τινά. inter bellum et pacem medium nihil est, οὐδὲν μέσον (διὰ μέσου) ἐστὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης. Megaram medium Corinthis Athenisque ἡ Corinthi et Athenarum considerare, τὴν Μεγάρων μέσην (ἐν μέσω) τῆς τῶν Κορίνθου καὶ Ἀθηνῶν.

Medius, a, um, μέσος. media pars, τὸ μέσον μέρος. medium tempus, τὸ μέσον τοῦ χρόνου. medius collis, τὸ μέσον τοῦ λόφου. medius dies, ἡ μέση, μεσούσα, ἀμειψύμενη ἡμέρα. medius aestus, ἡ ἀμειψύμενη καύσις. in media urbe, in medio urbis, εἴτε medio urbis, ἐν τῇ μέσῃ πόλει.

ἐν τῇ μέσῃ τῆς πόλεως, in urbe media, εἴτε media in urbe, ἐν τῇ πόλει μέσῃ, ἐν μέσῃ τῇ πόλει. medius per hostes factus, διὰ μέσων τῶν πολεμίων φέρεται. in medium agmen, εἰς τὸ μέσον τοῦ στρατοῦ.

me medium loco, καθέξομαι εἰς τὸ μέσον. medio tempore, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ. medii dies, αἱ μεταξὺ ἡμέραι. medium arripere aliquem, μέσον λαμβάνειν τινά. inter bellum et pacem medium nihil est, οὐδὲν μέσον (διὰ μέσου) ἐστὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης. Megaram medium Corinthis Athenisque ἡ Corinthi et Athenarum considerare, τὴν Μεγάρων μέσην (ἐν μέσω) τῆς τῶν Κορίνθου καὶ Ἀθηνῶν.

Medius, a, um, μέσος. media pars, τὸ μέσον μέρος. medium tempus, τὸ μέσον τοῦ χρόνου. medius collis, τὸ μέσον τοῦ λόφου. medius dies, ἡ μέση, μεσούσα, ἀμειψύμενη ἡμέρα. medius aestus, ἡ ἀμειψύμενη καύσις. in media urbe, in medio urbis, εἴτε medio urbis, ἐν τῇ μέσῃ πόλει.

ἐν τῇ μέσῃ τῆς πόλεως, in urbe media, εἴτε media in urbe, ἐν τῇ πόλει μέσῃ, ἐν μέσῃ τῇ πόλει. medius per hostes factus, διὰ μέσων τῶν πολεμίων φέρεται. in medium agmen, εἰς τὸ μέσον τοῦ στρατοῦ.

me medium loco, καθέξομαι εἰς τὸ μέσον. medio tempore, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ. medii dies, αἱ μεταξὺ ἡμέραι. medium arripere aliquem, μέσον λαμβάνειν τινά. inter bellum et pacem medium nihil est, οὐδὲν μέσον (διὰ μέσου) ἐστὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης. Megaram medium Corinthis Athenisque ἡ Corinthi et Athenarum considerare, τὴν Μεγάρων μέσην (ἐν μέσω) τῆς τῶν Κορίνθου καὶ Ἀθηνῶν.

Medius, a, um, μέσος. media pars, τὸ μέσον μέρος. medium tempus, τὸ μέσον τοῦ χρόνου. medius collis, τὸ μέσον τοῦ λόφου. medius dies, ἡ μέση, μεσούσα, ἀμειψύμενη ἡμέρα. medius aestus, ἡ ἀμειψύμενη καύσις. in media urbe, in medio urbis, εἴτε medio urbis, ἐν τῇ μέσῃ πόλει.

ἐν τῇ μέσῃ τῆς πόλεως, in urbe media, εἴτε media in urbe, ἐν τῇ πόλει μέσῃ, ἐν μέσῃ τῇ πόλει. medius per hostes factus, διὰ μέσων τῶν πολεμίων φέρεται. in medium agmen, εἰς τὸ μέσον τοῦ στρατοῦ.

me medium loco, καθέξομαι εἰς τὸ μέσον. medio tempore, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ. medii dies, αἱ μεταξὺ ἡμέραι. medium arripere aliquem, μέσον λαμβάνειν τινά. inter bellum et pacem medium nihil est, οὐδὲν μέσον (διὰ μέσου) ἐστὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης. Megaram medium Corinthis Athenisque ἡ Corinthi et Athenarum considerare, τὴν Μεγάρων μέσην (ἐν μέσω) τῆς τῶν Κορίνθου καὶ Ἀθηνῶν.

Κορίνθου καὶ τῶν Ἀθηνῶν ἔκτισαν. 2) μέσος, μέτριος, κοινός. medium vinum, μέσος οἶνος, (οὗτε παλαιός, οὗτε νέος). 3) μέσος, μεσῶν, διὰ μέσου ὧν, ἐκ τοῦ μέσου καθήμενος, μετ' οὐδενὸς ὧν. 4) μέσος, μεσιτεύων, medium frater et sororis, μέσος, μεσίτης τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς, μεσιτεύων τὴν διαλλαγὴν αὐτῶν. paci se medium offerre, μεσιτεύειν τὴν διάλυσιν τοῦ πολέμου. 5) μέσος, ἀμφίδολος, vocabulum medium, μέσον ῥῆμα, μέση λέξις. 6) σπαν. ἤμισος. medium aurum, ἡμίση χρυσός, τὸ ἥμισυ τοῦ χρυσοῦ. — medium, οὗ, τὸ μέσον, dici, τῆς ἡμέρας. medium, τῆς οἰκίας. medio medium, κατὰ τὸ μέσον τῆς οἰκίας. μεταφ. medio h per medium ire, τὴν μέσην ὁδὸν πορεύεσθαι, τὰ μέτρια τηρεῖν. 2) τὸ μέσον, τὸ κοινόν, τὸ φανερόν. praeda est in medio, ἡ λεία κοινὴ πᾶσιν ἐστίν. rem in medio ponere, εἰς μέσον τίθεσθαι τι. palma est in medio posita, ὁ στάφανος, τὰ ἄλλα ἐν μέσῳ κεῖται. afferre aliquid in medium εἰς τὸ μέσον τίθεσθαι, εἰς τὸ κοινόν κατατίθεσθαι τι. consuleri in medium, βουλευέσθαι ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ. verba e medio, de medio, ῥήματα κοινὰ, κοινὰ, τετραμμένα. rem in medio relinquere, ἔφην τι ἀκριτοῦ. tollere hominem de medio, ἐκποδῶν ποιεῖσθαι, βαρυντὸν τινα. excedere a medio, ἐξίστασθαι ἐκ τοῦ μέσου, ἐκποδῶν γίνεσθαι, ἐνίστασθαι ἐκ τοῦ μέσου, ἀποσπῆσθαι, ἀποσπῆσθαι. in medium venire, procedere, εἰς τὸ μέσον ἔρχεσθαι, εἰς τὸ φανερόν ἐξίτηναι. in medio est, πέρας ἐστιν, ἐν τῷ φανερῷ ἐστίν. crimen in medio erit, τὸ ἀμάρτημα φανερόν ἐστίν. conferre, proferre aliquid in medium, εἰς τὸ μέσον φέρειν, εἰς τὸ κοινόν ἀποφαινεῖν τι, πᾶσι δηλῶν ποιεῖν τι. 3) σπαν. τὸ ἥμισυ, ἡ ἡμισία.

medius fidius (δ. Fidius).

medix, τὸ τὸ τῷ meddix.

medixtarius, ἰ, ἄ. τὸ τὸ τῷ meddix.

Medon, ntis, ἄ. Μίδων.

Medontidae, arum, ἄ. Μεδοντίδαι, ἀπόγονοι τοῦ Μίδοντος.

medulla, w, 0. (medius) μυελός (ὑπερῶν). 2) μήτρα, ἐντερὶον (φυτῶν). 3) μεταφ. ὁ μυελός, τὸ ἔνδοον, τὸ ἐντός, τὸ ἐσωτάτω. naves sine medulla, κατὰ κάρυα. cura mordet medullas, ἡ φροντίς δάκνει τὰ σπλάγγνα, τὸν θυμὸν. 4) ζωτός, ἀνθος.

medullaris, o, ἐνδομυελός.

Medullin, w, 0. Μεδυλλία, πόλις τῆς Λατίνης, ἥς οἱ πολῖται. Medullini, orum, Μεδυλλῖνοι.

medullinus, ἐπίθ. μυελώδης, ἐκ μυελου. μεταφ. ἐκ καρφίαις, ἐκ ψυχῆς, ἐν τῇ ψυχῇ. medulla, avi, atum, avo, aliquid, μυελὼς τι.

Δ. τοῦ μεταφ. Λατ.

medullousus, a, um, μυελώδης, μυελώτης.

medullula, w, 0. (ὀψοκάρ. τοῦ medulla) μυελός, μεταφ. ζωτός.

Medus, a, um, Μηδικός. ποιητ. ἐνίστασθαι ἀντὶ τοῦ Περσικοῦ, Μηδικῆς, κ.τ.τ.

Medus, i, ἄ. Μηδός, ποταμὸς τῆς Περσίδος. 2) Μηδός, ἕνος ἀνδρῶν. 3) Μηδός, κότερικος τῆς Μηδικῆς. Medi, oi Μηδοί, ποιητ. ἐνίστασθαι οἱ Πέρσοι.

Medusa, w, 0. Μήδουσα. Medusans, a, um, Μήδουσιος, τῆς Μήδουσης.

Megara, w, 0. Μίγαρα.

Megalensis, a, τὸ τὸ τῷ Megalesius.

Megalēsiacus, a, um, τῆς τῶν Μεγαλήσιων ἰορτῆς.

Megalēsius, a, um, Μεγαλήσιος, τῆς Μεγαλῆς μητρὸς ὀνόμ, τῆς Κυβέλης. Megalesia, iorum, καὶ Megalensia, ium, οὗ, τὰ Μεγαλήσια, ἀγῶνες τῇ Κυβελῇ ἐπιτελούμενοι μὲν Ἀπριλίῳ τετάρτῃ.

megalographia, w, 0. μεγαλογραφία.

Megalopolis, is, ἄ. Μεγαλόπολις, Μεγάλη πόλις. Megalopolis, arum, καὶ Megalopolitani, orum, ἄ. οἱ Μεγαλοπολίται.

Megara, w, 0. καὶ Megara, orum, οὗ, τὰ Μίγαρα, πόλις τῆς Ἑλλάδος καὶ πόλις τῆς Σικελίας.

Megara, w, 0. Μίγαρα.

Megareus, a, um, Μεγαρήσιος, τοῦ Μεγαρείως. 2) Μεγαρήσιος, τῶν Μεγάρων.

Megarensis, is, ἄ. Μεγαρεύς, πολίτης τῶν Μεγάρων.

Megareus, a, um, Μεγαρήσιος, Μεγαρήσιος. Megara, orum, οὗ, ἡ Μεγάρις (τῆς Σικελίας).

Megareus, is, ἄ. Μεγάρις, χώρα τῆς Ἑλλάδος. 2) Μεγάρις ἐστὶ τὰ Μίγαρα τῆς Σικελίας.

Megareus, is, ἄ. Μεγάρις, ἡ Μεγάρις.

Megareus, is, ἄ. Μεγάρις, ἡ Μεγάρις. Megareus, is, ἄ. Μεγάρις, ἡ Μεγάρις. Megareus, is, ἄ. Μεγάρις, ἡ Μεγάρις.

Megareus, is, ἄ. Μεγάρις, ἡ Μεγάρις. Megareus, is, ἄ. Μεγάρις, ἡ Μεγάρις.

Megareus, is, ἄ. Μεγάρις, ἡ Μεγάρις. Megareus, is, ἄ. Μεγάρις, ἡ Μεγάρις.

Megareus, is, ἄ. Μεγάρις, ἡ Μεγάρις. Megareus, is, ἄ. Μεγάρις, ἡ Μεγάρις.

Megareus, is, ἄ. Μεγάρις, ἡ Μεγάρις. Megareus, is, ἄ. Μεγάρις, ἡ Μεγάρις.

Megareus, is, ἄ. Μεγάρις, ἡ Μεγάρις. Megareus, is, ἄ. Μεγάρις, ἡ Μεγάρις.

Megareus, is, ἄ. Μεγάρις, ἡ Μεγάρις. Megareus, is, ἄ. Μεγάρις, ἡ Μεγάρις.

Megareus, is, ἄ. Μεγάρις, ἡ Μεγάρις. Megareus, is, ἄ. Μεγάρις, ἡ Μεγάρις.

mēlamphyllon (-um), i, οὐ. μελάμφυλλον, εἶδος ἀκάνθου.
 mēlamproditon, i, εὐ. μελαμπρόδιον (βοτάνη).
 mēlampsythium, i, οὐ. ὁ μέλας ψήθιος εἶνος.
 Mēlampus, ōdis, ἄ. Μελάμπους.
 mēlānāctos, i, ἄ. μελαναίctος.
 mēlanchoſſa, ae, θ. μελαγχολία. melancholēus, a, um, μελαγχολικός.
 mēlanodoryphos, i, ἄ. μελανόρυφος, εἶδος πετῶν, ἃ καὶ atricapilla ἐκαλοῦντο.
 mēlanerānis, is, θ. μελάγκραντις, φ.
 mēlandrīa, ōrum, οὐ. μελάνδριον θύνων.
 mēlānīa, ae, θ. μελανία.
 mēlanspermon, i, οὐ. σπέρμα μελανθίου.
 mēlantēria, ae, θ. μελαντηρία.
 mēlanthēmōn, i, οὐ. μελάνθημον.
 Mēlantheus, a, um, Μελάνθειος, τοῦ Μελάνθου.
 mēlanthium, i, οὐ. μελάνθιον.
 Mēlanthius, i, ἄ. Μελάνθιος.
 Melantho, ūs, θ. Μελανθώ.
 melanthum, ταὐτὸ τῷ melanthium.
 Mēlanthus, i, ἄ. Μελάνθος.
 mēlānūrus, i, ἄ. μελάνουρος.
 mēlārīum, i, οὐ. μῆλον ἀπίον ὅμοιον.
 mēlas, ānis, μέλας.
 Mēlas, ānis, ἄ. Μέλας, ὄνομα ποταμῶν καὶ ἀνδρῶν.
 Mēlas, w, ἄ. ταὐτὸ τῷ Meles, etis.
 melethum, ταὐτὸ τῷ melicolum.
 Meldi, ōrum, ἄ. Μέλδοι, ὄνομα τῆς Γαλλίας.
 Mēleāgor, εἴτε Meleagros, i, ἄ. Μελέαγρος.
 Mēleāgreus, a, um, Μελεάγρειος, τοῦ Μελεάγρου.
 mēleāgris, ūdis, θ. μελεάγρις, εἶδος ὀρνίθων.
 Mēleāgris, ūdis, θ. Μελεαγρίς, ἀδελφὴ τοῦ Μελεάγρου.
 Mēleāgrīus, a, um, ταὐτὸ τῷ Meleagreus.
 Mēlos, etis, ἄ. Μῆλος, ποταμὸς τῆς Ἰωνίας.
 Melēteus, a, um, ποιητ. ἀντὶ τοῦ Ὀμηρείου.
 mētes εἴτε mēlis, i, θ. εἶδος γαλαῆς, ἢ τρώγου.
 Mēlestigēnos, w, Μεληταγενής, Ὀμηρείος.
 Mēlētēs (aus), a, um, ἴδ. meles.
 Mēlitha, w, θ. Μελίθη, πόλις τῆς Μαγνησίας. Melithos, a, um, (Μελιθεΐκος).
 mēlithēs, ūdis, θ. μελιτηρίς, (νόσος).
 Mēlicerta, (-es) w, ἄ. Μελικέρτης.
 mēlichlōros, i, ἄ. μελίχλωρος (λίθος).
 mēlichros, ōtos, ἄ. μελίχρος, (λίθος).
 mēlichrynos, i, ἄ. μελίχρυσος (λίθος).
 mēlicrātum, i, οὐ. μελίκρατον.
 mēlicus, a, um, μελικός, λυρικός. melicus, ἄ. ὁ μελικός, λυρικός.
 Mēlicus, a, um, χυδαῖκός ἀντὶ τοῦ Medicus.
 Mēlia, es, θ. Μελία.
 mēliōtos, (-us), i, θ. ὁ μελίλωτος.
 mēlimēli, ἀδύκμιον ἀντὶ τοῦ melomeli.
 mēlimellum, i, οὐ. μελίμηλον.

mēlīna, w, θ. βελάντιον, πῆρα.
 mēllua, w, θ. μελίτευον, μελίτιον.
 Mēllum, i, οὐ. (Melos) ἡ Μηλία εἴτε Μηλίας εἴτε Μηλίας γῆ.
 mēllinas, a, um, μῆλινος. mēllinum oleum, μῆλινον ἔλαιον. 2) mēllinum, οὐ. τὸ μῆλινον κολλύριον. 3) τὸ μῆλινον εἴτε μῆλινος εἶδος ἔνδυμα.
 mēllor, ūs, συγκρ. τοῦ bonus, βελτίον, ἀμείνων, κάλλιον. mēllor est, βέλτιον, κάλλιον, συμπεριωτέρον ἐστὶ. mēllor quippiam spero, κάλλιον τι ἐλπίζω. in mēllis, ἐπὶ τῷ βέλτιον. mēllor sum εἴτε mēllor mēllor est, ἀμείνων, κάλλιον ἔχω. 2) ἀμείνων, κρείττων. moribus mēllor, ἀμείνων, κρείττων τῷ ἥθ. bello, κρείττων τὸν πόλεμον ἐν πολέμῳ. mēllor pars diei, τὸ μείζον τῆς ἡμέρας μέρος, πρὸς bonus.
 mēllorātio, ūonis, θ. βελτίωσις. Λ. τοῦ μέταγ. Λατ.
 mēllōresco, ēre, (mēllor) βελτιοῦμαι, Ἀ. Γλωσσαρίων.
 mēllōro, ara, (mēllor) aliquid, βελτιῶ τι. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
 mēllorphyllum, i, ταὐτὸ τῷ melisphyllum, mēlis, ταὐτὸ τῷ meles.
 mēlisphyllum, i, οὐ. μελισσόφυλλον, μελίφυλλον.
 Mēliasa, w, θ. Μελίσσα.
 Mēliaseus, ei, ἄ. Μελισσεός.
 meliasorphyllum, i, ταὐτὸ τῷ melisphyllum.
 Mēliasis, i, ἄ. Μελισσός.
 Mēlita, w, θ. Μελίτη, Μελιτήνη, νῆσος τοῦ Ἀδρίου, ἢ τανὺν Meleda. Melitaei καλοῦνται τὰ Μελιταῖα κινεῖται. 2) Μελίτη (νύμφη).
 Mēlita, w, εἴτε Mēlita, es, θ. Μελίτη, νῆσος μετὰ τὴν Σικελίαν καὶ Λιβύης κειμένη ἢ τανὺν Malta.
 Mēlītēus, a, um, ἴδ. Melita.
 Mēlītēne, es, θ. Μελιτηνή, χώρα τῆς Καππαδοκίας.
 Mēlītēne, e, Μελιταῖος, ἐκ Μελιτῆς τοῦ Λιβυκοῦ πελάγους.
 mēlites, w, ἄ. εἶδος λιθαρίου.
 Mēlītēsius, a, um, ταὐτὸ τῷ Melitensis.
 mēlītūus, a, um, μελιτινός.
 mēlītis, ūdis, θ. ταὐτὸ τῷ mēlites.
 mēlītites, w, ἄ. μελιτῆτης εἶνος. 2) εἶδος λίθου.
 mēlītitaena, w, θ. μελιτταίνα, μελισσοδόταν. 2) πράσιον.
 mēlīturgus, i, ἄ. μελιτοργός.
 mēllum, ταὐτὸ τῷ mēllum.
 mēllus, ἐπὶρ. ἴδ. bene.
 Melius, a, um, Μήλιος, ἐκ Μήλου. 2) τίς.
 Melius, μέρος τῆς Ρώμης.
 mēlluscule, ἐπὶρ. (ὀπκορ. τοῦ melius) βέλτιον πᾶς, μικρὸν τι καλλίον.

meliusculus, a, um, (ὁποκορ. τοῦ melior) βελτίων πως, ἔλιγρον ἀλλίων. meliusculus est, βελτίον πως ἔχει.
melizomum, i, ō, (μελιζόμενον). Ἀπικίος.
mella, m, ō, (mel) εἶδος μελιττίου.
mellicaeum, i, ō, ταῦτ' τῷ σαρα.
mellicarius, a, um, (mel) μελιτηρός, mellaris, ἄ. μελισσοურγός, μελιουργός, mel-larium, ō, ὁ μελισσών, τὸ μελιτουργεῖον.
mellicio, iōnis, ō, (mello) ἐξαίρεσις μελιτος.
mellicus, a, um, (mel) μελιτίνος, μελιτηρός, μελιχρός. 2) μελιτώδης, μελιχρῶς. 3) γλυκύς, μελιφώνος, ἡδύφωνος, γλυκύφωνος.
melliculum, i, ō, (ὁποκορ. τοῦ mel) ἡ μελιττίς, γλυκύτατος, τὸ ἱερωμένιον.
melliculus, a, um, (ὁποκορ. τοῦ melleus) μελιτηρός, γλυκύτατος, ἡδιστος.
mellifer, eis, erum, (mel fero) μέλι φέρων. Ἀ. ποιητ.
mellifex, teis, ἄ. (mel-facio) μελιουργός.
mellificium, i, ō, (mellifico) μελιουργία.
mellificus, a, um, (mel-facio) μελιουργικός, μελισσοურγός.
mellifluens, uis, (mel-fluo) μελιζέων, μελιφώνος.
mellifluus, a, um, (mel-fluo) μελιζέων, μελιφώνος, μελιφώνος, μελιφώνος.
melligenus, a, um, (mel-genus) μελιτογενής, μελιτώδης.
melligo, iōis, ō, (mel) μελιτώδης ὅπως.
mellilla, m, ō, (mel) ἡ μελιπαις, γλυκύτατος, ἱερωτής.
mellinia, m, ō, (mel) γλυκύτης ἄμφ. γρ.
mellinilis, i, ἄ. (ὁποκορ. τοῦ mellitas) γλυκύτατος.
mellitus, a, um, (mel) μελιτίνος, μελιτηρός, μελιχρός. 2) μεταφ. γλυκύτατος, φίλτατος, ἱεροσώτατος.
Mellona εἶπε Mellonia, m, ō, (mel) ὅτι τις τῆς μελιουργίας προστάτης.
mellorproximus, a, um, (μέλλω proximius) ὁ μέλλων ἐπιστάτης.
mellousus, a, um, (mol) μελιτώδης. Ἀ. τοῦ μεταφ. Ἄστ.
Mello, ōnis, ἄ. ὄνομα τοῦ Νεΐλου.
melo, ōnis, ἄ. μελοπέπων.
meloides, is, μελώδης.
melodia, m, ō, μελωδία.
Meliodonnum, i, ō, Μελιδοννον, πόλις τῆς Λουγδουνησίας Γαλλίας, ἡ τανὺν κατὰ τινες Melun.
meliodus, a, um, μελωδός.
meliofolium, i, ō, (μήλλον-folium) εἶδος μήλου.
meliofoli, ō, μελῶβελι.
meliorero, ōnis, ἄ. μελοπέπων.

melias, i, ō, μέλος (ἄσμα). mela καὶ mele, τὰ μέλη.
Mellos, (-us), i, ō, Μῆλος.
melosmosa, i, ἄ. φυτόν τὸ καὶ πῶλλον καλούμενον, Ἀπουλῆδος.
melus, i, ἄ. ἀρχαῖα. ἐντὶ τοῦ melos.
melochron, i, ō, μελόχρον, φ.
Melipomene, es, ō, Μελοποιμένη.
membrana, m, ō, (membrum) ὀμὴν, δερμάτιον, δερματὶς, euelei, ἡ μὲνιγξ. 2) λωπός, λωπός ὄρεων, ἐντόμιον καὶ καρπῶν, λωπός, φύλλα δένδρων. 3) διφθέρα, μεμβράνα, Περγαμνή.
membranarius, i, ἄ. διφθεροποιός, ὁ περγαμνήν κατὰσκευάζων. Ἀ. τοῦ μεταφ. Ἄστ.
membranaceus, a, um, δαμένιος. 2) δαμνώδης. 3) ἐκ περγαμνῆς, ἐκ μεμβράνης.
membranula, m, ō, (ὁποκορ. τοῦ membrana) δαμένιον, δερμάτιον. 2) μικρὰ περγαμνή, μικρὰ μεμβράνα.
membratim, ἐπὶ μελῶν, μελεῖστί, κατὰ μέλη. cadere aliquid, διαμελεῖστί τινος, μελίσσειν, διαμελίσσειν τι. dicere, κατὰ κῶλα λέγειν.
membratim, a, ō, ἡ τῶν μελῶν φόνος.
membror, arī, μορφεύμαι τὰ μέλη, ἀρθροῦμαι, διαρθεύομαι.
membrus, a, um, πωδός.
membrum, i, ō, μέρος, κῶλον, (μέρος σώματος). membra ut artus, μέλη (κῶλα) καὶ ἄρθρα. 2) τὰ ἄρθρα, ἡ πόσις. 3) κῶλον, μέρος οἰκίας, νεώς, κ.τ.τ. 4) κῶλον λόγου.
memini, isse, ὅμηναι ἔλκειται. aliquid καὶ aliquid ἢ aliquid, μὲν νημὶ αἰ τις, καὶ τινὰ ἢ τι. meminero, μνησέσθαι. meminī apud, amicum, μνησέσθαι τοῦ φίλου. beneficii, beneficium, τοῦ εὐεργετήματος. do re, πρὸς τινος. meminī te dicere, εἶπε τοῦ δικίως, μνησέσθαι σου λέγοντος. εἶπε σε εἰπόντα (ποτέ). meminī (m) videre virginem, μνησέσθαι ἰδῶν τὴν παρθένον. ἀναμνησέσθαι, εἶπε εἶδον, οὐκ οὐκ memini meminī puer ita bonis esse viribus, ut, —μνησέσθαι ἐγὼ πάτερ ὡν τὸν Μένελλον οὕτως εὐρωστων ὄντα, ὥστε κ. τ. λ. meministi, quanta exesi admiratio, μνησέσθαι, ὅπως ἦν ὁ θαυμασμός. memento ut facias, μνησέσθαι ποιεῖν. meministi, memento, hoc esse putimoscendos, μνησέσθαι, εἶπε δεῖ ὅμας φοβεῖσθαι τούτους. 2) μνησέσθαι, μνησέσθαι τινος ποιεῖν. do oculibus εἶπε oculum, μνησέσθαι τῶν φυχῶν ποιεῖσθαι.
Memmiades, m, ἄ, ἀπόγονος τοῦ Μέρμίου. (ποιητικὸς καὶ ἐντὶ τὸ ἑλληνικώτερον, ὡς καὶ τὸ Scipiadus, ἐπερ μέντοι καλεῖται).
Memmianus, a, um, τοῦ Μέρμίου.

Mommius, α, um, Μέμμιος, τοῦ Μομμίου.

Memnius, ε. ε Μέμνιος.

Μαμμον, ονίς, ε. Μάμγων. 2) Μαμμονες, πλῆθ. Μάμμονες, ἕθνος τῆς Αἰθιοπίας.

membrānides, um, 0. (ὁπρὸν ἀνὰ) οἱ μέ-
μβρανες (ἐἶδος ὁπρὸν ἀνὰ).

Memnonius, a, um, Μεμνόνιος. area Mem-
monia, τὰ τοῦ μεμνονίδου, domus
Memnonia, τὸ Μεμνόνειον, τὰ Σόσια. 2)
ποιεῖν. ἀέρας.

memor, ὀρίσ, (**memini**) αλιεῖς, μνήμων,
μνησκόμενος τινός. eum petisse, μεμνη-
μένος ἀπολύτως ἐκείνου, ὅτι ἀπέλυσε.
quam esset dicta, τὴν εἰρημέραν. 2) μνή-
μων, εὐχάριστος. 3) μνήμων, μνημονικὲς,
μνημονικὸν ἔχων. memor ira, μνηστικὰς
ἐργῇ. 4) μνημῶν, μνημεῖους, ἐμνηστὰς.
nostri memor, θύμων ἀναμνήσει ποιούμεενος.

mēmōrābilis, c, (memoro) μνημονεύτός, μνημονευόμενος. 2) αξιομνημόνευτος, ἀειδόλος.

mēmōrācūlum, i, οὐ. μνημόσωνον, μνημεῖον.
mēmōrālis, u. μνημονευτικός, memorialis

scripta, τὰ ἀπομνημονεύματα. Ἐτέρω καλ-
λίων γράφει memorialis.

* *mēmōratō, iōnis*, θ. *μνήρη, ἀπομνημόνευσις*.

mēmōrator, ōris, ō. (memoro) ὁ μνημο-
νηστικὸς μνηστὴρ ἀπομνηστεύων

mēmōratix, īcis, 0. ἡ μνημονεύουσα, ἡ πο-
 λυμνημονεύουσα, ἡ καταμνηστική

memoratus, us, a. ἀπομνημόνευσις, μνη-
μα, μνήμη

memōro, ἐπὶ μνημονικῶς. Λ. ἀρχαίῃ.
memōria τοῦ (memor) μνημν. μνημο-

σύνη, ἀνάμνησις, memoria tenere aliquid, in memoria habere aliquid, διαμνησθαι

τὸ μνημονικόν, memoria tantū fuit, οὗτο
μνημονεύειν ἦν. 3) μνήα, διήγησις. me-
moriam vim componere, ἀπομνημονεύ-
ματα τοῦ βίου συγγράφειν. veteres an-
timoria, τὰ ἀρχαία ἀπομνημονεύματα. 4) σπέν.
μνήμιον, μνήμη. 5) memoria sacra εἶπε
ἀπλῶς memoria, ἡ βασίλειος μνήμη, na-
gister memoriarum, ὁ πρεσβύτερος μνήμης. 6)
Memoria 0 3 Μνημονεύειν

μνημόριαις, ο, μνημορικὸς, memorialis li-
ber, (libellus) εἶτε memorialis, ἀ. τὸ ὑ-
πόμνημα. 2) ὁ ὑπομνηματογράφος, ἱστο-

mnēmōnēia, π, θ. (ὕπακορ. τοῦ memoria)

μνημ. 2) μνημείον, τάφος.
memorialis, ἐπίρ. μνημονικῶς (ἐμνημο-
υστικός)

memoriōsus, α, um, μνημονικός.
memoriū, ἡμῶν ἀπὸ μνήμης, memoriter

memoriter, επιρ. από μνήμης. memoriter
dicere, pronunciare aliquid, από μνήμης,
ἀπό στόματος εἰπεῖν τι, ἀπομνημονεύειν,
ἀποστοματίζειν τι. memoriter tenere, με-

μημόρια, ἀνί, αἰσιν, ἀρε, (memor) aliquem
 ἢ aliquid, μνημενεύω τινος ἢ τι, μνημην
 ποιούμαι τινος, ἀπομνημενεύω, διὰ συγ-
 γραφῆς τῇ μνήμῃ παραδίδωμι. 2) λέγω
 τι, ἀπηγορεύω, μυθεύω. — memoratus, ο,
 υπι, μνημενευόμενος, πολυμνηστος, πολυ-

Μεμφίς, is, xai idos, εἶτε Ἰδίο θ. Μεμφίς. Memphites, ω, α. Μεμφίτης. Memphitens, α, nm, Μεμφιτικός. Memphatis,

Μεν. εἴτε Μενον, συντόμως ἀντὶ τοῦ Μεν-

Menas, καὶ Menas, ω, ἀ. Μηναῖς.

Μῆνα, α, 0. Μηνῶν.

Menae, arum, 0. Μανᾶι, πόλις Σικελίας.
Menenius, εἴτε Menēus, a, um, Μανᾶιος.

Mēnēchmī, orum, & Mēvatz/por.

Μενεχμους, i, α. Μεναιχμος.
Μενάλιππε, ὅς, θ. Μενάλιππη.

Mēnāhrpus, i, &. Μεναίηρος.
Mēnander εἴτε Mēnandros (-us), dei, &.

Μένανδρος.
Menānīmī, τὰντὸ τῶ Menanli, ὅς. Menm.

Menārri, orum, α. Μεναρριοι, ἰσχυροὶ τῆς
Βαλγικῆς.

μενδᾶ, αἰ, θ. ἀμάρτημα φύσεως, κήρ, κα-
κία, ἐλάττωσις σώματος, αἵσχος. 2) γρα-

μενδᾶν ἀμάρτυρα, ψευδογῶγία,
mendāciloquus, u, um, (mendax-loquor),

ψευδοκλήτος.
mendacitolum, i, οὐ. (ὑποκρίναι, τοῦ mēda-

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΜΑΣ

ἡ mendacitas, αἴτις, θ. φιλοψευδία.
 mendacitor, ἐπίρ. φιλοψευδῶς, ψευδῶς. Α. του μεταγ. Δατ.
 mendacium, ἰ, οὐ. ψευδός. mendacium dicere, ψευδὸς λέγειν, ψευδὴ λέγειν. 2) ψευδός, τὸ ψευδές, κίβδηλα.
 mendacissimum, ἰ, οὐ. ταῦτ τῷ mendacissimum.
 mendax, αἴτις, (mentior) φιλοψευδής, ψευδολόγος, ψευδής. in aliquem ἢ alicui, ψευδόμενος πρὸς τινα, mendax, ἄ. ὁ ψεύσθη. 2) ψευδής, ψευδόμενος, ψευδαλγής, ἀπατηλός. 3) ψευδής, πλαστός, κίβδηλος.
 Mendes, αἴτις, θ. ἡ Μένδης, πόλις Αἰγύπτου.
 Mendēsitas, καὶ Mendēsicus, α, um, Μενδήσιος.
 mendicābilum, ἰ, οὐ. ὁ πτωχός, προσαίτης, ἀγύρτης.
 ἡ mendicabundus, α, um, πτωχεύων, πτωχικός.
 mendicāto, ἰδού, θ. τὸ πτωχεύειν, προσαίτησις.
 mendico, ἐπίρ. πτωχικῶς.
 ἡ mendicimonia, ἰ, οὐ. ταῦτ τῷ mendicitas.
 mendicitas, αἴτις, θ. πτωχεία.
 mendico, ἀνί, atum, arc, aliquid ab aliquo, πτωχέω, προσαίτω τίνα τι.
 mendicor, atus sum, atī, πτωχεύω.
 ἡ mendicula, α, θ. πτωχικὸν ἐνδύμα.
 mendicus, α, um, πτωχός. mendicus, ἄ. ὁ πτωχός, προσαίτης, ἀγύρτης.
 mendosus, ἐπίρ. πλημμελῶς, ἡμαρτημένος, οὐκ ὁρθῶς. scribere, ψευδογραφεῖν.
 ἡ mendositas, αἴτις, θ. (mendosus) πλημμελία, τὸ πλημμελές.
 mendosus, α, um, (mendum) πλημμελής, οὐκ ὁρθός, ἡμαρτημάτων πλήρης. 2) ψευδογραφῶν.
 mendum, ἰ, οὐ. ἡμαρτήμα, πλημμέλημα. scriptum, τὸ γραμμὸν ἡμαρτήμα. ἡ ψευδογραφία, τὸ ψευδογράφημα.
 Menecles, ἰ, α. Μενεκλῆς. Menecles, α, um, Μενεκλείος.
 Meneclema, ἰ, α. Μενεκλήμος.
 Menēclāns, (-os) ἰ, α. Μενεκλῆς. Menēclaus, α, um, Μενεκλείος.
 Menēclānus, α, um, τοῦ Μενεκλή.
 Menēclius, α, um, Μενεκλῆς, τοῦ Μενεκλή.
 Menecius, ἄ. ὁ Μενεκλῆς. 2) Menecia tribus, μία τῶν φυλῶν τῆς Ρώμης.
 Menia, ἰδ. Menia.
 Menianum, ταῦτ τῷ Menianum.
 Menia, αἴτις, θ. Μηνίης, (νῆσος).
 Menippus, ἰ, α. Μενίππος.
 mens, ἰδού, θ. μνήτις, μνηστικός, σημεῖον τῆς ἀρχῆς βιβλίου, ἡ ἡ μνήτις, τὸ πρῶτον

ῥημα τῆς ἱλίας, καὶ ἐντεῦθεν ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ ἡ ἀρχῆς βιβλίου.
 Menius, α, um, ταῦτ τῷ Menius.
 Menion, ταῦτ τῷ Menion.
 Menionia, α, θ. εἶδος λιθορίου.
 Menocens, αἴτις, εἴτε οὐα, ἄ. Μενοκῆς.
 Menocens, α, um, Μενοκῆς.
 Menotius, ἰ, α. Μενοτίος. Menotides, α, α. Μενοτιάδης.
 menotides, ἰα, μνησιδής.
 mens, ntis, θ. (μένος) νους, mens et animus, νους καὶ ψυχὴ. mens animi, ὁ νους τῆς ψυχῆς. eum mentis est, mentis eum compos est, φρονεῖ, εὐ φρονεῖ, σωφρονεῖ, φρονήρης ἐστί. mente captus, φρονεῖν, φρονεῖν, φρονεῖν, mente alienari, ἐξίστασθαι τοῦ φρονεῖν. mens composita, ἡ ἐκστασις φρονεῖν, φρονεῖν, φρονεῖν. παραφρονεῖν. in mente est mihi dormire, ἐν νῷ ἔχω, διανοοῦμαι καθύδιν. mente comprehendere, complecti aliquid, τῇ διανοεῖ περιλαμβάνειν τι. venit mihi in mentem, ἔννοια ἐρπύπτει μοι. 2) βουλή, διάνοια, σκοπός. nosiam nunc accipere mentem, ἄκουε νῦν τὴν ἡμετέραν βουλήν. 3) ἐννοια ἡ ψυχὴ, ὁ θυμός. 4) Mens, θεὰ τις παρὰ Ῥωμαίους.
 mensa, α, θ. τράπεζα, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ δειπνητικὴ τράπεζα, τράπεζα, δειπνον. apud mensam, super mensam, παρὰ δειπνον, μεταξὺ δειπνον. mensam apponere, ponere alicui, τράπεζαν εἰς δειπνον παρατίθεναι τινί. tollere, removere mensam, ἀφαιρεῖν τὴν τράπεζαν. aliquem adhibere mensam suam, καλεῖν τινα εἰς δειπνον, χρησθαι τινι συνδείπνῳ. mittere alicui de mensa, πέμπειν τινί εἰς τράπεζαν τινὰ ἀπὸ τραπεζῆς. 2) mensa secunda, τὸ ἐπίδειπνον, τὰ τραγῆματα, τραγάλια. 3) mensa argentiaria εἰς ἀπλῶς mensa, ἡ τράπεζα (τῶν τραπέζων). mensa laetitia, ἡ τῶν κραιπωλῶν τράπεζα, τὸ ἐπικόπανον, ἐπίπνον. 4) ἡ τράπεζα, ἀθάκιον, μαζὶ. 5) τράπεζα εἰς βάθρον, ἀφ' οὗ ἀπαιχτούται τοὺς δούλους, πωλητήριον δούλων.
 mensalis, α, (mensa) δειπνητικός. Α. τοῦ μεταγ. Δατ.
 mensarius, α, um, (mensa) τραπεζιτικός. —mensarius, ἄ. ὁ τραπεζίτης. 2) χρηματιστὴς τραπεζίτης ἢ λογιστῆς, ταμιαστικὸς τις ἀρχῆς.
 mensatim, ἐπίρ. κατὰ τραπέζας. Α. τοῦ μεταγ. Δατ.
 mensio, ἰδού, θ. (melior) μέτρησις.
 mensis, ἰα, α. μῆν. 2) mensis, ἰν. καὶ συνθ. mensis, πληθ. εἰ μῆνας (τῶν γυναικῶν), τὰ ἐμηνία, καταμηνία.
 mensor, ἰδού, α. (melior) μέτρησις. 2) γαμμήτης. 3) ἀρχιτέκτων.

menstruus, orum, ἴδ. menstruus.
 menstruālis, ε, μηνιαίος. 2) menstr. mulier, γυνή έχουσα τὰ ἐμμηνια. pannus menstruālis, βίκος ἀποκαθημένης.
 †menstruāta, mulier, τὰ ἐμμηνια έχουσα.
 menstruō, are, τὰ ἐμμηνια έχω.
 menstruus, a, um, (mensis) μηνιαίος, ἑνὸς μηνός, ἐπιμήνιος. vita menstrua, βίος μηνιαίος, ἑνὸς μηνός. menstruum, ου, εἴτε cibaria menstrua, τὰ ἐπιμήνια. 2) ἔμμηνας, καταμήνιος, ἐπιμήνιος, ἐκάστου μηνός, κατὰ μήνα. menstrua (ὅπον. sacra), τὰ ἐμμηνια εἴτε ἐπιμήνια ἱερὰ. 3) purgationes menstruae, εἴτε menstruum, ου. καὶ menstrua orum, πληθ. οἱ τῶν γυναικῶν μήνες, τὰ ἐμμηνια, καταμήνια, ἐπιμήνια.
 mensula, w, ὁ. (ὁποκορ. τοῦ mensa) τραπέζιον.
 mensulārius, i, d. (mensula) τραπέζιτης.
 mensura, w, ὁ. (metior) μέτρον. mensurae et pondera, τὰ μέτρα καὶ σταθμά. mensuram facere rei, μετρεῖν τι. 2) μέτρον, συμμετρία. 3) μέτρον, μήκος. μέγεθος, δύναμις, κ. τ. τ. 4) μέτρησης.
 mensurābilis, e, μετρητός. Α. τοῦ μετρυ.
 Λατ. ὡς καὶ αὐτὸ ἐξῆς πέντε.
 mensurālis, e, μετρητικός.
 mensurātilis, ἐπίρ. μετρητικῶς.
 mensurāto, idius, ὁ. μετρητής.
 mensurnus, a, um, (mensis) μηνιαίος.
 mensuro, are, μετρῶ.
 mensus, a, um, ἴδ. metior.
 mensus, us, d. (metior) μέτρησης. Μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἐν.
 menta, w, ὁ. μίνθη, μίνθη, ἡθύσμων.
 mentāgra, w, ὁ. (ἐκ τοῦ mentum καὶ ἄγρα, κατὰ τὸ ποδάγρα) λειχήν, (νόσος).
 mentastrum, i, ου. (mentis) ἀγρία μίνθη.
 Mentēsa, w, ὁ. Μέντισα, (παρὰ Πτολεμ.) πόλις τῆς Ταβάρικων νήσων Ἰσπανίας, ἧς οἱ πολλοὶ καλεῖται Montesani, orum.
 mentha, w, ὁ. ταῦτ' αὐτὸ τῆς menta.
 mentigo, inis, ὁ. (mentum) εἶδος λειχήνης τῶν ἀμύων.
 mentio, idius, ὁ. (mens & meminī) μνῆτα, μνήμη. mentionem rei ἢ de re facere, habere, inferre, μνήμην ποιῆσθαι, μεμνησθαι τίνος, περὶ τίνος, μνημονεύειν τίνος ἢ τι. mentionem facere eum aliquo, λέγουσ ποιῆσθαι πρὸς τινά.
 mentior, ias am, iri, ψεύδομαι, ψευδολογῶ, ne joco quidem mentitur, εἰδὼ παίζειν ψεύδεσθαι. de ἢ in re, ψεύδεσθαι περὶ τίνος. apud, in, aduersus aliquem, ψεύδεσθαι τινά. aliquid, ψεύδεσθαι, πλάττειν τι. eumam, πρόβατον. erem, ψεύδω τὴν ἐλπίδα. 2) ψεύδομαι, παραποιῶ συνθήκην τινά. hortem, ψεύδομαι περὶ τίνος

νοκτῆς, νόκτα συνθέμενος εὐ φιλάττω. 3) aliquid, προσποιῶμαι, ὑποκρίνομαι, μιμνῶμαι τι.—mentitus, a, um, ψευδόμενος, πλάσας. 2) παθητ. ψευδής, πλαστός.
 mentio, idius, d. (mentum) ἡ μακρογυνία. ἔστι δὲ καὶ κύρ. ἐν. Μέντιον.
 Mentor, oris, d. Μέντωρ, διάσημος τις τετραυτής. 2) ποιητ. τὸ πολυτελὲς ἀργυροῦν τέρευμα.
 Mentoreus, a, um, τοῦ Μέντορος.
 mentiula, w, ὁ. πῖος, πύσθη.
 mentiulatus, a, um, πωδός.
 mentium, i, ου. γένειον, ἡ γένυς. 2) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ τὸ προκρεμάμενον μέρος τῆς στεφάνης ἢ τοῦ γείσου.
 meo, avi, atum, are, διαίμι (διδέμαι), διέβην. 2) πορεύομαι, εἶμι.
 meopto, id. pio.
 merphilius, a, um, μυδαλῆος.
 merphilis, is, ὁ. μυδαλῆς ἢ θειώδους ἀποφοράς, λοιμώδους δαιμό. 2) Merphilis, θεὰ τίς ἀποτρέπας τοῦ λοιμώδους ἀέρος.
 merple, id. pio.
 merace, e, ἐπίρ. ζωρῶς. vinum meracius mixtum, εἶδος ζωρῶτερον κεκραμένους. 2) καθαρῶς.
 meraculus καὶ meracius, a, um, (ὁποκορ. τοῦ moracius) εὐζωρῆστατος, ζωρῶτερος πῶς.
 meracius, a, um, (mercus) ζωρῶς, εὐζωρῶς, ἄκρατος. vinum meracius, ζωρῶτερος, εὐζωρῆστατος εἶδος. meraca libertas, ἄκρατος ἐλευθερία.
 merolis, e, (mercus) ἄκρατος. Α. τοῦ μετρυ. Λατ.
 merabilis, e, (mercor) ἀγροαπτός, ὠνητός.
 mercalis, e, (mori) ἀγοραστός, ὠνητός. Α. τοῦ μετρυ. Λατ.
 mercatio, idius, ὁ. (mercor) ἀγέραςις, ἐμπορία.
 mercator, oris, d. ἔμπορος, μετρυ. ὁ ἐμπορεύμενός τι.
 mercatorius, a, um, ἐμπορικός.
 mercaturo, w, ὁ. ἐμπορία, ἡ ἐμπορικὴ. mercaturas facere, ἐμπορεύεσθαι. 2) ἐμπορεῖς, ἐμπορεύομαι, ἐμπολῶ.
 mercatus, us, d. ἐμπορεία, ἀγοράσις, πρᾶσις. 2) ἐμπόριον, ἀγορά. 3) πανήγυρις.
 mercedarius, a, um, (merces) τῆςμισθοδοσίας. 2) ἐμβόλιμος (μῆν), Μερκεδίνιος παρὰ Πλωτάρχου.
 mercedilis, w, ὁ. (ὁποκορ. τοῦ merces) μισθωμάτιον, μισθαρίον. 2) μικρὸν ἐνοίκιον.
 mercedarius, a, um, (merces) μισθωτός.
 mercenarius, illius, οἱ μισθωτοὶ στρατιῶται, μισθοφόροι, τὸ ξενικόν. mercenarius testis, ὁ μισθωτός, μισθὸν διασφαλισμένος μάρτυς. mercenarius, d. ὁ μισθωτός, μι-
 θωρῶν.

mercos, Edis, 0. (merco) μισθός. mercede, μισθόν, ἐπὶ μισθῷ. mercede conducere aliquem, μισθοδοῦναι τινα. mercede apud aliquem militare, μισθὸν στρατεύεσθαι, μισθοφορεῖν τινι εἴτε παρὰ τινι. merces magistri, ὁ μισθὸς τοῦ διδασκάλου, τὸ διδασκαρον. defensoria, ὁ συνθηγορικὸς μισθός. habitationum, τὸ ἐνοίκιον. mercedem dare et accipere, μισθὸν δοῦναι καὶ λαβεῖν.

2) μισθός, ἀμοιβή, ἄλлон, κ. τ. τ. 3) μισθός, ἀμοιβή, τίσις, βλάβη, τιμωρία. 4) κέρδος, πρόσθετος, τόκος, κ. τ. τ. mercimonium, i, 0. (merx), ἐμπορεύμα, ἐμπορία.

mercor, atus sum, ari, (merx) ἐμπορεύομαι. 2) aliquid, ἐμπορεύομαι, ἀγοράζω, ἐμπολῶ, ἀνίσταμαι, πράττω τι, ab aliquo, παρὰ τινος. magno, πολλοῦ. 3) aliquem, ἀνιστάμαι, μισθοδοῦμαι, δικάζω τινά. — mercatus, a, um, ἐνίοτε παθητ. ἀνιήεις, ὠνητός.

Mercurialis, a, (Mercurius) Ἑρμῆος, τοῦ Ἑρμοῦ. Mercuriales viri, οἱ Ἑρμῆϊκοί, οἱ λόγιοι καὶ ποιηταί. 2) mercuriales, a, aliquid, ἐμπορεῖται ἐταιρείας. 3) mercurialis herba, ἡ Ἑρμοῦ πῶα, ἡ λινδωστική.

Mercurialis, i, a, Ἑρμῆϊκος. 2) ὀνίλδων, (πλευρήνη). Ἐν ἐπιγραφῇ εὐρεταί die Mercurii, ἡ ἡμέρα τοῦ Ἑρμοῦ, ἡ τετάρτη τῆς ἐβδομάδος, ἡ γαλλοῦσι Mercredi.

merda, m, 0. σκῶρ, κόπρος.

merere, ἐπὶ ῥ. ῥωρῶ. 2) ἀμικτός, καθαρώς.

merenda, m, 0. τὸ δεῖνόν ἄριστον.

merco, ui, itum, ere, εἴτε mercor, itus sum, eri, (μειρομαι) aliquid, ἄξιός τινός ἐστι. laudem meretur, ἄξιός ἐπαινέου ἐστί.

poenam, ἄξιός ποινῆς ἐστί, δίκαιός ἐστι τιμωρηθῆναι. merui, ut decoraretur (decorari), ἄξιός ἐστι τιμηθῆναι. merens, ἄξιός.

2) de aliquo, ἄξιός τινι γίνεσθαι, εὐεργετῶ, εὐ ποῖω, ἀρελῶ τινά. de me meritis est, ἄξιός μοι ἐστί, εὐεργετησά με. de republica bone meritis καὶ merens, εὐεργετῆς τῆς πόλεως, πολλοῦ ἄξιός τῇ πόλει γεγεννημένος ἢ ὧν. mala de republica mereri, κακὸς ποιεῖν, βλάπτειν τὴν πολιτείαν.

3) κερδαίνειν, κτῶμαι, λαμβάνω τι. aora, λαμβάνειν, ἐργάζεσθαι, χρήματα. gloria, κτῶσθαι δόξαν. quid merens (mercoris), ut hoc facias? ἀντί τοῦ (ἐπὶ τίνι μισθῷ) ποιήσεις; ἀντὶ τούτου; neque, ut lo perdant, mercam donum divitias mihi, ἀντί τοῦ τῶν θεῶν πλούτου οὐκ ἂν ἀποδίδωμι σοι. 4)

merere, εἴτε mereri stipendia, ἢ ἀπλῶς, merere, μισθοφορῶ, στρατεύω, πρᾶττεσθαι. aliquo imperatore, ἢ sub aliquo imperatore, μισθοφορεῖν, στρατεύεσθαι τινι εἴτε παρὰ τινι. predibus, στρατεύεσθαι πα-

ρῶ. stipendia vigesima meret, εἰκοστήν στρατείαν τελοῦ. 5) aliquid, ἐργάζομαι, ποῖω τι. scolas, ἀμάρτημα. 6) ἐπὶ μισθῷ πορνεύεσθαι. — meritis, a, um, ἐπιδότω. ἔ- λιος, δίκαιος. merita mora, δίκαιος θάνατος. merita palma, δίκαιος στέφανος. — meritum, 0. ἄξις, εὐεργεσία, εὐεργέτημα, τὰ προὔπηγμα. pro merito, ἄξιως, κατ' ἄξιαν. 2) ἄξις, τιμή. 3) μισθός, ἀμοιβή. 4) αἰτία, ἀμάρτημα, πλῆμαλμα. meretricio, ἐπὶ ῥ. (meretrix) ἑταιρικῶς, πορνεῖ.

meretricium, ii, 0. ἑταιρισμός, πορνεία. facere, ἑταιρίζεσθαι, πορνεύεσθαι.

meretricius, a, um, ἑταιρικός, πορνικός. meretricias quæstus, ἑταιρισμός, ἑταιρικὸς βίος, πορνεία.

meretricior, ari, ἑταιρεύειν, ἑταιρίζεσθαι, πορνεύεσθαι.

meretricialis, ae, 0. (πορνορ. τοῦ meretrix) ἑταιρίδιον, πορνίδιον.

meretrix, icis, 0. (merco) ἑταῖρα, πόρνη.

merges, arum, 0. ὁριστικὸν δίκρανον.

*merges, iis, 0, ἡ ἔκκαλα, σκαχόν δίστη.

mergo, rai, rum, are, aliquem ἢ aliquid, καταδύω, βαπτίζω, βυθίζω τινά ἢ τι, partem classis mergi, μέρος τοῦ στόλου καταδύσκειν, ἐκβάπτειν, ἐπὶ νηυσὶ, καταπύνεται.

mergere aliquem (in aqua ἢ in aquam), βαπτίζειν, καταδύπτειν, ὕδατι πνίγειν τινά. terras, πελαγίζειν τὴν γῆν. mergi sub aquore, δύναι, καταδύναι κατὰ τοῦ ὕδατος. stella mergitur, ἀστὴρ δύεται. Fluvius in Euphratem mergitur, ποταμός εἰς τὸν Εὐφράτην εἰσδύεται, εἰσβάλλει.

mergo manum in ora urens, ἐνείρω τὴν χεῖρα εἰς τὸ στόμα τῆς ἄρκτου. μεταφορ. potatio mergi aliquem, εἶνος βαπτίζει, μεθύσκει τινά. merus vinus, βεβαπτισμένος, μεθύων.

mergo aliquem malis, περιβάλλει τινά κακῶς. merua rebus secundis, περιβρίων ἐλθῶ. merus sorus, ἀπλήμας βεβαπτισμένος.

mergo vultum, καταβάλλειν τοὺς ὀφθαλμούς. locum, ἀποκρύπτειν τὸ πόν τινά.

†mergulus, i, a, (mergus) καταβύκτης, πτ.

mergus, i, a, (mergo), αἰθις, πτ. 2) ἑμβροχός, καταβύκτης.

†meribibulus, a, um, (merum-bibo) ἀκρατοποτών.

meridialis, e, μεταμερινός, νότιος.

meridianus, a, um, μεταμερινός, μεσημερινός, τῆς μέσης ἡμέρας. meridianum tem-

pus, τὸ μεσημερινόν, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας. meridianus, περί μέσον ἡμέρας, ἐν μεσημερίᾳ. 2) μεσημερινός, νότιος. meridianus (circulus), a, 0. μεσημερινός (κύκλος).

*meridiātio, iōnia, 0. τὸ μεσημβριάζειν, ὁ μεσημερινὸς ὕπνος.

meridies, ei, d. (medius-dies) μεσημβρία, μέση ἡμέρα, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας. ad meridiem, μέχρι μεσημβρίας, ante meridiem, πρὸ μεσημβρίας. meridio, κατὰ τὴν μεσημβρίαν, τῆς μεσημβρίας, μεσοῦσης τῆς ἡμέρας. 2) μεσημβρία, νότος. in, ad meridiem, πρὸς μεσημβρίαν, πρὸς νότον.

meridio, are, καὶ meridiior, ari, μεσημβριάζω.

meridionalis, e, μεσημερινός, νότιος. (ἡ λέξις τοῦ μοχλοῦ τοῦ κύματος).

*meridionarius, a, um, ταῦτὸ τῷ ἀνωτέρω.

Meriones, a, d. Μηριόνης.

merito, ἐπὶ ῥ. ἀξίως.

meritissimo, ἐπὶ ῥ. ἀξιώτατα, δικαιοτάτα.

merito, ani, alium, are, (θαμιστ. τοῦ merito) aliquid, καρδαίνω, περιποιεῖται, λαμβάνω τι. 2) στρατεύω, στρατεύομαι.

merito, ἐπὶ ῥ. (meroor) ἀξίως, κατ' ἀξίαν, δικαίως.

meritorius, h, um, μισθικός, μισθώσιμος.

meritorium, eū, ὁ μισθώσιμος οἶκος. 2) ἑταιρικός, πορνικός.

meritum, id, mereo.

meritis, a, um, id, mereo.

mercedonius, ταῦτὸ τῷ mercedonius.

Mermessus, i, 0. Μερμησσός, κώμη τῆς Φρυγίας. Mermessus, a, um, Μερμησσιος.

mero, ois, d. (merus) οἶον ἀκρατοπότης. πρὸλ. Biberius.

*merobibus, a, um, ἀκρατοποτών, ἀκρατοπότης, ἀκρατοπότης.

merocles, w, d. εἶδος λιθαρίου.

Merō, es, 0. Μέρω.

Merore, es, 0. Μέρωρη.

Merops, opis, d. Μέρωψ. 2) merops, ὁ μέροψ, ἀρόψ, πτ.

mersio, are, (θαμιστ. τοῦ mergo) aliquid, βαπτίζω τι. Δ. τοῦ μεταγ. Λατ.

merso, are, (θαμιστ. τοῦ mergo) aliquem ἢ aliquid, καταδύω, βαπτίζω, βυθίζω τι.

mersari, καταδύω.

mersus, a, um, id, mergo.

merithy, ygis, 0. μέριθυς (ἄλλο ὄνομα τοῦ φουτοῦ γερανίου). Πλν. 26, 11 (68).

merito, are, ἀντὶ τοῦ merso.

merula, w, 0. κόκκινος, (ῥοινὸς καὶ ἰχθύς). 2) εἶδος ὀδοντακτῆς μηχανῆς. (Ὁν. κύρ. Μιρούλας καὶ Μερύλας).

merulatio, oris, d. ταῦτὸ τῷ merobibus.

Εἰπυρ.

merulentus, a, um, (merum) μεθύων, βεβρυγμένος.

merulus, i, d. ταῦτὸ τῷ merula.

merum, id, merus.

metus, a, um, φόβος, ἄκρατος, ἀμικτος.

metus merus, ἄκρατος, καθαρὸν ὕδωρ. metum aurum, ἀκράτος, ἀμικτος, καθαρὸν χρυσός, metus libertas, ἄκρατος, ἀμικτος, metus pes, ὁ γυνὴς ποὺς. 3) κατ' ἐξοχήν, merum vinum καὶ ἀπλῶς merum, ὁ ἄκρατος οἶνος, τὸ ἄκρατον, τὸ ζωρὸν, nullum Damalis mori, Δάμαλις ἡ ἀκρατοπότης, ζωροπότης. 3) ὕλος, μένος, merum bellum loquitur, οὐδὲν ἄλλο ἢ πόλεμον λέγει, πόλεμον μένον διὰ στόματος ἔχει, merum nomen, ἄλλως φλυαρία.

merx, reis, 0. ἐμπορεύμα, ἐμπορία, ἐμπολή.

mercem importare, invehere, ἐμπορεύμα, ἐμπολὴν εἰσάγειν, εἰσκομίζειν. 2) πραγμα.

merx mala, κακὸν πρᾶγμα, κακὸν τι χρήμα, (κακὸν τι ἢ κακὸς ἀνθρώπος).

mesa, w, 0. μέση, (ὅπου κἀνναβίς).

mesanculon, i, εἰς mesanculum, i, οὐ, μεσάγκυλον.

mesaula, w, 0, μεσαύλη.

mesce, 0, ἡ μέση (χορδή).

Mesembria, w, 0. Μεσημβρία, πόλις τῆς Θράκης. Mesembriacus, a, um, Μεσημβριακός.

meses, w, d. μέσης, (ἄνεμος).

mesobrachys, (μεσὸβραχυς) ποὺς ἐν τῇ μετρίᾳ.

mesochorus, i, d. μεσόχορος.

mesolalium, ii, οὐ, μεσολάβιον, μεθυστικὸν ἐργατεῖον.

mesoleucos, i, d. μεσολεῦκος (λίθος).

mesomelas, ānos, d. (μεσόμελας) εἶδος λιθαρίου.

mesonaula, w, d. μεσόναυος ἡ ναυτῶν διάκονος.

Mesopotamia, w, 0. Μεσοποταμία.

mesopylus, a, um, (μεσόπυλος) τῆς μέσης πόλεως. Εἰπυρ.

mesosphaeum, i, οὐ, μεσὸσφαῖρον, βοτ.

mespilum, i, οὐ, μεσπίλον, (ὁ καρπὸς, εἰς ὃ καὶ τὸ δένδρον).

mespilus, i, 0. μεσπίλη, (τὸ δένδρον, εἰς ὃ καὶ ὁ καρπός).

Messala εἰς Messalla, w, d. Μεσσαλάς καὶ Μεσσαλάς.

Messalina, καὶ Messallina, w, 0. Μεσσαλίνα.

Messana, w, 0. Μεσσαόνα, Μεσσήνη, πόλις τῆς Σικελίας. Messanius, a, um, Μεσσαίνιος, Μεσσήνιος. 2) Μεσσήνη, πόλις τῆς Πελοποννήσου.

Messaria, w, 0. Μεσσαρία, ἰαπωνία. Messarius, a, um, Μεσσαρίος.

Messarus, i, d. Μεσσαριος.

Messene, es, καὶ Μεσσηνία, w, 0. Μεσσηνία, πόλις τῆς Πελοποννήσου. Messenius, a, um, Μεσσηνιος.

Messenius, a, um, Μεσσηνιος. Messenius, a, um, ἡ Μεσσηνία. Messenii, a, um, Μεσσηνιοί.

Messia, ω, 0. (messia) Θεά τις, τοῦ Θερισμοῦ.
Messias, ω, α. Μεσσίας, Χριστός. Α. ἑ-
 βραϊκή.
messio, ἰδνις, 0. (meto) ἄμνητος, θερι-
 σμός, θέρισσις.
messis, ις, 0. (meto) ἄμνητος, θερισμός,
 θέρισσις. messum facere, θερίζειν. 2) ἄ-
 μνητος, ἄερος, ἡ τοῦ θερισμοῦ ὥρα. 3) ἄμ-
 νητος, ἄερος, οἱ θεωριζόμενοι καρποί. 4) ὁ
 ἐν τοῖς ἀγροῖς σίτος, οἱ καρποί. 5) συλ-
 λογὴ ἢ κάρπωσις, μέλιτος, κ.τ.τ.
messor, ὄρις, α. (meto) θεριστής, ἄμνητ-
 ρος. 2) ἄμνητος, α, um, θεριστικός, ἄμνητ-
 ρικός.
messoria, α, um, ἄμνητος, ἄμνητ-
 ρικός.
messura, α, um, (messura) θεριστικός.
 Α. τοῦ μετᾶν. Διτ. ὡς καὶ ἡ ἐξέ-
 ρσις.
messura, α, 0. (meto) ἄμνητος, θερισμός.
messus, α, um, ἴδ. meto.
met, μέριον πρόθετον· γέ, τοί. egomet
 ἔγωγε, ἔγω τοί. tuomet, σὺ γέ. nobismet
 ἡμεῖς αὐτοῖς.
metia, ω, 0. κῶνος, κωνοειδής ἢ πυραμοει-
 δής σῶμα, κωνοειδής σωρός. 2) κατ' ἐξο-
 χήν. νόσος, τέρας, σπλήν, καμπτήρ τοῦ
 ἱπποδρόμου. (ὁ δὲ ἱπποδρόμος δύο νόσας
 εἶχεν κατὰ τὰ δύο ἄκρα). ποιητ. metas
 lustrare Pachyni, κάμπτεται τὴν ἄκραν τοῦ
 Παχύνου. 3) τέρας, τέλος, σκοπός. viti
 meta, τέρας τοῦ βίου, meta mortis, τέλος
 τοῦ θανάτου, τούτῳ τοῦ βίου.
metiscismus, ι, α. μυτακισμός, ἡ συχνὴ
 χρῆσις τοῦ μῦ.
metalepsis, ις, 0. μεταλήψις, σχῆμα ῥη-
 τῆς.
metalis, υ, (meta) κωνικός, κωνοειδής.
metallifer, ἐπίρ. κωνικός, κωνοειδής.
metallarius, α, um, μεταλλευτικός. metal-
 larius, α. ὁ μεταλλευτής.
metallicus, α, um, μεταλλικός. metallicus,
 α. ὁ μεταλλευτής. 2) ὁ ἐπὶ ποινῇ ἐν με-
 τάλλειος ὀργαζόμενος.
metallifer, era, erum, (metallum-fero) με-
 τάλλων πλήρης.
metallum, ι, εὑ. μέταλλον, χαλκός, σίδηρος,
 χρυσός, ἄργυρος, μέγμαρος, λίθος, κ.τ.τ.
 2) μέταλλον, μέταλλα, μεταλλεῖν, μεταλ-
 λεία. metalla exorcere, μεταλλεῖν. du-
 minare, condemnare aliquem in (ad) me-
 tallum, μεταλλεῖν, μεταλλεῖν τινά, εἰρ-
 γειν τινά ἐν μεταλλείῳ ἢ λιθοτομίᾳ.
metamorphosis, ι, α. μεταμορφώσις.
metamorphosis, ις, 0. μεταμορφώσις.
metaphora, α, 0. μεταφορά.
metaphrasma, ι, α. μεταφρασμός.
metaphrasia, ις, 0. (μεταφραστικῶς).
Metapontum, ι, εὑ. Μεταπόντιον. Metapon-

tius ager, ἡ Μεταπόντινὴ χώρα. Meta-
 pontium, orum, α. οἱ Μεταπόντιοι.
metatarius, α, um, (meta) τοῦ τέματος,
 μεταθήσις, ις, 0. μεταθέσις.
metello, ἰδνις, 0. (metor) καταμέτρησης.
metellor, ὄρις, α. μετρητής, ὁ καταμετρῶν
 γεωμέτρης.
metellarius, α, um, metelloria pagina, γράμ-
 μα προαγγελτικὸν περὶ στρατοπαδεύσεως.
metellaria, α, 0. καταμέτρησης.
Metellus, ι, α. Μέταυρος, ποταμός τῆς
 Ουμβρικῆς καὶ ποταμός τῆς Βρετανίας. Τὸ
 ἐπίθετον Metalaensis, α.
metaxa, ω, 0. (ἡ Συριακή), μέταξα, μέ-
 ταξα. 2) σιγά, λίαν.
metaxarius, ι, α. ὁ τὴν μέταξαν ἐμπολῶν.
Metellus, α, um, Μέταλλος, τοῦ Μετῆλλου.
Metellus, α, 0. Μέταλλος. (ἡ λίξις δηλοῦ
 μίσθιον). Metellinus, α, um, τοῦ Μετῆλλου.
metempsychosis, ις, 0. μεταψυχώσεις.
metensomachia, ις, 0. μετασσωμάτωσις.
Metieria, iaria, ἄγνωστον Σκοδικὸν ἔθνος
 παρὰ τὸν ἱστρον ποταμόν.
methectico, ις, 0. ἡ μεθεκτική.
methecticus, α, um, μεθεκτικός.
methectum, ι, εὑ. μεθεκτικόν.
methectus, (-os) ι, 0. μεθεκτικός.
Methymna, α, 0. Μεθυμναίος. Methymnaeus, α,
 um, Μεθυμναίος. Methymnaei, α. οἱ Μεθυ-
 μναῖοι. Methymnia, ἰδνις, 0. ἡ Μεθυμναία.
methectus, α, um, (metus) φοβερός, δι-
 λός. 2) ἐπιφοβός, φοβερός.
metior, mensus (spem, metius) sum, ἰρί,
 aliquid, μετρίω τι. frumentum militibus,
 τὸν σίτον τοῖς στρατιώταις. agrum, τὴν
 ἀγρόν. parum, λίαν, ut (modio) metia-
 tar summus, μετρίω τὸ ἀγρόν ἀπο-
 μετρούμενος, ὑπερπλοῦσις. καὶ. mensus,
 α, um, μετρηθείς. 2) μετρώ, περὶ, δια-
 γνῶ τι, aquas, μετρεῖν τὴν θαλάσσαν. me-
 liri viam, ἡ ἀπλῶς metiri, πορεύεσθαι,
 βαδίζειν. 3) μετρώ, κρίνω, ἔτιάζω τι.
 omnia volueram, πάντα τῇ ἡδονῇ μετρεῖν.
 aliquem oculis, μετρεῖν τινά τοῖς ὀφθαλ-
 μοῖς, θεωρεῖν τινα.
Metiosedum, ι, εὑ. πόλις τῆς Λουγδουνη-
 σίας Γαλλίας, παρὰ Καλαρὶ Bol. gal. B.
 T. ἡ τανὺν Jossay. Διτ. γρ.
metior, ὄρις, α. τοῦτ' τῷ mensor.
Metius, α, um, Μέτιος, τοῦ Μetic. Me-
 tius, α. ὁ Μέτιος. Metia porta, μία τῶν
 πυλῶν τῆς Ρώμης.
meto, avi, atum, are, σπέν. ἀντὶ τοῦ metor.
meto, messui, messum, era, ἀμάς, θερίζειν.
 aliquid, ἄμνην, θερίζειν τι, pabula falce,
 τῷ δρεπάνῳ χέρτον θερίζειν. messum artem,
 οἱ θεωριζόμενοι στάχυες. pvas metere, στα-
 φυλὰς τραῦν. ποιητ. iocum, νίκασθαι

χώραν. *barham*, ξυρῶν, ξυρᾶσθαι τὸν πώ-
γωντα. *rosam*, δρᾶσιν, δρᾶσθαι ῥόδον.
hostes gladio, ὑπερίκειν, ἀμῶν τῷ ξίφει τοὺς
πολεμίους.

metoché, ἔς, θ. μετοχή.
metocus, ἰ, ἀ. μέτοκος.

metonymia, ω, θ. μεταωνυμία.

metopra, ω, θ. μετόπη.

metoprium, (-um), ἰ, οὐ. μετώπιον, εἶδος
ἐλαίου καὶ χρυσίου. 2) τὸ ἀμμωνιακόν.

metoprosopos, ἰ, μετωπιοσκόπος.

metops, ὀρις, θ. τὸ φυτόν, ἐξ οὗ στάζει τὸ
ἀμμωνιακόν.

metor, *atus sum*, *ari*, (metu) *aliquid*, τερ-
ματίζω, καταματρῶ, καταμετροῦμαι, δια-
μετρῶ, μετρῶ τι. *regionum*, καταμετρεῖν,
ἀφρηρίζειν χώραν. *urbem*, καταμετρεῖν, δια-
γράψαι, ῥυμοτομεῖν πόλιν. *castra*, κατα-
μετρεῖν, διατιθέναι τὸ στρατόπεδον. Σημ.
τὸ *castra metari*, ἐνίοτε δὴλοῖ τὸ στρατο-
πεδεύεσθαι, καταστρατοπεδεύειν. 2) μετρῶ,
πέρω, διανύω τι. 3) πάθω. *spavi*, *ager*
metatur, ὁ ἄγρος καταμετρεῖται, ἀφρη-
ζεται. *metatus*, *ager*, ἄγρος ἀφωρισμένος.

metista, ω, ἀ. μετρίτης, κάδος.

metricus, α, um, μετρικός.

metrocopia, ω, θ. μητροκομία.

metropolis, ἰς, θ. μητρόπολις. *metropolis*,
ω, ἀ. μητροπολίτης.

Metropolis, ἰς, θ. Μητρόπολις, ὄνομα πό-
λεων τινῶν. *Metropolis*, *arum*, ἀ. οἱ
Μητροπολίται. *Metropoliatus*, α, um,
τῶν Μητροπολιτῶν.

metrum, ἰ, οὐ. μέτρον.

Metus, ταῦτό τῳ *Metus*.

metula, ω, θ. (ὁποσοῦ. τοῦ metu) κωνίον.

metus, ἡ, (σπάν. *utum*), ἔρε, (metus, πτοία)

aliquem ἢ *aliquid*, εὐλαθεύμαι, βίδια, φο-
θεύμαι τινα ἢ τι. *periculum*, εὐλαθεύσθαι

κινδύνον. *deos*, βίδια τοὺς θεούς. *metuo-*
bant eum servii, *vocabant liberi*, οἱ μὲν

δούλοι αὐτὸν ἐδουλοῦσαν, οἱ δὲ ἐλευθε-
ροι ἠδουντο. *malant se metui*, βούλονται

μαῖλλον φόβον παρέχειν. *metuere ab* *Han-*
nibale, φοβεῖσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀννίβα, τῷ ὑπὸ

τοῦ Ἀννίβα φόβῳ συνέχεσθαι. *de una villa*,
φοβεῖσθαι περὶ τοῦ βίου. *sibi aliquid*, φο-

βεῖσθαι τι περὶ ταυτοῦ. *paupis*, ἢ *pro* *pu-*
eris, βιδιέσθαι περὶ τῶν παιδῶν, ὑπὲρ παί-

δων. *metuo*, ne fiat, εὐλαθεύμαι, φοβεύμαι,
μὴ γένηται. *metui ne fieret*, ἐφοβόην, μὴ

γένοιτο. *metuo*, ne non bonum sit, εἴτε

metuo, ut bonum sit, φοβεύμαι, μὴ οὐ

καλὸν ἢ. *metuo quid agam*, φοβεύμαι, ἀ-

πορῶ, τί γὰρ ποιεῖν. *metuendum*, eat, ne

—, φόβος, κινδύνος ἐστὶ μὴ—. *metuo ton-*
itatem, εὐλαθεύμαι ἐπιχειρεῖν. *fides metui*

culpari, ἡ πίστις ἀλλάσσεται τὸν φόβον.

οὐ θέλει ψέγασθαι. — ἐπιθετικῶς. *metuo*
deum, θεοφοβός, θεοσεβής. *metuens al-*
terius viri, φολασσομένη ἀλλοτρίου ἄν-
δρα, ἀπένευσσα ἀλλοτρίου ἀνδρός.

metus, ἡ, ἀ. (πτοία) εὐλαβία, φόβος, φόβος
in metu sum ἢ metum habeo, εὐλαθεύμαι,

ἐμφοβός εἰμι, φοβεύμαι, ἐνίστε καὶ ἐπι-

φοβός, φοβερός εἰμι, φόβον παρέχω. *metus*

vanus, κενὸς φόβος. *metum facere*, ἡμι-

cere, *asferre*, *inferre* *alicui*, φόβον ποιεῖν,

ἐνεργάζεσθαι, παρασκευάζειν, ἐμβάλλειν

παρέχειν τινί. *metus invadit* *aliquem*, φό-

βος ἐμπίπτει τινί. *metus periculis*, *per-*
cussus, φόβῳ, ὑπὸ φόβου καταπολητῆ-

νος. *metum alicui* *adimere*, τὸν φόβον ἐντὶ

ἀπαλύνειν. *aliquem* *metum liberari*, τὸν

φόβου τινὰ ἀπαλλάττειν. *sum in metu*

propter *te*, φοβεύμαι περὶ σοῦ. *metus ho-*
stium, *ab* *hostibus*, ὁ φόβος τῶν πολεμίων.

ἀπὸ (ἐκ, ὑπὸ) τῶν πολεμίων. 2) φόβος,

φόβητρον, δαίμα.

metuus, α, um, ἴδ. *metuo*.

metum, ἰ, οὐ. μέτρον εἴτε μέτρον (βοτάνη).

metus, α, um, ἐμός, μου, μοι. *metus patris*

πατὴρ ἐμός, πατήρ μου, πατήρ μοι. *metu-*
ituri non est *metum*, τὸ φοβεῖσθαι οὐκ ἐμὸν

ἔργον ἐστίν. ο *metu!* ὦ φίλη, φιλότατη

metum, τὸ ἐμὸν, τὰ ἐμὰ. *de* *metu*, ἐκ τῶν

ἰδίων. *meti*, οἱ ἐμοί, οἱ εἰκαῖοι. *homo metus*,

ὁ ἐμός ἄνθρωπος, τοῦτέστιν ὁ ὑπ' ἐμοῦ θ-

νομαζόμενος, ἡ εἰρωνικῶς ὁ καλὸς, ὁ θαν-

μασίας ἐκείνος. *metus sum*, ἐν μοί εἰμι,

φρονῶ, σωφρονῶ, ἡ ἐμαυτοῦ εἰμι, αὐτεξου-

σίος εἰμι. Σημ. ἡ κλητικὴ μοι καίτοι ἐνίστει

ἀντὶ τῶν *metu*, *metum*, μοι. Εὐρήσεται δὲ

καὶ ἡ κλητικὴ *metus* ἀντὶ μοι.

Metanasis, ω, θ. Μετανασία, πόλις τῆς Ὀκ-

τρικῆς, τανύν Μεναγνα, ἢς ὁ πολίτης *Me-*
vanas, ἄτις, καὶ ἡ χώρα *ager* *Metanas*.

Metius, ἡ, ἀ. Μηούιος. (Χείρων δὲ γραφὴ

ἢ *Macvius*).

Metentius, ἡ, ἀ. Μεέντιος, Μεέντιος, βα-

σιλευς τῶν Τυρρηνῶν.

mi, ἀντὶ τοῦ *mihi*, ἴδ. *ego*. 2) κλητικὴ τοῦ

tuus.

mica, ω, θ. ψίε, χόνδρος. *panis*, ψίε ἄρτου.

salis *ei* *iuris*, ψίε ἄλλος καὶ λιβάνου. *me-*
tas, *nulla mica* *salis*, οὐδὲ ψιφάλυς ἀ-

σταίτητος. 2) οἰκίσκος, δειπνητήριον.

micarius, α, um, (mica) ψιχολογῶν.

micatus, ἡ, ἀ. (micu), παλῆς.

Micrus, ω, ἀ. Μικράς, α.

mico, ἡ, are, πάλλομαι, πάλλω, σείομαι.

cor timore *mico*, ἡ καρδία δειματὶ πάλ-

λῆται, φόβῳ πάλλει. *omnis* *anibus* *mico*,

ὁ ἔντος διασείει τὰ ὦτα. *mico* *hagnum*,

γλωττίζει. *digit* *mico*, οἱ δάκτυλοι (τῶν

ἀποτραχηλῶν) χιρᾶς ἀσπάζονται, *fontes*

micant, πηγαί ἀναδύονται. 2) digitis micare, καὶ ἄλλως micare, ἐπαλλάττειν τοὺς δακτύλους, τοῖς δακτύλοις κληροῦσθαι, παίξειν τὴν παιδίαν, ὅν εἰ γὰρ ἰταλοῖ ποτα καλοῦσι. 3) amarissus, σίλιθω, ἀστράπτει, λάμπει. gladii micant, τὰ ξίφη (τὰ παλλόμενα ξίφη) ἀστράπτει, αἶδους micat, τὸ ἀστὴρ ἀνακλίνει, σίλιθω. ex oculis micat ardor, ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἀστράπτει ὀργή.
micropsychos, ἰ. μικροψυχός.
microsphæram, ἰ. οὐ. μικροσφαῖρον (μαλάβαρον).
miculis, ο. (mingo) ἄξις κατωρθῆναι.
miculo, ταῦτ' οὖ μινελο.
miculatus, α. um, οὐρητικός.
miculalis, ο. οὐρητικός.
miculatio, ire, (ερετ. τοῦ mingo) οὐρησιῶ, οὐρητιῶ. ἰουδανάλως.
mictus, α. α. (mingo) οὐρησις.
micula, α. ο. (ὀποκορ. τοῦ mica) ψυχίον, ψυχίδιον.
Midas καὶ Mida, α. α. Μίδας.
Migdilyba, ybis, α. (δ. Μελιθύβη).
migrassit, ἀρχαῖα. ἀντὶ τοῦ migraverit.
migratio, ionis, ο. μετακίνησις. 2) μεταφορά (λήξεως).
migratio, oris, α. μετανάστης. Α. γλωσσασρίων.
migo, avi, atum, are, μετακινῶ, μετανίσταμαι, ἀποδίδωμι, μεταστέλλω. ex urbe rus, μετακινῶ εἰς τοὺς ἀγρούς ἐκ τῆς πόλεως. inibus, μεταναστεύει ἐκ τῆς χώρας. de (ex) villa, μεταλλάττειν τὸν βίον, ἀποδύσκειν. omnia migrant, πάντα μεταβάλλεται. in colorem marmoreum migrare, μεταβάλλειν εἰς μαρμαρέον χρῶμα. migratum est Romam a propinquis, εἰ συγγενεῖς εἰς Ῥώμην μετόπισσαν. 2) aliquid, μεταφέρειν, μετακομίζω, μετακίωμι τι. 3) παραδίδωμι τι. jas, παραδίδειν τὸ δικαίον, οὐκ ἐμφάνει τῷ δικαίῳ.
mihiric, ἴδ. pro.
Milanion, onis, α. Μιλανίων.
mille, ταῦτ' οὖ mille.
miles, is, α. (κατὰ Οὐάβωνα ἐκ τοῦ mille, ὅτι τὸ πάλαι τρεῖς χιλιάδες ἦσαν ἐν τῷ λαγῶνι, κατὰ δὲ Ἰβόσιον ἐκ τοῦ ἑλληνος, μεταβολὴ τοῦ π εἰς μ.) στρατιώτης. milites legere, στρατιώτας συλλέγειν, στρατολογήειν, contrahere, στρατιώτας συνάγειν, ἀρροῖζειν. conscribere, ἀπογράφειν, καταλέγειν. miles, α. ἐν. ἐνίστα ἀντὶ τοῦ millius, εἰ στρατιώται, δ. στρατός. immensus miles, ἀναριθμητός στρατιά. 2) στρατιώτης, ἰδιώτης. duo et milites, δ. στρατηγὸς καὶ οἱ ἄλλοι στρατιώται. 3) πόντος, milites equitesque, πῆχοι τι καὶ ἵπποι.

4) ὀπηρέτης, δίκηνος τοῦ αὐτοκράτορος milicarius, κ.τ.λ. ταῦτ' οὖ millicarius, καὶ milicinus, α. um, Μιλισίος. Milicij, οἱ Μιλισιοί.
Milicis, is, ο. Βυζιλίς, ἡ τοῦ Μιλῆτου θαλάττη. 2) ἐπίδος. Μιλῆσις.
Milicium, ἰ. ο. ἡ Μιλῆτος.
Milicium, ἰ. α. δ. Μιλῆτος.
millicenus, α. um, (millium) κέγχρινος. millicena, puls, ἡ κέγχρηνος.
millicia, α. ο. (millium) κέγχρις, συκαλίς. (πηγὴν). 2) εἶδος βοτάνης.
milliarium (milliarium θαλάσσης. 3, 8, 7.), ἰ. οὐ. μιλιάριον, θαρμανήρ, ἰπποκρίτης.
milliaris, κ.τ.λ. ταῦτ' οὖ milliaris κ.τ.λ. millipeda, ἴδ. millepeda.
militaria, ἐπὶ. στρατιωτικῶς. Α. um. γρ.
militaris, ο. (miles) στρατιωτικῶς res militaris, τὰ στρατιωτικά, τὰ πολεμικά. uia militaris, ἡ στρατιωτικὴ εἴτε στρατεύσιμος ἡλικία. labor militaris, πόνος στρατιωτικῶς, πολεμικῶς. vir militaris, ἀνὴρ στρατιωτικῶς, πολεμικῶς. via militaris, ἡ λεωφόρος. 2) herba militaris, ταῦτ' οὖ milifolia, militaris, ἐπὶ. στρατιωτικῶς.
militarius, α. um, στρατιωτικῶς.
militia, α. ο. (miles) στρατεία. militiam subterfugere, detestare, διαδιδράσκειν τὴν στρατείαν. vacatio militum, ἡ ἀφίσις τῆς στρατείας, ἡ ἀστρατεία. carmen militiae, στρατεύειν. scientia militum, ἡ στρατιωτικὴ εἴτε πολεμικὴ ἐπιστήμη. militia sacramentum, δ. στρατιωτικῶς ἔρκος. prima militia, ἡ πρώτη στρατεία. domi militiaque, οἶκος καὶ ἐν στρατείᾳ, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ. 2) στρατιωτικὴ ἀρχή, λοχαγία κ.τ.λ. 3) πόλεμος, 4) ἀγὼν, πόνος, ἔργον. 5) στρατιά, στρατός, στρατιώται. militioia, α. ο. (ὀποκορ. τοῦ militia) μικρὰ στρατεία.
millio, avi, atum, are, (miles) στρατεύω, στρατεύομαι. aliterius aliterum, ἐπὶ τινα. sub aliquo, sub signis aliterum, στρατεύομαι παρὰ τινι. 2) ἀγωνίζομαι, πονῶ. 3) ὀπηρεῖ τῷ αὐτοκράτορι.
milium, ἰ. οὐ. δ. ἡ κέγχρος.
millo, exilit, xiliti. mille equites, χίλιοι ἵπποι, χιλία ἵπποι. mille genera, χίλια εἶδη. primus de mille, τῶν χιλίων πρῶτος. 2) οὐσιαστικῶς ἡ χιλιάς, χιλιοστές. mille Thracum, χιλιάς, χιλιοστές Θρακῶν, χίλιοι Θρακῶν. duo milia vinorum, διαχίλιοι ἀνθοί. decem milia hominum, μύριοι ἐν ὁμοίῳ. decies centena milia, ἑκατὸν μυριάδες, ἑκατοντάκις μύριοι. 3) mille passus, ἐνίστα καὶ mille passuum, χίλια βωαλῆα, εἴτε διπλὰ βώματα, ἐπὶ στέδρια, ἑκατοστάδιον μέλιον. (ἀκριδέστερον δὲ εἴησι Miles-

παρχος ἐν βίῳ Γ. Γράκχου, 7: τὸ δὲ μίλιον ὁκτὼ σταδίων ὄλγον ἀποθεῖν. mille et quingenti passus, ὡςδεκα στάδια. duo millia passuum, ἑκατὶδεκα στάδια. —Σημ. τὰ passuum ἑστὶ' ὅτε παραλείπεται. 4) mille, χίλιοι, μυρίοι, μυριοπληθεῖς, ἀναριθμητοί, ἄπειροι.

millefolia, α, θ. (mille-folium) πανάκη, (βοτάνη).

millefolium, ἡ, οὐ. (mille-folium) μυριόφυλλον (βοτάνη).

milleformis, α, (mille-forma) μυριόμορφος.

millefarius, α, um, (mille) τῆς χιλιάδος.

millenarius numerus, ἡ χιλιάς. Δ. τοῦ μεταγ. Αστ.

milleni, α, α, ἀνά χιλίους.

millepeda, α, θ. (mille-pes) ὁ πολύπους, ὀνίσκος, ἱούλος.

millesimus, α, um, χιλιοστός. millesima, α, θ. (ὅπον. — pars) τὸ χιλιοστὸν μέρος, ἡ χιλιοστός.

milliarenis, ο, (milliarium) ὀκταστάδιος.

milliarium, ἴδ. miliaris.

milliaris, α, um, (mille) χίλια ἔχων, ἀκχιλίων συγκείμενος. α) miliaria, χιλία ἱππος, χιλιάς εἶτε χιλιοστὸς ἱππέων. α) miliaris, κάπρος χιλίων λιτρῶν. millaria cohors, χιλιαστὸν σύνταγμα. 2) χιλίων Ρωμαίων βημάτων, ὀκταστάδιος. porticus miliaria, ὀκταστάδιος στοά. miliarium elivus, λόφος ὀκταστάδιος. — miliarium, οὐ. τὸ μιλιάριον, ἡ στήλη, τὸ τοῦ ὀκτασταδίου σημεῖον. Ταῖς ῥήλαις ταῦταις ἐσσημειώοντο αἱ λεωφόροι κατὰ σταδίους δικῶ. ad quintum miliarium (ab Urbe), τοσσαύροντα στάδια ἀπὸ Ῥώμης. 2) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς miliarium unguum, ὁ χιλιασμός. miliarii, εἰ χιλιασταί. 3) miliarium ταῦτο τῷ miliarium.

millies, ἐπὶ χιλιάκις. 2) χιλιάκις, μυριάκις, ἄπειράκις.

millimodus, α, um, (mille-modus) πολύτροπος, πολλαπλούς (χιλιότροπος).

millum, ταῦτο τῷ melleum.

Milo εἶτε Milon onis, α. Μίλων (ὁ Κροτωνιάτης). 2) Milo, onis, α. Μίλων, (Ρωμαϊκὸν ἑπωνόμιον). Ἐκ τούτου ἐπίθετον

Milonianus, α, um, τοῦ Μίλωνος.

Milvades, α, um, Μιλτιάδης.

milites, α, α, μιλιτῆς λίθος.

milos, ι, θ. μίλος.

milva, θ. (milvus) ὁ ὄφλος ἰκτεν. μεταφ. ἀπληστος γυνή.

milvago, onis, θ. (milvus) εἶδος λάβρακος ἢ θαλασσίου χάρακος.

milvinus, α, um, (milvus) τοῦ ἰκτενος. 2) μεταφ. ἀρπακτικός, ἀπληστος. 3) milvina

tibia, εἶδος λιγυρῶνους αἵλου. 4) milvina ras, βοτάνη τις.

Milvius pars, ἴδ. Mulvius.

milvius, εἶτε milvus (ποιῶν. milvius), ι, α. ἰκτίν. ἰκτενός, πτ. 2) ταῦτο τῷ milvino.

3) ἄστρον τις.

Milyadum commune, ἡ Μιλούας χώρα τῆς Λυκίας, (τὸ κοινὸν Μιλουαδίων).

Milva, arum, α, α. Μιλύαι.

minus, α, θ. (minus) ἡ μῖμος γυνή, μιμολόγος.

Mimallones εἶτε Mimallonides, um, θ, α. Μιμαλλόνες, Βάκχαι, Θυιάδες. Mimallonides, α, um, Βακχικός, Βακχευτικός.

mimarius, α, um, μιμικός.

minas, antis, α. Μίμας, ὅρος τῆς

2) Μίμας, εἰς τῶν Γιγάντων mimambi, arum, α. μιμιάμβοι.

minice, ἐπὶ μιμικός.

minicus, α, um, μιμικός. 2) μιμητός.

minigraphus, ι, α. μιμογράφος.

minidogus, ι, α. μιμολόγος.

minia, α, θ. (ὅπον. τοῦ mima) ἡ μῖμος γυνή.

minulus, ι, α. (ὅπον. τοῦ minus) μῖμος, μιμολόγος.

minus, ι, α. μῖμος, μιμολόγος. 2) μῖμος, σκηνικὸν τι εἰδὸς εἶτε σταυρικὴ κομῶν δια παρὰ Ρωμαίους.

min, ἀντὶ τοῦ minium.

min' ? ἀντὶ τοῦ minio ?

mina, α, θ. μ. ν. α. (ἐκατὸν δραχμαί). 2) μέτρον ἀργεῦς, τὸ ἥμισυ τοῦ Ρωμαϊκοῦ πλῆθους.

mina onis, ἡ ψιλὴ τὴν κοιλίαν ἔις.

minuere, arum, θ. ἀπειλῆ. Πλαῦτος.

minuere, ἐπὶ ἀπειλητικός.

minas, arum, θ. ἀπειλή, ἀπειλαί. minus jacio, jacio, ἀπειλητικούς λόγους ῥίπτω.

2) κίλισμα, κέντησις. 3) σπῆν, αἱ ἐπάλλεσι.

*minutor, ἐπὶ ἀπειλητικός.

minor, onis, θ. (minor, ari) ἀπείλημα, ἀπειλή.

minutor, onis, α. (minor, ari) καλεωστής, ὀτρυντής, ἐλατήρ.

minutius, α, um, ἀπειλητικός, ἀπειλητικός.

minax, acis, (minor) ἀπειλητικός, ἀπειλητικός, ἀπειλῶν.

Minas, ι, α. Μίγκιος, παταμός τῆς Ἰταλίας.

minico, onis, θ. (mingo) σὺρρησις.

minico, ure, ἀρχαία. ἀνατείνω, ἀνέχω.

Minerva, α, θ. Ἀθηνᾶ. παροιμ. sus Minervano, ὅς πρὸς Ἀθηνᾶν ἐρίζει. rīngui εἶτε crassa Minerva, ἀπλούστερον, ἀμαλότερον.

invita Minervā, ἐναντιομένης τῆς

λῆς, φαῦλος. 3) ἄθρομος, κατακεκλασμένος, πῶσιον εἶτε μινυρίον, ἴρε, μινυρίον.
 minutio, ἰόνιος, θ. (minurio) μεινυρισμός.
 minuas, (συγκρ. ἐπίρ. καὶ ἐπίθ.) ἴδ. parum καὶ parvus.
 minuscūlus, α, um, μικρότερος, λεπτότερος. minuscularis vengulum conditor, ὁ τὰ μικρότερα τέλη ἀνούμενος.
 minuscūlus, α, um, (ὑποκορ. τοῦ minor) ὀλίγον μικρότερος, συγκρίτως, μικρός τις. minusquamperfectum tempus, ὁ παραπαικτός χρόνος. Α. γραμματ.
 minutū, ἄλς, οὐ, ὁ μινωστός, τὰ περιχόμενα. 2) minutalia, πληθ. τὰ μικρά, τὰ λεπτά, εἶον ἑσθία, λιθάρια, κ. τ. τ.
 minutū, ο, μικρός, λεπτός, βραχύς, ἄσημος.
 minutūm, ἐπίρ. κατὰ μικρόν, κατὰ μικρά, κατὰ λεπτόν. considero aliquid, κατὰ μικρόν συγκρίπτειν τι. 2) κατὰ μικρόν, κατ' ὀλίγον, adauescere, ἐξελίγειν.
 minutū, ἐπίρ. κατὰ μικρόν, κατὰ μικρά. considero aliquid, συγκρίπτειν τι. 2) λεπτός, λεπτομερῶς. dicere, μικρολογεῖν, λεπτολογεῖν.
 minutū, ω, θ. λεπτότης, τὸ λεπτότατον. ad minutiam redigere aliquid, λειοῦν, λεαίνειν τι. 2) κλάσμα (ἐν τῇ ἀριθμητικῇ).
 minutus, εἰ, θ. ταχὺ τῷ minutū.
 minutissimū, ἰ, οὐ. (minutus-issimus) μικρολογίς, λεπτολογία.
 minutum, ἐπίρ. κατὰ μικρόν, κατὰ μικρά. frangere aliquid, κλάειν τι.
 minutio, ἰόνιος, θ. μειώσις, ἐλάττωσις. minutio sanguinis καὶ ἀπλῶς minutio, ἡ ἀφαίμαξις.
 Minutius, α, um, ἴδ. Minucius.
 minutulus, α, um, (ὁποκορ. τοῦ minutus) μικρότατος, λεπτότατος.
 Minus, arum, ἄ. οἱ Μινυαί.
 minyones, ἰς, οὐ. μινυανθές, εἶδος τριφύλλου.
 Minyōtas, ἄλς, θ. ταχὺ τῷ Minyōis.
 Minyōis, ἰδίοις, θ. Μινυαίς.
 Minyōus, εἶτε Minyōus, α, um, Μινυήος, Μινυέος.
 mio, are, ταχὺ τῷ mejo. Ἑπιγρ.
 mirabilissimus, ἰ, ἄ. θαυμαστοπέστερ, θαυματουργός.
 mirabilis, α, θαυμαστός, παράδοξος, παράξενος, non est mirabile, οὐδὲν θαυμαστόν.
 mirabile quantum, θαυμαστόν ἔσθιν. mirabile dictum, θαυμαστόν εἶπαι. 2) θαυμασμός, θαυμαστός, ἔξοχος.
 mirabiliss, ἄλς, θ. θαυμασιότης, τὸ θαυμαστόν.
 mirabiliter, ἐπίρ. θαυμαστῶς, θαυμασίως, διαφερόντως.

mirabundus, α, um, (miror) θαυμάζων. Δίδορ.
 miracula, ω, θ. κωμικ. ἐπὶ γυναικὶ τὸ τέρας.
 miraculum, ἰ, οὐ. (miror) θαῦμα, θαυμαστόν τι, acrium miracula, τὰ ἄπτα θαύματα. 2) θαῦμα, θαυμασμός, esse miraculo, θαῦμα παρέχειν. esse in miraculo, ἐν θαύματι εἶναι, θαυμάζεσθαι. arbor digna miraculo, δένδρον θαυμασμεῖν εἶτε θαύματα εἶναι.
 miratio, ἰόνιος, θ. (miror) θαυμασμός.
 mirator, ὄρις, ἄ. θαυμαστής.
 miratrix, ἰς, θ. ἡ θαυμάζουσα.
 mire, ἐπίρ. θαυμαστῶς, θαυμασίως. mira quomodo, θαυμαστόν ἔσθιν. 2) θαυμαστῶς, διαφερόντως, σφόδρα, ὑπερβαλόντως.
 mirifico, ἐπίρ. θαυμασίως, θαυμαστῶς, διαφερόντως, μεγάλως.
 mirificus, α, um, (mirus-facio) θαυμάσιος, θαυμαστός, διαφέρων, ἔξοχος, ὑπερβαλὼν. mirio, ἰόνιος, ἄ. (mirus) τέρας. (δύσμορφος ἀνθρώπος). 2) θαυμαστής, Α. σπαν.
 mirillo, ὄρις, ἄ. κορυμῶλλον, κορυμῶλλον, C. I. Gr. 2164) κορυμῶλλον. εἶδος μονομάχων, ὧν τὸ κράνος εἰκόνα εἶχε τοῦ ἰχθύος κορυμῶλον.
 miro, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ miror.
 miror, atus sum, arī, (mirus) aliquid ἢ aliquid, θαυμάζω τινὰ ἢ τι. rem, θαυμάζω τὸ πρᾶγμα, ἀπορῶ ἐπὶ τῷ πρᾶγματι. miror, cum tantum posse, θαυμάζω, τοσοῦτον δύνασθαι αὐτόν, θαυμάζω αὐτοῦ, ὅτι τοσοῦτον δύναται. mirabatur, quod non rideret huiusmodi, θαυμάζειν, ὅτι ὁ εὐνοσκοπὸς οὐ γελᾷ. miror, qua ratio potuerit, θαυμάζω, ὅτω ποτὶ τρέπω (ἔπως ποτὶ) ἐδοῦνθην. miratus es, quid esset, θαυμάζεις, τί ποτε εἶναι ἢ ἔστι εἶναι. miror, si quomquam amicum habere potuit, θαυμάζω, εἰ φίλον τινὰ ἔχειν ἐδύνατο. 2) θαυμάζω, ἀγαπᾶμαι, ἐπαίνω τινὰ ἢ τι. aliquid in aliquo, θαυμάζειν, ἀγαπᾶμαι τὸ τίς. 3) θαυμάζω, θαυμάζω τι.
 mirus, α, um, θαυμαστός, nec mirum, εὐδὲν θαυμαστόν. mirum in modum, mirum quantum, mirum quomodo, θαυμαστόν ἔσθιν, θαυμάζω, quoniam dicat, οὐκ ἂν εἴποι. 2) θαυμαστός, θαυμάσιος, διαφέρων, ὑπερβαλὼν.
 mis, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ mei, ἐμεῦ.
 Misargyrides, α, ἄ. πλαστόν ἄνομα κατ' ἀντίφρασιν παρὰ Πλάτωνα. Misargyridēs, miscellaneus, α, um, πολυμικτός, παχυμικτός, σύμμικτος, μικτός. 2) miscellaneus,

utrum, οὐ. ταὐτὸ τῷ miscelli ladi, ἴδ. miscellus.

miscellus, α, um, (miscere) μικτός, σύμ-
μικτός, πολυμυγής, παμυγής. ladi mi-
scelli, πολύμικτον τι εἶδος θεαμάτων. 2)
una miscella, φάβλον ἢ κοινόν τι εἶδος
σταφυλῆς.

miscere, miscui, mistum εἶτε mixtum, ēre,
(μίσχω) aliquid aliquid ἢ aliquid re, μί-
γνυμι τινί τι ἢ τί τινι. dulce amarumque,
μειγνύναι τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν. res in
unum, συμμειγνύναι, συγκεραυνύναι τὰ
πράγματα εἰς τὸ αὐτό. mella Falerno forti,
κεραυνύναι ἰσχυρὸν Φαλέρνον οἶνον μέ-
λιτι. pabulo, (δοτ.) sal, ἢ pabulum sale,
μειγνύναι τῇ φορῇ ἕλα, ἢ τὴν φορὴν
ἑλί. cum meis lacrimis miscuit suas, τοῖς
ἑμοῖς δακρυοῖς συνέμιξε τὰ αὐτοῦ. cor-
pus εἶτε se miscere ἢ misceri aliquid ἢ
cum aliquo, μίγνυσθαι τινι (ἐνῇ μίγνυται
τῇ). manus ἢ proelia miscere, μίγνυναι
χεῖρας, συμμειγνύναι, μάχην συνάπτειν.
alieni vinum ἢ pocula, κεραυνύναι τινί
οἶνον. parvum. caelum terris, τῇ γῇ τὴν
οὐρανὸν ἀναμειγνύναι. 2) ταράττω, ἀνατα-
ράττω, ἄνω καὶ κάτω ποιεῖν τι. republica-
ram, ἄνω καὶ κάτω ποιεῖν, ταράττειν.
συγγεῖν τὴν πολιτείαν. seditiones, συγ-
γεῖν, ἐγείρειν στάσεις. domum gemitu,
ἀνακημπάσκει στεναγμῶν τὴν οἰκίαν. mi-
scentur moenia lueta, πληροῦνται τὰ τεῖχη
πένθους, συγγέονται τὰ τεῖχη πένθους βοῇ.
miscitatus, α, um, (ἔξ ἀχρήστου τοῦ mi-
scito) μικτός.

*miscix, α, ὁ ἀκατάστατος. Ἀμφ. γρ.

miscellus, α, um, (ὁποκορ. τοῦ miser) ἀ-
θλιός, ταλαίπωρος.

Misenum, ἰ, οὐ, (εὐρητὰ καὶ πληθυντικῶς)
Μισσηνόν, ἀκρωτήριον Καμπανίας. τὸ ἐπί-
θετον Miseneasis, ο. ἢ κάτοικοι Mis-
enates, um.

Misenus, ἰ, α. Μισσηνός. 2) Misenus εἶτε

Misenus promontorium, ταὐτὸ τῷ Misenum.

miser, era, erum, (μισερός) θλιός, τλή-
μων, σθέντιος, ταλαίπωρος. animi, animi,
ex animo, ἄθλιος τὴν ψυχῇ. me mis-
erum! οἴμοι τάλας ὁ ἴμοι δέλιος! 2) κά-
μυναν, νοσῶν, ἀσθενής. 3) θλιός, φάβλος,
ἐλαεινός, πονηρός. 4) θλιός, μεθωδός,
δυστήνος, κακοδικμῶν, κακός. 5) ἐλαεινός,
θλιώτης, δεινός.

miserabilis, u, σθέντιος, οἰκτός, ἐλαεινός.
—miserabile ἐπιρρηματικῶς ταὐτὸ τῷ mi-
serabiliter.

miserabiliter, ἐπὶ. (miserabilis) οἰκτρῶς,
ἐλαεινῶς.

*miseranter, ἐπὶ. (miseror) οἰκτρῶς, ἐ-
λαεινῶς.

miserāto, ἰδονis, θ. (miseror) οἰκτός, ἐ-
κτιμώ, ἕλεος, συμπάθεια. miseratorem
commovere, ἔλεον ἐμποιεῖν. 2) οἰκτιρῶ,
ἐλαεινολογία, σχετλιασμός.

miserātor, oris, α. (miseror) ὁ ἐλεῶν, οἰ-
κτεῖρων τινά.

miserō, ἐπὶ. θλιώς, ταλαίπωρος, ἐλαει-
νός. 2) ἐλαεινῶς, φάβλως. 3) δεινῶς, ἰσχυ-
ρῶς, σφόδρα.

miserō, ἰι, (um, ēre, (miser) αἰσχυός,
οἰκτεῖρω, ἕλεω τινά. 2) συνθ. ἀπροσώ-
πως, me miseror αἰσχυός, οἰκτεῖρω, ἕλεω
τινά, συμπάσχω τινί. eorum nos miseret,
ἐκείνους οἰκτεῖρομαι.

mis'cor, oris sum, eri, αἰσχυός, (σπαν.
alieni), οἰκτεῖρω, ἕλεω τινά. miserius pa-
stri, ἐλεήσας ἡμᾶς, συμπάθης ἡμῖν γαλό-
μενος. 2) ἐσθ' ὅτε ἀπροσώπως me mis-
retur αἰσχυός, οἰκτεῖρω, ἕλεω τινά. te mi-
seretur fratrum, οἰκτεῖρετε τοὺς ἀδελφούς.
me republicae miserium εἶτε misertum
est, ἥκιστα τὴν πολιτείαν.

miserescō, ēre, (ἐναρκτ. τοῦ misereu) ali-
quus, συμπάθης τινι γίγνομαι, ἕλεω, οἰ-
κτεῖρω τινά. 2) ἀπροσώπως me misere-
scit αἰσχυός, ἕλεω, οἰκτεῖρω τινά. Α.
ποιήτ.

miserōti, ἴδ. misereor.

miserōnīvium, ἰι, οὐ. βοτάνη τις ἢ καὶ
proserpinaca καλούμενη.

misēria, α, u. ἀθλιότης, ταλαίπωρία, μέγ-
θος, ἀνία. 2) ὅσά, θυγάτηρ τοῦ βράβου
καὶ τῆς Νυκτός.

miserīcordia, α, θ. (misericors) ἐλεημοσύ-
νη, συμπάθεια, ἕλεος, οἰκτος, οἰκτιρμός.
miserīcordiam alicui commovere, ἐμποιεῖν
τινι ἔλεον. ad miserīcordiam aliquem ad-
ducere, εἰς ἔλεον ἄγειν τινά. miserīcor-
diā capior, commovēor, οἰκτῶ λαμβάνω-
μαι, συμπάθης γίγνομαι, εἰς ἔλεον τρέ-
πομαι. miserīcordiam habere, mīhibere,
ἕλεω γρηθῶναι. Σημ. τὸ miserīcordiam ha-
bere δηλοῖ καὶ τὸ ἐλαεῖσθαι, οἰκτεῖρασθαι.
2) Misericordia, ὁ ἕλεος, θεός τις ἐν Ἀ-
θηναῖς.

miserīcorditer, ἐπὶ. ἐλεημόνως, συμπάθως,
φιλοοικτιρμόνως.

miserīcōrs, rdis, (misereor-eor) ἐλεήμων,
συμπάθης, οἰκτιρμῶν, φιλοοικτιρμῶν.

miserīcōrdiūm, ἰ, οὐ. ἀθλιότης, ταλαίπω-
ρία. Α. σπ.

miserītor, ἐπὶ. οἰκτρῶς, ἐλαεινῶς.
miserīfūdo, ūnis, θ. ἀθλιότης, ταλαίπωρία.
2) οἰκτός, ἕλεος. Α. σπ.

miserītus, ἴδ. misereor.

miserō, are, σπᾶν. ἀντὶ τοῦ miseror,
miseror, οἰς sum, eri, (miser) aliquis ἢ
aliquid, οἰκτεῖρω, σχετλιαζῶ τινά ἢ τι.

ἐλεεινολογῶ περί τινος. σπαν. παρὰ ποιη-
ταῖς *alicujus*, ἔτι δὲ καὶ *alicui*, οἰκτεῖρω
τινός. 2) ἔλεος τινὰ ἢ τι, συμπάσχω τινί.
σπαν. *aliquem alicujus rei*, οἰκταίρειν, ἐ-
λεεῖν τινά τινος. — *miserandus*, α, um,
οἰκτρός, ἐλεεινός σχετλιός.

**misertor*, ὄρις, α. ταῦτο τῷ *miserator*.

misertus, α, um, ἴδ. *miseror*.

missorūlus, α, um, σπαν. ἀντὶ τοῦ *missellus*.

missellum, ἡ, οὐ. ἄθλον. Α. τοῦ μετ. Αστ.

**missibilis*, α, um, ταῦτο τῷ *missilis*.

missicius, α, um, (*mitto*) ἀποστρατεύσας,

ἀπέρμιθος.

**missiculus*, are, ταῦτο τῷ *missito*.

missilis, α, (*mitto*) ἀρετήριος, βλητός, ἀ-
ρετήριος, βαλλόμενος. 2) *telum missile*,
εἶπε ἀπλῶς *missile*, οὐ. τὸ βέλος, ἢ βολή,
τὸ ἥμα, βλήμα. 3) *missilia* εἰς *res mis-
siles*, δῶρα ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῷ δήμῳ
βαίνοντα, οἱ προχύται.

missio, ἰδού, θ. (*mitto*) ἀφασίς (αἰχμαλώ-
του, ἀπομάχου, νενικημένου κ. τ. τ.) *mis-
sionem alicui dare*, ἀφίναται τινά. *sine mis-
sione rugare*, μέχει θανάτου μάχεσθαι.
(τοῦτο ἐπὶ τῶν μονομάχων ἐλέγετο). *mis-
sio sanguinis*, ἡ ἀφαιμάξις. 2) ἀφασίς,
τέλος. 3) ἀφασίς βέλου, βόλος, βλήμα,
βολή. 4) πέμψις, ἀποστολή.

missilus, α, um, ταῦτο τῷ *missicius*.

missio, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ *mit-*

to) αἰκνίω, θηρά πέμπω, πέμπω τι.

missor, ὄρις, α. (*mitto*) ἀφίναται, δ βαλλών.

missorūlus, ἡ, οὐ. (*mitto*) τρυβλίον, παρο-
ψίς, πρὸλ. *missus* σημ. 3. Α. τοῦ μεταγ.

Λατ. ὡς καὶ ἡ ἔξῃ.

missum, ἡ, οὐ. ταῦτο τῷ *missarium*.

missus, α, um, ἴδ. *mitto*.

missus, us, α. (*mitto*) ἀφασίς, βολή, βόλος,
βλήμα. 2) ἐν ἀμφιθέατρῳ συμβολή μο-
νομάχων ἐν ἱπποδρόμῳ ἀφασίς ἵππων,
δρόμος. 3) ἐπὶ δειπνῷ παράδοσις ἢ φορὰ
ἐδεσμάτων, τραπέζα. 4) πέμψις, ἀποπομπή.

**mistārius*, ἡ, α. (*misceo*) κρατήρ.

**misticius*, α, um, (*misceo*) σύμμικτος.

**mistim*, ἐπίρ. (*misceo*) μίγδω, μίγδην.

mistio, ἰδού, θ. (*misceo*) μίξις. 2) μίγμα.

mistura, α, um, (*misceo*) μίξις, σύμμιξις,

συνάρη. 2) μίξις, (ἢ ἀφροδισιακὴ μίξις).

3) μίγμα.

misturatus, α, um, (*mistura*) μικτός. Α.

τοῦ μεταγεν. Λατ.

**mistus*, α, um, ἴδ. *misceo*.

**mistus*, us, α. (*misceo*) μίξις. Ἀμφ. γρ.
misay, ὄρις, οὐ. τὸ μίση. (μέταλλον καὶ
φυτόν).

mito, ἐπίρ. πράως. Α. σπ.

mitella, α, θ. (ὀποκορ. τοῦ *mitra*) μίτριον,

μικρὸν διὰ θήκα. 2) ταῖνιον, ἐπίδεσμός.

mitellia, α, θ. (*mitella*) τὸ εἰς τοὺς σπῆ-
ράνους ἀνάλωμα.

mitesco, ὄρις, (*mitis*) πεπαινέμαι. ἀπὸ *ei*
romia mitescent, σταγυρῆσαι καὶ ἡλθα πε-
παίνεται. μεταφ. *hiema*, δ χειμὼν πρᾶν-
νεται. ἴρα, ἡ ὀργὴ πεπαινέται, πρᾶννεται.

ferre quaedam nunquam mitescent, θηρί-
α τινὰ οὐδέποτε ἡμεροῦνται, πρᾶννεται.

Mithras εἶπε *Mithres*, α, α. Μίθρας.

mithrax, αἰς, εἶδος λίθου.

Mithrāicus, α, um, Μιθριακός.

Mithridatius, α, um, Μιθριδάτιος.

Mithridates, is, α. Μιθριδάτης.

Mithridaticus, α, um, Μιθριδατικός.

Mithridatius, (-os), α, um, ταῦτο τῷ *Mi-*

thridaticus.

mithridax, ταῦτο τῷ *mithrax*.

mitifacio, avi, atum, are, (*mitis*-*facio*) αἰ-

quid, πεπαινώ, πείσω τι. 2) *aliquem*,
ἡμερῶ, πρᾶνω τινά.

mitificus, α, um, (*mitis*-*facio*) πρᾶος, ἡ-
μερῶ.

mitigabiter, are, *mitigante*, ἐπίρ. πρᾶν-
τικῶς. Α. λατ.

mitigatio, ἰδού, θ. (*mitigo*) πρᾶννισις.

mitigāivus, α, um, πρᾶνντικός. Α. τοῦ

μεταγ. Λατ.

mitigāivus, α, um, πρᾶνντικός.

mitigo, avi, atum, are, (*mitis*-*ago*) αἰ-

quid, πεπαινώ τι. *fruges*, καρπούς. *eli-*
um, πείσσειν, ἐπὶ τῷ ἔδεσμά. 2) πεπαινώ.

πρᾶνω τι. *dolorem*, ἴρατι, τὴν λύπην,
τὴν ἔργην. *animum alicujus*, τὴν ψυχὴν

τινός. *agrum*, ἡμεροῦν ἀγρὺν. *animal*, ἡ-
μερῶν, πρᾶννεν, τιθασσεύειν ζῶον.

mitis, α, ἐπὶ καρπῶν πίπων, μαλακός. 2)
ἐπὶ γῆς ἡμερῶς, εὐμερῶς. 3) ἐπὶ ποταμῶν

κ. τ. τ. πρᾶος, ἡσυρτός, ἡρεματός. 4) μεταφ.
πρᾶος, ἡπιός, ἡμερῶς. *hamo*, ἀνθρωπίνος,

sonus, πρᾶξις φωνῆ. 5) ἐπὶ ζώων πρᾶος,
ἡμερῶς, τιθαστός, χειρῆνης.

mitius, συνηρ. τοῦ *mitis*.

mitiusculus, α, um, (ὀποκορ. τοῦ *mitior*)

πρᾶότερός ποιος.

mitra, α, θ. μίτρα, ἀναδέσμη. 2) σχετλιν

πλοῖον.

mitratus, α, um, (*mitra*) μίτροφόρος.

mitrula, α, θ. (ὀποκορ. τοῦ *mitra*) μίτριον.

mitundarius, ἡ, α. (*mitto*) δ πεμπόμενος

ἐπὶ εἰσπράξει δασμῶν. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

mitto, misi, missum, ere, *aliquem* ἢ *ali-*

quid, ἀφίναται τινά ἢ τι. *mitte me*, ἀφεί-
με. *mittere hoalem e manibus*, ἀφίναται

τὸν πολέμιον ἐκ τῶν χειρῶν. *equos*, qua-
drigas (de) *carceribus*, ἀφίναται ἵππους,

ἄρματα ἐκ τῆς ἀρετήριος. *aliquem* ὁ νι-
culis, ἀφίναται τινά ἐκ τῶν δασμῶν. *ali-*

quem iuro, παρίναται τινά εἶσω, *facere*

aliquem missam, ἀφίεναι, ἔξω τινα. miltore alicui sanguinem, ἀφαιμάττειν τινά. 2) ἀφίημι, εἶν, παρήμι τι. miltio illud dicere, παρήμι ἐκεῖνα, εἰς ταῦτα. miltio male loqui ἢ maledicere. ἔασον, ἔα τὴν κακολογίαν, μὴ κακολόγη. miltio accutari, ἔασον διώξαι, μὴ διώκει. miltiore timorem, ἀφίεναι, παύειν τὸν φόβον, παύεσθαι τοῦ φόβου. missam facere iram, παύειν, ἔξω τὸν χόλον. 3) ἀφίημι, ἀποπέμπω τινά. uxorem missam facere, ἀποπέμπεσθαι, ἀφίεναι τὴν γυναῖκα. senatum, διαλύειν τὴν σύγκλητον. manu miltore, ἔδ. manus. 4) ἔφημι, ἀφίημι, βάλλω. telam, hastam, lapides, βέλος, δόρυ, λίθους. eieceram in dolio, πέθηναι, βάλλω τὴν πέτραν εἰς πύλον. aliquem in foveam, ἐμβάλλω τινά εἰς βόθρον. se in aquas, ῥίπτειν αὐτὸν εἰς τὸ ὕδωρ. se in aliquem, ἐπιφέρεισθαι τινί. aliquem in jumbos, ἐλαύνειν, παρρημῶν τινα εἰς ἰάμβους. vocem, ἔφημι, προέφημι φωνήν. florem, ἀνίσταμαι ἄνθος. rādices, ῥιζοβολεῖν. 5) πέμπω, στέλλω, ἀποστέλλω τινά, legatos ad aliquem, πέμπειν πρέσβεις πρὸς τινα. alicui aliquem auxilio, πέμπειν τινί τινα ἐπικουρήσασθαι. misi, qui huc diceret, ἐπεμψά τινα ταῦτα δρῶντα. litteras ad aliquem, πέμπειν, ἐπιστέλλειν τινί γράμματα. 6) alicui aliquid, ἐπιστέλλω, ἀγγέλλω, γράφω τινί τι. mitulus, ἰ, ἄ. μετύλιος, μυτίλιος, μυέσκος, (εἰδὸς κόγχης). Mituleno, es, 0. Mitulynā, Mitylenaeus, a, um, καὶ Mitylenensis, e, Mitulynaios. Mitylenaei, ἄ. οἱ Mitulynaios. mitulus, ταῦτο τῷ mitulus. mitus versus, ὁ μετρίως στίχος. mixticus, mixticus, mixtus, κ. τ. λ. ἔδ. mistarius, κ. τ. λ. mū, 0. μνᾶ. mūmon, ὄνις, ἄ. μνήμων. Mūmōnides, um, 0. Μουσαι, αἱ τῆς Μνημοσύνης θυγατέρες. Οὐδ. Met. ὅ. 268. Mūmōsune, es, 0. Μνημοσύνη. mūmōsuneon, ἰ, εἰ. μνημόσυνον. muester, eris, ἄ. μνηστήρ. Muevis, idis, ἄ. Μνεβίς, ὁδὸς τῶν λίγυριων. mōbills, e, (ἀντὶ movibills, ἐκ τοῦ movēo), κινητός, κινούμενος. turris, κινητός πύργος. oculi, εὐστροφὸι ὀφθαλμοί. aur, ὁ εὐκίνητος, αἰκίνητος ἄρ. ingenium, εὐκίνητος, εὐστροφὸς νοῦς. mobilis deus, ἔδους, κινούμενος, αἰόμενος. res mobiles, τὰ ἐπιπλά. 2) ἀκατάστατος, εὐματάβολος. mobillitas, ātis, 0. (mobills) τὸ κινητὸν, εὐκίνησις. 2) κίνησις. 3) ἀκατάστασις, εὐματάβολσις.

mōbills, ἐπὶ εὐκίνητος, εὐστροφος. mōbills, are, (mobills) aliquid, εὐκίνητον ποῖω τι. mōdērābills, e, ἔγκρατος, μετρίως. mōdērāmen, ūis, εἰ. εὐδυντήριον. navis, τὸ πηδάλιον. equorum, αἱ ἄνιμα. 2) διοικήσεις, κυβερνήσεις. 3) κρῆσις. mōdērāmentum, ἰ, εἰ. βυμβός. mōdērānter, ἐπ. β. μετρίως. mōdērātio, ἐπὶ β. μετρία, μετὰ μετρίότητος. mōdērātum, ἐπὶ β. μετρίως. mōdērātio, idis, 0. μετρίότης, σωφροσύνη. 2) μέτρον. 3) κρῆσις. 4) διοικήσεις, κυβερνήσεις. mōdērātor, ūis, ἄ. εὐδυντής, εὐδυντής, ἀρμολύτης, κυβερνήτης, διοικητής, equorum, ὁ ἡνίοχος. navis, ὁ κυβερνήτης, εὐδυντής νεώς. juventutis, ὁ σωφρονιστής, εὐδυντής τῆς νεολαίας. ineptum certamina, ὁ ἀγωνοθέτης. gentium, ὁ εὐδυντής, διοικητής τῶν ἐθνῶν. mōdērātrix, icis, 0. ἡ εὐδύνουσα, διοικήτρια, σωφρονίζουσα. mōdērātus, a, um, ἔδ. modero. mōdērō, ari, atum, are, aliquid, μετριάτω, σωφρονίζω τινά. span, alicui rei, μετριάσειν τι. 2) aliquid, βυμβώω τι. 3) aliquid, βυμβώω, κατατρώω τι. — mōdērātus, a, um, μετρίως, σωφρων, εὐτακτος. ὄν. κύρ. Μεδέρατος. mōdērōr, atus ann, ari, (modus) aliquid ἢ aliquid, span, alicui, μετριάτω, κολάζω. κατίζω τινά ἢ τι, κρατῶ τινος. ipse, μετριάσειν τὴν ὁργήν. linguas, κατίζειν τὴν γλῶσσαν. animum, κρατεῖν τοῦ θυμοῦ. gaudium, μετριάσειν, κολάζειν, συστέλλειν τὴν χαρὰν. eibi, μετριάσειν αὐτόν, κρατεῖν αὐτοῦ. 2) aliquid, εὐθύνω, διεθύνω, διοικῶ, βυμβώω τι. navim, εὐθύνειν, κυβερνῶν τὴν ναῦν. canium, βυμβώειν τὴν ὥδην. halenis, ἔππον χαλινῷ κατατρώειν. amia, διοικεῖν, διεθύνειν, κυβερνῶν ἀπάντα. mōdeste, ἐπὶ β. (modestus) μετρίως, μετὰ μετρίότητος, σωφρονῶς, κοσμίως. mōdesto, e, 0. μετρίότης, ἔγκρατος. 2) σωφροσύνη, μετριοφροσύνη, κοσμιότης, εὐδωξία, εὐδημοσύνη. 3) εὐταξία. mōdestus, a, um, (modus) μέτριος, ἔγκρατος. 2) σωφρων, κόσμιος, εὐδημων. 3) πρῶτος, ἥπιος. ὄν. κύρ. Μέδιστος. mōdiālis, e, (modus) μετρίου χωρητικῶς. mōdiālio, idis, 0. (modus) μετρίως, τὸ μετρεῖν κατὰ μετρίου. mōdiō, ἐπὶ β. μετρίως, συγκαταμένως, κοσμίως. 2) μετρίως, εὐ πολλῷ. mōdiellus, a, um, (epichor. τοῦ modicus) πᾶν μέτριον.

Modicia, ae, 0. (Μοδικία) πόλις τῆς ἐπέκεινα τοῦ Πάδου Κελτικῆς ἤ, ἡ τῶν Μονα. **modicitas**, ālis, 0. μετρίτης, σμικρότης. **modicus**, a, um, (modus) μέτριος, μέσος. **modico gradu ire**, μετρίως βῆμασι πορεύεσθαι. **modicus homo**, ἀνὴρ ὡς μέσος (τὸ μέγεθος). **modicum convivium**, μέτριον συμπόσιον. 2) μέτριος, οὐ πολλὸς, οὐ μέγας, μικρὸς, ὡς ἴσως. **modica pecunia**, μέτριον τι ἀργύριον. **modico contentus**, ἐλιγάρως. **modicus originis**, ταπεινὸς τὸ γένος. **modico (tempore) ante**, οὐ πολὺ πρότερον. 3) μέτριος, κόσμιος, αἰδέσιμος. **modicus volupatum**, μετρίδιον πρὸς τὰς ἡδονάς, μετριοπαθής. **modificatio**, ōnis, 0. (modifico) μέτρησις, βυθιστής. **modificator**, ōris, ā. (modifico) μετρητής, βυθιστής. **modifico**, ari, atum, are, (modum-facio) aliquid, μετρώ, βυθίζω τι.—**modificatus**, a, um, ἐμμετρος, εὐρυθμὸς. 2) κεκαρμένος. **modificor**, atus sum, ari, (modus-facio) μετρώ. 2) μετρίάζω. in sumptibus, ἐν τοῖς ἀναλώμασιν. **aliquid rei**, μετρίζειν τι. **modificus**, a, um, ταχὺ τῷ modificatus, ἐμμετρος, εὐρυθμὸς. **modiimperator**, ōris, ā. (modus-imperator) ἡγεμὼν μέτρου ἐν τῷ πότῳ, συμποσίταρχος. **modiolus**, i, ā. (υποκορ. τοῦ modius) εἶδος μετρίου, καδίσκος. 2) ἀντιλήπτηριον ἀγγεῖον, κάδος. 3) χοϊνίξ, χοϊνίκη, γνόθ, πλήρη τῷ τροχῷ, καὶ ὁμοίον τι μέρος τοῦ ἀκαιοτριδείου. 4) χοϊνίκη, χοϊνίκιον, (χειρουργικὸν ὄργανον). **modium**, i, ā. σπῆν, ἀντὶ τοῦ modius. **modius**, i, ā. (ἡ γεν. πληθ. ὡς τὰ πολλὰ modium ἀντὶ modiorum). μέδιος τὸ ἔκτον τοῦ Ἀττικοῦ μεδίου μέρος, ὁ ἑκτεύς. 2) μέδιος, μέτρον ἄγροῦ, τὸ τρίτον τοῦ Ῥωμαϊκοῦ πλήρους jugerum. 3) ἡ κοιλότης, ἐν ᾗ ὁ ἱστός τῆς νῆος. **modo**, ἐπὶ. ἄρτι, ἄρτιως, νῦν, ἐναγχοῦς. **modo —, moda —, ἡ modo —, tum —**, κ.τ.τ. ἄρτι, ἄρτι, τότε μέν—, τότε δέ—. 2) μέν, vide modo, μένεν ἔρα, ἔρα δὲ. mane modo, μένε, εἰ βούλει. **ubi modo**, ἀπὸλλυθ δὴ. **modo non mentis auri pollicens**, μόνον οὐ (μονοναυχί) δρᾷ χρυσοῦ ὑποσχόμενος. in hac arte, si modo est haec ars, ἐν ταύτῃ τῇ τέχνῃ, εἴπερ αὕτη τέχνη ἐστὶ, **modo ut possim**, εἴπερ δυνήσμαι, ἥνπερ δυνάμει. **modo**, (dummodo) **no turpius aequatur**, μόνον μὴ (ἐὰν μόνον μὴ) συμβῇ ὡς ἄλλος. non modo, sed (verum) etiam (μᾶλλον) οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ. **non modo in auribus vestris**, sed in oculis omnium, οὐ μόνον ἐν ταῖς ἀκοαῖς ἡμῶν, ἀλλ' ἐν τῇ ἀπάγκῳ ὅλῃ. non modo

(εἴτε non modo non) privatis, sed ne publicis quidem, οὔτε ἀλλοῖς, οὔδ' ἐκείνοις. **modulabilis**, e, (modulator) μελιζόμενος, μελωδητός. **modulamen**, ōnis, 0. μελισμός, ἄσμα 2) ἐμμέλεια, εὐφωνία, βυθμός. **modulamentum**, i, 0. ταχὺ τῷ modulamen. **modulate**, ἐπὶ. ἐμμελῶς, εὐρυθμῶς. **modulatio**, ōnis, 0. ἐμμέλεια, βυθμός, ἀρμονία. **modulator**, ōris, ā. (modulator) μελιστής, βυθιστής. **modulatrix**, ōris, 0. ἡ βυθίζουσα. **modulatus**, ūs, ā. μελισμός, βυθμός, μελῳδία. **modulus**, atus sum, ari, (modulus) aliquid, μετρώ, καταμετρώ τι. 2) βυθίζω τι 3) μελίζω, ἄδω τι, μελίζω, μελῳδῶ.—**modulatus**, a, um, παθητ. ἐμμελῶς, εὐρυθμῶς, ἐμμετρος. **modulus**, i, ā. (υποκορ. τοῦ modus) μέτρον. 2) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ ὁ ἐμβατής (ἡμεῖς διαμέτρος τοῦ κατωτάτου τομῆανου τοῦ κίονος). ἐν τῇ ὕδαυλικῇ τὸ μέτρον, ἐν ᾧ τοὺς σωλήνας ἐντιθέσσι. 3) νόμος, ἀρμονία, μέλος, μελωδία. **Lydii moduli**, ἡ Λυδία ἀρμονία, οἱ Λυδοὶ νόμοι. **modus**, i, ā. μέτρον, (μέγεθος, μήκος, πρῶτος κ.τ.τ.) ἀγρί, μέτρον ἄγρου. **habere** τὸ μέτρον, μήκος τοῦ δόρατος. **ingeni rutorum modus**, ἄπειρον πλῆθος μῶλων. 2) μέτρον, κανὼν, νόμος. **aliam modum pati se belli facere**, ἄλλοις νόμοις εἰρήνης τι καὶ πολέμου τάττειν. 3) μέτρον, ἀρμόδιον μέτρον, τὸ μέτρον, ὁ καίριος. **modum adhibere rei**, μετρίως χρῆσθαι τινι, μέτρητινός χρῆσθαι. **sine modo**, ἀμέτρω. **exiit modum, prater modum**, ὕπερ τὸν καίριον, παρὰ τὸν καίριον, πέρα τοῦ μετρίου, περὶ τέρω τοῦ μετρίου. **modum excedo**, ὕπερ ἐβάλλω τὸν καίριον, τὸ μέτρον. **facere modum alicui rei**, μετρίάζω, συστήλω, καλῶς τι. **modum imponere alicui**, μέτρον ἐπιτίθεσθαι τινι. **modo ἢ hanc modo**, μετρίως, κατὰ μέτρον, μετὰ μετριοσύνης. **modum servare**, μετρίάζειν. 4) μέτρον, τέλος, πέραξ. **modum alicuius rei facere**, μέτρον, τέλος ἐπιτίθεσθαι τινι, παθεῖν τι 5) μέτρον, νόμος, ἀρμονία, μέλος. 6) τὸ πρῶτος. **omnibus modis**, ἐκ παντὸς τρόπου, πάντα τρέπον. **ad hunc modum**, τοῦτον τὸν τρόπον. in modum, εἰς τρόπον. **servilium in modum**, κατὰ δουλικὸν τρόπον, δουλικῶς πως. **in modum**, θαυμαστὸν ὅσον. **itali modo**, τρίαμι τοιῶς, τινὸς τὸν τρόπον. **eodem modo**, τῷ αὐτῷ τρόπῳ.

τὸν αὐτὸν τρόπον. ignium modo, ὡς περ
φῶτα, πυρῶν δίκην. 7) ἐν τῇ γραμμῇ. ἢ
ἐγκλίσει.

moecha, m, καὶ moechas, ſdis, θ. μοιχή,
μοιχάς.

moechia, m, θ. μοιχεία.

moechile, is, οὐ. μοιχική κλίση. Ἀμφ. γρ.

moechilum, i, οὐ. μοιχούνη, μοιχέτα.

moechisso, are, μοιχεύω, μοιχῶ.

moechodinus, i, d. μοιχικός κίναδος.

moechor, atus sum, atī, μοιχῶ, μοιχεύω.

Α. ποιητ.

moehus, i, d. μοιχός, μοιχευτής.

mone, is, οὐ. (monio, munio), σπάν. τὸ

τείχεος. 2) συνήθ. monia, ium, πλῆθ. τὸ

τείχος, τὰ τείχη (πύλεις). 3) τὰ τείχη,

τούτοις τὰ ἐντὸς τῶν τειχῶν, τὸ ἄστυ, ἡ

πόλις, αἱ τῆς πόλεως οἰκίαι. 4) ἐχύρωμα.

5) τοίχος (θεάτρου ἢ πλοῦτος).

monera, ἀρχαίκ. ἀντὶ τοῦ munera.

monia, ium, ἴδ. mone. 2) ἀρχαίκως ἀντὶ

τοῦ munia.

monio, ἀρχαίκως ἀντὶ τοῦ munio.

Monia, is, εἴτε Mönus, i, d. ποταμός τῆς

Γερμανίας, ὁ τανὺν Main.

mora, m, θ. μοῖρα.

moreo, ero, (moroμαι) ἀνιῶμαι, ἰδύρομαι,

οἰκτεῖμαι, λυποῦμαι. alienis bonis moreant,

λυποῦνται, ἀνιῶνται ἐπὶ ταῖς πῶν ἄλλων

εὐπραξίαις. suo dolore moreant, ἐπὶ τῇ σῇ

λύπῃ ἀνιῶνται. morens, ἀνιῶμενος, ἀνιῶ-

ρός, οἰκτερός. 2) aliquid, ἰδύρομαι, πενθῶ,

οἰκτεῖται τι.

moror, oris, d. ἀνία, ἰδύρομαι, οἰκτος, λύπη.

morus, ἀρχαίκως ἀντὶ τοῦ murus.

Mosa, m, θ. Μοισά, μήτηρ τοῦ Εὐλεγα-

βάλου.

Mosia, m, θ. Μοισία, ἡ ἐν Εὐρώπῃ Μοισία.

Mosiacus εἴτε Mosiacus, a, um, Μοισίος,

Μοισιάκος, Mesi, orum, οἱ Μοισαί, Μοσιί.

moeste, ἐπιρ. (moestus) ἀνιῶρως, οἰκτερῶς.

moestifico, avi, atum, are, (moestus-fa-

ciō) ἀνιῶ.

moestitia, m, θ. ἀνία, οἰκτος, λύπη. 2) τὸ

ἀνιῶν, λυπηρόν.

moestitudo, ius, θ. ἀνία, λύπη.

moesta, are, aliquem, ἀνιῶ, λυπῶ τινα.

moestus, a, um, (moesta) ἀνιῶμενος, ἀ-

νιῶρός, λυποῦμενος, κατηφής. 2) σκυθρω-

πός. 3) ἀνίαν ἢ λύπην παράγων, ἀνιῶρός,

λυπηρός.

Mogontiacum, καὶ Mogontiacum i, οὐ. εἴτι

δὲ Moguntia, m, θ. Μογοντιακόν, πόλις

τῆς Γερμανίας, ἡ τανὺν Mainz.

mola, m, θ. μύλη, μύλος, ἀγρία, ἡ ὑ-

πόλη, αἱ ἐλαί, εὐλαί, εὐλαγύται. 3) στα-

γών. 4) μύλη, τὸ μεμυλωμένον ἐμβρόν.

molaris, e, (mola) μυλαίος. molaris lapis

καὶ ἄλλως molaris, d. ὁ μυλῆτης λίθος,

μυλαίος, μύλος. 2) molaris, ὅπου, donec, ὁ

μυλῆτης ἰδύς, μυλῆδους, μύλος.

molarius, a, um, (mola) μυλαίος, τῆς μύ-

λης.

molemonium, i, οὐ. βετάνη τις ἐματικῇ.

molendarius, a, um, (mola) μυλαίος, μυ-

λωδρός, τῆς μύλης. Α. τοῦ μεταγ. λατ.

ὡς καὶ αἱ εἰσὶ δύο.

molendinarius, a, um, ταῦτὸ τῷ moleu-

darius.

†molendinum, i, οὐ. μύλων, ἀλεστών.

mola, is, θ. ἔγκος, μέγας πυρός, μέγα αἰ-

κοδόμημα, μέγα κατασκευασμα, κατ' ἔξο-

χὴν δὲ τὸ ἐν θαλάσῃ γῶμα εἴτε πρόχω-

μα. 2) πολιορκητικὸν ὄργανον, μηχανή.

3) ἔγκος, μέγα καὶ βαρὺ σῶμα, πελώριον

σῶμα. moles Hereules, ἡ τοῦ Ηρακλέους

βία, (βίη Ηρακλείη). 4) ἔγκος, βάρος, μέ-

γας, πλῆθος. egrui, τὸ μέγιστος καὶ βά-

ρος τῆς ἀσπίδος. incertum, τὸ πλῆθος, εἰ

πολλοὶ ὄγκοι τοῦ στρατοῦ. 5) βάρος, ἔχθος,

χαλεπότης, κάματος. Probi, τὸ Ομηρικόν

μῶλος ἄρτος, καὶ Naui δὲ τινες Molae ἢ

Molae ἐμυθεύοντες, δυσχερέας ἄρτος, (ἴδε

Γάλλιον 13, 22, 2) ἃ ἐν τῇ ἀχλὺθόνα ἐ-

χοι ἠνασθίον. moles in transitu, ὁ τῆς

διαβάσεως κάματος, ἡ ἐν τῇ διαβάσει μη-

χανή. tantum molis erat, οὕτως χαλεπὴν

καὶ μέγα ἦν, τοσαύτη μηχανή ἦν. moles

mali, τὸ ἄχθος, βάρος τοῦ κακοῦ.

molestie, ἐπιρ. (molestus) βαρέως, δυσχε-

ρως, ἀχθύνων. ferre aliquid, βαρέως, δυσ-

χερῶς φέρειν τι, ἄχθεσθαι, δυσχεραίνειν

ἐπὶ τινι. 2) ἐχληρῶς.

molestia, m, θ. (molestus) ὄγκος, ἐχλησις,

ἄχθος, ἀχθία. alium molestiam vasa, ὄγκον,

ἔργον, πράγματα παρέχειν τινι. res mole-

stiam habet, τὸ πράγμα ἄχθος φέρει, ἐ-

χληρόν ἐστι. molestiam habere, ἄχθεσθαι,

molestiam trahere, capere ex re, ἄχθεσθαι,

ἀνίστασθαι ἐπὶ τινι. 2) περιεργία, δυσκολία.

molestio, are, aliquid (molestus) ἐχλῶ, ἐ-

νοχλῶ τινα.

molestus, a, um, (moles) ἐχληρός, δυσχε-

ρός, βαρὺς. aliquid molestum esse, ὄγκειν,

ἐνοχλεῖν τινα, ἐνοχλεῖν τινι. 2) δύσφορος,

δυσφύρετος, βαρὺς. 3) περιεργός, δυσκολός.

moletrina, m, d. μύλων, ἀλεστών. Α. ἀρ-

χαίκα.

mollo, is, οὐ. μυλῆς τε ὄργανον ἢ μέρος

τῆς μύλης, ἢ κατ' ἄλλους, σφαιρίον ἢ δίσ-

κος τὸν ἐν τῇ μύλῃ ὄνον. Κάτων π

rust. 10, 11.

mollimen, ius, οὐ. (mollis) μηχανήμα, μη-

χαρή, ἐπιχείρημα. 2) κάματοι, πόνοι, διάτασις, βία. Α. ὡς τὰ πολλὰ ποιητ.

molimentum, ἰ, οὐ. μηχανήμα, μηχανή, παρασκευή. *rex magis molimenti*, βασιλεὺς μεγαληπύθολος.

mollitas, ω, θ. μολών. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. **mollitarius**, ἰ, α. ὑδραλέτης.

mollitum, ἰ, οὐ. μολών.

†mollinus, α, um, (mola) μολαίος. **mollinum saxum**, ὁ μολιτῆς λίθος, ἀλέτης λίθος, μολίας.

mollis, ἱρε, σπάν. ἀντὶ τοῦ **mollior**.

mollor, ἱος sum, ἱρι, (moleo, μολῶ, μέλις). *aliquid*, βία ἢ μηχανή κινῶ τι, κινῶ, προκινῶ, κομῶ τι. *mollis*, κινεῖν ὄρη. *navem*, προκινεῖν τὴν ναῦν. *fortes*, βία ἀνοίγειν ὄραν. *uncoram*, αἶρειν, ἀνασπᾶν ἄγκυραν. 2) διαχειρίζω, μεταχειρίζομαι τι. *habenas*, διαχειρίζειν, διοικεῖν ἵππους. *fulmina*, μεταχειρίζομαι τοὺς κεραυνούς, κεραυνοβολεῖν *fortem*, κινεῖν ἐργάζεσθαι, διαπονεῖν γῆν. 3) μηχανάωμαι, κατασκευάζω τι. *rocula*, κατασκευάζειν, μηχανάσθαι ποτήρια. *muros*, κατασκευάζειν, εἰκοδομεῖν τεῖχος. *mundum*, δημιουργεῖν τὸν κόσμον. *haec sunt in animis iudicium molienda*, δεῖ μηχανάσθαι, ὅπως ταῦτα ταῖς τῶν δικαστῶν ψυχαῖς ἐμποιήσεις. 4) μηχανάωμαι, πραγματεύομαι, κινῶ, κατασκευάζω τι, ἐγχειρῶ, ἐπιχειρῶ τι. *perniciem reipublicae*, μηχανάσθαι, κατασκευάζειν ἐλεῖδρον τῇ πολιτείᾳ. *flagam*, μηχανάσθαι φυγὴν. *mandum efficere moliens deus*, ὁ θεὸς μηχανάμενος (διανοούμενος) δημιουργεῖν (ὅπως δημιουργήσῃ) τὸν κόσμον. *molliri multa*, πολλὰ μηχανάσθαι, πολλοὺς ἐπιχειρεῖν, *laborem*, ἐγχειρεῖν χαλεπὸ ἔργον. *sibi imperium*, μηχανάσθαι τὴν ἀρχήν. 5) κινεῖσθαι, πορεύεσθαι.

mollitio, ἱονis, θ. (mollior) μηχανήσις, μηχανήμα, μηχανή, ἐπιχειρήσις, ἐπιχείρημα, 2) ἐργασία.

mollior, ὄρις, α. (mollior) ὁ μηχανάμενος ἢ μηχανήσας, μηχανήτης, κατασκευαστής, ἐπιχειρητής. ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.

mollitor, ὄρις, α. (molo) μολωθρὸς, ἀλεστής. 2) ὁ μολών. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

mollitrix, ἱοis, θ. (mollor) ἡ μηχανάουσα ἢ μηχανήσασα.

mollitura, ω, θ. ὁλῆσις, τὸ ἀνολοσμένον.

mollitus, α, um, ἱδ. mollior.

mollitus, α, um, ἱδ. molo.

***mollito**, ἱρε, (mollis) μαλακὸς εἶμι.

molliesco, ἱρε, (inark. τοῦ molleo) μαλακοῦμαι, μαλασσομαι. 2) μεταφ. μαλάσσεισθαι, ἐκνολώνεσθαι, ἀπαλύνεσθαι. 3) μα-

λάσσεσθαι, πρᾶννομαι, ἡμεροῦμαι, ἀπαλύνεσθαι.

mollifcellus, α, um, (ὄποκος. τοῦ mollificulus) πᾶν μαλακόν, ἀπαλόν.

mollifera, ω, θ. (mollis) μαλακὸν ἢ ἄερόν ἰμάτιον.

mollificatus, α, um, (mollis-coma) ἀερεκόμενος, ἀπαλός. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

mollificulus, α, um, (ὄποκος. τοῦ mollis) πᾶν μαλακόν, ἄερόν, ἀπαλόν.

mollifico, arc, μαλακύνω.

mollificus, α, um, μαλακτικόν.

mollimentum, ἰ, οὐ. (mollio) μέλαγμα.

κούρισμα, ἡπίευμα, πρᾶνσις.

mollis, ἱνι, καὶ ἰ, ἱum, ἱρε, (mollis) aliquid, μαλάσσω, μαλακῶ τι. *ferum*, σίδηρον. *corpus*, μαλακίζειν, ἀπαλύνειν τὸ σῶμα. *lanam*, ἀπαλύνειν τὰ ἑρμα. *ceram*, μαλάσσειν κηρὸν. *duritiam*, μαλακοῦν τὰ σκληρώματα. *ventrem*, αλῶν τὴν κοιλίαν. 2) μεταφ. *aliquem* ἢ *aliquid*, μαλάσσω, πρᾶννω τινά ἢ τι. *iram*, τὴν ὀργὴν πρᾶνναι, ἀπαλύνειν. *roenam*, πρᾶνναι, κούριζειν, ἡπιώτερον ποιεῖν τὴν ποινὴν. *ritus*, ἡμερεῖν τὰ ἥθη, τοὺς τρόπους. *ventus*, ἁνεμὸς πρᾶννεται. 3) καταμαλάσσω, καταλῶ τινα. *lucrimas meorum* me molluit, τὰ δάκρυα τῶν ἐμῶν με καταμαλάσσει, καταλῶ. 4) μαλακίζω, μαλάσσω, ἀπαλύνω, ἐκνολώνω τινά.

mollis, ἱdis, (mollis-ros) ἄερόπους, ἱλιπούς.

mollis, ο (ἀντὶ *molilis* ex τοῦ *moveo*) μαλακός, ἀπαλός. *dura* et *mollia*, τὰ σκληρὰ καὶ τὰ μαλακὰ. *mollis* cera, μαλακός, εὐπλαστός κηρός. *molle collum*, μαλακός, ἀπαλὸς τράχηλος. *mollis lana*, μαλακὴ, ἀπαλὴ ἑρίον. *mollis capilli*, μαλακὴ, ἀπαλὴ θρίξ. *mollia pruta*, ἀπαλοὶ λειμῶνες.

mollis alvus, εὔρους κοιλία. **mollis** animi, τὰ ἀπαλὰ ἔτη. 2) μαλακός, ὑγρός, εὐκαμπτός, εὐστροφός. **mollis** brachia ὑγροί, εὐστροφοὶ βραχίονες. **mollis** crura, ὑγρὰ σκέλη. **mens** mollis, ψυχὴ μαλακὴ, ὑγρὰ, εὐκίνητος, εὐστροφος. 3) μαλακός, πρᾶος. *verba mollia*, λόγος μαλακός, πρᾶτος. *fluvius mollis, ποταμὸς πρᾶτος ὢν. *vitas* πρᾶται, ῥᾶδια ὄδους. **mollis** olivus, ἁλφός, πρᾶος, εὐπατὴς ἀναθῆναι. **molle** coenae, πρᾶος, μαλακὸς σῦναγος. **mollis** contentio, πρᾶτος, ἐπιεικὴς γνώμη. **mollis** deus, πρᾶος ἥπιος, ἱλαὸς θεός. 4) μαλακός ἄερός. *vita* mollis, ἄερος, ὑγρὸς βίος. *umbra*, ἀερά σκιά. 5) μαλακός, ἀναήρως, δειλός. **mollis** columba, ἡ μαλακὴ, δειλὴ περιστέρη. 6) *vir* mollis, ὁ παθὴρ. — **mollis** καὶ **mollia** ἐπιρρηματικῶς, μαλακῶς, ἀπαλῶς. **mollis** ridere, ἀπαλὴν γέλασθαι.*

molliter, επίρ. (mollis) μαλακῶς, ἀπαλῶς.
 recubans, μαλακῶς κατακλινόμενος. 2) μαλακῶς, ὁρῶς. molliter incedere, ὁρῶς βαδίζειν. 3) μαλακῶς, πρῶς. collis molliter assurgens, λόφος πρῶς αἰρούμενος, εὐπετῆς ἀνασῆναι. molliter ferre aliquid, πρῶς φέρειν τι. 4) μαλακῶς, ἀδρῶς, ὁρῶς, τρυφερώς. molliter vivere, μαλακῶς, ἀδρῶς διαίεσθαι. 5) μαλακῶς, ἀνάνδρως, ἀσθένως.
 mollitia, ι, εἴτε mollitiae, υῖ, θ. (mollis) μαλακία, μαλακότης, ἀπαλότης. lapp, του τριου. 2) ὁρῶτης, τὸ εὐστροφον, εὐκίνητον. cervicis, τοῦ αὐχένος. 3) μαλακία, πραύτης, ἀπαλότης, τὸ μαλακὸν καὶ εὐπαθὲς τῆς ψυχῆς κ. τ. τ. 4) μαλακία, ἀδρότης, τρυφερότης, ἀνάνδρεια, ἀσθένεια. 5) μάλακία παθικῶν, γυναικισίς.
 mollitudo, υῖς, ταὐτὸ τῷ mollitia.
 mollitio, υῖς, θ. βοτάνη τις ὁμοία ἀναγλάδι.
 molluscus, α, um, (mollis) ἄχρηστον.—mollusca, τὸ Περσικὸν μῆλον.—molluscum, οὐ, ταὐτὸ τῷ bruscum.
 molo, υῖ, lym, ὄρε, μ ὁ λ λ ω, ἀλῶ, ἀλήθω τι. molitum, οὐ. ἔλκτον, ἔλκτερον. 2) μύλλω, βινῶ.
 mollecho, ταὐτὸ τῷ malacio.
 mollechinarius, ι, ἀ. βάρους μαλαχίων ι-ματίων.
 mollechinus, α, um, μαλάχιος.
 mollechites, α, ἀ. εἶδος λιθορίου μαλαχίου τὸ χρώμα.
 Molon εἴτε Molo, υῖς, ἀ. Μέλων.
 molo, ταὐτὸ τῷ moly.
 Molorchus, ι, ἀ. Μόλρχος. Molorchus, α, um, τοῦ Μολόρχου.
 Molossi, orum, ἀ. Μολοσσί.
 Molossicus, α, um, Μολοσσικός.
 Molossia, υῖς, ὁ. Μολοσσίς, Μολοσσία.
 Molossus, α, um, Μολοσσός, Μολοσσικός.
 moluerum, ι, οὐ. μολύχερον. 2) μύλη, τὸ μεταλλωμένον ἔμβρονον.
 moly, γος, οὐ. τὸ μολύ (βοτάνη).
 molybdana, α, θ. μολύβδαινα, (μέταλλον καὶ βοτάνη).
 molybditis, υῖς, θ. μολύβδιτις.
 momeo, υῖς, οὐ. σπαν, ἀντὶ τοῦ momentum.
 momentaliter, επίρ. (momentum) ἀκαριαίως.
 Α, τοῦ μεταγ. Λατ.
 momentarius, α, um, (momentum) ἀκαριαίως.
 momentarius, α, um, ἀκαριαίως, στιγμιαίως, ὀλίγοχρόνιος, πρόσκαιρος.
 momentosus, α, um, ἀκαρής, ἀκαριαίως.
 momentum, ι, οὐ. (ἀντὶ momentum, ἐκ τοῦ monoco) σήκωμα, εἴτε βάρος τι μικρόν, ὥστε ῥέπειν ποτὶ τὴν πλάσειγγα. rom mo-

mentio suo ponderare, τῷ ἰδίῳ σήκῳματι σταθμῆσθαι τι. momentum myrrhae, μικρόν τι βάρος μύρρας. sua momenta sustentare, ἰσορροπεῖν. 2) μεταγ. ἡ ῥοπὴ. momentum rei facere, ῥοπὴν δίδναι τῷ πράγματι. si quid habet momenti commendatio, εἰ ῥοπὴν τινα (δυναμὴν τινα) ἔχει, εἰ τι ἰσχύει σύστασις. momentum esse ad aliquid, ῥοπὴν ἔχειν πρὸς τι, συμβάλ-λῃσθαι πρὸς τι. momentum habet gratis, ἡ χάρις ἰσχύει. momenta sumit animas utroque, εἰς ἑκάτερα ἡ ψυχὴ τρεπὰς λαμβάνει. momenta ad bene vivendam, ῥοπαί, ἀφορμαί πρὸς τὸ καλῶς εἶναι. probare momenta saluti, παρέχεσθαι τινι ῥοπὴν πρὸς σωτηρίαν. magis momenti est, μισθὸν ῥοπὴν ἔχει, σπουδαῖον ἐμβριθές εἶναι nullius momenti est, οὐδμίαν ῥοπὴν ἔχει, φαλὸν εἶναι. fortunae momenta, αἱ ῥοπαί, μεταβολαί τῆς τύχης. 3) momentum rerum, ὁ πλείστην ῥοπὴν ἐν τῇ πολιτείᾳ ἔχων, ὁ μέγα δυνάμενος. 4) βάρος, ἐμβριθεία. rerum verborumque, ἡ ἐμβριθεία, τὸ πῶρος τῶν τε πραγμάτων καὶ τῶν λόγων. leri momento mstigare, περὶ μικροῦ ποιεῖσθαι. momenta orationis, τὰ κεφάλαια τοῦ λόγου. 5) τὸ ἀκαρὲς τοῦ τόπου, στιγμὴ, χωρίον, οὐκ, τὸ χωρίον τοῦ οὐρανοῦ. 6) τὸ ἀκαρὲς τοῦ χρόνου, στιγμή, καιρὸς. momento temporis εἴτε hora ἢ ἀπλῶς momento, ἐν ἀκαρὲ χρόνῳ, ἐν ἀκαρὲ. certis momentis, ἐν τακτοῖς χρόνοις. momenta observare, χρῆσθαι τοῖς καιροῖς, τηρεῖν τοὺς καιροὺς. omnibus momentis, ἐκάστοτε, αἰεποτε.

Momus, ι, ἀ. Μῶμος.

Mona, α, θ. ἡ Μόνα, Μώννα, νῆσος παρὰ τὴν Βρεττανίαν, ἡ ταῦν Angleson (ι).
 monacha, α, θ. μοναχὴ, μονάστρια.
 monachicus, α, um, μοναχικός.
 monachium, υῖ, οὐ. μοναχεῖον, μοναστήριον.
 monachus, ι, ἀ. μοναχός, μοναστήρ.
 Monachus, ια, ἀ. Μοναχός, βασιλεὺς Παρθων.
 monaster, υῖ, monaster.
 Monaria, α, θ. (καὶ Monaria καὶ Menavia), Μοναρίνα ἢ Μονάσιδα, νῆσος μεταξὺ Ἰδρυγίας καὶ Βρεττανίας, ἡ ταῦν Man.
 monasteria, α, um, μίαν μόνην κλίσιν ἔχων.

Λίξ. Γραμματ.

monas, υῖς, θ. μονάς.

monasterialis, ο, μοναχικός, μοναστηριακός.

monasterium, ι, οὐ. μοναστήριον.

monasteria, α, θ. μονάστρια.

monasteria, επίρ. monas, μοναχέειν.

monasteria, (-ua) ι, οὐ. μοναχέειν.

monasteria, οντία, ἀ. ὁ μοναχέων.

Moneda, υῖ, Moneda.

monedula, α, θ. κίττα εἴτε κίττα, εἴδους κελυγῶ.

μονοῦλα, α, ὅ, (monoula) γυνήτευσιν.

πυλῶδο, ἡ, Plur., ero, (ἐκ τοῦ ὁματεύω
μεν, ὅθεν καὶ το μομίνι) aliquem de re,
πάν. aliquid rei, ὑπομινύσκω, ἀναμι-
νύσκω τινά τινας ἢ τινά τι. Falius eo
me monuit, ὁ φιάλεις υπέμνησέν με τούτου
εἴτα ταῦτα. monet, tempus esse, ὑπομι-
νύσκει, ἐτι καιρὸς ἐστίν. ea, quae, a na-
tura monemur, ἃ ἡ φύσις ὑπομινύσκει
ἡμᾶς. bene mones, εὖδως με ἀναμινύ-
σκες. moneo, ut vites, ὑπομινύσκω αὐ-
τὸν φυλάττειν. monita, orum, ὁ, ὑπό-
μνησις. 2) κελύειν τινά, παραινοῦν τινί.
divinitus meus monita est, ἡ ψυχὴ ὑπὸ
τοῦ θεοῦ ἐκελεύσθη, ὁ θεὸς ἐπάγγειν αὐτήν,
τὴ γῆν πείπειν. superi monent, ἢ θεοὶ ὑπαι-
νουσι, κελύουσι. monita deorum, θεῶν
σημεῖα εἴτε κελύουσι. 3) παραινοῦ τινί,
νοῦθεῖα τινά. eos hoc moneo desinant
εἶτε ut desinant furere, τοῦτο αὐτοῖς πα-
ραίνω, παύσθαι τῆς μανίας. annus mo-
ni, ne speres, τὸ ἐτος παραινεῖ, μὴ ἐλ-
πίζειν. monita, orum, ὁ, παραινήσεις. 4)
ἀναμινύσκω, παραινοῦ, διηγούμεν τι. 5)
κελύειν τινά, ἐγκυλίω, παραινεύομαι
τινί. romigos, κελύειν τοὺς κωπηλάταις,
παραινεῖν τοὺς ἑρέτας. canes, ἐγκυ-
λίωεν τοὺς κυσί.

μόνηρις, is, θ. *μονήρης* (ναῦς).

Μονέτα, α, θ. (ἐκ τοῦ monco, ἴδ. Κικέρ. de divin. 1, 43). Μονήτα, ἐπικλήσις τῆς Πραξ. 2) τὸ ἐν Ρώμῃ τῆς Μονήτης Πραξ. τῆμενος, ἐν ᾧ τὸ ἀργυροκοπεῖον. 3) moneta, τὸ ἀργυροκοπεῖον, σφραγιστήριον, οἱ Latini moneta porcella sint, ὥστε εἶναι τοῦ Λατίνου κελύματος. 4) ἀργύριον, νομίσμα (μονήτα). monetae vendere, νομίσματα κτείναι, χαράσσειν. 5) Moneta, ἡ Μνημοσύνη. monetalis, α, (moneta) νομισματικὸς. aurum monetale, ἐπὶσημειον χρυσίου, χρυσὸ νομίσμα. triumviri monetales, οἱ ἐπὶ τοῦ ἀργυροκομείου τρεῖς ἄνδρες.

mōnetārūs, ii, ὁ, ἀργυροκόπος.

πόνη, ἰς, οὐ. ἔρμος, ὑποδέραιον, περιδέραιον, περιπράχῃλιον, (κόσμημα ἀνθρώπων καὶ ζώων).

mōnimentārīas, a, um, τοῦ μνήματος, τῆς
κηδείας. Α. τοῦ μεταγ. Αστ.

monumentum, εἶτε monumentum, ἰ, οῦ.
(monco) μνημεῖον, μνημ. monumentum
Marii, μνημεῖον Μαρτίου, καθεστὸς Μαρτίου
ἱερῶντος. monumentum Scipionis, μνη-
μεῖον εἶτε ἀνδρός Σκιπίωνος. monumenta
(in templo), τὰ ἀναθήματα. monumenta
terrum gestarum, περὶ τῶν μνημείων.
τοπογραφικὰ συγγράμματα. monumentum amo-
ris, μνημειοποιεῖν ἀγάπης, διαθεῖν μνημεί-
α καὶ ἀποδεικνύειν. monumenti causā, κατὰ

της χάριν, *clementia monumenta*, μνημεία πραότητος. 2) κατ' ἐξοχήν μνημείον, μνήμα, τάφος ἢ κενόταφρον. 3) μνημείον, γνῶρισμα.

μόνησι, ἰδίαι, θ. (μονοῖς) παραινέσεις, νόμ-
θέτησις.

mōnito, are, (θαυσις, τοῦ monco) παρὰ:

μολιτοῦ, οἰς, ἄ. (μονον) παραβέβηκε, νομ-
θετητής. 2) ὁ ὑπομινύσκων τινά, ὑπεβ-
λίς (ἐν θεατρῷ καὶ ἄλλῃς), ὀνομακλήτωρ
ὀνομαποκλήτωρ, ἐν τῇ λατρείᾳ· κανονάρ-
χος. 3) κλευστής, ἐπιστάτης. 4) παρσι-
νέτης, σωρευτής. πειθαγωγός.

μόνη ὁρίσας, α, ἡμ, στήλ. α. γ. τ. ι. κ. ρ. σ. π. ρ. ρ. σ. π.
ι. α. γ. τ. ι. κ. ρ. σ.

mōn'itum, i, cū. καὶ mōn'itus, a, um, 15.
mauro.

πιδάγνυς, ἡς, ᾧ. (μονεο) ὑπόμνησις, πα-
ραίνεσις, νοουθέτησις. 2) θεοῦ σημεῖον εἰς
ἐξέλυσιν.

μόνο ὁ ἕλεος τοῦ Θεοῦ ἐκτίθει τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγάπην.

μόνοσενος, οἷς, ὁ μόνονσενος

μόνη ἐκρήματα, οὐκ ἀπονομασθέντα.

мѡνδὲς χρι̅στος, οὐ, π.ρ.γ.β.γ.π.ρ.γ.β.
 мѡνδѣхрѣтос, оу, п.р.γ.β.γ.π.р.γ.β.

μόνη ἡ ἀποστολή, ὅτι, ἀποστόλος, ἀποστόλος
μόνη ἡ ἀποστολή, ὅτι, ἀποστόλος, ἀποστόλος.

καὶ οὐκ ἐλπίος, οὐ, μεγάλωνος.
καὶ οὐκ ἐλπίος, οὐ, μεγάλωνος.

тѣлѣспѣтосъ, см. (μετὰ τὴν ψαλμωδίαν)

Μονοθεοί, οὐκ, ἀ. Μονήκωλοι, μυθικὸν
ἔθνος πρὸς ἰσθίαν

μονοθερίας, ἰδίας, μονοκρήπις, μονοσάνδαλος·
 μονοθεύς ἰ. ἰ. (μόνος-θεύς) μονοθεός.

monocellus, 1, α , ($\mu\epsilon\nu\sigma\epsilon$ -cellus) $\mu\epsilon\nu\sigma\epsilon$ 02A
 $\mu\sigma$.

μονοδιάρια, ὁ, α. καὶ μονοδιάρια, α, ἡ.
ὁ καὶ ἡ μονοδιάρια. Ἐπιγρ.

Μοναεύς, ἢ, α. Μοναίικος, ἐπικλησις τοῦ
Ἡρακλείου, portus Herculis Monaci, ὁ τῶν

Μονοίχου Ἡρακλέους λιμῆν, (λιμῆν τῆς
Λιγυστικῆς), ὁ τανῶν Μονασκο.

πῶς ὁ γὰρ ἡμῶν, α, θ. πανευχαιρία.
 πῶς ὁ γὰρ ἡμῶν, ι, α. πανευχαιρία.

monogramma, ἡμία, ὁδ. μονογράμματον.
monogrammus, α, υμ, μονόγραμματος.

ποδοποιήματα, ἡ, οὐ, ὁρμος ἐξ ἀνός λίναν,
ποδοποιήματα, α, υπ, μολογίθη-

mūdiōlōris, o, (μόνος-lorum) vestis, μίαν
ἀπέδαν ἔχουσα ἑσθίη

μονοπόδιος, a, um, μονόπους, monopod-

μονοπώλη, α, ἡ μονοπωλῆς.

μόνοορϑισμῶς, ἰ, οὐ, μονοορϑίστην.
μόνοορϑιτέρας, αἱ, μονοορϑίτερος.

μόνος, ο, (μόνος, σολος) μονόπελμος.
Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

mōnostichūm, i, oð, μονόστιχον.
mōnostichum, i, oð, μονόστιχον.

mōnōsyllābus, a, um, μονοσύλλαβος.
mōnōtrigylōbus, a, um, (μονοτριγύλατος).

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

monotrophus, α, um, μονοτροφούμενος.
 inuoxylus, α, um, μονόξυλος.
 mons, nis, ἄ. (ἐκ τοῦ ὕψους mīn, θέν
 καὶ τὸ emineo) ὄρος, eacumen εἰς culmen
 montis, ἡ κορυφή τοῦ ὄρους, ἡ ἀκρόρεια,
 ἀκρωνυχία. radices montis, οἱ πρόποδες
 τοῦ ὄρους, ἡ ὑπόρεια. jugum montis, ἡ
 βράχς τοῦ ὄρους. summus mons, ἡ κορυφή,
 ἀκρὰ τοῦ ὄρους. 2) μεταφ. ὁ μέγας σωρὸς
 ὁ ἕως, τὸ μέγα χρῆμα, τὸ πλοῦτος κ.τ.τ.
 montes auri polliceri, χρυσὰ θραύματα
 σπῆλαι. 3) ποιητ. ἡ πέτρα, ὁ λίθος, ἡ λίθος.
 monstrabilis, ε, (monstro) ἀξιόλογος.
 monstratio, onis, θ. (monstro) δεῖξις, δόξα.
 monstrator, oris, ἄ. (monstro) δείκτης, ὁ-
 δηγός, ὁδηγητής.
 monstratus, ūs, ἄ. (monstro) δεῖξις. Μό-
 νων κατ' ἀπαρ. τοῦ ὀνίκου.
 monstrifer, era, erum, (monstrum-fero) τε-
 ρατοδόχος. 2) τέρατα πέμπων. 3) τερά-
 στιος, τερατώδης, ἀλλόκοτος.
 monstrificabilis, ε, (monstrificus) τεράστιος,
 τερατώδης.
 monstrifico, ip̄s, τεραστίας.
 monstrificus, α, um, (monstrum-facio) τε-
 ρατογός, θαυματουργός. 2) τεράστιος,
 ἀλλόκοτος.
 monstrigignus, m, ἄ. (monstrum-gigno) τε-
 ρατοδόχος.
 monstro, avi, alium, arc, (monere) alicui
 aliquid, δεικνύμι τινί τι. alicui viam, δει-
 κνύμαι τινί τὴν ὁδόν. aliquid digito, δει-
 κνύμαι τινί τινα. monstratus, α, um,
 δακτυλοδεικτός, περιδελτικός. 2) δεικνύμι,
 ὁδηγῶ τινί τι, διδάσκω τινά τι, ὁδηγοῦμαι
 τινί τι ἢ τινί τινα. 3) ὁδηγῶμαι, μὴνῶ,
 καταμνησκῶ τινά (τῇ ἀρχῇ). 4) δεικνύμι,
 ἀποδεικνύμι τι. 5) alicui, παραινῶ τινί.
 monstrare, monstratus, ταῦτ' ἐφ' ὁμολο-
 γουσε, κ.τ.λ.
 monstrum, i, οὐ. (monere) σημαίν, ὡς
 εἰς ὁράντων σημαίν. monstra deorum,
 τὰ τῶν θεῶν σημεῖα. 2) τέρας, πάλωρ, πέ-
 λωρον, (εἶεν ἡ Σκύλλα, ὁ Πολύδρομος, τε-
 ρατὶς ὕλη, κ.τ.τ.) 3) αἰσγός, μυστικός,
 μυστὸς ἀνθρώπος, μάσκα, βδελύγμα. 4)
 τέρας, ὁδυμα, τὸ ἀλλόκοτον, τεράστιον.
 monstruosus, ip̄s, (monstruosus) τεραστίας,
 ἀλλόκοτος.
 monstruosus, α, um, τεράστιος, τερατώ-
 δης, ἀλλόκοτος.
 montanensis, α, um, ὄρειος.
 montanus, α, um, (mons) ὄρειος, ὄρειος.
 montani lupi, οἱ ὄρειοι λύκοι. montium
 silva, ὄρειος δρυμὸς. montium oppidum,
 ἡ ὄρειν ὁ πόλις. montana, orum, οὐ. τὰ
 ὄρεινα, ἡ ὄρειν χώρα. montani, ἄ. οἱ ὄ-
 ρεῖται. 2) ὄρειος, βουνώδης, ὄρειώδης.
 Ὀν. κόρ. Μοντάνος.
 montensis, e, (mons) ταῦτ' ἐφ' ὁμολο-
 γουσε. 2) ὄρειος, βουνώδης, ὄρειώδης.
 monticellus, i, ἄ. (ὁποκορ. τοῦ mons). Ἀ.
 τοῦ μεταγ. Λατ.
 monticola, m, ἄ. (mons-colo) ὄρεινός, ὄ-
 ρεῖσις.
 monticulus, i, ἄ. ὄρειον, βουνός.
 montifer, era, erum, (mons-fero) ὁ φέρων,
 αἰρων, ὄρος, ὄρεινός. ἐπὶ θ. τῶν Τιτάνων.
 Montinus, i, ἄ. ὁ τῶν ὄρειων ὄρος.
 montivagus, α, um, (mons-vagus) ὄρειον-
 πλανή.
 montivagus, α, um, ὄρεινός, βουνώδης.
 montivagus, e, (monere) μνημίσκων. Ἀ. τοῦ
 μεταγ. Λατ.
 monumentalis, e, (monumentum) τοῦ μνη-
 μείου. Ἀ. τοῦ μεταγ. Λατ.
 monumentarius, monumentum, ταῦτ' ἐφ'
 ὁμολογουσε, κ.τ.λ.
 Morsorius, α, um, Μορσός, Ἀθηναῖος,
 Ἀττικὸς. Morsoria urbs, αἱ Ἀθῆναι. Mor-
 soria, θ. Μορσία, ἡ Ἀττικὴ.
 Morsuosa, e, (morsuosa) ὁ Μορσός, Ἀθηναῖος,
 Ἀττικὸς. Morsuosa urbs, αἱ Ἀθῆναι. Μορ-
 soria, θ. Μορσία, ἡ Ἀττικὴ.
 Morsus, i, ἄ. Μόσος.
 morsus, m, θ. διατριβή, μέλλησις, ἀναβολή.
 ὁπότερ, ὄρος, moram alicui rei af-
 ferre, inferre, διατριβὴν τινί παρέχειν,
 μηχανεῖν, βραδύνειν τι. moram facere di-
 micandi, ἀναβάλλουσι τὴν μάχην εἰς
 ὁπότερ, moram homini facere, βραδύ-
 νειν, κολλῶν, ἐπέχειν τινά. moram inter-
 ponere, διατριβεῖν, μέλλειν. rampere mor-
 am, οὐ μέλλειν, οὐ διατριβεῖν, σπεύδειν.
 est mihi mora, διατριβή, μέλλω βραδύνω,
 βραδύνωμαι. aliquid mihi morari est, βρα-
 δύνει, ἐπέχει μέ τι. per me nulla est mor-
 a, ἐγὼ οὐ βραδύνω, οὐδὲν κολλῶ. tibi
 nulla ad decedendum erit mora, οὐδὲν σε
 κολλῶσι τοῦ ἀπέραι. longa mora est, re-
 ferre cunctas, μακρόν ἐν εἶν, ἀπαντα εἰ-
 πεῖν. Hector, belli mora, Εὐκτορ ὁ μηχανή-
 νων εἰς χρονοῦσαν τὸν πόλεμον. haud mor-
 a est nec mora (ὁπον. ill), παραχρημα,
 οὐκ, haud mora, prosluere, οὐκ ἡμέ-
 λησαν, ἀλλ' ἀπαντα ἀνιπλόησαν. 2) πῦλα
 λόγος. 3) χρόνος διάστημα, διάρκεια, χρό-
 νος. longa fuit mora temporis medi, πῶς
 χρόνος διεγίνετο, μεταξὺ ἐγίνετο. mora,
 χρόνος, τῷ χρόνῳ. 4) διατριβὴ ἐν τόπῳ.
 mora, m, θ. μόρα ἡ παρὰ λακιδαιμονίας.
 moralis, e, (mors) ἡθικός.
 moralitas, α, um, ὁ ἡθικός. Ἀ. τοῦ με-
 ταγ. Λατ. ἡθ. καὶ ἡ ἡθ.

moramentum, i, ὄδ. (moror) διατριβή, κόλυμα.

*morāte, ἐπίρ. (moror) βραδείας. Ἀμφ. γρ.

*morātim, ἐπίρ. βραδείας. Ἀμφ. γρ.
morātio, iōnis, ὁ. διατριβή, εποχή. 2) κόλυμα.

morātor, ōris, ἄ. (moror) κωλυτήρ. 2) μελητήρ.

morātorius, a, um, μελλητικός, 2) κωλυτικός. Δ. τοῦ μεταγ. Δατ.

morātus, a, um, ἴδ. moror.

morātus, a, um, (μοσ) ἥθη ἔχων, bene moratus, καλῶς τὰ ἥθη εἶτε τὴν εὐσιν, χρηστοῦτης, male moratus, κακοῦτης. μεταφ. Janus ita morata est, ἡ θύρα οὕτω κατασχεύεται. venter male moratus, κακῶς πεφυκὺς. 2) ἡθικός, ἡθοποιός, ἡθολόγος.

*morbide, ἐπίρ. νοσηρῶς.

morbidus, a, um, νοσηρὲς, νοσῶν. 2) νοσηρὲς, νοσηφόρος, ἐπινοσός.

morbifer, era, erum, (morbis-fero) νοσηφόρος, νοσηποιός. Δ. τοῦ μεταγ. Δατ.

*morbionia ἢ morbovia, a, ō, (morbis) abire morboium, ἀπέρχων ἐξ νόσου.

morbosus, a, um, νοσώδης, νοσηρὲς, νοσῶν. 2) παθικός.

morbis, i, ἄ. νόσος, νόσημα. in morbo esse, morbo laborare, morbo affectum esse, ἐν νόσῳ εἶναι, νοσεῖν. in morbum cadere, incidere, νόσῳ, νοσηματι περιπίπτειν. morbo mori εἶτε perire, νόσῳ τελευτᾶν. aeger gravi morbo, νόσῳ χαλεπῇ εἶτε νόσον χαλεπὴν νοσῶν. morbus inveteravit, ἡ νόσος κεχρόνικη, χρόνιος ἐγένετο. morbus declinat, ἡ νόσος λωφᾷ. morbo mederi, τῇ νόσῳ ἐπικουρεῖν. morbo liberari, τῆς νόσου ἀπαλλαγῆναι. morbus major, comitalis εἶτε caducus, ἱερὰ νόσος, ἐπιληψία. 2) νόσος, νοσώδης διάθεσις εἶτε ἐπιθυμία, διαφθορά, κακία, πονηρία. 3) ἄλγος, λύπη.

mordacitas, alia, ō, τὸ δηκτικόν.

mordaciter, ἐπίρ. δηκτικῶς. μεταφ. δηκτικῶς, κερτῶως, καθάπτικῶς.

mordax, acis, (mordeo) δηκτικός. mordax canis, κύων δηκτικός εἶτε δάκνων. μεταφ. mordax cynicus, δηκτικὸς Κυνικός. mordax carmen, δηκτικόν, κέρτομον ποίημα. mordax sollicitudo, θαλασμός εἶτε τὴν καρδίαν δάκνουσα φροντίς. Ferrum mordax, ὀξύς τέλειος. rubus mordax, ἀκυνθώδης βότρυς. acetum mordax, τὸ ἔμπριον, δηκτικὸν ἕξος. urtica mordax, ὀδοντοειδὴς κνίδις.

morduo, mōmordi, (ἀρχαῖα. memordi), morsum, ēre, aliquem ἢ aliquid, δάκνω τινά ἢ τι a canis morsus, ἀπὸ κυνός β-

δηγμένος. frenum mordeo, τὸν χαλινὸν δάκνω, τὰ στόμια ἐνδάκνω. μεταφ. θυρομαχὴς εἰμι, humum mordere ore, ὀδᾷ λαμβάνωμαι τῆς γῆς, ὀδᾷ ἐλαιν γαίαν. canis oleam mordei, ὁ κύων λυμαίνεται τὴν ἐλαίαν. 2) aliquid, ἀπρίξ ἔχειναι τινας, ἐνδάκνω τι. fibula vestem mordei, ἡ περιδέραιος ἐνδάκνει τὴν ἐσθῆτα. arbor humum, τὸ δένδρον ἔχειται τῆς γῆς, ἐμπέτηρε τῇ γῇ. 3) μασσώμαι, τρώγω, βιβρώσκω τι σαρρ, τρώγειν κρέμνον. 4) βιδρώσκω, καταναλίσκω τι. 5) δάκνω, ὀδᾷω, ὀδαῖω, κνίτω. urtica mordei, ἡ κνίδις ὀδαῖ. 6) ἐπὶ γαῖσσι δάκνειν, ἐμπρίειν. radia myrsini mordei, ἡ ρίζα τοῦ μυρσίνου δηκτικῇ ἐστίν. 7) aliquem, δάκνω, κέρτομα, κνίτω τινά, καθάπτωμαι τινας. Jocus mordens, δηκτικόν, κέρτομον σκώμμα. 8) δάκνω, ἀνῶ, λυτῶ τινα.

mordeo, icis, δηκτός, (ὁ ὀδούς). Ἀμφ. γρ. mordicatio, iōnis, ὁ. (mordico), ὀδῆσι.

*mordicatus, a, um, δηκτικός.

mordicus, ἐπίρ. τὰτὸ τῷ mordicus, mordico, are, σπαν, ἀντὶ τοῦ mordeo, mordicus, ἐπίρ. (mordeo) ὀδᾷ, ἀπρίξ, μεταφ. mordicus tenero aliquid, ἀπρίξ ἔχειν τι, ἀπρίξ ἔχειναι τινας.

mōre, ἐπίρ. μωρῶς. Πλαυτός.

mōres, am, ἴδ. mos.

mōretarius, a, um, (moretum), τοῦ μωτῶ τοῦ moretarium allatum, ὁ σκερδωτῶ μωττωτός.

mōreum, i, ὄδ. μωττωτόν, (Ἰδεσθαι σκερδωμένον ἐκ σκερδού, ἕξος, ἑλαίου καὶ ἄλλων τινῶν).

mōribundus, a, um, (moriōr) ὀνύσκων, ἐπὶ ὀνύσκων, ἐκπνύων. vox moribunda, ἡ τοῦ ἐκπνέοντος φωνή.

mōrig-rātor, ōris, ὁ. (morigeror) τὸ ἡσυχάζειν.

*mōrig-rātor, ōris, ἄ. (morigeror) ὁ χαρτίζομενος.

mōrig-ero, are, ἀρχαῖα. ἀντὶ τοῦ morigeror.

mōrig-eror, atus sum, ari, (mos-gero) ἁλλοῦ, χαρίζομαι, (ποιεῖται. ἡρα φέρω), ὀνηρεῖται τινι. 2) ore morigerari τὰτὸ τῷ fellare.

mōreig-erus, a, um, (mes-gero) ἁλλοῦ, χαρίζομενός τι.

Mōrini, orum, ἄ. Μορίνοι, ἔθνος τῆς Παλγικῆς Γαλλίας, ἐπὶ τῇ θαλάττῃ εἰσεύοντο.

mōrio, iōnis, ἄ. μωρός, νήπιος.

mōrio εἶτε morio, ōnis, ἄ. εἶδος λιθαρίου.

mōrio, i, ὄδ. μωρίον, (βοτάνη).

mōrior, morlius sum, i, (mors) ὀνύσκων ἀποβήσκω, τελευτῶ. vulnere, ἐκ τραυματός. morbo, νόσῳ, fame, λιμῷ, amore, libidine, ἀνησυχίᾳ καὶ τινος. mori p-

patria, ὅπερ πατρίδος ἀποθανεῖν. *loco vitorum*, θάνατον ἀνδρῶν ἀποθανεῖν. *artus mortales*, τὰ τοῦ ἐκπνέοντος μέλη. *manus moritur*, ἡ χεὶρ ἀπονεκροῦται, ἀπονεκροῦται. 2) μεταφ. ἀφανίζεσθαι, μαραινέσθαι κ.τ.τ. *hodie moritur*, ὁ κριτὸς μαραινέσθαι. *mortuus flos*, μαραινὸν ἄνθος. *opposita moriuntur*, αἱ ἀλλήλαι μαραινόμεναι, ἄσμοι γίγνενται. *ignis moritur*, τὸ πῦρ μαραινέται, ἀσποδύνεται. *dies*, ἡ ἡμέρα τελευταία. *mortuus*, ὁ ἐ τελευτήσας, νεκρός. *a mortuis excitare aliquem*, ἐκ τῶν νεκρῶν ἀνιστάναι τινά. *testamentum mortui*, ἡ διαθήκη τοῦ τελευτήσαντος. *leges mortuorum*, ἀκέραι νόμοι. — *Mors mortuum*, ἡ νεκρά θάλασσα, ἡ ἀσφαλτίνη λίμνη ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. 2) τὸ πηγὸς πύλαρος καὶ νεκρὸν πύλαρος (παρ' Ἀγαθήμερον) τὸ ἐν τῇ βορείῳ Εὐρώπῃ. *Λαοθυμῆριον*, ἱερ. (ἐφετ. τοῦ *mortui*) θανάτω, θανάτω. *mortuus*, ὅς ἐστιν ὁ μὲρμυρος, μορμύλος, (εἶδος ἰχθύος). *mors*, *are*, ἀρχαῖα. ἀντὶ τοῦ *moror*. *morchilius*, Ἰδία, ἢ εἶδος λιθαρίου. *mortuolus*, *a*, *um*, μαρολόγος. *moror*, *atque*, *um*, *ari*, (*mors*) *aliquem* ἢ *aliquid*, διατρίβω, βραδύνω, κατέχω, ἐπιτέχω τινά ἢ τι. *navigatio me moratur*, ὁ πλοῦς παρῆγει μοι διατρίβει, βραδύνει με. *moror iter*, βραδύνω, ἐπιτέχω τὴν πορείαν. *aliquem nihil moror*, ἀφίημι, ἔω τινα. *nihil moror*, *eos abire*, ἔω αὐτοὺς ἀπίνειν, οὐδὲν κωλύω αὐτοὺς τοῦ ἀπίνειν. *non moror*, *quominus redeant*, οὐδὲν κωλύω αὐτοὺς τοῦ ἐπανελθεῖν. *ne nullis moror* (ἄπον. *vos*), ἵνα μὴ μακρολογῶν ὁμᾶς κατέχω. *morari populum*, κατέχειν, τέρπειν τὸ πλῆθος. 2) μέλει μοι τινος. *purpuram nihil moror*, οὐδὲν μοι μέλει τῆς πορφύρας. 3) οὐδέ. διατρίβω, μέλλω, ὀνῶ. *paucos dies morantur*, ὀλίγας ἡμέρας διατρίβουσιν, ἐπέχουσιν. *hand multa moratus*, οὐ πολὺ ἐπισχών. *moror infure bellum*, ὀκνῶ πόλεμον ποιεῖσθαι. *nihil moror*, *quominus abeam*, οὐ διατρίβω, οὐ μέλλω, ἀλλ' ἤδη ἀπαιμ. *πονητικῶς moratur*, διατρίβει γίνεσθαι. 4) διατρίβω, διαγῶ, μένω, χρῶν. *Brundisii*, ἐν Βραντισίῳ. *pestis in republica moratur*, ἡ νόσος μένει ἐν τῇ πολιτείᾳ. *cum aliquo morari*, συνεῖναι τινι, διατρίβειν μετὰ τινος. *moror*, *ari*, *morari*. Σουητ. Νέρ. 33. *morsus*, ἐπὶρ. δυσκόλως, δυσχερῶς. 2) περιέργως, ἀκριδῶς. *morsus*, *ails*, ὁ, δυσκολία, δυσχερεία. 2) περιέργως, ἀκριδῶς. *morsus*, *a*, *um*, (κατὰ Κικέρωνα ἐν *Tusc.*

disp. 4, 24 ἐκ τοῦ *mors*), ἐπὶ ἀνθρώπου δυσκόλως τὰ ἦθη ἢ τοὺς τρόπους, δυσχερῶς. 2) περιέργως, λίαν ἀκριδῶς. 3) ἐπὶ πραγμάτων δυσκόλως, δυσχερῶς, δυσχερῶς. *morsus mortuus*, δυσπαλλὰκτες νόσος. 3) δυσχερῶς, ἀπὸ ἧθους.

Morpheus, αἰ, εἶτε *vos*, ὁ. Μορφεύς.

morphos, *i*, ὁ. μὸρφινος (ἀντί).

mors, *ris*, ὁ. (μὸρς) θάνατος. *morium obire*, ἀποθνήσκειν, τελευτᾶν. *mortem oppellere*, θάνατον ἀρτίζεσθαι. *mortem sibi consciscere*, διαχρῆσθαι, διαφθεῖρειν ἑαυτὸν. *morte aliquem miltare*, θανάτω λυμπεῖν, θανατοῦν τινα. *ad mortem duccere*, ἐπὶ θανάτῳ ἄγειν. *morti esse*, θάνατον ἐπιφέρειν. *claro mortis*, λαμπροὶ θάνατοι.

mors mea, *tua*, *eius*, κ. τ. λ. ὁ αὐτόματος θάνατος. 2) μεταφ. ὁ θάνατος, ἀφανισμός, ἡ ἀπόλειτα. 3) θάνατος, νεκρός, νεκρὸν σώμα. 4) θάνατος, θανατηφόρον βέλος, κ.τ.τ.

morsicatum, ἐπὶρ. (*morsico*) ἀπρίξ, ἔδαξ.

morsico, *are*, (καμίστ. τοῦ *mordeo*) ἀπρίξ λαμβάνω.

morsicula, *a*, ὁ. (ὁμοειδ. τοῦ *morsus*) μικρὸν δῆγμα.

morsus, *a*, *um*, (ἵδ. *mordeo*)

morsus, *as*, ὁ. (*mordeo*) δαγμός, δάξισ, δῆγμα. *morsu apprehendere*, *corripere*, ἔδαξ λαβεῖν. 2) μάσσησις, τρώξις. 3) ἀνία, λύπη. 4) τὸ δακτύλιον, δακτύλιος, ἀνίσμα, ἔδαξισμός. 5) δαγμός, δῆγμα, τὸ ἐκ δάξως τραύμα. 6) ἔδαξ, ἔδοντες.

Mors, *u*, ὁ. (μορτός), ἡ Μοῖρα ἢ μία τῶν Μοιρῶν.

mortalis, *e*, (*mors*) θνητός. *corpora mortalia*, τὰ θνητὰ σώματα. μεταφ. *mortalis inimicitia*, ὀλιγοχρόνιος ἐχθρά. 2) θνητός, ἀνθρώπινος. *mortalis natura*, ἡ ἀνθρώπινη φύσις. *genus mortale*, τὸ ἀνθρώπινον γένος. *eum mortalis*, αἰ τῶν θνητῶν φροντίδας. *valuisse mortale*, τὸ ἐκ θνητοῦ τινος τραύμα. *mortalia*, ὁ. τὰ ἀνθρώπινα, τὰ ἐν ἀνθρώποις. *mortalis*, *a*, ὁ θνητός, ὁ ἀνθρωπίνος. *multis mortales obtruncant*, πολλοὺς ἀνθρώπους ἀποτμήνουν. *eum multis mortalibus*, μετ' ὅχλου πολλοῦ. 3) *mortale crimen*, θανάσιμον ἁμαρτήμα.

mortalitas, *ails*, ὁ. (*mortalis*) τὸ θνητὸν, ὁ θάνατος. *mortalitatem explorare*, ἀποθνήσκειν, τελευτᾶν. 2) τὸ ὀλιγοχρόνιον. 3) ὁ θνητοῦ αἰ ἀνθρώπου.

immortaliter, ἐπὶρ. μετὰ θνητῆς φύσεως.

mortale, *is*, ὁ. ταῦτ' ἐπὶ *mortarium*.

immortalitatem, *i*, ὁ. (ὁμοειδ. τοῦ *mortalitatem*) ἄλκιμος, βίσιμος, ἰσχύειν.

mortalium, *is*, ὁ. ἔλκος, *uisa*, ἔλκος. 2) ἔλκος. ἐν ᾧ τὸν μὲν καὶ καταστατίζον

οιν. 3) κόνις. 4) κελίωμα περί δένδρον, γύρος.
morticius, a, um, (mora) θνησιμαίος, θνησείδιος, νεκριμαίος. **morticius ovīs caro**, κρέας θνησιμαίου προβάτου, πτώματος προβάτου. **calceus morticius**, υπόδημα εκ θνησείδιον. 2) κομ. **morticine!** μιζέρ! (ψοφίμ! 3) άπονεκρωθείς, άπονεκρωθείς, άπομαρυνθείς. **clavus morticius**, ό κλίς του ποδός.
mortifer, είτε **mortiferus**, a, um, (mors fero) θανατηφόρος, θανάσιμος. **mortiferum vulnus**, καιρία πληγή.
mortifere, επίρ. θανατικός, καιρίως.
mortiferus, a, um, ἴδ. **mortifer**.
†mortificatio, iōnis, θ. (mortifico) θανάτωσις, θάνατος.
†mortificatio, are, (mors-facio) θανάτω.
†mortificus, a, um, (mors-facio) θανατοποιός, θανάσιμος.
mortuālia, iūti, ού. (mortuus) θνήσκος, θηνωδία. 2) πένθηρά λιμάτια.
***mortuālius**, a, um, (mortuus) ό περί λήξεως και πράγματα νεκρών άποχλούμενος, ό συγγνώμενος νεκροίς, νεκρικός. **mortuaria glossaria** άποκαλεί τούς φιλοσόφους ό Κάτων.
mortuōsus, a, um, (mortuus) νεκρώδης.
mortuus, a, um, ἴδ. **mortior**.
mortuūla, w, θ. (ύποκορ. του **mors**) μικρά διατριβή.
mortuūla, a, um, (ύποκορ. του **mors**) άντι του **maurus**) μέλας.
morum, i, ού. μώρον, μέρον, συκαμίνον, (ό καρπός της συκαμίνος). 2) μώρον, (ό καρπός της βάρου).
morus, a, um, μωρός. Πλαύτος.
morus, i, θ. μωρός, συκαμίνος, συκαμίνος.
mos, **mōris**, α. έθος, τό έιωθός, συνήθεια, τρόπος. **sicut mos est mos**, ώςπερ έιωθα. **mos est hominibus, ut nolint etc.** έιωθασιν οι άνθρωποι, μη βούλεσθαι. **more Greco**, κατά τό των Ελλήνων έθος. **nunc more**, ένεκα morem. **supra morem**, παρά τό έιωθός, ύπέρ τό μέτρον. **more, de (ex) more, in morem**, κατά τό έθος. **apud more**, ώςπερ μέλισσα, κατά τρόπον μέλισσης. **in morem fluminis**, ώςπερ ποταμός, **quo more?** τίνι τρόπω; τίνα τρόπον; πώς; **coeli varius mos**, ή ποικίλη του ουρανού φύσις. 2) έθιμον, νόμιμον, νομιζόμενον. **legi morique parendum est**, νόμοις και έθελαι δεύ έπακούειν. **mos est**, είτε **in more positum est**, έθος έστι, νομιζεται. **contra morem civilem**, παρά τά πολιτικά έθνη. **mos erat pronuntiare**, έθος ήν κηρύττειν. **moris Graecorum est**, έθος έστιν (νομίζεται) έν Ελληνισι. **sicut Pompejo moris erat**, ώςπερ

τω Πομπηίου δε έθος ήν. **mos vestis**, έθος, ό τρόπος της έσθης. **mos palatium**, τό έθος της παλαίστρας. 3) **mos**, και συνήθ. **mores**, έθες, τρόπος, τρόποι. **Ieri mores**, άγριον έθος, άγρια ήθη. **homo moderatis moribus**, άνθρωπος μέτριος τό ήθος, είτε τά ήθη. **praefectus morum**, ό επιμελητής των τρόπων είτε ήθων. **morem prohibere**, ή των ήθων χρηστότην **perditi mores**, μετ'ήθρας ήθη. **morem alieni gerere**, έργάζεσθαι τινι επιφέρειν, άρμόζεισθαι πρὸς τοὺς τρόπους τίνος, πεύθεσθαι χρηστουάτι τινι.
Μοσα, w, α. Μόσας, ποταμός Γερμανίας ό τανών παρά μὲν Γερμανοίς **Maas**, παρά δὲ Γάλλοις **Meuse**.
Moschi, orum, α. Μόσχοι, έθνος της Ασίας. **Moschus** και **Moschicus**, a, um, Μοσχικός.
mosculus, i, α. (ύποκορ. του **mos**) μικρόν φαύλον ήθος.
moetus, a, um, του **moēs**.
Mosella, w, α. και θ. (ό Μόσella) ποταμός της Γερμανίας, τανών **Mosel**. Εκ του του επίθ. **Mosellus**, a, um, του **Mosella**.
Moses είτε **Mōyses**, is, και i, α. Μωσής, Μωυσής.
Mossus, a, um, του **Mossus**.
mostellaria, w, θ. (εκ του **mostellum**, ύποκορ. του **monstrum**) φάσμα, όνομα κωμωδίας Πλάτου, κατά τό έμύνομενον στο γνήτου ή Φιλήμονος δράμα.
Mosteni, orum, α. Μοστηνοί, πόλις Αλβανίας.
mosticilla, w, θ. (mois) αισιοπογίς, ζ.
†motatio, iōnis, θ. (moto) συγχή κίνησις. **†motatio**, oris, α. (moto) ό διακινών, κινητής.
motio, iōnis, θ. (moveo) κίνησις. 2) πύρεξις, θερμωλή.
motio, are, ταύτῃ τῇ **motio**,
motuicula, w, θ. (ύποκορ. του **motio**) έλαφρά τις πύρεξις, μετρία τις θερμωλή.
motio, avi, ium, are, (θαιμω. του **moveo**) συγχά κινώ τι, διακινώ, κινώ τι.
motor, oris, α. (moveo) κινητής.
motōrius, a, um, (motor) κινητικός. **motōrium**, i, ού. κίνητρον, τό κινητικόν, τι κινούν.
motus, a, um, ἴδ. **moveo**.
motus, us, α. (moveo) κίνησις. **corporeis**, του σώματος. **voluptas in motu est**, ή ήδονή έν τῇ κίνησει έστι. **motus iocundus**, α. αιαμός. 2) κίνημα, έρχησις, χειρονομία. **dare motus**, κινεσθαι, έρχεσθαι, χειρονομείν. 3) έπι ψυχῆς ή κίνησις, τό πάθος. **motum in iudicium mentibus concitare**, πάθος τε έκποιεῖν ταίς των δικαστων ψυχαις.

animi motus, ψυχῆς ἐνέργεια. divinus motus, ἡ παρὰ θεοῦ κίνησις, δ' ἐνθουσιασμός. 4) κίνησις, ταραχή, στάσις, ὀρῶδες. motum reipublicae afferre, κινεῖν τὰ καθεστῶτα, ταράττειν τὴν πολιτείαν. motus servilis, ἡ τῶν δούλων στάσις. 5) ἐν τῇ ῥητορικῇ ὁ τρόπος.

μόνεο, μόνι, μόιαι, ἔρε, aliquem ἢ aliquid, κινῶ τινα, ἢ τι. corpus, τὸ σῶμα, citharam, ψάλλον τὴν κιθάραν. terram, κινεῖν, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν. tripodas, κινεῖν, στίειν τοὺς τρίποδας. a se ipso moveri, ὅφ' ἑαυτοῦ κινεῖσθαι. terra movet, (ὕπον. σε) ἡ γῆ σείεται. movens voluptas, ἡ ἐν κινήσει ἡδονή. aliquid loco movere, κινεῖν, ἀποκινεῖν τι. res, quae moveri possunt, τὰ ἐπιπλά. hostem loco movere, ἐξωθεῖν τὸν πολέμιον. aliquem possessione, ἐξελάζουσι τινὰ τῶν κατήκτων. aliquem senatu, de senatu, loco senatorio, ἐκβάλ- λειν τινὰ τῆς συγχλήτου. movere signa, εἶτε castra καὶ ἀπλῶς μόνερε, κινεῖν τὸ στρατόπεδον, κινεῖν, ἀναξυγγύναι. move- re alium, λύνει, ὑπάγειν τὴν κοιλίαν. moveri εἶτε se movere, κινεῖσθαι. me ex urbe moveo, κινῶμαι ἐκ τῆς πόλεως. au- tora moveri, ἡ ἥως κινεῖται, ἀνατέλλει. moveri, κινεῖσθαι, δεχηῖσθαι, χειρονομεῖν. 2) κινῶ, μετακινῶ, μεταβάλλω τι. 3) κιν- ῶ, διακινῶ, ταράττω τι. 4) κινῶ τι, ἐπι- χειρῶ τι. 5) κινῶ, ἐγείρω τι. risum, κινεῖν γέλωτα. suspicionem, ἐγείρειν ὑπό- ψιν. misericordiam, ἐμποιεῖν ἔλεος. 6) κινῶ τινα, πάθος ἐμποιῶ τι. motus di- etis, κινήσεις ὑπὸ τοῦ λόγου. moveri pec- unia, κινεῖσθαι ὑπὸ τῶν χρημάτων. pul- chritudo moveri oculos, τὸ κάλλος κινεῖ τοὺς ὀφθαλμούς. deus movet aliquem, ὁ θεὸς ἐνθεοῦ ποιεῖ τινα. senatus moventia, τὰ τῶν αἰσθησέων κινήτικα.

μοχ, ἐπίρ. (moveo) ἐν βραχεῖ, μετ' οὐ πολὺ, μετ' ὀλίγον, ταχύ, ταχέως. mox paulo di- comus, ἥδη μέλλω εἰπεῖν. mox ubi, ἐπὶ τάχιστα, ὡς τάχιστα, ἄμα. expecto, quam mox faciat, προσδεκῶ, πῶς ταχέως ποιή- σι. 2) εἶτα, ἔπειτα, ὕστερον. 3) σπᾶν. ὁ- λίγω πρότερον, ἄρτι. 4) ἐπὶ τόπου καὶ τιμῆς εἶτα, ἔξῃς, μετὰ τοῦτο.

Μόyses, Ἰδ. Moses.

μῦ, μῦ, γρῦ. neque mu facere, οὐδὲ μῦ, λαλεῖν, οὐδὲ γρῦ εἰπεῖν. 2) neque mu dare, οὐδὲ γρῦ δίδδναι. 3) ἐπιπᾶν. μῦ μῦ! mucedo εἶτε mucedo, ἴλια, θ, σπᾶν. ἀντί τοῦ mucus.

mucedus, a, um, τὸ αὐτὸ τῷ mucidus, mucosum, εἶτε mucosum, i, οὐ. (mucus) βινύμακτρον.

mucedus, a, um, τὸ αὐτὸ τῷ mucus.

mucos, ἔρε, ἐνροτῶ, μυδαίνονται. vinum mucet, ὁ οἶνος τέτραπται.

mucoseo, tre, ἐνρωτῶ, μυδῶ, vinum mu- coseo, ὁ οἶνος τέτραπται.

Mucianus, a, um, (Mucius) Μουκιανός, τοῦ Μούκιου.

mucidus, a, um, (mucos) ἐνρωτῶν, μυδα- λῖος. vinum mucidum, ὁ τέτραπτος, οἶνος τέτραπτος, τέτραμμένος. 2) mucidus εἶτε mucedus, a, um, μυδῶδης, muculentus, Ἰδ. maculentus.

Mucius, a, um, Μούκιος, τοῦ Μουκίου. Mu- cius, ἄ. ὁ Μούκιος. Mucia prata, οὐ. πλ. οἱ Μούκιοι λαιμῶνες, ἐπείκεινα τοῦ Τιτί- ρου ποταμοῦ.

mucor, ōris, ἄ. (mucos) μυδῶδης, τῶρος. vini, ἡ τοῦ οἶνου τροπή. 2) νόσος τις τῶν ἀμπέλων.

mucedus εἶτε mucedus, a, um, μυδῶδης, βλενωδῆς.

mucro, ōnis, ἄ. (ἀνυχή, ἀμύσσω) ἀκωχή, ἀκὴ, αἰκίς, ἀκμή. falcis, ἀκωχή δρεπάνου. folii, ἀκὴ εἶτε ὄξυς ἄκρο φύλλον. cornu in mucronem migrans, κέρας εἰς ἀκωχὴν λῶγον. mucro gladii, ἀκμή εἶτε ἀθῆρ μα- χαίρας. mucro cultri, ἀκμή ξυροῦ. 2) ἀντί τοῦ οὐσῖς, ξίφος. mucronem stringere, σπᾶ- σθαι τὸ ξίφος. 3) μεταφ. ἡ ἐξόχτης. ingenui, τοῦ νοῦς. orationis, δύναμις, ἰσχύς λόγου. 4) ἄκρο, τὸ ἄκρον, τέμα.

mucronatus, a, um, ἀκιδῶδης, ἐπακρος, εἰς ὅξυ λήγων.

muculentus, εἶτε mucedulentus, καὶ mucu- lentus, a, um, μυδῶδης, βλενωδῆς.

mucus, εἶτε mucus, i, ἄ. μῦκος, μύξα, κόρυζα, βλέννα.

mugil, καὶ mugilis, is, ἄ. μύγιος, μύγι- νος, (ιχθύς).

mugitor, urī, μύλλω, διατρίβω, θάνω.

mugio, īvi καὶ īi, īum, īre, μ ο χ ω μ ε ι. bos mugit, ἡ βοῦς μυκάται. 2) μυκῶμαι, ἄχῶ, ψοφῶ, βῶ. iuba mugit, ἡ σάλπιγξ ἄγει, φέγγεται. mallus procellis mugit, ὁ ἰσθὺς ὑπὸ τῶν καταγλιδων μυκάται, ψο- φεῖ. nemus mugit, τὸ ἄλσος μυκάται. mare mugit, ἡ θάλασσα μυκάται, βρῆται. terra mugit, ἡ γῆ μυκάται.

Mugionia, Mugonia, εἶτε Mugionis portia, αἱ Μουκιονίδες πόλεις, (μία τῶν πολλῶν τῆς ἀρχαίας Ρώμης).

mugitor, ōris, ἄ. (mugio) μυκῆτης.

mugilus, ūs, ἄ. (mugio) μυκηθμός, μύκη- σις, μύκημα.

mula, ae, (molus) ἡ ἡμίονος, ὁ ὄρεός, κατ' ἐξοχὴν κέ' ἡ εἰς ἄβρμονος ὄνου καὶ θηλείας ἵππου ἡμίονος.

mularia, ae, (mula) ἡμίονος, ἡμιονικός, ὄρε- κός. 2) mularis herba τὸ αὐτὸ τῷ mendum.

mulcedo, *ἡνίο, ὁ.* (mulceo) θέλγητρον.

mulcēo, *lat, sum, ēre, aliquem ἢ aliquid,* ψάω, καταψάω, ψήγω, καταψήγω τινά ἢ τι. *barham, τὸν πώγοντα, carui, τὴν κα- φάλην.* 2) μεταφ. καταψάω, καταψήγω, θέλγω, κἀλῶ, πρῶτον τινά ἢ τι *dolores, πρῶτον, κηλεῖν τὰς δόνας, vulnera, θέλ- γειν, θέλπειν τὸ τραύμα, aliquem dicis, καταψήγειν, κηλεῖν, πρῶτον τινά λόγους, spes pectora mulcet, ἡ ἐλπίς θέλγει, κηλεῖ τὰς ψυχάς, aliquem carosio, θέλγειν, θάλα- πειν τινά ὥδη, enphyri mulcent poros, οἱ ζέφυροι περιβάλλουσι τὰ ἄνθη.* 3) ψάω τινός, *capillos virga, τῆς κόμης ψάω τῇ ῥάβδῳ.*

Mulceber, *ἔρις* εἴτε *eri, (ἐκ τοῦ mulcere, μαλάσσειν τὰ μέταλλα), ἄ.* Ἠραιστος. 2) ποιητ. ὁ Ἠραιστος ἀντὶ τοῦ πῦρ.

mulco, *avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid,* αἰκίζομαι, λυμῖνομαι τινά ἢ τι.

mulcta, εἴτε *mulcti, m, ὁ.* ζημία, κατ' ἐξο- χὴν δὲ ζημία χρημάτων, ζημία, τιμὴ, τί- μημα, ἐπιτίμιον, προστίμιον, aliquem mul- eta mulctare, ἀργυρίῳ ζημιῶν τινά, ἀργυ- ρίου τιμῶν τινά. *mulctam suffere, subito, τὴν ζημίαν τίσειν, ἀποτίσειν, mulctam imponere, ζημίαν ἐπιτίθεσθαι, mulctam ali- cui dicere, irrogare, τιμᾶσθαι τινι (τὴν δίκην) ἀργυρίῳ.*

mulctatilis εἴτε *mulctivus, a, um,* τῆς ζημίας, τῆς τιμῆς, ἐκ προστίμιου. *mulctatio* εἴτε *mulctatio, iōnis, ὁ.* (multo) ζημiosis.

mulctatilis, *a, um,* ταῦτὸ τῷ mulctatilis. *multo* εἴτε *multo, avi, atum, are, aliquem* aliqua re, ζημιῶ τινά τινι, aliquem pue- niti, ἀργυρίῳ τινά ζημιῶν, ἀργυρίου τινά (εἴτε τινι) τιμῶν, aliquem exsilio, ζημιῶν τινά εξιστορίᾳ, *exsules bonis, τοὺς φυγά- δας τοῖς κτήμασι ζημιῶν, vitia hominum ignominia, vineulis, morte mulctantur, τὰ πῶν ἀνθρώπων ἀμαρτήματα ἀτιμῶν, δε- σμοῖς, θανάτῳ ζημιῶνται, ἢ τοῖς ἀμαρ- τήμασι ἀτιμῶν, δεσμοῖς, θανάτῳ ἡ ζημία ὁστί. 2) ἀντὶ τοῦ mulcare.*

mulctor, *dius sum, ari, spān, ἀντὶ τοῦ mulco.*

mulctra, *m, ὁ.* (mulgeo) ἀμολγέυς, πῆλλα. μεταφ. ἀντὶ τοῦ πῆ γάλα.

mulctrale, *is, οὗ.* (mulgeo) ἀμολγέυς, πῆλλα. *mulctarium, i, οὗ.* (mulgeo) ἀμολγέυς, πῆλλα.

mulctum, *i, οὗ.* (mulgeo) ἀμολγέυς, πῆλλα. *mulctus, us, ἄ.* (mulgeo) ἀμολγέυς. Μένον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἄν.

mulgeo, *lat, lectum, ēre, ἄ μ ἐ λ γ ω.* οves, τὰς βίς. παροιμ. ἐπὶ ἀδυνάτων' mulgere

hircos, ὡς καὶ παρὰ Λουκιανῷ' τρέγων ἄ- μολγειν.

muliebris, *e, (mulier) γυναικεῖος, τῶν γυ- ναικῶν, muliebris vestis, ἡ γυναικεῖα στο- λή, muliebre lac, γυναικεῖο γάλα, secul^{us} muliebris, τὸ γυναικεῖον γένος, τὸ θῆλυ φύλον, certamen muliebre, ὁ περὶ γυναι- κῶν ἀγών, loci muliebres εἴτε muliebris, οὗ, τὰ γυναικεῖα μόρια, muliebris pati, γυναικεῖσιν, γυναικοπαθεῖν, παθηκεῖσθαι. 2) μεταφ. γυναικώδης, θηλυκός. 3) For- tuna Muliebris, ἡ γυναικῶν Τύχη, ἐπι- κλησις τῆς Ἥρας.*

*muliebritas, *ātis, ὁ.* ταῦτὸ τῷ mulieritas. *muliebriter, ἐπὶ ῥ.* γυναικεῖως, γυναικώδως, γυναικοκρίμως.

muliebrōsus, *a, um,* γυναικομανής, φιλό- γυνος. Ἀμφ. γρ. παρὰ Πλάτῳ.

mulier, *ōris, ὁ.* γυνή, (παρθένος τε καὶ γα- μετή). 2) ἐπὶ ζώων τὸ θῆλυ, ἡ θῆλειά, γυνή. 3) γυνή, γαμετή, σύζυγος. *mulieratus, a, um,* γυναικεῖος. 2) γυναι- κομανής.

muliercūla, *m, ὁ.* (ὑποκορ. τοῦ mulier) γό- ναιον, γυναικάριον, γυναικίον.

mulierculārius, *i, ἄ.* γυναικαρίων ἐραστής.

*mulieritas, *ātis, ὁ.* τὸ ἀπαρθένητον. Ἀμφ. γρ. *muliero, avi, atum, are, aliquem,* γυναι- κῶ τινά.

mulierōstas, *ātis, ὁ.* φιλογύναια, φιλογυνία. *mulierōsus, a, um,* γυναικομανής, φιλόγυνος.

mulinus, *a, um, (mulus) ἡμιόνειος.*

mullo, *ōnis, ἄ.* (mulus) ὀρεκόμενος, ἀστρα- βηλάτης. 2) ὁ, ἡ κνήψ, σκνίψ.

mulionēus, *a, um, (mulio) τοῦ ὀρεκόμενου, mullosus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ mulleus) ταῦτὸ τῷ mulleus.*

mulleus, *a, um,* πορφυρεὺς. *mulleus, col- leus, τὸ βασιλικὸν εἴτε ἡγεμονικὸν ὑπό- δημα, εἶδος πορφυροῦ ὑποδήματος.*

mulus, *i, ἄ.* τρίγλα, τρίγλη, (χίμης).

mulōmedicinus, *m, ὁ.* ἱππιατρία, ἱππιατρία.

mulōmōdicus, *i, ἄ.* (mulus medicus) ἱπ- πίατρος, κτηνίατρος.

mulsus, *a, um, (mulsum) μελιγδής, με- λιγηρὸς, malsea aqua, τὸ ὑδρόμελι.*

mulsura, *m, ὁ.* (mulgeo) ἀμολγέυς.

mulsus, *a, um, ἴδ.* mulceo

mulsus, *a, um, (mel) μελιγρᾶτος, aqua mulsu, τὸ ὑδρόμελι, mulsum (ὑπον. vi- num), τὸ οἶνονελεῖ. 2) μελιγδής, μελιτα- ρός. 3) μεταφ. γλοκύς, ἡδύς.*

multa ἴδ. multa.

multangūlus, *a, um, (multus-angulus) πο- λυγωνίος.*

multatimis, *a, πολύνους ἢ μεγάλυνος.* Ἐπιγρ.

multatēns, a, um, ταῦτὸ τῷ multatīcius.
 Επιγρ.
 multatio, ἡδ. multatio.
 multosimus, a, um, πολλοστός, πολλοστή-
 μιος. Λευκρ.
 multibibus, a, um, (multus-bibo) ὁ πολυ-
 πίτης, ἡ πολυπότης.
 multicanatus, a, um, (multus-canatus) πολ-
 λὰ κοιλωμάτα ἔχων, πολύτητος.
 multicaulis, e, (multus-caulis) πολύκαυλος.
 *multicānus, a, um, (multus-canus) διακαιολός.
 multicēus, a, um, (multus-ico) πολυσπαθής,
 λεπτοσπαθής, πολυτελής.
 multicōla, a, ἡ, ὁ πολλοῦ σείδων.
 multicolor, oris, (multus-color) πολυχρώ-
 ματος, πολύχρους.
 multicoctus, a, um, ταῦτὸ τῷ multicolori.
 multicomus, a, um, (multus-coma) πολύ-
 κωμας.
 multicupīdus, a, um, (multus-eupīdus) πολ-
 λῶν ἐρεγόμενος.
 multifacio εἴτε multi facio, ūci, actum,
 ἔρε, περί πολλοῦ ποιῶμαι. πρβ. facio.
 multifāriam, ἐπὶ. πολλαχού, πολλαχούτι,
 ἐν πολλοῖς τόποις. 2) πολλαχῇ, διὰ πολ-
 λῶν ὁδῶν.
 multifārio, ἐπὶ. πολλαχῶς, πολλαχῇ.
 multifārius, a, um, (multus-fari) πελλα-
 πλούς, ποικίλος.
 multifer εἴτε multiferus, a, um, (multus-
 ferus) πολυφόρος.
 multifidus, a, um, (multus-fido) πολύσχι-
 στος, πολυσχιδής.
 multiflūus, a, um, (multus-fluo) πολύρρους,
 εύρους.
 multiforābilis, καὶ multiforātilis, e, (mul-
 tus-foro) πολύρητος.
 multiforis, e, (multus-fores) πολύθορος.
 multiformis, e, (multus-forma) πολύμορφος,
 πολυειδής, πολύτροπος.
 multiformiter, ἐπὶ. πολυειδῶς, πολυτρόπως.
 multiformus, a, um, (multus-forum) πολύ-
 τρητος.
 multigēneris, e, (multus-genus) πολυγενής,
 πολυειδής. multigenerum, ἀρχαίχ. ἀντὶ
 τοῦ multorum generum.
 multigēnus καὶ multigenus, a, um, (mul-
 tus-genus) πολυγενής, πολυειδής.
 multigrūmus, a, um, (multus-grumus) εἰδ-
 ματόεις.
 multijūgus, a, um, καὶ multijugis, e, (mul-
 tus jugum) πολλῶν ζυγῶν ἢ πολλῶν ἵπ-
 πων, πολύζυγος. 2) πολυειδής, πολυμο-
 ρής, ποικίλος.
 multilaudus, a, um, (multus-laus) πολυ-
 παίνετος.
 multilicis, ἀμφ. γρ. ἡδ. multiceus.
 multiloquum, ἡ, ὁ. πολυλογία.

multiloquus, a, um, (multus-loquor) πολυ-
 λόγος. Πλάτος.
 Multimamīa, a, ὁ. (multus-mamma) ἐπί-
 κλησις τῆς Εφεσίας Ἀρτέμιδος, εἶον ἢ
 πολύμαστος.
 multimēter, ita, itum, (multus-metrum)
 πολύμετρος.
 multimodis, ἐπὶ. (multis-modis) πολυτρό-
 πως, πολυειδῶς.
 multimodus, a, um, (multus-modus) πο-
 λύτροπος, πολυειδής.
 multinodus, a, um, καὶ multinodia, e, (mul-
 tus-nodus) πολυγόνατος, πολύπλοκος.
 multinominis, e, (multus-nomen) πολυώ-
 νομος.
 *multinubentis, a, ὁ. (multus-nubo) πο-
 λυγαμία.
 *multinubus, a, um, (multus-nubo) πολύ-
 γαμος.
 multinumus, εἴτε multinummus, a, um,
 (multus-numus) πολύτιμος.
 multipartitus, a, um, (multus-partitus) πο-
 λυμερής, πολυειδής.
 multipeda, a, ὁ. (multus-pes) ὁ πολύπους,
 κατεκίχιδος ὄντος (χιλιεπόδαρον).
 multipes, edis, (multus-pes) πολύπους. 2)
 ταῦτὸ τῷ multipeda.
 multiplex, icis, (multus-plies) πολύπλο-
 χος. 2) πολλαπλούς, πολυμερής, πολυσύν-
 θετος. 3) πολυειδής, ποικίλος. 4) πολλα-
 πλούς, πολλαπλάσιος, πολύς. 5) ἐπὶ ψυ-
 χῆς· πολλαπλούς, πολύτροπος, πολύπλο-
 κος, πανόργγος. 6) multiplex quatuor—
 πολλαπλάσιος, ἡ—, πολύ πλείων, ἡ—.
 *multiplicabilis, e, πολλαπλούς, πολύπλοκος.
 multiplicatio, ionis, ὁ. πολλαπλασιασμός,
 πολλαπλασιασμός.
 multiplicator, oris, ἄ. ὁ πολλαπλασιαζών
 (πολλαπλασιαστής).
 multiplicitas, itis, ὁ. πολλαπλότης.
 multiplexiter, ἐπὶ. πολλαπλασίως, πολλα-
 πλάσιος.
 multiplex, onis, atum, are, (multiplex) ali-
 quid, πολλαπλασιαζώ τι.
 multiproctens, uis, (multus-proiens) πολυ-
 δόναμος, πολυκρατής. Πλάτος.
 multipradix, icis, (multus-radix) πολύρριζος.
 multirāmis, e, (multus-ramus) πολύκλαδος,
 πολύσχορ.
 multiscius, a, um, (multus-scio) πολυει-
 δήςμων.
 multissonus, a, um, (multus-sonus) πο-
 λοχηχός.
 multisonus, a, um, (multus-sonus) πο-
 λοχηχός.
 multius, a, um, ταῦτὸ τῷ multiceus.
 multitūdo, itis, ὁ. πλῆθος. 2) κατ' ἐσχάτ.
 πλῆθος ἀνθρώπων. πλῆθος. 3) πλῆθος, εἰς

πολλοί, ὁ δὲ ὁμοῦδος ἔχων. 4) multitudo εἶτε numerus multitudinis, ὁ πληθυντικός ἀριθμός.

multivagus, α, um, (multas-vagor) πολυπλανής, πολυπλάγος.

multivideus, α, um, (multus-vidéo) πολύδρων.

multivir, α, θ, (multus-vir) ἡ πολυάνδρος, πολύγαμος.

multivius, α, um, (multas-via) πολλῶν ὁδῶν. Ἀπυλῆτος.

multivoxus, α, um, (multus-vox) πολλῶν ὁρεγόμενος.

multivoxus, α, θ, (multus-vox) πολυφώνος.

multus, ἀντὶ τοῦ multo.

multus, ἐπὶ τοῦ Ἰδ. multus.

multus, ἐπὶ τοῦ Ἰδ. multus.

multus, ἐπὶ τοῦ Ἰδ. multus.

multus, ἐπὶ τοῦ Ἰδ. multus.

multus, ἐπὶ τοῦ Ἰδ. multus.

multus, ἐπὶ τοῦ Ἰδ. multus.

multus, ἐπὶ τοῦ Ἰδ. multus.

multus, ἐπὶ τοῦ Ἰδ. multus.

multus, ἐπὶ τοῦ Ἰδ. multus.

multus, ἐπὶ τοῦ Ἰδ. multus.

multus, ἐπὶ τοῦ Ἰδ. multus.

multus, ἐπὶ τοῦ Ἰδ. multus.

multus, ἐπὶ τοῦ Ἰδ. multus.

multus, ἐπὶ τοῦ Ἰδ. multus.

multus, ἐπὶ τοῦ Ἰδ. multus.

multus, ἐπὶ τοῦ Ἰδ. multus.

multus, ἐπὶ τοῦ Ἰδ. multus.

multus, ἐπὶ τοῦ Ἰδ. multus.

multus, ἐπὶ τοῦ Ἰδ. multus.

multus, ἐπὶ τοῦ Ἰδ. multus.

multus, ἐπὶ τοῦ Ἰδ. multus.

multus, ἐπὶ τοῦ Ἰδ. multus.

multus, ἐπὶ τοῦ Ἰδ. multus.

pono, πολλὰ προκρίνω, multo malo, πολλὸ μᾶλλον βούλομαι, πολὺ μᾶλλον αἰρούμαι. multo formosissimus, πολὺ κάλλιστος, μακρὰ κάλλιστος. multo maximo, πολὺ μάλιστα. 2) ἐπὶ χρόνου πολλῶν, πολὺν καιρόν. ante εἶτε ante multo, πολλῶν πρότερον. non multo post εἶτε post non multo, οὐ πολλὰ ὕστερον. — συγκριτ. plus, πλεον plus pecunia, πλεον ἀργύριον, plus hostium, πλείους πολέμιοι, plus posse, πλεον δύνασθαι, uno digito plus, ἐνὶ δακτύλῳ πλεον, plus aequo, ἄγαν, plus quam decem ἢ plus decem dies, πλείους ἢ δέκα εἶτε πλείους δέκα ἡμέρας, πλεον δέκα ἡμερῶν, pluris facere, aestimare aliquid, περὶ πλείονος ποιεῖσθαι, μείζονος τιμᾶσθαι, pluris vendere, πλείονος πωλεῖν, plus plusque, πλεον καὶ πλεον, ἀτὶ μᾶλλον, plures, α, πλείονες, pluribus presentibus, πλείωνων παρόντων, pluribus, (ὅπον, verbis) exsequi, διὰ πλείωνων εἰπεῖν, no plus, ἵνα μὴ πλείω λέγω, ἵνα μὴ μακρολογῶ, ad plures, εἰς πλείονας, εἰς ἄδου. — ὑπερβητ. plurimus, α, um, πλείστος, plurima praeda, πλείστη λεία, plurimus labor, πλείστος πόνος, plurimum studii, πλείστη σπουδή, plurimi homines, πλείστοι, συχνότατοι ἄνθρωποι, plurima silva, πλείστη, πυκνοτάτη ὕλη, ποιητ. plurimus ἀντὶ τοῦ plurimi, πλείστοι, plurimus sum in loco, πλείστος, συχνότατός εἰμι ἐν τόπῳ, quam plurimus, ὡς πλείστος, ὅτι πλείστος, plurimum valet, πλείστον ἰσχύει, plurimum, πλείστον χρόνον, plurimi facere aliquem, περὶ πλείστον ποιεῖσθαι τινα, plurimum, εἶτε ut plurimum, πλείστον, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, plurimum quantum, πλείστον ὅσον.

Mulucha, α, ε, Μολυχά, ποταμὸς ἐξίχων τὴν Μαυρουσίαν καὶ Μασσαουσίαν γῆν. mulas, ι, ε, ἡμίονος, ὄρεος. 2) ἐπὶ ἀνθρώπου ὄνος, καυθήλιος.

Mulvianus, α, um, τοῦ Μουλίου.

Mulus pons, Μουλία γέφυρα, μία τῶν Ῥώμης γεφυρῶν, τανῶν Ponte Malle.

Mummus, α, um, Μόμμιος, τοῦ Μορμίου.

Mummus, α, ε, Μόμμιος.

Mundus, ι, οἰς, θ, (mundo) τὸ ἀπομυθεῖσθαι.

Munda, α, θ, Μούνδα, πόλις τῆς Βαυτικῆς Ἰσπανίας, τανῶν Monda. Mundensis, α, ε, τῆς Μούνδας. 2) Μένδας, ποταμὸς Αυσιτανίας, ὁ τανῶν Mondejo.

mundanus, α, um, (mundus) κοσμικός, τοῦ κόσμου, annus mundanus εἶτε magnus, ὁ μέγας ἐνιαυτός. 2) mundanus, α, ε, ὁ κόσμος, κοσμοπολίτης.

mundatio, ι, οἰς, θ, (mundo) καθαρσιμός.

mundatio, ι, οἰς, θ, (mundo) καθαρσιμός.

mundatio, ι, οἰς, θ, (mundo) καθαρσιμός.

mundatio, ι, οἰς, θ, (mundo) καθαρσιμός.

mūnito, ἐπιβ. ἐν ἀσφαλείῃ.

mūnitiō, ἰδίας, θ. (munio) ἐξυμῶσαι, τειχί-
σαι, περιτείχισαι. 2) ὁδοποιῆσαι, ὁδοποιεῖν.

3) ἐξυμῶμα, τείχισμα, περιτείχισμα.
*mūnito, ἀρε, (ἡμιστ. τοῦ (munio) νίαιμ,
ὁδοποιῶ ἔδω.

mūnitor, ὄρις, ἀ. (munio) τειχιστής, ὁ τει-
χίζων, ἐξυμῶν, τειχίσας, ἐξυμῶσας τι. 2)
ἐρυκτὴρ ὑπονόμου.

mūnitiōra, ω, θ. (munio) περίτειχίσις, περί-
φραγμα. 2) περίζωμα. Α. τοῦ μεταγ. Δετ.
mūnitos, α, um, ἰδ. mūnio.

mūnus, ὄρις, οὐ. λειτουργία, ἔργον, τὸ κα-
θῆκον, προσήκον, munere vaco, λειτουργί-
ας (στρατιωτικῶν ἔργων) ἀπῆλλαγμα.

fungi munero, ποιεῖν τὰ καθήκοντα, ἐπι-
τελεῖν τὸ ἔργον, deferre alicui munus,
ἐπιτρέπειν τινὶ ἔργον, explorare munus ami-
citiæ, φιλίας ἔργον πληροῦν.

municipium fūngi, τὸν τῆς πόλεως πραγ-
μάτων ἐπιμελεῖσθαι, justitiam primum mu-
nus est, ut ne cui quis noceat, πρῶτον

τῆς δικαιοσύνης ἔργον ἐστὶν ἐπιμελεῖσθαι,
ὅπως μὴδὲς μὴδὲνα βλάπτῃ, iam hoc
est munus, σὺν ἔργον ἐστὶ, προσήκει σοι,

καθόκει σοι. 2) ὑπόσχημα, ἡραπαία, χά-
ρις, hoc munus tui est, τοῦτου χάριν σοι
ὁφείλω, supremum munus, ἡ κηδεύα, τὸ

τῶν ἀποθανόντων γέρας, munus alicuius,
ὁ ὑπόχρεός τινι γεροντός. 3) λειτουργία,
χορηγία, εἶον' θία, μονομαχία, ἰστιάσις,

οἰκοδόμημα ἐξ ἰδίων ἀνατεθειμένον, κ.τ.τ.
4) χάρις, χάρισμα, δῶρον, aliquid muneri
accipio, λαμβάνω τι δῶρον, mittere ali-
quid alicui muneri, πέμπειν τινὶ τι δῶρον.

munus bene ponere, χάριν εὖ καταθέσθαι,
munus Cereris, τὸ ἀλμητρος δῶρον, ὁ σίτος,
mūnuscūlum, ι, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ mūnus)

μικρὸν δῶρον.
mūnychia, ω, θ. Μουνυχία. Munychias, α,
um, Μουνύχιος, Ἀθηναῖος.

mūncha, ω, θ. μύραινα.
Mūncha, ω, ἀ. Μουρνήας εἴτε Μουρνηᾶς.

mūnchiānus, α, um, τοῦ Μουρνήα εἴτε Μου-
ρνηᾶ.

mūnchilla, ω, θ. (ὑποκορ. τοῦ mūncha) μι-
κρά μύραινα. 2) εἶδος περιθώραίου χρυσοῦ.

mūralis, υ, (murus) τειχιῶδες, τῶν τειχῶν.
muralis machina, τὸ τειχομάχιον, muralis
corona, στέφανος δίδόμενος τῷ πρώτῳ ἐπὶ

τῷ πολιορκούμενῳ τείχει ἀναδύγει. 2) mu-
ralis corona, ὁ πυργωτὸς τῆς Κυβέλης στέ-
φανος. 3) muralis herba, τὸ παρθέριον,

περδίκιον, βοτ.
mūrallum, ἡ, οὐ. παρθέριον, περδίκιον,
(βοτάνη).

mūralius, α, um, (murus) τετειχισμένος. Α.
τοῦ μεταγ. Δετ.

Murcia εἴτε Muria, ω, θ. (muria) ἡ Μουρ-
κία εἴτε Μουρτία Ἀφροδίτη.

murcidus, α, um, (murens) ἀργός, ἀκνηρός.
Murius εἴτε Murius, α, um, τῆς Μουρ-
κίας Ἀφροδίτης.

mureus, ι, ἀ. ὁ ἀπόκτεψας τὸν ἑαυτοῦ ἀντί-
χειρα ἐπὶ τῇ μὴ στρατεύσῃ.

mūres, λεία, ἀ. πορφύρα, κογχύλη, κογχύ-
λιον. 2) κογχύλης πορφύρα, πορφυροῦν
χρῶμα, πορφύρα, κογχύλιον. 3) κήρυξις

κηρυκίου, ἡ τοῦ Τρίτωνος βυκάνη, 4) ἐξός
ἢ τραχύς λίθος. 5) τριβόλος. 6) ἔχινος
στεμνίου, χαλινὸς λύκος.

Murgantia, ω, θ. πόλις τῆς Σαυνίτιδος τὸ
ἐπιθετὸν Murgantias, α, um. 2) Murgan-
tia εἴτε Murgantia, ὡ. εἴτε Murgentium, ἡ.

οὐ. Μοργάντιον, Μοργέντιον, Μοργεντία,
πόλις τῆς Βικελίας. Murgentinus, α, um,
Μοργεντίνος.

mūria, ω, θ. ἀλμαζία, ἄλμη.

mūriaticus, α, um, ἀλμαυθικός, ἀλμαυθός.

murialica, ὄριον, οὐ. τὰ ἄλμια, ἀλμαζία.
Πλάτος.

mūricallum, ἐπίρ. (murex) κερκικώδης, ὡς
περ κογχύλιον.

mūriculus, α, um, (murex) κερκικώδης, κο-
χλιοειδής. 2) muricatus grossus, ὁ διὰ
τριβόλων βαδισμός.

mūricus, α, um, (murex) ἐξός, τραχύς.

*mūricidus, α, um, (mus-cado) μουκτάνος.

Ἄμφ. γε.

mūrus, ὡ, θ. ταῦτ' οὗ τῷ muria.

mūrilegulus, ι, ἀ. (murex-lego) κογχυλιτυγέ-
μῆτις, α, um, (mus) μῦνις, μύμιος, τοῦ
μύδος. 2) pellis murina, δερὰ ποντικῶν μύδων.

3) auricula murina, τὸ μύδωτον, 4) mu-
rinum hordeum, εἶδος βοτάνης.

murmur, ἡρίς, οὐ. ἐπὶ τοῦ ὕδατος τὸ κά-
λλασμα, murmur ciero εἴτε dare, καλῶ-
ζειν, μορμύρειν, μορμουρίζειν. 2) ἐπὶ ἀν-
θρώπων ὁ γογγυσμός, ἡ τανύτης. 3) ψι-
θυρισμός, murmur populi pinguasii, ὁρῶς

τῶν πολλῶν διπλήν. 4) ἀμαυρὸς ἥχος,
ψόφος, δούπος, βόμβος τῶν ἀκούων, βρό-
μος τῶν ἡρώων, κ.τ.τ.

murmūrahūdas, α, um, γογγύζων.

murmūratilo, ἰδίας, θ. γογγυσμός, τανύτης.

2) ψιθυρισμός.

murmūrator, ὄρις, ἀ. γογγυστής, τανύ-
ροστής.

murmūrillo, ἀρε, ὑποτανθούζω, ὑπογογ-
γύζω.

murmūra, ανί, αiam, ἀρε, (murmur) ἐπὶ
τοῦ ὕδατος μ ο ρ μ υ ρ α, μορμουρίζω, κα-
λῶζω. 2) ἐπὶ ἀνθρώπων γογγύζω, τανύ-
ρίζω. 3) ψιθυρίζω. 4) ψεῶν, κερκικώδη.

murmūror, αius eum, ανί, σπέν, ἀντὶ τοῦ
murmuro.

murra, ταυτό τῷ murra.

murra, α, θ. μούρρα, μούρρινα, μούρρινα, εἶδος ποικίλης λιθίας. 2) ταυτό τῷ myrrha.

murhatus, α, um, ταυτό τῷ myrrhatus. 2) murrhatus, α, um, ταυτό τῷ murrhinus. 2)

murrhinus, α, um, (murra) μούρρινος, ἡ μούρρινη λιθία. murrhina, orum, οὐ. (ὅπον. vasa) τὰ μούρρινα εἶτε μούρρινα σκεύη. 2) σπαν. ἀντὶ τοῦ myrrhinus.

murrbatharius, ἀδικίμων, ὥσως ἀντὶ τοῦ myrrhatharius. Πλάτος.

Mursa, εἶτε Mursia, α, θ. Μούρσα, πόλις τῆς Παννονίας. Mursensis εἶτε Mursiensis, α, Μουρσάσιος.

muria, α, θ. ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ myria.

murialis, murieus, ἴδ. myrtatus, κ.τ.λ.

Murinus, α, um, ἴδ. Murcius.

Murius, ταυτό τῷ myria.

murus, ἰ, ἀ. τείχος. muri urbis, τὰ τῆς πόλεως τείχη. muros edificare, τείχη οἰκοδομεῖν. ducere, ἐλαύνειν. restituere, ἰσχυροῦν, ἀνιστάμεν, ἀνορθοῦν, dirigere, κα-

ταρῆν, περιτρεῖν. muris urbem cingere, τείχη τῇ πόλει περιβάλλεσθαι. 2) τείχων, τείχεος. 3) μεταφ. τὸ τείχος, ἡ σκέπη. Grajum murus Achilles ἑκός Ἀχαιῶν Ἀχιλλεύς.

mus, muris, ἀ. καὶ ἐνίοτε θ, μ. ὤς. agrestis (rusticus), ὁ ἀγροτικός μῦς. domesticus (urbanus), ὁ κατοικίλιος μῦς. 2) mus Ponticus εἶτε silvestris καὶ ἀπλῶς mus, ὁ Ποντικός μῦς. 3) mus marinus, εἶδος ἀμφιβίου.

Musa, α, θ. Μούσα. Musae, πληθ. αἱ Μούσαι. crassiores Musae, ἀμούσως. 2) musa, ἡ μουσα, ἡ ποιητική, ποίησις, τὸ ποίημα. 3) musae, πληθ. αἱ μουσαι, ἡ μουσική. παιδεῖα, ἡ περὶ τὰ γράμματα σπουδή. 4) κύρ. ὄν. Musa, α, ἀ. Μούσα.

musaeum, ἰ, οὐ. ἀδικίμων ἀντὶ museum.

Musaeus, ἰ, ἀ. Μουσαῖος.

Musaeus, α, ἀ. Μουσαῖος.

musca, α, θ. (μύσκα) μυτα. 2) μεταφ. ὁ ὀχλῆρος, περιέργος, κατὰ σίτος.

musculum, ἰ, οὐ. μούσκιον. 2) ὁδὸς ἵππου ἡ βοός. 3) σκιάδων ἡ φέβη καρπῶν τινῶν. 4) κιδώτιον ἐν ᾧ ἐκείνητο τὰ βελία, ὥπως μὴ λυμνίζονται ἀπὸ αἱ μυταί.

musculus, α, um, μυϊκός. araneus musculus, μυσοθήρας ἀράχνης. 2) musculus elavus, ὅλος τὴν κεφαλὴν ὁμοίαν οκταπόδα ἔχων.

muscarda, α, θ. (mas) μυσκελνδρον, μούσκιον.

musculus, α, um, (musculus) βρούτις, μυνάρης.

musculum, α, θ. καὶ musculum, ἰ, οὐ. (musculum) μούσκιον.

musculus, α, um, (musculus) βρούτις, μυνάρης.

musculus, α, um, (musculus) βρούτις, μυνάρης.

musculus, α, um, (musculus) βρούτις, μυνάρης.

musculus, α, um, (musculus) βρούτις, μυνάρης.

musculus, α, um, (musculus) βρούτις, μυνάρης.

musculus, α, um, (musculus) βρούτις, μυνάρης.

musculus, α, um, (musculus) βρούτις, μυνάρης.

musculus, α, um, (musculus) βρούτις, μυνάρης.

musculus, α, θ. (ὀποκορ. τοῦ musca) μυτιδίων.

muscularius, orum, ἀ. ναυτικοὶ τινες στρατιῶται. ἴδ. muscululus σημ. θ.

musculus, α, um, (musculus) μούσκιος, μύσκιος ἔχων.

musculus, ἰ, ἀ. (ὀποκορ. τοῦ mas) μικρὸς μῦς. 2) μῦς, μύων. 3) μῦς, εἶδος κήτους. 4) μυτιδίων, εἶδος κόγγχης. 5) πολιορκητικὴ μηχανή, εἶδος χειλῶν ἢ σκέπης. ἴδ. περιγραφὴν αὐτῆς παρὰ Καίσαρι Βολ. εἰγ. 2, 10. Ἔστι δὲ κατὰ τινὰς ἡ παρὰ Πολυδίου χειλῶν χλωστήρις. 6) εἶδος πλοιαρίου.

musculus, ἰ, ἀ. βρότον, μύλον. 2) μέσχος (εἶδος εὐώδους ὕλης).

musculus, εἶτε musculus, ἰ, οὐ. μουσέτιον.

Musculus, α, um, Μουσαῖος, τῶν Μουσῶν.

musica, α, θ. εἶτε musico, ὅς, ἡ μουσική.

musicalis, α, um, (musica) μαμουσώμενος, μουσικός.

musico, ἰ, ἴδ. musica.

musico, ἐπὶ. μουσικός, καμψός.

musicalis, α, um, μουσικός. musicus, ἀ. ὁ μουσικός. musica, orum, οὐ. τὰ μουσικά, τὰ τῆς μουσικῆς, ἡ μουσική.

Musica, α, ἀ. (Musica-musica) μουσική.

musico, εἶτε musico, ὅς, ἀ. μουσικών, εἶδος ἀγρίου κριοῦ τῆς νήσου Σαρδίας. 2) διγενὲς ὥδον, τὸ ἐξ ἑτερογενῶν γαγενός.

musico, αἱ, aliquid, διατρίβω περὶ τι, παίζω τι.

musico, ἴδ. museum.

musivarius, ἰ, ἀ. ὁ μουσικῶν, ψηφοθέτης, ψηφολόγος.

musivum, ἰ, οὐ. (ὀπον. opus) μουσικόν, ψηφολογικὸς γραφή.

musico, ἴδ. musico.

Musivarius, ἰ, ἀ. Μουσικῶν. Ἐκ τούτου Musivarius, α, um.

musivus, ἰ, οὐ. (musico) τούτῳ τῷ musivatio.

musivus, ἰ, οὐ. (musico) μουσικός.

musivus, ἰ, οὐ. (musico) μουσικός.

musivus, ἰ, οὐ. (musico) μουσικός.

musivus, ἰ, οὐ. (musico) μουσικός.

musivus, ἰ, οὐ. (musico) μουσικός.

musivus, ἰ, οὐ. (musico) μουσικός.

musivus, ἰ, οὐ. (musico) μουσικός.

musivus, ἰ, οὐ. (musico) μουσικός.

mustellago, γούσι, θ. φυτόν τὸ καὶ laurago καλούμενον, χαμαιδάκνη. Ἀπουλήιος.
 mustellatus, α, um, (mustula) ἰκτιόεις ἢ γαλοειδής.
 mustellinus, εἴτε mustellinus, α, um, ἰκτιόεις. 2) γαλοειδής.
 mustosus, α, um, (mustum) γλυκύς. mustosa mala, τὰ μελιτήλια. 2) χλωρός, πρόσφατος, νεαρός, νέος. caseus, γλωρός εἴτε νεο-πικτός τυρός. piper, νεόδρεπτον πέπερι. 3) χλωρός, νεαρός, ἀκακίος, ὠραίος.
 mustulentus, α, um, (mustum) γλυκύς πύργος.
 mustum, ἴδ. mustus.
 mustus, α, um, (neus, νέος. — mustum vinum καὶ συνήθ. mustum, οὐ. καὶ musta, orum, πληθ. τὸ γλεύκος. — musta olei, τὸ νέον ἔλαιον.
 Muta, α, θ. (mutus) ταῦτ' τῷ Lara καὶ Larunda.
 mutabilis, α, um, ἀλλοιωτός, μεταβλητός, εὐμεταβλητός.
 mutabilitas, αἰς, θ. τὸ μεταβλητόν, εὐμεταβλητόν.
 mutabiliter, ἐπίθ. εὐμεταβλητῶς.
 mutatio, ἰόνις, θ. (muta) μεταβολή, ἀλλοίωσις, γέννησις, ἢ μεταβολή τῶν πραγμάτων, τῆς πολιτείας, consilii, ἢ ἀλλοίωσις τῆς βουλῆς, τῆς γνώμης. loci, ἢ μεταβολή τοῦ τόπου, ἢ μεταστάσις. 2) ἀλλαγὴ, ἀνταλλαγὴ. vestis, ἢ ἀλλαγὴ εἴτε μεταβολή τῆς ἐσθῆτος. officiorum, ἢ ἀντάμειψις τῶν καθηκόντων.
 mutator, ὄρις, α, (muta) ὁ μεταβάλλων.
 mercium, ὁ μεταβολεύς, ἔμπορος. equorum, ὁ ἀμφίππος, ὁ κολητίζων. domorum, ὁ μετανάστης, νομάς.
 mutatorius, α, um, (mutator) μεταβλητικός.
 mutatus, ὄρις, α, (muta) μεταβολή.
 mutare, ὄρις, (mutus) κοφᾶσθαι. Α. ταῦ μεταγ. Δατ.
 mutillago, γούσι, θ. φυτόν τὸ καὶ lithymalus καλούμενον.
 mutillatio, ὄρις, θ. κολοβάσις, ἀκρωτηρίασις, κόλουσις.
 mutilo, ἀνι, αtum, are, (mutilus) aliquem ἢ aliquid, ἀκρωτηρίαῖω, κολοῶ, κολουῶ τινά ἢ τι.
 mutilus, α, um, μύτιλος, μίτυλος, κολοβός, ἀκρωτηριασμένος. non pedo, κολοῶ τοῦ ἐνός ποδός. 2) mutilus cornibus καὶ συνήθ. ἀπλῶς mutilus, κολοβός τῶν κεράτων, κολοβός, μύτιλος, μίτυλος, ἀκράτος. 3) ἐπὶ φωνῆς κολοβός, κολουσμένος.
 mutulus, ἰ, α, ταῦτ' τῷ mutulus.
 Mutina, α, θ. Μουτίνη, Μουτίνη, πόλις τῆς Ἰταλίας ἢ τῶν Μοδῶν. Mutinensis, α, um, τῆς Μουτίνης. bellum, ὁ περὶ Μουτίνης πόλεμος.
 Mutinus, α, um, (mutus) ἡ ἀπὸ κλησὶς τοῦ Πριάπου. 2) ποιητ. ὁ πριάπος, φαλλός.
 mutio, εἴτε mutio, ἰνι, itum, ire, μὴ λαλῶ, μὴ ὡ, γρύζω. nihil εἴτε non mutio, οὐδὲ γρύζειν, οὐδὲ γρύειπειν. 2) μηχανώμαι. muticatio, ὄρις, θ. (mutio) ἀμοιβάται συμ-πῶσις ἀντὶ τῶν Μεγαλησίων ἀγωνίων. Εἰπερ. mutio, εἴτε mutio, ἰόνις, θ. (mutio) μωγμός. Πλαῦτος.
 mutio, are, (βαριστ. τοῦ muto) ἀμοιβαῖα συμπῶσις ποιῶμαι.
 mutius, α, um, ἴδ. mutio.
 Mutius, α, um, ταῦτ' τῷ Mucius.
 mutio, ἀνι, αtum, are, (moveo, μοῖτεν) aliquid, ἀλλοῖω, μεταποιῶ, μεταβάλλω. aliquid in rebus, ἀλλοιοῦν, μεταποιεῖν τι ἐπὶ τῷ χεῖρον. vultum, ἀλλοιοῦν τὴν ὄψιν. sententiam, ἀλλοιοῦν τὴν γνώμην, ἀλλοιοῦσθαι τὴν γνώμην, μεταβάλλεσθαι. fidem cum aliquo, οὐκ ἐμμένειν τῇ πρὸς τινα πίστει. mutius voluntate est, μεταβέβητο τῇ γνώμῃ, μετέπεσαν. e nigro color est mutatus in album, ἐκ μέλανος τὸ χρῶμα μετέβαλεν εἰς λευκόν. mutior color, μετεβαλλίω χρῶμα. lauro mutius membra, εἰς ταύρον μεταμορφωθείς. res mutio, μεταπῶσις τυχῆς. vinum mutatum, ἐκτραπένος οἶνος. 2) μετακινῶ, μετακίνημι, μεθίστημι τι. sedem ex sedo mutare, εἰς ἄλλον ἢ ἄλλου τόπου μεθίστασθαι, τόπον πρὸς τόπον μεταβάλλω. se inna mutare, ἢ παλὴν μετακινεῖται, κινεῖται. hinc mutior, ἐντεῦθεν μετακινούμαι, μεθίσταμαι. mutari finibus, ἐξέρχασθαι, μετανεστεῖσθαι ἐκ τῆς χώρας. 3) aliquid alia re εἴτε cum alia re, ἀλλάττει τι τινος, τί ἀντὶ τινος. stadium belli gressum cum agri cultura, ἀλλάττει τὸν πόλεμον τῆς γεωργίας, ἀντὶ τοῦ πολέμου ἀντικαλλάττεισθαι τὴν γεωργίαν. grandem mutari artem, τὴν βάλανον ἄλλαν ἀντὶ τοῦ αἵτου. porcos ino mutare, ἀποδοῦναι τοὺς χοίρους χρημάτων. principem, μετακίπτειν πρὸς ἄλλον ἡγεμόνα. solum, ἀλλάττειν, μεταβάλλειν, μεταβάλλειν τὸν τόπον. porcos, μετακίπτειν, μεταβάλλειν ἐμπορεύματα, μεταβάλλεσθαι. vestem, μεταβάλλεσθαι, μεταλαμβάνειν ἐσθῆτα. verba mutata, τὰ μετὰνῶνικά. Σημ. ὅσ' ὅτε λέγουσιν ἀνὰ πάλιν mutare aliqua, re aliam rem, ἀλλάττειν, διαλλάττειν, ἀλλάττεισθαι ἀντὶ τινος ἄλλου τι. Punico lugubre sacrum, ἀντὶ τῆς πόλεως τὸ πένθιμον ἱερὸν λαμβάνειν.

τῆς Μουτίνης. bellum, ὁ περὶ Μουτίνης πόλεμος.
 Mutinus, α, um, (mutus) ἡ ἀπὸ κλησὶς τοῦ Πριάπου. 2) ποιητ. ὁ πριάπος, φαλλός.
 mutio, εἴτε mutio, ἰνι, itum, ire, μὴ λαλῶ, μὴ ὡ, γρύζω. nihil εἴτε non mutio, οὐδὲ γρύζειν, οὐδὲ γρύειπειν. 2) μηχανώμαι. muticatio, ὄρις, θ. (mutio) ἀμοιβάται συμ-πῶσις ἀντὶ τῶν Μεγαλησίων ἀγωνίων. Εἰπερ. mutio, εἴτε mutio, ἰόνις, θ. (mutio) μωγμός. Πλαῦτος.
 mutio, are, (βαριστ. τοῦ muto) ἀμοιβαῖα συμπῶσις ποιῶμαι.
 mutius, α, um, ἴδ. mutio.
 Mutius, α, um, ταῦτ' τῷ Mucius.
 mutio, ἀνι, αtum, are, (moveo, μοῖτεν) aliquid, ἀλλοῖω, μεταποιῶ, μεταβάλλω. aliquid in rebus, ἀλλοιοῦν, μεταποιεῖν τι ἐπὶ τῷ χεῖρον. vultum, ἀλλοιοῦν τὴν ὄψιν. sententiam, ἀλλοιοῦν τὴν γνώμην, ἀλλοιοῦσθαι τὴν γνώμην, μεταβάλλεσθαι. fidem cum aliquo, οὐκ ἐμμένειν τῇ πρὸς τινα πίστει. mutius voluntate est, μεταβέβητο τῇ γνώμῃ, μετέπεσαν. e nigro color est mutatus in album, ἐκ μέλανος τὸ χρῶμα μετέβαλεν εἰς λευκόν. mutior color, μετεβαλλίω χρῶμα. lauro mutius membra, εἰς ταύρον μεταμορφωθείς. res mutio, μεταπῶσις τυχῆς. vinum mutatum, ἐκτραπένος οἶνος. 2) μετακινῶ, μετακίνημι, μεθίστημι τι. sedem ex sedo mutare, εἰς ἄλλον ἢ ἄλλου τόπου μεθίστασθαι, τόπον πρὸς τόπον μεταβάλλω. se inna mutare, ἢ παλὴν μετακινεῖται, κινεῖται. hinc mutior, ἐντεῦθεν μετακινούμαι, μεθίσταμαι. mutari finibus, ἐξέρχασθαι, μετανεστεῖσθαι ἐκ τῆς χώρας. 3) aliquid alia re εἴτε cum alia re, ἀλλάττει τι τινος, τί ἀντὶ τινος. stadium belli gressum cum agri cultura, ἀλλάττει τὸν πόλεμον τῆς γεωργίας, ἀντὶ τοῦ πολέμου ἀντικαλλάττεισθαι τὴν γεωργίαν. grandem mutari artem, τὴν βάλανον ἄλλαν ἀντὶ τοῦ αἵτου. porcos ino mutare, ἀποδοῦναι τοὺς χοίρους χρημάτων. principem, μετακίπτειν πρὸς ἄλλον ἡγεμόνα. solum, ἀλλάττειν, μεταβάλλειν, μεταβάλλειν τὸν τόπον. porcos, μετακίπτειν, μεταβάλλειν ἐμπορεύματα, μεταβάλλεσθαι. vestem, μεταβάλλεσθαι, μεταλαμβάνειν ἐσθῆτα. verba mutata, τὰ μετὰνῶνικά. Σημ. ὅσ' ὅτε λέγουσιν ἀνὰ πάλιν mutare aliqua, re aliam rem, ἀλλάττειν, διαλλάττειν, ἀλλάττεισθαι ἀντὶ τινος ἄλλου τι. Punico lugubre sacrum, ἀντὶ τῆς πόλεως τὸ πένθιμον ἱερὸν λαμβάνειν.

Lucretilem Lycæo, εἰς τὸν Λουκρητίλῳ μεταβαίνειν εἴτε μεταβάλλειν ἐκ τοῦ Λυκαίου. 4) οὐδὲτ. μεταβάλλειν. mores mutaverunt, τὰ ἥθη μετέβαλε, ἡλλοίωται. in superbiam mutaro, εἰς ὑπερηφάνειαν μεταπίπτειν. non multo, οὐ μεταποῦ. nec mutui, ἀδιάφορον ἐστίν. hoc mutui, τούτῳ διαλλάττουσι, κατὰ τοῦτο διαφέρουσι. longe mutui, πολὺ διαφέρει.

mutō, ōnis, ā, τὸ πῆος, ὁ πρίαπος, φαλλός.
mutōnīus, a, um, (mutō) πῆος.
mutōnium, ii, o, τὰς τῶ mutō, ōnis.
mutō, īd. mutio.
mutuārius, a, um, (mutus) ἀμοιβαίος.
mutuāricus, a, um, (mutior) δανειστικός.
mutuāricus, a, um, τὰς τῶ mutuāricus.
mutuārius, ōnis, ū, (mutuor) τὸ δανείζεσθαι, δανεισμός.

mutuārius, a, um, τὰς τῶ mutuāricus.
mutuō, īpīr. ἀμοιβαίως.
mutuōior, īpīr. ἀμοιβαίως.
mutuōio, are, ī mutuōior, ari, (mutuo) βόλομαι δανείσασθαι.

mutuōus, ī, ā, ἐν τῇ ἀριστεκτονικῇ ὁ ἀγκών, πρόμοχλος. 2) τὰς τῶ mutuōus.
Mutuōus, τὰς τῶ Mutuōus.
mutuōus, īpīr. ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδόν. aliquem mutuo dīgere, ἀντιπρίλιν τινα.
mutuō, avi, atum, are, σπᾶν. ἀντὶ τοῦ mutuor.

mutuōior, atus sum, ari, (mutuus) aliquid ab aliquo, δανείζομαι τι παρὰ τινος. 2) χίχραμαι τι. 3) μετὰρ. λαμβάνω, παραλαμβάνω τι παρὰ τινος.

mutus, a, um, (ἐκ τοῦ μῦθου. πρὸς. τὸ παρ' ἡσυχίᾳ μῦθος καὶ τὸ τοῦ Καλλιμάχου μυνότις). κωφός (τὴν γλῶσσαν), ἔννεος, ἀλαλός, ἀγλωσσός, ἄφωνος. homo, κωφός, ἄφωνος ἄνθρωπος. muta līera, τὰ ἄφωνα γράμματα. 2) κωφός, ἄφωνος, σιωπηλός, ἡσυχός.

Mutuosa, m, ū, ἐπικλήσις τῆς Τρηβούλης, πόλεως τῆς Σαβίνης χώρας. īd. Trebula.
mutuōus, a, um, ἀμοιβαίως. mutua beneficiā, ἀμοιβαία ἐδωκεγένηματα. mutus motus, ἀμοιβαίως πόδος, mutus error, ἡ πλάνη ἐκατέρω. mutuum οὐ, ἡ ἀμοιβή. facere mutuum cum aliquo, ἀμοιβῆν τινα, ἀμοιβῶς ἀμοιβέσθαι τινα, mutui ἢ per mutui, ἀμοιβαίως. mutui, īpīr. 2) δανειζόμενος. pecuniam alieui, dūre mutuum εἴτε mutuo, δανείζειν τινὶ ἀργύριον. pecuniam mutui εἴτε mutuo sumere ab aliquo, ἀργύριον δανείζεσθαι παρὰ τινος. mutuum, οὐ, τὸ δάνειον, δανεισμός, (μοῖτον Σικελικῶς κατὰ Οὐάβροντα).

Mutya, m, ē, Myrice, ū, ὁ ἡλίανθος.

κα (') (Πτολ.) πόλις τῆς Σικελίας, τανῶν Madica. Τὸ ἱδικόν, Mutycensis, o.

mya, m, ἀδύκτιμον ἀντὶ τοῦ mye.

myacanthion, ī, o, καὶ myacanthos, ī, ā, τὸ μυάκανθον, ὁ μυάκανθος.

myācos, am, ā, μύακος, (εἶδος κογγῶν).

myāgros, ī, ā, μυάγρος, (βοτάνη).

Myālo, ū, ū. Μυάλη, ἀγρα καὶ πόλις Καρίας. Myāleus, Myāleus, a, um, καὶ Myālenais, o, Μυαλήσιος.

Myālesios, (ūs), εἴτε Myāleus, ī, ā, ὁ Μυαλήσιος, ὅρος καὶ πόλις τῆς Βοιωτίας.

mye mīllis, w, ā, μυκηματίας, (στισμός).

Myēnos, arum, ū. πλῆθ. καὶ Myēnos, ū, (a, m), ἐν. αὶ Μοκνήται, ποιητ. ἡ Μοκνήνη.

Myēnosus, a, um, Μοκνηταίος. Myēnosus, ā, oὐ Μοκνηταίος, Μοκνηταίος. Myēnis, īdis, ū. Μοκνήτις.

myēnōus, m, ā, μυκητίας, (στισμός).

Myēnos, (us), ī, ū. Μύκνος. Myēnos, a, um, Μυκνήτιος.

mydrīasīs, īs, ū. μυδρίασις, (γῶσος ὀφθαλμῶν).

Mygdōnos, um, ā, Μογγόνος καὶ Μύγδονος, ὅρος τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θερματίας.

Mygdōnīus, m, ū. Μυγδονίς.

Mygdōnides, m, ā, Μυγδονίδης.

Mygdōnīs, īdis, ū. Μυγδονίς, ποιητ. ἀντὶ τοῦ Λυδία.

Mygdōnīus, a, um, Μυγδονίος.

Myiāgros, (-us), ī, ā. Μυαγρός, ὅρος τις παρ' Ἠλείας.

myica, m, ū, καὶ myicens, ī, ā, ἡ μυίκα, ὁ μυικός, (εἶδος κόττης).

Myiodes, ā, τὰς τῶ Myiagros.

Myiā, arum, ū. Μυλαί, Μύλαι, πόλις Σικελίας, τανῶν Μυλαίων. Myiānus εἴτε Myiāus, a, um, Μυλαίος. 2) πόλις Θεσσαλίας.

Myiāsa, εἴτε Myiāsa, arum, o, τὰ Μύλασα, Μύλασσα, πόλις τῆς Καρίας. Myiāssanos, ium, εἴτε Myiāsi, εἴτε Myiāsis, ā, oὐ Μυλασσις.

myiācus, (-os), ī, ā, (μύλακος) ἡ μυλακρίς, μυλακρίς, μυλακρίς, (ζ).

Myndas, (-os), ī, ū. Μύνδος, πόλις τῆς Κερίας. Myndenses, ium, ā, oὐ Μύνδοι.

myobarbham, ī, o, εἶδος κανθάρου.

myōciōnon, ī, o, τὸ μυοκτόνον ἄκοντιον.

myōrāro, ōnis, ā, μυοράρον, (εἶδος πλῆους).

myōrēdonon, ī, o, μυορέδον, (βοτάνη).

myōra, ōpis, m, o, μυορά, (εἶδος πλῆους).

myōsōta, m, καὶ myōsōtis, īdis, ū, μυοσώτα, μυοσώτις, (βοτάνη).

myōsōtis, ī, o, μυοσώτον, ἄλσιν.

myōrāra, rira, (μύραν-ἔριον) εἶδος ἄλσιν.

myōrica, ū, εἴτε myrica, m, ū, μυρίκη, (εἶδος ἄλσιν).

μά δι' ἔγωγε. nam tu hercle, ναὶ μά τὸν
 Δία σύγε. ne illi vehementer errant, ναὶ
 μά δι' ἐκεῖνοί γε σφδρα ἀμαρτάνουσι.
 medius fidius nae, νῆ Δία, ναὶ μά τοὺς θεούς.

naenia, ἴδ. nenia.

Naenianus, α, um, τοῦ Ναϊδίου.

Naevius, α, um, Ναϊβίος, τοῦ Ναϊβίου.

Naevia porta, μία τῶν πυλῶν τῆς Ρώμης.

Nævius, ἄ. ἡ Ναϊβίος εἰτε Ναϊβίος.

navillus, ἰ, ἄ. (ὁπλοκρ. τοῦ ναυίου), μικρὰ

σώματος κηλὶς, μικρὸς φακός.

navus, ἰ, ἄ. φυσικὴ σώματος κηλὶς, φακός.

Ναρὰ τοῖς μεταγενεστέροις ματαφ. κηλὶς,

ἀμαρτήρια.

Naias, Naias, εἰτε Nais, Ydis, θ. Ναϊάς,

Nais, Naiades εἰτε Naiades, πληθ. αὶ Ναϊά-

δες, Ναϊάδες. 2) ποιητ. τὸ ὕδωρ.

Naiicos, α, um, τῶν Ναϊάδων.

Nais, idis, ἴδ. Naias.

nam, σύνδ. γάρ, ἐπαι. hoc solum illic re-
 liquit; nam patrimonium praedones pos-
 sident, τοῦτο μόνον τῷ υἱῷ καταλείπει,
 τὴν γὰρ εὐσίαν (ἐπεὶ τὴν εὐσίαν) λησται
 ἔχουσιν. nam quis εἰτε quis nam, καὶ
 συνήθ. quoniam? τίς γάρ; τίς ποτε; nam
 quis hic est? τίς ποτε οὗτος ἐστὶ; nam
 qui? πῶς γάρ; 2) ποιητικῶς ἐνίοτε μετ'
 ἄλλην λέξιν, σὲν ego nam ἐντὶ τοῦ nam
 ego, ἐγὼ γάρ. 3) δὲ. nam de Appio quod
 scribis, ἐπὶ δὲ (ἢ δὲ) περὶ τοῦ Ἀππίου
 γράφεις.

namque, σύνδ. ταῦτό τῳ nam.

naia, α, θ. (nauius) νάννη.

nauclo, ire, ἀρχαί. ἀντὶ τοῦ nauciscor.

nauciscor, naclius εἰτε nauctus sum, ἰ, ali-

quid, τυγχάνω, λαγχάνω ἐπιτυχάνω τι-

νός, λαγχάνω, λαμβάνω τι. aliquid boni,

ἀγαθοῦ τινος τυγχάνειν. ventum secundum,

εὐρίου ἀνέμου ἐπιτυχάνειν. spem, ἐλπίδα

λαμβάνειν. manibus aliquid, ταῖς χερσὶν

ἐπιλαμβάνειν τι. sorte provinciam naclius,

κλήρω τὴν ἐπαρχίαν λαχών. 2) παθητ.

naclia occasione, καιροῦ τῶν.

naclius, α, um, ἴδ. nauciscor.

Nannetus εἰτε Nannetus, um, ἄ. Ναυνή-

ται, ἔθνος τῆς Γαλλίας καὶ ἡ μητροπόλις

αὐτῶν, ἡ τανῶν Nantos.

nanus, ἰ, ἄ. νάννος.

napaeus, α, um, ναπαίος. Napaeae, θ. αὶ

Ναπαίαι (Νόμφαι).

naplia, m, ἄ. καὶ θ. ἡ νάφθα, ἡ νάφθα.

napina, m, θ. (napus) προσιὰ βουνιάδων.

napurae, arum, θ. εἶδος σχετινῶν.

napus, ἰ, ἄ. βουνιάς.

Nar, aris, ἄ. Nār εἰτε Νάρνος, ποταμὸς

τῆς Ἰταλίας, ἐμβαλλὼν εἰς τὸν Τίβεριν, ἡ

τανῶν Nera.

Narbo, onis, ἄ. Martius, ἡ Ναρβὼν, πόλις

τῆς Γαλλίας. Narbonensis, α, Ναρβωνι-
 τῆς. provincia Narbonensis, ἡ Ναρβωνι-
 τῆς ἐπαρχία. Narbonica viilis, ἡ Ναρβωνι-
 τῆς ἀμπέλος.

narce, es, θ. νάρκη.

narciissius, α, um, ναρκίσσιος.

narciissiles, m, ἄ. ναρκισσίτης (λίθος).

narciissus, ἰ, ἄ. νάρκισσος. 2) Narcissus,

ἄ. Νάρκισσος.

nardifer, era, erum, (nardus-fero) νάρδον

φέρων.

nardinus, α, um, νάρδιος. nardinum, οὐ.

ναρδίτης οἶκος.

nardostachyon, ἰ, οὐ. ἡ ναρδοστάχυς.

nardus, ἰ, θ. καὶ nardum, ἰ, οὐ. ἡ νάρδος,

(τὸ φυτόν καὶ τὸ εἶς αὐτοῦ ἔλαιον).

naris, ium, ἴδ. naris.

narivus, α, um, (naris) εὐρὺς τοὺς μυ-

κτῆρας.

naris, is, θ. μυκτῆρ, μυζωτῆρ, ῥώθων, nares,

πληθ. οἱ μυκτῆρες, ῥώθωνες, αὶ ῥῖνες,

τὰ ῥίνια. per nares infundere, ἐνεγγχεῖν.

nares corrugare, μυκτῆρῖζειν καὶ μυκτῆ-

ρῖσιν ποιεῖν. 3) naris, ἐν. καὶ nares,

πληθ. ἡ ῥίς, ἄ. μυκτῆρ, μυκτῆρῖσμός.

nares uui, μυκτῆρῖζειν. homo obesa naris,

ἀνθρωπος κοροζών. 4) ἐπή, πόρος.

Narisci, orum, ἄ. Ναρίσται, ἔθνος τῆς Γερ-

μανίας.

naeicia, m, ἄ. νηρίτης, ἀναρίτης, (εἶδος

κόγχης).

Nariva, m, θ. Ναρβία, πόλις τῆς Θυμολικῆς.

Narivensis, α, τῆς Ναρβίας. Narivensis, ἄ.

οἱ Ναρβιαῖται.

narrabilis, α, ε, δυνατός δηλωθῆναι, λεκτός.

narratio, ionis, θ. (narro) διήγησις, ἀφή-

γησις, ἱστορία, διήγημα, ἀφήγημα.

narrative, ἐπὶ. (narro) διηγηματικῶς.

narratiuncula, m, θ. (ὁπλοκρ. τοῦ narratio)

διηγηματίον.

narrator, oris, ἄ. (narro) ἀφηγητής, ὁ δι-

ηγούμενος.

narratus, us, ἄ. διήγημα, ἀφήγημα.

narro, avi, atum, ate, aliquid, διηγούμεται,

ἀφηγούμεται, ἱστορῶ τι. de re, διεγέρσασθαι,

διεξιέναι τι εἰτε περὶ τινος. alieni aliquid,

διηγείσθαι τινὶ τι. narravi, Narrum ab

Alexandra esse superatum, διηγῆσθαι, ἐπὶ

ἀμείνων ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἐνίκηθαι. ut res

gesta est, narrabo ordine, τὸ πρᾶγμα, ὥς

ἐγένετο, διηγέσθαι ἐξῆς. narrare veniasse

veneficam εἰτε narratur veniasse venefica,

διηγούνται, ἐπὶ φαρμακίᾳ ἔλθε. narror,

ὁμολογῶμαι. narra mihi, διηγέσθαι μοι, εἰπέ μοι.

narthecium, m, θ. ναρθηκία, φ.

narthecium, ἰ, οὐ. ναρθηκίον, νάρθηξ, πυ-

ξίς, ὄχημα.

narthex, eciae, ἄ. νάρθηξ, ἡ κλῆρος τοῦ

natūtor, is, ἄ. δ. πολυπραγματῶν, νεωτε-
ρίζων. ἴδε τὸ ἔξης.

natūtor, ari, (nato) πολυπραγματῶν, νεω-
τερίζω.

natūo, ōnis, 0. (nascor) γένος, γέννημα.

2) ἐπὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, φύλον, ἔθνος.
natūone Car, τὸ γένος Κάρι. 3) γένος, ἔθνος,
ἐταιρία. Epicureorum, τὸ γένος, ἔθνος τῶν
Ἐπικουρείων. 4) ἐπὶ ζώων τὸ γένος, φύ-
λον. 5) ἐπὶ ἀφύγων τὸ γένος, ἡ φυλή, τὸ
εἶδος. 6) παρὰ τοῖς ἐκκλησίαις, nationes ἴσον
τῶν gentes, τὰ ἔθνη, οἱ ἐθνικοί. 7) Natio,
0. ἡ τῆς γενέσεως θεά.

natūa, is, 0. γλουτόν. συνήθ. natus, ium,
πληθ. οἱ γλουτοί, τὰ γλουτῖα, ἡ πυγή.

Natūo, ōnis, ἄ. Natīōn, ποταμός Ἰταλίας.
τῶν Natūon.

natūvitas, atis, 0. (nativus) γένεσις, γενετή.

Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἔξης.

natūvitas, ἑπὶ. ἐκ γενετῆς.

natūvus, u, um, (nascor) γεννητός, γεννητός.

2) ἔμφυτος, φυσικός. species, ἄντρον αὐ-
τοφυές.

natūo, avī, natum, are, (οὐκιστ. τοῦ na) νή-
χομαι, νίω. naufragus natans, νηχομένης

ναυαγός. natant pisces asquore, ἔχουσιν
ἐννήχονται τῇ θαλάσῃ. natantes, ἕπον.

beatūo, ei ἔχουσιν. naturo aliqui, ἐννήχου-
σθαι τινι, διανήχουσαι τι. nulla natatur

piscibus, ἔχουσιν ἐννήχονται τοῖς ἰχθύσι.

2) ἐπιπολέω, ἐκχέομαι, ἐκτείνωμαι. campi
natantes, ἡ ὁλόσσα καὶ αἱ λίμναι. 3) ali-

qua re, ῥέω τινι. pavimenta vino natant,
τὸ ἄσφαλον οἶνον ῥέει. tellus sanguine, ἡ γῆ

φόνῃ εἴτε αἵματι ῥέει. 4) oculi natantes,
ἀστατοὶ καὶ ἀμυδρεῖς ὀφθαλμοὶ μεθούτων

καὶ ἀποθησκόντων. 5) ἀρατῶ, ῥέω, πλέω.
pes in laxa pelle natat, ὁ πούς νεῖ (πλέει)

ἐν χαλαροῖς ὑποδήμασι. mens natat, ἡ ψυχὴ
ἀστατεῖ. campi natantes, ἀγροὶ κυμαίνον-
τες, κυμαίνων λίαν.

natix, ōis, 0. (na) ἡ ὕδρα, ὁ ὕδρος. 2)

ἡ ἐκ τῆς ὕδρος ὁρᾷς ἰαχόσθην. 3) βοτάνη
τις, ἡ τοῦ Αἰγυπτίου. Oenosis natix.

natū, ūd. natus.

natūla, u, 0. (ὀνομαζ. τοῦ nato) θυγάτριον.
Ἐπιγρ.

natūra, is, 0. (nascor) φύσις. naturā frater,
adoptionis filius, ἀδελφός μὲν κατὰ φύσιν,

οὐδὲ κατὰ θέσιν. natura montis, ἡ τοῦ
οἴου φύσις. homo variā naturā, ἄνθρωπος

ποικίλος τὴν φύσιν, φύσιν ἔχων ποικίλην,
loqui, ut natura fert, λέγειν, ὥπως ὁ θε-

μός ἐστι. naturā iussum, φύσει ἔμφυτον,
naturā ionax, φύσει μνημονικός. naturā

ita comparatum est, οὕτω πείσκει. accun-
dam naturam, κατὰ τὴν φύσιν. proter

(contra) naturam, παρὰ τὴν φύσιν. in re-

tum natura est, in re tam naturam cadit,
φύσιν ἔχει, ἐνδύχεται. quoniam ad requisita
naturae necessarii, ἀναχωρήσας εἰς τὸ
πλήρωσιν φυσικὴν χρειαίαν, (ἀποπαύσας).
naturae satisfacere, concedere, ἀπουκί-
σκειν. 2) natura rerum ἡ ἀπλῶς natura,
ἡ τῶν ὄντων φύσις, φύσις, κόσμος. 3) φύ-
σις, οὐσία, τὸ εἶν, una ex dualibus naturis
constat, μία ἐκ δύο φύσεων συγκαταμέ-
νη. 4) τὰ αἰδοῖα, μύρια, (ἡ φύσις).

natūralis, e, spem. ἀντὶ τοῦ naturalis.

natūralis, o, (natura) φυσικός, naturalis

pater, ὁ κατὰ φύσιν πατήρ, mors, ὁ κατὰ
φύσιν θάνατος, αὐτόματος θάνατος. natu-

rale saxum, αὐτοφυές πέτρα. naturalis
questio, ἡ περὶ φύσεως διατριβή, φυσικὴ

θεωρία. naturale est, οὕτω πείσκει. natu-
rale, οὐ. καὶ naturalia, πληθ. τὰ αἰδοῖα,

μύρια.

natūralitas, atis, 0. (naturalis) φυσικότης.

natūraliter, (καὶ naturaliter) ἐπὶ. φυσικῶς,
φύσει, κατὰ φύσιν.

natūralificatus, u, um, (natura-facio) φυ-
σιοποιήθεως.

natūus, u, um, ūd. nascor.

natūus, i, ūd. nascor.

natūus, ūs, ἄ. (nascor) ἄγρ. κατ' ὄνομαστον,
ἐκ τούτου τὸ natū, τὴν ηλικίαν, τὴν ἡλι-

κίαν, (παρ' Ὀμήριον γενεῇ). maximus natū,
ὁ πρεσβύτατος, (πρεσβύτατος γενεῇ). ma-

ior natū, πρεσβύτερος. minor natū, νεώ-
τερος. iunius natū, τηλικούτος ὢν. homo

grandis natū εἴτε magnus natū, ἄνθρωπος
πρόβιος τῆς ηλικίας ὢν, πρεσβύτερος, gravior

natū, τῇ ηλικίᾳ σπουδαιότερος.

Nauhōlides, u, ἄ. Ναυβολίδης.

naucella, tadū τῷ navicella.

naucel, ūd. naueum.

nauclericeus, εἴτε nauclericeus, u, um, ναυ-
κληρικός.

nauclerus, i, ἄ. ναύκληρος.

Nauclerāia, is, 0. Ναυκρετίς, πόλις τῆς Ἀί-
γύπτου. Nauclerites, u, ἄ. Ναυκρετίτης.

Naucleriticeus, u, um, Ναυκρετικὸς.

nauclula, u, tadū τῷ navicula.

nauclulor, ari, tadū τῷ navicular.

naueum, i, uo. εἴτε naueus, i, ἄ. ἄγρ. ἐκ
τούτου τὸ nauci habere ἢ facere, περὶ ἡ-

λίγον ποιεῖσθαι, ἐν ὁδῷ λίγος τιθέναι.
homo non nauci, ἄνθρωπος οὐτιθέναι. nau-

co ducere aliquid, παρ' ὁδῷ ἡγγεῖσθαι τι.
naufragālia, o, (naufragium) ναυαγίαις ἐπι-

πέρων, ναυοβόρος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς
καὶ ἡ ἔξης.

*naufragiōsus, u, um, ναυαγίαις πλήρης.

naufragium, i, uo. (navis-frango) ναυαγίαν.

naufragium facere εἴτε pati, ναυαγίαν

naufragio pereō, ναυαγίᾳ ἐκπλήσσειν.

2) μεταφ. ἡ ναυαγία, φοβρά, ἀπώλεια, συμφορά. 3) ναυάγιον. naufragia, τὰ ναυάγια. naufrāgo, αρ, ναυαγῶ.
 naufrāgus, α, um, (navis-frango) ναυαγός. μεταφ. ναυαγός, ἀπώλως, κατ' ἐξοχήν· ἀποβάλλον τὰ ἑαυτοῦ. 2) ναυαγίαν ἐπιφέρων, ναυαγός.
 nauiliūm, ταῦτό τῷ nobiliūm.
 nauulūm, ι, οὐ. ναῦλον.
 nauimāchiā, α, θ, ναυμαχία (ἡ θάλας χάριν ἐπιτελουμένη, καὶ ὁ τόπος, τὸ θέατρον, ὅπου ἐπιτελεῖται).
 nauimāchiārius, α, um, τῆς ναυμαχίας.
 nauimāchiarius, α, ὁ ἐν θαλασσινῇ ναυμαχίᾳ ἀγωνιζόμενος.
 Naupactus, ι, θ, Ναυπάκτος. Naupactūs, α, um, Ναυπάκτιος.
 naupegiārius, ii, α, ταῦτό τῷ naupogus. Ἐπιγρ.
 naupegius, ι, α, ναυπηγός.
 Nauptides, α, α, Ναυπτιάδης.
 Nauplius, ι, α, Ναύπλιος.
 Nauportum, ι, οὐ. Ναυπορτον, πόλις Πανονίας, ὅπου τὰ νῦν ἡ δυν. Δουβιάνα. Nauportus, ι, α, Ναυπορτος, ποταμός αὐτοῦ. περὶ τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως ἴδε Πλίν. li. n. 3, 18, 22.
 nausca, α, θ, ναυσία, ναυτία, ἐμεσία.
 nauuāhilis, α, (nausea) ναυσιαῶδης, ναυσιασιν ποίω.
 nauseāhondus, α, um, (nausea) ναυσιαῶν, ναυσιαῶν.
 nauuātor, ōris, α, (nausea) ναυσιαῶδης, ναυσιαῶν.
 nauseo, avi, atum, are, ναυσίω, ναυτιῶ.
 2) ἀπώματι, σικχαίνωμαι.
 *nauseōla, α, θ, (ὕποκορ. τοῦ nauseo) μικρά τις ναυτία.
 *nauseosus, α, um, (nausea) ναυσιαῶδης, ἐμετοποιός.
 Nausicaa, α, καὶ Nausicaē, es, θ, Ναυσικάα.
 nausum, ι, οὐ, ἑίδος Γαλλικοῦ πλοίου. Δούλον.
 nauia, α, γδ, nauia.
 nauialis, α, ναυτικός, τοῦ ναύτου.
 nauia, α, θ, ταῦτό τῷ nausea. 2) ἄνελος.
 nauicārius, ii, α, ναυκλήριος. Ἐπιγρ.
 nauiceus, α, um, ναυτικός. nauticus clamor, ναυτικός εἶς τῶν ναυτῶν βοή. verbum nauticum, ναυτικὴ λέξις. nauticae exuviae, ναυτικά λάρυρα, ἐμβροτοί, ἀκρωτήρια, res nauticae, τὰ ναυτικά, ἡ ναυτική. nautica castra, ὁ ναύσταθμος. nautici, α, οἱ ναυτικοί, ναῦται. ποιητ. nautica pinna, ἡ ναῦς. — nautica pecunia, τὸ ναυτικόν, (ἀργύριον ναυτικῶς διακείμενον).
 nauilius, ι, α, ναυτίλος, πόντιλος.
 nāvale, is, ts, navalis.

nāvālis, α, (navis) νήπιος, ναυτικός, πυλῶς navalis, ἡ ναυμαχία. disciplina navalis, ἡ ναυτική. arbor navalis, ναυπηγήσιμον δένδρον. materia navalis, ἡ ναυπηγήσιμος ὕλη, τὰ νῆα ξύλα. fuga navalis, ἡ ἐν νηὶ φυγή. castra navalia, τὸ ναύσταθμον, ὁ ναύσταθμος. socii navales, οἱ ναῦται, κομηλάται, ἐπίτες καὶ οἱ ἐπιβάται. navalia instrumenta, τὰ τῆς ναὸς ἔπλα. καμ. pedes navales, οἱ κομηλάται. — navale, οὐ, τὸ νεώριον, (ναυπήριον καὶ νεώλκιον). navalia, πληθ. τὰ νεώρια, οἱ νεώλκιοι.
 nāvanter, ἐπὶ. (navo) φιλοπόνως, συντόμως.
 nāvarchus, ι, α, ναύαρχος.
 nāvo, ἐπὶ. ταῦτό τῷ navior.
 nāvā, α, θ, (navis) σκάφη.
 nāvīcella, α, θ, (ὕποκορ. τοῦ navis) πλοιάριον, σκάφος.
 nāvīcula, α, θ, (ὕποκορ. τοῦ navis) πλοιάριον, σκάφος.
 nāvīcularis, α, (navicula) ναυκληρικός. Α. τοῦ μεταφ. Α.τ.
 nāvīcularius, α, um, ναυκληρικός. navicularia, α, θ, ἡ ναυκλήρια. naviculariam facere, ναυκληρεῖν. navicularius, α, ὁ ναυκλήριος.
 nāvīculātor, ōris, α, ναυκλήριος.
 nāvīculor, ari, (navicula) πλέω ἐν πλοιαρίῳ.
 nāvīfrāgus, α, um, ταῦτό τῷ naufragus.
 nāvīgābilis, α, πλώϊμος, πλωτός.
 nāvīgātio, iōnis, θ, (navigo) πλοῦς, ναυτιλία. navigationes, οἱ πλοῖ. difficultas navigationum, τὸ δυσπλοῦν, prospecta, aequanda navigatio, πλοῦς ὁριος, εὐπλοία.
 nāvīgātor, ōris, α, (navigo) ναύτης, ναυτικός.
 nāvīger, are, erum, (navis-gero) πλοιοφόρος, πλώϊμος, πλωτός. 3) navigera eimilitudo, τὸ πλοιοειδές.
 nāvīgētium, ι, οὐ, (ὕποκορ. τοῦ navigium) πλοιάριον.
 nāvīgium, ι, οὐ, (navigo) πλοῖον. παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις καὶ σχοῖα. 2) πλοῦς.
 nāvigo, avi, atum, are, (navis) πλέω, ναυτιλλομαι. ex Asia in Macedoniam navigavi, εἰς τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ τῆς Ἀσίας ἔπλευσα. Megaram versus, ἐπὶ Μεγάρων πλεῖν. navigatur, πλέουσι, ναυτιλλοῦνται. cum per anni tempus navigare poteris, ἐπειδὴν πλοῦς γένηται. navigare e portu, ἐκπλεῖν ἐκ τοῦ λιμένος. navis navigat, ἡ ναῦς πλεῖ. in Africam bellum navigabat, εἰς τὴν Λιβύην στόλος τὸν πόλεμον μετέφερεν. 2) aliquid, πλεῖν τι, πλεῖν ἐν τινι, διὰ τινος. Oceasum, τὸν Ὠκεανόν, διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ. terram, διὰ τῆς ἡπείρου. Oceanus navigatur, ἐν τῷ Ὠκεανῷ ναυτιλλοῦνται. laeus navigati, λίμνη πεπλουσμένη. 3) πλέω, νήχεμαι, ῥέω.

nāvis, is, θ. ναὺς, πλοῖον. longa, μακρά ναὺς. operaria, ἡ φορτηγὸς ναὺς, ἡ οὐλὰς. praetoria, ἡ ναυαρχίς. constrata, κατὰστρωμα ἔχουσα. navem (εἴτε navim) construere, ὀδοῦναι, ναυπηγεῖν, ναυπηγεῖσθαι ναὺν. insinuare armamento, καταρτίζειν καὶ ἐπλῖζειν τὴν ναὺν. deducere, καθέλκειν. subducere, ἀνέλκειν. solvere, ἀνάγειν. ascendere, εἴτε ascendere naviam εἴτε in navem, ἐμβαδίνειν εἰς ναὺν, ἐπιβαίνειν ναὺς εἴτε ἐπὶ ναὺν. egredi navī (εἴτε nave) εἴτε e navī, ἐκβαίνειν ἐκ τῆς ναὺς. navem appellere ad locum, τὴν ναὺν προσορμίζειν πρὸς τόπον. frangere, ναυαγεῖν. in navī volū, ἐν νηὶ πλεῖν. milites in naves imponere, ἐμβάλλειν τοὺς στρατιώτας εἰς τὰς ναὺς. ex navibus exponere, ἐκδιβάλλειν ἐκ τῶν ναῶν. 2) navis Argolica καὶ ἀπλῶς navis, ἡ Ἀργὸς (τὸ ἄστρον).

nāvīa καὶ συνήθ. nausia, α, δ. (navis) ναύτης, ναυτικὸς.

nāvitas, ātis, θ. ταῦτὸ τῷ gnāvitas.

nāviter, ἐπιρ. ταῦτὸ τῷ gnāviter.

nāvo, avi, atum, are, (navus) aliquid, φιλοπόνοος ἢ ἐνεργῶς ποιεῖ τι, ἐπιμελουμαι τοῦτος. bellum, ἐπιμελείσθαι ἰσχυρῶς τοῦ πολέμου. prus, πολλὰ σπουδῇ πράττειν τι, φιλοπονεῖν τι. alieni studium, σπουδάζειν περὶ τινος. operam alicui, ὑπακρετεῖν, ὑποσχεῖν τι. fortiter in acie operam navare, ἀνδρείως καὶ ἐνεργῶς μάχεσθαι.

nāvus, a, um, ταῦτὸ τῷ gnāvus.

navis, α, ταῦτὸ τῷ navis.

Naxium, ī, cū. Νάξια λίθος.

Naxos, (-us), ī, θ. Νάξος μία τῶν Κυκλάδων νήσων καὶ πόλις τῆς Σικελίας. Naxius, a, um, Νάξιος. Naxia cos, ἡ Νάξια λίθος. Nazārenus, Nazāreus καὶ Nazārus, a, um, Ναζωραῖος, Ναζαρηνός.

ne, σύνδ. μή, ἕως μή, ἕνα μή, ὥς μή. ne fac, μή ποίει. ne facias, μή ποιήσης. ne dicam, μή λέγω. ne vivam ἢ ne sim saluus, μή γὼν ὀνειμήν, ἀλλ' ἀπολοιμήν. ne id Jupiter sineret, μή τοῦτο θεὸς τέλεσαι. cura, ne in mortuum incidas, ἐπιμελοῦ ἕως μή (ὥς μή) νοσήματα περιπέσης. operam dant, ut iudicia ne fiant, ἐπιμελονται, ἕως μή γέννηται τὸ δικαστήριον. ut hic ne ignoret, ἕως μή ὁὗτος ἀγνοῇ. ne multis, ἕνα μή μακρολογῶ. opus, ne caperetur urbs, causa fuit, εἰς αἵτιος ἐγένετο, τοῦ μή ἀλῶναι τὴν πόλιν. oase ne facias, ὅρα μή ποιῇς, μή ποιήσης. video, ne nua sit facile, οὐκ ἂν εἴη ῥᾶδιον, φοβούμαι μή οὐ ῥᾶδιον ᾗ. vide ne non possis, οὐκ ἂν δύναται. melius ne fiat, διδρασκῇ μή γέννηται. periculum erat, ne fieret, κινδύνος ἦν μή γένοιτο. timeo, ne non

impetrem εἴτε ut impetrem, φοβούμαι μή οὐ λάβω. ne sit eamum malum dolor, malum certe est, τὸ μὲν μέγιστον κακὸν οὐκ ἂν εἴη ὁ πόνος, κακὸν δὲ δὴ ἔστιν. 2) ne—quidem, οὐδέ, μηδέ, ne illa quidem consolatio, οὐδὲ λίκνιν ἢ παραμυθία. ne si curiam quidem, οὐτ' ἂν εἰ βουλεύμην, ποῦ ne juverem quidem novit; ne nunc aenem, ἐμὰ οὐδὲ νῦν ὄντα ἐκίνησε' μή ὅτι γὼν γέροντα. 3) ἀντὶ τοῦ ναυ, ἴδ. ναυ, σύνδ. (λέγει ἐγκλιτική) ἢ. dicamne? ἢ λέγω; putamne? ἢ οἶαι; Pyrrhin, ἀντὶ τοῦ Pyrrhine? ἢ τοῦ Πύρρου; 2) ἀντὶ τοῦ nonne, 2) οὐτ' οὐκ οὐτως ἐστὶ; 3) πλειονοτικῶς utrum, ἀντὶ τοῦ uter, πότερῃ; καὶ τ. τ. 4) ἐν τῇ διαλεκτικῇ ἐρωτῆσαι ἢ. rerum veriorumne? τῶν ἔργων ἢ τῶν λόγων; clamne palamne? κρυψά ἢ φανερώς; pauca anne multa? ὀλίγα ἢ πολλά; πότερον ὀλίγα ἢ πολλά; 5) si. iuramus si, scire poteris, εἰ πορεύσεται, εἰδέναι δύνηται. quaro, recte ne meminim, ἐρωτῶ, εἰ ὁρθῶς μνησκῶμαι. quavisit, ne liceret, ἐπιτρέπον, εἰ εἴξει. cum interroga-retur, utrum plura patrem, matremne faceret, ἐρωτῶμενοι, πότερον περὶ πλείονος ποιεῖτο τὴν μητέρα ἢ τὸν πατέρα. quoritur, sine dii, necno (sine), ζητεῖται, εἰ εἰσὶ θεοί, ἢ οὐκ εἰσὶν. honestumne facia sit an turpe, dubitant, πότερον καλὸν ἐστὶ ποιεῖν ἢ αἰσχρὸν, ἀπορροῦσιν.

Nemra, α, θ. Νεάιρα.

Nemthus, ī, δ. Νεάυθος, ποταμός Ἰταλίας ἐν τῇ Βρετανίᾳ χώρῃ, τανὺν Νιστο.

Nēapolis, is, θ. Νεάπολις, πόλις τῆς Ἰταλίας. Neapolitanus, a, um, τῆς Νεαπόλεως. Neapolitanus, d. Νεαπολίτης. 2) μέγας τῶν Συρακουσῶν. 3) θυμὸς ἄλλων τινῶν πόντων, εἰς τῆς ἐν τῇ Ζευγίτανῃ Ἀφρικῇ Νεαπόλεως, ἢ τανὺν Nabal καλεῖται.

nēbris, idis, θ. νιθρίς.

nēbrilis, α, δ. νιθρίτης λίθος.

nēbilla, α, θ. νεφέλη ἢ διέχλω, νέφος. 2)

ἀτμός, κνίσσα, καπνός. 3) ποιεῖ. εἰ λεπτὸν κάλυμμα, λεπτὸν ὄρασμα.

nēbulo, are, aliquid, αἰθάλω τι.

nēbulo, pais, d. (nebula) σκοτίας, ὀμίχλη, ὥς, ὥσπερ. 2) (ἐκαπνῶς ποιών) ἀερολογία, ἀγύρτης, κόπης.

nēbulositas, ātis, θ. τὸ νεφελώδες, διέχλωδες. Α. απ.

nēbulosus, a, um, νεφελώδης, διέχλωδης. nēc εἴτε νεκρός, σύνδ. οὐκ, καὶ οὐ, μήτε, καὶ μή. nautis tristis nec variū, ἀγέλλαι λυπηραί, καὶ οὐ ποικίλαι. quo moris, nec ita multo mori, τούτου ἀποθανόντος καὶ οὐ πολλῷ ὑστερον. nec nunc quidem,

οὐδὲ νόνη. virtus neque naufragio, neque incendii omittitur, ἡ ἀρετὴ οὐτε ναυαγία, οὐτε ἐμπρησμός ἀποβάλλεται. nec vivi nec mortui, οὐτε ζῶντες, οὐτε τεθνηκυῖες. nec miror, et gaudeo, οὐτε θαυμάζω, χαίρω τε (χαίρω δι.) nec a me alienus et tibi amicissimus, οὐτε ἐμὸς ἀλλότριος, σοὶ τε οικειωμένος. greges auferam, gallinarum, etc. nec non piscium, ἀγέμαι χηνῶν, ἐργίλων, κ.τ.λ. πρὸς δὲ εἰς ἰχθύων. nec non et Tyrii, καὶ οἱ Τύριοι ὡσαύτως. nec enim, neque enim, οὐτε γάρ, οὐδὲ γάρ. 2) πλεοναστικῶς, σὺν nemo neque orator fuit neque poeta qui—, οὐδεὶς οὐτε ῥήτωρ ἐγένετο, οὐτε ποιητής, ὅς—neque enim tu nobis quidem, οὐδὲ γάρ οὐδὲ ἡμῖν. neque tu haud dicas, ἀντὶ τοῦ neque dicas. 3) σπάν. ἀντὶ τοῦ ne quidem, οὐδὲ nec inermes, οὐδὲ ἀσπλοὶ ὄντες. 4) σπάν. ἀντὶ τοῦ et ne. necator, ὄρις, ἀ. (neco) φονεύς, Ἄ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξήκ.

necatrix, ἴσις, θ. φονεύτρια.

necum εἴτε nequedum, (nec dum) οὐτε-πω, μήτε-πω. 2) οὐδέπω, μηδέπω.

necessarie, ἐπὶ β. ἀναγκαῖως, εἰς ἀνάγκης. necessario, ταῦτ' ἐπὶ necessario.

necessarius, α, um, (necesse) ἀναγκαῖος. mora necessaria, β ἀναγκαῖος (φυσικός) θάνατος. voluptates non necessariae, αἱ οὐκ ἀναγκαῖαι ἥδοναι. quae ad vitam necessariae sunt, τὰ πρὸς τὸν βίον ἀναγκαῖα, τὰ ἐπιτηδεύα. mihi necessarium est, aliquid scire, ἀναγκαῖόν μοι ἐστὶν εἰδέναι τι. necessarius, ἴδ. necessarius. 2) ἀναγκαῖος, ἐπιτηδεύς, προσήκων (γίνει, φίλος, κ.τ.τ.) tibi est necessarius, ἀναγκαῖός σοι ἐστὶν, inous familiaris et necessarius, οικεῖτός μοι καὶ ἀναγκαῖος. necessaria mea, ἡ προσήκουσά μοι. 3) necessarii partes, τὰ ἀναγκαῖα (εἰδοῖα).

necesse, ἀκλιτον ἐπὶ θ. ἀναγκαῖον, ἀνάγκη. id quod necesse est, ὅπου ἀναγκαῖόν ἐστι. homini necesse est mori, τῷ ἀνθρώπῳ ἀναγκαῖον (ἀνάγκη) ἐστὶν ἀποθνήσκειν. habeo necesse εἶτε mihi necesse est scribere, ἀναγκαῖον (ἀνάγκη) ἐστὶ μοι γράφειν. homines mortales interire necesse est, ὀνητοὺς ἀνθρώπους ἀπολλύσθαι ἀνάγκη ἐστὶν. necesse est, ut faciam, ἀναγκαῖόν μοι ἐστὶ ποιεῖν, Σχμ. τὸ ut συνήθως παραλείπεται, σὺν Luetrica pugna immortalis sit necesse est, τὴν Λευκτρικὴν μάχην ἀθάνατον εἶναι ἀνάγκη ἐστὶν. multa videntur, necesse est, ἀναγκαῖον αὐτοῖς ἐστὶ, πολλὰ ὁρᾶν.

necessitas, αἰς, θ. ἀνάγκη. mihi axoundi necessitas est, ἀνάγκη μοι ἐστὶν εἰδέναι. necessitatem imponere, alferre alicui, ἀ-

νάγκην ἐπιτεθεῖναι, ἐπιφέρειν τινί. vi et necessitate, βία καὶ ἀνάγκη. necessitas divina ἡ θεία ἀνάγκη. famem et ceteras necessitates tolerabant, λιμὸν καὶ τὰς ἄλλας ἀνάγκας ἐκαρτέρουν. partes corporis ad naturae necessitatem datae, τὰ ἀναγκαῖα, τὰ αἰδοῖα, ex necessitate facere aliquid, εἰς ἀνάγκης ποιεῖν τι. 2) Necessitas, ἡ ἀνάγκη. 3) ἀνάγκη, ἀναγκαῖότης, ἐπιτηδεύτης, (φιλία, συγγένεια κ.τ.τ.) necessitudo, ἴσις, θ. ἀνάγκη, ἀνάγκης δύναμις. 2) ἀνάγκη, τὰ δεινά. 3) συνήθ. ἡ ἀνάγκη, ἀναγκαῖότης, ἐπιτηδεύτης, (συγγένεια, φιλία, οικειότης, φιλοσυνία, κ.τ.τ.) necessitudine adjunctus alicui, φίλος, ἡ γένει προσήκων τινί. adjungere aliquem ad suam necessitudinem, ἀναρτᾶσθαι τινά. 4) necessitudines, οἱ ἀναγκαῖοι, ἐπιτηδεῖται, προσήκοντες, συγγενεῖς, φίλοι, κ.τ.τ.) necessitas, ἀρ, ἀναγκαῖω.

necessum, ἀρχαῖως ἀντὶ τοῦ necesse.

neque, εἴτε nec ne, ἢ οὐκ, εἴτε μὴ. πρὸ. αὔ.

necnon, ταῦτ' ἐπὶ nec non, ἴδ. nec.

neco, avi, atum, (σπάν. cui, ciui), are, (nox) aliquid, φονεύω, ἀποκτείνω, ἀπολλύμι, διαφθείρω τινά. veneno, fano, ferro, φαρμάκῳ, λιμῷ, σιδήρῳ. 2) aliquid, ἀπολλύμι, διαφθείρω, ἀναίρω τι.

neceporiana, αἰς, (nec opriana) ἀπροσδοκῆτος, οὐ προσδοκῶν.

neceporiano, ἐπὶ β. ἀπροσδοκῆτος, εἰς ἀπροσδοκῆτον.

neceporianus, α, um, (nec-oprius) ἀπροσδοκῆτος. Ἄ. ποιητικῇ.

neceporianus, α, um, (nec-oprius) ἀπροσδοκῆτος, οὐ προσδοκῶμενος. ex necporiano, εἰς ἀπροσδοκῆτον, ἀπροσδοκῆτως.

neceporianus, α, um, (nec-oprius) ἀπροσδοκῆτος. Ἄ. ποιητικῇ.

neceporianus, α, um, (nec-oprius) ἀπροσδοκῆτος, οὐ προσδοκῶμενος. ex necporiano, εἰς ἀπροσδοκῆτον, ἀπροσδοκῆτως.

neceporianus, α, um, (nec-oprius) ἀπροσδοκῆτος. Ἄ. ποιητικῇ.

neceporianus, α, um, (nec-oprius) ἀπροσδοκῆτος, οὐ προσδοκῶμενος. ex necporiano, εἰς ἀπροσδοκῆτον, ἀπροσδοκῆτως.

neceporianus, α, um, (nec-oprius) ἀπροσδοκῆτος. Ἄ. ποιητικῇ.

neceporianus, α, um, (nec-oprius) ἀπροσδοκῆτος, οὐ προσδοκῶμενος. ex necporiano, εἰς ἀπροσδοκῆτον, ἀπροσδοκῆτως.

neceporianus, α, um, (nec-oprius) ἀπροσδοκῆτος. Ἄ. ποιητικῇ.

neceporianus, α, um, (nec-oprius) ἀπροσδοκῆτος, οὐ προσδοκῶμενος. ex necporiano, εἰς ἀπροσδοκῆτον, ἀπροσδοκῆτως.

neceporianus, α, um, (nec-oprius) ἀπροσδοκῆτος. Ἄ. ποιητικῇ.

neceporianus, α, um, (nec-oprius) ἀπροσδοκῆτος, οὐ προσδοκῶμενος. ex necporiano, εἰς ἀπροσδοκῆτον, ἀπροσδοκῆτως.

neceporianus, α, um, (nec-oprius) ἀπροσδοκῆτος. Ἄ. ποιητικῇ.

neceporianus, α, um, (nec-oprius) ἀπροσδοκῆτος, οὐ προσδοκῶμενος. ex necporiano, εἰς ἀπροσδοκῆτον, ἀπροσδοκῆτως.

neceporianus, α, um, (nec-oprius) ἀπροσδοκῆτος. Ἄ. ποιητικῇ.

neceporianus, α, um, (nec-oprius) ἀπροσδοκῆτος, οὐ προσδοκῶμενος. ex necporiano, εἰς ἀπροσδοκῆτον, ἀπροσδοκῆτως.

neceporianus, α, um, (nec-oprius) ἀπροσδοκῆτος. Ἄ. ποιητικῇ.

neceporianus, α, um, (nec-oprius) ἀπροσδοκῆτος, οὐ προσδοκῶμενος. ex necporiano, εἰς ἀπροσδοκῆτον, ἀπροσδοκῆτως.

necubi, (ne ubi) μή που, ἔνα μή που, ἔπως μή που. necubi transducerent, ἔπως μή που διαγάγειν. ita ut necubi consistat, οὕτως ὥστε μηδαμοῦ δοτῆναι.

necundo, (ne-undo) μήποθεν, ὅπως (ἔνα) μήποθεν. Λίδιος.

necutor, tra, trum, οὐδὲτερος. Ἐπιγρ.

necydālus, i, ἀ. νεκυδαλος.

ne-dum, σύνδε, μὴ ἔτι, μὴ τι, μὴ τοι, μὴ τί γε. animum habere etiam adversus colla mala, nedum ad istas umbras malorum, ὁλόβρος ἔχειν καὶ πρὸς σπινὰ κακά, μὴ ἔτι πρὸς ἀκρίβειας τὰς σπινὰς τῶν κακῶν. etiam privatis deformia, nedum principi, καὶ ἰδιώταις αἰσχροῦ, μὴ τί γε ἡγεμόνι. satrapes non queat, nedum tu possis, οὐδὲ σατράπης ἀν δύναιτο, μὴ ἔτι οὐ δύνασαι. optimis temporibus non potuerunt, nedum his temporibus, οὐδὲ ἐν τοῖς καλλίστοις χρόνοις ἀδύνατο, μὴ ἔτι ἐν τῷ νῦν χρόνῳ. nedum hominum humilium, sed etiam amplissimorum, οὐχ ὅσον μόνον (μὴ ἔτι) ἀνθρώπων ταπεινῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπιφανεστάτων.

nefande, ἐπὶ ἀθρηστῶς, ἀνοσίως.

nefandus, a, um, (ne-for) ἀθρηστος, ἀθρηστος, ἀνόσιος.

nefans, ntis, ταῦτο τῷ nefandus.

nefario, ἐπὶ ἀθρηστῶς, ἀθρηστῶς, ἀνοσίως, μιανῶς.

nefarius, a, um, (nefas) ἀθρηστος, ἀθρηστος, ἀνόσιος, μιανῶς.

nefas, ō. ἄκλιτ. (nefas) τὸ ἀνόσιον, ἀθρηστικόν, ἀθρηστικόν, nefas dicunt, οὐ θέμις εἰπεῖν. patriam irasci, nefas ducebat, τῇ πατρίδι ὀργίζεσθαι ἀθρηστικὸν ἡγείτο. per fas ei nefas, δικαίως τε καὶ ἀδίκως, πάντως. nefas committere, ἀνοσίαν τι, ἀθρηστικόν τι ποιεῖν, ἀνοσίουργεῖν. 2) nefas est aliquid facere, οὐ θέμις ἐστίν, οὐκ ἔξεστιν, ἀδύνατον ἐστὶ ποιεῖν τι. 3) τὸ μῦθος, ὁ ἀθρηστικὸς, ἀνόσιος ἄνθρωπος. 4) ἀθρηστικόν τι, θαυμαστόν τι, θαύμα, τέρας. 5) ἐπιφανηματοῦς φῶς! φῶς!

nefastus, a, um, (ne-fastus) dies nefastus, ἀποφράς ἡμέρα, ἡ μὴ δικαιοσύνη ἡμέρα.

2) ἀθρηστος, ἀθρηστικὸς, ἀνόσιος, μιανῶς. 3) ἀποτρόπαιος, ἀπαισιος, δυσειωνιστος.

nefrons, ndis, (ne-frondo) ὁ, ἡ νεφρός, γαλαθνήδος.

negantia, m, θ. (nego) ἀπόφρασις, ἀρνησις.

negatio, iōnis, θ. (nego) ἀπόφρασις, ἀρνησις.

negativus, ἐπὶ ἀποφρατικῶς, ἀρνητικῶς.

Α. τοῦ μετ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἐξῆς τίσσασιν.

negāivus, a, um, ἀποφρατικός, ἀρνητικός.

negātor, ōnis, ἀ. ἀρνητικός, ἔξαρκος.

negātorias, a, um, ἀποφρατικός, ἀρνητικός.

negātrix, icis, θ. ἡ ἀρνητοῦσα, ἔξαρκος.

neghāndus, a, um, ἀρνούμενος.

negitū, are, (negit. τοῦ nego) ἀποφράσω, ἀρνούμαι.

neglectio, ōnis, ἐπὶ συγκρ. ἀμελέστερον, ἐλιγώρως.

neglectio, iōnis, θ. ἀμέλῃσις, ἐλιγώρησις.

neglector, ōris, ἀ. ἀμέλῃσις, ἐλιγώρως.

neglectus, a, um, ἴδε negligo.

neglectus, ōis, ἀ. ἀμέλῃσις, ἀμέλῃσις, ἐλιγώρησις. res neglectui est mihi, ἐλιγώρῳ, ἀμελῶ τινος. Α. σπ.

negligens, ntis, ἴδε negligo.

negligentia, ōis, ἀμέλῃσις, ἐλιγώρησις.

negligentia, m, θ. ἀμέλῃσις, ἐλιγώρησις.

negligus rei ἢ in re, περὶ τι.

negligo εἴτε negligo, exi, octum, ūro, (ne-lego) aliquid, ἀμελῶ, ἐλιγώρῳ τινος. man-

datum, τοῦ προστάχοντος. periculum, ἀ-

μελῶς ἔχειν πρὸς τὸν κίνδυνον. legem, ἀφροντιστεῖν τοῦ νόμου. rem familiarem, ἐν ἐλιγώρῳ ποιεῖσθαι τὴν οὐσίαν, οὐδὲν φροντίζειν τῆς οὐσίας. vim, ἀμελεῖν, καταφρονεῖν τῆς δυνάμεως. negligia fraudem committere, παρ' οὐδὲν ἡγῆ, ἀμάρτυρα ποιεῖν. Theopompum confugere Alexandriam negligitiam, εἰσάγει Θεόπομπον εἰς Ἀλεξάνδρειαν καταφυγεῖν. — negligia, ntis, ἀμέλῃσις, ἐλιγώρησις, ῥαθυμία, ἀμελῶς, ἐλιγώρως, ῥαθυμῶς ἔχων. alienus εἴτε in aliquem, circa aliquem, τινος εἴτε περὶ

τινα, alienus τοι εἴτε in re, τινος εἴτε περὶ τι. — neglectus, a, um, ἡμελημένος.

nego, avi, atum, are, (ne) aliquid, ἀρνούμαι, ἀποφράσκω τι, οὐ φημι. negati, hanc rem esse utilem, οὐ φησι τοῦτο ὠφελίμῳ εἶναι, (λέγει, ἐστὶ οὐκ ὠφελίμῳ εἶναι). hoc ferri nego posse, οὐ φάσκω ἀνικτὸν εἶναι. casta negor (ἔπον. esse), οὐ φασιν ἀγνήν με εἶναι. negatur hippitibus, ἱκεῖνον οὐ φασὶ λημέσιν. 2) alieni aliquid, ἀπολέγω, ἀπειπεῖν, ἀπαρνούμαι, ἀνανεύω τινί τι. nego negavi quidquam petentibus, οὐτε ἡγείτο οὐδὲν τοῖς αἰτουμένοις. comitum negat (ἔπον. κατὰ), οὐ φασιν ἀκολουθήσιν. se vinculis negare, ἀποτρέψεσθαι τὰ δεσμά.

negotialis, a, (negotium) πραγματικός.

negotialis, iōnis, θ. ἡ κατὰ θαλάσσαν ἐργασία, πραγματεία, ἐμπορία.

negotiator, ōris, ἀ. ὁ ἐργαζόμενος, πραγματευτής, ἐμπορος.

negotiatōrius, a, um, ἐμπορικός. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

negotiatrix, icis, θ. ἡ ἐμπορος, ἐμπορευομένη.

negotianum, ntis, a, um, (negotium-nummus) πελυδάπανος. Λμφ. γρ.

negotium, i, οὐ, (ἐμπορο. τοῦ negotium) πραγματικόν.

nēgōiōr, atus sum, ari, ἐργάζομαι, πραγ-
ματεύομαι, ἐμπορεύομαι.

*negotiositas, ātis, θ, πολυπραγμοσύνη.

nēgōiōsus, a, um, πολυπράγμων, πραγ-
ματικός, ἀσχολός. 2) πραγματωδής, πραγ-
ματα πολλά παρέχων. negotiosi dles, al
ἐνεργοὶ ἡμέραι.

nēgōtium, ii, ō, (nec otium) ἀσχολία,
πράγμα, ἔργον. auscipere, ἀναδέχεσθαι
ἔργον. alieni dare, mandare, ἐπιτρέπειν
τινί. suum negotium gerere, τὰ ἐαυτοῦ
πράττειν. 2) κατ' ἐξοχήν. negotia, τὰ τῆς
πίστεως πράγματα, τὰ πολιτικά. 3) πρᾶγ-
μα, ἔργον, (γαλεπὸν, δυσχερές, ἐγληρόν τι).
magnum negotium est navigare, πολὺ ἔρ-
γον εἶτε δυσχερές ἐστι πλεῖν. nihil est ne-
gotii, οὐδὲν πρᾶγμά ἐστι, ῥᾶδιδόν ἐστι. nul-
lo negotio, ῥᾶδίως, εύκαρῶς. in magno ne-
gotio habere aliquid, ἐν μεγάλῳ ποιῆσθαι
τι. negotium facessere, facere, exhibere
aliquid, ἀσχολίαν εἶτε πρᾶγματὰ τινη
παρέχειν. deum nihil habere ipsam, negotii,
nihil exhibere alteri volunt, ἀξιοῦσι τὸν
θεὸν οὐτε αὐτὸν πρᾶγματὰ εἶχειν, οὐτε ἄλ-
λῳ παρέχειν. 4) πρᾶγμα, χρεῖμα. ineptum
negotium, ἄτοπον πρᾶγμα, ἄτοπὸν τι. im-
humanum negotium, ἀπάνθρωπον πρᾶγμα,
ἀπάνθρωπός τις. quid negotii est, τί ποτέ
ἐστιν.

noi, ἀρχαϊκῶς ἀντί ni.

Nēlus, ei καὶ eos, ἄ. Νηλεύς. Nēlius καὶ
Nēlus, a, um, Νηλῆϊός. Nēlides, w, ἄ.
Νηλιδής.

nēma, ātis, ō, νῆμα.

Nēmēus, a, um, ταῦτὸ τῷ Nemeus, ἴδ.
Nemea.

Nēmaus, i, θ. καὶ Nemausum, i, ō, ἡ
Νεμαῦς, πόλις τῆς Γαλλίας, τανῶν
Nimes.

Nēmausensēs, ium, ἄ. ol Νεμαύσιοι.

Nēmēu, w, καὶ Nēmēu, es, θ. Νεμέα (Νε-
μήη). Nēmēus, a, um, Νεμαῖος, Νέ-
μεος. Nemea, orum, ō, τὰ Νέμεα, Νέ-
μεα.

nēmen, īnis, ō, ταῦτὸ τῷ nema.

Nēmēsa, w, θ. ποταμός τῆς Βελγικῆς, τα-
νῶν Nims.

Nēmēsīaci, orum, ἄ. (ol Νεμεσιακοί).

Nēmēsīanus, ī, ἄ. Νεμεσιανός.

Nēmēcia, is καὶ ius, θ. Νέμεσις.

Nēmestrius, ī, ἄ. (nemus) ὁ τῶν ἄλσων
θεός.

Nēmētus, um, καὶ Nēmētus, arum, ἄ. Νέ-
μητες, ἕθνος τῆς Βελγικῆς. Ἐκ τούτου
Nemotensis, a, τῶν Νεμητῶν.

Nemotocena, w, θ. πόλις τῆς Βελγικῆς.

Nemeturi, orum, ἄ. ἕθνος τῶν Ἀλπιῶν. τὸ
ἐπιθετικὸν Nemeturius, a, um.

nēmo, īnis, (ἡ γενική neminiis σπανία, ἀντ'
αὐτῆς δὲ τὸ nullus εὐχρηστότερον). (no-
homo=homo) ἄ. καὶ ἄνις θ. οὐδεὶς (μη-
δεὶς). nemo eorum, ex iis, de iis, οὐδεὶς
ἐκείνων. nemo unus, οὐδὲ εἷς. nemo quis-
quam, οὐτις. alius nemo, ἄλλος οὐδεὶς.
homo nemo, ἄνθρωπος οὐδεὶς. neminem,
nec deum, nec hominem, οὐδένα οὐτε
θεόν, οὐτὲ ἄνθρωπον. vicinam neminem
a mo magis, οὐδεμίαν τῶν γειτνίων μαλ-
λόν ἀγαπῶ. 2) non nemo, ἔνιοι. non no-
mo ausus est, ἔνιοι ἐτόλμησαν. 3) nemo
non, οὐδεὶς ὅστις οὐ. nemo non videt,
οὐδεὶς ὅστις οὐχ ἑρᾷ.

nēmōrālis, e, (nemus) τοῦ ἄλσους, ἀλσώ-
δης. nemorale antrum, τὰ ἐν ἄλσει ἄντρον.
2) Nemoralis, a, τῆς ἐν Νέμει Ἀρτέμιδος.
nemōrensis, e, (nemus) τοῦ ἄλσους. 2) Ne-
morensis, e, τοῦ Νέμου, ἐν Νέμει. res
Nemorensis, ὁ ἱερεὺς τῆς ἐν Νέμει Ἀρτέ-
μιδος. Nemorensē, ō. ὁ περὶ τὸ Νέμει
ἄγρος.

*nemōrīcultrix, īcis, (nemus-colo) ἡ ὕλ-
δης.

*nemōrīnāgus, a, um, (nemus-nagus) ἐν
ἄλσει εἶτε δρυμῷ πλανώμενος, ὕληδρόμας.
nemōrōsus, a, um, (nemus) ἀλσώδης, ὕλ-
δης, ὕληεις. 2) ὕλῳδης, πολυὺν ἄλσος,
πολύσος.

Nemossus, i, θ. ἡ Νεμωσσός, μητρόπολις
τῶν Αρκευέρων, τανῶν Clermont.

nempe, ἐπὶ. (nam-pe) εἴηπου, θαλαδῆ, ἢ
γάρ;

nēmus, ōris, ō, τὸ νέμ. ο.ς, τὰ τέμνη. 2)
οὐδενόρος τόπος, δεινδρών, δρυμός, ἄλσος.
3) σπαν. ποιητικῶς ἡ ὕλη, τὰ ὕλα. 4)
πολύστον εἶτε πολυὺν ἄλσος δένδρων. 5)
Nemus, τὸ Νέμος, ἄλσος περὶ τὴν Ἀρικίαν,
καὶ τὸ ἐν αὐτῷ Ἀρτεμίσιον.

nēmus, εἶτε nemus, w, θ. ἐπικηδεύας αὐλῶ-
δης, ἔλεος, θρηνηδία, θρηγος, (νηνία.—
ἑλληνικὴ ἡ λέξις κατὰ Κικέρωνα da legg.
2, 24). 2) ὕληος, ἰάλεμος, ἑλοφυρμός.
3) μαγικὸν ἄσμα, ἐπηροή. 4) φαῦλον εἶτε
γυμνασίου ἄσμα, βαυκάλημα, ὁ φλόρος. 5)
Nemis, θεὰ τις ἐπιτυμβιδία.

nēnu καὶ nemum ἀρχαϊκῶς ἀντί τοῦ non.
nēu, nēni, nētum, ēre, aliquid, νέω, νή-
θω, κλώθω τι. ἔστιν ὅτε δρᾶν, πλέκω.

Nēnēcles, is, καὶ i, ἄ. Νεοκλής.

Nēnēclides, w, ἄ. Νεοκλείδης, ὁ θεμιστοκλής.
nēnēdus, i, ἄ. νεοκός.

nēnēntia, w, θ. νεομηνία.

nēnēphus, i, ἄ. νεόφυτος.

Nēnēpōlēmus, i, ἄ. Νεοπέλεμος.

nēnēpōrīcis, ἐπὶ. νεωτερικῶς.

nēnēpōrīcis, a, um, νεωτερικῶς.

nēnēra, w, θ. σκορπίος, (τὸ ζῶον καὶ τὸ ἄ-
νθρωπον).

στρον). 2) καρκίνος, (ώσαύτως). Α. Αιδοκλή. *nepenthes*, οὐ. τὸ νηπενθές (φάρμακον).
Nere καὶ *Nereio*, *is*, οὐ, ἡ Νηρείς, εἴτε
 Νηπίτα, πόλις τῆς Τυρρηνίας, τανὺν *Nepi*.
 ἢ καὶ τοῦτον *Nepesinus*, *a*, *um*, *Nepesin*ος.
Nereia, *ae*, θ, εἶδος καλαμίνθης.
Nephelo, *es*, θ. *Nepheli*. *Nephelus*, *a*,
um, *Nephelios*, τῆς *Nepheli*ς. *Nephelios*,
idis, καὶ *Nephelios*, *idis*, θ. *Nephelios*,
 θυγάτηρ *Nepheli*ς.
Nepos, *ois*, ἄ. (νόπου, νέποδος, ἀνεψίος).
ἔγγονος, (οὗτος υἱὸς ἢ θυγατὴρ). 2) *nepos*
fratris, εἴτε *ex fratre*, καὶ *sororis* εἴτε *ex*
sorore, ἀδελφίδος, ἀδελφίσσης. 3) *ἔγγονος*,
ἔγγονος. 4) βλαστός. 5) μεταφ. ὁ ἀ-
 σπαστος, σπαταλός. Οὐ. κύρ. Νέπως, ὡς το-
 σ. *neptialis*, *ae*, (nepos) σπαταλός.
neptilius, *us*, ἄ. (nepos) ἀσπαστος, σπα-
 ταλός.
Neptilianus, *i*, ἄ. Νεπωτιανός.
neptilius, *a*, *um*, (nepos) ἀσπαστος, σπα-
 ταλός.
neptior, *ari*, (nepos) ἀσπαστέωμαι, σπαταλώ.
neptilius, *i*, ἄ. (ὁποκορ. τοῦ *nepos*) μι-
 κρός ἔγγονος.
neptillus, *ae*, θ. (ὁποκορ. τοῦ *neptis*) μικρά
 ἔγγονη.
neptis, *is*, θ. (nepos) ἔγγονη, (ἢ θυγάτηρ
 τοῦ υἱοῦ ἢ τῆς θυγατρός). 2) *neptis fratris*,
 εἴτε *ex fratre*, καὶ *sororis* εἴτε *ex sorore*,
 ἢ ἀδελφίδος, ἀδελφίσσης.
Neptunialis, *ae*, Ποσειδώνιος.
neptunius, *ae*, θ. ὄνομα φυτοῦ τινος. Ἀπου-
 λίας.
neptunicola, *ae*, ἄ. (Neptunus-colo) ὁ τοῦ
 Ποσειδῶνος λάτρις.
Neptunine, *ae*, θ. ἡ τοῦ Ποσειδῶνος ἔγγονη.
Neptunius, *a*, *um*, Ποσειδώνιος.
Neptunus, *i*, ἄ. Ποσειδῶν. *Neptuni fanum*,
 τὸ Ποσειδεῖον, ἀρωατήριον τῆς Βιθυνίας,
 καὶ τὸ τοῦ Ἰσθμίου Ποσειδῶνος ἱερὸν. 2)
 ποιητικῶς ὁ Ποσειδῶν ἀντὶ τοῦ ἡβάλασσα.
nequa, ἀντὶ τοῦ *ne quia*, ἴδ. *quia* καὶ *quis*.
nequam, ἐπιθετικὸν ἄκλιτ. (συγκρ. *nequi*,
ius, ὑπερβ. *nequissimus*, *a*, *um*), εὐδαμι-
 νός, οὐδέκωνος, ἀρεστὸς, ἀχρηστος, πονη-
 ρός, φαῦλος. 2) ἀσπαστος, ἀσελγής, ἀκό-
 λαστος.
nequando, ἀντὶ τοῦ *ne quando*.
nequiquam, ἐπὶρ. εὐδαμῆ, εὐδαμῶς, μη-
 δαμῆ, μηδαμῶς.
neque, ταῦτ' τῶ *ne*.
nequedum, ταῦτ' τῶ *nequam*.
nequeo, ἴνι εἴτε *ii*, *iam*, *ire*, (ne-queo)
 ἀδυνατῶ, οὐ δύναμαι, ἀδύνατος εἰμι. *so-*
lem intueri nequeo, εἰς τὸν ἥλιον ἀντι-
 βλέπειν οὐ δύναμαι. *nequeo*, *quis fleam*,
 οὐ δύναμαι μὴ κλαίειν. *aliquid reddi no-*

quitur, ἀδύνατόν ἐστιν (οὐ δύναται) ἀπο-
 δοθῆναι.
nequidquam, ταῦτ' τῶ *nequidquam*.
nequidem, ἀντὶ τοῦ *ne quidem*.
nequidquam, ἐπὶρ. μάτην, τινάλλως, δια-
 κενῶς. 2) σπᾶν, εὐδέν, οὐ.
Nequinum, *i*, οὐ. (Νεκύνον) πόλις τῆς Ὀμ-
 βρικῆς, ἡ ὑπαρὼν *Narvia*, τανὺν *Narui*.
nequior, *ius*, ἴδ. *nequam*.
nequiquam, σπᾶν. ἀντὶ τοῦ *nequidquam*.
nequis, *nequid* καὶ *nequi*, *nequa* (*nequa*),
nequius, ἀντὶ τοῦ *ne quis* κ.τ.τ. ἴδ. *quis*
 καὶ *qui*.
nequissimus, *a*, *um*, ἴδ. *nequam*.
nequiter, ἐπὶρ. (nequam) ἀχρεῖως, ἀχρη-
 στως, φαῦλως, πονηρῶς. 2) ἀσπαστος, ἀσελ-
 γῶς, ἀκόλαστος.
nequissus, *ae*, θ. (nequam) εὐδαμινότης, ἀ-
 χρηστιά, φαυλότης. 2) ἀσπαστος, πονηρία,
 ἀσελγεία, ἀκολασία.
nequo εἴτε *ne quo*, ἐπὶρ. μή ποι.
Neratus, *i*, ἄ. Νεράτιος.
Nereis καὶ *Nereis*, *idis*, θ. Νηρείς, Νηρείς.
Nereus, *ei* καὶ *eos*, ἄ. Νηρεύς. *Nereius*, *ae*,
um, Νηρείος, Νηρείος.
Neria, *ae*, θ. ταῦτ' τῶ *Nerio*.
Neriano, *es*, καὶ *Nerianus*, *is*, θ. ταῦτ' τῶ
Nerio.
Nerino, *es*, θ. Νηρήνιος.
Nerinus, *a*, *um*, Νηρέας.
Nerio, *ienis*, καὶ *Nerio*, *ienis*, θ. ἰσχυρός,
 γυνὴ τοῦ Ἀρεως.
nerion, *i*, οὐ. νήριον, βοδεδάφνη.
Neritus (-os), ἄ. ὁ Νηρέας, τὸ Νηρίων,
 ἕως τῆς ἰθάκης. *Neritius*, *a*, *um*, Νηρί-
 τιος, ἰθακήσιος.
Nero, *onis*, ἄ. Νέρων.
Neronius, *Neronius*, *Neronianus*, *a*, *um*,
 τοῦ Νέρωνος.
Nersa, *arum*, θ. πόλις τῶν Αἰκουίων.
Nerva, *ae*, ἄ. Νερούας, Νέρβας.
nervalla, *is*, θ. (nervus) τὸ πολύνευρον, (βο-
 τάνη).
nervia, *ae*, θ. (nervus) νευρία, χορδή.
nervicus, *a*, *um*, (nervus) νευρικός.
Nervii, *orum*, ἄ. Νερούτιοι, εἶνος τῆς Γαλ-
 λίας. *Nervicus*, *a*, *um*, τῶν Νερούτιων.
nervinus, *a*, *um*, (nervus) νευρίνος.
nervium, *i*, οὐ. νευρίον, χορδή.
nervose, ἐπὶρ. νευρώδης, ισχυρῶς, ἐντόνως.
nervositas, *alis*, θ. τὸ νευρώδες.
nervosus, *a*, *um*, νευρώδης. 2) μεταφ. νευ-
 ρώδης, ισχυρός, ἐντονος.
nerophilus, *i*, ἄ. (ὁποκορ. τοῦ *nervus*) νευρίων,
 ἰσχύς.
nervus, *i*, ἄ. ν. εὐ. ο. ο. δ. τένων. 2) μεταφ.
nerui, τὰ νευρία, ἡ δύναμις, (ισχύς λέγουσι,
 θεϊκότης, βίωμα, ἰσχύς, τένος. 3) νευρίων,

νευρά, χειρὴ, (τῆς κιθάρας κ.τ.τ.) 4) νεύρον, νευρά (τοῦ τόξου). 3) κάλως, ποδοκίκη, δασμός, ἄλυσις. 6) πύσθη. 7) χέριον, δέσμα.

Nesace, es, εἴτε Nesas, ω, θ. Νησάτι.

nesārius, a, um, (ne-sario) ἔσρων.

nescibilis, o, οὐκ ἐπιστητός.

†nescienter, ἐπίρ. (nescio) ἀγνοοῦντως, ἀγνοῖα.

nescientia, ω, θ. ἄγνοια. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. nescio, ἴνι καὶ ἴ, illum, ire, (no-scio) all-

quid, οὐκ εἶδ' αὖ τι, ἀγνοῶ τι. nescio nomen alicujus, οὐκ εἶδ' αὖ ὄνομα τινος. no-

scio, an profecturus sis, οὐκ εἶδ' αὖ, εἰ πορεύομαι. nescit latine, ἀπείρους ἔχει τῆς λατίνης φωνῆς. nescis, cui maledicas?

οὐκ εἶδ' αὖ, ὅν τινα κακῶς λέγεις; nescitur, ἀγνοῦται. nesciens, οὐκ εἰδώς, ἀγνοῶν, ἀγνοῖα. si nescis, meum est, εὐ ἴσθι, ἔτι ἔρὸν ἔστι. nescio quomodo, οὐκ εἶδ' ὅπως.

2) nescio, quis, οὐκ εἶδ' ὅστις, τίς. hic nescio quis loquitur, ἔνταυθα διαλέγεται τις. nescio quid litterularum, μικρὰν τινα ἐπιστολήν. Helenam nescio quis Theseus

abstulit, τὴν Ἑλένην Θησεύς τις ἀφῆρπασε.

fato nescio quo contigit, τόχῃ τινὶ συνέβη. 3) nescio, an, ἴσως, τάχα. ingens eo die res et nescio an maxima hostia sis,

μέγα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἴσως τὸ μέγιστον ἕγενετο. hoc nescio an ulli accidat, οὐκ εἶδ' αὖ, εἴ τινι συμβαίη ἄν. hoc nescio an accidat nulli, οὐκ ἄν συμβαίη οὐδενί.

hoc dijudicari nescio an unquam possit, οὐκ εἶδ' αὖ, εἰ ποτε δύναιτο ἄν ταῦτο κρίνεσθαι. nescio an possit unquam, οὐκ ἄν δύναιτο οὐδέποτε. si diutius vixisset, nescio an habuisset parem neminem, εἰ

πλείους χρόνον ἐβίωσεν, ἴσως οὐκ ἄν εἶχαν ὅμοιον οὐδένα. 4) nescire aliquid, οὐκ εἰδέναι, εὐ δύνασθαι τι.

nescius, a, um, (nescio) alienius rei, οὐκ εἰδώς, ἀγνοῶν τι. nescius pecco, ἀγνοῖα ἀμαρτάνω. nescius vari, οὐκ εἰδώς τὸ ἀληθές. non sum nescius, ista dici, οὐκ ἀγνοῶ, εὐ εἶδ' αὖ, ὅτι ταῦτα λέγεται. 2) ἀγνώ, ἀμαθής, ἀνεπιστήμων, ἀπειρὸς τινος. 3) οὐκ εἰδώς, οὐ δυνάμενος τι, ἀήθης τινός. 4) ἄγνοστος, ἀγνοούμενος.

Nēsis, idia, θ. Νησίς, νησίδιον πλησίον Νασιπύλου κείμενον, τανὺν Νησίτα.

Nessus, a, um, (Nessus) Νέσσος.

nessotrophum, i, οὐ. νησοτρόφειον.

Nessus, i, d. Νέσος, εἰς τῶν Κεγταύρων.

2) Νέσος εἴτε Νέστος, ποταμὸς Θράκης, ὃ τανὺν Μίστος καὶ Καρασού.

Nestor, ōtis, d. Νέστωρ. Nestorēus, Nestorēus, a, um, (Nestor) Νεστώριος.

Nestorianus, a, um, (Nestor) Νεστοριανός.

Nētia, idia, θ. Νητιάς, νησιδιον πλησίον Νασιπύλου κείμενον, τανὺν Νησίτα.

Nessus, a, um, (Nessus) Νέσσος.

nessotrophum, i, οὐ. νησοτρόφειον.

Nessus, i, d. Νέσος, εἰς τῶν Κεγταύρων.

2) Νέσος εἴτε Νέστος, ποταμὸς Θράκης, ὃ τανὺν Μίστος καὶ Καρασού.

Nestor, ōtis, d. Νέστωρ. Nestorēus, Nestorēus, a, um, (Nestor) Νεστώριος.

Nestorianus, a, um, (Nestor) Νεστοριανός.

nele, es, θ. νήτη.

Nēlum, i, οὐ. Νήλτον (Πτολ.) πόλις Νηλίας, τανὺν Νολο, εἰ πολίται Νηλίοι, orum, εἴτε Netinenses, ium, d. Νεατίνιοι. (Δ:68.)

netus, a, um, ἴδ. neo.

netus, us, d. (neo) νήμα. Α. τοῦ μετ. Λατ. neu, ἴδ. neve.

neuricus, a, um, νευρικός.

neurūbia, (us), m, d. νευροβάτης.

neurūides, τὸ νευροειδές.

neurospastos, i, θ. νευροσπαστος. (φ).

neuter, tra, tram, (ne-uter) οὐδέτερος, μή

δέτερος. homo neutrius partis, ὃ ἐκ τοῦ μέσου καθήμενος, ὃ μετ' οὐδέτερου ἰόν.

neutro, ἐπίρ. οὐδέτερος, πρὸς οὐδέτερον μέρος. neutro inclinata pugna, ἀμφιδήμιτος, ἰσοῦστος μάχη. 2) ἐν τῇ γραμματι.

neutra verba, nomina, οὐδέτερα ῥήματα, ἑνόμενα. Σημ. εὐρηται σπαν. καὶ εἰς ἡ γενική.

neutquam, ἐπίρ. (ne-utquam) οὐδαμῶς οὐδαμῇ. Εὐρηται παρὰ τοῖς μεταγεν. καὶ ὁ τύπος neutquo.

neutrālis, o, οὐδέτερος.

neutrāliter, ἐπίρ. οὐδέτερος.

neutro, ἴδ. neutro.

neutropassiva verba, οὐδετεροπαθητικά ῥήματα. Πρὸς κινανός.

neutrabi, ἐπίρ. (neuter-ubi) ἐν οὐδέτερον τόπῳ. 2) οὐδέτερος.

nevo εἴτε nen, (ne-vo) καὶ μή, καὶ ὅπως μή, μηδὲ, μήτε. neu sines, καὶ μὴ (μηδὲ) ἀσπης. ut vis minueretur, neu noceretur, ὅπως ἐλαττωθείη ἡ δύναμις καὶ μὴ βλάψαι.

ne vigiles, ne cursantes, ne vigiles, μὴ τρέχης, μηδὲ ἀγρυπνῆς. eam ne quis minuat, nevo vivus nevo mortuus, ταύτην, μὴ τίς ἐλαττώσῃ, μήτε ζῶν, μήτε θνήσκῃ.

Neverita, m, θ. βὰς τῆς οὐλαδαίας.

nevōlo, novia, nevuli, ἀρχαῖως ἀντὶ τοῦ uolo, κ.τ.λ.

nox, ōcis, θ. (συγγενὲς τοῦ νέκος) φόνος, θάνατος (βίσιος θάνατος). alieni nocem assero, inforro, θάνατον ἐπιφέρειν τινί, φρονεῖν διαγρησθαι τινα. nocem sibi con-

sciscero, ἑαυτὸν ἀναίρειν. vitae nocem assero, ἡ ἐξουσία ζωῆς τε καὶ θανάτου. 2) φόνος, τὸ ἐκ τοῦ φόνου αἷμα. 3) θάνατος, ταλαιύτη, (ὃ αὐτοῦματος θάνατος).

noxābunde, ἐπίρ. (noxo) στενεχώρως, περισσισμένως. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξής.

noxibilia, a, (necio) συμπεπλεγμένως, στενεχώρως, βενός.

noxilia, o, (necio) πλακτίς. Α. ποιητ.

noxio, idius, θ. (necio) πλοκή. Α. τοῦ μετ. Λατ.

noxio, idius, θ. (necio) πλοκή. Α. τοῦ μετ. Λατ.

noxio, idius, θ. (necio) πλοκή. Α. τοῦ μετ. Λατ.

noxio, idius, θ. (necio) πλοκή. Α. τοῦ μετ. Λατ.

noxio, idius, θ. (necio) πλοκή. Α. τοῦ μετ. Λατ.

noxio, idius, θ. (necio) πλοκή. Α. τοῦ μετ. Λατ.

noxio, idius, θ. (necio) πλοκή. Α. τοῦ μετ. Λατ.

noxio, idius, θ. (necio) πλοκή. Α. τοῦ μετ. Λατ.

nexo, are, (θαιμιστ. τοῦ nectō) aliquid, πλῆκω, συνάπτω τι.
 nexum, i, οὔ. ταῦτ' τῷ nexum.
 nexiosus, a, um, περίπλοκος.
 nexus, a, um, id. necto.
 nexus, us, a, (necto) πλοκή, περιπλοκή, συμπλοκή. 2) συναφή, σύνδεσις, δεσμός. 3) πρόσκειρος κτήσις, ἡ ἐπὶ χρέοντι τινά κτήσις. 4) ἀνάρτησις. nexum in eo, υποχείριος γίγνομαι ἐπὶ χρέοντι τινά, δουλεύειν ἀναγκάζομαι τῷ δανειστῇ.
 ni, (κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ nisi) εἰ μή. mo-
 riar, ni puto, ἀπολοίμην, εἰ μή ἡγοῦμαι.
 ni ita se haberet, εἰ μή οὕτως ἦν. mirum,
 ni domi est, θαυμάζω, εἰ μή ἐνδον ἐστι.
 ni habebis, εἰ μή ἔξεις. quod ni, καὶ εἰ
 μή, εἰ δὲ μή. 2) ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ ne, μή.
 Nicom, a, θ. Νικαία, ὄνομα πόλεως τῆς
 Αἰγυπτιακῆς, τῆς Βιθυνίας, τῆς Λακωνίδας,
 τῆς Ἰνδίας. Nicensis, is, a. Νικατωεύς.
 Nicenus, a, um, τῆς Νικαίας.
 Nicer, cri, a. ποταμός τῆς Γερμανίας, ὁ
 τανὺν Neckar.
 Nicerus, ois, a. Νικερως. ἐκ τούτου Ni-
 cerōdianus, a, um, τοῦ Νικιτέρωτος.
 niceōdriūm, i, οὔ. νικιτέρειον.
 niceo, nicei, ere, νέω.
 Nicomedes, is, a. Νικομήδης.
 Nicomedia, a, θ. Νικουμήδεια.
 Nicopolis, is, θ. Νικόπολις, ὄνομα πόλεων
 τινων. Nicopolitani, orum, οἱ Νικοπο-
 λιται.
 nicotia, ois, i, (nieto) σκαρδαρυγμός.
 nicto, avi, atum, are, καὶ nictor, atus sum,
 ari, (nicio) σκαρδαρύντω, βλεφαρῖζω. 2)
 alioq, διακινῶ τινι τοῖς βεβλαμμένοις.
 nictus, us, a, (nicio) σκαρδαρυγμός.
 nidamentum, i, οὔ. τὰ πρὸς νεοσσοποιῶν.
 2) νεοσσία.
 nidicus, a, um, (nidus) τῆς νεοσσίας. Ἀμφ. γρ.
 *nidificium, i, οὔ. (nidifico) νεοσσοποιεῖν.
 nidifico, are, (nidus-facio) νεοσσοποιῶ,
 νεοσσοῦω.
 *nidificus, a, um, (nidus-facio) νεοσσοποιῶν.
 nidor, oris, a. κνίσσα, culinus, τοῦ μα-
 γιστρίου. lominis, ἡ ἀτμίς τοῦ λύχνου.
 sulphuris, ἡ τοῦ καυμένου θεῖου ἀποσπρά.
 odor nidoris, ἡ τῆς νέως τῆς δαμῆ.
 *nidorsus, a, um, (nidar) κνισσιώδης.
 nidulor, ari, (nidulus) νεοσσοῦω, νεοσσο-
 ποιῶ.
 nidulus, i, a. (ὁποκορ. τοῦ nidus) μικρὰ
 νεοσσία, καλλίδιον.
 nidus, i, a. νεοσσία, καλιά. nidos fingere,
 facere, νεοσσοποιεῖν, νεοσσοῦειν. 2) νεο-
 σσία, οἱ νεοσσοί. 3) μεταφ. ἡ καλιά, δαμῆ-
 σις, εἰκία. 4) στίχκος, ἡ κη, κησώπικη.
 5) εἶδος ποταμοῦ.

(ΜΕΡΟΣ Β')

nigellus, a, um, (ὁποκορ. τοῦ niger) ὀπθ-
 μέλας, μέλας. (μαυροῦλης).
 niger, gra, grum, μέλας. sanguis, μέλαν
 αἷμα. orinis, μέλαινα κόμη. pica nigrius,
 πίσης μελάντερον. nigra terra, ἡ μέλαινα
 γῆ. nigra vox, ἡ μέλαινα, σκοτεινὴ νόξις.
 flavus niger, ποταμὸς μέλας (βαθὺς καὶ
 καθαρός). niger turbo, καλαὶνὴ λαίλαψ.
 nigra pubes, μέλαν, λυγαῖον, καλαίνον νέ-
 φος. nigra Tartara, τὰ καλαῖνα Τάρταρα.
 hora nigra, ἡ τοῦ μέλανος θανάτου ὥρα.
 nigrum, οὔ. τὸ μέλαν, μελάνωμα, ἡ μέ-
 λαίνα κηλίς. 2) μεταφ. μέλας, λυγρός,
 ἀπαίσιος. pocula nigra, θανατηφόρα ποτή-
 ρια. 3) καλαίνος, καλαινόφρων, ἀπετρό-
 πατος. 4) μέλας, δολικὸς, πονηρὸς. Εἰσι
 δὲ καὶ κύρ. ὄν. Niger, Νίγρος, οὐ καὶ Νί-
 γερ, εἰς. Eri Nigri καὶ Νίγρι καὶ Νί-
 γρη, πτος, ποταμὸς Λιβύης.
 Nigidius, i, a. Νιγίδιος. Nigidianus, a,
 um, τοῦ Νιγιδίου.
 nigra, a, θ. ἄγνωστος βοτάνη.
 nigredo, inis, θ. μελανία.
 nigresco, ieri, μελαίνωμαι.
 nigro, ui, ere, μελανῶ, μελανίζω.
 nigresco, gressi, ere, (θαμιστ. τοῦ nigro)
 μελαίνωμαι, μελανῶ.
 nigresco, are, μελανῶ, μελανίζω. nigrescere,
 μελάγχρως, μελανίζων.
 nigricolor, oris, (niger-color) μελάγχρως.
 nigriculus, a, um, ταῦτ' τῷ nigrellus.
 *nigricolo, are, (niger-facio) aliquid, με-
 λαίνο τι.
 Nigrinus, i, a. Νιγρίνος.
 Nigris, is, a. Νίγρις, (ἀγαθή). ποταμὸς Λιβύης.
 nigritia, a, καὶ nigrities, ei, θ. ταῦτ' τῇ
 nigritudo.
 nigritudo, inis, θ. μελανότης, μελανία.
 nigro, avi, atum, are, (niger) aliquid, με-
 λαίνο τι. 2) εὐθετίως μελανεῖν, μελα-
 νίζειν. nigraus, μελανίζων, μελάγχρως.
 nigror, oris, a. μελανότες, μελανία.
 nihil, οὔ. (ἄλλτ.) οὐδέν, μηδέν. nihil agere,
 nihil loqui, οὐδέν πράττειν, οὐδέν λέγειν.
 nihil eorum humanarum, οὐδέν τῶν ἀν-
 θρωπίνων. nihil temporis, οὐδέν χρόνου.
 nihil boni aito nihil bonum, οὐδέν καλόν.
 nihil quidquam, οὐδέν τι, οὐδὲ ἓν. nihil
 ad nos (ἄπεν. attinet), οὐδέν πρὸς ἡμᾶς.
 nihil minus, πάντων ἥκιστα, οὐδὲ μᾶλλον.
 nihil sum, οὐδέν εἶμι, οὐδὲς εἶμι, οὐδέν ὄν-
 ναιμι. aliquem nihil putare, περὶ οὐδένος
 ποιεῖσθαι τινα. nihil est, quod existimescas,
 alia pōssu oñe ἔστι σὺ εὐδοκῶ. nihil
 nisi, οὐδέν, εἰ μή, (μηδέν, εἰ μή). nihil
 aliud nisi, αἶτις nihil aliud quam, οὐδέν
 ἄλλο ἢ, οὐδέν ἄλλο πλὴν. 2) nihil non,
 οὐκ ἔστιν, ἢ τὸ οὐ. οὐδέν, ἢ εἰ οὐ. nihil

ἡμεῖς Κεντρίκη Βιβλιοθήκη Βεραίας.

ei non tribuit, οὐδὲν δ τι αὐτῷ οὐκ ἀπο-
νέμει, ἀπαντα ἐκείνῳ ἀπονέμει. 3) non-
nihil εἶτε non nihil, ἔστιν δ τι, ἔντα, τινά.
4) ἀντὶ τοῦ non, οὐδέν, οὐ. (ὡς ἐν τῇ συ-
νηθείᾳ τὸ δέν). nihil ulitur beneficio, οὐ-
δὲν χρησιμεύει τῇ εὐεργεσίᾳ.

nihildum, ἐπίρ. (nihil-dum) οὐδὲν πω, οὐ-
δὲν ἔτι.

nihilominus, ἴδ. nihilum.

nihilum, ἰ, οὐ, οὐδέν, μηδέν, τὸ οὐδέν, ἐκ
nihilō, ἔξ οὐθενός, ἐκ τοῦ οὐθενός. ad ni-
hilum redigere, revocare aliquid, οὐδε-
νοῦν, ἀφανίζειν τι. mihi aliquid pro ni-
hilo est, aliquid pro nihilo puta, περὶ οὐ-
θενός ἡγοῦμαι τι. aliquid nihili facere,
οὐθενός ἄξιον ἡγεῖσθαι τι, περὶ οὐθενός
ποιεῖσθαι τι, homo nihili, ἀνθρώπος οὐτι-
δανός, οὐδαμνός, οὐθενός ἄξιος. de nihilo,
ἐκ οὐδαμῆς αὐτίκα. nihilo sapientior, οὐδὲν
σοφώτερος. nihilo magis, οὐδὲν μᾶλλον.
nihil minus εἶτε nihilominus, (παρὰ ἡλαύ-
τω καὶ ἀπλῶς nihilo) οὐδὲν ἥττον. nihil
aliter, οὐκ ἄλλως, κατ' οὐδὲν ἄλλως. 2)
nihilum, οὐδέν, ἀντὶ τοῦ non, nihilum di-
stat, οὐδὲν διαφέρει. nihilum metuenda
timere, τὰ μὴ φοβερὰ φοβεῖσθαι.

ni), ταῦτ' τῷ nihil.

Niliacus, α, um, Νειλαῖος, τοῦ Νείλου.

ποιητ. ἀντὶ τοῦ Αἰγυπτιακός.

Nilicola, ω, α. (Nilus-colo) ὁ τὸν Νεῖλον

παροικῶν.

Niligigna, ω, α. (Nilus-gigno) Νειλογενής,
Αἰγυπτιακός.

nilius, ἰ, θ. ὁ νεῖλιος, (λιθέρην).

Niliatus, α, um, Νειλωτικός, Νειλαῖος.

Nilius, ἰδία, θ. Νειλωτής, Νειλαῖα, Αἰγυ-
πτιακή.

nilus, ἰ, οὐ. παρὰ Λευκαριῶν ταῦτ' τῷ
nihilum.

Nilus, ἰ, α. Νεῖλος. 2) nilus, ἔχετος.

*nimbus, α, um, (nimbus) μεταφορ. ἀνε-
μώδης.

nimbifer, era, erum, (nimbus-fero) ἐμι-
χλώδης.

nimbosus, α, um, γνοφερός, δυοφερός, ἱε-
φερός, ἐμιχλώδης.

nimbus, ἰ, α. γ ν ὁ φ ο ς, δνόςτος, ἡ ὑπὸ
βοήλῃς φερομένη ἱσοφρά ἐμιχλή. 2) ἐμι-
χλή, ἀγλός, νεφελή, μελανία, νέφος. 3)

νετός, ὁμβρος. 4) μεταφορ. ὁ ὁμβρος, τὸ
νέφος, πλῆθος. telum, ὁμβρος βελῶν.

radium, νέφος νεφῶν. 5) εἶδος τακινίας,
ἥ διεκδύοντο τὴν κεφαλὴν αἱ γυναῖκες, ὥ-
στε τὸ μέτωπον αὐτῶν βραχὺ φαίνεται.

6) τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν τῶν ἁγίων σά-
λας. 7) εἶδος ἀγγείου μαζήρου πολυστόμου.

nimio, ἐπίρ. ἄγαν, λίαν.

nimicitias, αἰς, θ. (nimius) ὑπερβολή, πε-
ρισσεία, Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

nimio, ἴδ. nimius.

nimio opere, ἄγαν, λίαν, ὑπερβαλλόντως.

nimium, ἐπίρ. (ni-mium, οὐδὲν θαῦμα)
δῆπου, δῆ, ἀμέλει. 2) εἰρωνικῶς δῆπου,
δῆθεν, δῆτα. 3) δηλονότι, δηλαδὴ.

nimis, ἐπίρ. ἄγαν, λίαν, ὑπερβαλλόντως.

ne nimis valde, nec nimis saepe, οὐτὲ
ἄγαν ἰσχυρῶς, οὐτὲ ἄγαν συχνῶς. nimis

multa, λίαν πολλά, ἄγαν πολλά. ne quid
nimis, μηδὲν ἄγαν. 2) ἄγαν, σφόδρα, πά-
νυ, διαφερόντως. pulcher, κάλλει διαφέ-
ρων, σφόδρα, πάνυ καλός, non nimis, haud

nimis, οὐκ ἄγαν, οὐ πάνυ. res me non ni-
mis delectat, οὐ πάνυ ἡδοναί τι, non

nimis firmus, οὐ πάνυ ἰσχυρός. 3) ἐπιθε-
τικῶς nimis lucis habent, ἄγαν φωτεινὰ
ἔστι. nimis insidiarum adhibere, ὑπερβο-
λῇ ἡνέδρων χρῆσθαι.

nimium, ἐπίρ. ἄγαν, λίαν, ὑπερβαλλόντως.

2) ἄγαν, σφόδρα, πάνυ, nimium quantum,
nimium quum, θαυμαστὴν ποσιν. εὐρηται

καὶ διττῶς nimium nimiumque, non ni-
mium, οὐκ ἄγαν, οὐ πάνυ.

nimius, α, um, (nimis) ὁ ἄγαν, ὁ λίαν ὑ-
περβάλλων, nimia celeritas, τὸ ἄγαν τά-
χος. nimia largitas, ἡ λίαν ἐλευθερίτης.

homo nimia pulchritudine, ἀνθρώπος κάλ-
λει διαφέρων, κάλλει ὑπερβάλλων. nimius

in re, ὑπερβολῇ πινος χρηόμενος, ὑπερβολι-
κός. nimius mero, ὁ λίαν ἀκρατοπόπτος.

nimius sermonis, ὁ λίαν πολυλόγος. nimium

oū, τὸ ἄγαν, ἡ ὑπερβολή. nimium aurī,
ὑπερβολὴ χρυσοῦ, περιττός χρυσός. nimio,

plus εἶτε plus nimio, ὑπερβαλλόντως. 2)
ἐπὶ ἀνθρώπου λίαν ἐπαρθείς, ἄγαν δυ-
νατός, ὑπερέχων.

ningo εἶτε ninguo, αἰ, ἔρε, (ῥῆμα τριτο-

πρόσωπον) νίγειν, χιονίζειν, μεταφ-
ράττειν. rosarum floribus, ἔνθεοι ῥόδοι.

—Εὐρηται καὶ τὸ ningitur, νίγει.

*ningor, oris, α. νιπετός.

ningulus, α, um, (ninguis), νιπετώδης,
νιπελόητος, χιονέληςτος. —cibus ningui-

cus, τροφή ὑδρανοπέτης, τὸ μάννα. Α.
τοῦ μεταγ. Λατ.

ninguis, ἰα, θ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ nis, νι-
πετός, χιών.

ningulus, α, um, ἀρχαϊκῶς ταῦτ' τῷ nullus.

ninguo, ἔρε, ἴδ. ningo.

Ninive, ἔα, καὶ Ninīva, ω, θ. Νίνος εἶτε
Νίνος, καὶ Νινυήν, πόλις τῆς Ασσυρίας.

Ninivite, arum, α. Νινυῖται.

Ninos καὶ Ninus, ἰ, θ. ταῦτ' τῷ Νινυῖ.

Ninus, καὶ Ninus, ἰ, α. Νίνος εἶτε Νινυῖ.

2) Ninus, θ. ταῦτ' τῷ Νινυῖ.

Niobaeus, a, um, τῆς Νιόβης.

Niobe, es, καὶ Νιόβα, ω, θ. Νιόβη.

Niphates, ω, ἄ. Νιφάτης, ὄρος καὶ ποταμός τῆς Ἀρμενίας.

niptra, orum, οὐ. νίπτρα.

Nireus, ōi, καὶ νος, αλτ. ea (eum) ἄ. Νιρέυς.

Nisaeus, Nisaeis, Nisaeius, ἴδ. Nisus.

nisi, σύνδ. (ne-si) εἰ μὴ, ἢ μὴ. nisi in-
canio, εἰ μὴ μαζινοῦμαι. quod nisi esset,
εἰ μὴ ἦν τοῦτο. nisi forte hoc etiam dice-
mus, εἰ μὴ ἄρα (εἰμὴ γέ) καὶ τοῦτο φη-
σμεν. nisi quid me etiam morabantur,
εἰ μὴ τί κωλύουσιν (εἰάν μὴ τί κωλύσω-
σιν) οἱ ἐτησίου. negant, quemquam bo-
num virum esse nisi sapientem, οὐ φασιν
ἀγαθὸν τινα εἶναι εἰ μὴ τὸν σοφόν. non
contingit, nisi ita, οὐ συμβαίνει, εἰ μὴ
(πλὴν) ἐκείνοις. si aliquid, nisi nomina,
restat, εἴ τι λείπεται πλὴν τῶν ὀνομάτων.
omni regione, nisi glaciis, ἐν πάσῃ χώρᾳ,
πλὴν (εἰ μὴ) ἐν τῇ παγετώδει. nisi quod,
πλὴν ἐστίν. nisi si quid, πλὴν εἴ τι, εἰ μὴ
τι. nihil possum iudicare: nisi illud mihi
persuadere, οὐδὲν δύναμαι κρίνειν· πλὴν
(ὅμως) πέπεισμαι.

Nisias, adiis, θ. (Nisus) Νισιάς, (ἐκ Μεγά-
ρων τῆς Σικελίας). Ὀδῆ. Ἡρ. 45, 54.

nisus, a, um, ἴδ. nitor.

Nisus, i, ἄ. Νίσος. Nisemus καὶ Nisēius, a,
um, Νισαίος, Νισήιος, τοῦ Νίσου. Nisēia,
ἴδ. Νισήϊς, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

nisus, i, ἄ. Νίσος, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

nisus, i, ἄ. Νίσος, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

nisus, i, ἄ. Νίσος, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

nisus, i, ἄ. Νίσος, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

nisus, i, ἄ. Νίσος, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

nisus, i, ἄ. Νίσος, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

nisus, i, ἄ. Νίσος, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

nisus, i, ἄ. Νίσος, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

nisus, i, ἄ. Νίσος, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

nisus, i, ἄ. Νίσος, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

nisus, i, ἄ. Νίσος, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

nisus, i, ἄ. Νίσος, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

nisus, i, ἄ. Νίσος, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

nisus, i, ἄ. Νίσος, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

nisus, i, ἄ. Νίσος, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

nisus, i, ἄ. Νίσος, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

nisus, i, ἄ. Νίσος, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

nisus, i, ἄ. Νίσος, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

nisus, i, ἄ. Νίσος, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

nisus, i, ἄ. Νίσος, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

nisus, i, ἄ. Νίσος, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

nisus, i, ἄ. Νίσος, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

nisus, i, ἄ. Νίσος, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

nisus, i, ἄ. Νίσος, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2)

λαμπρός, ἀγλαός, λιπαρός, εὐθαλὴς γίγνε-
ται, σιλῶ, λαμπρῶ.

nithundus, a, um, (nitor) ἰσχυρόμενος.

nitido, ἐπὶ. σιλῶ, λαμπρῶ. 2) λαμ-
πρῶς, λιπαρῶς.

*nitidus, a, um, θ. (nitidus) λαμπρότης.

nitidiuscule, ἐπὶ. λιπαρώτερον πως, λιπα-
ρῶς πως.

nitidiusculus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ nitidus)
λιπαρώτερος.

nitido, are, (nitidus) aliquid, ἀγλαίω,
λαμπρύνω τι.

*nitidulus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ nitidus)
λιπαρώτερος πως, λαμπρότερος.

nitidus, a, um, (nitidus) σιλῶ, λαμπρῶς,
ἀγλαός, λιπαρός, nardo, νάρω, λιπαρός,
νάρω σιλῶν. nitidus diis, λαμπρά, αλ-
θιὰ ἡμέρας. nitidi campi, λιπαροί, εὐθα-
λεῖς, εὐδαίμονες ἀγροί. nitida iumenta,
λιπαρά, εὐτραφέη ὑπόζυγια. 2) μεταφ. λι-
παρός, κομψός, γλαφυρός.

Nitobriges, um, ἄ. Ντιόβριγες, ἔθνος τῆς
Γαλλίας.

nitor, nisus καὶ nixus um, i, aliqua re,
ἐρείδωμαι, ἐπηρείζωμαι τινι. baculo, τῇ
βακτηρίᾳ. hastā ἢ in hastam, ἐρείδωμαι
ἐν δόρατι, ἐπηρείζωμαι εἰς τὸ δόρυ. geni-
bus nixus, ἐν τοῖς γόνασι καθήμενος. 2)
μεταφ. re ἢ in re, ἐπισκηνπεύωμαι, διίσχυ-
ρίζωμαι, πεποιθέναι τινι, ἐπηρείζωμαι εἰς
τι. 3) διατίνομαι, συντίνομαι, φιλοτι-
νοῦμαι, περῶμαι. patriam recuperare,
διατείνεσθαι πρὸς τὸ ἀνακτήσασθαι τὴν
πατρίδα. de aliqua re, σπουδῇ περὶ τι
ποιεῖσθαι. nitebatur, ut fieret, πᾶν ἐποίει,
ὅπως γάνοιτο. 4) ὠδίνω, γεννῶ. 5) χεστίζω.
6) ἰσχυρίζομαι, διίσχυρίζομαι. 7) in ἢ ad
aliquid, σπουδῶ, τείνω εἰς ἢ πρὸς τι. in
aera nititur, εἰς τὸν αἶρα πύεται, αἵρεται.
ad gloriam, διατείνεται πρὸς δόξαν, σπου-
δάζει περὶ δόξαν, σπουδῇ εἰς τὴν δόξαν.—
nixus, ἄ, ὃ ἐν γόνασι, (ἐστρεφ.) 2) Νίξι,
ἴδ. Nixi iures.

nitor, oris, ἄ. (niteo) σιλῶ, σιλῶν, λαμπρότης,
λαμπρότης. 2) λιπαρότης, εὐτραφεία. 3)

τὸ λιπαρόν, κάλλος, λαμπρότης. 4) κομ-
ψότης, γλαφυρότης, ἀγλαία.

nitraria, ω, θ. (nitr. fodina) νιτρία.

nitratus, a, um, νιτρωδής.

nitreus, a, um, νιτρίκος.

nitrinus, a, um, νιτρινός.

nitrum, i, οὐ. νίτρον.

nivalis, e, (nix) χιονώδης, νιφτωδής, Ιο-
nius, τόπος χιονώδης, νιφτωδής. 2) νι-
valis, ὁδὸς χιόνι περιγυμνόμενος, τὸ διὰ
χιόνος ὄδω. 3) χιονώδης, χιονώδους, χι-
νός. 4) χιόνους, κρυερὸς, ψυχρός.

nivarius, a, um, (nix) νιβαίος, τῆς γαίης.

nivatus, α, um; (nix) χιόνι μειμιγμένος, χιόνι ψυχρός. nivata potio, ἡ διὰ χιόνος πόσις.

nive, (ni-vel) ἀντί τοῦ ei ni, καὶ ei μή.

nivesco, ere, (nix) χιονίζομαι, χιονόχρους γίνομαι.

nivens, α, um, (nix, nivia) χιόνος, ἐκ χιόνος. nivea aqua, ὕδωρ χιόνι μειμιγμένον. 2) χιονώδης, νιφετώδης. 3) χιονόσος, χιονόχρους, χιονοειδής. 4) χυμώδης, λευκοσφόρος, λαμπερόφρος. 5) λαμπρός, διαυγής, καθάρος. Α. ποιητ.

nivifer, ere, eram, (nix-fero) χιονόδελντος, χιονώδης.

nivo, ere, (nix) νίφειν, χιονίζειν.

nivens, α, um, (nix) νιφετώδης, χιονώδης. nix, nivia, θ. (Nix, νίφα) χιών, νιφέας. liquescit, solvitur, ἡ χιών τήκεται. cadit, ἡ χιών ὁ νεφετὸς πίπτει. 2) μεταφ. ἡ λευκότης.

nixabundus, α, um, ἐπερσιζῶναι θέλων.

Nixi pares, (nitor) τρία ἐν τῷ Καπιτωλίῳ ἀγάλματα, ἐν τοῖς γόνασι καθήμενα.

nitor, eri, (θαμισι. τοῦ nitor) aliqua re, ἐρείδομαι, ἐπερείδομαι τι. 5) μεταφ. διατείνεσθαι, συντείνεσθαι, ἀπερείδεσθαι. Α. ποιητ.

nixurio, iro, (ἐρετ. τοῦ nitor) διατείνομαι, φιλοτιμούμαι.

nixus, α, um, ἴδ. nitor.

nixus, us, & ταῦτ' ἐν nixus.

no, navi, nare, νέω, νηρόμαι. 2) ποιητ. νήχεσθαι, ἀντί τοῦ πλεῖν, βεῖν, ἐρέσσειν, πέτεσθαι. 3) oculi nant, οἱ ὀφθαλμοὶ ἀστατοῦσιν, ἀρδύλῃσι εἰσιν.

Nobilior, oris, & Nobilior.

nobilis, e, (nuso) γνωστός, γνώριμος. aliquid sum, γνώριμός τι ἐίμι. 2) γνωστός, γνώριμος, ὀνομαστός, πασίγνωστος. 3) γνώριμος, γενναῖος, εὐδοκίμος, εὐγενής, ἐπιφανής. 4) γενναῖος, ἔξοχος. equum nobiles, ἵπποι γενναῖοι, εὐγενεῖς.

nobilitas, atis, θ. (nobilis) εὐδοκίμα, δόξα. 2) γενναρότης, εὐγένεια. 3) οἱ εὐγενεῖς. 4) γενναρότης, εὐγένεια, τὸ ἔξοχον. nobilior, ἐπὶ λαμπρῶς, ἐπιφανῶς, μεγαλοπρεπῶς.

nobilis, avi, alium are, (nobilis) aliquid ἢ aliquid, γνωστόν, γνώριμον παρέχω τινὰ ἢ τι.

nocenter, ἐπὶ βλαβερῶς, ἐπιβλαβῶς.

nocentia, α, θ. (nocere) κακία, κακοεργία.

nocere, ui, ium, ere, aliquid, βλάπτω, λυμνίζομαι τινα ἢ τι. mihi nocetur, βλάβη ἐμὴ γίγνεται, βλάπτομαι. nocere noxam, ἐργάζεσθαι βλάβην. aliquid nocetur, ἀρχαῖκός ἀντί τοῦ aliquid rei nocetur, βλάπτεται τι — nocens βλαβερὸς, ἐπιβλαβής.

2) βλάπτω, βλαβερὸς, κακός, κακοεργός. nocivus, α, um, (nocere) βλαβερὸς, ἐπιβλαβής. Α. σπ.

†noctanter, ἐπὶ νύκτωρ, νυκτός.

noctesco, ere, (nox) νύκτα γίγνεσθαι. ἡ λέξις ψέγεται παρὰ Γελλίῳ 18, 11. Πρὸς τὸ τῆς συναθείας νυκτώνει.

noctescia, α, (nox-colo) ὁ τὴν νύκτα φιλῶν.

noctescior, oris, (nox-color) νυκτοειδής.

noctifer, eri, & (nox-fero) ὁ τὴν νύκτα φέρων (ἔσπερος).

noctiluca, α, θ. (nox-luceo) νυκτιφανής (ἐπιφαινον τῆς σαλήνης). 2) νυκτιλαμπής, ἡ noctisurgium, ii, cū. (nox-surgo) νυκτιγεργία.

noctivagus, α, um, (nox-vagus) νυκτίπλανος, νυκτοπλανής.

noctividus, e, um, (nox-video) νυκτάλωψ.

noctu, ἴδ. noctus.

noctua, α, θ. (nox) γλαυβή.

noctivabundus, α, um, (nox) νυκτερινός νυκτίας.

noctivus, α, um, (noctua) γλαυβίνος, γλαυκοειδής.

nocturnalīs, e, νυκτερινός, νυκτίας. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

nocturnus, α, um, (nox) νυκτερινός, νυκτίας. nocturnus facio aliquid, νυκτίας εἶπε νύκτωρ ποίω τι.

noctus, us, θ. (nox) ἄχρηστον. ἐκ τούτου τὸ noctu, νύκτωρ, τῆς νυκτός. hac noctu, ταύτῃ τῇ νυκτί.

noctivigilia, α, um, (noctus-vigila) νυκτεργετών.

nodus, α, um, (nodo) βλαβερὸς, ἐπιβλαβής. Α. σπ.

nodamen, inis, cū. (nodo) ἄμμα, σνάμμα.

nodatus, i, onis, θ. (nodo) τὸ ἐζώδες, πολυζία.

nodia, α, θ. εἶδος βοτάνης, καλουμένης καὶ herba mularis.

nodus, avi, atum, are, (nodus) aliquid, καθάπτω, πλέκω, δέω τι. — nodatus, α, um, ἐπιθετικῶς ἐζώδης, πολυζός.

nodositas, atis, θ. (nodus) τὸ ἐζώδες, πολυζία.

†nodosus, ἐπὶ συγρ. πολύπλοκώτερον.

nodosus, α, um, (nodus) γονατώδης, ἐζώδης, πολυζός. 2) μεταφ. πολύπλοκος, δύσλυτος, δύσπερος.

Nodus, i, & (nodus) θιός τις γονατεύσθαι τὸν σίτον ποῖων.

nodulus, i, & (nodus) τοῦ nodus) πλόκιον, μικρὸν κάβαμμα.

nodus, i, & ἄμμα, κάβαμμα, πλόκη. 2) γόνυ, διαφρὴ (πὺν καλῶμεν), ἡ ζώνη (πὺν δένδρον). ποιητ. τὸ βόταλον. 3) σπλήνωμα, κοιλίωμα. 4) ποιητ. ἡ ζώνη, τὸ βό-

πυρον, κ.τ.τ. 3) μεταφ. ἡ συνάφεια, ὁ δεσμός. 4) τὸ πολυπλοκόν, ἡ δυσχερεία, τὸ δύσλοτον.

Nomenclatoris, is, ἄ. (nomen, tero) θεός τις τοῦ ἀλοητοῦ, (εἰσὶν ἐξερριπτήριος).

Nodus, τὰν τῶ Nodulus.

nomen, ἄντι, εἰς, νόημα.

nomen καὶ nomen, ἀρχαῖα. ἀντὶ non.

nola, w, 0. κόδων. Ἀμφ. γρ. παρ Ἀδριανῶ μύθ. 7, 8, ἐνθα ἄλλοι γράφουσιν nota.

Nola, w, 0. Νόλα, πόλις Ἰταλίας.

Nolanus, a, um, (Nola) Νωλάνος, Νώλιος.

Nolensis, e, τὰν τῶ Nolanus.

nolescentia, w, 0. (nolo) τὸ μὴ βούλεσθαι.

noo, nū, nolle, (no-volo) aliquid, ἀβουλῶ.

οὐ βούλομαι, οὐ θέλω τι. aliquid facere, ποιεῖν τι. aliquid rem fieri, γίγνεσθαι τι.

noli putare, μὴ νομίσῃς. nolito mirari, μὴ θαυμάζῃς. 2) aliquid, εἰς εὐνοῶ τι.

noluntas, ātis, 0. τὰν τῶ nolentia.

Nomades, um, ἴδ. Nomas.

nomas ādis, ἄ. καὶ 0. ὁ, ἡ νομάς. 2) κατ' ἐξοχὴν Nomas, ἄ. ὁ Νομάς τῆς Λιβύης.

Nomades, πλὴθ. οἱ Νομάδες. Nomas, 0, ἡ Νομαδικὴ (γυνὴ καὶ χώρα).

nome, ūs, 0. νομή, (νόσος).

nomem, īnis, εἰς. (nomo) ὄνομα. clamare, vocare aliquem nomine, καλεῖν τινα ὀνόματι εἶτε ὄνομα. nomen capere, trahere, invenire, ὄνομα λαμβάνειν, ὀνόματος τυγχάνειν. nomen dare, imponere alicui, ὄνομα δίδοιαι, τίθεσθαι τινι. nomen Mercutio εἶτε Mercurii εἶτε Mercurius est mihi, ὀνομά ἐστὶ μοι Ἑρκυλῆς. nomen profiteri, eferre, dare, ἀπογράφεσθαι (εἰς τοὺς στρατιώτας μάχιστα). in aliquid, εἰς τι. apud aliquem, πρὸς τινα. suo nomine aliquid facere, ἄφ' ἑαυτοῦ ποιεῖν τι. alienius nomen deferre, ἐγκαλεῖν τινι, δίκην τινὶ λαγχάνειν. 2) ὄνομα, ῥῆμα, λέξις. 3) ὄνομα, κατὸν ὄνομα. 4) ὄνομα, κλέος, φήμη, δόξα. multi Lydia nomina, ἡ πολυώνυμος, πολυώνυμος Λυδία. 5) περιφραστικῶς nomen Lodov, ἡ τῆς Ἀλφῆς ἀπώνυμος, ἡ Ἑλένη. nomen Latinum, τὸ τῶν Λατίνων ὄνομα, οἱ Λατίνοι, τὸ Λατίνων ἔθνος. 6) ὄνομα, πρόφασις, αἰτία. nomine classis pecuniam imperare, ὀνοματι, ἐπ' ὀνόματι, ἐπὶ προφάσει ἀπέλκυ ἀργύριον ἐπιτάττειν. nomine scelestis damnari, ἐπὶ κακομεργήματι, διὰ κακοῦργημα καταγνώσθηναι. eo nomine reprehendere, ἐπὶ τοῦτο, διὰ τοῦτο ψάγειν. nullo nomine potius quam, οὐδενὶ ἄλλω πράγματι ἁλλοτρίον. lucri nomine, ἐπὶ κέρδει. 7) ὀφείλημα, ῥέος, δένειον. nomen solvere, ἀποδίδοναι, διαλύειν τὸ ὀφείλημα. exigere, ἀπαιτεῖν. nomina facere, δανίζειν, (ἰσο)

θετα καὶ δανίζεισθαι). 8) ὀφειλέτης, χρεώστης. 9) ἐν τῇ γραμματ. τὸ ὄνομα.

nomenclatio, iōnis, 0. ἡ κατ' ὄνομα προσήγορία. 2) τὸ ὀνομαστικόν.

nomenclator, āris, ἄ. (nomen-calo) ὀνομακλήτωρ, ὀνοματοκλήτωρ, ὀνοματολόγος.

nomenclatura, w, 0. τὸ ὀνομαστικόν, λεξικόν. Πλίνιος.

nomenclator, τὰν τῶ nomenclator.

Nomentum, ī, οὐ Νώμεντον, πόλις τῆς Λατίας. Ἡ περὶ αὐτὴν χώρα τανῶν καλεῖται La Mentana. Nomentanus a, um, Νωμέντανης. Nomentani, d. ci Νωμεντανοί.

nominabilis, e, ὀνομαστός.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabiliter, ἐπὶ ὀνομαστικῶς.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabiliter, ἐπὶ ὀνομαστικῶς.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nominabilis, a, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalis, εἰς. τὰ ὀνομαστικά τῶν παιδίων.

nisi, οὐκ, εἰ μὴ. aut etiam, aut non res-
pondere, ἢ φάναι, ἢ οὐ φάναι. non homo,
ἀντὶ τοῦ nemo, οὐδαίς, οὐδὲ τις. dico, non
bonum esse, λέγω, οὐ καλὸν εἶναι. puta-
bat, non esse deos, ἐνόμιζεν, οὐκ εἶναι
θεούς. putabant, eum non habere in ani-
mo, ἐνόμιζον, μὴ βούλεσθαι αὐτόν. quis
est tam miser, ut non sentiat? τίς οὕτως
ἄθλιός ἐστιν, ὥστε μὴ αἰσθάνεσθαι; So-
crates ita locutus est, ut non videretur,
ὁ Σωκράτης οὕτως εἶπεν, ὥστε οὐκ εἰδί-
κει. noctu ambulabat, quod somnium ca-
pere non posset, νύκτα περιπατεῖ, ὥς
οὐ δυνάμενος εἶπε διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ὑπνοῦ
τυγχάνειν. turpe est, non pugnare, αἰσχρόν
ἐστι (τὸ) μὴ μάχεσθαι. homo non dignus,
ὁ μὴ ἄξιος. non honestum, τὸ μὴ καλόν.
non dominus, ὁ μὴ κύριος. 2) non nihil,
ἐστὶν ἂν τι. non nemo, ἐστὶν ἄλλος τις. nonnul-
lus, α, um, (οὐκ οὐδαίς, τίς. nonnulla pars,
οὐ τὰ ἁπλῆστον, ἱκανὸν μέρος. non nulli
ἐστε nonnulli, ἔνιοι. non nusquam, ἐναι-
χοῦ. non nunquam, ἔσθ' ἔτε, ἐνίοτε. —
nemo non, οὐδαίς ὅστις οὐ, οἱ πάντες.
nonquam non, αἰ ποτε. 3) non ἔσθ' ἔτε
ἀρχαίως ἢ ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ ne.

Nona, w, θ. μία τῶν Μηνῶν.

Nonas, is, θ. Νόνακαις, ἕως καὶ πόλις
τῆς Ἀρκαδίας. Nonasius καὶ Nonasius,
α, um, Νωνάκιος.

nona, arum, θ. (nonus) αἱ νῶναι εἴτα νό-
ναι, τοῦτοί τε τοῦ μὲν Μαρτίου, Μαρτίου
Ἰουλίου καὶ Οκτωβρίου ἡ ἐξέδομη, τῶν δὲ
ἄλλων μηνῶν ἡ πέμπτη. Ἐκλήθησαν δὲ
οὕτως αὐταὶ αἱ ἡμέραι ὅτι εἰς τὴν ἐννά-
την πρὸ τῶν εἰδῶν (idus) ἔπιπτον.

nonāgēnarius, α, um, ἐννεμήκοντα μερῶν
(δραχμῶν κ. τ. τ.).

nonāgēni, w, α, ἀνὰ ἐννεμήκοντα, ἐννεμή-
κοντα.

nonāgēsims, α, um, ἐννεμηκοστός.

nonāgēs, ἐπὶ, ἐννεμηκοντάκις.

nonāgimā, ἀκλίτ. ἐννεμήκοντα.

nonālis, α, (nonus) τῶν νονῶν.

nonānus, α, um, (nonus) τῆς ἐνάτης λε-
γεώσας στρατιώτης.

nonānus, α, um, ὁ περὶ τὴν ἐνάτην ὥραν
ποιῶν τι.

nonādam, (non-dam) ἐπὶ, οὐπω, μὴπω.

nongentēsims, ταῦτ' τῶ noningentesims.

nongenti, w, α, ἐννακῆντα. Περὰ Πλινίου
(33, 2) ἀπαξ nongentus, ἐν, εἰς τῶν ἐν-
νακῶσιν.

nongētims, α, um, ταῦτ' τῶ noningan-
tesims.

nonīgēsims, καὶ nongēsims, α, um, ταῦτ'
τῶ noningentesims.

noningentesims, α, um, ἐννεκοσιοστός.

noningenti, w, α, ταῦτ' τῶ nongenti.

noningēs, ἐπὶ, ἐννακῆντακις.

nonna, w, θ. μονάστρια.

nonne, (non-ne), οὐ; ἢ οὐ; πῶς οὐ; non-
ne vides? οὐχ ὁρᾷς; 2) εἰ οὐ. quærit,
nonne putem, ἐρωτᾷ, εἰ οὐ νομίζω.

nonnemo, ταῦτ' τῶ non nemo, ἴδ. non.

nonnihil, ταῦτ' τῶ non nihil, ἴδ. non.

nonnullus, α, um, ταῦτ' τῶ non nullus,
ἴδ. non.

nonnunquam, ταῦτ' τῶ non nunquam, ἴδ.
non.

nonnus, i, α, μοναστής, μοναχός.

nonnusquam, ταῦτ' τῶ non usquam, ἴδ.
non.

nonuncius, yi, α, ἐννέα οὐγκία=dodrana-
pous, α, um, ἔννατος.

nonusdecims, α, um, δέκατος ἔννατος.

nonussis, is, α, (novem-us) ἐννέα ἀσάστρι-
Nōra, orum, οὐ, τὰ Νῶρα, πόλις τῆς Σαρ-
δούς. Norensis, α, Νωρενός. 2) Τὰ Νῶρα

εἴτε ἡ Νηρασός, πόλις τῆς Ἀσίας.

Norha, w, εἴτε Norbe, es, θ. Νῶρδα, πό-
λις τῆς Λατίας. Norhānus, α, um, Νῶρ-
δανός.

Nōrīa, w, θ. Νωρηία, πόλις τοῦ Νωρικοῦ.

Nōrīcus, α, um, Νωρικός. Noricum, οὐ.
τὸ Νωρικόν, γῶρα μεταξὺ τοῦ Δανουβίου

καὶ τῶν Ἀλπεων. Norici, orum, α, οἱ Νω-
ρικοί.

norma, w, θ. (ex τοῦ γνώριμος). κανὼν,
γνώμων, πῆχυς τῶν τεκτόνων. 2) μεταφ.
ὁ κανὼν, νόμος.

normālis, α, κανονικός.

normāliter, ἐπὶ, κανονικῶς.

*normālis, iōnis, θ. κανονισμός.

normātura, α, θ. ταῦτ' τῶ normatio.

*normālus, α, um, κανονισθεὶς.

Norīa, w, θ. ἡ Τύχη παρὰ Τυρρηνούς.

noīa, (noī) ἡμεῖς, amor nostri, ἡ ἀγάπη
ἡμῶν, ἡ πρὸς ἡμᾶς ἀγάπη. te misere

nostri, ἡμεῖς ἡμᾶς, nemo nostrum, οὐδαίς
ἡμῶν εἴτε ἐξ ἡμῶν. patria omnium no-
strum, ἡ πατρίς ἀπάντων ἡμῶν. nosmeti,

ἡμεῖς γ. 2) nos ἀντὶ τοῦ ego, ἡμεῖς ἀντὶ
τοῦ ἐγώ. ποιητ. absente nobis, ἀπόντες

ἡμεῖς.

noscentia, w, θ. ταῦτ' τῶ notitia. ἄμφ. γρ.
†nosceibis, α, (nosco) γνώριμος, καταλη-
πτός, νοητός.

*nosceibundus, α, um, ἀναγνωρίζων.

nosco, avi, atum, are, (βαμίστ. τοῦ no-
sco) aliquem ἢ aliquid, γινώσκω, γνωρί-
ζω τινὰ ἢ τι. 2) γνωρίζω, διαγινώσκω,

ἐξετάζω τι.

nosco, nōvi, nōtum, ēre, aliquem ἢ ali-
quid, γινώσκω καὶ τινὰ ἢ τι, γινώσκω ἢ

πίσταν τινας λαμβάνω. nosco (π. γινώ-
σκω).

szutón. ubi eum novisti (novisti)? πού ἔγνωσες εἴτε ἔγνωκας ἐκεῖνον; nosco aliquid ex aliquo, μαθῆναι τι παρὰ τινος. novī, γινώσκω, οἶδα, ἐπίσταμαι. noveram, (noveram), ᾔδειν, ἐγίνωσκον. novī rom, οἶδα τὸ πρᾶγμα. 2) γινώσκω, ἀναγνωρίζω τινα ἢ τι. 3) ἀποδέχομαι τι. 4) διαγινώσκω, ἐξετάζω τι.—notus, a, um, ἔγνωσμένος, γνωστός, (γνωτός) γνωρίμος. notus animi paterni in fratres, γνωστὸς ἐπὶ πατρικῇ εἰς τοὺς ἀδελφούς ἀγάπῃ. notī operum Telchines, γνωστοὶ ἐπὶ ἔργοις τεχνικαῖς Τελχίνες. 2) γνωρίμος, φίλος. homines inter se notī, ἀνθρώποι ἀλλήλους ἐγνωσκόντες, ἀλλήλοις γνωρίμοι. 3) συνηθὺς, εἰθώδης. 4) ἐνεργητικῶς γινώσκων, εἰδώς, ἐμπείρος, ἐπιστήμων.

nosmet, ἴδ. nos.

nosocomium, i, οὐ. νοσοκομεῖον.

nosocomus, i, a, νοσοκόμος.

nostrē, tra, trum, ἡμέτερος. 2) ἡμέτερος φίλος, οἰκέτης κ.τ.τ. 3) ἐπιτάξις ἡμῶν, εὐκαιρία ἡμῶν. 4) ἀντὶ τοῦ μου, ἡμέτερος ἀντὶ τοῦ ἑμοῦ.

nostras, ātis, ἡμεδαπές.

*nostratim, ἐπὶ. καθ' ἡμᾶς.

nostrātis, ταὐτὸ τῶ nostras.

nota, w, θ. (nosco) γνῶρισμα, σημείον. 2) γραφικὸν σημείον, μονογράμματον. 3) γράμμα, σῆμα, σημείον, στίγμα, δέκατος ἔξ κ.τ.τ. 4) εἶδος. vini optima nota, τοῦ οἴνου τὸ καλλίστον εἶδος. secundae notae, μέλι τοῦ δευτέρου εἶδους. b) στίγμα, κηλίς, ἀσθέν. θ) σημείωσις.

notābilis, o, διάσημος, ἐπίσημος.

notābiliter, ἐπὶ. ἐπισήμως, σφύδρα.

*notācūlum, i, οὐ. γνῶρισμα.

notārius, a, um, (nota) τὸν μονογράμματον εἴτε γραφικὸν σημείον.—notarius, a, σημειογράφος, ταχυγράφος. 2) γραμματεὺς, ὑπογράφος.

notāto, īonis, θ. (noto) σημειῶσις, σημασία, τὸ σημειῶν. 2) σημειῶσις, περιγραφή, διήγησις. 3) σημειῶσις, κατανόησις. 4) ἐτυμολογία.

notescō, notū, ēre, (incret. τοῦ notus) γινώσκειν.

notus, a, um, νότος.

notūa, w, θ. (notia) εἶδος λιθορείου.

notūālis, o, (notus) νότος. A. τοῦ μετ. Aat.

notūficio, are, (notus-facio) aliquid, γνῶσθαι ποιῶ τι.

notio, īonis, θ. (nosco) γνῶσις, διάγνῶσις, ἀνάκρισις, ἐξέτασις. 2) ἐννοία, νόησις.

notio insita εἴτε ante percepta, ἢ πρόληψις.

notion, ii, οὐ. (νότιον) φυτόν, τὸ καὶ em-cumia sylvaticus καλούμενον Ἀπουλῆος.

notūia, w, θ. (notus) γνωριμότης, (γνωρι-

μία).—feminae habere notitiam, γινώσκειν γυναῖκα. 2) γινώσις, ἐννοία. notitia ingenua, ἡ πρόληψις.

notitias, ei, ταὐτὸ τῶ notitia.

Notūm, ii, οὐ. Νότιον, πόλις τῆς Ιωνίας καὶ πόλις τῆς Καλύδνης.

notius, a, um, νότιος.

noto, avi, atum, are, aliquid, σημειῶ, ἐπισημαῖω, σημαίνω τι. aliquid verbia, ῥήμασι δηλοῦν τι. verba, σημειῶν, γράφειν ῥήματα. 2) σκοπῶ, ἐπερωῶ, θεωρῶ τι. 3) ἀλῆθειαν, ἐπιτιμῶ τι. aliquem ignominia, ἀτιμᾶν τινά.

notus, ōtis, a. (nosco) γνωστήρ.

notūcius, a, um, δηλωτικὸς, notiorum, οὐ.

μήνους. A. τοῦ μετ. Aat.

notus, ἴδ. notus.

notūla, w, θ. (ὁσπερ. τοῦ nota) μικρὸν σημείον.

notus, a, um, ἴδ. nosco.

notus, (-os), i, a, νότος. 2) ποιητ. ὁ νότος, ἀντὶ τοῦ ὁ ἀνεμος, ἡ θύελλα.

novācula, w, θ. (novu) ξυρὲν. ποιητ. ἀντὶ τοῦ ξίφος, ἐγχειρίδιον. 2) εἶδος ἰχθύος.

novālia, o, (novia) νεῖός. novalis, θ. ὁπον. terra, εἴτε novale, οὐ. νεῖός, νεῖς (γῆ), ὁ νεῖός (ἀγρός). 2) ποιητ. ὁ ἀγρός.

novāmen, īnis, οὐ. (noto) νέωσις, νεαμός, νέσις. A. τοῦ μετ. Aat. ως καὶ ἡ ἐξῆς.

novālio, īonis, θ. (novu) νέωσις.

novātor, ōtis, a, ὁ ἀνανεῶν, ἀνακαινίζων.

novātrix, īcis, θ. ἡ νεώσα, νεαμοῦσα.

novānus, ūs, a, νεώχμοσις. A. τοῦ μετ. Aat.

novu, epīr. κανὼς. novissimo, νεωστί. 2)

τίλος, τελευταῖον.

novellaster, tra, trum, (novellus) πρόσφατος, νεώτερος. A. τοῦ μετ. Aat. ως καὶ αἱ ἐξῆς δύο.

novellitum, i, οὐ. νεαυτεῖον.

novellitās, ātis, θ. νεότης.

novello, are, aliquid, νεῖζω τι.

novellus, a, um, (ὁσπερ. τοῦ novus) νεαρός, νέος, πρόσφατος. novella vitia, ἡ νεώφυτος ἑμπέλος. novella gallina, ἡ νεαρά ἀλεκτορίς. novella constitutiones, αἱ νεαραὶ τῶν αὐτοκρατόρων διατάξεις.

novem, ἄκλιτ. ἐννέα.

November, bris, bre, Νοεμβρίου, τοῦ Νοεμβρίου. November, a, ὁ Νοεμβρίου μήν. calendar Novembres, εἴτε Novembris, αἱ τοῦ Νοεμβρίου καλάνδραι.

novendialis, ταὐτὸ τῶ novendialis.

novenarius, a, um, ἐξ ἐννέα συγκατεμένος.

novenarius numerus, ἡ ἐννέα.

novendecim, ἐννακαίδεκα. A. σπαν.

novendialis, o, (novem-dies) ἐννατάτες, ἐννέα ἡμέραι, δι' ἐννέα ἡμέρας γινόμενος.

novendialis feriae, ἑορτὴ τις ἐν Ῥώμῃ δι' Νοεμβρίου καλάνδραι.

novendialis, ταὐτὸ τῶ novendialis.

novenarius, a, um, ἐξ ἐννέα συγκατεμένος.

novenarius numerus, ἡ ἐννέα.

novendecim, ἐννακαίδεκα. A. σπαν.

novendialis, o, (novem-dies) ἐννατάτες, ἐννέα ἡμέραι, δι' ἐννέα ἡμέρας γινόμενος.

novendialis feriae, ἑορτὴ τις ἐν Ῥώμῃ δι' Νοεμβρίου καλάνδραι.

ἐν τῇ ἡμερᾷ ἐπιτελούμενη. 2) ἐν αὐτῇ, τῇ ἐννάτῃ ἡμέρᾳ ἐπιτελούμενος. sacra novendialia, εἴτε sacra novendialis, τὰ ἑννατά, ὃ τῇ ἐννάτῃ ἡμέρᾳ γιγνόμενος τοῖς τετελευτηκόσιν ἑναγιστοῖς.

novennis, e, (novem-annus) ἐγγενητής.

νόνην, ii, οὐ, ἐνναετηρίς.

novēstīlos Dii, δ. ἔνοτι εἴτε ἀπαιτοὶ ὅσοι
ἐν Ρώμῃ. Γράφεται καὶ Novensides. περὶ
τοῦ ἐτούτου (novus ἢ novem) ἴδε Arnob.
adv. gent. 3, 38 καὶ Mar. Vict. p. 2470.
novēnus, α, um, ἀνά ἑννέα. ποιητ. ἀντὶ
τοῦ novem, ἑννέα.

νόσος, w, 0. (nouns) μητρικά. 2) μη-
τρική.

αὐτοεἰρη, ε, τῆς μητρυνῆς. 2) μητρυνώδης.

πορεύσας, ἀπὶ μητροπόλεως.

NOVI, D. NOBEO.

NOYIannis, A., & ...

Ποσειδώνιος, α, αμ, (απόκρ. του ποσειδ
αυτός.

πὸνίσις, α, αἰν, τὰ ὅτ' αὐτὸ πὸνίσις.

νοῦς, (νοῦς) ἐπί, ἐννεάχις,

Növlərdən, i. cə. Nəvrişlər

τῶν Πιστουρίγων ἐν Γαλλίᾳ, ἡ τανῶν Nonau.
Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρων πόλεων ὄνομα.

Noviomagum, i, ob. Noviomagum.

Βατσοῦν, ἡ τανῶν Nymphen.

δοῦναι, οὐ, (δοῦναι) ἐσχατος, ἀπ-
κτινός.

növlissime, 18. nove.

noúissimū, a, um, "δ. novus,

νόησας, αἰς, θ. νόησε, τὸ νέον. ad novi-
lalem, ἐπιρρήματικῶς ἐκ κινήσε. 2) κτι-
νότης. 3) νέα εὐγένεια, τὸ ἐξ ἀδελφῶν εἰς
τιμὰς ἀναβιβάζεσθαι.

πῶντες, ἐπὶ β. καὶ νῶς. Α. τοῦ μεταγ. Δατ.
πῶντες α. ὑμ. (μονῆς) ὑπὸς νῶς πο-

ποντίπια, ὁ, ἡμ, (πόντιος) νίος, νεαρός, πο-
ντίπιας σέρβος, ὁ γεώγητος δοῦλος.

Νόvινs, ii, & Νοοvίος, Νέvιος.

πῶς, πνι, αἰαμ, ἀρε, (παυς) αἰliquid, νεῶ, ἀνεῖναι, ἀνακινεῖω τι. 2) νεῶ, καινίζω, μεταβάλλω τι. ρος, νεωτερίζειν τὴν πολιτείαν, νεωτερίζειν, καινοτομεῖν. verba, καινοποιεῖν, καινίζειν ῥήματα, νέα ῥήματα πλαστεῖν.

Nōvācōmēnsis, is, ἡ Νεοκαινική.

Nóvum Cōmum εἶτε ἀπλῶς Cōmum, ἰ, εὐ.
Νῆς Κόμυς. Κῶμιν. Νεόκωμον.

πῶνας, α, υπ, γέος. miles, νεοσύλλακτος

στρατιώτης. novi consules, οἱ νέοι ὑπάτοι.
novum εἶτε nova res, νέον τι, νεώτερόν τι.

novus homo, καινός άνθρωπος, ὁ ἐξ ἀδο-
κίμων ἐπιφανής γενόμενος, ὁ ἄνθρωπος τῆς τῶν
προγόνων πτωχείας τιμᾶς παρὰ τῆς πό-
λεως λαβών. novus tabulam, χρεῶν ἀποκο-
πὴ. 2) νέος, καινός. rebis novis studere,
κατασκευάζειν, ἀνακατασκευάζειν, ἀνακατασκευάζειν.

novarum rerum cupidus, ὁ νεωτεριστής, καινοσώτης, 3) νέος, καίνιος, ἄλλος, θαυμαστός.—novissimus, α, um, ἔσχατος, (νισσός, παρ' Ὀμήρου). novissimi, οἱ ἔσχατοι, οἱ ἐσχατοτάτοι. agmen novissimum, ἡ οὐρά (τοῦ στρατοῦ), οἱ ἔσχατοι. crura novissimum, τὰ ἄκρα ἀκίνητα, τὰ ἄκρα τῶν σκελῶν. novissimus casus, ὁ ἔσχατος κίνδυνος.

nox, noctis, θ. νύξ. ἀφαιρ. nocte, σπαν.
nocti, νυκτός, τῆς νυκτός. nocte dieque
ἡμέρας καὶ νυκτός ἅτε νυκτός καὶ ἡμέρας.
nocte media, ἐν μέσῳ νυκτεῖαν, περί μεσο-
νύκτες. sub nocte, ὅπου νύκτα. prima
nocte, γιγνομένης νυκτός. de nocte, ἀπὸ
νυκτός. ad multam noctem, μέχρι πόρῳ
τῆς νυκτός. 2) ποιητ. ἡ νύξ, ἀντὶ τοῦ θ
θανάτου, ὁ ἔθης, τὸ σκότος, ἡ οἰκία, 3)
νύξ, τυφλότης, ἀνομία. 4) νυκτερινή σπου-
σία, 5) νυκτερινὸς κώμος. 6) ὕπνος, ἐν-
πνιον. 7) Nux, ἡ Νύξ.

νοκα, π. 0. (nocuo) βλάβη, βλάβος, λῶθη.
alicui nocuē esse, βλάβην τινὶ φέρειν εἶτε
παρέχειν, βλάπτειν τινά. nocuam carere,
βλάπτεσθαι. 2) αἰτία, ἀδικία, ἐμάρτημα.
3) ζημία, τιμωρία.

ποχαις, ο, (ποχα) της βλαβης, περι βλα-
βης. Α. νομική.

νοχία, ω, θ, (νοχίος) βλάβη, λώση. 2) αἰ-
τίη ἀνάγκη.

αρχιαιμία, ο, βλαβερός, επιβλαβής. Α. του

μεταγ. Λατ.
noxiōsus, a. nm. βλαβερός. 2) Ένοχος. ατ-

τις, ἢν αἰτία ὦν.

*noxūtūdo, ἡλις, θ. αἰτία, ἀμαρτία.

πολις, η, ἡμ, (πολις) βλαβερός, επιβλα-
βής. 2) ἔνοχος, αἵτιος, ἐν αἰτίᾳ ὢν. νο-

κίους conjunctionis, ἐνός τε τῇ συνωνυμίᾳ
αἰτίαν συνωνυμίας ἔχων.

Nubēs, arum, καὶ Nubaeī, orum, ἄ. Νεϋ-
δαι, Νουθεαί, ἔθνος πρὸς νότον τῆς Αἰ-
γύπτου.
nūbēcūla, v, θ. (ὁπακέρ. τοῦ nubēs) νυ-

φίον, νεφέλιον, μικρόν νέφος. 2) νεφέλιον, μελάνωμα. μελάνωμα καλόν μελάνωμα

αὐτός, ἰς, θ. γέφρος, νεφέλη. 2) γέφος κα-

πνοῦ, κονιορτοῦ, κ. τ. τ. 3) νιφέλιον, με-
λανία, κηλίς. 4) νέφος, σκότος, ζέφος, σκιά,

nubigēna, α, δ. καὶ θ. (nubes-gigno), γε-
 φελογενής. 2) οὐρανογενής.
 nubigenus, α, um, νεφίλος γεννῶν.
 nubilarium, ι, καὶ nubilare, ιs, οὐ. (nubi-
 lus) τὸ κατ' ἀγρόν κλίσιον εἶπε αὐτοβόλιον.
 nubilus, σ, (nubo) ὠραῖος γάμου, ἐπιγάμος.
 nūbilo, αρε, aliquid, νεφῶ τι. 2) οὐδὲν.
 nubilat εἴτε nubilatur, συννεφί, δ' οὐρανὸς
 νεφούται.
 nubilosus, α, um, (nubilus) νεφελωδής, συν-
 νεφῶς.
 nubilum, ι, οὐ. ἴδ. nubilus.
 nūbilus, α, um, νεφελωδής, συννεφής. nu-
 bilum, οὐ. νέφος, συννέφεια. nubila, orum,
 πληθ. τὰ νέφη, ἡ συννέφεια. 2) νεφελώ-
 δης, ἐπινεφής, νέφη φέρων. 3) μεταφ. συν-
 νεφής, σκοτεινός, ζοφερός. 4) συννεφής
 καταιφής, παρλυσός, τεταραγμένος, δυστα-
 ρής, κ. τ. τ. nubila, orum, οὐ, πληθ. ἡ
 καταιφεία, λύπη.
 nūbis, ιs, δ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ nubes, θ.
 nūbivāgus, α, um, (nubes vagus) διὰ τῶν
 νεφελῶν πλανώμενος, (νεφελοπλανής).
 nūbo, psi, ptum, ere, aliquid, καλύπτω
 τι. 2) συνήθως: aliquid, (viro), γαμοῦμαι
 (γῆμασθαι, γαμῶσθαι) τινι, γαμοῦμαι τινί,
 συνοικῶ ἀνδρὶ τινι. tingo nūbi viro, ἡ
 παρθένος γαμεῖται ἀνδρὶ. in familiam cla-
 fiffimam, εἰς ἐπιφανέστατον εἰσαν γῆμα-
 σθαι. illam suam aliquid nuptum dare,
 δοῦναι. locare, collocare, εἰς θυγατέρα τινὶ νυμ-
 φεύειν, ἐκδιδοῦναι, συνοικίζειν. nupta uni,
 ἐνὶ γεγαμμένῃ, ἐνδὲ γαμετῇ. nupta est,
 aliquid εἴτε cum aliquo, γαμετῇ εἴτε γυνή
 τινός ἐστι, συνοικεῖ τινι, ποτα εἴτε nuper
 nupta, ἡ νεύγαμος, νεόνυμφος. nupta ali-
 cius, ἡ γαμετῇ, γυνή τινος. nupta verba,
 λόγοι ταῖς γαμεταῖς μόνον ἀρμυδίοι. 3)
 σπαν. ἐπὶ ἀνδρός: γαμεῖσθαι. 4) παραφυ-
 τεῖσθαι. vites populus nubunt, ἀμπέλαι
 παραφυτεύονται ταῖς λούκαϊς. populus vi-
 libus nupta, λεύκη, ἥπερ ἀναδενδράς πα-
 ρίστηκεν.
 nūbs σπαν. ἀντὶ τοῦ nubes.
 nūcālis, σ, (nux) καρνωτός, καρνωδής. Α.
 τοῦ μεταφ. Λατ.
 nūcamentum, ι, οὐ. κύστερος (πίτυς).
 nūcella, σ, θ. (nux) ὕποκορ. τοῦ nux) καρύδιον.
 Nūcēria, σ, θ. Νουκερία, πόλις τῆς Οὐμβρι-
 κῆς. Ἰστέρα πόλις τῆς Καρπαντίας, ἡ ταῦνυ
 Nocera. Nucetinus, α, um, Νουκετίνος.
 Nucetini, δ. οἱ Νουκετῖνοι.
 nūcēum, ι, οὐ. (nux) δενδρῶν καρύων.
 nūcūs, α, um, (nux) καρύινος.
 nūcifrangibulum, ι, οὐ. (nux-frango) κα-
 ρυκατάκτες, κωμικῶς ἀντὶ τοῦ δ' οδοῦς.
 nūcūpus, α, um, (nux) καρύινος. Α. τοῦ με-
 ταφ. Λατ.

(ΜΕΡΟΣ Β')

nūcūpersicum, ι, οὐ. (nux-persicum) περ-
 σικὸν καρύς ἐμπυτυμένον.
 nūcūprunum, ι, οὐ. (nux-prunum) κεκκί-
 μηλον καρύς ἐμπυτυμένον.
 nūcūs, ι, δ. (nux) τὸ ἐσθόμενον τοῦ κα-
 ρύου καὶ τῆς ἀμυγδαλῆς, τὸ κάρυνον εἴτε
 δ' κούκαλος τῆς πίτυδος, δ' κούκας τῆς
 βεῖδας. κ. τ. τ. 2) πυρήν, κάρυνον, ἐστὸν ἐ-
 λαιάς, κερασίου, κ. τ. τ. 3) τὸ ἐνδότετον
 ἢ σκληρότατον πρᾶγματις τις.
 nūcūla, σ, θ. (nux) ὕποκορ. τοῦ nux) καρύδιον.
 nūdāto, ιονίς, θ. γύμνωσις.
 nūde, ἐπιφ. γυμνός, ἀφελώς. Α. τοῦ με-
 ταφ. Λατ.
 nūdīpēdālis, ium, οὐ. γυμνοπόδια, λιτα-
 ναία τις γυμνοῖς τοῖς ποσὶν ἐπιτελουμένη
 ἔκτου ἔνεκα.
 nūdīpes, edis, (nudus-pes) γυμνός, γυ-
 μνοπόδης.
 nūdīlis, ātis, θ. γυμνότης, ἔνδεα.
 nūdūs, (nunc-dies) ἴδ. nudus tertius,
 τρίτην ἡμέραν, τρίτην ταύτην ἡμέραν,
 τρίτην ἡμέραν, προχθές. nudus quartus,
 τετάρτην ταύτην ἡμέραν, τετάρτην ἡμέραν.
 nūdiustoriānus, α, um, τριθημερινός.
 nūdo, avi, atam, are, aliquid ἢ aliquid
 aliqua re, γυμνῶ τινα ἢ τί τινος arboris
 folia, γυμνοῦν, ψιλοῦν τὰ δένδρα τῶν
 φύλλων. murus nudatus defensoribus, γυ-
 μνοῦνται, ψιλοῦνται, ἐρημοῦνται τὸ τεῖχος
 τῶν ἀμυνόντων. gladium, γυμνοῦν, σπά-
 σθαι τὸ ἔξος. μεταφ. γυμνοῦν, ψιλοῦν,
 στερεῖν τινα τινος. 2) δηλῶ, ἀποκαλύπτω,
 ἀνακαλύπτω τι, φανερεῖν τὴν ποιῶ.
 nūdūlis, α, um, (nux) ὕποκορ. τοῦ nudus) γυ-
 μνός, ψιλός.
 nudus, α, um, γυμνός, ἀκαλύπτος, ἀνεί-
 μων. nudus pedibus, γυμνοῖς τοῖς ποσὶν.
 ποιητ. nudus pedem, γυμνός τὸν πόδα,
 γυμνός. nudus ensis, γυμνὸν ἔξος.
 nuda ierba, τὰ γυμνὰ νῦντα. sillex nuda,
 πέτρα ψιλή. nudam hominem, δ' γυμνός τῶν
 φύλλων εἴτε ψιλός δρυμῶν. 2) λου' διετ'
 γυμνός, τουτίσθην ἐν χιτῶνι μόνον. 3) το
 ἡ α re, γυμνός, ψιλός, ἐρημος, ἐστερημέ-
 νος τινός. nudus agria, γυμνός ἀγρῶν, ἀ-
 γρὸς οὐκ ἔχων. urbs nuda praesidio, πό-
 λις ἔρημος προῦρξ, ἀφύλακτος. publica
 nuda a magistratibus, πολιτεία ἔρη-
 μος τῶν ἀρχόντων. ποιητ. nudus arboris
 ἀντὶ τοῦ arboris, γυμνός δένδρον, ψιλός,
 ἄδενδρος. 4) γυμνός, ἔνδεα. 5) γυμνός,
 ἀφελής, ἀκόσμητος. nuda nomina, ἀπλᾶ,
 κυρία, οὐ τρεπτικά ῥήματα. θ) γυμνός,
 μόνος.
 nūgacitas, ātis, θ. φλυαρία.
 nūgae, orum, θ. πληθ. φλύαρος, λῆρος,
 φλυαρία, παίγνια, μικροῦ λόγου ἄξια

πράγματα, αἱ Γαλλιστὶ bagatelles, nugae agorae, φλυαρεῖν. 2) φλύαρος ἄνθρωπος, λήρος.

nūgālis, ο, φλύαρος, ληρώδης.

nūgamentum, ἰ, οὔ. φλυαγήμα, λήρος.

nūgārius, α, um, (nugae) nugarium unguentum, γυναικείον τι χρῆμα.

nūgātor, ōris, ἄ. (nugor) φλύαρος, λήρος, ληρώδης ἄνθρωπος, φλυαρολόγος, φλυαροκόπων.

*nūgātoris, ἐπὶ ληρωδῶς.

nūgātorius, α, um, φλυαρώδης, ληρώδης, τῆς nūgatrix, ἰdis, θ. ἡ ληρώδης εἴτε ληρούσα.

nūgax, acis, φλυαρώδης, φλύαρος, ληρώδης.

*nūgigētilus, ἡ nugivendus, ἰ, ἄ. ληροφόρος, ληροπώλης, ὁ τὰ παίγνια ἢ τὸν γυναικείον κόσμον πωλῶν.

*nūgiprōlōgōides, κομ. (ληροπρὸλογίδης).

nūgo, ōnis, ἄ. φλύαρος, λήρος. Απουλήσιος.

nūgor, ōnis sum, at, (nugae) φλυαρῶ, ληρῶ, φλυαρολῶν, φλυαροκόπων.

nūgula, arum, θ. (ὀπκορ. τοῦ nugae) μικρὸν φλυαγήμα, λήρημα.

nullā-tēnus, ἐπὶ οὐδαμῶς. Α. τοῦ μεταγ.

Λατ.

nullibi, ἐπὶ οὐδαμῶς.

τῆς nullificatio, ōnis, οὔ. ἐξουδένισμα.

τῆς nullificatio, ōnis, οὔ. ἐξουδένισμα.

τῆς nullifico, are, (nullus-facio) aliquid, ἐξουδενίζω τι.

Nullus, α, um, οὐδεὶς, μηδεὶς. nulla virtus, οὐδεμία ἀρετή. nulli socii, οὐδένες σύμμοχοι, οὐδεὶς σύμμαχος. nullo modo, nullo pacto, οὐδαμῶς. nulli rei esse, οὐδὲν ὀφείλειν, ἀχρεῖον εἶναι. nulla laboro, ἄνευ πόνου. 2) οὐσιαστικῶς· οὐδεὶς, μηδεὶς. nullum, οὐδέν. a nullo laudatur, πρὸς οὐδένος ἐπαινεῖται. nullius aures, οὐδένος τὰ ὦτα. nulli supersunt de inimicis εἴτε inimicorum, οὐδεὶς τῶν ἐχθρῶν λείπεται.

nullus, οὐδαμῶς, μηδαμῶς. 3) οὐκ, οὐδαμῶς, μή, μηδαμῶς. dubitat, solus sit, an nullus sit, ἀμφισβητεῖ, πότερον ἥλιος ἔστιν, ἢ οὐκ ἔστιν. nullus esse deos Diagoras putavit, μὴ εἶναι θεοὺς ὁ Διαγόρας ἐνόμιζε. si essent, quae nulla sunt, εἰ ἦν, ἂ οὐκ ἔστιν, ἂ οὐκ ὑπάρχει. nullus dubito, οὐδαμῶς ἀμφισβητῶ, nulli duo, οὐδὲ δύο.

nullus unus, οὐδὲ εἷς. nulla novit, ἐκείνη (ἡ γυνὴ) οὐκ ἐπίσταται. nullus venit, οὐκ ἔρχεται. nullus sum, ἀπόλωλα, οὐδὲν ἔτι εἰμὶ. nulli, ἄ. πληθ. οἱ οὐδὲν ἔτι ὄντες, οἱ ἀποθανόντες. 4) οὐδεὶς, οὐτιδανός, πάντες. 5) nullus non, οὐδεὶς ἔστις, οὔ. non nullus, ἔστιν ἔστις, πρὸς non.—Σημ. nulli καὶ nullae, ἀρχαῖα. ἀντὶ τῶν nullius, nulli.

num, ἰών, ἄρα, ἄρα μὴ, ἄρα γε. num quid

εἴτε numquid? μὴν τι; num igitur? ἄρ' οὐν; ἄρα δὴ; 2) εἰ. quare, num ita sit, ἔρωτώ. εἰ οὕτως ἔχει. videte, num dubitandum sit, σκοπεῖτε, εἰ δαὶ δυνεῖν. 3) num quis, num quando, κ. τ. τ. ἀντὶ τῶν num aliquis, κ. τ. τ.

Nūms, α, δ. Νομᾶς καὶ Νομάς, ᾧ (καὶ Νόμας, α, μετὰ γραμματικῶν περὶ τοῦ νόμου σημασίματος παρὰ Διον. Ἀλ. κ. Ρωμ. ἀρχ. 2, 58, εἰ γνήσιον τὸ χωρίον). Numa Pompilius, Νομᾶς Πομπιλίος.

Nūmantia, α, θ. Νομαντία, Νομαντία, πόλις τῆς Ισπανίας. Numantinus, α, um, Νομαντινός.

nūmārius, numatio, κ. τ. λ. ἰδ. numarius, κτλ. numella, α, θ. κόρυς.

numellus, ἰ, ἄ. ταῦτ' τῷ numella.

numen, ōnis, οὔ. (num) ν. ο. μ. α. 2) νεῦμα, βούλησις, θέλημα, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ θεία βούλησις, ἡ τοῦ θεοῦ βούλη. 3) δύναμις, ἐξουσία, κατ' ἐξοχὴν ἡ τοῦ θεοῦ δύναμις, ἡ θεία δύναμις. 4) τὸ θεῖον, θεότης, δαίμων. dei numina parent omnia, τῷ θεῷ πάντα ὑποκοῦν. nihil aine deorum numine agitur, οὐδὲν ἄνευ τοῦ θεοῦ γίνεται. numina deorum placare, τὰ θεῶν ἐξιλάσκειν. numina montis, οἱ δαίμονες τῶν ὀρέων. ποιητ. numina Palladis, ἀντὶ τοῦ numen Palladis, ἡ Παλλὰς.

nūmērābilis, ο, (numerus) ἀριθμητός, ἐναριθμητός. Α. ποιητ. καὶ σπανία.

numeralis, ο, ἀριθμητικός.

nūmērārius, ἰ, ἄ. λογιστής.

nūmērātio, ōnis, θ. (numera) ἀριθμῆσις.

nūmērātor, ōris, ἄ. ὁ ἀριθμῶν.

nūmēre, ταῦτ' τῷ numero.

Nūmēria, α, θ. θεὰ τι.

Nūmērius, ἰ, ἄ. Νομῆριος.

nūmēro, at, alium, are, aliquid, ἀριθμῶ τι. digitis εἴτε per digitos, πεμπάξεν.

aliquem in primis, τίθιναι, τίθεσθαι τινα ἐν τοῖς πρώτοις. aliquem in-termiis, καταλογίζεσθαι τινα ἐν τοῖς ἐπτά σοφοῖς, λογιζέσθαι τινα ἐν ἐπτά εἶναι. volupiatem in bonis, τίθιναι τὴν ἡδονὴν ἐν τοῖς ἀγαθοῖς. aliquid in beneficii loco, in beneficii

partio, τίθιναι, τίθεσθαι τι ἐν μέρει εὐεργεσίας. aliquid nullo loco, ποιεῖσθαι τι ἐν οὐδενὶ λόγῳ. multos amicos numero, πολλοὺς φίλους ἔχει. 2) ἀριθμῶ, ἀποθιδωμῶ τι. alicui mercedem, ἀριθμεῖν τινα τὸν μισθόν. numeratum argentum εἴτε ἀπλῶς numeratum, ἀργύριον ἀριθμεῖσθαι ἢ εἴτε εἰσποιημένον. (μετρητά). 3) λογιζομαι, ἡγεομαι. aliquem sapientem, ἡγεῖσθαι τινα σοφόν.

nūmero, ἐπὶ ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, παραχρησάμενος, ταχὺ, ταχέως. 2) λίαν ταχέως, πρόωρῳ.

numerositas, ἐπίρ. πολυπληθής. 2) πληθυν-
τικῶς. 3) εὐρύθμως, κατὰ ῥυθμόν, ἐν
ῥυθμῷ.

numerositas, ātis, θ. πολυπληθία, τὸ πο-
λυάριθμον. Δ. τοῦ μεταγ. Δατ.

numerosus, a, um, πολυάριθμος, πολυπλη-
θής. 2) πολυμερής, ποικίλος. 3) εὐρύθμος,
ῥυθμικός.

numerus, i, ā. ἀριθμός. numerum suum
habet, πλήρη τὸν ἀριθμόν ἔστι. numerum
alicuius rei inire, exsequi, officere, ἀριθ-
μὸν τινος ποιεῖν, ἀριθμεῖν τι. numero εἴτε
in numero sapientum aliquid habere, du-
cere, referre, τιθέναι τινὰ ἐν τοῖς σοφοῖς.
tria numero, τρία τὸν ἀριθμόν. multi nu-
mero, πολλοὶ ἀριθμῷ, πολλοὶ τὸν ἀριθ-
μόν. maximus numerus frumenti, μεγα-
στόν σίτον πλήθος. 2) ἐν τῇ γραμμῇ. ὁ ἀριθ-
μός. 3) numeri, πληθ. οἱ κόδοι. 4) nu-
mero εἴτε in numero, ἐν μέτρῳ. in numero
alicuius sum, ἐν μέτρῳ τινὸς εἶμι. homo
nulla numero, ἄνθρωπος ἐν οὐδενὶ λόγῳ
ὢν. 5) pos numerosus sumus, θημεῖς ἀριθμὸς
ἔσμεν, τουτίστι ἄνθρωποι, παῖδες, οὐ-
δενὸς λόγου ἄξιοι. 6) μέτρος ὅλου, ἀριθμός.
omnes numeri officii, πάντες οἱ ἀριθμοὶ
τοῦ καθήκοντος. numeris omnibus abso-
lutus, πάντας τοὺς ἀριθμοὺς περιλαβών,
κατὰ πάντα τέλειος. 7) τὸ καθήκον, nu-
meri, τὰ καθήκοντα. 8) ῥυθμός. in nume-
rum, κατὰ ῥυθμόν, ῥυθμικῶς, ἐν ῥυθμῷ.
ποιεῖ. ἀντὶ τοῦ ὁ ποιεῖ, τὸ μέτρον, ὁ στί-
χος. 9) ῥυθμός (τοῦ πεζοῦ λόγου).

Numidicus, καὶ Numidus, i, ā. Νομικός,
πατριὸς τῆς Λατίνης, τανὺν Rio totio,
Numida, a, ā. ὁ Νομάς. Numidus, πληθ.
Νομάδες. 2) ἐπιθετικῶς: Νομαδικός.

Numidia, a, θ. ἡ Νομαδική (χώρα) Numi-
diānus, καὶ Numidicus, a, um, Νομαδι-
κός. Numidica avis, Νομαδικὸς ὄρνις.

numisma εἴτε numisma, ātis, ὁ νόμισμα.
Numitor, oris, ā. Νομίτωρ, Νομίτωρ.

nummarius εἴτε nummarius, a, um, νομι-
σματικός, χρηματικός. 2) δωρεδόνος.

nummulus εἴτε nummulus, ōnis, θ. πολυχρη-
ματία.

nummulus εἴτε nummulus, a, um, πολυχρη-
ματός.

nummulus expalponides ἔδ. expalponides
nummulus εἴτε nummulus, a, um, πολυχρη-
ματός.

nummularius, i, ā. (ὁποκορ. τοῦ num-
mularius) χρηματιστής.

nummularius εἴτε nummularius, i, ā. χερ-
ματιστής, κολλούμενός.

nummulus εἴτε nummulus, i, ā. (ὁποκορ.
τοῦ numus) νομισματίων, χρηματίων.

nummus εἴτε nummus, i, ā. (νόμος) νόμισμα.

odulkerini nummi, κίβδηλα νομίσματα.
habere in nummis, ἀργύριον ἔτοιμον ἔχειν.
in suis nummis nullis esse, πολλὸ ἀργύριον
πρόχειρον ἔχει, ἀργύριον ἔτοιμον αὐτῷ ὁ-
πάρχει. nummis εἴτε numma, μισθοῦ, ἐπὶ
μισθῷ. 2) nummus aestorius εἴτε ἀπλῶς
nummus, ἱωματικὸν νόμισμα, τὸ τέταρτον
τοῦ δηναρίου, εἴτε πέντε ἡμισσόρια. Σημ.
ἀντὶ τοῦ nummorum συνχθ. nummulum —
nummo maiore aliquidi, τοῦ μηδενὸς ἄ-
ξιον ἡγοῦσθαι τι. 3) παρὰ Πλάτωνα ἡ δραχ-
μή ἢ ὁ χρυσός.

nummam, (num-nam) μῶν, ἀρά γε.
nummus, ταυτό τῷ nummosus.

numquam, ταυτό τῷ nunquam.
numquando, ταυτό τῷ num quando.

numquis, numquid, ταυτό τῷ num quis, κ. τ. λ.
numquo, ταυτό τῷ num quo.

nummularius, ταυτό τῷ nummularius.

nunc, ἐπίρ. νῦν, ἥδη. nunc demum, νῦν,
ἥδη. nunc nuper, νῦν ἄρτι. jam nunc εἴτε
nunc jam, νῦν ἥδη. nunc ipsum, νυνί.
ut nunc est, τὸ νῦν, τὰ νῦν εἶναι. nunc
homines, εἰ νῦν, nunc—, nunc—, νῦν
μέν—, νῦν δέ—. ἄρτι μέν—, ἄρτι δέ—.
nunciatum καὶ nuncio ἀντὶ τοῦ nuncio.

2) nunc εἴτε nunc nunc, νῦν δέ, ἀλλὰ, ἄ-
μως. 3) καὶ νῦν, οὖν, τοίνυν, ἥδη.
nunciatum εἴτε nuncio, ἔδ. nunc.

nuncio, nuncio, κ. τ. τ. ταυτό τῷ nuntio,
κ. τ. λ.

nuncio, (num-ubi) μῶν που, ἀρά που;
2) εἴ που.

nuncio, ἐπίρ. ὀνομαστί.

nuncio, ὀνόματι, ὀνόματι, ὀ. προσφω-
νησις, ὀνόματι. 2) ἑκφώνησις, κήρυξις.

3) κατὰστασις (ἡ εἰς κληρονομίαν κατα-
στασις).

nuncio, ὀρίσ, ἄ. ὀνομαστί.

nuncio, ἀνί, alium aro, (nomine capio)
aliquem ἢ aliquidi, ὀνομάζω, προσαγορεύω
τι. aliquidi nomine dei, καλεῖν τὸν θεόν.

2) ἑκφώνω, κηρύττω. nota nuncio-
pare, διαβρῆδον τὰς εὐχὰς ποιεῖσθαι. io-
stamentum nuncupare, κηρύττειν διαθή-
κην. aliquem heredem, καθίσταται τινὰ
κληρονόμον (διαβρῆδον ἐναντίον μαρτύρων).

nuncioque, (nunc-nunc) μέγχι τοῦδε.

nundina, ἔδ. nundinus.

nundinalis, a, ἀγοραῖος, φαῦλος.

nundinarius, a, um, ἀγοραῖος, τῆς ἀγορᾶς.

nundinarium forum, ἡ τῶν ὀνίων ἀγορά,
τὸ ὑπόγειον.

nundinarius (-ius), a, um, ὄνιος, ὅσον
ἐν ἀγορᾷ πωλούμενος.

nundinatio, ōnis, θ. ἐμπολή, ἐμπόριον, κα-
πηλεία.

nundinatio, a, um, ἔδ. nundinatio.

nundinātor, ὄρις, ἀ. ἀγοραῖος, μετὰβολος, κάπηλος.

nundino, ανί, alium, are, aliquid, ἐμπολῶ τι.

nundinator, alius sum, ari, aliquid ab aliquo, ἀγοράζω, ὠνοῦμαι τι παρὰ τινος. 2) aliquid, πωλῶ τι ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐμπολῶ, καταπλεῶ τι. 3) οὐδεὶς ἀγοράζω, καταπλεῶ. 4) ἀγοράζω, ὠνοῖσθαι.

nundinus, α, um, (nonus-dies) ἄχρηστος. δι' ἐννάτης ἡμέρας γιγνόμενος. Ἐκ τούτου nundino, arum, ὁ. πληθ. ἢ ἐν ἄστει ἀγορά, ἢ τῶν ὠνίων ἀγορά, ἢ ἀγορά. Οἱ ῥωμαῖοι δι' ἐννάτης ἡμέρας οὐδ' ἀγρῶν εἰς ἄστυ συνιόντες ἀγοράζον. Τὰς δὲ μεταξὺ τῶν ἀγρῶν ἐπὶ τῇ ἡμέρας internundium ἐκάλεον. in triam nundinum, εἰς τρίτην ἀγοράν, εἰς τὴν δεκάτην ἐβδομὴν ἡμέραν. nundina, α, ὁ. ἐν. σπαν. ἀντὶ τοῦ nundino, 2) nundino, ὁ. πληθ. ὅσθ' ὅτε ἡ ἀγοραῖος, ἡ πρᾶσις καὶ ὠνή. 3) Nundina, α, ὁ. ἡ αἰς τῶν νόμομαστῶν προστάτις.

nunquam, ἔτε ποτε, οὐποτε, ἐπὶ. οὐποτε, οὐδέποτε, οὐπώποτε, μήποτε, μηδέποτε, μηπώποτε. nunquam desinit, οὐποτε, οὐδέποτε λήγει. nunquam faciam, οὐδέποτε, οὐποτε ποιήσω. nunquam feci, οὐδέποτε, οὐπώποτε, οὐδεπώποτε ἐποίησα. nunquam non, αἰς ποτε, non nunquam, ὅσθ' ὅτε. 2) οὐποτε, οὐδαμῶς.

nunquid, nunquid, ταῦτ' ἐπὶ num quid.

nuntia, α, ὁ. ἰδ. nuntius.

nuntiatio, iōnis, ὁ. ἀγγελία. 2) μήνυσις.

nuntiator, ōris, ἀ. ὁ ἀγγέλλων. 2) μηνυτής.

nuntiatix, icis, ὁ. ἡ ἀγγέλλουσα.

nuntia, avi, alium, are, aliquid, ἀγγέλλω τινι εἶτε πρὸς τινά τι. mitto aliquid nuntiatum, πέμπω τινά ἀγγελοῦντα. mortuus ἢ vitam finisse nuntiatas est, τετελευτηκώς ἢ ὅτι ἐτελευτήσεν ἀγγέλου. Romam erat nuntiatum, fugisse Antonium, εἰς Ῥώμην ἀγγέλου, ὅτι Ἀντώνιος ἔφυγε. nuntiatio, ἀλθεῖσας τῆς ἀγγελίας. 2) μήνυσις. novum opus, ἀπειπεῖν τινι μὴ ἐπιχειρεῖν τῷ ἔργῳ, κωλύειν τινά τοῦ εὐκοδοῦναι, κ.τ.τ.

nuntius, α, um, ἀγγελτικός, ἀγγέλλων. 2) nuntius, ἀ. ὁ ἀγγελος. ad aliquid nuntium mittere, πρὸς τινά ἀγγελον πέμπειν. 3) nuntius, ἀ. ἄγγελος (Θουκυδ. Ζ, κ.) ἀγγελία, ἀγγελμα. aliquid nuntium afferre, ad aliquid ferre, ἀγγέλιαν τινὶ φέρειν. porferre, διακομίζειν. accipere, λαμβάνειν. remissi nuntii ab eo, se venturum, ἀνεπέμψθησαν ὅπ' αὐτοῦ ἀγγελοι, ὅτι ἤξοι. nuntium remittere μορῇ, ἀποστασίου βιβλίον πέμψαι τῇ γυναικί. nuntium vicini mittere, ἀπέλπειν γράψασθαι πρὸς τὴν ἀρετήν, ἀπειπεῖν τὴν ἀρετήν. 4) nu-

tia, α, ὁ. ὁ ἀγγελος, ἡ ἀγγέλλουσα. 5) nuntium, οὐ. τὸ ἀγγέλλμα, ἡ ἀγγελία.

nuper, ἐπὶ. (ἀντὶ noviper ἐκ τοῦ novus) νεωστὶ, ἑναγχος, πρῶν. 2) ὅσθ' ὅτε πρὸ οὐ πολλοῦ χρόνου. nuperrime, ἄρτι, νῦν ἄρτι. nuperus, α, um, νέος.

nupta, α, ἰδ. nubo.

nuptialicus (-tius), α, um, γαμικός, γαμήλιος. Λ. νομική.

nuptia, arum, ὁ. (nubo) γάμος, γάμοι.

nuptias facere, celebrare, γάμον εἶτε γάμους ποιεῖν, ποιεῖσθαι. nuptias exors, ἀγαμος. 2) γάμος, συνουσία.

nuptialis, α, γαμήλιος, γαμικός.

nuptialiter, ἐπὶ. γαμικῶς.

nupriator, ōris, ἀ. ὁ γάμον ποιοῦμενος.

nupto, are, (nubo) γαμῶ.

nuptula, α, ὁ. (ὁ παρὰ τοῦ nupta) γαμέτις.

nupturio, inī, alium, are, (ἐφετ. τοῦ nubo) γαμησεῖν.

nuptus, ūs, ἀ. (nubo) κάλυψις. 2) συνήθως γάμος.

nurius, α, um, ἰδ. nubo.

nūra, α, ὁ. ταῦτ' ἐπὶ nurus. Ἑπιγρ.

nūricula, α, ὁ. ὁ παρὰ τοῦ nurus, Ἑπιγρ.

Nursia, α, ὁ. Νουρσία, πόλις τῆς Σαβίνης, τῶν Norcia. Nursinus, α, um, Νουρσίνος.

nūrus, ūs, ὁ. νύβς, ἑννύς, νόμφη. 2) ὅσθ' ὅτε ἡ τοῦ ἐγγόνου ἡ ἀπογόνου γυνή. 3) ποικίλη ἡ γαμέτις, γυνή, νόμφη.

Nus, ἀ. παταμός τις τῆς Κιλικίας.

nūs, ἀ. νόυς.

nusriam, ἐπὶ. (no-usriam) οὐδαμοῦ, μηδαμοῦ.

nusquam, ἐπὶ. (no-usquam) οὐδαμοῦ, μηδαμοῦ. nusquam gentium, οὐδαμοῦ τῆς γῆς. nusquam est, οὐδὲν ἐστὶ, τέθηγε.

no, nusquam non, πανταχοῦ, non nusquam, ἐνιχαχοῦ.

nūtibilis, α, νεύων, σφαλερός.

nūtibundus, α, um, νεύων, σφαλλόμενος.

nūtiāmen, tius, οὐ. νεύμα, νεύσις.

nūtiatio, iōnis, ὁ. νεύσις, νεύμα. 2) τὸ σφάλλυσθαι, κλίνεσθαι.

nūtio, avi, alium, are, (θαμιστ. τοῦ ἀρχήστου non) νεωστὶζω, νεύω. capite, τῇ κεφαλῇ. aliquid aliquid, νεύειν τινί τι. 2) νεύω, σφάλλωμαι, κλονεῖσθαι, διαστρίβω.

metaph. σφάλλυσθαι, ἀστατεῖν.

nūtribilis, α, ὁρεπτικός.

nūtriciatio, iōnis, ὁ. τιθήνησις, θηλασμός. 2) τροφή.

nūtriciatus, ūs, ἀ. τιθήνησις, θηλασμός. 2) τροφή, αὔξησις.

nūtricio, ōnis, ἀ. τροφός, παιδαγωγός. Ἑπιγρ.

nūtricius, (-tius), α, um, τῆς τιτῆς, τῆς

τροφῶν. 2) nutriticus, ἄ. θρεπτήρ, τροφός, ὁ τρέφων, ὁ θρέψας. 3) nutriticia, α, ὁ. ἡ τροφή, θρεπτεῖρα. 4) nutriticum, οὐ. ἡ θρεψίς, τροφή. nutriticia πληθ. τὰ θρεπτήρια. nutritico, are, καὶ nutritico, alius sum, ari, aliquem, τρέφω, τιθηνῶ, θηλάζω τινά. 2) τρέφω τινά ἢ τι. nutriticula, α, ὁ. (ὕποκορ. τοῦ nutritix ἢ τροφός, τιθηνῶ, θρεπτεῖρα. nutritimen, isis, οὐ. τροφή. nutritimentum, i, οὐ. τροφή, θρεψίς. 2) τροφή, τροφαί, παιδαγωγία. nutritio, ivi, εἴτε ii, itum, ire aliquem, τρέφω, τιθηνῶ, θηλάζω τινά. 2) τρέφω ἢ τι. terra herbas nutrit, ἡ γῆ χλόην τρέφει. nutritre capillum, τρέφειν κόμην, mentem, τρέφειν τὴν ψυχὴν. 3) θεραπεύω τι. nutritor, isis, σπάν. ἀντί τοῦ nutritio. nutritus, a, um, ἴδ. nutriticus. nutritor, oris, ἄ. θρεπτήρ, τροφός. nutritorius, a, um, θρεπτήριος. nutritus, us, ἄ. θρεψίς, τροφή. nutritix, icis, ὁ. (nutritio) τροφός, θρεπτεῖρα, τιθηνῶ, τίθημι. 2) τιθός. nutritus, us, ἄ. (nao) νεύσις, νεύμα. 2) νεύμα, θέλημα, βούλησις. 3) νεύσις, κλίσις, ῥοπή. nut, uicis, ὁ. κάρυν. natus spargere, καταχύσματα (κάρυα) βάλειν. 2) κάρυν εἶτε κόκκοις τῆς πίτους καὶ ἄλλων τινῶν δένδρων. 3) καρύα. nuctilaps, opis, νυκτέλωψ. 2) ταῦτὸ τῷ nuctegreton. nuctegreton, εἴτε nuctegretum, i, οὐ. νυκτῆροτον, βοτ. nucteis, idis, (idos) ὁ. Νυκτηίς. nuctellus, a, um, νυκτέλιος. nucteus, ei καὶ eos, ἄ. Νυκτεύς. nuctostrategus, i, ἄ. (νυκτοστράτηγος). nympa, α, καὶ nymphe, es, ὁ. νύμφη, (γυνὴ καὶ θεά). 2) νύμφη εἴτε σφαδῶν μελίσσις. 3) ποιητ. ἡ νύμφη, ἀντί τοῦ τὸ ὕδωρ, τὸ ὑγρόν. nymphea, α, ὁ. νυμφαία, β. nympheum, i, οὐ. νυμφαίον. 2) Nymphæum, Νυμφαίον, ὄνομα τόπων τινῶν. nympheana, α, ὁ. εἶδος λίθου. nympheum, ταῦτὸ τῷ nympheum. nympheon, onis, ἄ. νυμφών. Nyssa εἴτε Nyssa, α, ὁ. Νύσσα, ὄνομα τινῶν πόλεων καὶ δρέων. Nyssa, a, um, Νυσσός. Nyssis, idis, ὁ. Νυσσίς, Νυσσαίς. Nyssus, a, um, Νυσσός. Νυσσός. Nyssus, ei καὶ eos, Νυσσός, Νυσσός. Nyssicus, a, um, Νυσσαίος, Νυσσαίος. Nyssia, idis, ὁ. Νυσσία. Nyssigeta, as, (Nyssa-gigno) Νυσσαίτης, (Νυσσηγής).

nyssou, i, οὐ. τὸ Νύσιον φυτόν, ὁ κισσός. Nyssus, a, um, Νύσιος, Νυσσαίος. Nyssa, κ.τ.λ. ἴδ. Nyssa, κ.τ.λ.

O. συντόμως σημαίνει omnis, optimus, optimo, opus, ordo, ossa κ.τ.λ. Tā dē I. O. M. Jovi optima maximo. O. C. omnis civitas εἴτε ordo clarissimus. O. M. F. omnium nomino faciunda. O. E. B. Q. C. ossa ejus bene quiescant condita. O. F. opus fecerunt, κ.τ.τ.

o, επιφών. o, mi fueni, ὦ φίλε φεύγε. 2) o, o qualis facies! ὦ ποῖον πρόσωπον! o fallacem hominum spem! ὦ τῆς σφαλερᾶς τῶν ἀνθρώπων ἐλπίδος! o mis miserum, οἷός μοι δειλαίος! o si, εἴθε, εἰ γάρ.

Oarion, onis, ἄ. Ὠαρίων, ἀντί τοῦ Orion, Ὠρίων.

Oasis, is, ὁ. Ὠαίσις, Ἀβασίς. Oasis, α, ἄ. Ὠαίσις, Ἀβασίσις.

Oaxes εἴτε Oaxis, is, ἄ. ποταμὸς τις παρὰ τὴν Ὠαξίν εἴτε Ἄξον, πόλιν τῆς Κρήτης.

oh, πρόθ. μετ' αἰτιατ. aliquid, διὰ τι, ἕνεκά τινος, ἐπὶ τινι, ὁ ἡσος, διὰ ταῦτα. laudare aliquem ob aliquid, ἐπαίρειν τινα ἐπὶ τινι, εἰς τι. ob eam rem, quod—διὰ τοῦτο ὅτι, —ob metum, διὰ τὸν φόβον, ὑπὸ φόβου. ob republicam, ὅτι τῆς πολιτείας, ὁ aliquid commodum, δι' ἀφέλειάν τινα, talentum ob aliquam rem dare, τάλαντον διδόναι ἀντί τινος. ob industriam, δι' ἐπιμέλειαν, μετ' ἐπιμελείας, ἐξεπείσθης. 2) πρὸς τι, πρὸ τινος. hujus ob os ora obvertebant sua, πρὸς τοῦτου τὸ πρόσωπον ἵστειον τὴν ὄψιν. aliquid ob oculos versatur, ἔχω τι πρὸ ὀφθαλμῶν.

oh-ambulator, ari, aliquem, παραζηλώ, ἐριθίζω τινα.

oharatus, a, um, (oh-ma) κατέχρεως, ὀπώχρεως.

ohagito, are, ταῦτὸ τῷ agito.

ohambulantio, ionis, ὁ. περιπάτησις, περιπατός.

oh-ambulo, avi, alium, are, περιπατῶ. 2) alicui rei καὶ aliquid, διδοῦναι, περιδοῦναι.

oh-ardesco, rsi, ere, ἀνακαίνομαι, ἀναφλέγομαι.

oh-aresco, rsi, ἐπιξηραίνομαι.

oh-armo, avi, alium, are, aliquem, καθοπλίζω ἐκοπλίζω τινα.

oh-aro, avi, alium, are, aliquid, ἀρῶ, ἀροτρώ τι.

oh-ater, ita, trum, ἐπιμύλλας.

oh-atrexco, ere, ἐπιμελαινόμεναι.

ohaudientia, α, ὁ. ὀπακοή.

ob-audio, ἰνὶ εἴτε Ἰι, Ἰταμ, ἱρε, αἰκοί, ἔπακούω, ὑπακούω τινὶ ἢ τινος.
 ob-audatus, α, um, ἐπιχρυσός.
 obba, m, ὁ, ἄμωδός, εἶδος ποτηρίου.
 obbatus, α, um, (obba) ἄμωδός, ὁμοιος.
 ob-bibo, ἐρε, aliquid, ἐπιπίνω τι.
 ob-blātero, are, εἰλυαρόω.
 obhrutesco, tui, ere, (ob-brutesco) ἐπαμ-
 βλύνομαι, ἀλόγος γίγνομαι.
 obmeatio, iōnis, ὁ, ἐπικρούσις, ἀπόκρουσις.
 ob-casco, avi, atum, are, aliquem, τυφλῶ
 τινα. 2) τυφλῶ, ἀμαυρῶ, ἀποσκοτίζω τι. 3)
 μετὰ τ. τυφλῶν, ἐκτυφλῶν, ἐπαμβλύνων,
 ἀλογον ἢ ἀναίσθητον ποιῶν τινα ἢ τι.
 ob-candesc, is, ὁ, τὸ ἐπισφάζειν, σφαγή.
 obcallatus, α, um, (ob-callus) τετυλωμέ-
 νος, τυλώδης.
 obcallesco, lui, ere, (ob-callesco) τετυλῶμαι,
 τύλους λαμβάνω. 2) τυλῶμαι, ἀμβλύνω-
 μαι, ἀναίσθητος γίγνομαι.
 obceno, ταῦτὶ τῷ occeno.
 ob-canto, avi, atum, are, aliquem, ἐπῄδω
 τινί, μαγεύω τινά.
 obcensuas, α, um, ταῦτὶ τῷ occensuas.
 obcino, ταῦτὶ τῷ occino.
 obclaudo, ūa, ταῦτὶ τῷ occludo.
 obcamo, are, διεκπῶ.
 obdensatio, iōnis, ὁ, πύκνωσις.
 obditus, α, um, ἴδ, obdo.
 obdo, idi, itum, ere, (ob-do) alicui ali-
 quid, ἐπιτίθωμι, ἐμβάλλω τινί τι. foribus
 passulum εἴτε fores (passulo) ἐμβάλλωμι
 τῇ θύρᾳ τὸν μοχλόν, μοχλοῦν τὴν θύραν.
 ceram auribus, φράττειν κερὶ τὰς ἀκοάς.
 2) ἀνατίθωμι τινί τι.
 ob-dormio, inī εἴτε Ἰι, Ἰταμ, ἱρε, ἀποκοι-
 μῶμαι, κοιμῶμαι, καθύδω. 2) crapulam
 ἀποκραίπαλλομαι, ἐκνήφω.
 obdormisco, inī εἴτε Ἰι, Ἰταμ, ἱρε, (ἐναρκτ.
 τοῦ obdormio) κατακοιμῶμαι, καταδερ-
 θάνω.
 ob-dūco, xi, etum, ere, aliquem ἢ aliquid,
 προσάγω, ἐπάγω τινά ἢ τι, exercitum ad
 urbem, στρατὸν πρὸς πόλιν. 2) alicui ali-
 quid, ἐπιτίθωμι τινί τι. terra cubiginem
 ferro obducit, ἡ γῆ ἰὸν ἐπισκτεῖ τῷ σιδήρῳ.
 fores obducere, ἐπιλασθῆναι, ἐπιτελῆσαι,
 κλείειν θύραν. tenebras rebus, ἐπισκοπεῖν
 πράγματα. obducta nocte, σκότους γανο-
 μένου. 3) aliquid re, περιλαμβάνω, δια-
 λαμβάνω, ἐπικαλύπτω, καλύπτω τί τινι.
 paciora clypeis, στεγάζειν, σκεπάζειν τὰ
 στήθη ἀσπίσι. casita vallo, περιλαμβάνειν,
 περιβάλλεσθαι χερσικώμην τὸ στρατιώ-
 δον. capui amictu, περικαλύπτειν, περι-
 καλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν ἱματίῳ. mors
 oculos obducit, ὁ θάνατος καλύπτει τὰ
 ὄμματα. dolor obducit, ἡ λύπη ἐπου-

λοῦται. obduco vultus, ἐπισκοπεῖν πρόσω-
 πον. 4) προσείρωμαι, ὁρῶ, πίνω τι.
 obductio, iōnis, ὁ, (obduco) ἐπιτελῶσις.
 *obducto, are, (θαμιστ. τοῦ obduco) ali-
 quem, προσάγω τινά.
 obductus, α, um, ἴδ. obduco.
 ob-dūco, are, γυμναζέω, ἐπιγυμναζέω.
 obduratio, iōnis, ὁ, σκληρότης.
 *obduratio, ere, σκληροποιῶ.
 obduresco, rūi, ere, (ἐναρκτ. τοῦ obduro)
 σκληροῦμαι, σκληρύνομαι.
 ob-dūro, avi, atum, are, aliquem ἢ ali-
 quid, σκληρῶ, σκληρύνω τινά ἢ τι. 2) οὐ-
 δετ. σκληροῦμαι, σκληρύνομαι, ὑπομένω.
 Obediens, ἴδ. obedio.
 Obedienter, ἐπὶ, εὐπειθῶς.
 Obedientia, m, ὁ, (obedio) εὐπειθεία, πειθῶ.
 Obedio, inī, itum, ere, (ob-audio) αἰκοί,
 ἔπακούω, ὑπακούω τινί εἴτε τινός, πείθο-
 μαί τινι. Ingi, πείθεσθαι τῷ νόμῳ. obe-
 ditum est dicatori, ἐπειθήσαν, ὑπήκου-
 σαν τῷ δικτάτορι.—obediens, ἐπίθετ. εὐ-
 ποιθής. obedientior, κ.τ.λ. εὐπειθέστερος
 κ.τ.λ. 2) ὑπεικώ, εὐκαμπτος, εὐπλάστος
 εἶμι.
 Obedo, edi, esum, ere, (ob-edo) ἄρχομαι.
 ἐκ τούτου τὸ obedus, α, um, περιέρωτος,
 ἰσχυρός. 2) συνήθως ἐν μίσθῳ διαθείσθαι ὁ
 πολλὰ φραγὼν καὶ τούτου γανόμενος πα-
 χύς, εὐσαρκής, παχύς. 3) παχύς, ὀγκώδης.
 4) μεταφ. παχύς, παχυλός.
 Obeliscus, i, ὁ, ὀβελίσκος.
 Obelus, i, ὁ, ὀβελός.
 Obeso, inī εἴτε Ἰι, Ἰταμ, ἱρε, (ob-eso) πρόσ-
 τιμι, προσέρχομαι, πάριμι. ad, in aliquid,
 εἰς εἴτε πρὸς τι. in loca infera, δύεσθαι,
 καταδύεσθαι. 2) aliquid, ἐφοδεύω, περιέρ-
 χομαι τι. provinciam, ἐπαρχίαν. aliquid
 oculis, περισκοπεῖν, ἐπισκοπεῖν τι. oratio-
 ne, διερχέσθαι τὰ λόγῳ. Bannus obit ali-
 quid, ἡλὲς ἐπιλαμβάνει τι. 3) πάριμι
 εἰς τι. comitia, πάριμι, παραγίγνομαι, εἰς
 ἐκκλησίαν. 4) ἐπιχειρῶ τινι, ἐπιτελῶ τι.
 rem, negotium, ἐπιχειρεῖν ἔργῳ, ἐπιτελεῖν
 ἔργον. munus, ἐπιτελεῖν καθήκον. diem,
 παρῖναι εἰς τὴν προθεσμίαν, παραγίγνε-
 σθαι τῇ ἡμέρᾳ. 5) diem supremum,
 diem suum, diem, mortem obire εἴτε
 ἀπλῶς obire, τελευτῶ τὸν βίον, τελευτῶ.
 (θάνω καὶ πότμον ἐπισπείν, παρ' Ὁμή-
 ρῳ). 6) obire, ἐφαιέσθαι.
 Ob-equito, avi, are, alicui, ἐπιπυνῶ τινί,
 προσελάνω τινί ἢ πρὸς τι. 2) aliquid, περι-
 ιπυνῶ, περιελάνω περί τι.
 Ob-erro, avi, atum, are, πλανῶμαι, περι-
 πλανῶμαι. 2) aliquid, διαπέτομαι, διαφ-
 γνομί τι.

obesitas, αἰς, ὁ. παχύτης.

*obeso, are, ατείζω.

obesus, α, um, ἴδ. obeso.

obex, obficia, καὶ obficia, ἄ. καὶ ὁ. (objicio) ἐπιβλήσας, μελές. 2) προβολή, πρόχωμα. 3) μεταρ. τὸ ἐμπόδιον.

obfero, obficio, κ.τ.λ. ἴδ. offero κ.τ.λ.

obfirmate, ἐπιβ. λογυρῶς, βεβαίως.

ob-firmo, avi, alium, are, aliquid, στερεώ, βεβαίω τι. 2) me obfirmo εἰς ἀπλῶς obfirmo, λογυρίζομαι. obfirmatus, α, um, λογυρογνώμων.

obfrenatus, obfuleio, obfundo, κ.τ.λ. ἴδ.

obfrenatus, κ.τ.λ.

obfuscatio, ionis, ὁ. (obfusco) ἀμαύρωσις.

obfusco, are, ἀμαυρῶ τι.

obfuturus, α, um, ἴδ. obsum.

ob-gauntio, tui καὶ ii, ium, ire, κυρῶ, κυρῶμαι, ψιθυρίζω. aliquid aliquid ad aurem εἰς τὴν αὐρὴν alieuius, ψιθυρίζειν τινί τι (πρὸς τὸ οὖς).

ob-gero, essi, estum, ere, aliquid aliquid,

προσφέρω τινί τι.

ob-haereo, si, sum, ere, ἔχωμαι, ἐνέχωμαι.

obhaerescio, si, sum, ere, (ἐναρξ. τοῦ obhaereo) ἔχωμαι, ἐνέχωμαι, προσκαλλώμαι.

ob-horreo, ere, ἐπιφρίττω, φρίττω.

ob-irascor, atus sum, eci, aliquid, ὀργίζομαι τινί.

*obitratio, ionis, ὁ. (obitrascor) ὀργή, θυμός.

obitatus, α, um, aliquid, ὀργίζομενος τινί.

obiter, ἐπιβ. (ob-iter) κατὰ τὴν δόξιν, ἐν τῇ δόξιν.

obiter lego, μεταφ. περὶ τοῦ ἀναγινώσκω. aqua obiter versat rotas, τὸ ὕδωρ παραβῆδον στρέφει τοὺς τροχοὺς. 2) ἐν περιόδῳ, παραδρομῶδην. facere, dicere aliquid, ποιεῖν, λέγειν τι. 3) σπαν. παραχρήμα. Δεξ. ἐν τοῖς μετ' Αἰγυπτίων χρόνοις εἰδοκινήσασα, εἰ καὶ εὐρηται ἡδὴ παρὰ Δαδέρῳ. Πρὸλ. Charis. p. 187.

obitus, α, um, ἴδ. obeo.

obitus, us, ἄ. (obeo) ἔρδος, περιδεία. 2) δόσις. 3) ἀφάνισμός, τελευτή, θάνατος.

ob-jesco, iui, ere, aliquid, ἀντικειμαι τινί.

2) παρὰκειμαι.

*objectio, ionis, ὁ. πρὸςβλήμα, πρόχωμα.

objectio, ionis, ὁ. πρὸςβλήμα, πρόχωμα.

objectio, ionis, ὁ. πρὸςβλήμα, πρόχωμα.

objectio, ionis, ὁ. πρὸςβλήμα, πρόχωμα.

objectio, ionis, ὁ. πρὸςβλήμα, πρόχωμα.

objectio, ionis, ὁ. πρὸςβλήμα, πρόχωμα.

objectio, ionis, ὁ. πρὸςβλήμα, πρόχωμα.

objectio, ionis, ὁ. πρὸςβλήμα, πρόχωμα.

objectio, ionis, ὁ. πρὸςβλήμα, πρόχωμα.

objectio, ionis, ὁ. πρὸςβλήμα, πρόχωμα.

objectio, ionis, ὁ. πρὸςβλήμα, πρόχωμα.

objectio, ionis, ὁ. πρὸςβλήμα, πρόχωμα.

objectio, ionis, ὁ. πρὸςβλήμα, πρόχωμα.

objectio, ionis, ὁ. πρὸςβλήμα, πρόχωμα.

objectio, ionis, ὁ. πρὸςβλήμα, πρόχωμα.

objectio, ionis, ὁ. πρὸςβλήμα, πρόχωμα.

objectio, ionis, ὁ. πρὸςβλήμα, πρόχωμα.

objectio, ionis, ὁ. πρὸςβλήμα, πρόχωμα.

objectio, ionis, ὁ. πρὸςβλήμα, πρόχωμα.

objectio, ionis, ὁ. πρὸςβλήμα, πρόχωμα.

objectio, ionis, ὁ. πρὸςβλήμα, πρόχωμα.

objectio, ionis, ὁ. πρὸςβλήμα, πρόχωμα.

objectio, ionis, ὁ. πρὸςβλήμα, πρόχωμα.

τινί λόγον, ἀπολογεῖν. 3) alieni aliquid, κατηγορῶ τινός τι, ἐνεδίδω τινί τι.

objectum, α, um, ἴδ. objicio.

objectus, us, ἄ. (objicio) προβολή. 2) τὸ προκαίσθαι, ἀντικείμεθα. 3) ἔφι.

objicio, eci, eci, ere, (ob-jacio) ἀλίκαι

aliquid, προβάλω, παραβάλλω τινί τι.

cibum eam, παραβάλλω τροφὴν τῷ κυνί.

vinum paribus, προσφέρω τὸν οἶνον τῇ

ἐνί. visus objicitur dormienti, ἔφης προ-

φέρεται, προσπίπτει τῷ καθυδόντι. 2) ἐμ-

βάλλω, ἐμποιῶ, παρέχω τινί τι. metum,

ἐμβάλλω, ἐμποιῶ τινί φόβον. malum

aliquid, ἐπιφέρειν τινί συμφορὰν. 3) προ-

βάλλω, προβάλλομαι. eulium, προβάλλω

σθαι τὴν ἀσπίδα. carros vallo, προβάλλω

σθαι τοῦ χαρακώματος τὰ ὄχηματα. fore-

res, κλείειν, προστιθέναι τὴν θύραν. insula

Ciliciae objecta, νῆσος τῇ Κιλικίᾳ ἀντι-

καμένη, τῇ Κιλικίᾳ προκαμένη. 4) ali-

quem aliquid, προείμαι τινά τινα. se ho-

stibus, ἐκὺν τοῖς πολέμοις. 5) alieni

aliquid ἃ de re, προσφέρω, ἐπιφέρω, ἐν-

εδίδω τινί τι, ἐπιτιμῶ τινί περὶ τινος. ob-

jecta, oram, οὐ. οἱ ἐνεδισμοί, αἱ ἐπι-

τιμήσεις.

objurgatio, ionis, ὁ. λοιδορία, ἐπιτιμήσεις,

ἐπιπλήξεις.

objurgator, oris, ὁ. λοιδορῶν, ἐπιτιμητής,

ἐπιπλήκτης.

objurgatorius, α, um, ἐπιτιμητικός, ἐπι-

πληκτικός.

objurgo, are, (χαριστ. τοῦ objurgo) ali-

quem, λοιδορῶ τινά τινα.

ob-jurgo, avi, alium, are, aliquem, λοιδο-

ρῶ τινά τινα, λοιδοροῦμαι, ἐπιπλήττω, ἐπι-

μῶ τινί. in ἃ de re, ἐπὶ τινί ἔργῳ. ob-

jurgat, quod hoc dixerim, ἐπιπλήττει μαι,

ὅτι τοῦτο εἶρηκα. segnitudo alieuius, ἐπι-

τιμῶ τινί τὸν ἔκταν. 2) aliquem aliqua re,

κολάζω, τιμῶ τινά τινα.

*ob-languesco, gii, ere, ἄτονος, ἀσθενῆς

γίννομαι.

oblaqueo, avi, alium, are, περιβάλλω, περι-

λαμβάνω. 2) ἀντὶ τοῦ oblaqueo,

oblaqueus, (-tius) α, um, προσφερόμενος.

oblatio, ionis, ὁ. (obfero) προσφορά.

oblatus, α, um, ἴδ. oblativus.

oblatus, α, um, (obfero) προσφερόμενος.

Α. τοῦ μεταγ. Δατ.

oblatus, oris, ἄ. (offero) ὁ προσφέρων.

oblatus, oris, ἄ. ὁ προσυλακτῶν, καθ-

υλακτῶν.

*oblatrix, tris, ὁ. ἡ προσυλακτοῦσα, καθ-

υλακτοῦσα.

ob-latio, are, aliquid καὶ aliquem, προσ-

υλακτῶ τινί, καθυλακτῶ τινός.

oblatus, α, um, ἴδ. offero.

oblectabilis, α, ψυχαιγωγός, τερπνός. Λι-
του μετ. Λατ.
oblectāmen, īnis, οὐ. τόπος ποιητικῆς τοῦ
oblectamentum.
oblectāmentum, ī, οὐ. ψυχαιγωγία.
oblectānēs, α, um, ψυχαιγωγικός, τερπνός.
Ἐπιγρ.
oblectātor, īonis, ὁ. ψυχαιγωγία, τέρψις.
oblectātor, ōris, α, um, ψυχαιγωγός, ὁ τέρπων.
oblectātorius, α, um, ψυχαιγωγικός, τερπνός.
oblecto, avi, atum, are, (ob-lacio) aliquem
re, ψυχαιγωγῶ, εὐφραίνω, τέρπω τινα
τινι. me oblecto aliqua re, εὐφραίνομαι,
τέρπομαι, ἡδοναί τινα.
ob-lēnio, ire, aliquem, παύνω, θέλω τινα.
oblido, si, sum, ēre, (ob-lēdo) aliquem ἢ
aliquid, κατάγγω, καταπνίγω, καταθλίβω
τινά ἢ τι.
oblīgāmentum, ī, οὐ. ἐπίδεσμος.
oblīgātio, īonis, ὁ. δεσμός, δεσμός. 2) με-
ταφ. ὁ δεσμός, ἡ ἐνέχρη, ἀνάγκη.
oblīgātōrius, α, um, κύριος, ἀναγκαστικός.
ob-līgo, avi, atum, are, aliquid, ἐπιδέω,
δέω τι. vulnus, ἐπιδέειν τὸ τραῦμα. 2) με-
ταφ. ἐνδεῖν, δεῖν, κατέχειν τινα. aliquem
scelere, ποιεῖν τινα ἔνοχον κακούργηματι,
ἐμβάλλειν τινα εἰς κακούργημα. scelere
obligatus est, ἀμαρτήματι ἐνέχεται, ἔνο-
χος ὅστιν. 3) aliquem, καταφραμακέω,
γυμνάζω τινα. 4) aliquem, δέω, ἐνεχυρά-
ζω τινα. obligari aliqua re, κατέχεσθαι
ὅπῃ τινος. aliquem obligare sacramento,
ἐνδεῖν τινα ἔρκω. aliquem sibi beneficio,
ἀναρτᾶσθαι τινα εὐεργεσίᾳ. obligatus, α,
um, ὑπόχρεος, ἀπονωτότερον ὀφειλόμενος.
5) aliquid, ὑποτίθεσθαι τι. bona sua pigno-
ri, ὑποτιθέναι τὴν οὐσίαν. obligatus (pi-
gnori), ὑπόγγυσος, ἀποτετιμημένος, ἀπό-
τιμος.
obligūrio, ēre obligūrio, ire, ἀντὶ τοῦ
obligari.
obligūrior, ōris, α. (obligurio) λαφυγκτής.
oblīmo, avi, atum, are, (ob-līmo, līmus)
aliquid, κατελῶ τι, βορβόρω καλύπτω τι.
2) ἐπικαλύπτω, ἀμαυρῶ τι. 3) καταπνίγω,
κατασπαθῶ τι.
oblīno, īni, līum, ire, απαν. ἀντὶ τοῦ
oblino.
ob-līno, lēni, līum, ēre, aliquem ἢ ali-
quid re, ἐπιγρῶ, περιγρῶ, περιελίσσω
τινά ἢ τι τινα. 2) ἐπιπλήρωμι, συμπληρω-
μι, ἐπιπληρῶ τί τινος. 3) κατελῶ, καταβορ-
βόρω τινα. μεταφ. μολύνειν, μιάναι τινα
τινι. 4) ἐξαλείφω, διαγράφω τι.
oblīquatio, īonis, ὁ. πλαγίως, λοξότης.
oblīque, ἐπὶ π. πλαγίως, λοξῶς. μεταφ.
πλαγίως.
oblīquitas, ātis, ὁ. πλαγίως, λοξότης.

oblīquo, avi, atum, are, aliquid, πλαγί-
ως, λοξῶς τι. oculus, λοξοὺν τὰ ὄμματα,
λοξοβλεπεῖν. sinus, παγκύβειν τὰ ἱστία
μεταφ. obliquatum responsum, λοξὴ ἀπό-
κρισις. 2) απαν. παρατρέπω, ἀλλοιῶ τι.
oblīquus, α, um, (ob-līquus) πλαγίως, λο-
ξῶς. obliquus motus corporis, ἡ πλαγία
τοῦ σώματος κίνησις. obliquus iectus, πλα-
γία πλῆγῃ, ἡ ἐκ πλαγίου πλῆγῃ. oculis
oblīquo adspicere, λοξοῖς ὄμμασι προσ-
ελέπειν. ex, ab oblīquo, per obliquum,
ἐκ πλαγίου. in obliquum, εἰς πλάγιον,
εἰς τὰ πλάγια. collis obliquus, πλάγιος,
ἀνάντης λόφος. μεταφ. obliquus in ali-
quem, λοξότερον πρὸς τινα ἔχων. 2) genuis
obliquum, νόθον γένος. 3) ἐπὶ λόγῳ πλά-
γιος, λοξός, σκολίσκος, ἀνιγματοῦδης. 4) ἐν
τῇ γραμ. casus oblīqui, αἱ πλάγια πτώσεις.
oblīsus, α, um, lī. oblido.
oblītatio, ēre oblītatio, īonis, ὁ. δια-
γραφή, ἐξαλείψις, ἀφανισμός.
oblītator, ēre oblītator, ōris, α. ὁ ἐξ-
αλείφων, ἀφανιστής.
oblītō, ēre oblītō, avi, atum, are, ali-
quid, διαγράφω, ἐξαλείφω, ἀφανίζω τι.
oblītatus, α, um, ἀφανής, ἀφαντος.
*oblītēs, α, um, ταῦτῃ τῷ oblītatus,
lī. oblītō.
oblītesco, īni, ēre, (ob-latesco) κατακρύ-
πτομαι, κρύπτομαι.
oblītus, α, um, lī. oblīviacor.
oblītus, α, um, lī. oblīno.
oblītūtia, e, ληθικία.
oblīvio, īonis, ὁ. λήθη. aliquid oblīviti
dare, παραδίδόναι τι τῇ λήθῃ. venire in
oblivionem rei, ἐπιλανθάνεσθαι τινος. ca-
pit me oblīvio, ἐγγίγνεται μοι λήθη. ad-
ducere aliquid in oblivionem, λήθην ποι-
εῖσθαι τινος. jacere in oblivione, κεῖσθαι
ἐν λήθῃ. oblivionem afferre alicui, λήθην
παρέχειν εἰς ἀμνησίαν τινα. 2) λήθῃ, λη-
μοσύνη, ἐπιλήθησιν, ἀμνημοσύνη.
oblīvōsus, α, um, λησμων, ἐπιλήσμων. 2)
ἐπιλήσμων, ἐπιληστικός, λήθην ἐμποιῶν.
oblīvōsum vinum Massicū, Μασσικός
οἶνος λαθικηδής.
oblīvīscor, ītus aut, scī, (līsus ἐκ τοῦ
oblīno) alicuius, ἔσθ' ὅτε καὶ aliquid, ἐπι-
λανθάνομαι τινα ἢ τι, ἀμνημονῶ τι. di-
cere aliquid, ἐπιλανθάνομαι εἰπεῖν τι. scī,
ἐπιλανθάνεσθαι ἑαυτοῦ. oblīvus, α, um,
ἐπιλαθόμενος, ἐπιλελησμένος. ἔσθ' ὅτε καὶ
παθητικῶς ἀμνηστος. oblīvīscendus, λή-
θης ἄξιος. 2) ἐπιλανθάνομαι τινα ἢ τι,
λανθάνομαι τινα, ἀμνησῶ τινα.
oblīvium, ī, οὐ. συνήθης oblīvia, orum,
λήθη, λήθη, λημοσύνη, ἀμνημοσύνη.
*oblīvius, α, um, ἀμνηστικός.

ob-rōgo, avi, aiūm, are, alicui legi, ἔκωρον πείω, ἀκωρῶ, νόμον παλαιὸν νέω νόμῳ. 2) legibus, εἴτε de legibus, ἀντιλέγω πρὸς νόμου.

*ob-ructo, are, alicui, ἐρύγομαι πρὸς τινα. ob-rumpo, ēre, aliquid, κλῶ τι. Ἀμφ. γρ. ob-rūo, ūi, ūiūm, ēre, aliquid ἢ aliquid, καταγώνυμι τινα ἢ τι. thesaurum, κατορύττειν θησαυρόν. aliquem lapidibus, καταλύειν, καταλύειν τινα. puppes, καταδύειν, βαπτίζειν τὰς ναῦς. Nilus Aegyptium obruit, ὁ Νεῖλος κατακλύζει τὴν Αἴγυπτον. 2) μεταφ. καταγώνυμι, βαπτίζω, κατακλύζω τινα. aere alieno obrutus, βρῆται βεβαπτισμένος, κατὰ χρεως. vino obrui εἴτε se obruere, οἶνω βαπτίζεσθαι. 3) καταγώνυμι, ἐπικαλύπτω, ἀμαυρῶ, ἀφανίζω, κατακλύζω τινα. 4) οὐδετ. ἐρείποναι, συμπίπτω.

obruiss, w, 0, ἡ διὰ τοῦ πυρὸς βάσανος τοῦ χρυσοῦ. aurum ad obruissam, τὸ ἐβρύζον χρυσόν. μεταφ. ad obruissam exigere aliquid, ὅταν ἐν πυρὶ βασανίζωιν τι.

obrutus, a, um, ἴδ. obruo.

obryzumi, aurum, οὐ. ἐβρύζον χρυσόν.

obryzatus, a, um, ἐξ ἐβρύζου χρυσοῦ.

*ob-sātor, ari, κατακερύννυμι.

*obscuro, avi, aiūm, are, alicui, ἀπαίσιον οἰωνόν τινα φέρω.

obscone, εἴτε obsceno, ἐπὶρ. αἰσχρῶς, ἀσχημένως.

obsconitas, εἴτε obscenitas, ātis, 0, αἰσχρότης, τὸ ἀσελγές. 2) σπαν. τὸ ἀπαίσιον.

obsconus, εἴτε obscenus, a, um, ἀποτρόπαιος, ἀπαίσιος. 2) αἰσχρὸς, βδελυρὸς. μεταφ. αἰσχρὸς, βδελυρὸς, ἀσελγής. obscona verba, αἰσχρολογία. obscena, orum, οὐ. τὰ αἰδοῖα, ἐπὶ τὰ καὶ τὰ διαχωρήματα. obscenus, ἄ. ὁ ἀνέκτος.

obscurālio, īdis, 0, ἐπισκότησις, ἀμαύρωσις, σκότος. solis, ἡ ἐκλειψις τοῦ ἡλίου.

obscurō, ἐπὶρ. ἀμαυρῶ. μεταφ. σκοτεινῶς, ἀσάφως. 2) λαθραίως, ἀφανῶς, κρυφίως. 3) obscure natus, ἀμαυρὸς, ἀσημαίως, ἀφανὴς τὸ γένος.

obscurēfācio, ēre, ἐπισκοτῶ.

obscuritas, ātis, 0, τὸ ἀμαυρόν, σκότος. obscuritas (oculorum), ἡ ἀμαύρωσις τῶν ὀφθαλμῶν. 2) τὸ σκοτεινόν, ἡ ἀσάφεια. 3) ἀγένεια, γένους ἀσημάντης εἴτε ταπεινότης.

obscurō, avi, aiūm, are, aliquid, ἀμαυρῶ, ἐπισκοτῶ τι. sol obscuratur, ὁ ἥλιος ἐκλείπει, ἀμαυροῦται. 2) ἐπισκοτῶ, ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω τι. 3) ἀμαυρῶ, ἄδοξον ποίω τι. 4) ἀφανίζω, ἀναιρῶ τι. 5) ἀσάφως πείω, σκοτίζω τι. ἀσάφως λέγω τι. vocem, φωνήν ἠρῶμαι. litteras, ἀσάφως λέγω τὰ γράμματα.

obscurus, a, um, ἀμαυρὸς, σκοτεινός. lat. obscura, ἀμαυρὸν φῶς. caelum obscurum, σκοτεινὸς οὐρανός, nubes obscura, τὸ λυγαῖον νέφος. lucus obscurus, ἄλος σκοτεινόν, σκιερὸν. jam obscura luce, ἡδὴ σκότους γιγνομένη. obscurum, οὐ. τὸ σκότος. ibant obscuri, σκοταῖοι ἐπερήμενοι. 2) μεταφ. σκοτεινός, ἀσάφης, ἀδηλος, δυσσώρετος. obscura est natura deorum, σκοτεινὴ, δυσδιερένυτός ἐστιν ἡ τῶν θεῶν φύσις. vox obscura, φωνὴ φωνή. 3) ἀμαυρὸς, ἄδοξος. obscurō loco natus, ἐξ ἀσάφως γεγονώς, ἀφανὴς τὸ γένος. 4) κρυφίως. 5) στυγερῶς. — obscurum, ἐπὶρ. ἀντὶ τοῦ obscure.

obscuratio, īdis, 0, λιπαρία, ἀντιβολήσις, βέλσις, ἱεσία, λιτανεία. 2) ἐπιμαρτυρία τῶν θεῶν, ἔρκος.

obscreo, avi, aiūm, are, (ob-sacro) aliquid, ἀντιβολῶ, λιπαρῶ, ἱετεύω τινα. vos obsecro ei obsecro, δέομαι ὑμῶν καὶ μαρτύρομαι, ἱκετεύω ὑμᾶς καὶ δέομαι. precibus aliquem obsecro, ἐπιθειάζωιν δέομαι τινος. 2) παρενθέντως πρὸς τῶν θεῶν, πρὸς θεῶν. obsecro te, quid agis? εἰπέ μοι πρὸς θεῶν, τί πράττει; ubi est? obsecro, πρὸς τῶν θεῶν, ποῦ ἐστὶ; ποῦ δὲ ἐστίν.

*obsceundanter, ἐπὶρ. εὐπειθῶς, συμφώνως. obsceundatio, īdis, 0, (obsceundo) ἀκολούθησις, εὐπειθεία. Α. τοῦ μεταφ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

obsceundator, ōris, ἄ. ὑπηρετὴς, διάκονος. obsceundo, avi, aiūm, are, alicui, ἔπομαι, ἐπακολουθῶ, ἀκολουθῶ τινι.

obsceutlo εἴτε obsceutllo, īdis, 0, ἀκολούθησις, εὐπειθεία. Α. τοῦ μεταφ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

obsceutor καὶ obsceutlor, ōris, ἄ. ὁ ἀκολουθῶν, πειθόμενος.

ob-sepio, psi, ptum, [ire, aliquid, ἀποφράττω τι.

obsepius, ἴδ. obsepio.

obsequela, w, 0, ἀρσεναια, χάρις.

Obsequens, entis, ἄ. (ὀψικουός, εντος) ἔν. κύρ. εἰς τὸ ἔλθην. ὑπαιθεῖς ἢ εὐπειθεῖς. obsequenter, ἐπὶρ. εὐπειθῶς, ὑπηρετικῶς.

obsequentia, w, 0, εὐπειθεία.

obsequialis, e, εὐπειθεῖς, ὑπηρετικός. Α. τοῦ μεταφ. Λατ.

obsequibilis, e, εὐπειθεῖς, ὑπηρετικός.

obsequiosus, a, um, εὐπειθεῖς, ὑπηρετικός. obsequium, ii, 0, (obsequor) ὑπαιθεῖς, ἀρσεναια, θεραπεία, ὑπουργία, χάρις.

obsequor, quibus καὶ entis aiūm, i, alicui, ἔπομαι, πείθομαι, ἀπεικώ, χαρίζομαι, ὑπουργῶ τινι. — obsequens, ἐπικειμένη, εὐ-

παθήε. calamus, ἄκαμπος, κάλαμος. 2) ἔλκευ.

obscuratio, ōnis, ō. (obscurare) κλεῖθρον.

obscurus, avi, atum, are, (ob scura) aliquid, μολῶ, κλείω τι.

ob-servo, servi, ūtum, ūre, aliquid re, κατασπείρω, καταφυτεύω τί τι. terram frugibus, κατασπείρειν σίτω τὴν γῆν, σπείρειν σίτον εἰς τὴν γῆν. agrum vineis, καταφυτεύειν ἀμπέλοις τὸν ἀγρὸν. obscurus, a, um, κατήρυτος. μεταφ. καταπλεῶς τινος. κακαλυμμένος τινί. 2) frumentum, σπείρω σίτον.

observantia, e, εὐφύλακτος. 2) ἀξιόλογος.

observanter, ἐπιφ. προσεκτικῶς, ἐπιμελῶς.

observantia, m, ō. τήρησις, ἐπιτήρησις, παρατήρησις. 2) τήρησις, ἐπιτέλεσις, ἀκολούθησις. 3) εὐσέβεια, εὐσεβεία, θαρραλία.

observatio, ōis, ō. ἐπιτήρησις, τήρησις, παρατήρησις. 2) ἐπιτήρησις, προσοχή. 3) παρατήρησις, παρατήρημα. 4) εὐσεβεία, εὐσεβεία, ἐπιμελεια.

observator, ōris, a, τηρητής, παρατηρητής.

observatrix, icis, ō. ἡ τηρούσα, παρατηρούσα.

observatus, ūs, a, παρατήρησις.

ob-servio, ire, aliquid, δουλεύω τινί.

observio, are, (ob-servio. τοῦ observo) aliquid, τηρῶ, παρατηρῶ τι.

ob-servo, avi, atum, are, aliquidem ἢ aliquid, τηρῶ, παρατηρῶ τινα ἢ τι. moiū stellatum, παρατηρῶ, θεωρῶ, ἐπισκοπῶ, τὰς τῶν ἀστέρων κινήσεις. nigra, τηρεῖν τὰ σημεῖα, προσέχειν τὸν νόον τοῖς σημείοις. invidiari et observari, ἐνεδρεῦν καὶ παρατηρεῖν. gregem, τηρεῖν, φυλάττειν τὴν ἀγέλην. cives, τηρεῖν, διαφυλάττειν τοὺς πολίτας. tempus, τηρεῖν, ἐπιτηρεῖν τὸν καιρὸν. legem, τηρεῖν, παρατηρεῖν, ἐπιτελεῖν τὸν νόμον. iudus, τηρεῖν τὴν συνθήκην, ἐμμένειν τῇ συνθήκῃ. 2) θαρραλῶς, εὐδοκίᾳ τινα. — observans, ἐπιθετικῶς θαρραυτικῶς, εὐσεβῶς.

obses, idis, a, καὶ ō. (ob-sedes) ὁ, ἡ ἔμνηρος. obsides dare et accipere, ἐμνήρους δοῦναι καὶ λαβεῖν. 2) ἐμνήρος, ἀγγυητής, διασφαλιστής, ἐμνήρον, ἀγγυή.

obsessio, iōnis, ō. (obsideo) περικαθῆσις. 2) κατάληψις, κατοχή.

obsessor, ōris, a, (obsideo) ὁ παρακαθήμενος, περικαθήμενος. 2) πολιορκητής.

obsessus, a, um, ūs. obsideo.

Obsidianus, ūs. Obsidus.

ob-obsidio, are, ἐπισυρρίπτω, ψυθιρίζω.

obsidiatus, ūs, a, (obses) ἐμνήρεια. Α. τοῦ μεταφ. Lat.

obsidēo, edi, essum, ēro, (ob-sedes), ali-

quid, προσκἀθημαι, παρακἀθημαί τι. adius, προσκἀθημαι ταῖς παρῶσις. rano stagna obident, βάρταροι παρακἀθονται τῷ ἔλει. aram, κἀθημαι ἐπὶ βωμῶ. urbem, προσκἀθησθαι, προσκἀθίζεσθαι πόλει, περικαθῆσθαι, πολιορκεῖν πόλιν. palus obsessa salicis, λίμνη ὑπὸ ἱσάν περιχωμένη. 2) κἀθημαι ἐπὶ τινος, κατέχω τι. Apollo umbilicum terrarum obsidet, ὁ Ἀπόλλων κἀθεται ἐπὶ τοῦ ὁμφαλοῦ. (γῆς ὁμφαλὸν καθίζει). corporibus locus obsidetur, ὁ τόπος ὑπὸ τῶν σωμάτων κατέχεται, σωμάτων πλήρης ἐστί. mentem obsidet ira, τὴν ψυχὴν ἐργή κατέχει. 3) παρακἀθημαι, κἀθημαι, dormi, εἶκοι.

Obsidianus, Ἡμαρτημ. γρ. ἀντὶ Obsidianus. ūs. Obsidus.

obsidio, iōnis, ō. (obsideo) περικαθῆσις, πολιορκία. obsidione urbe capere, πολιορκίᾳ τὴν πόλιν αἰρεῖν. solvere obsidionem, λύειν τὴν πολιορκίαν. 2) μεταφ. ἡ πολιορκία, ὁ κίνδυνος, τὰ δεινὰ. 3) ἐρεκτή, κατοχή.

obsidionalis, e, πολιορκητικῶς.

obsidior, ari, aliquid, ἐνεδρεῶν τινί.

obsidium, i, ō. (obsideo) περικαθῆσις, πολιορκία. 2) ἐνέδρα. 3) παρατήρησις, προσοχή.

obsidionis, ii, ō. (obses) ἐμνήρεια. Τάκιστος.

ob-sido, edi, essum, ēro, aliquid, προσκἀθίζομαι, προσκἀθίζομαι τινί, περικαθίζομαι, περικαθίζομαι τινί. 2) καταλαμβάνω. Α. ὡς τὰ πολλὰ ποιητικῇ.

obsignatio, iōnis, ō. τὸ ἐπισφραγίζειν, ἐπισφράγισμα.

obsignator, ōris, a, ἐπισφραγιστής.

ob-signo, avi, atum, are, aliquid, ἐπισφραγίζω, κατασφραγίζω, ἐνσφραγίζω τι. 2) ἀγγυῶ, ὁπατίζομαι. 3) μεταφ. aliquid aliquid, ἐνσφραγίζω, ἐνσφραγίζω τί τι. obsimulatus, a, um, σπαν, ἀντὶ τοῦ simulatus.

obsisto, are, {(ob-sisto) ἐπιβρίπτω, ἐπιβρίπτω.

ob-sisto, aiti, (sistum), ūre, aliquid, ἀνθίσταται, ἐνίσταται, ἐναντιοῦται τινί. nos conficere, obsistit, ἐνίστη, ὅπως μὴ γένοιτο. obsistit illis, ἐναντιοῦται ἢ ἐναντιοῦται ἐκείνοις. 2) παρίσταται, ἵσταται.

obsistens, a, um, ūs. obsisto.

Obsistens, ii, a, Obsistens, ὅς ἐν Αἰθιοπία (κατὰ πλίν. h. n. 36, 67) ἔρε τὸν ἀπ' αὐτοῦ κληθέντα Obsistanum lapidem, ὁμίαν λίθον, μελάντατον τὴν χροίαν, ἐξ οὗ τὰ obsidiana vasa, ὁμίαν ἀγγεῖα κατασκευάζοντο· ἐπεὶ οὖν διὰ καὶ vitrum obsidianum, ὡς λέγεται ὅτι κατὰ μέγεθος τοῦ λίθου.

obsolefacio, ēci, actum, ēre, (obsoleo-facio) aliquid, παλαιῶ τι. obsolefacio, factus sum, fieri, παλαιοῦμαι, ἀπαρχαίωμαι. obsoleo, (ēvi) ēre, πεπαλαιῶμαι, ἀπηρχαίωμαι.

obsoleo, lēvi, lectum, ēre, (ἐναρκ. τοῦ obsoleo) παλαιοῦμαι, ἀπαρχαίωμαι. virtus nunquam obsolescit, ἡ ἀρετὴ οὐδέποτε ρυπαίνεται. oratio obsolevit, ὁ λόγος πεπαλαιώται, κοινός, χυδαίος ἐγένετο. — obsoletus, a, um, παλαιός, πεπαλαιωμένος. vestitus obsoletus, ἐνδυμα παλαιότροπον, ἀρχαίοτροπον. lectum obsoletum, παλαιὸς κλῖνος. dextra obsoleta sanguine, δεξιὰ αἵματι μεμιασμένη. 2) παλαιός, συνήθης, τετριμμένος, κοινός, φαῦλος. obsoleto, ἐπὶ ρ. παλαιότροπος, ἀρχαιοτρόπος. obsoleto, avi, atum, are, (obsoleo) aliquid, ρυπαίνω εὐτελίζω τι.

obsoleto, a, um, 18. obsoleo.

*ob-soldo, avi, atum, are, στερῶ τι.

obsonatio, ōnis, 0. ταῦτό τῷ obsonatus.

obsonator, ōris, ā. ὀψώνης, ἀγοραστής.

obsonatus, ūs, ā. ὀψωνία.

*obsonio, avi, atum, are, (ὀκμιστ. τοῦ obsona) ὀψωνῶ, συναστῶμαι.

obsonium, ii, ō. ὀψώνιον.

obsono, avi, atum, are, ὀ ψ ω ν ῶ. 2) ἐστῶ, συναστῶμαι, εὐαχόομαι. Εὐρηται καὶ ὁ τύπος obsonor.

ob-souo, āre, ἀπηχῶ.

ob-sorbo, īvi, itum, ire, aliquid, κοιμίζω τινά. A. τοῦ μεταγ. Aat.

ob-sorbo, ūi, ēre, aliquid, ἐπιβροῦ, καταβροῦ τι.

ob-sordesco, dūi, ēre, ρυπαίνομαι.

obstaculum, i, ō. (obsto) ἐμπόδιον, κώλομα. A. τοῦ μεταγ. Aat.

obstantia, ae, 0. ἀντίστασις. Βιτρούδιος.

ob-sterno, ēre, ὑπεβάλλω, παραβάλλω.

obstetricatus, a, um, μαιευτικός. obstetricium, ō. ἡ μαιευτικὴ, κλινία.

†obstetrico, are, μαιεύω.

obstetricus, ōis, 0. (ἐκ τοῦ obsto, elevat ἐπιστάτης). μαία, μαιευτρία.

obstinatio, epīr. ἀδιατρέπτως, ἀμεταπείστως, ἰσχυρό.

obstinatio, ōnis, 0. ἀδιατρέψια, δυστραπέλεια, ἰσχυρογνώμοσύνη.

obstino, avi, atum, are, (obsto) aliquid, ἰσχυρίζομαι, διςχυρίζομαι, βεβαίω τι. obstinavi animo ἡ obstinatum est mihi, βεβαίως εἴτε ἀδιατρέπτως διέγνωκα—obstinatus, a, um, ἰσχυρογνώμων, ἀδιατρέπτος, δυστράπελος, ἀμεταπείστος.

obstipesco, pūi, ēre, σπαν. ἀντὶ τοῦ obstipesco.

*obstipo, are, κύπτω. verticem, τὴν κεφαλὴν.

obstipus, a, um, (ob stipes) κυφός, κύπτων. obstipo capite, κύπτων τὴν κεφαλὴν, κύπτων, κεκυρτός.

obstius, ἢ obstitius, a, um, πλάγιος. 2) obstitum, ō. τὸ ἀπαίσιον σημείον.

ob-atio, ūi, atum, are, aliquid, ἀνδίσταμαι, ἐναντιοῦμαι τινί. quid obstat, quomodo sit beatus? τί κωλύει αὐτὸν εὐδαιμόνα εἶναι; τριτοπροσώπ. nec, si non obstat, propterea etiam permittitur, οὐδ', εἴ τι μὴ κωλύεται, διὰ τοῦτο ἤδη καὶ συγχωρεῖται.

2) σπαν. παρέσχηκα τινί, παρέσχηκα.

obstragulum, i, ō. (obsterno) ἐπίδημα ἢ ἱμάς ὑποδήματος.

ob-strangulo, are, στραγγαλίζω. A. τοῦ μεταγ. A.

†obstreptaculum, i, ō. τὸ ἀντὶθροῦν, ἀντιθροῦν.

obstreperus, a, um, (obstrepo) ψοφώδης.

obstrepto, are, (ὀκμιστ. τοῦ obstrepo) ἐπιψοφῶ.

ob-strepto, ūi, itum, ēre, aliquid, ψοφῶ, θεωροῦ πρός τινα ἢ πρός τι. mare Bajas ob-strepto, ἡ θάλασσα περιδρέμει τὰς Βαίας.

alter alteri obstrepto, ὁ ἕτερος καταθεροῦται τοῦ ἑτέρου. aliquid alteri, παρενοχλεῖν τινα ἐπιστολαῖς. aliquid factis obstrepere, καταθεροῦν τῶν πράξεων, ἀντιλέγειν ταῖς πράξεσιν.

locus ob-streptus aquis, τὸν τόπον περιψοφεῖ, περιψοφῶ ὕδατα. 2) ἐπιψοφῶ, ἐπιθεροῦ, ψοφῶ, θεωροῦ.

pulsis exercitiis obstrepto armis, ὁ στρατός συμψοφεῖ ταῖς ὅπλοις.

obstrictus, a, um, 18. obstringo.

obstrictus, ūs, ā. (obstringo) σύσφιγγε, σφιγγε.

obstringillo καὶ obstringilo, avi, atum, are, ἀντίξω, ἀντικύπτω, ἐναντιοῦμαι.

obstringillus, i, ā. (obstringo) ὀδός ὑποδήματος, τὸ σφιγγεῖν ὑπόδημα.

ob-stringo, ūi, itum, ēre, aliquid, aliquid rei, σφιγγῶ τινά πρός τι. lauros atastro, προσθεσθῆναι τοῖς τάφους τῷ ἀρότρῳ. 2) aliquid aliqua re, σφιγγῶ, συσφιγγῶ τινί. 3) ματαφ. aliquid iure jurando, δεῖν, ἐνδεῖν, ἐνδεῖσθαι τινα ἔρκω.

aliquid donis, ἀνταρτῆσαι τινα δωροῖς. beneficium obstrictus, χάρις εἴτε χάριτος ὑπὸ χρεως. obstrictus voluptatibus, ἐναχόμενος ἡδοναῖς, κατεχόμενος ἀπ' ἡδονῆς.

obstruclio, ōnis, 0. (obstruo) ἀποφραξίς, παράφραγμα.

obstruclius, a, um, 18. obstruo.

obstrudo, si, sum, ēre, aliquid, καταλαφύσσω τι.—obstrusus, a, um, ἀποκρυφῶ.

ob-struo, si, etum, ēre, aliquid, ἐποικο-

δομῷ, προσοικοδομῷ, murum, τεῖχος. In
minibus alicuius, ἐπιπροσθεῖν τινι τοῦ φω-
τός, ἀποφράττειν τινι τὸ φῶς. 2) ἐμφράτ-
τω, ἀποφράττω, φράττω τι. aditus, ἀπο-
φράττειν τὰς παρόδους. flumen, ἐμφράτ-
τειν, φράττειν ποταμὸν.

obstruō, ōnis, ō. (obstrudo) ἐμφράξις.

obstruus, a, um, ō. obstrudo.

ob-stupescō, ēci, actum, ēre, aliquem,
ἐκθαμβέον ποιῶ, ἐκπλήττω τινά. obstupe-
fio, factus sum, fieri, ἐκθαμβέος γίγνε-
μαι, ἐκθαμβοῦμαι.

obstupescō, ō. obstupescio.

ob-stupescō, pui, ēre, ἐκθαμβοῦμαι.

obstupidus, a, um, ἐκθαμβέος.

obstupēfatus, a, um, καταπεπορευμένος.

A. τοῦ μεταγ. A.

*ob-sufflo, are, προσπνέω.

ob-sum, fui, esse, alicui, ἀντιδίδωμι, ἐναν-
τιοῦμαι τινι, βλάπτω τινά ἢ τι.

ob-año, ūi, ūitum, ēre, aliquid, προσρά-
πτω τι. 2) ἐμφράττω τι.

ob-surdosco, dūi, ēre, ἀποκωφῶμαι, ἰκω-
φῶμαι.

ob-añus, a, um, ō. obano.

oblectus, a, um, ō. oblego.

ob-lēgo, xi, ctum, ēre, aliquid re, ἐπικα-
λύπτω, καλύπτω τί τινι. 2) ἐπιστεγάζω,
στεγάζω τί τινι.

obtemperanter, ἐπιτ. εὐπειθώς.

*obtemperālio, ōnis, ō. εὐπειθεῖα, ἀκο-
λουήσις.

ob-temperō, avi, atum, are, alicui, χαρί-
ζομαι, ἀκολουθῶ, πείθομαι τινι, ἀρμόζο-
μαι πρὸς τινά ἢ πρὸς τι.

ob-tendo, ndi, ntum, ēre, alicui, παρατεί-
νω, παραπετάσσωμι τί τινι, προτείνω τί
τινος, sudarium ante faciem, προτείνω
τὸ καψιδρώτιον τοῦ προσώπου. Britannia
Germania obtenlidur, ἡ Βρεττανία παρα-
τείνεται παρὰ τὴν Γερμανίαν. 2) aliquid
re, ἐπικαλύπτω καλύπτω τί τινι. 3) ali-
quid, προτείνω, προτίσω, προφαρίζομαι τι.

†obtenēbro, are, σκοτιζομαι.

†obtenēbro, are, aliquid, ἐπισκοτῶ, ἐμυ-
ρῶ τι.

†obtenūo, ōnis, ō. (obteno) προπέτασμα,
παραπέτασμα, κάλυμμα.

obteno, are, (θαμν. τοῦ oblineo) ali-
quem, ἐρῶ τινα. Ἀμτ. γρ.

obtentus, a, um, ō. obteno καὶ oblineo.

obtentus, ūs, ē. (obteno) τὸ παρατείναν.

2) ἐπικαλύπτω. 3) πρόφασις, πρόσχημα.

ob-tēro, trivi, tritum, ēre, aliquid, ἐπι-
τρίβω, συντρίβω, κατατρίβω τι. 2) ali-
quem, καταπατῶ τινα. 3) aliquid, ἐπι-
τρίβω, τρίβω τι. 4) μετα. aliquem & ali-

quid, ἐπιτρίβω, κύττειν, καταπατῶ, ἐ-
ξουθενῶ τινά ἢ τι.

oblineatio, ōnis, ō. ἐπιθεσίσις, ἐπιθεσι-
σμός, ἐπιμαρτυρία. 2) λικαρία, δέησις.

ob-lineor, atus sum, ari, aliquem, ἐπιμαρ-
τύρομαι τινά. deos, ἐπιμαρτύρομαι τοῖς
θεοῖς, ἐπιθερίζω, summam rempublicam

agi, ἐπιμαρτύρομαι, ὅτι τὰ ὅλα κινδυνεύει.

2) ἐπιμαρτύρομαι τινά, πρὸς τῶν θεῶν
δίδωμαι τινας. nos oblietor atque obsecro,

πρὸς τῶν θεῶν ἐπιμαρτύρομαι ὅμῃς.

oblineo, ēre, aliquid re, ἐπικαλύπτω τί τινι.

*oblineo, ai, ō. ἀποσιώπησις.

oblineo, ūi, ēre, ἀποσιώπω, κατασιώπω.

oblineo, ēre, ἀρχαίως ἀντί τοῦ oblego.

oblineo, ūi, entum, ēre, (ob-lineo) ali-
quid, κατέχω, ἐπέχω τι, κρατῶ τινας, ἔχω
τι. 2) κατέχω, φυλάττω τι. 3) λαμβάνω
τι, τυγχάνω τινός. 4) ἰσχυρίζομαι, διςχυ-
ρίζομαι τι. 5) ἐκνικῶ, ἀποδείκνυμι τι.

6) οὐδεν. κρατεῖν, ἐπικρατεῖν, ἐκνικῶν,
κατισχύειν.

oblineo, ūi, ēre, (ob-tango) aliquid, σπᾶν.
ἐξάπτωμαι, ἄπτομαι τινός. 2) συνήθως

aliquid mihi obtingit, ἀπαντᾷ, συμβαίνει,
παραπίπτει μοι τι. si quid mihi obtingit,
εἰ τι πάθωμι, εἰάν τι πάθω. 3) ἐπιτυγ-
χάνω τινί, τυγχάνω τινός, hoc ei obtingit,
τούτου ἐτυχεν.

*ob-lineo, ire, βροδεῖν.

ob-lineo, pui, ēre, ἀποναρκῶμαι, ναρ-
κούμαι, ναρκῶ.

ob-lineo, ei, lum, ēre, aliquid, ἐπιστρέ-
φω τι. 2) βίξ στρέφω τι, συστρέφω τι.

obortus, a, um, ō. obortheo.

obrectatio, ōnis, ō. ἐκλογισμός, διαβολή.

obrectator, ōris, ē. ἐκλογιστής, διαβολός.

obrectatus, ūs, ē. ταῦτ' ἐπὶ obrectatio.

obrectio, avi, atum, are, (ob tracto) alicui
καὶ aliquem ἢ aliquid, ἐκλογιστῶ πρὸς
τινα, ἐκλογιστῶ, διαβάλλω τινά ἢ τι.

†obrectio, ōnis, ō. (obhero) συντριβή.

obritus, a, um, ō. obhero.

obritus, ūs, ē. (obhero) σύντριψις, κατα-
πάτησις.

ob-trūdo, ei, sum, ēre, aliquid, ἐπιθῶ τι.

2) παρωθῶ, ἀποκινῶ τι. 3) aliquid alicui,
ἀναγκάζω τινά δέχεσθαι τι. polium alicui,
θωπεύω τινά. 4) ἀντί τοῦ obstrudo, κα-
ταδύρομαι τι.

obtruncatio, ōnis, ō. ἐπικοπή, κατακοπή.

obtruncor, avi, atum, are, aliquid, ἐπικό-
πτω τι. 2) aliquem, κατακόπτω τινά.

obtrūso, ōnis, ō. (obtrudo) παρώθησις. A.

τοῦ μεταγ. Δετ.

ob-trūso, eri, aliquem ἢ aliquid, προσβά-
πτω τινά ἢ τι, ἀντιβλάπτω τινί, 2) ἐρῶ,
ὠρωρῶ.

obtūsus, ἥς, ἄ. ταῦτὸ τῷ obtusitas.
 ob-tundo, tūdi, tūsum καὶ tunsum, ἔρω.
 τόπτω, παῖος. οὐ αἰεὶ, τόπτειν τινὰ εἰς
 τὸ στόμα. 2) aliquid, ἀμβλύνω τι. gladi-
 um, ἀμβλύνειν, ἐκκαρπὺν τὴν μάχαιραν.
 aciem oculorum, ἀμβλύνειν, ἀκαρπὺν τὴν
 ὄψιν. aliquem εἰς alicujus aures, ὠτοκο-
 πῆν, ἐκκαρπὺν τινὰ. mentem, ἀμβλύνειν,
 ἐκκαρπὺν τὸν νοῦν.—obtusus καὶ obtun-
 sus, ο, um, ἀμβλός. vox obtusa, φασί,
 βραγχάλια φωνή. homo obtusus, ἀμβλός,
 μωρός, παχύς, ἡλίθιος ἄνθρωπος.
 obtusio, iōnis, θ. (obtundo) τύψις. Α. τοῦ
 μεταγ. Λατ.
 obtūtor, i, ταῦτὸ τῷ obtueor.
 obtūscūlum, i, οὔ. (obturo) ἐπιφραγμα.
 obtūscimentum, i, οὔ. ἐπιφραγμα.
 obturhator, ōris, ἄ. θορυβοποιός. Α. τοῦ
 μεταγ. Λατ.
 ob-turbo, avi, atum, are, ἐπιθορυβῶ. ali-
 quem ἢ aliquid, θορυβεῖν τινὰ ἢ τι.
 obturgesco, urai, ēre, ἐπειδαίνω.
 obtūro, avi, atum, are, aliquid, ἐπιφράττω τι.
 obtūse, ἐπὶ ῥ. ἀμβλός. obtusius, ἀμβλύτερον.
 obtūsis, iōnis, θ. (obtundo) σύντριψις. 2)
 ἀμβλύνω.
 obtūsus, o, um, ἴδ. obtusado.
 obtūsus, ūs, ἄ. (obtueor) πρόσοψις, ὄψις,
 βλέμμα. 2) θεωρία, θέα.
 †obumbrellio, iōnis, θ. ἐπισκιασμός.
 †obumbrellatrix, ūis, θ. ἢ ἐπισκιάζουσα.
 ob-umbro, avi, atum, are, aliquid, ἔσθ' ὅτε
 καὶ alicui, ἐπισκιάζω τι ἢ τινι. 2) μεταφ.
 aliquid, ἐπισκοπῶ, ἀμυρῶ τι. 3) ἐπισκιά-
 ζω, ἐπικαλύπτω τι.
 obuncatus, a, um, γαμφός.
 obuncus, a, um, ἴδ. obungo.
 *obuncillus, a, um, (obungo. τοῦ obuncus)
 γαμφός.
 ob-uncus, a, um, γαμφός.
 obundatio, iōnis, θ. ὑπερέκχυσις. ἁμφ. γρ.
 ob-ungo, avi, actum, ēre, aliquid, ῥε, ἐπ-
 αλείφω τι τινι.
 ob-uro, urai, ustum, ēre, aliquid, ἐπι-
 καίω τι. Α. ποιητ.
 *ob-vāgio, ūro, βληχθῆμαι.
 ob-vāgilis, avi, atum, are, ἀρχαῖκ. μετὰ
 βῆτος καὶ λοιδορίας ἀπατῶ τι.
 ob-vallo, avi, atum, are, aliquid, περι-
 χαράκω τι.
 †ob-vāro, are, διαστρέφω.
 †obvēntentia, ōs, θ. (obventio) σύμπτωμα.
 ob-vēnio, vēni, ventum, ūro, alicui, προσ-
 πίπτω, ἀπαντῶ, συναντῶ τινι. 2) παρα-
 γίγνομαι τινι. μυσθῶ, τῇ μάχῃ. 3) ali-
 quid mihi obvēnit, ἀπαντᾷ, προσπίπτει,
 συμπίπτει, συμβαίνει μοι τι. 4) τυγχάνω
 τινος, λαγχάνω τι, ἐπιτυγχάνω τινι, εἰ

sorte Sicilia obvēnit, κληρῶ λαγχάνει τὴν
 Σικελίαν.
 obvēnticius, (-ius), a, um, συμπτωματικός.
 obvēntio, iōnis, θ. (obventio) περιεργασία,
 τὰ παρακερδαίνεμένα.
 obvēntius, a, um, ταῦτὸ τῷ obvēnticius.
 †obventus, ūs, ἄ. (obvenio) πρόσδεξις.
 obverbēro, are, aliquem, τόπτω, μαστιγῶ
 τινα.
 †obversio, ōnis, θ. (obverto) στροφή, τὸ
 στρέφειν.
 ob-versor, atus sum, ari, διατρέφω. ἱμῖσι,
 ἐπὶ τῷ οὐδῳ. in urbe, ἀναστρέφω, περι-
 φέρομαι ἐν ἄστει. mihi ante oculos ob-
 versatur, ὁκῶ μοι τοῖς ἐφ' ὀφθαλμοῖς ὄρῃν.
 animo aliquid obversatur, παρίσταται μοι
 τι. 2) παρὰ νωτῶν τινος ἐναντιοῦμαι.
 obversus, a, um, ἴδ. obverto.
 ob-vertio, rti, raum, ēre, aliquid alicui, ἢ
 in, ob aliquid, ἐπιστρέφω, ἀντιστρέφω τι
 τινι, στρέφειν τι εἰς τι, πρὸς τι. arcum in
 aliquid, ἐπιστρέφω τὸ τόξον ἐπὶ τινι. ora
 ob os alicujus, στρέφω τὰ ὄμματα πρὸς τὸ
 πρόσωπον τινος. proras pelago, ἀντιστρέ-
 φω τὰς πρῶρας τῷ πλάγι. obversus soli,
 ἀντίος, ἀντιστορέος τῷ ἥλιῳ, τετραμενέος
 πρὸς τὸν ἥλιον. μεταφ. ad cades obversa,
 ἐπὶ φόνον τετραμμένος.
 obviam, (ob-viam), ἢ σύνθεσις τῆς λέξεως
 ὡς ἐν τῇ ἑλλην. ἀντιέμην. εἰς ὑπάντησιν,
 εἰς ἀπάντησιν, ire alicui, ὑπαντᾶν, ἀπαν-
 τᾶν τινι. venire alicui, συναντᾶν τινι. fieri
 alicui, ἐντυγχάνειν, ἐπιτυγχάνειν τινι. esse
 alicui, πάρεσθαι τινι, ἄγγος τινός ἐμ-
 mitto aliquem obviam alicui, πέμπω τινὰ
 ὑπάντησοντά τινι. obviam ūro, ἢ ὑπάντη-
 σις, ἀπάντησις. 2) ἐχθρικός. obviam ūro
 hostibus, ἀπαντᾶν, ἀπαντᾶν τοῖς πολε-
 μίοις, ἀντίον ἵέναι τοῖς πολεμίοις. senten-
 tiis, ἀπαντᾶν, ἀναντιοῦσθαι, ἀνθίστασθαι
 τῇ γνώμῃ. 3) ἀπάν. obviam ūro timori,
 ἐπικουρεῖν τῷ φόβῳ, κωλύειν, κατέχειν τὸν
 φόβον.
 *ob-vigilo, avi, atum, are, ἀπαγρυπνῶ.
 obvio, are, alicui, ἀπαντῶ, ὑπαντῶ, ἐναν-
 τιοῦμαι, ἀνθίσταμαι τινι. 2) ἐπικουρῶ τινι,
 κωλύω, ἐμποδίζω τι. 3) ὑπαντῶ, ἀπαντῶ,
 συναντῶ τινι. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 ob-vīdo, are, aliquid, καταλυμαίνομαι τι.
 ἑπιγρ.
 ob-vīus, a, um, (ob-via) ἀντίος. obviam
 alicui venio, ūro, ἀπαντᾶν, ὑπαντᾶν, συν-
 αντᾶν τινι. flamma obviam hosti, ἐναντία
 πνιύματα. castra obviam posuerunt, ἀντίοι
 τοῖς πολεμίοις, ἐναντίον τῶν πολεμίων
 κατεστρατοπέδευσαν. furia ventorum ob-
 vīus, ἐκκαίμενος τῇ τῶν ἀνέμων μανίᾳ.
 2) πρόσχειρος, σύγχης. 3) πρόσχειρος, καὶ

λος, κοινός, χυδαίος. 4) πρόχειρος, εὐπρόσδεος, εὐπροσέγγητος.

ob-volito, are, περιπέτομαι, περιφέρωμαι.

obvolūtus, a, um, ἐμπεπλεγμένος. Α. τοῦ μεταγ. Δατ. ὡς καὶ ἡ ἐξέτε.

obvolūtio, iōnis, θ. περιέλιξις, περιέλιγμα.

obvolūtus, a, um, ἴδ. obvolvo.

ob-volvo, vi, ūtum, ēre, aliquid, περιελῶ, περισπείρω, περιελίττω τι. carui (mihī) iogā, καλύπτουμαι τὴν κεφαλὴν τῇ τριβύνῳ.

occa, m, θ. βωλοκόπημα.

occebus, i, d. ἐκκεβός, ψέλλια βραχίονας.

occecatillo, occecco, ἴδ. ochecco, κ.τ.λ.

occalesco, ταῦτὸ τῷ ochelesco.

occeino, ūi, ēre, (ob-cano) φθίγγωμαι.

occano, are, ταῦτὸ τῷ ocheano.

occeasio, iōnis, θ. (ob-cado) εὐκαιρία, καιρός. occasionei nanciscor, τοῦ καιροῦ τυγχάνειν. capere, καιρὸν λαμβάνειν. amittere, praetermittere, τὸν καιρὸν ἀφίεσθαι, περιεῖναι. occasio offertur, obvenit mihī, καιρὸς παρέρπτεται μοι. occasione data, καιροῦ τυγνών, ἀφορμὴν λαβών. occasio alienius rei ἢ faciendi aliquid, ad faciendum, ut faciam, καιρὸς, εὐκαιρία ποιεῖν τι, τοῦ ποιεῖν τι. 2) ἀφορμή, εὐπορία. oīoi occasio non est, ἕλειπον οὐ πρόχειρόν ποτε.

occeasio non est, ἕλειπον οὐ πρόχειρόν ποτε.

occeasio non est, ἕλειπον οὐ πρόχειρόν ποτε.

occeasio non est, ἕλειπον οὐ πρόχειρόν ποτε.

occeasio non est, ἕλειπον οὐ πρόχειρόν ποτε.

occeasio non est, ἕλειπον οὐ πρόχειρόν ποτε.

occeasio non est, ἕλειπον οὐ πρόχειρόν ποτε.

occeasio non est, ἕλειπον οὐ πρόχειρόν ποτε.

occeasio non est, ἕλειπον οὐ πρόχειρόν ποτε.

occeasio non est, ἕλειπον οὐ πρόχειρόν ποτε.

occeasio non est, ἕλειπον οὐ πρόχειρόν ποτε.

occeasio non est, ἕλειπον οὐ πρόχειρόν ποτε.

occeasio non est, ἕλειπον οὐ πρόχειρόν ποτε.

occeasio non est, ἕλειπον οὐ πρόχειρόν ποτε.

occeasio non est, ἕλειπον οὐ πρόχειρόν ποτε.

occeasio non est, ἕλειπον οὐ πρόχειρόν ποτε.

occeasio non est, ἕλειπον οὐ πρόχειρόν ποτε.

occeasio non est, ἕλειπον οὐ πρόχειρόν ποτε.

occeasio non est, ἕλειπον οὐ πρόχειρόν ποτε.

occeasio non est, ἕλειπον οὐ πρόχειρόν ποτε.

occeasio non est, ἕλειπον οὐ πρόχειρόν ποτε.

occeasio non est, ἕλειπον οὐ πρόχειρόν ποτε.

occeasio non est, ἕλειπον οὐ πρόχειρόν ποτε.

occidere, εἴτε cadere, ἔρδην ἀφανίζειν, πανωλεθρὸς ποιεῖν τοὺς πολέμιους. occidione occumbunt, πανωλεθροὶ ἐξαπώλυνται.

occiduum, i, οὐ. ἀφανισμός.

occido, idi, isum, ēre, (ob-cado) ἀφικνέω, κατακόπτω, κατακτείνω, ἀποκτείνω, διαφθείρω τινα. μεταφ. κατακνέπτειν, ἀποκτείνειν τινά. aliquem pugnis, κατακνέπτειν, συγκνέπτειν τινά κονδύλῳ. res est occisa, τὰ πράγματα ἀπόλωλε. cum occisissimus omnium, πάντων δυστυχιστάτος εἰμι.

occido, ūli, asum, ēre, (ob-cado) κατακνέπτω, κατακτείνω. 2) πίπτω, τελευτῶ, ἀποκνέσκω. 3) στέλλομαι, μετακινέμαι. 4) ἀπόλλυμαι, ἀφανίζομαι, φθείρομαι. occidi, ἀπόλωλα. 5) ἐπὶ ἡλίου καὶ ἄστρων δύεσθαι, καταδύεσθαι, κατακρῆσθαι. occidens sol, ἡ δύσις, αἱ τοῦ ἡλίου δυσμαί. sola occasio, δύντος εἴτε δεδυκότος τοῦ ἡλίου. ante solem occasum, πρὸ δύντος ἡλίου, πρὸ ἡλίου δυσμῶν. 6) occidens, d. ἵππος. sol, ἡ δύσις, αἱ δυσμαί, τὰ πρὸς δύσιν τοῦ κόσμου, ἡ ἱσπρία. ab oriente ad occidentem, ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμῶν.

occidens aestivus, αἱ θεριναὶ δύσεις, ἡ ἱσπρινὴ καταφορά.

occidens aestivus, αἱ θεριναὶ δύσεις, ἡ ἱσπρινὴ καταφορά.

occidens aestivus, αἱ θεριναὶ δύσεις, ἡ ἱσπρινὴ καταφορά.

occidens aestivus, αἱ θεριναὶ δύσεις, ἡ ἱσπρινὴ καταφορά.

occidens aestivus, αἱ θεριναὶ δύσεις, ἡ ἱσπρινὴ καταφορά.

occidens aestivus, αἱ θεριναὶ δύσεις, ἡ ἱσπρινὴ καταφορά.

occidens aestivus, αἱ θεριναὶ δύσεις, ἡ ἱσπρινὴ καταφορά.

occidens aestivus, αἱ θεριναὶ δύσεις, ἡ ἱσπρινὴ καταφορά.

occidens aestivus, αἱ θεριναὶ δύσεις, ἡ ἱσπρινὴ καταφορά.

occidens aestivus, αἱ θεριναὶ δύσεις, ἡ ἱσπρινὴ καταφορά.

occidens aestivus, αἱ θεριναὶ δύσεις, ἡ ἱσπρινὴ καταφορά.

occidens aestivus, αἱ θεριναὶ δύσεις, ἡ ἱσπρινὴ καταφορά.

occidens aestivus, αἱ θεριναὶ δύσεις, ἡ ἱσπρινὴ καταφορά.

occlusus, a, um, ἴδ. occludo.

occo, avi, atum, are, βυλοκοπῶ.

occupi, ταῦτ' ἐπ' occupi, ἴδ. occipio.

† occubitus, ūs, ā. (ocumbo) θάνατος, κα-
lia occubitus, θύσις.

occulbo, (hi-ſam) are, (ob-culo) κεύμαι,
τέταρμαι. occubat umbris, μεταξὺ τῶν
σκιδν κεύται, ἐστί. B: γ.

occulo, avi, atum, are, (ob-caleo) aliquid,
καταπαύω τι.

occullo, ūlui, ultum, ēre, aliquem ἢ ali-
quid, κρύπτω, ἀποκρύπτω, καλύπτω, ἐπι-
καλύπτω τινά ἢ τι. — occultus, a, um, κε-
κρυμμένος, κρυπτός, κρυφαίος, ἀπόκρυφος.
occultum, οὐ. τὸ ἀπόκρυφον, τὸ ἀπόρρη-
τον. in occulto, κρύφα, κρύβδην, λάθρα. —
occultus homo, ὁ κρυφίνους.

occultatio, iōnis, θ. ἀποκρύψις, κρύψις.

occultator, ōris, ā. ὁ ἀποκρύπτων, κρύπτων.

occulto, ἐπὶ κρύβδην, κρύφα.

occultum, ἐπὶ κρύβδην.

occullo, avi, atum, are, (humiſt. τοῦ oc-
culo) aliquid, ἀποκρύπτω, κρύπτω τι. oc-
cultare εἶτε se occultare, ἀποκρύπτεσθαι,
κρύπτεσθαι.

occullo, ἐπὶ κρύβδην.

occultus, a, um, ἴδ. occulo.

ocumbo, cūbui, cūbium, ēre, (ab-eum-
bo) θῶν, θύομαι. 2) mortem, morte καὶ
σπᾶν. morti, πίπτειν, κατέχεσθαι, ἀπο-
θνήσκειν, τελευτᾶν.

occupatorius, a, um, = occupatorius.

occupatio, iōnis, θ. κατάληψις, κατάσχε-
σις. 2) ἀσχολία, ἔργον, πρᾶγμα. 3) ἐν τῇ
ῥητορικῇ ἡ πρόληψις.

occupatorius, a, um, κατάσχετος.

occupatus, ūs, ā. ἀσχολία. A. τοῦ μετ. λατ.

occupo, avi, atum, are, (ob-capio) aliquem

ἢ aliquid, καταλαμβάνω, κατασχέιν τι.

urbem, καταλαμβάνειν, καταλαμβάνεσθαι,

κατασχέιν πόλιν. tyrannidem, κατασχέιν

τὴν τυραννίδα. sapor occupat artus, ὁ πνεύς

καταλαμβάνει τὰ μέλη. timor excruciatum

occupat, φόβος καταλαμβάνει τὸν στρα-
τόν. animus occupatur ab iracundia, ἡ

ψυχὴ ὑπ' ὀργῆς κατέχεται. navem fru-
stra occupat, τὸ πλοῖον αἵτου πλη-
ροῦν. 2) ἀσχολῶ τινα. occupari, ἀσχολεῖ-
σθαι. occupatus, ἐπιθετικῶς ἄσχυλος. ali-
quid mo occupatum tenet, in eo occupa-
tus sum, ἡμέρ' τί εἰμι εἴτε ἔχω, ἀσχε-
λοῦμαι περὶ τι. 3) κατατίθημι. pecuniam

in pecore, ἀργύριον εἰς ποίμνιον. pecu-
niam fœnore, δανίζειν ἀργύριον. 4) προ-
καταλαμβάνω, φθάνω, προφθάνω. fugam

alicuius fero, φθάνω τινά κατακτανόντων

πρὶν φυγεῖν. occupavit flumen iuvencero,

ἔβη διαβὰς τὸν ποταμὸν. occupat bellum

facere, φθάνει πόλεμον ποιησάμενος εἴτε

ποιεῖσθαι. prior occupo adire, φθάνω τινά

πρότερος προσελθόν, προφθάνω τινά προ-
σελθόν. 5) ταχύνω τι. occupo aliquid fa-
cere, σπεύδω, ταχύνω ποιεῖν τι.

occurro, occurrī καὶ occurrere, occurrunt,

ēre, (ob-curro) προστρέχω. ad concilium

εἴτε concilio, σπεύδω παραγενέσθαι τῷ

συνεδρίῳ. pugnam, παραγίγνεσθαι τῇ μάχῃ.

alicui, σπεύδω ὑπαντιᾶσθαι τινι. hostibus,

ἀπαντᾶν, ὑπαντᾶν τοῖς πολεμίοις. 2) ali-
cui, συναντᾶν, ἐντυγχάνειν τινι. 3) ἀπαν-
τῶ, ἀντιθεῖναι, ἐναντιοῦμαι τινι, ὑπαντῶ,

ἀποκρίνομαι πρὸς τι. 4) ἀπαντῶ, ἐπικου-
ρῶ, βοηθῶ τινι κωλύω, θεραπεύω τι. 5) ἐπι-
χειρῶ τινι. negotiis, τοῖς ἔργοις. 6) ἀπαντᾶν,
συμβαίνειν. haec sœpe occur-
runt, ταῦτα συχνά ἀπαντᾶ, συμβαίνει. 2) aliquid mihi εἴτε animo occurrit, ἐπέρχε-
ται μοι τι, παρίσταται μοι τι.

occurssallum, i, οὐ. συνάντημα, φάσμα.

occurssallus, iōnis, θ. τὸ προὑπαντᾶν, ὑπάν-
τησις.

occurssator, ōris, ā. ὁ ὑπαντιάζων.

occurssio, iōnis, θ. (occurro) ὑπάντησις.

occurssio, are, (humiſt. τοῦ occurro) ὑπάν-
τῶ, ἀπαντῶ.

occurso, avi, atum, are, (humiſt. τοῦ oc-
curro) προστρέχω. 2) alieni, ἀπαντῶ, συν-
αντῶ, ἐντυγχάνω τινι. 3) alieni, ἀπαντῶ,
ἀντίον εἶμι. 4) ἀπαντῶ, ἐναντιοῦμαι, ἀν-
τιθεῖναι τινι. 5) ἀπαντῶ, ἐπικουρῶ τινι.
6) ἐμπαίζομαι. aliquid occurrat εἴτε ani-
mo occurrat, ἀρχαίως μοι occurrat, ἐ-
πέρχεται, παρίσταται μοι τι.

foocursor, ōris, ā. ὁ ἀπαντῶν, ἀπαντῶν.

occurssorius, a, um, (occurro) polio occur-
saris, τὸ πρόπομα.

occurssus, ūs, ā. (occurro) ὑπάντησις, ἀ-
πάντησις, συνάντησις.

Ocēanensis, ο, ὠκεαντικός.

Ocēanilis, iōis, θ. ὠκεαντικός.

Ocēanus, i, ā. ὠκεανός.

Ocella, ae, ā. (ocellus) ὁ μικροφθαλμος.

Ocellati, ā. ἡ ocellata, orum, οὐ. εἶδος παρ-
κτικῶν ψηφιδῶν.

Ocellus, i, ā. (ὁποκορ. τοῦ oculus) ὁ φθαλ-
μίδιον, ὁματίον, ὁματίδιον. 2) μεταφ.
ὁφθαλμός, ὅμα, ἄωτος, τὸ κάλλιστον, τι-
μωτάτον, φίλτατον. ὁ παθὼν στρατιᾶς ὅμας
ὁφθαλμόν. Πίνδ. ocello mi! φίλτατε!
(μάτ' α μου). 3) βολβός, καλάρου, ὁ κατὰ
γῆς ὁφθαλμός τῆς ῥίτσας.

Ocellum, i, οὐ. ὠκελον, πόλις τῆς ἑντὸς τῶν
ἁλπεων Κελτικῆς.

Ochra, ae, θ. ὠχρα.

Ochus, i, ā. ὠχος.

Ocimum, i, οὐ. ὠκίμον, (βοτάνη).

ocinum, i, οὐ. ὠκινον, (βοτάνη).
 Oclar, oris, (εὐ. ocus), ὠκίαν, θάττων, ταχίαν. ocissimus, a, um, ὠκιστός, τάχιστος.
 Ociler, ἐπὶ. ὠκίως, ταχέως, ocus, ὠκύτερον, θάττον. ocissime, ὠκιστα, τάχιστα.
 2) ocus, θάττον, ῥῥον. 3) oculus (ἀντὶ τοῦ ociler), θάττον, ταχέως, ταχύ.
 oculum, ἀδύκωμεν ἀντὶ otiū.
 Ocuis, ἴδ. ociler.
 oculus, ἀντὶ τοῦ oculus.
 Oenus, i, δ. Ὀκνος. παροιμ. dignior obliquo fune qui torquet Oeno, ἀξιώτερος τοῦ Ὀκνου τὴν τούτου ὁμίλῃ συνάγειν, τουτέστιν αἰωνίως ματαιοπονεῖν. (ἴδ. Παυσαν. 10, 29).
 ocquiniseco, ere, (οὐ-κινέω) ἐκλάζω, κατακλινέμαι.
 Ocra, w, θ. κνημῖς.
 Ocrealus, a, um, κνημιδατός.
 Ocriculum, i, οὐ. οἱ Ὀκρικοί, πόλις τῆς Ἰταλίας. Ocriculanus, a, um, Ὀκρικολανός. Ocriculani, δ. οἱ Ὀκρικολανοί.
 ocus, is, δ. ἀρχαῖος! ἡ ὀκρίς, ὁ πάρος. ocichordos εἶτε ocichordos, (ἐκτάχως δος εἶτε ἐκτώχως δος).
 octagonus, εἶτε ocigonus, i, (ἐκτάγωνος εἶτε ἐκτώγωνος).
 octangulus, a, um, (octo-angulus) ἐκτάχως δος.
 octans, utis, δ. ἐκταμίρις, ἔργανον.
 octaphoros, ταχὺ τῷ octophoros.
 octastylus, on, ἐκτάστυλος.
 octavānus, a, um, (oclaus) τῆς ὀγδοῦς λεγόμενος.
 octavarium, i, οὐ. τὸ ὄγδον (τέλος). octavaris, i, δ. ἐισπράκτων τὸ ὄγδον.
 Octavianus, a, um, Ὀκταουϊανός, τοῦ Ὀκταουρίου. 2) Octavianus, δ. ὁ Ὀκταουϊανός, Ὀκταδιανός.
 Octāvis, a, um, Ὀκταουίος, τοῦ Ὀκταουρίου.
 Octavius, δ. ὁ Ὀκταουίος, Ὀκτάδιος. Octavis, θ. ἡ Ὀκταουία, Ὀκταεῖς.
 octāvus, a, um, (octo) ὄγδος. octava, (ἡπον. pars) τὸ ὄγδον μέρος. ἔτι octava (ἡπον. hora) ἡ ὀγδοὴ ὥρα. ἡν δὲ καὶ τέλος τῶν ἐμπορικῶν ἡ octava, ἡ ὀγδοὴ ἡτοί 12 1/2 τοῖς 100. Ἐπεξηρηματικῶς octavum, τὸ ὄγδον. cum octavo, ἐκταπλῆσις.
 octāvus decimus, a, um, ἐκτωκαίδεκάτος.
 octennis, a, (octo-annus) ἐκταῖτης. Α. τοῦ μεταγ. Αστ.
 octennium, ii, οὐ. ἐκταετία.
 octies, ἐπὶ. ἐκτάκις.
 octigesimus, ταχὺ τῷ octingentesimus.
 octingentarius, a, um, ἔξ ἐκτακοσίων συγκείμενος.
 octingenti καὶ octingentū, w, a, ἀνὰ ἐκτακοσίους.

octingentesimus, a, um, (octingenti) ἐκτακοσίος.
 octingenti, w, a, ἐκτακοῖσι.
 octingentes, ἐπὶ. ἐκτακοσίαις.
 octipes, edis (octo-pes) ἐκτάπους. Α. ποιητ.
 octo, ἄκλιτ. ὀκτώ.
 October, bris, Ὀκτώβριος, τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός. Calendā Octobris, αἱ τοῦ Ὀκτωβρίου Καλάνδαι. mensis October εἶτε ἁπλῶς October, δ. ὁ Ὀκτώβριος μῆν.
 ocichordos, on, (ἐκτώχως δος).
 ocidūcūm, ἐκτωκαίδεκα.
 ocidūgimus, i, (ἐκτώγως δος).
 ocitogenarius, a, um, ἔξ ἐκτοχόντα συγκείμενος. pater ocitogenarius, ὁ ἐκτοχόντος τοῦτος πατήρ.
 ocitogeni, w, a, ἀνὰ ἐκτοχόντα. 2) ἐκτοχόντα.
 ocitugesimus, a, um, ἐκτοχόκοστος.
 ocitogies, ἐπὶ. ἐκτοχόκοσταις.
 ocitoginta, ἄκλιτ. ἐκτοχόκοστα.
 ocitogonus, on, (ἐκτώγωνος), ἐκτάχως δος.
 octojugus, δ. (octo-jugum) ὀκτώ ἀλλήλοις συζυγέτης.
 octominutilla, a, ἐκτώ λεπτῶν νομισμάτων.
 octonarius, a, um, ἔξ ἐκτῶ συγκείμενος.
 octonarius numerus, ἡ ἐκτάς.
 octoni, w, a, ἀνὰ ἐκτώ, ἑκατοὺς ἐκτώ, ἑκατοῖς ἐκτώ. 2) ποιητ. ἀντὶ τοῦ ἐκτώ.
 octophoros, on, ἐκτώφορος, ocitophoros, οὐ. ἐκτώφορον, (φορεῖν).
 ocitūri, δ. οἱ ἐκτὰ τόποι (τοῦ εὐρανοῦ).
 octovir, iri, δ. εἰς τῶν ἐκτῶ ἀνδρῶν, πρὸς. dumvir, sevir, κ. τ. λ.
 octūgges, ταχὺ τῷ octogies.
 octūginta, ταχὺ τῷ octoginta.
 octūplicitas, īonis, θ. (ἐκταπλοκισμός). Α. τοῦ μεταγ. Αστ.
 octūplicitas, a, um, ἐκταπλόκοτος.
 octūplis, a, um, ἐκταπλόκοτος.
 octussis, is, δ. (octio-ssis) ἐκτὸ ἀσάρις.
 oculāriarius, a, um, faber, τεχνίτης, ὁ ἐντιθεὶς τοῖς ἀνδράσιν ὀφθαλμούς. Ἐπιγρ.
 Oculāris, e, (oculus) τοῦ ὀφθαλμοῦ. Α. τοῦ μεταγ. Αστ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
 Oculāriler, ἐπὶ. τοῖς ὀφθαλμοῖς.
 Oculārius, a, um, ὀφθαλμικός, τῶν ὀφθαλμῶν. ocularius medicus εἶτε ἁπλῶς ocularius, δ. ὁ ὀφθαλμώσφορος, ὁ τῶν ὀφθαλμῶν ἱατρίς.
 Oculāta, w, θ. εἶδος ἰχθύος, ἡ βδέλλα.
 Oculatus, a, um, ὀφθαλμικός ἔχων, iosis, ὁ αὐτόπτης. oculata insectio, ἡ αὐτοψία. male oculatus, δυσόμματος, δυσὀφθαλμος. omere aliquid caeca die, vendere oculata die, ὡςτιςθεὶ τι χρημάτων διὰ χρόνου ἀποδοτέων, ποιεῖν δι' ἐπὶ προεσφία. 2)

Oeclydes, *ω, δ.* Οἰκλίδης.
 oeclydina, *ω, θ.* οἰκονομία.
 oeclydicus, *α, um, οἰκονομικός.*
 oeclydismus, *ι, δ.* οἰκονόμος.
 oecly, (-os), *ι, δ.* οἶκος.
 Oedipodes, (-da), *ω, δ.* Οἰδιπόδης, Οἰ-
 δίπους.
 Oedipodionides, *ω, δ.* Οἰδιποδιονίδης, Οἰ-
 δίποδος παῖς.
 Oedipodionius, *α, um, Οἰδιποδιόνιος, Οἰ-
 δίποδιος.*
 Oedipus, *ωdis, δ.* Οἰδίπους. ἔσθ' ἔτα καὶ
 Oedipus, *ι, Οἰδίπος, ου.*
 Oeensis, *ἴδ.* Oea.
 oenantho, *ες, θ.* οἰνάνθη.
 oenanthinus, *α, um, οἰνάνθινος.*
 Oeneus, *ει καὶ εος, δ.* Οἰνέως. Oeneus
 καὶ Oenias, *α, um, Οἰνήϊος, Οἰνείος.*
 Oenides, *ω, δ.* Οἰνίδης. Oenias, *ιδίς,*
θ. Οἰνήϊς.
 oenogam, *ι, εὑ.* οἰνόγαμον.
 Oenomaus, *ι, δ.* Οἰνόμαος.
 oenomei, *ίτος, εὑ.* οἰνόμητι.
 oenophorum, *ι, εὑ.* οἰνοφόρον, οἰνοφόριον.
 Oenopia, *ω, θ.* Οἰνοπία, Ἀλγινά.
 Oenopion, *ιονίς, δ.* Οἰνοπίων.
 oenoprium, *ι, εὑ.* οἰνοπύριον.
 oenothera, *ω, καὶ oenotheris, ιδίς, θ.* δ. οἰ-
 νοθήρας, ἡ οἰνοθήρις, (βοτ.).
 Oenotria, *ω, θ.* Οἰνωτρία.
 Oenotrus, *α, um, Οἰνώτριος, Ἰταλικός.*
 Oenotrus, *α, um, Οἰνώτριος. Oenotri, δ.* οἰ-
 νωτρίσι.
 unus, *α, um, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ unus.*
 ustris, *ι, δ.* οἰστρος.
 usus, *ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ unus.*
 usurum, *ι, εὑ.* δ. οἰστρος, ἡ οἰστροπή.
 Ouis, *ω, καὶ Oeio, ες, θ.* Οἰζή.
 Oueus, *α, um, Οἰεῖος.*
 Ouis, *ω, θ.* (ὀπκορ. τοῦ ossa, ὡς mamma
 ἐκ τοῦ mamma) ψάμιον.
 ossa, *ω, θ.* μάζα, (τὸ σφαιροειδὲς φύραμα).
 2) ψάμιος, κόμμα. παροιμ. inter os et os-
 sam, πολλά μετὰ εἶναι πλεῖς κόλλας καὶ χρί-
 λος ἄκρου. 3) βώλος, σφαιρίδιον. 4) οἰ-
 δημα, σμικρὸν ὀπώπιον. 5) ὀρέμδος, ἄμω-
 ρον σῶμα κ.τ.τ.
 ossarum, *α, um, ὀπισσασχημένους.*
 ossium, *ἐπιρ.* (ossa) κατὰ κόμματα, κατὰ
 μικρά.
 ossifectio, *ιονίς, θ.* (officio) βαφή.
 effectus, *α, um, ἴδ.* officio.
 offendiculum, *ι, εὑ.* (offendo) πρόσκομμα,
 κώλυμα.
 offendo, *ινίς, θ.* σπάν. ἀντὶ τοῦ offensio.
 offendo, *ndi, usum, ēre,* (ἐκ τοῦ ob καὶ
 τοῦ ἀρχαίου fendo=velivum) aliquid alieni
 εἶτε ad, in aliquid, ἢ aliqua re aliquid,

προσκόμω, προσκόπτω, προσπτύω τί τινα
 εἶτε πρὸς τι. pedem ad limen εἶτε limen
 pede, προσπτύειν τὸν πόδα τῷ ὁδοῦ. pede
 offenso, προσπτύσας, προσκρούσας τὸν
 πόδα, limine offenso, προσπτύσας πρὸς
 τὸν ὁδόν. offendit acapulm εἶτε in acapul-
 lum, ἐξεκίλλει εἰς ἀκόπτεον. 2) aliquem,
 προσκρούω, ἐντυγχάνω τινί, εὐρίσκω τινά.
 aliquem domi, ἐντυγχάνω τινί οἴκῳ. 3)
 aliquem ἢ aliquid, προσκρούω τινί, ἀντὶ
 τινος, λυπῶ τινος ἢ τι. polypodium stomachum offendit, τὸ πολυπόδιον λυπᾷ τὸν
 στομάχον. multis rebus offenditur animus,
 ἐπὶ πολλοῖς ἡ ψυχὴ ἀνίσταται, πολλοῖς λυ-
 πίζεται. offendor animi, ἀνίσταμαι τὴν ψυ-
 χήν. consulare nomen offendeat, τῷ βου-
 πατικῷ ὀνόματι ἐλπομένο, ἄχθοντα. of-
 fensus, *α, um, ἀνίσταμενος, λυποῦμενος,*
ἔσθ' ἔτα καὶ ἀπεχθής. 4) in aliquem, in
 aliqua re, προσκρούω, μίμωσκαι τινί. 5) in
 aliqua re, προσκρούω, προσπτύω, πτάω,
 σφάλλωμαι ἐν τινί εἶτε περὶ τι. apud ali-
 quem, προσκόπτω, προσκρούω τινί. apud
 iudices, ἀποτυγχάνω ἐν δικαστηρίῳ. terra
 marique offendit, κατὰ τὴν καὶ θαλάσσαν
 ἐσπάρη, προσέπτυσσε. culpa dantis offen-
 sum est, αἰτία τοῦ στρατηγικοῦ τὸ σφάλμα
 ἐγένετο. offensum, *εὑ.* σφάλμα, ἀμάρτημα.
 offensa, *ω, θ.* (offendo) πρόσκρουσις, κρού-
 σις. 2) πρόσκρουσις, πρόσκομμα, ἀπεχθής.
 3) λύπη, ἀνία. 4) καχεξία, νόσημα.
 offensaculum, *ι, εὑ.* (offenso) πρόσκρουσις,
 πρόσκομμα.
 offensusio, *ιονίς, θ.* πρόσκρουσις, κρούσις,
 2) σφάλμα, πτάισμα.
 offensator, *οῖς, δ.* δ. προσπτύων, πτύων.
 Ἀμφ. γρ.
 offensibilis, *ε, σφαλέρος.*
 offensio, *ιονίς, θ.* (offendo) πρόσκρουσις,
 κρούσις. 2) πρόσκομμα. 3) πρόσκρουσις,
 πρόσκομμα, ἀνία, λύπη. 4) καχεξία, νό-
 σημα.
 offensiocula, *ω, θ.* (ὀπκορ. τοῦ offensio)
 μικρὸν πρόσκομμα. 2) μικρὸν πτάισμα,
 σφάλμα.
 offenso, *ανί, atum, are,* (ὁμίστ. τοῦ of-
 fendo) προσκρούω, προσκόπτω.
 offensor, *οῖς, δ.* (offendo) δ. πρόσκρουων,
 offensus, *α, um, ἴδ.* offendo.
 offensus, *us, δ.* (offendo) πρόσκρουσις. 2)
 συνάντησις. 3) ἀνία.
 offerentia, *ω, θ.* προσφορά.
 offero, obtuli, oblātum, offerre, (ob-fero)
 alicui aliquid, προσφέρω τινί τι. dii se
 nobis non offerunt, οἱ θεοὶ ἡμῖν οὐκ ἐπι-
 φανέει γίνονται. offerre se venientibus,
 ὁπαντῶν τοῖς ἐρχομένοις. melius offertur,
 φέρεται παρίσταται, ἐμπιπτει. se offerro do-

oleāmen, ἴνις, καὶ olcāmentum, ἰ, οὐ. ἀ-
λαίου χρίσμα.
oleāris, α, τοῦ ἐλαίου. cos oleāris, ἡ ἐλαίο-
κόνη. Πλίνιος.
oleārius, α, um, τοῦ ἐλαίου, ἐλαιηρός, ἐ-
λαιόδενος. vas olearium, τὸ ἐλαιοφόρον.
2) olearius, ἄ. ὁ ἐλαίουργός, ἐλαιοπώλης.
Oleāros, (-us). καὶ Olāros (us), ἰ, ὁ. ὠ-
λέαρος, ὠλίκαρος, νῆσος· τανὺν Ἀντίπαρος.
oleastellus, ἰ, ἄ. (ὕποκορ. τοῦ oleaster) εἴ-
δος ἐλαίας.
oleaster, tri, ἄ. ὁ ἐλαίος, ἡ ἀγριελαια, ὁ
κότινος.
oleastrum, ἰ, οὐ. ὠλέαστρον, πόλις τῆς
Βαυτικῆς καὶ ἐνέρα τῆς Παρθενωνσίας.
Oleastrensis, c. ἔστι δὲ καὶ
ἄκρον τῆς Διόνης.
oleatus, α, um, ἐλαιηρός.
oleitas, ātis, ὁ, ἐλαιοφυγητός, ἐλαιουργία.
Oleus, ὄ. Olenus.
oleuilla, w, ὁ. ὀμυλί.
oleuittum, ἰ, οὐ. (oleo) ἀπόπατος, κοπρών.
Olenus, (os), ἰ, ὁ. ὠλενος, πόλις τῆς Λι-
τωλίας καὶ πόλις τῆς Ἀγίας Olenias,
α, um, ὠλένιος. capra Olenia, ἡ ὠλενία
αἴξ, ἡ ἀμάλθεια.
oleo, ūi, ere, (ἔλω, ἔλω) ὤζω, ἀπόζω.
bene, jucundo, εὐστομαίν, ἡδύ εἶναι. ali-
quid, ἔχειν τινός. vicia, unguenta, ἔχειν
οἶνον, ἀλοιφῶν. μεταφ. malitiam, ἔχειν
κακίαν. 2) εὐ ὤζω, εὐστομαίν. 3) κακὸν εἶναι,
δυσώδης ἢ βαρυσμύς εἶναι.
oleosus, α, um, (oleum) ἐλαιώδης. Πλίν.
oleaceus, α, um, (olus) λαχανηρός, λαχα-
νώδης. Πλίνιος.
*oleo, are, (olas) λαχανεύω.
oleoso, ōre, αἰσθάνομαι, ἀισθάνομαι.
oleo, are, δυσώδης ποιῶ τι.
oleum, ἰ, οὐ. τὰντὸ τῶν oliveum, ὁ ἐλαιῶν.
oleum, ἰ, οὐ. (oleo) ἀπόπατος. Δ. σπ.
oleum, ἰ, οὐ. ἔλαιον. 2) μεταφ. τὸ ἐλαιόν,
ἡ παλαιότητα, ὁ ἀγίων, πόνος, κ.τ.τ.
olfactio, ōci, actum, ōre, (oleo-facio) ali-
quid, ὑσφραίνωμαι τινος. folia lauro ol-
facta, φύλλα δάφνης ὑσφραίνόμενα. μεταφ.
nummum, ὑσφραίνεσθαι, αἰσθάνεσθαι, ἀ-
νιχνεύειν τὸ νόμισμα. 2) σπάν. olfactore
labra laeto, ὑσφραίνειν τὰ χεῖλη γάλακτι,
εὐδίζειν τὰ χεῖλη τῇ τοῦ γάλακτος ὀσμῇ.
olfacto, avi, alium, are, (ὀμωιστὸ τοῦ olfa-
cio) aliquid, περισφραίνωμαι τι. 2) μεταφ.
ὑσφραίνωμαι τινος, προϊσθάνομαι τι.
*olfactōria, w, ὁ. (olfactio) ὑσφραντήριον.
olfactōriolum, ἰ, οὐ. ὀμωιστὸ τοῦ ἀνωτέρου.
olfactōrium, ūi, οὐ. ὑσφραντήριον, ὑσφράδιον.
*olfactrix, ūis, ὁ. (olfactio) ἡ ὑσφραίνωμένη.
olfactus, ūs, ἄ. (olfactio) ὑσφραίνσις, ὑσφραίνσις.
olfactus, α, um, ὄ. olfactio.

Offensus (olfacio) πλαστέον ἐνεμα· ὁ ὑσφραι-
νόμενος.
Olāios, ὄ. Olearius.
Olydus, α, um, (oleo) ὀμυλῆς, ἔλαιον. 2)
ὀμυλῆς, δυσώδης, βαρυσμύς.
Olygōchrōnūs, α, um, ὀλιγοχρόνιος.
Olym, ἐπὶ. ποτὶ prius olim, πρότερον
ποτε. olim ei, τὰν ποτὶ. olim eum, ἐπεί-
τα, ὁπότεν. olim danti, ἔσθ' ὅτε διδῶσι. 3)
ποτὶ, πάλαι, πρὶν, τὸ παλαιόν. sic olim
loquebantur, οὕτως ποτὶ (τὸ παλαιόν) ἔλε-
γον. dixit olim, εἰπὶ ποτὶ. olim jam, πάλ-
αι, πολὺν ἤδη χρόνον. olim furor, αἰ
πάλαι (αἰ πρὶν) μανίαι. 3) πάλαι, ἔρτι.
4) ποτὶ, ὑστερον ποτὶ. olim proderit, ὥρι-
λῆσιν ποτὶ. 5) quid est olim melius, τί
ποτε κάλλιον ἔστιν.
Olisipo, ōis, ἄ. ἡ Ὀλισίπων, πόλις τῆς
Λυσιτανίας, τανὺν Lissabon, ἡ Lishoa. Οἱ
κάτοικοι Olisiponenses.
Olytor, ōris, ἄ. (olas) λαχανήτης.
Olytius, α, um, (olitor) λαχανικός, λα-
χανηρός. forum olitorium, ἡ τῶν λαχάνων
ἀγορά, τὰ λαχάνια.
Olyta, w, ὁ. ἐλαία, (τὸ κέντρον ἢ ὁ κλά-
δος ἐλαίας). 2) ἐλαία, ἐλαίος, (ὁ καρπός).
Olytarius, α, um, τῶν ἐλαίων. olytaria
mola, τὸ ἐλαιοτριβεῖον.
Olytium, ἰ, οὐ. ἐλαίον.
Olytifer, ora, erum, (oliva-fero) ἐλαιοφόρος.
Olytias, ātis, ὁ. ἐλαιοφυγητός.
Olytior, ōris, ἄ. ἐλαιοκόμος.
Olyto, are, ἐλαιολογῶ.
Olytum, ἰ, οὐ. ταῦτὸ τῶν oleum. Τύπος ὡς
τὰ πολλὰ ποιητικῶς.
olla, w, ὁ. χύτρα.
ollar, ātis, ὁ. (olla) ἐπιθεμα χύτρας.
ollaris, c, χυτράριος.
ollarius, o, um, τῆς χύτρας.
olluilla, w, ὁ. (ὕποκορ. τοῦ olla) χυτρίον.
Λ. τοῦ μεταφ. Λατ.
ollula, w, ὁ. (ὕποκορ. τοῦ olla) χυτρίον.
ollus, α, um, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ olla, α, um.
ollo, ōre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ olere.
Ollolygon, ōlis, ἄ. ὀλλογίων (τῶν βατράχων).
Olor, ōris, ἄ. κόκυνος. 2) παρὰ νεωτέραις
ἀντὶ τοῦ odor, ὀσμῇ.
Olorifer, ōra, erum, (olor-fero) κόκυνος
εἶδος.
Olorius, α, um, κόκυνος, τοῦ κόκυνου.
Olus καὶ holus ōris, ὁ. (ἐκ τοῦ χλόη) ἁ-
γανον. κατ' ἔφεσιν ἡ κρέμνη. olus pullum
ἔστι olus atum καὶ olusculum, ἰ, οὐ. τὸ
ἡποστέλλον, σκουρῖον.
Olusculum, ὄ. olus.
Olusculum, ἰ, οὐ. (ὕποκορ. τοῦ olus) λαχα-
νίον, λαχανήτιον.

Οἰζυρίας, ii, δ. ὀλζυρίαις. Olyzriānus, α, um, τοῦ ὀλζυρίου.
 Olympēni, orum, δ. ὀλυμπηνοί.
 Olympia, α, θ. ὀλυμπία.
 Olympiacus, α, um, ὀλυμπικός.
 Olymprius, α, δ. ὀλυμπρίας ἀνεμός.
 Olymprius, adia, θ. ὀλυμπιάς, ἐπωνύμιον τῶν Μουσῶν καὶ ἑνομα γυναικῶν. 2) olymprias, ὀλυμπρίας (τετραετία).
 Olymprius, α, um, ὀλυμπικός.
 Olymprius, i, οὐ. ὀλυμπριεύω, ὀλῶμπριον, ὀλυμπριότις, α, um, ὀλυμπριονίτης.
 Olymprius, α, um, ὀλῶμπριος, τῆς ὀλυμπρίας. Olympria, orum, οὐ. ὀλῶμπρια. Olympria vinere, coronari, ὀλῶμπρια νικᾶν, στεφανοῦσθαι, ἀναλίσθαι. 2) ὀλῶμπριος, τοῦ ὀλῶμπριου. — Olymprius, οὐ. ὀλῶμπριον, εἴτε ὀλυμπριεύω, ναὶς ὀλυμπριου διός.
 Olypus, (os), i, δ. ὀλυπος, ἑνομα ὄρεων τινῶν, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἓν ἐν Θεσσαλίᾳ ὀλυπος, ἡ ἔδρα τῶν θεῶν καὶ Μουσῶν. 2) ὀλυπος, δ. τοῦ Μαρσύου μετῃτης.
 Olynthus, (os), i, θ. ὀλυνθος.
 Olyra, α, θ. ὀλρα, (φ).
 Olysiippo, ταῦτ τῷ Olisipo.
 oma, α, εἶδος σκύων.
 Omāsum, i, οὐ. βέλτεαι χέλικες. 2) κωμικ. ἡ κοιλία. Λέξει Γαλλική.
 ombrā, α, θ. εἶδος λιθαρίου.
 Omen, ōnis, οὐ. (ἀρχαίως omen, ἐκ τοῦ os, ōnis) φήμη, κληῖον, εἰωνός, σημεῖον. omen capere, εἰωνίζεσθαι. placet omeni, τὸν εἰωνὸν δεχέσθαι. date candida omnia, εὐφημεῖτε. secundo omnia eo, αἰατοῖς εἰωνοῖς χρῆσάμενος πορεύεσθαι. vates capiti omnia, δ. μάντις φήμας μαντεύεται. 2) εὐχὴ. faustis omniibus prosequor, εὐφημίας προπέμπω.
 Omenānus, α, um, ἐν ἐπιπλώ.
 Omentum, i, οὐ. ἐπιπλόν. 2) ὕμν, δερμάτις, περιόντιον, μινιγὲ κ.τ.τ. 3) ἔγκυα, ἔνταρα. 4) πιμαλή.
 *Ominātio, ōnis, θ. εἰωνισμός.
 *Ominātor, ōris, δ. εἰωνιστής.
 Ominas, are, ἀρχαίως, ἀντὶ τοῦ ominor.
 Ominor, atus sum, atī, (omen) alieui aliquid, εἰωνίζεσθαι, μαντεύεσθαι, προσημαίνω τινί τι.
 Ominūse, ἐπὶ δ. ἀπεισίως.
 Ominūsus, α, um, ἀπεισίος.
 Omissio, ōdis, θ. (omitto) παράλειψις. Α. τοῦ μετὰ γ. Λατ.
 Omissus, α, um, ἔδ. omitto.
 Omitto, ōis, ōsum, ēre, (oh-mitto) aliquem ἢ aliquid, παρίημι, ἀφήμι, ἔω τινα ἢ τι. arua, ἀφίεναι τὰ βλά. omitte me, ἄφε με. omittere animam, ἀφίεναι τὸ πνεῦμα, τελευτᾶν. irasciam, ἀπαλλάττεσθαι, παύ-

σθαι τῆς λύπης. consilium, ἀπογιγνώσκειν τὴν βουλὴν. pietatem, παριέναι, παραλείπειν τὴν εὐσέβειαν. iratus esse, παύομαι τῆς ὀργῆς εἴτε ὀργιζόμενος. omnibus rebus omīssis, ἔλας πάντα. omīssus, α, um, ἡμελημένος, ἀμελής. 2) aliquid, ἔσθ' ἔτα καὶ de re, παρίημι τι, παρίημι περί τινας, ἔω τι. ut hoc omittam, ἵνα παραλίπω τοῦτο, τοῦτο εἴτε περὶ τοῦτου παρίσθω, ταῦτα ὤμην.
 *omīscānus, α, um, (omnis-esno) παμμελής.
 *omīscārus, α, um, (omnis-cargo) πάντοθεν δρέπων.
 omīscolor, ōris, δ. παντόχρους. Α. τοῦ μετὰ γ. Λατ.
 omīscāram, ἐπὶ δ. πάντη, πανταχῇ.
 omīscer, era, eram, (omnis-fero) παμφορος, παντοφόρος.
 omīsciformis, e, (omnis-forma) πάμμορφος, παντόμορφος.
 omīscēus, α, um, (omnis-genus) παγγενής, παντογόνος. 2) παντογόνος.
 omīscēdēns, ntis, (omnis-modo) παναχής.
 omīscōde, ταῦτ τῷ omīscōdis.
 omīscōdis, ἐπὶ δ. (omnis-modus) πάντη, πάμπαν, παντοτρόπος.
 omīscōdo, ταῦτ τῷ omīscōdis.
 omīscōdus, α, um, (omnis-modus) παντογόνος, παντοδαπός.
 omīscōmbia, α, θ. τὰ πάνακτος, ἡ πανάκεια.
 omīscō, ἐπὶ δ. (omnis) πάντως, πάντα, πάμπαν, παντάπασιν. nihil omīscō. τὸ παράπαν οὐδέν, οὐδέν τὸ πάμπαν. omīscō nou potest, παντάπασιν οὐ δύναται. 2) ἔλως καθόλου, τὸ παράπαν. homīnum genus aut omīscō animalium, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἡ καθόλου τὸ τῶν ἀνθρώπων, quīque omīscō, πιντες μάλιστα, οἱ πάντες πάντες. 3) μέντοι, μέν.

omīscōrens, ntis, παγγενεῖς, παγγενεταίρα.
 *omīscōr, ōris, δ. παγγενετός.
 omīscōnus, α, um, παντοφόρος.
 omīscōritus, α, um, παντοπιστήμων.
 *omīscōpollens, ntis, παντοδύναμος.
 omīscōptens, ntis, παντοδύναμος, παντοκράτωρ, παντοκράτορας.
 omīscōptentia, α, θ. παντοκρατορία.
 omnis, e, pāc. omnia, πάντα, τὰ πάντα. omnes Macedones, πάντες οἱ Μακεδόνες. omnes Macedonum, οἱ πάντες Μακεδόνες.
 omnia facere, ut, πάντα ποιεῖν, ἕως.
 omnia quēcunq, πάντα, ἕσα. alieui omnia sum, πάντα εἴτε ἀντὶ πάντων τινί τι. ante omnia, πρὸ πάντων, omnia εἴτε per omnia, πάντα, διὰ πάντος κατὰ πάντα. omnia omīum, πάντα πάντων. alia omnia εἴτε ἀπὸς omnia quāq, πάντα τέλως, alia omnia quāq, πάν-

μέλειαν εἴτε σπουδὴν ποιεῖσθαι περὶ τι, εἶναι εἴτε γίγνεσθαι περὶ τι. ut fiat, ἐπιμελεῖσθαι, σπουδάζειν ὅπως—. operam consumere, ponere in re, operam insumere, consumere in rem, πόνον ἀναλίσκειν εἰς τι, πραγματεύεσθαι περὶ τι. odere operam fortium virorum, διαπραττέσθαι ἔργον ἀνδρείων. datū operā, ἐπιμελῶς, dedita opera, ἐξεπίτηδες, ἐκ προνοίας. unā opera, ἄμα, ἑμαυ, ποῶ, una, sua opera, etc. συνεργούντες ἑμοῦ, δι' ἐμοῦ, δι' ἐμέ, κ.τ.λ. opera, ἔργω. opera pretium est, καὶ ἀπλῶς opera est, ἄξιόν ἐστι, προὔργου ἐστίν. opera non est, οὐ δεῖ γενέσθαι. opera pretium facere, ἄξιόν τι ποιεῖν, προὔργου τι ποιεῖν. 2) operam dare alicui, ὑπαρτεῖν τινι, χαρίζεσθαι τινι. κατ' ἐσχρὴν δὲ προστείνει τινί, ἀπορῶσθαι τινος. 3) τὸ καὶ ἡμέραν ἔργον, ἡ τῆς ἡμέρας ἐργασία. 4) πραγματεία, σύγγραμμα. 5) οἱ οὐκ ἔχοντες ἔργον, μέλει μοι, σχολάζω. opera ubi mihi erit, ἔξω σχολάζω. neque consulibus opera erat, id negotium agere, οὐτε οἱ ὑπατοὶ σχολάζον τούτῳ πράττειν. 6) ἐργάτης, μισθωτός, μισθόζηνος.

operarius, a, um, (opera) ἐργάσιμος, ἐργαζόμενος. homo operarius εἴτε ἄπλως operarius, ἄ. ὁ ἐργάτης, ἐργαστήρ. operaria, α, ὁ. ἡ ἐργάσιμος ἑταῖρα, ἡ τῷ σώματι ἐργαζομένη. pecunia operarium, τὰ ἐργαζόμενα κτήνη. vinum operarium, ὁ τοῖς ἐργάταις διδόμενος εἶνος. operarius lapis, ὁ ἐργάσιμος λίθος.

operatio, ionis, ὁ. ἐργασία. 2) λειτουργία. 3) ἐργασία.

operatior, oris, ἄ. ἐργάτης.

operatrix, icis, ὁ. ἐργάτις.

operculo, avi, alium, are, aliquid, πωμαζω τι.

operculum, i, cū. (operio) πῶμα, ἐπίθημα, ἐπίδημα.

operimentum, i, cū. (operio) ἐπίδημα, σκέπασμα.

operio, erai, ortum, ire, (ἐκ τοῦ ob καὶ τοῦ ῥήμ. pario, ὡς καὶ τὸ operio ἐκ τοῦ ab καὶ pario) aliquem ἢ aliquid re, καλύπτω τινά ἢ τί τινα. aux terras operit, ἡ οὐχ τὴν γῆν καλύπτει. operio corpus, καλύπτεται τὴν κεφαλὴν. oculus, κλείω τοὺς ὀφθαλμούς. ostium, προστίθημι, κλείω τὴν θύραν. 2) μεταφ. καλύπτω, κρύπτω, ἀποκρύπτω τι.—oportum, cū. τὸ ἀπόκρυφον, ἀπόρρητον.—τὸ ἄδυτον. 3) μεταφ. operius infamia, ἀτιμίας μεστός.

operior, iri, ταῦτ' ὅτε operior.

opero, avi, alium, are, παρὰ μεταγενεστέρους ταῦτ' ὅτε ἐξῆς.

operor, aus sum, avi, (opus) ἐργάζομαι, ποίω, in agro, ἐν τῷ ἄγρῳ.—operatus,

ἐργαζόμενος. 2) ἐνεργῶ. 3) alicui rei, σπουδάζω, σπουδὴν εἴτε ἐπιμέλειαν ποιοῦμαι περὶ τι. 4) operari sacris, εἴτε ἀπλῶς operari, (παρὰ ποιητῆς) ἔρδειν, ἔρζειν, λειτουργεῖν.

operoso, epir. ἐπιπόνως. 2) ἐπιμελῶς. operositas, aus, ὁ. τὸ ἐπιπόνον, πόνος, περιεργία.

operosus, a, um, πολύπονος, ἐπιπόνος, ἐργαστικός. 2) ἐνεργής. 3) πολύπονος, πολλοὺς πόνους παρέχων.

operianus, a, um, (operium) ἀπόκρυφός. operianae sacra, τὰ μυστήρια. operianei dii, οἱ γόνιμοι θεοί.

operio, epir. ἀσφαῶς, ἀνιγματοῦδες.

operio, are, (ἀφαιστώ. τῷ operio) aliquid, καλύπτω, σκεπάζω τι.

operitorium, i, cū. (operio) ἐπίδημα. 2) κάλυμμα (τάφος).

operium, a, ὁ. (operio) σκέπασμα.

operius, a, um, id. operio.

operius, us, ἄ. ἐπιβολή, ἐπίδημα.

operula, a, ὁ. (υποκορ. τοῦ opera) μικρὰ ἐργασία, μικρὸν ἔργον. 2) μικρὰ ἐργασία, μικρὸν κέρδος.

opes, um, id. opa.

ophtisophyle, ταῦτ' ὅτε ophtisophyle.

ophtica, orum, cū. τὰ ὀφθαλμά.

Ophtis, adis, ὁ. ὀφθαλμός, ὁ ὀφθαλμολόγος.

ophticardios, (-na), i, ἄ. εἶδος λιθοπρίου.

Ophtis, i, cū. ὀφθαλμολόγος, (εἶδος λιθοπρίου).

Ophtigenes, um, ἄ. ὀφθαλμολόγος.

Ophtion, ionis, ἄ. ὀφθαλμολόγος.

Ophtionides, a, ὁ. ὀφθαλμολόγος.

Ophtionus, a, um, ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος.

Ophtisophagi, orum, ἄ. ὀφθαλμολόγοι.

ophtisophyle, es, ὁ. ὀφθαλμολόγος.

ophtis, a, ἄ. ὀφθαλμολόγος.

ophtichia, i, ἄ. ὀφθαλμολόγος, (ὀφθαλμολόγος).

Ophtissa, a, ὁ. ὀφθαλμολόγος (ὀφθαλμολόγος).

Ophtissa εἴτε Ophtissa, a, ὁ. ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος καὶ πῶμα.

Ophtissus, a, um, ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος.

Ophtis, a, um, ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος.

Ophtis, a, um, ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος.

Ophtis, a, um, ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος.

Ophtis, a, um, ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος.

Ophtis, a, um, ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος.

Ophtis, a, um, ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος.

Ophtis, a, um, ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος.

Ophtis, a, um, ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος.

Ophtis, a, um, ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος.

Ophtis, a, um, ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος.

Ophtis, a, um, ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος.

Ophtis, a, um, ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος.

Ophtis, a, um, ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος.

Ophtis, a, um, ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος.

Ophtis, a, um, ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος.

Ophtis, a, um, ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος.

Ophtis, a, um, ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος.

Ophtis, a, um, ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος.

Ophtis, a, um, ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος.

Ophtis, a, um, ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος.

Ophtis, a, um, ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος.

Ophtis, a, um, ὀφθαλμολόγος, ὀφθαλμολόγος.

Opificiam, i, ou. (opifex) δημιουργία, ἐργασία.
 Origēna, w, 0. (Ops-gigno) ἐπαγόμενον τῆς ἡρας. 18. Ops.
 Opilio, iouis, á. (εισπόλος) ποιμήν.
 Opime, ἐπὶ. λιπαρῶς, πολυτελῶς.
 Opimilāus, a, um, 'Opimiános, τοῦ 'Opimíou.
 Opimitas, ális, 0. τὸ λιπαρόν, πολυτέλεια.
 Opimius, a, um, 'Opímios, τοῦ 'Opimíou.
 Opimius, á. 6 'Opímios.
 Opimo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, πιαίνω τινά ἢ τι. μεταφ. πιαίνειν, πλουτίζειν τι.
 Opimus, a, um, (ops) πίων, πιαρός, hos, βοῦς πίων, εὐεραφής, ager, á πίων εἶτε εὐκαρπος ἀγρός, ἢ πιαρα (γῆ). μεταφ. opimum genus orationis, τὸ παχὺ εἶτε ἀκομψὸν εἶδος τοῦ λόγου. 2) πίων, πλούσιος, λιπαρός, πολυτελής.—spolia opima, εἶτε ἀπλῶς opima, τὰ σκεύη, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὰ ἀπὸ τοῦ τῶν πολέμιων στρατηγού.
 Opinabilis, e, (opinor) δοξαστός, εὐτυχής.
 Opinabiliter, ἐπὶ. δοξαστώς, καθ' ὑπόληψιν.
 Opinatio, iouis, 0. (opinor) δοξασία, εἰρήσις.
 Opinātor, oris, á. δοξαστής. 2) ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων á ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑπὲρ τοῦ στρατιωτικοῦ αἰταρχῶν.
 Opinatus, us á. (opinor) δοξασία, δοξασμα.
 Opinatio, iouis, 0. δοξα, δόκησις, εἰρήσις, δοξασμα, εἴρημα. opinionem de re concipio, δόξαν περὶ τινος λαμβάνω, δόξα γίνεταί μοι περὶ τινος. illius opiniois sum, ταῦτά ἐκείνου δοξάζω. opinione vulgi, κατὰ τὴν τῶν πολλῶν δόξαν εἶτε γνώμην. ut mea est (feri) opinio, κατὰ γὰρ τὴν ἐμὴν δόξαν, contra opinionem, παρὰ δόξαν. celerius opinione, ὅσσον δόξης. venit mihi in opinionem, ἐπέρχεται μοι, ἐπὶ νοῦν ἔρχεται μοι. 2) δόξα, φήμη, δόκησις. opinionem virtutis habere, δόξαν ἀρετῆς ἔχειν. 3) δόξα, εὐδοκμία.
 Opiniosus, a, um, (opinio) δόξης πολλὰς ἔχων.
 Opiniosella, w, 0. (ὑποκορ. τοῦ opinio) εὐχάριον, Ἄ. τοῦ μεταφ. Ἄστ.
 Opino, are, ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ opinor.
 Opino, atus sum, ari, δοξάζω, εἰμαι, aliquid, δοξάζειν τι. multa falsa, πολλὰ ψευδῆ δοξάζειν. loquor, ut opinor, λέγω, á διανοοῦμαι. malo de aliquo, κακὸν τι περὶ τινος δοξάζειν. παρενθετικῶς ut opinor εἶτε ἀπλῶς opinor, ὡς ἱσχυμαι, εἴμαι.—opinatius, a, um, παθητικῶς δοξαστός, δοξάζομενος.
 Opiparo, ἐπὶ. πολυτελῶς, μεγαλοπρεπῶς, θαψιλῶς.
 Opiparis, e, ταῦτά τῶν opiparus.

(ΜΕΡΟΣ Β΄.)

Opiparus, a, um, (opes-paro) πολυτελής, θαψιλῆς.
 Opis, is, 0. ὡς εἶτε Οὐπς, (Νόμφη καὶ ἐπικλήσις Ἀρτίμιδος).
 Opisthographus, a, um, ἐπισθόγραφος.
 Opisthodonticus, a, um, ἐπιστοτονικός.
 Opisthodonos, i, á. 6 ὀπισθόντονος, ἢ ἐπιστοτονία, (νόμος).
 Opiter, iuris καὶ Iuris, á. (ob-pater) ῥωμαϊκὸν προωνομαζον 'Opitwor.
 Opitergium, ii, ou. 'Opitérgrion, πόλις ἐπικεινὰ τοῦ Πάδου, ἢ τῶνδ' Oderzo, οἱ κάτοικοι Opitergini, orum.
 Opitulus, iouis, 0. (opitulator) ἐπικουρία, βοήθεια. Ἄ. τοῦ μεταφ. Ἄστ. ὡς καὶ αἱ ἐξῆς δύο.
 Opitulator, oris, á. (opitulator) ἐπικουρὸς, βοήθης.
 Opitulus, us, á. (opitulator) ἐπικουρία, βοήθεια.
 Opitulo, are, ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ opitulator.
 Opitulus, atus sum, ari, (ops-fero) αἰσκά, ἐπικουρῶ βοηθῶ τι.
 Opium (on), i, ou. ὀπιον.
 Opobalsamitum, i, ou. ὀπόπος, ἔγθα φέται τὸ ὀποδάσκαμον.
 Opobalsamum, ii, ou. ὀποδάσκαμον.
 Opusculum, (um), i, ou. (opusculum).
 Opusculum, ális, á. ὀποπάναξ.
 Oporet, es, 0. ὀπωρικὴ σύνθεσις.
 Oporetheca, w, εἶτε oporetheco, es, 0. ὀπωροθήκη.
 Oporet, illi, ere, dei, γρη, εἰκὸς ἔστιν, hoc non oporet fieri, τοῦτο οὐκ ἔχρη, οὐκ ἔδει γενέσθαι. pecuniam dare oporet, ἔδει τὰ γρημάτα δοῦναι. sic oporet, οὕτω γρη γενέσθαι εἶτε ποιεῖν, iudicos videant oporet, δεῖ σκοπεῖν τοὺς δικαστάς. exsistent vestigia oporet, εἰκὸς ἔστιν ὑπάρχειν ἔχρη. Παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις εὐρεται καὶ μετὰ τοῦ πῖ καὶ ὑποτακτικῆς. oppalesco, 18. obpalesco.
 oppando, andi, ausum καὶ assum, ere, (ob-pando) ἀντιτείνω, πατάσκει πρὸς τι.
 oppango, ere, (ob-pango) προσπλήγωμι.
 oppansum, i, ou. (oppando) σκῆνος, περιλάμψμα.
 oppansus, eite oppansus, a, um, 18. oppando.
 oppecto, ere, (ob-pecto) κωμ. διατίλλω εἶτε κατατίλλω καὶ καταβιβάζω. Πλαῦτος.
 oppedo, edi, ere, (ob-pedo) αἰσκά, καταπιδῶ τινός.
 oppetior, petius καὶ petius sum, ite, aliquem ἢ aliquid, παραδοκῶ, περιμένω, ἀταμένω, προσδοκῶ τινα ἢ τι.
 oppessulo, are, (ob-possulo) aliquid, μετὰ τι, januum, τὸν θύραν.

oppeto, *iví* καὶ *iví*, *itum*, *ēre*, (ob-peto) aliquíd, περιπίπτω τινί, moriem oppetere εἴτε ἀπλῶς oppetere, (θάνατον ἐπιποιεῖν παρ' Ὀμήρου) τελευταῖαν, ἀποθνήσκω. oppexus, *ūs*, *á*, (ob-pecto) κτενισμός. Δ-πουλῆσις.

oppico, are, (ob-pico) aliquíd, καταπισσώ τι. oppidāneus, *a*, *uai*, ἀστικός. Δ. τοῦ μεταγ. Δατ.

oppidānus, *a*, *um*, (oppidum) ἀστικός. oppidaní, *orum*, *á*, οἱ ἀστοί, πολῖται. (οὕτως ἐλέγοντο οἱ κάτοικοι τῶν ἄλλων πόλεων πλὴν τῆς Ῥώμης). 2) μικροπολιτικός. oppidatim, ἐπὶρ. κατα πόλεις.

oppido, ἐπὶρ. κοιμῶν, πάνυ, πάντως. 2) πάνυ μὲν οὖν, πάνυ γε, μάλιστα.

oppidulum, *i*, *o*. (ὕποκρον. τῷ oppidum) πολισμάτιον, πολίχνην, πολίχνη.

oppidum, *i*, *o*. ἄστυ, (τὰ ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν τειχῶν) ἐνὶστε κατ' ἐξοχὴν ἢ Ῥώμην καὶ αἱ Ἀθῆναι. 2) πόλις, πόλισμα, τόπος. μετὰ γενικῆς τὸ ἐνὸματος τῆς πόλεως· in oppido Antiochie. 3) ἐν τῷ ὑποδρόμῳ ἢ ὑπὸ πύλαις, ἀφ' ἐξουσίας.

† oppugnator, *oris*, *á*. (oppugnare) ὁ λαβὼν ἐνέχυρον.

op-rigēro, *aví*, *atum*, *are*, aliquíd, ἐνεχυρίζω τι, ἐνέχυρον δίδωμι εἴτε τίθεμαι τι. oppulatio, *iōnis*, *o*. (oppulo) ἔμφραξις. Δ. τοῦ μεταγ. Δατ.

op-rūto, *aví*, *atum*, *are*, aliquíd, ἐπιφράττω, ἐμφράττω, ἀποφράττω τι.

Opprūs, *ii*, *á*. Ὀππίος. Opprūnus, *a*, *um*, Ὀππιανός.

oppulo, *ení*, *etum*, *ēre*, (ob-plao, πρὸς, compleo) aliquem ἢ aliquíd aliqua re, ἀναπύμπλημι, καταπύμπλημι, πληρῶ τινα ἢ τί τινος, aliquem pseudo, φορτίζειν τινὰ λέϊα, γεμίζειν τινὰ λαφύριον. Graciam hac opinio opplevit, τὴν ἑλλάδα αὕτη ἢ γνώμη ἐνέπλησεν. oppletus aliqua re, πλήρης, μεστός, γεμῶν τιός.

* opploro, are, (ob-ploro) alicui, δακρύω πρὸς τινα ἢ πρὸς τι.

oppo, *osui*, *osum*, *ēre*, (ob-pono) aliquem ἢ aliquíd alicui, ἀντιτίθημι, ἀνθίστημι, ἀντιτάττω τινὰ ἢ τί τινι, πρὸς τινα, πρὸς τι. se venientibus, ἀντίστασθαι τοῖς ἐρχομένοις. se periculis εἴτε ad pericula, ἀντιτάττεσθαι πρὸς τοὺς κινδύνους. moles opposita fluctibus, χώματα προσέλημένα πρὸς τὰ κύματα. luna soli opposita, ἡ σελήνη ἀντικαίρην τῷ ἥλιῳ. opponitur vitium virtuti, ἐναντιοῦται ἡ κακία τῇ ἀρετῇ. oppono armatos ad introitum, ἀντιτάττω ἐνόπλους πρὸς τῇ εισόδῳ. illo anno cum opponoit, ἐκεῖνος τὸ δακτύλιον ἀντίθηκον. 2) προτίθημι, πρό-

χω, προτάνω. manum ori aīte ob os, προσφέρειν, προστιθέναι τὴν χεῖρα πρὸς τὸ στόμα. manum ante oculos, προέχειν τὴν χεῖρα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. auriculum, προτίθειν τινὶ τὸ οὖρον. foras, προστιθέναι τὴν θύραν. alicui formidines, προτάνειν, παριστάνει, δεικνύειν τινὶ φόβους.

opportūne, ἐπὶρ. εὐκαίρως, ἐν καιρῷ, ἐπιτηδείως. opportune venire, ἐν καιρῷ, εἰς καιρὸν ἔλθειν.

opportunitas, *avis*, *o*. τὸ πρόσφορον, συμφέρον, ὠφέλημα, καιρός. amicitia habet opportunitates, ἡ φιλία συμφέροντα, ὥφελος παρέχει, ἐν καιρῷ γίγνεται τοῖς ἀνθρώποις. 2) τὸ πρόσφορον, ἐπιτηδείότης. 3) καιρός, εὐκαιρία. optima opportunitas venire, πάνυ ἐν καιρῷ ἔλθειν.

opportūnus, *a*, *um*, (ob-pono) πρόσφορος, ἐπιτηδείος, ἀρμόδιος. alicui ἢ ad aliquíd, πρόσφορός τινι, ἐπιτηδείος πρὸς τι. corpus morbo opportūnum, σῶμα ῥαδίως νοσοῦν. opportuna aetas, ἡ ἐπιτηδεία ἡλικία. Iocus opportūnus, πρόσφορος, ἐπιτηδείος τόπος. 2) καιρός, εὐκαιρος. tempus opportūnum, ὁ καιρός, ἡ εὐκαιρία, ὁ ἐπιτηδείος χρόνος.

opposito, *iōnis*, *o*. (oppono) ἀντίθεσις.

oppositus, *a*, *um*, *is*, *o*. (oppono) ἀντίθεσις. 2) τὸ ἀντικείμενον, ἡ ἐκ τοῦ καταντικρὺ θέσις.

oppresso, *iōnis*, *o*. (opprimo) καταπίπτει, καταστροφή. 2) βία, βία κατασχέ.

oppressiuncula, *ae*, *o*. (ὀπποκρον. τῷ oppressio) μικρὸς τίς πτεσμός. Πλατύς.

* oppressor, *oris*, *á*. (opprimo) ὁ κατασφίγγων ἢ κατασφίγγας.

oppressus, *a*, *um*, *is*, *o*. (opprimo) καταπίπτει, καταβλίπτει.

opprimo, *osui*, *osum*, *ēre*, (ob-promo) aliquem ἢ aliquíd, καταπίπτω, καταβλίπτω τινὰ ἢ τι, herbam, καταπατέιν τὴν χλόην. eum opprimere, καταχώννυσθαι ὅπερ τῶν ἔρειπών, ονερε, καταπίπτειν, καταβλάνεσθαι τῷ φορτίῳ. opprimere ignem, πνίγειν, καταπίπτειν τὸ πῦρ. oppressus somno, ὑπνῷ κατασφίγγει, ὡς loquentia opprimere, συμπιέζειν τοὺς λέγοντας τὸ στόμα, ἵπποστομίζειν τινὰ. tumultum, καταπαύειν τὸν ὄρυξαν. orationem, κατέχειν τὸν λόγον. iram, κατέχειν τὴν ὀργήν. Mihi dedit, χηρουσθαι, καταδυναστεύειν τὸν Μιθριδάτην. leonem, καταβάλλειν λέοντα. classum, καταβυθίζειν καταβυθίζον τὸν στόλον. conscientia scelorum oppressus, τῇ τῶν κακοεργημάτων συνειδήσει καταπιεζόμενος, καταβυθίζόμενος. opprima litteram, πνίγω, ἀσφίγγω λέγω τὸ γράμμα 2) ἀσφίγγω.

δάνω, καταλαμβάνω τινά, ἐπιρρομαί τινι. hostes incantos, ἀφελάντους λαμβάνειν τοὺς πολεμίους. mors Antonium oppressit, ὁ θάνατος τὸν Ἀντωνίων καταλάβεν. opprimo occasionem, ἀντιλαμβάνομαι τῆς πύκατριάς. 3) πιέζω τινά, ἐπικραίω τινι. opprobrium, ἰ, οὐ. ἐνεδίσημα, ἐνεδίος. Πλαῦτος.

opprobrium, ἰōnis, ὁ. (opprobrio) ἐνεδίσεις, ἐνεδίσημα.

opprobriosus, a, um, ἐπονεδίσιος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

opprobrium, ἰ, οὐ. (ob-probrum) ἐνεδίσημα, ἐνεδίος, ψόγος.

opprobrio, are, (ob-probrum) αἰσιν αἰσιν, ἐνεδίξω τινί τι.

opprugnatio, ἰōnis, ὁ. προσβολή, πολιορκία. desistere oppugnatione, λύειν τὴν πολιορκίαν.

opprugnator, ōris, ἄ. πολιορκητής, ὁ πολιορκῶν.

opprugnatorius, a, um, πολιορκητικός. Bitr. oppugno, āvi, ātum, are, aliquem, πολεμῶ πρὸς τινά, προσβάλλω τινί. 2) καταβῶ πρὸς τινά, προσβάλλω τινί. 3) καταβῶ τινί εἰς πρὸς τινί, πολιορκῶ τινί. 4) καταβῶ προσβάλλω τινί, πολιορκῶ τινά, καθάπτωμαι τινος. 5) κωμικῶς (ἐκ τοῦ pugno) πύξαι τινά.

oppugno, are, ἐπιτίμνω, κλαδεύω.

Ops, Ōris, ὁ. Πεία, (ἡ τοῦ Κρόνου γυνή, κατὰ τινὰς ἡ αὐτὴ τῇ Κυβέλῃ Μητρί).

ops, ōris, ὁ. (δύναμις, ἐλλειπτ. κατὰ τὸν Ἰνιόν). Εὐχρηστοί πτωχοί: opes, opem, opem. δύναμις. omni opes mihi, κατὰ πᾶσαν δύναμιν, εἴτε ὅσον ὅσον τε μάλιστα διατείνεσθαι, opes acquirere, δύναμιν κτεῖσθαι. non opes est nostrae, εὐκ ἐφ' ἡμῶν ἔστιν.

2) δύναμις, (στρατιωτικὴ δύναμις). regia opibus praeside, τῇ τοῦ βασιλείως δυνάμει ἐπιστατεῖν. 3) δύναμις, (ἡ ἐν πόλει δύναμις πολίτου τινός), ἀξίωμα, εὐδοκίμια. 4) δύναμις, περιουσία, εὐπορία, ἀφροσύνη, πλοῦτος, (πλοῦτος καὶ ἰδιώτου). opes acquirere, ἀφροσύνη, πλοῦτον περιεῖσθαι. magna inter opes inopia, ἐν μεγάλῃ εὐπορίᾳ ἄπορος. 5) βοηθεῖα, ἐπικουρία. opem ferre alieni, βοηθεῖν, ἐπικουρεῖν, ἀμύνειν τινί. opem potere ab aliquo, βοηθεῖν παρὰ τινος αἰτεῖν. opo medica javaro aliquem, ἱατρικὴ ἐπικουρίᾳ ἐπικουρεῖν τινι.

oponium, ταῦτὸ τῷ obsonium.

opulens, e, (opio) εὐκτής, εὐκατός. ὁ ὑπερθετικός οὐ δοκεῖ εὐχρηστος εἶναι.

opulenter, ἐπιρ. εὐκατῶς. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

opulento, ἰōnis, ὁ. εὐχ.

opulento, a, um, εὐκατός. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

opulento, ἰδ. opio.

opulento, es, u, ἡ ὀπτική.

opulento, ātis, ἀριστος, ἐπιφανής. Κατ' ἀξίαν ἐκαλοῦντο ἐν Ρώμῃ opulentes, um καὶ ūm, ἄ. πληθ. οἱ ἐν τῇ πολιτείᾳ δυνατοί, κράτιστοι, ἀριστοί, σπανιώτερον δὲ οἱ ἀριστοπολίται. 2) ἀριστοκρατικός.

opulento, ἐπιρ. (ὡς opulento, τὸ bono) ἀριστος, κάλλιστος, βέλτιστος. 2) πᾶν ἐν καιρῷ, εὐκατῶς.

opulento, ātis, ὁ. (opulento) εὐκατῶς ἀριστός.

opulento, a, um, (ὡς opulento, τοῦ bono) βέλτιστος, ἀριστος, κάλλιστος.

opulento maximus, (ἐπικλησὶς τοῦ Διός) κράτιστος μέγιστος.

opulento, ἰōnis, ὁ. (opio) αἰρεσις, εὐουσία.

opulento hinc una est, αἰρεσιν ἔχεις, ἔχεις σε, ἐπὶ σοὶ ἔστιν. opulento aliquid dare, facere aliquid, faciendi εἴτε ut facias, αἰρεσιν, εὐουσίαν τινί δίδωμι ποιεῖν τι. 2) αἰρεσις, ἐκλογὴ, ἀποδείξις. 3) opulento, ἄ. συνεργός εἴτε σύμβουλος (τοῦ ἐκατοντάρχου μάλιστα), ὀπτιών. ἴδε Πλουτ. Γάλλ. 24. opulento, ātis, ἄ. (opulento, ἄ.) ἡ τιμὴ τοῦ τῷ ἐκατοντάρχῳ συνεργούντος.

opulento, a, um, (opio) εὐκατός, εὐκατός.

opulento, āvi, ātum, are, (εὐω, ὕψω. προδλ. τὸ παρ' Ὁμήρῳ ἰλ. Γ, 167. τοὺς ἄν ἑλῶ ἐπιβόημαι—ἀκρίτως παρατηρήσας ἐπιβόημαι). αἰρεῖσθαι, προαἰρεῖσθαι. opulento potius eam relinquere, quam, εἴλωτο μάλλον καταλιπεῖν αὐτὴν ἢ. opulento, utrum vis, εἴλωτο, πότερος βοῦλει. ut ex collegis opulenter quom vellet, ὅπως ἐκ τῶν συναρχόντων εἴλωτο, ἔν τινα βοῦλοίτο. 2) εὐχομαι.

fortunam, εὐτυχίαν. hunc videre opulento diem, ταῦτ' ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐπιδεῖν ἡδύχρημα. tibi opio aliquid, εὐχομαι σοὶ τι.

a diis opio, ut—, τοῖς θεοῖς εὐχομαι τι, εὐχομαι δεῦναι μοι τι τοῖς θεοῖς. opulento, a, um, εὐκατός, εὐκατός, πονητός. opulento, ὁ. ἡ εὐχὴ. opulento impetrare, τῆς εὐχῆς τυγχάνειν. opulento, ὡς περ πύχον, (οὐ, εἴτω), κατὰ νοῦν.

opulento, ταῦτὸ τῷ opulento.

opulento, ātis, καὶ opulento, a, um, (ops) δυνατός, δυνάμενος, εὐπορος, πλούσιος, πολυχρηματός, εὐδαίμων. 3) πολυτελής, βασιλικός.

opulento καὶ opulento, ἐπιρ. πολυτελῶς, βασιλικῶς. Α. σπαν.

opulento, w, ὁ. δύναμις, ἀξίωμα. 2) εὐπορία, βασιλεία, πλοῦτος.

opulento, ātis, ὁ. τύπος σπανιώτερος τοῦ opulento.

opulento, are, aliquem & aliquid, πλουτί-
ζω τινά ἢ τι.
opulentus, a, um, ἴδ. opulens.

*opulesco, ēre, (ἐναρξ. τοῦ opulens) πλου-
τίζομαι.

opulus, i, ὁ. ἄγρια σπένδαμνος.

Opusculum, a, um, Ὀπυσκίον.

opus, ēris, οὐ. ἔργον. opus facere, ἐργάζεσθαι
(ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, εὐκδομεῖν κ. τ. τ.)
opus redimere, τὸ ἔργον ἀνέσθαι, ἐργο-
λαβεῖν. belli opera, τὰ πολεμικά ἔργα.
opus opus faciunt, αἱ μέλλουσι ποιεῖν
μέγα, μελειτουργοῦσι. tui operis est, σὸν
ἔργον ἐστίν. 2) ἔργον, τρυφάει· εὐκδομη-
μα, τεχνούργημα, σύγγραμμα. κ. τ. τ. 3)
ὀργάνωμα, τεύχοςμα. 4) πολιορκητικὸν ἔρ-
γον, ἔργον, μηχανή. urbem operibus ca-
pere, ἔργους εἶτε μηχαναῖς ἐλεῖν πό-
λιν. 5) ἔργον, ἀρχαία, τέχνη, hydra facta
praefectura opere, ὕδρα λαμπρῶς ἐργα-
σμένη. 6) ἐπὶ ἀφροδισίων τὸ ἔργον, (ἔρω-
τος ἔργα).—magno opere, maximo opere,
tanto opere, quanto opere, ἴδ. magnopere,
maximopere, tantopere, quantopere.

opus, ἄλλ. χρεια. opus est alicui res
esse eo, (σπαν. alicuius rei, καὶ ἀρχαίως
aliquam rem), χρεια ἐστὶ τινὶ τις, δεῖ
τινὶ τινος, δεῖται τις τινος. nobis dux esse
duce opus est, χρεια στρατηγῶ ἡμῶν ἐστίν,
δεῖ ἡμῶν στρατηγῶ, δεῖμαθα στρατηγῶ.
exempla opus sunt, δεῖ παραδειγμαμάτων,
ita facto esse ita rem fieri opus est, οὕτω
δεῖ γενέσθαι. opus est dictu (σπαν. ἀντὶ
τοῦ dicto) δεῖ εἰπεῖν, λόγου δεῖ. urbe cap-
ta esse urbem capri, δεῖ ἐλεῖν τὴν πόλιν.
quid opus est affirmare? τίς χρεια ἐστὶ
βεβαιώσασθαι; nihil opus est expectare
eo, οὐδὲν δεῖ σε προσδοκᾶν. ut fiat, ἀρ-
χαίως ἀντὶ τοῦ facto.—opus habeo, ἀρ-
χαίως ἀντὶ τοῦ opus est mihi, χρεια ἔχω
τινός. 2) opus est, δεῖ, χρεια συμφέρει.
—Νῆμ. Καὶ τὸ ἑλλην. ἔργον μετὰ γενικῆς
ἢ ἀπαιρέματός εὐρήσκει οὕτω παρ' Ὀμ.
ἰλ. α, 334. Βακχυλ. ἀποσπ. ιζ' ἐκδ.
Bois. Σοφοκλ. Αἴ. 12. Εὐριπίδ. Αἰδ. 1344.

Opus, unis, ὁ. Ὀπός.
opusculum, i, οὐ. (ὕποκαρ. τοῦ opus) πονη-
μάτιον, συγγράμματιον.

ora, a, ὁ. (os, oris), κράσιπιδον, περιμέ-
ρεα. poenuli, vulnoris, χαίλας ποτηρίου,
τραυμάτος. elyrai, ἡ ἔγρε, ἄμνη ἀσπίδος.
ora extrema alym, τὰ ἔσχατα, ἡ ἔσχατα
τοῦ θρυμοῦ. extrema regionis ora, τὸ ἔ-
σχατον ὅριον, τέμαξ, πέρατα, ἔσχατα
χώρας. 2) ora maritima καὶ ἀπλῶς ora,
παράλια, ἀκτὴ, 3) ποιητ. χώρα, τόπος,
κελίδα, ἡ ψυχρὰ τῆς γῆς ζώνη. Acheron-
tis ora, ἡ ὄρες, Heliconis ora, εἰ τοῦ ἑλ-
κωνος τόποι, οὐα luminis, εἰ τοῦ φωτός τό-
πος, γῆ, φῶς. luminis oras visore, εἰς φῶς
ἐρχεσθαι, γενεσθαι. 4) σχοινίον, σπάργανον.
Oraculum, i, οὐ. κατὰ συγκοπήν ἐκ τοῦ ora-
culum.

Oraculum, i, οὐ. (oro) μαντεῖον, χρηστή-
ριον. 2) μαντεία, χρησμός, μάντευμα. ora-
cula petere, pascere Delpis, μαντεύεσθαι,
χρηστηριάζεσθαι ἐν Δελφοῖς. ab Hammo-
ne, χρῆσθαι τῷ ἄμμωνι, oraculum adere,
dare, χρᾶν, χρηστηριάζειν, χρησμοδεῖν,
μαντεύεσθαι, ἀναεῖν. 3) χρησμός, ἀξίω-
μά τι, ἡ διδασκαλία θεῶν εἰς ἀξιόλογον.

Orarium, i, οὐ (os, oris) καθυδρώτιον, εὐθ-
νιον. Εντεῦθεν καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν τοῦ
διακόνου ὠράριον.

Orarius, a, um, (ora) τῆς παραλίας.

Orata, a, ὁ. ταῦτ' τῶ aurata.

*Oratio, ἐπίρ. (ora) legere locum, παρα-
πλεῖν τὴν παραλίαν τόπου τινός.
Oratio, iōnis, ὁ. (oro) λόγος, τὸ λέγειν. E-
picurus se tollit, oratione relinquit deos,
ὁ Ἐπίκουρος ἔργῳ μὴ ἀναιρεῖ, λόγῳ δὲ
καταλείπει, ἐξ τούτου θεούς. habere oratio-
nem cum aliquo, διαλέγεσθαι τινι, εἰς λό-
γους ἀλλεῖν τινι. 2) λόγος, δημηγορία.
orationem habere, dicere, agere, λόγον
ποιεῖσθαι, λέγειν. facere, conficere, συν-
τιθέναι, ἐπεργάζεσθαι, comparare, μελε-
τᾶν. in senatu de re, λέγειν πρὸς τὴν σύγ-
κλητον περὶ τινος. in consilio, δημηγορεῖ.
oratio in aliquem, ὁ κατὰ τινος λόγος. pro
aliquo, ὁ ὑπὲρ τινος λόγος. 3) λέγος, λέ-
ξις, φράσις, τὸ τοῦ λέγειν εἶδος, ὁ τῆς λέ-
ξεως τρόπος. consilia, εὐρεθμός λέξεως εἶτε
λόγους. oracula, κομὴν λέξεως, κομῆδες λόγους.
vulgaria, χυδαῖες λέγος, κ. τ. λ. 4) διαλέ-
κτος, γλώσσα, φωνή, latina, ἡ λατίνη
διάλεκτος, ἡ Ῥωμαίων φωνή. 5) εὐλογία.
6) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἡ προσευχή.
Oratunculula, a, ὁ. (ὕποκαρ. τοῦ oratio) λε-
γύδριον, λογάριον.

Orator, oris, ὁ. (oro) ῥήτωρ, δημηγόρος. 2)
προσβυτής. 3) ὁ δέκμενος, αἰτῶν, ἐκτετι-
Oratorie, ἐπίρ. ῥητορικῆς.

Oratorius, a, um, ῥητορικῆς. oratoria, ὁ.
(ὕπον. ars) ἡ ῥητορικὴ. — oratorium, οὐ.
παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἡ προσευχή,
τουτίστιν ὁ τῆς προσευχῆς τόπος, εὐχά-
ριος οἶκος.

Oratrix, icis, ὁ. (ὕπον. ars) ἡ ῥητορικὴ. 2)
ἡ δευμένη, ἐκτίς.

Oratus, us, a, (oro) δέχας, ἄ. σπαν.
orbatio, iōnis, ὁ. (orbo) στέρεσις.
orbator, oris, ὁ. ὁ ὀρβανίζων εἰς ὀρβανί-
σας τινὰ τῶν τέκνων. ἄ. ποιητ.
orbatrix, icis, ὁ. ἡ ὀρβανίζουσα.

orbicularis, ο, (orbicularis) περιφερής, σφαί-
ρειδής.
orbiculatim, ἐπιβ. (orbiculus) κυκληδόν,
κυκλοειδώς.
orbiculatus, α, um, κυκλοτερής, κυκλοει-
δής, περιφερής, σφαιροειδής.
orbiculus, ι, α. (ὁποκορ. τοῦ orbis) μικρὸς
κύκλος. 2) τροχίσκος τῆς τροχαλίας.
orbites, α, um, (orbis) κυκλικός, περιφερής.
orbifico, are, (orbis-facio) ἀλίσκω, ὀρφα-
νίζω τινά.
orbile, is, οὐ. (orbis) κύκλος τροχοῦ, σῶ-
τρον, ἀψίς.
orbis, is, α. (ὥς αὖτε συγγενὲς τοῦ ῥόμβος)
κύκλος, in orbem, κύκλῳ, ἐν κύκλῳ. in
orbem equitare, κύκλῳ περιπατεῖν. or-
bem ducere, ἔλκειν, ἄγειν κύκλον. orbis
mensae, κύκλος, κυκλοειδὲς ἐπίθημα τρα-
πέζης, κυκλοτερὲς τράπεζα. orbis rotae, κύ-
κλος, σῶτρον, ἀψίς τροχοῦ, signifer, ὁ ὡ-
διακός, lacteus, ὁ γαλαξίας, finiens, ὁ ὀρι-
ζών. orationis εἶς verhorum, κύκλος λό-
γου, περίοδος. 2) ὅ, τι κυκλοειδὲς, εἰς τὸν
κύκλον εἶτε δίσκος τοῦ ἡλίου καὶ τῆς
σελήνης, κάτοπτρον, ἀστὴρ, τροχός, ὀ-
φθαλμός, τρυτάνη εἶτε πλάστιγγς, εὐρα-
νός. 3) ἐναύσιος κύκλος, ἐνιαυτός. 4) or-
bis terrarum, εἶτε ἀπὸ πᾶσιν orbis, ἡ οἰκου-
μένη, ἐνίοτε καὶ μέρος τι τῆς γῆς, στεν-
νὴ θοῖα, τὰ ἀνατολικά τῆς γῆς μέρη.
orbis, α, um, (orbis) τροχία, ἀρματοτροχία.
2) lunae, ἡ τροχία, εἶτε ὁ δρόμος τῆς σε-
λήνης. 3) ποτὴν, ἕνος.
orbitas, itis, θ. (orbis) ὀρβανία, γονέων ἡ
πάντων στήρσις. 2) ὀρβανία, στήρσις.
orbitalis, α, um, (orbis) τροχίων μεστός.
orbitalis, itis, θ. ταῦτά τῶ orbitalis.
orbis, avi, atum, are, (orbis) aliquid fi-
liis, parentibus, ὀρβανίζω τινά τῶν τέ-
κνων, τῶν γονέων. 2) aliquid re, ὀρφα-
νίζω, ἀτερῶ τινά τινας.
Orbuna, α, um, (orbis) θεὰ τις τῶν ἀτέκνων
προστάτις.
orbis, α, um, (ὀρβός) ἄτεκνος, ἄπαρς. 2)
ὀρβανός (γονέων). orbis α. ὁ ὀρβανός. or-
bis, ἡ ὀρβανή. 3) orbis aliquo ἡ aliqua re,
σπᾶν. ab aliquo, ὀρβανός, ἰσχυρομένος,
ἐρημός τινας. ποιητ. orbis alienus, ἀντὶ
τοῦ aliqua re.
orca, α, um, ὀρ οὐ ξ, (εἶδος κήτους). 2) κύτος,
ἡ μᾶλλον ἴσως ὁ ρ χ η, κερκίριον τῷ βί-
κῳ προσεσκέβη· ἔστι δ' Ἀιολικὸν τοῦνομα,
κατὰ Πελοδούκην. Πρβλ. καὶ orceus. 3)
κυβευτικός φιάλος. 4) ταῦτά τῶ orca.
Orcaes, um, θ. αὶ Ὀρκᾶδες νῆσοι.
orchas, adis, ὀρχάς εἶτε ὄρχις (εἶδος ἐλαίας).
orchestopoliarius, ι, α. ὀρχηστοπόλιος, ὀρ-
χιστής.

orchestra, α, θ. ὀρχήστρα. εὐτὸς ἐλέγγο
παρὰ Ρωμαίοις τὸ τοῦ θεάτρου μέρος, ἐνθα
αἱ τῶν βουλευτῶν ἔδραι. Ὅθεν μετανομι-
κῶς παρ' Ἰουδιναλίου καὶ αὐτὴ ἡ βουλὴ.
orchis, is, θ. ὁ ὄρχις (βουτάνη). 2) εἶδος
ἰχθύος. 3) ταῦτά τῶ orchas.
Orchomeneus, (-os), ι, α. Ὀρχομενός, πόλις
τῆς Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀρκαδίας.
Orchomenus, α, um, Ὀρχομενός.
orciniatus, α, um, ταῦτά τῶ orcinus,
orcinus, εἶτε orcinus, α, um, (orca) τοῦ
ἄρου, χαρῶντος. 2) orcinus libertus, ὁ
διὰ διαθήκης ἐλευθερὸς γινόμενος, orcinus
di senatores ἐκλήθησαν (κατὰ Σουητ. ἐν β.
Ὀκταβ. 35) οἱ μετὰ θάνατον τοῦ Ἰουλίου
Καίσαρος κατὰ δὴ τιν' αὐτοῦ ὑπομνήματα
εἰς τὴν αὐγλήτην καταλεχθέντες βουλευ-
ταί, οὗς ὁ Πλούταρχος (ἐν β. Ἀντων. 18)
Χαρωνίτας καλεῖται.
orcula, α, θ. (ὁποκορ. τοῦ orca) καθίσκος,
πιθάριον.
orcus, ι, α. (ὄρκος, ἔρκος) ἄδης, τὰ κάτω.
2) ποιητ. ὁ ἄδης, ὁ θάνατος. 3) Orcus, ὁ
ἄδης, Πλούτων.
oreanus, ι, α. ὀρεναός, ὄρκος, (ἰχθύς).
ordium=ordinum.
ordia prima, κατὰ μετάθεσιν ἅπαρ παρὰ
Λουκρητίου, ἀντὶ τοῦ primordia, ἔπαρ 101.
ordinalia, α, (ordo) τακτικά. Α. ἱρακμαί.
ordinarius, ἐπιβ. ταῦτά τῶ ordinat.
ordinarius, α, um, (ordo) τακτικός, κατὰ
τάξιν εἶτε διὰ τάξεως γινόμενος εἶτε γι-
νόμενος. vltis, ἡ κατὰ τάξιν περυστευμένη
ἄμπλος. ordinarii gladiatores, αἱ πυγμ-
θαίς μενομήχοι. ordinarius servus, ὁ ἐπὶ
ἐργῶ τινὶ σταταγμένος δούλος. ordinarius
miles, ὁ ἰδιώτης (ἐν τῷ στρατιώματι), ὁ
στρατιώτης, ὁ πεζός, ἐνίοτε καὶ ὁ τῆς
πρώτης τάξεως.
ordinato, ἐπιβ. (ordino) κατὰ τάξιν, εὐ-
τάκτως.
ordinatum, ἐπιβ. κατὰ τάξιν.
ordinatio, itis, θ. (ordino) διάταξις, δι-
κόσμησις. 2) βασιλικὴ διάταξις, βασιλι-
κὸν διάταγμα. 3) τάξις.
ordinatissus, α, um, τακτικός. Α. τοῦ με-
ταγ. Λατ.
ordinator, oris, α. διαθέτης, ὁ εὐθετῶν τι,
διακοσμῶν τι.
ordinatrix, itis, θ. ἡ εὐθετούσα, διακο-
σοῦσα.
ordino, avi, atum, are, (ordo) ἀλίσκω, τάτ-
τω, διατάττω τι. copias, τάς δυναμεις,
τὸν στρατὸν. vinola, ποτιῶ κατὰ στήθεος
ἀμπελώνας. 2) διατάττω, εὐθετῶ, ρυθμι-
ζῶ, διακοσμῶ τι.
ordior, orsus sum, icl, (συγγγ. τῷ orior).

ἄρχω, ἄρχομαι, ἀρχὴν ποιοῦμαι. sermo-
nem εἶτε loqui, ἄρχεσθαι λέγειν. ab ini-
tio est ordiendum, εἰς ἀρχῆς δεῖ ἄρξασθαι.
ordior loqui εἶτε ἀπλῶς ordior, ἄρχομαι
λέγειν, ἄρχομαι. ordior nefas, ἐπιχειρῶ
ἀνόσιον ἔργον. 2) ἄρχομαι, ἀρχὴν λαμβάνω.
orsa, orum, οὗ. 3) ἐπιχειρήματα, τουτέστι
ποίημα, κ.τ.τ. 3) telas, διάζομαι, προπο-
ροῦμαι, ὑφαίνομαι.

ordius, a, am, σπάν. ἀντὶ τοῦ orsus, ἴδ.
ordior.

ordo, ōis, ὁ. τάξις, στοίχος, στίχος. or-
dorum ordines, δένδρων στίχοι. ordo tem-
porum, ἡ τῶν χρόνων ἀκολουθία. 2) ὁ ἐν
θεάτρῳ τῶν βάλων στοίχος, ὁ ἐν νηὶ τῶν
ζυγῶν στοίχος, κ.τ.λ. 3) τάξις στρατεύ-
ματος. conturbare ordinem, διαταράττειν
τὴν τάξιν, ducere ordinem, ταξιαρχεῖν.
ἔθεν τὸ ordo ἐστὶ τὴν ταξιαρχίαν καὶ
τὸν ταξιαρχὸν δηλοῖ. 4) ἡ ἐν πόλει τῶν
πολιτῶν τάξις, ordo senatorius εἶτε ἀπλῶς
ordo, ἡ τῶν βασιλευσάντων τάξις, ἡ βουλὴ.
ordo equitum, ἡ τῶν ἱππέων τάξις, ἡ
ἱππικὴ, τὸ ἱππικόν. ordo plebeius, ἡ δη-
μοτικὴ τάξις, οἱ δημοτικοί. ordo liberti-
norum, mercatorum, ἡ τάξις τῶν ἀπε-
λευθέρων, ἐμπόρων, κ.τ.λ. 5) τάξις, κό-
σμος, ordine, ex ordine, κατὰ τάξιν, ἐν
τάξει, ἐν κόσμῳ. in ordinem redigere ali-
quid, κατατάττειν τι εἰς τάξιν, εὐθετεῖν,
διακοσμεῖν τι. ordinem servare, tenere,
τῇ τάξει ἐμμένειν εὐτακτεῖν. — aliquem
in ordinem redigere εἶτε cogere, κολά-
ζειν, οὐσιτέλλειν, ταπεινῶσαι τινα.

ordus, arum, θ. (os, oris) στῆμιον χαλινῶ.
Ordus, adis, θ. Ὀρεῖας (νύμφη).

ordus, i, οὗ. ὄρεος τις βοτάνη.

ordusellum, i, οὗ. ὄρεοστέλιον.

Orestes, m, καὶ is, ὁ. Ὀρέστης. 2) Orestes,
arum, ὁ. πληθ. Ὀρέσται, ἔθνος Ἰππείρου.

Orestis, is, θ. ὄρεσις.

organatus, i, ὁ. ὀργανοποιός. 2) ὀργανός.

Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

organicus, a, um, ὀργανικός.

organum, i, οὗ. ὄργανον.

orgia, orum, οὗ. ὄργια.

oria, ἴδ. horia.

Oribala, m, ὁ. ὀριβάτης.

Orichalcum, i, οὗ. ὀριχάλκος, ὅτε φουσ-
κός καὶ ὁ τεχνικός. Μετωνυμ. καὶ ἡ ἐξ
ὀριχάλκου σάλλπιγξ. Ἡ γραφὴ aurichal-
cum ἡμάρτυται, ὡς καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς συμ-
περαννόμενα εὐδὲν γὰρ τὸ aurum, ἀλλ' ἢ
καθ' ὁμοιότητα τῆς προφορᾶς (au=ο) εἰς
τὴν τοῦ ὀνόματος μερῶν συντελεῖ, τὸ δ'
ἀληθὲς ἔτυμον ἐκ τοῦ ὄρεος δεοῖται εἶναι.
ἔθεν καὶ παρὰ Γερμανοὺς Bergmässig τὸ
μέταλλον τοῦτο ἀκούει.

Oricilla, ταῦτ' ἢ τῷ auricilla.

Oricus, (-us), i, θ. καὶ Oricum, i, οὗ. ὁ
Ὀρικός, τὸ Ὀρικόν. Oricus καὶ Oricinus,
a, um, Ὀρικός.

*Oricula, m, ταῦτ' ἢ τῷ auricula.

Oricularius, a, um, ταῦτ' ἢ τῷ auricularius.

Orion, ἴδ. orior.

Orientalis, e, (oriens) ἀνατολικός.

Orificium, i, οὗ. (os-oris) στόμα, στόμιον.
Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

Origa, m, ὁ. ταῦτ' ἢ τῷ origa.

Origanum, (-um), i, οὗ. καὶ origonum, i, ὁ.

τὸ ὀρίγανον, ἡ ὀρίγανος.

Orignalis, e, ἀρχηγόνος, ἀρχηγός.

Orignaliter, ἐπὶ. εἰς ἀρχῆς.

Originarius, a, um, ὁ εἰς ἀρχῆς. Α. τοῦ με-
ταγ. Λατ.

Originatio, ōnis, θ. ἐτυμολογία.

Originatus, ἐπὶ. ἀρχηθὲν. Α. τοῦ μετ. Λατ.

Origo, ōis, θ. (orior) γένεσις, ἀρχή, πρώτη
αἰτία. ab origino, εἰς ἀρχῆς. fabula ori-
ginem ab Aesopo acciperunt, οἱ μῦθοι
τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ Αἰσώπου ἔλαβον. ori-
ginem trahere, ducere ab aliquo, τὸ γένος
ἀνάγειν εἰς τινα, origo vitium, ἡ εἰς
ἀρχῆς αἰτία, ἡ γένεσις τῶν ἀρετῶν. Ori-
gines Catonis, τὸ τοῦ Κάτωνος σύγγραμ-
μα περὶ τῆς γενέσεως καὶ ἀρχαίας ἱστο-
ρίας τῆς Ῥώμης καὶ τῶν ἄλλων Ἰταλιῶν
πόλεων, εἶται συγγράμματα ἡσαν αἱ ὑπὸ τῶν
Ἑλλήνων καλούμεναι Κτίσεις πόλεων. cla-
rus origine, (scam) originis) λαμπρὸς τὸ
γένος. ποιητ. origo, ὁ ἀρχηγότης.

Orisla, m, ταῦτ' ἢ τῷ horisla.

Orion εἶτα Orion, ἴονισ εἶτε ἰονίς, ὁ Ὀρίων.

Oris, (oris, oritur, orimur) ortus enim,
īti, (ἔρω, ἔρυνμι) ἀνατίλλω, ἀνέγω, ἀνί-
σχω. ab sole orto, ἄμ' ἡλίου ἀνίσχοντι,
ἀνατέλλουσι. stella oritur, ὁ ἀστὴρ ἀνα-
τέλλει, ἐπιτίλλει. ortus col εἶτε ἀπλῶς
orionis, ὁ ἀνατέλλων ἥλιος, ἡ ἀνατολή,
αἱ ἀνατολαί. solis εἶτε solstitialis orionis,
αἱ ὑερνιά ἀνατολαί. hibernus, brumalis,
αἱ χειμεριναὶ ἀνατολαί. 2) ἀνίσταμαι, ἐ-
γείρομαι. 3) ἀνατίλλω, ἀναγαίνομαι, ἀνα-
φύομαι, γίνομαι. Rhodus oritur, ὁ Ῥήνος
ἀνατέλλει. officia oriuntur a vitiis, τὰ
καθήκοντα ἐκ τῶν ἀρετῶν γίνονται.
tibi a me nulla orta est injuria, σοὶ ὅπ'
ἐμοῦ οὐδεμιὰ ἐγένετο ἀδικία. ventus oriens,
ἀνατέλλων ἄνεμος. 4) γεννῶμαι, φύομαι,
γίνομαι. ab illo ortus, εἰς ἐκεῖνον γεγο-
νός, πεφυκός. filia esto e filia, ἐκ τῆς
θυγατρὸς. ortus, γεννηθεῖς. oriurus, γεν-
νηθόμενος. — oriundus, a, um, γεγονός,
πεφυκός, ἐκγονός. diis, ἐκγονός θεῶν. ab
ingenuis, εἰς ἐλευθέρων γενεάς. b) ἀρχη-

μαι. ab his sermo oritur, από τούτων ὁ λόγος ἀρχεται.

οριpelargus, i, ἄ. ὀρειπελαργός.

Ortiar, arum, ἄ. ὀρίται, ὄνος ἰνδίας.

ortus, is, ὁ, εἶδος λιθαρίου.

Orithyia, ae, ὁ. Ὀρίθυια.

ortuandus, a, um, ἰδ. orior.

Ormenis, idis, θ. Ὀρμενίς, ἡ Ὀρμενίου ἀ-
πόγονος.

ornamentum, inis, οὐ. τύπος μεταγενεστ. τοῦ
ornamentum.

ornamentarius, ii, ἄ. (ornamentum) ὁ τὰ
παράσημα ἔχων τῆς ἀρχῆς, ἄνθρωπος τοῦ ἀρ-
χειν. Ἐπιγρ.

ornamentum, i, οὐ. (orno) κόσμημα, καλ-
λωπίσμα, κόσμος, μεταφ. ornamento uti

civitati, κόσμος ἐστὶ κόσμημα περιέχει τῇ
πόλει. aliquem ornamentis afflicere, κο-
σμεῖν τινά, κόσμον εἶτε τιμὰς περιτιθε-
ναι τινι. 2) κόσμος, στολή, (ἡ κοσμητικὴ
ἐσθῆς). 3) κόσμος, παρασκευὴ, ἐπλισμός,
ἐσπλά.

ornare, ἐπὶ τὸν κόσμω, κομψῶς, μετὰ καλ-
λωπισμοῦ.

ornatio, ionis, θ. (orno) κόσμησις, καλλω-
πισμός. Α. σπ.

ornator, oris, ἄ. (orno) κοσμητής, καλλω-
πιστής.

ornatrix, icis, θ. καλλωπίστρις.

ornatus, us, ἄ. (orno) κόσμησις, κόσμος,
καλλωπισμός. 2) κόσμος, στολή. 3) κό-
σμος, παρασκευὴ, κατασκευὴ, ἐπλισμός,
στολή.

ornatus, a, um, (ornatus) μελίνος, μέλινος.

ornithias, ae, ἄ. ὀρνιθίας ἀνεμός.

ornithogale, es, θ. ὀρνιθόγαλον. (βοτάνη).

ornithon, onis, ἄ. ὀρνιθών.

orno, avi, alium, are, aliquem ἢ aliquid,
κοσμῶ τινά ἢ τι. capillum, κοσμῶ, καλ-
λωπίζω τὴν κόμην. orationem, κοσμῶ,
καλλωπίζω τὸν λόγον. ornatus, a, um,
κεκοσμημένος, κεκαλλωπισμένος, εὐκό-
σμος, κομψός. 2) κοσμῶ, στέλλω τινά (κο-
σμητικὴ στολή) ornati, κομεῖσθαι, στέλ-
λεσθαι. 3) κοσμῶ, τιμῶ. beneficiis ali-
quem, εὐεργεσιῶν τινά. ornatus, a, um,
ἐντιμος, ἐπιφανής. 4) κοσμῶ τινά (τῇ λό-
γῳ), ἐπαίνω τινά. ii) κοσμῶ, ἑξαρτῶ,
καταρτίζω, κατασκευάζω, παρασκευάζω.
classeni, καταρτίζειν, παρασκευάζειν, πα-
ρασκευάζεσθαι στρατεύμα. aliquem armis,
κοσμεῖν τινά ἐπλοίοις.

ornatus, i, θ. μελία. (8.) ποιητ. ἡ μελία,
ἀντὶ τοῦ μελίνου ἀρετος.

oro, avi, alium, are, (os, oris) λέγω, δια-
λέγομαι, littem ἢ causam, ἀπολογεῖσθαι,
2) συνθῆκος' δέομαι, αἰτούμαι, ἱκετεύω.
ab aliquo aliquid, δεῖσθαι τινός τι, αἰτεῖ-

σθαι παρά τινός τι. multa Deos orans,
πολλὰ τοὺς θεοὺς ἱκετεύων. auxilium, αἰ-
τείη βοηθεῖαν. rogari oratione, αἰτεῖται καὶ
δεῖται, ὁροῖ, αἰτούμαι σε. orata, orum,
οὐ. πὶ δέησεις.

orthanche, es, θ. ὀρθάγχη, (βοτάνη).

orthias, ae, ἄ. ὀρθίας (βοτάνη).

orthinus, a, um, ὀρθίνος.

orthitis, is, θ. ὀρθίτις.

Orthodes, is καὶ i, ἄ. Ὀρθός.

Orontes, is εἴτε w, ἄ. Ὀρόντης, ποταμὸς
τῆς Συρίας. Orontes, a, um, Ὀρόντιος.

Ororus, i, ἄ. Ὀρώρις.

Orthacus, a, um, Ὀρθάκος.

orthanthodanthum (-eum), i, οὐ. ὀρθαν-
θοανθόν.

orthanthodanthus, i, ἄ. ὀρθανθοανθός.

orphas, ταῦτ' ὡς orphus.

Orpheus, a, um, Ὀρφεύς.

Orpheus, ei καὶ eus, ἄ. Ὀρφεύς.

orphan, i, ἄ. ὀρφος, ὀρφός, (ὀρφός).

oratus, a, um, ἰδ. ordior.

oratus, us, ἄ. (ordior) ὄρμη, ἐπιχειρήμα.
Α. ποιητ.

orthampelos, i, θ. ὀρθή ἄμπλος.

orthias, a, um, ὀρθίος.

orthicissus, (-us), i, θ. ὀρθικισσός.

orthiculus, a, um, ὀρθόκωλος.

orthodoxus, a, um, ὀρθόδοξος.

orthogonius, a, um, ὀρθογώνιος.

orthographia, ae, θ. ὀρθογραφία.

orthomestis mala, (ὀρθός-μαστός) εἶδος
μήλων.

orthopnoea, ae, θ. ὀρθόπνοια, (νόσος).

orthostata, ae, θ. ὀρθοστάτης.

orthogoniscus εἴτε orthogoniscus, i, ἄ. ὀρ-
θογόνισκος, ὀρθογόνισκος, (ὀρθός).

orthinus, a, um, (orior) ἀνατέλλων, ἀνατο-
λικός.

ortus, a, um, ἰδ. orior.

ortus, us, ἄ. (orior) ἀνατέλλ. solis, lunae,
stellarum, γενεῖ, εἰς τὸ ἥλιον, τῆς σε-
λήνης, τῶν ἀστέρων, τοῦ ἀνέμου, κ.τ.λ.

ortus solis καὶ ἀπλῶς ortus, ἡ ἀνατολή,
αἱ ἀνατολαί. ab ortu ad occasum, ἀπ' ἡ-
λίου ἀνατέλλοντος μέχρι δυσμεῖνος, ἀπ' ἀ-
νατολῶν μέχρι δυσμῶν. 2) γίνεσθαι, γίν-
νησις. ante ortum, πρὸ τῆς γεννήσεως.

ortu Tusculanus, Τουσκαλάνος τὸ γένος,
ἐν Τουσκαλίᾳ γεννηθείς. ab aliquo ortum
ducere, ἀπὸ τινος τὸ γένος ἔχειν. 3) γέ-
νισθαι, ἀρχή.

Ortygia, ae, εἴτε Ὀρίγης, εἰς, θ. Ὀρτυγία.

ortygma, ae, θ. ὀρτυγματῆς.

ortyx, yctis, θ. ὁ ὄρτυξ, σπελαιοτόρος, (βετ).

ortyx, yctis, ἄ. ὄρτυξ, (ὀρτυξ τῆς Λιβύης).

ortyx, a, θ. ὄρτυξ, ὄρτυξ.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

os, oris, οὐ. σπλά, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον, ὁ ὀστέον.

τοῦ στόματος ἐκπνεῖν. μεταφ. in ore habere aliquid, διὰ στόματος, ἀνὰ στόμα ἔχειν τι. in ore omnium est, εἰτε ἀπλῶς· in ore est, πᾶσι διὰ στόματός ἐστιν, ὑπὸ πάντων θεολογείται. uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος. os leonis, εἶδος βοτάνης. 2) στόμα, στόμιον. Buminis, τὸ στόμα, ἡ ἐκβολὴ τοῦ ποταμοῦ, pontis, ἡ εἰσόδος τῆς γαλιλαίας. srocius, τὸ στόμιον τοῦ ἄνθρου. doli, τὸ στόμα, στόμιον, τὰ χεῖλη τοῦ πίθου. — σπαν. τὸ στόμα, ἡ πηγὴ τοῦ ποταμοῦ. ποιητ. ruit profundo Pindarus ore, ὁ Πίνδαρος, ἡ τοῦ Πινδάρου ποίησις εἶον ἐκ βαθείας πηγῆς βρεῖ. 3) ora navium, gastrata, εἰ ἐν ταῖς πρῶταις τῶν νηῶν ἔμβολοι. στόματα τῶν ἐμβόλων, παρὰ Διοδώρῳ τῷ Σικελιώτῃ. 4) πρόσωπον. ligura oris, ἡ τοῦ προσώπου μορφή. laudare aliquem eorum in os, ἐπαίνεσθαι τινα κατ' ἐφθαλμούς. ante ora alienijus, ἐνώπιόν τινος. in ore omnium versari, ἐν βῆσι πάντων εἶναι. 5) πρόσωπον, ἡ ῥέσος. quia ore rediit? ποῖος ἂν πρὸς ὧν ἐπὶ ἐλθῶμεν; os molle, πρόσωπον αἰδῆμον. os durum, καὶ ἀπλῶς os, τὸ θρασὺ καὶ τολμηρὸν πρόσωπον, ἡ τόλμη, ἀναδίδει, τὸ θράσος. 6) ἀντὶ τοῦ capui, ἡ κεφαλὴ. 7) πρόσωπον, προσώπειον. — Σημ. ora, ὅσθ' ἔτε ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ os.

Os, ossis, ὀ. ὁ σ τ ο ὕ ν. ossa legere, δαστολογεῖν. Σημ. ἐν τῇ ἱατρικῇ· ossa legere, ἐξαίρειν ὅσθ' α. 2) δαστὸν καρπῶν τινῶν. — ossum, ἰ, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ os.

Ossa, w, θ. ὀσκα, πῶς ἐστιν ὀσπνίας, ἡ τῶν Ossica. τὸ ἔθινόν· Ossensis, e.

Ossa, ἐπὶ τῇ τῶν ὀσκῶν γλώσσῃ.

osculo, ὡς, θ. (oscula) χαρμωδία, τὸ ὁμαλὰ χαρμᾶσθαι.

oscul, ὡς, θ. (os-culo) ὁ δι' ὧδης ἢ φθόγγου τὰ παρὰ τῶν ὀσῶν σημαίνων ὀσῶν, ὁ φθεγγόμενος ὀσῶν, ὁ ἄδων ἔρως.

Oscensis, e, ἰδ. Ossa.

Osci, osum, α. ὀσκοί. Oscua, a, um, τῶν ὀσκῶν. ἴδε τὸ ἄρθρον Opicus.

oscillatio, ἰδῆ, θ. (oscillo) κίωσις, κίωρα.

oscillo, are, αἰωροῦμαι. Φήσας. πρβλ. καὶ oscillum, 2.

oscillum, ἰ, ὀ. (ὁποῦ. τοῦ os) στόμιον εἴτε τοῦ τοῦ ὅρου. 2) μικρὸν τι ἀνδρείκελον εἰδῶν.

oscillum, ἰ, ὀ. (ἐκ τοῦ obs καὶ τοῦ ἀχρήστου ῥῆμ. cillo=movere). κίωρα.

oscillabundus, a, um, χαρμωδῶν.

oscitantur, ἐπὶ χαρμωδῶς, χαῖνως, ἀμυλῶς.

oscitatio, ἰδῆ, θ. (uscito) χάσμα, τὸ χάσκειν. 2) χαρμωδία, χαυρότης, ἀμύλεια.

osculto, are, καὶ oscultor, arī, (os-culto) χαρμῶμαι, χάσκω, κέχνην. 2) μεταφ. χαρμᾶσθαι, χαρμωδεῖν, κυχηνέναι, νυστάζειν, χαῖνον, χαλαρὸν εἶναι.

oscilabundus, a, um, (osculator) φιλῶν τῷ στόματι.

oscillatio, ἰδῆ, θ. (osculator) φιλήμα. 2) osculatio venarum, ἀναστήμασις φιλεῖν.

oscilo, avi, atum, are, σπᾶν. ἀντὶ τοῦ osculor.

oscilor, atus sum, arī, (osculum) αἰσθητὴ ἢ αἰσθητὴ, φιλῶ (τῷ στόματι), καταφιλῶ τινα ἢ τι.

oscillum, ἰ, ὀ. (ὁποῦ. τοῦ os) στόμιον, μικρὸν στόμα. 2) φιλήμα.

Oscus, a, um, ἰδ. Osci.

Ostis, is, καὶ ὡς, α. ὄσις.

Ostis, ὡς, α. (odi) μισήτης.

Ossa, m, θ. ὄσσα. Ossicus, a, um, ὄσσις, ὄσσις.

ossarius, εἴτε ossariū, a, um, (os, ossis) τῶν ὀστέων. ossarium, ὀ. ἀποθήκη, ὅσθ' ὀστέων.

ossus, a, um, (os, ossis) ὀστέος, ὀστέων, ἐξ ὀστέων. 2) ὀστέος, σκληρῆς.

ossicularis, e, (ossiculum) τῶν ὀστέων. Α. τοῦ μεταφ. Δατ.

ossiculatum, ἐπὶ. κατ' ὀστέα. legere aliquem, δαστολογεῖν τινα.

ossiculum, ἰ, ὀ. (ὁποῦ. τοῦ os) ὀστέον.

ossifragus, a, um, (os-frangere) δαστολόγος, δαστολόγος. 2) ossifragus, α. εἶδος δαστοῦ.

ossigenus, a, um, δαστογενής.

ossilago, ἰδῆ, θ. (os, ossis) σκληρῶν Α. τοῦ μεταφ. Δατ.

ossilagus, ἰ, ὀ. δαστολόγος, συλλογὴ τῶν κεκαυμένων ὀστέων. Α. Γλωσσῶν ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

ossilegus, ἰ, α. δαστολόγος.

Ossipragia καὶ Ossipragia, w, θ. (os, ossis, pangere) ὅσθ' αἰσθητὴς ὀστέων τῶν παιδῶν ὀστέων.

Ossipragia, a, um, ἰδ. ossarius.

ossilago, τὰ τῷ ossilago.

Ossilagus, a, um, (os, ossis) δαστολόγος, δαστολόγος. Α. τοῦ μεταφ. Δατ.

Ossum, ἰ, ἀρχαϊκῶς, ἀντὶ τοῦ os, ossis.

Ostendo, adi, nsum, καὶ ntum, are, (ostendo) alicui aliquid, πρᾶττειν, ἀπιδείκνυμι, ἀναδείκνυμι, δείκνυμι τινί τι. ostentiam suam, δεικνύναι τὴν γνώμην. ostendi alicui, πρᾶττειν τινί τι. ostendo, εἴτε ostendi, εἴτε τὸ φανερὸν ἐξέδειξαι. 2) πρᾶττειν, ἀπιδείκνυμι. 3) πρᾶττειν, ὅσθ' αἰσθητὴς. 4) ostentum, ἰ, ὀ. τὸ σημαίνον, δεικνύναι, ὁστέον, ὁστέον.

ostensio, iōnia, θ. (ostendo) ἐπιδείκναι.
 ostensio[n]alis, ο. (ostensio) ἐπιδεικτικός. Α.
 τοῦ ματαγ. Λατ.
 †ostensor, ōris, ἄ. (ostendo) ἐπιδεικτής τι.
 ostensus, α, um, ἴδ. ostendo.
 †ostentamen, inis, οὐ. (ostento) ἐπιδειγμα.
 ostentat[i]us, α, um, (ostentum), τῶν διο-
 σμειώνων. ostentarius, ἄ. ὄπον. liber, τὸ
 περὶ σημειῶν βιβλίον. Α. τοῦ ματαγ. Λατ.
 ὡς καὶ ἡ ἐξπρ.
 ostentat[i]vus, α, um, ἐπιδεικτικός.
 ostentatio, iōnia, θ. δείξις, τὸ δείκνυναι ἢ
 δείκνυσθαι. 2) ἐπιδείξις.
 ostentat[i]us, α, um, ταῦτὲ τῇ ostentati-
 o[n]is.
 ostentator, ōris, ἄ. (ostento) δείκτης. 2) ὁ
 εἰς ἐπιδείξιν ποίων τι, ὁ ἀλαζών.
 ostentatrix, icis, θ. (ostentator) ἡ ἐπιδει-
 κτική.
 ostento, avi, otum, are, (βαρυστ. τοῦ ost-
 tendo) alicui aliquid, προτείνω, δείκνυμι
 τινί τι. orum, προτείνω τινί ἐλπίζω. prae-
 mia, ὑπαγορεύωμι τινὶ βραβεῖα. pruden-
 tiam suam, δείκνυναι τὴν σύνεσιν. 2) ἐπι-
 δείκνυμι τι, εἰς ἐπιδείξιν δείκνυμι τι. 3)
 ἀνατείνωμαι, ἐπαπειλῶ τινί τι.
 ostentum, ἴδ. ostendo.
 ostentus, α, um, ἴδ. ostendo.
 ostentus, ūa, ἄ. (ostendo) δείξει, ἀπόδει-
 ξις. 2) ἐπιδείξει. 3) πρόφασις, πρόσχημα.
 ostes, w, ἄ. ὥστης (σαιομοῦ εἶδος).
 Ostia, w, θ. ὁθ' ὅτε καὶ Ostia, orum, οὐ.
 (ostium) ἡ ὥστια, τὰ ὥστια, πόλις (ὡς
 ἂν ἡμεῖς εἰποιμὲν, ὅραα" διον. Αλ. Ρωμ.
 Αρχ. 3, 44.) πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Τι-
 βέρωος. Ostiensis, α, ὥστιανός.
 ostiarius, α, um, τῆς θύρας. ostiarius, ἄ.
 ὁ θυρωρός.
 ostium, ἐπὶρ. κατὰ θύρας, κατ' οἰκίας. 2)
 καθ' ἕκαστον.
 Ostiense, e, ἴδ. Ostia.
 ostio, γυδαῖος ἀντὶ τοῦ montio.
 ostium, i, οὐ. (ὁποκορ. τοῦ ostium) θυρί-
 διον.
 ostium, i, οὐ. (os) θύρα, θύρωμα. ostium
 aperire, τὴν θύραν ἀνοίγειν. operire,
 κλείειν. obstruere ostium, ostio pessulum
 obdere, μοχλεῖν τὴν θύραν. concrepuit os-
 tium, ἐψόρησεν ἡ θύρα. 2) θύρα, στόμα,
 στόμιον, εἰσόδος. 3) στόμα (ἐκβολή πο-
 ταμῶν).
 ostiolepos, i, ἄ. ὀστοκόπος (νόσος).
 Ostorius, ii, ἄ. (ὀστωρίος. κατὰ τὴν ἀνα-
 λογίαν τῶν ὀστια καὶ Σαρτώριος).
 ostracias, w, ἄ. ὀστρακίαις (εἶδος λιθάρου).
 ostracismus, i, ἄ. ὀστρακισμός.
 ostracites, w, ἄ. ὀστρακίτης λίθος.
 ostracium, i, οὐ. ὀστρακίον (λίθον).

ostrica, w, θ. καὶ ostrum, i, οὐ. ὀστρεον,
 λιμυόστρεον.
 ostricarius, α, um, τῶν ὀστρέων.
 ostricatus, α, um, (ostrica) ὀστρεωδής.
 Πλαῦτος.
 ostricus, α, um, (ostrica) ὀστρεωδής, ὁ-
 στρέων μεστός.
 ostrifago, inis, θ. ἀγνωστος βοτάνη.
 ostricolor, ōris, (ostium-color) ὀστρεῖο βα-
 χυμένος, κογχυλιωτός.
 ostrifer, era, erum, (ostrea-fero) ὀστρέων
 πλῆρης. Α. ποιητ.
 ostrinus, α, um, (ostrum) κογχυλιωτός,
 πορφύρεος.
 Ostrigothi, orum, ἄ. ὀστραγόθιοι.
 ostrum, i, οὐ. ὀστρεον, κογχυλίου χρώμα,
 πορφύρα. 2) κογχυλιωτὴ εἴτα πορφύρα ἰ-
 σθής.
 ostrya, w, καὶ ostrys, ŷos, θ. ὀστρέα, ὁ-
 στρέυς, (δένδρον).
 Osurus καὶ Osus, α, um, ἴδ. odi.
 ōsyris, is, θ. ὀσυρίς, (βοτάνη).
 ōtacusia, w, ἄ. ὠτακουστής.
 Ōtho, ōnis, ἄ. ὠθων.
 Othontianus, α, um, (Otho) ὠθωνιανός, τοῦ
 ὠθωνος.
 othonna, w, θ. ὠθοννα, (βοτάνη).
 Othos, ἴδ. Otus.
 Othryades, w, ἄ. ὠθρυάδης.
 Othrys, ŷos, ἄ. ἡ ὠθρυς.
 otia, w, θ. ὠτίον (εἶδος κόγχης).
 Otibandus, α, um, σχολάζων.
 Otidium, i, οὐ. (ὁποκορ. τοῦ otium) ἐλίγη
 τις σχολή.
 Otior, alius eum, ari, σχολάζω, ἀργῶ.
 Otiosus, ἐπὶρ. ἀπραγμόνως, ἀργῶς. 2) σχο-
 λῆ, κατὰ σχολήν, ἡρέμα, ἡσυχῶς, ἡσυχῇ.
 3) ἀφθῶς, ἀσφαλῶς.
 Otiositas, alis, θ. σχολή. μεταφ. τὸ ἐν σχο-
 λῇ γεγραμμένον.
 Otiosus, α, um, (otium) ἀπράγμων, σχο-
 λάζων. otiosus eum, σχολάζω, σχολήν
 ἄγω, σχολήν ἔχω. otiosi dies, αἱ ἀπρα-
 κτοὶ ἡμέραι. — otiosus a meo, ἄνευ ἐμέ-
 σου. 2) ἡσυχός, ἡσύχιος, ἡρεμῆτος. 3) ἀ-
 νομφελής, ματαιός, φαῦλος.
 Otis, idis, θ. ὠτίς, πτ.
 Otium, i, οὐ. ἀπραγμοσύνη, σχολή. in otio
 vivere, σχολήν ἄγειν, σχολάζειν. si tibi
 est otium auscultandi, εἰ σοι σχολή ἐστιν
 ἀκούειν, habere otium ad aliquid, σχολήν
 ἔχειν, σχολάζειν πρὸς τι. per otium, σχο-
 λῇ, κατὰ σχολήν. 2) ἀνεσις, ἀνάπαυσις,
 ἡσυχία. in otio vivere, ἐν ἡσυχίᾳ ἔχειν.
 otium pertinere, τὴν ἡσυχίαν ταράττειν.
 ab hoste otium est, ἡσυχία ἐστὶ παρὰ τῶν
 πολεμίων.
 Otupeta, w, ἄ. ταῦτὲ τῇ αυτίᾳ.

Otios, (-us) i, ὄ. ὀτός.

otus, i, ὄ. ὄτος εἴτε ὀτός, πτ.

ōtalis, o, (ovo) τοῦ οὐασμοῦ, τοῦ ἐλάσσονος θρίαμβου.

ōvante, ἐπίρ. οὐασικῶς, μετ' ἀγαλλιόσεως.

ōvāto, ōtis, θ. (ovo) οὐασμός, οὐαστής θρίαμβος, ἐλάσσων θρίαμβος. Ὁ δὲ κατὰ γων τὸν θρίαμβον τοῦτον πεζὺς εἰσέρχεται εἰς τὴν πόλιν μετὰ τῆς στρατιᾶς. Περί δὲ τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως ἴδε Πλούταρχου Μάρκαλλον 22.

ōvāto, ōtis, θ. (ovum) ὠστοκία.

ōvātus, a, um, (ovum) ὠσειδήσ.

ōvātus, a, um, ἴδ. ὄνο.

ōvātus, ūs, ὄ. (ovo) οὐασμός.

ōvōcula, w, θ. ταῦτὸ τῷ ovicula.

ōvīārūs, a, um, τῶν προβάτων. ovīaria, θ. ποιμνιον προβάτων.

ōvīcula, w, θ. (ovipor. τοῦ ovīs) προβάτιον. Ἦν δὲ κατὰ Πλούταρχον καὶ παρωνύμιον τοῦ Φαβίου Μαξίμου ὁ Οὐκουύλας.

ōvile, ἴδ. ovilis.

ōvīlio, ōtis, ὄ. (ovis) προβατοδοσκός, ποιμήν.

ōvīlis, o, (ovis) προβάτειος, προβατικός. — ovīle, ov, τὸ αὐλείον, ἡ μάνδρα. 2) τὸ περισφραγμα.

ōvīllus, a, um, προβάτειος. Α. τοῦ μετ. Λατ.

ōvīllus, a, um, (ovis) προβάτειος, τῶν προβάτων.

ōvīnus, a, um, ταῦτὸ τῷ ovillus.

ōvīrātus, a, um, (ovum-pario) ὠτοκόος.

ōvis, is, θ. ὄις, πρόβατον. 2) ποιητ. τὰ ἔρια.

ōvo, ovī, atum, are, κατὰ γων τὸν ἐλάττονα εἴτε οὐάστην θρίαμβον. Σημ. triumphans ovai, ἐνίοτε πλεοναστικῶς ἀντὶ τοῦ ovai. 2) οὐάτω, ἱακχῶ, ἀγάλλομαι.

ōvum, i, ov, ὠόν. ova parere, gignere, odere, ὠά τίκεται, ὠστοκίει. excludere, ἐκκολλάσκειν. incubare ova εἴτε ovīs, ἐπωάζειν. ovī candidum, τὸ τοῦ ὠοῦ λευκῶμα. ovī luteum, ὁ τοῦ ὠοῦ κρόκος. ovī putamen, τὸ τοῦ ὠοῦ ὑστράκιον. μεταφ. ab ovo usque ad mala, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους (ὅτι ἐν τῇ τραπέζῃ ἀπ' ὠῶν ἀρχόμενοι εἰς τὰ μῆλα τέλεισθαι).

oxālis, idis, θ. ὀξάλις, (βοτάνη).

oxalme, es, θ. ἑξάλη.

Oxos, (-us), i, ὄ. ὀξος, ποταμὸς τῆς Ἀσίας.

oxycedros, i, θ. ὀξύκεδρος.

oxycominum εἴτε oxycominium, i, ov, (ὀξύ. cominiū) εἶδος ὀξωτῶν ὑλαίων.

oxygala, w, θ. εἴτε οὐγάλα, ov, τὸ ὀξύγαλα.

oxygatum, i, ov, ὀξύγαρον.

oxylēpāthum, i, ov, ὀξύληπαθον.

oxymell, mellis καὶ mellis, ov, ὀξύμελι.

oxymōrus, a, um, ὀξύμωρος.

oxymyrsine, es, θ. ὀξύμυρσίνη.

oxymyrsinūs, a, um, ὁμοίος τῷ ὀξύμωρῳ τῷ παιδέρωτι. Ὁρα σημ. Κισσῶθενος εἰς Ὀδοπύκον ἐν βίβλῃ Λύρηλιανῶν, κεφ. 46.

oxyrōtus, a, um, ὀξύρῳτος.

oxys, ūs, ὄ. εἶδος ἐξαλίδος. 2) εἶδος ὀξύσχοιου.

oxyschænos, i, ὄ. ὀξύσχοινος.

oxytriphyllos, i, ov, ὀξύτρίφυλλον.

oxyzōmus, a, um, (ὀξύζωμος).

ozæna, w, θ. ὀζαίνα (εἶδος πολύποδος καὶ νόσος τις).

ozenilis, idis, θ. ὀζαινίτις. (βοτάνη).

P. συντόμως, δηλοῦ τὸ προωνύμιον Publius, Πόπλιος. ἔτι δὲ καὶ τὰ patre, pater, pades, pia, pendo, populus, posuerunt, publicus, κτλ. τὰ δὲ P. C. patres conscripti, ἡ patronus civitatis (coloniae) ἡ ponendum curavit, ἡ potestate censoria. P. Coor. ἡ P. Coir. ponendum curavit. P. V. praefectus urbi. P. M. Pontifex maximus ἡ patronus municipii, ἡ posuit merito. P. P. pater patriae ἡ primi pili ἡ praepositus ἡ pro parte. P. R. populus Romanus. P. S. pecuniā suā, κ. τ. λ.

pābūlāris, o, χορταστικός, τῆς νομῆς.

pābūlāto, ōtis, θ. νομή, χορτασμός. 2)

προνομή, σιτολογία. prohibere hostes pabulationibus, κωλύειν τοὺς πολέμους τῶν προνομῶν.

pābūlātor, ōtis, ὄ. (pabulor) προνομευτής, σιτολόγος.

pābūlātōrius, a, um, τοῦ χορτοῦ, τῆς χορτολογίας.

pābūlor, alius sum, agi, (pabulum) προνομεῖω, ποιοῦμαι προνομήν, σιτολογῶ. 2) νέμεμαι, βοσκάμαι. 3) ἐπισιτίζομαι, ζῆτω τὰ ἐπιτρίβειν. 4) σπεν. aliquam rem, τρίψω τι.

pābūlōus, a, um, (pabulum) χορτωδής, χορτοῦ πλήρης. Α. τοῦ μεταφ. Λατ.

pābūlum, i, ov, (pasco, pavi) χορτος. pascare, κόπτειν χορτον. 2) νομή, βοσκή. ducere ad pabulum, ἐξάγειν πρὸς νομήν. 3)

προνομή, σιτολογία (τοῦ κρατοῦ). 4) τροφή.

pācālis, o, (pax) εἰρηνικός. Α. ποιητ.

pācāto, ἐπίρ. εἰρηνικῶς, εἰρηναίως.

pācāto, ōtis, θ. εἰρηνεύσεις, εἰρήνη.

pācātor, ōtis, ὄ. εἰρηνποιός.

pācātorius, a, um, εἰρηνοποιός. Α. τοῦ μεταφ. Λατ.

pācatus, a, um, ἴδ. paco.

Pachynum, i, οὐ. καὶ Pachynos, (-us), i, θ. ἡ Πάχυνος, ἀκρωτήριον Σικελίας.

Pacidianus καὶ Pacidianus, i, δ. Πάκιδιανός.

pacifer, ēra, ērum, (pax-fero) εἰρηνοποιός, εἰρηνικός.

pacificatio, iōnis, θ. εἰρηνεύσις.

pacificator, ōris, δ. εἰρηνοποιός.

pacificatioſus, a, um, περὶ εἰρήνης, εἰρηνοποιός.

pacifico, ἐπίρ. εἰρηνικῶς.

pacifico, avi, atum, are, (pax-facio) εἰρηνοποιῶ, εἰρήνην ποιοῦμαι. 2) aliquem, εἰρηνεύω, ἐπιλάσσομαι, καταπραύνω τινά.

pacificus, a, um, (pax-facio) εἰρηνοποιός, εἰρηνικός.

pacis, ēra, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ paciscor.

pacisco, ōre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ paciscor.

paciscor, pacius sum, i, (pango, pango, paco) aliquid εἰς de aliqua re cum aliquo, συντίθεμαι, ὁμολογῶ τί τινα εἶτε τι πρὸς τινα. ut aliquid faciam, ποιήσιν τι.

pacii sunt inter se, συνθέντο ἀλλήλοις.

paciscor tibi mercedem εἶτε de mercede, συντίθεμαι σοι τὸν μισθόν. nuptias filium cum aliquo, ἔγγαμον τινὲ τὴν θυγατέρα ποιῇτε. vitam q̄ letum pro laude, δύναι τὴν ζωὴν ἀντὶ δόξης, ὑπὲρ δόξης ἀποθνήσκειν. — pacius, a, um, παθητικῶς.

paciscor, pactum pretium, ἡ συγκείμενη τιμὴ, pacta, m, θ. ἡ ἔγγυθητή, νύμφη.

pacto inter se, συνθέμενοι ἀλλήλοις.

pactum, οὐ, τὸ συγκείμενον, σύνθημα, ἡ συνθήκη, ὁμολογία. πρὸλ. τὸ Λισχίου ἐν Ἀγαμέμνονι 1137 «ἔρκος, πῆγμα γυναικίς παγόν». servare, φυλάττειν τὴν συνθήκην.

manere, stare in pacto, ἐμμένειν τοῖς συγκείμενοις, ἐμπεδοῦν τὴν συνθήκην. ex pacto, ἐκ συνθήματος, κατὰ τὰ συγκείμενα.

2) pacto, τρόπον, τρόπον. pactio, quo pacto, οὐκ οἶδα, τί ποτὲ τρόπον, τίνα τρόπον. nullo pacto, οὐδὲνα τρόπον, οὐδαμῶς.

Paco, avi, atum, are, (pax) aliquem ἢ aliquid, εἰρηνεύω, κατηρεμῶ, καταπραύνω τινά ἢ τι. pacatus, a, um, εἰρηνευμένος, εἰρηνικός, εἰρηνικός. 2) ποιῇτε. aliquid, ἐξημερῶ τι.

pacta, m, ἴδ. paciscor.

pacificus, a, um, (paciscor) συγκείμενος, ἢ συνθήματος.

pacilla, e, (pango) σύμπηκτος, σύμπλεκτος.

Pactio, iōnis, θ. (paciscor) συνθήκη, ὁμολογία, σύνθημα. pactionem facere de re cum aliquo, συντίθεσθαι τί τινα, συνθήκην ποιῆσθαι περὶ τινος πρὸς τινα. talibus pactionibus pacem facere, ἐπὶ τοῖς τοῖς εἰρήνην ποιεῖσθαι. 2) πᾶν. pactio

verborum, ἡ τῆς λέξεως σύνοψις, συνθήκη, ὁ τῆς φράσεως τύπος.

pacitius, a, um, τὰ τοῦ pacificus.

Pactilis, idis, θ. Πακτωλός.

Pactulus, i, δ. Πακτωλός.

*pactor, ōris, δ. (paciscor) μεσίτης.

pactum, idis, ἴδ. paciscor.

Pactumējus, i, δ. Πακτουμήιος.

pacus, a, um, ἴδ. paciscor καὶ pango.

Pactyo, es, καὶ Pactia, m, θ. Πακτύς, πόλις Θράκης.

Pacynianus, a, um, (Pacynus) τοῦ Πακύνου.

Pacynus, i, δ. Πακύνιος εἴτε Πακούσιος.

Padaui, orum, δ. Παδαῖος, (ἔθνος τῆς Ἰνδίας).

Padanus, a, um, (Padus) τοῦ Πάδου.

Padus, i, δ. Πάδος, ποταμὸς Ἰταλίας, ὁ τανὺν Ρο.

Padius, m, θ. (Padus) διώρυξ τοῦ Πάδου ποταμοῦ.

Paeu, anis, δ. Παιάν, ἐπωνύμιον τοῦ Διὸς.

paeu, anis, δ. παιάν, ὕμνος.

Peaniades, Peantius, m, t, t, ἴδ. Peantiades, m, t, t.

paedagogus, m, θ. ἡ παιδαγωγός.

paedagogatus, m, δ. παιδαγωγία, παιδαγωγία.

paedagogianus, a, um, φοιτῶν εἰς παιδαγωγίον. Λ. τοῦ μεταφ. Λατ.

paedagogium, (-eum), i, οὐ. παιδαγωγίον, (καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ ἐν αὐτῷ διδασκόμενος παις).

paedagogus, are, παιδαγωγός.

paedagogus, i, δ. παιδαγωγός. 2) μεταφ. ὁ διδάσκαλος, ὁδότης, ἡγεμὼν.

paederos, ōris, δ. παιδέρως, (λιθάριον καὶ βοτάνη).

paedicator, ōris, δ. (paedico) πυγιστής, παιδαγωγός.

paedico, are, (paedico) aliquid, πυγίζω τινά.

paedico, ōnis, δ. πυγιστής.

paedidus, a, um, (paedori) δυσπαρής, ἀχμηρής.

paedor, ōris, δ. δυσπαρής, ἀχμηρής. 2) δυσωδία.

paedriarius, a, um, (paedrius) παιγνιωδής.

gladiatores paedriarii, οἱ οὐχὶ σπουδαίως μενεαυόμενοι.

Paedrius, ii, οὐ. Παγνίον, (ὄνομα δούλου).

paedrius, a, um, ἀχμηρής, ψαφρής.

paeno εἰς paeno, ἐπὶρ. (paeno) ἔγγυς, σχεδόν, σχεδόν τι, παρὰ μικρόν, παρ' ὀλίγον. paenissime, παρ' ὀλίγιστον.

paeninsula, m, θ. (paeno-insula) (ἡ σχεδὸν εἰ νῆσος) χερσόνησος.

paenissime, ἴδ. paeno.

paenula, m, θ. ὁ παρὰ γὰρ καὶ παρὰ, εἴδος ἐπὶ δόλμου, ὁ ἐπὶ δόλμου παρὰ τὸν γι-

των). Ἐκ τούτου τὸ τῆς συνηθείας φερόντι.
 2) μεταφ. τὸ ἔθνος, κάλυμμα.
 paenularius, a, um, τοῦ φαίνολου. pænula-
 rium, οὗ. ἡ φαίνολοθήκη. pænularius, ii,
 ἄ. θρανιῆς φαίνολων.
 pænulatus, a, um, (pænula) τὸν φαίνολον
 περιβεβλημένος.
 pænulitimus, a, um, (pæno-ultimus) παρα-
 λήγων. pænultima, θ. ἡ παραλήγουσα (συν-
 λαβή).
 pænuria, ταῦτὸ τῶ penuria.
 pæno, ōis, ἄ. παῖνον, μετρικὸς ποῦς.
 Pænos, um, ἄ. Παίνες.
 Pænia, æ, θ. Πατινία.
 pænia, æ, θ. πατινία (βοτάνη).
 Pænis, idis, θ. Πατίνης.
 Pænius, a, um, (Pænos) Πατίνιος.
 Pæstius, a, um, Παϊντιος, Ιατρὸς. Α. ποιητ.
 Pæstum, i, ōis, ἡ Παϊστός εἴτε Ποσειδωνία,
 πόλις Ἰταλίας, ἡ τανὺν Pesto. Pæstianus,
 a, um, Παϊστανός, τῆς Ποσειδωνίας. sĭnus
 Pæstianus, ὁ Ποσειδωνιάτης κήλπος. Pæ-
 stani, orum, ἄ. οἱ Ποσειδωνιάται.
 *pætilus, a, um, (ὕποκορ. τοῦ pætus) μύωψ.
 pætus, a, um, μύωψ, σκαρδαμυκτής.—Κύρ.
 ἄν. Παίτος.
 pæganālis, e, (pagus) κωμητικὸς, κατ' ἄ-
 γρον γιγνόμενος. Paganalia, ium, οὗ. τὰ
 Παγανάλια, ἑορτὴ Ρωμαίων ἐν μηνὶ Ια-
 νουαρίῳ.
 pæganicus, a, um, (pagus) κωμητικὸς,
 κατ' ἄγρον γιγνόμενος. pila paganica, εἰ-
 δος σφαίρας πύλων ἐμπλησθείσης. 2) παρὰ
 τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἔθνικος.
 pæganitas, ātis, θ. παρὰ τοῖς ἐκκλησ. ἡ
 τῶν ἐθνικῶν θείσθαιμονία.
 pæganus, a, um, (pagus) κωμητικὸς. pa-
 ganus, ἄ. ὁ κωμικὴς χωρίτης (ἐμπέτης).
 Διον. Ἀλικ. Ρωμ. ἀρχ. 4, 15). 2) ὁ ἀστρά-
 τευτος, μὴ στρατεύων.—παρὰ τοῖς ἐκκλη-
 σιαστικοῖς paganus, a, um, ἔθνικος. pa-
 gani, ἄ. πληθ. οἱ ἔθνικοι.
 Pægasa, æ, θ. καὶ Pagasæ, arum, πληθ. αἱ
 Παγασαί, πόλις Θεσσαλική. Pagasæus, a,
 um, Παγασαῖος. sĭnus Pagasæus εἴτε Pa-
 gasæus, ὁ Παγασητικὸς κήλπος. Paga-
 sæus, a, um, Παγασῖος, Παγασαῖος.
 pagatium, ἐπιθ. (pagus) κωμηδόν, κατὰ κώ-
 μαν, κατὰ δῆμον.
 pagella, æ, θ. (ὕποκορ. τοῦ pagina) σελί-
 διον.
 pagina, æ, θ. (pago) σελίς, πλευρά. 2) σε-
 λίς, συγγράμῃ, σύγγραμμα, γράμμα. 3)
 pagina marmorea, τὸ πίτταλον μαρμαρέον.
 4) ἐπὶ ἀμπίλων' τὸ μεταξὺ τῶν στίχων
 διάστημα.
 paginatus, a, um, (pagina, pago) πεπη-
 γώς. Δ. τοῦ μεταγ. Δετ.

pāgīnula, æ, θ. (ὕποκορ. τοῦ pagina) σε-
 λίδιον.
 pago, ere, (πάγω, πήγω) ἀρχαϊκῶς ἀντὶ
 τοῦ paciscor.
 pagus εἴτε pager, καὶ phagus εἴτε pha-
 ger, i, ἄ. φάγρος (ἰχθύς).
 pagus, ἄ. ταῦτὸ τῶ pagus.
 pāgūrus, i, ἄ. πάγουρος.
 pāgus, i, ἄ. (ὥσως ἐκ τοῦ pago=rago, πά-
 γος. 18. Διον. Ἀλικ. Ρωμ. ἀρχ. 4, 15).
 δῆμος, κώμη, χωρίον. 2) ἐνίοτε ἡ χώρα,
 ὁ νομός.
 pāla, æ, θ. σκαφεῖον. 2) πτόον. 3) σφανδόνη
 εἴτε πτελὶς δακτυλίου. 4) ὠμοπλάτη. 5)
 δένδρον τι Ἰνδικόν.
 palābundus, a, um (palor) πληνώμενος.
 Α. τοῦ μεταγ. Δετ.
 palātra καὶ palagrāna, æ, θ. βῶλος χρυσοῦ.
 Α. Ἰσπανική.
 Palæmon, ōis, ἄ. Παλαιμόν.
 Palæmonius, a, um, Παλαιμόνιος.
 Palæpharsalus, i, θ. Παλαιφάρσαλος εἴτε
 παλαιὰ Φάρσαλος.
 Palæphātus, i, ἄ. Παλιφάτης. Palæpha-
 tius, a, um, τοῦ Παλιφάτου.
 palæstes, æ, ἄ. παλαιστάς.
 Palæstina, æ, καὶ Palæstine, ōis, θ. Πα-
 λαιστίνη.
 Palæstinensis, e, τῆς Παλαιστίνης.
 Palæstinus, a, um, Παλαιστίνος. Palæstini,
 ἄ. οἱ Παλαιστῖνοι. 2) 18. Palest.
 Palestia, ōis, ἡ θ. (Παλαιστὴ) ἄγνωστος τό-
 πος τῆς Ἑπείρου. Cæs. Bel. εἰν. 3, 6. Τὸ
 τοπικόν Palæstinus, a, um.
 palæstra, æ, θ. παλαιστρα (ὁ τῆς πάλης
 τόπος). 2) μεταφ. ἡ τοῦ λόγου εἴτα τῆς
 ρητορικῆς παλαιστρα, πάλη, τὸ παλαιεῖν.
 3) κωμικῶς τὸ πορνεῖον, εἰκῆμα. 4) πᾶ-
 λαισμα, τέγνασμα. 5) εὐρύθυια, χάρις.
 palæstrice, ἐπιθ. παλαιστρικός, παλαιστρικός.
 palæstricus, a, um, παλαιστρικός, παλαιστρικός.
 palæstricia, æ, θ. (ὕπον. ars), ἡ παλαιστρική.
 palæstriū, æ, ἄ. παλαιστρίτης.
 palum, ἐπιθ. φανερός, ἐν τῷ φανερῷ, προ-
 φανὸς, ἐπιφανὴς, non occultū, sed palum,
 οὐ λάθρα, ἀλλὰ φανερώς. palum est, φα-
 νερόν ἐστι, πάντες ἴδασιν. aliquid aliquid
 palum facere, ποιεῖν τινὲς φανερόν. pa-
 lum factum est, φανερόν ἐγένετο, διεδόθη,
 ἐξηγγέθη. 2) μετ' ἀφαιρ. ἀντὶ τοῦ coram,
 ἐνώπιον, ἐναντίον τινός, palum populo εἴ-
 τε populo palum, ἐν ὧν τοῦ δήμου.
 Palæmodēs, is, ἄ. Παλαμόδης. Palamedæus,
 Palamedicus, Palamedicus, a, um, Παλα-
 μηδικός.
 palænga, ταῦτὸ τῶ phalanga.
 palāra, æ, θ. ἄγνωστος ὄρνις.
 palāris, e, (palus) τῶν παλῶν εἴτε χαρά-

κων. palaria, ium, ου. ἡ πρὸς σταυροῦς εἴτε χάρακας γόμνασις.
 palasea εἴτε plasea, α, ου. μέρος τοῦ σπα-
 γισθέντος βοῦς μετὰ τῆς οὐρᾶς.
 Palatinus, α, um, (Palatium) Παλατίνος.
 Palatinus mons εἴτε collis, ὁ Παλατίνος
 εἴτε Παλλάντιος λόφος, τὸ Παλάτιον. Pa-
 latinus iribus, ἡ Παλατίνη μοῖρα εἴτε φυλή.
 2) τοῦ παλατίου, αὐτοκρατορικός, βασιλικός.
 palatio, ionis, α, (palus) σταύρωσις, ἐμ-
 πηξίς καταπήγαν.
 Palatium, ι, ου. Παλάτιον, ἀρχαία τῆς Σα-
 βίνης πόλις. 2) Παλάτιον, ὁ Παλατίνος
 εἴτε Παλλάντιος λόφος, εἰς τῶν ἐπὶ τῆς
 Ρώμης λόφων. 3) τὰ βασιλεία.
 Palatium, α, ου. ἡ μία τις τῶν Ρωμαίων, ἧς ὁ
 ἱερεὺς Palatialis.
 palatium, ι, ου. καὶ σπανίως palatus, ι, ἀ.
 ὑπερῶς, οὐρανός, οὐρανίαιος (τοῦ στόμα-
 τοῦ). 2) ποιητ. ἡ ἀψὶς τοῦ οὐρανοῦ.
 palatus, α, um, ἴδ. palo.
 palatus, ι, ἀ. σπάν. ἀντὶ τοῦ palatum.
 pale, es, θ. πάλη.
 palea, α, ου. ἄχυρον, palea aris, ἄχνη,
 σκαρία χαλκοῦ. palea, τὰ ἄχυρα. 2) τὰ
 κάλλια τοῦ ἀλέκτορος.
 palealis, α, (palea) ἐν ἄχυροις ἀποσταθευμέ-
 νος. Δ. τοῦ μεταγ. Δατ.
 palear, aris, ου. συνθήκαι· palearia, ium,
 πληθ. λογάριον, λογάδιον, λαμπρός. 2)
 σπάν. ὁ λάρυξ.
 palearis, α, (palea) ἄχυρινος. Δ. τοῦ με-
 ταγ. Δατ.
 palearium, ι, ου. ἀχυροθήκη, ἀχυρών.
 paleatus, α, um, ἀχυρωθείς, ἄχυροις μεμιγ-
 μένος.
 Pales, is, θ. ποιμενική τις θεά. 2) σπάν.
 Pales, ἀ. ποιμενικός θεός. τὸ ἐπιθετικόν.
 Palilis, α, ἡ δι' ἱερὴν τῆς θεᾶς. Palilia
 καὶ Parilia, ium, ου. τὰ Παλῆλια.
 Paleste, ταῦτ' ἐπὶ Palestie.
 Palica, α, θ. Παλίκη, πόλις Σικελίας.
 Palicus, ι, ἀ. Παλικός. Palici, οι Παλικοί,
 Palici εἴτε Palicorum, stagna, ἡ Παλικῶν
 λίμνη ἐν Σικελίᾳ.
 Pallia, ἴδ. Pales.
 Palliatum, (-ium) sidus, ου. (Palilis) ὁ
 Δευκαλίων, (ἀστὴρ).
 Pallia, α, ἴδ. Pales.
 Palliatum, ταῦτ' ἐπὶ palliatum.
 palliologia, α, θ. παλλιολογία.
 pallimhactius, res, ἀ. παλινδράκχιος, (με-
 τρικός ποῦς).
 pallimpissa, α, θ. παλινμπισσα.
 pallimpestus, ἀ. παλινψήστος χάρτης.
 pallinodia, α, θ. παλινψόδια.
 Pallinurus, ι, ἀ. Παλινουρος.

*pallior, ari, (θαμίστ. τοῦ palor) πλανώμαι.
 λυμ. γρ.
 palliurus, α, um, παλιούρου μεστός.
 pallurus, ι, θ. ἡ παλιούρος, (θάμνος).
 palla, α, θ. (ἐκ τοῦ pellis ἡ φάρος) στολή,
 πέπλος, (γυναικῶν). 2) στολή, ποδήρης,
 χιτῶν, (ἀνδρῶν). 3) πέπλος, παραπέτασμα.
 pallata, α, θ. παλλακή, παλλακίς.
 pallacina, α, θ. γήθουον. γ.
 Palladium, ι, ου. (Pallas, adis) Παλλάδιον,
 εἰκὼν τῆς Παλλᾶδος.
 Palladius, α, um, Παλλάδιος, τῆς Παλλᾶδος.
 Palladium, ι, ου. Παλλάντιον, πόλις τῆς
 Ἀρκαδίας καὶ ἡ ἀρχαία τοῦ Εὐάνδρου πό-
 λης ἡ ἐπὶ τοῦ Παλατίου λόφου.
 Palladius, α, um, Παλλάντιος, τοῦ Παλ-
 λαντίου.
 Pallantis, adis, θ. (Παλλάντιος), Τριτανίς
 λίμνη. 2) ταῦτ' ἐπὶ Pallantis.
 Pallantis, idis εἴτε idos, θ. Παλλαντίς εἴτε
 Παλλαντιάς, ἡ Πῶς.
 Pallantius, α, um, Παλλάντιος.
 Pallis, adis, καὶ ἴδος, θ. Παλλᾶς. 2)
 ποιητ. ἡ ἑλπίς καὶ τὸ ἔλαιον.
 Pallas, antis, ἀ. Πάλλας.
 Pallatinus, α, um, καὶ Pallatium, τοῦ' ὅτε
 ποιητ. ἀντὶ τοῦ Palatinus, α, um.
 Pallens, es, θ. Παλλήνη. Pallensus, α,
 um, καὶ Pallensilis, α, Παλληναῖος, Παλ-
 λήνιος.
 pallens, αἱ, ὅτε, ἀχρῶ. melu, morbo, amore
 pallet, ὥχρος εἴτε χλωρός ἐστιν, ὑπὸ φθό-
 ρου, νόσου, ἔρωτος, κ.τ.τ. pallens, ὥχρος,
 χλωρός, τοῦ' ὅτε καὶ παλιδνός, φαίος, ἀ-
 μαυρός. umbra pallentem, αἰ παλιδναὶ τὸν
 ἀποθανόντων ψυαί. Phoebe pallens, ἡ ὡ-
 χρωσα Φοῖβη, ἡ ἐκλείπουσα σελήνη. ar-
 ca palci nummis, ἡ ἀγρυπιοῦσα ὥχρων
 νομισμάτων γίμει. 2) aliqui, ὥχρω, ἐκ-
 πληττομαι ἐπὶ τινι, φθοροῦμαι τι. romium,
 τὸν πόντον, alieui, φθορεῖται ὑπὲρ τινος.
 pallesco, ui, ὅτε, (ἐπαρκετ. τοῦ palles) ὡ-
 χρῶ, κατωχρῶ, ὥχρος εἴτε χλωρός γίνε-
 μαι curis, ὑπὸ φροντίδων ὥχρην. eura,
 ἐπὶ ἀμαρτηματι ὥχρην εἴτε φθορεῖται.
 palliatum, ι, ου. (pallium) τριβωνάριον
 τριβών.
 palliatus, α, um, (pallium) τὸ Ἑλληνικὸν
 ἱμάτιον ἡμπερισεμμένος, φάρος εἴτε περιθό-
 λαιον ἔχων — fabula palliata, τὸ Ἑλληνι-
 κὸν τῆς κομωδίας εἰδός, ἡ Ἑλληνικὴ κο-
 μωδία.
 pallidulus, α, um, (ὡποκορ. τοῦ pallidus)
 ὥχρος, χλωρός.
 pallidus, α, um, (palleo) ὥχρος, χλωρός.
 pallida regna, ὁ ὥχρος, εἴτε παλιδ-
 νός ἔσθες. pallidus in femina, ὥχρην ἔ-
 σωτι γυναῖκός. 2) ὥχρος, ὥχροποιός.

palliolatium, ἐπίρ. (pallium) ἐν τρίδωνι, ἐν ἱματίῳ. Δ. σπ.
palliolatus, α, um, (pallium) ἱματίδιον φορῶν εἴτε ἔχων.
palliolum, ι, οῦ. (ὁποκορ. τοῦ pallium) ἱματίδιον, τριδώνιον.
pallium, ι, οῦ. ἱματίον (τὸ ἑλληνικὸν ἱμάτιον), περιβάλλον, τὸ φᾶρος, ὃ τρίδων (τῶν φιλοσόφων), ἔσθ' ὅτε καὶ τὸ φᾶρος εἴτε ἡ χλαῖνη τῶν γυναικῶν. pallio amictus, ἱματίον περιεβλημένος εἴτε ἡμικροσμένος. manum intra pallium continere, τὴν χεῖρα ἐντὸς τοῦ ἱματίου ἔχειν. pallium demittere, ἱματίον καθίημι. 2) σπᾶν. τὸ φᾶρος, παραπέτασμα, προπέτασμα.
pallor, ὄρις, ἄ. (pallor) ὠχρότης, χλωρότης. 2) ὠχράσις, (κατ' ἐξοχὴν ἢ ἐκ τοῦ φόβου), φέδος. 3) ὁ εὐρώς, μῦθος, ἢ σπηδαῖον. 4) Pallor et Pavor, φόβος καὶ δέησις, (θεοὶ παρά θομαίσις).
pallula, α, υ. (ὁποκορ. τοῦ palla) χαλκιδιον, χλαῖνιον.
palla, α, υ. παλάμη, παλαιστή, τὸ θέναρ. aliquem palla pulsare, percutere, τὴν παλάμην τινὰ παῖναι, τύπτειν. 2) ποιητ. ἡ χεῖρ. palmam porrigere, τὴν χεῖρα προτείνειν. palmis vincere, τὰς χεῖρας δεῖν. 3) πους γηνῶν. 4) πλάτη, ταρσὸς κώπης. — 5) φοινῆς (δένδρον). 6) φοινῆς, κλάδος φοινίκος, (τὸ τῆς νίκης σημεῖον), καὶ ποιητικῶς ὁ στέφανος, τὸ ἄλлон, βραβεῖον, ἡ νίκη. ἔσθ' ὅτε καὶ τὸν ἀγῶνα ἢ τὴν νικητὴν ὀνομάζω. tertia palma, ὃ τρίτος νενικηκώς. 7) ἡ φοινικοδάλανος, ὁ δάκτυλος. 8) κλάδος, βλαστὸς, κλήμα. 9) ἔνομα δένδρον καὶ θάμνιον καὶ καρπῶν τινῶν. 10) ποιητ. ἀντὶ τοῦ parma.
palmāris, ο, (palma) τοῦ φοινίκος. lucus palmaris, ὁ φοινικῶν. 2) ἄριστος τοῦ φοινίκος εἴτε στεφάνου, ἀξιόνομος, ἄριστος.
palmāris, ο, (palma) παλαιστικός.
palmārius, α, um, ταῦτ' αὐτὸ τοῦ palmaris palmarium, ii, οῦ. (palma) μισθὸς δικηγόρου.
palmatus, α, um, (palma) τῆς παλάμης. paries palmaris, τοῖχος σημείων χειρὸς ἔχων. palmatus cingulus, ὁ πλατύς ἑλκυστρος. 2) τὸν φοινίκος, κλάδον φοινίκος ἔχοντες. tunica palmaris, χιτῶν φοινίκος κλάδοις περιεβλημένος, κατ' ἐξοχὴν ὁ θριαιμικός χιτῶν.
palmos, itis, ἄ. (palma) κλήμα, κλάδος, βλαστὸς, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ κλήμα τῆς ἀμπέλου, καὶ ποιητικῶς ἡ ἀμπέλος.
palmotum, ι, οῦ. (palma) φοινικῶν.
palmus, α, um, (palma) φοινίκιος, ἐκ φοινίκος. palmum vinctum, φοινίκιος οἶνος, φοινικίτης.
palmus, α, um, (palma) παλαιστικός.

palmicēus, εἴτε palmicēus, α, um, (palma) τύπος μεταγενέστερος τοῦ palmus.
palmifer, era, erum, (palma-fero) φοινίκας φέρων, φοινικώφυτος.
palmiger, ara, erum, (palma-gero) φοινίκας κλάδον φέρων.
palmipēdalis, ε, (palmus-pes) πῆδα καὶ παλάμην τὸ μέτρον.
palmipes, edis, (palmus-pes) ταῦτ' αὐτὸ τοῦ palmipedalis. ἴδε καὶ τὸ ἐξῆς.
palmipes, edis, (palma-pes) πλατύπους.
palmiprimus, α, um, (palma-primus) συγκίτης οἶνος.
palmu, avi, atum, arv, (palma) τῇ παλάμῃ ἐντυπῶ εἴτε σημειῶ. 2) ἀναδ. αὐτὸ τὸ κλήμα.
palmopes, ταῦτ' αὐτὸ τοῦ palmipes.
palmosus, α, um, (palma) φοινικῶν πλήρης, φοινικώφυτος.
palmula, α, υ. (ὁποκορ. τοῦ palma) μικρὰ παλάμη, παλάμη, καὶ ποιητ. ἡ χεῖρ. 2) πλάτη κώπης. 3) ἡ φοινικοδάλανος, ὁ δάκτυλος.
palmularis, ε, (palmula) τῆς παλάμης.
palmus, ι, ἄ. παλάμη, παλαιστή, τὸ θέναρ. 2) πλάτη κώπης. 3) παλαιστή, δῶρον, δοχμή (μέτρον τεσσάρων δακτύλων), ἐνίοτε καὶ ἡ δοχμή, σπιθαμή.
Palmyna, εἴτε Palmira, α, υ. Πάλμυρα, πόλις τῆς Συρίας. Palmyrēus, α, um, Παλμυρηνός.
pālo, avi, atum, arv, (palus) χαρακῶ. vitem, τὴν ἀμπέλον.
pālo, alus sum, aci, σκεδάννυμαι, διασχεδάννυμαι, διασπείρωμαι, πλανῶμαι, περιφέρωμαι. hostes palantes εἴτε palati per agros, εἰ πολέμιοι κατὰ τῆς χώρας ἐσκαδόμενοι. hostes palati a grege, βόες διασπαρμένοι ἀπὸ τῆς ἀγέλης.
pālābilis, ο, (palro) ψηλάφητος. Δ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἐξῆς δύο.
pālāmen, itis, οῦ. ψηλάφημα.
pālāmentum, ι, οῦ. (palro) ψηλάφημα, θάπημα.
pālāto, itis, ο. (palro) ψηλάφησις, θάπησις.
pālātor, oris, ἄ. (palro) ὁ ψηλάφων, κλάξ, θάψ.
pālābra, α, υ. βλάφαρον. palabrā, τὰ βλάφαρα. 2) βλαφαρίς.
pālābrilis, ε, (palabra) τῶν βλαφάρων. Δ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἐξῆς τρεῖς.
pālābrilis, ε, (palabra) τῶν βλαφάρων.
pālābratio, itis, ο. (palabra) τὸ βλάφαρίζειν.
pālābro, are, βλαφαρίζω.
pālābrum, ι, οῦ. σπᾶν. ἀντὶ τοῦ palabra, θ. palābratio, itis, ο. (palro) παλάρος.

palpito, aví, atum, are, (palpro) σπαίρω, ἀσπαίρω (κατ' ἔξοχην ἐπὶ τῶν ἀποθνησκόντων), πέλλομαι.

palpro, aví, atum, are, καὶ palpor, atus eum, aví, aliquem, ψηλαφῶ, ψήγω τινά. 2) aliquem καὶ sicuti, ψήγω, καταψήσω, καλεῖσθαι, θοπεύω, σάινω τινά.

palpro, Onis, á. (palpro) ὁ ψηλαφῶν, κάλαξ, θάψ.

palpumi, í, sú. (palpro) ψηλάφημα, θάπτωμα. Πλαῦτος.

Paluda, w, 0. ἐπιθετον τῆς Ἀθηνᾶς, ἐκ τοῦ paludamentum, κατὰ Οὐδάρωνα.

paludamentum, í, sú. γλαμύς, (τὸ πολεμικὸν ἱμάτιον τῶν στρατηγῶν μάλιστα). autem, γλαμύς διαχρυσός.

paludatus, a, um, (paludamentum) γλαμύδα περιβεβλημένος, γλαμυδωτός.

paludesior, tris, tro, (palus, ūdis) ἐλώδης, τελευτατώδης. Α. τοῦ μεταγ. Δατ. ὡς καὶ αἱ ἐξῆς δύο.

paludicosis, w, á. (palus-colo) ὁ παροικῶν ἔλος εἴτε τέλμα.

paludifer, era, erum, (palus-fero) τελευτατώδης, τελευταώδης.

paludigena, w, (palus-gigno) ἐν τέλμασι φυόμενος, (τελευταγενής).

paludivagus, a, um, (palus-vagus) ὅτι ἀλῶν εἴτε τελευμάτων πλανώμενος.

paludosus, a, um, τελευταώδης, ἐλώδης. Α. ποιητ.

palum, í, sú. απαν. ἀντὶ τοῦ palus.

palumba, w, 0. ταῦτὸ τῷ palumbus.

palumbes, is, á. καὶ 0. φάττα, πελειά.

palumbinus, a, um, τῆς φάττης εἴτε πελειᾶς.

palumbulus, í, á. (ὕποκορ. τοῦ palumbus) περιστόριον.

palumbus, í, á. ταῦτὸ τῷ palumbes.

pālus, í, á. χάραξ, σκόλοψ. palia adligare vitem, χαράσσειν τὴν ἀμπέλον, 2) φαλῆδες.

pālus, ūdis, 0. ἔλος, τέλμα, ἐνίοτε καὶ ἡ λίμνη. 2) μεταφ. ὁ κάλαμος.

paluster, tris, tro, (palus) ἐλώδης, τελευταώδης, palustria, sú. πληθ. οἱ ἐλώδεις εἴτε τελευταώδεις τόποι, τὰ ἔλη, τέλματα. 2) ἔλειος, τελευτατώδης, μεταφ. In palustribus, βίος ἐν βορβόρῳ διαγόμενος.

Pamphylia, w, 0. Παμφυλία. Pamphylius, a, um, Παμφύλιος. Pamphylia εἴτε Pamphylia, á. Παμφύλιος εἴτε Παμφύλιος.

pamphiliacus, a, um, ταῦτὸ τῷ pamphilus.

pamphilus, a, um, (pamphilus) εὐάρετος, τῶν εὐαρίδων.

pamphilus, ūdis, 0. (pamphilus) βλαστολογία, κλάδισις, τὸ εὐαρίδων.

pamphilus, tris, á. ὁ βλαστολόγος, εὐαρίδων, κλαδεύτης.

pamphilus, a, um, (pamphilus) εὐάρετος κοσμημένος. 2) εὐαρίδης. 3) ὁ pamphilus. pamphilus, a, um, (pamphilus) εὐάρετος, κλημάτινος. 2) εὐαρίδης εἴτε κλημάτι κοσμημένος.

pamphilus, aví, atum, are, (pamphilus) εὐαρίδης, βλαστολόγος, κλαδεύτης. vitem, τὴν ἀμπέλον.

pamphilus, a, um, (pamphilus) κλημάτωδης.

pamphilus, í, á. καὶ 0. εὐαρίδης, ἀμπέλου βλαστός, κλημά. 2) εὐάρετος, τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα. 3) ἔλει.

Pān, γεν. Pānis καὶ Pānos, á. Πάν, pānsa, w, 0. (ὕπον. ἰστία) εἶδος ποτηρίου. pānsa, w, εἴτε pānsa, es, 0. εἴτε pānsa, ūdis, á. πανάκεια, πανάκη, πανάξ.

Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός.

Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός. Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός.

pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός. Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός.

pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός. Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός.

pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός. Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός.

pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός. Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός.

pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός. Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός.

pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός. Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός.

pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός. Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός.

pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός. Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός.

pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός. Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός.

pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός. Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός.

pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός. Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός.

pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός. Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός.

pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός. Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός.

pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός. Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός.

pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός. Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός.

pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός. Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός.

pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός. Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός.

pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός. Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός.

pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός. Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός.

pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός. Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός.

pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός. Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός.

pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός. Pānsa, ūdis, a, um, Παναιτωλικός.

Pandion, ἰδνίς, ἄ. Πανδίων. Pandionus, a, um, τοῦ Πανδίωνος.
pando, αἶνι, atum, are, aliquid, ρικνῶ, κυρ-
 τῶ, κέμπω τι.
pando, pandi, passum, are, are, aliquid, πετάννυμι, ἀναπετάννυμι, ἐκπε-
 τάννυμι τι. vela, ἀναπετάννυναι τὰ ἱστία.
 aciem, ἐκτείνεσθαι τὴν παράταξιν. planities
 panditur, τὸ πεδῖον ἀναπίπτει. capil-
 lus passus, ἀναιμένη, λυτή, διεξέρυμμένη
 κέμη. manibus passis, ἐκτείνων, ἀναπε-
 τάσας τὰς χεῖρας, unam in sole pandere,
 ἡλιοῦν, ξηραίνειν τὴν σταφυλὴν. una pas-
 sa, ἡ ἀσταξίς vinum passum εἶτε ἀπλῶς
 passum, εἴτε εἶτε passu, θ. (ὅπον. potio),
 ὁ εἰς ἀσταξίαν οἶνος, (εἶδος γλυκύος οἶ-
 νου). μεταφ. senex passus, ξηρὸς, ρικνὸς
 γέρον. 2) πετάννυμι, ἀναπετάννυμι, ἀ-
 νοίγω τι. Januam, τὴν θύραν. viam, ἀνοί-
 γειν ὁδόν. 3) ἀναπετάννυμι, ὁλῶ, φα-
 νερώ τι.
Pandrosos, ἰ, θ. Πάνδρσος.
pandura, m, θ. πανδούρα, (μουσικὸν ὄργανον).
pandurizo, are, πανδουρίζω.
pandus, a, um, ρικνός. 2) κυρτός, καμπύλος.
pandegyrus, a, um, πανηγυρικός. panegy-
 ricus, ἄ. ὁ πανηγυρικός (λόγος).
pandegyrus, a, m, ἄ. πανηγυριστής.
panderos, otis, (πάνερως) εἶδος λιθαρίου.
Pangæus, ἰ, ἄ. καὶ Pangæ a, orum, οὗ. τὸ
 Παγγαεῖον ὄρος. Pangæus, a, um, τοῦ Παγ-
 γαίου.
pango, pēgī, pactum, (ἐνίοτε pēgi καὶ
 pangi, pactum), ere, aliquid, π-ή-γ-ν-υ-μ-ι
 τι. clavum, ἥλον. malleolum, ἐμπηγνύμαι,
 φορεῖται μύσχημα. collem, καταφορεῖται
 λόφον. litteram in eora, ἐντυποῦν γράμμα
 τῷ κερῷ. μεταφ. carmina pangere, ποιεῖν
 συντιθέσθαι, συγγράφειν ποιήματα. 2) πη-
 γνυμι, ὀρίζω, βεβαίω τι. terminum, ὀρί-
 ζειν τὸ ὅριον. precium, τὴν τιμὴν. ami-
 citiam cum aliquo, βεβαίαν φιλίαν πρὸς
 τινα ποιῶσθαι. peripera, ne interrogare-
 tur, ὥριον, ὥριστα, συνίθετο μὴ ἔρωτη-
 θῆναι. pangere fœdera, (ὄρκους πηγνύναι),
 συνθήκας ποιῶσθαι.
pangonius, ἰ, ἄ. παγγώνιος (λίθος).
Panormus (-os), ταῦτὸ τῷ Panormus.
pandorus, a, um, (pandis) τοῦ ἄρτου.
pandulla, a, um, pandula, m, θ. (ὅποκορ. τοῦ pandis) ἀνθήλη, φάθος, (φύτων).
 2) εἶδος εἰδήματος, (πανούκλα).
pandium, ἰ, οὗ. μελίνη, ἔλνυμος, φ.
Pandus, a, um, Πανικός.
pandiflex, icis, ἄ. (pandis facio) ἀρτοποιός.
 Α. τοῦ μεταφ. Λατ.
pandificium, ἰ, οὗ. (pandis facio) ἀρτοποιία.
 2) πόπανον, πύρμα.

pandior, ἰ, οὗ. σαφέρον, (βοτάνη).
Pandionus, a, um, Παντώνιος. Pandionium,
 οὗ. τὸ Παντώνιον.
pandis, is, ἄ. (περὶ τοῦ ὀνόματος ἴδ. Ἀθήναιον
 3, σ. 111). ἄρτος. cibarius εἶτε secundus,
 ὁ πιτυρίαις ἄρτος. candidus, λευκὸς ἄρτος.
 crusta pandis, ἄρτος. pandis horda-
 ceus, ἡ μάζα. 2) μάζα, βῶλος (χαλκοῦ,
 κ. τ. τ.).
Pandiscus, ἰ, ἄ. (ὅποκορ. τοῦ Pan) Πανίσκος.
pandiscularis, a, um, (pandisculus) ζωπικός.
pandicularis, orum, ἄ. τὰ ζωπικά καὶ ἐν-
 δύματα τοῦ καταδίκου.
pandisculus, ἰ, ἄ. ὅποκορ. τοῦ pandus) ῥάκιον.
Pandulia, a, m, Pandulia, ἡ χώρα ἢ μεταξὺ
 Δακίης, Νωρικῆς καὶ ἰλλυρίας. Pandoni-
 cus εἶτε Pandonius, a, um, Παννονικός.
Pannonia, idis, θ. Παννονία, Παννονική.
Pannonii, orum, ἄ. εἰ Παννονίαι.
pandossitas, alis, θ. (pandossus) ῥάκωσις, τὸ
 ῥάκωδες.
pandossus, a, um, (pandus) ῥάκωδης, ῥάκω-
 δος, ῥάκωδης. 2) ῥάκωδης, ρικνός, ῥυ-
 τιδώδης.
panducatus, a, um, (panducatus) ῥάκωδης,
 ῥάκωδης.
panducus, (ius), a, um, (pandus) ῥάκωδης.
 2) ρικνός, ῥυτιδωδής.
pandulus, ἰ, ἄ. (ὅποκορ. τοῦ pandus) ῥάκιον.
pandus, ἰ, ἄ. (πῆγας, πᾶνος) ῥάκος, ῥάκιον.
 2) ῥάκιον. 3) ποιεῖν, τὸ ἀμφιέσθαι, ἡ ἐσθῆς.
 4) ἀνθήλη τοῦ αἰγίλωπος.
pandullum, ἰ, οὗ. ἄτρακτος σὺν τῇ περὶ
 αὐτὴν κρήνη, ἡ πηνίον.
panduchismus, ἰ, ἄ. παννυχισμός.
pandophæus, ἰ, ἄ. πανομφαίος, (ἐπίκλησις
 τοῦ Διός).
Pandore, es, καὶ Pandora, m, θ. Πανόρη
 (νόμφη).
Pandore, es, θ. ἡ Πανόρη, ὁ Πανόρης εἶτε
 Φανόρης, πόλις Φωκικῆς.
Panormus, (-os), ἰ, ἄ. Πανόρμος, ὄνομα
 πόλεων τινῶν καὶ λιμένων. 2) Panormus
 εἶτε Panormum, οὗ, ὁ Πανόρμος, πόλις τῆς
 Σικελίας. Panormitanus, a, um, Πανορ-
 μινός, Panormitani, ἄ. εἰ Πανορμίται.
pandorus, a, um, (pandis) ἄρτος ὁμοῖος. Α.
 τοῦ μεταφ. Λατ.
pansa, m, ἄ. (pansus) πλατύπους. 2) Pansa,
 m, ἄ. Πάνσας.
pandebus, ἰ, πανδέβστος.
pandus, a, um, ἴδ. pando.
pandigathus, ἰ, πανάγαθος.
Pantagies εἶτε Pantagia, m, ἄ. Πανταγίας,
 ποταμὸς τῆς Σικελίας.
pantex, icis, ἄ. καὶ pandicis, πληθ. ἔντερα,
 κοιλία, γαστήρ.
Panthion, (-um), ἰ, οὗ, Πάνθειον, Πάνθειον,

ναός. 2) Pantheum, (ὀπον. signum) ἀγαλμα ἔχον σύμβολα πλείονων θεῶν.
 panther, eris, α, πάνθηρ, ζ. 2) πάνθηρον, πάναγρον, (δίκετον).
 panthera, α, θ. δ. πάνθηρ, ζ. 2) ἡ πανθήρ.
 panthērinos, α, um, (panthera) τοῦ πάνθηρος.
 2) ποικίλος τὸ χθός.
 Panthēum ἴδ. Pantheon.
 Panthōides, α δ. Πανθοΐδης.
 Panthūs, εἴτε Panthus, ι, δ. Πάνθοος, Πάνθοος.
 Pantica, τὰ τὸ τῷ Panda.
 Panticēs, um, ἴδ. pantic.
 pantimima, α, θ. ὀρχήστρια.
 pantomimicus, α, um, (pantomimus) ὀρχηστρικός.
 pantomimus, ι, δ. παντομίμος, ὀρχηστής.
 2) ὀρχηστὴς.
 pānus, ι, δ. πῆνος, πηνίον. 2) φύγιλλον, (εἶδος οἰδήματος). 3) ἀνύλλη εἴτε φόβη φωτῶν τινῶν.
 pāra, α, δ. πάρας, πάππας.
 pāra, α, θ. ἔδραμα, κατὰ τὴν τῶν νηπίων ζωνήν. (πρὸ Ἀριστοφάνει μαμμάν).
 pāra! ἐπιφών. παπαί!
 pāras, α, τὰ τὸ τῷ para.
 pāraner, eris, οἰ. (ἀρχαίως α.) μήκων, τὸ φυτὸν καὶ ὁ καρπός. Εντεύθεν τὸ τῆς συναγωγῆς παπαρόν.
 pāranērāus, α, um, (paranor) paranorata vestis, εἶδος βυσσίνου ὑφάσματος.
 pāranerōllum, ι, οἰ. (paranor) λιοντοπόδιον (βοτάνη).
 pāranērēus α, um, (paranor) μηχανικός, τῆς μηχανῆς.
 Pārhiācus, α, um, Παρριανός, Πάριος.
 Pārhiē, es, θ. (Paphos) Παρία, Αφροδίτη.
 Pārhiūs, α, um, Πάριος.
 Pārhiāgon εἴτε Pārhiāgo, ὄνις, δ. Παρπλαγών.
 Pārhiāgoniūs, α, um, Παρπλαγόνιος.
 Pārhiāgoniā, α, θ. Παρπλαγονία, Παρπλαγονία.
 Pārphos, (-us), ι, θ. Πάφος. 2) α. Πάφος, κτίσις τῆς Πάφου.
 Pārpho, iōnis, α. ψυχή, (ζωήριον). 2) εἶδος σκηνώματος (τὸ Γαλλιστὶ pavillon).
 Pārphocūlus, ι, δ. (ὀποκορ. τοῦ parpho) μικρὰ ψυχή.
 Pārphila, α, θ. θηλή, τίθη, εἴτε ὁ τιθεὶς τοῦ μαστοῦ. 2) τίθη, μαστός. 3) ἀντὶ τοῦ parula. 4) κάλυψ ῥόδου.
 Pārphillūs, α, um, (parilla) θυοίς κάλυψ ῥόδου ἢ ὁλοειδής.
 Pārphianus, ι, δ. Παρινιανός.
 Pārphianus, α, um, Παριριανός, τοῦ Παριρίου.
 Pārphius, α, um, Παριριός, τοῦ Παριρίου.
 Pārphius, α, δ. Παριριός.

Pārrius, α, um, Πάριος, τοῦ Παριίου. Pārrius, α. δ. Πάριος.
 pāro, are, τὰ τὸ τῷ parro.
 parra, α, τὰ τὸ τῷ para.
 parpārium, ii, οἰ. εἶδος ἰδίσματος τῶν νηπίων. (μὲν ἡ τῆς συνθέσεως παπάρη).
 parras, α, δ. τὰ τὸ τῷ para.
 parro εἴτε paro, are, (para, θ.) ἐσθία, τρώγω.
 parrus, (-os), ι, δ. πάππος, γάμων. 2) πάππος φωτῶν τινῶν. 3) ἀκαθής, (βοτάνη, ἡ καὶ erigeron καλουμένη).
 pārpūla, α, θ. ἑξάνθημα.
 pārpūlo, are, ἑξάνθω (ἐπὶ νόσῳ).
 pārygācus, α, um, (parryus) ἐκ παπύρου βύθλιος.
 pārygifer, era, erum, (parryus-fero) πάπυρον φέρων.
 pāryginus, α, um, (parryus) ἐκ παπύρου, βύθλιος.
 pārygūs, α, um, (parryus) ἐκ παπύρου, βύθλιος.
 pārygus, ι, δ. καὶ θ. καὶ parryum ι, οἰ. ἡ, ἡ πάπρος, φ. ἐκ τῆς βίβλου εἴτε φιλόσοφος τοῦ Αἰγυπτιακοῦ παπύρου κατασκευάσαν οὐκίνα, ἱστία, θρυαλλίδας, κ.τ.τ. κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸν χάρτην.
 pār, pālis, ἴσος. par ei eadem ians, ἴσος καὶ ὁ αὐτὸς ἑπαινεῖ. mquo ei pari iure, ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίαις. pares inuicem certamen, ὅμα ἔρχονται εἰς ἀγῶνα. par alieni in aliquo re, ἴσος τινὶ τι. par sum alieni ingenio, ἴσος εἰμὶ τινὶ τὴν εὐφυίαν. par ad virtutem, ἴσος τὴν ἀρετήν, πρὸς ἀρετήν. inior se pares, ἴσοι ἀλλήλοις. par malis, ποιεῖ. ἀντὶ τοῦ malo, ἴσος τὴν ἡλικίαν. par cum aliquo sapientius καὶ par alienus ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ par alieni. par ac eite aliqne, ἴσθ' ὅτι καὶ quam, ἴσος τινὶ. magister equitum pari ac dictator imperio, ἑπὶ παρῶν τὴν αὐτὴν τῷ δικτάτορι (τὴν αὐτὴν ἦν περ ὁ ἀποκράτωρ στρατηγός) δύναμιν ἔχων. par pari respondeo, τὰ ἴσα ἀνταποδοῦμαι τινι. paria facere cum aliquo, τοῖς ἴσοις ἀμειβεσθαι τινι. ex pari vivere cum aliquo, ἐξ ἴσου (ἐκ τοῦ ἴσου) τινὶ ἔχει. parissimus, πάντα ἴσος. in τῇ ῥητορικῇ paria paribus referro, ἴσοις καὶ ὁμοίαις χρῆσθαι. 2) ἴσος ἑαυτοῦ. homo animo ei viribus par, ἄνθρωπος ἴσην τὴν ψυχὴν τῇ δυνάμει ἔχων. 3) alieni, ἱκανός, ἀρκούν πρὸς τι. par oneri, ἀρκούν πρὸς τὸ βάρος, ἱκανὸς τὸ φορτίον φέρειν. Tyllidos superis par, ὁ Τυδεΐδης τῇ μάχῃ εἰς τὸ ἴσον τοῖς θεοῖς ἀφικνούμενος. 4) par, α. δ. ἀντίπαλος, ἀνταγωνιστής. 5) ἱσχυρὸς, σύζυγος κ.τ.τ. 6) par, οἰ. τὸ ζεύγος. tria paria columbarum, τρεῖς ζεύγη.

περιστέρων. *par gladiatorum*, ζευγος μονομάχων. 7) *par est*, εικός· ἐστι, πρέπει, προσήκει, ut tibi *par erat*, ὥσπερ σοι ἔπρεπε. tibi hoc facere *par est* εἴτε *par est* te hoc facere, πρέπει σοι εἴτε σε ποιεῖν τοῦτο.

parābilis, α, (paro) εὐκτατος, εὐπόριστος.

parābōla, ω, εἴτε *parābōlo*, ὤς, 0. παραβολή.

parābōlōnas, α, (παράβολος) νοσηλεύς, δ' ἐπὶ μισθῷ εἰς κίνδυνον παραβαλλόμενος.

parābōlēo, ἐπὶ ρ. παραβολικῶς.

parābōlus, ι, α, παραβόλος.

parācentesis, ις, 0. παρακίνησης.

parācentēterium, ιι, ὠ. παρακεντητήριον.

parāchārales, ω, α, παραχαράκτης.

parāchāximus, α, um, (παρachaράξιμος).

parāclēlus, ι, α, παρακλητός.

parāda, ω, 0. εἶδος σκιάδος ἢ παραπετάσματος ἐν λέμβοις.

parādīastōlo, ὤς, 0. παραδιστολή.

parādīgma, αἰς, ὠ. παράδειγμα.

parādīsticus, α, um, (παρადειστικός) τοῦ παραδείσου.

parādīstēda, ω, α, (paradīsus-colo) δ τὸν παραδείσον εἴτε οὐρανὸν οἰκῶν.

parādīsus, ι, α, παράδεισος. Α. Περσική.

parādōxus, α, um, παράδοξος. *paradoxa*, orum, ὠ. τὰ παράδοξα (τῶν Στωϊκῶν ἀξιώματα).

parapēsis, ις, 0. παραινέσις.

Parāpēneo, ὤς, 0. Παραιτακηνή, χώρα τῆς Περσίας. *Paraitacēni*, orum, α, Παραιτακηνῶν, Παραιτάκται.

Paraitōnium, ι, ὠ. Παραιτόνιον. *Paraitōnīus*, α, um, Παραιτόνιος, καὶ ποιητικῶς. Αἰγυπτιακός. *paraitonīum*, ὠ. εἶδος λευκοῦ κονιάματος ἢ χρώματος.

paragauda, ω, καὶ *paragaudia*, ις, 0. χρυσῇ παρυφῇ. 2) ἐσθλῆς χρυσῇ παρυφῇ ἐχρυσά, περίχρυσος ἐσθλῆς.

parāgōgo, ὤς, 0. παραγωγή.

parāgōgia, arum, ὠ. πληθ. ἀγωγὰς παράγων τὸ ὕδωρ.

parāpōmēna, arum, ὠ. παραλαμπόμενα.

parālus, (-os) ιι, παράλιος.

parallēlogrammus, α, um, παραλληλόγραμμος.

parallēlus, (-os), α, um, παράλληλος.

Parālus, ι, α, Πάρος.

parālysis, ις, 0. παράλυσις.

parālyticus, α, um, παραλυτικός.

parāpēso, ὤς, 0. παραμείση.

paratum, ι, ὠ. ἢ *paratus*, ι, α, πεδῖον.

Α. Ἰσπανική. *Επιγρ.*

parāphēo, ὤς, 0. παράφητη.

parāphāgia, ω, 0. τὰ παρὰ τὴν ἀγγαρείαν πρεσταττέμενα.

parānympha, ω, 0. ἢ *παράνυμφος*.

parānympha, ι, α, παράνυμφος, παρ' νόμους.

parāpēgma, αἰς, ὠ. παράπηγμα.

parāpēstus, α, um, (παρ' ἀπέναντι) παραπεπταμένος.

parāpētemma, αἰς, ὠ. εἶδος παττοῦ ἢ δελτίου.

parāpherna, arum, ὠ. πληθ. παράφερνα.

parāphōron, ι, ὠ. παράφορον.

parāphrasis, ις, 0. παράφρασις.

parātus, ι, α, (parare) προξενήτης, μεσίτης.

parāsanga, ω, α, παρασάγγα. Α. Περσική.

parāsceno, ὤς, 0. παρασκευή.

parāsōpēsis, ις, 0. παρασιώπησις.

parāsōlo, ω, 0. ἢ παρāsitos, παρασιτεύσα.

parāsīlaster, ιι, α, παρāsitos.

parāsīlōlo, orum, 0. (parasilor) παρασιτία.

parāsīlōcus, α, um, παρασιτικός.

parāsīlōr, αἰ, παρασιτώ.

parāsīlus, ι, α, παρāsitos.

parāsīdu, ω, καὶ *parastias*, αἰς, 0. παρασάς.

parāsīta, ω, α, παρασιτάτης.

parāsīlōica, ω, 0. ταῦτ' τῇ *parastata*.

parāsīchis, idis, 0. παρασιχίς, ἀκρόστιχον.

parāsīgnaxis, ις, 0. παρασύναιξις.

parātārius, α, um, (paro) εὐκτατος, εὐπόριστος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

parāte, ἐπὶ ρ. ἐτοιμῶς, ἐξ ἐτοιμοῦ, προξένως. 2) μετὰ παρασκευῆς, μελετητικῶς. 3) ἀκριβῶς, ἐπιμελῶς.

parātio, idis, 0. (paro) παρασκευή. 2) κτήσις, περιμός.

parātāgēdo, (io), arō, παρ' ἀπέναντι.

parātīra, ω, 0. (paro) παρασκευή, κατασκευή. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

parātus, α, um, ἴδ. paro.

parātus, ūs, α, (paro) παρασκευή, κατασκευή. 2) παρασκευή, μεγαλοπρέπεια.

parāverēdus, ι, α, (para-verēdus) περιττός εἴτε πρόσθετος ἀγγάριος ἔππος.

parazōnium, ι, ὠ. παραζώνιον.

Parca, ω, 0. (pars ex τοῦ *pars*, *partio*, ὡς αἱ *Μοῖραι* ἐκ τοῦ μέρους). *Μοῖρα*, *Parcae*, αἱ *Μοῖραι*.

Parce, arum, ἴδ. *Parca*.

parce, ἐπὶ ρ. (parcus) φειδωλῶς. *frumentum meliri*, τὸν σίτον ματεῖν. *vinari*, φειδωλῶς, εὐτελῶς, λιτῶς ἔξην. 2) φειδωλῶς, συνεσταλμένως, μετρίως. *parce gaudere*, μετρίως χαίρειν. *parce dicere de re*, φειδωθῆαι τοῦ λέγειν περὶ τινος. 3) σπανίως.

parcēlōquium, ι, ὠ. (parcus-loquor) φειδωλία γλώσσης.

parcēlōmus, ι, α, (parcus-promo) δ τοῦ ταμείου φειδόμενος. Πλαῦτος.

parcitas, αἰς, 0. (parcus) φειδωλία, φειδωλία.

parciter, ἐπὶ ρ. φειδωλῶς. Α. σπ.

parco, porēci (parci), *parcēum*, (parcum),

ἔρε, αὐτοῖς, φοιδόμαι τινος, φοιδόμαι χάρι-
μαί τινι. nec impensam, nec labori, nec
periculo parsumus, οὐτε χρημάτων, οὐτε
πόνου, οὐτε κινδύνου φοιούμενοι. Tibi
parco, φοιδῶ σεαυτοῦ, τῆς σῆς ὀφείας. parco
pecuniam, ἀρχαίως, ἀντὶ τοῦ pecu-
nia, φοιδέσθαι τῶν χρημάτων. 2) φοιδό-
μαι, ἀπέχομαι τινος, οὐ βλέπω τινὰ ἢ
adificiis sacris, φοιδέσθαι, ἀπέχεσθαι
τῶν ἱερῶν. parco vitiis alienis, φοιδέ-
σθαι τῆς ῥῆς τινος, inaspetio, ἀπέχεσθαι
τοῦ ἀπειρημάτου. ausilio, οὐ χρῆσθαι τῇ
βοήθειᾳ.—σπών. parco, re alicui a re,
ἀπέχεσθαι τινος, πᾶσαι τινος.—parco
coniungere, φοιδῶν τοῦ καταφρονεῖν, μὴ
καταφρονεῖν.

τὰ γένεσις, νεκροίς, ἀναγίξω. Τριτοῦ προσ-
parentatur alicui, τελευτᾷ τινι νεκρῷ.
alicui hostiā, ἀναγίξειν τινι λεπίτῳ. με-
ταφ. alicui sanguine conjuratū, ἀνα-
γίξειν τινι τοῖς συνωμότης, ἀποσφραττῶν
τοὺς συνωμότης ὑπὲρ τινος ἀπολλυντός.
parens, πῖ, ἴλιμ, ἐρε, φαίνωμαι, ἀναφαίνο-
μαι. 2) παλινμαι, φανερὸν εἶναι ὅλως εἰμι.
paret, φαίνεται, φανερὸν ἐστί, ὅλως ἐστί
καί παρῶ, εἰ φαίνεται. 3) alicui, παρίστη-
καί, ὑπερῆκεν, ὑπεκαύει, ἰσχυρὸν τινι. ma-
giatralibus, τοῖς ἀρχαῖσι. 4) ὑπακαύει, παί-
διμαί τινι. legibus, τοῖς νόμοις. omnia ali-
cui, πάντα τινι ὑπακαύει. oppidum regi
paret, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως ὑπακαύει. pa-
rens, ὑπακαύει, ἐπιταίχῃ. parentes, ἴμι, α.
εἰ ἀρχόμενοι. 5) χαρίζεται τινι. dolari se
iracondie, τῇ λύτῃ καὶ τῇ ὀργῇ.

σκευάζω, παρασκευάζω, παρέχω τι. alicui dolorem, παρέχειν, παρασκευάζειν τινι λύπην. libertatem, παρασκευάζειν τινι ελευθερίαν. mihi laudem, κτῶμαι δίδξαν. sibi letum manu, αὐτοχειρίᾳ διεργάσθαι θανάτον. male paria, & κακῶς ἐκτέτακτο τις, τὰ κακῶς περιτέλντα.

Parion, ταῦτό τῷ Parium.

Paria, idis, ἄ. Πάριε.

Parisi, orum, ἄ. Πάρισιοι, ἔθνος τῆς Γαλλίας. **Lucretia Parisiorum**, ἡ Λουκοτοκία τῶν Παρισίων, τανὺν Paris. **Parisiacus**, a, um, Παρισιακός.

paritas, alis, θ. (par) ἰσότης. Δ. τοῦ μετ. Λατ.

pariter, ἐπὶ ῥ. ἴσως, ἴσον, ἐξ ἴσου. **pariter corpore et animo validus**, ἐξ ἴσου τὸ τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ἰσχυρός. **vultu pariter atque animo varius**, τὸ τε πρόσωπον καὶ τὴν ψυχὴν κατὰ ταῦτά ποικίλος. **pariter ac si**, κατὰ ταῦτά ὥσπερ. **pariter ut pater**, κατὰ ταῦτά ὥσπερ ὁ πατήρ. **pariter ultima propinquis** εἴτε ac propinquas, ἐξ ἴσου αἱ ἐγγεῖραι ταῖς πλησίον οὐσαις. 2) ὡσαύτως. 3) **pariter eum aliquo**, ὅμα τινί.

parito, are, (παριστ. τοῦ paro) "παρασκευάζομαι. Πλαῦτος.

paritor, oris, ἄ. (pareo) ὑπηρετής, διάκονος. Δ. τοῦ μεταγ. Λατ.

paritudo, idis, θ. (pario) τέξις, γέννησις. Δμφ. γρ.

Parium, i, οὐ. Πάριον. **Parianus**, a, um, Παριανός. **Parionus**, ἄ. ὁ Παριανός.

Parus, a, um, ἰδ. Parus.

parma, ae, θ. πάρμα, περιφερὴς τῶν Ἰωμαίων ἱππέων ἀσπίς.

Parma, ae, θ. Πάρμα. **Parmentis**, ae, Παρμαίος, Παρμανός, Παρμήσιος.

parmantis, a, um, πάρμην φέρων.

Parmentis, ae, ἰδ. Πάρμα.

parmula, ae, θ. (ὁποκορ. τοῦ parma) μικρὰ πάρμα.

parmularius, ii, ἄ. ὁ ἐν ἀμφιθέτρῳ τὰ θρακικά μονομάχου ἐλόμενος. 2) διάκονος παντιφώνων, πάρμην φέρων.

Parpassus, (-us) εἴτε **Parpassus**, i, ἄ. Παρπασός, Παρπασός. **Parpassus**, a, um, Παρπάσιος, Παρπάσιος.

Parpassis, idis, θ. Παρπασίς, Παρπασία. **Paros**, alis, ἄ. ἡ (ὁ) Πάρος, ὁ τανὺν Ὀζιᾶς.

paro, avi, atum, are, aliquid, παρασκευάζω, ἐτοιμάζω τι, παρασκευάζομαι τι. **convivium**, παρασκευάζειν συμπόσιον. **oratio nem**, λόγον. **me paro proelio**, ad proelium, ad pugnaudum, παρασκευάζομαι (ὡς) μάχόμενος, εἴτε εἴτε πρὸς μάχην. **paro proelium**, παρασκευάζομαι πορεύσθαι εἴτε

ὡς πορευόμενος. **paro bellum alicui**, παρασκευάζομαι ἐπὶ τινι. **para**, ut sis animus virili, παρασκευάζω, ὅπως νοῦν ἀνδρεῖον ἔξεις. **paratus**, a, um, παρασκευασμένος, ἔτοιμος. **certamini** εἴτε ad certamen, εἴτε εἴτε πρὸς ἀγῶνα. — ita natura paratum est, οὕτως πεφυκε. 2) **paro** εἴτε mihi **paro aliquid**, παρασκευάζομαι, πορίζομαι, κτῶμαι τι. 3) **aliquem**, ἰδὼ τινι. 4) **eum aliquo**, συνόληκην πρὸς τινα ποιεῖν.

paro, onis, ἄ. παρών, (εἶδος πλοίου).

parochia, ae, θ. (κατὰ τινος παρέσθαι εκ τοῦ paroecia). ἐπισκοπὴ εἴτε διοίκησις (ἐνορία) τοῦ ἱερέως ἢ ἐπισκόπου.

parochus, i, ἄ. πάροχος, ἐπιστάτης.

parodia, ae, θ. παροδία.

parocia, ae, θ. (παροικία) ταῦτό τῷ paroecia.

paromia, ae, θ. παρομία.

paronomasia, θ. παρονομασία.

paronychia, i, οὐ. καὶ **paronychia**, ae, θ. παρωνυχία, παρωνυχίς.

paropsis, idis, θ. παροψίς.

paroptus, a, um, (παροπτός) παροπτηθεὶς.

Paros, (us), i, θ. Πάρος. **Parus**, a, um, Πάριος. **Parium marmor** εἴτε **Parus lapis**, Πάρις λίθος.

parotis, idis, θ. παρωτίς, (νέσος καὶ μέλος ἀργιτεκτονικόν).

parra, ae, θ. ῥρις, οὗ ἡ φωνὴ δυσσοιώνιστος, κατὰ τινος μὲν ὁ τανὺν ἐν Ἑνετίᾳ **paruzzo** καλούμενος, κατ' ἄλλους δὲ ὁ καλέος.

Parthasis, idis, θ. Παρθασίς, Παρθασία, Ἀρκαδική.

Parthasis, a, um, Παρθασίος, Ἀρκαδικός. 2) ποιητ. ἀντὶ τοῦ Palatium, Παλατίνος.

Parthasis, ae, θ. Παρθασίς.

parthasis, ae, θ. Παρθασίς, Παρθασία, Ἀρκαδική.

parthasis, ae, θ. Παρθασίς, Παρθασία, Ἀρκαδική. 2) ποιητ. ἀντὶ τοῦ Palatium, Παλατίνος.

parthasis, ae, θ. Παρθασίς, Παρθασία, Ἀρκαδική. 2) ποιητ. ἀντὶ τοῦ Palatium, Παλατίνος.

parthasis, ae, θ. Παρθασίς, Παρθασία, Ἀρκαδική. 2) ποιητ. ἀντὶ τοῦ Palatium, Παλατίνος.

parthasis, ae, θ. Παρθασίς, Παρθασία, Ἀρκαδική. 2) ποιητ. ἀντὶ τοῦ Palatium, Παλατίνος.

parthasis, ae, θ. Παρθασίς, Παρθασία, Ἀρκαδική. 2) ποιητ. ἀντὶ τοῦ Palatium, Παλατίνος.

parthasis, ae, θ. Παρθασίς, Παρθασία, Ἀρκαδική. 2) ποιητ. ἀντὶ τοῦ Palatium, Παλατίνος.

parthasis, ae, θ. Παρθασίς, Παρθασία, Ἀρκαδική. 2) ποιητ. ἀντὶ τοῦ Palatium, Παλατίνος.

parthasis, ae, θ. Παρθασίς, Παρθασία, Ἀρκαδική. 2) ποιητ. ἀντὶ τοῦ Palatium, Παλατίνος.

parthasis, ae, θ. Παρθασίς, Παρθασία, Ἀρκαδική. 2) ποιητ. ἀντὶ τοῦ Palatium, Παλατίνος.

parthasis, ae, θ. Παρθασίς, Παρθασία, Ἀρκαδική. 2) ποιητ. ἀντὶ τοῦ Palatium, Παλατίνος.

parthasis, ae, θ. Παρθασίς, Παρθασία, Ἀρκαδική. 2) ποιητ. ἀντὶ τοῦ Palatium, Παλατίνος.

parto, κατὰ μέρος, μέρος. pro mea parte, pro virili parte, τὸ ἑμὸν μέρος. ex parte, κατὰ μέρος. ex aliqua parte, κατὰ τι μέρος, μέρος τι. maximam partem, τὸ πλείστον. multis partibus major, πολλῶν μερίων. omnibus partibus, κατὰ πάντα. in bonam partem accipere aliquid, ἐπὶ τὸ βέλτιον ἀκδέχεσθαι τι. in partem uitiorum interpretari, ἐπὶ τὸ πρῶτον ἐξηγεῖσθαι. mutari in eiojorem partem, ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβάλλειν. partes orientis, τὰ πρὸς ἀνατολάς. pars—pars—, μέρος μὲν—, μέρος δὲ—, οὐ μὲν—, οὐ δὲ—, magna pars easi sumi, μέγα μέρος ἀπεσπάγησαν. 2. pars ἡ συνηθέστερον partes alieujas, ἡ μερίς, (ἡ ἐν πολιτείᾳ) αἰρεσίς τινος, ἡ φίλλα τινός, τὰ τινος. partem esse partes alieujas sequi, τὰ τινος προεῖν, μετὰ τινος εἶναι. in partes alieujas transire, αἰρεῖσθαι τὰ τινος. pars adversa, οἱ ἐναντίοι. 3. partes, τὸ πρόσωπον, σχῆμα (ἐν θεάτρῳ). primas partes agere, πρωταγωνιστεῖν. μεταρ. partes, τὸ ἔργον, καθῆκον. partes implere, τὸ ταυτοῦ μέρος ποιεῖν, τὸ καθῆκον ἐπιτελεῖν. 4) primas partes deferre alieui, τὰ πρωτὰ ἀπονέμειν τινί. — Συμ. partim, σπένειον ἀντὶ τοῦ partem.—partim, ἐπὶ, ἴδ. partim. partimonia, α, ὁ, (partio) φειδώ, φειδωλία. 2) τὸ περιπεποιημένον, περιουσία. Parthāon, ὄνις, ἄ. Παρθάων καὶ Παρθάων. Parthāonides, α, ἄ. Παρθάονιδης. Parthāonius, α, um, τοῦ Παρθάονος. Parthēni εἶτε Parthēni, ὄνις, ἄ. Παρθῆνοι, καλεῖται τῆς Παρθου, ἰλλυρικῆς πόλεως. Parthēnia, α, ὁ, Παρθενία, ἀρχαῖον τῆς Σάκου ὄνομα. Parthēniā, ὄνις, ἄ. Παρθενία. parthēniēs, ἑς, ὁ, Παρθένιος (βοτάνη). parthēniā idis, ὁ, ταῦτ' τῆς artemisia. parthēniām, (-ion), ἰ, οὐ, παρθένιον, (βοτάνη). Parthōasus, ἰ, ἄ. Παρθένιον, ὅρος τῆς Ἀρκαδίας. Parthēniās, α, um, Παρθένιος, τοῦ Παρθενίου ὅρους. 2) Παρθένιος, ποταμὸς τῆς Παρλαγονίας. Parthēnōrōus, ἰ, ἄ. Παρθενόρας. Parthēndre, ἑς, ὁ, Παρθένονη, μία τῶν Σιερῶν καὶ ἀρχαῖον ὄνομα τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Νεαπολεως. Parthi, ὄνις, ἄ. ἴδ. Parthia. Parthia, α, ὁ, Παρθία, Παρθωσία. Parthicus, α, um, Παρθικός. Parthiēne, ἑς, ὁ, Παρθωνή, Παρθία. Parthini, ἴδ. Parthom. Parthus, α, um, Παρθικός, Παρθωτός. Parthia, ἄ. Παρθος, Παρθωτός. Parthi, πληθ., οἱ Παρθοί, Παρθωτοί.

partiarūs, α, um, (pars) ὁ ἐπὶ μερισμῷ ποιοῦν τι. partiaria colonna, ἡμισιαστική, ὁ ἐπὶ μερισμῷ τῶν καρπῶν γεωργῶν. 2) μεριστός. 3) partiario, ἐπιβήρηματικῶς, ἐπὶ μερισμῷ. partitām, ἐπὶ, μεμερισμένως, κατὰ μέρος. Α. τοῦ μεταρ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς. partibilis, α, (partio) μεριστός. particeps, ἴσις, (pars-capio) alienus rei, μέτοχος, κοινωνός, μετῆχαν τινός. particeps belli est, μετέχει, κοινωνεῖ τοῦ πολέμου. particeps fio ejusdam laudis, μεταλαμβάνω τοῦ αὐτοῦ ἔπαινου. particeps leti est, μετέχει τοῦ θανάτου, θνητός ἐστι. particeps consilii alieui sum, κοινωνῶ τινι τῆς βουλῆς, μερίσκει τινὶ τῆς βουλῆς εἰρη. 2) οὐσιαστικῶς ὁ μέτοχος, κοινωνός, μερίτης, ἐταίρος. particepsalis, α, μέτοχος, κοινωνός. participatio, ὄνις, ὁ, (particio) μετάδοσις, κοινωνήσις. Α. τοῦ μεταρ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς. participatūs, ἡ, ἄ. κοινωνήσις. participialis, α, μετοχικός. participium, ἰ, οὐ, μετοχή. participio, ἀνι, ατιν, ἀρ, (particeps) aliquid cum, aliquo, ποιοῦμαι τινα μερίτην εἶτε κοινωνόν τινος, regnum cum Italia participat, τῆς βασιλείας κοινωνὸν τὸν ἀδελφὸν ποιεῖται. 2) aliquid alieujas rei, σπαν. aliqua rei, μεταδίδοναι τινὶ τινος, κοινωνόν τινος ποιοῦμαι τινι. 3) aliquid, κοινωνῶν, ἀγγέλλειν τινί. 4) οὐδετέρως participare aliquid, κοινωνεῖν, μετέχειν, μεταλαμβάνειν τινός. particula, α, ὁ, (ὁπερ. τοῦ pars) μέρος. particullaris, α, μερικός. particullarior, ἐπὶ, μερικῶς. Α. τοῦ μεταρ. Λατ. particullatim, ἐπὶ, κατὰ μέρος, κατὰ μέρος. particullario, ὄνις, ὁ, μερισμός. particulla, ὄνις, ἄ. (particula) μερίτης, κοινωνός. partilla, α, (partio) μεριστός, μερικός. Α. τοῦ μεταρ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς. partillior, ἐπὶ, μερικῶς, κατὰ μέρος. partim, ἐπὶ, (pars) κατὰ μέρος, μέρος τι. partim—partim—, μέρος μὲν—μέρος δὲ—, οἱ (αὐτὰ) μὲν—, οἱ δὲ—, statum in locis publicis positum, partim etiam in adibus sacris, ἀγάλματα ἐν δημοσίοις τόποις κείμενα, τὰ δὲ καὶ ἐν ναοῖς. partio, ἴνι, ἴνι, ἴνι, (pars) aliquid, μερίζω, διαίρω τι. pes partitus in tria, πούς εἰς τρία μεμερισμένος, διχαρμένος. mandam cum illa partito, μερίζωμαι τὴν κρίσιν πρὸς ἐκείνους. μεταρ. inter se partiti, διαλλάττονται.

partior, itus sum, ire, (para) μαρίζω, διαίρω. aliquid in species, μερίζειν, διαίρειν τὸ εἰς εἶδη. 2) aliquid cum aliquo, μερίζομαι, διαίρομαι, διανέμομαι τι πρὸς τινα. partiprædus versus, ποδομερεῖς στίχοι. partite, ἐπιρ. μεμερισμένως, διηρημένως. partitum, ἐπιρ. κατὰ μέρος, κατὰ μέρος. partitio, iouis, θ. (partior) μερισμός, διαίρεσις. partito, ἐπιρ. (partio) μεμερισμένως. partitor, oris, ἀ. (partio) μεριστής. partitudo, iouis, θ. (partio) τέξις, τόκος, τοκατός. partitus, a, um, ὅδ. partio καὶ partior. partitulis, e, τοῦ τόκου, τῆς τέξεως. Partula, æ, θ. (parius) ἡ τοῦ τοκετοῦ θεά. partumējus, a, um, (partus) εὐτοκος. partura, æ, θ. (pario) τέξις, τόκος, τοκατός. Δμρ. γρ. parturio, tui καὶ tui, sum, ire, (ἔφατ. τοῦ (pario) τοκῶ, ὠδίνω. 2) ποιητ. aliquid, τιτικεν τιν. ubi paritur, τὸ δένδρον ἀναδλασάται. 3) μεταφ. aliquid, ὠδίνω, κόω τι. parturitio, iouis, θ. (parturio) αὐτὸ ὠδίνεσι. partus, a, um, ὅδ. pario. partus, ūs, ἀ. (pario) τόκος, τοκατός, τέξις, λοχεία. onotum, ἡ ὠστοκία. 2) ἐστ' ἔτε ἡ γένεσις, γέννησις. 3) τόκος, γένος, γυνή, γέννημα, τέκνον, τέκνα, ἐστ' ἔτε καὶ τὸ ὄν. partum gerere, εἶτε ferre, κυοφορεῖν, κύειν. partum eniti εἶτε edere, τίκεται. 4) ἐπὶ δένδρων' ὁ γένος, ἡ γυνή, τὸ γέννημα, ὁ καρπός. partum, ἐπιρ. (παῦρον) ἄλγυν, μικρόν. parum sapientie, ἄλγυν σοφία. parum, interea, βραχὺ τι, μικρόν τι διαφέρει. parum est, ἄλγυν ἐστίν, οὐκ ἀρκεῖ. parum habeo, οὐκ ἀρκεῖ μοι. 2) οὐ πάνυ. parum multi, οὐ πάνυ πολλοί. parum utiliter, εὐ πάνυ λυσιτελῶς. parum facere aliquid, ὀλιγωρεῖν τινας. parum placet, οὐ πάνυ ἀρέσκει. — minus, μείον, ἑλαττον ἥττον. minus, minusque, αὐτὸ ἥττον. nihil minus, οὐδὲν μείον, οὐδὲν ἥττον, οὐδαμῶς. non minus, οὐκ ἥττον. multo minus, πολὺ ἥττον, πολὺ ἑλαττον. plus minus uero, ὅσον δεκά. haud minus duo millia, οὐκ ἑλαττον δισχιλίων. 2) ἥττον, οὐ πάνυ. hoc minus intellexi, τοῦτο οὐ πάνυ ἐνενόησα. minus prospere, ἥττον εὐτυχῶς, οὐ πάνυ αἰσιωῶ. 3) ἥττον, εὐ. si minus, εἴτε si minus, εἰ δὲ μὴ. quo minus, ὅδ. quominus. 4) minus aliquo re, πλὴν τινος, μετρίως, πλὴν ἡμῶν. — parvum, minimus, ἡμιστά, ἡλάχιστα. 2) ἡλάχιστα, οὐδαμῶς. placet tibi? minime, δοκεῖ σοι; ἡμιστά. 3) τὸ ἡλάχιστον, τὸ ἡλάχιστον. minime quater, τὸ ἡλάχιστον τετράκις. decem vel

minime novem, δέκα ἢ τοῦλάχιστον, (τὸ ἡλάχιστον) ἑννέα. parumper, ἐπιρ. ἄλγυν εἶτε μικρόν τινα χρόνον, μικρόν. 2) ἐν βραχεῖ χρόνῳ, ἐν βραχεῖ, ἐν μικρῷ. parvulus, i, ἀ. (ὕποκορ. τοῦ parvo) μικρὸς παρών, πλοῖάριον. parvus, i, ἀ. ἀλγύστατος, πτ. Parus, i, θ. ὅδ. Paros. parve, ἐπιρ. βραχέως. Δ. σπ. parvibulus, a, um, (parvus=bibo) ἄλγυν πότης. parvicollis, e, (parvus-collis) βραχυτράχηλος. parvisacio, ἀντὶ τοῦ parvi facio. parvipendo, ἀντὶ τοῦ parvi pendo. parvitas, aia, θ. (parvus) μικρότης, βραχύτης. parvulus, a, um, (ὕποκορ. τοῦ parvus) μικρόλος, μικρὸς τις, πάνυ μικρός. parvulus, ἀ. ὁ μικρός, τὸ πικιδίον, ὁ παιδίσκος. a parvulo, ἐκ νηπίου, ἐκ παιδός. parvus, a, um, (παῦρος) μικρός. parvum corpus, μικρὸν σῶμα. parvus locus, μικρόν, ἄλγυν χωρίον. parvum tempus, μικρός, βραχύς, ἄλγυν χρόνος. vox parva, λεπτή φωνή. parvus Romulus, ὁ μικρός (τὴν ἡλικίαν) Ρωμύλος. parvi, τὰ παιδία. a parvis, ἐκ νηπίων. parvum pretium, μικρά, ἄλγυν τιμή. parvo (pretio) emere aliquid, μικρὸν εἶτε ἄλγυν ἀνέσθαι τι. parvi facio, wstimo, ducor, pendo aliquid, περὶ ἄλγυν ποιεῖσθαι τι. parvum hoc est, τοῦτο μικρόν ἐστι. parvo plus, ἄλγυν πλέον. parvo junior, ἄλγυν νεώτερος. parvo post, ἄλγυν εἶτε ἄλγυν ὕστερον. parvo contentus, ὀλιγαρκής, parvum sanguinis, ἄλγυν τὸ αἷμα. parvo, animus parvus, μικρά, ταπεινή ψυχή. parvi, ἀ. οἱ ταπεινοί. — συγκρ. minor, μικρότερος, ἡλάττων, μείων. pecunia minor illi, τὰ χρήματα μείω γίγνεται. dimidio minor, τῇ ἡμιστεῖ ἡλάττων. minoris vendere, ἡλάττενος πωλεῖν. minoris aestimare, ducere aliquid, περὶ ἡλάττενος ποιεῖσθαι τι. virilite et honore minor, τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ δόξει μείων. minor frontem, νελοθέος τὸ ρέτωπον. minor nati, καὶ ἄλλως minor, νεώτερος, μεταγενέστερος. minor quinquo et viginti annos natus, ἐντὸς τῶν πέντε καὶ εἰκοσίων ἐτῶν ὢν. minores, οἱ νέοι, ἐνίοτε καὶ οἱ ἀπύγονοι. minor capitis, ταῦτ' ἐπὶ capite diminutus, ὅδ. caput καὶ diminutus. — minimus, a, um, μικρότατος, ἡλάχιστος. minimo emere, ἡλάχιστον ἀνέσθαι, minimus nati, ὁ νεώτατος. minimum similitudinis, ἡλάχιστα σπερότης. ἐπὶ ῥηματικῶς: minimum, ἡμιστά, ἡλάχιστα. 2) τοῦ-

λαχιστον, τὸ ἐλάχιστον. 3) ἥμιστος, ὀδον-
μας. Σημ. parvior ἀντὶ τοῦ minor, καὶ
parvissimus ἀρχαϊκῶς, καὶ minutissimus
σπανίως καὶ ποιητ. ἀντὶ τοῦ minimus,
(ὡς τὰ Ἑλλήν. ἐλαχιστότατος καὶ μινύ-
στατος).

pascallis, ο, ἀντὶ pascualis, ἐκ τοῦ pascuum,
βοσκόδιος, βοσκόμενος.

pascuolus, ι, ἄ φάσσωλος, φάσσωλον,
βαλάντιον δερματίνον.

pascha, ω, θ. καὶ ἁγία, εὐ. τὸ πάσχα.

pascualis, ο, τοῦ πάσχα. Κύρ. ὅν. Πασχά-
λιος.

*pascito, arc. (θαμνιστ. τοῦ pascere) βόσκειμαι,
νέμωμαι.

pasco, pāvi, pastum, ἔρο, (πάω, ἐπασάμην)
βόσκω, νέμω. bestias, greges, ζῶα, ἀγέ-
λας. pasci, βόσκεισθαι, νέμεισθαι. pulli non
pascuntur, αἱ θνήσκουσιν ἐοικέναι. 2) με-
ταφ. τρέφειν τινά. fundus herum pascit,
τὸ χωρίον τρέφει τὸν κύριον. pascor, τρέ-
φομαι. scelere, κακουργήμασι τρέφεσθαι.
barbam pasco, πώγωνα τρέφω, παγωνο-
τροφῶ. 2) βόσκω, τέρπω. oculos pictura,
εἶτε in pictura, τὴν ψυχὴν τῇ γραφῇ.
pascio aliqua re, βόσκεισθαι, ἥδουσαι, τέρπε-
σθαι τινι. 4) ἀποθετικῶς. pasci aliquid,
νέμωμαι τι. silvas, τὴν ὕλην. 3) οὐδετι-
στος. pascero, βόσκειμαι, νέμωμαι. eapeli-
us pascentes, αἱ γὰρ νέμονται. ire pastum,
εἰς νομὴν ἐξίταται.

pascua, orum, ἴδ. pascuus.

pascuosus, α, um, πολύβοτος.

pascuus, α, um, νόμιος, τῆς νομῆς, τῆς
βοσκῆς. 2) εὐβοτος.—pascuum, οὐ. βοσκή,
νομή μεταφ. ἡ βοσκή, ἡ τροφή.

Pasiphaë, es, καὶ Pasiphaëa, ω, θ. Πασι-
φάη. Pasiphaëia, (Πασιφαϊά), ἡ τῆς Πα-
σιφάης θυγάτηρ Φαίδρα.

Pasithëa, ω, καὶ Pasithëos, es, θ. Πασιθέα.
pascarius, α, um, (passus) ἑτραυμένος, ἑτρα-
μένος.

passer, oris, ἄ, ὁ, ἡ στρουθός. 2) passer
marinus, ἡ μεγάλη στρουθός, στρουθοκά-
μηλος. 3) passer, εἶδος ἰχθύος.

passerculus, ι, ἄ, (ποκορ. τοῦ passer)
στρουθιον, στρουθάριον.

passerinus, α, um, στρουθοειδής.

passerines, (πληθ. εἶδος ἀκύνης. Α. Καλ. τική.
†passibilis, ο, (patior) παθητικός, εὐπαθής.

†passibilitas, ἁγία, θ. τὸ παθητικόν, τὸ εὐ-
παθές.

†passibiliter, ἐπὶ. (passibilis) παθητικῶς,
εὐπαθῶς.

passim, ἐπὶ. (passus) χυδῶν, ἀτάκτως, ἀ-
διαφόρως. 2) σποράδην, ἐνθα, καὶ ἐνθα,
ὡς κακίως.

pascio, idonis, θ. (patior) πάθος, πάθημα.
Α. τοῦ μεταφ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

passionalis, ο, εὐπαθής.

passivo, ἐπὶ. ταῦτ' ἐφ' passim. 2) παθη-
τικῶς.

†passivitas, ἁγία, θ. ἀδιαφορία, ἀκαταστασία.
†passivitas, ταῦτ' ἐφ' passim.

passivus, α, um, (passus, pando) διασπαρ-
μένος. 2) σύμμικτος, ἀόριστος.

passivus, α, um, (passus, patior) παθητι-
κός, εὐπαθής. verbum passivum, ῥῆμα
παθητικόν.

passum, ἴδ. pando.

passus, α, um, ἴδ. pando. pando καὶ patior.

passus, us, ἄ. (pando) βῆμα. lentis pas-
sibus incedere, ματρίσις βήμασι, βάδην
πορεύεσθαι. 2) βῆμα, ἔχνος. 3) τὸ Ῥωμαϊ-
κὸν εἶπε διπλοῦν βῆμα, μέτρον πέντε πο-
δῶν. stadium centum viginti quatuor pas-
sibus efficit passus, τὸ στάδιον ἑκατὸν εἴ-
κοσι πέντε Ῥωμαϊκὰ βήματα ἀποτελεῖ.
mille passus, δέκα στάδια, (εἶτε στάδιοι),
ἑκαταστάδιον. decem millia passuum, δε-
κάχοντα στάδια.

pasticus, α, um, (pasco) βοσκόμενος, σι-
τευτός.

pastillarius, ii, ἄ. ὁ κατασκευάζων pastil-
los. ἴδ. pastillus.

†pastillaceus, antia, σφαιριδική μορφήν ἔχων,
σφαιροειδής.

pastillum, ι, εὐ. ταῦτ' ἐφ' pastillus.

pastillus, ι, ἄ. τροχίσκος. 2) σφαιροειδὲς
ἄρτισκος. 3) εἶδος ἀρώματος.

pastinaca, ω, θ. ὁ ἡ σταφυλίνος, (βοτάνη).
2) δαυλός, (βοτάνη). 3) τρυγών, (ἰχθύς).

pastinatio, idonis, θ. (pastino) σκάλευσις.
2) σκάλευμα.

pastinator, oris, ἄ. (pastino) σκαλεύς, σκα-
λιστής.

pastinatus, us, ἄ. σκάλευσις.

pastino, avi, alium, arc, aliquis, σκαλεύω,
σκαλίζω τι.

pastinum, ι, εὐ. σκαλίσ, δίκαλλας. 2) σκά-
λευσις, σκαλίσκος, 3) σκάλευμα.

pastio, idonis, θ. (pasco) νομή, βοσκή.
pastiphori, orum, ἄ. πιπτεφόροι.

pastor, oris, ἄ. (pasco) νομτής, βοσκός,
κατ' ἐξοχὴν δι' ὁ ποιμὴν (προβάτων). 2)
βοσκός, δροφίαν, δροφιδρόφος, κ.τ.τ.

pastoralis, ο, νομυτικός.

pastoraliter, ἐπὶ. νομυτικῶς, ποιμενικῶς.
Α. τοῦ μεταφ. Λατ.

pastorialis, (-ius) α, um, ποιμενικός, ποι-
μενικός. ἡ ποιμενική.

pastoribus, α, um, ποιμενικός.

pastura, ω, θ. νομή, ποιμασία.

pastus, α, um, ἴδ. pasco.

pastus, us, ἄ. (pasco) νομή, βοσκή. 2) τροφή.
pastularius, ι, ἄ. ὁ τὰ παταγεῖα κατα-
σκευάζων.

patagiatius, a, um, τῷ παταγίῳ κεκοσμημένος.

patagium, i, οὐ. παταγιόν.

patagus, i, α. (πάταγος) ὄνομα γόσου.

patalis, e, (pateo) εὐρύκωρος. Διφ. γρ.

Pátala, orum, οὐ. τὰ Πάταρα, πόλις τῆς Λυκίας. Pataraus, ei, α. ὁ Παταρεύς, ἐπίκλησις Ἀπόλλωνος. Patareus, a, um, Παταρεῖος. Patareis, idis, θ. ἡ Παταρεῖς.

Patareus καὶ Pataranus, a, um, Παταρεῖος, Patarani, α. οἱ Παταρεῖς.

Pátavinitas, ális, θ. ἡ τῶν Παταυνίων διάλεκτος.

Pátavinus, a, um, Παταυνίος, Παταβίνος. Patavioi, α. οἱ Παταυνοί.

Pátavium, i, οὐ. Παταβίον, Πατάδιον, πόλις Ἰταλίας, ἡ τῶν Padova.

patēfacio, eci, actum, ēre, πατήφ. pateo, actus sum, ieci, (pateo-facio) aliquid, ἀνοίγω, ἀναπτέλλωμι τι. Janua patefacta, θύρα ἀνεφωμένη, ἀναπτεταμένη. patefactio ordinēs, ἀναπτέλλω τις τάξεις. aditum, ἀνοίγειν, ἀναπτέλλωμι τὴν πόρην. 2) μεταφ. lux patefacit orbem, τὸ φῶς φωτίζει τὸν κόσμον. patefacere verum, δηλοῦν, φανεροῦν, ἀναφαίνειν τὸ ἀληθές, aliquid patefi, φανεροῦται, ἀναφαίνεται τι.

*patēfactio, iōnis, θ. (patefacio) φανέρωσις, δόλωσις.

patēfactus, a, um, ἔδ. patefacio.

patēfio, actus sum, ἔδ. patefacio.

Pátelana, w, θ. ὄνομα θεᾶς τινος.

patella, w, θ. (ὕποκορ. τοῦ patina) ἡ πᾶτελλα, πατάνη, λεκάνη, λεκάνιον. 2) μύκης εἴτε ἄλλος, νόσος τις τῶν ἐλαίων.

Pátella, w, θ. ταὐτὸ τῷ Patelana.

Pátellarii, dii, ἐπίκλησις τῶν Δαρήτων.

patēna, ταὐτὸ τῷ patina.

patenter, epiōr. (pateo) φανερώς, προδήλως.

patēus, ūi, ēre, ἀνοίγεται, ἀναπτέλλεται. locus patens, τόπος ἀναπτέταμένος. Janua patet, ἡ θύρα ἀνοίγεται, ἀναπτέλλεται. μεταφ. honores alicui pateat, ἡ πρὸς τὰς τιμὰς πάροδος ἀναπτέτταται τινι. patens, ἐπιθετικῶς· ἀνοικτός, εὐρύς. patentior, εὐρύτερος, εὐρυχωρότερος. 2) ἐκτέταται, διατεταται. scellum patet stadia quadraginta, ὁ σφραγισμὸς ἔχει τεσσαράκοντα σταδίων. 3) μεταφ. ὁλός, πρόδηλος, φανερός εἶμι. patet, πρόδηλόν ἐστι. patens, δηλός, πρόδηλος, φανερός.

pátor, tris, α. πατήρ. pater familias εἴτε pater familias εἴτε paterfamilias, ὁ οικοδεσπότης. τιμητικῶς. Júpiter pater, Ζεὺς πατήρ, κ.τ.τ. 2) pateres ἀντὶ τοῦ maiores, οἱ πατέρες, οἱ πρόγονοι. 3) pateres conscripti, οἱ ἔγγραφοι εἴτε συγγεγραμμένοι

πατέρες, ταυτέστιν οἱ εἰς τὸ βουλευτικὸν συνέδριον καταγραφέντες, οἱ βουλευταί. pater conscriptus, ὁ βουλευτής. 4) pateres, οἱ πατέρες, ἡ γενεαλογία. 5) pateres ἀντὶ τοῦ patricii, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς plebei. 6) pater patratus, ἔδ. patratus. 7) μεταφ. ὁ πατήρ, αἴτιος, δημιουργός, ἀρχηγός κ.τ.τ. 8) ποιητ. ἡ πατρική στοργή.

patēra, w, θ. (pateo) ψάλλα, δίπας.

Patērculus, i, α. Πατερκύλος εἴτε Πάτερκλος. paterfamilias, ἔδ. pater.

Patērnitas, ális, (paternus) ὁ. πατρικότης, τὸ πατρικόν.

paternus, a, um, (pater) πατρικός, τοῦ πατρὸς. paterni hortii, οἱ πατρικοὶ (τοῦ πατρὸς) κήποι. paterna vitula, ἡ πατρική (τοῦ πατρὸς) ἀγεῖα. μεταφ. animus in aliquem paternus, ἡ πρὸς τινα πατρική ψυχή. 2) πατρικός, πατρῶν. regnum paternum, ἡ πατρῶα ἀρχή. bona paterna, τὰ πατρῶα. 3) πάτριος, τῆς πατρίδος. terra paterna, ἡ πατρία γῆ, ἡ πατρίς. — Κύρ. ὅν. Paternus, Πάτερνος.

patēseo, tūl, ēre, (ἐναρκτ. τοῦ pateo) ἀνοίγωμαι, ἀναπτέλλωμαι. 2) ἀναπτέλλωμαι, ἐκτείνωμαι. 3) μεταφ. δηλοῦσθαι, φανεροῦσθαι.

patētia, arum, θ. εἴτε pateti, orum, α. (πατητός) εἶδος καρποῦ τῶν (φοινίκων).

patēticus, epiōr. παθητικός.

patēticus, a, um, παθητικός.

patēthlis, e, (patior) ἀνεκτός, φορητός. 2)

εὐπαθής, παθητικός.

patētiblitas, a, um, (patibulum) κύφωνα

εἴτε ζυγὸν φέρον.

patētibulum, i, οὐ. (pateo) εἶδος κύφωνος

εἴτε ζυγὸν ὁμοῖον δικράνῳ ἢ ζυγῷ, ὅπου

ἐπιθέντες τοῖς τροχylaῖς καὶ προσδήσαντες

τὰς χεῖρας, ἐκάλωον τοὺς πονηροὺς τῶν

δούλων. 2) ζυγώθρον, μοῦλος θύρας. 3)

διάζυλον πρὸς ἀνάθεσιν ἀμπλῶν

patētia, ntis, ἔδ. patior.

patienter, epiōr. (patiens) ὑπομονητικῶς,

καρτερικῶς.

patēntia, w, θ. (patior) ὑπομονή, καρτε-

ρία, καρτέρησις. familia ei frigoris, ἡ τῆς

πείνης καὶ τοῦ ψύχους καρτέρησις, ἡ πρὸς

πείναν καὶ ψυχὸς καρτερία. 2) εὐπαθία,

ὕπαξις. 3) τὰ παθικά.

patēna, w, θ. (Σικελικῶς πατάνη) λεκάνη,

λοπάς. 2) εἶδος πλακοῦντος. 3) φάτνη.

patēria, a, um, (patina) τῆς λοπάδος.

patio, ēre, ἀρτάρικῶς ἀντὶ τοῦ patior.

patior, passus sum, i, (πάθω) aliquid, πά-

σχω τι. mortem εἴτε exitum, τὰ ἔσχατα

πάσχειν, ἀποθνήσκειν, aliquid ab aliquo,

πάσχειν τι ὑπὸ τινος. vulnus, λαμβάνειν

τραύμα. 2) ὑπομείνω, ἀνέχομαι, φέρο τι, καρτερῶ τι εἴτε πρὸς τι. fortiter mala, καρτερεῖν ἀνδρείως πρὸς τὰ κακά. molesto, agere pati aliquid, χαλεπῶς πάσχειν εἴτε φέρειν τι. vinum patitur astatem, ὁ οἶνος φέρεται παλαιότητα. pati in silvis, καρτερεῖν, διέγειν ἐν δρυμοῖς. 3) εἶν τι. non possum pati quin, οὐ δύναμαι μὴ. non patiar, hunc fiori miserum, οὐκ ἰδῶσω τοῦτον εὐθλίον γενέσθαι. 4) pati aliquem, γυναικεῖα ὑπὸ τινος πάσχειν. — ἐπιθετικῶς: patiens navium, πλωτὴς. animus patiens, ψυχὴ καρτερικὴ, ὑπομονητικὴ. patiens periculi, καρτερῶν πρὸς τὸν κίνδυνον. patientior, καρτερικώτερος.

patisco, ὄρε, ἀντί τοῦ patesco.

Patmos (-us) i, ὁ. Πάτμος.

patior, ōris, ā. (patoo) ἀνοίγω, χάσσω.

Patra, arum, ὁ. Πάτρας. Patrensis, ο, Πατραίος. Patrenses, ium, ἂ. Πατραίς.

patroster, tri, ā. (pater) πανθεός. Ἑκπυρ.

patreſcio, iōnis, ὁ. (patrare) πράττει, ἐπιτελεῖται.

patrator, ōris, ā. (patrare) πράκτωρ, ἐπιτελεστής.

patratus, a, um, (patrare) εἰργασμένος, ἐπιτελεσμένος. (S. patro. 2) pater patrius, ἐκάλειτο εἰς τῶν φιλιόλων εἴτε εἰρηνοδικῶν, ὁ ἀφαιεῖται ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἢ σπονδῆς ποιήσασθαι ἢ πόλεμον ἐπικηρύξαι (Πάτερ πατράτος παρὰ Πλουτ. Κερ. Ῥωμαϊκ. 62, ἔνθα μὲν τοῦ ἡ ἐξήγησις τῆς ἰσομορίας οὐ μάλ᾽ εὐδοκεῖται. Idē Becker roem. Alterth. Th. 3, p. 383.

Patrensis, e, (S. Patra.

patris, ō, ὁ. (patris) πατρίς.

patriarcha, (-es), ō, ā. πατριάρχης.

patrice, ἐπίρ. πατρικῶς.

patricialis, ūs, ā. ἡ τῶν πατρικίων τάξις εἴτε τιμὴ.

patricida, m, ā. (pater-ocido) πατροκτόνος.

patricius, a, um, (pater) πατρικίος, τῶν πατρικίων, εὐπατρίδων.—patricii, ā. οἱ πατρικιοὶ, εὐπατρίδαι.

patricus, a, um, (pater) patricus εἴτε patricus casus, ἡ γενικὴ πτώσις.

patrice, ἐπίρ. πατρικῶς.

patrimonialis, e, (patrimonium) κληρονομικός.

patrimonialium, i, ō. (ὑποκορ. τὸ patrimonium), κληρίον, μικρὸς κληρὸς.

patrimonium, i, ō. (pater) πατρὶα εὐσία, τὰ πατρῶα, κληρὸς.

patrinus, a, um, (pater) ὁ ἐπὶ πατρὶ-ζών, ὁ τὸν πατέρα ἔτι ζῶντα ἔχων.

patrisso, ara, (pater) πατριάζω, πατριάζω.

patrinus, a, um, πατρίως, πατρικίως, de patris, πατρὸς παραδότης.

patrus, a, um, (pater) πατριός, τοῦ πατρός. amor patrius, ἡ πατρικὴ (τοῦ πατρός) ἀγάπη. nomen patrium, τὸ πατρωνυμικόν. casus patrius, ἡ γενικὴ πτώσις.

2) πατρός, πατρόςθεν. fundus patris, κτήμα πατρόςθεν. res patris, ἡ πατρὴα εὐσία, τὰ πατρῶα. 3) πάτριος, τῆς πατρίδος. patris mos, πάτριον ἦθος. patria tellus, ἡ πατρία γῆ, ἡ πατρίς. nomen patrum, τὸ ἐθνικὸν ὄνομα.

patro, avi, atom, are, aliquid, ἐπιτελῶ τι. jussa, ἐπιτελεῖν, ποιεῖν τὰ προσταγμάτων. bellum, ἐπὶ τέλος ἄγειν τὸν πόλεμον. copia, κατορθοῦν τὸ ἐπιγένημα.

patrocinialis, e, (patrocinium) τῆς προστασίας. Ἑκπυρ.

patrocinium, i, ō. (=patrocinium) ἡ ὑπὲρ τινος ἀπολογία, συνηγορία. 2) ἐνίστα καὶ ὁ πελάτης. 3) προστασία, προστασία.

patrocinor, atus sum, ari, (patronus) aliquid, ἀπολογεῖμαι ὑπὲρ τινος, συνδικῶ, συνηγορῶ τινι, πατρωνεύω.

patrocles, is, ā. Πατροκλῆς.

patroclianus, a, um, τοῦ Πατροκλέου ἢ Πατροκλέους.

patroclus, i, ā. Πατροκλός.

patrona, ō, ὁ. προστασία, πατρωνίσσα.

patronalia, a, (patronus) τοῦ προστάτου, πατρωνικός.

patronatus, ūs, ā. προστασία, προστασία, πατρωνία.

patronus, i, ā. (pater) προστάτης, πάτρων, κατ' ἐξοχὴν διὰ τὸ συνηγορῶ, συνδικός.

patronymicus, a, um, πατρωνυμικός.

patrous, a, um, πατρός.

patruelis, e, (patruus) τοῦ ἐξ ἀδελφοῦ. fratror patruelis, εἴτε patruelis, ā. ὁ ἐξ ἀδελφός. soror patruelis, εἴτε patruelis, ὁ. ἡ ἐξ ἀδελφός.

patruus, a, um, (pater) τοῦ πατρὸς ἀδελφοῦ, τοῦ θετοῦ. μεταφ. συνηγορῶν, ἀνιστορῶν.—patruus, ā. ὁ πατρίδελφος, πάτρων, θετός. Παρὰ Πλάτωνα κομικῶς ὁ patruus mi patriissime, ὁ θεοτάτα μου θετε.

patulcius, i, ā. (pateo) ἐπὶ κλίσις ἱκανῶς.

patulus, a, um, (pateo) ἀνοικτός, ἀνεφγμίνος, ἀναπεπταμένος. 2) ἀναπεπταμένος, ἀνατεταμένος. 3) εὐρύς.

paucies εἴτε paucius, ἐπὶ ὀλιγάνκι, σπανίως.

paucisquum, i, ō. (paucus-Idusor) ὀλιγοσύνῳ.

paucitas, ūs, ὁ. (paucus) ὀλιγοτης, σπάνις.

pauculus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ paucus) ὀλιγος τις, πᾶν ὀλίγος.

paucus, a, um, (ἐκ τοῦ ὁμάτος πᾶν, ἐξ οὗ καὶ τὰ παύρος, πᾶν, paulus, pauper, parvus). ὀλίγος, paucior, ūs, ὀλιγώτερος.

paucissimus, α, um, ὀλίγιστος, ἐλάχιστος. paucum ας, ὀλίγον ἀργύριον. paucam tempus, ὀλίγος, βραχύς χρόνος. pauci, ὀλίγοι. paucum hesiarum, ὀλίγα τινὰ τῶν ἑσών. pauca (verba), ὀλίγα, βραχέα. paucis id volo, ὀλίγα τινὰ διαλεχθῆναι σοι βούλομαι, βραχέος λόγου δέουμαι. in pauca conferam, διὰ βραχέων, δι' ὀλίγων ἔρω. paucissimis absolvo rem, εἴτε δοτό, διὰ βραχυτάτων εἰπεῖν τι.

paulatim, ἐπὶ β. κατ' ὀλίγον, κατὰ μικρόν, κατὰ βραχύ. 2) ἡρέμ. locus paulatim accedens, τόπος ἡρέμα προσάνατος.

Paulianus, α, um, (Paulus) Παυλιανός, τοῦ Παύλου.

Paulina, α, θ. Παυλίνη, ης.

Paulinus, ι, δ. Παυλίνος.

paulisper, ἐπὶ β. μικρόν εἴτε ὀλίγον τινὰ χρόνον, μικρόν.

paulisper, paulo, paulus, κ.τ.τ. ταῦτ' τῷ paulisper κ.τ.λ.

paulo, ἴδ. paulus.

paululatim, ἐπὶ β. πάνυ ἡρέμ. Ἀπουλήσιος.

paululo, ἴδ. paululus.

paululus εἴτε paulillus, α, um, (ὀποκορ. τοῦ paulus) ὀλίγος τις, πάνυ ὀλίγος. paulula pecunia, ὀλίγον τι ἀργύριον. paulula vin, μικρά τις ὀδός. paululum deest, μικρόν τι ἐλλείπει. paululo deterius, ὀλίγω εἴτε μικρῷ τινι χείρον. 2) ἐπιβρῆματικώς. paululum respirare, μικρόν τι ἀναπνεῖν, paululum progredi, μικρόν τι, ὀλίγον τι προελθεῖν.

paulus εἴτε paulus, α, um, (ἐκ τοῦ parvulus) ὀλίγος, μικρός. paulus sumptus, ὀλίγον ἀνάλωμα. paulum pecuniae, ὀλίγον ἀργύριον. paulum interest, μικρόν διαφέρει. paulum aliquid sodare, μικρόν τι, μικρόν τινά χρόνον καθέζεσθαι. — paulo major, (σπάν. paulum major) μικρῷ μετρίων. paulo post εἴτε post paulo, κατὰ μικρόν. paulo ante, μικρόν εἴτε μικρῷ πρόσθεν. paulo progredi, ἐπὶ μικρόν προελθεῖν. paulo tolerabilis, ἀνεκτός πως.

Paulus εἴτε Paulus, ι, δ. Παῦλος. Paula, α, θ. Παῦλα.

pauper, ὄρις, πίνης, ἄπορος, ἐνδεής. alicuius rei, ἰνδεής τινος. pauper iugurium, πτωχικόν, πενιχρὸν καλὸδιδόν.

pauperellus, α, um, (ὀποκορ. τοῦ pauper) πενιχρός, πάνυ πίνης, πτωχός.

pauperellus, εἰ, θ. πένια, πενιχρότης. 2) παρὰ νεωτέρους ἢ ἑρμῆς.

pauperellus, ἐπὶ β. πενιχρότερον.

paupere, ανί, αιου, αρε, aliquem, πίνητα ποτῶ τινος. aliquem alicui ro, στρωθῶ τινά

paupertas, αἴς, θ. (pauper) πένια 2) ἐνδεής, πτωχεύει. pauperiatus, α, θ. (ὀποκορ. τοῦ pauperitatis) πένια.

pauperitatus, α, um, (pauper) πενιχρός, πίνης.

pausa, α, θ. παῦσις, παῦλα. pausam alicuius rei facere, παύειν τι.

pausabilis, α, δ. διαλείπων.

pausarius, ι, δ. (pausa) κελευστής (τῶν κωπηλατῶν).

pausatio, ἰονία, θ. (pausa) παῦσις, παῦλα. 2) ἐν ἐπιγρ. τελευταίη, θάνατος.

pausca εἴτε pausia, α, θ. εἶδος ἐλαίας. Pausias, α, δ. Πανυσίας.

pansillum, ἐπὶ β. ταῦτ' τῷ paucillum. pauso, ανί, αιου, αρε, παύομαι. 2) ἀναπαύομαι (ἐν τῷ τάφῳ). — pausatus, α, um, ἀναπαυόμενος. 2) πεπαυμένος.

Pausus, ι, δ. θεός τῆς ἀναπαύσεως.

paucillatim, ἐπὶ β. πάνυ κατὰ μικρόν, πάνυ ἡρέμα.

paucillisper, ἐπὶ β. πάνυ ὀλίγον χρόνον, πάνυ μικρόν.

paucillo, ἴδ. paucillus.

paucillulus, α, um, (ὀποκορ. τοῦ paucillus) πάνυ ὀλίγος, πάνυ μικρός. — paucillulum μικρόν τι, πάνυ μικρόν.

paucillus, α, um, (ὀποκορ. τοῦ paucus) πάνυ ὀλίγος, ὀλίγος τις, πάνυ μικρός, μικρός τις. — paucillum, ὀλίγον τι, μικρόν τι.

paucillo prius, ὀλίγον τι πρότερον, πάνυ ὀλίγω πρότερον.

pava, α, θ. (pavus) ὁ θῆλυς τρώς.

pavescere, εἰ, αιου, ερε, aliquem, ποτῶ, ἀναπτῶ, διαπτῶ τινά. Α. σπ.

Paventia, α, θ. (pavio) ὅα τις ἀλαξήτρια φόβου.

pavio, ανί, αιου, ερε, ἐπτόμαι, δέδωκα, φοβοῦμαι τι. aliquid pavio, δέδωκα, δέδοικα, φοβοῦμαι τι. ad aliquid, προελθεῖν ἐπὶ τινι.

pavio no, δέδωκα, φοβοῦμαι μὴ, pavens, ἐπτοημένος, περιδεής, περιφοβός.

pavesco, ερε, (ἐναρκτ. τοῦ pavio) προεῖμαι, aliquid, προεῖμαι ἐπὶ τινι, ἐφοβοῦμαι, φοβοῦμαι τι.

pavibundus, α, um, (pavio) ἐπτοημένος, περιδεής περιφοβός.

pavicula, α, θ. (pavio) ὁμαλίστηρ, (ὥπερ ἢ ἄλλος ὁμαλίστα).

pavide, ἐπὶ β. περιδεώς, περιφόβως. Α. σπ.

pavendus, α, um, (pavio) πτοαλός, δειλός. 2) ἐπτοημένος, περιδεής, περιφοβός. alicuius rei, φοβούμενος, ὁρρωδῶν τι. 2) πτοῖαν εἴτε ὁρρωδῶν ἐκποιῶν, φοβρός.

pavimentarius, ι, δ. (pavimentum) ὁ τὰ ἰδῶν κατασκευάζων. ἑρμῆς.

pavimentum, ανί, αιου, αρε, ἐδοκίμαζον, αἰετῶν

τω τὸ ἔδαφος ἢ τὴν γῆν. — pavimentum
 porticus, ἢ λιθόστρωτος στοά.
 pavimentum, i, οὐ. (pavio) δάπεδον, ἔδα-
 φος, κατ' ἐξοχὴν μὲν τὸ ἐπικροτόν ἢ σε-
 παγμένον καὶ ὠμαλισμένον ἔδαφος, ἐνίοτε
 δὲ καὶ τὸ λιθόστρωτον.
 pavio, iui, ium, ire, (συγγενὲς τοῦ παῖω)
 σάτω, κατασάτω, ἑδαπίζω. terram, τὴν
 γῆν. pavium, i, οὐ. τὸ δάπεδον.
 pavilius, i, iōnis, o. (pavio) παλμός.
 pavio, are, (θαμνιστ. τοῦ παύω) πταύμαι,
 φέβω πάλλω εἰτε πάλλωμαι.
 pavus, a, um, ū. pavio.
 pavus, ōnis, ā. τὰ ὠς.
 pavonaceus, a, um, (pavo) τῶνιος, τῶν
 εἰρησίων.
 pavonius, a, um, (pavo) τῶνιος, τοῦ
 τῶνιος.
 pavor, ōris, ā. (paveo) πτοία, φόος, δειρμ.
 pavorem alicui afferre, injicere, δειρμά-
 τινι ἐμποιεῖν, παρίχειν. omnes pavore oc-
 cupavit, cepit, ἅπαντας φόος ὑπέπληεν, ἔ-
 πυντες δειρματος ἐπληρώσαν. pavore aequo,
 ἢ ὑδροφοβία. — Pavor, ā. ὁ δειρμος (φόος).
 pavus, i, σπάν. ἀντί τοῦ pavio.
 pax, pācia, o. (pango = pango. Ὁ πλυννυ-
 κὸς τῆς λέξεως σπανιώτατος). εἰρήνη. pa-
 cem conciliare inter cives, εἰρήνην ποιεῖν
 τοῖς πολέταις (πρὸς ἀλλήλους). pacem fu-
 cere, componere cum aliquo, εἰρήνην ποι-
 εῖσθαι πρὸς τινα. pacem habere, εἰρήνην
 ἔχειν. agitare, exagere, ἄγειν. servare,
 πράττειν, φυλάττειν. rompere, παραβαί-
 νειν. est mihi pax cum aliquo, εἰρήνην
 ἔστί μοι πρὸς τινα. in pace, ἐν εἰρήνῃ.
 cum bona pace, εἰρησικῶς, δι' εἰρήνης. 2)
 εἰρήνη, ἡσυχία. pacis, ἢ γαλήνης τῆς θα-
 λάσσης. pace tua loquar eite discriam, μὴ
 χαλεπῶς τοῖς εἰρησμένοις, μὴ χαλεπῶς
 ἀποδίδου τὸν λόγον. pax! σίγα! ἔστι δὲ
 καὶ ἀγροῖον ἐπιπών. pax, πάξ. 3) πρα-
 γτης, χάρις (τῶν θεῶν). 4) Pax, ἢ Εἰρήνη
 (θεά).

paxillus, i, ā. πᾶσσα λέξ. aliquid paxillo

peccatus, ūs, ā. ἀμαρτήμα. Λ. σπ.
 pecco, avi atum, are, ἀμαρτάνω. in pi-
 quum, εἰς τινα. in turpitudine, περὶ τὴν πό-
 λιν, εἰς τὴν πατρίδα. multa peccataur in
 oratione, πολλὰ ἐν τῷ λόγῳ ἀμαρτάνεται.
 verbo peccavimus uno, ἐνὶ ῥήματι ἡμαρ-
 τήκα. — peccatum, ō. τὸ ἡμαρτημένον, τὸ
 ἀμαρτήμα, ἢ ἀμαρτία. peccati conscius,
 συνειδὼς (ἐαυτοῦ) τὸ ἀμαρτήμα. peccatum
 est patriam prodere, ἀμαρτημά ἐστι τὸ
 τὴν πατρίδα προδοῦναι.
 peccūdus, a, um, (peccus) πολύμηλος, πο-
 λύβοτος. Λ. ποιητ.
 peccen, iis, ā. (pecco) ἔκτεις, ἢ κτεδών (τῆς
 κόμης). 2) ἔπει ἴσκει κτενί, εἰον' ἔξανεν,
 ὠσαντιχὸς κτείς, κηπουρικὸς κτείς, κτη-
 δόνες τοῦ ζύλου, κ.τ.τ. 3) πληκτρον' ποιη-
 τικῶς ἢ λύρα καὶ ἡ φθῆ. 4) κτείς, τὸ περὶ
 τὰ αἰδοῖα τρίχωμα. 5) εἶδος πολυμήλου
 χοροῦ. 6) κτείς τῆς χειρὸς, digiti inter se
 peccine juncti, δάκτυλοι ἐναλλὰξ ἀλλήλοις
 συμπλεγμένοι. 7) κτείς, εἶδος κόγχης.
 peccinarius, ii, ā. (peccen) κτενοποιός. ἑ-
 πιγρ.
 peccinarius, ἐπιγρ. κτενοεἰδώς.
 peccino, avi atum, are, aliquid, κτενίζω τι.
 peccinus, a, um, ū. pecco.
 pecco, pecci, peccum, (σπαν. peccium) ὄρε,
 κτενίζω. consariem, τὴν κόμην. terram,
 τὴν γῆν κτενίζειν (τῷ κηπουρικῷ κτενί).
 lanam, πέκινον, πεκτεῖν, ἔξανειν ἔρεα.
 peccus, ἔκτενιμενός, τὴν τρίχα κτενοση-
 μένος. peccus vestis, ἡ εἴξαντος ἢ νεύσαν-
 τος ἐσθῆς. 2) κωμικῶς: aliquid, ἔξανω,
 καταξάινω τι (ῥάβδῳ ἢ μάστιγι).
 peccicollis, e, (peccus) σπηλαιος: peccora-
 lia, ō. (ὅπον. tegumenta) περιστέρειαι εἰτε
 περιστήλαιοι ἔξωαι ἐκ μετάλλου πλείονες
 ἐπαλλήλως, ἀποτελούσαι θώρακα.
 peccūdus, a, um, (peccus) εὐρύστερος,
 εὐρύστητος.
 peccinoculus, i, ā. (ὅποκερ. τοῦ peccus) κτε-
 νιον, εἶδος κόγχης.
 peccus, ōris, ō. στέρνον, στήρνα, στήθος.
 in peccus cadere, ἐπὶ τὰ στήρνα πίπτειν.
 peccus latum, στέρνα πλατὺ, στήθος πλα-
 τὺ. 2) μπαρ. τὸ στήθος, ἢ ψυχὴ, καρδιά,
 ὁ νοῦς. peccus pavium, διελὼν στήθος,
 διελὼν ψυχὴ. homo sine pectore, ἄνθρωπος
 ἀνασθητός. toto pectore amare, εἰς ὅλην
 τὴν καρδίαν φιλεῖν. gestare aliquid in pec-
 tore, ἔχειν τι ἐν τῷ στήθει, διαναῖν τι,
 διὰ φρενῶν ἔχειν τι. 3) τὸ φέρετον. cura
 peccorum peccoria, αἱ φέρεται ἀδεκαφαί.
 peccinoculum, i, ō. (ὅποκερ. τοῦ peccus)
 στερνίδιον, στήθιδιον.
 peccu, ū, ō. κτενον, βάσκημα. πληθ. peccus,
 καὶ peccus, τὰ κτενα, ὡσεύματα.

pecuniālis, ο, (pecu) κτηνώδης. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 pecuniārus, α, um, (pecu) τῶν κτηνῶν, προβατευτικός. res pecuaria εἶτε ἀπλῶς pecuaria, θ. ἢ προβατευτικὴ τέχνη, ἢ κτηνοτροφία. pecuaria, α, θ. ἐνίοτε ἢ προβαταία, τὸ κτηνοτροφεῖον. pecuniam facere, κτηνοτροφεῖν, προβατεύειν. greges pecuarii, ἀγέλαι κτηνῶν, βοσκημάτων εἶτε θηριώδων. pecuaria, orum, οὗ. ἢ ἀγέλη. —pecuniarius, ἄ, ὁ προβατευτής, προβατευτής. 2) ὁ τὰς δημοσίας νομάς ὠνούμενος.
 pecuniāus, α, um, (pecu) κτηνώδης, θηριώδης. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.
 pecuniālis, ο, (pecu) τῶν κτηνῶν, κτηνίτης.
 pecuniāffer, era, erum, (pecu-fero) (κτηνοφόρος) ἐπιθετον τοῦ θεοῦ Σουλθανοῦ ἐν ἐπιγρ.
 pecuniāus, α, um, τῶν κτηνῶν. 2) κτηνώδης, βοσκητευτικός.
 pecuniātor, oris, ἄ. σπετεριστής δημοσίων εἶτε κλέπτης.
 pecuniātorius, α, um, ιδιωτικός. Ἀμφ. γρ.
 pecuniātor, us, ἄ. (peculor) σπετερισμὸς δημοσίων, δημοσίων κλοπῇ. peculatum facere, τὰ δημόσια σπετερίζεσθαι, τὰ δημόσια κλέπτειν. peculātus, damnare aliquem, κλοπὴν τῶν δημοσίων καταψηφίζεσθαι τινος.
 pecuniārie, ο, (peculium) ἴδιος, εἰκείος· ἰδιόκτητος, οὐκ ἀλλότριος. pecuniārie avis, ἴδιον πρῶδατον. 2) ἴδιος εἰκείος, οὐ κοινός. hoc mihi peculiare est, τοῦτο ἴδιόν μοι ἐστίν. 3) ἴδιος, ιδιωτικός, εἰκείος, οὐ δημοσίου. pecuniārie servus, ἴδιος, ιδιωτικός δούλος. 4) ἐξαιρέτος, διαφέρων.
 pecuniārtier, ἐπὶ ῥ. ἴδιος, ἴδιος, ἐκ τῶν ἰδίων. 2) κατ' ἐξοχὴν.
 pecuniārtius, α, um, μεταγενέστερος τύπος τοῦ pecuniāris.
 pecuniātus, α, um, ἴδ. peculio.
 pecuniāto, avi, atum, are, aliquem, ἴδιον τι δίδωμι τινι. pecuniātus, α, um, ἴδιόν τι ἔχων, εὐπορος.
 pecuniātorum, i, οὗ. (ὁποκορ. τοῦ peculium) ἴδιον ἀργύριον.
 *pecuniātorus, α, um, (pecuniam) πολλὰ ἴδια κερκτημένος.
 pecuniātor, i, οὗ. (pecus) ἴδιον ἀργύριον, ἴδια οὐσία, κατ' ἐξοχὴν τῶν παίδων καὶ δούλων, οὐσίδιον. 2) πόσιθ.
 pecuniātor, ari, (peculium) ἰδιόκτηται, σπετερίζω, σπετερίζομαι, κλέπτω. republiācam, τὰ δημόσια.
 pecuniāta, α, θ. (pecus) χρήματα, κτήματα, οὐσία, πλοῦτος. pecuniam facere, οὐσίαν κτῆσθαι. magnam pecuniam ex metallis facere, πολλὴν οὐσίαν, πολλὰ χρήματα ἀπὸ τῶν μετάλλων παρασκευάζεσθαι. In

alienam pecuniam invadere, ἐπιχειρεῖν ἀλλοτρίοις χρήμασιν, ἐπιτεῖσθαι τῇ οὐσίᾳ τῶ πλοῦτος ἄλλου πινός. 2) κατ' ἐξοχὴν τὰ χρήματα, τὸ ἀργύριον. pecuniam alicui solvere, χρήματα, ἀργύριον τινι ἀποτίνειν. numerato, ἀριθμεῖν, confero alicui, εἰσπρίρειν τινι. credere alicui, πιστεύειν τινι. fenore collocare, δανείζειν, ἐκίγειν, πράττεσθαι. pecuniam alicui mutuum dare, κίχρημι (χρῆσαι) ἀργύριον τινι. pecuniam mutuum sumo, κίχρημαι (χρῆσασθαι) ἀργύριον. dies pecuniae, ἡ τῆς ἀποτίσεως ἡμέρα. pecunia praesens εἶτε numerata, ἀργύριον πρόχειρον εἶτε ἑτοιμον. (μετρητὰ). pecuniālia, ο, χρηματικά. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἐξῆς τρεῖς.
 pecuniālie, ἐπὶ ῥ. χρηματικός.
 pecuniāris, ο, χρηματικός.
 pecuniārtier, ἐπὶ ῥ. χρηματικός.
 pecuniārtius, α, um, χρηματικός. pecuniāria res, χρηματικὴ ἔμλη. res pecuniāria, τὰ χρήματα.
 pecuniātorus, α, um, (pecunia) πολὺ, χρήματος, πλοῦτος. 2) χρηματιστικός.
 pecus, oris, οὗ. (ἴσως ἐκ τοῦ πόκος) κτήνη, θήματα. bubulum, αἱ βόες. caprinum, αἱ αἰγες. ovillum, αἱ βόες. equinum, αἱ ἵπποι. volatile, θήματα ἐρνύων, ἐρνύθες. aquatico, αἱ ἰχθύες. majus, τὰ μέγιστα βοσκήματα, τὰ ἵπποφόρδια, βουκόλια. κ. τ. τ. minus, τὰ πρῶδατα, αἱ αἰγες, κ. τ. τ. 2) κατ' ἐξοχὴν τὰ πρῶδατα, αἱ αἰγες. pecus tendere, πίκειν, κείρειν τὰ πρῶδατα. 3) εὐὸ' ὅτε τὸ πρῶδατον halatus pecorum, ὁ μηχανισμὸς τῶν πρῶδατων. 4) ζῶον, κτήνος. 5) μετ. ὁ κτηνώδης ἄνθρωπος, ὁ ἄλογος, καθυβήλιος.
 pecus, ūdis, θ. κτήνος, ζῶον. pecudes, τὰ κτήνη. pecudes nantes, αἱ ἰχθύες. Indica pecus, ὁ ἔλεφας. pecudes lucra, τὰ ἀγρία θηρία. 2) κατ' ἐξοχὴν τὰ πρῶδατον, ὁ ἡ δὲ arma ante pecudes, αἱ βόες καὶ τὰ πρῶδατα. 3) ἀντί τοῦ pecus, oris, τὰ κτήνη. 4) μεταγ. ὁ κτηνώδης εἶτε ἄλογος ἄνθρωπος.
 *pecusculum, i, οὗ. (ὁποκορ. τοῦ pecus) πρῶδατον.
 pedālia, ο, (pes) ποδιαίος, τὸ μῆκος ἐνός ποδός. 2) pedalis, is, θ. (ὅπον. solea) ποδῆτον, πόδιον.
 pedāmon, ūnis, οὗ. ταῦτ' τῷ pedamentum. pedāmentum, i, οὗ. (pedare) κάραξ, χάραξ, στυλός, (πρὸς ἀνάδειξιν ἀμπελίων ἢ δένδρων).
 pedāneus, α, um, (pes) ποδιαίος, ἐνός ποδός τὸ μῆκος. 2) pedaneus iudex, ὁ χαμαιδικαστής. 3) ἄδίκιον ἀντί pedarius.
 Pedanus, α, um, ἴδ. Pedum.

pedārius, a, um, (pes) ἐλάττωτος ἀξιωμα-
τος εἴτε τιμῆς. pedarius senator εἴτε ἀ-
πλῶς pedarius, ἀ. βουλευτὴς ὁ οὖτω εἰς
ἀρχὴν κατασταθείς καὶ οὐκ ἔχων διὰ τοῦτο
ἐξουσίαν τοῦ λέγειν ἐν τῇ συγχλήτῳ, ἀλλὰ
τοῖς ποσὶ μόνον μεταβαίνειν ἐπὶ τὸν χώρον
τῶν οὕτως ἢ ἐκείνως παρινούντων. 2)
ποδῆτος.

*pedātim, ἐπιρ. κατὰ πόδα.

pedāto, iōnis, θ. (pedare) χαράκωσις (ἀμ-
πέλων).

pedātura, w, θ. (pedare) ποδισμὸς, μέτρησις
κατὰ πόδας. 2) χωρίον ποσὶ μετρηθέν.

pedātus, a, um, ἴδ. pēdo, are. 2) ἀπὸ τοῦ
pes, πόδας ἔχων.

pedāus, ūs, ā. (pes) πρόσδοτος, προσβολή.
Σημ. pedato ἀντὶ τοῦ pedatu.

pedāplana, orum, οὐ. (pes-planus) τὰ χα-
μηλὰ, τὰ κάτω (οἰκοδομήματος). Α. τοῦ
μεταγ. Λατ.

pedes, itis, (pes) πεζός. pedes eo, incedo,
πεζός εἴτε πεζῇ πορεύομαι pedes venatur,
πεζός εἴτε πεζῇ θηρεύει. 2) pedes, ἀ. ὁ
πεζός στρατιώτης. 3) πεζός. pedum equum,
πέλων δύναμις. 4) περιληπτικῶς pedes,
ἀ. ὁ πεζός, τὸ πεζόν, ἢ πεζικὴ δύναμις.

pedester, itis, (pes) πεζός, πεζικός,
(οὐχ ἱππικός). pedester ei equester exer-
citus, τὸ πεζὸν καὶ τὸ ἱππικόν. pedestris
ei equestris pugna, πεζομαχία καὶ ἱππο-
μαχία. pedestres, ἀ. πληθ. εἰ πεζοί. 2)
πεζός (οὐ ναυτικός). equis pedestres ei
navales, ἢ πεζικὴ καὶ ἡ ναυτικὴ δύναμις.

animalia pedestra, τὰ χερσαία ζῷα. adi-
tus pedestester, ἢ κατὰ γῆν πάροδος. 3) πε-
ζός (οὐ ποιητικός). oratio pedestris, ὁ πα-
ζός λόγος. 4) πεζός, ταπεινός, χυδαίος.

pedicentim, ἐπιρ. (pes-tendo) ἐπὶ πόδα,
βάδην. 2) ἡρέμα, ἡσυχῶς.

pedica, w, θ. (pes) ποδίστρα, ποδάγρα,
πέδη. 2) μεταγ. ὁ δεσμός, τὰ δεσμά.

pediculus, i, ā. (pes) ποδίσκος τρυγητηρίου.

pediculōsus, a, um, (pediculus) φθειρώδης.

pediculāris, e, (pediculus) φθειρικός. pedi-
cularis morbus, ἡ φθειρίσσις.

pediculārius, a, um, φθειρικός.

pediculōsus, a, um, φθειρώδης.

pediculus, i, ā. (ὁποσοῦ τοῦ pes) ποδι-
σκός, πόδιον, ποδάριον. 2) μίσχος, πέλ-
μα (μύλων, σταφυλίων, φύλλων κ.τ.τ. ἴδε
καὶ τὸ ἔξης).

pediculus, i, ā. (ἐκ τοῦ pedis) φθειρ.
pediculus, i, οὐ. (ὅσοι. τοῦ pes) ποδίσκος.

Ἐτέρα γραφή pedulus.

pedis, is, ā. καὶ θ. (pes) φθειρ.

pedissequus εἴτε pedissequus, a, um, (pes-
sequor) ἀκόλουθος, ἐπαδός. pedissequus,
ἀ. ὁ ἀκόλουθος, ὁπαδός, κατ' ἐφεχὴν ὁ

δούλος ὁ ἀκόλουθος. pedissequa, w, θ. ἡ
ἀκόλουθος.

peditatus, ūs, ā. πεζόν, πεζικόν, πεζικὴ
δύναμις.

peditum, ἴδ. pēdo, are.

pēdo, avi, atum, are, (pes) aliquid, χα-
ρακῶ (ἀμπελον κ.τ.τ.).

pēdo, ūis, ā. (pes) πλατύπους. Κύρ. ὅν.

Pedo, Pedon, ὡς τὰ ἑλλήν. Ποδῆς καὶ
Πέδων.

pēdo, prēdi, pediatum, ūre, πᾶρ δ' ω. po-
ditum, i, οὐ. ἡ πορδῆ.

pedūlis, e, (pes) τῶν ποδῶν.

pedum, i, οὐ. (pes) καλαύροψ, χαίτος.

Pedum, i, οὐ. ἡ Πέδα, πόλις τῆς Λατίνης.

Pedānus, a, um, Πεδανός.

pegānon, i, οὐ. πήγανον, (βοτάνη).

Pegāsīus, a, um, Πηγασήιος.

Pegāsēus, a, um, Πηγασίος, Πηγασίος.

Pegāsīānus, a, um, Πηγασιανός.

Pegāsīs, idis, θ. Πηγασίς. undō Pegasi-
des, ἡ Πηγασίς κρήνη, ἡ ἵππου κρήνη.

Pegasides, πληθ. Πηγασίδες, αἱ Μούσαι.

Pegāsas, (-os), i, οὐ. Πήγασος.

pejo, es, θ. πηγή.

pejoma, itis, οὐ. πηγμα.

pejmaria, e, (pejma) τοῦ πηγματος. Λμφ. γρ.
†pejmaria, ōis, θ. (pejero) ἱπποκία.

pejero, avi, atum, are, (per-jura) ἱππο-
κῶ, de re, περὶ τινος. Stygius undas, ἀντὶ
τοῦ per Stygion, ἱπποκίαν τὰ Στύγια ὕ-
δατα εἴτε πρὸ τῆς Στύγος.

pejor, us, ἴδ. malus.

pejoro, are, (pejor) aliquid, χείρον ποιῶ
τι. 2) οὐδ' ἔτι χείρων γίγνομαι. Α. τοῦ
μεταγ. Λατ.

pejus, ἐπιρ. ἴδ. male.

pelāgia, w, θ. πορφυρά, κογχύλη.

pelāgius, a, um, πελαγίος.

pelāgius, a, um, πελαγίος. pelagiūm, ū,
οὐ. πορφυρά, (τὸ βάλμα).

Pelāgōnia, w, θ. Πελαγονία.

pelāgus, i, οὐ. πελάγος.

pelāmis, idis, καὶ pelamy, ūdis, θ. πηλα-
μίς, πυλαμύς.

Pelāgi, ōrum, ā. Πελασγοί. Pelāgia, w,
θ. Πελαγονία. Pelāgis, idis, καὶ Pelāgias

īdis, θ. Πελασγίς, Πελασγιάς. Pelāgi-
cus καὶ Pelāgius, a, um, Πελασγικός, Πε-
λασγός. Pelāgius, ā. ὁ Πελασγός.

pelēciānus, i, ā. πελεκάν, πελεκας.

pelēciānus, i, οὐ. εἶδος ὥρελογίου ἡλιακοῦ
ἐν σχήματι διστόμου πελεκάνου.

pelēciōs, i, ā. πελεκίνος, (βοτάνη παρα-
σιτώσα τῇ φασκῇ).

Pelēciās, a, um, Πηλεΐος, Πηλεΐος.

Pelēciārius, a, um, Πηλεϊονίος, τοῦ Πη-
λαγονίου ὄρους τῆς Εὐσσελίας.

Pelena, εἰ καὶ εὐος, ἄ. Πηλέως.
Pelna, ω, ἄ. ταῦτ' ἐπὶ Pelias, ω.
Pelneus, α, um, Πηλιακός, τοῦ Πηλίου ὄρους.
Pelias, ἄdis, θ. Πηλιάς, Πηλιακή.
Pelias, ἄdis, θ. Πηλιάς, (ἡ τοῦ Πηλίου κόρη).
Pelias, ω, ἄ. Πηλιάς.
pellēceus, ταῦτ' ἐπὶ peliceanus.
Pelides, ω, ἄ. Πηλεΐδης.
Peligni, orum, ἄ. Πελίγνοι, ἔθνος ἰταλίας ἐν τῇ Σαυνίτιδι. **Pelignus**, α, um, Πελίγνός, τῶν Πελίγνων.
Pellon, ι, οὔ. Πήλιον, ὄρος τῆς Θεσσαλίας.
 Σημ. **Pelios**, ἄ. ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ Pelion, οὔ.—**Pelios**, α, um, Πηλιακός.
Pella, ω, καὶ **Pelle**, ες, θ. Πέλλα. **Pellaeus**, α, um, Πελλαίος, καὶ ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ Ἀλεξανδρίνου ἢ Λιγυρίου.
pellaeus, (pellaeus) ἐπαγωγὴ ἀπάτη. 2) παλ-
 λακεία.
Pellaeus, α, um, ἴδ. Pella.
pellaeus, ι, ἄ. (pellis) δερματοργός.
pellaeus, ādis, (pellis) ἐπαγωγός, ἀπατηλός.
pellaeus, α, um, ταῦτ' ἐπὶ pellis.
pellaeus, α, θ. ταῦτ' ἐπὶ perlecebra.
pellaeus, iōnis, θ. (pellego) ἀνάγνωσις.
pellectus, α, um, ἴδ. pellicio. 2) ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ perlectus.
pellego, ēre, ἀρχαϊκῶς, ἀντὶ τοῦ perlego.
Pellene, ες, θ. Πελλήνη.—**Pellenaeus**, α, um, καὶ **Pellenaeus**, ε, Πελληναίος.
Pellendones καὶ **Pelendones**, um, ἄ. Πε-
 λένδονες, ἔθνος ἰσπανικόν.
pellensina, ω, θ. (pellis-sus) βυσσῆτον.
pellex, icis, θ. πάλλαξ, παλλακίς, παλ-
 λακή.
pellēceus, ūs, ἄ. (pellex) παλλακεία.
pellēceus, α, um, ταῦτ' ἐπὶ pellis.
pellis, ocī, octum, ēre, (per-lucio) ali-
 quom, ἐπάγεται, προσάγεται, ἐφέλκεται
 τινα. ad societatem belli, ἐπάγεται τινα
 πρὸς συμμαχίαν, προσάγεται τινα σύμ-
 μαχον. aliquem ad se donis, προσάγεται
 ἐφέλκεται τινα δωρεαίς.
pellis, α, um, (pellis) δερμάτιος, διεφθί-
 ρηνος.
pellisula, ω, θ. (δποκορ. τοῦ pellis) δερμά-
 τιον. παροιμ. **pellisulam curare**, τὸ σῶμα
 θεραπεύειν.
pellisula, are, (pellisula) aliquod, δέρματι
 περιλαμβάνω, δερματῶ, ὑποδερματίζω,
 στερφῶ τι.
pelliger, era, erum, (pellis-gero) δερμα-
 τοφορῶν. Δμφ. γρ.
pellisus, α, um, (pellis) δερμάτινος.
pellis, ūnis, ἄ. (pellis) δερματοργός.
pellis, is, θ. (πέλλα) δέρμα, δορά. **pellis ca-
 prina**, τὸ αἰγίον δέρμα, ἢ αἰγὴ. **ionis**,

derma λέοντος, λεοντῆ. 2) ἔτι ἐκ δερματός
 πεποιήται, ἢ διεφθέρη, ἢ δερματίνη εὐθής
 ἢ δερματίνη σκληρή, τὸ ὑπόδημα, κ. τ. τ.
 3) σπαν. ὁ χρώς.
pellisus, α, um, (pellis) δερματοφορῶν, ὁ
 διεφθέρηνος, ἢ διεφθέρηνος. — **ovem pellis**,
 πρὸς τὰς διεφθέρηνους ἐσταγαγμένα διὰ τὴν
 τῶν ἑρίων ἀρετὴν. **habitus pelliti**, ἐσθῆς
 δερματίνη.
pello, pēpili, pulsus, ēre, (πέλλω, κίλλω,
 βάλλω) aliquem ἢ aliquid, ὥσῳ, κρούω
 τινὰ ἢ τι. **humum pedibus**, κρούειν τὸ
 ἔδαφος τοῖς ποσίν. **pergna** εἴτε **lyram**,
 κρούω, πλήττω τὰς χορδὰς. **foros**, κρούω
 τὴν θύραν. **sagittam**, ἀφίημι βέλος. 2)
 προσβάλλω τινὰ ἢ τι, πρὸς τινα, πρὸς τι.
imagines animarum pellunt, τὰ εἰδωλα προσ-
 βάλλει πρὸς τὴν ψυχὴν. 3) ἐξουῶ, ἐξ-
 λαύω, ἐκβάλλω τινὰ ἢ τι. **aliquem domo**
dominatione patria, ἐξελαύνω, ἐκβάλλω
 τινὰ ἐκ τῆς οἰκίας, ἐκ τῆς ἀρχῆς, ἐκ τῆς
 πατρὶδος. **praesidium ex arce**, ἐξουῶ τὴν
 φρουρὰν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως. **pulsus in**
castrum εἴτε **patria**, ἐκπεσὼν τῆς πατρὶδος.
expello curas vino, ἐξελαύνω τὰς φροντί-
 δας αἶνῳ. 4) **aliquem**, τρέπειν εἰς φυγὴν,
 τρέπασθαι (τρέψασθαι) τινα. **hostem**, τὸν
 πολέμιον.
Pellonius, ω, θ. (pello) ἀλεξίτηρία τις θιά.
pellus, ι, πελλός.
pellucēo, ēre **pellucēo**, xi, ēre, (per-luceo)
 διαφαίνωμαι, διαφαίνω, διαλάμπω. **per-**
lucens ether, διαφανὴς αἰθήρ. **metafor.**
mores dicentis ex oratione pellucēt, τὰ τοῦ
 λέγοντος ἥθη ἐκ τοῦ λόγου διαφαίνεται.
perlucens amicis, διαφανὴς περίκληρα.
metafor. **perlucens oratio**, διαφανὴς, σαφής,
 λαμπρὸς λόγος.
pellucidus, ūis, θ. (pellucidus) διαφά-
 νεια.
pellucidulus, α, um, (δποκορ. τοῦ pellu-
 cidus) διαφανής.
pellucidus, α, um (per-luceo) διαφανής.
 2) λαμπρός.
pelluvium, ω, θ. καὶ **pelluvium**, ii, οὔ. (res-
 lavo) ποδάνιπτρον.
Pelopon, (-is), ω, θ. Πελοπόναι.
Peloponnesus, ἄdis, καὶ **Peloponnesus**, idis, θ. Πε-
 λοπόννητος.
Peloponnesus, α, um, Πελοποννήσιος, Πελοπόναιος.
Peloponnesus, α, um, Πελοπόναιος.
Peloponnesus, arum, ἄ. Πελοποννῆται.
Peloponnesus, α, um, Πελοπόναιος.
Peloponnesus, ium, ἄ. Πελοποννήσιοι.
Peloponnesus, α, um, Πελοποννησιακός.
Peloponnesus, α, um, Πελοποννήσιος.
Peloponnesus, (-os) i, θ. Πελοποννήσιος.
Pelops, opis, ἄ. Πελοψ.

Pelorias, ἡδία, καὶ Peloris, ἡδία, ὁ. Πελο-
 ρία, Πελοριός, ἄκρα τῆς Σικελίας.
 peloris, ἡδία, ὁ. πελορία, εἶδος κόγχης.
 Peloritanius, α, um (Pelorias) τῆς Πελο-
 ριάδος ἄκρας.
 Pelorus, (-os), ἰ, ἀ. καὶ Pelorum, ἰ, οὐ.
 ἡ Πελοριός ἄκρα.
 pelus, ω, ὁ. πέλυσ.
 pelustas, (-a), ω, ἀ. πελυστάς.
 pelusius, α, um, (pelus) πελυστός.
 peliger, ἔρα, ἔρυν, (pelus-gero) πελυστοφόρος.
 Pelusium, ἰ, οὐ. Πηλούσιον. Pelusius, α,
 um, Πηλούσιος, Πηλουσιακός. Pelusius,
 ω, ἀ. Πηλουσιώτης.
 pelvis, ἰς, ὁ. (πίλως) λεκάνη.
 penia, ἄλς, οὐ, πέμια.
 penarius, α, um, (penus) τοῦ σίτου, τῆς
 τροφῆς.
 penax, ἄλς, εἴτε penālis, ἰς, ἀ. ἄχρηστος
 ἐνικὸς τοῦ penatus.
 penates, um, ἀ. (penes, penitus) πατῆροι
 θεοί, γενέθλιοι, κτήσιοι, μύχιοι εἴτε ἐρ-
 κιοί θεοί, πρὸ. 187. καὶ Διον. Ἀλ. ἀρχ.
 Ρωμ. βιβλ. ἀ. κεφ. 67 καὶ 68. — μεταφ.
 ad penates rodo, εἰς τὰ ἴδια, εἰς τὴν οἰ-
 κίαν ἐπανέρχεται. parvi penates, μικρὰ
 οἰκία. ποιητ. penates, ὁ οἶκος τοῦ τινος,
 ὁ ναός.
 *penatiger, ἔρι, ἀ. (penates-gero) ὁ τοῦ
 πατῆρος θεοῦ φέρων.
 pendeo, rependi, ere, κρέμαμαι, ἐξήρη-
 μαί. ab, ex aliquo re, ἀπὸ, ἔκ τινος. ex
 arbore, ab arbore pendens, ἐκ τοῦ δέν-
 δρου, ἀπὸ τοῦ δένδρου κρεμάμενος. de ca-
 mera, ἀπὸ τῆς καμάρας. collo, de collo,
 de service alicujus, κρεμάσθαι ἀπὸ τοῦ
 τραχήλου τινός. scopulus pendet, κρημνὸς
 κρέματα, ἐπικρέμαται. pendere pennis,
 αἰωρεῖσθαι ταῖς πτέρυξι. reus pendet, τὸ
 ὄνομα τοῦ ὑποδίκου ἔκκειται, ὁ ὑποδίκος
 οὕτω κίεταται. 2) μεταφ. ex aliquo, εἴτε
 ex aliqua re, κρεμάσθαι, ἐξήρησθαι ἔκ τι-
 νος. ex te pendet omnia vita, ἡ ζωὴ
 πάντων ἐκ σοῦ ἐξήρηται εἴτε κρέμαται,
 ἔκ σοῦ εἴτε εἰς σὲ ἀνήρηται. republica
 pendet ex illo (de illo, in illo), ἡ πολιτεία
 ἐπ' ἐκείνῳ ἀνάκειται. 3) pendeo ab ore
 est vultu alicujus, ἀνήρηται τῷ ὄφει πρὸς
 τινα, προσέχω τινί. 4) κρέμαται, αἰωρεῖ-
 μαί, μεταωρίζομαι, ἀστατῶ. pendens a-
 nimi εἴτε animo, μετέωρος τῇ διανοίᾳ.
 pendigo, ἡνις, ὁ. (pendeo), εἶδος ἀποστή-
 ματος. 2) κολίωμα ἀγέλατος.
 pendio, rependi, pensum, ere, aliquid,
 σταθμῶ, σταθμίζω, ζυγοστατῶ τι. 2) συ-
 γχέως μεταφορικῶς· σταθμᾶσθαι, ἐξετά-
 ζειν. μεταρῖν, τιμᾶν τινα ἢ τι. aliquidem
 non ex fortuito, sed ex calculo, μετρεῖν

τινα οὐ τῇ τύχῃ, ἀλλὰ τῇ ἀρετῇ. aliquid
 magis pendere, τιμᾶν εἴτε τιμᾶσθαι τι
 πολλοῦ, περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι τι. aliquid
 nihili εἴτε nocci, ἐν οὐδενὶ λόγῳ τιμᾶσθαι
 τι, minoris, περὶ ἑλάττωτος ποιεῖσθαι τ.
 3) τίνα, τιμᾶ τι. pensum alicui, τίνα
 εἴτε ταλὴν ἀργυρίον τινα. tributum, φέ-
 ρειν εἴτε ὁποῖα τινα φόρον. pennis, δι-
 κην τίνα. — penam, α, um, τιμωρ. nihil
 penalis est, οὐδὲν τιμωτέρον ἐστίν, οὐδὲν
 κρημνὸν ἐστί. — nihil pensi habeo εἴτε
 ducio, οὐδενὸς μίλει μοι, οὐδενὸς φρονέ-
 ζω. neque fas, neque fidei pensi habet,
 οὐδὲν φρονεῖται οὔτε τοῦ δίκου οὔτε τῆς
 πίστεως, ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίεται οὔτε τὸ
 δίκον οὔτε τὴν πίστιν. — penam, οὐ. τὸ
 ἐπιταγμένον ἔργον, τὸ πρόσταγμα. 4)
 οὐδαιτέρως· σταθμὸν εἴτε ἄλλην ἔχειν, ἑλ-
 κειν. tantumdem εἴτε idem pendere, τὸν
 αὐτὸν σταθμὸν ἔχειν, ταὐτὸ ἑλκεῖν. exa-
 gena pondi pendunt, ἑκαστον ἐξήκοντα
 λίτρας ἑλκεῖ.
 pendulus, α, um, (pendeo) κρεμάμενος, κρε-
 μαστός. 2) κρεμαστός, ἀπικρεμάμενος, κρη-
 μνώδης. 3) μεταφ. ἀστατός, ἀστατὴν.
 pen, ae, ἐπὶ. ταὐτὸ τῷ peno.
 Peneia, Peneius, ἰδ. Peneus.
 Penelepe, ἔα καὶ Penelepa, ω, σπέν, Pe-
 nelepa, α, ὁ. Πηνελόπεια, Πηνελόπεια. Pe-
 nelepeus, α, um, Πηνελόπειος.
 penelope, ὄρις, ἀ. πηνελόψ (ἄρνει).
 pones, πρὸ. μετ' αἰτίας. παρά τινα. pones
 vos est, παρ' ὁμιν, ἐν τῇ ἡμετέρῃ οἰκίᾳ
 ἐστίν. pones accusatorem, παρά τῷ κατα-
 γόρῳ. 2) ἐν τινι, ἐπὶ τινι. pones te es?
 ἐν σοὶ εἴ; pones te culpa est, σὺ τὴν αἰ-
 τίαν ἔχεις. pones Pompejum est iudicium,
 ἐπὶ τῷ Πομπηίῳ ἐστὶ κρίσις. summum i-
 rium pones eum est, ἡ ἔλα δύναμις ἐν ἑ-
 κείνῳ ἐστίν. ἢ πρὸ. αὐτῇ καὶ ἀπὶ τίθεται
 τῇ πτώσει, σὺν quom pones arbitrium est.
 penetrabilis, ο, πόριμος, εὐτρεπτός, εὐδαι-
 δατος. 2) πρώτος. 3) διαπνεύων, δια-
 δοτικὸς, εἰσδυόμενος.
 penetrat, ἰδ. penetratilis.
 penetrare, ἰδ. penetratilis.
 penetratilis, ο, διαδοτικὸς. 2) μύχιος, ἐνδύ-
 μχος. di penetratiles, ἀντὶ τοῦ penates,
 οἱ μύχιοι εἴτε πατῆρες θεοί. — penetratilis
 εἴτε penetrat, ἄλς, οὐ. ὁ μύχιος (οἰκίας,
 ναοῦ, πόλεως, θαλάσσης, τῆς ψυχῆς, κ.τ.τ.)
 — ποιητ. penetratilis, τὸ μύχιον ἀγαλμα, τὸ
 ἐν αὐτῷ ἱδρυμένον.
 penetratilis, ἐπὶ. ἐνδουόμχος, ἐνδον. Ἀ. ταῦ
 μεταφ. λατ.
 penetratilis, ὄρις, ὁ. διδύμοι, ἐνδύμοι, εἰς-
 δύσις.

penetrator, ōris, ἄ. (penetro) ὁ εἰσδύμι-
νος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

penetro, avi, atum, are, (penitus) aliquid,
εἰσδύω τι. pedem intra edos, τιθέναι τὸν
πόδα ἔσω τῆς οἰκίας. se penetrare in spe-
cies, εἰσδύεσθαι ἐνδύεσθαι εἰς ἄντρον. se
penetrare in fugam, διαδύεσθαι εἰς φυγὴν.
foras penetrare se, διαδύεσθαι ἔξω. pene-
tratus, εἰσδός. 2) εὐδαίμωνως εἰσδύεσθαι,
ἐνδύεσθαι, διαδύεσθαι. per angustias, δια-
δύεσθαι διὰ τῶν στενῶν. vox ad aures pe-
netrat, φθόγγος ἐνδύεται εἰς τὰ ὦτα. res
in animos, τὰ πρᾶγμα ταῖς ψυχαῖς εἰσε-
ρεῖ εἰς τὰς ψυχὰς ἐνδύεται. 3) μεταβατικῶς
εἰσδύεσθαι τι. vox aures penetrat, ὁ φθόγ-
γος εἰσδύεται τὰς ἀκοάς. penetravit Aegy-
ptum, διέδωκε διὰ τῆς Αἰγύπτου, εἰσεῖδεν τὴν
Αἴγυπτον.

Penitus, (-os), ἰ, ἄ. Πηνειός, ποταμὸς τῆς
Θεσσαλίας. Penitus καὶ Penos, a, um,
Πηνήσιος. Penitis, Ydis, θ. Πηνήσιος.

penicillus, i, ὁ. καὶ penicillus, i, ἄ. (pe-
nis) γραφίς, (κατ' ἔξοχὴν ἢ τριχίνην γραφίς
τῶν ζωγράφων καὶ κονιατῶν). 2) ματὶς.
3) σπογγίον.

peninsula, τὰ τὸ τῷ pennisula.

penis, is, ἄ. ἀρχαῖως ἢ ὠρὰ, κέρκος. 2)
συνήθως τὸ πέος, ἢ κέρκος, ἢ πίσθη. με-
ταφ. ἢ πορνεία.

penissime, id. penitus.

pennis, ἐπίρ. ἐνδομυχί, ἐνδοτᾶτω.

*penitus, a, um, (penis) ὠρὴν ἔχων.

penitus, a, um, μόγις, ἐνδομυχί, ἐνδο-
τᾶτος, ὁ ἐνδον. penissimus, a, um, μυ-
χαίτατος.

penitus, ἐπίρ. μυχοί, ἐνδομυχί, ἐνδοτᾶτω,
ἐνδον. penitus in Thraciam se abdidit,
εἰς τὴν μυχὴν τῆς Θράκης ἑαυτὸν ἐκρύψε.
argentum penitus abditum, ὁ ἄργυρος ὁ
ἐν μυχῇ τῆς γῆς εἰς τῆς γῆς ἐνδον κεκρυμ-
μένος. terra penitus deliscens, γῆ βαθύως
γὰσκευσα. extra penitusque, ἔξω τε καὶ
ἐνδον. μεταφ. penitus aliquem diligere,
ἐκ τῆς καρδίας φιλεῖν τινα. 2) ἄρδην,
πᾶν πᾶν, παντελῶς. panitus tollere ali-
quid, ἄρδην ἀναερεῖν τι. penitus intelli-
gere, παντελῶς κατανοεῖν.—penitissime,
ἐνδοτᾶτω. κατὰ συγκοπήν penissime, ἐν-
τελῶς.

penna, ae, θ. (ἀρχαῖα. penna. συγγενὲς τοῦ
πετινός) πτεῖλον, πτερόν, ἢ αὖ sine pennis,
πτέρυξ ἄνευ πτεῖλου. 2) πτερόν, πτέρυξ,
(τῶν ἐρνιθῶν). pennas explicare, ἀναπατα-
νῶναι τὰς πτέρυγας. pennas ventore, ἀρι-
πτασθαι. 3) πτεῖλον εἴτε πτερόν τῶν μωιῶν,
μελισσῶν, ὄρνων, κ.τ.τ. 4) τὸ πτερόν τῶ
πτε τοῦ βέλους ἢ τοῦ βέλους, καὶ μετα-
νομαζὶς αὐτὸ τὸ βέλος. 5) ἢ τῶν ἐρνιθῶν

πτῆσις καὶ αὐτὸς ὁ εἰσδύμι-
νος. 6) κάλαμος γραφικός.

pennarium, ii, ὅ. (penna) καλαμοθήκη
(καλαμαρίον). Α. Γλωσσάριον.

*pennatulus, a, um, (ὕποκορ. τοῦ penna-
tus) πτερωτός.

pennatus, a, um, (penna) πτερωτός.

pennescere, ere, (penna) πτεροφυᾶν. Α. τοῦ
μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξέξ.

pennifer, era, eram, (penna-fero) πτερο-
φόρος.

penniger, era, eram, (penna-gero) πτερο-
φόρος.

Penninus, a, um, Πηνήσιος.
mons Penninus, ἄ. εἴτε Pennina Alpes,
θ. τὸ Πηνήσιον ὄρος, μέρος τῶν Ἀλπεων.

*pennipes, edis, (penna-pes) πτερόπους.

pennipolens, nitis, (penna-polens) τὴν ἰσχὺν
ἐν ταῖς πτέρυξιν ἔχων, πτερωτός. Α. ποιητ.

*pennor, ari, (penna) πτερόμαι.

pennula, ae, θ. (ὕποκορ. τοῦ penna) πτερόνιον.
pensabilis, e, (pensa) δυνάμενος ἀντισπ-
κωθῆναι. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

pensatio, ionis, θ. ἀντιστήκωσις. 2) στάθ-
μησις, διάσκεψις.

pensator, ōris, ἄ. σταθμιστής.

pense, ἐπίρ. σπουδαίως. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

*pensiculus, ἐπίρ. ἐκκεμμένος.

pensiculus, are, (pendo) aliquid, σταθμῶ-
μαι, ἐξετάζω τι.

pensilis, e, (pendeo) κρεμαστός, κρεμά-
μενος.

pensim, ἐπίρ. (pendo) ἐκκεμμένος. Ἀμφ. γο.

pensio, ionis, θ. (pendo) στάθμησις. 2)

ἀπότισις. 3) μισθός, τιμή.

pensitatio, ionis, θ. (pensio) ἐκτεσις, ἀν-
τιστήκωσις. 2) δαπάνη.

pensitator, ōris, ἄ. (pensio) ὁ σταθμώμενος.

pensito, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ pen-
so) aliquid, σταθμῶμαι, ζυγασταῶ τι. 2)

μεταφ. σταθμᾶσθαι, ἐξετάζειν τι. de re,
σκέπτεσθαι περὶ τινος. 3) ἀποτίνω τι. vo-
cigalia, ταλεῖν, ὑποτελεῖν φόρον.

*pensuocula, ae, θ. (ὕποκορ. τοῦ pensio)

ἀπότισις.

pensio, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ pendu)

aliquid, σταθμῶμαι, ζυγασταῶ, στήκω τι.

aliquid auro, ἀντιστήκω τι χρυσῷ. benefi-
cia beneficia, ἀνταποδίδναι εὐεργετή-
ματα, ἀμείβεσθαι τινα εὐεργασίαν. damnum,
ἐπανορθῶν τὴν ζημίαν. 2) σταθμῶμαι,
σκέπτομαι, ἐξετάζω τι. 3) τίνω, ἀποτίνω,
ἐκτίνω τι. pennis, τίναμι ποινάς. 4) pen-
sare iter, συντίναμι, ἀποτίναμι τὴν ὁδόν.
5) pensare vicem alicujus, ἀντὶ τινος εἴτε
ἐν μέρει τινός εἶναμι.

*pensator, ōris, ἄ. (pendo) σταθμιστής.

pensum, id. pendu.

*pensura, w, 0. (pendo) στίθμισις.
 pensus, a, um, ἴδ. pendo.
 pentichordus, a, um, πεντάχορδος.
 pentadactylus, a, um, πεντάδακτυλος.
 pentadōros, on, πεντάδορος.
 pentagōnium, ii, 0. πεντάγωνον.
 pentagōnus, a, um, πεντάγωνος.
 pentameter, tra, trum, πεντάμετρος. penta-
 meter, a, 0. πεντάμετρος. (στίχος).
 pentarētes, is, 0. πενταρέτες, πενταρυλ-
 λον, εὐτὸν τὸ καὶ quinquefolium.
 pentapharmacum, i, 0. πενταφάρμακον.
 pentaphyllon, i, 0. πεντάφυλλον.
 Pentapōlis, is, 0. Πεντάπολις, χώρα τῆς
 Παλαοσιῆς. 2) Πεντάπολις (ἡ Κυρηναία).
 Pentapolitānus, a, um, Κυρηναϊκός.
 pentapōtia, w, 0. πενταπωτία.
 pentaptōton, i, 0. πεντάπτωτον.
 pentas, ādis, 0. πέντας.
 pentasēmus, a, um, πεντάσημος.
 pentaspaston, i, 0. (πεντάσπαστον).
 pentastichos, on, πεντάστιχος.
 pentateuchus, i, a. καὶ pentateuchum, i, 0.
 0. ἡ πεντάτευχος.
 pentathlos, i, a. πένταθλος.
 pentathlon, i, 0. πένταθλον.
 pentecostale festum, 0. τῆς πεντηκοστῆς
 ἑορτή.
 pentecostō, 0, 0. πεντηκοστή.
 Pentēnsis, is, a. ποιεῖ, Πενταϊκὸν ἔθος.
 Pentēticus, a, um, Πενταϊκός, Πενταϊχίος.
 pentētoris, a, (πέντε-iorum) πεντάβιβλος.
 pentētes, is, 0. πεντήρης.
 Pentethnōicus, a, um, πλαστὸν γεωγρα-
 φικὸν ἔθνος παρὰ Πλάτωνα. Ἀμφ. γρ.
 Pentēticus, a, um, ἴδ. Pentheus.
 pentethmimētes, is, 0. πενθημιμέτης.
 Pentethōica, w, 0. Πενθαίλια.
 Pentheus, ēi, καὶ 0. a. Πενθεύς. Pen-
 thēus καὶ Pentheus, a, um, Πενθήιος,
 τῷ Πενθεύς.
 pentēremis, is, 0. (πέντε-remis) πεντήρης.
 pentērebon, i, 0. ἡ πεντήρεβος, γλυκυσίδη.
 Pentri, 0rum, a. Πέντρες, ἔθνος Σκανδινα-
 βικόν.
 penūcius, a, um, τὰτὸ τῷ penarius.
 penula, τὰτὸ τῷ penna.
 penultimus, a, um, τὰτὸ τῷ penultimus.
 penum, ἴδ. penus.
 penuria, w, 0. (συγγενὲς τοῦ πείνω) σπά-
 νις, ὀλιγότης, ἀπορία. aquarium, cibi, or-
 genti, σπάνις ὕδατων, σίτου, ἀργύρου. re-
 gium necessarium, ἡ ἀπορία τῶν ἐπιτη-
 δεύων. amicorum, ἡ ὀλιγότης τῶν φίλων.
 consilii, ἡ ἀπορία, ἀμνηστία.
 penus, āis καὶ i, a. καὶ 0. penum, i, καὶ
 penus, 0is, 0. τὰ ἐπιτηδεύει, ἡ τροφή, ὁ
 βίος. (συγγενὲς τοῦ πείνω, ἔσθης).

Pēpārēdus (-as), i, 0. Πεπάρηδος. Pēpa-
 rēdus, a, um, Πεπαρήδης.
 peplos, i, 0. καὶ pepis, ādis, 0. καὶ pe-
 plos, i, a. πέπλος, πεπλῆς, πέπλος, ἡ
 peplos, i, 0. καὶ peplos, i, a. πέπλος.
 pēro, 0is, a. πέπων, ὁ πίπων σίκκος.
 periticus, a, um, περτικός.
 per, 0. μετ' αἰτιατ. τοπικῶς διὰ τινος.
 iter per provinciam, ἡ διὰ τῆς ἐπαρχίας
 ὁδός. per forum ferre aliquid, διὰ τῆς
 ἀγορᾶς φέρειν τι. per mare fugere, διὰ
 τῆς θαλάσσης φεύγειν. 2) ἀνά τι, κατὰ τι,
 κατὰ τινος. per montes vagari, ἀνὰ τὴν
 ὄρεν πλανᾶσθαι. per campum, ἀνὰ τὸ πε-
 διον. ripas facere per municipia, ἀρ-
 παγὰς ποιεῖσθαι κατὰ τὰς κοίμας. fabu-
 lantur per vinea, θυλλοῦσι κατὰ τὰς ὁδοὺς.
 per gradus deicere aliquem, κατὰ τὰ βά-
 θρα, κατὰ τῆς κλίμακος ῥίπτειν τινά. per
 caput praeceps il, κατὰ κεφαλὴν πίπτει.
 3) χρονικῶς διὰ τινος, παρὰ, κατὰ τι.
 per decem dies, διὰ δέκα ἡμερῶν. per to-
 tam vitam, παρ' ὅλην τὴν βίον, διὰ πάντες
 τοῦ βίου, per triennium, διὰ τριετίαν. per
 ludos, κατὰ τοὺς ἀγῶνας. per somnum,
 καθ' ὕπνον. per noctem, κατὰ τὴν νύκτα.
 4) ἐπὶ ὀργάνου, τρόπου, αἰτίας, κ.τ.τ. διὰ
 τινος. per servum aliquem accidere, διὰ
 δοῦλου ἀποκτείνειν τινά. per litteras col-
 loqui, δι' ἐπιστολῶν διαλέγεσθαι. per in-
 sidias, δι' ἐνδεδῶν. per virtutum dimicare,
 δι' ἀρετῆς, μετ' ἀρετῆς ἀγωνίζεσθαι. per
 jocum, διὰ παιδιᾶς, ἐν παιδιᾷ. per vi-
 num, παρ' οἶνον, διὰ μέθης, ἐν οἶνῳ. per
 iram, δι' ὀργῆς. per se ipsam movetur,
 αὐτὸ ἀφ' ἑαυτοῦ κινεῖται, per se jucundum
 est, αὐτὸ καθ' αὐτὸ τερπνόν ἐστίν. per se
 cognitum, δι' ἑαυτοῦ, ἀφ' ἑαυτοῦ γνωστός.
 per se est virtus exstingenda, ἡ ἀρετὴ αὐτὴ
 δι' ἑαυτὴν ζητεῖται. per statem non ra-
 tione, διὰ τὴν ἡλικίαν οὐ δυνάται. per me
 licet, ἔνεκά γ' ἐμοὶ ἔσεται, τὰ κατ' ἐμὲ οὐ
 καλῶς. per leges licet, εἰ γὰρ νόμοι οὐ κα-
 λῶσαι. per me, οὐδὲν καλῶς. 3) πρὸς τι-
 νος. per Deos, πρὸς τῶν θεῶν, νῆ τοὺς
 θεούς. per Jovem, νῆ τὸν Δία, πρὸς τὸν
 Δία. ἢ πρὸς τοὺς αὐτὴ καὶ χωρίζεται ἀπὸ
 τοῦ πτωτικῆς, εἰον per ego in deos oro.
 Eri dā καὶ ἐπιτίθεται, εἰον viam per, καὶ
 transira per et romae. ἴδ. καὶ τὸ ἐξ ἑαυτοῦ.
 per, ἐπὶ πάντω (παρ' ὁμῶς πέρ), per mi-
 hi mirum videtur, πάντω μοι θαυμαστὸν
 δοκεῖ. per mihi benigne respondeat, πάντω
 εὐνοικῶς μοι ἀποκρίναται. — per quam,
 τὰτὸ τῷ perquam.
 perus, w, 0. πέρυς.
 per-abjectus, a, um, πάντω θαυμάσιος, πάντω
 ἀπεσπῆστος.

pér-absurdus, a, um, πάνυ ἄσπορος.
 per-accornūdātus, a, um, πάνυ ἀρνυδίας.
 pér-acer, cris, ere, pánu δριμύς, pánu ἄξος.
 pér-acorbus, a, um, pánu πικρὺς, διάπικρος.
 pér-acesco, cūi, ēre, διαπικραίνομαι. 2) πικρὸς εἶμι. Πλαῦτος.

*péractio, ōis, ō, (perago) διάνυσσις.
 peractus, a, um, ἴδ. perago.
 pér-actio, ἐπὶρ, pánu ἔξως, pánu ἀγγίνως.
 pér-actus, a, um, pánu ἔξος. 2) pánu ἀγγίνως.

*pér-adolescens, ntis, pánu νέος, κραιδῆ νέος.

*pér-adolescētulus, i, ā, pánu μετράκιον.
 pér-adpōsius, a, um, pánu ἐπιτηδεις.
 Péraca, ac, ō, Περαια.

pér-aedifico, are, ἐξοικοδομῶ, ἀποτελῶ οἰκοδόμημα.

pér-nequūto, ōis, ō, ἐξίσωσις. 2) ἡ ἐξίσου διανομὴ φέρων. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

pér-nequātor, ōris, ā, (peraequo) ἐξισωτὴς φέρων.

pér-neque, ἐπὶρ, pánu ἐξίσου, pánu ὁμοίως.

pér-nequo, avi, atum, are, aliquid, ἐξίσω, πληρῶ τι.

pér-nequus, a, um, pánu ἴσος.

per-asiūto, are, λίαν τιρῶ. Λ. τοῦ μετ. Λατ.

pér-āgito, avi, atum, are, aliquid, τεράττω, διακινῶ τι. 2) διακινῶ, ἀνακινῶ τι.

3) aliquid, ἀνατράττω, τεράττω τινα.

pér-āgo, ēgi, actum, ēre, aliquid, διαπράττομαι, ἀποτελῶ, ἐπιτελῶ, τελειῶ, ἀνύτω τι. librum, ἀποτελεῖν τὸ βιβλίον. inoprium, διαπράττεσθαι, ἀνύτειν τὸ ἐπιχειρημα. mandata, ἀποτελεῖν, ἐπιτελεῖν τὰ προσταχθέντα. peractus, τελειωθείς. sacra

paragere, τελειν, ἀποτελεῖν, ἐπιτελεῖν τὰ ἱερά. diebus peractis, τελευτήσασαν τῶν ἡμερῶν. peragere remm εἴτε accusatio-

nom, διαπράττεσθαι τινα δίκην δοῦναι.

frein, ἀνύτειν, διανύτειν τὴν θάλασσαν.

noctem, διάγειν τὴν νύκτα. uelatem, διάγειν τὸν βίον. 2) aliquid, διεργάζομαι, κτεργάζομαι τινα. 3) διαπονῶ τι. humum, τὴν γῆν. cibum, καταπέσειν, πέσειν τὴν τροφήν. 4) aliquid, διέρχομαι, διέξομαι τι. perago cum aliquo riuca, διέρχομαι, διέξομαι, διαλέγομαι ὀλίγα τινα πρὸς τινα.

5) aliquid, ἐλαύνω, ἄγω, τεράττω τινα. aliquid, διασκεπτομαι, σκεπτομαι, διαλογίζομαι τι. 6) latius enae, διελαύνειν τὸ ἕλκος διὰ τῆς πλευρᾶς, διατιτρώσκειν τὴν πλευρὰν τῇ ξίφει.

*pérāgranter, ἐπὶρ, περιδευντικῶς.

pérāgratio, ōis, ō, (peragro) διοδία, περιδία.

pérāgrātrix, Icis, ō, ἡ διοδεύουσα, περιδεύουσα. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

pérāgro, avi, atum, are, (per-ager) aliquid, διοδεύω, διέρχομαι, περιέρχομαι. περινοστώ, περιδεύω τι. Aegyrium, τὴν Αἰγυπτον. littora, περιπλεῖν τὰς ἀκτὰς. μέταφ. mente, περιδεύειν τι τῇ ψυχῇ.

pér-albus, a, um, pánu λευκός.

*pér-altus, a, um, ὑψηλός.

pér-āmans, ntis, alicujus, ὑπερφιλῶν τινα.

pér-āmanter, ἐπὶρ, pánu φιλικῶς.

pér-ambulo, avi, atum, are, aliquid, διέρχομαι, διοδεύω, περιέρχομαι τι.

*pér-āmicus, a, um, pánu φίλος, φίλιος.

pér-āmoenas, a, um, pánu τερπνός.

pér-amplus, a, um, pánu μέγας, καμμεγέθης.

pér-anceps, īpitis, pánu ἀμφιέσλος.

pér-anguste, ἐπὶρ, pánu στενός.

pér-augustus, a, um, pánu στενός.

peranno, avi, are, (per-annus) διενιανυτίζω, διετιζώ.

pér-antiquus, a, um, pánu παλαιός, παμπάλαιος.

pér-appōsitus, ταῦτ τῷ peradpositus.

†pér-ardeo, rui, ēre, διακαίνομαι, καίνομαι.

pér-ardūus, a, um, pánu χαλεπός, παγγάλεπος.

pér-aresco, rui, ēre, διαναίνομαι, διαζηραίνομαι.

per-argūus, a, um, pánu λιγύφωνος, pánu ἑρόφωνος. 2) pánu ἔξος, pánu ἀγγίνους.

pér-ardidus, a, um, pánu ξηρός.

pér-armo, avi, atum, are, aliquid, ἢ aliquid, ἐξοπλίζω τινα ἢ τι.

pér-aro, avi, atum, are, σὺλακίζω τι, μέταφ. ponum, διαπερᾶν τὴν θάλασσαν. 2) ποιητ. γράφειν.

pér-asper, a, um, pánu τραχύς.

pérastūtulus, a, um, (per-astutus) pánu πανούργος.

pératūcum, i, ō, (περατικόν) εἶδος βδελλείου.

*pératim, ἐπὶρ, (pera) διὰ τῆς πύρας.

pér-attente, ἐπὶρ, pánu προσεκτικῶς.

pér-attentus, a, um, pánu προσεκτικός.

*pér-alticus, a, um, ὑπερατικός.

*pér-audiendus, a, um, pánu ἀξιάκουστος.

per-bacchor, atus sum, ari, aliquid, διάγω τι βακχεύων. 2) διέρχομαι τι βακχεύων.

per-bāsio, are, aliquid, καταφιλῶ τινα.

per-bēatus, a, um, pánu εὐδαίμων πανόλδιος.

per-belle, ἐπὶρ, pánu καλῶς, χαρίεντως.

per-bellus, a, um, pánu καλός.

per-bōne, ἐπὶρ, pánu καλῶς.

per-benēvolus, a, um, pánu εὐμενής, pánu εὖνους.

per-bēnigū, ἐπὶρ, pánu φιλοφρόνης.

Perbibesias, ac, ō, (per-bibo) κυμακῶς παρὰ Πλάτων ἢ τῆς πολυποσίας γῶρα.

per-bibo, hi, ēre, aliquid, καταπίνω, πίνω τι. 2) ἀναπίνω, πίνω τι. μεταφ. εἰσδέχεσθαι τι, ἐμπίπασθαι τινος.

per-bito, ēre, ἀπόλλυμαι. 2) διαβαίνω.

per-blande, ἐπιβ. πᾶν κολακευτικῶς.

per-blandus, a, um, πᾶν κολακευτικῶς.

per-bonus, a, um, πᾶν καλῶς, πάγκalos.

per-brēvis, e, πᾶν βραχύς.

per-brēviter, ἐπιβ. πᾶν βραχέως.

per-bullio, īvi, καὶ īi, ire, ὑπερβίω.

perca, ac, θ. πέρκη, (ιγούς).

per-caedo, cecidi, caesum, ēre, aliquid, κατακόπτω τινά.

per-cālescio, feci, factum, ēre, aliquid, διαθερμαίνω τι. — percaleſcio, actus sum, ieri, διαθερμαίνεσθαι.

per-cālescio, īs, percaleſcio.

per-cālesco, ālii, ēre, διαθερμαίνομαι.

per-callio, īi, ēre, ὑπερβίω τινός τιμι.

per-callesco, īi, ēre, τυλοῦμαι, σκληροῦμαι.

2) aliquid, πᾶν ὑπερβίω τινος γίνομαι.

per-candefacio, ēre, aliquid, διαπυρρίζω τι.

per-candidus, a, um, πᾶν λαμπρός.

per-carus, a, um, πᾶν τίμιος, ὑπερτίμιος.

3) πᾶν τίμιος, πᾶν προσφιλέως.

per-cautus, a, um, πᾶν εὐλαχός, πᾶν φυλακτικῶς.

per-cēlebro, bris, bre, πᾶν ἐνδοξος.

per-cēlebro, avi, atum, are, aliquid, πᾶν

σοφῶς ποιῶ τι. 2) διαβυλλῶ τι.

per-celer, eris, ēre, πᾶν ταχύς.

per-cēlērter, ἐπιβ. πᾶν ταχέως.

per-cello, cūli, (σπαν. culsi, culsum, ēre,

aliquid, κατατρέσσω, καταβάλλω,

ἀνατρέπω τινά ἢ τι. aliquid, stan-

tiom, καταβάλλειν τινά ἐστῶτα. plaustrum,

ἀνατρέπειν τὸ ὄχημα. hostes, καταβά-

λλειν, καταπολεμεῖν τοὺς πολέμους. rem-

publicam, ἀνατρέπειν, καταλύειν τὴν πο-

λίτειαν. percussus, καταβεβλημένος. 2)

καταπλήττω, ἐκπλήττω τινά. res inopi-

nata percollit aliquid, πρᾶγμα ἀπροσδο-

κῆτον καταπλήττει τινά. timore percus-

sus, φόβῳ εἴτε ὑπὸ φόβου ἐκπληγείς εἴτε

ἐκπεπληγμένος. 3) πλήττω, ἑράσσω, παίω,

τύπτω τινά. lues aliquid percollit, λοι-

μός ἐμπίπτει τινί, ἀπτεται τινος.

per-consuo, īi, ēre, aliquid, ἐξετάζω, κα-

ταδεῶμαι τι. 2) καταλίγω, διέρχομαι,

δείξεσθαι τι. 3) περιέρχομαι, διεδεύω, ἐρο-

δεύω τι.

per-consuo, ōnis, θ. ἐξέτασις, διακόσμησις,

perceptibilis, e, αἰσθητός. 2) μεταληπτι-

κός. Βολθθ.

perceptio, ōnis, θ. (perceptio) λήψις. fru-

gum, ἡ συλλογὴ τῶν καρπῶν. 2) κατέ-

ληψις, κατανόησις.

perceptor, ōnis, ἄ. (perceptio) λήπτης, δέ-

κτωρ.

percernis, e, εἰσάρατος. Ἐπιγρ.

percido, īdi, īsum, ēre, (per-caedo) κό-

πτω. 2) γλωττοδεψῶ.

per-cūa καὶ percūo, īvi καὶ īi, īsum, īero

καὶ īre, aliquid, διακινῶ τι. nures, τὰ

ὄτα. se, κινεῖσθαι, μεταφ. percūsus ira,

dolore, κακισθημένος ὑπ' ὀργῆς, ὑπὸ λύπης.

percūsus, ἐρηθισθείς. 2) εὐερίδιος, εὐκί-

νητος. — 2) aliquid, ἀνακαλῶ, καλῶ τινα.

per-cingo, īvi, ēre, aliquid, διαζώνομαι τι.

percio, īs, percio.

percipibilis, e, (perceptio) καταληπτός,

αἰσθητός.

percipio, ūpi, eriam, ēre, (per-capio) ali-

quem ἢ aliquid, καταλαμβάνω τινά ἢ τι.

percipit ino voluptas atque horrore, κατα-

λαμβάνει με ἡδονή τε καὶ τρόμος. 2) κα-

τάλαμβάνω, αἰσθάνομαι τι, αἰσθάνομαι

τινος. sonum, αἰσθάνομαι, ἀκούω ἤχον.

aliquid auribus, αἰσθάνεσθαι τι εἴτε τινός

διὰ τῆς ἀκοῆς. 3) καταλαμβάνω, κατα-

νοῶ, καταγινώσκω, μανθάνω τι. perce-

pta, urum, οὐ. τὰ θεωρήματα, ἀφιώματα.

4) λαμβάνω, δέχομαι τι. mitem, λαμ-

βάνω μέρος. fructus, συλλέγω καρπούς.

colorem, δέχομαι χροῖα. cūm, προσφέ-

ρομαι τρεφῶν.

percūsus, a, um, īs, percido.

per-cūo, avi, atum, are, aliquid, ἐκπλήτ-

τω τινά.

percūsus, a, um, īs, percio.

per-cūviliis, e, πᾶν πολιτικός, πᾶν εὐπρο-

σῆγορος.

per-claresco, rūi, ēre, λαμπρύνομαι. Α.

τοῦ μεταγ. Απτ.

per-cludo, ūre, aliquid, διακλείω, κλείω

τι. Ἀμφ. γρ.

perconspicere, i, ἄ. περισπέρω.

perconspicere, i, ἄ. περισπέρω.

perconspicere, a, um, īs, perconspicere.

per-conspicere, ūvi, īsum, ēre, aliquid, δια-

γινώσκω, καταγινώσκω τι.

percolāro, are, aliquid, κολαρίζω τινά.

Ἀμφ. γρ.

percolāro, ōnis, θ. (percolare) διχθήσας,

διώλις.

per-cūlo, avi, atum, are, aliquid, διηθῶ,

διώλιζω τι.

per-cūlo, ūvi, ūsum, ēre, aliquid, εἰσργά-

ζομαι, ἀποτελῶ, τελειῶ τι. 2) καλλωπίζω,

κοσμοῦ τι. 3) aliquid, θεραπείω, σέδομαι

τινα, aliquid re, τιμᾶν τινά τινι.

per-cūmā, e, πᾶν φίλοφρων.

percommode, ἐπιβ. πᾶν ἐπιταδείως, πᾶν

ἀρμεδίως.

per-commōdus, a, um, πᾶν ἐπιταδείως.

per-commōdus, a, um, πᾶν ἐπιταδείως.

percontāō, ōnis, ō. εξέτασις, ἐρώτησις.
 2) ἀνάκρισις.
 percontatō, ōris, ā. ὁ διαπυθνόμενος, ἀνακρίνων.
 percontio, avi, atum, are, opān. ἀντὶ τοῦ percontor.
 per-contor, atas sum, ari, aliquid ex εἴτε ab aliquo, διαπυθνόμεναι, πυθνόμεναι τι παρὰ τινος εἴτε τι τινος, aliquem de aliquo ra. (σπᾶν, σπᾶν aliquid), διερωτῶν τινα παρὶ τινος εἴτε τινά τι. quo pacto se gerat, πῶς ἔχει. percontatus est, licetatus, ἐπόθετο, εἰ ἐξείη.
 *per-contūmax, acis, pānu ἀδιάτρεπτος.
 per-cōpērio, ire, ὄλωσ κατακαλύπτω.
 per-cōpīōse, ἐπὶ β. πᾶν ἀφθνός.
 per-cōpīōsus, a, um, pānu ἀφθνός.
 per-cōquo, xi, cium, ere, aliquid, διέψω τι.
 2) διαπέτω, πεκαίνω τι.
 per-erassus, a, um, pānu πυκνός, πᾶν πυκνός.
 per-erēbro, are, hui, εἴτε hui, ere, διαδιδρᾶναι, ἐπικρατῶ. 2) διαβρυλλοῦμαι.
 per-erēro, are, περιγῶ.
 per-erūbro, are, aliquid, κοσκινίζω τι.
 per-erūcio, are, aliquid, ἀνίω τινα.
 per-erūdis, a, um, pānu ὠμός, πᾶν ἄπεπτος.
 per-cūdo, di, sum, ere, aliquid, ἐκκαλύπτω τι. Δμφ. γρ.
 perculsus, a, um, id. percello.
 per-culsus, ūs, ā. (percello) πληγῆς, πληγῆ.
 perculor, ōris, ā. (percello) θεραπεύων τινά.
 perculsus, a, um, id. percolo.
 percanctor, κτλ. τὰν τῶ percontor, κτλ.
 per-cūpīdo, ἐπὶ β. πᾶν ἐπιθυμητικῶς, πᾶν ἀσμένως.
 per-cūpīdis, a, um, pānu ἐπιθυμητικός, πᾶν ἐπιθυμῶν.
 per-cūpīō, ere, pānu ἐπιθυμῶ.
 per-cūpīōsus, a, um, pānu ἐπιμελής, πᾶν περίεργος.
 per-cūro, avi, atum, are, aliquid, θεραπεύω τι, ἐπισκορῶ τι.
 per-carro, cūcurri καὶ curri, cursum, ere, aliquid, διαθῶ, διατρέχω, διεξέρχομαι, διερχομαι τι. mare ei terras, εἴτε per mare ei terras, διατρέχειν, διεξέρχονται διὰ θαλάσσης καὶ γῆς εἴτε γῆν τε καὶ θάλασσαν. hortus fontana humora percurritur, τὸν κήπον πηγαῶν ὕδωρ διαβρέει. honores percurro, τὰς τιμὰς ἐξεζητῶ (διαδραμεῖν) λαβεῖν. 2) διαθῶ εἴτε ἐπιτρέχω τι τῷ λόγῳ, βραχίως διερχομαι, διεξέρχομαι τι. 3) τῇ ψυχῇ περιδεύω τι, θεωρῶ, θεωρῶ τι. 4) καταθῶμαι, διαθεώμαι τι. 5) μεταθῶ, μετατρέχω, θῶ, τρέχω. ad aliquid, ἢ ad aliquid, πρὸς τινα ἢ πρὸς τι.
 percurssāō, ōnis, ō. τὸ διαδραμεῖν, ταχὺ πορεύεσθαι.

percurssāō, ōnis, ō. (percurro) τὸ διαθῶν, σύντομος διήγησις, ἐπιτροχασμός. 2) ταχὺ τῆς ψυχῆς περιδεία εἴτε θεωρησις.
 per-cursio, are, aliquid, διαθῶ, διατρέχω τι. 2) ἐπιδρομὴν ποιεῖσθαι.
 percursor, ōris, ā. ὁ διαθῶν, διατρέχων. Δμφ. γρ.
 percurssus, a, um, id. percurro.
 percurssibilis, e, διαδοτικὸς, ἐξός.
 percurssionalis, e, xruuatōs.
 percurssio, ōnis, ō. (percurro) πληγῆς, τῶψις. digitorum, ἡ ἀπολάκησις τῶν δακτύλων. 2) ἐν τῇ μετρίκῃ τὸ βαίνεισθαι, ἡ βάσις.
 percurssor, ōris, ā. (percurro) ὁ πληγῆς. 2) δολοφόνος, φονεύς.
 percurssura, ae, ō. (percurro) πληγῆ, (κτυπησις).
 percurssus, a, um, id. percurro.
 percurssus, ūs, ā. (percurro) πληγῆς, πληγῆ, τῶψις.
 percutiō, ossi, ussum, ere, (per-quatō) aliquem ἢ aliquid, πατάσσω, πλήττω, τύπτω τινά ἢ τι. brachium gladio percurssus, τὸν βραχίονα ἔχει πληγῆς. acorio aliquem percuti, ὁ σκορπίος πατάσσει, πλήττει τινά. aliquem virga percutere, τύπτειν τινά βέβδω. lapide, πατάσσειν, βάλλειν τινά λίθῳ. turris de caelo εἴτε fulmine percurssa, πύργος κεραυνῷ βληθείς εἴτε πληγῆς. percutere venam, φλεβοτομεῖν. 2) καταβάλλω, ἀποκτείνω τινά. hostes, καταβάλλειν τοὺς πολεμικοὺς. foras, καταβάλλειν θηρία. aliquem securi, ἀποκτείνειν τινά πελίκαι. veneno, δηλητηρεῖν. — percutere foedus, θρῆκα τέμνειν, σπονδὰς ποιεῖσθαι. 3) κύπτω νόμισμα. 4) διακρούω, ἀπατῶ. 5) ἐν τῇ μετρίκῃ βαίνω, κατακρούω. percutitur, βαίνεται.
 *perdāgātus, a, um, (ex τῷ ἀγρ. perdago τοῦ κατὰ τὸ indaga) διήνευκόμενος, διερευνημένος.
 per-dēcūs, a, um, pānu εὐπρεπής.
 per-dēō, ēvi, cium, ere, aliquid, ἀφανίζω, καταφθεῖρω τινά. Α. τοῦ μεταγ. λατ.
 per-dēlirus, a, um, pānu παρὰφρων.
 per-densus, a, um, pānu πυκνός.
 per-deō, ire, ἀρχαϊκῶς, ἀντὶ τοῦ perco.
 *per-depō, ēre, deψō.
 perdicālis, e, (perdix) pordicallis herba, τὰν τῶ perdicium.
 perdicium, i, ō. perdicium. (βοτάνη).
 per-dico, xi, cium, ere, aliquid, λέγω τι ἕλον ἢ εἰς τέλος. Α. τοῦ μεταγ. λατ.
 per-difficilis, e, pānu χαλεπός, παγγάλεπος.
 per-difficilliar, ἐπὶ β. πᾶν χαλεπῶν.
 per-dignus, a, um, pānu ἄξιος, πανάξιος.
 per-diligens, ūs, ā. πᾶν ἐπιμελής.

per-diligenter, ἐπιρ. πάνυ ἐπιμελῶς.
 per-disco, διδάσκει, ἐρε, aliquid, καταμενθάνω, ἐκμενθάνω τι.
 per-disco, ἐπιρ. πάνυ διαβρόχην, πάνυ ἐμπῶς.
 per-disertus, α, um, πάνυ εὐπετής.
 perditio, (perditus) ἐπιρ. κακούργως, πονηρῶς. 2) σφάδρα, ἐσθλῶς, ἀκρῶς.
 perditum, ἐπιρ. σφάδρα, ἀκρῶς.
 perditio, ονίς, θ. (perdo) φθορά, ἀπώλεια.
 Α. τοῦ μεταγ. Αστ.
 perditor, ονίς, ἀ. (perdo) διαφθορεύς, φθορεύς. Α. σπ.
 perditrix, ιςίς, ἀ. (perdo) ἡ φθειρούσα, διαφθειρούσα.
 perditus, α, um, ἴδ. perdo.
 per-ditu, ἐπιρ. πάνυ πολὺν χρόνον.
 perditus, α, um, (per-dies) πανημέριος.
 per-diturnus, α, um, πάνυ πολυχρόνιος.
 per-ditus, ιςίς, πάνυ πλούσιος, πανπλούσιος.
 perdix, ιςίς, ἀ. καὶ θ. ὁ, ἡ πέρδιξ.
 perdo, ἴδι, ium, ἐρε, (per-do) aliquid ἢ aliquid, ἀπώλεια, λυπαίνεσθαι, φθείρω, διαφθείρω τινά, ἢ τι, civitatem, amicos, patriam, ἀπολλύναι, λυπαίνεσθαι, τὴν πολιτείαν, τοὺς φίλους, τὴν πατρίδα. perditus sum, ἀπώλεια. Jupiter te perdit! (ἀρχαίως, perdit!) Ζεὺς σε ἀπολείπει! ὡς ἀπώλεια! ἔρρε! perditio valetudo, διαφθαμένη ὕγια.—perditus, α, um, ἀπολωλώς, ἄθλιος, ταλαίπωρος, ἐξώλης. μεταφ. διαφθαμένως, ἐξώλως, πονηρῶς. ἐνίοτε καὶ ἀνελπίς, ἀνελπίστως ἔχων. 2) ἀπώλεια, διαφθείρω, καταργάζομαι, ἀποκτείνω τινά. 3) ἀπώλεια, ἀποβάλω τι. vitam, τὴν ζωὴν, liberos, τὰ τέκνα, dextram manum, τὴν δεξιὰν χεῖρα. operam, μίστην πονοῦν.
 per-doso, cūi, etum, ἐρε, aliquem aliquid, ἐκδιδάσκω, διδάσκω τινά τι.
 per-docto, ἐπιρ. πάνυ ἐπιστημόνως, πάνυ σοφῶς.
 per-doctus, α, um, (per-doctus) πάνυ ἐπιστήμων, πάνυ πεπαιδευμένος. 2) ἴδ. perdocen.
 per-dolō, ἴδι, ium, ἐρε, σφάδρα λυποῦμαι. 2) aliquid mihi perditum est, ἡλγησα, ἔλπηθην ἐπὶ τινι.
 per-dolo, ανί, atum, are, aliquid, ἐξεργάζομαι τι τῷ σκεπνῶν.
 per-dominor, ανί, aliquid, ἄρχω διὰ τινος.
 perdomitor, ονίς, ἀ. δαμαστήρ, ὁ καταδμαζών.
 perdomitus, α, um, ἴδ. perdomo.
 per-domo, ἴδι, ium, are, aliquid ἢ aliquid, καταδμαζώ τινά ἢ τι.
 per-dormisco, ἐρε, καθύδω. Πλαῦτες.
 per-dico, χί, etum, ἐρε, aliquid ἢ aliquid

quid, διδάσκω, μετὰ γω, προάγω τινά ἢ τι. legiones in locum, ἄγειν τοὺς λεγεῶνας εἰς τόπον. aliquid in locum, ἡγεῖσθαι τινι εἰς τόπον. bovem ad stabula, προσάγειν, ἐλάυνειν τὸν βούν ἐπὶ τὸν σταβλόν, murrum ad montem, ἐλαύνειν, ἄγειν, ταίχως πρὸς τὸ ὄρος. equum in locum, ἄγειν, ἐκτείνειν ὄσως εἰς τόπον. aliquid ad honores, ad gloriam, προσάγειν, ἀναδιδόειν τινά εἰς τιμάς, εἰς δόξαν. aliquid ad finem, ἐπὶ τέλος ἄγειν τι. aliquid ad perniciem, προσάγειν τινά εἰς θάνατον. aliquid ad nocivum periculum, ἀναπειθεῖν, καταπειθεῖν τινά κοινωνόν γενέσθαι τοῦ κινδύνου. eo rem perduxit, εἰς τοῦτο προήγαγε τὸ πράγμα. 2) aliquid, προαγαγόν, μαστροπεύω τινά. 3) aliquid, παρατείνω, μακύνω τι. 4) διαγράφω, διαλείφω, ἐξαλείφω τι. 5) aliquid te, περιλαμβάνω τι τινι. aliquid auro, περιλαμβάνειν τι χρυσῷ, ἐπιχρυσῶν τι. 6) πίνω, βλάω.
 perducio, ιςίς, θ. (perduco) ἀγωγή, ἐχέ-τεία.
 perducio, are, (ὁμασις. τοῦ perducio) διάγω, ἡγούμεαι.
 per-ductor, ονίς, ἀ. (perducio) προαγωγός, μαστρωπός.
 perducus, α, um, ἴδ. perducio.
 per-dudum, ἐπιρ. πάνυ πολὺ πρότερον.
 perduellio, ονίς, θ. (perduellis) τὸ τῇ πατρίδι πολέμιον ἔργον, ἢ εἰς τὴν πολιτείαν εἶς τοὺς πολίτας ἀσέβεια, τὸ περὶ τοὺς νόμους ἀσέβεια.
 perduellis, is, ἀ. (per-duellum=bellum) ὁ διὰ πολέμου τινι ἰών, πολέμιος.
 perduellum, ι, οἰ, διαπολέμησης.
 perdulcissimus, α, um, γλυκύτατος. Ἐπιγρ.
 perdum, is, it, ἀρχαίκα. ἀντὶ τοῦ perdum, as, x. τ. λ.
 per-durabilis, e, διαρκής.
 perduratio, ονίς, θ. διαρκεία.
 per-duro, ανί, atum, are, aliquid, σκληρῶς τι. 2) οὐδενίως καρτέρω, διαρκῶς, διαμένω.
 per-durus, α, um, πάνυ σκληρός. Α. τοῦ μεταγ. Αστ.
 per-duria, w, θ. (udu) κομικῶς ἢ τῆς πολυδακτύλου χώρας.
 per-eto, edī, esum, ἐρε, aliquid, διατρέφω, διαδιδρῶσκω τι. 2) καταβιβῶ, καταβιβρῶσκω τι. 3) περιτρέφω, περιδιδρῶσκω τι.
 per-eto, ἐρε, διεξίημι, ἢ ἐκδιδομαι.
 per-essio, ανί, atum, are, διακπνέω, ἐκπνέω τι.
 per-essio, are, παραβέω. ne fortasse per-essumus, μήποτε παραβέωμεν.
 per-eger, ονίς, (per-ager) ὁ καὶ ἡ ἀπόδη-μας, ἐξομας.

pēregrē, ἐπίρ. (per-ager) ἔξω, ἐπὶ ξένους.
esse, ἀποδημεῖν, animus peregre est, ἡ
ψυχὴ ἔξω ἐαυτῆς ἐστίν. 2) ἔξω, εἰς τὴν ξέ-
νην, proficisci, ἐκδημεῖν, ἀποδημεῖν. 3)
ἔξωθεν, ἐκ τῆς ξένης. redire, ἐκ τῆς ἀπο-
δημίας ἐπαγέργεσθαι. afferitur epistola, ἔ-
ξωθεν κομίζεται ἡ ἐπιστολή.
pēr-egrēgus, a, um, πάνυ ἀξίετος.
pēr-egrēgābundus, a, um, περιδεύων, περι-
πορευόμενος, περινοστών.
pēr-egrēgātio, ōnis, ō. (peregrinor) ἀποδη-
μία, περιδεία.
pēr-egrinator, ōris, ā. (peregrinor) περι-
δευτής.
pēr-egrinatus, ātis, ō. (peregrinus) ξενία, ἡ
τῶν ξένων τάξις, τὸ ξένον εἶναι. 2) οἱ
ξένοι. 3) ἡ τῶν ξένων διάλεκτος, τὸ τῇ
γλώσσῃ ξένον.
pēr-egrinor, alas sum, ari, (peregrinus) ἀ-
ποδημεῖν, περιδεύω, περινοστώ. 2) ξενι-
τεύομαι, ξένος εἶναι.
pēr-egrinus, a, um, (peregre) ἀλλοδαπός,
ἄλλοθεν, ξένος. terror peregrinus, ὁ ἔξωθεν
φόβος. peregrinus, ā. ὁ ξένος, κατ' ἐξοχὴν
ὁ ἐν Ῥώμῃ ξένος, ὁ μὴ πολίτης. praetor
peregrinus, ὁ ἐπὶ τῶν ξένων στρατηγός.
2) ξένος, ἀλλοθής, ἀπειρος.
pēr-ēléganter, ἐπίρ. πάνυ κομψῶς, πάνυ
γλαφυρῶς.
pēr-ēlixo, are, ἀρέψω. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
pēr-ēlōquens, ātis, πάνυ εὐεπής.
pēr-ēmis, e, (per-ammis) peremne, οὐ ὕπον,
auspiciū, ἡ ἐπὶ διαβάσει λεγὼν πηγὴν
εἰς τὰ ὕδατα γιννομένη οἰωνοσκοπία.
pēr-ēntalis, e, (peremtus) peremtalīa ful-
mina, οὐ, πληθ. κεραυνοὶ τῶν προτέρων κε-
ραυνῶν ἀποτρέπαιοι.
pēr-ēntio, ōnis, ō. (perimo) ἀναιρέσις, φόνος.
pēr-ēntor, ōris, ā. (perimo) ἀναιρέτης, φo-
νεύς.
pēr-ēntōrte, ἐπίρ. κρισίμως, δριςτικῶς, κυρίως.
pēr-ēntōrius, a, um, (perimo) ἀναιρετικός,
ἐλέθριος, φόνιος. 2) διακριτικός, κρισίμος,
κύριος.
pēr-ēntrix, Icis, ō. (perimo) ἡ ἀναιρεῖσα,
φονεύτρια.
pēr-ēntus, a, um, ὄδ. perimo.
pēr-ēndio, ἐπίρ. μεταύριον, εἰς ἔνν.
pēr-ēndinatio, ōnis, ō. (perendinus) ἀναβολή.
pēr-ēndinus, a, um, τῆς μεταύριον ἡμέρας.
pēr-ēndinus dies, ἡ μεταύριον.
Pēr-enna, ae, ō. Anna Perenna, ὅα τις τῶν
Ῥωμαίων. ἴδε Ovid. Fast. 3, 323.
pēr-ennē, ἐπίρ. ταῦτό τῷ perenniter.
pēr-ennis, e, (per-annus) διετίζων, συνεχής,
ἀένναος. aqua, fons, amnis, ἀέννον ὕδωρ,
ἀένναος πηγὴ, ἀένναος ποταμός. perennis
pulvis, αἰένος, ἀδιέλπτος, συνεχής κί-
νησις.

νησις. perennis cursus stellarum, ὁ αἰώ-
νιος εἰτε ἀίδιος τῶν ἀστέρων δρόμος. vi-
num perenne, αἰένος διαρκής. perennis ada-
mas, ὁ ἀφθαρτος ἀδάμας. aene perennius
ὕβρις οὐκ ἀποδημούντες.
***perenniscervus**, i, ā. ἀειδούλος.
pēr-ennitas, ātis, ō. (perennis) τὸ ἀέννον,
αἰδιότης. Ἦν δὲ καὶ τμητική προσηγορία
τῶν Καίσάρων τὸ perennitas.
pēr-enniter, ἐπίρ. συνεχῶς, αἰ.
pēr-ennus, avi, atum, are, (perennis) διετίζ-
ων, διαρκῶς, διαμένων.
pēr-entēida, ae, ā. (per-entēdo) βαλαντιοτό-
μος (κατὰ συνήχην πρὸς τὸ per-entēdo) (δι-
εῖναι) διερχομαι. 2) συνήθως ἀπώλυν-
σιαι. turpiter perit, αἰσχρῶς ἀπώλετο.
ab hoste perit, ὑπὸ τοῦ πολέμου ἀπώλετο.
ἀπέθανεν. opera perit, ἡ ἐργασία ἀπώ-
λυνται. ὁ πόνος μάταιος γίγνεται, οἰχεται.
perit! ἀπώλω! οἴστω! ἔρρει τὰ ἔμψυ-
κα, nisi sollicitus sum, ἀπολείμην, εἰ
μὴ φροντίσω. 3) ἀπώλυνται ἐξ ἔρωτος. συν-
τάσσεται καὶ μετ' αἰτίας. ὡς τὸ desperio.
pēr-ēquit, avi, atum, are, aliquid, διεπ-
πύω, διελαύνω τι. 2) περιπνέω, περι-
λαύνω.
pēr-erro, āvi, atum, are, aliquid, διαπλ-
νῶμαι, περιπλανῶμαι διὰ τινος.
pēr-ēruditus, a, um, πάνυ παιδείουμένος,
πολυμαθής.
pēr-ēsus, a, um, ὄδ. pēr-ēdo.
pēr-exeo, ire, διεξερχομαι.
pēr-exiguo, ἐπίρ. φειδωλῶς.
pēr-exigūus, a, um, πάνυ ἔλιγος, πάνυ μι-
κρός, πάνυ βραχύς.
pēr-exilis, e, πάνυ λεπτός.
pēr-exortālis, a, um, πάνυ ποθητός.
pēr-expediūus, a, um, πάνυ πρόχειρος, πάνυ
ῥᾷδιος.
pēr-exsiccatūs, a, um, πάνυ ἀποξηρανθείς,
πάνυ ξηρός.
pēr-fābrico, avi, atum, are, aliquem, ἐξα-
πατῶ τινα. Πλαῦτος.
pēr-fācto, ἐπίρ. πάνυ εὐτραπίως.
pēr-fācius, a, um, πάνυ εὐράπελος.
pēr-fācile, ἐπίρ. πάνυ ῥαδίως, πάνυ εὐμα-
ρῶς. 2) πάνυ εὐέλπτος, πάνυ ἀσμένως.
pēr-fācill, e, πάνυ ῥαδίος, πάνυ εὐκολός.
pēr-fācundus, a, um, πάνυ εὐεπής, πάνυ
λεκτικός.
pēr-fāmilliāris, e, alicui, πάνυ οικίως τινα.
pēr-fāmilliāris, ā. alicuius, ὁ οικιότητος
φίλτατος τινος.
pēr-fāmilis, a, um, πάνυ μωρός, πάνυ ἀποφ-
perfecte, ἐπίρ. ἐντελῶς, τελῶς, τελείως.
perfectio, ōnis, ō. (perficio) ἐντέλεια, συν-
τέλεια, τελειότης, τὸ τέλειον.

perfectissimatus, πᾶς, ἡ τοῦ διασημοτάτου (perfectissimus) τιμῆς. Α. τοῦ μετ. Λατ.
 Perfector, oris, ἄ. (perficio) τελειωτής. 2) ὁ ἀποτελῶν τι, συντελεστής.
 Perfectoris, icis, ὁ. (perfector) συντελεστήριος. Α. σπ.
 Perfectus, a, um, ἴδ. perficio.
 Perfectus, ἡς, ἄ. (perficio) ἀποτελέσει, ἐξεργασία. Α. σπ.
 Perfecundus, a, um, πάνυ εὐκαρπὺς, πᾶγκαρπός.
 Perfectoria, ae, ὁ. (perfector) ἀνάγκησι, καρτέρησι.
 Per-fēro, ūlli, ūtum, ferre, aliquid, διαφέρω, διακομίζω τι. litteras, nuntium ad aliquem, διαφέρειν, διακομίζειν ἐπιστολὴν, ἀγγελίαν πρὸς τινα. fama Romam perhita est, ἡ φήμη διήκουσιν εἰς Ῥώμην. Ispis non perfort ictum, ὁ κίβδος βαλλόμενος οὐκ ἐξικνέται. perferre partium est ventrum, διαφέρειν, ἐκφέρειν τὸ κύημα, τεισφορεῖν. laborum, ἀποτελεῖν τὰ ἔργα, τελειοποιεῖν. 2) perfero (ὑπαν. nuntium), διαγγέλλω. perfertur ad me, διαγγέλλεται μοι. perituro, consulens obaidori, διηγείλαν, ὅτι ἐὺ πατὸς πολιορκεῖται. 3) διαπράττω, διαπράττωμαι τι. legem εἰτα rogationem, διαπράττειν, ὥστε τὸν νόμον κυρωθῆναι. causam, νικᾶν τὴν δίκην. 4) φέρω, ἀνέχομαι, κακτέρω τι. frigus, famem, vigiliis, ψόγος, λιμὸν, ἀγρυπνίαν. perfer, καρτέρι. perfero aliquem, ἀνέχομαι τινα. 5) φέρω. eos pavor pertulit in silvas, τοὺς οὗς ἡ πτοία ἤνεγκεν εἰς τοὺς δρυμοὺς. se perferre ad aliquem, μεταβαίνειν πρὸς τινα.
 Per-ferus, a, um, πάνυ ἄγριος, πανάγριος.
 *per-ferveſco, iſſi, διαπυρρῶμαι.
 Per-ferveo, ere, διαπυρρῶμαι.
 *per-fervidus, a, um, πάνυ διάφορος. Ἀμφ. γρ.
 Perfice, as, ὁ. (perficio) διὰ τις τῶν ἀφροδισίων ἔργων περαινέτω.
 Perficio, ōci, ōciam, ere, (per-facio) aliquid, διαπράττω, διαπράττωμαι, ἀποτελῶ τὰ ἐπιχειρήματα. iussa, ἀποτελεῖν τὰ προσταχθέντα. proutem, ἀποτελεῖν τὴν γέφυραν. bellum, περαινειν τὸν πόλεμον. opus, τελειοῦν. πληροῦν τὰ ἔτη. aculum, διαπρᾶττεσθαι, ἐργάζεσθαι ἀνόςιον τι. lustrum, ἐπιτελεῖν, τελεῖν καθάρσιον. iussas, κατασκευάζειν ἔργα. cibos, καταπέτειν τὴν τροφήν. perficio, ut aliquid fiat, διαπράττωμαι, ὥστε γενέσθαι τι. — perficere, ἀνύπτειν, περαινειν ἔργον ἀφροδισιακόν. perficius, κατατελεσμένους, τέλειος, τέλειος.
 perficius, a, um, (perficio) ἀποτελῶν, περαινέτης.
 perfide, ēpiſi, ἀπιστώ.

per-fidēlia, e, πάνυ πιστός.
 per-fidens, ntis, aliqua re, πάνυ θαρρῶν ἐπὶ τινι. Ἀμφ. γρ.
 perfidia, as, ὁ. ἀπιστία.
 perfidiosis, ēpiſi, ἀπιστός.
 perfidiosis, a, um, (perfidia) ἀπιστός.
 perfidus, a, um, (per-fides) ἀπιστός. 2) σφαλρὸς, ἐπισφαλής.
 per-figo, xi, xum, ere, aliquem, διατιτρώσκω, παίρω, τιτρώσκω τινα. Λουκρήτιος.
 per-fingo, ere, διαπλάττω, ἀπομιμούμαι.
 per-finito, ito, τελειώω. Ἀμφ. γρ.
 perfixus, a, um, ἴδ. perfigo.
 perflabilis, e, διαπνέμενος. 2) διαπνευστικός.
 per-flāgitiosus, a, um, πάνυ μοχθηρὸς, παμπόνυρος.
 perflagratus, a, um, διακαυόμενος. Α. τοῦ μετὰ. Α. τ.
 *perflāmen, ūnis, ō. (perfla) διάπνευστις, διαπνεύς.
 perflāilis, e, (perfla) εἰσπνεύς, διαπνεύμενος.
 perflātio, ōnis, ὁ. (perfla) διάπνευστις. Α. τοῦ μετὰ. Α. τ.
 perflātus, ἡς, ἄ. (perfla) διαπνεύς, διαπνευστις, διπνεύμενος πνεύμα.
 perflēus, a, um, διακρύβος διεφθαρμένος, δεδακρυμένος.
 per-flō, avi, atum, are, aliquid, διαφυσῶ, διαπνέω τι. 2) φυσῶ, πνέω.
 *per-fluctō, are, aliquid, γαργαίρω περὶ τι.
 per-flūo, xi, xum, ere, aliquid, εἰτα per aliquid, διαρῶ τι εἰτα διὰ τινος. 2) in aliquid, μεταρῶ, ῥέω εἰς τι. 3) aliqua re, ῥέω τινι. αὐδορε, ῥεῖν, περιρρεῖσθαι ἰδρωτι.
 perflūs, a, um, ὑγρὸς, μαλακός.
 perflōo, are, aliquem, (per-fauces) καταπνίγω τινα.
 per-fodio, ōdi, ossum, ere, aliquid, διερρύπτω τι, montem, ὄρος. parietem, διερρύπτειν τοίχον, τοιχωρυχεῖν. 2) διατιτρώσκω, διεκλύνω, παίρω τινα ἢ τι.
 perfoecundus, a, um, ταυτὲ τῷ perfoecundus, perfoecundum, i, ō. (perforo) τρύπανον, τέρετρον.
 per-formidātus, a, um, πάνυ φοβερός.
 per-formidōlōus, a, um, πάνυ ὀρθώδης, περίφοτος.
 *per-formo, are, διαμορῶ. Ἀμφ. γρ.
 per-furo, avi, atum, are, aliquid, διατρύπω, τρυπῶ, διατριβαίνω τι. 2) aliquem, τρυπῶ, περαινῶ τινα.
 per-forlis, e, πάνυ ἀνδρείος, πάνυ γενναῖος.
 per-furtiter, ἐπιρ. πάνυ ἀδρῆως.
 perfoasor, ōis, ἄ. (perfoodio) ὁ διερρύπτων. parietum, εἰ τοιχωρύχος.
 perfoasus, a, um, ἴδ. perfoodio.
 per-fōcio, ere, aliquem, περιβάλλω, θρεπῶ τινα. Α. τοῦ μετὰ. Α. τ.

per-fractus, a, um, ἴδ. perfringo.

per-frūto, āi, ēre, γαργόζω.

per-frēquens, ntis, πάνυ συχνός, πάνυ πολυάνθρωπος.

per-frēquentio, are, θαυμάζω.

perfrēto, āvi, are, (per-frētum) διαπορευόμεν.

Α. τοῦ μεταγ. Lat.

per-frīco, cōi, cōium καὶ cōum, are, aliquid, περιψῶ, περιψήχω, περιτρίβω, perfricari, περιτρίβεσθαι. caput perfricatio, κνήσθαι τὴν κεφαλὴν. 2) μεταφ. perfricare os, faciem, frontem, παρατρίβασθαι τὸ μέτωπον, πᾶσαν αἰδῶ ἀποβάλλειν, ἀνασχόντων γίνεσθαι.

perfrictio, ōnis, θ. (perfrico) τὸ περιτρίβειν, τρίβειν.

perfrictio, ōnis, θ. (perfrigesco) περιψύζειν, περιψυγῶ.

perfrictioneula, ō, θ. (υποκορ. τοῦ ἐκ τοῦ perfrigesco, perfrictio) μικρὰ περιψύζειν.

perfrictus, a, um, ἴδ. perfrico.

*per-frigēto, ēre, μεταφ. alicui cor, ἔργος ἐμπνέω τῇ ψυχῇ τινος.

per-frigēro, āvi, atum, are, aliquid, ἀποψύχω, περιψύχω, ψυχρῶ τι.

per-frigesco, īxi, ēre, περιψύχομαι.

per-frigidus, a, um, πάνυ ψυχρός.

perfringo, ēgi, actum, ēro, (per-frango) aliquid, διακλῶ, διαβρῆγγνυμι, κατὰ γυνυμι τι. saxum, καταγυνυμι πέτρην. naecem, διακλῶν κάρυν. perfracto capite acie excussit, καταγῶς τὴν κεφαλὴν ἐξῆλθε τῆς μάχης. perfringero hostium phalangem, διακλῶ τὴν τῶν πολεμίων φάλαγγα. μεταφ. leges, καταλύειν τοὺς νόμους. animos, ἐπικλῶν, κατακλῶ τὰς ψυχάς.

per-frīto, are, aliquid, διαθρύπτω, καταθρύπτω τι.

per-frivōlus, a, um, πάνυ οὐτιδανός, πάνυ φαῦλος. Α. τοῦ μεταγ. Lat.

*perfructio, ōnis, θ. (perfruo) ἀπόλαυσις.

per-frūor, ctusum, ī, aliqua re, ἀπολαύω τινός.

perfrūga, a, ā, αὐτόματος.

per-frūgio, ūgi, ūgitum, ēre, καταφρεύω, προσφρεύω. ad aliquem, καταφρεύειν πρὸς τινα, προσφρεύειν τινί. 2) αὐτομολῶ.

perfrūgium, ī, cō. (perfrugio) καταφρυγῆ, προσφρυγῆ.

per-fulcīo, ire, aliquid, ὑποστηρίξω τι.

per-fulgūro, ēite perfulgēro, are, περιεστράπτω.

perfunctio, ōnis, θ. (perfungor) ἐπιτέλεσις.

perfunctio, ōnis, ἐπὶ ἀφροσύνας ἐνεκα, ἀμολῶς, ἐξ ἐπιπολῆς.

perfunctus, a, um, ἀμελής, ἐπιπόλαιος.

perfunctus, a, um, ἴδ. perfungor.

per-fundo, ūdi, ūsum, ēre, καταχέω. aliquid

quem re, καταχεῖν τινός τι εἴτε κατὰ τινός τι, βρέχειν τινά τινα. pisces olivo, βρέχειν τοὺς ἰχθύας ἐλαίῳ. caput nube, καταχεῖν τῆς κεφαλῆς εἴτε κατὰ τῆς κεφαλῆς νεφελήν. ostro perfusus vestes, ἐσθῆτες πορφύρᾳ βεβαρμέναι. ποιητ. Bacchus perfusus colla capilla, ὁ Βάκχος τὴν κόμην κατὰ τοῦ τραχήλου καταχέμενος. μεταφ. mentem amore perfundero, τὴν ψυχὴν ἐρωτος ἀναμπιμπάναι. 2) aliquem re, ἐκπλήττω τινά τινα. 3) καταχέομαι. audor perfundit artus, ὁ ἰδρῶς καταχεῖται τῶν μελῶν, τὰ μέλη ἰδρῶτι καταβρέει. somnus cum perfundit, ὁ ὕπνος καταχεῖται αὐτοῦ. come perfundunt colla, ἡ κόμη καταχεῖται τοῦ τραχήλου.

per-fungor, actus sum, ī, aliqua re, ἐπιτέλω, πληρῶ τι. munus, τὸ καθήκον. vilia εἴτε lato, ἐπιτελεῖσθαι τὸν θάνατον, ἀποθνήσκειν, ἀπαλλάττεσθαι τοῦ βίου. periculis, ἀπαλλάττεσθαι τῶν κινδύνων. 2) ἀπολαύω τινός.

per-fūro, ēre, σφάδρα μαίνομαι, μαίνεταιος διατελῶ. 2) aliquid, μαίνεταιος διέτρωμαι τι.

perfusio, ōnis, θ. (perfundo) κατάχυσις.

perfusio, ōnis, ἐπὶ ἀσφαῶς, ἐξ ἐπιπολῆς.

perfusor, ōris, ā. (perfundo) περιχύτης, προσχύτης. (ἐν τῇ βαλάνειῳ). Ἐπιγρ.

perfusorius, a, um, (perfundo) ἐπιπόλαιος. 2) ἀσφαῶς.

perfusus, a, um, ἴδ. perfundo.

Pergāma, oram, cō. πληθ. καὶ Pergamum, ī, ἐν. καὶ Pergamus (-os), ī, θ. τὰ Πέργαμα, τὸ Πέργαμον, ἡ Πέργαμος, ἡ τῆς Τροίας ἀκρόπολις. — Pergamēus, a, um, Περγάμιος, Τρωϊκός.

Pergamēus, a, um, ἴδ. Pergama.

Pergamēus, a, um, ἴδ. Pergamum.

Pergamum, ī, cō. τὸ Πέργαμον, ἡ Πέργαμος, πόλις τῆς ἐν Ἀσίᾳ Μουσίης. Pergamēus, a, um, Περγαμνός.

per-gaudēo, ēre, ὑπερχαίρω.

per-gigno, ēre, aliquid, γεννῶ τι. Α. τοῦ μεταγ. Lat.

per-glicco, ēre, αὐξάνομαι.

per-gnarus, a, um, alicujus rei, πάνυ ἐπιστήμων τινός, πάνυ ἐμπειρὸς τινος.

pergo, perrexi, (peritum) pergero, (per-rego) χωρῶ, πορεύομαι. in Macedonia, εἰς τὴν Μακεδονίαν, cursim ad aliquem, δρόμῳ χωρεῖν πρὸς τινα. obviam alicui, ὑπαντᾶν τινί. 2) διατελῶ, πράττειν, (πράττειν), οὐ διαλείπω, οὐ παύομαι. proleis pergo, οὐ διαλείπω πορευόμενος. illare pergit, διατελεῖ σιωπῶν. pergo, ut facis, διατελεῖ ὥσπερ εἶπες, pergit loqui, (ἐν τῇ pergit loqui) οὐ παύει λέγειν.

perge explicare εἴτα perge explica, πρὸς τὴν καὶ διέξελε. 3) pergere iter, ἀνυπερβαίνει, ποιεῖσθαι πορείαν, πορεύεσθαι. 4) σπαν. pergere aliquid, διατείνεσθαι τι, σπουδαίνει περὶ τι.

per-gracilis, α, πάντα ἱσχυρός, πάντα λεπτός. pergracior, αρι, ἐλληνίζων εἰς κομμάτων διατελῶ.

per-grandescere, ἔρε, μεγαλύνομαι.

per-grandis, α, πάντα μέγας, πάμμεγας.

per-graphicus, α, um, πάντα (γραφικὸς) λογιζόμενος.

per-gratis, α, um, πάντα κεχαρισμένος, πάντα ἀρεστός.

per-gravis, α, πάντα βαρὺς, πάντα ἐμπεριβής.

per-graviter, ἐπὶ, πάντα βαρέως, πάντα χαλπῶς.

pergula, α, ὁ. (pergo) πρόστασις εἴτα προστάς οικίας, προδολή, γέφυρα, σκηνή, (τραπέζιτων, ζωγράφων κ.τ.τ.) 2) οἰκία ἢ τόπος, ἐνθα προέστηνται πόρται. 3) καλύβη, καλύβη. 4) ἀναδενδρὸς ἀμπέλων.

pergulus, α, um, (pergula). pergulus viti, εἶδος ἀμπέλων, ἐπ' ἀναδενδράδας ἀναρριζωμένων.

per-haurio, αἰ, stum, ire, aliquid, καταπίνω, καταρροῶ τι.

perhibeo, αἰ, stum, ere, (per-habeo) alieni aliquid, παρέχωμαι, παρέχω τινί τι. alieni auxilium, παρέχουμαι, φέρειν τινί βοήθειαν, palmam, δίδου τινί τὸ πρωτεῖον. operam fortem reipublicae, παρέχουμαι, ἐπιδικῶναι ἔργα ἀνδρείᾳ τῇ πόλει. testimentum, παρέχουμαι μαρτυρίαν. alia verbo perhibeo, ἄλλω λόγῳ χρῆσθαι. 2) ἀνατίθηναι τινί τι. 3) φάσκω, ἱσχυρίζομαι τι. ut perhibent, ὡς φασιν. 4) ὀνομάζω, καλῶ.

per-hicemo, αco, διαγυμνάζω.

per-hilum, ι, ου. πάντα ὀλίγον τι.

præ-honestus, α, um, πάντα τίμιος, πάντα καλός.

per-honorifice, ἐπὶ, πάντα τιμητικῶς, πάντα ἐντίμως.

per-honorificus, α, um, πάντα τιμητικός.

per-horreo, ere, aliquid, πάντα ὀρθῶς, φρίττω τι.

per-horresco, erui, ere, διαφρίττω, φρίττω. 2) aliquid, φρίττω τι.

per-horridus, α, um, πάντα φρικτός.

per-hospitalis, α, um, πάντα ξένιος, πάντα φιλόξενος.

perhospitus, α, um, πάντα φιλόξενος.

per-humilior, ἐπὶ, πάντα φιλονεικώτερος, πάντα φιλοφρόνως.

per-humilis, α, um, πάντα φιλονεικώτης, πάντα φιλόφρων.

perhymio, are, ταῦτ' ἐπὶ perhymio.

Periander, δι, ἄ. Περιανδρὸς.

Peribolus, ι, ἄ. Περιβολός.

pericarpum, ι, ου. (περίκαρπον) εἶδος βολεῦ. perichristion, ις, ου. περίχρισμα τι ἐκ θαλάμων.

perichyite, es, ὁ. (περιχυτή), εἶδος μονομαχίας ἐν τοῖς ἀμφιθέατροις.

Pericles, is, καὶ ι, ἄ. Περικλῆς.

periclitabundus, α, um, aliquid καὶ alienus, ἀποπειρώμενος τινος, ἐξετάζων τι.

periclitatio, ōis, ὁ. (periclitor) πειρά.

periclitator, atus sum, ari, (periculum) aliquid, ἀποπειρώμαι, διαπειρώμαι, πειρώμαι τινος. periclitatus sum animum tuum, ἀπέπειράην τῆς σφῆς ψυχῆς, πείραν ἔλαβον τῆς σφῆς ψυχῆς. fidem alienam, ἐξετάζειν τὴν πίστιν τινος. periclitanda vires inguui, δεῖ ἀποπειράσθαι τῶν τῆς ψυχῆς δυναμένων.

periclitans moribus, ἐξετάσθαι τῶν ἠθῶν. 2) κινδυνεύω. vita periclitatur, ἡ ζωὴ κινδυνεύει. periclitanti succurrere, τῷ κινδυνεύοντι βοηθεῖν. periclitator perdere aliquid, κινδυνεύω ἀπώλεσθαι τι. aliqua re, εἴτα de re, ἐπὶ δε καὶ alienus rei, κινδυνεύω τινί εἴτε περὶ τινος, ὑπὲρ τινος. capiti, κινδυνεύω περὶ τοῦ κεφαλῆς (ἐν δικαστηρίῳ). de summa imperii, περὶ τῆς βίτης ἀρχῆς.

periculum, ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ periculum, periclitamentus (-os), ι, ἄ. ὁ περικλύμενος, τὸ περικλύμενον, (βοτάνη).

periclope, es, ὁ. περικλή.

periclitus, ōis, ἄ. ἀπειροπύγος, φαλουργός.

periclitator, atus sum, ari, ἀντὶ τοῦ periclitator. 2) κινδυνεύω.

periclitatio, ἐπὶ, ἐπικινδύνως.

periclitatus, α, um, (periculum) ἐπικινδυνός, κινδυνώδης.

periculum, ι, ου. (ἐκ τοῦ ἀχρηστοῦ perior, ὅθεν τὸ peritus καὶ expior). πειρά, ἀπὸ πειρά. periculum fidei alienus facere, πείραν τῆς πίστεως τινος λαμβάνειν. periculum facere, qualis sit, πείραν λαμβάνειν, πειράσθαι τινος, οἷός ἐστιν. 2) συγκαταμενός πειράμα, πειρά, δοκιμῆς. 3) κινδυνός. in periculum vocare εἴτα adducere aliquid, εἰς κινδύνον καθιστάναι τι. adire periculum capiti, εἰς κινδύνον περὶ τῆς ψυχῆς ἐλθεῖν. periculum obire, διὰ κινδύνου ἐλθεῖν. eo in periculum mittere, committere, δίδου, ῥίπτειν ἐκ τὸν εἰς κινδύνον. Libero aliquid periculo, ἀπαλλάττειν τινὰ κινδύνου, eripere aliquem a periculo, σώζειν, ἐκσωζέειν τινὰ ἐκ κινδύνου. in periculo versari, κινδυνόν κινδυνεύειν, ἐν κινδύνῳ εἶναι. mihi est periculum ab, es aliquid, κινδυνός ἐστὶ μοι ὑπὲρ τινος. non est periculum, ne, εὐδείας κινδυνός ἐστὶ, μηδ. periculum facere, comparare, ποιεῖν aliquid, κινδύνον κατασκευάζειν, μηχανασθαι.

τινι. magno periculo esse, δεινὸν εἶτε μέ-
γαν κίνδυνον κινδυνεύειν. meo periculo
ἐπὶ τῷ ἐμῷ κινδύνῳ. 4) ὁ ἐν δικαστηρίῳ
κίνδυνος, ὁ ἀγών. non decesso alienus pe-
riculis, παρίστασθαι τινι ἐν κινδύνῳ, ἐν
ἀγῶνι, ἐν δίκαις. 5) καταδίκη. 6) κίνδυ-
νος, ἐπικίνδυνον νόσημα. 7) τὸ παρακε-
κινδυνευμένον ἐν τῇ διὰ λόγου ἐρμηνείᾳ.
per-icōneus, a, um, alieni rei ἢ ad aliquid,
πάνυ ἐπιτήδειος.

per-icōsis, is, ὁ. περιήγησις.
per-ignarus, a, um, πάνυ ἀπειρος. Ἄμφ. γρ.
per-ileucos, i, περίλευκος. λίθος τῶν τιμίων.
per-illustria, e, πάνυ λαμπρὸς, πάνδηλος. 2)
πάνυ ἐπιφανής.
per-imachia, w, ὁ. τὸ περιμάχεσθαι.

per-imbecillus, a, um, πάνυ ἀσθενής, πάνυ
ἀδύνατος.

Perimede, es, ὁ. Περιμήδη. Perimedēus,
a, um, Περιμήδειος.

Perimelo, es, ὁ. Περιμήλη.

per-imētrus, i, ὁ. ἡ περιμέτρος, τὸ περί-
μετρον.

per-immensus, a, um, ὑπερβῶδες ἀμέτρητος.

per-impio, emi, emptum, καὶ emptum, ere,
(per-emo) aliquid, ἀναίρῳ, ἀπὸλλυμι, φθεί-
ρω τι. 2) aliquid, ἀναίρῳ, καταργάζομαι,
διαφθείρω, ἀποκτείνω τινά.

per-impeditus, a, um, πάνυ δόσδατος.

per-incertus, a, um, πάνυ ἀδόξιος, πάνυ
ἄδηλος.

perincommōdo, ἐπὶρ. πάνυ ἀνεπιτηδεύς.

per-incommōdus, a, um, πάνυ ἀνεπιτηδεύς.

per-inconsequens, ntis, πάνυ ἀνακόλουθος.

per-inde, ἐπὶρ. κατὰ ταῦτά, ὅσως, ὁμοίως,
ὡσαύτως. Mithridates corpore ingenti, pe-
rinde armatus, ὁ Μηθριδάτης τὸ σῶμα μέ-
γιστος καὶ κατὰ ταῦτά ὥπλισμένος. atrox

cælum, perinde ingeniū, ἄγριος οὐρανός,
κατὰ ταῦτά αἱ ψυχαί. non perinde mu-
tuendus, οὐχὶ ὁμοίως, οὐκ ἐπίσης ἐπισθός.

perinde ac, aliq, ei, ac si, quam si, quasi,
tamen, ὁμοίως, ὥσπερ ei, ὥσπερ ἂν, ὥσ-
περ ἂν ei. spān. perinde ut, ὁμοίως ὥσ-
περ, οὕτως ὥστε. 2) πάνυ. non perinde

gratus, οὐ πάνυ κεχαρισμένος. non perin-
de moveri, οὐ πάνυ, οὐ σφόδρα κινεῖσθαι.

perinde magnus timor, πάνυ μέγας κίν-
δυνος.

per-indigē, i, ere, πάνυ ἐνδεής εἶμι.

perindigne, ἐπὶρ. πάνυ ἀνάξιος, πάνυ ἀ-
πρεπὲς.

per-indignus, a, um, πάνυ ἀνάξιος, πάνυ
ἀπρεπής.

per-indulgens, ntis, πάνυ φιλόστοργος.

per-infamis, e, πάνυ δόσφμος.

per-infirmus, a, um, πάνυ ἀσθενής, πάνυ
ἀνίσχυρος.

per-ingētiōsus, a, um, πάνυ εὐφής, πάνυ
ἀγγίζους.

per-ingrātus, a, um, πάνυ ἀχάριστος.

per-iniquus, a, um, πάνυ ἀνεπιεικής, πάνυ
ἄδικος. 2) πάνυ δυσχερής. periniqum au-
mo pati, πάνυ χαλεπῶς φέρειν.

per-iniūrius, a, um, πάνυ ἄδικος.

per-insignis, e, πάνυ ἐπίσημος.

per-insolens, ntis, πάνυ ἀήθης.

per-intēger, gra, grum, πάνυ καθαρὸς, πάνυ
χρηστός.

Perinthus (-os), i, ὁ. Περίνθος. Perinthius,
a, um, Περίνθιος.

per-inundo, are, aliquid, κατακλύζω τι.

per-inungo, ere, aliquid aliqua re, κατα-
λείπω τι τινι.

per-invītus, a, um, πάνυ μισητός.

per-invītus, a, um, πάνυ ἀκούσιος.

per-iōcha, w, ὁ. περιοχή.

per-iōdotes, a, um, περιδευτής.

per-iōdicus, a, um, περιδικός.

per-iōdas, i, ὁ. περιδός.

Peripatēticus, a, um, Περιπατητικός. Pe-
ripateticus, a, ὁ Περιπατητικός.

peripetasma, ātis, οὐ. περιπέτασμα.

Periphās, antis, ὁ. Περίφας.

periphēria, w, ὁ. περιφροσύνη.

periphēsis, is, ὁ. περιφροσύνη.

peripleumōnīacus, καὶ peripleumōnīcus, a,
um, περιπλευμονικός, περιπνευμονικός.

periplos, i, a, περίπλους.

peripneumōnia, w, ὁ. περιπνευμονία, περι-
πλευμονία.

peripneumōnīcus, a, um, ταῦτ' τῷ peri-
pleumōnīcus.

peripsēma, ātis, οὐ. περίψημα.

peripterus, a, um, περίπτερος.

per-irātus, a, um, σφόδρα ἔργισθεις.

periscēlis, ātis, ὁ. περισκέλις.

periscēlium, i, ταῦτ' τῷ periscēlis.

perissōchōrēgia, w, ὁ. (περισσοχορηγία).

perissōlōgia, w, ὁ. περισσολογία.

peristāsis, is, ὁ. περιστάσις.

peristēron, eōnis, a. περιστερόν. (βοτάνη).

peristerēos, i, a. ταῦτ' τῷ peristerēon.

peristroma, ātis, οὐ. περιστρώμα.

peristrophe, es, ὁ. περιστροφή.

peristylum, i, οὐ. ταῦτ' τῷ peristylum.

peristylum, i, οὐ. περιστύλον.

perīto, ἐπὶρ. ἐμπείρος, ἐπιστάμενος.

Perithous, ταῦτ' τῷ Pirithous.

perītia, w, ὁ. (peritus) ἐμπείρια, πείρα.

perīto, ero, (ὁμοίως. τοῦ perito) ἀπὸλλυμαι,
διαφθείρομαι.

peritōnium, i, οὐ. περιτόνιον.

peritus, a, um, (ἐκ τοῦ ἀρχαίου perior,
ἔθεν τὸ ex-perior) ἐμπείρος, regionis, τῆς
χωρᾶς. dicendi, τοῦ λέγειν. τοῦ milliaris,

τῶν πολιτικῶν εἴτε περὶ τὰ πολιτικά. de agricultura, ἐμπείρως περὶ τὴν γεωργίαν ἔχων. juris εἴτε iure, ἐμπείρως τῶν νόμων, περὶ τοὺς νόμους. Μαρ' ἀπαρεμφάτου cantare periti, ἐμπείρως ἔχοντες ᾠδῆς. ἔτι δ' εὐρῆται καὶ peritus in aliqua re, σπανίως δὲ καὶ μεθ' ἀπλῆς αἰτιατικῆς. Perixyomenos, i, ἀ. Περιζυόμενος (ὡς βαλάντιον). ἀνδρείας Ἀντιγνώστου. perjero, are, ταῦτ' τῷ perjero. perjucundo, ἐπίρ. πᾶν ἡδέως, πᾶν τερπνῶς. per-jucundus, a, um, πᾶν ἡδύς, πᾶν τερπνός. per-jugis, e, πᾶν συνεχῆς, ἀδιάλειπτος. perjuratunculā, m, θ. (ὁποκορ. τοῦ ἀχρήστου perjuratio) μικρὰ ἐπιπορκία. *perjuratus, a, um, (perjurium) ἐπιπορκητικός, ἐπιπορκός. perjurium, i, οὐ. (per-jus) ἐπιπορκία. 2) ποιητ. ὁ ἐπιπορκός. perjuro, avi, atum, are, ταῦτ' τῷ perjero. perjurus, a, um, (per-jus) ἐπιπορκός, ἐπιπορκητικός. per-labor, psus sum, i, aliquid εἴτε per aliquid, διολισθαίνω τι, φέρεμαι διὰ τινος. 2) τίχημι. Α. ὡς τὰ πολλὰ ποιητικῇ. *per-latus, a, um, πᾶν εὐθύμοος, περιχαρής. per-lambo, ere, περιλίσχω. perlapsus, a, um, id. perlabor. perlate, ἐπίρ. πᾶν εὐρώς, πᾶν μακράν. per-latus, ui, ere, διαλαυνάω, κρυπτόμενος διατελῶ. perlatus, uis, θ. (perfero) μεταφορά. 2) καρτέρησι. perlator, oris, ἀ. (perfero) διακομιστής. Α. τοῦ μεταγ. Δατ. ὡς καὶ αὐτὸς ἔξῃς. perlatrux, tris, θ. (perlator) ὁ διακομίζουσα. perlatus, a, um, id. perfero. per-laudabilis, e, πᾶν ἐπαινετός. Α. τοῦ μεταγ. Δατ. ὡς καὶ αὐτὸς ἔξῃς δύο. per-lino, are, aliquid, περιλόω τινά, per-lato, are, διαχάλω. perlucēbrum, arum, ὁ. δαλέατα, βέλγητρα. perlucio, uis, θ. ταῦτ' τῷ pellectio. per-lugo, uxi, ectum, ere, aliquid, διαναγιγνώσκω, διαγιγνώσκω τι, διέρχομαι, ἀναγιγνώσκω τι. μεταγ. περὶ ποιηταὶ καταθεσθαι, θεσθαι τι. *perlupide, ἐπίρ. πᾶν χαρίεντος, πᾶν κομψός. per-lupinus, a, um, πᾶν χαρίεις, πᾶν κομψός. per-levis, e, πᾶν εὐτελής. perluxit, ἐπίρ. πᾶν μικρόν τι, πᾶν μετρίως. per-lubens, ntis, πᾶν ἄσμενος. perlubenter, ἐπίρ. πᾶν ἀσμενός.

per-liberalis, e, πᾶν ἐλευθέρως. perliberaliter, ἐπίρ. πᾶν ἐλευθέρως. per-libet, uis, ere, πᾶν ἀρέσκει. perlibratio, uis, θ. (perlibro) τὸ διασταθμῶσθαι. per-libro, avi, atum, are, aliquid, διασταθμῶμαι τι, μετρώ τι τῷ χωροβάτη. — plantis perlibrata, pedion ισόπεδον, ισόρροπον. 2) πᾶλλον, τινάσσω τι. pellicio, ταῦτ' τῷ pellicio. per-limo, are, aliquid, ὁξύτερον ποῖω τι. per-lino, ire, aliquid, καταλείπω, καταχρῶ τι. per-lino, lēvi, litum, ere, aliquid, re, καταλείπω, καταχρῶ τί τινα. per-lippidus, a, um, πᾶν λεγμῶν. per-liquidus, a, um, πᾶν διαφανής. per-litatus, a, um, πᾶν πολυμυθής. per-lito, avi, atum, are, καλλιεῖω, perlitatum est, ἐκαλλιερέθη, τὰ ἱερὰ καλά ἐγένητο. perliteratus, ταῦτ' τῷ perliteratus. perlitus, a, um, id. perlino. perlonge, ἐπίρ. πᾶν μακράν. per-longinquus, a, um, πᾶν μικρός, πᾶν χρόνιος. per-longus, a, um, πᾶν μακρός. perlubens, ntis, ταῦτ' τῷ perlubens. perlubenter, ταῦτ' τῷ perlubet. perlucio, perlucidus, κ.τ.λ. ταῦτ' τῷ perlucio, κ.τ.λ. per-lucidus, a, um, πᾶν πολυπινθής. per-ludo, ere, aliquid, ἀγωνιζόμενος, ἢ γυγναζόμενος διέρχομαι τι. Δμφ. γρ. *per-lumino, are, aliquid, καταφωτίζω τι. per-luo, ui, atum, ere, aliquid aliqua re, ἐκλούω, λούω τι. 2) ἐκκλύω, κλύω τι. per-lusorius, a, um, παιδιᾶς ἔνεκα γιγνόμενος. Δμφ. γρ. per-justro, avi, atum, are, aliquid, περιμαζῶ, καθαίρω, ἀγνίζω τι. 2) διέρχομαι, περιέρχομαι, περιδεύω τι. locum, τόπον. aliquid animo, περιδεύω τι τῇ ψυχῇ. aliquid oculis, καταθεσθαι, θεσθαι τι. perlutus, a, um, id. perluo. per-macio, ere, πᾶν λεπτός εἰμι. per-macer, crū, crum, πᾶν ἰσχνός, πᾶν λεπτός. per-macero, are, aliquid, διατρέχω, μελέσσω τι. per-madefacio, eci, actum, ere, aliquid, διαβρέχω τι. per-madescō, diū, ere, ἀσβεστέωμαι, βρέχομαι. 2) μεταγ. τραφῆ διαχέομαι ὑπὸ μαλακίας διαβρέω. permaestus, a, um, ταῦτ' τῷ permoestus.

†per-magnificus, a, um, πᾶν μεγαλοπρεπής, πολυτελής.
 per-magnus, a, um, πᾶν μέγας, πάμμεγας.
 2) πᾶν πολύς.
 permāle, ἐπὶ. πᾶν κακῶς. ἄμφ. γρ.
 permānenter, ἐπὶ. διαδοτικῶς.
 *permānēscō, ἔρο, διαχέομαι. μεταφ. διήκω.
 per-mānēo, nisi, nsum, ἔρο, διαμένω. mos
 permansit, τὸ ἔθνος διέμεινεν. in sententia,
 ἐμμένειν τῇ γνώμῃ, ἐν τῇ γνώμῃ. in offe-
 cio, ἐμμένειν τῇ καθήκοντι. Εὐρήται καὶ
 μετὰ ἀσπιατικῆς χρόνου, ἔτι δὲ μετὰ γε-
 νικῆς.
 per-māno, avi, atum, are, aliquid εἴτε per
 aliquid, διαβρέω, διαδύομαι, διέρχομαι τι.
 2) διαζέωμαι, διαδίδωμαι, διήκω.
 permansio, ōnis, ō. (permansio) διαμονή,
 ἐμμενῆ.
 per-mānens, a, um, θαλάσσιος, διαπόντιος.
 per-mātūrescō, rui, ἔρο, ἐκπεπαινεύομαι.
 per-māturus, a, um, πᾶν ὥριμος, πᾶν
 πέπων.
 per-maximus, a, um, πάντων μέγιστος.
 per-meabilis, e, διαβατός.
 †permētor, ōris, ā. (permeco) ἐ διέρχο-
 μένος.
 per-mediūteris, e, πᾶν μέτριος.
 permēditatus, a, um, πᾶν μεμελετημένος.
 per-mēdus, a, um, δίκμοςος.
 permensio, ōnis, ō. (permētor) διαμέτρη-
 σις. Α. τοῦ μεταφ. Δατ.
 permensus, a, um, ἴδ. permētor.
 per-mēto, avi, atum, are, aliquid εἴτε per
 aliquid, διέμει, (διέμειν) διέρχομαι τι εἴτε
 διὰ τινος, 3) in locum, μεταβαίνω, πά-
 ρειμι, (παρίεναι) χωρεῖν εἰς τόπον.
 *per-morō, ōi, ūtum, ἔρο, στρατεύων εἴτε
 μισθοφόρων διατελῶ.
 Permissus, ī, ē. Περκησας, ποταμός ἐξ
 ἑλικῶνος ῥέων. Permessus, a, um, Περ-
 κήσιος. Permessis, ūdis, ō. Περκησιος
 πηγή. Αγαρινίπη (ἡ Περκησίου θυγάτηρ).
 per-mētor, mensus sum, iri, aliquid, δια-
 μετρώ, καταμετρώ, μετρώ τι. 2) διέρχο-
 μαι, διανύω, ἀνύω τι. viam, διανύειν
 ὁδόν. oras, παραπλεῖν τὰς ἀκτὰς. actum,
 τελευτᾶν τὸν βίον. Il μετοχή τοῦ παρα-
 κειμένου εὐρήται καὶ παθητικῶς.
 per-mitto, ere, aliquid, σφδραζέομαι τι.
 per-mitto, avi, atum, are, διαστρατεύομαι.
 per-mingo, uxi, ūctum, ἔρο, aliquem, κα-
 τοῦρῶ τινος.
 per-mīnūmus, a, um, ἔτι ἐλάχιστοι.
 †per-mīrābilis, e, πᾶν θαυμαστός.
 per-mīrandus, a, um, πᾶν ἀξιοθαύματος.
 per-mīrus, a, um, πᾶν θαυμαστός.
 per-misceo, scūi, ūtum καὶ ūtum, ἔρο, ali-
 quid, διαπλένωμι, συγκρίνωμι τι. medica-

men, διαμίγνυμι. ἱαμα. μεταφ. divina et
 humana, θεῖα τε καὶ ἀνθρώπινα συμμι-
 γνῶναι. Graeciam, συγκομᾶν, συγγεῖν τὴν
 Ἑλλάδα. omnia, ἅνα κάτω ποιεῖν ἅπαν-
 τα. 2) aliquid aliqua re εἴτε alicui rei ali-
 quid, μίγνομαι τί τινι εἴτε τινί τι. glebas
 aquā εἴτε glebis aquam, μιγνῶναι βώλους
 ὕδατι εἴτε βώλοις ὕδωρ. liras cum vellit
 hus, συμμιγνῶναι ἀλλήλους ὑπηρέτας καὶ
 γροσπομάχους. coelum pelago, τὴ γῇ τὸν
 οὐρανὸν ἀναμιγνῶναι. omnia timore, ἅ-
 παντα φόβου ἀναμιγνῶναι.
 permissio, ōnis, ō. (permitto) συγχώρησις.
 2) ἐπιτροπή.
 †permissor, ōris, ā. (permitto) δ συγχωρῶν.
 permissus, ūs, ē. (permitto) συγχώρησις,
 συγχώρημα. Παρὰ μὲν Κικέρωνι μόνον
 κατ' ἀφαίρετ. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον κατ'
 αἰτίαται.
 permissus, a, um, ἴδ. permitto.
 permiste, ταῦτ' τῷ permixte.
 permistus, a, um, ἴδ. permisceo.
 permixtibilis, ānti τοῦ perniciabilis. ἴδ.
 τὸ ἐξῆς.
 per-mīctes, iū, καὶ ti, ō. ἀρχαῖος τόπος
 ἀντὶ τοῦ pernicius, ὡς τινες παραδέχονται.
 per-mītis, e, πᾶν πέπων, πᾶν μαλακός.
 per-mitto, isi, issum, ἔρο, aliquem, δια-
 σφραζί τινα, εἰ τινα διελθεῖν. 2) aliquid,
 διαπέμνω, μεταπέμνω τι. teus mare,
 διὰ τῆς θαλάσσης. regio ad locum per-
 mittitur, ἡ χώρα δίδται μέχρι τινὸς τό-
 που. 3) ἐρίημι, ἀφίημι τι. equum in ho-
 stium, ἐρίημι, ἀφίημι, ἐλαύνω τὸν ἵππον
 ἐπὶ τὸν πολέμιον. habens equo, ἐρίημι
 τὰς ἡνίας τῷ ἵππῳ. so permittere in ali-
 quem, ἐλαύνειν ἐπὶ τινα. 4) ἐρίημι, ἀφίη-
 μι, βάλλω. saxum, telum in aliquem,
 ἐρίημι τινι, ἀφίημι ἐπὶ τινα πέτρον, βέ-
 λος. 5) alicui aliquid, ἐρίημι, συγχωρῶ
 τινί τι. alicui ut aliquid faciat εἴτε aliquid
 facere, ἐρίημι τινι, εἰ τινα ποιεῖν τι.
 permissum est, ῥέσσει. permissum, ed. τὸ
 συγχώρημα, ἡ ἐξουσία. 6) alicui aliquid,
 ἐπιτρέπω τινί τι. ad suam omnia victori,
 ἐπιτρέπειν, παραδίδοναι ἑαυτοῦς καὶ πᾶν-
 τα τὰ ἑαυτοῦ τῷ νικητῇ, alicui potestatem
 reddere τινι τὴν ἐξουσίαν. inimicium
 reipublicae temporibus, τὰς ἑλθεῖς τοῖς
 τῆς πολιτείας καιροῖς χαρίζεσθαι.
 permixto εἴτε permisto, ἐπὶ. ἀναμίξ, ἀνα-
 μίγδην, φύρδην.
 permixtum εἴτε permistum, ἐπὶ. ταῦτ' τῷ
 permiste.
 permixtio εἴτε permistio, ōnis, ō. (per-
 misceo) ἀνάμιξις, σύμμιξις, μίξις. 2) μίγ-
 νω. 3) σύγχυσις.
 permixtus, a, um, ἴδ. permisceo.

per-mōdestus, α, um, πᾶν μέτριος, πᾶν αἰδέμενος.
 per-mōdīce, ἐπίρ. πᾶν μετρίως, πᾶν ὀλίγον τι.
 per-mōdīcus, α, um, πᾶν μέτριος.
 per-moestus, α, um, σφόδρα λυπούμενος, περίλοπος.
 per-molestē, ἐπίρ. πᾶν βαρέως, πᾶν δυσχερῶς.
 per-molestus, α, um, πᾶν ὀχληρῶς, πᾶν δυσχερῶς.
 per-mollis, ε, πᾶν μαλακός.
 per-mōlo, ἐρε, aliquid, συντρέχω, κατὰ μέρος ποιῶ τι. 2) aliquid, μύλλω γυναῖκα.
 per-monstro, ἀρε, δεικνύμι.
 per-mōtor, μόρι, ἀπονοήσκω. Α. τοῦ μεταγ. Δατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.
 per-mōtūsus, α, um, (moto) πᾶν διακινημένος.
 per-mōtio, οἰς, θ. (permaneo) κίνησις, mentis, ἡ τῆς ψυχῆς κίνησις, τὸ πάθος.
 per-mōtio divina, ὁ ἐνθουσιασμός.
 per-mōtus, α, um, ἴδ. permaneo.
 per-mōvō, οἶν, dium, ἐρε, aliquid, διακινῶ, διακινῶ τι. 2) aliquid, διακινῶ, κινῶ τινα, πάθος ἐμποιῶ τινα. iudicēs, κινεῖν τοὺς δικαστάς. animo permovere, τὴν νύσθαι, ταραττεσθαι, ἐκπλήττεσθαι. motu, iocundam per-mōtus, ὑπὸ φόβου, ὑπὲρ ἐργῆς. animum in gaudium permovere, τὴν ψυχὴν εἰς χαρὰν προάγειν. anacrotale aliquid per-mōtus, τῷ αἵματι τινος ἐπαρθεῖς, mente per-mōtus, κεννημένος, τεταραγμένος, παραφρων.
 per-mulcō, ἰσι, isum (σπαν. ictum) ἐρε, aliquid ἢ aliquid, καταψῶ, καταψέχω τινα ἢ τι. aliquid malas, καταψέχειν τὰς παρείας τινος. ter manu per-mulcti eum, τρίς τῇ χειρὶ κατέψησεν αὐτόν. 2) μεταψ. καταψῶ, καταψέχω, καταπαύω τινα ἢ τι, θέλω, τέρω τινα, περιβάλλω τι.
 per-mulctus, α, um, ἴδ. permulceo.
 per-mulctio, οἰς, θ. (permulceo) ψέξις.
 per-mulsus, α, um, ἴδ. permultus.
 per-multus, α, um, πᾶν πολὺς, πάμπολος.
 permultum interest, πάμπολυ διάφερι.
 permulto clarior, πάμπολυ λαμπρότερος.
 permultam ante, πάμπολυ, πάμπολυν χρόνον) πρότερον.
 per-mundo, ἀρε, ἐκκαθαίρω.
 per-mundus, α, um, πᾶν καθάρος.
 per-mūnio, ἰνι, itum, ire, aliquid, περι-ταίχιζω, ταίχιζω, ἐχθρῶ τι.
 per-mūnibilis, ε, μεταβλητός.
 per-mūnitiūm, ἐπίρ. μεταβλητὸς, κατ' ἐναλλαγήν.
 per-mūnitiō, οἰς, θ. (permuta) ἀλλαγή.

μεταλλαγή, μεταβολή. 2) διαλλαγή, ἐναλλαγή, συναλλαγή. 3) συνάλλαγμα.
 per-mūtio, ανι, atum, are, aliquid, ἀλλάττω, μεταλλάττω, μεταβάλλω τι. 2) διαλλάττομαι, ἀλλάττομαι τι. plumbum mar-garitis, ἀλλάττεσθαι μολύβδον μαργαριτῶν εἴτε ἀντὶ μαργαριτῶν. equum talento, ἀλλάττεσθαι, ὠνεῖσθαι ἵππον ταλάντου. 3) pecuniam permutare εἴτε ἀπλῶς permutare, ἀλλάττομαι γραμματίων, (τραπέζι-τικὸν γραμματίων) ἀντὶ ἀργυρίου. 4) ἀναστρέφω τι.
 per-na, α, θ. πέρνα, κωλή, κωλῆν, σκέλος εἴτε σκέλις (κατ' ἐξοχὴν τῶν ὀνῶν). 2) πλυν. 3) τὸ κατώθεν τοῦ μεσσημματος.
 per-naeus, ἰι, α. (perna) πωλητὴς περῶν ὠνῶν. ἱππγρ.
 per-nāvigo, ανι, atum, are, διαπλέω τι.
 per-necessarius, α, um, πᾶν ἀναγκαῖος. 2) πᾶν ἀναγκαῖος, πᾶν οἰκτιρῶς.
 per-necessus, ἐπίρ. πᾶν ἀναγκαῖος.
 per-neco, ανι, atum, are, aliquid, φανεῶ, καταργάζομαι, ἀποκτείνω τινα.
 per-nego, ανι, atum, are, aliquid, καταρ-νύμι, πᾶν ἀρνούμαι τι. 2) ἀρνούμενος διατελώ.
 per-nō, ανι, atum, ere, aliquid, κατα-κλῶθω τι.
 per-niciabilis, α, (perniciō) φθοροποιός, ἐ-λῆθρος.
 per-niciālis, α, (perniciēs) φθοροποιός, ἐλ-ῆθριος.
 per-niciēs, ὄνι, θ. (per-nex) φθορά, διαφθορά, ἔλθρος, cum perniciō tua, ἐπὶ τῷ σὺ ἐλ-ῆρῳ. aliquid perniciem parare, κατασκευά-ζειν τινὲς ἔλθρον. in perniciem incurere, ἐλῆθρῳ περιπίπτειν. 2) φθόρος, ἔλθρος, τούτῃσιν' ὁ ἐλῆθριος ἄνθρωπος εἴτε τὸ ἐλῆθριον πράγμα.
 per-niciō, οἰς, θ. μεταγενέστερος τύπος τοῦ perniciēs.
 per-niciōsa, ἐπίρ. ἐλῆθριος.
 per-niciōsus, α, um, ἐλῆθριος, φθοροποιός, φθρτικός.
 per-nicius, αἰς, θ. (per-nix) ἐλαφρότης, τα-χύτης, τὸ εὐκίνητον.
 per-niciōr, ἐπίρ. ἐλαφρῶς, ταχέως, εὐκί-νητος.
 per-niger, gra, grum, πᾶν μέλας, παμμέλας.
 per-nitius, α, um, πᾶν ὑπερβάλλον. — per-nitium, ἐπιρρηματικῶς' ὑπερλίαν, ὑ-περάγαν.
 per-nio, οἰς, α. (perna) μέλας, χέμα-πλον, χίμαπλον.
 per-nitō, ἐρε, καταστρίβω, στρίβω, λάμπω.
 per-nitunculus, ι, α. ὑποκορ. τοῦ per-nio, δ-περ ἴδε.
 per-nis, ἰσι, ἑλαφρῶς, ταχέως, εὐκίνητος, τα-

ρός. Εύρηται καὶ μετ' ἀπαρεμφ. συντασσόμενον.

per-nobilis, e, πάνυ ὀνομαστός, ἀρίγνωτος. pernoctatio, ōnis, ō. (pernoctu) διανυκτέρευσις.

pernocto, avi, atum, are, διανυκτερεύω, νυκτερεύω.

pernoctidos, ae, ἄ. κωμικῶς ἀπὸ τοῦ perna, ἡ σκελίς, ὅταν πέρνης ἐκγονός.

per-nosco, ōni, ōtum, ēre, aliquem ἢ aliquid, διαγιγνώσκω, ἀκριβῶς γινώσκω τινὰ ἢ τι. 2) διαγιγνώσκω, ἐξετάζω τι.

per-nosco, tui, ēre, ἀκριβῶς γνωρίζομαι. 2) διαβυλλοῦμαι.

per-nosus, a, um, πάνυ γνωστός. 2) πασίγνωστος.

pernox, octis, πάννυχτος, παννύχτος.

per-nosus, a, um, πάνυ βλαβερός.

per-nūmēro, avi, atum, are, aliquid, διεριθμῶ, καταριθμῶ τι.

perō, ōnis, ἄ. ἐμδάτης. (ὑπόδημα), ἡ ἐμβάς. Pēro, ūs, ō. Περῶ.

per-obscūrus, a, um, πάνυ σκοτεινός.

per-odi, isse, aliquid, διαμίσθω, σφέδρα μισθῶ τι. — perōsus, a, um, aliquem rem, διαμίσθω, σφέδρα μισθῶν τι. plebs consulum nomen perosa erat, ὁ δῆμος τὸ τῶν ὑπάτων ὄνομα σφέδρα ἐμεμισθῆκε.

perosi, τὸ φῶς διαμισθύντες. 2) perosus, a, um, πάνυ μισητός.

per-odiosus, a, um, σφέδρα μισητός.

perofficōse, epīr. πάνυ θεραπευτικῶς, πάνυ προθύμως.

per-oleo, ēre, ἔλω.

per-olesco, lēvi, ēre, ἀδρύνομαι.

perōnatus, a, um, (perō, ōnis) ἐμβάδας ὑποδεδεμένος.

*per-ōpacus, a, um, πάνυ σύσκιος.

peropportune, epīr. πάνυ ἐγκαίρως πάνυ ἐπιτηδεύως.

per-oportūnus, a, um, πάνυ ἐπιτηδεύως.

peroptatio, epīr. πάνυ κατὰ νοῦν.

per-ōpus, ἄκλιτ. est, πολλὴ χρεία ἐστίν.

peroratio, ōnis, ō. (peroro) ἀνακηρυχάωσις, ἐπίλογος.

perorāga, epīr. perorāga, ae, ἄ. (ἴσ. ἐκ τοῦ per καὶ rego) ὁ τὸν κήλωνα τῇ ἵππῳ προσάγων.

per-orānis, a, um, πάνυ εὐκοσμος, πάνυ κομψός.

per-orao, avi, atum, are, aliquem, διακοσμῶ, κοσμῶ τινα.

per-orao, avi, atum, are, διαλέγομαι, ἀγορεύω, λόγον ποιῶμαι, λέγω. 3) causam perorare, λόγον εἰπεῖν. 3) ἐπιλέγω τὸν λόγον, ποιῶμαι τὸν ἐπίλογον, ἀνακηρυχάω. ut peroravit, ὡς ἐπαύσε τὸν λόγον.

per-oscūlor, ari, aliquem, καταπλῶ τινα.

perōsus, a, um, ἴδ. perodi.

per-pāco, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, εἰρηνάζω τι.

per-pallidus, a, um, πάνυ ὠχρός.

perpareo, epīr. πάνυ φειδωλός.

per-pārum, epīr. πάνυ ἥλιγον.

per-parvulus, a, um, πάνυ μικρός.

per-parvus, a, um, πάνυ μικρός.

per-pasco, ēre, βόσκειμαι. 2) perpasco aliquid, νομύμενος διέρχομαι τι, ἐπινέμομαι τι.

per-pastus, a, um, εὐτραφέης.

per-pauculus, a, um, πάνυ ἥλιγος τις.

per-paucus, a, um, πάνυ ἥλιγος.

per-paululus, a, um, πάνυ ἥλιγος τις, πάνυ μικρός τις.

per-pauper, ēris, πάνυ πένης.

perpauillum, πάνυ ἥλιγον τι, πάνυ μικρόν τι.

per-pāvēgēto, ēre, aliquem, διαπτοῶ τινα. perpedio, īre, aliquem, ἐμπαδίζω, κωλύω τινα.

per-pello, pūli, pulsam, ēre, aliquem, πλάττω τινα, μεταφ. ἐκπλήττω τινα. 2) per-pellere, ul, καταπράττειν, ὥστε.

perpendiculāris, e, (perpendicularum) κάθετος. perpendiculātor, ōris, ἄ. ὁ τῷ κολουθῶν κανόνι χρώμενος.

perpendiculatus, a, um, κάθετος, κατὰ κάθετον.

perpendiculum, i, ἄ. (perpendo) κολουθῶν κανὼν, κολουθῶναι, ad perpendicularum, κατὰ κάθετον.

per-pendo, ndi, nsum, ēre, aliquid, σταθμῶ, σταθμῶμαι, ἐπισταθμῶ τι. 2) μεταφ. σταθμᾶσθαι, ἐπισταθμᾶσθαι, διεξετάζειν, ἐξετάζειν τι.

perpensatio, ōnis, ō. (perpenso) στάθμησις, ἐξέτασις.

perpensae, epīr. δοκευμένως, διασκευμένως. Α. τοῦ μεταφ. Δατ.

perpensio, ōnis, ō. στάθμησις, ἐξέτασις.

perpenso, are, (θαμιστ. τοῦ perpendo) aliquid, σταθμῶμαι, διεξετάζω τι.

perpensus, a, um, ἴδ. perpendo.

perperam, epīr. (perperus) ἡμαρτημένως, οὐκ ἐρθῶς, ἐσφαλμένως, φαύλως. 3) σπαν. ψευδῶς.

perperere, epīr. μεταγενέστερος τύπος τοῦ perperam.

perperitudo, ūnis, ō. (perperus) περπερέτης, φαυλότης.

Perperna, av, ἄ. Περπίννας.

perperus, a, um, (πέρπερος) ἡμαρτημένως, οὐκ ἐρθῶς, φαυλός.

perpes, ēris, ταυτό τῷ perperatus.

perpersicius, a, um, (perpetior) καρτερικός.

perpressio, ōnis, ὅ. (perpressio) πάθησις. 2) καρτέρησις, ὑπεμονή.
 perpressus, a, um, ταῦτ' τῷ perpressio, perpressus, a, um, ἴδ. perpressio.
 perpressum, ἐπὶ. ἐνδελεχῶς, συνεχῶς.
 perpressus, oēs sum, i, (per-pressio) ali-
 quid, ἀνέχομαι, καρτερῶ, ὑπεμείνω, φέρω
 τι. dolor difficilis perpresso, πόνος χαλε-
 πὸς ἀνέχεσθαι, δυσφέρητος.
 perpressibilis, o, (perpresso) πράξιμος,
 πρακτός.
 perpressio, ōnis, ὅ. διάπραξις, ἐπιτέ-
 λεισις.
 perpressio, ōnis, ἄ. (perpresso) πράκτωρ.
 perpressus, avi, atum, are, (per-presso) ali-
 quid, διακράτῳ τι. rancore, διαπραττειν
 τὴν εἰρήνην οὐκ, ἀποτελεῖν τὸ ἔργον.
 cadem, ἐργάζεσθαι φόνον. cruciari, ἀποτελεῖν, εἰτε ἐπιτελεῖν τὰ ἱερά. (Παρὰ
 Κασσιανὸν καὶ Κικέρωνι ἡ λέξις ὅπως οὕ-
 χεται).
 perpressus, o, (perpressus), συνεχής, μόνι-
 μος, καθολικός.
 perpressus, a, um, μόνιμος, ἐπίμονος.
 2) perpressus, a, um, εἰς αἰσὶ μεθυσάμενος
 εἰτε κακῶς, εἰτε καλῶς.
 perpressus, a, um, ὅ. συνέχεια, τὸ συνεχές,
 διάκρισις. ad perpressum fidelis, συνε-
 χῶς εἰτε εἰσαεὶ πιστός. perpressus ser-
 monis, ἡ τοῦ λόγου συνέχεια, ὁ συνεχὴς
 λόγος. perpressitates orationis, οἱ συνεχῆς
 αἰτιατοὶ τόποι.
 perpressus, avi, atum, are, (ἁμισσι. τοῦ
 perpressio) aliquid, συνεχῶς ποιεῖν τι. ἀμφ. γρ.
 perpressus, ἐπὶ. συνεχῶς, ἀδιάλειπτως, ἐν-
 δελεχῶς, διηνεκῶς, εἰσαεὶ.
 perpressus, avi, atum, are, aliquid, συνεχῶς
 εἰτε ἐνδελεχῶς ποιεῖν τι, οὐ διαλείπων ποιεῖν
 τι, διατελεῖν ποιεῖν τι. verba perpressare,
 συνεχῶς εἰτε ἀπνευστὶ λέγειν. data, ἡ α-
 τελεῶ δωρούμενος, οὐ διαλείπων δωρούμενος.
 perpressus, o, um, (per-presso) συνεχής, ἀ-
 διάλειπτος, ἐνδελεχής, διηνεκής. misallio-
 nes perpressus, οὐκ ἐνδελεχῶς συνεχῇ. febris
 perpressus, πυρετὸς συνεχής oratio perpres-
 sus, λόγος συνεχής, ἡ τεχνικώτερον ἐν τῇ
 ῥητορικῇ ἡ εἰρημένη λέξις. ignis perpres-
 sus, πῦρ ἀσβεστον εἰτε ἀθάνατον, sapor
 perpressus, ἀρίστος ὕπνος. amicitia perpres-
 sus, φίλια ἐνδελεχής. vir perpressus, ἀθά-
 νατος, αἰμώνητος ἀνὴρ. perpressus trabs,
 διηνεκὴς δοκός. dies perpressus, ἡ ἡμέρα
 ἔλη.—in perpressum, εἰσαεὶ. 2) σπάν. κα-
 θολικός. 3) ἐν τῇ γραμματικῇ. perpressus,
 ἄ. ταῦτ' τῷ infinitivo, ἡ ἀπαρέμφατος.
 perpressus, a, um, ὅ. ἐκτενισμένος. Α. τοῦ
 μεταγ. Δατ. ὡς καὶ ἡ εἰρή.
 per-pressus, a, um, πάνα πῶς, παρὰ τὸ Κε

per-pressus, are, aliquid, πάνα ἀρέσκειν τι.
 per-pressus, a, um, πάνα σφάζει. Α. τοῦ με-
 ταγ. Δατ.
 perpressibilis, e, (perpressio) περίπλοκος,
 περιπεπλεγμένος.
 perpressibilior, ἐπὶ. πολυπλόκος.
 perpressus, ἐπὶ. πολυπλόκος.
 perpressum, ἐπὶ. πολυπλόκος.
 perpressus, ōnis, ὅ. (per-presso) περίπλοκος, τὸ
 περιπεπλεγμένον.
 perpressus, a, um, ὅ. τὸ περιπεπλεγμένον.
 Α. τοῦ μεταγ. Δατ.
 perpressus, avi, (perpressus) περίπλοκος.
 perpressus, a, um, (per-presso) περίπλοκος,
 περιπεπλεγμένος, πολυπλόκος. 2) μεταφ.
 περιπεπλεγμένος, πολυπλόκος, ἀσφής,
 λεῖος, αἰνιγματώδης.
 per-pressus, avi, atum, are, aliquid, περι-
 πλόκος τι.
 per-pressus, are, πάνα δακρύω. Ἐπιγρ.
 per-pressus, are, διαδέρχομαι, διαστάζω. per-
 pressus, avi, ἡ δακρυὶ διαδέρχεται εἰσι δια-
 στάζουσι, τὸ ὕδωρ διὰ τῆς ἐραφῆς εἰσέρ-
 χεται. patra perpressus, ἡ πατὴρ διατάζει.
 μεταφ. amor in rectos perpressus tempo-
 ralem, ὁ ἔρωρ τῇ ψυχῇ θεῖον τι πᾶν
 ἐνστάζει, ποιητ. perpressus romis, μῆλα
 εἰτε μῆλαις ὕειν.
 perpressus, avi, atum, are, (per-Pollucem) πρὸς τοῦ
 Πολυδούκου, καὶ μὴ Δία.
 per-pressus, avi, atum, are, aliquid, κατα-
 λαίνω τι, λαλῶν τι. μεταφ. ἐξεργά-
 σθαι, διακονεῖν, καλλῶν τι.
 perpressus, ἐπὶ. διακονημένος, ἐξεργά-
 σμένος.
 perpressus, ōnis, ὅ. (per-pressio) ἐξεργασία.
 per-pressus, a, um, avi, aliquid, δια-
 πορῶ, πορῶ τι.—perpressus, are, εἰσὶ
 παθητικῶς διακονημένοις.
 per-pressus, are, aliquid, διακονεῖν τι.
 perpressus, ōnis, ὅ. τὸ διακονεῖν, συμπόσιον.
 per-pressus, a, um, avi, aliquid, καὶ αἰ-
 quum re, διατελεῖ κατέχων τι εἰτε ἀπτελεῖ
 τινός.
 per-pressus, are, καταπίνω τι. 2) δίω, πίνω
 δίω τὴν ἡμέραν.
 perpressus, are, τὰ τῷ perpressus,
 perpressus, a, um, ταῦτ' τῷ hucar
 perpressus, esset, esset, are, (per-presso) ali-
 quid, καταπίνω, πίνω τι.
 per-pressus, a, um, ὅ. πάνα ὑλόμενος, π. π. π. π.
 perpressus, avi, atum, are, πάνα πίνω.
 per-pressus, are, καταπίνω τι.
 per-pressus, are, καταπίνω τι.
 per-pressus, are, καταπίνω τι.
 per-pressus, are, καταπίνω τι.

per-pulcher, clura, clurum, πάντο καλός, πά-
καλός.
per-pungo, pxi, netum, ure, aliquem, δια-
κινῶ τινα. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
per-purgo, avi, atum, are, aliquem εἴτε ali-
quid, διακαθαίρω τινα ἢ τι. 2) ὅπιν. ra-
tionem, ἐκκαθαίρειν τοὺς λογισμούς.
per-puillus, a, um, πάντο μικρός, πάντο
ῥαχίς.
per-puto, are, aliquid, διαγινώσκω τι.
per-quam, ἐπὶ ῥ. πάντο πάμπαν.
per-quietesco, ure, καθεύδων διατελῶ.
†per-quiritalis, a, um, (per-quirō) ἀναζη-
τηθεὶς.
per-quirō, sivi, atum, ure, (per-quisero) ali-
quid, ἀναζητῶ τι. 2) aliquem, διερωτῶ,
ἀνακρίνω τινά. 3) aliquid, ἐξετάζω, ἐξα-
κριβῶ τι.
per-quisito, ἐπὶ ῥ. ἐξητασμένος, ἐξακριβω-
μένος.
per-quisitor, oris, ὁ. (per-quirō) ἐξεταστής.
per-quisitus, a, um, ἴδ. per-quirō.
per-raro, ἐπὶ ῥ. πάντο σπανίως.
per-rarus, a, um, πάντο σπάνιος.
per-riscondilus, a, um, πάντο ἀπικρυφός.
per-recturus, perrectus, ἴδ. pergo.
per-ripo, psi, ptum, ere, aliquid, διερπύω
τι. 2) οὐδ, μεθέρπειν, ἐρπεῖν
πρὸς τι.
per-ripio, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ per-
ripo) ταχὺ τῷ περριπῶ.
per-rexi, παρακαίμενος τοῦ pergo.
Per-rhabia, w, 0. Per-rhabia. Per-rhabus, a,
um, Πεῤῥαβίς, Πεῤῥαβιχίς. Per-rhabii, ὁ.
οἱ Πεῤῥαβιοί.
per-ridiculus, ἐπὶ ῥ. πάντο γελοῖος.
per-ridiculus, a, um, πάντο γελοῖος.
per-rudo, si, sum, ere, aliquid, διαδιδρά-
σκω τι.
per-rugāto, onis, 0. (per-rugo) δόγμα, ἀπό-
φασις, ἐπερωτήμα. Επειγῶ.
*per-rugito, are, aliquem, διερωτῶ τινα.
per-rugo, avi, atum, are, ἐξῆς (ἀπαντας)
ἐρωτῶ. 2) legem, διαπράττωμαι, ὥστε κυ-
ρωθῆναι τὸν νόμον.
per-rumpo, ppi, ptum, ure, aliquid, δια-
ρήγνυμι, διακλῶ τι. ppium, διακόπτειν τὴν
ὁδόν. cuneos hostium, διακόπτειν τοὺς
τῶν πολεμίων ἐμβόλους. μεταρ. aliquem,
κατακλῆν, ἐπικλῆν, κινεῖν τινα. legem,
καταλύειν νόμον. 2) διαδίδωμαι, διαπίπτω.
paludem, διαδύεσθαι διὰ τῆς λίμνης. per-
hostem, διαδύεσθαι, διαπίπτειν διὰ τῶν πο-
λεμίων. ad suos, διαπίπτειν πρὸς τοὺς σὺ-
κείους. 3) εἰσπίπτω, εἰσδιάττωμαι, βίᾳ εἰσ-
έρχομαι. in aliquid, εἰς τι.
per-rupus, a, um, ἴδ. per-rumpo.
Per-so, w, ὁ. Πέρσας. Persa, w, ὁ Πέρσας.

per-sape, ἐπὶ ῥ. πάντο συχνά.
per-savus, a, um, πάντο μανιώδης.
per-salse, ἐπὶ ῥ. πάντο ἀστείως.
per-salsus, a, um, πάντο ἀστείος.
*per-salutatio, onis, 0. ἡ ἐξῆς προσηγορία,
ὁ ἀσπασμός ἀπάντων.
per-saluto, avi, atum, are, aliquos, ἐξῆς
ἀσπάσσεσθαι τινάς.
persaulte, ἐπὶ ῥ. πάντο ἀγίως, πάντο δόσιος.
per-sano, avi, atum, are, aliquid, παντε-
λῶς ἰωρῶ τι, ἐκθεραπεύω τι.
per-sanus, a, um, πάντο ὑγιής.
per-sapiens, ntis, πάντο σοφός, πάνσοφος.
persipienter, ἐπὶ ῥ. πάντο σοφῶς.
per-sciens, ntis, πάντο ἐπιστήμων.
perscienter, ἐπὶ ῥ. πάντο σοφῶς.
per-scindo, idi, issum, ere, aliquid, δια-
σχίζω τι.
per-scisco, ure, aliquid, διαπυνθάνομαι,
μαρθάνω τι. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
per-scissus, a, um, ἴδ. per-scindo.
per-scillus, a, um, πάντο ἀστείος.
per-seribo, psi, ptum, ere, aliquid, κατα-
γράφω, ἀναγράφω τι. versum, καταγρά-
φειν, γράφειν στίχον. senatus consultum,
ἀναγράφειν τὸ δόγμα τῆς βουλῆς. usuras,
καταγράφειν τοὺς τόκους (εἰς τὴν καταγρα-
φήν). 2) argentum alicui, διαγράφω τινὶ ἀρ-
γύριον, διὰ τραπεζίτου ἀποδίδωμι τινὶ ἀρ-
γύριον. 3) plautium, διαγράφειν τὸ πεδίον.
res alicujus, διαγράφειν, συγγράφειν τὰς
πράξεις τινός. 4) μεταγράφω, ἀντιγράφω
τι. 5) δι' ἐπιστολῆς ἀγγέλλω τι. oratio-
nem ad aliquem, δι' ἐπιστολῆς πέμπειν
τινὶ λόγον. 6) ἐλογγραφῶ τι.
perscriptio, onis, 0. (perscribo) καταγρα-
φή. 2) διαγραφὴ, ἡ διὰ τραπεζίτου ἀπό-
δοσις ἀργυρίου.
perscriptor, oris, ὁ. (perscribo) ἀναγραφεύς.
perscriptura, w, 0. ἀναγραφὴ.
per-scriptus, a, um, ἴδ. perscribo.
perseritatio, onis, 0. (perserutor) ἔρευνα.
perseritator, oris, ὁ. (perserutor) διερευνῶ-
ν τις. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
perseruto, avi, atum, are, ἀρχαίως ἀντί
τοῦ perserutor.
per-serutor, alius sum, ari, aliquem ἢ ali-
quid, ἐλατρώω τι, διακτῶ, διερευνῶ
τινα. ἢ τι. ἢ ματοχὴ τοῦ παρακαίμενου
εὐρῆται καὶ παθητικῶς.
per-sculptus, a, um, γλυπτός.
persua, w, 0. πείρα (δένδρον).
per-seco, cūi, ciuium, ara, aliquid, διατέμνω,
διακόπτω τι.
per-sector, ari, (θαμιστ. τοῦ persequor)
διώκω. Λευκρήτιος.
per-secutio, onis, 0. (persequor) διώξις.

διωκτής. 2) τὸ διώκειν (ἐν δικαστηρίῳ).
 3) ἐπιτέλεις.
 persecutor, *ōris*, *ā*, (persequor) διώκτης,
 διωκτής, ὁ διώκων, καταδιώκων. 2) ὁ διώ-
 κων (ἐν δικαστηρίῳ). *Λ.* τοῦ μεταγ. *Λατ.*
 persecutorius, *a*, *um*, ταῦτά τῶ *persecu-*
torius.
 persecutrix, *icis*, *ŭ*, διώκτρια.
 persecutus, *a*, *um*, *ŭs*, persequor.
 per-sēdō, *edi*, *essum*, *ere*, καθήμενος δια-
 τέλω.
 per-segnis, *e*, πάντα, βέβημος, πάντα ἐκνηρός.
 Persēs, *idis*, *ŭ*, Περσής.
 Persēus, *a*, *um*, Περσής, Περσεύς, τοῦ
 Περσέως. 2) Περσής, τοῦ Πέρσου.
 Περσέως. 2) Περσής, τοῦ Πέρσου.
 per-sēuō, *ui*, *ere*, διάγω τὸ γῆρας. *Λ.*
 τοῦ μεταγ. *Λατ.*
 per-sēuex, *is*, πάντα γέριον, ἐπέρχων.
 per-sēnilis, *e*, per-sēnilis aetatis, προδεδη-
 κώς ταῖς ἡμέραις.
 per-sentio, *nai*, *nsum*, *ire*, aliquid, κατα-
 σθάνομαι τι.
 per-sentiscō, *ere*, (ἐναρκτ. τοῦ persentio)
 αἰσθῆσιν λαμβάνω.
 Persēphōnē, *ēs*, *ŭ*, Περσεφώνη.
 persēphōnium, *i*, *ōs*, (περσεφόνιον) ἄγριος
 μήλων.
 Persēpolis, *is*, *ŭ*, Περσέπολις.
 Persēquax, *acis*, (persequor) πρόθυμος εἰς
 τὸ διώκειν.
 per-sēquor, *cūtas* καὶ *quūtas sum*, *i*, ali-
 quatenus ἢ aliquid, διώκω τινὰ ἢ τι, ἐποικαί
 τινι. *vestigia alicujus*, διώκειν, μετιέναι,
 μετέρχεσθαι τὰ ἴχνη τινός. *aliquam cursu*,
 διώκειν τινὰ δρόμον. *fugientes hostes*, διώ-
 κειν, καταδιώκειν τοὺς φεύγοντας πολε-
 μίους. *civitatem bello*, ἐπιφέρειν πόλεμον
 πολιτείᾳ τινί. 2) διώκω τινὰ, ἐπέρχομαι.
 μετέρχομαι τι. *mortem*, ἐπέρχεσθαι, με-
 τέρχεσθαι, τιμωρεῖν τὸν φόνον. *aliquam*
judicio, διώκειν τινὰ ἐν δικαστηρίῳ. 3)
ius suum persequi, τὸ ἐαυτοῦ δικαίω διώ-
 κειν. *proenas ab aliquo εἶτε alicujus*, δι-
 κην παρὰ τινος λαμβάνειν. 4) διώκω, με-
 τέρχομαι, ζητῶ τι, ἐπείρω τι.
 per-sēquor, *ui*, *ere*, διώκειν, μετέρχεσθαι τὰς
 ἡδονάς, τὰ ὀφέλημα. *pecuniam ab aliquo*,
 ἀπαιτεῖν ἀργύριον παρὰ τινος. 5) διώκω,
 μετροῦμαι τι. 6) διέρχομαι, διαίρει (διέναι)
 ἐπέρχομαι, μετέρχομαι, μετέμμι (μετιέναι)
 τι (τῷ λόγῳ, τῇ γραφῇ, κ. τ. τ.). 7) δια-
 σκέπτομαι τι. 8) ἐπιτέλω τι. *mandata*, in-
 cōpia, τὰ προσταθέντα, τὰς ἐπιχειρήσεις.
 9) διατέλω, *vitam*, διαίγειν τὸν βίον. *otium*,
 διατρίβειν ἐν σχολῇ. *persequor quarendo*,
 διατέλω ζητῶν. Ἡ μετοχή εὐρήσεται καὶ
 μετὰ γυνίκης, εἰον persequens *Flagitii*,
 ἐπείμμενος κακοεργήσαι. *inimicium per-*

sequentissimus, ἀσπονδότετα ματαργόμε-
 νος τὰς ἔχθρας (τοὺς ἔχθρους).
 per-sēra, *acui*, *ere*, aliquid, κατασείρω
 τι. *Λ.* τοῦ μεταγ. *Λατ.*
 per-sēro, *ere*, aliquid per aliquid rem, διεί-
 ρω, διαλύω τι διὰ τινος.
 per-servio, *ire*, aliquid, δουλεύων τινί δια-
 τέλω.
 per-servo, *avi*, *atum*, *are*, aliquid, διαφυ-
 λάττω τι.
 Persas, *as*, *ā*, Πέρσης, ὁ πατήρ τῆς Εὐκά-
 της. 2) Πέρσης, ὁ υἱὸς τοῦ Περσείας. 3)
 ταῦτά τῶ Persens. 4) ταῦτά τῶ Persa.
 Persās, *a*, *um*, Περσείας, τοῦ Περσέως. 2)
 Περσικός.
 Persens, *ei*, καὶ *ūs*, *ā*, Περσεύς, ὁ τῆς
 Ἀνάνης υἱός. 2) Persens, εἴτε Persas,
 Περσεύς, ὁ βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας.
 persēvēābilis, *e*, ἐπίμονος, καρτερικός. *Λ.*
 τοῦ μεταγ. *Λατ.*
 persēvēnānter, ἐπὶ ἐπίμονως, καρτερικῶς.
 persēvēnāntia, *as*, *ŭ*, ἐπιμονή, καρτερησις,
 καρτερία.
 persēvērātio, *ōnis*, *ŭ*, (persavero) τὸ ἐπι-
 μόνον, διαμονή.
 persēvēro, ἐπὶ, πάντα αὐστηρῶς.
 per-sēvero, *avi*, *atum*, *are*, in aliqua re,
 (σπέν. aliqua re ἢ aliquid) ἐμμένω τινί,
 ἐπιμένω ἐπὶ τινί. in sententia, ἐμμένειν
 τῇ γνώμῃ. in bello, ἐπιμένω τῷ πολέμῳ,
 διακαρτερῶ πολέμῳ. bellare, ἐπιμένω τῷ
 πολέμῳ, καρτερῶ, διατέλω πόλεμον ποι-
 ούμενος. — ἐπιθετικῶς persaveras, ἐπι-
 μόνος, καρτερικός. 2) διασχυρίζομαι, ἰσχυ-
 ρίζομαι. persaverat, se esse Orestem, ἰσχυ-
 ρίζεται Ορέστης εἶναι.
 per-sēvōrus, *a*, *um*, πάντα αὐστηρός.
 Persia, *as*, *ŭ*, ταῦτά τῶ Persia, παρὰ Πλά-
 τῶ ἐν Pers. 4, 3, 28.
 Persiānus, *a*, *um*, Περσιανός, τοῦ Περσίου.
 persibo, ἐπὶ, ὀφείω, πυνεύω, ἐμπέλω.
 per-sibus, *a*, *um*, πάντα εἶς, σπινεύω.
 per-sicāsia, *a*, *um*, πάντα ἔσρος. *Λ.* τοῦ με-
 ταγ. *Λατ.*
 per-siccus, *a*, *um*, πάντα ἔσρος.
 Persici, ἐπὶ, Περσιότι.
 Persico porticus, *ŭ*, Περσιότι στοά.
 Persicus, *a*, *um*, Περσικός. Persicus sinus,
 Persicum mare, ὁ Περσικός κόλπος, ἡ Περ-
 σική θάλασσα. Persica malus, εἴτε ἀπλῶς
 persicus, ὁ ἡ Περσική μηλιά. Persicum
 malum εἴτε Persicus, *ā*, τὸ Περσικόν μη-
 λιον, ὁ Περσικός, ἡ Περσεία. — τοῦ ἔτε Persi-
 calis malus, ἡ Περσική εἴτε ἡ Μηδική μη-
 λία. — Persica arbor, ἄγνωστον δένδρον. —
 2) τοῦ Περσέως. bellum Persicum, ὁ πρὸς
 Περσέως τὸν Μακεδόνων βασιλέα πόλεμος.

per-sīdeo, edī, essum, ēre, ταῦτε τῷ per-sedeo.

per-sīdo, edī, essum, ēre, ἐγκαθίζομαι Α. ποιητ.

per-sīgno, are, aliquid, ἐπισημαίνω τι.

per-sīmilis, is, πάντο ὅμοιος.

per-sīplex, is, πάντο ἀπλοῦς.

Persia, Idis, εἴτε Idos, θ. Περσίς, ἡ τῶν Περσῶν χώρα, ἡ Περσική.

per-sisto, sūti, ēre, in re, ἐμμένω τινι, διαμένω ἐν τινι, ἐπιμένω ἐπὶ τινι. Α. σπ.

persiles, ae, d. εἶδος τιθυμάλου.

Persius, ii, d. Πέρσιος.

persolūta, ae, θ. (ἄρκιον) βετάνη τις.

per-solennis, eite persolennis, e, πάντο ἐρασταστικός, πάντο ἱερός.

per-solūdo, are, aliquid, στερεῶ τι.

persolla, ae, θ. (ὕπερος. τοῦ persona) προσωπίδιον (ὕδριστική λέξις παρὰ Πλάτωνα).

†per-solus, a, um, μονώτατος.

persolūta, ae, θ. ἄγνωστον φυτόν Αἰγύπτου.

persolūtas, a, um, id. persolvo.

per-solvō, olvi, dūtum, vēre, aliquid, ἀποτίνω, ἀποδίδωμι τι. alicui stipendium, ἀποδίδωμι τινὶ τὸν μισθόν. alienis nomini-bus suis corporis, ἐκτίνειν τὰ ὀφειλόμενα ἄλλων ἐκ τῶν ἰδίων. gratiam diis, ἀποδίδωμι χάριν τοῖς θεοῖς. pecunas alicui, ποι-nάς τινι ἀποτίνειν. epistolas, ἀποκρίνεσθαι πρὸς τὴν ἐπιστολήν. 2) ἀπαξ παρὰ Κικέρωνι ἀνάλω, λύω, ἀναπτύσσω τι.

persolva, ae, θ. (ἴσως ἐκ τοῦ persolvo, μεταβολῇ τῆς προσωπίδος). πρόσωπον, προσωπεῖον, μορφή, (τὸ προσωπεῖον, ὅπερ προτιθεται ὁ ὑποκριτής). 2) πρόσωπον, σχήμα, (τὸ πρόσωπον ὅπερ ὑποκρίνεται ὁ ὑποκριτής). 3) σχήμα, εἶδος, χαρακτήρ, ἔργον, καθήκον. persona accusatoris, σχήμα κατηγοροῦ, τὰ τοῦ κατηγοροῦ. personam aliquam ferre, gerere, σχήμα τι ὑποκρίνεσθαι. personam suscipere, σχήμα ἀναδέχεσθαι. παρ' Ἀρίστωνος πρόσωπον ἀναλαμβάνειν. personam imponere alicui, ἔργον εἴτε καθήκον τινι ἐπιτιθέναι. 4) ὁ ἄνθρωπος αὐτός. Pompeji persona, αὐτὸς ὁ Πομπήιος, mea, tua, nostra persona, ἐγὼ αὐτός, σὺ αὐτός, ἡμεῖς αὐτοί, κ.τ.λ. 5) ἄνθρωπος, personae heroicæ, ἥρωες, alicujus personae laus, ἀνθρώπου τινὸς ἑπαινος. in multorum personam exorabiles, πολλοποληπτῶντες.

6) ἐν τῇ γραμματικῇ τὸ πρόσωπον.

persolūta, ae, προσωπικός. Α. νομικῶν καὶ γραμματικῶν.

persolūter, ἐπὶρ. προσωπικῶς.

persolūta, ae, θ. ἔχον (βετάνη).

persolūtas, eiteρ. προσωπικῶς.

persolūtas, a, um, (persona) προσωπεῖον περιθωμένον. 2) ὑποκριτικός.

per-solva, ūi, (σπᾶν, avi) ūtum, are, aliquid, διηγῶ, περιηγῶ τι, ἤχου ἀναπλήρωμι τι. 2) εὐδαιμόνως περιηγεῖν, ἀνταγεῖν, ἡγεῖν. 3) ἀναβῶ, 4) εἴθαρα, ψάλλω τὴν κιθάραν, κιθαρίζω. 5) classicum, τῇ σάλπιγγι τὸ πολεμικὸν σημαίνω.

persolūtas, a, um, περιηγῶν, περιηγούμενος.

per-sorbeo, ēre, ἀναπίνω.

perspecte, ἐπὶρ. διορατικῶς, περιεσκερμένως.

†perspectio, ōnis, θ. (perspicio) τὸ διορᾶν διόψας, κατανόησις.

perspectivus, ae, θ. ὁπτική τέχνη. Ροῳθικός.

perspecto, are, (ὁραμίστ. τοῦ perspicio) περιεσκεπτομαι. 2) aliquid, καταθεῶμαι τι, θεῶμαι τὸ τι διατελῶ.

†perspectator, ōris, d. perspicio) ὁ διορῶν τι, ὁ κατανόων τι, διόπτης. Ἀμφ. γρ.

perspectus, a, um, id. perspicio.

perspectus, ūs, d. (perspicio) τὸ διορᾶν, διόψας, κατανόησις. Ἀμφ. γρ.

per-spicillor, ari, περισκοπῶ, περισκοποῦμαι.

perspergo, ēre, (per-spargo) aliquid, καταρρῶν τι. aliquid aliqua re, καταπάσσειν τινός τι.

perspicābilis, e, περιδραπτός. Α. τοῦ μεταγ. Ἀστ.

perspicāce ἢ perspicāte, ἐπὶρ. ὀξυδερκῶς. Α. ἀρχαϊκῇ.

perspicāctas, ātis, θ. τὸ διορατικόν, ὀξύδερκα.

perspicāctiter, ἐπὶρ. διορατικῶς, συναντῶς. Α. τοῦ μεταγ. Ἀστ.

perspicāx, ācis, (perspicio) διορατικός, συναντῶς.

perspicūctas, e, (perspicio) διαφανής.

perspicūctus, a, um, θ. διόψας, σύνεσις, κατανόησις.

perspicio, exi, actum, ēre, (per-specio) aliquid, διορῶ, ὀρῶ τι. 2) θεωρῶ, περισκοπῶ τι. 3) καθορῶ, κατασκοπεῖν, καταθεῶμαι τι. 4) διορῶ, κατανόω, συνιέμαι τι. animum alicujus perspectum habere, κατανενοηκέναι τὴν ψυχὴν τινος.

perspicūe, ἐπὶρ. φανερώς, προφανῶς. 2) σαφῶς, ἐναργῶς.

perspicūctas, ātis, θ. διαφάνεια, τὸ διαφανές. 2) ἐναργεία.

perspicūctus, a, um, διαφανής. 2) φανερός, προφανής, ἐναργής.

per-spiro, are, διαπνέω. 2) οὐ διαλείπω πνέων.

per-sterno, stravi, stratum, ēre, aliquid, καταστρώννυμι τι.

per-stillo, are, διαστᾶλω.

per-similis, is, aliquid, καταρρῶν, ἐρρῶν τινα.

per-spiro, are, διαστειρίζω, καταπνέω. per-sio, ūi, alium, am, αὐτὸς διατελῶ, ἴσθμι

pertergeo, ῥσί, reum, ere, aliquid, καταμάττω, ἀπομάττω, ἀπομάργυνμι τι.

per-icō, trivī, trilom, ere, aliquid, συν-τρίβω, κατατρίβω τι.

per-terrefacio, fcei, factum, ere, aliquid, καταφοδῶ, καταπλήττω τινά.

per-terreo, ῥί, ῥium, ere, aliquid, κατα-φοδῶ, καταπλήττω, ἐκπλήττω τινά. per-territus καταπληγείς, ἐκπληγείς. 2) aliquid ab aliqua re, φόβῳ ἐξελάνυναι τινά τινός.

perterreficereus, a, um, (perterreo-erepo) ἐκπληκτικῶς φόβῳ εἴτε φόβῳ ἐκπλήττων.

perterrito, are, (θαμίστι. τοῦ (perterreo) καταφοδῶ, ἐκπλήττω τινά. Α. τοῦ μετ. Αστ.

perterritus, a, um, ῥδ. perterreo.

per-tero, xūi, xtum, ere, aliquid, ὑφαίνω τι. 2) μεταφ. ὑφαίνειν, κατασκευάζειν, ἀνύτειν τι. 3) ὑφαίνειν τι (τῷ λόγῳ), διερχομαι, ἀναπτύσσω τι.

perterxus, a, um, ῥδ. perterxo.

pertercia, ae, θ. κάμαξ, χάραξ, (μακρὴν βύλον). 2) σχοῖνος εἴτε κάλαμος (μέτρον).

perterialis, a, (pertercia) ὁ πρὸς χαράκωσιν.

pertercatus, a, um, (pertercia) κάμακα φέρων.

pertermefacio, eci, actum, ere, (pertermefacio) καταφοδῶ τινά.

per-temeo, ῥί, ere, πᾶν φοδοῦμαι, περί-φοδός εἰμι.

pertermesco, mīdi, ere, (ἐνχαρτ. τοῦ pertermeo) καταφοδοῦμαι. de re, περί τινος. aliquid rem, σφόδρα φοδεῖσθαι τι.

pertermacia, ae, θ. (pertermacia) ἐπὶ κακοῦ δυστραπέλεια, αὐθάδεια, ἀδιατρέψια. 2) ἐπὶ καλοῦ τὸ ἐπιμονον, καρτερία.

pertermaciter, ἐπίρ. (pertermacia) δυστραπέλως, αὐθάδως, ἀδιατρέπτως. 2) ἐπιμόνως, καρτερικῶς.

pertermia, aeis, (per-termia) δυστραπέλος, αὐθάδης, ἀδιατρέπτος. 2) ἐπιμόνος, καρτερικός. 3) ἰσχυρός, διαρκής. Εἶστι δὲ καὶ κύρ. ἔν. Pertermia, Περτίνιαξ, ακος.

pertermia, aeis, (per-termia) δυστραπέλος, αὐθάδης, ἀδιατρέπτος. 2) ἐπιμόνος, καρτερικός. 3) ἰσχυρός, διαρκής. Εἶστι δὲ καὶ κύρ. ἔν. Pertermia, Περτίνιαξ, ακος.

pertermia, aeis, (per-termia) δυστραπέλος, αὐθάδης, ἀδιατρέπτος. 2) ἐπιμόνος, καρτερικός. 3) ἰσχυρός, διαρκής. Εἶστι δὲ καὶ κύρ. ἔν. Pertermia, Περτίνιαξ, ακος.

pertermia, aeis, (per-termia) δυστραπέλος, αὐθάδης, ἀδιατρέπτος. 2) ἐπιμόνος, καρτερικός. 3) ἰσχυρός, διαρκής. Εἶστι δὲ καὶ κύρ. ἔν. Pertermia, Περτίνιαξ, ακος.

pertermia, aeis, (per-termia) δυστραπέλος, αὐθάδης, ἀδιατρέπτος. 2) ἐπιμόνος, καρτερικός. 3) ἰσχυρός, διαρκής. Εἶστι δὲ καὶ κύρ. ἔν. Pertermia, Περτίνιαξ, ακος.

pertermia, aeis, (per-termia) δυστραπέλος, αὐθάδης, ἀδιατρέπτος. 2) ἐπιμόνος, καρτερικός. 3) ἰσχυρός, διαρκής. Εἶστι δὲ καὶ κύρ. ἔν. Pertermia, Περτίνιαξ, ακος.

pertermia, aeis, (per-termia) δυστραπέλος, αὐθάδης, ἀδιατρέπτος. 2) ἐπιμόνος, καρτερικός. 3) ἰσχυρός, διαρκής. Εἶστι δὲ καὶ κύρ. ἔν. Pertermia, Περτίνιαξ, ακος.

pertermia, aeis, (per-termia) δυστραπέλος, αὐθάδης, ἀδιατρέπτος. 2) ἐπιμόνος, καρτερικός. 3) ἰσχυρός, διαρκής. Εἶστι δὲ καὶ κύρ. ἔν. Pertermia, Περτίνιαξ, ακος.

pertermia, aeis, (per-termia) δυστραπέλος, αὐθάδης, ἀδιατρέπτος. 2) ἐπιμόνος, καρτερικός. 3) ἰσχυρός, διαρκής. Εἶστι δὲ καὶ κύρ. ἔν. Pertermia, Περτίνιαξ, ακος.

pertermia, aeis, (per-termia) δυστραπέλος, αὐθάδης, ἀδιατρέπτος. 2) ἐπιμόνος, καρτερικός. 3) ἰσχυρός, διαρκής. Εἶστι δὲ καὶ κύρ. ἔν. Pertermia, Περτίνιαξ, ακος.

pertermia, aeis, (per-termia) δυστραπέλος, αὐθάδης, ἀδιατρέπτος. 2) ἐπιμόνος, καρτερικός. 3) ἰσχυρός, διαρκής. Εἶστι δὲ καὶ κύρ. ἔν. Pertermia, Περτίνιαξ, ακος.

pertermia, aeis, (per-termia) δυστραπέλος, αὐθάδης, ἀδιατρέπτος. 2) ἐπιμόνος, καρτερικός. 3) ἰσχυρός, διαρκής. Εἶστι δὲ καὶ κύρ. ἔν. Pertermia, Περτίνιαξ, ακος.

pertermia, aeis, (per-termia) δυστραπέλος, αὐθάδης, ἀδιατρέπτος. 2) ἐπιμόνος, καρτερικός. 3) ἰσχυρός, διαρκής. Εἶστι δὲ καὶ κύρ. ἔν. Pertermia, Περτίνιαξ, ακος.

ταῖς γυναῖξιν. quae ad victam pertinent, τὰ πρὸς τροφήν, somnium pertinet ad hanc rem, τὸ ἐνύπνιον εἰς τοῦτο ἀνήκει.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

per-tingo, ere, (per-tingo) διήκω.

πάτω, ταράττω, συγχέω τι. ordines, τάς τάξεις. conditiones, συγχέειν τὰς σπονδὰς, aliquem, ταράττειν, συγχέειν, ἐκπλήττειν τινά. animum, ταράττειν, συγχέειν τὴν ψυχὴν. meta perturbatus, ὑπὲρ φόβου ταταραζόμενος, συγκεχυμένος. 2) συμμείγνυμι τι.

per-turpis, ο, πάντα αἰσχροῦ.

per-tūda, α, ὁ. (pertuado) διάτρησις.

per-tusas, α, um, ἴδ. pertuado.

per-tūquo, ἐπὶ. πανταχοῦ.

per-tula, α, ὁ. (ὁποῦ, τοῦ pera) περὶ διον.

per-tunctio, οἷς, ὁ. (per-tungo) κατάρχαισις.

per-tunctus, α, um, ἴδ. per-tungo.

per-tungo, xti, ctum, ere, aliquid aliqua re, καταλείψω, καταχρῶ τί τι.

per-turbāus, ἐπὶ. πάντα ἀστέως.

per-urbānus, α, um, πάντα ἀστέως. 2) πάντα ἀστέως.

per-urgēo, rai, ēre, aliquem, σφόδρα ἐπικαίρει τι, σφόδρα ἐνοχλῶ τινα. 2) aliquid ἐπιμελεῖμαι τινος.

per-ūro, assi, ustum, ēre, aliquid, διακαίω τι. perusta ossa, κατακαυμένα ὀστά.

zona perusta, ἡ διακαυμένη ζώνη. 2) ἐπὶ ψόχους· καίειν τι. terra perusta gelu, γῆ ὑπὸ τοῦ ψύχους κακαυμένη. 3) μεταφ. καίειν, φλέγειν ἐρεθίζειν τινά. per-uror, καίεσθαι, φλέγεσθαι, αἰθεῖσθαι, (πάθει τινί, ἔρωτι, φιλοδοξίᾳ, ἔργῳ, φροντίδι, κ.τ.τ.).

Per-ur-sio, α, ὁ. Περουσία, πόλις Τυρρηνίας, ἡ τῶν Περουγίων. Perurinus, α, um, Περουσίος. Perurinus, α, ὁ Περουσιότης.

per-ustus, α, um, ἴδ. peruro.

per-ūllis, ο, πάντα ἀφελίμος.

(per-ūdo, si, sum, dēre, aliquid, δίδωμι, δίδεσθαι) διέρχομαι τι εἰς διὰ τινος. famu urhem pervadii, λόγος διέρχεται τὴν πόλιν. opinio per animos pervascat, ἡ δόξα διαλθεῖν εἰς τὰς ψυχάς. 2) διέρχομαι, ἐπέρχομαι, ἐρχομαι, χωρῶ. domum, εἰσαγε. pervagābilis, ο, διαπλανώμενος, πλανώμενος. 4) τοῦ μεταγ. Λατ.

per-vāgor, atus sum, eri, aliquid, διαπλανώμαι, πλανώμαι, περιπλανώμαι, περιφέρωμι διὰ τινος, διέρχομαι τι. 2) διαδίδωμαι, διαβυλλώμαι. pervagatus, α, um, πολυβύλλητος.

per-vāgus, α, um, πολυπλανήτης.

per-vāleo, ui, ēre, ὑπεριχθῶ.

per-vālidus, α, um, πάντα ἰσχυρός, ὑπερσχυρός.

pervārie, ἐπὶ. πάντα ποικίλως.

per-vārius, α, um, πάντα ποικίλος.

†pervāzio, οἷς, ὁ. (pervado) τὸ εἰσβάλλειν βίβλιν, εἰσεβάλλω.

†pervāzor, oris, ā, (pervado) ὁ εἰσβάλλων.

per-vasio, avi, atum, are, aliquid, διαπορέω, ἐρημῶ τι.

pervāsus, α, um, ἴδ. pervado.

pervectio, οἷς, ὁ. (pervaho) διακομιδή.

pervector, oris, ā, (pervaho) διακομιτὴς.

Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

pervectus, α, um, ἴδ. pervaho.

per-veho, eai, eam, ere, aliquem ἢ aliquid, διακομίζω, μετακομίζω τινά ἢ τι. 2) pervahi aliquid, ὀφείδειν διὰ τινος, διαπλεῖν τι. 3) pervahi ad locum, ἐχέσθαι, ἐλθόντα μέχρι τινος τόπου.

per-vello, eili, ere, aliquid, διατίλλω, τίλλω τι, παροίω. pervellere alicui ossem, νοθεύειν, ἀναμιγνύσκειν τινά. 2) μεταγ. τίλλω, ἐρεθίζω, λυτῶ τινα.

per-venio, eai, entum, ire, ἔλκεσθαι, διέρχομαι, ἐρχομαι, ἀφικνούμαι ad portam, in fines, in portum, πρὸς τὴν πόλιν, εἰς χώραν, εἰς λιμένα, in tinorem, ἀφικνεῖσθαι, ἐρχεσθαι εἰς πόδον, ad terminissimum annum pervenit, εἰς ἐξορμηχιστόν ἔτος προῆλθεν. ad aures alicujus pervenire, πρὸς τὰς ἀκοὰς τινος διελθεῖν, εἰς τὰς ἀκοὰς τινος εἰσελθεῖν. in adium venire, εἰς μίσος καθίστασθαι. pervenit ad me pervenit, λαμβάνω τὸ ἀργύριον. ad mensam pervenit, εἰς χεῖρας ἔρχονται. huc pervenitum est, διόσω ἤλθεν ἢ ἤλθεν. 3) aliquid rem, διέρχομαι τι. aures, διέρχομαι τὰ ὦτα.

*per-venor, eri, aliquid, ὑπὸν διέρχομαι, διατρέχω τι.

perventio, οἷς, ὁ. (pervenio) ἐπίτης, ἔλκεσις. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ εἰ εἴς δύο.

perventor, oris, ā, (pervenio) ὁ διεισδυόμενος, ἰσχυρόμενος.

per-venustus, α, um, πάντα χαριεῖς, πάντα ἐπιχαριεῖς.

per-verro, ēre, aliquid, αἰσῶ, σαπῶ τι. ἄμφ. γρ.

pervexer, ἐπὶ. διαστραμμένος, ἡμαρτημένος, οὐκ ὀρθός.

pervexo, oris, ā, (pervexo) διαστραφή.

pervexitas, atis, ὁ. (pervexus) διαστραφή, πονηρία. potum, ἡ κακὴ θύρα.

pervexus, α, um, ἴδ. pervexo.

per-vorto καὶ pervortio, rti, rsum, ēre, aliquid, καταστρέφω, ἀναστρέφω, ἀνατρέπω τι. 2) διαστρέφω τι. perverti oculi, ἀστραφὴ, διαστραμμένοι ὀφθαλμοί.

pervoxus, α, um, διαστραμμένος, ἀστραφὴς, ἡμαρτημένος, οὐκ ὀρθός. — πονηρός, κακοθύς. pervoxus nimis, ἐναντιουμένων τῶν θεῶν. pervoxus rures, ἀνέμαλοι πέτραι. 3) καταστρέφω, ἀνατρέπω, ἀνατρέφω, διαφθείρω τι.

†per-vestire, ἐπὶ. ὅψις τῆς ἐσφραγ.

pervestigatio, oris, ὁ. (pervestigio) τὸ διε-

†pervestigātor, ōis, 2. (pervestigo) ὁ δι-
χνεύων.
per-vestigo, avi, atum, are, aliquid, δι-
χνεύω, διερευνῶ τι.
per-vetus, ōis, πᾶν πηλίκος, παμπάλαιος.
per-vetusus, a, um, πᾶν ἀρχαῖος, πᾶν
ἀρχαῖος.
pervium, ἐπὶ. (per-via) διαδρόμος. 2. καθ'
ὅδον.
*pervitiācium, i, οὐ. ἐπίδειον, ὁδοπώριον.
pervitiācia, a, u, (pervicax) δυσπραγία,
ἰσχυρογνώμων. 2. ἐπιμονή, τὸ ἐπιμένον,
καρτερία.
pervitiācter, ἐπὶ. 2. δυσπραγίως, ἰσχυρο-
γνώμωνος, ἐπιμονῶς.
pervicax, ōis, δυσπράγματος, ἰσχυρογνώμων,
μονότονος, μονότροπος. 2) ἐπιμονός, καρ-
τερικός.
pervictus, a, um, 13. pervinco.
pervictus, a, um, ταῦτ' τῷ pervicax.
per-video, idi, isum, ere, aliquid, καθορῶ,
καταθεωροῦμαι τι. 2) διαρῶ, κατανοῶ τι. 3)
διασκοπεῶ, διασκέπτομαι τι.—pervidentis-
simus, διαραπτικώτατος.
*per-vigēs, ūi, ere, πᾶν ἀκμάζω.
per-vigil, is, πᾶν ἀγρυπνός. 2) διαγρυπνῶν.
per-vigilatio, ōis, u, τὸ διαγρυπνεῖν, παν-
νυχικός.
per-vigilia, a, u, τὸ διαγρυπνεῖν, ἀγρυπνία.
per-vigilium, i, οὐ. (per-vigil) τὸ διαγρυπνεῖν,
ἀγρυπνία. 2) παννυχίος ὁρμή, παννυχίς.
per-vigilo, avi, atum, are, διαγρυπνῶ, δια-
γρηγορῶ. noctem, τὴν νύκτα. 2) Veneri,
παννυχίζω τῇ Ἀφροδίτῃ.
per-vilis, e, πᾶν εὐώτος.
pervinea, 13. vinca.
per-vinco, 1ci, ictum, ero, ἐκνικῶ, νικῶ.
aliquem re, νικῶν, περιγίγνεσθαι τινός τι.
pavorem, κρείττων γίγνομαι τοῦ φόβου.
pervicit Cato, ὁ Κάτων ἐνίκησε τὴν γνώ-
μην. 2) κατεργάζομαι, διαπράττομαι. ut
aliquid fiat, γαίνεσθαι τι εἴτε ὥστε γαίνεσθαι.
ne fiat, μὴ γαίνεσθαι. pervicerunt semis, ut
tenerent terram, κατεργάζαντο καμπη-
τοῦντες, ὥστε κατασχέειν. 3) aliquid dictis,
ἀποδείκνυμι τι. 4) aliquid, ut, ἀνακρίβω,
πείθω τινά, ὥστε.
per-vio, are, διεδεύω, διαπορεύομαι.
per-vireo, ere, (ὁ)λῶν διατελῶ.
per-viridis, e, πᾶν θαλερός. 2) πᾶν πρά-
σινος.
per-viso, era, aliquid, καθορῶ, θεωροῦμαι τι.
per-vino, xi, ctum, ero, διαζῶ, ζῶ.
pervius, a, um, (per-via) διαδρόμος, διεδού-
σιμος, περάσιμος.—pervium, οὐ. ἡ διόδος.
2) διαδουτικός.
per-vitiāctus, a, um, διαπιτόμενος, περι-
πιτόμενος.

per-volgo, are, ταῦτ' τῷ pervulgo.
pervolūtantia, a, u, (pervolūto) περιστροφή.
pervolūto, are, (θραύω, τοῦ πορτοῦ, are)
aliquid, διαπιτόμαι τι εἴτε διὰ τινος.
per-volo, avi, atum, are, aliquid, διαπι-
τομαι τι μετὰ. διατρέχειν, ταχέως διελθεῖν
τι. 2) in aliquem locum, πέτομαι, ταχέως
ἀφικνεύομαι εἰς τόπον.
per-volo, volūi, velle, πᾶν ἐθέλω, πᾶν
βούλομαι.
per-volūto, are, aliquid, ἀναλίττω, διαγι-
γνώσκω τι.
pervolūtus, a, um, 13. pervolvo.
per-volvo, volvi, volūtum, ero, aliquem,
διακυλινδῶ, περισκυλινδῶ τινά. in luto, ἐν
τῷ πηλῷ. 2) aliquid, ἐπιμελῶς διατρέχειν
περὶ τι. 3) ἀναλίττω, διαγιγνώσκω τι.
pervorse, pervorior, ταῦτ' τῷ perverse κ.τ.λ.
pervulgāto, ἐπὶ. πᾶν κοινός, πᾶν κοινός.
per-vulgo, avi, atum, are, aliquid, κοινῶ τι-
σε omnibus, πᾶσι κοινὸν ἑαυτὸν παρέχειν.
2) διαδίδωμι, ἐκφέρω, κοινῶ τι.—pervul-
gatus, a, um, τετριμμένος, πᾶν κοινός,
πασίγνωστος. 3) aliquid, πλανῶμαι, περι-
τρέφομαι, διασκοπεῖται διὰ τινος.
pes, pedis, ā, pōis, ad pedes aliqujus as-
cendere, προσπίπτειν τινὲ (πρὸ ποδῶν εἴτε
πρὸς τὰ γόνατα). pede presso recedere, ἐπὶ
πόδα, ἀπὸ πόδα ὑποχωρεῖν, ἀναχωρεῖν.
descendere ad pedes, καταβαίνειν ἀπὸ ἵπ-
που. deducere equites ad pedes, καταβι-
βάζειν ἱππείας ἀπὸ τῶν ἵππων. pedem ef-
ferre portā, τὸν πόδα ἐκφέρειν ἐκ τῆς θύ-
ρας. pedem conferre, ἔμμεσε ἵνα, εἰς χει-
ρας ἄλγεῖν. collato pede pugnare, συστά-
δην μάχεσθαι. pedibus incedere, proficisci,
πορεύεσθαι. pedibus merare, πελῆ στρατεύειν.
manibus pedibusque, χειρὶ τε ποσὶ τε, χει-
ρὶ καὶ ποδί. sub pedibus aliqujus, ὑπὸ πό-
δας, ἐν ἔξουσά τινός. circum pedes ali-
quem habere, περὶ ἑαυτὸν τινά ἔχειν. ver-
na ad pedes, δοῦλος ὁ διακονῶν. servus a
pedibus, δοῦλος ὁ ἀκλόουτος.—pedibus in
sententiam ire, προστίθεσθαι τῇ γνώμῃ τι-
νός. 2) ποῦς, στήριγμα τραπέζης, κλίνης,
κ.τ.τ. 3) pes volū, ποῦς, ποδῶν ἰστίου.
pedibus equis navigare, ἐξ οὐρίας εἴτε ἐν
οὐρίῳ πλεῖν. 4) ποῦς (πόρους), ὑπώρετα, πρό-
ποδες. 5) πῆδον, πῆδιον. 6) πῆλμα, μίσχος
(καρπῶν τινῶν). 7) ποῦς, μέτρον ἑκακίδε-
κα δακτύλων. 8) ἐν τῇ μετρικῇ ὁ ποῦς.
9) φθεῖρα.
Pescennianus, a, um, τοῦ Πεσεννίου.
Pescennius, i, ā. Πασκένιος.
pesaartum, i, οὐ. ταῦτ' τῷ pessum.
pesante, 13. male.
pessimus, a, um, 13. malus.

Pessinus εἶπε Pesinus, unia, θ. δ καὶ ἡ Περσινούς, Pessinuntia, α, um, Περσινούντιος, Pessinuntia, ω, ἡ Περσινούντια θεά, ἡ Περσινούντις θεά.

pessulum, ι, εὐ. ταῦτό τῷ pessum.

pessulus, ι, δ. (πέσσαλος) μοχλός, ἐπιδήλιος, μάνδαλος.

pessum, ι, εὐ. πεσός, (λαμα).

pessum, ἐπίρ. (πέξα, πίδον) εἰς τὸν βοθρὸν, εἰς βάθος, κάτω. pessum ire εἶπε ἀβίωτο, καταδύεσθαι, βυθίζεσθαι, κάτω φέρεσθαι, εἰς βάθος ἀφανίζεσθαι. lacus folia pessum accipit, ἡ λίμνη τὰ φύλλα εἰς τὸν βοθρὸν δέχεται. 2) μεταφ. πέσνυμι ire, ἀφανίζεσθαι, ἐρρεῖν, εἰσεσθαι. aliquem ἢ aliquid pessum dare, εἶπε pessumdare εἶπε pessumdare, ἀφανίζω, διαφθείρω, ἀπόλλυμι τινά ἢ τι.

pessumdo εἶπε pessundo, edij, lium, ire, ταῦτό τῷ pessum dare, ἴδ. pessum.

pessus, ι, ταῦτό τῷ pessum, ι, εὐ.

pessibilia, υ, (pestis) λοιμώδης.

pestifer καὶ pestiferus, α, um, (pestifero) λοιμοφόρος, φθοροποιός, ἐλθύριος.

pestifere, ἀπέρ. ἐλθύριος, φθορικὸς.

pestilens, ntis, (dastis) λοιμώδης, λοιμικός.

pestilens, ntis, (dastis) λοιμώδης, λοιμικός.

pestilentia, ω, (θ. pestilens) λοιμός, λοιμική νόσος, λοιμικὸν πάθος. 2) λοιμικός εἶπε νοσώδης ἀνὴρ, τὸ λοιμώδες τοῦτου τινός.

pestilentarius, α, um, λοιμοφόρος.

pestilentiosus, α, um, (pestilentia) λοιμώδης.

pestilentus, α, um, ταῦτό τῷ pestilens.

pestilis, ε, λοιμικός, λοιμώδης.

pestilens, ntis, θ. (pestilis) τὸ λοιμώδες, τὸ λοιμικόν.

pestis, is, θ. φθора, φθόρος, λοιμός. 2) φθόρα, ἐλθύριος, λύμη. 3) ἐλθύριος ἀνθρώπος, φθόρος, ἐλθύριος, λοιμός.

Peta, ω, θ. (peto) θεά τις τῶν θεήσεων προστάτις.

petimiliarius, ι, δ. (ἐκ τοῦ πετάμενος) σχετινοβάτης, πεταυριστής.

petilatus, α, um, (petalus) πέτασον φορέων.

petiso, ntis, α. πετασών, (χοιρομήριον).

petiscupulus, ι, δ. (ὕποκος, τοῦ petasus) μικρὸς πετασών. ἴδε καὶ τὸ ἐξῆς.

petiscupulus, ι, δ. (ὕποκος, τοῦ petasus) πετάσιον.

petasus, ι, δ. πέτασος.

petaurista, ω, α. πεταυριστής.

petauristarius, ι, α. πεταυριστής.

petastrum, ι, εὐ. πέταρον.

petax, ntis, (peto) ἐφρετικός, ὀρεκτικός.

Petelia, ω, θ. Πενηλία, πόλις τῆς Βρεττίας.

Petelinus, α, um, Πετηλίνος, Petelin, δ.

εἰ Πετηλίνος.

petessu, εἶπε petisco, ὄρε, (peto) aliquid, ζητῶ τι, ἐφίημι τινός, διώκω τι.

petilimus, α, um, (petigo) ψωρῶδης, ψωραλέος.

petigo, ntis, θ. ψώρα.

Petilia, ταῦτό τῷ Petelia.

petilium, ι, εὐ. ἀγνωστον ἄνθος.

petilus, α, um, λεπτός, ξηρός.

petitionem, ntis, εὐ. εἶδος ἔλκεος.

petiolus, ι, δ. (ὕποκος, τοῦ petio) ποδίσκος, ποδῖον, ποδάριον. 2) μίσχος, πέλμα (τῶν μύλων κ.τ.τ.).

petiolus, α, um, petiolia mala, εἶδος μικρῶν μύλων.

petisco, ἴδ. petesco.

petio, ntis, θ. (peto) ἐπιθεῖαι, ἀφεδοῦ, ὀρμή. 2) αἰτησις, δέησις. 3) ζητήσις ἀρχῆς, ἡ περὶ ἀρχὴν σπουδή, τὸ ἀρχὴν τινα μεταπορεύεσθαι. in petitione consulatū, ἐν τῇ τὴν ὑπατεῖαν μεταπορεύεσθαι.

petitor, ntis, α. (peto) αἰτητής, δ αἰτῶν, 2) κατ' ἐξουσίαν ὁ ζητῶν, μεταρχόμενος εἶπε μεταπορεύμενος ἀρχὴν τινα. 3) ὁ ἀνάγων δικαστικῶς. 4) μνηστήρ. 5) pet. militis, δ στρατολόγων.

petitorius, α, um, (petitor) αἰτητικός, τῆς αἰτήσεως.

petrix, ntis, θ. ἡ αἰτούσα. 2) ἡ μεταρχομένη εἶπε ζητοῦσα τι.

petiario, ire, (ἐφετ, τοῦ peto) θέλω μεταπορεύεσθαι τὴν ὑπατεῖαν.

petius, us, α. (peto) αἰτησις. 2) ἐφεσίς, ἐπιθυμία.

peto, ntis, καὶ ἡ, lium, ὄρε, (PETO, πέτω) aliquid, ὀρᾶν ἐπὶ τινα, ἐπιθεῖναι, ἐπειμι, (ἐπιέναι) ἐπιφέρειναι τι, aliquid gladio, εἶρος ἔχων ὀρᾶν ἐπὶ τινα, σὺν εἶρει ἐπιθεῖναι τι, aliquid malo, βάλλω τινά μῆλω. armis jaculis, βάλλω ἀκόντιοις ἀπρον, ἀκόντια ἔχων διώκω κάπραν. —

supplex in peto, ἰκέτης σε προσερχομαι. 2) aliquid, τρέπομαι, ὀρᾶν ἐπὶ τι, navis, castra, Romam, ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, ἐπὶ τὴν πόλιν, moni peti astra, ὄρος αἰρεται, ἀνέχει πρὸς τὰ ἀστρα. clas-

sia peti alium, στόλος ἀνάγεται εἰς τὸ πέλαιος. fugam, ὀρᾶν εἰς φυγὴν. viam, τρέπεσθαι ὁδόν. 3) aliquid aliquid, μεταρ- χομαι, μέτεμι, (μετιέναι) φέρω, κομίζομαι τι ἐκ τόπου τινός. castra in exieram Italiani, ὁστρα μεταρχεσθαι, μετιέναι ἐκ τῶν ἐσχατῶν τῆς Ἰταλίας. myriam ad Troglodyas, μύριαν κομίζεσθαι ἀπὸ τῶν Τρωγλυδιτῶν. 4) aliquid, ζητῶ, αἰτῶ τι.

gloriam, ζητεῖν, διώκω, μετιέναι δέξαν, ἐφίστα: δέχη. consulatam, praesentam, ζητεῖν, μετερχομαι, μεταπορεύεσθαι ὑπα-

τεῖαν, στρατηγεῖν, τρέπειν, μεταποιεῖν.

peto, ntis, καὶ ἡ, lium, ὄρε, (PETO, πέτω) aliquid, ὀρᾶν ἐπὶ τινα, ἐπιθεῖναι, ἐπειμι, (ἐπιέναι) ἐπιφέρειναι τι, aliquid gladio, εἶρος ἔχων ὀρᾶν ἐπὶ τινα, σὺν εἶρει ἐπιθεῖναι τι, aliquid malo, βάλλω τινά μῆλω. armis jaculis, βάλλω ἀκόντιοις ἀπρον, ἀκόντια ἔχων διώκω κάπραν. —

supplex in peto, ἰκέτης σε προσερχομαι. 2) aliquid, τρέπομαι, ὀρᾶν ἐπὶ τι, navis, castra, Romam, ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, ἐπὶ τὴν πόλιν, moni peti astra, ὄρος αἰρεται, ἀνέχει πρὸς τὰ ἀστρα. clas-

sia peti alium, στόλος ἀνάγεται εἰς τὸ πέλαιος. fugam, ὀρᾶν εἰς φυγὴν. viam, τρέπεσθαι ὁδόν. 3) aliquid aliquid, μεταρ- χομαι, μέτεμι, (μετιέναι) φέρω, κομίζομαι τι ἐκ τόπου τινός. castra in exieram Italiani, ὁστρα μεταρχεσθαι, μετιέναι ἐκ τῶν ἐσχατῶν τῆς Ἰταλίας. myriam ad Troglodyas, μύριαν κομίζεσθαι ἀπὸ τῶν Τρωγλυδιτῶν. 4) aliquid, ζητῶ, αἰτῶ τι.

gloriam, ζητεῖν, διώκω, μετιέναι δέξαν, ἐφίστα: δέχη. consulatam, praesentam, ζητεῖν, μετερχομαι, μεταπορεύεσθαι ὑπα-

τεῖαν, στρατηγεῖν, τρέπειν, μεταποιεῖν.

peto, ntis, καὶ ἡ, lium, ὄρε, (PETO, πέτω) aliquid, ὀρᾶν ἐπὶ τινα, ἐπιθεῖναι, ἐπειμι, (ἐπιέναι) ἐπιφέρειναι τι, aliquid gladio, εἶρος ἔχων ὀρᾶν ἐπὶ τινα, σὺν εἶρει ἐπιθεῖναι τι, aliquid malo, βάλλω τινά μῆλω. armis jaculis, βάλλω ἀκόντιοις ἀπρον, ἀκόντια ἔχων διώκω κάπραν. —

supplex in peto, ἰκέτης σε προσερχομαι. 2) aliquid, τρέπομαι, ὀρᾶν ἐπὶ τι, navis, castra, Romam, ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, ἐπὶ τὴν πόλιν, moni peti astra, ὄρος αἰρεται, ἀνέχει πρὸς τὰ ἀστρα. clas-

sia peti alium, στόλος ἀνάγεται εἰς τὸ πέλαιος. fugam, ὀρᾶν εἰς φυγὴν. viam, τρέπεσθαι ὁδόν. 3) aliquid aliquid, μεταρ- χομαι, μέτεμι, (μετιέναι) φέρω, κομίζομαι τι ἐκ τόπου τινός. castra in exieram Italiani, ὁστρα μεταρχεσθαι, μετιέναι ἐκ τῶν ἐσχατῶν τῆς Ἰταλίας. myriam ad Troglodyas, μύριαν κομίζεσθαι ἀπὸ τῶν Τρωγλυδιτῶν. 4) aliquid, ζητῶ, αἰτῶ τι.

gloriam, ζητεῖν, διώκω, μετιέναι δέξαν, ἐφίστα: δέχη. consulatam, praesentam, ζητεῖν, μετερχομαι, μεταπορεύεσθαι ὑπα-

τεῖαν, στρατηγεῖν, τρέπειν, μεταποιεῖν.

μετέρχεσθαι παρθένον. aliquem, ζητεῖν, μετέρχεσθαι τινα. opem ab aliquo, αἰτεῖν, αἰτεῖσθαι βοήθειαν παρὰ τινος. exempla ab historicis, ζητεῖν παραδείγματα παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς. aliquid a Graecis, κομίσεσθαι τι παρὰ τῶν Ἑλλήνων, λαβεῖν τι παρ' Ἑλλήνων. bene vivere petimus, ἡδέως ζῆν ἐπιθυμοῦμεν. a te peto, ut hoc facias, δέομαι σου ποιῆσαι τοῦτο. peto et ora, δέομαι καὶ ἱκετεύω. — σπαν. petere aliquem, δεῖσθαι τινος. petere aliquem aliquid, αἰτεῖν τινά τι.

petoritum εἴτε petorritum, ἰ, οὐ. εἶδος Γαλιλικῷ ἢ τετρακύκλου ὀχήματος. (ἐκ τῶν Κελτικῶν petor=τέσσαρα καὶ rit=τροχός).

Petorisitis, ἰ, ἄ. Πετρίσις, μαθηματικός τις.

petra, α, ὁ. πέτρα.

Petra, α, ὁ. Πέτρα, ὄνομα πόλεων τινων.

petraeus, α, um, πετραῖος.

Petraeus, α, um, Πετραῖος. Arabia Petraea,

ἢ Πετραία Ἀραβία.

Petrėjānus, α, um, τοῦ Πετρηίου.

Petrėjus, ἰ, ἄ. Πετρήϊος.

petreus, α, um, πετρεῖος.

Petrensis, α, um, Πετρεῖος.

petreus, α, um, πέτρινος.

petriticus, α, um, Ἐσφαλμ. γραφή ἀντὶ τοῦ petricus.

Petrinus, α, um, Πετρεῖος. Petrinī, ἄ. Πετρίνοι εἴτα Πετρεῖνοι, οἱ τῆς ἐν Σικελίᾳ Πέτρας πολῖται.

petrinus, α, um, πέτρινος.

petrites, α, um, Πετρίτης οἶκος, (ὡς τῆς ἐν Ἀραβίᾳ Πέτρας).

petra, ὄνις, ἄ. (petra) κρύος παλαιός, οὗ τὸ κρύος τραγὺ. Ἀγροῖ δὲ καὶ σκληροτράχηλον γέροντα γεωργόν.—Κύρ. ὄν. Petro, ὄνις, ἄ. Πέτρων.

Petrocorii, orum, ἄ. Πετροκόριοι, ἔθνος τῆς Λαυτανίας ἐν τῇ νῦν χώρᾳ Perigord.

petronius, α, um, (σπάν.) τῶν πετρῶν, ἑρέων.

Petronius, α, um, Πετρώνιος, τοῦ Πετρώνιου. Petronius, ἄ. ὁ Πετρώνιος.

petroselinum, ἰ, οὐ. πετροσέλινον.

petrosus, α, um, πετρώδης.

petulus, antis, (peto) ὕβριστικός, ἀσελγής, ἀκόλαστος, ὁ ὕβριστής, ἡ ὕβρις.

petulant, επιρ. ὕβριστικῶς, ἀσελγῶς, ἀκόλαστος.

petulantia, α, um, ὕβρις, ἀσελγεία, ἀκολασία.

petuleus, α, um, (peto) ὕβριστικός, ὕβρις, κορομπίλος.

petuce, es, ὁ. πέκυη.

Petuce, es, ὁ. Πεόκη, νῆσος τοῦ Ἰστροῦ.

peucedanum, ἰ, οὐ. καὶ peucedanum, ἰ, ὁ. τὸ πεουκίδιον, ἢ πεακίδιον.

Peucedana, α, ὁ. Πεουκεία, χώρα τῆς Ἰταλίας. Peucedani, α, um, Πεουκείος. Peucedii, ἄ. οἱ Πεουκῆται.

peumene, es, ὁ. εἶδος λιθαργύρου. Πλίν.

rexatus, α, um, (rexus) νεύσαντον ἐσθῆτα φορών.

rexitas, ātis, ὁ. (rexus) τὸ εὐξαντον.

rexus, α, um, ἴδ. pecto.

pezicae, εἴτε pezitae, arum, ὁ. οἱ πέζικες εἴτε πέζιες, (εἶδος μοχλῶν).

Phaeaces, um, ἴδ. Phaeax.

Phaeacia, α, um, Φαιακία.

Phaeacis, ādis, ὁ. Φαιακίς.

Phaeacius, α, um, Φαιάκιος.

Phaeacus, α, um, Φαίακιος.

Phaeax, ācis, ἄ. Φαίαξ. Phaeaces, ἄ. οἱ Φαίακες.

Phaeacianus, α, um, Φαιάκσις ὑποδεσμένος.

Phaeacium, ἰ, οὐ. Φαιάκσιον, εἶδος ὑποδήματος λευκοῦ.

Phaedon, ὄνις, ἄ. Φαίδων.

Phaedra, α, um, Φαίδρα.

Phaedrus, ἰ, ἄ. Φαῖδρος.

phaenomenon, ἰ, οὐ. τὸ φαινόμενον.

phaenon, ὄνις, ἄ. ὁ φαίνων, (πλανήτης).

Phaestus, ἰ, ὁ. καὶ Phaestum, ἰ, οὐ. ἡ Φαιστός, πόλις τῆς Κρήτης καὶ τῆς Λακρίδος.

Phaestus, α, um, Φαιστήσιος. Phaestias, ādis, ὁ. Φαιστήσιος.

Phaethon, ntis, ἄ. Φαέθων. 2) ποιητικῶς ὁ ἥλιος.

Phaethontes, α, um, Φαεθόντιος.

Phaethontias, ādis, ὁ. Φαεθοντίας, ἡ τοῦ Φαεθοντος ἀδελφή.

Phaethontis, idis, ὁ. Φαεθοντίς, ἡ τοῦ Φαεθοντος ἀδελφή. Phaethontis gutta, τὸ ἡλεκτρον.

Phaethontius, α, um, Φαεθόντιος.

Phaethusa, α, um, Φαέθουσα.

phagedaena, α, um, φαγέδαινα.

phagedaenicus, α, um, φαγέδαινικός.

phager, εἴτε phagus, ἰ, ἄ. φάγρος, (ἰχθύς).

phago, ὄνις, ἄ. ὁ φάγων, φάγας.

phagus, ἴδ. phager.

phalaerodora, ācis, ἄ. φαλακροκόραξ, πτ.

Phalacium, εἴτε Phalaeum, ἰ, οὐ. τὸ Φαλακίον εἴτε ἑνδεκασύλλαβον μέτρον.

Phalaeus, ἰ, ἄ. Φάλακιος.

phalangae, εἴτε phalangae, arum, ὁ. φαλάγγαι, φάλαγγες.

phalangicus, ἰ, ἄ. (phalangae) ὁ ταῖς φαλάγγαις χρώμενος ἀρχοφύρος. 2) φαλαγγίτης.

phalangion, ἴδ. phalangium.

phalangitae, arum, ἄ. φαλαγγῖται.

phalangites, α, um, ἄ. φαλαγγίτης, φαλάγγιον, (βασάνη).

phālangium, (-on), i, οὐ. φαλάγγιον, (εἰ-
δος ἀράχνης καὶ βοτάνης).
Phalanus, i, α. Φάλανθος. Phalantheus, εἴτε
Phalantheus, a, um, φαλάνθειος. ποιητι-
κῶς Ὑπερβόρεος.
phalanx, ηῖς, θ. φάλαγξ.
Phalax, orum, οὐ. Φάλαξα.
phalaxia, ταὐτὸ τῷ phalaris.
phalaris, idis, θ. φαλαρίς, (ὄρνις καὶ βοτάνη).
Phalaris, idis, α. Φάλαρις.
Phalera, orum, οὐ. τὰ Φάληρα, τὰ Φά-
ληρον.
phalerae, arum, θ. τὰ Φάλαρα, κατ' ἐξοχὴν
τῶν ἵππων. 2) μεταφ. ὁ καλλωπισμὸς, τὸ
καλλώπισμα.
phaleratus, a, um, Φάλαρα φορῶν. 2) με-
ταφ. καλλωπισμένος.
Phalereus, ei, α. ψαληρεύς. Phalereus por-
tus, ὁ Φαληρεὺς λιμὴν εἴτε τὸ Φάληρον,
τὰ Φάληρα.
Phalericus, a, um, Φαληρικὸς.
phaleris, ταὐτὸ τῷ phalaris.
phallivirgibulum, i, α. ποτήριον σχῆμα
φαλλοῦ ἔχον. ἄμφ. γρ. παρὰ Καπιτωλίῳ
ἐν βίῳ Παρτιανός, 8.
phallus, i, α. φαλλός.
Phalloria, ae, θ. Φαλωρία, πόλις τῆς Θεο-
σαλίας.
Phaluae, arum, θ. Φαυαί, ἀκρωτήριον τῆς
Χίου.
phalerosis, is, θ. φανέρωσις.
phantasia, ae, θ. φαντασία.
phantasma, atis, οὐ. φάντασμα.
Phantasia, i, α. Φάντασος.
Phaon, onis, α. Φάων.
pharetra, ae, θ. φαρέτρα.
pharetratus, a, um, φαρετροφόρος.
pharetriger, eis, erum, (pharetra-gero) φα-
ρετροφόρος.
Pharacus, a, um, (Pharus), Φαρικακός, Ἀι-
γυπτιακός.
pharicon (-um), i, οὐ. φαρικόν.
Pharisaeus, a, um, Φαρισαίος. Phariseus,
α. ὁ Φαρισαίος.
Pharisaicus, a, um, Φαρισαϊκός.
Pharitae, arum, α. Φάριοι.
Pharius, a, um, Φάριος, ποιητικῶς ἀντὶ
τοῦ Αἰγύπτου.
pharmacutria, ae, θ. φαρμακeutρία, φαρ-
μακίς.
pharmacutria, ae, α. φαρμακοπώλης.
pharmacum, i, οὐ. φάρμακον.
pharmicus, i, α. φαρμακός, φαρμακεύς.
pharmacum, i, οὐ. φαρμακίον, (βοτάνη).
Pharmacus, is, α. Φαρμακός.
Pharos (-us), i, θ. Φάρος, γέφυρα πρὸς τὴν
Αἰγύπτου. 2) ὁ Φάρος, ὁ ἐν τῇ Φάροι
πόρος.

Pharsalia, ae, θ. Φαρσαλία.
Pharsalicus, a, um, Φαρσαλικός.
Pharsalus, a, um, Φαρσάλιος.
Pharsalos, (-us), i, θ. Φαρσαλός.
Pharus, is, Pharos.
Phaselia, idis, θ. Φάσηλις, Φασηλός, πύ-
λις τῆς Λυκίας. Phaselides, ae, α. Φαση-
λίτης.
phaselus, phasolus, is, faselus, fasolus.
phasgion, i, οὐ. φάσγιον, (βατάνη ἢ
καὶ σιουδα καλουμένη).
Phasiacus, a, um, Φασιανός, Φασιατικός.
phasianus, i, α. (phasianus) ὁ φασια-
νός τρέφων.
phasianus, a, um, (φασιάνειος), τῶν φα-
σιανῶν.
Phasianus, a, um, (Phasis) Φασιανός. pha-
siana avis εἴτε ἀπλῶς phasiana, ae, θ.
εἴτε phasianus, i, α. ὁ φασιανός, (ὄρνις).
Phasias, adis, θ. (Phasis) Φασιάς, Κολχίς,
Κολχική.
phasolus, i, α. φασιόλος.
Phasis, is, καὶ idis, α. Φάσις, ποταμὸς
τῆς Κολχίδος. 2) Phasis, idis, α. Φασιάς,
Κολχική. Phasides vulceres, ei φασιανοί,
(ὄρνιθες).
phasma, atis, οὐ. φάσμα.
phatnae, arum, θ. φάτναι.
phanus, a, um, φανός.
Phagus, ei, καὶ eis, α. Φηγός. Phagus,
a, um, Φηγός, Φηγίτης.
phellandria, i, οὐ. (φελλάνδριον) ἄγνω-
στος βοτάνη.
phellos, i, α. φελλός.
Phemius, i, α. Φήμιος.
Phemion, is, θ. Φημιόνης.
Phenous, (-os), θ. καὶ Phenum, i, οὐ. ὁ
ἢ Φενεύς. Phenocia, arum, α. Φενεΐται.
phengius, a, α. φαγγίτης.
phes, i, οὐ. ὁ φέσις, (βοτάνη).
Pherm, arum, θ. Φερμαί, πόλις Θεσσαλίας.
Phermus, a, um, Φερμαίος, Θεσσαλικός.
Phermus, arum, θ. Φερμαί, πόλις Βοιωτίας. 2)
Φερμαί εἴτε Φαρμαί, πόλις Λατίας. 3) Φη-
ρμαί, Φαρμαί, Φερμαί, πόλις Μισσηνίας.
Phereclus, i, α. Φιερκλός. Phereclus, a,
um, Φιερκλίας.
Phereclus, is, α. Φιερκλός.
Phereclus, is, α. Φιερκλός. Phereclus, a, α.
Φιερκλός.
phila, ae, θ. φίλη.
Philacus, a, um, Φιλαδικός.
Philas, a, α. Φιλαδίας.
philidia, orum, οὐ. Φιιδία.
Philadelphus, a, um, Φιλαδέλφειος. Phila-
delphus, a, um, α. Φιλαδέλφειος, Φιλα-
δελφίς.

phoenicēsis, ἰδὶς, θ. (φοινικίτις) εἶδος λιθαρίου.
 phoenicēus, α, um, φοινικῶδες. 2) φοινίκιος, φοινικικός.
 phoenicobālānus, ἰ, ἀ. φοινικοδόβλανος.
 phoenicoptēras, ἰ, ἀ. φοινικώπτερος.
 phoenicūrus, ἰ, ἀ. φοινικούρος. πτ.
 Phoenissa, α, θ. φοίνισσα, φοινικική.
 Phoenix, ἰδὶς, ἀ. φοινίξ. Phoenices, um, ἀ. οἱ φοινίκες.
 Phōlō, ἔς, θ. φολόη.
 Phōlus, ἰ, ἀ. φήλος.
 phōnascus, ἰ, ἀ. φωνάσκος.
 Phorcis, ἰδὶς, θ. Φορκίς. Phorcides, πληθ. οἱ Φορκίδες.
 Phoreus, ἰ, καὶ Phoreys, ὄς, ἀ. Φόρκυς, Φόρκος.
 Phormio, ὄνις, ἀ. Φορμίων.
 Phōrōneus, εἰ, καὶ ἑός, ἀ. Φορνεύς.
 Phōrōnis, ἰδὶς εἰτε ἰδος, θ. Φορμνίς. Phoroneus, α, um, Φορνεύς.
 phosphōrus, ἰ, ἀ. φωσφόρος.
 Phraates, καὶ Phrahites, α, ἀ. Φραάτης.
 phragmites, ἰς, ἀ. φραγκίτης κάλαμος.
 Phrahites, ἰδ. Phraates.
 phrasis, ἰς, θ. φράσις.
 phrenesis, ἰς, θ. φρενίτις.
 phrenētica, α, um, φρενιτικός.
 phrenitis, ἰδὶς, θ. φρενίτις.
 phrenitico, are, φρενιτικός.
 Phrixus, α, um, Φρίξιος, τοῦ Φρίξου.
 Phrixus, ἰ, ἀ. Φρίξος.
 Phryges, ἰδ. Phryx.
 Phrygia, α, θ. Φρυγία.
 Phrygiacus, α, um, Φρυγιάκος, Φρυγιστὴ ποικιλιμένος.
 Phrygius, α, um, Φρυγιός.
 Phrygio, ὄνις, ἀ. (Phrygia) ποικιλτής.
 Phrygiotus, α, um, ποικιλιτὴς, κροτὴς.
 Phrygius, α, um, Φρύγιος.
 Phryne, ἔς, θ. Φρύνη.
 phryniōn, ἰ, ἀ. φρύνιον, (βοτάνη).
 phrynos, ἰ, ἀ. φρύνος.
 Phryx, Phrygis, ἀ. Φρύξ. Phryges, um, πληθ. οἱ Φρύγες.
 Phryxus, α, um, ἰδ. Phrixus.
 Phryxōnis, ἰδὶς, θ. (Φρυξὸνις νόμῳ).
 Phryxus, Phryxus, ἄμαρτημ. γρ. ἀντὶ Phrixus, Phrixus.
 Phthia, α, θ. Φθία. Phthias, ἰδὶς, θ. Φθιάς.
 Phthia εἰτε Phthioles, α, ἀ. Φθιώτης.
 Phthiotis, ἰδὶς, θ. Φθιώτις. Phthioticus καὶ Phthius, α, um, Φθιωτικός, Φθίος.
 phthitiasis, ἰς, θ. φθειρίσις.
 Phthitōphagi, onum, ἀ. φθειροφάγοι.
 phthitōphorus, ἰ, θ. φθειροφόρος πίτος.
 phthitiscus, α, um, φθιτικός.
 phthisis, θ. φθίσις.

phthitiscus, ἔς, θ. φθειροφάγοι.
 phthitiscus, ἰ, ἀ. ἄγνωστος ἰχθύς.
 Phthius, α, um, ἰδ. Phthia.
 phthiongas, ἰ, ἀ. φθόγγος.
 phthōrius, α, um, φθόριος.
 phu, αἰτιατ. plu, οὐ. τὸ φῶ, (βοτάνη).
 phu εἰτε phu! ἐπιφών. φῶ! φῶ! ἄμαρ. γρ. phu! ἐπιφών. φῶ!
 phycis, ἰδὶς, θ. φυκίς (ἰχθύς).
 phycitis, ἰδὶς, θ. (φυκίτις) εἶδος λιθαρίου.
 phycos, ἰ, οὐ. φύκος.
 phylaca, α, θ. φυλάκη.
 Phylaco, ἔς, θ. Φυλάκη. Phylacēis, ἰδὶς, θ. Φυλάκῆς. Phylacius, α, um, Φυλάκιος, Φυλακήσιος.
 Phylacides, α, ἀ. Φυλακίδης.
 phylacista, α, ἀ. φυλακιστὴρ.
 phylactēriōn, ἰ, οὐ. φυλακτήριον.
 phylarchus, ἰ, ἀ. φύλαρχος, φυλάρχης.
 Phyle, ἔς, θ. Φυλή.
 Phylacides, ταῦτ' τῷ Phyllacides.
 phyllanthus, ἰς, οὐ. (φυλλανθῆς) βοτάνη τις.
 Phyllis, ἰδὶς, θ. Φυλλίς.
 phyllis, ἰδὶς, καὶ ἰδος, θ. Φυλλίς.
 phyllan, ἰ, οὐ. φύλλον, (βοτάνη).
 phyma, αἰς, οὐ. φύμα.
 phynon, ὄνις, ἀ. εἶδος κολλυρίου. ἄμαρ. γρ. phytama, αἰς, οὐ. (φύσμα) εἶδος ἀμμουριού.
 Physcon, ὄνις, ἀ. Φύσκων.
 physter, ὄνις, ἀ. φυστήρ, (εἶδος κήτους).
 phytica, α, εἰτε phytico, ἔς, θ. ἡ φυσική.
 phytice, ἐπὶ, φυσικός.
 phytico, are, φυσικεύομαι.
 phyticus, α, um, φυσικός, phyticus, ἀ. δ. φυσικός.
 phytognomion, ὄνις, ἀ. φυσιογνώμων.
 phytologia, α, θ. φυσιολογία.
 physis, ἰς, θ. φύσις.
 phytouma, αἰς, οὐ. (φύτευμα) εἶδος βοτάνης.
 piablis, α, (pio) ἱλασμόν ἐνδεχόμενος, καθάρσιος.
 piaculāris, α, ἱλαστήριος, ἱλαστικός. piaculāria, οὐ. πληθ. τὰ ἱλαστικά.
 piaculārtier, ἐπὶ, ἀνάσις.
 piaculo, are, aliquem, ἱλάσκεται, ἐξῆλκεται τινα.
 piaculum, ἰ, οὐ. (pio) ἱλασμός, ἱελασμός, ἄγνωστος, καθάρσιος. piacula luere aliquem, ἀποσινασθαι τι. 2) τὰ ἱλαστικά, τὸ ἄγνωμα, ἐξῆλασμα, καθάρσιον. 3) ἄγος, μύθος, ἀσέβημα, τὸ ἀνόσιον. piaculum est, ἀνόσιον ἐστὶ. 4) μίσμα, συμφορά.
 Piamen, ἰνις, οὐ. (pio) καθάρσιος, καθάρσιον.
 piamentum, ἰ, οὐ. (pio) ἱλασμός, καθάρσιος. 2) καθάρσιον, καθάρμα.

πίαιος, οἷος, θ. (pio) ἱλασμός, ἐξιλασμός, ἄγνισμός, καθαρμός.
 πῖαιος, οἷος, ἀ. ἄγνιστής, καθαρτής. Ὁ λέξ.
 ἐκ διορθώσ. Λεπίου ἐν Ἀπολληίου Flor.
 2, 13.
 πῖατρίξ, ἰεία, θ. ἡ ἱλασκομένη, ἄγνισσα,
 καθαρίζουσα.
 πῖσα, σο, θ. κίσσα, κίττα, πτ.
 πῖσαρία, σο, θ. (pix) πισσοῦργιον.
 πῖσατος, α, um, ἰδ. πῖσο.
 πῖσσα, αω, θ. (pix) πῖσσα, πῖττα, πύκη,
 (δένδρον).
 πῖσατος, α, um, ἑσφαλμ. γρ. ἀντί piro-
 ratas.
 Πῖσας, utis, Πικεντῖνος. Picentes, iam καὶ
 um, ἀ. Πικεντῆς, Πικένται Πικεντῖνοι,
 Πικηνοί, ἔθνος Ἰταλίας.
 Picenses, ium, ἀ. ἔθνος ἐν Δακίᾳ κατ' Ἀλ-
 μαν. Μαρκιῶν 17, 13, παρὰ δὲ Πτολε-
 μαίου 3, θ, Πικηνοὶ καταλέγονται ἐν
 τοῖς ἔθνεσι τῆς ἁνθ. Μυσίας.
 Picentia, ae, θ. Πικεντία, πόλις τῆς ἐν
 Ἰταλίᾳ Καπυανίας, ἡ τανῶν Vicensa.
 Picentinus, a, um, Πικεντῖνος.
 Πῖενον, i, οὐ. ἡ Πικεντῖνη, Πικεντῖς
 (χώρη).
 Πῖενος, α, um, Πικεντῖνος.
 πῖενος, α, um, (pix) πισσοειδής, κελαινός,
 μέλας.
 πῖένιος, α, um, τανὸν τῶν picens.
 πῖον, ανί, atum, ore, (pix) aliquid, πισσῶ,
 καταπισσῶ, πισσοκοῶ τι. 2) vinum pica-
 tum, ὁ πισσῶν οἶνος.
 picridae, orum, θ. τὰ πικρίδια.
 picris, idis, θ. πικρίς.
 pictacium, i, οὐ. τανὸν τῶν pittacium.
 Pictavi, orum, ἀ. ἔθνος τῆς Ἀκυτανικῆς
 Γαλλίας, ὧν ἡ μητρόπολις Pictava, α, θ.
 καὶ Pictavi, orum, ἀ. οἱ Πικταβοί, τανῶν
 Poitiers.
 Picti, orum, ἀ. (Πικτοί), ἔθνος Καληδονίας.
 pictilis, e, (pictus) ποικιλήτης.
 Pictones, um, ἀ. Πικτονες, ὄνομα ἀρχαιό-
 τερον τῶν Pictavi, ἔπερ Ἰδῆ.
 pictor, oris, ἀ. (pingo) ζωγράφος, γραφεύς.
 pictorius, a, um, (pictor) ζωγραφικός, γρα-
 φικός.
 pictura, α, θ. (pingo) ζωγραφία. ars pictu-
 ra, ἡ ζωγραφικὴ, γραφικὴ. 2) ζωγράφη-
 μα, γραφή. 3) ποικιλίμα, πεποικιλμένη ὕψις.
 4) ἡ τῶν ποιητῶν ζωγραφικὴ τέχνη, ζω-
 γραφία. 5) ὑπογραφὴ, φῶκος.
 picturatus, a, um, (pictura) ποικιλήτης. 2)
 ποικίλος.
 pictus, a, um, ἰδ. pingo.
 picula, α, θ. (ὁπκορ. τοῦ pis) ὀλίγη τι-
 πῖσσα.
 Picumnus, i, ἀ. γαυλῆς τῆς ἡμέρας.

πίκος, i, ἀ. δρυκολάπτης, (πικεάν). 2)
 βίξ, γρύψ.
 πῖε, ἐπίρ. εὐσεβώς, δόσιως. Ὑπερ. piissime.
 Πῖερια, α, θ. Πῖερια, χώρα τῆς Μακεδονίας
 καὶ χώρα τῆς Συρίας.
 Πῖερικός, α, um, Πῖερικός.
 Πῖερῖς, idis, εἴτε Idos, θ. Πῖερῖς. Pterides,
 um, πληθ. Πῖερῖδες, αἱ τοῦ Πῖερου κόρη,
 καὶ Πῖερῖδες, αἱ Μούσαι. 2) Πῖερῖς εἴτε
 Πῖερια, χώρα τῆς Μακεδονίας.
 Πῖερῖος, α, um, Πῖερῖος, Πῖερικός.
 Πῖερων, (-os), i, ἀ. Πῖερὸς, ὁ Πῖερῖδων πα-
 τὴρ. 2) Πῖερὸς, Πῖερῖον ἔθνος Μακεδονίας.
 πῖετας, αἷς, θ. (pius) εὐσέβεια, δεισιπνο-
 erga εἴτε adversus duos, ἡ εἰς εἴτε περὶ
 τοῦς θεοὺς εὐσέβεια. erga, in parentes, ro-
 tritiam, εὐσέβεια ἡ εἰς τοὺς γονεῖς, τὴν πα-
 τῖδα, κ.τ.τ. 2) εὐσέβεια ἡ δικαιοσύνη τῶν
 θεῶν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. — Pictas, εὐσε-
 βεια (ὕδα). Ἐστὶ δὲ Εὐσέβεια καὶ ὄνομα
 πόλεως, ὅπου ἡ Pictas Julia, ἡ ἐν Ἰστροῖ
 ἀποικία Ρωμαίων, ἡ καὶ Pola, θ. ἡ Πόλα,
 αἱ Πόλαι.
 πῖεσιπεντρίξ, ἰεία, θ. (pictas-colo) ἡ τὴν
 εὐσέβειαν ἀσκοῦσα, ἡ δεισιμαργής.
 πῖγενδus, α, um, ἰδ. pigei.
 piger, gra, gram, δακνηδής, νοθής, νοθρῆς.
 in re, ad rem, ποιητικῶς alienus rei, ἐν
 τινι, πρὸς τι, περὶ τι. pigra vita, ἀδρανής,
 ἀργός βίος. pigri campi, ἀργά, ἄκαρπα
 πεδία. aqua pigra, ὕδωρ νοθρὸν, ἀκίνητον.
 pigra senectas, τὸ ἀδρανές, βραδὺ γῆρας.
 pigei, niti ἡ itum est, ero, me alienus rei,
 δυσχεραίνω τι, λυπεῖ εἴτε ἀνὰ μέ τι. me
 pigei fratris mei, ἀνὰ μέ τοῦ ἀδελφεοῦ, ἀνιῶ-
 μαι ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ. stultitiam meam me pi-
 gei, δυσχεραίνω τὴν ἐμὴν ἄνοιαν. pigei
 me parum pudere te, δυσχεραίνω τὸ συμ-
 κράσας αἰσγύνεσθαι. ni pigei, εἰ μὴ δυσχε-
 ραίνεις, εἰ μὴ ὀχληθῶ σοί ἐστι. ne pigeat
 te hoc facere, μὴ κατσκλήσης, μὴ δυσχε-
 ραίνε τοῦτο ποιεῖν. 2) σπάν. μεταμέλει
 μοί τινας. pigenda verba, λόγοι οἷς ἔπτε-
 ται μετ᾽ ἑαυτὸν.
 pigmentarius, ii, ἀ. (pigmentum) φαρμακο-
 πόλης, (χρωματοπώλης, μυροπώλης). Α.
 τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
 pigmentatus, a, um, (pigmentum) κεκαλ-
 λωπισμένος.
 pigmentum, i, οὐ. (pingo) χρῶμα, βάρμα,
 βαφή, φάρμακον. 2) φάρμακον, ἐντριμμά,
 φῶκος. 3) μεταφ. τὸ τοῦ λόγου χρῶμα εἴτε
 καλλώπισμα.
 pignoratitius (-tius), a, um, (pignero) ὁπο-
 θηκματός, ἀποτετιμημένος, ἀπότημος. 2)
 ὁ περὶ ἐνεχυρίων, περὶ ὑπόθηκας.
 pignoratitio, onis, θ. (pignero) ἐνεχυρασίς,
 ὑπόθηκα.

pignerator, ōris, ὁ ἐνεχυράζων, ὁ λαβὼν ἐνεχυρον εἶτε ὑποθήκην.

pignus, avi, atum, are, (pignus) aliquid alieni, ἐνεχυράζω, ὑποτίθημι, ἐνεχυρον τίθημι εἶτε τίθεμαι τί τινι. 2) μεταφ. aliquem, ἐνεχυράζω, ἀναρτοῦμαι τινα.

pignus, atus atum, are, (pignus) aliquid, ἐνεχυράζω, ἐνεχυρον λαμβάνω τι. 2) aliquem, ἐνεχυράζω, ἀναρτοῦμαι τινα.

pignoratitius, pignoris, κ.τ.τ. ταῦτὸ τῷ pignoratitius, κτλ.

pignoratitio, ōnis, ὁ ἀπὸς ἐνεχύρου.

Pignus, ōris, σπᾶν. ōris, οὐ. (ἐκ τοῦ θέμ. pas, τοῦ ἐν τῷ rangō). ἐνεχυρον, ὀνηρον. dare aliquid alieni pignori, δίδοναι, τίθεσθαι, τίθεσθαι τί τινι ἐνεχυρον. pignus accipere, ἐνεχυρον δεχέσθαι. pignus capere, ἐνεχυρον εἶτε ῥύσιον λαμβάνειν. cogere aliquem pignoris, ἐνεχυρᾶσθαι, ῥυσιάζειν τινα. 2) ἐνίστασθαι ὁ ὀνηρος. 3) τὸ περιδιδόμενον (στοιχείημα). pignore certare, pignore contendere, pignus ponere cum aliquo, περιδιδέσθαι, συντίθεσθαι τινα (πρὸς τινος πράγματος). συντίθεσθαι πρὸς τινα ποιέσθαι. 4) συνθήκη, συμβόλιον. 5) τὰ πιστά, πιστά, τεκμήριον, σημεῖον. 6) πίστευμα, τουτέστι· τίνα, ἔχοντες, συγγενεῖς κ.τ.τ.

pigo, ἐπιρ. (pigo) ὀνηρῶς, νωθερῶς.

pignus, ōnis, ὁ. (pigo) ὀνηρία.

pignus, ere, κατοκνῶ, νωθερῶς.

pignoseo, ere, (pigno) νωθερῶς, βραδύς γίγνομαι.

pignus, w, καὶ pignus, ei, ὁ. (pigo) ὀνηρία, νωθερῶς, νωθερῶς, ὀνηρος.

pigo, avi, atum, are, ὀνηρῶς, κατοκνῶ, βραδύως.

*pignus, avi, ταῦτὸ τῷ pigo.

pignus, ōris, ὁ. ἀρχαῖος, παλαιός καὶ ἀπέναντος τὸς τοῦ pignus.

pila, w, ὁ. ἔλκος, ἰγδῆ, aliquid in pila minuer, contondere, λειάνειν, κοπνίσειν, πνίσσειν τι ἐν ἰγδῇ εἶτε ὄλκῳ, ἰγδίζειν τι. 2) στήλη, στυλός. 3) χῶμα ἐν θαλάσῃ, ἐνδομήσις.

pila, w, ὁ. σφαῖρα, (ἡ σφαιριστική σφαῖρα).

pila ludere, τῇ σφαίρᾳ παίζειν, σφαιρίζειν.

pila exipere, τὴν σφαῖραν ἐκδύχεσθαι.

2) σφαιρίον, εἶτε ψῆφος, (τῶν ψηφοφόρων τῶν).

3) ὁ, τῇ σφαιροειδῇ, ἡ σφαῖρα τῆς γῆς κ.τ.τ.

pilatus, i, ὁ. (pila) ταῦτὸ τῷ triarius.

pilaris, e, (pila) σφαιριστικός.

pilarium, ii, οὐ. (pila) ταφίον, ἐνθα ἡ τῶν νεκρῶν κόνις ἐν κυλινδρῷ ἀγγεῖοις ἀποτίθεται. Ἐπιγρ.

pilaris, i, ὁ. (pila) σφαιριστικός.

pilarium, ἐπιρ. (pila) ἐπὶ στήλων, διὰ στή-

λῶν, διὰ στήλων. 2) κατὰ ἀλγους, ποικίλος.

pilaris, i, ōis, ὁ. (pila) σφαιριστής.

pilaris, a, um, ἴδ. pila.

pilaris, a, um, (pila) ὁσὸν φέρων. 2) ἴδ. pila.

pilaris, a, um, (pileus) πτερόφορος. Petres

pilaris, ol, πτερόφορος ἀδελφός, οἱ ἀδελφοί.

pilaris, i, ōis, εἶδος τετρακύκλου μεταφ-

ρῶν ἐγγήματος, τετρακύκλος ἀρμάμας.

pilaris, i, ὁ. καὶ pila, i, οὐ. πτερόφορος.

pilaris, i, ὁ. καὶ pila, i, οὐ. πτερόφορος.

Tarquinio aquila pileum aufert, τῷ Ταρκυνίου τὴν πτερόφορον ἀρμάμας.

ad pileum vocare, ἀπαλλάττειν δουλείας ἀπὸ σφαιρίων. 2) χέριον, (τὸ περὶ τὸ ἔμ-

δρυν χέριον).

pilaris, i, ὁ. (pila-crepo) πεπτεριστής.

pila, are, πτερόφορος, πτερόφορος.

pila, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquem, σπᾶν, περισπᾶν τινα ἡ τι.

pila, are, (pila) aliquem, σπᾶν, ἀποτρίβω, τινα. 2) σπᾶν, ἀποτρίβω.

pilaris, a, um, (pila) τριγώνος.

pilaris, w, ὁ. (πτερόφορος. τῷ pila) σφαιρίδιον.

2) κατάποτον.

pila, i, ὁ. ὑπερος. 2) ὁσὸς, (τὸ τῶν ἰω-

μαίων ἐπλητῶν ἀκόντιον, βραχὺ μὲν, παχὺ

δὲ καὶ βαρὺ, παραπλήσιον πιδόνῃ εἶτε ἀ-

προβόλῃ. ὁ πρῶτος ὁ στρατιώτης συνίστα

εἰς μάχην ἡφείη κατὰ τὸ πτερόφορον, εἶτε

δὲ τῷ ἔξωτι ἔχρησεν. 2) Pila Horatia, orum,

πληθ. τὰ ὀράτια Πίλα, τόπος τις ἐν τῇ

Ρωμαίων ἀγορᾷ ἡ στυλὶς, ἐφ' ἣ ὀράτιος τὰ

τῶν τριδύμων Κορατῶν σκῆλα ἀνέθηκεν.

Pilumnus, i, ὁ. γαμήλιος τις θεός.

pila, i, ὁ. (pila) συνθήκη. pilum, pilus, ὁ. ὁ πρῶτος λόγος τῶν τριδύμων τῆς Ρώμης.

λεγόμενος. pilum, pilum dico, ἡγοῦμαι

τοῦ πρῶτου λόγου. 2) ἀντὶ τοῦ pilum, pilus

εἶτε pilum, pilus, ὁ ἐκατοντάχρῳ τοῦ πρῶ-

του τῶν τριδύμων λόγου, ὁ ἡγεμὼν τοῦ

τάγματος. (Ἐν ἐπιγραφῇ εὐαγγελιστῆς καὶ

pilum, pilus καὶ συντόμως P. P.) 3) ἀξίωμα

τοῦ πρῶτου ἐκατοντάχρου.

pila, i, ὁ. (πτερόφορος) ὁρῶν, (ἀνθρώπων καὶ

ζῶων). 2) μεταφ. ad pilum quidem, εὐδὲ

ἐλκυσσεν, ad pilo quidem minus, εὐδὲ

ἀκαρῶς ἦπεν, ad pili facere aliquid, παρ'

εὐδὲν ποιέσθαι τι.

Pimpla, ae, ὁ. Πιμπλία, Πιμπλία, πηγή

τῆς Πιμπλίας. 2) ταῦτὸ τῷ Pimpla.

Pimpla, idia, ὁ. Πιμπλίας, ἡ Μούσα. 2)

Πιμπλίας σκοπία, Πιμπλία, Πιμπλία (δ-

ρος τῆς Πιμπλίας).

pietatem, εὐσέβειαν, sacra, ἐπιτελεῖν ἱερά.
pipatus, ūs, ἄ. (pīpo) τὸ πιπιλεῖν, τι-
τίζειν.

pīper, ēris, οὐ. πέπερι.

pīperātīus, a, um, (pīper) πέπερι ἔχων.
Α. τοῦ μεταγ. Λατ. Επιγρ.

pīperātus, a, um, πεπερόπατος ἢ πεπέρι
ἡγετυμένος, ὁ πεπιρίτης, ἢ πεπερίτης. πī-
peratam, οὐ. ἄρτυμα τι διὰ πεπέρας. 2)

μεταφ. πικρὸς, δεικνύς, ἔτι κλεπτικός.

pīperītis, īdis, θ. πεπερίτης, (βοτάνη).

pīpilo, are, πιπιλεῖν, τιτίζειν, (φωνή
στρουθίων).

pīpīna, ae, θ. πσίπιον. Ἀμφ. γρ.

pīpio, are, κλαυθουρίζω, βληχόμεαι.

pīpio καὶ pīpio, īre, πιπιρίζω, τιτίζω.

pīpio, ōnis, ἄ. πίπος.

pīpio, are, πιπιλεῖν, τιτίζειν.

pīpulum, i, οὐ. καὶ pīpulus, i, ἄ. κλαυθυ-
ρισμός. 2) τὸ πιπιλεῖν, τιτίζειν.

pīracium, i, οὐ. (pīrum) οἶνος ἐξ ἀπίων.

Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

pīraeus, ōi καὶ ōas, καὶ Pīraeus, i, ἄ.

Πειραιεύς, λιμὴν καὶ δῆμος τῆς Ἀττικῆς.

πειραεῖ, Pīraeo, oram, οὐ. ἀντὶ τοῦ Pī-
raeus. 2) Pīraeus, a, um, Πειραιεύς.

pīrāia, ae, ἄ. πειρατήε.

pīrāicium, ταῦτὲ τῷ pīracium.

pīraticus, a, um, πειρατικός. pīratice, ae,
θ. ἢ πειρατεία. pīratice facere εἴτε exer-
cere, πειρατεῖν.

Pīraue, es, θ. Παιρήνη, πηγή ἐν Κορίνθῳ.

Pīrenis, īdis, θ. Πειρήνις, Πειρηναία.

Pīrēthūs, i, ἄ. Πειρήθος, Πειρήθους.

pīrum, i, οὐ. ἄπιον, (ὁ καρπὸς τῆς ἀπίου).

pīrus, i, θ. ἢ ἄπιος, (δένδρον).

Pīrustae, arum, ἄ. Πειροῦσται, ἔθνος τῆς
Ἰλλυρίας ληστορικόν.

Pīsa, ae, θ. Πισα, ἢ ἐν Πιλίδι.

pīsa, ae, θ. νεώτερ. τύπος τοῦ pīsum.

Pīsa, arum, θ. αἱ Πισαί, Πίσαι, ἢ Πισα,
πόλις Τυρρήνιας. 2) σπάν. ἀντὶ τοῦ Pīsa.

Pīsaens, a, um, Πισαίος, Ολύμπιος, Ολύμ-
πιακός. Pīsaē, ἄ. Πισαῖται.

Pīsanus, a, um, τῶν Πισίων. Pīsanī, ἄ.
τῶν Πισίων πολῖται, αἱ Πισαῖται.

pīstatio, ἢ pīstatio, ōnis, θ. τὸ κοπανάζω.

Pīstaurum, i, οὐ. Πισαυρά, πόλις Οὐβρι-
κῆς, τανὺν Pesarō. Pīstaurēns, Pīstaurēns.

pīscāria, a, um, (pīscis) ἰχθυορῆς, τῶν
ἰχθύων. pīscarius, ἄ. ἰχθυοπωλῆς. forum
pīscarium, τὸ ἰχθυοπωλείον. 2) ἀλιευτι-
κός, pīscaria, ae, θ. ἢ ἀλιευτική, ἀλιεῖα.

pīscatio, ōnis, θ. (pīscor) ἀλιεῖα.

pīscator, ōris, ἄ. (pīscor) ἀλιεύς.

pīscatōrius, a, um, ἀλιευτικός. pīscatoria
navis, τὸ ἀλιευτικὸν πλοῖον, pīscatoriūm
forum, τὸ ἰχθυοπωλείον.

pīscātrix, īcis, θ. (pīscator) (ἀλιεύτρια).

pīscātura, ae, θ. ἀλιεῖα. Α. τοῦ μετ. Λατ.

pīscātus, ūs, ἄ. (pīscor) ἀλιεῖα. 2) ἀλιευ-
μα. (κυρίως καὶ μεταφορικῶς).

pīscōus, a, um, ἰχθυοειδής.

pīscēarius, i, ἄ. (pīscia-caprio) ἰχθυοθήρας,
ἀλιεύς. Επιγρ.

pīscēulus, i, ἄ. (ὑποκορ. τοῦ pīscis) ἰχθυόδιον.

pīscina, ae, θ. (pīscis) ἰχθυοτροφεῖον. 2)

κολομβήθρα, λίμνη. 3) δεξάμενῃ, λίμνη.

pīscinālis, e, κολομβητικός.

pīscinārius, i, ἄ. (pīscina) ἰχθυοτρόφος.

pīscinensis, e, ταῦτὲ τῷ pīscinālis.

pīscinella καὶ pīscinula, ae, θ. (ὑποκορ.
τοῦ pīscina) μικρὸν ἰχθυοτροφεῖον.

pīscis, īs, ἄ. ἰχθύος. (18. Πισα, Ital. u.
Gr. α. 180 καὶ 170.) 2) pīscēs, πληθ. σὶ
ἰχθύες, (τὸ ἄστρον).

pīscor, atus sum, ari, (pīscis) ἰχθυῶ, ἀ-
λιεύω.

pīscōus, a, um, (pīscis) ἰχθυώδης, πο-
λύῖχθος.

pīsculentus, a, um, (pīscis) ἰχθυώδης, πο-
λύῖχθος.

Pīsidia καὶ Pīsidia, ae, ἄ. Πισιδίης, Πισι-
δευς. Pīsidus, πληθ. σὶ Πισίδαι, Πισιδεῖς,
ἔθνος τῆς Ἀσίας.

Pīsidia, ae, θ. Πισιδία.

Pīsidicus, a, um, Πισιδικός.

pīsinus, i, ἄ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ pīallus.

Pīsiatrus, i, ἄ. Πισιστράτης. Pīsiatrat-
ides, ae, ἄ. Πισιστρατιδής.

pīsto, are, τερετίζω, ψιθυρίζω. (φωνὴ τοῦ
ψαρός).

pīso, are, ταῦτὲ τῷ pīnso.

pīso, si, ere, (ΠΙΣΩ) aliquid, πτίσω, κο-
πανάζω, ἰχθίζω τι.

pīso, ōnis, ἄ. ἔλμπος, ἰγδή, κοπανιστήριον.

Pīso, ōnis, ἄ. Πισίων. πῖπθ. Pīsonianus.

pīsarphallus, i, ἄ. ἢ, ἢ πισόσφαλτος.

pīscallion, i, οὐ. πισαλλιον.

pīscinus, a, um, πισίνους.

pīscōctus, i, ἄ. ἢ, ἢ πισόσκηρος.

pīstacia, ae, θ. πιστάκη.

pīstacium, (-eum), i, οὐ. πιστάκιον.

pīstana, ae, θ. εἶδος τελεμαχίας βοτάνης.

pīsticus, a, um, πιστικός, καθάρος.

pīstillum, i, οὐ. καὶ pīstillus, i, ἄ. (pīso)
ὑπερρος.

pīsto, are, μεταγενέστερος τύπος τοῦ pīnso.

pīstididēda, ae, θ. (πιστολεχία) εἶδος ἀριστο-
λοχίας.

pīstor, ōris, ἄ. (pīnso) ἀλεστής. 2) ἀρτο-
ποιός.

pīstōrius, a, um, ταῦτὲ τῷ pīstorius.

Pīstōrium, i, οὐ. ἢ Πιστωρία, πόλις τῆς
Τυρρήνιας, ἢ τῶν Πιστοῖα. Τὸ Πιστω-
ριονεῖς, εἶδος ἰβημοθήκης βερβάνου.

Pīstōriensis, e, ἰβημοθήκη βερβάνου.

pistōrīus, α, um, (pistor) ἀρτοποιικός, ἀρτοποιητικός.
 pistriger, ūra, ērum, (pistris-gero) εἰς πρίστιν λήγων.
 pistrilla, α, θ. (ὕπερος. τοῦ pistrina) μολώνιον.
 pistrina, α, θ. ταῦτ' τῶν pistrinum.
 pistrinālis, α, τοῦ μολώνος.
 pistrinārius, ι, α. μολωθρὸς.
 pistrinensis, α, μολωθρὸς.
 pistrinum, ι, οὔ. (piso) μολών. dedere, detrudere aliquem in pistrinum, καταβάλλειν τινά εἰς τὸν μολώνα. 2) ἀρτοποιεῖον, ἀρτοποιεῖον. 3) ὁ ἄξιος εἰς μολώνα ἐμβληθῆναι μοχθηρὸς δούλος. Ὅταν pistrinorum civitas παρὰ Πλαύτιον.
 pistrinus εἴτε pristinus, α, um, (pistris) τῆς πρίστως, sidus pristinum, τὸ κῆτος, (ἄστρον).
 pistris, is, καὶ pistris, īcis, καὶ pristis, is, θ. πρίστις, εἶδος κήτους, καὶ τὸ κῆτος, (ἄστρον). 2) pistris καὶ pristis, is, θ. πρίστις, εἶδος νηός.
 pistrix, īcis, θ. (pistor) μολωθρὸς. 2) ἡ ἀρτοποιός. 3) ταῦτ' τῶν pistris, ἡ πρίστις, εἶδος κήτους, καὶ τὸ κῆτος (ἄστρον).
 pistura, α, θ. (pinso) πτισμός.
 pistus, α, um, ἴθ. pinso.
 pisum, ι, οὔ. τὸ πῖον, ὁ πῖσος, πῖος.
 Pitane, es, θ. Πιτάνη, πόλις τῆς Αἰολίδος καὶ πόλις τῆς Αἰκαωνικῆς. Pitaneus, α, um, Πιτανεὺς.
 pithecium, ii, οὔ. μικρὸς πίθηκος. 2) φυτόν τὸ καὶ antirrhionon.
 Pithecūsa, α, θ. Πιθηκοῦσα. Pithecusae, πληθ. αἰ Πιθηκοῦσαι.
 pitheus, ei, καὶ pitheas, α, καὶ pitlus, ι, α. πίθεας, (φανόμενον).
 pitisso, ἀντὶ τοῦ pysisso.
 pittecinum, ι, οὔ. πιττεκίον, γραμμάτιον.
 2) μυήμα δερμάτος, ἐξ ᾧ ἀλείφεται χρίσμα.
 Pitheus, (-os), ι, α. Πιθεός.
 Pitheus, ei καὶ eos, α. Πιθεός. Pitheus, καὶ Pitheus, α, um, Πιθηθός, Πιθεός, τοῦ Πιθεός. Pitheus, idis, θ. Πιθηθός.
 pituitus, α, um, πιτυτικός.
 pituita, α, θ. (συχάνεισ τρισύλλαβον) λάπη, φλέγμα. pituitum detrudere, extrahere, ἀπορραγματίζειν. 2) τὸ μυζώδες τῶν δένδρων. 3) νόσος τις τῶν ἀλεκτορίδων.
 pituitaria, α, θ. (pituita) ἀγρία ἀσταρίς.
 pituitosus, α, um, φλεγματοῦχος, φλεγματικός.
 pituitus, α, um, πιτυτικός.
 pituis, idis, θ. πιτοίς.
 pituocampa, α, καὶ pituocampe, es, θ. πιτοκάμπη.
 pituis, -os, θ. πιτοίς.

pitysmā ἀντὶ τοῦ pysisma.
 pius, α, um, εὐσεβής, δίκαιος. erga εἴτε in deos, patriam, parentes, εὐσεβής εἰς, εἴτε περὶ τοὺς θεούς, τὴν πατρίδα, τοὺς γονεῖς, κ.τ.τ. pius Aeneas, ὁ εὐσεβὴς Αἰνείας. contra jus piusque, παρὰ τὸ δίκαιον καὶ τὸ δίκαιον. bellum pius iustumque, πόλεμος εὐθείας τε καὶ δίκαιος. far pius, αἱ ἀγναί εἴτε ἱερὰ ἢ λαϊκά, οὐλοῦνται. 2) εὐθ' ὅτε' πρῶτος, ἐμμενής, ἀλεγεινός. — Σημ. piissimus παρὰ νεωτέρους ἀντὶ maximo pius, ἔτι δ' ἐν ἐπιγρ. καὶ pioussimus.
 pīx, pīcis, θ. πίσσα, πίττα. pīco nigrior, πίσσης μελάντερος.
 placābilis, α, (placo) εὐεξίλαστος, εὐκαταπράυντος. 2) ἱλαστικός, πραιντικός.
 *placābilitās, ātis, θ. (placabilis) τὸ εὐεξίλαστον, εὐκαταπράυντον.
 placābiliter, ἐπιπρ. (placabilis) ἱλαστικῶς, πραιντικῶς.
 placāmen, īnis, οὔ. (placo) ἱλασμός. placamina, τὰ ἱλαστικά, ἱλαστήρια.
 placāmentum, ι, οὔ. (placo) ἱλασμός, ἱλαστήριον.
 placāto, ἐπιπρ. πρῶτος. ferre aliquid, φέρειν τι. Συγκριτ. placatus.
 placāto, ōnis, θ. (placo) ἱλασμός, πραιντικός.
 placātorius, α, um, (placo) ἀρεστήριος, ἱλαστικός, ἱλαστήριος.
 placenta, ae, θ. ὁ πλακωτός, οὐντος, πῶπανον.
 placēntārius, ii, α. (placenta) πλακωντικός.
 placēntia, ae, θ. (placento) ἀρέσκεια.
 Placēntia, ae, θ. Πλακωντία, πόλις Ἰταλίας, ἡ ταχυὴ Placenza. Placētinus, α, um, Πλακωντίνος.
 placēto, āi, καὶ ūtu sum, ēro, alicui, ἀρέσκω τινί. volo tibi placere, θέλω ἀρέσκειν σοι. placet tibi hoc? ἀρέσκει σοι τοῦτο; mihi placet, ἐμυκτηρ. ἀρέσκω. vobis placita est εἴτε placuit conditio, ὅμιν ἤρεσεν ἡ συνθήκη. dies placitū, ἡ συνταχθεῖσα ἡμέρα, ἀρχαϊκῶς placenda est dies, τὴν προῖκα ἀραστὴν εἶναι δεῖ. — ἐπιθετικῶς placens, ntis, καὶ placitus, α, um, ἀρεστός. placitū es, ἀρεστὴ εἰ. 2) ἀπροσώπως placet, ūit καὶ ūtum est, ēre, alicui, δοκεῖ τινί. mihi placuit εἴτε placitum est, ut venires εἴτε te veniro, ἔδοξεν εἴτε δέδοκται (παρὰ Βουλγαντινοῖς καὶ ἤρεσεν) τοῦτο σὲ εἰσεῖν. venatui placet, Cassium provinciam optinere, δοκεῖ τῇ συγκλήτῃ Κάσιον τὴν ἀρχὴν λαβεῖν. si dis placeat, ἂν θεὸς θέλῃ. placitum, οὔ. τὸ δεδομένον, ἀξίωμα, πρόσταγμα, γνώμη.
 placibilis, α, (placo) ἀρεστός.
 placido, ītis, (placidus) ἡσυχάζω, ἡσυχάζω.

hērea. ferro dolorem, πρῶτος τὴν λύπην φέρειν. loqui, ἥρεμα λέγειν. collis placide acclivis, λόφος ἥρεμα προσάντης.

Placidejanus, i, d. Πλακιδιανός, (μονομάχος τις).

placidus, a, u, (placidus) πρᾶντης. Δ. σπ. ἥρεμος, ἀνι, are, (placidus) πρᾶνῶ.

placidulus, a, um, ὁπκορ. τοῦ placidus.

Πρόβλ. τὰ ἑλ. κύρ. ὄν. Πραδός, Πραδύλις.

placidus, a, um, (placido) ἥσυχος, ἡσυχίος, ἥρεμος, ἡρεμαίος.

placito, are, τὰὐτὸ τῷ placido.

placitum, placitos, ἕδ. placido.

placō, avi, aium, are, aliquem, (ἐκ τοῦ placido, ὡς sedō, are ἔκ τοῦ sedere). ἀρέσκωμαι, ἱλάσκωμαι, ἐξιλάσκωμαι, πρᾶνῶ, καταπρᾶνῶ τινά, divinum munus precibus, τὸ θεῖον ἱλάσκουσαι εἴτε ἔλπον ποιεῖν εὐχαίς. Plautus lauris, τὸν Πλούτωνα ταύροις ἱλάσκουσαι. aliquem alieu, διαλλάττειν τινά πρὸς τινα, ἑλῶν τινά τιμι ποιεῖν. aqnor, πρᾶνῶν, καταπρᾶνῶν, χαλνῶν τὸν πόντον. eilum, πρᾶνῶν, εὐανῶν τὸ δῖος. — placatus, a, um, alieu, εἴτε in aliquem, ἑλῶν, εὐανῶν, εὐνοῦν τινί. 2) πρὸς, ἥσυχος, ἡρεμαίος.

placare, oris, d. (placito) ἀρέσκωμαι.

plaga, w, 0. πλῆγῃ, πλῆγῃ. plaga acris, ἡ πλῆγῃς τοῦ ἄβρος. plagas pati, πλῆγῃς λαμβάνειν, πλῆγῃς μαρτυροῦσθαι. 2) πλῆγῃ, τραῦμα. plagas accipere, πλῆγῃς λαμβάνειν. plagas inferre, inferre, injicere alieu, πλῆγῃς ἐμβάλλειν τινί. 3) μεταξ. ἡ πλῆγῃ, συμφορᾷ.

plāga, w, 0. (plāgus, πλάξ), κλίμα, χώρα, plaga septentrionalis, τὸ πρὸς ἄρκτον κλίμα, τὰ πρὸς βορρᾶν μέρη. plaga celi, κλίμα οὐρανό. plaga fervida, θερμὸν κλίμα, ἡ διακεκαυμένη ζώνη. 2) ἄρκος, δικτυον. tendere plagas, τείνειν δικτυα. compellere lorum in plagas, ἐμβάλλειν λυκὸν εἰς τὰς ἄρκους. cadere in plagas, ἐμπίπτειν εἰς ἄρκος. 3) σπην. περιπέτασμα.

plāgella, w, 0. (ὁπκορ. τοῦ plāga) πύγμα.

plāgiatius, i, d. (plāgium) ἀνδραποδιστής. 2) ὁ λογονοκιστὴν ποιεύμενος.

plāgiator, oris, d. (plāgium) ἀνδραποδιστής.

plāgiger, ora, ōrum, (plāgo-gero) πλῆγῃς λαμβάνων.

plāgigētilis, a, um, τὰὐτὸ τῷ plāgiger.

plāgio, avi, are, (plāgium) ἀνδραποδίζωμαι, κλέπτω.

plāgrātūda, w, d. (plāgo-ratio) μαρτυρίας.

plāgium, i, ō. ἀνδραποδισμός.

plāgo, avi, atum, are, aliquem, (plāgo) πλῆπτω, τραυματίζω τινά.

plāgionus, a, um, (plāga) πλῆγῶν μεστός. 2) πληκτικὸς.

plāgula, w, 0. (ὁπκορ. τοῦ plāga) περι-σπρωμα, περιπέτασμα. 2) φύλλον χάρτου.

3) μέρος εὐθῆτος, πεταργίον.

plāguia, w, 0. εἶδος ἐχθρῶς.

plāna, w, 0. βυκάνη. Δ. τοῦ μεταγ. Δατ.

plānātrium, i, ō. (natrum) εἶδος δικτύου ἀρέτρου. Ἄμφ. γρ.

plānāria, a, (planus) ἐπίπεδος.

plānārius, a, um, πιδιόν.

Plānasia, w, 0. Πλανασία, νῆος τοῦ Τυρ-ὀνικοῦ πολέμου, ἡ τανὺν Plānosa.

plāna, w, 0. πλᾶξ, σπινίς.

Plāncianus, a, um, Πλαγκιανός, τοῦ Πλάγκου.

Plāncina, w, 0. Πλαγκίνα, πρ. Δίων Κασ.

plāncius, ūs, d. (plāngu) ἄνθος, κλαγγή.

2) κορμὴ, κοπετής, τυπότης, στεγνοτυπία. Δ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητικῇ.

Plāncus, i, d. Πλάγκος, (δηλοῖ δὲ τὸν πλᾶ-τύποδα εἰς στεγνοτύπῃ).

plāne, ἐπίρ. (planus) σαφῶς, ἐμφανῶς, ἰ-ναργῶς. 2) πανταλῶς, πάντως. 3) plana ita est, planissime, πάντως, πάνε μὲν οὖν.

plānes, ōis, d. πλανῆς ἀστήρ.

plāneia, w, d. πλανήτης εἰς πλανῆς ἀστήρ.

plāneitius, i, d. ἀστερολόγος.

plāneitius, a, um, πλανητικὸς.

plāngu, nxi, nciam, ōre, aliquid, (ἐκ τοῦ ἑλ-ματος ΠΛΑΓ) πλῆγῃ, πλῆγῃ, κρούω, τύ-πτω τι. huiusmodi, κτυπεῖν τὸ ἑδάφος. hūo-ra plānguntur fluvia, εἰ ἀκταὶ ὑπὸ κλύ-δωνος τύπονται. plāngere pecus, femur, πλῆττεσθαι, κόπτεσθαι τὰ στέρνα, τὸν μη-ρὸν. 2) plāngi, ἐπὶ θρήνου· ἐπιπίπτειν τὰς πτέρυγας, πτερυάσσεσθαι. 3) plāngi καὶ οὐ-δετέρως plāngere, πλῆττεσθαι, κόπτεσθαι, τύ-πτεσθαι, στεγνοκτυπῆσθαι, στεγνοτυπῆ-σθαι. 4) plāngere aliquem, κόπτεσθαι, τύ-πτεσθαι, θρηνεῖν τινα, στεγνοτυπῆσθαι ἐπὶ-τινι. malum, θρηνεῖν τὴν συμφορᾶν. Δ. ποιητικῇ ὡς τὰ πολλὰ.

plāngor, oris, d. (plāngu) κτύπος, κλαγγή.

2) στεγνοτυπία, κοπετής, τυπότης. Δ. ποιητ.

plānguncula, w, 0. (πλαγγόν) πλαγγύνος (κηρίνη κόρη τῶν νηπιῶν).

plānūquius, a, um, (planus-liquor) σαφῶς λέγων.

plānūpes, ōdis, d. (planus-pes) εἶδος ἐρχ-οστοῦ εἰς παντομίμου.

*plānūta, ōtis, 0. σαφῆνεια.

plānūta, w, 0. τὸ ἐπίπεδον, πεδίον.

plānūtes, ōis, 0. τὸ ἐπίπεδον, τὸ ἐμάλιν, πεδίον.

plānūtus, ἐπίρ. ἐμάλως.

plāno, are, aliquid, ἐμάλῳ τι. Δ. τοῦ μεταγ. Δατ.

planta, w, 0. φυτόν, κατ'ἑξοχὴν τὸ μύ-σχυμα, φυτόμα. 2) πέλμα, θένερ, τάρ-σος (τοῦ ποδός).

plantāgo, īnis, θ. (ἀρνόγλωσσον, ἐπτάπλευρον), βοτάνη τις.
 plantāris, e, (planta) τοῦ πέλματος, τοῦ ταρσοῦ. 2) plantare, is, εὐ. φυτευτήριον, φυτευμα, φυτὸν.
 plantārium, ī, εὐ. φυτούργιον, φυτώριον, φυτὸν.
 plantālio, ōnis, θ. (planto) φύτευσις.
 plantātor, ōris, ἄ. φυτευτής.
 plantiger, ēra, ūrum, (planta-goro) φυτὰ εἶτε μοσχεύματα φέρων.
 planto, are, aliquid, φυτεύω τι.
 plānus, a, um, ὁμαλός. locus planus, χωρίον ὁμαλόν, ἐπίπεδον. via plana, ὁμαλὴ ὁδός. piscis planus, ὁ πλατὺς ἰχθύς. planum, οὐ. τὸ ὁμαλόν, τὸ ἐπίπεδον. plano pede, ἐπὶ τοῦ ἰσθμοῦ. de plano, εἶτε ὁ plano, χαμάθεν, εἰς ἐπίπεδον, οὐκ ἀφ' ὀψήλου, ἐπὶ ποδός, οὐκ ἐπὶ θήματος (δικαστικοῦ). εἶτε ὁμαλῶς, ῥαδίως, ἀνευ δυσχερείων. 2) σαφής, ἐμφανής, ἀναγής, φανερός.
 plānus, ī, ἄ. πλάνος.
 plānea, ταὐτὸ τῷ palus.
 plāasma, ātis, οὐ. πλάσμα, πλαστούργημα. 2) πλάσμα φωνῆς ἐν τῇ μουσικῇ καὶ τῇ ἀπαγγελίᾳ.
 plāsmālio, ōnis, θ. πλάσις.
 plāsmātor, ōris, ἄ. (plasma) πλάστης, πλαστοουργός.
 plāsmo, avi, aium, are, aliquid, πλάττω, πλαστούργω τι.
 plāssō, are, plāssōa.
 plāstes, as, ἄ. πλάστης.
 plāstica, as, ταὐτὸ τῷ plāstico.
 plāsticātor, ōris, ἄ. πλάστης. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 plāstico, ōis, εἶτε plāstica, as, θ. ἡ πλαστική.
 plāsticus, a, um, πλαστικός.
 Plātem, arum, θ. Πλαταιαί. Plātēus, a, um, Πλαταιεύς. Plātēnsēs, ium, ἄ. Πλαταιεῖς.
 plātīlā, as, θ. πελεκῆς.
 plātīlūnus, a, um, πλατάνινος.
 plātīnistā, as, ἄ. πλατανιστής, (ἰχθύς).
 plātīnon, ōnis, ἄ. πλατανών.
 plātīnus, ī, θ. πλάτανος.
 plātīa, καὶ plātēa, as, θ. πλατεῖα.
 plātēa, as, θ. ταὐτὸ τῷ plātēa.
 plātēssa, as, θ. εἶδος ἰχθύος, ὁ πλάταξ.
 plātīce, ἐπίρ. πλατυκῶς, καθολικῶς.
 plātīco, es, θ. (πλατυκῆ), ἡ κοινὴ παιδεία.
 plātīcus, a, um, πλατυκός, καθολικός.
 Plātō καὶ Plātōn, ōnis, ἄ. Πλάτων.
 Plātōnīcus, a, um, Πλατωνικός.
 plātīcēros, ōnis, πλατύκρος.
 plātīcōrīasis, is, θ. πλατυκρίσις, (γέσος ὀφθαλμῶν).
 plātīcōrīthalmos, ī, πλατυὸφθαλμος.
 plātīcōrīthylus, on, πλατυὸφθαλμος.

plāudo, si, sum, ēre, κροῶ. manibus, τῷ χεῖρι κροτεῖν, ἐπικροτεῖν. alieui, ἐπικροτεῖν, κροταλίζειν τινί, κροτεῖν, ἐπαινεῖν τινα. pectora manu, ἐπικροτεῖν τὰ στήθη τῇ χειρί. plaudit eiconia rostro, ὁ πελαργός τῷ ὀύχρῳ κροτεῖ. — Σημ. ἐπὶ τῷ εἶλε τραγωδίας ἢ κωμωδίας ἐπέλεγον τὸ plaudite, κροτῶσατε χεῖρας.
 plausibilis, e, (plaudo) κροτητός, ἀξιόπαινος, ἐπαινετός. 2) κροτών.
 plausibiliter, ἐπίρ. ἐπαινετῶς. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 plausilis, e, ταὐτὸ τῷ plausibilis.
 plausito, are, (θαμίστ. τοῦ plaudo) κροῶ. plausor, ōris, ἄ. (plaudo) ἐκροτών, ἐπαινετής.
 plaustrāris, ī, ἄ. (plaustrum) ἄμαξοπηγός, ἄμαξοεργός. 2) ἄμαξεύς.
 plaustrilūcus, a, um, (plaustrum-luceo) λάμπων ὡς ἡ ἄμαξ, τὸ ἄστρον, (ἄμαξολαμπής). Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 plaustrum, ī, εὐ. ἄμαξ. 2) ἄμαξ εἶτε ἄρκτος, (ἄστρον).
 plausus, a, um, τδ. plaudo.
 plausus, ūs, ἄ. (plaudo) κρότος, κτύπος, ψόφος. 2) κρότος, κρότησις (τῶν χειρῶν). μεταγ. ὁ κρότος, ὁ ἐπαινος.
 Plāuānus, a, um, Πλαυτανός, τοῦ Πλαυτίου.
 Plāuīnus, a, um, (Plautus) Πλαυτίνος, τοῦ Πλαύτου. Εὐρηται καὶ τὸ ὑπερθετικὸν Plāuīnissimus.
 Plāuīus εἶτε Plōuīus, a, um, Πλαυτίος, τοῦ Πλαυτίου. Plautius, ἄ. Πλαυτίος.
 plēbēcīla, as, θ. (ὑποκορ. τοῦ plebs) ταπεινός, ἔχλος.
 plēbējus, a, um, (plebs) δημοτικός, (μὴ πατριός). ordo plebejus, ἡ δημοτικὴ τάξις (τῶν πολιτῶν). plebejus, ἄ. ὁ δημοτικός, δημότης, εἰς τῶν πολλῶν. 2) δημόδης, κοινός, χυδαῖος, εὐτελής, φάυλος.
 plēbes, ei, θ. ταὐτὸ τῷ plebs.
 plēbēcola, as, ἄ. (plebs-colo) δημοκλήτης, δημοκόπος.
 plēbiscītum, ī, οὐ. (plebs-scisco) δῆμον ψήφισμα εἶτε δόγμα, πρὸς scisco.
 plēbītas, ātis, θ. (plebs) δημοτικὴ τάξις.
 plebs, γεν. plēbis, θ. (πλίεες, πληθύς), δῆμος, δημοτικοί. (οὗτος πρῶτον μὲν οὐ μὴ πατριόκιοι, ὕστερον δὲ οὐ μὴ πατριόκιοι, μὴ ἱππεῖς ὄντες ἐκαλοῦντο). tribunus populi sed plebis magistratus est, ὁ δῆμαρχος οὗ τῆς πόλεως ἀλλὰ τοῦ δήμου ἀρχὴ ἐστίν, οὐχ ἀπάντων τῶν πολιτῶν ἀλλὰ μόνων τῶν δημοτικῶν ἀρχὴ ἐστίν. ad plebem iulerant, εἰς τὴν φυλετικὴν ἐκκλησίαν, ἢ, εἰς τὸ πλῆθος ἐσθλάγον (νόμον). 2) πλῆθος, οἱ πολλοί, ἔχλος. Ἡ λίστις κατὰ πλῆθ. ἀρ. οὐχ εὐρηται, εἰ μὴ σπανιότατα καὶ πρὸς ἀναιεταῖς συγγραφεῖς.

plōtātus, ἄν, ἀ. εἰμωγή, κλαυθμός, ἔδωρμος.
 plōto, ἀνί, alatum, are, εἰμώζω, κλαίω, ὁ-
 δώρομαι. plorare te jubeo, εἰμώζειν σε κε-
 λεύω, ἄπαρ' ἐς κόρακα! 2) παρὰ ποιν-
 ταις' aliquem ἢ aliquid, εἰμώζω, κλαίω,
 ἔδωρομαι τινα ἢ τι. Ἐνι μετ' ἀπαρμα-
 καὶ αἰτιατικῆς' ἀλγεῖν, ἀθροεῖν ἐπὶ τίνι,
 βαρέως τι φέρειν. plorares, me objicere
 Aquilonibus, οὐκ ἔν τλαίης με προσέσθαι
 τοῖς βορέαις. plorat equam, cum lavat,
 profundere, ἀλγεῖ προχέων ὕδωρ, ὅταν
 λῶται (πρόβλ. τὸ τῆς συνουσίας' λυπαῖται
 τὸ νερόν). ploravero, suis non respondero
 favorem speratum meritis, βαρέως ἤνεγ-
 καν οὐ τυχόντες ὡς ἤλπιζον εὐνοίας ἀξίας
 τῶν προὔπηργμένων αὐτοῖς.
 plōsor, ταῦτό τῷ plausor.
 plostellam, ἰ, οὐ. (ὕποκορ. τοῦ plostrum)
 ἀμάξιον, ἀμάξις.
 plostrarius, α, um, ταῦτό τῷ plaustrarius.
 plostrum, ταῦτό τῷ plaustrum.
 plōsus, ἡς, ταῦτό τῷ plausus.
 Plōtīanus, κ. τ. τ. ταῦτό τῷ Plautianus κατλ.
 ploctumum, ploctumum καὶ ploctumum, ἰ,
 οὐ. δις ὁ δόξας ὀχληματος. Α. Γαλλικῇ.
 plūit, ἱδ. pluo.
 plūma, ω, θ. πτεῖλον. 2) ποιητ. τὸ πτεῖλον,
 δ γένος. 3) αἱ τοῦ θώρακος φολίδες, εἴτε
 λεπίδες.
 plūmāciūm, ἰ, οὐ. (pluma) προσκεφαλαιον
 ἐκ πτελῶν.
 plūmālis, ο, (pluma) πτελωτός, πτερωτός.
 plūmārius, ἰ, ἀ. (pluma) ποικιλτής. plu-
 maria ars, ἡ ποικιλτικὴ τέχνη.
 plūmātilis, ο, ποικιλτός.
 plūmātus, α, um, ἱδ. plumo.
 plumbago, λυῖς, θ. (plumbum) μολύβδαινα,
 (μέταλλον καὶ βοτάνη).
 plumbārius, α, um, μολύβδινος. plumbaria
 metalla, τὰ μολύβδου μέταλλα. plumbā-
 rius, ἀ. δ μολύβδουργός.
 plumbāstra, ac, θ. (plumbo) μολύβδωσις,
 Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 plumbatus, α, um, ἱδ. plumbo.
 plumbūus, α, um, μολύβδους, μολύβδινος.
 2) μεταφ. βαρύς, χαλπός. 3) φαῦλος, εὐ-
 τελής. 4) ἀμβλός.
 plumbo, ἀνί, alatum, are, (plumbum) ali-
 quid, μολύβδω τι. — plumbatus, α, um,
 μολύβδωτός. 2) μολύβδους, μολύβδινος.
 plumbōsus, α, um, (plumbum) μολύβδωδης.
 plumbum, ἰ, οὐ. μολύβδος. 2) ὅ, τι μο-
 λύβδου πεποιήται, ὅσον ἡ μολύβδης (σφαί-
 ρα), χρωστήρ μολύβδινος, μάστιξ σφαιρία
 ἔχουσα μολύβδαινα, μολύβδαινα, κ. τ. τ. 3)
 νόσος τις τοῦ ὀφθαλμοῦ.
 plūmeseo, ἔρο, (pluma) πτεροῦμαι, πτε-
 ροῦμαι.

plūmēus, α, um, πτελωτός. 2) κοῦφος. 3)
 ποικιλτός, στρεβλωτός.
 plūmiger, ἔρα, eram, (pluma-gero) πτερο-
 φόρος.
 plūmipes, ἔdis, (pluma-pes) πτερόπους.
 plūmo, ἀνί, alatum, are, aliquid, πτερῷ τι
 se, πτεροῦσθαι. plumatus, α, um, πτελω-
 τός, πτερωτός. 2) οὐδετέρως' πτεροῦσθαι,
 πτεροφύειν.—3) plumatus, α, um, στρου-
 θωτός, ποικιλτός. 4) lorica plumata, δ
 φολιδωτός θώραξ.
 plūmōsus, α, um, πτελωτός, πτερωτός. 2)
 χνοώδης.
 plūmūla, ω, θ. (ὕποκορ. τοῦ pluma) μικρὸν
 πτεῖλον.
 plūo, plūi, καὶ plūvi, ἔρε, (PLUO, φλώω)
 τριτοπροσώπως' ἔειν. eoclam pluit, δ θεός
 ἔει. gutta pluit, σταλάγμα εἴτε σταλάξ
 ματα ἔεται. bellaria pluvit, τραγῆματά
 ἔεται, καταχεῖται. 2) ἀπρὸς ὁπῶς' pluit,
 ἔει. pluit hodie, ὕσι σήμερον, aqua plu-
 endo crevit, τὸ ὕδωρ τῷ ἔεται ἡδὲ θῆθη-
 sanguine εἴτε sanguinem pluit, αἷματι εἴτε
 αἷμα ἔει. lapidibus εἴτε lapideis pluiss, ἡ
 λίθοις εἴτε λίθους ἔσαι.
 plūor, ὄris, ἀ. (pluo) ἔατος. Α. ποιητ.
 plūcālis, ε, (plus) πληθυντικός. pluralis
 numerus, δ πληθυντικός ἀριθμός.
 plūcālitās, ātis, θ. (pluralis) πληθυντικός
 ἀριθμός. 2) τὰ πολλὰ.
 plūcāliter, ἐπὶ πληθυντικῶς.
 plūcātivus, α, um, ταῦτό τῷ pluralis.
 plūres, ἱδ. multus.
 plūvies, ἐπὶ πλεονάνις.
 plūvīfariūm, ἐπὶ π. (plus-fari) πλεοναχώς,
 πολλαχῶς. 2) πολλαχῶς, πολλαχῶς, πλεο-
 ναχῶς.
 plūvīformis, α, (plus-forma) πολύμορφος.
 plūvīlātus, α, um, (plus-latus) πολύπλευ-
 ρος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 plūvīmus, α, um, ἱδ. multus.
 "plūvīvōcus, α, um, (plus-vox) πολύφωνος,
 πολυώνυμος, πολυσήμαντος.
 plūs, plūis, οὐ. συγκρ. τοῦ multus, δ ἱδ.
 plusculus, α, um, (ὕποκορ. τοῦ plus) μι-
 κρῶ πλέον, μικρῶ τι πλέον, πλέον, μικρόν
 τι πλέον. plusculum, μικρῶ πλέον, πλέον
 τι, μικρόν τι πλέον. 2) πλέον τοῦ μετρίου,
 πλέον τοῦ δέοντος.
 plusquamperfectum tempus, ὁ ὑπερσυντελι-
 κός χρόνος. Ἀἰε. Γραμματ.
 Plūtarchus, ἰ, ἀ. Πλούταρχος.
 plūvīcārius, ἰ, ἀ. (plateus) ἡ κατασκευά-
 των θριγκός εἴτε κιγκλίδας. Επὶ γρ.
 plūvīus, ἰ, ἀ. καὶ σπανιώτερον plūteum, ἰ
 οὐ. θωράκιον εἴτε θόλιος θώραξ κύρην,
 πλοῖον, κ. τ. τ. 2) θώραξ, γέρον, γέρον-
 χλόνη. 3) θριγκός, κιγκλίδας, προνάει ἡ

στοῦ. 4) θήκη βιβλίων, πινάκων κ.τ.τ.
 5) ἀνάκλητρον εἶτε πρόσκλητρον κλίσης.
 Plūto εἶτε Plūtōn, οὐίς, ἄ. Πλούτων, Ἄδης.
 Plūtōnius, a, um, Πλουτώνιος.
 Plūtas, ī, ἄ. Πλούτος.
 plūtia, w, θ. (ὑπαν. aqua) (pluo) ὑετός, τὸ
 εἶς οὐρανοῦ εἶτε ἐκ Διὸς ὕδωρ, ὕδωρ.
 plūvialis, e, (pluvia) ὑέτιος, τοῦ ὑέτου, aqua
 pluvialis, τὸ ὑμέριον, εἶτε εἶς οὐρανοῦ ὕ-
 δωρ, pluvialis auster, ὁ ὑέτιος ἄνεμος, plu-
 vialis dies, ἡμέρα ἔπομβρος, ὑέτιος.
 plūvīatīcus, a, um, (pluvia) aqua pluvia-
 tica, ὑμέριον ὕδωρ, τὸ εἶς οὐρανοῦ ὕδωρ.
 Δ. τοῦ μεταγ. Λατ.
 plūvīātīlis, e, ταῦτὸ τῷ pluvīatīcus.
 plūvīōsus, a, um, ὑέτιος, ὑμέριος, ἔπομ-
 βρος.
 plūvius, a, um, (pluit) ὑέτιος, ὑμέριος.
 pluvius ventus, ὑέτιος ἄνεμος, pluvia ru-
 gio, ἡ ἔπομβρος χώρα, Jupiter Pluvius,
 ὁ ὕετιος εἶτε ὕμέριος Ζεὺς, aqua pluvia,
 τὸ ὑμέριον εἶτε εἶς οὐρανοῦ ὕδωρ, aurum
 pluvium, χρυσὸς ὑόμενος.
 Pneumātīcus, a, um, πνευματικός.
 pnigeus, ī, καὶ eos, ἄ. πνιγύς.
 pnīgītis, īdis, θ. πνιγίτις, (εἶδος πηλοῦ).
 Po, ἡ poi, πρῶθεντικόν μέριον εὐχρηστέον ἐν
 μόνῃ τῇ συνθέσει, δηλοῦν ἐπίτασιν, ὡς ἐν
 τῷ πολλοῦ, κ.τ.τ. Ἰκ τῆς ἑλλην. πρῶθε-
 σως ποτί=πρός.
 pōcillātor, ōris, ἄ. (pocillum) οἶνοχόος.
 pōcillum, ī, οὐ. (ποκορ. τοῦ poculum) πο-
 τηρίδιον, ἐκπομάστιον.
 pōcūlentus, a, um, (poculum) ποτός, πό-
 σιμος. 2) poculentia, otum, οὐ. πληθ. τὰ
 ποτά, πόματα.
 pōcūlum, ī, οὐ. (ΠΟΩ, πῖον) ποτήρ, ποτή-
 ριον, ἐκπομα. 2) ποτόν, πόμα, πόσις. 3)
 ποτός, πόσις, συμπόσιον.
 pōdāger, grī, ἄ. ποδαγρός, ποδαγρικός.
 pōdāgrā, w, θ. ποδάγρα.
 pōdāgrīcus, a, um, ποδαγρικός.
 pōdāgrōsus, a, um, ποδαγρικός, ποδαγρῶν.
 Pōdāhīrus, ī, ἄ. Ποδάριος.
 pōdēres, eite pōdēris, īs, ἄ. ποδήρης χιτῶν.
 pōdex, īcis, ἄ. (ἵσας ἐκ τοῦ pōdo) πρῶκτος.
 pōdismātus, a, um, (podismus) ποδιστής,
 κατὰ πόδας εἶτε διὰ ποδῶν μεταρθεῖς. Δ.
 τοῦ μεταγ. Λατ.
 pōdismus, ī, ἄ. ποδισμός.
 pōdum, ī, οὐ. (πόδιον) μέρος τι προσχῆς
 οἰκοδομήματος, ὑοράκτιον. 2) ἡ ἐν ἱππο-
 δρόμῳ ἡ ἀμφεβιάτρω προδρογία. 3) βράχρον.
 Pōcanīāda, w, ἄ. Ποικαντιάδα.
 Poēas, antia, ἄ. Ποίεας. Poēantia, a, um,
 Ποιάντιος.
 Poēille, ēs, θ. Ποικίλη (στοῦ).
 pōēma, ātia, οὐ. ποίημα.

pōēmātum, ī, οὐ. ποιημάτων.
 poēna, w, θ. ποινή, τιμωρία, δίκη. poēnas
 alicujus rei alicui pendere, dependere, sul-
 vere, dare, ποινὰς εἶτε δίκην τινὸς ἐνὶ
 τίνειν, ἐκτίναν, δίδναν. poēnas statuerā
 in aliquem, irrogare alicui, δίκην ἐπιτι-
 θέναι τινί. poēna aliquem afficere, poēnas
 ab aliquo capere, τιμωρεῖσθαι τινα, δίκην
 παρὰ τινος λαμβάνειν. ab aliquo poēnas
 petere, παρὰ τινος δίκην ἀπατεῖν. poēnas
 scelerī conatuerā, τιμωρίαν εἶτε δίκην τῇ
 κακίᾳ τάττειν. do poēnas temeritatis, δι-
 κὴν δίδωμι τῆς προπετιᾶς. poēnas sub-
 ire, pati, δίκην ὑπέρχειν, τιμωρίας τρυγᾶ-
 ναι. habeo poēnam, ἔχω εἶτε δίδωκα δι-
 κὴν, ἄνιστος καὶ ἔχω εἶτε εὐλογίαν δίκην.
 poēnas alicujus persequi, τιμωρεῖν τινε,
 τιμωρεῖσθαι ὑπὲρ τινος. sub poēna, ἐπὶ
 τιμωρίᾳ, ἐπὶ ἑκμιά. 2) τιμωρία, πόσις,
 ἀνία. 3) Poēna, θ. ἡ Ποινή (ἡσά). Poēna,
 θ. πληθ. αἱ Ποιναί.
 poēnālis, e, (poēna) τῆς ποινῆς, κολαστή-
 ριος, κολαστικός.
 poēnālier, ēpīr, διὰ ποινῆς. Δ. τοῦ με-
 ταγ. Λατ.
 poēnātus, a, um, ταῦτὸ τῷ poēnālis.
 Poēnī, orum, Ἰδ. Poēna.
 Poēnīer, ēpīr, Φοινικιστὴς.
 Poēnīcus, a, um, Φοινίκιος, Φοινικικός.
 Poēnīcus, a, um, Φοινικικός, Καρχηδονικός.
 Poēnīus, Ἰδ. Poēnīna.
 poēnīō, īn, ταῦτὸ τῷ poēnīo.
 poēnīentē, ēpīr, μεταμελητικῶς, μετα-
 νοητικῶς.
 poēnīentia, w, θ. (poēnīeo) μετάνοσις,
 μεταμέλεια, μετάνοια, agere poēnīentiam
 alicujus rei, ποιεῖσθαι μεταμέλειαν τινος.
 poēnīeo, īi, ēre, μεταμέλομαι, μετανῶ,
 μεταγινώσκω. alicujus rei, μεταμέλειαι
 τινι εἶτε ἐπὶ τινι. poēnīeus, μεταμελόμε-
 νος. poēnīendus, μεταμελῆσαι ἄριος. span,
 poēnīatus, a, um, μετανοήσαν. via poē-
 nītendi, ἡ τῆς μετανόας δυνάμις. Athē-
 nianus poēnīer coepertit, οἱ Ἀθηναῖοι
 ἤρξαντο μεταγινώσκειν. 2) ἀπροσώπως
 me poēnīet alicujus rei, μεταμέλει μοί
 τινος. populum iudicīi sui poēnīet, τῷ
 δήμῳ μεταμέλει τῆς κρίσεως, ὁ δῆμος με-
 ταμέλεται τῇ κρίσει εἶτε ἐπὶ τῇ κρίσει.
 me poēnīet, non didicisse, μεταμέλει μοί
 εἶτε οὐ μεμύθηκα. quum aliquid fecit, poē-
 nīet, ποιήσας τι μετανοῇ, μεταμέλει αὐ-
 τῷ ποιήσαντι. id (ἀνὸς τοῦ ejus rei) me
 poēnīet, τούτῳ μεταμέλομαι. 3) δυσχερῶ-
 νω, δυσχερῶς γίρω τι. vitio εἶτε vivere
 me poēnīet, δυσχερῶς γίρω τὸν βίον. 4)
 conditio me non poēnīet, ὀργικῶς ἀντι-

τοῦ conditionis, ἡ συνθήκη οὐκ ἀπαρέσκει με.

†poeniteor, ēri, ēter, τύπ. τοῦ poeniteo. poenitemini, μετανοήτε!

poenitio, ōnis, θ. ταῦτό τῷ punitio.

poenitudo, inis, θ. τύπος σπανιωτέρος τοῦ poenitentia.

poenitus, a, um, ταῦτό τῷ punitus, ἴδ. punitio.

Poenulus, i, á. Φοινίξ, Καρχηδόνιος.

Poenus, a, um, Φοινίκιος, Φοινικίος, Καρχηδόνιος, Καρχηδονιακός, (ἔποικοι γὰρ οἱ Καρχηδόνιοι τῶν Φοινίκων). Poenus, á. Φοινίξ, Καρχηδόνιος.

poësis, is, θ. ποιήσις.

poëta, ae, á. ποιητής.

Poëtius, i, á. Ποιητῆς.

poëtica, ae, καὶ poëtica, es, θ. ἡ ποιητική.

poëticus, a, um, ποιητικός.

poëtilla, ae, á. (ὁποκορ. τοῦ poeta) φαῦλός τις ποιητής.

poëtor, ari, ποιητίζω.

poëtria, ae, θ. ποιήτρια.

poëtris, idis εἴτε idos, θ. ποιήτρια.

poëtius, ae, á. ποιωνίξ, (ἀστήρ).

poi! (Pollux) νῆ Δία, καὶ μὰ Δία.

poëta, ae, θ. παρὰ τοῖς Σύροις ἡ πρώτη κό- προς γεννοῦ ἔθνος.

Poëmo εἴτε Polemon, ōnis, á. Πολέμων.

Poëmoniūs, a, um, Πολεμώνιος.

poëmoniū, ae, θ. Πολεμώνιον (βοτάνη).

Poëmoniūcus, a, um, Πολεμωνιακός, τοῦ Πολέμωνος. Οὕτω ἐκαλεῖτο μέρος τοῦ Πόντου.

pollenta, ae, θ. (pollen) ἄλφιτον, ἄλφισα, μάζα. 2) κοκκῶν, ποτὴν τι ἐξ ἄλφισων.

pollentāris, a, um, (pollenta) ἄλφιστικός, μάζινος.

pollis, ae, θ. εἶδος πολιτοῦ λιθαρίου.

pollia, ae, θ. πωλεία.

pollimen, inis, ōn. (polio, ire) τὰ λείων, στυλίων, στίλβωσις, κόσμος. Συγκεκριμέ- νως ἀραιεῖδόν τι κοσμητικὸν ζωστήρος, διαδήματος κ.τ.τ. polimina, πληθ. οἱ ὄρεχες.

pollimenta, orum, ōn. (polio, ire) ταῦτό τῷ polimina, ἴδ. pollimen.

pollio, īvi, ītum, īre, aliquid, ξέω, ἀπο- ξέω, λείνω τι. lignum ei ebur cute, ξύ- λον καὶ ἐλέφαντα δέρματι. arma, λαμπρύ- νειν τὰ ὅπλα. columnas, ἐπεργάζεσθαι, ξεῖν τὰς κίονας. lapis politus, λίθος ἐ- στὸς εἴτε ξεστός. 2) ἰσχυρῶς τι. columnas albo (ὅπον. testorio) κοινῶν κίονας λευκῶ κοινάκω.

3) vesare, γνάπτειν ἐσθῆτα. 4) agere, ἐξεργάζεσθαι ἀγρόν. 5) λαμ- πρύνω, καλλύνω, κομῶ, καλλωπίζω, κο- σμῶ τινα ἢ τι pollio, καλλωπίζω, κομ-

μοῦμαι, κοσμοῦμαι. polio orationem, ἐπε- ξεργάζομαι, ἀποτορνεύω τὸν λόγον. oratio polita, γλαφυρὸς λόγος. homo politus, γλα- φυρός, κομψὸς ἄνθρωπος. domus polita, οἰκία κεκαλλωτισμένη.

polio, ōnis, á. (polio, ire) ὁ τὰ ὅπλα λαμ- πρύνων. Δμφ. γρ.

polion, (-um), i, ōn. πόλιον (βοτάνη).

Poliorectes, ae, á. Πολιορκητής.

polite, epīr. (polio, ire) κομψῶς, γλαφυρῶς.

Polites, ae, á. Πολίτης.

politia, ae, θ. πολιτεία.

poliūce, es, θ. ἡ πολιτική.

politicus, a, um, πολιτικός.

poliūto, ōnis, θ. (polio) ξέσις, λείωσις. 2) κοινάσις. 3) ἐξεργασία, (ἀγροῦ).

politor, ōris, á. (polio) ὁ ξέων, λειῶν τι, λειαντήρ. 2) ὁ ἐξεργάζομενος ἀγρόν.

poliūtus, a, um, (ὁποκορ. τοῦ poliūto) γλα- φυρός τις, κομψός τις.

poliūtra, ae, θ. (polio) ξέσις, λείωσις.

poliūs, a, um, ἴδ. polio.

Polla, ae, θ. Πάλλα, ταῦτό τῷ Paula, ἴδ. Paulus.

pollen, inis, ōn. πάλη, παλή, παιπάλη, γυρίς. μεταφορ. κόνις.

pollenter, epīr. ἰσχυρῶς.

pollentia, ae, θ. (pollens) δύναμις, ἰσχύς.

Pollentia, ae, θ. Πόλλεντια, ἔθνος Πόλλεν- τινων ὡς τῆς ἐν τῇ μεζονί τῶν Βαλεα- ρίδων νήσων, τῆς καλουμένης ταυῶν Pu- glienza. Pollentinus, ae, um, Πόλλεντινός.

pollēo, ēre, ἰσχύω, δύναμαι, κρατῶ. (pot- valeo) in republica, ἐν τῇ πόλει. terra marique, κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν. pollero pecunia, γρήμασις ἰσχύειν. hostis equo pollens, ὁ πολέμιος ἵππῳ ἰσχυρός. pollens potensque, μέγας δυνάμενος. cuncta pol- lens, παντοδύναμος, παντοκράτωρ. pluri- mum pollens, μέγιστον εἴτε τὸ μέγιστον δυνάμενος. Εὐρίπαι ἡ μετοχή καὶ μετ' ἀ- περαιφέντος συντασσόμενη, εἰ δὲ καὶ μετὰ γενικῆς. 2) εὐπορῶ. aliquis re, εὐπορῶ τι- νός. pollens, εὐπορος.

pollex, icis, á. (polleo) ἀντίχειρ, ὁ μέγας δάκτυλος (τῆς χειρὸς καὶ τοῦ ποδός).—Σημ. τὸ pollicem premere σημείον ἦν ἐπαίνου καὶ εὐνοίας, τὸ δὲ pollicem vortere, δυσ- μενείας καὶ ψέγου. utroque pollice lau- dare, ὑπερεπαινεῖν τι. 2) στύπος, κκο- λουμένος κλάδος, κῶλον.

pollicaris, e, (palllex) τοῦ ἀντίχειρος, ἴνδς ἀντίχειρος.

polliceor, itas sum, ēri, (polo-liceor) ali- cui aliquid, ὁπισθοῦμαι, ἐπαγγέλλομαι τιγί τι. polliceor vobis, me esse facturum, ὁπισθοῦμαι ὅμιν ποιήσειν, pollicitus, ὁ παρὰ λόγον. 2) παρρητικῶς pollicetur, "

um, ὁ ὑπόσχεσθαι τις. pollicita fides, ἡ πίστις ἢ ὑπόσχεσθαι τις.—pollicitum, οὗ. ὁ ὑπόσχεσθαι τις, ὁ ὑπόσχεσις, τὸ ἐπαγγελμα.
 pollicitatio, ὄνις, θ. (pollicitor) ὑπόσχεσις, ἐπαγγελμα. Μισθὸν ὑχρηστές ἢ λῆξις ἐν τῷ πληθ. ἀριθμῷ.
 pollicitator, ὄνις, ἀ. (pollicitor) ὁ ὑποσυνόμενος.
 pollicitatrix, ἰσὶς, θ. (pollicitor) ἡ ὑποσυνουμένη.
 pollicitor, αὖς sum, ἀρί, (θαμιστ. τοῦ pollicear) alieni aliquid, ὑποσυνουμει, ἐπαγγέλλομαι τινί τι.
 pollicarius, α, um, (pollen) τῆς πάλης εἴτε παιπάλης, pollinarium cribrum, γυριστήριον κόσμιον.
 polluctor, ὄνις, ἀ. (polligo) νεκροκόμος, νεκροστόλος, ἐνταφιστής.
 polligo, πξι, αἰτια, ἐρε, aliquem, περιστέλλω, νεκροστολῶ τινα.
 Pollio, ὄνις, ἀ. Πόλλιον.
 pollis, ἰσὶς, γέν. κοινοῦ, ταῦτ' τῷ pollen.
 Pollius, α, um, Πόλλιος.
 pollubrum, εἴτε polubrum, ι, οὗ. (polluo) νιπτήρ, λεκάνη.
 polluceo, xi, etiam, ἐρε, alicui aliquid, ἀποθύω, ἀπέρχομαι τινί τι. Herculi daci-piam ratiom, ἀπέρχουσαι τῷ Ἡρακλεῖ τὴν δεκάτην. 2) παρατίθημι τινί τι θείην εἴτε δαίτη. — pollicium, ι, οὗ. ἡ δαίς, θείνη, εὐχία. 3) κομικ. serenum virgis, ἐστιπὺν τὸν δούλον πληγαίς.
 Polluces, ις, ἀρχαία, ἀντὶ τοῦ Pollux, εἰς.
 pollicibilis, ε, (polluceo) εὐχαρτικὸς, πολυτελής. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 pollicibilis, αἰς, θ. πολυτέλεια ἡ φιλανθρωπία.
 pollicibiliter, ἐπίθ. εὐχαρτικῶς, πολυτελῶς.
 pollicite, ἐπίθ. (polluceo) πολυτελῶς.
 pollicium, ἰδ. polluceo.
 polliciter, ας, θ. (polluceo) δαίς, θείνη, εὐχία.
 pollucio, α, um, ἰδ. polluceo.
 polluo, ὡι, αἰτια, ἐρε, aliquid, μιλῶ, μόλυνω τι. oca cruora, τὸ πρόσωπον αἵματι. 2) μεταφ. μιλῶνιν, μόλυνειν τινά ἢ τι. sacra, μιλῶνιν τὰ ἱερά. feminam, μιλῶνιν, μόλυνειν, αἰσχύνειν, διαφθείρειν γυναικα. praem, παραβαίνειν τὴν εἰρήνην.
 polluitis animus, μεμιασμένη, μιὰ ψυχὴ.
 pollutio, ὄνις, θ. (polluo) μόλυσμα, βύπασμα.
 pollutus, α, um, ἰδ. polluo.
 Pollux, αἰς, ἀ. Πόλυδαῦχος. Pollux uterque εἴτε geminus Pollux, οἱ Διόσκουροι. Castora de Polluce facere, ἱππία ἐκ πύκτου ποιῶν.
 polubrum, ταῦτ' τῷ polubrum.

polulus, εἴτε pollulus, α, um, ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ paulus εἴτε paululus.
 polus, ι, ἀ. πόλος. australis, εἴτε portio-trionalis, ὁ βόρειος πόλος. 2) πόλος, εἴτε ἀρκτοῦρος, (ἄστρον). 3) πόλος, ὁ οὐρανός. nos polum tenemus, ἡ νῆξ τὸν πόλον εἴτε τὸν οὐρανὸν κατέχειν, poli, εἰ πόλος ὁ οὐρανός ὅλος.
 polvis, ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ pulvis.
 polycanthos, ι, θ. πολυάκανθος.
 polycandron, ι, οὗ. πολυάνδριον, ταφεῖον.
 polyanthemum, ι, οὗ. (πολυάνθεμον) βατράχιν, (βοτάνη).
 Polybicus, ι, ἀ. Πολύβιος.
 polycarpus, ι, θ. (πολύκαρπος), πολώγονον, (βοτάνη).
 polychroilus, α, um, πολυχρόνιος.
 Polycletus, ι, ἀ. Πολύκλειτος.
 polycnemus, ι, οὗ. πολύνκημον, (βοτάνη).
 Polycrates, ις, ἀ. Πολυκράτης.
 Polydamas, καὶ Polydamae, αἰς, ἀ. Πολυδάμας, Πουλυδάμας.
 Polydecies, εἴτε Polýdecia, ας, ἀ. Πολυδέκτις.
 Polýdorus, ι, ἀ. Πολύδωρος.
 polýgala, ας, θ. πολύγαλον, (βοτάνη).
 Polýgonus, ι, ἀ. Πολύγωνος.
 polýgonatium, ι, ἀ. πολυγώνιον (βοτάνη).
 polýgonium, ι, οὗ. ταῦτ' τῷ polygonum.
 polýgonus, α, um, πολυγώνιος, πολύγωνος.
 polýgonoides, ις, οὗ. (πολυγωνοειδής), εἶδος κληματίδος.
 polýgonus, (-us), ι, θ. καὶ polygonum, ι, οὗ. πολύγονον, (βοτάνη).
 polýgrammus, ι, θ. (πολύγραμμα) εἶδος λιθαρίου.
 polýgynaeon, εἴτε polygynaeon, ι, οὗ. (πολυγυναικτεῖον). Ἀρφ. γρ. παρὰ Πλινίῳ.
 polýhistor, ὄνις, ἀ. πολυῖστωρ.
 Polýhymnia, ας, θ. Πολυῦμνια, Πολύμνια.
 Polýmacheaeroplacides, ας, ἀ. κομικὴν πλάστον ἐνομα, οἶον Πελυμαχαιορράτης.
 polýmnia, α, um, πολύμνιατος polýmnia-orum, οὗ. τὰ πολύμνια.
 Polýmestor, ὄνις, ἀ. Πολυμήστωρ.
 polýmtychos, ι, θ. πολύμυθος λόγιος.
 polýmneuron, ι, οὗ. πολύνευρον. (βοτάνη).
 Polýmnia, ις, ἀ. Πολυνείκης.
 polýmnychos, πολυμνυχός.
 polýmpha, ι, ἀ. πολυφάγος.
 Polýmphus, ι, ἀ. Πολύφημος.
 polýmplutius, α, um, πολυπλούσιος.
 polýmptum, (-on), ι, οὗ. πολυπύδιον, (φ.)
 polýmpos, α, um, πολύποδι νοσόν.
 polýmtycha, orum, οὗ. πολύπτυχα γραμματαί.
 polýmrus, ι, ἀ. πολυρπός (θαλάσσιον ζῷον καὶ νύκτα).

polyrrizos, ον, πολυρρίζος.
polyssemus, α, um, πολύσημος.
polyraston, ι, ου, τὸ πολυράστον (μηχανήμα).
polysyndeton, ι, ου, τὸ πολυσύνδετον.
polytechnon, ι, ου, πολυτεχνον (βοτάνη). 2) ἄγνωστος τις λίθος τῶν τιμίων.
Polyxena, ας, θ. Πολυξένη.
Polyxo, ας, θ. Πολυξώ.
polyzōnos, ι, ου, (πολύζωνος) εἶδος λιθαρίου.
romærium, ι, ου, (romum) μηλῶν, ὁπωροφόρος κήπος. 2) ὁπωροθήκη.
romarius, α, um, μήλιος, τῶν μηλῶν.
romarius, α, α, ὁ ὁπωρόννης, ὁπωροπώλης.
romeridianus καὶ **postmeridianus**, α, um, ὁ μετὰ μεσημέριαν, ἀποκλιναμένης τῆς μεσημέριας.
romeridianum tempus, ἡ πρώτη δέιλη.
romerium, ταῦτ' οὖν **romerium**.
Romelia εἶτε **Suessa Pometia**, ας, θ. Ρωμέτιον, ἡ Σούσσα τῶν Πομεντίνων.
Rometi, οrum, α, οι Πομεντίνου.
Rometius, α, um, Πομεντίνος.
romulium, ι, ου, (romum) μηλῶν.
romuler, έρα, έριου, (romum-fero) μηλοφόρος, ὁπωροφόρος.
romerium, ι, ου, (ἐκ τοῦ **post** καὶ **moerus** ἀντὶ τοῦ **murus**) πομύριον, ὁ περὶ τὸ ταίχος τῆς Ρώμης ἀργός καὶ ἀνοίκητος τόπος.
romerium proferre, τὸ πομύριον ἐπὶ πλεῖον ἐπιβάλλειν, τὸν τῆς πόλεως κόλον αὐξάνειν. 2) μεταφ. τὸ ὀριαν.
Romus, ας, θ. (romum) Ὀπώρα, ἡ τῆς Ὀπώρας θεά.
Romalis, is, ου, (Romona) γὰρ τῆς Ὀπώρας.
Romonalis, is, (Romona) Ὀπωμα, ἱερεὺς τῆς Ὀπώρας.
romosus, α, um, (romum) πολύμηλος, ὁπωροφόρος, μηλοφόρος. Α. ποιητ.
rompa, ας, θ. πομπή, (ἐκ **porā**, γάμων, θριάμβου, ἱπποδρομιῶν, κ.τ.τ.) **rompam** ducere, πομπὴν πύμπειν, στέλλειν. 2) πομπή, ἀκολουθία, οἱ ἀκόλουθοι. 3) πομπή, πομπεία, κόμπας, μεγαλοπρέπεια (λόγων).
rompabilis, e, (rompra) πομπικός. Α. τοῦ μεταφ. Λατ. ὡς καὶ οἱ ἐξῆς τρεῖς.
rompalis, e, πομπικός.
rompaler, ἐπὶρ. πομπικός.
rompatus, α, um, πομπικός.
rompatus, α, um, ἴδ. **rompra**.
Pompeiorolis, is, θ. Πομπηίουπολις, πόλις Κιλικίας καὶ πόλις Παφλαγονίας.
Pompeianus, α, um, (Pompēius) Πομπηϊανός, τοῦ Πομπηίου. 2) (Pompēi) Πομπηϊανός, τῆς Πομπηίας.
Pompēi, orum, α, οι Πομπηίου. (Δίων Κόσ.) καὶ Πομπηΐα, (Διον. Αλ.) πόλις τῆς Ἰταλίας.

Pompēus, α, um, Πομπηΐος, τοῦ Πομπηίου.
Pompēus, α, α, Πομπηΐος.
rompholix, ygis, θ. πομφόλιξ (μετάλλου).
Pompilius, α, um, Πομπήλιος τοῦ Πομπήλιου.
Pompilius, α, α, Πομπήλιος.
rompilus, ι, α, πομπήλιος, (ἰχθύς, ὁ τοῦ Λιναρίου **Gasterosteus ducioli**).
rompra, avi, atum, are, πομπρεύω, πομπήν ἄγω.
rompatus, α, um, πομπικός.
Pomponianus, α, um, Πομπωνιανός, τοῦ Πομπωνίου.
Pomponius, α, um, Πομπώνιος, τοῦ Πομπωνίου.
Pomponius, α, α, Πομπώνιος.
rompore, ἐπὶρ. πομπικός.
rompusus, α, um, πομπικός. Α. τοῦ μεταφ. Λατ.
Pompius εἶτε **Pomina**, palus, ἴδ. Pontius.
romum, ι, ου, ἀκρόδρυς, ὁπώρα, μῆλον. 2) ἀκρόδρυς, ὁπωροφόρον δένδρον, ὁπωροῖμον δένδρον.
romus, ι, θ. ἀκρόδρυς, ὁπωροῖμον εἶτε ὁπωροφόρον δένδρον. 2) ὁπώρα, μῆλον.
romusculum, ι, ου, (ὁποκορ. τοῦ **romum**).
romerabilis, e, (romero) σταθμητός. Α. τοῦ μεταφ. Λατ.
romerale, is, ου, (pondus) ὁ τῆς πολιτείας δημόσιος σταθμός, ζυγός. Ἐπιγρ.
romerarium, ii, ου, τόπος τῶν δημοσίων σταθμῶν, ζυγῶν. Ἐπιγρ.
romeratio, onis, θ. (romero) στάθμησις, ζυγοστάσις.
romerator, oris, α, (romero) σταθμιστής, ζυγοστάτης. Α. τοῦ μεταφ. Λατ.
romeritas, atis, θ. (pondus) σταθμός, βάρος.
romero, avi, atum, are, (pondus) aliquid, ἵσταναι σταθμῶν, σταθμῶμαι, ζυγοσταθεῖν. 2) σταθμῶμαι, κρίναι τι. **consilia eventis** εἶτα **ex eventis**, κρίνειν τὰς βουλάς τῇ ἐκδόσει.—**romeratus**, ntis, βαρὺς, ἑμβριθής.
romeratus, α, um, (pondus) βαρὺς, ἑμβριθής.
romerium, ι, ου, (ὁποκορ. τοῦ **pondus**) σταθμῶν, στήκωμα. Α. τοῦ μεταφ. Λατ.
pondus, (ἀραιετική) τοῦ ἀχρηστοῦ **pondus**, ι, σταθμῶν, ὀκλή, σταθμῶν, ὀκλήν, uncia pondo, τὸν σταθμῶν ὀκλήν. **corona libram pondo**, στέφανος λίτραν ὀκλήν. 2) ὄνομα ἀκλῆς. ἡ λίτρα. **talentum** no minus **pondo octoginta Romanis ponderibus pendat**, τὸ τέλειον μὴ ἔλαττον ὀκλήν λιτρῶν ὀκλήν ἐγδοήκοντα. **auri quinq. pondo**, χρυσοῦ πέντε λίτραι. **patra ex quinque pondo auri**, φάλη ἐκ πέντε λιτρῶν χρυσοῦ. **corona aurea pondo ducentium**, στέφανος χρυσοῦ διακοσίας λιτρῶν ὀκλήν, διακοσίων λιτρῶν τὸν σταθμῶν.

pondus, *eris*, *es*. (*pendo*) σταθμίζον, σήκωμα, απαράβαμα. *adhibere iisq̄ue pondera*, χρῆσθαι ἀντιστοις σταθμίοις. *lance in libra*, *ponderibus impositis*, ἀερίμιται, ἢ τοῦ ζυγοῦ πλάστιγγῃ, ἐντοθέντων σπαιρωμάτων, κάτω βέπει. 2) σταθμός, ἄλκη. *pondus habere*, σταθμὸν ἔχειν, ἔλκειν. *ad pondus examinare*, πρὸς σταθμὸν ἐξετάζειν, σταθμῷ κρίνειν. *emore aliquid pondere*, ὠνεύσθαι τι σταθμῷ. *magnam pondus auri*, πολλὸς σταθμὸς αἵτε πλῆθος χρυσοῦ. 3) λίτρα. *pondera quinq̄ue ferre*, πέντε λίτρας φέρειν. 4) ἰσορροπία. 5) βάρος. *in terram forantur omnia pondera*, κάτω φέρονται πάντα τὰ βάρη αἵτε τὰ βάρη. *pondera ateri*, τὸ φόρημα τῆς κοιτίας, τὸ κόημα. *pondera*, τὰ αἰδεῖα, ματαρ. *pondera senectutis*, τὸ βάρος τοῦ γήραος. 6) βάρος, ῥοπή, ἐμβρίθεια. *iussu litterarum magni apud me pondus habent*, *magni apud me ponderis sunt*, ἢ σὴ ἐπιστολῇ μέγα παρ' ἐμοὶ δύναται. *permagnam pondus affert benevolentia*, πλεῖστην ῥοπήν ἔχει αἵτε παρέχεται ἡ εὐνοία. *verborum pondera*, βάρη αἵτε ἐμφαντικὰ ῥήματα. *lacrymas pondera vocis habent*, τὰ δάκρυα ἐκσταχμα αἵτε ἰσοτάλαντα τῇ φωνῇ ἵπταιν. 7) ἐμβρίθεια, αὐμνότης, σπουδακίτης, σταθερότης.

ponduscūlum, *i*, *es*. (ὑποκορ. τοῦ *pondus*) μικρὸν σταθμίζον, μικρὸν σήκωμα.

ponē, *imponē*. (ἵσως ἐκ τοῦ *pono* ἢ *pono-pono*) κατόπιν, κατόπισθεν, ὀπίσθεν, ὀπίσω. *pono sequens*, κατόπιν, ὀπίσθεν ἐπόμενος. *pone venire*, κατόπισθεν ἔλθω. *movet ut ante et pone*, κινεῖσθαι καὶ πρὶός καὶ ὀπίσω. *pone respicere*, ὀπίσω βλέπειν.

ponē, *prōd*, *met'* αἵτε. ὀπισθενέντας. *ponē aedem*, ὀπισθεν τοῦ ναοῦ. *pono easque ire*, εἰς τοῦπισθεν τοῦ στρατοπέδου ἵεναι. *vincere manus pono tergum*, θεῖν τὰς χεῖρας εἰς τὸ ὀπισθεν τοῦν νώτων.

ponēversus, *ponēversum* αἵτε *ponēversus* (*um*), εἰς τοῦπισθεν.

pono, *ponam* (ἀρχαία. *ponitum*) *ponam* (σπαν. *ponam*), *ere*, (ἵσως ἐκ τοῦ *pon-pono*) *aliquid in aliqua re*, σπαν. *in aliquid*, τίθεμαι τι ἐν τινι, εἰς τι. *aliquid in igne* εἰτε *in ignem*, τίθεναι τι ἐν πυρὶ, εἰς πῦρ. *pono* αἵτε *vestigium* *ponere in aliqua re* αἵτε *in aliquid*, ἵχνος εἰτε πίδα τίθεναι ἐν τινι, εἰς τι. *praedictum ibi pono*, τίθεμαι, καθίστημι ἐκεῖ *propono*, *aliquid sub aspectu*, τίθεναι τι ὑπ' ὄψιν, *coronam in caput*, τίθεναι στέφανον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, εἰς τὴν κεφαλὴν, *castra ponere*, καταστρατοπεδεύειν, στρατοπεδεύεσθαι. *insidias*

ponere contra aliquem, ἐνέδρας τίθεσθαι, καθίζειν, ποιεῖσθαι τινι. *ona*, ὡς τίκεται, ὠστοκεῖν. *saxo* (*in saxo*) *ponere latius*, ἐπὶ πέτραις κατακλίνεσθαι. *arborescē ponere*, τίθεσθαι, φυτεύειν δένδρον, *aram*, *urbem*, ἱδρύεσθαι θωμόν, πόλιν. *itracum*, στήσασθαι τρέπαιον. *custodem frumento ponere*, τάττειν, καθιστάναι φύλακα τῷ σίτῳ. *ponere alicui porcum*, *vinum*, τίθεσθαι, παρατίθεσθαι τινὶ χοῖρον, οἶνον. *ponere praemium*, τίθεσθαι, προτίθεσθαι ἀθλον, *capillos*, εὐθετεῖν τὴν κόμην. *coronam in Capitolio*, τίθεσθαι, ἀνατίθεσθαι στέφανον ἐν τῷ Καπιτωλίῳ. *quaestionem*, τίθεσθαι, προτίθεσθαι, ἐν μέσῳ τίλλειν ζήτημα. *ponere genu alicui*, γόμην κἀμπτειν τινι, προσκυνεῖν τινι. — *Roma posita in montibus*, ἡ Ρώμη ἱδρυμένη, κειμένη ἐπὶ λόφων. *omnia posita sunt ante oculos*, πάντα ἐν ὁρατῷ κεῖται. *nix posita*, χιὼν κειμένη. — *alicui nomen lasano ponere*, θέσθαι τινι ὄνομα παράφρων. *pecuniam in praedio*, τίθεσθαι χρήματα εἰς κτήρα. *pecuniam apud aliquem*, χρήματά τινι θανύζειν. *diam in consideranda re*, ἀναλίσκειν ἡμέραν εἰς σκέψιν τοῦ πράγματος. *aliquem in crimine populo*, διαβάλλειν τινὰ εἰς (πρὸς) πόν θῆμον. 2) *initium ponere*, ἀρχὴν ποιεῖσθαι. 3) τίθεσθαι, τίθεσθαι, ἀπολαμβάνειν, ἡγοῦμαι τι. *aliquid in beneficio*, *in malis*, θέτειν, θέσθαι τι ἐν μέρει τῶν κακῶν, ἐν κακῷ αἵτε ἐν τοῖς κακοῖς κατ. *molium in animis esse ponit*, κίνησιν ἐν ταῖς ψυχαῖς εἶναι τίθεσθαι, τίθεσθαι, ἀπολαμβάνειν. *aliquid in dubio ponere*, ἀμφισβητεῖν περὶ τινος. *res posita erat in celeritate*, τὸ πρᾶγμα ἐν τῇ ταχύτητι ἔκειτο. *positum sit igitur*, ποιεῖσθω δὲ, ὥσπερ εἶν. *pono*, *ut* *ponera pro certo*, βέβαιον ἡγεῖσθαι. 4) καταπαύειν, καταπαύειν τι. *ponit*, τὴν ὀλίγον. 5) τίθεσθαι, κατατίθεσθαι, ἀποτίθεσθαι τι. *arma*, θέσθαι, ἀποθέσθαι, καταθέσθαι τὰ ὅπλα, *bellum*, θέσθαι τὸν πόλεμον. *lunaticam*, ἐκδύεσθαι χιτῶνα, *iram*, καταθέσθαι τὴν ὀργὴν, *lignum arboris*, *molium*, ἀπαλλάττεσθαι πῖθον.

pons, *utis*, *es*. (ἵσως ἐκ τοῦ *pono*) γέφυρα. *amissa jungerē ponte*, καταμὸν γεφυρὸν ἐγγυνοῦναι. *pontem in flumine facere*, *fluminis inficere*, *imponere*, *indere*, γέφυραν ποταμῷ ἱπτικέναι, γεφυροῦν ποταμόν. *pontem rumpere*, *rescindere*, *solvere*, γέφυραν λύνειν. 2) γέφυρα, ἱξώστρον, συμμῶκη πολιεργητικῶν πυργῶν. *sol' est καὶ στήλην πυργῶν*. 3) κατέστροφος νῆος. 4) ἐν ταῖς ἐκκλησίαις αἱ τῶν περιεργητικῶν πύργων, ἡ τῶν περιεργητικῶν αἱ πύλαι, πρὸς τὸ *capitulum* ἀποστρέφοντι.

pontāficum, *i*, *u*. (pons) τέλος (διέδιδον) τὸ ἐπὶ γεφύρας. *Λ.* τοῦ μεταγ. *Λατ.*
pontifex, *i*, *u*. (δποκορ. τοῦ pons) γεφύριον.

Ponticus, *a*, *um*, Ποντικός. Ponticus mus, ὁ Ποντικός μῦς. nubes Ponticae, τὰ Ποντικά νέφη.

pontifex, *icis*, *u*. (pons-facio) γεφυροποιός, pontifex, ἱεροδιδάσκαλος, ἱερωνύμος, ἱεροφύλαξ, ἱεροφάντης, ἱερομνήμων. Οἱ Ποντίφικες τὴν μεγίστην παρὰ Ῥωμαίοις ἱερατεῖαν εἶχον, ἐπιμελήται κατασταλλέντες καὶ ἐπίσκοποι ἀπάντων τῶν ἱερῶν, ἐτι δὲ καὶ ἀξιοῦνται περὶ τὰ ἱερά καὶ δικασταὶ τῶν ἱερῶν δικῶν. Κεκλήσθαι δέ φασιν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ποιῆσαι καὶ ἐπισκευάζειν τὴν ἑσπέρην εἴτε ἱερὰν γεφυραν τὴν ἐπὶ τοῦ Τιβέρεως ποταμοῦ. pontifex maximus, ὁ μέγιστος pontifex, ὁ ἀρχιερεὺς ἐν Ῥώμῃ. Εκλήθησαν δ' οὕτως ὑστερον καὶ οἱ αὐτοκράτορες, ἐτι δὲ καὶ οἱ τῶν χριστιανῶν ἀρχιερεῖς.

pontificālis, *e*, (pontifex) τῶν pontificium. pontificatus, *us*, *a*. (pontifex) ἡ τοῦ pontificis τιμὴ, ἀρχιερεῖα, ἀρχιερασύνη.

pontificiūs, *a*, *um*, (pontifex) τῶν pontificium, ἱεροφαντικός. pontificii libri, αἱ τῶν pontificium εἴτε ἱεροφαντῶν γραφαί.

pontificium, *u*, ὁ. ἡ τοῦ pontificis τιμὴ καὶ ἀξουσία. 2) παρὰ νεωτέροις ἡ ἐξουσία, δύναμις.

pontilis, *e*, (pons) τῆς γεφύρας (γεφυραῖος). *Λ.* τοῦ μεταγ. *Λατ.*

Pontinus, Pontinus εἴτε Pomptinus, *a*, *um*, (ἀπὸ τοῦ Pontia ἢ τοῦ Pomptia) Ποντίνος, Πωμπτίνος. Pontina εἴτε Pomptina palus, τὸ Ποντίνον εἴτε Πωμπτίνον ἕλος, τὸ περὶ Πωμπτίον, Ταβρανίαν καὶ τὸ Κιρκάιον ἕλος.

pontināgus, *a*, *um*, (pontius-vagor) ποντοπλάνητος, ποντοπλάνος.

pontia, *onis*, *a*. εἶδος ἑλληνικῶν πλοίων καὶ γεφυρῶν.

pontus, *i*, *a*. πόντος.

Pontus, *i*, *a*. Πόντος, ὁ Εὐξείνιος πόντος. 2) Πόντος, χώρα παρὰ τὸν Εὐξείνιον πόντον.

pops, *ae*, *a*. θύτης, θυτήρ. 3) ποιητ. pops venter, ἡ εὐσαρκὸς κοιλία.

popsnum, *i*, *u*. πόπανον.

poppulus, *i*, *a*. (δποκορ. τοῦ populus) δημίδιον, ταπεινὸς ὄχλος.

Poppulus, εἴτε Populus, *a*, *um*, Ποπύλλιος. Populus εἴτε Popillius, *a*. ὁ Ποπίλλιος.

poppus, *ae*, *u*. (πέπω, πέπτω) ὑποπωλεῖον, ὑποπωλεῖον. 2) ὕψον.

poppulā, *e*, τοῦ ὑποπωλεῖου.

poppulā, *i*, *a*. (popino) ὑποπώλης, ὑποπώλης. *Λ.* τοῦ μεταγ. *Λατ.* ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

poppinātor, *oris*, *a*. ὁ εἰς ὑποπωλεῖα φοιτῶν. popino, *onis*, *a*. (popina) ὑποπωλεῖον, λίχνος, ἄσματος.

poppior, *ari*, (popina) ὑποπωλεῖον, λίχνος, ἄσματος. *Λ.* τοῦ μεταγ. *Λατ.*

poppus, *itis*, *a*. ἱγνύς, κώληψ. pectore, deponere poplitem, ἐκλάζειν.

Poplicola, *ae*, *a*. (populus-colo) Ποπλικόλας, (ἑλλην. Δημοκλήδης). ἴδ. Πλουτ. Ποπλικ. 10.

populus, κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ populus. populus, ἀρχαῖος ἀντὶ τοῦ populus.

Populus, *ae*, *u*. Ποππαῖα. Populaceus, *a*, *um*, τῆς Ποππαῖας.

poppy, *itis*, *u*. πόπυσμα.

poppy, *itis*, *u*. πόπυσμος.

poppy, *itis*, *u*. πόπυσμος.

populā, *e*, (populus) φοιτῶν. *Λ.* ποιητ.

populā, *e*, (populus) φοιτῶν. *Λ.* ποιητ.

populā, *e*, (populus) δημοτικός, τοῦ δήμου. strepitus popularis, ὁρῶς τοῦ δήμου.

populā, *e*, (populus) δημοτικός, τοῦ δήμου. laus popularis, ὁ πρὸς τοῦ δήμου ἔπαινος. aura popularis, ἡ παρὰ τοῦ δήμου εὐνοία. popularis civitas, ἡ δημοκρατία.

2) δημοτικός, δημῶδης, κοινός. popularia verba, δημῶδη, κοινά, χυδαῖα ῥήματα.

3) δημοτικός, φιλόδημος, χαριζόμενος τῷ δήμῳ. consul popularis, δημοτικός, φιλόδημος ὑπάτος. vir popularis, δημοτικός, φιλοπολίτης, δημοκλήτης.

4) δημοτικός, φιλόδημος, κεχαρισμένος τῷ δήμῳ. nomen censorium populare factum est, τὸ τῶν τιμητῶν ὄνομα φιλόδημον ἐγένετο. 5) ἐπιχωριος, ἀγχώριος, πατριώτης, πατριώτης.

6) ἐπιχωριος, ἀγχώριος, πατριώτης, πατριώτης. oliva popularis, ἀγχώριος ἐλαία. carmen popularis, ἐπιχωριον ᾄσμα.

7) δημοτικός, φιλόδημος, πολιτής. ius popularis, ὁ οὖς πατριώτης. 8) ἐταῖρος, μέτοχος, κοινωνός. societas, conjurationis popularis, ὁ τοῦ μακρογλήματος, τῆς συννομίας κοινωνοί.

populā, *e*, (populus) δημοτικός, φιλόδημος, πολιτής. ius popularis, ὁ οὖς πατριώτης. 8) ἐταῖρος, μέτοχος, κοινωνός. societas, conjurationis popularis, ὁ τοῦ μακρογλήματος, τῆς συννομίας κοινωνοί.

populā, *e*, (populus) δημοτικός, φιλόδημος, πολιτής. ius popularis, ὁ οὖς πατριώτης. 8) ἐταῖρος, μέτοχος, κοινωνός. societas, conjurationis popularis, ὁ τοῦ μακρογλήματος, τῆς συννομίας κοινωνοί.

populā, *e*, (populus) δημοτικός, φιλόδημος, πολιτής. ius popularis, ὁ οὖς πατριώτης. 8) ἐταῖρος, μέτοχος, κοινωνός. societas, conjurationis popularis, ὁ τοῦ μακρογλήματος, τῆς συννομίας κοινωνοί.

populā, *e*, (populus) δημοτικός, φιλόδημος, πολιτής. ius popularis, ὁ οὖς πατριώτης. 8) ἐταῖρος, μέτοχος, κοινωνός. societas, conjurationis popularis, ὁ τοῦ μακρογλήματος, τῆς συννομίας κοινωνοί.

populā, *e*, (populus) δημοτικός, φιλόδημος, πολιτής. ius popularis, ὁ οὖς πατριώτης. 8) ἐταῖρος, μέτοχος, κοινωνός. societas, conjurationis popularis, ὁ τοῦ μακρογλήματος, τῆς συννομίας κοινωνοί.

populā, *e*, (populus) δημοτικός, φιλόδημος, πολιτής. ius popularis, ὁ οὖς πατριώτης. 8) ἐταῖρος, μέτοχος, κοινωνός. societas, conjurationis popularis, ὁ τοῦ μακρογλήματος, τῆς συννομίας κοινωνοί.

populā, *e*, (populus) δημοτικός, φιλόδημος, πολιτής. ius popularis, ὁ οὖς πατριώτης. 8) ἐταῖρος, μέτοχος, κοινωνός. societas, conjurationis popularis, ὁ τοῦ μακρογλήματος, τῆς συννομίας κοινωνοί.

populā, *e*, (populus) δημοτικός, φιλόδημος, πολιτής. ius popularis, ὁ οὖς πατριώτης. 8) ἐταῖρος, μέτοχος, κοινωνός. societas, conjurationis popularis, ὁ τοῦ μακρογλήματος, τῆς συννομίας κοινωνοί.

populā, *e*, (populus) δημοτικός, φιλόδημος, πολιτής. ius popularis, ὁ οὖς πατριώτης. 8) ἐταῖρος, μέτοχος, κοινωνός. societas, conjurationis popularis, ὁ τοῦ μακρογλήματος, τῆς συννομίας κοινωνοί.

populā, *e*, (populus) δημοτικός, φιλόδημος, πολιτής. ius popularis, ὁ οὖς πατριώτης. 8) ἐταῖρος, μέτοχος, κοινωνός. societas, conjurationis popularis, ὁ τοῦ μακρογλήματος, τῆς συννομίας κοινωνοί.

populā, *e*, (populus) δημοτικός, φιλόδημος, πολιτής. ius popularis, ὁ οὖς πατριώτης. 8) ἐταῖρος, μέτοχος, κοινωνός. societas, conjurationis popularis, ὁ τοῦ μακρογλήματος, τῆς συννομίας κοινωνοί.

populatrix, ἰεία, ἢ λήσσειρα, ἢ πορβοῦσα, λεηλατοῦσα. Α. ποιητ.
 populatus, ūs, ἄ. (popular) πύρρησις, λεηλασία. Α. ποιητ.
 populatam, i, εὐ. (populus, θ.) λεωκόν, αἰγυρίων.
 populens, a, um, (populus, θ.) λιόκινος, αἰγυρίνος.
 populifer, ēra, ērum, (populus-foro) λεύκαε ἢ αἰγυρίους φέρων. Α. ποιητ.
 populifugia, orum, εὐ. (populus-fugio) τροπή τοῦ πληθους, ἢ τοῦ ὄχλου φυγή, (ἐρπὶ ἐν Ρώμῃ κατὰ μὴνα ἰούλιον).
 populiscitum, i, εὐ. (populus-scitum) ψήφισμα δήμου.
 populito, ace, (θαμιστ. τοῦ populo) aliquid, πορβῶ τι.
 populus, a, um, ταῦτὸ τῷ populeus.
 populus, a, um, ταῦτὸ τῷ populeus.
 populo, avi, atum, are, καὶ popular, atus sum, ari, aliquid, λήζομαι, πορβῶ, δηῶ, λεηλατῶ τι. regionem, χώραν. agna ferro et igni, τέμνειν καὶ καίειν τοὺς ἀγρούς. formam populatur asias, τὴν μορφήν λήζεται, φθείρει, λυμαίνεται ἢ λήζει. — παθητικῶς populari, πορβεῖσθαι, ἐρημοθεῖσθαι.
 urbs morbo populatur, ἡ πόλις ὑπὸ νόσου ἐρημοθεῖται. 2) aliquid, ἀφαιρῶ, καθαιρῶ τι.
 3) aliquid aliqua re, ἐρημῶ, στερῶ τί τινας.
 Populonia, ae, θ. (popular) θεὰ τις παρὰ Ρωμαίους, ἀποτροπικὴ τῶν πορβήσεων.
 2) Populonia, ae, θ. καὶ Populonium, i, εὐ. Ποπλώνιον, πόλις τῆς Τυρρηνίας. Populoniensis, e, Ποπλώνιος.
 populus, ari, ūs, populo.
 populositus, ūis, ō (populosus) πληθὺς. πληθὺς Α. τοῦ μετ. λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.
 populosus, a, um, πολυάνθρωπος, πολυάριθμος.
 populus, i, ἄ. (ἐκ τοῦ ἑλλ. πολὺς). πόλις, πολιτεία, δῆμος, (ἀπαντες οἱ τῆς αὐτῆς πολιτείας κοινῶν), ἔθνος. populus Romanus, τὸ ἔθνος τῶν Ρωμαίων. 2) δῆμος. senatus populusque Romanus, ἡ βουλὴ (εἴτε σύγκλητος) καὶ ὁ δῆμος Ρωμαίων. 3) ἀντὶ τοῦ plebs, ὁ δῆμος, οἱ δημοτικοί, ὁ ὄχλος, οἱ πολλοί. 4) λαός, ἔθνος, πλῆθος.
 populus, i, θ. λιόκη, αἰγυρίαις. — Κυρίως ἡ μὲν λιόκη, τὸ τοῦ ἱερᾶ λέους ἱερὸν δένδρον, populus alba καλεῖται ἢ δὲ αἰγυρίαις, ἢ παρὰ τὸν Πάδον φερόμενη, populus nigra, porca, ae, θ. ἢ χοῖρος, ὅς, οὐς. 2) ὁ χοῖρος, τὸ γυναικίον αἰδοῖον. 3) μέτρον τι ἀγροῦ ἐν Ἰσπανίᾳ. 4) ἀνδρῶν, γῆ μεταξὺ δύο αὐλάων.
 porcarius, a, um, χοίρειος. 2) porcurius, ἄ. ὁ χοιροεσκόπος, σωθῶτης.
 porcastrum, i, εὐ. ἀνδράχλη, ἀνδράχνη, βοτ.

porcellinus, a, um, (porcellus) χοίρειος, δελφάκειος.
 porcellio, ōnis, ἄ. ἐνίσκος, ἱούλος.
 porcellus, i, ἄ. (ὁποκορ. τοῦ porculus) χοιρίδιον, γρυλλίον, δελφάκειον.
 porco, ere, (porco-areo) aliquem, καλῶμι τινά.
 porcota, ae, θ. (porca) ἡ πρωτότοκος ὕς.
 porcota, ae, θ. ἀνδράχλη, ἀνδράχνη, (βοτ.).
 porcota, ae, θ. (porca), νέα χοῖρος, χοιρίδιον. Ἐπιγρ.
 porcota, e, (porcilla) τῆς νέας χοίρου. Ἐπιγρ.
 porcinarum, i, εὐ. (porcus) ὑπερβεῖον.
 porcinarum, i, ἄ. (porcus) χοιροσφάγος, χοιροπάλης.
 porcina, a, um, (porcus) χοίρειος, χοιρίνος, τοῦ χοίρου. caro porcina, εἴτα ἀπλῶς porcina, ae, θ. τὸ χοίρειον κρέας. 2) caro porcina, ὁ ἐμβόλος, ἡ σφηνειδὴς παράταξις.
 Porcius, a, um, Πέρκιος, τοῦ Πορκίου. Porcius, ἄ. ὁ Πέρκιος. Porcia, θ. ἡ Πορκία. (Ἐκ τοῦ porcus, ὡς Χοίρειος ἐκ τοῦ χοίρος).
 porcilla, ae, θ. (ὁποκορ. τοῦ porca) χοιρίδιον, ἡ χοῖρος.
 porcellatio, ōnis, θ. ἡ χοίρων εἴτε δελφάκων τροφή.
 porcellator, ōnis, ἄ. ὁ τρέφων χοίρους εἴτε δελφάκας.
 porcellitum, i, εὐ. (porca) ἄγρος αὐλάξι καὶ ἀνδρείος διειλημμένος.
 porculus, i, ἄ. (ὁποκορ. τοῦ porcus) χοιρίσκος, χοιρίδιον, δελφάκειον, γρυλλός. 2) πᾶσαλος τῆς τοῦ ληνου.
 porcus, i, ἄ. (κατὰ Οὐάβρων ἐν τῷ de agricultura 2, 4, ἑλληνικῇ ἢ λήξει) χοῖρος, δελφάκ. porcus femina, ἡ χοῖρος. 2) porci carui, ταῦτὸ τῷ porcinum carui, ἴδ. porcinus. 3) porcus marinus εἴτα ἀπλῶς porcus, ὁ ὀρθοπορικός, (ἰχθύς). 4) χοῖρος, δελφάκειον, τὸ γυναικίον αἰδοῖον.
 porco, ere, κατὰ συγκατῆν ἐκ τοῦ porrigo.
 porrhureticus, a, um, τοῦ πορρυρίτου λίθου. porrhureticum marmor, ὁ πορρυρίτης λίθος.
 porrhureti, ōnis, ἄ. πορρυρίτης, (ἔρνης).
 porrhureti, ōnis, ἄ. Πορρυρίων.
 porrhureti, ae, ἄ. πορρυρίτης λίθος.
 porrhureti, ae, θ. πορρυρίτης σὺνκ. porrhureti, a, um, (porrum) πρέσινος, τοῦ πρέσου. 2) πρέσινος, πρεσδύρας.
 porreclis, ἐπὶ ἐκτεταμένος. 2) porreclis, πορρεκλῶς.
 porreclis, ōnis, θ. (porrigo) ἔκτασις, ἀνάτασις.
 porreclus, a, um, ἴδ. porrigo καὶ porreclis.

porriciae, arum, θ. ταῦτὸ τῷ porricium.
porricio, (exi) ἢ exi, etum, ere, exia (in arum), προσφέρω, ἐπιτίθημι σπλάγγνα ἐπὶ τὸν βωμόν. exia in fluctus, ἐμβάλλειν σπλάγγνα ἱερεῖσι εἰς τὰ κύματα.

porrigitōsus, a, um, πιτυρώδης, πιτυρούμενος.

porrigō, ōnis, θ. πιτυρίαισι, λεπῖσι, ἀχώρ.
porrigō, rēxi, rōctum, ere, (porro-rēgo) aliquid, προτείνω, ἐκτείνω τι. manum, προτείνειν, ἐκτείνειν χεῖρα. eras, ἐκτείνειν σκέλος. brachia coelo, ἀνατείνειν χεῖρας πρὸς οὐρανόν. aciem, παράτείνειν, ἐκτείνειν τὴν φάλαγγα. locus porrigitur, ὁ τόπος ἐκτείνεται, ἐκτίθεται, παρατείνεται. urbs porrecta in dorso, πόλις ἐκτεταμένη ἐπὶ ῥάχους. nubes porrecta in longum, νέφος ἐπὶ μακρὸν ἐκτεταμένον. porrectus in palem, ἐκταθείς ἐν ἀγύροις. somno porrectus, ἐκταθείς, καθυδίων. porrectus, εὐθ' ὅτε ὁ ἐκταθείς, ὁ ἀποθανών. porrecta frons, κεχλασμένον εἴτε ἱλαρὸν μέτωπον. moribus porrigitur, ἡ νόσος μηκύνεται. syllabam porrigere, ἐκτείνειν συλλαβήν. porrigere manus ad aliquid, ὀρεγασθαι τινας. 2) alicui aliquid, προτείνω, ὀρέγω, προσφέρω τί τινα. alicui dextram, προτείνειν τινὶ τὴν δεξιάν. autumum porrigit uvas, τὸ φθινόπωρον προτείνει σταφυλάς. munera alicui, προσφέρειν τινὶ δῶρα. gladium alicui, ὀρέγειν τινὶ μάχαιραν. 3) aliquem καταβάλλω, καταστρώννυμι τινά.

Porricima, ae, θ. νόμφη τις, ἀδελφὴ εἴτε ἀκόλυθος τῆς Καρμίντης.

porrigina, ae, θ. (porrum) πράσον, τὰ πράσα, ζυτεία πράσων.

porro, επίρ. πόρρω, πρόσω. porro habito, πόρρω, πρόσω εἰκῶ. porro ire, πόρρω, πρόσω ἵεναι. agere, ἄγειν. 2) τὸ λοιπόν, τοῦ λοιποῦ. amo et amabo porro, φιλῶ, καὶ φιλήσω τοῦ λοιποῦ. fac eadem ut sis porro, ἴσθι ἢ αὐτὴ καὶ τοῦ λοιποῦ εἴτε τὸ λοιπόν. porro loquere, πρὸθι καὶ εἰπέ. 3) εἴτα, ἔπειτα λοιπόν, οὖν.

porrum, i, ὠ. πράσσων.

Porsēna, καὶ Porsenna, ae, á. Πορσινάε, Πορσίναι.

porta, ae, θ. (πύλος) πόλη, πόλεις, (πόλεως, στρατοπέδου, περιόλου, εὐθ' ὅτε καὶ ναυῶ, κ.τ.τ.) Παροικισμὸς porta itineri longissima, τῆς ὁδοῦ τὸ μακρότατον ἢ πόλη· 2) ἐστὶ, δυσχερότατον τὸ πρῶτον βῆμα. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐπὶ ὁδοπορίᾳ προτιθεμένων ἐξελεῖν τῆς πόλεως. 2) πόλη, θύρα, εἴσοδος, δίοδος, πάρεδος, πύρος. 3) πόλη, τὰ στενά.

portārius, e, (porto) φορητός, βιοτακτής.

portārius, ii, á. (porta) θυρωρός.

portātio, ōnis, θ. (porto) καμίδι, μετακωμίδι, ἀγωγή. A. σπ.

portātrius, a, um, (porta) φορητός. portistoria sella, φορέειν. Δ. τοῦ μεταγ. Λατ.

portātrix, icis, θ. (porta) ἡ φέρουσα.

portātus, ūa, á. (porto) φόρησις, καμίδι, ἀγωγή. Δ. σπ. γρ.

portendo, adi, ntum, ere, (porro-tendo) aliquid, προσσημαίνω, σημαίνω, ἐπισσημαίνω τι. res futurae dormientibus portenduntur, τὰ μέλλοντα τοῖς καθεύδουσι προσσημαίνεται, σημαίνεται. victoria portendit se ominibus, ἡ νίκη ἐν οἰωνοῖς προσσημαίνεται. dei portendunt auspicia, οἱ θεοὶ πέμπουσι οἰωνούς. dii portendunt, clarum fore hoc caput, οἱ θεοὶ σημαίνουν, ἐνδοξὸν εἶναι τὴν κεφαλὴν ταύτην.—portentum i, ὠ. τὸ σημεῖον, δεισσημεῖον. 2) σημεῖον, θαῦμα, τέρας.

portentisus, era, ūrum, (portentum fero) τερατοεγός, (τερατοεγός).

portentificus, a, um, (portentum-facio) τερατοεγός, τερατώδης.

portentōsus, καὶ portentōsus, a, um, (portentum) τερατώδης, τεράστιος.

portentum, i, ὠ. ἴδ. portendo.

portumeus, ūi, καὶ ūos, á. πορθμεύς.

Portumos, i, á. Πορθμύς.

porticātio, ōnis, θ. (porticus) συνέχεια τῶν, στοά.

porticula, ae, θ. (πόκος. τοῦ porticus) στοάδιον.

porticulus, i, á. (porticus) ταῦτὸ τῷ ἀνωτέρω. Εἰπγρ.

portituncula, ae, θ. ταῦτὸ τῷ ἀνωτέρω. Εἰπγρ.

porticus, ūs, θ. (porta) στοά. 2) πρόστιον, περίστυλον. 3) Στοά, οἱ Στωικοί, (φιλόσοφοι).

portio, ōnis, θ. (pars, μέρος) μέρος, μοῖρα, μέρος, magna mortaliū portio, μέγα μέρος τῶν ἀνθρώπων. regnum portioneibus dividere, τὴν βασιλείαν κατὰ μοίρας διαμερεῖν. quota portio? πόση μοῖρα; πόσον μέρος; portio hereditatis, τὸ μέρος, ὁ κληρὸς. nequis portioneibus, ἰσομερῶς. 2) λόγος, ἀναλογία, portione, pro portione, κατὰ λόγον, ἀνὰ λόγον, ἀναλόγως, κατὰ τὴν ἀναλογίαν. homo portione maximum cerebrum habet, ὁ ἄνθρωπος κατὰ λόγον τοῦ μεγέθους (ἀναλόγως τῷ μεγέθει) τὸν μέγιστον ἐγκέφαλον ἔχει. ad vitium portionem κατὰ λόγον τῶν δυνάμεων.

portitiōnālis, e, μερικὸς.

portisculus, i, á. ζύλον, ὅπερ ὁ κλειυστὴς τοὺς κωπηλάτας ἐκλείουσι. 2) κλειυσμα, κλειυσμός.

portitio, are, (πορτίσις. τοῦ portio) aliquid, φέρω, βασιάζω τι.
 portitor, oris, ἄ. (portus) ἑλλειμενιστής. 2) συνήθως τελώνης.
 portitor, oris, ἄ. (portus) πορθητής. 2) κομιστής, βασιλευτής.
 portuocula, ae, ὁ. (ποκορ. τοῦ portio) μικρὸν μέρος μικρὰ τις μερίς.
 porto, avi, atum, are, (πόρος, πόρος) aliquid, κομίζω, βασιάζω, φέρω τι. ranem humeris, τὸν ἀπὸν ἐπὶ τῶν ὤμων. aliquem Romam, κομίζειν τινὰ εἰς Ῥώμην.
 vehiculo portari, ἀπὶ ἑγγήματος ὑψοῦσθαι, κομίζεσθαι. portare auxilia, βοηθεῖν φέρειν. nuntium ad aliquem, κομίζειν, φέρειν τινὲ ἀγγέλιον. venti nubila portant, οἱ ἄνεμοι τὰ νέφη βασιάζουσιν, φέρουσιν, ἄρουν. timorem alicui portare, φέδον τινὲ φόβον, ἐμποιεῖν.
 portuorium, i, οὔ. (portio) διαγωγίον, παραγωγίον, τελωνεῖον, τέλος. 2) σπᾶν. ναῦλος, ναῦλον.
 Portuensis, e, τοῦ λιμένος, (τοῦ λιμένος τῆς Ῥώμης, τῆς Ὀστίας). Εὐρεται καὶ γραφῇ Portiensis ἐν Ἑπίγρ.
 portula, ae, ὁ. (ποκορ. τοῦ portus) πυλὶς.
 portulaca, ae, ὁ. ἀνδράχλη, ἀνδράχνη, (βοτ.)
 Portunalis εἴτε Portunialis, o, (Portunus) τοῦ θεοῦ Πορτούνου. Portunalia εἴτε Portunalia, ium, οὔ. ἑορτὴ αὐτοῦ ἐν μηνὶ Αὐγούστου.
 Portunus, εἴτε Portunus, i, ἄ. (portus) θεὸς τῶν λιμένων παρὰ Ῥωμαίους, ὅς ἐστιν ὁ Λιμενιστὴς, ἀνάλογος τῷ τῶν Ἑλλήνων Παλαιμόνι. 2) εὐθ' ὅτε ἐπὶ κλησὶς τοῦ Ποσειδῶνος.
 Portuusus, a, um, (portus) πολυλίμενος. 2) εὐλίμενος, εὐορμος.
 portus, us, ἄ. (πόρος) λιμὴν. o portu colere, εἶρε, proficisci, ἀπαίρειν, ἀνάγειν ἐκ λιμένος. portum tenere, capere, occupare, in portum intrare, εἰς λιμένα κατέχειν, κατάγειν, καταίρειν. navim in portum compellere, εἰς λιμένα ὁρμίζειν τὴν ναῦν, εἰς λιμένα ὁρμίζεσθαι. 2) ποιητ. στόμα, ἐκβολὴ ποταμοῦ. 3) μεταφ. λιμὴν, ὅρμος, καταπρυγὴ, ἀσφάλεια, τὸ ἀσφαλές. 4) ἀρχαῖως ἡ οἰκία.
 prorsus, i, ἄ. πόρος.
 prorsus, i, ἄ. πῶρος.
 Prorsus, i, ἄ. Πῶρος.
 prorsus, ae, ὁ. (πῶς) τὸ ἐξυμματον, πῶσις.
 prorsumitas, εἴτε prorsumitas, a, um, (prorsumitas) νομισματικὸν αἶψον.
 prorsus, prorsus, ere, aliquid ab aliquo καὶ aliquid aliquem, αἰτῶ τι παρὰ τινος, αἰτῶ τινα. argentum ab aliquo, ἀργύριον παρὰ τινος. aliquem pretium, αἰτῶν τινα τὸν

μισθόν, τὴν τιμὴν. veniam prorsus, αἰτῶσθαι συγγνώμην τοῖς ἀμαρτήμασι. prorsum in prorsum, αἰτούμεθα σε εἰρήνην. Illam sibi uxorem prorsus, αἰτῶν θυγατέρα εἰς γάμον. prorsum ut fiat, αἰτούμεν γενέσθαι. prorsum majoribus prorsus, αἰτούμεν ἐν μείζονσι ποτηρίοις πίνειν. prorsus aliquid, αἰτούμαι τι (ὅπῃ τινος). prorsus, προκαλεῖται μὴ τις εἴτε προκαλεῖται με, καλεῖσθαι (ἔσται, εἰπείν, ποιῆσαι κ.τ.τ.) prorsus Aensem in proelia, προκαλεῖται τὸν Αἰνσιαν εἰς μάχην. prorsus prorsus aliquid, ὁ δῆμος αἰτῶν τινα ἑκδοτον, εἰαίτω τινα. quanti prorsus, ὅπως αὐτοῦ ἀποδίδεται, πωλεῖ. prorsus deos, αἰτῶσθαι, ἐπικαλεῖσθαι τοὺς θεούς. 2) ζητῶ, ἐρωτῶ τι. prorsus tās αἰτίας. 3) ζητῶ, βούλεμαι τι. aliquid facere, ποιεῖν τι.
 prorsus, εἴτε prorsus, ταῦτῃ τῷ prorsus.
 prorsus, oris, ὁ. (prorsus) θέσις, τὸ θέσθαι. surculi, θέσις, ἐνθεσις μοσχομήματος, φύτευσις ἐνθεματος. nominis pro nomine, θέσις ὀνόματος ἀντὶ ὀνόματος. 2) θέσις, κατάφασις. 3) θέσις, ἡμέρα. 4) sublatio ei prorsus, ἄριστος καὶ θέσις (βελῆς). 5) κατάληξις (ἐκμάκτων). 6) θέσις (ἡ διὰ συμφωνῶν ἐκτασις συλλαβῆς). 7) θέσις, τὸ καίσθαι. loci, θέσις τόπου. corporis, θέσις, στάσις, στήμα σώματος. mentis, διάθεσις ψυχῆς.
 prorsus, a, um, (prorsus) θετικός. 2) θετός.
 prorsus, oris, ἄ. (prorsus) κτίστης. Οὐδίδιος.
 prorsus, o, (prorsus) θέσις, 2) παρὰ γραμματικῶς ἡ στίξις.
 prorsus, a, um, 3. prorsus.
 prorsus, us, ἄ. (prorsus) θέσις, 2) διάθεσις, εὐθέτης, κατασκευὴ κήτης.
 prorsus, oris, ὁ. (prorsus) κτήσις, κατοχή. deiecero aliquem in prorsus, deturbabo aliquem prorsus in limi, ἔξωθειν, ἐξελάυνειν τινὰ τῆς κατοχῆς τοῦ χωρίου. esse in prorsus in loco, κατέχειν τι. 2) κτήσις, κτήμα, χωρίον. prorsus habeo in loco, κατέχω εἶναι ἐν τόπῳ.
 prorsus, ae, ὁ. (ποκορ. τοῦ prorsus) κτημάτιον, χωρίδιον.
 prorsus, a, um, κτηνική. Δ. Γραμματικῶν.
 prorsus, oris, ἄ. (prorsus) κτήσις, διαπότης τινός, ὁ κατέχων, κτηνικός, ἔχων τι. prorsus honorum, agnitionem κτλ. ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς prorsus, ὁ κατέχων, κτηνικός. 2) ὁ κατέχων τὸ ἀπὸν οὐ ἢ διὰ πρᾶγμᾶ, ὁ ἐγκαλούμενος.
 prorsus, oris, a, um, (prorsus) κτήμας.
 prorsus, a, um, 3. prorsus.

possessus, ūs, 4. (possideo) κτησίς, κατοχή.

possestris, ūis, 0. (possideo) ἡ κατοκτήμενη, ἔχουσα.

possibilis, e, (possum) δυνατός.

possibilitas, ātis, 0. (possibilis) δύναμις, τὸ δυνατόν, τὸ δύνασθαι. Λ. τοῦ μετ. Λατ.

possideo, edī, essum, ēre, (po-si-deo) aliquid, κέκτημαι, κατέχω, ἔχω, νέμωμαι τι. agrum possideo, ἀγρὸν κέκτημαι, ἔχω, νέμωμαι. Italiam, κατέχειν τὴν Ἰταλίαν. vim, ἔχειν δύναμιν. ingenium, κατοκτῆσθαι ψυχὴν.

posside, edī, essum, ēre, (po-si-deo) aliquid, κτῶμαι, καταλαβάνω τι.—possessus, a, um, κατεκτημένος, κρατηθείς, κατεχόμενος. regio possessa ab aliquo, χώρα κατεχομένη ὑπὸ τινος. possessus amore, κατεχόμενος ὑπ' ἐρωτός.

possum, pōtūi, posse, (potis-sum) δύναμαι. possum aliquid facere, δύναμαι, δυνατός εἰμι, οἷός τέ εἰμι ποιεῖν τι. videre non possum, οὐ δύναμαι, ἀδυνατός εἰμι, ἀδυνατῶ ὁρᾶν. quantum potes, ὅσον δύνασαι. quam possum maxima voce dico, ὡς δυνατόν, εἴτε ὡς δύναμαι μεγάλη φωνῇ λέγω. potest fieri, ut fallar, δυνατόν ἐστιν, οἷόν τέ ἐστιν, ἐνδέχεται ψεύδασθαι με. fieri non potest, ut cum non cognoviss, ἀδυνατὸν ἐστι, μὴ οὐκ ἐγνωσκάναι σε ἐκεῖνον. facere non possum, ut non dem eite quin dem eite non possum non dare, οὐκ ἐστὶν ὥπως οὐ δώσω, οὐ δύναμαι, οὐχ οἷός τ' εἰμὶ μὴ οὐ δοῦναι.—ut potest, (ὑποκ. fieri) ὡς δυνατόν, κατὰ τὸ δυνατόν. non potest, οὐ δύναται, ἀδυνατὸν ἐστιν, οὐκ ἐνδέχεται. quantum potest, ὅσον δύναται, ὡς οἷόν τε, καθ' ὅσον ἐνδέχεται. 2) δύναμαι, δυνατός εἰμι, ἰσχύω. plus potest, πλέον δύναται, δυνατώτερός ἐστι. qui apud me plurimum possunt, οἱ παρ' ἐμοὶ πλεῖστον δυνατόν. possunt oculi, caput, δύνανται, ἰσχύουσιν, ὑπαικύνουσιν ὀφθαλμοί, κεφαλὴ, κ.τ.τ. 3) χρῆναι, δεῖν. quod facere potuisti, ὅπερ ἐχρῆν (ἔδει) σέ ποιεῖν. citius, quam potuit, ὤκτων, ἢ ἐχρῆν.—potens, ātis, īs. potens.—Σημ. ἀρχαϊκῶς potesse ἀντὶ τοῦ posse. potissimi ἀντὶ τοῦ possim. possim, possies, κ.τ.λ. ἀντὶ τοῦ possim, possis. potestur μετ' ἀπαρεμφάτου ἀντὶ τοῦ potest. cūto καὶ possitur, ἀντὶ τοῦ possit καὶ possuntur ἀντὶ τοῦ possunt.

post, ἐπὶ. (ἴσως ἐκ τοῦ pono-eri) χρονικῶς ὕστερον. paulo post εἴτε post paulo, ὀλίγον εἴτε ὀλίγον ὕστερον. multo post εἴτε post multo, πολλῷ εἴτε πολλῷ ὕστερον.

multo postquam (εἴτε post-quam) tu discussisti, πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, ἢ σὺ ἀπῆλθες. non ita multo post, οὐ πᾶν πολλῷ ὕστερον. multis annis post, εἴτε multis post annis, εἴτε post multis annis, πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον, ὕστερον πολλοῖς ἔτεσι. post accidit quam dedi, ὕστερον συνέβη ἢ ἔδωκα. post deinde, ἔπειτα ὕστερον, εἴτε ἔξῃς. 2) τοπικῶς ὀπίσθεν. post curvare, ὀπίσθεν κερταῦσθαι. post e ranti, ὕστερον εἴτε ὀπίσθεν ἦσαν. post facere, ὕστερον ἤσαν, ὑπερίσταν.

post, πρόθ. μετ' αἰτ. μετὰ τι, ἐπὶ τινι, ὕστερόν τινος. aliquot post menses, μετὰ τινὰς μῆνας. post Brutum proconsulem, μετὰ τὴν ἀνθυπατείαν τοῦ Βρούτου. sexcentis post has miseras, ἑκτὼ ἔτει εἴτε ἔξ ἔτεσιν ὕστερον τῶν συμφορῶν τούτων. post diem tertium, μετὰ τρίτην ἡμέραν. post vna, μετὰ τὸν εἶον, μετὰ τὴν τοῦ εἶον πᾶσιν. post devictum Hannibalem, μετὰ Ἀννίβαν ἡττηθέντα, μετὰ τὴν Ἀννίβαν ἡτταν. post hanc urbem constitutum, ὕστερον ἢ ἐκτίσθη ἢ πόλις αὕτη. post hominum memoriam, ἐπ' ὅσον ἀνθρώπων μνήμῃ ἐπιγίνεται. decessit post annum quantum, quam expulsus fuerat, ἐτελεύτησε τριεὶς ἔτεσιν ὕστερον ἢ ἐξεβλήθη. post ea, εἴτε postea, ὕστερον τούτων, ὕστερον, μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τούτοις. 2) ὀπίσθεν τινος. post castra, ὀπίσθεν τοῦ στρατοπέδου. 3) μετὰ τινα, ὕστερόν τινος, ἐν ἐλάττω τιμῇ. erat Lydia post Chloea, ἦν ἡ Λυδία ὕστερα τῆς Χλόης, εἴτε μετὰ τὴν Χλόην, ὑπερίσχε τῆς Χλόης. ἢ πρόθ. αὕτη καὶ χωρίζεται ἀπὸ τοῦ πτωτικῷ καὶ μετ' αὐτὸ δὲ τίθεται, οἷον post enim Chrysippum, hanc post.

postautumnalis, e, (post-autumnus) μετὰ τὸ φθινόπωρον ὤν.

post-ēa, ἐπὶ. μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τούτοις, ὕστερον. multa postea, πολλῷ ὕστερον. brevi postea, βραχεὶ χρόνῳ ὕστερον. deinde postea, ἔπειτα μετὰ τούτο, ἔπειτα ὕστερον. postea aliquanto, χρόνῳ τινὶ ὕστερον. 2) ἐπὶ ταῦτοις, εἴτε, ἔπειτα. 3) postea quam εἴτε posteaquam, ὕστερον ἢ, ἐπὶ, ἐπειδὴ.

posteaquam, ἴδ. postea.

post-ēa, ire, (post-ēo) aliquam, ὑπερίσχω τινός. Λ. τοῦ μεταγ Λατ.

postergāneus, a, nui, (post-tergum) ὀπίσθεν τῶν νότων. 2) ὀπισθογενός. Λ. τοῦ μεταγ Λατ.

postēri, orum, ἴδ. posterus.

postērior, ἴδ. posterus.

posteritas, ātis, 0. (posterus) ὁ μέλλων γένος, τὸ μέλλον. in posteritatem, εἰς τὴν

μέλλον. 2) οἱ ἐπιγεννησόμενοι, ἐπιγιγνώ-
μενοι, οἱ ἔπειτα. 3) τὸ ἐπιγιγνώμενον γέ-
νος, ἡ γενεά. 4) ἡ ἔξης τάξις, τὰ ἔξης,
τὰ ὑστερήζοντα.

posterius, ἴδ. posterus.

posterō, ανί, alium, arc, (posterus) ὑστερῶ,
ὑστερίζω.

posterula, αε, θ. (posterus) ὀνομαστική, πυ-
λῆς, παραθύρα. μεταφ. ὁ στενωπός, ἡ στε-
νὴ τρίβος.

posterus εἴτε poster, ἔρα, ἔρα, (ἡ δὲ, δ-
νομαστική) τοῦ ἄρα, ἀρχ. ὑστερος. pos-
terior, α. οἱ ὑστερον, οἱ ἐπιγιγνώμενοι, ἐπι-
γενόμενοι, ἀπόγονοι. posterio die, τῇ ὑ-
στεραίᾳ. in posterum diem, εἰς τὴν ὑστε-
ραίαν. postero anno, τῷ ὑστεραίῳ ἔτει.

posterio die, quam illa erant acta, τῇ ὑ-
στεραίᾳ, ἢ ἡ ταῦτα ἐγένετο. in postero-
rum, εἰς τὸν ὑστερον χρόνον, τὸ λοιπὸν
τοῦ λοιποῦ. 2) posterus, ἐλάττω, ὑστερί-
ζων.—συγκ. posterior, ius, ὑστερος, εν-
(ποιητ. ὑπίστερος). priori posterius con-
jungitur, τῷ προτέρῳ τὸ ὑστερον συνά-
πτεται. posteriores cogitationes sapienti-
iores, αἱ δευτέραι φροντίδες σοφώτεραι.

posterius, ὑστερον. 2) ὑστερος, ὑστερίζων.
ἐλάττων, δεύτερος. vitam posteriorem li-
bertate ducere, τὸν βίον ἐν ἐλάττωι τῆς
ἐλευθερίας θέσθαι. 3) ὑπίσθιος. pedes pos-
teriores, οἱ ὑπίσθιοι πόδες, οἱ ἔπισθεν
πόδες. posteriora, οὐ. τὰ ὑπίσθεν.—ὑπερῷ,
postremus, α, um, ὑστατος. (ποιητ. ὑπί-
στατος). postremum manus, ὑστάτη τιμὴ,
τελευταίον ἔργον, κηδεία. postremus in
proelio, ὁ ὑστατος εἴτε ἔσχατος ἐν τῇ μά-
χῃ. in postremo libro, ἐν τοῖς ἐσχάτοις
τοῦ βιβλίου. postrema, τὰ ὑστατα, ἔscha-
τα, τελευταία. postremum, ad postremum
καὶ postremo, ἐπὶ. ὑστατον, τελευταίον,
τέλος. 2) ὑστατος, φερόμενος. Σημ. pos-
teriorisimus, α. σπάν. ὁ πάντων φερό-
μενος. 3) ἔσχατος, μέγιστος. lascivia pos-
teriora, ἐσχάτη εἴτε μεγίστη ἀσέλγεια.

malorum postremum, ἔσχατον, μέγιστον
τῶν κακῶν.—positus, α, um, ὑστατος,
τελευταίος. 2) ὄψιος. positus, α. ὀψί-
γονος, ὀψιγενής, ἡ κατὰ τινας ὁ ἐπιγενό-
μενος μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευταίην.

positiuus, α, um, (posit-facio) ὑστερον γε-
νόμενος.

post-fero, ferre, aliquid alicui, ὑστερον ἡ-
γοῦμαι εἴτε ἐν ἐλάττωι τίθεμαι τινος.

positivus, α, um, ταῦτὸ τῷ post futurus.

postgeniti sum, (post-gigno) οἱ ἐπιγενό-
μενοι, ἐπιγενόμενοι, ἀπόγονοι.

post-habeo, ἡ, i, alium, ere, aliquid ἢ ali-
quid alicui, ὑστερον ἡγοῦμαι, ἐν ἐλάττωι
τίθεμαι τινα ἢ τί τινος.

post-hac, ἐπὶ. ἔπειτα, μετὰ ταῦτα, ἐπὶ
τούτοις. 2) τὸ ἀπὸ τούτου, τοῦ λοιποῦ, εἰς
τὸ λοιπόν.

posthaec, ἐπὶ. (post-haec) μετὰ ταῦτα, ὕ-
στερον.

posthac, ταῦτὸ τῷ post hoc.

Posthumus, Posthumus, ἴδ. Postumius,
Postumus.

posthumus, ταῦτὸ τῷ postumus, ἴδ. po-
sterus.

post-ibi, ἐπὶ. ἔπειτα. πρόσλ. τὸ τῆς συ-
νηθείας ἀπέχει.

positica, ἴδ. positicus.

positicio, are, (post-capio) μεταλαμβάνω,
μετὰ ταῦτα λαμβάνω. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
καὶ ἀναγνίστα τοῦ anticipa.

positilla, αε, θ. (ὁποκορ. τοῦ positicus) παρα-
θύριον.

positiculum, ι, οὐ. (ὁποκορ. τοῦ positicum)
τὸ ὑπίσθεν οἰκίδιον. Πλατὸς.

positicum, ἴδ. positicus.

positicus, α, um, (post) ὀπίσθιος. positici pa-
des, οἱ ὀπίσθιοι πόδες, οἱ ὑπίσθεν πόδες.
positica pars aedium, τὰ ὑπίσθεν τῆς οἰ-
κίας. positicum, οὐ. (ὕπον. positum) εἴτε
positica, αε, θ. (ὕπον. positum) ἡ ὑπίσθεν ὁδός,
τὸ ψευδοθύρον, ἡ παραθύρα.—positi-
cum, οὐ. ὁ ὑπίσθεος. 2) ὁ ἀπόπατος,
ἀπεδρών. 3) τὸ ὑπίσθεν, ὁ πρῶτος.

positica, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ positica.

positilla, αε, θ. (post) ὀπορείς.

positilla εἴτε post illa, μετ' αὐτήν, μετὰ
ταῦτα.

positis, ια, α. παραστάς, φλιά, σταθμός, 2)
ποιητ. positus, πληθ. θύρα, πύλη, πύλαι.

positimulium, ι, οὐ. (post-limen) κάδοτος,
ἡ τῆς πολιτείας ἀνάγκη, ἡ εἰς τὴν πο-
λιτείαν ἀποκατάστασις. 2) positimulium,
ἐπιβήματικῶς ὑστερον, πάλιν. positimi-
nio alienigenis rei, ὑστερον τινος.

postmeridianus, ἴδ. pomeridianus.

postmodo, ταῦτὸ τῷ postmodum.

postmodum, ἐπὶ. ὑστερον, ἔπειτα.

positomis, καὶ postomis, ἴδ. θ. postoma-
tis, ἐπιστομῆς.

positior, ὄρις, α. (post-pario) ὁ ὑστερον
κτησόμενος, ἡ κερτιμένης.

post-rhō, ὄστι, ὄστιον, ἔρε, aliquem ἢ
aliquid alicui, ὑστερον εἴτε ἐν ἐλάττωι
τίθεμαι τινα ἢ τί τινος.

postprincipia, orum, οὐ. πληθ. (post-prin-
cipium) πᾶ μετὰ τὴν ἀρχὴν, πρόσδεος, προ-
χώρησις, προκοπή.

post-rūto, ανί, alium, are, aliquem, ἢ ali-
quid alicui, ὑστερον εἴτε ἐν ἐλάττωι ἡ-
γοῦμαι τινα, ἢ τί τινος.

postquam εἴτε post quam, ὑστερον ἢ, po-
stquam die post quam discesseram, τῇ αὐτῇ

δεκάτη ἡμέρᾳ ὕστερον ἢ (ἢ ἤ) ἀνεχώρησα.
postquam laus sum, ἀφ' οὗ, ἐξ οὗ σὸς εἰμι.
2) ἐπεί, ἐπειδὴ, ὥς. fecit venit, dixit,
ἐποίησεν, ἔλθεν, εἶπεν. 3) ἐπειδὴ, ἐπει-
δὴ περ, διότι. video, ἔρω.

postremitas, lātis, ὁ. τὸ ἔσχατον. Α. τοῦ
μεταγ. Λατ.

postremo, καὶ postremus, a, um, ἴδ. pos-
terus.

postridie, ἐπιρ. (postera-dies) τῇ ὕστε-
ραιᾳ, τῇ ἑτέρᾳ. mane, τῇ ὕστεραιᾳ πρωί.
quam discessi, τῇ ὕστεραιᾳ ἀφ' ἧς (ἢ ἣ)
ἀνεχώρησα. ludos, calendas, τῇ ὕστεραιᾳ
τῶν ἀγώνων, τῶν καλανδῶν. postdie ejus
diei, τῇ ὕστεραιᾳ τῆς ἡμέρας ταύτης.

postridiū, ἀργαλῶς ἀντί τοῦ postridie.
†postscēna, orum, οὐ. (post-scena) τὰ ἐπι-
σθεν τῆς σκηνῆς. μεταφ. τὰ ἀπόκρυφα.

post-scēbo, psi, ptum, ere, aliquid alicui,
γράφω τι, μετὰ τι.

postsignāni, orum, ā. (post-signa) εἰ ἐπι-
σθεν τῆς σημασίας τεταγμένοι.

post-sum, ſui, esse, ταῦτὲ τῷ post sum,
ὕστερός εἰμι.

postulārius, a, um, ταῦτὲ τῷ postulātorius.
postulāficius, a, um, ἀπειτούμενος, ἀπει-
τηθεὶς.

postulāſio, ōnis, ὁ. (postulo) αἰτήσεις, ἀξίω-
σις, αἰτήμα. 2) λῆξις δίκης, καταμήνυσις,
(βλῆσις, 3) κατηγορία. 4) ταῦτὲ τῷ postulo.

postulāſius, a, um, ταῦτὲ τῷ postulāficius.
postulātor, ōris, ā. (postulo) κατήγορος.

postulātorius, a, um, (postulo) αἰτῶν ἱλα-
σμών.

†postulātrix, icis, ὁ. (postulator) ἡ αἰτούσα.
postulātum, i, οὐ. ἴδ. postulo.

†postulātus, ſus, ā. (postulo) κατηγορία.
postulō, ōnis, ὁ. (postulo) ἱλασμός, ἱλα-
στικός εἶτε ἱλαστήρια ἱερά, ἀποτροπήσιμα.

postulō, ani, atum, are, (posco) aliquid
ab aliquo, ἀπειτῶ, ἀξιώ, αἰτῶ τι παρὰ
τινος, αἰτῶ τι τινα. auxilium, αἰτεῖν βοή-
θειαν. veniam, αἰτεῖσθαι συγγνώμην. tem-
pus aliquid postulū, ὃ καιρὸς ἀπαιτεῖ τι,
δεῖται τινος postulo ab aliquo, ut faciat,
αἰτῶ εἶτε ἀξιώ τινα ποιῆσαι τι. postulo
ut mihi concedas, ἀξιώ σε ἐμολογῆσαι
μοι. legatos ad eum mitti postulatum, ne
hostis fieret, πρὸς τοὺς ἐκείνων πέμ-
ψας ἀξιοῖ μὴ πολέμιον γενέσθαι. a meis
me amari postulo, ὅπως τῶν ἐμῶν ἀγαπᾶ-
σθαι ἀξιώ. Σημ. orationes postulat me,
σπαν. ἀντί τοῦ a me, αἰτεῖ με τοὺς λό-
γους.—postulatum, i, οὐ. καὶ συνηθέστε-
ρον postulala, orum, πληθ. τὸ αἰτήμα, ἡ
αἰτήσις. 2) ἀξιώ, ζητῶ, βούλομαι. incerta
certa incere, τὰ ἀδίδακτα βεβαιὰ πει-
σθαι. 3) aliquem lego postulare αἰτεῖ αἰ-

πλὼς aliquem lego postulare alicujus rei
εἶτε de aliqua re, (σπαν. re) λαγχάνειν
τινὶ δίκην τινός, ἄγειν τινα εἰς δίκην. ali-
quem impietatis reum, λαγχάνειν τινὶ ἀ-
σεβείας δίκην.

†postūmānus, ſus, ā. (postumus) ὕστερησις,
ἐσχάτη τάξις.

Postūmānus, a, um, Ποστομάνος, τοῦ
Ποστομίου.

Postūmius, a, um, Ποστούμιος, Ποστομίος,
τοῦ Ποστομίου. Postumius, ā. ὁ Ποστου-
μῖος εἶτε Ποστομῖος. Postumia, ὁ. ἡ Πο-
στομῖα εἶτε Ποστομία.

†postūmo, are, alicui, ὕστερίῳ τινός.
postūmus, a, um, ἴδ. posterus. Κύρ. ὅν.

Postumus, i, ā. Πόστουμος. «Πόστουμον
καλοῦσιν, ὃν τεθνηκότος πατρὸς γέννηται.»
Πλούτ. Κοριολ. 11. πρὸλ. τὰ ἑλλήν. κύ-
ρια Ἐπιγένης, Μεταγένης καὶ Ὀψιγένης.

postus, a, um, ἀντί τοῦ positus, ἴδ. ponā.
post-vēſio, ire, ὕστερον ἔρχομαι.

Postverta εἶτε Postvorta, ae, ὁ. νόμῳ τις,
ἀδελφῇ εἶτε ἀδελφῷ τῆς Καρμέντης. 2)
θεὰ τις προστάτις ἐν τῷ διαστροφῇ τοκετῷ.

potābilis, e, (poto) πόσις. Α. τοῦ μετ. Λατ.
†potācūlum, i, οὐ. πότης.

potāmaugis, idis, ὁ. βοτάνη τις Ἰνδική, ἡ
καὶ thalassaegele.

potāmōgeton, (-geton), ōnis, ὁ. ποταμογέι-
των, (βλῆσιν).

potāvio, ōnis, ὁ. (poto) πόσις, πότης.
potātor, ōris, ā. πότης.

potātorius, a, um, ποτήριος. vas potato-
rium, τὸ ποτήριον.

potatus, ſus, ā. (poto) πόσις, πότης.
pōte, (κατ' ἀποκατάν τοῦ potest) δυνατόν
ἐστι. quam pote, ὥς δυνατόν. quid pote
simplicius? ἢ δύναται ἀπλούστερον εἶναι;
non pote minoris, ἀδύνατον ἐλάττενος ἀ-
ποδοῦσαι.

potens, ntis, ἐπιθετ. (possum) alicujus rei,
δυνάμενός τι. volandi, δυνάμενος εἶτε δυ-
νατός πέτεσθαι. efficiendi, δυνάμενος ἐνεργ-
γεῖν. armorum tenendorum potens, ἐπὶ λα
φορεῖν δυνάμενος. μετ' ἀπαρεμφ. potens
caelum deponere, δυνάμενος τὸν οὐρανὸν
καθελεῖν. 2) δυνάμενος, δυνατός. civitas
potens, πόλις μέγα δυναμένη, δυνατή,
ισχυρά. civis potens, πολίτης δυνασταύων,
μέγα δυνάμενος, δυνατός. potens apud
aliquem, δυνάμενος, μέγα δυνάμενος παρὰ
τινι. arma potentiora, ισχυρότερα, κρείτ-
τονα ὅπλα. potens armis, pecuniā, δυνα-
τός ὅπλοις, χρήμασιν. 3) alicujus rei, ἐγ-
κρατής, κρατῶν, κύριός τις. diva potens
Cyprī, ἡ θεὰ ἡ κρατούσα εἶτε κυρία τῆς
Κύπρου. rerum omnium potens Jupiter,
Ζεὺς ὁ παντοκράτωρ, ὁ πάντων κρατῶν.

potens irac, κρατών, ἐγκρατής τῆς ἐργῆς.
mentis, ἐκτου κρατών, σφαιρώνων, φρε-
νῆρος, νοτί, pacis, τυχὼν τῆς εὐχῆς, τῆς
εἰρήνης. 4) ποιητ. potens jussi, ἀποτελέ-
σας εἴτε ἐπιτελέσας τὸ πρῶτον. 5) ἐ-
νεργῆς, ἐνεργητικὸς, δραστηκός. herba con-
tra εἴτε adversus morbum potens, βοτάνη
ἐπικουροῦσα τῇ νόσῳ.

potentior, Oris, ἄ. (potens) δυνάστης.
potentius, us, ἄ. (potens) δυναστεία. 2)
δύναμις.

potenter, ἐπὶ. (potens) ἐνεργῶς, ισχυρῶς.
2) κατὰ δύναμιν, εἰς δύναμιν, κατὰ τὸ
δυνατόν.

Potentia, ae, ὁ. δύναμις, τὸ δύνασθαι. 2)
δύναμις, δυναστεία, τὸ μέγα δύνασθαι. 3)
ἐν τῇ ἱατρικῇ ἡ δύναμις, ἐνέργεια. her-
bas, τῆς βοτάνης.

Potentia, ae, ὁ. Ποτεντία, ὄνομα τινῶν πύ-
λων τῆς ἱατρικῆς. Potentini, orum, ἄ. οἱ
Ποτεντινοί.

Potentior, ἐπὶ. εἰς δύναμιν, κατὰ δύ-
ναμιν. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

Potentium, (-on), i, ou. ποτήριον. (βοτάνη
ἡ καὶ phrygium καλουμένη, ἴσως ἡ κατὰ
Λινναίου Astragalus Tragantha).

Potestas, potestatem, ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ pos-
se, possem.

Potestas, us, ὁ. (possum) δύναμις, ἔξουσία,
κράτος, κύβος. habet potestatem vitae pe-
nisque in aliquem, κυρίως ἐστὶ τῆς τε ζωῆς
καὶ τοῦ θανάτου τινός, κυρίως ἐστὶ θανα-
τώσαι τινα. sum in alicuius potestate, ὁ-
ποχείριός τινι εἰμι. in mea potestate sum,
αὐτεξούσιός εἰμι. est in potestate mea ut
faciam, ἔξουσία ἐστὶ μοι, ἐγὼ ἔμωι ἐστὶ
ποιεῖν τι. in potestate mentis esse, ἐκ-
του κρατεῖν. ex illo de eἴτε ο potestate, οὐ-
κείτ κρατεῖ ἐκτου, οὐκείτ ἐγκρατής ἐκ-
του ἐστὶ. Thessaliam in potestate The-
banorum redigere, τὴν Θεσσαλίαν τοῖς
Θηβαίοις υποχείριον ποιεῖν. 2) practiora
potestas, στρατηγικὴ δύναμις εἴτε ἔξου-
σία. potestatem gerere, ἐν δυνάμει εἶναι,
ἀρχὴν ἄρχειν. Σημ. potestas, ἐπὶ ὅτε ἡ
ἀρχή, ὁ ἄρχων. 3) δύναμις, οὐσία. 4) ἐν
τῇ ἱατρικῇ ἡ δύναμις, ἐνέργεια. herbas,
βοτάνης. 5) ἐν τῇ γραμματικῇ ἡ δύνα-
μις ὀνόματι, κ.τ.θ. 6) ἔξουσία, dare εἴτε
facere alicui potestatem dicendi, facien-
di, didonai, ποιεῖν τινι ἔξουσίαν τοῦ λέ-
γειν, τοῦ ποιεῖν, εἴτε λέγειν, ποιεῖν. Ilio-
tius vivendi fuit ei potestas, ἐλευθερώ-
τερον βίβναι ἔβην αὐτῷ. facere cui po-
tatem, παρέχειν αὐτὸν (εἰς λόγους, εἰς
μάχην, κ.τ.λ.)

potestatis, a, um, (potestas) δυναμικός.
potestatur, id. possum.

potestas, i, ἄ. πόθος, (βοτάνη τις ἄγνωστος).
Pothos, i, ἄ. Πόθος.

Potius, ae, ὁ. τούτου τῷ Potina.

potius, e, (potus) ποτικός. 2) potius minus,
εἰδος ποτηρίου.

potius (ἐκ τοῦ potiusne) καὶ potius? ἢ παρὰ
τοῖς κοινικοῖς ἀντὶ τοῦ potiusne? 2) potius?
ἀντὶ τοῦ potiusne?

Potius, ae, ὁ. (potio) θεὸς τις προστάτης τῆς
τῶν παιδῶν πόσεως.

potius, in, iam, ire, (potio) ἀρχαία. ὑπο-
χείριον ποτῶ εἴτε ποιεῖσθαι. aliquem ser-
vitiis, καταδουλοῦν, καταδικάζειν τινά.
potius est hostium, ὑποχείριος τοῖς πολε-
μίοις ἔχέντο.

potius, opis, ὁ. (potio) πόσις, τὸ πίνειν. 2)
πόσις, τὸ ποτῖν, πόμα, πῶμα.—a potione,
ὁ οἶνεχός.

potius, ani, aium, are, (potio) aliquem,
πειλῶ τινά, πῶμα, πῶμα τινι δίδωμι.

potior, itus sum, iri, (potis) aliquis re καὶ
alicuius rei, ἐπὶ ὅτε καὶ aliquid, κρατῶ
τινός, καταλαμβάνω τι. impedimenta ei
castria, κρατεῖν, κυριεύειν τῆς ἀποσκευῆς
καὶ τοῦ στρατοπέδου. urbe, urbis, urbem,
κρατῶ, ἐγκρατῆς γίνομαι τῆς πόλεως.

Practiora potiti sunt Atheniensium, οἱ Αθ-
ναίων οἱ ἐκράτησαν τῶν Ἀθηναίων. po-
titi monte, καταλαμβάνειν τὸ ἔρρε, διέρ-
χεσθαι εἰς τὸ ἔρρε. rerum, κύριος τῶν
πραγμάτων γίνομαι. arma potituri εἶναι
potituri oppidi, ἡ ἐλπίς (τοῦ) κρατῆσαι
τῆς πόλεως. potiri moris, moris, mor-
tem, τυχάνειν θανάτου. nato εἴτε νοτί

potius, τῆς εὐχῆς τυχών. 2) κρατῶ,
κυριεύω τινός, κατῶ τι. hostes mari po-
tiorum, οἱ πολέμιοι κρατοῦσιν εἴτε κύριοι
εἰσι τῆς θαλάσσης, θαλασσοκρατοῦσι. po-
tiorum turum εἴτε ἀπλῶς potior, κύριος
τῶν πραγμάτων ἐστὶ, τὴν ἡγεμονίαν ἔχει,
κρατεῖ, δυναστεύει.—Σημ. ἐπὶ ὅτε παρὰ
τοῖς ποιηταῖς potior, potiorum, ἀντὶ τοῦ
potior, potiorum, καὶ potioris, potiorum,
potiorum, ἀντὶ τοῦ potioris, κ.τ.λ.

potior, ias, (potis) συγκρ. κρείττων, ἀμεί-
νων, mora servitute potior, ὁ θάνατος δου-
λείας κρείττων. potior patre, κρείττων
ἀμείνων τοῦ πατρὸς. illa potiora ducit,
ἐκείνη κρείττω ἡγεσθαι.—potissimus, a,
um, συγκρ. κράτιστος, ἀριστός. quid po-
tissimum sit, quaerit, τί τὸ κράτιστόν
ἐστὶ, ζητεῖται. opusculum potissimum, τὸ
κράτιστον, ἀριστον συγγραμμάτιον. potis-
simi, ὁ. πληθ. οἱ κράτιστοι, δυνατώτατοι,
κρατιστάωντες.

potis, ἄκλιτ. δυνατός. non potis est face-
re, ἀδύνατός ἐστιν, οὐ δύναται, ἀδυνατεῖ
ποιεῖν. potis es, δυνατός εἶ, δύνασαι. qui

potis, ἄκλιτ. δυνατός. non potis est face-
re, ἀδύνατός ἐστιν, οὐ δύναται, ἀδυνατεῖ
ποιεῖν. potis es, δυνατός εἶ, δύνασαι. qui

potis, ἄκλιτ. δυνατός. non potis est face-
re, ἀδύνατός ἐστιν, οὐ δύναται, ἀδυνατεῖ
ποιεῖν. potis es, δυνατός εἶ, δύνασαι. qui

potis, ἄκλιτ. δυνατός. non potis est face-
re, ἀδύνατός ἐστιν, οὐ δύναται, ἀδυνατεῖ
ποιεῖν. potis es, δυνατός εἶ, δύνασαι. qui

potis, ἄκλιτ. δυνατός. non potis est face-
re, ἀδύνατός ἐστιν, οὐ δύναται, ἀδυνατεῖ
ποιεῖν. potis es, δυνατός εἶ, δύνασαι. qui

potis, ἄκλιτ. δυνατός. non potis est face-
re, ἀδύνατός ἐστιν, οὐ δύναται, ἀδυνατεῖ
ποιεῖν. potis es, δυνατός εἶ, δύνασαι. qui

potis, ἄκλιτ. δυνατός. non potis est face-
re, ἀδύνατός ἐστιν, οὐ δύναται, ἀδυνατεῖ
ποιεῖν. potis es, δυνατός εἶ, δύνασαι. qui

potis, ἄκλιτ. δυνατός. non potis est face-
re, ἀδύνατός ἐστιν, οὐ δύναται, ἀδυνατεῖ
ποιεῖν. potis es, δυνατός εἶ, δύνασαι. qui

potis, ἄκλιτ. δυνατός. non potis est face-
re, ἀδύνατός ἐστιν, οὐ δύναται, ἀδυνατεῖ
ποιεῖν. potis es, δυνατός εἶ, δύνασαι. qui

potis est? πῶς δύναιται γενέσθαι; quid pastores potius sunt? τί δύνανται οἱ ποιμένες; potin' es? (ἀντὶ τοῦ potius es?) ἢ δύναιται; δύναισαι; potin' est εἰτε ἀπλῶς potin' ἢ δυνάτων;

potissimae, ἴδ. potius.

potissimum, ἴδ. potius.

potissimum, ταῦτ' ἐπὶ potis sum εἴτε possum.

Potius, a, um, Ποτίσιος, τῶν Ποτιτίων,

Potitii, ἀ. οἱ Ποτίτιοι, ἴδ. pinarii.

potio, are, (θαμίσσι τοῦ ποτο) συγχάνει πίνω, πίνω, Πλαῦτος.

potius, a, um, ἴδ. potior καὶ potio.

potiuncula, ae, ō. (ὀποκρ. τοῦ potio) πομάτιον.

potius, ἐπὶ β. (potis) μᾶλλον. Galliam esse

potius Ariovisti quam Caesaris τὴν Γαλιαν μᾶλλον τοῦ Αἰριούστου εἶναι ἢ τοῦ Καίσαρος, depugnat potius, quam ut eite

quam seniai, μάχεσθαι, αἰρεῖται μᾶλλον ἢ δουλεύειν, τοῦ δουλεύειν τὸ μάχεσθαι

κρίττον ἡγείται. magnus homo, vel potius summus, μέγας ἀνὴρ, μᾶλλον δὲ μέ-

γιστος, πλεοναστικῶς potius mallo, μᾶλλον προαίρεσθαι.—ὁπερθε, potissime καὶ

συνήθως potissimum, μάλιστα. ei potissimum illo, καὶ μάλιστα ἐκεῖνος. quo potissimum accedam? τοῦ μάλιστα τρέπωμαι;

Potissae, arum, ō. Ποτιναί, κώμη Βοιωτίας.

Potitades equae, αἱ Ποτινάδες ἵπποι.

potio, avi, atum καὶ potium, are, (ΠΟΩ) πίνω, aquam potituras εἴτε poturus, ὕδωρ

πιόμενος. dare potatum, διδόναι πιεῖν.

cornibus potant, ἐκ κεράτων πίνουσι. crapulam potare, εἰς κραυγὴν πίνειν. vel-

lera potantia fucum, ἔρια πίνοντα εἴτε

ἀναπίνοντα τὸ βάμμα. ποιητ. potare Plu-

men, πίνειν ποταμόν, παροικεῖν ποταμόν.

vinum potum εἴτε potatum, οἶνος ποθεῖς.

—potius, ἐνεργητικῶς πίνω, πεπωκώς. 2)

πίνω, συμποσιάζω. potus, ἐνεργητικῶς πε-

πωκώς, ὁποτεπωκώς. προβλ. τὸ τῆς συνη-

θείας πομμένος, bene potus, εὖ μάλα πινών.

potior, ōris, ἀ. (potē) πόττης, ὁ πίνων. ποιητ.

Rhodani, ὁ πίνων ὕδωρ τοῦ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ, τούτῃσιν ὁ παροικῶν τὸν Ῥοδανόν.

aque potior, ὁ ὑδροπόττης. 2) πόττης, φιλοπόττης.

potiorius, a, um, ποτιήριος, ποτικός. pot-

erium vas καὶ συνήθως potiorium, εὖ, ποτήριον, ἔκπομα.

potitix, icis, ō. (potior) πόττης, φιλοπόττης.

Potina, ae, τὰ τοῦ ποτίνος.

potulentus a, um, (potē) εὖ μάλα πινών,

ὁποτεπωκώς. 2) potulentia, orum, τὰ ποτά,

πώματα.

potura, ae, ō. (potē) πόσις.

potus, a, um, ἴδ. potio.

potius, ūs, ἀ. (potē) πόσις, πόσις. 2) τὸ πόντον, πώμα, πώμα. 3) οὖρον.

prae, προβλ. μετ' ἀφαιρ. (para) πρόσθεν,

ἐμπροσθεν, πρό τινας. villa prae se Numen

habet, ἡ ἔπαυλις ἐμπροσθεν ἔχει τὸν ποταμόν.

prae se agere argumentum, ἐμπροσθεν

ἑαυτοῦ ἀγεῖν τὸ βουκόλιον. liber prae manibus est, τὸ βιβλίον πρὸ χειρῶν εἴτε πρὸ

χειρῶν ἐστίν. ἐπιβήματικῶς ἢ prae, ubi

prae, προηγού, ἡγού, πρῶτος δὴ. 2) prae

se gerere, prae se ferre aliquid, ἐμφανίζειν, δηλοῦν τι.

amicitia prae se gerit utilitatem, ἡ φιλία φανεράν παρέχεται τὴν

ἀφέλειαν. prae se declarant gaudia, ἐν τῷ

φανερῷ ἔχουσιν εἴτε δεικνύσι τὴν χαρὰν.

rugionem prae se fert, τὸ ἐγγειρίδιον ἐν

τῷ φανερῷ φερεῖ εἴτε ἔχει. 3) διὰ τι, ὑπό

τινος. solum prae iaculorum multitudine

non videbitis, τὸν ἥλιον διὰ τὸ πληθὺς

εἴτε ὑπὸ τοῦ πληθους τῶν βελῶν οὐκ ὄψε-

σθε. prae lassitudine opus est ut lavem, διὰ τὸν κόπον δεῖ με λούσασθαι.

prae gaudio, διὰ τὸν ψέφον. 4) παρά τι, πρὸς

τι. Aulos prae se agrestes putat, τοὺς

ἄττικους παρ' ἑαυτὸν εἴτε πρὸς ἑαυτὸν

(πρὸς ἑαυτὸν παραβάλλον) ἀγροίκους νομίζει.

prae nobis beatus, πρὸς ἡμᾶς (παραβάλλοντες), εὖδαίμων. prae ceteris floret,

παρὰ τοὺς ἄλλους, ὑπὲρ τοὺς ἄλλους, πρὸ

τῶν ἄλλων ἀκμάζει.—modestior nunc est,

praeiudicium fuit, μετρίωτερος νῦν ἐστίν,

ἢ πρότερον ἦν. nihil hoc est praegnam

alios sumtus facit, οὐδὲν τοῦτ' ἐστὶ πρὸς τὰ

ἄλλα ἀναλώματα, παραβάλλοντες πρὸς

τὰ ἄλλα ἀναλώματα.

prae-acutus, ūi, ūtum, ere, aliquid, ἀποξύνω

τι.—praeacutus, a, um, ὀξὺς τὰ ἐμπροσ-

θεν εἴτε τὰ ἄκρα. 2) ὑπέρροχον, ὀξύτητι

διαφέρων.

prae-acute, ἐπὶ β. μάλα ἀγγίνως.

prae-acutus, a, um, ἴδ. praeacutus.

praealte, ἐπὶ β. μάλα βαθέως.

prae-altus, a, um, ὑπερβύτης, μάλα ὕψη-

λός. 2) μάλα βαθύς.

prae-ambulo are, προσπορεύομαι. A. τοῦ

μεταγ. Aat. δε καὶ αἱ ἐξῆς δύο.

praeambulus, a, um, προσπορευόμενος.

prae-audio, ūvi, ūtum, ire, προακούω. prae-

audita custodias, προσεταχθέντες φύλα-

κες.

praebeo, ūi, ūtum, ere, (quā) συγκοπὴν ἐκ

τῷ praebeo) alieui aliquid, παρέχω τι

νί τι. cibum, τροφήν, alieui navem, παρέ-

χειν, παρέχεσθαι τινα ναῦς, χορηγεῖν τινα

ναυσί, panem alieui, παρέχειν τινὶ ἄρτον,

χορηγεῖν τινα ἄρτω. eundem usum prae-

bet, τὴν αὐτὴν χρῆσιν παρέχει εἰς τὴν

χεται. honorem, fidem, ierarem, gaudium, spem, risum, παρέχειν τιμὴν, πίστιν, τρόμον, χαρὰν, ἐλπίδα, γέλωτα. equum, παρέχειν τὸ κατὰ χεῖρας ὄχημα, ἔστιν. operam reipublicae praebere, ἔστιν ἔργα τῇ πόλει ἐπιδεικνύειν. aures dictis, προσεχειν (τὰ ὦτα) τοῖς λεγομένοις. dormum assensuro, παρέχειν τὰ ὦτα τῷ ἀναδυσσόμενῳ. aliquem hosti ad caedem, προτείνειν τινα τῷ πολέμῳ εἰς φόνον, se tractandum, παρέχειν αὐτῷ χρησθῆναι. se misericordem, ἀποδεικνύειν αὐτὸν ἐλεήμονα, se dignum maioribus, αὐτὸν ἄξιον τῶν προγόνων παρέχειν, παρέχουσαι, ἐπιδεικνύειν. praebere speciem auri, χρυσὸν εἶδος παρέχειν. — praebere, σπάν, ἀντὶ τοῦ praebere ae. — praebila, orum, οὐ. τὰ παρεχόμενα. τὸ σιτηρέσιον κ.τ.τ.

praebila, orum, οὐ. προσδασκάνια, φυλάκτιμα.

prae-hylo, bi, ero, προπίνω.

prae-hylo, onis θ. (praeheo) παραχέ, τὸ παρέχειν, χορηγία.

prae-hylo, oris, α. (praeheo) ὁ παρέχων, χορηγός.

prae-hylo, a, um, ἴδ. praeheo.

prae-cadens, ntis, προπίπτω, προπίπτων, προτῶν. Α. τοῦ μεταγ. Αστ. ὡς καὶ αὐτὸς δῶα.

prae-calcifactus, eite praecalcfactus, a, um, προσθεριμανθείς.

prae-callidus, a, um, ὑπερθερμός, μάλα θερμός.

prae-calyus, a, um, μάλα φαλακρός, ἢ τὰ ἐμπροσθεν φαλακρός.

prae-cano, ere, aliquid, προῤῥδω, προλέγω τι. 2) ἐπαῤῥω τι.

†prae-canatio, onis, θ. ἐπρῥδῃ, μαγικὸν ῥῥμα.

prae-canatiuus, a, um, προωδικός.

†prae-canatiōr, oris, α. (prae-canio) ἀπρῥδός, μάγος.

prae-canatiōr, Teis, θ. (prae-canator) ἡ ἀπρῥδῃ.

prae-canto, avi, autum, are, προῤῥδω, προλέγω. 2) aliquid, ἐπαῤῥω τι.

prae-canilis, is, θ. ἡ ἀπρῥδός.

*prae-canus, a, um, προπάλιος, πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου πολίος.

prae-carpō, τὰυτὸ τῷ praecerra.

†prae-catechizatus, a, um, προκατηχηθείς.

prae-cautio, onis, θ. (prae-cauo) προφύλαξις.

prae-cautus, a, um, ἴδ. prae-caueo.

prae-cauo, avi, autum, ere sibi καὶ ἀπλῶς praecavere aliquid, προφυλάττωμαι, φυλάττωμαι τι, injuria, venena, ἀδικία, φάρμακα.

prae-cauo, ab insidiis, προφυλάττωμαι ἀπὸ ἐνέδρας.

prae-cauo, ut accidat, φυλάττωσθαι ἐπὶ ὥς μὴ γένηται. praecautum est opus, δεῖ προφυλάττωσθαι, προφυλακτικόν. a me eite mihi res praecautae est, πρόνοιαν παποίημαι τοῦ πράγματος. praecavere alieni, προνοεῖν τινος.

praecedentia, ae, θ. (praecedo) stellarum, προεποσίδε τῶν ἄστρον.

prae-aeo, essi, essum, ere, προπορεύομαι, προηγούμεναι, προῤῥω. alibum, προπορεύομαι, προηγούμεναι τινος. 2) aliquid, σπάν. alieni, προτέρω, προῤῥω τινός. aetate, τῇ ἡλικίᾳ.

prae-celer, is, e, μάλα ταχύς, ταχύτητι διαφέρων.

prae-celero, are, μάλα ταχύω. 2) aliquid, ταχέως προπορεύομαι τινος. Α. ποιητ.

praecellens, is, praecello.

praecellens, ae, θ. (prae-cello) ὑπεροχή.

praecellens, ere, ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ praecello.

prae-cello, ere, προῤῥω, ὑπερῤῥω, ὑπερῤῥω. eloquentia, arte, εὐταμία, τέχνη, κ.τ.τ.

aliquid, ὑπερῤῥω, ὑπερῤῥω τινὰ εἰτε τινός. 2) alieni, ἀρχαίως τινος.

prae-celans, a, um, μάλα προῤῥων, ἀνέχων, ὑπερῤῥω.

prae-centor, oris, α. (prae-cino) ὁ ἐνδίδως τὸ μέλος, χοροστάτης.

prae-centorius, a, um, (prae-centor) προωδικός.

prae-cers, uris, (prae-cari) προπετής. ab equo praecers decidit, ἀπὸ τοῦ ἵππου κατὰ κεφαλῇς ἔπεσε. dare, ducere, mittere aliquid praecipitum de muro, ῥίπτειν εἰτε κρημνίζειν τινὰ κατὰ τοῦ τείχους. ad dare praecipitum, κατὰ κρημνοῦ ῥίπτειν αὐτόν.

2) προπετής, ἐμπηκός, ἀσπιδός. praecipites se fugae mandant, προπετῶς ἐρμῶσιν εἰς φυγὴν praecers feritur, προπετῶς φέρεται. praecers ventus, ὁ ἀσπιδός ἀνέμος, ἡ καταγίγ. praecers in oceanum eo, εἰς τὸ ὕψος κατω φέρεται, κλίνει.

prae-cers in anaritam, in isiam, προπετῆς πρὸς φιλαργυρίαν, πρὸς ἐργάν. praecers consilium, προπετῆς βουλὴ. 3) πρηνής, κρημνώδης, ἀπῥακμῶς. praecers, οὐ, τὸ πρηνές, ὁ κρημνός. in praecers deferri, κατὰ τοῦ πρηνούς φέρεσθαι. 4) μεταφ.

prae-cers, οὐ. ὁ κινδύνος, ὄχατος κινδύνος. praecers tempus, ὁ δεινός καιρὸς. in praecipitum esse, ἐν ὄχατῳ κινδύνῳ εἶναι.

—Σημ. praecipitum, praecipere, praecipere, ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ praecipitum, κ.τ.τ.

praeceptio, onis, θ. (praecipio) πρόληψις, ἢ πρὸ ἄλλων ἀπόληψις. 2) ὁράγματος, διδασχῇ, παραινέσις, ἐντολή, παραγγέλλω.

†praeceptive, επιπρὸς, ἀπὸ τῆς ἀπρῥδῃς.

praeceptive, επιπρὸς, ἀπὸ τῆς ἀπρῥδῃς.

praeceptive, επιπρὸς, ἀπὸ τῆς ἀπρῥδῃς.

praeceptive, επιπρὸς, ἀπὸ τῆς ἀπρῥδῃς.

praeceptive, επιπρὸς, ἀπὸ τῆς ἀπρῥδῃς.

praeceptive, επιπρὸς, ἀπὸ τῆς ἀπρῥδῃς.

praeceptive, επιπρὸς, ἀπὸ τῆς ἀπρῥδῃς.

praeceptive, επιπρὸς, ἀπὸ τῆς ἀπρῥδῃς.

praecēptivus, a, umi, (praecipio) παραινε-
τικός.

praecēptō, are, (θαμιστ. τοῦ praecipio) θα-
μινὰ ὑψηλοῦμαι.

praecēptor, ōris, ā, (praecipio) ὁ προλαμ-
βάνων. 2) διδάσκαλος, ὑφηγητής.

praecēptrix, icis, ō, ἡ διδάσκαλος, καθη-
γουμένη, ὑφηγουμένη.

praecēptum, ūs, praecipio.

praecēptus, a, um, ūs, praecipio.

praecēptō, psi, ptum, ēre, (prae-carpō) ali-
quid, προαφαίρω, προαπαίρω τι. 2) ἀπο-
τίλλω, περιτίλλω τι. 3) ἐκλέγωμαι, ἐκλο-
γᾶς (ἐκ βιβλίων) ποιούμεαι.

†prae-coctātio, ōnis, ō, ἡμιλλὰ, ἀγών.
Λμφ. γρ.

†praecessor, ōris, ā, (praecedo) ὁ πρὸ τι-
νος ἡγεμών, (προκάτοχος).

praecēia, au, ā, (praecio) ὁ προπορεύμε-
νος κήρυξ, προάγγελος τῶν Ιερῶν.

praecidānium, ταῦτά τῷ praecianum.

praecidānēus, a, um, (prae-caedo) προθυ-
μενος, praecidanea hostia, τὸ πρόθυμα.

praecidārius, a, um, ταῦτά τῷ praecidaneus.

praecido, idi, isum, ēre, (prae-caedo) ali-
quid, ἐπιτέμνω, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω τι.
caput alieni, ἀποτέμνειν τὴν κεφαλὴν τι-
νος. auceas, ἀποκόπτειν τὰς ἀγκύρας.
naves, ἀκροτηριάζειν τὰς ναῦς. erom, ἀ-
ποκόπτειν, ἀποτέμνειν τὴν ἐλπίδα. preci-
sus, ἀπότομος, κρημνώδης. 2) ἐπιτέμνω
τὸν λόγον, ἀφ᾽ ἧς παύω τὸν λόγον. 3) ἀ-
ναίνομαι, ἀπκρνοῦμαι τι. 4) alieni os, κό-
πτω, παίω τινὰ εἰς τὸ στόμα.

praecinctio, ōnis, ō, (praecingo) διὰζώμα
(ἀμφιεάτρου).

†prae-cinctōrium, ii, eū, περιζώμα, ὑπο-
ζώνιον, περιζώστρα.

praecinctūra, ae, ō, (praecingo) περιζώσις.

praecinctus, ūs, ā, (praecingo) περιζώσις.
2) ἀναβολή, τὰ πρὸ τὴν ἐσθῆτα.

praecinctus, a, um, ūs, praecingo.

prae-cingo, pxi, ptum, ēre, περιζώνωμι,
διαζώνωμι. praecingi ense, περιζώνουσθαι
ξίφος. alius praecinctus, εὐζώνότερος (πρὸς
τὴν συνήθ. ψηλὰ ζωμένης). praecincti
fore capilli, κόμη ἀνθεσιν ἀσπεραιωμένη.
tellus mari praecincta, ἡ γῆ θαλάσσης πε-
ριχωμένη. villam vite praecingo, περιλαμ-
βάνω τὴν ἑπαύριον ἀμπέλω.

praecinio, cinoi, centum, ēre, (prae-cano)
προῶδω, alieni, προπορεύομαι τινος ᾧδων.

2) alieni, προῶδω τινί. 3) alieni, προσῶδω,
χρησμοῶδω τι. 4) ἐπῶδω, ἐπωδὴν ᾧδω.

praecipra, is, ūs, praecora.

praecipio, epi, optum, ēre, (prae-capio)
aliquid, προλαμβάνω τι, locum, προλαμ-
βάνειν, προκαταλαμβάνειν τόπον. erom,

προλαμβάνειν τὴν ἐλπίδα. cogitatione fa-
luta, προλαμβάνειν τὴν διανοίαν τὰ μέλλοντα.
consilia hostium, προγινώσκειν τὰς βουλὰς τῶν πο-
λεμίων. iter, τῇ πορείᾳ προλαμβάνω. ali-
quantum viae praecerat, προελάφει τι.
aliquantum ad fugam temporis praecere-
rant, χρόνον τινὰ προλαβόντες ἔφυγον. 2)
alicui aliquid, ὑψηλοῦμαι τινί τινος, διδά-
σκω τινὰ τι. artem oratoriam, διδάσκειν
τὴν ῥητορικὴν. de agricultura, διαλέγεσθαι
περὶ γεωργικῆς. praecipe cantus, κατάρ-
χου μολπῆς, ἄρχ' ἐπέων. 3) alicui, πα-
ραίνω τινί. hoc tibi praecipio, ut facias,
παραίνω σοι τοῦτο ποιεῖν. 4) παραγγέλλω,
ἐπιτάττω τινί τι. Pythia praecipit, ut
Miltiadem sibi imperatorem sumerent, ἡ
Πυθία ἀνέστην αὐτοῖς τὸν Μιλτιάδην στρα-
τηγὸν ἐλέσθαι. praecipia facere, ποιεῖν
τὰ παραγγελλόμενα. praeciptum, eū, τὸ πα-
ραγγέλλω. διδασκαλία, ἡ ἐντολή.
praecipitantes, ἐπιρ. (praecipitans) προπε-
τῶς.

praecipitantiā, ae, ō, καταφορᾶ, τὸ κάτω
φέρεσθαι.

praecipitiō, ōnis, ō, κρήνισις, κατὰ-
πτωσις.

praecipitiū, ii, eū, (praeceps) ἀπότομος
τόπος. 2) κρήνισις, κατὰπτωσις.

praecipito, ari, atum, are, (praeceps) ali-
quom, κρημνίζω, κατακρημνίζω τινὰ. ali-
quom ex equo, κατακρημνίζω, καταβάλ-
λιν τινὰ ἀπὸ τοῦ ἵππου. se de iurri, κρη-
μνίζω ἐαυτὸν, ῥίπτειν ἐαυτὸν ἀπὸ τοῦ
πύργου, κατὰ τοῦ πύργου. a teelo, ἀπὸ τῆς
στεγῆς. in mare, εἰς τὴν θάλασσαν. lux
praecipitatur aquis εἴτε in aquas, ὁ ἥλιος
καταφέρεται εἰς τὸ ὕδωρ. nox praecipitata,
ἡ καταφερόμενὴ εἰς κλίνουσα νύξ, se in
exitium, ῥίπτειν ἐαυτὸν εἰς ὄλεθρον. μεταφ.
republicam, καταστρέφειν, καταλύειν
τὴν πολιτείαν. erom, ἀποκόπτειν τὴν ἐλ-
πίδα. vitum, κατακάμπτειν τὴν ἄμπελον.
2) praecipitare moras εἴτε tempus, ἐπιεί-
γομαι, ἐπισπεύδω. 3) aliquid, προπετῶς
ποιῶ τι. consilia, προπετῶς βουλευέσθαι.
4) εὐδαιμόνως κρημνίζεσθαι, καταπίπτειν,
καταβῆγγουσαι in aquam, καταπίπτειν
εἰς ὕδωρ. in amorem, περιπίπτειν ἑωτι.
in insidias, ἐμπίπτειν εἰς ἐνέδραν. Nilus
praecipitat ex montibus ὁ Νεῖλος καταφέ-
ρεται ἐκ τῶν ὄρεων. nox praecipitata, ἡ
νύξ καταφέρεται, κλίνει. praecipitans im-
ber, καταβράγεις ὕδρος. respublica prae-
cipitans, πόλις καταλυομένη. 2) προπε-
τῶς πράττω, αὐτοσχεδιάζω.

praecipito, are, (θαμιστ. τοῦ praecipio) ali-
cui aliquid, παραγγέλλω, ἐπιτάττω τινί τι.

praecipue, ἐπίρ. κατ' ἐξοχήν, κυρίως, μά-
 λιστα. 2) ἐξαιρετικῶς, διαφερόντως.
 praecipuus, a, um, (praecipio) κύριος, ἴδιος.
 praecipuus ille et proprius sensus doloris
 mei, ἡ κυρία ἐκείνη καὶ ἰδία αἰσθησις
 τῆς ἐμῆς λύπης. praecipuum nefas, τὸ
 κυρίως ἀνόσιον. 2) διαφέρων, ἐξαιρετός.
 3) παρὰ φιλοσόφους· praecipua, orum, οὐ-
 τὰ προηγούμενα. ἴδε καὶ praemoneo ἐν
 τίλει.
 praecise, ἐπίρ. ἀποτόμως. 2) ἀπλῶς, ἀ-
 ριστῶς.
 praeciso, ois, θ. (praecido) ἀποτομή,
 ἀποκοπή. 2) ἐπιτομή εἰς αἰφνιδίως πᾶ-
 ρις λόγῳ.
 praecisura, ae, θ. (praecido) ἀποτομή, τε-
 μέχιον. 2) ἀποτομές. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
 praecisus, a, um, ἴδ. praecido.
 praec-lamo, are, προσδοκῶ.
 praec-laro, ἐπίρ. μάλα σαφῶς, καταφανῶς.
 2) μάλα λαμπρῶς, μάλα καλῶς, κάλλι-
 στα, διαφερόντως.
 *praec-lareo, ūi, ere, διαλάμπω.
 †praec-laritas, ūis, θ. εὐκλεία.
 praec-larior, ἐπίρ. σπάνιος τύπος τοῦ praec-
 clare.
 praec-latus, a, um, μάλα λαμπρῶς, μάλα
 διαγυῖς. 2) μάλα λαμπρῶς, ὑπερλαμπρῶς,
 ἐξαιρετικῶς, διαφέρων. 3) μάλα εὐκλείης,
 μάλα ἔνδοξος.
 praec-lavium, i, οὐ. (praec-clavus) τὸ περὶ
 τὴν περιφέρειαν τῆς ἐσθῆτος, ἡ ῥάκ, πῆξ.
 ἴδε clavus.
 praec-ludo, si, sum, ere, (prae-claudo) ali-
 quid, ἀποκλείω τι. portam alicui, ἀπο-
 κλείειν τὰς πόλεις τινί, τῶν πυλῶν τινα.
 alicui aditum, διακλείειν, ἀποκλείειν τινὰ
 τῆς εἰσόδου. spiritum, διακλείειν, κωλύειν
 τὴν πνεύν. navigationem, διακωλύειν τὴν
 πλοῦν.
 praec-cludo, ere, καὶ praec-ludo, ūre, εὐκλεία
 διαφέρει, μάλα εὐδοκίμῳ. Λ. τοῦ μεταγ.
 Λατ. ὥς καὶ ἡ ἐξῆς.
 praec-clusus, a, um, εὐκλείης, εὐδοκίμος, εὐκλεία
 διαφέρων.
 praec-clusio, ois, θ. (praeccludo) διακλεί-
 σις, ἀποκλείσις.
 praec-clusor, oris, ᾤ. (praeccludo) ὁ διακλείων,
 κωλύων.
 praec-clusus, a, um, ἴδ. praeccludo.
 Praeco, ōnis, ᾤ. κήρυξ, κλητήρ.
 Praecoc-tus, a, um, ἴδ. praecoquo.
 Praecogitatio, ois, θ. (praecogito) τὸ προ-
 σκεπτεσθαι.
 praecogito, are, aliquid, προσκέπτομαι,
 προνοῶ τι.
 praecognitio, ois, θ. (praecognosco) πρό-
 γνωσις. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

praecognitus, a, um, ἴδ. praecognosco.
 praec-cognosco, ōni, ūtum, ere, aliquid, προ-
 γινώσκω τι. Λ. σπ.
 praec-cultus, colui, cultum, ere, aliquid, δια-
 φερόντως τιμῶ, ὑπερτιμῶ τι. 2) προθερα-
 πεύω. — Praecultus, a, um, διαφερόντως
 κεκοσμημένος, μάλα κομψός.
 praec-commodo, are, aliquid alicui, αἰχρη-
 μι, παρέχω τινί τι. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
 *praec-commūdo, ere, aliquid, μᾶλλον ἢ
 ἔξον κινῶ τινα.
 *praec-comprobo, ōsui, ōsitum, ere, aliquid,
 προκατασκευάζω, προμειλῶ τι.
 praec-conspicua, a, um, πρότερον συλλη-
 φθείς. ἄμφ. γρ.
 praec-condio, ire, aliquid, πρότερον ἀρτῶν
 ἢ ἡδύνα τι.
 †praecconiālis, e, ἐγκωμίου ἄξιος.
 †praecconiatio, ois, θ. (praeconium) ἐγκώ-
 μιον.
 praecconium, ii, οὐ. (praeco) κηρύκεια. praec-
 conium facere, κηρύκειν. 2) κήρυγμα,
 κήρυξις. 3) ἐγκώμιον.
 praecconius, a, um, (praeco) κηρύκειος, κη-
 ρυκικός.
 praecconor, ari, (praeco) κηρύκειν. Λ. τοῦ
 μεταγ. Λατ.
 pra-conspicuum, mprei, mptum, ere, aliquid,
 προαναλίσκω τι. Ὀβίδιος.
 *praec-contrecto, are, aliquid, ἐπὶ διανοίᾳ
 προλαμβάνω τὴν ἐπαγὴν τινα.
 *praec-coquo, ēpi, (praecoquo) πρῶτως.
 praec-coquis, a, ἄρχαίκῳ ἀντί τοῦ praecoq.
 praec-coquo, xi, ciū, ere, aliquid, πρῶ-
 ψω τι. 2) καταπείνω τι.
 praec-coquus, a, um, ἄρχαίκῳ ἀντί τοῦ
 praecoq.
 praec-coquus, orum, οὐ. (praec-coq) διάφραγ-
 μα, τὸ τῶν φρενῶν διάκωσις, φρίνες. 2)
 τὰ περικάρδια. 3) ὑπογόνδρια. 4) ἀπλῆγ-
 χνα. 5) στήθος. 6) μεταφ. τὸ στήθος, αἱ
 φρίνες, ἡ καρδιά, ὁ θυμός, ἡ ψυχὴ.
 praec-corrumpo, ūri, ūritum, ere, aliquid,
 προδιαφθείρω τινα. Ὀβίδιος.
 praec-cors, ōis, (praec-coquo) πρότερος, πρῶτος,
 πρῶτος. ὅγα praecoq. καταφυλὴ πρῶτος.
 rosa, ἄβδον πρῶτωνθες. praec-coqua, orum,
 οὐ, εἶδος πρῶτων Περσικῶν μύλων. Aethor
 praecoq. δένδρον πρῶτικαρπον. loca praec-
 coquia, τόποι πρῶτους καρπῶν φέροντες.
 2) μεταφ. πρότερος, πρόδρομος.
 praec-corsus, a, um, μάλα παχύς, ἡ πυκνός.
 †praec-culeo, are, (praec-culo) ἐντυπῶ
 praec-cultus, a, um, ἴδ. praeccolo.
 *praec-cupidus, a, um, μάλα ἐρηγόμενος.
 praec-curo, are, aliquid, προεραπειῶ τι,
 προφροντίζω τινός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
 praec-curo, cūcui, cūcui, cūcum, ere,

προβέω, προτρέχω. ad Caesarem, πρὸς τὸν Καίσαρα. Iuma praecurrit, ἡ φήμη προβάλλει, προδιαδίδεται. 2) aliquem εἴτε alicui, προτρέφω, προέχω τινός. aetate aliquem, τῇ ἡλικίᾳ προτρέφειν, προέχειν τινός. studio praecurrere alicui, τῇ σπουδῇ προέχειν τινός. 3) προγίγνομαι, προὔπαρχω. signa telus praecurrunt, σημεῖα προγίγονται πρὸ τῶν πραγμάτων.—praecurrere aliquid, σπᾶν. προλαμβάνειν τι. praecursus, σπᾶν. ἐνεργητικῶς προδραμῶν.
 praecursator, ōris, ᾶ. ταῦτ' τῷ praecursor, praecursus, ōnis, θ. (praecurso) προδρομῆ, ἡ ἐπὶ τοὺς πόλεμους προδρομῆ. 2) προὔπαρχε.
 praecursor, ōris, ᾶ. (praecurro) πρόδρομος, (εἰδὸς ψιλῶν στρατιωτῶν).
 praecursorius, a, um, πρόδρομος, προτρέχων.
 praecursus, ūs, ᾶ. (praecurro) προδρομῆ.
 praecursio, ussi, ussum, ēre, (praecursio) faces, προπορεύομαι σείων λαμπάδας. Α. ποιητ.
 praeda, ae, θ. λεῖα. praedas hominum pecuniamque agere, λείαν ἀνθρώπων τε καὶ βοσκυμάτων ἄγειν. praedam facere εἴτε capra (ab) hostibus, λείαν λαμβάνειν ἀπὸ τῶν πολεμίων. 2) ἄγρα, ἄγρευμα, ὑέρεμα, ὑέρεμα. 3) μεταφ. τὸ κέρδος, βραβεῖον, ἐνίοτε τὸ ἔρματιον.
 praedabundus, a, um, (praedor) λεηλατῶν.
 praedamnatio, ōnis, θ. (praedamna) προκατάγνωσις.
 praedamnatio, avi, atum, are, aliquem, προκαταγινώσκω, προκατακρίνω τινός.
 praedatilis, (-itius), a, um, (praeda) praedatilia pecunia, τὰ ἐκ λείας ἀργύριον.
 praedatio, ōnis, θ. (praedor) λεηλασία.
 praedatitius, a, um, ἰδ. praedaticius.
 praedator, ōris, ᾶ. (praedor) λεηλάτης 2) ὑπράτης.
 praedatitius, a, um, λεηλατικός, ληστικός, ληστρικός.
 praedatrix, icis, θ. (praedor) ληστρίς.
 praedatus, a, um, ἰδ. praedor.
 praedatus, a, um, (praedo) προδεδωμένος, πρότερον δολείς. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.
 praedecessor, ōris, ᾶ. ὁ πρότινος ἄρξας, (προκατοχος).
 praedoloso, are, aliquid, πρότερον καταπονῶ.
 praedilectio, ōnis, θ. (praedo) ἡ πρότερον, πρὸ τοῦ καιροῦ γινόμενη διαγραφῆ. Α. νομικῶν.
 praedemno, are, ταῦτ' τῷ praedamno.
 praedensus, a, um, μάλα πυκνός.
 praedestigno, avi, atum, are, aliquem, προεκλέγω τινά.

†praedestinatio, ōnis, θ. (praedestino) προερισμός.
 praedestino, avi, atum, are, aliquid, προετίκτω, προερίξω τι.
 praedexter, era, erum, μάλα ἐπιδέξιος.
 praedictor, ōris, ᾶ. (praedium) ὠνητής δημογενομένων κτημάτων.
 praedictorius, a, um, περί δημογενομένων κτημάτων.
 praedictus, a, um, πάλῃσις δεδημευμένων κτημάτων.
 praedianus, a, um, (praedium) εὐκτήμων, πολυκτημῶν.
 praedicabilia, e, (praedicare) ἐγκωμιαστέα.
 praedicatio, ōnis, θ. (praedicare) κήρυξις, 2) ἐγκώμιον.
 praedicativus, a, um, (praedicare) κατηχητικός.
 praedicator, ōris, ᾶ. (praedicare) κήρυξ, 2) ἐγκωμιαστής.
 praedicatarius, a, um, (praedicator) ἐγκωμιαστής.
 praedicatrix, icis, θ. ἡ κηρύττουσα, κηρύκαινα.
 praedico, avi, atum, are, (praedico) aliquid, κηρύττω, ἀνακηρύττω, ἀνέπειν τι. 2) δηλῶ, ἰσχυρίζομαι, φάσσω τι. 3) aliquem ἢ aliquid, ἐγκωμιάζω, ἐπαινῶ, ὀυρῶ τινα ἢ τι. 4) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς προλέγω, προκηρύττω.
 praedico, xi, cum, ēre, (praedico) aliquid, προαγορεύω, προλέγω, προειπεῖν, μαντεύομαι τι. praedictum, ōis, ὁ χρησμός. 2) προλέγω, προειπεῖν. ut praedixi, ὡς προείρηται. praedicta, τὰ προειρημένα, τὰ πρόσθεν εἰρημένα. 3) προτάτω, προερίξω τι. 4) προαγορεύω, προλέγω, προειπεῖν, ἐπιτάτω τινί τι. tibi praedico, ut facias, ὡς facias, προαγορεύω σοι, ποιεῖν, μὴ ποιεῖν. praedictum, τὰ προαγορευμένα, προειρημένα, προσηγορεύματα.
 praedictio, ōnis, θ. (praedico) πρόβησις.
 praedictus, a, um, προεβητικός.
 praedictus, a, um, ἰδ. praedico.
 praedifficilis, e, μάλα χαλεπός.
 praedigestus, a, um, (digero) εὐ μάλα χωνυύσας.
 praediolum, ī, ōis. (ὀποκος. τοῦ praedium) χωρίδιον, κτημάτιον.
 praedirus, a, um, μάλα στυγερός, εἴτε ἀπαίσιος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 praedisco, didici, ēre, aliquid, προμαρτυρῶ τι. Α. σπ.
 praedispositus, a, um, (praedispono) προδιαθεγεμένος.
 praeditus, a, um, (praedo) aliqua re, ἔχων, ἢ λαβὼν τι. sensibus, ἔχων αἰσθησεις. spiritibus, ἔχων ἰστίδια. imperio, στρατηγεῖν ἔχων

εἴτε λαδῶν. metu, ἔμφοδος. culpa, αἰτία ἐνεχόμενος.

praedium, i, οὐ. κτήμα, κατ' ἐξοχὴν δι' τὸ ἐν ἀγρῷ κτήμα, χωρίον.

prae-divos, iis, ὑπερπλούσιος.

prae-divinatio, omis, θ. προαἰσθησις, τὸ προμαντεύεσθαι.

prae-divino, are, aliquid, προμαντεύομαι, μαντεύομαι, προαἰσθάνομαι τι.

prae-divinus, a, um, μαντικὸς.

prae-divisio, omis, θ. προδιαιρέσις.

praedo, are, σπάν. ἀντί τοῦ praedor, ari.

praedo, omis, ἀ. (praeda) λεηλατής, ληστής.

prae-dico, eui, eium, ere, aliquid, ἢ aliquid, προδιδάσκω τινὰ ἢ τι. Α. σπ.

prae-dico, iui, iutum, are, aliquid, πρότερον δαμάζω τι.

praedonius, a, um, (praedo) ληστικός, ληστικός.

praedor, atus sum, ari, (praeda) λεηλατῶ, ληίζομαι, ex agris, ἐκ τῶν ἀγρῶν. oxo

praedatum, ἐξέρχομαι λεηλατήσαν ἐἴτε ἐπὶ λείαν. 2) aliquid, λεηλατῶ, ληίζομαι, πορθῶ τι. 3) ληίζομαι, ἀρπάζω τι. 4) θηρῶ, ἀγρεύω τι. — praedatus, a, um, λεηλατήσας. 2) λείαν ἀγῶν. 3) σπάν. αἰχμαλώτοιο.

prae-dico, xi, eium, ere, aliquid aliquid, ἄνω γω τι πρόσθεν τινός. fossam castris, τάφρον διαλαμβάνειν τὰ πρόσθεν τοῦ στρατοπέδου. 2) lineas, προγράφω γραμμὰς. 3) προτείνω, προτείνωμι τι τινος, nubila Phoebo, νεφέλας τοῦ ἡλίου.

praeductorius, a, um, (praeduco) προτείνω-μενος.

praeductus, a, um, ἴδ. praeduco.

prae-dulcis, a, um, μάλα γλυκὺς, μάλα ἡδύς.

praedure, ἐπίρ. μάλα σκληρῶς.

prae-duro, avi, atum, are, aliquid, πρότερον σκληρῶ τι. 2) ἀποσκληρῶ τι.

prae-durus, a, um, μάλα σκληρὸς, μάλα στερεός.

praeminentia, ae, θ. (praeminio) ὑπεροχή. Α. τοῦ μεταγ. Δατ.

*prae-tingo, ere, πρό τινος ἐκλέγω, προτιμῶ. Α. τοῦ μεταγ. Δατ.

prae-tingo, eite praemineo, iui, ere, προέχω, ἐξέχω. 2) aliquid καὶ aliquid, προέχω τινός, ὑπάρχω τινός εἴτε τινὰ.

prae-vo, iui καὶ iui, iutum, ire, προπορεύομαι, προίμι, (προϊναι) ἡγοῦμαι. σπάν. aliquid, προπορεύεσθαι τινός. natura praevia, ὑψηλὸς, ὑψηλὸς, ὑψηλὸς τῆς φύσεως. 2) aliquid ὑπαγορεύω, ἐξηγοῦμαι τινι.

praevia verba eite verbis, ἐξηγησθαι, ἡγεσθαι τῶν ῥημάτων, ὑπαγορεύειν τινὶ τῶν ῥημάτων (ἐν σπονδαῖς, ἐρκῶ, ἀφασίαν, κ.τ.τ.).

praevocamentum, i, οὐ. (praevoce)

προγύμνασμα. Α. τοῦ μεταγ. Δατ. ὡς καὶ ἡ ἐξήρ.

praefamen, ius, οὐ. (praefer) πρόλογος, προσόμιον.

praefari, ἴδ. praefor.

praefatio, omis, θ. (praefer) πρόλογος, προσόμιον.

praefatiuncula, ae, θ. (ὑποκορ. τοῦ praefatio) βραχὺς πρόλογος. Α. τοῦ μεταγ. Δατ. ὡς καὶ αἱ ἐξήρ. ὅμοι.

praefatus, a, um, ἴδ. praefor.

praefatus, us, ἀ. (praefer) πρόβησις.

praefectus, a, um, (praefectus) τοῦ ὑπαρχοῦ τῆς αὐλῆς.

praefectio, omis, θ. (praeficio) ἐπιστάσια.

praefectorius, i, ἀ. δ τὴν τοῦ ὑπαρχοῦ τιμὴν εἰληφώς, ὁ ἀπὸ ὑπαρχοῦν.

praefectura, ae, θ. (praeficio) προστασία, ἐπιστάσια. inotum, ἡ τιμητεία. praefectorio, ἡ ὑπαρχία τῆς αὐλῆς. (παρὰ ἴω. λαυρεντίω τοῦ Λυδῶ ἀπλῶς ἐπαρχότης). urbis, ἡ τοῦ πολιάρχου τιμή, praefectura equitum καὶ ἀπλῶς praefectura, ἡ ἱλαρχία. 2) ἐπαρχία. 3) πόλις ἡ κοινὸς πόλις ὑπὸ Ῥωμαίων ἀρχῶν διοικουμένη.

praefectus, a, um, (prae-factus) προηγε-νημένος, πρότερον πεποιημένος. Α. τοῦ μεταγ. Δατ.

praefectus, a, um, ἴδ. praeficio.

prae-ferendus, a, um, μάλα εὐφορος, εὐγονία διαφέρων.

praefertaculum, i, οὐ. (praefero) εἶδος ἱερᾶς λεκάνης.

prae-fermento, avi, atum, are, aliquid, πρότερον ζυμῶ τι.

prae-fero, iui, iutum, ferre, aliquid, προκομίζω τι. praefertunt fascies praefertunt, προπορεύονται εἴτε προηγούνται τῶν ὑπάρχοντες τὰς ἰάδους. 2) opem, φέρω βοηθεῖαν. 3) aliquid, προφέρω, προβαίνω, ὑμφαίνω, δηλῶ τι. 4) προλαμβάνω τι. 5) aliquid ἢ aliquid aliquid, προαἰσθάνομαι τι τινος, ἀντί τινος, πρό τινος. praefatus, a, um, (praeferor) παραδραμὸν ἢ παραβάν, castra eite praefere castra, παρὰ τὸ στρατόπεδον. equo, παραλάσας.

prae-ferox, ois, μάλα θρῶς.

prae-ferreus, a, um, ἀκροσίδηρος. 2) πύρροδισμος.

prae-ferilis, a, um, μάλα εὐφορος, μάλα εὐκαρ-πος. Α. τοῦ μεταγ. Δατ.

prae-fervidus, a, um, ὑπέρθερος, μάλα διάπορος.

*prae-festivum, ἐπίρ. προσηύς, ἐπὶ τῶν τεχνῶν.

prae-festus, avi, atum, μάλα ἐπὶ τῶν τεχνῶν.

prae-festus, a, um, ὑπέρθερος, μάλα ἐπὶ τῶν τεχνῶν.

prae-festus, a, um, ὑπέρθερος, μάλα ἐπὶ τῶν τεχνῶν.

prae-festus, a, um, ὑπέρθερος, μάλα ἐπὶ τῶν τεχνῶν.

prae-festus, a, um, ὑπέρθερος, μάλα ἐπὶ τῶν τεχνῶν.

prae-festus, a, um, ὑπέρθερος, μάλα ἐπὶ τῶν τεχνῶν.

prae-festus, a, um, ὑπέρθερος, μάλα ἐπὶ τῶν τεχνῶν.

prae-festus, a, um, ὑπέρθερος, μάλα ἐπὶ τῶν τεχνῶν.

prae-festus, a, um, ὑπέρθερος, μάλα ἐπὶ τῶν τεχνῶν.

prae-festus, a, um, ὑπέρθερος, μάλα ἐπὶ τῶν τεχνῶν.

prae-festus, a, um, ὑπέρθερος, μάλα ἐπὶ τῶν τεχνῶν.

prae-festus, a, um, ὑπέρθερος, μάλα ἐπὶ τῶν τεχνῶν.

χός. 2) sinum, ταχέως παραπλέω τὸν κόλπον.

praefica, ae, θ. (praeficio?) θρηνητήρια, ἐκλειστήρια.

praeficio, ſci, ectum, ere, (prae-facio) aliquem alicui rei, προϊστέμι τινά τινας, ἐρίσθημι τινά τινα. aliquem provinciae, ἐρίσθημι τινά τῇ ἐπαρχίᾳ εἴτε ἐπὶ τὴν ἐπαρχίαν. aliquem curiorem, καθίστημι τινά ἐπιμελητήν. praeficius, a, alicui rei εἴτε alicuius, ὁ ἐρεστώς, ἐρεστηκώς τινι, προστώς, προσστηκώς τινος, ὁ ἐπιστάτης, προστάτης τινός. villas, ὁ ἐπίτροπος τοῦ ἐπαυλίου. arbi ἢ orbis, ὁ πολίταρχος. moribus ἢ morum, ὁ ἐπιμελητής τῶν ἠθῶν, ὁ ἐπὶ τῶν ἠθῶν, ὁ τιμητής. praetorio, ὁ ὑπαρχος τῆς αὐλῆς. moribus mulierum, ὁ γυναικονόμος. gymnasii, ὁ γυμνασιάρχης. classis, ὁ στόλαρχος. navis, ὁ ναύαρχος. castris, εἴτε castrorum, ὁ στρατοπεδάρχης. equitum, ὁ ὑπαρχος, ἡλάρχης. aetarii, ὁ ἐπὶ τοῦ ταμείου, ταμίης. vigiliis, ὁ τῶν νυκτοφυλάκων ἄρχων, ὁ νυκτεπάρχος ἐν τοῖς Βουλγετ, χρόνοις κληθείς. fabrum, ὁ ἐπὶ τῶν τεχνιτῶν. regis, ὁ σατράπης. Aegypti, ὁ ἐπαρχος ἢ ἐπιμελητής τῆς Αἰγύπτου.

praefideus, ſus, ὑπερβαρβῶν, ὑπερβαρσυνόμενος.

† praefidenter, ἐπὶ. μάλα θαρραλέως.

prae-figo, xi, xum, ere, aliquid alicui rei, προσηγγυμι, παραπήγγυμι τὴν πρὸ τινος. navium rostra praefixa tribunali, ἐμβολοὶ προσπεπηγότες τῷ βήματι. caput hastae εἴτε in hastia praefigere, τὴν κεφαλὴν ἐπ' ἄκρου τοῦ δόρατος πηξάει. — hostilia praefixa ferro, ἀκόντια ἀκροσίδηρα ποιῆσαι. iatus praefixa veru, τῇ πλευρᾷ δελδὸν ἐμπήξαται. 2) aliquid, ἀποκλείω, διακλείω, κλείω τι.

† praefiguratio, ſonis, θ. (praefiguro) προδιατύπωσις.

† praefiguro, avi, atum, are, aliquid, προδιατυπῶ τι.

prae-fingo, ſi, ſi, ſum, ire, aliquid, προορίζω, προδιορίζω, προτάττω τι.

praefinitio, ſonis, θ. (praefinitio) προορισμός. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

praefiscine εἴτε praefiscini, ἐπὶ. (prae-facium), ἀδασκάντως. (τῷ ἐπιφωνήματι τούτῳ πρὸς ἀποτροπὴν βασκανίας ἐχρῶντο).

praefixus, a, um, id. praefigo.

praefletus, a, um, ταῦτὸ τῷ perfletus.

prae-floro, ere, praeantū.

prae-floro, avi, atum, are, aliquid, μεταφορ. ἀπανθίζω, μαραινάω τι.

prae-fluo, ere, ὀύει, καὶ μετ' αἰτιατικῆς. aliquid, παραρρέω παρὰ τι.

praefluus, a, um, παραρρέων.

praefocābilis, e, πνιγνός, πνιγνός. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἀήνη.

praefocāto, ſonis, θ. (praefoco) πνίξας.

praefoco, avi, atum, are, (prae-focum) aliquem ἢ aliquid, ἀποπνίγω, πνίγω τινά ἢ τι prae-fodio, ſdi, ossum, ſra, προορύττω portas, τάφους διαλαμβάνων τὰ πρόθυρα τῶν πυλῶν. 2) aliquid, προορύττω τι, πρότερον ὀρύττω τι. 3) πρότερον κατορύττω τι. praefocundus, a, um, ταῦτὸ τῷ praefocundus.

prae-fomento, are, aliquid, προπυριῶ, πρότερον θάλλω τι. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

prae-for, atus sum, ari, aliquid, προλέγω, πρότερον λέγω τι, προοιμιάζομαι. quae praefati sumus de natura, ἢ προοίμιοι, ἢ προοιμιακῶν περὶ τῆς φύσεως. praefatus divos, προοιμιασάμενος (προοιμιασάμενος) τοὺς θεούς, προοιμιασάμενος τοῖς θεοῖς. Jovem εἴτε Jovi viro, προοιμιασάμενος τῷ Διὶ εἶναι σπένδω. — praefatum, σπαν. τὸ προοίμιον. Παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις παθητικῶς. praefatus, a, um, προειρημένος. 2) προλέγω, προφητεύω τι. praefatus, a, um, παθητικῶς. προβήθετε. 3) eacmen, ἐξηγεῖσθαι, ἡγεῖσθαι τῆς ὁδοῦ, ὑπαγορεύειν τὴν ὁδόν. 4) honorem praefari, συγγνώμην τῶν ἐκθυσομένων αἰτεῖσθαι, παραιτεῖσθαι τινά μὴ χαλεπῶς φέρειν τὸ τοῦ λόγου αἰσχρὸν (ὡς ἐν τῇ συνθεσί. τιμὴ εἰς τὸ πρόσωπόν σου, μὲ συγχώρεσι, μὲ συμπάθει). praefandus, a, um, αἰσχερός. ἀποτρόπαιος, βδελυρός. — Σημ. τὸ πρῶτον πρὸς ὁπῶν ἀρχιστον (ἀρχαϊκῶς δὲ praefato ἀντὶ τοῦ praefator, praefamino ἀντὶ τοῦ praefare).

† praeformator, ſonis, a. (praeformo) ὁ προκατασκευάζων.

prae-formido, are, προσοδεύω.

prae-formo, avi, atum, are, aliquid, προκατασκευάζω. 2) ὑπογράφω. — litteras infantibus, γράμματα τοῖς παιδίοις.

† praefortis, e, ὑπερίσχυρος.

praefortis, a, um, (prae-fortis) ἐμυθρέματι προτεθεραπευμένος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

prae-fractio, ἐπὶ. ἀποτόμως, σκληρῶς, τραχέως.

prae-fractus, a, um, id. praefringo.

prae-frigidus, a, um, ὑπερίσχυρος.

prae-fringo, ſgi, ſum, are, (prae-frango) aliquid, ἀποκλῶ τι ἄνωθεν εἴτε τὸ ἄκρον τινός. hastam, ἀποκλῶ τὰ ἄκρα τῶν δόρατων. pinum, ἀποκλῶ, ἀποβήγγυνάω τὴν πίνον. 2) διακλῶ, κλῶ τι. praefractus, a, um, ἐπὶ λόγῳ. ἀπότομος, ἀσυνάρτητος. 3) ἐπὶ τῷ ῥόπῳ. ἀπότομος, τραχύς, σκληρός.

† praefugio, ſgi, ſum, are, προσφεύγω.

prae-fulcio, ſi, ſum, ire, aliquid, στήρι-

- παρά τὰ τείχη. *tempus praelabens*, παρ-
φερόμενος, παρρηγόμενος χρόνος.
prae-lambo, hī, ēre, aliquid, προλινθύνω τι.
2) ἐπὶ ποταμοῦ κλύω τι. Λ. ποιητική
ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.
prae-largus, a, um, μάλα δαψιλής.
prae-lassius, a, um, πρότερον καταπεπο-
νημένος.
praelātus, ōnis, ō. (*praefero*) προτίμησις,
πρόκρισις.
†*praelātor*, ōris, ō. (*praefero*) προτιμῶν.
praelātus, a, um, ἴδ. *praefero*.
prae-lautus, a, um, μάλα κομψός, μάλα πο-
λυτελής.
prae-lāvo, ēre, aliquid, προλούω, προκλύ-
ζω τι.
prae-loxo, aui, atum, are, alicui aliquid,
πρότερον χαλῶ τι. Λ. τοῦ μεταγ. Λ.
praelectio, ōnis, ō. (*praelego*) τὸ προαναγι-
νῶσκειν, ὑπαναγινώσκειν.
praelector, ōris, ā. (*praelego*) ὑπαναγνώ-
στης.
praelectus, a, um, ἴδ. *praelego*.
prae-lēgo, aui, atum, are, alicui aliquid,
προσέλω τινί τι διὰ διαθήκης, κληροδοτῶ
τινί τι, ὑπερ μέλλει πρὸ τῶν ἄλλων ἀπο-
λήφσθαι.
prae-lēgo, egi, ectum, ēre, aliquid, προανα-
γινώσκω, ὑπαναγινώσκω τι, παραδίδωμι
(ὡς διδάσκαλος), ἐρμηνεύω. 2) διαλέγω,
ἐκλέγω τι. παραπλέω παρὰ τι.
prae-lībatio, ōnis, ō. (*praelibo*) ἀπαρχή. Λ.
τοῦ μεταγ. Λατ.
prae-lībo, are, aliquid, σπένδω, ἀπάρογομαι
τι. μεταγ. aliquid visū, καταθεωρεῖν τι.
Λ. ποιητική.
praelicenter, ἐπὶρ. μάλα ἀδεῶς, μάλα ἐλευ-
θέρως.
praelīgāmen, ūnis, ō. (*praeligo*) περίσμμα.
Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
praelīgāneus, a, um, (*prae-logere*) *praeli-*
ganeum vinum, εἶδος εὐτελοῦς οἴνου ἐκ γα-
φυλῶν ἁρώων, πρότερον ἀπολεγομένων.
prae-līgo, aui, atum, are, aliquid, ἄνωθεν
δέω τι. *sarmenta cornibus bovum*, δεῖν
κλήματα πρὸς ἄκρα τὰ κέρατα τῶν βοῶν.
2) ἐπιδέω τι. *valnera*, τραύματα. 3) *capita*
vestibus, καλύπτειν, καλύπτεσθαι τὴν κε-
φαλὴν ταῖς ἐσθῆσι. 4) *pectus praeligatum*,
στήθος καταδεδωμένον (ἄρατε ἡ ἐπὶ ὤδατε).
prae-līno, lēvi, lītum, ēre, aliquid, κονίω τι,
κονιάματι περιλαμβάνω τι. μεταγ. καλ-
λωπίζειν τι.
praelīnus, a, um, ἴδ. *praelino*.
praelium, *praelior*, κ.τ.λ. ἴδ. *prolium*, κτλ.
prae-lūeo, aui, atum, are, aliquid, προτί-
θημι τι. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
praelūeo, ōis, ō. (*praeuolo*) πρόλογος,
προοίμιον.
prae-longo, aui, atum, are, (*prae longus*) ali-
quid, ἐπιμηκύνω τι.
prae-longus, a, um, περιμήκης, ὑπερμήκης.
prae-lōquor, eūsus (*quīus*) sum, ī, πρό-
τερον λέγω, προλογίζω, προοιμίζομαι.
prae-lūcco, xī, ēre, προλάμπω, φῶς πρὸ
κομίζω, alicui faces, ἡγοῦμαι τινί λαμπά-
δας φέρων. 2) προλάμπω, ὑπερλάμπω. *ali-*
quid, λαμπρότητι τινος ὑπερβάλλειν.
prae-lūcidus, a, um, ὑπέρλαμπρος.
prae-lūdo, ei, sum, ēre, alicui rei καὶ ali-
quid, προγυμνάζομαι πρὸ τινος.
praelum, ταῦτ' τῷ *prelum*.
praelumbo, are, (*praelumbus*) aliquem, πῆ-
ρ' τινὰ τὴν ὁδόν.
†*prae-lūmāno*, aui, atum, are, aliquid, πρό-
διασαφῶ τι.
praelūso, ōnis, ō. (*praeludo*) προγυμνασία,
προγύμνασμα.
prae-lustris, e, ὑπέρλαμπρος, περιφανής, Λ.
ποιητική.
prae-mācero, are, aliquid, προμαλάσσω τι.
Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
†*prae-mālēdico*, xī, etum, ēre, aliquem,
πρότερον κακῶς λέγω, καταρῶμαι τινά.
prae-mālo, malle, aliquem alicui, προαιρού-
μαι τινά πρὸ τινος.
prae-mādo, aui, atum, are, aliquid, πρότε-
ρον ἐπιτρέπω, εἴτα ἐντέλλομαι τι. Λ. σπαν.
prae-mādo, ndi, aum, ēre, alicui aliquid,
μεταγ. ἀκριβῶς καὶ λεπτῶς ὡς περ νηπίω
διηγούμαι τινί τι. (κυρίως προμασσωμαι).
prae-māture, ἐπὶρ. πρωϊαίτερον τοῦ δέον-
τος, πρὸ ὥρας.
prae-māturus, a, um, πρώτος, πρώιμος. 3)
πρώτος, ἄωρος.
praemedicānus, a, um, ἰάματι ἢ ἀντιδότῳ
προφυλακτόμενος.
praemedicātio, ōnis, ō. (*praemeditor*) τὸ
προσέκτεσθαι, προδιασκέπτεσθαι. *Κικέρ.*
†*praemedicātiorum*, i, ō. (*praemeditor*) με-
λετητήριον.
prae-mēdior, atus sum, aui, aliquid, προ-
μελετῶ τι. ἢ μετοχὴ τοῦ παραινέμενου
εὐρηται καὶ παθητικῶς.
praemensus, a, um, ἴδ. *praemetior*.
prae-morcor, atus sum, aui, aliquid alicui,
προαγοράζω, προανούμαι τι πρὸ τινος.
prae-metior, mensus sum, iri, aliquid, πρό-
τερον μετῶ ἢ καταμετῶ τι. — *praemona-*
bus, a, um, πρότερον μετρήθεῖς.
prae-mētor, atus sum, aui, aliquid, προμα-
τρῶ ἢ καταμετρῶ τι. — *praemotatus*, a,
um, καταμετρηθεῖς.
praemetuenter, ἐπὶρ. (*praemetus*) ἐλπίδας.

praemēiō, ἡ, ἔρε, προμεδομαι. αlicui, ὅπερ τινος, πρὸς τινος.—ἐπιθετικῶς praemēiens alicuius rei, ἐλάθηντικός τινος.

praemīator, ὄρις, ἄ. (praemior) ληστής. Α. ἀρχ.

praemīāre, ἰαίς, θ. ἡ βραβεύουσα. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

praemīco, are, προλαμβάνω.

praemīgro, are, προαναχωρῶ.

praemīno, ἰδ. praemineo.

praemīnister, αtri, ἄ. ὑπάρτης, διάκονος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

praemīnistrā, αs, θ. ὑπάρτης, διάκονος.

praemīnistrō, are, αlicui, διάκονος, ὑπηρετῶ τινι. 2) αlicui aliquid, προχειρίζομαι τινί τι.

praemīnor, atus sum, ari, αlicui aliquid, προαπειλῶ τινί τι.

praemīor, ari, μισθὸν συντίθεμαι.

praemīdus, a, um, (praemium) πολυκερδής, πλούσιος.

praemissus, a, um, ἰδ. praemitto.

praemistus, a, um, (praemisceo) προμειχθείς, πρότερον μειχθείς. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

praemittis, o, μάλα ἤμερος.

praemitto, ἰαί, ἰssum, ere, aliquem ἢ aliquid αlicui, προτίμω, προποστέλλω τινά ἢ τί τινι, legiones in Hispaniam, προτίμω τούς λεγεῶνας εἰς τὴν Ἰσπανίαν, aliquem domum, προποστέλλω τινά οἶκα.

2) aliquid αlicui, τίθημι τε πρόσθε τινος.

praemium, i, οὔ. (ἵσως ἐκ τοῦ praec και emio) ἄθλον, γίρας, βραβεῖον, ἀριστεῖον. praemium αlicui dare, tribuere, ἄθλον τινὶ δίδωμι.

persolvere, reddere, ἀποδίδωμι. praemio aliquem donare, afflicere, ἄθλον τινά τιμῶν, γίρας τινὶ προσάπτειν. praemium ponere, proponere, ἄθλον προτίθεναι. praemium propositum est, ἄθλον προτίθηται, ἄθλον πρόκειται. praemium consequi, τὸ ἄθλον λαβεῖν. 2) ἄθλον, λεία. 3) ὥρον, χάρισμα, κέρδος, ὀφελῆμα.

praemixtus, a, um, ταῦτό τῷ praemistus.

praemoderor, ari, gressibus, ἡγοῦμαι ῥυθμίζων τὸ βῆδισμα.

praemodior ari, aliquid, πρότερον ῥυθμίζω τι.

praemodum, ἐπὶ. ὑπερβαλλόντως. Α. ἀρχαῖα.

praemonio, ire, ταῦτό τῷ praemonio.

praemolestia, αs, θ. τὸ πολυπείθεαι.

praemolior, ἴtus sum, ἰri, aliquid, προμύχανῶμαι, προπαρασκευάζω τι.

praemollis, i, ium, ire, aliquid, προμαλάσσω, πρότερον παρῶν τι.

praemollis, o, μάλα, μαλακός.

praemoneo, ἡ, ἵum, ere, aliquem, προμνησκῶ, προμνησκῶ τινά, προπα-

ραίνω τινι. αi caveat, φυλάττεσθαι. αi credat, μὴ πιστεύειν. quid debeat fingere, τί δεῖ σε φασγίν. praemonium, οὔ. ἡ παραίνεσις, τὸ παράγγελμα. 2) προσημαίνω, ἐπισημαίνω. futura, τὰ μέλλοντα. vntos, ἀνέμους.

praemonitio, ὄρις, θ. παραίνεσις, νοουθῆταις.

praemonitor, ὄρις, ἄ. ὁ προπαραίνων, παραίνετης.

praemonitōrius, a, um, παραινετικός, νοουθητικός.

praemonitus, a, um, ἰδ. praemonere.

praemonitū, ὡs, ἄ. (praemonere) προσημασία, παραίνεσις.

praemonstrāto, ὄρις, θ. προδήλωσις.

praemonstrator, ὄρις, ἄ. (praemonstro) ὑφηγητής.

praemonstro, avi, atum, are, αlicui, aliquid, προδείκνυμι, ὑποδείκνυμι τινί τι, ὑπογοῦμαι τινί τινος. 2) προσημαίνω, ἐπισημαίνω τινί τι.

praemordēo, esi, esum, ere, aliquem ἢ aliquid, ἐπιδάκνω, δάκνω τινά ἢ τι. 2) aliquid ex aliqua re, ἀποδάκνω. ἀποσπῶ, ἀφαιρῶ τι ἀπὸ τινος.

praemordicus, a, um, (praemordico) olera praemordica, λάχανα, ὧν τὰ ἄκρα ἢ τὴν κορυφὴν μόνον ἀποδάκνοντες ἐσθίμεν.

praemortior, ritus sum, i, προνῆσκω, προαποθνήσκω.

praemortuus, a, um, ἰδ. praemordeo.

praemortuus, a, um, ἰδ. praemortior.

praemovēo, ōni, ōtum, ere, aliquem ἢ aliquid, πρότερον κινῶ τινά ἢ τι. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡs καὶ ἡ ἐξῆς.

praemundatus, a, um, (mundare) πρότερον καθαρῶς.

praemunio, ἰνι, ἵum, ire, aliquid, προτειγίζω, διατειγίζω, ἀποτειγίζω τι. μεταγ. praemonior, προφυλάττωμαι, φυλάττωμαι. 2) ὅχρῳ, βέλαιῳ, διαβέβαιω τι. 3) προπαρασκευάζω, προκατασκευάζω τι.

praemunio, ὄρις, θ. (praemonio) προπαρασκευάζω (τοῦ λόγου), προκατασκευῶ, προπαρασκευῶ.

praemunius, a, um, ἰδ. praemonio.

praemuro, avi, atum, are, aliquid, προειργίζω τι.

praemūlo, are, προνέω, ἡγοῦμαι νημέυος. 2) παρανήχεται. 3) aliquid, παραβέω παρὰ τι.

praenavigatio, ὄρις, θ. (praenavigo) παράπλους.

praenavigo, avi, atum, are, aliquid, παραπλῶ τι εἰτε παρὰ τι. μεταγ. nāvi, δάκναι τὸν βίον.

praenecio, καὶ κημ ere, aliquid ἐπιδέω τι.

Praeneste, is, οὐ, ἡ Πραίνεστος, τὸ Πραίνεστον, πόλις τῆς Λατίας, τανῶν Palestina. Praenestinus, α, um, Πραίνεστινός. Praenestina idea, ἡ ἐν Πραίνεστῳ λατρευομένη θεὰ Τύχη. Praenestini, α, οἱ Πραίνεστινοί.

praenoxus, α, um, ἴδ. praenecto.

praenotus, ἐπὶ ῥ. υπεράγαν.

praenotio, iii, ere, προλαμβάνω, ἐκλαμβάνω. alieni, διαπρέπειν, λαμβάνειν διαφέρειν τινός.

praenobilis, e, μάλα ἐπιφανής, υπερένδοξος.

praenomen, inis, οὐ. προωνόμιον, κοινὸν ὄνομα, προσηγορικὸν ὄνομα, πρῶτον ὄνομα. Σημ. Τὰ πρῶτα ταῦτα τῶν ὀνομάτων οὐχ ὀλογραφεῖται παρὰ Ῥωμαίους, ἀλλὰ γράφεται ἡ δι' ἑνός, ἡ διὰ δυῶν, ἡ διὰ τριῶν γραμμάτων, οἷον, τὰ M. C. Q. T. Ti. Cu. Pub. Sex. κ.τ.λ. Ἑλληνιστὶ δὲ ὀλογραφεῖται Μάρκος, Γάιος, Κρίντος, Τίτος, Τιβέριος, Γναίος, Νόπλιος, Σεξτός. 2) ἐπὶ κλησὶς, τὸ προεγγραμμένον ὄνομα, οἷον τὸ imperator, ὃ εἶχον οἱ Καίσαρες.

praenominatio, avi, atum, are, aliquid, προσχωρεύω τινά. Α. σπ.

praenosco, ōvi, ōtum, ere, aliquid, προγινώσκω τι.

praenotio, ōnis, ō, (praenosco) πρόγνωσις, πρόληψις.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, ἐπιστημῶ, σημειῶ τι. 2) ἐπιγράφω τι. librum, τὸ βιβλίον.

praenobilis, α, um, μάλα συννεφής. Α. ποιητικῇ.

praenotum, i, ō, εἰς τινος. 2) εἶδος βασανιστηρίου.

praenuntio, praenuntio, κ.τ.λ. ἴδ. praenuntia, κ.τ.λ.

praenuntio, avi, atum, are, aliquid, προνομαζῶ τινά.

praenuntia, is, praenuntius.

praenuntiatio, ōnis, ō, (praenuntio) προάγγελος.

praenuntiatio, ōnis, ō, (praenuntio) προαγγελτικός.

praenuntiator, ōris, ō, (praenuntio) ὁ προαναγγέλλων, προάγγελος.

praenuntiatrix, icis, ō, (praenuntiator) ἡ προάγγελος.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προαγγέλλω τι. 2) προσημνίω, ἐπισημαίνω τι.

praenotus, α, um, προάγγελος, προσημνιτικός. alienus rei, προαγγέλλων, προσημνίων, σημαίνων τι.

praenotio, are, aliquid, ἐπιφράττω τι.

praenotio, ere, προκαταδύομαι, προκαταδύω (ἐν ἀστροφ.).

praenotio, ōnis, ō, (praenotio) προκαταλήψις. 2) πρόληψις (σχῆμα ἦντ.) ἐμφραγμα, (νόσος).

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προκαταλαμβάνω τι. loca opportuna, τοὺς ἐπιτηδείους τόπους προκαταλαμβάνειν, προκαταλαμβάνειν.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προκαταλαμβάνω τι. legem ferro, φθάνω τὸν νόμον γράψας.

praenotio, ere, πρότερον ἔχω, ἀπὸ ἔω.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, aliquid rei, προαιετομαί τι τινός, ἀντί τινος, πρό τινος. pugnat, μάχεσθαι. periri quam vivere, εἴτε perire potius quam vivere, προεἶσθαι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ ζῆν.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, διατάττω τι. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προδείκνυμι, προδηλῶ τι.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προδείκνυμι, προδηλῶ τι.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προδείκνυμι, προδηλῶ τι.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προδείκνυμι, προδηλῶ τι.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προδείκνυμι, προδηλῶ τι.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προδείκνυμι, προδηλῶ τι.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προδείκνυμι, προδηλῶ τι.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προδείκνυμι, προδηλῶ τι.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προδείκνυμι, προδηλῶ τι.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προδείκνυμι, προδηλῶ τι.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προδείκνυμι, προδηλῶ τι.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προδείκνυμι, προδηλῶ τι.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προδείκνυμι, προδηλῶ τι.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προδείκνυμι, προδηλῶ τι.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προδείκνυμι, προδηλῶ τι.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προδείκνυμι, προδηλῶ τι.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προδείκνυμι, προδηλῶ τι.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προδείκνυμι, προδηλῶ τι.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προδείκνυμι, προδηλῶ τι.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προδείκνυμι, προδηλῶ τι.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προδείκνυμι, προδηλῶ τι.

praenotio, avi, atum, are, aliquid, προδείκνυμι, προδηλῶ τι.

τινά. μεταφ. παρεμποδίζειν τινί, ἐμποδίζειν, διακωλύειν, κωλύειν τινά ἢ τι.
 Prae-pundeo, ēre, alieui rei, προερέμμαι, κρέμμαι πρό τινος, πρόσθεν τινός.
 Praepes, ūtis, (prae-pe) τανυπτερός, ὑψηλός, ὠκυπτερός, ἀκρότερος. μεταφ. πτερωτός, ταχύς. 2) praepes, ἄ. κατ' ἐξοχὴν ὁ ἀέρας. praepes Medusaeus, ὁ πτερωτός ἵππος, ὁ Πήγασος. 3) praepes avis, ἡ ἀπὸ πρῶς πρῶτος, ὁ εἰωνός, κατ' ἐξοχὴν ὁ αἰσιος εἰωνός. 4) αἰσιος, ἐπιτήδειος. Λ. ποιητική.
 Praepignērātus, a, um, (pignero) ἐνεχυρασθεῖς, ἐνδεδεμένος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ἀπὸ Praepiliātus, a, um, (prae-pila) ἐσφαιρωμένος, σφαιρωτός, σφαιρίδιον ἐπὶ τοῦ ἄκρου ἔχων, hasta praepilato, δερὺ ἐσφαιρωμένον εἰς σφαιρωτόν.
 Praepilo, avi, atum, are, aliquid, ἐξόνω τι ἐν τῷ πρόσθεν· μέρει ὡς pilum. missilia, ἀκόντια.
 Prae-pinguis, e, ὑπέρπικρος, καταπίκλος.
 Praepinguē solum, μάλα παρὰ γῆ. praepinguis vox, γεγωνία φωνή.
 Prae-pollēo, ēre, ὑπερισχύω, ὑπερέχω, κρείττων εἶμι.
 Prae-pondēro, avi, atum, are, ὑπαρασταβύλλομαι, ὑπερταλυνῶ, βαρύνω ἢ σταβύλλῃ ὑπερέχω. μεταφ. in aliquid, ῥέπειν εἰς τι, ἐπὶ τι. aulro, ἐπ' οὐδέτερον ῥέπειν.—praeponderatus, a, um, λίαν βαρυνόμενος. 2) προτερῶ, ὑπερέχω. commodum praeponderatur honestate, ἡ ὠφέλεια ἡττάται τοῦ καλοῦ.
 Praepūdo, ūtūi, ūtūm (ἀρχ. ostūm), ēre, aliquid alieui rei, προτιθῆναι τί τινος, τί-θημι τι πρό τινος, πρόσθεν τινος. ūtūm primis, προτιθέναι τὰ ὑστάτα τῶν πρώτων. templis vestibula, πρό τῶν ναῶν προνάους οἰκοδομεῖν. praeposita, τὰ προτιθέντα, προεξημένα. 2) aliquid alieui rei, προτιθῆναι τινά τινος, ἐρίστηναι τινά τινι. classi praepositis, τῷ στόλῳ ἐπισταθεῖς, τοῦ στόλου πρεσβύτης, στόλάρχες. cubiculo, ὁ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος ἡ θαλάμου. aliquom negotia praeposare, καθιστάναι τινὰ ἐπὶ ἔργον, praepositis, ἄ. ὁ προστάτης, ἐπιστάτης, ὁ ἐπὶ τινος ἔργου, a-quasam, ὁ ἐπὶ τῶν ὕδατων. 3) aliquid alieui, προτιθῆναι τινος, τίθηναι τί πρόσθεν τινός, προτιμῶ, προκρίνω τί τινος. 4) praeposita, oram, οὐ. παρὰ φιλοσόφους· τὰ προηγμένα. Ide καὶ προμνησco, ἐν τέλει.
 Prae-porio, are, aliquid, προκομίζω τι. Λ. ποιτική.
 Praepositiō, ōis, θ. (praepono) πρόθεσις, προτίμωσις. 2) τὸ προϊστάμεναι, ἐπιστάμεναι. 3) ἐν τῇ γραμμ. ἡ πρόθεσις

praepositiōnis, a, um, (praepono) πρόθεσις. Λ. γραμματική.
 praepositus, a, um, ἴδ. praepono.
 Prae-possaum, pūiti, possae, ὑπερισχύω.
 Praepositio, epīr, πρωθυπείρας, ἀνιστραμμένος, ἀναστρεφόμενος. 2) ἀκαίριος, ἡμαρτημένος, οὐκ ὀρθός.
 Praepositiōis, ūis, θ. (praeposterus) ἀναστρεφῆ, ἀναστραμμένη τάξις. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξήκ.
 Prae-postūro, are, aliquid, ἀναστρέφω τι.
 Prae-posterus, a, um, πρωθύστερος, ἀναστραμμένος, ἀναστρεφός. 2) ἀκαίριος, παρὰκαιρος, ἡμαρτημένος, οὐκ ὀρθός. 3) ἀτοπος.
 Prae-potens, ntis, (μετοχή τοῦ praepossum) ὑπερισχύων, ὑπέρτοχος. terra marique, ἐπικράτων κατὰ γῆν τε καὶ θάλασσαν. Jupiter omnium rerum praepotens, Ζεὺς ὁ παντοκράτωρ.
 Praepotentiā, ae, θ. (praepotens) ὑπεροχῆ, ἐπικράτεια. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξήκ.
 Prae-pūto, are, aliquid, πρότερον πίνει τι. 2) aliquid, προπιπῶκα, προποτίξω τινα. Praepropinquanter, epīr, μάλα ταχέως.
 Praepropinquo, epīr, μάλα ταχέως, μάλα ἐπισπέρχως.
 Prae-propērus, a, um, μάλα σπερχνός, μάλα ταχύς.
 Prae-pulcher, clira, chrum, ὑπέρκαλος, ὑπερκαλλής. Λ. ποιτική.
 Prae-purgo, are, aliquid, προκαθαίρω τινά, Praepurificatio, ōis, θ. (praepurum) τὸ μὴ περιτμωθῆναι, ἀκροποσθία, ἀκρεβυστία.
 Praepuritas, a, um, ἀκροβυστίαν ἔχων, ἐν ἀκροβυστίᾳ.
 Praepurium, i, ōi, (prae-plasitum) ἀκροποσθία, ἀκρεβυστία.
 Praepurum, ἴδ. prae.
 Prae-queror, ostus sum, i, πρότερον μέμφομαι. Λ. ποιτική ὡς καὶ ἡ ἐξήκ.
 Prae-radio, are, ὑπεράλαμπω, προλάμπω.
 Prae-rado, ei, sum, ēre, aliquid, προεῖρω τι. 2) ἐπιξέω, ἐπιξέω τι.
 Prae-ranellus, a, um, μεταφορ. μάλα σαπρός, μάλα μωρός.
 Prae-rāpidus, a, um, μάλα προδρός, δρμητικός.
 Praerāsus, a, um, ἴδ. praerado.
 Praeraptor, ōris, ἄ. (praeripio) ὁ προαρκάζων.
 Praeraptus, a, um, ἴδ. praeripio.
 Prae-rigescio, ūti, ēre, πίπτω τὸ ἄκρον, ὑπὸ ψύχους ἀποκαίνομαι.
 Prae-rigidus, a, um, μάλα στερεός, ὑπέρσκληρος.

praeripia, orum, οὐ. (prae-rīpa) τὰ περί τὰς ὄχλους.
 praeripio, ipi, optum, ere, (prae-rapio) aliquid alicui, προαρπάξω, ὑφαρπάξω, παραιρεῖσθαι τί τινας, alicui laudem, ὑφαρπάξειν τινας τὸν ἐπαινον. arma alicui, παραιρεῖσθαι τινας τὰ ὅπλα. oscula alicui, ἀρπάξειν τινὲς εἴτε τινας φιλήματα. littora, προκαταλαμβάνειν τὰς ἀκτὰς. consilia hostium, κλέπτειν τὰ τῶν πολεμίων βουλεύματα. scelus, φθάνω κακουργήσας. se praeripere, ἀνέλκεσθαι, ὀρυμνίσθαι.
 prae-rūbōro, avi, atum, are, aliquid, πρίτερον καταρρύνωμι τι. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. prae-rūdo, si, sum, ere, aliquid, περιτρώγω, περιδιδέρωσκω τὸ ἄκρον τινός. 2) ἀποτρώγω, διδιδέρωσκω.
 praerogatio, ōnis, ū. (praerogo) διανομή. praerogativarius, a, um, (praerogativus) ἄξιος προεδοσθῆναι εἴτε προαχθῆναι εἰς μείζονα τιμὴν. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. praerogativus, a, um, (prae-rogare) praerogativa, ae, ū. (ὑπον. centuria) ὁ λόχος ὃς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτος εἰς ἀπόφασιν γνῶμης καλούμενος. Ἐκαλεῖτο δὲ κατὰ κλήρον εἰς τῶν λόγων πρῶτος, οἱ δὲ λοιποὶ, εἰσὶν ἐν νομιζάντες τὴν τούτου γνῶμην, τὴν αὐτὴν ψήφον φέρειν εἰσέθεσαν. praerogativa tribus, ἡ πρὸ τῶν λοιπῶν ψηφοροῦσα φυλὴ. 2) ἡ πρὸ ἐτέρων τινος γινόμενη ψηφοροῦσα, ἡ αἵρεσις. 3) εἰσὶν ἐς, τεκμήριον. 4) προτέρημα, ὑπεροχή. — ἐπιθετικῶς: omen praerogativum, ὁ εἰσὶν ὃς ἐκ τῆς ψήφου τοῦ πρώτου λόγου.
 prae-rūgo, avi, atum, are, aliquid, πρῶτον καλῶ τινα εἰς ψηφοροῦσαν, προερωτῶ. 2) lex praerogata, νόμος πρότερον γραφείς ἡ κυρωθείς. 3) aliquid, πρότερον προχειρίζομαι ἢ διδωμί τι.
 praerūsus, a, um, ἴδ. praerodo.
 prae-rumpo, ūri, uptum, ere, aliquid, ἀπορρήγνυμι, διαρρήγνυμι τι. — praeruptus, a, um, ἀπορρώξ, ἀπότομος, ἐπικρημένος. praeruptum saxum, ἀπορρώξ πέτρα. praeruptus collis, ἀπότομος λόφος. oppidum undique praeruptum, πόλις ἀμφικρημένος. praerupta, orum, οὐ. αἱ ἀπορρώγες, οἱ κρημνοί. 2) μεταφ. ἀπότομος, τραχύς. periculum praeruptum, κίνδυνος ἀμφικρημνός, θεινός. 3) προπατής.
 praerupte, ἐπὶρ. ἀπότομος.
 praeruptus, a, um, ἴδ. praerumpo.
 prae-rūtilus, a, um, κατέρυθρος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 praes, aedis, ἄ. βεβαιωτής, ἀνάδοχος, ἐγγυητής, (ὁ ἐγγυώμενος τινα τῇ πόλει ἢ πρὸς τοὺς δικαστὰς ἐν δημοσίᾳ ᾠγῇ ἢ ἐργασίᾳ ἢ χρηματικῇ δίκῃ). prius sum

pro aliquo, βεβαιωτής εἴτε ἐγγυητής τίνος (ὑπὲρ τίνος) εἰμι. praedes dare, βεβαιωτὰς εἴτε ἐγγυητὰς δίδοναι, παρέχειν, καθιστάναι. — praedes alienus venditor, τὰ τοῦ ἐγγυητοῦ πωλεῖν.
 praesagialis, a, um, (sago) προφητικός. prae-sāgio, ūri, ūtum, ire, aliquid, προαισθάνομαι, προσῶ, προμαντεύομαι, οἰωνίζομαι, μαντεύομαι τι. 2) alicui aliquid, προλέγω, μαντεύομαι, προσημαίνω, σημαίνω τί τινα.
 praesagium, ōnis, ū. (praesagio) προαισθήσις, οἰωνισμός.
 praesāgium, i, οὐ. προαισθήσις, οἰωνισμός. 2) σημείον.
 praesāgo, are, νεώτερ. τύπ. τοῦ praesagium. praesagus, a, um, προαισθανόμενος, προμαντεύμενος. 2) μαντικός, προφητικός. praesaltor, ōris, ā. (praesalto) προσρχήσθης, ὃς ἐν τοῖς ἱεροῖς προσρχόμενος. Α. Γλωσσάριον.
 prae-sāno, avi, atum, are, πρὸ καιροῦ ὑγιᾶς γίνεσθαι, πρὸ καιροῦ ἐπουλοῦμαι. — praesanatum vulnus, τραῦμα ὅσσον τοῦ θέντος ἐπουλωθῇ. Πλίνιος.
 prae-sauco, avi, atum, are, aliquid, κατατιτρώσκω τινά. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. prae-scaŭto, ūre, aliqua re, ὑπεργίνομαι τινός. praescientia, ae, ū. (praescio) πρόγνωσις. prae-scindo, ūre, aliquid, ἐπισχίζω τι, ἢ σχίζω πρόθεν τινός.
 prae-scio, ūri καὶ ūi, ūtum, ire, aliquid, προγιγνώσκω, προεἰδέναι τι. praescitum, οὐ. τὸ προγιγνωσκόμενον, ἡ πρόγνωσις. prae-scisco, ūri καὶ ūi, ūtum, ere, aliquid, προγιγνώσκω, προμανθάνω τι.
 praescitum, ōnis, ū. (praescio) πρόγνωσις. praescitum, i, οὐ. (praescio) πρόγνωσις. Πλίνιος.
 praescilus, ūs, ā. (praescio) πρόγνωσις. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 praescius, a, um, προγνωστικός. futuri, προγιγνώσκων προεἰδώς τὸ μέλλον.
 prae-scribo, psi, ptum, ere, aliquid alicui rei, προγράφω τί τινα. 2) προγράφω, ὑπογράφω, παραγγέλλω, ἐπιτάττω τί τινα. praescriptum, οὐ. τὸ παράγγελμα, ἐπιτάγμα, ὁ κανὼν. 3) aliquid, προγράφω ὑπογράφω τι. praescriptum, οὐ. ὁ ὑπογραμμός, τὸ προγεγραμμένον. praescribere lineamenta, ὑπογράφειν γραμμάς. carmina alicui, ὑπαγορεύειν ὄδους τινα. 4) aliquid, προσαίσκομαι τινα, χρώμαι τινα ἐπὶ προφάσει. 5) alicui, παραγραφὴν δίκης ποιῶμαι κατὰ τινος, παραγράφωμαι. praescriptio, ōnis, ū. (praescribo) ἐπιγραφὴ. praescriptio trinitatis protostatice, προγραφὴ τὴν θεολογικὴν ἔκθεσιν.

πρόβλ. τὸ παρὰ Πλευτάρχῳ ἐν Δημητρ. 10·
πρὸς γραφὸν τὸν ἱερέα ἐπὶ τῶν ψηφισ-
μάτων. 2) παράγγελμα, κανὼν. 3) πρόφα-
σις. 4) παρὰ τοῖς νομικοῖς ἡ παραγραφή.

praescriptivē, ἐπίρ. παραγραφικῶς, διὰ πα-
ραγραφῆς.

praescriptus, a, um, ἴδ. praescribo.

praescriptus, ūs, ā. (praescribo) παράγ-
γμα, ἐπιταγήμα.

praeseca, ae, θ. (praeseo) ταῦτὲ τῷ brassica.

praeseclat, a, um, ἴδ. praeseo.

praeseo, eūi, eūm (σπαν. cāum) are, ali-
quid, προτέμνω, ὑποτεμνω, ἀποτέμνω τι.

praeseclat, a, um, ἴδ. praeseo.

praesegmen, īnis, ō. (praeseo) περίτμημα.

praeseminatio, ōnis, θ. (praesemino) κύν-
μα. Βιτροβόδιος.

praesemio, avi, atum, are, aliquid, σπεί-
ρω τι. 2) μεταφ. προπαρασκευάζω τι. Α.
τοῦ μεταφ. Λατ.

praesens, īd. praesum.

praesensio, ōnis, θ. (praesentio) προαίσθη-
σις, πρόγνωσις. 2) πρόληψις, ἔμφυτος ἐν-
νοια ἢ γνῶσις.

praesensus, a, um, ἴδ. praesentio.

praesentialis, e, (praesens) παρόν, παρευ-
στώζων. Α. τοῦ μεταφ. Λατ.

praesentāre, ἐπίρ. (praesens) παραχερῆμα,
παραυτίκα.

praesentāreus, a, um, (praesens) παρα-
χερῆμα ἐνεργῶν.

praesentārius, a, um, (praesens) παραχερῆ-
μα γενόμενος. praesentarium argentum,
ἔτιμον εἴτε πρόχειρον ἀργύριον, παραυ-
τίκα ἀποδοτέον. praesentarium venenūm,
φάρμακον παραχερῆμα ἐνεργεῶν.

praesentia, ae, θ. (praesens) παρουσία. in
praesentia, ἐν τῷ παρόντι, εἰς τὸ παρόν,
τὸ νῦν. 2) animi, παράστασις, παρόστημα
ψυχῆς, ἀπαραξία, θάρρος.

praesentio, sensi, sensum, ire, aliquid,
προαισθάνομαι, εἰσνέζομαι, μαντεύομαι,
προσέω τι.

praesentio, avi, atum, are, aliquid, περί-
στημί τι.

praesepellio, ēlīvi, ultum, ire, aliquot,
πρότερον ὑάπτω τινά.

praesepes eite praesepis, is, θ. καὶ prae-
sepe, is, eite praesopium, īi, ō. (σπαν.
praesepia, ae, θ.) φάτνη, κάπη.

praesepio, psi, ptum, ire, aliquid, ἐπι-
φράττω, παραφράττω τι.

praesepis, praesepium, ἴδ. praesepes.

praesepius, a, um, ἴδ. praesepio.

praesepullus, a, um, ἴδ. praesepelio.

praesepio, ēra, aliquid, πρότερον σπείρω τι.

praesepitum, īpi, (praesepio) ἄλλως τε καί,
μάλιστα, μάλιστα δὲ

praesepio, ire, aliquid, δουλεύω τινί.

praesepio, are, aliquid, φυλάττω τι. Α.
τοῦ μεταφ. Λατ.

praesepis, īdis, ā. καὶ θ. (praesepio) δ προ-
στάτης, ἡ προστατίς, ὁ, ἡ φύλαξ. prae-
cipio, ē, προστατίς τῆς ἐπαρχίας. praesepis,
praeiniciam exercitus, εἰ φυλάττοντες
εἴτε φρουροῦντες τὰς ἐπαρχίας στρατοί.

praesepis manus, ἡ προστατικὴ χεὶρ. locus
praesepis, ἡ καταφυγή.

praesepio, avi, atum, are, aliquid, προση-
ραίνω τι. Α. τοῦ μεταφ. Λατ. ὡς καὶ αἱ
ἄλλαι τέσσαρες.

praesepio, a, um, ὑπέρηρος.

praesepialis eite praesepialis, e, προστατι-
κός, τοῦ προστατοῦ.

praeseparius, ταῦτὲ τῷ praeseparius.

praesepialis, ūs, ā. προστατία, ἡ προστα-
του τιμή.

praesepia, ēdi, essum, ēre, (praesepio)
πρότερον κάθημαι. 2) aliquid, προεδρεύω τι-
νός. ludis, προστατεῖν τῶν ἀγωνίων (προ-
εδρεύει καὶ ἀγωνοθετεῖν). 3) aliquid, προκά-
θεμαι, προστατῶ τινος, φρουρῶ, φυλάττω
τι. lūm, σπᾶν. ἀντὶ τοῦ lūm, φρουρεῖν
τὴν ἀκτὴν. 4) aliquid καὶ σπανιότερον ali-
quid, προστατεύω, προστατεύω, προστατῶ,
ἐπιστάτῳ τινος, ἐπιστατῆναι τινί. praesi-
debat exercitum ἢ exercitui, ἐπιστάτῃ τῷ
στρατεύματι, προϊστατῇ τοῦ στρατοῦ.

praesepio, are, (praesepio) προαίμαζω.

praesepialis, e, ταῦτὲ τῷ praesepialis.

praeseparius, a, um, φρουρικός, τῆς φρου-
ράς. praeseparii, milites, εἰ φρουροί, φυ-
λακίς. 2) ἀποκείμενος ἢ φυλαττέμενος εἰς
μέλλουσαν χρῆσιν.

praesepialis, ūs, ā. ταῦτὲ τῷ praesepialis.

praesepium, ī, ō. (praesepio) φρουρά, φρου-
ρησις, φυλακή. esse aliquid praesepium, ἐπι-
κουρεῖν, βοηθεῖν τινί. praesepio aliquid
praesepio, περιεῖμαι εἴτε ἔρχομαι ἐπικου-
ρήσων τινί. praesepium amicorum, ἡ τῶν
φίλων φρουρά εἴτε ἀνὴρ. ποιητ. praesi-
dium meum, προστατίς, ἐπικουρά μου. 2)
φρουρά, φυλακή, φρουροί, φύλακες. in praesepio
esse, ἐν φρουρᾷ εἶναι, φρουρεῖν, φυ-
λάττειν. tenere praesepia urbes, κατέχειν
φρουράς τὰς πόλεις. praesepia disponere,
φρουράς εἴτε φυλακὰς διατάττειν. praesi-
dium expellere, τὴν φρουράν ἐξελθεῖν.

praesepium oppido imponere, φρουράν κα-
θιστάναι ἐν πόλει. praesepium rostra, ἡ τοῦ
βασιλέως φρουρά. 3) φρούμα, ὄχυρμα,
(στρατηγεῖον, φρούριον κ.τ.τ.) 4) ἐπικου-
ρήμα, βοηθήμα, ὀφίλημα.

praesepiator, ōis, ā. (praesepio) δ προση-
ραίνων. ἔπι-τῷ

praesepio, a, um, ὑπέρηρος.

praesepialis eite praesepialis, e, προστατι-
κός, τοῦ προστατοῦ.

praeseparius, ταῦτὲ τῷ praeseparius.

praesepialis, ūs, ā. προστατία, ἡ προστα-
του τιμή.

praesepia, ēdi, essum, ēre, (praesepio)
πρότερον κάθημαι. 2) aliquid, προεδρεύω τι-
νός. ludis, προστατεῖν τῶν ἀγωνίων (προ-
εδρεύει καὶ ἀγωνοθετεῖν). 3) aliquid, προκά-
θεμαι, προστατῶ τινος, φρουρῶ, φυλάττω
τι. lūm, σπᾶν. ἀντὶ τοῦ lūm, φρουρεῖν
τὴν ἀκτὴν. 4) aliquid καὶ σπανιότερον ali-
quid, προστατεύω, προστατεύω, προστατῶ,
ἐπιστάτῳ τινος, ἐπιστατῆναι τινί. praesi-
debat exercitum ἢ exercitui, ἐπιστάτῃ τῷ
στρατεύματι, προϊστατῇ τοῦ στρατοῦ.

praesepio, are, (praesepio) προαίμαζω.

praesepialis, e, ταῦτὲ τῷ praesepialis.

praeseparius, a, um, φρουρικός, τῆς φρου-
ράς. praeseparii, milites, εἰ φρουροί, φυ-
λακίς. 2) ἀποκείμενος ἢ φυλαττέμενος εἰς
μέλλουσαν χρῆσιν.

praesepialis, ūs, ā. ταῦτὲ τῷ praesepialis.

praesepium, ī, ō. (praesepio) φρουρά, φρου-
ρησις, φυλακή. esse aliquid praesepium, ἐπι-
κουρεῖν, βοηθεῖν τινί. praesepio aliquid
praesepio, περιεῖμαι εἴτε ἔρχομαι ἐπικου-
ρήσων τινί. praesepium amicorum, ἡ τῶν
φίλων φρουρά εἴτε ἀνὴρ. ποιητ. praesi-
dium meum, προστατίς, ἐπικουρά μου. 2)
φρουρά, φυλακή, φρουροί, φύλακες. in praesepio
esse, ἐν φρουρᾷ εἶναι, φρουρεῖν, φυ-
λάττειν. tenere praesepia urbes, κατέχειν
φρουράς τὰς πόλεις. praesepia disponere,
φρουράς εἴτε φυλακὰς διατάττειν. praesi-
dium expellere, τὴν φρουράν ἐξελθεῖν.

praesepium oppido imponere, φρουράν κα-
θιστάναι ἐν πόλει. praesepium rostra, ἡ τοῦ
βασιλέως φρουρά. 3) φρούμα, ὄχυρμα,
(στρατηγεῖον, φρούριον κ.τ.τ.) 4) ἐπικου-
ρήμα, βοηθήμα, ὀφίλημα.

praesepiator, ōis, ā. (praesepio) δ προση-
ραίνων. ἔπι-τῷ

praesepio, a, um, ὑπέρηρος.

praesepialis eite praesepialis, e, προστατι-
κός, τοῦ προστατοῦ.

praeseparius, ταῦτὲ τῷ praeseparius.

praesepialis, ūs, ā. προστατία, ἡ προστα-
του τιμή.

praesepia, ēdi, essum, ēre, (praesepio)
πρότερον κάθημαι. 2) aliquid, προεδρεύω τι-
νός. ludis, προστατεῖν τῶν ἀγωνίων (προ-
εδρεύει καὶ ἀγωνοθετεῖν). 3) aliquid, προκά-
θεμαι, προστατῶ τινος, φρουρῶ, φυλάττω
τι. lūm, σπᾶν. ἀντὶ τοῦ lūm, φρουρεῖν
τὴν ἀκτὴν. 4) aliquid καὶ σπανιότερον ali-
quid, προστατεύω, προστατεύω, προστατῶ,
ἐπιστάτῳ τινος, ἐπιστατῆναι τινί. praesi-
debat exercitum ἢ exercitui, ἐπιστάτῃ τῷ
στρατεύματι, προϊστατῇ τοῦ στρατοῦ.

†praesignificatio, ōnis, θ. (praesignifico)

προσημασία.

*prae-significo, are, aliquid, προσημαίνω τι.

praesignis, e, (signum) ἔξοχος, ἐπιφανής, ἐπίσημος. Δ. ποιητ.

prae-siguo, are, aliquid, προσημαῖνω τι.

prae-silio, ire, (prae salio) προσημαῖνω, ἐξάλλομαι.

prae-solfidus, a, um, μάλα στερεός. Δ. τοῦ μεταγ. Δατ.

prae-sono, ūi, ūtum, āro, ἀνηχῶ. 2) ali-

quid, τῷ ἤχῳ ὑπερβάλλω τινά. Α. ποιητ.

praespargo, τὰυτὸ τῷ praespergo.

praespectabilis, a, um, προσεξομαινός. Α. τοῦ μεταγ. Δατ.

prae-spergo, ēre, aliquid aliqua re, καταπάσσω τινός τι, ἐπιπάσσω τι ἐπὶ τι.

†prae-spēro, avi, atum, are, προσελπίζω.

praestābilis, e, ὑπέροχος, ἔξοχος, ὑπερβάλλων, διαφέρων.

Praestāns, as, θ. (prae-sto) θεός τις, ἢ ἱερωμύλος πρῶτος ἀνόμενος, ὑπερβαλλόμενος πάντας τῷ δόξει, οἰονεῖ ἵππεριζήνῃ ἢ ἵππεριζήνῃ.

praestans, ἴδ. praesto.

praestantia, ae, θ. (praesto) ἔξοχή, ὑπεροχή, ἀρετή.

praestantissimo, ἐπὶ ἔξοχώτατα, διαφερόντως.

praestat, ἴδ. praesto.

praestitio, ōnis, θ. ἀπόδοσις. 2) τὸ λόγον ἢ εὐθύνην διδόναι.

praestitor, ōris, ā. (praesto) ἐγγυητής. Α. τοῦ μεταγ. Δατ.

prae-storao, ēre, aliquid, πρότερον στρώνομαι τι, προπαρασκευάζω τι.

praestes, ūis, ā. καὶ θ. ὁ προστάτης, προστάτης, ἢ προστάτης, προσετώσα.—praesties, ol προσετώσας, ἐπὶ κλησὶς τῶν ἀρχόντων.

praestigia, ae, θ. καὶ συνήθως praestigiae, atum, πλῆθ. τερβεία, γοητεία, ψευδοπαίξις, τερβέματα, γοητεύματα, θάυματα.

2) τερβεία, ἀπάτη, δόλος, φανακισμός.

3) φάσματα, φαντάσματα.

praestigiator, ōris, ā. τερβεύς, γόης, θαυματοποιός, ψευδοπαίκτης.

praestigiatrice, is, θ. (praestigiator) γοητής, θαυματοποιός. Πλαῦτος.

*praestigio, are, (praestigiae) γοητεύω.

praestigios, avi, ψευδοπαίκτης. Α. Γλωσσάρ.

praestigiōsus, a, um, γοητικός.

prae-stinguo, uxi, uctum, ēre, aliquid, ἀμαυρῶ τι. Α. σπαν.

praestino, avi, atum, are, (ex τῷ ἀρχ. prae-stinus, τῷ ex τῷ pene, ὡς ex τῷ cras καὶ τῷ crastinus τὸ procrastino), aliquid, ἀγοράζω, ἀγορεύω τι.

praestolus, um, ἴδ. praestes.

praestitor, ōris, ā. (praesto) ὁ παρέχων, παροχεύς.

praestitio, ūi, ūtum, ēre, (prae-statio) aliquid, προσορίζω, ὀρίζω, ὀρίζομαι τι.

praestitutus, a, um, ἴδ. praestitio.

praesto, ἐπὶ πᾶσι. praesto sum, παρίσταμαι, παρέσται μοι τις μετ' ἐνὸ πλῶν.

animus est praesto, ὁ νοῦς παρίσταται, comestatus exercitui praesto est, τὰ ἐπιτήδεια τῷ στρατῷ παρέσται, πρόχειρά ἐστι.

quaestores consiliibus praesto sunt, οἱ ταμίαι τοῖς ὑπάτοις ὀνηγετοῦσι, διακονοῦσι, παρέχουσι αὐτοῖς τοῖς ὑπάτοις χρῆσθαι.

eum praesto video, παρόντα αὐτὸν ὁρῶ. Ἐν ἐπιγρ. εὐρήται καὶ praestus fui.

prae-sto, ūi, ūtum καὶ ātum, are, προέχω, διαφέρω, κρείττων εἶμι, virtute, τῇ ἀρετῇ, emori (potius) quam servire praestat, κρείττον ἐστὶ τοῦ θανάτου τοῦ δουλεύειν.

praestans sapientiā, προέχων, διαφέρων τῇ ἀρετῇ, potulantia, τῇ ἀσέλγειᾳ. praestantior, κρείττων, praestantissimus, κράτιστος, ποιητ. praestans belli ἀντὶ τοῦ bello, κρείττων τῷ πολέμῳ, ἐν πολέμῳ. 2) alieni καὶ aliquem aliqua re, προέχω, διαφέρω τινός τι, ὑπερβάλλω, ὑπερβάλλομαι τινά τι. ceteris ἢ ceteros virtute, προέχειν, διαφέρειν τῶν ἄλλων τῇ ἀρετῇ. 3) aliquem, ἐγγυῶμαι τινά, aliquid, ἐγγυᾶσθαι, διεγγυᾶσθαι, ἀναδέχεσθαι τι. damnum alieni, ἐγγυᾶσθαι τὴν βλάβην τινὲ εἴτε πρὸς τινά, culpa praesto, ἐγγυῶμαι ἢ μὴν μὴ ἀμαρτήσεσθαι, ἀναδέχομαι μὴ ἀμαρτήσεσθαι. 4) παρέχω, παρορίζομαι, ἀποτάλλω, ἐπιτελῶ τι. suum munus, τὸ αὐτοῦ ἔργον ἐπιτελεῖν. officium, ἀποτελεῖν τὸ καθήκον. fidem praestat, ποιεῖ ἢ ὑπέσχετο. pacem, ἐμμένειν τῇ εἰρήνῃ. 5) παρέχω, παρορίζομαι, ἐπιδεικνύμαι, ἀποδεικνύμαι τι. socios saluos, παρέχειν σώους τοὺς συμμάχους. gloriam invictam, παρέχεσθαι ἀνίκητον τὴν δόξαν. benevolentiam, παρέχεσθαι εὐμένειαν. se invictum, παρέχειν, ἐπιδεικνύει αὐτὸν ἀνίκητον, sonatui sententiam, τῇ συγκαλῆται τὴν γνώμην ἀποφαίνεσθαι. iura hostibus, τὰ νότα δοῦναι τοῖς ἐχθροῖς. voluptatem alieni, παρέχειν τινὶ ἡδονήν.

praestolo, ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ praestolor.

praestolor, atus sum, avi, (praestolo?) περιμένω, ἀναμένω. apud aliquem, παρὰ τινὲ foribus, πρὸς τῇ θύρᾳ. aliquem ex te alieni, σπαν. καὶ alienum, περιμένειν, ἀναμένειν τινά. adventum alienum, τὴν ἄφῃ τινός.

prae-strangulo, are, aliquem, πνίγω, ἀφῃ τινά.

praestrenue, ἐπὶ ῥ. μάλα ἀνδρείως, μάλα ταχέως.
 praestriccio, ὄνις, ὁ. (praestringo) σφίγγει.
 praestricius, α, um, ἴδ. praestringo.
 Prae-stringo, iuxi, ictum, ēre, aliquid, ἀποσφίγγω, διασφίγγω τι. praestrica manus vinculis, δεσμοῖς περισφίγγειν χεῖρ.
 ποιητ. tempora sertis praestringere, τὴν ἀσφαλὴν στεφάνους διαδέειν ἢ διαδέσθαι. 2) πλύνωμι, σκύβω τι. humor gelu praestricius, ὑγρὸν ὑπὸ ψύχους στυφὸν εἶτε πεπηγός. 3) vitos, ἀφαίρειν τοὺς ὀφθαλμούς τιων κλημάτων. 4) locum, περιέναι ἐγγὺς τοῦ τοῦ τινός. 5) ἀμβλύνω, ἀμαυρῶ τι. acium gladii, ἀμβλύνειν, ἀμαυροῦν τὴν μάχισραν. aciem oculi ἢ oculum, ἀμβλύνειν, ἀμαυροῦν τὴν ὄψιν. aciem mentis, ἀμβλύνειν, ἀμαυροῦν τὸν νοῦν.
 praestructum, ἐπὶ ῥ. (praestructus) μετὰ προπαροσκευῇ.
 praestructio, ὄνις, ὁ. προκατασκευῇ, προπαροσκευῇ, ἐτοιμασίᾳ.
 praestructura, ας, ὁ. ταῦτ' ἐπὶ praestructio.
 praestructus, α, um, ἴδ. praestruo.
 Prae-struo, xi, cium, ēre, aliquid, προκατασκευάζω, προετοιμοῦμαι, πρότερον κατασκευάζω τι. 2) προκατασκευάζω, προπαροσκευάζω, προκατασκευάζω, ἐτοιμάζω τι. 3) παρὰ ποιηταίς προκατασκευάζω, ἐπιφράττω, φράττω τι.
 praesuppono, ēre, πάντα ἐκπληττομαι, ἐκβαδύζομαι.
 praesuppono, α, um, μάλα ἀναίσθητος, μάλα ἄλογος. Α. τοῦ μεταγ. Αστ.
 praesuppono, are, πρότερον ἰδρῶ, πυνῶ. Α. ποιητικῇ.
 Praesul, ūlis, (praesalio) προερχομένης τῶν θαλίων ἱερῶν, ὁ ἐνδιδοὺς τοῖς ἄλλοις τὰ τῆς ὁρχήσεως σήματα καὶ προκαταρχόμενος. 2) προστάτης, ἀριστάτης.
 praesulatus, α, um, μάλα ἀλμυρός.
 praesultator, ōris, ὁ. (praesulto) προερχομένης. Αἰδώς.
 Praesulto, are, (salio) alicui rei, πρόσθεν τινός ὁρχοῦμαι. Αἰδώς.
 praesultor, ōris, ὁ. προερχομένης. Τύπος μεταγενέστερος τοῦ praesul.
 Prae-sum, ūli, esse, alicui rei, προϊστάμαι, προστάτω, ἐπιστάτω τινος, ἐπιστάτω τινι. alicui, προϊστάται τῶν ἱερῶν. prouincialis, καὶ in provincia, ἐπιστάταιν γῆρας, προϊστανέται ἐν ἐπαρχίᾳ τινι. statuis faciendis, ἐπιμελεῖσθαι τῆς κατασκευῆς τῶν ἀγαλμάτων. Graeculi temeritati praefuit, τῷ Γράκῳ τῆς τόλμης ἡγήσατο. laudi alicuius praesens, προϊστανέται τοῦ ἐπαινοῦ τινος. agro colando, προϊστανέται, ἐπιμελεῖσθαι τῆς γεωργίας. manui, προϊστανέται,

ἐπιμελεῖσθαι ἔργου, ἐπιτελεῖν ἔργον. — praesens, αἰα, παρὼν, ἐνεστώς. adsum praesens, αὐτὸς πάρεστι. praesens aliquo, παρὼν τινός. praesens malum, τὸ παρὼν εἶτε ἐνεστώδες κακόν. res praesentes, τὰ παρόντα, τὰ ἐνεστώτα. praesenti tempore εἶτε in praesenti, ἐν τῷ παρόντι. in praesens, ad praesens, εἰς τὸ παρὼν, in re praesenti morte mulctare, παραχρῆμα θανατοῦν. in rem praesentem venire, παρὰ τὸ πρᾶγμα αὐτό, ἐπὶ τὸν τόπον αὐτὸν παρῆναι. cum in re praesenti fuerim, «ἐνδύν τῶν τόπων γινόμενος.» pecunia praesens, πρόχειρον, εἰσὶν ἀργύριον. insidiae praesentes, ἐνδύει φαίνεται cetera praesenti aeterni reseruentur, τὰ δὲ λοιπὰ τῷ διὰ στόματος λόγῳ ἀποτεθήσεται. praesentissima pericula, δεινότεροι κίνδυνοι. 2) ἐνεργής, παραχρῆμα ἐνεργῶν. remedium contra morbum praesens, ἵαμα παραχρῆμα τῇ νόσῳ ἐπικουρῶν. dei praesentes, οἱ παρόντες θεοί. praesens tallore, θυγόμενος παραχρῆμα αἵρειν. 3) memoria praesens, ἡ παραστατικὴ μνήμη. animus praesens, παραστατικὸς νοῦς, παραστήματα ψυχῆς. praesentio, ūpiui καὶ ūpiui, ūpiuium καὶ ūpiuium, ēre, aliquid, πρότερον λαμβάνω ἢ προσφέρω καὶ τι. cibis animam, πρὸ τῶν βρωμάτων ὕδωρ προσφέρειν. 2) προλαμβάνει τι. erem, τὴν ἐλπίδα. aliquid cogitatione, προλαμβάνει τὴν διανοίαν τι. futura, προλαμβάνει τὰ μέλλοντα. praesentia ūpiuium, ἡ προελημμένη γνώμη, προλήψις. 3) παρὰ νεωτέρους ὑπολαμβάνω τι. praesumptio, praesumptio, α. τ. τ. ταῦτά τοῖς praesumite, α. τ. λ. praesumite, ἐπὶ ῥ. (praesumo) θαρραλώς, πεποιθώς. Α. τοῦ μεταγ. Αστ.
 praesumptio, ūpiui, ὁ. (praesumo) πρόληψις, τὸ προλαμβάνειν, καὶ σχ. λῆξ. ἐν τῇ ῥήτι. 2) πρόληψις, προληπτικὴ γνώμη. 3) θαρρός, αὐθάδεια, θρασύτης.
 praesumptio, ἐπὶ ῥ. θρασύτης, τολμηρῶς. Α. τοῦ μεταγ. Αστ. ὡς καὶ λῆξ. δῶν.
 praesumptio, α, um, (praesumptio) θρασύτης, τολμηρῶς.
 praesumptio, ūpiui, ὁ. ὁ πεποιθὼς, θαρραλὴς, θρασύς.
 praesumptio, ἐπὶ ῥ. θρασύτης, τολμηρῶς.
 praesumptio, ἐπὶ ῥ. ταῦτ' ἐπὶ praesumptio.
 praesumptio, α, um, ταῦτ' ἐπὶ praesumptio.
 praesumptio, α, um, ἴδ. praesumptio.
 praesumptio, ūli, ūtum, ēre, aliquid aliqua re, περιβρᾶναι τι τινι, περιβρᾶναι τι περὶ τι.
 praesumptio, ūli, ūtum, ēre, ἀποκρίσταιμι.
 praesumptio, are, ἀποκρίσταιμι.
 praesumptio, α, um, ἴδ. praesumptio.

praeo-tango, tactum, ἔρε, aliquid, πρότερον ἄπομαι τινος.

praetecio, ōis, θ. (praetego) ἐπικαλύψει.

praetecius, a, um, id. praetego.

prae-tēgo, egi, actum, ἔρε, aliquid, ἐπικαλύπτω, στέγω, σκεπάζω τι.

prae-tendo, endi, utum, ἔρε, aliquid, προτείνω, ἐκτείνω, ἀνατείνω τι. 2) aliquid aliquid rōi, προτείνω, προπετάννυμι τί τινος. vortam ocellis, προτείνω, προβάλλω τι τὴν ἐσθῆτα τῶν ὀφθαλμῶν. sageli sorori, προβάλλεσθαι τοῦ σίτου περίβολον. vela foribus, προπετάννυμι ἱστία τῆς θύρας, παραπετάννυμι ἱστία παρὰ τὴν θύραν. 3) se praetendere εἴτε praetendi, παρατείνεσθαι, παρατείνω. Baeticae praetenditur Lusitania, παρὰ τὴν Βαιτικὴν παρατείνεται (παρατίθεται, παρατείνει) ἡ Λυσιτανία. 3) προτείνω, προτείνομαι, προκαλύπτομαι, προβάλλομαι, προφασίζομαι τι. nomen hominis doctissimi moribus suis praetendere, τὸ ὄνομα σοφιστῶν ἀνδρῶν πρόσχημα τῶν ἰδίων ψυχῶν ποιεῖσθαι.

prae-tēro, ers, erum, μάλα ἀπαλός, μάλα μαλακός.

praetentatus, ūs, ā. (praetento) πρόπειρα, τὸ προδοκιμάζειν. Μένων κατ' ἀφαιρητικὴν τοῦ ἐνικοῦ εὐχρηστος ἡ λέξις.

prae-tento, avi, utum, are, aliquid, πρόπειράν τινος ποιεῖμαι εἴτε λαμβάνω, προδοκιμάζω τι. 2) προτείνω, προπετάννυμι τι. praetentūtra, ae, θ. (praetendo) τρουρά εἴτε φυλακὴ παρατετακμένη παρὰ τινά χώραν. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

praetentus, a, um, id. praetendo.

prae-tēuūis, e, ὑπερλειπτός.

prae-tēro, ūi, ἔρε, πρότερον αἴθεμαι εἴτε καίνομαι.

praeter, πρόθ. μετ' αἵτ. παρὰ τι. praeter oram, παρὰ τὴν ἀκτὴν. praeter castra transducere, παρὰ τὸ στρατόπεδον παράγειν. praeter radices montis lapsus amnis, ποταμὸς παρὰ τὴν ὑπώρειαν παραφρέμενος, παραφρέων. praeter oculos ferre, παρὰ τοῦς ὀφθαλμοὺς παρακοιμίζειν. 2) παρὰ τι, πρὸς τι. praeter auctoritatem vires quoque habere, παρὰ τὸ ἀξίωμα (πρὸς τῷ ἀξιώματι) καὶ δύναμιν ἔχειν. praeter se deni, πρὸς αὐτῷ δέκα. praeterhaec, ἀρχαϊκῶς παρὰ Πλάτωνα. praeter hac, παρὰ ταῦτα, πρὸς τούτοις. praeterque, καὶ πρὸς τούτοις. 3) παρὰ τι, ἄλλως ἤ. multa praeter spem eveniunt, πολλὰ παρ' ἐλπίδα (ἄλλα ἢ τὰ ἐλπίζομενα) συμβαίνειν. praeter morem, παρὰ τὸ ἔθος. praeter naturam, παρὰ φύσιν. praeter opinionem, παρ' ἐλπίδα. 4) παρὰ τι, ὑπὲρ τι, μᾶλλον ἢ. unus praeter ceteros, εἰς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους, πρὸς τῶν ἄλλων. 5) παρὰ τι, πλὴν τινος, χωρὶς τινος, ἐκτὸς τινος. omnes praeter paucos, πάντες παρ' ἐλίγους, πλὴν (χωρὶς, ἐκτὸς) ἐλίγων. neque vestitus praeter pallas habent, οὕτως ἐσθῆτας ἔχουσι πλὴν τῶν δερμάτων, χωρὶς τῶν δερμάτων. praeter, ἐπὶθ. πέρα, μᾶλλον ἢ. praeter sapientiam placeo parentibus, μᾶλλον σωφρονεῖ, ἢ τοῖς γονεῦσιν ἀρεστον. 2) σπαν. praeter propior quinqueaginta, ὅσον εἴτε ὡς πενήκοντα, πενήκοντά που. (ἴδε περὶ τῆς φράσεως ταύτης Γέλλιον 19, 10). 3) πλὴν. uil pueri ne iatroant praeter ille, ὅπως καὶ ὅδε μὴ εἰσέρχονται πλὴν ἐκεῖνος. praeter ei, πλὴν εἰ.

praeter-āgo, āgi, actum, ἔρε, aliquid, παράγω, παραλαβών τι.

praeter-hito, ēre, aliquid, παρήμι, παρέρχομαι παρὰ τι. Πλάτος.

praeter-curro, curri, cursum, ἔρε, aliquid, παραβίω παρὰ τι. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

praeter-dūco, xi, eium, ἔρε, aliquid, παράγω τινά. Πλάτος.

praeter-ēre εἴτε praeter os, παρὰ ταῦτα, πρὸς τούτοις, χωρὶς τούτων, πρὸς δέ, προσέτι. 2) ἐπὶ τούτοις, εἴτα, ἔπειτα.

praeter-ēro, tvi καὶ ūi, utum, ire, aliquid, πάρεμι, (παριέναι) παρέρχομαι τι εἴτε παρὰ τι, παραμείβομαι τι. hortus, τοὺς κήπους, παρὰ τοὺς κήπους. ripas flumina praetercunt, παρὰ τὰς ὄχθας ποταμοὶ παραφρέουσι, τὰς ὄχθας παραμείβονται. praetorians iudicat, ἐν παρόδῳ, ἐκ παρόδου κρίνει. 2) παρέρχομαι, παριέχομαι. nos praeterit, ἡ νύξ παρήλυε, παρώχηκε. praetoritus, a, um, παρελθών, παρεληλυθώς, παρέρχομενος. praeteriti homines, εἰ οἰχόμενοι, οἱ ἀποθανόντες. Ἐν τῇ γραμματικῇ. tempus praeteritum, εἰ παρακαίμενος εἴτε παρωχημένος χρόνος. 3) παρατρέχω, λαμβάνω, non me praeterit, οὐ λαμβάνει με. multa nos praetercunt, πολλὰ ἡμᾶς παρατρέχει, λαμβάνει. 4) παρατρέχω, παραλείπω, παρήμι (παριέναι) τινα. praetereo dicere, παρατρέχω, παρασιωπῶ. syllabas praeterit, συλλαβὰς παραλείπει, populas nonnumquam aliquos praeterit, εἰ δὲ ἄλλοις ὅτε τοὺς ἀλίους ἀτιμῆτους παραλείπει. filium fratris praeterit, τὸν τοῦ ἀδελφοῦ υἱὸν παρλείπειν ἀκλήρον. praeteritum, παραλείπομενος, παραλείπει. 5) παρήμι, παρατρέχω, παρέρχομαι τινα. aliquem cursu, παριέναι τινα δρόμῳ, παρατρέχειν τινα. aliquem nobilitate, ὑπερβάλλειν, ὑπερβάλλεσθαι τινα, ὑπερέχειν τινος τῇ λαμπρότητι. modum, τὸ μέτριον ὑπερβάλλειν. praeter-equilo, are, περιπνέω, περιλαβών, ἀίθιστο.

†praelereunter, ἐπιρ. ἐν παρίδῳ, ἐκ παρόδου.
 praeler-féro, ſuſi, lātum, ferre, παραφέρω.
 praelerferri, παραφέρεσθαι, παρίρχεσθαι.
 praeler-fuo, ēre, aliquid, παραφέρω παρά τι.
 2) παρίρχομαι, παρίρχομαι, εἰρχομαι.
 Praelergredior, exſus ſum, i, (praeler-gradior)
 aliquid, παραμετρούμαι τι, παρίημι, παρήρ-
 χομαι τι εἴτε παρά τι. 2) παρίημι, ὑπερ-
 βάλλω, ὑπερβάλλομαι τινα, πείρω τινός.
 praelerhæc, ταῦτ' τῷ praeler hac, iδ. praeler.
 Praeter-inquiro, ēre, προεξετάζω. Α. τοῦ
 μεταγ. Δατ. ὡς καὶ ἡ λέξις.
 Praeteriſſo, ſiſis, ſi, (praeterſo) παράλειψις.
 Praeteriſſus, a, um, iδ. praeterſo.
 Praeter-labor, reus ſum, i, aliquid, παρα-
 φέρομαι, παραφέρω παρά τι. 2) παραπλέω
 παρά τι. 3) παραπλέομαι, παρόρρομαι.
 Praeter-lambo, ēre, aliquid, παραβέβηκα κλύ-
 ζω τι. Α. τοῦ μεταγ. Δατ.
 Praeterlatus, a, um, iδ. praeterſero.
 Praeter-lūo, ēre, παραβέβω.
 Praeter-mēo, arc, παραιοποιέομαι, πέραιμι,
 (παριάναι). 2) aliquid, παραβέβω παρά τι,
 παραιοποιέομαι τι.
 Praetermiſſio, ſiſis, ſi, (praetermiſſo) παρά-
 λειψις.
 Praetermiſſus, a, um, iδ. praetermiſſo.
 Praeter-miſſo, ſiſi, iſſum, ēre, aliquid, πα-
 ρέημι, παραπέμπω, παραλείπω τι. occa-
 ſione, παρίεναι τὸν καιρὸν. officiū, ἀμελεῖν τοῦ καθήκοντος. aliquid facere,
 ἀμελεῖ ποιεῖν τι. nihil dignum memoria
 praetermiſſo, οὐδὲν μνημὴν ἄξιον παρ-
 πέμπω, παρατίεχω, παρίημι, παραιοποιώ.
 poenas ſceleris, παραλείπω ἀτιμώρητον
 τὸ ἀμάρτημα. 2) ἄπεικ' παρά Στάτιω' ali-
 quom, διαπέμπω, διακομίζω τινά.
 Praeter-monſtro, arc, aliquem, δεικνύων
 παραπέμπω τινά.
 Praeter-navigatio, ſiſis, ſi, (praeter-navigo)
 παράπλους.
 Praeter-navigo, avi, atum, arc, aliquid,
 παραπλέω τι εἴτε παρά τι.
 Prae-tero, trivi, ritum, ēre, aliquid, ἐπι-
 τρέβω, ἀποτρέβω τι.
 Praeterpropter, ταῦτ' τῷ praeler propter,
 iδ. praeler.
 Praeter-quam, plēn. nulla re praeterquam,
 legibus, οὐδενὶ πράγματι πλὴν τοῖς νό-
 μοις. nullum praemium poſtulo praeter-
 quam memoriam, οὐδὲν ἄθλον αὐτῷ πλὴν
 μνήμην. praeterquam cupiti etiam ſto-
 macho prodeſt, πρὸς τῇ κεφαλῇ, χωρὶς
 τῆς κεφαλῆς καὶ τῷ στομάχῳ ἐπικουραῖ.
 Praeterquam quod, plēn δει, plēn ὅσον.
 Praeterquam ſi, plēn εἰ, plēn ἔάν.
 Praeter-rādo, ēre, aliquid, παρὰ τι, πα-
 ριῶν ἔγω γι.

praeler-rūo, ēro, παραφέρω.
 †praeler-sūm, ſui, eſſo, alieui rōi, οὐ πά-
 ρειμι, οὐ προέχω τινί.
 *praelervecſio, ſiſis, ſi, 0. παρακομίζω, πα-
 ράπλους.
 praelervecſus, a, um, iδ. praelervehō.
 praeler-vāhor, vecſus ſum, i, aliquid, πα-
 ροχούμαι παρά τι, παρακομίζομαι, παρα-
 μείβομαι τι. praelervehī equus εἴτε ἀπλῶς
 praelervehī, παραπλύνειν ἐφ' ἵππου, πα-
 ρελαύνειν. currū, παραπλύνειν ἐφ' ἄρμα-
 τος. navī, παραπλύν. littora praelereno-
 hens, τὰς ἀκτὰς παραπλύνειν. praelereno-
 cius, παραπλύνω, παραπλύνω. κ.τ.τ. pe-
 ditēs templa praelervecſi, εἰ πεζοὶ τοὺς
 ναυὺς παραμεινόμενοι. 2) παρίημι τι τῷ
 λόγῳ, παρίρχομαι, παρὰ τριχῶ, παραιοποι-
 ῶ τι.
 *praeler-vertō, ēre, aliquem, παρόρρομαι
 τινα ὁρόμῳ, παρὰ τριχῶ τινά.
 praeler-vōlo, arc, aliquid, παραπέτομαι
 παρά τι. 2) παρίεχομαι παρόρρομαι εἴτε πα-
 ρορροῦμαι τι. 3) λαμβάνω τινά. 4) παρ-
 τρέχω τι τῷ λόγῳ.
 †prae-teator, atus ſum, ari, προμαρτύρομαι.
 prae-techa, alii, xium, ēro, aliquid, παρ-
 φαίνω τι. purpura praeſcit amicitia, πορ-
 φύρα περιέχει τὰς ἐσθλότητας, αἱ ἐσθλότητες πορ-
 φύρα παρφασιζόμεναι εἰσι. argentum aqua-
 tivo auro praeſcit, αἱ τοῦ ὕδατος φο-
 λίδες χρυσῷ παρφασιζόμεναι. μεταφ. monies
 oas gentes praeſcit, ὅρα περιέχει ἑκάστην
 τὰ ἔθνη. nullo ſineo praeſcitur, παρὰ
 τὸ ἔθνος παρτελεῖται (παρτετελεῖται) ὁ ἔθ-
 νος. frondes comis praeſcitores, (ρύλλαι)
 στεφάνους περιτελεῖται τῇ κόμῃ. auſtoras
 volumini, συγγραφεὺς προτάττει τῷ βί-
 βλίῳ. tiras arundine, περιλαμπρύνει τὰς
 ἄλγας καλὰς.—loga praeſcit εἴτε ἀ-
 πλῶς praeſcit, αὐ, ὅ, ἡ περιτρεφόμενος ἑ-
 σθός, τὴν θεννα λυγρὰ περιτρεφόμενος, ἥνπερ
 ἐξέρουσι οἱ ἵπποι, σπαργαί, ἀστυνόμενοι
 καὶ ἄλλαι τινὲς ἀρχαὶ καὶ ἱερτεῖς, ἐπὶ δὲ
 τὰ τῶν ἡλευθέρων τέχνας μέχρις ἐσθλῶν.—
 praeſcitus, τὴν περιτρεφόμενον ἡμφοισμένον.
 —praeſcit fabula, εἶδος Ρωμαϊκῆς τρα-
 γωδίας, ἐν ᾗ τὰ κατὰ τοὺς ἱστορικούς ἀν-
 ὁδας (praeſcit) ἐξομαρτίζοντο. ἀνέκτιν-
 ται τῇ logia.—praeſcitum, οὐ, παρὰ πη-
 λον. ἐπὶ κόσμημα, σχῆμα, κόσμημα. pal-
 laſtratum rei publicae praeſcitum, κάλλι-
 στον τῆς πόλεως ἀξίωμα. praeſcitum ho-
 noris, σχῆμα τιμῆς. 2) παραβάλλομαι,
 προτινῶ, προφασιζέομαι, ἀνέκτομαι τι.
 praeſcitum, οὐ, πρόσχημα, πρόφασις, σκῆ-
 ψις. 3) ἐπικαλύπτω, ἐπικρύπτωμαι τι.
 fraudat blandit eſu, ἐπικρύπτωμαι τινά.

δὸλον καλκαυτικῶ γέλωτι. praetexta, αη, θ. ἴδ. praetexo.

praetextatus, α, um, (praetexta) τὴν περιπόρφυρον ἐσθῆτα περιβεβλημένος, περιπορφύροσμος. aetas praetextata, ἡ τῶν παιδῶν ἡλικία. ἴδ. praetexo. 2) verba praetextata, παιδικαὶ εἰτε ἀσελγείας λόγοι.

praetextum, ἴδ. praetexo.

praetextus, ὡς, ἀ. (praetexo) ἀξίωμα, σχῆμα, τιμή. 2) πρόσχημα, σκῆψις, πρόφασις. prae-timēo, ὡς, ere, προσφοβοῦμαι, πρότερον φοβοῦμαι, εὐλαβοῦμαι.

prae-timidus, α, um, προσφεοδούμενος, εὐλαβής.

praetinctus, α, um, ἴδ. praetingo.

prae-tingo, nxi, nctum, ere, aliquid, πρέττειν βλέπω τι. 2) προβαπτίζω.

prae-tundō, tundi, tusum, ere, aliquid, ἐπικρίνω τι.

praetor, oris, ἀ. (είν praetor, ἐκ τοῦ praeco) ἡγεμῶν, στρατηγός, ἐσθ' ὅτε καὶ ἀρχῶν, προστάτης, προστάτης. Athenion-sium, ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός. Thebanorum, ὁ τῶν Θηβαίων πολέμαρχος. 2) κατ' ἐξοχήν ὁ ἐν Ρώμῃ ἐξαπέλευς ἡγεμῶν, ὁ ἐξαπέλευς στρατηγός, στρατηγός, ἡγεμῶν, πραιτωρ. praetor urbanus, ὁ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν στρατηγός, ἀστυνόμος πραιτωρ, ἀστυδίκης. (οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ τὰς ἀστικὰς δικὰς δικάων). praetor peregrinus, ὁ ἐπὶ τῶν ξένων στρατηγός, ὁ τοῖς ἐν Ρώμῃ ξένοις δικάζων, οἷον ξενοδίκης, ὡς ἑστὶν ἰωάννης ὁ Λυδός. 3) ὁ ἐν ἐπαρχίᾳ τινὶ τὴν ἐξαπέλευσαν ἀρχὴν ἔχων, ὁ στρατηγός, ἡγεμῶν, ἐπαρχος. 4) ἐσθ' ὅτε ἀπὸ τοῦ proconsul ἢ propraetor. 5) praetor aeterni, ὁ ἐπὶ τοῦ ταμείου πραιτωρ, «στρατηγός ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως. Δίων, 60, 24».

praetoriānus, α, um, (praetorium) δορυφορικός, τῆς σωματοφυλακίας. milites praetoriani, οἱ δορυφόροι, σωματοφυλάκες τῶν αὐτοκρατόρων. cohors praetoriana, τὸ δορυφορικόν. 2) ταῦτ τῷ praetorius.

praetoriānus (-tius) α, um, τοῦ πραιτωρός.

praetoriolum, ι, οῦ. (praetorium) μικρὰ ἐπαυλὶς. Εὐριπ. ἴδ. praetorius, σημασ. 4.

praetorium, ἴδ. praetorius.

praetorius, α, um, (praetor) στρατηγικός, τοῦ στρατηγοῦ, τοῦ πραιτωρός. cohors praetoria, αἱ περὶ τὸν στρατηγὸν ἀπεῖραι, οἱ σωματοφυλάκες, δορυφόροι (τοῦ στρατηγοῦ ἢ τοῦ αὐτοκράτορος). (παρ' Ἀππιανοῦ) στρατηγίδες τάξεις. porta praetoria ἐν τοῖς στρατοπέδοις, ἡ πύλη ἐξ ἧς εἰς μάχην ἐξήγετο ὁ στρατός. castra praetoria, τὰ τῶν δορυφόρων στρατόπεδον. navis praetoria, ἡ στρατηγικὴ ναῦς. imperium praetorium, ἡ στρατιωτικὴ ἐξουσία praetoria.

αἱ τῶν στρατηγῶν ἀρχαιρεσίαι. praetoria potestas, ἡ ἐξαπέλευς ἀρχή, ἡ στρατηγία. praetorius vir εἴτε ἀπλῶς praetorius, ἀ. ὁ τὴν ἐξαπέλευσαν ἀρχὴν εἰληφώς, ὁ στρατηγός. praetoria domus, ἡ τοῦ ἐπαρχοῦ οἰκία.—praetorium, οὔ, τὸ στρατηγικόν, στρατηγεῖον, ἡ τοῦ στρατηγικοῦ σκηνή, στρατηγικὴ σκηνή. 2) οἱ περὶ τὸν στρατηγὸν σύμβουλοι. praetorium dimittere, τὸ συνέριαν διαλύειν. 2) τὸ τοῦ ἐπαρχοῦ ἀρχεῖον, πραιτωρίον, στρατηγεῖον. ποιητ. regia, τὸ βασιλεῖον. 4) μεγαλοπρεπὴς ἐπαυλὶς. 3) τὸ δορυφορικὸν τῶν αὐτοκρατόρων, ἡ σωματοφυλακία. praefectus praetorio, ὁ ὑπαρχος τῆς αὐλῆς.

prae-torqueo, tsi, ritum, ere, aliquid, διαστρεβλῶ, διαστρέφω τι.

prae-torridus, α, um, μάλα αὐχμηρός. Α. ποιητικὴ.

praetorius, α, um, ἴδ. praetorqueo. prae-tractatus, ὡς, ἀ. προγενομένη πραγμάτευσις.

prae-trépido, are, ὑπερεπείγεται, Α. ποιητ. prae-trépido, α, um, ὑπερεπείγόμενος. 2) μάλα δειλός, περίσφοτος.

prae-tridus, α, um, μάλα περίπλοκος εἴτε περιπεπλεγμένος. Ἀφρ. ἴδ.

prae-truoco, avi, atum, are, aliquid, παρατρίνω, κολοδῶ, ἀκρωτηριάζω τι. Πλάυτος. prae-tumidus, α, um, μάλα ὠγκωμένος, μάλα περυσνημένος. Α. ποιητικὴ.

praetura, αη, θ. (praetor) ἡ ἐξαπέλευς ἐν Ρώμῃ ἀρχή, στρατηγία.

Praetutianus, καὶ Praetutius, α, um, Πραιτετιανός, Πραιτετιανός. (περὶ τοῦ ὠσε πρὸλ. τὰ Brundisium, Brutii). ager Praetutianus, ἡ Πραιτετιανή, χώρα τῆς Ἰταλίας. Praetutia, αη, θ. ἡ Πραιτετία.

prae-ulcero, avi, atum, are, πρότερον ἐλκοῦμαι.

prae-umbro, are, aliquid, ἐπισκιάζω, ἀμαυρῶ τι.

prae-ungo, nxi, nctum, ere, aliquid, προαλείφω, προχρίω τι.

prae-uro, ussi, ustum, ere, aliquid, ἀνωθεν καίω τι, καίω τὸ ἄκρον τινός, ἐπικαίω τι. telum praenustum, βέλος ἐπικαυστόν, 2) ἐπὶ ψυχρῷ ἀπαικίζον τι.

praeui, ταῦτ τῷ prae ut, ἴδ. prae. prae-valentia, αη, θ. τὸ ὑπερισχύειν, ὑπερρχή. Α. τοῦ μεταγ. Δατ.

prae-valēo, ūi, ere, ὑπερισχύω, ὑπερέχω, κρείττω εἶμι. apud aliquem, παρὰ τινι πλέον δύνασθαι. in Aegyptio hic mos praevaleat, ἐν Αἰγύπτῳ τὸ εἶος τοῦτο ἐπικρατεῖ.

prae-valesco, ere, μάλα ἀδύσκει εἴτε ὑπερβαίνει.

praevālide, ἐπίρ. μάλα ισχυρῶς.
 praevālidus, α, um, υπερίσχυρος, μάλα ισχυρός, ισχυρί διαφέρων.
 praevālo, are, aliquid, ἀποχαρᾶν τι.
 praevāpōro, aiunt, are, προθυμῶ, Δ. τοῦ μεταγ. Δατ.
 Praevāricātio, ōnis, θ. (praevārico) καθύφεσις δίκης.
 Praevāricator, ōris, ἄ. (praevārico) ὁ καθυφίς τὴν δίκην.
 Praevāricatrix, icis, θ. (praevāricator) ἡ παρεκκλίνουσα τῆς εὐθείας, ἐκλεκτικός.
 praevārico, are, παραβαίνειν.
 Praevāricor, aiunt sum, egi, παρεκτρέπομαι, παρεκκλίνω, τῆς εὐθείας ἐκκλίνω. 2) καθυφίς τὴν δίκην εἰς τὰ δίκαια τινος, ἐκλεκτικῶς ἐν δίκῃ.
 praevārus, α, um, μάλα δικάστροφος. Δ. σπ.
 Praevocatus, α, um, ἴδ. praevehor.
 praevēhor, ectus sum, i, παραμείβομαι.
 praevocatus littora classe, παραμειψάμενος, παραπλεύσας τὰς ἀκτὰς τῷ στήλῃ.
 praevocatus, (ὅπον. equo), παραλάσας. Rhenuus Germaniam praevehitur, ὁ Ῥήνος τὴν Γερμανίαν παραβῆτι, παραμειβεται. 2) παρελάων, παρελάων, praevenius ad exortulium, παρελάσας, παρελάσας πρὸς, εἰτε, ἐπὶ τὸν στρατὸν. missalia praevehuntur, βέλῃ ἐπιφέρεται.
 praevollo, velli, (vulsi), vulsum, ὅτε, aliquid, ἀποτίλλω, ἀποσπῶ τι.
 praevolo, avi, aiunt, are, aliquid, παρακαλύπτω, ἐπικαλύπτω τι. Δ. τοῦ μετ. Δατ.
 praevolo, ōis, μάλα ταχύς, ταχύτητι διαφέρων.
 praevolio, ōni, onium, ire, προίρχομαι, προλαμβάνω, προφθάνω. 2) aliquem ἢ aliquid, προλαμβάνω τινὰ ἢ τι, προφθάνω τινά. ignominiam morte praevenit, τὴν αἰτίαν αὐτοχειρίᾳ προέλαβεν, ἔφθασεν αὐτὸν διεργασάμενος πρὶν ἀτιμωθῆναι. talia meditanti mors praevenit, τοιαῦτα μελετῶντα ἔφθασεν ἐπελθὼν ὁ θάνατος. 3) υπερέχω, πρέχω.
 praevenitor, ōris, ἄ. (praevenio) πρόδρομος, (εἶδος ψιλῶν στρατιωτῶν). Δ. τοῦ μεταγ. Δατ.
 praevenius, α, um, ἴδ. praevenio.
 Praeventus, ūs, ἄ. (praevenio) πρόφθασις.
 praevenbium, ii, cū, πρόθεσις. Δ. Γραμματικῶν.
 Praevengo, are, συνήθως ἀπροσώπως praevenerat, πρῶτως εἰτε πρὸ ὥρας ἄρχεται τὸ ἔργον.
 Praevengo, ūro, aliquid, πρότερον σείρω εἰτε σαρῶ τι. Δ. ποιητ.
 Praevorto, xti, raum, ere, aliquem, προτρέπομαι, προφθάνω, παρατρέχει, παραβῶ

τινά. ventos euras, τοὺς ἀνέμους δρόμω.
 2) aliquid, προλαμβάνω τι. mora aliquem praevenit, ὁ θάνατος διακαλύπτει τινά. amor amore praevertit, τὰς ψυχὰς ἔρωτι προκαταλαμβάνειν. 3) aliquid aliquid rei, τοῦ τι πρὸ τινος, ποιῶμαι τι προεργαζομένον τινος. aliquid bello, πρὸ τοῦ πολέμου ποιεῖν τι. aliquid hinc sermoni praevenitendum puto, νομίζω τι προεργαζόμενον τῶν λόγων τούτων. alia mihi praevertenda sunt, ἄλλα μοι εἰσι προεργαζόμενα εἰς σπουδαίοντα. praevertit peculum, πρὸ ὥρας πίνειν. 4) praevertit uxorem rei publicae, προκρίνω, προτιμῶ τὴν γυναῖκα τῆς πόλεως. 5) aliquid, υπερέχω τινά. praevenit amori, ἡ εὐαίεσις υπερέχει τοῦ ἔρωτος, υπερεβάλλεται τοῦ ἔρωτος. 6) ὅπον. xti, παρατρέπεται, παρατρέπεται. ad interna, πρὸς, εἰτε, ἐπὶ τὰ ἐντὸς.
 praevorto, xti, raum, i, προφθάνω, φθάνω. praevertitur furas, φθάνει ἐξελθὼν τῆς οὔρας. aliquem, προτρέπεται, προφθάνει, παρατρέχειν τινά. 2) aliquid rei εἰτε ad aliquid πρὸ πάντων τρέπομαι πρὸς τι εἰτε ἐπὶ τι. rei mandata praevertitur, εὐδὴν προεργαζόμενον νομίζω εἰτε ποιεῖται τοῦ ἀπὸ τῆς πόλεως. illuc praevertamur, πρῶτον πάντων τρεπώμεθα ἐπὶ τούτῳ. 3) aliquid, πρῶτον εἰτε πρὸ πάντων ποῖω τι. omnibus cum rem praeverti, πρὸ πάντων ἐπὶ τούτῳ τρέπεται, εὐδὴν τούτῳ προεργαζόμενον ποιεῖται.
 praevortio, ūi, ūium, are, πρότερον καλύβω εἰτε ἀπαγορεύω. Δ. ποιητ.
 praevorto, avi, aiunt, are, πρότερον κατακλύβω τι. Δ. τοῦ μεταγ. Δατ.
 praevortio, idi, raum, ere, aliquid, προσῶ τι. 2) σπᾶν. προσῶν, πρόνοιαν ποιεῖται.
 Praevortio, are, μάλα γρηγορῶ.
 praevortio, ūxi, ūcium, ire, aliquem, διαδῶ, περιδῶ, δῶ τινά.
 praevenius, α, um, ἴδ. praevenio.
 praevortio, are, υπερακμάζω. praevenitans, μάλα ἀκμαῖος.
 praevenius, α, um, ἴδ. praevenio.
 praevortio, avi, aiunt, are, aliquid, προδιαφθείρω, πρότερον φθείρω τι.
 praevenius, α, um, (praevenio) aliquid, πρόδοσις, πρόδρομος, προπροεργαζόμενος τινος. Δ. ποιητ.
 praevortio, are, προπίπτω.
 praevortio, velle, πρότερον βούλομαι.
 praevenio, ἀρχαῖως ἀντὶ τοῦ praevorto, κ.τ.λ.
 pragmaticeus, i, ἄ. ὁ ἐπὶ τῶν πραγματικῶν.
 pragmaticus, α, um, πραγματικός, πραγματευόμενος. 2) pragmaticeus, ἄ. ὁ πρῶτος

ματικές, νομοδείκτες, ἐ τοῦ δικαίου ἐξηγητής. 2) παρὰ νεωτέρους: *pragmatica sanction*, *pragmaticum rescriptum* καὶ ἀπλῶς *pragmaticum*, ἡ παρὰ τοῦ βασιλέως γενομένη κρίσις εἴτε δι' ἀγνωστὴς δίκης.

Pramnium vinum, οὐ. Πράμνιος εἴτε Πράμνιος οἶνος.

prandeo, *ndi*, *nsu*, *ere*, (*prandium*) ἀριστῶ, ἀριστοποιεῖμαι. — *pransus*, ἡριστῆς. κῶς. παροίμ. *pransus et paratus*, εὐ παρσκευασμένος εἰς μάχην ἢ ἐπὶ ἔργον τι. 2) *aliquid*, ἐσθίω, καταθιῶν τι. *pransus potus*, φαγῶν καὶ πινῶν. (πρβλ. τὸ τῆς συνθεῆς φαγωμένος καὶ πινόμενος).

prandium, *i*, οὐ. (πρὸν *dies*?) τὸ ἀριστον. *vocare*, *invitare* *aliquem ad prandium*, καλεῖν τινα ἐπ' ἀριστον. 2) βρῶμα, τροφή τῶν κτηνῶν.

pransito, *avi*, *atum*, *are*, (θκμιστ. τοῦ *prandeo*) ἀριστῶ, ἀριστοποιεῖμαι. *aliquid*, ἐσθίειν, καταθιῶν τι.

pransor, *onis*, *ā*. (*prandeo*) ἀριστητής, ὁ ἐπ' ἀριστον κλιθεῖς.

pransorius, *a*, *um*, (*pransor*) τοῦ ἀριστου.

Prāsī, *orum*, *ā*. Πράσιτοι, Ἰνδικὸν ἔθνος.

Prasiannus, *a*, *um*, Πρασιανός.

prāsīnātus, *a*, *um*, πράσινον ἐσθῆτα ἐνδεδυκός.

prāsīnus, *a*, *um*, πράσινος, πράσιος.

prāsion εἴτε *prāsium*, *i*, οὐ. πράσιον.

prāsius, *ii*, *ā*. (πράσιος) εἶδος πρασίνου λιθορίου.

prāsoides, *is*, πρασιειδής.

prason, *i*, οὐ. πράσον, εἶδος φύκου.

prātensis, *e*, (*pratum*) λειμῶνιος.

prātulum, *i*, οὐ. (ὀποκορ. τοῦ *pratum*) μικρὸς λειμῶν, λιθάδιον.

prātum, *i*, οὐ. λειμῶν, λιθάδιον. 2) λειμῶνος πᾶς.

prāve, ἐπὶρ. σχολία, πονηρῶς, φαύλως, μοχθηρῶς.

prāvīcordiūs, *a*, *um*, (*prāvus-cor*) πονηρὸς τὴν ψυχὴν.

prāvītus, *utis*, *us*. (*prāvus*) σχολιότης, σχολιότης, διαστροφὴ. 2) πονηρία, φαυλότης, μοχθηρία, κίχη, κακία, κακοσύνη.

prāvus, *a*, *um*, σχολιός, σχολιότης, διαστροφος, διαστραμμένος. *regula prava*, καλὸν σχολιότης. *pavus prāvus*, εἰσφορά, διαστραμμένη ῥίς. 2) πονηρὸς, φαύλος, μοχθηρὸς.

Praxiūlos, *i*, *ā*. Πραξιέλης.

prēcābundus, *a*, *um*, (*prēcōr*) ἱκετευτικός, ἱκετεύων. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

prēcāmen, *inis*, οὐ. (*prēcōr*) δέησις, εὐχή, Α. ποιητ.

prēcāto, ἐπὶρ. μετὰ δέησεως, κατὰ δέησιν.

prēcāto, *ratore*, μετὰ δέησεως αἰτεῖν, δα-

re, tradere, χαριζόμενος ταῖς δέησιν δίδωμι, παραδίδωμι τι.

prēcārium, *ii*, οὐ. (*prēcōr*) προσευκτήριον. Λμφ. γρ.

prēcārius, *a*, *um*, (*prēcōr*) δεητικός, διὰ δέησεως λαμβανόμενος ἢ κατὰ δέησιν δοθείς. 2) κατὰ χάριν καὶ εἰς χάριν τινὰ διδόμενος. 3) ἐπικηρὸς, ἀδέσβαιος, μετα-

ελληνός, φαρτός.

prēcāto, *onis*, *us*. (*prēcōr*) δέησις, εὐχή, προσευχή.

prēcātivus, ἐπὶρ. ταῦτὸ τῷ *prēcario*.

prēcātivus, *a*, *um*, τύπος μεταγενέστερος τοῦ *prēcarius*.

prēcātor, *oris*, *ā*. παρατητής.

prēcātorius, *a*, *um*, (*prēcōr*) ἱκετευτικός, παρατητής. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

prēcātus, *us*, *ā*. δέησις, εὐχή.

prēcēs, *um*, ἴδ. *prex*.

Prēcānī, *us*, *us*. *Prianī*, *orum*, *ā*. Πρηκιανός, ἔθνος τῆς Γαλλίας.

prēcānium, *itum*, οὐ. εἶδος ἀπίων.

prēcās εἴτε *prēcās*, *arum*, *us*. *vites*, εἶδος ἀμπέλων.

prēcium, *preciosus*, κ.τ.τ. ταῦτὸ τῷ *prēcium* κ.τ.τ.

prēcōr, *āius* *sum*, *ari*, (*prex*) εὐχομαι, ἐπαύχομαι, προσεύχομαι. *deus* καὶ *ad deos*, εὐχεσθαι τοῖς θεοῖς, πρὸς τοὺς θεούς, προσεύχεσθαι τοῖς θεοῖς. *proci* *a* *alii*, εὐχομαι τοῖς θεοῖς εἰρήνην, δοῦναι μοι εἰρήνην. Συντάσσεται δὲ καὶ μετὰ τοῦ *ut* καὶ ὑπατακτικῶς. *alicui*, προσεύχομαι τινι, ἱκετεύω τινά. *prēcatus*, εὐξάμενος. 2) *alicui* *aliquid*, εὐχομαι τινὶ τι, εὐχομαι γενέσθαι τινὶ τι. *longam diem Augusto*, εὐχομαι μακρὸν βίον (μακροημέρευσιν) τῷ Σεβαστῷ. *alicui morbum*, ἐπαύχομαι, καταρῶμαι τινι νόσον. *alicui*, ἐπαύχεσθαι, καταρῶσθαι τινι. 3) παθητικῶς *prēcatus*, ὃ τις ἠθέλητο εἶτε προσήθετο.

prehendo καὶ *prædo*, *ndi*, *nsu*, *ere*, (ἐκ τοῦ *prae* καὶ τοῦ *æch*. *hendo*, *χωνδάνω*).

aliquem ἢ *aliquid*, ὁράττωμαι, λαμβάνωμαι, ἐπιλαμβάνωμαι τινος. *aliquem pallio*, λαμβάνωμαι τινος τοῦ ἱματίου, λαμβάνειν τινά τοῦ ἱματίου. *dextram manū*, ἐπιλαμβάνεσθαι, λαμβάνεσθαι τῆς δεξιᾶς, λαμβάνειν τὴν δεξιάν τῇ χειρὶ. 2) ἐπιλαμβάνωμαι τινος, λαμβάνω, καταλαμβάνω, συλλαμβάνω τινά. *prehendo furem*, λαβὼ τὸν κλέπτην. *furto manifesto* εἴτε *furti manifesti* *prehendit*, ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνεται κλέπτης. 3) λαμβάνω τινά, συναντῶ τινι. *prehendo aliquem solum*, λαμβάνω τινά κατ' ἴδιον, (ὡς αὐτὸς διαλεχθῶν). 4) *locum aliquem*, καταλαμβάνω τὸν τόπον, ἀφικνούμαι εἰς τὸν τόπον. 5) *scire*.

ἐπιλαμβάνομαι τι τῇ διανοίᾳ, καταλαμβάνω, κατανοῶ τι.

prehensio εἴς prensio, ὄνις, θ. (prehendo) σύλληψις, ἔκθεσις τοῦ συλλαβεῖν τινα.

prehensio καὶ prensio, αἴ, αιαν, αρο, (habuisti, τὸν prehendo), aliquem ἢ aliquid, λαμβάνομαι, ἐπιλαμβάνομαι τινος. alienus manum, τὴν χειρὰ τινος. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τῶν μεταπερικομένων ἀρχῇν τινα εἴτε χάριν διδοῦσθαι, ἀποκρίσθαι τινα.

prehensio καὶ prensio, α, um, ἴδ. prehendo.

Prellus καὶ Prilius καὶ Perellus, lacus, α. λίμνη τις τῆς Τυρρήνιας, ἢ τῶν Lago di Castiglione.

Prellum, i, οὔ. (premo) πιεστήριον, πιεστήρ, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ πιεστήριον τοῦ λανοῦ εἴτε τροχαιοῦ.

Prema, ae, θ. (premo) ὄνομα θεᾶς τινος τοῦ γάμου.

Prema, pressi, pressum, era, aliquem ἢ aliquid, πιέζω, ὀλίγω τινα ἢ τι, rudem alieni, πιέζειν τινα τὸν πῖδα εἴτε τὸν πῖδα τινός. natos ad pectus, πιέζειν τὰ τέκνα πρὸς τὸ στήθος. premere pollicem, ἴδ. pollex, frena dente, πιέζειν τῷ ὀδόντι τὸν χαλινόν, δάκνειν, ἐνδάκνειν τὰ στόματα. aliquem, πιέζειν γυναικα, συγγίγνεσθαι, συνοικεῖν τινα. alieni fauces, πιέζειν σφίγγειν τὴν λόρυγγά τινος. colum laqueo, σφίγγειν τὸν τράχηλον βρόχῳ. os, ὀλίγειν, πιέζειν, συμπιέζειν τὸ στόμα. oscula premere, φιλήματα ὀλίγειν τὰ χεῖλη. premere ioculis, πιέζειν πιαστήριαις. se premunt, πιέζουσιν ἀλλήλους, ὠθεύονται. 2) πιέζω τι, ἐπιτίμω τι, καθήματι ἐπὶ τινος, κ.τ.τ. frondeas, κατακλιθεῖν, κατακεκλιθεῖν ἐν φύλλοις. humum, καθῆσθαι ἢ κατακλιθεῖν γαμὰι. iurga equi, καθῆσθαι ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ ἵππου. ebur, καθῆσθαι ἐπὶ τοῦ ἱλαρᾶντινι διόφρου. iocum, ἐπιβάλλειν τῆς γῆς. mitra capillos premit, ἢ μίτρα ἐπικεῖται τῇ κόμῃ. forum premere, συνεγχεῖν περὶ τὴν ἀγοράν διατρέχειν. vestigia alieni, δίδωκεν τὰ ἵχνη τινός. litus premere, παραπλεῖν ἐγγὺς τῆς ἀκτῆς. 3) πιέζω, ἐκπιέζω, ὀλίγω, ἐκὸλίγω τι. uicinos, χωρὶς εἴτε ὕδρον. 4) καλύπτω, κρύπτω τι. aliquid iocum, καλύπτειν τι τῇ γῇ. lunum luna premit, ἢ σελήνη κρύπτει τὸ φέγγος, δύνει. fronde premere cinnam, στέφανον τῇ κεφαλῇ ἐπιτίθεται. eugram euh corde, ἀποκρύπτειν τὴν φροντίδα ἐν τῇ ψυχῇ. 5) εὐτελῶ τι. 6) πλάσσω, μάσσω τι. caecos, τυφλοὺς. 7) πιέζω, ὀλίγω τινα, ἐπιτίμω, ἐπιτίμω τινα, necessitas me premit, ἢ ἀνάγκη με πιέζειν. bello premi, τῷ πολέμῳ πιέζεσθαι, καταβασθεῖν αὐτῷ

alieno premor, ὀφλήμασι βαδύτιμα, ὑπέρχρως εἰμι. premere hostes, πιέζειν τοὺς πολεμίους, ἐπιτεῖσθαι, προεκτεῖσθαι τοῖς πολεμίοις. tellis premi, ὑπὸ τῶν τοξωμάτων πιέζεσθαι. culpam pecora premit, τῷ ἀμαρτάνει ἐπιτίμωται ἢ τιμωρεῖται. a plerisque ad exorandum promebatur, ὑπὸ τῶν πλείστων προτρέπεται ὁρμήσαι εἴτε ὁρμηθῆναι. 8) πιέζω, καταπίεζω, βαρύνω, ἐπιβαρύνω τι. 9) navem mergo, γεμίζω τὴν ναὺν ἐμπερυσμάτων. pressa carina, πιεσφόρῳμένη, γέμουσα ναὺς. onero armamentum pressum, τῷ τῶν ὀπλῶν βάρεσι πιεζόμενος, πιεσθεὶς. pressus mergo, βαβαρημένος οἶνῳ. 9) κατ' ἔχω τι, κρατῶ τινος. odium, iram, κατέχειν τὸ μίσος, τὴν ὀργήν, κρατεῖν τοῦ μίσους, τῆς ὀργῆς. viciam alienum, ἐπιστομίζειν τινα. venio, κατέχειν τοὺς ἀνέμους. populos ditio, ἄρχειν τῶν ἰθύων. 10) κολάζω τι. false viciam, τῷ δρεπάνῳ κολάζειν, κλαδεύειν τὴν ἀμπέλον. 11) συστρίλλω, συντίμω τι. oratio pressa, λόγος σύντομος, ἀπυσφισμένος. 12) ἐπιέχω, παύω τι. gradum, τὸ βῆδισμα ἐπιέχω. pressum gradu rursus cedere, ἐπὶ πῖδα εἴτε βῆδην ἀναχωρεῖν, εαυθισθῆναι, παύω τὸ σίμα. 13) καταπίεζω, καταβάλλω, ταπεινῶ τινα. viciam tolli ut premit, τοὺς ἀπὸ τοῦ εἴφαιρει καὶ καταβάλλει. stylos pressus, ταπεινῶ λείπει. famam alienum premere, ταπεινῶν τὴν φήμην τινός. humana, καταφρονεῖν τῶν ἀνθρώπων. Latona Nymphas premit, ἢ ἄρτεμις τῶν νυμφῶν ὑπερίχει, τὰς νόμους καταβρίθει, ἀμαυροῖ, pressi ac flebiles modi, ἀμαυροὶ καὶ λογοὶ βοῦμοι. 14) καταβάλλω, ἀποκτείνω τινα. raucos pressum, ὀλίγους κατέβαλον. 15) πιέζω, ἰσχυρίζομαι τι. argumetum, πιέζω ἐλεγχόν ἢ ὑπόθεσιν τινα. 16) ἐμπνέω, ἐντυπω τι. animum, ἐντυπῶν, ἄγειν, ἔκτειν ἀδ-λακα. fossam, ἄγειν, ὀρύττειν τάφρον. prendo, uai, uaium, era, ἴδ. prehendo.

prehensio, ὄνις, θ. διεξίωμις εἴτε ἀσπασμός, ἢ διὰ διεξίωσιν ἑτήρησι ἄρχω.

prehensio, ὄνις, θ. ταὐτὸ τῷ prehensio.

prehensio, are, (prehensio) aliquem, ἐπιλαμβάνομαι, λαμβάνομαι τινος. Α. τοῦ μεταγ.

Λατ.

prehensio, are, ταὐτὸ τῷ prehensio.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

prehensio, i, οὔ. (prehensio) ἴπος, μαζογ-pressus, α, um, ἴδ. prendo.

συντόμως, συνεσταλμένως, ἀπεσφιγμένως.
dicere, scribere, λέγειν, γράφειν. definire
aliquid, ἀκριβῶς καὶ διὰ βραχέων ὀρίξειν τι.
pressim, ἐπὶρ. στενωῶς, σφιγχνῶς.
pressio, οἰς, ὁ. (premo) πιεσμός, πίεσις.
2) ἐπιπιεσμός, βάρος. 3) ὑπομόχλιον.
presso, arc, (ὁαριστ. τοῦ premo) aliquid,
πιέζω τι.
pressor, όρια, ὁ. (premo) ὁ πιέζων, διώκων.
pressorius, α, um, πιεστήριος. pressorium,
οὐ, τὸ πιεστήριον.
pressile, ἐπὶρ. στενωῶς, σφιγχνῶς.
pressilus, α, um, (ὁπκορ. τοῦ pressus) μι-
χρόν τι συμπίεσθαι, ὑπόπλατυς.
pressura, ae, ὁ. (premo) πίεσις, πιεσμός,
ὀλίψις. 2) βάρος. 3) ὀλισμός. 4) ὀλίμια,
πίεσμα, ἐκπίεσμα. 5) παρὰ τοῖς ἐκκλησια-
στικοῖς μεταφ. ἡ ὀλίψις, στενοχωρία.
pressus, α, um, ἴδ. premo.
pressus, us, α. (premo) πιεσμός, ἐπιπιε-
σμός, βάρος. 2) πιεσμός, συμπίεσμός. oris,
τοῦ στόματος.
prester, έris, ὁ. πρηστήρ, (εἶδος στροβίλου
καὶ ὄρεως).
pretio, are, (pretium) τιμῶ. Α. τοῦ μεταγ.
Λατ.
pretioso, ἐπὶρ. πολυτελῶς.
pretiositas, atis, ὁ. (pretiosus) μεγάλη τι-
μή, τὸ πολύτιμον, πολυτέλεια. Α. σπ.
pretiosus, α, um, (pretium) πολύτιμος, τί-
μιος, πολυτελής, πολυδάπανος. 2) σπαν.
πολλῆς τιμῆς ἀνυπόμηνος τι, πολυτελής.
pretium, i, ου. τιμή, ἀξία. pretium rei cou-
stitutio, τὴν τιμὴν τίνος καθιστάνει. qui-
bus pretiis pecūe veniunt? πόσον ὁ χοῖρος
πωλῶνται; vendo aliquid pretio suo, πω-
λῶ τι ἄξιον. pretium rei facere, τιμᾶν τι,
εἰπεῖν τὴν τιμὴν τίνος. magis pretii esse,
πολλῆς τιμῆς εἶτε πολλοῦ ἄξιον εἶναι.
parvi pretii, ὀλίγου, μικροῦ, μικρᾶς τιμῆς
ἄξιον εἶναι. majoris pretii, ἀγρό-
ς πλείονος ἀξίας. res habet pretium, esi in
pretio, τίμιον εἶτε πολλοῦ ἄξιόν ἐστὶ τι.
2) τιμή, ἀργύριον. pretium enumerare, τὴν
τιμὴν ἀποδίδοναι, ἀποτίνειν. magno pre-
tio vendere, πολλῶν χρημάτων πωλεῖν τι.
parvo pretio redimere, ὀλίγων χρημάτων
ἀντισθαι. converti in pretium, εἰς ἀργύ-
ριον μεταμετρεῖσθαι. in pretio pretium est,
τίμιον εἶτε πολλοῦ ἄξιόν ἐστι τὸ ἀργύ-
ριον. 3) τιμή, ἀξία, ἀμοιβή, μισθός. pre-
tium manū, ἡ τιμή τῆς ἐργασίας, τὸ χει-
ροδύσιον. pretium rei imponere, προτιθέ-
ναι τὴν τιμὴν τίνος. pretium polliceri, ἀ-
μοιβὴν, ὄλον, μισθὸν ὑπαγορεύειν. pre-
tium persolvere, τὴν ἀξίαν ἀποδίδοναι,
νέμειν. pretio afficere aliquem, μισθῶ, ἀ-
μολῶ τιμᾶν τινα. 4) operae pretium est,

ἄξιόν ἐστι, προὔργου ἐστίν. audire, ἀκοῦειν.
operae pretium facere, ἄξιόν τι ποιεῖν,
προὔργου τι ποιεῖν. pretium est, (ὅπων
operae) noscere, ἄξιόν ἐστι γινώσκειν.
prox, p̄ecis, ὁ. (Σημ. ἡ ὄνομ. καὶ ἡ γεν.
ἐν τῷ ἐνικῷ ἀχρησται). δέσσις, εὐχή, per
precem, μετὰ δεήσεως. prece adorare su-
peros, εὐχῇ εἶτε μετὰ δεήσεως προσκυνεῖν
τοὺς θεούς. συνήθος preces, πληθ. αἱ δεή-
σεις, εὐχαί. preces adhibere, δεήσεις, εὐ-
χάς ποιεῖσθαι, δεήσασιν, εὐχάς χρῆσθαι.
mittere ad superos, εὐχαῖς εὐχεσθαι τοῖς
θεοῖς. audire, ταῖς εὐχαῖς ἀπῆκουσιν εἶναι.
ad preces descendere, τρέπεσθαι, κατα-
φεύγειν πρὸς δεήσεις. precibus fatigari
aliquem, λιπαρεῖν τινα. 2) εὐχή, ἀρά. mit-
tere preces, ἀράς ἐπεύχεσθαι.

Prāmaēs, Idis, ὁ. Πριαμήης.

Prāmaeus, α, um, Πριαμήιος, Πριάμοιος,
τοῦ Πριάμου.

Prāmidēs, ae, ὁ. Πριαμίδης.

Prāmus, i, ὁ. Πριάμος.

Prāp̄rius, α, um, Πριαπήιος, Πριάπειος.

prāp̄rius, i, ὁ. (πριαπίσκος) σατύριον, π.

prāp̄rius, i, ὁ. πριαπισμός.

Prārus, (-os) i, ὁ. Πριάρος. 2) πριάρος,

φαλλός, ποτήριον φαλλῶν ὅμοιον, κ.τ.τ.

pridem, ἐπὶρ. (prius-dum) πρότερον, πρὸ
τούτου, πρὸ τοῦ. quod ad me pridem scri-
pseras, ὅπῃ πρότερόν μοι ἔγραψας. quam
pridem? πόσον ἤδη χρόνον; sicuti pridem,
ὥσπερ πρότερον. 2) πάλα. jam pridem,
πολὺν ἤδη χρόνον, ἐκ πολλοῦ ἤδη χρόνου.
non ita pridem, ὀλίγον πρότερον, εὐχ οὕτω
πρὸ πολλοῦ.

pridianus, α, um, (pridie) τῆς προτεραίας,
ἑωλος. opsonia pridianas, ὄψων ἑωλον, τὰ
ἐκ τῆς προτεραίας ἐδεσμάτα.

pridie, ἐπὶρ. (prior-dies) τῇ προτεραίᾳ, τῇ
προτέρᾳ ἡμέρᾳ. pridie quam veni, τῇ προ-
τεραίᾳ πρὶν εἰλθεῖν με, τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ
ἢ ἡλθεν. pridie eum diem εἶτε ejus diei,
τῇ προτεραίᾳ τῆς ἡμέρας ταύτης. pridie
Circenses, τῇ προτεραίᾳ τῶν ἱπποδρομιῶν.
pridie insidiarum, τῇ προτεραίᾳ τῶν ἐνε-
δρῶν. pridie Idus Julias, τῇ προτεραίᾳ τῶν
εἰδῶν, εἶτε, τῇ πρὸ μιᾶς εἰδῶν τοῦ Ἰουλίου,
τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ τοῦ Ἰουλίου. usque ad
pridie Calendas Septembris, μέχρι τῆς
προτεραίας τῶν Καλανῶν τοῦ Σεπτεμ-
βρίου εἶτε τῆς τριακοστῆς πρώτης τοῦ Ἀυ-
γούστου. 2) σπαν. οὐσιαστικῶς pridie Cu-
lendas Januarias habuit etc, ἡ πρὸ μιᾶς
Καλανῶν τοῦ Ἰανουαρίου, ἡ ἔτη καὶ νῆα
τοῦ Δεκεμβρίου ὄρχεν κ.τ.λ.

Prīēne, es, ὁ. Πριήνη. Prienaeus, α, um,
καὶ Prienensis, e, Πριηνίος. Prienensis,
is, καὶ Prienaeus, (e), ὁ. Πριηνεύς.

primaevitas, αἰς, θ. (primaevus) νεαρά ή-
λικία. Επειγ.
primaevus, a, um, (primus-aevum) πρώθη-
τος, νεαρός, νεανικός. Α. ποιητική.
primaeus, i, ā. (primus) στρατιώτης της
πρώτης λεγιώνας.
primarius, a, um, πρωτεύων.
primas, αἰς, πρωτεύων.
primatus, us, ā. (primus) ή πρωτεία, τή
πρωτεία, τή πρώτη.
prime, επίθ. εν πρώτοις.
primiceriatus, us, ā. (primicerius) ή του
προκρίτου τιμή. Α. του μεταγ. Λατ. ως
και ή εξής.
primicerius, ii, ā. (primus-cera) πρώτος
άρχων, πρόκριτος, (ού τή θρονα εν τοῖς
κληροῦτοις τῶν ἀρχῶν δελτίοις πρώτων
ἀναγγέλλεται), παρὰ Βυζαντινοῖς πρῶ-
τεύγγραφος, πρωτοκλήριος και πριμικλήριος.
primiformis, a, (primus-forma) πρωτότυ-
πος, (πρωτόμορφος).
primigenius, a, um, (primus-gigno) ἀρχέ-
γονος, πρωτότυπος. verba primigenia, ῥή-
ματα πρωτότυπα. primigenii, ā. οἱ αὐτό-
χθονες. — Primigenia Fortunae, ή Πρωτο-
γένεια Τύχης, ή και Πριμιγένεια παρὰ
Πλουτάρχου.
primigenus, a, um, ταῦτό τῷ primigenius,
Α. ποιητική.
Primio, ois, ā. (Primivus). Οὕτως και Σε-
κουδιων και Κουαριων, κύρια ὀνόματα
εν Λατιν. ἐπιγραφαῖς.
primipara, ae, θ. (primus-pario) ή πρωτο-
τόκος.
primipilaris, is, ā. (primus pilas) ὁ γενό-
μενος ἡγεμῶν τοῦ τάγματός, ὁ τήν του
πριμοπύλου τιμήν εἰληφώς. 2) ταῦτό τῷ
primipilus.
primipilarius, i, ā. ταῦτό τῷ primipilus.
primipilatus, us, ā. (primipilus) ή του
πριμοπύλου τιμή.
primipilum, i, ō. εν Επειγ. ἀντί τοῦ pri-
mipilatus.
primipilus, εἴτε primopilus, i, ā. (primus-
pilus) ἐκατόνταρχος τοῦ πρώτων τῶν τρια-
ριων λόχου, ὁ τοῦ τάγματός ἡγεμῶν.
primipotentis, is, (primus-potens) δυνά-
μει πρωτεύων.
primiserinus, i, ā. (primus-scrinium) πρῶ-
τος τῶν βασιλικῶν χαρτοφυλάκιων. Α. του
μεταγ. Λατ.
primister, επίθ. πρώτων. Α. σπ.
primitiā, arum, θ. ἰδ. primitivus.
primitiā, a, um, (primus) πρωτεύων. —
primitiā, θ. ὅπως, partes, αἱ ἀπαρχαί,
καταρχαί, τή ἀκροβύτια, ή ἀπαρχή, τή ἀ-
κροβύτιον. frugum primitivae Apollini Do-
lum mittere, τῶν καρπῶν ἀπαρχάς εἰς

ἄλλον τῷ Ἀπόλλωνι πᾶμπειν. 2) μεταφ.
τά πρώτα, ή ἀρχή, καταρχή. primitian
vitis, οἱ πρώτοι τῆς ἀμπέλου βλαστοί.
primitiā, a, um, (primus) πρωτοφυής,
πρώτος. primitiva verba, πρωτότυπα ῥή-
ματα.
primitiā, επίθ. πρώτων. cum primitus, ὡς
τό πρώτον.
primivirgatus, i, ā. (primus-virga) πρωτο-
ραβδόχορος. Α. Γλωσσολόγος.
primo, ἰδ. primus.
primogēnialis, e, ταῦτό τῷ primogenitus.
primogenitus, a, nm, (primo-gigno) πρῶ-
τογενής, πρωτότοκος.
primopilus, ταῦτό τῷ primipilus.
primoplastus, a, um, (primo-πλαστός)
πρωτόπλαστος.
primordialis, e, (primordia) ἀρχέγονος,
πρωτότυπος.
primordium, i, ō. (primus-ordior) καταρ-
χή, πρώτη ἀρχή. a primordio, ἐξ ἀρχῆς,
ἀρχῆθεν. primordio, εν ἀρχῇ, κατ' ἀρ-
χάς. primordium urbis, ή γένεσις αὐτῆς ἀρ-
χῆς τῆς πόλεως. primordia, orum, ταλθ.
αἱ ἀρχαί.
primordius, a, nm, (primus-ordior) ἀρχέ-
γονος. ἄμφ. γρ.
primoris, o, (primus) πρώτος. primores
domos, οἱ πρωτοφυεῖς εἰς πρωτοφανεῖς
δδόντες. 2) πρόσβιος. partem primorum
domos, τή ὑμπερθεῖν τῆς οἰκίας. Inter
primores dimicare, εν τῇς προμάχοις ἀ-
γωνίζεσθαι. in primori libro, εν τῇ τῆς
πρώτου ἀρχῆς. usque in primores manus,
ἐπ' ἄκρας τῆς χειρός. primoribus labris
gustare, αὐτλήγει αὐτὸν, ἄκροις τοῖς χεί-
λεσι γεύεσθαι πινος, ἀκροβύτιως ἀπτεσθαι
τινος. 3) πρώτος, πρωτεύων, κύριος. pri-
mores, ā. οἱ πρώτοι. — Σημ. ή ἱνική ἀνά-
μαστική ἀρχηγοῦς.
primotivus, a, um, (primus) πρώτος. ἄμφ.
γρ.
primotivus, a, um, ταῦτό τῷ primotivus.
primotivum, ἰδ. primotivus.
primotivus, a, um, (ὁκοκρ. τοῦ primus) πρῶ-
τος. primotivum, επίθ. πρώτων, τῷ πρώτον.
primotivum, επίθ. ἰδ. primus.
primus, a, um, ἰδ. prior.
princeps, ipis, (primus-capio) ἄρχων, κα-
τάρχων, ἄρχων, ἡγεμῶν, πρώτος. prin-
cipis pecuniae pollicendae fucum, κα-
τήσαν ἀργύριον ὑπισχεσθῆναι. princeps
cum in agendo, κατάρχω τοῦ ποιεῖν, ἡ-
γεῖσθαι τοῦ ἔργου, πρώτος ποῶν τι. prin-
ceps in praelium ibat, πρώτος τῶν ἄλλων
eis τὴν ἀγῶνα ἦεν, κατάρχη τοῦ ἀγῶνος.
princeps agebat agmina, ἡγείτο τῆς στρα-
τίας. primiceps encliticus, οἱ πρὸ τῶν

ἄλλων τὴν ζωὴν γνῶμην ἀποφαινομένοι, οἱ τῆς ἀποφάσεως ἄρχοντες. conjunctio principis, ὁ τῆς συνωμοσίας ἑξαρχος. Zeno Stoicorum princeps, Ζήνων ὁ τῶν Στωϊκῶν ἑξαρχος εἶτε ἡγεμῶν. aculeus, ὁ κατάρχων τοῦ ἀνδρείου ἔργου. familia, ὁ τοῦ γένους ἀρχηγός, ὁ ἀρχηγότης. 2) πρωτεύων, πρῶτος. princeps senatus, ὁ πρόκριτος τῆς γερουσίας. principes juventutis, αἱ πρωτεύοντες εἴτε πρόκριτοι τῆς νεολαίας, κατ' ἐξοχὴν δὲ τῆς ἱππασίας. Σημ. ἐπὶ τῆς μοναρχίας τῶν αὐτοκρατόρων ἐκκαλοῦντο πρόκριτοι τῆς νεότητος, principes juventutis, οἱ τῶν αὐτοκρατόρων υἱοί. princeps femina, ἐπισανής, ἐντιμος γυνή. principe loco genitus, ἐξ εὐπκτιδίων γεγενῶς, εὐγενής. principes civitatis εἴτε in civitate, οἱ πρωτεύοντες, ἔντιμοι, ἐπισανεῖς ἐν πόλει. 3) princeps, ἄ. ὁ ἡγεμῶν, προστάτης, προστάτης. 4) ἡγεμῶν, ἄρχων, βασιλεὺς. 5) εἰς τῶν πριγκίπων. principes, ἄ. οἱ πριγκίποι. Οὕτως ἐκκαλοῦντο τῆς λεγεῶνος οἱ ταῖς ἡλικίας ἀμειδιότατοι, οἱ τὸ μέσον τῆς περατάξεως κατεῖχον. — princeps, ὕπν. ordo, λόγος πριγκίπων. primus princeps, ὁ πρῶτος τῶν πριγκίπων λόγος. — princeps, ἄ. ὕπν. centurio, ὁ ἡγεμῶν εἴτε ἐκατόνταρχος ἐνδὲ τῶν πριγκίπων λόγῳ.

principālis, e, (princeps) πρωτότυπος, προὔπαρχων. causae principales, αἰτίαι προὔπαρχουσαι. principalia verba, πρωτότοπα ῥήματα. 2) πρωτεύων, πρῶτος, κυριώτατος. vir principalis, πρωτεύων, ἐπισανής ἀνὴρ. questio principalis, τὸ κύριον ζήτημα, τὸ κεφάλαιον τῆς ζητήσεως. principale, τὸ κυριώτατον. 2) ἡγεμονικός, βασιλικός, τοῦ αὐτοκράτορος. 3) principes portae, αἱ δύο κατὰ τὰ πλάγια τοῦ στρατοπέδου πόλεις. 4) principalis, ἄ. ὁ πρόκριτος, προστάτης, πρόεδρος.

principālitās, ātis, ō. (principalis) ἡ πρωτεία, τὰ πρωτεία. Α. τοῦ μεταγ. Lat. principāliter, ἐπιβ. κατ' ἐξοχὴν. 2) ἡγεμονικός, βασιλικός.

principālis, ūs, ā. (princeps) κατάρχη, ἀρχή. 2) ἡ πρωτεία, τὰ πρωτεία. principium olivine, πρωτεύειν. 3) ἀρχή, ἡγεμονία. principium tenere in civitate, ἀρχεῖν ἐν πολιτείᾳ, ἡγεῖσθαι πόλεως. 4) ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων ἡ ἀρχή, ἡγεμονία, βασιλεία, μοναρχία. 5) παρὰ τοῖς φιλοσόφοις τὸ ἡγεμονικόν, ἡ κυριωτάτη τῶν δυνάμεων.

principālis, e, (principium) ἀρχηγόνος, πρωτότυπος, πρῶτος. Λευκέρητος.

† principio, ago, ἄρχω: τοῦ λέγειν, προεμύνασθαι.

principium, ī, ō. (princeps) ἀρχή. nec principium, nec finem habet, εὐτε ἀρχὴν εὐτε τέλος ἔχει. principia dicendi, ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου, τὸ προσίμουν. in principio, ἐν ἀρχῇ. principio, κατ' ἀρχάς. a principio, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχήθεν. 3) ἀρχή, αἰτία, πηγὴ. 3) principia, πληθ. τὰ πρωτεία, αἱ ἀρχαί, τὰ στοιχεῖα. 4) πρωτεία. 5) principia acciei, οἱ πρύμαχοι. 6) principia ἐκκαλοῦντο ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὁ τόπος, ἐνθα τὸ στρατήγιον καὶ αἱ τῶν προσθευτῶν καὶ ταῖς ἑαρχῶν σκηναί, τὰ παρὰ Πλουτάρχῳ, (ἐν βίῳ Γάλδῳ, 12, ἀρχεῖα. — mittere principia, διαλύειν τὸ συνέδριον.

† principior, at, (princeps) ἡγεμενεύω, πρίορ, ἦα, γεν. ὄρις, πρότερος. anno priore, ἐν τῷ προτέρῳ ἔτει. prioris vini sacra, ἡ τοῦ προσηνέου αἵνου τρυφή. prior angustias occupo, φθάνω καταλαβὼν τὰ στενά. priores, οἱ προγαγονέτες, πρίγονοι, οἱ πρόσθεν. 2) πρόσθιος. priores pedes, οἱ πρόσθιοι πόδες, οἱ πρόσθεν πόδες. prior pars capitis, τὰ πρόσθεν τῆς κεφαλῆς. 3) πρότερος, κρείττων, ἀμείνων. aetate et sapientia prior, ἡλικίᾳ καὶ σοφίᾳ προτέρων. priores partes, τὰ πρωτεία. 4) εὐθ' ὅτε ἀντὶ τοῦ primus, πρῶτος. — prius, ἐπιβ. πρότερον, πρίν. prius olim, πρίν ποτε, τὸ πρίν, τὸ πάλαι. prius introeo, πρότερον εἴτε πρότερος εἰσέρχομαι. prius orto sole, πρότερον ἀνατολῆς ἡλίου, πρὸ ἡλίου ἀνατέλλοντος. non prius fingere desisterant, quam ad Rhenum pervenerant, εὐ πρόσθεν ἐπαύσαντο φεύγοντες, πρίν (πρίν ἢ) πρὸς τὴν Ῥήνον ἦλθον. prius quam, εἴτε priusquam semen maturum sit, πρίν τὸν σπόρον ἀδρῶν εἴτε ὥρατον γενέσθαι. priusquam venius, πρίν ἔλθειν σε. Εὐρησται καὶ κατὰ ταῖσιν prius raane quam, καὶ prius incipiam stellis quam reddere vires, εἴτε δὲ καὶ ἀντιστρέφως (ὁ σπανιωτάτων) quam prius lavit equos. 2) πρότερον, μᾶλλον — prius, a, um, πρῶτος, ὁ πρῶτος. primus Romanorum, ὁ πρῶτος τῶν Ῥωμαίων. a Iove, πρῶτος ἀπὸ τοῦ Διὸς. in primis, ἐν τοῖς πρῶτοις. prima, orum, ō. πληθ. τὰ πρῶτα, ἡ ἀρχή. naturae, τὰ πρῶτα, αἱ ἀρχαί, τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως. prima quaeque, τὰ τυχόντα. primo quoque tempore, ὡς τάχιστα, ὅτι τάχιστα. primi dentes, οἱ πρωτογενεῖς ἢ ἐμπροσθεν ὀδόντες. a primo, ex primo, ἐξ ἀρχῆς. in primo, ἐν ἀρχῇ, κατ' ἀρχάς. primo, πρῶτον, κατ' ἀρχάς. primum, τὸ πρῶτον. primum — deinde, πρῶτον μὲν — ἔπειτα δὲ. nunc primum, νῦν πρῶτον. quam primum, ὅτι τάχιστα, ὡς τάχιστα. ubi primum εἴτε ut primum potestas data est, ὡς τάχιστα

ἰδούη ἐξουσία, ἅμα δοθείσης τῆς ἐξουσίας. ut primum cessit furor, ὡς τὸ πρῶτον ἔληξεν ἡ μανία, ἅμα τῇ μανίᾳ ληγούσῃ. cum primum factum est, ἐπεὶ τάχιστα ἐγένετο, εὐθὺς ἐπεί ἐγένετο. simul εἴτε simulac primum abiit, ἅμα τῷ ἀπελθεῖν ἱκεῖνον. prima nocte, ἅμα τῇ νυκτί. primo anno, ἀρχομένου τοῦ ἔτους. primo mano, ἅμα τῷ πρώτῳ. in prima fabula, ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς κωμῳδίας. 2) πρῶτος, πρόσθετος. prima pars aedium, τὰ ἔμπροσθεν τῆς οἰκίας. in primo instructus, ἐν τῷ πρόσθεν τοῦ στρατεύματος εἶτε ἐν τῷ τῆς παρατάξεως μετώπῳ τεταγμένος. in primum succedere, εἰς τὸν τῶν προμάχων εἶτε προστατῶν τόπον χωρεῖν. in primis stare, ἐν τοῖς πρώτοις εἶτε προμάχοις ἵστασθαι. primis labris gustare aliquid, ἄκροις τοῖς χεύλεσι γεύσασθαι τινας. primo digito, ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ. primum urbem invadere, εἰς τὰ ἔμπροσθεν τῆς πόλεως εἰσελθεῖν. 3) πρῶτος, πρωτεύων. primi homines, ἄνδρες οἱ πρῶτοι, πρωτεύοντες. apud te primus sum, παρὰ σοὶ πρωτεύω. preconiā primus, τῷ πλουτίῳ πρωτεύων. comitia prima, ἡ κυριωτάτη ἐκκλησία, τούτων ἡ λογιστὴ ἐκκλησία. prima tenera, πρωτεύων. primas ferre, τὰ πρῶτα εἶτε πρωτεύει ἀερεσθαι. in primis εἶτε imprimis, ἐν πρώτοις, ἐν τοῖς μάλιστα, πρὸ πάντων, κατ' ἐσχάτην, μάλιστα. prima virorum, τὰ πρῶτα εἶτε οἱ πρῶτοι τῶν ἀνδρῶν.

†prioratus, ὡς, ἀ. (prior) ταῦτ' τῷ primatus.

prioratus, (-um) ἐπὶρ. (prior) εἰς τὸ πρόσθεν, πρόσω. Α. τοῦ μετᾶ. Λατ.

prisce, ἐπὶρ. ἀρχαιοπρεπῶς, σεμνῶς, σπουδαίως, αὐστηρῶς.

Priscianus, ἰ, ἀ. Πρισκιανός.

priscus, α, um, (prior) ἀρχαῖος, prisci, ἀ. οἱ προγενέστεροι, οἱ πρόσθεν, οἱ παλαιὸι ἀνθρώποι. priscus Graecorum filiorum, ἀρχαῖα τῶν Ἑλλήνων γράμματα. prisca severitas, ἡ ἀρχαία, ἀρχαιοπρεπὴς σπουδαιότης. — prisca venus, ἡ ἀρχαία ἔρως, ἡ πρόσθεν ἔρως. 2) ἀρχαιοπρεπής, σεμνὸς, σπουδαῖος. 3) Prisci Latini, οἱ Ἑλληνικοὶ Λατῖνοι, οὕτως ἐκαλοῦντο οἱ κατοικοῦντες τὰς περὶ τὴν Ἀλβανίαν καὶ τὸ Λατίνιον πόλεις. 4) Tullius Priscus, Ταρκύνιος Πρίσκος, Ταρκύνιος ὁ ἀρχαῖος εἶτε ὁ προγενέστερος.

prisma, ἄλῃα, οὐ, πρίσμα.

prista, ὡς, ἀ. πρίστης.

pristinus, α, um, (prius) ὁ πρῖν, πρότερος, ἀρχαῖος. pristino amicitia, ἡ πρῖν φιλία, ἡ πρότερά εἶτε ἀρχαία φιλία. pristinum tempus, ἡ πρόσθεν χρόνος. alios pristinus,

ἡ πρῖν ἡμέρα, ἡ πρότερά ἡμέρα, ἡ προτέρα. restituere aliquid in pristinum aliquid εἶτε in primum, ἀποκαθιστάναι τι εἰς τὴν ἀρχαίαν κατάστασιν.

pristinus, α, um, ταῦτ' τῷ pristinus.

pristis, ταῦτ' τῷ pristis.

prusus, ἐπὶρ. ἴδ. prior.

prusquam, ταῦτ' τῷ prius quam, ἴδ. prior.

privatarius, α, um, (privatus) ἴδιωτικός.

Επιγρ.

privatim, ἐπὶρ. (privatus) ἴδιᾳ, publice privatimque, δημόσια τε καὶ ἴδιᾳ, κοινῇ καὶ ἴδιᾳ. 2) ἴδιᾳ, κατ' ἴδιαν, χωρὶς. 3) ἴδιως, κατ' ἐσχάτην, διαφερόντως, μάλιστα. 4) παρὰ Ἰδίου κατ' ἴδιαν, κατ' οἶκον, οἰκίᾳ.

privatio, ὄνις, ὁ. (privo) στερήσις, ἀπαλλοτρίωσις.

privativus, α, um, (privo) στερητικός. Α.

Γραμματικῶν.

privatio, ἴδ. privo.

Privernum, ἰ, οὐ, τὸ Πρίβερνον, ἡ Πριούερνος, πόλις τῆς Αατίνης, ἡ τῶν Πίπερνο, τὸ ἐπιθετὸν Privernus, τῶν Πριβέρνιοι.

ager Privernus, ἡ τῶν Πριβέρνιοι χώρα.

Privernites, ὡς, ἀ. Πριβέρνιοι.

privignus, ἰ, ἀ. καὶ privigenus, ὡς, ὁ. (ἀνὰ privigenus, ἐκ τοῦ prius καὶ gigno) ὁ πρῆγονος, (ὁ τῶν προγεγόνος) ἡ προγέννη. privigni, ἀ. οἱ πρόγονοι, ἀμφίγονοι. ἐπιθετικῶς privigna proles, θυτὰ μεταφυσικῶς μετὰ μεταφυσικῶς.

privilegiarius, ἰ, ἀ. (privilegium) ὁ προνομίμν τι ἔχων, (προνομίουχος) Δ. τοῦ μετ. Λατ.

privilegium, ἰ, οὐ. (privus-lex) ἴδιος νόμος. οὐ κοινὸς νόμος, ὁ ἐπ' ἐνὶ μόνῳ πολίτῃ τοῦτο νόμος. privilegium ferro de aliquo, ἴδιον τινὰ νόμον γράφειν εἶτε ἐπαίρειν περὶ τινος. 2) προνομία, προνομίαν. habere privilegium, προνομίαν ἔχειν. 3) privilegium creditorum, ἡ πιστοπραξία.

privo, ανί, αium, are, (priva) aliquem aliquo re, στερῶ, ἀποστερῶ τινὰ τινος, ἀφαιρούμαι τινὰ τι. aliquem vna, στερῶ τινὰ τοῦ βίου. ex oculis, στερῶ τινὰ τῶν ὀφθαλμῶν. ἐν τοῖς τοπικαῖς contraria privantia, ἐναντία στερητικά. — lumine privantia, τοῦ φωτός στερητικές, στερηθείς, vna privantia, τὴν βίον ἀφαιρούμεν. 2) ἀπαλλοτρίω τινὰ τινος, ἀφαιρούμαι τινὰ τι. aliquem dolore, ἀπαλλοτρίω τινὰ τοῦ πόνου, ἀφαιρούμαι τινὰ τὴν λύπην. privantia dolore omni, πάσης λύπης ἀπαλλοτρίωμένος εἶτε ἀπαλλοτρίωσις. — privatus, α, um, (ἴδιος, οἰκετός, ἰδιωτικός. αὐ privatus, ἐκ τῶν ἰδίων, ἐκ τῶν οἰκείων χρημάτων. ἀπὸ privati, ἴδιος (οὐ κοινῶς, οὐ δημόσιος) ἀγροῦ. prius privatus, ἡ πρὸς τοῦ ἰδίου εἶτε εἰς

καίους εὐσέβεια. *luctus privatus*, τὸ περὶ οἰκαίου τινὸς πένθος. *in privato*, κατ' ἰδίαν. *privato se tenere*, ἐν τοῖς ἰδίοις εἶτε οἰκοὶ μένειν. *vir privatus* εἶτε ἀπλῶς *privatus*, ἢ ἰδιώτης, ἰδιωτεύων. *vita privata*, ἡ ἰδιωτεία, ὁ ἰδιωτικὸς βίος.

privus, *a, um*, ἴδιος, ἑκαστός, χωρὶς. *in dies privos*, χωρὶς εἰς ἑκάστην ἡμέραν, καθ' ἑκάστην ἡμέραν. *vox in privas se dividit aures*, ἡ φωνὴ χωρὶς εἰς ἑκάστον οὖς (εἰς τὰ ὅσα καθ' ἑκάστον) διαιρεῖται. *privos lapides ferunt*, ἑκαστός λίθον φέρει. *in privos homines leges ferre*, νόμους γράφειν περὶ ἑνὸς πολίτου χωρὶς τῶν ἄλλων. *opercula doliis priva*, ἴδια ἑκάστου πίθου ἐπιθήματα. *militis binis privis tunicis donati sunt*, οἱ στρατιῶται ἴδια ἑκαστός δύο χιτῶνας ἔλαβον. *aliud privum*, ἄλλο τι ἴδιον, ἄλλο τι οὐ κοινὸν τοῖς λοιποῖς. *aliquid dicere privis nominibus*, λέγειν τι ἰδίῳις εἰτε οἰκείοις ὀνόμασι. 2) *priva irremis*, ἴδια, ἰδιωτικῇ τριήρῃ. 3) *privus rationis*, ἐστε-ρημένος τοῦ λόγου, τοῦ λογικοῦ.

pro! εἴτε *proh!* ἐπὶ θαυμασμοῦ καὶ σχελισμοῦ φεῖ! ὦ! ὦ! *pro dii immortales*, ὦ πρὸς τῶν θεῶν. *pro scelus*, φεῖ τὴς κακίας. *pro Jupiter!* ὦ Ζεῦ! ὦ πρὸς Διός! *pro deum alique hominum fidem!* πρὸς θεῶν καὶ ἀνθρώπων!

pro, πρόθ. ἀφαιρ. πρὸ τινος, πρόσθεν, ἔμπροσθέν τινος. *pro nede*, πρὸ τοῦ ναυοῦ, πρόσθεν τοῦ ναυοῦ. *copias pro oppido collocare*, τὰς δυνάμεις πρὸ τῆς πόλεως παρατάττεσθαι. *pro castris producere*, προάγειν ἔμπροσθεν τοῦ στρατοπέδου. 2) *pro rostris*, ἐπὶ τῶν ἐμβόλων, ἀπὸ τῶν ἐμβόλων. *pro concione*, ἐν ἐκκλησίᾳ. *pro suggestu*, ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπὸ τοῦ βήματος. 3) *pro tino*, ἀντὶ τινος. *Quirites eos pro militibus appellavit*, Κορίτας (πολίτας) αὐτοὺς ἀντὶ στρατιωτῶν προσηγόρευσε. *pro consule*, ἀντὶ ὑπάτου, ἀνθύπατος. *minas viginti pro ambobus dedi*, μνᾶς εἴκοσιν ἀντ' ἑμφοτέρων ἔδωκα. *Cato est pro centum militibus*. Κάτων ἀντὶ μυρίων ἐστὶ. *pro amico aliquem habere*, ἀντὶ φίλου, ἐν φίλῳ μέρει ἡγεῖσθαι τινα. *pro magistro esse*, ἐν ἐπιστάτῳ χώρᾳ εἶναι. *amara aliquem pro suo*, ἀγαπᾶν τινα ὡς οἰκοῖν, ὡς ἴδιον. *pro non dicto*, ὡς οὐκ εἰρημένον. *Etiusui pro victis abiero*, οἱ Τυρρῆνοί ὡς ὑπεληθόντες ἀπὸ φίλων, habere aliquid pro certo, βέβαιον ἡγεῖσθαι τι. 4) ἀντὶ τινος, διὰ τι. *morea-lem potere pro re*, μισθὸν αἰτεῖν ἀντὶ τοῦ ἔργου. *amara aliquem pro ejus suavitate*, φιλεῖν τινα ἀντὶ τῆς αὐτοῦ χάριτος. 5) *pro tino*, ὑπὲρ τινος. *non pro me*, *sed pro te* ἢ *pro eo*, οὐκ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀλλὰ κατ' ἐμὸν.

oratio pro Roscio, ὁ ὑπὲρ τοῦ Ρωσκίου λόγος. *pro patria mori*, πρὸ τῆς πατρίδος, ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθανεῖν. *est pro agricola*, πρὸ τοῦ γεωργοῦ ἐστίν, ὡφελιμὸν ἐστὶ τῷ γεωργῷ. 6) κατὰ τι, πρὸς τι. *pro viribus*, κατὰ δύναμιν, κατὰ τὸ δυνατόν. *pro dignitate laudare*, κατ' ἀξίαν, πρὸς τὴν ἀξίαν ἐπαινεῖν. *praelium atrocius quam pro numero pugnantium*, μάχη σφοδρότερα ἢ κατὰ τὸν τῶν μαχομένων ἀριθμὸν. *pro se quisque*, ἑκαστός καθ' ἑαυτὸν, ἐν τῷ μέρει, τὸ ἑαυτοῦ μέρος. *pro mea parte*, τὰ κατ' ἐμὲ, τὸ ἐμὸν μέρος. *pro eo quantum*, καθ' ὅσον. *pro eo quod*, καθ' ὅτι. *pro eo ut* εἴτε *prout*, ὥς, καθάπερ.

proagurus, *i, a*, προήγυρος, προϊστικός, (ἀρχή ἐν τισι τῶν πόλεων τῆς Σικελίας). *proamila*, *ae, θ*, προπάμπου ἀδελφῆ, εἴτε ἡ τοῦ πάμπου παραδελφῆ. *proarche*, *es, θ*, πρώτη ἀρχή. (εἰς τῶν αἰώνων κατὰ Οὐλεαντιανούς). *pro-auctor*, *oris, a*, ἀρχηγέτης.

pro-avia, *ae, θ*, προμάμη. *pro-avus*, *a, um*, (proavus) προπαππικός, προγονικός.

pro-avunculus, *i, a*, προμάμμη ἀδελφός. *pro-avus*, *i, a*, προπάππος. 2) πρόγονος, προγεγονός.

proba, *ae, θ*, (probo) δεῖγμα. *A.* τοῦ μεταγ-λατ.

probabilis, *e, u*, εὐλογος. πιθανός. 2) δοκιμικός, δεκτός, ἀρεστός, ἐπινατός.

probabilitas, *ātis, θ*, εὐλογία, πιθανότης, τὸ εὐλογον.

probabiliter, ἐπὶ. (probabilis) εὐλόγως, πιθανῶς. 2) δοκιμῶς, καλῶς, ἐπινατικῶς.

probamentum, *i, u*, (probo) δοκιμασία, ἐξέτασις. *A.* τοῦ μεταγ. λατ.

probata, *orum, u*, πρόβατα.

probatio, *ōnis, θ*, (probo) δοκιμασία, εξέτασις. 2) ἐγκρίσις, ἀποδοχή. 3) πίστις, ἀπίθεισις, ἐλαγχος.

probavimus, *a, um*, τῆς πίστεως, ἡ ἀποδείξις.

probator, *ōis, a*, ὁ ἐγκρίνων, ἐπικριτής, ἀποδεχόμενος.

probatoria, *ae, θ*, (ἔπεν. *epistola*) ἐγκρίσις, ἐπιστολὴ ἐγκρίσιν περιέχουσα.

probo, ἐπὶ. *εὐ, καλῶς*. 2) εὐ μάλα, μάλα, σφόδρα. 3) ἐπισημαστικῶς *εὐ!* *εὐγε!*

Probianus, *a, um*, (Probius) Προβιανός, τοῦ Προβίου εἴτε Προβίου.

probitas, *ātis, θ*, (probus) χρηστότης, καλοκαθΐα.

probitate, ἐπὶ. ταῦτ' εὐ *probo*.

problema, *ātis, u*, πρόβλημα.

probo, *avi, atum, are*, (probo) aliquem ἢ aliquid, δοκιμάζω, δοκιμῶν κρίνω, ἀπεδεί-

χομαί τινα, ἢ τι. domum, ἀποδέχομαι τὴν οἰκίαν, ἀρσέκει μοι (με) ἡ εἰκία. aliquem in re, ἀποδέχεσθαι τινα ἐπὶ τινι. laudo ut proba, ἐπαινῶ καὶ ἀποδέχομαι. 2) δοκιμάζω, ἐξετάζω, κρίνω τι. pecuniam, δοκιμάζω τὸ ἀργύριον. amicitias utilitate, κρίνειν τὰς φιλίας τῇ ὠφελείᾳ. 3) aliquid alieni, δοκιμῶν, θεκτῶν, ἀρεστὸν παρέχω τί τινι. liber mihi probatur, τὸ βιβλίον ἀρσέκει μοι, ἀρσέκει με. 4) ἀποδείκνυμι τί τινι. difficile probatu, χαλεπὸν ἀποδείξαι. iudicibus proba, Verrem pecuniam cepisse, τοῖς δικασταῖς ἀποδείκνυμι Οὐρέτην ἀργύριον εἰληφέντα. 5) ἐπιδείκνυμι, δείκνυμι τς. viriutem, ἐπιδεικνύσθαι, ἐπιδείκνυσθαι ἀρετὴν.—probus, a, um, δόκιμος, δεκτός, ἀρεστός. minus erat probatus parentibus, ἥττον ἤρεσκε τοῖς γονεῦσιν. argentum probatum, ἀργυρὸς δόκιμος. homo probatus, ἄνθρωπος δόκιμος, εὐδόκιμος.

probole, es, θ. προβολή.

proboscis, idis, θ. προδοσκίς.

probrachys, yos, (probrachys).

probroso, epir. (probroso) ἐπιδειστικῶς, ἐπιδειστικῶς.

probrostias, alia, θ. (probrostias) αἰσχρότης, τὸ ἐπιδειστικόν. Δ. τοῦ μεταγ. Ακτ.

probrostus, a, um, (probrum) ἐπιδειστικός, ἐπιδειστικός, ἄτιμος.

probrum, i, od. ἐπιδειστικὸν ἔργον, ἀνόσιον, ἄτιμον ἔργον, κατ' ἐξοχὴν ἡ ἀνόσιος συνουσία, μοιχεία, πορνεία. 2) ἐνείδος, ἄτιμία. aliquid probro ducere, habere, ἐνείδος ἡ γασθῆαι τι. aliquid probro est, ἐνείδος φέρεται τι. probrum alieni inforre, ἐνείδος τινα περιόπτειν. 3) ἐνείδος, ἐνείδισμα, ἐνείδισμός, λοιδορία. probra dicere alieni, ἐνείδισιν, λοιδορεῖν τινα. 4) σπαν. τὸ ἐνείδος, ὁ ἐπιδειστικὸς ἄνθρωπος.

probus, a, um, χρηστός, ἀγαθός, δόκιμος, καὶ ἐπὶ ἀψόγων, σίον' ager, argentum, elavis, color, κ.τ.τ.

probus, i, a. πρόβος, ἐν. κόρ. ὡς τὸ ἐλ. Χρήστος.

proca, τὰδὲ τῷ Procas.

procaia, as, θ. ἀναίδια, τόλμη, ὁρμή.

procaillas, alia, θ. (proca) ἀναίδια, ἀσέλγεια.

procailler, epir. (proca) ἀναίδως, ἀσελγῶς.

Procas καὶ Proca, as, a. Πρόκας, βασιλεὺς ἐν Ἀλβ.

procaio, ois, θ. μηχανεσία.

procais, acis, (proca) αἰτητικός, λιπαρός. 2) ἀναίδης, ἀσελγής, ὁρμῆς, ἀκόλαστος.

pro-cado, esai, esum, ure, προχωρῶ, προβαίω, προίμι, (προίνα) προέρχεται. In-

nus procedit, ἡ ἐκπορὰ προχωρεῖ, χωρεῖ πρόσω. longius procedere, πορρωτέρω προβαίνειν. es, erte in id furoris processit, ut, eis τοῦτο προέβηκεν ὥστε. procedere aelate, προβαίνειν, πορρωτέρω τῇ ἡλικίᾳ. honoribus, προβαίνειν εἰς τιμὰς. in philosophia, προκόπτειν ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ. nos procedit, ἡ νῦν προβαίνει, προέρχεται, προκόπτει. procedente tempore, προϊόντος, προχωρόντος τοῦ χρόνου. 2) προίμι, (προίνα) προέρχεται, ἔξομαι, (εἰμίνα) ἐξέρχεται. in publicum, προίναται, παραινέται εἰς τὸ φανερόν, ante portam, προίναται, ἔξομαι πρὸ τῶν πυλῶν, extra munimenta, ἔξω τοῦ ὀχυρώματος. ad pascha, ἔξομαι ἐπὶ νομήν. astrum procedit, τὸ ἄστρον ἐμφαίνεται, ἀνατίλλει. promontorium procedit, τὸ ἀκρωτήριον προέκει, προέχει, προτείνει. 3) εἰμι, χωρῶ. alieni obvia, ὁπαιτῶν, ἀπαντῶν τινι. illuc, χωρῶ ἐξίσσε. lente, ἡρεμὰ βαδίζω. hinc aves pro singulis procedunt, δύο πρόβατα ἀν' ἑνὸς ἔστιν. 4) aliquid alieni procedit, προχωρεῖ, προβαίνει, χωρεῖ τινι τι. propero, bene, εὐτυχῶς, καλῶς, ex composita mihi procedit, ὡς ἐδουλόμην προχωρεῖ μοι. cum parum procederet consuli res, ἐπειδὴ οὐ καλῶς τῷ ὑπάτῳ προέχωρει εἰς ἐχθροί, procedit mihi (ὁπιν. bene), προχωρεῖ, χωρεῖ μοι, προκόπτει. 5) aliquid procedit, συμβαίνειν τι.—Σημ. proceus, σπάν. πρόβος. in processa aelate, ἐν προδοσκίᾳ ἡλικίᾳ.

procellusmāffius, προκαλευσματικός.

procella, as, θ. (procella) ὑδρεῖα, καταιγίς. ποιητ. procella venti, ὑδρεῖα ἀνέμου. 2) μεταφ. ἡ καταιγίς, ὁ χειμῶν, ἡ ὁρμή, παραχῇ, ὁρμος. procellas civiles, ὁ τῶν στάσεων χειμῶν. 3) ἐπιδρομή, ἐπιπλοή. equestris, ἡ ἐπιπλοή τῶν ἵππων.

pro-cella, ure, aliquid, περιτρέπω, ἀνατρέπω τι. 2) eo procellere, προκόπτειν, προκλίνεσθαι.

procellusius, a, um, (procella) ὑπελλώδης, καταιγιδώδης.

procer, eris, a. πρωτεύων, πρωτοῦν. 2) συνήθως proceres, um, a. οἱ πρωτεύοντες, κατ' ἐξοχὴν, οἱ ἐν πολιτείᾳ πρωτεύοντες, οἱ μεγιστάνες, πρωτοπολεῖται.

pro-cere, epir. ἀχρηστον. Συγκρ. procerias, πορρωτέρω, ἐπὶ πλέον.

proceres, um, a. id. procer.

proceritas, alia, θ. μακρότης, τὸ περίμενος, μήκος.

proceritudo, inis, θ. τόπος μεταγωγῆς τοῦ proceritas.

procerulus, a, um, (procer, τοῦ procerus) ὑπερῶς, ὑπερῶς.

procerus, α, um, (ἰδ., cerus) ἐπὶ μακρὸν ἐκ-
τεταμένους, περιμήκης, εὐμήκης, μακρός.
procedo, ōnis, 0. (procedo) προχωρῶντας,
πρόδος (στρατοῦ).
procoessus, α, um, ἰδ. procedo.
procedus, ūs, 4. (procedo) τὸ προχωρεῖν,
προβαίνειν, προχωρῶντας, πρόδος. 2) εὐτω-
χῆς προχωρήσεις, προχωρήσεις, πρόσβαισις.
3) προκοπή, ἐπίδοσις.
prochoas agrios, (ἀγρίους πρόχος) βοτάνη τις,
ἴσως ἡ αὐτὴ τῇ καλουμένῃ Λατινιστὶ sa-
xisfraga.
Prochyla, ae, καὶ Prochylte, ūs, 0. Προχύ-
τη, νῆσος τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους, ἡ
τανὸν Proclida.
proclidentia, ae, 0. (proclido) πρόπτωσις,
ἐξοχή. 2) ἐν τῇ γραμματικῇ ἀντίπτωσις.
proclido, idi, ere, (pro-cado) προπίπτω,
καταπίπτω, πίπτω. ad pedes alienius,
προσπίπτειν τινί. 2) προπίπτω, ἐξέχω,
oculi proclidunt, οἱ ὀφθαλμοὶ προπίπτου-
σιν, ἐξέρχονται.
proclidius, α, um, (proclido) προπεπτωκώς,
καταπεπτωκώς. 2) προσπίπτων.
pro-clido, (ivi) itum, ere, aliquem, ἐξαίτω,
ἐξαίτουμαι τινα.
proclinetūlis, e, (proclinetus) προπαρασκευ-
στικός. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
proclinetus, ūs, 4. (procingo) τὸ ἐξῶσθαι,
ἡ εἰς μάχην παρασκευή. in proclinetu esse,
παρασκευασθαι εἰς μάχην. testamentum in
proclinetu facere, διαθήκην ποιῆσθαι ἐν
στρατοπέδῳ εἰτε πρὸ τῆς μάχης. μεταγ. in
proclinetu habere aliquid, πρόχειρον ἔχειν
τι. 2) προβολή. in proclinetu stare, ἐν προ-
βολῇ ἐστάναι.
pro-clingo, axi, atum, ere, διαζώνοναι, πε-
ριζώνοναι, παρασκευάζω. proclinta clas-
sis, ὁ παρασκευασμένος στόλος, παρασκευα-
σμένος εἰς μάχην στρατός.
proclamatio, ōnis, 0. ἀναβόησις, ἀναφωνή-
σις. 3) πρόκλησις.
proclamator, ōris, 4. (proclamo) βόης, κραυ-
γαστής.
pro-clamo, avi, atum, are, προσεῶ (Σφοκλ.
Φιλοκτ. 218, οὐχὶ χρονικῶς, ἀλλὰ τοπι-
κῶς). ἀνέεῶ, βεῶ, ἀναφωνῶ.
Procles, is καὶ i, 4. Προκλής.
proclinaŭo, ōnis, 0. (proclino) ἐπικλίσαις,
τὸ ἐπικλινέειν, ἐγκλίμα. Βιτρούβιος.
pro-clino, avi, atum, are, aliquid, ἐγκλίνω,
κλίνω τι. proclinari, προκλινέσθαι, ἐκ-
κλινέσθαι, κλίνεσθαι. — proclinatus, α,
um, ἐπικλινής. μεταγ. κλίνων, βέπων ἐπὶ
τὴν ἔκβασιν.
proclive, ἐπίρ. κατὰ τοῦ πρανεὺς, κάτω.
proclivis, e, (pro-clivus) ἐπικλινής, ἐπί-
εργος, κατάνητος, κατωφέρης, ἐπιρρεπής.

πρανής. per procliva, κατὰ τοῦ πρανεὺς.
2) κλίνων εἰς βέπων ἐπὶ τὴν τελευταίαν. 3)
ἐπιφορος, προπετής, κατωφέρης, ἐπιρρε-
πής. ad libidinem, προπετής πρὸς ἡδονήν.
βέπων ἐπὶ τὴν ἡδονήν. sceleris ἀντί τοῦ ad
scelus, προπετής πρὸς κακοσυγγήματα. 4)
ῥαδίος, εὐμαρής, εὐχέρης, εὐκόλος. dictu
proclive est, ῥαδίον ἐστὶν εἰπεῖν, aliquid
est in proclivi, ῥαδίον ἐστὶ τι.
proclivitas, atis, 0. (proclivis) κατωφέρεια,
τὸ πρανές. 2) μεταγ. ἡ κατωφέρεια, ἐπιρ-
ρεπεία, ῥοπή. ad aliquid, πρὸς τι, ἐπὶ τι.
procliviter, ἐπίρ. (proclivis) ῥαδίως, εὐχε-
ρῶς, εὐμαρῶς.
proclivium, ii, οὐ, κατωφέρεια, τὸ κατάν-
τες, τὸ πρανές. Διγ. γρ.
proclivus, α, um, σπάν. ἀντί τοῦ proclivis.
procludo, ere, (pro-claudio) aliquid, ἀπε-
κλείω τι.
Proco, es, 0. Πρόκων. 2) ποιητ. ἡ χαλιδών.
proco, are, καὶ procor, ari, αἰτώ, αἰτούμαι.
Α. σπαν.
procoetion, ōnis, 4. προκοιτών.
proconsul, ūlis, 0. (pro-consule) ἀνθύπατος,
ἐπαρχος ὑπατικῆς ἐξουσίας. in Ciliciam pro-
consul εἰτε pro consule proficiscor, εἰς Κι-
λικίαν ἀνθύπατος πορεύομαι. cum vidi pro
consule, (ἀντί τοῦ proconsulem), ἐκείνον
εἶδον ἀνθυπαύοντα.
proconsularis, e, (proconsul) ἀνθυπατικός.
imperium proconsulare, ἡ ἀνθυπατεία.
proconsulatus, ūs, 4. (proconsul) ἀνθυπα-
τεία.
procor, ari, ἰδ. proco.
procrastinatio, ōnis, 0. (procrastino) ὑπέρ-
θεσις, ἀναβολή.
procrastino, avi, atum, are, (pro-crastinus)
ὑπερτίθεσθαι, ἀναβάλλομαι, παρέλκω τι.
«Δύοίτιν, τὸ εἰς αὐτὸν ὑπερτίθεσθαι.»
Πλούτios. ὅθεν ὁ Κοραΐς πρότερον ἔφη
αὐριάζω εἰς χεῖρσιν τῶν νῦν. Ἀτάκτ. τόμ.
8^ο σελ. 43.
procreatio, ōnis, 0. (procreo) γέννησις. li-
berorum, τεκνοποιία, παιδοποιία.
procreator, ōris, 4. (procreo) γεννήτωρ,
γεννέτης.
procreatrix, ūis, 0. (procreator) γεννήτει-
ρα, γεννέτρια.
pro-croo, avi, atum, are, aliquid, γεννώ
τινα. liberos, γεννῶ παῖδας, τεκνοποιῶ,
παιδοποιῶ, aliquid, γεννῶ τι.
pro-creasco, ere, ἐπαυξάνομαι, ἐπίδοσιν λαμ-
βάνω. 2) ἀναφύομαι, γεννῶμαι.
Procris, idis, 0. Πρόκρις.
Procrustes, ae, 4. Προκρούστης.
proclibitores, um, 4. (procumbo) πρόκοιτοι.
pro-cūbo, are, κατακλίνωμαι, κατακίεμαι,
ἀκτινίζομαι. Α. ποιητ.

prō-cūdo, di, sum, ēre, aliquid, ἀνασταύω, ἐξύω τι. 2) nummum, τύπτω, κόπτω νόμισμα. 3) μεταφ. πλάττειν, μηχανᾶσθαι τι, γέννῃν τι.

prōcul, ἐπὶρ. (ἐκ τοῦ procullo) πόρρω, μακρὰν. αἰαν, πόρρω ἐστὶς. procul proficisci, πόρρω, μακρὰν πορεύεσθαι. procul videre aliquid, πόρρωθεν, ἀποθεν, μακρὸν θεᾶσθαι τι. procul a castris εἰς castris, πόρρω ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου, πόρρω τοῦ στρατοπέδου, procul a patria εἰς patriam, ἀποθεν τῆς πατρίδος. a me, πόρρω τοῦ φέδου. procul dubio, ἀναμφισβήτητος. procul vero est, πόρρω τῆς ἀλήθειας ἐστί. nec procul est, quin pavescat, οὔτε πόρρω ἐστὶ τοῦ φοβεῖσθαι.

prōculcāto, ōnis, ō. (proculco) καταπάτησις.

prōculcātor, ōris, ā. πρόδρομος στρατοῦ. Α. τοῦ μεταφ. Λατ. καὶ ἀμφιβόλου γραφῆς. prōculco, avi, atum, are, (pro culco, ὡς conculco ἐκ τοῦ cum καὶ quatio) aliquem ἢ aliquid, καταπατῶ, πατῶ τινα ἢ τι μεταφ. πατέιν, προσηλακίζειν τινα. — prōculcatus, a, um, πεπατημένος, χοδατός.

prōculānus, καὶ prōculējanus, i, ā. (Proculus) Προκλήϊανός, εἰς τῶν τοῦ Πρόκλου μαθητῶν εἰς διδασκαλίας.

prōculus, i, ā. Πρόκλος, Πρόκυλος. Οὗτος ἐκάλεον Ῥωμαῖοι, ὅς ἐν ἀποδημίᾳ τὸν πατέρα γένετο. Πλουτ. Κοριολ. 31.

prō-cumbo, cūbui, cūbitum, ēre, κατακλινεῖν. in toro, ἐπὶ τῆς κλίνης. alios non procumbunt, αἱ ἄλλαι οὐ κατακλίνονται, οὐκ ἐκλίσουσιν. 2) προπίπτω, πίπτω, καταπίπτω. hami, χαμαὶ καταπίπτειν. genibus εἰς ad genua alicujus, προσπίπτειν τινί, lectum, ἢ στήλην καταπίπτειν. συμπίπτει. mons procumbit in mare, ὄρος καθύκει εἰς τὴν θάλασσαν. μεταφ. in voluptatibus, ῥέπειν πρὸς τὰς ἡδονάς. 3) προπίπτω, ἀρῶμαι (εἰς τὰς κόπας).

prōcūpido, ōnis, ō. (procupio) Α. τοῦ μεταφ. Λατ.

prōcūpāto, ōnis, ō. (procuro) ἐπιτροπή, ἐπιμέλεια, φροντίς. 2) provinciam, ἐπιτροπεία ἐπαρχίας. 3) agnomare, καθαρμὸς. prōcūpātione, ae, ō. (procuro. τοῦ procuratio) μικρὰ τις ἐπιμέλεια.

prōcūrator, ōris, ā. (procuro) ἐπιτροπός, ἐπιμελητής, ἐπιστάτης. 2) ἐπιτροπός τοῦ Καίσαρος, ἡγεμὼν ἐπαρχίας.

prōcūrātorius, a, um, ἐπιτροπικός, τοῦ ἐπιτρόπου.

prōcūrātrix, tris, ō. ἡ ἐπιτροπεύουσα, ἐπιμελούμενη.

prō-cūro, avi, atum, are, aliquid, ἐπιτροπέω τινα εἰς τι. ἐπιμελούμαι, ἐπιμε-

λομαι, φροντίζω τινος, θεραπεύω τι. κατὰ, ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἱερῶν, corpus, θεραπεύειν τὸ σῶμα, ἐπιμελεῖσθαι τοῦ σώματος. arboris, θεραπεύειν δένδρος, ἐπιμελεῖσθαι δένδρων. consuetudinis, φροντίζειν τῶν ὁράντων, alienum negotium, ἐπιτροπεύειν τινὶ ἔργον ἢ πράγμα. 2) regnum, ἐπιτροπεύω τῆς βασιλείας, in Hispania, ἐπιτροπεύω ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ, ἐπιτροπὸς εἰμι τῆς Ἰσθρίας. 3) καθαρμὸν ποιεῖν. monstra, ἐπιμελεῖσθαι τοῦ τῶν θαυμάτων καθαρμοῦ, ἀφαιεῖσθαι τὰ τέρατα. hostis Joni, ἐξολοκισθῆαι ἱερείους τὸν Δία.

prō-curro, eūcurri καὶ curri, cursum, ēre, προῖω, προτρέχω, ἐκτρέχω, ἐκτρέγω. a castris, ἐκ τοῦ στρατοπέδου. 2) θέω, τρέχω. 3) προέχω, προέχω, προτείνω, ἐκτείνωμαι. mons procurrit in mare, τὸ ὄρος προέχει, καθύκει εἰς τὴν θάλασσαν. 4) προβαίνω, προχωρῶ, προκόπτω.

prōcūrrāto, ōnis, ō. προδρομή, ἐκδρομή. Δίδιος.

prōcūrrātor, ōris, ā. πρόδρομος, ἐκδρομος. Α. σπ.

prōcūrrāto, ōnis, ō. (procurro) τὸ προβαίνειν, πρόθημα. 2) παρέκδοσις (τοῦ λόγου). Α. σπ.

prōcūro, are, (θαμιστ. τοῦ procurro) προδρομῶ εἶτι ἐκδρομῶν ποιεῖν, προῖω, προτρέχω.

prōcūrrāns, a, um, (procurro) πρόδρομος. Α. τοῦ μεταφ. Λατ.

prōcūrrus, ōis, ā. (procurro) προδρομή, ἐκδρομή. 2) προέχ. 3) προχώρησις, πρόδοσις, προκοπή.

prō-curvo, are, aliquid, ἐπικυρῶ τι. aliquem, κάμπτειν τινὰ εἰς τὸ ἐμπροσθεν. Α. ποιητικὴ ὡς καὶ ἡ ἔξῃς.

procurvus, a, um, ἐπικυρτός, ἐπικαμπής. prōcū, i, ā. μνηστήρ.

prōcūyon, ōnis, ā. προκύων (ἀσθήρ).

prōductus, a, um, ū. prodigo.

*prō-deambulo, are, προέρχομαι περιπατήσων.

prōdeo, ūi, ūtum, ito, (pro-uo) προέμι, (προέβαι) προέρχομαι, προχωρῶ, προβαίνω. longius, πόρρωτερον. prōdeūtibz asinis, προδόντων τῶν ὀνῶν, προβαίνουσιν τῆς ἡλικίας. extra modum prodire, πέρα τοῦ μέτρου προῖναι. 2) προέμι, (προέβαι) προέρχομαι, εἶμι (εἶβαι) ἐπέρχομαι. foras, προῖναι πρὸ τῆς θύρας, πρόθεν τῆς θύρας. ex portu, προέρχουμαι ἐκ τοῦ λιμένος. in publicum, προῖναι, παρίναι, παρέρχεσθαι εἰς τὰ δημόσια, εἰς τὸ φανερόν. alieni ubique, ὅπαντα νιν. prodire in aciem εἰς ἀπλῶς prodire, παρίναι, παρέρχεσθαι, παραβαίνειν εἰς

τὴν σπυγνὴν. semen prodit, τὸ σπέρμα ἀναπέλλει, ἐκφαίνεται (ἐκ τῆς γῆς). in lucem prodit, ἐκφέρεται εἰς τὸ φῶς, προφαίνεται, ἐκφαίνεται. comoedia prodit, κωμῳδία ἐκδίδεται ἢ εἰς τὴν σπυγνὴν παρέρχεται.

prodesse, ἴδ. prosum.

pro-dūo, xi, eum, ēre, aliquid, προλέγω, μαντεύομαι τι. 2) τάττω, ὀρίζω τι. dies prodicia, ἡ ἡμετέρα ἡμέρα, προθεσμία. 3) ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθεμαι. diem, τὴν ἡμέραν.

prodicator, oris, ἄ. στρατηγός ὁ ἔχων ἐξουσίαν δικτάτωρος. Λέξιος.

prodicius, a, um, ἴδ. prodico.

Prodicus, i, ἄ. Πρίδικος. Prodictus, a, um, τοῦ Προδίκου.

prodigālis, ātis, ὁ. πρόσεις, σπατάλη, ἀσωτία. Λ. σπ.

prodige, ἐπὶρ. προσιτικῶς, ἀσώτως.

prodigenta, ae, ὁ. πρόσεις, ἀσωτία. Τάκτως.

prodigialis, e, τεράστιος, τερατώδης, ἀλλοκῆτος. — prodigiale, ἐπὶρ. τεραστίας, ἀλλοκῆτος. 2) Jupiter prodigialis, ὁ ἀποτρόπαιος τῶν ἀπεισιῶν σημειῶν Ζεὺς.

prodigialiter, ἐπὶρ. τεραστίας, ἀλλοκῆτως, παρὰ φύσιν.

prodigiōsus, ἐπὶρ. τεραστίας, ἀλλοκῆτως, παρὰ φύσιν.

prodigiōsus, a, um, τερατώδης, τεράστιος, ἀλλοκῆτος.

*prodigius, ātis, ὁ. (prodigus) ἀσωτία.

prodigium, i, οὐ. (pro-dico) σημεῖον, διοσημεῖον, θαῦμα. 2) τέρας, πέλωρ, πέλωρον.

prodigo, epi, auium, ēre, (pro-ago) aliquid, προάγω, ἐξάγω τινα. pullos in pabulum, ἐξάγειν τοὺς πώλους ἐπὶ νομῇ. 2) aliquid, προτεμαί τι. sua, προτεσθαι, καταναλίσκειν τὰ αὐτοῦ.

prodigus, a, um, (prodigo) προσιτικός, ἀφειδής. peculii, προϊόμενος τὰ αὐτοῦ, ἀφειδῆς τῶν ἰδίων, μεταφ. animae, ἀφειδής, οὐ φειδόμενος τῆς ψυχῆς εἰς ζωῆς. 2) ἀφειδής, ἀφρονος. tellus, ἡ ἄφρονος γῆ. locus prodigus herbas, τόπος ἀφρονος πόαν φέρων. annis prodigus, ποταμός ἀφρονος. 3) ἀφρονος, ἀδρός, μέγας, σφοδρός, κ.τ.λ. 4) ἀλόκατος, ἀσώτος, ἀκρατής.

prodigiūsus, a, um, (prodigo) καταναλισκόμενος.

prodicio, oris, ὁ. (prodo) προδοσία. 2) δόλωσις, ἐξαγόμενος, ἐξαγγελία, atcanum, ἡ ἐξαγγελία τῶν ἀπορρήτων. 3) ὑπέροπσις, ἀναβολή. ἴδ. καὶ τὸ ἐξῆς.

prodicio, oris, ὁ. (prodeo) τὸ προφαίνεσθαι, ἀναφαίνεσθαι. Λ. τοῦ μεταφ. Λατ.

proditor, oris, ἄ. (prodo) προδότης. 2) ὁ

ἐξαγγέλλων, δηλῶν, ἐξαγγείλας, δηλῶσας τε.

proditor, icis, ὁ. (prodo) προδότης. 2) ἡ ἐξαγγέλλουσα. Λ. τοῦ μεταφ. Λατ.

proditus, a, um, ἴδ. prodo.

pro-do, idi, ūtum, ēre, aliquid, προφέρειν, ἐκφέρειν τι. vinum, ἐκφέρειν οἶνον (ἐκ τῆς ἀποθήκης). suspiria, προεσθαι στενάγματα, ἀναστένειν. parva proditus patriā, ἐκ μικρῶς πατρίδος γαγενῶς, μικρῶς πατρίδος ἑκγονος. 2) ἐκφέρειν, ἐξαγγέλλω, δηλῶ τι. atcanum, ἐκφέρειν, ἐξαγγέλλειν τὰ ἀπορρήτα. consilio, ἐξαγγέλλειν, δηλοῦν τοὺς συνειδότες. diem, τάττειν, ὀρίζειν ἡμέραν. exemplum, παράδειγμα παρέχειν.

3) παραδίδωμι τι. aliquid memoriae, παραδίδωμι τὴν μνήμην, τοῖς ἐπιγιγνομένοις. ut produunt, ὡς παραδίδεται, ὡς ἡ φῆμη παραδίδεται. 4) παραδίδωμι, καταλείπω τι. sacra posteris, ἱερὰ τοῖς ἐπιγιγνομένοις παραδίδωμι εἴτε καταλείπειν.

a majoribus proditus, ἀπὸ τῶν προγόνων παραδεδωμένος, παρὰ τῶν πατέρων παραδόμενος. genus prodece, γένος καταλείπειν. 5) ἀναγορεύω, ἀποδεικνύω, αἰρουμαι τινα. interregem, flaminem, μεσοδασίλην, ἱερέα. 6) παραδίδωμι, προτεμαί τινα ἢ τι. patriam, τὴν πατρίδα. classem praedoniibus, τὸν στόλον τοῖς πειραταῖς. officium, παριέναι (παρίημι) τὸ καθήκον. 7) ὑπερτίθεμαι, ἀναβάλλομαι τι. diem nuptiis, τὴν ἡμέραν τῶν γάμων.

*pro-diceo, ēre, aliquid, προδιδάσκω, ὑπαγορεύω τι.

pro-dormio, ire, διατελῶ καθυδῶν.

prodromus, i, ἄ. πρόδρομος. 2) πρόδρομος, ὕπον. 3) prodromi, ὁ. πληθ. (ὕπον. ficus) τὰ πρόδρομα, εἶδος πρωϊμῶν σύκων.

pro-dūco, xi, eum, ēre, aliquid, ἢ aliquid, προάγω, ἐξάγω τινα, ἢ τι. ex carceribus in auium, προάγειν, ἐξάγειν τὸν στρατὸν ἐκ τοῦ στρατοπέδου εἰς παράταξιν. locum, παρίστασθαι, παρέχειν μάρτυρα. aliquid in carcere, προάγειν, ἐξάγειν τινὰ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου. aliquid in concione, προάγειν, παρὰγειν τινὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. aliquid dolo in proelium, δόλῳ προάγειν τινὰ εἰς μάχην. aliquid, προάγω γένειν γυναῖκα. 2) ἐκφέρειν, φέρω, γεννώ. partum, ἐκφέρειν τὸ κύημα. aliquid, γεννᾶν τινα. arbor producit folia, τὸ δένδρον φύλλα φύει. cibus carnem producit ἢ τροφή σάρκα ποιεῖ. 3) μεταφ. oculis criminia producere, τὰ κρυπτά ἀμαρτήματα ὑπερέειν, δηλοῦν, εἰς φῶς προάγειν. 4) προάγω, προδίδωμι τινα, ad dignitatem, εἰς τιμὴν. 5) aliquid, ἐκφέρειν, ἀναγορεύω τινα. 6) ἐκτίτω, ἀποτίτω, μακάριζω

τι. ferram, προκρούσειν, ἐξελαύνειν, ἐλαύνειν σίδηρον. lineam, ἔλκειν, ἔχειν γραμμὴν. sermone, ἐκτείνειν λόγου. syllabam, ἐκτείνειν συλλαβὴν. syllaba producia, μακρὰ συλλαβή. digitus productior, ὀκτώβολος μακρότερος. nomen productum, ὄνομα ἐπεκτεταμένον. 7) παρίλκω, ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθεμαι τι. aliquem, παρατείνω τινά. aliquem ere, ὑλπίδι παράγειν, ἐξαπατᾶν τινα. 8) ποιητικῶς διόγω. diem, τὴν ἡμέραν. 9) aliquem, προπέμπω τινά. 10) aliquid alieni, προτείνω, προπετάνομαι τί τινος. nihila Phaebo, νεφέλας τοῦ ἡλίου. mare, πρόσθεν παρατείνω εἴτε ἐλαύνειν τοῖχον. scannum lecto, τίθημι ὑποπόδιον πρόσθεν τῆς κλίνης. 11) παρὰ τοῖς φιλοσόφοις producta, εὖ. πληθ. τὰ προηγήμενα. Ἰδοὺ καὶ promoveo ἐν τέλει.

produce, ἐπὶ ῥ. ἐκτεταμένως.

productilis, ε, ταῦτ' τῷ duclilis.

productio, ōis, θ. (producio) ἔκτασις, μηχανισμός (φωνηέντων). 2) παρίλκωσις, ὑπερθεσις, ἀναβολή.

productus, u, um, ἴδ. produco.

produx, ūis, ἀ. (producio) μάσχαυμα.

proebia, ταῦτ' τῷ proebia.

proclialis, u, ταῦτ' τῷ procliaris.

procliaris, u, (proellum) τῆς συμπλοκῆς. pugna procliaris, ἡ συμπλοκή, παράταξις. 3) μάχημος, φιλόμαχος. 3) dies procliaros εἴτε procliales, αἱ ἡμέραι ἐν αἷς ἔσται μάχην συνάψαι.

proclatio, ōis, θ. μάχη. Λ. τοῦ μετ. λατ.

proclator, ōis, ἀ. (proclior) μαχητής.

proello, are, ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ proclior.

proclor, atus atum, ari, συμπλέκεται, ἀγωνίζομαι, διακινδυνεύω, μάχομαι. cum aliquo, πρὸς τινα. — παθητ. proclisium fuit, μάχη ἐγένετο.

proellum, i, ου. (πρόλις, ἦν δὲ ἡ πρόλις ἔρχοις ἐνὸς πλοῦ). συμπλοκή, ἀγών, κίνδυνος, μάχη. diuturnitate pugnae dolessi, proelio excedebant, εἰ ἀπεριρριπτότε τῷ τῆς μάχης χρόνῳ ἀπαχώρου ἐκ τοῦ ἀγῶνος, ἐκ τοῦ κινδύνου. proellum facere, committere, conserrere cum aliquo, συμπλέκεσθαι, συμβάλλειν τινί, μάχην ποιῆσθαι εἴτε συνάπτειν πρὸς τινα. proelio decertare, διαγωνίζεσθαι, διαμάχεσθαι. proellum cum Persis, ἡ πρὸς τοῖς Πέρσις μάχη. proelio depugnato, ληξάντῃ τῆς μάχης. proelio cadere, ἐν τῷ κινδύνῳ πέπτειν. ancipiti proelio pugnare, ἀμφιδόξῃ τῷ μάχην ποιῆσθαι. 2) σπέν. ἡ μάχη, μενομαχία. 3) μετὰ πρ. proclia ventorum, αἱ τῶν ἀνέμων μάχαι εἴτε συγκρούσεις. proellum laetatum, μάχη ταύρων. proellum tota com-

mittere, μάχην ἐν λόγοις ποιεῖσθαι. 4) ποιεῖ. proclia, εἰ μαχόμενοι, μαχῆται.

Proetides, um, θ. Προετίδης.

Proetus, i, ἀ. Προετός.

profanatio, ōis, θ. (profano) βεβήλωσις.

profanator, ōis, ἀ. (profano) βεβήλωσας τι.

profano, ἐπὶ ῥ. βεβήλω.

profanitas, alia, θ. (profanus) τὸ βεβήλουν.

profano, avi, atum, are, (pro-fanum) aliquid alieni, καθιερω, ἀνατίθημι τί τινι.

2) (ἐκ τοῦ profanus) aliquid, βεβήλω τι.

μετὰ φ. ἐκκαλεῖν, ἐξαγγέλλειν τι.

profanus, u, um, (pro-fanum) βεβήλος, μὴ ιερὸς. 2) βεβήλος, ἀμύητος, ἀτίλστος. 3)

βεβήλος, ἀνόσιος, ἀσεβής, μισρός. profanum est, ἀνόσιόν ἐστι. profanum, εὖ. ἡ ἀσεβεία. 4) μισρός.

profaris, profari, ἴδ. profor.

profatum, ἴδ. profor.

profatus, ūs, ἀ. (profor) προφορά, ἐκφώνησις, φλόγγος. Μόνον κατ' ἀφάρ. τοῦ ἐν.

profecticius, (-tius), u, um, (proficiscor) παρὰ τίνος δεδωμένος. Λ. νομικῶν.

profectio, ōis, θ. (proficiscor) ἔξοδος. proficitionem parare, παρασκευάζεσθαι εἰς τὴν ἔξοδον. ex hibernis proficitionem facere, ἐκ τῆς χειμασίας τὴν ἔξοδον εἴτε ὁρμὴν ποιῆσθαι. 2) πορεία. 3) profectio pecuniae requiritur, ζητεῖται παρὰ τίνος τὸ ἀργύριον εἶδεν.

profectio, ἐπὶ ῥ. (pro-factum) τῷ ὄντι, ἀληθὺς, ὡς ἀληθὺς, ἀμείλι, δὴ, ἡ. profecto edepol, ναὶ μὰ Δία, ἡ μὴν. 2) δηλαδὴ, δηλονότι.

profectus, u, um, ἴδ. proficiscor.

profectus, u, um, ἴδ. proficior.

profectus, ūs, ἀ. (proficio) προχώρησις, ὠφέλεια. 2) προκοπή, ἐπίδοσις.

profectus, ūs, ἀ. (proficiscor) ἔξοδος. 2) ἀργή.

pro-fert, ūli, ūtum, ferre, aliquid, ἐκφέρειν, ἐξαιρῶ τι. pecuniam ex arca, ἐκτερεῖν ἀργύριον ἐκ θήκης. manum, linguam, ἐξαιρῶ χεῖρα, γλῶσσαν. se proferre, προφαίνεσθαι. aliquid in lucem, in medium, ἐκφέρειν, προάγειν τι εἰς τὸ φῶς, προφέρειν τι εἰς τὸ μέσον. artem, ἐκτερεῖν, ἀπορρίπτειν τέχνην. rumor de te prolatum, εἰ περὶ σοῦ ἔξευγθῆς λόγος, ἡ περὶ σοῦ διαδομένη φήμη. 2) aliquid alieni, προφέρειν, προτείνω, δίδωμι τινί τι. 3) προφέρειν, φεγγεργαί τι. syllabam, συλλαβὴν. verum, προφέρειν, προφέρειν, λέγειν ἀληθὲς τι. testimonio, προφέρειν, προφέρειν, ἐπαγγέλλεσθαι τεκμήριον. 4) ἐκφέρειν, φέρω, φέω τι. laurum, δάφνην. amorem, ἀσπένδον ποιεῖν. 5) προάγω, προοιῶ τι. reddam, προβαίνειν

τὸν πόδα εἴτε τῷ ποδί. *profero vitam beatam usque ad rogum*, διάγω εὐδαίμονα βίαν μέχρι τῆς ταφῆς. 6) προάγω, μη-
κύνω, ἐκτείνω τι. *promerium*, αὐξάνειν κύκλον πόλεως ἢ θύρα. 7) μηκύνω, παρέλ-
κω, ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθεμαι τι. *diem*, ἀναβάλλομαι τὴν ἡμέραν. *rem in diem pos-
terum*, ὑπερτίθεμαι τι εἰς τὴν ὑστεραίαν.
professio, ὁσίς, 9. (*profiteor*) ὁμολογία, ἐ-
παγγελία, ὑπόσχεσις. *memor professionis*,
μειννημένος τῆς ὑποσχέσεως. 2) δήλωσις,
ἐξομολόγησις. *opinionis*, δήλωσις, ἀπό-
φρασις γνώμης. *pucitiae*, δήλωσις, ἐξο-
μολόγησις χρημάτων. 3) ἀπογραφή οὐσίης.
4) τεκμήριον, σημεῖον. 5) ἐπαγγελμα, τέ-
χνη, ἐπιστήμη.

professor, ὄρις, 4. (*profiteor*) ὁ ἐπαγγελ-
λόμενος τέχνην ἢ ἐπιστήμην τινὰ, σοφί-
στης, διδάσκαλος, καθηγητής.

professores, α, um, σοφιστικὸς, διδασκα-
λικός.

professus, α, um, ἴδ. *profiteor*.

profestus, α, um, (*pro-festus*) ἀνέορτος, μὴ
έορτίας. 2) βέβηλος, ἀμύητος.

proficienter, ἐπίρ. (*proficio*) μετὰ προκο-
πῆς.

proficio, ὄσις, *ectum*, ἔρε, (*pro-facio*) προ-
βαίνω, προχωρῶ. 2) προβαίνω, προκόπτω,
ἐπιδίδωμι. *in philosophia*, προκόπτειν ἐν
τῇ φιλοσοφίᾳ, ἐπιδιδόναι πρὸς φιλοσοφίαν.
vitis humore proficit, ἡ ἀμπέλος τῷ ὕγρῳ
ἐπιδόσιν λαμβάνει. *nihil proficit*, οὐδὲν προ-
κόπτει, οὐδὲν περαίνει. *nihil proficere in
oppugnatione*, οὐδὲν προκόπτειν εἴτε πε-
ραίνειν πρὸς τὴν πολιορκίαν. 3) ὠφελεῖν,
λυσitelειν, συμφέρειν. *verba non profi-
cientia*, ῥήματα ἀλυσitelειν, ἀνωφελῆ, μά-
ταια, ἄπρακτα. *aliquid in febribus pro-
ficit*, λυσitelει τι ἐν πυρετοῖς, ἐπικουρεῖ
τοῖς πυρετοῖς. Οὕτω καὶ μετὰ τῶν προύέ-
σεων *ad καὶ in μετ'* αἰτιατικῆς.

proficisco, ὄσις, ἀρχαίως ἀντί τοῦ *profi-
ciscor*.

proficiscor, *focius sum*, i, (*pro-facio*) ἐξέρ-
χομαι, ἀπέρχομαι, ὁρῶ, ὁρμῶμαι. *ad dor-
miendum*, ἀπείμι. ἀπέρχομαι καθουδήσων.
domo, ἐξέρχομαι τῆς οἰκίας. *portu*, ὁρμα-
σθαι ἐκ λιμένος, ἀνάγειν. *e castris*, ὁρ-
μῶν, ὁρμασθαι, ἐξορμῶν ἐκ στρατοπέδου.
ad bellum, ἐξέλαι, ὁρμῶν, ὁρμασθαι ἐπὶ
τὸν πόλεμον. *illo Idibus a me profectus es*,
ἐκεῖνος ταῖς εἰδοῖς παρ' ἐμοῦ ὠρμήθη, ἀ-
πῆλθεν. *Athenis proficisci*, ὁρμασθαι ἐξ
Ἀθηνῶν. *ad idem*, ὁδε *profecta sunt*, *astra
redeunt*, εἰς τὸ αὐτό, ὅθεν ὠρμήθησαν τὰ
ἄστρα ἐπανάγεται. *Trojā profectus*, ἐκ
Τροίας ὁρμηθεῖς. μεταφ. *inde oratio pro-
ficiscitur*, ἐκεῖθεν ἡ λόγος ὁρμαῖ, ὁρμαται,

ἀρχεται. *venas a corde profectas*, φλεβὰς
ἐκ τῆς καρδίας ἐξερχόμεναι, ἀρχόμεναι.
omnes ubi Aristotele profecti, ἅπαντες οἱ
Ἀριστοτέλους διάδοχοι εἴτε μαθηταί. *pe-
nus a Pallante profectum*, γένος ἐκ Πάλλ-
αντος γεγενῆς. *ea proficiscuntur a natura*,
ταῦτα ἐκ τῆς φύσεως γίνονται εἴτε γεν-
νᾶται. *omnia*, ὅσα αὖ με *profecta sunt in
io*, ὅσα σοι παρ' ἐμοῦ ἐγένετο. 2) ὁρμῶ,
ὁρμῶμαι, προύομαι. *Romam*, εἰς Ῥώμην.
domum, οἶκαδε. *subsidio Lacedaemoniis*,
πορεύομαι ἐπικουρήσων Λακεδαιμονίοις.
μεταφ. *proficiscor ad reliqua*, πρόειμι,
προβαίνω (τῷ λόγῳ) πρὸς τὰ λοιπὰ.

proficius, α, um, (*proficio*) ὠφελιμὸς, λυ-
σιτελής. Α. τοῦ μεταφ. Δατ.

pro-filius, ii, 4. ἕγγονος ἢ ἀπόγονος. Ἐπιγρ.
proficor, *fessus sum*, ἐνι, (*pro-fateor*) ἀλι-
quid, ἐξομολογῶ, ὁμολογῶ τι. 2) ἐπαγ-
γέλλω, δηλῶ, μνησῶ τι. *vultus dolorem
profiteor*, τὸ πρόσωπον δηλαῖ, μνησῶ τὴν
λύπην. *iudicium profiteor*, ἐπαγγέλλειν,
δηλοῦν, μνησῶν τὸ γενόμενον. *egreges ad
publicanum*, ἀπογράφεσθαι τὰς ἀγέλας
παρὰ τῷ δημοσίῳ, δηλοῦν τὰς ἀγέλας
τῷ δημοσίῳ. *profiteri nomen καὶ ἀπλῶς
profiteri*, ἐπαγγέλλεσθαι, παραγγέλλειν,
ζητεῖν ἀρχήν, καί' ἀπογράφεσθαι εἰς τοὺς
στρατιώτας. 3) ὁμολογῶ, ἐπαγγέλλομαι,
ὑπισχνεῖσθαι τι. *me facturum esse*, ποιή-
σειν. *amicum* (ὑπὸν. *me esse*), ὁμολογῶ φί-
λος εἶναι. *magna professus*, μεγάλη ὑπο-
σχόμενος, ἐπαγγελλόμενος. 4) ἐπαγγέλλο-
μαι, διδάσκω τι (ἐπιστήμην ἢ τέχνην).
philosophiam, ἐπαγγέλλομαι φιλοσοφίαν.
profiteor ἀπλῶς διδάσκαλος εἴτε σοφιστής
εἰμι. — *professus*, α, um, παθητικῶς ὁμο-
λογηθεῖς. *dux professus*, στρατηγὸς ἀπο-
δειχθεῖς. — *ex professo*, ἐξ ἐπίτηδες, ἀνα-
φανδόν.

pro-fundus, ἔρε, *aliquid*, διασχίζω, σχίζω τι.

Δμφ. γρ.

proflamēn, ἴσις, 4. ἱερεὺς ὁ τόπον ἐπὶ τῶν
φλαμῆντου. Ἐπιγρ.

proflatus, ἴσις, 4. (*proflō*) πνοή, πνεῦμα, φύ-
σημα.

proflatus, α, um, ἴδ. *proflō*.

proflictus, α, um, (*pro-fligo*) καταβέβλη-
μένος.

profligatio, ὄσις, 9. (*profligo*) σπατάλη. Α.
τοῦ μεταφ. Δατ.

profligator, ὄρις, 4. (*profligo*) σπαταλός,
ἄσματος. 2) ἀφανιστής, ἐξολοθρευτής.

profligatus, α, um, ἴδ. *profligo*.

pro-fligo, avi, alium, are, aliquid, κατα-
βάλλω τινά. *corpis hostium*, καταβάλλειν,
καταγωνίζεσθαι πολεμίων δυνάμεις. *rom-
publicam*, καταλῶναι, ἀνατρέπειν τὴν πό-

λίττειαν. moerore profligatus, ὑπὸ λύπης καταβέβλημένος. 2) προκαίω, προβιάζω, πράζω τι. bellum profligatum, ὁ προβεβληκὸς πόλεμος. quæstio profligata est, ἡ ἐκτετασθεὶς προκοπήν ἔλαβεν. homo aetatis profligatus, ἄνθρωπος περιβεβηκὸς τῇ ἡλικίᾳ. 3) εὐθ' ὅτε ἀποτελεῖται, καταργάζεται, ἀνίσταται, περναίνει, ἐπὶ τέλος ἄγω τι. — profligatus, α, um, διεσφαρμένος, ἄσωτος, ἐξώλητος.

pro-fluo, avi, atum, are, aliquid, ἐκπνέω, ἐκφυσῶ τι. flammæ, φλόγας. itam, πνεῖν ἄρῃαν. 2) nates, φυσᾶν, εὐρύνειν τοὺς μυκτήρας. 3) ἐπὶ μεταλλῶν, χωνεύειν τι.

profluentier, ἐπὶ. ἀφθύνω. 2) μετ' εὐροίας, (τοῦ λόγου).

profluentia, ae, θ. (profluo) εὐροία. pro-fluio, xi, xum, ere, προρρέω, προχέωμαι. fluvius ex monte profluit, ποταμὸς ἐξ ὄρους ῥέει εἰς τὴν θάλασσαν. sudor profluens, καταρρέων ἰδρώς. in mare profluere, εἰς τὴν θάλασσαν προχεῖσθαι, ῥεῖν. aqua profluens καὶ ἀπλῶς profluens, ῥέων ὕδωρ, ποταμός. μεταφ. cuius ore sermo molle dulcior profluebat, «τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέον αὐτοῦ.» ad incognitas artes profluere, ἐπὶ ἀγνώστους τέχνας εἰσαυτὸν προϊέναι, εἰς ἀγνώστους τέχνας ἐκτεταταίνεσθαι, ἐκτελεῖσθαι, φέρεσθαι. — profluens genus orationis, εὐρύνειν λόγου γένος. profluens quiddam, εὐροία τις.

profluius, a, um, (profluo) προρρέων, προχέωμενος.

profluvium, ii, ō. (profluo) τὸ προρρέειν, προχέειν, καταρρέω. profluvium mulierum, εἴτε genitale, τὰ ἐμμηνια. geniturae, ἡ γενεή, ὁ γένος.

profluvius, a, um, (profluo) ἐξέτης, ἀσταθής. 2) profluvius, ἄ. ταῦτ' ἐπὶ profluvium.

pro-for, aus sum, ari, ἀποφθέγγωμαι, ἐξίπτειν, ναρᾶ, ἀληθεύειν. sic profatus, ταῦτα εἰπὼν, παθητικῶς: sunt a me multa profata, εἰρηται μοι πολλά. profatum, ō. ἀξίωμα, ἀπόφθεγμα. 2) προλέγω, προφητεύω, μαντεύωμαι. diem, προειπεῖν τὴν ἡμέραν. Σημ. τὸ ἄ. profus, profus, ὡς καὶ τὸ profus x. t. λ. ὡς δοκεῖ εὐχρηστὰ εἶναι.

pro-fugio, ūgi, ūtum, ēre, προφεύγω, ἐκφεύγω, διαφεύγω. ex oppido, ἐκ τῆς πόλεως. a domino, δραπέτευειν ἐκ τοῦ δεσπότης. o carcere, ἀποδιδράσκειν ἐκ τοῦ δεσποτικῆς. in Britanniam, ἐκφεύγειν εἰς τὴν Βρεταννίαν. ad aliquem, καταφεύγειν πρὸς τινά. 2) aliquid, προφεύγω, ἐκφεύγω, διαφεύγω, ἀποφεύγω τι. conspectum, cōgium, ἀπεφεύγειν τὴν ὄψιν των

πολιτῶν. dominum, ἀποδιδράσκειν, ἀποφεύγειν τὸν δεσπότην.

profugium, ii, ō. (profugia) καταφυγή. ἄμφ. γρ.

profugus, a, um, (profugia) προφυγών. ἐκφυγών. domo, οἴκῳ. a proelio, ἀπὸ δρᾶς ἐκ τῆς μάχης. vincenlorum, ἐκ τῶν δεσπῶν. cogni, ἐκπεσὼν τῆς βασιλείας. profugus patriæ, ἐκπεσὼν ἐκ τῆς πατρίδος. profugus, ἄ. ὁ ἐκπεσὼν, φυγών, φεγάς. ποιητ. profugus Scythæ, ὁ πλανώμενος Σκύθης.

profundo, ἐπὶ. βαθύς.

profunditas, itas, θ. (profundus) βάθος. (κυρ. καὶ μεταφρ.) Α. τοῦ μεταφ. Lat. pro-fundo, fudi, fustum, ere, aliquid, προχέω, ἐκχέω τι. vinum, οἶνον. lacrimas, δάκρυα. Nilus ex lacu profusus, ὁ Νεῖλος ἐκ λίμνης προχεόμενος, προρρέων. lacrimae se profundunt, δάκρυα προχεῖται, ἐκχεῖται, προρρέει. 2) μεταφ. multitudine sagittarum se profundit, πληθὺς βελῶν προχεῖται, ἐκχεῖται. spiritum in scia profundere, ἐν μάχῃ ἐκπνέειν. vocem profundere, φωνὴν προϊέσθαι, προχεῖν. eo in queas profundere, ἐκχεῖσθαι εἰς ἐδυρμούς, προϊέναι ἑαυτὸν ἐπὶ ἐδυρμούς. utho au profundunt, ἐκ τῆς πόλεως προχέονται, ἐκχέονται, ἀθροῖ ἐκπίπτουσι. cauda profusa usque ad calces, οὐρά καταχεομένη μέχρι τῆς πτέρυγος. profundere iuramentum, ἐκχεῖν, προϊέσθαι τὰ πατρώα. non modo pecuniam sed etiam vitam profundo pro patria, οὐ μόνον τὰ χρήματα, ἀλλὰ καὶ τὸν βίον προίεται ὑπὲρ τῆς πατρίδος. hominis membra profunda, ὕπνες λυαί, ἐκτείνει ἡ καταβάλλει τὰ μέλη. — profusus, a, um, ἐκχευόμενος, ἐκτεταμένος, εὐρύς. 2) ἐκχευόμενος, ἐκχυτός, ἀκόλαστος, ἀναμμένος. 3) προετικός, ἄσωτος, ἀπειδίε. cui, ἀφείδης τῶν ἰδίων, προϊέμενος τὰ ἑαυτοῦ.

profundus, a, um, (pro-fundus) μέγα βάθος ἔχων, βάθος. profundum mare, τὸ ἄχανος πλάγας, ἡ βαθύτα ὁκάσσα. profundum terræ foramen, βαθύ ὄρημα γῆς. vallis profunda, βάθυ βαθύτα, κοίλη. profunda nox, βαθύτα νύξ. profundus villus, βαθύτα, δασύτα, πυκνὴ ὕψις. profunda silva, βαθύτα, πυκνὴ, δασύτα ὕλη ποιητ. profundo ruit ore, ἐκ βαθύτας πηγῆς προχεῖται. in profundum miseriarum obiectus, εἰς μεγίστην ταλαιπωρίαν ἐμπέσων. profunda mors, βαθύτα ἐρήνη, labor profundus, πόνος χελεπός, υπερβάλλων. sompnus profundus, βαθύτατος, βαθύς ὕπνος. libidines profundas, ἀπειροί, ἀπείρυνται ἡδοναί. profundus amor, διηνέκτος, προ-

fundam, ὁ. ὁ βυθός, τὸ βάθος, ἐνίσταται καὶ ἡ ἀρχὴς θάλασσα, τὸ πέλαγος, ἡ ἀχανὴς εἴτε βαθεῖα λίμνη, 2) ἀπᾶνι βαθύς, ὕψιλος, coelum, οὐρανός. 3) βυθός, καταχθόνιος. Iupiter profundus, ὁ καταχθόνιος Ζεὺς, ὁ Πλούτων.

profūsus, ἐπίρ. ἐκκεχυμένος, χύδην. 2) προετικῶς, ἀφειδῶς.

profūsus, ōnis, 0. (profundus) πρόχυσις, ἐκχυσις, 2) αὐτὴ ἡ διαρροία. 3) πρὸς αἵμα, σπατάλη. 4) ἐν ἑπιγρ. profusiones, αἱ χαλαί, σπονδαί.

profūsus, ōnis, ἄ. (profunda) ὁ προϊέμενος, σπαταλός, ἄσωτος.

profusus, a, um, ἴδ. profundo.

prō-gemmo, are, ἐκβαλόμενος ποῖω εἴτε φώω. prō-gener, eri, ἄ. ἀνὴρ ἐγγόνος.

prō-generāto, ōnis, 0. (progenere) γέννησις, γένεσις.

prō-gēnēre, are, aliquem, γεννῶ τινα.

prō-gēnēs, ei, 0. (pro-gigno) γένεσις, γενεά, γένος, αἷμα. 2) γενεά, γένος, ἐκγονος, ἐκγονοί (τέκνα, ἐγγονοί, ἀπόγονοί). se deorum progeniem esse dicebat, θεῶν ἐκγονος εἶναι ἔλεγε. progenies Iovis, τέκνον Διός. Claudia mea progenies, Κλαυδία ἡ ἐμὴ ἐκγονος, ἡ ἐμὴ ἐγγόνη, κ.τ.τ. 3) ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν ὁ γένος, τὸ γέννημα.

prō-gēnitor, ōnis, ἄ. (pro-gigno) προπάτωρ, πρόγονος, ἀρχηγέτης τοῦ γένους.

prō-gēnitrix, iōis, 0. προμήτωρ.

prō-gēnitus, a, um, ἴδ. pro-gigno.

prō-gemmo, are, ἀναθλαστών.

prō-gēre, essi, estam, ere, aliquid, ἐκφέρειν τι. οὐα, ὡς τίκεται. 2) ἐκφέρειν, ἐξαιρῶ τι. 3) προφέρω, λέγω τι. 4) ἐκφέρειν τινά (νεκρόν).

prō-gesto, are, aliquid, προκομίζω τι.

prō-gigno, gēniti, gēnitum, ere, aliquem ἢ aliquid, γεννῶ τινα ἢ τι.

prō-gnāstier, ἐπίρ. (pro-gnarus) εἰδημόνως, διαβήδην. διάφ. γρ. prognaviter.

prō-gnāto, ōnis, 0. (prognatus) γέννησις, γένεσις. Α. τοῦ μεταγ. Lat.

prō-gnātus, a, um, (pro-natus) γαγγηθεῖς, πεφυκός, γεγονός, δεός, θεός εἴτε ἐκ θεοῦ πεφυκός, γεγονός. patre Moscho, πατρός γενόμενος Μόσχου. semet prognatus, τοῦς ἐξ αὐτῶν γεγονότας, τὰ ἐκ αὐτῶν τέκνα.

arundines in palude prognatae, κάλαμοι πεφυκότες εἴτε φερόμενοι ἐν λίμνῃ. 3) ἐκγονος. Tantalus, τοῦ Ταντάλου. ex Cimbris, τῶν Κίμβρων.

Progne, ταῦτό τῷ Progne.

prognosticum, (-on), i, ὁ. προγνωστικόν.

prognostica, ātis, ὁ. πρόγραμμα.

prō-gredior, essus sum, i, (pro-gradior) προβαίνω, προέβην, προέβην.

πρόσω εἶμι. tridui viam progressus, τριῶν ἡμερῶν ἔδην προσελθών. intra teli iactum, προεἶναι ἐντὸς τοῦ εὐματός. cu amentibus progressus est, εἰς τοῦτο ἀνοίεισθαι ἔλθε. progrediente aetate, προϊούσης τῆς ἡλικίας. aetate progressus, τῇ ἡλικίᾳ προεβήκως εἴτε προσελθούτως. progredi longius, προεβήκως προεἶναι (τῷ λόγῳ). in virtute, προκόπτειν ἐν ἀρετῇ, εἰς ἀρετήν. 2) προεἶναι, (προεἶναι, ἐξείναι, ἐξείναι) ἐξέρχεται. domo, ἐκ τῆς οἰκίας. in publicum, παρῖναι, παρέρχεσθαι εἰς τὸ φανερόν. in bellum, ἐξείναι, ἐξέρχων, ἐρμᾶσθαι ἐπὶ πόλεμον. 3) εἶμι, ἐναι. alicui obviā, ἀπαντᾶν τινι.

prō-gressio, ōnis, 0. (progredior) πρόβασις, προκοπή, ἐπίδοσις. facere progressionem ad virtutem, πρὸς εἴτε ἐπὶ τὴν ἀρετὴν προκόπτειν εἴτε ἐπιδιδόναι. 2) ἐν τῇ φητορικῇ ἡ κλίμαξ.

prō-gressor, ōnis, 0. (progredior) ὁ προβαίνων. Α. τοῦ μεταγ. Lat.

prō-gressus, a, um, ἴδ. progredior.

prō-gressus, ūs, ἄ. (progredior) τὸ προβαίνειν, πρόβασις, προχώρησις, πρόβδος, μεταγ. ἡ προκοπή, ἐπίδοσις. 2) προύπαρξις.

prō-gubernātor, ōnis, ἄ. (ἀντικυβερνήτης).

prō-gymnasies, ae, ἄ. προγυμναστής.

proh! ταῦτό τῷ pro, επιφών.

prohibeo, hui, huius, ere, (pro-habeo) aliquem aliquid re καὶ ab aliqua re, ἀπέργω τινά τινας εἴτε ἀπὸ τινας, κωλύω τινά τινας. exercitum itinera, κωλύειν τὸν στρατὸν τῆς πορείας. bovem potionem, εἰργαίνειν τὸν βοῦν τοῦ ὕδατος, ἀπὸ τοῦ ὕδατος, τοῦ πίνειν. agros populationibus ἀντὶ populationes agris, ἀπείργειν λεηλασίας ἀγρῶν.

se ab injuria, ἀπέχεσθαι ἀδικίας. aliquem ekire domo, κωλύω τινά ἐξέρχεσθαι, τοῦ ἐξέρχεσθαι, μὴ ἐξέρχεσθαι τῆς οἰκίας. aliquem mori, οὐκ εἶναι ἀποθανεῖν. prohibeo ut fiat, εἴτε quominus fiat, οὐκ εἶναι γενέσθαι. dii prohibent! μὴ γένωτο! prohibere aliquem alieuius rei, ποιητικῶς ἀντὶ aliqua re, κωλύειν τινά τινας. Σημ.

prohibeo, is, it, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ prohibeam καὶ prohiberem α.τ.λ.

prō-hibitō, ōnis, 0. (prohibeo) κώλυσις. Α. σπαν.

prō-hibitor, ōnis, ἄ. (prohibeo) κωλυτής. Α. τοῦ μεταγ. Lat.

prō-hibitorius, a, um, (prohibitor) κωλυτήριος, κωλυτικός.

prō-hibitus, a, um, ἴδ. prohibeo.

prohine (pro-hine) διό.

proin, ταῦτό τῷ proinde.

proinde, (pro-unde) διό, διὰ ταῦτα, ὅθεν. 2) ἀλλοίως, κατὰ ταῦτα. proinde ac mē-

το, καθάπερ ἄλλος εἶ, proinde ac si, quae
ai, aique, ut, ὥσπερ εἶ, ὥσπερ ἄν, ὥσπερ
ἄν εἶ, proinde ac si soleant, ὥσπερ ἄν
εἶ εἰρησμένοι ἦσαν. proinde quasi per se
ipsa clara sint, ὥσπερ εἰ ταῦτα καθ' αὑτὰ
ἐνδοξα εἴη, non proinde quia natus est,
quam pro eo, quod eum nasci contigit
temporibus vitae istae, οὐχ οὕτως ἐπὶ τῇ
γένεσιν τοῦ παιδός, ὡς ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν
σὴν ἡλικίαν αὐτὸν γεγενῆσθαι.

projeo, ἐπιρ, ἐλιγώρω.

projeclitas (-itas), α, um, ἔκλυτος, ἐκβο-
λιμαίος.

projeclio, ōnis, θ. (projicio) προβολή, ἐκ-
τασις. 2) προβολή οἰκονομῆματος.

projeclio, are, (θαμιστ. τοῦ projicio) ῥίπτω.
2) προσηλακίζω τινά, καταφρονῶ τινος.

projeclorius, α, um, (projicio) ἐκρυπτικός.
Α. Ιατρική.

projeclura, ae, θ. (projicio) προβολή. Παρὰ
Βιτρούβιον 3, 5, projectura quam Graeci
vocat lapidum.

projeclus, α, um, ἴδ. projicio.

projeclus, us, ἄ. (projicio) προβολή. Μόνον
κατ' ἀφαίρε. τοῦ ἐν, ὕρνηται.

projeclio, ōis, aium, are, (pro-jacio) ali-
quid aliquid, προβάλω, παραβάλλω τι τινί.
aliquid ponam, παραβάλλω τινί ἄρτον.
ano simulacrum projectus, τῷ ἀγάλματι
προσπεσών. 2) projicere hastam, scutum,
προβάλλεσθαι δόρυ, ἀσπίδα. 3) προβάλω,
προτείνω τι. brachium projectum, βρα-
χίων προβεβλημένος, προτεταμένος. projic-
ere linguam, ἐξάγειν τὴν γλῶσσαν. sica
projecta, πέτραι προπίπτουσαι, προέχου-
σαι, προβλήτες, venit projectior, κοιλία
προπίπτουσα. Συγκεκριμένος projectum,
οὐ ἢ προβολή, τὸ προσχερὲς τῆς οἰκίας μέ-
ρος, projicere pedem, προτείνω, προβαί-
νειν τὸν πόδα, προβαίνειν τῷ ποδί. μεταφ.
projectus ad libidinum, προσηλακῶς πρὸς ἡ-
δονήν. projecta libido, προέχουσα, ἐξέ-
χουσα, υπερβάλλουσα τόλμη. 4) ἐκβάλλω
τινὰ ἢ τι. ab urbe, τὴν πόλιν, ἐκ τῆς
πόλεως. projectus ab audis nauta, ναυτης
ὅπερ τῶν κυμάτων ἐκπεσὼν εἴτε ἐξοικέλας
εἰς τὴν γῆν. projectus, ἄ. δ' ἐκκληθεὶς,
ἐκπεσὼν, πυγάζει. projicere aliquem in in-
kulam, ἐκβάλλειν, ἐκτοπίζειν τινά εἰς νῆ-
σον. projicere ruorum, ἀπειθίζεσθαι παῖδα.
5) ῥίπτω τι, arripo, ῥίπτειν τὰ ὅπλα. aliquid
in ignem, ῥίπτειν τι εἰς τὸ πῦρ. na-
ex navi, ῥίπτειν, ῥίπτειν αὐτὸν ἐκ τῆς
νεώς, se in forum, τρέχειν εἰς τὴν ἀγο-
ράν. se ad pedes allicium, προσπίπτειν
τινί. cadavera projecta, νεκροὶ ἐβρίμμενοι.

projicere nullus, καταβάλλειν τοὺς ὀφθαλ-
μούς. verba, ῥίπτειν λόγον. in miseria

projici, ταλαιπωρία περιπίπτειν. lacrimas
projicere, προεἶν, ἐκχεῖν δάκρυα. 6) ἀ-
ποβάλλω τινὰ ἢ τι, καταφρονῶ τινος, se
projicere, ἀποβάλλειν, ταπεινῶν αὐτόν,
projectus, φαῖλος, ταπεινός. 7) σπᾶν, ἀ-
ναβάλλεσθαι, ὑπερβίβεσθαι τι.

pro-labor, reus eum, i, πρόσω ἐλίσσασθαι,
μεταφ. longius prolabi, εἰς μακρότερον
λόγον ἐξοκᾶλλειν. 2) παρολισθαίνω, κατο-
λισθαίνω, καταπίπτω. ex equo, ἀπὸ τοῦ
ἵππου καταπίπτειν, καταρρεῖν. in fora-
mentum, εἰς τρήμα καταπίπτειν. prolapsa
Pergama, τὰ πεπρωκότα, καταπεπτωκότα,
καταρρέοντα Πέργαμα. 3) ἐξολισθαίνω, ἰ-
ξοκᾶλλω, καταφέρομαι. in aliquid dode-
us, εἰς αἰσχρὸν τι καταπίπτειν, καταφ-
ρεσθαι. prolapsa est juvenia, ἐξώκειλεν
ἡ νεολαία, in misericordiam, προάγεσθαι,
καταφέρεσθαι, φέρεσθαι εἰς εὐσείας. cupid-
itate, ὑπὸ ἐπιθυμίᾳ σφάλλεσθαι.

prolapsio, ōnis, θ. (pro-labor) ὀλισθησις,
ὀλισθημα. 2) κατάπτωσις, ῥεψις.

prolapsus, α, um, ἴδ. prolabor.

prolatio, ōis, θ. (pro-lato) ἀναβολή, ὑ-
πέρεσις. ἁμφ. γρ.

prolatio, ōis, u. (pro-fero) προφορά. 2)
προαγωγή, ἀπένεσις, ἐκτασις. 3) παρήλυ-
σις, ἀναβολή, ὑπέρεσις.

pro-lato, avi, aium, are, (πιτατ. τοῦ pro-
ferre) aliquid, προάγω, εὐρύνω, αὔξανω τι.
2) μηχανών, παρέλκω, ἀναβάλλομαι, ὑπερ-
τίθημαι τι.

pro-latus, us, ἄ. (pro-fero) τὸ προσφέρειν,
ἐκφέρειν.

pro-latus, α, um, ἴδ. pro-fero.

proleclivilis, e, (prolicio) θαλκτῆριος. ἁμφ.
γρ.

proleclio, avi, aium, are, (θαμιστ. τοῦ pro-
licio) aliquid, ἐπάγωμαι, ὀλέγω, δελεάζω
τινὰ. 2) προκαλοῦμαι τινά.

pro-leclia, i, ἄ. ἐν Επιγρ. δ' ἀντὶ τοῦ le-
gatus, ὅπερ ἴδω.

proleclia, is, θ. προλήψις.

proles, is, θ. (pro-oles, olesco ἢ aleo) ὁ ἢ
ἐκγονος, γένος, γενεά, (τέκνον, τέκνα, ἑγ-
γονος, ἀπόγονος, κ.τ.τ.) 2) νεολαία, νέος.
3) ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν ὁ γένος. 4) παρὰ
νεωτέρους' οἱ ἔργαι, τὰ αἰδοῦ.

proleclarius, α, um, (pro-las) χυδαῖος, κοι-
νός. 2) proleclari, διακονοῦντο οἱ τῆς ἐκτῆς
κλάσεως εἰτε συμφορίας τῶν Ῥωμαίων πε-
λιτῶν, οἱ σφιδὸν ἄποροι, καὶ μόνῃ τῇ τε-
κνογονίᾳ τὴν πόλιν αὔξοντες. ἴδε Gel. N.
A. XVI, 10.

pro-lento, are, aliquid, ἐκωάζω τινά.

pro-litu, are, παρὰ Πλινίον ταῦτ' ἐπὶ libo.

pro-litus, epi, era, παρέρω, προέρωμαι.

pro-litio, ere, (pro-lacio) ἀλλοτρίω, ἐπάγω-

μαι, ἐφέλωμαι τινα. aliquid, προκαλείσθαι, εκκαλεῖσθαι τι.
 †pro-limen, luis, ου. δ. πρό τοῦ οὐδοῦ γῶρος.
 proliquisus, a, um, (liquus) διῶλισθεις.
 proliquo, ταῦτο τῷ proliceo.
 prolixus, ἐπὶ (prolixus) ἐκτενῶς, διαψιλῶς, ἀφθόνως. 2) ἐκτενῶς, προθύμως, φιλοφρονῶς, ἀσμένως.
 prolixitas, atis, θ. (prolixus) μακρότης, μήκος. 2) ἀπόστασις, τὸ διεξοδικόν.
 *prolixitudo, inis, θ. ταῦτο τῷ prolixitas.
 *prolixo, are, aliquid, ἀποστίνω, μακύνω τι.
 prolixus, a, um, (pro-luxus) ἐκτενής, εὐμήκης, περιμήκης, μακρός. 2) μακρός, διεξοδικός. 3) ἐκτενής, προθύμος, φιλόφρων. 4) ἐκτενής, ἀφθονός, διαψιλής. 5) ἐκτενής, σφοδρός. 6) εὐτυχής, καλῶς χωρῶν. cetera proluxa sunt, τὰ λοιπὰ καλῶς χωρεῖ, προχωρεῖ.
 proloquutor, ταῦτο τῷ proloquutor.
 prologium, i, ου. ταῦτο τῷ prologus.
 prologus, i, α. πρόλογος. 2) ὁ προλογίζων ἐν τῇ σκηνῇ.
 prologo, are, aliquid, μακύνω τι. ἄμφ. γρ.
 proloquium, i, ου. (proloquo) ἀξιωμα, πρότασις.
 pro-loquor, cūsus (quūsus) sum, i, aliquid, προλέγω, προειπεῖν, ἀποφθέγγομαι, ἀποφαινόμεαι, λέγω τι. 2) προλογίζω. 3) προλέγω, προειπεῖν, μαυτεύομαι.
 *proloquutor, oris, α. (proloquo) ῥήτωρ, συνήγορος.
 prolubido, inis, θ. ταῦτο τῷ prolubium.
 prolubium, i, ου. (pro-lubei) ἐπιθυμία, ὀρεξίς. 2) ἡδονή.
 *pro-lucēo, ere, προφαίνω. ἄμφ. γρ.
 pro-ludo, si, sum, ere, προγυμνάζομαι.
 pro-lūo, ūi, ūtum, ere, aliquid, ἀποκλύζω. κατακλύζω, ὅσῃ τι ἢ κλυσιμὸς ἀποσπῶ τι. μεταφ. κατανακλίσκειν, λαφύσσειν τι. 2) ἐκκλύζω τι. ventrem, κλύζειν, λύνει τὴν κοιλίαν. 3) κλύζω, βρέγω τι. vino se proluere, εἰνὼν βρέχεσθαι, βαπτίζεσθαι, εἰνὼν πολλὴν πίνειν.
 prolusio, onis, θ. (pro-ludo) προγυμνασία.
 prolusio, a, um, ἡ. proluo.
 prolusio, ei, θ. (proluo) ἀπόκλυσις, κατακλυσμός. 2) ἔκκρισις.
 *prolūyio, onis, θ. (proluo) ἀπόκλυσις.
 prolūvium, ii, ου. (proluo) λαφυγμός, ἀσπερία.
 prolūyiae, arum, α. προλύται, οἱ πενταετίαν ἔλκον τῶν νομικῶν μαθημάτων διακούσαντες καὶ ἀπολυθέντες.
 pro-māgister, iri, α. ἐν ἑπιγρ. δ. ἀντὶ τοῦ magister, ὅπερ ἰδί.
 promāgisterium, ii, θ. τιμή, ἀξία τοῦ promāgister. ἑπιγρ.

promāgistratus, ūs, α. διεκίχσεις, ἔργα τοῦ promāgister. ἑπιγρ.
 pro-māteriāra, ae, θ. ἀδελφὴ προμάμηρος.
 pro-mercālia, e, ὠνιες, ὠνητός.
 promercedum, i, ου. ἐμπολή, ἐμπορία. Α. τοῦ μεταγ. λατ.
 pro-mēreo, ūi, ūtum, ere, καὶ promereor, ūtus sum, eri, aliquid, ἀξίως τινος εἰμι εἴτε γίγνομαι. promerui poenam, ἄξιος τιμωρίας εἰμι. proinde ut tu meritis es, καθάπερ ἄξιος εἰ, bene de multis promerere, πολλοῖς ἄξιος γίγνομαι, πολλοῖς πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίος γίγνομαι, πολλοῦ εὐεργετοῦ, amorem, ἄξιος ἔρωτος γίγνομαι, ἀγάπην κτῶμαι. promeritum, ου. ἡ ἀξία εὐεργεσία, τὸ εὐεργέτημα, male promeritum, ου. ἡ κακοποιία, τὸ ἀμάρτημα, πλημμέλημα. 2) aliquem, προσάγομαι, ἀνακτῶμαι τινα. socius, τοὺς συμμάχους. voluntatem omnium, τὴν εὐνοίαν πάντων.
 promeritum, ἡ. promerere.
 Promethēus, a, um, Προμηθεύς.
 Promethēus, ei, καὶ eos, α. Προμηθεύς.
 Promethides, ae, α. Προμηθεΐδης.
 pro-nīco, are, ἀναίσσω, ἐξαίσσω, ἀνατέλλω, ἀναθλάστανω, προφαίνομαι.
 prominenter, ἐπὶ ῥ. ὀρθῶς.
 prominentia, ae, θ. (promineo) προβολή, προσή, ἐξοχή.
 pro-nīco, ūi, ere, προέχω, ἐξέχω. oculus prominens, ἐσθλαμὸς προπαγής. promineus, ου. τὸ προσεγής, ἡ προσή. 2) προκύπτω, ἀνακύπτω.
 *pro-nīno, are, aliquem, κτελούσμαι ἐλαύνω τινα.
 promitūtilis, a, um, (ὅπακος, τοῦ promitens) μικρὸν τι προσέχων εἴτε ἐξέχων. Α. τοῦ μεταγ. λατ.
 promiscum, ἐπὶ. ταῦτο τῷ promiscue.
 promiscue, ἐπὶ. ταῦτο τῷ promiscue.
 pro-miscēo, ere, aliquid, συμμίσγωμι τι.
 promiscue, ἐπὶ. ἐπιμῆς, ἀδιαφόρος, ἀδιακρίτως, εὐρδην. 2) σύμμιγξα, κοινή.
 promiscuus, a, um, σπᾶν, ἀντὶ τοῦ promiscuus.
 promiscuus, a, um, (promiscuo) συμμιγής, σύμμιγτος, ἐπίκοινος, κοινός. promiscuius corpiis, παντοδαπαῖς χορηγήσεις. promiscua connubia, ἐπικοινωνοὶ γάμοι, ἐπιγαμία. consulatui promiscuum patribus et plebi facere, τὴν ὑπατείαν ἐπικοινωνεῖν εἴτε κοινὴν τῇ τε βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ ποιεῖν. ἐν τῇ γραμμ. promiscuum nomen, τὸ ἐπικοινωνον ὄνομα. in promiscuo, κοινῇ. 2) ἀδιάφορος, ἀδιακρίτος.
 promissio, onis, θ. (promitto) ὁπόσχεσις, ἐπαγγελία.

promissive, ἐπὶ ὑποσχετικῶς, ἐπαγγελτικῶς. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

promissivus, a, um, (promitto) modus esse tempus, ὁ τῆς ὑποσχέσεως χρόνος, ὁ μέλλων. Α. Πραγματικῶς.

promissor, oris, a. (promitto) ὁ ὑποσχευόμενος ἢ ὑποσχόμενος.

promissus, a, um, ἴδ. promitto.

promissus, us, a. (promitto) ὑπόσχεσις, ἐπαγγελία.

pro-mitto, īsi, issum, ēre, aliquid, ἀνέχεμαι, καθίημι τι. capillum ei barbam, ἀναίρημι τῷ κόμην καὶ πώγωνα, κομᾶν καὶ πώγωνορα, sonus promittitur, ἡ φωνὴ ἀκούεται, μηχανέται. ventor promissus, κοιλία προπίπτουσα. 2) προπέμπω, παραπέμπω τινα. 3) ἰσχυρίζομαι, λέγω, φράσσω τι. 4) ὑποσχευομαι, ἐπαγγέλλομαι τι. facit ea, quae promisi, ποιεῖ ἃ ὑπέσχετο.

Promitto de re, ὑπόσχεσιν ποιεῖμαι περί τινος. ei promisi dolium vini dare esse me datum esse, ὑποσχόμενός τινος πίνειν αὐτὸν δώσειν. domum domi promitto, ὑποσχευομαι εἶς εὐχόμενός τῳ διττῇ (ἀναθήσειν) ναόν. bene promitto, καλῶς ὑποσχεσέαις ποιεῖμαι, καλᾶ ἐπαγγέλλομαι. eo oratorem promittit, ῥήτωρα ἕσσεσθαι ὑποσχεσέαις. ad eonem alicui promitto, ὑποσχευομαι διεπνῆσαι παρὰ τινι. promittere damni infecti, (ὕπον. causa, nominis, κ.τ.τ.) ἀναδέχεσθαι τὴν οὐκ αἰσθημένην βλάβην. promissum, οὗ ἡ ὑπόσχεσις, ἐπαγγελία. promissa facit, ἃ ὑπέσχετο ποιεῖ. solvere promissa, ἀποδιδόναι τὰς ὑποσχέσεις. 5) σπαν. προλέγω, σημαίνω, μαντεύομαι τι.

pro-mo, mpsi, mptum, (mai, ium) ēre, (pro-mo) aliquid, ἔξαιρώ, ἐκφέρω, προχειρίζομαι τι. totum e pharetra, ἐξαιρεῖν βέλος ἐκ φαρέτρας. vinum dollo, ταμνεῖν, ταμνεῖσθαι οἶνον ἐκ πίθου. senectus alicui ex avaritia pecuniam promit, ἡ σύγκλητος τινι ἐκ τοῦ ταμνίου ἀργύριον προχειρίζεται. vitas eo promunt, οἱ ἄμπελοι βλαστὸν ἐκβάλλουσι. eo promero, ἐξέρχομαι. 2) προφέρω, δεῖκνυμι τι. aliquid in medium, προφέρειν τι εἰς τὸ μέσον. sententiam suam, ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην. iura clientis, ἐξηγεῖσθαι τὰ δίκαια τῷ πελάτῳ. rerum ordinem, διεξέρχεσθαι τὴν τῶν πραγμάτων τάξιν. promere vulgo epigrammata, ἐπιγράμματα εἰς τὸ φῶς ἐκφέρειν, ἐκδιδόναι, ἐκβάλλειν. — promptus εἶτε

promptus, a, um, ἐπιθετικῶς ᾧ πρόδηλος, φανερός. 2) δῆλος. 3) πρόχειρος, ἑτοιμος, ἰσχυρὸς promptum habeo, aliquid mihi promptum est, πρόχειρον εἶτε ἑτοιμὸν ἔχω τι, πρόχειρόν ἐστι μοι τι. 3) πρόχειρος, πρόθυμος. ad bellum gerendum, ἀπαλ. belli,

πρόχειρος πολέμῳ, πρόθυμος πρὸς πόλεμον. in armis, πρόχειρος, πρόθυμος εἰς ἀλπίδα. seditioni, ἀντὶ τοῦ ad seditionem, πρὸς στάσεις. promptus ingenio, ἱκανός, μακρὸς, εὐφυής, εὐγλωττος, εὐχερής, ἑυαγρός, ἀνδρείος. 4) πρόχειρος, εὐχερής, ῥαδῖος.

pro-moneo, ēre, aliquem, προμνησκω, ὑπομνησκω τινα.

promonitorium, i, a. ἀδοκίμος γραφή ἀντὶ promuniūrium, ἕπερ ἰδί.

promotio, ōnis, ō. (promoveo) προαγωγή, προβίθαις. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

promptus, a, um, ἴδ. promoveo.

promptus, us, a. (promoveo) προαγωγή, προβιθασμός.

pro-moveo, ōni, ōtum, ēre, aliquem ἢ aliquid, προκινῶ, προάγω, προβιάζω τινα ἢ τι. e saxa vestibulis, προκινῶ πέτρας μοχλοῖς. exercitum in locum, προκινῶ, προάγειν τὸ στρατεύμα εἰς τόπον. impetium, προάγειν, αὐθάνειν τὴν ἐπιχειρήσαν. moenia, αὐθάνειν τὸν κύκλον τῆς πόλεως.

aliquem in ampliore gradum, προβιάζειν, προάγειν τινα εἰς μεῖζονα τιμὴν. pedem iccliniū, προβαίνειν τῷ ποδὶ ἔξω τοῦ δωματίου. non promota, ἡ προβιθκυία νόξ. 2) aliquid, ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθημαι τι. 3) προβιάζω, προκίπτω, προχωρῶ. nihil promoveo, οὐδὲν προβιάζεις, οὐδὲν προκίπτεις. promoveo in studiū, προκίπτω ἐν σπουδῇ τινι. 4) παρὰ τὸς φιλοσόφους: promota, orum, οὗ. τὰ προσηγμένα, ἃ ἀδιάφορα ὄντα ἐκλεγόμενα κατὰ προηγούμενον λόγον.

promitarius, i, ταῦτὲ τῷ promitarius.

promit εἶτε prompto, ἐπὶ. προχειρῶς, πρόθυμῶς, ἑτοιμῶς. 2) προχειρῶς, εὐχερῶς, ῥαδῖως.

promptum, ἐπὶ. ταῦτὲ τῷ promptu.

prompto εἶτε prompto, ago, (θαμῶς. τοῦ prompto) aliquid, προχειρίζομαι, ταμνεῖν, ταμνεῖσθαι τι. ἁλαῦτος.

promptuarius, εἶτε promptuarius, a, um, (promptus) ταμνευτικός. cella promptuaria, ὁ εἶτε promptuarium, οὗ. τὸ ταμνεῖον, ἡ ἀποθήκη.

promptulus, a, um, (ὀποκορ. τοῦ promptus) πρόχειρος, ἑτοιμος.

promptus εἶτε promptus, a, um, ἴδ. prompto.

promptus εἶτε promptus, us, a. (prompto) ἡ χρηστος. ἐκ τοῦτον δ' εὐχρηστος τὸ ἰσ prompto caso, ἐν τῷ φανερῷ εἶναι, πρόδηλον, δῆλον, πρῆφαν ἵνα. aliquid in promptu habere εἶτε gorere, ἐν τῷ φανερῷ ἔχειν τι, δηλοῦν, δεῖκνυμι τι. 2) in promptu case, πρόχειρον, ἑτοιμὸν εἶναι. dico, quae mihi sunt in promptu, λέγω, ἃ πρόχειρα

μοί ἐστιν, ἢ πρόχειρα ἔχω. 3) in promissio, πρόχειρον, εὐγερῶ, ῥάδιον εἶναι.
 prō-mulceo, īsi, īsum, ēre, aliquid, ψήζω
 τι πρὸς τὰ ἐμπροσθεν.
 prōmulgāto, ōis, ō. (promulgo) πρόθεσις,
 ἔκθεσις νόμου πρὸ τῆς κυρώσεως.
 *prōmulgator, ōis, ā. (promulgo) ὁ δημο-
 σιῶν, δηλῶν τι.
 prōmulgo, avi, atum, are, (ἐκ τοῦ pro καὶ
 vulgo, ἢ ἐκ τοῦ pro καὶ mulgo, ἐν τῇ ση-
 μασίᾳ τοῦ προσσηγνύναι) aliquid, προστί-
 θημι, ἐκτίθημι τι. legem, νόμον πρὸ τῆς
 κυρώσεως. 2) δημοσιῶ, δηλῶ τι.
 prōmulsidāre, is, καὶ promulsidārium, ii,
 ō. ὑπόθεμα.
 prōmulsis, īdis, ō. (pro-mulsum) τὰ πρό-
 δειπνα.
 prōmulsus, a, um, ἴδ. promulceo.
 prōnuntiārium, ii, ō. (pronuncio) ἀκρωτή-
 ριον, ἄκρᾱ. 2) ἀκρόρεια.
 prōnus, a, um, (promō) σπαν. ταμειυτι-
 κός, cella proma, τὸ ταμείον. 2) συνήθως
 pronus, i, ā. ὁ ταμίας, ταμιοῦχος. pro-
 nus librorum, ὁ βιβλιοφύλαξ.
 prō-nūtiūs, a, um, προδανειζόμενος, (προ-
 λαμβάνόμενος ἢ προδιδόμενος).
 prō-nūos, i, ā. πρόναος.
 prō-nūto, are, πρόσω νήχεται. Α. τοῦ μετ.
 Λατ.
 prō-nūus, a, um, ἴδ. pronō. 2) τὰντὸ τῷ
 prognatus.
 prōno, ἐπὶ prō. (pronus) κυπτώς, κυρτῶς. prō-
 nūus, προπετέστερον. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 prō-necio, ēre, aliquid, μεταφ. μὴκύνω τι.
 prō-nēros, ōis, ā. υἱὸς ἐγγόνου, (τρίτος
 ἀπύγονος), προέγγονος παρ' Ἀρμενοπούλων.
 prōnēptis, is, ō. ἢ ἀπύγονος.
 prōnis, e, σπάν. ἀντὶ τοῦ pronus.
 prōnitas, ātis, ō. (pronus) προπέτεια, κα-
 τωφέρεια.
 prōno, avi, atum, are, (pronus) aliquid ἢ
 aliquid, προκλίνω τινὰ ἢ τι.
 prōnnaa, an, ō. πρὸνεια.
 prō-nōmen, īnis, ō. ἀντωνυμία.
 prōnōnūālis, e, (pronomen) ἀντωνυμικός.
 prō-nōmīōdūo, ōis, ὁ ἀντωνομασία.
 prōnūba, ἴδ. pronubus.
 *prō-nūbo, are, aliquid, προμνῶμαι, προμνη-
 στερόμαι τινα.
 prōnūbus, a, um, (pro-nubo) γαμήλιος, γα-
 μικός. Juno Pronuba, ἡ Γαμήλια, Τελεία,
 Ζωγία (βρ. 2) pronuba, an, ō. ἡ νυμφα-
 γωγίς, νυμφοστέλος, παράνυμφος. 3) προ-
 μνήστρια, προμνηστρίς.
 prō-nūmēro, are, aliquid, ἀριθμῶ, ἀποδι-
 δωμί τι. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 prō-nūntiābilis, e, (pronuntio) ἀποφαντικός.
 prōnūntiāto, ōis, ō. (pronuntio) ἀπόφασις.

σις. 2) κήρυξις. 3) ἐρμηνεία. 4) ἀπαγγέ-
 λια, ἐκφωνήσις, προφορά, ὑπόκρισις (λό-
 γου ἢ δημηγορίας).
 prōnūntiātivus, a, um, (pronuntio) modus,
 ἡ ὁριστικὴ ἐγκλίσις.
 prōnūntiātor, ōis, ā. (pronuntio) δέκφωνων
 εἶτε ἀπαγγέλλων τι. 2) ἐρμηνεύς, κήρυξ.
 prōnūntiātum, i, ō. ἴδ. pronuntio.
 prōnūntiātus, ūs, ā. (pronuntio) προφορά,
 ἀπαγγελία.
 prō-nūntio εἶτε pronuntio, avi, atum, are,
 aliquid, ἀνακηρύττω, κηρύττω, ἀναγο-
 ρεύω, ἀνειπεῖν, προλέγω, προειπεῖν τι.
 praemia militi, ἀδολα κηρύττειν εἶτε προει-
 πεῖν τοῖς στρατιώταις. proclium in poste-
 rum diem, προειπεῖν μάχην εἰς τὴν ὑστε-
 ραίαν. pronuntiare jubet, ut procul telā
 conjicerent, ἐκέλευσε προειπεῖν αὐτοῖς
 πόρρωθεν τὰ βέλη ἀφίεσθαι. pronuntianū,
 se eoenatarum, προειπεν ὡς δειπνήσοι.
 pronuntiare victorum nomina, ἀναγορεύειν,
 ἀνειπεῖν, κηρύττειν τὰ τῶν νικητῶν ὀνό-
 ματα. aliquid praetorem, ἀναγορεύειν,
 ἀποδεικνύναι τινὰ στρατηγόν. 2) ἐξαγγέ-
 λω, διηγούμεναι τι. 3) προφέρειν, ἀπαγγέλλω
 τι, multa memoriter, πολλὰ ἀπὸ μνήμης
 εἰπεῖν, ἀποστομίζειν. in scena pronuntia-
 re, ἐπὶ σκηνῆς ὑποκρίνεσθαι. 4) ἐπαγγέ-
 λωμαι, ὑπισχνόμεναι. aliquid aliquid, τινὲ τι.
 5) ἀποφαίνεσθαι. sententiam, ἀποφαίνεσθαι
 τὴν γνώμην, ποιεῖσθαι τὴν διάγνωσιν εἶτε
 ἀπόφασιν. de re, περί τινας. de Philodamo
 pronuntiat amplius, ἀποφαίνονται (ὁ
 κριταὶ) σκεπτικῶς εἶναι περὶ τοῦ Φιλο-
 δάμου. — pronuntiatum, ō. ἡ ἀπόφασις,
 ἀπόφασις, τὸ ἐξίωμα.
 *prō-nūper, ἐπὶ prō. οὐ πολλοῦ χρόνου,
 ἔναγχος.
 prō-nūus, ūs, ō. γυνὴ ἐγγόνου.
 prōnus, a, um, (pro) πρανής. pronus cadō,
 πρανὴς εἶτε ἐπὶ τὸ στήθος-πίπτω. pronus
 cubitus, ἡ πρανὴς κατάκλισις, τὰ ἐπὶ τοῦ
 στήθους κείσθαι. pronus calix, ἀνατετραμ-
 μένη κύλιξ. senex pronus in baculum, γέ-
 ρων προκύπων εἶτε κύπτων εἰς τὴν βα-
 κτηρίαν. illex pronus, πρίνος προνέουσα. 2)
 πρανής, κατωφέρης, κατωφέρης, κατάντης,
 ἐπικλινής. via pronā, πρανής, κατωφέρης
 ὁδός. amnis pronus, ποταμὸς κατωφερόμε-
 νος. campus pronus ad orientem, πεδῖον
 ἐπικεκλιμένον πρὸς ἀνατολὰς. urbs pronā
 in pulvere, πόλις ἐπικλινὴς πρὸς τὰ ἔλ-
 περ pronum, per pronā, κατὰ τοῦ πρανοῦς-
 sidera pronā, τὰ κατωφερόμενα, κατωφε-
 ρῇ, κλίνοντα ἀστρα. proni menses, οἱ κατω-
 φερόμενοι, ταχέως παρορχόμενοι μῆνες. in
 aliquid, πρὸς τινα. 4) πύργος, ῥάδιος.
 pronum est iudicium, ῥάδιον εἶτε ποιεῖν ἢ

prorum periculum, ἴσχατος, δεινός κινδυνός.
 prōemior, ari, προεμιάζομαι.
 prōemiam, i, οὐ. προεμίαν.
 prōpāgatio, ōis, θ. (propago) καταμύσχευσις, ἀποφυεῖς. 2) ἐπαύξεισις, ἔκτασις.
 prōpāgator, ōis, ἄ. ὁ ἐπαυξάνων. 2) ὁ μολύνων τι.
 prōpāges, is, θ. (propago) ἀποφυεῖς. μεταφ. γένος, ἀπείγοντι.
 prōpāgino, are, (propago) aliquid, ἀποφυεῖν, καταμύσχευω τι.
 *prōpagmen, iuis, οὐ. (propago) ἐπαύξεισις.
 prōpāgo, avi, atum, are, (pro-pago, pangō) aliquid, καταμύσχευω, μύσχευω, ἀποφυεῖν τι. arborum, vitum, δένδρον, ἀμπέλων. 2) genus, prolom, η. τ. γένος ἢ ἑμᾶτος γεννῶν, γένος εἴτε ἐγγενὲς καταλείπω. Brutus stirpem in quingentesimam annum prōpāgavit, ὁ Βρούτος παῖδας παῖδων εἴτε ἐκ γόνους κατέλιπεν εἰς τὸ πεντακοσιοστὸν ἔτος. μεταφ. aliquid posteritati, καταλείπειν εἴτε παραδίδουσι τοῖς ἐπιγιγνομένοις. multa saecula reipublicae prōpāgare, σώζειν τὴν πολιτείαν ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας. 3) ἐπαυξάνω, αὐξάνω, ἐκτείνω τι.
 prōpāgo, iuis, θ. (pro-pango) μύσχευσις, ἀποφυεῖς. 2) μύσχος, κλάδος, κλήμα. 3) ἔκγονος, γένος, γενιά, γένος.
 prōpalam, epīr. ἂν τῷ φανερῷ, εἰς τὸ φανερόν. aliquid prōpalam sit, ὄφλον εἴτε φανερόν γίγνεται τι.
 prōpalo, avi, atum, are, (propalam) aliquid, φανερόν, φανερόν ποιεῖ τι. Α. τοῦ μετ. Δετ.
 prō-pando, andi, ansum καὶ ansum, ūre, aliquid, ἀναπετάννυμι, ἐκπετάννυμι τι.
 prōpansus καὶ prōpassus, a, um, ἔδ. prōpando.
 prō-pātor, ōis, ἄ. προπάτωρ.
 prō-pātūus, i, ἄ. ἀδελφὸς προπάππου.
 prō-pātūus, a, um, ἀναπεπταμένοις, ὑπαίθερος, in prōpato καὶ ἀπλῶς prōpato, ἐν ὑπαίθερ, in prōpato domas εἴτε acdium, ἐν τοῖς τῆς οἰκίας ὑπαίθερσι, ἐν τῇ ἀύλῃ. 2) in prōpato, ἐν τῷ φανερῷ, ἐν τῷ κοινῷ.
 prōpe, epīr. καὶ πρόθ. (ἔστι δὲ κυρίως εὐδότερον ἐπιλείπου ἀχρήστου, τοῦ prōpis) ἐγγύς, ἐγγύθεν, πλησίον. inuicem aliquem, ἐγγύθεν προσδέσπειν τινά. hic prōpe, πλησίον που ἐνταῦθα. accedere prōpe ad aliquid, ἐγγύς τινος προσέρχεται εἴτε γίγνησθαι. prōpe est, ὁ χρόνος ἐγγύς ἐστι. prōpis, ἐγγύτερον, ἐγγύτερον, πλησιαιτέρον. proxius, ἐγγύτατα, ἐγγυτάτω, πλησιαιτάτα. prōpe erat, ut sinistram cornu rolleretur, τὸ ἀριστερόν κέρα πρὸς αὐτὸ μίτρον

ἐπράπη, παρ' ὀλίγον ἤλθε τοῦ τραπῆναι. prōpius nihil est factum quam ut occideretur, παρ' οὐδὲν ἤλθεν ἀναιρεθῆναι. prōpe funeratus arboris ictu, παρ' ὀλίγον νεκρωθεὶς τῇ τοῦ δένδρου πληγῇ. prōpe auge quodam genere, σχεδὸν νέμει τινὲ γίνεσθαι. prōpe annos nonaginta patris, ἐγγύς ἐκτείνοντα ἔτη γεγονός, ἐγγύς τῶν ἐκτείνοντα ὢν. 2) prōximo, πρὸ ὀλίγου, πρώην, τελευταίον δὲ. εἴθ' ἔτι καὶ μετ' ὀλίγον. 3) a re, rem καὶ alicui rei, ἐγγύς, πλησίον τινός, πρὸς τινι. prōpe a Sicilia, ἐγγύς τῆς Σικελίας. prōpe oppidum, ἐγγύς τῆς πόλεως, πρὸς τῇ πόλει. prōpis mare, ἐγγύτερον τῆς θαλάσσης. res est prōpe moliam, τὸ πρᾶγμα ἐγγύς φόβου ἐστὶ. prōpe secessionem res venit, τὰ πρᾶγματα ἐγγύς στάσεως ἐγένετο. prōximo morem Romanum, παραπλησιαστάτα, ὁμοιότατα τῷ Ῥωμαϊκῷ ἔθει.
 prōpēdiem, epīr. (prōpe-liem) μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ἐν βραχεί, τάχα.
 prō-pello, pūli, posum, ere, aliquid, προωθῶ τι. ventus nubes propellit, ἄνεμος προωθεί τὰ νέφη. nātem in alium, ἀνάγειν νέαν (εἰς τὸ πάλαιος), onem in rabulum, ἐλαύνειν πρόβατα εἰς τὴν νομήν. aliquem ad mortium, προάγειν τινά εἰς θάνατον. 2) ἀποθῶν, ἐξωθῶ τινα, equites, ἐξωθεῖν ἱππεῖς. hostem a castris, ἀποθῶν, ἀποκρούειν πολέμιον ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. 3) καταβάλλω τι. muros, τείχη. 4) προίημι, ἀρίημι, βάλλω τι. hastam, δόρυ.
 prōpēmōdo, epīr. Τόπος σπανιότερος τοῦ prōpēmōdum.
 prōpēmōdum, epīr. (prōpe-mōdum) σχεδόν, σχεδόν τι, παρ' ὀλίγον, παραμικρόν, ὀλίγου δεῖν.
 prōpēpticou, i, οὐ. (προπτεπτικόν ποιήμα).
 prō-pendēo, ndi, nsam, ere, προκρέμαμαι, κρέμαμαι, προπέπτω. 2) ἐπιβέβηκα, βέπω. 3) in aliquem, προθυμῶ τινι εἶμι, προθυμούμαι τινι. — prōpēnsus, a, um, προκρεμάμενος, κρεμάμενος. 2) ῥοπήν ἔχων, βαρύν, ἀμβριύχ. 3) ad aliquid, ἐπιβέβηκα, βέπων, προπέτης, καταφερόν ἐπὶ τι. ad misericordiam, ad volūptatem, ἐπὶ τὸ ἔλεος, ἐπὶ τὰς ἡδονάς. in aliquem εἴτε alicui, προθυμῶ τινι εἴτε πρὸς τινα. prōpēnsus animus, ἡ προθυμία.
 prōpēnde, ere, spēn, ἀντὶ τοῦ prōpēndeo, prōpēndūus, a, um, προκρεμάμενος, κρεμάμενος.
 prōpēnsa, epīr. (prōpēndeo) ἐπιβέβηκα, προθύμως.
 *prōpēnsio, ōis, θ. (prōpēndeo) ἐπιβέβηκα, προθυμία.

propensus, α, um, ἴδ. propendeo.

†propensibilis, ε, (propere) ἐπισπερχής, ταχύς.

propensanter, ἐπίρ. (propere) ἐπισπερχώς, ταχέως.

propensatim, ae, θ. ἐπειξίς, σπουδή, κατάσπυσις. Α. σπ.

propensatim, ἐπίρ. ἐπισπερχώς, κατεσπασμένως. Α. σπ.

propensatim, ois, θ. (propere) ἐπειξίς, κατάσπυσις.

propensato, ἐπίρ. παρὰ Τακίτω ταῦτά τῷ properatim.

propere, ἐπίρ. ἐπισπερχώς, κατεσπασμένως, ταχέως, σπουδῇ.

*propereus, edis, (properus-pes) ταχύπους, ὠκύπους.

propereiter, ἐπίρ. Τύπος σπανιώτερος τοῦ prope.

propere, avi, atum, are, (properus) aliquid, κατασπύδω, ἐπισπέρχω, σπύδω, ἐπείγομαι τι. 2) οὐ. κατασπύδειν, σπέρχασθαι, ἐπείγασθαι, σπύδειν. Romam, εἰς τὴν Ῥώμην. abire, ἐπείγομαι, σπύδω, ἀπέναι. properato opus est, ἐπείξεως εἴτε σπουδῆς δεῖ.

Propertius, ii, d. Προπέρτιος.

propereus, α, um, ἐπισπερχής, σπύδων, ἐπείγμενος. 2) Παρὰ Τακίτω, μετὰ γενικῆς alieius rei, ἐπείγμενος, κατεπείγμενος, ἐπείμενος τινός. Εὐρήναι συντασσόμενον παρὰ τῷ αὐτῷ καὶ μετ' ἀπαρεμφάτου.

propes, udis, d. (pro-pes) ὁ κάλως τοῦ ποδὸς εἴτε ποδῶνος.

propexus, α, um, (pecto) εἰς τὰ πρόσω ἐκτοινυμένος, καθιευμένος, προκρεμμένος. λέγεται ἐπὶ πώγωνος καὶ κόμης.

prophetia, ae, εἴτε prophetes, ae, d. προφήτης.

†prophetialis, ε, προφητικός.

prophetia, ae, θ. προφητεία.

†prophetialis, α, προφητικός.

prophetae, ἐπίρ. προφητῶς.

propheticus, α, um, προφητικός.

prophetis, idis, θ. προφήτης.

†prophetissus, ae, θ. προφήτης.

†propheta, avi, atum, are, προφητεύω.

propinacum, ois, θ. (propino) πρόπαισις. ὃν ἐπιγρ. εὐρεται σημερινά ἢ λῆξις καὶ τὸ περιδεῖσθαι, ἥτοι τὴν παρ' ἡμῶν μακαρίαν. propinacior, ois, d. (propino) ὁ προπίνων, προπίντης. Ἀμφ. γρ.

propino, avi, atum, are, aliquid alicui, προπίνω τινί τι. salutem alicui, φιλοτησίας προπίνειν τινί. μεταφ. προπίνειν, παρατιθέναι τινί τι. aliquid alicui, προπίνειν, παραδιδόναι, ἐγγίζειν τινά τινι. 2) ἐπὶ

ιατροῦ propinare aliquid, προποτίζειν τι.

propinquo, ἐπίρ. πλησίον, ἐγγύς.

propinquitas, atis, θ. ἐγγύτης. propter propinquitatem, διὰ τὸ πλησίον εἶναι. 2) ἀγχιεσία.

propinquo, avi, atum, are, (propinquus) πλησιάζω, ἐγγίζω, πελάζω. dies propinquat, ἡ ἡμέρα ἐγγίζει, ἐγγύς ἐστιν. alicui rei καὶ aliquid rem propinquare, πλησιάζειν, ἐγγίζειν, πελάζειν τινί, ἐγγύς εἶτε πλησίον τινός γίγνεσθαι. 2) aliquid, ἐπὶ σπύδω, ταχύως τι. Α. ὡς τὰ πολλὰ ποιητική.

propinquus, α, um, (prope) πλησίον εἴτε ἐγγύς ὢν, πλησιόχωρος. in propinquis urbis ἢ urbi locis, ἐν τοῖς ἐγγύς τῆς πόλεως τόποις. in propinquo esse, πλησίον εἶτε ἐγγύς εἶναι. ex propinquo, ἐγγύθεν. propinquus relictus, ἡ ἐπάνδρος ἐγγύς εἶσα. propinqua mors, ὁ ἐπιστάμενος θάνατος. 2) alicui, παραπλήσιος, παρὶμοῦς τινι. 3) ἀγγιστεύω, τῷ γένει προσήκων. propinqua cognatione alicui junctus, ὁ γένει ἐγγύς τινός, ὁ ἐγγύς προσήκων τινί. propinqui, d. οἱ ἀγγιστεῖς, ἀγγιστεύοντες, γένει προσήκοντες.

proprio, are, (prope) alicui, ἐγγίζω, πλησιάζω τινί. Α. τοῦ μεταγ. Lat.

proprior, ius, γεν. idis, (surgit. τοῦ ἀρχαιστοῦ propis, ἐξ αὐ τοῦ ἐπίρ. prope) ἐγγύτερον εἴτε πλησιάζον ὢν, ἐγγίω, ἐγγύτερος, πλησιαιτέρος. propiora tenere, τὰ ἐγγύτερα κείμενα κατέχειν. propiora humanis, τὰ ἐγγύτερα τοῦ ποταμοῦ. propius vero, πιθανώτερον. propior funeri, τοῦ θανάτου ἐγγύτερον ὢν. propior montem collocalus, ἐγγύτερον τοῦ ὄρους ταταχμένως. ab igne propior stetit, ἐγγύτερον τοῦ πυρὸς ἔστη. propior epistola, ἡ νεωτέρα ἐπιστολή. Propinqua tunicis propior pallio est, ἀνάλως τῇ ἑλληνικῇ γόνυ κνήμης ἐγγίον. 2) γένει ἐγγύτερον ὢν. propior illi, γένει ἐγγύτερον ἐκείνου ὢν, ἐγγύτερον προσήκων ἐκείνῳ. 3) φίλις ἐγγύτερον ὢν, οικειώτερος. ei propior cum Tiberio usus erat, οικειώτερον ἐχρήτο εἴτε ἐλληνιστῆς τῷ Τιβερίῳ. 4) ἐγγίω, ἐγγύτερος, παραπλησιαίτερος, ὁμοιότερος, ταύτη. οἰκειότερος ταύτῃ. lingua Britannicae propior, διὰ λευκὸς τῇ Βρετανικῇ παραπλησιαίτερα. 5) οικειώτερος, ἰδιαιτέρος, κυριώτερος. propior euna, ἰδιαιτέρα φροντίς. propior amicus, κυριώτερος φίλος. propius exemplum, οικειώτερον, κυριώτερον, ἐπισημειώτερον παράδειγμα. — ὅπερ. proximus, α, um, ἐγγύτατα εἴτε ἐγγύτατος ὢν, ἐγγιστος, ἐγγύτατος, πλησιαιτάτος. proxima oppida, αἱ ἐγγύτατα πόλεις. proximus ad aliquem, αἱ

cui, aliquem, ἐγγυτάτω τινός ὦν. Belgae sunt proximi Germanis, οἱ Βέλγαι ἐγγύτατα τῶν Γερμανῶν εἰσιν. proximus a proximis, ὁ τοῦ ὁστάτου ἐγγύτατα. proximus hostem, ὁ τῶν πολεμίων ἐγγύτατα ὦν. in proximo, ἐγγύτατα, πλησιαστάτα. proximus, ἄ. ὁ πλησίον, ὁ ἐγγύς. 2) ἐπὶ χρόνῳ ἱπῶν, ἐνιστάμενος, ἔχμενος, ὑπερταίος. annus proximus, τὸ ἐπὶ ἔτος, τὸ ἐξῆς ἔτος. proxima aestas, τὸ ἐπὶ τὸν θέρος, τὸ πρῶτον θέρος. se proxima nocte, castra moliarum, διὰ τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ τὴν ἀνατολήν ποιήσεται. 3) παρελθὼν, τελευταῖος, προτελευταῖος, παρωχημένος. quid proxima nocte egeris, τί τῇ παρελθούσῃ ταύτῃ νυκτὶ ἐπράξας. proximaque hinc, ἡ ὑστάτη, τελευταία, νεωτάτη ἐπιστολή. proximi Censores, οἱ τελευταῖοι τιμηταί, οἱ ἐπὶ ἔργῳ, καὶ οὐδὲ οὕτω ἤρηντο ἔτεροι. proximo, ἐναγχος, νεωστί. 4) ἐγγύτατα τινός ὦν φίλος, γάμος, φιλικία, τιμὴ, κ.τ.τ. alieni proximus genere εἴτε cognatione, γένει ἐγγυτάτω τινός ὦν, ἐγγύτατα προσήκων τινι, proximus domi occupavit Pallas honores, τὰς ἐγγυτάτως τοῦ Αἰδὸς τιμὰς ἡ Παλλὰς ἔχει. 5) αἰεσί, παραπλοισιεύων, ἀνεύθυντος τινι. 6) πρόχειρος, πρὸ ποδῶν εἴτε ἐν ποσὶν ὦν, propitiabilis, ο. (propitius) εὐξίλαστος, εὐδιπλακτός. propitiatio, οἰα, θ. (propitius) ἱλασμός, ἐξίλασμός. Α. τοῦ μεταγ. λατ. propitiator, οἰα, ἄ. (propitius) ὁ ἐξίλασκόμενος. propitiatoris, οἰα, θ. (propitiator) ἡ ἐξίλασκόμενη. propitiatus, οἰα, ἄ. (propitius) ἐξίλασμος. propitius, ανί, αἰον, ara, aliquem, ἱλάσσομαι, ἐξίλάσσομαι τινα. propitius, α, um, (propitio, propitius) ἱλάσας, εὐμενής, πρότος, aliquem propitium facere, ἱλῶν τινα ποιεῖν. propius, ἐπὶ. ἴδ. propio. propiama, αἰα, οὐ. πρόπλασμα. propiatio (um), ι, οὐ. προπνίγειν, ὃ καὶ praeficiam λέγεται, μέρος τοῦ λουτροῦ. propolia, αο, ἄ. προπώλη. propolia, ις, θ. πρόπολις. propolia, αἰα, οὐ. πρόπομα. propo, οἰα, οἰα, um, ere, aliquid, προτιθεμί τι. legem, νόμον, aliquid ante oculum, τὸ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. aliquid velle, προτιθέναι, ἐκτιθέναι, ἐπιτεκνῶναι ὡν ἡτέον τι. praemia alieni, προτιθέναι, ἐκτιθέναι, προτείνειν τινι ἀλῆα. praemia improbia, τιμωρία τοῦ κακοῦ. praemia est poena, τιμωρία πρόκειται, ἐπικείται. recte facto laus propoia, προπώια εἰ, ι, ἴδ. κατὰ τὸν γόρωνα. propoia domus, ἴδ. α, οὐ.

τῷ κατορθώματι ἑπαινος προτιθεται, πρόκειται. propoere conditionem, συνθήκην προτιθέναι, προτείνειν. quaestione propoere, ζητήματα προτιθέναι, προβάλλειν, εἰς τὸ μίαν προφέρειν. propoere alieni arem, παριστάναι τινὲ ἑλπίδα, μεῖον, παριστάναι, ἐρπαιεῖν τινι φέρον. propoitus telis, ἐκκαίμενος βέλει. 2) προτιθεμί, προτερο, λέγω, ἰσχυρίζομαι τι. 3) ἐκφέρειν, ἐκδιδοίμι, δηλώ τι. 4) mihi propoere, προτιθεμαι, facere εἴτε ut faciam, ποιεῖν. quod animo εἴτε mihi propoia, ὅπερ προτιθεμαι. propoia feci, ὃ προτιθετο ἐποίησα. propoia, οὐ. ἐνέετε πρόθεσι, προαίρεσις. 5) mihi propoere, προτιθεμαι, υποτιθεμαι. propoia, οὐ. πρόθεσις, ὑπόθεσις, τὸ προκαίμενον. a propoia declinare, ἀπὸ τοῦ προτεθέντος εἴτε ὑποτεθέντος λόγου πλανᾶσθαι. 6) propoia, οὐ. συλλογισμὸν πρότασις.

Propoia, ἴδ. αἰα καὶ ἴδ. α, οὐ. Προποία.

propoia, ἐπὶ. πρόπρωτος, πρόπρω. 2) παντελῶς. Δουκρῆτιος.

propoia, οἰα, θ. ἀναλογία, τὸ ἀνάλογον. propoia, ex propoia, pro propoia, κατ' ἀνάλογον, κατὰ τὴν ἀναλογίαν, ἀναλόγως.

propoia, οἰα, θ. (propoia) ἀναλογικός. Α. τοῦ μεταγ. λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

propoia, α, um, ἀναλογικός, ἀναλογος.

propoia, οἰα, θ. (propoia) παρὰστασις, ἔννοια, φαντασία. 2) πρόποις, προαίρεσις.

3) θέμα, θέσις, ὑπόθεσις, γνώμη, ἀέθωμα. 4) πρόποις συλλογισμὸς.

propoia, α, um, ἴδ. propoia.

propoia, οἰα, θ. ἀντιστρατηγός, ἐξοπλισμένος ἑπαρχός, ἑπαρχος στρατηγικῆς ἐξουσίας.

propoia, ἐπὶ. Τόπος μεταγενέστερος τοῦ proprie.

propoia, ἐπὶ. ἴδ. αἰα (ὁ κοινὸς). 2) ἴδ. αἰα, κυρίως, κατ' ἐξοχήν. 3) ἴδ. αἰα, κυρίως, κυριολεκτικῶς. proprie dicere, κυριολογεῖν, κυριολεκτεῖν. proprie dici illius, οἱ κυρίως καλεόμενοι ἱλλυρίαι.

propoia, α, um, (propoia) ἴδ. αἰα, ἴδ. αἰα, ἴδ. αἰα. 2) proprie, αἰα, θ. (propoia) ἴδ. αἰα, ἴδ. αἰα. 2) ἴδ. αἰα, ἴδ. αἰα, ἴδ. αἰα. 3) κυριολογία, κυριολεξία.

propoia, ανί, αἰον, ara, (propoia) αἰα, ἴδ. αἰα, ἴδ. αἰα.

*propoia, ἐπὶ. ταὐτὸ τῷ proprie.

propoia, α, um, ἴδ. αἰα, ἴδ. αἰα, ἴδ. αἰα. 2) vitium proprium senectutis, κακία τοῦ γήρονος. propoia domus, ἴδ. α, οὐ.

propoia, α, um, ἴδ. αἰα, ἴδ. αἰα, ἴδ. αἰα. 2) vitium proprium senectutis, κακία τοῦ γήρονος. propoia domus, ἴδ. α, οὐ.

propoia, α, um, ἴδ. αἰα, ἴδ. αἰα, ἴδ. αἰα. 2) vitium proprium senectutis, κακία τοῦ γήρονος. propoia domus, ἴδ. α, οὐ.

καὶ αὐτοῦ, hominis est propria veri nive-
statio, τοῦ ἀνθρώπου ἰδία ἐστὶν ἡ τοῦ
ἀληθοῦς ἔρευνα, proprium facere aliquid,
οἰκεῖσθαι τι, est oratoris proprium, ἰδίον
εἶτε ἰδιότης τοῦ ῥήτορος ἐστὶ, de proprio
vivere, ἀπὸ τῶν ἰδίων, ἀπὸ τῶν οἰκείων
χρημάτων, ἀπὸ τῆς οὐσίας ζῆν, propria
familia, εἰ ἴδιοι οἰκέται, proprii quidam
somni, ἰδιοὶ τινες ἤχοι, 2) ἴδιος, κύριος,
ἐπιτήδειος, remedia propria, τὰ ἴδια, κύ-
ρια ἰάματα, 3) κύριος, μόνιμος, 4) κύριος,
βίβλιος.—Ὁ συγγραφεὺς proprius παρὰ Σενέκας
τῷ ῥήτορι, ὃ δὲ ὑπερβείη, propriusissimus
παρὰ Βοηθίω εὐρηται.

propter, ἐπὶ, (ἐκ τοῦ prope, ἀντὶ propiter)
ἑγγύς, πλησίον.

propter, πρόθ, μετ' αἰτίας. (prope) ἑγγύς,
πλησίον τινός, πρὸς τινι, propter Siciliam,
πρὸς τῇ Σικελίᾳ, propter eadem, ἑγγύς
τοῦ ναυτοῦ, πρὸς τῷ ναυτῷ, propter mare, πρὸς
τῇ θαλάσσῃ, παρὰ τὴν θάλασσαν, propter
casus praetergressus, παρελθὼν παρὰ τὸ
στρατιώτεον, παραμειψάμενος τὸ στρατό-
τεον, 2) διὰ τινα, διὰ τι, ἕνεκά τινος,
amicitia propter se expetenda, ἡ φιλία δι'
ἑαυτὴν ζητητέα, propter melum, διὰ δέος,
ita propter modestiam tuam diligo, φιλῶ
σε ἐπὶ τῇ σῇ μετριοφροσύνῃ, propter viam
(sacra) facere, ἐπὶ τῇ πορείᾳ οὐθεῖται, pro-
pter hoc, διὰ τοῦτο, τοῦτο ἕνεκα, propter
quos, ὧν ἕνεκα, quos propter ἀντὶ τοῦ
propter quos, ὧν ἕνεκα, propter οὐ, καὶ
συνήθως ὅτ' ἐν propter, διὰ τοῦτο, τοῦ-
του ἕνεκα, propterea quod miseram, διὰ
ταῦτο, διότι ἐπαμύνα, rus mirabilis, pro-
pterea quod non sapere sit, θαυμαστόν ἐστι,
διὰ τὸ μὴ πακὰ γίγνεσθαι, id propterea
πλεοναστικῶς ἀντὶ τοῦ propterea, 3) διὰ
τινα, διὰ τινος, propter illum vivo, δι'
καί τινος ζῶ, δι' ἐκαί τινος σίσσωμαι, propter
te liber sum, διὰ σὲ ἐλεύθερός εἰμι.

propterea, ἰδ, propter.

proptudiosus, u, um, ἀναίδης, ἀναίσχυ-
τος, ἀνόσιος, μιᾶρος.

proptudum, i, ō, (pro-pudet) ἀναίδεια,
ἀναίσχυτης, αἰσχουργία, 2) ἀναίδης ἀν-
θρώπος, αἰσχος.

proprugnatum, i, ō, (propugno) προμα-
χών, moenium, ὃ προμαχών τοῦ τειχους,
2) μεταφ. τὸ πρόβλημα, ὃ πρόβλημα, ἡ
προβλή.

proprugnatio, ōnis, ō, (propugno) τὸ προ-
μαχεῖσθαι ἢ τοῦ ὑπερμαχεῖσθαι τινος, ἀμυνα.
proprugnator, ōris, ā, (propugno) ὑπερμα-
χος, ὑπερασπιστής, μαχητής, ἀμυντήρ.
proprugnatix, icis, ō, (propugnator) ἡ ὑ-
περμαχος, ἑταιρ.

pro-pulso, avi, atum, are, pro aliquo, ἐκ

ἐκ καὶ aliquem καὶ aliquid, προμαχεῖσθαι,
ὑπερμαχεῖσθαι, ὑπερμαχῶ τινος, ὑπερμαχῶν,
ὑπερασπιστῶ τινά, ἀμύνω τινί, pro patris
fanis, ἀμύνειν τοῖς πατρώοις ἱεροῖς, he-
stiae pro partu suo propugnant, τὰ θηρία
προμαχόνται τῶν τέκνων, μάχονται ὑπὲρ
τοῦ γόνου, propugnant pectora pama, προ-
βάλλονται τοῦ στήθεος τὴν πάρμην εἰτε
ἀσπίδα.—παθητικῶς propugnatus, ὑπε-
ρασπιστὸς.

propulsatio, ōnis, ō, (propulso) ἀποκρούσις.
propulsator, ōris, ā, (propulso) ἀμυντήρ.
ὃ ἀποκρούων.

propulso, avi, atum, are, (θραύειν, τοῦ pro-
pello) aliquem ἢ aliquid ab aliquo, ἀπο-
κρούω, ἀποθῶ τινά τινος εἰτε ἀπὸ τινος
hostem, τοὺς πολεμίους, morbos, ἐπικου-
ρεῖν νόσους, injurias, ἀλέξασθαι ἀδικίας.
propulsor, ōris, ā, (propello) ἐλατήρ, ἀπο-
λάτης, Α. τοῦ μεταφ. λατ.

propulsus, u, um, id, propello.
propulsus, ūs, ā, (propello) τὸ προωθεῖν,
ὠθεῖν, ὠθισμός.

propylaeum, i, ō, καὶ propylaea, orum,
πληθ. προπύλαιον, προπύλαια.

proquaestor (οὐδαμῶς δὲ τὸ proquaestor
εὐρηται). ἀνταγμάς, ὃ ἐν ἐπαρχίᾳ τα-
μίς καὶ μισθοδότης.

pro-quam, ἀντὶ τοῦ pro quam, καθάπερ,
καθ' ὅτι.

proquirito, avi, atum, are, (pro-Quirites)
aliquid, προτίθημι τι εἰς τὸ δημίσιον, δη-
μοσίῳ τι, 2) βῶ εἰς τὸν δῆμον ἢ δημη-
γῶ.

pro-ra, ae, ō, πρώρα, 2) ποιητ. ἡ ναῦς.
pro-rero, rui, ruium, ere, ἐξέρπω, ἐξερπύ-
ζω, 2) πρὶν ἔρπω, ἔρπω, ἐρπύζω, 3)
ἐκτείνωμαι.

pro-rella, ae, ā, πρώρατης, πρώρεῦς.

pro-reus, ei καὶ eos, ā, ταῦτο τῷ proreia.

pro-riga, ταῦτο τῷ pro-riga.

pro-risio, rui, ruium, ere, (pro-rapio) ali-
quem, ἀναρπάζω, ἀρπάζω τινά, 2) ali-
quem in caedem, ἀρπάζω, προάγειν τινά
εἰς φόνον, 3) se pro-risare, ἐξάρπαιον, ἀ-
ναρπάζω, ὡς ἐκ τῆς οἰκίας, domum, δρό-
μον οἰχέσθαι εἰς τὴν οἰκίαν, se cu-
stodibus, ἀπεδιδράσκω τοὺς φύλακας.
2ημ. pro-risare ποιητ. ἀντὶ τοῦ se pro-ris-
pare.

pro-risio, are, (ἐκ τοῦ pro καὶ τοῦ θέμ. rito=
ἐρέθω, ὅθεν καὶ τὸ rito) aliquid, ἐρεθισμὸς
προάγω τι, προεκλῶ τι, 2) ἐρεθίζω τινά
ἢ τι, spem aliquem pro-risat, ἡ ἐλπίς ἐρε-
θίζει, ἀπάγεται τινά, pro-risare stom-
achum, ἐρεθίζειν τὸν στομάχον, ὁρεῖν τῷ
στομάχῳ ἐμποιεῖν, aliquem ad aliquid,
προσθύνειν, παραρπάζειν τινά ἐπὶ τι.

- prō-rōgatio, ōis, θ, παράτασις. 2) ὁπέρ-
θεσις, ἀναβολή.
prōrōgātus, a, um, (prorogo) ἀναβλητι-
κός, ἀναβολῆς ἐπιδικητικός.
prōrōgator, ōis, ἄ, (prorogo) ταμίης, εὐ-
κονόμος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
prō-rōgo, anī, atum, are, aliquid, παρα-
τείνω, μηχανώω. vitam, τὸν βίον. impre-
rium, τὴν ἀρχήν. provinciam, τὴν διοί-
κησιν ἐπαρχίας. 2) ἀναβάλλομαι, ὑπερτί-
θεμαί τι. diem, ὑπερτίθεσθαι, ἀναβάλλε-
σθαι τὴν ἡμέραν. totius, παρέλκειν τὸν
χρόνον. vitam, παρατείνειν, μηχανώνει, χρ-
νίζειν τὸν βίον. memotiam alicuius, χρό-
νον ποιεῖν τὴν μνήμην τινός. aliquid in
alium diem, ὑπερτίθεσθαι, ἀναβάλλεσθαι
τι εἰς ἄλλην ἡμέραν. 3) παρὰ νεώτερος·
ἄ, προαποτείνω, προκατάβαλλω. ἑ, προ-
βάλλω, γυνώσκω πῶς.
Prorsum, ἐπὶρ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ prorsus.
Prorsus, ἐπὶρ. (pro-versus) πρόσω, εἰς τοῦμ.
προσθεν. cadere, χωρεῖν. 3) τὴν εὐθείαν,
εὐθύ, ex illo loco prorsus Corinthum pe-
ti, ἐξ ἐκεῖνου τοῦ τόπου εὐθύ Κορίνθου
πορεύεται. 3) ἀμέλει, δὴ, θῆτα. 4) πάν-
τως, πάνυ, παντελῶς, ὁλοσχερῶς. pro-
sus perit, πάντεσσι, πᾶσι, ὁλοσχε-
ρῶς ἀπόλωλα. ita prorsus exisismo, πᾶν
δὴ αὐτὸς ἠγοῦμαι. prorsus quasi, κατὰ
ταῦτά ὡς περὶ. 3) ὅλως, ὁλοσχερῶς, κα-
θόλου, ἀπλῶς. color exaurigis, foedi ocu-
li, etc. prorsus in facie veordia inerat,
ἡ μὲν χρῶς ἀναισχος, εἰ δὲ ὀφθαλμοὶ αἰ-
σχροί, κ.τ.λ. ὅλως δὲ (ἀπλῶς δὲ) τὸ πρό-
σωπον τὴν παραφροσύνην ἐμύνηεν.
Prorsus, a, um, (pro-versus) πρόσω εἴτε
εἰς τοῦμ. προσθεν εἰς ταμμένους, εὐθύς. 2)
prorsa facundia, ὁ εὐθύς εἴτε πεζὺς λόγος.
3) Prorsa dea, θεὰ τίς παρὰ Ρωμαίοις,
προστάτις τοῦ εὐθέως τοκετοῦ.
prō-rumpo, rūpi, rumpum, ere, aliquid,
διαρρήγνυμι τι. pontem, λύειν τὴν γέφυ-
ραν. venas, ἀποτέμνειν τὰς φλέβας. 2)
prorumpi εἴτε se prorumpere, διαρρή-
γνυμαι, ἐκρηγνύναι (ἐκτραπνῆναι), ἐξέττειν,
ἐκπίπτειν. prorupit Yosephus, τὸ ἐκτραπνῆν
Ὁσέουδον ἔξω. ventus prorumpitur in
mare, ἄνεμος καταπίπτει εἰς τὴν θάλασσαν.
se in fugam prorumpere, ὀρμῇ εἰς φυ-
γήν. 3) οὐδὲ. prorumpere, ἐξάττειν, ἐκ-
θεῖν, ἐκπίπτειν, ἐκχεῖσθαι. portis, ἐκ τῶν
πυλῶν. fluvius in mare prorumpit, ὁ πο-
ταμὸς εἰσβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν. media
prorumpere in hostes, εἰς μέσους τοὺς πο-
λεμίους εἰσβάλλειν. in scolora, φέρεσθαι,
ἐξοκέλλειν εἰς κακορρήματα.
prō-rūo, ūi, ūtum, ere, aliquid, ἡ ali-
quid, καταβάλλω, καταστρέφω τινὰ ἢ τι.
- 3) se proruere, ἐκπίπτειν, ἐξάττειν, ἐξορ-
μῇ in hostem, ἐπιτίθεσθαι τῷ πολεμίῳ.
οὐδὲ. καταπίπτειν, συμπίπτειν.
prō-rupit, ōis, θ, (prorumpo) ἐκρηγξ. 2)
ἐκδρομῇ. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
prō-rupitor, ōis, ἄ, (prorumpo) ἐκδρομῶν.
prō-rupit, a, um, ἴδ, prorumpo.
prō-rūus, a, um, ἴδ, proruo.
prōsa, ἴδ, prosus.
prōsāicus, a, um, (prosa) πεζός, τοῦ πε-
ζοῦ λόγου. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
prōsāria, ae, θ, ἀρχαϊκῶς· τὸ γένος, ἡ γα-
νεά.
prōsāries, ēi, οὐ, ταῦτὸ τῷ prosapia.
prōsārōdōsis, θ, προσαρῳδῶσις.
prōsārius, a, um, (prosa) πεζός, τοῦ πεζοῦ
λόγου. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
prōsāus, a, um, ἴδ, prosaro, sēvi.
prōsēcūm, ī, οὐ, προσήκνιον. 2) ποιητ.
τὸ θεάτρον.
prōscholus, ī, ἄ, (πρόσχολος, πρῶταχο-
λος).
pro-scīndo, scīdi, scissum, ēre, aliquid,
διασχίζω, κατασχίζω, σχίζω τι. totam,
ἀβλακίζω, ἀβλακισμένον τὴν γῆν, εὐθύς
καὶ ἀρούς, ἀρτερίαν. 2) μεταφ. τέμνειν,
διασπᾶν τι. mare, τέμνειν, διασπᾶν,
διαπλεῖν τὴν θάλασσαν. ποιητ. ποῖος, τέ-
μνειν, διαπίπτειν (τὸν ἀέρα. 3) aliquem,
διακροτοῦν, λειδοῦν, διασύρειν, διαβάλλω
τινά.
proscīso, ōis, θ, (proscindo) ἀβλακισμός.
proscissus, a, um, ἴδ, proscindo.
pro-scītho, pti, rium, ēre, aliquid, προ-
γράφω, διὰ προγράμματος δηλοῦ τι, προ-
τίθημι τι. dies proscripto, ἡ προεξημενῆ
ἡμέρα. aliquid saxis, προγράφειν τι ἐν
πέτραις, ἐπιγράφειν τι πέτραις. aliquid
venale εἴτε ἀπλῶς aliquid, προγράφειν,
εἴτε διὰ προγράμματος δηλοῦν (δημοσιεύειν),
δοῖ κτήμα ἢ ἀνδράποδον πωλεῖται. nullus
proscriptus, πρόσωπον ἐπιτιμῶν, ἐπιτιμ-
ματισμῶν. 2) aliquid εἴτε ποικιλο-
πῆς alicuius, δηρῶς, δηρῶς τὴν οὐσίαν
τινός. 3) aliquid, προγράφω τινά, τοῦτέ-
στι· δημεύσι· τῆς οὐσίας ἐμὴν τινά καὶ
ἐγγυρίαν αὐτῷ ἐπιτιμῶν.
proscriptio, ōis, θ, (proscribo) προγραφή,
ἡ διὰ προγράμματος δηλώσις εἴτε δημο-
σίσεως. 2) προγραφή (εἰς θάνατον), ἐπιτιμ-
ρῶσις τινος καὶ δημῶσις τῆς οὐσίας αὐτοῦ.
proscriptor, ōis, ἄ, (proscribo) ὁ προγρά-
φων.
*proscriptūrio, ire, (ἴετα. τοῦ proscribo)
ἐπιτιμῶν προγράφειν, προγραφῶν δόγματα.
proscriptus, a, um, ἴδ, proscribo.
prō-sūco, cūi, cūum, are, aliquid, ἀποτέ-
μνω τι. 2) ἀπαρῶμαι τι (καὶ θεῶς). pro-

actum, i, ου, και prosecuta, orum, πληθ.
τά σπλάγγνα του Ιερείου είτε τὰ ἀποτμή-
ματα τῶν ἱερῶν τὰ τοῖς θεοῖς προσφερό-
μενα. 3) ἀλακίζω, ἀλακτοῦμαι. solum,
τὸ ἔδαφος.

prosecro, are, (pro-sacro) aliquid, ἀφοσιῶ,
θύω τι.

prosecta, ἴδ. proseco.

†prosectio, ōnis, θ. (proseco) τομή.

†prosector, ōris, ἄ. (proseco) ὁ ἀνατέμνων.

prosectus, a, um, ἴδ. proseco.

prosectus, ūs, ἄ. (proseco) τομή. Ἀπου-
λήϊος.

prosequi, ōnis, θ. (prosequor) ἀκολου-
θεῖν, προπομπή. Α. τοῦ μεταξ. ὡς καὶ αἱ
ἐξῆς δῶα.

prosequitor, ōris, ἄ. (prosequor) ὁ ἀκόλουθος.

prosequitor, a, um, (prosequitor) προ-
πεμπτικός.

prosedo, ae, θ. (pro-sedo) ἡ ἐν εὐκλήματι
προίσταμένη πόρνη.

prosedumum, i, ου, ἡ περὶ τὴν συνουσίαν
τῶν ἑπῶν νύστις. Α. Σχηματική.

proselutus, i, ἄ. προσήλυτος.

†proseminator, ōris, ἄ. (prosemino) σπο-
ρεύς.

pro-sēmno, avi, atum, are, aliquid, δια-
σπείρω, σπείρω τι.

*pro-senſio, nſi, ire, προαισθάνομαι. Ἀμφ.
Υρ.

pro-sūquor, cūtas καὶ quītas sum, i, ali-
quem, προπέμπω τινά, παρακολουθεῖν, ἀ-
κολουθεῖν, ἔπομαι τινι. legationes Scipio-
nem prosequuntur, οἱ πρέσβεις τὸν Σκι-
πίωνα προπέμπουσι. prosequi defunctum
εἶτε exsequias, προπέμπειν τὴν τελευτή-
σαντα. abeuntem oculis, ἔπομαι τοῖς ὀ-
φθαλμοῖς τῷ ἀπερχομένῳ, ἀποθεῶμαι τινά
ἀπερχόμενον. 2) προπέμπω, ἐπιδίδωμι,
καταδίδωμι τινά, ἔπομαι, ἐπέπομαι τινι.
hostem, προπέμπειν, καταδίδωμι τοὺς
πολεμίους, ἐπέπιμπω τοῖς πολεμίοις. ali-
quem verbis vehementioribus, λοιδορῶν
ἀποπέμπω τινά. 3) δίδωμι, μετέρχομαι τι
τῷ λόγῳ, διέξευμι τι. 4) περιέπω, μετέρ-
χομαι, τιμῶ τινά. aliquem honore, πε-
ριέπειν τινά τιμῇ, aliquem cum donis εἶτε
donis, τιμᾶν τινά δώροις. aliquem prece
ei mero, μετέρχομαι, τιμᾶν τινά εὐχῇ
καὶ σπονδῇ. 5) παρὰ ποιηταῖς prosequi-
tur, πρέβει τῷ λόγῳ, προῖων λέγει.

prosequitor, κ. τ. τ. ταῦτὸ τῷ prosector
κ. τ. λ.

pro-sero, rūi, ritum, ēre, aliquid, ἐξείρω
τι. Α. τοῦ μεταξ. Ἀστ.

pro-sero, sēvi, satum, ēre, aliquid, ἀνα-
φύω, γέννω τι. prosatus, a, um, προσ-

κῶς, γαγονῶς. Jove prosatus, τοῦ Διὸς
περικῶς εἶτε γαγονῶς.

Proserpina, ae, θ. Περσεφόνη.

proserpina, ae, θ. πολύγονον, (βοτάνη).
proserpinālis, is, θ. herba, δρακόντιον, βο-
τάνη).

pro-serpo, ēre, εξέρπω, εξερπύζω. 2) πρό-
σω έρπω, έρπω, έρπύζω. 3) μεταξ. προ-
φαίνεσθαι, ἀναφαίνεσθαι.

†proseucha, ae, θ. προσευχή, προσευκτή-
ριον.

prosterari, ταῦτὸ τῷ impetrari. Ἀμφ. γρ.
prōsticias, arum, θ. (proseco) ταῦτὸ τῷ pro-
secta, ἴδ. proseco.

prōstico, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ proseco.
prōsignānus, i, ἄ. (pro-signum) ὁ πρέσβης
τῆς σημαίας τεταγμένος.

prōsilio, ūi, (ivi καὶ ii), ire, (pro-silio)
προπηδᾶν, ἐκπηδᾶν, ἐξήττω, ἐκβαρῶ, ἐξάλ-
λωμαι. de navī, ἐξάλλεσθαι ἀπὸ τῆς νεώς,
ab sede sua, ἀναπηδᾶν ἐκ τῆς ἐδρας, scio-
tilla prosiliit, σπινθὴρ ἐκπηδᾶ, herba, βο-
τάνη ἀνασπαστάνη. 2) ἄλλομαι, ἔττω,
φέρωμαι, τρέχω, in locum, εἰς τόπον.

prō-sisto, ēre, προίχω, ἐξίχω.

proslambanōmēnos, i, προσλαμβάνομενος,
(τόνος ἐν τῇ μουσικῇ).

prō-sūcer, ēri, ἄ. προτινθερος.

prō-sūcerus, ūs, θ. ἡ τῆς γυναίκος τήθη,
(προπενθήρα).

prōsūdia, ae, θ. προσῶδια.

prōsūpis, ūdis, θ. (προσωπίς, βοτ.) ταῦτὸ
τῷ personata.

prōsūpōroia, ae, θ. προσωποποιία.

†prospecte, ἐπίρ. περιεσκαμμένος, προνοη-
τικῶς.

prospectivus, a, um, ἀπόψεως ἐνεκα πε-
ποιημένος, ἄποψιν παρέχων.

pro-specto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ
prospicio) ἀφωρῶ, καθορῶ, ex fenestris,
ἐκ τῶν θυρίδων. proelium, ἀφορᾶν πρὸς
τὴν μάχην, καθορᾶν, καταθεσθαι τὴν μά-
χην. villa prospectat mare, ἡ ἐπαυλὶς βλέ-
πει πρὸς τὴν θάλασσαν. locus prospectat
septentrionem, ὁ τόπος βλέπει, τέτραπται,
κέκλιται πρὸς ἄρκτον. vestigium prospe-
ctans, ἴχνος εἰς τοῦμπροσθεν τετραμμένον.
2) προσδοκᾶν, περιμένειν. io prospectant fata,
ἡ μῦτρα περιμένει, προσδέχεται αὐ. 3)
προορῶ.

†prospector, ōris, ἄ. (prospicio) προνοητής.

prospectus, a, um, ἴδ. prospicio.

prospectus, ūs, ἄ. (prospicio) ἄποψις, ὄψις.
esse in prospectu, καθορᾶσθαι, καταφαί-
νεσθαι, καταφανῆ γενεῖν. in prospectum εἰς
τὸ φανερὸν. 2) prospectum alienius habere,
ἀποδιδέσκειν πρὸς τι, λόγον τινὸς ποιέσθαι.
3) τρέφω, πρέβομαι.

Pro-spectūlor, aci, κατασκοπεῖω, κατασκοπεύω. 2) καθορῶ, καταθεομαι τι.

Prosper είτε prosperus, a, um, (pro-sper) κατ' ἐλπίδα είτε κατὰ θυμὸν προγυρῶν είτε ἀποδοτικῶν, εὐτυχής. prospera fortuna, ἡ ἀγαθὴ τύχη, εὐπραγία. prosper exitus, ἡ εὐτυχὴς ἐκθεσις. ventus, εὐρύς ἀνεμος. proclium, εὐτυχὴς μάχη. auspiciū, αἰσις, δεξιὸς οἰωνός. prospera, orum εὐ. τὰ εὐτυχήματα. 2) alicui, ἔλεως, εὐμενής, πρόφρων τινί.

Prospergo, ris, rama, ere, (pro-spergo) aliquid re, βάλω τι τινί.

Prosperitas, itis εὐ. εὐτυχία. valetudinis, ἡ εὐεξία.

Prosperiter, ἐπιβ. ταῦτ τῷ prospere.

Prospero, avi, atum, ae, (pre-ner) aliquid, εὐτυχὲς ποιῶ τι. alicui, εὐτυχίαν τινί παρέχω. 2) αἰσιον κίωνν παρέχω. 3) reum, ἔλεων ποιεῖν τὸν θεόν.

Prosperus, a, um, id. prospergo.

Prosperua u, um, id. prosper.

Prospex, isis, (prospicio) προορατικός, pro-sper, a, d. πρόβητης.

Prospectenter, ἐπιβ. προορατικῶς, προνοητικῶς, περισσευμένως.

Prospectentia, ae, θ. (prospicio) τὰ προνοητικόν, πρόνοια, περισκεψίς. 2) ἔψις.

Prospectio, xis, cium, ere, (pro-spectio) προσορῶ, ἀφορῶ, καθορῶ. longae, ἀφορᾶν, προσορᾶν ἐπὶ πολῷ. procul, πῶρρωθεν ἀφορᾶν, καθορᾶν. parum prospiciunt oculi, ἐπὶ βραχὺ ἐξικνουῦνται οἱ ὀφθαλμοί.

Prospiciam ab unda prospicio, τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τῆς θαλάσσης καθορῶ, προσορῶ. domus agros prospicit, ἡ οἰκία καθορᾷ τοὺς ἀγρούς, βλέπει πρὸς τοὺς ἀγρούς. aliquem, προσο-

εἰλίσσιν τινά. vitam, ὁρᾶν τὸ φῶς, (ἔν. 2) προσορῶ τι. casus futuros, τὰ μέλλοντα. 3) aliquid alicui, πορίζω τινί τι. aliquid sibi, πορίζεσθαι τι. navem prospicientur, πρόνοια νεὼν γίγνεται, νῆες παρεσκευάζονται. 4) alicui, πρόνοια, παρελθόντα, φροντίζω τινός. ut, ὅπως. no, ὅπως μὴ.

Prospicere, ἐπιβ. προνοητικῶς, περισσευμένως.

Prospicias, a, um, (prospicio) προσηυθέ, προνοητικός.

Prospiciendus, a, um, ἄποψιν ἔχων, προφανής. 2) προβλεπτικός.

Pro-spiro, avi, atum, are, ἀποπνέω.

Prostas, itis εὐ. ἀποστάς οἴκου.

Pro-sterno, stravi, stratum, ere, aliquid, κατασπορέννομι, καταστρώννομι, στρώννω. 2) καταστρώννομι καταβάλλω τινά ἢ τι. hostiam opes, τὰς τῶν πολέμιων θυλάκεις. aliquem telo, βάλει τινά. moros civitatis, καναλύνει τὰ τῆς πόλεως ἄνθη. so

prosternere, εὐατὸν ταπεινέω. so ad pedes alicujus, προσπίπτειν τινί. radicium prosternere alicui, τὸ σῶμα τινί ἐκδιδόναι εἰς πορνείαν. 3) pias prosternat, ὁ πλάτης ἰσθμός.

prosthesis, θ. πρόσθεσις.

prostibulum, is, θ. ταῦτ τῷ prostibulum, 1. prostibula, ae, θ. ταῦτ τῷ prostibulum, 1. prostibulum, 1, εὐ. (pro-stabulum) προ-

στηκία, πόρνη, προστάς, ἡ ἐπ' οἰκίῃματος καθήμενὴ, χαμαιπόλη. 2) πορνόδοσκίον, οἰκίμα, χαμαιποταίον.

prostibulo, ut, utum ere, (pro-stabulo) προεστήμι.

aliquem in limine, ἰσταναι πρὸς τὴν εἰσοδὸν. 2) aliquam populo, προεστάναι, ἰσταναι γυναικα ἐπ' οἰκίῃματος, πωλεῖν τὸ σῶμα τινος εἰς ἡδονὴν τῷ βουλομένῳ.

aliquam alicui, προεργαυεῖν τινά τινί. radicium suam είτε se prostituere, ἐκδιδόναι τὸ σῶμα εἰς πορνείαν.—μεταφ.

prostutus, pornicus, 8) ἀτιμάζω τι.

prostutatio, itis, θ. (prostutus) προεργαυγία. 2) ἀτιμάσις.

prostutator, itis, a, d. προεργαυγός. 2) ἀτιμαστής, κατασχοντής.

prostutatus, a, um, id. prostutus.

pro-alo, vi, atum, are, προέμιαι, ἐκκεῖμαι, πωλεῖσθαι. 2) προέστηκα, ἐπ' οἰκίῃματος ἔστηκα, πωρνεύεσθαι. 3) spau, προκίαι, προέχων, ἐξέχων.

prostitui, ταῦτ τῷ prostomis.

prostratio, itis, θ. (prosterno) καταβολή. A. τοῦ μεταγ. λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

prostrator, itis, a, d. (prosterno) καταστρωγός, καταβάλλων.

prostratus, a, um, id. prosterno.

prostratum, on, πρόστυλος, on.

prostratus, a, um, πρόστυπος.

pro-suligo, ere, aliquid, διασπνέω, ξεραίνω. 2) totum, ὅρυστω, σκαρπίζωμαι τὴν γῆν. 3) καταπατῶ τι.

pro-sum, prosum, prodesse, alicui, συμφέρον, λυσιτελεῖν τινί, ὠφελεῖν τινά. nec sibi nec alteri, οὐτὲ ἑαυτὸν οὐτὲ τὸν ἑτέρον ὠφελεῖν, quae proforo είτε profuturus esse credo, ἢ συλλογιστὴν πιστεύω. nihil tibi prodest, οὐδὲν σὲ ὠφείλησεν. In id prodest, εἰς τοῦτο, πρὸς τοῦτο συμφέρεται, ὠφελεῖ, talis prodest vici, ὁ κόσμος τῇ γυνὴ συμφέρεται. herba contra morbum prodest, ἡ βετανία τῇ νόσῳ ἐπικουρεῖ, τῷ νοσούντι συμφέρεται.

prosumus, ae, id. εἶδος πλοίου.

Prosumus, i, d. πρόσυμνος.

prosum, a, um, (prosum) σπέν. πεζός, τοῦ πρὸς τοῦ λόγου, συνήθως: prosum oratio καὶ ἀπλῶς prosum, ae, θ. ὁ πεζὸς εἶπε ψιλλὸς λόγος. prosum loqui, πεζῇ εἶπε καταλοχάζειν λέγειν, πεζολογεῖν, prosum scribere, πεζῇ

γραφειν. 2) Prosa dea, τὰ τὸ τῷ Prosa.
 protāgion, ii, οὐ. εἶδος οἶνου.
 Protāgōras, ae, ā. Πρωταγόρας. Protago-
 reus (ius), a, um, Πρωταγόρειος.
 protāsis, is, θ. πρότασις.
 protectio, ōnis, θ. (protego) ὑπερασπισμός.
 2) στέγασσις. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ
 αὐτὸ ἐξ ἑξ. δόω.
 protector, ōris, ā. (protego) ὑπερασπιστής.
 2) δορυφόρος, σωματοφύλαξ, (προτίκτωρ).
 protectorius, a, um, (protector) δορυφορικός.
 protectus, a, um, ἴδ. protego.
 protectus, ūs, ā. (protego) προσταγασμα,
 προσταγίον.
 protēgo, exī, ectum, ēre, aliquem ἢ aliquid,
 σκέπω, σκεπάζω, στέγω τινὰ ἢ τι. aliquem
 secuto, σκεπάζειν τινὰ τῇ ἀσπίδι, ὑπερα-
 σπίζειν τινὰ. sculis protecti corpora, ἀσπί-
 δας παραβαλλόμενοι εἴτε προδεθλημένοι.
 carui, καλύπτειν, καλύπτεσθαι τὴν κορυ-
 φήν. editus locus naves a ventis εἴτε con-
 tra ventos protegit, ὁ βουνὸς σκέπει τὰς
 ναυὲς ἀπὸ τῶν ἀνέμων.—ἐπιθετικῶς pro-
 tectus, a, um, ἀσφαλής. 2) hiemem, ἀπείρ-
 γειν, κωλύειν τὸν χειμῶνα. insidias, προ-
 φυλάττεσθαι, φυλάττεσθαι τὰς ἐνέδρας,
 φυλάττεσθαι ἀπὸ τῶν ἐνεδρῶν. 3) aedes,
 προσταγασμα προσταθῆναι τῇ οἰκίᾳ, prote-
 ctum, οὐ. τὸ προσταγασμα, προσταγίον.
 protēlāto, ōnis, θ. (protelo) ἀναβολή.
 protēlo, avi, atum, are, (telum) aliquem ἢ
 aliquid, ἀπελαύνω, ἐξελαύνω, ἐξωθῶ τινὰ
 ἢ τι. 2) μηχανῶν, παρατείνω, παρέλκω,
 ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθεμαι τι. 3) aliquid
 ἔλκειν τι. 2) in aliquid, προάγω τινὰ εἰς τι.
 protēlum, i, ō. (protendo) ἄμπρος, ἔξαμ-
 προν. protelo ducere aliquid, ἄμπρθεύειν.
 2) συνέχειν. protelo, συνεχῶς.
 prō-tendo, ndi, usum καὶ ntum, ēre, ali-
 quid, προτείνω, ἀνατείνω τι. 2) ἐκτείνω,
 παρατείνω τι.
 prōtensio, ōnis, θ. (protendo) πρότασις (λό-
 γου).
 *protento, are, (pro-tento) πράπειραν ποιοῦ-
 μαί τινας.
 prōtentus, a, um, ἴδ. protendo.
 prōtēnus, eīte protinus, ἐπὶ τῷ. (pro-tenus)
 πρόσω, εἰς τοῦμ. προσθεν. 2) ἐξ ἧς, ἐφεξῆς,
 ἐχόμενος, συνεχῶς. 3) ἐξ ἧς, εὐθύς, αὐτίκα.
 protēnus a partu, ἅμα τῇ γενέσει, εὐθύς
 ἐκ γενέσεως. protēnus ul (quum, quam, ae)
 fecit, εὐθύς ἐπὶ ἐποίησεν, εὐθύς ποιήσας,
 ἅμα ποιήσας.
 prō-termyao, are, aliquid, ἐκτείνω τι. Α.
 τοῦ μεταγ. Λατ.
 prō-tero, trini, tritum, ēre, aliquid, κατα-
 τρίβω, συντριβῶ τι. 2) aliquem, καταβάλλω,
 καθιπνάζομαι τινι. hostes, τοὺς πο-

λεμίους. aliquem pedibus, καταπατεῖν,
 πατεῖν τινι. ver proterit aestas, τὸ ἐξ
 ἀφηνίζει ἢ τοῦ θέρους ὥρα. 3) μεταγ. κα-
 θιπνάζομαι, προπληκίζω, καταπατεῖν,
 πατεῖν τινι. 4) protitus, a, um, ἐστὶ δὲ
 πεπατημένος, πελοπάτητος, χυδαῖος.
 prō-terreo, ūi, itum, ēre, aliquem, φρόβη
 ἀπελαύνω τινὰ.
 prōterreus, a, um, ἴδ. proterreo.
 prōterve, ἐπὶ τῷ. (protervus) ἀσελγῶς, ἰτα-
 μῶς.
 prōtervā, ae, θ. (protervus) ἀσελγεία, λα-
 μωρία, ἰταμότης. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 prōtervō, ire, (protervus) ἀσελγαίνω, ἰτα-
 μέομαι.
 prōtervitas, ātis, θ. ἀσελγεία, λαμωρία, ἰτα-
 μότης. grata protervitas, ἡ ἐπιχαρὶς λα-
 μωρία εἴτε ἰταμότης.
 prōterviter, ἐπὶ τῷ. ἀρχαϊκῶς τὰ τὸ τῷ pro-
 terve.
 prōtevus, a, um, (ἐκ τοῦ protero, εἰσὶν ἂν
 κατατρίβων πᾶν τὸ προστύχον). ἀσελγής,
 λαμωρὸς, ἰταμὸς, ἀκόλαστος.
 Prōtesilāeus, a, um, Πρωτεσίλαος.
 Prōtesilāus, i, ā. Πρωτεσίλαος.
 prōteslātio, ōnis, θ. (protestor) μαρτυρία,
 ἀπίδειξις, βεβαίωσις. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 prō-testor, atus sum, ari, aliquid, μαρτυ-
 ρῶ τι, ἐπιμαρτυρῶ τινι. 2) καθομολογῶ,
 ὁμολογῶ τι.
 Prōteus, ei, καὶ eos, ā. Πρωτεύς.
 prōthēōrema, ātis, ō. προθεωρία.
 prōthēsis, θ. πρόθεσις.
 prōthēyme, ἐπὶ τῷ. προθύμως.
 prōthēmia, ae, θ. προθυμία.
 prōthēyris, ūdis, θ. (προθυρίς).
 prōthēyrum, i, ō. πρόθυρον, διάθυρον. ἴδε
 Βιτρούβιον 6, 10.
 prōtēnam, ἐπὶ τῷ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ prote-
 nus.
 *prōtēnis, τὰ τὸ τῷ protevus.
 prōtēnus, τὰ τὸ τῷ protevūs.
 prōtēcomiātm, i, ō. ἀντὶ τοῦ procomium.
 Prōtēgēnes, is, ā. Πρωτογένης.
 prō-tollo, ēre, aliquid, προτείνω, ἐκτείνω
 τι. 2) παρατείνω, μηχανῶν, ὑπερτίθεμαι,
 ἀναβάλλομαι τι.
 prōtēmēdia, ae, θ. (πρωτομηδία) μαγική
 τις βεβάνη.
 prōtēmysta, ae, ā. πρωτομύστης.
 prō-tēno, are, ἐκδερνάζω.
 prōtēplasius, a, um, πρωτόπλαστος.
 prōtēpraxia, ae, θ. πρωτοπραξία.
 †prōtēsēdeo, ēre, (πρωτός-ἀδεός) τὴν πρω-
 τεκαθεδρίαν ἔχω.
 prōtostāsia, ae, θ. πρωτοστασία.
 prōtōtōmus, a, um, πρωτότμος.
 prōtōtōria, ae, θ. πρωτοτομία.

τικός, προνοητικός, προμηθής, πρόνοος. 3) προνοητικός, προνοών, προνοούμενός τινας. **provincia**, ae, θ. (pro-vinco?) ἐπαρχία. **provinciae praesesse**, ἐπιστατεῖν ἐπαρχίας, στρατηγεῖν εἴτε προϊσταμέναι ἐν ἐπαρχίᾳ. **aliquem provinciae praeficere**, ἐφορτάναι τινὰ ἐπαρχίᾳ, καθιστάναι τινὰ εἰς στρατηγίαν ἐπαρχίας. **provinciam Asiam obtinere**, accipere, λαγχάνειν κλήρω, λαγγάνειν, λαμβάνειν ἐπαρχίαν τὴν Ἀσίαν. **provinciam alieni tradere**, τὴν ἐν ἐπαρχίᾳ στρατηγίαν τινὶ διδόναι. **provinciam deponere**, τὴν ἐν ἐπαρχίᾳ ἀρχὴν ἀποτίθεσθαι, τῆς ἐν ἐπαρχίᾳ στρατηγίας ἐξιστασθαι. **de provincia decedere**, ἀπανερχεσθαι ἀπὸ τῆς ἐν ἐπαρχίᾳ στρατηγίας. — **Provinciae**, ἐπαρχία, ἐκαλεῖτο κατ' ἐξοχὴν καὶ μέρος τῆς Παρθωνιτικῆς Γαλλίας, ἡ τανὺν Προνεσο. 2) στρατηγεία, στρατεία. **consulibus provinciam Ligures esse senatus iussit**, ἡ σύγκλητος ἐπέμψα τοὺς ὑπάτους ἐπὶ τοὺς Λίγυρας. **Aquilio Hermaici provincia evenit**, ὁ Ἀκίλιος στρατηγὸς κατεστάθη ἐπὶ τὸν πρὸς τοὺς Ἑρνίκους πόλεμον. 3) ἔργον, καθήκον. **provincialis**, e, (provincia) ἐπαρχιακός, τῆς ἐπαρχίας, ἐν ἐπαρχίᾳ. **provincialis**, a, ὁ ἐπαρχιώτης. ***provinciatim**, ἐπὶρ. (provincia) κατ' ἐπαρχίας. **pro-vindemiator**, ōris, a, προτρυγητής, προτρυγητής, (ἄστρον). **Estera γροφή provindemia**, ae, θ. **provisio**, ōnis, θ. (provideo) πρόοψις, πρόνοια, πρόγνωσις. 2) προφύλαξις. 3) πρόνοια, προμήθεια, φροντίς. **provisio**, ἐπὶρ. ἴδ. provideo. **pro-visu**, ere, ἐπισκοπῶ, ἐπισκέπτομαι. **provisio**, quid agat Pamphilus, ἐπισκέψομαι Πάμφιλον, τί πράττει, εἰμι δέδομενος τί πράττει ὁ Πάμφιλος. **ad hos**, εἰμι πρὸς ἐκείνους δέδομενος κ.τ.λ. **provisor**, ōris, a, (provideo) προνοητής. **provisus**, a, um, ἴδ. provideo. **provisus**, ūs, a, (provideo) πρόοψις, πρόγνωσις, πρόνοια. 2) πρόνοια, προμήθεια, φροντίς. **Τάκτος**, κατ' ἀφαίρεσιν. τοῦ ἐν. ***pro-vino**, viki, eum, ere, ἐπιζῶ, ἐπιείω, τὸν βίον παρατείνω εἴτε μακύνω. **provincabilis**, e, (pronoco) δυνάμενος προκληθῆναι εἴτε ἡγερθῆναι. **Α. Ιατρικῇ.** ***pro-vocabilium**, i, ōs, ἀντωνυμία. †**pro-vocabilis** (-tus) a, um, (pronoco) πρόκλητος. **pro-vocatio**, ōnis, θ. (pronoco) πρόκλησις, ἐκκλησις. **ex provocacione dimicare**, ἐκ προκλητικῆς μάχεσθαι. 2) ἔρεσις, πρόκλησις. **est provocatio ad populum**, ἔξεστι προκαλεῖσθαι ὅτι τὸν ὄχλον, ἐφορτάναι

σθαι τὴν δίκην εἴτε ἀνάγεσθαι τὴν δίκην ἐπὶ τὴν τοῦ δήμου διάγνωσιν. **pro-vocabilis**, a, um, ἴδ. provocatio. **pro-vocabilis**, a, um, (pronoco) πρόκλητος. 2) προκαλητικός. **pro-vocator**, ōris, a, (pronoco) ὁ προκαλούμενος (εἰς μάχην). 2) εἶδος μονομάχων. **pro-vocatorius**, a, um, (provocator) τῆς προκλητικῆς, διὰ πρόκλησιν πολέμου διδόμενος. 2) προκαλητικός. †**pro-vocatrix**, icis, θ. (provocator) ἡ προκαλητική. **pro-video**, avi, atum, are, aliquem, ἐκκαλῶ, καλῶ τινα. **aliquem ad judicem**, καλεῖν τινα εἰς δικαστήριον. 2) προκαλοῦμαι, ἐκκαλοῦμαι τινα, **ad pugnam**, **ad pugnam**, προκαλεῖσθαι τινα εἰς μάχην εἴτε μάχεσθαι. **in aleam**, ἐπὶ κυβέταν, **aliquem pedibus**, προκαλεῖσθαι τινα ἐπὶ δρόμον. **aliquem ad hilaritatem**, προκαλεῖσθαι, παρορμᾶν τινα εἰς (πρὸς) ἡλαρότητα. **bella**, ἐκκαλοῦμαι πολέμους, αἴτιος πολέμων γίνονται. **μεταρ. Graecos eloγῶ provocamus**, ὁμιλῶν τῆς ἐλέγχεις ποιοῦμεθα πρὸς τοὺς Ἕλληνας. **pronoco aliquem virtute**, ἀγωνίζομαι πρὸς τινα περὶ ἀρετῆς. 3) προκαλοῦμαι, ἔρεσιν ποιοῦμαι. **pronoco iudicium** εἴτε ἀπλῶς **pronoco ab aliquo ad populum**, προκαλοῦμαι τὴν κρίσιν ἀπὸ τινος εἰς τὸν δῆμον, προκαλοῦμαι ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου κρίσιν. **pro-volo**, avi, atum, are, ἐξίπταμαι, ἐκπέτομαι, ἀνίπταμαι, ἀναπέτομαι. 2) ἐξέτιω, προθορῶ. **pro-volutus**, a, um, ἴδ. provolvio. **pro-volvo**, olvi, olvium, ere, aliquid, προκυλίνδω, προκυλινδῶ τι. **se pronolvere** εἴτε **pronolvi** **alici** **ad pedes** εἴτε **genibus** **alicuius**, προκυλινθεῖσθαι, προσπίπτειν τινί. **pronolutus in iram**, προαχθεῖς εἰς ὀργήν. **fortunis pronolvi**, σφάλῃσθαι περὶ τὴν ὁσίαν, δυστυχῶς περιπίπτειν. **pro-vomo**, ere, aliquid, ἔξεμῶ, ἐξερεύω τι. **pro-vulgo** καὶ **pronolgo**, avi, atum, are, aliquid, ἐκφέρω τι εἰς τὸ φανερόν. **Α. τῶν μετ' Αὑγουστον χρόνων.** **proxenia**, ae, a, προξενική. **proxenitium**, i, ōs, τὸ προξενητικόν. **proximatus**, ūs, a, (proximus) ἡ τοῦ ἐπιστάτου τιμὴ, ἡ μετὰ τὸν magistrum scriptorum. **Α. τοῦ μεταρ. Αστ.** **proxime** εἴτε **proximo**, ἴδ. prope. **proximitas**, atis, θ. (proximus) ἐγγύτης. 2) ἐγγύτης γένους, ἀγγιστεία. 3) ἐμοιότης. **proximo**, avi, atum, are, (proximus) πλησιάζω, ἐγγίζω, κελάζω. **alicui** καὶ **aliquid**, πλησιάζειν, ἐγγίζειν, κελάζειν τινί

ἄνομα βοτάνης, τῆς καὶ ἀμπελολευκής.
 psimmythium, i, οὐ. ψιμμύθιον.
 psithia, ae, θ. ψιθία εἴτε ψυθία ἀμπελος.
 psithium, ii, οὐ. ψιθίος εἴτε ψύθιος εἶνος.
 psitta, ταῦτο τῷ psitta.
 psittacium, a, um, τὸ χρώμα ὅμοιος ψι-
 ττικῶ.
 psittacus, i, αἰ. ψίττακος.
 psittacus, a, um, (ψακδικός) κάμων τὴν
 ψάαν.
 psolus, i, ἀδίκιμον, ἀντὶ τοῦ psolos, ὁ
 ψωλός. psolenta ceraunon, ψολέντα κε-
 ραυνόν.
 psora, ae, θ. ψώρα.
 psoranthemis, idis, θ. (ψωράνθεις) εἶδος
 λιθωντίδος.
 psoricus, a, um, ψωρικός. psoricum, οὐ.
 ψωρικόν, (φάρμακον).
 psychicus, a, um, ψυχικός.
 psychomachia, ae, θ. ψυχμαχία.
 psychomantium, (-eum), i, οὐ. ψυχμαν-
 τείον.
 psychotropon, i, οὐ. ψυχωτρόπον, γ.
 psychrolita καὶ psychrolites, ae, αἰ. ψυ-
 χρολύτης.
 Psylli, orum, αἰ. ψύλλοι, ἔθνος τῆς Κυρη-
 ναϊκῆς.
 phyllon, i, οὐ. φύλλον, (βοτάνη).
 psythia, ταῦτο τῷ phithia.
 psythium, ταῦτο τῷ psithium, ἴδ. psithia.
 pie, μόριον πρόσθετον τοῖς merio fieri ser-
 vum, ἐμὶ τοῖς δούλον γίνεσθαι, ὅτι αὐτὸς
 ἐγὼ δούλας γίνονται. atomi seruntur in
 locum inferiorem suapte pondere, αἱ ἀ-
 τομοὶ κάτω φέρονται αὐταὶ τῷ ἐαυτῶν βάρ-
 ρει. suapte manu, τῇ χειρὶ τῇ ἐαυτῶν.
 pteris, idis, θ. πτέρεις, γ.
 pternix, icis, αἰ. πτέρνιξ.
 pteroma, itis, οὐ. πτέρωμα.
 pteron, i, οὐ. πτερόν.
 pterotis, u, um, πτερωτός.
 pterygium, i, οὐ. πτερύγιον.
 pterygoma, itis, οὐ. πτερύγμα.
 Ptianii, orum, αἰ. ἴδ. Preciani.
 ptisana, ae, θ. πτισάνη.
 ptisanarium, i, οὐ. (πτισανήριον).
 ptichium (-eum), οὐ. πτωχείον.
 ptichotrophus, i, αἰ. πτωχοτρόφος.
 Ptolemaeus, a, um, (Ptolemaeus) Πτολε-
 μαίος.
 Ptolemaeum, i, οὐ. gymnasium, Πτολεμαίον,
 γυμνάσιον Ἀθηνῶν.
 Ptolemaeus, i, αἰ. Πτολεμαῖος.
 Ptolemais, idis, θ. Πτολεμαίς, Πτολεμαίου
 θυγάτηρ. 2) ἐπιθετικῶς Πτολεμαϊκή, Αἰ-
 γυπτιακή. 3) Πτολεμαίς, ὄνομα πόλεων.
 ptyas, idis, θ. πτώας, εἶδος ὄφως.

pūbēda, ae, αἰ. (pubes) ἡδότης, ἔφηθος. Α.
 τοῦ μεταγ. Λατ.
 pūbēs, ēro, (pubes) ἄρχηστον ἡδόν, ἐκ τοῦ
 εἰν τοῦ pubens, itis, ἡδών, ἔφηθος, ποιητ.
 ἡδών, ἀδρός, ἀμαύτος.
 pūber, ōris, ἴδ. pubes.
 pūbertas, itis, θ. (pubes) ἡδὴ, ἔφηθείς,
 ἔφηθον. 2) ἀκμή, ἀδρότης. 3) ἡδὴ, ἔ-
 φηθαιον, ἐπίσιον. 4) σπάν. ἡ ἔφηθος νεο-
 λαία, ἡ ἔφηθος.
 pūbes, is, θ. ἡδὴ, ἔφηθαιον, ἐπίσιον,
 (αἰ περὶ τὰ αἰδοῖα τρίχες καὶ αὐτὰ τὰ αἰ-
 δοῖα). 2) σπάν. pubes ciliorum, αἱ βλε-
 φαρίδες ἡ αἱ ὀφθαλμοί. 3) ἔφηθος νεολαία,
 ἔφηθος, τὸ ἐφηθαιόν, οἱ νέοι. 4) ποιητ. ὁ
 λαός.
 pūbes εἴτε puber, ōris, ἡδών, ἔφηθος. pu-
 beres, αἰ. ἡδόντες, ἔφηθοι, νέοι. ad pu-
 berem natalem, εἰς τὴν ἡδοντικὴν ἡλικίαν.
 pūbesco, būi, ere, (ἐναρκτ. τοῦ pubeo) ἡ-
 ἐάσω, ἡδὴν εἶναι, γυνάξω. 2) ἡδᾶσω,
 ἔφηθω, εἰς ἡδὴν ὀρμώμαι. 3) ἀδρόμαι,
 ἀδρόνμαι. 4) ἐπὶ φυτῶν γυνάξω, γυνᾶν
 εἶναι.
 pūbis, is, σπάν. ἀντὶ τοῦ pubes.
 Pūblius, a, um, (Publius) Ποπλιανός.
 τοῦ Ποπλίου.
 pūblicāna, ae, θ. ἡ τὰ δημόσια τέλη ἠνευ-
 μένη.
 pūblicānus, i, αἰ. δημοσιώτης, τελωνῆς, (ὁ
 ὠνούμενος τὰ τέλη εἴτε τὰς ἐκ τῆς δεκά-
 τας, τῶν νομῶν καὶ τελωνείων προσόδους).
 2) εργολάβος, ἐργωνῆς.
 pūblicatio, ōnis, θ. (publico) δημοσίαις.
 pūblicatio, ōris, αἰ. (publico) ὁ δημοσιῶν
 εἴτε δημοσιῶν τι. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.
 pūblicatrix, icis, θ. ἡ δημοσιούσα εἴτε κοι-
 νὸν ποιούσα τι.
 pūblice, ἐπὶ. (publicus) δημοσίαις. pollice-
 ri, δημοσίαις ὑποσχεσθαι. scribere, δημο-
 σίαις γράφειν, τῇ πόλει, ἢ τοῖς ἀρχαῖς
 γράφειν. salutare est, δημοφιλὲς εἴτε τῇ
 πόλει ἀφελιμὸν ἐστὶ. laus est, δημοσίαις
 παρὰ πάντων ἐπαινεῖται. dicere, disse-
 rere, δημοσίαις ἢ εἰς τὸν δῆμον λέγειν, τῇ
 πόλει διαλέγεσθαι. alere aliquem, δημο-
 σίαις, ἐκ τοῦ δημοσίου, ἀπὸ κοινοῦ, κοινῇ
 τρέφειν τινά. publice interfectus est, ἐν
 τῇ δημοσίαις, ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν τῇ φανερώ
 ἀντρεθῇ.
 Pūbliciānus, a, um, Ποπλικιανός, τοῦ Πο-
 πλίου.
 pūblicus, ἐπὶ. (publicus) δημοσίαις, ἐκ
 τοῦ δημοσίου, ἀπὸ κοινοῦ. 2) δημοσίαις, ἐν
 τῇ φανερώ.
 Pūblius, a, um, Ποπλικίος.
 pūblio, avi, aium, are, (publicus) aliquid,

δημοσιῶν, δημοσίον ποῖω τι. *bibliothecam*, δημοσίον βιβλιοθήκην, κοινὴν τοῖς πολιταῖς τὴν βιβλιοθήκην ποιεῖν. *corpus* *summi* *vulgi*, τὸ σῶμα πᾶσι κοινὸν ποιεῖν. 2) *se publicare*, κοινὸν αὐτὸν παρέχειν. 3) δημοσιάζει τι, δηλῶ τι εἰς τὸ κοινόν, δημοσιάζει προσβλεπὴ τι, εἰς τὸ κοινὸν ἀποσφαινω τι. 4) δημοσιεύω, δηρῶ, δημοσιεύω, δημύσιον ποῖω τι. *alicuius* *hona* εἴτε *aliquem*, δημεύειν τὴν οὐσίαν τινός.

Publicola, *av*, *ā*, ταῦτὸ τῷ **Publicola**.

publicus, *a*, *um*, (ἐκ τοῦ *populus*, ἀντὶ *populus*) δημόσιος. *sacrificia publica*, δημόσια ἱερά, δημοτελεῖτε θυσιά, κοινὰ τῆς πόλεως ἱερά. *funus publicum*, δημοτελεῖς κηδεία. *kumpru publico*, ἐκ τοῦ δημοσίου, ἀπὸ κοινοῦ, δημοσίως ἀναλώμασι. *publicus servus*, δημόσιος δούλος. *pessimo publico*, ἐπὶ μεγίστῃ τῆς πόλεως βλάβῃ. *solicitudo publica*, ἡ ὑπὲρ τῆς πόλεως φροντίς. *consilium publicum*, κοινὸν συνέριον, βουλὴ. *ager publicus*, δημοσία χώρα, κοινὸι τῆς πόλεως ἀγροί. *fides publica*, δημοσία πίστις. *res publica*, ἴδ. *respublica*, *homo publicus*, ὁ δημοσιεύων, ὁ ἐν τέλει. 2) κοινός, πᾶσι κοινός. *eura juvenum publica*, κοινὴ τῶν νεανίων φροντίς. 3) δημόδης, κοινός, χυδαίος. — *publicus*, οὗ τὸ δημόσιον, δημοσίον ἀτῆμα, δημόσια χρήματα, κ.τ.τ. *in publicum* *refere*, εἰσφέρειν εἰς τὸ κοινόν, εἰς τὸ ταμεῖον τῆς πόλεως. *in publicum* *omere*, κατὰ κοινὸν ἀνείσθαι. *publicus redimere*, τὰ τέλη παρὰ τῆς πόλεως ἀνείσθαι. *de publico*, ἐκ τοῦ δημοσίου, ἀπὸ κοινοῦ. *publicum agitare*, ἀνείσθαι τὰ δημόσια ἢ ἐργαλαθεῖν τι. 2) τὸ δημόσιον, τὸ κοινόν, τὰ τῆς πόλεως. *consulere in publicum*, βουλευσθαι περὶ τοῦ κοινοῦ. 3) τὸ δημόσιον, τὸ φανερόν. *prodire* εἴτε *agros* *in publicum*, προελθεῖν, ἐξελθεῖν εἰς τὸ φανερόν. *carere*, *abstinere publico*, εἰς τὸ φανερόν οὐκ εἶναι, ἐν τῷ φανερῷ οὐ παραγγίνεσθαι. *publico proponere aliquid*, δημοσίᾳ προτιθέναι τι.

Publicus, *av*, *ō*, *Ποπλίλια*.

Publicus, *oris*, *ā*, (**Publicus**-*pus*) *Ποπλίου* παῖς, (ὄνομα δούλου).

Publicus, *i*, *ā*, *Πόπλιος*, *Ποπλίλιος*.

Publicus, *i*, *ō*, *Πούκιον*, πόλις τῶν *Κάρων*, τὸ ἐπὶ τοῦτον. **Publicus**, *a*, *um*.

publicus, *eri*, *actum*, *ere*, (**publico**-*facio*) ἀρχησάτω. Ἐκ τούτου τὸ **publicus**, *a*, *um*, αἰσχυνθείς. ἐρυθράσας.

publicus, *a*, *um*, ἴδ. **publico**.

publicus, ἴδ. **publico**. **Publicus**, κύρ. ὅν. *Πούδης*, *εντος*, *ā*.

publicus, ἐπὶ. αἰσχυνμένως, αἰδμημένως, αἰσχυντῶς.

publicus, *ui*, *uium*, *ere*, σπέν. αἰδουρᾶι, αἰσχύνουμαι, ἐρυθρίω, ἐρυθραίνεμαι. **publicus**, *utis*, ἐπιθετικῶς αἰδούμενος, αἰδῶμαι, αἰσχυντῶς. 2) συνήθως ἀπροσώπως *publicus*, *utis* καὶ *publicus* *est*, *ere*, αἰσχησθαι *alicuius* *rei*, αἰσχυνέσθαι ἐπὶ τινι, ἐπαίσχυνέσθαι. ἐπαίδεσθαι τινι. *omni infamia* *sum* *non* *publicus*, ἕκτινος οὐκ αἰσχυνέται τῇ ἀτιμίᾳ, οὐκ αἰσχυνέται ἀτιμαζέμενος. **publicus** (*ὅπου*, *me*) *dicere* *verum* *impro*, αἰσχύνουμαι ἔφημα αἰσχρὸν εἰπαῖν. *servite* *non* *publicus* (*ὅπου*, *omni*), δουλεύων οὐκ ἡσχύνθη. 3) *tertiopropos* *publicus* *non* *te* *habe* *publicus*, οὐκ αἰσχύνῃ ἐπὶ τούτοις. **publicus**, *utis*, ἀντὶ τοῦ **publicus**. 4) **publicus**, *a*, *um*, αἰσχερός, ἀσχηρῶς, ἐπαυδιστός, *membra* *publica* καὶ *apud* *publica*, *orum*, οὗ, καὶ *publica* *pars*, *o*. τὰ αἰδέα, ἡ αἰδώς.

publicus, *ere*, (ἀναρχτ. τοῦ **publicus**) αἰσχησθαι *alicuius* *rei*, αἰσχυνέσθαι ἐπὶ τινι.

publicus, ἴδ. **publico**.

publicus, *ui*, (**publicus**) *publicus*, *membra*, τὰ αἰδέα. *A*. τοῦ *metay*. *Δοτ*.

publicus, *a*, *um*, (**publico**) αἰδούμενος, αἰδῶμαι, αἰσχυντῶς. 2) σπέν. αἰσχερός, ἀσχηρῶς.

publico, ἐπὶ. (**publicus**) αἰδμημένως, αἰσχυντῶς, ἀγνώσ.

publicus, *av*, *o*. (**publicus**) αἰδμησύνῃ, αἰδώς, ἀγνεία.

publicus, *a*, *um*, (**publico**) αἰδῶμαι, αἰδούμενος, αἰσχυντῶς, ἀγνός.

publicus, *oris*, *ā*, (**publico**) αἰσχύνῃ, αἰδώς, τὸ αἰσχυνέσθαι. **publicus** *rubor* *consequitur*, τῇ αἰσχύνῃ ἐρυθράσας ἐπείκει. **publicus** *rubor*, ἡ ἐπὶ τῇ πενίᾳ αἰσχύνῃ. **publico**, *utis* αἰσχύνῃ, δι' αἰσχύνῃ. 2) αἰδώς, σέβας. 3) αἰσχύνῃ, αἰδώς, αἰδμησύνῃ, ἀγνεία. 4) αἰσχύνῃ, ἐνείκει. *omni* *alicuius* *publico*, ἐπ' αἰσχύνῃ τινός. *est* *publico*, ἐνείκεις εἴτε αἰσχρὸν ἐστίν, αἰσχύνειν πέζει. *pro* *publico*! *peu* *τῆς* αἰσχύνῃς! *alicui* *publico* *esse*, αἰσχύνῃν εἴτε ἐνείκεις τινι πέζειν.

publicus, *a*, *um*, (**publico**) αἰσχυντῶς.

publicus, *oris*, (**publico**-*color*) ἐρυθράων, (αἰδῶσας).

publica, *av*, *o*. (ὅπου. τοῦ *puera*) κορίσκη, κοράσιον, κόρη, παῖς, παιδίσκη. 2) *est* *o* *h* *corra*, *vera*, παρθένος, γυνή. 3) παῖς, παιδίσκη, ἀρωμηνή.

publica, *a*, (**publica**) κορασίδης, κόρησις, κορίσκις, τῆς κόρης.

publica, *utis*, ἐπὶ. (**publica**) κορικῶς, κορασίδως.

publica, *ui*, *ā*. *ἡ* *publica*.

publica, *ui*, *ā*. *ἡ* *publica*.

**pūellasco*, ἔρε, κορσύομαι.

**pūellātorius*, *a*, *um*, παρθένιος.

pūellitor, *ari*, (puella) κορίζομαι. Ἀμφ. γρ. *pūellita*, *ae*, *o*. (υποκορ. τοῦ puella) κορίσκη, κοράσιον, παιδίσκη.

pūellus, *i*, *ā*. (υποκορ. τοῦ puer) παιδίσκος, παιδίον, παιδάριον.

puer, *eri*, *ā*. (πῆρ λακωνικῶς) ὁ παῖς, ἀρχαίως ἐνίοτε καὶ ἡ παῖς. *pueri*, *paides*, *paidia*, *a* *puero*, ἐκ παιδός, ἀπὸ παιδός.

a *pueris*, ἐκ παιδῶν, ἀπὸ παιδῶν, ex *pueris* excedere, ἐκ παιδῶν ἐξελθεῖν, ἐκβαίνειν. 2) παῖς, υἱός, τέκνον. 3) παῖς, νέος, νεανίσκος, νεανίας. 4) παῖς, παιδίσκος, δούλος. — Σημ. κλητ. *puere*, ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ *puor*.

puera, *ae*, *o*. (*puor*) ἡ παῖς, παιδίσκη, κέρη. *pūerascō*, ἔρε, (*puer*) παῖς γίγνομαι, μειρακιοῦμαι.

pūerulus, *i*, *ā*. (υποκορ. τοῦ puer) παιδίσκος, παιδάριον.

pūerīgēnus, *a*, *um*, (*puer-gigno*) παιδογόνος. Ἀμφ. γρ.

pūerilis, *e*, (*puer*) παιδικός, τοῦ παιδός, τῶν παιδῶν. 2) παιδικός, παιδαριώδης.

pūerilitas, *atis*, *o*. παιδία, παιδικὴ ἡλικία. 2) τὸ παιδαριώδες.

pūeriliter, ἐπίρ. (*puerilis*) παιδικῶς, παιδαριωδῶς.

pūeritatus, *i*, (*puer*) παιδείας. ἐν Ἐπιγρ. ἐπιθετον τοῦ Ἡρακλέους.

pūeritia, *ae*, *o*. παιδία, παιδικὴ ἡλικία. *a* *pueritia*, ἀπὸ παιδός, ἀπὸ παιδῶν, ἐκ παιδός, ἐκ παιδῶν.

**pūeritās*, *ei*, *o*. ταῦτὸ τῷ *pueritia*.

pūerpera, *ae*, *o*. (*puer-pario*) ἡ νεοτῆρας, λεγώ, λοχεύτρια. 2) παιδοτόκος, τίκτουσα, ὠδίνουσα.

pūerperium, *i*, *o*. (*puer-pario*) τὰ λοχεῖα, λόγια. 2) λοχεῖα, τόκος. 3) λόχευμα, τέκνον, τόκος, γένος.

pūerperus, *a*, *um*, (*puer-pario*) λοχαῖος, λοχεύς. *puerpera verba*, λοχαῖα ῥήματα, τὰ ἐπικουρουμένα ταῖς ὠδινούσαις.

pūeritia, *ae*, *o*. ἀντὶ τοῦ *pueritia*.

pūerulus, *i*, *ā*. (υποκορ. τοῦ puer) παιδίσκος, παιδάριον.

pūerus, *i*, *ā*. ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ *puor*.

pūgo, εἴτε *pūga*, *ae*, *o*. πυγῇ.

pūgil, *ilis*, *ā*. πύκτης, πυγμάχος, πυκτεύτης.

**pūgillatio*, *ōnis*, *o*. (*pugilo*) πύκτεσις, πυγμαθία.

pūgillator, *ōris*, *ā*. (*pugilo*) πυκτευτής, πύκτης. Ἀ. τοῦ μεταγ. Λατ.

pūgillātorius, *a*, *um*, (*pugilator*) πυκτικῶς.

pūgillatus, *us*, *ā*. πύκτεσις, πυγμαθία, πυγμαθία.

**pūgillōe*, ἐπίρ. πυκτικῶς.

pūgillar, *āris*, *o*. καὶ *pugillaris*, *ium*, πλγθ. ταῦτὸ τῷ *pugillaris*, *ā*. ἴδ. *pugillaris*.

pūgillāris, *e*, (*pugillus*) χειροπληθής. 2) *pugillares*, *ium*, *ā*. (ὑπον. libelli). ἡ δέλτος, αἱ δέλτοι, τὰ πύκτικα, ἡ πινάκις, πύκτικα, τὰ πύκτικα.

pūgillārius, *ii*, *ā*. (*pugillares*) ὁ κατασκευάζων δέλτους. Ἐπιγρ.

pūgillator, *ōris*, *ā*. (*pugillares*) γραμματοφόρος, γραμματοκομιστής. Ἀ. τοῦ μεταγ. Λατ.

pūgillor, ταῦτὸ τῷ *pugilor*.

pūgillus, *i*, *ā*. (υποκορ. τοῦ pugnus) δρᾶξ, δράγμα, δραγμός.

pūgilor, *ari*, καὶ *pugilo*, *aro*, (*pugil*) πυκτεύω.

pūgio, *ōnis*, *ā*. (*pungo*) ἐπιφίδιον, ἐγχειρίδιον, παραξωστρίς.

pūgiunculus, *i*, *ā*. (υποκορ. τοῦ pugio) μικρὸν ἐγχειρίδιον. Κικέρων.

pugna, *ae*, *o*. (*pugnas*) ἀψιμαχία χειρῶν, συμπλοκή, eos venit ad pugnam, ἀψιμαχία χειρῶν συνέστη. *pugna singularis*, μοναμαχία. 2) συνήθως ἡ ἐκ παρατάξεως μάχη, μάχη, παράταξις. in *pugna* cadere, πίπτειν ἐν μάχῃ, ἐν παρατάξει, ἐν χειρῶν νόμῳ. *pugna equestris*, ἵππομαχία. *peditis*, πεζομαχία. *navalis*, ναυμαχία. *pugna* navalem facere, ναυμαχεῖν. *pugnam committere* cum aliquo, μάχην ποιεῖσθαι εἴτε συνάπτειν πρὸς τινα, συνέρχεσθαι τινα εἰς μάχην. *pugna vinci*, μάχην εἴτε ἐκ παρατάξεως ἡττάσθαι. *pugna media*, τὸ μέσον παρατάξεως. *pugna prospera*, *maia*, μάχη εὐτυχής, δυστοχής. 3) μάχη, ἔρις, ἀγών, λογομαχία, κ.τ.τ. 4) κωμικῶς μάχη, πανούργημα, μηχανήμα.

pugnae, *atis*, *o*. τὸ φιλόμαχον, μαχητικόν.

pugnaciter, ἐπίρ. μαχητικῶς.

pugnaculum, *i*, *o*. (*pugno*) προμαχών.

pugnator, *ōris*, *ā*. μαχητής.

pugnātorius, *a*, *um*, (*pugnator*) μαχητικῶς, μάχιμος.

pugnatrix, *icis*, *o*. (*pugnator*) ἡ μαχητικῇ, ἡ μαχομένη.

pugnax, *acis*, φιλόμαχος, μάχιμος, μαχητικός. 2) δυστράπηλος, ἐπιμένους. 3) μαχόμενος, ἐναντιούμενος.

**pugnēs*, *a*, *um*, (*pugnans*) τῆς πυγμῆς.

**pugnātus*, ἐπίρ. (*pugnans*) πύξ.

pugno, *avi*, *atum*, *aro*, (*pugna*) μάχομαι.

pugnator, μάχην γίγνεται. *pugnatum est*, ἐμαχέσαστο. *pugna cum hoste*, in *hostem*, adversus *hostem*, μάχεσθαι τοῖς πολεμοῖς, πρὸς τοὺς πολεμικοὺς. *lupidibus*, λίθοις, *capris* in *hostem* *pugnanti*, αἱ ἀγῆς.

πρὸς ἀλλήλους τοὺς κίρασι μάχονται. ex equo, ἀφ' ἵππου μάχεσθαι. de possessione, περὶ τῆς κτήσεως pro aliquo, πρὸ τινος, ὑπὲρ τινος. clarum pugnam, ἐνδοξὸν μάχην μάχεσθαι. hac pugna pugnata, γενόμενης ταύτης τῆς μάχης. 2) aliquid, μάχουμαι, ἐναντιοῦμαι, ἀντιτείνειν, ἀνθίσταμαι τι. tecum ipse pugnas, αὐτὸς σεαυτῷ ἐναντιοῦμαι. res inter se pugnans, τὰ πράγματα ἀλλήλοις ἐναντιοῦνται. pugnantia eorum, τὰ ἀλλήλοις ἐναντία. 3) χωρικῶς, πανούργημα μηχανῶμαι. 4) διατίνομαι, λοχυρίζομαι, πονῶ, φιλοτιμούμαι. pugno ut fiat, ne fiat, πονῶ ὥπως γένηται, ὥπως μὴ γένηται. pugno aliquid facere, διατίνομαι, περιῶμαι ποιεῖν τι.

pugnis, i, ἄ. πυγμῇ, γρόνθος. pugnam facere, πῦξ τοὺς δακτύλους ποιεῖν, γρόνθον ποιεῖν. pugnam aliquid impingere, πῦξ παῖνι τινά. pugnis aliquem cadere, κονδυλοῖς τινά πατάσσειν, κονδυλιζεῖν τινά. pugnis certare, πῦξ μάχεσθαι. 2) μάτρον τι, ἡ δραγμὴ ἢ πυγμῇ.

pulchellus εἴτε pulcellus, a, um, (ὁποκορ. τοῦ pulcher) καλός. pulchellus puor, ὁ καλὸς παιδίσκος, τὸ εὐεπὶς παιδίον.

pulchre, chra, chrum, εἴτε pulcer, cra, crum, καλός, εὐπρεπής. fuit vultu pulchro magis quam venusto, ἢν καλός (εὐπρεπής) τὸ πρῶτον μᾶλλον ἢ ὀρεῖος (ἐπιχαρής). pulcher puor, ὁ καλὸς παῖς. horius, καλὸς κήπος. urbs pulcherrima, καλλίστη, εὐπρεπεστάτη πόλις. pulcher fluvius, καλός, εὐρους ποταμός. pulchra tunica, καλός, εὐπρεπής χιτῶν. color pulcher, καλὸν χρῶμα. quid adarpoeta pulchrius? τί κάλλιον τὴν ὕψιν; τί εὐειδέστερον; μεταφ. propositum pulchrum, ποίημα καλόν, εὐπρεπές. dies pulcher, εὐτυχὴς ἡμέρα. mors pulchra, καλός, ἐνδοξὸς θάνατος. Hercules pulcher, ὁ καλός, ὁ ἀνδρείος Ἡρακλῆς. mihi pulchrum est aliquid facere, πρέπει μοι εἴτε πρέπον μοι δοκεῖ εἶναι. 2) Pulchri promontorium, τὸ Καλὸν ἀκρωτήριο, ἄκρα γῆρος Καρχηδόνος κειμένη, τανῦν Cap Bono.

pulchralia εἴτε pulcralia, iam, οὐ. τραγῆματα ἢ τέμματα.

pulchre εἴτε pulere, ἐπὶρ. καλῶς, εὐπρεπῶς. 2) καλῶς, εὐ. res pulchre evenit, καλῶς γίγνεται τι. mihi pulchre est, καλῶς ἔχω, εὐ ἔχω. 3) εὐ, εὐ μάλα. 4) pulcere! εὐ! εὐ γε!

pulchresco, ere, (ἐναρκτ. τοῦ pulcher) καλὸς γίγνομαι. Ἄ. τοῦ μετγ. Λατ.

pulchritas, asis, θ. ταῦτ' τῷ pulchritudo. pulchritudo, isis, θ. (pulcher) κάλλος, καλλογῇ.

pulejatus, a, um, (pulejus) pulejatum, οὐ. ὀκν. vinum, ὁ γληχωνίτης εἶνος. pulejum καὶ pulegium, i, οὐ. γληχων, φ. pulex, isis, ἄ. ψύλλ' α, ψύλλος. pulccaria, ae, θ. (pulex) ψύλλιον, βοτ. pulico, are, (pulex) ψυλλίζω. Ἄ. ἱώσσο-ρίων.

pulicosis, a, um, (pulex) φυλλώδης. pullarius, a, um, (pullus) πωλίτης, τῶν πώλων. 2) παιδοφθόρος. 3) pullarius, ii, ἄ. ὁ ἀπὶ τῶν ἱερῶν ἐρπύων εἴτε ἀλεκτορίδιον. οὗτοι ἦσαν πλείονες· ὅθεν ἐν ἐπιγρ. καὶ decuria pullaria εὐρεται.

pullastra, ae, θ. νέα ἀλεκτορίς.

pullatio, isis, θ. (pullus) νεοσσοπαΐα.

pullatus, a, um, (pullus) φαιόχρῶν, μελανέμων (ἐνεκα πένθους). 2) ἐκ τοῦ ὅχλου, συμπαρός.

pulliaceus, a, um, ταῦτ' τῷ pullus.

pulliaceus, i, ἄ. (ὁποκορ. τοῦ pullus) νεοσσόν.

pulligo, isis, θ. (pullus) φαιὸν χρῶμα.

pullinus, a, um, (pullus) πωλίτης, τῶν πώλων.

pullipremus, as, εἴτε pullipremus, isis, ἄ. (pullus-premo) παιδοπρέτης, παιδοπρετής. pullitres, ei, θ. (pullus) ἡ νεοσσά, τὰ νεοσσά.

pullio, are, (pullus) βλαστάνω.

pullulatio, ere, (ἐναρκτ. τοῦ pullulo) ἀναβλαστάνω.

pullulatio, isis, θ. ἀναβλαστήσις.

pullulo, anī, atum, are, (pullus) βλαστάνω, ἀναβλαστάνω. 2) σπαν. aliquid, βλαστάνω, ἀναβλαστάνω, φύω τι.

pullulus, a, um, (ὁποκορ. τοῦ pullus) ὀπίφαιος. Ἰδε καὶ τὸ ἐξῆς.

pullulus, i, ἄ. (ὁποκορ. τοῦ pullus) μικρὸν βλαστάνμα. 2) παιδίονος.

pullus, a, um, ἄ. πᾶλ' ὁς, ὁρφίνος. ὁνομάσας, φαίς. pullio isis, τὸ φαῖον ἱμάτιον. pulla myrtus, ἡ μέλαινα μυρτιάνα. pullum, οὐ. ἡ φαῖά τσῆς. Ἰδε καὶ τὰ ἐξῆς διὰ ἄρθρα.

pullus, a, um, (ὁποκορ. τοῦ purus=purulus), καθαρός.

pullus, i, ἄ. πῶλος, (ἵππου ἢ ὄνου). 2) νεοσσός, νεοσσόν, (ἐρπύων, μελισσῶν, κ.τ.τ.) 3) κατ' ἐξοχὴν τὸ ἐρπύον, (ὁ νεοσσός τῆς ἀλεκτορίδος). 4) ἱερὰ θρῆνς εἴτε ἀλεκτορίς. 5) βλαστός, μέγας. 6) ὁποκορ. πτικῶς ἐπὶ νεῷ· τὸ νεοσσόν. Ἰδὲλ. τὰ ἀπὸ τῶν Βυζαντινῶν χρόνων εἰδομένα ἄργυροπόλους, Στρατηγόπουλος κτλ.

pulmentaria, e, (pulmentum) τοῦ ὕψου.

pulmentarium, i, οὐ. (pulmentum) τὸ ἐπι-σπύμενον, προσψῆμα, προσφάγιον, ὄψον.

pulmentum, i, οὐ. (pulmentum) τὸ ἐπὶ τῷ

σπιδόμενον τῷ ἄρτρῳ, προσόψημα, ὄψον. 2) ὄψον, ὄδραμα.
 pulmo, ὄνις, ἄ. πλεύμων, πνεύμων. pulmones, εἰ πνεύμονες. 2) ἀλιπνεύμων. (ι-χθύς).
 pulmonāciūs, α, um, (pulmo) πνευμονικός. radix, ῥίζα ἢ ποιεῖ εἰς τὸν πνεύμονα.
 pulmonāriūs, α, um, (pulmo) πνευμονικός, φθισικός.
 pulmonēus, α, um, πνευμονικός, τοῦ πνεύμονος. 2) πνευμονώδης.
 pulmonocūlus, ι, ἄ. (ὕποκορ. τοῦ pulmo) πνευμονώδης σαρκίον. 2) πνευμονώδης αἰδήμα.
 pulpa, ae, θ. σάρξ, τὸ ἀνευ ὀστέων καὶ τιμελῆς σαρκώδης. scelerata pulpa, μοχθηρὸς ἄνθρωπος. 2) σάρξ τῶν μῆλων. κ.τ.τ.
 pulpa, ae, θ. πολύπους, εἶδος σηπίως δικτάποδος, ἢ τανὼν γαλλιστὶ poulepe.
 pulpamen, inis, οὐ. (pulpa) προσόψημα, ὄψον.
 pulpamentum, ι, οὐ. (pulpa) τὸ σαρκώδες, ἢ σάρξ. 2) προσόψημα, ὄψον.
 pulpitto, are, (pulpitum) aliquid, σπινθῶ τι. Δ. τοῦ μεταγ. λατ.
 pulpitum, ι, οὐ. ἀνάβιβρον. 2) λογαίον (ἐν τῷ θεάτρῳ), «βῆμα θεάτρου». Εἰπιγρ. Ἑλ.
 pulpo, are, οὐτα φθέγγεται ὁ γύψ.
 pulposus, α, um, σαρκώδης.
 puls, his, θ. πάλσας.
 pulsābilitas, ι, οὐ. (pulso) πληκτρον.
 pulsātio, ōnis, θ. (pulso) κρούσις. 2) pudoris, ὁ βιασμός.
 pulsator, ōris, ἄ. (pulso) ὁ κρούων, κρούσσης.
 pulsio, inis, ἄ. (pulso) κρούσις.
 pulso, avi, atum, are, (θεμιστ. τοῦ pello) aliquem ἢ aliquid, κρούω, ὠθῶ τινα, ἢ τι. notus pulsat aubem, ὁ νότος ὠθεῖ τὸ νέφος. ariete muros pulsare, τῷ κριῖ τὰ τεῖχη κρούειν. terram pede, κρούειν τὴν γῆν τῷ ποδί. fores, κρούειν, κόπτειν, ἀράσσειν τὴν θύραν. os alieni manu, πατεῖν τινὲ τὸ στόμα τῇ χειρί. aliquem, πατεῖν, τύπτειν, πληκτεῖν, κόπτειν τινά. chordas pectine, κρούειν τὰς χορδὰς τῷ πληκτρῳ. μεταφ. ἐννοχλῶ. pavor pulsat pectora, ὁ φόβος πληκτεῖ, ταραττεῖ τὴν καρδίαν. aliquem vocibus pulsare, κόπτειν, ἐνοχλεῖν τινα τῇ φωνῇ. pericula, ἀποκρούεσθαι, ἀπαθεῖν κινδύνους.
 pulsūsus, α, um, πλήρης τυπετοῦ εἴτε κοπετοῦ, πολύκοπος.
 pulsus, α, um, ἴδ. pello.
 pulsus, ūs, ἄ. (pello) κρούσις, ὠθισμός. pedum, lyrae, ἢ κρούσις τῶν ποδῶν, τῆς λύρας. articularum, ὁ σφυγμός, παλμός τῶν ἀρτηριῶν. terrae, ὁ σεισμός.

pulcrus, ūs, ἄ. (puls) χύτρα, χυτρί. 2) σκία, (ιατρικὸν ὄργανον).
 pulcatio, ōnis, θ. (pulso) θυροκοπία.
 pulcillus, ae, θ. (ὕποκορ. τοῦ puls) πολτάριον, πολτίον.
 pulvis, ūs, α, um, (puls-facio) τοῦ πόλτου. pulphagōides, ae, ἄ. κομικῶς ἀντὶ τοῦ pulphagus.
 pulphagus, ι, ἄ. (πολτοφάγος).
 pulso, are, ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ pulso.
 pulver, eris, ἄ. σπαν, ἀντὶ τοῦ pulvis.
 pulveratium, ι, οὐ. καὶ pulveratica, ae, θ. ἐπίχειρον, (τὸ διδόμενον τοῖς κεκοπιαμένοι καὶ κονισθεῖσιν ἐκ τοῦ ἔργου).
 pulveratium, ōnis, θ. βωλοκοπία, τὸ κονιορτὸν εἶτε κονιορτόν.
 pulverēus, α, um, (pulvis) τῆς κόνεως, τοῦ κονιορτοῦ. pulverea nubes, νέφος κονιορτοῦ. 2) κονίον, κονιορτὸν ἐγείρων. 3) κονιορτώδης, κονισαλῆς.
 pulverizo, avi, atum, are, (pulvis) εἰς κόνιν μεταβάλλω. Δ. τοῦ μεταγ. λατ.
 pulvero, are, (pulvis) aliquid, κονίω, κονιορτῶ τινα. ae, κονισθῆναι. 2) βωλοκοπῶ (ἀμπελῶνα). 3) εἰς κόνιν μεταβάλλω τι. 4) οὐδέτ. κόνεως μεστός εἰμι.
 pulverulentus, α, um, (pulvis) κονιορτώδης, κονισαλῆς.
 pulvillus, ι, ἄ. (ὕποκορ. τοῦ pulvinus) προσκεφάλαιον.
 pulvinor, εἴτε pulvinar, aris, οὐ. (pulvinus) προσκεφάλαιον, πρόσκρανον. 2) κλίνη (δειπνητικὴ κλίνη), κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ ἱερὰ κλίνη, ἢ τῶν θεῶν στρωμνὴ. πρβλ. lectisternium. 3) γαμήλιος εὐνή, νομφικὸν λέχος, παστός.
 pulvinaris, e, (pulvinus) ἐπὶ κλίνης καθήμενος.
 pulvinarium, ii, οὐ. ἱερὰ κλίνη. 2) γαμήλιος εὐνή. πρβλ. pulvinar.
 pulvinarius, α, um, (pulvinar) τῆς ἱερᾶς στρωμνῆς εἴτε θοῖνης.
 pulvinatus, α, um, (pulvinus) τολωτός, τολοειδής, τὴν ὁμοίος. 2) capitulum pulvinatum, τὸ τὴν ἔχον κισνέκρανον, τὸ ἰωνικὸν κισνέκρανον.
 pulvinensis, is, ἐν ἐπιγρ. ἐπίθετον τῆς θεᾶς Εὐκυῆς, (Bellona), ἐκ τοῦ pulvinar, τοῦ ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς.
 pulvinulus, ι, ἄ. (ὕποκορ. τοῦ pulvinus) μικρὰ τὸλη, μικρὸς σωρὸς.
 pulvinus, ι, ἄ. τὸλη, τὸλος, τυλεῖον, πρόσκρανον, προσκέφαλον. 2) ἀνδρον. 3) σωρὸς γῆς ἢ ἄμμου.
 pulvis, eris, ἄ. (σπᾶν. θ.) κόνια, κόνις, κονιορτός. 2) κόνια, πῶλος, γῆ. pulvis puileolus, ἢ πετιολοσία ἄμμος. 3) ποιητ. ἢ γῆ, τὸ ὄσπερος. 4) μεταφ. ἡ κόνια, ἢ πᾶς

λαίστρα, ὁ ἐπὶ πόδες, τὸ πᾶν δὲ ἀγών, κ.τ.τ. εἶδος pulvere, ἄνυσ κοιλίας, ἀκονίτι, ἀπυρρίτι.
 pulvisculus, ἰ, ἄ. (ὁποκορ. τοῦ pulvis) κό-
 νιον, κοιλία.
 πῦμα, ἰαίς, ἄ. (ἀπᾶν. θ.) κίσσηρις. 2) πῶ-
 ρος, σήραγγα, παρῶδης εἴτε σήραγγας πῶ-
 ρα, σκόπελος.
 πυμῖκος, α, um, (pymex) κίσσηρῶδης.
 κωμ. κατὰ ἑξῆς. 2) παρῶδης, πῶρινος,
 πετρώδης.
 πυμῖκος, ἀνί, αium, are, (pymex) aliquid ἢ
 aliquid, κίσσηρις, κατὰ κίσσηρις, λειαι-
 νω, λειῶ τινα ἢ τι.
 πυμῖκος, α, um, (pymex) κίσσηρῶδης,
 σήραγγα.
 πυμῖκος, οἷς, ἄ. (pymilus) νάννος, ναν-
 νίον. 2) χαμαιρεπὲς εἴτε χαμαιρεπὲς δέν-
 δρον.
 πυμῖλος, οἷς, ἄ. τὸ πᾶν πυμῖλος.
 πυμῖλος, ἰ, ἄ. νάννος, πυγμαῖος.
 πυμῖλος, α, um, εἶδος ἀμπελοῦ περὶ τὸ ἀμ-
 πελον τῆς Σαβίνης χώρας.
 πυμῖτος, α, um, (pungo) κέντησις, κέντημα.
 *punctatim, ἐπὶ. (punctum) συλλήδων.
 punctillum, οἷς, ἄ. (ὁποκορ. τοῦ punctum) μι-
 κρὸν στίγμα.
 punctum, ἐπὶ. (pungo) ἐκ κέντησεως, μετὰ
 κέντηματος, νόγδην. punctum ferire, κέν-
 τειν.
 punctio, οἷς, θ. (pungo) κέντησις, κέντημα.
 punctulaculus, α, um, θ. (ὁποκορ. τοῦ punctio)
 μικρὰ κέντησις.
 *puncturatum, ἰ, οἷς. (pungo) κεντήριον.
 puncturatum, ἰ, οἷς. (ὁποκορ. τοῦ punctum) μι-
 κρὸν κέντημα εἴτε στίγμα. 2) στίγμα.
 punctum, ἰδ. pungo.
 punctura, α, um, θ. (pungo) κέντησις, νόγδης,
 νυγμός. 2) στίγμα.
 punctus, α, um, ἰδ. pungo.
 punctus, α, um, ἰδ. (pungo) κέντησις, νυγμός.
 2) στίγμα.
 Pungo, pūgī, (ἀρχαῖα. pūgī) punctum,
 ēre, aliquid ἢ aliquid, νόγδης, στίγμα,
 κεντῶ τινα ἢ τι. 2) ἐπὶ γούσῳ· ἐμπρίειν,
 δάκνειν. 3) μεταφ. κινεῖν, ἀνίσιν, λυπεῖν
 τινα. — punctum, ἰ, οἷς. νόγδης, κέντημα.
 2) στίγμα, στίγμα, ποικίλμα. 3) ἐπὶ κύ-
 βω· στίγμα, νόγδης. 4) ἐν τῇ μαθηματικῇ
 στίγμα. 5) ἐν τῇ γραμματικῇ στίγμα,
 διαστίξις σημεῖον. 6) ἐν ταῖς ψηφοφο-
 ραῖς ψήφου σημεῖον, ψήφος· εἶναι μεταφ.
 εὐδοκίμησις, ἔπανος. omne lūli punctum,
 quī miscuit utile dulci, πᾶσιν ἤρασεν ὁ τῷ
 χρησίμῳ τὸ ἡδύ συγκεράσας. 7) ἐν τῇ ἱσ-
 τορικῇ κῶλον. 8) punctum temporis, ἀχα-
 ρὸς χρόνος, χρόνου στίγμα. punctio in tem-
 pore, punctio temporis εἴτε punctio temp-

ris, ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ. no
 punctum quidem temporis, οὐδ' ἀκαρεῖ χρο-
 νῳ.
 puniceus, α, um, (puniceus) φοινικίζων, φοι-
 νικοφανής, φοινικικός, ἐρυθρός.
 Puniceus, α, um, φοινικικός, Καρχηδο-
 νιακός.
 Puniceus, ἐπὶ. φοινικικός, φοινικιστί, Καρ-
 χηδονιακός.
 puniceus, α, um, (Puniceus) φοινικικός, φοι-
 νικοβαφής.
 Puniceus, α, um, φοινικικός, φοινικικός,
 Καρχηδονικός.
 Puniceus, α, um, φοινικικός, φοινικοβαφής.
 Puniceus, α, um, φοινικικός, Καρχηδονικός,
 Καρχηδονιακός. bellum Punicum, ὁ πρὸς
 Καρχηδονίους πόλεμος, ὁ Αἰδυκὲς πόλε-
 μος. 2) malus εἴτε arbor Punica, ῥοιά, σί-
 δη, (δένδρον). malum Punicum, καὶ ἄλλως
 Punicum, ῥοιά, σίδη, (ῥοιάς καρπός), 3)
 παροιμ. φοινικικός, ἀπατηλός, πανούργος.
 pūnīo, ἰνί, καὶ ἰνί, iam, ire, (pūnīo) ali-
 quem, τιμωροῦμαι, ζημιῶ, κολάζω τινα
 supplicio, morte, capite, τιμωροῦμαι, ζη-
 μιῶν τινα θανάτω. pūnīo, τιμωροῦμαι,
 ποινὰς τεύειν. 2) dolorem, τιμωρίαν λαμ-
 βάνω τῆς γενομένης λύπης.
 pūnīor, tuis aum, ἰνί, (pūnīo) aliquid, τι-
 μωροῦμαι, ζημιῶ τινα. aliquid, ζημιῶν,
 κολάζω τι. 2) nocere, ἐπηρεάζω τὸν φέ-
 ρον, τιμωρίαν τοῦ φέρον λαμβάνω.
 pūnīo, αἷς, θ. (pūnīo) ποινὴ, τιμωρία.
 pūnīor, oris, ἄ. (pūnīo) ποινὴ, τιμωρία,
 στή. 2) τιμωρητής, ἐκδικητής.
 pūnīus, α, um, ἰδ. pūnīo.
 Pūpīs, α, um, ἄχρηστον ἀντὶ τοῦ Pūpīs,
 ἐκ τούτου συγκριτικὸν Pūpīor, κομικὸς
 φοινικικώτερος, μᾶλλον τῆς φοινικικῆς
 διαλέκτου ἐπιστήμων.
 pūpīa, α, um, θ. (pūpīs) κόρη κορίσκη, παιδί-
 σκη, κοράσιον. 2) κόρη, κοράσιον (ἀγαλ-
 μάτιον, κοῦκλα).
 pūpīlla, α, um, θ. (ὁποκορ. τοῦ pūpīa), κόρη,
 γλῆνη, παιδίσκη. 2) ἡ ὀφθαλμός. 3) γλῆνη,
 κόρη ὀφθαλμοῦ.
 pūpīllāris, ο, (pūpīllus) ὀφθαλμικός, τῶν ὀφ-
 θαλμῶν.
 pūpīllāter, ἐπὶ. (pūpīllāris) ὀφθαλμικός.
 pūpīllatus, α, um, ἄ. (pūpīllus) ὀφθαλμικός. Ἐπιγρ.
 pūpīllus, ἰ, ἄ. (ὁποκορ. τοῦ pūpīllus) ὁ ὀφ-
 θαλμός.
 Pūpīnus, α, um, (Ποπίνος). Pūpīnia, α, um,
 θ. καὶ ager Pūpīniensis, ἰα, ἄ. χώρα τις
 ἐγγὺς Ρώμης καίμενη.
 Pūpīus, ἰ, ἄ. Ποπίος.
 pūpīs, ἰα, θ. πρῶμνα. 2) ποιητ. πρῶμνα,
 ἀντὶ τοῦ κατὰ πλείον κομικῶς τὰ γῆνα.

pūrūla, αε, θ. (ὕποκορ. τοῦ pura) κόρη, γλῆννη (τοῦ ὀφθαλμοῦ).
 pūrūlus, ι, α. (ὕποκορ. τοῦ purus) παιδίσκος, παιδάριον. 2) κόρη, ἀγαλμάτιον.
 pūrus, ι, α. παῖς, παιδίσκος, παιδίον.
 pūro, ἐπὶρ. (purus) καθαρώς, καθαρίως. 2) καθαρώς, δόσιως, ἀγνώς. 3) σαφώς, φανερώς. 4) ἀπλώς.
 purificatio, ενε, (purus-facio) καθαροποιῶ, καθαίρω.
 purgabilis, ο, ῥᾶδιος καθαίρεσθαι.
 purgamentum, τοῖς, οὐ. (purgo) κάθαρμα, σάρωμα, συρφετός. 2) κάθαρμα, καθαρίσιον, ἄγνισμα. Α. ποιητική.
 purgamentum, ι, οὐ. (purgo) κάθαρμα, σάρωμα, συρφετός, περίψημα. 2) μεταφ. ἐπὶ ἀνθρώπου κάθαρμα, ἀποκάθαρμα, περίψημα, συρφετός. 3) σπάν. καθαρίσιον, κάθαρμα.
 purgare, ἐπὶρ. καθαίρω.
 purgatio, τοῖς, θ. (purgo) κάθαρσις. 2) κλύσις (τῆς κοιλίας). 3) τὰ ἐμμήνια. 4) κάθαρσις, καθαυμός, ἄγνισμός. 5) ἀπολογία.
 purgativus, α, um, (purgo) καθαρτικός. Α. τοῦ μεταγ. Ατ. ὡς καὶ αἱ ἐξῆς τέσσαρες.
 purgator, όρις, α. (purgo) καθαρτής.
 purgatorius, α, um, (purgator) καθαρτικός.
 purgatrix, τοῖς, θ. (purgator) ἡ καθαίρουσα.
 purgatura, αε, θ. (purgo) κάθαρσις.
 purgato, αρε, (ὕποκορ. τοῦ purgo) aliquid, καθαίρω τι. 2) ἀπολογεῖσθαι. Πλῆυτος.
 purgo, ανι, atum, αρε, (ἀντι purgo, ἐκ τοῦ purum-ago) aliquid ἢ aliquid re εἴτε a re, καθαίρω, κλύω τὴν κοιλίαν. 3) rationem, ἐκκαθαίρω τὴν λογισμὸν. 4) aliquid, ἀποκαθαίρω τι. Isopides, rudera, λίθους, εἰσέτιμα. viam, ἀποκαθαίρων ἐπιπεδῶ τὴν ὁδόν. 5) aliquid, καθαίρω, ἄγνιζω τινὰ (καθαυμούς). 6) aliquid de re εἴτε alienius rei, καθαρὸν ποίω τινὰ τινος. se alieni, ἀπολογία πωρεῖσθαι ὑπὲρ ἑαυτοῦ πρὸς τινα. superiorem, ἀπολογεῖσθαι πρὸς ὑποψίαν, ἀπολύεσθαι ὑπόνοιαν.
 purificatio, όνις, θ. (purifico) καθαυμός, ἄγνισμός.
 purificatio, α, um, καθαρτήριος.
 purifico, ανι, atum, αρε, (purus-facio) aliquid, καθαροποιῶ, καθαίρω, καθαρὸν ποίω εἴτε παρέγω τι. 2) καθαίρω, ἄγνιζω τινὰ ἢ τι (καθαυμούς).
 purificus, α, um, (purus-facio) καθαρτικός.
 Jupiter purificus, ο, αρε, (purus) Ζεύς. Α. τοῦ μεταγ. Ατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.
 purissus, α, um, καθαρώς ῥέων. Ἐπιγρ.
 purigo, αρχαίχ. ἀντι purgo.
 puritas, αἰς, θ. (purus) καθαρότης, καθαρότης. 2) καθαρότης, ἀγνεία.
 puritas, αἰς, θ. (pus) ταῦτὸ τῷ purulentia.
 puritas, ἐπὶρ. καθαρός.

pūritas, αε, θ. καθαρότης. Ἀμφ. γρ. pūro, αρε, aliquid, καθαίρω. Α. σπ.
 purpura, αε, θ. πορφύρα, κογγύλη, κογγύλιον. 2) πορφύρα, πορφύρα βαφή, πορφύρον χρώμα. 3) πορφύρα, πορφύρις, πορφύρα ἢ περιπόρφυρος ἐσθής. μεταφ. ἡ ἀρχὴ ὑπατείας, βασιλεία, τυραννία, κ.τ.τ. 4) ποιητ. ἡ πορφύρα θρίξ, ὁ πυρρὸς πώγων, κ.τ.τ. 5) πορφύρις λίθος. 6) μεταφ. τὸ κάλλιστον κόσμημα, ὁ ἀγλαϊσμός.
 purpurarius, α, um, πορφυρευτικός. purpurarius, α. ὁ πορφυρεὺς πορφυροβάρος.
 *purpurascere, ενε, (purpuro) πορφύρω, πορφύριζω.
 purpuratus, α, um, ἴδ. purpuro.
 purpureus, α, um, (purpura) πορφυροῦς.
 purpurea vestis, ἡ πορφύρα ἐσθής, πορφύρα, πορφύρις. purpurea anima, πορφυροῦν, ἐρυθρὸν, μέλαν αἷμα. purpureum mare, ἡ πορφύρα θάλασσα. aurora, ἡ πορφύρα, ῥοδοδάκτυλος ἑως (ἡώς). purpurea labella, πορφύρα, ἐρυθρά χειλῆ. 2) πορφύριδα ἡ περιπόρφυρον ἐσθῆτα ἐνδεδυμένος, πορφυροσχῆμαν. 3) ἀγλαός, φαεινός, κάλλιστος.
 purpurissatus, α, um, ἀνδρείκλιν ἐντετριμμένος.
 purpurissum, ι, οὐ. σπάν. (πορφύριζων) purpurissus, ι, α. τὸ ἀνδρείκλιν, φύκος.
 purpureo, ανι, atum, αρε, aliquid, πορφυροῦν ποίω τι. 2) ἀγλαίω, καλλωπίζω τι. 3) οὐδετ. πορφύριζειν. — purpuratus, α, um, πορφυροσχῆμων, πορφύριδα ἐνδύς.
 purpurati, α, οἱ ἐν πορφύρᾳ, οἱ περὶ τὸν βασιλέα.
 purulentatio, όνις, θ. (purulentus) πύησις, πύωσις. Α. τοῦ μεταγ. Ατ.
 purulente, ἐπὶρ. πυώδης.
 purulentia, αε, θ. τὸ διάπυσον, τὸ πυώδες. Α. τοῦ μεταγ. Ατ.
 purulentus, α, um, (pus, puris) πυώδης, διάπυσος.
 purus, α, um, καθαρός. pura manus, καθαρά χεῖρ. purum coelum, καθαρός, αἰθέριος οὐρανός. aurum, καθαρός, ἀκέραιος, εἰλικρινὴς χρυσός. campus purus, πεδίον καθαρὸν ὕλη, ἀνέδραν, ψιλόν. locus in urbe purus, τόπος ἐν πόλει οἰκοδομημάτων καθαρός, ἐν καθαῶ κείμενος. hasta pura, ἵδρυ σφιδερῶν. argentum purum, ἄργυρος ἄγλυρος, ἀθέραιτος. genus purum, παρταί ἀγνείας, λεῖται. toga pura, τῆθεννος λευκή, ἀπόρφυρος. nudum purum, νάδος ἀκέραιος, ἀκράτος. caelorum purus, καθαρὸς ἀνοσίων ἔργων. purum, οὐ. τὸ καθαρὸν, τὸ ὑπαίθερον. 2) μεταφ. καθαρός, ἀκέραιος, ἄγνος, ὁσιος. purus torus, κλίνη γάμων ἀκέραιος, ἀγνή κλίνη.

νη. bellum parum, ὁπότες πόλεμος. νίσι
para, βίος καθάρως, ἀγνός, ἀσπίλος, ἀκλ
ρατος.
pus, pūris, οὐ. τὸ πῦον, ὁ πῦος.
pusceinus, α, um, (pus) πυώδης.
pūsa, ae, θ. (pusus) κόρη, κορίσκη.
Pūstillānis, e, (pusillus-animus) μικρό
ψυχος, ὀλιγόψυχος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
ὡς καὶ ἡ ἐξήτ.
Pūstillas, ātis, θ. (pusillus) μικρότης, ὀλι
γότης.
Pūstillus, α, um, (ὕποκορ. τοῦ pusillus)
πάνυ τυτθός, πάνυ μικρός.
pūillus, α, um, (pusus) τυτθός, μικρός,
βραχύς. ἐπιφθρηματικῶς pusillam, τυτθόν,
μικρὸν τι, βραχύ, ὀλίγον. 2) μικρός, παῦ
λος. pusilla anima, ἡ μικροψυχία, ὀλι
γόψυχια. homo pusillus, ἀνθρώπος μικρό
ψυχος, ὀλιγόψυχος.
pusio, ōnis, α. (pusus) παιδίσκος, παιδά
ριον. 2) τὰ παιδικά.
Pūstia, ae, θ. (ὕποκορ. τοῦ pusa) κορίσκη,
κοράσιον.
pusula, ae, θ. φουαλίς, πέμφιξ, πομφόλυξ,
πομφός. 2) πέμφιξ, φός, φλύκταινα, ὁ
ξάνθημα.
pusulatio, ōnis, θ. (pusula) φλυκταίνωσις.
pusulatus, α, um, (pusula) argentum pu
sulatum, καλάρως, ἀκήρατος ἄργυρος.
pusullesco, are, (pusula) φλυκταίνωμαι.
pusula, avi, atum, are, (pusula) φουαλίδα
ποιῶ. 2) pustulari, φλυκταίνωσθαι.
pusulosus, α, um, (pusula) φλυκταίνωδης.
pūula, ae, θ. φλύκταινα, πέμφιξ. 2) ἀρ
σίπαλας.
Pūulatus, α, um, (pusula) ταῦτ' ἐπ' pu
sulatus.
Pūulōsus, α, um, (pusula) φλυκταίνωδης.
Pūsus, i, ā. (pus) παιδίσκος, παιδάριον.
Pūta, ae, θ. (puto) ὁτι τις, τῆς κλαδεύσεως
προστάτις.
pūta, ae, θ. παιδίσκη, κόρη.
Pūta, ἐπὶ. (προστατικὴ τοῦ puto) δηλα
δή, ἤγουν, ἤτοι, εἰον. (πρὸς. τὰ τῆς συνη
θείας' πῆς, κατὰλαβέ με, καταλαβαίνεις).
Pūtāmon, ūis, οὐ. (puto) βοτρυκον, καλύ
φν. cochleas, τοῦ κοχλίου. nucis, ἡ κα
λύφν τοῦ καρύου. ονί, iustidius, τὸ δ
στραχον τοῦ ἀού, τῆς χελώνης.
Pūtātia, ōnis, θ. (puto) κλάδευσις, κλα
δεία. 2) παρὰ νεωτέροις' λογισμός. 3) ἡ
γῆμα, δόξαμα.
Pūtātine, ἐπὶ. δοξαστικῶς.
Pūtātivus, α, um, δοξαστικός.
Pūtator, ōnis, ā. (puto) ἄ. κλαδευτήρ, κλα
στήρ.
Pūtātoria, α, um, (pūtator) putatoria fulx
κλαδευτήριον, κλαστικός.

pūeal, ālis, οὐ. (puteus) φρέατος περιστό
μιον, φρεάτιον στόμα. 2) Puteal, τὸ φρέαρ,
τόπος κατὰ τὴν ἐν Ρώμῃ ἀγοράν, ἐνθα οἱ
τραπέζιται ἐξηραίνον.
Pūealis, e, (puteal) φρεάτιος, φρεάτιος,
φρεατίας.
Pūeianus, α, um, (puteus) φρεατίας.
Pūeianus, i, ā. (puteus) φρεατορύκτης,
φρεαρώχος.
Pūefaciū, α, um, ταῦτ' ἐπ' putrefaciū.
Pūeio, ūi, ere, (πύθω) σαπρίζω, σαπρὸν
ἔσθω. 2) σαπρίζω, μυδῶ.
Pūtēli, arum, ā. οἱ Ποτιέλοι, ἡ Δικαιάρ
χεια, πόλις τῆς Καμπανίας, τανὺν Ρο
zuolo. Puteolans, α, um, Ποτιελήσιος.
Pūvīs Puteolans, ἡ Ποτιελήσια ἄμμος.
Pūvīs Puteolans, ἡ περὶ Δικαιάρχειαν
κόλπος. Puteolanum, οὐ. τὸ ἐν Ποτιέλοις
χωρίον. Puteolani, ā. οἱ Ποτιελανοί, Πο
τιελήσιοι, Ποτιελίτις, Δικαιαρχίται.
Pūter, putris, patre, (puteo) σαπρός, σα
θρὸς, μυδαλέος. 2) ἀπαίς, εὐτρίπτος. 3)
σαπρός, μεμαρασμένος. putres mammae,
μεμαρασμένοι μαστοί. putres oculi, με
μαρασμένοι εἴτε ὄφθαλμοι.
Putesco, ūi, ere, (ἐναρκ. τοῦ putre) σή
ποιμαι, σαπυρνομαι.
Pūtēum, i, οὐ. σπαν. ἀντὶ τοῦ puteus.
Pūtēus, i, ā. φρέαρ. puteum fodere, φρέαρ
ὀρύττειν. 2) φρεατία. 3) ἔσθυμα, βέβρος.
Pūtēli, arum, ā. καὶ Pūtēliar, arum,
θ. βέβροι τινὲς ἐξω τῶν πολῶν τῆς Ρώμης
εἰς ταφὴν τὰν πτωχῶν καὶ τῶν δοῦλων.
Pūtēde, ἐπὶ. περιέργως, λεπτολόγως, λίαν
ἀκριβῶς.
Pūtēdusculus, α, um, (ὕποκορ. τοῦ puti
dus) περιεργότερος ἢτε λεπτολογώτερος
τι τοῦ δέοντος.
Pūtēdus, α, um, (ὕποκορ. τοῦ putidus)
περίεργος, ἀκρός, κακόζηλος.
Pūtēdus, α, um, (putio) σαπρός, σαθρός,
μυδαλέος. 2) περίεργος, κακόζηλος, ἀκ
ρός, ὀληθρὸς.
Pūtēlla, ae, θ. (putilla) παιδίσκη, κορίδιον.
Pūtēllus, i, ā. (ὕποκορ. τοῦ putius) παιδι
σκας.
Pūtēx, e, (puteo) σαπρός, δυσώδης.
Pūtēscō, ere, ταῦτ' ἐπ' putescō.
Pūtē, avi, atum, are, aliquid, ἐκκαθαίρω
τι. κατ' ἐξοχήν' vitium, arthorem, κλα
δαίνειν, κολάζειν ἄμπελον, δένδρον. 2) pu
tationem, ἐκκαθαίρω λογισμὸν, καθαρίζω ποίω
τὸν λογισμὸν. μεταφ. rationem putare,
λογίζεσθαι, διαλογίζεσθαι, σκέπτεσθαι. 3)
λογίζεσθαι, λογισμὸν ποιεῖν. duo pro
put, τὰ δύο ὡς λογίζεσθαι. numerum mi
litum, λογίζεσθαι τὸν ἀριθμὸν τῶν στρα
τιωτῶν. 4) λογίζεσθαι ποιεῖν τι.

aliquid magni, parvi, plaris, ἡγεῖσθαι εἴτε ποιεῖσθαι τι περὶ πολλοῦ, περὶ μικροῦ, περὶ πλείονος, κ.τ.τ. denarii quingentis, τιμῇν τι δραχμῶν πεντακοσίων. in fortuna est mors putanda, ἐν εὐτυχίᾳ τὸν θάνατον θετέον. pro uibilo putare aliquid, οὐδὲν ἡγεῖσθαι τι, ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιεῖσθαι τι. 3) ἡγοῦμαι, νομίζω. recte putas, ὁρθῶς ἡγεῖ. non potestam, οὐχ ἡγησάμην. puto eum posse, ἡγοῦμαι, νομίζω ἐκεῖνον δύνασθαι. noli putare, μηδ' ἔλπιζε, μὴ με ἡγῇ, μὴ με ὑπολάβῃς προηρῆσθαι. prudens putabatur, συνετὸς (εἶναι) ἔδοξάζετο. se beatum putat, ἡγεῖται, νομίζει ἑαυτὸν εὐδαίμονα. putes εἴτε putas, ἡγήσαιο ἄν, πᾶς ἄν ἡγήσαιο, πᾶς ἄν ὑπολάβῃς, ut puto, ὥσπερ ἡγοῦμαι, ὥς ἡγοῦμαι. sed, puto, vincit amor, ἀλλὰ ὁ ἔρω, οἶμαι, νικᾷ. 6) λογιζομαι, διαλογίζομαι, σκέπτομαι τι. dum haec puto, λογιζόμενος ταῦτα.

putor, oris, ἄ. (puto) σαπρότης.

putramen, inis, οὐ. (putor) σήψις, σηπεδών. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

putredo, inis, ο. (putreo) σηπεδών.

putrefacio, eci, actum, ere, (putreo-facio)

aliquid, πύθω, σήπω, σαπρίζω, σαπριῶ

τι. putrefeo, actus sum, fieri, σήπομαι.

2) ἀραιῶ τι.

putrefio, id. putrefacio.

putreo, ii, ere, σαπρίζω, μυδῶ, σαπρὸς εἶμι. 2) μεταγ. in Venerem putrei, ἔρω τι

μεμρασμένος ἐστίν, ἔρω τι διακέχυται.

putresco, ere, (ἐνερκε. τοῦ putreo) πύθωμαι, σήπομαι, σαπρὸς γίνομαι.

putrescibilis, e, (putreo) ὑποκειμένος σήπει.

putrescens, a, um, (putor-cans) κοίλος

ὅπῃ σαπρότης. Δμψ. γρ.

*putridulus, a, um, ὑποκός. τοῦ putridus.

putridus, a, um, (putreo) σαπρὸς, σηπεδός,

σαθρὸς. 2) ἀραιός.

putris, o, id. puter.

putror, oris, ἄ. (putreo) σαπρότης, σηπεδών.

putridus, a, um, (putor) σηπεδονώδης.

Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

putus, a, um, καθαρὸς, καθάριος. 2) καθα-

ρὸς, ἀκατος, ἀκαθάρτος, εἰλικρινής. 3)

καθαρὸς, ἀληθής, ἀληθινός, γνήσιος.

putus, i, ἄ. παῖς, παιδίσκος.

puxis, ταῦτέ τῷ pyxis.

pycnitis, idis, o. (πυκνίτις), φλόμος, φλα-

μῖς, φ.

pycnosomon, i, οὐ. (πυκνόκομον), βοτάνη

pycnostylus, on, πυκνόστυλος.

pycus, ae, εἴτε pyetes, ae, ἄ. πύκτης.

pyctomacharius, i, ἄ. ἑ. πυκτομαχῶν, πυγ-

μάχος.

Pydia, ae, o. Πύδια, πύλις, τῆς Μακεδ-

νίας. Pydnaeus, a, um, Πυδναῖος. Py-

dnaci, ἄ. οἱ Πυδναῖοι.

pyga, ae, o. πυγή.

pygargus, i, ἄ. πύγαργος (εἶδος ἀετοῦ καὶ ἀγρίου αἰγός).

pygistæus, a, um, τοῦ πυγίσματος.

pygmaeus, a, um, πυγμαῖος.

Pygmaeus, a, um, Πυγμαῖος, τῶν Πυγ-

μαίων. Pygmaei, ἄ. οἱ Πυγμαῖοι.

Pygmælion, onis, ἄ. Πυγμαλίων. ποιητ.

Pygmæliodæus, a, um, Καρχηδόνιος, Σι-

δώνιος.

Pyllades, ae, καὶ is, ἄ. Πυλλάδης. Pylladæus,

a, um, Πυλλάδης, τοῦ Πυλλάδου.

Pyllæ, arum, o. Πύλαι.

Pyllæus, a, um, Πυλαῖκος. conventus Py-

llæus, τὸ Πυλαϊκὸν συνέδριον, ἡ Πυλαία

ἢ ἐν Θερμοπύλῳ.

Pyllus, a, um, (Pyllæ) Πύλιος, τοῦ Πύλου.

2) ποιητ. Νεστόρειος, τοῦ Νέστορος.

Pyllus, (-os), i, o. ἢ Πύλος.

Pyra, ae, o. πυρά. 2) Πυρά, τόπος ἐπὶ τῆς

Οἴτης.

Pyraemon, onis, ἄ. Πυράκιων.

pyralis, idis, o. (πυραλίς) ὁ πυράστις,

(ἐντομολογία).

Pyramæus, a, um, Πυράμιος, τοῦ Πυράμου.

pyramidalis, a, um, (pyramis) πυραμειδής.

pyramis, idis, o. πυραμίς.

Pyramus, i, ἄ. Πύραμος, ποταμὸς τῆς Κι-

λικίας. 2) Πύραμος, ὄνομα ἀνθρώπου.

pyrausta, ae, ἄ. πυραύστις.

pyren, onis, ἄ. πυρήν, (λιθάριον ἀγνωστον).

Pyrenæus, a, um, Πυρηνάιος, τοῦ Πυρ-

ηνάου ὄρους. Pyrenæi montes, ἄ. καὶ Py-

renæus, ἄ. τὰ Πυρηνάια ὄρη, ἡ Πυρηνή.

Pyrenæus, a, um, Πυρηνάιος, Πυρηνάιος.

Pyrenus, es, o. ἡ Πυρηνή, τὰ Πυρηνάια ὄρη.

πειρητ. ἐνίσταται ἡ Ἰσπανία. 2) Πυρηνή, ὄνομα

γυναικῶν.

Pyrenus, ei, καὶ eos, ἄ. Πυρηνεύς.

pyrethrum, (-on), i, οὐ. πύρεθρον, (βοτάνη.

ἡ κατὰ Λινναῖον Anthemium pyrethrum).

Pyrgi, orum, ἄ. Πύργοι, πόλις τῆς Τυρρην-

νίας, τὸ ἐπίθετον Pyrgensis, e.

pyrgis, is, o. κυνόγλωσσον, (βοτάνη).

Pyrgo, us, καὶ onis, o. Πυργώ.

Pyrgodolichæus, ae, ἄ. Πυργολινικής, ὄ-

νομα κυμικὸν παρὰ Πλάτωνα.

pyrgus, i, ἄ. πύργος ὁ κυβευτικός, εἰς ὃν

οἱ κύβοι ἐκ τοῦ ἐπιού ἐνεβέλλοντο.

Pyrgidolichæon, onis, ἄ. Πυργολινέων.

pyrites, ae, ἄ. πυρίτης.

pyritis, idis, o. πυρίτις (λιθάριον ἀγνωστον).

pyrocorax, ae, εἴτε pyrocorax, ae, ἄ. πυρ-

ρόκορος.

pyrois, ae, εἴτε pyrois, onis, ἄ. πυρραῖος, ὁ

τοῦ Ἄρατος πλανήτης.

quadrāte, ἐπίρ. κατὰ τετράδια.
 quadrātio, ōnis, θ. τετραγωνισμός, τὸ τε-
 τράγωνον.
 quadrātor, ōris, ἄ. (quadro) λιθοξόος. Α.
 τοῦ μεταγ. Λατ.
 quadrībaccium, i, οὐ. (quatuor- bacca) κό-
 σμος τις ἐκ τεσσάρων μαργαριτῶν συγκεί-
 μενος. Ἐπιγρ.
 quadrātūra, ae, θ. τετραγωνισμός, τὸ τε-
 τράγωνον.
 quadratus, a, um, ἴδ. quadro.
 Quadrātus, i, ἄ. Κοδράτος.
 quadrīdens, ntis, (quatuor-dens) τέσσαρες
 δόντες ἔχων.
 quadrīennālis, e, τετραετηρικός. Α. τοῦ με-
 ταγ. Α. ὡς καὶ ἡ ἔξῃς.
 quadrīennus, e, (quatuor-annus) τετραετής.
 quadrīennium, i, οὐ. (quatuor-annus) τε-
 τραετία.
 quadrīfāriam, ἐπίρ. τέτραχα. 2) τετραχῶς.
 quadrīfārtior, ἐπίρ. τετραχῇ, τετραχῶς. Α.
 τοῦ μεταγ. Λατ.
 quadrīfārius, a, um, τετραπλοῦς.
 quadrīfīdus, a, um, (quatuor-findo) τε-
 τράσχιστος, τετράτομος. Α. ποιητ.
 quadrīfīnalis, e, (quatuor-finis) τέσσαρα
 θρία ἔχων.
 quadrīfīnium, i, οὐ. (quatuor-finis) τόπος
 τέσσαρα θρία ἔχων.
 quadrīfluvium, ii, οὐ. (quatuor-fluvius) τὸ
 τετράσχιστον.
 quadrīflūus, a, um, (quatuor-fluo) τετρά-
 σχιστος.
 quadrīfōris, e, (quatuor-fores) τετράθυρος.
 quadrīfons, ntis, (quatuor-fons) τετρα-
 χέφαλος, (ἐπιθετον τοῦ θεοῦ Ἰαννοῦ).
 quadrīga, ae, θ. καὶ συνήθως quadrigae,
 arum, πληθ. (ἐκ τοῦ quadriuga) τέθριπ-
 πον, (τετράζυγοι ἵπποι, θύμνοι, ὄνοι, κά-
 μηλοι, κ.τ.κ.). 2) τέθριππον ἄρμα, τέθριπ-
 πον, τετράζυγον, τετράρονον, τετραορία.
 3) τετράς, τετρακτός.
 quadrīgāmus, i, ἄ. (ὁ τετράγαμος).
 quadrīgārus, a, um, (quadriga) τοῦ τεθριπ-
 πηλάτου, ἡνιοχικός, quadrigarius, ἄ. ὁ
 τεθριππηλάτης ἡνιοχος.
 quadrīgālus, a, um, (quadriga) σῆμα τε-
 θρίππου ἔχων.
 quadrīgēmius, a, um, (quatuor-gemius)
 τετράρμος.
 quadrīgēni, ταὐτὸ τῷ quadringeni.
 quadrīgūla, ae, θ. (ὀποκορ. τοῦ quadriga)
 μικρὸν τέθριππον.
 quadrīgūlārius, a, um, (quadriga) τῶν τε-
 θρίππων. Ἐπιγρ.
 quadrījūgis, ταὐτὸ τῷ quadrijugus.
 quadrījūgus, a, um, (quatuor-jugum) τε-
 τράζυγοι, τέθριπποι, τετράρονοι, uqui qua-

drījugi, καὶ ἀπλῶς quadrijugi, οἱ τετρά-
 ροι ἵπποι, οἱ τέθριπποι, currus quadriju-
 gus, τὸ τετράζυγον, τέθριππον, τετράρονον
 ἄρμα. Α. ποιητ.
 quadrīlāterus, a, um, (quatuor- latus) τε-
 τράπλευρος.
 quadrīlibris, e, (quatuor-libra) τεσσάρων
 λιτρῶν.
 quadrīmānis, e, ταὐτὸ τῷ quadrimanus.
 quadrīmānus, a, um, (quatuor-manus) τε-
 τράχειρ. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 quadrīmāus, ūs, ἄ. (quadrimus) τὸ τέταρ-
 τον ἔτος.
 quadrīmembra, e, τετραμελής. Ἄμφ. γρ.
 quadrīmestris, e, (quatuor-mensis) τετρά-
 μηνος, τετραμηνιαίος.
 quadrīmīllus, a, um, (ὀποκορ. τοῦ quadri-
 mus) τετραετής.
 quadrīmus, a, um, τετραετής, τετράετος,
 τετραετής.
 quadrīngēnārius, a, um, ἐκ τετρακοσίων
 συγκείμενος.—quadringenarius iudex, δι-
 καστής ἔχων τετρακοσίων σπαστερῶν ἡτοι-
 θέκα μυριάδων δηναρίων περιουσίαν.
 quadrīngēni, ae, a, ἀνὰ τετρακοσίους, κατὰ
 τετρακοσίους.
 quadrīngentēni, ae, a, ταὐτὸ τῷ quadrin-
 geni.
 quadrīngentēsīmus, a, um, τετρακοσιοστός.
 quadrīngenti, ae, a, (quatuor-centum) τε-
 τρακόσιοι.
 quadrīngēties, ἐπίρ. (quadringenti) τε-
 τρακοσῆκς.
 quadrīni, ae, a, ἀνὰ τέσσαρας, κατὰ τέσ-
 σαρς. febris quadriui circuitus, ὁ τέταρ-
 ταιος πυρετός.
 quadrī-partio, īvi, ītum, īro, τετραχίζω.
 Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 quadrīpartitio, ōnis, θ. (quadripartio) τὸ
 τετραχίζειν. Οὐάβρων.
 quadrīpartitus, a, um, τετραμερής, τετρά-
 τομος.—quadripartito, ἐπίρ. τέτραχα, τε-
 τραχῇ.
 quadrīpertitus, ταὐτὸ τῷ quadripartitus.
 quadrīremis, is, θ. (quatuor-remus) τε-
 τρήρης.
 quadrīsēmus, a, um, (quatuor-σῆμα) τε-
 τράσημος.
 quadrīnium, ii, οὐ. (quatuor-via) τετραπό-
 διον, τετράδος, τετραοδία.
 quadrō, avi, atum, are, (quadrus) aliquid,
 τετραγωνίζω, τετράγωνον ποίω τι. μεταφ.
 orationem, σύμμετρον ἀπεργάζεσθαι τὸν
 λόγον.—quadratus, a, um, τετράγωνος,
 τετραγωνιαίος, iurris, τετράγωνος πύργος,
 saxum, λίθος τετράγωνος, τετράπιδος.
 quadratum agmen, πλαταίον, εἶδος τετρα-
 γώνου τάγματος τοῦ στρατεύματος, agmina

quadrato incedere, ἐν πλασίῳ πορεύεσθαι.
 pallium quadratum, τετράγωνον ἱμάτιον.
 angulus quadratus, ὀρθή γωνία. quadra-
 tum, οὐ. τὸ τετράγωνον. luna in quadrato
 solis, σελήνη τετραγωναύσα τὸν ἥλιον.
 numerus quadratus, τετράγωνος ἀριθμός.
 ἐν τῇ μετρικῇ numerus quadratus, ὁ τε-
 τράμετρος ἀριθμός. 2) μεταφ. τετράγωνος,
 σύμμετρος, ἀνάλογος. corpus quadratum,
 τετράγωνον, σύμμετρον σώμα. — οὐδετέ-
 ρως quadrare, ἀρμόσκειν, συμμέτρως ἔ-
 χειν, ἀναλόγως ἔχειν. verbum quadrat,
 τὸ ῥῆμα ἀρμόσκει. quadrat ad nullum, ἀρ-
 μόσκει πολλοῖς, συμμέτρως ἔχει πρὸς πολ-
 λὰ. hoc quadrat in illum, ταῦτο ἀρμόσκει
 πρὸς ἐκεῖνον. — quadrans, ἄ. τεταρτημό-
 ριον (ἡμέρας, κληρονομίας, πλείθρου, πο-
 δὸς κ.τ.τ.) κατ' ἐξοχὴν τεταρτημέριον
 ἑσπερίου, ὁ τετράς, ἄντος, ὁ κοδραντής,
 κουδράντης (ἀπὸ τριτοῦν χαλκοῦν νόμισ-
 μα). 2) τεταρτημέριον λίτρας, τρεῖς οὐγγί-
 γιαι. 3) τεταρτημέριον ξέστου εἴτε τρεῖς
 κόβοι.
 quadrula, ae, ō. (ὁκοκρ. τοῦ quadra) λι-
 θάριον τι.
 quadrum, ὄ. quadrus.
 quadrupedans, atis, (quatuor-pes) τετρα-
 ποδίζων, τέτταροι ποὶ βαδίζων. 2) κατ'
 ἐξοχὴν τριποδίζων. quadrupedans, ἄ.
 ὕπον. equi, οἱ τριποδίζοντες ἵπποι.
 quadrupeditum, ἐπιβ. τετραποδητή.
 quadrupedus, a, um, (quatuor-pes) τετρά-
 πους. quadrupedo gradu, τετραποδητή, τε-
 τραποδησί.
 quadrupos, edis, (quatuor-pes) ἄ. ὁ καὶ
 οὐ. ὁ, ἡ τετράπους, τὸ τετράπουν. 2) σπαν.
 τετραποδίζων, τετραποδητή βαδίζων. 3)
 τριποδίζων.
 quadruplaria, e, ταῦτὶ τῷ quadruplex.
 quadruplator, oris, ἄ. (quadruplo) ὁ τε-
 τραπλασιάζων, μεγαλύνων τι. 2) ἐνδείκ-
 ντης, συγκορᾶντης. 3) ὁ ἐπὶ τῷ τετάρτῳ
 τὰ τέλη ἀνοούμενος.
 quadruplex, icis, τετραπλούς, τετραπλά-
 σιος. 2) ποιητ. τέσσαρος.
 quadruplicatio, ois, ō. (quadruplico) τὸ
 τετραπλασιάζειν. Ἄ. τοῦ μεταγ. Δατ.
 quadruplico, avi, atum, are, aliquid, τε-
 τραπλασιάζω τι.
 quadruplo, avi, atum, are, (quadruplus)
 aliquid, τετραπλασιάζω τι. Ἄ. τοῦ μεταγ.
 Δατ.
 quadruplor, ari, τετραπλασιάζω, μεγαλύ-
 νω, συγκορᾶντῶ.
 quadruplus, a, um, τετραπλούς, τετραπλά-
 σιος.
 quadruphom ἐκάλειτο πᾶς Ἀθηναῖος ὁ ποιητής

ἄκκιος μεταφράφων τὸ Ἑλληνικὸν τετρά-
 πολις. Φήσας.
 quadrus, a, um, (quatuor) τετράγωνος. —
 quadra, ae, ō. πλινθίον, πλίνθος. 2) τετ-
 ραπείλα. 3) τεμάχιον, τόμος. quadrum, οὐ.
 τὸ τετράγωνον. μεταφ. in quadrum redi-
 gere aliquid, σύμμετρον ποιεῖν τι.
 quadrusis, is, ἄ. (quatuor is) τετράσσαρον.
 quadrus, a, um, τετραγωνιάτος. 3) τετρα-
 πλούς.
 quaserio, are, (ὁμοιστ. τοῦ quaeiro) aliquid
 ἢ aliquid, ζητῶ, ἀναζητῶ τινα ἢ τι. 2)
 ζητῶ, ἐρωτῶ τι.
 quaeiro, eiri, situm, ūre, aliquid ἢ ali-
 quid, ζητῶ τινα ἢ τι. 1c quaeirobam, ἐζή-
 τουν σε. causam, ζητεῖν αἰτίαν, πρόσαιον.
 victum, ζητεῖν, πορίζασθαι τὰ ἐπιτήδεια.
 sibi gloriam, ζητεῖν δόξαν, ἑαυτῷ δόξαν
 πορίζεσθαι. bellum dictatoriali maiesta-
 tem quaeirunt, ὁ πόλεμος ἐτελέθη τῆς τοῦ
 δικτάτωρος ἐξουσίας. — quaeirere, ἀπλῶς
 πλῆστον ζητεῖν, χρηματίζεσθαι, ἐργάζε-
 σθαι. liberorum quaearendorum causa, παι-
 δοποιίας ἐνεκα. 2) aliquid ab, ex, de, ali-
 quo, ζητῶ (μαθεῖν), πυνθάνομαι τι παρὰ
 τινος, ἐρωτῶ τι τινα. quaeit a nobis,
 quae vult deorum sibi, πυνθάνεται ἡμῶν
 (παρ' ἡμῶν), τίς ὁ βίος τῶν θεῶν ἐστί.
 quaeirunt a medicis, quomodo modum se ha-
 beret, ἐπύθετο τῶν ἱατρῶν, ἠρώτησε τοὺς
 ἱατροὺς, πῶς ἔχοι. ex eo, quid vultis,
 quaeiro, ζητῶ μαθεῖν παρὰ σοῦ, τί φρο-
 νεῖς. quaeirunt, ne sibi liberet eite liber-
 rene sibi, ἠρώτησαν, εἰ αὐτῷ ἐξείη. εἰ
 quaeirunt, εἰ βούλει εἰδέναι. 3) ζητῶ, ἐρε-
 νῶ, ἐξετάζω, σκοπῶ τι. de re, ζητήσιν
 ποιεῖσθαι περὶ τινος. 4) ἐπιζητῶ, ποθῶ τι,
 οὐχ εὐρίσκω τι. — ἐπιθετικῶς quaeirunt,
 a, um, ἐκλεκτός, ἐξαιρέτος. 5) προσποιη-
 τός, πεπλασμένος, ἐπιτηδεύτης.
 quaeisio, ois, ō. (quaeiro) ζητήσις. 2)
 βασανισμός.
 quaeisitor, oris, ἄ. (quaeiro) ζητήτης, ἐρε-
 νητής. 2) ζητήτης, ἐξεταστής, δικαστής.
 Ἄ. τοῦ μεταγ. Δατ.
 quaeisitura, ae, ō. ταῦτὶ τῷ quaeistura.
 quaeisitus, a, um, ὄ. quaeiro.
 quaeisitus, i, ō. (quaeiro) ἐρώτημα, ἐη-
 τημα. Ἐν τῇ ῥητορικῇ πύσμα.
 quaeisus, us, ἄ. (quaeiro) ζητήσις, ἐρε-
 νησις. Μόνον κατ' ἀφαιρ. τὸ ἐνικόν.
 quaeio, iui, ūre, ἀρχαίως ἀντί τοῦ quae-
 rere, ζητῶ. 2) πυνθάνομαι. τίμαι, θεοῦ,
 δεῖσθαι τῶν θεῶν, εὐχεσθαι τοῖς θεοῖς. a
 vobis quaeio, ut mihi datis, δέομαι ὑμῶν
 δοῦναι μοι. puto quaeisurus, ἱκετεύω καὶ
 δεομαι. 3) παρενθετικῶς quaeio, ὥσθ' ὅτε
 καὶ quaeisurus, εἰ βούλει, ὅ, ὅπως, ἀλλά,

πρὸς θεῶν, κ.τ.τ. in, quaeso, crebro ad me scribe, σύ, εἰ βούλει, ποκνά μοι γράψε. *relicite vos, quaeso, iudices, ἀλλ' ἀναπνεύσατε δικασταί.* *ubinam est, quaeso?* πρὸς θεῶν, ποῦ ἐστίν; *aggredere, quaesumus, ἐπιχειρεῖ δὴ.* Παράβαλε τοῦτοις τὸ τοῦ παλαιοῦ κωμικοῦ. Τί δεῖ γὰρ ὄντα θνητῶν, ἰκετεῖν, ποιεῖν, πλὴν ἡδέως ἔχῃ τὸν καθ' ἡμέραν βίον; *Mein. Com. gr. Ed. min. p. 642.*

quaesticulus, ἰ, ᾄ. (ὑποκορ. τοῦ quaestus) κερδάριον.

quaestio, ōnis, θ. (quaero) ζήτησις, ἀναζήτησις. 2) ζήτησις, ἐξέτασις, ἔρευνα. 3) ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ καὶ ῥητορικῇ ἡ ζήτησις, τὸ ζήτημα. 4) ἀνέκρινσις (ἡ δεικνυκὴ ἀνέκρινσις), ἔλεγχος, κατ' ἐξοχὴν δι' ὃ βασιανισμός, ὃ τὸ σῶματος ἔλεγχος. *servum dare εἴτε ferre quaestioni, in quaestionem, δοῦναι, παραδοῦναι δούλον βασιανίζειν εἴτε εἰς βάσανον. a quaestionibus, ἀπηρέτης ἐν τῇ ἀνέκρινσι, βασιανιστής.* 5) quaestiones perpeluas ἐκαλεῖσθαι οἱ ἔλεγχος οἱ γιγνόμενοι περὶ προδοσίας, μταιφονίας, κλοπῆς δημοσίων, κακώσεως ἐπαρχίας, κ.τ.τ.

quaestioñaliter, ἐπίρ. (quaestio) ζητητικῶς. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

quaestioñarius, ἰ, ᾄ. βασιανιστής.

†quaestioñatus, a, um, (ἐκ τοῦ ἀρχαίου quaestioñis) βασιανισθείς, ἐξετασθείς.

quaestioñcula, ae, θ. (ὑποκορ. τοῦ quaestio) ζητημάτιον.

quaestor, ōris, ᾄ. (quaero) ζητητής. 2) ὁ ἐπὶ τῆς διακνώσεως τῶν θανατικῶν κρίσεων. 3) συνήθως ὁ ταμίης. *quaestor urbanus*, ὁ κατὰ πόλιν ταμίης, ὁ ἐπαρχος τοῦ ταμείου, ὁ ἀστικὸς ταμίης. *quaestor militaris* καὶ ἀπλῶς *quaestor*, ὁ παρὰ τῷ στρατηγῷ ταμίης, ὁ μισθοδότης. *quaestor (provincialis)*, ὁ κατ' ἐπαρχίαν ταμίης, ὁ παρὰ τῷ ἐπαρχῷ ταμίης.

quaestoricius, a, um, (quaestor) ταμειυτικός, ἐταιρικός. *quaestoricia*, θ. ἡ τῷ σώματι ἐργαζομένη, ἐταίρια, πόρνη. *quaestorioso*, ἐπίρ. (quaestuosus) πολυκερδῶς, κερδαλέως. *quaestoriosus*, a, um, (quaestus) πολυκερδής, κερδαλέος. 2) κερδαλέος, κερδοπτικός, φιλοκερδής.

quaestoriarius, a, um, (quaestus) χρηματιστικός, ἐταιρικός. *quaestoraria*, θ. ἡ τῷ σώματι ἐργαζομένη, ἐταίρια, πόρνη.

quaestorioso, ἐπίρ. (quaestuosus) πολυκερδῶς, κερδαλέως.

quaestoriosus, a, um, (quaestus) πολυκερδής, κερδαλέος. 2) κερδαλέος, κερδοπτικός, φιλοκερδής.

quaestura, ae, θ. (quaestor) ταμεία, ἡ τοῦ ταμείου τιμή.

quaestus, us, (i) ᾄ. (quaero) χρηματισμός. *quaestus et lucrum*, χρηματισμός καὶ κέρδος. *quaestui habere aliquid*, χρηματίζεισθαι ἀπὸ τινος. *illiberalis quaestus*, ὁ ἀνελεύθερος χρηματισμός, ἡ ἀνελεύθερος ἐργασία. *quaestum facere*, χρηματίζεισθαι ἐργάζεσθαι. 2) ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία, πορνεία. *quaestum corpore εἶτε ἀπλῶς quaestum facio*, τῷ σώματι ἐργάζεσθαι. 3) κέρδος. *quaestum aliquid existimare*, κέρδος ἡγεῖσθαι τι. *quaestui servare*, τὸ κέρδος φιλεῖν.

quālibet, ἐπίρ. ὅπῃ βούλη, πανταχῇ. 2) ὅπου, ὅπου, ὅπου, παντὶ τρόπῳ.

qualis, e, ὁμοσηματικῶς ποῖος; *qualis est istorum oratio?* ποῖος ἐστὶν ὁ λόγος ἐκείνων; *qualine amico?* ποῖω τινὶ φίλῳ; 2) ἀναφορικῶς ὁ ποῖος, οἷος. *qualis haberi vult*, ἵnalis εἶ, ὅποιος (οἷος) νομίζεσθαι βούλεται, τοιοῦτός ἐστιν. *dare me, qualis sint*, διδάξέ με, ὅποιοι εἰσι τοιοῖοι εἰσιν. *rei natura, qualis est quanta sit*, *quaerimus*, ὅποια (εἶα) καὶ ὅποση ἐστὶν ἡ τοῦ πράγματος φύσις, ζητοῦμεν. *in hoc crudelissimo bello, qualis bellum nulla quam barbara gessit*, ἐν τούτῳ τῷ ὀμρτάτῳ πολέμῳ, ὅποιον πόλεμον οὐδέποτε εὐδεις τῶν βαρβάρων ἐποιήσατο. *qualis Philomela quaerimus*, εἶα ὑδύρεται, ἐν τρέπον (ὃ τρέπων) ὑδύρεται ἡ Φιλομήλα.

qualiscunque, leuncque, ὅποιος ἂν, ὅποιος, ὅποιος τις, ὅποιος δήποτε, οἷος δήποτε.

quālibet, libet, (qualis-libet) ὅποιον βούλει, ὅποιον ἂν βούλη, ὅποιοςοῦν.

qualisnam, lenam, (qualis-nam) ποῖος ποτε. *qualisqualis*, ταῦτὸ τῷ qualiscunque.

quālitus, ōtis, θ. (qualis) ποιότης, ἐποιότης.

quālitus, ἐπίρ. οἷα, οἷα, ὅπως, ἐν τρέπον, ὃ τρέπων. — πῶς, τίνα τρέπον, τίνα τρέπων. *quālitiscunque*, ἐπίρ. ὅπως ἂν, ὅπως δήποτε, ὅπως δήποτε τρέπων.

quālitiscunque, ὅπως ὅπως. *quālitiscunque*, παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις ταῦτὸ τῷ qualiscunque. πρῶλ. τὸ τῆς συνηθείας ὅπως ὅπως.

quālum, ἰ, ὠ. καὶ συνήθως *qualis*, ἰ, ᾄ. κάλαθος, κόφινος, ἀβρίχτος, σφυρί, ἑσθ' ἔτε καὶ ὁ τάλαρος (τῶν ταλασιουργῶν).

quam, ἐπίρ. αἰτιατικοφανὲς ἐκ τοῦ qui. ὡς, ὥσπερ, ὅπως. *nihil tam populare, quam rex*, οὐδὲν αὐτῷ δημοτικόν; ὥσπερ ἡ εἰρήνη. *injuriā non talit, quam ferro debuit*, τὴν ἀδικίαν οὐκ ἠνεγκεν, ὅπως ἔδει. *nemo tam multa scripsit, quam sunt nostra*, οὐδεὶς τόσα ἔγραψεν, ὅσα τὰ ἡμέτερά ἐστι. *quam possum*, ὥπως (καθ' ὅσον) δύναμαι.

quam aīti morosi, ex hoc intelligi potest, ὡς (εἴτε πῶς) σιωθῶνται εἶναι, ἐκ τούτου δὲ ἄλλοι ἐστὶ. quam multa non desidero! ὡς πολλὰ οὐ ποθῶ! πόσον ἐγὼ χρῆται οὐκ ἔχω! quam vobis, ὅπως ἂν βούληται. — quam valde! ὡς σφόδρα! quam vallem! πῶς ἂν βουλόμην! quam veniam est, ὡς ἀληθὲς ἐστι, πᾶν ἀληθὲς ἐστὶ, quam magnam numeram, ὡς μέγαν ἀριθμὸν, πᾶν μέγαν ἀριθμὸν. tamquam doloretur, θεωρεῖται ὡς τέρπει, θεωρεῖται ὡς τὸ παραίναται, nimis quam curia, ὡς περισσοῦς ὡς ἐπιθυμῶ. — quam brevissime possum, potes, potest, etc., εἴτε ἀπλῶς quam brevissime, ὡς βραχύτατα δύναμαι, δύνασαι, κ.τ.λ. εἴτε ὡς βραχυτάτα, ἔτι βραχυτάτα, ὡς οἷόν τε βραχύτατα, ὡς δυνατόν βραχυτάτα, κ.τ.τ. quam celeriter (potuit), ὡς τάχις ταχέως νῆθη, ἔσονται (ἔτι) τάχις ταχέως. quam (possum) mollissime, ὡς δυνατόν μαλακώτατα, ὡς οἷόν τε εἴτε ὡς ἐν μαλακώτατα, quam magis, tam magis, ἔσονται μᾶλλον, τόσῳ (τόσῳ) μᾶλλον. quam acerbissime olens, tam oleum optimum, ἔσονται πικροτέρη ἢ ἐλαίῳ, τόσῳ (τόσῳ) βέλτερον τὸ εἶναι, tyrannus, quam qui ornam, κατενίσταται, tyrannus ὡς τυραννέας, οὗτος οὐκ ἄλλος ἐγένετο οὐδὲ ποτε. 2) ἢ, nihil est timendum magis quam ille, οὐδὲν μᾶλλον φοβητέον ἢ ἐκεῖνος, his, quam physica, potius credendum est, τούτοις μᾶλλον ἢ τοῖς φυσικοῖς πιστευτέον. nihil speracina quam natura (ἀντί τοῦ naturā), οὐδὲν ἀρπακτικώτερον τῆς φύσεως. hoc ergo malum quam illud, τούτο μᾶλλον ἐλπίσθαι ἢ, ἢ ἐκεῖνο. contra factum, quam professi sumi, ἄλλα ποιοῦσιν ἢ ἢ ἐπηγγεῖλαντο. secus quam, ἄλλως ἢ, nihil aliud quam, οὐδὲν ἄλλο ἢ, οὐδὲν ἄλλο πλὴν, postero die, quam veni, τῇ ὑστεραίᾳ, ἢ ἔλθε. dimidium tribuli, quam quod pendero solebant, τὸ ἡμίση τοῦ φέρου, ἢ ἀποτινέειν εἰσώσαν. duplex stipendium, quam perigii, μισθὸς διπλάσιος τοῦ συγκαταμένου. — ante quam, antea quam, κατὰ τῷ antequam. post quam, postea quam, κατὰ τῷ postquam.

quamdē, ἀρχαϊκῶς ἀντί τοῦ quam.

quamdiu εἴτε quam diu, ἐπὶ β. ἐρωτηματικῶς πόσον χρόνον; πόσος ἢ πόσους χρόνους; 2) ἀναφορικῶς ὅσον χρόνον, ὅσους χρόνους, ἔσονται ἔσονται, πόσον χρόνον.

quamdiudum, κατὰ τῷ quam diudum, ἔδ. diudum.

quamlibet εἴτε quamlibet, ἐπὶ β. (quamlibet) ὅπως βούλει, ὅπως ἂν βούληται. 2) συνελθόντες καὶ μᾶλα, καίπερ, πᾶν, εἰ καὶ πᾶν. quamlibet infamius, καίπερ πᾶν καὶ

δύνατες ὧν. quamlibet parum aīti, καὶ πᾶν ἄλλογον ἢ.

quamobrem εἴτε quam ob rem, ἐρωτηματικῶς τίνας ἐννοεῖ διὰ τί; τί; 2) ἀναφορικῶς οὐ ἐννοεῖ, ὡς ἐννοεῖ, δι' ἧς, δι' ἧς, διότι. — τίνας ἐννοεῖ, διὰ τί, τί. 3) ὅθεν, διό, διὰ τούτου, τούτου ἐννοεῖ.

quamplures, α, εἴτε quam plures, α, πᾶν πολλοί.

quamplurimus, α, um, εἴτε quam plurimus, α, um, ὡς πλείονος, ἔτι πλείονος.

quampridem, κατὰ τῷ quam pridem, ἔδ. pridem.

quamprimum, κατὰ τῷ quam primum, ὡς τάχις ταχέως, ἔτι τάχις ταχέως, ἔσονται αὐτίκα.

quamquam εἴτε quoniam συνδ. εἰ καὶ, καίπερ, καίτοι, quamquam est infinitivus vita crepta est, tamen laetandum magis, εἰ καὶ πρὸ ὥρας τίθονταν, ὅμως χαίρειν διὰ μᾶλλον. quamquam est ecclesiasticus, non committitur eis, καίπερ μικρὸς ὧν, καὶ μᾶλα μικρὸς ὧν, οὐ ποιεῖται, κ.τ.λ. quamquam architectonatur, tamen, καίπερ νομίζοντες, ὅμως. — 2) καίτοι, ἀλλὰ μέντοι, quamquam, quid loquor; καίτοι, τί λέγω;

quamvis, ἐπὶ β. (quam-vis) ὅσον βούλει, ὅσον ἂν βούληται, audacter quamvis dicito, θαρραλέως, ἐπ' ὅσον ἂν βούληται. λέγομαι quamvis multis, καὶ μᾶλα πολλοῖς ὄντας. quamvis languida aqua, καίπερ ἐλάττω ὄντος τοῦ ὕδατος. 2) ὡς, πᾶν, μᾶλα. quamvis ridiculus est, ὡς γελοῖός ἐστι, πᾶν γελοῖός ἐστι. quamvis mundissimus, ὡς (ἔτι, ὡς οἷόν τε) καθαριώτατος. 3) καὶ μᾶλα. quamvis prudens sis, tamen, καὶ μᾶλα συνετός ἦς, ὅμως. 4) εἰ καὶ, καὶ εἰ, erat dignitate regia, quamvis carebat nomine, βασιλικὸν δέξιμα εἶχεν, εἰ καὶ τῷ βασιλικῷ ὀνόματι οὐκ ἔχρησται, καίπερ οὐ πρῶτον τῷ βασιλικῷ ὀνόματι.

quatenus, ἐπὶ β. (qua-tenus) ἐπὶ ποτὶ. circumspiciant, quatenus transirent, περιεσπείον, πῇ ποτε διαβατέον. 2, quatenus audiant mirum, θαυμάσιον, ὅταν ποτὶ τρέπται ἀκούσαντες.

quandiu, κατὰ τῷ quamdiu.

quando, ἐπὶ β. ἐρωτηματικῶς πότε; quando geritum? πότε δὴ; 2) ἀναφορικῶς ὅποτε, ὅποτε, ὅταν, ὅταν, ὅταν, ὅταν, ὅταν, quando esuriam, ὅποτε πεινῶ. tum, quando legum misimus, τότε, ὅτε (ἔπεται) τότε πρῶτος ἐπὶ ὡς ἐπὶ ὡς. 3) ποτε, εἰ quando meministi, ἔάν ποτε μνησθῶμαι, ne quando, μή ποτε, ἵνα μὴ ποτε. 4) αἰτιολογικῶς ὅποτε, ὅποτε, ἐπειδὴ. quando hoc volumus, ὅποτε (ἔπει) τούτο βουλόμεθα. quando hoc bene succedet, ὅποτε (ἐπειδὴ) τούτο καλῶς ἐγερθεῖται.

ὅταν δὲ, διὰ τοῦτο, ἡ ἐρωτηματικῶς πῶς — ἀναφορικῶς ὅπως. omnia feci, quare resistere, ἀπαντα ἐποίησα, ὅπως ἐναντιώθηην.

quartadecimānus εἶτε quartadecimānus, i, ἄ. εἰς τῶν στρατιωτῶν τῆς τεσσαρακαίδεκάτης λεγεῶνος.

quartāna, ae, (quartus) febris, εἶτε ἀπλῶς quartāna, ae, ὁ. τεταρτὴν πυρετὸς.

quartānārius, a, um, ἀντὶ τοῦ qualternarius. 2) ὁ τεταρτάριος πυρετῶ νοσῶν.

quartānus, i, ἄ. εἰς τῶν στρατιωτῶν τῆς τεταρτῆς λεγεῶνος.

quartārius, i, ἄ. (quartus) τέταρτον εἶστον, (κατ' ἄλλους τὸ τέταρτον τῆς κοτύλης).

*quartio, ἐπὶ. τετράκις.

Quartius, i, ἄ. Κουαρτίνος.

quarticeps, ipiti, (quatuor-caput) τετρακέφαλος, τετρακέφαλος.

quarto, quartum, ἔδ. quartus.

quartus, a, um, τέταρτος. quartus ab aliquo, ὁ τέταρτος ἀπὸ τίνος. quartus partus, ὁ τέταρτος πρόγονος. quarta pars καὶ ἀπλῶς quarta, ae, ὁ. ἡ τετάρτη μέρος, τὸ τέταρτον, τεταρτημέριον. — ἐπιβήματικῶς quartum, τὸ τέταρτον. quartum consilium, τὸ τέταρτον ὑπαικοῦ. quarto, τεταρτῶς, τέταρτον. — Ὀν. κύριον. Quartus, i, ἄ. Κουάρτος, εἶτε δὲ καὶ Quartus, ae, ὁ. Κουάρτος, προωνύμιον γυναικῶν.

quartusdecimus, quartadecima, quartumdecimum, εἶτε quartus decimus, κ.τ.λ. τεσσαρακαίδεκατος, τέταρτος καὶ δέκατος.

quasi, ἐπὶ. (quasi-si) ὥσπερ (ὡς si), ὥσπερ ei, ὡς ἂν ei, ὥσπερ ἂν ei, quasi vero rationem intersit, ὥσπερ εἰ μικρὸν διαφέρει, ὡς μικρῶς ὅπως τῆς διαφορᾶς. quasi vixit, ὡς ἐξῆλθεν ὅσῳ ὅτε καὶ πλεοναστικῶς λέγεται quasi ei, ὅσον educavit eum, quasi ei esset ex se mala, ἐνέθρεψεν αὐτὴν ὡς ἐξ αὐτοῦ περικυλῶν, proinde quasi nostram mentem videre possumus, κατὰ τοῦτο ὥσπερ ἂν εἰ τὴν ἡμετέραν ψυχὴν ὁρᾷ. εἰδονάμεθα. quasi vero consilium ei res, ὥσπερ εἰ βουλῆς ἔργον εἴη. quasi puerus, ὥσπερ (ὥσπερ ei, ὅσον) γεννήτρια, 2) ὥσπερ, ὡς, ὅσον. quasi quadragesima tūna, ὥσπερ, (ὡς, ὅσον) τεσσαράκοντα μυᾶς. nota quasi scripta, περὶ τὴν ἐξδομήν ὥραν. nihil quidem quasi pedalis sol videtur, ὥσπερ ὡς ποδῆτος ὁ ἥλιος δοκεῖ. 3) ὡς, ὥσπερ. quasi cancer colui, ὡς (ὥσπερ) ὁ καρκίνος εἴθε.

quasiāria, ae, ὁ. (quasiāria) ἡ θαλασσιουργία.

quāsilus, i, ἄ. (ὡποκορ. τοῦ qualus) θαλαθίσκος, καλῶθιον, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ θαλαρίσκος, ἡ θαλαρία, ὁ κάλαρος (τῶν θαλασιουργῶν).

quassabilis, e, σισιτός. non quassabilis, ἄσειτος.

quassātio, ōnis, ὁ. σῆσις, σισιμός, διασεισμός.

quassātor, ae, ὁ. (quasso) τινάγμα.

quasso, avi, atum, are, (πιπτα, τοῦ quatlio) aliquid, διασειώ, σῆω, τινάσσω τι. equus jubat quassans, ἵππος τὴν χαίτην εἶτε τῇ χαίτῃ σῆων. quassare hastam, σείειν, τινάσσειν τὸ δόρυ. membra quassantur melius, τὰ μέλη τινάσσονται φέβρῳ. quassare chilamydom, σείειν, διασειεῖν, τινάσσειν τὴν χλαμύδα. 2) ὅλω, ῥήγνυμι τι. vas quassale, ἄγγεον ῥαγίζον, ῥήγμα εἶτε ῥαγάδα λαθόντα. μεταφ. corpus quassatum, σῶμα κατατεταγμένον. 3) ὁδοτέρως capite quassanti incedit, σῆων τὴν κεφαλὴν βαδίζει.

quassus, a, um, ἔδ. quatio.

*quassus, ū, ἄ. (quatio) σῆσις, τινάγμα.

*quāctācio, feci, factum, εἶτε, (quatio-factio) aliquem, διασειώ τινα.

quāternus, epir. (qua-ternus) ἐρωτηματικῶς μέχρι τίνος, ἐπὶ πόσον; — μέχρι τίνος χρόνου; ἐπὶ πόσον χρόνον; 2) ἀναφορικῶς μέχρις ὅτου, μέχρις ἐπὶ πόσον, ἐπὶ ὅσον. 3) ἐφ' ὅσον, καθ' ὅσον, καθότι, καθότι. 4) καθότι, ἐπειδὴ.

quāter, epir. τετράκις. quater mille, τετραχιλίαι. quater centies, τετρακοσῖαι. quater deni, τετράκις δέκα, τεσσαράκοντα.

quāternārius, a, um, (quaterni) τῆς τετράδος. quaternarius numerus, ἡ τετράς.

quāterni, ae, a, (quatuor) ἀνὰ τέσσαρας, κατὰ τέσσαρας, ἕκαστος ἡ ἑκάστοτε τέσσαρας (ἢ τέσσαρα). 2) ἀντὶ τοῦ quatuor, τέσσαρες.

quāternio, ōnis, ἄ. (quaterni) τετράς, τετράδιον.

quātinus, κατότῳ τῷ quatinus.

quātio, quāsi, quassum, ūro, aliquid, σῆω, τινάσσω τι. alas, σείειν τὰς πτέρυγας. hastam, σείειν, τινάσσειν. πάλλιν τὸ δόρυ. moenia aricie, διασειεῖν τὰ τείχη τῷ κριῶ. μεταφ. mentium quatit, διασειεῖ, διατράττει, κινεῖ τὴν ψυχὴν. meo quassus, εἶνα βαδερμῆνος, κεκαρωμένος. 2) κόπτω, κατακνύω, κατατρώω, ἐνσπλῶ τινα. 3) κρούω, πλήττω, ὡς τινα ἢ τι. equus campum, ὁ ἵππος κρούει τὸ πεδῖον. aliquem foras, ὥθειν τινα ὑδράς. 4) ῥήγνυμι τι. dolium quassum, πῖθος ῥαγίς, ῥήγμα λαθὼν. navis quassa, ναὺς διάδροχος.

*quātridūnus, a, um, (quatrídūnus) τετρατμήνος, τεταρτάριος.

quātridūm, ī, ō. (quatuor-dūm) τετρά-

μαρτος χρόνος, τετραήμερον, τετρήμερον, τέσσαρες ημέραι.

quātuor εἴτε quatuor, ἄκλιτ. τέσσαρες, α. quātuordecies, ἐπὶ δ. τεσσαρακαίδεκα.

quātuordecim, ἄκλιτ. τεσσαρεσκαίδεκα.

quātuorviri, ι, α. εἰς τῶν τεσσάρων ἀνδρῶν εἴτε ἀρχόντων, τετράρχης. quatuorviri, α. οἱ τέσσαρες ἄρχοντες ἢ ἐπιμεληταί, οἱ τετράρχαι.

quātuorviriālis, is, (quatuorviri) α. δ. τῶν τεσσάρων ἀρχόντων γενόμενος. Ἐπιγρ.

quātuorviriātis, ūs, α. τετραρχία, τετραδρχία.

quātuorviri, orum, α. ἴδ. quatuorviri.

quē, ἐγκλιτ. τε, pater filiusque, δ. πατὴρ ὁ τε υἱός. deos, arasque et focos, θεοὺς, βωμοὺς τε καὶ ἐστίαις. ad regemque εἴτε adque regem, πρὸς τε τὸν βασιλέα. videraque ventique, ἄπρα τε ἄνεμοι τε. quaque, quaeque, ἃ τε, ἃ τε. εἴα τε—, εἴα τε—audite et videt, εἰρή τε καὶ ἀκούει. noctesque et dies, νύκτας τε καὶ ἡμέρας. et saluum incolumemque, καὶ σῶον ἀκέραιον τε. ποιητ. Messalam terrādum sequiturque mari, τῇ Μεσσαλά κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἐπόμενος. — ἐν ἀρχῇ λόγῳ Omnisque senatus, πᾶσα τε αἰσθησις, κ.τ.τ. 2) τε, καί, ἔτι. οἱ hodieque, καὶ νῦν ἔτι, ἔτι καὶ νῦν.

queis, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ quibus.

quēmadmodum εἴτε quem ad modum, ἐρωτηματικῶς κατὰ τίνα τρόπον, τίνι τρόπῳ; τίνα τρόπον; πῶς; 2) ἀναφορικῶς καθ' ὃν τρόπον, ᾧ τρόπῳ, ἐν τρόπῳ, ὁπῶς. 3) ὅπως, καθάπερ, ὥσπερ.

quēo, īvi, καὶ īi, īum, īre, δυνάμει, δυνάτεις εἰμι, οἷός τέ εἰμι. aliquid facere, ποιεῖν ἢ ποιῆσαι τι. 2) παθητικῶς forma cognosci non quita est ἀντὶ τοῦ non quiviti, ἢ μορφή ἐπιγνωσθῆναι οὐκ ἔδυνάμην. Οὕτως εὐρίηται μετ' ἀπαρεμφάτου καὶ τὰ quitur, queatur, queuntur.

querērus, a, um, ταυτό τῷ queruerus.

querētum, ī, οἶ. (querens) δρυμός, δρυμῶν.

querētus, a, um, δρύϊνος.

querētus, a, um, δρύϊνος. Ἀμφ. γρ.

querens, ūs, (σπαν. ī), ὁ. δρύς. 2) εἴτε δρύος

πεποιήται, οἷον ναὺς, δόρυ, κ.τ.τ.

quērela, ae, ὁ. (queror) μέμψις, μομφή,

μεμφιμορία, δεινολογία, σχετλιασμός. 2)

ἔδρυμός, ἔλοφυμός, οἰμωγή, κλαυθυρι-

σμός. 3) ἐγκλησις, ἐγκλημα, κατηγορία,

quēribundus, a, um, δδρυόμενος, δδρυτι-

κός, οἰκτρός. 2) μεμφιμορίας.

quēribundia, ae, ὁ. (queror) μέμψις, μομ-

μή, δεινολογία, ὁ σχετλιασμός, μεμφι-

μορία.

queritor, ari, (θαμιστ. τοῦ queror), μεμψιμορῶ, σχετλιαζῶ.

querētus, a, um, (querens) δρύϊνος.

querens, a, um, (querens) δρύϊνος. Α. ποιη-

τικῇ.

queror, questus sum, ī, μέμφομαι, μεμψι-

μορῶ, σχετλιαζῶ, quod non militam car-

uiāa, μέμψει μοι, ὅτι οὐ πᾶμπα ποιήμα-

τα. queri injuriam, de injuriis, μέμφε-

σθαι τὰς ἀδικίας, μεμφιμορεῖν, σχετλια-

ζειν ἐπὶ ταῖς ἀδικίαις. queritur abessē

(ὅπον. se), ἔδδύρεται ἔτι ἄπαστι, σχετλια-

ζει ἐπὶ τῷ ἀπείναι. queri de aliquo cum

aliquo, apud aliquem, alicui, μέμφεσθαι

τινός πρὸς τινά, ἔδδύρεσθαι τινί. 2) ἔδδύ-

ρομαι, ἔλοφυρομαι, οἰμωζῶ.

querquedula, ae, ὁ. εἶδος νήσσης.

querquerus, εἴτε querērus, a, um, febris

querquera καὶ querquerum, οἶ. (καρκία-

ρω) φρικώδης πυρετός.

querquētilianus, a, um, (queretum) τοῦ

δρυμῶνος. querquetulanum sacellum, τὸ

τῶν Δρυαδῶν ἱερὸν.

Querquētilianī, orum, α. Κορκοτουλανοί,

ἔθνος τῆς Λατίας.

quērulus, a, um, (queror) μεμφιμορός. 2)

δδρυτικός, οἰκτρός, κλαυθυμώδης.

questus, a, um, ἴδ. queror.

questus, ūs, α. (queror) μέμψις, μομφή,

μεμφιμορία, δεινολογία, σχετλιασμός. 2)

ἔδρυμός, ἔλοφυμός, κλαυθμός.

qui, quae, quod, ἀναφορικῶς ὅς, ὅστις,

ἢ δόξας, ἢ εἴτε ὅς καρπός ἐστιν, sucus

manai, quem, (quod) orobalsamum vo-

cant, ὁπῶς στάζει, ὃν (δ) καλοῦσιν ὀπο-

βάλσαμον, τὸ καλούμενον ὀποβάλσαμον.

odi homines, qui mali sumi, μισῶ τοὺς

ἀνθρώπους τοὺς κακοὺς. aliam nūtiū qui

(ἀντὶ τοῦ quod) ἴλην πέμπει, οἱ (τοῦτε-

στιν οἱ τῆς ἴλης ἱππεῖς). res, quae arbi-

trior, (ἀντὶ τοῦ quas arbitror), πράγματα,

ἢ νομίζω. legatos, quos iis videre, lego-

re, πρέσβεις, οὓς αὐτοῖς δοκοῖν αἰρεῖσθαι.

cum agas aliquid eorum, quorum consue-

sti, ὅταν πράττῃς τι τούτων, ὧν εἰώθας.

sunt, qui dicant, εἰσὶν οἱ λέγοντες, εἰσὶν οἱ

λέγοντες. sumi, qui consueant, εἰσὶν οἱ νο-

μίζοντες. Socrates dicebat, omnes in eo,

quod scirent, satis esse eloquentes, Σω-

κράτης ἔλεγεν, ὅτι πάντες περὶ ὧν ἐπι-

στανται, ἀποχωρῶντες δεῖναι εἶσι λέγειν.

quae latebra est, in quam non intret me-

ius mortis? τίς καταφυγή, εἰς ἣν οὐκ ἂν

εισέλθοι δ τοῦ θανάτου φόβος; dignus sum,

qui (ἀντὶ τοῦ ut) laudem, ἄξιός εἰμι ἐπα-

νεῖσθαι. nemo est iam afflictus, qui non

possit, εὐδαίει οὕτω ταλαιπώρος, ὅς οὐκ ἂν δύναται (ὅς οὐ δύναται, ὥστε μὴ δύνασθαι). misit nuntios, qui postularent, ἐπεμψεν ἀγγέλους, οἱ ἀξιόσπειν εἶτε ἀξιόσονται. Catinus fuit mirifica vigilantiā, qui suo toto consilium totum non viderit, Κανίνος ἐγένετο θαυμαστὸς τὴν ἀγρυπνίαν, ὅστις ἀνὰ πᾶσαν τὴν ὑπαιτείαν αὐτοῦ ὕπνον οὐκ εἶδεν, (οὗτω θαυμαστὸς ἀγρυπνίας, ὥστε οὐκ εἶδεν). major enim, quam cui possit fortuna nocere, μεῖζων εἰμι, ἢ ὥστε ὅπο τῆς τύχης βλάπτεσθαι. meum consilium laudandum est, qui (ἀντὶ τοῦ quum) πολὺν, ἢ ἀμὲν βουλὴν ἐπαίνετα ἔστιν, ὅς οὐκ (ὅτι οὐκ) ἐβουλήθη. quem exitum acies habuerat, divinare nemo potest, ἥντινα (ἐποῖαν τινὰ) ἐκδοσιν ἢ μάχην λήψεται, εὐδαίει μαντεύεσθαι δύναται. quae tua natura est, ποία ἐστὶ ἡ σὴ φύσις, κατὰ τὴν σὴν φύσιν. cujus pietatis es, κατὰ τὴν σὴν εὐσείδειαν. — ἐν ἀρχῇ λόγου quod scribis, εἰς, ἔ δὲ (ἔ δὲ, ἔτι δὲ) γράφεις, λέγεις. qui quum venisset, ἀπὸ δὲ οὗτος ἦλθεν, ἐπεὶ δὲ (ἐπειδὴ δὲ) ἦλθεν, quod quum dixisset, ἐπεὶ δὲ ταῦτα εἶπεν. — quod poteris, ὅσον δύνησιν. quod poterat, ὡς εἰδύμετο μάχισσας, ὅσοι ὅσον εἰδύμετο. quod ejus agri, ὅσα (εἴτε θύαν) κτείνου τοῦ ἀγροῦ. — ex quo (quo tempore) ἔξ οὗ, ἀπὸ οὗ. Σημ. ἀρχαίως quousque ἀντὶ τοῦ ejus. quousque ἀντὶ τοῦ cui, qui ἀντὶ τοῦ quo, quicquid ἀντὶ τῶν quocum, quaecum, quibuscum. 2) ἀναφορικῶς τε καὶ οὐσιαστικῶς quis (ἐνίσταται qui), quid, ὅστις, ὅτι. nescio, quid sit futurum, οὐκ εἶδω, ἔτι μέλλει εἶσθαι. rogo (rogabo), quid sit, ἑρωτῶ (ἑρωτάω), ἔτι ἐστὶ, τί ἐστὶ. rogabam (rogavi), quid scies, ἑρωτῶ (ἑρωτάω), ἔτι εἶπες, τί ἐστὶ. si considerabis, quid poteris, εἰ σκέψῃ, τί δύνησιν. considera, quis quem fraudasse dicunt, σκέψαι, τίς τίνα ἀπατηκέναι λέγεται. nescio quis, nescio quid, ἔσ. nescio. exponam vobis, quid hominis sit, ἀξηγήσομαι ὑμῖν, ὁποῖος τίς ἐστίν. 3) ἐρωτηματικῶς τε καὶ ἐπιθετικῶς qui (ἐνίσταται quis) quare, quod, καὶ ἐρωτηματικῶς τε καὶ οὐσιαστικῶς quis (ἐνίσταται qui) quid, τίς; τί; quare tua natura est? τίς ἡ σὴ πατρὶς ἐστὶ. quia clarior! τίς λαμπρότερος; qui sum? τίνας εἶπες; ejus es? τίνας εἰ; quis tu es, mulier? τίς εἰ γύναι; quis vocaris εἴτε quid est tibi nomen? τί θύμας οὐ καλοῦσι; τί σοι δυνεῖς ἐστὶ; quid mirum fecit? τί θαυμαστὸν ἐποίησας; quid? ἴα existimas? τί; οὐ νομίζεις; quid? quod advenit in ista subsellia vacuofacta sunt? τί ἔσ. ὅτι

ἐισερχομένου σου τὰ βάθρα ταῦτα ἐκκενώθη; quid venisti? τί ἔχεις; τίνας ἔνεκε (διὰ τί) ἀφίκου; quis ego sum? ποῖος ἐγώ εἰμι; quid mulieris habes? ποῖαν τινὰ γυναῖκα ἔχεις; quod militum? πόσον τὶ στρατόνυμα; quemus heri vidi? τίνα δὴ γῆρας εἶδον; quid argenti? πόσον ἀργύριον; quid hoc rei est? ποῖον τὶ τοῦτο ἐστὶ; quid mi? πῶς οὐ; πῶς γὰρ οὐ; 4) ἐπιταυνηματικῶς: otios, qui vir! otios ἀνὴρ! 3) ἀπορίως τε καὶ ἐπιθετικῶς qui, quare καὶ quare, quod, καὶ οὐσιαστικῶς quis (ἐνίσταται qui), τίς, τί. si quis καὶ si qui, εἰ τις, εἴν τις, nisi quid, εἰ μὴ τι, εἴν μὴ τι. num quod vestigium appareat? μὴν τε ἔχοντες φαίνεται; annulum seu quid aliud, δακτύλιον ἢ ἄλλο τι. quanto quis, quous quis, ὅπως τις, πῶς τις, μὴ τις, ἴνα μὴ τις, ὅπως μὴ τις. — quare, ἔδ. quare, qui, ἔδ. qui, ἐπὶ quare, ἔδ. quare, σύνδ. qui, ἀρχαίως ἀπορίως τὸν qui, quare, quod. 2) ἐρωτηματικῶς: τίνη τροπή; πῶς; qui mi, ut? — πῶς γίγνεται, ὥστε; 3) ἀναφορικῶς: εἴω τρόπῳ, ὅπως. demitor, qui sciat, θαυμάζω, ὅτι ποτὶ τὸν quare (ὅπως, πῶς) εἶπες. — qui, ἀντὶ τοῦ quantum, πῶς, πῶς ἀργύριον. 4) ἐπιταυνηματικῶς: ὡς! qui se dii omnes perdidit! ὡς ἀπὸ λόγου! οἱ εἰσὶ οὐ ἀπληθείαν! quia, σύνδ. ἔτι, διότι. quia postremo edificata est, Νεαπόλις ἀσπίσται, ἔτι (διότι) τελευταία ὠκεοδημήθη, Νεάπολις καλεῖται. ideo, quia ergo, διὰ τοῦτο, ἔτι (διότι) ἔσται. 2) ἀρχαίως: quoniam, διὰ τί; τί δὴ;

quicquam εἴτε quidquam, ἔδ. quisquam, quicque εἴτε quidque, ἔδ. quicquid. quicquid εἴτε quidquid, ἔδ. quicquid. quicum, ἀντὶ τοῦ quocum, ἔδ. qui. quicunque, quaecunque, quodcunque, (εἴτε quicunque, καὶ τ.λ.) πᾶς ὅστις, ὅστις οὖν, ὅστις οὖν, ὅστις καὶ, ὅστις ἂν, ἔδ. ἂν. quicunque is est, ὅστις ἂν ἦ, ὅστις δὴ ποτὶ ἐστίν. omnia, quaecunque loquimur, πάντα ὅσα λέγομεν, ὅτι καὶ λέγομεν, ὅσα ἂν λέγομεν. quodcunque militum contrabere poteritis, ὅσους ἂν στρατιώτας ἀφροῖσαι δύνησιν. hoc, quodcunque vides, πᾶν ἔστι ὅρα. quodcunque est lucri, πᾶν τὸ κέρδος. quicunque ratione sapient, ὅσοις τὸν τρόπον, παντὶ τρόπῳ ἐπικουρήσω. quicunque lectorprehendisset, τριβυσις mitti jubebat, ζῆναι δὲ παρθεύοντος συλλάβει, ἢ χιλιάρχος ἐκείνου καὶ quem eorum dierum canque dabit, luero appono, ὅσα ἐν ἡμέραις ἢ μηνὶ διδῶ, κέρδος ἔχου. quod erit cuique visum, ἀρεσ, ἔτι ἂν δόξῃ, ποιήσει.

quid, ἴδ, qui, quae, quod.

quidam, quaedam, quoddam καὶ quiddam, ὁ δεινός. 2) τίς, τί. divinum quiddam, θεῖον τι. quosdam dies, ἡμέρας τινάς. quiddam mali, κακόν τι. quodam tempore, ἐν χρόνῳ τινί, ποτέ. talis quidam, τοιοῦτός τις. 3) ἔστιν ὅστις, τις. πληθ., quidam, εἰσὶν οἱ, ἦσαν οἱ.

quidem, σύνδ. μέν. misera est illa quidem consolatio, sed tamen necessaria, ἀθλία μὲν ἔστιν ἐκείνη ἢ παρηγορία, ἀναγκαῖα ὅμως τοῖς (ἡμῶς). 2) γὰρ. nunc quidem Romae es, νῦν γὰρ, τὰ γὰρ νῦν ἐν Ῥώμῃ εἶ. mihi quidem verum videtur, ἔμοιγε ἀληθὲς δοκεῖ εἶναι. haec quidem manifestum erit, τοῦτό γὰρ (τόδε γὰρ) δῆλον ἔσται. certe (perfecto, sane) quidem, πάνυ γὰρ, καὶ πάνυ γὰρ, et quidem, καὶ γὰρ, καὶ δὲ. tres epistolae et quidem uno die, τρεῖς ἐπιστολαί, καὶ αὐταὶ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. 3) πο — quidem, ἴδ. ne.

quidam, ἴδ, quisquam.

quidni, ἴδ, qui.

quidquam, quidquam, ἴδ, quisquam, quicquam.

quidquid, ἴδ, quisquis.

quies, ἑῖς, θ. ἡσυχία, ἡρεμία. ventorum, ἡ τῶν ἀνέμων ἡσυχία, ἡ νηνεμία. longa quies, μακροχρόνιος ἡσυχία εἴτε εἰρήνη. 2) ἀνάπαυσις, ἀνάπαυλα, παῦλα, ἄνεσις. mors laborum quies est, ὁ θάνατος ἀνάπαυσις ἐστὶ τῶν πόνων. 3) ἀνάπαυσις, ὕπνος. tradere se quieti, ἀναπαύεσθαι. ire ad quietem, κατακοιμᾶσθαι. alta quies, βαθύς ὕπνος. in quiete, per quietem, secundum quietem, ἐν ὕπνῳ, καθ' ὕπνον. monstra quietis, τὰ ἐν ὕπνῳ φαντάσματα, καὶ ἄπλως quies, εἰ ὄνειροι καὶ ἡ νύξ. 4) θάνατος, αἰδώς ὕπνος. 5) ποιητ. ἡ κοίτη ἡρεῖα, ὁ φωλεός. Σημ. ἡ ἀφαιρετική εὐρήνεται ἀρχαϊκῶς καὶ quie κατὰ τὴν ἑ. κλίσιν.

quiescentia, ac, θ. (quiesco) ἡσυχία. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

quiesco, ἰενί, ἰεῖται, ἐρε, (quies) ἡσυχος γίγνομαι, ἡσυχίαν λαμβάνω. 2) συνήθως ἡσυχάζω, ἡρεμῶ, ἡσυχίαν ἄγω. 3) ἡσυχάζω, σιγῶ, σιωπῶ. 4) ἀναπαύομαι, κατ' ἐξοχὴν ἀναπαύεσθαι, κοιμᾶσθαι, καθεύδειν. ἔσθ' ὅτε ἀναπαύεσθαι ἐν θανάτῳ. 5) quiesco aliquid facere, ἀναπαύομαι, παύομαι ποιῶν τι. quietus, a, um, ἐπιθετικός ἡσυχός, ἡσύχιος, ἡσυχίος, ἡρεμῆος. quietus sum, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἄγω, ἡρεμῶ. quietus, ā, ἔσθ' ὅτε ὁ κατοῦν, μένος, καίμενος, τελευτῶς.

quiesco, ἐπίρ. ἡσυχός, ἡρεμῆος, ἡρεμῆος, ἡσυχῆ.

quiescentia, ii, ōs. (quietus) ἀναπαύθησιν, κοιμητήριον (τάφος). Ἐπιγρ.

quiesco, a, um, ἴδ, quiesco. Quietus, κύρ. ἔν. Κῆτος, Κοῖτος καὶ Κουήτος, ὅτεν τὸ ἔλλην. ἡσυχίας.

qui libet, quaelibet, quodlibet καὶ quidlibet, ὅστις βούλει, ὅς βούλει, ὅστις οὖν, ὅστις οὖν, ὅς οὖν, ὅς οὖν. 2) ὁ βουλομένης, ὁ τυχόν. quālibet, ūs, ā, ἑσφαλμ. γραφή παρὰ Πλινίου. li. n. 8, 48, ἐνθα νῦν γράφουσιν quinquennatus, περὶ ἰδέ.

quin, σύνδ. (qui—ne) ὅστις οὖν, ὥστε μή. Messanam nemo venit, quin videret, τίς Μεσσήνην οὐδεὶς ἤλθεν, ὅστις οὐκ εἶδεν. nihil tam difficile est, quin possit etc., οὐδὲν οὕτω χαλεπὸν ἔστιν, ὥστε μὴ δύνασθαι. nemo est, quin sciat, οὐδεὶς ὅστις οὐκ οἶδεν. 2) μὴ οὐ, μὴ οὐχί. non possum etc. facere non possum, quin mittam, οὐχ ὅτις τα εἶμι μὴ οὐ πέμψαι, οὐκ ἔστιν, ὅπως οὐ πέμψω. nihil praetermissi, quin avocarem, οὐδὲν ἐνέλιπον τὸ μὴ οὐκ ἀποκαλέσαι. non dubito, quin ille possit, οὐκ ἀμφισβητῶ μὴ οὐχί δύνασθαι ἐκείνου. quis ignorat, quin tria genera sint? τίς ἀγνοεῖ, ὅτι τρεῖς γένη ἔστιν; neque abest suspicio, quin sibi mortem consciverit, οὐτ' ἀπειρὶν ὑποψία, ὥς οὐχ ἑαυτὸν διεγχεῖσθαι. 3) non quin, οὐχ ἔτι οὐ, οὐχ ἄς οὐ. 4) ἀλλὰ μὴν, καὶ—δε, καὶ δὲ καὶ. hercle quin, νῆ τὸν Δία. 5) ἀλλὰ, δὲ. quin dic, ἀλλ' εἰπέ, λέγε δὲ. quin experiamur, ἀλλὰ πειρώμεθα, πειρώμεθα δὲ. quin omittit me, ἀλλ' ἀφείλεται με. 6) τί οὐ; τί οὖν οὐ; quin respondes? τί οὐκ ἀποκρίνεις; quin igitur explicas? τί οὖν οὐκ ἐξηγεῖ; quin consendimus equos? ἀλλὰ τί οὐκ ἀναβαίνοντες εἴτα τί οὐκ ἀνέβημεν ἐπὶ τοὺς ἵππους;

quinam, ἴδ, quisnam.

quinarius, a, um, (quini) πενταδικός. quinarium numerus, ἡ πεντάς. quiniarius, ā. (ὕπνον. nummus) νόμισμα πέντε ἀσσαρίων. Quinctilis, Quinctius, κ.τ.τ. ἴδ. Quintilis, κ.τ.λ.

quincunx, ūs, e, (quincunx) πέντε δωδεκατημέρια τοῦ παδὸς ἔχων, ὅσον σπληναιαῖος. 2) χιαστός.

quincunx, ncis, ā. (quincunx—ascia) πέντε οὐγκίαι, πεντάγκιον. 2) πέντε οὐδαί. 3) πέντε δωδεκατημέρια (πλήθους, κληρονομίας, κ.τ.τ.). 4) ἐπὶ τόκων ἡ εἰκοστή, ὁ τοῖς 1/20. 5) χιασμός. arborum ordines in quincunx dirigere, δένδρων στήλους χιαίνειν.

quincupedal, ūs, ōs. (quinq—pes) πεντάπους μέτρον.

quincuplex, ūs, ūs. (quincunx—plex) πεντάπλος.

quineuplico, arc, πανταπλασιάζω.
 quindecies, επίρ. (quindecim) πεντεκαίδεκαίς.
 quindecim, ἄκλιτ. (quinque-decem) πεντεκαίδεκα.
 quindecimvir, ἵρι, ἄ. εἰς τῶν πεντεκαίδεκα ἀνδρῶν, ἐπιμελητῶν, ἐπιστατῶν, κ.τ.τ. Ἐν ἐπιγρ. τοῦ C. I. Gr. 4020 πεντεκαίδεκαίρι. Κατ' ἐξοχὴν ἐκαλοῦντο quindecimviri εἰ τῶν Συβυλλείων χρησμένων φύλακες.
 quindecimvīrālis, v, τῶν πεντεκαίδεκα ἀνδρῶν.
 quindecimvīrātus, ūs, ἄ. ἡ τῶν πεντεκαίδεκα ἀνδρῶν τιμή.
 quindēsimus, a, um, πεντεκαίδεκατος.
 quindēni, ταὐτὸ τῷ quini deni.
 quingēnarius, a, um, (quingeni) συγκαίμενος ἐκ πεντακοσίων (ἀνδρῶν, λίτρων, κ.τ.)
 quingēni, ae, a, ἀνά εἴτε κατὰ πεντακοσίους. ἑκάστος ἡ ἑκάστοτε πεντακοσία. 2) σπαν. ἀντὶ τοῦ quingenti.
 quingentarius, a, um, ἐκ πεντακοσίων συγκαίμενος.
 quingentesimus, a, um, (quingenti) πεντακοσιστός.
 quingenti, ae, a, (quingue-centum) πεντακοσίαι.
 quingentiles, επίρ. πεντακοσίαις.
 quīni, ae, a, ἀνά πάντα, κατὰ πάντα, ἑκάστος, ἡ ἑκάστοτε πάντα. 2) ἀντὶ τοῦ quinquē, πάντα.
 quīnīdeni εἴτε quīnēni, ae, a, ἀνά πεντεκαίδεκα, κατὰ πεντεκαίδεκα, ἑκάστος ἡ ἑκάστοτε πεντεκαίδεκα. 2) σπαν. πεντεκαίδεκα.
 quīnīmo εἴτε quīnīmō, (quin-īmo) καὶ δὴ καί.
 quīnīo, ōis, ἄ. (quini) πεντὰς.
 quīnīvīgēni εἴτε quīnī vīgēni, ae, a, ἀνά εἴτε κατὰ πάντα καὶ ἑκάστοι.
 quīnīquagēnarius, a, um, (quīnīquageni) ἐκ πεντήκοντα (δακτύλων, ἰσπῶν, κ.τ.λ.) συγκαίμενος.
 quīnīquagēni, ae, a, ἀνά πεντήκοντα, κατὰ πεντήκοντα, ἑκάστος ἡ ἑκάστοτε πεντήκοντα. 2) ποιητ. πεντήκοντα.
 quīnīquagēnies, ταὐτὸ τῷ quīnīquagies.
 quīnīquagēsīmus, a, um, (quīnīquaginta) πεντηκοστός.
 quīnīquagēs, επίρ. πεντηκοντάκις.
 quīnīquaginta, ἄκλιτ. πεντήκοντα.
 quīnīquadrīa, um καὶ orum, εὐ. ταὐτὸ τῷ quīnīquatuor.
 quīnīquadrus, ūm, θ. πληθ. τὰ Ἀθήναια, ἑορτὴ Ἀθηνᾶς ἐν Ρώμῃ διπλῆ, ἡ μὲν μείζων (maiores) πενταήμερος καὶ τῇ πέμπτῃ μετὰ τὰς Μελίους εἰδεύει ἀρχομένη, ἡ τοὶ ἀπὸ

19 ἔως 23 Μαΐου, ἡ δὲ ἑλάσσων (minores, minuscules) μονήμερος, τῇ 13 Ἰουλίου.
 quīnque, ἄκλιτ. πάντα. (Λατινικῶς πέμπε, τὸ δὲ π=κ=γ).
 quīnquefasciis, is, ἄ. δὲ πάντα βασιδούχους ἔχων ἀντιστράτηγος Καίσαρος ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Ἐπιγρ. Παβλ. Διῶνα Κάσσιον 53, 13. ἔνθα οἱ ἐκδίδται κακῶς διορθοῦσι τὸ τοῦ κειμένου πέντε εἰς 5.
 quīnquefolius, a, um, (quīnque-folium) πεντάφυλλος. quīnquefolium, εὐ. τὸ πεντάφυλλον, (βοτάνη).
 Quīnquegentiārie natiōnes, ō, ἡ Πεντάπολις τῆς Κυρήνης, (οἱ Πενταπολίται).
 quīnquegēnus, a, um, (quīnque-genus) ἄκλιτ. πάντα γένων.
 quīnquēlibrālis καὶ quīnquēlibris, e, (quīnque-libra) πεντάλιτρος.
 quīnquēmensis, e, (quīnque-mensis) πεντάμηνος, πεντέμηνος.
 quīnquēennālīcis, ū, ἄ. δὲ γινόμενος ἀρχῶν quīnquēnnalis.
 quīnquēnnālis, e, (quīnquēnnis) πενταετηρικός. quīnquēnnale certamen, ὃ πενταετηρικός ἀγών. 2) πενταετής. 3) quīnquēnnālis, ἄ. ἀρχῶν ἐν ταῖς ἱστορίαισι τῶν πόλεων, τιμητοῦ ἔργα τελεῶν.
 quīnquēnnālitas, ālis, ū, ἀρχή, ἀξίωμα τοῦ quīnquēnnalis. Ἐπιγρ.
 quīnquēnnātus, ūs, ἄ. πενταετηρικός.
 quīnquēnnis, e, (quīnque-annus) πενταετής.
 quīnquēnnium, i, εὐ. (quīnque-annus) πενταετηρίς, πενταετία.
 quīnquēpartīto, επίρ. πάνταμερῶς.
 quīnquēpartītus εἴτε quīnquēpartītus, a, um, (quīnque-partior) πάνταμερής.
 quīnquēpūdālis, e, πάνταπους. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
 quīnquēpūlo, ταὐτὸ τῷ quīnquīpūlo.
 quīnquēprimi, orum, ἄ. οἱ πεντάπρωτοι.
 quīnquēremis, e, (quīnque-remus) παντήρης. quīnquēremis nāvīs καὶ quīnquēremis, ō, ἡ παντήρης.
 quīnquerīto, ōis, ἄ. (quīnqueritum) πάνταθλος.
 quīnqueritum, i, εὐ. (quīnque-ars) πάνταθλον.
 quīnquēssis, is, ἄ. (quīnque-as) πάντα ἀσάρια.
 quīnquēvenīex, ūis, πάντακίροφος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
 quīnquēvīr, ἵρι, ἄ. (quīnque-vir) εἰς τῶν πάντα ἀνδρῶν, ἐπιμελητῶν, ἐπιστατῶν.
 quīnquēviri, πληθ. εἰς πάντα ἀνδρες, π(ἵν) ἐπιμεληταί, κ.τ.λ.
 quīnquēvīrālīcis, a, um, (quīnquēviri) τῶν πάντα ἀνδρῶν. Ἐπιγρ.

quinquevitalus, ūs, ἄ. ἡ τῶν πέντε ἀνδρῶν τιμή.

quinquevitalis, ἐπὶ ῥ. πεντάκις.

quinquevitalis, a, um, (quinque-vitalis) πενταπεντακίδης. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

*quinquevitalis, are, πενταπεντακίδης.

quinquevitalis, orum, ἄ. οἱ τῆς πεντακίδος ἀνδρῶν λεγεῶνος στρατιῶται.

quinquevitalis, a, um, (quintus) τοῦ πέμπτου.

quinquevitalis, ἄ. οἱ τῆς πέμπτου λεγεῶνος στρατιῶται.

quinquevitalis, orum, ἄ. οἱ κατὰ τὴν πέμπτου τοῦ μὲνους πίπτουσαι νῶναι.

quinquevitalis, a, um, (quintus) τοῦ πέμπτου.

quinquevitalis, ἄ. οἱ τῆς πέμπτου λεγεῶνος στρατιῶται.

quinquevitalis, orum, ἄ. οἱ κατὰ τὴν πέμπτου τοῦ μὲνους πίπτουσαι νῶναι.

quinquevitalis, a, um, (quintus) τοῦ πέμπτου.

quinquevitalis, ἄ. οἱ τῆς πέμπτου λεγεῶνος στρατιῶται.

quinquevitalis, orum, ἄ. οἱ κατὰ τὴν πέμπτου τοῦ μὲνους πίπτουσαι νῶναι.

quinquevitalis, a, um, (quintus) τοῦ πέμπτου.

quinquevitalis, ἄ. οἱ τῆς πέμπτου λεγεῶνος στρατιῶται.

quinquevitalis, orum, ἄ. οἱ κατὰ τὴν πέμπτου τοῦ μὲνους πίπτουσαι νῶναι.

quinquevitalis, a, um, (quintus) τοῦ πέμπτου.

quinquevitalis, ἄ. οἱ τῆς πέμπτου λεγεῶνος στρατιῶται.

quinquevitalis, orum, ἄ. οἱ κατὰ τὴν πέμπτου τοῦ μὲνους πίπτουσαι νῶναι.

quinquevitalis, a, um, (quintus) τοῦ πέμπτου.

quinquevitalis, ἄ. οἱ τῆς πέμπτου λεγεῶνος στρατιῶται.

quinquevitalis, orum, ἄ. οἱ κατὰ τὴν πέμπτου τοῦ μὲνους πίπτουσαι νῶναι.

quinquevitalis, a, um, (quintus) τοῦ πέμπτου.

quinquevitalis, ἄ. οἱ τῆς πέμπτου λεγεῶνος στρατιῶται.

quinquevitalis, orum, ἄ. οἱ κατὰ τὴν πέμπτου τοῦ μὲνους πίπτουσαι νῶναι.

quinquevitalis, a, um, (quintus) τοῦ πέμπτου.

quinquevitalis, ἄ. οἱ τῆς πέμπτου λεγεῶνος στρατιῶται.

quinquevitalis, orum, ἄ. οἱ κατὰ τὴν πέμπτου τοῦ μὲνους πίπτουσαι νῶναι.

quinquevitalis, a, um, (quintus) τοῦ πέμπτου.

quinquevitalis, ἄ. οἱ τῆς πέμπτου λεγεῶνος στρατιῶται.

αὐτῶν εἶναι χρωμένων. quippe enim ἡ quippe

eteuim, καὶ γὰρ δὴ. quippe quod, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quippe, ἔτι δὴ. quippe, ἔτι δὴ.

quisquam, quidquam καὶ quisquam, τίς, τί, οὗτος quisquam? ἤ ἐστι τις; an quisquam est aequus miser? ἤ ἐστι τις οὕτως ἄλλιος; nego esse quidquam dictum, οὐ φημι οὐδὲν εἰρησθαι. neque quisquam locus est, οὐδὲ τόπος οὐδέ τις. nec quisquam audeat, οὐτὶς τόλμα οὐδεὶς. nec quisquam alia mulier, οὐτὶς ἄλλη τις γυνή. Σημ. θηλυτικὸς quaquam, σπάν. ἀντὶ τοῦ quisquam.

quisque, quaeque, quodque καὶ quidque, ἕκαστος, πᾶς τις, πᾶς. quisque videt εἴτε videat, ἕκαστος εἶρε, ὁρῶντι ἕκαστος, coepere se quisque exillere, ἤρξαντο ἐπαίρεισθαι ἕκαστοι. ad se quisque discedebant, ἀπῆρχοντο ἕκαστοι ἐπὶ τὰ ἑαυτοῦ, suo cuiusque iudicio est utendum, τῇ ἑαυτοῦ κρίσει ἕκαστον δεῖ χρῆσθαι. videndum, quo suo quomque natura maxime ferat, δεῖ σκοπεῖν, ποτ' ἢ ἑαυτοῦ φύσει ἕκαστον μάλιστα ἄγει. unus quisque, εἰς ἕκαστος, pro se quisque, ἕκαστος καθ' ἑαυτὸν, ἐν τῷ μέρει, τὸ ἑαυτοῦ μέρος. gravissima quaeque grana serere, τὸς ἀεὶ βαρυτάτους κόκκους σπείρειν. quidno quoque die, διὰ πέμπτης ἡμέρας, διὰ πέντε ἡμερῶν, primo quoque tempore, ὅτι τάχιστα. bonus liber qui major quisque est, eo melior εἴτε melior est quisque quo major, καλὸν τὴν βιβλίον ὅσω μείζον ἐστί, τοσοῦτον βέλτιον, optimum quidque rarissimum est, ὅσω τι ἄριστόν ἐστι, τοσοῦτω σπανιώτατον, τὸ ἄριστον σπανιώτατόν ἐστιν. 2) εὐθ' ὅτε' ἐκτετέρος. 3) ὅστις ἂν, ὅστις καὶ, ὅστιςοῦν, ὁστισοῦν.

quisquillus, aram, ὁ, πληθ. (ὡς ἐκ τοῦ quisque, ὥστε δηλοῦν παντοία), πλούτλα, σαρπητός, γλήδως. 2) μετὰ, ἐπὶ ἀνθρώπων, σαρπητός, καθάρματα, ἀποκαθάρματα.

quisquis, quidquid καὶ quicquid, ὅστις, ὁστισοῦν, ὅστις καὶ. quidquid supra tres syllabas habet, id ex pluribus est pedibus, εἴτε καὶ 3, τι δὲ ποτε) πλεον ἢ τρεῖς συλλαβάς ἔχει, τοῦτο ἐκ πλείονων ποδῶν σύγκειται, quidquid id est, εἴτε καὶ ἔστιν, εἴτε ἂν ᾖ. quisquis, orit ventus, ὅστις καὶ ὕστατος ὁ ἀνέμος, ὅστις ἐν ᾧ ὁ ἀνέμος. hostium, ut quidquid abiecerint est, eo contentius sumi, τὰ θηρία τῷ ἀεὶ παραδεδωγμένω ἀρκεῖνται. quidquid progredior, ὅσον, εἴς ὅσον προβαίνει. unumquidquid, ἓν ἕκαστον. — Σημ. quicquid ἀργαῖκος ἀντὶ τοῦ quisquis.

quius, u, ui, 18. quoco.

qui-via, quaevia, quodvis, ὅστις, ὅστις, ὅστις, πᾶς τις, ὁστισοῦν. quisvis alius, ὅστις βούλει ἄλλος. mihi quidvis scitis est, εἴτε βούλει (τὸ τυχόν) ἀρεῖ μοι. vestrum quisvis, ὅμων ὅστις βούλει, ὁ βουλευόμενος, πᾶς ὁ βουλευόμενος. quisvis unus, ὁ βουλευόμενος, ὁ τυχών.

quiviscunque, quaeviscunque, quodviscunque, ὅστις, ὅστις, ὁστισοῦν.

quod, ἐπὶ. ἐρωτηματικῶς· ποί; quo cuius? ποί; quare? ποί; ὅπως? 2) ποί; πρός τι; εἰς τί; πρός τίνα; παρὰ τίνα; κ. τ. τ. 3) ἀναφορικῶς· ὅποι, εἰ, in locum, quo ad alium non erat, εἰς τόπον, ὅπου πάροδος οὐκ ἦν. quo terrarum, ὅποι γῆς, scio, quo a mentis progressu sitis, ὅδα εἰς ὅσον ἀνοίξας ἐλθούσας, dixit, quo vellet aurum, εἴπεν εἰς 3, τι (εἰς τί) βούλοιο τὸν χρυσόν. 4) ὅπως, ἵνα. quo fiat, ὅπως γίνηται, quo fieret, ὅπως γένοιτο. 5) πῶς, ὅπως, οὐκ ἔτι, οὐκ ὅπως. 6) ὅσω, ὅπως. quo magis, eo (tanto, hoc) magis, ὅσω (ὅπως) μάλλον, τοσοῦτον (τόσω) μάλλον. 7) ἐπὶ σπάνως· quo loci, πῶς, ὅπου, ὅπου ποτε. 8) ἀορίστως· ποί, αἷονο quo, ἢ ἄλλοι ποί. ne quo, μή ποί, ὅπως μή ποί. si quo, εἴ ποί, εἰν ποί. 9) quo minus ταῦτ' ἐκ τοσοῦτον.

quod-ud, ἐπὶ. σπάν. ἐρωτηματικῶς· μέγχι τίνος; πόσον χρόνον; ἐπὶ πόσον χρόνον; 2) πῶς, ἀναφορικῶς· μέγχι οὐ, ὥς, ἔτε, ὡς ἔσον. quoad vixit, ἄχρις οὗ ἔζη, ὥς, (ὥς ἐτι) ἔζη, ὥς χρόνον ἔζη. tam diu quoad, τόσον χρόνον ὥς, εἰς (εἴτε) γράψαις. quoad vivet, ὥς ἂν (ὥς ἂν χρόνον) ἔζη. quoad renouaculum est, ὥς οὐ (ἔτε) ἀνηγγέλλῃ. quoad te videam, ὥς ἂν (ὥς ἂν) σε ἴδω. 3) ἐπὶ τόπου· μέγχι οὐ, μέγχι ὅπου. 4) μέγχι οὗ, ἐπ' ὅσον, καθ' ὅσον, ὅσον, καθάπερ. Μετὰ γενικῆς, quod ejus fieri poterit, ἐπ' ὅσον ἂν τοῦτο δύνηται γενέσθαι. quoad ejus facere possum, καθ' ὅσον ἐμοὶ δυνατόν.

quodadmodum, (quoad-ut) ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἔτε, ὅσον χρόνον ὥς.

quocirca, καὶ quo circa, διό, διό ὅ, ὅθεν, ὅθεν ὅ, διὰ τοῦτο. quodcunque, ἐπὶ. ὅποι· ἂν. quocumque me vortit, ὅποι ἂν τριπύμαται. Καὶ ἐν τυχούσιν quo nos cuiusque ferat fortuna, ὅποι ἂν ἡμᾶς κερμίσῃ ἡ τύχη.

quod, οὐδέτερον τοῦ qui, quae, quod. 2) σὺν. 3) fecit pergitum, quod librum misisti, πῶς ἄριστόν τι ἰποίησας, ὅτι τὸ βιβλίον ὑπερψας, τὸ βιβλίον ὑπεψας· mihi se abbat, quod non rideret, εὐλαγὰ θαυμάζειν, ὅτι οὐ γελῶ, ὅτι οὐ γελᾷ, scio, quod filius amicit, ἀντὶ τοῦ filium amaro, οἶδα ὅτι ῥαῖς ἔρε, τὸν υἱὸν ἔρεν, cognito, quod hostibus auxilium tulissent, μαθὼν, ὅτι τοῖς πολεμικοῖς ἐβοήθησαν. cognito, quod insidias pararentur, μαθὼν, ὅτι ἐνέδρα κατασκευάζοντο. tertius dies est, quod

audivi, τρίτην ταύτην ἡμέραν τοῦτο ἀνή-
κου. 3) ὅτι, διότι. propterea, quod, διὰ
τοῦτο, διότι. id quod est consimilis, διότι
ἐστὶ παραπλήσιος. nihil est, quod, οὐκ
ἔστιν, οὐ ἔνεκεν. hoc est quod, διὰ τοῦτο,
διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. noctu ambulabat
Themistocles, quod somnum capere non
posset, νόκτω περιεπάτει ὁ Θερμιστοκλῆς
ὡς οὐ δυνάμενος καθυθεῖν, λέγων ὅτι οὐ
δύνατο καθυθεῖν. Socrates accusatus est,
quod corrumperet juventutem, ὁ Σωκράτης
εἰσαγγέλλθη, ὅτι διαφθείρει τοὺς νέους, ὡς
διαφθεῖρων τοὺς νέους. 4) εἰ καὶ, καὶ εἰ.
quod eum lignum, καὶ περ ἔϋλινος ὤν. 5)
ἐν ἀρχῇ λόγου διό, οὖν, δέ, quod ubi intel-
lexit, id ubi, ἐπεὶ οὖν κατενόησεν, ὅτι βού-
λονται κτλ. quod ne legentem fatigemus,
ἐν οὖν μὴ κόρον ἐμποιώμεν τῷ ἀναγινώ-
σκοντι.

quodammodo εἴτε quodam modo, πῶς, τρό-
πον τινά, ἄμωσγέπως, ἀμνητέπῃ.

quodsi, ἴδ. si.

Quod-semel-arripides, is, α. κωμικῶς πε-
πλάσμενον ὄνομα κύριον παρὰ Πλάτωνα ἄμα
τῷ Numquam-postea-reddides, καὶ δηλοῦν
τόν ὅτι ἐν ἑπαξ ἀρπάξῃ μὴ ἀποδιδόντα
εὐδέποτε.

quodsi, ἴδ. si.

quodriam, ἴδ. quisriam.

Quodnullidēus, i, α. Ὁ θελεῖ θεός. ἔν. κόρ.
ἀνδρὲς ᾧ προσπεφώνηται συγγραφεὶς τῆς Λύ-
γουστίου, εἰσὶν ὀβελειθεοί. Ἦν δὲ καὶ
ἕτερα τοιαῦτα ὀνόματα δι' ἑθους ἐν τοῖς
Χριστιανικοῖς χρόνοις, ὡς τὸ Adeodata, θ.
καὶ τὸ Deogratias, α. εἰς Θεοδότην, Θεό-
χαρις.

quodsi, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ cui.

quodsi εἴτε quodsi, is, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ
cujus.

quodsi, a, um, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ cuius, a,
um.

quodsi, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ cuius, γεν. τοῦ
qui.

quodsi, ἐπὶ. ὅποι βούλοι, ὅποι δὴποτε.
Α. ποιητ.

quodsi, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ quom.

quodsi, εἴτε quo minus, σύνδ. (ἐπὶ κω-
λύσεως ἢ ἀπαρνήσεως) μὴ, τοῦ, delerrere
aliquem, quominus faciat, ἀποτρέπειν τινά,
ποιεῖν τι, τοῦ ποιεῖν τι. si to dolor leniuit,
quominus veniat, εἴ σε ἡ λύπη ἐκόλυσεν
ἐλθεῖν, τοῦ ἐλθεῖν. nihil impedit, quomi-
nus faciamus, οὐδὲν κωλύει ἡμᾶς ποιεῖν,
non recusavit, quominus legis poenam au-
diret, οὐκ ἀπαρνήθη τὴν τοῦ νόμου ζημίαν
ὑποστῆναι.

quodsi εἴτε quo modo, (qui-modus) ἔρω-
τηματικῶς τίς, τρόπος, τίνα τρόπον, πῶς,

2) ἐπιφωνηματικῶς οἷον τρόπω! ὡς! 3)
ἀναφορικῶς ὁ τρόπος, ὃν τίνα τρόπον, ὅ-
πως, quomodo—, sic—, ὡ τρόπω (ἐν τρό-
πον, ὅπως)—, οὕτως—, hac res quomodo
se habeant, narrare non audeo, ταῦτα τὰ
πράγματα ὅπως ἔχει, οὐ τολμῶ εἰπεῖν.
quapro, quomodo appellent, ζητῶ, ὅπως
(εἴτε πῶς) καλοῦσιν.

quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.

quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.

quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.

quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.

quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.

quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.

quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.

quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.

quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.

quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.

quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.

quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.

quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.

quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.

quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.

quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.

quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.

quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.

quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.
quodsi, ἐπὶ. ὅπως δὴποτε τρόπω.

uis, ἔσα ἔτη ἑκάστου ἑνιαυτοῦ, καθ' ἑκα-
στον ἑνιαυτόν. quot diebus, ἔσαι ἡμέραι,
δομημέραι.

quotannis εἴτε quot annis, ἴδ. quot.

quotiescumque, ἄλλαι, δοσιδύποτε, ὁπόσοι ἄν.

Α. σπ.

quoties, α, α, (quot) κατά πιάσεις, ὁπόσοι
καθ' ἑκάστον.

†quotannis, α, (quot-annis) πόσον ἔτων.

quotidianus, α, um, (quotidie) καθημέριος.

ὁ καθ' ἡμέραν. labor quotidianus, τὸ καθ'

ἡμέραν ἔργον, τὸ καθ' ἡμέραν νίκιον, ἡ

καθ' ἡμέραν τροφή. quotidianus, ἐπὶ. καθ'

ἡμέραν, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, δομημέραι.

2) μεταφορικῶς κοινός, χυδαίος. quoti-

dianus formosus, τὰ τῶν πολλῶν κάλλη,

τὰ κοινὰ κάλλη. verba quotidiana, ἐν-

ματα χυδαία, λέξεις χυδαίαι.

quotidie, ἐπὶ. (quot-dies) δομημέραι, καθ'

ἑκάστην ἡμέραν, καθ' ἡμέραν.

*quotidie, ταῦτ' τῷ quotidie.

quoties εἴτε quoties, ἐπὶ. (quot) ἐρωτη-

ματικῶς ποσάκις; 2) ἀναφορικῶς ὁσά-

κις, ὁποσάκις, quoties—toties—, ὁσάκις

—, τοσάκις—.

quotiescumque, ἐπὶ. ὁποσάκις, ὁποσά-

κις καὶ ὁποσάκις ἄν.

*quoties, ἄλλαι. δοσιδύποτε.

quoties, ἔσαι καὶ, δοσιδύποτε. πρὸλ. τὸ

τῆς συνήθειας κατ' οὐδέ. γένος ἔσα ἔσα.

quoties, ἔσαι καὶ, καθ' ἑκάστον ἑ-

νιαυτόν.

quotus, α, um, (quotus) ἐρωτηματικῶς

πόστος; quotus die pervenisti? πο-

σταίος ἥλθες; 2) ἀναφορικῶς ὁπόστος.

Πλαῦτος.

quotus, α, um, (quot) ἐρωτηματικῶς πό-

στος; quota pars; πόστος μέρος; quota

hura est? πηνίκα ἔσαι; ποσάπουσ τὸ στοι-

χεῖον; ποσάπουσ ἡ σκιά; quotus quisque

εἴτε quotusquisque, πόστος τις, πόστος

πάντων. 2) ἀναφορικῶς ὁπόστος, quotus

(ὅποιος. hoc), ὁπηνίκα, πηνίκα. die, quo-

tas es, εἴποι, πόστος αὐτός εἰ, σὺν πόστος

εἰ, πόσοι ἔσαι.

quotusquisque, ἄσκητος, ὑπεκνητος, ὁπο-

σπουδών. Α. ποιητ.

quotusquisque, ταῦτ' τῷ quotus quisque,

ἴδ. quotus.

quotusque, ἐπὶ. (quo-usque) ἐρωτηματι-

κῶς ἐπὶ πόσον χρόνον; μέχρι τίνος; πό-

σον ἐπὶ χρόνον; ὥς πότες; 2) μέχρι τίνος

τόπου; ἐπὶ πόσον; 3) ἀναφορικῶς μέχρις

ἔποι, μέχρις οὗ, ἐπ' ἔσον.

quotus, ἐπὶ. ὅποιος βούλει, ὅποιος δὴποτε. Α.

ποιητ.

quum, εἴτε cum, πῶς, ἔτε, ὁπότε, ὅταν, ἡ-

νίκα. quum potest, ὁπότε δύναται, πῶς

ἴδ. quum siquid hujusmodi auditis, di-

cento, εἰδότε, ὅταν τοιοῦτόν τι ἀκούσῃτε,

λέγειν. cum recte navigari poterit, iam

navigo, ὁπότε πλοῦς ἔσται, (ὅταν πλοῦς

ἦ, ἐπειδὴν πλοῦς γίνῃται), τότε δεῦρ ἄ-

πλεῖν. iam quum Sicilia floreat, τότε,

ἔτε ἡ Σικελία κηδεύεται, (ὅταν κηδε-

ύται), multi anni sunt, quum ille in me-

aero est, πολλά ἤδη ἔτη ἐκείνος οἰκεῖς

μοι ἔστι, πολὺς ἤδη χρόνος, εἴ οὐ οἰκεῖς

μοι ἔστιν. iam in conspectu acies erat

cum hostes clamorem suscitaret, ἤδη ἐν

ὄψει ἡ παράταξις ἦν, καὶ ἐξαίφνης οἱ πο-

λέμιοι ἀνέβησαν. — Iysimachus, quum

adversus Seleucum pugnet, in pugna

occisus est, Λυσίμαχος, ἔτε πρὸς Σελεύκον

ἐμάχετο, ἐν τῇ μάχῃ ἀπέθανεν. quum ab

hostibus non longe abesset, Considius ad

eum accurret, ἔτε οὐ πῶς τῶν πολεμίων

ἀπέχετο, Κωνσίδιος δρόμῳ πρὸς αὐτὸν ἔρ-

χεται. 2) ἐπεί, ἐπειδὴ. quae quum dixis-

set, ἐπεί δὲ ταῦτα εἶπεν. Caesar quum

id nuuciatum esset, maturat eis, ἐπεί δὲ

ταῦτα τῷ Καίσαρι ἡγγέλην, σπεύδει (ἐ-

σπεύς) κτλ. Alexander cum Clitum in-

terfemissit, γὰρ α ἡ manus abstinuit, Ἀ-

λέξανδρος, ἐπεί Κλίτον ἀπέκτεινε (Κλί-

τον ἀποκτείναν), μόλις ταῦτ' ἀπέσχετο.

— Verres, quum rosam videret, iam in-

ciptura vor ardebat, ὁ Οὐέρρες, ἔτε

(ὁπότε) ἴδοι ρόδον, τότε ἀρχέσθαι τὸ θάρ-

γχεῖτο. quum ad aliquid oppidum venis-

set, in cubiculum deferrebat, ἐπειδὴ

(ὁπότε) εἰς πόλιν τινὰ ἔλθοι, εἰς τὸ δωμά-

τιον ἐκομίζετο. cum primam coenit, τὴν

ἑπεί, ὥς τὸ πρῶτον ἔρξατο. 3) ὅτε, ὁπώ-

τε, ἐπεί, ἐπειδὴ, διότι, ἔτε. cum Athenas

isegnam ad mercatum bonorum artium

ois profectus, inopem redire turpissimum

est, ἐπεί εἰς Ἀθήνας ὥσπερ ἐπ' ἀγορὰν

καλῶν τεχνῶν ἐπερεύθη, κενὸν ἐπανελ-

θεῖν αἰσχυρότατόν ἐστι. quum sciret, ἐπεί

ᾔδει, εἰδώς. — hanc facilius, cum venis-

set, καλῶς ποιεῖτε ἐργόμενοι, καλῶς ποιοῦ-

τες ἐργάζεσθαι, quum non potuisti, ἐπειδὴ,

ἐπεί τοι, ἐπείπερ οὐκ ἤδυνήθης. 4) καί-

περ. cum ea pondum consequutus eram,

iam—, καίπερ οὐκέτι ἐκείνων τεχνῶν,

ἔμαθον—. fuit romper, quum ditissimus es-

set, πένης ἦν καίπερ πλουσιώτατος εἶ-

ναι δυνάμενος. 5) cum—, iam—, καί—,

καί, cum summa humanitas, iam mira

comitas, καὶ μεγίστη φιλελευθέρεια, καὶ

θαυμαστὴ δὲ εὐπροσηγορία, cum nullis ex-

hibus, iam ex hac re vel maxime, ἐκ πολ-

λῶν τε καὶ δὴ καὶ ἐκ τούτου μάλιστα,

καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν, ἀπὸ καὶ ἐκ τού-

του. 6) quumque, καὶ μάλιστα, γὰρ

μάλιστα. ut quum maxime, ὡς (ὅτε τὰ) μάλιστα.

R. συντόμως δηλοῦν Roma, Romanus, restituit, reficiendum, κτλ. Τὰ δὲ R. P. res publica. R. R. rationes relatae. R. G. C. rei gerundae causa. Ἐπὶ νομισμάτων R. S. Romae signata. Ἐπὶ τάφων R. I. P. requiescat in pace. R. S. P. requietorium sibi posuit, κτλ.

rābīde, ἐπὶρ. (rabidus) λυσσαλέως, λυσσωδῶς, μανικῶς.

rābīdus, α, um, (rabies) λυσσαλέος, λυσσωδῶν, (κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ κυνός). 2) μεταφ. λυσσαλέος, λυσσωδής, εἰσπρώδης, μανικός, μανιῶδης.

rābīes, em, e, θ, (rabio) λύσσα, (κατ' ἐξοχὴν ἢ τῶν κυνῶν λύσσα). 2) μεταφ. ἡ λύσσα, μανία, δ εἰσπρός. — Π γενικὴ ἀπαξ μόνον παρὰ Λουκρητ. 4, 1083 εὐρηται καὶ δι' εἰς ἔς.

rābīo, ēro, λυσσῶ, μαίνομαι.

rābīōse, ἐπὶρ. λυσσωδῶς, λυσσαλέως, μανικῶς.

*rābīōsūlus, α, um, (ὕποκορ. τοῦ rabiosus) λυσσῶν πως, ὑπομαίνόμενος.

rābīōsus, α, um, λυσσωδής, μανιῶδης, εἰσπρώδης.

Rābīrius, ii, ā, (Rabirius). Rābīriānus, α, um, τοῦ Ραβίριου.

rābo, ēro, ἀδύκωμαι ἀντὶ rabio.

rābo, ōnis, ā, κωμικ. ἀντὶ τοῦ arrabho.

rābūla, ae, ā, (rabo) δικοῦράριος, γλωσσόγαστρος, ἀγοράσις, ὀλακτικὴς εἴτε κερκτικῆς.

rābūlāna, ae, θ, pīx, ἄγνωστον εἶδος πίσης.

rābūlātio, ōnis, θ, καὶ rabulatus, ūs, ā, δικοῦράριος, ἀγοράσις γλωσσόγαστρου.

*rābūlātus, ūs, ā, ταῦτ' ἂν ἀνωτέρω.

Rabūlējus, i, ā, Ραβουλῆιος.

rābuscula, vitis, θ, ἄγνωστον εἶδος ἀμπέλου.

rācemārīus, i, ā, (racemus) κλήμα ἐπιφυλλίδα φέρον.

rācemāro, ōnis, θ, (racemor) τὸ ἐπιφυλλίζειν, βοτρυολογία.

*rācemātus, α, um, κορυμβοφόρος, βοτρυώδης.

rācemīfor, ēra, ērum, (racemus-fero) κορυμβοφόρος, βοτρυφόρος, racemifer Racinus, δ βοτρυοστέφανος, βοτρυοχαίτης Διδυσος.

*rācemor, arī, (racemus) ἐπιφυλλίζω, μεταφ. ἐπικαρτελογεῖμαι.

rācemōsus, α, um, πλήρης βλαῶν. 2) βοτρυώδης. Πλίνιος.

rācemus, i, ā, βότρυς (εἰ μίσχοι τῆς σταφυλῆς, ἐξ ὧν κρέμονται αἱ ῥάγες). 2) κόρυμβος (τοῦ κισσοῦ κ.τ.τ.). 3) ποιητ. δ βότρυς, ἡ σταφυλή. 4) ῥάξ, ἄκινος.

Racilius, α, um, Ρακίλιος, τοῦ Ρακίλιου. Racilius, ā, δ Ρακίλιος. Racilia, θ, ἡ Ρακίλια.

*rādīālis, e, (radio) ἀκτινοβόλος, στίλβων. rādīālio, ōnis, θ, (radio) ἀκτινοβολία, στίλβη.

rādīatus, α, um, ἴδ. radio.

*rādīceao, ēre, ῥιζοβολῶ, ῥιζοφυῶ.

rādīcētus, ἐπὶρ. (radix) ῥιζήθην, ῥιζοῦμαι, πρόῤῥιζον, πρόῤῥιζα.

rādīcor, atus sum, arī, (radix) ῥιζοῦμαι, ῥιζοφυῶ. — rādīcatus, α, um, ῥιζαν ἔχων, μεταφ. ῥῥιζωμένος.

*rādīcōsus, α, um, (radix) πολύῤῥιζος.

rādīcōla, ae, θ, (ὕποκορ. τοῦ radix) ῥιζιον, ῥιζιον. 2) βραχνίς. 3) στρουθιον (βοτάνη).

rādīo, avī, atum, are, (radius) aliquid, ἀκτίς λαμπρόν τι. — rādīatus, α, um, ἀκτινοβολούμενος, καταλαμπόμενος, 2) ἀκτινοβόλος, λαμπρῶν ἀστράπτων, στίλβων.

3) ἀκτινωτός. 4) ἐπὶ τροχῷ ἀκτίνας, κνήμας εἴτε κνήμας ἔχων. ἴδε καὶ radior.

rādīōlas, i, ā, (ὕποκορ. τοῦ radius) μικρὰ ἀκτίς. 2) εἶδος ἐλαίας καὶ βοτάνη.

rādīōr, arī, (radius) ἀκτινοβολῶ, στίλβω. λαμπρῶ, ἀστράπτω. rādīans, ntis, ἀκτινοβολῶν, ἀκτινοβόλος, στίλβων, λαμπρῶν, ἀστράπτων.

rādīōsus, α, um, (radius) ἀκτινοβόλος.

rādīus, i, ā, ῥάδιος, ῥαδίων. 2) κεφαλαίων μαθηματικῶν. 3) κερκίς (ἡ ὕφαντικὴ κερκίς). 4) κερκίς τοῦ βραχίονος, παραπήχιον. 5) πληκτρον ὀρνίθων τινῶν. 6) κέρκος, κέντρον, πόσις. 7) εἶδος ἐπιμήκευς ἐλαίας. 8) ἀκτίς τροχῷ, κνήμα, κνήμα. 9) ἀκτίς κύκλου, ἡμίσεια-διάμετρος. 10) ἀκτίς ἡλίου, ἀστραπῆς, ὀφθαλμῶν, κ.τ.τ.

rādīi solis, αἱ ἀκτίνες εἴτε ἔλθονται τοῦ ἡλίου, ποιητ. rādīi, δ ἀκτινωτὸς στέφανος, αἱ περὶ τὴν κεφαλὴν ἀκτίνες.

rādīx, icis, θ, (ῥάδιξ) ῥιζα. agere radices, ῥιζοφυεῖν, ῥιζοβολεῖν. radices capere, ῥιζοῦσθαι. radice εἴτε radicibus avello εἴτε eruo aliquid, αὐτῷῤῥιζον, πρόῤῥιζον, ῥιζοῦμαι ἐκασπ. τι. 2) ῥάδιξ, βραχνίς. dulcor, γλυκῶῤῥιζα. 3) montis, πύθμην εἴτε πύθους ὄρους. radices, πρόποδες, ὑπόρεια, πρυμνώρεια. 4) μεταφ. ῥιζα, βλαστὶς, ἀρχή.

rādo, si, sum, ēre, aliquid, ξέω, ξύω τι. lapidis, ξέω λίθους. nomen, ξύειν, εξαλείφειν ὄνομα. aream, καθαίρειν τὴν ἀλω.

caput, barbā, ἐκράν τὴν κεφαλὴν, τὸν

πῶγωνα. modo tondere, modo radere barham (ὄνον. sibi), ποτὲ μὲν κείρεσθαι, ποτὲ δὲ ὑπερβαίνει (ὑπερβαίνει, ἀπευθερᾶσθαι) τὸν πῶγωνα. terram pedibus, ἀλλάγειν τὴν γῆν τοῖς ποσίν. 2) μεταφ. κείρειν, ἀφαιρεῖν τι. 3) ἐγγυθὲν παρέργομαι εἴτε παρμαίβεσθαι τι. Numen radii ripas, ὁ ποταμὸς παραμειβεταί, ἔχει τὰς ὄχθας. radere litus, πλεῖν παρὰ γῆν. metam, κἀμπτεῖν τὸν καμπτήρα. iter, διανύειν ἔδω. 4) διακναίω, λυπῶ τι. rādula, ae, θ. (rado) ἑυήλη, κνηστήριον. Raclia, ae, θ. Ρακτία, ἡ Ρακτική. Raclia, orum, ἄ. οἱ Ρακτοί. Raclus, Raclius, καὶ συνήθως Raclius, a, um, Ρακτικός. Raja, ae, θ. βῆτος, (ἰχθύς). Ralla, ae, θ. (ratus) λιπίου, ὁ ἀραιὸς χιτῶν. rallum, i, οὐ. (rado) εὐστρον. rallus, a, um, ἴδ. ralla. rāmāle, is, οὐ. (ramus) φρύγανον, κληματίς, ramalia, πληθ. τὰ φρύγανα, κάρφη, αἱ κληματίδες. rāmentis, ae, θ. ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ ramentum. rāmentōsus, a, um, (ramentum) εὐσματώδης. ramentosa, orum, οὐ. πληθ. τὰ εὐσματώδεις διαχωρήμα. ramentum, i, οὐ. (rado) εὐσμα, ἀπόεσμα. *rāmēus, a, um, (ramus) ἐκ κλάδων. rāmea fragmenta, κλάδων κλάσματα, φρύγανα. rānex, icis, ἄ. (ramus) κάμαξ, κλάδος, ὅρος. 2) κήλη, (νόσος). 3) ramicos, πληθ. αἱ τοῦ πνεύμονος ἀσπληνίαι. *rāmīcōsus, a, um, (ramex) ramicosus, ἄ. ὁ κηλήτης. Ramnes καὶ Ramnenses, ium, ἄ. οἱ Ραμνήνσιοι, Ραμνῖται, μία τῶν τριῶν ἀρχαίων φυλῶν, εἰς αἱ Ρωμύλους τὴν τῆς Ρώμης πληθὺν δέειν. 2) εἰς τῶν τριῶν ἱππικῶν λόγων τοῦ Ρωμύλου. 3) ποιητ. οἱ ἱππεῖς. rāmōsus, a, um, πολὺκλάδος, πολὺόσος. μεταφ. πολυσχιδής, πολὺσχιτος. *rāmūlōsus, a, um, (ramulus) πλήρης κλάδων. rāmūlus, i, ἄ. (ὀποκορ. τοῦ ramus) κλαδίσκος, κλαδίον, κλώνιον, κλωνάριον. rāmus, i, ἄ. (ῥάδαμος) ὅρος, κλάδος, κλών. 2) ῥάπαλον. 3) κλάδος ἢ βῆξις ἔρους. rāmuscūlus, i, ἄ. ταῦτ' τῷ ramulus. rāna, ae, θ. (φρόνη) βῆτραχος, (ἀμφίβιον). 2) βῆτραχος (ἰχθύς). 3) ὀπογλώττιος βῆτραχος (νόσος). ranceo, ere, ἀχρηστ. ταγγίζω. ranceus, ταγγίζων, ταγγός.

ranceo, ere, (ἐναρκτ. τοῦ ranceo) ταγγίζω. rancido, epir. ἀνθός. rancidulus, a, um, (ὀποκορ. τοῦ rancidus) ὅπ' τι ταγγός. 2) μεταφ. ἀνθός. rancidulus, a, um, ταγγής, ταγγίζων, ἀπρὸς. 2) μεταφ. ἀνθός. rancor, oris, ἄ. (ranceo) ταγγή. 2) μεταφ. ὁ κότος, τὸ μῖσος. rānūla, ae, θ. (ὀποκορ. τοῦ rana) μικρὴ βῆτραχος. 2) ὀπογλώττιος βῆτραχος, (νόσος). rānuvulus, i, ἄ. (ὀποκορ. τοῦ rana) βῆτραχος. 2) βῆτραχιον, (βότανη). rāra, ae, θ. ταῦτ' τῷ rarus. *rārātia, orum, οὐ. γογγυλῖδια, αἱ τῆς γογγύλης κυλῶν. *rārācīda, ae, ἄ. (rara) κωμ. Ἀρπαγίδης. rārācīas, ātis, θ. (rara) τὰ ἀρπακτικόν. rārax, aeis, (rapio) ἀρπαχίος, ἀρπαξ, ἀρπακτικός, ἀρπακτῆριος. — deus rāraoa, ei toraē. Μετὰ γενική. succinui rārae succinum ignium, τὸ ἕλκτρον σφῆδρα εὐφλεκτρον. ingenuis rāraia xīnūlis, εὐνοῖς δεκτικαὶ ἀρετῆς. 2) ἀρπακτικός, ραβδαῖος, ἐρμητικός. rārānūlus, a, um, ραφάνιος. rārānūlis, idis, θ. ραφανίτις ἵρις, (βότανη). rārānus, i, ἄ. βῆφανος, ραφανίς. rārīcīus, a, um, (rariū) τῆς γογγύλης. rārīde, epir. ἀρπακτικῶς, ἐρμητικῶς, βῆγδην, βιαίως. rārīdīlis, ātis, θ. (rapidus) βῆγδαῖος, τὰ ἐρμητικόν. *rārīdīlus, a, um, ὀποκορ. τοῦ ἑξῆς. rārīdus, a, um, (rapio) ἀρπακτικός, ἀρπακτῆριος, ἀρπαχίος. 2) βῆγδαῖος, ἐρμητικός, σφῆδρός, βιαίος. rārīna, ae, θ. (rapio) ἀρπαγή, ἀρπαγμός. ad rārīnam, εἰς ἀρπαγὴν, ἐφ' ἀρπαγὴν. rapinas facere, ἀρπαγὰς ποιεῖσθαι εἴτε ποιεῖν. 2) ἀρπαγή, ἀρπαγμα. ἀρπαγμα, λεία. 3) σπῆν. ἡ πονεραπή, ἡ βραγμῆ. rārīna, ae, θ. (rapui) πρᾶσι βραχύνει ἢ γογγυλίδων. 2) βῆπυς, γογγύλη, γογγυλῖς. *rārīnūto, oris, θ. (rārīna) ἀρπαγή, ἀρπαγμός. rārīnator, oris, ἄ. (rārīna) ἀρπαξ. Α. σπ. rārīo, rūi, rīto, ere, aliquid ἢ aliquid ab ἀρπάζω εἰς τινά ἢ τι. rapere torrem ab ἀρπάζειν δαλὸν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. Juvēntis rapit arma, ἡ νεολαία ἀρπάζει, ἀναρπάζει τὰ ὅπλα, ἡράσσεται τῶν ὅπλων. quo rapis me? ποῦ με ἀρπαράζεις, ἀπάγεις; aliquid rapere in carcerem, ἀναρπάζειν, ἀπάγειν τινά εἰς δεσμωτήριον. ad supplicium, ἀπάγειν τινά ἐπὶ θανάτῳ. rapere virginem, ἀρπάζειν παρθένην, ρι-

λογισμός, εὐθύνῃ, εὐθύναι. rationem dare, reddere alicui, λόγον εἶπε εὐθύνας διδόναι, ἀποδίδοναι, ὑπέχειν τινί. ab aliquo rationem gerere, παρά τινος λόγον εἶπε εὐθύνας αἰτεῖν, ἀπειτεῖν. 5) λόγος, λογισμός, διαλογισμός, ἀναλογισμός, σκέψις. mecum rationes puto, λόγον ἑκαυτῷ διδωμι, ἀναλογίζομαι ἐν ἑαυτῷ, διαλογίζομαι πρὸς ἑκαυτὸν, λογίζομαι, συλλογίζομαι, σκεπτόμαι. 6) πράγματα, χρεῖα. res rationesque alicujus curō, τῶν πραγμάτων καὶ χρεῶν τινος φροντίζω. in publicis privatisque rationibus Graecia utuntur littoris, ἐν δημοσίαις τε καὶ ἰδίαις χρεῖταις χρῶνται Ἑλληνικοῖς γράμμασι. ratio bellica, ἡ πολεμικὴ χρεῖα, τὰ πολεμικά. rationes civilis, τὰ τῆς πολιτείας πράγματα. ratio kindiorum, τὰ κατὰ τὰς σπουδᾶς, μελέτας, τὰ γράμματα. mens rationes, ἡ ἐμὴ χρεῖα, τὰ ἐμὸν συμπερόντα. suis rationibus alienum putat, τῶν αὐτοῦ συμπερόντων ἀλλότριον ἡγείται, ἀσύμφορον εἶναι νομίζει. agricola rationem habent cum terra, οἱ γεωργοὶ περὶ τὴν γῆν εἰσι, πραγματεύονται περὶ τὴν γῆν. cum aliquo rationem habere, πρὸς τινα πράγματα ἔχειν, ἐπιμελεῖσθαι. 7) λόγος, φροντίς. rationem alicujus rei habere, ducere, λόγον τινος ἔχειν, ποιῆσθαι. rationem civium habere, λόγον ποιῆσθαι, φροντίζειν τῶν πολιτῶν. frumenti rationem habere, πρόνοιαν τοῦ σίτου ποιῆσθαι. salutis rationem habere, ἐπιμελεῖσθαι τῆς σωτηρίας. 8) λόγος, τρόπος, μέθοδος, τάξις. eadem ratione, τῷ αὐτῷ τρόπῳ, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον. vltas rationem suscipere, βίου τρόπον, βίον, ἐπιτηδεύμα αἰρεῖσθαι. ratio dicendi, ὁ τρόπος τοῦ λέγειν. ratio reipublicae constituendae, ὁ τρόπος, ἡ κατάρτασις, τὸ σύστημα τῆς πολιτείας. ratio bellandi, ὁ τρόπος τοῦ πολεμεῖν. rationem pontis hanc instituit, τὰ περὶ τὴν γέφυραν οὕτω διέταξεν. quas rationes docentur ut via, τὰ μετὰ λέγου καὶ μεθόδου (λόγῳ καὶ μεθόδῳ) διδασκόμενα. aliquid ratione modoque tractare, διαχειρίζεσθαι τι μεθοδικῶς. 9) λόγος, ἀναλογία. ab alieno rei rationem, κατὰ λόγον τινός, ἀπὸ λόγον τινί. 10) βουλή, πρόθεσις, ὑπόθεσις. rationem mutare, μεταβάλλειν τὴν βουλήν, τὴν πρόθεσιν. rationem inire, πλ—, βούλεσθαι ὅπως. 11) λόγος, γνώμη. ratio ejus non valuit, ἡ αὐτοῦ γνώμη οὐκ ἐκράτησεν. 12) λόγος, αἰτία. aliquid confirmare argumentis ut rationibus, βεβαιοῦν τι τεκμηρίοις καὶ λόγοις. ratio vivendi, ὁ λόγος αἰρεῖ. nulla ratio est, οὐδὲνα λόγον ἔχει, οὐκ ἔχει δρθὸν λόγον, οὐκ ἔχει εὐτελέτα λόγον. non est

nulla ratione videtur, οὐκ ἀπεικός, οὐκ ἄλογον δοκεῖ. aliquam rationem facit asserere, λόγον τινὰ τῆς πράξεως διδόναι, ἀπολογισμὸν τινα τῆς πράξεως φέρειν. cur eis asseritur, rationem subijci, ἀπολογίζεσθαι διὰ τί οὕτως ἡγείται. summa ratio facere aliquid, ἀλογώτατα ποιεῖν τι. 13) λόγος, λογισμός, συλλογισμός. concludere rationem, περαίνειν τὸν συλλογισμὸν. 14) λόγος, θεωρία, ἐπιστήμη. Cynicorum ratio, ὁ τῶν Κυνικῶν λόγος, ἡ Κυνικὴ θεωρία, τὸ τῶν Κυνικῶν σύστημα. ratio quas est de natura deorum, ἡ περὶ τὴν τῶν θεῶν φύσιν θεωρία. bona ratio, καλὴ θεωρία εἴτε ἐπιστήμη. si qua est in me hujus rei ratio, εἴ τινα τοῦτου ἐπιστήμην ἔχω. 15) λόγος, λογισμός, τὸ λογικόν, λογιστικόν. ratio praesens, arripitua obtemperari, ὁ μὲν λόγος (τὸ λογικόν) ἄρχει, ἡ δὲ ἐρμὴ ἀπ—χεται. rationes praesentes, μέτοχος τοῦ λόγου, ἔλλογος, λογικός, λογιστικός. ratione agens, ἄλογος. ratione facere, λογισμῷ, ἐκ λογισμοῦ, συνεπῶς ποιεῖν. mens ei ratio et consilium in animis est, νοῦς καὶ λόγος (λογισμός, φρόνησις, σύνεσις) καὶ βουλὴ ἐν τοῖς προσώτοις ἐστίν.

*ratiocinabiliter, ἐπὶ. λογιστικῶς, μετὰ λογισμοῦ.

ratiocinātor, τῷς, ὁ. λογισμός, διαλογισμός, διάσκεψις. 2) ἐν τῇ λογικῇ· ὁ συλλογισμός. 3) θεωρία.

ratiocinātor, a, um, (ratiocinor) συλλογιστικός.

ratiocinātor, ōris, d. (ratiocinor) λογιστής, συλλογιστής.

ratiocinatium, i, ō. (ratiocinor) λογισμός. Κελευμέλλας.

ratiocinor, aus sum, ari, (ratio) λογίζομαι, ἀναλογίζομαι, λογισμὸν ποιοῦμαι. 2) λογίζομαι, συλλογίζομαι, συμβάλλω, συμβάλλομαι. ex aliqua re ratiocinor, quid sit nullo, ἐκ τινος συλλογίζομαι, τί ὠφέλιμόν ἐστίν.

ratioinābilis, e, (ratio) λογικός, ἔλλογος. 2) ἔυλογος.

ratioinabilitas, ātis, ō. (ratioinabilis) τὸ λογικόν, λόγος.

ratioinābiliter, ἐπὶ. (ratioinabilis) λογικῶς.

ratioinālis, e, (ratio) λογικός, ἔλλογος. 2) λογικός, θεωρητικός. 3) συλλογιστικός. 4) rationalis, d. ὁ λογιστής, λογιωτής.

*ratioinālis, ātis, ō. (ratioinālis) τὸ λογικόν, λόγος.

ratioinālliter, ἐπὶ. λογικῶς.

ratioinārium, ii, ō. (ratio) ἀπογραφὴ, ἀφ—μερίς.

ratio, is, ō. (συγγεν. τῷ ἐρετμός) σχέδια. 2) ποιήσ. τὸ ποιεῖν, ἡ νῆξις.

rātītūs, a, um, (ratīs) σῆμα νεῶς ἔχων.
(ἐπιθετον τῶν νομισμάτων quadrans καὶ
triens).

rātīnucūla, ae, ō, (ὑποκορ. τοῦ ratio) λογι-
διον, μικρὸς τις λογισμός. 2) μικρὸς τις
λόγος, μικρά τις αἰτία. 3) μικρὸς τις συλ-
λογισμός.

rāto, rātus, īd. reor.

Ratūmēna porta, ἡ ῥατουμένη πόλη, μία
τῶν πυλῶν τῆς Ρώμης. Πλούταρχος Πο-
πλίκ. 13.

rauca, ae, ō, εἶδος σκόληκος.

*raucēdo, īnis, ταῦτ' τῷ raucitas.

*raucīdulus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ raucus)
ὑπὸδραχμος, βραγχώδης.

raucio, (si) sum, īre, (raucus) βραγχῶ,
βραγχῶ, κέρχῳ.

raucīsonus, a, um, (raucus-sonus) βραγχώ-
δης, βραγχός. Α. ποιητ.

raucitas, ātis, ō. (raucus) βράγχος, κέρχος.
2) βραγχώδης εἶτε φαιός ἤ χυός.

raucus, a, um, (ἐκ τοῦ ravis, ἀντὶ ravenus)
βραγχός, βραγχώδης. 2) βραγχώδης, κερ-
χυνώδης, τραχύς, ἄσπερος, τραχὺς,
βέβρυς, φαίος.

Raudius campus εἶτε Raudii campī, τὸ περὶ
Βερρέλλας πεδῖον, ἔνθα Μάριος τοὺς Κίμ-
βρους καταπολέμησεν.

raudus (εἶτε rodus καὶ rudus), ūris, ō. βῶ-
λος ἀνεργάστου χαλκοῦ.

Rauduscūla, εἶτε Rauduscūlana καὶ Ro-
dusculana, ō. porta, μία τῶν πυλῶν τοῦ
ἀρχαίου τῆς Ρώμης κύκλου, ἡ μεταξὺ τῆς
Naevia καὶ τῆς Lavernālis. Ἰδε Val. Max.
8, ō, 3.

rauduscūlum εἶτε roduscūlum καὶ ruduscū-
lum, ī, ō. (ὑποκορ. τοῦ raudus) βωλίον
ἀνεργάστου χαλκοῦ. 2) ὀλίγον τι ἀργύριον,
μικρὸν τι ὑφέλιμα.

Raurīci εἶτε Raurīci, orum, ā. Ραυρικαί,
ἔθνος τῆς Γαλλίας.

Rāvenna, ae, ō. Ραυέννα, Ραυέννα, Ρά-
βεννα. Ravennas, ātis, Ραβενάτης, Ραβεν-
νήσιος.

*rāvīdus, a, um, (ravis) γαρσός.

*rāvīo, īre, (ravis) μέχρι βράγχου εἶτε κέρ-
χου λέγω.

rāvis, īm, ō. (ravis) βράγχος, κέρχος.
Μόνον κατ' αἰτιατικὴν τοῦ ἐν. εὐρηται.

rāvīulus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ ravis) ὑπό-
δραχμος, ὑπὸ τι κερχάλεος.

rāvus, a, um, φαίος, βράγχος, βραγχώ-
δης, κερχυνώδης. 2) συνήθως φαίος, ὀρ-
φίνος, ravi oculi, γαρσποί ὀφθαλμοί.

rēa, ae, ō. ῖδ. reus.

rē καὶ rēd καὶ rēdī, προθετικὸν μέρος, εὐ-
χρηστον ἐν μόνῃ τῇ συνήθει, ἀποδιδόμενον

διὰ τῶν ἑλληνικῶν ἀνά, ἀπό, ἐπὶ, ἀντί,
πάλιν, κτλ.

rē-ādūnātio, ōnis, ō. ossiam, ἡ ἐκ δευ-
τέρου συναφή, ἐνωσις τῶν ἐστέων, (ἐν τῇ
δευτέρᾳ παρουσίᾳ).

rē-audīficio, are, aliquid, ἀνοικοδομῶ τι.
rē-arsu, epīr. (rē-ipsa. Ἰδε Sen. ἐπιστ. 108).
αὐτὸχρημα, τῷ ἔργῳ, τῷ ὄντι.

Reāte, ō. Ρέατον, Ρέατιον, πόλις τῆς Σα-
βίνης, ταγὼν Rieti. ab Reate, ἐκ Ρέατου.
juxta Reate, πρὸς Ρέατῳ. Reatinus, a,
um, Ρεατίνος. Reatini, ā. οἱ Ρεατῖνοι.

rēatus, ūs, ā. (reus) τὸ ὑπόδικον εἶναι, δι-
κη, ἀγών, αἰτία.

rēbaptizātor, ōris, ā. ἀναβαπτιστής.

rē-baptizo, are, ἀναβαπτίζω.

rēbellio, ōnis, ō. (rebellio) ἐπανάστασις,
ἀποστασία, ἀφηνιασμός.

rēbellatrix, īcis, ō. ἡ ἐπανισταμένη, ἀπο-
στάτις.

rēbellio, ōnis, ō. (rebellio) ἐπανάστασις,
ἀποστασία, ἀφηνιασμός.

rēbellio, ōnis, ā. (rebellio) ὁ ἐπανιστάμε-
νος, ἀποστάτης, ἀφηνιαστής. Α. τοῦ με-
ταγ. Λατ.

rēbellis, e, (rebellio) ἐπανιστάμενος, ἀπο-
στατικὸς, ἀφηνιάζων. rebellis, ā. ὁ ἀπο-
στάτης, ἀφηνιαστής.

*rēbellum, ī, ō. ταῦτ' τῷ rebellio, ō.

rē-hello, avi, atum, are, ἀναπολεμῶ. 2)
ἐπανίσταμαι, ἐπαναστῆναι, ἀφισταμαι,
ἀποστῆναι, ἀφηνιάζω. 3) ἀντιμάχομαι,
ἐναντιοῦμαι.

rēbito, ēre, (re-beto) ἐπάνειμι, ἐπανέρχο-
μαι.

rē-būo, are, ἀντηγῶ. Α. ποιητ.

rē-bullio, īvi καὶ īi, īre, ἀναβράζω. 2) alī-
quid, ἀναβράζω τι. Ἀπουλήσιος.

rē-calcitro, are, ἀναλακτίζω, ἀπολακτίζω.

rē-calco, are, aliquid, πάλιν εἶτε αὐθις πα-
τῶ τι.

rē-callescio, ταῦτ' τῷ recalcascio.

rē-cālco, ūi, ēre, εἶτι θερμός εἰμι, θερμαι-
νόμενος διατελῶ.

rē-cālesco, īūi, ēre, (ἐναρκτ. τοῦ recaleo)
ἀναθερμαίνωμαι, θερμαίνωμαι.

rē-calfacio, ēre, aliquid, ἀναθερμαίνω, πάλ-
ιν εἶτε αὐθις θερμαίνω τι.

rēcalvaster, īri, ā. (recalvus) ἀναφαλάν-
τις, ἀναφάλλαντος.

*rēcalvatio, ōnis, ō. (recalvus) ἀναφάλλαν-
τομα.

rē-calvus, a, um, ἀναφάλλαντος, ἀναφά-
λλικρος.

rē-candesco, dūi, ēre, λευκαίνωμαι. 2) ἀ-
ναπυρούμαι, πυρούμαι. Οβίδιος.

rē-cāno, ēre, aliquid, ὥδῃ ἀνακαλῶ τινα.
2) παλινδῶ. Πλίνιος.

recessus, ūs, ἄ. (recedo) ἀναχώρησις, ὑποχώρησις. 2) ἀνάβροια, ἔμπωσις. accessus et recessus maris, ἡ πλημύρα καὶ ἔμπωσις τῆς θαλάσσης. 3) ἀναχωρητικὸς τόπος, μυχίς, ἀποκρυφή.

recessus, a, um, ἴδ. recedo.

*reclamus, i, ἄ. τροχαλίς. λυφ. γρ.

*recharmido, are, (re-charmides) κε, κωμικ. ἀποθέσθαι πάλιν τὸ τοῦ Χαρμίδου πρόσωπον.

†recidivatus, ūs, ἄ. (recidivus) ἀνανέωσις, παλιγενεσία.

recidivus, a, um, (recido) ὑπότροπος, ἀνάστροφος. febris recidiva, ὁ ὑποτροπιάζων πυρετός. Pergama recidiva, τὰ παλιγκτιστά (παλίμδια, παλιγενῆ) Πέργαμα. gens Phrygum recidiva, τὸ ἀναγεννηθὲν (ἐν τοῖς Ρωμαιοῖς) ἔθνος τῶν Φρυγῶν.

recido, eidi, casum, ere, (re-cado) ἀνακίπτω, ὅπως πίπτω. in morbum, πάλιν περιπίπτει νόσῳ. febris recidit, ὁ πυρετὸς ἀνατροπιάζει. post interitum Totii ad Romulum potentiam recidit, μετὰ τὴν τοῦ Τατίου τελευτὴν εἰς τὸν Ρωμόλον περιήλθεν ἡ ἀρχή, ὁ Ρωμόλος ἀνεκτήσατο ἐπίσω, ἀνέλαβε πάλιν τὴν ἀρχήν. in antiquam servitutem recidere, εἰς τὴν ἀρχαίαν δουλείαν περιελθεῖν, πάλιν τῇ ἀρχαίᾳ δουλείᾳ περιπίπτειν. in in recidunt contumelias, ὅπως εἰς σὲ τρέπεται ἡ ὕβρις. 2) in ἡ ad aliquid, περιέρχεται, μεταπίπτω, περισταίμαι, ἔρχομαι εἰς τι, περιπίπτω τινί. Illuc eite eo res recidit, εἰς τοῦτο ἦλθεν εἴτε περίεστηκε τὰ πράγματα. ad locum recidere, προσέγχεσθαι εἰς δάκρυα. res ad nihilum recidit, τὸ πρᾶγμα εἰς οὐδὲν περιήλθεν, εἰς οὐδὲν περίεστη, εἰς τὸ μηδὲν κατήντησεν.

recido, idi, isum, ere, (re-cado) aliquid, ἀποκίπτω, ἀποτέμνω τι. pollicem alicui, τὸν ἀντιχειρὰ τινας. vulnus, ἐκτέμνειν τραύμα. laurum ima stirpe, τέμνειν, ἐκτέμνειν τὴν δάφνην παρὰ γῆν. capillos, κείρειν ἢ κείρεσθαι τὴν κόμην. columnas, λισσομεῖν κίονας. 2) συντέμνω, κολάζω, συστέλλω, μειώ, ἐλαττώ τι. rosisus, a, um, (ἀνευ συγκριτικοῦ καὶ υπερθετικοῦ) σύντομος, βραχύς.

recinctus, a, um, ἴδ. recingo.

re-cingo, xci, actum, ere, aliquid, ἀποζώνωμι, λύω τι. zonam, λύειν, λύσθαι τὴν ζώνην. poine. ferrum recingi, τὸν τελαμώνα τοῦ ξίφους λύσασθαι. A. ποιητ. recinctus, ταῦτὲ τῷ recinctus.

recinctum, ta, um, ἴδ. recinctum.

reclino, latii, ere, (re-cano) ἀντηγῶ. 2) ἀνηγῶ. 3) aliquid ἢ aliquid, ἔδω τινα ἢ τι, ὅγῳ τι. 4) παλινοῶ.

recliperatio, recipiator, ἴδ. recuperatio, κ.τ.λ.

reclipo, eri, erum, ere, (re-capio) aliquid, ἀναλαμβάνω, ἀπολαμβάνω, ἀνακομίζομαι, ἀνασώζω, ἀνασώζομαι τι, πάλιν εἰς ἐπίσω λαμβάνω τι. pecuniam, τὸ ἀργύριον. obsides, τοὺς ὀμήρους. suas res amittens, πάλιν ἀπελαβεῖν τὰ ἀπιδεσθήμενα. vitam, πάλιν τὴν ζωὴν ἀναλαμβάνειν. animum, ἀναλαμβάνειν ἑαυτὸν. urbs anti-quam frequentiam recipit, ἡ πόλις τὴν ἀρχαίαν πολυανθρωπίαν ἀναλαμβάνει, ἀνακτάται. se recipere, ἑαυτὸν ἀναλαμβάνειν, ἑαυτὸν ἀνακτάσθαι. 2) ἀπολαμβάνω, λαμβάνω τι. 3) κτώμαι τι. urbem, κτάσθαι, αἰρεῖν πόλιν, κρατεῖν πόλεως. 4) ἀνάγω, defessos milites, ἐπανάγειν τοὺς ἀπειρηκότες στρατιώτας ἐκ τῆς μάχης. exequium, ἐπανάγειν, ἀνάγειν, ἀπάγειν, ὑπάγειν τὸν στρατὸν (εἰς τοῦτόσω). sagittam, ἀνασπῆν, ἐξέλκειν τὸ βέλος. se recipere, ἀναχωρεῖν, ἀνακομίζεσθαι, ἀναγείρεσθαι, ὑποχωρεῖν. ex castris in urbem, ἀναχωρεῖν, ἀπάγειν ἐκ τοῦ στρατοπέδου εἰς τὸ ἄστυ. Σημ. recipere, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ se recipere. 5) ἐξαιρῶ τι. posticulum hoc recepit, quam aedis vendidit, τοῦτο τὸ ὄπισθεν οἰκίδιον ἐξέτλην, ὅτε τὴν οἰκίαν ἀπέδωκε. 6) aliquem, ὑποδέχομαι, ἀποδέχομαι, δέχομαι τινα. aliquem in tectum καὶ aliquem tecto (σπαν, in tecto), δέχεσθαι, ὑποδέχεσθαι τινα εἰς τὴν οἰκίαν. parvo flumen recipit, ἡ θάλασσα τὸν ποταμὸν ἐκδέχεται. aliquem in deditionem, ἴδ. deditio. equum frenum recipit, ἡ ἵππος δέχεται, λαμβάνει τὸν χαλινόν. praetor no-mine eite roum recipit, ὁ πραιτωρ δέχεται τὴν λῆξιν τῆς δίχης, εἰσαγώγιμον ποιεῖ τὴν δίχην. ferrum recipere, λαμβάνειν τὴν καιρίαν πληγὴν. 7) ἀναδέχομαι, ἀναλαμβάνομαι τι. officium, eum, καθῆκον, ἐπιμέλειαν, κτλ. 8) in se recipere καὶ ἄλλως recipere aliquid alicui, ἀναδέχεσθαι, ἐγγραφεῖσθαι, ὀπισθενεῖσθαι τι τινι. aliquid esse, fore, εἶναι, εἶσεσθαι τι. receptum, οὐ. ἔ, τι τις ἀνεδέξατο, ἢ ἀναδοχῇ, τὸ ὑπεσχημένον. 9) ἀποδέχομαι, δέχομαι, ἐπιδέχομαι, ἐνδέχομαι τι. assentationem recipere, τὴν κολακίαν ἀποδέχεσθαι. res non recipit conatationem, τὸ πρᾶγμα οὐκ ἐπιδέχεται μέλλειν. virtus non recipit inconstantiam, ἡ ἀρετὴ οὐκ ἐνδέχεται τὴν ἀκαταστασίαν. recliperatio, ovis, 0, (reciproco) παλινδρομία, τὸ εἰς τοῦτόσω βαδίζειν. 2) ἀνταμοιβή, ἀντάμνησις. 3) animorum, ἡ μεταμψύχωσις. 4) ἐν τῇ γράμματικῇ, τὸ αὐτοπαθεῖν.

recliperatus, ūs, ἄ. ταῦτὲ τῷ recliperatus.

reciprocus, ἐπίρ. παλινδρομικῶς. 2) ἀντιστρέφω.
 reciprocicornis, ο, (reciprocus-cornu) τὰ κέρατα ἔχων ἀντιστροφή ἢ εἰς τοῦπισθεν ἐστραμμένα.
 reciprocus, avi, atum, are, (reciprocus) ἀλλήλῳ, ἀντιστρέφω τι. 2) διωροκάκεις, πρὸς αὐτὸν καὶ ἐπ' αὐτόν, ἀνα καὶ κάτω κινῶ τι, διακινῶ τι. αὐτίμα, ἐμπνεῖν καὶ ἀναπνεῖν. Io-lum, διακινεῖν, διαστρέφειν τὸ δῖπλον. Eu-rupus motum reciprocat, ὁ εὐρύπρος στρέφει (μεταβάλλει) τὸν βῆρον, παλινδρόει. 3) reciprocari καὶ οὐδενὸς reciprocare, παλινδρομεῖν, παλινδρόειν, στρέφασθαι, 4) ἀντιστρέφωμαι, ἀντιστρέφω, ἀναστρέφωμαι, ἀναστρέφω, ἐπιστρέφωμαι ἐπιστρέφω.
 reciprocus, a, um, ἀντιστροφος, παλινδροπος. vax reciproca, ἡ ἀντήχησις, ἡχώ. ar-bumentum reciproca, οἱ ἀντιστρεφοὶ ἐλεγκοί, τὰ ἀντιστρέφοντα. ποιητ. reciproca tela, παλιντονα τέξα. 2) κατ' ἐσχὲν ἐφ' ὁδῶ των παλινδρόος, παλινδρότος. 3) ἀμοιβαίως. reciproca talia, ἡ ἀνταπόδοσις. 4) ἐν τῇ γράμματικῇ. pronomen reciprocum, ἡ ἀντιποθέσις ἀντωνυμίας.
 recitamentum, i, ō, (recido) ἀπόκομμα. Α. σπ. ὡς καὶ τὸ ἔθε.
 recitatio, ōis, ō, (recido) ἀποτομή, ἀνατομή. recitans, a, um, ū, recido.
 recitatio, ōis, ō, ἀνάγνωσις. 2) ἀπαγγελία, προσφορὰ.
 recitator, ōis, ā, ἀναγνώστης, ὑπαναγνώστης.
 re-cito, avi, atum, are, aliquid, ἀναλέγωμαι, ἀναγινώσκω, ἀναγινώσκω, λέγω τι. ἐστ' ὅτε ἀπὸ μνήμης λέγω τι.
 recitatio, ōis, ō, ἀνάγνωσις, ἀντιφωνήσις (ἀποδοκιμαστική).
 recitatio, are, (ὁκμιοτ. τοῦ recitatio) ἀντιφωνῶ, ἀντιλέγω.
 re-clamo, avi, atum, are, ἀντιφωνῶ, ἀντιβοῶ, ἀντιλέγω, aliquid, ἀντιλέγειν, ἀντιμαρτυρεῖν, ἀνταποδοῦναι τι εἰς τὸ πρότερον. 2) aliquid, ἀνακαλῶ ἢ καλῶ τινα. 3) ἀνηχῶ, ἡχῶ.
 re-clauso, ūre, ἀντηχῶ.
 reclinatio, ōis, ō, ἀνάκλισις, ἀνάπαυσις.
 reclinatio, ū, ō, ἀνάκλιντρον.
 reclinis, e, (reclinio) ὑπτίος κατακλιθεὶς εἴτε ἀνακείμενος, ὑπτίος. Α. ποιητ.
 re-clino, avi, atum, are, aliquid, ἀνακλίνω, ἐπικλίνω τι. se reclinare, ἀνακλίνεσθαι, ἐπικλίνεσθαι, reclinatus in gramina, ἀνακλιθεὶς ἐπὶ τῆς χλόης, ἀνακείμενος ἐν τῇ χλόῃ. 2) στρέφω, ἐπιστρέφω τι. reclinari, στρέφασθαι. ποιητ. nullum a labore me reclinat oijum, οὐδεμίαν ἀνάσιν ἀναπαύει μὲν

τῶν ἔργων, παρίχεται μοι ἀνάπαυσιν τῶν ἔργων.
 reclinus, a, um, ταῦτ' τῷ reclinis.
 reclinis, e, ἐπικλινή. Παλλᾶδισ.
 recludo, ū, ū, ū, ū, (re-claudo) aliquid, ἀνοίγω, ἀναπνέωμαι τι. fures, ἀνοίγειν, ἀναχέουσαν τὴν θύραν. portas hostis, ἀναπετανύναι, ἀνοίγειν τὰς πόλεις τῶν πολεμίων. osium, γυμνασίου, σπᾶσθαι τὸ εἶδος. reclusus, ū, ū, ū, ū, (reclusus) ἀνοίγειν τὸ σπᾶσθαι τὸν πόρτα. 2) μεταφ. ἀνοίγω, ἀναπνέωμαι, φανερόν ποιεῖ, ἐκφέρω τι. 3) σπαν. κατακλίσαι τινὰ ἢ τι.
 reclusio, ōis, ō, ἀνοίξις, ἀναστόμωσις.
 reclusus, a, um, ū, ū, ū, ū, recludo.
 reclusus, a, um, ū, ū, ū, ū, reclusus.
 re-cosmo, are, πάλιν δεῖπνῶ.
 re-cogitatio, ū, ā, (re-cogito) ἀναλογισμός, σκέψις.
 re-cogito, avi, atum, are, ἀναλογίζομαι, σκοποῦμαι.
 re-cognitio, ōis, ō, (re-cognosco) ἀνάμνησις. 2) διάγνωσις, ἐξέτασις.
 re-cognosco, ū, ū, ū, ū, ū, ū, ū, aliquid, ἀναγινώσκω, ἀναγινώσκω τινα ἢ τι. 2) ἀναμνησकोμαι τινος ἢ τι. 3) ἐξετάζω τι.
 re-cogno, ū, ū, ū, ū, ū, ū, ū, aliquid, πάλιν συλλέγω εἴτε ἀπορίτω τι.
 re-colligo, ū, ū, ū, ū, ū, ū, ū, aliquid, πάλιν συλλέγω, συνάγω, συναρτίζω, συναγείρω τινα ἢ τι. vites, ἀνακαρῶναι τὴν δύναμιν, ἀνακαταῶναι αὐτόν. se a valetudine, ἀνακαρῶναι εἰς ἀσθενείας. se, πάλιν συλλέγειν, συναγείρειν, ἀνακαρῶναι αὐτόν. aliquid, πάλιν ἀνακαταῶναι τινα, πάλιν φιλοῦν τινα.
 re-colligo, are, πάλιν τίθημι. dogrum loca, τὸν νεκρὸν ἐν τῇ κλίνῃ.
 re-collis, are, aliquid, πάλιν ἡλῶ τι.
 re-collis, collis, collis, ū, ū, ū, ū, aliquid, πάλιν θεραπεύω, ἐργάζομαι, ἀσκάω τι. (ergam, πάλιν ἐργάζεσθαι εἴτε γαργεῖν τὴν γῆν. ariem, πάλιν ἐργάζεσθαι εἴτε ἀσκάω τι. chymum, locum, πάλιν οἰκεῖν τόπον. imaginis, πάλιν ἀνεγείρειν ἢ τιμῶν τὰς εἰκόνας τινος. 2) aliquid necum εἴτε ἀπλῶς aliquid, ἀναλογίζομαι, ἀναπολῶ τι.
 re-committis, ū, ū, πάλιν ἀνευρίσκω, πάλιν ἐξευρίσκω.
 re-commisso, are, ἀντιμειδῶ.
 re-commisso, ū, ū, aliquid, πάλιν συμπήγνυμι εἴτε συνάπτω τι.
 re-commisso, ū, ū, ū, ū, ū, ū, aliquid, πάλιν συντίθημι εἴτε συναρτίζω τι. 2) co-mas, πάλιν βυθίζω εἴτε κοσμῶ τὴν κόμην. Α. σπαν.
 re-concilio, ū, ū, (re-concillo) ἀποκα-

τάστας. gratiae καὶ ἀπλῶς reconciliatio, ἡ διαλλαγὴ, καταλλαγὴ.

*reconciliator, oris, a. (reconcilio) pacis, ὁ ἀποκαθιστὰς τὴν εἰρήνην, ὁ τῶν πολέμων συνλλάκτης.

reconcilio, avi, atum, are, aliquem, ἀποκαθίστημι, ἐπανάγω. aliquem domum, τινὰ εἰς τὴν οἰκίαν. pacem, ἀποκαθιστάναι τὴν εἰρήνην. 2) συνήθως· διαλλάττω, καταλλάττω, συναλλάττω τινὰ. aliquem allicui, τινὰ τινι εἶτε πρὸς τινά. reconciliare aliquos, διαλλάττειν τινὰς ἀλλήλοις. inimici in gratiam reconciliabantur, οἱ φίλοι ἀλλήλοις ἐκλλάττοντο, ἀποκαθίσταντο εἰς ὁμόνοιαν.

reconcipio, are, aliquid, πάλιν συναρμύζω τι, ἀνορθῶ, ἀνασκευάζω τι.

*reconcipio, ere, aliquem, κατακλείω τινά. reconditus, a, um, ἴδ. recondo.

recondo, nidi, niditum, ere, aliquid, ἀποτίθημι, κατατίθημι, ὑψαυρίζω, ἀποταμίζομαι τι. 2) ἀποτίθημι, ἀποκρύπτω, κατακρύπτω, κρύπτω τι. so recondere, ἀποκρύπτεσθαι, κρύπτεσθαι. ποιητ. gladium lateri, ἐλαύνειν τὸ ξίφος εἰς τὴν πλευράν. aliquid, καταπίνειν.—reconditus, ἀποκρυμμένος, ἀπόκρυφος, ἀποκείμενος, οἶον locus, sylva. μεταφ. recondita sententia, βαθεῖα γνώμη, βαθύνους γνώμη. verba recondita, ἀποκείμενα, ἀήθη εἶτε σπάνια ῥήματα. homo naturā reconditā, κρυφίους ἀνθρώπος.

reconduco, duxi, eum, ere, aliquid, πάλιν μισθοῦμαι τι.

*recondio, are, aliquid, ἀναζωπυρῶ τι.

*reconsigno, are, πάλιν σημειῶ.

recontrans, antis, (re-contra) ἀντιτασσόμενος, ἀνταίρων.

reconvalesco, ere, ἀναρρᾶίζω, ἀναρρῶνυμαι.

reconvincio, ere, ἐξελέγχω.

recoquo, coxi, eum, ere, aliquid, πάλιν ὀπτῶ, πάλιν ἐψω τι, ἀνεψεῖν, ἀναπέτω τι.—recoctus, δισσέφθος. 2) πάλιν καίω τι. 3) ἀναγωνεύω, μεταχαλκεύω τι.—recoctus, δισσέφθος. 4) πάλιν καίω τι. 5) ἀναγωνεύω, μεταχαλκεύω τι.—recoctus, ὥσπερ εἰς καθέψῃσιν νέος γενόμενος, νεάζων, νεανισμένος.

recondabilis, e, (recorder) ἀναμνηστικός, μνημονεύμενος.

recondantia, ae, θ. μνήμη.

reconditio, onis, θ. ἀνάμνησις, τὸ ἀναμνησθῆναι (τῶν παρελθουσίων μάλιστα), μνήμη.

reconditus, a, um, (recorder) ἀναμνηστικός.

reconditus, us, a. (recorder) ἀναμνηστικός.

reconditus, us, a. (recorder) ἀναμνηστικός.

reconditus, us, a. (recorder) ἀναμνηστικός.

reconditus, us, a. (recorder) ἀναμνηστικός.

reconditio, avi, atum, are, σπαν. ἀντὶ τοῦ recorder.

reconditor, atus eum, ori, (re-cor) aliquid, ἀναμνηστικοί, μνημονεύει τις. σπαν. alienus rei, ἡ de aliqua re, ἀναμνηστικοί, μνημονεύει τι, περὶ τινος, περὶ τοῦ recorder, quid factum sit, ἀναμνηστικοί, τί γέγονε. recordabantur, eadem se perspersos esse, ἀναμνηστικοί, ὅτι ταῦτα ἔπαθον.—σπαν. παθητικῶς recordatus, a, um, μνημονεύμενος. 2) ἀναλογίζομαι τι.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

reconditio, onis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Α. τοῦ μεταφ. Ακτ.

recto forax, πάνυ εὐφορος. salvus sum recte, πάνυ καλῶς ἔγω· — ἐν παραιτητικαῖς ἀποκρισασί· καλῶς ἔχει, πάνυ καλῶς, ἀμείλει καλῶς, κάλλιστα.

rectio, ὄπισ, ὅ. (rego) διείκησις. Κικέρων. rectitudo, ius, ὅ. ἐρῶτης. μεταφ. ἡ ἐρῶτης, εὐθότης, ἐπισείκειτα.

rectio, ἐπίρ. ταὐτὸ τῇ rectio.

rector, ὄπισ, ἄ. (rego) εὐθυντήρ, εὐθύνων. ναῖς, ὁ εὐθυντῆρ νεός, εὐθύνων ναῦν, κυβερνήτης. equi, ὁ εὐθύνων ἵππον ἢ ἄρμα, ἱππεύς ἢ ἡνίοχος. boum, ὁ εὐθύνων βόας, βοσκός. civitatis, διοικητῆς πολιτείας. provinciae, ἑπαρχος. exercitus, στρατηγός. iuventutis, παιδαγωγός.

rectrix, ius, ὅ. (rego) ἡ εὐθύνουσα, διοικούσα.

rectura, ac, ὅ. (rego) ἐρῶτης, εὐθότης. 2) διεύθυνσις.

rectus, a, um, ἴδ. rego. Κύρ. ἔν. ἄ. Rectus, Ῥῆκτος.

recubitus, us, ἄ. (recumbo) ἀνάπτωσις.

re-cubo, ūi, (ium) are, ἀνακέκλιμαι, ὕπτιος κατακίλλομαι, ὕπτιος κατὰκειμαι.

recubans, ὕπτιος κατακίλλομαι, ὕπτιος κατὰκειμένος.

recula εἴτε recula, ae, ὅ. πραγμάτων. 2) χητσίδιον.

reculus, a, um, ἴδ. reculo.

re-cumbo, (cubi), cubitum, ere, ἀνακλίνομαι, ὕπτιος κατακλίνομαι. lectulo, ἐν κλίῳ, in herba, ἐπὶ τῆς πύας. laurus recumbit, ὁ ταῦρος κατακλίνειται, ὀκλάζει.

2) κατακλίνομαι (ἐπὶ δεῖννον). 3) ἀναπίπτω, καταπίπτω, καταφέρωμαι.

recuperalio, ōnis, ὅ. (recupero) ἀνάληψις, ἀνάκτησις, ἀνακομιδή.

*recuperalinus, a, um, (recupero) ἀνακτητικός.

recuperator, ōris, ἄ. (recupero) ὁ ἀνακτῶμενος ἢ ἀνακτησάμενος τι. 2) εἶδος δικαστῶν ἢ διαιτητῶν, οἱ τὰς περὶ ἀμφοτέρωθεν κτημάτων ἢ χρημάτων δίκας ἐδικάζον.

recuperatorius, a, um, (recuperator) τῶν διαιτητῶν. πρὸς recuperator.

recupero, avi, atum, are, (recipio) aliquid, ἀναλαμβάνω, ἀνασώζω, ἀνασώζομαι, ἀνακτῶμαι, ἀνακομιζομαι, πάλιν λαμβάνω, πάλιν κτῶμαι τι.

re-curo, avi, atum, are, aliquid, ἀναψύχω, ἀναρρῶννομι, θεραπεύω τι. 2) ἐπιμελῶς ἐργάζομαι τι.

re-curro, curri, cursum, ere, ἀνατρέχω, ἐπανατρέχω, ἐπίσω τρέχω εἴτε ὅσω. 2) ἐπανέρχομαι, ἐπιστρέφομαι. vorax recurrens, στίχος κατ' ἀναποδισμὸν ἑμμετρος, στίχος ἀναποδισμῶν. 3) ἐπ' ὕδατος ἀνα-

τρεῖω, παλιρροῶ, ἐπίσω ῥέω. 4) προστρέχω, κατατρέχω.

*recursio, ōnis, ὅ. (recurre) ἀναδρομή, παλινδρομήσις, ἐπάνοδος.

*recursio, are, (βαλίστ. τοῦ recurre) παλινδρομῶ.

recursus, are, (βαλίστ. τοῦ recurre) ἀνατρέχω, ἐπανατρέχω, παλινδρομῶ, ἐπανάρχομαι, ἐπιστρέφομαι.

recursus, us, ἄ. (recurre) ἀναδρομή, παλινδρομήσις, ἀναπόδισις, ἐπάνοδος.

re-curvo, avi, atum, are, aliquid, ἀνακάμπτω τι.

recurvus, a, um, ἀνάκρυστος, ἐπικρυστος, ἐπικαμπής.

*recusabilis, e, παραιτητός.

recusatio, ōnis, ὅ. ἀνάνευσις, ἀπέκρησις, 2) ἔνστασις.

recuso, avi, atum, are, (re-causo) ἀποτρίβομαι, ἀπονεύω, ἀναγνώω, ἀπαρνοῦμαι, οὐ δίχομαι τι. nullum periculum, εὐδέναν κίνδυνον ἀνανεύειν, ἀποτρίβεσθαι. laborem, ἀπονεύειν, ἐπιγινῶν τὸν πόνον, οὐ δίχασθαι τὸ ἔργον. aliquid alieni, ἀνανεύειν τινὶ τι. stipendium, τὸν μισθὸν δεῦναι. neque mori recusant, οὐκ ἀπαρνεῖται ἀπαθανεῖν, οὐκ ἀνανεύει τὸν θάνατον. recusant parere, οὐκ εὐθέλει ὑπακούειν. sententiam ne diceret, recusavit, γνώμην ἀποφύλασθαι οὐκ ἠθέλησεν. non recusant, quia eἴτε quomodo contentum, οὐκ ἀπαρνεῖται μάχεσθαι.

2) ἐν τῇ νομικῇ· ἐνίσταται, ἔνστασιν ποιεῖται.

*recusabilis, e, (recutio) ἀναρρίπτεισθαι δυνάμενος.

recussus, a, um, ἴδ. recutio.

recussus, us, ἄ. (recutio) ἀνάπαλις. Μόρον κατ' ἀφαιρετικὴν τοῦ ἐνικοῦ εὐρηται.

recutio, ussi, ussum, are, (re-qualio) aliquid ἢ aliquid, ἀνασείω τινὰ ἢ τι. 2) ἀναπάλλω τι.

recutius, a, um, (re-cutis) ἀποψαλκνόμενος, τὴν ἀκροποσθίαν περιτεταμένους. 2) ψιλός, εἶον· calla, τράχηλος ἐψυρμένους.

†red-accedendo, ere, aliquid, πάλιν ἀναπίπτω τι.

redactus, a, um, ἴδ. redigo.

redactus, us, ἄ. (redigo) εἰσπραξις, εἰς εἰσπραττόμενα.

*red-adoria, are, aliquid, πάλιν υψθεῖω τινα.

*red-amulio, are, ἐπανέρχομαι.

*red-amō, are, ἀνταρῶ, ἀντιγίλω.

*red-amptūn, are, ἀντερχεσθαι, ἀντιχερῶω (ἐν ταῖς τῶν Σελίων τελευταῖς).

†redanimitio, ōnis, ὅ. (redanimo) ἀνα-

†red-ānimo, are, aliquem, αναδιδάσασθαι τινα. redanimari, ἀναδιδόναι.

red-arguō, ūi, ūtam, ēre, aliquem ἢ aliquid, ἀπολέγγω, διελέγγω, ἐξελέγγω, ἐλέγγω τινὰ ἢ τι, ἀνασκοράζω, ἀνατρέπω τι.

*red-armo, avi, ātum, are, πάλιν ἐπλίζω.

*red-auspicio, are, com. ἀγαθὴ τύχη ἐπαύρομαι.

reddiūo, ōis, ū. (reddo) ἀπὸδοσις.

reddiūus, a, um, (reddiūo) τῆς ἀποδόσεως. ἀνταποδοτικός. A. Γραμματικῶν.

†redditor, ōis, ā. (reddo) ἀποδοτὴρ.

redditus, a, om, īd. reddo.

red-do, ūdi, ūtam, ēre, aliquid alicui, ἀποδίδωμι τινί τι. reddo, quae accepi, ἀποδίδωμι, ἢ ἔλαβον. reddere argentum, ἀποδιδόναι, ἀποτίνειν τὸ ἀργύριον. carpitores, τοὺς αἰχμαλώτους. beneficium dare ei reddere, εὐεργετεῖν καὶ ἀντεεργετεῖν. gratiam alicui reddere, χάριν τινί ἀποδιδόναι. primum pro beneficiis, ἀποδιδόναι τὸν μισθὸν ἀντὶ τῶν εὐεργεσιῶν. seruus mihi abs te epistolam reddidit, quam tu dederas, ὁ δούλος ἀπέδωκέ μοι τὴν ἐπιστολήν, ἣν (αὐτῷ) ἔδωκας. aliquem terrae reddere, τῇ γῇ τινα ἀποδιδόναι. debitum naturae reddere, τὸ χρέος τῇ φύσει ἀποδιδόναι, ἀπονήσκειν. animam, ἐκπνέειν. se conuvinio, ἐπανερχεσθαι εἰς τὸ συμπόσιον. vota diis, εὐχὰς τοῖς θεοῖς ἀποδιδόναι. 2) δίδωμι τι. jus, δικαιδοτεῖν, δικάζειν. iudicium, δρίζειν τὴν τῆς δίκης ἡμέραν. peccatis veniam, τοῖς ἀμαρτήμασι συγγνώμην ἔχειν. 3) ἐκφέρω, ἐκβάλλω τι. fructum, ἀποδιδόναι, ἀνιέναι, φέρειν καρπὸν. sanguinem, πύειν αἷμα. calatium partu, τίττειν σκύμνον. flammam, ἐγείρειν φλόγα. vocem, αἰρεῖν, προεῖσθαι φωνήν, ἀναφωνεῖν. 4) responsa ἢ aliquid, ἀποκρίνομαι τι. 5) μεθερμηνεύω, ἐρμηνεύω, μεταγράφω τι. Latine, Ῥωμαϊστὶ, verbum verbo εἰτε verbum pro verbo, αὐτολεξεί. 6) ἀφηγοῦμαι, διηγοῦμαι, διεξέρχομαι, λέγω τι. 7) θύομαι εἰτε ἐμφερεῖς τινὲς εἰμι, μιμώμαι τινα. hic vultus tuos reddidit, οὗτος θύοις σοί ἐστι τὸ πρόσωπον. veteres reddidit, τοὺς παλαιούς μιμεῖται, ἀπεικάζει. odorem cruci, παρεμψαίνειν ὁσμὴν χρέου. 8) παρέχω, ἀποδείκνυμι, ποιῶ. loca tuta, τοὺς τόπους ἀσφαλῆς παρέχειν. aliquem mansuetum, ἀποδεικνύειν, ποιεῖν τινα χειροῦθον. aliquid affectum, ἀποτελεῖν τι. aliquem misericordum, καθιστάναι, ποιεῖν τινα εὐλιώτατον.

redemptio, ēte redemptio, ōis, ū. (redimo)

ἐξώνησις, ἀπολύτρωσις, λύτρωσις. carpiturum, τῶν αἰχμαλώτων. 2) δεκαομῆς (τὸ τοῦ δεκάστου ὠνεῖσθαι). 3) ὠνὴ δημοσίων, ἐργολαβία, ἐργωνία.

*redemptio εἰτε redemptio, are, (ἐπιτατοῦ redemptio) aliquid, ἀνταμείβω, ἀντισπῶμι τι.

*redemptio εἰτε redemptio, are, (θαμιστ. τοῦ redimo) aliquid, ἐξαναδοῦμαι, ἐξαγοράζω, ἀπολυτρωμαί, λυτρωμαί τινα.

redemptor, εἰτε redemptor, ōis, ā. (redimo) ἐργολάβος, ἐργολάβος, ἐργωνίης, ὁ τῶν ὠνῆτης δημοσίων. 2) ἐν τῇ νεμικῇ, ὁ ἐπὶ μισθῷ τὴν δίκην ἀναδεχόμενος. 3) παρὰ τοῖς ἐκκλησίαις. ὁ λυτρωτής, σωτήρ.

†redemtrix εἰτε redemtrix, ōis, ū. (redimo) ἡ λυτρωσαμένη, σωτήρις.

redemptura, ἢ redemptura, ae, ū. (redimo) ἐργολαβία, δημοσίων ἐκδόσεων ὠνῆ. A. σπ. redemptus ἢ redemptus, a, um, īd. redimo.

red-ēo, ūi (σπαν. ἔνι), ūtum, īre, ἐπανάμει, ἐπανερχομαι, ἐπαναχωρῶ, πάλιν ἀνέρχομαι, ἐπιστρέφωμαι, ὁπιστρέφωμαι. a foro domum, ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς οἰκίας ἐπανελθεῖν. exilio in patriam, ἐκ τῆς φυγῆς εἰς τὴν πατρίδα κατέρχεσθαι, ἀνασώζεσθαι. Roman, ἀναχωρεῖν πάλιν εἰς Ῥώμην, ἐπὶ Ῥώμην. in pristinum statum redire, ἀποκαθίστασθαι εἰς τὴν ἀρχαίαν κατάστασιν, ἀναλαμβάνειν τὴν προτέραν κατάστασιν. cum aliquo in gratiam redire, διαλλάττεσθαι πρὸς τινα. ad se redire, ἐν ἑαυτῷ γενέσθαι, ἑαυτὸν ἀναλαμβάνειν, ἐνίστασθαι καὶ πάλιν ἐπανερχεσθαι εἰς τὰ ἀρχαία ἔθνη. ad prima, ad propositum redire, ἐπὶ τὰ πρῶτα, ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν (πάλιν) ἐπανερχεσθαι, ἐπαναχωρεῖν (τῷ λόγῳ). ad rem redi, ἐπανελθε πάλιν ἐπὶ τὸν λόγον. 2) προσέρχομαι. pecunia redit alicui ex pecora, ἀργύριον προσέρχεται εἰτε γίγνεται τινα ἐκ τῶν προβάτων. pecunia publica, quae ex metallis redibat, τὰ δημόσια χρήματα τὰ ἐκ τῶν μετάλλων προερχόμενα εἰτε γίγνόμενα. bona ad me redeunt, τὰ κτήματα πίπτει μοι, λαμβάνω τὰ κτήματα. 8) περιστάμαι, περιέρχομαι, καταντῶ, ἔρχομαι. regnum redit, ἡ ἀρχὴ περιέρχεται εἰς τινα. in eum locum res rediit, εἰς τοῦτο περίεστις, περιῆλθε, κατήντησε τὰ πράγματα. ad manus redire, εἰς χεῖρας ἐλθεῖν.

*red-hālo, are, aliquid, ἀναπνέω, ἀποπνέω τι. redhibeo, ūi, ūtum, ēre, (re-habeo) aliquid, ἀποδίδωμι τι. 2) κατ' ἐξοχὴν ἀναγωγὴν ποιοῦμαι τινος, ἀνάγω τι εἰς τὸν πρατήρα. seruum ob vitium, ἀνάγειν τὸν δούλον εἰς τὸν πρατήρα, ἀναγωγὴν τοῦ δούλου ποιεῖσθαι διὰ κακίαν τινα. 3) δέχομαι τὴν

ἀναγωγὴν τινος. dixit (vendidit) se redhibere, εἰπαν (ὁ πρᾶτήρ), ὅτι ἔξῃστιν ἀναγωγὴν ποιεῖσθαι.

redhibitor, ὄνις, ὁ. (redhibeo) ἀναγωγὴν πρᾶγματος ἀνὰλυντος.

redhibitorius, α, um, τῆς ἀναγωγῆς, περὶ ἀναγωγῆς. actio redhibitoria, ἀγωγὴ ἀναδοτική, ἀναστρέφουσα τὸ διαπραβὲν πρᾶγμα. Κοραῆς Διάκτ. Β, 91.

red-hostio, ira, ἀποδοῖδωμι.

*re-dico, ere, ἐπαναλαμβάνω.

Rediculus, i, ā. (redeo) ὄνεια θεοῦ τινός, ὃν οἱ ῥωμαῖοι ἐσέθεντο, λαρόν αὐτῶ ἰδρύσαντες παρὰ τῇ πόλῃ Capua, ὅθεν ὁ Λυνίδας ἀνέστρεψε. περίου· στροφῆτος ἢ στρέφιος ἢ ἐπιστρέφιος.

redigo, ēgi, actum, ere, (re-ago) aliquem ἢ aliquid, ἐπανάγω, ἐπαναφέρω τινὰ ἢ τι. hoves in locum, ἐπανάγειν, ἐπίσω ἄλυνειν τοὺς βόας εἰς τόπον. hostes in castra, ἀπλύνειν τοὺς πολεμίους, εἰς τὸ στρατόπεδον. aliquos in gratiam, διαλλάττειν τινὰς πρὸς ἄλλῃλους. in memoriam, ἀναμνήσκουσι. 2) πρᾶττω, πρᾶττομαι τι pecuniam, ἀργύριον, quod inde redactum, εἶ, τὰ ἀπὸ τούτων γενόμενα χρήματα. pecuniam in publicum redigere, ἀργύριον ἐπισφῆναι εἰς τὸ ταμεῖον. 3) ἄγω, φέρω, καθίστημι. aliquem in servitutem, ἄγειν, καθιστάναι τινὰ εἰς δουλείαν, καταδουλοῦν τινα. civitatem in suam potestatem, τὴν πολιτείαν ὑφ' αὐτῷ ποιεῖσθαι. civitatem in ditionem εἴτε sub imperium populi Romani, ὑποτάττειν τὴν πολιτείαν τοῖς ῥωμαίοις, auctores in ordinem εἴτε numerum, κατατάττειν συγγραφῆς εἰς τοὺς κανόνας, εἰς τὸν τῶν δεκτικῶν ἀριθμόν. 4) συνάγω, συστέλλω, ἐλάττω. libros octo ad sex, τὰ ὀκτὼ εἰς ἕξ βιβλία συνάγειν. aliquem ad inopiam, εἰς πανίαν καθιστάναι τινὰ. Cumilia ad paucos redigitur, ὁ οἶκος εἰς ὀλίγους συστέλλεται. eos ad nihilum redigitur, τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ μηδὲν καταντᾷ εἴτε παρίσταται.

redimtas, aram, ὁ. (redimo) τὸ λύτρα.

redimicidium, i, ō. (redimio) ἀναδίσκου, ταίνια, διαδύημα, στρόφιον. 2) μεταφ. ὁ ἔσθρος.

redimio, īvi καὶ īi, itum, ire, aliquem ἢ aliquid aliqua re, ἀναδίδω, στέγω, στεφανῶ τινὰ τι. domum corollis, τὴν οἰκίαν στεφάνους, caput (sibi) corona, στεφανοῦσθαι στεφάνῳ, ἀναδίδου τὴν κεφαλὴν στεφάνῳ. ποιητ. redimitus mitra capillos, διαδεδυμένος μίτρα τὴν κεφαλὴν. 2) στέγω, περιστέγω, περιλαμβάνω τί τινα. Α. ὡς τὰ πολλὰ ποιητικῇ.

redimivus, α, um, īs. redimio.

redimivus, ūs, ā. (redimio) τὸ ἀναδίδου, ἀναδύμα.

redimo, emi, emptum καὶ emim, ere, (re-emo) aliquid ἀντανόμωμαι, ἀνταγοράζω, τι, (ἀντί τινας ἕλγω τὶ ἀνοῦμαι). 2) πάλιν ἀνοῦμαι, ἐπίσω ἀνοῦμαι τί. 3) συνήλω· aliquem, ἐξωνόμωμαι, ἐξαγοράζω, ἀπολυτροῦμαι, λυτροῦμαι, λύτρα ἀπολύουμαι τινα. captivos ab hoste, τοὺς αἰχμαλώτους ἀπὸ τῶν πολεμίων. aliquem pecunia servitute, χρημάτων ἀπολύουσαι τινα τῆς δουλείας, servum, ἀντίσθαι δούλον ἐπ' ἑλκευθερίᾳ. aliquem suo sanguine ab Aethere, τοῦ ἰδίου αἵματος (τοῦ θανάτου) πρᾶσθαι τινα παρὰ τοῦ ἄδου, pecunia no judicibus redimiti, χρήματα δοῦναι τοῖς δικασταῖς ἀπολύεται τῆς δίκῃς, se a caupo, ἀπαλλάττεισθαι τοῦ κυνός, assiduus laboris inquitum, συνεχῇ πόνῳ ἀπαλλάττεισθαι τῆς ἀτιμίας, ἀπολύουσαι τὴν ἀτιμίαν, pecunia Marii, χρημάτων ἀπολύουσαι τὴν αἰτίαν. 4) ἐργολαβῶ, ὠνούμαι, πρᾶσθαι τι, κατ' ἐξοχὴν ἐργολαβεῖν, ἀντίσθαι δημοσίον ἔργον, τέλη, κ.τ.τ., ἀγοράζειν δημοσίας ἐκδόσεις, ἀντίσθαι (πρᾶσθαι) μισθοῦσθαι τὰ δημοσία. 5) ἵσται, ἐπὶ μισθῷ ἀναδέχομαι δίκην ἑαυτοῦ τινός. 6) ἀπολαμβάνω, λαμβάνω, κτῶμαι τι.

*redimivus, α, um, (re-induo) aliquid, πάλιν ἐνδύς τι.

redintegratio, ōnis, ὁ. (redimegro) ἀποκατάστασις, ἀνανέωσις. 2) ἐπανάληψις.

red-integrator, ōnis, ā. ὁ ἀνακαινίζων, ἐπισκευαστής.

red-integro, avi, atum, are, aliquid, ἀνακαινίζω, ἀνανεῶ, ἀποκαθίστημι. 2) ἀναλαμβάνω, ἀναψύχω, ἀναρρώγνυμι, ἀναζωπυρῶ τινὰ ἢ τι.

*red-invenio, ira, aliquid, πάλιν ἀνευρίσκω τι.

redipiscor, sci, (re-apiscor) aliquid, πάλιν ἀνακτῶμαι, ἀναλαμβάνω, ἀνακτῶ τι.

*re-disco, ere, aliquid, πάλιν μαθάνω τι. reditio, ōnis, ὁ. (redeo) ἐπ' ἀνέδος, ἀνακομιδῇ, domum reditio, ἡ οἴκαδ' ἐδός, ἡ οἴκαδ' ἐπ' ἀνέδος.—ἐπὶ φυγῆς ἢ ἐκβάσεως. Α. σπ.

reditus, ūs, ā. (redeo) ἐπ' ἀνέδος, ἐπανέλκουσις, ἀνακομιδῇ, ἐπαναχώρησις, ἀπονοστήσις. reditus in civitatem, ἡ καθύποσις, καταγωγῇ. in gratiam cum aliquo, ἡ πρὸς τινα διαλλαγή. reditus ad propositum, τὸ ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν ἐπανίρρεσθαι. 2) πρόσδος, τὰ προερχόμενα χρήματα. reditus, πληθ. al πρόσδοι, τὰ προσιόντα.

redivus, reditiosus, ταῦτά τοῖς reditus, reditiosus.

redivivus, α, um, (re-vivo) μεταφ. πάλιν

κτιστός, δευτερογενής. παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικαῖς εὔρηται καὶ ἐν τῇ κυρίᾳ σημασίᾳ· παλινζώσας.

redō, ōnis, ἄ. εἶδος ἰχθύος ἄνευ ἀκάνθης. Δυσόνοος.

red-olēo, ūi, ēro, ἀπόζω, ὄζω. aliquid καὶ ἐνίοτε aliqua re, ἀπόζω τινός, ὄζω τινός ἢ τι. vinum unguenta, ἀπόζειν, ὄζειν εἰνίου, ἀλοιφῶν. μεταφ. oratio redolens antiquitate, λόγος ἀρχαιότητος ὄζων. mihi nescio quid redolei, ὁσφραίνομαι τινος, εἰσνίζομαι, μαντεύομαι τι.

*red-omīto, a, um, (re-domo) πάλιν καταδραμεῖς, πάλιν καταπολεμῶντες.

redonātor, ōris, ἄ. (redono) ὁ πάλιν δωροῦμενός τι. Ἐπιγρ.

Redōnes, ταῦτ' τῷ Rhedones.

re-dōno, avi, atum, are, aliquem alieni, πάλιν δωροῦμαι τινά τι. 2) iras alieni, χαρίζομαι τὴν ὀργήν τι, χαρίζομενός τι, πύσομαι τῆς ὀργῆς.

red-orio, are, πάλιν εὐχομαι τι.

red-orctor, iri, aliquid, ἀναπνιζόμενος ἀναλύω τι. Πλίνιος.

re-dormio, ire, πάλιν καθεύδω, ἀνακοιμῶμαι.

redormīto, ōnis, ō. (re-dormito) τὸ πάλιν καθεύδειν.

redormitio, ταῦτ' τῷ redormitatio.

*red-orio, are, aliquid, πάλιν κοσμῶ τι, ἀνακοσμῶ τι.

re-dūco, xi, etum, ēro, (εὔρηται καὶ μετὰ μακροῦ τοῦ ο ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ). aliquid ἢ aliquid, ἐπανάγω, ἐπαναφέρω, ἀνακομιζώ, ἀνάγω τινά ἢ τι. exercitum e loco in castra, ἀπάγειν τὸ στρατεύμα ἐκ τοῦ τόπου εἰς τὸ στρατόπεδον. aliquem de cēto ab exilio, ἐπανάγειν, ἀνασώζειν, κατὰγειν τινά. regem, ἀποκαθιστάναι βασιλέα εἰς τὴν ἀρχήν. aliquem in gratiam cum aliquo, διαλλάττειν τινά πρὸς τινά.

— σπαν. οὐδετέρως· ἐπανάγειν, ἀπάγειν, ἀναχωρεῖν, ἐπανέρχασθαι. 2) παραπέμπω, παραπέμπω τινά εἰς αὐτὸν. 3) ἄγω, φέρω, καθιστάμι. corpus ad maciem, συνάγειν τὸ σῶμα εἰς ἰσχνότητα. aliquid in formam, εἰς μορφὴν ἀγειν τι, μορφῇν τι διδόναι.

— reductus, a, um, ἐπιθετικῶς· ἀναχωρητικῶς, ἀποκαρμυμένως, πύρρῳ κείμενος, μύχιος. παρὰ φιλοσόφους· producta et reducta, τὰ προηγμένα καὶ ἀποπροηγμένα.

ὑπερθετικὸν τοῦ reductus ἄχρηστον.

reductio, ōnis, ō. (reduco) ἐπαναγωγή, ἀποκατάστασις, ἀναγωγή, ὑπαγωγή. A. σπ.

*reducto, are, (θαρμστ. τοῦ reduco) ἐπανάγω, ἀπάγω.

reductor, ōris, ἄ. (reduco) ὁ ἐπανάγων, ἐπαναγωγός, ἀναγωγός.

reductus, a, um, ὅδ. reduco.

red-ulcero, are, aliquid, ἀφελκῶ τι. Κυρίως καὶ μεταφορικῶς.

red-uncus, a, um, ἀνάκορτος, εἰς τοῦτόσω καμψθεῖς. 2) καμπύλος, γαμπός, γρυπός.

redundant, ēpi. (redundo) περισσῶς, ἀφθόνως.

redundantia, ae, ō. ὑπέρχουσι. 2) περισσεία, ἀφθονία.

redundatio, ōnis, ō. ἐπιπολασμός (στομάχου), ἐρυγμός. 2) καλὴ ῥοία, παλινδρόμησης.

redundo, avi, atum, are, (re-undo) ὑπερεκχεομαι, ὑπερπολάζω, πλημμυρῶ. Nilus campis redundat, ὁ Νεῖλος πλημμυρεῖ, ἀναγεῖται εἰς τὰ πεδία. ποιητ. aqua redundata ἀντὶ τοῦ redundans, τὸ ὑπερπολάζον ὕδωρ. locus sanguine redundat, ὁ τόπος αἵματι ῥέει. talia faucibus redundat, τοιαύτην φωνὴν προχέει. 2) μεταφ. πλεονάζειν, περισσεύειν. orator redundat, ὁ ῥήτωρ πλεονάζει, περισσεύει. aliquid redundat de quæsta, ἐκ τοῦ κέρδους περισσεύει τι. uno digito redundat, ἐνὶ δακτύλῳ πλέον ἔχει, ἐνὰ δακτύλον περισσὸν ἔχει, περισσεοδακτύλως ἐστίν. infamia redundat ad amicos, εἰ φίλοι μετέχουσιν τῆς ἀτιμίας. gloriae tuae ad me pars aliqua redundat, τῆς σῆς δόξης μέρος τι μεταλαμβάνω. 3) πλεονάζω, εὐπορῶ. aliqua re, πλεονάζειν, εὐπορεῖν τινος, ἄφθονον ἔχειν τι. ἢ λέγεις οὐχ εὔρηται παρὰ Καίσαρι, Οὐρίγιλιῳ καὶ Ορατίῳ, ἄλλως εὖσας λίαν συνήθως.

re-duplīco, ōnis, ō. ἐπαναδιπλώσις. Συλλέξ.

*re-duplīco, are, aliquid, ἀναδιπλῶ, ἀναδιπλασιάζω τι.

*re-duresco, ēro, πάλιν ἀποσκληροῦμαι.

redūvīa εἴτε redīvīa, ae, ō. παρωνυχία, παρωνυχία. 2) ψαῖσμα, τυλίμα, θρύμμα.

*redūvīosus, εἴτε redīvīosus, a, um, παρωνυχιδῶν πλήρης.

redux, ūcis, (reduco) ἐνεργητικῶς· ἐπανάγων, ἀνακομιζών, ἀνασώζων. reduces chorae, χορεῖται εἰκαδὲ παραπέμπουσαι τινά.

Jupiter Redux, ὁ Σωτὴρ Ζεὺς. Fortuna Redux, ἡ Σώτειρα Τύχη. 2) συνηθέστερον παθητικῶς· ἐπαγελθών, ἐπανιών, κατελθών, ἀνασώθεις, παλινσώτος. aliquem facio reducem in patriam, ἀνασώζω, κατὰγω τινά. in libertatem, ἀποκαθιστάμι τινά εἰς ἐλευθερίαν.

re-exlīnāto, ire, πάλιν ἐξινῶ εἴτε ἐκκινῶ. A. τοῦ μεταγ. Δατ.

*re-exspecto, are, προσδέχομαι.

*re-fābrico, are, aliquid, ἀνοικοδομῶ, ἀνακατασκευάζω τι.

refectio, ὄνεια, 0. (reficere) ἐπισκευή, ἀπα-
νόρθωσις, 2) μεταρ. ἡ ἀνάληψις, ἀνάψυξις.
refector, oris, ὁ. (refectio) ἐπισκευαστής.
refectōrius, a, um, ἀναληπτικός, ἀναζω-
πυρωτικός.

refectus, a, um, ἴδ. refectio.

refectus, ūs, ἄ. (refectio) ταυτέ τῷ refectio.
refello, ellī, ēre, (re-fallo) ἀλίσκω ἢ ἀλι-
quid, ἀπαιλέγω, διαλέγω, ἐλέγω τινα
ἢ τι, ἀνασκυιάζω, ἀνατρέπω τι.

refert, ferti, fertum, ire (re-farcio) ali-
quem ἢ aliquid aliqua re, σάττω, ἀνα-
πλήρωμι, μιστοῦ, πλήρω τινα ἢ τί τινας.
horreum, τὴν ἀποθήκην σάττειν, ἀναπλη-
ρῶναι (αὐτοῦ). librorum fabulis refertur, τὰ
βιβλία μύθοις ἐνπλήσσειν. — refertus, a,
um, aliqua re, σσαγαμίζω, ἀνάπλεως, με-
στὸς, γέμων τινός, villa ornatis re-
ferta, ἐπαυλὶς κοσμημάτων πλήρης, villa
bonis referta, βίος ἀγαθῶν γέμων, εἴτε
μεστὸς. Παννία ἡ ἀφαιρετικὴ προσώπου,
οἷον domus erat aleatoribus referta, ἡ οἰ-
κία κρυπτῶν ἔγμεν. — Μετὰ γενικῆς
προσώπου refertum esse hominum, πλήρη
εἶναι ἀνθρώπων. referta Gallia negotiato-
rum erat, ἡ Γαλλία ἐμπόρων ἔγμεν. οὕτω
καὶ urbs referta optatissimum καὶ mare ro-
ferta praedonum, — σπασ, refertus de re,
ἀντὶ τοῦ refertus re. — Ἀπολύτως domus
referta, οἶκος πλήρης, πλούσιος. refertus
agor, πλήρης (καρπῶν) ἄγρος.

re-fert, ire, aliquem, ἀντιτυπῶ, ἀντιπαίω,
ἀντιτυπῶ τινα. ποιητ. referri, ἀνταυγά-
ζειν, ἀντιχεῖν. Α. σπ.

refertur, ταυτέ τῷ refertur.

re-fert, ūllī, ūllum, ferre, aliquem ἢ ali-
quid, ἐπαναφέρω, ἐπανάγω, ἀνακομίζω,
ἐπίσω φέρω τινα ἢ τι. domum haec re-
fero, οἰκαδὲ ταῦτα ἀνακομίζω, ἐπίσω φέ-
ρω. mecum aurum, λαβὼν τὴν χρυσὴν ἐ-
πανέρχομαι. pedem refero, φέρω τὴν πόδα
ἐπίσω, ἐπαναφέρω. exieritis pedem re-
fert, ὁ στρατός ἀναποδίζει, ἐπαναχωρεῖ,
ἀναχωρεῖ, ἐπίσω χωρεῖ. vulnecatus in lo-
cum istum referre, τραπέντας εἰς ἀσφαλὴ
τόπον ἀνακομίζειν, παύει, κατὰγειν ναβε.
proelio decus referre, ἐκ μάχης ἄθλον κομ-
μίσσασθαι, ἀποκομίσσασθαι. omnium ad stu-
dia, τρέψασθαι πάλιν ἐπὶ τὴν σπουδὴν.
Elio vocem refert, ἡ Ἡρώ τὴν φωνὴν ἀ-
ποδίδωσιν, ἀντιχεῖται. referre oculos ad ali-
quem, ἀναστρέφειν, ἐπιστρέφειν τοὺς ὀ-
φθαλμούς πρὸς τινα. legati haec ad suos
referunt, εἰ πρόσθετα ταῦτα ἀπαγγέλλου-
σιν ἐπίσω, ἀναγγέλλουσιν πρὸς τοὺς εὐ-
κλείους. referre antiquum morem, εἰσάγειν
πάλιν, ἀνασώζειν ἀρχαῖον ἔθος. fabulum
iterum referre, χαμῶσαι ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ

θεάτρων εἰσάγειν. argentum alicui referre,
ἀργυρίον τινα ἀνακομίζειν, ἀποδίδναι.
referre gratiam alicui, χάριν τινα φέρειν
αὐτῷ ἀποδίδναι. parum gratiam alicui,
ἀμείδισθαι τινα ταῖς ἴσαις χάρισι. — se
referre, ἀναποδίζειν, ἐπανέρχασθαι, ἐπα-
νίστασθαι, ἐπαναχωρεῖν, εἰς se referi, εἰς ἑαυ-
τὸν παλινδραμεῖ, ἐπίσω φέρεται. eo, unde
egressus est refert, se oratio, ὅθεν ὁ λόγος
ἔξῃθεν (παρεῖσθεν), ἐπὶ ταῦτα ἐπανέρχεται,
ἐπαναχωρεῖ, πάλιν ἐπανάεισιν. 2) ἀμείδο-
μαι, ἀντὶλέγω, ἀποκρίνεσθαι. 3) aliquem,
ἐμφέρωμαι τινα, περιεμφερέω, ἵσως, θμεῖς
τινὶ εἰμι. moros vulnecus patria refert,
τοὺς τρόπους καὶ τὸ πρόσωπον τῷ πατρὶ
ἐμφέρνται, ἐμφερεῖ ὄντι. Burri sermo
vulnecus Scaenos refertur, οἱ βοῦρροι τὴν
το φωνὴν καὶ τὸ εἶδος τοῦ Σκηνίου ἐμπε-
ρεῖς εἰσιν. 4) aliquid, ἀναφέρω, διηγού-
μαι, λέγω, καταλέγω τι. 5) παρ' Ὀβιδίου
aliquid mentis καὶ ἀπλως refert, ἀναφέ-
ρω τι εἰς τὴν μνήμην, ἀναμνησκέσθαι
τινός. 6) ad aliquem de aliqua re, ἐνίστη
καὶ aliquid, ἀναφέρω τι πρὸς τινα, ἀνάγω
τι εἰς τινα. ad aeniatum de re, ἀναφέρναι
τι, ἀναφερὰν τινας ποιῆσθαι (εἰσπαιγεῖσθαι
τι ἢ περὶ τινας) πρὸς τὴν συζήτησιν. de
rebus obscuris ad Apollineum, περὶ ἀδη-
λων πραγμάτων πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ἀνα-
φέρειν, τὸν Ἀπόλλωνα ἐπερωτῆν. referre
ad populum, πάλιν τῷ δήμῳ ἀναφέρειν.
7) aliquid ad aliquid, ἀναφέρειν, ἐπαναφέ-
ρω τι εἰς τι, ad voluprietatem omnia, ἐπαντα
ἀναφέρειν εἰς τὴν ἡδονήν, ἀεὶ ἀποδίδναι
εἰς τὴν ἡδονήν. 8) ἀναγράφω, ἀπογράφω,
ἐγγράφω, καταγράφω. uomen in tabula,
ἐγγράφειν ὄνομα εἰς τοῦς πίνακας, ἀνα-
γράφειν εἰς τὰς ἀναγραφάς, ἐπιστάτας ali-
cuius in volumine, κατατάττειν ἐπιστο-
λὰς τινας εἰς βιβλία. aliquem in num-
rum decorem, ἀνάγειν τινα εἰς τοὺς θεούς,
τιθέναι τινα ἐν τοῖς θεοῖς, decorem re-
fero, καταγράφω, καταγράφω τὸ ἄλμα.
Σημ. Παρὰ Λουκρήτιον εὐρύτεν τὸ telum
μετὰ μακροῦς τῆς πρώτης συλλάβης.

refert, ūllī, ferre, (re-fero) διαφέρει. hoc
ma (iud etc). refert, τοῦτο διαφέρει μοι
(σοι κ.τ.λ.) iud nihil refert, οὐδὲν σοι δια-
φέρει. quid hoc ma refert? τί διαφέρει
μοι τοῦτο; τί μοι προσχέει; τί τοῦτο πρὸς
ἐμέ; τί μέλει μοι τούτου; magni est
mollem refert, μέγα διαφέρει. quid me-
minisse id refert? τί διαφέρει τούτου με-
μνήσθαι; aliquid quod refert scire, εἴ τι
προὔργον ὄντι γινώσκει. quid refert, quia
me ratione cogatis? τί διαφέρει ἐφ' ἐμοῦ
γινώσκω fieri, aut quidam factum? τί

διαφέρει, εἴτε ἐδουλήθη γένεσθαι, εἴτε χαίρω, ὅτι ἐγένετο; τί διαφέρει, βουλήθηναί με ἢ χαίρειν, κ.τ.λ. refert ad fructus, quemadmodum etc. διαφέρει εἰς τοὺς καρπούς, πῶς κ.τ.λ. illorum magis quam sua refert, ἐκείνοις πλέον (μετίζον τι) διαφέρει ἢ αὐτοῖς. plurimum refert compositionis, quae quibus antepositas, πλεῖστον διαφέρει (ποιεῖ) εἰς τὴν σύνθεσιν τὸ τίνα τινῶν προτιθέναι. Σημ. refert ad me, refert viventi, σπάνια ἀντί τῶν refert mea, refert viventis.

refertus, a, um, ἴδ. refectio.

re-fervēō, ēre, ὑπερζέω, υπερθράζω.

re-fervescō, vi καὶ būi, ēre, ἀναθράζω, ἀναζέω.

re-fostino, are, σπεύδω, ἐπιείγομαι εἰς τοῦπίσω.

*re-fibulo, are, aliquid, λύω τὴν περόνην τινός.

reficio, eci, ectum, ēre, (re-facio) aliquid, πάλιν εἴτε αὐθις ποίω, ἐργάζομαι, κατασκευάζω τι, arma, κεινὰ ὅπλα κατασκευάζειν. aliquid consulem, praectorem etc. αὐθις ποιεῖν (ἀποδεικνύειν, αἰρεῖσθαι) τίνα ὑπατον, στρατηγόν, κ.τ.λ. 2) ἀνασκευάζω πάλιν, ἀνορθῶ, ἐπισκευάζω, ἀνανεῶ, ἀνακαινίζω τι. muros pecunia sua, ἀνορθοῦν, ἀνατειγίζειν τὰ τεῖχη ἐκ τῶν ἰδίων. pontem, ἐπισκευάζειν τὴν γέφυραν. exercitum, ἀναπληροῦν τὸν στρατὸν. salutem ἀπεκαθίσταται τὴν σωτηρίαν. 3) ἀναλαμβάνω, ἀναρβάννυμι, ἀναψύχω, ἀναζωπυρῶ τίνα ἢ τι. so reficere, ἀναλαμβάνειν ἐκυτόν, ἀναλαμβάνειν, ἀναρβάννυσθαι. ex morbo, ab imbecillitate, ἐκ τῆς νόσου, ἐκ τῆς ἀσθενείας. vester conspectus reficit mentem meam, ἡ ὁψις ὑμῶν ἀναζωπυρεῖ τὴν ἐμὴν ψυχὴν. reflectas, ἀναλαβάν, ἀναρβανθεῖς. 4) ἀπολαμβάνω, ἀπολαύω τι. fructus, ποιεῖν καρπούς, ἀπολαμβάνειν καρπούς, tibi ex tuis possessionibus tantum reficitur, τοσοῦτον προσέρχεται εἴτε γίγνεται σοι ἐκ τῶν κτημάτων.

re-fingo, xi, xum, ere, aliquid, ἀποκαθηλώ τι. 2) συνήθως· καθαιρῶ, ἀποσπῶ, ἐξαίρω τι.

*re-figuro, are, πάλιν διατυπῶ.

re-fingo, ēre, aliquid, ἀναπλάττω, ἀναμορφῶ τι. Α. σπ.

*re-firmo, avi, atum, are, aliquid, αὐθις στερεῶ τι.

refixus, a, um, ἴδ. refugio.

*reflabilis, o, (reflo) ἀνατιμυζόμενος, διαφορεῖσθαι διγαγόμενος.

reflabri, venti, ἀντίπνοι ἀνεμοί. Α. πουλκίος.

re-flagito, are, πάλιν ἀπαίτῶ. Α. σπ.

*reflāto, ōnis, o, (reflo) τὰ ἀνατιμυζέσθαι, ἐξατιμυζέσθαι.

reflātus, ūs, ā, (reflo) ἐκφύσσις. 2) ἀντίπνοια, ἀντίπνοια.

re-flecto, xi, xum, ēre, aliquid, ἀνακλῆπτω τι. caput, ἐπιστρέφειν τὴν κεφαλὴν. gressum, ἐπιστρέφειν τὸ βάδισμα, ἐπανακλῆπτειν. μεταφ. mentem ad aliquid, ἐπιστρέφειν τὸν νοῦν πρὸς τι. aliquid miser cordia reflectui, ὁ ἔλεος ἐπιστρέφει, ἐπικλῆπτει τινά. 3) οὐδέτ. ἐπανακλῆπτειν, ἐπιστρέφειν.

*reflexim, epi. (reflecto) ἀνάπαλιν, ἀντιστρόφως.

reflexio, ōnis, o, (reflecto) ἐπιστροφή. 2) ἀντιστροφή. 3) ἀνάκλασις. Σχ. λέξ.

reflexus, a, um, ἴδ. reflecto.

*reflexus, ūs, ā, (reflecto) ἐπικαμπή, κλόπος, μυχός.

re-flo, avi, atum, are, παρὰ Κικέρωνι οὐδὲτέρως μόνον ἀντιπνέω. μεταφ. ἐπὶ τῆς τύχης· ἀντιπνέειν, ἐναντιοῦσθαι. 2) aliquid, ἀναπνέω, ἀποπνέω, ἐκπνέω τι. 2) ἐκφυσῶ τι.

re-floresco, rui, ēre ἀναρβῶ, πάλιν ἀνορθῶ.

re-floamēn, iuius, o. ἀπὸ ῥῥοια.

re-flo, ēre, ἀναρβέω, ὑπισσω βέω. 2) παλιρβέω. 3) ἀναχέομαι, ὑπερχέομαι.

reflūs, a, um, ἀναρβέων. 2) παλιρβέων, παλιρβέων.

re-focillo avi, atum, are, aliquid, ἀναλαμβάνω, ἀναζωπυρῶ τίνα.

re-fodio, odi, ossum, ēre, aliquid, ἀνορύπτω, ἀνασκάπτω τι.

reformatio, ōnis, o. ἀναμόρφωσις, μεταμόρφωσις.

*reformator, ōris, ā, o. ἀναμορφῶν ἢ ἀναμορφῶσας τι.

reformatus, ūs, ā, ἀναμόρφωσις, μεταμόρφωσις.

*reformidāto, ōnis, o. (re-formido) ἐρβῶ, φόβος.

*re-formido, avi, atum, are, aliquid ἢ aliquid, ὑπὲρ φόβου εἴτε φόβου φέω τινα ἢ τι, κατορβῶ, φοβούμαι τίνα ἢ τι. dicere, φοβούμαι, εὐλαβούμαι εἰπεῖν.

re-formo, avi, atum, are, aliquid ἢ aliquid, ἀναμορφῶ, ἀναπλάττω, μεταμορφῶ, μεταπλάττω τίνα ἢ τι. 2) ἀνορθῶ, διορθῶ τι.

refosus, a, um, ἴδ. refodio.

refotus, a, um, ἴδ. refervō.

re-fuō, ūvi, ūtum, ēre, aliquid, ἀναθάλλω τι. μεταφ. ἀναζωπυρεῖν, ἀναψύχειν, ἀναλαμβάνειν τίνα ἢ τι.

*refractāribilis, o, (reflo) ὑποκορ. τοῦ refractarius, ταῦτο τῷ refractorius.

*refractārius, a, um, (refringo) ἀντίτοπος, ἀντιλογικός, ἐριστικός.

refrascio, onis, θ. ἀνάκλησις. βοηθός.
 refractivus, a, um, ἀντανακλάστος.
 refractus, a, um, ἰδ. refringo.
 refrenatio, refrenus, ταῦτά τοις refrenatio, κ.τ.λ.
 refragatio, onis, θ. (refragor) ἀντιστοιχία, ἐναντιώσις.
 *refragator, oris, a, (refragor) ὁ ἀντίεπις, ἐναντίας.
 †refragium, i, οὐ. ταῦτό τῷ refragatio.
 refragor, alius sum, ari, (re-frango) ἀλλοιῶ, ἀντιστοιχῶ, ἐναντιοῦμαι τινί.
 refrenatio, onis, θ. (refreno) καταχῆ, συστολή.
 re-freno, avi, alium, are, τῷ χαλινῷ κατέχω. οἰκός, τοῖς ἵπποις. 2) μεταφ. κατέχω, ἐπείχω, ἀνακρίνω, ἀναστρέλλω τινά ἢ τι, ἀνακαίτιζεν τινά. aliquem u te, κατέχω, κωλύω τινά τινος.
 re-frico, ūi, alium, ere, aliquid, ἀναξίνω τι. vulnus, τὸ τραῦμα. μεταφ. memoriam, dolorem, ἀναξίνω, ἀνακρίνω τὴν μνήμην, τὴν λύπην. 3) εὐδαίμων ἀναξίνωσθαι, πάλιν ἐξαρθῆναι. Λέξις μάλα συνήθης τῷ Κικέρωνι, ἄλλως δὲ σπανία.
 refrigeratio, onis, θ. (refrigero) ἀνψύξις, ἀψύψις, περιψύξις. Κυρίως τε καὶ μεταφορικῶς.
 refrigeratōrius, a, um, ἀναψυκτικός, ψυκτικός.
 refrigeratrix, icis, θ. ἡ ψυκτική, ἀναψυκτική.
 †refrigerium, i, οὐ. (refrigero) μεταφορικ. ἀνψύξις.
 re-frigero, avi, alium, are, aliquid, ἀποψύχω, ψύχω, ψυχρὸς τι. aquam, panem, ὕδαρ, ἄρτον, κ.τ.λ. ὁγρ refrigeratur, ὁ ἄρς ἀποψύχεται. refrigeror εἴτε με refrigero, ἀποψύχομαι, ἀναψύχομαι, περιψύχομαι. 2) μεταφ. ψυχρὸν, ψυχρὸν ποιεῖν τινά. refrigeratus, ψυχρὸς γινώσκων, ἀποψυχμένος.
 refrigerescencia, ae, θ. (refrigesco) ἀνψύσις.
 re-frigesco, frīxi, ere, ἀποψύχομαι, ψύχομαι, ψυχρὸν γίνωσκω. 2) μεταφ. ἀποψύχσθαι, ψυχρὸν ποιεῖν, ἄρτον, ἄρσεν γίνωσθαι.
 refringo, egī, actum, ere, (re-frango) aliquid, ἀναψύχνομαι τι. Januam, ἀναψύχνομαι, ἐκλείπειν θύραν. glebam, ἡραεῖν βῶλον, βολοκοπεῖν. ramum, ἀποψύχνομαι, ἀποκλῆν κλάδον. μεταφ. aliquem ἢ aliquid, καταψύχειν, καταλύειν τινά ἢ τι, λ. χ. dominationem, τὴν δεισπρατείαν. Achivus, τοὺς Ἀχαιοὺς. 2) radius solis refringitur, ἡ τοῦ ἡλίου ἀκτίς ἀνακλᾶται, ἀντικλᾶται, ἀντανεκλᾶται.
 refreno εἴτε refrenus faho, θ. (refreno) ὁ ἐκ

τοῦ σπόρου οἰκάζει ἐπὶ ἱερουργίαν ἀνακαίτιζέμενος κύμας.
 *re-frondesco, ero, αὐθις φυλλοποῶ.
 refugia, ae, a, και θ. (refugio) δραπέτης, δραπίτης.
 re-fugio, ūgi, ūgitum, ere, ἀναφεύγω, ἀποφεύγω, ἐκπίσω φεύγω. ex castris in montem, ἐκ τοῦ στρατοπέδου ἐπὶ τὸ ἔρος. acie, ἀποδιδράσκω ἐκ τῆς μάχης. μεταφ. hanc memoriam meam refugium, ταῦτα διαφεύγεται μὴ τὴν μνήμην, λανθάνει με. 2) ad aliquem, καταφεύγω πρὸς τινά, προσφεύγω τινί. 3) aliquem ἢ aliquid, ἀποφεύγω τινά ἢ τι, ἀπέχομαι τινος, εὐλαδοῦμαι τι, 4) ἀνακχώρηκα, μακρὰν εἴτε πόρρον κείμαι. refugium, i, οὐ. (refugio) καταφυγή, κρησφύγετον.
 refugus, a, um, (refugio) ἀναφεύγων, φεύγων, εἰς τοῦπίσω φεύγων. refuga unda, τὸ ἀναρρέον ὕδωρ.
 *refulgentia, ae, θ. (refulgeo) ἀντίλαμψις.
 re-fulgeo, ulsi, ere, ἀντιστρέπω, ἀντίλαμπω, ἀπολάμπω. 2) ἀναλάμπω, ἀστράπτω, λάμπω.
 re-fundo, ūdi, ūsum, ere, aliquid, ἀναχέω τι. Tiberis refusus, ὁ ἀνακεχυμένος, ὑπερκεχυμένος Τιβέρις. 3) χεῖρ, διαχέω, ἀνατίσω τι. 3) πάλιν χέω, πάλιν ἐκχέω, πάλιν προσχέω τι, ἀποδίδωμι τι.—refusus, a, um, ἐκχυτός, ἀνακλίστις, campus refusus, πεδίον ἀνακαπταμένον.
 *refusio, onis, θ. (refundo) ἀνάχυσσις, ἀναχῆ.
 *refusus, a, um, (refundo) ἀφρετικός, ἀπολυτικός.
 refusus, a, um, ἰδ. refundo.
 †refutabilia, e, (refuto) ἀπέδωκτος.
 refutatio, onis, θ. (refundo) ἀνασκευή, ἀπέλεγχσις.
 †refutator, oris, a, (refuto) ὁ ἀνασκευάζων, ἀπέλεγχων.
 refutatorius, a, um, ἀνασκευαστικός, ἐλεγκτικός.
 refutatus, ūs, a, ἀνασκευή, ἀπέλεγχσις, ἐλεγχσις.
 re-futo, avi, alium, are, ἀποκρούω, ἀναστρέλλω, hostem, τὸν πολέμion. 2) aliquid, ἐκναίνομαι, ἀποβάλλω, ἀπαρνοῦμαι. 3) aliquid, διελέγχω, ἐλέγχω, ἐλέγχω τινά. aliquid, ἐξελέγχω, ἐλέγχω, ἀνασκευάζω, ἀναστρέφω τι.
 regalitudo, i, a, (regalis) βασιλῆστος, ἐρβήχλος, πρέσβυς. (πτ.).
 regalis, a, (res) βασιλικός. regale genus civitatis εἴτε regalis res publica, ἡ βασιλικὴ πολιτεία, τὸ βασιλικὸν πολίτευμα, ἡ βασιλεία. regalis domus, τὰ βασιλῆα, regale vasculum, τὰ πρὸς βασιλικὴν ποίησιν, regale

α. οἱ βασιλικοὶ, βασιλεῖσαι. Κομ. rex regum regalior, βασιλεὺς βασιλέων βασιλευτέρως. 2) βασιλικός, μεγαλειος, μεγαλοπρεπής.

regaliter, ἐπὶ ρ. (regalis) βασιλικῶς. 2) δεσποτικῶς, τυραννικῶς.

regammas, nls, γραμματίζων, γραμμοειδής.

regiādiū, ōnis, θ. (regia) ἀνάτηξ, διάλυσις. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

regēto, anī, atum, are, aliquid, διαλύω τὸν πάγον τινός, ἀνατήκω τι. 2) ἀναθερμαίνω, ἀναθάλπω τι.

regēto, ere, ἀντήκω. Α. σπ.

regendārius, ii, ā. (rego) γραμματεὺς ἐπικρατείας. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

regēnēdiū, ōnis, θ. (regenero) παλιγγενεσία.

regēnēto, anī, atum, are, aliquid, ἀναγεννῶ τι, πάλιν ἢ αὐθις γεννῶ τι. 2) aliqueam, δ αὐτὸς τινὶ εἶμι, ἐμφερής, ἴσος, ὁμοῖός τινι εἶμι. Πλίνιος.

regērmādiū, ōnis, θ. (regermio) ἀναβλάστησις.

regērmio, are, ἀναβλαστάνω.

regēto, essi, estum, ere, aliquid, ἀνακομιζῶ, ἐπναφέρω, ἐπναγῶ τι. 2) ἀναβάλλω τι. terram e fossa, τὴν γῆν ἐκ τῆς τάφρου. regestam, ōs, ἡ ἀναβολή, ἀναβολάς, τὸ χῶμα. 3) ἀντιτάττω, ἀνατίθημι τι. 4) aliquid alicui εἶτε in aliqueam, τρέπω τι ὀπίσω εἰς τινα. 5) διαφέρω, ἀναλύω, διαλύω τι. 6) κατατάττω, ἀναγράφω, καταγράφω, ἐγγράφω τι.

regestus, a, um, id. regero.

regia, ae, θ. id. regius.

regibilis, e, (rego) εὐάγωγος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

regio, ἐπὶ ρ. (regius) βασιλικῶς· ἐστ' ὅτε· δεσποτικῶς, τυραννικῶς.

Regiensis, e, id. Regium.

regifico, ἐπὶ ρ. (regificus) βασιλικῶς, μεγαλοπρεπῶς.

regificus, a, um, (rex-facio) βασιλικός, μεγαλοπρεπής. Α. ποιητικῇ.

regifugium, i, ōs. (rex-fugio) ἡμέρα καὶ ὁρτὴ τῆς καταλύσεως τῆς ἐν Ρώμῃ βασιλείας.

*regigno, ere, aliquid, ἀναγεννῶ τι.

regillus, a, um, (υποκορ. τοῦ regius) βασιλικός, μεγαλοπρεπής.

Regillus, i, ā. καὶ Regilli, orum, πλῆθ. ἡ Ῥήγιλλος, Ῥήγιλλον, πόλις τῆς Σαβίνης, ἥς ὁ πολίτης Regillanus, i, εἶτε Regillanus, is, (Ῥήγιλλανός, Ῥήγιλλήσιος).

Regillus, i, ā. εἶτε laeus Regillus, ἡ Ῥήγιλλα λίανη τῆς Λατίνης.

regimen, nls, ōs. (rego) εὐθυσια, ἀγωγή.

Παρά ποιητῆς· εὐθυντρία πρὸς τὴν πᾶσιν.

λιον. 2) ἡγεμονία, κυβερνήσις, διοίκησις, ἀρχή. 3) ἀρχή, κυβερνήτης, ἡγεμών.

regimentum, i, ōs. μεταγενέστερος τύπος τοῦ regimen.

regina, ae, θ. (rex) βασίλισσα, βασίλισσα, ἀνασσα, (γυνὴ βασιλέως, ἡ γυνὴ βασιλευσας, ἐστ' ὅτε καὶ θαγάτηρ βασιλέως).

regina sacerdotum, ἡ τοῦ ἱερῶν βασιλέως γυνή. 2) βασίλισσα, ἀνασσα, (ἐπικλήσις ἱερός, ἀφροδίτης καὶ ἄλλων θεαινῶν). 3) δέσποινα, εὐγενής ἡ πλουσία γυνή. 4) ἡγεμονίς, κυβερνήτειρα, ἡγεμονεύουσα, κυβερνώσα.

regio, ōnis, θ. (rego) τάσις, φορά, γραμμή, de recta regione deflectere, ἀποκλίνειν τῆς εὐθείας, τῆς ὁρθῆς ἑδοῦ, recta regione, κατ' εὐθείαν γραμμὴν. e regione, ἀπ' εὐθείας, κατ' εὐθείαν, εὐθύ, συνήθως· e regione alicujus (σπαν. alieni), καταντικρῶ, καταντικρῶς, ἀντικρῶ, ἀντικρῶς τινός. Παρ' ἱερωνόμῳ ἀπαξ' ἐκ τοῦναντίου, ἐξ ἐναντίας, δέ. 2) ἕρος, ἕριον. regiones, ἕροι, ἕρια. 3) χώρα, χωρίον, τόπος, ἐστ' ὅτε καὶ λαύρα εἶτε κώμη πόλεως· ὅθεν ἐν ἐπιγρ. a regionibus ὁ ἐπιστάτης λαύρας εἶτε κώμης. 4) κλίμα εἶτε μέρος τοῦ οὐρανοῦ ἢ τῆς γῆς. 5) παρὰ τοῖς εἰωνοκόποις· regiones, αἱ τῶν πλινθίων ὀπογραφαί.

regionalis, e, (regio) τῆς χώρας ἡ ἐπαρχία.

regionaliter, ἐπὶ ρ. (regionalis) κατὰ χώρας.

regionatim, ἐπὶ ρ. (regio) κατὰ χώρας. 2) κατὰ κόμης.

Regium, ii, ōs. εἶτε Regium Lepidi, Ῥήγιον Λεπίδου, πόλις τῆς ἐντὸς Ἀλπεων Καλτικῆς, ταῦν Reggio, τὸ ἐπίθετον Regiusis, e.

regius, a, um, (rex) βασιλικός, βασιλικός. potestas regia, βασιλικὴ ἐξουσία, civitas, βασιλικὴ πολιτεία. regius ornatu, βασιλικὴ στολή. regii anni, οἱ τῆς ἐν Ρώμῃ βασιλείας χρόνοι, ποιητ. regia alus, ὁ ἀετός. 2) βασιλικός, μεγαλειός, μεγαλοπρεπής. 3) δεσποτικός, τυραννικός. 4) πρωτεύων, ἄριστος, κάλλιστος. 5) regius morbus, ὁ ἱκτερός. — regia, ae, θ. ὅπον. domus, βασιλικὴ οἰκία, ἡ βασιλική, τὰ βασίλεια, αὐλή, ἐστ' ὅτε καὶ βασιλικὴ σκηνή. 6) βασίλειον (ἡ πόλις, ἐν ἡ τὰ βασίλεια). 7) ἡ καλομένη Ῥηγία, ἱερὸν ὄκημα πλῆσιον τοῦ τῆς ἑστίας ἱεροῦ, ὅπου Νορμὰ ὠκοδομημένον. 8) βασιλικὴ στοά, στοά. 9) σπαν. βασίλεια, ἡγεμονία.

*reglesco, ere, (re-glesco) ἐπαυξάνωμαι, ἐπιδεσιν λαμβάνω.

reglino, anī, atum, are, aliquid, ἀπο-

ἡ πῶς, ἀπολύω τι. 2) σπαν. πάλιν συγχω-
λῶ τι.
regnator, ὄντις, ἄ. (regno) ὁ βασιλεύων, βα-
σιλεύς. 2) θεοπέτης, κύριος. Α. σπ.
regulatrix, λείψ. θ. (regulator) ἡ βασιλεύου-
σα, βασιλική, ἡγεμονεύουσα. ὁμοια, εὐ-
κλῆ.
regulatio, αἰ, ἄ. (regnum-colo) ὁ ἐν βα-
σιλείᾳ οἰκῶν.
regnum, ἀνι, αἰμα, ηρο, (regnum) βασιλεύω.
regnante Romulo, ἐπὶ Ρωμύλου βασιλεύον-
τος. in Colchis regnare, ἐν ταῖς Κόλχαις,
τῶν Κόλχων βασιλεύειν. regnat in nos,
βασιλεύει ἡμῖν εἴτε ἡμῶν. ποιητ. ἅπας
μετὰ γενικῆς· alieujus rupuli, βασιλεύειν
ἐν οὐρῷ τινος. regnatum est Romae annos
ducentos quadraginta quatuor, ἡ Ρώμη
ὡς βασιλεύον ἀγόρευτο (ἐβασιλεύθη) ἐπὶ
διακόσια τεσσαράκοντα τέσσαρα. hic re-
gnabunt, ἐνταῦθα βασιλεῖα ἔσται. — re-
gnari, βασιλεύεσθαι. gentes, quae regnan-
tur, τὰ ἔθνη τὰ βασιλεύμενα. 2) βασι-
λεύω, ἡγεμονεύω, ἄρχω, μέγα δύναμαι,
δυναστεύω. 3) δυναστεύω, τυραννέω, τυ-
ραννῶ. 4) ἐπὶ ἀφύρων· βασιλεύειν, ἄρ-
χειν, κρατεῖν, ἐπικρατεῖν.
regnum, ἰ, οὐ. (regno) βασιλεία, βασιλική
ἀρχή. regnum obtinere, adipisci, παρα-
λαμβάνειν βασιλείαν, τυγχάνειν βασι-
λείας. recuperare, ἀναλαμβάνειν, ἀνα-
κτασθαι βασιλείαν. expellere aliquem re-
gno, ἐκβάλλειν τινὰ τῆς ἀρχῆς. 2) ἡγε-
μονία, ἀρχή, ἔξουσία. 3) θεοποτεία, τυ-
ραννίς. regnum occupare, τυραννίδα κα-
ταλαμβάνειν, κατέχειν. arreptore, τυραννί-
δος ἐραστῆς εἴτε ἐπιθυμῶντος, ἐπιχειρῶντος
τυραννέειν. exorcere regnum, τυραννεῖν.
damnata crimine regni, καταψηφισθεῖς
τυραννίδας. 4) βασιλεία, ἐπικράτεια, (ἡ
βασιλευομένη χώρα), ἔσθ' ὅτε· τὸ κτῆμα.
rego, rex, rectum, ere, aliquid, εὐθύνω τι.
navem, εὐθύνειν, κυβερνᾶν ναῦν. equum,
ἄγειν, εὐθύνειν, ἡνιοχεῖν ἵππον. tela, εὐ-
θύνειν, βιάλλειν, πείνειν βέλη. vela, ἀπευ-
θύνειν ἱστία. vestigia filo, τοῦς πόδας (τῶν
ἑδῶν) νῆματι εὐθύνειν. — aliquem, εὐθύν-
ειν τινὰ, ἡγεῖσθαι τινι τὴν ἑδῶν, ὀρη-
γεῖσθαι τινι. — lines, διορίζειν ἕρια. 2)
εὐθύνω, διοικῶ, κυβερνῶ, ἐνδύλλω τι. ci-
vitatem, διοικεῖν πόλιν, summam remm,
διοικεῖν τὰ ἔλα. exercitum, διοικεῖν στρα-
τεύματα, στρατηγεῖν. bellum, διοικεῖν
πόλεμον, se regere ad aliquid, κατενοῶ-
νειν αὐτὸν πρὸς τι. — rectus, α, um, ἀ-
πυθετικῶς· εὐθύς, εὐθυτενῆς, ὁρθός. recta
via, ἡ εὐθεία εἴτε ὁρθή ἑδός. recti oculi,
ὁρθοὶ οἱ εἰς τὸ εὐθὺ βλέποντες. rectis
oculis intueri aliquid, ὁρᾷς ὁρᾷς τι.

εὐλαίαν τι. recta linea, ἡ εὐθεῖα γραμμή.
recta acies, ἡ ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθείαν ἐκ-
τεταμένη παράταξις. iter agi in rectum,
ἡ ἑδός εἰς εὐθὺ ἀγαί. recta, ὁποιον. via,
εὐθὺς, ἀπ' εὐθείας, κατ' εὐθείαν, ὁρθήν. re-
cta ad aliquem, εὐθὺς τινος. tendimus hinc
recta Bonaventuram, ἐνταῦθεν πορεύμεθα
εὐθὺς τὴν ἐπὶ Βενουέντον, εὐθὺς Βενουέν-
του. 3) ὁρθός, ὁρθός ἐστηκώς. rursus rectus,
πάλιν ἑρπαι, ἀπότομος. carpi rectum,
ὁρθή (ὁρθομένην, ὁρθομένην) καρπῶν. an-
gulus rectus, ὁρθή γωνία. 4) μεταφ. ὁρ-
θός, δικαίος, προσήκων, πρέπων, καλός.
rectum consilium, ὁρθή βουλή. rectus or-
do, ὁρθή τάξις, ὁρθὸς ἔχουσα τάξις. pugna
recta, τελεία, δικαία μάχη. rectum vo-
rumque, τὸ ἐρῶν καὶ τὸ καλόν. recta
coena, εἰς τὴν καλὴν παρεσκευασμένον.
honestum et rectum, τὸ καλὸν καὶ ὁρθόν.
rectum, οὐ, τὸ κατέρχουμαι. euno digno-
scere rectum, διακρίνειν τὸ ἐκαρπύλον
καὶ τὸ ὁρθόν. firmum et rectus, εὐσταθής
καὶ ὁρθός εἴτε ἀτάρακτος. vir rectus et
sapiens, ἀνὴρ εὐθύς (εὐδόξων) καὶ ἀγνός.
Ἦν τῇ γραμματικῇ· rectus casus, ἡ εὐ-
θεῖα πτώσις.
regreditur, ὄντις, θ. (regredatur) καταδι-
δασμός.
regreditur, α, um, καταδιδομένης. 2) ἀπε-
κατασταθῆς. Α. τοῦ μεταφ. Lat.
regredior, essus sum, i, (re-gradior) ὀπίσω
βαδίζω, ἀναποδίζω, ἀναχωρῶ, ἀνάγω. 2)
ἐπαναχωρῶ, ἐπανέρχομαι.
regredo, ere, gradum, ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ
regredior.
regressio, ὄντις, θ. (regredior) ἐπάνωδος,
ἐπανέλευσις, ἐπαναχώρησις. 2) ἐν τῇ ἡ-
τορικῇ· ἡ ἐπάνωδος.
regressus, α, um, ἴδ. regredior.
regressus, ἴδ. α. (regradior) ἀναποδισμός,
ἀναχώρησις, ἐπαναχώρησις, ὀπισθοχώρησις,
ὀπισθογῆ. 2) ἀναποδισμός, ἀνάσσεις, με-
τάθεσις. 3) καταστροφή. 4) ἐν τῇ νομικῇ·
ἡ ἀναγωγή.
regula, αἰ, θ. (rego) κανὼν. ad regulam,
normam ei lineam, κατὰ (εἴτε πρὸς) κα-
νὼνα, γνώμονα καὶ στήλην. 2) κανὼν,
εὐθὺς ὁρᾷς. 3) ἐν τῇ λατρικῇ· πλάστιγγς,
νάρθηξ. 4) μεταφ. κανὼν, νόμος, μέτρον.
regula, αἰ, θ. (regulus) ἴδ. basilica.
regulatio, α, (regula) aca regularis, ὁ ἔλα-
τός· ὁ κανὼν.
regulatio, ἐπὶ θ. (regulatio) κανονικὸς. Α.
τοῦ μεταφ. Lat. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
regulatum, ἐπὶ θ. (regula) κανονικῶς, κατὰ
κανὼνα.
regulo, ere, aliquid, κανονίζω τι.
regulus, ἰ, ἄ. (supra, τοῦ rex) βασιλικός.

βασιλείδιον, μικρὸς βασιλεὺς, υἱὸς βασιλέως. 2) κατ' ἐξοχὴν δυνάστης, βασιλεὺς μικρᾶς χώρας. 3) βασιλίσκος (θῶρις καὶ ὄφις). 4) βασιλεὺς εἴτε ἡγεμὼν γελισσῶν.

Regulus, i, á. Ῥήγουλος καὶ Ῥήγλος.

re-gusto, avi, atum, are, aliquid, πάλιν ἢ αὐθις γεύσασθαι τινος.

re-gusto, avi, atum, are, περιτρέχεται κύκλῳ.

re-halo, are, aliquid, ἐξατμίζω τι.

reicio, ere, ποιητ. ἀντί τοῦ rejicio.

rejicius, ταῦτ' τοῦ rejiculus.

rejintegro, are, ταῦτ' τοῦ redintegro.

re-inviso, are, ἀντικαλῶ.

*rejiciādo, orum, ō. (rejicio) τὰ ἀποπροσηγμένα. πρὸλ. καὶ rejicio ἐν τέλει.

*rejiciādo, ōnis, ō, ἀναστροφή.

rejectio, ōnis, ō. (rejicio) ἀναβολή. sanguinis, ἡ ἀνάπτωσις τοῦ αἵματος. 2) ἀποβολή, ἀπαρνήσις, ἀποποίησης. judicii, ἡ ἐξαιρέσις εἴτε ἀποδοκιμασία δικαστοῦ.

rejicio, avi, are, (θαμισι. τοῦ rejicio) aliquid, ἀναβάλλω, ἐξερῶ τι. 2) ἀντανάλλω τι. Α. σπ.

rejeetus, a, um, ō. (rejicio) μέρες τι τῆς πρῶτης.

*rejeetus, ūs, á. (rejicio) μέρες τι τῆς πρῶτης.

rejicio, eci, ectum, ere, (re-jacio) aliquid, ὅπως ἢ εἰς τοῦτοπιον βάλλω τι. telum, ἀντιβάλλειν βέλος, ἀντιτοξεύειν. scutum, μεταβάλλεσθαι εἰς τοῦτοπιον, περιβάλλεσθαι ὅπως τὴν ἀσπίδα. togam in humerum, ἀναβάλλεσθαι τὴν τῆδεονον ἐπὶ τὸν ὤμον. vestem de corpore, ἀποδέσθαι, ἀποτίθεσθαι τὴν ἐσθῆτα. janua in publicam rejiciunt, ἡ θύρα ἔξω ἀπέρχεται εἰς τὸ δημόσιον, ἀνοίγεται εἰς τὸν στενωπὸν. rejicere sanguinem, ἀναφέρειν, ἀναπτύειν αἷμα. risum, ἐξερμεῖν εἶνον. oculos, ἀποστρέφειν, ἐπιστρέφειν τοὺς ὀφθαλμούς. se rejicere, ἀνακλίεσθαι, ἀναπίπτειν. 2) aliquid in alium diem, ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθεμαι τι εἰς ἄλλην ἡμέραν. 3) ἀποβάλλω, ἀποκρούω, ἀποθῶ, ἀπελκύνω τινά. praesidia adversariorum Naupactō, ἐξωθεῖν πολεμίων φρουρὰς ἐκ Ναυπάκτου. navis tempestate rejiciunt, ἡ ναὺς ὑπὸ χειμῶνων ὀπίσω ὥθεται. 4) ἀποβάλλω, ἀποτρέφωμαι, ἀπαλλάττω, ἀπελκύνω τι. bona deligere, rejicere contraria, τὰ μὲν ἀγαθὰ αἰρεῖσθαι, τὰ δὲ ἐναντία ἀποβάλλειν. dona, ἀποτρίβεσθαι, ἀπωθεῖσθαι, οὐ δέχεσθαι δῶρα. — judices, ἐξαίρειν, ἀποδοκιμάζειν, ἐξαίρετους ποιεῖν δικαστάς. — παρὰ φιλοσοφίας rejicienda εἴτε rejicere, τὰ ἀποπροσηγμένα. 5) aliquid ad sonatum, ad pulsum etc. ἀνάγω, ἀναφέρειν τι πρὸς τὴν ἀκρόασιν, πρὸς τὴν ἴσῃν κ.τ.λ.

rejicius, a, um, (rejicio) ἀποβλήτες, ἐξαίρετοι.

re-labor, psus sum, i, ὅπως φέρομαι. unde relabitar, τὸ ὕδωρ ἀναρρέει. 2) πάλιν ἀναπίπτω εἴτε κατακλίνομαι. 3) ἀναχωρῶ, ἀναχωρῶ. Α. ποιητ.

re-lambo, ere, aliquid, πάλιν λείγω ἢ πάλιν λείγω τι.

re-languesco, ngui, ere, πάλιν χαῖνος ἢ χαλαρὸς γίγνεται. 2) ἀποκίβνω, ἀπαυθῶ. ventus relanguescit, ὁ ἄνεμος λωφᾷ. stella, ὁ ἀστὴρ μαρμένεται.

relatio, ōnis, ō. (retero) ἀναβολή. 2) ἀπόδοσις. gratius, γάριτος. 3) ἀναφορά, διήγησις, ἐξήγησις, ἀπολογισμός, λόγος, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ τὴν ὑπότιον πρὸς τὴν σύγκλητον ἀναφορά (εἰσήγησις). 4) ad aliquid, ἡ πρὸς τι ἀναφορά εἴτε σχέσις.

relative, epīp. (relativus) ἀποφορικῶς, σχετικῶς. Α. τοῦ μεταγ. Δατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς. relatiōnis, a, um, (retero) ἀποφορικῶς, σχετικῶς.

relator, ōris, á. ὁ ἀναφέρων, ἀπολογισόμενος, διηγεόμενος.

relatus, a, um, ō. (retero).

relatus, ūs, á. (retero) ἀναφορά, ἀπολογισμός, διήγησις. 2) προσφορά. Τάκτικος.

relaxatio, ōnis, ō. (relaxo) ἀναχαλασμός, ἄνεσις. Κωκέρων.

relaxator, ōris, á. (relaxo) ὁ ἀναχαλῶν, χαλῶν, λύων.

re-laxo, avi, atum, are, aliquid, ἀναχαλῶ, χαλῶ, ἀνίημι τι. intestina adstringuntur et relaxantur εἴτε se adstringunt et relaxant, τὰ ἔντερα συνάγεται καὶ χαλᾶται, συντείνεται καὶ ἀνίσταται. relaxare vinela, χαλᾶν, λύειν δεσμά. glebas, ἀραιοῦν βώλους. claustra, χαλᾶν, διανοίγειν, ἀνοίγειν κληῖθρα. diversa brachia, διατείνειν βραχίονας. 2) μεταφ. ἀναχαλῶ, χαλῶ, ἀνίημι, λύω, λωφῶ τινα ἢ τι. animum, χαλᾶν τὸν νοῦν, ἄνεσιν λαμβάνειν. animus somno relaxatus, νοῦς ὑπὸ ὕπνου λαλουμενος. relaxati εἴτε se relaxare occupationibus, χαλᾶν, λωφᾶν τὸν ἔργων, ἄνεσιν τῶν ἐργασίων λαμβάνειν.

relaxus, a, um, ἀραιός. Εἰτέρα γραφή relaxatus.

relectus, a, um, ō. relego.

relegatio, ōnis, ō. (relego) ἀποπομπή, ἐξορισμός, ἐκτοπισμός, ὑπερορισμός. 2) κληροδοσία.

re-lēgo, avi, atum, are, aliquid, ἀποπέμπω, ἀποχωρίζω τινά, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἐφορίζω, ὑπερορίζω, ἐκτοπίζω τινά. 2) aliquid, ἀπαλλάττω, ἀποκρούω, ἀποβάλλω τι. dona, ἀναίεσθαι, ἀποτρίβεσθαι τὰ δῶρα. 3) παραπέμπω, aliquid ad auctores,

τὸν πῖθον. ποιητ. *molla*, ἔξαιραίν τὸ μέλι.
Α. σπ.

re-linquo, *līqui*, *licium*, ἔρε, *aliquem* ἢ *aliquid*, καταλείπω, λείπω τινὰ ἢ τι. *puerum domi*, τὸν παῖδα οἴκοι, *aliquem castris praesidio*, καταλείπειν τινὰ φρουρὰν τοῦ στρατοπέδου, *aliquem inservitum*, καταλείπειν τινὰ ἄτακτον, ἔξω τινὰ ἄτακτον γενέσθαι, *domum relinqueret*, καταλείπειν, λείπειν τὴν οἰκίαν, ἔξέρχασθαι τῆς οἰκίας, *relinquamus hunc!* τοῦτον ἔαμεν! *vita illum reliquit* εἴτε *illo vitam reliquit*, ἢ *ψυχὴ κατέλειπεν* (ἔλειπεν) ἐκείνον εἴτε ἐκείνος ἔλιπε τὸν βίον, ἀπέθανε. 2) καταλείπω, λείπομαι τι *filium*, *pecuniam*, *fundum* *reliquit*, οὖν, ἀργύριον, κτήμα κατέλειπεν (ἀποκινήσων κατέλειπε), *memoriam*, *scripta postoris*, *νήμην*, *βιβλία* τοῖς ἐπιγιγνομένοις κατέλιπε. 3) λείπω, ὑπολείπω τι. *relinquebatur una via*, ἔλειπετο, ὑπελείπετο, λοιπὴ εἴτε ὑπόλοιπος ἦν μία ὁδός, *nilhil relinquitur nisi fuga*, οὐδὲν ἄλλο λείπεται, καταλείπεται πλὴν φυγεῖν. 4) καταλείπω, ἀπολείπω, ὑπολείπω, νικῶ τινὰ (δρόμῳ κ.τ.τ.). *Homerus omnes proci a se reliquit*, ὁ Ὅμηρος πάντας μακρὰν ἀπολείπει, ἀπαντες τοῦ Ὁμήρου πολὺ λείπονται, ὑπολείπονται εἴτε ὀστεροῦσι. 5) λείπω, ἀπολείπω, καταλείπω, ἐγκαταλείπω, προδίδωμι, πολεμαί τινὰ ἢ τι. *signa*, ἀπολείπειν, προδιδόναι σημαίας, λείπειν τάξιν. *relicta parvula*, ἀφείς, βίψας τὴν ἀσπίδα, *reliquit mo*, κατέλιπέ με, ἔρημόν με κατέλιπε. 6) καταλείπω, ἀφίημι, παρίημι, ποσίζω, ἔω τι, ἀμελῶ, ἐλιγώρῳ τινος. *relicta rebus omnibus*, ἀφείς ὅραμα δο, ἀφείς, παρείς, ἔσας πάντα τὰ ἔργα, τούτῳ προσέγω. *agrorum cultum relinquo*, ἀφίημι, ἔω ἀγεωργήτους τοὺς ἀγρούς. *loca relicta*, καταλελειμμένοι, ἀγεωργητοὶ τόποι, *mirari relinquo*, θαυμάζων παύομαι, τὸν θαυμάσιον ἔω.

relinquatio, ὄσις, ὁ, ἢ λοιπός, τὸ λοιπὸν, ἐπίλοιπον. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἐξῆς δύο.

relinquator, ὄσις, ἄ. (reliquor) ὁ λοιπαζόμενος.

**relinquatrix*, ἰσις, ὁ. (reliquator) ἡ λοιπαζομένη.

relinqua, ἄρ, ὁ. συνήθως *relinquiae*, *arum*, πληθ. (relinquo) λείμματα, λείψανα, περιλείμματα, τὰ λοιπά, ὑπόλοιπα. *caenae*, περιλείμματα δείπνου. *olivojue*, λείψανα, ὅσα τιγός (καυθέντος νεκροῦ).

relinquo, ὄρε, σπέν. ἀντὶ τοῦ *reliquor*.

relinquor, *atus sum*, *ari*, (relinquo) λοιπαζομαι.

relinquus, ἄ, *um*, (relinquo) λοιπός, ἐπίλοι-

πος, ὑπόλοιπος. *pro nulla reliqua est mihi*, οὐδαμῶς ἐλπίς μοι λείπεται, ὑπόλοιπος ἐστίν. *hoc mihi unum reliquum est*, τοῦτο μόνον λοιπὸν ἔχω. *unus filius ex multis reliquus est*, εἰς υἱὸς ἐκ πολλῶν ἐστὶ λείπεται. *nilhil reliqui est*, οὐδὲν ὑπόλοιπὸν ἐστίν. *relinquum vitae*, τὸ ἐστὶ λοιπὸν τοῦ βίου, ὁ ἐπίλοιπος βίος, ὁ λοιπόμενος βίος. *relinquum est*, *ut coriemus* εἴτε *coriare*, λείπεται ἀγωνίζεσθαι ἡμᾶς, λοιπὸν ἡμῶν ἐστὶν ἀγωνίζεσθαι. *aliquid reliquum est* *aliquid reliqui alicui facere*, λείπειν, ἐπὶ λείπειν, ὑπολείπειν τινὶ τι. *nilhil sit reliqui victis*, οὐδὲν τοῖς ἡττηθεῖσι λείπεται. *nilhil ad celeritatem sibi reliqui fecerunt*, ὑπερβολὴν ταχύτητος οὐκ ἀπέλειπον. — *relinqua pecunia* εἴτε *reliqua*, *orum*, οὐ. τὸ ἐπίλοιπον τοῦ ἐπιλήματος, ἢ λοιπός. 2) λοιπός, ἐπίλοιπος, μέλλων, ὑστερος. *relinqua vita*, ὁ λοιπὸς βίος. *in reliquum tempus* εἴτε *in reliquum*, εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον, τοῦ λοιποῦ, τὸ λοιπὸν. 3) λοιπός, ὁ ἄλλος. *Alexandrea reliquaque Aegyptias*, Ἀλεξάνδρεια καὶ ἡ λοιπὴ Αἴγυπτος. *consul reliquique magistratus*, ὁ τε ὑπατος καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαί. *reliqua*, τὰ λοιπά, καὶ τὰ λοιπά.

relinus, ἄ, *um*, ἴδ. *relinio*.

relinigio, *relinquiosus*, κ.τ.τ. ταῦτά τοῖς *relinigio*, κ.τ.λ.

re-linco, *avi*, *atum*, *are*, *aliquid*, πάλιν κατὰ χώραν τίθημι. 2) πάλιν μισθῶ τι. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

re-linquo, *cuius sum*, ἴ, ἀναφθίγγομαι.

re-linco, *luxi*, *ere*, ἀναλάμπω, ἀντιλάμπω.

re-lucesco, *luxi*, *ere*, πάλιν ἀναλάμπω, ἀναλάμπω.

relinctio, ὄσις, ὁ. ἀντίστασις.

relinctio, *are*, σπαν. ἀντὶ τοῦ *relinctor*.

re-luctor, *atus sum*, *ari*, ἀντιπαλαίω, ἀντιμάχομαι, ἀντιτείνω, ἀντερείδω, ἀνθίσταμαι, ἐναντιῶμαι, ἀλίσκω, ἀνθίστασθαι, ἐναντιοῦσθαι τινι. Τὸ *relinctus* εὐρηταὶ καὶ παλητικῶς παρὰ Κλαυδιανῶ.

re-ludo, *si*, *ere*, ἀντισκόπτω τι. Α. σπ.

re-lumino, *are*, *aliquem*, πάλιν φωτίζω τινά.

**re-linco*, *ere*, *aliquid*, πάλιν λύω τι.

re-māresco, *crui*, *ere*, πάλιν ισχυαίνομαι.

**re-māledico*, *ere*, ἀντιλοιδόρῳ.

re-mando, *avi*, *atum*, *are*, *alicui aliquid*, ἀναγγέλλω τινὶ τι.

re-mando, *ere*, ἀναμαρτυροῦμαι, ἀναμνησκώμαι, *cibum*, τὴν τροφήν.

re-māno, *ansi*, (*ansum*) *ere*, ἀναμύνω, μένω. *Romas*, *domi*, ἐν Ῥώμῃ, οἴκοι. κ.τ.τ.

2) διαμένω, μένω. *etiam nunc vestigia romanorum*, ἐτι καὶ γὰρ διαμένει, μέντε τὰ

ἔγνη, remanens amicus, ἐπίμνητος φίλος.
aliquid integrum remanet, διαμένει τι ἀ-
κέραιον.

re-māno, are, ἀναρῶμαι.

re-mansio, ōnis, ὅ. (remaneo) διαμονή, μο-
νή. Κιζάρων.

re-mediābilis, e, (remeo) ἀνάστραφος, πα-
λινδρομος.

re-mediāculum, i, ō. (remeo) ἐπάνοδος.

re-mediāto, ōnis, ὅ. μετάβασις. Συ. λήξεως.

re-mediātus, ūs, ā. (remeo) ἐπινέδος, κάθοδος.

re-mediābilis, e, ἰσχυρός. 2) ἰατήριος.

re-mediālis, e, ἰατήριος, ἰατρικός.

re-mediāto, ōnis, ὅ. (remedio) ἱασις.

re-mediātor, oris, ā. (remedio) ἰατρός.

re-mediō, avi, atum, are, (remedium) ali-
quem ἢ aliquid, ἱωμῶ τινα ἢ τι, ἀκοῦμαι

τι, ἐπικουρῶ τινι. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
ως καὶ ἡ ἑξῆς.

re-mediōr, ari, (remedium) alicui, ἱωμῶ
τινα, ἐπικουρῶ τινι.

re-mediūm, ii, ō. (re-medeor) ἱαμα, ἄκα-
σμα, ἐπικουρημα, θεράπευμα, φάρμακον,
ἀντισφάρμακον. 2) μεταγ. τὸ ἐπικουρημα,

ἡ ἐπικουρία, βοήθεια.

re-memini, isse, alicuius, ἀναμνησέσο-
μαι τινος.

re-memio, are, πάλιν μνημονεύω.

re-mensus, a, um, ἴδ. remetior.

re-mēs, avi, atum, are, ἐπανάμει, ἐπανέρ-
χομαι, ἐπαναχωρῶ. in patriam, εἰς τὴν

πατρίδα. Nomen remeāt, τὸ ὕδωρ ἀναρῶν,
ἀπορρέων. remeat triumpho, θριαμβεύων

ἐπανέρχεται, θριαμβὸν ἄγει εἰτε εἰσέρχεται
εἰς τὴν πόλιν. ποιητ. remeare patrias ur-
bes, ἐπανέρχεσθαι εἰς τὴν πατρίδα.

re-mergo, ere, aliquem, μεταφορ. πάλιν
καταδύω τινά.

re-mētor, mensus sum, iri, aliquid, ἀνα-
μετρῶ, πάλιν μετρῶ τι. aliquid vomitu,

ἐκρῶται τι. iter, ἀναμετρεῖσθαι ἑδὼν, πάλιν
διέρχεσθαι τὴν ἑδὼν. ἢ κατοχὴ τοῦ

παρακειμένου παθητικῶς pelago remenso
αἰσθῶν, διεκπεύσαντες τὸ πλάγος πα-
ρέσανται. 2) ἀναπολῶ τι. 3) ἀντιμετρῶ τι.

remex, igitis, ā. (remis-ago) κοπήλατης,
ἐρέτης. 2) remex, ἐνικῶς ἐνίοτε ἀντί τοῦ

remigis, πληθ. οἱ κοπήλάται, τὸ ἐρετι-
κόν, ἡ εἰρησία.

Remi εἴτε Rhēmi, oram, ā, πληθ. ῥῆμοι,
ῥῆνος τῆς Βελγικῆς, ὄντα τῶνδ' ἢ πόλις

Rhēmis.

re-migatio, ōnis, ὅ. (remigo) ταῦτ' ἐπὶ
remigium.

re-migium, i, ō. (remus) κοπήλασία, εἰρη-
σία, ἐρεσία. 2) ποιητ. ἡ ἐρεσία, τὸ ἐρετι-
κόν, ἡ πῆστις, τὸ ἀντιπῆστον. 3) ἐρετικόν

σκεῦος, τὰ ἐρετικά, αἱ κῶπαι. 4) εἰρησία,
τὸ ἐρετικόν, ἐρέται, κοπήλάται.

re-migio, avi, atum, are, (remex) κοπήλα-
τῶ, ἐρεσῶ.

re-migio, avi, atum, are, ἐπαναχωρῶ, ἐπά-
ναιμι. in domum veterem, πάλιν ἀνοικί-
ζεσθαι εἰς τὴν παλαιὰν οἰκίαν, ad aliquid,

ἐπανέρχεσθαι ἐπὶ τι.

re-miscentia, ae, ὅ. (reminiscor) ἀνα-
μνησις.

re-miscescor, sei, alicuius καὶ aliquid, ἀνα-
μνησέσκειμαι τινος ἢ τι.

re-mipes, edis, (remas-pes) κοπήλατος, κο-
πήρης. 2) νηξίπους. Δυσόνοος.

re-misco, scui, atum καὶ atum, era, ἀνα-
μίγνομαι, venenum citho, φάρμακον ἐν τῇ

τραπῇ. vortis falsa, τὰ τε ἀληθῆ καὶ τὰ
ψευδῆ.

re-missa, ae, ὅ. (remitto) ἀφροίς, συγ-
γνώμη.

re-missarius, o, um, (remitto) χαλαστής.

re-misso, επιρ. (remissus) ἀνέτως, ἀναιμύ-
νως, πρῶτος.

re-missibilis, e, (remitto) συγγνωστός. 2)
πρῶτος, Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

re-missio, ōnis, ὅ. (remitto) ἔνσεις, ὕψεις,
γάλασις. intentio et remissio, ἡ ἐπίτασις

καὶ ἡ ἄνσσις (γάλασις). 2) ἄνσεις, ὕψ-
εις, ἔνδοσις, laboris, ἡ ἄνσεις τῶν ἔργων.

feltris, ἡ λῶφωσις τοῦ πυρετοῦ, animi, ἡ
ἄνσεις, ἀνακούρισις, ῥαπτοσύνη τῆς ψυχῆς,

ἐοί' ἔτε καὶ ἡ ἔνδοσις, πρῶτης καὶ ἡ γαι-
νήτης. 3) ἀφροίς, κούφισις, ἔνδοσις. poe-
nas, ἡ ἀφροίς τῆς ποινῆς. tributū, ἡ κού-
φισις τῶν φόρων. 4) Παρά Πετρώνιον 2-

παξ' ἡ ἀνανώσις, ἐπανάληψις.

re-missivas, a, um, (remitto) ἐν τῇ ἱερω-
κῇ ἀντικῶς. ἐν τῇ γραμματικῇ adver-

bia remissiva, ἐπιρρήματα ἀντικῶς, εἰς
τὰ pedecentum, paullatim, sensim.

re-missus, a, um, ἴδ. remitto.

re-mistus, a, um, ἴδ. remisco.

re-mitto, misi, missum, era, aliquem ἢ
aliquid, ἀναπέμπω, ἀποπέμπω, πάλιν ἀ-

ποπέμπω τινά ἢ τι, aliquem domum, πάλιν
ἀποπέμπω τινά οἰκαδε, obsolescunt ali-

cui, ἀποπέμπω, ἀποδίδωμι τινί τοῖς
ἐμπόροις. alieni librum, πάλιν ἀποπέμ-
πειν τινί τὸ βιβλίον. telum, ἐμπόλον ἀ-

φίεσθαι, ἐπίσω βάλλειν τὸ βέλος. litteras
alicui, ἀντεπιστέλλειν τινί γράμματα. vo-

cesse remittere, ἀνταγείν.—calces remitte-
re, λακκίζειν. 2) ἀνίημι, ἀναδίδωμι τι,

acrogissari, humorem, ἰδν. ἄγρον, κ. τ. τ.
3) ἀνίημι, γὰρ τὸ adducere ei remittitur,

ἡ ἴσχυς (ἐπικρίνεται) καὶ ἀνίηται (χαλῆ).
vincula, χαλᾶν, λύειν τὰ δεσμά. in aha,

καθίστασθαι τοῦ ἐπικρίνοντος ἀφροίς, κα-

ταβάλλειν τὰς ὁρμῆς, χαλᾶν τὸ μέτωπον. acum, hubenas, frena, χαλᾶν, καθιέναι τὸ τόξον, τὰς ἡνίας, τὸν χαλινόν. μεταφ. animum, ἀνιέναι τὴν ψυχὴν, ἄνεσιν τῇ ψυχῇ παρέχειν. opera, κουρίζειν τὰ ἔργα. pugnam, παύσθαι τῆς μάχης. aliquid iracundias remittere, χαλᾶν τὴν ὀργήν, χαλᾶν τῆς ὀργῆς. febris, dolor, furor se remittit, ὁ πυρετός, ἡ λύπη, ἡ μανία ἀνιήσι, λωφᾶ.— ἐνίστα οὐδετέρως* ventus, dolor, pestilentia remittit, ὁ ἄνεμος, ὁ πόνος, ὁ λοιμὸς ἀνιήσι, λωφᾶ, χαλᾶ. 4) alicui aliquid, ἀφιέναι, ἀπολύειν τινα τῆς ζημίας, pecuniam alicui, παραλύειν τινα τοῦ ἀργυρίου, τοῦ ὑφελήματος. privata odia publicis utilitatibus remitto, τὸ ἰδιωκὸν μίσος ἀποτίθεται χαρίζομενος τῷ κοινῷ συμφέροντι. tibi pecuniam illius remitto, σοὶ χαρίζομενος ἀφίημι ἐκείνου τῆς τιμωρίας. ἀπολύτως remittentibus tribuimus, τῶν δημόρων ἀφιέντων, συγχωρούντων (γενέσθαι τὸ πρᾶγμα). Remisit Caesar, ὁ Καῖσαρ ἀφίηκε, συνεχώρησεν, εἰσσε (γενέσθαι τὸ πρᾶγμα).—remissus, a, um, (ἄνευ υπερθετικοῦ). ἀνεμμένος, ἄνετος, χαλαρός. 2) πρᾶος, ἥπιος, φαιδρός. 3) χαλαρός, χαῦνος, νωθός, βάρυμος. remitus, a, um, (remus) πηδαλιωτός. Βοήθ. *remivagus, a, um, (remus-vagus) κωπήλατος, κωπήτης. remixtus, a, um, ἴδ. remisceo. Remissus, a, um, τοῦ Remitui. Remissus, ᾧ. ὁ Ρέμιος. rē-molior, itus sum, iri, aliquid, βίᾳ ἀνωθῶ, ἀνακινῶ, ἀποκινῶ, ἀποθῶ, ἀποκινῶ τι. claustra, ἀναμοχλεύω, βίᾳ ἀνείγω τὰ κληῖθρα.— παθητικῶς remolitus, κινηθεῖς. 2) πάλιν ἢ αὐθις μηχανῶμαι τι, ἐπιχειρῶ τι. remolitus, a, um, ἴδ. remolior. rē-mollesco, ere, ἀναμαλάσσομαι, ἀνατήκομαι. 2) μεταφ. μαλάσσεσθαι, ἐκθλύνεσθαι. 3) μαλάσσομαι, πρᾶννομαι. rē-mollis, (ivi) itum, ire, aliquid, ἀναμαλάσσω, μαλάσσω τι. 2) μεταφ. μαλάσσειν, πρᾶννεῖν, κινεῖν τινα. *rē-moneo, ere, πάλιν εἴτε αὐθις ὑπομνήσκω. remora, ae, θ. (re-mora) διατριβή, μέλλησις, ἀναβολή. 2) ἔχεννις (μικρὸς τις ἰχθύς). remorāmen, itis, ου. ταῦτὶ τῷ ἀνωτέρῳ. remorātor, oris, ᾧ. (remoror) ἐλληγής. remorboresco, ere, (morbus) παλιγκωτῶ. rē-mordco, (rdi) sum, ere, ἀναδάκνω. μεταφ. aliquam, πάλιν ἢ αὐθις δάκνειν, λωπειν, ἀνιέν τινα. Remurto, ταῦτὶ τῷ Remurto.

rē-moror, atus sum, iri, aliquem ἢ aliquid, βραδύνω, παρατείνω, ἀπέχω, κατέχω τινὰ ἢ τι. 2) οὐδέτ. διατριβῶ, βραδύνω, μέλλω, ἔκνω. remōto, ἐπιβ. πόρρω. remōtio, ōis, θ. (removeo) ἀποκίνησις, ἀπαλλαγὴ. Α, σπ. remōtus, a, um, ἴδ. removeo. rē-mūneo, ōni, ōum, ere, aliquid, ἀποκινῶ, ἀπαλλάττω, ἀποσκεινῶ, ἐμποδῶν ποιούμεναι τι. casira, ἀναστρατοπεδεύειν. puerora, ἀπελαύνειν τὸ πούριον. infantem, ἀπογαλακτίζειν νήπιον. removeo ista! ἔασον ταῦτα! παῦσαι τούτων! removeo aliquem praetura, παθεῖν τινα τῆς στρατηγίας, se in montes, ἀνασκευάζεσθαι, ἀπέρχεσθαι εἰς τὰ ὄρη.—remolus, a, um, ἐπιθετικῶς ἀνακεχωρηκῶς, πόρρω κείμενος, μακρὰν ἀπέχων εἰς ἀρεστηκῶς, κεχωρισμένος, διαφέρων τινός. 3) ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ remota, ου. τληθ. τὰ προηγούμενα. rē-mūgio, ire, ἀντιμυνῶμαι, ἀντηγῶ, ἀντικτωπῶ, ἀντιφθέγγομαι. Α. ποιητ. rē-mulco, lsi, lsum, ere, aliquid, καταψήχω τι. αυτος, τὰ ἄτα. 2) caudam, ὑποπέλαιν τὴν οὐράν, (οὐράν ὑπὸ μίεζα θέσθαι, πρὸ ἡστέθω). 3) μεταφ. aliquem, καταψήχω, κηλῶ, θηλῶ, πρᾶννω τινα. remulco, are, ῥυμουλκῶ. remulcum, i, ου. (remulco) ῥυμα. remulco (raho, duco navem, ῥυμουλκῶ τὴν ναῦν, ἀναδυσάμενος ἄνω τὴν ναῦν. remulsus, a, um, ἴδ. remulceo. *remulus, i, ᾧ. (υποκορ. τοῦ remus) κωπίον. Remulus, i, ᾧ. Ρέμυλος, ὄνομα ἀνδρῶν, ἔσθ' ὅτε καὶ ἀντί τοῦ Remulus. re-mando, are, ἀνακαθεῖραι, ὑπὶ γρ. remunerāti, ōis, θ. ἀντιδωρεά, ἀντίδοσις, ἀμοιβή. Κικέρων. remunerātor, oris, ᾧ. ὁ ἀντιδωρούμενος, ἀμείβων. remunero, are, σπάν. ἀντί τοῦ remuneror. rē-mūnēro, atus sum, iri, aliquem aliquo re, ἀμείβομαι τινα τι. munere, ἀμείβεσθαι τινα δῶρον, ἀντιδωρεῖσθαι τινα δῶρον. aliquem supplicis, ἀμείβομαι τινα τιμωρίαις. 2) aliquid, ἀμείβομαι τι. meritum, τὴν εὐεργεσίαν, ἀντεργετῆν. Remūria, ae, θ. Ρεμουρία, Ρωμορία, Ρεμονία, λόφος οὐ πόρρω Ρώμης κείμενος, ἐνθα τὸν Ρῶμον εἰλησσι λέγουσιν. Remorior ager, ὁ Ρεμουριανός ἀγρός. 2) Ρεμωνίαν, Ρεμώριον, εἰτα Ριγνάριον καλούμενον, ἐωνιστήριον τοῦ Ρώμου ἐπὶ τοῦ Ἀδεντινίου λόφου. Remūria, orum, ου. ταῦτὶ τῷ lemuria. rē-murmuro, are, ἀντηγῶ, ἀντιφωνῶ, ἀντιφθέγγομαι.

remas, i, d. ερετμός, κόμη. 2) ποιητ. ἡ πτέρυξ.
 Remus, i, d. Ῥώμος, 2 τοῦ Ῥωμύλου ἀδελφός. Εὐρεῖται καὶ Ῥώμος ἐν ἐπιγράμματι τῆς Ἑλλην. Ἀνθολογ. 9, 219. 2) ποιητικῶς· ἑοῦ' ἔτε ἀντὶ τοῦ Romulus.
 Remus, i, d. Ῥήμος, εἰς τῶν Ῥήμων, ἴδ. Remi.
 remūto, are, ταῦτ' τῷ muto.
 rem, remis, d. σονθήσας· remes, am καὶ ium, νερόδες, νεροί. 2) σπαν. ἀντὶ τοῦ lumbus, τὸ λογιόν. (ἐτυμολογικῶς ταῦτά εἰσι τῷ rem ὅ τε νερόδες καὶ αἱ φρένες).
 renalis, e, (ren) νεφριασός. renalis passio, ἡ νεφρίτις.
 re-natio, are, aliquid, πάλιν ἡ αὐθις διαρχομαι, εἴτε διηγούμαι τι. Λ. ποιητ.
 re-nascor, natus sum, i, πάλιν ἡ αὐθις γεννώμαι εἴτε γίγνομαι, ἀνατέλλω, ἀναστρέφω, ἀναγεννώμαι, ἀναφύομαι.—πάλιν ἡ αὐθις ἀνατέλλω, ἀναστρέφω, κ.τ.λ.
 renatus, a, um, ἴδ. renascor.
 re-navigo, are, ἀναπλέω, ὀπίσω πλέω.
 re-neo, ere, illa, ἀνακλύω τὰ νήματα εἴτε τὸν μίτον (τῆς Μοίρας).
 renes, um, ἴδ. ren.
 renidulus, i, d. (ὀποκορ. τοῦ ren) μικρὸς νερός.
 renidentia, ae, θ. (renideo) μειδίαμα, μειδίασμα.
 re-nido, ere, ἀπολάμπω, ἀποστίλδω, λάμπω, στίλβω. luna renidet mari, ἡ σελήνη ἀντιλάμπει ἐκ τῆς θαλάσσης. res renidens, χαλκὸς λάμπων, στίλβων. μεταφ. fortuna mihi renidet, ἡ τύχη ἐπιλάμπει μοι. sa renidens, φαίδρον πρόσωπον. 2) renidō, μειδία, renidens iocūm, μειδιάσας, ἐπιμειδιάσας ἔφη.
 renidosco, ere, (ἐναρκτ. τοῦ renideo) ἀπολάμπω, ἀποστίλδω, ἀναλάμπω.
 renisus, us, d. (renitor) ἀντίρρισις, ἀντίτασις.
 re-nitor, i, alicui, ἀντερίδω, ἀντιτείνω τινί.
 renisus, us, d. ταῦτ' τῷ renisus.
 re-no, avi, atum, are, ὀπίσω νήχομαι. 2) ἀνανέω, ἀναδύομαι.
 reno ἢ rheuo, ōnis, d. ἴσ. τάρανδρος, (θηρίον τῆς Γερμανίας). 2) διερωδῶ εἴτε ἐνδύομαι ἐκ (τῆς τοῦ τάρανδρου) δόρας.
 renodis, e, (re-nodus) ἀπλεκτός, ἔδετος.
 renodo, avi, atum, are, aliquid, πάλιν ἡ αὐθις κανονίζω εἴτε ῥίξω τι.
 re-noceo, ere, aliquid, ἀναγνωρίζω, ἐπιγινώσκω τι.
 re-novamen, ōnis, ed. (renovo) ἀνανέωσις.
 renovatio, ōnis, θ. ἀνανέωσις, 2) ἀνατοκισμός.
 renovator, ōris, d. (renovo) ἀνακαινιστής.

re-novello, are, aliquid, ἀνανεάζω, πάλιν νεάζω τι.
 re-nova, avi, atum, ere, aliquid, ἀνανεώ, ἀνακαινίζω. templum, ἀνακαινίζειν, ἐπισκευάζειν τὸν ναόν. agrum, νεάζειν, νεοῦν τὸν ἀγρόν. memoriam, ἀνανεῶν τὴν μνήμην. animum, ἀναλαμβάνειν, ἀναφύχειν, ἀναζωοποιεῖν τὴν ψυχάν. se renovere, δευτὸν ἀναλαμβάνειν. renovere foedus, ἀνανεοῦσθαι τὴν συμφωνίαν.
 re-nova, ere, αὐθις γαρνύομαι.
 re-nudo, avi, atum, are, aliquid, ἡ aliquid, ἀναγυμνῶ, πάλιν γυμνῶ τινα ἢ τι. 2) ἀνοίγωμαι, ἀνοίγω. junas, τὴν θύραν.
 re-nudus, a, um, γυμνός.
 re-nunfiro, avi, atum, are, aliquid, ἀναριθμῶ, ἀπαριθμῶ, τινί τι. 2) ἀπαριθμῶ, ἀποδίδωμι, ἀποτίνω τινί τι.
 renuntiatio, ōnis, θ. ἀπαγγελία.
 renuntiator, eite renunciator, ōris, d. (renuncio) ἀπαγγελετήρ, ὁ ἐξαγγέλλων. Λ. τοῦ μεταφ. Δατ.
 re-nunſio, eite renuncio, avi, atum, are, aliquid, ἀναγγέλλω, ἀπαγγέλλω, ἀγγέλλω τινί τι. 2) ἀναγγέλλω, ἀντιπαι, κηρύττω τι. 3) ἀπεικνίω, ἀπεικασθαι τι. alicui amicitiam, ἀπεικασθαι τινί τὴν φιλίαν, λείπει τὴν πρὸς τινα φιλίαν. renuntiare alicui, ἀπεικνίω, ἀπεικασθαι τινα ἢ τι, ἀφίστασθαι, χωρίζεσθαι, ἀπαλλάττεσθαι τινα.
 renuntius, eite renuncius, ii, d. ὁ ἀναγγέλλων, ἀγγελός.
 re-nuo, ſui, ſum, ere, ἀνανεῶ, ἀπαρνοῦμαι, ἐναντιοῦμαι, κωλύω. aliquid alicui, ἀνανεῶν τινί τι. alicui, ἀνανεῶν τινί, οὐκ ἔσθ' τινα. erimini, ἐναντιοῦσθαι τῇ κατηγορίᾳ, ἀποκρίβεσθαι τὴν αἰτίαν.
 renūto, are, (ὀκνιστ. τοῦ renuo) ἀνανεῶ, ἀπονεύω, ἐναντιοῦμαι, ἀπαρνοῦμαι.
 re-nūtio, ſui, ſum, aliquid, πάλιν ἀνατρέφω τινα.
 re-nūto, ſui, ſum, d. ἀνανεῶσις.
 reor, ſui, ſum, eri, (ſſeo, ſſeo, ῥητός), λογιζομαι, τευάζω, τεκμαίρομαι, ut reor a facio, Calliopea fui, ὡς τεκμαίρομαι ἀπὸ τοῦ προσώπου, Καλλιόπεια ἦν. 2) σονθήσας· λογιζομαι, νομίζω, ἡγεομαι, οἶμαι, ex-hantur fore, ut exoritur imperatorum per-orueratur, ἐλογίζοντο, (ἐνόμουν, ἡγοῦντο, φροντ) τὸν στρατὸν τῷ στρατηγῷ ἔθεσθαι. ut talis su puxit, ἐλογίζετο, ἐνόμουν εἴτε τε εἶναι, plures, quam rebat, πλείους ἢ ἐνόμουν ut reor, ὥστε νομίζω, ὡς ἡγοῦμαι, ὡς ἐγώμαι. παρενετιμῶ· reor, οἶμαι, οἶμαι.—talus, a, um, ἀνάλκογος, pro cala parte (portione), pro cala

secundam ratam partem, κατὰ τὴν ἀναλογίαν, κατὰ λόγον, ἀνὰ λόγον, ἀναλόγως. 2) ῥητός, ὠρισμένος, θετός, τακτός, κύριος. Ratio temporis, ἐν ῥητῷ χρόνῳ, motus stellarum ratus, ἡ ὠρισμένη τῶν ἀστέρων κίνησις. jussum ratum, ἐπιτάγμα εἴτε δόγμα κύριον. ratum est, κύριος ἔχει. ista rata mihi erunt, κυρήσω εἴτε ἐπικυρώσω ταῦτα. ratum imperium regi efficere, κυρῶν, ἐπικυρῶν τὴν ἀρχὴν τοῦ βασιλείως. ratum habere jadicium, κυρῶν ἡγεῖσθαι τὴν κρίσιν. ratas efficere preces, τελεῖν, πληροῦν τὰς εὐχάς. rēpāgila, orum, οὐ. (re-pango) ὁ ἐπιβλήτης, μάνδαλος, μοχλός (θύρας). 2) κώλυμα, ὄρος, κ.τ.τ.

*repandirostris, a, um, (repandus-rostrum) ἀνάσιμος τὸ ῥύγχος. Παικόβιος.

rē-rādo, ere, aliquid, ἀναπετάννυμι τι.

repandus, a, um, (re-pandus), ἀνάσιμος, σιμής. 2) ἀνάχυτος, κυρτός, καμπύλος.

rē-rango, ere, πάλιν πηγνυμι, πάλιν φυτεύω.

rē-rātilis, e, (reparo) δυνάμενος ἐπισκευασθῆναι, ἀκεστός. 2) ἐπαναλαμβάνων, παλίλλογος.

rē-rātio, ōnis, ō. (reparo) ἀναγέσις, ἐπαγέσις. Α. τοῦ μετ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

rē-rātior, ōnis, ā. ὁ ἀναγεῶν, ἀνορθῶν, ἐπανορθωτής.

rē-rāto, ere, alicui rei, πάλιν φεῖδωμαι εἴτε ἀπλῶς φεῖδωμαι τινος.

rē-rāto, avi, atum, are, aliquid, πάλιν ἢ αὐθις παρασκευάζω ἢ κατασκευάζω τι, ἐπανορθῶ, ἀνανεῶ, ἀποκαθιστάμι τι. loca, ἀνορθῶν, ἀνοικοδομῶν τὰς οἰκίας. damnum, ἀπανορθῶν, τὴν βλάβην. μεταφ. reparati, ἀναλαμβάνειν ἐαυτὸν, ἀναλαμβάνειν, ἀναβρῶννυσθαι. 2) ἀνταγοράζω, ἐμπορεύομαι τι. vina merce, ἀνταγοράζειν οἶνον ἐμπορευμάτων. (παρ' Ὁρατίου Ὁδ. 1, 37, 24 classe reparavit latentes oras, στόλῳ ἀνεζητήσεν ἀντὶ τῶν ἰδίων ἐτέρας λαθουσας χώρας).

rē-partūrens, entis, ἀναγεννῶν (ἐν μεταφ. σημ.).

rē-pasco, ere, aliquem, ἀντιτρέφω τινά. Α. τοῦ μεταφ. Λατ.

rē-pastinatio, ōnis, ō. σκάλισις, σκάλευσις, βολοστροφία.

rē-pastino, avi, atum, are, ἀνασκαλεύω, σκαλεύω, σκαλίζω, βολοστροφῶ. μεταφ. ἀναγεῶν, νίαν, τὴν ζωὴν.

rē-patrio, avi, are, (re-patria) ἐπανέρχομαι οἰκαδὲ, κατέρχομαι (εἰς τὴν πατρίδα). Α. τοῦ μεταφ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

rē-pausatio, ōnis, ō. (re-rauso) ἀνάπαυσις.

rē-pecto, xi, xum, ere, aliquid, αὐθις κτερίζω τι, διακτερίζω, κτερίζω τι. Α. ποιητ.

*repēdābilis, e, (repēdo) ἀναποδίζων, ἀναχωρῶν, ὁπαχωρῶν.

rē-pēdo, avi, atum, are, (re-pes) ἀναποδίζω. rē-polluam, pulsum, ere, aliquem ἢ aliquid, ἀποθῶ, ἀποκρούω τινά ἢ τι. aliquem foris, ἀπελαύνειν τινά ἀπὸ τῆς θύρας. repellere hostes a castris, ἀποθεῖναι ἀποκρούειν, ἀποκρούεσθαι, ἀποθεῖσθαι, ἀπελαύνειν τοὺς πολεμίους ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. Sabinos a moenibus urbis repulsi, τοὺς Σαβίνους ἀπὸ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως ἀπεκρούσατο. aura repulsa, τὸ κρουόμενον αἶστρον, τὰ σειόμενα κρόταλα. pedibus tellure repulsa in nubes abiit, κρούσας, ἐπικρούσας τοῖς ποσὶ τὴν γῆν εἰς τὰ νέφη ἀπῆλθεν. 2) μεταφ. ἀποθεῖναι, ἀπελαύνειν τινά ἢ τι. aliquem a conatu, ἀποτρέπω, κολύω τινά τοῦ ἐπιχειρήματος. a spe repulsus, ἀποτυχῶν τῆς ἐλπίδος. repellere amore, ἀποθεῖσθαι τὸν ἔρωτά τινος. dolorem a se repellere, ἀπελαύνειν τὴν λύπην. repellere periculum, ἀποτρέπιν, ἀποτρέβειν τὸν κίνδυνον. preces, ἀποτρέβειν, ἀποθεῖσθαι τὰς δεήσεις. diadema, ἀποθεῖσθαι, ἀποτρέβειν, οὐ δέχεσθαι τὸ διάδημα. repulsus, ἀποτυχῶν τῆς δεήσεως, τῆς ἀρχῆς, κ.τ.τ. Σημ. ἐστ' ὅτι ποιητικῶς repulsi ἀντὶ τοῦ repuli.

rē-pendo, ndi, usum, ere, aliquid, ἀντισταθμίζω, ἀντιστοχῶ τι. interfectori pro Gracchi capite aurum, τῷ φονεῖ ἀντιστοχῶν (ἀντρέβειν) χρυσὸν τὸν τοῦ Γράκχου κεφαλῆν, χρυσὸν ἰσάσταθμον τῇ τοῦ Γράκχου κεφαλῇ τῷ ἀποκτείναντι ἀποδιδόναι. aequa pensa herae rependo, ἅλως στα λαδὼν τὰ ἔρια τῇ δεσποίνῃ ἀντίσταθμα νόματα ἀποδίδωμι. — auro repensus miles, ὁ λυτρωθεὶς στρατιώτης. 2) alieni aliquid, ἀμείβεσθαι τινά τι, ἀνταποδιδόναι τινί τι. alicui grades, ἀνταποδοῦναι τινί χάριν, ἀποδοῦναι τινί ἴσην χάριν. damna fortuae ingenio, τὸ μορφή ἰσάβημα τῷ προτέρηματι τῆς φύχης διορθῶν. 3) σπαν. aliquid, σταθμᾶσθαι, ἐξετάζειν τι.

rē-peus, ntis, id, repo. +

rē-peus, ntis, (ἐκ τοῦ ῥέψω=vergo) αἰφνίδιος, ἐξαφνίδιος, ἐξαπναῖος, ἀπροσδόκητος. 2) παρὰ Τακίτῳ πρόσφατος, νέος, καινός, ἄρτι γενόμενος. — rē-peus, επίθ. σπαν. ἀντὶ τοῦ rē-peus.

*rē-pensatio, ōnis, ō. (repensio) ἀνταπόδοσις, ἔμμεψις.

*rē-pensatrix, tris, ō. ἡ ἀνταποδιδούσα, ἐμμεδόμενη (ἀνταποδοτέτρα).

rē-pensio, ōnis, ō. ταχὺ τῷ rē-pensatio.

rē-ponso, avi, atum, are, aliquid aliquid, ἀντιστοχῶν τινος, ἀνταποδίδωμι ἀντὶ

τινός τι, ἀμείβεσθαι τι τινα. bona malis, ἀμείβεσθαι χρηστά κακότη.
 repensor, oris, ὁ. ἀνταποδότης.
 repensus, a, um, ἴδ. rependo. *
 repente, ἐπὶρ. (repens) ἄφνω, ἄφηνος, ἑξα-
 φνης, ἑξαπίνης, ἀπροδοκῆτως.
 repentināliter, ἐπὶρ. ταῦτὸ τῷ ἀνωτέρω.
 repentinus, ἐπὶρ. σπάν. ἀντὶ τοῦ repente.
 repentinus, ἐπὶρ. ταῦτὸ τῷ repente.
 + repentinus, a, um, ταῦτὸ τῷ repens.
 repereussibilis, e, ἀντίτυπος.
 repereussio, oris, ὁ. (repereutio) ἀνά-
 κλασις, ἀντανάκλασις, ἀνάπλασις.
 repereussus, a, um, ἴδ. repereutio.
 repereussus, us, ὁ. (repereutio) ἀντιτυπία,
 ἀνάνκλασις, ἀντανάκλασις.
 re-percussio, ussi, ussum, ere, aliquid,
 ὁπωσῶ, εἰς τοῦπισω ὥσθ τι. repereussa
 lux, imago, ἡ ἀντίτυπος εἶτε ἀνακλωμένη
 (ἀντικλωμένη, ἀντανεκλωμένη) φωνή, εἰ-
 κών, κ.τ.τ. repereutere discum, ἀναπλά-
 λειν τὸν δίσκον. 2) μεταφ. ἀποκρυβεῖν,
 ἀποκτεῖσθαι τι. fascinationem, ἀποστρέψειν
 τὴν βασκανίαν.
 reperto, pēri, pertum, ire, (re-paria) ali-
 quid ἢ aliquid, ἀνεύρισκω, ἐξεύρισκω, εὐ-
 ρίσκω τινὰ ἢ τι. mortui sunt reperti, νε-
 κροὶ ἀνευρέθησαν, εὐρέθησαν. sibi salutem
 repererunt, ἐαυτοῖς σωτηρίαν εὗρον. nom-
 mon ex aliquo reperire, ὕπομ. λαμβάνειν,
 ὁμόματος τυγχάνειν ἀπὸ τινος. 2) ἀνεύρι-
 σκω, εὐρίσκω, μαυρίσκω, γυμνίσκω τι.
 amicum reperio falsum, ψευδῆ ὄντα ἀνευ-
 ρίσκω (εὐρίσκω) τὸν φίλον. falsus reperi-
 tur, ψευδὴς ὢν εὐρίσκεται εἶτε φαίνεται.
 3) ἀνεύρισκω, ἐξεύρισκω, ἐξεύρισκω, εὐ-
 ρίσκω, ἐπινοῶ τι. consilium, ἀνεύρισκεῖν,
 μηχανᾶσθαι βουλήν εἶτε ἐπινοήμα. re-
 perta verba, πειραστὰ ῥήματα. reperta pu-
 par conformatione, τῆς συνωμοσίας ἄρτι εὐ-
 ρεθείσης, δηλωθείσης. — reperta, orum, οὗ-
 τὰ ῥήματα, ἐπινοήματα.
 repertio, oris, ὁ. ἀνεύρισις, ἐφεύρεσις.
 repertor, oris, ὁ. (reperio) ὁ ἀνευρών, εὐ-
 ρετής, ἐφευρετής.
 repertorium, ii, οὗ. (reperio) ἀπογραφὴ, πί-
 ναξ, κατάλογος, (εὐρετήριο).
 repertrix, icis, ὁ. (reperio) ἡ ἀνευρούσα,
 εὐρετής.
 repertus, a, um, ἴδ. reperio.
 repertus, us, ὁ. (reperio) ἀνεύρεσις, εὐ-
 ρεσις.
 repētentia, ae, ὁ. (repeto) ἀνάμνησις.
 re-pētitiō, oris, ὁ. ἀπαίτησις. 2) ἐπαγ-
 ληφίς, ἀνακεφαλαίωσις, 3) ἐν τῇ ῥήτο-
 ρικῇ ἀναφορά, ἡ διὰ τοῦ αὐτοῦ ῥήματος
 ἄρχη κώλων.
 + re-petitor, oris, ὁ. (repeto) ὁ ἀπαίτων.

repūtatus, a, um, ἴδ. reputo.
 re-pūto, ivi καὶ ita, itum, ere, aliquem ἢ
 aliquid, πάλιν ἢ αὖθις ἐπιχειρῶ τινα. No-
 lam amicus, αὖθις ἔρημν ἐπὶ τὴν Νόλκον,
 αὖθις προσέβλεπεν εἶτε ἐπιχειρεῖν τῷ εὐ-
 λῇ, aliquem saepius euerit, πλυνόμενος
 τῷ ὄρατι ἐπιφέρεισθαι τινα εἶτε πλύνειν
 τινά. audia reperiit, πάλιν ταῖς σπου-
 δαῖς ἐπιχειρεῖν, πάλιν ἐπὶ τὴν σπουδὴν
 ὄρησιν. aliquem, αὖθις εἰς δίκην τινὰ ἀ-
 γεῖν. 2) aliquem iucam, αὖθις ἢ πάλιν
 τρέπομαι εἶτε ὄρημ ἐπὶ τόπον, ἐπανάμμι,
 ἐπανέρχομαι. ἀπαγωγῶ ἐπὶ τόπον, ὁμο-
 πωσι, εἰς αὐτὴν, ἐπὶ τὸ στρατόπεδον.
 Nearchum, πρὸς τὸν Νέαρχον. rurnam,
 αὖθις ὄρημ εἰς τὴν μάχην. — iuribus
 repetit, ἡ νόμος ἐπανέρχεται, παλινοκοτεῖ.
 3) aliquid, ἀναλαμβάνω, ἀνακομίζω, ἀνα-
 κομίζομαι τι. relictas sarcinas, τὰ κατα-
 λειφθέντα σκεύη. 4) ἐπαναλαμβάνω, ἀνα-
 νεῶ, αὖθις ποιεῶ τι. auspicia, αὖθις ἐπιτε-
 λῶν τὸν εὐνοισμὸν. spectacula, ἀναγεῖν
 τὰ θεήματα. 5) ἀναλαμβάνω, ἐπαναλαμ-
 βάνω, ἐπανέρχομαι, ἐπανάμμι τι, ἀναθην
 ἄρχομαι. a variis repleo, quod quareni-
 mus, εἰς ἀρχῆς ἐπαναλαμβάνω, ἐπανέρχο-
 μαι ἐπὶ τὸ ζητούμενον. alio reperiit orati-
 onem, ἄνωθεν ποιήσθαι, εἰς ἀρχῆς ἀναλαμ-
 βάνειν τὸν λόγον. repletur ab Erechtio
 Codrum, ἀναπύρειται εἰς Ἐρεχθίαν Κόδρον
 εἶτε τὸ τοῦ Κόδρου γένος. aliquid memo-
 riā εἶτε memoriam alieuius rei εἶτε ali-
 quid, ἀναλαμβάνειν τι εἰς τὴν μνήμην,
 ἀναλαμβάνειν τι πρὸς αὐτόν, ἀναπολεῖν
 τι, ἀναμνησθαισθαι τι. 6) ἀπαίτω τι.
 pecuniam ab aliquo, ἀργυρίον τινα εἶτε
 παρά τινος. fetiulus mihi exhauiat, qui res
 repererent, ἐρηγεδίζμαι εἶτε σπονδοφίλοι
 ἐπιπύοντο τὰ δίκαια παρὰ τῶν ἀδικησάν-
 των ἀπαιτήσαντες. orationem pecuniarum
 repetundarum εἶτε ἄπλοος repetundarum,
 ἡ ἀνομος ἀργυρολογία, κατ' ἐξουχίαν δι' ἡ
 κέκωσις ἐπαρχίας. damnum aliquam re-
 petundarum εἶτε de repetundis, καταδι-
 κάζειν τινὸς δίκην κακώσεως, καταγι-
 γνώσκειν τινὸς κακώσιν τῆς ἐπαρχίας.
 repetundae, arum, ὁ. ἴδ. repeto.
 rurexus, a, um, ἴδ. rurecto.
 re-pignōra εἶτε repignora, are, λόγὸς τὰ ἐ-
 νέχυρα.
 re-pigno, avi, atum, are, aliquid, αὖθις παικίλλω εἶτε
 χρίω τι.
 re-plaudo, ere, ἐπικροῶ. ἀπολλύεις.
 replō, evi, eum, ere, (ex τὸ τοῦ re καὶ τοῦ
 ἀρχίστου pleo) aliquid, πάλιν ἀναπύ-
 μωμι, πάλιν ἀναπληρῶ τι, ἀνὰ πύμωμι.

μι, ἀναπληρῶ τι. aliquid re, τί τινας, 2) ἀναπληρῶμι, ἀναπληρῶ, πικρῶμι, πληρῶ τι. aliquid aliquo re, τί τινας. campos strage hominum, τὰ πεδία νεκρῶν ἀναπληρῶμι. nemus gomitu, τὸ ἄλσος ἐδουρμῶ ἀναπληρῶμι. virginem, πληρῶν, κυλιστὴν παρθένον. — repletus aliquo re, ἀνὰ πλεον, πλήρης, μεστός, γέμων τινός. hominum, σπαν. ἀντὶ τοῦ hominibus, πλήρης, μεστός, γέμων ἀνθρώπων. Βαθμὶ συγκρίσεως τοῦ repletus, ἀχρηστος. repletio, ōis, 0. (repleo) ἀναπληρώσις. repletivus, a, um, παραπληρωματικός. repletus, a, um, ἰδ. repleo. repletus, a, um, (re-pleto) ἀνάκορτος, ἐπικαμπής. replecibilis, e, (repleo) μεταφορ. ἐπανα-λεγεῖσθαι ἄξιος. A. τοῦ μεταγ. λατ. replicatio, ōis, 0. (replico) ἀνάπτυξις, ἀνάπλωσις. replicatura, ae, 0. ἀναδιπλωσις. re-pleto, avi, atum, (σπαν. replicum) are, aliquid, ἀναπλῶ, ἀναπτύσσω, ἀναλίττω τι. librum, ἀναπτύσσειν, ἀναλίττειν βιβλίον. 2) ἀνακάμπω τι. cervicem, τὸν αὐχένα. radios, ἀνακλῶ, ἀνακακλῶ τὰς ἀκτῖνας. vestigium, ἀνακάμπειν τὸν πόδα, ἀναποδίζειν. 3) ἀναπολῶ τι. repletus, a, um, ἰδ. repleo. replum, i, cū. κρᾶσπεδον θύρας καὶ πετρο-βόλον μηχανῆς. re-plumbo, are, argentum, ἀποκρίνω τὸν ἄργυρον τοῦ ἐν αὐτῷ μολύβδου, ἀναλύω. *re-plumbis, e, ἀναπτέρουμενος, πάλιν πε-τρούμενος. *re-plūo, ere, πάλιν ὑεῖν. re-ro, psi, ritum, ere, ἔρπω, ἐρπύζω. μεταφ. ἔρπειν, βραδέως βαδίζειν, ἡρέμα ῥεῖν, κ. τ. τ. sermo serpens per humum, λόγος χαμηλῆς, ταπεινός. re-rollo, ire, aliquid, ἀνακαθαίρω, καθαί-ρω τι. re-rondēro, are, aliquid, ἀντισταθμίζω, ἀντιστοχῶ τι. A. τοῦ μεταγ. λατ. re-rūno, ōiui, ōllum, (ποιητ. repostum), ere, aliquid, πάλιν τίθημι τι. suo quemi-quo loco lapidem reperoneo, ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ ἑκαστον λίθον πάλιν τιθέναι. pecu- niam in thesauros, τὸ ἀργύριον εἰς τοὺς θησαυροὺς πάλιν κατατίθεναι. Iscur, κα- ταρτίζειν, ἀρθρομολοῖν τὸν μηρὸν. colum- nas, ἀγορῶν κίονας. aliquem in scripta, ἀποκαθιστάναι τινὰ εἰς τὴν βασιλείαν. sta- tius, ἀνορθοῦν, πάλιν ἀνιστάναι τὰ ἀγάλ- ματα. aliquem pro aliquo, ἀντικαθιστάναι τινὰ τινας, τινὰ ἀντὶ τινας. 2) ἀποδίδωμι, ἀποτίνω τι. 3) ἀμείβομαι, ἀποκρίνομαι, ἐπαντῶ. 4) εἰς τὸ πῶς τίθημι, ἀνακάμ-

πτω, ἀνακλῶ τι. 5) ἀποτίθημι, ἀποτίθε-μαι, κατατίθημι, κατατίθεμαι τι. arma, opus, δπλα, φορεῖον, κ. τ. τ. 6) ἀποτίθημι, ἀποτίθεμαι, κατατίθεμαι, ἀποταμιεύομαι, ἀποθησαυρίζω τι. fructum, cibum, καρ- πούς, σίτον, κ. τ. τ. vinum repostum, εἶνος, ἀποκείμενος. 7) ἐπαναλαμβάνω, δευτερώ τι. 8) τίθημι τι. ligna super foca, ἐπιτι-θέναι ξύλα τῇ ἐσχάρῃ. aliquem in clari- sismo hominum numero, aliquem in deos, θεῖναι εἴτε θέσαι τινὰ ἐν τοῖς ἑνδο-ξοτάτοις ἀνθρώποις, ἐν τοῖς θεοῖς. areo in aliquid, ἔχειν τὴν ἐλπίδα ἐν τινι. — Σπαν- νίως παρὰ ποιηταῖς repositus, a, um, πέρ-ρω κείμενος, μακρὰ ἀπέχων, ἀνακεχω-ρηκός.

*re-portāro, ere, aliquid, αὔθις ἢ πάλιν ὁρῶν εἴτε προσφέρω τι.

re-reportatio, ōis, 0. victoriae, τὸ ἀρῆσθαι νίκην.

re-porto, avi, atum, are, aliquem, ἢ ali- quid, ἐπανακομίζω, ἀνακομίζω, ἐπανάγω τινὰ ἢ τι. ποιητ. pedem ἢ se reportare, ἀναποδίζειν, ἐπανέρχασθαι. Echo verba re- portat, ἢ Ἠχώ ἀποδίδωμι, ἀνακλῶ τὰ ῥή- ματα. 2) ἐπαναφέρω ἀναγγέλλω, ἀπαγ- γέλλω τι. 3) ἀνακομίζομαι, κομίζομαι, αἰ- ρομαι, φέρομαι τι. laudem, ἔπαινον. vi- ctoriam, νίκην. gloriam ex proconsulatu reportavit, δῖξαν ἀπὸ τῆς ἀνθυπατείας ἡ- κομισατο.

re-posco, ere, aliquid aliquem, σπαν. ali- quid ab aliquo, ἀπαιτῶ τί τινα, τί παρὰ τινας. aliquem pecuniam, ἀπαιτεῖν τινα τὸ ἀργύριον (τὸ δανεισμῶ). pretium, ἀπαι- τεῖν τινα τὸν μισθόν. gratiam, χάριν. ra- tionem ab aliquo, ἀπαιτεῖν τινα εἴτε παρὰ τινας λόγον. aliquem ad roenam, ἐξαιτεῖν τινα εἰς τιμωρίαν.

re-posco, ōis, a, d. ἀπαιτῶν, ἀπαιτητικός. re-positio, ōis, 0. (repono) ἀπόθεσις. re-positum, i, cū. (repono) πίναξ εἴτε δι- σκος, ᾧ ἐπιτίθεσθαι τὰ τῶν ἐδωμάτων ἀγ- γεῖα, τὰ ποτήρια καὶ ἄλλα δειπνητικὰ σκεύη, μαγίς, τράπεζα. 2) ταμείον κει- μηλίων.

re-positus, a, um, ἰδ. repono. re-postor, ōis, a, (repono) ἐπισκευαστής.

re-postorium, cū. τὰ τῷ repositum.

re-positus, a, um, ἰδ. repono.

re-positio, ōis, 0. τὰ τῷ repositis.

re-positus, ōrum, cū. (re-posito) ἢ ἐπίθετα, 2)

σπαν. ἢ δευτέρως τοῦ συμποσίου.

re-positus, ποιητ. ἀντὶ τοῦ reperi, ἰδ. reperio.

re-positus, ποιητ. ἀντὶ τοῦ reperi, ἰδ. reperio.

*re-praesentāre, a, um, παραστατικός, πα-

ρουσιάζων, παρών.

re-praesentatio, ōis, 0. (repraesentatio) πα-

- ῥάστασις, ἀναπαράστασις, ὑποπόπασις. 2) ἀπαριθμησὶς ἀργυρίου.
- rēpraesentātor, ōris, ā.** (repraesento) ὁ ὑποτυπὼν, παριστάς, παραστήτης.
- rēpraesento, avi, atum, are, aliquid,** παρίστημι τι. so repraesentare, παραστήνεται, παρίσταναι. Niceratus repraesentavit Demarionem sacrificantem, ὁ Νικῆρατος ἐποίησεν (ὑπετύπωσεν) τὴν Δημάρατον θύσαν. 2) παραυτίκα ποίω τι. 3) ἀπαριθμῶ, ἀργύριον, ἀποτίνω διὰ κερμάτων εἴτε δι' ἐτοίμου ἀργυρίου.
- rēprēhendo** εἴτε **reprendo, ndi, nsum, ēre,** ἀλίσquem, ἐπιλαμβάνομαι, ἀντιλαμβάνομαι, λαμβάνομαι τινος, καταλαμβάνω, κατέχω τινα. aliquem palio, λαμβάνεσθαι τινος τοῦ ἡματίου, ἀντιλαμβάνεσθαι τοῦ ἡματίου τινός. corrumpo, συλλαμβάνειν δούλον. 2) ἀλίσquem ἢ aliquid, ἐπιλαμβάνομαι, καθάπτωμαι, ἄπτωμαι τινος, μέμφομαι, ψέγω τινά ἢ τι, μέμφομαι, ἐπιτιμῶ τινι. aliquem in eo, quod... μέμφομαι τινι τοῦτο, ὅτι... ψέγειν τινα διὰ τοῦτο, ὅτι—aliquis discipulum, μέμφομαι, ψέγειν τὴν ἀναχώρησιν τινα. aliquid in homine, ἐπιτιμῶν τι τῷ ὁμῳ. 3) ἂν τῇ ῥητορικῇ ἐπιλαμβάνεσθαι τινος, ἀναπνεύειν, ἐλγχεῖν τι.
- rēprehensibilis, e,** (reprehendo) ἐπιληπτός, μεμπτός, ψεκτός. Α. τοῦ μεταγ. λατ.
- rēprehensio, ōnis, ō.** (reprehendo) ἐποχή, ἀνοχή. 2) συνήθως μέμψις, ψόγος, ἐπιτίμησις. 3) ἂν τῇ ῥητορικῇ ἀναπνεύσις, ἐλεγχος, ἐνίσχυσις καὶ ἡ ἐπιδιόρθωσις.
- rēprēhensio, are,** (θαμνιστ. τοῦ reprehendo) ἐπιλαμβάνομαι, ἀντιλαμβάνομαι τινος.
- rēprēhensor, ōris, ā.** (reprehendo) ψεκτής, ἐπιτιμητής. 2) ὁ ἐπιδιερῶν τι.
- rēprēhensus, a, um, id.** reprehendo.
- reprendo, ēre,** ταῦτό τῷ reprehendo.
- represso, epīr.** συνεσταλμένος.
- rēpressor, ōris, ā.** (represso) ὁ καταπιέζων, καταστέλλων, συστῆλлов.
- rēpressus, a, um, id.** reprimo.
- rēprimō, essi, essum, ēre, (re premo)** ἀλίσquem ἢ aliquid, ἀναστέλλω, συστῆλλω, ἐπέχω, κατέχω τινά ἢ τι. animum, ἐπέχειν τὸν παταμέν. locum, ἀναστέλλειν ταπεινὸν τὴν λίμνην. alium, ἐπέχειν τὴν κελίαν, τὴν διὰ ῥοίαν. hostem, ἀναστέλλειν τὸν πολέμιον. iracundiam, κατέχειν τὴν ὀργήν, κρατεῖν τῆς ὀργῆς. so reprimere, κατέχειν αὐτόν, κρατεῖν αὐτοῦ. vix reprimo, quin jubeam, μόλις κατέχω ἑμαυτὸν τοῦ καλεῖν κ.τ.λ. reprimere aliquem aliquis, κατέχειν, ἀναστέλλειν, κωλύειν τινά τινος.
- rēprōbatio, ōnis, ō.** (reprobo) ἀποδοκιμασία.
- rēprōbātis, ōnis, ō.** (reprobo) ἀποδοκιμασία.
- rēprōbo, avi, atum, are, aliquid,** ἀποδοκιμαζῶ τι. Α. σπ.
- rēprōbus, a, um, dōdicius.** Α. τοῦ μετ. λατ.
- rēprōmissio, ōnis, ō.** (repromitto) διεγγύησις, ἐγγύησις.
- rēprōmittō, iai, iasum, ēre, aliquid,** ἀνθυπισχνοῦμαι τι. 2) ὑπισχνοῦμαι, ἀναδέχομαι τι.
- rēprōpūdo, are,** πάλιν ἐξίλεω.
- rēprōpūdus, a, um, (repro)** ἐρπύζων, ἐρπύσιμος.
- rēptatio, ōnis, ō.** (repto) ῥῥψις, ἐρπυσμός.
- rēptatus, ūs, ā.** ταῦτό τῷ reptatio.
- rēptilis, e,** (repto) ἐρπιδός, ἐρπυστικός.
- repto, avi, atum, are,** (θαμνιστ. τοῦ repro) ἐρπύζω, ἐρπυστάζω, ἐρπω. 2) ἀλίσquem, διερπύω, διερπύω τι.
- rē-rūbesco, ēre,** ἀνθῶ.
- rēruditiō, ōnis, ō.** ἀποβολή, ἀποδοκιμασία.
- rēruditiōs, ōris, ā.** ἀποβάλλον, ἀποδοκιμαζών, καταφρονητής.
- rēruditiō, avi, atum, are, (re-rudio)** ακοσμεῖν, ἀποπέμπω, ἀποπέμπω τὴν γυναῖκα. virum, ἀπολείπειν τὸν ἄνδρα. eripiam, ἀπαρτίσθαι, οὐ δεχέσθαι τὴν νοσην. 2) ἀποποιεῖσθαι, οὐ δεχομαι τι. haereditatem, τὴν κληρονομίαν. 3) ἀποβάλλω, ἀποτριβομαι τινα ἢ τι, καταφρονῶ τινος, ἀποδοκιμαζῶ τινα ἢ τι.
- rēruditiōs, a, um,** ἀποπέμψιος εἴτε διαλύσιος ἕστις.
- rērudium, ii, eū.** (repudio) ἀπάργνησις νόμους ἢ νομῶν, ἀποπομπὴ γυναίκας, ἀπολείψις ἀνδρός, διάλυσις ἐγγύης ἢ γάμου.
- repudium remittere alicui,** ἀποτατοῦ βιβλίον τινὶ πέμπειν.
- rē-rūscāso, ēre,** ἀνανηπιεύωμαι.
- rērugnant, epīr.** μετ' ἐναντιώσεως, ἀντιστατικός, ἀκούσιος.
- rē-rugnantia, are, ō.** (repugno) ἀντιμάχησις, ἀντίστασις, ἐναντιώσις, ἐναντιότης, ἀντιλογία.
- rē-rugnantia, ōnis, ō.** ταῦτό τῷ repugnantia.
- rē-rugnantioris, a, um,** ἀντιστατικότες, ἀμυντικός, ἀμυντικότες.
- rē-rugno, avi, atum, are,** ἀντιμάχομαι, ἀνθίσταμαι, ἀμύνω, ἀμύνομαι. 2) aliquid, ἐναντιοῦμαι τι. veritatem εἴτε contra veritatem, τῇ ἀληθείᾳ, πρὸς τὴν ἀλῆθειαν. Haec inter se repugnant, ταῦτα ἀλλήλοις ἐναντιοῦται.
- repugnantia, ium, eū.** τὰ ἐναντία, ἀντιλογία.
- rē-pullesco, ēre,** πάλιν ἀναδυστάζω.
- rē-pulillo, are,** ταῦτό τῷ repullesco.
- rē-pulsa, ae, ō.** (repollo) ἀνάνευσις, ἀποδοκιμασία, ἀποβολή, ἀπότρυξις. κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ ζήτησεως ἀπὸ ἡς ἡ ἀποδοκιμασία, ἐπὶ

τοχία, ἀποτεύξεις. repulsam consulationis fe-
to, ἀποτογγῆνω τῆς ὑπατείας.

repulsio, ōnis, 0. (repello) ἀνασκουή, ἀπέ-
λεγξις.

repulso, are, (θαμιστ. τοῦ repello) aliquid,
ἀπωθοῦμαι, ἀποτρέβωμαι, ἀποτρέβω τι. 2)
ἀνακλῶ, ἀντανεκλῶ τι. Λουκρήτιος.

repulsorū, a, um, (repello) ἀποκρουστικός.

repulsus, a, um, id. repello.

repulsus, ūs, ā. (repello) ἀντίκρουσις, ἀντι-
τοπιχ, ἀνέκλασις, ἀντανέκλασις. Α. ποιητ.

*repmicatio, ōnis, 0. (re-pumico) τὸ κισ-
σθρίζειν, (ἀπολείανσις, ἀποστρίβωσις).

re-pungo, ere, ἔμπαινιν κεντῶ.

repurgium, ii, o. (repurgo) ἀνακάθαρσις.

Α. τοῦ μεταχ. Λατ.

re-purgo, avi, atum, are, aliquid, ἀνακα-
θαίρω, καθαίρω τι. humum saxis, τὴν γῆν
τῶν πετρῶν. 2) ἀποκαθαίρω, ἀποκρίνω,
χωρίζω τι.

reputatio, ōnis, 0. (reputo) ἀναλογισμός,
λογισμός.

re-pulesco, ere, πάλιν σῆποιμαι.

re-pūto, avi, atum, are, aliquid, ἀναλογί-
ζομαι, λογιζομαι τι, λογιζομένους ποιοῦ-
μαι. 2) μεταρ. ἀναλογίζεσθαι, διαλογίζε-
σθαι, λογιζέσθαι τι, σκοπεῖσθαι περὶ τινος.

re-quiet, eis, 0. ἀνάπαυσις, ἀνάπαυλα, ἀνε-
σις. Σημ. συνήθως λέγουσι requiem ἀντὶ
τοῦ requiescam, requio ἀντὶ τοῦ requiesco.

re-quietesco, evi, eum, ere, ἀναπαύομαι, ἀ-
νάπαυσιν εἰς ἀνάπαυλιν λαμβάνω. lectio,
ἀναπαύεσθαι ἐν κλίνῃ. a muneribus, τῶν
ἔργων. coelum Atlantici requiescit, ὁ οὐρα-
νός τῳ Ἀτλαντὶ ἐπικείται, ἐπερείθεται. animus
ex miseriis requiescit, ἡ ψυχὴ ἐκ τῶν
ταλαιπωρῶν ἀναπαύεται. 2) ἀναπαύομαι
(ἐν τάφῳ). 3) aliquid, ἀναπαύω, καταπαύω
τι.—requietus, a, um, ἀναπαυόμενος, ἀ-
ναπαυσάμενος, ἀνάπαυσιν λαβὼν. 2) ἑω-
λος, παλαιός.

†re-quietio, ōnis, 0. (requiesco) ἀνάπαυσις,
ἀνεσις.

requiescentium, ii, o. (requiesco) ἀναπαυ-
τήριον, (τάφος). Εἰπιγρ.

requiescens, a, um, id. (requiesco).

requirito, are, (θαμιστ. τοῦ requiro) ali-
quid, ἀναπυθάνομαι τι.

requiro, sivi καὶ ii, sium, ere, (re-querere)
aliquem ἢ aliquid, ἀναζητῶ, ἐπιζητῶ,
ζητῶ, ἐρευνῶ, πυθάνομαι τι. ab εἴτε ex ali-
quo, παρὰ τινος. 3) ἀναζητῶ, ζητῶ, ἀνε-
ρευνῶ, ἐρευνῶ, ἐξετάζω τι. 4) ἐπιζητῶ,
πυθῶ τι, διέρω τι. virtus non requirit
voluntatem, ἡ ἀρετὴ οὐ δεῖται ἡθούλης.

in bella virtutes requiruntur, ἐν πολέμῳ

δεῖ ἀρετῆς. — requisita, orum, o. τὰ ἀ-
ναγκαῖα, ἡ ἀνάγκη, χρεῖα.

*requisitio, ōnis, 0. (requiro) ἀνερεύνησις,
ἐξετάσις, ἐρευνα.

requisitus, a, um, id. requiro.

res, rei, 0. πρᾶγμα, χρεῖμα, τὸ ἐν. rerum
natura, ἡ τῶν πάντων φύσις. sol res omnes
inspicit, ὁ ἥλιος πάντα τὰ ὄντα ἐφορᾷ, τὰ
πάντα ὁρᾷ. magna res, μέγα πρᾶγμα,
μέγα χρεῖμα, μέγα τι. nulla res, οὐδέν.

rerum pulcherrima Roma, ἡ πάντων καλ-
λίστη Ρώμη, τὸ κάλλιστον χρεῖμα ἡ Ρώμη.

maximos rerum, ὁ πάντων μέγιστος. di-
vinae humanarumque res, τὰ τε θεῖα καὶ τὰ
ἀνθρώπινα. ita res est, οὕτως ἐχει τὸ πρᾶγ-
μα. res de aliquo, τὰ περὶ τινα, τὰ τινος.

res gestae, τὰ πε-
πραγμένα, αὐ πράξεις. rerum scriptor,
πραγμάτων συγγραφεύς, πραγματικῆς ἱ-
στορίας συγγραφεύς. res malae, κακὸν πρᾶγ-
μα, κακὸν τι. res adversae, ἡ δυσπραγία.

res bonae, ἡ εὐπραγία. res Romanae, τὰ
τῆς Ρώμης, ἡ Ρώμη. res Asiae, τὰ τῆς
Ἀσίας, ἡ Ἀσία. res divinae, ἡ θεουργία.

res venerae, τὰ ἀφροδίσια, res bellicae,
τὰ τοῦ πολέμου, τὰ πολεμικά. res mili-
taries, τὰ στρατιωτικά. res nauticae, τὰ
ναυτικά, ἡ ναυτικὴ. res rusticae, ἡ γεωρ-
γία, γεωπονία. ea re, hac re, eam ob rem,
διὰ τοῦτο, τοῦτου ἕνεκα. 2) πρᾶγμα, προ-
κειμένον. ad rem redire, ἐπὶ τὸ προκει-
μένον ἐπανέρχεσθαι. a re, ἀπὸ σκοποῦ.

3) πρᾶγμα, χρεῖμα, ἔργον. rem cum ali-
quo transigere, χρηματίζεσθαι τινι. res
mihi est cum aliquo, ἐμιλεῖν τινι, πρᾶγ-
ματα ἔχειν πρὸς τινα.—ἐπὶ ἑωτός ἐμι-
λεῖν, συνουσιάζειν τινι. 4) πρᾶγμα, δικη.

5) τὰ ἴδια τινος πράγματα, ἡ ἀφέλεια,
τὸ συμφέρον. consulere rei suae, τῶν ἰδίων
προνοεῖν, τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. in rem
eae, ἀφέλῃ, λυσitelēs ἐστίν. ex re,
πρὸς τινος, ἐπ' ἀφέλῃ τινός. ab re, ἐπὶ
βλάβῃ τινός. alicui rei est, χρησιμὸς ἐστι.

6) πρᾶγματα, χρεῖματα, ὄντα, ὑπάρχοντα,
κεῖματα, εὐσία. rem facere, χρηματίζε-
σθαι. res familiaris, τὰ οἰκεῖα. 7) res,
πληθ. τὰ πράγματα, ἡ πολιτεία, διοίκη-
σις. custos rerum Caesar, ὁ τῶν πραγμά-
των φύλαξ εἰτε προστατὴς Καίσαρ. rerum
potiri, κυριεύειν τῶν πραγμάτων. — res
publica εἴτε respublica, τὰ τῆς πόλεως
πράγματα, τὰ τῆς πόλεως, τὰ πολιτικά,
ἡ διοίκησις. ad rempublicam accedere,
rempublicam attingere, ἐπιχειρεῖν τοῖς
πράγμασιν, ἀπτεσθαι τῶν πραγμάτων εἴτε
τῆς πολιτείας. rempublicam administrare,
πράττειν τὰ τῆς πόλεως εἴτε τὰ πολιτι-
κά, πολιτεύεσθαι. rempublicam bene go-

τορο, εὖ πράττειν τὰ τῆς πόλεως, καλῶς
χειρίζειν τὰ πράγματα. 8) res publica
εἴτε respublica, ἐνίοτε καὶ ἀπλῶς res, θ.
ἐν. ἡ πολιτεία, πόλις, τὸ κοινόν. res tota
publica εἴτε tota respublica, ὅλη ἡ πολι-
τεία, morem de republica, ἄξιον εἴτε ἀ-
γαθὸν αἰτίον τῇ πόλει γίνεσθαι, εὐε-
ργεῖν τὴν πόλιν. de republica disputatio,
ὁ περὶ πολιτείας διάλογος. genera rerum
publicarum, τὰ εἶδη τῶν πολιτειῶν, τὰ
πολιτεύματα. res Romana, ἡ Ῥωμαίων
πολιτεία, τὸ κοινὸν τῶν Ῥωμαίων. haec
res, ἡ πολιτεία αὕτη. 9) τὸ εὖ, οὐσία,
ἀλήθεια, ἔργον, re sperare, ἔργῳ περὶ
λαμβάνω. rem sperare, non verba, τὸ
ἔργον, οὐ τὸν λόγον σκοπεῖν. res ipsa, τὸ
εὖ, ἡ ἀλήθεια. nominibus differentes, re
congruentes, τοῖς μὴν ὀνόμασι διαφέρον-
τες, τῷ δὲ ἔργῳ συμφωνοῦντες. re vera
εἴτε revera, τῷ ὄντι, ὄντως, ἔργῳ, ἀλη-
θῶς, ὡς ἀληθῶς. — Σημ. ἡ γεν. καὶ δοτ.
τοὶ εὐρηται καὶ μετὰ μακρας τῆς παρα-
ληγομένης παρὰ Λουκιανόν, ἀπαξ δὲ καὶ
μονοσύλλατος ἡ γεν. καὶ ἐν τέλει σέλγου.
resacro, are, παῖς τῷ reservo.
re-sacrare, ire, πάλιν ἐξαγριεῖν καὶ εἴτε
ἐκραινεῖν.
resalvatio, ōnis, ū. (resalvo) τὸ ἀντα-
σπάζεσθαι.
re-salvare, avi, atum, are, ἀντασπάζομαι,
ἀντιπροσπαρῶμαι, ἀντιδεδεῖσθαι.
re-salvatus, a, um, ἐκ νέου σωθεῖς.
re-sanesco, anī, ere, πάλιν ὑγιᾶς γίγνε-
μαι, ἀναλαμβάνω, ἀναρρᾶζομαι.
re-sano, avi, atum, are, aliquid, ἀνιῶμαι,
ἀνθεραπύω τινα. Α. τοῦ μεταγ. Lat.
re-sarcio, (sarsi), sarium, ire, aliquid, ἐπι-
συνεῖναι, ἀνορθῶ τι. Κυρίως τὸ καὶ μετα-
φορικῶς.
re-sarrio, ire, αὐθις ἀνασκαλεῖν.
re-scindere, scidi, scissum, ere, aliquid, ἀ-
νασχίζω, ἀναρρᾶζωμι, διασχίζω, διαρρᾶ-
ζωμι τι. ponam, λύειν, διασπᾶν γέφυ-
ray. restem, διασχίζειν ἐσθῆτα. nullum,
ἀναρρᾶζνόναι, διαρρᾶζνόναι, διασπᾶν χά-
ρακα. vulnere, ἀναξίνειν τραύματα. visum,
ἀνοίγειν ὁδόν. 2) μεταφορ. καταλύω, ἀ-
κυρῶ, ἀναίρω τι.
re-scio, ἄρ. ἀντὶ τοῦ resciscere.
re-sciscere, ūi καὶ ūi, itum, ere, aliquid,
πυνθάνομαι, μαρθάνω, γιγνώσκω τι.
rescissio, ōnis, ū. (rescindere) κατάλυσις,
ἀκύρωσις, ἀναίρεσις.
rescissorius, a, um, (rescindere) ἀναίρετικός.
rescissus, a, um, id. rescindere.
re-scribo, psi, ptum, ere, aliquid, ἀντι-
γράφω τι. alieni ad aliquid, ἀντιγράφειν,
ἀνταποστέλλειν, δι' ἐπιστολὴν ἀποκρίνα-

σθαι τι πρὸς τι. — rescriptum, ō. ἀπό-
κρισις. κατ' ἄσχην βασιλικὴ (αὐτοκρατο-
ρικὴ) ἀπόκρισις εἴτε διάγνωσις. 2) ἀντι-
γράφω, ἀντιγράφην γράφω, orationi, πρὸς
τὸν λόγον. 3) διάγράφω, ἀποδίδωμι, re-
cuniam, ἀργυρίον, ὀφειλνμα. 4) μεταγρά-
φω τι. communicatio, μεταγράφειν, ἐπετε-
ράζεσθαι ἀπονημονεύματα. pedibus ad
equum, μεταγράφειν, μεταφέρειν, ἀπο-
γράφειν παῖδος εἰς τοὺς ἵππους. 5) legio-
nem, αὐθις ἀπογράφειν, πάλιν καταλέγειν
λεγεώνα.
rescribo, ōnis, ū. (rescribo) βασιλικὴ (αὐ-
τοκρατορικὴ) ἀπόκρισις εἴτε διάγνωσις,
rescriptus, a, um, id. rescribo.
rescula ταῦτ' τῷ rescula.
re-sculpro, psi, ere, μεταφορ. ἀνα-
νέω τι.
re-sculptilis, e, ἐκκοπῆς ἄξιος.
re-sculpo, ōnis, ū. (resco) μεταφορ. ἐκ-
κοπῆ, ἐκτομή.
re-sco, eui, eium (scipm. scipm), esse,
aliquid, ἀνατέμνω, ἐπιτέμνω τι. 2) ἐπι-
τέμνω, ἀποτέμνω τι. 3) μεταφ. ἐπιτε-
μνέιν, κολεῖν, συστῆλναι, ἀναρρᾶν τι.
— παροιμ. aliquid ad vinum rescata,
λίαν ἀκριβολογεῖσθαι περὶ τινος.
rescero, are, (re-sacro) αὐθις ἀντιδελῶ εἴτε
ἐκαστά. 2) παλινθῶ τὴν ἀράν.
rescivio, ōnis, ū. (resco) ἀποτομή, κλέ-
δευσις, κλέψαι.
rescivus, a, um, id. rescero.
rescivus, a, um, id. rescivus.
reseda, ae, ū. εἶδος βοτάνης, ἡ τοῦ Λιν-
νέου Reseda alba.
re-sedo, are, aliquid, πάτω, καταπαύω τι.
resegmen, ūis, ū. (resco) ἀπότμημα.
re-seminare, are, πάλιν σπείρω εἴτε γένωαι,
re-sequo, euius καὶ quāvis sequi, i, ali-
quem aliquid re, ἀποκρίνομαι τινα τι, ἀπο-
λαβὼν τὸν λόγον τινὸς λόγῳ τι. 2) ἀντι-
εθέγγωμαι, ἀνταγῶ. Α. ποιητικῇ.
re-servatio, ōnis, ū. (resco) ἀνοείσις.
re-servatus, us, ā. (resco) ἀνοείεις, τὸ ἀνελ-
γεῖν.
re-servo, avi, atum, are, aliquid, ἀναζωγῶ,
ἀνοίγω, ἀναπνέανωμι τι. 2) μεταφ. με,
ἀναζωγῶν τὸ στόμα. 3) ἄρχω τινός, ἀρ-
χῶν εἴτε καταρχῶν τινος ποιεῖσθαι. 4) ἀ-
νοίγω, ἀναπνέανωμι, ὅπλῳ, ἐκπύρω, φε-
νερὸν ποῶ τι.
re-servo, eui, ere, aliquid, αὐθις σπείρω
εἴτε φυτεύω τι.
re-servo, avi, atum, are, aliquid, ἀποτι-
θεῖναι, ταμιεύσθαι τι. aliquid in aliud tem-
pus, ἀποθεῖσθαι τι εἰς αὐθις, ταμιεύεσθαι
τι εἰς ἄλλον χρόνον. ad republicam, δια-
σκεῖν, διαφυλάττειν τὰς ἐν τῇ πολιτείᾳ

aliquos in pugnam, διασώζειν τινὰς εἰς μάχην. 2) διασώζω, σώζω τινὰ ἢ τι.
 reses, idis, (resideo) καθήμενος, plebem in orbe residem, τὸν καθήμενον, καταμεινῶντα εἴτε διαμένοντα ἐν τῇ πόλει δημόν.
 residem aquam, τὸ λιμνάζον ὕδωρ. 2) καθήμενος, σχολαίος, ἀπράγμων. Σημ. ἡ ἐνικὴ ἐνεμαστική ἀχρηστος.
 resor, ecis, (resorco) ἐπιτομος ἀμπελος.
 re-sibilo, are, ἀντισυρίττω.
 resideo, sedi, ere, (re-sedeo) καθήμενος διατελῶ, κάθημαι. in equo, καθῆσθαι ἐπὶ τοῦ ἵππου. patriis in terris resedit, ἐν τῇ πατρὶά γῇ κατέμεινεν. aliquid in republica residet, ὑπολείπεται, μένει, καταμένει τι ἐν τῇ πολιτείᾳ. in corpore nullus residet sensus, ἐν τῷ σώματι (ἐν τῷ νεκρῷ σώματι) οὐδεμία αἰσθησις ὑπολείπεται, καταλείπεται, μένει. 2) κάθημαι, σχολάζω.—residere ferias, ἐορτάζειν ἐορτήν, σχολάζειν ἐν ἐορτῇ.
 re-sido, sedi, ere, (re-sido) καθίζομαι, καθίζομαι. Siculis arvis, κατοικίζεσθαι εἰς τὴν Σικελίαν, καταμένειν ἐν τῇ Σικελίᾳ. residunt cruribus pelles, τοῖς σκέλεσι δέρματα ἐφίξονται, ἐπιφύεται. Nilus residit, ὁ Νεῖλος ὑφίξεται, ὑποχωρεῖ. flamma, ἡ πλὴς μαραινεται. ventus, ὁ ἄνεμος λωφᾷ. corda ex ira residunt, αἱ ψυχαὶ τῆς ὀργῆς παύονται, λωφῶσι, λήγουσι.
 residuus, a, um, (resideo) ὑπόλοιπος, ἐπίλοιπος, λοιπός. 2) residuae pecuniae εἴτε residua, orum, οὗ. τὸ ἀπόλειμμα εἴτε ἔλειμμα τοῦ ἀργυρίου, ὁ λοιπός.
 *resignaculum, i, οὗ. (resigno) ἀποσφραγισμα.
 *resignatrix, icis, 0. (resigno) ἡ ἀνασφραγίζουσα.
 re-signo, avi, atum, are, aliquid, ἀνασφραγίζω τι. litteras, ἀνασφραγίζω, λύειν τὴν ἐπιστολήν. ποιητ. lumina, ἀνοίγειν τοὺς ὀφθαλμούς. 2) ἀνοίγω, ἀνακαλύπτω, δηλῶ, τι. 3) ἀναίρω, ἀθετῶ, καταλύω τι. 4) διαγράφω, ἀποδίδωμι, ἀπεινῶ τι.
 resilio, ii, ire, (re-salio) ἀναπηδῶ, πάλιν πηδῶ, εἰς τοῦπίσω πηδῶ. rana in lacum resilit, ὁ βάτραχος ἀναπηδᾷ πάλιν εἰς τὴν λίμνην. 2) δρόμῳ ἀναχωρῶ εἴτε εἰς τοῦπίσω χωρῶ. 3) ἀναπηδῶ, ἀναθρόσκω. radians resiliit, ἡ ἀντὶς ἀνακλᾶται, ἀντανάκλᾳται. 4) ab aliqua re, ἀποπηδῶ, ἀφίστημι, ἀπέχομαι τινος. 5) συστέλλομαι, συνάγωμαι, μειοῦμαι.
 resimulatus, a, um, (re-simulco) ἀναδιπλασιασθείς.
 resimus, a, um, ἀνάσιμος.
 resina, ae, 0. ῥητινῆ.
 resinatus, a, um, ῥητινώδης.

resinatus, e, ῥητινώδης.
 resinatus, a, um, (resina) ῥητινούμενος, ῥητινώδης. vinum resinatum, ὁ ῥητινιζόμενος. ποιητ. resinata juventus, ἡ πρὸς αὐτὴν νεολαία (ἢ ἀπαλλαγὴ τῶν τριχῶν).
 resinatus, a, um, (resina) ῥητινώδης, ῥητινίζων.
 resinula, ae, 0. (ὑποκορ. τοῦ resina) ψεῖς ῥητινῆς.
 resipio, ere, (re-sapio) aliquid, χωρὲν τινος παρέχω εἴτε ὑπολείπω. μεταφ. Epicurus patriam non resipiens, ὁ Ἐπίκουρος οὐκ ἔζων τῆς πατρίδος. 2) σπαν. ἡδὺν εἴτε εὐχόμενον εἶναι.
 resipiscuntia, ae, 0. (resipisco) τὸ ἀναφρονεῖν, μετάνοια.
 resipisco, i, vi, and i, (σπαν. ii), ere, (re-sapio) ἀναφρονῶ, ἐν ἑαυτῷ γίγνομαι, ἑμαυτὸν ἀναλαμβάνω. 2) σωφρονίζομαι, σωφρονίζομαι.
 resistentia, ae, 0. (resisto) ἀντίστασις.
 re-sisto, istiti, ere, ἀφίσταμαι, ὑφίσταμαι, ἵσταμαι, ἐπέχω, μένω. appollatus resistit, προσαγορευθεὶς ἐπίστη, ἔστη. Brundisii resistit, ἐν Βρένδειῳ ἐπίστη, ὑπέστη, ἔμεινε. resisto eum aliquo, ἐπιστάς εἴτε στάς διαλέγομαι τινι. exercitus non ante resistit, quin eis, τὸ στράτευμα οὐκ ἐπίστη (ὑπέστη, ἔστη, ἐπέσχε), πρὶν κ.τ.λ. oratio resistit, ὁ λόγος ἐπέχει. 2) alieui, ἀνθίσταμαι, ὑφίσταμαι, ἀνέγχε τινί, ἀνακένω, ὑπομένω τινὰ. hostibus, ὑφίστασθαι, ἀντέχειν τοῖς πολεμίοις, ὑπομένειν τοὺς πολεμίους. ab nostris resistitur, οἱ ἡμέτεροι ὑφίστανται, ὑπομένουσιν. vix dolori resistit, μάλιστα ἀνέχεται τὸν πόνον, ἀντέχει τῷ πόνῳ. a Colla resistitur, ὁ Κόλτας ὑφίσταται, ἐναντιοῦται. mors non resistens ad calamitates perferendas, ψυχὴ τὰς συμφορὰς οὐχ ὑπομένουσα, οὐκ ἀνεχομένη, οὐ καρτερούσα. 3) σπαν. πάλιν ἀνίστασθαι εἴτε ἀνορθοῦσθαι.
 re-solūdus, a, um, ἀναστερεωθείς.
 resolubilis, e, (resolvo) ἀναλύεσθαι δυνατόμενος.
 resolūte, ἐπὶ. ἀνεκμένως.
 resolūtio, 0nis, 0. (resolvo) λύσις, ἀνεσις, ῥάλαισις. 2) παράλυσις, oculorum, nervorum, τῶν ὀφθαλμῶν, τῶν νεύρων. 3) ἀνάλυσις, λύσις, ἐξήγησις. 4) κατάλυσις, ἀναίρεσις.
 resolūto, a, um, ἔδ. resolvio.
 re-solvo, solvi, solutum, ere, aliquid, ἀπολύω, ἀναλύω, λύω τι, ἐμῶς, ἀπολύειν, λύειν, ἀπολυεῖν τινος ἵππου. aliquem vincitum, aliquem v. colapis, λύειν τινὰ δεδεμένον, ἐκ τῶν δεσμῶν. claustra, λύειν, χαλᾷν, ἀνοίγειν τὰ κλειθρῶτα, ἀναίρειν.

γυν, ἀνοίγειν τὸ στόμα. νίνω, διαλύειν, τήκειν τὴν χύμα. muros, καθαιρεῖν τὰ τεῖχη. gleba se resolvit, ἡ βῆλος λύεται, ἀραιεῖται. puella resoluta capillos, καὶ ἡ λυμένη τὴν κόμην. resolvio aliquem, ἀπολύω τινά (τῆς δουλείας, τοῦ θανάτου κ.τ.τ.). 2) ἀναλύω, λύω, ἐξηγουμαι τι. 3) παραλύω, χαλῶ τι. resolvitus, παραλύτης, κατὰ τὸν νόμον, χαλαρός. 4) λύω, καταλύω, ἀναίρω τι. 5) λύω, ἀπολύω, ἀποτίνω, ἀποδίδωμι τι.

resonābilis, ο, (resono) ἀντιπεπλεγμένος, ἀντιπεπλεγμένος, ἀντιπλην. Α. ποιητικῇ.

resonantia, α, θ. (resono) ἀντιπλην, ἀντιπλην.

resōno, ανι, are, ἀντιπλην, ἀντιπλην, ἀντιπλην. imago resonans, ἡ ἡχὴ ἀντιπλην. domus strepitus, ἡ οἰκία τῷ ψῆφῳ ἀντιπλην. theatrum resonans, θέατρον ἀντιπλην. locus vocis resonans, ὁ τόπος ἀντιπλην. τῇ φωνῇ, πρὸς τὴν φωνήν. resonant mihi Cynthia silvas, τὰ ὄρη ἀντιπλην μοι τὸ Κυνθία. resono lincos cantu, ᾄδων ἀντιπλην μου τὸ ἄλσος. 2) ἡχῶ, ἀντιπλην, ἀντιπλην.

resōno, α, αν, ἀντιπλην, ἀντιπλην, ἀντιπλην. ἀντιπλην, ἀντιπλην. Α. ποιητ.

respirāre, ire, ταῦτ' τῷ σπύρῳ.

respirāre, are, aliquid, πάλιν ἀναπνεύω, ἀναπνεύω τι. resorbens unda, παλιρροῦς ὕδατος. 2) solum etiam lacrimas, κατέχευε τὰ δάκρυα.

respectu, οἰς, θ. ἐπισκοπῇ, ἀναθεώρησις.

respecto, ανι, alium, are, (θαμνοῦ. τοῦ respectu) εἰς τοῦτο ὁρῶ, τὸ πρόσωπον μεταστρέφω, ἀποβλέπω. quid respectus? nihil periculi est, τί μεταστρέφεις; (τί προσβλέπεις;) οὐκ ἔστι κίνδυνος. 2) ad aliquid, ἀφ' οὗ, ἀποβλέπω πρὸς τι. aliquem, εἰς τινα. μεταφ. rios respectant numina, τὸ θεῖον ἀποβλέπει πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς, λέγονται τοῖς τῶν εὐσεβῶν. 3) προσδεκῶ. aliquid, προσδεκῶν τι.

respectus, α, um, ἴδ. respicio.

respectus, us, ā, (respicio) τὸ εἰς τοῦτο ὁρᾶν, ἡ τοῦ προσώπου μεταστρέφῃ. sive respectui fugere, ἀμεταστρεπταί φεύγειν. 2) ἀποβλέπω, ἀποβλέπω, ὄψις. 3) κατασπῆν, ἔλπις. 4) τὸ ἀποβλέπειν, ὁ ὁπλόλογος, λόγος. respectus nostri, τὸ εἰς ἡμᾶς ἀποβλέπειν, ὁ ὁπλόλογος ἡμῶν αὐτῶν. respectum amicitiae habere, ἀποβλέπειν πρὸς τὴν φιλίαν, ὁπολογίζεσθαι τὴν φιλίαν. respectu alioquum rei, ἀποβλέπων πρὸς τι, ὁπολογίζομεν τι, λέγον ποιούμενός τινος. sive respectu maiestatis in legumum impium faciunt, εὐδὲνα λέγον τοῦ ἀξιώματος ποιούμενοι τὸ προσδεκῶν ἐπὶ τῷ νόμῳ.

respergo, ἴσιν, θ. ταῦτ' τῷ respercio.

respergo, rei, resumi, ere, (re-spergo) aliquid aliqua re, βάλλω τι εἰς. resumi vinum, βάλλω τὴν πυρὰν οἶνον, οἶνον εἰς τὴν πυρὰν. se sanguine, μιαινοῦμαι αἵματι. probra aliquem respergere, κηλιδά εἰς ἀλογίαν τινὶ περιάπτειν. libidinum infamis respergit animum, ἡ τῶν ἡδονῶν ἀτιμία κηλιδεῖ, μελύνει τὴν ψυχὴν.

respercio, οἰς, θ. (respergo) βαντισμός.

respercio, οἰς, θ. (respergo) βαντισμός.

respercio, α, um, ἴδ. respergo.

respercio, us, ā, (ἐρηται μόνον κατ' ἀφαιρετικὴν τοῦ ἐνικεῦ). ταῦτ' τῷ respercio. respercio, exi, eum, ὄρη, (re-spercio) εἰς τοῦτο ὁρῶ, εἰς τὸ ὅτιον περιβλέπω, τὸ πρόσωπον μεταστρέφω, μεταστρέφωμαι, ἀποστρέφωμαι, ἀδ εἰς in aliquem, ad εἰς in aliquid, ἄνθρωπος καὶ μεταθετικῶς aliquem, aliquid, πρὸς τινα, εἰς τινα, πρὸς τι, εἰς τι. 2) ἀφ' οὗ, ἀποβλέπω, ὄρω, βλέπω πρὸς τινα, εἰς τινα, πρὸς τι, εἰς τι. 3) aliquem ἡ aliquid, σπανιότερον ad aliquid, ἀποβλέπω εἰς τινα, πρὸς τι, λέγον ποιούμεναι εἰς ἕνα τινός, ὁπολογίζομαι τινα ἢ τι, φρονεῖν, ἐπιμελούμαι τινος.

respiraculum, ι, οὔ. (respiro) ἀναπνοή.

respiraculum, ἴσιν, θ. πνεύμα. ὁδός.

respiraculum, οὔ. (respiro) ἀναπνευσίς.

respiraculum, α, um, ἴδ. respiro.

respiratio, οἰς, θ. (respiro) ἀναπνευσίς, ἀναπνοή.

respiratio, 2) ἀναπνευσίς, ἀναπνοή, ἀμέσως.

respiratio, τῶν ὁδῶν. 3) ἀναπνευσίς, ἀναπνοή, ἀναπνευσίς, παύλα.

respiratus, us, ā, ἀναπνευσίς, ἀναπνοή.

respiratus, α, um, ἴδ. respiro.

respiratum, ἴσιν, οὔ. ἀναπνοή. Α. ἴσιν.

respiro, ανι, alium, are, ἀντιπνεύω. vultu respirant, εἰς ἕνα μὲν ἀντιπνεύουσιν. 2) ἀποπνεύω, ἀπαυγίζω. maligntum odor, ἀποπνεύει βαρὺν ὀσμήν. 3) ἀναπνεύω, πνέω. 4) μεταφ. ἀναπνεύω, ἀναπνεύομαι, ἀναπνεύομαι, ἀνακουφίζομαι, ταῦτ' ἀναλαμπάζομαι. 5) παύομαι, λωφῶ.

resplendētia, α, θ. (resplendo) ἀντιλαμψίς, ἀπαύλας.

resplendētia, are, ἀντιλαμπῶ, ἀνταυγίζω, ἀπαυγίζω. Α. ποιητ.

resplendo, ανι, alium, are, ἀντιπνεύω. 2) ἀμελίζομαι. par pari respondere, τοῖς ἐμοῖς ἀμείβεσθαι, τὸ ἑμῶν ἀνταποδιδόναι. 3) ἀποκρίνομαι, ἀπαντῶ, (ἀμείβομαι). alicui ad aliquid, εἰς αἰνῶν aliquid, ἀποκρίνεσθαι τινὶ τι, εἰς τι πρὸς τι. ea (ad ea, iis), quae quaevis sunt, respondere, τὸ ἐρωτῶμενον, πρὸς τὸ ἐρωτῶμενον ἀποκρίνομαι. respondit se posse, ἀπα-

κρίνατο, ὅτι δύναται, respondere criminibus, ἀπεκρίνεσθαι, ἀπαντᾶν, ἀπολογεῖσθαι πρὸς κατηγορίαν, ἀνασκευάζειν κατηγορίαν. ποιητ. *saxa voci respondent*, αἱ πέτραι ἀντηγοῦσι τῇ φωνῇ, πρὸς τὴν φωνήν. —respondere jus eīte de jure, ἐξηγεῖσθαι τὰ δίκαια. —responsum, i, οὐ. ἀπόκρισις. responsum dare, reddere alicui, ἀποκρισιν δίδοναι τινί. Apollinis, ἀπόκρισις, χρησμός Ἀπόλλωνος. haruspiciis, ἐξηγήσεις ἱεροσκόπου. 4) πάρεμι, παραγίνομαι, ad tempus, εἰς καιρὸν, ἐν καιρῷ. 5) alicui rei, εἴτε ad aliquid, ἀρμόζειν, συντρέχειν, συνάδειν, ἀνάλογον εἴτε κατάλληλον εἶναι τινι εἴτε πρὸς τι. *metalla respondent fondenti*, τὰ μέταλλα ἱκανὰ (ἱκανὰς προσόδους) τῷ ῥύττοντι ἀποδίδωσι. *nominihus non respondere*, οὐκ ἀποτίνειν τὸ ἀρεῖλημα. *angulus ad normam respondens*, γωνία πρὸς γωνίαν οὖσα.

responsio, ōnis, θ. (respondeo) ἀπόκρισις, ἀπάντησις.

responsio, avi, are, (θαμιστ. τοῦ respondeo) ἀποκρίνομαι. jus eīte de jure, ἐξηγεῖσθαι τὰ δίκαια.

responsio, are, (θαμιστ. τοῦ respondeo) alicui, ἀποκρίνομαι, ἀπαντᾶν τι. μεταφορ. ἀντιφθέγγεσθαι, ἀντηγεῖν. 2) ἀπαντᾶν, ἀντιλέγειν, ἐναντιοῦμαι τινι. Α. ποιητικῇ.

responsor, ōnis, ἄ. (respondeo) ὁ ἀποκρινόμενος. 2) ἐξηγητὴς δικαίων, νομοδότης. responsum, īd. respondeo.

responsus, ūs, ἄ. (respondeo) ἀρμόνιος, ἀναλογικός. īd. respondeo σημ. 5.

respublica, īd. res.

re-spiō, īi, ēre, aliquid, ἀποπτύω, ἀναπτύω, ἐκπτύω τι. 2) ἀναβύλλω, ἐκβύλλω, ἀποβύλλω τι. 3) μεταφ. ἀποπτύειν, ἀποθεῖσθαι, ἀποτρίβεσθαι, οὐδέχεσθαι τι. Μετὰ γενικῆς ἅπαξ communium vocum responsus, οὐ γρόμενος ταῖς κοιναῖς τῶν λέξεων.

restagnātio, ōnis, θ. (restagno) ἀνάχυσις, λιμνασία, πλημμυρία. 2) ἐπιπολασμός (τῆς ἐν τῷ στομάχῳ τροφῆς).

re-stagno, are, λιμνάζω, ἀναχέομαι, ὑπερπολάζω, πλημμυρῶ. 2) locus restagnat, ὁ τόπος λιμνάζει.

restaurātio, ōnis, θ. (restauro) ἀναγνώσις, ἀποκατάστασις. Α. νομικῇ.

restaurātor, ōnis, ἄ. ἀνακαινιστής, ἀνορθωτής. Ἐπιγρ.

restauro, avi, atum, are, (ἐκ τοῦ re καὶ τοῦ ἀρχέστου stauro, τοῦ ἐκ τοῦ sto, stare). aliquid, ἀνακαινίζω, ἐπισκευάζω, ἀνορθῶ τι. 2) ἀναγεῖν, ἀναγεῖν, ἐπαναλαμβάνειν τι.

restārius, i, ἄ. (restis) σχεῖνοστρόφος, καλωστρόφος.

restibillo, ire, (re-stabilio) ἀποκαθίστημι. Διφ. γρ.

restibilis, e, (re-stabilio) ἀδιάλειπτος. fecunditas, ἡ ἀδιάλειπτος εὐτυχία. ager, ὁ συνεχῶς ἢ καθ' ἑκάστον ἔτος σπειρόμενος ἄγρος. restibile vinetum, ἀμπελὼν δι' ἐτους βωλοστρόφούμενος. 2) platanus restibilis, πλάτανος παλιμβλάστος.

resticula, ae, θ. (ὁποκορ. τοῦ restis) σειρή, μικρὰ σείρα, λεπτὸν σχοινίον.

resticulum, i, οὐ. ταῦτὸ τῷ ἀνωτέρω.

re-stillo, avi, are, alicui aliquid, πάλιν ἐνστάζω τινί τι.

*restinctio, ōnis, θ. (vestiguo) σέσις.

restinctus, a, um, īd. restinguo.

re-stingo, xī, netum, ēre, aliquid, ἀποσβέννυμι, κατασβέννυμι, σβέννυμι τι. ignem aqua, τὸ πῦρ ὕδατι. sitim, σβέννυμι, παίνειν, πληροῦν τὸ δίψος. morbum, θεραπεύω νόσον. 2) μεταφ. ἀποσβέννυναι, σβέννυναι, ἀναιρεῖν τι.

restio, ōnis, ἄ. (restis) σχεῖνοπώλης. καμικῶς σχεῖνις πηλτόμενος.

restipulatio, ōnis, θ. (restipulor) ἀντεπεριώτης.

re-stipulor, ari, ἀντεπερωτῶ, ἀνθυπισχνοῦμαι.

restis, is, θ. σείρα, σπείρα, σχοινίον. 2) caeris, alii, τὰ φύλλα τοῦ κρεμύδους, τοῦ σκορδίου, ἢ ὀρεοῦς ἐκ τῶν φύλλων τούτων. 3) restim ductans salto, ἔλκω τὸν σὺρτην, ὀρεοῦμαι τὸν ὄρμον, (εἶδος χοροῦ).

restito, are, (θαμιστ. τοῦ resto) ἐφίσταμαι, ὑφίσταμαι, ἵσταμαι, ἐπέχω.

restitrix, icis, θ. (resto) ἡ μένουσα εἴτε μένουσα. Πλαῦτος.

restitio, īi, itum, ēre, (re-statuo) aliquid, πάλιν ἀνίστημι, πάλιν ἀνορθῶ τι. statum, τὸ ἀγέλημα. exstinctum, ἀνίσταται, ἐγείρειν τὸν νεκρὸν. 2) ἀποκαθίστημι τινα ἢ τι. rem, ἀποκαθίσταται, ἀνορθῶν τὰ πράγματα. vires, ἀναλαμβάνειν τὴν δύναμιν. aliquid in integrum, in antiquum statum, ἀποκαθίσταται τι εἰς ἀκέραιον, εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς κατέστασιν. alicui res amissas, ἀποκαθίσταται τινί τὰ ἀπολωλῆτα. exsulem, ἀποκαθίσταται τὸν φυγάδα εἰς τὴν πατρίδα, ἐπαναγεῖν εἴτε κατέγειν τὸν ἐκπεσόντα. in pristinum dignitatem restitutus est, εἰς τὴν ἀρχαίαν τιμὴν ἀποκατίσθη.

restitutio, ōnis, θ. (restituo) ἀποκατάστασις, ἀνόρθωσις, ἐπανόρθωσις. 2) παρὰ νομικοῖς ἀποκατάστασις, ἀπόδοσις.

restitutor, ōnis, ἄ. (restituo) ἐπανορθωτής.

τε, ἀποκαλύπτειν, ἀνακαλύπτειν, δηλοῦν, φανερά ποιεῖν τὰ κεκρυμμένα.
 retempto, are, ταῦτ' τοῦ retento, 2.
 re-tenda, ndi, usum, καὶ ntum, ēre, ali-
 quid, ἀνίστημι, χαλῶ τι.
 *retensus, a, um, ἴδ. retendo.
 retentaculum, i, οὐ. ἄμικτα, κάθαρμα.
 *retentator, ōris, ā. (retento) διακράτορας,
 ὁ κατέχων, κωλύων.
 *retentatrix, icis, θ. (retentator) ἡ καθε-
 κτικῆς κατέχουσα.
 retentio, ōnis, θ. (retineo) ἐποχή, διακα-
 τοχή.
 retento, avi, atum, are, (θεμιστ. τοῦ reti-
 neo) aliquem ἢ aliquid, ἐπέχω, κατέχω,
 κωλύω τινὰ ἢ τι. 2) κατέχω, διακατέχω τι.
 retento, avi, atum, are, (re-tento) aliquid,
 ἀναπειρώμαι τινος, πάλιν ἢ αὐθις πειρώ-
 μαί τινος, πάλιν ἢ αὐθις ἐπιχειρῶ τινι.
 aliquid facere, ἀναπειράσθαι ποιεῖν τι. Α.
 ποιητικῇ.
 *retentor, ōris, ā. (retineo) ὁ ἐπέχων ἢ
 κατέχων.
 retentus, a, um, ἴδ. retendo καὶ retineo.
 *retentus, ūs, ā. (retineo) κατοχή, ἀντί-
 ληψις.
 re-tergeo, rsi, ēre, aliquid, πάλιν ἢ αὐθις
 ἀπομάτω ἢ καθαίρω τι. Α. τοῦ μεταγ.
 Λατ.
 re-tergo, xūi, (xi), xtum, ēre, aliquid, ἀ-
 νοφθαίω τι, ἀναλύω, λύω τὸ ὑφάρμακον. 2)
 ἀναλύω, διαλύω, καταλύω, λύω τι. 3) ἀ-
 ναλαμβάνω, παλινῶδω τι. 4) μεταπλάτ-
 τω, μεταμορφοῦ τι. 5) ἀναφέρω, ἀναεῶ,
 ἀνανεύομαι, δευτέρῳ, ἐπαναλαμβάνω τι.
 6) διεξίμι, διεγούμαι τι.
 retortus, a, um, ἴδ. retexo.
 retortus, i, ā. (rete) δικτυόλας μονομά-
 χος. Οἱ δὲ μονομάχοι οὗτοι τῷ ἀμυβλή-
 στρῳ ἐχρῶντο, περιβάλλειν πειρώμενοι
 τὸν ὁπεναντίον.
 reticentia, ae, θ. (reticeo) ἀποσίγησις, ἀ-
 ποσιώπησις, σιωπήσις, σιωπή. 2) ἐν τῇ
 ῥητορικῇ ἡ ἀποσιώπησις.
 reticeo, ūi, ēre, (re-iceo) ἀποσιωπῶ, κα-
 τασιωπῶ, σιγῶ. Alicui, σιωπῆν, σιγᾶν τι-
 νι εἴτε πρὸς τινα. 2) aliquid, ἀποσιωπῶ, κα-
 τασιωπῶ, σιωπῶ τι.
 reticulatus, a, um, (reticulum) δικτυωτός.
 reticulum, i, οὐ. (ὁποκορ. τοῦ rete) δικτυω-
 τὸν σακκίον, κώρυκος. 2) δικτυωτὴ κιγ-
 κλῆς. 3) κεκρύφαλος τῶν γυναικῶν.
 reticulus, i, ā. σπαν. ἀντὶ τοῦ reticulum.
 reflex, icis, δικτυοσπείρος, δικτυοπλόκος.
 retinaculum, i, οὐ. συνήθως: retinacula,
 orum, πληθ. (retineo) ἔγμα, ἄμικτα, δεσμός,
 δεσφά, πανί, πείσματα, προκλήσια τῆς

νεώς. equorum, σείρα, ζυτῆρ ἔκπων. 2)
 μεταφ. ὁ δεσμός, τὰ δεσμά.
 *retinax, acis, (retineo) καθεκτικὸς.
 *retinencia, ae, θ. (retineo) μεταφ. μνήμη,
 ἀνάμνησις.
 retineo, ūni, tentum, ēre, (re-teneo) ali-
 quem ἢ aliquid, κατέχω, ἐπέχω, ἴσχω,
 διακωλύω, κωλύω τινὰ ἢ τι. legatos, τοὺς
 πρέσβεις κατέχειν, ἐπέχειν, οὐκ ἐᾶν ἀπέλ-
 θεῖν, κωλύειν τοῦ ἀπελθεῖν. lacrimas, κα-
 τέχειν τὰ δάκρυα. gaudium, κατέχειν, κα-
 ταστῆλlein, συστῆλlein τὴν χαρὰν. mercedem,
 διακατέχειν, οὐκ ἀποδιδόναι τὸν μισ-
 θόν. 2) διαφυλάττω, διατηρῶ, διασώζω
 τινὰ ἢ τι. 3) retinens aliquid rei, διασώ-
 ζων εἴτε διασωζόμενος τι, ἀνεχόμενος εἴτε
 ἐχόμενος τινος.
 *re-tinuo, ūre, ἀντηχῶ.
 retulsum, i, οὐ. (ὁποκορ. τοῦ rete) δικτυόδιον.
 retis, is, θ. σπαν. ἀντὶ τοῦ rete.
 reto, are, καθαίρω ποταμὸν τῶν ἐν αὐτῇ
 ἐχόντων δένδρων.
 re-tollo, ūre, ἀναίρουμαι, πάλιν ἀφαιρούμαι.
 *re-torno, are, ἀντιτερονᾶν, ἀντηχεῖν.
 *retorsus, a, um, (re-tondeo) πάλιν ἀνακα-
 κρυμένος.
 *re-torpesco, ēre, (torreo) πάλιν ἀποναρ-
 κούμαι.
 re-torqueo, rsi, rtum, ēre, aliquid, ἀντι-
 στρέφω, μεταστρέφω, ἐπιστρέφω, εἰς τοῦ-
 πῶς στρέφω τι. oculos ad locum, μετα-
 στρέφειν, ἐπιστρέφειν τὰ ὄμματα εἰς τόπον.
 omnium oculos in se, πάντων τὰς ὄψεις
 πρὸς αὐτὸν ἔλκειν εἰς στρέφειν. crimem,
 βοστρυγίζειν τὴν κόμην. viam, ἐπιστρέ-
 φειν, ἐπανακάμπτειν. mentem, ἐπικάμ-
 πτεσθαι, ἐπικλᾶσθαι, μεταστρέφειν. 2) ali-
 quem, ἀποτρέπω, ἀποκρούω τινά.
 re-torresco, ere, πάλιν ἀποξηραίνομαι.
 retorrído, epí. (retorridus) ξηρῶς, αὐχ-
 μῶς.
 re-torridus, a, um, ἀπόξηρος, κατάξηρος,
 ξηρός. 2) ῥικνός, ῥικνώδης. 3) σκυβεπῶς.
 retortus, a, um, ἴδ. retorqueo.
 *retosus, a, um, (re-torreo) φρυκτός.
 retractatio, ōnis, θ. (re-tractio) ἀπάρνησις,
 ἄρνησις, ἀνάνευσις, ἔκνος. 2) ἐπιδιόρθωσις.
 retractator, ōris, ā. (retracto) ἀπαρνητής.
 Ἄμφ. γρ.
 retractatus, ūs, ā. ἀπάρνησις, ἄρνησις. 2)
 ἐπανάληψις. Τερτυλιανός.
 retractio, ōnis, θ. (retraho) graduum, πλά-
 τος εἴτε βάθους τῶν βάθρων. 2) συναγωγή,
 συστολή, μείωσις, ἐλάττωσις. 3) ἀπάρνη-
 σις, ἔκνος.
 re-tractio, avi, atum, are, aliquid, πάλιν ἢ
 αὐθις διαχειρίζω εἴτε μεταχειρίζομαι τι.
 πάλιν ἢ αὐθις ἐπιχειρῶ τινι, πάλιν

μεταχειρίζεσθαι, πάλιν λαμβάνειν τὸ ὅ-
πλα. νυθεῖν, πάλιν ἀπτεσθαι τοῦ τραύμα-
τος, ἀναβαίνειν τὸ τραῦμα. aliquid manu,
πάλιν ἄπτεσθαι τινος τῇ χειρί. carnina
prociatum, αὐθις διήρχεσθαι εἰς ἀναγινώ-
σκειν τὰς τῶν ποιητῶν ῥάδας. aliquid so-
cium, ἀναπολεῖν τι. librum, ἐπεξεργάζε-
σθαι, ἐπιδιορθοῦν τὸ βιβλίον. — retractatior,
ἐπιθετικῶς· μᾶλλον ἐπιδιορθωμένος. 2)
ἀνατίθηναι, ἀνατίθεμαι, ἀπαρνοῦμαι τι. 3)
ἀποδοκιμάζω, ἀποφαυρίζω τι. 4) ὀκνῶ,
μέλλω, ἀρνούμαι.

retractus, a, um, ἴδ. retraho.

*retractus, ἡ, ἄ. (retraho) ἀνθελκὴ, ἀντί-
σπασις, ἐπίσπασις.

re-trādo, didi, ditum, ēre, πάλιν παραδί-
δωμι. Α. νομικῶν.

re-trāho, xi, etum, ēre, aliquem ἢ aliquid,
ὅπισω σπῶ, εἰς τοῦπίσω ἔλκω, ἀνασπῶ,
ἀνθελκῶ, ἀπανάγω τινὰ ἢ τι, manum, ἐπα-
νάγειν τὴν χεῖρα. aliquem in urbem, ἐπα-
νάγειν, ἐπανακροῦν τινὰ εἰς τὴν πόλιν.
aliquem ab aliqua re, ἀποτρέπειν, κωλύειν
τινὰ τινος. aliquem ab interitu, ἀνασπῶν,
ῥεσθαι, σώζειν τινὰ ἐκ τοῦ ἐλεύθρου, ὡς re-
trahere, ὑποχωρεῖν, ἀναχωρεῖν, ἀπολεί-
πειν, ἀφιστάσθαι. — retractus, a, um, ἀνα-
χωρητικῶς, πόρρω κείμενος, μακρὰν ἀπί-
χων, μύχιος, ἐν μυχῷ κείμενος. 2) πάλιν
ἢ αὐθις, ἄγω εἰς τὸ πάλιν τινὰ. in, ad ali-
quid, εἰς τι, πρὸς τι.

re-transŭo, ire, πάλιν μεταβαίνειν.

re-transmitto, ēre, πάλιν διαβαίνειν.

retracto, τὰν τῷ retracto.

re-trāhō, ūi, ūtum, ēre, aliquid alicui, ἀν-
ταποδίδωμι, ἀποδίδωμι, ἀπεινῶν τι τινι.

retribūto, ōnis, ō. (retribuo) ἀνταπόδοσις,
tribūtor, ōnis, ἄ. (retribuo) ἡ ἀνταποδι-
δούς, ἀποδοτὴρ, ἀνταποδότης.

retribūtus, a, um, ἴδ. retribuo.

retrīmentum, i, ōd. (re-tero) τὰ βρώτια εἰς
βρώτια τῶν ἐλατῶν. 2) σκωρία μετέλλων.

3) ἐκκρίσις, ἀφίδρωμα.

*retrō, ōnis, (retrō) μᾶλλον ὀπίσω ὢν.

*re-trātrō, are, πάλιν ἢ αὐθις ἄλλω.

*retritus, a, um, (re-tero) ἀποταρριμμένος.

retrō, ἐπίρ. (ἐκ τοῦ re καὶ τῆς καταλήξεως
tor, ὡς ἐν τοῖς cūto, ultra, κ.τ.λ.) ἐπὶ κε-
νήσεως ὀπίσω, τοῦπίσω, εἰς τοῦπίσω, εἰς
τοῦπίσθεν. retro redire, ὀπίσω ἐπανέρχε-
σθαι. flectere ora, εἰς τοῦπίσω τὸ πρόσω-
πόν μεταστρέφειν. fuga retro, ἡ ὀπίσω φυ-
γή. 2) σπανίως ἐπὶ ἡμέρας ὀπίσθεν, ἐν
τῷ ὀπίσθεν. 3) ἐπὶ χρόνῳ· εἰς τὸ ἄνω-
τον ἀνώτερον χρόνῳ. retro usque ad Ro-
mulum, εἰς τὸ ἄνω μέχρι Ρωμύλου. quod-
cumque retro est, ὃ τι παρακλήσθαι, ὃ τι

σω, ἀνάπαλιν, ὑπαλιν. ἐν ἑπιγρ. εὐρη-
ται καὶ a retro, ἐξ ὀπίσθεν, ἐξ ὀπίσω.

retrō-āgo, ūgi, actum, ēre, (retrō-ago) ali-
quid, εἰς τοῦπίσω ἄγω, ἀντιστρέφω, μετα-
στρέφω τι.

retrō-cēdo, ūre, εἰς τοῦπίσω χωρῶ, ἀναπο-
δίξω.

retrōcessus, ūs, ἄ. (retrocedo) ἀναποδισμός.

retrō-ēo, ire, εἰς τοῦπίσω εἶμι, ἀναποδίξω.

*retrō-flecto, xi, xum, ēre, aliquid, ἀνακλῶ-
πτω τι.

retrōgradāto, ōnis, ō. (retrogradior) ἀνα-
ποδισμός.

retrō-grādior, i, εἰς τοῦπίσω χωρῶ, πάλιν-
δρῶ.

*retrōgradis, o, τὰν τῷ retrogradus.

retrō-grādō, are, πάλινδρῶμι.

retrōgrādus, a, um, πάλινδρῶμος.

*retrō-grossus, ūs, ἄ. πάλινδρῶμοις, πα-
λινδρῶμία.

*retrō-pondūus, a, um, εἰς τοῦπίσω κρεμά-
μενος.

retrorsum, ἐπίρ. (retrō-versum) εἰς τοῦπί-
σω, εἰς τοῦπίσθεν, ὀπίσω. 2) ἐπὶ χρόνῳ·
εἰς τὸ ἄνω. 3) ἀντιστρέφως, ἀνάπαλιν, ὑμ-
παλιν.

retrorsus, ἐπίρ. σπάν. ἀντὶ τοῦ retrorsum.

retrorsus, a, um, τὰν τῷ retrorsus, a,
um.

retrōdor, ius, (συγκρ. τοῦ retrorsus) ἐπὶ
χρόνῳ· ἀνώτερος.

*retrō-erŭo, ūre, aliquid, εἰς τοῦπίσω βλέ-
πω πρὸς τι.

*retrōerŭo, ἐπίρ. εἰς τοῦπίσω.

retrōversus, ἐπίρ. σπάν. ἀντὶ τοῦ retrorsum.

retrōversus, a, um, (retrō-versio) εἰς τοῦπί-
σω στραφεῖς, μεταστραφεῖς.

retrōversum, ἐπίρ. ἀρχαῖκ. ἀντὶ τοῦ retror-
sum.

re-rūdō, (si), sum, ēre, aliquem, ἀπώθω,
εἰς τοῦπίσω ὠθῶ τινα. — reirsum, a, um,
ἀποκροῦμενος.

re-rūdō, iudi, ūsum καὶ insum, ēre, ali-
quid, ἀποστομίζω, ἀποστομῶ, ἀμβλύνω,
ἐκκωφῶ τι. iolum, gladium, βόλος, κ.τ.λ.
ἀμβλύνω, ἀνακόπτω, συστήλλω, κολλῶ,
τι. — retusus, a, um, ἐπιμετικῶς· κωφός,
ἀμβλός. 2) μεταφ. κωφός, ἀμβλός, ἡλί-
θιος. 3) συνοσταλμένος.

retusum, a, um, ἴδ. retundo.

retrō, are (ἐκ τοῦ ἄρχαίου toro, ἐξ οὗ καὶ
τὸ obtoro) αὐτὸς αὐτοῦ, ἐκκωφῶ τὰ ὠτά
τινος. Α. σπ.

retusus, a, um, ἴδ. retundo.

Redigū, oram, ἄ. Γερμανικὸν τι ἔθνος.

*reunctor, ōnis, ἄ. (re-unco) ἀλείπτεις, ἡ-
τραχέιστον συνενθές.

reus, i, ἄ. (reus) ὁ ἀποκρίτης, ὁ δίκαιος ἢ γὰρ

φῶν φεύγων. *rea*, *ae*, *θ*. ἡ ὑπέδικος, ὑπαί-
τιος, φεύγουσα. *aliquem reum facere*, ἀγε-
ρε, εἰσάγειν εἴτε ὑπάγειν τινὰ εἰς δικα-
στήριον, δικάζειν τινά. *aliquem rei capiti-
alis reum facere*, ὑπάγειν τινά θανάτου.
reus parricidii, φεύγων γραφὴν φόνου, φεύ-
γων φόνου, ὑπέδικος φόνου. *de ambitu*,
φεύγων γραφὴν ἐριθείας. μεταφ. *reum esse*
desidiu, αἰτίαν ἀπραγίας ἔχειν, ἀργία ἐ-
νοχον εἶναι. *fortuna agitur rea*, τὴν τύχην
αἰτιῶνται, τῇ τύχῃ ἡ αἰτία ἐπιφέρεται. 2)
alicius rei, ὑπαίτιος, ὑπευθύνος τινος. 3)
ὑφειλέτης τινός, ὁ ὑφείλων τι. *voti*, ὁ εὐ-
χὴν ὑφείλων, εὐχὴν τοῖς θεοῖς ἀποδοῦναι
ὑφείλων.

re-valesco, *lūi*, *ēre*, ἀναρῶννυμι, ἀναρῶ-
ζομαι, ἀναλαμβάνω.

re-vanesco, *nūi*, *ēre*, πάλιν ἀφανίζομαι.
Ἄμφ. γρ.

re-vēho, *xi*, *atum*, *ēre*, *aliquem* ἢ *aliquid*,
ἐπανακομίζω, ἐπανέγω τινά ἢ τι. 2) *re-
vehor*, *atus sum*, *i*, ἀνακομίζομαι, ἐπανέρ-
χομαι.

revelāto, *ōnis*, *θ*. ἀποκαλύπτει, ἀνακάλυ-
πτει.

revelātor, *ōnis*, *ἀ*. (revelo) ὁ ἀποκαλύπτων.

revelātorius, *a*, *um*, ἀποκαλυπτικός, τῆς
ἀποκαλύψεως.

re-vello, *velli*, *vulsum*, *ēre*, *aliquid*, ἀπο-
σπῶ, ἀνασπῶ τι. *telum e corpore*, ἀνα-
σπῶν, ἐκσπῶν, ἐξέλλκειν τὸ βέλος ἐκ τοῦ
σώματος. *saxum e monte*, ἀποσπῶν, ἀπορ-
ρήγνυναι πέτραν ἐκ τοῦ ὄρους. *herbas ra-
dico*, ἐκσπῶν βοτάνην πρόρριζα. *vincula*,
διαρρήγνυναι τὰ δεσμὰ. *revelli natis*, ἀπο-
σπᾶσθαι ἀπὸ τῶν τέκνων.

re-vēlo, *avi*, *atum*, *are*, *aliquid*, ἀνακαλύ-
πτω, ἀποκαλύπτω τι. *revelare caput (sibi)*,
ἀποκαλύπτειν τὴν κεφαλὴν. 2) ἀνα-
καλύπτω, ἀποκαλύπτω, δηλῶ, φανερόν
ποιῶ τι.

**re-vendo*, *didi*, (*dītum*) *ēre*, *aliquid*, ἀνα-
πιπράσκω, ἀναπωλῶ τι.

**re-vēno*, *ivi* καὶ *īi*, *ire*, ἀναπωλούμαι.

re-vēno, *vēni*, *ventum*, *ire*, πάλιν ἢ ὀπί-
σω ἦκω, ἐπανάκω, ἐπανέρχομαι.

re-venīto, *are*, ἀναρῶπιζω.

**revento*, *aro*, (ἡμιστ. τοῦ *reventio*) ἐπα-
νήκω, ἐπανέρχομαι. Ἄμφ. γρ.

**reventus*, *ūs*, *ἀ*. (*reventio*) ἐπανέλευσις,
ἐπάνοδος.

revera, εἴτε *re vera*, ἴδ. *ros*.

re-verberāto, *ōnis*, *θ*. κλάσεις, σφραγι-
σμός.

re-verbero, *avi*, *atum*, *are*, *aliquid*, ἀντι-
τυπῶ, ἀντικρούω, ἀντικρίπτω τι.

reverecundior, ἐπὶ τοῦτο τῷ *reverenter*.

revereuter, ἐπὶ. (*reverens*) αἰδουμένως, εὐ-
λαβῶς.

reverētia, *ae*, *θ*. (*revereor*) αἰδώς, σέβας.
2) σπαν. ἡ εὐλάβεια, ὁ ἔκνος.

re-vērore, *itus sum*, *eri*, *aliquem* ἢ *ali-
quid*, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι, σέβομαι τινά
ἢ τι. 2) φοβέομαι, εὐλαβοῦμαι τινά. —*re-
verens nris*, αἰδῶντων, αἰσχυνηλῶς. 2) ὑ-
σεβής. 3) σεβάσιμος. —*reverendus*, *a*, *um*,
αἰδέσιμος, σεβάσιμος.

**re-vergo*, *ēre*, τρέπω.

**re-verro*, *ēre*, *aliquid*, διασκηδάννυμι τι.
reversio εἴτε *reversio*, *ōnis*, *θ*. (*reverso*)
ἀναστροφή, ἐπιστροφή, ἀνακλίσις, μάλι-
στα ἡ γενομένη πρὸς τοῦ διαγῶσαι τὸ ἐλόν-
τῆς ὁδοῦ, καθ' ὃ διαφέρει ἡ λέξις τοῦ *re-
ditus*, τῆς ἐπανόδου. Ἰδ. *Kikēp*. ἐπιστ.
πρὸς Ἀττικ. 16, 7, 3.—2) ἐν τῇ γραμμῇ
τικῇ ἡ ἀναστροφή.

**re-verso*, *aro*, (ἡμιστ. τοῦ *reverso*) ἀνα-
στρέφω.

re-versor, *atus sum*, *ari*, ἀναστρέφω.

reversus, *a*, *um*, ἴδ. *reverso*.

reverticūlum, *i*, *ὀ*. (*reverso*) ἐπιστροφή,
παλινδρομία.

re-vertio εἴτε *reverso*, *ri*, *sum*, *ēre*, ᾤ-
χρηστον πλὴν τοῦ παρακειμένου. Ἰδ. *re-
vertor*.

re-vertor εἴτε *revertor*, *reversus* (*reversus*)
sum καὶ συνήθως *reverti* (*reverti*), *i*, ἀ-
ναστρέφω, ἐπιστρέφω, ἐπιστρέφωμαι, ὑπο-
στρέφω, ἐκτρέφω, ἐπανέρχομαι. *Ephe-
so Laodiceam*, ἐξ Ἐφέσου ἐπὶ Ἀσολικεῖαν
ἐπανένειμι. *reverti ex itinere*, ἀνέστρεψα,
ἀνέκλυσα ἐκ τῆς πορείας. *Fluvius reverti-
tur*, ὁ ποταμὸς ἀναρῶει. *revertor in gra-
tiam cum aliquo*, διαλλάττομαι πρὸς τινά.
reversus in patriam, ἐπανελθὼν εἰς τὴν
πατρίδα. *de exilio*, κατελθὼν, κατεκλη-
θὼς ἐκ τῆς φυγῆς. 2) *ad aliquid*, (τῷ λό-
γῳ) ἐπανέρχομαι, ἐπάνειμι, ἐπαναχωρῶ
ἐπὶ τι.

re-vestio, *ivi*, *itum*, *ire*, αὐθὶς ἢ πάλιν ἐν-
δύω. Τερτολλιανός.

**re-vibrāto*, *ōnis*, *θ*. ἀνάκλασις, ἀντανά-
κλασις.

**revibratus*, *ūs*, *ἀ*. (*revibro*) ταῦτὲ τῷ *re-
vibratio*.

re-vibro, *avi*, *are*, *aliquid*, ἀνακλῶ, ἀντα-
νακλῶ τι. 2) ἀντανάκλῶ, ἀνταυγάζω. Ἀ.
τοῦ μεταγ. Ἀττ.

**revictio*, *ōnis*, *θ*. (*revincio*) ἀνασκητή, ἀ-
πέλεγξις.

revictus, *a*, *um*, ἴδ. *revincio*.

**re-vīdeo*, *ēre*, πάλιν ἐπισκέπτομαι.

**re-vigescio*, *gīi*, *ēre*, ἀναρῶννυμαι, ἀνα-
εἶω.

re-vilesco, *ēre*, ἐκφωλίζομαι.

revimentum, i, οὐ. (*revio=re-vico) παρα-
στρεφῆ (στρέφω, α) ἱματίου.

*revincibilis, e, (revincio) εὐλαγχτικός.

re-vinctio, vincti, vinculum, ἵρο, aliquem ἢ
aliquid, ἀναδένω, καταδένω, καταδεσμεύω,
δένω, δεσμεύω τινά ἢ τι. aliquem ad eum,
δεῖν τινα πρὸς πέτρας. revinctum angue
caput, κεφαλὴ ὅρσιν ἀναδεσμένη εἴτε
διαδεδεμένη. manus post terga revinctas,
τὰς χεῖρας εἰς τοὺς πόνθιν δεδεμένους. ποιητ.
in glaciem revinctus, πεπηγώς. 2) quom-
pium, σπαν. λύω τινά. — Ἢ λέξεις οὐκ εὐ-
ρεῖται παρὰ τὸ Κιέριον.

re-vincto, vici, victum, ὄρε, aliquem ἢ ali-
quid, κατανικῶ, νικῶ τινα ἢ τι. 2) συνή-
θως: aliquem, αἰρῶ, ἐξελέγχω τινά, homo in
maleficio revictus, ἀνὴρ πρὸς ἀμαρτήματος
εἴτε ἐφ' ἀμαρτήματι ἐαλωκώς: aliquid, ἐξε-
λέγχω, ἀποδείκνυναι, φανερὸν ποιεῖν τι.

revinctus, a, um, ἴδ. revinctio.

*re-virgo, ero, πάλιν ἀναθάλλω.

re-viresco, rui, ἔρε, πάλιν ἀναθάλλω, ἀνα-
θάλλω. 2) μεταφ. ἀναθάλλειν, ἀναβῆννυ-
σθαι, ἀναγενεῖσθαι.

revirescens, ois, ὁ, τὸ πάλιν ἀποσαρκου-
σθαι.

*revisto, visis, ὁ. (revideo) τὸ πάλιν ἰδεῖν.

*re-visto, are, aliquid, φοιτῶ, συγχάζω,
εἶς τι.

re-viso, si, sum, ὄρε, πάλιν ἐπισκοπῶ, ἐ-
πανερχομαι. urbem, ἐπανερχοῦμαι εἰς τὴν
πόλιν. 2) aliquem εἴτε ad aliquem, ἐπι-
σκοπῶ τινα, φοιτῶ πρὸς τινα. aliquid, ἐπι-
σκοπεῖν, σκοπεῖν, ἐξετάζειν τι.

revivisco, ταῦτὸ τῷ revivisco.

*re-vivificatus, a, um, ἀναβιώσας, ἀναζωο-
ποιήσας.

re-vivisco, vixi, etiam, ὄρε, ἀναβίω, ἀναζῶ.

2) μεταφ. ἀναθάλλειν, ἀναζωοποιεῖσθαι,
ἀναλαμβάνειν.

re-vivo, xi, etiam, ὄρε, πάλιν ἢ αὖθις ζῶ.

Α. σπαν.

revocabilis, e, (revoco) ἀνακληθῆναι δυνά-
μενος, παλινάγρετος, non revocabilis, ἀ-
μετάκλητος, οὐ παλινάγρετος, ἀνεπαγόρ-
ητος. Α. ποιητ.

revocamen, ius, οὐ. ταῦτὸ τῷ revocatio.

ὀδισμός.

revocatio, ois, ὁ. (revoco) ἐπανάκλησις,
ἀνάκλησις, μετάνησις.

*revocatio, ois, a, (revoco) ὁ εἰς ζωὴν ἀνα-
καλῶν, ὁ εἰς ζῆον ἀνακαλῶν.

revocatorius, a, um, (revocator) ἀνακλη-
τικός.

re-voco, avi, atum, are, aliquem, ἀνακαλῶ,
ἐπανάκαλῶ, μετακαλῶ, ἀποκαλῶ τινα, de
exilio, ἀνακαλεῖν, κατέγειν τινά ἐκ τῆς
φυγῆς, milites, ἀνακαλεῖν τοὺς στρατιώτας

ἐκ τῆς μάχης, ἀνακαλεῖσθαι. 2) aliquid,
ἀποστρέφω, μεταστρέφω, ἐπανάγω τι
oculos, ἀποστρέφειν, μεταστρέφειν, τοὺς
ὀφθαλμούς, manus, ἐπανάγειν τὴν χεῖρα.
pedem, ἀναφέρειν τὸν πόδα, ἀναποδίζειν.

3) aliquem ab aliqua re, μετακαλῶ τινα
ἀπὸ τινος, ἀποτρέπω, ἀπείργο, κωλύω
τινά τινος. 4) ἀνακαλῶ, ἀποκαλίστημι τι.
memoriam, ἀναμνησθεῖν, σιῶν, πάλιν
τῇ σπουδῇ ἀπαιεῖν. vires, ἀνακαρθε-
νεῖν τὴν δύναμιν. aliquem in acervitatem,
ἀποκαθίσταμαι τινά πάλιν εἰς δουλείαν.

5) aliquid ad aliquid, ἀναφέρω τι πρὸς τι.
omnia ad scientiam, ἅπαντα εἰς τὴν ἐπι-
στήμην. 6) aliquid, ἀνακαλῶ, παλινῶδῶς,
ἀνατίθεμαι, ἀκυρῶ, λύω τι. 7) aliquem,
ἀντικαλῶ τινα, ἐμπαλινίκαμ τινα. 8) πάλιν
ἢ αὖθις καλῶ τινα. conviam, αὖθις
καλεῖν τινα εἰς συμπόσιον. 9) aliquem, κα-
λεῶ τινα (ὁποκρίτην ἐν θεάτρῳ, κήρυκα,
κ.τ.ε.) πάλιν ταῦτὸ εἰπεῖν, καλεῶ τινα
ταῦτὰ ἐπανάλαβεῖν, βῶα τινα αὖθις λέγειν.

primus iter viarum revocavit Socrates, ὁ
σοκράτης τοὺς πρώτους τρεῖς στίχους αὖ-
θις εἰπεῖν ἐδόθησεν εἴτε ἐπ' αὐτοῖς. milia
revocavit eis, χιλιάδας ἐδόθησαν αὖθις (τὸ
πάν παρ' ἡμῖν ἱταλίζονταν da capo).

re-volo, avi, atum, are, πάλιν ἀποπέτομαι.
μεταφ. δρόμῳ ἐπανάχωρεῖν.

re-volans, a, um, ταῦτὸ τῷ revolans.

revolvibilis, e, (revolvio) δυνάμενος ἀνακυ-
λινθεῖσθαι. Α. ποιητ.

revolvito, ois, ὁ. (revolvio) παλινδρόμησις.
Α. τοῦ μεταφ. Δατ.

revolutus, a, um, ἴδ. revolvio.

re-volvio, volvi, volutum, ὄρε, aliquid, ἀνα-
κυλῶ, ἀνακυλινθῶ τι. 2) πάλιν ἀνελίττω
τι, ἀνακυλῶ τι. Parca nulla statim re-
volvunt, αἱ Μοῖραι οὐδὲν τὸν μέτρον ἀνα-
κυλῶσιν. 3) μεταφ. ἵστα, πάλιν ἢ αὖθις
διανύω τὴν ὁδόν, ἀρχομαι, πάλιν δια-
πλεῖν τὴν θάλασσαν. revolvor in locum,
ἐπανερχομαι εἰς τόπον. in aliquid, αὖθις ἢ
πάλιν περιπίπτειν τινί. revolvor, ἀνεπι-
πτω. 4) aliquid, πάλιν ἢ αὖθις ἀνελίττω
βιβλίον, θῆν' ἀναγινώσκω, δηγέομαι,
διαβέρομαι τι, ἐπανάλαμβάνω, ἀναπο-
λῶ τι.

re-volvo, vii, atum, ὄρε, aliquid, ἀνεργῶ,
ἀνεμῶ, ἐξεργῶ, ἐξερῶ τι. 2) ἐπὶ θαλάσ-
σας: ἀναβράζω, ἐκβράζω τι.

revorsio, revorsus, ἀρχαίως: ἀντὶ τῶν re-
versio, reversus.

revortio, revortor, ἀρχαίως: ἀντὶ τῶν re-
versio, reversor.

*revulso, ois, ὁ. (revello) ἀποσπασμός.

revulsus, a, um, ἴδ. revello.

rex, regis, a, (rego) βασιλεύς (ἐναξ). ἐν τῇ

κωμωδία τῇ Ἑλληνιστοῦσιν, κατ' ἐξοχήν ὁ Παρσῶν βασιλεὺς, ὁ μέγας βασιλεὺς, ὁ βασιλεὺς.—rex mensae, ὁ τοῦ συμποσίου βασιλεὺς. rex sacrorum (sacrificus, sacrificulus), ὁ ἱερῶν βασιλεὺς. ἴδ. sacrificulus, ποιητ. late rex, εὐρύ ἀνάστων, εὐρυκρείων, εὐρυμέδων. 2) βασιλεὺς, τουτέστιν υἱὸς βασιλέως. 3) βασιλεὺς, ἀναξ, ἐπικλησις τοῦ Διὸς καὶ ἄλλων θεῶν. 4) βασιλεὺς, ἡγεμῶν, ἀρχηγός, πρωτεύων. armum, ὁ βασιλεὺς εἶτε ἡγεμῶν τῶν μελισσῶν. armentū, ὁ ἡγεμῶν τῆς ἀγέλης, ὁ ταῦρος. 5) βασιλεὺς, προστάτης, κύριος κ.τ.τ. 6) Rex, ὁ Ῥῆξ, ἡγὼς, ἐπωνύμιον τῆς Μαρίας γενεᾶς.

Rha, ἄκλιτ. ὁ Ῥᾶ καλούμενος ποταμὸς τῆς Σαρματίας, τανῦν Wolga.—rha Ponticum, τὸ Ῥᾶ, ῥίζα φυτοῦ τινος παρὰ τὸν Ῥᾶ ποταμὸν φερόμενον.

rhabdos, i, ὁ. ῥάβδος.

rhaclus, i, ὁ. ἀγνώστος ἰχθύς.

rhaconia, οὐ. ἴσως ταῦτ' τῷ rha Ponticum. Πλίν. 27, 12 (103).

Rhōdēmanthus, i, ἄ. Ῥαδάμανθος.

Rhaetia, Rhaeti, κ.τ.τ. ταῦτ' τοῖς Raetia, κ.τ.τ.

rhagades, um, ὁ. καὶ rhagadia, orum, οὐ. ῥαγάδες, ῥαγάδια, (τῶν χειρῶν, ποδῶν, κ.τ.τ.

rhagion, i, οὐ. ῥάγιον, ῥάξ, εἶδος φαλαγγίου.

rhannos, i, ὁ. ῥάμνος.

Rhannus, ntis, ὁ. Ῥαμνοῦς, δῆμος Ἀττικῆς.

Rhamnusius, a, um, Ῥαμνούσιος.—Rhamnusia, ae, καὶ Rhamnensis, Idis, ὁ. Ῥαμνουσία, Ῥαμνουσίς, ἐπικλησις τῆς Νεμέσως.

Rhamses, es, ἄ. Ῥαμέσσης, ου, Ῥαμεσσής, Ῥαμψή.

rharmion, i, οὐ. ῥαρμῖον, εἶτε λεοντοπέταλον, φ.

rharpisma, ntis, οὐ. ῥάρπισμα.

rhapsodia, ae, ὁ. ῥαψωδία.

Rhea, ae, ὁ. Ῥέα εἶτε Κυβέλη.

Rhea, ae, ὁ. Ῥέα, Ῥέα Ἰλία, Ῥέα Σιλουία, ἢ τοῦ Νομίωρος θυγάτηρ.

rhectia, arum, ἄ. πλ. ῥῆκται, (ἐκ τοῦ ῥήγνυμι) εἶδος πεισμοῦ.

rheda, ae, ὁ. εἶδος τετρακύντου οχημάτος, ἀπλήν, ἀρμάμαξα. (Γαλλικὴ λέξις κατὰ Κοϊντλιανὸν 1, 8, 87).

rhedarius, a, um, (rhoda) τῆς ἀπλήνης.—rhedarius, ἄ. ὁ ἀμαρτυλάτης. 2) ἀρματοπῆγός, ἀρματοποιός.

Rhedones, um, ἄ. Ῥήδονες, ἔθνος τῆς Γαλιλαίας, ἐν τῇ χώρῃ, ἐνθα τανῦν ἡ πόλις Remes.

Rhëgium, a, um, ἴδ. Rhogium.

Rhëgium, ii, οὐ. Ῥήγιον, πόλις τῆς Ἰταλίας, τανῦν Reggio. Rhëgium, a, um, Ῥηγίγιος.

Rhëgini, a, ei, Ῥηγίγιος.

Rhëmi, ταῦτ' τῷ Remi.

Rhënanus, a, um, (Rhenus) τοῦ Ῥήνου.

rheno, ταῦτ' τῷ reno.

Rhënus, i, ἄ. Ῥήνος, ποταμὸς τῆς Γερμανίας. 2) Ῥήνος, ὁ τοῦ Ῥήνου πάροικος.

Rhëni, ei, Ῥήνοι.

Rhësus, i, ἄ. Ῥήσος.

rhëtor, oris, ἄ. ῥήτωρ, (κατ' ἐξοχήν ὁ τῶν ῥητορικῶν ἐπαγγελλόμενος).

rhëtorica, ae, εἶτε rhetorice, es, ὁ. ἡ ῥητορικὴ.

rhëtorice, ἐπὶ ῥητορικῶς.

rhëtorico, are, καὶ rhetorico, ari, ῥητορεύω.

rhëtoricior, is, ὁ. ῥητορικώτερος.

rhëtoricus, a, um, ῥητορικός.

rhëtoricens, i, ἄ. (ῥητορικός).

rhëtorisso, are, ῥητορεύω.

rhëtra, ae, ὁ. ῥήτρα, δόγμα, νόμος.

rhëuma, ntis, οὐ. ῥεῦμα.

rhëumatis, a, um, ῥευματικός.

rhëumatismus, i, ἄ. ῥευματισμός.

rhëxia, ae, ὁ. (ῥῆξις) ἡ ἐνοχελίς, τὸ ἐνοχελίς, (βετάνη).

rhina, ae, ὁ. ῥίνη, (εἶδος κήτους).

rhinton, ii, οὐ. (ῥίνιον) εἶδος κολλυρίου.

rhinoceros, oris, ἄ. ῥινόκερος. 2) τὸ ἐκ ῥινόκερος σκεῦος. 3) κωμ. nasus rhinocerotus εἶτε naris rhinocerotica, ὑπερβολὴ μυκητός εἶτε μυκτηρισμοῦ.

rhinocerotides, a, um, ἴδ. rhinoceros.

Rhion, εἶτε Rhium, i, οὐ. Ῥίον, ἀκρωτήριον τῆς Ἀχαΐας.

Rhipaeus, εἶτε Rhiphaeus, a, um, Ῥιπαῖος, τῶν Ῥιπείων. Rhipaei, εἶτε Rhiphaei montes, ἄ. τὰ Ῥιπαῖα ὄρη τῆς Σαρματίας.

rhizias, ae, ἄ. ῥιζίας ὁπός.

rhizodromena, orum, οὐ. τὰ ῥιζοδρομούμενα.

rhizodromos, i, ὁ. (ῥιζοδρομός) εἶδος ἵριδος, (βετάνη).

rhō, οὐ. ἄκλιτ. τὸ ῥω.

Rhōdanius, Idis, ὁ. ἴδ. Rhodanus.

Rhōdanius, i, ἄ. Ῥοδανός, ποταμὸς τῆς Γαλιλαίας, τανῦν Rhōne. Rhodanilides urbes, αἱ παρὰ τὸν Ῥοδανὸν πόλεις.

Rhōdiacus, a, um, (Rhodus) Ῥοδιακός, Ῥόδιος.

Rhōdiensis, e, ταῦτ' τῷ Rhodius.

rhōdinus, a, um, ῥόδιος.

rhōditis, Idis, ὁ. (ῥοδίτις) ἄγνωστος λίθος.

Rhōdus, a, um, Ῥόδιος. Rhodii, ἄ. αἱ Ῥόδιοι.

rhōdodaphne, es, ὁ. ῥοδοδάφνη.

rhōdodendros, i, ὁ. καὶ rhododendron, i, οὐ. ῥοδοδένδρον.

rhōdomeli, οὐ. ἄκλιτ. ῥοδόμηλι.

Rhōdope, es, ὁ. Ῥοδόπη, ὄρος τῆς Θράκης.

Rhodopēus καὶ Rhodopēus, α, um, Ρο-
δοπῆος, Ροδοπῆος.
rhodora, ac, 0, εἶδος σπειραίας, (βοτάνη).
Rhodos, (-us), i, 0, Ρόδος.
rhoea, adis εἶτε rhoea, ac, 0, ροιᾶς, εἶδος
μήκωνος.
Rhoecius, α, um, Ροιτῆος, Τρωϊκός. ποιη-
τικὸς ἀντὶ τοῦ Ρωμαϊκός.
Rhoecium, i, 0, Ροίτειον, ἀκρωτήριον τῆς
Τρωάδος. Rhoecus, α, um, τοῦ Ροίτειου.
Rhoecium profundum, ἡ περὶ τὸ Ροίτειον
βάλυσσα. ποιητ. Rhoecus, α, um, Τρωί-
κός.
Rhoecus, α, um, ἴδ. Rhoecium.
Rhoecus εἶτε Rhoeus, i, δ. Ροῖκος, εἰς τῶν
Κενταύρων. 2) ὄνομα ἑνὸς τῶν Γιγάντων.
rhoeus, α, um, ἴδ. rhus.
rhoeus, ac, δ. ροιτῆς οἶνος.
rhombeides, ῥομβοειδής.
rhombus, i, ῥόμβος (τῶν μάγων). 2) ῥόμ-
βος, (ἰχθύς). 3) ἐν τῇ γεωμετρικῇ ῥόμβος.
rhomphaea, ac, 0, ῥομφαία.
romphacalis, e, (romphaea) τῆς ῥομφαίας.
*rhonchisus, α, um, (rhonchus-sonus)
ῥέγκων, μυκτηρίζων.
*rhoncho, are, ῥέγκω.
rhonchus, i, δ. ῥέγγας. 2) μυκτηρισμός.
rhorrailon, i, 0, (ῥοπαλον) νυμφαία, (βο-
τάνη).
rhorrhaphus, i, δ. ῥοπογράφος.
Rhodiscus καὶ Rhodiscus, α, um, (Rhodos)
Ῥωσικός, Ῥώσιος.
Rhodos (-us), i, 0, Ῥώσος, Ῥωτός, πόλις
τῆς Κιλικίας.
rhosis, rhosis (spav. roris), δ. δ. ἡ ῥωΐς, (δέν-
δρον).—(folia) rhoica, τὰ τοῦ ῥοῦ φύλλα.
rhusselinon, i, 0, (ῥουσελίνον).
rhyparographus, i, δ. ῥυπαρογράφος, ῥω-
πογράφος.
rhyrōdes, ia, 0, ῥυπώδες ἐμπλαστρον.
rhythmicus, α, um, ῥυθμικός.
rhythmus, i, δ. ῥυθμός.
rhizium, i, 0, τὸ ῥυτόν, ὁ ῥυτός, ἡ ῥυτίς,
(αἶδος ποτηρίου).
riza, ac, 0, καλύπτρα, κρηδεῖον.
ricinatus, α, um, (ricinium) δ φορῶν rici-
nium.
ricinium, n, 0, (rica) εἶδος καλύμματος
καφαλῆς ἢ φάρους τῶν Ῥωμαίων, μάστι-
στα τῶν Ιερειῶν. Εντεθεν ἰσως παρί-
σθεται τὸ τῆς συννηδὸς ῥεζίν, ὁ σκού-
φος τῶν ἀναγινωσκῶν.
ricinus, i, δ. κρατῶν, κρότων, κυνοραϊστής.
ζ. 2) κρέταν, (δένδρον ἐξ οὗ τὸ ἐλαϊον κί-
νι). 3) συκᾶμινον ἄωρον.
*ricio, are, (θαμιστ. τοῦ ringor) ἀράζειν,
ἀραρίζειν, φθάγγος τοῦ λευκοπαρόου.
ricium, i, 0, τὰ τοῦ ricus.

ricus, us, δ. (ringor) χέσμημα εἶτε χάσμα
τοῦ στόματος (ἀνθρώπων καὶ θηρίων). 2)
ἔσθ' ἐπ' τὸ ἀνοίγμα τῶν δευκαλῶν.
*ricula, ac, 0. (ὑποκορ. τοῦ rica) μικρὰ κα-
λύπτρα, καλυμμάτιον.
riculo, riculi, riculum, 0, (Βοιωτικῶς κρι-
δω) γελῶ, ἐνίστει καὶ μεῖδω, μεῖδω. ali-
cui, εἶτε ad aliquem, γελῶν, προσμεῖδων
τινι, dulco ridere, ἡδύ γελῶν. 2) aliquem
ἢ aliquid, γελῶ ἐπὶ τινι, ἐπιγελῶ τινι,
καταγελῶ τινος, rideri, γέλωτα παρῆεν,
κινεῖν, ποιεῖν, 3) γέλωτα ποιεῖν τινα
ἢ τι, ἐγγελῶ τινι, καταγελῶ τινος, μυ-
κτηρίζω, σιλλοαίνω, σκώπτω τινὰ ἢ τι, ri-
deri, γελασθῶν εἶτε καταγέλαστον γίγνε-
σθαι. 4) στίλβω, λάμπω, φαεινός εἶναι.
ridere, eri, σπαν. ἀντὶ τοῦ rideo.
ridibundus, α, um, (ridere) γελῶν, μελιδῶν.
ridica, ac, 0, χάρᾳ τετραγώνος ἀμπίλου.
*ridicula, ac, 0. (ὑποκορ. τοῦ ridica) χαρά-
κιον.
ridiculāria, α, um, (ridiculus) γελοῖος, γε-
λωτοποιός. ridicularia mittere εἶτε funde-
re, γελοιάζειν, γελωτοποιεῖν. ridicularius,
δ. ὁ γελοιαστής, γελωτοποιός.
ridicula, ἐπίθ. γελοῖος.
ridiculōsus, α, um, (ridiculus) γελωτοποιός.
ridiculus, α, um, (rideo) γελοῖος, γελωτο-
ποιός, γέλωτα ποιεῖν. ridiculum esi, γε-
λοῖόν ἐστι, ridiculus homo, εἶτε ἀπλῶς
ridiculus, δ. ὁ γελοῖος, γελωτοποιός, γε-
λωστής. ridiculum dicium, ὁ γελοῖος λό-
γος. ridiculum, 0, τὸ γελοῖον. ridicula,
orum, πληθ. τὰ γελοῖα. per ridiculum,
ridiculi causa, ἐπὶ γέλωτι, μετὰ παιδιᾷς,
παιδιᾷ. 2) γέλοιος, γελοῖος, γελωστής, κα-
ταγέλαστος.
rigon, ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ ren.
rigatio, 0nis, 0, (rigo) ῥέδισσις, ἀρδία.
*rigator 0ris, δ. (rigo) ἀρδευτής.
rigeo, lii, 0, ῥίγω, πίπνυα. stagnum
rigeo, ἡ λίγην ἐπάγη, πίπνυα. gelu, fri-
gore rigere, ὑπὸ ῥίγους, ὑπὸ ψυχροῦ πε-
πηγῆναι. rigens, παγεῖς, πεπηγώς. 2) πί-
πνυα, σκληρὸς εἶτε πυκνός εἶμι. 3) φρίττω,
πέφρικα, ὁρῶς ἡ ἀκίνητος ἔστηκα, ἀνίσταμαι,
comas rigent totos, ἡ κόμη ὑπὸ τρέφου
φρίττει μετὰ, animas rigens, ἀκαμπτος,
ἀκίετροπος, ἀσίστος, ἀστεμφῆς ψυχὴ.
rigescere, gni, ere, (ἐναρκεῖ. τοῦ rigui) πύ-
γνυμαι, ἀποπύγνυμαι. 2) ἀποπύγνυμαι,
ἀποσκληρύνωμαι. 3) φρίττω, ὁρῶς ἔστα-
μαι. Α. ποιητ.
rigido, ἐπίθ. (rigidus) σκληρῶς, στερεῶς,
πυκνῶς. 2) μετὰ σκληρῶς, αὐστηρῶς.
rigiditas, atis, 0, (rigidus) σκληρότης, στε-
ριότης.
rigido, are, (rigidus) στερεῶς, σκληρῶς.

rigidus, *a, um*, (*rigeo*) ῥιγιδανός, ῥιγιδός, πεπτηγώς, παγίς. 2) πεπτηγώς, σκληρός, στερεός, ἀκαμπτος. 3) φρίττων, πεφρικώς, ὀρθός ἐστώς, ἀνέγων. 4) στερεός, σκληρός, καρτερός. 5) σκληρός, ἀτρεπτος, ἀδιάτρεπτος, αὐστηρός.

rimo, *anī, alium, are*, *aliquid*, δεύω, ἄρδω, ἀρδεύω, βρέχω τι. *aliquid aliquid* τὸ, τί τι. 2) ποιητ. *aliquem*, θηλάζω τινά. 3) *aliquid*, ὀχετεύω, ἄγω τι. *aquam per agros*, εὐδωρ διὰ τῶν ἀγρῶν. *somnum per pectora*, καταχεῖν ὕπνον τοῖς στήθεσι.

Rigidulum, *i, ū*. (Μιγέδουλον) πόλις ἐν τῇ γῶρᾳ τῶν Τρηούρων, τανῦν *Ricol* ἢ *Ruol* παρὰ τὸν Μοσίλλαν παταμόν.

rigor, *ōris, ā*, τὸ ῥίγος, ὁ πάθος, τὸ κρύος. 2) σκληρότης, στερεότης. 3) ἐν τῇ ἱατρικῇ ὁ τέτανος. 4) σκληρότης, αὐστηρότης, τὸ ἀτρεπτον, ἀδιατρεψία. 5) εὐθυρία, εὐθύτης, τὸ εὐθυτενές.

***rigorāus**, *a, um*, (*rigor*) εὐθυρωπῶν, εὐθυτενής.

rigorōsus, *a, um*, (*rigor*) αὐστηρός. Ἀμφ. γρ. παρὰ Νενέκα ἐπιστ. ια'.

rigūus, *a, um*, (*rigo*) ἀρδευτός, κατάρδευτος, κατάρδευτος, ὕδρηλος, ἀρδευόμενος. 2) ἄρδων, ἀρδεύων. *lacie*, πλήρης γάλακτος. 3) *rigua*, *orum*, οὐ. τὰ ἀρδόμενα, τὰ ὕδρηλα χωρία ἢ ἡ ἀρδεία, ἄρδευσις.

rima, *ae, ū*. (ῥίμας ἐκ τοῦ *ringor* ἀντὶ *rigma*) ῥήγμα, ῥαγάς, σχίσμα. *rimas agere* εἶτε *dacere*, ῥήγματα λαμβάνειν.

***rimābundus**, *a, um*, (*rimor*) ἔρευνῶν, ἐξετάζων.

***rimātīm**, ἐπίρ. διὰ ῥήγματος.

rimātor, *ōris, ā*. (*rimor*) ἐρευνητής.

rimo, *anī, alium, are*, σπάν. ἀντὶ τοῦ *rimor*.

rimor, *atus sum, ari* (*rima*) *aliquid*, σκάλλω, σκαλεύω τι. 2) μεταφ. ἐρευνᾶν, διερευνᾶν διαζητεῖν, ἀναζητεῖν τι.

rimōsus, *a, um*, (*rima*) ῥηγματώδης, ῥαγώδης.

rimūla, *ae, ū*. (ὀποκορ. τοῦ *rima*) μικρὸν ῥήγμα.

ringor, *riatus sum, i*, σκίρω, σέσθηα. 2) βρέχω, γογγύζω, ἀγανακτῶ.

ripa, *ae, ū*. ὄχθη (κυρίως ποταμοῦ εὐρηται μὲν τοι καὶ ἀντὶ τοῦ *litus*, ἀκτῆ).

Ripaeus, *a, um*, ταῦτὸ τῷ *Rhipaeus*.

ripāreus εἶτε *ripārienses*, *ium, ā*. (*ripa*) οἱ παρὰ τὴν ὄχθην ποταμοῦ τεταγμένοι στρατιῶται.

***ripārius**, *a, um*, (*ripa*) ἐν ὄχθῃ-νεοσσέων.

ripousis, *e*, (*ripa*) παρὰ τὴν ὄχθην καίματος, παρὰ τὴν ὄχθην τεταγμένος, (παρόχθιος). Ἀ. τοῦ μεταγ. Δατ.

Riphaeus, *a, um*, ταῦτὸ τῷ *Rhipaeus*.

***rīpūla**, *ae, ū*. (ὀποκορ. τοῦ *ripa*) μικρὰ ὄχθη.

risca, *i, ā*. ῥίσκος, κιδωτός.

***risibilis**, *a*, (*riduo*) γελαστικός, δυνάμενος γελᾶν.

***risibūquūm**, *iī, ū*. (*risus-loquor*) λόγος μετὰ γέλωτος.

***rīsto**, *ōis*, *ŭ*. (*rideo*) γέλωσ.

***rīsto**, *are*, (θαμιστ. τοῦ *rideo*) γελῶ.

rīsor, *ōris, ā*. (*rideo*) γελοιαστής.

risus, *ūs, ā*. (*rideo*) γέλωσ. *alicui risum* *movere*, *praebere*, *facere*, γέλωτά τινα κινεῖν, παρέχειν, ποιεῖν. *alicui risui esse*, γέλωτά τινα ὀφλισκάνειν. *risum continere*, τὸν γέλωτα κατεχεῖν.

rite, ἐπίρ. (*ritus*) κατὰ τὸν εἶον νόμον, κατὰ τοὺς ἱεροὺς νόμους, κατὰ τὰ νομιζόμενα. 2) ὡς νομιζοῦσιν, ὡς νομίζεται, κατὰ τὸ εἰωθός. 3) νομιμῶς, προσήκοντως, πρεπόντως, εὖ, ὀρθῶς, καλῶς. 4) ἀντὶ τοῦ *ritu*, ῥδ. *ritus*.

ritāles libri, *ā*. τὰ περὶ τῶν ἱερῶν θεσμῶν βιβλία.

ritāliter, ἐπίρ. (*ritualis*) κατὰ τοὺς εἰσους νόμους.

ritus, *ūs, ā*. ἡ εἰσὶς, ὁ εἶσος νόμος, ἱερός θεσμός, τὰ περὶ τοὺς θεοὺς νόμιμα εἶτε νομιζόμενα. 2) τὰ νόμιμα, νομιζόμενα, νομοισμένα, τὸ εἶδος, ὁ τρόπος. — *ritu aliquid*, δίκην τινός, κατὰ τὸν τρόπον τινός, κατὰ τινα, *secundum ritum*, βοσκήματων δίκην, κατὰ τὰ βοσκήματα, ὥσπερ βοσκήματα. *nono ritu*, κατὰ καινόν τινα τρόπον. *quo ritu?* τίνι τρόπῳ; — Σημ. ἡ ἀφαιρετικὴ *rite*, σπαν. ἀντὶ τοῦ *ritu*.

ritālis, *e*, (*ritus*) τοῦ ῥείθρου εἶτε ῥύσκος. 2) *ritales*, *ium, ā*. πληθ. οἱ ὁμόρρεθοι, οἱ τῷ αὐτῷ ῥείθρῳ χρώμενοι. 3) *ritalia*, *ā*. ὁ ἀντερρατής.

ritāllas, *ālis, ū*. (*ritalia*) τὸ ἀντερᾶν, ζηλοτυπία.

***ritātim**, ἐπίρ. (*ritus*) κατὰ ῥύσкас, ἐν ῥύσκι.

***ritivālis**, *e*, (*ritus-finis*) ῥύσκι ὀρισμένος.

***rito**, *are*, *aliquid*, ὀχετεύω τι.

ritora, *cū*, πληθ. ἀνώμαλ. τοῦ *ritus*.

ritūlus, *i, ā*. (ὀποκορ. τοῦ *ritus*) ῥύσκιον.

ritus, *i, ā*. (ῥέω) ῥύσκι, ῥεῖθρον. 2) ὀχετός. 3) σπαν. ὁ σωλὴν.

rixa, *ae, ū*, νεῖκος, ἔρις, ἀγών.

rixiator, *ōris, ā*. (*rixiator*) ἔριστής, φιλόνηκος.

rixi, *are*, σπάν. ἀντὶ τοῦ *rixiator*.

rixiator, *atus sum, ari*, (*rixa*) ἐρίζω, φιλονεικῶ, *cum aliquo de re*, πρὸς τινα περὶ τίνος.

rixiator, *a, um*, (*rixa*) ἐριστικός, φιλόνηκος.

Robigalia εἶτε *Robigalia*, *ium, ū*. (No-

rūdēra, um, ἰδ. rudus.

*rūdēreus, a, um, (rudus) τῶν ψηφίδων ἢ ἐρειπίων.

rūdērāto, ōnis, 0. (rudero) ἡ τῶν χαλίκων μάτων χρήσις.

rūdērātus, a, um, (rudus) ἐρειπίων ἢ χαλίκων πλήρης.

rūdēro, aνί, atum, are, (rudus) ἐρειπίους ἢ χαλίκωμασι τὸ ἔδαφος στρώννυμι.

Rūdīa, arum, 0. Ρωδαίαι, (Στράβ.) Ρουδία (Πτολ.), πόλις τῆς Καλαδρίας. Rūdī-

nus, a, um, τῶν Ρωδαίων, ἐκ Ρωδαίων.

rūdīārius, ii, ā. (rudis) ὁ τὴν σπάθην λαβὼν μονομάχος, τουτέστιν ὁ τῶν μονομαχιῶν ἀπειρών.

rūdīfīla, ae, 0. (ὑποκορ. τοῦ rudis) σπάθιον.

rūdīmentum, i, (ἐκ τοῦ ἀρχαίου rudio, ἐξ οὗ τὸ rudio) ἡ προπαιδεία, τὰ στοιχεῖα, πρώτη ἀπόπειρα.

Rūdīnus, a, um, ἰδ. Rudiae.

rūdis, a, ἀνέργαστος, ἀκατέργαστος. ager, ἀνέργαστος, ἀγεώργητος, χέρσος ἀγρός.

materies, ἀκατέργαστος, ἀπελέκτος ὕλη, aus, ἔσθμος χαλκός. herba, ἄγριος ἀνήμερος βοτάνη. 2) ἄγριος, ὠμός, τραχύς.

3) ἀπελέκτος, ἄγριος, ἀκούσιος, ἀπειρόκατος, ἀπαιδευτος, ἀπειρος, ἀμαθής.

rudis vīs et sine litteris, ὁ ἀμύσιος καὶ ἀγράμματος βίος. 4) alicuius rei, in aliquid, ὁ σπαν. aliqua re, ad aliquid, ὁ περὶς τινος, ἀπείρας ἔχων πρὸς τι. εὐρηται καὶ μετ' ἀπαιρέματος. — rudus anni,

rudis aetas, ἡ παιδικὴ ἡλικία. 5) καινός, νέος. Βαθμοὶ συγκρίσεως ἄχρηστοι.

rūdis, is, 0. σπάθη, σπαθίς, ραβδίον. 2) σπάθη τῶν μονομάχων, ἡ ἔχρωντο γυμναζόμενοι. Ταύτην δὲ τὴν σπάθην ἐλάβανον καὶ δῶρον οὗτοι τῶν μονομαχιῶν ἀπολυόμενοι, ὅθεν μεταφορικῶς rudem accipere, rude donari, ἀφελθῆναι τῶν ἀγώνων, ἀπολυθῆναι τῶν ἔργων.

*rūdīus, ātis, 0. (rudis) ἀπειρία, ἀμάθεια.

rūdlus, ūs, ā. (rudo) βρώμης, ὀγκυθμός.

rūdo (σπαν. rūdo), īvi, itum, ēre, ῥύζω, βρωμῶμαι, ὀγκυθμῶμαι, μωμῶμαι.

rūdor, ōris, ā. (rudo) βρώμης, ὀγκυθμός, μωμῆσις, μωκλήσις. Απουλήσιος.

rūdus, ēris, ōs, χαλίκωμα, τὸ ἐκ λατύπης ἢ σκόρου καὶ τιτάνου τέγος ἢ ἔδαφος. 2) ἐρείπιον. ruderā, τὰ ἐρείπια. 3) σπαν. ὁ χυδῆς, τὸ χῶμα. 4) ἀντί τοῦ raodus.

rūdusculum, atus, τὸ τῷ raodusculum.

rūfesco, ēre, (rufus) πυρρῶμαι, πυρραίνωμαι.

Rūfīnus, i, ā. Ρουφίνος.

rūfūs, i, ā. ταῦτ' τῷ rufus, εἶδος λυγρός.

rūfo, are, aliquid, πυρρῶ, πυρραίνω, ἔαν-θίζω κτ.

rūfūlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ rufus) ὑπό-πυρρός. 2) Rufuli οἱ χιλιάρχοι, οὗς ὁ στρα-

τηγὸς ἐπέλεγεν, ἀντιθέτως τῶν ἐν τῇ ἐκ-κλησίᾳ τοῦ δήμου χειροτονουμένων, οἱ co-

militati ἐκαλοῦντο) ὡς ἐκ τινος Ρουτίλιου Ρούφου, νομοθετήσαντος τὰ κατ' αὐτοῦς.

rūfus, a, um, (συγγενὲς τοῦ εὐρύους καὶ ruber) πυρρός, Κόρ. ὅν. Rūfus, i, ā. Ρού-φρος, ὡς τὸ ἑλλην. Πύρρος.

rūga, ae, 0. ρυτίς, στολὴ, (τοῦ προσώπου). 2) στολὴ, πτυχή. (τῆς ἐσθῆτος). 3) ἐπὶ ἄλλων πραγμάτων ρυτίς, πτυχή.

rūgāto, ōnis, 0. ρυτιδῶσις, ρύσσις.

*rūgīōsus, a, um, ρυτιδῶδης, ἐρρυτιδῶ-μένος.

rūgīo, īre, βρυχῶμαι, ὠρύομαι.

rūgītus, ūs, ā. (rugio) βρυχηθμός, ὠρυ-γμός, ὠρυγή. 3) βορβορυγμός, κορκορυγ-μός, κορκορυγή.

rūgo, aνί, atum, are, ρυτιδῶμαι. 2) ali-

quid, ρυτιδῶ τι. rugatus, a, um, ἐρρυτι-δωμένος, ρυτιδῶδης.

*rūgōsitas, ātis, 0. (rugosus) τὸ ρυτιδῶδες, αἱ ρυτίδες.

rūgōsus, a, um, ρυτιδῶδης.

*rūidus, a, um, (ruo) καταβράκτις. Ἀμφ. γρ.

rūina, ae, 0. (ruo) κατάρρηξις, καταστροφή, κατάρπσις, πτώσις. grandinis, aquae-

rum, βαρδαία καταστροφή χαλάζης, ὄμβρου. jumentorum, κατάρπσις ὑποζυγίων. 2)

ἐπὶ οἰκοδομημάτων ἐρείπιον, ἐρείψις, πτώσις, κατάρπσις. 3) ἐρείπιον. ruinae, 0. πληθ. τὰ ἐρείπια, ὁ ἐρείπιών, τὰ λεί-ψανα. 4) πτώσις, καταστροφή, σφάλμα.

rūinōsus, a, um, ἐρείψιμος, σαθρός. 2) ἐ-ρείψιμος, ἐρηρμυμένος.

Rūlus, i, ā. Ρούλλος.

rūma, ae, 0. ταῦτ' τῷ fumen. 2) ταῦτ' τῷ rumis.

rūmen, ūis, ōs. βρόγχος, βρόγχις, λάρυγξ.

rūmex, ūis, 0. ῥεῖλις, λάπαθον. 2) ru-

mea, ā. εἶδος Κελτικῶ βέλους.

Rūmia ēste Rūmīna, ae, 0. (rumis) Ρου-μῖνα, κορυτοφόρος τις θεὰ παρὰ Ρωμαίοις.

*rūmīfīco, are, (rumor-facio) φημίξω, δια-σημίξω.

*rūmīgōrāto, ōnis, 0. τὸ διασημίξεν, ὀρύλλημα.

*rūmīgōrō, ari, (rumor-gero) διασημίξω, διαθρυλλῶ.

rūmīgērīlus, a, um, (rumigeror) νίας φή-μας καὶ θρυλλήματα διασημίξων. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

*rūmīgo, are, (ruma-ago) μωρηκῶμαι. Ἀμφ. γρ.

Rūmīna, ταῦτ' τῷ Rumis. 2) Rūmīna fi-

cus, ταῦτ' τῷ Ruminālis ficus.

Rūmīnālis, is, 0. ficus, ἡ ἐπὶ τῇ ἀγορᾷ

πρὸ τοῦ βουλευτηρίου ἱερὰ συκῆ, ἡ βου-
μανήλις συκῆ, ὁ βωμινάλιος ἐρινεός.
rūmīnālis, α, (ruminor) μηρυκίζων, ἀνα-
μασσωμένος, ἀναπολῶν.
rūmīnālis, ōnis, θ. (rumino) μηρυκισμός,
ἀναπόλησις, 2) ἀνάπλωσις, 3) ἀναπόλη-
σις, δευτέρωσις, ἐπαναλήψις.
rūmīnātor, ōris, α, (rumino) ὁ ἀναπολῶν.
rūmīno, are, καὶ (rūmīnor) αἰ, μηρυκώ-
μαι, μηρυκίζω, ἀναμασσωμαι. aliquid,
ἀναμασσάσθαι, ἀναπολεῖν τι. 2) μεταφ.
ἀναπολεῖν, ἀναμασσάσθαι, ἐπαναλαμβάνε-
ναι τι.
Rūmīnus, i, α, (rumas) πάντροφος, ἐπί-
κλησις τοῦ Διός.
rūmis, is, θ. ὁληθ' μαστοῦ, μαστός.
rūmīto, are, (rumor) θρυλλῶ.
rūmor, ōris, α, θρύσις, θρύλλημα, φήμη, λό-
γος. rumor multa fingit, ἡ φήμη πολλὰ
πλάττει. falsis rumoribus terrere, ὑπὸ
ψευδούς φήμης ἐκφοβεῖσθαι. rumor manai,
serpit, ἡ φήμη ῥεῖ, ὑπορρεῖ, διαδίδεται,
κατασχεδανύεται. rumor de aliqua re ad
aliquem venit, πορεύεται, λόγος περὶ τινος
πρὸς τινα ἔρχεται. cum in honore con-
sisto rumor orat, λόγος ἦν περὶ σοῦ, ὡς
καλῶς πράξαντος. fama rumorisque, λό-
γος τε καὶ φήμη. rumor alienius rei, ἑσθ'
ἐστὶ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. 2) φήμη, δόξα. plebis
rumorem affecit, τὴν παρὰ τοῖς πολλοῖς
δόξαν θηρεύειν. secundo rumore accipere,
ἐφθάρμος ἀποδέχασθαι. clarum apud vulgum
rumore erat propter virtutem, παρὰ τοῖς
πολλοῖς διὰ τὴν ἀρετὴν εὐδοκίμα. 3)
σπαν. ὁ φλοίσβος, τὸ κάλχασμα τοῦ ὕδατος.
rumor, eūri, rurius, ūre, aliquid, φή-
γνυμι, διαβρῆγγνυμι. vinosa, διαβρῆγγύναι
τὰ δεσμά. claustra, βρῆγγύναι, διακόπτειν,
ἐκκόπτειν τὰ κλῆῦρα. ponem, διακόπτειν,
διασπᾶν, λύειν τὴν γέφυραν. cauiam, συν-
τρίβειν τὴν ναῦν. violam, βρῆγγύναι, σπλί-
ζειν τὴν εὐδοκίαν. ordines hominum, βρῆγγύ-
ναι, διαβρῆγγύναι, διακόπτειν, διασπᾶν
τὰς τῶν πολιτῶν τάξεις. meta, ruri,
βρῆγγύναι, διαβρῆγγύναι ὑπὸ φύλλου, ὡς
ἐργῆς κ.τ.τ. 2) διακόπτειν, διαλύειν, λύω,
ἀθετῶ τι. foudera, διακόπτειν, λύειν, ἀθε-
τεῖν τὰς συνθήκας. litem, ἀθετεῖν τὴν
πίστιν. leges, ἀθετεῖν, παραβαίνειν τοὺς
νόμους. silentia, λύειν τὴν σιωπὴν. portas,
ἔξω τὴν μέλλουσαν παύσασθαι τοῦ ὕπνου, εὖ
διατρίβειν. 3) βρῆγγνυμι τι. foueo, ρῆξαι,
ἀναδίδουαι πηγὴν. rurem, βρῆγγύναι, ἵνα
φρῆνῃ. gomium, ἵνα σιναγμόν.
rumorūciūm, i, οῦ, (rumorūcius) τόπος
ἀναδενδράσι κατάρτος.
rumorūcius, α, αῦ, (rumorūcius) τῶν

ἀναδενδράσιων. πρὸς. rumor, 2) rumor-
cius, θ. ἡ ἀγρία σφένδαμνος.
rumor, i, α, ὄσχη ἡ ἀναδενδράς, ἢν μα-
τίωρον ἄγρουν ἐφ' ἑτέρου εἰς ἑτέρον δέν-
δρον.
rumorūcius, i, α, (ὁποκορ. τοῦ rumor) φά-
λη φήμη, φάλοιο λόγοι.
rūpa, ae, θ, εἶδος βέλους ἡ ὕσσου. 2) εἶδος
γραφῆς παρὰ τοῖς βορείοις βερθεροῖς, οὗ
μνεία παρὰ Οὐεναντίον ἐν Carm. T, 18, 19.
rūpālis, ōnis, θ. (rupco) βοτανισμός, ποτα-
μός.
rūpātor, ōris, α, (rupco) ὁ βοτανίζων,
ποσστήρ.
rūpāto, ae, θ, ῥυκάνω. — Rupōnis (ἐκ
τοῦ rupo, are) θεὰ τις τοῦ ὁρισμοῦ προ-
σέως.
rūpōnis, are, ῥυκάνω.
rūpo, are, aliquid, βοτανίζω, ποάζω τι.
2) ἀποτέλλω, τέλλω τι.
rūpo, ōnis, α, (rupcare) εἶδος ἔργου ἡ ἀκα-
λῆδος.
rūto, eūri, rūtum καὶ rūtum, ōro, (PPO, PPO, PPO)
καὶ, ῥοῦλο) βρῆγγνυμι κατατρέπωμαι, κατα-
βρῆγγνυμαι, καταπίπτω, καταβρῆγνυμαι, πίπτω,
sedes rūni, ἐρεπεται, κατατρέπεται, κα-
ταπίπτει ἡ εἰκία. imbut rūti, ὁ ὄμβρος
καταβρῆγγνυται, βρῆγγνυ κατατρέπεται, ru-
ni victorias victique, πίπτουσι (ἀπὸ νηπι-
σκουσιν) ὅτε νικῶντες καὶ οἱ νικημένοι.
fuere in onasi, περιτρέπεται τῷ ζῆτι. de
montibus amnes rūni, ἀπὸ τῶν ὄρων πο-
ταμοὶ κατατρέπονται. 2) μεταφ. πίπτειν,
σφάλλεσθαι. rūti respublica, ἡ πολιτεία
πίπτει, καταλύεται. 3) ῥοῦλο φέρομαι,
ῥῆτω, ῥοῦλω, ῥοῦλωμαι. in castra rūnunt,
ῥοῦλω εἰς τὸ στρατόπεδον ἐφέρονται. rūti
Oceano Nox, ὀρυάται, ἐξέρχεται, ἀνατίλλει
ἐκ τοῦ Ὠκεανοῦ ἡ νύξ. fuere in aerium,
φίρεσθαι, εἶρεσθαι φερόμενον εἰς δουλείαν.
in rebus omnia rūni, ἐπὶ τῷ χειρὶ ἀ-
παντα φέρεται. 4) aliquid, καταβρῆγγνυμι,
καταβρῆγνυ τι. aenas venias rūti, τὰς
ναυς ὁ ἄνεμος ἀνατρέπει. ruo aliquid,
ἀνατρέπειν, καταβρῆγγνυ τι. rompubli-
cum, ἀνατρέπειν, καταλύειν, συμφορὰ πε-
ριβρῆγγνυ τὴν πολιτείαν. 5) σκαλεῖν, ἀ-
νασκαλεῖν τι. cinerem, σκαλεῖν τὴν τέ-
τραν. aurum, ἀνασκαλεῖν, ἀνορύττειν
χρυσόν. mare peritulum ventis rūti iatus
arenam, ἡ θάλασσα ὑπ' ἀνέμων κινουμένη,
καλῶς βουσθὲν τὴν ἄμραν. — rūti
ei causa ἔτε rūti causa λίγυσιν οἱ νομι-
καὶ τὰ ἐπιπλά καὶ λοιπὰ ὑπάρχοντα, ἔτε
οὐκ ἔγγεια, ὅτε εὐκλεομένη ἐστὶ.
rūpes, is, θ. (rumpe) ἡ ἀπορρῶξ, κρημνός,
πίτρα, rupes Tarpeia, ὁ κρημνὸς τοῦ Tar-
πέου λόφου, ἡ Tarpeia πέτρα βέρουσι

rūpex, ūeis, ἄ. (ρύπαξ?) αὐχμηρός, ἀπειρό-
καλος, τραχὺς, ἀγροίκος ἀνθρώπος.
rūpicāpra, ae, θ. (rupes-capra) ἀγρία εἴτε
ὄρεινῃ αἰξί.

rūpico, ōnis, ἄ. ταῦτὶ τῷ rupex.

rūpīna, ae, θ. ταῦτὶ τῷ rupes.

rurīo, ōnis, θ. (rumpo) ῥῆξις.

rurior, ōris, ἄ. (rumpo) ὁ ἀθετῶν, παρα-
βαίνων, παραβάτης. foederis, ὁ ἀθετῶν
εἴτε ἀθετήσας τὰς σπονδὰς, ὁ παράσπονδος.

rurtas, a, um, ἴδ. rumpo.

rurālis, e, (rus) τῶν ἀγρῶν, κατ' ἀγρόν,
γεωργικός.

rurālier, ἐπίρ. κατ' ἀγρόν.

rurālio, ōnis, θ. (raro) γεωργία. Δπου-
λῆσις.

rurestris, e, (rus) τῶν ἀγρῶν, γεωργικός.

Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

ruricola, (rus-colo) ἀγροδίαιτος, ἀγροίκος.

ruricola, ἄ. ὁ γεωργός, ἀγρότης, χωρίτης.
2) γεωργικός, χωρίτικος.

*ruricolāris, e, (rus) ἀγροδίαιτος, γεωργικός.

*rurīgēna, ae, ἄ. (rus-gigno) ἀγρογενής,
ἀγρότης, χωρίτης.

Rurīna, ae, θ. (rus) θεά τις ἀγρότις.

rūto, are, και ruror, ari, (rus) ἀγρευτῶν,
κατ' ἀγρόν διατρέδω, ἐν τοῖς ἀγροῖς δια-
τῶμαι.

rursus και rursum, ἐπίρ. (re-versus) ἐπί-
σω, εἰς τοῦπίσω. cursare rursum prorsum,
τρέχειν πρόσω και ἐπίσω. rursum cadere,
ἐπίσω πίπτειν. rursum vorsum, εἰς τοῦπί-
σω, εἰς τοῦπίσθεν. 2) ἐπίσω, πάλιν, αὖθις,
αὐ πάλιν, ἐκ νέου, ἐκ νέας, ἐκ καινῆς. 3)
πάλιν, ἀνάπαλιν, ἑμπαλιν, τοῦμπαλιν, αὐ.

rūs, ruris, οὐ. τὰ ἔξω τοῦ ἀστεος, χώρα,
ἀγροικία, ἄγρος, ἀγροί. ἐπιρρηματικῶς

rus, ἀγρόνδε, εἰς ἀγρόν. ruri, ἀγρόθι, ἐν
ἀγρῷ, κατ' ἀγρόν, κατ' ἀγρούς. rure και

spau. ruri, ἀγρόθεν, ἐξ ἀγροῦ, ἐξ ἀγρῶν.

2) τὸ κατ' ἀγρόν κτήμα, χωρίον, ἀγρός.

rure palerum, ἐν τῷ πατρῷῳ ἀγρῷ εἴτε
χωρίῳ. ex meo rure hoc capio commodi,
ἐκ τῶν ἐμῶν ἀγρῶν τοῦτο ἀπολαμβάνω.

3) ἀγροικία, τὸ ἀγροίκον (ἥθος), ὁ ἀγρός.
plenus ruris, μεστὸς ἀγροικίας.

ruscarius, a, um, (ruscum) τῆς ὀξυμυρσίνης
εἴτε μυακάνθου.

Ruscino, ōnis, θ. Ρουσκίνων, πόλις τῆς
Ναρβωννίτιδος Γαλλίας, ἡ τανῶν La tour
de Roussillon.

*rusculum, i, οὐ. (ὀποκορ. τοῦ rus) ἀγρί-
διον, χωρίον.

ruscum, i, οὐ. ὀξυμυρσίνη, μυακάνθος.

Rusellao, atum, θ. Ρουσελλαί, πόλις Τυρ-
ρηνίας, τανῶν Roselle. Rusellani, orum,
ἄ. Ρουσελλανῶν.

Rutina, ταῦτὶ τῷ Rutina.

Rūsor, ōris, ἄ. θεός τις παρὰ Ῥωμαίοις,
προστάτης τῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ περιστροφῆς.
Ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ rursus.

ruspore, ari, διερευνῶ.

russulus, a, um, (russus) ἐρυθρός, ἐρυθρᾶν
ἐσθῆτα ἐνδύς.

*russulus, a, um, (ὀποκορ. τοῦ ruscus)
ὀπύπουρος, ὀπέρουρος.

russus, a, um, (russus) ἐρυθραῖος.

russulus, a, um, (ὀποκορ. τοῦ ruscus) ὀπύ-
puρος.

russus, a, um, πυρρός, ἐρυθρός, κόκκινος.

rustarius, a, um, ταῦτὶ τῷ ruscarius.

rusticanus, a, um, (rusticus) ἀγροδίαιτος,
ἀγροίκος, χωρίτικος. homo rusticus, ὁ
χωρίτης, ἀγρότης.

*rusticum, ἐπίρ. ἀγροίκος.

rusticatio, ōnis, θ. (rustico) ἡ ἐν ἀγρῷ
δίατα, ἀγρευλία. 2) γεωργία, γεωπονία.

rustico, ἐπίρ. ἀγροίκος.

rusticulus, a, um, (ὀποκορ. τοῦ rusticus)
ὀπάγροικος.

rusticulus, ūis, θ. (rusticus) ἀγροικία, ἄ-
γροίκος τρόπος, τὸ ἀγροίκον, ἀπαίδευτον,
ἀνελεύθερον, ἀπειροκαλία. 2) σπαν. ἡ
γεωργία, γεωπονία. 3) ἀγρόται, χωρίται.

rustico, alius sum, ari, (rusticus) ἀγρευτῶν,
κατ' ἀγρόν διατῶμαι. 2) γεωργῶ, γεω-
πονῶ. 3) ἀγροικάζομαι, ἀγροίκως λέγω.

rusticulus, a, um, (ὀποκορ. τοῦ rusticus)
ὀπάγροικος. 2) rusticulus, ἄ. ὁ ἀγρότης,
χωρίτης. 3) rusticula, ae, θ. ταῦτὶ τῷ gal-
lina rustica, ἡ ἀγρία ἀλεκτορίς.

rusticus, a, um, (rus) ἀγροίκος, ὁ, ἡ, τὸ
κατ' ἀγρόν, ὁ, ἡ, τὸ ἐν ἀγρῷ. rustica vita,
ὁ κατ' ἀγρόν βίος, ἡ ἀγρευλία. rustica nu-
mina, αἱ ἀγρόνμοι εἴτε ἀγρότιδες Νόμ-
μοι. rusticus homo και ἀπλῶς rusticus, ἄ.

ὁ ἀγρότης, χωρίτης. rustica, ae, θ. ἡ ἀγρό-
τις, χωρίτις.— gallina rustica και ἀπλῶς
rustica, θ. ταῦτὶ τῷ rusticola, ἴδ. rusticu-
lus. 2) ἀγροίκος, ἀπειροκαλος, ἀπαίδευτος.

rūsum, και ruscum, ἀρχαῖα. ἀντὶ rursum.

rūta, ae, θ. ῥυτή, πήγανον, (βοτάνη) 2)
μεταφ. ἡ πικρότης.

rūtābūlum, i, οὐ. (rua) σκάλευθρον. 2) σπα-
θίς, σπάθη, σπάθιον.

rūtāculus, a, um, (ruta) πηγάνινος. ruta-
cum oleum, τὸ πηγανέλαιον.

rūtāius, a, um, (ruta) ὁ πηγανίτης, ἡ πηγα-
νίτις. rutatum mustum, ὁ πηγανίτης εἶνος.

rūtellum, i, οὐ. (ὀποκορ. τοῦ rutum) σκα-
λίς, ἀπομάκτρα.

Rūteni, orum, ἄ. Ρουτηνοί, Ρουτανοί, Γαλ-
λικὸν ἔθνος.

rūtlesco, ēre, (rutilus) πυρρῶμαι.

Rūtilius, a, um, (rutilus) πυρρῶν.

Rūtilius, a, um, (rutilus) πυρρῶν.

Rūtilius, a, um, (rutilus) πυρρῶν.

Rūtilius, a, um, (rutilus) πυρρῶν.

Rūtilius, a, um, (rutilus) πυρρῶν.

Rūtilius, a, um, (rutilus) πυρρῶν.

εἴτε Ρουτίλλιος, τοῦ Ρουτίλλιου. Rutilius, ἄ. ὁ Ρουτίλλιος, Ρουτίλλος.
 rutulus, avi, atum, are, (rutulus) aliquid, πυρ-
 ρῶς, πυρραῖνον τι. 2) πυρρίζω, πυρρίῳ, πυρ-
 ρός εἰμι.
 rutulus, a, um, πυρρός, εἶδος καὶ ἐξανθὸς
 ἢ ἐρυθρός.
 rutum, i, ō, (ruto) σκαλίσ, σκαπάνη. 2)
 τρουλλίον τῶν κονιατῶν.
 rutula, ae, ō, (κατὰ μετὰ θ. ἐκ τοῦ θέρυ-
 δος) ταρχαλ. Οὐάβρων.
 rutula, ae, ō, ὑποκορ. τοῦ ruta) πηγάνιον.
 Rutulus, a, um, τῶν Ρουτούλων εἴτε Ρούτο-
 λων. Rutulus, ἄ. Ρούτολος εἴτε Ρότολοι.
 Rutuli, πληθ. οἱ Ρούτολοι εἴτε Ρότολοι,
 ἀρχαῖον τῆς Λατίνης ἔθνος. 2) ποιητ.
 Rutuli, οἱ Ζακυνθῆται, ὡς τῶν Ρουτούλων
 ἄποικοι.
 rutus, a, um, ἴδ. ruto.

S. συντόμως (εἴτε Sex.) δηλοῖ τὸ προώνυ-
 μον Sextus, ὡς καὶ τὰ sacrum, somis, sol-
 vit, sibi, suis, κ.τ.τ. Τὰ δὲ S. C. δηλοῖ
 senatus consultum τὰ S. P. Q. R. sena-
 tus populus que Romanus. Τὰ S. I. att-
 ribuitur iudicandis. Τὰ S. C. D. S. sibi cu-
 ravit de sua. Ἐπὶ τάφων S. V. F. sibi
 vivas fecit. S. P. Q. S. sibi posteris que
 suis. Ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς δηλοῖ S. τὸ salu-
 tem. S. D. salutem dicit. S. D. M. εἴτε
 S. D. P. salutem dicit multam εἴτε pluri-
 mam. Τὰ δὲ S. T. V. B. E. Q. V. si tu
 vales bene est, ego quidem valeo, «εἰ ἔρ-
 ρωσαι, εὖ ἂν ἔχῃ, ὅγιστον δὲ καὶ αὐτός.»
 Ἐτι S. V. V. G. E. Q. V. si vos valetis
 gaudeo, ego quidem valeo.

Saba, ae, ō, ἡ Σάβα, αἱ Σαβαί. Sabaeus, a,
 um, Σαβαῖος, Σαβαΐτικός. Sabaci, orum,
 ἄ. οἱ Σαβαῖοι.

Sabadia, orum, ταῦτό τῷ Sabazia.

Sabadus, ταῦτό τῷ Sabazius.

Sabaci, Sabaeus, a, um, ἴδ. Saba.

sabaja, ae, ō, ὁ ζῦθος, τὸ ζῦθος, τὸ κοῦρμι
 (ἐν Ἰλλυρία). sahajanus, ὁ κατασκευάζων
 ἢ πίνων ζῦθον.

sabānum εἴτε savānum, i, ō, σάβχον.

Sabaoth εἴτε Sabaoth, ἄκλιτ. Σαβαώθ. Α.

Ἑβραϊκῇ, δηλοῦσα τὰς οὐρανίους δυνάμεις.

Sabao, ἄκλιτ. ἡ Σαβάτα, πόλις καὶ λίμνη

τῆς Τυρρηνίας. Τὸ ἐπίθετον Sabatius καὶ

Sabatius, a, um.

Sabatini, orum, ἄ. θῆνος τι τῆς Κομπανίας.

Sabatius, a, um, ἴδ. Sabato.

Sabatius, a, um, ἴδ. Sabate.

Sabazia, orum, ō, πληθ. Σαβάζια, ἡ τοῦ
 Σαβαζίου (Διονύσου) ἑορτή.

Sabazius, i, ἄ. Σαβάζιος, ἐπικλησις τοῦ
 Διονύσου.

sabbatarius, a, um, σαββατικός. sabbata-
 rius, ἄ. ὁ σαββατίζων.

sabbatarius, i, ἄ. σαββατισμός.

sabbatizo, are, σαββατίζω.

sabbatum, i, ō, σάββατον.

Sabellus, a, um, ταῦτό τῷ Sabellus.

Sabellus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ Sabinus) Σα-
 βίνος, Σαβινικός. ager Sabellus, ἡ Σαβίνη

χώρη. Sabellus, ἄ. ὁ Σαβίνος.—Sabelli, οἱ

Σαβίνοι. 2) Σάβελλοι, ἐπωνυμὸν τῶν Σαυ-
 νιτῶν, οἱ γὰρ Σαυνίται εἴτε Σαυνίται κατὰ

τινας τῶν Σαβίνων ἀπόγονοι ἦσαν.

Sabina, ae, ō, Σαβίνη, Σαβίνη γυνή. 2)

Σαβίνα, κύριον ὄνομα γυναικός.

Sabina, i, ἡ Σαβίνα, κατὰ τὴν τῶν Σαβίνων γλῶσ-
 σαν.

Sabinus, orum, ἴδ. Sabinus.

Sabinianus, a, um, (Sabinus) Σαβινιανός.

τοῦ Σαβίνου.

Sabinus, i, ἄ. Σαβίνος, ὁ τῆς Σαβίνης κά-
 τοικος, ἴδ. Subinus, a, um, 2) Σαβίνος,

κύριον ὄνομα ἀνδρός.

Sabitus, a, um, Σαβίνος, Σαβινικός. ager

Sabinus, ἡ Σαβίνη χώρα, ἡ Σαβίνη. Sabi-
 ni, ἄ. οἱ Σαβίνοι, εἶδος καὶ ἡ τῶν Σα-
 βίνων χώρα, ἡ Σαβίνη.—Sabinum, ὕπον.

vinum, ὁ Σαβίνος εἶνος.—Sabina herba,

τὸ βράθυ (βοτάνη).

Sabis, is, ἄ. Σάβις, ποταμὸς τῆς Βελγικῆς

Γαλλίας, ὁ τανὺν Sambre.

sabineus, ταῦτό τῷ sambucus.

*sabinēta, orum, ō, (sabalum) ψαμαθών.

sabulo, ōnis, ἄ. ἀμμάδης γῆ, ἄμθος, ψά-
 μαθος.

sabulatus, a, um, (sabalum) ἀμμάδης, ψα-
 μαθώδης.

sabulum, i, ō, ταῦτό τῷ sabulo.

saburra, ae, ō, (sabalum) ἔρμα, (τῶν πλοίων).

saburrālis, a, (saburra) ἔξ ἔρματος ἢ ἔρμου.

saburro, avi, atum, are, aliquid, ἔρμας.

ἐρματίζω τι. 2) μεταφ. saburratus, a, um,

πληρωθείς, κορεσθείς.

Sacae, arum, ἄ. Σάκαι, Σκυθικὸν ἔθνος.

Saces, ἄ. ὁ Σάκας.

sacal, ἄκλιτ. τὸ Αἰγυπτιακὸν ἤλεκτρον.

saccarius, a, um, (saccus) τῶν σάκκων. 2)

saccarius, ἄ. ὁ βαστακτής, φοροφόρος. 3)

saccarius facere, ἀγθοφορεῖν, φοροφορεῖν.

saccatus, a, um, ἴδ. sacco.

saccellatio, ōnis, ὁ ἐν τῇ Ιατρικῇ ἢ ἐπιθε-
 σις σάκκων, (ἐξηγῶν καταπλασματικῶν).

saccellus, i, ἄ. (ὑποκορ. τοῦ saccus) σάκκιον,

βαλάντιον. 2) ἐν τῇ Ιατρικῇ τὸ σάκκιον.

saccus, a, um, (saccus) σάκκος.

saccharum (—on), οὐ. σάκχαρον, σάκχαρι, σάκχαρ.
 sacculus, c, (saccus-bacca) φυσίγυθος.
 sacculus, i, οὐ. (saccus-pera) σακκος-πήρα.
 sacco, agi, atum, are, (saccus) aliquid, σακκῶ, σακκίζω, διωλίζω τι. sacculus humor corporis εἶτε sacculus, τὸ σῶμα.
 sacculus, ii, οὐ. (sacculus) γόνης, ἀγούρης, θαυματουργός.
 sacculus, i, a. (ὕποκορ. τοῦ saccus) σακκίον, σάκκος, σακκελιστήριον. 2) βαλάντιον, μαρσάπιον.
 saccus, i, a. σάκκος, σάκτας (τοῦ σίτου, κ.τ.τ.) 2) πήρα, θύλακος (τῶν πτωγῶν) 3) μάρσπιος, βαλάντιον. 4) σάκκος, σακκελιστήριον, διωλιστήρ. 5) ἐν τῇ Ιατρικῇ τὸ σακκίον. 6) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικαῖς ὁ σάκκος, τὸ εὐτελὲς τρίχινον ἀμφίεσμα.
 sacculus, i, οὐ. (ὕποκορ. τοῦ sacrum) μικρὸν ἄστυον ἱερὸν, μικρὸν τέμενος, τὸ ἱερὸν.
 sacer, era, erum, (συγγενὲς τῷ ἅγιος) ἱερός. aedificia omnia publica privata, sacra profana, πάντα τὰ εὐσεβήματα δημόσια καὶ ἴδια, ἱερὰ καὶ βέδωλα. sedes sacrae, ei ἱεροὶ εἰκοί, ei vaci. sacra laurus, ἡ ἱερὰ δάφνη. sacrum aurum, ὁ ἱερὸς χρυσός. via Sacra εἶτε clivus sacer, ἡ ἱερὰ ὁδός, (ἡ ἐπὶ τὸ Καπιτώλιον φέρουσα). mons Sacer, τὸ ἱερὸν ὄρος, (ὄρος οὐ πύργου τῆς Ῥώμης καίμενον). sacer alienus, ἐνίετε καὶ alicui, ἱερός τις, ἱερός τι. terra sacra omnium Deorum est, ἡ γῆ ἱερὰ τῶν πάντων θεῶν ἐστὶ. sacra Iovis εἶτε Jovis quereus, ἡ ἱερὰ τοῦ Διὸς (τῷ Διὶ) ὄρυς. 2) ἱερός, ἅγιος, σεβαστός, σεμνός.—ἐπὶ τῶν βασιλέων ἱερός, βασιλικός, αὐτοκρατορικός. 3) ἱερός τοῖς καταχθονίοις θεοῖς, ἐναγής, ἐξάγιος, is sacer esto εἶτε is Jovis sacer esto, ἐκεῖνος ἐξάγιος ἔστω, ἱερός εἶτε θύμῃ τοῦ καταχθονίου Διὸς ἔστω. 4) ἀποτρόπαιος, βδελυρός, αἰσχυρός. sacer morbus, ἡ ἱερὰ νόσος, ἐπιληψία.—sacrum, οὐ. τὸ ἱερὸν, εἶτε τῶν θεῶν ἱερὸν ἐστὶν, εἰς ναός, τέμενος, ἄγαλμα, ἀνάθημα, θύμῃ κ.τ.λ. 2) τὸ ἱερὸν, ἡ ἱεροουργία, θυσία, τελετή, ἐκτελέ. sacrum ἡ sacra facere, (ἱερὰ ῥέζειν) τὰ ἱερὰ ἐπιτελεῖν, ἱεροουργεῖν, θυσίαν ποιῆσαι, θύειν. sacra gentilicia, τὰ συγγενικά ἱερὰ, παροιμ. hereditas sine sacris, τὸ ἀκέραιον κέρας, ἡ τελεῖα ἡδονή. 3) sacra, orum, οὐ. τὰ ἱερὰ, ἀπόρρητα, μυστήρια.
 sacerdos, ōis, a. καὶ θ. (sacer) ὁ ἱερεὺς, ἱερεῖς, ἡ ἱερεῖα, ἱερεῖτις, ἱερίς. Κύρ. ὄν. Σακέρδως, ὡτος.
 sacerdotialis, e, (sacerdos) ἱερατικός. 2) sacerdotialis, a. ὁ ἱερατικός, ἱερατικός.

sacerdotium, ii, οὐ. (sacerdos) ἱερατεία, ἱερεῖα, ἱεροσύνη.
 sacerdos, ōis, a, θ. (ὕποκορ. τοῦ sacerdos) ἐλάττων ἢ μικρὰ ἱερεῖα, ἡ ἱεροκήρυς.
 sacersanctus, a, am, spán. ἀντί τοῦ sacrosanctus.
 Saces, ae, a. ἴδ. Sacae.
 sacoma, ōis, οὐ. σάκωμα.
 sacomarius, a, am, (sacoma) cucurbitae, κολοκύνθαι ἀντιστοιχίματος χάριν.
 sacandus, i, a. (sacos) εἶδος ὑακινθίνης ἀρωματιστοῦ, (λιθάρειον) πρὸς καὶ saeos.
 sacoripium, ii, οὐ. σαγάπηγον, σαγάπηγος ὄρος.
 sacos, i, τὸ ὑακινθίνον χρώμα κατὰ τὴν τῶν Ἰνδῶν γλῶσσαν.
 sacrobiliter, epiſc. (ἴδε sacer, σημ. 4.) ἐπιληπτικῶς.
 sacramentum, i, οὐ. (sacro) παρακαταβολή, ἢ τὸ πάλαι ἐν ἱερῷ τι καὶ παρὰ ποντίφηκι κατετίθεσαν οἱ διαδικαζόμενοι, παρακαταβολή, τὸ παράβολον, καὶ μεταφ. ἡ διαδικασία, δίκη, ἀμφισβήτησις. sacramento contendere cum aliquo, παρακαταβάλλειν τινί. μεταφ. διαδικάζεσθαι, ἀμφισβητεῖν τινί. 2) στρατιωτικός ὅρκος. sacramentum, εἶτε sacramento dicere alicui (apud aliquem) τὸν ὅρκον ἀποδιδόναι εἶτε ὁμνῶν τινί, ὀρκίζεσθαι, ἐξορκίζεσθαι παρὰ τινος. sacramento rogare εἶτε adigere milites, ὀρκίζειν, ὀρκοῦν, ἐξορκίζειν, ἐξορκοῦν τοὺς στρατιώτας. adigo milites sacramento Vespasiani εἶτε sacramento in nomen Vespasiani, ἐξορκίζω τοὺς στρατιώτας, ἢ μὴ πιστοῦς ἔσθαι τῷ Οὐεσπασιανῷ. 3) ὁ ὅς ἔστι ἀπλῶς ὁ ὅρκος. dicere sacramentum, ὅρκον ὁμνῶν. sacramentum jurare in verba alicujus, ὁμνῶν τὴν ἑκκλήσιαν, ἐξορκίζεσθαι παρὰ τινος. 4) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικαῖς τὸ μυστήριον.
 Sacraſi, orum, a. (Σακρανοί) ἀρχαῖον τι τῆς Λατίνης ἔθνος.
 sacralium, ii, οὐ. (sacrum) ἱεροφυλάκιον, ἡσχαρμός. 2) μυθρὸς ναοῦ, τὸ ἄδυτον. 3) τὸ ἱερὸν, ἱερὸν εἶδημα, ναίδιον.
 sacrarius, ii, a. (sacer) ἱεροφύλαξ. Ἐπιγρ. tsacrare, epiſc. ἁγίως. 2) μυστικῶς.
 sacratio, ōis, θ. (sacro) καθιέρωσις, ἀφιέρωσις.
 sacrator, ōis, a. (sacro) ὁ καθιερῶν, ἀφιερῶν. Ἐστὶ δὲ καὶ κύρ. ὄν. Σακράτωρ.
 sacres, spán. ἀντί τοῦ sacri, εἰς sacres porci, εἰ ἱεροὶ ἢ ἄγνοὶ χοῖροι.
 sacricola, ae, a. καὶ θ. (sacrum-colo) ὁ, ἡ ἱεροκός, ὁ, ἡ ἱεροποιός.
 sacrifer, era, erum, (sacrum-fero) ἱεροφύλαξ.

sacrificialis, e, (sacrificium) θυσιακός, θυ-
τήριος.
***sacrificatio**, ōnis, ā. (sacrificio) ιεροουργία,
ιεροποιία, θυσία.
***sacrificator**, ōris, ā. ιεροουργός, ιεροποιός,
θυτήρ.
***sacrificatus**, ūs, ā. ταῦτό τῷ sacrificatio.
sacrificetum, ii, ō. (sacrificā) ιεροουργία,
θυσία, τὰ ἱερὰ. sacrificium diis facere, πε-
ρυσίαν ποιεῖν εἰς θεοὺς τὰς θεοῖς. per-
petrare, τὰ ἱερὰ ταλεῖν. parare, θυσίαν
παρασκευάζεσθαι.
sacrificio, aui, alium, are, (sacrum-facio)
ιερουργῶ, ὅθω, θυσίαν ποίω εἰς τοιοῦμαι.
aliquid deo, ὑπὲρ τινος. 2) aliquid, ὅθω τι.
procura, βροχίματα, peculium, λείβεσθαι,
σπένδειν φιάλῃν, τοῦτοστιν εἶναι ἐκ φιά-
λης. lustro, ἐπιτελεῖν καθαρμούς.
sacrificulus, i, ā. (ὑποκορ. τοῦ sacrificia)
ιερουργός, ιεροποιός, θυτήρ. 2) rex sacri-
ficulius, ὁ ἱερῶν βασιλεὺς. Οὗτω μετὰ τὴν
κατάλυσιν τῆς βασιλείας ἐκαλεῖτο ὁ ἐν Ῥώ-
μῃ ὁ ἱερεὺς, ὁ ἔχων τὴν ἀρχιερωσύνην τῶν
θητοπολίων, ὡς πρότερον ἀποκαλεῖτο ὁ
βασιλεὺς. Ἀπίρητο δ' αὐτῷ καὶ ἀρχεῖν
καὶ δημηγορεῖν, κατὰ Πλούτ. ἐν καρφα-
ῖαι. 63.
sacrificus, a, um, (sacrum-facio) ιεροποιός,
ιερουργός, θυσιοποιός. 2) rex sacrificus,
ταῦτό τῷ rex sacrificulus, ἴδ. sacrificu-
lus. A. ποιητική.
***sacrilege**, ὑπὲρ. (sacrilegus) ιεροσύλως, ἀ-
νοσίως, ἀσεβῶς.
sacrilegium, i, ō. (sacrilegus) ιεροσυλία,
ιεροσύλησις, θεοσύλησις, ιεροσύλημα. 2)
βεβήλωσις.
sacrilegus, a, um, (sacrum-lego) ιεροσύ-
λως. sacrilegus, ā. ὁ ἱεροσύλως, θεοσύλης.
2) ἀνόσιος, βεβήλως, ἀσεβής, μιαιώτης.
sacrum, ἀπαρχή γλευκούς τῶ Διονύσιῳ. Φη-
στος καὶ Πλωσάριος.
Sacripotus, καὶ Sacri potus, ūs, ā. ἱε-
ρὸς λιμὴν, πόλις τῆς Λατίας. 2) πόλις,
παρὰ τὸν Τραντίνον κόλπον περμένη.
sacrum, ii, ō. τὸ Σακρινόν ἡλεκτρον.
sacro, aui, alium, are, (sacer) aliquid, ali-
quid, ἱερῶ καθιερωθῶ, ἀφιερωθῶ τι τινος. 2) ἀ-
φιερωθῶ, δίδωμι τινὶ τι. 3) ἱερῶ, ἱερὸν ποίω
τι. lex sacra, ὁ ἱερὸς νόμος. Οὕτως ἐκα-
λεῖτο ἱεροὶ τινες νόμοι παρὰ Ῥωμαίους·
οἱ δὲ παραβάντες αὐτοὺς ἐξάγιστοι ἐγί-
νοντο, καὶ τὰ χρήματα αὐτῶν ἀήμετρος
ἱερὰ. 4) ἱερὸν, ἀειμνηστον, ἀθάνατον ποίω
τι. 5) carpi aliquid sacro εἰς τε καὶ sac-
rare, ἐξάγειν ποιεῖν τινα, κατονομά-
ζειν τινὰ τῷ καταθονίῳ δι.
sacrosanctus, καὶ sacro sanctus, a, um,
(ὑψηλὸς καὶ κατὰ τιμὴν ἀσβεστοῦσαν)

εἶναι παρὰ Πλινίῳ ἱ. σ. 7, 44, 45.)
(sacer-sanctus) ἱερὸς καὶ ἄγιος, ἱερὸς καὶ
ἄσβητος. sacrosanctus tribunus plebis, ὁ
ἄσβητος δήμαρχος. sacrosancta potestas, ἡ
ἄσβητος ἀρχή. Σημ. ὁ βίαν δούλω τινὶ
ἀρχῇ προσφέρειν ἐξάγιστος ἐγίνετο, ὡς
τῷ μεγίστῳ ἄγει ἔνοχος. 2) ἄσβητος, ἀθι-
κτος. 3) πᾶνάγιος, παναγής, ἱερὸς καὶ
ἄγιος.

sacrificus, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ sacrificis.

sacrum, ἴδ. sacre.

Sadduceus, i, ā. Σαδδουκαῖος.

saculum, ταῦτό τῷ sacculus.

sacculus, ō, (sacculus) τοῦ αἰῶνος, ἐκα-
τονταέτηρος. Iudi sacculares, ἡ ἐκατονταέ-
τηρος εὐροτή. Ταῦτην τὴν εὐροτὴν τὸ μὲν
πάλαι δι' ἐνενήκοντα εἰς αἰετοῦς, ὕ-
στερον δὲ δι' ἑκατοστοῦ δεκάτου. Τριήμη-
ρος δ' ἦν μετὰ παννυχίδων, καὶ πυθόχρη-
στοὶ τινες καθαρμοὶ τε καὶ θυσίαι ὑπὲρ
τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἐπιτελοῦντο. Ὁ
δὲ ὕμνος εἰς ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτέμιον (Ἡ-
κάργον καὶ Ἑκατήργην) ἐκαλεῖτο carmen
sacculare. 2) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικῇ
κασμικῇ τοῦ κόσμου τούτου, λαϊκῇ, βέ-
βηλῇ, οὐκ ἱερῇ.

saculum, i, ō. γενεά, γένος, φύλον. sac-
culum mulierum, τὸ γυναικῆρον φύλον, τὸ
τῶν γυναικῶν γένος. senarium, τὸ τῶν
θηρίων γένος. saccula mortalia, τὰ θνητὰ
γένη, τὰ θάνα. 2) γενεά ἀνθρώπου, γενεά
ἀνδρῶν, γενεά, (τρεῖς δὲ γενεαὶ ἐκατὸν
εἴτη εἰσιν). 3) ἐνίοτε δ' ὁ μάλιστα τοῦ ἀν-
θρώπου βίον χρόνος, ἡ ἐκατονταετηρίς,
ὁ αἰών. 4) αἰών, μακρὸς τις χρόνος. pil-
larium sacculum, χιλιετηρίς, εἰς αἰετοῦς
ἡ ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἐπὶ Φιλίππου
τοῦ Ἀράβου τῷ 248 μ. χρ. 5) αἰών, γενεά,
ἄνθρωποι αἰωνῶς τινος, χρόνοι. κ. τ. λ. 6)
παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικῇς ὁ αἰών, ὁ κό-
σμος, τὸ βέβηλον, ἐπίγειον, μάταιον.

sacro, ἐπὶρ. πολλανίς. sacrus, πλεονάντις.

sacrisime, πλειστοκίς.

sacrosanctus, ἐπὶρ. (sacro-sanctus) πλεο-
ναστικῶς ἀντὶ τοῦ sacro.

sacres, is, ō. ταῦτό τῷ sacro.

sacrisculo, καὶ sacriculo (ὑποκορ. τοῦ
sacro) πλεονάντις.

sacris, ō, ταῦτό τῷ sacro.

sacrum, ταῦτό τῷ sacrum, ἴδ. sacro.

sacra, sacrum, κ. τ. λ. ταῦτά τοῖς sacra κ. τ. λ.
Sacra, is, ō. Σακραβίς εἴτε Σακραβίς, πό-
λις τῆς ἐν Ἰσπανίᾳ Ταρρακωνησίας, διὰ
σημῶς ἐπὶ λανθι ὑπόσκασις, ἡ τανὺν Ια-
νίη. Τὸ ἐπίθετον Sacra, a, um, οἱ δὲ
πολιταὶ Sacrahiani, orum, ā.

saeve, ἐπὶρ. ἀπηνῶς, ἀγρώως, μακίως, ὡ-
μῶς, χελιδνῶς.

*saevidicus, α, um, (saevus-dico) πικρό-
γλωσσος.
saevis, ἡ, itum, ire, (saevus) ἀγριαίνω,
ἀγριαίνομαι, μαινόμεναι, λυσσῶ. in aliquem
ἢ in aliquid, ἀγρίως, μανικῶς, ὡμῶς, ἀ-
πηνῶς χρῆσθαι εἴτε προσέρεσθαι τι-
νι.—saevis, ἐπὶ. ταῦτο τῷ saevo.
saevis, atis, ὁ. μεταγενέστ. τύπος τοῦ
saevis.
saevis, ἐπὶ. ταῦτο τῷ saevo.
saevis, atis, ὁ. ἀπηνεία, ἀγριότης, μανία,
ὡμότης, χαλεπότης.
saevis, ei, ὁ. ταῦτο τῷ saevitia.
*saevis, itis, inis, ταῦτο τῷ saevitia.
saevis, α, um, ἡγριωμένος, ἐξηγριωμένος,
ἀγριος, ἀπηνής, μαινόμενος, ὡμός, χαλε-
πός, δεινός.
saga, α, ὁ. ἴδ. sages.
saga, α, ὁ, ἀντί τοῦ sagem.
sagacitas, atis, ὁ. (sagax) ἡ τῶν αἰσθήσεων
μέλιστα δὲ τῆς ὁσφρήσεως ἐξύτης, τὸ ὁ-
ξυρρῖνον, εὐρινον, ἢ ῥίς. 2) ἐξύτης νοός,
ἀγχίνωια, σύνεσις.
sagaciter, ἐπὶ. (sagax) εὐρίνως, ὀξύ.
sagacissime odorari, ὀξυτάτον ὁσφρῖναι
εἴτε ῥινηλατεῖν. 2) ὀξύ, ἀγχίνως, συνε-
τῶς, εὐστόχως.
sagana, α, ὁ. ταῦτο τῷ saga, ἴδ. sages.
sagapenum, ταῦτο τῷ saecopenium.
Sagaris, is, εἴτε Sagaris, ii, α. Σαγγά-
ριος, ποταμός τῆς Φρυγίας. Sagaris, α,
um, Σαγγάριος, Φρύγιος. Sagaris, Idis,
ἡ. ἡ Σαγγαρῖτις, Φρυγία.
sagaris, α, um, (sagum) τοῦ σάγου, τῶν
σάγων.
sagatus, α, um, (sagum) σάγον φερῶν, ἐκ
σάγον πεποιημένος.
sagax, acis, (sagio) ἐξὺς τὰς αἰσθήσεις, ἐξὺ
αἰσθάνομενος. 2) κατ' ἐξοχὴν. ἐξὺς τὴν ὁσ-
φρήσιν, ἐξὺ ὁσφρῖνόμενος, εἴτε ῥινηλατῶν.
ὀξυρρῖνος, ὀξυρρῖνος, εὐρίς, εὐρινός. 3) μεταφ.
ἐξὺς, ἀγχίνους, συνετός, εὐστόχος.
sagda, α, ὁ. λιθάριον τι πράσινον.
sagena, α, ὁ. σαγήνη.
sagena, i, οὐ. εἶδος λιθαρίου.
sagina, α, ὁ. (συγγενὲς τῷ σάττω). σιτεῖα
σίτισις, σιτισμός, χορτασμός, χορτασία. 2)
σίτεια, χορτος, σίτος, σιτίον, τροφή. 3) σι-
τευτὸν εἴτε σιτιατὸν κτήνος. 4) ἀρξ, εὐ-
συχρία, εὐτραφεία.
saginarium, ii, οὐ. (sagina) τόπος ἐνθα τὰ
κτῆνη σιτίζεται.
saginatio, onis, ὁ. σιτεῖα, χορτασία, σί-
σις, σιτισμός.
sagino, avi, alium, are, (sagina) alique-
m, σιτῶ, σιτίζω, χορτάζω τινά.—saginus,
α, um, σιτιστός, σιτιστός, εὐτραφής.

*sagis, ire, (sagus) ἐξὺ αἰσθάνομαι, ἐξὺ νοῶ.
sagitta, ae, ὁ. οἰστός, τόξευμα, βέλος. sagit-
tam facere, τόξευμα βάλλειν, ἀφίεναι. ali-
quem sagitta trajicere, transligere, τοξεύ-
ματι τινα διατιτρώσκειν, πείρειν. sagittis
aliquem confligere κατατοξεύειν τινά. 2)
βέλος ἢ τόξευμα (τὸ ἄστρον). 3) φλεβοτό-
μον, σιγλίον. 4) ἄκρον μολγέματος εἴτε
κλήματος. 5) εἶδος τελεματίας βοτάνης.
sagittarius, α, um, (sagitta) τοξικός, τῶν το-
ξευμάτων.—sagittarius, α. ὁ τοξότης, το-
ξοφόρος. 2) τοξότης (ἄστρον).
sagittatus, α, um, ἴδ. sagitta.
sagittifer, ers, erum, (sagitta-fero) οἰστο-
φόρος. 2) τοξοφόρος. sagittifer, α. ὁ τοξό-
της (ἄστρον). Δ. ποιητ.
sagittiger, eri, α. (sagitta-gero) τοξότης, (ἄ-
στρον).
sagittipotens, ntis, α. (sagitta-potens) το-
ξότης (ἄστρον).
sagitto, avi, alium, are, τοξεύω, alique-
m, τοξεύειν, τοξεύματι βάλλειν τινά.
sagittula, ae, ὁ. (ὀποκορ. τοῦ sagitta) μικρὸν
τόξευμα.
sagma, α, ὁ. τὸ σάγμα. (πρὸς, περὶ τῆς
ἐναλλαγῆς τοῦ γένους καὶ τὰς λέξεις. dia-
dema καὶ glaucoma).
sagmaris, α, um, σάγμα φέρων. sagma-
ris, α. (ὀπον. equus, mulus, asinus) τὸ
σαγμαῖον, ὀποζύγιον.
sagmen, inis, οὐ. ἱεροδοτάνη, ἡ βοτάνη, ἣν
οἱ τῶν Ρωμαίων πρῶτος ἐφύρουσιν σημειῖον
τῆς ἀσουλίας, ὥστε οἱ τῶν Ἑλλήνων τὰ
κρηόκετα.
sagochlamys, ydis, ὁ. (σαγοχλαμύς).
sagularis, via (sagum) ὁδός τις ἐν τῷ Ρω-
μαϊκῷ στρατοπέδῳ.
*sagularis, α, um, (sagulum) σάγιον φε-
ρῶν, σαγηφορῶν.
sagulum, i, οὐ. (ὀποκορ. τοῦ sagum) σά-
γιον, σάγος, χλαμύς, ἐπιθωρακίδιον.
sagum, i, οὐ. ὁ σάγος, εἶδος παχείας χλα-
μύδος εἴτε ἐπιθωρακίδιον ἐν χρήσει μά-
στα τῶν στρατιωτῶν, ὅθεν αἱ φράσεις: in
sagis esse, ἐν πολέμῳ εἶναι, πολεμεῖν. saga
sumere, ad saga ire, ἐπὶ πόλεμον τρέπα-
σθαι. saga ponere, ἀποθεῖναι τὰ ὅπλα, εἰ-
ρηνεύσαι. (Κατὰ Πολύβιον, ἡ λέξις Κελτι-
κή· ἐτυμολογείται δὲ κατὰ τινες καὶ παρὰ
τὸ Ἕλλην. σάττω).
Saguntinus, α, um, (Saguntum) Ζακυνθῖος,
Σαγουντῖνος. Saguntini, α. οἱ Ζακυνθαῖοι,
Σαγουντινοί.
Saguntum, i, οὐ. καὶ Saguntus (os), i, ὁ.
τὸ Σάγουντον, ἡ Σάγουντος, ἡ πρότερον
Ζάκυνθος καὶ Ζάκυνθος καλούμενη, πόλις
τῆς Ισπανίας.
sagus, i, α. σάγαν, ἀντί τοῦ sagum.

sāgus, a, um, μαντικός, προφητικός. —saga, ae, θ. ἡ μαγγανύτρια, μάγος, φαρμακεύτρια, ἐπιπόδος. 2) ἡ συμπρωτότης, προαγωγός. Sāis, is, θ. Σάις. Saltes, ἄ. ὁ Σαίτης. Sal-
ticus, a, um, Σαίτικος.

sāl, sālīs, ἄ. (σπαν. σὺ.) ὁ ἄλς. salas, οἱ ἄλς. sal fossilis, ὁ θρυκτός ἄλς. παροιμ. multos modios salis simul odore, τῶν ἁλῶν πολλοὺς μεθιμένους συγκατεσθίειν εἴτε συν-
αναλίσκειν, τούτῳσι φιλίαν εἶναι τισιν ἀν-
τακροῦ χρόνου. 2) ποιητ. ὁ ἄλς. ἄλμη, ὁ ἄλσος. 3) σπίλος τις τῶν πολυτελῶν λί-
θων, ἄλλος χόνδρος παρεμφερής. 4) μεταφ.
ἡ ἀστείοτης, κομψότης, ειλικ, οἱ ἄλς, οἱ
ἀστεῖοι λόγοι, τὰ ἀστεῖα, οἱ ἀστεῖομοί.

sālcescēbia, orum, οὐ. (sal-caescaus) ἁλι-
στὰ εἴτε ἁλματα ἐν κακίστῃ ἐξημένα.

Sālciā, ae, θ. (sal) ἡ Τῆβος παρὰ Ῥωμαιοῖς
ἢ ἡ Ἀμφίτριτη.

sālciās, ātis, θ. (salax) ἀσέλγεια, ἡνσιμός,
ἀφροδισιασμός, λαγνεία.

sālces, ōis, ἄ. σαλῶν.

sālāmandra, ae, θ. σαλαμάνδρα, εἶδος σαύ-
ρας.

Sālāmīna, ae, θ. παρὰ νεωτέροις (οἷον παρὰ
Ιουστίνῳ 2, 7, 7, καὶ 44, 3, 2), ἀντί τοῦ
Salamis.

Sālāmīniānus, a, um, Σαλαμινιακός.

Sālāmīnius, a, um, Σαλαμίνιος. Salaminii,
ἄ. οἱ Σαλαμίνιοι.

Sālāmis, īnis, θ. Σαλαμίς, νῆσος πρὸς τῇ
Ἀττικῇ κοίμηνι, ἡ τανῶν Κοῦλουρη, περὶ
ἧς σχολίον ἀρχαῖον· «Κοῦλουρις πάλαι ὀ-
λέγεται, ὡς Καλλίμαχος ὁ Κορνηάτος ἐν
Ἑκάλῃ φησιν». 2) Σαλαμίς, πόλις τῆς Κύ-
πρου, ἡ τανῶν Πόρτο Κωνσταντίας.

Sālāria, ae, θ. Σαλαρία εἴτε Σαλία, πόλις
τῆς Ἀπουλίας. Τὸ ἐπίθετον Salariāus, a,
um, οἱ δὲ πολῖται Salariini εἴτε Salariā-
ni, orum, ἄ.

sālārpūm, ii, οὐ. νάννος ἀσέλγης.

sālur, āris, ἄ. ποτάμιος τις ἰχθύς.

sālārīciūs, ii, ἄ. (salarium) μισθοδοτούμε-
νος.

sālārīum, īs, salariūs.

sālārīus, a, um, (sal) τοῦ ἁλός. salariūs, ἄ.
ὁ παρικοπότης, —via Salaria, θ. ἡ Σαλα-
ρία ὁδός, ἀπὸ τῆς ἐν Ῥώμῃ Κολλίνης πύ-
λης εἰς τὴν Σαβίνην φέρουσα. —salarium,
οὐ. τὸ καλούμενον Ἀλατικόν, (ἴδ. Πλίν.
Φυσ. Ιστορ. 31, 7, 41), γαρρυσίος μισθός,
ἐπίδομα, γέρας. 2) μισθός. Ἐντεῦθεν τὸ
γαλ. salaire.

Sālasi, orum, ἄ. Σάλασσοι, Σαλασσοί, Σα-
λάσσοι, ἔθνος Κελτικόν ἐν τῇ ἄνω Ἰταλίᾳ.
sālax, ācis, (salio) ἀσέλγης, ἡνιόχμενος, λά-
γνος. 2) ἡνσιμὸν ἐγγεῖραι, ἀφροδισιαστικός.
sālo, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ sal.

sālōbra, ae, θ. ὕπον. via, (salio) ἀπόκροτος
ὁδός, τραχεῖα εἴτε ἐνώμαλος ὁδός. 2) τι-
ναγμός, διασεισμός, κίνησις. 3) μεταφ. ἡ
τοῦ λόγου τραχύτης, τὰ τοῦ λόγου προσ-
κείμενα εἴτε ὑποκείμενα.

sālōbrātus, a, um, (saloebra) τραχύς, ἔμψω-
δὼν ὢν.

*sālōbrētus, ātis, θ. (saloebra) τὸ ἀνώμαλον,
τραχύτης.

sālōbrētus, a, um, (saloebra) ἀπόκροτος, ἀ-
νώμαλος, τραχύς. μεταφ. salobrosa oratio,
ὁ τραχύς, ἔμψωδιζόμενος καὶ ἰσχυόμενος λό-
γος.

Salentīni εἴτε Salentinī, orum, ἄ. Σαλλεν-
τίνοι, Σαλλεντίνοι, ἔθνος τῆς Μασσαπίας,
2) Σαλεντίνη, ἡ τῶν Σαλεντινῶν χώρα. —
Salentinus, a, um, Σαλεντίνος, Σαλλεν-
τίνος.

Sālernum, ī, οὐ. Σάλερνον, πόλις τῶν Πικεν-
τίνων. Τὸ ἐπίθετον Salernitanus, a, um.

salgāma, orum, οὐ. τὰ ἁλματα, ἄλμια.

salgāmārius, ii, ἄ. (salgama) ἁλμυρτός.

Sālīaris, e, (Sallii) τῶν Σαλίων ἱερῶν. sal-
tem Saliare, ὁ τῶν Σαλίων ἕρκος. salina
Saliaria, ἡ τῶν Σαλίων ἐνὸς πλῆθος ὀρχηστῶν.
sacra Saliaria, ἡ τῶν Σαλίων ἑορτή. μεταφ.
dapes Saliaras, ἡ πολυτελής βουλή, (τοιαύ-
ται γὰρ ἦσαν αἱ τῶν Σαλίων).

sālīatus, ūs, ἄ. (Sallii) ἡ τῶν Σαλίων τιμὴ
εἴτε ἱερὰτεία.

sālīcastrum, ī, οὐ. (salix) ἡ ἐν ἱερωσὶ φου-
μίνη ἀγρίαμυελος.

sālīciārīus, a, um, (salicium) lupus saliceta-
rius, τὸ λειμώδωρον ἢ ἡ ὀρεοσάχηξ ἢ ἐν
ἱερωσὶ φουμένη. 2) salicetarius, ἄ. ὁ τοῦ
ἱερώους ἐπιμελούμενος.

sālīctum, ī, οὐ. (salix) ἱεῶν.

sālīfōdīna, ae, θ. (sal-fodius) τὰ ἀλοπηγία.
sālīgnus εἴτε salignus, a, um, (salix) ἱεῶν-
νος, οἰοῖνος.

salīham, ī, οὐ. (ὀπκορ. τοῦ salinum) sal-
lum animae, μικρὸν τι ὑποκρινόμενον. Πλάτν.
Τριγ. 2, 4, 91.

Sālīi, orum, ἄ. (salio) Σάλιοι, οἱ τοῦ Ἄρεως
καὶ τῶν ἄλλων ἐνὸς πλῆθος θεῶν ἱερεῖς. Οὗτοι
τῇ Μαρτίᾳ μὲν (περὶ τὴν Παναθήναιαν)
ἐνοπλίους ὀρχήσαντες διὰ τῆς πόλεως ἤγον,
ἀμα ταῖς κινήσεσιν ὕμνους τινὰς ἀρχαίους
ᾄδοντες.

sālīnas, arum, θ. (sal) τὰ ἀλοπηγία, οἱ ἄλς.
Salinae Romanae, εἴτε ἁπλῶς Salinae, αἱ
παρὰ ταῖς τοῦ Τιβέριος ἐκβολαῖς ἄλς.

*sālīnārius, a, um, (salina) τοῦ ἀλοπηγίου.

sālīnator, ōris, ἄ. (salina) ἀλατοπώλης ἢ
ἀλοπηγός. ὥστε δὲ καὶ ἔνομα κύριον Σα-
λινάτωρ.

sālīnum, ī, οὐ. (sal) (ἀλατοδοχεῖον), ἄλς.

salio, (īvi), itum; īre, (sal) aliquid, ἀλίζω, ἀλίσσω τι.
salio, lui, itum, īre, ἄλλομαι, πηδῶ, ἔσθ' ὅτε καὶ πάλλωμαι, πάλλω, σκιρτῶ, κ.τ.τ. salientes, ium, θ. (ὅπον, aquae), τὸ κρουναῖον ὕδωρ, οἱ κρουνοί. 2) ὀρεῖω.
 **salissalio* εἴτε *salissatio*, ōnis, θ. (ἐκ τοῦ ἀρχήσου *saliso* τοῦ ἐκ τοῦ *salio*), παλμός.
Salisubulii, orum, ἄ. (Salii-subsalio) κωμικ. οἱ ἐρχονται Σάλιοι.
 **salito*, ōnis, θ. (salio) ὄχλια.
salito, are, σπάν. ἀντί τοῦ *salto*.
 **salitura*, ae, θ. (salio) ἄλισσις, ἄλισμός, ἄλμευσις.
salitus, a, um, ἴδ. *salio* ἐκ τοῦ *sal*.
salinaea, ae, θ. ἀργία Κελτική νάρδος, ἡ κατὰ Λινναίων *Valeriana Celtica*.
salina, ae, θ. σίανον. *salivam* alicui movere, ὕρξιν τι ἐμποιεῖν. *quidquid ad salivam facit*, ἔτι ὀρεκτικόν. 2) σιαλῶδες ὑγρόν. 3) χυμός, γεῦσις, γεῦμα.
salivarius, a, um, (saliva) σιαλῶδης.
salivatio, ōnis, θ. (salivo) σιαλισμός.
salivatum, i, οὐ. (saliva) φάρμακόν τι σιαλοποιόν.
salino, are, (saliva) σιαλίζω, σιαλοχρῶ. 2) aliquid, θεραπεύω τινά διὰ τοῦ σιαλισμοῦ.
salivans, a, um, σιαλῶδης.
salix, icis, θ. ἱτέα, εἰσάα. Κατὰ Θεόφραστον 1στ. φυτ. 3, 13, 7, ἐλίκη ν ἐκάλουν τὸ δένδρον τοῦτο οἱ περὶ Ἀρκαδίαν.
Sallentini, Sallentinus, ταῦτά τοις *Sallentini*, κ.τ.λ.
sallo εἴτε *salio*, *salsum*, ēro, (sal) ἀλίζω τι. — ἐκ τούτου εὐχρηστον τὸ *salsus*, a, um, ἄλιστός, ἄλμιος. *salsa*, orum, οὐ. τὰ ἄλμια. 2) ἄλμυρός. *mare salsum*, ἡ ἄλμυρὰ θάλασσα, ὁ ἄλμυρός πόντος. *vada salsa*, ἄλμυρὰ κέλευθα, κ.τ.τ. 3) ἄλμυρός, ἀστέος. *salsa*, orum, οὐ. οἱ ἄλμυροὶ λάγοι, οἱ ἄλεις, ἀστέισμαί.
Sallustius, i, ἄ. Σαλλούστιος. *Sallustianus*, a, um, τοῦ Σαλλουστίου, Σαλλούστιος.
salmacius, a, um, (salmata, salma-acidus) ἄλμυρός, ἄλῶδης καὶ ἄμα ὀξῶδης.
Salmacis, Idis, θ. Σαλμακίς (κρήνη καὶ νόμῳ τῆς Καρίας). Ἐντεῦθεν *Salmacides*, ae, ἄ. ὁ ἀνδρόγυνος, (ἐμυβέετο γὰρ οὕτω διατίθεσθαι τοὺς ἐκ τῆς Σαλμακίδος πόντας).
salmio, ōnis, ἄ. ἀττακίς, (ιχθύς).
Salmoneus, ei, καὶ eos, ἄ. Σαλμωνεύς.
Salmoneis, Idis, θ. Σαλμωνίς.
salio, (sal), ἴδ. *sallo*.
Salio, ae, θ. καὶ *Salonae*, orum, πληθ. ἡ Σάλων (Στρέβ.) αἱ Σαλῶναι, (Στρέβ. *liv.*) πάλιν τῆς Ἀλφειοῦ.

**salor*, ōris, ἄ. (salum) θαλασσοειδὲς χρωμα.
salpa, ae, θ. σάλπη, σάρπη, (ιχθύς).
Salpina, Salpinus, ταῦτά τοις *Salapia*, *Salpinus*.
salpicta εἴτε *salpieta*, ae, ἄ. σαλπικτής, σαλπικτής, σαλπικτής.
salpius, ingis, θ. σάλπιγξ.
salsamen, inis, οὐ. ταῦτὸ τῷ *salsamentum*.
salsamentarius, a, um, (salsamentum) ταριχεύς. *vasa salsamentaria*, τὰ ταριχευτὰ ἄγγεα. *salsamentarius*, ἄ. ὁ ταριχευτής.
salsamentum, i, οὐ. (salsus) ὁ τάριχος, τὸ τάριχος, ὁ ταριχευτὴς ἰχθύς.
salse, ἐπίθ. ἀστέως, κομψός.
salsedo, inis, θ. (salsus) ἄλμυρότης, ἄλμυρίς, τὸ ἄλμυρόν.
salsilago, inis, θ. ταῦτὸ τῷ *salsugo*.
salsipotens, ntis, ἄ. (salsus-potens) ποντοκράτωρ.
salsitudo, inis, θ. (salsus) ἄλμυρότης, τὸ ἄλμυρόν.
 **salsuscitus*, a, um, (ὁποκορ. τοῦ *salsus*) ὑφάλμυρος, ὑφαλικός.
salsugo, inis, θ. (salsus) ἄλμυρότης, τὸ ἄλμυρόν, ἄλμη.
salsura, ae, θ. (salsus) ἄλμευσις, ταριχεία. 2) ἄλμια, ὁ τάριχος, τὸ τάριχος.
salsus, a, um, ἴδ. *sallo*.
 **saltabundus*, a, um, (salto) ὀρχούμενος, χορεύων.
saltatim, ταῦτὸ τῷ *saltuātim*.
saltatio, ōnis, θ. (salto) ὀρχησις.
 **saltatuncula*, ae, θ. (ὁποκορ. τοῦ *saltatio*) μικρά τις ὀρχησις.
saltator, ōris, ἄ. ὀρχηστής.
 **saltatōrio*, ἐπίθ. ὀρχηστικῶς.
saltatōrius, a, um, ὀρχηστικός.
 **saltatitcula*, ae, θ. (ὁποκορ. τοῦ *saltatrix*) μικρὰ ὀρχήστρια.
saltatrix, icis, θ. (saltator) ὀρχήστρια, ὀρχηστρίς.
saltatus, us, ἄ. (salto) ὀρχήσις (ὀρησκευτική). Α. σπ.
saltum, (καὶ *saltim* ἔστιν ὅτε ἐν χειρογράφῳ) ἐπίθ. γε, γε δὴ, γέ τοι, γούν. *nunc saltum*, νῦν γε. *si illud non licet, saltum hoc licebit*, εἰ ἐκείνο οὐκ ἔξεστιν, ἀλλ' οὖν τοῦτ' ἔξεσται. *nou saltum*, οὐδὲ ἵερ neque impervium, neque saltum durum, ὅδε οὐτε ἀδιάβατος, οὐδὲ χαλεπή.
 **salticus*, a, um, (salum) ὀρχηστικός.
saltim, ταῦτὸ τῷ *saltem*.
saltito, are, ταῦτὸ τῷ *salto*.
salto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ *salio*) ὀρχοῦμαι (καὶ μάλισμα μετὰ μεμψέως), χορεύω. *saltare Cyclopa*, ὀρχεῖσθαι τὸν Κύκλωπα *pyrrhichum*, ὀρχεῖσθαι τὴν πυρρικήν.

salūtārīus, ἰρ, ἄ. (salus) ἀλσοκράτος. 2) ἀλσοκράτης.
 salūtātīus, ἐπίρ. (salus) πηδητικῶς, σκίρ-
 τηδόν.
 salūtiensis, ο, (salus) τοῦ ἄλσους, τῶν ἀλ-
 σῶν.
 salūtōus, α, um, (salus) ἀλσώδης, να-
 πατος.
 salus, ἡς, ἄ. (salio) ἄλμα, πηδήμα, ἄλσις,
 πηδησις.
 salus, ἡς, ἄ. νέπη, νέπος, βήσσα. 2) ἔσθ'
 ἔτε' τὸ ἄλσος, δάσος, ἡ ὕλη, ὁ δρυμῶν.
 κ.τ.τ. 3) νέμος, νομή. 4) κήπος, (τὸ ὄν-
 λυκὸν μέρεον).
 saluber, bris, bre, καὶ salūbris, ο, (salus)
 ὑγιεινός, ὑγίαν παρέχων. saluber εἶτε
 salubris locus, ὑγιεινὸς τόπος. salubris
 aqua, ὑγιεινὸν ὕδωρ. salubris victus, ὑ-
 γιεινὴ διαίτα. vinum corpori salubre, ὁ-
 νος τῷ σώματι σύμφερος. salubre contra
 morbos, ἐπικύρον τοῖς νόσοις. 2) σωτή-
 ριος, σύμφερος, ἐπικύρον, σωτηρίαν πα-
 ρέχων. 3) ὑγιεινός, ὑγιής, ὑγιαίνων, ὥς.
 salubritas, ἡς, ὁ. (salubris) τὸ ὑγιεινόν.
 loci, aquarum, coeli, τοῦ χωρίου, τῶν ὁ-
 δῶν, τοῦ οὐρανοῦ, κ.τ.τ. 2) σωτηρία. 3)
 ὑγίεια, εὐεξία.
 salubriter, ἐπίρ. ὑγιεινῶς. 2) σωτηρίως,
 λυσίτελως, συμφερόντως.
 salum, ἰ, οῦ. ὁ σάλος. in salo stare, ἐν σά-
 λῳ στήναι. 2) σάλος, θαλάσσης σάλουμα.
 3) ποιητ. σάλος, πάλγος, θάλασσα. 4)
 μεταφ. σάλος, ταραχή, Σημ. Παρ' Εὐνίου
 εὐρηται καὶ ἀρσενικῶς undantem salum.
 salus, ἡς, ὁ. (salvus) σωτηρία. alicujus
 salutem desperare, τὴν σωτηρίαν τινὸς
 ἀπελπίζειν. mihi in te salus est, ἐν σοὶ
 ἡ ἐμὴ σωτηρία ἐστί. salutem alicui dare,
 ferre, σωτηρίαν τινὶ δίδοναι, φέρειν. alicui
 salutem esse, σωτηρίαν τινὶ εἶναι.—κο-
 λακρευτικῶς: mea salus! φιλέτη! κ.τ.τ. 2)
 ὑγίεια, εὐεξία. — Salus, ἡ ὑγίεια, θεὰ
 παρὰ Ῥωμαίους. 3) ἀσπασμός. salutem
 dare, reddere, ἀσπάζεσθαι, ἀντασπάζε-
 σθαι.—ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς: Cicero salutem
 salutem dicit, salutem multam εἶτα plu-
 rimum dicit εἶτε ἀπλῶς salutem, Κικέρ-
 ων τῷ Ἀντικῷ χαίρειν, κ.τ.τ.
 Salustius, Salustianus, ταῦτά τοις Sallu-
 stius, Sallustianus.
 salubundus, α, um, (saluto) ἀσπαζόμε-
 νος.
 salutaris, ο, (salus) σωτήριος. — Jupiter
 Salutaris, ὁ Σωτὴρ Ζεὺς.—digitus saluta-
 ris, ὁ λιχνὸς δάκτυλος, (ὅτι ἴσως αὐτῷ
 εἰς χαίρετον ἐκχρῶντο). — ἐν τοῖς ἱεροῖς
 στήρισι: litora salutaria, τὸ Α, τὸ εἰς ἄ-

πολύσας γράμματα, ἅτε ἀρκτικὸν τοῦ ῥη-
 ματος υἱοῦ. ὁ ὑπερθετικὸς τοῦ ἐπιθέτου
 ἀχρηστος.
 salutariter, ἐπίρ. (ἔνευ συγκριτικοῦ καὶ
 ὑπερθετικοῦ) σωτηρίως.
 salutatō, ὄνις, ὁ. (saluto) ἀσπασμός, πρῶ-
 ρησις, προσηγορία. 2) χαίρετιμός.
 salutator, ὄνις, ἄ. ὁ ἀσπαζόμενος, πρῶ-
 γορεύων. 2) ὁ χαίρετιζων.
 salutatōrius, α, um, (saluto) τοῦ χαίρετι-
 σμοῦ, ἀσπαστικῶς. saluatorium cubile, τὸ
 ἀσπαστικὸν κλινμα. saluatorius casus, ἡ
 κλητικὴ πτώσις.
 salutatix, ἰοίς, ὁ. (salutator) ἡ χαίρετι-
 ζουσα.
 salutifer, ὄνις, ἔνι, (salus-fero) σωτήριος.
 Α. ποιητ.
 saluificator, ὄνις, ἄ. (salus-facio) σωτήρ.
 salutiger, ἔνι, ἔνι, (salus-gero) σωτή-
 ριος. 2) ἀσπαστικός. Α. τοῦ μεταφ. Λατ.
 saluigerulus, α, um, (ὑποκορ. τοῦ salutiger)
 ὁ τοῦ ἀσπασμοῦ εἶτε χαίρετισμός
 διακομίζων.
 saluto, ἄνι, atum, are, (salus) aliquid, σά-
 ζω, διασῶμαι. 2) συνήθως: aliquid, ἀ-
 σπάζομαι, προσηγοῦμαι, χαίρετιζω τινά.
 aliquid imperatorem, ἀσπάζομαι, προση-
 γοῦμαι τινά αὐτοκράτορα. deos, προσκυ-
 νῶ τοὺς θεούς. Dionysius te salutet, ὁ Διο-
 νύσιος χαίρειν σοὶ ἐπιστέλλει, χαίρειν σε
 καλεῖται. 3) χαίρετιζω τινά, ἐσπέρωμαι
 παρὰ τινά πρὸς χαίρετισμόν. 4) σπᾶν.
 ἐπὶ τῶν ἀπίδων χαίρειν τινὶ εἰπαῖν.
 saluator, ὄνις, ἄ. (salvo) σωτήρ. Α. τοῦ
 μεταφ. Λατ. Κικέρων δὲ ἐν Ver. II. 63,
 μετὰ λατινικῇ λέξει οὐχ ἐρμηνευτὸν ἡγήτο
 τὸ ἄλλην. σωτήρ.
 salvo, ἐπίρ. (salvus) εὖ, καλῶς, ὀρθῶς.
 salvo, προστακτικὴ τοῦ salvare, ἰδ. salvo.
 salvo, ὄνις, (salvus) εὖ ἔχω, ἐρρωμαι, χαί-
 ρω.—συνήθως: salvo εἶτε salvo, χαίρε,
 χαίρειν σοὶ λέγω. salvo, χαίρετε. Juba
 salvo aliquid, καλεῖται εἶτε προσηγοῦμαι
 τινά χαίρειν. σπᾶν. salvobis ὁ Cicero, ὁ
 Κικέρων χαίρειν σοὶ ἐπιστέλλει. Diony-
 sium Juba salvo, Διονύσιον χαίρειν κα-
 λεῖται παρ' ἐμοῦ. 2) salvo εἶτε salvo
 εὖ! ἔτε ἐπὶ τῶν ἀπίδων ἀντὶ τοῦ vale,
 χαίρε, ἐρρωσο. salvo aliquid Juba,
 χαίρειν τινὶ λέγω.
 salva, ἄνι, ὁ. ὁ ἐλεεινός, τὸ ἐλεειν-
 κόν, (βοτάνη).
 salvificator, ὄνις, ἄ. (salvus-facio) σωτήρ.
 salvifico, ἄνι, (salvus-facio) σάζω.
 salvificus, α, um, (salvus-facio) σωτή-
 ριος.
 salvio, ἄνι, atum, are, (salvus) aliquid,
 σάζω τινά.

- salvus, a, um, (σῶς) σῶς, ἀκέραιος, ἀβλαβής. salvus rediit, σῶς ἐπανῆλθε. salva est navis, ἡ ναὺς ἐσώθη, σῶα ἐστί, res salva est, τὰ πράγματα καλῶς ἔχει. salva Penelope, ἡ ἀκέραιος, καθαρὰ Πηνελόπη. salvus sum, σέσωμαι, τὰ ἔμὰ καλῶς ἔχει. salvā lego, ἐννόμως, οὐ παρὰ τὴν νόμον. salva fide, ἐπ' ἀπαραβάτω πίστει. 2) salvus sis, salva sis, χαίροιτε, χαίρε, χαίρειν λέγω σοι. Βαθμοὶ συγκρίσεως ἀχρηστοί.
- Sāmaei, orum, ἄ. ἴδ. Same.
- samāra, ταὐτὸ τῷ samera.
- sāmarāceus, i, ἄ. γόης, θαυματουργός. Α. Λιθυκή.
- Sāmāria, ae, 0. Σαμάρεια, χώρα τῆς Παλαιστίνης. Samarites, ae, ἄ. δ. Σαμαρείτης. Samaritis, i, idis, 0. ἡ Σαμαρείτις. Samaritanus καὶ Samariticeus, a, um, Σαμαρειτικὸς.
- Sāmācōbrina, ae, 0. μητρόπολις τῶν Ἀμεϊανῶν ἐν τῇ Βελγικῇ, ἡ τανὺν Amiens.
- sambūca, ae, 0. σαμβούκη, (ὄργανον ψαλτικὸν καὶ πολιορκητικόν).
- sambūceus, a, um, (sambucus) ἄκτινος, ἐξ ἄκτέας.
- sambūcīno, ae, 0. (sambuca-cano) σαμβυκίστρια.
- sambūcistrīa, ae, 0. σαμβυκίστρια.
- sambūcus, i, 0. ἄκτέα, ἀκτῆ, (δένδρον).
- Same, ae, 0. Σάμη. Samaei, orum, ἄ. οἱ Σαμαῖοι.
- samēra eīte samāra, ae, 0. ὁ τῆς πετέας καρπός.
- sāmīator, ōris, ἄ. (samio) ὁ λεαίνων τι τῇ Σαμιά λίθῳ.
- sāmīo, avi, atum, are, (Samius) aliquid, φαιδρόν τι τῇ Σαμιά λίθῳ.
- Sāmīolus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ Samius) Σάμιος.
- Sāmīus, a, um, ἴδ. Samos.
- Samnis, Samniticus, ἴδ. Samnium.
- Samnium, i, ō. (Sabius) ἡ Σαμνίτις, χώρα τῆς Ἰταλίας. Samnis, itis, καὶ Samniticeus, a, um, Σαυνιτικός. Samnis, itis, ἄ. Σαυνίτης.—Samnites, ium καὶ um, ἄ. οἱ Σαυνίται. 2) Samnites, ἄ. εἶδος μονομάχων.
- samolus, i, 0. εἶδος ἀνεμώνης. Α. Κελτική.
- Sāmos, (-us), i, 0. Σάμος. Sāmīus, a, um, Σάμιος. 2) ἑσθ' ἔτε ἀντὶ τοῦ Samo.
- Sāmosāia, ōrum, ō. Σαμόσατα, πόλις τῆς Κομμαγενῆς.
- Sāmōthrāce, ōs, καὶ Sāmōthrāca, ae, 0. ταὐτὸ τῷ Samothracia.
- Sāmōthrāceneus, a, um, ταὐτὸ τῷ Samothracius.
- Sāmōthrāces, um, ἄ. Σαμόθρακες.
- Sāmōthrācia, ae, 0. Σαμόθρακη.
- Sāmōthrāceneus, a, um, (Samothace) Σαμόθρακιος.
- Sāmōthrāceus, a, um, ταὐτὸ τῷ Samothracius.
- sampsā, ae, 0. τὸ ἐξ ἐλαίων τρίμμα.
- Sāmpsāceus, i, ἄ. Σαμψικέραμος, βασιλίσκος τις ἐν Βυβλίῳ, ἐν νικήσας ὁ Πομπήιος οὕτως ὑπὸ Κικέρωνος ἐν ἐπιστολαῖς καλεῖται, τοῦ ἀστείου χάριν.
- sāmpsāchīnus, a, um, σαμψύχινος, ἀμαράκινος.
- sāmpsāchum, i, σάμψυχον, ἀμάρακον, φ.
- sāmsa, ταὐτὸ τῷ sampsā.
- Sāmus, ἴδ. Samos.
- sānābilis, e, (sano) ὑγιαντός, ἰάσιμος, ἀκίσιμος.
- Sānāles, um, ἄ. ἀρχαῖον ὄνομα τῶν τῆς Ρώμης περιούκων.
- sānāto, ōnis, 0. (sano) ὑγίαισις, ἴασις, θεραπεία. Κικέρων.
- sānator, ōnis, ἄ. (sano) ἱατρός, θεραπευτής. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
- sāncaptis, i, idis, 0. πλάστον ὄνομα ἀρώματος, παρὰ Πλάτῳ.
- sanchromāton, i, ō. δρακόντιον, (βοτάνη).
- sancio, xii, nctum, (sanc. ncti, nctum), ſre, (ἐκ τοῦ ἡμέματος sac, ὅθεν καὶ τὸ sacer) aliquid, κυρῶ, τίθημι, τάττω, ἐρίζω τι. legem, κυρῶν, τίθημι νόμον. aliquid exilium, ἐπικυρῶν τὴν ἀειφυγίαν τινός. decemviri connubia ut ne plebi ei patribus essent, inhumatissima lege sanxerunt, οἱ δεκαδάρχει ἐν ἀπανθρωποτάτῳ νόμῳ ἔταξαν, εἴτε εἴησαν, ἐπιγαμίαν μὴ εἶναι τοῖς δημοτικοῖς καὶ πατρικίοις. lex sancit, ὁ νόμος τάττει, καλεῖται, διείρηκε. 2) ζημίαν ἢ τιμωρίαν τάττω, incestum supplicio sancire, τῇ ἀνοσίᾳ συνοσίᾳ θάνατον τὴν ζημίαν ἐπιθεῖναι.—sancius, a, um, ἐπιθετικῶς ἄγιος, ἀπαραβάτος, ἀκίνητος. 3) ἄγιος, σεμνός, σεβαστός. sanctum fanum, τὸ ἅγιον ἱερόν. fons sanctus, ἄγία, ἁγνή, ἱερὰ πηγὴ. 4) ἄγιος, ἁγνός, καθαρός, ὁσιος. sancta virgo, ἁγνή, ἀκέραιος παρθένος.
- sancte, ἐπὶ. ἁγίως, σεμνῶν, ἁγνῶς, καθαρῶς, ὁσίως.
- *sanctesco, ēre, (sanctus) ἁγιοῦμαι, ἅγιος γίνομαι.
- †sanctificāto, ōnis, 0. (sanctifico) ἁγισσύνη.
- †sanctificātor, ōris, ἄ. (sanctifico) ὁ ἁγίων ἢ ἁγιάσας.
- †sanctificium, ii, ō. ἁγιστείας τόπος, ἁγιστήριον.
- †sanctifico, avi, atum, are, (sanctus-facio) ἁγιάζω, ἁγίζω.
- †sanctificus, a, um, (sanctus-facio) ἁγιστικός.

†sanctiloquus, α, um, (sanctus-loquor) ἁγια λέγων.
 sanctimonialis, ae, 0. (sanctus) ἁγιοσύνης, ἀγιοσύνης, δαιμόνης, καθαρότητος, ἀγνοίας.
 sanctimonialis, e, (sanctimonialis) ἁγίος, ἁγνός.
 sanctio, ōnis, 0. (sanctio) ἱερὸς, ἀκίνητος εἶπε ἀπαράβατος νόμος. legis, κόλασις νόμου.
 sanctitas, atis, 0. ἀγιοσύνης, καθολία, τὸ ἅγιον, ἱεροπρεπές. 2) ἁγιοσύνη, ἁγιοτεία, ἀγνοία, καθαρότης, δαιμόνιος.
 sanctitudo, ōnis, 0. (sanctus) ταύτὸ τῷ sanctitas.
 †sanctior, ōris, ā, (sanctio) legum, ὁ νομοθέτης.
 sanctissimus, i, ōs. (sanctus) ἱεροφυλάκιον, ἱερὸν. 2) γραμματεφυλάκιον (τῶν βασιλικῶν εἶπε ἱερῶν λεγομένων γραμμάτων).
 sanctus, α, um, ἴδ. sancio.
 Saneus, i, ā, Sāgnois, ἐπιχώριος τῶν Ὀμβρικῶν καὶ Σαβίνων δαίμων, ὁ αὐτὸς ἴσως τῷ Πιστῷ Διὶ. ἴδ. Fidius.
 sandāla, ae, 0. εἶδος λευκῆς ἕλας ἢ κριθῆς.
 sandaliarius, α, um, (sandaliarius) τῶν σανδαλίων. sandaliarius, ā, (spon. vicus) μέγας τῆς Ρώμης, ἐνθα σανδάλια κατασκευάζετο ἢ ἐπωλείετο. 3) σανδαλοποιός.
 sandaligerculus, arum, 0. (sandalum-gero) δούλαι αἱ ταῖς δεσποίναις τὰ σανδάλια κομίζουσαι.
 sandālis, idis, 0. (σανδαλῖς) εἶδος φοινίκος, (δένδρον).
 sandallium, ii, ōs. σανδαλίον.
 sandāpila, ae, 0. νεκρική κλίμαξ, νεκροφορεῖον (τῶν ἀπορωτέρων) αἱ γὰρ εὐπορώτεροι ἐν τῇ καλουμένῃ locitia ἐξεκομίζοντο).
 sandāpiliarius, ii, ā, (sandapila) κλημακφόρος, νεκροφόρος.
 sandāraea εἶπε sandaracha, ae, 0. σανδράκη, σανδράκη, εἶδος ἀρωβροῦ ἡμιμετάλλου. 2) σανδράκη, ἴσως ταύτὸ τῷ ἐριθῆκη.
 sandaracatus, ae, 0. (sandarachatus) α, um, σανδράκη μεμιγμένος.
 sandaracinus, α, um, (sandaraca) σανδράκινος.
 sandarēsus, i, 0. εἶδος ἰνδικῷ λίθου.
 sandix icis, εἶπε sandix, ſeis, 0. σάνδιξ, σάνδιξ, εἶδος κοκκίνου χρωματός.
 sano, epiō. (sanus) σωφρόνως, φρονίμως. 2) συνήθως δὴ, θῆτα, δῆπου, ἀμέλει, τῷ ἔντι. 3) μάλα, πάνυ, σφόδρα, sano difficile, μάλα, πάνυ, μάλα τοι, πάνυ δὴ χαλεπὸν. τοῖο sano, μάλα ἁρῶς. sano bone, εὖ μάλα, μάλα καλῶς. sane quam brevī, διὰ πάνυ βραχέων. haud sane diu est, εὖ μάλα (οὐ πάνυ) πολὺς χρόνος ἐστὶ. sano bonum rei publicae genus, sed tamēn—, καλὸν μὲν πολιτεύμα, ἀλλὰ— ago sane! ἀγὼ δὴ! ἴ, 1

sane! ἴδι δὴ. 4) ἐν ἀποκρίσει! μάλιστα, πάνυ, καὶ πάνυ, πάνυ γε, πάνυ μὲν οὖν.
 sanesco, ēre, (sanus) ὀγιζομαι, ὀγιζέ, γίγνομαι.
 Sanguis, i, ā, καὶ sanguis, α, um, ἴδ. Sagaris.
 sangualis, is, 0. ταύτὸ τῷ sanguialis.
 sanguis, ōis, ōs. ἀρχαῖος ἀντὶ τοῦ sanguis.
 *sanguis, i, ā, (ὀνομαρ. τοῦ sanguis) αἱματίνος χορδῇ ἢ εἶδος αἱματίας.
 sanguilentus, α, um, ταύτὸ τῷ sanguinolentus.
 sanguinalis, is, 0. herba, πολύγονον ἢ πολυγόνων, (βετόνη).
 sanguinari, α, um, (sanguis) αἱματοχαρής, φονικός. 2) sanguinaria herba, ταύτὸ τῷ sanguinalis.
 sanguinalis, ōis, 0. (sanguis) αἱματόρροια.
 sanguinatus, α, um, (sanguis) αἱματίνος, αἱματικός. 2) αἱματῆρος, αἱματός. 3) αἱματωδής, αἱματοδής, αἱματός.
 sanguino, are, (sanguis) αἱματόρροια. 2) αἱματωδής, εἶπε αἱματόρροια. 3) sanguinatus, αἱματοχαρής, αἱματόρροια.
 sanguinolentus, α, um, (sanguis) αἱματόρροια, αἱματῆρος. 2) αἱματόρροια. 3) αἱματοχαρής, αἱματόρροια.
 sanguinolentus, α, um, (sanguis) αἱματωδής. Α. τοῦ μεταγ. Δετ.
 sanguis, ōis, ā, (μόνον ἐν τῷ ἐν ἀριθμῷ ἐχρηστον). αἷμα. Pluvius sanguis fuit, ὁ ποταμὸς αἷματι εἶπε φόνος. 2) sanguinem demere, deirahere, ἀφαιμάσσειν, φλεβοτομεῖν. sanguinem mittere, emittere, ἀφαιμάσσειν. surprimere, cohibere, σιστεῖν sanguinem, ἴσχειν, κατεχεῖν τὸ αἷμα. 2) αἷμα, γένος, γενεά. sanguis conjunctus, πρὸς αἷματος συγγενής, ὁμοίος. 3) αἷμα, γένος, τέκνον, ἀπόγονος. 4) ποιεῖ. τὸ ὑγρὸν, ὁ οἶνος, κ.τ.τ. 5) νεῦρα, ῥῆμα, ἰσχὺς, δύναμις.
 sanguisuga, ae, 0. (sanguis-sugo) βδέλλα.
 sanguinum, ii, ōs. (sanguis) τόπος, ἐνθα οἱ πατριῶται τῶν μονομαχῶν ἰπποπόνοιο.
 sanguis, ōis, 0. (συγγενὲς τοῦ sanguis) ἰσχυρὸς, ἰσχυρῶδες, ἢ πυκνὸς αἷμα. 2) ἰσχυρῶδες, πυκνὸς ἢ αἰαλῶδες ὀρρόν, πύον κ.τ.τ. 3) σπῆλον (τῶν ὀφθαλμῶν). 4) λυθρὸς τῆς πορφυρας.
 *sanifer, ōra, ōrum, (sanus-fero) σωτήριος.
 *sanifer, ōra, ōrum, (sanus) ἰσχυρῶδες.
 sanitas, atis, 0. (sanus) ὀγιζέ, ὀγιζέ. 2) ἐπὶ ψυχῆς σωφροσύνη, φρόνησις, τὸ ἰσχυρὸν. 3) λόγου σωφροσύνη, τὸ ὀγιζέ, σωφρονισμός, καὶ ἁρμόνιος τῶν λόγων.

sānīter, ἐπίρ. σωφρόνως.
 sanua, ae, θ. μῶκος, (χλευαστικόν τι σχῆμα).
 sanuio, ōnis, ā. (sanua) σάννας, σαννίων,
 μῶκος, χλευαστής, γελωτοποιῶν.
 sāno, avi, atum, are, (sanus) aliquem ἢ ali-
 quid, ὑγιάζω, ἰῶμαι, θεραπεύω τινὰ ἢ τι.
 2) μεταφ. ἀνορθοῦν, διορθοῦν, ἀποκαθι-
 στάναι τινὰ ἢ τι. 3) σωφρονίζω τινὰ.
 sanquālis, is, (Sancus) avis, εἶδος ἀετοῦ.
 sausa, τζούτζο τῷ sampsa.
 santerna, ae, θ. χρυσόκολλα ἢ πρὸς κόλλη-
 σιν παρεσκευασμένη.
 Santo, ōnis, καὶ Santōnus, ī, ā. Σάντων καὶ
 Σάντωνος. Santones, um, εἶτε Santoni,
 orum, εἰ Σάντωνες εἶτε Σάντωνες καὶ Σάν-
 τονοὶ ἔθνος τῆς Αὐστρίας, καὶ ἡ μητρό-
 πολις αὐτῶν, ἡ ταυὺν Santes, Santonēus,
 a, um, Σαντονικῆς.
 Santōnes, Santoni, īd. Santo.
 sānus, a, um, (sāos) ὑγιής, σῶς, εὖ ἔχων.
 sanus ei saluus, ἐν ἐπιγραφῇ δὲ καὶ ἀ-
 συνδέτως sanus saluus, σῶς καὶ ὑγιής. 2)
 σῶς, ἀκέραιος, ἀβλαβής. 3) ὑγιής τὰς φρέ-
 νας, ὑγιαίνειν τὸν νῦν, σώφρων, ἐμψρων,
 φρόνιμος. Λέγεται τὸ sanus καὶ ἐπὶ λόγου
 ῥητορικοῦ καὶ ῥητόρων μὴ ἐκλελυμένους,
 σώφρων.
 sāra, ae, θ. (sāros) σίραιον, ἔψημα.
 sāraui, orum, ā. Σαράι, Σάπαι, ἔθνος τῆς
 Θράκης.
 sarpenos, ī, ā. εἶδος ἀμφοβότου. Λ. Ἰνδική.
 sāperda, ae, ā. σαπέρδης, εἶδος εὐτελοῦς
 ἰχθύος.
 *sāpīde, ἐπίρ. εὐχολός.
 sāpīdus, a, um, (sapor) εὐχολός. 2) σπέν.
 σοφός.
 sāpiens, ntis, īd. sapio.
 sāpienter, ἐπίρ. (sapiens) σοφῶς, φρονίμως,
 ἐμψρόνως.
 sāpiētia, ae, θ. (sapiens) σοφία, φρόνησις,
 τὸ ἐμψρῆν. 2) σοφία, ἐπιστήμη, σύνεσις.
 *sāpiētiālis, e, τῆς σοφίας.
 *sāpiētiāpotens, ntis, (sapiētia-potens) τῇ
 σοφίᾳ ἰσχύων.
 sāpīneus, a, um, (sapius) ἐλάτινος, πεύ-
 κινος ἢ πιτύϊνος.
 sāpinus καὶ saupinus, ī, θ. κορυμὸς ἢ στέ-
 λεχος τῆς ἐλάτης. 2) εἶδος πίτυος ἢ πεύκης.
 sāpio, avi εἶτε īi, ēre, (συγγενὴς ἡ λίσσις
 ταῖς Ἑλληνικαῖς ὁπότε, σαφῆς καὶ σοφός).
 χυμὸν, χυλὸν εἶτε γεῦμα τι ἔχω. oleum
 sapit paulo, τὸ ἔλαιον δύσχυμὸν ἐστί. ju-
 cundo, εὐχυμὸν ἐστί. piscis mago sapit, ὁ
 ἰχθύς χυμὸν εἶτε γεῦμα θαλάσσης ἔχει. 2)
 σπέν. γυῖσιν εἶτε αἰσθῆσιν τῶν χυμῶν ἔ-
 χω. 3) aliquid, ἔχω, ἀπὸζω τινός. 4) φρο-
 γῶ, σωφρονῶ, φρόνιμος, σώφρων, ἐμψρων
 εἶπε. aliquam rem, εἰδέναι εἶτε ἐπιστάσθαι

τι. sapere aude, (ὀράει.) τέλμησον φρο-
 νεῖν. (Διογύλ.)—sapiens, ntis, σοφός, φρό-
 νιμος, σώφρων, ἐμψρων, συνετός, ἐπιστή-
 μων. sapiens, ā. ὁ σοφός septem sapien-
 tes, εἰ ἐπτά σοφοί.
 Sāpis, is, ā. Σάπις, ποταμὸς τῆς Ὀμβρικῆς,
 βορειοδυτικῶς τοῦ Ρουδίκωνος ἐκβάλλων,
 ὁ ταυὺν Savio καλούμενος.
 sāro, ōnis, ā. σάρων, (εἶδος σμηγματοῦ).
 sāror, ōris, ā. (sario) χυμός, χυλός, γεῦ-
 μα. 2) γεῦσις. 3) εὐχυμον ἔδεσμα, ἡδυ-
 σμα. 4) σπέν. ἡ δόμη. 5) ἀστείότης, κομ-
 ψότης.
 sārdānus, a, um, (sard) ἡδυντός.
 *sārdorus, a, um, (sard) εὐχυμος, εὐχολός.
 Sapphicus, a, um, Σαπφικός.
 *sapphicatus, a, um, σαπφίκοις κεκοσμη-
 μένος.
 sapphirus, a, um, (sapphirus) σαπφεί-
 ρινος.
 sapphirus, ī, θ. σάπφειρος.
 Sappho, ūs, θ. Σαπφώ.
 sappineus, εἶτε sappinius, a, um, ταῦτὸ
 τῷ sapineus.
 sappinus, ταῦτὸ τῷ sapinus.
 sappium, ταῦτὸ τῷ sapinus.
 saprōphago, ēre, (saproφαγῶ) σαπρὰ ἐσθίω.
 sapros, on, σαπρός.
 Sara, ταῦτὸ τῷ Sarro.
 sāraballa, ταῦτὸ τῷ sarabara.
 sārahāra, ae, θ. καὶ sarahara, orum, εὐ-
 πληθ. σαράβαρα, σαράβαλλα, ἀναξυρίδες,
 βράκται.
 Sārācēni, ōrum, ā. Σαρακηνοί, ἔθνος τῆς
 Ἀραβίας.
 sarcasmus, ī, ā. σαρκασμός.
 *sarciō, ntis, εὐ. (sarcio) βάρη.
 sarcina, ae, θ. (sarcio) φάκελος, φορτίον.
 sarcinae, arum, πληθ. τὰ σκευή, ἡ ἀπο-
 σκευή. 2) μεταφ. τὸ φορτίον, ἔχθος.
 sarcinālis, e, σκευοφόρος.
 *sarcinālis, a, um, (sarcina) ταῦτὸ τῷ
 sarcinālis.
 sarcinātor, ōris, ā. (sarcino) ἐπισκευαστής,
 παλαιόγραφος, ἡχητής, ἀκαστής.
 sarcinātrix, icis, θ. (sarcinator) ἡπήτρια,
 ἀκίστρια.
 sarcinatus, a, um, σκευοφόρος.
 *sarcinatus, a, um, (sarcina) φορτίον βαρὺ
 φέρων.
 sarcinūla, ae, θ. (ὀποκορ. τοῦ sarcina) σκευ-
 ἄριον.
 sarcio, sarsi, sartum, īre, aliquid, ἀκοῦ-
 μαι, ἐπισκευάζω τι. 2) μεταφ. ἀκείσθαι,
 ἐπισκευάζειν, ἀνορθοῦν, ἐπανορθοῦν τι.—
 sartus tectus, ἐπὶ οἰκοδομημάτων στέγων,
 ἐπεσκευασμένος, ἐπισκευαστός, ἀβλαβής,
 ἀκέραιος, σῶς.

sarcion, *i*, *o*. **σαρκίον**, (κηλὶς τοῦ σαρκάγ-
δου).
sarcitis, **Ydis**, *o*. (ἡ σαρκίτις) ἄγνωστον λι-
θάριον.
sarcocolla, *ae*, *o*. **σαρκοκόλλα**, (Περσικὸν
κόμμι).
sarcophagus, *a*, *um*, **σαρκοφάγος**. **sarcu-
phagus**, *i*, *a*. ἡ **σαρκοφάγος** (λάρναξ), **σα-
ρὸς**, ὅτι ἐκ λίθου τιτανώδους τοῦ περι-
έσσαν τῆς Τρωάδος κατασκευάσθη, ὅς ἐν
τεσσαράκοντα ἡμέραις τὰς σάρκας καταβί-
βρωσκε. **Πλιν. II, 96. XXXVI, 47.**
sarcosis, *is*, *o*. **σάρκωσις**.
sarcu(la)llo, **onis**, *o*. (**sarculo**) σκάλσις, σκά-
λσις, σκάλευσις.
sarculo, *avi*, *atum*, *are*, (**sarculum**) aliquid,
σκάλλω, σκαλεύω, σκαλίζω τι.
sarculum, *i*, *o*. καὶ **sarculus**, *i*, *a*. σκαλὶς,
σκαλιστήριον.
sarda, *ae*, *o*. **σαρδίνη**, θρίσσα, τριγύς, (ιχθύς).
2) εἶδος λίθου τιμίου.
sardachates, *ae*, *a*. (**σαρδαχάτης**).
sardanapalicus, *a*, *um*, (**Sardanapalus**) **Σαρ-
δαναπαλικός**.
Sardanapalus, *i*, *a*. **Σαρδανάπαλος**.
Sardes, *i*um, *is*. **Sardis**.
Sardi, *orum*, *is*. **Sardus**.
Sardianus, *a*, *um*, *is*. **Sardes**.
sardina, ταῦτ' τῷ **sarda**.
Sardinia, *ae*, *o*. **Σαρδῶν**, **Σαρδηνία**.
Sardinianus, *a*, *um*, **Σαρδονικός**, **Σαρδω-
νικός**.
Sardinensis, *e*, (**Sardinia**) ταῦτ' τῷ **Sar-
dinianus**.
Sardis, *is*, *o*. καὶ συνήθως **Sardos**, *i*um,
πληθ. αἱ **Σάρδιες**, ἡ **Σάρδις**, **Sardinus**, *a*,
um, **Σαρδιανός**, **Σάρδιος**. **Sardiani**, *a*, *o*.
Σαρδιανοί.
sardo, *are*, *vo*, αἰσθάνομαι. **Α.** ἀρχαῖκή.
Sardonia εἶπε **Sardoa herba**, τὴν **Σαρδῶν**
μελίσσοβότανον, (φαρμακώδης βοτάνη).
sardonychiatus, *a*, *um*, (**sardonyx**) **σαρδῶ-
νοχα** φορῶν.
sardonyx, *ychis*, *a*. καὶ *o*. ὁ **σαρδόνυξ**.
Sardous, *a*, *um*, **Σαρδῶος**. **herba Sardon**,
is. **Sardonina**.
Sardus, *a*, *um*, **Σαρδῶος**, **Σαρδώνιος**, **Σαρ-
δόνιος**. **Sardi**, *a*. οἱ **Σαρδῶοι**, **Σαρδώνιοι**,
Σαρδόνιοι.
sargus, *i*, *a*. **σάργος**, (ιχθύς).
sari, *o*. **σάρι**, (βοτάνη τις παρὰ τὸν **Νεῖλον**
φυσμένη).
sario, *ire*, ταῦτ' τῷ **sario**.
sarissa, *ae*, *o*. **σάρισσα**.
sarissophorus, *i*, *a*. **σαρισσοφόρος**.
sarmadacus, ταῦτ' τῷ **sarmadacus**.
Sarmata, *ae*, *a*. **Σαρμάτης**, **Σαυρομάτης**.
Sarmatae, *orum*, *a*. οἱ **Σαρμάται**, **Σαυρο-**

μάται, **Σαυθικὸν ἔθνος**. **Sarmatia**, *ae*, *o*. ἡ
Σαρματία, **Σαυροματίας** χώρα. **Sarmaticus**,
a, *um*, **Σαρματικός**, **Σαυροματικός**. **Sar-
matis**, *idis*, *o*. ἡ **Σαρματία**, **Σαρματική**,
Σαυροματία.

Sarmata, *x*, *t*, *t*. *is*. **Sarmata**.

sarmentum, *inis*, *o*. (**sarpo**) ταῦτ' τῷ **sar-
mentum**.

sarmentellus, (*-ellus*), *a*, *um*, (**sarmentum**)
φυρραγικός.

sarmentosus, *a*, *um*, (**sarmentum**) κλημα-
τώδης.

sarmentum, *i*, *o*. (**sarpo**) φρύγανον, κλη-
ματίς.

Sarnus, *i*, *a*. **Σάρνος**, ποταμός τῆς **Και-
πανίας**.

Sarōniscus, *i*, *sinus*, *a*. **Σαρωνικός κόλπος**.
Sarpedon, *onis*, *a*. **Σαρπηδών**.

sarpo, *ripum*, *ere*, ἀρχαῖκῶς κλαδεύω, κο-
λάζω, καθαιρώ. Συγγενής ἡ λέξις τῷ ἀρ-
πάζω τῷ ἐν τῇ ὀμλιεμένη ἀρπάῳ, **ᾧ**.

Sarra εἶπε **Sara**, *ae*, *o*. **Τύρος**. **Sarranus**,
a, *um*, **Τύριος**, καὶ ἔσθ' ἔτε ποιητ. **Καρ-
χηδόνιος**.

sarracum, *i*, *o*. φορητὸς ἄμαξας, **σαράγα-
ρον**. (κατὰ **Κεῖντιλιανὸν** λέξις **χυδατος**).

Sarranus, *a*, *um*, *is*. **Sarra**.

Sarrastes, *um*, *a*. οἱ τοῦ **Σάρνου** ποταμοῦ
πάροικοι.

sarris, *ui* καὶ *ivi*, *ium*, *ire*, σκάλλω, σκα-
λίζω, σκαλεύω, βοτανίζω, παύζω.

sarrilio εἶπε **sarrilia**, *onis*, *o*. (**sarris**) σκάλ-
σις, σκάλσις, σκάλευσις, βοτανισμός, παυ-
σμός.

sarritor εἶπε **sarritor**, *oris*, *a*. σκαλεύς, σκα-
λευτής, σκαλευτήρ, περὶ στήρ.

***sarritorius**, *a*, *um*, τῆς σκάλευσος, τοῦ βο-
τανισμοῦ.

sarritina, *ae*, ταῦτ' τῷ **sarrilio**.

sarritus, *a*, *um*, *is*. **sarris**.

Sarsina, *ae*, *o*. **Σάρσινα**, πόλις τῆς Ὀμβρι-
κῆς, πατρὶς τοῦ ποιητοῦ **Πλάτου**. **Sarsa-
nas**, *alis*, τῆς **Σαρσίνης**. **Sarsinates**, *i*um,
a. οἱ **Σαρσινάται**.

sartago, *inis*, *o*. τήγανον. 2) μεταφ. ἡ πο-
λυμίξια, ὁ κυκεών.

sartio, *onis*, ταῦτ' τῷ **sarrilio**.

sartior, *oris*, *a*. (**sarris**) ταῦτ' τῷ **sarritor**.

sartior, *oris*, *a*. (**sartio**) ἀκυστής, ἐπισκευα-
στής.

sartix, *icis*, *o*. (**sartio**) ἀκυστήρ.

***sartura**, *ae*, *o*. ταῦτ' τῷ **sarrilio**.

sartus, *is*. **sartio**.

Sassina, ταῦτ' τῷ **Sarsina**.

satis, ταῦτ' τῷ **satis**.

***satisgous**, (εἶπε **satisgus**), *a*, *um*, (**satisgo**)
πολύπνοος, ἐκπύπνοος, πολυκάματος.

sāt-āgīto εἶτα sat agito, ero, πολλά πράγματα ἔχω, πολλά πονῶ, κάμνω.

sāt-āgo εἶτε sat ago εἶτε satis ago, ἐγί, ἐρε, ἱκανὸν ποιῶ, τὸ ὑφείλημα ἀποτίνω. 2) συνήθως· πολλά πράγματα ἔχω, πράγματα ἔχω, πονῶ, κάμνω. 3) πολυπραγμονῶ, πολυπραγματεύω.

†sātian, ἀκλιτ. εἶτε Sātianas, αα, δ. δ. Σα-τῶν, Σατανᾶς. Α. Ἑβραϊκή.

sātianāra, αα, herba, πευκέδανος, (βοτάνη).

sātelles, τίς, δ. καὶ θ. δ. ἡ ἀκίλουθος, διάκονος, ὑπαδός, δ. θεράπων, ἡ θεράπεια. 2) satelles, δ. δ. συνεργός, ἐταῖρος. 3) δορυφόρος, σωματωφύλαξ.

*sātellitium, ιι, οὐ. (satelles) δορυφορία, μεταφ. ἡ ὑπερασπισίς.

*sātiantior, ἐπιρ. ταυτὲ τῷ satiato.

sātias, τίς, θ. (satis) κόρος, πλησμονή. 2) κόρος, ἄση.

sātīāto, ἐπιρ. εἰς κόρον, κατακόρως.

Sātīāla, αα, θ. Σατικίλα, πῆλις τῆς Καμπανίας. Saticulānus, α, um, Σατικολανός. Saticulāni, εἶτε Saticili, ορου, δ. οἱ Σατικολανοί.

sātīes, τί, θ. ταυτὲ τῷ satias.

sātīetas, τίς, θ. (satis) κόρος, πλησμονή. 2) κόρος, ἄση. 3) ἀφ᾽ ἔδευμα.

sātīn, ταυτὲ τῷ satiso.

sātīo, ανί, alium, ore, (satis) aliqueum ἡ aliquid aliquid ro, κορέννυμι, ἐμπίπλημι, χορτάζω τινά ἢ τί τινος. satiatius, α, um, κορεσθεῖς, κεκορεσμένος, ἐμπλησθεῖς. μεταφ. olium, libidinem, κορεννύναι, ἐμπιπλάναι τὸ μῖσος, τὴν ἡδονήν. nec satiare queunt arcedando, οὐ δύνανται κορεσθῆναι θεώμενοι. 2) κόρον εἶτε ἄσην τινὶ παρέχω. satiare, κορεννύσθαι, κόρονεῖτε ἄσην λαμβάνειν. sātīo, οἷς, θ. (sero, sevi) σπορά, σπορητός, σπόρος.

sātīra, αα, θ. ἴδ. satur.

sātīricus, α, um, (satira) τῶν ἱάμβων εἶτε σίλλων. satiricum carmen, δ. σίλλος, οἱ ἱάμβοι. satiricus, δ. δ. σιλλογράφος, ἱαμβιστής.

sātīrographus, ι, δ. (satira-γράφος) σιλλογράφος, ἱαμβογράφος, ἱαμβιστής.

sātīs, εἶτε sāt, ἀκλιτ. ἄδην, ἄλις, ἀρκῶν, ἔξαρκῶν, ἱκανός. duo talenta satis anni, δύο τάλαντα ἀρκεῖ. dies non satis est ad agendum, ἡ ἡμέρα οὐκ ἔξαρκεῖ πρὸς τὸ πράττειν. alter consul satis est ad arcedandum hostem, δ. ἕτερος τῶν ὑπάτων ἀρκεῖ, ἔξαρκεῖ, ἱκανός ἐστι τὸν πολέμιον ἀπειργαῖν. animo istuc satis est, auribus non satis, τῇ μὲν ψυχῇ τοῦτο ἀπόρη, τοῖς δ' ὤσιν οὐκ ἀπόρη. satis est, εἰ—, ἀρκεῖ εἰ, ἀρκεῖ εἰάν—. satis habeo, ἄδην ἔχω, ἀρκεῖ μοι, ἀπείρη μοι. satis erat dicere etc, ἤρ-

και εἰπεῖν κ.τ.λ. illud satis habeo dicere, τοῦτο εἰπεῖν ἀρκεῖ μοι. satis putant carere vitio, ἔξαρκεῖ αὐτοῖς τὸ τῆς κακίας ἀποχεσθαι. satis est dixisse, ἀρκούντως ἔχει εἰρηκέναι, satis verborum, ἄλις λόγων. ea amicitia non satis habet firmitatis αὐτῇ ἡ φιλία ἱκανὴν βεβαιότητα οὐκ ἔχει. satis superque habere, ἄδην ἔχειν. jam sat est, ἤδη ἄλις ἐστὶ. plus quam sat est, πλεον τῷ ἱκανοῦ. sat habet amicorum, ἱκανοὺς φίλους ἔχει. quod satis est, τὰ ἀρκούντα. 2) ἐπιβήματικῶς· ἄλις, ἀρκούντως, ἔξαρκούντως, ἀποχερῶντως, ἱκανῶς. satis scio, ἀρκούντως εἶτε εὐ οἶδα. satis dives, ἀρκούντως πλούσιος. non satis idoneus pugnare, οὐκ ἱκανῶς ἔχων τῇ μάχῃ. sat diu vixi, ἄδην βεβίωκα. satis superque dictum est, ἄδην εἴρηται. satis audacter, μάλα τολμηρῶς. 3) satius, αἰρετώτερον, ἀμεινόν, κρείττον, (ποιητ. ἀκριον), scire satius est, quam loqui, αἰρετώτερον ἐστὶν εἰδέναι ἢ λέγειν. mori me satius est, αἰρετώτερον εἶτε κρείττον ἐστὶν ἀποθανεῖν μ.ε. quanto satius est! ὥς ἀμεινόν!—satis agito, satias ago, satis accipio, satias do, satis facio, ταυτὰ τοῖς satagilo, satago, satisaccipio, satiasdo, satisfacio.

sātīaccipio, οἷς, θ. (satis-accipio) τὸ τὴν ἐγγύην δέχεσθαι, ἡ τῆς ἐγγύης ἀποδοχή. sātīaccipio, ἐπι, erium, ero, (satis-accipio) δέχουμαι τὴν ἐγγύην.

sātīsdāto, οἷς, θ. (satisdo) ἱκανοδοσία, ἐγγύη.

sātīsdāto, ἐπιρ. (satisdo) ἐπ' ἐγγύην, δι' ἐγγυητῶν.

sātīsdātor, οἷς, δ. (satisdo) ἐγγυητής.

sātīsdātus, α, um, ἴδ. satisdo.

sātīdo, δέδοι, dātum, aro, (satis-do) ἐγγύην ἡ ἐγγυητὴς παρέχω.

sātīsfācio, feci, factum, ero, (satis-facio) alieni, ἱκανόν τινι ποιῶ; τὰ δικάδι τινι ποιῶ. 2) ἱκανός τινι εἰμι, ἔξαρκῶ, ἀρκῶ πρὸς τι. 3) ἐγγύην εἶτε ἐγγυητὴν παρέχω. sātīsfactio, οἷς, θ. (satisfacio) ἐγγύη, ἐγγύησις. 2) ἱκανοδοσία. 3) παραιτήσις, ἀπολογία. accipio satisfactiōnem, δέχουμαι τὴν παραιτήσιν.

†sātīsfactiōnālis, ο, τῆς ἱκανοδοσίας.

sātīus, ἴδ. satīs.

sātīvus, α, um, (sero, sevi) σπαρτός, φυτευτός, ἡμέρος. 2) tempus sativum, δ. σπαρητός.

sātor, οἷς, δ. (sero-sevi) σπορεύς, φυτευτής. 2) γενέτωρ, γεννήτωρ, ἀρχηγέτης. 3) δ. αἵτις.

sātīōrius, α, um, (sero-sevi) τῆς σπορᾶς.

sātīōrea, (-ia) αα, θ. σατραπεία.

Satrapes, αὐ εἶπε ἰα, δ. σατράπης. Λ. Περ-
σική.
Satrapia, τὰὐτὸ τῶν satrapes.
Satrapa, ἄρις, πᾶν ἀντὶ τοῦ satrapes.
Saturnum, ἰ, οὐ, ἡ τῶν Σατρικανῶν πόλις.
Saturniani, δ. οἱ Σατρικανοί, ἔθνος τῆς Λα-
τίνης.
Satullo, are, ἀντὶ τοῦ saturo.
Satullus, a, um, (ὁποκορ. τοῦ saturo) κορε-
στός. satullus fio aliqua re, κορεννύμαι
τινός.
Satur, ūra, ūrum, (satis) κορεστός, κορεσθεὶς,
κεκορεσμένος, πλήρης. satur aliqua re, καὶ
alienus rei, κορεσθεὶς, κεκορεσμένος τινός.
Satura praesepia, εἰς τὴν χερτεῦ πλήρης. co-
lor satur, πικρὸν χρῶμα. vestis satura os-
tro, ἐσθῆς ἀκούωντες πορφύρα βαβαμμένη.
2) πλήρης, ἀφθονός, ποικίλος, πολυμυγής.
3) saturnum, ὁ ἀφθονοί, πάγκαρποι, πάμ-
φοροι ἀγροί. saturo Tarentum, ὁ ἀφθονός,
εὐδαίμων, πλήρης Τάρας. satur onctumum,
ἡ πάγκαρπος ὁπώρα. satur, are, ὁ, ὕπον.
lax, (σατῦρα Λακωνικῶς, κατὰ Οὐάβρωνα
καὶ Πούχιον), λοιπὰς ἡ κανὼν παγκαρπίας
μεσάν, ὅ τῇ ἀήπτηρ καὶ ἄλλοις θεοῖς
ἀπὸρχοντο. 2) κατὰ τινὰς πολυμυγῶν τι
ἔδεσσαν. 3) satira καὶ συνήθως satira, are,
ἡ. satira, εἰδὸς τῆς ποικίλου καὶ πολυμυ-
γίου ποίματός, τὸ πάλαι μὲν δραματικόν,
εἰτα δὲ κατ' ἐξοχὴν τὸ σκαπτικόν εἴτα
χλευαστικὸν ποίημα τοῦ Λουκιλλίου, Ὁρα-
τίου καὶ ἄλλων Ῥωμαίων ποιητῶν, κατὰ
μὲν τὸ σχῆμα καὶ τὰ μέτρα διδακτικόν,
τὸν δὲ σκοπὸν ὑμειὼν πως τῇ ἀρχαίᾳ Λα-
τινῇ κωμῳδίᾳ καὶ τοῖς σίλλοις.
Saturnae palus, τὸ περὶ Κίρκαιον ἔλος, μέ-
ρος τοῦ Ποντίνου ἑλους.
Saturnamen, Inis, οὐ. (saturo) χορτασμός.
Saturnatio, ōnis, ὁ. (saturo) χορτασμός, χορ-
τασμός.
Saturnator, ōris, δ. (saturo) ὁ χορτάζων.
Λμφ. γρ.
Saturneja, are, ὁ. καὶ saturnum, ἰ, οὐ. κο-
νίλη, ὁμόθερα, (βοτάνη).
Saturnejanus, a, um, Σατυρινός, ἐκ Σατυρίου.
Τὸ δὲ Σατυρίον (Saturnum) εἴτα Saturnum)
πόλις ἦν πλησίον Τάραντος.
Saturnejum, ἰδ. saturnia.
Saturnius, ōis, ὁ, κόρος, πληρημογή. 2) πλη-
ρομένη, ἀφθονία. 3) πικρὸς τῶν χρωμα-
τός ἡ τῆς βαφῆς. 4) ἀφιδεσμα.
Saturnalia, ἰδ. Saturnalis.
Saturnalius, (-tus) a, um, (Saturnalia) τῶν
Κρονίων. Saturnalicium tributum, τὸ δώ-
ρον ἕπερ οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ τὰς Κρονιάδας
ἡμέρας ἀλλήλοις ἐπιμπον.
Saturnalis, u, (Saturnus) Κρόνος. Satur-
nale festum καὶ συγγήως Saturnalia, οὐ, πλ.

τὰ Κρονία, ἡ Κρονική ἑορτή, αἱ Κρονιάδες
ἡμέραι ἀν μὲν Σεπτεμβρίᾳ ὑπερμυσσούντι.
(ἑορτὴ ἐν Ῥώμῃ εἰς τὴν τῶν Κρόνου ἐπι-
τελουμένη, ἐν ἣ οἱ δούλοι τὰ τῶν δεσποτῶν
σχῆμα μεταλαμβάνοντες ἑορταζόν). pri-
ma, secunda, tertia Saturnalia, ἡ πρώτη,
δευτέρα, τρίτη τῶν Κρονιάδων ἡμερῶν.
Σημ. ἀντὶ τῆς γενιότητος Saturnalia λε-
γουσι Saturnaliorum.

Saturnalius, ἰδ. Saturnalicus.

Saturnia, ἰδ. Saturnus.

Saturnigena, ae, δ. (Saturnus-gigno) Κρο-
νίων, Κρονίδης.

Saturninus, i, δ. Σατορινός.

Saturnus, a, um, (Saturnus) Κρόνος. Sa-
turnia stella, ὁ Φαίνον, (πλανήτης). Sat-
urnia tellus, ἡ Σατορινία, ταυτέστιν ἡ Λατίνη,
ἐστ' ὅτε καὶ ἔλη ἡ Ἰταλία. Saturnus Ju-
piter εἴτα ἀπλῶς Saturnus, δ. ὁ Κρονίων,
Κρονίδης, (Ζεύς).—Saturnus mons, ὁ Σα-
τορινός λόφος, ἀρχαῖον ὄνομα τοῦ Καπι-
τωλίνου λόφου.—Saturnia, ae, ὁ, ἡ Σατορ-
νία, ἡ ἀρχαιότατος ἡ μυθικὴ πόλις ἐπὶ τοῦ
Καπιτωλίνου λόφου.—Saturnus varus εἴτα
varus, ὁ ἀρχαιότατος τῶν Ῥωμαίων στί-
χος, ὅς κατὰ τινὰς ἐκ δύο Ἰουδαϊκῶν συν-
έκειτο μετ' ἀνακρούσεως ἐν τῇ τοῦ πρώτου
ᾠρῇ.

Saturnus, i, δ. Κρόνος, θεὸς καὶ πρῶτος τῆς
Ἰταλίας βασιλεὺς, (ετυμολογείται δὲ κατὰ
Οὐάβρωνα ἐκ τοῦ aeri, aeri, satum)—Sa-
turni stella εἴτα ἀπλῶς Saturnus, ὁ Φαί-
νον, (πλανήτης). Saturni sacra dies, ἡ
Κρονιάς ἡμέρα, τὰ Κρονία.

Saturo, avi, aium, are, (saturo) aliquem ali-
qua re, κορεννύμι, χορτάζω τινά τινος. 2)
ἐμπίπλημι, πληρῶ τινά ἢ τί τινος.—
color saturatus, τὸ πικρὸν χρῶμα, ἡ πι-
κρὴ βαφή.

Satus, a, um, ἰδ. aeri, aeri.

Satus, ōis, δ. (aeri, aeri) σπορά, φύτευσις,
2) σπορά, γέννησις. 3) σπέρμα, σπέρμα.

Saturo, are, ἀδοκίμον ἀντὶ τοῦ satira.

Saturnalis, is, ὁ. σατυρικός.

Saturnicus, a, um, ἀδοκίμον ἀντὶ τοῦ satir-
icus.

Saturnicus, a, um, (satyrus) σατυρικός τῶν
σατῦρων.

Saturnion, ii, οὐ. σατῦριον (βοτάνη).

Saturnicus, i, δ. σατυρικός.

Saturnigrubus, ἀδοκίμον ἀντὶ τοῦ satiro-
graphus.

Satyrus, i, δ. Σάτυρος. Satyri, οἱ Σάτυροι.

Satyrus, Satyros, τὸ Σατυρικὸν ἄρμα.
3) satyrus, δ. σάτυρος, εἶδος πιθήκων.

Saucipis, δικάφ. γρ. τοῦ saucipis.

Sauciatio, ōnis, ὁ. (saucio) τραῦμα, τραῦμα
πλά.

*saucētas, ātis, θ. τραῦμα.

saucio, aui, atum, are, (saucius) aliquem ἢ aliquid, τραυματίζω, τερῶσκω τινά ἢ τι.

2) ποιητ. terram vomere, ἀροτριᾶν τὴν γῆν.

3) aliquid, λυμαίνομαι, λωδῶμαι τι.

saucius, a, um, τραχέας, τερῶμένος, τραυματιστοῖς, saucius fio, τραῦμα λαμβάνω.

ποιητ. saucius easo latus, τερῶμένος εἴ-
φει τὴν πλευράν, εἰς τὴν πλευράν.

2) λε-
λωθμένος, βεβλαμμένος, βλαβερός, πλη-
γείς, malus saucius Africo, ἰσὺς ὑπὸ τοῦ

Λιδῆς λελωθμένος. mero, οἰνόπληξ.

3) χύμων, νοσῶν.

4) amare, ἔρωτι πληγείς, ἐκπληγείς. femina, ἔρωτι γυναικὸς ἐκπε-
πληγμένος.

Saucosna, ae, d. ποταμὸς τῆς Γαλλίας, ὁ
πρῶτον καλούμενος Arar, ὁ τανὺν Saône.

saucior i, ō. (σαῦριον), φ. Πλίν. 19, 84.

saucitudo, is, θ. σαυριτις (λιθόριον).

saucitudo, is, θ. σαυριτις (λιθόριον).

Saucosia, i, d. Σαυροκτόνος, ἐπιθετον
τοῦ Ἀπόλλωνος.

Saucosia, i, d. Σαυροκτόνος, ἐπιθετον
τοῦ Ἀπόλλωνος.

Saucosia, i, d. Σαυροκτόνος, ἐπιθετον
τοῦ Ἀπόλλωνος.

Saucosia, i, d. Σαυροκτόνος, ἐπιθετον
τοῦ Ἀπόλλωνος.

Saucosia, i, d. Σαυροκτόνος, ἐπιθετον
τοῦ Ἀπόλλωνος.

Saucosia, i, d. Σαυροκτόνος, ἐπιθετον
τοῦ Ἀπόλλωνος.

Saucosia, i, d. Σαυροκτόνος, ἐπιθετον
τοῦ Ἀπόλλωνος.

Saucosia, i, d. Σαυροκτόνος, ἐπιθετον
τοῦ Ἀπόλλωνος.

Saucosia, i, d. Σαυροκτόνος, ἐπιθετον
τοῦ Ἀπόλλωνος.

Saucosia, i, d. Σαυροκτόνος, ἐπιθετον
τοῦ Ἀπόλλωνος.

Saucosia, i, d. Σαυροκτόνος, ἐπιθετον
τοῦ Ἀπόλλωνος.

Saucosia, i, d. Σαυροκτόνος, ἐπιθετον
τοῦ Ἀπόλλωνος.

Saucosia, i, d. Σαυροκτόνος, ἐπιθετον
τοῦ Ἀπόλλωνος.

Saucosia, i, d. Σαυροκτόνος, ἐπιθετον
τοῦ Ἀπόλλωνος.

Saucosia, i, d. Σαυροκτόνος, ἐπιθετον
τοῦ Ἀπόλλωνος.

Saucosia, i, d. Σαυροκτόνος, ἐπιθετον
τοῦ Ἀπόλλωνος.

Saucosia, i, d. Σαυροκτόνος, ἐπιθετον
τοῦ Ἀπόλλωνος.

Saucosia, i, d. Σαυροκτόνος, ἐπιθετον
τοῦ Ἀπόλλωνος.

Saucosia, i, d. Σαυροκτόνος, ἐπιθετον
τοῦ Ἀπόλλωνος.

Saucosia, i, d. Σαυροκτόνος, ἐπιθετον
τοῦ Ἀπόλλωνος.

Saucosia, i, d. Σαυροκτόνος, ἐπιθετον
τοῦ Ἀπόλλωνος.

παροιμ. saxum volvere, τὸν Σισύφου πέ-
τρον κυλινδεῖν, ἀνήνυτα πονεῖν, ματαί-
πονεῖν. 2) saxum Tarpeium καὶ συνήθως
ἀπλῶς Saxum, ἡ ἐν Ρώμῃ Ταρπηία πέ-
τρα, ὁ Ταρπηῖος κρημνός, ἡ Πέτρα. deji-
cere aliquem Saxo, de (o) Saxo, ῥίπτειν
τινά κατὰ τῆς Πέτρας. 3) εἶδος Κιμωλίας
γῆς.

saxiosus, a, um, ταῦτ' οὗ σαξίος.

scabellum εἶτε scabillum, i, ō. (ὀποκορ.
τοῦ scammum) ὑποπιδιον, ὑπόβαθρον. 2) ἐν
τῇ Ρωμαϊκῇ θεάτρῳ ἐλέγετο scabellum
τὸ ἐβλίγειν τὸ μπάπανον ἢ χητεῖον, ὃ εἰ ἀν-
ληται κατὰ τὸν τῶν αὐλῶν ῥυθμὸν τοῖς
περὶ τὸν ἔτερον πόδα κρουπέζεις ἔκρουον
εἶτε ἐράδασσον. ἴσως δὲ αὐτὰ τὰ κρου-
πέζα εἶτε κρούπαλα scabellum ἐλέγετο.

scaber, bra, brum, λεπρός, τραχύς. 2) ψα-
φαρός, ἀρχιμήδης, ὑπαρκτός. 3) ἐπὶ κτηνῶν
ψωραλέος.

scabidus, a, um, (scabies) ψωραλέος. Α.
τοῦ μεταγ. Λατ.

scabies, ē, θ. (scabo) τὸ λεπρόν, ψαφαρόν,
τραχύτης, ἀρχιμήδης. 2) ἐπὶ ζώων καὶ δέν-
δρων' ψώρα, λειχήν. 3) κνησημονή, κνη-
σμός.

scabillārii, orum, d. (scabillum) οἱ τὰ sca-
billa ἐν τῇ σκηνῇ κρούοντες. Επιγρ. πρέλ.
καὶ scabellum.

*scabillum, i, ἴδ. scabellum.

*scabillōla, ae, θ. (ὀποκορ. τοῦ scabies) ψώ-
ρα, λειχήν.

scabiosus, a, um, (scabies) ψαφαρός, ἀρ-
χιμήδης, εὐρωτιών, ψωραλέος, ψωραδής,
ψωρῶν, λειχηνίων.

*scabitiōdo, is, θ. (scabies) κνησημονή,
κνησμός.

scāho, scābi, ēre, aliquid, (ἐκ τοῦ σκά-
πτω, τοῦ κοινῶς σκάβω) κνῶ, κνῆθαι τι.

*scabrātus, a, um, (scaber) σχασθεὶς, ἐσχά-
σμενος.

scābrēdo, is, θ. ταῦτ' οὗ scabrities.

*scābrēdo, is, θ. ταῦτ' οὗ scabies.

*scābrīdus, a, um, ταῦτ' οὗ scaber.

scābrītia, ae, καὶ scābrītēs, ē, θ. (sca-
ber) τὸ λεπρόν, τραχύτης. 2) ψώρα, λειχήν.

*scābrītus, a, um, (scaber) ἀρχιμήδης, τρα-
χύς.

Scaea, ae, θ. porta εἶτε Scaear portae, πληθ.
αὶ Σκαταὶ πόλεις, μία τῶν πολῶν τῆς
Τροίας.

scaena, ta, ō. (scaenae) ἀριστοτεχνία.

scaena, ae, d. (scaenus) ἀριστοτεχνία.

scaena, ae, θ. ἴδ. scaenus.

scaenias, ātis, θ. (scaenus) σκατιότης, σκατε-
σύνη. 2) σκαῖον σύμπωμα, συμφορά.

Scaenōla, ae, d. (ὀποκορ. τοῦ scaenus)

Σκατιόλα, Σκατιόλας.

Scaenōla, ae, d. (ὀποκορ. τοῦ scaenus)

Σκατιόλα, Σκατιόλας.

Scaenōla, ae, d. (ὀποκορ. τοῦ scaenus)

Σκατιόλα, Σκατιόλας.

Scaenōla, ae, d. (ὀποκορ. τοῦ scaenus)

Σκατιόλα, Σκατιόλας.

- scaevus, α, um, σκαίος, ἀριστερός. 2) σκαίος, ἀριστερός, ἐπαριστερός, ἀδελτός. 3) σκαίος, ἀριστερός, ἀπαισιός. — scaeva, α, θ. (ὑπον. avis) ὁ αἰώνας. bona scaeva, ὁ αἰσις αἰώνας.
- scāla, α, θ. συνήθ. πληθ. scālae, arum. (ἐκ τοῦ scaudo, ὡς mala ἐκ τοῦ mando) ἀναβάθρα, κλίμαξ.
- scālārī, orum, ἄ. (scala) οἱ κατασκευάζοντες κλίμακας. Ἐπιγρ.
- scālāris, ο, (scala) κλιμακώδης, κλιμακώτης. 2) scalaria, ium, οὐ. τὰ ἐν τοῖς θεάτροις ἀνάβαθρα.
- Scaldis, is, ἄ. (σκάλδης) ὁ παρὰ Πτολεμαίῳ Ταβούδακ ὁ Ταβούλλας, ποταμὸς τῆς Βελγικῆς, ὁ τανὺν Schelde ἢ Escant.
- scālēnus, α, um, σκαληνός.
- scalpus, ι, ἄ. σκαλμός.
- scalpellum, ι, οὐ. καὶ scalpellus, ι, ἄ. (ὁ ποκορ. τοῦ scalprum) σκαλπτήριον, σμιλῖον.
- scalper, pri, ἄ. ταῦτὶ τῷ scalprum.
- scalpro, psi, rium, ere, aliquid, γλ ἄ φ ω, (τὸ ε ἐν τῇ ἀρχῇ, ὡς ἐν τοῖς scafo=γραμμάς καὶ scribo=γράφω) σκάλλω, κολάπτω, κνῶ. τι. scalpere terram ungibus, γλ κ φ ω ι. scalpere, γλ ὤ φ ω, σμιλεῖν τι. aliquid sepulcro, ἐγκολάπτειν, ἐγκραττεῖν τι τῷ μνήματι. 3) σπάν. scalpi, ἔρωτι κνήθεσθαι εἰτε κνίθεσθαι.
- *scalprātus, α, um, (scalprum), σμιλιωτός.
- scalprum, ι, οὐ. (scalpro) σμίλη, ἡ σκαυτομικὴ σμίλη, χειρουργικὴ σμίλη, ἡ τῶν γραφικῶν καλῶν σμίλη εἰτε γλυφίς, ἡ τῶν γλυπτῶν σμίλη εἰτε τὸ γλύφανον, γλυπτέον, κ.τ.τ.
- scalptor, ōris, ἄ. (scalpro) γλυπτής, λιθογλύπτης.
- scalptōrium, ii, οὐ. ταῦτὶ τῷ scalprum.
- scalptura, α, θ. (scalpro) γλυφή, λιθογλυφία. 2) γλυφή, γλυπτὸν κόσμημα, γλυπτὸς τύπος.
- *scalpturātum, ι, οὐ. (scalptura) γλύμμα, γλυπτὸν ἔδραον.
- *scalpturigo, εἰτε scalpturigo, ōnis, θ. (scalpturicio) κνησμός, κνήσις.
- *scalpturio, εἰτε scalpturio, ire, (scalpro) γλ ἄ φ ω, σκαλίζω, σκαυρίζω.
- scalpius, α, um, ἴδ. scalpro.
- scalpturigo, ἴδ. scalpturigo.
- scalpturio, ἴδ. scalpturio.
- Scamander, dŕi, ἄ. Σκάμανδρος, ποταμὸς τῆς Τρωάδος.
- scambus, α, um, σκαμβός.
- scāmillus, ι, ἄ. (ὁ ποκορ. τοῦ scamum) μίρος τι τοῦ στεινοτάτου.
- scamma, ōis, οὐ. σκάμμη (τῇ, παλαιότερα).
- scammodia, εἰτε scammodia, α, θ. σκαμνία, σκαμνῶν, (βοτάνη).
- scammodium, εἰτε scammodium, ι, οὐ. ταῦτὶ τῷ scammodia.
- scammodites, α, θ. σκαμνίτης εἶδος.
- scamnatus, α, um, (scamum) scamnatus ager, ἀγρὸς ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ θυμῶς ἐκτεινόμενος.
- scamnum, ι, οὐ. (ἐκ τοῦ θέμ. scath, scarp, ἔθεν καὶ τὸ scarpus.) βάθρον, ἐδῶλιον. (τὸ παρ' ἡμῶν σκαμνί, ἔστιν οὐ καὶ σκαπνί προφερόμενον). 2) ὀπὸς θάβρον, ὀπὸς θένον. 3) τὸ μεταξὺ δύο αὐλάκων ὑψωμα γῆς. 4) ἐπὶ ἀγροῦ τὸ πλάτος. (τὸ δὲ μήκος sitiga).
- *scandālizō, avi, atum, are, σκανδαλίζω.
- *scandālum, ι, οὐ. σκάνδαλον.
- Scandīa, ταῦτὶ τῷ Scandinavia.
- Scandiānus, α, um, Σκανδιανός, τοῦ Σκανδίου. mala Scandiāna, εἶδος μήλων.
- Scandīnāvia εἰτε Scandinavia, α, θ. ἡ παρὰ Πτολεμαίῳ Σκανδία, πηλινῶς τὰ νοτιώτατα τῆς ἐν Εὐρώπῃ ἀρκτικής χώρας Schweden. Ταύτην δ' οἱ παλαιὲι νῆσαν ἡγοῦντο ἀντὶ χειρονήσου.
- scandix, icis, θ. σκάνδιξ, (εἶδος λαχάνου).
- scando, ndi, nam, ūre, aliquid, ἐνίστε καὶ in ἢ ad aliquid, ἀναβαίνειν ἐπὶ τι, ἀναβαίνειν τι. Capitolium, ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ Καπιτώλιον. moenia, ἐπὶ τὰ τεῖχη. novem, ἀναβαίνειν, ἐπιβαίνειν ἐπὶ τὴν ναῦν, ἐπιβαίνειν τῆς νεῆς. cubilo, ἐπιβαίνειν τῆς εὐνῆς. supra aliquem, ὑπερβαίνειν τινά. 2) κορικ. aliquam, ἐπιβαίνω, ὀχέω τινά. 3) versum, στίχον κατὰ πόδας μετρεῖν.
- scandūla, α, θ. ταῦτὶ τῷ scindula. 2) εἶδος Γαλλικοῦ σίτου ἢ ἕλας.
- scandulāris, ο, (scandula) ταῦτὶ τῷ scindularis.
- scandulārīus, ii, ἄ. (scandula) ταῦτὶ τῷ scindularius.
- scānellis, ο, (scando) ἀνάδατος, scānellis lex annorum, ἡ κλιμακώδης ἀνάδασις, πρόσδος τῶν ἐνιαυτῶν. Πλινιος.
- scanalo, ōnis, θ. (scando) ἀνάδασις. 2) ἐν τῇ μετρικῇ ἡ ῥυθμικῇ κατὰ πόδας ἀνάγνωσις στίχου, ποδισμός.
- *scansōrius, α, um, (scando) ἀναδατικός.
- Scantia silva, θ. τόπος τις τῆς Καμπανίας.
- Scantiānus, α, um, (Scantiū) mala Scantiāna, εἶδος μήλων.
- Scantiūnus εἰτε Scāntiūnus, α, um, Σκαντινός, τοῦ Σκαντινίου. Scantiūnus εἰτε Scāntiūnus, ἄ. ὁ Σκαντινός.
- scāphus, α, θ. σκάφη, σκάφος, πλοίαριον.
- scāphe, ōs, θ. σκάφη, εἶδος σκαυθήρου, (ἡ λιανὴ ἀρελογίου).
- scaphium, ii, οὐ. σκαφίον, σκαφιστόν, (εἶδος

ποτηρίου). 2) ἀμίς, ἐνκορήθρα. 3) σκάφη, (εἶδος σκαφίδου ἢ τοῦ ἡλιακοῦ ὥρολογίου).

scaphula, av, θ. (ὁποκορ. τοῦ scapha) σκαφίς, πλοῖον.

scaphum, i, ου. σκάφος.

Scaphisula, ae, θ. Σκαπτινούλα εἶτε Σκαπτινή ὤλη, πόλις τῆς Θράκης, ἐνθα μέταλλα ἦν ἀργύριον.

Scapula, av, θ. ἡ τῶν Σκαπτινίων πόλις, ἀρχαία τις τῆς Λατινῆς πόλεως. Τὸ ἐπίθετον Scapulus, a, um, καὶ Scapientis, e, Σκαπτινίος.

Scapula, av, α. Σκάπυλας, Σκαπούλας. Ἐκ τούτου ἐπίθετον Scapulatus, a, um.

scapulæ, arum, θ. ὠμοπλάται. 2) νῶτα. 3) τὰ ἄνω τῆς μηχανῆς.

scapus, i, α. (σκάπος παρ' Ἑσυχίου ἡ βακτηρία καὶ κλάδος) κυλίσ, στέλεχος. 2) ζυγὸς τοῦ ζυγοστάθμου. 3) ἀπάθη τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστού. 4) στύλος, τὸ τῆς κίονος σῶμα, κ.τ.τ.

scāthacus, i, α. σκάραθος, κάραθος, κύνθαρος.

scardia, av, θ. ἀριστολογία, (βοτάνη).

scāthifidus, uis, θ. σχάσις, σχασμός, ἄμυξις.

scāthifico καὶ scāthio, avi, atum, are, σκαρίζωμαι, σχάζω, ἀμύττω, χαράττω.

scāthio, ieri, σχάζομαι, χαράττομαι, ἀμύττωμαι.

scāthites, ae, α. ἡ scāthitis, idis, θ. σκαρίτης λίθος, (ἀπὸ τῆς χροῖας αὐτοῦ ὠνομασται, ὁμοίως οὖσης τῇ τοῦ ἰχθύος σκάρου).

scāthus, i, α. σκάρος (ἰχθύς).

scāthra, av, θ. (scateo) ἀνάβυσσις, πίδαξ.

scātho, ere, (σπαν. scato, ere), βλύζω, ἀναβλύζω, πιδύομαι. 2) συνήθως aliqua re, ἀπὸ δ' εὐρηται καὶ aliquis rei, βρύειν, γέμειν, μεστὸν εἶναι τινος. pontus helluis scāthens, ὁ πόντος γέμων (μεστὸς, πλήρης, γαργαρίων) ὠκεῖων. 3) σπάν. πλεονάζειν, πολυάριθμον εἶναι.

Scāthius, ταῦτὸ τῷ Scāthinius.

scāto, ere, ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ scateo.

*scāturex, igit, α. (scateo) πίδαξ.

*scāturīgīnosus, a, um, (scaturigines) πιδακίτις.

scāturīgo, īnis, θ. ταῦτὸ τῷ scāthra.

scāturio, ire, ταῦτὸ τῷ scateo.

Scaurianus, a, um, (Scaurus) τοῦ Σκαύρου.

scaurus, a, um, σκαυρός, στρεβλόπους, βλαίσπος. 2) Scaurus, i, α. κύρ. ἔν. ἀνδρὸς, Σκαυρός.

scazon, uis, α. ὁ σκάζων εἶτε ἱππωνάκτης στίχος.

scēlērato, epīr. (sceleratus) ἀνοσίως, ἀσεβῶς, κακούργως. Κικέρων.

scēlēratus, a, um, id. scelero.

*scēlērītas, ātis, θ. (scelus) ἀνοσίτης, ἀσέβεια, κακούργια.

scēlērō, (avi), atum, are, (scelus) aliquem ἢ aliquid, μαινῶ, μολύνω τινά ἢ τι. dextram sanguine, μαινῶν τὰς χεῖρας αἵματι.—sceleratus, a, um, μεμιασμένος. 2) ἀνίστιος, ἀσεβής, κακούργος, ἀθέμιτος, ἀλιτήριος, μιαιῶς. 3) ἐλέθριος, ἀπαίσιος, δεινός. Sceleratus vicus, ὁ ἐν Ρώμῃ ἀσεβὴς καλούμενος στενωπός, ἐνθα ἡ τοῦ Σερούιου Τυλλίου θυγάτηρ ἀπὸ τῆς ὑπὲρ τὸν νεκρὸν τοῦ πατρὸς ἤλασε.—Sceleratus campus, τόπος ἐν Ρώμῃ πρὸς τῇ Κολλίην πόλιν, ἐνθα τὰς φθαρσίας ἐστιάδας ζωσας εἰς σηκὸν κατῴρυσαν.—Scelerata porta, ἐπικλήσις τῶν Καρμεντινῶν πυλῶν, δι' ὧν οἱ τριακόσιοι Φάβιοι τὴν ἐπὶ θάνατον ἐπορεύθησαν.

scēlētōsus, a, um, (scelus) ἀνίστιος, ἀσεβής, κακούργος.

scēlestē, epīr. (scelustus) ἀνοσίως, ἀσεβῶς, κακούργως.

scēlestus, a, um, (scelus) ἀνίστιος, ἀσεβής, κακούργος, ἀνοσίουργός, ἀθέμιτος, μιαιῶς, πονηρός. 2) ἀπαίσιος, δεινός, ἐλέθριος. 3) ἄθλιος, ταλαιπώρος, δειλαίος.

scēletus, i, α. ὁ σκελετός, τὸ σκελετόν.

*scēlio, ōnis, α. (scelus) κακούργος.

scēlōtyrbe, es, θ. σκελοτύρη (νίκος).

scēlus, ōris, ου. ἀνίστιον ἔργον, ἀσέδημα, κακούργημα, κακούργια. scelus facere, perficere, δρᾶν εἶτε ἐργάζεσθαι ἀνίστιον ἔργον. edere in aliquem, ἀνίστιν τι δρᾶν εἶτε ἐργάζεσθαι τινά. 2) ἐπὶ ἀνύχων ἡ κακούργια, βλάβη, λύπη, λῶδη. 3) ὕβριστικῶς ὁ κακούργος. μιαιῶς. 4) τὸ κακόν, τὸ δεινόν, συμφορά.

scēna, av, θ. σκηνή (τοῦ θεάτρου). in scena esse, ἐπὶ τῆς σκηνῆς εἶναι. in scenam prodire, ἐπὶ τὴν σκηνὴν παρῖναι. aliquem in scenam producere, παράγειν τινά ἐπὶ τὴν σκηνήν. 2) μεταφ. τὸ δημόσιον, τὸ φανερόν. 3) ἐπιδειξίς, παρασκευή, στήμα.

scēnālis, e, (scena) σπάνιον ἀντὶ τοῦ scenicus.

scēnārīus, a, um, (scena) σκηνικός. scenarius artifex, ὁ σκηνικός τεχνίτης, ὁ σκηνικός. Α. τοῦ μεταφ. Λατ.

*scēnālīcus, a, um, (scena) ταῦτὸ τῷ scenicus.

*scēnālīlis, e, (scena) σκηνικός, σκηνοδωτῶν.

scēnīco, epīr. σκηνικῶς. facere aliquid scenice, σκηνικῶς εἶναι τι.

scēnicus, a, um, (scena) σκηνικός. scenicus, α. ὁ σκηνικός. scenici artifices εἶτε actores, οἱ σκηνικοί, οἱ περὶ τὸν Διδύσκον τεχνίται. scenici ludī, οἱ σκηνικοί εἶτε θεατρικοί ἀγῶνες, τὰ θεάματα.

Scenitae, arum, ἄ. Σκηνῖται, Ἀραβικὸν ἔθνος.
 scēnōgrāphía, ae, θ. σκηνογραφία.
 Scēpsis, is, θ. Σκῆψις, πόλις τῆς Τρωάδος.
 Scēpsius, i, ἄ. δ. Σκῆψιος.
 scēpticus, a, um, σκεπτικός.
 scēptos, i, ἄ. σκηπτός.
 scēptrifer, ēra, erum, (scēptrum-fero) σκηπτουχός, σκηπτοφόρος. Α. ποιητ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.
 scēptrīgor, ēra, erum, (scēptrum-gero) ταύτῃ τῷ scēptrifer.
 scēptrum, i, οὐ. σκῆπτρον (τὸ βασιλικὸν σκῆπτρον). 2) σκῆπτρον, βασιλικὴ τιμὴ, βασιλεία. ποιητ. scēptrum, pl. ἀντὶ τοῦ scēptrum. 3) πίσθη. 4) ἀσπάλαθος, (δίνδρον).
 scēptūchus, i, ἄ. σκηπτουχός.
 schēda εἴτε scida, ae, θ. σχέδη, σελίς, φύλλον (χάρτου).
 schēdia, ae, θ. σχεδία.
 schēdium, ii, οὐ. σχέδιον, σχεδίασμα, αὐτοσχέδιον ποίημα.
 schēma, ātis, οὐ. καὶ schema, ae, θ. τὸ σχῆμα, (περὶ τῆς ἐναλλαγῆς τοῦ γένους πρὸς τὰς λέξεις dogma, cyma, zema).
 schēmātiāmus, i, ἄ. σχηματισμός.
 schēdiac, arum, θ. σχῆδις, σχίζει, σχίδια.
 schisma, ātis, οὐ. σχίσμα.
 schismāticus, i, ἄ. σχισματικός.
 schistos, (-us) a, um, σχιστός. schistum lac, τὸ σχιστὸν γάλα.
 Schoenus, ēi, ἄ. Σχοινεύς. Schoenēis, idis, Schoenēia, ae, καὶ Schoenis, idis, θ. Σχοινής, ἡ τοῦ Σχοινέως θυγάτηρ Ἀταλάντη.
 schoenīcula, ae, θ. (schoenum) ἡ τῷ μυρσικῷ σχοινίῳ ἀλειψομένη.
 schoenōbātes, ae, ἄ. σχοινεόβατες.
 schoenus, i, ἄ. (σπαν. schoenium, i, οὐ.) ὁ, ἡ σχοίνος, κατ' ἐξοχὴν διὰ τὴν ἀρωματικὴν καὶ ἡ μυρσικὴν σχοίνος. 2) ὁ σχοίνος, μέτρον παρὰ Πέρσας καὶ Αἰγυπτίους τριάκοντα δὲ κατ' ἑλλας τετραράκοντα σταδίων.
 schōla, ae, θ. σχολή, διατριβή, διάλογος.
 scholas habere, διατρίβας ποιῆσαι, διαλέγεσθαι. schola de, re, ἡ περὶ τι σχολή εἴτε διατριβή, ὁ περὶ τινος διάλογος. 2) σχολή, διδασκαλεῖον, γυμνάσιον, (φιλοσόφων, κ.τ.τ.) 3) διαδοχή, μεθῃται, (φιλοσόφων, ῥήτορες, κ.τ.τ.) 4) σχολή, σχολαστήριον βαλανεῖο. 5) ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων τὰγμα ἐταίρων ἢ ἐπαδῶν πολιτικῶν τε καὶ στρατιωτικῶν, (σχολή).
 schōlāria, o, (schola) σχολικός, σχολαστικός, τῆς σχολῆς. 2) ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων scholares, ium, ἄ. οἱ σωματοφόλοι (σχολάριοι παρὰ Ἡellenιστοί).

schōlasticus, a, um, σχολαστικός. scholasticus, ἄ. δ. σχολαστικός.
 schōlicus, a, um, σχολικός.
 scīadeus, ēi, ἄ. σκιάδευς, (ιχθύς).
 scīaena, ae, θ. σκίανα, (ιχθύς).
 scīāgrāphía, εἴτε scio-graphía, ae, θ. σκίαγραφία, σκιογραφία.
 scīārōdes, um, ἄ. Σκιάροδες, μυθικὸν ἔθνος τῆς Ἰνδίας.
 scībilis, u, (scio) γνωστός, ἐπιστητός, νοητός. Α. τοῦ μετὰ γ. Λατ.
 scīda, īs, schēda.
 scīenter, ἐπὶ. ἐπιστημόνως. 2) εἰδώς, ἐκ προνοίας.
 scīentia, ae, θ. (scio) εἰδῆσις, ἐπιστήμη, γνώσις. scīentia atque usus nauticarum rerum, ἐπιστήμη τε καὶ ἐμπειρία τῶν ναυτικῶν, ars ut scīentia, ἡ τέχνη καὶ ἡ ἐπιστήμη. consequi scīentiam alicujus rei, κτῆσθαι, λαμβάνειν ἐπιστήμην τινός. scīentia fundendi aeris, ἡ ἐπιστήμη τοῦ τὸν χαλκὸν χωνεύειν, σπαν. scīentia in re, de re, ἡ περὶ τι ἐπιστήμη.
 scīentīola, ae, θ. (ὕποκορ. τοῦ scīentia) μικρά τις ἐπιστήμη ἢ γνώσις.
 scīlicet, ἐπὶ. (ἐκ τοῦ scire-licet, ὅπερ καὶ εἴρηται οὕτως παρὰ Λουκρητίου, Λιβίου καὶ Κέλσου). Ἰσοθ. δ' ἔστι, εἰσθ' ἔστι, δῆλον ἔστι, scīlicet, non ceram illam neque figuram tantam vim habere, sed etc, Ἰσοθ. δὲ (εὐ ἴσθι, εὐ χρὴ εἰδέναι, δῆλον) ἔστι οὐτ' εἰκόνα τὸ κήρινον προσώπιον, οὕτε τὸ σχῆμα τοσαύτην δύναμιν ἔχει, ἀλλὰ κ.τ.τ. ita scīlicet facturam (ὅπον. eam esse), οὕτω δῆλον ἔστι ποιῆσαι. 2) συνήθως· δηλονότι, δηλαδὴ, δῆπον, δῆ. 3) εἰρωνικῶς· δῆ, δῆτα, δῆθεν. 4) ἐν ἀποκρίσει· δῆλα δῆ, μάλιστ' ἔγωγε, πῶς γὰρ οὐ.
 scīlla εἴτε squilla, ae, θ. σκίλλα, σχίνος, (βοτάνη). 2) καρίς.
 scīllīnus, a, um, σκίλλινικός· εἴτε σκίλλιντικός. scīllīnum acutum εἴτε scīllīca, ae, ἄ. τὸ σκίλλινικὸν ἔξος.
 scīllītes, ae, ἄ. ἴδ. scīllīnus.
 scīllīticus, a, um, ταύτῃ τῷ scīllīnus.
 scīmpōdium, ii, οὐ. σκιμπίδιον, σκιμπίδισκος.
 scīn' ταύτῃ τῷ scīsmu, ἴδ. scīo.
 scīnos (-us), i, ἄ. σκίγγος, σκίγκος, εἶδος σαύρου τῆς Λιεύνης καὶ τῆς Ἀσίας.
 scīndo, acidi, scīakum, ēre, aliquid, σχίτω, διασχίζω τι. saxum, πέτραν, epistolam, ἐπιστολήν. vestem, ἱμάτιον. scīsm hostium, διασπᾶν, διακρίπτειν τὴν τῶν πολεμίων τάξιν. pontem, διασπᾶν γέφυραν. nubem se scīdunt, τὰ νέφη σχίζονται. amnis scīditur, ὁ ποταμὸς σχίζεται. aliquid in duo scīdēre, διχῇ σχίζειν, δίχα

- scissor, ὄρις, ἄ. (scindo) διατρίβει. 2) εἶδος μονομάχων.
 scissura, ae, θ. (scindo) σχισμὴς, σχίσμα.
 scissus, a, um, ἴδ. scindo.
 scitamenta, orum, εὐ. πληθ. (scitus) ὀφθαλμοί, ὀφθαλμοί. μεταφ. τὰ τοῦ λόγου καλλωπισμάτα.
 scitatio, ōnis, θ. (scitor) πύστις, ἐρώτησις.
 scite, ἐπίρ. ἀστείως, σαφῶς, κομψῶς, φιλοκάλως, εὐμελῶς.
 scitor, aius kom, ari, παρὰ ποιητῆς ταῦτο τῷ sciscitor.
 scitule, ἐπίρ. (scitulus) ἀστείως, κομψῶς, φιλοκάλως.
 scitulus, a, um, (ὁποιορ. τοῦ scitus) ἀστείως, κομψῶς.
 scitum, i, εὐ. ἴδ. scisco.
 scitus, a, um, ἴδ. scio καὶ scisco.
 scitus, ūs, ἄ. (scisco) δόγμα, ψήφισμα.
 plebis scitu, κατὰ δόγμα τοῦ δήμου.
 scitrus, i, ἄ. σκίτρος, καμψίτρος, ἔμπουρος.
 scius, a, um, (scio) εἰδώς, ἐπιστήμων, δαήμων, αἰετις τοῖς ἐπιστήμων τινέ.
 scobina, ae, θ. (scobis) βυλουργικὴ ῥίνη, ξυστήρ.
 scobis, is, θ. (scabo) ῥίνημα, ῥίνισμα, Εὐσμία, πρίσμα.
 scoblecia, ae, θ. (σκωληκία) εἶδος ἰού.
 scoblecion, i, εὐ. σκωληκίον, εἶδος κόκκου.
 scobrochion, i, εὐ. σκολοπέδριον, (βοτάνη).
 scobrendra, ae, θ. σκολοπέδρα, (ἐντομὸν καὶ ἰχθὺς θαλάσσιος).
 scobrendron, (-um), i, εὐ. σκολοπέδριον.
 scobymos, i, ἄ. σκόλυμος, (βοτάνη).
 scomber, bri, ἄ. σκόμβρος, (ἰχθύς).
 scomma, ātis, εὐ. σκόμμα.
 scopa, ae, θ. regia, βοτάνη τις, (τὸ χηνόπιδιον, ἡ σάρος).
 scopa, arum, θ. πληθ. σάρος, σάρωθρον, κόρηθρον, κάλλυνθρον, (αἱ παρ' ἡμῶν σκούραι).
 scoparius, i, ἄ. (scopae) σαρῶτης, κάλλυνθρος.
 Scopas, ae, ἄ. Σκόπας.
 scopos, um, θ. οἱ σκόπες, (εἶδος γλαυκῶν).
 scorpion, ōnis, ἄ. κρεμαστήρ, κρεμάθρα (σταφυλῶν).
 scorpia, ae, θ. καὶ scorpiae, arum, πληθ. (ὁποιορ. τοῦ scorpion) μικρὸν σάρωθρον.
 scorpionia, a, um, σκολοπέδριος, σκολοπέδριος, πετρώδης.
 scorpionis, i, ἄ. σκόπελος, σπιδας, πέτρα. allidi ad scorpulos, ἐποκέλλειν εἰς σκοπέλους. 2) μεταφ. ὁ κίνδυνος, ὁ λείψος.
 scopus, i, ἄ. ταῦτο τῷ scorpion.
 scopus, (-os), i, ἄ. σκοπός.
 *scordalia, ae, θ. (scordalus) φιλονικία.
 scordalus, i, ἄ. φιλονικία. ἡ λέξις τῶν χρυδαίων.
 scordilon, i, εὐ. ταῦτο τῷ scordion.
 scordion, (-um), i, εὐ. σκέρδιον, (βοτάνη).
 scordilis, θ. ταῦτο τῷ scordium.
 scordia, ae, θ. σκωρία.
 scorpacna, ae, θ. (σκόρπαινα) θαλάσσιος σκορπίος.
 scorpionacum, i, εὐ. (σκόρπιακόν) ἱμάς τῆς τοῦ σκορπίου δὴξιας.
 scorpionaca, ae, θ. ἔνομα βοτάνης, ταῦτο τῷ scorpionaca.
 scorpion, ōnis, ἄ. σκορπίος, (ζῶον, ἄστρον, ἰχθύς, θάμνος καὶ βοτάνη). 2) σκορπίων εἶτε σκορπίος, (μηχανὴ ἰσθλός καὶ λιθοβόλος). 3) ἔρμαον, σαρὲς λίθων ἐν τοῖς τῶν ἀγρῶν ἑρίοις.
 scorpionoclon, i, εὐ. (σκορπιοκτόνον) (βοτάνη).
 scorpion, ii, εὐ. βοτάνη τις, εἶδος ἀκονίτου.
 scorpionatus, a, um, σκορπιοειδής, σκέρπιος.
 scorpionis, i, ἄ. ταῦτο τῷ scorpion.
 scorpionites, ae, ἄ. ἡ scorpionitis, ἰδης, θ. ἡ σκορπίτης, (λίθος).
 scorpionius, (-os), i, ἄ. σκορπίουρος, τὸ σκορπιοειδές, (βοτάνη).
 scorpionis, i, ἄ. ταῦτο τῷ scorpion.
 scortator, ōris, ἄ. (scortar) πόρνος, πορνόφιλος.
 *scortatus, ū, ἄ. (scortor) πορνεία.
 scortia, ae, θ. ὅπον, vestis, (scortum) δερματίνη εὐθείς, διφθέραι.
 scortius, a, um, (scortum) δερματίνος.
 *scortillum, i, εὐ. (ὁποιορ. τοῦ scortum) πορνίδιον.
 scortor, ari, (scortum) πορνεύσθαι.
 scortum, i, εὐ. ὁ πόρνος, ἑρμα, δόρα. 2) συνήθως ἡ πόρνη, χαμαϊτύπη, ἐνίοτε καὶ ὁ πόρνος, χαμαϊτύπος.
 Scoti, orum, ἄ. ἴδ. Scotus.
 scotia, ae, θ. ἂν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ ἡ σκοτία, ὁ τρύχλος.
 Scotiens, a, um, ἴδ. Scotus.
 Scotinus, i, ἄ. Σκοτινός, ἐπώνυμιον Ἡρακλείτου τοῦ φιλοσόφου.
 Scotus, i, ἄ. Καληδόνιος. Scoti, εἰ Καληδόνιος. Scotiens, a, um, Καληδόνιος.
 scratia ἡ scratia, ae, ἐντὶ δὲ καὶ scratia καὶ scratia, θ. ἀπόπτυστος γυνή, πόρνη.
 scratior, ōris, ἄ. (scroo) ὁ χρεμύμενος.
 *scratius, ū, ἄ. (scroo) χρέμνις.
 *scroo, are, χρέμπτωμαι. (τὸ δὲ πρῶτον ὡς ἐν τοῖς scribo γράφω, sculpo γλύφω, scruta γράφω).

scriba, ae, ἄ. (scribo) γραμματεὺς, γραφεύς, ὑπογραφεύς.
 *scribātus, ūs, ἄ. γραμματεία, ἡ τοῦ γραμματεὺς τιμὴ.
 scribilita εἴτε scriblita, ae, θ. εἶδος πλακούντος εἴτε πέμματος.
 *scribilitatus, ii, ἄ. (scriblita) πειμματουργός.
 scribo, psi, ptum, ēre, aliquid, γράφω τι. litteras, γράμματα. in libro, ἐν βιβλίῳ, εἰς βιβλίον. lineam, γραμμὴν. formam, γράφειν, διαγράφειν σχῆμα. ποιητ. acu, ποιικίλλειν, (κεντᾶν). multa de republica scripsit, πολλὰ περὶ πολιτείας ἔγραψεν. scribo historiam, γράφω, συγγράφω, συντάττω ἱστορίαν. litteras alicui εἴτε ad aliquem, γράφω τινὶ γράμματα, ἐπιστέλλω τινί. scriptum est, quacsivisse Socratem, γέγραπται, ὅτι ὁ Σωκράτης ἤρετο. litteras Romanam scribere, ἐπιστολὴν εἰς τὴν Ῥώμην γράφειν, ἐπιστέλλειν. testamentum, διαθήκην. aliquem heredem, γράφειν τινὰ κληρονόμον. milites, ἀπογράφειν, καταλείγειν στρατιώτας. — senatusconsulto scribendo adesse εἴτε ἀπλῶς scribendo (ad scribendum) adesse εἴτε ἐλέγετο περὶ τῶν βουλευτῶν οἱ παρῆσαν τῇ συντάξει τῶν τῇ συγκλήτῳ δεδογμένων. Τούτων δὲ τὰ ὀνόματα τῷ δέγματι ἐπεγράφετο. — scriptum, οὐ, γραφή, σύγγραμμα. — scriptum legis εἴτε ἀπλῶς scriptum, γραφή, νόμος. — duodecim scripta, αἱ γραμμαὶ, εἶδος πεττειας.
 Scribonius, ii, ἄ. Σκριβώνιος.
 scribularius, ii, ἄ. (serinium) ἐπιστάτης χαρτοφυλακίου, χαρτοφύλαξ. Ἐπειγρ.
 *scribularium, i, οὐ. (ὕποκορ. τοῦ serinium) κιβώτιον.
 scribulum, i, οὐ. κιβώτιος, κιβώτιον, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ χαρτοφυλάκιον.
 scripulum, ταῦτ' τῷ scrupulum.
 *scripulis, e, (scribo) γραπτός.
 scripulo, ōis, θ. (scribo) γραφή, τὸ γράφειν. 2) γραφή, συγγραφή, σύνταξις. 3) γραμμάτιον.
 scripulis, e, τῆς διὰ γραφῆς συντάξεως.
 scriptito, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ scribo) θαμᾶ, συγᾶ, πολλὰκις γράφω, εἴωθα γράφειν.
 *scripunculā, ae, θ. ὕποκορ. τοῦ scriptio) συγγραμμάτιον.
 scriptor, ōis, ἄ. (scribo) γραφεύς. 2) συγγραφεύς. belli Troiani, τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. forum, ὁ πραγματικῆς ἱστορίας συγγραφεύς, ἡ ἱστορικός. iamborum, ὁ ἱαμβογράφος. iagodiagram, ὁ τραγωδιογράφος, τραγωδοποιός. legum, ὁ νομοθέτης.
 scriptorius, a, um, γραφικός.
 scriptulūm, i, ἄ. διαφ. γρ. τοῦ scrupulum.

2) μικρὰ γραμμὴ ἐπὶ τοῦ κοσμευτικοῦ πίνακος.
 scriptura, ae, θ. (scribo) γραφή, τὸ γράφειν. mendum scripturae, τὸ γραφικὸν ἀμάρτημα. 2) γραμμὴ. 3) γραφή, συγγραφή, σύνταξις. 4) γραφή, σύγγραμμα. 5) ἐμφερειον, ὁ ἐκ τῆς δημοσίας νομῆς φόρος, τὸ ὑπὲρ τῶν βροκνημάτων τέλος.
 scripturarius, a, um, (scriptura) τῆς δημοσίας νομῆς.
 scripturio, ire, (ἐρετ. τοῦ scribo) γραφείω. Α. τοῦ μεταγ. λατ.
 scriptus, a, um, ἱδ. scribo.
 scriptus, ūs, ἄ. (scribo) γραμματεία, τὸ τοῦ γραμματεὺς ἔργον.
 scrupularis, e, (scrupulum) ταῦτ' τῷ scrupularis.
 scrupulatum, ταῦτ' τῷ scrupulatum.
 scrupulum, ταῦτ' τῷ scrupulum.
 scrubilis, ōis, θ. (serobis) ἐμφύτευσις. Ἐπειγρ.
 serobiculus, i, ἄ. (ὕποκορ. τοῦ serobis) βεθρίον.
 serobis, is, ἄ. καὶ θ. βέθρος, βέθρονος, λάκκος, ὄρυγμα.
 serofa, ae, θ. γρομφάς, γρομφίς, τοκάς (ὅς).
 serofinus, a, um, (serofa) τῆς γρομφάδος.
 *serofipascus, i, ἄ. (serofa-pasco) σιδώτης, χοιροδοσκός.
 *serofilae, arum, θ. (serofa) χοιράδες, (νόσος).
 serotum, i, οὐ. ὄσχεον, ὄσχη, τὰ ὀρχίπεδα, λακκίπεδα.
 seripeda, ae, θ. ἡ κρουπεφόρος.
 seripens, a, um, (serapus) ἄκριεις, τραχύς. μεταφ. τραχύς, σκληρός.
 seriposus, a, um, (serapus) ἄκριεις, τραχύς, λιθώδης, πετρώδης. scruposus agor, ὁ φιλέως. 2) μεταφ. χαλεπός, δυσχερής.
 *serupularis, e, (scrupulum) ἐνός γραμμαρίου τὸν σταθμόν.
 *serupulatum, ἐπὶ ὁ. (scrupulum) κατὰ γραμμάρια.
 serupulose, ἐπὶ ὁ. ἄκριως, περιέργως, λεπτολόγως.
 serupulōsitas, ātis, θ. περιεργία, ἀκριβεία. 2) μέριμνα. Α. σπ.
 serupulōsus, a, um, (scrupulus) ἄκριεις, τραχύς, σκληρός. 2) λεπτολόγος, υπερακριδής, περιεργός.
 serupulum, i, οὐ. (scrupulus) γραμμάριον εἴτε γράμμα, τὸ εἰκοστὸν τέταρτον μέρος οὐγγίας, πλεθρου (jugeti), ὥρας, τὸ διακοστὸν ὀγδοηκοστὸν ὄγδοον ἀσσαρίου (τῆς μονάδος), καὶ ἐν γένει τὸ ἐλάχιστον μέρος σταθμοῦ ἢ μέτρου.
 serupulus, i, ἄ. (ὕποκορ. τοῦ scrupus) τραχύ

τι λιθόδεον, εἴτε ψηφίς. 2) συνήθως· ἡ ἀμείνυα, ἀπορία, ἀδυναμία. 3) σπάν. ἡ λεπτολογία, περιεργία.

scrupus, i, ἄ. ἡ ἀκριβέστατος αἵτε τραχὺς πίτρα, ἄκρος. 2) μέριμνα, ἀδυναμία.

scruta, orum, οὐ. ἡ ῥύτι, τὰ γυμνάσια, ἡ γυμνασία, ὁ βώτορος.

scrutarius, a, um, (scruta) τῆς γυμνασίας.

scrutarius, ἄ. ὁ γυμνασιάρχης. scrutarium facere, γυμνὰ πωλεῖν, (γυμνασιπωλεῖν) ῥυποπωλεῖν.

scrutatio, onis, θ. (scrutor) ἐξέτασις, ἔρευνα.

scrutator, oris, ἄ. ἔρευνήτης.

*scrutatrix, icis, θ. (scrutator) ἔρευνήτρια.

*scrutillus, i, ἄ. χαίματος φύκος, ἡ ἀλλὰς.

*scrutinium, ii, οὐ. (scrutor) ἐξέτασις, ἔρευνα.

scrutor, atus sum, uri, (scruta) aliquid, ἐκ γυμνασίου, ἔρευνῶ, διερευνῶ, μαστεύω, διαζητῶ, ἐξετάζω, ἀναζητῶ τι. domum, prae in oīam, μεταφ. ἐρευνᾶν, ἐξετάζειν, ἐξακριβοῦν, διακριβοῦν τι.

scula, ae, ἄ. χυδαῖος, ἀντὶ τοῦ sequester.

sculpo, psi, ptum, ēre, aliquid, γλύφω τι.

sculptor, atus, a, um, θ. κρούπιζα, κρούπαλα.

*sculptoratus, a, um, (sculptor) κρούπιζομαι.

sculptus, a, um, ἴδ. sculpo.

Scutenna, ae, ἄ. ποταμός τῆς ἐπὶ τῇδε τοῦ Πάδου Γαλλίας, παρὰ τὴν Μυτινὴν ῥέων, ὁ παρὰ Στραδωνί Σκουτάνος ἡ Σκουλτάννας, κατὰ τινὰς ὁ τάνυν Panaro.

scurra, ae, ἄ. ὁ εὐτράπελος, ἀστείος. 2) συνήθως· ὁ σκύπτης, γελοιαστής, γελωτοποιός, βωμολόχος. Socrates scurra. Aitienus a Zenone est appellatus, ὁ Σωκράτης μωχὴρ Ἀττικὸς ὑπὸ Ζήνωνος ἐκλήθη. 3) παρὰ νεωτέρους· ὁ σωματοφορῶν, δρομώφρος.

scutilla, ae, (scurra) σκυπτικός, γελωτοποιός, βωμολοχικός, παιγνιώδης.

scutillatus, atis, θ. (scutilla) τὸ σκυπτικόν, γελοιασμός, γελωτοποιία, βωμολοχία.

scutillor, epīr. (scutilla) σκυπτικῶς, παιγνιώδως.

scutor, ari, (scurra) σκύπτω, γελοιάζω, γελωτοποιῶ.

scutula, ae, ἄ. (ὁποκορ. τοῦ scurra) μικρὸς τις γελωτοποιός.

scuta, ae, ταῦτ' ἐπὶ scura.

*scutale, is, οὐ. ἱμάς ἀσπιδόνης.

scutellatus, a, um, ἀσπιδοειδής.

scutellus, a, um, (scutum) τοῦ θυρεοῦ, τοῦ

ἀσπίδος.—scutarius, ἄ. ἀσπιδοποιός, ἀσπιδοπηγός. 2) παρὰ νεωτέρους· θυρεοφόρος.

scutatus, a, um, (scutum) θυρεοφόρος, ἀσπιδοφόρος.

scutella, ae, θ. (ὁποκορ. τοῦ scura) πινυακίδιον, μικρὸς δίσκος, πατάριον.

scuticus, ae, θ. σκύτος, ἱμάς, μάστιξ, ὑστρίχις.

*scutigerulus, i, ἄ. (scutum-gero) θυρεοφόρος, ἀσπιδοφόρος.

scutra, ae, θ. πινυαξ, δίσκος, παροψίς, πατάριον.

scutrisum, i, οὐ. (ὁποκορ. τοῦ scutra) πινυακίδιον, πατάριον.

scutula, ae, θ. (ὁποκορ. τοῦ scutra) πινυακίδιον, πατάριον. 2) ῥόμβος ἡ πλαίσιον, πλινθίον.

scutula, ae, θ. σκυτάλη, κύλινδρος, φάλαγξ. 2) σκυτάλη, (ἡ τῶν λακεδαίμονιων). 3) σκυτάλη, εἶδος ὄψεως.

scutillatus, a, um, (scutula) ῥομβοειδής.

scutillum, i, οὐ. (ὁποκορ. τοῦ scutum) μικρὸς θυρεός. scutula aperta, αἱ ἀμφοτέραι.

scutum, i, οὐ. (σκύτος) ὁ θυρεός, (ἡ ἐπικύκλις, πεδῆρις ἀσπίς).

scybillatus, ae, ἄ. εἶδος εἶνους.

Scyllaceum, (ium), i, οὐ. Σκυλακίον, τὸ πρότερον Σκυλλήτιον καλούμενον, πόλις τῆς Βρετανίας.

Scyllaceus, a, um, Σκυλλητικός.

Scylla, ae, θ. Σκύλλα, Σκύλλαιον, σκύπαλος τοῦ Σικελικοῦ πορθιεύ. 2) Σκύλλα, τὸ ἐκτὶ μυθικὸν τίρας.—Scyllaeus, a, um, Σκυλλάιος.

Scylla, ae, θ. Σκύλλα, ἡ τοῦ Μεγαρίκου Νέσου θυγάτηρ. ποιητ. Scyllaeus, a, um, Μεγαρίκιος.

Scyllaeus, a, um, ἴδ. Scylla.

scymnus, i, ἄ. σκύμνος.

scyphillus, i, ἄ. (ὁποκορ. τοῦ scyphus) σκυφίον.

scyphus, i, ἄ. ὁ σκύφος, τὸ σκύφος, εἶδος ποτηρίου.

Seyreis, Seyrellens, Seyrias, Seyrius, ἴδ. Seyros.

Seyros, (-us), i, θ. Σκύρος. Seyrius, σπάν.

Seyrellens, a, um, Σκύριος. Seyrias, idis, puella καὶ Seyreia, idis, θ. ἡ Σκυρία, Σκυρία κίρη, ἡ ἀνιδάμια.

scytala, ae, εἴτε scytale, ἴδ. θ. ταῦτ' ἐπὶ scutula, ἡ σκυτάλη, ἴδ. scutula.

scytalobagittipelliger, uri, ἄ. (scytale-bagitta-pellia-gero) ὁ σκυτάλην εἰς ῥόπαλον, τόξον καὶ δορὰν φορῶν, ἐπιθετὸν τοῦ Ἡρακλείους.

scytatum, i, οὐ. ἄγνωστος κόλλα.

Seytha, εἴτε Seythes, ae, ἄ. Σκύθης. Seythas, arum, ἄ. αἱ Σκύθαι. 2) ἀπὸ τῆς

ἔσθ' ἔτε Scythos εἴτε Scythia, ἄ. καὶ ὁ. ὁ Σκύθης, ἡ Σκυθία, ἀντὶ τῶν Scythicus, Scythica, Σκυθικός, Σκυθική.

Scythica, ae, ὁ. Σκυθία, ἡ Σκυθική.

Scythice, es, ὁ. ταῦτ' τῷ Scythica herba.

Scythicus, a, um, Σκυθικός.—Scythica herba, ἄγνωστος Σκυθικὴ βοτάνη.

Scythia, Idia, ὁ. Σκυθία, Σκυθαινα.

Scythissa, ae, ὁ. ταῦτ' τῷ Scythia.

scythium, i, οὐ. ταῦτ' τῷ itacomelis

sc, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ sine. 2) αἶτ. καὶ ἀ-
ψαιρ. τοῦ sui.

sebaceus εἴτε sebacæus, i, ἄ. (sebum) στεα-
τικός λύχνος, στεατίνον λαμπάδιον.

sebacearia, orum, οὐ. πληθ. λυχνοκατα-
εστρώδης. Ἐπιγρ.

*sebialis εἴτε sevalis, a, (sebum) στεατίνος.

Sebethos, (-us), i, ἄ. ὁ τῆν ἐν Ἰταλίᾳ Νεά-
πολιν παραρρέων ποταμὸς (Σιβήθιος). Τὸ
ἐπίθετον Sebethis, Idia, ὁ. (Σηθηθίς).

*seho, εἴτε sevo, are, (sebum) aliquid,
στεατῶ τι.

sehosus, εἴτε sevosus, a, um, (sebum) στεα-
τώδης.

sebum, εἴτε seum, i, οὐ. στέαρ.

secalis, e, τηρτός.

secale, is, οὐ. βέριζα. (ἡ τῆς συνηθείας σί-
καλη).

*seccamentum, i, οὐ. (seco) τὸ ἐκ τηρτοῦ
ξύλου σκευός.

secedo, cessi, cessum, ere, ἀποχωρῶ, ἀ-
ναχωρῶ, ἀποχωρίζομαι, ἀπέρχομαι, ἐξα-
γίσταμαι. α) εἴτε de loco in locum, ἀπο-
χωρεῖν ἐκ τόπου εἰς τόπον. in abditam

partem aedium, ἀφίστασθαι, ἐκποδῶν ἀ-
ποχωρεῖν εἰς μυχὸν τῆς οἰκίας. 2) ἀφί-
σταμαι, στασιάζω, plebs a patribus so-
cessit, οἱ δημοτικοὶ τῶν πατρικίων ἀπέ-
στησαν, πρὸς τοὺς πατρικίους ἐστασίασαν.

in Sacram montem, ἀφίστασθαι εἰς τὸ
Ἱερὸν ὄρος. 3) τοπικῶς ἀφίστηκα, ἀπέχω.

se-cerno, creni, crenum, ere, aliquid ἢ
aliquid, διακρίνω, χωρίζω τινὰ ἢ τι. Πο-
res, διακρίνειν τὰ ἄνθη. liquor seccernit

Europen ab Afro, ἡ θάλασσα χωρίζει
τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Αἰθύπης. seccernere

blandum amicum a vero, διακρίνειν τὸν
τε κόλακα καὶ τὸν ἀληθῆ φίλον. se secer-
nere ab aliquo, χωρίζεσθαι τινος εἴτε ἀπὸ

τινος. Ποιητικῶς μετ' ἀφαιρετικῆς secer-
nare publica privatis ἀντὶ τοῦ a privatis,

διακρίνειν τὰ τε δημόσια καὶ τὰ ἴδια.—
secreta, a, um, διακεκρυμμένος, κρυφω-
μένος. 2) ἀποκρίνω, ἐξαιρῶ τινὰ ἢ τι.—
secreta, a, um, ἀπόκρυφος, μυχίος, ἔρη-
μος. secreta studia, αἱ κατ' ἴδιαν σπουδαί.

secreta pars domus, ὁ τῆς οἰκίας μυχός.
secreta mons, ἐρημον ὄρος. secretum,

οὐ. ὁ μυχός, τὰ ἔνδον. 2) ἀπόκρυφος, ἀ-
πόρρητος, κρυπτός. secreta animi, τὰ τῆς
ψυχῆς ἀπόρρητα. secretum potere, αἰτεῖν

ἐν ἀπορρήτῳ τινὶ διαλεχθῆναι. secreto,

ἐπὶρ. ἐν ἀπορρήτῳ, ἐν ἀπορρήτοις, κρύφα.
secreto loqui cum aliquo, ἐν ἀπορρήτῳ

τινὶ διαλέγεσθαι.—ποιητ. secretus re εἴτε
alicujus rei, ἔρημος, μεμονωμένος, ἐστε-
ρημένος τινός.

secessus, ae, ὁ. (seco) σπαγίς, μάχιρα
(τῶν ἱερῶν).

secessio, onis, ὁ. (secedo) ἀναχώρησις. 2)
ἀποστασία, στάσις.

secessus, us, ἄ. (secedo) ἀναχώρησις, τὸ
ἀναχωρεῖν. 2) ἀναχώρησις, ὁ ἀνακεχωρη-
κὼς τόπος, ἐρημία, μυχός.

seclus, us, secus.

secludo, ai, sum, ere, (se-claudio) aliquid
ἢ aliquid, ἀποκλείω, κατακλείω τινὰ ἢ τι.

2) aliquid ἢ aliquid ab aliquo, ἀποκλείω,
διακλείω τινὰ ἢ τί τινος, διακλείω, χω-
ρίζω τινὰ ἢ τι ἀπὸ τινος.—seclusus, a,

um, χωρὶς κείμενος, κρυπτός.

seculum, ταῦτ' τῷ seculum εἴτε saeculum.

*seclusorium, ii, οὐ. (secludo) ἀπόκλειστος
τόπος.

seclusus, a, um, us, secludo.

seco, cui, cum, (σπαν. atum), are, aliquid,
τέμνω τι. digitum, τέμνειν, ἀποτέμνειν

δάκτυλον. pabulum, τέμνειν, κόπτειν χόρ-
τον. 2) τέμνω, διατέμνω, διαίρω, διορίζω

τι. 3) τέμνω, διέρχομαι, διαπερῶ τι. ma-
re, viam, τὴν θάλασσαν, τὴν ὁδόν, κ.τ.τ.

4) τέμνω, διαίρω τι. aliquid in partes,
τί εἰς μέρη. 5) rom, διαίρειν, διακρίνειν

ἀμφισβήτησιν. 6) aliquid, ἐκτέμνειν, εὐ-
νοοῦν τινὰ. 7) τέμνω, τιτρώσκω, βλά-
πτω, κόπτω, λυμαίνομαι τινὰ ἢ τι, ἀνίω,

διασώρω τινὰ, κ.τ.τ.

seccordia, ταῦτ' τῷ seccordia.

seccularium, ii, οὐ. (seccotus) ἀποκρυφή,
ἀναχώρησις. 2) διαμέτιον δικαστῶν, ἱε-
ρέων κ.τ.τ.

seccelo, ἐπὶρ. ἐν ἀπορρήτῳ, κρύφα.

seccellum, ἐπὶρ. ἐν ἀπορρήτῳ.

*seccello, onis, ὁ. (seccerno) χωρίσις.

seccello, ἐπὶρ. us, seccerno.

seccellus, a, um, us, seccerno.

seccis, ae, ὁ. (seccuo) αἰρεσις βίου, ἀγωγή,
διαγωγή, βίος. sequi alienius seccam, ἀ-

κολουθεῖν τῇ αἰρέσει τινός. 2) φιλοσοφικὴ
αἰρεσις, ἀγωγή, διαδοχή.

*secciculus, orum, οὐ. διαδοχή.

*seccarius, a, um, (secco) ἐκτόμος.

seccatio, onis, ὁ. (seccor) ἐξήλωσις, ἀνο-
λούθησις.

seccator, oris, ἄ. (seccor) ἀκόλουθος, ὁπα-
δός. 2) ἀκόλουθος, μεθητής (τελασφόρου

τινός, κ. τ. τ.) ζηλωτής τινος, ὁ περὶ τοῦ σπουδάζειν.
 sectilis, α, (seco) τμητός. pavimentum sectile, τὸ ἐκ ποικίλων πλακῶν ἐστρωμένον δάπεδον.
 sectio, ὄνις, θ. (seco) τμήσις, τομή. 2) ἐκτομή, ἐνούρησις. 3) ἡ τῶν λαγύρων ἡ δημευθίσια οὐσίας ἀνή. 4) τὰ λαφυροποιούμενα καὶ τὰ δημόπρατα. sectionem ejus oppidi universam Caesar vendidit, ἅπαντα τῆς πόλεως ταύτης τὰ ὑπάρχοντα ὁ Καῖσαρ ἐλαφυροπώλησε.
 sectivus, α, um, (seco) τμητός.
 sector, αἰνα sam, ari, (θαμίστ. τοῦ sequor) aliquem, ἀκολουθῶ, παρακολουθῶ, ἐπαθῶ τι. 2) διώκω, καταδιώκω τινα. 3) διώκω, θηρῶ τινα ἢ τι. 4) μεταφ. διώκειν, θηρῶν τι, ἐπιμελεῖσθαι τινος, ζηλοῦν, ἐπιτηδεύειν τι, διατρίβειν εἴτε σπουδάζειν περὶ τι.
 sector, ὄρις, α. (seco) τομέως. zonarius, ὁ βαλαντιοτόμος. collarum, ὁ λαιμοτόμος. leni, ὁ χορτοκόπος. 2) λαφυροπώλης καὶ ὁ τὰ δημόπρατα ἀνυόμενος τι καὶ κατὰ τεμάχια καπηλεύων. 3) μεταφ. sector favoris, ὁ τὴν εὐνοίαν καπηλεύων.
 *sectorius, α, um, (sector ὁσμ. 2.) inordinatum sectorium, παράγγελμα περὶ τῶν δημοπράτων.
 †sectrix, ἰοίς, θ. (sector) ἡ τὰ δημόπρατα ἀνυομένη καὶ καπηλεύουσα.
 seclura, αε, θ. (seco) τμήσις, τομή, κοπή. Α. σπένια· τὸ γὰρ παρὰ Καῖσαρι bel. Gal. 3, 21 aerariae seclurae ἐξήγεται μὲν παρὰ τινων· γαλκίαι, μέταλλα γαλκοῦ, γράφεται δὲ καὶ striculae.
 seclus, α, um, ἱδ. seco.
 *seclus, ὡς, α. (sequor) ἀκολουθία λόγου, λόγος.
 *seclibatio, ὄνις, θ. (seculo) ταῦτ' ἐπὶ seclibitus.
 seclibitus, ὡς, α. (seculo) τὸ ἀποκαθεῦδειν, ἀποκοιμᾶσθαι, ἀποκοιτεῖν.
 seclio, ὡς, ἱδ. (itum), αρε, ἀποκαθεῦδω, ἀποκοιμῶμαι, ἀποκοιτῶ. 2) χωρὶς δίκῃ.
 seclia, αα, θ. (seco) βρεπάνη.
 secliaris, seclum, ταῦτά τοις saecularis, saeculum.
 seclum, ἐν χρήσει ἀντὶ τοῦ cum se, ἱδ. aui.
 seclandani, αram, α. οἱ τῆς δευτέρας λεγεώνας στρατιῶται, (ὡς καὶ primani, tertiani, κ.τ.λ.)
 seclandarius, α, um, (seculandus) δευτερεύων.
 *seclandus, ὡς, α. (seculandus) τὰ δευτερεῖα.
 seclundo, ἐπίρ. εὐτυχός.
 seclundus, ii, α. (seculundus-cera) ὁ ἐν ἀρχῇ εἴτε τιμῇ τινι δευτερεύων. πρβλ. primicerius.

(ΜΕΡΟΣ Β')

seclundo, αρε, (seculundus) aliquid, ἐπουρίζω, ἐπουριάζω τι. aura secundai iter, αὐρα ἐπουρίζει τὸν πλοῦν. incerta, ἀπευρίξειν τὰ ἐπιχειρήματα. 2) ἐπιτήδειον παρέχω τι.

seclundo, ἐπίρ. ἱδ. secundus.

seclundum, ἐπίρ. (sequor) κατόπιν, ὀπισθεν. 2) δεύτερον, τὸ δεύτερον. πρβλ. equor.

seclundum, (sequor) πρὸς. μετ. αἰτ. κατόπιν τινός, ὀπισθεν τινος. autem, αram, ὀπισθεν τοῦ αὐτός, τοῦ βιωμοῦ, κ. τ. τ. 2) παρὰ τι. mare, flumen, fontem, παρὰ τὴν θάλασσαν, τὸν ποταμὸν, τὴν πηγὴν, 3) σπάν. χρονικῶς παρὰ τι, κατὰ τι, ἐν τινι. seclundum quietem, καθ' ὅσον, ἐν ὕπνῳ. 4) ἐξῆς τινος, ἐξῆς τινι, μετὰ τι, ἐπὶ τινι. seclundum comitia, proelium, ἐξῆς τῶν ἀρχαιρεσιῶν, τῆς μάχης, ἐξῆς ταῖς ἀρχαιρεσίαις, τῇ μάχῃ. seclundum salulem, μετὰ τὸ χαιρεῖν (τὸ ἐν τῇ ἐπιστολῇ). seclundum deos homines hominibus maxime utiles easse possunt, μετὰ τοὺς θεοὺς οἱ ἄνθρωποι τοὺς ἀνθρώπους μάλιστα ὠφελεῖν δυνατόι εἰσι. 5) κατὰ τι, ἀνὰ λόγον τινός. seclundum legem, κατὰ τὸν νόμον. seclundum naturam vivere, κατὰ τὴν φύσιν, ἐμολογούμενος, συμφωνῶς τῇ φύσει ζῆν. 6) ὑπὲρ τινος, πρὸς τινος. judicare seclundum aliquem, κρίνειν ὑπὲρ τινος, πρὸς τινος.

seclundus, α, um, (sequor) δεύτερος, ἑταίρος, ὕστερος. seclundum, δεύτερον, δευτέρω, τὸ δεύτερον. seclundo, δεύτερον, ἐκ δευτέρου. mensa seclunda, ἡ δευτέρα τραπέζα, τὸ ἐπιδόρπιον, τὰ τραγάλια. seclundas parvas εἰτε ἀπλῶς seclundo, τὰ δεύτερα, δευτερεῖα. seclundarum alicujus easse, δευτερεῖν τινί. seclundas agere, δευτερεῖν τινί. — seclundo parius εἰτε ἀπλῶς seclundus, τὰ δεύτερα, δευτερεῖα, ὕστερα, τὸ χέριον. 2) δεύτερος, δευτερεύων. seclunda bonitas, ἡ δευτέρα εἰτε δευτερεύουσα ἀρετή. seclundus ab aliquo, δεύτερος ἀπὸ τινος, μετὰ τινα. 3) δεύτερος, δευτερεύων, ὕστερος, ὑπερέχων, ὕστερεύων, ὕστερον. alicui virtute seclundus, δευτερεύων, ὑπερέχων, ὕστερος τινος τὴν ἀρετὴν. 4) σπάν. ἑταίρος, ἑταίρος τοιοῦτος. nec viget quidquam seclundum, οὐκ ἐξ ἑτέρου τι τοιοῦτον. 5) ἀκολουθῶν, ἐπίστροφος. seclundus ventus, ὁ ἐπίστροφος εἴτε οὐρῆς ἀνέμος, ἡ οὐρία, ὁ οὐρός. navis seclundo vento cursum tenet, ἡ ναὺς ἐξ οὐρίας εἰτε ἐν οὐρίᾳ πλεῖ. seclundo flumine, κατὰ τὸν ποταμὸν, κατὰ ρεῖον. curvus seclundus, ἄρμα οἷον οὐρίᾳ ἀνέμῳ περιβλεπόμενον. 6) οὐρίας, οὐρίας, οὐρίας. die seclundi, οὐρίας.

ἔλεω, εὐμενεῖς θεοί. auspicia secunda, εὐωνοὶ καλοὶ. 1) εὐριος, εὐρους, εὐ χωρῶν, εὐτυχής, res secundae εἴτε secunda, otium, οὐ. πράγματα εὐ χωρῶντα, ἢ εὐροις, εὐπραγία, εὐπραξία.

securus, ἐπίρ. (securus) ἀφροντιστως, βραβύμω, ἀμειλίμως. 2) ἀδεώς, ἀφρόως, ἀσφαλώς.

securiculus, a, um, (securicula) πελεκωνώτης. 2) securiculata εἴτε securidaca, ae, u. ὁ πελεκίνος (βοτάνη).

securicula, ae, u. (securus. τοῦ securis) πελεκίδιον. 2) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ ὁ πελεκίνος.

securidaca, ae, u. id. securiculatus.

*securifer, era, erum, (securis-fero) πελεκυφόρος, πελεκυν εἴτε σάχαριν φέρων.

securiger, era, erum, (securis-gero) ταῦτό τῷ securifer. Δ. ποιητ.

securis, is, a. (seco) πέλεκυς, ἀξίνη, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ τῶν βραβύμων πέλεκυς, ὃ τῶν ἀποθανεῖν καταγνοσθέντων τοὺς τραγυλλοὺς ἀπέκοπτον. τοὺς δὲ πελέκεις τὸ πάλαι οἱ βραβύμοι ἐν βράβδιον δέσμη φέροντες, τῶν βασιλέων, ὑπᾶτων καὶ ἄλλων μειζόνων ἀρχῶν προηγούμενοι. Ἰστέρον δὲ ἐν τῇ τῆς Ῥώμης μνήμῃ τῇ δέσμῃ ἐγχεῖντο. Publiola secures de fascibus demit, ὁ Πομπηκόλας ἀπὸ τῶν βράβδιων τοὺς πελέκεις ἀφείλε. securi ferire, percutere aliquem, πελεκίζειν τινά. 2) πέλεκυς, (πολεμικὸς πέλεκυς), σάγαρις, ἀξίνη. 3) μεταφ. ἡ ὑπαρκτή ἐξουσία, τὸ κράτος, ἡ ἐξουσία.

securitas, alis, u. (securus) ἀμεριμνία, εὐθυμία, ἀταραξία. 2) τὸ ἀφροντιστον, βραθυμία, ἀμειλία. 3) ἀδεία, ἀσφάλεια.

securus, a, um, (se-cura) ἀφροντικός, ἀμεριμνος, ἀδεής, ἀφοβός. alieuius rei, de aliqua re, οὐ φροντίζων τινός, οὐ φοβούμενός τι, ἀδεώς ἔχων πρὸς τι. 2) ἀφροντιστός, βραθυμός, ἀμειλής. 3) ἀσφαλής. securus locus, ἀσφαλὴς τόπος. securus, τὰ ἀσφαλῆ.

securus, οὐ. ἀκλῆς. (συγγεν. τῷ securus, is. καὶ τῷ τόκω ἐκ τοῦ τέκω). γένος, φύλον, φύσις. securus virila ei muliebri, τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ γένος. undique concurrentium virile ei muliebri securus, πανταχόθεν συνδραμόντων ἄρρένων τε καὶ θηλείων.

securus, ἐπίρ. (securus πρόθ.) παρὰ τι, ἄλλως, ἐτέρως, διαφερόντως. recte securus? ὁρθῶς ἢ παρὰ τὸ ὁρθόν; ἑρῶς ἢ ἄλλως; ὁρθῶς ἢ οὐ; id securus est, τοῦτο ἔχει ἄλλως πως, ἐτέρως πως, διαφόρως, sin securus, εἰ δὲ παρὰ ταῦτα, εἰ δὲ μὴ. honestis an securus amicis, τοῖς καλοῖς φίλοις, ἢ τοῖς οὐ καλοῖς. securus ac eīte quam, ἄλλως ἢ, ἐτέρως ἢ. securus ac iussi, ἄλλως ἢ ἐκέλευσα, παρ' αὐτὸν ἐκέλευσα, παρὰ τὸν ὅτι ἐκέλευσεν.

non dixi securus ac sentiebam, οὐκ εἶπον παρ' αὐτὸν ἐφρόνουν, non securus ac eīte quam, οὐδὲν διαφερόντως ἢ, ἀτεχνῶς εἶον, ἀτεχνῶς ὥσπερ. nunquam securus habui illam, ac (quam) si ex me esset nata, αἰετοπατὴς ἐχρησάμην αὐτῇ, ὥσπερ ἂν εἰ ἐξ ἐμοῦ ἐπαυροίκε. 2) παρὰ τὸ δίκαιον, παρὰ τὴν ἐλπίδα, ἄλλως ἢ ἔδει, ἄλλως, κακῶς. securus cadit, ἄλλως πως ἐκβαίνει, κακῶς ἐκβαίνει. securus procedit, οὐ καλῶς προχωρεῖ, κακῶς προχωρεῖ. securus loqui de aliquo, κακῶς λέγειν, κακολογεῖν, διαβάλλειν τινά. 3) συγκρ. securus, ἀρχαῖα, securus καὶ securus, ἥτερον, nihil securus, οὐδὲν ἥτερον. non securus ac, οὐχ ἥτερον ἢ. quo securus, σπαν. ἀντὶ τοῦ quominus.

securus, (securus) πρὸ. μετ' αὐτ. σπαν. ἀντὶ τοῦ secundum, παρὰ τι. securus fluvius παρὰ τοὺς παταμούς, securus viam, παρὰ τὴν ὁδόν.

*securus eīte sequutus, ōnis, u. (securus) ζήλωσις, ἀκολούθησις.

securus eīte sequutor, ōris, a. (securus) ὁ ἀκόλουθος, ὁπαδός. 2) εἶδος μονομάχων, ταῦτό τῷ micimillo.

securidicus, a, um, (securus) iudicium, κρίσις ἀκόλουθος, δευτέρα.

*securidicus, a, um, (securus) διώκιον, θηρόν.

sed, (ἀρχαῖα sed) σύνδ. ἀλλά. vera dico, sed nequidquam, ἀληθῆ λέγω, ἀλλὰ μάτην, sed tamen, ἀλλ' ὅμως. sed enim, ἀλλὰ γάρ. (Παρά ποιηταῖς τίθεται τὸ sed καὶ τὸ sed enim καὶ μετὰ μίαν καὶ πλείονος λέξεως, εἶον doctrina sed vim promouet insulam, καὶ progeniem sed enim Trojano a sanguine duci audierat, καὶ impius ex quo Tydides sed enim, ὡς παρ' Ἑλληνιστῶν τὸ ἀλλά' εἶον Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρί διδωκε γάρ. Καλλιμάχος.) sed age! ἀλλ' ἄγε! sed ecce Amphitrionem, ἀλλ' ἄγε Ἀμφιτρώνη τίνος, sed quid ceasmo? ἀλλὰ τί μέλλω; sed ad instituta redeamus, ἀλλ' ἐπανέωμεν ἐπὶ τὰ προκείμενα. sed hanc haecenus, ἀλλὰ περὶ τούτων ἀποφροντίζων εἴρηται, καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. non herus, sed servus, οὐ δεσπότης, ἀλλὰ δοῦλος. non auro, sed virtute, οὐ χρυσῷ, ἀλλ' ἀρετῇ. non modo (solum), sed etiam (et, quoque), οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ. non modo (solum), sed, οὐ μόνον, ἀλλὰ. non modo solum illud, sed hoc verissimum, οὐ μόνον ψευδὲς ἐκεῖνο, ἀλλὰ τοῦτο ἀληθέστατον. non modo non laudari, sed ne concedi quidem potest, οὐ μόνον οὐκ ἐπαινεῖσθαι, ἀλλ' οὐδὲ συγχαρεῖσθαι δύναται. certus homo, sed mirifice etiam abstinens, βέβαιος ἀνυβρίσις, ἀλλὰ καὶ ἀνυβρίσις ἐγκρατής, sedamena, iura, τὸ (sedam) παλαιόν, παλαιόν.

sedāto, ἐπίρ. ἡσύχως, πρῶτος.

sedatio, ὄσις, ὁ (sedo) πρᾶνσις, παύσις.

Κιθέρων.

*sedātor, ὄσις, ὁ (sedo) ὁ πρᾶνων, καταπρᾶνων.

*sedecennia, α, (sedecim-annus) ἑκακίδεκαετίας.

*sedecies, ἐπίρ. ἑκακίδεκαετής.

sedecim, (sex-docom) ἑκακίδεκα.

*sedecimo, αθ, ὁ (sexcor. τοῦ sedes) ἑδριον, μικρὰ ἑδρα.

Sedentarius, α, um, (sedeo) ἑδραῖος. sedentarius sutor, ὁ ἑδραῖος εἴτε βάνυσσος σκυτοτόμος, sedentaria necessitas assensuendi, ἡ ἀνάγκη τοῦ συγκατατίθεσθαι τινα ἀπὸ τῆς ἑδρας, (μὴ ἀνιστάμενον μὴτ' ἀγορεύοντα ἐν συνεδρίῳ). fulgatio sedentarii, ὁ ἐκ τῆς καθίσσεως κόπος.

Sedeo, sedi, sessum, ἔρο, (ἔδος, ἔζομαι) κάθηναι.

in sella curuli, ἐν ἑλεφαντίνῳ δίφρῳ, ἐπ' ἑλεφαντίνῳ δίφρῳ. in equo, ἐπὶ τοῦ ἵππου. inter ancillas, ἐν ταῖς θεραπαίαις. ante fores, πρὸ τῶν θυρῶν. solo, καθ' ὅτε ἀντὶ τοῦ in solio, ἐν θρόνῳ.

ἐπὶ θρόνῳ κ.τ.τ. aliquem sessum ducere, καθίζειν τινα, sessum ire, καθίσεσθαι, καθίζειν. σπάν. equi adducitur, ἐπὶ τῶν ἵππων κάθηνται, οἱ ἵπποι ἀναδύονται. 2) κάθηνται ἐν συνεδρίῳ, δικαστήριῳ, κ.τ.τ. consules, iudices sedent, οἱ ὕπαιτοι, οἱ δικασταὶ κάθηνται, συνεδρεύουσι. 3) σπαν. ἀγορεύειν, ἀποκατείν. 4) κάθηνται, καθίζω, ὑφίζω, ὑφίζανω, mons sedet, τὸ ὄρος καθίσταται, ὑφίσταται. sedet rabies, ἡ μανία παύνεται. 5) κάθηνται, ἐγκάθηνται, ἐμμένω. vox auribus sedet, ἡ φωνὴ ταῖς ἀκοαῖς ἐγκάθεται, ἐμμένει. aliquid in animo sedet, ἐμμένει ἐν τῇ ψυχῇ. naves sedent, αἱ νῆες καθίζουσι (πρὸς τὸ ἐπρόν, ἐν τοῖς βράχεσιν). in scuto telum sedet, τῇ ἀσπίδι ἐμπεπληγὲς βέλος. 6) ἑστηκα, ἀκίνητος, ἀμετακίνητος, βέβαιος ἐμὲ. consilium sedet, ἡ βουλὴ βεβαία, ἀκίνητος, ἀμετάβολος ἐστίν. εὔτω κατ' id que pio sedet Aeneas, καὶ τοῦτο εὐσταθῶς βεβούληται ποιεῖν Αἰνείας. ὅτε μετ' ἀπορρομφ. sedet ferro iter impavidum. 7) κάθηνται, ἀστρίβω, μέλλω, ἀρῶν, ἡσυχᾶν ἄγω. in foro, καθίσταται ἐν τῇ ἀγορᾷ. sedundo urbem expugnati, προσκαθήμενος εἴτε προσεδρεύων τῇ πόλει αἰρεῖ αὐτήν. sedendo vincere, διὰ τῆς μελλήσεως νικᾶν. sedet, οἷ-κοι κάθεται.

*sedes, ἰς, ὁ. (sedeo) ἑδρα, καθέδρα, θρόνος, ὕψος. ποιητ. priores sedes tenere, προσεδρεύειν. 2) ἑδρα, οἰκία, κατοικία, διατριβή, εἶκος, ναός, κ.τ.τ. 3) ἑδρα, στάσις, τόπος, χωρίον, χώρα. 4) ἑδρα, πύλη. 5) ἑδρα, καθέδρα, πύλη, ὁδὸς.

*Sed' ēte, sedes, πληθ. ἀντὶ τοῦ κνδός, ἐν, sedigitus, α, um, (sex-digiti) ἑξαδάκτυλος. ὅστις δὲ καὶ κύρ. ὕψος (Σιδίγίτος).

*sedile, ἰς, οὐ. (sedeo) ἑδρα. ἐδωλίον, βάθρον, ὁρᾶνος. 2) τὸ καθίσταται.

*sedimen, ἰνις, οὐ. (sedeo) ὑπόστημα, ἀπόστασις.

*sedimentum, ἰ, οὐ. (sedeo) ὁρίζησις.

*seditio, ὄσις, ὁ. (sed=io=itio) διχοστασία, στάσις. seditionem movere, στασιάζειν.

*seditio in castris sit inter milites, στάσις ἐν τῷ στρατοπέδῳ γίνεσθαι τῶν στρατιωτῶν πρὸς ἀλλήλους. 2) στάσις, ἔρις, διαφορά. 3) παραχλὶ, κίνησις.

*seditioso, ἐπίρ. (seditionis) στασιαστικῶς.

*seditiosus, α, um, στασιώδης, στασιαστικός.

*sedo, ανί, atum, are, (sedeo) aliquid, καταπαύω, παύω, καταπρᾶνω, πρᾶνω τι.

bellum, καταπαύειν τὸν πόλεμον. iuvantur milites, καταπρᾶνται τῶν ἰσχυρῶν στρατιωτῶν. itam, πρᾶναι, κατᾶγειν τὴν ἐργάν. alium, σθενῶναι τὸ δίψος. vela, καταστῆλπειν, συστῆλπειν τὰ ἱστία. tempestas sedatur (σπαν. οὐδαμῶς sedat), ὁ χειμὼν λωφεῖ. — sedatius, α, um, κατεσταλμένος, πρῶτος, ἡσυχός, ἡσυχός, ἡρεμῶς. Κόρ. ὕν. Sedalus, Σάδατος.

*se-duco, κί, etum, ἔρο, aliquid, ἀπάγω, παράγω τινα, aliquem separatum, χωρὶς παρακαλεῖν τινα, ἐκπέδον παρᾶγειν εἴτε ἀπάγειν τινα. aliquid a posse, ἔδεσθαι τινα ἐκ τοῦ ἐλέθρου. aliquid, ἀπαρῆν, κρύπτειν, κλέπτειν τι. oculos, ἀποστέρειν τοὺς ὀφθαλμούς. 2) ἀφίστημι, ἀποχωρίζω, χωρίζω, διαιρῶ τι. animi habent proprium quiddam et a corporibus seductum, αἱ ψυχαὶ ἔχουσιν ἰδίον τι καὶ ἀπὸ τῶν σωματικῶν χωρισμένον. seducit iatras brevia oculo, χωρίζει τὰς χώρας (ἐπ' ἀλλήλων) βραχὺ ὀμα. — seductus, α, um, ἀναχωρητικῶς, πόρρω κείμενος, ἀποκεχωρημένος. 3) παρὰ νεωτέρους ἀπάγω, παράγω, παράγομαι, πλανῶ, διαφθείρω τινα.

*seductilis, ο, (seduco) δυνάμενος παρᾶγεσθαι εἴτε διαφθεῖρεσθαι.

*seductio, ὄσις, ὁ. (seduco) τὸ χωρὶς ἀπάγειν, ἀπαγωγὴ. 2) πλάνησις, παραγωγή, διαφορά. 3) χωρίσις, χωρισμός.

*seductor, ὄσις, ὁ (seduco) διαφθερέας, πλάνος.

*seductorius, α, um, παραγωγός, πλανητικός.

*seductrix, ἰς, ὁ. (seductor) ἡ παράγουσα, διαφθεύουσα.

*seductus, α, um, ἴδ. seduco.

*seductus, α, um, ἴδ. seduco.

*seductus, α, um, ἴδ. seduco.

*seductus, α, um, ἴδ. seduco.

*seductus, α, um, ἴδ. seduco.

*seductus, α, um, ἴδ. seduco.

*seductus, α, um, ἴδ. seduco.

*seductus, α, um, ἴδ. seduco.

*seductus, α, um, ἴδ. seduco.

*seductus, α, um, ἴδ. seduco.

*seductus, α, um, ἴδ. seduco.

*seductus, α, um, ἴδ. seduco.

*seductus, α, um, ἴδ. seduco.

*seductus, α, um, ἴδ. seduco.

*seductus, α, um, ἴδ. seduco.

*seductus, α, um, ἴδ. seduco.

*seductus, α, um, ἴδ. seduco.

*seductus, α, um, ἴδ. seduco.

seductus, ūs, ἄ. (seduco) ἀποκυρή, ἀνα-
χώρησις. Δμφ. γρ.
sedulāria, orum, οὐ. (sedes) στρώμα, προσ-
κεφάλαιον.
sedūlo, ἐπίρ. (sedulus) ἐπιμελῶς, σπου-
δαίως.
sedulitas, ātis, θ. (sedulus) ἐπιμέλειζ, φι-
λοπονία, σπουδή. 2) σπαν. ἢ πολυπραγ-
μοσύνη, περιέργεια.
sedūlo, ἐπίρ. (sedulus) ἐπιμελῶς, φιλοπό-
νος, σπουδαίως, σπουδή. 2) ἐπίτηδες, ἐξε-
πίτηδες.
sedūlus, a, um, (sedeo) ἐπιμελής, φιλόπο-
νος, σπουδαίως. 2) ἐνίοτε· πολυπράγμων,
περίεργος.
sedum, i, οὐ. τὸ ἀειζωον, (βετάνη).
Sedūni, oram, ἄ. Σηδούνοι (περὰ Πλανού-
δης, μεταφρ. Καίσαρος) ἔθνος Κλουητίας,
ἐπερ ὥκει ἔθνα τανῶν ἢ Sitten καίται.
sēges, ēis, θ. (ἴσ. συγγεν. τῷ τέκω). σπύρι-
μος γῆς, ἀροτὴ γῆς, ἀρουρα. 2) ἐσπαρμένη
γῆς, λήϊον. 3) λήϊον, ὃ ἐν τοῖς ἀγροῖς σί-
τος. 4) μεταφρ. οἱ καρποί, ἢ πρόσδοτος.
Sēgesta, ae, θ. (seges) θεὰ τις τοῦ λήϊου
πρостаτίας, ἢ Σιτώ.
Sēgesta, ac, θ. Ἐγέστα, Ἐγέστα, Αἴγέστα,
Αἰγέστα, Ἀκέστη, Σεγέστη, πόλις τῆς Σι-
κελίας.
Sēgestānus, a, um, (Segeste) Ἐγέστατος,
Αἰγέστατος. Segestani, orum, ἄ. οἱ Ἐγε-
σταῖοι, Αἰγέσταῖοι, Αἰγέσταῖς.
Sēgestes, ae, ἄ. Σεγέστης.
sēgastre, is, οὐ. καὶ segestrā εἴτε sego-
stra, ae, θ. στέγαστρον, διφθέρινον στέ-
γασμα, ἐνίοτε καὶ ἡ ψάθος, ὁ φερμός. 2)
διφθέρα, διφθέρινον ἐνδυμα ἢ περιδιδάειον.
*sēgētālis, e, (seges) ἐν λήϊω φυόμενος.
Sēgētia, ae, (seges) ταῦτὸ τῷ Segesta.
segmen, ūnis, οὐ. (seco) τμήμα, ἀπόκομ-
μα, κόμμα. anguium segmina, τὰ ἀπονυ-
χίσματα.
segmentātus, a, um, (segmentum) διακε-
κολλημένος, εἴτε πεποικιλμένος ἐμβλή-
μασιν εἴτε τμήμασι. 2) πεποικιλμένος
παρυφάσμασιν εἴτε κρασπέδοις.
segmentum, i, οὐ. (seco) τμήμα, κόμμα,
ἀπόκομμα. 2) ἐπὶ ῥάμμα, παρυφάσμα.
*segnesco, ēre, (seguis) βραδύνω, λωφῶ.
*seguīpus, ūlis, ἄ. (seguis-pes) ὁ βραδύ-
πους.
seguis, e, (συγγενὲς τῷ ὀκνός). νομός, νο-
θός, βραδύς, ὀκνηρός. campus, ἀργὸν πε-
δίον, ad aliquid, νοθός πρὸς τι. aliquid
facere, ὀκνῶν ποιεῖν τι.—segne, ἐπὶ ῥῆ-
ματικῶς νοθρῶς, βραδέως, ὀκνηρῶς.
seguitas, ātis, θ. νόθεια, νοθρεία, ὄκνος,
βραδύτης. Λ. ἀρχαίως.

seguitor, ἐπίρ. (seguis) νοθρῶς, ὀκνηρῶς,
βραδέως.
seguītia, ae, καὶ σπανίως. seguītes, ēi,
θ. νόθεια, νοθρεία, ὄκνος, βραδύτης.
seguītes, īd. seguītia.
Segonīa, ae, θ. Σεγοντία, πόλις Ἰσπανίας.
Οἱ κάτοικοι Segonīni, Σεγοντῖνοι.
Segonīa, ae, θ. Σεγουβία, πόλις Ἰσπανίας.
Οἱ κάτοικοι Segonienses.
*segrēgātum, ἐπίρ. χωρίς.
†segrēgātio, ōnis, θ. (segrego) χωρισμός,
χωρίς.
segrēgis, e, ἢ segrex, ēgis, (se-grex) ἀπο-
κακριμένος, καχωρισμένος.
se—grego, avi, atum, are, aliquid ἢ aliquid
ab aliquo, (ἀπαγελάζω) ἀποκρίνω, ἀπο-
χωρίζω, ἀφορίζω τι ἀπὸ τινος, εἴτε τί
τινος. so ab aliquo, χωρίζομαι ἀπὸ τινος.
segrēgus, a, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ segrex.
segullum, i, οὐ. εἶδος λίθου ἢ γῆς, τὸ χρυ-
σοῦ σημεῖον.
Sēguisiani, oram, ἄ. Σεγουσιανοί, ἔθνος τῆς
Ασσυριωνισίας.
Seja, ae, θ. (sero) θεὰ τις τῆς σπορᾶς προ-
στάτης.
Sejānus, a, um, (Sejus) Σηϊανός, τοῦ Σηϊου.
2) Sejanus, ἄ. ὁ Σηϊανός.
sejūgis, e, (se-jungum) ἐξέππος, τρίξυμος.
sejuges, ἄρμα ἐξέππων, ἄρμα ἐξέππων.
ἴδε καὶ τὸ ἐξῆς.
sejūgis, e, (se-jungo) διεzeugμένος, καχω-
ρισμένος.
se—jūgo, avi, atum, are, aliquid ab aliqua
re, διαzeugνωμι, χωρίζω τι ἀπὸ τινος.
*sejunctim, ἐπίρ. χωρίς.
sejunctio, ōnis, θ. (sejungo) διάζευξις.
sejunctus, a, um, ἴδ. sejungo.
se—jungo, axi, octum, ēre, aliquid ἢ ali-
quid ab aliqua re (σπαν. aliqua re) δια-
zeugνωμι, ἀποκρίνω, ἀποχωρίζω, χωρίζω,
ἀφορίζω τινὰ ἢ τι ἀπὸ τινος, τινὰ ἢ τί
τινος.
Sejus, i, ἄ. Σηϊός.
selāgo, īnis, θ. βοτάνη τις ὁμοία τῷ βράθω.
selas, οὐ. τὸ σέλας. πληθ. sela, τὰ σέλα.
selectio, ōnis, θ. (seligo) ἐκλογὴ, ἀρεσις.
Κικέρων.
*selector, ōris, ἄ. (seligo) ὁ ἐκλέγων.
selectus, a, um, ἴδ. seligo.
selēnion, ii, οὐ. (σελήνιον) παιωνία, (βο-
τάνη).
selēnites, ae, ἄ. ὁ σεληνίτης, ἢ σεληνίτης,
(λίθος).
selēnitium, ii, οὐ. εἶδος κισσοῦ.
selēnōgōnon, i, οὐ. ταῦτὸ τῷ selenion.
Selenia εἴτε Selenosa, ae, θ. Σελεύκεια,
ἔθνος πόλεων τινῶν.
seleucis, īdis, θ. σελεύκις, (ἔργος).

Seleucus, i, ὁ. Σέλευκος.

se libra, ae, (καὶ se libra παρὰ Μαρτυρίαν 4, 46 καὶ 10, 37) θ. (semi-libra) ἡμίλιτρον, ἡμιλίτριον.

se lego, egi, octam, ere, (se-lego) aliquid, ἐκλέγω, αἰρῶ τι. 2) ἐκκρίνω τι. — selo, eius, a, omi, ἐκλεκτός. — iudices selocti, οἱ δικασταὶ οἱ τὰς γραφὰς καὶ φρονιὰς δικὰς δικάζοντες.

selinoides, is, σελινόειδης.

selinon (-um), i, οὐ. σέλινον.

Selinas, untis, ὁ. καὶ θ. ὁ, ἡ Σελινόεις, πῶ-
λις τῆς Σικελίας. Selinastus, a, um, Σε-
λινάστεις, Σελινούστιες. Selinuntii, ὁ. οἱ
Σελινεύσιοι, Σελινούντιοι. 2) πῶλις καὶ
ποταμὸς τῆς Κιλικίας, καὶ ὄνομα ἄλλων
ποταμῶν.

selliquadratum, i, οὐ. ταῦτ' ἐπὶ sedile.

sella, ae, θ. (ὅποκος, ἀντὶ sedula ἀπὸ τοῦ
sedes) ἔδρα, ὅκος, δίφρος. 2) sella gesta-
toria καὶ ἀπλῶς sella, ὁ φορητὸς δίφρος,
τὸ φορεῖον. 3) sella curulis καὶ ἀπλῶς
sella, ὁ ἡγεμονικός εἴτε ἐλεφαντίνος δι-
φρος. 4) sella familiarica ἡ sella pertusa
καὶ ἀπλῶς sella, ἡ σκυραμὶς, τὸ λάσα-
νον, ἡ ἔδρα, ὁ ὅκος. 5) παρὰ νεωτέρους
τὸ ἐρίπιον.

sellaria, ae, θ. (sella) κοιτῶν δίφρος ἀντὶ
κλίνης ἔχων. πρὸλ. sellarius.

sellariolus, a, um, πορνικός.

sellaris, e, (sella) τῆς ἔδρας, τοῦ φορεῖου,
τοῦ ἐρίπιου.

sellarius, ii, ὁ. (sella) ὁ ἐπὶ δίφρου πορ-
νεύμενος.

sellisternium, ii, οὐ. (sella-sterno) στρωσίς
τῶν ἱερῶν δ' ἱερῶν τῶν θεσιῶν, «σελλά-
στρωσίς». πρὸλ. lectisternium.

sellula, ae, θ. (ὅποκος, τοῦ ὅποκος, sella)
μικρὸν ἐδῶλιον, ὁρανίον, ὁρανίδιον. 2) μι-
κρὸς φορητὸς δίφρος, μικρὸν φορεῖον.

sellularius, a, um, (sellula) ἔδρατος, βά-
νυστος. ara sellularia, ἡ ἔδρατα, ἐπιδι-
φρὸς, βάνυστος τέχνη.

semiadapertus, ταῦτ' ἐπὶ semiadapertus.

sembella, ae, θ. (semi-libella) ἡμισσάριον.

semel, ἐπὶ. ἅπαξ, εἰς ἅπαξ, ἑκάπαξ. non
semel, sed saepe, οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ πλεο-
νάκις. semel anno, in anno, ἅπαξ τοῦ
ἐνιαυτοῦ. plus quam semel, plus semel,
πλεονάκις ἢ ἅπαξ. semel atque iterum,
πλεονάκις, πολλάκις. 2) ἅπαξ, εἰς ἅπαξ,
eis dei, διόλου, παντελῶς. vitam semel
finiri, ἅπαξ ἐτελευτῆσαι. 3) πρῶτον, τὸ
πρῶτον. semel, iterum, τὸ πρῶτον, τὸ
δεύτερον. 4) ubi eite ut semel viciit, ὡς
ἅπαξ ἐνίκησε. quum semel coepit, ἐπὶ
ἅπαξ ἤρξατο. si semel idem ἅπαξ. si se-

mel illum prehendero, ἐπειδὴν ἅπαξ ἐκεί-
νον συλλάβω.

Semelo, es, καὶ Semela, ae, θ. Σεμέλη,
Semelcius καὶ Semelcius, a, um, Σεμε-
λήσιος.

semen, inis, οὐ. (sero, sevi) σπέρμα (φου-
τῶν καὶ ζώων). 2) ἐνθεμα, μόσχευμα. 3)
ζῆα, ζεῖα. 4) σπέρμα, γένος, γένεα. 5)
σπέρμα, γόνος, τέκνον, ἀπόγονος. 6) σπέρ-
μα, αἰτία, ἀρχή.

*sementatio, onis, θ. (semento) σπορά.

*sementifer, era, erum, (sementia-sero)
πολυλήις, πολυσπορός.

sementivus, a, um, ἀδοκίμων ἀντὶ τοῦ se-
mentivus.

sementis, is, θ. (sero, sevi) σπορά, σπόρος,
τὸ σπείρειν. παροιμ. ut sementem faceris,
ita metes, ὅπως ἂν σπείρῃς, οὕτω καὶ θε-
ρίσεις. 2) σπορητὸς, ἡ τῆς σπορᾶς ὥρα.
3) σπεν. τὸ σπέρμα. 4) ὁ ἐν τοῖς ἀγροῖς
οἶτος, τὸ λῆϊον.

sementivus, a, um, (sementis) τῆς σπορᾶς,
τοῦ σπόρου. sementivus serisae, ἡ ὑπὲρ τοῦ
σπόρου ἑορτή. 2) περὶ τὴν σπορητὴν εἶτα
τὸ φθινόπωρον σπειρόμενος, πρῶτοςπορος.
3) sementiva pira, ἅπια περὶ τὴν σπορη-
τὴν παπαινόμενα, ἅπια ὄψιμα.

*semento, avi, atum, ato, (sementia) σπερ-
μοφορῶ, σπερμοφυῶ.

semermis, e, καὶ semermus, a, um, ταῦτ' ἐπὶ
semlermis.

sementris, e, (sex-mensis) ἑξαμηνος, ἑξα-
μηνιαίος, ἡμιατής. sementre apatium, ὁ
ἑξαμηνος χρόνος, ὁ ἑξαμηνος, τὸ ἡμιατής.
Ide καὶ τὸ ἑξῆς.

sementris, e, (semi-mensis) ἡμιαμηνιαίος.

*sementrium, ii, οὐ. (semi-mensis) ἡμιαμ-
ηνιαίος χρόνος.

sementus, a, um, (semi-edo) ἡμιβρωτος-
sementus, (ἦ. σοί.

*semetler, tra, trum, (se-metrum) ἄμετρος.
semit—, ἐν συνθέσει ἡ με—.

*semit-accerbus, a, um, ἡμίτεπτος, ὑπόστρυ-
φος.

*semit-adapertus eite semjadapertus, a, um,
δικαιωγμένος, ὑπανεωγμένος.

*semit-adapertulus, a, um, (adoperio) ἡμι-
κλειστός.

*semit-agrestis, e, ὑπάγροικος.

semit-ambustus, a, um, ἡμικαυτός, ἡμικαυ-
στός, ἡμίκαυτος.

semitamicus, a, um, (amicio) ἡμίτρυμος.
ἀπουλήσιος.

semit-amphidra, ae, θ. ἡμισμφορίον.

*semit-amputatus, a, um, (amputo) ἡμικε-
τός.

semit-anymia, e, καὶ semianymus, a, um,
ἡμίπνοος, ἡμιβλάς, ἡμιβλάς.

**semī-annūus*, a, um, ἡμισιῆς.
 **semī-āpertus*, a, um, ὑπανευγμένους, διανερωγμένους.
 **semī-ātrātus*, a, um, εἰς ἡμισείας μελαινέμων.
 **semīaxiūs*, ii, ā. (semi-axis) εἰς ἡμισείας τροχιοθεῖς.
semī-barbārus, a, um, ἡμιεἰς, μετὰ βάρβαρος.
semī-bos, būvis, ā. ὁ εἰς ἡμισείας βοῦς ὢν, μιζόθηρ. Ὀβίδιος.
semī-cānālicūlus, i, ā. ἡμισυς σωληνίσκος.
semī-cānus, u, um, μετὰ πῆλιν, ἀπολυπῆτος.
semī-cāper, pri, ā. ὁ εἰς ἡμισείας τράγος ὢν, αἰγροκέλης, τραγόπτερος. Ὀβίδιος.
semīcentēsima, ae, 0. (ἡμικατοστή), φέρος τις ἐπὶ αὐτοκρατόρων.
semīcinctiūs, ii, ō. (semi-cinctus) ἡμιζώνιον.
semī-circulātus, a, um, (semicirculus) ἡμικύκλιος.
semī-circūlus, i, ā. ἡμικύκλος, ἡμικύκλιον.
semī-clausus, a, um, ἡμικλειστός.
semī-coctus, u, um, ἡμισυπτος, ἡμισυθρος.
semī-combustus, a, um, ἡμικαυτός, ἡμικαυστός.
 **semī-confectus*, a, um, ἡμιτελής, ἡμιεργής, ἡμιεργός.
 **semī-conspiciūsus*, a, um, ἡμιφανής.
 **semī-corporālis*, e, tō ἡμῖσι σώματι φαινόμενος, ἡμιφανής.
semī-corporēus, u, um, τῷ ἡμῖσι σώματι φαινόμενος, ἡμιφανής.
semī-cremātus, a, um, ἡμικαυτός, ἡμικαυστός.
semī-crēmūs, a, um, ἡμικαυτός, ἡμικαυστός, ἡμιφλεκτός.
semī-crūdus, a, um, ἡμιεφθός, ἡμισυπτος, ἡμισυπτός. 2) οὐκ τὴν τρεφὴν καταπέψας.
 **semī-cūbitālis*, e, (cubitus) ἡμιπτηχυστός, ἡμιπτηχυσ.
 **semī-cūra*, ae, 0. ὁ γάστρις, γάστρων.
semī-decīma, ae, 0. ἡ ἡμιδεκάτη (ὄνομα φέρου).
semī-deūs, a, um, ἡμιθνήτος. genus semi-deum, τὸ ἡμιθνητόν γένος, ἡμιθνήον γένος.
semideus, ā. ὁ ἡμίθεος. semideus, 0. ἡ ἡμίθεος, ἡμιθνήων.
semī-dīametrus, i, 0. ἡμιδιάμετρος.
semī-dies, ei, ā. ἡμισία ἡμέρα.
semī-digitālis, e, ἡμιδακτυλίσκος.
 **semī-divīnus*, a, um, σχεδὸν τι θεῖος.
semī-doctus, a, um, (doceo) ἡμιμαθής, ἡμιμύθορος.
semīermis, e, καὶ *semīermus*, a, um, (semiarma) εἰς ἡμισείας ὥπλισμένος, ἡμίγυμνος, σχεδὸν τι ἀοπλος.
semī-ēnus εἴτε *semīēnus*, τὰ τὸ τῷ *semiesus*.

semī-factus, a, um, ἡμιεργής, ἡμιεργός, ἡμιτελής.
 **semīfastigiūm*, ii, ō. τὸ ἡμῖσι τοῦ ἀσπίματος.
semīfer, ēra, ērum, (semi-ferus) μιζόθηρος, μιζόθηρ, ἡμιθνήρ, ἡμιάνθρωπος. 2) ἡμιθνήρ, σχεδὸν θηριώδης εἶτε ἄγριος.
semīformis, e, (semis-forma) ἡμιτελής, ἡμιγενής. *luna semiformis*, ἡ ἡμιφανής σελήνη.
 **semīfultus*, a, um, (fulcio) εἰς ἡμισείας ἐρειδόμενος.
 **semī-fūmans*, ntis, ēti καπνὸν ἀνίει.
 **semīfūmīum*, ii, ō. (semis-fumis) λεπτόν σχοινίον.
Sēmī-gactiūs, i, ā. (ἡμικαϊτούλος, *Μιζόγαϊτούλος*).
Sēmī-germānus, a, um, (ἡμικερμανός, *Μιζόγερμανός*).
Sēmī-graecus, e, tō. σχεδὸν τι Ἑλληνιστής.
Sēmī-graecus, a, um, ἡμιέλλην, *Μιζέλλην*.
 **semī-gravis*, e, μεταφορ. ἡμιμεθής, ἡμιμεθύσος.
se-mīgro, avi, are, ἀποικῶ.
semī-hīans, ntis, ὑποχαίνων, ὑποχάσων.
 **semī-hīuleus*, u, um, τὰ τὸ τῷ *semihīans*.
semī-hōma, īnis, ā. ἡμιάνθρωπος, μιζάνθρωπος, ἡμιθνήρ, μιζόθηρ.
semī-hōra, ae, 0. ἡμιώριον.
 **semī-īuāpis*, o, ἡμικανός, ἡμιπλήρης.
 **semī-intēger*, gra, grum, εἰς ἡμισείας ὁσος.
semī-jējunīum, ii, ō. ἡ εἰς ἡμισείας νηστεία.
semī-jūgerum, i, ō. Ρωμαϊκὸν ἡμιπλεθρον.
 **semīlācer*, ēru, ērum, σχεδὸν κατεσπαράγμένος.
semīlāter, ēris, ā. ἡμιπλήθειον.
semī-lautus, u, um, ἡμιλευτός.
 **semī-līber*, ēra, ērum, εἰς ἡμισείας ἐλευθερός, ἡμιδουλος.
 **semī-lībra*, ae, 0. ἡμιλίτρον, ἡμιλίτριον.
semī-līxa, ae, ā. στρατιωτικῷ καπλήφ ἔμοιος.
semīlīxīlao, erum, 0. τὰ ἡμισα τῶν κολλήθων εἴτε κολλυρώων.
 **semī-lūnātīcus*, a, um, σχεδὸν σεληνιακός, τούτῃσι σεληνιαζόμενος.
 **semī-mādīdus*, a, um, ἡμιερεχτής, ἡμιερεχός.
 **semī-māctiūs*, a, um, εἰς ἡμισείας τῆς θάλασσης ἐξέχων.
semī-mas, āris, ā. ἡμιάρην, ἀνδρογόνος, γύνανδρος, ἡμιανδρόδιτος. 2) ἡμιάνδρος, εὐνοῦχος. (λέγεται καὶ ἐπὶ ζώων).
semī-masculūs, i, ā. ἡμιάνδρος, εὐνοῦχος.
semī-mātūrus, a, um, ἡμιπέπαιτος, ἡμιπεπτός.
Sēmī-mēdus, i, ā. (ἡμιμήδος).
semī-mēdīum, ii, ō. (ἡμιμέπειον).

semī-mitra, ae, θ. μικρά μίτρα.
 semī-moriuus, a, um, ἡμιθανής, ἡμιθνή.
 semī-nalis, e, (semen) σπερματικός. semī-
 nalis, οὐ. πηλὸν ἢ σπορά, ὁ σπορητός.
 semī-nalis, e, ταῦτὸ τῷ semī-nalis.
 semī-narium, ἰδ. semī-narius.
 semī-narius, a, um, (semen) σπέρματος, τοῦ
 σπέρματος.—semī-narium, οὐ. ἡ φυτάλις,
 τὸ φυτώριον, φυτώριον, νεφυτέσιον. 2)
 μετὰ. τὸ σπέρμα, ἢ πηλὸν, ἀρχή, αἰτία.
 semī-natio, ōnis, θ. (semīno) σπερματι-
 σμός, ὄχλια.
 semī-nator, ōris, d. (semīno) σπορεύς. Κι-
 κέρων.
 semī-nex, ōis, εἴτε semī-necia, e, ἡμιθανής,
 ἡμιθνή, ἡμιπνεύς, ἡμισφαγής. Σημ. ἢ
 ὀνομαστικὴ τοῦ ἐνικού ἀρχιστο.
 semī-nium, ii, οὐ. (semen) σπερματισμός,
 ὄχλια. 2) σπέρμα, γένος, φύλον.
 semī-nivorbūis, a, um, σπερμολόγος.
 semīno, avi, atum, are, (semēno) aliquid,
 σπείρω τι. hordeum, κριθήν. agrum, ἀγρόν.
 2) σπείρω, φύνω, γεννῶ τινα. 3) ἀναστα-
 τάνω τι.
 semī-nosus, a, um, (semen) πολύσπερμος.
 semī-nūdus, a, um, ἡμίγυμνος.
 semī-nūmida, ae, d. (ἡμινομός).
 semī-ōbŏlus, i, d. ἡμιόβουλος.
 semī-obrūtus, a, um, (obruo) ἡμίχυστος.
 semī-orbis, is, d. ἡμικύκλος, ἡμικύκλιος.
 semī-pāgnus, i, d. ὁπάγρικός.
 semī-pastus, a, um, (semi-pasco) ἡμιβρωτός.
 semī-pātens, ntis, ὁπανεφγμένος, διανεφ-
 γμένος.
 semī-pedānūs, a, um, (ἡμιποδιᾶτος).
 semī-petractus, a, um, ἡμιτελής.
 semī-pēremptus, a, um, ἡμιέλεκτος.
 semī-perfectus, a, um, ἡμιτελής.
 semī-pertus, a, um, ἡμιμαθής.
 semī-persa, ae, d. (ἡμιπέρσης).
 semī-pes, edis, d. ἡμιπνεύς, ἡμιπόδιον.
 semī-phalārica, ae, d. semīfalarica, ae, θ.
 μικρὰ χειροβαλίστρα.
 semī-piscina, ae, θ. μικρὸν ἰχθυοτροφεῖον.
 semī-placētus, i, d. (ἡμιπλακεῖνός).
 semī-pleno, ἐπὶ ῥ. (semis-plenus) εἰς ἡμισίας.
 semī-plenus, a, um, ἡμιπλήρης, ἡμιπλή-
 ρωτος.
 semī-puella, ae, θ. παιδίον εἰς ἡμισίας,
 ἐπίθετον τῶν Σιγρήνων.
 semīpullatus, a, um, εἰς ἡμισίας μελα-
 νεύμων.
 semī-pūlatius, a, um, εἰς ἡμισίας κλαδευθείς.
 semīquāntāria, caesura, ἡ πενθημιμερὴς το-
 μὴ στίχου.
 semīrāmīa, is, καὶ ūis, θ. Συμράμις. So-
 mīramīus, a, um, Συμράμιος, τοῦ ὅτι καὶ
 ἀντὶ τοῦ Βαδελωνίου.

semīrāmīa, a, um, (semis-rada) ἡμιέρματος.
 semī-rēductus, a, um, ἡμίμα ἐφελκυσθείς
 εἴτε ἐπαναχθείς.
 semī-rēflectus, a, um, εἰς ἡμίμα ἐπισκευα-
 σμένος.
 semīrōsus, a, um, (semis-rodō) ἡμιέρματος.
 semī-rūundus, a, um, ἡμικύκλιος. Δπου-
 λήσιος.
 semīrumpus, a, um, (semis-rumpo) ἡμιέλα-
 στος.
 semīrūlus, a, um, (semis-ruo) ἡμιπτωτος.
 semis, ἄκλιτ. ἡμίσιος, diamētros octo se-
 mis, διαμέτρος ὀκτώ καὶ ἡμίσιον, δια-
 μέτρος ὀκτώ καὶ ἡμίσιον, ἔνατον ἡμιδιά-
 μετρον.
 semis, isis, d. (semi-as) ἡμισσάριον. πα-
 ροίς, non semissis homo, ἄνθρωπος οὐδὲ
 ὀβολοῦ ἄξιος. 2) ἡ ἡμίσιος, τὸ ἡμίσιον, ἡ
 διχᾶς. semissem Africo possidebant, τὸ
 ἡμίσιον τῆς Αἰθίως, τὴν ἡμισίαν τῆς Αἰ-
 θίως, τὴν ἡμισίαν Αἰθίαν εἶχον. Ἀπὸθε-
 τικῶς semissem pascem, ἡμίσουν ἄρτον,
 τὸν ἡμίσιον ἄρτον. duos pedes ei semissem,
 δύο πόδας καὶ ἡμίσιον, πάντα ἡμιπόδια,
 τρίτον ἡμιπόδιον. bina jugera ei semissem
 agri assignati, ἑκάστω δύο πλῆθρα καὶ ἡμίσιον
 εἴτε πάντα ἡμιπλῆθρα εἴτε τρίτον ἡμιπλῆ-
 θρον ἄπενεμήθη. 3) usura semissialus, εἴτε
 semisses usurae, τὸ διακοσμοστὸν τοῦ κεφα-
 λαίου ὡς μηνιαῖος τόκος, ὁ ἐπὶ τρισὶν ὀβο-
 λοῖς τόκος. 4) παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς ταῦ-
 τὸ τῷ ternio, ἢ τριάς. 5) semissis εἴτε se-
 misse canterium, τὸ ἡμικύκλιον καυτήριον.
 semī-saucius, a, um, ἡμιπλήξ.
 semī-senex, ntis, d. ἡμιγέρων.
 semīseptenāria, caesura, ἡ ἐφθημιμερὴς το-
 μὴ στίχου.
 semī-sēpultus, a, um, ἡμίχυστος.
 semīsermo, ōnis, d. barbarus, ὁ μισοῦσ-
 ῶτος λόγος.
 semī-siccus, a, um, ἡμιέηρος.
 semīsomnis, e, εἴτε semisomnis, a, um,
 ἡμιῦπνεος.
 semī-sūnans, ntis, ἡμιφωνός.
 semīsūritus, a, um, (semis-sorio) ἡμιῦπνεος.
 semī-sūritus, a, um, ἡμιῦπνεος. Α. τοῦ με-
 ταγ. Αατ.
 semī-sūlita, ae, θ. μικρὰ σπᾶθη.
 semīssalis, o, (semis) semissalis usurae τα-
 τὸ τῷ usurae semissium, ἰδ. semis.
 semīssarius, a, um, (semis) τῆς ἡμισίας,
 εἰς ἡμισίας, heres semissarius, εἰς ἡμισίας
 κληρονόμος.
 semīssis, is, d. ταῦτὸ τῷ semis, isis.
 semīssio, are, (semissis) aliquid, ἡμικύκλιος.
 καυτήριον τι.
 semī-sūritus, a, um, εἰς ἡμίαν ὅπτιος. Α.
 τοῦ μετὰ.

semīla, ae, θ. σῆμος, στενή ἑδὼς, στενωπός. τρίβος, λαύρα, στίβος. 2) μεταφ. ἡ τρίβος, ἑδὼς.
semīlactus, a, um, (semis-tango) unguento, μόγις ἀλειφθεὶς ἢ ἐξ ἡμισείας ἀληλιμυίνος.
semīlālis, e, (semita) ἐνδίδος.
semīlārius, a, um, (semita) τοῦ σῆμου, τοῦ στενωποῦ.
***semīlātum**, ἐπίρ. (semita) διὰ στενωποῦ εἶτε τρίβου.
Semīlātrix, icis, θ. ἐνιδίος τις θεά. Ἑπιγρ. **semīlectus**, n, um, (ἡμισκεπή) ἡμίγυμνος.
***semīlōnium**, ii, ō, ἡμιτόνιον.
semīlousus, a, um, (ἡμίκαρτος).
***semīlōpīdus**, a, um, ὑποδεής.
***semīlōrīus**, a, um, ἡμιτρίβης.
semīlōncideunx=10 $\frac{1}{2}$ οὐγκίας.
semīustūlo, ταῦτό τῷ semīustulo.
semī-ustūlo, avī, aiūm, are, aliquem, ἐξ ἡμισείας ἢ μόγις καὶ ἀμελῶς καὶ πινά (νεκρὸν). **semīustulātus**, a, um, ἡμίκαυτος, ἡμίκαυστος, ἡμιφλεκτός.
semī-ustus εἶτε **semustus**, a, um, ἡμίκαυτος, ἡμίκαυστος, ἡμιφλεκτός, ἡμιφλεγής.
***semī-vīctus**, a, um, ἡμιμάραντος.
semī-vīr, vīri, ā, ἡμιάνθρωπος, μιζάνθρωπος, ἡμιθῆρ, μιζέθῆρ. 2) ἀνδρογύνης, γυνανδρός, ἐκακρόδιδος. 3) ἡμιάνδρος, εὐνοῦχος. 4) θηλυδρίας. ἐπιθετικῶς ὁ μάλανός, ἄνανδρος, θηλυδριώδης.
semī-vīvus, a, um, ἡμίζωος, ἡμιθανής, ἡμίπνους.
semī-vocālis, a, ἡμίφωνος.
***semī-volūcris**, e, ἐξ ἡμισείας πτερωτός.
***semīvōnārius**, ii, ā, ὁ κατασκευάζων μικρὰς ζώνας.
Semvōnes εἶτε **Semvōnes**, um, ā, Σέμνω-νες, ἔθνος τῆς Γερμανίας.
Sēmo, ōis, ā, ἐπικλησις τοῦ Σάγκου, Ἰδ. **Saneus**.
semōdīalis, e, (semodius) ἐξ ἡμιμεδίου.
semōdīus, ii, ā, (semi-modius) ἡμιμέδι-μνον.
Sēmōnīa, ae, θ. (semen) θεά τις τῶν σπερμάτων προστάτις.
semōtio, ἐπίρ. χωρίς.
semōtiūs, a, um, Ἰδ. **semovēo**.
se-mōvēo, ōvi, ōiūm, ēre, aliquem ἢ aliquid ab aliquo ἢ ab aliqua re, (σπav. aliqua re) χωρίζω, ἀποχωρίζω, ἀποσπῶ τινὰ ἢ τί τινος ἢ ἀπὸ τινος.—**semotiūs**, a, uoi, κεχωρισμένος.
semper, ἐπίρ. (is. εκ τοῦ sem(ul) καὶ τοῦ per, ἅπαρ διὰ παντός.) αἰί, διὰ παντός. **quotidie semper**, αἰί καὶ ἡμέραν. **semper assidue**, αἰί συνεχῶς. **semper potius**, αἰί

ἀειθαλῆς. **quod semper movetur**, τὸ αἰετὶ κίνητον. 2) αἰί, αἰετὶ ἐκάστοτε, ἐκάστοτε. ***semperflōriūm**, ii, ō, τὸ ἀειζών, φ. **semper-vīvus**, a, um, ἀειζώος.—herba **semper-vīva** εἶτε ἀπλῶς **sempervīva**, ae, θ. καὶ **sempervīvum**, i, ō, τὸ ἀειζών, φ. **sempiternus**, ἐπίρ. (sempiternus) αἰί, εἰς αἰί, αἰωνίος.
sempiternitas, ātis, θ. (sempiternus) ἀΐδιότης, ἐνδελείχεια. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. **sempiterno**, ἐπίρ. (sempiternus) εἰς αἰί, διὰ παντός.
sempiternus, a, um, (sempar) αἰδίας, αἰώνιος, ἐνδελεγής. — ἐπιρρηματικῶς ἀπ᾽ **sempiternum**, εἰς αἰί, διὰ παντός.
Semprōnīanus, a, um, Σεμπρώνιανός, τοῦ Σεμπρώνιου.
Semprōnīus, a, um, Σεμπρώνιος, τοῦ Σεμπρώνιου. **Sempronius**, ā, ὁ Σεμπρώνιος.
semul, ἀρχαῖα. ἀντί simul.
semuncia, ae, θ. (semi-uncia) ἡ ἡμίσεια τῆς οὐγκίας, τὸ εἰκοστὸν τέταρτον τοῦ ὄλου (as), καὶ μικρόν τι νόμισμα. 2) σκευὴ γεωργικὸν ἀγνώστου χρήσεως.
semuncīalis, e, ἡμισείας οὐγκίας τὸν σταθμόν.
***semuncīārius**, a, um, (semuncia) ἡμισείας οὐγκίας.
Semūrīum, ii, ō, πῶδιον τι οὐ πόρρω τῆς Ρώμης καίμενον, ἔνθα ἦν γὰρ τοῦ Ἀπόλλωνος.
semustūlo, ταῦτό τῷ semīustulo.
semustus, a, um, ταῦτό τῷ semīustulus.
Sēna, ae, θ. (sēn) ἔτε καὶ Sena gallica καὶ Senogallia, Σῆνα εἶτε Σῆνη, πόλις παρά τῆς Οὐβερνίκης, ἢ τανῶν Sinisaglia. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Sena, ἢ καὶ Julia προσαγορευμένη, πόλις τῆς Τορρηνίας, ἢ παρά Πτολεμαίῳ Σαίνα, τανῶν δὲ Siena. **Senensis**, e, Σηναῖος.
senāculum, i, ō, (senatus) βουλευτήριον ἢ γεροῦσία, τόπος τις ἐν Ρώμῃ, ἔνθα συνηρχοντο οἱ βουλευταί, οὐχ ἡ curia αὐτή.
***senātiōlis**, a, um, (υποκορ. τοῦ senarius) ἀπλοῦς τις εἶτε μικρὸς τρίματρος.
senārius, a, um, (seni) ἐξ ἐξ συγκαίμενος.
senarius numerus, ἡ ἐξάς.—**senarius versus** εἶτε ἀπλῶς **senarius**, ā, ὁ ἐξάπους στίχος, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ λαμδικὸς τρίματρος.
senātor, ōris, ā, (senex) γεροσυσιγής, βουλευτής, σύνεδρος, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἐπὶ τῆς Ρωμαίων συγκλήτου ὁ βουλευτής, συγκλητικός.—Κύρ. ὄν. **Senātor**.
senātorīus, a, um, (senator) βουλευτικὸς, συγκλητικὸς. **senatorius gradus**, ἡ βουλευταία.—**senatorius**, ā, ὁ συγκλητικὸς.
senatus, ūs, (ἀρχαῖα. i), ā, (senex) γερο-

σία, βουλή, συνέδριον, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ ἐν Ῥώμῃ βουλευτικὸν συνέδριον, βουλή, σύγκλητος, σύγκλητος βουλή. senatus populusque, ἡ τε βουλὴ καὶ ὁ ἔθνος. senatus consultum εἶτε senatusconsultum, πρεσβυλευμα, βουλῆς δόγμα. senatus censeat, δοκεῖν, ἡ σύγκλητος ψηφίζεται, τῇ συγκλήτῳ δοκεῖ. senatum vocare, συνεκαλεῖν, cogere, τὴν σύγκλητον καλεῖν, συγκαλεῖν, συναγεῖν. habitus est senatus, συνήλυτο γαρυσία. censores senatum legunt, οἱ τιμῶνται τοῖς βουλευταῖς, τὸ βουλευτικὸν ἐξετάζουσι καὶ καταγράφουσι. 2) τὰ ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν συγκλητικῶν βάζετα, τὸ βουλευτικόν, in senatu sedere, ἐν τῷ βουλευτικῷ καθέσθαι. ἐπὶ νομισματικῶν ἑλλήνων εὐρηται καὶ θεοποίησις τῆς βουλῆς οὕτω «θεὸν Σύγκλητον, ἢ ἱερὰν Σύγκλητην».

senatusconsultum, ἴδ. senatus.

Seneca, ae, ὁ. Senéas.

senectio, ōnis, ὁ. (senex) γερνόντιον. 2) γριγέρων, (βοτάνη).—Κύρ. ὅν. Senectio, ὁ. Senexión.

senectus, ae, ὁ, ταῦτ' τῷ senectus.

senectus, a, um, (senex) γηραιός, γερασμένος.

senectus aetas, γερωντικὴ ἡλικία, γήρας.

senectas, ōtis, ὁ. ἡ λήξις μόνον ἐν τῷ ἐνικῷ εὐχρηστος. (senex) γήρας. vixit ad summam senectutem, ἀπικέτο εἰς βαθυτάτον γήρας. senectute confectus, γήρας εἶτε ὑπὸ γήραος ἀπειρηκώς. esse summam senectutem, πᾶν πρεσβύτην εἶναι. senectate, ἐν γήρα, ἐν τῷ γήρα. obrepit non intellecta senectus, λαθὼν ὑπεσιγέρεται τὸ γήρας. 2) παλαιὸς λοιπὸς τῶν ὄρων, λεγέρις.

Senensis, a, ἴδ. Sena.

senex, era, (senex) γηραιός, γηραιός, πρεσβύτης εἰμί. 2) ἀδελφὴς εἰμι. Α. σπ.

senescere, nŕi, ere, (ἐναρκ. τοῦ senex) γηράσκει, γηράω, γέρων εἶτε πρεσβύτης γίγνομαι. 2) φθίβω, κατατμήνομαι, μεταίνομαι, ἀσθενεῖ γίγνομαι. luna senescit, ἡ σελήνη φθίνει, amara gaudia, ὁ σμαράγδος μακραίνεται, ἀμαυροῦται. hiemps, ὁ χειμὼν λήγει. vites senescunt, ἡ ῥώμη λήγει, φθίνει. pugna senescit, ἡ μάχη λήγει, λωφῇ. opes civitatis senescunt, ἡ τῆς πολιτείας δύναμις παρακμᾷζει.

senex, senis, (senex) γηραιός, γηραιός. 2) παλαιός. — συγχο. senior, ius, γηραιότερος, πρεσβύτερος. 2) παλαιότερος. — οὐσιαστικῶς senex, ὁ. ὁ γέρων, πρεσβύτερος. senex, ὁ. ἡ γραιά, γραιός, πρεσβυτίς. συγχο. senior, ὁ. ὁ γηραιότερος, πρεσβύτερος, πρεσβυτής.

seni, ae, a, (senex) ἀνά ἑξ, κατὰ ἑξ, ἑκατοστὸς ἡ ἐκάστοτε ἑξ. 2) ἀνὴρ τοῦ ἑξ.

*seneca, ae, ὁ. (senex) γραιά, γραιός.

senectilis, i, ὁ. (ὑποκορ. τοῦ senex) γερνόντιον. Ἀπουλιός.

senidēni, ae, a, ταῦτ' τῷ seni deni.

senilis, e, (senex) γερνόντιος, γερνόντιος.

*seniliter, ἐπὶ ῥ. (senilis) γερνόντιως.

senio, ōnis, ὁ. (seni) ἑξάς, (ἡ ἐπὶ τῶν κύβων).

senior, ius, ἴδ. senex.

senipes, edis, (seni-positus) senipes stilus, εἰς ἑκατοντὸς τρίμητροι. Α. τοῦ μεταγ. λατ.

senium, ii, ō. (senex) ἡ ἐκ τοῦ γήραος ἀσθένεια, γήρας, μαρσαμός. senio confectus, γήρας ἀπειρηκός. 2) μεταφ. ἡ φθίσις, ὁ μαρσαμός, ἀφανισμός. 3) μαρσαμός. ἀνία, μαρσαμία, θλίψις. 4) απαν. τὸ γερνόντιον.

Senones, um, ὁ. Σήνωνες, Σίνωνες, Σίνωνες, Σίνωνες, ἔθνος τῆς Λουθηδωνίας, (ὡν μητρόπολις τὸ Agendicum, τὰ νῦν Sens), καὶ τῆς ἐντέος τῶν Ἀλπεων Κελτικῆς. —

Senonŕis, a, um, (Σενονικός).

senŕe, ἐπὶ ῥ. νευνεχός.

*senŕis, a, um, (senŕis) νευνεχός.

senŕilis, e, αἰσθητός.

senŕilis, ōtis, ὁ. τοῦς, διάνοια τῶν λέγων. 2) τὸ αἰσθητικόν, (αἰσθητικότης).

senŕiliter, ἐπὶ ῥ. αἰσθητῶς.

*senŕilis, i, ὁ. (ὑποκορ. τοῦ senŕis) γνῶμίδιον, μικρὸν ἀπόφθεγμα.

senŕis, era, erum, (senŕis-ferre) αἰσθησιν παρίχων.

*senŕificator, ōris, ὁ. (senŕifico) ὁ αἰσθησιν ἔμποιών.

senŕifico, are, (senŕis-facio) aliquid, αἰσθησὶν τινὶ ἔμποιῶ. Α. τοῦ μεταγ. λατ.

*senŕificus, a, um, (senŕis-facio) αἰσθησιν παρίχων.

senŕitia, e, (senŕitia) αἰσθητὴς Λουθηδίας.

senŕitum, ἐπὶ ῥ. (senŕitia) ὅσον μόνον αἰσθητὴν, μέγιστος αἰσθητῶς, κατ' ἐλπίαν, ἀφῆμα, ἡσυχίας, πράξις.

senŕorium, ii, ō. αἰσθητήριον, ἴδρα αἰσθησίων. Βεζθ.

senŕialis, e, (senŕis) αἰσθητικός. Α. τοῦ μεταγ. λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

senŕilis, ōtis, ὁ. τὸ αἰσθητικόν, αἰσθησις.

senŕiliter, ἐπὶ ῥ. αἰσθητικῶς.

senŕis, a, um, ἴδ. senŕis.

senŕis, ō. ὁ. (senŕis) αἰσθησις. ocularum, ἡ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αἰσθησις, ἡ ὄψις.

aurium, ἡ διὰ τῶν ὠτῶν αἰσθησις, ἡ ἀκοή.

videndi, ἡ αἰσθησις τοῦ ὁρᾶν. 2) αἰσθησις, διδόνσις, φρήνημα. sensus communis, τὸ κοινὸν φρήνημα. 3) νοῦς, φρήνις, ἐννοία, sensus communis, ὁ κοινὸς νοῦς, ἡ κοινή φρήνις. Α. νοῦς, φρήνις, διάνοια.

Βεζθ.

Βεζθ.

Βεζθ.

Βεζθ.

Βεζθ.

Βεζθ.

Βεζθ.

Βεζθ.

Βεζθ.

Βεζθ.

Βεζθ.

Βεζθ.

Βεζθ.

Βεζθ.

Βεζθ.

Βεζθ.

Βεζθ.

Βεζθ.

Βεζθ.

Βεζθ.

Βεζθ.

Βεζθ.

Βεζθ.

Βεζθ.

Βεζθ.

Βεζθ.

γνώμη, τὸ δηλούμενον. 5) γνώμη, ἀποφθεγμα, περίδοξος.

sententia, ae, 0. (sentio) γνώμη. affirmare sententiam et opinionem suam, βεβαιώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην καὶ δόξαν. sententia de re, ἡ περὶ τινος γνώμη. de sententia aliquem demovere, deducere, μεθίσταναι, τρέπειν, στρέφειν τὴν γνώμην τινός. persuade, manere in sententia, ἐμμένειν τῇ γνώμῃ. mea sententiā, mea quidem sententia, γνώμην ἐμὴν, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, εὐμοιγε δοκεῖν. ex animi sententia, ἀπὸ γνώμης, γνώμη τῇ ἀρίστη καὶ δικαιοτάτῃ, (κατὰ συνείδησιν). 2) γνώμη, ψῆφος, aliquem sententiam rogare, ἐρωτᾶν τινὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, κελεύειν τινὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἀποφθέσθαι, ἐπιψηφίζειν τινὰ. dicere sententiam, γνώμην ἀποφθέσθαι. omnibus sententiis, παμψηφεῖ. 3) γνώμη, βούλησις, ἐπιθυμία. de sententia alicujus, γνώμη τινός, κατὰ τὴν γνώμην εἴτε βούλησιν τινος. ex sententia, κατὰ γνώμην, κατὰ νοῦν, κατὰ θυμὸν. 4) νοῦς, διάνοια, νόημα, τὸ δηλούμενον. id habet hanc sententiam, ἐκείνο δηλοῦν. versus eadem sententiā, στίχος ταύτῃ δηλῶν. 5) γνώμη, περίδοξος, θέμα. 6) γνώμη, ῥήσις, ἄξιωμα, δόγμα (φιλοσόφου, κ.τ.τ.).

sententiālis, e, γνωμικός. Α. τοῦ μετ. Δατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

sententiāliter, ἐπὶ β. γνωμικῶς.

sententiōla, ae, 0. (ὁπορ. τοῦ sententia) γνωμίδιον, ῥησιδίων.

sententiōsus, ἐπὶ β. μετὰ πολλῶν γνωμῶν, γνωμικῶς.

*sententiōsus, a, m, γνωμῶν πλήρης, γνωμικός, γνωμολόγος.

Sentia, ae, 0. ὄνομα θεότητος. ἴδε Sentinus.

senticiūm, i, o. (sentis) ἀκανθάειον, βατρία.

senticiōsus, a, um, (sentis) ἀκανθώδης, τραχύς.

sentifico, are, (sentio-facio) αἰσθησιν παρέχω. Α. τοῦ μεταγ. Δατ.

sentina, ae, 0. ὁ ἄντρος, τὸ ἄντρον, ἡ ἀντλία, (τὸ ἐν νηὶ συρρίον διωκτικὸν ὕδωρ καὶ ὁ τόπος ἐνθα συρρίει). 2) μεταφ. ὁ συρριπτικός, ὁ συρριπτικός, τὰ καθάρματα.

sentināculum, i, o. (sentina) ἀντλητήριον, ἀντλίων.

sentinātor, ōris, ā. (sentina) ἀντλητής.

sentina, are, ἀντλῶ, μεταφ. πίνους ἀντλεῖν.

sentinōsus, a, um, (sentina) ἄντλου μεστός.

Sentinum, i, u. Σέντινον, (ἢ Sentis), Σεντίνον, πόλις τῆς Οὐμβρικῆς. Sentinas, ātis, ā. ager, ἡ περὶ Σεντίνον γῶρα. Sentinales, ium, ā. αἱ Σεντινῆες.

Sentinus, i, ā. (sentio) οὐδὲ τις αἰσθησιν τοῖς βρέφεσιν ἐμποδῶν.

sentio, sensi, sensum, ire, aliquid, αἰσθάνομαι τι εἴτε τινός. odorem, sonitum, ὀσμὴν, ἤχον, ὀσμῆς, ἤχου, κ.τ.τ. sentio aperire fores, αἰσθάνομαι τὴν θύραν ἀνοιγμένην, ὅτι ἡ θύρα ἀνέλγεται. scuti animus se moveri, ἡ ψυχὴ αἰσθάνεται κινουμένην. corruere, sed ita ut ea vicini quidem proximi sentiant, συμπίπτειν, ἀλλ' οὕτως ὥστ' οὐδὲ τοὺς γείτονας αἰσθάνειν, ἀλλὰ μέγισ καὶ τοῖς γείτοσιν ἐξακουσθέντος τοῦ πτώματος.

2) αἰσθάνομαι, γινώσκω, πάσχω τι. morbos pisces non sentiam, νόσους οἱ ἰχθύες οὐ περιπίπτουσιν. sentiet, qui vis sim, γνώσεται (εὐ γινώσεται), ὅλος ἀνὴρ εἴμι. 3) αἰσθάνομαι, γινώσκω, μαθάνω, ἐρῶ, κατανοῶ τι. nihil esse periculi, sensimus, ψοῦμεθα, ἐτι οὐδὲς κίνδυνος εἴμι. hostes de protectione eorum seuserunt, αἱ πολέμιοι ἤσθοντο τῆς πορείας ἐκείνων, κατενόησαν τὴν ἐκείνων πορείαν. 4) γινώσκω, φρονῶ, κρίνω, νομίζω τι. recte sentire, ὀρθῶς γινώσκειν, ὀρθῶς κρίνειν. ita sentit, ut loquitur, οὕτως γινώσκει, ὥσπερ λέγει.

dicō, quid de hac re sentiam, λέγω, τί περὶ τούτων γινώσκω. Theidi pater Pelea jugandum sensi, τῇ Θέτιδι ὁ πατήρ τὸν Πηλεῆ συζεύξαι ἐγὼ. sentire cum aliquo, ταῦτό τινι γινώσκειν εἴτε φρονεῖν. συνήθως sentire cum aliquo, ἐνίοτε καὶ ab aliquo, φρονεῖν τὰ τινος, συμφρονεῖν τινι.

senti cum Caesare, φρονεῖ τὰ τοῦ Καίσαρος. 5) γινώσκω, γνώμην ἀποφαινομαι, ἀποφαινομαι, κρίνω.—sensa, orum, o. ἡ γνώμη, τὸ νοούμενον, τὸ νόημα.

sentis, is, ā. (0. ἀπαξ παρ' Ὀβιδίω). ἄκανθα, βάτος, ῥάμνος, καλίουρος, sentis capis, ἡ κυνόςβατος.

sentisco, are, (ἀναρκ. τοῦ sentis) αἰσθησιν λαμβάνω, αἰσθάνομαι. Λευκέρητιος.

Sentius, ii, ā. Σέντιος.

sentix, ōis, 0. (sentis) ἡ κυνόςβατος.

sentiosus, a, um, (sentis) ἀκανθώδης, πολυἀκανθός. Α. τοῦ μεταγ. Δατ.

sentus, a, um, (sentis) ἀκανθώδης. 2) ἀχμηρός, τραχύς. Α. ποιητικὴ καὶ σπάνια.

seorsum, ἐνίοτε καὶ seorsus, ἐπὶ β. (se-vorsus) χωρὶς, ἰδίᾳ, καλ' ἑαυτὸν. seorsum ab aedibus, πόρῳ τῆς οἰκίας. seorsum alicui gratias agere, ἰδίᾳ τινὶ χάριν ἀποδοῦναι.

Παρά Λευκέρητιο seorsum aliqua re ἀνεῖ τοῦ ab aliqua re, χωρὶς τινος, χωρὶς ἀπὸ τινος.

seorsus, ἐπὶ β. seorsum.

seorsus, a, um, (se-vorsus) χωριστός, κχωρισμένος, ἴδιος.

separ, ātis, (se-par) χωριστός, κχωρισμένος.

septempēdālis, α, (septem-pes) ἑπταπόδης.
 septemplex, ἰσίς, (septem-plico) ἑπταπλό-
 σιος. Nilus, ὁ ἑπτάστομος Νεῖλος. clipeus,
 τὸ ἑπταβόειον σάκος. Λ. ποιητ.
 septemvīr, ἰρί, ἄ. εἰς τῶν ἑπτὰ ἀνδρῶν.
 septem-vīri, πληθ. οἱ ἑπτὰ ἄνδρες, (ἑπτὰ
 ἱερεῖς, ἑπτὰ ἐπιμεληταί, κ.τ.τ.).
 septemvīrālis, υ, (septemvīr) τῶν ἑπτὰ ἀν-
 δρῶν.
 septemvīrātus, ὤς, ἄ. (septemvīr) ὁ τῶν
 ἑπτὰ ἀνδρῶν τιμὴ.
 Septemvīdium, ταὐτὸ τῷ Septizonium.
 septemvīri, orum, ἄ. ἰδ. septemvīr.
 septēnārius, α, um, (septeni) ἕξ ἑπτὰ συγ-
 κείμενος. septenarius numerus, ἡ ἑπτάς.
 septenarius versus εἶτε ἀπλῶς septena-
 rius, ἄ. ὁ ἰαμβικός ἢ τροχαϊκὸς καταλη-
 κτικός τετράμετρος.
 septendecim, ταὐτὸ τῷ septemdecim.
 septēni, ne, ο, (septem) ἀνὰ ἑπτὰ, καθ' ἑ-
 πτά, ἑπταχα, ἑπταχῆ, ἑκαστός ἢ ἐκά-
 στοτα ἑπτὰ. 2) ἀντὶ τοῦ septem, ἑπτὰ.
 3) ποιητ. septenus, α, um, ἑπταπλούς.
 septenus lster, ὁ ἑπτάστομος εἶτε ἑπτάβ-
 ρεος ἱστρος.
 septennis, ταὐτὸ τῷ septennis.
 septennium, ταὐτὸ τῷ septennium.
 septentrio εἶτε septentrio, ōnis, ἄ. (sep-
 tentrio) ἡ ἄρκτος, (τὸ ἄστρον). maior, ἡ
 ἄρκτος, ἁμαξά, ἐλική. minor, ἡ κυνοσου-
 ρά. septentriones, αἱ ἄρκτοι. 2) septen-
 trio καὶ septentriones, ἡ ἄρκτος, τὰ πρὸς
 ἄρκτον, τὸ ἀρκτικὸν εἶτε βόρειον κλίμα,
 τὰ βόρεια. 3) ὁ ἀπαρκτίας (ἄνεμος).—
 ποιητ. διὰ τῆς ὁμοίας septem subjecta trioni
 καὶ septem prohibete triones ἀντὶ τοῦ se-
 ptentrioni, septentriones.
 septentrionālis, υ, (septentrio) ἀρκτικός, βό-
 ρεος. septentrionalis, οὔ. τὰ ἀρκτικά, τὰ
 βόρεια.
 *septentrionārius, α, um, (septentrio) ἀρ-
 κτικός. septentrionarius ventus, ὁ ἀπαρ-
 κτίας.
 septēnus, α, um, ἰδ. septeni.
 Septēniānus, α, um, Σεπτενιανός, τοῦ Σε-
 πτικίου.
 *septēcollis, υ, (septem-collis) ἑπτάλοφος.
 septēus, α, um, σηπτικός.
 septies, ἐπὶβ. ἑπτάκις.
 *septifārius, ἐπὶβ. (septem-for) ἑπταπλα-
 σίως.
 septifolium, ii, οὔ. (septem-folium) (ἑπτά-
 φυλλον) ἄγνωστος βοτάνη.
 septiforis, υ, (septem-foreis) ἑπτάστομος.
 *septiformis, υ, (septem-forma) ἑπταπλούς,
 ἑπταπλόσις.
 septimāna, ας, θ. ἑβδομάς. Λ. τοῦ μεταγ.
 Λατ. 101. Δίωγα Κ. 37, 18.

septimānus, α, um, (septimus) ἑβδομαθι-
 κός, τῆς ἑβδομῆς ἡμέρας, τοῦ ἑβδομοῦ
 μηνός, κ.τ.τ. septimani, ἄ. οἱ τῆς ἑβδο-
 μῆς λεγεῶνος στρατιῶται. πρὸλ. primani,
 viessimani, κ.τ.τ.
 septimātrus, um, θ. (septimus) ἑορτὴ τις
 ἐν Ρώμῃ, τελομένη τῇ ἑβδομῃ ἡμέρῃ
 μετὰ τὰς Εἰδούς.
 Septimius, ii, ἄ. Σεπτίμιος. Septimia, ας,
 θ. Σεπτιμία.
 septimo, ἐπὶβ. ἰδ. septimus.
 Septimontialis, υ, (Septimontium) τοῦ Σε-
 πτιμούντιου. 2) ἐν ᾧ χρόνῳ ἡ ἑορτὴ τῷ Σε-
 πτιμούντιον ἀγεται. ἰδε τὸ ἐξῆς.
 Septimontium, ii, οὔ. (septem-mons) οἱ
 ἑπτὰ τῆς Ρώμης λόφοι. 2) τὸ καλούμενον
 Σεπτιμούντιον, ἑορτὴ τις ἀγομένη ἐν Ρώμῃ
 κατὰ μῆνα Δεκεμβρίου ἐπὶ τῷ τὸν ἑβδο-
 μον λόφον τῇ πόλει προστεθῆναι καὶ τὴν
 Ρώμην ἑπτάλοφον γενέσθαι.
 septimus, α, um, (septem) ἑβδομος, die
 septimo, ἀρχαία. die septimi, τῇ ἑβδομῃ
 ἡμέρῃ. ἐπιρρηματικῶς septimum, τὸ ἑ-
 ἑβδομον. septimo, ἑβδομον.
 septimusdecimus, α, um, ἑπτακαιδέκατος.
 *septingentārius, α, um, ἑξ ἑπτακοσίων συγ-
 κείμενος.
 septingēti, ος, α, (septingenti) ἀνὰ ἑπτα-
 κόσις.
 *septingentēsimus, α, um, (septingenti) ἑ-
 πτακοσιοστός.
 septingenti, ας, α, (septem-centum) ἑπτα-
 κόσιοι.
 septingenties, ἐπὶβ. (septingenti) ἑπτακο-
 σιάκις.
 septio, ōnis, θ. (seprio) φραγμός, περιφραγ-
 μός, περίφραξις.
 septipes, edis, (septem-pes) ἑπτάπους, ἑ-
 πταπόδης. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
 Septizonium, ii, οὔ. (septem-zona) μέγα τι
 οἰκοδόμημα ἐν Ρώμῃ, (τὸ ἑπτάζωνον).
 septuāgenārius, α, um, ἕξ ἑβδομήκοντα
 συγκείμενος. — septuagenarius homo, ὁ
 ἑβδομήκοντος ἔτης.
 septuāgeni, ας, υ, (septuaginta) ἑκαστός ἢ
 ἐκάστοτε ἑβδομήκοντα. septuagenus, σπάν.
 ἀντὶ τοῦ septuagonti.
 septuāgeniūquid, ας, α, ταὐτὸ τῷ septua-
 goni quini.
 septuāgenus, α, um, ἰδ. septuageni.
 septuāgesies, ἐπὶβ. ταὐτὸ τῷ septuages.
 septuāgesimus, α, um, (septuaginta) ἑδω-
 μηκοστός.
 septuāgēti, ἐπὶβ. ἑβδομήκοντάκις.
 septuāginta, ἀκλιτ. ἑβδομήκοντα.
 septuennis, υ, (septem-annus) ἑπταετής,
 ἑπταετής.
 septum, ἰδ. septio.

septimus, a, um, τὸ 7^{ον} septimus.
 septum, n, acis, ἄ. (septem-ancia) ἐπὶ
 οὐγκίαι. 2) ἐπὶ δωδεκατημόρια. 3) ἐπὶ
 κύβου.
 *septuages, ἐπὶ (sepio) μεταφορικῶς ἐπὶ
 λόγου σκοτεινῶς, ἀσφύς.
 *septuaginta, i, ō, τὰ ἑβδομήκον, ἑβδομή-
 κον.
 sepius, a, um, ἴδ. sepio.
 *septus, ū, ἄ. τὸ 7^{ον} septum, ἴδ. sepio.
 sepulchralis, o, (sepulchrum) τάφος, τομῆ-
 διος, ἐπιτάφιος, ἐπιτομῆδιος. Δίξτε Οὐ-
 δίου.
 *sepulchretum, i, ō, (sepulchrum) ταφαί,
 τάφοι, μνημεῖα.
 sepulchrum, i, ō, (ἐκ τοῦ sepelio ὡς ful-
 crum ἐκ τοῦ fulcio) τάφος, ταφή, τόμβος,
 μνημεῖον, ἱρόν. 2) ποιητ. sepulchra, οἱ ἐν
 τοῖς τάφοις, οἱ πεθαμένοι.
 *sepulchro, are, (ἐπιτατ. τοῦ sepelio) θάπτω,
 ἐνταφιάζω.
 *sepulchror, oris, ἄ. (sepelio) ταφῆς. Α. τοῦ
 μεταγ. λατ.
 sepulchritum, ū, ō, θαπτήριον. Α. Γλωσ.
 sepultura, ae, ō, (sepelio) ταφή, ἐνταφια-
 σμός, τομῆδία, τὸ θάπτειν.
 *sepulchritarius, a, um, (sepultura) τῆς τα-
 φῆς.
 sepultus, a, um, ἴδ. sepelio.
 sequaculus, ūis, ō, (sequax) τὸ ἀκολουθεῖν.
 Α. τοῦ μεταγ. λατ. ὡς καὶ ἡ λέξις.
 sequaculus, ūis, ἄ. ἀκολουθεῖν.
 Sequax, ae, ἄ. Σηκουάνας, Σηκοάνας, πο-
 ταμὸς τῆς Γαλλίας, τανὺν Seine.
 Sequālis, otum, ἄ. Σηκουανοί, Σηκοανοί,
 ἔθνος τῆς Γαλλίας. Τὸ ἐπιθετικὸν Sequā-
 lis, καὶ Sequālis, a, um.
 sequax, ūis, (sequor) ἀκολουθητικὸς, πα-
 ρακολουθητικὸς, εὐάγωγος. 2) συνεχῶς,
 ἐπιμένως ἢ ταχέως ἀκολουθεῖν εἴτε διώ-
 κων, ἐξεπόμενος. sequax undas, τὰ ἐπι-
 φερόμενα κύματα. 3) ἀρπακτικὸς, ἐπιτι-
 κός. 4) εὐπλάστος, εὐκαμπτος, εὐλόγιστος.
 Δίξτε ὡς τὰ πολλὰ ποιητικῇ.
 sequela, ae, ō, (sequor) ἀκολουθία, ὁ ἀκό-
 λουθος ἢ οἱ ἀκλόνθοι. 2) ἀκολουθία, ἀκο-
 λούθησις, παρακολούθησις.
 *sequens, ae, ō, (sequor) μεσείτις, ἡ με-
 σιτεύουσα. pacis, ἡ τῆς εἰρήνης μεσείτις, ἡ
 τὴν εἰρήνην μετατεύουσα.
 sequens, oris, tris καὶ tri, ἄ. (sequor) μεσείτης,
 ὁ μεσιτεύων. pacis, ὁ τῆς εἰρήνης μεσι-
 τῆς, ὁ τὴν εἰρήνην μεσιτεύων. 2) μεσεγ-
 γνητὴς δώρου, μεσίτης δωροδοκίης, μεσι-
 τεύων δεκαμῶν. 3) κατ' ἐξοχὴν ὁ με-
 σεγγνητὴς, παρ' ᾧ τὸ ἀμφισβητούμενον
 κατετίθετο. aliquid sequestro ponere, apud
 sequestrum deponere, καὶ παρὰ νεωτέρας

in sequestrum esse in sequestrum deponere,
 παρακατατίθεσθαι τι μεσεγγνητῇ, κατα-
 τίθεσθαι τι μεσεγγνητῇ.
 sequestrarius, a, um, (sequester) τῆς με-
 σεγγνητῆς, παρ' μεσεγγνητῆς.
 sequestratio, ōis, ō, (sequestro) μεσεγ-
 γήσις.
 *sequestrator, oris, ἄ. ὁ ἐπὶ τὸν εἶτα ἐμ-
 ποδίζων τι.
 *sequestratōrium, ū, ō, παρακαταθήκης
 τόπος.
 sequestro, avi, atum, are, (sequester) ali-
 cui aliquid, κατατίθεμαι, παρακατατίθε-
 μαί τινι τι. 2) aliquid ἢ aliquid ab ali-
 qua re, χωρίζω τινὰ ἢ τι ἀπὸ τινος. Α.
 τοῦ μεταγ. λατ.
 sequulus, ūs, ō, sequi, ἐπὶ.
 sequor, quius καὶ cūsum sum, i, aliquid
 ἢ aliquid, ἔπασμαι τινι, ἀκολουθεῖν. ab
 prae, jam sequor te, ἤγη (πρῶτα δὴ),
 ἦδη σοὶ ἔπειμαι, amicitia causa Caesa-
 rem sequi, διὰ φιλίαν τῷ Καίσαρι εἶτα
 μετὰ τοῦ Καίσαρος ἀκολουθεῖν. sequi
 sequens, οἱ ἀκολουθῶντες δούλοι, οἱ ἀκό-
 λουθοι. vestigia alieius sequi, τὰ ἴχνη
 τινος διώκειν. — aestatem suam sequi
 sequitur, τῷ ὕμνῳ ἔπεται ἡ ὁδός, τὸ ὁ-
 ρὸς ἡ ὁδὸς ἐκδέχεται. sequens annus,
 τὸ ἐρχόμενον ἔτος, τὸ ὄψις ἔτος, ὁ ἐπὶ τὸν
 ἐνιυτὸς. sequi potum, ἀκολουθεῖν, ἔπ-
 εσθαι τῇ φύσει, ἀλφειῶν, ποταμῶν ἀλφει-
 ῶν, ἔπασθαι, ἀκολουθεῖν τινι, τῇ γνώμῃ
 τινος. factum, μικτεῖσθαι παρὶν, de hoc
 satis dictum est. sequitur, ul doceam,
 περὶ ταύτου ἀποχρώντως εἰρηται. ἔπασ-
 νόν ἐστιν εἰπεῖν κτλ. 2) sequi locum, ἴ-
 ναι, τρέπεσθαι ἐπὶ τόπον. Cyzicum, Pa-
 lium, τρέπεσθαι ἐπὶ τὴν Κύζικον, πορεύ-
 σθαι εἰς τὴν Ἰταλίαν. 3) aliquid mo
 sequitur, τοῦ γένους τινος. praeda victoriam
 sequitur, τῆς λείας ὁ νικητὴς τοῦ γένους.
 omnia poena sequitur, τιμωρίας τοῦ γένους.
 4) ἀκολουθεῖν, ὑπείκειν, ἐνδίδωμι. 5) ali-
 quid, δώκω, ἐπιδίδωμι, ἐπιποιεῖν,
 ἐπίποιμαι τινι. hostem, δώκειν τὸν πολέ-
 μιον, ἔπασθαι τῷ πολέμῳ. postea prius
 finem sequendi fecerunt, quam, cū ἔ-
 παύσαντο διώκοντες, πρὶν κτλ. 6) δώκω,
 ὑπείκειν τι, ἐπίποιμαι τινος. mercedem, δώ-
 κειν μισθόν, ἐπίποιμαι μισθοῦ. gratiam ali-
 cujus, δώκειν τὴν χάριν τινος. 7) sequi-
 tur, ἔπεται, ἀπόμενόν ἐστιν, ἀνάγκη ἐστί.
 sequitur hoc falsum esse εἴτε οἱ hoc fal-
 sum sit, ἀπόμενόν ἐστι, τοῦτο ψευδὲς εἶναι.
 sequitū, sequitū, ἴδ. secum, κ.τλ.
 sequutus, a, um, ἴδ. sequor.
 Ser, oris, ἄ. Σῆρ. Seros, um, ἄ. Σῆρες,
 Ἰνδικὸν εἶδος. Sericus, a, um, Σηρικόν.

κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ ἐσθήτων sericus, α, um, σερικός, (ἐκ βόμβυκος εἶτε μετάξης). serica, orum, οὐ, αἱ σερικαὶ ἐσθῆτες, τὰ σερικά.

sēra, ae, θ. (sero, serui) μεγλός, μάνδαλος (τῆς οὐρας). Α. ὡς τὰ πολλὰ ποιητικῇ.

Sērāpeum, (-ium) i, οὐ. Σαράπειον, Σαραπειον, Σαραπειτον, Σαραπειτον, Σαράπειον.

sērāpias, ādis, θ. ἡ Σαραπιάς, ὁ ὄρχις, (βοτ.)

Sērāpicus, α, um, (Serapis) Σαραπικός, πολυτελής.

Sērāpion, (-io) ōnis, α. Σαραπίων.

Sērāpis, is καὶ īdis, α. Σάραπισ, Σέραπισ, θεὸς τῶν Αἰγυπτίων.

Sērāpium, ἴδ. Serapeum.

sērēnator, ōris, α. (sereno) αἰθριος, εὐδιος.

sērēnifer, ēra, ūrum, εὐδίαν εἶτε αἰθρίαν φέρων. Α. τοῦ μεταγ. Αστ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

sērēnificus, α, um, (serenus-facio) αἰθριος, ἔτιγρ.

sērēnitās, ātis, θ. αἰθρία, εὐδία. 2) μεταφ. εὐδία τύχης, εὐδία εἶτε παιδρότης ψυχῆς.

—serenitas tua, ἡ γαλήνητός σου.

*sērēnis, ἐπίρ. (συγκρ. τοῦ ἀχρήστου sereno) αἰθριώτερον.

sērēno, avī, alium, are, (serenus) aliquid, αἰθριάζω τι. coelum, τὸν οὐρανόν. domum, φωτίζειν τὴν οἰκίαν. οὐδεντέρως. luce serenanti, αἰθρίας οὐσης, αἰθρίας. 2) παιδρῶ, παιδρόνω τι, εὐδίαν ἐμποιῶ τινι. Α. ποιητ.

serenus, α, um, εὐδιος, αἰθριος, παιδρός. coelo sereno, αἰθρίας (οὐσης). serenus ventus, εὐδιος ἄνεμος. serenum, οὐ. ἡ εὐδία, αἰθρία. sereno, ἐν εὐδία, αἰθρίας. 2) παιδρός, λαμπρός, καθαρός. 3) εὐδιος, παιδρός, εὐθυμος. εὐ ἔχων.—ὄν. κύρ. α. Σεῖνος.

Sēres, um, ἴδ. Ser.

*sēresco, ēre, (serenus) αἰθριάζομαι, ξεραίνομαι.

*sēresco, ēre, (serum) ὀρροῦμαι, διορροῦμαι.

Sergianus, α, um, (Sergius) Σεργιανός, τοῦ Σεργίου.

Sergius, α, um, Σέργιος, τοῦ Σεργίου. Sergius, α. ὁ Σέργιος.

sēra, ae, θ. χύτρα, ἀγγεῖον, κέραμος.

sērīcārius, ii, α. (sericus) iactor, ὁ σερικοδαστής, σερικοπλόκος.

*sērīcātus, α, um, (sericus) σερικοφόρος.

sērīcēus, α, um, (sericus) σερικός.

sērīchātum, i, οὐ. ἀγνωστον δένδρον.

sērīcōblatta, ae, θ. (sericus-blatta) σερικὴ πορφύρα.

Sērīcus, α, um, ἴδ. Ser.

sērīcus, α, um, ἴδ. Ser.

sērīs, ei, θ. (sero, serui) σεῖρα, εἰρμός, ὅρμος, συνέχεια. serie cohaerere, ἐξῆς ἔχειν αἰσθῶν. series iuventum, ὁ τῶν

νέων ὅρμος, ἡ συνεχὴς χορεία. nepotum series, ἡ τῶν ἀπογόνων διαδοχή. sērīctas, ātis, θ. (serius) σπουδαίτης. Α. τοῦ μεταγ. Α.

sērīo, ἐπίρ. σπουδαίως, σπουδῇ.

sērīōla, ae, θ. (ὁποκορ. τοῦ sērīa) χυτρίον, χυτρίδιον.

Sērīphos, (-us), i, θ. Σέρφος. Sērīphus, α, um, Σερφίος. Sērīphus, α. ὁ Σερφίος.

sēris, īdis, θ. σείρις, (βοτάνη).

*sērīsāria, ae, θ. (serum-saria) εἶδος ἔρβιδος ἐδίσματος.

sērītās, ātis, θ. ὑψιότης, βραδύτης. Α. τοῦ μεταγ. Α.

sērītus, α, um, (το. κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ severus) σπουδαίος. sērītum, οὐ. τὸ σπουδαίον. sērīu, orum, οὐ. πληθ. τὰ σπουδαία.

sermo, ōnis, α. (sero, serui, ἔρω, εἶρω, εἰρμός, ἐρμηνεία.) ἐμιλία, προσμιλία, διάλογος, λαλιά, λόγος, λόγαι. sermonem sero-

re, ἡμιλεῖν, προσμιλεῖν, λαλεῖν, διαλέγεσθαι τινι, προσφέρειν τινι λόγους. cum aliquo sermonem de re conferre εἶτε habere, εἰς λόγους τινὶ συνάπτειν εἶτε ἐργεσθαι, κοινολογεῖσθαι τινι. 2) ἐπιστημονικός εἶτε φιλοσοφικός διάλογος, διάλογος, λόγος. sermonem de amicitia cum aliquo habere, περὶ φιλίας τινι διαλέγεσθαι. 3) λαλιά, ὁρύλλημα, λόγος, εἴρη. vulgi sermo, ὁ τῶν πολλῶν λόγος. pro urbe sermo est, κατὰ τὴν πόλιν λόγος ἐστί, λόγος ὁρῶν-λεῖται. esse in sermone omnium, πᾶσι διὰ στόματος εἶναι. 4) ὁ τῆς ἐμιλίας τρόπος τοῦ λέγειν, ἡ κοινὴ διάλεκτος, ὁ χυδαῖος λόγος. 5) διάλεκτος, γλῶσσα. Graecus sermo, ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα εἶτε διάλεκτος. Graeco sermone, ἑλληνιστί. 6) τρόπος τοῦ λέγειν, λέξις, elegantia sermonis, ἡ τῆς λέξεως κομψότης. 7) παρ' Ὁρατίω sermone, ταῦτ' οἱ satirae.

*sermoneinante, ἐπίρ. μετὰ διαλόγων ἢ λαλιᾶς.

sermoneinatio, ōnis, θ. (sermoneinor) διάλογος.

sermoneinatrix, īcis, θ. ἡ προσμιλητικὴ τέχνη. 2) λαλητρία, πολύλογος.

sermoneinor, atus sum, ari, (sermo) eum aliquo, ἐμιλῶ, προσμιλῶ, λαλῶ, διαλέγομαι τινι εἶτε πρὸς τινα. 2) διαλέγομαι, διάλογον φιλοσοφικόν κ.τ.τ. ποιοῦμαι.

*sermoneinālis, α, προσμιλητικός.

sermoneinor, ari, ἀντί τοῦ sermoneinor.

sermoneinūlis, i, α. (ὁποκορ. τοῦ sermo) λαλιά, ὁρύλλημα, χυδαῖος λόγος.

sēro, rui, riam, ēre, aliquid, εἶρω, συνείρω τι. seria tarda corona, στέφανος ἐκ γάρβων πεπλεγμένος. seria rosa εἶτε serium rosarium, ὁ ὅρμος ῥόδων. seria, orum, οὐ. αἱ

- ὄρμοι ἀνθρώπων, στέφανοι, αἱ στεφανοπλεκτά-
ναι. 2) μεταφ. συνείρειν, συνάπτειν, συμ-
πλέκειν τι. certamen cum aliquo, ἀγὼν τι-
νι: συνάπτειν. aliquid sermone serere,
λέγον περὶ τινος συναίρειν, τῷ λόγῳ διέ-
χουσαι τι. moras serere, διατριβὰς πλέκειν
εἰτε μηχανάζομαι.
- sero**, serē, sātum, ēre, aliquid, σπαίρω, φυ-
τεύω τι. frumentum, σπαίρειν σίτον. arbor-
tem, φυτεύειν δένδρον. agrum, σπαίρειν ἀ-
γρόν. 2) aliquid, σπαίρω, φύω, γεννῶ τινα.
salus aliquo, εὖ θ' ὅτε καὶ ex aliquo, σπα-
ραίς, φύς, πεφυκώς τινος, ἢ καὶ τινος, ἀπὸ
τινος. 3) σπαίρω, γεννῶ, ποιῶ τι, αἰτίος
τινος γίγνομαι. rumpere, σπαίρειν, δια-
σπαίρειν, διαδιδόναι λόγους εἰτε φήμην.
vulnera alicui, ἐμβάλλειν τινὶ τραύματα.
- †sero**, avi, atum, aro, (sera) μοχλῶμαι.
sero, ἐπὶ (serus) ὅψε τῆς ἡμέρας ἢ ὅψε τῆς
νυκτός. sero venire, ὅψε ἔρχεσθαι, ὀψίζε-
σθαι. 2) ὅψε, βραδέως, serius, ὀψιαι-
τερον, βραδύτερον. serius, ὀψιαιτάτα,
βραδυτάτα. 3) ὅψε, ὀψιαιτερον τοῦ δέοντος,
βραδύτερον. sero post tempus venire, κα-
τόπιν ὁροῦ ἔλκει.
- serotinus**, a, um, (sero) ὀψιος, ὀψιμος, ὀψί-
ζων, ὀψιόφρων.
- serpens**, nīs, īd. serpo.
- serpentaria**, ae, θ. (serpens) ἔχιδνιον, (βοτ.)
†serpentigena, ae, d. (serpens-gigno) ὀφιο-
γενής).
- †serpentinus**, a, um, (serpensa) ὀφινίος.
- †serpentes**, udis, d. ὀφίοντες.
- serpentera**, arum, ou. (serpens ex τοῦ serpo
καὶ rastrum) εἶδος νάρθηκος ἢ πλάστιγγος
πρὸς εὐθυνοῖν τῶν σκελῶν.
- serpillum**, ratiū, τῷ serpillum.
- serpo**, psi, rti, um, ēre, ἔρπω, ἐρπύζω. 2)
μεταφ. ἔρπειν, ἐλισθαίνειν, βραδέως κινεῖ-
σθαι, ἡλεμα βεῖν, κ.τ.τ. 3) ἔρπω, ἐλίσσο-
μαι. 4) ἔρπω, ἐπινέμωμαι. coniugium ser-
pit, ὁ λοιμός ἐπινέμεται, ulcus serpens, ὁ
ἔρπης, ἡ ἐρπηδών.—serpens, θ. (ὅπον. he-
stia) τὸ ἐρπετόν, ὁ ὄφις. serpens, d. ὁ ὄφις,
δράκων. 2) ὄφις, (ἄστρον). 3) ὁ φθεῖρ (τῆς
φθειρίδας).
- serpullum**, ratiū, τῷ serpullum.
- serpylliflor**, ēra, ārum, (serpyllum-floro)
ἔρφυλλον φέρων.
- serpyllum**, i, ou. τὸ ἔρφυλλον, ἢ ἔρφυλλον, φ.
serps, ae, θ. (serpens ἀντὶ serps ἐν τοῦ serpo)
πρίων, κριστήρ. 2) πρίστης, (ἰχθύς). 3)
serps proclari, συνεχῶς προῦν καὶ ἀνα-
ποδίζειν.
- †servabilis**, a, (serro) πριστός.
- servaculum**, i, ou. πηδάλιον. Ἐτέρω γραφὴ
τοῦ servaculum.
- servacum**, Ἐτέρω γραφὴ τοῦ servacum.
- servago**, īnis, θ. (serro) πρίσμα, πρίσματα.
Servagus, i, d. Σεργανός, ἐπίκλησις Γαίου
Αττίλου Ρηγοῦλου. (ex τῆς Οὐδριχῆς πό-
λεως Saranum, θῶν καὶ Saranus γράφεται).
servatim, ἐπὶ (serro) πρινοῦδης.
†servatōria, a, um, πρινοῦτος.
servatula, ae, θ. ταὐτὸ τῷ venetia.
servatūra, ae, θ. πρίαις, πρινοῦς.
servatus, a, um, īd. serro.
servo, avi, atum, aro, (serro) aliquid, πρίω,
διαπρίω τι.—servatus, a, um, πρινοῦτος,
πρινοῦδης.
servula, ae, θ. (ὅπον. τοῦ serro) πρινοῖον.
servus, orum, īd. sero, servū.
serta, ae, θ. εἰτε sarta Campanica, ὁ μελί-
λωτος, τὸ μελίλωτος, φ.
†sertatus, a, um, (servum) ἐσπερμίνος.
Sertorianus, a, um, Σερτωριανός, τοῦ Σερ-
τωρίου.
Sertorius, ii, d. Σερτώριος.
servilia Campana, ae, θ. ταὐτὸ τῷ sarta, ae.
servium, i, ou. īd. sero, servū.
servus, a, um, īd. sero, servū.
servum, i, ou. ὁ δόρυς, ἔρρος. 2) ἔρρῃσος.
servus, a, um, ὄφις, ὄψιμος, ὀψίζων, ὀψιό-
μενος, βραδύς. serva nocte, ὅψε τῆς νυκτός.
serva astas, ἡ προδεδηκυῖα ἡλικία. servus
studiorum, ὀψιμοῦς. cūta καὶ belli servus,
βραδύς, δέκων πρὸς πόλεμον. servus venit,
ὅψε ἔρχεται.—ἐπὶ ῥηματικῶς servum καὶ
servā, ὀψί.
- serva**, ae, θ. īd. servus.
- servabilis**, o, (servo) φυλάξιμος, διατηρεῖ-
σθαι δυνατός.
- servaculum**, ratiū, τῷ servaculum.
- servatio**, ōnis, θ. (servo) τήρησις.
- servator**, ōris, d. (servo) ὁ φυλάττων, τη-
ρῶν τι, τηρητής, ἐπιτηρητής. 2) συνήθως
ὁ σωτήρ. Iulius Servator, ὁ σωτήρ Ζεῦς.
servatilis, īnis, θ. (servator) ἡ τηρούσα, ἐπι-
τηρούσα, διατηρούσα τι. 2) σωτήρ.
- servia**, ae, θ. (servo, servi) ἔρμος ἀνθρώπων.
Αμφ. γρ. παρὰ Πλινίῳ 12, 2, ἔνθα vñ
servio.
- Servianus**, a, um, (Servius) Σερβιανός,
τοῦ Σερβίου.
- †serviculus**, i, d. (ὅπον. τοῦ servus) δου-
λάριον.
- Servilianus**, a, um, (Servilius) Σερβιλιανός.
- servilis**, o, (servus) δουλικός, δουλικός, οἰ-
κετικὸς, ἀνδραποδωδής. servile schema,
τὸ οἰκετικόν εἰτε δουλικόν σχῆμα. servilis
indoles, τὸ δουλικὸν εἰτε ἀνδραποδωδὴ ἦθη.
servile jugum, ὁ δουλικὸς ζυγός. servile
bellum, ὁ πρὸς τοῖς δουλοῖς πόλεμος. ser-
vile est, δουλοπρεπές ἐστι.—servile, ἐπὶ ῥ-
ηματικῶς ἀπὸ παρὰ Κλαυδίου δουλι-
κός, δουλοπρεπής.

serviliter, ἐπίρ. (servilis), δουλικῶς, δουλο-
πρεπῶς.

Servilius, α, um, Σερούϊλιος, τοῦ Σερούϊ-
λίου αἵκου, τῆς Σερούϊλίας γυναικός, τοῦ
Σερούϊλίου, Servilius, δ. ὁ Σερούϊλιος.

servio, ἰνι καὶ ἱι, ἵπαι, ἱο, (servus) δου-
λεύω, δούλος εἰμι. aliquid, δουλεύειν τινί.
apud aliquem, παρὰ τινί. servire servi-
tatem (ἀρχαία, servitute) δουλεύειν δου-
λείαν. 2) μεταφ. δουλεύειν, λατρεύειν, χα-
ρίζεσθαι, ὑπακούειν, ὑπακούειν τινί. Ro-
pulo, δουλεύειν τῷ δήμῳ, θεραπεύειν τοὺς
πολλούς, cupiditatibus, δουλεύειν ταῖς ἐπι-
θυμίαις, ἡττάσθαι τῶν ἡδονῶν, ὑπὸ τῶν
ἡδονῶν. temporis, δουλεύειν τῷ καιρῷ. rei
familiaris, ἐπιμελεῖσθαι τῆς οἰκίας. vale-
tudini, θεραπεύειν τὴν ὑγίειαν, ἐπιμελεῖ-
σθαι τῆς ὑγείας. 3) domus, ager servili,
ἡ οἰκία, ὁ ἀγρὸς ἐτέρῳ τινὶ κατὰ νόμον
δίδον, διαγωγὴν ὕδατος ἢ ἄλλην τινα
χρῆσιν παρέχει.
servitium, ii, οὔ. (servus) δουλεία, δουλο-
σύνη. 2) μεταφ. δουλεία. 3) servitium,
οὔ. καὶ servitia, orum, πληθ. ἡ δουλεία,
τὸ τῶν δούλων πλῆθος, οἱ δούλοι, τὰ ἀν-
δράποδα, τὸ οἰκετικόν.

*servitūtilas, α, um, (servus-tero) δουλεία
κατατακτημένης.

servitudo, ūnis, θ. (servus) δουλοσύνη, δου-
λεία. Δ. σπ.

servulus, ūlis, θ. (servus) δουλεία, δουλο-
σύνη. 2) μεταφ. ἡ δουλεία, ἀνάγκη. 3)
ἐπὶ οἰκίων, ἀγρῶν, κ.τ.τ. τὸ κατὰ νόμον
ἐτέρῳ τινὶ κοινὴν τινα χρῆσιν παρέχειν,
πρόβλ. servio, 3).

Servius, ii, δ. Σερούϊος.

servo, ανί, αιου, ανε, (ἐρύω) aliquid ἢ
aliquid, φυλάττω, σώζω, διαφυλάττω, δια-
σώζω τι. aliquid ex periculo, σώζειν,
ἐκσώζειν, ῥύεσθαι τινα ἐκ τοῦ κινδύνου.
rempublicam, σώζειν, διαφυλάττειν, δια-
τηρεῖν τὴν πολιτείαν. urbem insulamque
Caesari, φυλάττειν, σώζειν τὴν τε πόλιν
καὶ τὴν νῆσον τῷ Καίσαρι. milites ordi-
nes servant, οἱ στρατιῶται σώζουσι, φυλάτ-
τουσι, διαφυλάττουσι τὰς τάξεις, μένουσιν
ἐν ταῖς τάξεσι. servare promissa, ἐμπε-
δοῦν τὰς ὑποσχέσεις. legem, διατηρεῖν,
φυλάττειν τὸν νόμον. amicitiam, διασώ-
ζειν, φυλάττειν τὴν φιλίαν. se castum,
φυλάττειν ἑαυτὸν ἀγνόν. vinum, φυλάτ-
τειν, ἀποτιθεσθαι οἶνον. 2) φυλάττω
τι, φύλαξ τίνος εἰμι. draco servat romaria,
δράκων φυλάττει τοὺς μνηῶνας, φύλαξ
ἐστὶ τῶν μνηῶνων. domi servat, εἰκοι
φυλάττει. 3) φυλάττω, τηρῶ, ἐπιτηρῶ,
ἐπισκοπῶ τι. iter hostium, φυλάττειν, τη-
ρεῖν, παρατηρεῖν τὴν τῶν πολεμίων πο-

ρεῖαν. sidera, τηρεῖν, θεωρεῖν τὰ ἄστρα.
uxor me servat, ἡ γυνὴ τηρεῖ, παρατη-
ρεῖ, φυλάττει με. servare, ne fiat, φυλάτ-
τειν, τηρεῖν, φροντίζειν, μὴ γένηται. —
servare de caelo, οὐρανσκοπεῖν. — ἐπιθετι-
κῶς ἀπαξ παρὰ Οὐργιλίῳ servantissimus
nequi, μέλιστα τὸ δίκαιον ἐμπεδῶν.

servulus, ταῦτὲ τῷ servulus.

servilla, ae, θ. (ὑποκορ. τοῦ serva) δουλί-
ριον, παιδίσκη.

*servilicōla, ae, θ. (servulus-colo) ἡ φιλό-
δουλος.

servillus, i, δ. (ὑποκορ. τοῦ servus) δου-
λάριον, παιδίσκος.

servus, α, um, (ἐρύω) δούλος, δούλειος,
δουλικός, δουλεύων. 2) ἐπὶ οἰκίων, ἀγρῶν,
κ.τ.τ. κατὰ νόμον ἐτέρῳ τινὶ χρῆσιν τινα
ἐπιτρέπον, πρόβλ. servio. — servus, i, δ.
ὁ δούλος, τὸ ἀνδράποδον, ὁ οἰκέτης. serva,
ae, θ. ἡ δούλη, οἰκέτις.

sēsāma, ae, θ. σήσαμα.

sēsāmius, α, um, σησαμίνος.

sēsāmoīdes, is, οὔ. τὸ σησαμοειδές, (βετά-
νη).

sēsānum, i, οὔ. σήσκαμον.

*sescentenis, e, (sesqui-annus) ἐνὸς καὶ ἡ-
μισίος ἔτους, (τριημιετής).

sescentia, ae, θ. (sesqui-uncia) μία καὶ
ἡμισία οὔγκια, ἡμιόλιος οὔγκια. 2) ἂν
δωδεκατημέριον καὶ ἡμισία, τὸ ἡμιόλιον
δωδεκατημέριον. 3) sescentia ἐπιθετικῶς,
ταῦτὲ τῷ sescentialis.

*sescentialis, e, (sescentia) ἐνὸς δακτύλου
καὶ ἡμισίος πάχος ἔχων.

sescent, ae, ταῦτὲ τῷ sescentia.

sescuplex εἴτε sesquiplex, ūis, ἡμιόλιος.

sescuplus εἴτε sesquipulus, α, um, ἡμιόλιος.

sēs=se, ἀντων. αἰτ. καὶ ἀφαιρ. τοῦ sui.
Ὅμοιον τὸ ἐκ ἐν ὁμ. ἰλ. Ω, 134.

sēsilis, is, θ. καὶ seseli, δελιτ. οὔ. ἡ σέ-
ελις, τὸ σέσλι, (βράτση).

Sēsia, ae, θ. ταῦτὲ τῷ Seja.

Sēsostis, is, καὶ ūdis, καὶ Sēsōsis, ūdis,
δ. Σέσωστρις, Σεσόωσις.

sesqui, ἐπίρ. ἡμιόλιον. sesqui major, ἡμι-
όλιος.

sesqui-alter, ēra, ēram, ἡμιόλιος.

sesqui-culēaris, e, (sesqui-culeus) τριᾶ-
κοντα ἀμφορέων χωρητικός. ἴδ. culcus.

sesqui-cyāthus, i, δ. εἰς κύαθος καὶ ἡμι-
σος, ἡμιόλιος κύαθος.

*sesqui-dīgīālis, e, ἐνὸς καὶ ἡμισίος δα-
κτύλου.

sesqui-dīgītus, i, δ. εἰς δακτύλος καὶ ἡμι-
σος, ἡμιόλιος δακτύλος, τρία ἡμιδακτύλια.

*sesqui-hōra, ae, θ. ἡμιόλιος ὥρα, τρία ἡ-
μιώρια.

sesqui-jūgerum, i, οὐ. ἡμιόλιον πλῆθρον, τρία ἡμιπλεῖρα.
 sesqui-libra, ae, θ. ἡμιόλιος λίτρα, ἡμιόλιον λίτρας, τρία ἡμιλίτρα.
 sesqui-mensis, is, δ. ἡμιόλιον τοῦ μηνός.
 sesqui-mōdius, ii, δ. ἡμιόλιον εἰς ἡμιόλια τοῦ μεδίου, τρία ἡμιμέδεια.
 sesqui-ōchilus, i, δ. τρία ἡμιόβλια.
 sesqui-octānus, a, um, ἐπὶ ὀκτώσ.
 sesqui-ōrēta, ae, θ. ἡμιόλιον τοῦ ἔργου.
 sesqui-ōrus, ēris, οὐ. ταὐτὸ τῷ sesquiorēta.
 sesqui-pēdālis, e, (sesquipes) τριημιποδιαίος.
 sesquipedāneus, a, um, ταὐτὸ τῷ sesquipedalis.
 sesqui-pes, ēdis, δ. τριημιπόδιον.
 sesqui-plāga, ae, θ. μία καὶ ἡμισία πληγὴ.
 sesquipleus, ἔδ. sescuplex.
 sesquiptus, ἔδ. sescuplus.
 sesqui-tertius, a, um, ἐπὶ τρίτος.
 sesquunx, unxis, ταὐτὸ τῷ sescunxis.
 Sessia, εἰς Sessa, ae, θ. ταὐτὸ τῷ Sesa.
 sessibulum, i, οὐ. (sedeo) ὁδῶλιον, ἔδρα.
 sessilis, e, (sedeo) εὐδής, εὐσταθής. 2) equi sessile tergum, τὰ εὐδῆρα τοῦ ἵππου νῶτα. 3) ἐπὶ φυτῶν χαμαίζηλος, χαμαίφυς.
 sessimōnium, ii, οὐ. (sedeo) συνέδριον.
 sessio, ōnis, o. (sedeo) ἔδρα, κάθισις, τὸ καθῆσθαι. 2) ἔδρα, διατριβή, τὸ καθῆσθαι, ἀργία. 3) ἔδρα, συνεδρία. 4) ἔδρα, ὄρεος, ὄρεος.
 sessio, avi, are, (θαμίστο. τοῦ sedeo) εἰσθε καθῆσθαι. 2) κάθημαι. A. σπ.
 sessiuncula, ae, θ. (υποκορ. τοῦ sessio) μικρὰ εἰς συνεδρία.
 sessor, ōris, δ. (sedeo) ὁ καθήμενος. in theatro, ὁ θεατής. equi, ὁ εὐδής ἵππου, ὁ ἵππος. 2) οἰκίστωρ, κάτοικος.
 sessōrium, ii, οὐ. (sedeo) ὁδῶλιον, ἔδρα. 2) διατριβή.
 sessus, ūs, δ. (sedeo) κάθισις, τὸ καθῆσθαι.
 sestertianus, a, um, (sestertius) ὁδολιμῆτος εἰς πᾶν μικρὸν ἄξιον, πᾶν ὄλγιστον κτημένος.
 sestertium, i, οὐ. (υποκορ. τοῦ sestertium) ταὐτὸ τῷ sestertium.
 sestertium, ii, οὐ. (ix τῆς πληθυντικῆς γενικῆς τοῦ sestertius κατὰ παράλειψιν τοῦ millo) χίλιοι σιστερτίοι, πενήτηκοντα καὶ διακόσια δηνάρια εἰς δραχμαί. septem sestertia, χίλιοι ἑπτακόσιοι πενήτηκοντα δραχμαί. duodena millia sestertia capiebant, πενήτηκοντα τάλαντα ἐλάμβανεν, dare duodena sestertia singulis, διδόναι ἐκάστῳ δραχμὰς πενήτηκοντα χιλιάδας. 2) μετὰ τῶν ἐπιφθεματικῶν ὁλοῦ ἔς sestertium

(κατὰ παράλειψιν τοῦ centena millia) δέκα μυριάδας σιστερτίων εἰς δραχμὰς πενήτηκοντα καὶ ἀπλῶς quadringentis sestertium (ἑσθ' ἔτε καὶ ἀπλῶς quadringentis), δραχμαί χίλιοι μυριάδες. C. Caesar centies sestertio eoenavit, ὁ Γάιος Καίσαρ διακοσίας πενήτηκοντα μυριάδας δραχμῶν εἰς δεῦννον ἀνάλωσε.
 sestertius, ii, δ. εἰς καὶ sestertius nummus, (sestis-tertius) Ρωμαϊκὸν ἀργυροῦν νόμισμα, τὸ τεταρτημέριον τοῦ δηνάρου εἰς τῆς δραχμῆς, τρίτον ἡμισσάριον, πέντε ἡμισσάρια. millo sestertio εἰς millo sestertio nummos, πενήτηκοντα καὶ διακοσίας δραχμὰς, duo milia sestertiorum εἰς συνήως. duo milia sestertium εἰς HS duo milia, πεντακόσια δηνάρια, πενήτηκοντα καὶ ἀπλῶς 2) ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων χαλκοῦν νόμισμα τεσσαρῶν ἀσαρτίων τιμὴν ἔχον. 3) παροιμ. aliquid nummo sestertio aestimare, οὐδὲ ὀδολοῦ εἰς πᾶν μικρὸν τιμᾶσθαι εἰς ποιεῖσθαι τι. sestertio amplo comparare, πολλοῦ ἀργυρίου ἀντιθεῖσθαι. 4) ἐν τῇ γεωργικῇ sestertium, εἰς βάθος τρίτου ἡμιποδίου εἰς πέντε ἡμιπόδια βάθος.
 Sestiacus, a, um, ἔδ. Sestio.
 Sestianus, a, um, ἔδ. Sestius.
 Sestias, ūdis, ἔδ. Sestos.
 Sestius, εἰς Sestius, a, um, Σήστιος, Σέστιος, τοῦ Σήστου εἰς Σέστιον. Sestius εἰς Sestius, δ. ὁ Σήστιος, Σέστιος. Sestiānus, a, um, Σηστιανός, τοῦ Σηστίου.
 Sestos, (-us), i, θ. Σηστός. Sestiacus καὶ ποιητ. Sestus, a, um, Σήστιος. Sestias, ūdis, θ. ἡ Σηστιάς.
 Sestus, a, um, ἔδ. Sestos.
 seta, ἑσθ' ἔτε ἀντὶ τοῦ sed.
 seta εἰς seta, θ. μηγίγξ, τραχὺς θρίξ. seta equina, ἡ ἵππειά θρίξ, θρίξ ἐκ χεῖτης ἢ φέδης ἵππου. apri horrentia seta torca, τοῦ κάπρου τὰ θρίξ φρίσσοντα νῶτα, ἡ φρίσσουσα τοῦ αναγρῶν λογιά. Caci villosa seta pectora, τοῦ Κάκου τὰ λασιότριχον στῆθος. 2) τριχλὴν ὀρμιά, ὀρμιά (ἀλγία). 3) γραφίς ἐκ μηγίγγων, τριχλὴν γραφίς.
 Setabis, ταὐτὸ τῷ Sestabis.
 setania, ae, θ. καὶ setanium, ii, οὐ. σπηταῖον, (εἶδος μεσπλῶν καὶ βολῶν).
 Setia, ae, θ. Σητιά, πόλις τῆς Λατίνης. Setius, a, um, Σητινός. ager Setinus, ἡ Σητινὴ, vinum Setinum, ὁ Σητινὸς εἶνος. Setini, δ. οἱ Σητινοί.
 setigor, ūs, ūrum, (seta-gero) λασιότριχος, λασιός. A. ποιητ.
 Setinus, a, um, ἔδ. Setia.
 setivus, εἰς setivus, a, um, (seta) λασιότριχος, λασιός.

**scūtūlac*, arum, θ. (ὕποκορ. τοῦ *scuta*) ἐλί-
γαι τινὲς μῆτριγγες, τρεῖς τινές.
seu, ταῦτό τῳ *sive*, πλὴν ὅτι οὐ τίθεται πρὸ
λέξεως ἀρρομένης ἀπὸ φωνήεντος, εἰ μὴ
τυχὼν τοῦ *j*, ὃ ἡμισύμφωνον.
severus, ἐπὶρ. (*severus*) αὐστηρῶς, σπουδαίως,
χαλεπῶς.
severitas, atis, θ. (*severus*) αὐστηρότης,
σπουδαϊότης. 2) σκληρότης, χαλεπότης.
severiter, ἐπὶρ. σπανιωτέρως τύπος τοῦ *se-
vere*.
severitudo, itis, θ. ταῦτό τῳ *severitas*.
severus, a, um, αὐστηρῶς, σπουδαίως, σε-
μνός. 2) αὐστηρὸς, σκληρὸς, χαλεπὸς, σκυ-
θρωπός. 3) σκληρὸς, σκληροδίαίτος.
Severus, i, a. Σεουήρος, Σεβήρος.
se-vir εἴτε *sex-vir*, iri, εἰς τῶν *ἑξ* ἀνδρῶν.
sevir, a. οἱ *ἑξ* ἄνδρες, (*ἑξ* *sevir*, *ἑξ* *se-
vir*), κ.τ.τ.
seviralis, e, (*sevir*) τῶν *ἑξ* ἀνδρῶν.
seviratus, us, a. (*sevir*) ἡ τῶν *ἑξ* ἀνδρῶν
τιμὴ.
sevo, are, ταῦτό τῳ *seho*.
se-vico, are, alium, are, aliquem, ἀποκα-
λῶ, χωρὶς καλῶ, χωρὶς παραλαμβάνω τι-
νά. 2) aliquem ἢ aliquid ab aliquo ἢ ab
aliqua re, χωρίζω τινά ἢ τί τινος εἴτε ἀπὸ
τινος. *se* *sevocare* ab aliqua re, χωρίζε-
σθαι τινος εἴτε ἀπὸ τινος.
se-vus, a, um, ταῦτό τῳ *sebusus*.
se-vum, ταῦτό τῳ *sebum*.
sex, (3ν *Ἑπιγρ.* καὶ *sex*), ἄκλιτ. *ἑξ*.
sexagēnarius, a, um, (*sexageni*) *ἑξ* ἐξή-
κοντα συγκείμενος. 2) *sexagenarius*, a. ὁ
ἐξηκοντούτης.
sexagēni, ae, a, (*sexaginta*) ἀνὰ ἐξήκοντα,
κατὰ ἐξήκοντα, ἑκαστός ἢ ἐκάστοτε ἐξή-
κοντα.
sexagēniqūini, ae, a, ἀνὰ ἐξήκοντα πέντε,
κατὰ ἐξήκοντα πέντε.
sexagēsies, ἐπὶρ. ταῦτό τῳ *sexages*.
sexagēsimus, a, um, (*sexaginta*) ἐξηκοστός.
sexāgēs, ἐπὶρ. ἐξηκοτάκις.
sexaginta, ἄκλιτ. ἐξήκοντα.
**sexangulatus*, a, um, ἐξαγώνιος.
sexangulus, a, um, (*sex-angulus*) ἐξαγώ-
νιος, *sexangulum*, i, o, τὸ ἐξαγώνιον.
sexātrus, um, a. πληθ. (ὕπον. *die*) ἡ
ἑκτὴ μετὰ τὰς εἰδοῦς.
sexcentarius, a, um, *ἑξ* ἑξακοσίων συγκεί-
μενος.
sexcenti, ae, a, (*sexcenti*) ἀνὰ ἑξακοσίους,
κατὰ ἑξακοσίους, ἑκαστός ἢ ἐκάστοτε ἑξα-
κόσιοι.
sexcenteni, ae, a, ταῦτό τῳ *sexcenti*.
sexcentēsimus, a, um, (*sexcenti*) ἐξακοσιο-
στός.

sexcenti, ae, a, ἑξακόσιοι. 2) μετὰφ. μυρίοι,
ἄπειροι, πλείστοι.
sexcenties, ἐπὶρ. ἑξακοσιάκις. 2) μυριάκις,
ἄπειράκις.
**Sexcentipilagus*, i, a. (*sexcenti-pilaga*) πλά-
στον ὄνομα παρὰ Πλάτωνα ὁ Μυρίοπλη-
κτος.
sexdecim, ταῦτό τῳ *sedecim*.
sexennis, e, (*sex-ennus*) ἐξαέτης, ἑξέτης.
sexennium, ii, o, (*sexennis*) ἑξαετία.
sexfascialis, is, a. στρατηγὸς *ἑξ* βαβδούχου
ἔχων, ὁ εἰς τὰς ἐπαρχίας ὑπὸ τῆς βουλῆς
παμπούμενος. *Ἑπιγρ.*
sextus, ἐπὶρ. ἑξάκις. 2) ταῦτό τῳ *sextum*,
ἐπὶρ. τὸ ἕκτον.
sexis, o, ἄκλιτ. (*sex*) ἑξάς. 2) *ἑξ* ἀσάβρια.
πρὸλ. *tressis*.
sexprimi, orum, a. εἴτε *sex primi*, οἱ *ἑξ*
πρώτοι, *ἑξ* ἀρχόντες, (ἐν ταῖς ἱστοποιήσε-
σι τῶν πόλεων καὶ ταῖς ἀποικίαις.
**sextidēcimani*, orum, a. (*sextus-decimans*)
οἱ τῆς ἑκκαίδεκάτης λεγαίνοντες στρατιῶται.
sextāneus, a, um, (*sextus*) τοῦ ἕκτου.
Δ. Γεωμετρικόν.
sextans, ntis, a. (*sex*) ἑκτημόριον. 2) ἑκτη-
μόριον ἄσπαριου, δύο οὐγκία, διούγκιον.
3) ἑκτημόριον ἐκτέως, δύο κύβοι. 4) *ἑξ* ἄς,
ἄντος, ἑκτημόριον λίτρας, δύο οὐγκία.
5) ἑκτημόριον πεδός. 6) ἑκτημόριον ἰω-
μαϊκοῦ πλῆθρου. 7) παρὰ τοῖς μαθηματι-
κοῖς ἡ μονάς.
**sextantilis*, e, ἑκτημόριον τοῦ πεδός τὸ πά-
χος ἔχων.
sextantarius, a, um, ἑκτημόριος.
sextāriālis, is, θ. ἑστιάσιον μέτρον, ξέστης.
Ἑπιγρ.
**sextāriūlus*, i, a. (ὕποκορ. τοῦ *sextarius*)
μικρὸς ἑκτέως.
sextārius, ii, a. τὸ ἕκτον μέρος τοῦ τῶν
βυσσῶν μέτρου (*congius*), τὸ τέταρτον δὲ
τοῦ τῶν ἑτηρῶν (*modius*), ὁ ἑκτέως, ξέστης.
Idē περὶ τοῦ «ξέστης» Γαλλόνον ἐν τῷ περὶ
συνθίσ. φαρμ. 1, 16.
Sextianus, a, um, ταῦτό τῳ *Sestianus*.
Sextiliānus, a, um, Σεξτιλιανός, τοῦ Σεξ-
τιλίου.
Sextilis, e, (*sextus*) Σεξτίλιος, τοῦ Σεξτι-
λίου εἴτε Αὐγούστου μηνός, mensis *Sexti-
lis* εἴτε ἀπλῶς *Sextilis*, a. ὁ Σεξτίλιος, ὁ
ἕκτος (ἀπὸ Μαρτίου) μῆν, ὁ ὑστερον Αὐ-
γουστος καλούμενος. *Sextiles calendae*, αἱ
Σεξτίλιαι καλῶνται ἡ πρώτη τοῦ Σεξτι-
λίου μηνός εἴτε τοῦ Αὐγούστου.
Sextilius, ii, a. Σεξτίλιος.
Sexilus, a, um, ταῦτό τῳ *Sestius*.
sexio, ἐπὶρ. *ἑξ*. *sextus*.
sextula, ae, θ. ἑκτημόριον οὐγκίας.
sextus, ae, um, (*sex*) ἕκτος. *sextus decimus*

εἶτε sextusdecimus, sextadecima, sextumdecimum, ἑκτος καὶ δέκατος, ἑκαδέκατος. — ἐπιρρηματικῶς sextum consul, τὸ ἕκτον ὑπάτος. sexto, ἕκτον. — Κύρ. ὅν. Σέξτος.

sextusdecimus, ταῦτὸ τῷ sextus decimus.
 *sextualis, ο, (sextus) τοῦ φύλου, τοῦ γένους, (τοῦ γυναικείου), sexualis manus, χεὶρ γυναικεία.

*sextungula, ac, θ. (sex-ungula) κομμάκι. ἡ ἑξαχειρ, τευτέστιν ἀρπάκτορα, ἀπλάστως γυνή.

sextus, ὢν, ἄ. (sextus) γένος, φύλον, φύσις.
 virilis sextus, τὸ ἄρρεν γένος, ἡ ἄρρεν φύσις. muliebris εἶτε femininus, τὸ θῆλυ γένος, ἡ θῆλυ φύσις. parere virilem sextum, τίκαται ἄρρενα. ortus virilia sextus, ἄποιε ἀρρένων. liberi sextus feminini, παῖδες θῆλυται. 2) ἐπὶ φυτῶν καὶ λίθων τὸ γένος, ἡ φύσις, (τὸ ἄρρεν ἡ θῆλυ). 3) σπαν. τὰ αἰθεῖα.

sextus, ταῦτὸ τῷ sextus.

εἰ, εἰς, εἰς, ἄν. ἡν. si vis, dabo tibi, εἰ βούλει, δώσω σοι. Libertas, si nequa non est, no libertas quidem est, ἡ ἐλευθερία, εἰ μὴ ἴση ἐστίν, οὐδὲ ἐλευθερία ἐστίν. si Roma coadita est secundo anno Olympiadis septimo, εἰ ἡ Ῥώμη κτίσθη τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς δεκάτης Ὀλυμπιάδος. si modo in philosophia aliquid proficimus, εἴπερ (εἴπερ γὰρ) ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ τι προὐχόμενον. — id potest, si potero, εὐχόμενος. ἀκριβέστερον τοῦτο διηγούμεθα, εἰ δύνησθαι εἶτε ἂν δυνάμει. — si modo id facere potuero, ἡνπερ δύνηθαι τοῦτο ποιῆσαι. una magis assentire, si ad maiora pervenire, τότε μάλλον ἐμολογήσεις, εἴπειθ' ἂν ἐπὶ τὰ μείζων ἔλθω. — si Scipionis desiderio me moveri negem, mentiar, εἰ τῷ τοῦ Σκιπίωνος πόθῳ μὴ κινεῖσθαι ἔξαρνος εἶην, ψευδοίμην ἂν. — si unus omnia consequi potest, nihil opus esset pluribus, εἰ εἰς ἅπαντα ἀποτελεῖν ἰδύνατο, οὐδ' ἂν εἶδει πλείονων, quod non fecissent, si arbitrentur, οὐκ ἂν ποτε ἐποίησαν τεύτο, εἰ ἐνέμιζον. si mater me castigasset, non in portum abduceret, εἰ ἡ μήτηρ ἐπέπληξέ μοι, οὐκ ἂν ἐπὶ τὴν θάλατταν ἀγόμεν. — aut nemo, aut, si quisquam, ille scipius fuit, ἡ οὐδεὶς, ἢ, εἴπερ τις ἄλλος, ἕκτερος σσφός ἐγένετο. si minus, εἰ δὲ μὴ, ἂν δὲ μὴ. si nihil aliud, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο. quod si, εἰ δὲ, εἰς δὲ. 2) εὐχαιστικῶς εἰ γάρ, εἴθε. si εἶτα ο si nunc se ostendat, εἰ γάρ (εἴθε) νῦν φανεῖται. 3) ἀντὶ τοῦ num, εἰ, ἂν. visam ad eum, si forte est domi, ἐπισκέψομαι ἕκτερον, εἰ οἶκος ὦν τυγχάνει. quaevis, si amicus incolomis eva-

luerit, ἥμετο, εἰ δ φίλος ἀποκαταστήσει εἴς.

silagum, οἷος, θ. σιαγών.

silagum, arum, ἄ. σιαγόνεσι.

silagum, οἷος, θ. (sililo) συριγμός.

silagum, οἷος, ἄ. (sililo) συριγμός. καὶ θ.

silagum, οἷος, θ. (sililo) ἡ συριγμός.

silagum, οἷος, ἄ. (sililo) συριγμός, συριγμός.

silagum, are, συριγμός, σίζω. 2) aliquem, συ-

ρίζω, ἐκσυριγμῶ τινά.

silagum, a, um, σίζω, συριγμῶ.

silagum, i, ἄ. σιγμός, συριγμός, συριγμός.

silagum εἶτε silagum, ac, θ. σιδόνη, σιγόνη.

silagum, (σφός) ἑξῆς, συνετός, λαβλ. διακ.

Sibuzates, lum, ἄ. Σιבוσαταῖς, ἔθνος τῆς

Αφρικανικῆς Γαλλίας.

Sibylla, ae, θ. Σιβύλλα.

Sibyllinus, a, um, (Sibylla) Σιβυλλικός. Hi-

bi Sibyllini, versus Sibyllini, fata Sibyl-

lina, τὰ Σιβυλλαῖα θέσφατα, οἱ Σιβυλλεῖοι

χρησμοί.

silagum, ac, ταῦτὸ τῷ silagum.

silagum, εἰς, εἰς, ὅδε. illa alia sic, alia

sextus videntur, ἕκτινα τοῖς μὲν αὐτοῖς, τοῖς

δὲ ἄλλοις δοκεῖ. sic est arpiellum, οὕτως

αὐτὴν καλοῦσιν. ingressus est sic loqui,

ἤρξατο οὕτως εἶπε ὡς πρὸς. sic — ut —

οὕτως — ὥπως οὕτως — ὥσπερ. sic — tan-

quam — οὕτως — ὥσπερ. — Tarquinia

sic Servium diligebat, ut is ejus habere-

tur illius, ὥστε οὗτος υἱὸς ἐκείνου ἐνομί-

ζετο. — cui plausus jaceas sic temere, ὑπὸ

πλάτανον κατακλιθεὶς οὕτως εἰκὴ, εἶτε

ὅπως ἔτυχε. — sic est vulgus, οὕτως ὁ ὄχλος

πέφυκε, τοιοῦτοι οἱ πολλοὶ εἰσιν. 2) ἐν

ἀποκρίσει sic est, οὕτως ἔχει, πάνν μιν

οὖν. 3) ἐν δεήσει ἡ ἐπιμαρτυρία οὕτως

sic te diva potens Cypri regni! οὕτως ἡ

Κύπρου κρατοῦσα θεὰ σε εὐθύνει!

silagum, ac, θ. ἡγγεῖριον, ἐπιδίδον, μαχαί-

ριον. 2) σπαν. ἡ ἀκμάς.

Sicamber, bra, lum, κ. τ. λ. 18. Sigamber.

Sicani, orum, ἄ. Σικανοί, ἑρριανὸν ἔθνος τῆς

Ισθμίας ἡ κατ' ἄλλους τῆς Λατίας, οἱ εἰς

τὴν Σικελίαν μετόπισθα.

Sicania, ae, θ. Σικανία εἶτε Σικελία.

Sicanus, idis, θ. ποιητ. ἡ Σικελική.

Sicanus, a, um, ποιητ. Σικανικός.

Sicanus εἶτε Sicanus, a, um, Σικανικός, τῶν

τῆς Λατίας Σικανῶν. 2) συνήθως ποιη-

τικῶς Σικελικός.

Sicanus, ii, ō. (sican) αὐτόχειρ φόνου, δο-

λοφόνος, ἀνθρωποκτόνος, φονεὺς. quacatio

inter sicanos, γραφὴ φόνου εἶτε ἀποχει-

ρίας.

siccabilis, e, (siccus) ξηραντικός, αὐαντικός.

siccaneus, a, um, ξηρός, ἀνδρικός, σόχης.

ρός, (Ξερικός). ὅρος γεωργικὸς παρὰ Κο-
λουμέλλῃ.

siccānus, α, um, ἀνάρδευτος.

*siccāto, īonis, ὁ. (siccō) ξήρανσις.

*siccātivus, α, um, ταῦτὸ τῷ siccabilis.

*siccātōrius, α, um, ταῦτὸ τῷ siccabilis.

sicce, ἐπὶρ. (sic-co) οὐτωσί. ἴδε καὶ τὸ ξηρός.

sicco, ἐπὶρ. (siccus) ξηρῶς. Α. σπαν.

siccusco, ere, (siccus) ξηραίνομαι, αὔαινομαι.

*siccus-facio, α, um, (siccus-facio) ξηροποιέω.

siccūno, ἐπὶρ. (sicco-no) ἐν ἐρωτήσεσιν ἢ
οὕτως; οὕτως;

siccūtas, ātis, ὁ. (siccus) ξηρότης, ξηρασία.

2) ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἀνομοθρία, δ αὐχμὸς.

3) ἐπὶ τοῦ σώματος ἡ ξηρότης, στερεότης.

4) ἐπὶ τοῦ λόγου ἡ ψυχρότης, τὸ ἀκομ-
ψον, τὸ περισκελές.

sicco, avi, atum, are, (siccus) aliquid, ξη-
ραίνω, αὔαινω τι. 2) ποιητ. ξηραίνειν, ἐκ-
πίνειν τι. 3) σπάν. οὐδετέρως ξηραίνεσθαι,
αὔαινεσθαι.

*siccocūlus, α, um, (siccus-oculus) ξηρό-
φθαλμός.

siccus, α, um, ξηρός, αῖος. siccus ager,
ξηρός, αὐχμηρὸς ἀγρός. sicci oculi, ξηροὶ
φθαλμοί. ποιητ. sicca aqua, τὸ πεπηγὸς
ὕδωρ. vox sicca, ἡ ξηρὰ φωνή. siccus an-
pas, ἀνομοθρον ἔτος. sicca tempora, ἡ αὐχ-
μὸς. 2) ξηρός, διψαλός, διψών. 3) ἐπὶ σώ-
ματος ἡ ξηρότης, στερεότης, σκληρότης. 4) μεταφ.
ξηρός, νηφάλιος, ἐγκρατής. 5) αὐχμηρὸς,
ἀκομψός, ἀχαρής. 6) ἐπὶ λόγου σάντονος,
δεινός, εὐθ' ὅτε καὶ περισκελές, ψυχρός,
ἀκομψός.

sicciflōn, i, οὐ. ψύλλιον, ψυλλίον, (βοτάνη).

Sicclis, idis, ὁ. ἡ Σικελίς, ἡ Σικελική.

*siccero, au, ὁ. καὶ siccus, οὐ. ἀκλιτ. τὰ σί-
κερα. Α. Ἑβραϊκῇ δηλοῦσα μελυστικὴν πο-
τόν.

Sichaeus, εἴτε Sichaeus, i, α. Σιχαίος.

Sicclia, ae, ὁ. Σικελία.

Sicclissito, are, ταῦτὸ τῷ Sicclisso.

*siccliscula, ae, ὁ. (ὁποκορ. τοῦ sicclis) μι-
κρά κοπίς, δρεπάνον.

sicclivus, εἴτε sicclivus, i, α. (sicclis?) τὸ
τέταρτον μέρος οὐγγίας, τὸ τεσσαρακοστὸν
ἕξδος ἀσαρίου, πλέθρου, ποδός, λίτρας,
ῥαβδος. 2) ἐν τῇ γραμματικῇ τὸ κόμμα,
ἡ ἀπλῆ.

Sicclivensis, e, Σικελικός.

*sicclimentum, i, οὐ. τὸ τῷ δρεπάνῳ κε-
κομμένον.

sicclio, ire, (sicclis) τῷ δρεπάνῳ κόπτω ἢ
χοροτολογῶ.

sicclis, idis, ὁ. (ἐκ τοῦ sica ἢ seco) κοπίς,
δρεπάνον.

Sicclisso, are, Σικελίζω.

sicclivus, ae, α. σικκιννίτης.

sicclivum, ii, οὐ. ἡ σικκιννίς, σικκιννίη, εἶδος
δρυχέως Σατυρικῆς.

siclas, i, α. σίκλας, σίγλος, νόμισμα Ῥ-
δραϊκόν.

Sicōris, is, α. Σικωρίς, ποταμὸς τῆς ἐν Ἰθη-
ρίᾳ Ταρρακωνησίας, δ τανὺν Segre.

sicubi, ἐπὶρ. (si-ubi) εἶπου, εἰάν που. πρὸλ.
sicunde.

*sicula, ae, ὁ. (ὁποκορ. τοῦ sica) ξιφίδιον.

Siculus, α, um, Σικελός, Σικελικός, μαρο

Siculum, τὸ Σικελικὸν πύλαγος, fretum

Siculum, δ Σικελικός πορθμός. Siculus, α.

δ Σικελός. Siculi, α. Σικελοί, Σικελιώται.

sicunde, ἐπὶρ. (si-unde) εἰ ποθεν, εἰάν ποθεν.

sicut, εἴτε sicuti, ἐπὶρ. (sic-ut), ὅπως, κα-

ὅσπερ, ὡς. sicut dixi faciam, ὅπως εἶπον,
ποίησω. sicut Cicero dixit, καθάπερ ὁ Κί-
κέρων λέγει, ὡς φησι Κικέρων. sicut ante,

ὥσπερ πρότερον. sicut in foro, item in thea-
tro, καθάπερ (ὥσπερ) ἐν τῇ ἀγορᾷ, οὕτω

(ὁμοίως) καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ. sicut est, ὥσ-
περ τῷ ὄντι ἐστίν. sicut eram fugio, ὡς εἴ-
χον, ἐφυγον. 2) ὥσπερ, καθάπερ.

natura rationem in capite sicut in area po-
suit, ἡ φύσις τὸ λογικὸν ἐν τῇ κεφαλῇ ὡς

περὶ ἐν ἀκροπόλει θέθεικε. sicuti possent,
ὥσπερ ἂν εἰ ἐδύνάτο. 3) ὡς, ὥσπερ, οἷον.

sicut Caecilius, Dionysius, etc, οἷον ὁ Καί-
κίλιος, ὁ Διονύσιος, κ.τ.τ. 4) σπάν. ὅτι,
δίδωμι.

siculi, id, sicut.

Sicyon, ōnis, ὁ. Σικυών. Sicyonius, aum,

Σικυώνιος. Sicyonii, α, εἰ Σικυώνιοι. Si-
cyonia, orum, οὐ. τὰ Σικυώνια ὑπεδήματα.

sicys, agris, ἀγρίος σίκυος.

Sida, ae, εἴτε Sido, es, ὁ. Σίδη, πόλις τῆς

Παμφυλίας. Sidiae, arum, α. Σιδήται.

sideralis, e, (sidus) ἀστρικός, ἀστρολογι-
κός, Πλίνιος.

*sideratilis, (-ilis) α, um, ἀστροβλήτης,
ἀστροβλήτης.

sideratio, ōnis, ὁ. ἀστροθεσία. 2) ἀστρο-
ελησία.

sideratus, α, um, (sidus) ἀστέριος, τῶν ἀ-
στρων. sidereum coelum, ὁ ἀστέριος οὐρανός.

2) τοῦ ἀστρου, τοῦτέ-
στι τοῦ ἡλίου, αἰθέριος. siderea lux solis,

τὸ αἰθέριον φῶς τοῦ ἡλίου. 3) ἀστρικός,
ἀστρολόγος, ἀστρονόμος. 4) θεός, οὐράνιος.

5) ἀστέριος, ἀστρονόμος, λαμπρός, φαινός.

siderion, ii, οὐ. (σιδήριον) βοτάνη τίς.

siderites, au, α. σιδήριτης λίθος.

sideritis, idis, ὁ. σιδήρις, (βοτάνη καὶ
λίθος).

sideropoeilus, i, α. σιδεροποιήλιος, (λίθος).

sideror, aus eum, ari, (sidus) ἀστροβόλου-
μαι, ἀστροβολίζομαι. sideratus, α, um, α-

στροβλήτης, ἀστροβλήτης.

Sidetae, orum, ἴδ. Sida.

Sidicinus, a, um, Σιδικίνος, Σιδικινός, Sidicini, orum, ἄ. οἱ Σιδικίνοι, Σιδικινοί, ἔθνος Καμπανίας, ὡν πρωτεύουσα τὸ Τίβον.

sido, idi καὶ sidi, ēro, (ἴδω) καθίζωμαι, καθίζωμαι, καθίζω. super arbore, ἐπὶ τῇ κορυφῇ τοῦ δένδρου. 2) καθύμαι, καθίζω, ὑφίζω, ὑφίζω. fundamenta identis, θεμέλια ὑφίζοντα. gammi in aqua sidiu, τὸ κόμμα ἐν τῷ ὕδατι ὑφίζαναι, καταδύσεται. 3) ἔχομαι, ἀντέχομαι, λαμβάνω. uocora sidiu, ἡ ἀκούρα ἔχεται, λαμβάνει. 4) nāvis sidiu ἡ ναὺς καθίζει πρὸς τὸ ξηρόν. mediis vadis, καθίζει ἐν μέσσις τοῖς βράχυσιν. 5) μεταφ. civitas possum sidens, πολιτεία καταλυομένη. sidiu molis, ὁ φάρος λωφῆ, λήγει, καταπαύεται.

Sidon, onis καὶ ōnis, θ. Σιδών.

Sidonius, a, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ Sidonius.

Sidonis, idis, θ. Σιδονίς, Σιδωνιάς.

Sidonius, καὶ Σιδωνίος, a, um, (Sidon) Σιδώνιος, Σιδωνίος, Sidonii, ἄ. οἱ Σιδώνιοι.

sidas, eris, οὐ. ἄστρον. (ἡ λῆξ. ὡς τὰ πολλὰ εὐρηται ἐν τῷ πληθ. ἀρ. καὶ ἀντίκειται τῷ stella, ὡς τὸ ἄστρον τῷ ἀστὲρ. Εὐμελολογῆται δὲ παρὰ τὸ ἑλλήν. σῖδρις) μεταφ. sidera ferre εἰς tangere vorticis, μέγιστων ἄστρον ἀφελθαι, οὐραγίου κλέους τυγχάνειν. pulchrior sidere, καλλίων εἶτε λαμπρότερος ἄστρον. sidus gentis, ἄστρον εἶτε ἀστήρ, τουτέστι καλλίστον κόμμαμα τοῦ γένους. — sidere affari, ἀστροβολεῖσθαι, ἀστροβολίζεσθαι. 2) ἄστρον, τουτέστιν ἀστήρ, ἥλιος, σελήνη. 3) ἄστρα, ἡ τοῦ ἔτους ὥρα, τὸ κλίμα. κ. τ. τ.

sitem, as, κ. τ. λ. ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ sim, sis, κ. τ. λ.

Sigallion, onis, ἄ. Σιγαλίων, ἐπὶ κλήσης τοῦ παρ' Αἰγυπτίους θεοῦ τῆς σιγῆς, τοῦ Ἀρποκράτους.

Sigamber, bra, brum, τῶν Σιγάμβρων, εἴτε Σιγάμβρων. Sigambri, orum, ἄ. οἱ Σιγάμβροι εἶτε Σούγαμβροι, Γερμανικὸν ἔθνος.

Sigēus, a, um, ἴδ. Signum.

Sigeum, i, οὐ. Σιγείον, ἡ Σιγεία ἄκρα τῆς Τρωάδος. Sigēus καὶ Sigēus, a, um, Σιγείος, Σιγειακός.

sigillaria, orum, οὐ. (sigillum) αἱ τελευταῖαι τῶν Κρονιάδων ἡμερῶν, καὶ ἄς ἀγαλμάτια (sigilla) καὶ ἄλλα ὄψα ἀλλήλοις ἔπεμπον. 2) τὰ κατὰ τὰς Κρονιάδας πεμπομένα ὄψα καὶ τίποιτι ἐν Ῥώμῃ, ἐνθα ἐπωλοῦντο.

sigillariarius, καὶ sigillarius, ii, ἄ. ἀγαλματοποιός.

sigillariolus (-ulus), a, um, (sigillum) σφα-

γιστικὸς. 2) sigillaria, orum, οὐ. ταῦτ' ἐστὶ sigillaria.

sigillares, um, ἄ. figuli, πηλοπλάθει τῶν αἰτ' μηχανῶν εἰς κατασκευὴν λύχνων. Ἐπιγρ.

sigillatus, a, um, (sigillum) ἔκτυπος, τόποις κοκοσμακῆνες. 2) ποικίλμασι κεκοσμημένος.

sigillum, i, οὐ. (sigillum) ἀγαλμάτιον. sigillum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ signum) ἀγαλμάτιον. κατ' ἐξοχὴν δὲ sigilla, orum, πληθ. οἱ τύποι, τὰ ἐκτυπώματα, ἔκτυπα. 2) σηματρον. 3) ποικίλμα. 4) σημάτιον, μίκρον τι σημεῖον.

Signiferus, i, ἄ. Σιγίφερος.

signa, orum, οὐ. γραφικὰ σημεῖα, μονογράμματα.

signa, is, οὐ. σίγμα. 2) σιγμασιδὴς κλίση, ἡμικύκλιος κλίση, σιγμασιδὴς βλάβρον.

signaculum, i, οὐ. (signare) σημεῖον. 2) σφράγισμα, σφραγίς. Α. τοῦ μεταφ. λατ. ὡς καὶ ἡ λέξις.

signator, epīr. διαρρήδην, σαφῶς.

signarius, ii, ἄ. (signum) ἀγαλματοποιός, Ἐπιγρ.

signato, epīr. ταῦτ' ἐστὶ signator.

*signatio, onis, θ. (signum) σημείωσις.

signator, oris, ἄ. (signum) σφραγιστής.

signatorius, a, um, (signator) σφραγιστικός.

Signia, ae, θ. Σιγνία, Σιγνιον, πόλις τῆς Λατινίας, ἡ τανὺν Segni. Signia, ae, um, Σιγνίος, Σιγνίος. Signium (vnum), ὁ Σιγνίος εἰνός. — Signium opus καὶ ἄλλως Signium, ii, οὐ. εἶδος κονιάματος κεράμων κόντι μεμιγμένον.

significo, ero, σπάν. ἀντὶ τοῦ significo.

signifer, era, orum, (signum-fero) ἀγαλματοποιός, ἡ ἐκτυπώμασι κοκοσμακῆνες. signifer erator, ὁ ἐκτυπος κρατῆρ. 2) ἀστροφόρος, ἀστροεὶς. 3) signifer oris καὶ ἄλλως signifer, ἄ. ὁ ζωδιακὸς κύκλος, ὁ ζωδιακός. 4) signifer, ἄ. ὁ σημασιφόρος, μεταφ. ὁ ἡγεμῶν.

signifex, icis, ἄ. (signum-facis) ἀγαλματοποιός. Α. τοῦ μεταφ. λατ.

*significabilis, e, ἑμφατικός, σημειωτικός, σαφής.

significanter, epīr. ἑμφατικῶς, διαρρήδην, σαφῶς.

significanti, ae, θ. (significo) ἑμφασις.

significatio, onis, θ. (significum) σημείωσις, σημασία, ἐπισημασία, ἑμφασις, δῆλωσις. ignibus significacionem facere, διὰ πυρῶν σημαίνειν, διασαφῆν. significatio virtutis, σημείον ἀρετῆς. voluntatis, ἡ δῆλωσις τῆς βελήσεως. 2) ἐνοιακὴ ἐπισημασία, ἐπισημασία. 3) ἐπιστημασία, τὸ προγνωστικόν, προσημασία. 4) ἐν τῇ ἑτοιμότητι ἡ ἑμφα-

σις. 5) ἐν τῇ γραμματικῇ ἡ σημασία, δυνάμις, ἡ δύναμις.
 significativus, u, um, σημαντικός, δηλωτικός.
 significativus, u, um, ταῦτ' ἐκ τῶν significativus.
 significativus, u, um, ἐπισημασία, τὸ προγνωστικόν, σημεῖον. 2) σημασία, δυνάμις, νόμος. 3) νόμος.
 significativus, u, um, atom, are, (signum-facio) aliquid aliquid, σημαίνω, ἐπισημαίνω, ἐμφαίνω, δηλῶ τινί τι. omnes significabant, esse esse delectatos, ἅπαντες ἐπισήμαινον, ἔτι ἐτέρηθησαν. 2) σημαίνω, ἐπισημαίνω, προσσημαίνω τι. ventus Africus significat tempestatem, ὁ λίψ χειμῶνα σημαίνει, ἐπισημαίνει. 3) ἐν τῇ γραμματικῇ σημαίνει, δηλοῦν, δύνανται τι. — significans, ntis, ἐμφατικός, σαφής.
 Signatus, a, um, Ἰδ. Signa.
 *significans, ntis, (signum-facio) ἀστροφόρος. Δ. ποιητ.
 signus, avi, atum, are, (signum) aliquid, σημαίνω, σημαίνω, ἐπισημαίνω τι. 2) σημαίνω, σφραγίζω, ἐπισφραγίζω τι. μεταφ. leges, ἐπισφραγίζειν, ἐρίζειν νόμους. 3) ἐπὶ νομισμάτων χαράττειν, κόπτειν τι. argentum signatum, ἀργυρος ἐπίσημος. 4) σπαν. κομμεν τινὰ ἢ τι. 5) σημαίνω, δηλῶ τι.
 signum, i, ō, (ὡς συγγενὴς ἡ λέξις ταῖς ἑλληνικαῖς εἰκῶν καὶ εἰκός) σημεῖον. signum aliquid dare, σημαίνειν, ἐπισημαίνειν τινί. signum vulneris, τὸ σημεῖον, τεκμήριον, γνώρισμα τοῦ τραύματος. mortis, σημεῖον, τεκμήριον τοῦ θανάτου. 2) σημεῖον, ἐπισημασία, τὸ προγνωστικόν, προσσημασία. 3) σημεῖον, τὸ πολεμικόν. signum canere εἴτε s. tubā dare, σημαίνειν τῇ σάλπιγγι. signum dare recipiendi εἴτε receptū, σημαίνειν ἀναχωρεῖν. proclli committendi, σημαίνειν μάχεσθαι. 4) σύνθημα, σύνθηλον, παράγγελσις. signum militare καὶ ἀπλῶς signum, τὸ σημεῖον, ἡ σημασία. signa relinquere, τὰς τάξεις λείπειν. signa ferro εἴτε tollere, ἀναζογῆν ποιῆσθαι. signa in hostem inferre, ὁμοσε τοῖς πολεμικοῖς ἐναντί. signa cum hoste conferre, τοῖς πολεμικοῖς συμβάλλειν εἴτε μάχην συνάπτειν. sub signis ire, ἐν τάξει πορεύεσθαι. Signa, signa conferre, ἐνίοτε δηλοῖ τὸ συκομίζειν εἴτε ἀπορρίπτειν εἰς ταῦτ' ὡς σημασίας. 6) σημασία, τουτέστιν ἡ σπείρα, τάξις. 7) σημαῖον, τύπος σφραγίδος, σφραγίς, σφραγισμα, σήμαντρον. 8) ἄγαλμα, εἶδος ὅτε καὶ ἡ γραφή, τὸ ποικιλμα. 9) ἄστρον, ζώδιον.
 sil, is, ō, ὡρε.

sil εἴτε sili, ταῦτ' ἐκ τῶν selsis.
 Sila, ae, ō, ὁ Σίλας, δρυμὸς τῆς Βρυτιτίας.
 silaceus, a, um, (sil) ὠρεοειδής.
 silanus, i, ō, κρουτός. (ἐκ τε γρηγοῦς καὶ φιλῆς Σελήνου τὸ ὕδωρ ἀνέβλυζε).
 Silarius, i, ō, Σίλαρος, ποταμὸς τὴν Λουκανίαν καὶ Καμπανίαν διερρέων, ὁ τανὺν Sele.
 silius, i, ō, τὸν μακρὰν σέλιον.
 silenter, ἐπὶ. (sileo) σιγῇ, σιωπῇ, σιγῇ.
 silentarius, ii, ō, (silentium) εἶδος ἐπιστάτου τῶν δοῦλων καὶ τῶν αὐλικῶν. Παρὰ Βυζαντινοῖς Σιλεντάριος, ἀξιωματικὸς ὄνομα μετὰ τοῦ συγκαλητικῶς ἔχοντος τὴν τάξιν, παρ' Ἀγαθία δὲ (δ, θ) ἐρμηνεύεται «σιγῆς ἐπιστάτης ἀπὸ τῶν βασιλέων» δηλ. ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ παλατίῳ.
 silentiosus, a, um, (silentium) σιγῇ, σιωπῇ.
 silentium, ii, ō, (sileo) σιγῇ, σιωπῇ, silentium facere, σιγῇ εἶτε σιωπῇ ποιεῖν. silentio facto, σιγῇ γενομένης. silentium dare, σιγῇ εἶναι, σιγῇ, σιωπῇ. cum silentio, μετὰ σιγῆς. silentio, σιγῇ, σιωπῇ. 2) μεταφ. ἡ σιωπή, ἡσυχία, σχολή, ἀργία, ἀπραξία.
 silentus, a, um, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ sileos, Ἰδ. sileo.
 Silenus, i, ō, Σελήνης.
 sileo, ōi, ere, σιγῇ, σιωπῇ. aliquid εἴτε de aliqua re, σιγῇ, σιωπῇ τι. res siletur εἴτε de re siletur, τὸ πρᾶγμα σιγᾶται, σιωπᾶται. locus silet, ὁ τόπος σιγᾷ, ἀσπῆς ἐστί. vox silens, ἡ σιγῶσα εἴτε σιωπῶσα, σιγῇ, ἀσπῆς νόξ. 2) σιγῇ, ἡσυχίαν ἄγω, ἀργῶ, σχολάζω. — vineae silentes, ἀμπελοὶ οὐκ ἀναστάνουσι. luna silens, τὸ μεσοσέληνον.
 Siler καὶ Silerus, ταῦτ' ἐκ τῶν Silarus.
 siler, ōis, ō, ἡ ἄγνος εἴτε λύγος (δ).
 sileseco, ere, (ἐναρκ. τοῦ sileo) κατασιώπῃ, σιγῇ, σιωπῇ. 2) λωφῶ, λήγω.
 silix, ōis, ō, καὶ b, ō, ἡ χαλκίς, ὁ πέτρος. μεταφ. silice nalis est, ἀπὸ πέτρας εἴτε ὕδωρ ἐγένετο, πέτρας πέφυκε, λίθος ἐστί, τουτέστι σκληρὸς καὶ ἀπάνθρωπος. 2) πέτρα, λίθος.
 Silianus, a, um, (Silus) Σιλιανός, τοῦ Σιλίου.
 silicarius, ii, ō, (silix) στρώτης ὕδωρ.
 silicernium, ii, ō, περιδέραιον. 2) silicernium, i, ō, καὶ silicernius, ὁ ὁ τομβογέρων, ὁ περιδέραιον. 3) εἶδος ἀλλαντικῶν.
 siliceus, a, um, (silix) saxum siliceum, ὁ, ἡ χαλκίς.
 silina, ae, ō, κρύσταλλον, τῆλις (βοτάνη).

silicula, αε, θ. (ὕποκορ. τοῦ *siliqua*) λέειεν.
siliginarius, α, um, (*siligo*) ἀρτοποιεὶς τῶν
 σιλιγινῶν.
siliginus, α, um, (*siligo*) ἐκ σιλιγίνων.
siliginus panis, ὁ σιλιγινῆς.
siligo, ἰνις, θ. σιλιγινεῖν. 2) σίλιγις, (σι-
 λῖος σίτου).
siliqua, αε, θ. λοδός, ὁ τῶν ἑλλέων καρ-
 πός. 2) *aliqua*, πληθ. τὰ ἑλλέα. 3) *si-
 liqua Graeca* εἶτε ἀπλῶς *siliqua*, ἡ κερα-
 τία καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς, τὸ κεράτιον. 4)
 ταῦτ' τῷ *silicia* εἶτε *foenum Graecum*,
 5) κεράτιον, τὸ ἔκτον τοῦ γραμμαρίου μέ-
 ρος.
siliquastrum, ι, ου. (*siliqua*) ταῦτ' τῷ *pi-
 peris*.
siliquor, ari, (*siliqua*) ἑλλοδίζω.
Silica, ιι, δ. Σίλικα.
silicographus, ι, δ. σιλιγράφεος.
silylus, ι, δ. σίλλυθος.
silva, οἰς, δ. (*silva*) σιμάς.
silvium, ιι, ου. σίλβιον.
Silvius, um, δ. Σίλβιος, ἔθνος ἐν τοῖς νο-
 τιοδυτικοῖς τῆς Βρετανίας.
Silvius, ι, δ. σίλβιος (ἐχθρός).
Silus, α, um, σιμάς.
Silva εἶτε ἑλντα, α, θ. ὕλη, δρυμός. 2)
 ποιητ. ὁ δένδρων, ἐσθ' ἔτε καὶ τὸ δένδρον.
 3) φυτεῖα, τὰ πυκνά φυτά, τὸ δάσος.
 4) μεταφορ. ἡ πυκνότης, ἀφρονία, τὸ
 πλῆθος. 5) αὐτοσχέδιον ποίημα, αὐτο-
 σχέδιασμα.
Silvanus εἶτε *Sylvanus*, ι, δ. (*silva*) Σι-
 λουάνος, Ἀλπίων.
silvanus, α, um, (*silva*) ὕλατος. *falx sil-
 vatica*, τὸ ὑλοτόμον δρέπανον. 2) ἄγριος,
 ἀνήμερος.
silvesco, ere, (*silva*) ὕλομανῶ.
silvester, stris, stre, καὶ συνήθως *silvestris*,
 stre, (*silva*) ὕλατος, τῆς ὕλης, τοῦ δρυμοῦ.
silvestris umbra, ἡ τοῦ δρυμοῦ σκιά. 2)
 ὕλητις, ὕλωδης, δρυμώδης, δεινρώδης. 3)
 ὕλατος, ὕλονόμος, ἐν ὕλῃ εἶτε δρυμοῖς ζῶν.
 4) ἐπὶ φωτὶν καὶ ζώων ἄγριος, ἄρεινός.
 ἀνήμερος. 5) ἀγροικικός, βουκολικός.
Silvia, ἑκωνόμιον τῆς Ρώας, Ἰδ. Rhos.
silvcola, α, δ. καὶ θ. (*silva-colo*) δ, ἡ
 ὕλονόμος, δρυμοχαρής, δ ὕλοδάτης, (ἡ ὕ-
 λοδάτης).
silvicultrix, tris, θ. (*silva-colo*) ἡ ὕλονό-
 μος, ὕλοδότης.
silvifragus, α, um, (*silva-frango*) ὕλῃν ἢ
 δρυμοὺς συντρίβων.
silviger, era, erum, (*silva-gero*) ὕλῃσις, ὕ-
 λωδης, δρυμώδης, δεινρώδης. Α. σπ.
Silvius, ιι, δ. Σιλούιος.
silvius, α, um, (*silva*) ὕλῃσις, ὕλωδης,
 δρυμώδης, δεινρώδης.

silvula, α, θ. (ὕποκορ. τοῦ *silva*) μικρὸς
 δρυμῶν. 2) μικρὸν αὐτοσχέδιασμα.
silvum, ι, ου. ὁ σίλλυθος, (βρετάνη).
simia, α, θ. ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ ἡ ἐπιταλῆς,
 τὸ ἀνώτατον μέρος τοῦ Ἀφρικκοῦ γέισου.
simia, α, θ. (*simia*) πίθηκος, μιμῖ. 2)
 μεταφ. ὁ πύθηκος, πύθηκώδης ἀνθρώπος.
simiatio, οἰς, θ. πύθηκισμός. *Cyprianus*,
edit, Rom. p. 279.
simila, α, θ. συμῖδαλις, συμῖδαλις.
similago, ἰνις, θ. ταῦτ' τῷ *simia*.
similiginus, α, um, (*similia-genus*) ὁμοιο-
 γενής.
similis, ο, Συμειοσ. *simili ratione*, ὁ-
 μοίως, ὁμοίᾳ τινὶ τρόπῳ. *et similia*, καὶ
 τοιαῦτα, καὶ τὰ τοιαῦτα. *similis alienus*,
 ὁμοίος τινι. *species similes alienus*, εἰκὼν
 ὁμοία τινι. *facile patris similes*, τὸ πρόσω-
 πον τῷ πατρὶ ὁμοιος. *reges Romuli si-
 miles*, βασιλεῖς τῷ Ρωμύλῳ ὁμοιοί, (τοι-
 οῦτοι, ὅμοιοι ἐ Ρωμύλῳ). *natura arripitens*
similium sui, ἡ φύσις ἀφαιρτικὴ τῶν αὐτῇ
 ὁμοίων. *hoc monstri similitudo est*, ταῦτο τέ-
 ρατι εἶσιν. *Rhodii Atticorum simillimi*,
 οἱ Ῥόδιοι τοῖς Ἀττικοῖς ὁμοιότατοι. *simi-
 lis voris*, πιθανός, εἰκώς. *mei similes*, οἱ
 ὁμοιοί, τῶν ὁμοίων τις, (οἱ τοιοῦτοι, ὁ-
 μοῖος ἐγώ). *nihil solis simile est*, οὐδὲν
 ἔστι τοιοῦτον, εἶς ὁ ἥλιος, (οὐκ ἔστιν ἕ-
 τερος ἥλιος). 2) *similis alieni*, εἰκώς,
 παρόμοιος, παραπλήσιος, ἐμπερής τινι.
canis lupi similis, ὁ κύων ἐμπερής ἐστι
 τῷ λύκῳ. *nihil mori tam simile, quam*
somnus, ἐγγύτερον τῷ θανάτῳ οὐδὲν ἔστιν
 ὕπνου. *similia nobis similia*, ὁ πύθηκος
 παραπλήσιος ἡμῖν, παρεμφερής τῷ ἀν-
 θρώπῳ. *similis Benti*, εἰκώς κλαίοντι.
puro simillimus amori, καθαρῶς ποταμῷ
 ἐμπερέρτατος. *homines inter se iam for-
 ma cum moribus similes*, ἄνθρωποι ἀλ-
 λήλοις καὶ τῇ μορφῇ καὶ τῇ ἤθῃ παρα-
 πλήσιοι. 3) *similes sunt alicui* (ae), iam-
 quam αἱ, ut αἱ, ac αἱ, ὁμοίαι ἢ παραπλή-
 σιοί εἰσιν, ὡς αἱ.
similitudo, ἰνις, θ. σπάνιος τύπος τοῦ *simi-
 litudo*.
similiter, -επίρ. ὁμοίως, παραπλησίως. *si-
 milite ac*, ac αἱ εἶτε ut, ut αἱ, ὁμοίως,
 παραπλησίως ὡς αἱ. *similiter his*, ὁμοίως
 τοῖς αἱ.
similitudo, ἰνις, θ. (*similia*) ὁμοιότης. 2)
 ἐμπερία, τὰ παρόμοιον, παραπλήσιον. 3)
 εἰκασμα, εἰκὼν. 4) ἐν τῇ ῥητορικῇ ἡ εἰ-
 κὼν, παραβολή. 5) ἐσθ' ἔτε τὸ ἀρχέτυπον,
 παράδειγμα.
similo, are, ταῦτ' τῷ *simula*.
siminious, α, um, (*simia*) *siminiosa herba*,
 βρετάνη τις, (τὰ πύθηκον).

similius, i, d. (ὁμοιορ. τοῦ simia) πιθηκιδός, πιθηκώδης ἀνθρωπάριον.
 similia καὶ similia, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ simuli. Εὐρηται δ' ἐν ἐπιγραφαῖς καὶ similitur.
 simius, ii, d. ταῦτὶ τῷ simia.
 simio, avi, atum, are, (simus) aliquid, σιμῶ τι. simatus, a, um, σιμός. Α. σπ.
 simiois, entis, d. Σιμόεις, ποταμὸς τῆς Τρωάδος.
 Simonides, is, d. Σιμωνίδης. Simonidēus, a, um, Σιμωνιδεὺς.
 simplāris, e, (simplus) ἀπλοὺν μισθὸν λαμβάνων.
 *simplārius, a, um, ταῦτὶ τῷ simplus.
 simplex, icis, (ἴσως ἐκ τοῦ semel-plien) ἀπλοῦς. 2) μεταφ. ἀπλοῦς, λιτός, ἀφελής. 3) ἀπλοῦς, ἀπλοῦς, εἰλικρινής, ἀκακος, εὐήθης. 4) Simplex, ὅν. κύρ. Σίμπλιξ.
 simplificābilis, e, ἀπλοῦς. Κρσσιδ.
 simplicitas, atis, θ. (simplex) ἀπλότης, τὸ ἀπλόθν. 2) μεταφ. ἀπλότης, εἰλικρινεία, εὐθύτης.
 simpliciter, ἐπίρ. (simplex) ἀπλῶς. 2) μεταφορικῶς ἀπλῶς, ἀπλοῦς, εἰλικρινῶς, εὐήθως.
 simplicifidus, inis, θ. ἀπλότης ἐμπιστοσύνης.
 simplifica, are, (simplex) aliquid, ἀπλοῦν ποίω τι.
 simplium, ii, d. = dimidium scriptulum, τὸ πεσοπαριστὸν ὄργανον τῆς οὐγγίας.
 simplus, a, um, ἀπλοῦς. simplum, od. τὸ ἀπλόθν. simpla, ὅπν. pecunia, τὸ ἀπλόθν ἀργύριον, ἢ ἀπλῇ τιμῇ. (ἐπὶ ὠνῆς).
 simplificārius, ii, d. (simplum) ὁ κατασκευάζων φίδαλας. Εἰπγρ.
 simplifator, oris καὶ simplio, onis, d. (simplum) συμπότης.
 simplum, i, od. φίδαλα, ἢ τοῖς θεοῖς ἔσπευον, σπονδεῖον, λοιβεῖον.
 simplivium, ii, od. ἴσ. ταῦτὶ τῷ simplum.
 simul, ἐπίρ. ἅμα, ὁμοῦ. trimum simul bellorum victor, ἅμα τριῶν πολέμων νικητής. nulla simul rogitas, πολλὰ ἅμα ἐρωτῆς. cum eo colloquitur, simul commonefacit, διαλέγεται αὐτῷ καὶ ἅμα παραινεῖ κ.τ.λ. simul—, simul—, ἅμα μέν—, ἅμα δέ— ἅμα τε—καὶ simul esse, ὁμοῦ εἶναι, ἀλλήλοις συνεῖναι, ἐν ταῦτῳ εἶναι. multos modos salis simul edere, τῶν ἄλλων πολλοὺς μεθίμνους συνεσθῆναι. 2) simul cum aliquo εἶτε cum aliqua re (σπεν. simul aliquo, simul aliqua re), ἅμα τινί, οὖν τινι, μετὰ τινος. simul cum luci, ἅμα τῷ φωτί, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. simul tecum didici hoc, συμμεμύθηκά σοι τοῦτο. corpore simul animum interire, τῷ σώματι τὴν ψυχὴν συναποθνήσκειν. his simul, μετὰ τούτων. 3) simul atque, simul ac εἶτε simul-

que, simulac, ἐνίοτε καὶ simul ut καὶ ἅμα simul, ἅμα, ἐπεὶ τάχιστα, ὡς πρῶτον. omne animal, simul ut (simul ac) ortum est, eo ipsum diligit, πᾶν ζῶον ἅμα γεννηθὲν αὐτὸ αὐτὸ φιλεῖ. simul primum obit, ἐπεὶ τάχιστα ἀπῆλθε. simul ac de Caesaris adventu cognitum est, ἅμα γνωσθεῖσης τῆς τοῦ Καίσαρος ἀφίξεως. simul ac conspexero eum, ἐπειδὴν τάχιστα ἴδω ἐκείνον.

simulac, ταῦτὶ τῷ simul ac, ἴδ. simul.
 simulācerum, i, od. (ἐκ τοῦ simulo, ὡς lavacrum ἐκ τοῦ lavo) εἰκὼν, εἰκασμα, ὁμοίωμα, ἀρεμοίωμα, ἀπεικασμα, μίμημα. 2) εἰκὼν, εἰδωλον, φάσμα, (ἐν ὕδατι, κατ' ὀπτρῷ, ὕπνῳ κ.τ.λ.) 3) κατ' ἐξοχὴν ἡ εἰκὼν, τὸ ἄγαλμα.
 simulāmen, inis, od. (simulo) ὁμοίωμα, εἰκὼν, μίμημα. 2) εἰκὼν, εἰδωλον (ἐν ὕδατι). Α. ποιητ. καὶ σπανία.
 *simulāmentum, i, od. προσποιήσεις, ὑπόκρισις.
 simulānter, ἐπίρ. μεταγενέστερος τύπος τοῦ simulate.
 simulāto, ἐπίρ. ὑποκριτικῶς, καθ' ὑπόκρισιν, πλαστῶς, προσποιητῶς.
 *simulātūlis, e, (simulo) μιμητὸς, προσποιητὸς.
 simulātio, onis, θ. (simulo) προσποιήσεις, ὑπόκρισις.
 simulātor, oris, d. (simulo) μιμητής, ὑποκριτής. 2) ὁ προσποιητικὸς, ὑποκριτής, εἰρων.
 *simulāticius, a, um, προσποιητὸς, ἀπατηλός.
 simulatigne, ταῦτὶ τῷ simul atque, ἴδ. simul.
 simulātrix, icis, θ. (simulo) ἡ ἀπεικάζουσα, μεταμορφουσα.
 simulo, εἶτε simulo, avi, atum, are, (similis) aliquid, ἀπεικάζω τι. cypressum, ἀπεικάζειν κυπάρισσον, εἰκόνα κυπαρίσσου γράφειν. Minerva simulata Mentori, ἡ Ἀθηνᾶ τῷ Μέντορι ὁμοία εἶτε εἰκονία. 2) aliquid ἢ aliquid, ὑποκρίνομαι τινα ἢ τι, προσποιούμαι εἶναι τις ἢ εἶναι τι. vultu Catonem, τῷ προσώπῳ τὸν Κάτωνα ὑποκρίνεσθαι εἶτε μιμεῖσθαι. aegrum simulat, προσποιεῖται νοσεῖν. multa simulare et dissimulare, πολλὰ προσποιεῖσθαι καὶ οὐ προσποιεῖσθαι, πολλὰ προσποιεῖσθαι καὶ ἀποκρύπτεισθαι. omnia se simulat scire, πάντα εἰδέναι προσποιεῖται. fictum et simulatum, πλαστὸν καὶ προσποιητὸν. ἐπιθετικῶς vocis simulans, τῆς φωνῆς μιμητικὸς.
 simulas, atis, θ. (simul) ἁμιλλα, ἔρις, ἀγών. 2) συγχωρᾶς, ἔρις, ἀσπορά, ἔχθρα.

simultates cum aliquo habere, εἶτε gerere, διαφορᾶν τινι εἶτε πρὸς τινι ἔχειν. simultatim deponere, παρῆσθαι τῆς διαφορᾶς. simultatim habere, εἰς διαφορᾶν ἕκτιν, εἰς ἕξθραν ἔλθεῖν.

simulter, ταὐτὸ τῷ similiter, Πλαῦτος.

simulus, α, um, (δρακον. τοῦ simus) ὑπόσιμος.

simus, α, um, σιμός.

sine, σύνδ. (si-ne) εἰ δέ, ἔάν δέ, (ἐν δέ, ἥν δέ). πληροναστικῶς sine vero, sine autem, εἰ δέ, ἔάν δέ. 2) sine aliter, sine secus, sine minus, εἰθ' ὅτε καὶ ἀπλῶς sine, εἰ δὲ μή, ἔάν δέ μή.

sinepi, οὐ. ἀκλίτ. καὶ sinepis, is, σίνεπι, σίναπρι, νάπρι.

sinepismus, i, α. σίναπισμός.

sinepizo, ατι, σινεπιζω τι.

sincere, ἐπίρ. (sincerus) εἰλικρινῶς, ἀπλῶς, ἀδύλως.

sinceritas, atis, θ. (sincerus) τὸ ἀκήρατον, ἀκαραιότης. 2) μεταφ. ἡ ἀκαραιότης, εἰλικρινεία, καλοσύνη, ἀπλότης, εὐθύτης.

sinceriter, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ sincere.

sincerus, α, um, (ἐκ τοῦ sine τοῦ ἐν τῷ simplex καὶ τοῦ cerus. is. cerus.) ἀκήρατος, ἀκέραιος. sincerum corpus, ἀκέραιον, ἀδύλαδές σῶμα. sincerum vas, καθαρὸν ἀγγεῖον. sincera gens, ἕθνος ἀκήρατον, ἀπικτον, ἀμιγές. μεταφ. sincera gratia, ἡ ἀκήρατος, ἀφελής, ἀκαλλώπιστος χάρις.

sincera Minerva, ἡ ἀκήρατος, ἀγνή Ἀθηνᾶ.

sincera fides, ἡ ἀκέραιος, εἰλικρινής πίστις.

verus et sincerus Stoicus, ἀληθινός καὶ εἰλικρινής Στωϊκός.

sinecupus, ii, οὐ. (ἐκ τοῦ sine τοῦ ἐν τῷ sineplex καὶ τοῦ cupo) μονοθήξ. ἰσίδωρ.

sinecupitamentum, i, οὐ. (sinecupit) ἡμικεφάλαιον. Πλαῦτος.

sinecupit, itis, οὐ. (sinecupit) ἡμικεφάλαιον, ἡμικρανιον, βρέγμα. 2) κομ. αἰ φρένας, ὁ νοῦς. 3) ποιητ. ἡ καρδιὰ.

sinecupus, omis, ii. σινδών.

sine, πρὸθ. μετ' ἀφαιρ. ἄνευ τινός, χωρὶς τινός, sine custodio, ἄνευ φύλακος, χωρὶς φύλακος. sine ullo dominio, ἄνευ διαπότου τινός, sine ullo periculo, ἄνευ παντός κινδύνου, sine ulla (σπεν. sine omni) dubitatione, πᾶν ἀναμφιδόλος, πᾶν ἀναμφισπότητως. ποιητ. vitia sine ἀντι τοῦ sine vitia, κακίας χωρὶς.

singillo, omis, θ. (singulus) ἀπλοῖς, ἀπληγίς. (εἰδὲς ἰσοθῆτος). Ἀμφ. γρ.

singillariter, ταὐτὸ τῷ singulariter.

singillarius, α, um, (singularis) ἀπλούς, εἰς motus, ductus singillarius.

singillatim, ἐπίρ. χωρὶς, καθ' ἕκαστον, καθ' ἕνα, ἢ καθ' ἓν, ἰδίᾳ.

singula, α, ταὐτὸ τῷ sombilla

singularia, ἐπίρ. σπανιώτερος τύπος τοῦ singulariter.

singularis, α, (singulus) μονήρης, μόνος. genus singularis, γένος μονάξον, μοναχόν.

imperium singularis, ἡ μοναρχία, odium, singularis, ἴδιον τι μίσος. singularis locus, τόπος καχωρισμένος εἰς χωρὶς κλίμας.

2) μόνος, ἴδιος, ἐξαιρετός, πάντων διαφέρων. Ἐπὶ αὐτοκρατορίων singularis, ἴσμι, α. πληθ. εἰδὲς ἱππέων ἐπιλέκτων, ἐπὶ τῇ ἱπαρχίᾳ δημοσίων ἕνεκα χρυσίων ἀποσελλομένων. (συγγουλήριον παρ' Ἰωάννη Λυδοῦ περὶ ἀργ. Ρωμ. 3, 7, «ἐκ τοῦ ἐνὶ παρίππῳ χρῆσθαι». καὶ εἰδὲς ταχυγράφων. 3) ἐν τῇ γραμματικῇ ἐνικός. singularia nominativus, ἡ ἐνικός ὄνομαστικός.

singularitas, atis, θ. (singularis) τὸ μονάξεν. 2) ἐν τῇ γραμματικῇ ὁ ἐνικός ἀριθμός.

singillariter, ἐπίρ. μονάξην, καταμύνας, χωρὶς. 2) μόνον, διαφερόντως, ἐξαιρετός. 3) ἐν τῇ γραμματικῇ ἐνικός.

singillarius, α, um, σπανιώτερος τύπος τοῦ singularis.

singulatim, ταὐτὸ τῷ singillatim.

singuli, α, α, ἴδ. singulus.

singulatio, ἐπίρ. (singulus) λύγδην, μετὰ λυγμοῦ.

singulatio, ἴσμι, (singulatio) λυγγαῖνα, λυγγαῖνο. 2) ἐπὶ ἀλεκτορίδων κλωτῶν, κακῶς κλωτῶν. 3) σπᾶν, ἀσπαρῶν.

singula, α, um, α, um, (singulus) λύγω, ἀναλύω. 2) ἐπὶ ἀποθηγκόντων ἀσθμαίνειν, μυκθῆναι. ποιητ. animam, ἀκπνεῖν μετὰ μυθιμοῦ. 3) ἐπὶ ὕδατος' καχλᾶζειν, παφλάζειν.

singulus, us, α. (singuli) λυγμός, λυγξ. 2) ἐπὶ ἀποθηγκόντων ἀσθμα, μυθισμός. 3) ἐπὶ ἀλεκτορίδων κλωγμός. 4) ἐπὶ κοράκιων κρωγμός. 5) ἐπὶ ὕδατος' καχλασμός, κάχλασμα, πάφλασμα.

singulus, α, um, (sine) ἕκαστος, χωρὶς ἕκαστος, μόνος. nusquam unus singuli, εὐδὲ ποτε χωρὶς σπεν. singuli singuli possident, ἔχουσι τὴν χώραν ἕκαστος χωρὶς. singulum video vestigium, ἐν μόνον ἵχνος ἔρμ. dominatus singulorum ossu optatus, τὰς μοναρχίας ἐρίστας εἶναι. frequentius, unipuci, an singuli, συχνοί, ἢ ἕλγιοι, ἢ χωρὶς ἕκαστος, (ἰδίᾳ ἕκαστος. 2) ἐν τῇ γραμματικῇ singulus numerus, ὁ ἐνικός ἀριθμός. 3) ἕκαστος, εἰς ἕκαστος, ἀνὰ ἕνα, (ἀνὰ μίαν, ἀνὰ ἓν), καθ' ἕνα (κατὰ μίαν, καθ' ἓν). namo singulo multabatur, ἕκαστος ἡ ἕκαστος πέντε ἡμισαρκίους (τριῶν ἡμισοβόλοις) ἔχουσαν. nam singuli populi aeternitate debemus, ἡλὼν ἕκαστος τῇ τοῦ

λοι παύσθαι ἐφείλομεν, singulis hiis apicillas dare, ἐκάστῳ δύο δοῦλας δοῦναι. filio singulos filios habent, αἱ θυγατέρες ἔχουσιν ἕνα ὑπὲν ἐκάστη. singuli singulorum deorum sacerdotes sunt, εἰς ἱερεὺς ἐκάστου θεοῦ ἔστιν. in dies singulos, καθ' ἐκάστην ἡμέραν, καθ' ἐκάστην. Σημ. δ' ἐνικὸς ἀριθμὸς σπανίως ἐν χρήσει, ὡς καὶ τ' ἀνωτέρω παραδείγματα δηλοῦν.

Sinis, is, ἄ. Σίνις εἴτε Πιτυοκάμπτης.

sinister, tra, trum, ἀριστερός, εὐώνυμος. sinistrum latus, ἡ ἀριστερά πλευρά. sinistrum cornu, τὸ εὐώνυμον κέρα. sinistra manus εἴτε ἀπλῶς sinistra, ἢ ἡ ἀριστερά χεὶρ, ἡ ἀριστερά. a sinistra, ἐξ ἀριστερᾶς, ἐπ' ἀριστερᾶς, ἐν ἀριστερᾷ, ἐξ ἀσπίδος. sinistra εἴτε ad sinistram, ἐπ' ἀριστερά, ἐπ' ἀσπίδα. 2) μεταφ. ἀριστερός, ἐπαριστερός, σκαῖός, ἀνεπιτηδεύς. 3) οἱ παρ' ἑλλήσι δεξιόι εἴτε αἰσιος εἰωνοὶ ὑπὸ Ῥωμαίων sinistrī ἐκαλοῦντο. Οἱ γὰρ τῶν Ῥωμαίων εἰωνοκαῖοι πρὸς μεταμέλειαν ἀπέβλεπον, ὥστε αὐτοῖς ἐν ἀριστερᾷ γίγνεσθαι τὸν ἀνατέλλοντα ἥλιον, ἀφ' οὗ τοὺς αἰσιους εἰωνοὺς πέμπεσθαι ὥντο. 4) sinistrum fulmen, αἰσιος εἴτε δεξιὸς κεραυνός. avī sinistrā, σὺν εἰωνοῖς αἰσιόει. 4) ποιητικῶς καὶ παρὰ νεωτέροις καθ' ἑλληνισμὸν ἀριστερός, σκαῖός, ἀπαίσιος. sinistrum omen, ἀριστερός, σκαῖός, ἀπαίσιος, κακός εἰωνός. 5) μεταφ. κακός, δυστυχής, δυσμενής, κ.τ.τ.

sinistritas, asis ἢ. (sinister) ἐπαριστερότης, σκαῖότης, ἀνεπιτηδεύτης. Α. σπαν. καὶ ἴσως μόνον παρὰ Πλίνιον τῷ νεωτέρῳ. sinistre, ἐπὶ ἀριστερῶς, κακῶς, δυσμενῶς. sinistre accipere aliquid, ἐπὶ τῷ χειρὶ ἐκδέχεσθαι τι.

sinistrorsus καὶ sinistrorsum, ἐπὶ ἀριστερῶς, εἰς ἀριστερά, sinistroversus, ταῦτ' οὗ sinistrorsus.

sino, sivi (ἀρχ. sivi) sium, ere, (ἐῶ, ἔημι, ἀφ' ἑνὸς) aliquid, εἰώ, ἀφ' ἑνὸς τινά, οὐ κωλύω τινά. sine eum dicere, εἴτε sine dicat (σπᾶν. ut dicat), εἰ αὐτὸν λέγειν, ἔασον αὐτὸν εἰπαίν. Transalpinae gentes vitum cerere nou sinimus, τὰ ὑπεράλπεια ἔθνη ἔμπλεον φυτεύειν οὐκ ἐώμεν, τοῖς ἐκτὸς τῶν ἡλλεσῶν οἰκοῦσιν ἀμπελουργεῖν οὐκ ἐπιτρέπομεν. transitum non sinit, κωλύει τὴν διάβασιν. sinit arma viris, ἔατε τοὺς ἀνδρας τὰ ὅπλα ἔχειν. non est situs, ἐκωλύθη. sine me! ἔα με ἀπέναι! ἔασόν με! ἄρρε με! sine veniat (ἄρρε ἔλθῃ) ἔλθετω δὴ. ne di siverint εἴτε siverint! μὴ γένοιτο! (ποιητ. θεὸς ἀπαρῶν, μὴ θεοὶ τελέσειαν). — situs, a, um, ζείραντος aurum su latet situs, χρυσὸς

αὐτὸς ἐν ἀποκρυφῇ κείμενος. in ore linguae sita est, ἐν τῷ στόματι ἴδρυται ἡ γλῶσσα. amici procul juxtaque siti, οἱ φίλοι αἰτε πόρρω καὶ οἱ ἐγγὺς ὄντες. cis Ikheni sita gentes, τὰ ἐντὸς τοῦ Ῥήνου οἰκοντα ἔθνη. locus in media est insula situs, ὁ τόπος ἐν τῷ μέσῳ τῆς νήσου κεῖται, ἐν μέσῳ τῇ νήσῳ ἴδρυται. — urbs a Philippo sita, πόλις ὑπὸ Φιλίππου οἰκοθεῖσα. — in patris potestate situm est, ἐν τῇ τοῦ πατρὸς ἐξουσίᾳ κεῖται, ἐπὶ τῷ πατρὶ ἔστι. spes in fuga sita est, ἡ ἐλπίς ἐν τῇ φυγῇ ἔστιν. in medio situm esse, ἐν μέσῳ κεῖσθαι. 3) ἐπὶ τῶν ἀποθανόντων κείμενος. hic situs est, ἐνταῦθα κεῖται, ἐνθάδε κεῖται.

Sinope, es, ἢ. Σινώπη, πόλις τῆς Παφλαγονίας. Sinopensis, e, καὶ Sinopēus, a, um, καὶ Sinopēus, a, um, Σινωπικός. Sinopenses, ium, ἄ. οἱ Σινωπιεῖς. Sinopicum minium, οὐ, εἴτε Sinopis, idis, ἢ. Σινωπικὴ μίλτος, ἡ Σινωπίς.

Sinopsis, κ.τ.τ. ἴδ. Sinope.

sinuāmen, inis, οὐ. (sinuo) κόλπωμα Α. τοῦ μεταγ. λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

sinuālio, onis, ἢ. (sinuo) κόλπωσις.

sinuessa, ae, ἢ. Σινούεσσα, Σινέεσσα, πόλις τῆς Καρπανίας ἐν ταῖς ὁρίαις τῆς Λατίνης. Sinuessanus, a, um, Σινουεσσανός, Σινουεσσανός.

sinuam, i, οὐ. τὸ κύτος, κεῖλον ἀγγεῖον. (ἴσ. ἐκ τοῦ δινας).

sinuō, avī, utum, are, (sinus) aliquid, κόλπω τι. sinuatus, a, um, κόλπωτός. 2) σπᾶν. κοιλαίνειν τι.

sinuōse, epīr. (sinuosus) κόλπωδης.

sinuosus, a, um, (sinus) κόλπωδης, πολύκολπος. 2) ἐπὶ λόγου κόλπωδης, μακρός, περίεργος.

sinus, i, ἄ. ταῦτ' οὗ sinum.

sinus, us, ἄ. κόλπος (ἐσθῆτος, λατοῦ, διπλῶν) κ.τ.τ. εἰθ' ἔτε καὶ ἡ ἐσθῆς αὐτῇ, τὸ δίπλωμα. 2) κατ' ἐξοχὴν ὁ περὶ τὸ στήθος κόλπος τοῦ ἱματίου ἢ τῆς τηβέννου, εἰθ' ἔτε καὶ ὁ περὶ τὰ γόνατα κόλπος. aurum in sinu gestare, χρυσὸν ἐν τῷ κόλῳ φέρειν. in sinu alicujus recubare, ἐν τῷ κόλῳ τινὸς ἀνακείσθαι. sinum in sinum alicui inserere, τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον τινὲ ἀνείρειν. 3) ποιητ. κοιλία γυναικός. 4) κόλπος, κόλπωμα, κούρωμα, καμπή. 5) κόλπος θαλάσσης, εἰθ' ἔτε καὶ ἡ περὶ κόλπον χώρα. 6) τὸ μέσον, ὁ μυχός, τὸ εσωτάτω. in sinu urbis, ἐν τῷ μέσῳ τῆς πόλεως. 7) τὸ ἐν τῷ κόλῳ τοῦ ἱματίου φερόμενον ἀργύριον, τὸ ἀργύριον, τὸ βαλάντιον. 8) μεταφ. στερῆς, ὑστερία, σκέπη, κ.τ.τ.

sinu, (-um), is, ae, sion, (βινάγος)

*sittcen, itis, *ā*. (situs-cano) τομῶδης.
 sittcūlosus, *a, um*, (sitis) διψαλός, διψών.
 2) συνήθως διψιος, διψήρως, ἄνδρος, ξη-
 ρός. 3) διψώδης, διψοποιός.
 sittenter, ἐπὶ β. μετὰ διψους.
 sittō, itī, καὶ itī, itum, ire, (sitis) διψῶ.
 alieujus, tinos. 2) ἐπὶ γῆς καὶ φυτῶν δι-
 ψῶν, διψήριον, ἄνδρον, ξηρὸν εἶναι.
 3) μεταφ. aliquid, διψῶν τινος εἶτε τι,
 ἐρεσθῆναι, ἐπιθυμεῖν, ἀρεγέσθαι τινος. —
 sitiens, ntis, διψών, διψαλός, διψιος. 2)
 διψιος, διψήρως, ἄνδρος, ξηρός. 3) μεταφ.
 διψών, ἐρεστικός, ἐπιθυμητικός, ἐρεστικός.
 alieujus rei, διψῶν τινος. Isma, pecunia,
 διψῶν φήμις, ἀργυρίου. populus liberta-
 tem sitiens, εὐνος ελευθερίας διψῶν.
 itis, is, *θ*. (ἐν τῷ ἐνικῷ μόνον εὐχρηστον).
 itiza, itisc. exstinguere εἶτε restinguere
 sitim, σθενεῖναι τὴν διψαν. 2) τὸ διψιον,
 ξηρότης, ἀγρύμω. 3) διψα, ἔρεξις, ἔρεσις,
 ἐπιθυμία. μετὰ γενικῶς s. cruoris, virtu-
 tis, διψα αἵματος, ἀρετῆς.
 itistius, *a, um*, σιτιστός.
 itites, *ae, ā*. (σιτίτης) εἶδος ἀνθρώπου λίθου.
 ititor, oris, *ā*. (sitio) alieujus rei, ὁ διψῶν
 τινος.
 itiona, *ae, ā*. σιτώνης.
 ititace, *es, θ*. ἡ σιττάκη, ὁ σιττακος, ψίτ-
 τακος.
 ititula, *ae, θ*. κάλλις, ὕδρια. 2) ταῦτ' ἐν τῷ si-
 tella, ἡ κληρωτίς.
 ititulas, *i, ā*. ταῦτ' ἐν τῷ situla.
 ititus, *a, um*, itō, sino.
 situs, us, *ā*. (sino) θέσις, τόπος, τοποθεσία.
 urbis, θέσις, τόπος πόλεως. loci, θέσις τό-
 που, τόπος χωρίου. situs maritimi urbium,
 τὸ τὰς πόλεις ἐπὶ θαλάσσης κεῖσθαι, αἱ ἐπι-
 θαλάσσιοι τῶν πόλεων ἰδρύσεις. situs par-
 tium corporis, ἔδραι τῶν τοῦ σώματος με-
 ρῶν. ποιητ. regalis situs pyramidum, ἡ
 βασιλικὴ ἰδρύσις εἶτε κατασκευή, τὰ βα-
 σιλικὰ ἰδρύματα εἶτε κτίσματα τῶν πυ-
 ραμίδων. 2) γῆ, μέρος, κλίμα, τόπος. 3)
 εὐρώς, ῥύπος, αὐχμός. situm ducere, εὐ-
 ρωτίζω. 4) μεταφ. εὐρώς, ἡ λήθη, ὁ ἀφα-
 νισμός, ὁ μαρσμός.
 sive (πρὸ φωνήεντος καὶ πρὸ συμφώνου) εἶτε
 seu (πρὸ συμφώνου μόνον), σύνδ. (si-vo)
 εἶτε, εἴτε τε. sive nox est, sive est vespere,
 εἶτε νύξ ἐστιν, εἶτε ἑσπέρα. sive volo,
 seu nolo, εἶτε βούλομαι, εἶτε οὐ βούλομαι.
 sive cogito, sive scribo, εἶτε σκέπτομαι,
 εἶτε γράφω. seu maneat, seu proficiat,
 itur, εἴαν τε μένωσιν, εἴαν τε πορευθῶσι.
 sive—, an, εἶτε—, εἶτε. 2) εἶτε, ἢ. si-
 ve—, sive—, εἶτε—, εἶτε—, ἢτοι—, ἢ—,
 seu (sive) nocio, sive luce, εἶτε νύκτωρ εἶτε
 μεθ' ἡμέραν, ἢτε νύκτε ἢ ἡμέρας. sive

potius, μάλλον δέ. miracula narrabant vix
 sive ex metu credita, θαύματα διηγούντο
 ἰδόντες εἶτε καὶ (ἢ καὶ) ὑπὸ φόβου πιστεύ-
 σαντες.
 smaragdineus, *a, um*, ταῦτ' ἐν τῷ smaragdi-
 nus.
 smaragdinus, *a, um*, σμαράγδινος, σμα-
 ράγδειος.
 smaragdus, εἶτε smaragdus, *i, ā*. καὶ *θ*. δ.
 ἡ σμαράγδος.
 smaris, idis, *θ*. σμαρίς, σμάρεις, (ιχθός).
 smecticus, *a, um*, σηκτικός.
 smegma, *atis, οὐ*, σηγγμα.
 smerdāleus, (-us), *a, um*, σμερδαλέος.
 smila, *ae, θ*. σμίλη.
 smilax, acis, *θ*. σμιλάξ, (βοτάνη). 2) smilax,
ā. ὁ σμιλάξ, (δένδρον).
 smilion, *ii, οὐ*. (σμιλίον) εἶδος κολλυρίου
 ἐπικουρῶντος τοῖς οφθαλμοῖς.
 Smintheus, εἰ καὶ eos, *ā*. Σμινθεύς, ἐπὶ *θ*. τοῦ
 Ἀπόλλωνος. Smintheus, καὶ Sminthius, *a,*
um, Σμίνθιος.
 Smyrna, *ae, θ*. Σμύρνα. Smyrnaeus, *a, um*,
 Σμυρναῖος, Σμυρναϊκός. Smyrnaei, *ā*. *ei*
 Σμυρναῖοι.
 Smyrnaeus, *a, um*, itō. Smyrna.
 smyrnion, (-um), *ii, οὐ*. σμυρνίον, (βοτάνη).
 smyrniza, *ae, θ*. σμύρις, (βοτάνη).
 smyrus, *i, ā*. (σμύρος, σμύραινα) μύρος ἡ
 μύρος, (ιχθός).
 suboles, subolesco, ταῦτ' ἐν τοῖς suboles, su-
 holesco.
 subrio, ἐπὶ β. (sobrius) νηφαλῶς. 2) μεταφ.
 νηφαλῶς, σωφρόνως.
 subriēfactus, *a, um*, (sobrius-facio) σω-
 φρονισθείς.
 subriētus, *atis, θ*. (sobrius) νηφαλιότης,
 νήψις. 2) μεταφ. ἡ νηφαλιότης, ἐγκράτεια,
 σωφροσύνη.
 subrius, *ae, θ*. (sobrinus) ἀδελφιδῆ.
 sobrinus, *i, ā*. (ἐκ τοῦ soror, ἀντὶ sororini-
 nus) ἀδελφίδου.
 sobrio, are, (sobrius) νηφαλίον ποιῶ. Ἀ. τοῦ
 μεταφ. *Lat*.
 sobrius, *a, um*, (se-ebrius) ἀμέθυτος, ἄοι-
 νος, νηφαλιος, νηφαλῶς, νήφων. ποιητ.
 sobria pocula, ποτήρια νηφάλια, ἄοινα,
 ὕδατος πλήρη. sobria fura, ἀγροὶ ἄοινοι,
 οἶνον οὐ φέροντες. 2) μεταφ. νηφαλιος,
 νηφαλέος, μέτριος, ἐγκρατής. 3) νηφάλιος,
 νήφων, σωφρων.
 socatus, *a, um*, (soccus) ἐμβάδας ὑποδε-
 δειμένος.
 socifer, *era, erum*, (soccus-fero) μεταφ.
 κωμικός, κωμωδογράφος.
 socillus, *i, ā*. (ὑποκορ. τοῦ soccus) μικρὰ
 ἐμβάς.
 soccus, *i, ā*. ἐμβάς, πέλγυνον ὑπέδημα εἶτε

ποδῶν. 2) μεταφ. ἡ κατωδία, πρὸς. co-
thurnus.
soccus, ἑρῖ, ἄ. ἐκαρός, πενθέρος.
socrus, ἰ, ἄ. ἀρχαῖος ἀντί τοῦ socer.
sociā, αὐ, ὁ ἴδ. socius.
sociābilis, ε, (socius) κοινωνικός. 2) ἐκδι-
λκτος.
sociālis, ο, (socius) κοινωνικός. 2) συνή-
θως· συμπαγής. 3) ποιητ. συζύγιος, γα-
μήλιος, γαμικός.
sociālitās, ἰtis, ὁ. (sociālis) κοινωνία.
sociāliter, ἐπίρ. κοινωνικῶς.
sociātio, οἰs, ὁ. (socius) κοινωνίαις, συ-
ζεύξις.
sociātiō, ἰeis, ὁ. (socius) ἡ συζευγνύουσα.
societas, ἰ, ἄ. (socius) ἑταῖρος.
sociētās, ἰtis, ὁ. (socius) κοινωνία. 2) κοι-
νωνία, ἑταιρεία, κοινὸν ἐπιχειρήμα. 3) ἑται-
ρεία, κοινωνία, τοῦτέστιν οἱ ἑταῖροι, κοι-
νωνοί, οἱ τοῦ αὐτοῦ ἐπιχειρήματος μετέ-
χοντες. 4) συμμαχία. societatem cum ali-
quo facere εἶπε conjungere, συμμαχίαν
πρὸς τινά ποιεῖσθαι. in societate manere,
τῇ συμμαχίᾳ ἐμμένειν, τὴν συμμαχίαν
ἐμπεδεῖν. societatem dissolvere, τὴν συμ-
μαχίαν διαλύειν.
socius, ἀνί, αἰμα, αρο, (socius) aliquem ἢ
aliquid, συνάπτω, συζεύγνυμι τινά ἢ τι.
aliquid cum aliqua re, συνάπτειν τι πρὸς
τι. se alicui vincolo jugali, συζεύγνυσθαι
τινι γάμῳ. coetus hominum jure sociati,
ἀθροίσματα ἀνθρώπων ἀλλήλοις διὰ νόμων
κοινωνήσαντες. 2) aliquid cum aliquo, κοινο-
νῶ τινός τινι, κοινωνῶν τινος ποιεῖ τινά.
Romulus regnum suum cum Sabinoorum
rege sociavit, Ῥωμύλος τὴν βασιλείαν τῷ
Σαβίῳ βασιλεῖ ἐκοινωνήσας. duxtras so-
ciant, δεξιούνται ἀλλήλους.
sociofraudus, α, um, (socius—fraudo) ἀπα-
τῶν τὴν ἑταῖρον.
socius, α, um, (ἴσως ἐκ τοῦ socius) κοινός.
socium regnum, κοινὴ βασιλεία. Augu-
stinus socium cum Jove nomen habet, ὁ Σε-
βαστὸς τὸ ὄνομα κοινὸν τῷ Διὶ ἔχει, κοι-
νωνεῖ τῷ Διὶ τοῦ ὀνόματος. 2) σύμμαχος,
συμπαγής. sociā urbs, σύμμαχος εἶπε
συμπαγὴ πόλις. socium agmen, σύμμαχον
στράτευμα.—οὐσιαστικῶς· socius, ἄ. ὁ κοι-
νωνός, ἑταῖρος, μέτοχος. aliquem socium
omnium rerum habere, χρῆσθαι τινι κοι-
νωνῷ πάντων τῶν πραγμάτων. socius io-
gi, ὁ τοῦ ἰγχοῦς κοινωνός, ὁ σύζυγος. sociā,
ἰ, ἡ κοινωνός. sociā iori, ἡ ἄλλος, σύζυ-
γος. 2) socius, ἄ. ὁ σύμμαχος. socii, ἄ. οἱ
σύμμαχοι, τὸ συμπαγικόν. aliquem sibi
socium associare, σύμμαχόν τινά προσλαμ-
βάνειν, λαμβάνειν, ποιεῖσθαι.
sordida εἶπε sordida, αὐ, ὁ. (socrus) ἄ-

νεῖα, νύμφη, νυθρεία, ἡ τοῦ νοδὸς ἀνδρῶ-
της. 2) συνηθὺς· νύμφη, νυθρεία, ῥαθυ-
μία, ἀμελεία.
sordiditer, ἐπίρ. (socrus) νυθρῶς, ῥαθυρῶς,
ἀμελῶς.
socrus, ἰdis, (socrus) ἀνδρῶτης, ἄνους, νυ-
μφῆς, νυθρῆς, ἀμελῆς. 2) νυθρῆς, νυθρῆς,
ῥαθυμῶς, ἀφροντιστοῦ.
Socratus, ἰs, ἄ. Σωκράτης. Socratiens, α,
um, Σωκρατικός. Socratici, ἄ. οἱ Σωκρα-
τικοί.
Socraticus, α, um, ἴδ. Socrates.
socrualis, ε, (socrus) τῆς ἐκράς εἶπε παν-
θρῶς, πενθέρως.
socrus, ἰs, ὁ. (socrus) ἐκράς, πενθέρᾳ.
sodaliciarius, ἰi, ἄ. (sodalitium) ἑταῖρος,
σύντροφος. Επιγρ.
sodalitium, ἰi, οὐ. ἴδ. sodalitus.
sodalitius, (-itias) α, um, (sodalis) συγ-
γαστικές, ἑταιρείας.—sodalitium, ἰi, οὐ.
συνουσία, συντροφία, ἑταιρεία. 2) συσι-
τιον. 3) παράνομος ἑταιρεία.
sodalitas, ε, (ἴσως ἐκ τοῦ sodas, ἡ συγγενὴς
τοῦ ἑτῆρος). σύντροφος, ἑταιρεία.—sodalitas,
ἄ. ὁ σύντροφος, συνουσιαστής, ἑταῖρος, σύ-
σιτος. 2) ἑταῖρος ἱερατικῆς ἑταιρείας. 3)
ἑταῖρος παράνομος ἑταιρείας.
sodalitas, ἰtis, ὁ. (sodalis) συντροφία, συ-
νουσία, ἑταιρεία. 2) ἱερατικὴ ἑταιρεία. 3)
παράνομος ἑταιρεία. 4) συσιτίον.
sodalitium, sodalitus, ἴδ. sodalitus.
sodes, (κατὰ χρῆσιν ἐκ τοῦ si-sodes ἀντὶ so-
dus, ὡς φησὶ Κικέρων). εἰ βούλει (ἀκού-
σαι), εἰ σοὶ φίλον, φέρε, ἢ. die sodes mi-
hi, εἰπέ μοι εἰ βούλει, φέρε εἰπέ μοι. ἰ,
sodes intra, ἴδε δὴ ἴσσω. mane dum sodes,
μένε εἰ βούλει. ο sodes, ὦ φίλε, ὦ τὸν.
Sodoma, orum, οὐ. Sodoma, αὐ, ὁ. Sodo-
mum, ἰ, οὐ. ἰν. Sodomi, orum, ἄ. πληθ.
τὰ Σόδομα. Sodomitae, α, um, ἄ. Σοδομι-
ται. Sodomitaeus, α, um, Σοδομιτικός.
Sodomitae, orum, ἄ. Σοδομιτοί.
sol, solis, ἄ. ἡ ἡλιος. occidens, ὁ δύμενος,
καταδύμενος ἥλιος. oriens εἶπε surgens,
ὁ ἀνατῆλλον εἶπε ἀνίσταν ἥλιος. prae-
cipitium, ὁ καταπρόρμος ἥλιος. 2) ἥλιος, τὸ
τοῦ ἡλίου πῶς. in sole ponere aliquid, ἥλι-
ον, ἥλιον τι. solus, ἄ. πῆλῃ, ὁ ἥλιος,
αὐ τοῦ ἡλίου ἀκτίνες, τὸ τοῦ ἡλίου κυρ. 3)
ποιητ. ὁ ἥλιος, ἡ ἡμέρα. παρὰ Νεμεσιανῷ
ἔπαξ καὶ ὁ ἐκαστός. 4) solis gemma, ἄ-
γνωστον λιθόειρον. 5) Sol, ἄ. ὁ ἥλιος. Σμ.
οἱ Ῥωμαῖοι τὸν ἥλιον τὸν αὐτὸν τῷ Ἀπὸλ-
λωνι εἶναι ἡγούντο. Εν ἐπιγραφαῖς dies
solis, ἡ ἡμέρα τοῦ ἡλίου, ἡ παρὰ τοῖς ἑκ-
κλησιαστικῶς· dies Dominicus, ἡ Κυριακή.
solago, ἰnis, ὁ. (sol) ἡλιοτρόπιον, (βετάνα).

sōlāmen, īnis, οὐ. (solar) παραμύθιον, παρηγόρημα. Α. ποιητικῇ.
 *sōlāmentum, ī, οὐ. (solar) ταῦτ' τῷ solamen, solānum, ī, οὐ. ὁ, ἡ στρύχνος, τὸ στρύχνον, φ.
 solānus, ī, ἄ. (sol) ὕπων. ventus, ὁ ἀπηνελιώτης.
 solāris, e, (sol) ἡλιακός. solaris herba, τὸ ἡλιοτρόπιον.
 solārium, īi, οὐ. (sol) ἡλιοτρόπιον, σκιαθήρας. 2) ὠρολόγιον. 3) τὸ ἡλιακόν, ἡλιαστήριον.
 solārium, īi, οὐ. (solum) ὕπων. vestigal, ὁ ἀπὸ τοῦ εἰσφοῦς, οἰκαπέδου, ἀγροῦ, κ.τ.τ. φόρος, ὁ ἐγγίειος φόρος.
 solātio, ōnis, θ. ἡλίσσις. Ἑτέρα γραφὴ solatio.
 *solatiolum, ī, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ solatium) μικρὸν παραμύθιον εἴτε παρηγόρημα.
 solāium, īi, οὐ. (solar) παραμύθιον, παρηγόρημα, παραμυθία, παρηγορία, παράκλησις.
 solātor, ōtis, ἄ. παραμυθητής, παρηγόρος, παρακλήτωρ.
 solātus, a, um, (sol) ἡλιόδλητος, ἡλιοδόλος.
 solātus, a, um, ἴδ. solor.
 solidarius, īi, ἄ. (Κελτικὸν ὄνομα) εἰς τῶν τοῦ ἱεροῦ λόγου, ὁ εὐχωλιμαῖος = levotus ad mortem. Κεῖται, bel. gal. 3, 22.
 solidus, a, um, ταῦτ' τῷ solidus.
 solū, a, θ. (solum) ἀνδάλιον, σανδάλιον, ὑπόδημα, κρηπίς. 2) ὑπεζύγιον, ὑπόδημα, ἔσθ' ὅτε καὶ ἔνυξ ἢ πούς ὑποζυγίου. 3) εἰδος ἐλαιστριδείου. 4) βούγλωσσος, (ἰχθύς).
 solēaris, e, (solea) solearis colla ἐκαλεῖτο οἰκημά τι τοῦ βαλανείου, ἐνθα οἱ λουσάντες διέτριβον, ἀνδάλια ἀντὶ καλτίων ὑποδεδεμένοι.
 solēarius, īi, ἄ. (solea) ὑποδηματορράφος.
 solēatus, a, um, (solea) ἀνδάλια ὑποδεδεμένοι.
 solēnnis, solemnitas, κ.τ.τ. ἴδ. solennia, κ.τ.λ.
 solen, enis, ἄ. σωλήν, εἶδος ὑστρακοδέμων.
 solēnnis εἴτε solennis, e, νομιζόμενος, νόμιμος, εἰσπράμενος, εἰσθώς, συνήθης. Romae diu fuit solenne, mane vigilare etc, ἐν Ρώμῃ παλὺν χρόνον ἐνομίζετο (ἔθος ἦν), πρὶν ἔργηγορεῖν. solenne mihi est εἴτε solenne habeo hoc facere, εἰσθα τοῦτο ποιεῖν. mos inter cetera solennia manet, τὸ ἔθος μένει ἐν τοῖς ἄλλοις νομίμοις εἴτε νομιζόμενοις. 2) καθ' ἱερὸν νόμον νομιζόμενος, νομιζόμενος, νόμιμος. solennia sacra, τὰ νομιζόμενα ἱερά, καὶ καθ' ἄρχὴν τὰ ἐνιαύσια καὶ δημοσιολῆ ἱερά. solennes ludi, οἱ θρησκευτικοὶ εἴτε πανηγυρικοὶ ἀγῶνες. fuerunt solenne, τὰ περὶ τὴν κηδείαν νομι-

ζόμενα. solennia Isidis, ἡ τῆς Ἰσίδος ἐνιαύσιος ἑορτὴ εἴτε πανηγυρίς. solennia triumphi, ἡ τοῦ θριάμβου ἑορτὴ.
 solēnnitas, εἴτε solennitas, ātis, θ. τὸ νομιζόμενον. 2) τὸ πανηγυρικόν, θρησκευτικόν, μεγαλοπρέπεια.
 solēnniter εἴτε solēnniter, ἐπὶρ. (solennis) κατὰ τὰ νομιζόμενα, κατὰ τὰ εἰσθώς, εἰσθῶτως. 2) κατὰ τὰ ἱερά νόμιμα, κατὰ τὰ νομιζόμενα, νομίμως. 3) θρησκευτικῶν, μεγαλοπρεπῶς, μεγαλομερῶς.
 *solēnnitas, ἐπὶρ. (solennis) θρησκευτικῶν, πανηγυρικῶς.
 solēo, ūus sum, ēre, εἰσθα, εἰσθίμαι, παύτηρι solet, εἰσθα ψεῦδεσθαι, εἰσθίται ψεῦδεσθαι. hoc Athenis accidere est solitum. τοῦτο ἐν Αθήναις συμβαίνειν εἰσθα εἴτε ἔθος ἦν, quod dici solet, τὸ λεγόμενον, ἢ solent, ὡς περ εἰσθίται. solens, ὡς εἰσθα κατὰ τὸ εἰσθῶς. 2) σπάν. solere cum aliquo, συνοικεῖν τι. — solūus, a, um, εἰσθῶς, εἰσπράμενος, συνήθης. solitum, οὐ. τὸ εἰσθῶς, ἡ συνήθεια, τὸ σύνθημα. ex solito, κατὰ τὸ εἰσθῶς. praefer solitum, παρὰ τὸ εἰσθῶς, παρὰ τὸ σύνθημα. solito formosior, εὐειδέστερος τοῦ εἰσθῶτος, διαφερόντως εὐειδέης.
 solers, εἴτε sollers, rtis, (sollus-ars) πάντεχνος, πολύτεχνος, ἐντεχνος, πολυμήχανος, ἐπινοητικὸς, ἀγγίνοιος. in aliquo re καὶ ποιητ. alienius rei, ἐντεχνος περὶ τι, ἐμπειρὸς τινος, ἐντεχνῆς ἐν τινι. 2) ἐπιστρεφής, ἐπιμελής, δραστήριος, φιλόπονος.
 solertior εἴτε sollertior, ἐπὶρ. ἐντεχνῶς, ἀγγίνοιως, ἐμπειρῶς.
 solertia καὶ sollertia, a, θ. (solers) πολυτεχνία, ἐντεχνία, πολυμηχανία, ἀγγίνοια, ἐντεχνία.
 Sōli εἴτε Solae, orum, ἄ. Σόλοι, πόλις Κούρου καὶ πόλις Κιλικίας.
 solēcitas, a, um, (solus-ēdno) μονωδός.
 solēcatio, ōnis, ἡλίσσις. Ἑτέρα γραφὴ solatio.
 solēcilo, sollicitus, κ.τ.τ. ταῦτ' τοῖς sollicito, κ.τ.τ.
 *solidāmen, īnis, οὐ. (solido) στερεώμα.
 *solidāmentum, ī, οὐ. (solido) στερεώμα.
 solīdātio, ōnis, θ. (solido) στερεώσις.
 solīdātris, īcis, θ. ἡ στερεοῦσα.
 solīdo, ἐπὶρ. στερεῶς, στερεῶς. 2) ἐμπέδως, βεβαίως, σφίδρα, πάνυ. id solido scio, τοῦτο ἐμπέδως οἶδα.
 solīdesco, ēre, (solidus) στερεοῦμαι, στερεοῦμαι.
 solīdo, avi, atum, are, aliquid, στερεῶ, στερεῶ τι.
 solīdus, a, um, (solum) ἐμπεδός, στερεός, στερεός, μεταρ. ἐμπέδως, στερεός, στερεός,

ἀκίνητος. mens solida, ἐμπέδος εἴτε ἀτά-
ρακτος ψυχὴ. 2) στερεός, στερεός, πάγιος,
πικνός. solida corpora, στερεὰ σώματα.
solida terra, στερεὰ γῆ, ἡ στερεά. ἐν τῇ
γῶμειντρία solida forma, τὸ στερεὸν σχῆμα.
3) ἔλος, ἀκίρσιος. solidum, οὐ. τὸ ὅλον
ἀρχαίου πρῶτον. 4) βέβαιος, ἀληθής, ἀλη-
θινός, ὄντως ὢν. 5) ἐπὶ τῶν αὐτοκρατέ-
ρων solidus, ἄ. καὶ solidus, χρυσὸν τι
νόμισμα, ὁ χρυσός, (ἴσθαι τὸ σολδὶ).
solifer, era, erum, (sol-fero) φέρων τὸν
ἥλιον, ἀνατολικός.
soliferreum εἴτε soliferreum, i, οὐ. (sol-
lum-ferreus) ἄλυσθρον βίλος.
solifuga, w, ταῦτὸ τῷ solipuga.
Soligena, w, θ. (Sol-gigno) ὁ ἐξ ἡλίου γε-
γῶς, (ἡλιόδης).
soliloquium, ii, οὐ. (solus-loquor) μονολογία.
Solinus, i, ἄ. Σωλίνος.
solipuga, w, θ. (sol-pungo) εἶδος ἰσθίου
μοίας ἢ κύρηνος.
solistium iripadium, (solam) οὕτως ἐκ-
λείπει τὸ αἰσιος τῶν ἱερῶν ἀλυσθριδίων τῶ-
νός.
solitaneus, a, um, (solen) εἰσθός, εἰσ-
θός, συνθός. ἴδ. καὶ τὸ ἔξθς.
solitaneus, a, um, (solus) χωριστός, ἴδθς.
solitaneus cochlear, θ. πληθ. εἶδος κοχλίων
τῆς Λιθίας. (ἴσθαι ἐκ τοῦ promontorium
Solis οὕτως ἐκλήθησαν).
solitarius, a, um, (solus) μοναδικός, μο-
νάξων.
solitas, itis, θ. τὸ μονάζειν, ἡ ἱρημία.
solitatum, ἐπὶρ. (solitas) μονάζειν, κατὰ
μόναξ.
solitaurilia, ταῦτὸ τῷ solitaurilia.
solite, ἐπὶρ. (solen) εἰσθός, κατὰ τὸ
εἰσθός.
solito, avi, are, (θρημίστ. τοῦ solito) εἰσθός.
solitudo, itis, θ. (solus) ἱρημία, ἱρημο-
τόπος. 2) ἱρημία, ἱρημία, χρυσόνη, ἀμύ-
χανία, ἀπορία, κ.τ.τ.
solitus, a, um, ἴδ. solito.
solitum, ii, οὐ. ὁρόνος, κατ' ἐξοχὴν δὲ βα-
σιλικὸς ὁρόνος. 2) μεταφ. ὁρόνος, ἡγεμο-
νία, βασιλεία. 3) σόρος, θήκη, (μάλιστα
ἡ μεγαλοπρεπὴς θήκη). 4) πύλος, ἐμβα-
σις, (ἐν βαλάνειο).
solitagus, a, um, (solus-vagor) μονοστιθής,
μόναξος. 2) μονάζων, μοναδικός.
sollemnis, solemnitatis, κ.τ.τ. ταῦτὰ τοῖς
solemnis, κ.τ.τ.
solers, sollerter, sollertia, ταῦτὰ τοῖς so-
lers, κ.τ.τ.
sollicitatio, onis, θ. (sollicito) παροξυσμός,
ἐρεθισμός. 2) πείρασις, πειρασμός.
sollicitator, oris, ἄ. (sollicito) πειραστής.
sollicitor ἐπὶρ. ἀδρόνως, παροξύνων. 2)

μαρμηνευτικώς, ἀκριβώς. 3) ὑπερακριβώς,
περίεργως.
sollicito, avi, atum, are, (sollicitus) ali-
quem ἢ aliquid, διακινῶ, ἀνακινῶ τινα ἢ
τι. ferro humum, τῷ σιδήρῳ (τῷ ἀρότρῳ)
κινεῖν εἴτε στρέφειν τὴν γῆν. alium, κι-
νεῖν, λύει τὴν κοιλίαν. 2) μεταφ. διακι-
νεῖν, δυνεῖν, ταραττεῖν, διαταρττεῖν τινα.
civilatem, ταραττεῖν, δυνεῖν τὴν πολιτείαν,
plebem, ταραττεῖν τὴν εἰρήνην. stomachum,
ἀραττεῖν τὸν στόμαχον. aliquid me solli-
citari, ἀνὰ εἴτε ταραττεῖ μέ τι. sollicitor,
ἀνιῶμαι, ἀδύκων. 3) παροξύνω, παροξύ-
νω, ἀναπειθῶ τινά. ad aliquid faciliorem,
ποιῶσαι τι. aliquam donis, πειρᾶν τινα
(γυναικα) δώροις.
sollicitudo, itis, θ. μέριμνα, ἀδύκωνία,
φροντίς.
sollicitus, a, um, (solus-cio) διαταραχ-
μένος, δονούμενος, διακινούμενος. 2) με-
ταφ. ἐμφροντίς, πολυμέριμος, ἀδύκων.
aliquem sollicitum habere, μέριμναν ἐμ-
ποιεῖν τινι, διαταρττεῖν τινα. sollicitum
esse, μεριμνᾶν, ἀδύκων, ἀγανίαν.
solisterrum, ταῦτὸ τῷ solisterrum.
solus, a, um, ἔλος, (κατὰ τὴν τῶν ὀσίων
διάλεκτον).
solo, avi, atum, are, (solus) aliquid, ἐρη-
μῶ τι. A. ποιητ.
Solo, onis, ἴδ. Solon.
Solus, ἴδ. Soli.
solocismus, i, ἄ. σολοικισμός.
solocista, w, ἄ. σολοικιστής.
solocium, i, οὐ. τὸ σολοικόν, σολοικισμός.
Solon, εἴτε Solo, onis, ἄ. Σόλων.
Solonium, ii, οὐ. καὶ Solonius ager, οὐ.
πεδίον τῆς Λαυονθίνης χώρας.
solor, atus sum, ari, aliqueum, παρεμυθεύ-
ματι, παρηγορῶ τινα. aliqueum vorbis ami-
cis, παρεμυθεύματι τινα φίλοις λόγους.
aliquid, παρεμυθεύμαι, κραῖνω, κουφι-
ζω τι.
solox, ois, παχός. solox lana, τὸ παχὺ
ἔριον, ὁ μαλλός.
solpuga, w, ταῦτὸ τῷ solipuga.
soluquium, ii, οὐ. (sol-loquor) ἡλιότροπον.
solstitialis, o, (solstitium) τῆς θερινῆς τρο-
πῆς. solstitialis dies, ἡ τῆς θερινῆς τροπῆς
ἡμέρα. solstitialis orhis εἴτε circulus, ὁ
τροπικὸς κύκλος τοῦ ἑαρινίου. 2) θερινός.
3) ἡλιακός. solstitialis annus, ὁ ἡλιακός
ἐνιαυτός. solstitialis plaga, τὸ μεσημβρινόν
εἴτε νότιον κλίμα.
solstitium, ii, τα. (sol-stio) ἡλιον τροπή,
astivum, αἱ θερινὰ τροπαί. hibernum εἴτε
hiemale, αἱ χειμερινὰ τροπαί. 2) κατ' ἐ-
ξοχὴν, ἡ θερινὴ τροπή. αἱ θερινὰ τροπαί.
3) θερινὴ ὥρα, ἡ ἡμέρα βλίσθηκη βερροίας.

σολῦβιλις, ο, (σεῖβο) λυτός, λύσιμος. 2) λυ-
τικός, λυτήριος. Λ. τοῦ μεταγ. λατ.
solum, ἐπὶ ὁ. ἴδ. solus.

solūm, ἰ, οῦ. (ἰσ. ἐκ τοῦ ἑδρος, τροπή τοῦ δ
εἰς λ, ὡς ἐν τοῖς Ulysses καὶ lacryma). ἑδω-
ρος, δάπεδον, (γῆς, οἰκίας, κ.τ.τ.) domum
solo aequare, ἑδωρίζειν, κατεδωρίζειν οἰ-
κίαν. agri solum, ἀγροῦ ἑδωρος. stagni,
πυλῶν εἰς τε βοῦδες λίμνης, fossae, πυλῶν,
πύνδας τάφρου. ponti, πίντου πλάτη, θα-
λάσσης πεδῖον. 2) ἑδωρος, γῆ, τοπος, γῶ-
να, patrium solum εἰς patrio solum, πα-
τρία γῆ, πατρίς. solum vertore, ἀποθωμεῖν,
μετατίνασθαι. 3) γῆ. solum siccum, ἀνυ-
μῆρ γῆ, inculum, χέρσος γῆ, ἡ χέρσος.
4) ἔγγειον κτῆμα, ἔγγειος κτήσις, τὰ ἐγ-
γεῖα. 5) πῆλμα, πέτρην, (ποδὸς καὶ ὑπο-
δύματος).

σολυμμόδο, ἐπίρ, (solum-modo) π.όγγγ.

Söluntinus, a, um, 18. Solus.

solus, α, ἀμή, μόνος. (ἀρχαϊκῶς καὶ ἐν ἐπιγρ.
εὐρηνταί γυνεῖαι μὲν soli (ἀρσ.) καὶ solae
(θηλ.) δοτικῇ δὲ ἡ solo (ἀρσ.)—solus ex
(de) omnibus, inter omnes, omnium, μόνος
ἐκ πάντων, ἐν πᾶσι, πάντων. solus per
se, μόνος αὐτὸς καθ' ἑαυτόν. solum unum
hoc, αὐτὸ τοῦτο μόνον. centum solos dies
vivere, ἑκατὸν μόνον ἡμέρας ζῆν, οὐ ἐπὶ
εἰ μὴ ἑκατὸν ἡμέρας. 2) μόνος, ἔρημος,
καταλειπόμενος, ἐκλειπόμενος. solum,
ἐπὶ μόνον. nou solum—, sed etiam,
κ.τ.τ. sed. sol.

Sólus, unis, θ. Σολῶς, πόλις τῆς Σικελίας,
 τινῶν Castello di Solanto, Soluntinus, ο,
 um, Σολούντιος, Σολουντίνος. Soluntini,
 ἄ. οἱ Σολούντιοι, Σολουντῖνοι.

σὺ ὦν ἐπὶ β. λελυμένως, ἐλευθέρως. 2) εὐ-
χερῶς, εὐμαρῶς. 3) λελυμένως, ἀναιμῶς,
γαλαρῶς, ἀμελῶς. 4) ἀκολάστως.

**solōnōlis*, *o*, (*solvo*) *λύω*, *λύσιμος*.

solūtiōn, ἐπί τὸ ταύτο τῷ soluto.

σολῦτο, ὄνις, θ. (solvo) λύσις. 2) stomachi, ventris, παρ' ἄλυσις στομάχου, κοιλίας. 3) λύσις (ὑπερλήματος), ἀπότισις, ἔκτισις. 4) λύσις, ἀνάλυσις, ἐξήγησις.

σοφίῃς, οἷς, ἀ. (σοφίᾳ) λατῆρ, ὁ λύων. 2)
ὁ λύων, ἀποτίνων (τὸ ὀφείλημα). Λ. τοῦ
μεταγ. Δετ.

sōlūtus, a, um, *v*.*l.* *solvo*.

solvo, solvō, solvūtum, ēre, solvemus ἢ ali-
quid, λύω τινὰ ἢ τι, λύωμαι, τὰ δεσμά,
ἀλλομεν, λύνει τινὰ (ἐκ τῶν δεσμών), ru-
tinacula navis, λύνει προμαγήσας, crines,
λύνει κόρυιν, zonam, λύωμαι, ἐπιστολὰν,
ἐπιστολήν, poutem, γέρουσαν, ovem, λύνει,
διαλύει, τίκειν τὴν χίλιν, ventrem, λύνει,
κινεῖν τὴν καρδίαν, vires, membra, λύνει
παράσπον τὴν βόων, τὰ μέλη, solvuntur

10, καὶ ἀπλῶς σοῖνι, λύσθαι, ἀπολυθῆναι. *solvere cœtum*, διαλύειν τὸν σύλλογον. *ora*, ἀνοίγειν τὸ στόμα. — *solvere ancoram*, λύειν, ἀλγειν, ἀνασπῆν τὴν ἄγκυραν. *pavis solvitur* (ἐπίστεο καὶ σοῖνι) *o portu*, ἡ ναὸς ἀνάγεται. *mercator solvitur Alexandriâ*, ὁ ἔμπορος ἀνήχθη εἰς Ἀλεξανδρίαν. 2) *aliquem aliquid re*, λύω, ἀπολύω τινὸς τινος εἶτε ἀπὸ τινος, *aliquem curâ*, metu, λύειν, ἀπολύειν τινὰ τῆς φροντίδος, τὸν φόβου εἶτε ἀπὸ τῆς φροντίδος, ἀπὸ τοῦ φόβου, *aliquem coede*, καθαιρεῖν τινὰ τοῦ φόβου. Οὕτω καὶ *solvere legibus*, λύειν τῶν νόμων, ὥστε τὸν λελυμένον ἐλευθερον εἶναι ἀπὸ πάσης ἀναγκαστικῆς νομίσεως. Δίδω. *Ecce me tener solvet vitalis*, ἀπαλὸς μόσχος ἀπολύσει ἐμὲ τῆς εὐχῆς, μόσχος ὁπρὶν τῆς εὐχῆς ὄσσω. 3) λύω, ἀναλύω, ἐξηγοῦμαι τί, *aequima*, ἀνίμμη, *versum*, ἀναλύειν στίχον εἰς περὶον λόγον. *πρὸβλ. κοῦκίτι* πολιτῆς, ἀλλὰ λύσας τὸ μέτρον. Ἐδοσθή. εἰς Διονύσ. περὶ γλ. 4) λύω, καταλύω, ἀναρῶ τί, *morem*, ἔθος. 5) λύω, ἐκτείνω, ἀποτίνω, ἀποδίδωμι τί, *pecuniam*, τὸ ἀργύριον. *pretium*, τὴν τιμὴν. *non sum solvendo* εἶτε *ad solvendum*, οὐκ ἔχω ἀποδοῦναι. *voia solvere*, ἀποδοῦναι εὐχάς. *idem*, ἐμπεδεῦν τὴν πίστιν, πληροῦν τὴν ὑπόσχεσιν. *injuriarum*, τίνειν, ἐκτείνειν τὴν ἀδικίαν. *scipz solvero aliquem*, ἐκτείνειν τινὲ τὸ δρεῖλνμα. — ἐπιθετικῶς *solutus*, *a*, *um*, λυτός. *crimes soluti*, λυτὰ, ἄνετος κόμη. *soluta terra*, ἀραιά, μαλὴ γῆ. *solutus a cupiditatibus*, λελυμένος ἀπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν, ἐλεύθερος, ἀπῆλλαγμένος ἐπιθυμιῶν. ποιητ. *solutus operum*, ἀντὶ τοῦ *uperibus*, ἀπῆλλαγμένος ἔργων. 2) *solutus in dicendo* εἶτε *ad dicendum*, πρόχειρος πρὸς τὸ λέγειν. 3) ἀνεμῆνος, ῥάθυμος, ἄφροντις. 4) ἄνετος, ἀκλῆστος, ἀχάλινωτος. 5) *uralio soluti*, δὲ περὶ λόγος.

Sōlyma, arum, οὐ. ταὐτὸ τῷ Hierosolyma,
Σόλυμα, Ἱεροσόλυμα.

somniālis, e, (somnia) ἐνύπνιος.

sonniātor, ōris, ā. (sonniū) ἐνοπνιστής,
ὄνειροπόλος.

σομνιεύω, ἐπιρ. ὑπναλέως, γασταλέως,
γαστακτικῶς.

somnīeĩĩōsus, a, um, ύπνώδης, ύπνώττωγ, ύπναλέος, γύσταλος, γυσταλέος. 2) ναρ-χωτικός.

somnifer, ēra, ērum, (somnia-fero) τὰὐτὰ
τῷ somnificus.

δωμνίλειος, α, um, (somnia-facio) ύπνο-
ποιός, ύπνοφέρος, ύπνωτικός. 2) ναρκω-
τικός.

somnīo, avi, atum, are, (somnia) ὄνειρα-
 πολῶ, ἐγυπνιέζω, aliquid, ὄνειρα ὁπποῦ τι,

sōpōros, a, um, (sopor) ὑπνωτικός, ὑπνο-
φόρος. 2) ὑπνώδης, καρώδης. A. ποιητική.
Sōra, so, 0. Σώρα, πόλις τῆς Λατίας.
Sorānus, a, um, Σωρανός.
Sōracte εἶτε Sauracte, is, od. (σπαν. Sorax,
cis, &) Σώρακτον, ἄρος τῆς Τυρρήνιας.
sōrācum, i, od. ὁ σώρακος, (κόρινθος).
Sōrānus, a, um, ὁ Sōra.
sorbeo, hūi (psi), ēre, aliquid, φεοφω.
μεταφορ. καταπίνειν τι.
sorbillis, o, (sorbeo) ῥοφητός.
sorbillio, are, (sorbeo) ῥοφῶ, ὑποπίνειν τι.
sorbillantibus saviis, ῥοφητοῖς φιλήμασι.
sorbillum, i, od. (sorbeo) ῥοφηστ. κατ' ἐνο-
μαστικὴν. ῥοφημα. sorbilo victitare, ῥο-
φηματίοις εἶτε ψωμίσις τρέφεσθαι.
sorbillio, Onis, 0. (sorbeo) ῥοφημα.
*sorbillum, ii, od. ταυτὸ τῷ sorbitio.
sorbilluncula, w, 0. (ὑποκορ. τοῦ sorbitio)
ῥοφημάτιον.
sorbo, ēre, σπάν. ἀντὶ τοῦ sorbeo, ēre.
*sorbum, i, od. (sorbus) ὅον, ὕδον.
*sorbus, i, 0. sz, eiz, (δένδρον).
sordeo, ūi, ēre, ῥυπῶ, πινῶ. sordens, ῥυ-
παρός, πιναρός. 2) εὐτελής, φαῦλος, χυ-
δαῖος, ταπεινός εἰμι. sordens, εὐτελής,
φαῦλος, χυδαῖος. aliquid mihi sordet, εὐ-
τελής εἶτε φαῦλον δοκεῖ μοι τι, κατα-
φρονῶ νινος. 3) ῥυπαρός, γλίσχρος, ἀνε-
λεύθερος, λίαν φειδωλὸς εἰμι.
sordes, is, 0. (sordeo) ῥύπος, πόνος, αὐχ-
μῆς, ῥυπαρία, αὐχμη. auris, ὁ ῥύπος, ἡ
κυψέλη τοῦ ὠτός. 2) ὁ ἐν πένθι αὐχμῶς,
ἄλυσία καὶ ἀμέλεια σώματος, πιναρὰ
καὶ ἄκοσμος ἐσθῆς. 3) φαυλότης, ταπει-
νότης. sordes verhorum, χυδαῖα λέξεις. 4)
μεταφ. sordes urbis, συρφετὸς πόλεως,
συρφετώδης ὄγκος, τὰ οὐδέαλα, ἔσθ' ὅτε
συρφετώδης ἄνθρωπος, κάλλαρμα. 5) ῥύπος,
ῥυπαρία, γλίσχρότης, φιλαργυρία.
sorDESCO, ūi, ēre, (sordes) ῥυπαίνομαι,
ῥυπαῖναι, ῥυπαρὸς γίνομαι. ager sordes-
cit, ὁ ἀγρὸς αὐχμηρὸς γίγνεται, αὐχμεῖ.
*sordicula, w, 0. (ὑποκορ. τοῦ sordes) ὀλί-
γος τις ῥύπος.
sordidatus, a, um, (sordidus) πιναρὰν καὶ
ἄκοσμον ἐσθῆτα ἔχων, ῥυπαρόν, αὐχμηρόν
εἶτε παιδὶν ματίον φορῶν. 2) σπαν. μεμο-
λυσμένος, μεμιασμένος.
sordido, ēpiē. (sordidus) ῥυπαρῶς, πινα-
ρῶς, αὐχμηρῶς. 2) φαῦλος, ταπεινῶς, χυ-
δαῖως. 3) ῥυπαρῶς, γλίσχρως, ἀνελεύθε-
ρως, φιλαργύρως.
sordido, uni, atum, are, (sordidus) aliquid,
ῥυπαίνω, ῥυπῶ, πιναρῶ τι. A. τοῦ μετ. A.
sordidulus, (ὑποκορ. τοῦ sordidus) ὑπὸ τι
ῥυπαρός. 2) φαῦλος, χυδαῖος.
sordidus, a, um, (sordes) ῥυπαρός, πινα-

ρός, αὐχμηρός. 2) φαῦλος, εὐτελής, χυδαῖος,
ταπεινός. 3) ἀγενής, ἀνελεύθερος, αἰσχρός.
4) ῥυπαρός, ἀνελεύθερος, γλίσχρος, φιλαρ-
γύρος.
sordidulo, ūis, 0. ῥυπαρία.
sordulentus, a, um, ταυτὸ τῷ sordidatus.
sorex, ac sorex, ūis, & ὕραξ, (μῦς).
*sordēinus, a, um, (sorex) τοῦ βρακος.
sōrites, w, & σωρίτης (εἶδος συλλογισμοῦ).
sōrix, ūs, saurix.
sōror, ōris, 0. (ἄρ.) ἀδελφή, germana so-
ror, ἡ ἀδελφὸς. 2) ποιητ. sorores, πληθ.
αἱ ἀδελφαί, τούτστιν αἱ Μοῦσαι, αἱ Μοί-
ραι, αἱ Δαναΐδες, κ.τ.τ. 3) ἀδελφή, φίλη,
ἐταίρα. 4) μεταφ. ἡ ἀδελφή, ἡ ἐτέρα εἶτε
ὁμοία. Iava succedit sorori, ἡ ἀριστερὰ
χεὶρ διαδέχεται τὴν ἀδελφὴν, τούτστι
τὴν ἐτέραν, τὴν δεξιὰν χεῖρα. soror ali-
cuius, ἀδελφῆ τινος, ὁμοία τινί.
*sororecula, w, 0. (ὑποκορ. τοῦ soror) μι-
κρὰ ἀδελφή.
*sordicula, w, &. (soror-cmdo) ἀδελφο-
κτόνος.
sōroŕio, are, (soror) ἐπὶ τῶν μαστῶν ὀγ-
κεῖσθαι, κυδωνίαν.
sōroŕius, a, um, (soror) ἀδελφικός, τῆς
ἀδελφῆς. 2) Sororium Sigillum, od. ἐν-
δον ἀδελφῆς, τόπος ἐν Ῥώμῃ, ἐνθα τῆς
ἀδελφοκτονίας τὸν Ὁράτιον ἐκάλῃραν.
sors, ritis, 0. (ἐκ τοῦ soro, serui, ὡς fors
ἐκ τοῦ fero) κλήρος. conijcere sortes in
sitellam, in hydriam, ἐμβάλλειν κλήρους
εἰς κληρωτίδα, εἰς ὕδριαν. sortes miscere,
βάλλειν κλήρους. sors exidit, exit, ὁ
κλήρος ἐκπίπτει. sortes deiecere in ali-
quid, κλήρους βάλλειν ἐπὶ τι, διακλη-
ροῦσθαι τι. rem revocare ad sortem, εἰς
κλήρον εἶτε εἰς κληρωτὶν ἄγειν τι. sortis
ductus, κληρωτός, ἀπὸ κλήρων γινόμενος.
sorte, κλήρος, κατὰ κλήρον. sortis ei pro-
vincia Sicilia obvenit, ἐκληρώσατο εἶτε
κλήρῳ ἔλαχεν ἐπαρχίαν τὴν Σικελίαν. 2)
κλήρος, λάχος, μοῖρα, μέρος. cui ea pro-
vincia sorti evenit, ὅς ἐκληρώσατο εἶτε
κλήρῳ ἔλαχε τὴν ἐπαρχίαν ταύτην. in
nullam sortem honorum sortus, ἄκληρος
κτημάτων. Saturni sors prima, τὸ πρῶ-
τον τοῦ Κρόνου τέκνον, (ὑπερ πρῶτον ὁ
Κρόνος ἔλαχεν εἶτε ἔλαθεν). 3) κλήρος,
κληρονομία. 4) τύχη, μοῖρα. secundae sor-
tis, εὐμοῖρα, ἐκκληρημα. infestae sortes,
δυσμοῖρα. memere alteram sortem, φο-
βεῖσθαι μεταβολὴν τῆς τύχης. ποιητ. sors
feminae, ἡ γυναικεία μοῖρα, τὸ ὅπλον γένος.
5) ἀρχαῖον δάνειον, ἀρχαῖον κεφάλαιον.
sorticula, w, 0. (ὑποκορ. τοῦ sorte) κληρίον.
*sortifer, ēre, ērum, (sors-fero) χρησιμοφῶς,
μοιρατικός, (ἐπὶ 0. τοῦ διοτ. ἀρχαῖος)

- sortiger, ἄρσ, ἔρμ, (sors-gero) ἑτέρα γρα-
φή τοῦ sortitor.
- sortilegus, α, um, (sors-lego) χρησμοδόγος.
χρησμοδόξος, μαντικός, sortilegus, ἄ, ὁ χρη-
σμοδόγος, μάντις.
- sortilo, ἴρε, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ sortitor.
- sortitor, ἴtus sum, ἴri, (sors) κληροῦμαι,
διακληροῦμαι. inter se de re, διακληροῦ-
σθαι τι. sortitus, κληρωσάμενος, διακλη-
ρωσάμενος. hoc est quia sortiti quid lo-
quuntur, τοῦτ' ἐστὶν ὥσπερ κληρούμενον
λέγειν ὅ τι λέγοι. 2) aliquid, κληρῶ, κλη-
ροῦμαι, διακληροῦμαι τι. sortitur cum col-
lega provinciam, διακληροῦται πρὸς τὸν
συνόπατον τὴν ἐπαρχίαν. sortiri iudices,
κληροῦν δικαστάς. 3) κληροῦμαι, κληρῶ
λαγχάνω τι. sortitus est Hispaniam, ἐκλη-
ρώσατο, κληρῶ. Εἶλα τὴν Ἰσπανίαν. 4)
ποιητ. αἰρηθεῖται τι. 5) κληροῦμαι, λαγ-
χάνω, κτώμαι, λαμβάνω τι, τυγχάνω
τινός.—παθητικῶς. sortitus, α, um, κλη-
ρωτός, λαχών. sortito, κληρωτί, κληρῶ,
ἐνίστα καὶ κατὰ τύχην ἢ μοῖραν.
- sortis, is, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ sors.
- sortitio, ὄνις, θ. (sortitor) κληρώσις, δια-
κληρώσις.
- sortito, ἐπίρ. ἴδ. sortitor.
- *sortitor, ὄνις, ἄ. (sortitor) κληρωτής.
- sortitus, α, um, ἴδ. sortitor.
- sortitius, ὄνις, ἄ. (sortitor) κληρώσις, δια-
κληρώσις. 2) ποιητικῶς ἀπὸ παρὰ Στα-
τίου κληρός. 3) παρὰ τῷ ἀντὶ ποιητῇ
ἄπαξ. μοῖρα, τύχη.
- sory, ὄρσ, οὐ. σῶρε, εἶδος χαλκίτιδος.
- Sösius, α, um, Σόσιος, τοῦ Σοσίου. Sösius,
ἄ, ὁ Σόσιος. Παράγωγον τοῦτου τὸ Sösia-
nus, α, um.
- sospes, ἴτις, σῶε, ἀέκρετος, ἀδολαφός. 2)
σῶς ἐκπεσθῶν, ἀνασωθείς. 3) παρὰ ποιη-
ταίς. σωτήριος, αἰσιος. ἔτι δὲ καὶ οὐσια-
στικῶς. ὁ σωτήρ.
- Sospita, α, θ. (sospes) Σώταρα, ἐπικλήσις
τῆς Ἥρας.
- sospitälis, ο, (sospes) σωτήριος.
- *sospitäs, ἄλτις, θ. σωτήρια.
- sospitator, ὄνις, ἄ. σωτήρ, λυτρωτής, Ἀ-
τοῦ μετὰ. Ἀστ.
- *sospitälis, ἴσις, θ. σώματα.
- sospito, arc, (sospes) aliquem ἢ aliquid,
σώζω, ἀνασώζω, διασώζω τινά ἢ τι.
- Sösides, α, ἄ. Σωτάδης. Sösidus καὶ So-
tidus, α, um, Σωτάδης, Σωτάδικός.
- soter, ἔρις, ἄ. Σωτήρ.
- sösteria, ὄνις, οὐ. πᾶλλ. σωτήρια, (λόγῳ
τῶν ἀναβιβανόντων).
- söstericius, α, um, τοῦ σωτήρος.
- Sotiates, um, ἄ. Σωτιάται, Σωτιανί, ἴδ. Σω-
τιανός.
- Γαλλικὸν τῆς Ἀκυτανίας, ὅπερ ἦκε ἐνθα
ταῦν ἢ Sös ἐν τῇ département du Gers.
sösio, α, θ. ἡ σῶσις ἢ καὶ ἀρτεμεία, ἑ.
*spadicarius, ἴι, ἄ. (spadis) ἑρπύων ἱμα-
τίων βαφεύς.
- spadicum, ἴ, οὐ. ταῦτ' τῇ spadix.
- spadis, ἴσις, ἄ καὶ θ. ἡ σπάδις (τῆς φοίνι-
κος). 2) ἐπιθετικῶς. σπάδις, ἑρπύωνος,
(τῇ χειρὶ). 3) ἡ σπάδις, εἶδος ψαλι-
κοῦ ἐργάνου.
- spado, ὄνις, ἄ. σ π ἄ δ ο ν, εὐνοῦχος, ἐκτο-
μίας. 2) ἐπὶ φωτῶν. εὐνοῦχος, ἀκαρπος.
*spadonatus, ὄνις, ἄ. (spado) ἡ εὐνοῦχος κα-
τάστασις.
- spadonatus, α, um, (spado) εὐνοῦχος, ἀκαρ-
πος, ἄκαρπος ἢ σπέρματος. Δέξις Πλι-
νίου τοῦ πρεσβυτέρου.
- spasita, α, ἄ. σπαιρίτης, εἶδος σπαιρωτοῦ
πέμματος.
- spagus, εἶδος ῥητίνης Ἀσιατικῆς.
- Spänia καὶ Spänus, τύπος μεταγενέσιος. ἀντὶ
Hispania κατ. Σπανία κατ.
- spargänion, ἴι, οὐ. σπαργάνιον, βοτ.
- spargo, ἴσις, ἴsum, ὄνις, aliquid, σπείρω,
πάσσω, βαίνω τι. semen spargere, σπεί-
ρειν σπέρμα. denique in agro, σπείρειν
ἀλλοτρίως εἰς τοὺς ἀγρούς. populo de rostris,
βαίνειν τῷ ὄχλῳ νομίματα ἀπὸ τῶν ἐμβέλων. naves, βαίνειν κάρου
εἰς καταχύσματα. hasias, tela, χεῖν, προ-
χεῖν δόρατα ἢ βέλη, πυκνά δόρατα ἢ βέ-
λη βάλλειν. spargere aquam εἰς ἀπλόα
spargere, βαίνειν ὕδωρ, βαίνειν, βαντίζειν,
μεταφ. spargere voces in vulgum, δια-
σπείρειν, διαδιδόναι λόγους. in aliquem cri-
mina, καταχεῖν τινος διαβολάς. 2) aliquid
aliqua re, πάσσω, βαίνω τί τινα. spargere
humum floribus, διαπάσσειν τὴν γῆν ἑν-
δοσι. caput iocis asperso, πάσσειν τὴν κε-
φαλὴν οὐλοῦντάς, καταπάσσειν τὰς κε-
φαλὰς οὐλάς. numerum capillis, κατα-
χεῖσθαι τὴν κόμην κατὰ τῶν ὤμων. utas
 sanguine, βαίνειν, βρέχειν τοὺς βωμούς
αἵματι. gonaas herimias, καταχεῖν δάκρυα
τῶν παριῶν ἐπὶ κατὰ τῶν παριῶν. spar-
sus, α, um, κηλιδωτός, σπληνός. 3) δια-
σπείρω, σκεδάννυμι, σκερπίζω, διασκε-
δάννυμι, διασκορπίζω τινά ἢ τι. spargere
seu, ἐκχεῖν, προίκεσθαι τὰ ταῦτο. Rhena
se in lacus spargit, ὁ Ῥῆνος προχέεται εἰς
λίμνας. 4) παρενσπείρω, παρενέλω τι τῷ
λόγῳ.—sparsus, α, um, ἡσθ' ὅτε ἐπιθετι-
κῶς. πλάτεις, ὤρεος.
- *spargo, ἴσις, θ. (spargo) τὸ πάσσειν, κα-
τάπασμα.
- *sparsilis, ο, (spargo) σκεδαστός.
- *sparsim, ἐπίρ. (spargo) σποράδην.
- sparsio, ὄνις, θ. (spargo) τὸ βαντίζειν, βέ-

σπα, 2) τὰ ζυνόμενα δῶρα, εἰ προχύται.
 sparsus, α, um, ἴδ. sparso.
 Sparta, α, εἴτε Sparto, ἔς, θ. Σπάρτη.
 Spartānus, Spartiātēus, Spartiāeus, Spar-
 tiāeus, α, um, Σπάρτιατικός, Λακεδαιμόνιος.
 Spartiānus, ἰ, καὶ Spartiātes, ας, ἄ. ὁ
 Σπάρτιατης, Λακεδαιμόνιος.
 Spartācus, ἰ, ἄ. Σπάρτακος.
 Spartānus, α, um, ἴδ. Sparta.
 Spartārius, α, um, (spartum) σπαρτοφόρος.
 spartiōlus, ἰ, ἄ. (spartiens) νουτοφύλαξ.
 (ἔχρωντο γὰρ σπαρτινοὶς σχοινοῖς ἐν ταῖς
 πυρκαϊαῖς).
 spartiēus, α, um, (spartum) σπάρτινος.
 Sparti, ōrum, ἄ. Σπαρτοί.
 Spartiācus, α, um, ἴδ. Sparta.
 Spartiātes, ας, ἄ. ἴδ. Sparta.
 Spartiātēus, α, um, ἴδ. Sparta.
 Spartiāus, α, um, ἴδ. Sparta.
 spartiūpōllus, ἰ, θ. ἡ σπαρτοπέλιος, εἶδος
 λιθαρίου.
 spartum, ἰ, οὐ. σπαρτίον, ὃ ἡ σπάρτος, (φυ-
 τίν). 2) σπάρτον, σπάρτινον σχοινίον.
 spartiūlus, ἰ, ἄ. ταῦτό τῷ spartus, ὁ σπάρτος.
 spārum, ἰ, οὐ. σπάν. ἀντὶ τοῦ sparus, τὸ
 πάλτον.
 spārus, ἰ, ἄ. πάλτον, ἀκόντιον.
 spārus, ἰ, ἄ. σπάρτος, (χρῆς).
 spasma, αἰς, οὐ. σπασμα.
 spasmus, ἰ, ἄ. σπασμός.
 spasticus, α, um, σπαστικός.
 spāthē, ἔς, θ. σπαθήλη.
 spāthium, ταῦτό τῷ spathium.
 spātha, ας, θ. σπάθη, σπαθίς, σπάθιον, ῥα-
 δίδιον. 2) σπάθη (ὀφαντική σπάθη). 3) σπά-
 θη, πλατεία μάχαιρα. 4) σπάθη τῶν τοῦ
 φοίνικος φύλλων. 5) ἑλάτη.
 spāthiūm, ἰ, οὐ. σπαθάλιον, σπάδιξ, (κλά-
 δος φοίνικος). 2) σπαθάλιον, σπατάλιον,
 ψέλλιον.
 spāthūla, ας, θ. (ὕποκορ. τοῦ spatha) σπά-
 θη, πλάτη, πτερυγία.
 spātiōr, ōris, ἄ. (spatiōr) περιπατητής.
 spātiōlum, ἰ, οὐ. (ὕποκορ. τοῦ spatium) χω-
 ρίδιον.
 spātiōr, atus sum, ari (spatium) περιπατῶ,
 βαδίζω. 2) ἀναπατάννυμαι, ἐκτείνωμαι.
 spātiōse, ἐπὶ. εὐρέως, εὐρυχώρως. 2) πο-
 λὺν χρόνον.
 spātiōsitas, αἰς, θ. (spatiosus) εὐρύτης.
 spātiōsus, α, um, (spatium) εὐρύχωρος, εὐ-
 ρύς. 2) μακρὸς, πολυχρόνιος.
 spātiūm, ἰ, οὐ. (συγγεν. τοῦ λιστ. σπάδιον,
 πρὸλ. studium=σπουδή.) χώρος, χώρα, εὐ-
 ρος, εὐρύτης, τόπος. per totum coeli spa-
 tium, ἀνά ὅλον τὸν τοῦ οὐρανοῦ χώρον,
 δι' ὅλου τοῦ εὐρέως οὐρανοῦ. spatium ga-
 amini, θ. κινῶς ἐπὶ τοῦ κινῶν. 2) τόπου

διάστημα, μήκος. vixit spatium, ἔδωκ' ἡ-
 κος. spatium inter acies, τὸ μεταξὺ τῶν
 παρατάξεων διάστημα, spatium hominis,
 μήκος εἴτε μέτρον ἀνθρώπου. trahere ali-
 quid in spatium, μακρύνειν τι. 3) ὁρμος,
 τουτέστι' περίπατος, στοά, στάδιον, ἰπ-
 πίδρομος, κ.τ.τ. 4) περίπατος, τὸ περιπα-
 τεῖν. spatium facere, περίπατον ποιῆ-
 σθαι, περιπατεῖν. 5) χρόνον διάστημα εἴτε
 μήκος, χρόνος, breve spatium, βραχύς, ὀλί-
 γος χρόνος. eonuum, ἐνιαύσιος χρόνος, διά-
 στημα ἐνιαυτοῦ. dare alicui spatium fa-
 ciendi εἴτε ad faciendum aliquid, δίδοναι
 τινὶ χρόνον εἴτε σχολὴν ποιῆσαι τι. spa-
 tium sumere ad cogitandum, σχολὴν ποιῆ-
 σθαι σκέπτεσθαι εἴτε πρὸς τὸ σκέπτεσθαι.
 6) ἐν τῇ μετρικῇ' χρόνος (συλλαβῶν).
 spāthūla, ας, θ. ταῦτό τῷ spathula.
 spēcīālis, ο, (species) εἰδικός, ἴδιος.
 spēcīālitās, αἰς, θ. (specie) τὸ εἰδικόν.
 spēcīālliter, ἐπὶ. εἰδικῶς, ἰδίως.
 spēcīārūs, α, um, (species) εἰδικός, ἴδιος.
 Ἄμφ. γρ.
 spēcīātum, ἐπὶ. εἰδικῶς, ἰδίᾳ. Ἀ. τοῦ μετ. Α.
 'spēcīātus, α, um, εἶδος εἴτε μορφήν ἔχων.
 spēcies, ἰ, θ. (specio) ὅσις, ὅρασις, spe-
 ciem aliquo vertere, τὴν ἑξὶν στρέφειν που.
 ποιητ. prima specie, κατὰ πρώτην πρόσο-
 ψιν. 2) ὅσις, εἶδος, σχῆμα. species formatio,
 τὸ εἶδος τῆς μορφῆς. humanā specie et fi-
 gurā, τὸ τε εἶδος καὶ τὴν μορφήν ἀνθρώ-
 πος. bella specie mulier, γυνὴ καλὴ τὸ εἶ-
 δος, εὐειδής. 3) σχῆμα, ἐμφασις, (ἡ ψευδὴς
 ἔλξις). specie quidem, sed reapse, τῷ μὲν
 δοκεῖν —, τῷ δ' ὄντι —. specie liber, re
 vera serviens, κατὰ μὲν τὴν ἐμφασιν ἐλευ-
 θερος, τῷ δὲ ἔργῳ δουλεύων, non sapienter
 fuerunt, sed specieem quandam sapientum
 gerebant, οὐ σοφῇ ἐγένοντο, ἀλλ' ἐμφασίῳ
 τινα (σχῆμά τι) σοφῶν εἶχον. 4) σχῆμα,
 εὐπρεπὲς σχῆμα. εὐπρέπεια, μεγαλοπρέ-
 πεια, κόσμος. 4) ὅσις, εἶδωλον, φάντασμα,
 φάσμα. 6) ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ ἡ ἰδέα, τὸ εἶ-
 δος, (τὸ τῶν ὄντων παράδειγμα ἢ ἀρχετυ-
 πον). 7) εἰκὼν, ἀγαλμα. 8) εἶδος, singula
 genera in binas species dividere, ἕκαστον
 γένος εἰς δύο εἶδη διαιρεῖν. 9) παρὰ νεωτέ-
 ροις species, θ. πληθ. τὰ εἶδη, ἀρώματα.
 'spēcīlātus, α, um, (speculum) κατόπτρις
 κεκοσμημένος.
 spēcīllum, ἰ, οὐ. (specio) μῆλην, σπαθεμῆλην.
 spēcīmen, ἰνις, οὐ. (specium) δειγμα, ἐπί-
 δειγμα, ἀπόδειξις, τεκμήριον. spēcīmen
 dare, δειγμα ἐκφέρειν, ἐπίδειγμα ἐπιδει-
 κνύειν. 2) παράδειγμα, ἀρχετυπον, πρω-
 τότυπον.
 spēcīo, xi, etum, ēre, ἀρχαίᾳ, σκοπέω.
 spēcīū, ὁρασθαι, ἔργον τι.

ἀρεσιόδοσ, ἐπίρ. (speciosus) εὐπρεπῶς, εὐ-
 σχημένως, λαμπρῶς.
 ἀρεσιόστας, αἴς, θ. (speciosus) τὸ εὐεῖδός
 κάλλος.
 ἀρεσιόστος, α, um, εὐεῖδής, εὐπρεπής, πύρ,
 παῖς, ἱεμίνα, γυνή. 2) εὐπρεπής, μεγαλο-
 πρεπής, λαμπρός. oratio speciosa, λόγος εὐ-
 πρεπής. verba speciosa, εὐπρεπῶς ποιεῖ λόγους.
 ἀρεσιόβιλος, υ, (specio) θεάτορ, δραστής. 2)
 θεάτορ, θέας ἔχων, ἀξιόθεατος, ἀξιόβρατος.
 περίδλεπτος, λαμπρός. 3) παρὰ νεωτέρους
 ἔκλαμπρος.
 ἀρεσιόβιλος, αἴς, θ. (spectabilis) παρὰ νεω-
 τέροις ἢ ἐκλαμπρότερος.
 ἀρεσιόχουμ, καὺτὸ τῷ spectaculum.
 ἀρεσιόχουμ, ι, οὐ. (specto) θέα, ὄψις, spe-
 ctaculum alieni praebere, θέαν τινὲ παρέ-
 χεῖν. 2) θέα, θέαμα, θεώρημα, (ἐν θεάτρῳ,
 ὁρῶν, ἀμφιθεάτρῳ, κ.τ.τ.) spectaculum
 gladiatorum, naumachiae edere, θέαν, μονο-
 μάχων, ναυμαχίας ἐπιτελεῖν, μονομαχίαν,
 ναυμαχίαν ποιεῖν. 3) θεάτρον, τουτέστι
 θέατρον, ἀμφιθέατρον, ἱπποδρόμον, κ.τ.τ.
 ἀρεσιόχουμ, ἡνις, οὐ. (specto) θέαμα, ὄψις,
 θέα. 2) ἀπιδείξις, τεκμήριον.
 ἀρεσιόχου, ἐπίρ. λαμπρῶς, εὐδοκίμως.
 ἀρεσιόχου, οὐίς, θ. θέα, θεωρία. 2) θεωρησις,
 δοκιμασία, ἐξετάσις.
 ἀρεσιόχου, α, um, (specio) θεωρητικός.
 ἀρεσιόχου, οὐίς, α. θεατής. 2) ἐξεταστής,
 δοκιμαστής.
 ἀρεσιόχου, ἡνις, θ. θεάτρια. 2) ἡ ἐξετάζου-
 σα, δοκιμάζουσα.
 ἀρεσιόχου, α, um, ἰδ. specto.
 ἀρεσιόχου, εἴτε ἀρεσιόχου, ἰδ. οὐ. ὑπογάστριον
 χεῖρον.
 ἀρεσιόχου, οὐίς, θ. (specio) εἰκασκοπία.
 ἀρεσιόχου, ανί, αum, arc, (θεμιοτ. τοῦ specio)
 aliquem ἢ aliquid, θεῶμαι, θεωρῶ τινα ἢ
 τι. ad aliquem, ad aliquid, βλέπειν, ὁρᾶν,
 ἀποβλέπειν, ἀφῶν πρὸς τινα, πρὸς τι,
 εἰς τινα, εἰς τι. fabulam, ludos Circenses,
 artifices saltatorios, θεᾶσθαι, θεωρεῖν κω-
 μῳδίαν, ὁρχησάσθαι, κ.τ.τ. specia pudicam
 meretricum, ὅρα τὴν ἱταίρων τέλμην. ad
 te mea spectat oratio, πρὸς σὺ ἐμὸς λό-
 γος ἀπορᾶ. 2) σκοπεῖν, λόγον τινὲς ποιεῖ-
 ναι. in philosophia res spectatur, ἐν τῇ
 φιλοσοφίᾳ τὴν οὐσίαν σκοποῦμεν. aliquid
 moras spectare, σκοπεῖν τὰ ἥθη εἴτε πρὸς
 τὰ ἥθη τινὲς, λόγον ποιεῖσθαι τῶν ἡθῶν
 τινος. 3) σκοπεῖν, ἐξετάζω, κρίνω, δοκιμά-
 ζω τινα ἢ τι. aliquem ex aliqua re, σκο-
 πεῖν, κρίνειν, τεκμαίρεσθαι τινα ἐκ τινος.
 4) ad aliquid, ἀποβλέπειν, τείνειν πρὸς τι-
 nos ad arma, ad seditionem spectat, τὰ
 πράγματα πρὸς τὰ ὅπλα, πρὸς στάσιν τεί-
 νει. 5) ἐπὶ τόπων. ad, in aliquid, βλέπειν,

τιτράχθαι, ἐστράχθαι πρὸς τι. ager in ven-
 tum Favonium spectat, ὁ ἀγρὸς πρὸς Φάυ-
 ρον ἄνεμον βλέπει, κάλῃται, κ.τ.τ.—spe-
 ctatus, α, um, ἐπιθετικῶς δὲ δοκιμασμέ-
 νος, δοκίμος. spectandus in certamine Mar-
 tio, ἐκπαγλὸς ἐν πόνοις Ἱνναλίοιο.
 spectrum, ι, οὐ. (specio) εἰδωλον.
 ἀρεσιόχου, α, θ. (specio) σκοπία, σκοπία. ἡνις
 u specula, ἡ πυρρία, φρυκτωρία. μεταφ.
 in speculis ossa, σκοπιωρεῖσθαι, φυλακτι-
 κῶς ἔχειν. 2) σκοπία, ὕψηλός καὶ περι-
 θλεπτος τόπος. ἰδ. καὶ τὸ ἔξῃς.
 ἀρεσιόχου, ανί, θ. (specio) τοῦ specul. μικρὰ τις
 ἰλπίς.
 ἀρεσιόχου, υ, (specular) δραστής.
 ἀρεσιόχου, ανί, um, (specular) σκοπιω-
 ρόμος.
 ἀρεσιόχου, ἡνις, οὐ. ὄψις.
 ἀρεσιόχου, αἴς, οὐ. (specularis) δίοπτρον,
 (παράθυρον) δίοπτρον. cormeum speculare,
 τὸ κερᾶτινον δίοπτρον. specularia, lum καὶ
 orum, οὐ. τὰ δίοπτρα, μάλιστα τὰ ἐκ φεγ-
 γίτου.
 ἀρεσιόχου, υ, (speculum) κατοπτρικός. 2)
 ἀρεσιόχου, ἡνις, ἡ δίοπτρα, ἡ φαγγίτης.
 ἀρεσιόχου, ἡνις, α. (speculum) ὁ κατοπτεύ-
 ζων κάτοπτρα.
 ἀρεσιόχου, οὐίς, θ. κατοσκοπή.
 ἀρεσιόχου, οὐίς, α. κατοσκοπία, σκοπία. 2)
 ἐπὶ Καισάρων ἰδίως δορυφόροι ἐπὶ καλεῖται ἐκ
 τῶν Πραιτωριανῶν, οἱ λογαγῶνται, οἱ καὶ
 δημίον ἔργα ἐτέλουν ὅταν ἐπὶ τῶν ἐκκλη-
 σιατικῶν ἡμῶν εἰκότων ἢ σπειροῦλῶν.
 3) κατοσκοπός, ἐρευνητής, ἐξεταστής. spe-
 culatores grandinis, χαλασοφύλακες.
 ἀρεσιόχου, ανί, um, (speculator) κατοσκο-
 πικός.
 ἀρεσιόχου, οὐίς, α. κατοσκοπία. 2) spe-
 culatrix villa profundā, ἡ καθορώσα τὴν βά-
 λανσαν ἔπαυλις.
 ἀρεσιόχου, α, um, (speculum) κατοπτρικός
 κατοσκοπικός.
 ἀρεσιόχου, α, um, ἰδ. speculator.
 ἀρεσιόχου, αum, ανί, ἡνις, (specula) aliquis
 σκοπεῖ, σκοποῦμαι, κατοσκοπεῖ, κατοσκο-
 ποῦμαι τι, σκοπιωροῦμαι.
 ἀρεσιόχου, ι, οὐ. (specio) κατοπτρον, ἐνοπ-
 τρον, εἰδοπτον. su in specula videre, ἰδεῖν
 εἰκότων ἐν κατοπτρῳ. 2) εἰδωλον, εἰκὼν.
 ἀρεσιόχου, ανί, α. σπᾶν. θ. καὶ οὐ. (σπίς),
 σπᾶλαιον, ἄντρον. 2) κοίλωμα, κοιλία. 3)
 δρυγμα, ὑπόνομος.
 ἀρεσιόχου, αἴς, οὐ. ἀντὶ τοῦ psegma.
 ἀρεσιόχου, ι, οὐ. σπᾶλαιον.
 ἀρεσιόχου, ανί, α. ἡνις, ἡνις, ἡνις.
 ἀρεσιόχου, ανί, θ. α. π. ἡνις, σπᾶλαιον.
 ἀρεσιόχου, ανί, um, σπηλαιώδης, σπη-
 λαιώδης.

*spēra, ταῦτό τῷ sphera.

sperabilis, α, (spero) ἐλπιδέας.

Sperchēus, Ἰδίας, θ. Σπερχήης, τοῦ Σπερχεῖου.

Sperchēus, (-us) εἶπε Sperchēus, (-us), ι, δ.

Σπερχεῖος.

Sperchionides, m, Σπερχειονίδης, πάροικος τοῦ Σπερχεῖου.

Sperchios, ἴδ, Spercheos.

sperma, ἄτις, οὐ. σπέρμα.

spermaticus, α, um, σπερματικός.

spernax, ἄτις, (sperno) καταφρονητικός.

sperna, sprēvi, sprētum, ēre, aliquem, ἀποχωρίζω, χωρίζω τινά. se spernere ab aliquo, χωρίζεσθαι ἀπὸ τινος. 2) συνήθως ἀποβάλλειν, ἀποθεῖσθαι τινα ἢ τι, καταφρονεῖν, ἐλιγερῶν τινος. non spernendus, οὐκ ἀκαταφρόνητος, οὐ φάυλος.

spernor, ari, σπαν. ἀντί τοῦ sperno.

spero, avi, atum, are, aliquid, ἐλπίζω τι.

sperare non destiti, ἐλπίζων οὐκ ἐπαυσάμην. ut spero, ὡς ἐλπίζω, ab aliquo sperare aliquid, παρὰ τινος ἐλπίζειν τι. sperata praedia, ἡ ἐλπίζομένη λεία. deus sperare, ἐν τοῖς θεοῖς τὰς ἐλπίδας ἔχειν.

amicitia nostrae memoriam spera sempiternam fore, τῆς ἡμετέρας φιλίας τὴν μνήμην ἐλπίζω αἰδίων εἶσεσθαι. spero, fore ut id mihi contigat, ἐλπίζω τυχεῖν ἂν τοῦτου.

sperant se fructum capturos esse εἰτε fore ut fructum capiant, ἐλπίζουσι καρπὸν ληφείσθαι. spero te valere, ἐλπίζω σε ὑγιαίνειν. ποιητ. sperabat visura, (ὕπν. esse) ἀντί τοῦ se visuram esse, ἥλπικεν ὄψασθαι, ἥλπικεν ἂν ἰδεῖν. 2) εἰσὶν ὅτε ἐπὶ κακοῦ ἐλπίζειν, προσδοκᾶν, φεβείσθαι τι.

—sperata, α, θ. ἡ ποθητή, μνηστή.

speres, εἰ, θ. (spero) ἐλπίς. spes est expectatio boni, ἡ ἐλπίς προσδοκία ἀγαθοῦ ἐστίν. alicui spes est, ἐλπίδα ἔχει, ἐλπίς τινί ἐστι. spem habere in aliquo, ἐλπίδα ἔχειν ἐν τινι. in spem adducere aliquem, spe implere aliquem, ἐλπίδα ἐμποιεῖν τινι, ἐλπίδων πληροῦν, ἐμπιπλάναι τινά. spes me fallit, ἡ ἐλπίς ψεύδει με, τῆς ἐλπίδος ψεύδεσθαι, ταῖς ἐλπίσι πίπτω. hoc sperare est deiectionem, ἀπὸ ταύτης τῆς ἐλπίδος καταβληθεῖς, ταύτης τῆς ἐλπίδος ἀποστερηθεῖς. spe inflatus, ἐλπίσιν ἐπαρθεῖς. praeferam spem, παρὰ τὴν ἐλπίδα, παρ' ἐλπίδα. in aliquo spes nostrae sitae sunt, ἐκ τινος ἐξήρτανται αἱ ἡμέτεραι ἐλπίδες. spes mercedis, ἡ ἐλπίς μισθοῦ, τὸν μισθὸν λήψασθαι. magna spes me tenet amplificandae fortunae, ἐν μεγάλαις (πολλάς) ἐλπίσιν εἰμὶ τὴν εὐσταν αὐξήσεσθαι.

non est spes fore melius, οὐκ ἐστὶν ἐλπίς βέλτιον εἶσεσθαι, βέλτιον ἂν γενέσθαι. spes est de argenteo, ἐλπίς ἐστὶν ὅπερ τοῦ ἀργ-

γυρίου. 2) ἐλπίς, τὸ ἐλπίζομενον. spe ro-liri, τοῦ ἐλπίζομένου τυχεῖν. spes anni, ἡ ἐλπίς τοῦ ἔτους, οἱ ἐλπίζοντες καρποί. o spes mea! ὦ ποθητή! ὦ φιλάτη! 3) εἰσὶν ὅτε ἡ ἐλπίς, προσδοκία, δόξα, ὁ φόβος. 4) Spes, ἡ ἐλπίς, θεὰ παρὰ Ῥωμαίοις. — Σημ. Ὁ πλὴν ἀρ. (νομ. speres καὶ ἀφαιρ. speribus) ἀρχαϊκός.

sperile, ἴδ, spetile.

sponsicus, α, um, σπευστικός.

sphaeus, ι, δ. ὁ σφάκος, σφάγνος, τὸ φάσκον, φάσανον, εἶδος βρύου εὐώδους. 2) ὁ σφάκος, ἐλελίστακος.

sphaera, α, θ. σφαῖρα, κατ' ἐξοχήν ἡ τοῦ οὐρανοῦ σφαῖρα.

sphaerælis, α, (sphaera) σφαιρικός, σφαιροειδής.

sphaericus, α, um, σφαιρικός.

sphaerion, ιι, οὐ. σφαῖριον.

sphaerista, α, δ. σφαιριστής.

sphaeristērion, ιι, οὐ. σφαιριστήριον.

sphaerista, ταῦτό τῷ sphaerita.

sphaeroides, ις, σφαιροειδής.

sphaeromachia, α, θ. σφαιρομαχία.

sphagnos, ι, δ. σφάγνος, βρύον.

sphingion, (-um), ιι, οὐ. εἶδος πτερόων.

Sphinx, agis, θ. Σφίγξ. 2) ταῦτό τῷ sphingion.

sphondylus, ι, ταῦτό τῷ spondylus.

sphragis, Ἰδίας, θ. σφραγίς, εἶδος λιθαρίου.

2) σφραγίς, ἡ σφραγισμένη Λημνία μίλτος. 3) σφραγισοειδὲς ἔμπλαστρον.

sphragma, α, θ. σφράγισμα, κέστρον, εἶδος ἰγθύων.

sprica, α, θ. (spān. spricum, ι, οὐ. καὶ spricus, ι, δ.) σπράγος, ἀθήρ, (τῶν τῆς ἀθήρης καρπῶν καὶ ἄλλων τινῶν φυτῶν).

2) σπράγος, (ἀστήρ). 3) ποιητ. δ ἀθήρ, ἡ ἀκίς τοξεύματος ἡ αὐτὸ τὸ τόξον. 4)

sprica testacea, ἡ βομβοειδὲς κλίνοσ. 5)

spricus crinalis ἡ spricum crinale, ἡ καλαμίς, (κόσμημα τῆς κόμης).

spricatus, α, um, ἴδ, sprico.

spricus, α, um, (sprica) σταχυῖνος.

sprifer, era, erum, (sprica-fero) σταχυεφόρος.

sprilegium, ιι, οὐ. (sprica-lego) σταχυολογία.

sprico, ere, ταῦτό τῷ spricio.

spricum, ι, ταῦτό τῷ spriculum.

sprico, (avi) atum, are, (sprica) ἄχρηστον κατὰ τὸ ἐνεργητικὸν spricare aliquid, σταχυοῦν τι. ἐκ τοῦτου τὸ spricari σταχυοῦσθαι, σταχυοῦσθαι, spricatus, α, um, σταχυοφόρος. 2) ἀκίχων τι. spricatus, α, um, ἀθερώδης, ἀκιδώδης, ἀθήρ εἶτε ἀκίς ἔχων. 3)

testacea spricata, τὸ ἐκ βομβοειδῶν κλίνο-
δων ἰσχυρῶς.

ἑρῖcula, m. θ. (ἑποχῶν, τοῦ ἑρῖκα) χαλαρὰ-
πύτος.

spīcūlo, avi, atum, arc, (spīcum) aliquid
ἀχιζω τι. spiculatus, a, um, ἀχιζωδης
ἀχιζα εἴτε ἀβέρα ἔγων.

σπίεον, ἰ, ού. (ὕποκορ. τοῦ σπρίου) κέν-
τρον, ἐγκέντρος (τῆς μελίσεως, σκορπιοῦ)

κ.τ.τ.) 2) αθήρ, ἄρδς τοξεύματος καὶ ποιητικῶς αὐτὸ τὸ τόξευμα. 3) αἰχμή.

λόγῃ δόρατος ἢ ἀκοντίου καὶ ποίντ. αἰχ-
μή, λόγῃ, ταυτέστι δόρυ ἢ ἀκόντιον.

spīculus, a, um, (spīculum) ἀκροαῖος,
λεπτὸς, μικρὸς.
spīcum, spīcus "οἰκίσκος"

spīna, m, f. (ἵσως ἀντὶ spīna ēx tou spīca) ἄκρον, ὑψιστον (supremum), πικρὸν

2) ἄκανθα, ἄκανθος, (ἄνομα τινῶν δένδρων) spinosa alba λευκὸν ἄκανθα.

spina Libya, λιβεχχιν-
θα. spina Aegyptia, ἡ ἄκυνθος, ἄκυνθα,
ἀκκία. 3) ἄκυνθα-κύνταρον τοῦ ἄκυνθίου.

ἡ ἀκάνθα, κ.τ.τ. 4) ἄκανθα (ἰχθύων) 5) ἄ-
κανθα, ῥάγῃς (ἀνθρώπων, τετραπόδων, ὁ-

ἐν μέσῳ τοῦ ὑπποδρόμου μεταξύ τῶν νυσ-

σῶν τειχίου, νόσσα. 7) μεταφ. ἀκίς, χέν-
τρον τῶν φροντίδων. 8) ζητήσεων ἀκαυθαί,

τὸ ἀκανθολόγον, λαπτολογία.
rīnalis, ο, (arīna) ῥαχιαῖος. spinalis me-
dulla, ἡ σπονδυλική στήλη.

διὰ τὴν ὁρμήν, ὁ ῥαχίτης εἴτε νοσιστὴς μυστὸς.
 ῥιπὴν, τὰντὸ τῷ σπρίοντι.
 ῥιπὴν, π. ὁ. π. ῥιπὴν, π. ὁ. π. ῥιπὴν.

spīnēto, i. ὁ (spīna) ἀκυνθιστός. ἀκύν-

πίστεως, 1, 20. (spring) ἀκάνθων, ἀκαν-
θών. 2) μεταφ. αἱ τῶν ζητήσεων ἀκάνθαι.
πίστεως, 2, 20. (spring) ἀκάνθινος, ἀκαν-

pīntensis, is, α . (spina) θάμνος τις τῶν ἄ-

prīnifer, ēra, ērum, (spīna-fera) ἐκκαυθιο-

φύρος, ἀκανθώδης. 2) κεντροφύρος, κεν-
τρωτός, ἑγκεντρος.

spīniger, ēra, ērum, (spina-gero) τὰν τῶ spinifer.

ἐρίνοσιλος, α, um, (ὁ ποικιλ. τοῦ ἐρίνου αἵμα)
ὁ πότι ἀκυνθολόγος.

οἰκῶντος, α, ἡμ, (αἰτία) ἀκανθώδους, καν-
ερώδης. 2) μυστρά, ἀκανθολόγος, λεπτο-
λόγος, πολύπλοκος. 3) ποικιλία, ἑνός.

λογος, πολυπλοκος. 3) ποιητ. ανιαρος.
 Cinther, εἰς, α. σφιγκτηρ, ψέλλον, περι-
 λαμβάνειν. Η λέξις πιθανώς παρέρχεται

πραχλιόνιον. ἡ λέξις πιθανώς παρὰφασταί
κ τῆς Ἑλλαν. σφιγγτήρ.
ῥιπτήρ ἢ σφιγγτήρ. π. 4. σφιγγαίνε.

inturnicium, ii. οὐ. (ὑποχωρ. τοῦ spiritur-

internix, īcis, θ. (συγγεν. τῷ σπινθόρακι),

ἄγνωστος ὄρνις δυσειώνιστος, ὀπυραλίς
ἄλμος.

Abstract

μα, μέγα φρόνημα, φρόνημα, ἔπαροις. *sidi spiritus sumere*, φροῶν, φροῶσθαι, φρονή-
ματος πληροῦσθαι, ἐπαίρεσθαι, μέγα φρο-
νεῖν. 9) πνεῦμα, νοῦς. 10) παρὰ τοῖς ἑκκλ.
spiritus sanctus, τὸ ἅγιον πνεῦμα. *spiritus
nigri*, τὰ πονηρὰ πνεύματα, οἱ δαίμονες.
spiro, *avi*, *atum*, *are*, πνέω, φροῶ. *ventus
spirat*, ἄνεμος πνεῖ. ποιητ. *spirare alicui*,
ἐπιπνεῖν τινα, εὐρίον τί τινα εἶναι, ἐπου-
ρίζειν τινί. 2) πνέω, ἀποπνέω, ἀπύζω,
ῥζω. 3) ἐπὶ θαλάσσης· ἀναζεῖν, ἀναβρά-
ζειν. 4) συνήθως· πνεῖν, ἀναπνεῖν, ἔσθ' ὅτε
καὶ ἔζη, ἐμπνουν εἶναι, πεπνῶσθαι ποιητ.
spirantia signa, ἀγᾶλματα εὐαεῖ ζῶντα
καὶ πεπνυμένα. 5) *alte spirare*, μέγα πνεῖν,
μέγα φρονεῖν. 6) μεταβατικῶς· *spirare ali-*
quid, πνεῖν τι. *ignem*, πῦρ πνεῖν. *odorem*,
ὄσμην ἀποπνεῖν. *magnam* εἴτε *altum spi-*
rare, μέγα πνεῖν. *umores*, ἔρωτας εἴτε ἔρω-
των πνεῖν. *tribunatum*, δρέγεσθαι, ἀντι-
ποιεῖσθαι δημαρχίας.
spirula, *ae*, θ. (ὁποκορ. τοῦ *spira*) μικρὸς
στρεπτός ἄρτος.
spissamentum, *i*, οὗ. (*spisso*) ἐπίφραγμα,
ἐμβολεύς, ἐμβολος.
spissatio, *ōis*, θ. (*spisso*) πυκνωσις.
spisso, ἐπὶρ. (*spissus*) πυκνῶς. 2) βραδέως.
spissesco, *ens*, (*spissus*) πυκνοῦμαι. Α. σπ.
**spissigradus*, *a*, *um*, (*spissus-gradior*) βρά-
δυδύμων.
spissitas, *āis*, θ. (*spissus*) πυκνότης.
spissitudo, *inis*, θ. (*spissus*) πυκνότης.
spisso, *avi*, *atum*, *are*, *aliquid*, πυκνῶ τι.
spissari, πυκνοῦσθαι.
spissus, *a*, *um*, πυκνός. 2) μεταφ. δυσχε-
ρής, χαλεπός. 3) βραδύς.
spithama, *ae*, θ. σπιθαμή.
splen, *ōis*, ἄ. σπλήν.
splendō, *ui*, *ere*, λάμπω, στίλβω. 2) με-
ταφ. λάμπω, ἐκλάμπω.
splendescō, *ui*, *ere*, (ἐναρκτ. τοῦ *splendeo*)
λαμπρύνομαι, λαμπρὸς εἴτε στίλβνός γί-
γνομαι. 2) μεταφ. λαμπρύνομαι, λαμπρὸς
γίγνομαι.
splendēo, *are*, (*splendeo*) λάμπω, στίλβω.
Ἀπουλήιος.
splendide, ἐπὶρ. λαμπρῶς. 2) μεταφ. λαμ-
πρῶς, εὐπρεπῶς.
**splendido*, *are*, *aliquid*, λαμπρύνω, φαι-
δρῶνω τι.
splendīdus, *a*, *um*, (*splendeo*) λαμπρὸς,
στίλβνός, λάμπων, στίλβων, ποιητ. *splen-*
dida hils, ἡ ξανθὴ χολή. 2) λαμπρὸς, εὐ-
πρεπής, μεγαλοπρεπής. 3) λαμπρὸς, εὐ-
πρεπής, εὐδόξος.
**splendifico*, ἐπὶρ. (*splendeo-facio*) λαμ-
πρῶς.
**splendifico*, *are* (*splendeo-facio*) λαμπρύνω,

splendor, *ōis*, ἄ. (*splendeo*) λαμπρότης,
λάμψις, στίλβνότης, στίλβη. 2) λαμπρό-
της, εὐπρέπεια, μεγαλοπρέπεια. 3) λαμ-
πρότης, κόσμος, κάλλος, εὐπρέπεια.
**splendōifer*, *era*, *erum*, (*splendor-fero*)
λάμπων.
splendēus, *a*, *um*, σπληνικός.
**splendīatus*, *a*, *um*, (*splendū*) σπληνί-
δης.
splendūus, *a*, *um*, σπληνικός.
splendūum, *ui*, οὗ. σπληνιον, (ἔμπλαστρον).
2) σπληνιον, ἀσπληνιον, (βετάνη).
splūdium, *ui*, οὗ. σπύδιον.
splūdos, *i*, θ. σπώδός, σπώδιον.
Splōctium εἴτε *Splōctum*, *i*, οὗ. Σπολήτιον,
πᾶσις τῆς Ομηρικῆς, τανὺν *Splōcto*. Τὸ
ἐπίθετον· *Splōctus*, *a*, *um*.
splōctūum, *ui*, οὗ. (*splōctum*) τόπος ἐν τῷ
ἁμφίθεάτρῳ, ἐνθα ἐσκόλευον τοὺς πεσόν-
τας μονομάχους καὶ ἀπέσφαττον τοὺς ἡμι-
θανεῖς, ὡς ἂν εἴποι τις· σκυλευτήριον. 2)
μεταφ. ἡ φρονί, ἡ τῆς φρονίς τόπος.
splōctio, *ōis*, θ. (*splōctū*) σκύλευσις, σκυ-
λαῖα, σὺλῃσις. *saecorum*, ἡ ἱεροσύλῃσις.
2) στήρῃσις, ἀποστήρῃσις.
splōctior, *ōis*, ἄ. σκυλευτής, σὺλῃτης. *tem-*
pli, ὁ ἱερὸσουλός.
splōctrix, *icis*, θ. (*splōctior*) σκυλευτριά,
σὺλῃτριά.
splōctō, *avi*, *atum*, *are*, (*splōctum*) ἀliqueo,
ἀποδῶν, γυμνῶ τινα. 2) κατ' ἐξοχήν· ἀπο-
δῶν τὸν πεσόντα πολέμιον, σκυλευεῖν,
σὺλῃν τινα. *jacentem* *vesti*, *torque*, σκυ-
λεύει τὴν ἐσθῆτα, τὸν στρεπτόν τοῦ κει-
μένου εἴτε ἀπὸ τοῦ κειμένου, σὺλῃν τὸν πε-
σόντα τὴν ἐσθῆτα, τὸν στρεπτόν. 3) *ali-*
quid, σὺλῶ, ἀφαιρούμαι τι. 4) σὺλῶ, διαρ-
πάζω τι. *Isna*, σὺλῃν τὰ ἱερά, ἱεροσὺλεῖν.
5) *aliquem* ἢ *aliquid aliqua re*, γυμνῶ,
στερῶ, ἀποστερῶ τινα ἢ τί τινας.—ἐπιθε-
τικῶς· *splōctus*, *a*, *um*, γυμνός.
splōctum, *ui*, οὗ. σκυλόνος—σὺλεν, συνήθως·
spolia, *orum*, πληθ. τὰ σκύλα, σὺλα. 2)
σὺλῶν, δερὰ, δέρμα (θηρίου). *leonis*, ἡ
λεοντῆ. *pecudis*, τὸ χρυσόμαλλον δέρα.
spondā, *ae*, θ. ἐνήλατον κλίνης. 2) ἡ ἔμ-
προσθεν πλευρὰ κλίνης. 3) ποιητ. κλίνη.
spondaeus, ταῦτ τῷ *spondēus*.
spondāicus, *a*, *um*, σπονδαῖος.
spondāium εἴτε *spondāgium*, *ui*, οὗ, σπον-
δαῖον μέλος, σπονδαῖον αὐλήμα.
spondēo, *spondōi*, *spondum*, *ere*, σπέν-
δωμι, πιστιν εἴτε τὰ πιστὰ δίδωμι (ταῖς
παλαίαις). 2) συνήθως· πιστιν δίδωμι, ἐγ-
γυῶ, ἐγγυῶμαι. *aliquid*, ἐγγυῶν,
κατεγγυῶν, καθομολογεῖν τινί τι. *spon-*
deo *Caragreni talum super fore etc.*, ἐγ-
γυῶμαι τὸν Καίσαρα ταῦτον καὶ ἐσθῆτα,

κ.τ.λ. 3) spondere alicui filiam suam, ἐγγυῶναι τινι τὴν θυγατέρα, καθομολογεῖν τινι τὴν θυγατέρα ἐπὶ γάμῳ. sponsum, ἄ. ὁ ἐγγυημένος, νυμφίος, μνηστήρ. ποιητ. ὁ μνηστήρ. sponsa, αἰ, ὁ. ἡ ἐγγυημένη, ἐγγυητή, νύμφη, μνηστής.—sponsam, οὐ, ἡ ἐγγυησίς, πίστις, ἐπὶσχεσίς.
 spondeum, οὐ. σπονδεῖον, σπονδαῖον.
 spondus, i, ἄ. σπονδαῖος.
 spondyla, es, ὁ. σπονδύλη, σπονδύλη.
 spondylium (-um), ii, αἰ. σπονδύλιον, σπονδύλιον, σπονδύλειον, (βατάνη).
 spondylus, i, ἄ. σπινδαλός, σπονδυλός (τῆς ῥάχως). 2) τράχηλος κόγχης. 3) πύνα ἡ εἶδος κόγχης.
 spongia, ae, ὁ. σπογγία, σπῆγγος, σπῆγγος. 2) εἶδος μύκου. 3) ῥίζα τοῦ ἀσπαράγου καὶ τῆς μίνθης. 4) εἶδος σπαραγγώδους λίθου, πῶρος. 5) βῆλος σιδέρου. 6) εἶδος ὑπάρχους. 7) εἶδος κηκίδος ἢ κόκκου τοῦ κυνορρόδου.
 spongio, are, (spongia) σπογγίζω.
 spongiola, ae, ὁ. (ὁποκορ. τοῦ spongia) ῥίζα τοῦ ἀσπαράγου. 2) εἶδος κηκίδος ἢ κόκκου τοῦ κυνορρόδου.
 spongiolus, i, ἄ. (spongia) εἶδος μύκου.
 spongiolus, a, m, (spongia) σπογγώδης.
 spongius, idis, ὁ. (σπογγίτις) εἶδος σπαγγωειδούς λιθαρίου.
 spongius, are, σπογγίζω.
 spongius, i, ἄ. σπῆγγος, σπῆγγος.
 sponsa, nis, ὁ. ἀγροστὸν τὸ αὐτόμακτον. Ἐκ τούτου ἡ γενική καὶ ἡ ἀφαιρετική μόναι ἐν χρήσει, εἰς. homo suus sponsa, ἀνθρώπος αὐτογνώμων, ἀντιξουστος, εἰς. εὐν. τῷ ὄν. arbor suae sponsa, δένδρον αὐτόμακτον, αὐτοματὴς, ἄγριον. omnia suae sponsa, ὅσων αὐτορρόδων. 2) ἀραιρ. mea, tua, sua, nostra sponite, ἐπὶ ὅτι καὶ ἀπλῶς sponite, αὐτοματὴς, ἐκ τοῦ αὐτομάτου, αὐτοθελεῖ, ἐκονεῖ, ἐκουσίῳ, ἐκουσίως, ἐκούσῳ. aliquid mea sponite facio, αὐτόμακτος ποιῶ τι, αὐτοματίζω τι. transiit Rhenum non sua sponite, sed arcuatus a Gallis, διέβη τὴν Ῥῆνον οὐκ αὐτοκλήτως, ἀλλὰ κληθεὶς ὑπὸ τῶν Γέλλων. quod hisui ex se sua sponite movetur, τὸ αὐτοκινήτων. quaedam arbores hisui sua sponite vespunt, δένδρα τινὰ αὐτόμακτα ἀναρτῶνται. clamor sua sponite ortus, βοή ἐκ τοῦ αὐτομάτου γενομένη. vera et falsa sua sponite, non aliena judicantur, τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ ψευδῆ αὐτὰ ἐξ αὐτῶν, οὐκ ἐξ ἄλλων κρίνεται. id mihi suades, quod mea sponite feceram, κελεύεις με ὅτι αὐτοκλήτως εἶπε ἀπ' ἐμαυτοῦ εἰποίησα. sponite exal erat, ἐκούσιον φυγὴν ἐπευχε. nequiss mea sponite amhufare, οὐ δύναιται αὐτοποδὶ εἶπε δι' ἐμαυτοῦ περὶ περὶ τῆς sponite exalantibus, αὐτοματὴς

ἀπαθανών. σπαν. sponie deorum, ἐκόντων τῶν θεῶν, κατὰ τὴν τῶν θεῶν γνώμην. sponie principis, τῇ θελήσει, συγκαταθέσει τοῦ αυτοκράτορος. εὐτω καὶ sp. legatorum, sp. praefecti, sp. incolarum.

sponsa, ae, ὁ. ἡ. spondeo.

sponsalicia, (-itius) a, um, νυμφίδιος, μνηστήριος. A. τοῦ μεταγ. Aστ.

sponsalia, a, (sponsus) νυμφίδιος, μνηστήριος. A. sponsalia, inu (kai iorum), οὐ. πληθ. τὰ κατεγγυητικά, ἡ κατεγγυή, ἐγγυή, ἡ ἐπὶ γάμῳ θρηλογία, ἐνίστου καὶ τὰ κατεγγυητικά δῶρα καὶ τὸ κατεγγυητικὸν δῶπνον.

sponsalicius, is, sponsalicius.

sponsio, onis, ὁ. (spondeo) ἐγγυήσις, κατεγγυή, θρηλογία, κατ' ἐξοχὴν διὰ τὸ ἐπ' ἐγγυή συμβέλλαιον. 2) σπαν. ἡ ἐγγυή, τὸ ἐγγυώμενον ἀργύριον, ἡ καταθήκη.

*sponsione, ae, ὁ. (ὁποκορ. τοῦ sponsio) μικρὰ ἐγγυή.

sponsio, are, (θαμιατ. τοῦ spondeo) ἐγγυῶ, κατεγγυῶ. A. τοῦ μετ. Aστ.

sponsor, oris, a, (spondeo) ἐγγυητής, sponsiores dare, ἐγγυητὰς δοῦναι εἴτε καταστήσαι.

sponsus, i, ἄ. ἡ. spondeo.

sponsus, a, um, ἡ. spondeo.

sponsus, is, ἄ. (spondeo) ἐγγυή, ἐγγυήσις, κατεγγυή.

sponsalis, e, (sponsa) αὐτόμακτος, αὐτοθελεῖς, αὐτοκλήτως, ἐκούσιος. A. τοῦ μεταγ. Aστ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

sponsaliter, ἐπὶ αὐτομάτως, ἐκούσιως, αὐτοθελεῖ.

sponsaliter, ἐπὶ αὐτομάτως, ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου.

sponsaliter, a, um, (sponsa) αὐτόμακτος, αὐτοθελεῖς, αὐτοκλήτως, ἐκούσιος.

sponite ἡ. sponsa.

sponsaliter, a, um, ταὐτὸ τῷ sponsaliter.

sponsaliter, um, ὁ. Σπορδῆς νῆσοι.

sporta, ae, ὁ. σπορτίς, κάλαθος.

sportella, ae, ὁ. (ὁποκορ. τοῦ sporta) σπορτίδιον, κάλαθιον, κανοῦν.

sportilla, ae, ὁ. (ὁποκορ. τοῦ sporta) σπορτίδιον, κάλαθιον, κανοῦν. 2) ἐπίθεμα, δῶρον, ὃ ἀπὸ τῆς θάλας τοῖς πλοῦταις ἐν καλοῖσις ἰδιόδετο. μεταφορικῶς διὰ καὶ πᾶν δῶρον.

sportio, onis, ὁ. (sperno) καταφρονήσις, ὀλιγωρήσις, ὀλιγορία.

sportio, onis, ἄ. (sperno) καταφρονήσις. A. σπαν.

sportus, a, um, ἡ. sperno.

sportus, is, ἄ. (sperno) ταὐτὸ τῷ sportio. A. σπαν.

sportus, ae, ὁ. (sperno) ἡ. 2) sporta a.

genti, ἡ λιθάρωτος. 3) spuma Batava εἴτε caustica, εἶδος ξανθίσματος τῆς κόμης. (Συγγενὲς τῇ λέξει ταύτῃ δοκεῖ τὸ κύμα, (ἴσως δὲ καὶ τὸ παρ' ἡμῶν σκάμμα, ὁ τοῦ σάπωνατος ἀφρός. πρβλ. spoliū = σκύλον, lupus = λύκος καὶ τὸ Γερμαν. = Schaum = ἀφρός).
 *spumabundus, a, um, (spumo) ἀφρίζων, ἀφρών.
 spumatus, a, um, ἴδ. spumo.
 *spumatus, ūs, ā, ἀφρισυτός.
 spumesco, ere, (spuma) ἀφρώδης γίγνομαι, ἀφρίζω.
 spumēus, a, um, (spuma) ἀφρίζων, ἀφρώδης.
 spumidus, a, um, (spuma) ἀφρώδης. Ἀπουλῆιος.
 spumifer, ēra, ūrum, (spuma-fero) ἀφροφόρος, ἀφρώδης. Λ. ποιητ.
 *spumigēna, ū, θ. (spuma-gigno) ἀφρογενής.
 spumigor, ēra, ūrum, (spuma-gero) ἀφροφόρος, ἀφρώδης, ἀφρίζων.
 spumo, avi, atum, are, (spuma) ἀφρίζω. 2) aliquam rem, ἐπαφρίζω τι. 3) μεταφ. πνεῖν τι, οἶον' sculus, κ.τ.τ.
 spumōsus, a, um, (spuma) ἀφρώδης.
 spūo, ūi, ūtum, ere, πτύω. in sinum εἰς τὸν κόλπον. 3) aliquid, πτύειν, ἐκπτύειν τι. — sputum, i, ō, τὸ πτύσμα, πτύχλον, πτύχλον.
 *spurcamentū, īnis, ō, (spurco) οὐ. μόλυσμα, ῥύπος.
 spurco, epīr. (spurco) μυσαρῶς, πιναρῶς, ῥυπαρῶς. 2) μεταφ. μυσαρῶς, βδελυρῶς, αἰσχρῶς.
 *spurcidicus, a, um, (spurco-dico) αἰσχρολόγος, αἰσχροσέπης.
 *spurcidicus, a, um, (spurco-facio) αἰσχροποιός.
 *spurciloquium, īi, ō, (spurco-loquor) αἰσχρολογία.
 spurcilia, ō, καὶ spurcillēs, ēi, θ, μύσος, ῥύπος, πένος.
 spurco, avi, atum, are, (spurco) μολύνω, ῥυπαίνω τι. 2) μεταφ. μολύνειν, μταίνειν τι.
 spurcus, a, um, (κατὰ τινὰς ἐκ τοῦ porcus, ὥστε δηλοῦν κυρίως ὠμότη). μυσαρῶς, βδελυρῶς, πιναρῶς, ῥυπαρῶς. 2) spurcus ager, ὁ ἀρχμηρὸς ἀγρός. 3) μεταφ. μυσαρῶς, μισαρῶς, βδελυρῶς, αἰσχρῶς. 4) ῥυπαρῶς, χυδαῖος.
 spurcius, a, um, (σπορά) νόθος, σκύτιος, πορνόγενής, ἀπάτωρ. 2) μεταφ. νόθος, ὑποβολιμαῖος, κίβδηλος.
 spurcius, īi, ā, Σπόριος.
 spurcūm, īnis, ō, (spūo) πτύσμα, πτύ-

χον. Λ. τοῦ μεταφ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆρ' spūtamentum, i, ō, ταῦτ' τῷ spūamen, *spūālicus, a, um, (spūo) ἀπόπτυστος, βδελυρῶς.
 *spūtator, ōris, ā, (spūo) ὁ πτυαλίζων, πτυελίζων.
 spūto, are, (θαμιστ. τοῦ spuo) πτυαλίζω, πτυελίζω.
 spūtum, i, ō, ἴδ. spuo.
 spūus, ūs, ā, (spuo) πτυσμός, πτύσις. Λ. τοῦ μεταφ. Λατ.
 squāleo, ūi, ere, (σκέλλω) ἀρχμῶ, ῥυπῶ. arva squalent, αἱ ἀρουραὶ ἀρχμῶσι. squalens campus, ἀρχμηρὸν πεδῖον. 2) φρίττειν, σκληρὸν, τραχύν, ξηρὸν εἶναι. 3) ἀρχμηρὸν εἶτε πιναρὸν εἰσθῆτα φορῶ.
 *squāles, is, θ. (squalco) ἀρχμός.
 squālesco, ere, (ἐναρχτ. τοῦ squalco), squālido, epīr. (squālidus) ἀρχμηρῶς, ἀκόσμως, ἀκόμψως.
 *squāliditas, ātis, θ. (squālidus) μεταφ. ἡ ἐμίλειτα.
 squālidus, a, um, (squalco) ἀρχμηρῶς, ῥυπαρῶς. squalida humus, ἡ ἀρχμηρὰ γῆ.
 squālidus homo, ὁ ἀρχμηρὸς ἄνθρωπος. 2) σκληρῶς, τραχύς, ξηρῶς. 3) τραχύς, ἀκόσμος, ἀκομψός.
 squālitās, ātis, θ. (squāles) ἀρχμῶς, ῥύπος.
 *squālītūdō, īnis, θ. ταῦτ' τῷ squālitās.
 squālor, ōris, ā, (squalco) ἀρχμός, ἀρχμή, ῥύπος, ῥυπαρία. 2) ὁ ἐν πένθει ἢ συμφορῇ ἀρχμός, ἡ ἀρχμηρὰ κόμη καὶ εἰσθῆς. 3) σκληρότης, τραχύτης.
 squālus, a, um, σπαν. ἀντὶ τοῦ squālidus.
 squālus, i, ā, ἄγναστος ἰχθύς.
 squāma, ō, θ. λεπίς ἰχθύων. ποιητικῶς δὲ καὶ ὁ ἰχθύς αὐτός. 2) φολίς ὄψεων. 3) aris, λεπίς χαλκοῦ. ferri, σιδήρου. 4) milli, λέπος κερχρου. 5) in oculo, γλαύκωμα ἐμφθαλμοῦ. 6) sermonis, τραχύτης λέγου.
 squāmāns, ūis, λεπιδωτός.
 *squāmātim, epīr. λεπιδωδής.
 *squāmātus, a, um, λεπιδωτός.
 squāmēus, a, um, (squāma) λεπιδωτός, φολιδωτός. ποιητ. auro squāmēus, χρυσοῦν φολιδωτὸν ὠράκα φορῶν. Λ. ποιητικῇ ὡς καὶ ἡ ἐξῆρ'.
 squāmifer, ēra, ūrum, (squāma-fero) λεπιδωτός, φολιδωτός.
 squāmiger, ēra, ūrum, (squāma-gero) ταῦτ' τῷ squāmifer.
 squāmōsus, a, um, (squāma) ἐπὶ ἰχθύων' λεπιδωτός, ἐπὶ ὄψεων καὶ ὠράκων' φολιδωτός. 2) ποιητ. τραχύς.
 squāmūla, ō, θ. (ὑποκορ. τοῦ squāma) λεπίδιον.
 squārōsus, a, um, (squāmā?) ἀρχμηρῶς, λεπρός. Λουκιλλίος παρὰ ὠήσεται.

squatina, α, θ. ῥίγη, (ιχθύς). Ἑτέρα γραφή *squatus*, ι, α. εὐρίσται παρ' Ἰσιδώρου καὶ ἐν τῷ Φιλολόγου Γλωσσario.
scilla, α, ταὐτὸ τῷ *scilla*.
 σι! ἐπιφών. σίγα!
Stabile, aram, θ. σταβίαι, πλῆρες τῆς καρπυίας. Τὸ ἐπίθετον *Stabilimus*, α, um, *stabilimentum*, inis, εὐ. (*stabilis*) βελαιώσις, στήριγμα.
stabilimentum, ι, εὐ. (*stabilis*) στερεώσις, στερεώμα. 2) μεταφ. τὸ στερεώμα, στήριγμα.
stabilis, īvi, ītam, īre, (*stabilis*) aliquid, βελαιῶ, στερεῶ, ἀσφαλίζω, στήριζω τι.
stabilis, e, (sto) στάσιμος, εὐσταθής, βέβαιος, στερεός, ἀσφαλής. *stabilis pugna*, ἡ σταδία μάχη. *stabilis gradu*, στάδιον. 2) μεταφ. στάσιμος, εὐσταθής, σταθερός, βέβαιος, ἐμπειρός, μόνιμος, ἀκίνητος, ἀτάρακτος, κ.τ.τ.
stabilitas, ātis, θ. (*stabilis*) τὸ στάσιμον, εὐστάθεια, βελαιώσις, στερεότης. 2) μεταφ. εὐστάθειον, ἡ εὐστάθεια, σταθερότης τὸ μόνιμον.
stabiliter, ἐπιβ. (*stabilis*) βελαιῶς, στερεῶς, ἀσφαλῶς. Α. σπ.
stabilior, ōris, α. (*stabilis*) στερεωτέρος.
stabilis, α, ιδ. *stabilis*.
stabilium, īi, εὐ. ταὐτὸ τῷ *stabilis*.
stabilis, īi, α. (*stabilis*) σταθμικός, πάνδοκος, πανδοχεύς. — *stabilis mulier*, ἡ πανδοκεύτρια.
stabilis, ōnis, θ. (*stabilis*) σταθμός, ἔπαυλος, ἔπαυσις, στήριξ.
stabilis, are, (*stabilis*) ἔπαξ ἐνεργητικῶς *pecus*, ἐναυλιζῶ, κατασταθμίζω βοσκήματα. 2) συνήθως οὐδετέρως *stabilis* καὶ *stabilis stabulor*, αὐλιζομαι, ἐναυλιζομαι, διαγῶ, διατρίβω.
stabilis, atus sum, arī, īd. *stabilis*.
stabilis, īi, εὐ. (sto) ἐπὶ σκηνῶν σταθμός, στήριξ, ἔπαυλος, αὐλίον, ἔπαυσις, (ὅθεν ὁ παρ' ἡμῶν στάβλος). ποιητ. τὸ ποίμνιον. 2) ἐπὶ ἀνθρώπων σταθμός, κατάλυμα, πανδοχεῖον. 3) πορνείον, πορνόδοσκεῖον, οἰκία, κλισίον. 4) πᾶν, σταθμός, μονή, οἰκία.
stachus, ōs, (δ σταχύς) εἶδος πρᾶσου.
stacta, α, καὶ *stacta*, īs, θ. στακτή, στακτὴ μύρρα.
stacta, α, θ. εἶδος ἀμπέλου. Ἀμφ. γρ.
stactilis, e, σταδιατός.
stactilis, a, um, (*stadium*) porticus *stactilis*, στοὰ στάδιον εἴτε δρόμον ἔχουσα, στάδιον κατάσταγον, δρόμος κατάστατος.
stactilis, īi, εὐ. τὸ στάδιον, ὁ στάδιος, (τὸ ὄργανον τοῦ Ρωμαϊκοῦ μιλίου). 2) στάδιον, δρόμος. *stadium currite*, στάδιον ἀγωνίζεσθαι, σταδιοδρομεῖν. 3) μεταφ. στάδιον, παλαίστρα, ἀγών, ἀμίλλα, κ.τ.τ.
stactilis, orum, εὐ. τὰ στάδια, ἡ σταγειρός, *stactilis*, α, θ. σταγειρίτης, *stactilis*, e, (*stactis*) τελεματίας, λιμναίος.
stactilis, a, um, (*stactis*) λιμναίος.
 Ἀμφ. γρ.
stactis, arī, atum, are, (*stactis*) λιμναίω, τελεματίζω, λιμναίω, εὐ. τὸς λιμναίος, κ.τ.τ.
 2) aliquem locum, λιμναίω, τελεματίζω τι. — *aqua bituminis stactilis*, τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς ἀσφαλτοῦ τελεματίζω γίνεσθαι εἴτε πυκνῶσαι.
stactilis, a, um, τελεματίας, ἐλῶδης, λιμναίος.
stactis, īi, εὐ. τέλμα, ἔσθ' ὅτε καὶ τὸ ἔλος, ἡ λίμνη, καὶ ποιητικῶς ἡ θάλασσα.
stactilis, α, α. σταγειρίας, (εἶδος λιθανώτου).
stactilis, īdis, θ. (σταγειρίτης) χαλδάνη.
stactilis, α, α. σταγειρίας.
stactilis, īi, εὐ. (σταγειρίτης) ἰνῶσιον σταγειρίτης θύσιον.
stactis, īis, εὐ. σ τ ἡ μ α ν. 2) ποιητ. ὁ στήμων, μίτος, τὸ νῆμα, κλώσμα, ἐνίσσε καὶ ἡ ἐσθῆς, ἡ χορδή, ἡ ταινία, κ.τ.τ. 3) ἴνες τοῦ ἔλῳ.
stactilis, a, um, (*stactis*) στημόνιος, στημώδης. 2) ἰνῶδης.
stactis, a, um, (*stactis*) κασιτέριος.
stactis, īi, εὐ. ἡ σταγών, ὁ κασιτέριος.
stactis, īdis, θ. (σταγίτης) εἶδος βοτάνης.
stactis, īis, (-os), ι, θ. σταγυλίος (βοτάνη).
stactis, īdis, εὐ. (σταγυλίος) ἐνδονόμος.
stactis, īis, εὐ. σταγυλίος.
stactis, vīnum, εὐ. ὁ σταγυλίος οἶνος τῆς Κομπανίας.
stactis, καὶ *stactilis*, īi, α. θεός τις τὰ παῖδια ἵστασθαι ποιῶν, εἰσὶν ἐστατικὸς. Εὐρηται καὶ τὸ θηλ. *stactis*.
stactis, a, um, (sto) στάσιμος, ἐστατός, *stactis*, α, um, (*stactis*) σταδία μάχη. 2) *stactis*, α, um, (*stactis*) καταστατικὴ κωμωδία, τὸ ἥσυχιον, καθεστῆκος εἶδος τῆς κωμωδίας.
stactis, α, εὐ. τῆς ἡσυχίου κωμωδίας υποκριτής, καὶ μεταφ. ὁ ἥσυχιος ῥήτωρ.
stactis, ōris, α. στατήρ.
stactis, α, θ. στατήρ, σταθμός, ζυγόςταθμος, ζυγός. 2) ζυγὸς τοῦ ὀχήματος. 3) μαγίς, πατήνη, λεκάνη. 4) μεταφ. ἡ τιμὴ, ἀξία.
stactis, ōs, θ. στατική (βοτάνη).
stactis, īi, εὐ. (ὕποκος τοῦ *stactis*) ἀγαλματίον.

σταδιοδρομεῖν. 3) μεταφ. σταδίων, παλαίστρα, ἀγών, ἀμίλλα, κ.τ.τ.
stactis, orum, εὐ. τὰ στάδια, ἡ σταγειρός, *stactis*, α, θ. σταγειρίτης, *stactis*, e, (*stactis*) τελεματίας, λιμναίος.
stactis, a, um, (*stactis*) λιμναίος.
 Ἀμφ. γρ.
stactis, arī, atum, are, (*stactis*) λιμναίω, τελεματίζω, λιμναίω, εὐ. τὸς λιμναίος, κ.τ.τ.
 2) aliquem locum, λιμναίω, τελεματίζω τι. — *aqua bituminis stactilis*, τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς ἀσφαλτοῦ τελεματίζω γίνεσθαι εἴτε πυκνῶσαι.
stactis, a, um, τελεματίας, ἐλῶδης, λιμναίος.
stactis, īi, εὐ. τέλμα, ἔσθ' ὅτε καὶ τὸ ἔλος, ἡ λίμνη, καὶ ποιητικῶς ἡ θάλασσα.
stactis, α, α. σταγειρίας, (εἶδος λιθανώτου).
stactis, īdis, θ. (σταγειρίτης) χαλδάνη.
stactis, α, α. σταγειρίας.
stactis, īi, εὐ. (σταγειρίτης) ἰνῶσιον σταγειρίτης θύσιον.
stactis, īis, εὐ. σ τ ἡ μ α ν. 2) ποιητ. ὁ στήμων, μίτος, τὸ νῆμα, κλώσμα, ἐνίσσε καὶ ἡ ἐσθῆς, ἡ χορδή, ἡ ταινία, κ.τ.τ. 3) ἴνες τοῦ ἔλῳ.
stactis, a, um, (*stactis*) στημόνιος, στημώδης. 2) ἰνῶδης.
stactis, a, um, (*stactis*) κασιτέριος.
stactis, īi, εὐ. ἡ σταγών, ὁ κασιτέριος.
stactis, īdis, θ. (σταγίτης) εἶδος βοτάνης.
stactis, īis, (-os), ι, θ. σταγυλίος (βοτάνη).
stactis, īdis, εὐ. (σταγυλίος) ἐνδονόμος.
stactis, īis, εὐ. σταγυλίος.
stactis, vīnum, εὐ. ὁ σταγυλίος οἶνος τῆς Κομπανίας.
stactis, καὶ *stactilis*, īi, α. θεός τις τὰ παῖδια ἵστασθαι ποιῶν, εἰσὶν ἐστατικὸς. Εὐρηται καὶ τὸ θηλ. *stactis*.
stactis, a, um, (sto) στάσιμος, ἐστατός, *stactis*, α, um, (*stactis*) σταδία μάχη. 2) *stactis*, α, um, (*stactis*) καταστατικὴ κωμωδία, τὸ ἥσυχιον, καθεστῆκος εἶδος τῆς κωμωδίας.
stactis, α, εὐ. τῆς ἡσυχίου κωμωδίας υποκριτής, καὶ μεταφ. ὁ ἥσυχιος ῥήτωρ.
stactis, ōris, α. στατήρ.
stactis, α, θ. στατήρ, σταθμός, ζυγόςταθμος, ζυγός. 2) ζυγὸς τοῦ ὀχήματος. 3) μαγίς, πατήνη, λεκάνη. 4) μεταφ. ἡ τιμὴ, ἀξία.
stactis, ōs, θ. στατική (βοτάνη).
stactis, īi, εὐ. (ὕποκος τοῦ *stactis*) ἀγαλματίον.

stāticūlus, i, ā. στάσιμος εἶτε ἡσυχίος ἔρ-
χῃσις.

Statiellī, orum, ἔθνος τῆς Λιγυστικῆς, εὐ ἡ
χώρα ager Statiellas, ātis, d. ἡ δὲ πέλις
Aquae Statiellorum, θ. τανὺν Aequi ἐν τῷ
Montferrat. οἱ δὲ ταύτης πολίται· Statiel-
lenses, ium, ā.

stātim, ἐπὶρ. (sto) στάθην. 2) συνήθως· ὡς
πεδῶν ἔχει τις, αὐτόθεν, αὐτίκα, παρὰ-
ταῖκα, παραγρήμα. statim a prima luce,
ἀμ' ἑφ', ἀμα τῇ ἡμέρᾳ. statim ut, quum,
αἰμας, quum, εὐθὺς ἐπεὶ, ὡς πρῶτον, ἀμα
τε καὶ, αὐτίκα τε καὶ.

Statina, ae, θ. ἴδ. Statanus.

stātio, ōnis, θ. (sto) στάσις. manere in sta-
tione, ἀνίστητον ἐστάναι. stationem facere,
ἐρίστασθαι. 2) σταθμός, κατάλυμα, μονή.
3) ἀστάσις ἀνθρώπων, κύκλος, λέσχη. 4)
τάξις, (ὁ τύπος) ἐνθα στρατιωτικῆς τεταγμέ-
νος ἐστίν), φρουρά, φυλακή. de statione
descendere, τὴν τάξιν λείπειν. in statione
esse, φυλάττειν, φρουρεῖν.—ἐνίοτε ἡ φρου-
ρά, φυλακή, ταυτέστιν οἱ ἐν φρουρᾷ ἡ φυ-
λακῇ τινι τεταγμένοι στρατιῶται. 5) ναύ-
σταθμος, ναύλογος, ἕρμος, ἐπίνειον. 6)
σταθμός, (ταχυδρομικός) ἱππῶν, τὰ ἀγ-
γῆα.

stātiōnālis, e, (statio) στάσιμος.

stātiōnārius, a, um, (statio) ὁ ἐν φρουρᾷ ἡ
φυλακῇ τεταγμένος, φρουρός, φύλαξ. 2) ὁ
παρέχων τὰ δημόσια ἐγγήματα, ὁ ἐπὶ τῶν
ἀγγάρων.

Stātius, ii, ā. Στάτιος. Ἦν δὲ τοῦτο ἐξ ἀρχῆς
μὲν δούλων ὄνομα, εἶτα δὲ καὶ ἐλευθέρων.

stātivus, a, um, (sto) στάσιμος. stātivus
aquis, «στατὸν ὕδωρ» Ποσειδ. Φιλοκτ.

716, τὸ παρ' ἡμῖν· νερὸν στεκόμενον. 2)
τεταγμένος. foras stātivus, αἱ τεταγμένοι
ἐορταί. 3) stativa, orum, οὐ. πληθ. οἱ σταθί-
μοι, τὰ καταλύματα. 4) castra stativa καὶ
ἀπλῶς stativa, orum, οὐ. πληθ. τὸ μένι-
μον στρατιωτῶν, τὸ συνεχὲς καὶ μένον
στρατιωτῶν.

stātor, ōris, ā. (sto) παραστάτης, ὑπηρέτης
ἀρχῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, στάτωρ ἐν ἐπιγρ.
τοῦ C. I. Gr. ἀρ. 4936.

Stātor, ōris, ā. (sisto) Στάσιος, ἑπιστάσιος,
ὁρῶσις, (ἐπὶ κλησίαις τοῦ Διὸς).

stātus, ae, θ. (statuo) ἀνδρείας, εἰκὼν, (μά-
λιστ' ὅδε ἡ χαλκῇ εἰκὼν).

stātūciarius, a, um, (statua) ars statuaria εἶτε
ἀπλῶς statuaria, θ. ἡ ἀνδριαντοποιητικὴ,
ἀνδριαντοποιία. statuarius, ā. ὁ ἀνδριαν-
τοπιός, ἀνδριαντευργός.

stātūliber, i, καὶ stātūlibera, ae, ἴδ. status.

stātūmāria, ae, θ. ταῦτ' ἐπὶ proserpināe.

stātumen, īnis, οὐ. (statua) στήριγμα, ἐρει-
σμα. 2) πλευρά νεώ. 3) ὑπόστρωμα.

stātūmīnātio, ōnis, θ. (statumino) ὑπὸ στρω-
μα.

stātūmīno, are, (statumen) aliquid, σπρίζω
τι. 2) ὑποστρώννυμι. saxo aliquid, λίθον
τὸν.

stātūneūla, ae, θ. εἶτε statunendum, i, οὐ.
(ὑπονορ. τοῦ statua) ἀνδριαντέριον, ἀν-
δριαντίσκος.

stātūo, ūi, ūiam, ūre, (sisto) aliquem ἢ ali-
quid, ἵσταναι τινα ἢ τι. pascem, ἵσταναι,
ἐρίσταναι, ἐπείχειν τὴν ναῦν. captivos in
medio statui, τοὺς αἰχμαλώτους ἐν τῷ
μέσῳ ἑστησε, crateras statuiunt, κρατῆρας
ἵσσαι, τιθεῖσιν, statuere aciem, τάττειν,
παρατάττειν τὸν στρατὸν, aliquem ante
oculos, προτιθέναι τινὰ πρὸ τῶν ὀφθαλ-
μῶν. irascem, ἵσταναι, ἵστασθαι τρό-
ποιον. statuum, ἵσταναι ἀνδριάντα. arbo-
rem, τιθέναι, φτερεῖν δένδρον.—ἐπιθετι-
κῶς· statutus, a, um, ἑρῆς. 2) τίθημι, τί-
θεμαι, τάττω, ἐρίζω, ἐρίζεσθαι, ἡγοῦμαι,
κρίνω τι. sic statuo ei iudicio, οὕτω τίθε-
μαι καὶ κρίνω. aliquem statuo deum, τί-
θεμαι, ἡγοῦμαι τινα θεόν, ἐρίζωμαι τινα
θεόν εἶναι. statuere, quid sit sapiens, ἐρί-
ζεσθαι, τί ὁ σοφὸς ἐστίν. statnere in aliquem,
contra aliquem, καταγινώσκειν τινός. do
se statuere, εαυτὸν διαγρῆσθαι εἶτα διαρ-
γάζεσθαι. Pompejus statuatur, proelio de-
certare, διέγων ὁ Πομπήιος (ἔδοξε τῷ Πομ-
πήῳ) διαμάχεσθαι. Athenienses statuo-
runt, ut paves condescerent, ἔδοξε τοῖς
Ἀθηναίοις τῶν πᾶν ἐπιβῆναι. diem sta-
tuere, ἡμέραν τάττειν, ἐρίζειν, ἐρίζεσθαι.
pactam iniprabu, τιθέναι, προτιθέναι ποι-
νὴν τῷ ἀντιπρ.

stātūra, ae, θ. (sto) ἀνάστημα, φυή, ἡλι-
κία, σώματος μήκος.

stātus, a, um, ἴδ. sisto.

stātus, ūs, ā. (sto) στάσις, τὸ ἐστάναι, ἐπὶ
μακροτέρων· στάσις, θέσις, προβολή. in
statu stare, ἐν προβολῇ ἐστάναι. 2) ἀνά-
στημα, φυή, μήκος, μέγεθος. 3) στάσις,
κράτασις, optimus status reipublicae,
ἡ καλλίστη τῆς πολιτείας κατάστασις, τὸ
καλλίστον κράτεμα. restituere aliquid
in antiquum statum, ἀποκαθιστάναι τι εἰς
τὴν ἐξ ἀρχῆς κατάστασιν, εἰς ἀκέραιον. in
hoc statu res est, εἰς τοῦτο τὰ πράγματα
καθέστηκεν, οὕτως ἔχει τὰ πράγματα. vo-
luptas mentem a statu dimovet, ἡδονὴ ἐξί-
σθησι νεῦν. 4) ἐνίοτε· τὸ ἐκκατάστατον,
στάσιμον, καλὴ κατάστασις. 5) ἡ τῶν πο-
λιτῶν τάξις. Παρὰ νομικοῖς statu liberi,
οἱ διαθήκη τοῦ κυρίου ἐλευθερούμενοι δο-
λοι. 6) ἐν τῇ ἑσπερικῇ στάσει. 7) ἐν τῇ
γρομμικῇ ἐγκλίσει.

stātūto, ūis, θ. (statuo) στάσις, ἵδρωσις.

stēlōtis, a, um, ὄδ. statio.
 stēlōtis, ūdis, θ. (στατίτις) εἶδος λιθαρίου.
 stēlōtōma, ātis, οὐ. στατόμα.
 stēga, ae, θ. στέγη, κατάστρωμα.
 stegnus, a, um, στεγνός.
 stēlo, ae, καὶ stēle, ēs, θ. στήλη.
 stēlōphōros, i, ā, στελεφόρος, (βοτάνη).
 stēllis, ūdis, θ. στελλίς.
 stella, ae, θ. (ἀντὶ stēlla, ὁποκορ. τοῦ ἀ-
 στήρ, ὡς puella ἐκ τοῦ puerula) ἀστήρ.
 stēllans, ὁ πλανήτης, inersitas, ἀπλανής ἀ-
 στήρ. 2) ποικίλ. ἀστρον, ὥλιος. 3) ἀστήρ.
 ἀστεροειδὲς εἶτε χριστὸν σχῆμα, τὸ χλ. 4)
 ἀστήρ, (ῥωσὸν τῆς θαλάσσης). 5) λαμπου-
 ρία, πυγολαφία. 6) γλῆνη εἶτε κρῆν ὁ-
 φθαλμοῦ.
 stellans, ūd. stella.
 stellāris, a, (stella) ἀστέριος.
 Stellātis ager εἶτε campus, χώρα τῆς Καμ-
 πανίας, ἐξ ἧς καὶ μία τῶν Ῥώμης φυλῶν
 Stellatina tribus ἐκαλεῖτο.
 stellatūra, ae, θ. ὑπερήτοις ἀνεμοσσιτάρε-
 σίου στρατιωτικῶν. Α. τοῦ μεταγ. Α.
 stellatus, a, um, ὄδ. stellō.
 stellifer, ēra, ēram, (stella-fero) ἀστραφό-
 ρος, ἀσταρόεις, ἀστερωπός.
 stelliger, ūra, ērum, (stella-gero) ταῦτὸ τῷ
 stellifer.
 *stellimicans, ntis, (stella-mico) ἀστροφαγ-
 γής.
 stellio, ōnis, ā, (stella) ἀσκάλαρος, ἀσκα-
 λαρώτης, γαλαώτης, (εἶδος σαύρου). 2) ἀ-
 πατεῶν, πονηρός, δόλιος.
 stellionātor, ōris, ā, ἐπιθέτης, ἀπατεῶν.
 Α. ῥωσ.
 stellionātus, ūs, ā, (stellio) ἐπιθεσις, πον-
 ηρία, δόλος. (ὅρος νομιμῆς ἐπὶ ἀδικημά-
 των, ὧν περί οἱ νόμοι σιγῶσι).
 stello, (avi), atum, are, (stella) aliquid, κα-
 ταστερίζω, ἀστράσι κοσμῶ τι. stellans,
 a, um, ἀστερόεις, ἀστερωπός, ἀστεροειδής.
 2) aliquid, καταστερίζω, ἀστεροῦν, κατα-
 στερίζω, ἐν τοῖς ἀστράσι τιθέναι τινα. 3)
 οὐδενίως stellans, ntis, ἀστερόεις, ἀστε-
 ρωπός, ἐνίστα καὶ λάμπων, στίλβων. Α.
 ποιητικῇ.
 *stellula, ae, θ. (ὁποκορ. τοῦ stella) ἀστέ-
 ρισκος.
 stemma, ātis, οὐ. στέμμα, ὄμορος εἶτε τα-
 νία, ἥ τὰς τῶν προγόνων εἰκόνας (imagi-
 nes) ἐξ ἧς πρὸς ἀλλήλας συνίδουν. 2) γέ-
 νους καταγωγή εἶτε διαδοχή, γενεαλογη-
 μα. 3) σπαν. εὐγένεια, εἶδος.
 stēnōdōtēsis, is, θ. στενοκορίσις. (νόσος
 ὁφθαλμοῦ).
 Stentor, ōris, ā, Στέντωρ.
 stērphānēlos, i, θ. στεφανήλος, καταστροφένωναι.

stērphānēlos, ūdis, θ. καὶ stēphanēlos, ae, ā,
 (ἢ στεφανίτις), εἶδος ἀμπέλου.
 stērphānēlos, is, θ. εἶδος βοτάνης ποιεῖ-
 σης κατὰ τῆς ἐπιστάσεως τῆς ῥινός.
 stērphānōrōlis, ūdis, θ. στεφανώρις.
 stērphēnos, i, ā, στέφανος, ὄνομα τινῶν βο-
 τανῶν.
 stercōja, ae, θ. (stercus) ἡ τὰ παῖδια τῆς
 κόπρου καθαίρουσα.
 Stercorātus, ii, ā, ταῦτὸ τῷ Stercorilis.
 stercorātus, a, um, κοπρικός.
 *stercorālio, ōnis, θ. (stercoro) κόπρις, κο-
 πρισμός, κόπρωσις.
 *stercorēns, a, um, (stercus) κόπριος, κό-
 πριος. stercorēns miles, κόπριος στρατιώ-
 τής.
 stercōro, avi, atum, are, (stercus) aliquid,
 κοπρίζω, κοπρῶ τι.—stercorata colluvies,
 ἡ τῆς κόπρου σύρρις.
 stercōrosus, a, um, (stercus) κοπρώδης.
 stercorillium, ταῦτὸ τῷ stercorillolium.
 Stercorilis, ii, καὶ Sterculis, i, ā, (stercus)
 ὁδός τις τοῦ κοπρισμοῦ προστάτης.
 stercus, ōris, οὐ. (παρ' Ἰουδαίων) ὁ στίργα-
 νος) κόπρος, σκῶρ. 2) σπαν. ἡ σκωρία.
 Stercorilis καὶ Sterculis, ταῦτὸ τῷ Stercu-
 lis.
 sterculālia, ae, ā, στερεοθάτης.
 sterculithron, i, οὐ. στίργαθρον, (βοτάνη).
 stericula, ae, θ. μήτρα ὡς μήπω τετοκυίας.
 stérigmos, i, ā, στήριγμος τῶν πλανητῶν
 ἀστέρων, ἡ λατινιστὶ stativa lux.
 *steriliflo, iōri, (sterilis-flo) ταῦτὸ τῷ ste-
 rilisco.
 sterilisco, ūro, (sterilis) στερινοῦμαι.
 steriliscula, ae, θ. ταῦτὸ τῷ stericula.
 stérilis, a, στέρειρος, στειρός, στείρής,
 ἄτεκος, ἄγονος, ἄφορος, ἄκαρπος, σπαν.
 Inanus sterilis baccharum, δάφνη ἄκαρπος.
 2) γυνή, κενός, alienus rei καὶ aliquid
 re, γυνή, ἐρημός τις. 3) ἄκαρπος, ἄ-
 πρακτος, ἀλυσταλός, κενός, μάταιος. 4)
 ἄφορος, ἄφοριον ποῖον.
 stérilias, ātis, θ. (sterilis) στειρώσις, ἀγε-
 νία, ἄκαρπία, ἄφορία. 2) μεταφ. ἡ ἄφορία.
 stérilus, a, um, ἀργαίος, ἀντὶ τοῦ sterilis.
 sternax, ātis, (sterno) ἐπὶ ῥπου καταβλη-
 τικός, καταβάλλων. sternaces cives, πολί-
 ται καταβληταίνοι ἀρ' ἐκείνῃ. Α. ποιητ.
 sternō, strāvi, stratum, ēre, aliquid, σπο-
 ρίζω, σπέννω, σπέννωμι, ἐπιστρώνωμι τι.
 vensem, arenam, herbas, ἡμάτιον, ἄμμεν,
 χλόην, κ.τ.τ. corpus εἶτε eo sternero εἶτε
 sterni, κατακλινέσθαι, humi stratus, ἐπὶ
 τῆς γῆς κατακλιθεῖς. aliquid, σπέννω-
 ναι, καταστρώνειν, καταβάλλειν τινα.
 morsus, καταβάλλειν, καθαιρεῖν τείχη.
 aequora, στερινώγει, κατασπέννωμι.

πρᾶννεν τὴν θάλασσαν, odium, πρᾶννεν
τὸ μῖσος. 2) ἐπὶ τόπου sterni, ἐκτείνε-
σθαι, κεῖσθαι. 3) sternere aliquid, στορεν-
νῆναι, στρωννῆναι, καταστορεννῆναι τι. lo-
cum vestimentis, τὴν κλίνην ἱματίοις,
equum, τὸν ἵππον (τῷ ἐπιπνίῳ). viam,
στρωννῆναι (λίθους) ἑδῶν. μεταφ. θαλί-
ζειν, εὐθύνειν ἑδῶν. via strata καὶ ἀπλῶς,
strata, α, θ. λιθόστρωτος ἑδῶς. (ἐντεῦθεν
τὸ ἡμέτερον στράτα). — stratum, οὐ. στρώ-
μα, στρωμνὴ κλίνης καὶ ποιητ. κλίνη.
2) ἵππου ἢ θύου στρώμα, ἐπίπνιον, πάγ-
μα. Παροιμ. Qui asinum non potest, stratu-
m cadit, «δὲν ἡμπορεῖ τὸν γάδρον καὶ
δέρνει τὸ σαμάριον. 3) λιθόστρωτον ἑδῶς.
sternumentum, i, οὐ. (sternuo) πταρμός. 2)
πταρμικὸν φάρμακον.
sternuo, ui, utum, ere, πταίρω, πτάρ-
νυμαι. 2) omen εἴτε approbationem,
ἐπιπταίρειν, ἐπιπταρῆσθαι.
sternumentum, i, οὐ. ταῦτὸ τῷ sternu-
mentum.
sternutatio, ōnis, θ. (sternuto) πταρμός.
sternuto, avi, are, (θαμνιστ. τοῦ sternuo)
ταῦτὸ τῷ sternuo.
Sterops, es, θ. Στερόπη.
Steropes, α, ἄ. Στερόπης.
sterquilinum καὶ sterquilium, ii, οὐ. (ster-
cus) κοπρῶν, κοπρία. 2) μεταφ. ὁ κόπρειος
ἀνθρώπος.
stertēja, m, θ. ἑτέρα γρ. τοῦ stercēja.
Stertilius, ii, ἄ. Στερτίλιος.
sterto, ui, ere, (ἐκ τοῦ στέρω, δαρθάνω).
ῥέγω.
Sthenchorus, i, ἄ. Στησίχορος.
Sthenelus, i, ἄ. Σθενέλως. Sthenelus, a,
um, Σθενελίως, Σθενέλως. Sthenelus,
Ydis, θ. Σθενελής.
stibadium, ii, οὐ. (στιβάδιον) ἡμίκυκλος
κλίνη, ἡμικύκλιον.
stibum, ii, καὶ stibi, is, οὐ. στίβι, στίμμι.
sticha εἴτε stica, m, θ. εἶδος σταφυλῆς, τῆς
καὶ ἁρίαια καλούμενης.
sticula, m, θ. εἶδος ἀμπέλου.
stigma, ālis, οὐ. στίγμα. 2) μεταφ. ἡ ἀτιμία.
stigmātis, m, ἄ. (stigma) στιγματίας.
*stigma, avi, atum, are, aliquid, στίξω τι.
stigmōsus, a, um, στιγματιστός.
Stilbon, utis, ἄ. Στίλβων, (πλανήτης).
stilla, m, θ. στίλη, στάγμα, στάλαγμα. 2)
μεταφ. στίλη, ψαχάς, μικρόν τι. πρὸς
τὸ πρ' Ἀριστοφάνει ἐν Σφηξί 225, οὐδ'
ἔσεν στίλην.
stillasiter, ἐπίρ. (stillo) στάλδην.
*stillarium, ii, οὐ. (stilla) μικρὸν δόμα.
stillatiōis, (-tius), a, um, σταλακτικής,
στακτός.
stillatim, ἐπίρ. (stillo) στάλδην.

*stillāto, ōnis, θ. (stillo) στάξαι, τὸ κατα-
στάζειν.
stillātivus, a, um, (stillo) στακτός.
stillaciōidium, ii, οὐ. (stilla-cado) στάξαι,
σταλαγμός. 2) ὠδονόμος.
stillo, avi, atum, are, (stilla) στάξω, στα-
λάξω. aliquid re, ἀποστάξω τι. ros stillat,
ἡ δρόσος ψεκάζεται. 2) aliquid, στάξω, στα-
λάξω, ἀποστάξω τι. lacrimam, στάζειν, λεί-
πειν δάκρυον. stillata de rumis electa, τὰ
ἐκ τῶν κλάδων στάξαντα εἴτε καταστά-
ξαντα ἤλεκτρα.
stillus εἴτε stylnus, i, ἄ. στύλος, σκόλοψ. 2)
ῥάβδος, ῥαβδίον, (κηπουρικὸν ὄργανον). 3)
καυλὸς φυτῶν τινῶν. 4) κατ' ἐξοχὴν ὁ
γραφικὸς στύλος, τὸ γραφεῖον, γραφεῖον,
(κείστρον σιδηρεὺν ἢ ἑστῶν, ὃ εἰς πινά-
κιον κηρωτὸν ἔγραφον). stilum vertere, τὰ
γεγραμμένα ἐξαλείφειν. 5) γραφή, τὸ γρά-
φειν, συγγραφή, σύνταξις. multus stilus,
ἢ πολυγραφία. 6) γραφή, γραφικὴ λέξις,
γραφῆς εἴτε λέξεως τρόπος, λέξις.
stimuli, οὐ. ἄκλι. ταῦτὸ τῷ stibi.
Stimula, m, θ. θεὰ τις κνισμὸν, εἴτε ἔρωτα
ἐμπροσθεν.
stimulatio, ōnis, θ. (stimulo) κέντησις, πα-
ρόρησις, κέντρον.
stimulator, ōris, ἄ. κεντητήρ, ὀτρυντήρ,
παροξυντής.
stimulatrix, Ieis, θ. ἡ κεντοῦσα, ὀτρύνουσα,
ἐρεθίζουσα.
*stimulus, a, um, (stimulus) κεντητήριος,
τῆς κεντήσεως.
stimulo, avi, atum, are, (stimulus) aliquem,
κεντῶ, κεντρίξω τινα. equos calcaribus,
κεντρίζειν τοὺς ἵππους τοῖς κέντροις. 2)
κεντῶ, ἀνιῶ, δάκνω τινα. 3) κεντῶ, κεν-
τρίξω, ἐρεθίζω, παροξύνω, παρορμῶ τινα.
ad aliquid, κεντρίζειν τινα εἰς τι, παρο-
ξύνειν, παρορμᾶν τινα ἐπὶ τι, πρὸς τι.
in aliquem, παροξύνειν, παρορμᾶν τινα,
ἐπὶ τινα, πρὸς τινα.
stimulosus, a, um, (stimulus) κέντρον
πλήρες.
stimulus, i, ἄ. (στίξω) κέντρον, κεντητή-
ριον. παροιμ. adversum stimulum calces,
πρὸς κέντρον λακτίζειν. 2) μεταφ. τὸ κέν-
τρον, ἢ βάσανος, ἀνία. 3) κέντρον, παρόρ-
μημα, ἐρεθισμα, παρόρησις, παροξυσμός.
4) εἶδος ἀροσιδίου σκόλοπος.
stinguo, ere, aliquid, στέννωμι τι.
stipatio, ōnis, θ. (stipo) ἄθροισμα, πυκνί-
της. 2) στίφος, ἄθροισμα, συστροφή (ἀν-
θρώπων, εἰθ' ἔτα καὶ ζώων).
stipator, ōris, ἄ. (stipo) ἑπαδός, ἀκίλουθος,
ἢ περὶ τινα. 2) δορυφόρος, σωματωφύλαξ.
stipatus, a, um, is, stipro.

^u stipendiālis, e, (stipendium) forus stipendiāle, ἡ ἐπὶ φόρου συνθήκη.

στρουγγιζάρης, α, um, φόρου υπεταλής, υπε-
ταλής. 2) μισθοφόρος, μισθωτός, μισθοῦ
στρατευόμενος.

stipendior, utus sum, ari, (stipendium) ali-
cui, μεροποροῶ τινι. Λ. σπαγιωτ.

stipendium, ἡ, οὐ. (stips-pendo) φόρος, εἰσ-
φορά, δακμὴ. stipendium pendere, φόρον
τελεῖν εἰς ὑποτελεῖν. imponere alicui,
τάττειν, ἐπιτάττειν τινὲ φόρον. ποιεῖν-
ζημία, ποινὴ. 2) στρατιωτικὴ μισθοδ., μι-
σθός, ὑψώνιον, μισθοφορὰ. stipendium dare,
numerare, persolvere militibus, μισθὸν
δίδωαι, ἀποδίδωαι τοῖς στρατιώταις. 3)
στρατιὰ. stipendia merere εἶπε mereri,
στρατεῦν, στρατεῦσθαι. onerari, ἀπο-
στρατεῦν, ἀποστρατεῦσθαι, μισθοφορεῖν
παύσθαι. sextus decimus stipendi annus,
δέκατος ἔκτος στρατείας ἐνιαυτός. 4) ἐνιαυ-
τός στρατείας. tricenā stipendia tolerant,
τρίκοντα ἐνιαυσίους στρατείας τελοῦσι.
multa stipendia habere, πολλὰς στρατείας
ἔχειν. octavo stipendio functus, ἔκτῳ ἐνιαυ-
σίῳ στρατείας τετελεμένος. 5) σπάν. μετα-
φορικῶς τὸ καὶ τὸν χρόνον, ἔργον.

σῖρος, ὕψις, ἄ. (απαν. 0.) πτύπος, στέ-
λεχος, κορμός. 2) μεταφ. ἡλιθίος ἀνθρώ-
πος· ἐβόλον· 3) ποιητ. δυνάρον, ἐνίοτε καὶ
καυλός, κάλαμος.

εἰπίδισυς, α, um, (stipes) στελεχώδης.
 σῆτρο, νη, atum, are, (στεῖρω) aliquid,
 στοιβάξω, ἀθροίσω, πυκνῶ τι. argentum,
 στοιβαίνω, σωρεύω ἀφ' ὧρου. stipata pha-
 laux, ἡ πυκνή, συνεστραμμένη ψάλαξ,
 in arto stipatae erant uoces, ἐν τῷ στενῷ
 συμπυκνωμέναι ὡσαν αἱ φωναί. 2) aliquid
 aliqua re, σάττειν, πληροῦν τί τινας. curia
 puitibus stipata, τὸ βουλευτήριον σασχημέ-
 νον εἰς γέμιν πατρῶν. 3) περιστοιχίζω
 τινά τινα. senatum stipavit armatis, τὴν
 βουλὴν διηλοφύρετο περιστοιχίσας, περὶ τὴν
 βουλὴν στρατιώτας περισέσω. stipatus
 choro iuventutis, χορὸν νέων περὶ αὐτῶν
 ἔχων. pugna stipante castris, μεγάλου
 στήφους εἰς πολλοὺ δόλους ἀκλουεῖς πόλεις.

slips, stipsis, θ. (stipo) τὸ συμπυκνῶμενον
εἴτε εἰσφραζόμενον κέρμα ἢ ἀργύριον, δι-
κτίναν, ἔρανον. statuum stipo collata alieui
erigere, ἀνδράντα τινὶ ἐξ ἐράνων εἴτε δω-
τιῶν ἰσθάναι. stipem alieui conferre, ἔ-
ρανήν τινα εἰσεράναν εἰσφέρειν τινὶ. stipem
cogere, ἀγείρειν δικτίναν εἴτε χρήματα,
ἀγυρὸν ποιεῖσθαι, δικτινάζειν. 2) σπαν-
ιὰ προσήκοντα, προσερχόμενα, αἱ πρόσδοι.
— Σημ., ἡ ὀνομαστικὴ stips ἀρχαῖος, εἰ
μὴ παρὰ γραμματικῆς.

σάρψα, ω, 0. (ἀποκαρ, τοῦ σάρψ) κάρφος,
κατάλυσις.

στῆριλλαιον, ὄνια, θ. (stipulator) ἐπερώτησεις,
ἢ δι' ἐπερωτήσεως τῶν συγτιθειμένων γι-
γνομένη ὁμολογία ἢτα συμβόλαιον.

griplātiancūla, α, θ. (ὁ πόρος τοῦ αἵματος) μικρὰ δμελογία.

αἰρητῶν, ὅρις, ἀ. (αἰρητῶν) ὁ λατῶν ὁμο-
λογίαν, εἴτε κατὰ νόμον ἢ ὑπόθεσιν.

αἰρῦλάς, ὤς, 0. ἐπερώτησις, εἴτε δι' ἐπε-
ρωτήσεων ἀπολογία.

stipalo, σπάλυ, ἄλυτε stipalar.

[illegible]

stīpūlus, a, um, στερεός. Λ. ἀργαῖνῃ.

σίγη, α, θ. ποπηγώς σταλαγμός, παγεί-
σαι σταγόνες, πηγυλίσ, πάχνη.

συνίλας, ο, um, συνεγιώς, παγείας, πα-
γυώτης.

suīcīdīam, ii, oī. (suīcia-cado) νιφετός.

στίρροσκο, ἔρε, (στίρρ*) στιλινχόσθαι,

αἰσχροπρεπείας, ἐπὶ τῇ (αἰσχροπρεπείᾳ) πρὸς μαγιστὸν, ῥητορὸν,
πρόσφροντα.

σίλῃς, ῥῖς, θ, πρέμνον, πυθμῆν, σ-ε-λ-
 α-γ-σ, ῥί-α. 2) πυτῆν, πύσχευμα, καὶ ποιη-
 τὸν δένδρον, κλάδος, κλήμα. 3) ὁάμνος. 4)
 μεταφ. ὁ τοῦ γένους πυθμῆν, γένος, γυνεά.
 5) γένος, ἔκγονος, ἀπόγονος, ἔκγονοι, ἀπό-
 γονος (ποιητικῶς· μάσχος, ἔρνος, ὄκος).
 6) ῥί-α. αἰτία, ἀρχή.

$$sl(\bar{1} \vee 0, m, 0, \frac{\pi}{2} \gamma \pm \pi \lambda, \gamma) \rightarrow \rho \bar{\rho} \bar{\rho} \rho \rho.$$

silāia, w, θ. εἶδος πλοισαρίου εἴτε σκάφους
πλοῦτος.

στρατιάρχης, α, um, (στράτη) ναυτικός. 2) ναυαγ
εἶπε διὰ θαλάσσης εἰσχωρίζομενος.

Μία ἀργαίχως ἀντὶ τοῦ λίθ.

αὐτοῦ, ἀρχαῖον, ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου τοῦ
 αὐτοῦ, ἀρχαῖον, ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου τοῦ αὐτοῦ, locus,

πόρρως εἴτε σίλορως, ἰ, ᾧ, πλαταγῇ,

πο, στέλι, στάσιον, στήρα, (στᾶω) ἐστήκα, (ἐστάναι, στήναι), βέβαιον, στανι non sedentem, ἐστάντιον (ἐστήκασιν), οὐ κἀθύνται, ante pedes stabili, πρὸ τῆς οἰκίας ἐστᾶν-
 κει, stans pede in uno, ἐστῶς (ἐστήκως, στές), βεβήκως ἐπ' ἄνδρ. ποδός, αἰνεῖται στανι, ἐστήκα, ἔδρουται, ἐστάνη χαλκήρε· εἰμα
 stantia stetit in foro, ὁ ἐκείνου ἀνδραῖς ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐστᾶν, morabitur stans in fornice, ὃς πᾶνιν ἐστήκα, προεστήκα, κἀθύνται ἐπ' οἰκισμῶν, stans in acie, (ἐπασταί· ἐν πα-
 ρατάξει, classis in portu stans, ὁ στόλος ἐ-
 στήκαεν (ἐπ' ἀγκυρῶν) ἐν τῇ λιμένι, in
 solo stare, στήναι ἐν σόλῳ, slo exasper-
 atum, ἐστήκα προεστήκα, ad cyathum ali-

ρ.κ. 2) αἱ καλάμει, τὰ κάρφη. 3) σπαν. τὸ στρώμα, ἡ στρωμνή.
 stramineus, α, um, (stramen) ἀχύρινος, ἐξ ἀχύρων εἴτε καλαμῶν. 2) καλάμινος, καλαμωστέης. Οἰδίσιος.
 stramineus, α, α, στραγγίλας πυρός.
 stranguilabilis, α, (strangula) δυνάμενος στραγγαλίσθαι εἴτε πνιγῆναι.
 stranguilatio, ōnis, θ. στραγγαλισμός, πνιγμός, πνιγμός, ἀγγόνη. 2) vulvas, ὁ τῆς μήτρας σπασμός.
 stranguilator, ōris, α, (strangula) πνικτήρ.
 stranguilatrix, ōis, θ. ἡ στραγγαλίστρια, πνιγύσα.
 stranguilatus, ūs, α, ταῦτ' τῷ stranguilatio.
 stranguio, ūs, atum, are, aliquom, στραγγαλίζω, ἀγγονῶ, πνίγω τινά. 2) aliquid, πνίγω τι. 3) aliquom, ἀγγω, ἀνίω τινα.
 stranguria, ae, θ. στραγγουρία.
 stranguriosus, a, um, στραγγουρικός, στραγγουριῶν.
 stratu, ae, θ. ἴδ. sterno.
 strātēgēma, ātis, ōs, στρατηγήμα.
 strātēgia, ae, θ. στρατηγία.
 strātēgos, i, α, στρατηγός.
 strātōtes, ae, α, ποταμὸς στρατιώτης. ρ.
 strātōtice, ūs, θ. ταῦτ' τῷ strātōtes.
 strātōticeus, a, um, στρατιωτικός. 2) strātōticeus, α, εἶδος κολλυρίου τῶν ἀφλάμων.
 Strātōticea, ae, θ. Στρατονικεῖα. Stratoniceus, ei εἴτε eos, καὶ Stratonicensis, is, α, ὁ Στρατονικεύς.
 strātōpēdon, i, ōs, στρατόπειδον.
 strātor, ōris, α, (sterno) ἵππου στρώτης, ἱπποκόμος.
 strātōrius, a, um, (sterno) στρωτός.
 strātum, i, ōs, ἴδ. sterno.
 strātura, ae, θ. (sterno) στρώσις.
 strātus, a, um, ἴδ. sterno.
 strātus, ūs, θ. στρώσις. 2) στρώμα, ἐπίπτιον.
 strēbula, ae, θ. τὸ περὶ τὴν ὀφθαλμὸν κρέας. Αἰξίς Ὀμδρική κατὰ Πηστον.
 strēna, ae, θ. ἐπινοή, τὸ κατὰ τὴν τοῦ ἐτους ἀρχὴν ἐπ' αἰσίου οἰωνοῦ διδόμενον ὄραρον εἴτε ἔντιον. 2) παρὰ Ἠλαύτω αἰσιος οἰωνός.
 Strēna, ae, θ. (sternu) θεά τις παρὰ Ρωμαίοις, ἡ τοῖς κατὰ τὴν τοῦ ἐτους ἀρχὴν διδομένοις ὄραροις ἐφορούσα.
 Strēna, ae, θ. ταῦτ' τῷ Strēna.
 strēnū, ἐπὶ. (sternuus) δραστηκῶς, ἐνεργῶς, φιλοπόνως.
 strenuities, ātis, θ. (strenuus) δραστηριότης, ἐνέργεια, φιλοπονία. Α. σπ.
 strenuus, a, um, (strenuus) ἐνεργῶς, ἐνδριζόμενος.
 strenuus, a, um, (strenuus) δραστήριος, δραστηκός, ἐνεργός, ἐνδριμὸς, φιλόπονος. 2)

ἐπὶ ἀφύγων' δραστηκός, ἐνεργός, ἰσχυρός, σφοδρός.
 strepitio, are, (thamist. τοῦ strepo) ψόφω.
 strepitus, ūs, α, (strepo) ψόφος. rotarum, τροχῶν. januae, ψόφος, δούπος θύρας. rotuli, θρούς, θύρεδός λαοῦ. fluminis, καναχὴ ποταμοῦ. 2) ποιητ. ἤχος, φθογγος, μέλος. citharae, τῆς κιθάρας.
 strepo, ūs, atum, ere, (συγγενὲς τοῦ θορυβῶ) ψόφω. urbs strepit, ἡ πόλις θροεῖ, ψόφου ἀνάπλωος ἐστίν. homines strepunt, οἱ ἀνθρώποι θροοῦσι, θορυβοῦσι. fluvius strepit, ὁ ποταμὸς καναχίζει, καναχίζει. cornus strepunt, τὰ κέρατα, αἱ σάλπιγγες ἐθίγγονται. mons cantu strepit, τὸ ὄρος τῇ ᾠδῇ ἀντηχεῖ. — gloria streporo, θρυλλίσσεται, ᾠδίζεται. 2) aliquid, βοῶ τι. 3) ψόφου ἢ ἤχου πληρῶν τι.
 strepsiceros, ūis, α, (στρεψικέρως) θηρίον τῆς Αἰθιοπίας, ταῦτ' τῷ addax.
 streptos, ōs, στρεπτός.
 striga, ae, θ. γραμμή, ῥάβδος εἴτε ῥάβδωσις, (κίονων ῥάβδωσις).
 strigatus, ae, θ. (striga) ῥάβδωσις.
 strigatus, a, um, ἴδ. strigo.
 strigilligo, καὶ strigillo, ōis, θ. (ἴσως συγγενὲς τῷ στρεβλίζω) σκληροκίονος.
 strigula, ταῦτ' τῷ strebula.
 stricte, ἐπὶ. (strictus) στενός. 2) ἀκριβῶς.
 strictum, ἐπὶ. (stringo) στενός, αἰσινῶς, ἐν ἥρῃ κείρειν. 3) συνήθως ἀκριβῶς, ἐν παρῶν, ἐν παρέρῳ.
 strictio, ōis, θ. (stringo) στήριξις, πίσις.
 strictivilla, ae, θ. (stringo-villus) ἡ πισσομήνη.
 strictivus, a, um, (stringo) ἀμετρίμενος, δραστήριος.
 strictor, ūis, α, (stringo) ὁ ἀμετρίων, δραστήριος.
 strictura, ae, θ. (stringo) στήριξις, πίσις. Ὁλβίος. κυρ. καὶ μεταφ. 2) ὄραρον οἰδύρου. 3) ἐπὶ ἑλαίων' τὸ ἀφίγγειν, δρέπειν.
 strictus, a, um, ἴδ. stringo.
 strideo καὶ strido, di, ere καὶ ere, σίζω, τρίζω, τέτριγα. candens ferrum in aquam demersum stridet, σιδηρὸς διάτρυτος εἰς ὕδωρ βαπτόμενος σίζει. plaustrum stridet, τὸ ὄχημα τρίζει. dentibus stridere, τρίζειν τοὺς ὀδόντας. sagitta stridet, τὸ βέλος τρίζει.
 stridor, ōis, α, (strideo) σιγμός, σισμός, τριμός, elephantis, ὁ τριμός τοῦ ἐλέφαντος, τὸ σερνηνέειν. ventis, ὁ σιγμός, τριμός τοῦ ἀνέμου. dentium, ὁ τριμός, ἀραβός τῶν ὀδόντων. aurium, ἡ συριγμός τῶν ὠτων. januae, ὁ ψόφος τῆς θύρας. Α. ὡς τὰ πολλὰ ποιητικά.

stridulus, a, um, (strideo) σίζων, τρίζων, τετριγώς, λιγυρός.
 striga, w, 0. (stringo) γραμμή, στίχος, στρίγξ (του ληίου). 2) μέτρον άγρού ήμισίας, centuriar (ιδ. centuria) μήκουσ, άπ' άρκτου πρὸς μεσημέριαν. 18. καί τὸ ἐξήτ.
 striga, w, 0. έμπευσα (ή τὰ βρέφη κακοποιούσα). εκ τούτου ή τῆς συνηθείας στρίγλα. 18. Κοράη δάκτων 4. σ. 537.
 strigatus, a, um, (striga) strigatus ager, δ κατὰ strigas άπ' άρκτου ἐπὶ μεσημέριαν εκτεινόμενος άγρός.
 *strigilcula w, 0. (όποκορ. του strigilis) στλεγγίδιον.
 strigilis, is, 0. (stringo) στλεγγίς, ξύστρα, ξυστρίς, (έργαζον, ή εν τοίς βαλανείοις τὸν ῥύπαν άπειξύντο καί ὕδωρ ήρύοντο). 2) εν τῇ ιατρικῇ· είδος σωληνίσκου, άπεγχύτης. 3) χύδρος καθαροῦ χρυσού.
 strigmentum, i, 0. (stringo) ξύσμα, ῥύπος, κατ' έξοχήν δὲ τὸ στλεγγίσμα, τὸ άποστλέγγισμα, δ γλοιός (δ εν τοίς βαλανείοις άποξύνμενος).
 strigo, ara, (striga) άναπαύσμαι εν τῷ άρόσιν, καί άπλως άναπαύσμαι, χαλῶ, λαγγάζω.
 strigosus, a, um, (stringo) λαχαρός, ισχνός, άσκαρκος. 2) ἐπὶ λόγου· ισχνός, λεπτός.
 stringo, inxi, ictum, urre, aliqueam ή aliquid, σ τ ρ ά γ γ ω, στήγγω, συστήγγω τινά ή τι. mare gulu stringitur et consistit, ή θάλασσα ὑπὸ τοῦ φύχους πήγνυται καί συνίσταται. arcum, έλκειεν τόξον. μεταφ. orationem, άποσπρίγγειν, συντέμνειν λόγον. strictus orator, άπεσπρίγμένος, σύντομος, βραχυλόγος ῥήτωρ. 2) επιψαύω τινός ή τι, χρίπτω τι. iulum stringit corpus, τὸ βέλος γράδδην είτε λίγδην τιτρώσκει τὸ σώμα. μεταφ. aliquid stringit animum, καντεῖ, άνιᾷ τι τὴν ψυχήν. 3) άμέργω, δρέπω τι. oleas, άμέργειν έλαιας. folia, άμέργειν φύλλα, φυλλολογεῖν. arborem, άποφυλλίζειν δένδρον. 4) gladium, ense, σπᾶσαι μάχιραν, έίρεσ. ποιητ. manum, αῖρειν, άνατείνειν (άπειλητικῶς) χεῖρα. — strictus, a, um, σφιγκτός, στενός. strictus venter, κοιλίας έμφραξίς. 2) μεταφ. άκριβής, άστηρής. έτι· φειδωλός, ως παρ' ήμιν τὸ σφιγκτός.
 *stringor, oris, a. (stringo) σύστασαι, πῆξις.
 strio, avi, atum, aro, (stria) aliquid, ῥαβδωτὸν ποιῶ τι. striatus, a, um, ῥαβδωτός.
 stritulus, άρχαίχ. άντὶ τοῦ tritulus.
 stritavilla, w, ταῦτὸ τῷ strictavilla.
 strito, είτε strillo, aro, βρύπτουε ή άσθενής τοὺς πόδας ειμί. Οὐάβρων.
 strix, igit, 0. στρίγξ, (πηγνόν). 2) ταῦτὸ τῷ striga.
 ströbilus, i, δ. δ τῆς πίττας καρπός.

ströbus, i, 0. είδος εὐώδους δένδρου. 2) ταῦτὸ τῷ ladunum.
 ströma, ätis, 0. στρώμα.
 strombus, i, δ. στρόμβος, είδος κόγχης.
 strongyle, es, 0. στρογγύλη, είδος στυπτηρίας.
 ströpha, w, 0. στρόφη (δυνων καί χορών). 2) στρόφη, τέχνασμα, δόλος.
 Strophilades, um, 0. Strophades νήσοι.
 *strophilius, ii, δ. (strophium) δ στρόφις κατασκευάζων.
 ströphölulum, i, 0. (όποκορ. του strophium) μικρόν στρόφιον.
 strophium, ii, 0. στρόφιον.
 Ströphius, ii, δ. Strophios.
 ströphus, a, um, τῷ στρόφῳ νασών, στρεφόμενος.
 ströphus, i, δ. στρόφος, (νόσος τῆς κοιλίας).
 ströppus, i, δ. στρόφιον, ή περί τὴν κεφαλὴν ταινία.
 structio, επιβ. εὐθέτως, εὐκόσμως.
 structilis, e, (struo) οἰκοδομητός, λιθοδωμητός, εκ λίθων σύνθετος. 2) οἰκοδομητικός.
 structio, 0nis, 0. (struo) σάρευσις. 2) παρασκευή. A. του μεταφ. Aat.
 structor, oris, ä. (struo) λιθοδόμος, οἰκοδόμος. 2) παρασκευαστής, κατασκευαστής.
 *structorinus, a, um, (structor) οἰκοδομητικός.
 structura, w, 0. (struo) συναρμολόγ. 2) οἰκοδομή, οἰκοδόμησις, κατασκευή. 3) οἰκοδομή, οἰκοδόμημα, κατασκευάσμα. 4) λόγου άρμονία, ῥυθμός.
 strüus, is, 0. (struo) κατασκευαστής σωρός, κατασκευάσμα, σωρός. 2) σωρός ποπάνων.
 *strüix, icis, 0. ταῦτὸ τῷ stues.
 strüma, w, 0. χοίρας, γογγυρώνη, (νόσος).
 strümälites, a, um, (struma) χοιραδωδής, τῇ βρογχονόλῃ είτε γογγυρώνῃ νασών.
 strüma, w, 0. (struma) βατράχιον, (βοτάνη) επικουρούσα τῇ βρογχονόλῃ).
 *strümella, w, 0. (όποκορ. του struma) μικρὰ χοίρας, μικρὰ γογγυρώνη.
 strümösus, a, um, ταῦτὸ τῷ strumatiens.
 strümus, i, ä. (struma) στρύγχος (βοτάνη).
 strüo, xi, clum, urre, (συγγενές του sterno) aliquid, σταιβάξω, συσκευάζω, συντίθημι, σωρεύω τι. ποιητ. altaria donis, δῶρα σωρεύειν ἐπὶ τὸν βωμόν. 2) κατασκευάζω τι. mania, domum, οἰκοδομεῖν τέλχος, οἰκίαν. navem, παγύνει ναύ. pyram, νεῖν πυράν. convivium, παρασκευάζειν συμπόσιον. 3) εὐθετῶ, διατίθημι, διατάττω τι. aciem, διατάττειν, παρατάττειν στρατόν. orationem, verba, εὐθετεῖν, συντάττειν, ῥυθμίζειν λόγον, ῥήματα. 4) κατασκευάζω, μηχανῶμαι, τεχνῶμαι τι. insidias alicui, κατασκευάζειν τινὶ ενέδραν. periculum, erimino, μηχανασθαι κίνδυνον, διατάλας.

strappus, ἰ, ἀ. σ τ ρ ὶ ψ ο ς, ο γ α ι νί ο ν.
struthēa εἶτε struthia mela, τὰ στρουθεῖα
μήλα, στρουθία.
struthio, ὄνις, ἀ. ταὐτὸ τῷ struthiocamelus.
struthiocamelus, α, um, (στρουθοκαμή-
λιος).
struthiocamelus, ἰ, ἀ. στρουθοκαμήλιος, στρου-
θίων.
struthion, (-um), ἰι, οὐ. στρουθιον (βοτ.).
strychnos, ἰ, ἀ. καὶ strychnum, ἰ, οὐ. στρύ-
χνος, στρύχνον, (βοτάνη).
Strymon, (-o), ὄνις, ἀ. Στρυμών, ποταμὸς
μεταξὺ Θράκης καὶ Μακεδονίας. Strym-
onius, α, um, Στρυμόνιος, Θράκιος. Strym-
onitis, ἰdis, θ, ἡ Στρυμόνις.
studēo, ἰι, ὄν, aliquid rei, σπουδάζω
εἶτε ἐπὶ τι. pecuniā, περὶ τὰ χρήμα-
τα, navis rebus, κανιστομεῖν, ναυτορῆζειν.
arti, literis, σπουδάζειν, διατρέχειν, σπου-
δῆν ποιῆσθαι περὶ τέχνην, περὶ τὰ γράμ-
ματα. patrimonio augendo, περὶ τὸ τὴν
οὐσίαν αὐξάνειν. gloriā, φιλοτιμῆσθαι,
περὶ δόξαν, διώκειν δόξαν, ἐπιθυμεῖν δό-
ξης. id studere, αἰ, σπουδάζειν, σπεύδειν,
ἔπως, seire studere, σπουδάζω, προθυμοῦ-
μαι εἰδέναι. boni studere omnia prudenti-
tā doctore, τῇ ἐκείνου φρονήσει ασφώτε-
ρος γίγνεται προθυμοῦμαι. placere ut
studet bonis, προθυμεῖται τοῖς ἀγαθοῖς ἀ-
ρᾶσθαι.—σπαν. studere in aliquid, σπου-
δάζειν ἐπὶ τι. ἄπαξ δὲ μετὰ γενικῆς παρὰ
Κικέρωνι studet tui, φροντίζει σου. 2) ali-
cui, σπουδάζω τινά εἶτε περὶ τινά, προ-
θυμοῦμαι, σπεύδω τινί, εἰμὶ πρὸς τινος
εἶτε μετὰ τινος, φρονῶ τὰ τινος. 3) studere,
ἀντὶ τοῦ literis studere, περὶ τὰ γράμ-
ματα σπουδάζειν, ἀναγιγνώσκειν, μελε-
τεῖν, φιλολογεῖν, διδάσκεισθαι, μανθάνειν.
studiosum, ἰ, οὐ. (ὕποκορ. τοῦ studium)
σπουδακώτερον. 2) μικρὸν φροντιστήριον,
μουσεῖον, (σπουδαστήριον).
studiosus, ἐπὶρ. μετὰ σπουδῆς, ἐσπουδακμέ-
νως, ἐπιμελῶς, προθυῶς.
studiosus, α, um, (studium) φιλόπονος, ἐ-
πιμελής, πρόθυμος, φιλότιμος. 2) aliquid
rei, σπουδάζων, διατρέφων, ὧν περὶ τι,
φιλοτιμῶς ἔχων πρὸς τι. venandi, σπου-
δάζων, διατρέφων περὶ θήραν, φιλόθηρος.
alium, φιλέκδοτος. 3) aliquid, σπουδάζων
τινὰ, προθυμοῦμαι τινος, φρονῶν τὰ τινος,
σπουδαστὴς τινος. 4) φιλόλογος, φιλομαθής,
ἐπὶ ὅτε καὶ φιλόλογος, πολυμαθής, σοφός,
καταπαινετός.
studium, ἰι, οὐ. (studere) σπουδὴ, προθυ-
μία, φιλοτιμία, φιλοπονία, ἐπιμελία. ali-
quid studio maxime curare, πλεῖστη προ-
θυμία εἶτε φιλοτιμώτα ἐπιμελεῖσθαι τι-
νος. studium pugnae, οὐ φιλοπόνησιν, πολε-

μία, ἡ φιλοκράτεια. studium cognoscendi
semper aliquid studere discendi, ἡ φιλοτι-
μία τοῦ γινώσκειν ἀπὸ τι καὶ μαθεῖν. stu-
dium venandi, ἡ φιλοθηρία, in omnia plu-
rimum studii consumere, πλεῖστην σπου-
δῆν περὶ τὰ ἔπλα ποιῆσθαι. 2) ἡ περὶ τὰ
γράμματα σπουδὴ εἶτε διατρέξις, φιλολο-
γία, μελέτη, μάθησις. ποιητ. corpus stu-
diorum, ὁ ὕψιμαθής, (κατὰ λέξιν ὕψος
τῶν σπουδῶν, ὡς τὸ παλαιὸς τῶν ἡμε-
ρῶν). 3) σπουδὴ, προθυμία, εἰρεσις, εὐνοία,
studium habere in aliquid, σπουδῆν περὶ
τινά, ποιῆσθαι, προθυμίαν περὶ τινά πα-
ρέχεσθαι, εἰρεσιν πρὸς τινά ἔχειν. studium
partium εἶτε ἀπλῶς studium, τὸ στασιαστι-
κόν. 4) παρὰ νεωτέρους τὸ φροντιστήριον,
μουσεῖον, σχολεῖον, (σπουδαστήριον).
stulto, ἐπὶρ. μωρῶς, ἀνεύθως, ἡλιθίως, ἀλό-
γως, εὐθής.
*stultiloquus, α, θ, (stultus-loquor) μω-
ρολογία.
*stultiloquum, ἰι, οὐ, (stultus-loquor) μωρο-
λόγημα.
*stultiloquus, α, um, (stultus-loquor) μωρο-
λόγος.
stultitia, α, θ, (stultus) μωρία, ἀνεοσις, ἡ-
λιθιότης, ἀλογία, εὐθής.
*stultivulus, α, um, (stultus-video) μωρο-
σοφός.
stultus, α, um, (συγγενὲς τῷ stolidus) μω-
ρός, ἀνεύθως, ἡλιθίος, ἄλογος, εὐθής.
stupra, α, ταὐτὸ τῷ stuprum.
stuprāciō, αἰ, acium, ere, (stareo-facio)
aliquid ἢ aliquid, θαμβῶ, τυφῶ, κωφῶ
τινὰ ἢ τι. stuprāci aliquid re, θαμβέσθαι,
ἐκθαμβέσθαι, τυφρῶσθαι, ἐκπληγέσθαι τινι
εἶτε ἐπὶ τινι. stuprāctus, α, um, ἐκθαμ-
βός, ἐκπληγός, ἐκπληγμένος.
stuprāci, acium sum, ἰρι, ἰδ, stuprāciō.
stuprāci, ἰι, ὄν, θαμβῶ, θαμβοῦμαι, ἐκθαμ-
βος εἰμὶ, ἐκπληγνύμαι, τὸ τὸ φ μ α ι.
aliquid re εἶτε ad aliquid, τινι εἶτε ἐπὶ
τινι. 2) πλῆγῃ, ἔστηκα, ἀκίνητος ἔστηκα.
3) παρὰ ποιηταῖς μετ' αἰτιατικῆς aliquid
rem, θαμβῶ, θαμβῶ τι. stuprāci, α,
um, θαμβός παρέχων, θαμβαστός.
*stuprāci, pili, ἰν, (ἐναρκ.) τοῦ stareo)
θαμβοῦμαι, ἐκθαμβοῦμαι, ἐκπληγτομαι.
stuprāci, α, um, ταὐτὸ τῷ stuprāci.
stuprāci, ἰι, α, θ, (stuprāci) τυφός, κωφί-
της, βλακεία. Α, στ.
stuprāci, α, θ, ταὐτὸ τῷ stuprāciō. Α, τοῦ
μεταγ. Δστ.
stuprāci, α, οἰ, (stuprāci) ἐκθαμβός, ἐκπλη-
γνύμενος, τυφώμενος. 2) κωφός, ἀμ-
βλός, βλάτ, βλακίος, μωρός.
stuprāci, ὄνις, ἀ. (stuprāci) θαμβός, τυφός,
ἐκπληγός. 2) κωφότης, ἀμβλότης.

*stūpōrātas, a, um, (stupor) θαμβητός, θαυμαστός.
 stuppa εἴτε stupa, ae, θ. στύπη, στύπη.
 *stuprārius εἴτε stuparius, a, um, τῆς στύπης εἴτε στύπης.
 stuprēus εἴτε stūpeus, a, um, στύππειος, στύππειος, στύππειος, στύππειος.
 stūprātor, ōris, ἄ. φθορεύς, διαφθορεύς (γυναικός).
 *stūpre, ἐπὶ ῥ. αἰσχροῦς.
 stūpro, avi, atum, are, (stuprum) aliquid, σπαν. μολύνω, μιάνω, καταστύβω τι. 2) συνήθως aliquid, μολύνω, φθείρω, διαφθείρω τινά (παρθένον, κ.τ.τ.).
 *stūprōsus, a, um, (stuprum) ἀσελγής, πορνικός.
 stuprum, i, οὐ. ἀρχαϊκῶς αἰσχος, ὄνειδος. 2) συνήθως αἰσχρόνη, φθορά, διαφθορά (παρθένου, κ.τ.τ.) 3) πορνεία, μοιχεία, ἀνόσιος ἢ ἄνομος συνουσία.
 †sturnus, a, um, (sturnus) ψαρός.
 sturnus, i, ἄ. ψάρι, (πτηνόν).
 *Stygiālis, o, ταῦτό τῷ Stygius.
 Stygius, a, um, Στύγιος.
 stylobāta, ae, εἴτε stylobates, ae, ἄ. στυλόβατης.
 stylus, i, ταῦτό τῷ stilus.
 stygium, ātis, οὐ. στυμμά.
 Stymphālius, (-os), i, ἄ. καὶ Stymphālium, i, οὐ. ὁ Στυμφαλῆς, ὅρος καὶ ποταμός καὶ πόλις Ἀρκαδίας. aves Stymphālenses εἴτε Stymphālides, um, 0. αἱ Στυμφαλίδες ὄρνιθες. Stymphālis, 0, ἡ Στυμφαλὶς ὄρνις.
 Stymphālia, orum, οὐ. καὶ Stymphālides udae, ἡ Στυμφαλὶς εἴτε Στυμφαλίς λίμνη.
 Stymphālius, a, um, Στυμφαλῆς.
 stypticus, ae, 0. στυπτηρία.
 stypticus, a, um, στυπτικὸς.
 styrax, ātis, ἄ. ὁ, ἡ στύραξ, (δένδρον).
 Styx, ŷgis καὶ ŷgos, 0. Στύξ.
 suāda, ae, 0. (suadus) πειθώ, (θεά).
 suādela, ae, 0. (suadeo) πειθώ, πείσις. 2)
 suādela, 0. ταῦτό τῷ suada.
 †suādentor, ἐπὶ ῥ. (suadeo) πειστικῶς, μετὰ πειθοῦς.
 suādeo, si, sum, ēre, (ἐδέω-ἀνδάνω) πείθω, συμβουλεύω, παραίνω. recte suades, ὀρθῶς συμβουλεύετε. ut suades, faciam, ἢ οὐ παραίνετε, ποιήσω. alicui aliquid, πείθειν τινά τι, συμβουλεύειν τινί τι. quid mihi suades? τί με πείθεις; mihi suasi, nihil esse expetendum nisi laudem, πέπεικα ἑμαυτὸν εἴτε πέπεισμαι, ὥς οὐδὲν ζητητέον εἰ μὴ ὁ ἔπαινος. suadere alicui, ut faciat, πείθειν τινά ποιεῖν, συμβουλεύειν, παραίνειν τινί ποιεῖν. Σημ. suadere aliquid, σπαν. ἀντὶ τοῦ alicui, 2) suadere legem, εἴτε rogationem, (ἐπ' ἐκκλησίας

τοῦ δήμου) συναίνειν εἴτε ἐπαινεῖν τὸν εἰσφερόμενον νόμον, λέγειν ὑπὲρ τοῦ νόμου, συνηγορεῖν τῷ νόμῳ.
 †suādibilis, e, (suadeo) εὐπειθής.
 suāduis, a, um, (suadeo) πειστικός, πειστήριος. Λ. ποιητ.
 sualiterneum, i, οὐ. εἶδος πυρρῶ ἡλεκτρον.
 suācius, a, um, (sus) τῶν ὁῶν εἴτε χοίρων. suarius negotiator εἴτε ἀπλῶς suarius, ἄ. ὁ χοιροπώλης. suarius, ἄ. ὁ βοδότης, συβώτης, χοιροβοσκός.
 suādo, ātis, 0. (suadeo). 2) πείσις, πειθώ, παραίνεσις. 3) παραπειστικὸν γένος λόγου. 4) συναίνεσις, (εἰσφερομένου νόμου). suāsor, ōris, ἄ. (suadeo) πειστήρ, σύμβουλος, παρανέτης. 2) συνανέτης, εἴτε συνήγορος (εἰσφερομένου νόμου).
 suāsorius, a, um, (suasor) πειστικός, πειστήριος. 2) παραπειστικός. suasoria, ae, 0. ὁπον. oratio, ὁ παραπειστικὸς λόγος, ὡς οἱ τοῦ Σενέκα τοῦ ῥήτορος.
 suāsus, a, um, ἴδ. suadeo.
 suāsus, ūs, ἄ. (sundeo) πειθώ, πείσις, παραίνεσις.
 *suātim, ἐπὶ ῥ. (sus) ὠκίως.
 suāve, ἐπὶ ῥ. ἴδ. suavis.
 suāvēolens εἴτε suave olens, ntis, ἡδύσμος.
 suāvēolentia, ae, 0. (suaveolens) ἡδυσμία. Λ. τοῦ μετ. Λ.
 suāvīdīo, ūnis, 0. (suavio) εἰλησις, εἰλημα.
 *suāvīdīcus, a, um, (suavis-dico) ἡδυεπής, ἡδύλογος.
 suāvillūm, εἴτε suavilum, i, οὐ. (suavis) εἶδος πέμματος ἡδέος.
 suāvinī-loquens, ntis, ἡδυεπής, ἡδύλογος.
 *suāvinīloquētia, ae, 0. (suaviloquens) ἡδυλογία.
 suāvinīloquens, a, um, ταῦτό τῷ suaviloquens.
 suāvinīllus, ii, ἄ. (suavis-ludus) φιλοεάμων. Terzullianός.
 suāvīto, εἴτε saviō, are, σπάν. ἀντὶ τοῦ suavior.
 suāvinīolum, εἴτε saviolum, i, οὐ. (ὀσσορ. τοῦ suavium) φιλημάτων.
 suāvior, alius sum, ari, (suavium) aliquid ἢ aliquid, εἰλῶ τινα (τῷ στόματι), καταεἰλῶ τινα ἢ τι.
 suāvis, e, (ἡδύς?) ἡδύς. res suavis odoris, gustus, πράγμα ἡδὺ τὴν ἡσυχίαν, τὴν γαστρ. νοσ. ἡδέα, χαρίεσσα φωνή. sapor, ἡδύς, γλυκύς ὕπνος. homo, ἡδύς, γλυκύς, χαρίεις ἀνθρώπος. mihi suavis est vivere, ἡδύ μοι ζῆν.—suave, ἐπὶ ῥ. ἡδύ, ἡδέως.
 suāvitas, ātis, 0. (suavis) ἡδύτης, ἡδονή, γλυκύτης, χάρις, τὸ ἐπιχαρί, χάριεν.
 suāviter, ἐπὶ ῥ. (suavis) ἡδέως, μετ' ἡδονῆς.
 suāvītudo, ītis, 0. σπάν. ἀντὶ τοῦ suavitas.

sub-audio, ἦ, ἴtum, ire, ἀκούω πως. 2) ὑπακούω, ὑπενώω, ὑπεννώω, προσυπενώω τι. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.
 subaudito, ōnis, ὁ. (subaudio) ὑπάκουσιν, τὸ ὑπακούειν, ὑπενόειν, ὑπεννώειν.
 sub-auratus, a, um, ὑπόχρυσος.
 sub-ausculo, avi, atum, are, ὑπακούω, ὠτακουστώ.
 sub-austerus, a, um, ὑπαύστηρος.
 *sub-balbo, epiſt. ὑποτραυλός.
 Subbalfo, ōnis, ἄ. κωμ. ὁ τοῦ Βαλλίωνος ὑπέρτης. (ὑποβαλλίων).
 subbasilicanus, i, ἄ. (sub-basilica) ἐν ταῖς βασιλικαῖς εἰτε στοαῖς διατρίβων, ἀγοράς, ἀγορὰς περίτριμνα.
 sub-bibo, ibi, ere, ὑποπίνω, ὑπενόω γίνωμαι.
 sub-blandior, iri, alicui, ὑποκολακεύω, ὑποκρίζομαι τινα.
 *sub-brevis, e, ὑπόβραχος.
 sub-caerules, a, um, ὑποκυάνεος, ὑποκύανος.
 sub-candidus, a, um, ὑπόλευκος.
 sub-cāvus, a, um, ὑπόκοιλος.
 subcentario, are, ἴδ. succenturio.
 sub-centurio, ōnis, ἄ. ὑπολοχαγός.
 sub-cerno εἴτε succerno, cerni, cernam, ere, aliquid, κσκινίζω τι. 2) ταράττω, ἀνακινῶ, σείω.
 sub-cingo, subcingulam, subeino, κ.τ.τ. ταῦτά τοῖς succingo, κ.τ.λ.
 subcēsinus, a, um, (subcido) ταῦτὸ τῷ subsecivus.
 subclāmatio, subclamo, ἴδ. succlamatio, κ.τ.λ.
 *sub-coelestis, e, ὑποϋράνιος, ὁ ὑπὸ τὴν οὐρανόν.
 sub-coeno, are, ὑποσθίω.
 subcollo, ταῦτὸ τῷ succolo.
 *sub-contumeliose, epiſt. ὑπὸ τι ὑβριστικῶς.
 sub-coquo, ere, aliquid, ὑποπτῶ τι.
 *sub-cortex, icis, ἄ. ἐπιδόξα.
 *subcrassulus, a, um, (sub-crassus) ὑπόπαχυς.
 sub-creseo, ere, ἴδ. succresco.
 subcretus, a, um, ἴδ. subcerno.
 sub-crispus, a, um, ὑπὸ τι οὐλός εἴτε οὐλόθρις.
 sub-crūdus, a, um, ὑπὸ τι ὠμὸς εἴτε ἄπειρος.
 sub-crūentus, a, um, ὑφαίματος.
 subcūba, subcubo, ἴδ. succuba, κ.τ.λ.
 subcultro, avi, atum, are, aliquid, ὑπαπέμνω τι τῷ αὐχινίῳ. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. subcumbo, ἴδ. succumbō.
 subcumbus εἴτε succumbus, i, ἄ. μεθόριος στήλη.
 subcūctus, a, um, (sub-cumbus) κάτῳ ὡς ἐκφηνόμενος.

subcurro, ἴδ. succurro.
 *sub-curvedus, a, um, ὑπόκυρτος, ὑπόκυρτος subcusso, κ.τ.τ. ἴδ. succusso.
 sub-custos, ōdis, ἄ. (ὑποφύλαξ).
 subcutio, κ.τ.τ. ἴδ. succutio.
 *sub-do-albo, are, aliquid, ὑπολευκαῖνα τι.
 *sub-debilis, e, ὑπὸ τι πηρός, ὑπαθενών.
 *sub-debilitatus, a, um, ὑπὸ τι παρελευμμένος.
 sub-dēficio, ere, ἀπαγορεύω, ἀποκάμνω. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 †subdīcōus, i, καὶ subdīcan, ōnis, ἄ. ὑποδιέκονος.
 subdīctus, e, (sub-dīctus) ὑπαίθριος, ὑπαίθριος. 2) subdiale, εὐ. τὸ αἰθριον, τὸ ὑπαίθριον τέγος.
 *sub-difficilis, e, ὑπὸ τι χαλεπός, ὑποδύσκολος.
 *sub-diffido, ere, ὑπὸ τι δυσπίστως ἔχω, ὑποπτῶ τι.
 *sub-dimidiatus, a, um, numerus, ὑφημιδίας, ἀριθμὸς ἐναντίας τῷ superdimidiatus.
 sub-disjunctus, a, um, ὑποδιαζευκτικός.
 sub-distinctus, ōnis, ὁ. ὑποστιγμῆ, ὑποδιαστολή. 2) παραδιαστολή, (σγ. λέξεως).
 subditatio, ōnis, ὁ. (subdito) ἐνεχυριασμός. Α. Γλωσσ.
 sub-distinguo, ere, ὑποστίξω.
 subditicius, (-cius), a, um, (subdo) ὑποβολιμαῖος, ὑποβλήτης.
 subditivus, a, um, ταῦτὸ τῷ subditicius.
 *subdito, are, (εἰπαται. τοῦ subdo) ἐνεχυριαῖω. Α. Γλωσσ.
 subditus, a, um, ἴδ. subdo.
 subditu, epiſt. ταῦτὸ τῷ interdin.
 subdīval, alis, εὐ. ταῦτὸ τῷ subdiale, ἴδ. subdialis.
 †sub-dīvīdo, īsi, īsum, ere, aliquid, ὑποδαιρῶ τι.
 sub-divisio, ōnis, ὁ. ὑποδιαίρεσις. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 subdivinus, a, um, ἴδ. subdīvīdo.
 sub-do, didi, ditum, ere, aliquid, ὑπαίθριον, ὑποβάλλω τι. ignem, ὑποτιθέναι πυρ. furcas vitibus, ὑποτιθέναι εἴτε ὑφίσταται δίκρανα εἴτε ὑποστάτας ὑπὸ τὰς ἀμπέλους, δικάρῳις τὰς ἀμπέλους στήριξιν, calcaria equo, κεντρίξιν τὸν ἵππον. so equis, ὥς ὅτι κατὰ τοῦ ὕδατος, καταδύσθαι εἰς τὸ ὕδωρ. populi flumē subditū, τὰ τῷ Αἰμῷ ὑποπεπτωκότα ὕδνη.
 subdere versum, προσπιθέναι στίχον. μεταφ. ingenio stimulus subdit fama, τὰς φυχὰς κεντρίξει εἴτε παρορμῇ ἢ φήμῃ. animo subdere ignem, διακαίειν, ἐπιφλέγειν τὴν ψυχὴν. 2) ὑποβάλλομαι, ὑποτάσσομαι τινα. regna alienius subditus, ὁ ὑποταγμένος τινὶ ὁ ὑπὸ τι ὢν. 3) ali-

quam ἢ aliquid alicui esse in locum aliquid, υποκαθίσταται τινά τινι, τιδέναι ἔτε τάττειν τινά ἢ τι ἀντί τινος. 4) υποβάλλω, κωδικοῦμαι τινά ἢ τι. liberi subditi, υποδουλιαῖτα, υπόδουλτα τέκνα. rumpere, πλάττειν φθάνειν.
 sub-docco, ερε, aliquid, ὑψηλοῦμαι τινι.
 2) υποδιδάσκαλος εἶμι.
 *sub-doctor, oris, ἄ. υποδιδάσκαλος.
 subdolo, επιβ. (subdolos) υποδωλως, δολως.
 subdolosus, nris, ὑπὸ τι ἄλγυν.
 subdulus, a, um, (sub-dolus) ὑπουλος, δολιος, πανουργος.
 *sub-dumto, are, aliquid, υποδομῶ τινι.
 sub-dumto, are, ἔν ἀποριᾷ τινί εἰμι. Κι-κέρων.
 sub-dumto, xi, cum, ere, aliquid, ὑπάγω, ὑπέλω, ὑπαίρω τι. subducio furore, ὑπερ-βιμῶν τοῦ πυθμένου (πάτου). aliquid rumpere, ὑπάγειν τινά ἐκ τῆς μάχης. aliquid annulum, ὑπαίρεισθαι, περιερεῖν, ὑπερβαίνειν τινος τὸν δακτύλιον. αὐ, ὑπαίρειν, ὑπερχωρεῖν, ὑπερβύγειν, ὑπερ-στασθαι. Ions subducitur, ἡ πηγὴ ὑπαίρει, ἀφανίζεται. vobis, καταστέλλειν τὰ ἱστία. alium, ὑπάγειν, λείπει, κινεῖν τὴν κοιλίαν. copias in collem subducere, ὑπάγειν, ἀγαγεῖν τὴν δύναμιν ἐπὶ λόφον. 2) ἀνέλκω, ἀνασπῶ τι, animum, πνεῦμα ἀναφύρειν ἔτε ἐμπνέειν, ἀναπνέειν. catenacum, ἀνασπῶν, αἶρειν τὸν καταρράκτην. cupereilla, ἀνασπῶν τὰς ὀφρὺς. subductis tunicis usque ad iugum, ἀνασπασμένῳ χιτῶνι μέχρι τοῦ αἰδοῦ. subducio vultu procedo, ἀνεσπῶν τὰς ὀφρὺς ἔτε τὸ πρόσωπον προέρχεται. — navium, classem subducere, ἀνέλκειν, ἀνελκύειν, νεωλεῖν τὰς ναῦς, τὸν στόλον. 3) rationem esse calculos esse ἄλλως subducere, ὑπολογίζεσθαι, λογίζεσθαι, λογισμὸν ποιῆσθαι. — subducitus, a, um, ἐπιβητικῶς ἀνακχεω-ρῆσθαι, πόρρω κειμένως, μακρῶν ἀπὸ γυν.
 subductatilis, a, um, (subductio) ἀνεσπασ-σῆρος.
 subductio, onis, ὅ. (subduco) τὸ ἀνέλκειν, νεωλεῖν. 2) ὑπολογισμός.
 subducitus, a, um, ἴδ. subduco.
 sub-dulcis, e, ὑπόγλυκος. A. Πλινίου τοῦ πρεσβυτέρου.
 sub-duplex, plis, υποδιπλάσιος.
 sub-durus, a, um, ὑποδιήκρος.
 *sub-edo, edi, ere, aliquid, υποδιβρώσκειν τι.
 sub-eto, i, vi καὶ συνῆθ. vi, ium, ire, ὑπαι-μι, (ὑπίνειν) ὑπερχωρεῖν, βύρειν. αὐχονα in latrobras subire, οὐ βρεῖν ἔδυσαν ἐς τοὺς πολεμούς, εἰς τοὺς μεγάλους. luno sub-bire, εὐδόμεσθαι εἰς ἄλκας, ὑπερχωρεῖν ἔλ-σος. luna sub-crepuscula subire, ἡ σελήνη

ὑπαισιν ἔτε γίγνεται ὑπὸ τὸν ἥλιον αὐ-κλον, μεταφ. aliquid subire, ἔτε αὐτοσ subire ἔτε ἄλλως aliquid subire, ἐννοεῖται τινος ἐμπνέει μοι, παρίσταται μοι τι. 2) πά-ρειμι, (παρίναι) ἔτε προσεῖμι (προσεῖ-ναι) ὑπὸ τι. (mo subire, παρίναι ἔτε γίγνεσθαι ὑπὸ τὸ ταίχος. 3) λαθὼν ἔτε ἄλλως παραγίνομαι, παρειμι, πλησιάζω. 4) subire in locum aliquid, διαδύ-σθαι τινι, ἐπσεῖται τινι. 5) ὑπαναφύρειν, ἀναφύρειν. 6) μεταβατικῶς subire aliquid, ὑπερχωρεῖν. ὑποδύσθαι τι. aquas subire, ὑπὲρ τοῦ ὕδατος, ἔδω κατὰ τοῦ ὕ-δατος, κατέβη εἰς τὸ ὕδωρ. lectum subire, ὑπερχωρεῖν στήλην, εἰσερχόμεσθαι ὅπου στήλην εἰς τὴν στήλην. jugum, onus subire, ζυγόν, φορτίον ὑποδύσθαι. subit lamina sorori, ὕπνος ὑποδύσθαι τοὺς ἐ-φελμούς, λαθὼν καταλαμβάνει τὰ ὄμ-ματα. cogitatio animum subit, ἐννοεῖται ἐμ-πίπτει ἔτε παρίσταται μοι. μεταφ. subit Alba Latium, ἡ ἄλξη γίγνεται ὑπὸ τῷ Λατίνῳ, ὑποτάσσεται τῷ Λατίνῳ. 7) subire collem, muros, παρίναι ἔτε προσεῖ-ναι ὅπου λόφον, ὑπὸ ταίχη. aliquid, προ-σπνέειν ἔτε προσβάλλειν τινί, ὀρνῶν ἐπὶ τινι, ὁρῶν τινί ἵσταναι, προσβάλλειν τινί, ἐνίοτε καὶ προσέρχεται τινι, δεῖσθαι τινος. 8) ὑποδύσθαι, ὑποκίπειν, ὑπερχωρεῖν τι. dolorem, periculum, ὑποδύσθαι, ὑποκίπειν πόνον, κινδύνους, κ.τ.τ. 9) διατέλλεται τι. furcas subire columas, τοὺς βυλγίους ὑποστάτας διαδύξαντες κίονες, ἀντί διηρά-νων ἐγίνοντο κίονες. 10) aqua subit altitudinem aliquid, τὸ ὕδωρ αἰσεται εἰς ὕ-ψος τι. — subilus, a, um, αἰφνιδίος, ἔξα-φνιδίος, ἔξαπναιός, ἀπροσδόκητος. subilus miles, αἰφνης ἔτε ταχέως συναιλεγ-μένος στρατιώτης. subita oratio, αὐτοσχε-διαζόμενος λόγος, ἐκ τοῦ παραχρημα ἔτε ἐκ τοῦ παρατυχόντος λόγου. 11) σπᾶν. παραρτος, κινεῖν, νέει. 12) aliquid subit, ἀπτομος λόγος. — subita oratio, ὀβ. τῷ αἰφνιδίῳ, ἀπροσδόκητῳ, αἰφνης ὑπο-πίπτοντι ἔτε προσπίπτοντι, per subitum, ἔξαφνης, ἔξ ἀπροσδόκητου. — subito, ἐπὶ. αἰφνης, ἔξαφνης, ἔξαπνῆν, ἀπρο-δοκῆτως. subito dicere, ἔξ αὐτοσχεδίου, ἐκ τοῦ παραχρημα λέγειν, αὐτοσχεδίαζειν.
 subhor, oris, ἄ. φελλός, φελλόδους, ἀρία.
 sub-urectus, a, um, ἴδ. suberigo.
 suberitus, a, um, (suber) φελλός.
 suberitus, ei, ὅ. ταῦτ τῷ suber.
 sub-origo, exi, cum, ere, aliquid, ὑπορῶ τι. suberigo, ὀρῶμαι ἐπὶ μικρόν.
 suberinus, a, um, ταῦτ τῷ subereus. — Κύρ, ἔν. (Συδερίνος).

*sub-erro, are, alicui, πλανῶμαι εἴτε ῥέω ὑπὸ τι.

*sub-exhibeo, ere, aliquid, ὑποφαίνω τι.

*subexplicans, ntis, (sub-explico) ὑπεξεκλίσσων, ὑπεξεκλίνων.

subfectio, κ.τ.τ. ἴδ. suffectio, κ.τ.λ.

sub-fermentatius, a, um, ὑπὸ τι ζυμωτός.

subféro, κ.τ.τ. ἴδ. sufféro, κ.τ.λ.

subfervō, ere, ταυτό τῷ suffervō.

subficio, subfio, κ.τ.τ. ἴδ. sufficio, suffio.

sub-flāvus, a, um, ὑπόξανθος.

sub-frigide, επίρ. ὑπὸ τι ψυχρῶς.

sub-frigidus, a, um, ὑπόψυχρος.

subfundo, κ.τ.τ. ἴδ. suffundo.

subfuscus, a, um, (ὁποῦν. τοῦ subfuscus) ταυτό τῷ subfuscus.

sub-fuscus, a, um, ὑπόφαιος.

sub-gero, ere, ταυτό τῷ suggero.

sub-glūfo, ire, ὑπολύζω.

sub-grandis, e, ἐπειταῖος μέγας, εὐμεγέθης.

subgrādior, ταυτό τῷ suggrādior.

subgranda, εἴτε suggranda, as, θ. γείσων, γείσων, θριγκός.

subgrundārium, ii, οὐ. (subgrunda) βρεφικός τάφος.

subgrundātio, εἴτε suggrundātio, ōnis, θ. γείσωμαι, γείσωμαι, γείσων.

subgrundium, εἴτε suggrundium, ii, οὐ. ταυτό τῷ subgrunda.

sub-gruuius, ire, λεπτιῶς γράζω.

*sub-haerō, ere, ὑποκρύπτομαι, ὑποκρίπτω.

subhastārius, a, um, δημοσίῃ πωλούμενος, ἀποκρυπτόμενος.

subhastatio, ōnis, θ. (subhasto) δημοπρασία.

subhasto, avi, atum, are, (sub-hasta) aliquid, δημοσίῃ πωλῶ, (δημοπρατῶ), ἀποκρύπτω τι.

sub-hēres, edis, ē. ταυτό τῷ heres secundus, Ἐπιγρ.

*sub-horresco, ere, ὑποφρίττω.

sub-horridus, a, um, ὑπότρυχος.

*sub-hūmidus, a, um, ὑγυρῶς.

subiles, θ. ποιητ. ὁ αἰθέρ. (κατὰ Γέλ. 4, 17, ἐκ τοῦ subicio, ὅτι τῷ οὐρανῷ ὑπόκειται.)

*subidus, a, um, Γέλ. 19, θ. τὴν λέξιν ταύτην ἄλλοι ἄλλως ἑρμηνεύουσιν. οἱ μὲν γὰρ ὡς ἐκ τοῦ subo καπνίων, σπαργίων· οἱ δὲ ἐπὶ τῷ ἐνύμῳ προσκείμενοι· εἰδώς, ἐπιστάμενος, εἰς δ' οἱ καὶ ἄγριοι, σκαίος, ἀπειρόκαλος ἑρμηνεύουσι.

subigito, are, ταυτό τῷ subagito.

subigo, egi, actum, ere, (sub-ago) ὑπάγω.

eqnos jugo, τοὺς ἵππους ὑπὸ τὸν ζυγόν.

sues in umbrorum locum, τὰς ὕς εἰς σκιερὸν τόπον. classem ad moenia, ἄγειν σκάλον ὑπὸ τὰ τείχη. 2) aliquid, ὑπεβάλλωμαι, ὑποτάσσομαι, ὑποχείριον εἶτε ὑπὲρ

μαρτῶ ποιῶμαι τινα. Gallia subacta est, ἡ Γαλλία ὑποχείριος ἐγένετο. 3) διαπανῶ, κατεργάζομαι, διεργάζομαι τι. agrum bipalio, διαπανοῖν, κατεργάζεσθαι ἀγρὸν τῷ σκαπτήν. glebas, βωλοκαπεῖν. farinam, σφῆν, ὀργάζειν ἄλευρα. corium, δερμαῖν βύρσαν. ovis secures, πέλεκυν ἀκόνη θήγειν εἴτε ἐξύνειν. — mulierem, μύλλειν, παῖειν, βινεῖν γυναῖκα. — μεταφ. subactum ingenium, νοὺς διαπεπονημένος, ἐξείργασμένος. 4) πράγω, ἀνάγω τι, lembum adverso flumine, ἄγειν, ἀνάγειν, κομίζειν λέμβον ἀνὰ τὸν ποταμόν. subigere ad astra, αἶρειν πρὸς τὸν οὐρανόν. 5) aliquid ad, in aliquid, ἄγω, πράγω τινα εἰς τι. in εἴτε ad deditioem, πράγειν τινα εἰς παράδοσιν, ἀναγκάζειν τινα παράδοσιν εἴτε ἔκδοτον γενέσθαι. aliquid subigere, ut aliquid faciat, βιάζεσθαι εἴτε ἀναγκάζειν τινα ποιῆσαι τι.

*sub-impādens, ntis, ὑπὸ τι ἀναϊδής.

*sub-inānis, a, ὑπόκενος.

subindo, επίρ. (sub-into) ἐξῆς, ἐφεξῆς, ἐχόμενος, εὐθύς, ἐπὶ τούτοις, εἴτα. 2) συνεγῶς, θαμνά, θαμινά, συγνά.

sub-infans, iūli, ferre, προσυποβάλλω, προστίθημι.

subinflatus, a, um, (sub-inflo) ὑπὸ τι ἀναπερυσσάμενος. 2) ὑπερφάνος, ὑπότυφος.

A. τοῦ μεταγ. Λατ.

*sub-influo, ere, aliquid, ὑποδύομαι τι, ὑπεισρέω εἰς τι.

*sub-influo, eci, actum, ere, aliquid, ἐπιβάλλω τι.

*sub-insulans, a, om, ὑπὸ τι ἄτοπος.

sub-intelligo, ere, ὑπονοῶ. A. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἐξῆς τραίτες.

sub-intro, are, alicui, ὑπεισέρχομαι, ὑπερχομαι τινα.

sub-intrōduco, ere, aliquid, παρεισάγω τινα.

sub-iatrodū, ire, aliquid, ὑποδύομαι τι.

sub-invidēo, ere, alicui, ὑποφθονῶ τι.

Κικέρων.

sub-invisus, a, um, ὑπομισούμενος, ὑπὸ τι μισητός.

*sub-invito, are, aliquid, προτρέπω πῶς τινα.

sub-itrascor, sci, ὑποργίζομαι. Κικέρων.

*sub-itratus, a, um, ὑποργιζόμενος, ὑπὸ τι τεθυρωμένος. subitator, μάλλον τι ἐργιζόμενος.

subis, is, θ. ἄγνωστος ὄντις.

*subitāneus, a, um, (subitus) αἰφνίδιος, ἑξαπνατός.

subitārius, a, um, (subitus) ἑξαίφνης γινόμενος. exorcitus subitarius, στρατός ἑξαίφνης ὁ διὰ τῆς ὕλης συνεληγμένος. sub-

larium aedificium, αὐτοσχέδιον οἰκοδόμημα. subilaria dictio, αὐτοσχεδίασμα.

sublato, ἐπίρ. ἴδ. subno.

subitus, α, um, ἴδ. subeo.

sub-juncto, ἴδ. ere, alieni rei, ὑποκαίεται τι, καίεται ὑπό τι. femina subiacet, ἡ θήλεια ὑποκλίνεται. campus monti subiacet, τὸ πεδὶον ὑποκείται τῷ ὄρει. 2) μεταφ. ὑποκείσθαι τι.

subiecto, are, ταῦτά τῷ subiecto.

subiecto, ἐπίρ. (subiectus) ταπεινῶς, ὑποκλινῶς.

subiectiohilis, e, ὑπὸ κενό, εὐπειθής.

subiectio, ōis, ō, (subjicio) ὑπόθεσις. sub oculos εἶτε sub aspectum subiectio, τὸ ὑπὸ ὄψιν τεθεῖναι, ἢ ὑποσώπειν. 2) iostamentū, ὑποβολή διαθήκης. 3) πρόσθεσις, προσθήκη.

4) ἐν τῇ ρητορικῇ ὑποφορά, ἀνυποφορά. subiectivē, ἐπίρ. ὑποκειμενικῶς. Α. τοῦ μεταφ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

subiectivus, a, um, τὸ ὑποκειμένου. subiectiva pars, τὸ ὑποκείμενον. subiecto, are, (subjicio) ὑποτίθωμι τι. aliquid stimulos, κεντρίζειν τινὰ τῷ κέντρῳ. 2) ἀναβάλλω τι.

*subiectus, ōis, α, (subjicio) ὑποβόλους, πλαστογράφος.

subiectus, a, um, ἴδ. subjicio.

*subiectus, ū, α, (subjicio) ὑποβολή, ὑπόθεσις. Α. πρ.

subjicio, jeci, jectum, ere, (sub-jacio) aliquid alieni εἶτε sub aliquid, ὑποβάλλω, ὑποτίθωμι τί τινα εἶτε τι ὑπό τι. agnum sub matris, ὑποτίθεται τὴν ἀμνὸν ὑπὸ τὴν μητέρα μαστίν, ὑπέρκει τὸν ἀμνὸν τοῖς μαστοῖς. ignem in campis subjicere, ὑποτίθεται εἶτε προσπύρειν τῷ νῶν πυρ. rem sub oculis, ὑπὸ τὴν ὄψιν τεθεῖναι εἶτε φέρειν τι. luna se sub orbem solis subiecit, ἡ σελήνη γίγνεται ὑπὸ τὸν τοῦ ἡλίου δίσκον. aciem suam castris hostium subjicere, τὸν στρατὸν ὑπὸ τὸν τοῦ πολεμίου στρατοπέδον προσάγειν. subiectus aquiloni, ὑπὸ τὸν βορέαν εἶτε πρὸς ἄρκτον κείμενος. subiectus rias campus, τὸ τῇ ὁδῷ ὑποκείμενός εἶτε ὑποκείμενον πεδῖον. 2) ὑποτάττω τινὰ ἢ τι τινι. Scipio Hispaniam subiecit imperio, ὁ Σκηπίων τὴν Ἰσπανίαν ὑπέταξε, κατεστράφητο εἰς τὸ ὑποχείριον ἐποίησε τοῖς Ῥωμαίοις. subieciunt eo imperio alienis, ὑποτάττουσιν αὐτοὺς εἰς τὸ ὑποκείμενον τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἐπάρχου. subiectus servitio, ὑποκείμενος δουλείᾳ. aliquid odio inivium subjicere, προάγειν τι εἰς μῖσος τῶν πολιτῶν. subiectus, a, um, ὑποτασσάμενος, ὑπὸ κενό, ἐνίοτε καὶ ἐπιθετικῶς ὑποκλινῶς, ταπεινός. 3) aliquid alieni, ὑποκαθίστημι τινὰ τι, iusticiae

vulneratis, ἀντικαθίστάναι ἀδικαίους ἀντὶ τῶν τεταρμμένων. 4) ὑποβάλλω, νεθεύω, κισθῆλω, πλάττω τι. parium, ὑποβάλλω, ὑποβάλλωσθαι παιδίον. 5) προστίθωμι τι, ἐνίοτε καὶ ὑποβάλλω, ἀποκρίνομαι τι. 6) aliquid aliquid, ὑπομνησθῆναι τινὰ τινος. 7) ἐν τῇ γραμματικῇ καὶ φιλοσοφίᾳ ὑποτίθεται τι. meiui εἶτε sub iustitia subiecta sunt pigritia, pudor, terror, etc, τῷ φόβῳ ὑποκείνται ὁ ὄκνος, ἡ αἰδώς, ὁ τρόμος κ.λ. ὁ φόβος περιλαμβάνει τὸν ὄκνον, κ.τ.λ. subiectum, ō, τὸ ὑποκείμενον. 8) ἀναβάλλω, βάλλω τι. tragulas, ἀκόντια, aliquid in equum, ἀναβάλλειν τινὰ ἐπὶ τὸν ἵππον. ποιητ. corpora salu subieciunt in equos, ἀνακηδύνουν ἐπὶ τοῖς ἵπποις.

*subjugalis, e, ὑποζύγιος.

subjugator, ōis, α, (subjugo) ὁ ὑποζευγνύων.

subjugatus, a, um, (sub-jugum) ζύγιος, τοῦ ζυγοῦ.

sub-jugo, avi, atum, are, (sub-jugum) aliquid, ὑποζυγῶ, ὑποζευγνύω, ὑποχειρίον ποιοῦμαι τινὰ. 2) ὑπὸ τὸν ζυγὸν ὑπάγω τινὰ. Α. τοῦ μετ. Λατ.

subjugum, ὄνομα τοῦ ζυγοῦ.

subjugus, a, um, ὑποζύγιος.

subjunctio, ōis, ὁ ὑπέζευξις. Σχ. λεξ.

subjunctivus, a, um, ὑποτακτικός, modus, ἡ ὑποτακτικὴ.

*subjunctorium, ii, ō, ὄνομα ὑπὸ ζεύγους ἀγόμενον.

subjunctus, a, um, ἴδ. subjugo.

sub-jungo, axi, actum, ere, ὑποζευγνύω, tigris currai, ὑποζευγνύω τίγρις ὑπὸ τοῦ ἄρματος, προσζευγνύω τίγρις τῷ ἄρματι. μεταφ. urbem imperio εἶτε sub imperium populi Romani, ὑποζευγνύω, ὑποτάττειν, ὑποχειρίον ποιεῖν τὴν πόλιν τοῖς Ῥωμαίοις. mihi aliquid subjungo, ὑποτάττωμι τί, ὁπ' ἑμαυτῷ ποιοῦμαι τι. 2) aliquid alieni rei, ἐπιδυνάμην, προσάπτω, προστίθωμι τί τινα. 3) ὑποτίθωμι, ὑποβάλλω. fundamenta, θεμελίαι βάλλωσθαι. 4) ὑποκαθίστημι, ἀντικαθίστημι τι.

*sublābium, ii, ō, κυνόχλωσον, (βοτάνη).

sub-lābro, psus sum, i, ὑπολίσθαι, ὑπερβῆω, κατελίσθαι, καταπίπτω, καταβῆω, additum sublabitur, τὸ οἰκοδόμημα καταβῆ. memoria, ἡ μνήμη ὑπερβῆ. φθίγει. 3) ὑπερβῆ, ὑποδύομαι, ἐξοδύομαι.

*sublābro, are, aliquid aliquid, ἐνείρω τι εἰς τὰ γέλη τινός.

sub-lacerans, utis, ὑποδακρῶν.

*sublāmīna, ō, ō, τὸ ὑποκείμενον εἶτε ὑπὸν πύλινον εἶτε ἑλασματῖον.

sublārus, a, um, ἴδ. sublāhor.

Sublāquum, i, ō, πάλιν, τῆς Ἀσίνης.

ἡ τανῶν Subiaco. τὸ ἐπιθετον Sublacensis, ο.

sublātō, ἐπέρ. (sublatus) μετ' ἐπαύσεως. 2) μεγαλοφρόνας, μεγαλοπρεπῶς, ὑψηλοφρόνως.

sublātio, ōnis, ō. (tollo) ἐν τῇ μετρικῇ ἡ ἄριστος. 2) ἑπάρσις. 3) ἀνάρσις.

sublātus, a, um, ἴδ. tollo.

sub-lāvō, are, ταῦτ' αὖ subluo.

*sublectio, ōnis, ō. (sublego) τὸ ἐπικαρπολογεῖσθαι. Α. τοῦ μεταγ. λατ.

sublecto, are, (sub-lacio) λαθραίως δολιχάω.

sublectus, a, um, ἴδ. sublego.

sub-lingo, ēgi, ectum, ēre, aliquid, ἀναλέγω τι. 2) υποκλέπτω. liberos, παιδιά. 3) sermonem alicujus, κατακοῦβιν τοὺς λόγους τίνος, ὠτακουστέιν τινος. 3) aliquem in locum alicujus, ἀντικαθίσταναι, ὑποκαθίσταναι τινά ἀντί τινος. sensum, ἀναπληροῦν τὴν βουλὴν.

sublestus, a, um, κοῦφος, ἑλαφρός, ἀσθενής.

*sublevātio, ōnis, ō. (sublevo) ἀνακουφίσεις.

sub-lēvo, avi, atum, are, aliquem, ἀνακουφίζω, κουφίζω, ὀρθῶ τινά. se sublevare, ἀνίστασθαι, αἰρεῖσθαι, ἑρθεύσθαι. retia furcis sublevare, τὰ δίκτυα δικράνεως ἀνίσταναι, ἑρθεύν. jubis equorum sublevati, ταῖς τῶν ἵππων χαίταις κουφίζεσθαι. μεταγ. hominem, ἀνορθοῦν, θαρρύνειν τινά. oppidanos re fragmentaria, τοὺς ἐν ἀσπίσι σίτῃ ἐπικουφίζειν. militum labores, κουφίζειν τοῖς στρατιώταις τοὺς πόνους. odium, πρᾶναι τὸ μίσος.

sublīca, ae, ō. (κατὰ τινος, ἐκ τοῦ ἑλλήν. ὑποβλή, ἡ, οὐ μὲν τοι πιθανῶς). ὁ κατὰ πηξ, καταπῆξ, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ γεφύρας στρώμα.

Sublīcius, ii, ā. (sublica) pons, ἡ ἐκ καταπύγων βουλῆς εἴτε ἱερὰ γέφυρα ἢ ἐπὶ τοῦ Τιβέρεως, ἡ κατὰ Διονυσ. τὴν Ἀλικαρν. καὶ Πλούταρχ. βυλοφρακτὸς ἀνὰ σιδήρου συνδεσμένη ταῖς σάνισιν αὐταῖς.

*sublido, ēre, aliquid, (sub-lido) ὑποβλίβω τι.

*subligacūlum, i, cū. (subligo) περιζώμα.

subligar, āris, cū. ταῦτ' αὖ subligaculum.

*subligātio, ōnis, ō. (subligo) ὑπόδεσις, ἀνάδεσις.

sub-lingo, avi, atum, are, aliquid, ὑποδέω, ἀναδέω τι. 2) διαδοῦμαι, ἀναδοῦμαι, ὑποζώνουμαι, περιζώνουμαι τι.

†sublimātor, ōris, ā. (sublimo) ὁ ὑψών, μεγαλύνων τινά.

sublime, ἐπέρ. ἴδ. sublimis.

sublimis, e, (ἴσως ἐκ τοῦ sublevo) μετέωρος, μετάρσιος. aliquem sublimem capere, μετέωρον αἰρεῖν τινά, μεταωρίζειν τινά.

Venus sublimis abit, ἡ ἀφροδίτη μετέω-

ρος εἶτα διὰ τοῦ ἀέρος ἀπέρχεται. flagellum sublime, μᾶστιξ ἀνατεινόμενη εἴτα αἰρομένη. hoc sublime candens, εὗτος δ' λαμπρὸς αἰθήρ. per sublime volare, μετέωρον εἶτα διὰ τοῦ ἀέρος πέτεσθαι. — sublime, ἐπέρρηματικῶς διὰ τοῦ ἀέρος. sublime foris, διὰ τοῦ ἀέρος φέρεσθαι, μετέωρον πέτεσθαι, μεταωρίζεσθαι. 2) μετέωρος, ὑψηλός. sublime caucum montis, μετέωρος εἶτα ὑψηλὴ κορυφὴ ὄρους. sublime atrium, ὑψόροφον μέγαρον. sublime nemus, ὑψηλὸν ἄλσος. 3) μεταγ. ὑψηλός, ὑπέρτοχος, διαπρέπων. 4) μετάρσιος, ἐπηρμένους μέγα φρονῶν. 5) ἐπὶ λόγῳ ὑψηλός, μεγαλοπρεπής, σεμνός, σεμνοπρεπής.

sublimitas, ātis, ō. (sublimis) ὕψος. 2) μεταγ. τὸ ὕψος, ἡ μεγαλοπρέπεια, μεγαλοφροσύνη, σεμνότης, λαμπρότης. Α. τῶν μετ' Ἀβουστιαν χρόνων.

sublimiter, ἐπέρ. ὑψηλῶς. volitare, μετέωρον εἶτα διὰ τοῦ ἀέρος πέτεσθαι. stare, ἑρθεύν ἐστάναι.

sublimius, ἐπέρ. (sublimis) εἰς ὕψος, ὑψέω. sublimo, avi, atum, are, (sublimis) aliquem ἢ aliquid, μεταωρίζω τινά ἢ τι. sublimari, εἶτα se sublimare, μεταωρίζεσθαι.

*sublimus, a, um, ἀρχαῖος. ἀντὶ sublimis.

*sublingio, ōnis, ā. (sub-lingo) κομ. ὁ τοῦ μαγείρου διάκονος.

sublītus, a, um, ἴδ. sublimo.

sub-līno, lēvi, lītum, (σπαν. Bañum), ēre, ὑποκρίω, ὑπαλίσσω τι. 2) ὑποπλάττω τι. 3) κομ. os alioi, ὑμπαίζειν τινί, φαντακίζειν τινά.

sublītus, a, um, ἴδ. sublimo.

sub-līvidus, a, um, ὑποπέλιος, ὑποπύλιος. Α. σπ.

*sublūcāus, a, um, (sub-lux) ὁρβριος, ὁρβρινός.

sub-lūcō, ēre, ὑπολάμπω, ὑπολαμπής εἰμι.

*sub-lūcidus, a, um, ὑπολαμπής.

sub-lūco, are, διαφωτίζω, ὠλεταμῶ.

sub-lūgeo, ēre, ὑπαλγῶ, πενθῶ ὀλίγον. Ἐπιγρ.

sub-lūo, (nī), ūtum, ēre, aliquid, ὑπονίπτω, ὑποκλύω τι. 2) κλύω, ἐκκλύω τι. 3) nomen subluit montem, ὁ ποταμός κλύει τὴν ὑπόρειαν.

sublustris, e, (sub-lux) ὑπολαμπής, ὑποφάσκων, φάσκων.

sub-lūteus, a, um, ὑποκίλινος, ὑπὸ τι κρόκιος.

sublūtus, a, um, ἴδ. subluo.

sublūvies, cī, ō. (subluo) σφόδρ' ὀρεβέρου. σφοδρῶς. 2) εἶδος ἡλίου τῶν πεδῶν τῶν προβάτων.

sublavium, ii, οὐ. ταὐτὸ τῷ sublavio
σημ. 2).
*sub-mano, are, ὑπορρέω.
sub-mējo, ere, aliquem, κατωρῶ τινος.
submersus, i, z. (submerso) ὁ ἀνατῶ ἄνθρω-
πῶν, ἀνατῶ κατωρῶν.
sub-mergo εἴτε summergo, si, eum, ere,
aliquid, καταδύω τι.
submersio, ōnis, o. (submergo) κατάδυσις.
sub-mirus, a, um, ὑπὸ τῷ ἀκράτος, ἱερό-
τατος.
sub-minis, m, o. (sub-miniam) εἰδὼς γυναι-
κεῖον ἐνδύματος.
sub-ministrātor, ōris, z. ὑπηρέτης, ὑπουργός.
subministrātus, ūs, z. ὑποχορηγία, παρο-
χή, δόσις.
sub-ministro, avi, atum, are, alicui ali-
quid, ὑποχορηγῶ τινά τι, ὑποφέρω, ὑπο-
βάλλω, προχειρίζομαι τινί τι.
submissio εἴτε emissio, εἰς, ὑφαιρέσις,
πράξις, ἡσύχως. 2) ταπεινώσις.
submissum, epi, ὑφαιρέσις, πράξις, ἡσυ-
χῶ, σιγῇ.
submissio, ōnis, o. (submittio) ὑφαιρέσις, ἡ-
λασις, συστολή. Κιχάρων.
submissus, a, um, i, z. submittio.
*submissus, ūs, z. (submittio) τὸ ὑποπέμ-
πειν, ὑποβάλλειν, ὑποδολῆ.
sub-mitto εἴτε summittio, i, isum, ere,
aliquem, ὑπὲρχειν τινα. agnum nutriti, ὑ-
φαιρῶ τὸν ἀμνὸν τῷ κτηνῷ. vacca lauris,
ὑποβάλλειν τὰς βούς τοῖς ταύροις. 2) ὑ-
φίημι, καθίημι τινα ἢ τι. se ad pedes al-
lium, ὑποτίπτειν, προσπίπτειν τινί γε-
νῶν, ἐκλάζειν. iatus in herba, καθιέναι,
κατακλίνειν τὸ σῶμα ἐν τῇ χλόῃ. aures,
oculos, καταβάλλειν τὰ ὄτα, τοὺς ὀφθαλ-
μούς. 3) alicui aliquid, ὑποπέμπω, ὑπο-
φέρω τινί τι, ὑποχορηγῶ τινά τι. ali-
quem, ὑφίημι, ὑποτίπτειν, λάθρα πέμπειν
τινά. 4) ὑφίημι, συστῆλναι, ταπεινῶ τινα
ἢ τι. Bauias submittitur, ὁ ποταμὸς συ-
στέλλεται, ταπεινοῦται. orationem, ὑφί-
ναι, συστῆλναι τὸν λόγον, ὑφαιρέσις λέ-
γειν. animam, συστῆλναι, ταπεινῶ τὴν
ψυχὴν. — ἐπιθετικῶς: submissus, a, um,
ταπεινός, γλαυχός. μεταφορ. ὑφαιρέσις,
πράξις, συσταλμένος, ταπεινός. 5) ἀνίημι
τι. illas flores submittit, ἢ γὰρ ἀνίστηναι,
ἀναρῶνται ἄνθη. manus submittit, ἀνατί-
ναι, αἶρην τὰς χεῖρας. 6) ἀνίημι, ἔω τι.
capillum, ἀνίημι: αὐξάνει τὰς τρίχας, ἔω
ἀνιέντων τὴν κόμην, τρέφει τὴν κόμην.
prata, ἔω ἀνιέντων τὸν ἐν ταῖς λειμῶσι
χόρτον. vitulum, huiusmodi, μόσχον, τρέφω
ἀνίημι αὐξάνει.

submōnium, ii, οὐ. ταὐτὸ τῷ submōnium.

*sub-mōstus, a, um, ὑποκατηφής, ὑπὸ τῷ
σχυθρῶν.
sub-molestus, epi, z. ferre aliquid, ὑποδυσφο-
ρεῖν ἐπὶ τινί.
sub-molestus, a, um, ὑπὸ τῷ δολιχῶς.
sub-mōnēo, eite summonēo, ūi, ūtum, ere,
aliquem, ὑπομνησκῶ τινά. A. σπ.
sub-monstro, are, ὑποδεικνύω.
sub-mōrōsus, a, um, ὑποδόσχος.
submōtor, ōris, z. (submōneo) ὁ δὲ δολιχῶν
ἀναστῆλναι.
submōtus, eite summotus, a, um, i, z. sub-
mōneo.
sub-mōnēo εἴτε summonēo, ūi, ūtum, ere,
aliquem, ἀποκινῶ, ἀναστῆλναι, ἀπελάυνω
τινά. hostes a porta, ἀναστῆλναι τοὺς
πολεμικοὺς ἀπὸ τῶν πυλῶν. hostes a mu-
ro, ἐξωθεῖν τοὺς πολεμικοὺς ἐκ τοῦ τείχους.
aliquem urbe, ἐκτοπιεῖν τινά ἐκ τῆς πό-
λεως. Jupiter hiemem summonet, ὁ Ζεὺς
ἀπάγει, ἐκποδῶν ποιεῖται τὸν χειμῶνα.
licitor turham summonet, ὁ βασιλεὺς ἀνα-
στῆλναι τὸν δολιχῶν. 2) εἰργῶ, ἀπείργω,
κωλύω τινά, aliquem administratione rei-
publicae, εἴτε οὐ republica, εἰργεῖν τινά
τῆς πολιτείας εἴτε τῶν πραγμάτων. Al-
pes Germaniam ab Italia submōnent, εἰ
ἄλλως ἀπείργουσι τὴν Γερμανίαν ἀπὸ τῆς
Ἰταλίας. 3) aliquid, ἀποδίδομαι, πωλῶ τι.
sub-murmūro, avi, are, ὑποφισθῆναι. A.
τοῦ ματαγ. Δατ.
sub-milito, eite summitto, are, ὑπαλλάττω.
sub-nascor, natus sum, i, ὑποφύεσθαι, ὑπο-
γίγνομαι. 2) ἀναφύεσθαι.
sub-nāto, are, ὑπενῶ.
subnātus, a, um, i, z. subnascor.
sub-natio, ūi, ūum, ere, aliquid, ὑποδῶ,
ὑποζωννῶ τι. 2) ἀναδῶ τι. comam sub-
natus, τὴν κόμην ἀναδεχόμενος. 3) προσυ-
φαίνω, προστίημι τι.
sub-nēgo, are, aliquid alicui, ἀναγεῖν τι
τινί.
sub-nervo, avi, atum, are, (sub-nervus) ali-
quem ἢ aliquid, νευροκοπῶ, ἐκνευρίζω, μα-
λακίζω τινα, ἀνευρον εἴτε ἄνεον ποίω τι.
A. τοῦ ματαγ. Δατ.
sub-noxio, ōnis, o. ὑποζεύς. Σχῆμα λέξ.
subnosus, a, um, i, z. subnatio.
sub-niger, ges, gram, ὑπέρμας.
subnitus, i, z. subnitor.
sub-nitor, natus sum, i, spān.
ὑποκλίνωμαι. Ex τούτου τὸ subnitus καὶ
subnitus, a, um, aliqua re, ἐπιδιδόμενος,
ἐπισκηπτόμενος, ἐπαρτιδόμενος τινί, ἀπε-
ρτιδόμενος εἰς τι. Maconia mitra mentum
subnitus, Μακεδνὶς μίτρα τὴν γένυν (τὸ πη-
γούριον) ἐπαρτιδόμενος ἢ τοῖς ὑποδεξιμέ-
νους, συνίχων. 2) ματαγ, ἐπισκηπτόμενος,

πεποιθώς τι. 3) θαρρῶν, πεποιθώς, ἐνίοτε
καὶ ἐπηρεζόμενος, μέγα φρονῶν.
subnixus, a, um, ἴδ. subnitor.
subnōtāto, ōtis, ō. (subnōto) ὑποσημειώ-
σις, ὑπογράφῃ. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
sub-nōto, avi, atum, are, aliquid, ὑποση-
μειῶ, ὑπογράφω τι. 2) ὑποσημαίνω, λά-
βρα σημαίνω τι.
*subnūba, ae, ō. (sub-nubo) παλλακίς.
sub-nūbilus, a, um, ὑπὸ τι νεφελώδης, ὑπο-
νέφελος.
subo, are, (sus) καπρῶ, καπριῶ, καπριῶ, βι-
νητιῶ, σπαργῶ.
*sub-obscūsus, ēte subobscoenus, a, um,
ὑπαισχρός.
sub-obscūre, ētēr. ὑπὸ τι σκοτεινῶς εἶτε
ἀσχαρῶς.
sub-obscūrus, a, um, ὑποσκότεινος, ὑπὸ τι
σκοτεινῶς εἶτε ἀσχαρῇ.
*sub-oculāris, e, ὑποφθάλμιος.
*sub-ocūsus, a, um, ὑπὸ τι μισητῶς εἶτε
ὀχληρῶς.
*sub-offendo, ēre, προσκρούω πῶς, προσ-
κρούω τι.
sub-olēo, āro, aliquid mihi subolet, ὑπο-
σφραίνωμαι, ὑπαισθάνομαι τινος, ὑπονεῶ τι.
subolēs, is, ō. (sub-olesco) ὑπόφυσις, τὸ
ὑποφυόμενον, παραφυᾶς. 2) ἐπιγεννώμε-
νος, ἐπίγονος, ἐκγονος, τέκνον, γένος, γε-
νεᾶ, γένος. — ἢ ἐπιγιγνομένη γενεά, εἰ
ἐπιγεννώμενος, ἐπίγονοι, ἐκγονοί.
sub-olesco, ēre, ἐπιγιγνέσθαι, ἐπιγεννέσθαι.
Λ. στ.
*sub-olēcio, ēre, ὑποσφραίνωμαι, ὑπαισθάν-
ομαι.
sub-olior, īri, ὑποφύομαι, ὑπογιγνέσθαι,
Λ. στ.
subornātor, ōris, ā. (suborno) ὑποβολεύς,
ὁ ὑποτιθέμενός τι· ἔργον τι. Λ. τοῦ με-
ταγ. Λ.
sub-orao, avi, atum, are, aliquid re, παρα-
σκευάζω, κοσμῶ, υποχορηγῶ, χορηγῶ τινά
τινι. in modum lictaris subornatus, τῷ
τῶν βαδούχων σχήματι παρεσκευασμένος
εἶτε κοκορημένος. praeceptis contra mor-
tem subornatus, διδασκαλίας ἐπὶ τὸν θάνατον
παρασκευασμένος. 2) μεταφ. παρασκευά-
ζειν λάβρα τινά, falsum testom, εἶτε ἀπλῶς
testom, παρασκευάζειν ψευδῇ μάρτυρα,
ὑποβάλλειν, υποπέμπειν μάρτυρα. ali-
quem ad caedem regis, ὑποπέμπειν τινά
ἐπὶ τὸν τοῦ βασιλέως φόνον.
*sub-ortus, ūs, ā. τὸ ὑπογίγνεσθαι, ὑποφύε-
σθαι, ὑπαρχῇ.
†sub-ostendo, ndi, nsum, ēre, aliquid, ὑπο-
δείκνυμι, ὑποφαίνω τι.
sub-paedagogus, i, ā. (sub-paedeutikos) ὑπο-
διδάσκαλος. Επὶ τῇ.

sub-paetulus, a, um, ὑπὸ τι μύψ.
sub-pallidus, a, um, ὑπόχλωρος, ὑπωχρῶς.
subpalpor, ari, ἴδ. suppalpor.
sub-pārsitor, ari, alieu, ὑποκολλακῶ
τινά.
sub-pātēo, ēre, ὑπαναπέπταμαι. Λ. Ἀπου-
ληίου.
subpedito, subpeto κ.τ.τ. ἴδ. suppedito,
κ.τ.λ.
subpilo, subpingo, κ.τ.τ. ἴδ. suppilo, κ.τ.λ.
*subpinguis, e, ὑπολίπαρος, ὑπόπαχυς.
subpudet, ἴδ. suppudet.
*sub-rādio, are, aliquid, ὑποφαίνω τι.
sub-rādo, si, sum, ēre, aliquid, ὑποξέω,
ὑποξέω τι. 2) ἐπὶ ποταμοῦ. barbaros fines,
ὑποξέειν, παραμεθεῖσθαι βαρβάρους χώρας.
*subrancidus, a, um, ὑπὸ τι ταγγός.
subrāsus, a, um, ἴδ. subrado.
*sub-raneus, a, um, ὑπόδραχτος.
subrectio, ταῦτ τῷ surrectio.
subrectus, a, um, ταῦτ τῷ surrectus.
*subresectus, a, um, ὑπὸ τι ἀναρρῶσθεις
εἶτε ἀναλαβών.
sub-rēgulus, i, ā. μικρὸς τις δυνάστης. Λ.
τοῦ μεταγ. Λατ.
sub-remāto, ēre, ἀναμένω.
sub-rēmāto, are, κατώθεν ἐρέσσω εἶτε κα-
πηλατῶ. undis, ἐρέσσειν ὑπὸ τοῦ ὕδατος.
2) μεταφ. ὑπερεστῆν.
subrēnālis, e, (sub-renes) ὁ κατώθεν τῶν
νεφρῶν.
sub-rēro εἶτε surrero, psi, ptum, ēre, ὑφείρ-
πω, ὑφερρύζω. Iserta subrepens, σαῦρος
ὑφίρπων, προσέρπων. surrepit vinea mu-
ris, ἢ ἀμπελος (πολιορκητικὴ ἀμπελος)
προσάγεται ὑπὸ τῇ τείχῃ. μεταβ. surre-
punt in moenia urbis ὑφίρπουσιν ὑπὸ τῇ
τείχῃ, ὑπέρχονται τῇ τείχῃ τῆς πόλεως.
2) μεταφ. quies surrepit oculis, ὁ ὕπνος
ὑφίρπει τοὺς ὀφθαλμούς. oblivio alieu,
λήθη ὑφίρχεται, ὑποδύεται τινά. μεταφ.
terror surrepit pectora, τρόμος ὑφίρχεται
τῇ στήθῃ. 3) alieu εἶτε animo alieuus,
ὑποδύομαι, ὑπερρομαι τινά. Τριτοπροσώ-
πως ita surrepetur animo iudicis, οὕτως
ὑφερρύσσομεν εἰς τὴν τοῦ δικαστοῦ ψυχὴν,
εὖνοι ἡμῖν ποιῶμεν τὸν δικαστήν.
subrepticus, subreptio, κ.τ.τ. ταῦτ τῷ
surrepticius, κ.τ.λ.
subrīdeo, subridicule, ταῦτ τῷ surreideo,
κ.τ.λ.
subrigo, ταῦτ τῷ surrigo, ἴδ. surgo.
*sub-rīgus, a, um, ἐπαρδευόμενος.
subringor, subripio, ταῦτ τῷ surringor,
surripio.
subrōgo, ταῦτ τῷ surrogo.
subrostrāti, orum, ā. (sub-rostrati) οἱ ὑπὸ
ταῖς ἐκδόλαις τῆς ἐν ῥάσῃ ἀγορᾶς δια-

τρίβοντες, ἀγοραῖσι, ἀγορᾷ περιτρίμματα.
 *sub-rōiānus, a, um, ὑποτρόχος.
 *sub-rōiānus, a, um, ὑποτρόχος, ὑπο-
 στράγγυλος.
 sub-rūdo, ere, ὑπέρυδός εἰμι.
 *sub-rūber, ira, brum, ὑπέρυδρος.
 sub-rūhūcundus, a, um, ὑπὸ τι ἐρυθρατός.
 sub-rūfus, a, um, ὑπόκυρτος.
 sub-rūmō, are, (sub-rumis) aliquem, ὑπο-
 τίθημι τινα ὑπὸ τὸν μαστόν, ὀφίημι τινα
 τοῖς μαστοῖς.
 *sub-rumpo, ere, aliquid, ὑπορρέλλωμι, ὑπο-
 κλῶ τι.
 sub-rūmus, a, um, (sub-rumis) ὑπόμαχος,
 ὑπομάσχιος.
 sub-rūnciūs, a, um, (sub-rūneo) βοτανι-
 ζόμενος.
 sub-rūo, īi, ūtum, ere, aliquid, ὑπορύπτω,
 ὑποσκάπτω τι. 2) μεταφ. aliquid, ἢ ali-
 quom, καταλύειν, ἀνατρέπειν τι, φθείρειν,
 διαφθείρειν τινά.
 *sub-rustico, ep̄ir, ὑπαγροίκως.
 sub-rusticus, a, um, ὑπαγροίκος.
 sub-rūtilo, are, ὑποκυρτίζω. 2) ὑποφαίνω.
 Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 sub-rūtilus, a, um, ὑπόκυρτος.
 sub-rūtiūs, a, um, ἴδ. sub-rūo.
 sub-salsus, a, um, ὑπὸ τι ἁλμυρὸς, ὑπό-
 πλάτης.
 †sub-sannālio, ōnis, ō, μυκτηρισμός.
 †sub-sannātor, ōris, a, mōchos, μυκτηριστής.
 sub-sannio, are, (sub-sanna) μυκάω, μυκί-
 ζω, μυκίζω, μυλλάινω. Α. τοῦ μεταγ.
 Λατ. ὡς καὶ αἱ ἐξῆς δύο.
 *sub-scribo, ere, ὑποκάνω, (ὑποκνήθω).
 sub-scribendārius, ii, a, (sub-scribo) ὑπο-
 γραμματεύς.
 sub-scribo, psi, ptum, ere, aliquid, ὑπο-
 γράφω, κάτωθεν γράφω τι. aliquid statuo,
 ἐπιγράφειν τι τῷ ἀνδρίαντι. exemplum li-
 terarum subseribere, ὑπογράφειν, προσ-
 γράφειν ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς. 2) ali-
 cui rei, ἐνίοτε καὶ aliquid, ὑπογράφουμαι
 τινι, (ὑπογράφω τινι τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα).
 μεταφ. alicui rei, συγκατατίθεσθαι τινι,
 συναινέειν, δοκιμαζεῖν, κυροῦν, ἐπικυροῦν
 τι. 3) ἐπὶ τοῦ κήνσωρος εἰς τιμητοῦ προσ-
 γράφειν τὴν τῆς ἀρεμίας αἰτίαν. 4) ἐπὶ
 δίκῃς subseribere alicui dleam, ὑπογρά-
 φεσθαι τινι, δίκην τινὶ λαγχάνειν.—συ-
 νήθως δὲ διηλοῦ τὸ κλητῆρα ἐπιγράφεσθαι,
 συναποφαίνεσθαι, συγκαταθέρεσθαι. nomi-
 nem proque suo nomine, proque subseri-
 bens accusavi, οὐδενὶ οὐτε αὐτὸς ὑπεγρά-
 φητο, οὐτε κλητὴρ ὑπεγράφητο, συναπο-
 φήναιο, συγκαταθέρεσθαι. 5) aliquid, ὑπο-
 γράφω, κατεγράφω, ἀπογράφω τι.
 subscriptio, ōnis, ō, (subseribo) ὑπεγραφή

(ἐνέμαχος). 2) ἐπιγραφή (ἐνδεδειγμένος). 3) ὑ-
 πογραφή, συναπογραφή τῆς δίκης εἰς τοῦ
 τῆς δίκης γραμματεῖου. 4) ἡ τοῦ τιμητοῦ
 προσγραφή τῆς αἰτίας, ἐπιτίμησις. 5) κα-
 ταγραφή, ἀπογραφή.
 subseripiūns, a, um, rationes, «ὑπογραφὰι
 λόγοι», Βολθ.
 subseriptor, ōris, a, (subseribo) ὁ συγκατα-
 θέμενος τινι, κυρωτὴρ εἰς συναινέτης τι-
 νός. 2) ἐπὶ δίκῃς ὁ συναποφαίνόμενος τῷ
 κυρίως κατηγορῶν καὶ συγκαταθέραν.
 subseriptus, a, um, ἴδ. subseribo.
 subsecus, ūdis, ō, (sub-cudo) σφηνισθῆς ἀρ-
 μός. Ὁ πληθυντικός εὐρίσκεται καὶ subse-
 cūtes ἀνωμαλώς.
 subseciūns, a, um, (subseco) περιτεμνόμε-
 νος. subseciūns agrorum, τὰ ὑπολειπόμε-
 να τῶν ἀγρῶν τεμνόμενα, τὰ τῶν ἀγρῶν
 περιτεμνόμενα. 2) ὑπόλοιπος, ὑπόλειπος,
 ἐπιλείπόμενος, ὑπολειπόμενος. 2) tempus
 subseciūm, τὸ τοῦ χρόνου εἰς τῆς οὐ-
 λῆς περίσσωμα opera subseciūa, τὰ ἐν
 παρήργῳ γιγνόμενα. res subseciūa, τὰ
 πάρεργον, παρεμπόρευμα.
 sub-seco, cūi, cūm, are, aliquid, ὑποτά-
 μνω, ἀπατάμνω τι.
 subsecus, a, um, ἴδ. subseco.
 *sub-secondarius, a, um, δευτερεύων.
 subsellum, ii, ō, (sub-sella) ἐδῶλιον, βᾶ-
 θρον, θρόνος, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ ἐν ὀστέῳ,
 βουλευτηρίῳ, ἢ δικαστηρίῳ βᾶθρον. 2) με-
 ταφ. τὸ δικαστήριον.
 *subsentator, ōris, a, (subsentio) ὁ ὑποκο-
 λακεύων.
 *sub-sentiō, nsi, ire, aliquid, ὑπαισθάνομαι
 τινος ἢ τι.
 sub-sequenter, ἐπὶρ, ἐφεξῆς, ἐξῆς.
 sub-sequor, cūis καὶ quibus = uoi, i, ali-
 quid, ἐφεπόμεαι, ἐξῆς ἐπομαι τινι.—sub-
 sequens appus, τὸ ἐξῆς ἔτος, ὁ ἐπὶ αὐτὸν ἐνιαυ-
 τός. 2) μεταφ. ἐφεπόμεσθαι, ἐπείθεσθαι, ἀκο-
 λουθεῖν τινι, μιμνεσθαι τινά, συγκατατί-
 θεσθαι τινι.
 sub-sericus, a, um, σερικός, μέλιτος διουφα-
 σμένος, οὐ τὸ παρὰπαν σερικός.
 sub-servo, (serui), ūre, ὑποσπείρω, ἐπισπείρω.
 sub-servo, (rui), ruiam, ūre, aliquid, ἐκείρω
 τι. 2) προσείρω, προστίθημι τι.
 subsertus, a, um, ἴδ. subsero, cūi.
 sub-seruio, ūre, alicui, δουλεύω τινί.
 subsessio, ō, ō, (subsideo) ἐνεδρα. Α. τοῦ
 μεταγ. Λατ.
 subsestator, ōris, a, (subsesto) ὁ ὑπιδρεύων,
 ἐνεδρευτής, λαχτήρ, ἐπιτίτης.
 sub-sileo, are, aliquid, ὑποκρύπτω. ἄμφ.
 γρ. παρὰ Κολουμέλλῃ 6, 14.
 subsiliens, a, um, ταῦτό τῷ subseciūns.
 *subsidentia, a, ō, (subsido) ὑπόστασις.

subsideo, ēdī, ēre, (sub-sedeo) κάθημαι, καταμένω, μένω. 2) ὑρίζω, ὑρίζανω, καταδύομαι. 3) ὑπεδρεύω, ὑποκάθημαι, ἐνεδρεύω, aliquem, ἐνεδρεύειν, λογιζέιν τινά, ἐπεδρεύειν, ἐπιβουλεύειν, ἐπιτίθεσθαι τινί. subsidialis, ο, τύπος μεταγενέστερος τοῦ subsidiarius.

subsidiarius, a, um, (subsidiū) ἐπιτακτες, ἐπιταταγμένοι, ἐφεδρος, ἐφεδρείας τάξιν ἐν μάχῃ ἔχω. subsidarii, α, οί ἐπιτακτοί, ἐπιταταγμένοι, ἐφεδρεύοντες, τὰ ἐπιτάγματα. 2) φυλαττόμενος, διασωζόμενος.

*subsidiōr, ari, (subsidiū) ἐφεδρείας τάξιν ἐν μάχῃ ἔχω, ἐφεδρεύω.

subsidiū, ii, ō, (subsideo) ἐπιτάγμα, ἐπιβήθεια, οί ἐπιτακτοί, ἐφεδροί, (οἵπερ ὀπισθεν τῆς παρατάξεως ἐτάσσοντο, ἐπιβουλεύοντες τοῖς κάμνουσιν). 2) ἐφεδρεία, ἐπιβουβεία, ἐπικουρία, βοήθεια. subsidio veniō alicui, ἐπιβουβείν, ἐπικουρεῖν, ἐπαρῆγειν τινί. 3) ἐπικουρία, βοήθεια, ἐπαρκαία, βοήθημα, ἐπικούρημα, ὠφέλημα, ἐστὶ ὅτε καὶ ἡ καταφυγή. subsidium senectuti, ἐφόδιον γήρως.

sub-sido, ēdī, essum, ēre, καθέζομαι, καθίζωμαι. ἐπὶ ζώων ἐκλάζειν. 2) ἐπὶ κρατιωτῶν καθῆσθαι ὑπὸ τῇ ἀσπίδι. 3) ὑρίζω, ὑρίζανω, κάθημαι. saxa, valles subsidunt, πέτραι, κοιλάδες ὑρίζανουσι. turbidum in amphora subsidit, τὸ θοερὸν ἐν τῷ ἀμφορεῖ ὑρίζει, ὑφίσταται. ventus subsidit, ὁ ἄνεμος λωφῇ. Numen subsidit, ὁ ποταμὸς ταπεινῶνται, συστέλλεται, ὑποχωρεῖ. 4) equae maribus subsidunt, αἱ θήλειαι ἵπποι τοῖς ἄρρεσιν ὑποκλίνονται εἰς τὸ προσβῆλναι, ὑπὸ τῶν ἄρρένων ὀχεύονται. 5) καθέζομαι, κάθημαι, μένω, καταμένω. 6) ὑπεδρεύω, ὑποκάθημαι, ἐνεδρεύω, λογιζέω.—μεταβ. aliquem, ἐνεδρεύειν, λογιζέιν τινά, ἐπεδρεύειν, ἐπιτίθεσθαι, ἐπιβουλεύειν τινί. 7) alicui, ἐπαρκῶ, βοηθῶ τινι.

*subsidiūs, a, um, (subsideo) ὑρίζων, ὑφιστάμενος.

subsignatus, a, um, ταῦτό τῷ vexillarius. subsignatus, ōnis, ō, (subsigno) ὑπογραφή. 2) ὑπόσχεσις.

sub-sigo, ari, aum, aro, aliquid, ὑποσημαίνω, ὑπογράφω, προσηγγίζω τι. 2) σημειῶ, καταγράφω, ἀπογράφω τι. 3) ὑποσημαίνω, ἐγγράφω τι.

subsilio, iui καὶ iui, iro, (sub-silio) ὑποπλῆθω, ὑπεβάλλομαι, ἀναπλῆθω, ἐνβάλλομαι. sub-silium, o, alicui, ὑπὸ τι ἔμφερές εἶτε παρὸμοιός τινι. Α. σπ.

*sub-silium, a, um, ὑπόσιμος.

substerno, ēre, (sub-sterno) εὐ πᾶν σκεπρονῶ, sub-siste, aidi, ēre, ὑφίσταμαι, ἐφίσταμαι,

ἐπέχω, μένω, in itinere, ἐφίστασθαι ἐν τῇ πορείᾳ, ἐπέχειν τῆς πορείας, μένειν κατὰ τὴν πορείαν. domi, οἶκος μένειν. amnis subsistit, ὁ ποταμὸς ἐφίσταται, ἵσταται. subsistere (in dicendo), ἐπέχειν (τῷ λόγῳ). 2) ὑφίσταμαι, ἐνθίσταμαι, ἀντέχω, hostes audacius subsistunt, οἱ πολέμιοι τολμηρότερον ὑφίστανται. subsistere periculis, ἀντέχειν τοῖς κινδύνοις, ὑπομένειν τοὺς κινδύνους. sumptui, ὑποστέλλναι τὸ ἀνάλωμα.—μεταβ. subsistere hostem, feram, ὑφίστασθαι, ὑπομένειν, μένειν τὸν πολέμιον, τὴν τοῦ θηρίου ἐφοδόν, ἀνθίστασθαι, ἀντέχειν τῷ πολέμῳ, κ.τ.λ. 3) ὑποκαθίζομαι, ὑποκάθημαι (εἰς ἐνδραν), λογιζέω. 4) ἐπέχω, λήγω, πάυομαι. 5) σπαν. alicui, ἐπικουρεῖν τινι.

*sub-situs, a, um, ὑποκαίμενος, ὑποκαπιτωκός. subsidianus, a, um, (sub-sol) ἀνατολικός. subsidans, ē, (sub-veniens) ὁ ἀπηλιώτης, (ἄνεμος).

*sub-solvo, aro, ὑποφλέγωμαι.

sub-sortior, ius sum, iri iudicem, κλήρω ἀντικαθίστημι δικαστήν.

sub-sortitio, ōnis, ō, ἡ διὰ κλήρου ἀντικατάστασις εἴτε ὑποκατάστασις.

*sub-spargo, ēre, ὑποσπείρω.

substantia, ae, ō, (substo) ὑπόστασις, ὑπαρξίς, οὐσία. 3) τὰ ὑπάρχοντα (χρήματα ἢ κτήματα), ἡ οὐσία. Α. τῶν μετ' αἵουστον χρόνων. substantialis, e, ὑποστατικός, ὑπαρξιν εἶτε οὐσίαν ἔχων, οὐσιώδης. Α. τοῦ μεταγ. Ατ. ὡς καὶ αἱ ἐξῆς τίτσοι.

substantiāliter, ἐπὶ β. (substantialis) οὐσιωδῶς. substantiāla, ae, ō, (ὁποιοῦ τοῦ substantia) μικρά τις οὐσία, ἐλάχισ τινὰ ὑπάρχοντα. substantivālis, e, ὑποστατικός. substantivus, a, um, (substantia) ὑποστατικός. 2) ἐν τῇ γραμ. ὑπαρκτικός, οὐσιαστικός.

sub-sterno, strāvi, stratum, ēre, aliquid alicui, ὑποστροφέννυμι, ὑποστρώννυμι τί τινι. ulnam ovibus, δόνακα τοῖς προβάτοις. pecori, ὑποστρώννυμι τοῖς προβάτοις (τὸ ὑπόστρωμα). se substernere, ὑποκλίνεσθαι, ἐαυτὸν ὑπεβάλλειν ἀνδρὶ, συνεικὶν ἀνδρὶ. ποιντ. pulvis substatum, τὸ ἐκταταμένον πέλαγος. 2) aliquid re, ὑποστρώννυμι, καταστρώννυμι, στρώννυμι τί τινι. solum palois, καταστρώννυμι, στρώννυμι τὸ ἔδαφος ἀγρούς. gallinae nidus mollissimus substernunt, αἱ θρύνες τὰς νεσσίδας μαλακώτατα ὑποστρώννυνουσι. sub-sterno lectum stragula veste, στρώννυμι, καταστρώννυμι τὴν κλίνην στρώμασιν. 3) aliquid alicui, ὑποβάλλω, ὑποβάτω τί

*subter-fundo, are, aliquid, θεμελιῶ, καταβάλλομαι τι.
 subterior, ius, (subter) κατώτερος.
 *subter-jaceo, ere, υποκείμαι, υποπέπτωκα.
 *subter-jacio, ere, aliquid, υποβρίπτω, υποβάλλω τι.
 subter-labor, i, aliquid, υποβρέω είτε βέω υπό τι. 2) υποπτεύω, υποκρύπτω, διαφεύγω. Α. ως τὰ πολλὰ πειναιτική.
 *subter-lino, ere, aliquid, υπαλείφω, υποχρίω τι.
 *subter-liso, ere, υποβρέω.
 *subterlūvio, ōnis, θ. (subterluo) υποκλυσμός, υπόκλυσις.
 *subter-meo, are, υποβρέω.
 *subter-nādo, are, υπονήσσομαι, υπονέω.
 subternas, a, um, (subter) κάτω ὡν, ὁ κάτω. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 sub-tēro, tris, tritum, ere, aliquid, υποτρίβω τι. pedes είτε ungulas, υποτρίβονται τοὺς πόδας, τὰς ὀπλὰς. 2) υποτρίβω, επιτρίβω, κατατρίβω τι.
 subter-pendens, ntis, κατακρεμνόμενος, κατακρεμνιστός.
 subterrāneus, a, um, υπόγειος, κατάγειος. 2) καταχθόνιος.
 *subterrēus, a, um, ταῦτο τῷ subterrāneus.
 *subterrēus, a, um, ταῦτο τῷ ἀνωτέρω.
 *subter-tēnio, are, aliquid, υπολεπτύνω, υποτρίβω τι.
 *sub-tertius, a, um, ὑπότριτος.
 *subter-vācans, antis, υπόκειλος, κάτωθεν κενός.
 *subter- vōlo, are, υποπέτομαι.
 sub-texo, xūi, xitum, ere, aliquid alicui rei, υπαίνω τι κάτωθεν τινος. 2) μεταφ. προσφαίνειν, προστιθέναι τί τι. 3) υπαίνω, κατασκευάζω τι. 4) aliquid aliqua re είτε alicui rei aliquid, υποκαλύπτω τί τι, υποπατάνομαι τί τι. solem nube είτε soli nubem, υποκαλύπτειν τὸν ἥλιον νέφει, υποπατανύναι τὸ ἥλιον νέφος.
 subtextus, a, um, ἴδ. subtexo.
 *subtililōqueantia, ae, θ. (subtilis-loquor) ισχνολογία, λεπτολογία.
 *subtililōquas, a, um, (subtilis-loquor) ισχνολόγος, λεπτολόγος.
 subtilis, e, (sub-tela) λεπτός, ισχνός, filum, λεπτός είτε λεπτόντης μίτος. subtilis arundo, λεπτός, ισχνός κάλαμος. farina, λεπτόν ἄλευρον. 2) λεπτός, ἀκριθής, ὄξος. gula, λεπτή φάρυγξ, ἀκριθής είτε ὄξος γεύσις. judex, λεπτός, ἀκριθής κριτής. orisula, ἀκριθής, λεπτομερής ἐπιστολή. 3) ἐπὶ λόγου ισχνός, λεπτός, συνσταλμένος, στενός, ἀπλοῦς.
 subtilitas, ātis, θ. (subtilis) λεπτότης, ἀ-

κριθείς, ὄξότης. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ ἡ ισχνότης (τοῦ λόγου).
 subtiliter, ἐπὶ. λεπτῶς. 2) λεπτῶς, ἀκριθῶς, λεπτομερῶς. 3) ἐν τῇ ῥητορικῇ ἡ ισχνότης, λεπτῶς, ἀπλῶς.
 sub-tūmo, ere, υποδειμαίνω, εὐλίγον φοβεύμαι.
 *sub-tūnio, ire, υποπαταγῶ.
 sub-tūno, are, υποτρέμω. Α. τοῦ μετ. Λατ.
 subtractus, a, um, ἴδ. subtraho.
 sub-trāho, xi, ctum, ere, aliquid alicui, υπαίρω, υπαίρουμαι τί τινος. aliquem ex acie, ὑπεξάγειν τινὰ ἐκ τῆς μάχης. oculos, ἀποστρέφειν τοὺς ὀφθαλμούς. se subtrahere καὶ οὐδετέρως subtrahere, ὑπάγειν, ὑπεξάγειν, ὑπεξέρχεται. 2) se alicui rei, ὑπεκφεύγειν, ὑπεκκλίνειν, ὑπεξίστασθαι, ὑπεκτρέπασθαι τι.
 sub-tristis, e, υποκατηφής.
 subtritus, a, um, ἴδ. subtero.
 *sub-turpētilis, a, um, ὑπό τι ὑπαισχος.
 sub-turpis, e, ὑπαισχος.
 subtilus, ἐπὶ. (ἐκ τοῦ sub καὶ ius, ὡς τὸ intus ἐκ τοῦ in) κάτωθεν, ὑποκάτω.
 sub-tussio, ire, ὑποθήσσω. Λμφ. γρ.
 *subtūsus, a, um, (sub-tundo) κοπτόμενος, κεικρομένος.
 subūcula, ae, θ. (ἐκ τοῦ sub καὶ τοῦ ἀρχαίου uo, πρὸλ. ocuus, induu) ὑποχίτων, ὑπενδύτης, ὑπένδυμα.
 subūla, ae, θ. τὸ θῆλας, ὑπήτιον, (ὄργανον αἰγμὴν ἔχον) ἐντεῦθεν ἢ παρ' ἡμῖν σούθλα.
 subūleus, i, ae, (sus) σούλης, ὑπορεθός, χοιροθούκος.
 subūlo, ōnis, ae, αὐλητής, αὐλητήρ. 2) εἶδος ἐλάφων. 3) πυγιστής. Α. Τυρρηνική κατὰ Φῆστον.
 sub-uncio, ōnis, θ. (ὑπόγρισις).
 sub-unciores, ōrum, ae, πλῆθ. (ὑποχρίσται), εἶδος ἐργατῶν τοῦ ναυτικού στόλου. Κτιγρ.
 sub-ungo, ere, ὑποχρίω.
 subūra, ae, θ. Σοδώρα, Σοδούρα, ὁδὸς ἐν Ρώμῃ, ἐνθα ἡ τῶν ἐδωδίων ἀγορὰ καὶ τὰ τῶν πορνῶν οἰκήματα. Suburānus, a, um, Σοδωράνός, τῆς Σοδώρας εἶτε Σοδούρης. tribus Suburana, ἡ Σοδωράνῃ φυλῇ. μία τῶν ἐν ἄστει φυλῶν. Suburanus cli-vus, ὁ ὅπῃ τῇ Σοδώραν Μακρυλίνος λόφος. ποιητ. Suburana magistra, πόρνη. Suburanenses, ium, ōu, οἱ κάτοικοι τῆς Σοδώρας.
 Subūranus, a, um, ἴδ. Subura.
 suburbanitas, ātis, θ. ἡ τῆς πόλεως ἐγγύτης.
 suburbānus, a, um, (sub-urbs) προάστειος. 2) ἐγγύς τῆς πόλεως κείμενος, περὶ τὴν πόλιν κείμενος. suburbani, ae, οἱ τὴν πόλιν περιεκοινοῦντες, οἱ περίοικοι. suburbanum, ōu, ὕψος. praedium, τὸ προάστιον χωρίον είτε κτήμα.

suburbicarius, a, um, μεταγενέστερος τῆς πόλεως τοῦ suburbani.
 *suburbium, ii, eū. (sub-urbs) προάστειον, (ὡς πόλις, ἐν Bekkeri Anecd. p. 212).
 *sub-urgeo, ēre, aliquid, προσερχέσθαι, προσάγειν τι.
 *sub-uro, (assi), ustum, ēre, aliquid, ὑποκαίω τι.
 Suburra, ταῦτ' τοῦ Subura.
 subustio, ōnis, ō. (suburo) ὑπόκαυσσις.
 subustus, a, um, ἴδ. suburo.
 sub-vas, ādis, ā. ἐγγυητὴν βεβαιωτήρ.
 subvectio, ōnis, ō. (subveho) παρακομιδὴ, προσκομιδὴ, frumentū, ἢ τοῦ σίτου παρακομιδὴ, ἢ σιταγωγία.
 sub-vecto, avi, atum, are, aliquid, προσκομίζω, παρακομίζω, ἐπικομίζω τι. commensus, παρακομίζειν σίτον, σιταγωγεῖν.
 2) aliquid flumine, ἀνακομίζω, ἀνὰ τὸν ποταμὸν κομίζειν τι.
 subvektor, ōris, ā. (subveho) ὁ προσκομίζων, παρακομίζων, προσκομίσας, παρακομίσας.
 subvectus, a, um, ἴδ. subveho.
 subvectus, -us, ā. (subveho) προσκομιδὴ, παρακομιδὴ.
 sub-veho, xi, etum, ēre, aliquid, προσκομίζω, παρακομίζω, ἐπικομίζω τι. commensus, παρακομίζειν σίτον, σιταγωγεῖν.
 2) aliquid flumine, ἀνακομίζω, ἀνὰ τὸν ποταμὸν κομίζειν τι.
 sub-vello, (velli) vulsum καὶ vulsum, ēre, aliquid, ὑποτίλλω τινά. Α. σπ.
 sub-venio, vni, ventum, ire, alicui, ἐπιδοῦναι, ἐπικουρῶ, βοηθῶ τινι. Τριτοπροσώπως: priusquam ex vestris subveniretur, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν ἐπικουρίαν ἔκ τοῦ στρατοπέδου. 2) σπκν. ἐπέρχεσθαι, ἔρχεσθαι.
 subvenio, are, (ὁμιολ. τοῦ subvenio) alicui, ἐπιδόω, ἐπικουρῶ, βοηθῶ τινι.
 subventor, ōris, ā. (subvenio) ἐπικουρῶς, βοηθός. Επίγρ.
 subventrilo, iā, eū. ὑποκαίω.
 subverbustus, a, um, ὑπεργήμνος, κεκαυτηρισμένος. (ὡς ἐκ τοῦ sub verbus ustus).
 sub-venreo, eri, ὑπὲρ τι φοβούμαι.
 *subverbo, ōnis, ō. (subverbo) ἀνατροπή.
 *subverso, are, (ὁμιολ. τοῦ subverto) aliquid, ἀνατρέπω τινά.
 subversor, ōris, ā. (subverto) ἀνατροπέας.
 Α. σπκν.
 subversus, a, um, ἴδ. subverto.
 sub-verto, titi, sum, ēre, aliquid, ἀνατρέπω, ἀναστρέφω τι. 2) μεταφ. ἀνατρέπιν, κατὰστρέφειν, ἀταλανῶ, ἀνατρέφειν τινι.
 *subversotinus, ventus, ταῦτ' τοῦ Favonius, ὡς ἴδ.

*sub-voarēus, i, ā. (ὅπον. ventus) ὁ πρὸς ζέφυρον ἐκκλινών ἀπὸ λήψ.
 *subvexus, a, um, (subveho) ἀνωφερής, ἀγάντης.
 sub-villens, i, ā. ὁ ὑπὸ ἐπιστάτην ἐπαύλειος ὢν, (ὡς ἐπιστάτης). Επίγρ.
 sub-vicidus, v, ὑπερχλωρὸς, ὑπὲρ τι πρόσιος.
 sub-volo, are, ἀναπύεται, ἀνιπταται.
 *sub-volto, ēre, aliquid, ἀνακυλινδῶ, προσκυλινδῶ τι.
 subverso, subverto, ταῦτ' τοῖς subverso, subverto.
 subvulus, ēre subvolsus, a, um, ἴδ. subvello.
 subvultūrus, a, um, (sub-vultur) γυπὶ παρεμφερής.
 succedaneus, ēre succedaneus, a, um (succedo) διὰδοχος, ἀντὶ τινος κατασταθεῖς. hostia succedanea, ἡ ἀντ' ἄλλης τινὸς προσφερομένη θυσία.
 succedo, essi, essum, ēre, (sub-cedo) allicui, ὑπείμι, ὑπέρχεμαι τι εἴτε ὑπὸ τι τοῦτο, σπκν. totum, ὑπέρχεσθαι στήλην, εἰσέρχεσθαι οἰκίαν. nubes soll succedunt, τὰ νέφη χωρεῖ εἴτε ἔρχεται ὑπὸ τὸν ἥλιον. 2) πάριμι (παρίεναι), προσοίμι (προσιέναι). aqua, ἐγγύς τοῦ ὕδατος γίγνεται, προσίεναι τῷ ὕδατι. mousibus, ad mousia καὶ μεταδατικῶς mousis, παρίεναι, προσίεναι, χωρεῖν ὑπὸ τὴν εἴλην. ad castra hostium, παρίεναι ὑπὸ τὸν τῶν πολεμίων στρατόπεδον. Τριτοπροσώπως: nificuque succossum est, ὅπουδ' ἥποτε γόνοισαν. 3) allicui, εἴτε in locum allicuius, διαδέρχεται τινα. integri defatigati succedunt, ἀέροιται τοὺς ἀποκαμόντας διαδέρχονται, τῶν ἀποκαμόντων ἀντικαθίστανται. regas, διαδέρχεται, μεταλαμβάνει τὴν βασιλείαν. 4) ἐπείκειμι, ἐπακολουθεῖν τινι, ἵκμαι ἐλθεῖν τινι. 5) aliquid bono succedit εἴτε ἀπλῶς succedit alicui, χωρεῖ τι καλῶς, προχωρεῖ, προβαίνει τι τινι. succedit eorum, τὰ ἐπιχειρήματα προχωρεῖ. 6) ἐκβαίνω, ἀναβαίνω. celo, πρὸς τὴν οὐρανόν. in arduum, ἐκβαίνειν, ἀναβαίνειν, χωρεῖν, εἶναι πρὸς ἔρδιον. in montem, ἐκβαίνειν ἐπὶ τὸ ὄρος, ἀναβαίνειν εἰς ὄρος, ἐπὶ τὸ ὄρος. ad honorem, ἀντιβάζεσθαι εἰς τιμὴν.
 succendo, ulli, usum, ēre, (sub-candens) aliquid, ὑψάπτω, ὑπκαίω τι. μεταφ. aliquid, ὑψάπτω τινά πᾶσι τινι.
 succensio, ōnis, ō. (succendo) ὑπόκαυσσις. 2) τὸ ὑψάπτειν. Α. τοῦ μεταφ. Δετ. ὡς καὶ ἡ ὕψις.
 Α. Η

*succensio, ōis, ō. (succenseo) ἐργῆ, ἀγα-
νῆκτησις.
succensus, a, um, ἴδ. succenseo καὶ suc-
cendo.
succensivus, a, um, (succino) ὑπάρχων,
προσῆδων.
succentor, ōris, ἄ. (succino) μεταφ. ὁ προ-
σῆδων τινί. 2) ὁ προσενῶν ἢ αὐξάνων τι.
succenturio εἶτε subcenturio, avi, atum,
are, (sub-centurio) aliquem, ἀντικαθίστα-
μαί τινα (ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν στρατιωτῶν
τῶν ὑποκαθισταμένων εἰς ἀναπλήρωσιν
λόχου).
suc-centurio, ōnis, ἄ. ταὐτὸ τῷ subcentu-
rio.
*succentus, ūs, ἄ. (succino) τὸ προσῆδεν.
succerno, ἴδ. subcerno.
succossio, ōnis, ō. (succedo) ὑποκατάστα-
σις, ἀντικατάστασις, διαδοχῇ. imperii, ἡ
ἀρχὴ διαδοχῇ εἶτε μετάληψις. 2) σπᾶν.
successio prospera, ἡ καλὴ προχώρησις,
πρόβασις.
successivus, a, um, (succedo) διάδοχος,
(διαδοχικὸς). Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
successor, ōris, ἄ. (succedo) διάδοχος, ὁ
ἐπικαθιστάμενος.
successorius, a, um, (successor) τοῦ διαδό-
χου εἶτε τῆς διαδοχῆς, περὶ διαδοχῆς. Λ.
τοῦ μεταγ. Λατ.
succensus, a, um, ἴδ. succedo.
succensus, ūs, ἄ. (succedo) ἔρως. hostium,
τῶν πολεμίων. 2) μυγίς, σπῆλκιον. 3)
temporis, ἡ τοῦ χρόνου διαδοχῇ εἶτε ἐπαλ-
ληλία. 4) καλὴ προχώρησις, προχώρησις,
πρόβασις, εὐπραγία.
succidia, n, ō. (succido) τεταρτιευμένη κω-
λὴ γοῖρου. 2) κατακοπή, σφαγὴ, φόνος.
succido, ἴδι, ēre, (sub-cado) sub aliquid,
ὑποπίπτω εἶτε πίπτω ὑπὸ τι. 2) συνήθως
ὑρίζω, ὑρίζανω, συνίζω, συνίζανω, συμ-
πίπτω.
succido, ἴδι, īsum, ēre, (sub-cado) ali-
quid, ὑποκόπτω, ἐπικόπτω τι. 2) μεταφ.
ἀποκόπτω, ἀποτέμνω, ὑποτέμνω, κόπτω,
τέμνω τι.
succidus, a, um, ἴδ. succidus.
succiduus, a, um, (succido) συμπίπτων,
σφαλλόμενος. 2) ἀκροσφαλῆς, σφαλερὸς,
ἀσταθής. 3) σπᾶν. φθίνων.
succincte, ἐπίρ. εὐζάνως. 2) συντόμως, διὰ
βραχείων.
succinctim, ἐπίρ. (succingo) συντόμως, διὰ
βραχείων. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ
ἐξῆς δύο.
succinctorium, ii, ō. (succingo) περίζωμα.
*succinctus, a, um, (succingo) τοῦ suc-
cinctus) ὑπεζωσμένος, περιεζωσμένος.
succinctus, a, um, ἴδ. succingo.

*succubus, a, um, (sub-cubis) πανίς,
ἐγκροφίης ἄρτος.
succubus, a, um, ταὐτὸ τῷ succubus.
suc-cingo εἶτε subcingo, nxi, nctum, ēre,
aliquid, ὑποζώννυμι, ἀναζώννυμι, περι-
ζώννυμι τι. tunica (ὑπὸν. sibi), περιζών-
νυθαι χιτῶνα. Scylla canibus succingi-
tur alvum, ἡ Σκύλλα κυσὶ περιζώννυται
τὴν ὀσφίν. canibus se succinxit εἶτε suc-
cinctus est, περιεζώσατο κόνας. vestem
succinctus, ὑπεζωσμένος εἶτε ἀνεζωσμένος
τὴν ἐσθῆτα. 2) μεταφ. succinctus aliqua re,
παρασκευασμένος τινί. armis scientiā, ἔ-
πλοισι, ἐπιστήμη, κ.τ.τ. Ἐπὶ βραχύς, σύν-
τομος. οἶον' succinctus liber, succinctior
arbor.
*succingulum εἶτε subcingulum, i, ō. ὑπο-
ζώνιον, ζωστήρ, τελαμών.
succino, ēre, (sub-cano) alicui, προσῆδω
τινί.
succinum, i, ō. ταὐτὸ τῷ succinum.
succinus, a, um, ταὐτὸ τῷ succinus.
succipio, ēre, ταὐτὸ τῷ succipio.
*succisio, ōnis, ō. (succido) ὑποτομή, ἀπο-
τομή.
succisivus, a, um, (succido) ταὐτὸ τῷ sub-
secivus.
succisus, a, um, ἴδ. succido.
succlamatio εἶτε subclamatio, ōnis, ō. (suc-
clamo) ὑποφωνήσις, ἐπιφωνήσις, ἐπιβόησις.
suc-clamo εἶτε subclamo, avi, atum, arc,
ὑποφωνῶ, ἐπιφωνῶ, ἐπιβόω. alicui aliquid,
ἐπίδοαί τινι τι. Τρίτη προσώπων' succla-
matus est a militibus, ἐπεφωνήσαν οἱ στρα-
τιῶται. 2) aliquem, διαβῶ, διαβάλλω τινά.
succo, ōnis, ταὐτὸ τῷ succo.
succollo, avi, atum, arc, (sub-collam) ali-
quem, ἀναλαμβάνω τινά ἐπὶ τῶν ὤμων,
ἐπωμίζομαι τινά.
suc-cundior, ōris, ἄ. ὄνομα ἐπιστάτου ἐν
τῷ ἱπποδρόμῳ. Ἐπιγρ.
suc-cornicularius, ii, ἄ. ὁ ὑπὸ τὸν παρα-
στάτην, πάρεδρον ὢν. Ἐπιγρ.
succosus, a, um, ἴδ. succosus.
suc-cresco εἶτε subresco, evi, eum, ēre,
ὑπαύομαι, ὑπογίνομαι, ἐπιφύομαι, ἐπι-
γίνομαι. 2) ἐπαυξάνω, ἐπιδοσιν λαμβάνω.
succeus, a, um, ἴδ. succerno.
succeatillus, a, um, λεπτός. 2) ἐπὶ φωνῆς
λεπτός, ὑποκρίων, κερκιδός.
succeuba εἶτε subcuba, w, ἄ. (succubo) τὰ
παιδικά. 2) ὁ ἡ παλλακίς.
suc-cubo εἶτε sub-cubo, are, ὑπόκειται,
ὑποκλίνεται.
succulentus, a, um, ταὐτὸ τῷ succulentus.
suc-cumbo εἶτε subcumbo, cubui, cubitum,
ēre, κατακλίνομαι, καταπίπτω. 2) ἐπὶ νο-
σούντων κατακλίνεσθαι, κλινεσθαι εἶτε

κλινῆρη γίνεσθαι. 3) alieui, ὑποκλίνεσθαι, συνοικεῖν τινι (ἀνδρὶ). 4) alieui, ὑποκλινέσθαι, ὑπείκειν τινι, ἡττάσθαι τινος.
 succuricius, a, um, βοηθητικός.
 succurro εἴτε subcurro, curri, cursum, ēre, alieui, ὑποτρέχει τι, γίνεσθαι εἴτε χωρὶς ὑπὸ τι. 2) ὑποδύομαι (κινδυνεύω κ.τ.τ.). 3) συνῆθ. alieui, βοηθεῖν, ἐπικουρεῖν, ἀρῶν, ἐπικουρεῖν τινι. 4) succurrit mihi aliquid, ὑποτρέχει, ἐπέρχεται, παρίσταται μοι τι, ἐμπέπτει μοι ἔννοιά τινος.
 succussor, oris, ā, (succusso) (ὕποδρομος). Ἐν ἐπιγραφῇ εὐρηται ἡ λέξις καὶ δηλοῖ ἰσως βοήθηον τοῦ θηριόμαχου, bestiarii.
 succus, i, ταῦτ τῷ sucus.
 succussator, oris, ā, ταῦτ τῷ succussor.
 succussator, oris, ā, (succusso) ἐπὶ ἔπῳ τὸ κόπτειν, ὕποσειν.
 succussio, onis, ō, (succutio) ὑποσεισμός, σεισμός.
 succusso, are, (ὁμιστ. τοῦ succutio) aliquid, ὑποσειώ, κόπτω τι.
 succussor, oris, ā, (succutio) sonipes, ὁ τὸν ἀναβάτην ὑποσειών εἴτε κόπτων ἵππος.
 succussus, a, um, īs, succulio.
 succussus, īs, ā, (succutio) ὑποσεισμός, τὸ κόπτεσθαι.
 succutio εἴτε subcutio, cussi, cussum, ēre, (sub-quatit) aliquid, ὑποσειώ, ἀνὰ σείω τι.
 succurda εἴτε succerda, ae, ō, (sus-cornu?) χοίρειά κόρνος.
 succidus εἴτε succidus, a, um, (sucus) εὐχολος, εὐχυμος. 2) lana succida, νεόποκον εἴτε ἀργὸν ἔριον.
 succineus, a, um, (sucinum) ἡλέκτρινος.
 succinum, i, ō, (sucus) ἡλεκτρον.
 succinus, a, um, ταῦτ τῷ sucinus.
 succo onis, ā, (sugo) τοκογλύφος, (ἐκμυζήτης).
 succositas, itis, ō, (sucosus) (πολυχυμία).
 succosus εἴτε succosus, a, um, (sucus) πολυχυλός, πολύχυμος. 2) μεταφ. πολυχρήματος.
 Suco, onis, ā, Σούκων, ποταμὸς Ἰσπανίας, τανὺν Σουα. Ἦν δὲ καὶ πλὴς ὁμώνυμος, ἥς οἱ κάτοικοι Sucronenses.
 sucius, a, um, īs, sugo.
 sucius, īs, ā, (sugo) βράσις. 2) θηλασμός.
 sucilla, ae, ō, (sus) ὄνος, τροχαλία, (μηχανή). 2) Suculla, arum, ō, πληθ. αἱ ῥάδες, (τὸ ἄστρον) περὶ οὗ πρβλ. Κικέρωνας de nat. deor. 2, 43.
 succulentus εἴτε succulentus, a, um, ταῦτ τῷ succosus.
 succulus, i, ā, (ὁποκορ. τοῦ sus) ὕδιον, χοιρίδιον.
 succus εἴτε succus, i, ā, χυλός, χυμός, (τὸ

ἐν ποτῷ ἢ ἐμψύχῳ σώματι θραπτικὸν εἶδος ζωτικὸν ὕδρον). 2) ὁ π. ε. 3) τὸ ὕδρον, ὅσον ἑλατον, εἶνος, κ.τ.τ. 4) ἐν τῇ ἡγετικῇ γῆλιμα, ποτὶν, πόμα. 5) χυλός, χυμός, γαῖσις, γαστήρ. 6) οὐκ αὐκὶς molioris, ὡς εὐχυμότερα. 7) μεταφ. ἐπὶ διαβολῇ καὶ λόγῳ νεύρα, εὐτονία, βλάβη, ἰσχός, δεινότης.
 sudabundus, a, um, (sudio) ἰδρῶν, καθιδρώς, καθιδρός.
 sudarium, i, ō, (ὁποκορ. τοῦ sudarium) καθιδρώτιον, βινόμακτρον.
 sudarium, ī, ō, (sudio) καθιδρώτιον, βινόμακτρον, (σουλάριον).
 sudatio, onis, ō, ἰδρωσις. 2) ποριατήριον, ὑπόκαυστον.
 sudator, oris, ā, ἰδρωδής.
 sudatorius, a, um, ἰδρωτήριος, ἰδρωτικός.
 — sudatorium, ō, τὸ ποριατήριον, ὑπόκαυστον.
 sudatrix, itis, ō, (sudio) ἰδρωδής, ἰδρωτοποιός.
 sudus εἴτε sudis, īs, ō, σκόλοψ, κάμαξ. 2) κάμαξ, κοντός, (τὸ ἀπὸ θεοῦ δοῦν) 3) σφύραινα (ἰχθύς).
 sudicium ἢ subucium, i, ō, (suder) εἴδος μάστιγος, ὅφ' ἥς τυπόμενός τις ἰδρῶτι καταρτίζεται. Πλάτος ἐν Πέρσῃς 3, 3, 18.
 sudicium sagri. Εἰς γὰρ γραφὴν βελτίων ἰσως sudicium, ἐκ τοῦ sub-jacit, καὶ ἢ παραγωγὴν ἐρμηνεύεται ὑπόβλημα, ὑπόσπρωμα μάστιγος, ἡ μαστιγία.
 sudio, onis, ā, um, are, ἰδρῶ. 2) aliquis ro, ἀφιδρῶ, ἀποστῆζω τι. 3) στάζω, καταστάζω. 4) μεταφ. ἰδρῶ, κάμνω, πονώ, μόχθω. sudans, ἀγωνιῶν. 5) μεταβατικῶς aliquid, στάζω, ἀποστῆζω, καταστάζω τι. 6) οὐκ ἰδρῶτι ἐργάζομαι τι, κάμνω, μόχθω τι. 7) γαστρί, καθιδρῶ, ἰδρῶτι βρέχω τὴν ἐσθῆτα.
 sudor, oris, ā, (sudio, sudor) ἰδρῶς. 2) ἰδρῶς, ὁπός, ἰδρωδὲς ὕδρον. 3) μεταφ. ἰδρῶς, κάματος, μόχθος.
 sudorus, a, um, (sudio) ἰδρῶν, καθιδρώς.
 sudus, a, um, (ae-udus) ἄδροχος, ἄνδροχος. 2) αἰθριος, sudum, ō, αἰθρία, αἰθρη, εὐδία.
 sudor καὶ sudor, (ēvi, ētum), ēre, εἴωθα, εἴθισμαι.
 sudesco καὶ sudescio, ēvi, ētum, ēre, (ἐναρκετ. τοῦ sudor) εἰθίζομαι, alieui rei, εἰθίζεσθαι τινι, εὐνεῖν εἴτε εὐνεῖν, εἴθισμαι, εἴθωλα, aliquid facere, ποιεῖν τι. sudus, a, um, εἰθισμένος.
 Sueſſa, ae, εἴτε Sueſſa Pomelia καὶ Sueſſa Augusta, ō, Σούσσα, Σούσσα, καὶ Σούσσα Πωμαντιανὴ εἴτε Σούσσα τῶν Πωμαντιανῶν καλομένη, ἡ παρὸν Οὐβόλων μητρόπολις, Sueſſanus, a, um, Σουσσάνος.

Successiones εἴτε Successiones, um, ἄ. Successionem, ἔθνος τῆς Γαλλίας, ὃν μητρόπολις τὸ Noviodunum ἢ μετὰ ταῦτα Augusta Successonum καλεῖσθαι, τανῶν δὲ Soissons.
 Successus, ii, ἄ. Successiones.
 succus, a, um, ἴδ. succo.
 Suevi καὶ Suevi, orum, (ἐν ἐπιγρ. Suebi) ἄ. Σούβοι, Σούβοι, Σουβόι, Γερμανικὸν ἔθνος, οἱ τανῶν καλούμενοι Schwaben. Sucus καὶ Suevius, a, um, τῶν Σούβων. Suevia, ae, θ. (Σουβία). ἡ τῶν Σούβων χώρα. Suevia, ἴδ. Suevi.
 Suevius, a, um, ἴδ. Suevi.
 suus, εἴτε suus, eius, ἄ. ἡ μερίστη τῶν Καρχηδονίων ἀρχῇ, ὁ βασιλεὺς Α. Φοινικὴ δηλοῦσα κριτήν.
 suf-fareino, avi, atum, are, aliquem, aliqua re, πάττω, φορτίζω, γεμίζω τινά τινας.
 *suffraganeus, (-ius), i, ἄ. (sub-far) σιταγωγός.
 suffectio, εἴτε subfectio, ōnis, θ. (sufficio) προσθήκη, πρόσθεσις. 2) ὑποκατάστασις, ἀντικατάστασις. Α. τοῦ μετ. Α.
 *suffectura, ae, θ. (sufficio) ἀναπλήρωσις.
 suffectus, a, um, ἴδ. sufficio.
 sufferetus, a, um, ταῦτὸ τῷ sufferus.
 †suffertentia, ae, θ. (suffero) ὑπομονή, καρτερία.
 suffero, (σπαν. sustuli), sufferre, (subfero) aliquid, ὑποφέρω, προσφέρω, παρέχω τι. 2) βαστάζω τι. 3) συνήθως ὑποφέρω, ὑπέχω, ὑπομένω, πάσχω τι. pœnam, διδόναι δίκην. 3) ὑπομένω, ὑφίσταμαι, καρτερῶ, ἀνέχομαι τι.
 sufferus, a, um, (sub-fareio) ὑπόπυκνος, πυκνός.
 suf-fervefacio εἴτε subvervefacio, feci, factum, ere, ὑποθερμίζω τι. Α. Πλινίου τοῦ πρεσβυτέρου.
 *suffervefio, actus eum, ieri, ἴδ. suffervefacio.
 suf-ferveo εἴτε subferveo, ere, ὑποζέω.
 sufes, eis, ταῦτὸ τῷ sufes.
 suffessio, ōnis, θ. παρομολογία. Σχ. λῆξ.
 suffibulum, i, eū. (sub-fibula) εἶδος λευκῆς καλύπτρας τῶν ἑστιάδων παρήνουν ὡς καὶ ἄλλων ἱερῶν.
 sufficientior, ἐπὶρ. (sufficio) ἀποχρόντως, ἐξαρκούντως, ἀρκούντως, ἱκανώς. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
 sufficientia, ae, θ. (sufficio) τὸ ἀρκεῖν, ἱκανότης.
 suf-ficio εἴτε subficio, ōci, octum, ere, (sub-facio) aliquid, ὑποτίθωμι τι. oculi sanguine suffecti, ὀφθαλμοὶ ὑγραῖμοι. aliquid re, βάπτειν τι τι. 2) aliquid alieni, ἐπαρκῶ, παρέχω, προσφέρωμι τι τι. aliquid

animum, ἐμποιεῖν τινι θάρρος. 3) aliquem alicui εἴτε in locum alicuius, ὑποκαθιστάναι, ἐπικαθιστάναι τινά τι, ἀντικαθιστάναι τινά τινας, καθιστάναι τινά ἀντί τινας. filius patri suffectus, ὁ υἱὸς τὸν πατέρα διαδεχάμενος. alii dentes sufficientur, ἄλλοι ὀδόντες ὑπογίγνονται, ἐπιγίγονται. κατ' ἐξοχήν consul suffectus, ὁ ἐπικατασταθεὶς ἡπύτος (ὁ ἀντὶ ἀποθανόντος ἀποδειχθεὶς ὑπάτος). 4) eūdemque ἀρκεῖν, ἐξαρκεῖν, ἀπορρεῖν. vires alicui sufficient, ἡ δύναμις ἐξαρκεῖ τι. vires lahari εἴτε ad laborem sufficient, ἡ δύναμις ἀρκεῖ εἴτε ἐξαρκεῖ πρὸς τὸ ἔργον. sufficit dicere εἴτε ut dicas, ἀρκεῖ εἰπεῖν. sibi sufficientes, αὐτάρκεις. Ἐν ταύτῃ τῇ σημασίᾳ εὐρησται συντασσόμενον τὸ sufficere μετὰ τοῦ adversus ὡς καὶ τοῦ ae.
 suffigo, xi, xum, ere, (sub-figo) aliquid alicui, ἀναπλήρωμι, ἀνάπτω τι τι. aliquem cruci, in cruce, in eracem, ἀνασταυροῦν, σταυροῦν τινα. 2) crepidas clavias, ἕλεις κάτωθεν περιλαμβάνειν τὰς κρηπίδας.
 *suffimen, ius, eū. ταῦτὸ τῷ suffimentum.
 *suffimento, are, (suffimentum) aliquid, καπνίζω τι.
 suffimentum, i, eū. (suffio) κάπνισμα, θυμίαμα.
 suffio, ixi εἴτε xi, itum, ire, (ἐκ τοῦ sub καὶ τοῦ ἀρχήστου fio, θύω). aliquid, ὑποκαπνίζω, καπνίζω, ὑποθυμίζω, θυμίζω τι. 2) ὑποθυμίζω, θυμίζω, ὑφάπτω, καίω τι. 3) θερμαίνω τι.
 suffitio, ōnis, θ. (suffio) ὑποκαπνισμός, κάπνισσις. 2) ὑποθυμιασμός, θυμιασμός.
 *suffitor, ōris, ἄ. (suffio) ὁ καπνίζων, θυμίζων.
 suffitus, a, um, ἴδ. suffio.
 suffitus, ūs, ἄ. (suffio) ταῦτὸ τῷ suffitio.
 Τύπος συνήθης μόνῃ Πλινίῳ τῷ πρεσβυτέρῳ.
 suffixus, a, um, ἴδ. suffigo.
 *sufflabilis, a, (sufflo) ἀναπνευστικός.
 sufflāmen, ius, eū. ἐποχεύς, ἐποχλεύς, τροχοπέδη. 2) μεταφ. ἐποχή, ἐμπόδιον, κώλυμα.
 sufflāmīno, are, (sufflāmen) ἐπέχω, ἐμποδίζω, κωλύω τι.
 *suf-flammo εἴτε subflammo, are, aliquid, ὑποφλέγω τι.
 sufflātio, ōnis, θ. (sufflo) ἀναφύσησις. Α. Πλινίου τοῦ πρεσβυτέρου.
 *sufflatus, ūs, ἄ. (sufflo) ταῦτὸ τῷ sufflātio. Λμφ. γρ.
 sufflavus, ἴδ. subflavus.
 suf-flo εἴτε subflo, avi, atum, are, aliquid, ὑποφυσῶ τι. 2) ἀναφυσῶ τι. μεταφ. eo sufflare, ὅπ' ἀρχῇ ἐγκουῖται, ἐργίεσθαι. 3)

οδιδέτερες· φυσῶν. μεταφ. μέγα φυσῶν, τὰς
 γνάθους φυσῶν.—sufflatus, a, um, δγκώ-
 θης. 4) ὅπ' ἀγκῆς δγκωθεῖς. 5) ὑπερήφανος,
 ἀναπεφυστημένος, μέγα φυσῶν. 6) ἐπὶ λό-
 γῳ δγκώθης, κομπῶδης. ἢ λέξεις οὐχ εὐ-
 ρεταὶ παρὰ Κικιῶνιν καὶ Καίσαρι.
 *suffocabilis, e, (suffoco) πνιγηρὸς, πνιγώδης.
 suffocatio εἴτε suffocatio, ōis, ō. (πνίξις,
 πνιγμός), ὑστερικὸν πάθος.
 suffoco εἴτε suffico, avi, atum, are, (sub-
 faux) aliquem, πνίγω, ἀποπνίγω, ἀπάγω-
 τινά, aliquem fame, λιμαρῶναι τινά. 2)
 mulior suffocata, γυνή ὑστερικοῖς πάθεσιν
 ἀγγεμένη.
 suffodio εἴτε subodio, ōdi, ossum, ēre,
 aliquid, ὑπορύττω, ὑποσκάπτω τι. 2) ali-
 quem, κάτωθεν πείρω, βλαβύνω, διατιτρώ-
 σκω τινά.
 suffossio εἴτε subfossio, ōis, ō. (suffodio)
 τὸ ὑπερύττειν, ὑποσκαῖν.
 suffossus a, um ἴδ. suffodio.
 suffraonatio, τὰυτὸ τῷ suffrenatio.
 suffragatio, ōis, ō. (suffragor) σύστασις,
 ἔπαινος, ἢ ὑπὲρ τινος σπουδή.
 suffragator, ōis, a. σύμψηφος, σπουδαστής,
 ὃ ὑπὲρ τινος.
 suffragatorius, a, um, τῶν συμψήφων εἴτε
 σπουδαστῶν.
 *suffragatrix, icis, (suffragator) ἡ σύμψηφος.
 suffragatorius, a, um, (suffrago) νοσῶν τὰ
 ἐπίθετα γόνατα.
 suffragium, ii, ō. (τὸ ἔτυμον ἀκ τοῦ sub-
 frango κλάσμα κεράμου εἴτε ὑστερικὸν θη-
 λαί). ψήφος, τοῦτέστιν ἢ ἐν ἐκκλησίᾳ ἢ δι-
 καστορίῳ διὰ ψηφίδων, πινυκιδίων ἢ φω-
 νῆς γιγνομένη τῆς γνώμης ἀπόφανσις, ferro
 suffragium de aliquo, φέρειν, ἐπιφέρειν,
 τίθεσθαι ψήρον περὶ τινος. facere aliquem
 consulem cunctis suffragis εἴτε omoīum
 suffragio, ἀποδεικνύειν τινά ὑπατον πά-
 σαις ταῖς ψήφοις εἴτε παμψηφεῖ. suffra-
 gis creare aliquem, ψηφίζεσθαι, χοροτο-
 νεῖν τινά, ire in suffragium, iure suffra-
 gium, ἀναλαμβάνειν τὰς ψήφους, ψηφί-
 ζεσθαι. centurias in suffragium mittere,
 τοῖς λόχοις τὰς ψήφους ἀναδίδωαι, τοὺς
 λόχους ἐπιψηφίζεσθαι. suffragio dividere
 εἴτε diribere, διαρῖθμεν τὰς ψήφους. clam
 aut palam suffragium ferre, κρύβδην ἢ φε-
 νερὰν τὴν ψήρον φέρειν. aliquem insula-
 rum suffragis civitate ejicere, ἐξοστρακί-
 ζειν τινά. 2) μεταφ. ψήφος, ἔπαινος, συναί-
 νησις, σπουδή, εὐνοία.
 suffrago, ōis, ō. (sub-frango) γόγυ ἢ ἰγνύα
 τῶν ἐπιστῶν πεδῶν. 2) κληῖμα (ἀμπέλου).
 suffragor, atus sum, ari, (suffragium) ali-
 cui, ψηφίζομαι τινι, σύμψηφός τινι εἶμι.
 μεταφ. σύμψηφόν τινι εἶναι, συγιστάναι,

ἐπαινεῖν τινά, συναίνεῖν, ἐπικουρεῖν τινι.
 suffrenatio εἴτε subfrenatio, ōis, ō. (frango)
 διακόλλησις, συγκόλλησις.
 *suf-frendens εἴτε sub-frendens, utis, ὀπο-
 τρίζων, τρίζων, βρώχων.
 suf-frico εἴτε subfrico, are, aliquid, ἀπο-
 τρίζω τι. 2) ἐπιτρίζω τι.
 suffringo εἴτε subfringo, āre, (sub-frango)
 ὀποκλῶ, κάτωθεν καταγνῶμι εἴτε συντρί-
 βω τι.
 suf-fugio εἴτε subfugio, fūgi, ēre, in ali-
 quid, φεύγω ὑπό τι, καταφεύγω εἰς τι. 2)
 aliquem ἢ aliquid, ἀποφεύγω ἀποκαφεύγω
 τινά ἢ τι. Δ. σπ.
 suffugium, ii, ō. (suffugio) ὀποφυγή, κα-
 ταφυγή, τὸ κρησφύγετον.
 suf-fulcio εἴτε subfulcio, fulsi, saltum,
 ire, aliquid aliquo re, ὑποστῶ, ὑποστη-
 ρίζω, στηρίζω τί τινι. 2) βαστάζω τι. 3)
 μεταφ. στερεοῦν τι. 4) aliquid alicui rei,
 ὑπερείδω τι τινι.
 suffulus, a, um, ἴδ. suffulcio.
 *suffumigatio, εἴτε subfumigatio, ōis, ō.
 (suffumigo) ὑποκαπνισμός, κάπνισις, κα-
 πνισμός.
 suf-fumigo, εἴτε subfumigo, are, aliquid,
 ὑποκαπνίζω, κάπνίζω τι.
 *suffundatus εἴτε subfundatus, a, um, (fun-
 dare) lapidibus, ὑποσκευὴν εἴτε θεμέλιαν
 λίθων ἔργον.
 suf-fundo εἴτε subfundo, fūdi, fūsam, ēre,
 aliquid, ὑπογίω τι. mare vinis, ὑποχεῖν,
 ὑπομειγνύειν θαλάσσιον ὕδωρ τῷ εἶναι. ma-
 rum in os alicujus, χεῖν ἄκρατον εἰς τὸ στό-
 μα τινός. equa suffunditur, τὸ ὕδωρ ὑπορρέει.
 rubor alicui suffunditur, καὶ ἀπλῶς suffun-
 ditur, ἐρυθρῶμα καταχέεται τινος, ἐρυθρίσ-
 θη, ἐρυθρίνεται τις. Παρ' Ἑρωνίου suffundere
 aliquem, ποιεῖν τινά αἰσχρονομήει. ποιεῖ
 unde suffusa, ὃ ὕδρωφ. suffusa bilis, ἡ
 χολικὴ νόσος, ὃ ἔκτερος. παροιμ. aquam
 frigida alicui suffundere, δροσμεῖν κα-
 ταχεῖν τινος, διαβάλλειν τινά. 2) aliquid
 aliqua re, ὑπογίω τινί τι, βρέχω, τέγγω
 τί τινι. suffusi cruro oculi, ὕφαιροι ὀ-
 φθαλμοί. felle suffusus, ἐκτερικὸς, pudore
 suffunditur εἴτε ποιεῖ. suffunditur ara
 rubore, ἐρυθρῶμα καταχέεται τῶν περιτῶν,
 ὅπ' αἵματος ἐρυθρίσθ. Παρὰ Τερτυλλιανῷ ἀ-
 παρ' suffusior sanguis, τὸ αἷμα ὑπερπλεον-
 γύνος, (τὸ ὅβλι). suffundit luminis fore,
 δάκρυον ὑποτρίχει τὰ ὄμματα, δάκρυον
 ὑποχέεται τοῖς ὀφθαλμοῖς. nebula suffun-
 dunt caelum caligine, ἡ νεφέλη καταχε-
 ρέει τὸν οὐρανόν. animus nulla male-
 voluntia suffusus est, οὐδεμία κακόνεια
 ὑποκίχεται τῇ ψυχῇ.
 *suf-furor εἴτε subfuror, ari, ὀποκλήπη,

suffasculus, suffusus, ταῦτά τῶς subfusculus, κ.τ.λ.

suffusio, εἶτε subfusio, ὄνις, θ. (subfundo) ὑπόχυσις. fellis, ὁ ἔκτερος. suffusio oculi, ἡ ὑπόχυσις, τὸ ὑπόχυσμα, (νόσος τῶν ἐμφθαλμῶν).

suffusorium, ii, οὐ (suffundo) ἐπίχυσις, (ἀγγεῖον).

suffusus, a, um, ἴδ. suffundo.

Sugamber, bra, brum, ταῦτά τῶ Sugamber, sug-gero εἶτε subgero, gossi, gestum, ἔρε, aliquid, ὑποτίθημι τι. ignem, πῦρ ὑποτίθεναι εἶτε προσφέρειν. 2) ἐπιχομιζέω τι. homum, ἐπιχομιζέω ἄνθρωπον, ἐπιχωρῶναι γῆν, tela alieni, ὑποφέρειν, προχειρίζεσθαι τι βέλγη. alieni sumptum, προχειρίζεσθαι, πορίζειν τι τὸ ἀνάλωμα. annales nihil præter nomina suggerunt, τὰ χρονικά οὐδὲν εἰ μὴ ὀνόματα ἐπιφέρει, παρέχει. Bruto Horatium suggerunt, ἐξῆς τῶ Brouto ἐπιφέρουσι τὸν Οράτιον, ποιοῦσι τὸν Οράτιον διαδεχόμενον τὴν τοῦ Broutou ὑπατείαν.

sug-gestio, εἶτε sub-gestio, ὄνις, θ. ἐπισώρευσις, ἐπαύξησις, πρόσθεσις. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ ταῦτά τῶ subjectio. 3) ὑπόμνησις, συμβουλὴ.

suggestum, i, οὐ. ἴδ. suggestus.

suggestus, us, a. καὶ suggestum, i, οὐ. (suggero) χῶμα, ὕψωμα, ὕψος. 2) βῆμα, ἀνάβαθρον, (τὸ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς λιθινὸν βῆμα, τὸ ἐν στρατοπέδῳ ἐκ χροτοπλίνθων βῆμα τοῦ στρατηγού, κ.τ.τ.) 3) τὰ ἱερὰ εἶτε τὸ πῆγμα ἐν θεάτρῳ. 4) ποιητ. suggestum comæ, δ κρόβυλος, κόρυμβος, (πύργος πλοκάμου). 5) ὕψος. 6) παρὰ νεωτέρους ἡ παρασκευὴ, κατασκευὴ. 7) ὑπόμνησις, συμβουλὴ.

suggrēdiōr, εἶτε subgrēdiōr, essus sum, i, (sub-gradior) πάρεμι (παριέναι), πρόσκειμι (προσέναι).

suggrunda, us, subgrunda.

sugillatio, εἶτε sugillatio, ὄνις, θ. (sugillo) ὑπόπιον, πελιδνωμα. 2) προσηλακισμός, ὕβρις.

sugillatunculula, m, θ. (υποκορ. τοῦ sugillatio) μικρὸν ὑπόπιον.

*sugillatus, us, a. ταῦτά τῶ sugillatio.

sugillo, εἶτε sugillo, avi, alium, are, (sugilliam?) aliquem ἢ aliquid, ὑποπιᾶζω τινά ἢ τι. sugillata, orum, οὐ, τὰ ὑπόπια, πελιδνωμάτα. 2) προσηλακίζω, ὕβριζω τινά.

sugo, xi, etam, ere, aliquid, βδάλλω, μυζώ, ἐκχυζώ, ἀποχυζώ τι. 2) θηλάζωμαι. mammatum, θηλάζειν μαστόν, θηλάζεσθαι.

sui, sibi, su εἶτε suos, ἐνικῶς καὶ πληθυντικῶς οὐ, αἱ, αἱ σῶν, σφίσι, σφας, ἑαυ-

τοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτῶν εἶτε αὐτοῦ, αὐτῆς, κ.τ.λ. ἑοῦ ὅτε καὶ αὐτοῦ, αὐτῆς, κ.τ.λ. est amans sui virtus, ἡ ἀρετὴ ἑαυτῆς ἐρᾷ, ἑαυτῇ φίλῃ ἐστίν, ἑαυτὴν ἀγαπᾷ. appetens sui similitum, δρεγόμενος τῶν ἑαυτῷ ὁμοίων. Nicias tuo sui amoris delectatur, δ Νικίας τῇ σῇ πρὸς αὐτὸν (πρὸς αὐτὸν) ἀγάπῃ ἡδεται. multi sui conservandi causa profugerunt, πολλοὶ ἑφύγον, ἵνα ἑαυτοὺς εἶτε σφᾶς αὐτοὺς σώσειαν. petebant ut sibi liceret, ἐδέοντο ἐξέιναι σφίσι. dico, tibi videri, δοκᾶν εἰ λέγει. Dionysius instituit, ut filium barham sibi aduherent, Διονύσιος τὰς θυγατέρας κατέστησεν περικαίειν αἰ τὸν πώγωνα εἶτε περικαίειν τὸν πώγωνα αὐτοῦ. asinus equum rogavit, ut se onero levaret, δ ὄνος τοῦ ἵππου ἐδέηθη κορυφαίαι αἰ (εἶτα αὐτῷ) τὸ φορτίον. ille mihi persuasit, ut se dimitterem, ἐκείνός με ἀπειναί εἰ πέπεισεν, ἐκείνος ἐπεισέ με ἀπειναί αὐτόν. quod sese monuit, δ κινεῖ ἑαυτό, τὸ αὐτοκίνητον. fugis sese mandant, εἰς φυγὴν ὁρῶσι. bellum inter se gesserunt, πόλεμον ἐποίησαντο ἑαυτοὺς εἶτε ἀλλήλους, πρὸς ἀλλήλους. se inferiores putant, ἡττους σφᾶς αὐτοὺς ἡγοῦνται, ἑαυτοὺς νομίζουσιν. a mo petiit Pompejus, ut secum essem, ἐδέηθη μου δ Πομπήιος (ἑαυτῷ εἶτε αὐτῷ) συνείναι. promisit se daturum esse, ὑπέσχετο δῶσθαι. — semet ipse aperit, αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνακαλύπτει. Caesar, ut veniam ad se, rogat, δ Καίσαρ ἀξιοῖ με πρὸς αὐτὸν (εἶτε πρὸς αὐτόν) ἔλθειν. esse apud sese, ἐν ἑαυτῷ εἶναι, συμφρονεῖν. sibi ipse mortem conscivit, αὐτὸς ἑαυτὸν κατεργάσατο. — pleneasotivus? quid sibi vult pater? τί ποτε βούλεται ὁ πατήρ; suo sibi patri servit, τῷ ἑαυτοῦ (τῷ ἰδίῳ) πατρὶ δουλεύει. suo sibi tempore, ἐν τῷ οἰκίῳ χρόνῳ.

*suille, is, οὐ. (sus) συφείας, συφείων, συσφόρβιον, ὑσφορβέιον.

suillus, a, um, (sus) ὕειος, ὕειος, χοίρειος, ὕειος, ὕειος. suilla caro καὶ ἀπλῶς suilla, ae, θ. τὸ ὕειον κρέας, χοίρειον κρέας. suillus grex, τὸ συφόρβιον, ὑσφορβέιον. 2) fungus suillus, εἶδος εὐτελοῦς μύκου.

*sulcāmen, ūnis, οὐ. ταῦτά τῶ sulcus.

sulcator, ūnis, a. (sulco) δ αὐλακίζων, ἀλοκίζων, ἀροτήρ. 2) ποιητ. δ ἀλοκίζων, διατρίμων, διαπλέων, κ.τ.τ. A. ποιητ.

sulco, avi, alium, are, (sulcus) αὐλακίζω, ἀλοκίζω τι. 2) μεταφ. ἀλοκίζειν, διατρίμνειν τι, διαπλέειν τι, διαβρίειν τι, ρυτίδου τι, κ.τ.τ. A. ὡς τὰ πολλὰ ποιητικῆ. sulcus, i, a. ὁ λ κ ὅς, αὐλαξ, ἄλος ἀρότρου. 2) ὄλος, αὐλαξ, ἀκάμια, τάφρος, χαράγματα. 3) ποιητ. ὄλος μετώρου φαί-

νομήν, αὐλαὶ ἦν ἡ ναὺς τῇ θαλάσῃ
ἐγχεράττει, ῥυτίς, γυναικίον αἰδοῖον,
κ.τ.τ. 4) ἀολακισμός, ἀρεσις, ἀρετρίσις.
Suleviae, καὶ Sulliviae, arum, θ. θεαὶ τινες
ὄλαται, τῶν δρυμόνων (ἴσως κατὰ πα-
ραφθορὰν ἐκ τοῦ sylvia). Ἐπιγρ.
sulfur, ἰδ. sulphur.
Sulla, εἴτε Sylla, οὐ, Σύλλας, α καὶ ου.
Sullanus, εἴτε Syllanus, α, um, (Sulla) τοῦ
Σύλλα.
Sullatūcio, ira, (Sulla) ἐπίσμαι τὸν Σύλ-
λαν μιμεῖσθαι.
Sulmo, ōnis, α. τὸ Σουλμόν, πόλις τῶν
Πελινγῶν, πατρὶς τοῦ ποιητοῦ Οἰδίου.
Τὸ ἐπίθετον Sulaonensis, ο, σπέν. Sul-
montinus, α, um.—Κύρ. ἔν. Σούλμων, α.
sulphur, εἴτε sulfur, ūis, οὐ. ὄειον. 2)
ποιητ. ὁ κεραυνός.
*sulphūrans, alis, (sulphur) θειώδης.
sulphūraria, ae, θ. τὰ οὖρα μέταλλα.
*sulphūratio, iōnis, θ. (sulphur) θειώδης
τόπος.
sulphūratus, α, um, (sulphur) θειώδης.
sulphuratum, οὐ. νῆμα ἢ ἔννασμα τοῦ
βεβαμμένον.
sulphūreus, α, um, (sulphur) τοῦ οὖρου, ἐκ
οὖρου, θειώδης. 2) θειόχρους.
*sulphūreus, α, um, (sulphur) θειώδης.
Sulpriciānus, α, um, Σουλπίκιος, Σολπι-
κίος, τοῦ Σολπικίου εἴτε Σουλπικίου. Sul-
picius, α. ὁ Σουλπίκιος, Σολπίκιος.
sullis, γρῦδασι ἀντὶ τοῦ αἰ vultis.
sum, sui, esse, εἰμί, ὄπωργον. aut est, aut
non est, ἢ ἔστιν, ἢ οὐκ ἔστι. Nam est
Arar, ἔστι ποταμός Ἀραρί. non est peri-
culum, οὐκ ἔστι κίνδυνος. dum ergo, ἕως ἔ-
σομαι, (ἔτι ἔσομαι, ζήσω, βιώσωμαι). Athe-
nis decem dies fui, ἐν Ἀθήναις δέκα ἡμέρας
ἔγενόμην εἴτε διήγαγον. esse cum aliquo,
εἶναι εἴτε διάγειν μετὰ τινος, συνεῖναι
τινι, (ἐνίστα τὸ ἔσσε cum aliquo δηλοῖ τὸ
συνεικέν εἶτε συνουσιάζειν γυναικί). quod
est, eo decet uti, χρῆσθαι τῷ παρόντι πρέ-
πει, τὸ παρὸν εὖ τίθεσθαι. esse in servi-
tute, ἐν δουλείᾳ εἶναι, δουλεύειν. in spe
esse, ἐν ἐλπίδι εἶναι, ἐλπὶδα ἔχειν, in pro-
bris esse, ἐν αἰτίαις, ἐν ἐγκλήματι εἶναι.
sunt ista, Laeli, ἔστι ταῦτα, Λαέλιε. quum
huc ita sint, τούτων οὕτως ἔχόντων. esto,
ἔστω, εἶν. sit ita sum, ἔστω δὲ οὕτως. si
est, ut dicat, εἰ ὄντως λέγει. πρόλ. τὸ τῆς
συνουσίας ἂν εἶναι καὶ λέγει. est, ut do-
ceat, ὄντως πρέπει. quando fuit, ut, quod
licet, non licet, πότε ἐγένετο α ἔξαστι μὴ
εἶναι (ὥστε α ἔξαστι μὴ εἶναι). est ubi,
ἔστω ὅπου. est quum, ἔστιν ὅτε. unde plus
haurico est, ὅθεν πλέον ἔστιν ἀρᾶσθαι. est
videro, ἔστιν ὁρᾶν, πᾶσιν ὁρᾶν. ut con-

jestare erat, ὡς ἦν συμβαλέσθαι. eorum su-
perum comprehendere non est, οὐκ ἔστιν
(οὐκ ἔξαστιν, οὐ δύναται) τὸν τοῦτων ἀριθ-
μὸν περιλαβεῖν. sunt qui, εἰσιν οἱ, εἰσιν οἱ
τινός. sunt qui volunt, putant, εἰσιν οἱ βού-
λονται, ἡγούνται, κ.τ.τ. sunt quidam, οἱ
ῥαῖον, εἰσὶ τινες εἰ ποιεῖσι. sunt, qui no-
lunt, εἰσιν οἱ οὐκ ἂν βούλοιντο. sunt verba,
quibus lenire dolorem possis, ἔστι ῥήματα,
οἷς δύναται ἂν τὸν πόνον παύειν. ποιητ.
est quibus, ἀντὶ τοῦ sunt quibus, ἔστιν οἷς,
εἰσιν οἷς.—bonus vir est, fuit, ἀγαθὸς ἀνὴρ
ἔστιν, ἐγένετο. recte est, εὖ ἔχει, solis de-
lectio fuit Romulo regnante, ἡλίου ἐκλει-
ψις ἐγένετο βασιλεύοντος Ρωμύλου.—fru-
mentum tanti est, ὁ σίτος τόσου ἔστι, τόσου
πεπράσκειται. μεταρ. magni mihi erunt inae-
lituræ, περὶ πολλοῦ ποιήσομαι τὴν σὴν
ἐπιστολήν.—id est εἴτα hoc est, τοῦτέστι,
δηλαδὲ. 2) esse alicujus, εἶναι τινος, κη-
μα, ἴδιον, ἔργον, καθῆκόν τινος κ.τ.τ. lo-
meritas est florentis ætatis, ἡ πόλις τῆς
ἀκμαζούσης ἡλικίης ἐστὶ. Romæque partis
sunt, τὰ τῶν Ρωμαίων προνοεῖ, τῶν Ρω-
μαίων εἰσιν. est adolescentis majores natu
vorati, τοῦ νεανίου ἔστι τοὺς πρεσβυτέρους
οἰδεσθαι. est hoc Gallicæ mansuetudinis,
τοῦτο τοῦ Γαλλικοῦ ἔθους ἐστὶ. 3) esse ali-
cujus rei, εἶναι τοῦ, ἔχειν τι. res multi
laboris est, τὸ πρᾶγμα πολλὸν ἔστι πό-
νον, πολλοὺς πόρους ἔχει εἴτε παρέχει,
πολύπονον ἐστὶν. ejusdem sententia sum,
τῆς αὐτῆς γνώμης εἰμί. nullus animi est,
οὐδὲν ἡρόδες ἔχει, πᾶν ἀπαρσῆκε ἐστὶ. Signi-
ficat merores τίθεται ἀφαιρετικῶς. hobeli in-
genio est, ἀμβλύς ἐστὶ τὸν νοῦν. capitis
semper est raso, ἀεὶ ἐξυρρηται τὴν κεφα-
λήν. colore candida est, λευκός ἐστὶ τὸ
χρῶμα. nigris oculis est, μέλαινα ἔχει τὰ
ὄμματα.—homo animo esse, εὐδαιμόνως ἔ-
χειν. hoc fueris hic tu, μὴ σὺ γὰρ! sicut erat,
ὡς εἶχεν, ὥσπερ εἶχεν. 4) est aliquid ali-
cui, ἔστι τι τινι, ἔχει τίς τι. amicitia est
mihi cum aliquo, φίλις ἐστὶ μοι πρὸς τινα,
φιλίαν ἔχω πρὸς τινα. honus est eloquan-
tiam, τιμὴ ἐστὶ τῇ εὐπειᾳ, τιμὴν ἔχει ἡ
εὐπεια. nomen Mercurio (εἴτε Mercurii,
Mercurinus) est mihi, ἔστι μοι ὄνομα Ἑρ-
μῆς, ἔχω τοῦνομα Ἑρμῆς. tacum nihil rei
nobis est, πρὸς πᾶ οὐδὲν ἡμῖν ἐστὶ πρᾶγ-
μα. 5) esse alicui rei, εἶναι τινι αἰτίῳ
τινός, εἶναι τινι τι, φέρειν τινι τι. hoc sa-
luti republicæ est, τοῦτο αἰτίον σωτηρίας
τῇ πόλει ἐστὶ, τοῦτο σωτηρία τῇ πόλει
ἐστὶ, σωτηρίαν τῇ πόλει φέρει. hoc damno
nobis est, τοῦτο ζημία ἡμῖν ἐστὶν, ἐπὶ
βλάβει ἡμῶν γίγνεται, βλάβειν ἡμῖν φέρει
εἴτε παρέχει. mihi inaguo curæ tua tūc

σύν τι. 2) navem, ὑποζωννόναι ναῦν. 3) μεταφ. βάπτειν, καθοδεῖν, τεχνάζειν, μηχανάσθαι τι.

suapte, ἴδ. sous.

subventaurilla, ium, οὐ. (sus-avis-taurus) καλαρχήριος θυσία παρὰ Ρωμαίοις ἐκ οὐρ, κριοῦ καὶ ταύρου, ὅσα ἡ παρ' Ἀθηναίοις τριτύς. βρα. Ἀριστοφ. Πλούτων, 821.

supra, ara, παρὰ Φόστην τὸ ῥίπτω, 802ν τὰ dissipo καὶ obsipo.

superlecticarius, a, um, τῶν ἐπίπλων, τῶν σκευῶν.

superlex, loctilis, θ. (super-lego) ἔπιπλα, σκεύη, κατασκευή. Ἡ λέξις εὐχρηστος ἐν μόνῳ τῷ ἐνίκῳ.

super, (a, um), ἀρχαίχ. ἀντὶ τοῦ superus.

super, ἐπίρ. ὑπερβην, ἐπάνω, ἄνωθεν. 2) πρὸς τούτοις, ἔτι πρὸς τούτοις, καὶ πρὸς, καὶ πλέον, satis superque, ἄδην, super quam quod dissenserant, πρὸς τῇ διενεχθῆναι, πρὸς τῇ ἐναντιώσει. 3) esso super, λείπεσθαι, ἔτι λείπεσθαι, λοιπὸν εἴτε ἐπιλοιπὸν εἶναι. praeter arma nihil erat super, πλὴν τῶν ὅπλων οὐδὲν ἔτι ἐλείπετο εἴτε λοιπὸν ἦν. nec spes ulla super, οὕτε ἔλπις οὐδεμία ἐλείπετο.

super, πρόθ. μετ' αἰ. ὑπέρ τινος, ἐπὶ τινος, ὑπὲρ τινος, ὑπέρ τι, ἐπὶ τινος, ἐπὶ τι. super aspidem assidere, ἐπὶ ἀσπίδος (ὄψεως) καθίζειν. super immulum statuere columellam, ἐπὶ τοῦ τούμου στήλην ἱστάναι. Numantianus erat super ipsum, ὁ Νομαντιανὸς ὑπὲρ αὐτὸν ἀνέκειντο. super Numidianum Gualii sunt, ὑπὲρ τὴν Νομαδικήν, πέρα τῆς Νομαδικῆς οἱ Γαίτουλοι εἶσι. super modum, ὑπὲρ τὸ μέτρον, παρὰ τὸ μέτρον, πέρα τοῦ μέτρον. vox super omnes tragœdas, φωνὴ πάντας τοὺς τραγῳδοὺς ὑπερβάλλουσα. super quadraginta roas, ὑπὲρ τεσσαράκοντα ὑποδίκους, ὑπόδικοι ὑπὲρ τοὺς τεσσαράκοντα, πλέον ἢ τεσσαράκοντα ὑπόδικοι. sceleritum super moribus etiam famas affecit, τὸν στρατὸν πόρος τῇ νόσῳ καὶ λιμῇ ἐπέβη. super solius honoris, πρὸς τῇ εἰδικῇ τιμῇ. alii super alios trucidantur, ἄλλοι ἐπ' ἄλλους σφάζονται. vulnus super vulnus, τραῦμα ἐπὶ τραύματι. super omnia, ὑπὲρ πάντα, πάντων μέλιστα, διαφερόντως. 2) ἐπὶ τινι, παρὰ τινι, ἐν τινι, μεταξὺ τινος. super eosnam, ἐπὶ τῷ δεῖπνῳ, παρὰ τὸ δεῖπνον, ἐν τῷ δεῖπνῳ. — μετ' ἀφαιρ. ὑπὲρ τινος, περὶ τινος, περὶ τι, scribere super aliqua re, γράφειν περὶ τινος, ὑπὲρ τινος. Iulus super Augusti reditu, ὁ ἄγων ὁ ὑπὲρ τῆς τοῦ Σεβαστοῦ ἐκταξήσεως. decretum super re, τὸ περὶ τινος δόγμα. 3) σπαν. τοπικῶς ἀντὶ τοῦ super aliquid, ὑπὲρ τινος, ὑπὲρ τι, ἐπὶ τινος.

ἐπὶ τι. ensis ei super eervice pendat, ἕξως αὐτῇ ὑπὲρ τοῦ ἀχένους κρέμεται. ligna super foco repone, ῥύλα ἐπὶ τῇ ἑστίαν τιθέναι. super Pindo, ἐπὶ τῇ Πίνδῳ. 4) σπαν. χρονικῶς nocte super modum, κατὰ μέσην νύκτα, ἐν μέσῃ νυκτί. Οὕτως ἴσως ἐρηκευόμενον καὶ τὸ παρ' Ὁρατίου (Carm. I, 18, 8) super mero, παρ' οἴνου, ἐν οἴνῳ, οὐχὶ δὲ ὑπὲρ τοῦ οἴνου, ἐνεκα τοῦ οἴνου.

supra, ἀρχαίχως ἀντὶ τοῦ supra.

superabilis, a, (supero) ὑπέρβατος. 2) δυσ-νάμενος ἡττηθῆναι, ἀλώσιμος, non superabilis, ἀήττητος.

super-abundanter, ἐπίρ. ὑπερεκπερισσῶς.

super-abundo, avi, are, ὑπερπερισσὸς εἶμι, ὑπερπλεονάζω. Α. τοῦ μεταγ. λατ.

super-accommodo, are, aliquid, ἄνωθεν προσαρμόζω τι. Α. ποιητ.

super-acervo, are, ἐπισωρεύω.

super-addo, didi, ditum, ere, aliquid, προσεπιτίθημι τι.

super-adficio, ōci, ere, aliquid alieni, ἔτι προστιθέμι τι, προσεπιτίθημι, προσεμβάλλω τι τινι. Α. τοῦ μεταγ. λατ.

super-adoratus, a, um, ἐπικεκκοσμημένος.

super-adiutus, a, um, ὑπερακμαζών.

super-edificatio, ōis, θ. (superedifico) τὸ ὑπερικοδομεῖν, ἐπικοδομηματι.

super-edifico, are, aliquid, ὑπερικοδομῶ, ἐπικοδομῶ τι.

super-aggrao, are, aliquid, ἐπιχώννυμι τι.

super-ambulo, are, aliquid, ὑπερβαίνω τι. περιπατῶ εἰς βαδίῳ ἐπὶ τινος.

super-amentum, i, ō, (supero) περίσσωμα, περίσσωμα.

super-aspergo, ere, aliquid, ἐπιπασσῶ τι. Α. τοῦ μεταγ. λατ.

super-atio, ōis, θ. (supero) ὑπερῶχ, νίκη.

super-ato, ōis, a, (supero) νικητής. Οἰδῖ.

super-bera, ἐπίρ. (superbus) ὑπερηφάνως, ὑπερηφάνως.

super-bia, a, θ. (superbus) ὑπερηφάνεια, ὑπερηφάνια, γαυρότης, ὑπερηφάνεια. 2) σπαν. ἡ ἀπαλότης, τὸ θρυπτικόν.

super-bibo, ere, ἐπιπίνω.

super-bificus, a, um, (superbus-facio) ὑπερφανός, γαυρίων.

super-biloquentia, a, θ. (superbus-loquor) ὑπερφανὸς λόγος, μεγαληγορία.

super-bio, ire, (superbus) ὑπερηφάνομαι, ὑπερηφάνω, ἐπαίρομαι, μέγα προνώ, μεγαλιόμαι. aliqua re, ἐπὶ τινι. 2) μεγαλοπρεπῆς εἶμι, λαμπρῶς.

super-bitor, ἐπίρ. ἀρχαίχως ἀντὶ τοῦ super-bera.

super-bus, a, um, (super) ὑπερήφανος, ὑπερηφάνος, γαυρός, μέγα προνώ, ὑπερήφανος.

super-bus, a, um, (super) ὑπερήφανος, ὑπερηφάνος, γαυρός, μέγα προνώ, ὑπερήφανος.

super-bus, a, um, (super) ὑπερήφανος, ὑπερηφάνος, γαυρός, μέγα προνώ, ὑπερήφανος.

super-bus, a, um, (super) ὑπερήφανος, ὑπερηφάνος, γαυρός, μέγα προνώ, ὑπερήφανος.

super-bus, a, um, (super) ὑπερήφανος, ὑπερηφάνος, γαυρός, μέγα προνώ, ὑπερήφανος.

super-bus, a, um, (super) ὑπερήφανος, ὑπερηφάνος, γαυρός, μέγα προνώ, ὑπερήφανος.

2) ἄγαν ἀκριβής, ἄγαν αὐστηρὲς. 3) μεγαλοπρεπής, λαμπρὸς, ἔξοχος, ὑπέρτοχος. ποιητ. μεγαλήτωρ, μεγαθύμος. 4) θρυπτικός, ἀπαλός. 5) Tarquinius Superbus, Ταρκύνιος ὁ Σούπερβος εἶπε Ἰπερήφανος.
 *super-calco, are, aliquid, πατώ ἐπὶ τι.
 *super-cerno, ere, aliquid, κοσκινίζω τι ἐπὶ τι.
 †super-certo, are, ἀπαγωνίζομαι.
 superciliosus, a, um, (supercilium) ὑπερσφρύς, ἀνεσπακὼς τὰς ὀφρύς, ὑπεροπτικός, σκυθρωπός.
 supercilium, ii, ō, (super-cilium) ὀφρὺς.
 supercilia altollere, erigere, ἀνασπᾶν τὰς ὀφρύς. contrahere, συνάγειν τὰς ὀφρύς εἰς τὸ ἐπισκύνιον. 2) μεταφ. ὀφρὺς, ἐπισκύνιον, ὑπερηφάνεια, ὑπεροφία, μέγα φρόνημα. 3) ὀφρὺς, ἄκρον, ἄκρα (λόφου, ὄζους, κ.τ.τ.). 4) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ ὀφρὺς, γεισίον, γείσων.
 †super-celstis, e, ὑπερουράνιος.
 *super-compōno, ere, aliquid, ἐπισυντίθημι, ἐπιτίθημι τι.
 *super-concido, ere, aliquid, συντέμνω τι ἐπὶ τι.
 *super-contēgo, ere, aliquid, ἀνθρην καλύπτω τι.
 *super-corrūo, ere, ἐπιτίπτω.
 *super-crūāus, a, um, ἐπιπεφυκώς, ἐπιγεγνημένος.
 super-cresco, ēvi, ēre, ὑπερβύομαι, ἐπιφύομαι.
 super-cūbo, are, ἐπικατακλίνομαι, ἐπικειμαι.
 super-curro, ere, μεταφ. ὑπερβάλλω, ὑπερέχω.
 super-dīmīdīus, a, um, ὑπερῆμις, ἡμιόλιος.
 super-do, dēdi, dātum, āre, aliquid, ἐπιδίδωμι, ἐπιτίθημι τι. Α. τῶν μετ' αὐγούστων χρόνων.
 super-dūco, xi, ctum, ēre, aliquid, ὑπερεκτείνω τι. 2) aliquem, ἐπιεσάγω τινά. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 superductus, a, um, ἴδ. superduco.
 *super-ēdo, ere, aliquid, ἐπεσθίω, ἐπιτρώγω τι.
 super-efflūo, ere, ὑπερπλεονάζω. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 *super-ēlēgo, are, ὑπερβαίρω, ὑπερψύω.
 *super-ēmīco, are, aliquid, ἀναπηδᾷ ὑπέρ τι.
 *super-ēmīnentia, ae, θ. ὑπεροχή.
 super-ēmīnō, ere, aliquem ἢ aliquid, ὑπερέχω τινός.
 *super-ēmōrior, mōri, ἐπαποθνήσκω, ἐναποθνήσκω.
 super-ēnāto, are, aliquid, ὑπερνήχομαι, ἐκνήχομαι τι.

*super-ēnāus, a, um, ἐπιπεφυκώς. Αμφίγρ.
 *super-ērectus, a, um, ὑπερθεν ὀρθίος.
 *super-ēdōgo, avi, are, aliquid, ἐπαγαλίσκω τι.
 superēscit, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ supererit, ἴδ. supersum.
 super-exactio, ōnis, θ. τὸ ἐπεισπράττειν.
 *super-exaltāus, a, um, ὑπερψυθεῖς.
 *super-excellens, utis, ὑπερεξέχων, ὑπεροχος.
 *super-excurro, ēre, ὑπερεκτείνομαι.
 *super-exēo, ire, ὑπερβαίνω, προχωρῶ.
 super-exigo, ere, aliquid, ἐπεισπράττω τι.
 super-extulio, ēre, ὑπερεξείρω, ὑπεραίρω.
 super-fēro, (tālī), lātum, ferre, aliquid aliqui, ὑπερφέρω τί τινι, ὑπερβάνωθεν τινος φέρω, προσάγω ἢ ἐπιτίθημι τι. Πλίν. Φυσ. Ιστ. 28, 28. ἐν δὲ τῷ χωρίῳ 32, 46 ἴσως σημαίνει φορεῖν. — superferri, ὑπερνήχεσθαι, ἐπινήχεσθαι. — superlatus, a, um, ὑπερβολικός.
 super-fēto εἶπε superfatus, are, ἀπικυῶ.
 superficiālis, e, (superficies) τῆς ἐπιφανείας. 2) ἐπιπόλειος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 superficiārius, a, um, (superficies) ἐν ἀλλοτρίᾳ γῇ ψαδομημένος. 2) superficiarius, ā, ὁ ἐν ἀλλοτρίᾳ γῇ ψαδομηκός τι.
 superficies, ēi, θ. (super-facies) ἐπιφανεία, τὸ ἐπιπόλεον. 2) ἄκρον, ἄκρα. 3) τὸ ἐν τῇ γῇ ψαδομημένον ἢ πεφυτευμένον. 4) ἐν τῇ γεωμετρικῇ τὸ ἐπίπεδον.
 superficiūm, ii, ō, σπάν. ἀντὶ τοῦ superficies.
 super-flo, Yēri, ὑπόλοιπος εἶπε λοιπός εἰμι, ὑπολείπομαι, λείπομαι. Α. σπ.
 super-flexus, a, um, ἐπιπαγείς.
 *super-flexus, a, um, ἐπιπεπλεγμένος.
 *super-florescens, utis, ὑπερανθῶν.
 superflūe, ἐπίρ. (superfluus) περιττός, μάτην. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 *superflūitas, ātis, θ. (superfluus) περισσεία, πλεονασμός.
 superflūo, ἐπίρ. ταῦτὸ τῷ superflue.
 super-flūo, ēre, ὑπερχέομαι, ὑπερπολάζω. 2) μεταφ. περιρρεῖν, πλεονάζειν, περισσεύειν. 3) σπάν. παραρρεῖν. Α. τῶν μετ' αὐγούστων χρόνων, ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.
 superflūus, a, um, ὑπερχεόμενος, ὑπερπολάζων. 2) περισσός, πλεονάζων.
 superfatus, ἴδ. superfeto.
 superfōrāneus, a, um, (super-forum) περιττός, μάταιος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 superfōra, ἴδ. supersum.
 *super-frūctīca, are, ἐπιδαστάνω, ἐπιφύομαι, ἐπιγίγνομαι.
 super-fūgio, ere, aliquid, φεύγω ὑπερβαίω εἶπε ὑπερβίω τι.

- super-fulgō, ēre, aliquid, λάμπω ὑπὲρ τι.
super-fundo, fūdi, fūsum, ēre, aliquid,
ὑπερχέω, ὑπερχέω τι. superfundī, ὑπερ-
χεῖσθαι, ὑπερχεῖσθαι. 2) aliquid aliqua
re, περιχέω τινί τι, καταχέω τινός τι.
superfūsis, ōis, ō. (superfundo) ὑπέρχουσιν.
superfūsus, a, um, ἴδ. superfundo.
superfūturus, a, um, ἴδ. supersum.
super-gestus, a, um, ἐπιμεγαλμένος. 2) ἐπι-
πεφραγμένος.
supergrādior, ταῦτὸ τῷ supergredior.
supergrēdior, σπάν. ἀντὶ τοῦ supergredior.
supergrēdior, essus sum, i, (super-gradior)
aliquid ἢ alicui, ὑπερβαίνω τι. 2) μεταφ.
aliquem ἢ aliquid aliqua re, ὑπερέχω, ὑπερ-
βαίνω τινός τι, ὑπερβάλλω, ὑπερβάλλομαι
τινά τι.
supergressus, a, um, ἴδ. supergredior.
*supergressus, ūs, d. (supergredior) ὑπερ-
βολή.
*super-habēo, ēre, aliquid, ἔχω τι ἐπιθα-
λάζμενον.
superi, orum, ἴδ. superus.
super-illigo, are, aliquid, ὑπερδέω, ἐπι-
δέω τι.
super-illino, (lēvi), ūtum καὶ ūtūm, ēre,
aliquid aliqua re, καὶ alicui rei aliquid,
ἐπιχρίω τί τινι ἢ τινί τι.
superillūis, a, um, ἴδ. superillino.
super-inuāno, ēre, ἐπικρέμαμαι. 2) ἐπί-
κειμαι, ἐνίσταμαι. Α. σπ.
super-immitto, ēre, aliquid, ὑπερμεβάλ-
λω τι.
*super-impēdens, ntis, ἐπικρεμάμενος.
super-imprōno, (pōsi) pōsitum, ēre, ali-
quid, ἐπιτίθωμι, ὑπερβάλλω τι.
superimprōsitus, a, um, ἴδ. superimpono.
*super-incendo, ēre, aliquem, σφόδρα ἐξά-
πτω τινά.
super-incēdis, ntis, ἀνωθεν ἐμπύπτων εἶτε
ἐπιπύπτων.
*super-incēdo, ēre, aliquid, ἀνωθεν ἐνέ-
μω τι.
*super-incresco, ēre, ὑπερφύομαι, ἐπιφύο-
μαι.
*super-incūbo, āre, ἐπικειμαι, ὑπέρκειμαι.
super-iacumbo, cūbui, ōro, ὑπέρκειμαι.
*super-ineurgātus, a, um, ἐπικύπτω.
superindictio, ōis, ō. καὶ superindictum,
i, ō. φόρος ἐξω τῶν ὀριζομένων ἢ ὑπὲρ τὸν
καθόλου. πρὸς. καὶ indictio.
super-indūco, xi, etiam, ēre, aliquid, ὑπερ-
τείνω, ἐπιτείνω τι. 2) ἐπιφέρω τι.
*super-inductīctus, (ūs), a, um, ὑπεβολι-
μαίος.
superinductus, a, um, ἴδ. superinduco.
†superindūmentum, i, ō. (superinduo) ὑ-
πέρδυμα.
super-indūo, ii, ūtum, ēre, aliquid, ἐπι-
δύομαι τι.
superindūtus, a, um, ἴδ. superinduo.
super-infundo, (ndi), ūsum, ēre, aliquid,
ἐπεγγέω τι.
superinfūsus, a, um ἴδ. superinfundo.
super-ingēro, (essi) estum, ēre, aliquid, ἐπι-
σφραγίζω τι. 2) ἐπάγω τι.
superingestus, a, um, ἴδ. superingero.
superinfectus, a, um, ἴδ. superinficio.
super-inficio, eci, ectum, ēre, aliquid,
ὑπερμεβάλλω, ἐπιμεβάλλω τι.
*super-inspicio, ēre, aliquid, ἔσχω τι.
super-insterno, strāvi, stratum, ēre, aliquid,
ἐπιστρώνομαι τι. superinstratus pello leo-
nis, περιβεβλημένος τὴν λεοντήν.
*super-instituto, are, aliquid, ἐπιστάζω, ἐπιτέ-
ραίνω τι.
superinstratus, a, um, ἴδ. superinsterno.
*super-instrūpo, ēre, ἐπισφράζω.
superinstructus, a, um, ἴδ. superinstruo.
super-instrūto, (xi), etiam, ēre, ἐπιοικεδομῶ,
ὑπεροικεδομῶ.
*super-insultans, ntis, ἐπιπυκνῶ.
*super-intēgo, ēre, aliquid, ἐπισφραγίζω,
ἐπισφράζω.
†super-intendo, ēre, aliquid, ἐπισκοπεῶ,
ἐσχωρῶ τι.
†superintētor, ōis, d. (superintendo) ἐπι-
σκοπος.
*super-inuādo, ēre, ὑπερχέομαι.
super-inungo, ēre, aliquid aliqua re, ἐπι-
χρίω, ἐπαλείφω τί τινι.
*super-invēho, ēre, aliquid, ἐπικραίω τι.
superior, ōis, ἴδ. superus.
superius, ἴδ. superus.
*super-jāco, ēre, ὑπέρκειμαι, ἐπικειμαι.
super-jāco, eci, ectum, ēre, aliquid, ὑπερμε-
βάλλω, ἐπιμεβάλλω τι. so rogo, βλέπειν
ἐαυτὸν ἐπὶ τὴν ποράν. aequum superjectum,
τὸ ἐπιπολάζον ὕψος, τὸ ὑπερκεχυμένον
Phrygia Troadi superjecta, ἡ Φρυγία ὑπὲρ
τὴν Τρωάδα κατεμένη. 2) ὑπερβάλλω, αὐ-
ξάνω τι (τῷ λόγῳ). 3) aiborem, ὑπερβάλ-
λειν, ὑπερτοξεύειν δένδρον. 4) aliquid un-
dā, ἐπικαλύπτειν τι ὕδατι.
super-jacto, are, aliquem, ἀναβρίπτω τινά.
2) aliquid, ὑπερπηδῶ τι.
superjectus, a, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ super-
jectus.
superjectio, ōis, ō. (superjacio) ἐπιβολή.
2) ἐν τῇ ῥητορικῇ ἢ ὑπερβολή.
superjectus, a, um, ἴδ. superjacio.
*superjectus, ūs, d. (superjacio) τὸ ὑπερ-
πηδῶν.
*superjumentarius, ii, d. ὑποζυγίων ἐπι-
στάτης.
super-labor, i, aliquem ἢ aliquid, ὀλοσθαι

εἶτε φέρομαι ὑπέρ τινα ἢ ὑπέρ τι. Α. σπ.
*super-lacrismo, are, επιδακρύω.

super-lāto, ōnis, ō. (superfero) ἐν τῇ ῥη-
τορικῇ ἢ υπερβολῇ, ὑπερθεσις. 2) ἐν τῇ
γραμματικῇ ἢ ὑπερθεσις, ὁ ὑπερθετικός.
superlativus, a, um, ἴδ. superfero.

super-limen, inis, od. ταὐτὸ τῷ ἑφεξῆς.
super-limināre, is, od. (super-limen) ὑπέρ-
θορον.

super-lino, (lini) nitum, ōro, aliquid, ἐπι-
γρίω, ἐπαλείφω τι.

*super-litio, ōnis, ō. (superlino) ἐπιγρίσις.
super-litus, a, um, ἴδ. superlino.

*super-mando, ōro, aliquid, ἐπιμασσωμαι,
ἐπιμασσωμαι τι.

super-mūo, are, ὑπερθεν εἶμι εἴτε ῥέω, ὑπερ-
βαίνω.

*super-mūor, mensas sum, iri, aliquid,
ἐπιμετῶ, ἐπιδίδωμι τι.

super-mitto, mīsi, ōre, aliquid, ἐπεμβάλ-
λω, ἐπεγγέω τι.

†super-mundālis, e, ὑπερκόσμος.

*super-minio, iro, aliquid, ἐπιστεγάζω τι.
super-nas, ātis, (supernus) ἐκ τῶν κατὰ τὸν

Ἀδρίαν μερῶν, (ὁ γὰρ Ἀδρίας mare supe-
rum ἐκαλεῖτο). πρὸς. infernas, 2) super-
nas, a, ōrum. venius, ὁ ἀπὸ τοῦ Ἀδρίου
πνέων ἄνεμος, (ὁ μέσος).

super-nāto, avi, are, ἐπινηχῶμαι, ἐπιπο-
λάζω.

*super-nātas, a, um, (super-nascor) ἐπιπε-
φύκω.

super-ne, ἐπιβ. ὑπερθεν, ἄνωθεν. 2) ἄνω, εἰς
τὸ ἄνω.

†super-nitas, ātis, ō. (supernus) ὑπεροχῇ,
ὑψος.

*super-nōmīno, are, aliquid, ἐπινομάζω,
ἐπικαλῶ τινα.

super-nūmērātus, a, um, ὑπεράριθμος. Α.
τοῦ μεταγ. Λατ.

super-nus, a, um, (super) ὁ ἄνω, ὁ ἐπάνω,
ὁ ἄνωθεν. superna, orum, od. πληθ. τὰ
ἄνω, τὰ ἐπάνω, τὰ ἄνωθεν.

super-o, avi, atum, are, (super) ὑπερέχω,
ἀνέχω. sol superat, ὁ ἥλιος ἀνίσχει, ἀνα-
τέλλει. superare capite, μετεωρίζειν, ἀν-
ρεῖν τὴν κεφαλὴν. ἐπιθετικῶς* superans

μετέωρος, ὑψηλός. 2) ὑπεραίρω, ὑπερβάλ-
λω, ἀναβαίνω. jugo, κατὰ τὸν λόγον. 3)

ὑπερέχω, ὑπερβάλλω, κρείττων εἶμι. nu-
mero militum superat, τῷ τῶν στρατιω-
τῶν ἀριθμῷ ὑπερέχει. sententiā alicujus

superat, ἡ γνώμη τινος νικᾷ. ποιητ. super-
rantior, κρείττων. 4) περιγίγνομαι, περι-
εἶμι, περισσεύω, πλεονάζω. illis superant

divitiis, ἐκείνοις περισσεύει ὁ πλούτος. 5)

περιγίγνομαι, περιλείπωμαι, λείπομαι,
λείπω. e. n. nihil superat, οὐδὲν λείπεται.

pars, quae sola mei superabit corporis, sa-
sa, τὸ μόνον λειψοθούμενον τοῦ ἐμοῦ σώ-
ματος μέρος τὰ ὀστά. repulerunt paucos
superantes, ἐτρέψαντο τοὺς ὀλίγους περι-
γενομένους. superatino? περιγενομένης? ἔπ
εἶτι;—μεταβατικῶς* superare aliquid, ὑπερ-
βαίνειν, ὑπερβάλλειν, ὑπεραίρειν τι, mon-
tem, τὸ ὄρος. munitiones, τὰ ὁχυρώματα.
fossam, ὑπερβάλλειν, διαβαίνειν τὴν τά-
φρον. relia saltu, ὑπερπηδᾶν, ὑπεράλλεσθαι
τὰ δίκτυα.—promontorium, κάμπειν ἀ-
κρωτήριον. 6) aliquid ἢ aliquid, ὑπερβάλ-
λω, ὑποβάλλω καὶ τινα ἢ τι, ὑπερέχω, περι-
γίγνομαι τινος, νικῶ τινα. aliquid virtute,
ὑπερβάλλειν, ὑπερβάλλεσθαι τινα ἀρετῇ,
περιγίγνεσθαι τινος ἀρετῇ. superari ab ali-
quo, ἡττάσθαι ὑπὸ τινος. aliquid proelio,
κράτειν, περιγίγνεσθαι τινος μάχῃ.

super-obductus, a, um, ὑπερθεν περιτεθε-
μένος.

super-obtrio, ūi, ūtum, ōro, aliquid, κα-
ταχώννυμι τινά.

super-obtritus, a, um, ἴδ. superobruo.

*super-occido, ōro, soli, δύομαι μετὰ τὸν
ἥλιον.

super-particūlaris, e, numerus, ἀριθμὸς πε-
ριέχων ὅλον πρὸς δὲ καὶ μέρη αὐτοῦ πλείονα,
ἐπιμαρξίς.

*super-pendens, ntis, ἐπικρεμάμενος.

super-pingo, (uxi), ctum, ōro, aliquid, κα-
ταποικίλλω τι. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὥς
καὶ ἡ εἴς.

*super-plauto, ōro, ἐπικροτῶ.

†super-pollus, ūi, ōre, καταμαίνομαι, κατα-
μαλύνω.

*super-pondus, ūi, od. (super-pondus) ἐπί-
σταθμον, ἐπιμετρον.

super-pūo, ōsi, ōsum, ōro, aliquid ali-
cui rei, ὑπερτίθημι, ἐπιτίθημι τινι. 2)

ὑπερτίθημι, ἐρίσθημι τινά, καθίστημι τινά
ἐπιστάτην. 3) aliquid alicui rei, τίθημι τι
πρόσθεν τινός, ὑπερτίθημι, προστίθημι, προ-
τιμῶ τί τινος. 4) προστίθημι τί τινι, τί-
θημι τι μετὰ τι.

super-pūsilo, ōnis, ō. (superpono) παρεξυσμός.

super-pūsitus, a, um, ἴδ. superpono.

super-quartus, a, um, ἐπὶ τέταρτος.

super-quintus, a, um, ἐπὶ πέμπτος.

super-rāsus, a, um, (super-rado) ἐπιξασθεῖς.

super-rīmas, a, um, ἴδ. superius.

super-rūo, ōro, ἐπιπίπτω.

*super-sāpio, ōro, ὑπερσοφον εἶναι.

super-scando, ōro, aliquid, ὑπερβαίνω τι.
Α. σπαν.

super-scendo, ταὐτὸ τῷ superscando.

super-seriba, psi, ptum, ōro, aliquid, ὑπερ-
γράφω τι, ἄνωθεν τινος, ἢ ἐπὶ τι γράφω.

Α. τῶν μετ' Ἀφροδίτην γένων.

superscriptus, ἴδ. superscribo.

super-sedēo, sedī, sessum, ēre, alicui rei, σπάν, aliquid, επικαθήμεναι τι, επικαθήμεναι τι, κάθημαι ἐπὶ τινος. 2) ἀπαξ παρά Κλέωνι· προκαθήμεναι, προσεδρεύω. 3) συνήθως· aliquid re, σπάν, alicui rei καὶ aliquid, ἀπηλλαγμένον τινός εἶναι, φεῖδυσθαι τινός, ἔχων εἴτε παρῖναι τι, μὴ ποιεῖν τι.

*super-semīnator, ōris, ā, (supersemīno) ὁ ἐπισπείρων.

*super-semīno, a, ū, atum, are, ἐπισπείρω.

super-sessus, a, um, ἴδ. supersedeo.

super-sido, sedī, sessum, ēre, alicui rei, επικαθεζομαι, επικαθίζω τι.

*super-sillo, ire, (super-sallo) υπεράλλομαι, υπεραπλώω.

super-sisto, sisti, ēre, aliquid, ἔσταται ἐπὶ τινος. Απουλχίος.

super-sperso, a, um, (super-spargo) κατασπειροῦμαι, ἐσπιδόμενος. Α. τοῦ ματαγ. Δετ.

*super-stagno, are, ἐπιλιμνάζω, λιμνάζω.

*super-stātūmino, are, ἐπιστρώννυμι.

super-sterno, (stravi), stratum, ēre, aliquid, ὑπεροστρώννυμι, ἐπιστρώννυμι. Α. σπ.

superstes, ūis, (super-sto) ἀρχαίως· παρῶν, μέστων. 2) συνήθως· περιγεγονώς, περιγεγονότος, περιών, ἐπιδιών, ἐπιζών.

superstes sum alicui, σπάν, alicuius, περιγίγνομαι, περιεἶμι, ἐπιδίω, ἐπιζῶ τι, υπερεπιδίωμι τινα.

super-stillo, are, aliquid, ἐπιστάζω, ἐπιρρῶναι τι.

super-stillo, ōnis, θ. (super-stare) περιεπὶ περὶ τὰ θεῖα σπουδή, δεισιδαιμονία, ὁπτασία, θειασμός. 2) ἐπὶ τὸ ἐπὶ καλοῦ· ἡ δεισιδαιμονία, ἡ περὶ τοὺς θεοὺς εὐλάβεια, ἡ πρὸς τὸ θεῖον αἰδώς. 3) σπάν. ἡ περιέργεια, εὐλάβεια, υπερεξέλλουσα ἀκριβεία.

4) ποιητ. τὸ σέβασμα, δειμα.

super-stilō, are, (super-stiliosus) δεισιδαιμόνως. 2) περιέργως, εὐλαβῶς, λίαν ἀκριβῶς.

super-stilō, a, um, δεισιδαίμων. 2) μαντικός, θειάζων.

super-stilo, are, (supersties) aliquid, περιλείπω, διασώζω τι. 2) οὐδετ. περιλείπομαι, περιγίγνομαι. Α. σπ.

super-sto, are, alicui rei, υπερέστηκα, (υπερεστάναι, υπερεστηναι) τινος, ἐφέστηκα, ἔστηκα ὑπὲρ τινός, ἐπὶ τινός.

super-strālus, a, um, ἴδ. supersterno.

superstrictus, a, um, ἴδ. superstringo.

super-stringo, inxi, iclum, ēre, aliquid, ἐπισφίγγω τι.

superstructus, a, um, ἴδ. superstruo.

super-stūo, xi, ctum, ēre, aliquid, υπερε-

κοδοῦμαι, ἐποικοδοῦμαι τι. Α. σπάν. τῶν μετ' Αδγουστον χρόνων.

*super-substantiālis, e, ἐπιούστος.

super-sum, sūi, osse, περιγίγνομαι, περιεἶμι, περιλείπομαι, λείπομαι, λοιπός, ὑπόλοιπος, ἐπὶ λοιπός εἶμι. 2) alieni, περιγίγνομαι, περιεἶμι, (περιεἶναι), ἐπιδίω, ἐπιζῶ τι, υπερεπιδίωμι τινα. 3) πλεονάζω, περισσεύω. aliquid mihi superest, περισσεύει μοι τι. 4) σπάν, υπεραγίγνομαι, βροχθῶ.

super-tectus, a, um, ἴδ. superlego.

super-tēgo, xi, ctum, ēre, aliquid, ἡ aliquid aliquid re, κατακαλύπτω, σκεπάζω τι τι.

*super-tēnus, a, um, ὑπέρχαιος.

super-tectus, a, um, ἐπὶ τῆς τοῦ.

*super-trāho, ēre, aliquid, υπερετίνω, ἐπετίνω τι.

*super-ranctio, ōnis, θ. (super-rango) ἐπάλειψις, ἐπὶ χρίστω.

super-ranctus, a, um, ἴδ. super-rango.

*super-rando, are, μεταφορ. ὑπέρχομαι, περιέρχω.

super-rango, unxi, ctum, ēre, aliquid, ἐπαλείφω, ἐπὶ χρίω τι.

*super-rango, ōnis, θ. (super-rango) ἐπάλειψις, ἐπὶ χρίω τι.

super-rango, ōnis, θ. (super-rango) ἐπάλειψις, ἐπὶ χρίω τι.

super-rango, ōnis, θ. (super-rango) ἐπάλειψις, ἐπὶ χρίω τι.

super-rango, ōnis, θ. (super-rango) ἐπάλειψις, ἐπὶ χρίω τι.

super-rango, ōnis, θ. (super-rango) ἐπάλειψις, ἐπὶ χρίω τι.

super-rango, ōnis, θ. (super-rango) ἐπάλειψις, ἐπὶ χρίω τι.

super-rango, ōnis, θ. (super-rango) ἐπάλειψις, ἐπὶ χρίω τι.

super-rango, ōnis, θ. (super-rango) ἐπάλειψις, ἐπὶ χρίω τι.

super-rango, ōnis, θ. (super-rango) ἐπάλειψις, ἐπὶ χρίω τι.

super-rango, ōnis, θ. (super-rango) ἐπάλειψις, ἐπὶ χρίω τι.

super-rango, ōnis, θ. (super-rango) ἐπάλειψις, ἐπὶ χρίω τι.

super-rango, ōnis, θ. (super-rango) ἐπάλειψις, ἐπὶ χρίω τι.

super-rango, ōnis, θ. (super-rango) ἐπάλειψις, ἐπὶ χρίω τι.

super-rango, ōnis, θ. (super-rango) ἐπάλειψις, ἐπὶ χρίω τι.

super-rango, ōnis, θ. (super-rango) ἐπάλειψις, ἐπὶ χρίω τι.

super-rango, ōnis, θ. (super-rango) ἐπάλειψις, ἐπὶ χρίω τι.

ἔν ταύτῃ τῇ σημασίᾳ ποιητικῇ ἢ χρῆσις τοῦ supremus, οἱ δὲ πελογράφοι χρῶνται τῷ summus. 4) ἑσχατός, τελευταίος. hae urbs suprema edificata est, ἡ πόλις αὕτη ἑσχάτη συγκρίσθη. supremo sole, περὶ ἡ-λίου δυσμάς. supremum, τὸ τελευταῖον. supremus dies, ἡ ἑσχάτη ἡμέρα, ἡ τοῦ θανάτου ἡμέρα. vocat eum ore supremo, καλεῖ αὐτὸν ἐπ' ἑσχάτῳ κείμενος. supremi iuri, αἱ πυραὶ. suprema iudicia hominum, αἱ διαθήκαι. supremi tituli, αἱ τῶν τάφων ἐπιγραφαί. suprema, orum, οὐ. τὰ τοῦ βίου ἑσχατα, ὁ θάνατος, εἰθ' ἔτε καὶ ἡ κηδεία εἴτε ἐκφορά, τὰ λείψανα εἴτε ὁ σῶς, τὸ ἑσχάτον τοῦ ἀνθρώπου ἔργον εἴτε ἡ διαθήκη, κ.τ.τ. 5) ὑπέρτατος, ὑψιστος. Jupiter supremus, ὁ ὑψιστος Ζεὺς. — δεύ-τερος ὑπερθετικὸς summus, a, um, ἀνώ-τατος, ἄκρος, ἀκρότατος, ἀνωτάτω. sum- mus mons, τὸ ἄκρον ὄρος, τὸ τοῦ ὄρους ἄ- κρον, ἡ κορυφή, ἀκρόρεια. in aqua sum- ma, ἐν ἄκρῳ τῷ ὕδατι, ἐπὶ τῆς ἐπιφα- νείας. bacillum a summo inflexum, ῥα- βδίον ἀνωθεν καμπύλον, πικκαμπὲς τὰ ἄ- κρον. summa, orum, οὐ. τὰ τοῦ σώματος ἀκρωτήρια, τὰ ἄκρα μέλη. summum, ἐπιφ- ῥηματικῶς τὸ πλεῖστον, τὰ πλεῖστα. ex- cepto uno aut summum altera, (=ἐξαίρου- μένον ἑνὸς ἢ τὸ πλεῖστον ἡ δύο). bis terve summum, δις ἢ τὸ πλεῖστον τρίς. 6) ἄ- κρος, ἑσχατός, τελευταίος. summa senec- tus, ἄκρον γῆρας. summa dies, ἡ ἑσχάτη ἡμέρα, ἡ τοῦ θανάτου ἡμέρα. summum, ἐπιφῥηματικῶς τὸ τελευταῖον, ὕστατον, ὁπότεον, πῦματον. 7) ὑπέρτατος, ἀκρό- τατος, ἄκρος, ὑψιστος, μέγιστος. summum bonum, τὸ ἄκρον εἴτε τέλειον ἀγαθόν. summa spes, ἡ μεγίστη ἐλπίς. summo lo- co natus, ἐξ εὐγενεστάτων γεγονώς. sum- mus magistratus, ἡ μεγίστη ἀρχή. hiems summa, ἑσχατος εἴτε σφοδρότατος χειμὼν. summum ingenium, ἄκρα εὐφυΐα. summo reipublicae tempore, ἐν τοῖς ἑσχάτοις τῆς πολιτείας καιροῖς εἴτε κινδύνους. summum scelus, ἑσχάτον ἀνοσιούργημα. — summa a, u. (ὑπον. rus) τὸ κεφάλαιον, τὸ ὅλον, τὸ κυριώτατον, ἡ κεφαλὴ, κορυφή. summam, habet apud nos, πρῶτεύει παρ' ἡμῖν. 8) τὰ ὅλα, τὰ ὅλα πράγματα. summam re- ram alicui concedere, τὰ ὅλα εἴτε τὰ ὅλα πράγματά τινι ἐπιτρέπειν. discrimen sum- mae rerum, ὁ τῶν ὅλων κίνδυνος. summa fatalis, τὸ πεπωρωμένον τέλος. 9) τὸ ὅλον, τὸ σύνολον, τὸ σῆμα, τὸ κομμάτιον (λο- γισμοῦ, ἀριθμοῦ, ἀργυρίου κ.τ.τ.) Εὐχρη- στον καὶ τὸ summam summarum καὶ τὸ sum- ma summum — in summa, ὡς ἐν κεφαλῇ, ἐπὶ τῇ ἀπὸ τοῦ ad, in summam, καὶ ὅλου.

*supervacaneus, ἐπίρ. (supervacaneus) ταῦ- τὸ τῷ supervacuo. supervacaneus, a, um, (supervacuus) πε- ριττός, πλεονάζων. 2) συνήθως περιττός, ἀνωφελής, ἀλυσταλής, μάταιος, κενός. 3) σπαν. opus supervacaneum, τὸ πᾶρεργον. *super-vāco, are, περισσεύω, πλεονάζω. supervācūo, ἐπίρ. (supervacuus) ταῦτὸ τῷ supervacuo. supervācūo, ἐπίρ. περιττώσ. supervācūus, a, um, (super-vacuus) ταῦτὸ τῷ supervacuo. super-vādo, ēre, aliquid, ὑπερβαίνει τι. Α. σπ. super-vāgor, atus sum, ari, λίαν πλανῶ- μαι. *super-vector, ari, ἐπάνω ἐπιφέρομαι, ἐπι- φοιτῶ. supervectus, a, um, ἴδ. supervēhor. supervēhor, etus sum, i, ὑπερκομίζομαι, ὑπερβαίνω. 2) promontorium, κάμπτεται ἀκρωτήριον. super-vēnio, vēni, ventum, ire, ἐπέρχομαι, ἀπροσδοκῆτως παρέρχομαι. alicui, ἐπέρ- χεσθαι, ἐπιγίγνεσθαι, περιτυγχάνειν τινί. 2) προσγίγνομαι, προστίθεμαι τινι. febris vulnere supervenit, πυρετός τῷ τραύματι προσεγένετο. 3) aliquid, ἐπικαλύπτω τι. 4) ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω τι, ὑπερέχω τι- νός. 5) ἐπὶ ζῶν' aliquam, ἐπιβαίνειν, ὀ- χρεῦναι τινά. *superventores, um, ā. (supervenio) πρό-δρομοι, (εἶδος στρατιωτῶν ποιοῦντων ἐπι- δρομήν). superventus, ūs, ā. (supervenio) ἐπέλευσις. 2) ἐπιδρομή. Λέξις τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων. †super-vestio, itus, ire, ἐπενδύω. †super-vīco, ēre, ὑπερνικῶ, νικῶ. super-vīno, xī, ciuium, ēre, alicui, ἐπιθίω, ἐπιθῶ, περιχίνομαι τινι. Α. τῶν μετ' Αὔ- γουστον χρόνων. *super-vōlto, avi, are, ταῦτὸ τῷ super- volo. super-vōlo, are, aliquid, ὑπερίπτωμαι, ὑπερ- πέτωμαι τι. supervolūtus, a, um, ἴδ. supervolvo. supervolvo, volvi, volūtum, ēre, aliquid, ἐπικυλινδῶ τι. Α. σπ. Sūpīōilis, is, ā. (supīnus) ἀναίρετης εἴτε ἀνατροπῆς. ἐπικλήσις τοῦ Διὸς. Δύγου- στίνος περὶ πόλεως θεοῦ 7, 11. sūpīnātia, ōpis, ō. (supīnus) ὀπίσθας, ἡ τοῦ στομάχου πρὸς τὴν τροφὴν σιχασις. *sūpīno, ἐπίρ. (supīnus) ὀπίτως, ὑπερπο- κῶς. sūpīnitas, ātis, ō. (supīnus) ὑπτιότης. Α. σπ.

ἄρπιον, avi, atum, are, (supinus) aliquid, ὑπτιάζω τινά ἢ τι. manum, τὴν χεῖρα. supinatus, ὑπτιος. supinari, ὑπτιάζειν, ὑπτιάζεσθαι. 2) ποιητ. locum, στρέφειν τὴν γῆν, ἀρῶν τόπον τινά, 3) quid id supinat? ἐπὶ τίνι ὑπτιάζεις; τί σε ποιεῖ ὑπτιον εἴτε ὑπερόπτην; ἄρπιον, a, um, (super) ὑπτιος. manus supina, ἡ ὑπτία χεῖρ. supinum caput, ὑπτία κεφαλή. tendo supinas ad caelum manus, ὑπτιάζματα χειρῶν πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀνατείνειν. supinus in caelum conspiciat, ὑπτιος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀποβλέπει. cubitus supinus, τὸ ὑπτιον κατακεῖσθαι. 2) ἐπὶ τόπων ὑπτιος, τουτέστι πλάγιος, ἐπικλινής, εἶθ' ὅτε καὶ ἐκτεταμένος. 3) παλιν-τροπος, παλινδρομος. 4) ὑπτιος, ῥάθυμος, ὀλιγώρος, ἀμελής. 5) ὑπτιος, ὑπεροπτικός, ὑψαύχυν. 6) ἐν τῇ γραμματικῇ supinum, οὐ. (ὅπον. verbum) τὸ εἰς um καὶ u σουπίνον, ὑπτιον, τύπος τις τῶν οὐ παρεμφατικῶν ἰγκλίσεων (περὶ οὗ ἴδε Σερμιτέλου λατίν. γραμματικὴν, 8', ἐκδ. σελ. 84). εἶθ' ὅτε καὶ τὸ εἰς andum καὶ undum γερούνητον. suppr. τινάς τῶν οὕτως ἀρχομένων λέξεων. ἔχτει ἐν τῷ suppr. suppractus, a, um, ἴδ. suppingo. sup-palpor, εἴτε subpalpor, ari, alieu, ὑποκαλεῖν, ὑποθεσάμεν τινά. Δ. σπανία ὡς καὶ ἡ ἐξῆς. sup-par εἴτε subpar, āris, πάριος, σχεδόν τι. ἴσος. Δ. σπ. sup-pārāsitor, εἴτε subpārāsitor, ari, alieu, ὑποκαλεῖν, ὑποθεσάμεν τινά. Δ. Πλάουτος. *supprāfūra, m, θ. (suppraro) ἀποκατάστασις. sup-pārāle, is, οὐ. παρονομασία. Σχ. λίξ. Carm. de fig. 109. †sup-pāro εἴτε subpāro, aliquid alieni, παρὶς τὴν τι. 2) ἐπαρμόζω, προσάπτω. suppratum, i, οὐ. καὶ suppratus, i, ā, si-παρός, σίφαρος, δόνην εἴτε ἱστίον τὸ ἐν τῇ πρυμνῇ κρεμάμενον. 2) δόνην, λινὴ ἐσθλή. supprātio, ταῦτ' τῷ subpaleo. †supprāneum, i, οὐ. ὑποπόδιον. *supprēditio, ōnis, θ. (sup-pedito) ἀφθορία, εὐπορία. supprēditio, avi, atum, are, (κατὰ τινὰς ἐκ τοῦ sub-pres, κατ' ἄλλους ἐκ τοῦ suppreio, oīnei' supposito), πρόχειρον εἶναι, ὑπάρχειν, ἐπαρκεῖν, ἐφαρκεῖν. aliquid mihi sup-peditat, πρόχειρον ἢ ἀφθονον ἔχω τι, ἐπαρκεῖ, ὑπάρχει μοι τι.—noque dicere supprēditat, οὕτε πρόχειρον (εἴτε ῥαδίαν) ἴστιν ποιεῖν.—nos his rebus supprēditamus, ἡ-

μεῖς τοῦτων πλεονάζομεν.—non quod sup-peditare labori, οὐ δύναμαι ἀρκεῖν (εἴτε ἐφαρκεῖν) πρὸς τὸν πόνον. 2) aliquid alieni, πρόχειρίζομαι, παρίτω, ἐπαρκῶ, παρίτω τί τι, χορηγῶ τινί τι. sup-pedo εἴτε subpedo, ūre, ὑποπέδωμαι. supprānatus, a, um, (sub-perna) ὑποτετηγμένος τὰ σκέλη, καὶ ἀπλῶς ἀποτετηγμένος. supprēdas, arum, θ. πληθ. (suppreto) ἐπάρκεια, ἐπικουρία, βοήθεια.—alicui supprettas eo, venio, proficiscor, εἰμι, ἔρχομαι ἐπικουρήσω τινί. supprētātus, ūs, ā, βοήθεια. supprētior, atus sum, ari, (supprettas) ἐπικουρῶ, βοηθῶ. sup-peto, avi, καὶ vi, ūtum, ūre, alieu, ὑποπίπτειν, προσπίπτειν. εἴθ' ἐν πρόχειρον εἶναι, ὑπάρχειν, ἐπαρκεῖν, ἀρκεῖν τινί. 2) σπάν. alieu rei, ἀρκεῖν πρὸς τι εἴτε ἐπὶ τι. sup-pilo, (avi), atum, are, aliquid alieni, ὑποκλέπτω τί τι. 2) aliquid, περισυλῶ τινά. (Π λήξε ἐκ τοῦ sub καὶ pilus, ὥστε κυρίως δηλοῖ ὑποτίλλω, παρατίλλω, μαδάω). sup-tingo, pactum, ūre, aliquid alieni rei, πηγνύμι τι, ὑπὸ τι. 2) aliquid aliqua re, κάθωθεν περιλαμβάω τί τι. *sup-tingo, ūre, aliquid, ὑπογράφω τι. supringuis, ταῦτ' τῷ subpinguis. †supplantatio, ōnis, θ. (supplanto) πτερενισμός. †supplantator, ōris, ā, (supplanto) ὁ ὑποσκέλλων τινά, ἀπαιτῶν. supplanto, avi, atum, are, (sub-planta) aliquid, ὑποσκέλλω τινά. 2) aliquid, ὑποσκέλλω, ἀνατρίπω, καταβάλλω τι. sup-plaudo εἴτε supplūdo, ūi, ūre, pedem, ἐπικρούω τῷ ποδί. 2) ἀπαξ παρὰ Μαικροδίου aliquid, καταπατῶ τι. 3) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς alieu, ἐπικροῦν τινί, ἐπαινῶ τινά. suppleatio, εἴτε supplūcio, ōnis, θ. (sub-plaudo) ἐπικρουσίς, κρουσίς. supplementum, i, οὐ. (suppleo) ἀναπλήρωσις, ἀναπλήρωμα, μάλιστα τὸ στρατιωτικὸν ἀναπλήρωμα, πλήρωμα. sup-plēo, ūvi, eium, ūre, aliquid, ἀναπληρῶ, πληρῶ τι. suppletus, a, um, ἴδ. suppleo. supplex, ūcis, (sub-plēo) ἱκετικός, ἱκετήριος, ἱκέσιος. alieu supplex sum, ἱκετεύω, λιτανεύω τινά. supplex so ad pedes ejus projicit, ἱκέτης αὐτῷ προσπίπτει, γονυπετεῖ αὐτῷ, manus supplicis, ἱκετικαὶ χεῖρες.—supplex, ā, alienus, ὁ ἱκέτης τινός. supplicamentum, i, οὐ. (supplicio) ἱερουργία. Δ. τοῦ μεταξ. Δετ.

supplicatio, ōnis, θ. (supplico) χρηστικότητα εὐχὴ καὶ θυσία, τὰ χρηστήρια. κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ ἐπινίκιος θυσία. 2) ἱκετήριος εὐχὴ καὶ θυσία, ἱκεσία, αἱ πρὸς τοῖς ἔδεσι καὶ βωμοῖς λιτανεῖαι.

†supplicator, ōris, ἄ. ἱκετής.

suppliciter, ἐπιβ. (supplex) ἱκετικῶς, μεθ' ἱκεσίας.

supplicium, ii, οὗ, (supplex) πληθυντικῶς supplicia, orum, οὗ. αἱ τοῖς θεοῖς γιγνόμεναι γενουκλισίαι, αἱ τῶν θεῶν λιτανεῖαι, ἡ προσευχή, προσκύνησις, ἱκεσία. 2) ἔσθ' ἔτε καὶ ἡ ἀνθρώπων τινὶ γιγνομένη ἱκεσία, αἱ λιτανεῖαι, λιταί. 3) supplicium, ii, οὗ. ἐν. ἡ θυσία, τὸ τοῖς θεοῖς προσφερόμενον. 4) supplicium, ii, οὗ. ἐν. ἡ τιμωρία, ποινή, δίκη, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ ἐσχάτη τιμωρία, ὁ θάνατος, de aliquo virgīs sumere supplicium, τιμωρεῖσθαι τινὰ ῥάβοις. omni supplicio exequiari aliquem, πάσῃ αἰκίᾳ βασανίζειν τινά. supplicium dare, solvere, τιμωρίαν τίνειν, δίκην δίδωναι. supplicio capitis εἶτε ἀπλῶς supplicio afflicto aliquem, θανάτῳ τιμωρεῖσθαι τινά, θανατοῦν, ἀποκτείνειν τινά.

supplico, avi, atum, are, (supplex) alieni, ἱκετεύω, λιτανεύω τινά, — aliquem, σπᾶν, ἀντὶ τοῦ alieni. 2) ἐπὶ θεῶν εὐχεσθαι τινι θεῷ, προσκυνεῖν, θεραπεύειν τινά, θύειν τινί. τριτοπροσώπως supplicabatur Melillo quasi deo, τῷ Μετέλλῳ εὐχων ὡς περ θεῷ.

supplicatio, ἐπιβ. (supplex) ἱκετικῶς, ὑποκλιτικῶς. Ἀποκλήσις.

supplendo, supplensio, ταὐτὰ τοῖς supplaudo, supplaudo.

*sup-ponit, ere, mihi alicujus rei, ὑπὸ τι μεταμύλει μοί τινος.

*sup-ponitor, ōris, ἄ. μεταφ. διαφθορεύς.

sup-pono, ōnisi, ōnitum, ere, aliquem, ἢ aliquid aliquid, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω τινά ἢ τί τινι εἶτε ὑπὸ τι. ignem locis, ὑποτίθεναι, προσφέρειν πῦρ ταῖς οἰκίαις. aliquem humulo, κατατιθέναι τινά ὑπὸ τῷ ῥόδον. μεταφ. me tibi suppono, ὑποτάττομαι σοι. suppositus deo, ὑποτεταγμένος, ὑποκαίμενος τῷ θεῷ. 2) aliquem pro aliquo εἶτε in locum alicujus, ὑποκαθίστημι τινά τινι, ἀντικαθίστημι τινά τινος, εἰς τὴν τινά ἀντὶ τινος. 3) ὑποβάλλω τινά ἢ τι, κιβδηλεύω τι. puerum, ὑποβάλλειν, ὑποβάλλεσθαι παῖδα. suppositus, a, um, ὑποβολιμαῖος, νόθος, κιβδηλός. 4) προστίθημι τι. ἡ ἀπαξ παρ' Οἰδίου aliquid alieni rei, τίθημαι εἶτε ποιοῦμαι τι ὑστερόν τινος.

†suppositivum, ii, οὗ, ὑποστηρικτῶμα.

sup-pono, avi, atum, are, aliquid, ἐπιχομίζω, προσκομίζω τι.

suppositivus, a, um, (suppono) ὑποκατασταθεῖς, ἀντικατασταθεῖς, διαδεχόμενος, διάδοχος. 2) ὑπόθετος, ὑποβολιμαῖος, νόθος. suppositio, ōnis, θ. (suppono) ὑπόθεσις, τὸ ὑποτιθέναι, ὑποβάλλειν. 2) ὑποβολή (ὑποβολιμαίων τέκνων).

suppositus, a, um, ταὐτὸ τῷ suppositivus.

suppositivus, ἐπιβ. ὑποθετικῶς. Πρισκιαν. suppositivus, a, um, ὑποθετικός. Πρισκιαν.

suppositivus, a, um, ἰδ. suppono.

*suppositrix, icis, θ. (suppono) ἡ ὑποβάλλουσα (τέκνα ὑποβολιμαῖα).

suppositus, a, um, κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ suppositus.

suppressio, ōnis, θ. (supprimo) σφραγεύσις, κλοπή. 2) πνιγαλίων, ἐφιάλτης.

*suppressor, ōris, ἄ. (supprimo) ὁ ἀποκρύπτων.

suppressus, a, um, ἰδ. supprimo.

supprimo, essi, essum, ere, (sub-premo) aliquid, καταπιέζω τι. navem, καταδύειν ναῦν. famam, κατακρύπτειν τὴν φήμην.

2) ὑποκλέπτω, κρυφίως διακατέχω τι, ἀποκρύπτω τι. 2) aliquem ἢ aliquid, κατέχω, ἐπέχω, καταστέλλω, συστέλλω, κωλύω τινά ἢ τι. — ἐπιθετικῶς suppressus, a, um, συνεσταλμένος, βραχύς, ταπεινός.

sup-princeps, ipis, ἄ. (ὑπον. centurio) ὁ δευτερεύων ἑκατόνταρχος. Ἑπίγρ.

sup-principalis sonus principium, ἡ παρμπάτη ὑπατῶν.

sup-princeps, ōris, ἄ. ὁ δευτερεύων ἐπίτροπος, ἐπιστάτης ἐπιμελητής. Ἑπίγρ.

sup-primus, εἶτε subprimus, i, ἄ. (ὑποταμιεύχος). Πλαῦτος.

sup-rudat, εἶτε subrudat, ere, me alicujus, ἀσχολοῦμαι ἐπὶ τινι. Κικέρων.

sup-ratio, ōnis, θ. (supraro) ἐμπύημα, ἀπόστημα.

sup-ratio, ōnis, a, um, (supraro) ἐμπυητικός.

sup-raro, avi, atum, are, (sud-rus) ὑποπύσκειν, ἐμπύσκειν, πυοῦμαι. μεταφ. φθορὰ ἐμπύειν. 2) aliquid, μεταφ. εἶον ἐμπύημα ἀναφύειν. — sup-ratus, a, um, ὑπόπυος, ἔμπυος, πυώδης. sup-rata, orum, οὗ. πληθ. ἐμπύημα, ἀπόστημα.

sup-rus, a, um, ἀρχαῖος ἀντὶ τοῦ sup-rus, Λουκίλλος παρὰ Ψήστῳ.

sup-ratus, a, um, (supraro) λογιστικός.

sup-ratio, ōnis, θ. (supraro) λογισμός, συναριθμησης.

sup-rator, ōris, ἄ. (supraro) λογιστής.

sup-rilo, avi, atum, are, (sub-ruto) aliquid, περιέμνω, κλαδεύω τι. 2) λογίζομαι, συναριθμῶ τι.

sup-rilo, ἐπιβ. (suppono, sup-ra, ὑπον. panto)

ὑπερθεν, ἄνωθεν, ἐπάνω.—superius, ἄνω-
τέρω. 2) ἄνω, ἀνωτέρω. supra scriptum
est, supra demonstravimus, ἄνω εἴτε ἀνω-
τέρω γέγραπται, ἐν τοῖς ἐμπροσθεν δεδι-
λωται κ.τ.τ. supra reperire, ἄνωθεν ποιεί-
σθαι τὸν λόγον, εἰς ἀρχῆς ἀναλαμβάνειν
τὸν λόγον. 3) πλέον, ἐπὶ πλέον. adeo vo-
pustus est, ut nihil supra, ὑπερβολὴν κάλ-
λους οὐκ ἀπολείπει. supra quam, πλέον
ἢ, μάλλον ἢ.

supra, πρόθ. μετ' αἰτ. ὑπέρ τινος, ὑπέρ
τινα ἢ τι, ὑπερθεν, ἄνωθεν, ἄνω, ἐπάνω
τινός. Nereides supra delphinos sedentes.
Νηρηίδες ἐπὶ δελφίνων καθήμεναι. supra
nos habitat, ὑπὲρ ἡμῶν, ἐπάνω ἡμῶν κα-
τακει, exire supra terram, ἄνω τῆς γῆς ἐξί-
ενα. supra me accubuit Atticus, ὑπὲρ ἐμέ
κατεκίθη ὁ Ἀττικός. attolli supra ceteros,
ἐπαίρεσθαι ὑπὲρ τοὺς ἄλλους. 2) ὑπέρ τι,
πέρα τινός. Syene est supra Alexandriam,
ἡ Σοῦνη κεῖται ὑπὲρ τὴν Ἀλεξάνδρειαν,
πέρα τῆς Ἀλεξάνδρειας. 3) πέρα τινός, ὑπὲρ
τι, πλέον ἢ. supra tres menses, ὑπὲρ τριῶν
μηνῶν. supra modum, πέρα τοῦ με-
τρέου, ὑπὲρ τὸ μέτρον, ὑπερβαλλόντως. su-
pra vires, ὑπὲρ τὰς δυνάμεις. 4) ἀνωτέρω,
πρότερός τινος. paulo supra hanc memo-
riam, ὀλίγω χρόνῳ πρότερον τῆς γενεᾶς
ταύτης. 5) πρὸς τινι. supra melum id quo-
quo accessit, πρὸς τῷ φόδῳ καὶ τοῦτο ἐπα-
γένετο. 6) μάλιστα ἐν ἐπιγραφαῖς ἐπὶ
servas supra rationes positus, ὁ ἐπὶ τοῦ
λογιστικοῦ τεταγμένος δούλος. supra ju-
menta, ὁ ἐπὶ τῶν ὑποζυγίων.

supradictus, a, um, (supra-dico) ἐν τοῖς
ἐμπροσθεν εἰρημένος, προειρημένος.

suprafactus, a, um, ταῦτ' ἐπὶ supradictus.
supra-grāno, are, ὑπερβαρεῖ, ὑπερφορτίζω.

*supra-scando, ēre, aliquid, ὑπερβαίνω τι.

suprascriptus, a, um, (supra-scribo) ἄνω-
τέρω εἴτε ἐν τοῖς ἐμπροσθεν γεγραμμένος,
προγεγραμμένος.

supremus, ātis, ō. (supremus) τὸ ἔσχατον,
τὰ ἔσχατα, ὁ θάνατος. 2) ὑπεροχῇ. Ἄ. τοῦ
μεταγ. Δατ.

supremus, u, um, ἴδ. superus.

supra, ae, ō. γαστροκνημία, γαστροκνημιον,
2) ποιητ. ἡ κνήμη.

surelo, are, ἀντὶ τοῦ sureulo.

*sureulaceus, a, um, (sureulus) φρυγανώ-
δης, ξυλώδης.

sureularis, a, (sureulus) ἐπιτηδεῖος ὁ-
μνους ἀναφέρειν.

sureularius, a, um, (sureulus) ager, ἀγρός
μοσχεύμασιν εἴτε φυτευθεῖσιν κατὰρυ-
τος. 2) cicada, τέττιξ ἐν τοῖς κλάδοις
διάγων.

sureūlo, are, aliquid, κλαδεύω τι. 2) κλά-
δοις συνδίδωμι.

*sureulose, ἐπὶ. ὡσπερ φρύγανα.

sureulosis, a, um, (sureulus) φρυγανώδης,
ξυλώδης.

sureulus, i, ō. (ἴδ. surus) κλώνι, πτόρθος,
κλαδίσκος, κλάδος. 2) φυτὸς, μόσχος, μό-
σχευμα. 3) ὁμνους, θαμνίων. 4) κάρφος,
φρύγανον, κλάσμα ἔσλου.

*surdaster, stra, strum, (surdus) ὑπόκωφος.

surdo, ἐπὶ. κωφός.

*surdesco, ēre, (surdus) κωφώμαι.

surdigo, inis, ō. (surdus) κωφότης. Ἄ. τοῦ
μεταγ. Δατ.

surditas, ātis, ō. κωφότης.

surdo, are, κωφός.

surdus, ae, ō. τὸ π. μεταγεν. τοῦ ἀνωτέρω.

surdus, a, um, κωφός, μὴ δυνάμενος ἀ-
κοῦσιν, (ἴδ' ὅτι καὶ μὴ βουλούμενος ἀ-
κοῦσιν). votorum haud surdus, οὐκ ἀνή-
κοος τῶν εὐχῶν. surdos veritatis, κωφός

πρὸς τὴν ἀλήθειαν. surdo narrat, παρὰ
κωφὸν ἀδελ. 2) ἀκωφός, δυσσχητὴς, φαῖς,
οὐκ ἠσυχός. vox surda, ἄκωφός ἐστι σωμα-
τικὴ. surdum theatrum, δυσσχητὴς, δυσφω-
γὸν θέατρον. 3) κωφός, ἀκωφός, σιγηλός,
οὐκ ἀκούσιμος. ποιητ. vota surda, εὐχαὶ
οὐκ εἰσακουστέαι. 4) κωφός, ἀναίσθητος,
ἀμύλητος, ἀκωφός, παχύς, παχυλός. sur-
dus color, τὸ ἀκωφὸν χρῶμα. surda tel-
lus, ἀφορὰ γῆ. surdum spirare, ἀκωφῶν,
μωρὸν, ἀμύλην ἔχειν.

surema, w, ō. εἶδος ἰχθύων.

Sūrena, w, ō. Σουρήνας, ὄνομα ἀρχῆς παρὰ
Πάρθους, τῆς τῇ τιμῇ μετὰ τὸν βασιλέα
δευτέρως.

surgo, surrexi, surrectum, ēre, (κατὰ συγ-
κοπήν ἐκ τοῦ surrigo ἀπὸ τοῦ sub-regu)
aliquem ἢ aliquid, ἀνίσταμαι, αἶρω, ἐρῶ
τινα ἢ τι. aures, ἀνίστάμαι, ἐρῶν τὰ ὦ-
τα. caput, αἶρειν τὴν κεφαλὴν. se surri-
git, (surgit) αἶρει ἐαυτόν, αἰρεται. surri-
guntur (surguntur) capilli, ἀνίστανται, ἐρ-
θονται, φρίττουσιν αἱ τρίχες. casus sur-
rectus, ὁρθὴ αἰχμή. 2) οὐδενίτις ἀνίστα-
σθαι. a cunctis, ἐκ τοῦ πάντων. nulla, de
nulla, ἐκ τῆς ἑδρας οὐ lecto καὶ ἀπλῶς
surgere, ἀνίστασθαι ἐκ τῶνός, ἐκ κούτης,
ἀπὸ κλίνης. ad dicendum surgo καὶ ἀπλῶς
surgo, ἀνίσταμαι λέγων (ἴδω, ἀναρῶμαι),
ἀνίσταμαι. surgit ad hos, τοῖσι ἢ ἀνίστα-
το. ego surrexi, ἰδὼ ἀνίστην (καὶ εἰσελθῆναι). sol
surgit, ὁ ἥλιος ἀνατέλλει, ἀνίσταται. ignis,
τὸ πῦρ αἰρεται, ποιητ. pugna surgit, μά-
χη γιγνέσθαι, ἀρχεῖται, ἰκαίεται. surgit
opus, τὸ ἔργον (τὸ εἰσδοκίμημα) ὁρῶνται,
ἀφάνεται, ἀγίνεται. Ascanius surgens,
ἀφάνεσθαι, μετακινεσθαι ἀπὸ τῆς θέσης.

surſo, ire, ἐπὶ ἀρρένων ζῶων' λαγνεύειν.
surſpiculus, ταυτό τῷ scirpiculus.

surpo, surpi, ere, κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ surripio.

surradio, surrado, κ.τ.τ. ταυτὰ τοῖς subradio, κ.τ.λ.

surrectio, ōnis, ō. (surgo) ἐρθωσις. 2) ἀνάστασις.

*surrectio, avi, are, (θαμιστ. τοῦ surgo) ἀνίσταμαι.

surrectus, a, um, ἴδ. surgo. 2) (ἐκ τοῦ sub-rectus) ὑπὸ τι ἀνάντης.

surrectus, surregulus, κ.τ.τ. ταυτὰ τοῖς subrefectus, κ.τ.λ.

Surrectus, ἴδ. Surrentum.

Surrentum, i, ō. Σύρρεντον, πῆλις Καμπανίας, ἡ τανῶν Sorrento. Surrentinus,

a, um, Σορρεντίνος.

surrepo, ἴδ. subrepro.

surrepsit, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ surripuerit.

surrepticius, a, um, (surripio) κλοπαῖος, κλεπτὴς, κεκλεμμένος. 2) κλέπιος, κρύπτος. Πλαῦτος.

surreptio, ōnis, ō. (surripio) ὑφαίρεσις, κλοπή.

surrepticius, ταυτό τῷ surrepticius.

*surreptivus, a, um, (surripio) κλοπαῖος, κρύπτος.

surreptus, a, um, ἴδ. surripio. 2) ἴδ. subrepro.

surrideo, ei, ere, (sub-rideo) ὑπεγελῶ, ὑπομαιδῶ, μειδιῶ.

*surridicillo, ἐπιρ. (sub-ridicule) ὑπὸ τι γελοῖως.

surrigo, ταυτό τῷ surgo.

surrigius, ταυτό τῷ subrigius.

surringor, i, (sub-ringor) ὑπογογγύζω.

surripio, ſrui, erium, ere, (sub-rapio)

aliquid alieni, ὑφαρπάζω, ὑφαιρούμαι τί τινας. liberos, ὑποκλέπτειν, ἀνδραποδίζεισθαι παῖδας. se alieni, ὑπεξίστασθαι τινι, ὑποφύγειν τὴν ὕβριν τινός. 2) ὑποκλέπτω, κρύπτω, ἀποκρύπτω τι.

surrigo, avi, atum, are, (sub-rogo) aliquid in locum alicujus, προβάλλομαι, συνίστημι τινα τῷ δῆμῳ ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντος ἢ ἄλλως πως τῆς ἀρχῆς ἐξελεῖντος. 2) ἔσθ' ὅτε ἀπλῶς ὑποκαθίστημι, ἀντικαθίστημι τινα. πρὸλ. rogo.

surrastri, surrolatus, κ.τ.τ. ταυτὰ τοῖς subrostrati, κ.τ.τ.

surrubeo, surro, κ.τ.τ. ταυτὰ τοῖς subruceo, κ.τ.τ.

*surrubens, a, um, ταυτό τῷ subruher.

sursum, ἐπιρ. (sub-vorsum) ἐπὶ κινήσεως ὑποκάτωθεν πρὸς τὰ ἄνω, ἄνω. sursum al deorsum, sursum deorsum, ἄνω καὶ κάτω, ἄνω κάτω. sursum deorsum versare ali-

quid, ἄνω καὶ κάτω (ἄνω κάτω) στρέφειν τι. sursum versus, πλεοναστικῶς ἀντὶ τοῦ sursum, πρὸς τὰ ἄνω. 2) ἐπὶ στάσεως ἄνω, ἐπάνω, ἀνωθεν.

sursus, σπαν. ἀντὶ τοῦ sursum.

sursus, i, ā. κλών, κλάδος. (Εὐρηται παρ' Ἑννίῳ). Ἐκ τούτου τὸ ὑποκριστικὸν surculus κατὰ Φῆστον.

sūs, sūis, ā. καὶ ō. s, ἡ ūs, ōs. — παροιμ. ἐπὶ ἀμαθῶν' sus Minervam (ὕπον. docet), ὡς πρὸς Ἀθηνᾶν (ἐρίζει). 2) εἶδος ἰχθύος, παρ' Οἰδίῳ Ἀλγεῖν. 132.

Sūs, orum, ō. Σούσα, μητρόπολις τῆς Περσίας. Susiane, es, ō. ἡ Σουσιανή (χώρη). Susiani, orum, ā. οἱ Σουσιανοί, Σούσιοι. Sasis, Idis, ō. Σουσίς, Σουσία.

susceptio, ōnis, ō. (suscipio) ἀναδοχή. laborum, ἡ ἀναδοχή πόνων, τὸ πόνους ὑποδύεσθαι.

*susceptio, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ suscipio) aliquid, ὑποδέχομαι, ὑποδύομαι, ἀναδέχομαι τι.

susceptor, ōris, ā. (suscipio) ἀνάδοχος, ἐργολάβος, ἐργωνης. 2) εἰσπράκτωρ. 3) ὑπόδοχος (κλεπτὴς, κ.τ.τ.). Ἀ. τοῦ μετ. Ἀ. susceptus, a, um, ἴδ. suscipio.

suscipio, cepi, ceptum, ere, (sub-capio) aliquid ἢ aliquid, ὑποδέχομαι τινα ἢ τι.

eruoem pateris, ἐκδέχεσθαι τὸ αἶμα ἐν φιάλῃς (εἰς φιάλας). aliquid collapsum, ἀνακρίσθαι τινα περὶ γὰρ. foliis ignem, φύλλοις ἐκδέχεσθαι τὸ πῦρ. theatrum fulguris, ὑπερεῖδειν, ἐρεῖδειν τὸ θέατρον στηρίγμασι. 2) δέχομαι, ἀναδέχομαι τινα ἢ τι. aliquid in civitatem, δέχεσθαι τινα εἰς τὴν πολιτείαν, διδόναι τινὶ πολιτείαν.

puerum, ἀναδέχεσθαι, ἀνακρίσθαι παῖδα, ἔσθ' ὅτε καὶ γεννᾶν, ἀνατρέφειν παῖδα, παιδοποιεῖσθαι. liberos suscepit ex uxore,

τέκνα ἐγέννησεν ἐκ τῆς γυναικός. 3) aliquid, δέχομαι, ἀποδέχομαι τι. 4) sermo-

nom suscipio εἰς ἀπλῶς suscipio, ὑπολαμβάνω τὸν λόγον, ὑπολαμβάνω, ὑπολαβὼν λέγω. 5) ἀναίρουμαι, ὑποδέχομαι,

ἀναδέχομαι, ὑποδύομαι τι. inimicitias, ἀνακρίσθαι, ὑποδύεσθαι ἔχθραν, bellum,

ἀνακρίσθαι τὸν πόλεμον, ἐπιχειρεῖν τῷ πολέμῳ, negotium, ἀνακρίσθαι, ὑποδύεσθαι ἔργον, ἐπιχειρεῖν ἔργῳ. dolorem,

ὑποδύεσθαι πόνον. personam viri boni, ὑποκρίνεσθαι τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα, ὑποκρί-

νεσθαι σῆμα ἀγαθοῦ ἀνδρός.

*susciābūlum, i, ō. (suscito) ἐγερσις, παρόρμημα.

†susciātio, ōnis, ō. (suscito) ἀνέγερσις, ἀνάστασις.

susciator, ōcia, ā. (suscito) ὁ ἀνέγειρων.

Ἀ. τοῦ μετὰ. Ἀτ.

suscito, avi, alium, are, (sub-cito) aliquid-
ἀνακινῶ τι. undas, κύματα. aures, ἀνι-
στάναι, ἁρτῶν τὰ ὦτα. 2) ἀνεγείρω, ἐγεί-
ρω, οἰκοδομῶ τι. 3) aliquem, ἀνεγείρω, ἐγεί-
ρω τινά. ο σοππο, σοππο καὶ ἀπλῶς
suscitare aliquem, ἀνεγείρειν, ἐγείρειν τινά
ἐκ τοῦ ὕπνου. 4) ἀνεγείρω, ἐγείρω τι. hel-
lum, πόλεμον ἐγείρειν. ignem, ἐγείρειν,
ἀνεγείρειν τὸ πῦρ. vim suscitāt ira, τὴν
δύναμιν (ῥώμην) ἐγείρει ἡ ἔργη.
Sūsiano, Sūsiano, ἴδ. Sūsa.
sūsianus, a, um, ταῦτὸ τῷ sūsianus.
sūsianus, a, um, αὐσίανος, (λεϊρίνος, κρι-
νικός).
Sūsia, ἴδ. Sūsa.
suspectio, ōis, ō. (suspectio) ὑποψία. 2)
ἀνάβλεψις, θαυμασμός, σέβας. Α. σπ.
suspecto, avi, alium, are, (θεμιστ. τοῦ sus-
pectio) ἀναβλέπω. aliquid, ἀναβλέπειν,
ἀποβλέπειν πρὸς τι. 2) aliquem ἢ aliquid,
ὑποπτεύω, ὑπερφῶ, ὑπονοῶ τινά ἢ τι. ali-
quid haud falsum esse, ὑποπτεύειν, (ὑπο-
νοεῖν) τι μὴ ψευδὲς εἶναι.
*suspecto, ἐπίρ. (suspectio) ὑπόπτως, μεθ'
ὑποψίας.
suspectior, atus sum, ari, σπᾶν. ἐντὶ τοῦ
suspecto.
suspector, ōis, ā. (suspectio) θαυμαστής.
Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
suspectus, a, um, ἴδ. suspectio.
suspectus, ūs, ā. (suspectio) ἀνάβλεψις, τὸ
ἀναβλέπειν. 2) ποιητ. τὸ ὕψος. 3) σέβας,
θαυμασμός, τιμὴ.
suspendiōsus, a, um, (suspendium) ἀπαγ-
ξάμενος, ἀγχύνῃ τὸν ἑαυτοῦ βίον κατα-
στρέφας.
suspendium, ii, ō. (suspendo) ἀγχώνη, ὁ
δὲ ἀγχόνης θάνατος. suspendio vitam fi-
nire, ἀπάγξασθαι, ἀγχύνῃ τὸν βίον κατα-
στρέφειν, ἀγχύνῃ ἑαυτὸν διαφθείρειν.
suspendo, ndi, nsum, ere, (sub-pendo) ali-
quid, ἀναρτῶ, κρεμάννυμι τι. aliquid ex
artore, ἀναρτῶ, κρεμάννυμι, ἐξάπτειν
τι ἀπὸ δένδρου. arcum humeris, ἐξαρτῶ
τὸ τόξον ἐκ τῶν ὤμων. suspensus, a, um,
κρεμᾶμενος. ποιητ. suspensus tabulam,
ἐξηρτημένον πίνακα. μεταφ. suspensus ex
aliqua re, ἡρτημένος, ἐξηρτημένος ἐκ τι-
νος. παρ' Ὁρατίω suspendere anxo, ἴδ.
nasus. 2) aliquem, ἀναρτῶ τινά ἐξ ἀγκύ-
νης, ἀγχύνῃ ἀποκτείνω τινά. αε, ἀναρτῶν
ἑαυτὸν ἐξ ἀγκύνης, ἀπάγξασθαι, ἀγχύνῃ
ἑαυτὸν διαφθείρειν. 3) aliquem alieni (deo),
ἀναρτῶ, ἀνατίθηναι τί τινι (θεῷ τινι). 4)
aliquid, κρεμάννυμι τι ἐπὶ ἀψίδος ἢ στη-
ρίγματος, ἀναρτῶ, ἐρεῖδα, ὑποστηρίζω τι.
5) ἐπὶ γῶ, κατέγω, κωλύω τι. 6) aliquem,
μετωρίζω τινά. aliquem exspectatione,

σπε, ἀναρτῶν τινά ἐλπίδι, μετωρίζω
τινὰ προσδοκίᾳ. — suspensus, a, um, κρε-
μαστός, μετώρος, ὑψηλός. 2) μετώρος,
ἐλαφρὸς, κοῦφος. suspensa iugum, ἀραιὰ γῆ.
3) μετώρος τῇ διανοίᾳ, μετώρος, αἰω-
ρούμενος, μετωριζόμενος, ταλαντεύμε-
νος, ἐνδοιάζων, ἀπορών. 4) ἄσπλος, ἀσα-
φής, ἀμφίβολος.

*suspense, ἐπίρ. μετ' ἀπορίας.

suspensio, ōis, ō. (suspendo) ταῦτὸ τῷ su-
spensura.

suspensura, ae, ō. (suspendo) ἄψις ἢ κα-
μάρισμα κρεμαστοῦ οἰκοδομήματος.

suspensus, a, um, ἴδ. suspensio.

*suspectabilis, e, (suspector) εἰκαστικὸς, στο-
χαστικὸς.

suspectatrix, tris, ō. (suspector) ἡ ὑπο-
πτεύουσα.

suspectax, ācis, (suspector) ὑποπτός, ὁ ὑπό-
πτης. 2) ὑποπτός, ὑποπτευόμενος, ὑπο-
ψίαν παρέχων. Α. σπ.

suspectio, exi, ectum, ere, (sub-spectio) ali-
quid ἐνδοῦ καὶ in aliquid, ἀναβλέπω, ἄνω
βλέπω πρὸς τι, εἰς τι. coelum, in coelum,
ἀναβλέπειν εἰς τὸν οὐρανόν. ποιητ. nubes

suspectit Olympus, ὁ Ὀλύμπιος αἰρεται εἰς
τὰ νῆφα. ποιητ. ἐπὶ τόπου suspectio ali-

quid, βλέπειν, τετραφθαί πρὸς τι. 2) ali-
quem ἢ aliquid, ἀγαμαι, θαυμάζω, σέβο-
μαι, τιμῶ τινά ἢ τι. 3) σπᾶν. suspectioem

aliquem, ὑποπτεύω τινά. — iudicialis
suspectus, a, um, ὑποπτός, ὑποπτευόμενος.

habere aliquem suspectum, ὑποπτεύειν,
ὑπερφῶ, ὑπονοεῖν τινά, ὑπόπτως ἔχειν τι-
νί. suspectus sum alicui, ὑποπτός τινὶ εἰ-
μι, ὑποψίαν τινὶ παρέχω. locus suspectus,

τόπος ὑποπτός, ὑποπτευόμενος.

suspectio, ōis, ō. (suspectio) ὑποψία, ὑπό-
νοια. movere suspectioem alicuius, ἐγείρειν
τὴν ὑποψίαν τινός, ἐμποιεῖν ὑποψίαν τινί.

suspectioem habere, ὑποψίαν ἔχειν, ὑποψίαν
παρέχω, ὑποπτός εἰμι, ὑποπτεύομαι, ἐστ'
ὅτι καὶ ὑποψίαν ἔχω, ὑποπτεύω. 2) ὑπό-
νοια, εἰκασία, δόξα.

suspectioem, ἐπίρ. ὑπόπτως, μεθ' ὑποψίας,
δι' ὑποψίας.

suspectiōsus, a, um, (suspectio, ōis) ὑπο-
πτός, καχόπυτος, ὑποψίας μεστός, ἀπὸ
ὑποπτῶν. suspectiōsus, ā. ὁ ὑπόπτης. 2)

ὑποπτός, ὑποψίαν παρέχων, ὑποπτευόμενος.
*suspectior, ἐπίρ. ταῦτὸ τῷ suspectioem.

suspecto, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ suspector.

suspector, atus sum, ari, (suspectio) aliquid,
ὑποπτεύω, ὑπερφῶ, ὑπονοῶ, ὑποπτοῦμαι τινί.

aliquem, ὑποπτεύειν τινά, ὑπόπτως ἔχειν
τινί. suspector nefas de aliquo, ὑποπτεύω
ἀνόσιον τι κατὰ τινος. eum auctum habere,

ὑποπτεύω ἡκιστα χροῖν ἔχειν. 2) ὑποπτός,
καχόπυτος, ὑποψίας μεστός, ἀπὸ ὑποπτῶν.

suspectus, a, um, ὑποπτός, ὑποπτευόμενος, ὑποψίαν
παρέχων. 2) ὑποπτός, ὑποπτευόμενος, ὑποψίαν
παρέχων. Α. σπ.

suspectus, a, um, ὑποπτός, ὑποπτευόμενος, ὑποψίαν
παρέχων. Α. σπ.

suspectus, a, um, ὑποπτός, ὑποπτευόμενος, ὑποψίαν
παρέχων. Α. σπ.

suspectus, a, um, ὑποπτός, ὑποπτευόμενος, ὑποψίαν
παρέχων. Α. σπ.

suspectus, a, um, ὑποπτός, ὑποπτευόμενος, ὑποψίαν
παρέχων. Α. σπ.

suspectus, a, um, ὑποπτός, ὑποπτευόμενος, ὑποψίαν
παρέχων. Α. σπ.

ὑποτοπῶ, ὑποπτεύω, εἰκάζω, τοπάζω τι.
suspirātio, ōnis, θ. (suspiro) στεναγμός. Λ.
τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.

suspīrātus, ūs, ā. στενάγμος, στένος, στέ-
γνυμι. Λ. σπ.

suspensio sus, u, um, ἀσθησις, ἀσθησις.

suspīritus, ūs, ᾱ. (suspiro) ἄσθμα. 2) στε-
ναγμός. Λ. σπ.

suspirium, ii, οὖ. (suspiro) ἄσθμα, στενάζ-
μας, σπένος, σπένονμα, suspirium trahere.

στεναγμόν ἰάνει. 2) ἄσθμα, (νόσος). 3)
παιδί τὸ ἀναπνεύον τὸ πυρεθόν

συσπύρο, avi, alium, are, (sub-spiro) ἀνασπύ-
ρον ἀνασπύρον σπύρον σπύρον πύρον

in aliquo, μετὰ στεναγμῶν ποθεῖν τινα, πένεσθαι ὑπὲρ τινος. 8) πένεσθαι ἀνάπτειν

3) aliquem ή aliquid, μετὰ στενγγμῶν
λίαν, ἀλλ' ἔτι, ὅτι τὸ πρῶτον ἡ

susque deque, ἐπὶ ῥ. (sub-que, de-que) habere, ἔχει, ferre aliquid, εἰς αὐτὸν περὶ

π. susque deque esse, ἀδιάφορον εἶναι.
 Effugere uti εἰς τὸν οὐρανόν: nam de Otavio

susque deque, (δὴλ. habeo).

gussilio, sussulto, τὰ τὰ τοῖς sussilio, sub-
sulto.

καὶ τὰς ἀνάγκαις ἄλλων. 3) ὀπείχω, ὀπο-
μένω, ὑποίσταμαι ἀνέμου αἶον τοῦ πύλου.

ὑπομένειν, ἀνέχεσθαι τὰ κακά. non possumus eius imperia sustineri. ἀνέχεσθαι τὰ κακά.

sunt ejus imperia sustineri, ἡ ἐξουσία αὐ-
τοῦ οὐκ ἀνέχεται εἶναι, suslinere hostium im-
petum, ὑπομένειν ἀνιπτασθῆναι τὸν ἐπ' αὐ-

παύσει, ἀπομένειν, ὑφ' ὁποσάουσι τὴν των πα-
λαιμίων ἔφοδον. oppugnationem, ὑπομένειν
πᾶν παλαιμίων ἐπίστανται.

την πολιτείαν, ἀντεχειν τὴν πολιτείαν.
non sustineo aliquid videre, οὐκ ἀνέχομαι
ἰδεῖν τι, sustineo aliquid.

ὁρῶν τι, sustineo aliquid facere, ὑπομένω, ἐπιχειρῶ ποιεῖν τι. 4) ἐπέχω, κατέχω τινὰ

ἡ τι. ἡαμεν, ἐπέχειν, ἱστάναι τὸν ποταμόν. equos, ἐπέχειν, ἱστάναι τοὺς ἵππους.

exercitum, ἐπεχειν, ἰστάναι, ἐπιστάναι
τὸ στράτευμα. Οὕτω καὶ diem extremum

laui, αναβάλλειν τὸ μόρσιμον ἡμᾶρ, solu-
tionem, τὴν ἀπότρεξιν ὀφειλόμενου. se ab

sustollo, ἔρε, (sub-tollo) aliquid, αἶρω, ἐκεί-

ρω τι. 2) αἶρω, ἀναίρω τι. 3) παρὰ νεωτέ-
ροις· ἀνεγείρειν, ἐγείρειν, οἰκοδομεῖν τι.

sūsurrāmen, ἰνίς, οὐ, (susurro) ψιθύρισμα.

ψιθυρισμός, τενθρύς, ἅ. τοῦ μεταγ. λατ.
sūsurrātor, ōis, ā. (susurro) ψιθυριστής

sūsurro, are, ψιθυρίζω, τονθορύζω. 2) ali-
quid, ψιθυρίζω τι, μετὰ ψιθυρισμοῦ λέ-

σωτηριαν, ὁνις, α. ψιθυριστής. Α. τοῦ μετ. Α.

*sūsūrrus, a, um, $\psi\iota\theta\upsilon\sigma\sigma\acute{o}\varsigma$, $\psi\iota\theta\upsilon\sigma\sigma\acute{\iota}\tau\omega\nu$.

sūtēla, ae. θ. (suo) μνηχανορῥαφία, δόλος.
Πλ.αὐτορ.

sūtilis, ε, (σuo) ῥαπτός. corona sūtilis, στέφανος ἐκ πολλῶν συνελθαιμένος.

Pomii suos sacrificant puellōs, εἰ Καρχη-
δόνιοι τοὺς ἐαυτῶν παῖδας εἰς τοὺς ἰδίους
παῖδας θύουσιν. ille suum genitum videra-
cupit, ἐκεῖνος τὸν ἐαυτοῦ υἱὸν ἰδεῖν ἐπι-
θορεῖ. hunc sui eiſes e civitate eiecerunt,
τούτον εἰ αὐτοῦ πολίται τῆς πολιτείας
ἐξέβαλον. — suis sibi, ἴδ. sc. — suum pro
amicum. τὸν ἐαυτοῦ φίλον, τὸν ἴδιον φί-
λον. — Caesar suos a proelio continebat, ὁ
Καῖσαρ ἐπέτρεπε τῆς μάχης τοὺς ἐαυτοῦ,
(τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας). suis auxilium fo-
runt, τοῖς σφετέραις, τοῖς ἐαυτῶν ἐπικου-
ροῖς. suum cuique tribuere, ἐκαστῷ τὸ
ἐαυτοῦ ἀπονέμειν. ad suum pervenire, τὰ
ἐαυτοῦ λαμβάνειν. sui nihil depardunt, οὐ-
δὲν τῶν σφῶν, οὐδὲν τῶν ἐαυτῶν ἀποδέλ-
λουσιν. se suique victori permittunt, ἐαυ-
τοὺς καὶ τὰ σφῶν (τὰ ἐαυτῶν, τὰ σφέτερα)
τῷ νικητῇ ἐπιτρέπουσι. sui juris esse, ἐαυ-
τοῦ εἶναι, αὐτεξούσιον εἶναι. ἢ φράσις αὐ-
τῇ εὐρηται καὶ μετὰ ῥήματος πρώτου προ-
σώπου· si sui juris sumus, εἰ αὐτεξούσιοι
ἐσμεν. — suus est, ἐν ἐαυτῷ ἐστι, σωφρο-
νεῖ. 2) σπᾶν. ἀντὶ τοῦ sui, γ'· προσ. τῆς
προσωπ. ἀντωνυμ. nemini injuria suo
pugna videntur, οὐδενὶ ἡ πρὸς αὐτὸν ἀδι-
κία μικρὰ δοκεῖ. 3) ἀντὶ τοῦ ejus, hunc
pater suus de templo dduxit, τούτον ὁ
αὐτοῦ πατὴρ ἐκ τοῦ ναοῦ ἀνήγαγεν. 4) εὐ-
νοε, εὐροε. orba suis linteis ventis, ἱστία
οὐρανῷ ἀνέμῳ οὐ χρώμενα, (ὁρῶντὰ τῶν οὐ-
κείων ἀνέμων).

Syāgrus, ἰ, ὁ. (σύαγρος) εἶδος φοίνικος,
(δένδρον).

Sybaris, ἰα, ὁ. Σύβαρις, εἴτα Θούριοι καλού-
μενοι, πόλις τῆς μεγάλης Ἑλλάδος. 2) Sy-
baris, ἄ. ὁ Σύβαρις, ὁ παραβρέων τὴν Σύ-
βαριν ποταμὸς.

Sybarita, α, ἄ. Συβαρίτης.

Sybaritānus, α, um, ταῦτό τῷ Sybaritico.

Sybariticus, α, um, Συβαριτικός.

Sybaritia, ἰδία, ὁ. Συβαριτίας.

Sycamīnus, (-os), ἰ, ὁ. συκάμινος, συκαμι-
νέα.

Sycō, ὤς, ὁ. ἡ καὶ πεπλῆς εἴτε πῖπλιον κα-
λουμένη βοτάνη. 2) σῦκον, (νόσος τοῦ ὀ-
φθαλμοῦ). 3) εἶδος πίτσας ἢ ῥητίνης.

Sycites, α, ἄ. συκίτης εἶνος.

Sycolatridēs, αium, ἄ. πλαστὸν ἔνομα
ἔθνος, εἶον· Συκοκλέπται.

Sycophanta, α, ἄ. συκοφάντης.

Sycophantia, α, ὁ. συκοφαντία.

Sycophantise, ἐπίρ. συκοφαντικῶς.

Sycophantor, αἰ, συκοφαντῶ.

Sycophyllon, ἰ, οὐ. (συκαφυλλον) ἰεῖσκος,
(βοτάνη).

Syēne, ὤς, ὁ. Σύνη, πόλις τῆς Αἰγύπτου,
ἡ τὰν Assuan.

Syēnites, α, ἄ. Συνηνίτης.

Sygamber, ταῦτό τῷ Sigamber.

Sylla, Syllanus, ἴδ. Solla, κ.τ.λ.

Syllaba, α, ὁ. συλλαβή. 2) ποιητ. ὁ στίχος.

Syllābātum, ἐπίρ. (syllaba) κατὰ συλλαβὰς.

Κικέρων.

Syllabus, ἰ, ἄ. σύλλαβος, κατάλογος.

Syllepsis, ἰς, ὁ. σύλληψις.

Syllōgismāticus, α, um, συλλογιστικός, ἐν
συλλογισμῶν.

Syllōgismus, ἰ, ἄ. συλλογισμός.

Syllōgisticus, α, um, συλλογιστικός.

Sylva, sylvanus, κ.τ.τ. ἴδ. silva, silvanus,
κ.τ.λ.

Symmetheus, κ.τ.λ. ἴδ. Symmetum.

Symmetum, ἰ, οὐ. καὶ Symmetus, ἰ, ἄ. ὁ
Σύμαιθος, ποταμὸς καὶ πόλις τῆς Σικε-
λίας. Symmetus καὶ Symmetus, α, um,
Συμαιθείος. Symmetis, ἰδία, ὁ. ἡ Συμαιθίς.

Symbola, α, ὁ. συμβολή, ἔρανος, (ὁ ἐπὶ
δεῖπνον ἡ συμποσίον ἔρανος). symbolarum
collatores, οἱ ἐρανοῦνται, οἱ εἰς δεῖπνον
συμβολικὸν συμβάλλουσι. de symbolis
edere, ἀπὸ συμβολῶν δεῖπνεῖν. 2) συμβο-
λαί, δεῖπνον, ἐδέσματα, βρώματα.

symbolice, ἐπίρ. συμβολικῶς.

symbolum, ἰ, οὐ. σπαν. ἀντὶ τοῦ symbolus.

symbolus, ἰ, ἄ. σύμβολον, σφραγίς. 2) δε-
κτύλιος.

symmetria, α, ὁ. συμμετρία.

symmetras, οη, σύμμετρος.

symmysta, α, ἄ. συμμύστης.

sympasma, αἰα, οὐ. σύμψαμα.

sympathia, α, ὁ. συμπάθεια.

sympthōia, α, ὁ. συμφωνία.

sympthōiacus, α, um, (συμφωνιακός). 2)
herba symphonica, ὁ δασύκαμος.

sympthōia, (-um), ἰ, οὐ. σύμψαρον, (βοτάνη).

Symplegma, αἰα, εἴτε αἰα, ὁ. καὶ συνήθ.

Symplegades, um, πληθ. αἱ Συμπληγάδες,
Συνδρεμάδες, Κοκκαί, (ὅπον. νῆσοι εἴτε
πέτραι). 2) ποιητ. τὸ κώλυμα, ἐμπόδιον.

3) γλευτοί, γλευτὰ, πυγή.

symplogma, αἰα, οὐ. σύμπλεγμα.

symploca, ὤς, ὁ. συμπλοκή.

sympolacrus, α, um, συμποσιακός.

sympōsum, ἰ, οὐ. συμπίσιον.

sympsalma, αἰα, οὐ. σύμψαλμα.

syngōga, α, ὁ. συναγωγή.

syngluphe, ὤς, ὁ. συναλοιφή.

synguche, ὤς, ὁ. συναγχή.

synguchicus, α, um, συναγγιχτός.

syngrothinascontes, ἄ. εἰ συναπολήσκοντες.

syngristōia, ὁ. αἰ συναριστώσαι.

syngroastum, ἰ, οὐ. τὸ συγγεραστόν.

synchrisma, αἰα, οὐ. σύγχρισμα.

synōpatus, α, um, σύγκοπτος, τῇ συγκοπῇ
νεσών.

syncōro, es, εἶτα syncōra, ω, θ. συγκοπή, (νόσος). 2) ἐν τῇ γραμματικῇ ἡ συγκοπή.
 syncōro, are, τῇ συγκοπῇ νοσῶ, σύγκοπός εἰμι.
 syncrasis, is, θ. σύγκρασις.
 syndicus, i, α. σύνδικος.
 synecdochē, es, θ. συνεκδοχή.
 synecdochice, επίρ. συνεκδοχικῶς.
 synēdrus, i, α. σύνεδρος.
 synemmenon, i, οὐ. τὸ συνημμένον.
 synēphebi, orum, α. συνέφηβοι.
 synesis, is, θ. σύνεσις.
 syngrapha, ω, θ. συγγραφή, πινάκιον, (ἐγγραφον συμβόλαιον περὶ ὀφειλῆματος).
 syngraphus, i, α. συγγραφή, ἐγγραφον συμβόλαιον. 2) συμβόλαιον, σφραγίς, δι' ἧς ἀσφάλεια δίδεται τῷ πορευομένῳ, διπλωμα.
 synizesis, is, θ. συνίζησις.
 Synnada, orum, οὐ. πληθ. τὰ Σύνναδα, πόλις τῆς Φρυγίας. Synnadiceus, α, um, καὶ Synnadensis, ο, Συνναδικός, τῶν Συννάδων. Synnas, adis, θ. columna, Συννάδιος κίων, ἐκ Συνναδικῆς λίθου.
 synodellitis, idis, θ. (συναγωγίτις) εἶδος λίθου, μαγικὴν ἔχοντος δύναμιν.
 synodialis, ο, συνδικός.
 synodiceus, α, um, συνοδικός.
 synoditae, arum, α. συνοδῖται.
 synodontitis, idis, θ. (συνodontίτις) εἶδος λίθου.
 synodus, onis, α. συνόδους, (ἰχθύς).
 synodus, i, θ. σύνδοξ.
 synoecium, ii, οὐ. συνοικία.
 synopsion, i, οὐ. (τὸ συνώνητον) τὸ συνωνεῖσθαι, συναγορεύειν.
 synopsia, is, θ. συνοψία.
 synosphites, ω, α. (συναφίτης) ὁ ἄλλως γαλακτίτης λίθος.
 synopsis, is, θ. σύνοψις.
 synoris, idis, θ. συνωρίς.
 syntaxis, is, θ. σύνταξις.
 synthema, εἶτε synthema, adis, οὐ. σύνθημα, σύνθεμα.
 synthetina, ω, θ. δειπνητικὴ ἐσθῆς εἶτα χλαῖνα. πρὸλ. synthesis.
 synthesis, is, θ. σύνθεσις (φαρμάκων, σκευῶν, ἐσθῆτων. κ.τ.τ. 2) δειπνητικὴ ἐσθῆς εἶτε σταλὴ κατ' οἶκον, εἶδος χλαίνης.
 synthona, orum, οὐ. τὰ σύντονα, ἡ σύντονος μουσική.
 syntriphium, (-on), ii, οὐ. (συντρόφιον) βῆτος ἢ ἔξουρσιν.
 syntriphus, i, α. σύντροφος.
 Syriax, acis, α. Σύραξ καὶ Σύραξ.
 Syracusius, α, um, ποιητ. ἀντὶ τοῦ Syracusius, Συρακούσιος.
 Syracusae, arum, θ. Συρακούσαι (Συρακούσι, Συρακούσιαι). Syracusanus καὶ Syra-

cusius, α, um, Συρακούσιος. Syracusanus, α. εἰ Συρακούσιοι, Συρακούσιοι.
 syreon, i, οὐ. (σύρεον) τὸρδύλον, τὸρδύλιον, φ.
 Syri, orum, α. ἰδ. Σύρος.
 Syria, ω, θ. Συρία.
 Syriacus, α, um, Συριακός, Σύριος.
 Syriarcha, ω, α. (Συρίαρχος).
 Syriaticus, α, um, Σύριος.
 Syrius, α, um, Συριακός, Σύριος.
 syringalis, α, um, (syrinx) σεσυριγγωμένος, κοῖλος.
 syringias, ω, α. συριγγίας κάλαμος.
 syringilis, idis, θ. (συριγγίτις) εἶδος λίθου.
 syringidomium, ii, οὐ. συριγγιδόμιον.
 syrius, ingis, θ. σύριγξ. 2) Syrius, Σύριγξ, (ἡ νόμφη).
 Syrius, α, ὑποκοριστ. τοῦ Syrus, α, (Συρίσκος, Συρίσκα).
 syrites, ω, α. (συρίτης) λίθος ἐν τῇ κύστῃ τοῦ λύκου φεόμενος.
 Syrius, α, um, Σύριος.
 syrma, adis, οὐ. σύρμα, συρτὴ εἶτε τοδῆρης ἐσθῆς. 2) ποιητ. ἡ τραγωδία.
 sympticeus, α, um, σύρων τὰ σκέλη.
 Sytophanix, icis, α. Συτοφονίξ.
 Syrticus, α, um, τῶν Σύρτεων. 2) ποιητ. ἀμμώδης, ἐρημος.
 Syrtis, is καὶ Idos, θ. Σύρτις, maior, ἡ μεγάλη. minor, ἡ μικρά εἶτε ἐλάττων.
 Syrtis, θ. αὖ Σύρτις. 2) ποιητ. ἡ ἀμμώδης ἐρημος.
 Syrus, α, um, Σύριος. Syrus, i, α. ὁ Σύρος, Σύριος. Syri, orum, εἰ Σύροι, Σύριοι.
 sytus, i, α. (σύρω) σάβηρον.
 systema, adis, οὐ. σύστημα.
 systylus, on, σύστημα.
 syzygia, ω, θ. συζυγία.

Τ. συντόμως, δηλοῖ τὸ προσωνόμιον Titus, ὁ Τίτος, καὶ τὸ tribu (ex tribu). τὸ δὲ Ti. Tiberius, τὰ δὲ TR. tribunus, T. F. testamentum formula, T. F. C. titulum faciendum curavit, T. L. Titus libertus, T. P. tribunicius potestatis, T. P. I. testamento poni jussit, T. T. L. S. tibi terra levis sit. κ.τ.λ.

tabanus, i, α. μύψ, οἶστρος, ζ.
 tabefactus, α, um, (tabeo-facio) ταχεῖς, τετακώς. Α. τοῦ μεταφ. Αστ.
 tabella, ω, θ. (ὀπισθ. τοῦ tabula) πινάκιον, πινάκιον, σανίδιον. 2) πινάκιον, πινάκιον, μικρὸς γραπτὸς πίναξ, μικρὰ γραφή, μικρὸν ζωγραφημα. tabella votiva, καὶ ἀπλῶς tabella, τὸ ἐν ἑρῷ ἀνακείμενον πι-

νάκιον, ἱερὸν πινάκιον. 3) πινάκιδιον, πί-
ναξ, δέλτος, γραμματίειον, (ἐπιστολή, συμ-
βόλαιον, συγγραφή, διαθήκη, κ.τ.τ.) 4) ἐν
ἐκκλησίαις καὶ δικαστηρίοις τὸ τῆς ψήφου
πινάκιδιον, ἡ ψήφος.
tabellarius, a, um, τῶν πινάκων εἴτε ἐπι-
στολῶν. 2) tabellarius, a, o γραμματεφό-
ρος, ἐπιστολιοφόρος. 3) lex tabellaris, ὁ
περὶ ψήφων νόμος.
tabellio, onis, a, (tabella) συμβολαιογράφος.
tabeo, (ui), ere, (ita, συγγεν. τοῦ τέλλω, τά-
νω), τέλλομαι, τέττηκα, tabous, τεττηκός.
2) φθίνω, μαραζίνωμαι.
taberna, ae, u, (tabula) σκηνή εἴτε καλὰ ἐκ
σανίδων, καλύβη. 2) σπηλ. πωλητήριον,
καπηλεῖον, ἐργαστήριον. libraria, βιβλιο-
πωλεῖον, vinaria, οἰνοπώλειον, sutrina, σκυ-
τοτόμιον. tonsoris, κουρείον. augentaria,
μυροπωλεῖον, deversoria, καταγώγιον, παν-
δοχεῖον, meretricum, πορνῶν οἴκημα. 3)
Tros Tabernus, Τρεῖς ταβέρναι, Τρία καπη-
λεῖα, τόπος τις παρὰ τὴν Ἀππίαν ὁδὸν κεί-
μενος.
tabernacularius, ii, a, σκηνοποιοῦς. ἡμιγρ.
tabernaculum, i, o, (taberna) σκηνή, σκί-
νωμα. 2) οἰωνοσκήριον, οἰωνοσκοπεῖον, τό-
πος ἔνθα πρὸ τῆς ἐκκλησίας ἡ τῶν ἀρχαι-
ροῦτων οἰωνοσκοπεῖται. tabernaculum capre-
to, ἐπιτελεῖν τὴν οἰωνοσκοπίαν.
tabernaculus, a, um, (taberna) καπηλικός,
ἀγροικός, χυδαίος. 2) tabernaculus, a, o
καπηλός.
tabernula, ταυτὲ τῇ tabernula.
tabernula, ae, u, (ὅπως. τοῦ taberna) μι-
κρὸν καπηλεῖον εἴτε ἐργαστήριον.
tabes, is, o, (tabeo) τῆξις, σπηλαδών. 2) ἐπὶ
δένδρων' ὁ μαρασμός. 3) ἐπὶ τῆς γῆς' ὁ
ἀνύκμος. 4) τῆς δένδρων, μαρασμός, φθίσις,
φθὴν, (νόσος), εἶθ' ὅτε καὶ ὁ λοιμός. 5) τὸ
ἐκ τῆς τήξεως ἡ σήψεως ὑγρὸν. πίνις, ἡ
τετρακυττὰ χιών. sanguinis, ὁ λύθρος, τὸ
λύθρον. veneni, ὁ χυμός τοῦ φαρμάκου.
tabesco, hui, ere, (ἐναχρ. τοῦ tabeo) τή-
κομαι, φθίνω, μαραζίνωμαι.
tabidus, a, um, ταυτὲ τῇ tabidus. ἡμιγρ.
*tabidulus, a, um, (ὅπως. τοῦ tabidus)
ταυτὲ τῇ tabidus.
tabidus, a, um, (tabeo) τακερός, τηκτός,
τηκόμενος. 2) φθίνων, μαραζινόμενος. 3)
τηκτός, φθιστικός, μαραζιντικός.
*tabificabilis, e, ταυτὲ τῇ tabificans.
tabificus, a, um, (tabes-facio) τηκτικός,
φθιστικός, μαραζινικός.
tabiffius, a, um, (tabes-fuo) τηκόμενος. 2)
τηκτικός, μαραζινικός. 3) τοῦ μετ. λατ.
tabidus, a, um, ταυτὲ τῇ tabidus.
*tabifido, inis, o, (tabeo) τηκδών, φθισίς,
μαρasmus.

tablinum, i, o, (tabula) γραμματεφυλάκειον,
τόπος ἡ διαμέτιον παρὰ τὴν παστάδα τῆς
Ῥωμαϊκῆς οἰκίας. 2) πινακοθήκη.
tabula, ae, u, πίναξ, σανίς, ἐυλίνη πλάξ. 2)
πίναξ, δέλτος, (γραμματεῖον, συμβόλαιον,
ἀπογραφή, κατάλογος, λογιόμος, ἐπιστο-
λή, διαθήκη, κ.τ.τ.)—tabulae publicae, τὰ
δημόσια γράμματα.—novae tabulae, γρῶν
ἀποκοπῆς.—duodecim tabulae, αἱ δωδεκά
τῶν νόμων δέλτοι, εἰς δωδεκάδελτοι νόμοι.
3) πίναξ, γραπτὸς πίναξ, γραφή, ζωγρά-
φημα.—tabula voluta καὶ ἀπλῶς tabula δ
ἐν ἱερῷ ἀνακείμενος πίναξ, ἱερὸς πίναξ,
ἱερὸν πινάκειον. 4) τμητὰ ἀγροῦ.
tabulamentum, i, o, σανιδωμα.
tabularia, ae, u, ἴδ. tabularius.
tabularia, e, τῶν πινάκων. 2) tabularia,
ium, o, ταυτὲ τῇ laminae, πλάκες πεπο-
ρωμέναι, εἰδὸς βασιανιστηρίου. 3) tabulare,
o, palati, τὸ ἵστον τοῦ οὐρανίου.
tabularium, ii, o, (tabula) γραμματεφυλά-
κειον, τόπος ἔνθα τὰ δημόσια γράμματα
φυλάττεται, (οἷον τὸ Ἀθήνησι Μνηστεῖον).
tabularius, ii, a, (tabula) γραμματεφυλάξ.
*tabularium, ἐπὶ ῥ. (tabula) κατὰ τμήματα.
tabulatio, onis, u, (tabula) σανιδωμα.
tabulatum, i, o, ἴδ. tabulatus.
tabulatus, a, um, (tabula) σανιδωτός, tabu-
latum, i, o, σανιδωμα. 2) πλάξ, πτοξ, ἐπι-
τελῆ. 3) ἐπὶ δένδρων' ἡ τῶν κλάδων προ-
βολὴ εἴτε σκέπη, οἱ ἀμφιλαρεῖς κλάδοι.
tabullum, ταυτὲ τῇ tabulum.
tabum, i, o, (tabeo) λύθρος, λύθρον, βρό-
τος. 2) λύθρον εἴτε αἶμα τῆς πορφύρας. 3)
τηκεδών, φθίσις, μαρasmus, λοιμός.
Taburnus, i, a, Τάβυρνον, ὅρος κατὰ τὸ
Καυδίον κείμενον.
taceo, ui, itum, ere, (ἀκίω) σιωπῶ, σιγῶ.
do te, σιωπῶν τι. tace! σιώπα! σίγα! 2)
σιωπῶ, σιγῶ, ἡρεμῶ, ἡσυχίαν ἄγω εἴτε
ἔχω. 3) aliquid, σιωπῶ, σιγῶ τι. hoc ab
antiquis tacitum est, ταυτὸ ὑπὸ τῶν ἀρ-
χαίων σιωπᾶται, ταυτὸ οἱ ἀρχαῖοι ἐσιώ-
πησαν. dicendum tacendum, βητὰ τε καὶ ἀπόρ-
ρητα.—tacitus, a, um, σιωπώμενος, ἀπο-
σιωπώμενος. aliquid ferre tacitum, σιωπῶν
εἴτε σιωπῶντα παρίεναι τι.—tacita condi-
tio, σούλην μὴ βητῇ. 2) σιωπηλός, σιω-
πῶν, σιγηλός, σιγῶν, ἄφωνος, ἄφθορος, ἡ-
συχός, ἡρεμικός. 3) κρυφαίος, κρυπτός,
κρύβτος. tacitus discedit, κρύφα εἴτε λά-
θρα ἀπέρχεται, ἀπεργόμενος ἀφανίζεται. ta-
citi, ae, u, (Tacita) ἡ τῆς σιωπῆς θεὰ, ἡ
αὐτὴ τῇ Muta καλούμενη.
Tacita, ae, u, ἴδ. taceo.
tacite, ἐπὶ ῥ. (tacitus) σιωπηλῶς, σιωπῶ-
ντῃ.

tacito, ἐπίρ. σπάν. ἀντί τοῦ tacite.

*tactiligris, ire, (ἔρετ. τοῦ taceo) βούλομαι σιωπᾶν.

tacturnitas, ālis, θ. τὸ σιωπηλόν, σιωπή, σιωπηλαί, σιγή.

tacturnus, a, um, (tacitus) σιωπηλός, σιγηλός, σιγαλός. annis, ἡσυχίος ποταμός.

Tactus, i, ἄ. Τάκτος.

tactus, a, um, ἴδ. taceo.

*tactilis, e, (tango) ἄπτός, ψυστός.

tactio, ōnis, θ. (tango) ἄφή, ψαύσις, ἐπαφή.

2) ἡ τῆς ἀφῆς αἰσθησις, ἀφή.

tactus, a, um, ἴδ. tango.

tactus, ūs, ἄ. (tango) ἄφή, ἄψις, ψαύσις, ἐπαφή. 2) ἀφή, (μία τῶν αἰσθησεων). 3) προσβολή, δόντρις, ἐνέργεια, (τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης, κ.τ.τ.)

taeda, ae, θ. δᾶς, εἶδος πεύκης. 2) δᾶς. λαμπρὸς ποιντ. οἱ γάμοι, ὁ ἔρωας. 3) ποιητ. τὸ σπινθώμα τοῦ πλοίου. 4) σπάν. τὸ τεμνάχιον λίπους ἢ πιμαλῆς.

taedeo, ūi, ere, alienus rei, ἢ aliquem, παρὰ νεωτέρους ἀντί τοῦ taedet me alienus rei, εἶον eoperi taedere captivitatis, ἔρχομαι ἥδη ἀγρόμενος τῇ αἰχμαλωσίᾳ.

taedescit, ēre, (ἐναρξτ. τοῦ taedet) aliquem alienus rei, ἄση, εἶτε σικχασία τινός με λαμβάνει.

taedet, diiit, sum est, ēre, me alienus, σικχαίνονται τινα ἢ τι, ἀηδιάζονται, ἄχθομαι τι, ἄση εἶτε κῆρος τινός με λαμβάνει. Σημ. taedet, εἶθ' ἔτε ἀντί τοῦ taedet me. taedet jam audire eodem millies, ἥδη ἄχθομαι εἶτε ἀσῶμαι χιλιάκις ταῦτά ἀκούων. taedifare, ēre, ērum, (taeda-fero) δεδεύγες. taedio, avi, atum, are, (taedium) σικχαίνονται, ἀσῶμαι.

taediosus, ἐπίρ. (taediosus) ἀχθεινῶς, ἀηδῶς.

taedium a, um, (taedium) σικχαντός, ἀχθινός, ἀηδής.

taedium, ii, e, (taedet) σικχασία, ἀηδία, ἄση, ἄχος. taedium alienus rei me caprit, σικχασία, ἀηδία, ἄση, κῆρος τινός με λαμβάνει. esse taedio alicui, σικχασίαν κ.τ.λ. περὶεχειν τινί. 2) τὸ σικχαντόν, τὸ ἀηδές, vetustus aleo taedium afferi, ἢ παλαιότης τὸ ἔλαιον ἀηδές ποιεῖ.

Taenarides, ae, ἄ. ποιητ. (Ταινάριδης) ὁ Λάκων.

Taenaris, idis, θ. ποιητ. ἡ Λάκαινα.

Taenarius, a, um, Ταινάριος, Λακωνικός. 2) ποιητ. τοῦ ἄδου.

Taenarus, (-os), i, ἄ. καὶ θ. καὶ Taenarum, (on), i, e, ὁ, ἢ Ταινάριος, τὸ Ταινάρειον, πόλις καὶ ἀρωγὴ τῆς Λακωνικῆς, (2/3 α εἰς ἔδην καταβάσις εἶναι ἐνο-

μίζετο). 2) ποιητ. Taenarus, ἄ. καὶ Taenara, orum, e, πληθ. ὁ ἄδης.

taenia, ae, θ. ταινία, ἡ περὶ τὴν κεφαλὴν ταινία, ταινία χόρτου, ταινία γῆς, ταινία τοῦ κίονος, κ.τ.τ. 2) ταινία, ἑλμινς (τῆς κοιλίας). 3) ταινία, (ἰχθύς).

taenensis, e, (taenia) περὶ τὰς κατὰ τὴν ἀκτὴν ταινίας εὐρισκόμενος.

taeniola, ae, θ. (ὀποκορ. τοῦ taenia) ταινίον, ταινίδιον.

taesum, est, ἴδ. taedet.

taeter, ταῦτὸ τῷ teter.

tagax, aeis, (tango) κλωπικός.

Tages, is, ἄ. Τάγης, ἥρως μαντικός παρὰ Τυρρηνούς.

Tagetius, a, um, (Tages) τοῦ Τάγου.

tago, taxi, ere, ἀρχαίως ἀντί τοῦ tango.

Tagus, i, ἄ. Τάγος, ποταμός τῆς Λυσιτανίας ὁ τανὺν Tajo.

Talassius, ae, θ. Ταλαίωνιδης.

talarius, ium, ἴδ. talaris.

talarius, e, (talus) τῶν ἀστραγάλων. ludus talaris, ὁ ἀστραγαλισμός. 2) talaris tunica, εἶτε talare, e, ὁ ποδῆρης χιτὼν. 3) talaria, um, e, πληθ. τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους τῶν ποδῶν. 4) talaria ium, e, ὅταν, calceamenta, τὰ περὶ τὰ πόδια, εἴα τὰ ἔρμου καὶ Περσέως.

talarius, a, um, (talus) τῶν ἀστραγάλων. ludus talarius, ὁ ἀστραγαλισμός.

Talassio καὶ Talassio, ōnis, εἶτε Talassus καὶ Talassius, ii, ἄ. Ταλάσιος. Ὅσπερ εἰ Ἕλληνας τὸν Ἰνέαιον, οὕτως οἱ Ῥωμαῖοι, γιγνομένου γάμου, ἐπεφώνουν τὸν Ταλάσιον, Περὶ τοῦ θύου τοῦτου ἀνάγνωθι. Πλούταρχον ἐν Ῥωμαίων, κεφ. 15.

Talās, i, ἄ. Ταλάς.

talā, ae, θ. πάσσαλος, μόσχος, μόσχευμα, φωτιά. 2) πάσσαλος, μικρὸς ἀκόψ. talca ferrea, ὁ σιδηρεὺς ὀβελίσκος, σιδηροῦν βάδιον. 3) δοκίδιον, μικρὰ δοκός.

*talentarius, a, um, ταλαντιαίος.

talentum, i, e, τάλαντον, ἐμπορικὸν τάλαντον, (σταθμὸν ἔλκον δέκα Ῥωμαϊκῶν λίτρων). 2) τάλαντον, ἀργυροῦν τάλαντον, (σταθμὸν ἔλκον ὀγδοήκοντα Ῥωμαϊκῶν λίτρων, ἴσον ἑξασιχίλιαις δραγμαῖς εἶτε δηναρίοις).—talentum magnum, εἶθ' ἔτε ἀντί τοῦ talentum

talēōla, ae, θ. (ὀποκορ. τοῦ talos) μοσχίδιον, μικρὸ φωτιά.

talipetra, ae, θ. σχισμὴ, ἐντομή. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

talitatus, a, um, ἐσιγισμένος, ἐντεταγμένος. talio, ōnis, θ. (talis) ἀμοιβή, ἡ διὰ τῶν ἴσων τιμωρία. Α. νομική.—ποιητ. εἶω talione, ἀτιμωρητί.

talipēdo, are, (talus-ros) ἀστατῶ τοῖς ἀσπρα-
γάλοις εἶτε ποσὶ.

talīs, e, τοιοῦτος, τοιοῦδε. talis vir, τοιοῦ-
τος, τοιοῦδα ἀνὴρ. tale facinus, τοιοῦτον
ἔργον. homo tali genere ei animo, ἄνθρω-
πος τοιοῦτος τὸ γένος καὶ τὴν ψυχὴν. talis
est, qualis esso videtur, τοιοῦτος (τοιοῦ-
τοιοῦδα) ἐστίν, ὅσος (ὅποσος) εἶναι δοκεῖ.
talis atque (ac) hic est, τοιοῦτος, ὁποῖος ἐ-
στὶς. talis est, ut (qui) jure laudatur,
τοιοῦτός ἐστιν, ὥστε δικαίως ἐπαινεῖσθαι.
talo quidquam, talo quid, τοιοῦτόν τι. haec
taliqua, ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα. 2) talia
fatur, τοῖα, τοιάδε, τάδε λέγει.

*taliscunquo, taliscunquo, τοιοῦτος δὴ.

*taliter, ἐπὶρ. (talis) τοιοῦτοτρόπως, οὕτως.

Α. σπανία τῶν μετ' Ἀλγουντον χρόνων.

talitram, i, ὡ. ὁ δι' ἐνὸς δακτύλου κοινδύ-
λισμός.

talla, ae, ὁ. λέπυρον κρομμύου.

talpa, w, ὁ. (σπαν. ἀ.) ἀσπάλαξ, σπάλαξ, ζ.

talpāna, w, ὁ. vitia, εἶδος ἀμπίλου.

*talpāus, a, um, (talpa) ἀσπάλαξ ὁμοῖος.

Talibhilius, ii, d. Τελυβήλιος.

talus, i, d. ἀσπράγαλος (τοῦ ποδός), τὸ σφυ-
ρὸν. 2) κατ' ἐξοχὴν ὁ ἀσπράγαλος, (δοτοῦν
τι μικρὸν ἐκ τοῦ ἐπισπίου ποδὸς προβάτων,
δορκαδίων καὶ ἄλλων διονύχων, ὃ ἐπαιζόν).

talis ludere, ἀσπραγάλοις παίζειν, ἀσπρα-
γαλίζειν. talos jacerre, jactare, βέλλειν εἴ-
τε ῥίπτειν τοὺς ἀσπραγάλους. tali eburnei,
ἀσπράγαλοι ἐλεφάντινοι, ἃ ἐλεφάντος πε-
ποιήμενοι.

tam, ἐπὶρ. τοσοῦτον, τόσον, εἰς τοσοῦτον,
οὕτως. non sum tam inurbanus, ni gra-
vatus, οὐκ εἰς τοσοῦτον εἶτε οὐχ οὕτως ἀ-
γροικὸς εἶμι, ὥστε ἀρθεσθαι. quis est tam
lynceus, ut in tantis tenebris nihil of-
fondat? τίς οὕτως ἐξουδαρκεῖ ἐστίν, ὅστις
οὐδὲν ἂν προσκρούσειεν ἐν τοσοῦτῳ σκοτει-
νῷ (ὥστε μὴ προσκρούσαι). ego tam liber sum,
quam tu, ἐγὼ ὁμοίως ἐλευθέρως εἶμι, ὥστε
σὺ. nemo tam multa scripsit, quam mul-
ta sunt posita, οὐδεὶς τοσοῦτα γέγραπεν,
ὅσα τὰ ἡμέτερά ἐστι. iam confido, quam
potes, πέποιθα ὥς δυνατόν μάλιστα. iam
magis —, quam magis —, τοσοῦτω (τόσῳ)
μᾶλλον —, ὅσω μᾶλλον —. iam aurum
quam aes, ὁμοίως τὸν χρυσόν, ὥστε καὶ
τὸν χαλκόν. ego haec tam esse, quam au-
dio non putō, ἐγὼ ταῦτα οὕτως ἔχειν,
ὥστε ἀκούω, οὐχ ἠγοῦμαι. iam vehementer,
οὕτω σφόδρα. iam doctus, εἰς τοσοῦ-
τον εἶτε οὕτω σοφός, non tam —, quam —,
οὐ τοσοῦτον —, ὅσον —, οὐχ οὕτως —, ὡς —.
quam paucissimi, tam optimi, ὅσω ἐλάχι-
στοι, τόσῳ (τοσοῦτω) βέλτιστοι, ὅσω ἐλά-
ττονοι, τόσῳ βελτιόντες.

tam, ἐπὶρ. τοσοῦτον, τόσον, εἰς τοσοῦτον,
οὕτως. non sum tam inurbanus, ni gra-
vatus, οὐκ εἰς τοσοῦτον εἶτε οὐχ οὕτως ἀ-
γροικὸς εἶμι, ὥστε ἀρθεσθαι. quis est tam
lynceus, ut in tantis tenebris nihil of-
fondat? τίς οὕτως ἐξουδαρκεῖ ἐστίν, ὅστις
οὐδὲν ἂν προσκρούσειεν ἐν τοσοῦτῳ σκοτει-
νῷ (ὥστε μὴ προσκρούσαι). ego tam liber sum,
quam tu, ἐγὼ ὁμοίως ἐλευθέρως εἶμι, ὥστε
σὺ. nemo tam multa scripsit, quam mul-
ta sunt posita, οὐδεὶς τοσοῦτα γέγραπεν,
ὅσα τὰ ἡμέτερά ἐστι. iam confido, quam
potes, πέποιθα ὥς δυνατόν μάλιστα. iam
magis —, quam magis —, τοσοῦτω (τόσῳ)
μᾶλλον —, ὅσω μᾶλλον —. iam aurum
quam aes, ὁμοίως τὸν χρυσόν, ὥστε καὶ
τὸν χαλκόν. ego haec tam esse, quam au-
dio non putō, ἐγὼ ταῦτα οὕτως ἔχειν,
ὥστε ἀκούω, οὐχ ἠγοῦμαι. iam vehementer,
οὕτω σφόδρα. iam doctus, εἰς τοσοῦ-
τον εἶτε οὕτω σοφός, non tam —, quam —,
οὐ τοσοῦτον —, ὅσον —, οὐχ οὕτως —, ὡς —.
quam paucissimi, tam optimi, ὅσω ἐλάχι-
στοι, τόσῳ (τοσοῦτω) βέλτιστοι, ὅσω ἐλά-
ττονοι, τόσῳ βελτιόντες.

tam, ἐπὶρ. τοσοῦτον, τόσον, εἰς τοσοῦτον,
οὕτως. non sum tam inurbanus, ni gra-
vatus, οὐκ εἰς τοσοῦτον εἶτε οὐχ οὕτως ἀ-
γροικὸς εἶμι, ὥστε ἀρθεσθαι. quis est tam
lynceus, ut in tantis tenebris nihil of-
fondat? τίς οὕτως ἐξουδαρκεῖ ἐστίν, ὅστις
οὐδὲν ἂν προσκρούσειεν ἐν τοσοῦτῳ σκοτει-
νῷ (ὥστε μὴ προσκρούσαι). ego tam liber sum,
quam tu, ἐγὼ ὁμοίως ἐλευθέρως εἶμι, ὥστε
σὺ. nemo tam multa scripsit, quam mul-
ta sunt posita, οὐδεὶς τοσοῦτα γέγραπεν,
ὅσα τὰ ἡμέτερά ἐστι. iam confido, quam
potes, πέποιθα ὥς δυνατόν μάλιστα. iam
magis —, quam magis —, τοσοῦτω (τόσῳ)
μᾶλλον —, ὅσω μᾶλλον —. iam aurum
quam aes, ὁμοίως τὸν χρυσόν, ὥστε καὶ
τὸν χαλκόν. ego haec tam esse, quam au-
dio non putō, ἐγὼ ταῦτα οὕτως ἔχειν,
ὥστε ἀκούω, οὐχ ἠγοῦμαι. iam vehementer,
οὕτω σφόδρα. iam doctus, εἰς τοσοῦ-
τον εἶτε οὕτω σοφός, non tam —, quam —,
οὐ τοσοῦτον —, ὅσον —, οὐχ οὕτως —, ὡς —.
quam paucissimi, tam optimi, ὅσω ἐλάχι-
στοι, τόσῳ (τοσοῦτω) βέλτιστοι, ὅσω ἐλά-
ττονοι, τόσῳ βελτιόντες.

tam, ἐπὶρ. τοσοῦτον, τόσον, εἰς τοσοῦτον,
οὕτως. non sum tam inurbanus, ni gra-
vatus, οὐκ εἰς τοσοῦτον εἶτε οὐχ οὕτως ἀ-
γροικὸς εἶμι, ὥστε ἀρθεσθαι. quis est tam
lynceus, ut in tantis tenebris nihil of-
fondat? τίς οὕτως ἐξουδαρκεῖ ἐστίν, ὅστις
οὐδὲν ἂν προσκρούσειεν ἐν τοσοῦτῳ σκοτει-
νῷ (ὥστε μὴ προσκρούσαι). ego tam liber sum,
quam tu, ἐγὼ ὁμοίως ἐλευθέρως εἶμι, ὥστε
σὺ. nemo tam multa scripsit, quam mul-
ta sunt posita, οὐδεὶς τοσοῦτα γέγραπεν,
ὅσα τὰ ἡμέτερά ἐστι. iam confido, quam
potes, πέποιθα ὥς δυνατόν μάλιστα. iam
magis —, quam magis —, τοσοῦτω (τόσῳ)
μᾶλλον —, ὅσω μᾶλλον —. iam aurum
quam aes, ὁμοίως τὸν χρυσόν, ὥστε καὶ
τὸν χαλκόν. ego haec tam esse, quam au-
dio non putō, ἐγὼ ταῦτα οὕτως ἔχειν,
ὥστε ἀκούω, οὐχ ἠγοῦμαι. iam vehementer,
οὕτω σφόδρα. iam doctus, εἰς τοσοῦ-
τον εἶτε οὕτω σοφός, non tam —, quam —,
οὐ τοσοῦτον —, ὅσον —, οὐχ οὕτως —, ὡς —.
quam paucissimi, tam optimi, ὅσω ἐλάχι-
στοι, τόσῳ (τοσοῦτω) βέλτιστοι, ὅσω ἐλά-
ττονοι, τόσῳ βελτιόντες.

tam, ἐπὶρ. τοσοῦτον, τόσον, εἰς τοσοῦτον,
οὕτως. non sum tam inurbanus, ni gra-
vatus, οὐκ εἰς τοσοῦτον εἶτε οὐχ οὕτως ἀ-
γροικὸς εἶμι, ὥστε ἀρθεσθαι. quis est tam
lynceus, ut in tantis tenebris nihil of-
fondat? τίς οὕτως ἐξουδαρκεῖ ἐστίν, ὅστις
οὐδὲν ἂν προσκρούσειεν ἐν τοσοῦτῳ σκοτει-
νῷ (ὥστε μὴ προσκρούσαι). ego tam liber sum,
quam tu, ἐγὼ ὁμοίως ἐλευθέρως εἶμι, ὥστε
σὺ. nemo tam multa scripsit, quam mul-
ta sunt posita, οὐδεὶς τοσοῦτα γέγραπεν,
ὅσα τὰ ἡμέτερά ἐστι. iam confido, quam
potes, πέποιθα ὥς δυνατόν μάλιστα. iam
magis —, quam magis —, τοσοῦτω (τόσῳ)
μᾶλλον —, ὅσω μᾶλλον —. iam aurum
quam aes, ὁμοίως τὸν χρυσόν, ὥστε καὶ
τὸν χαλκόν. ego haec tam esse, quam au-
dio non putō, ἐγὼ ταῦτα οὕτως ἔχειν,
ὥστε ἀκούω, οὐχ ἠγοῦμαι. iam vehementer,
οὕτω σφόδρα. iam doctus, εἰς τοσοῦ-
τον εἶτε οὕτω σοφός, non tam —, quam —,
οὐ τοσοῦτον —, ὅσον —, οὐχ οὕτως —, ὡς —.
quam paucissimi, tam optimi, ὅσω ἐλάχι-
στοι, τόσῳ (τοσοῦτω) βέλτιστοι, ὅσω ἐλά-
ττονοι, τόσῳ βελτιόντες.

tam, ἐπὶρ. τοσοῦτον, τόσον, εἰς τοσοῦτον,
οὕτως. non sum tam inurbanus, ni gra-
vatus, οὐκ εἰς τοσοῦτον εἶτε οὐχ οὕτως ἀ-
γροικὸς εἶμι, ὥστε ἀρθεσθαι. quis est tam
lynceus, ut in tantis tenebris nihil of-
fondat? τίς οὕτως ἐξουδαρκεῖ ἐστίν, ὅστις
οὐδὲν ἂν προσκρούσειεν ἐν τοσοῦτῳ σκοτει-
νῷ (ὥστε μὴ προσκρούσαι). ego tam liber sum,
quam tu, ἐγὼ ὁμοίως ἐλευθέρως εἶμι, ὥστε
σὺ. nemo tam multa scripsit, quam mul-
ta sunt posita, οὐδεὶς τοσοῦτα γέγραπεν,
ὅσα τὰ ἡμέτερά ἐστι. iam confido, quam
potes, πέποιθα ὥς δυνατόν μάλιστα. iam
magis —, quam magis —, τοσοῦτω (τόσῳ)
μᾶλλον —, ὅσω μᾶλλον —. iam aurum
quam aes, ὁμοίως τὸν χρυσόν, ὥστε καὶ
τὸν χαλκόν. ego haec tam esse, quam au-
dio non putō, ἐγὼ ταῦτα οὕτως ἔχειν,
ὥστε ἀκούω, οὐχ ἠγοῦμαι. iam vehementer,
οὕτω σφόδρα. iam doctus, εἰς τοσοῦ-
τον εἶτε οὕτω σοφός, non tam —, quam —,
οὐ τοσοῦτον —, ὅσον —, οὐχ οὕτως —, ὡς —.
quam paucissimi, tam optimi, ὅσω ἐλάχι-
στοι, τόσῳ (τοσοῦτω) βέλτιστοι, ὅσω ἐλά-
ττονοι, τόσῳ βελτιόντες.

tam, ἐπὶρ. τοσοῦτον, τόσον, εἰς τοσοῦτον,
οὕτως. non sum tam inurbanus, ni gra-
vatus, οὐκ εἰς τοσοῦτον εἶτε οὐχ οὕτως ἀ-
γροικὸς εἶμι, ὥστε ἀρθεσθαι. quis est tam
lynceus, ut in tantis tenebris nihil of-
fondat? τίς οὕτως ἐξουδαρκεῖ ἐστίν, ὅστις
οὐδὲν ἂν προσκρούσειεν ἐν τοσοῦτῳ σκοτει-
νῷ (ὥστε μὴ προσκρούσαι). ego tam liber sum,
quam tu, ἐγὼ ὁμοίως ἐλευθέρως εἶμι, ὥστε
σὺ. nemo tam multa scripsit, quam mul-
ta sunt posita, οὐδεὶς τοσοῦτα γέγραπεν,
ὅσα τὰ ἡμέτερά ἐστι. iam confido, quam
potes, πέποιθα ὥς δυνατόν μάλιστα. iam
magis —, quam magis —, τοσοῦτω (τόσῳ)
μᾶλλον —, ὅσω μᾶλλον —. iam aurum
quam aes, ὁμοίως τὸν χρυσόν, ὥστε καὶ
τὸν χαλκόν. ego haec tam esse, quam au-
dio non putō, ἐγὼ ταῦτα οὕτως ἔχειν,
ὥστε ἀκούω, οὐχ ἠγοῦμαι. iam vehementer,
οὕτω σφόδρα. iam doctus, εἰς τοσοῦ-
τον εἶτε οὕτω σοφός, non tam —, quam —,
οὐ τοσοῦτον —, ὅσον —, οὐχ οὕτως —, ὡς —.
quam paucissimi, tam optimi, ὅσω ἐλάχι-
στοι, τόσῳ (τοσοῦτω) βέλτιστοι, ὅσω ἐλά-
ττονοι, τόσῳ βελτιόντες.

tam, ἐπὶρ. τοσοῦτον, τόσον, εἰς τοσοῦτον,
οὕτως. non sum tam inurbanus, ni gra-
vatus, οὐκ εἰς τοσοῦτον εἶτε οὐχ οὕτως ἀ-
γροικὸς εἶμι, ὥστε ἀρθεσθαι. quis est tam
lynceus, ut in tantis tenebris nihil of-
fondat? τίς οὕτως ἐξουδαρκεῖ ἐστίν, ὅστις
οὐδὲν ἂν προσκρούσειεν ἐν τοσοῦτῳ σκοτει-
νῷ (ὥστε μὴ προσκρούσαι). ego tam liber sum,
quam tu, ἐγὼ ὁμοίως ἐλευθέρως εἶμι, ὥστε
σὺ. nemo tam multa scripsit, quam mul-
ta sunt posita, οὐδεὶς τοσοῦτα γέγραπεν,
ὅσα τὰ ἡμέτερά ἐστι. iam confido, quam
potes, πέποιθα ὥς δυνατόν μάλιστα. iam
magis —, quam magis —, τοσοῦτω (τόσῳ)
μᾶλλον —, ὅσω μᾶλλον —. iam aurum
quam aes, ὁμοίως τὸν χρυσόν, ὥστε καὶ
τὸν χαλκόν. ego haec tam esse, quam au-
dio non putō, ἐγὼ ταῦτα οὕτως ἔχειν,
ὥστε ἀκούω, οὐχ ἠγοῦμαι. iam vehementer,
οὕτω σφόδρα. iam doctus, εἰς τοσοῦ-
τον εἶτε οὕτω σοφός, non tam —, quam —,
οὐ τοσοῦτον —, ὅσον —, οὐχ οὕτως —, ὡς —.
quam paucissimi, tam optimi, ὅσω ἐλάχι-
στοι, τόσῳ (τοσοῦτω) βέλτιστοι, ὅσω ἐλά-
ττονοι, τόσῳ βελτιόντες.

tam, ἐπὶρ. τοσοῦτον, τόσον, εἰς τοσοῦτον,
οὕτως. non sum tam inurbanus, ni gra-
vatus, οὐκ εἰς τοσοῦτον εἶτε οὐχ οὕτως ἀ-
γροικὸς εἶμι, ὥστε ἀρθεσθαι. quis est tam
lynceus, ut in tantis tenebris nihil of-
fondat? τίς οὕτως ἐξουδαρκεῖ ἐστίν, ὅστις
οὐδὲν ἂν προσκρούσειεν ἐν τοσοῦτῳ σκοτει-
νῷ (ὥστε μὴ προσκρούσαι). ego tam liber sum,
quam tu, ἐγὼ ὁμοίως ἐλευθέρως εἶμι, ὥστε
σὺ. nemo tam multa scripsit, quam mul-
ta sunt posita, οὐδεὶς τοσοῦτα γέγραπεν,
ὅσα τὰ ἡμέτερά ἐστι. iam confido, quam
potes, πέποιθα ὥς δυνατόν μάλιστα. iam
magis —, quam magis —, τοσοῦτω (τόσῳ)
μᾶλλον —, ὅσω μᾶλλον —. iam aurum
quam aes, ὁμοίως τὸν χρυσόν, ὥστε καὶ
τὸν χαλκόν. ego haec tam esse, quam au-
dio non putō, ἐγὼ ταῦτα οὕτως ἔχειν,
ὥστε ἀκούω, οὐχ ἠγοῦμαι. iam vehementer,
οὕτω σφόδρα. iam doctus, εἰς τοσοῦ-
τον εἶτε οὕτω σοφός, non tam —, quam —,
οὐ τοσοῦτον —, ὅσον —, οὐχ οὕτως —, ὡς —.
quam paucissimi, tam optimi, ὅσω ἐλάχι-
στοι, τόσῳ (τοσοῦτω) βέλτιστοι, ὅσω ἐλά-
ττονοι, τόσῳ βελτιόντες.

tam, ἐπὶρ. τοσοῦτον, τόσον, εἰς τοσοῦτον,
οὕτως. non sum tam inurbanus, ni gra-
vatus, οὐκ εἰς τοσοῦτον εἶτε οὐχ οὕτως ἀ-
γροικὸς εἶμι, ὥστε ἀρθεσθαι. quis est tam
lynceus, ut in tantis tenebris nihil of-
fondat? τίς οὕτως ἐξουδαρκεῖ ἐστίν, ὅστις
οὐδὲν ἂν προσκρούσειεν ἐν τοσοῦτῳ σκοτει-
νῷ (ὥστε μὴ προσκρούσαι). ego tam liber sum,
quam tu, ἐγὼ ὁμοίως ἐλευθέρως εἶμι, ὥστε
σὺ. nemo tam multa scripsit, quam mul-
ta sunt posita, οὐδεὶς τοσοῦτα γέγραπεν,
ὅσα τὰ ἡμέτερά ἐστι. iam confido, quam
potes, πέποιθα ὥς δυνατόν μάλιστα. iam
magis —, quam magis —, τοσοῦτω (τόσῳ)
μᾶλλον —, ὅσω μᾶλλον —. iam aurum
quam aes, ὁμοίως τὸν χρυσόν, ὥστε καὶ
τὸν χαλκόν. ego haec tam esse, quam au-
dio non putō, ἐγὼ ταῦτα οὕτως ἔχειν,
ὥστε ἀκούω, οὐχ ἠγοῦμαι. iam vehementer,
οὕτω σφόδρα. iam doctus, εἰς τοσοῦ-
τον εἶτε οὕτω σοφός, non tam —, quam —,
οὐ τοσοῦτον —, ὅσον —, οὐχ οὕτως —, ὡς —.
quam paucissimi, tam optimi, ὅσω ἐλάχι-
στοι, τόσῳ (τοσοῦτω) βέλτιστοι, ὅσω ἐλά-
ττονοι, τόσῳ βελτιόντες.

tam, ἐπὶρ. τοσοῦτον, τόσον, εἰς τοσοῦτον,
οὕτως. non sum tam inurbanus, ni gra-
vatus, οὐκ εἰς τοσοῦτον εἶτε οὐχ οὕτως ἀ-
γροικὸς εἶμι, ὥστε ἀρθεσθαι. quis est tam
lynceus, ut in tantis tenebris nihil of-
fondat? τίς οὕτως ἐξουδαρκεῖ ἐστίν, ὅστις
οὐδὲν ἂν προσκρούσειεν ἐν τοσοῦτῳ σκοτει-
νῷ (ὥστε μὴ προσκρούσαι). ego tam liber sum,
quam tu, ἐγὼ ὁμοίως ἐλευθέρως εἶμι, ὥστε
σὺ. nemo tam multa scripsit, quam mul-
ta sunt posita, οὐδεὶς τοσοῦτα γέγραπεν,
ὅσα τὰ ἡμέτερά ἐστι. iam confido, quam
potes, πέποιθα ὥς δυνατόν μάλιστα. iam
magis —, quam magis —, τοσοῦτω (τόσῳ)
μᾶλλον —, ὅσω μᾶλλον —. iam aurum
quam aes, ὁμοίως τὸν χρυσόν, ὥστε καὶ
τὸν χαλκόν. ego haec tam esse, quam au-
dio non putō, ἐγὼ ταῦτα οὕτως ἔχειν,
ὥστε ἀκούω, οὐχ ἠγοῦμαι. iam vehementer,
οὕτω σφόδρα. iam doctus, εἰς τοσοῦ-
τον εἶτε οὕτω σοφός, non tam —, quam —,
οὐ τοσοῦτον —, ὅσον —, οὐχ οὕτως —, ὡς —.
quam paucissimi, tam optimi, ὅσω ἐλάχι-
στοι, τόσῳ (τοσοῦτω) βέλτιστοι, ὅσω ἐλά-
ττονοι, τόσῳ βελτιόντες.

tam, ἐπὶρ. τοσοῦτον, τόσον, εἰς τοσοῦτον,
οὕτως. non sum tam inurbanus, ni gra-
vatus, οὐκ εἰς τοσοῦτον εἶτε οὐχ οὕτως ἀ-
γροικὸς εἶμι, ὥστε ἀρθεσθαι. quis est tam
lynceus, ut in tantis tenebris nihil of-
fondat? τίς οὕτως ἐξουδαρκεῖ ἐστίν, ὅστις
οὐδὲν ἂν προσκρούσειεν ἐν τοσοῦτῳ σκοτει-
νῷ (ὥστε μὴ προσκρούσαι). ego tam liber sum,
quam tu, ἐγὼ ὁμοίως ἐλευθέρως εἶμι, ὥστε
σὺ. nemo tam multa scripsit, quam mul-
ta sunt posita, οὐδεὶς τοσοῦτα γέγραπεν,
ὅσα τὰ ἡμέτερά ἐστι. iam confido, quam
potes, πέποιθα ὥς δυνατόν μάλιστα. iam
magis —, quam magis —, τοσοῦτω (τόσῳ)
μᾶλλον —, ὅσω μᾶλλον —. iam aurum
quam aes, ὁμοίως τὸν χρυσόν, ὥστε καὶ
τὸν χαλκόν. ego haec tam esse, quam au-
dio non putō, ἐγὼ ταῦτα οὕτως ἔχειν,
ὥστε ἀκούω, οὐχ ἠγοῦμαι. iam vehementer,
οὕτω σφόδρα. iam doctus, εἰς τοσοῦ-
τον εἶτε οὕτω σοφός, non tam —, quam —,
οὐ τοσοῦτον —, ὅσον —, οὐχ οὕτως —, ὡς —.
quam paucissimi, tam optimi, ὅσω ἐλάχι-
στοι, τόσῳ (τοσοῦτω) βέλτιστοι, ὅσω ἐλά-
ττονοι, τόσῳ βελτιόντες.

tam, ἐπὶρ. τοσοῦτον, τόσον, εἰς τοσοῦτον,
οὕτως. non sum tam inurbanus, ni gra-
vatus, οὐκ εἰς τοσοῦτον εἶτε οὐχ οὕτως ἀ-
γροικὸς εἶμι, ὥστε ἀρθεσθαι. quis est tam
lynceus, ut in tantis tenebris nihil of-
fondat? τίς οὕτως ἐξουδαρκεῖ ἐστίν, ὅστις
οὐδὲν ἂν προσκρούσειεν ἐν τοσοῦτῳ σκοτει-
νῷ (ὥστε μὴ προσκρούσαι). ego tam liber sum,
quam tu, ἐγὼ ὁμοίως ἐλευθέρως εἶμι, ὥστε
σὺ. nemo tam multa scripsit, quam mul-
ta sunt posita, οὐδεὶς τοσοῦτα γέγραπεν,
ὅσα τὰ ἡμέτερά ἐστι. iam confido, quam
potes, πέποιθα ὥς δυνατόν μάλιστα. iam
magis —, quam magis —, τοσοῦτω (τόσῳ)
μᾶλλον —, ὅσω μᾶλλον —. iam aurum
quam aes, ὁμοίως τὸν χρυσόν, ὥστε καὶ
τὸν χαλκόν. ego haec tam esse, quam au-
dio non putō, ἐγὼ ταῦτα οὕτως ἔχειν,
ὥστε ἀκούω, οὐχ ἠγοῦμαι. iam vehementer,
οὕτω σφόδρα. iam doctus, εἰς τοσοῦ-
τον εἶτε οὕτω σοφός, non tam —, quam —,
οὐ τοσοῦτον —, ὅσον —, οὐχ οὕτως —, ὡς —.
quam paucissimi, tam optimi, ὅσω ἐλάχι-
στοι, τόσῳ (τοσοῦτω) βέλτιστοι, ὅσω ἐλά-
ττονοι, τόσῳ βελτιόντες.

tama, w, ὁ. εἶδος οἰδήσεως τοῦ ποδός.

tamarico, es, ὁ. ταῦτ' τῷ tamarix.

tamariscus, i, ὁ. ταῦτ' τῷ tamarix.

tamarix, icis, ὁ. μυρίκη.

Tamāsēus, a, um, Ταμάσιος, τῆς ἐν Κό-
πρῳ Ταρρασοῦ.

tam-diu, ἐπὶρ. τοσοῦτον χρόνον, τοσοῦτον.

tamdin —, quamdin εἶτε quam —, τοσοῦ-
τον χρόνον —, ὅσον —. quoad εἶτε dum —,
ἔφ' ἔσον, ἕως —.

tamen, σύνδ. ὅμως, μέντοι. quamquam

(quamvis) —, tamen —, καίπερ, — ὅμως.

eisi (etiamsi, tametsi, κ.τ.τ.) —, tamen —,
εἰ καὶ (καὶ εἰ, ἰάν καὶ, κἄν) —, ὅμως —,
καίτοι —, ὅμως —, sed tamen, ὅμως δέ, ἀλλ'

ὅμως, ὅμως μέντοι, μέντοι ὅμως, si tamen,
εἰπερ, εἰπερ γε. tamen nihilominus, οὐδὲν

μέντοι ἦτορ. — tamen eisi, εἴτε tamenetsi
καὶ συνήθως tametsi, εἰ καὶ, καὶ εἰ, καί-
περ, καίτοι.

tamenetsi, ταῦτ' τῷ tamen eisi, ἴδ. tamen.

Tamēsis, is, καὶ Tamosa, w, d. Τάμεσις,

Ταμάσις, ποταμὸς Βρετανίας ὁ τανὺν

Thames.

tametsi, ταῦτ' τῷ tamen eisi, ἴδ. tamen.

tamētous, a, um, (ταμιακός), τοῦ βασιλικοῦ

ταμίου.

tamētius, a, um, ἴδ. tamius.

tamino, are, ἀγχεύον. ἐκ τούτου τὸ σύνθε-
τον contaminino. Φηότες.

tammodo, ἐπὶρ. (tam-modo) ἄρτι.

tamnus, i, ὁ. ἀγριαμπέλις, una tamiaia,

ἀγριασταφίς, ἀγριοσταφύλις.

tamquam, ταῦτ' τῷ tamquam.

Tamāger, gri, d. (Τάναγρος) ποταμὸς τῆς

Λευκανίας, ὁ τανὺν Negro.

Tamāgra, w, ὁ. Τάναγρος. Tanagrus καὶ

Tanagrus, a, um, Ταναγραίος, Τανα-
γρικός.

Tanāis, is, d. Τάναϊς, ποταμὸς τῆς Βαρμα-
τίας, ὁ τανὺν Don. Tanāites, w, d. Τα-
ναίτης. Tanāitis, idis, ὁ. Ταναίτης, Ἀμα-
ζών. Tanaiticus, a, um, Ταναίτικος.

Tanāitā, arum, d. Tannis.

Tanāiticus, a, um, ἴδ. Tanais.

Tanāquil, ilis, ὁ. Τανακύλα, Τανακύλλα,

Τανακυλίς, Τανακυλλίς.

tandem, ἐπὶρ. (tam-dem) τέλος, τέλος δέ,
τέλος δὴ, τέλος μέντοι, ὅψ' δὴ, tandem

aliquando, ὅψ' ποτε, ἤδη ποτέ. 2) ποτέ,
δὴ, δῆτα, γάρ. quid tandem? τί ποτε;

τί δὴ; τί δα δὴ; τί γάρ; εἰν. tandem?

ἄπτομαι, θιγγάνω, ψάω τινός. aliquem cubito, ἄπτεσθαι τινος τῷ ἀγκῶνι. — virginem, ἄπτεσθαι, θιγγάνειν παρθένου, συγγίγνεσθαι παρθένῳ. — 2) ἄπτομαι, γέυομαι τινός, προσφέρομαι τι, (ἐσθίω, πίνω τι, κ.τ.τ.) 3) ἄπτομαι, ἐφάπτομαι τινος, κρούω, πλήττω τινά ἢ τι. chorilas, ἄπτεσθαι χορδῶν, πλήττειν, κρούειν χορδάς. aliquem flagello, καθάπτεσθαι, καθικνεῖσθαι τινος μάστιγι. de caelo tactus, κερυνεὸς δολιχῆς, κερυνεὸς δολιχῆς. tangere corpus aquā, βρέχειν, ἐπιρρέειν τὸ σῶμα ὕδατι. palpebram salivā, ἐπιχρίειν τὸ βλέφαρον σιᾷ λῶ. 4) locum, ἐπιβαίνειν τόπου, παραγίγνεσθαι, ἐμβαίνειν, εἰσέρχεσθαι εἰς τόπον. 5) ἄπτομαι, ἔχομαι τινος. fundus Navium tangit, τὸ χωρίον ἄπτεται εἴτε ἔγεται ποταμοῦ, κεῖται ἐπὶ ποταμῷ. 6) ἄπτομαι τινος, πλήττω, κινῶ τινα. vota tangunt deos, εὐχαί κινεῖσι τοὺς θεούς. metus, amor tangit aliquem, φόβος, ἔρως πλήττει, ἐκπλήττει, κινεῖ τινα. 7) ἄπτομαι, ἐφάπτομαι τινος τῷ λόγῳ, μυσίαν ποιοῦμαι τινος. 8) ἄπτομαι, καθάπτομαι τινος, διασύρω τινά. 9) φραγίζω, ἀπτάω τινα. aliquem triginta minis, ἀποστρεῖν τινα τριάκοντα μινῶν, ὑπεξαιρεῖσθαι τινος τριάκοντα μνᾶς. 10) carmina, ἄπτεσθαι ψδῶν, ἐπιχειρεῖν ποιῆσαι.

taniacw, arum, ὁ μακρὸς τῶμοι ὕψους κρέατος. ἁμφ. γρ. παρ' Οὐάργῳνι de re r. 2, 4. tanos, ἰ. ἄ. εἶδος λιβαρίου.

tanquam εἴτε tamquam, ἐπὶ. (tam-quam) ὥσπερ, ὥστε, ὥς. tenebrae erant, tanquam nox, σκότος ἦν, ὥσπερ νύξ. tanquam sorporous, ὥς ὄφρις, ὥσπερ ὄφρις. apud eum sic fui, tanquam domi meae, παρ' ἐκείνῳ οὕτως ἦν, ὥσπερ ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ. tanquam ei nox esset, ὥσπερ ἂν εἰ νύξ ἦν. tanquam si tua res agatur, ὥσπερ ἂν εἰ τὸ σεαυτοῦ πράττετο, ὥς ἂν εἰ τὸ σὺν ἔργον εἴη. tanquam clausa sit Asia, sic nihil perferatur, ὥσπερ (ὥς) κεκλεισμένης τῆς Ἀσίας, οὕτως οὐδὲν διακομίζεται. tanquam regum arcibus interesset, ὥσπερ ἂν εἰ τοῖς τῶν βασιλέων ἀπορρήτοις παρεγίνετο. tanquam non iidem ubique dii immortales sint! ὥς δὴ (ὥσπερ) οὐ τῶν αὐτῶν πανταχοῦ ἀθανάτων θεῶν ἄντων!

Tantillus, κ.τ.τ. ἴδ. Tantalus.

Tantillus, ἰ. (σπάν. Tanteleus, Ἰ), ἄ. Τάνταλος, Tantalus, α, um, Ταντάλεος, Ταντάλειος, Ταντάλειος. Tantillides, α, ἄ. ὁ Τανταλίδης. Tantalus, Idus, ὁ, ἢ Τανταλίδης, tantillus, α, um, (ὕποκορ. τοῦ tantulus) οὕτω μικρός, οὕτως ἐλάχιστος, τυννός, τύννοτος. puor tantillus, παιδάριον τηλικούτον ὅν tantis-que, ἐπὶ. (tantus) ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ

μεταξὺ tantisper, dum —, τόσον χρόνον, ἕως (ἕως ἄν) —. μέχρι τούτου, μέχρι (μέχρις ἄν) —.

tanto, ἴδ. tantus.

tantopere, ἐπὶ. (tanto opere) τοσούτον, οὕτω σφόδρα, οὕτως.

tantulus, α, um, (ὕποκορ. τοῦ tantus) οὕτω μικρός, οὕτως ἐλάχιστος, οὕτω βραχύς. homo tantulae staturae, ἀνθρωπάριον τηλικούτο ὃν τὸ μέγεθος, ne tantulam quidem, οὐδὲ μικρόν τι.

tantum, ἴδ. tantus.

tantummodo, ἐπὶ. (tantummodo) ὅσον μόνον, μόνον, non tantummodo —, sed etiam —, οὐ μόνον —, ἀλλὰ καί —.

tantundem, ἴδ. tantusdem.

tantus, α, om, (tam) τοσούτος, τόσος, τοσάδε, τηλικούτος, τηλικίσαδε. tantus — quantus —, τοσούτος (τόσος) — ὅσος —, τηλικούτος — ήλικός. tantus homo, τοσούτος, τηλικούτος ἀνὴρ. tanti homines, τηλικούτοι ἀνθρώποι. urbs tanta atque talis, τοσούτη (εἴτε τηλικαύτη) καὶ τοιαύτη πόλις. urbes tantae atque tales, πόλεις τηλικαῦται καὶ τοιαῦται, tot tantaeque mala, τοσαῦτα (εἴτε τόσα) καὶ τηλικαῦτα κακά. tantus animus, τηλικούτος ὦν, tantus, ut (qui) doceat etc, τοσούτος, ὥστε δεῖν κτλ. tanto opere εἴτε tantopere, οὕτω σφόδρα, οὕτως. in tantum, εἰς τοσούτον, ἐπὶ τοσούτον. tantum-argenti, τοσούτον ἀργύριον. tantum hostium, τοσούτοι πολέμιοι, τόσοι πολέμιοι. sexies tantum, ἑξάκις τόσον. — ne-figalia tanta sunt, ut vix possimus etc, οἱ πόροι τοσούτοι (τουτέστιν οὕτως ἐλάχιστοι) εἰσίν, ὥστε μόλις ἡμᾶς δύνασθαι κ.τ.λ. — tanti emere aliquid, τοσούτου ἀνεῖσθαι τι.

— εἰρωνικῶς (καὶ οἰονεῖ μετὰ σχηματισμοῦ τινός τῶν δακτύλων) — est mihi tanti, περὶ τοσούτου ποιῶμαι, τουτέστιν: ἐν αὐτῷ δυνάμει λόγῳ ποιῶμαι. non tanti est, vix tanti est, ut (καὶ ἄνευ τοῦ ut), οὐ τοσούτου ἄξιόν ἐστιν, ὥστε κ.τ.λ. tantum est, τοσούτόν ἐστι, τοσούτο μόνον ἐστὶ, τοσούτον ἔχω εἶπεν. — tantum progressus est, ut —, τοσούτον προεβήκεν, ὥστε —. tantum motus est, ut —, οὕτως ἐκινήθη, ὥστε —. tantum dissimilis, τοσούτον διαφέρων, οὕτως ἀνόμοιος. 2) ὅσον, ὅσον μόνον. non tantum —, sed etiam —, οὐ μόνον —, ἀλλὰ καί —. nomine tantum, τὸ δυνάμει (τοῦ νομα) μόνον. tantum quod, ὅσον μόνον, ἅμα, ἄρτι. tantum quod veneram, quam mihi a te litterae datae sunt, ὅσον μόνον ἔλθω, καί μοι παρὰ σοῦ ἐπιστολὴ ἐδόθη. tantum quod pueritiam egressus, ἄρτι τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἐξεληθὼν. 2) tantum non, μόνον οὐκ, μόνον, μόνον συγλ. tantum

- non jam capta Lacedaemon erat, ἔσαν οὐ-
πω Αζκεδαίμων ἐάλω. — tanto, ἐπὶ ῥή-
ματι κῶς· τοσούτῳ, τόσῳ. his tanto, δις
τόσῳ. tanto —, quando, τοσούτῳ (τόσῳ) —,
ἔσω —.
- tantusdem, tantādem, tantumdem εἴτε tan-
tundem, (tantus) ἕτερος τοσούτος, τοσούτος,
ἴσος, tantundem argenti, ἕτερον τοσούτον
ἀργύριον, τὸ ἴσον ἀργύριον. tantidem em-
re aliquid, τοῦ ἴσου, τῆς αὐτῆς τιμῆς ὡ-
νεῖσθαι τι.
- tāos, ἰ, ἄ. (ταὼς) εἶδος λιθαρίου ἀγνώστου.
- tāpaula, τὰ πάντα.
- tāpes, εἰς, ἄ. καὶ tāpilo, ἰς, οὐ. τάπης,
ταπήτιον.
- tāpīdōma, αἴτις, οὐ. ταπεινώμα, λείξις τα-
πεινῆς.
- Tāprōbāno, ὤς, θ. Ταπροβάνη, νῆσος τῆς
Ἰνδικῆς θαλάσσης, ἴσως ἡ τανὺν καλου-
μένη Ceylon.
- tārandus, ἰ, ἄ. τάρανδος, (θηρίον τῆς Ἀρ-
κτου).
- Tārānis, ἰς, ἄ. ἐπὶ κλησὶς τοῦ Διὸς παρὰ
Κελτοῖς καὶ Βρεττανόις.
- Tāras, ανίς, ἄ. Τάρας, ὁ τῆς πόλεως Τά-
ραντος οικιστής. 2) ἀντὶ τοῦ Tarentum.
- Tārānalla, (Ταρατάλλας) κωμικὸν ὄνομα μα-
γείρου σχηματισθὲν κατὰ τὸ τοῦ Ομήρου
μίστυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλ᾽ α.
- tārāntātara, ὄνομα τοῦ τοῦ τῆς σάλπιγγ-
γος ἥχου παρ' Ἑννίῳ.
- Tarbelli, ουμ, ἄ. Ταρβέλλοι, ἔθνος τῆς
Ἀκυτανίας. Τὰ ἐπίθετα Tarbellus, Tar-
bellius, Tarbellicus, α, um.
- *tardabilis, ο, (tardo) νωθεποιός, νωκω-
τικός.
- tarde, ἐπὶ ῥ. (tardus) βραδύως, μετὰ βραδυ-
τήτος, σχολαίως, σχολῇ. 2) βραδέως, ὀψί.
- tardesco, ὄρε, (tardus) βραδύνεται.
- *tardycors, ρδς, (tardus-cor) βραδύνου, νω-
θοκάρδιος.
- tardigēnulus, α, um, (tardus-gemo) νωθρῶς
στένων. Ἀμφ. γρ. Λατβ. παρὰ Γελλίῳ 19,
7, 3. ἕτεροι γράφουσι tardigēnulus, (βρα-
δυγεννατός).
- *tardigrādus, α, um, (tardus-gradior) βρα-
δυβάμων, βραδυπόρος.
- *tardiloquus, α, um, (tardus-loquor) βρα-
δυλόγος.
- tardipos, εἰς, (tardus-pos) βραδύπους, ἐπι-
θετον τοῦ ἡφαίστου.
- tarditas, αἰς, θ. (tardus) βραδυτής, βράδος,
τὸ βραδυκίνητον. 2) βραδυτής, νωθρεία,
ἔκνος. 3) tarditas ingeni, καὶ ἀπλῶς tar-
ditas, ἡ βραδυτής, βραδύνεται, ἡ τοῦ νοῦ
ἀμβλύτης.
- *tardities, εἰ, θ. ἀρχαῖα. ἀντὶ τοῦ tarditas.
- tarditudo, ἰνις, θ. ἀρχαῖα. ἀντὶ τοῦ tarditas.
- tardiusculu, ἐπὶ ῥ. (tardiusculus) βραδύτερόν
τι τοῦ δύντος.
- tardiusculus, α, um, (υποκορ. τοῦ tardus)
βραδύτερός τι τοῦ δύντος.
- tardo, ανί, αium, are, (tardus) aliquem ἢ
aliquid, βραδύνω τινὰ ἢ τι. 2) tardari καὶ
οὐδ' ἑτέρως tardare, βραδύνεσθαι, βραδύνειν.
- tardor, ὄρις, ἄ. (tardus) βράδος, βραδυτής.
- tardus, α, um, βρ α δ ῶς, σχολαίως, tardus
aliquid (ποιεῖ. aliquid rei), βραδὺς πρὸς
τι, περὶ τι. 2) βραδύς, βραδύνου, νωθρός,
ἀμβλύς.
- Tarentīnus, α, um, Ταραντίνος, σίνας Ta-
rentinus, ὁ Ταραντίνος κόλπος. Tarentini,
ἄ. οἱ Ταραντινοί.
- Tārentum, ἰ, οὐ. ἄ. ἡ Τάρας, πόλις τῆς Μα-
γᾶλης Κιλικίας, τανὺν Tarento.
- Tārentus, ἰ, θ. ποιητ. ἀντὶ τοῦ Tarentum.
- Tarichea, (-aea), αθ, θ. καὶ Taricheae,
aram, πληθ. ἡ Ταρχία, αἱ Ταρχίαι, πό-
λις τῆς Γαλιλαίας.
- tarmes, ἰνις, ἄ. θρίψ, τερνῶν. (τ).
- Tarpejānus, α, um, (Tarpejus) τοῦ Ταρ-
πέιου λόφου.
- Tarpējus, α, um, Ταρπήγιος. mons Tarpe-
jus, ὁ Ταρπήγιος λόφος, ὁ ὑπερῶν Καπι-
τωλίνος καλούμενος, ὅθεν Tarpejus, α, um,
ποιητ. ἀντὶ τοῦ Καπιτωλίνος. saxum Tar-
pejum, rupes Tarpeja, ἡ Ταρπηία πέτρα,
ὁ Ταρπήγιος κρημνός, (κρημνός τις τοῦ Κα-
πιτωλίνου λόφου, ἀπ' οὗ ἔρριπτον τοὺς κα-
κούργους). Tarpejus, ἄ. ὁ Ταρπήγιος. Tar-
peja, θ. ἡ Ταρπηία, Τάρπηια.
- Tarquiniēnsis, ο, ἰδ. Tarquinii.
- Tarquiniū, ουμ, ἄ. Ταρκυνία, πόλις τῆς
Τυρρηνίας. Tarquinius, α, um, καὶ συνή-
θος Tarquinienis, ο, Ταρκυνίος, τῆς Ταρ-
κυνίας, ἐκ Ταρκυνίας. Tarquinieneses, ium,
ἄ. οἱ Ταρκυνίται, Ταρκυνίται.
- Tarquinius, α, um, Ταρκύνιος, τοῦ Ταρκυ-
νίου, τῶν Ταρκυνίων. Tarquinus, ἄ. ὁ
Ταρκύνιος. Tarquinus Priscus, Ταρκύνιος
ὁ Πρίσκος. Superbus, Ταρκύνιος ὁ Σού-
περβος.
- Tarracīna, αθ, καὶ Tarracīnae, arum, θ. ἡ
Ταῤῥακίνα, Ταῤῥακηνός, πόλις τοῦ Λατίου.
Tarracīnensis, ο, Ταῤῥακηνός. Tarracīnen-
ses, ium, ἄ. οἱ Ταῤῥακινίται.
- Tarrāco, ὄρις, θ. Ταῤῥάκων, Ταῤῥακῶν, πό-
λις τῆς Ἰταλίας, ἡ τανὺν Tarracōna. Tar-
racōnensis, ο, Ταῤῥακωνήσιος.
- Tarsua, ἰ, θ. Ταρσός, πόλις τῆς Κιλικίας.
- Tarsenses, ium, ἄ. οἱ Ταρσεῖται.
- Tartāreus, α, um, Ταρτάρειος, Ταρτάρειος,
τοῦ Ταρτάρου εἴτε τοῦ ᾗδου.
- Tartārinus, α, um, Ταρτάρειος, φρικώδης.
- Tartārus, (-on), ἰ, ἄ. καὶ Tartara, ουμ, οὐ.

δ Τάρταρος, τὰ Τάρταρα, (ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ δ' ᾄδης.

Tartesiacus, Tartesus, κ.τ.λ. ταῦτά τοῖς Tartesiacus κ.τ.λ.

Tartessus καὶ Tartesiacus, α, um, Ταρτησίος. ποιητ. Ἰδηρίκος.

Tartessia, Idis, θ. Ταρτησσίς, Ταρτησσία. Tartessus, (-os), ι, θ. Ταρτησός, πόλις Ἰσπανίας.

tarum, ι, οὐ. ξύλον ἀλόης.

Tarusates, um, α. Ταρυσάτεϊς, ἔθνος τῆς Ἀρυτανίας.

taseonium, ii, οὐ. εἶδος ἀργίλλου.

tasis, is, θ. τάσις.

*tati! επιφών. βαβαί! παπαί! πόπαξ!

tata, ae, α. πάππας, τάτα, τάττα, ἄττα, (ὁποριστική προσηγορία τοῦ πατρὸς).

*tatas! επιφών. βαβαί! παπαί! πόπαξ!

Tattensis, e, ἴδ. Tatius.

Tattus, ii, α. Τάτιος. T. Tatius, Τίτος Τάτιος, δ τοῦ Ρωμύλου συμβασιλεύς.—

Tatienses, eita Titienses, iam, α. οἱ Τατιήνης, μία τῶν τριῶν ἀρχαίων φυλῶν, εἰς ἃς Ρωμύλος τὴν τῆς Ρώμης πληθὺν διέτλε.

2) εἰς τῶν τριῶν ἱππικῶν λόγων τοῦ Ρωμύλου.

Taulanti, orum, α. Ταυλάντιοι, ἰλλυρικὸν ἔθνος. Taulantius, a, um, Ταυλάντιος.

Tauus, ι, α. ὄρος τῆς Γερμανίας.

taura, ae, θ. ταύρα.

taureus, a, um, (taurus) ταύριος, ταύρειος.

taurea, ae, θ. ἡ ταυρία, ταυρή, (μάστιξ).

Tauri, orum, α. Ταῦροι, Σκυθικὸν ἔθνος.

Tauricus, a, um, Ταυρίκος. Chersonesus Taurica, ἡ Ταυρική Χερσόνησος.

*tauricornis, e, (taurus-cornu) ταυρόκερως.

Tauricus, a, um, ἴδ. Tauri.

*taurifer, era, (taurus-fero) βουτρόφος.

*tauriformis, e, (taurus-forma) ταυρόμορφος.

*taurigenus, a, um, (taurus-origo) ταυρογενής.

Taurii Indi, α. ἀγῶνες ἐν Ρώμῃ τοῖς χθονίοις θεοῖς ἐπιτελοῦμενοι.

Taurilla, iam, οὐ. ταῦτ' ἐπὶ Taurii Indi.

Taurini, orum, α. Ταυρίνοι, Ταυρίσκοι, ἔθνος τῆς ἐντὸς τῶν Ἀλπεων Κελτικῆς. Τὸ ἐπιθετὸν Taurinus, a, um.

taurinus, a, um, (taurus) ταύριος, ταύρειος.

Taurinus, a, um, ἴδ. Taurini.

Tauris, Idis, θ. Ταυρίς, νῆσος τοῦ Ἀδρίου.

taurobölfor, atus sum, ari, ἐπιτελῶ τὴν ταυροβόλον τελετήν.

taurobölfeus, a, um, τῆς ταυροβόλου τελετῆς. Ἐπιγρ.

taurobölfiun, ii, οὐ. ταυροβόλιον, ταυροβόλος τελετή, ταυροβούτοι λοιθαὶ τῇ Κυβέλλῃ τελεῖσθαι. Ἐπιγρ.

taurocenta, ae, α. ταυρομάχος. Ἐπιγρ.

Tauröis, entis, θ. δ Ταυρόεις, τὸ Ταυροέντιον, λιμὴν καὶ φρούριον τῆς Ναρθωνίδος, κτίσμα τῶν Μασσαλιωτῶν, τανῶν Tarento.

Taurömenium εἴτε Tauröminium, ii, οὐ. ἔτι καὶ Taurömenö, es, θ. Ταυρομένιον, πόλις τῆς Ἰταλίας, ἡ τανῶν Taurömina.

Taurömenitänus, a, um, Ταυρομένιος. Taurömenitänü, orum, α. Ταυρομένιται.

taurophthalmon, i, οὐ. (ταυρόφθαλμον), εἶδος λιθωνωτίδος.

*taurulus, i, α. (ὁποκρ. τοῦ taurus) ταυρίδιον.

taurus, i, α. ταῦρος. 2) ταῦρος, (τὸ ἄστρον).

3) εἶδος ὀρνίθου. 4) εἶδος κανθάρου. 5) ταῦρος, ἕρβος, τράμις, κοχώνη, (μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος).

tautölogia, ae, θ. ταυτολογία.

*tax, ὀνοματοποιία τοῦ τῶν μαστίγων ἤχου παρὰ Πλαύτου.

taxa, ae, θ. εἶδος δάφνης.

taxälo, önis, θ. (taxo) τίμημα, τιμή, τίμησις, διατίμησις. 2) ἐπὶ διαθήκης ἡ συμβολαίου ἡ ἐριτική προσθήκη, ἡ περίερισ.

taxätor, öris, α. (taxo, σημ. 2) δ ἐπιτιμῶν τινη, δ καθαπτόμενός τινας. Φηστος.

taxea, ae, θ. Κελτιστὶ ἀντὶ τοῦ laridum.

taxeus, a, um, (taxus) σμιλάκιος.

taxeus, a, um, (taxus) σμιλάκιος.

taxillus, i, α. ἀστραγαλίσκος, ἀστραγάλιον.

taxim, ἐπὶ. (taugo) ἥρεμα, λάθρα.

taxim, (taugo) ἀρχαῖα. ἀντὶ τοῦ teligerim.

taxo, avi, atum, are, (ἐπιτατικ. τοῦ taugo) aliquid, ψάω τινός, ψηλαφῶ τι. 2) ἄπτομαι, καθάπτομαι τινός (τῷ λόγῳ), διασύρω τινά ἢ τι. 3) συνήθως ὀρίζω εἴτε ὑπολογίζομαι μῆκος, πλήθος, μέτρον, κατ' ἐξοχὴν δὲ τιμὴν εἴτε ἀξίαν πραγμάτων, τιμῶ, διατιμῶ τι. talentum Atticum denariiis sex millibus taxat Varro, τὸ Ἀττικὸν τάλαντον ἑξακισχιλίων δηναρίων τιμῇ δὲ ὀκτάρβων. tanti taxare, τόσους τιμᾶν.

taxus, i, θ. σμιλάξ, σμιλος. (8). 2) ποιητ. τὸ ἀκόντιον.

Täygöto, es, θ. Ταύγεται.

Täygötus, i, α. καὶ ποιητ. Taygeta, orum, οὐ. τὸ Ταύγετον, δ Ταύγετος, τὰ Ταύγετα, ὄρος τῆς Λακωνικῆς.

ie, ἴδ. ta.

ie, ἐπίθεμα ἀντωνυμικόν, ἴδ. ta.

Töanum, i, οὐ. Τέανον καὶ Τεανόν, ὄνομα δύο πόλεων, ὧν ἡ μὲν Teanum Apulum, τὸ Ἀπουλον Τέανον, πόλις τῆς Ἀπουλίας, ἡ δὲ Teanum Sidicinum, τὸ Σιδικηνὸν Τέανον, τῆς Καμπανίας.

töba, ae, θ. λόφος, κατὰ τὴν τῶν Βοιωτίων

- Λιόλειον καὶ τῶν Σαβίγων διάλεκτον. (Θή-
 3, 1. Πρὸς. τὸ Τουρκ. τεπέ).
 techna, ae, θ. τέχνη, τέχνασμα.
 technicus, a, um, τεχνικός.
 technopædion, ii, εὐ. τεχνοπαιδίον. Οὐ-
 τως ἐπιγράφεται ἐν τῶν Διονυσίου ποιη-
 μάτων.
 Tecnessa, ae, θ. Τέκνησσα.
 techolithos, i, α. (τεχολίθος) εἶδος λιθορίου.
 tecto, ἐπὶ. κεκρυμμένως, κρυφίως, ἀφανώς.
 2) ἀσφαλώς.
 tectonicus, a, um, τεκτονικός.
 tector, oris, α. (tego) κονιατής.
 tectoriolum, i, εὐ. (ὕποκορ. τοῦ tectorium)
 μικρὸν κονιάμα.
 tectorium, id. tectorius.
 tecturius, a, um, (tego) τῆς στέγης. tecto-
 rium, εὐ. τὸ στέγασμα. 2) συνήθως tecto-
 rium, εὐ. τὸ κονιάμα. μεταφ. τὸ φῶκος,
 καλλωπισμα τοῦ προσώπου ἢ τοῦ λόγου.
 Tectosages, um, καὶ Tectosagi, orum, α.
 Τεκτοσάγες καὶ Τεκτοσάγαι, ἔθνος τῆς
 Γαλλίας.
 tectulum, i, εὐ. (ὕποκορ. τοῦ tectum) μικρὸ
 στέγη.
 tectum, i, εὐ. (tego) στέγη, ἔσρος, τίγος.
 2) ἔσρος, ἀντὶ τοῦ οἴκου, ἢ οἰκίας.
 tectura, ae, θ. (tego) κονιάσις.
 tectus, a, um, id. tego.
 tecum, ἀντὶ τοῦ cum te.
 ted, ἀρχαῖος ἀντὶ τοῦ te.
 tēda, ae, ταῦτὶ τῷ tēda.
 Tēdignūlquides, α. (te-digna-loquor) πλα-
 στὸν ἔσρος, εὐ. οὐ ἄξια λέγων.
 Tēgo, ae, (ποιπτ. Tēgō, es) θ. Τεγία.
 Tēgōus, Tēgōous, καὶ Tēgōlneus, a,
 um, Τεγεατικός. Tēgōlneus, arum, α. εἰ
 Τεγεάται. Tēgōlne, idis, θ. ἡ Τεγεάτις.
 tēges, ūis, θ. (tego) σκέπη, σκέπασμα, ψά-
 θος, φορμός.
 tēgestarius, ii, α. (teges) ψιθοποιός, ψιθο-
 πλόκος. Α. Γλωσ.
 tēgōlneia, ae, θ. (ὕποκορ. τοῦ teges) ψά-
 θιον, ψιθίδιον, φορμίσκος.
 tēgōlne, is, εὐ. (tego) σκέπασμα, σκέπα-
 στρον, κάλυμμα.
 tēgōllum, i, εὐ. (ὕποκορ. τοῦ tēgōlne) καλυμ-
 μάτιον.
 tēgimen, ūis, εὐ. (tego) σκέπασμα, σκέ-
 παστρον, κάλυμμα, περιβάλλον, περιδο-
 λή. ποιπτ. tegimen coeli, ἡ τοῦ οὐρανοῦ
 σκέπη εἴτε ἀνίε.
 tēgimentum, ταῦτὶ τῷ tegumentum.
 tegmen, ūis, ταῦτὶ τῷ tegumen.
 tegmentum, ταῦτὶ τῷ tegumentum.
 tēgo, tēxi, tectum, ēre, aliquem ἢ aliquid,
 στέγω, στεγάζω, σκεπάζω, καλύπτω τινά
 ἢ τι. Mars tunicā tectus adamantinā, ε.
 λης χιτῶνι ἀδαμαντίνῳ ἐκτετασμένος.
 casa stramentis tecta, καλύψη καλῆμαις
 ἐστεγασμένη. navis tecta, ναὺς κατασφα-
 κτος. ossa legit tuniculus, τὰ ὀστέα καλύ-
 πτει ὁ τῦμβος. tegeret aliquem εἴτε latius
 aliquid, id. latius, sarta tecta, id. sarcio.
 2) στέγω, σκεπάζω, φυλάττω τινά ἢ τι.
 portus legitur ab Africo, ὁ λιμὴν φυλάτ-
 τεται ἀπὸ τοῦ Αἰθίως. aliquem, στέγειν,
 περικαλύπτειν, ὑπασπίζειν τινά. 3) στέ-
 γω, κρύπτω, ἀποκρύπτω τινά ἢ τι. sēna
 aliquem tēgi, ὁ δρυμὸς κρύπτει τινά. eo
 latebris, κρύπτεσθαι ἐν κρησπορυγτοῖς. sen-
 tentiam suam, κατακρύπτειν, ἀποκρύπτειν
 θὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην.—tectus, a, um,
 κεκρυμμένος, κρυπτός, ἀποκεκρυμμένος,
 ἀδελός, ἀφανής.
 tegula, ae, θ. (tego) καλυπτῆρ, κεραμῖς,
 κέραμος. Συνήθεστον κατὰ πληθ. ἀριθ-
 μὸν ἐπὶ κεραμῶν τῆς στέγης.
 tegularius, ii, α. κεραμοποιός.
 tegulāna, a, um, κεραμοσκεπής. tegulata,
 orum, εὐ. κεραμωτὴ στέγη.
 tegulicinus, a, um, (tegula) κεραμωτός, (κε-
 ραμοσκεπής). Επιπτ.
 tegulum, i, εὐ. (tego) στέγη. Α. σπ.
 tegument, ūis, ταῦτὶ τῷ tegimen.
 tegumentum, i, εὐ. (tego) σκέπασμα, κά-
 λυμμα, σκέπη. 2) μεταφ. ἡ σκέπη.
 Tēlus, a, um, id. Tēus.
 tēla, ae, θ. (πιθανὸς ἐκ τοῦ tēro, ἀντὶ te-
 xela) ὑφασμα, ὑφά, ιστίον. 2) ιστίον, (τὸ
 ὑφαντικὸν ὄργανον). 3) ποιπτ. εὐ. στήμων,
 μίτος. 4) ὑφασμα, ἐπινόημα, ἐξύρημα.
 Tēlāmon εἴτε Tēlāmo, ūis, α. Τελαμών.
 Tēlāmōnūs, a, um, Τελαμώνιος. Tēlāmō-
 nīdes, ae, α. Τελαμωνιάδης.
 tēlāmo, ūis, α. ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ ὁ ἀ-
 τλας, (μόρφωμα ἀνδρὸς ἐπιστύλιον εἰ-
 ροντος).
 telānae fens, εἶδος μελάνων σῦκων.
 Telchines, um, α. Τελχίνες.
 Telchōas, arum, α. Τηλεσθαί.
 Telchōnus, i, α. Τηλιγενοί.
 Telēmāchus, i, α. Τηλέμαχος.
 tēlōphōn, ii, εὐ. τηλεφών, (βροτάνη).
 Telēphus, i, α. Τηλέφος.
 telēia, ae, θ. τηλετή.
 telicardius, i, α. ἄγνωστον λιθάριον.
 tēliger, ora, erum, (telum-gero) τελοφόρος.
 telīnus, a, um, τήλινος. telīnus, εὐ. τὸ τή-
 λινον χεῖρμα.
 telirrhizos, i, ἄγνωστον λιθάριον.
 telis, is, θ. τήλις, (βροτάνη).
 Tellūmo, ūis, α. εὐ. τῆς γῆς θεός.
 Tellūras, i, α. ταῦτὶ τῷ Tellumo.
 tellus, ūis, θ. γῆ, γῆ. Α. ποιητικῇ. 2)

Tellus, ἡ Γῆ, Γαῖα, (θεά), juvenes Telluris, οἱ γηγενεῖς.

*telluster, stris, o, (tellus) τῆς γῆς.

Telmessus, εἴτε Telmissus, i, ὁ. Τελμησσός, Τελμισσός, πόλις τῆς Λυκίας. Telmessicus, (Telmissicus) a, um, Τελμισσιεύς, Τελμισσιεύς, i, καὶ Telmessensis, is, ἄ. δ. Τελμισσιεύς, Τελμισσιεύς. Telmessis, idis, ὁ, ἡ Τελμισσιεύς.

telonarius, ii, ἄ. τελώνης. Λ. τοῦ μετ. Λατ. teloneum, εἴτε telonium, i, οὐ. τελωνεῖον, τελώνιον.

telum, i, οὐ. βέλος, (τὸ τηλόθεν βαλλόμενον ὅπλον, οἶον· τόξευμα, ἀκόντιον, δόρυ, λίθος, κ.τ.τ.) 2) ὅπλον, μάχαιρα, ξίφος, ἐγγειρίδιον, κ.τ.τ. 3) βέλος εἴτε ἀκτίς τοῦ ἡλίου. 4) βέλος τοῦ διός, κεραυνός. 5) πλευρίτις (νόσος). 6) ὅπλον, πύσθη. 7) μεταφ. τὸ βέλος, ὅπλον.

temerarius, e, επίρ. ἀλογιστός. Λ. σπ.

temerarius, a, um, (temere) ἄλογος, ἀλογιστος, ἀκριτος, ἀπρονόητος, προπετής. 2) τυχηρός, τυχικός, αὐτόματος.

temerarius, ōris, ἄ. (temere) ὁ βεβηλὼν ἢ βεβηλώσας τι, πειραστής. 2) ὁ κιβδηλεύων ἢ κιβδηλεύσας τι.

temere, επίρ. εἰκῇ, τυχόντως, ἀκρίτως, ἀλόγως, ἀλογιστως, προπετῶς, ὅ τι ἂν τύχω (τύχης, τύχη κ.τ.λ.), ὅπου ἂν τύχω κ.τ.λ., ὅπως ἂν τύχω, (ὡς ἐτύχανον, ὡς ἐτυχον), κ.τ.λ. sic temere, οὕτως εἰκῇ, jacentes sic temere, οὕτως καθεζόμενοι, ἀνεμένως. 2) εἰκῇ, τυχικῶς πως, κατὰ τύχην, ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου. 3) εἰθ' ὅτε non temere, οὐκ εἰκῇ, οὐ βεβηλῶς.

temeritas, atis, ὁ. (temere) ἀκρισία, ἀλογία, ἀλογιστία, προπέτεια. 2) τὸ αὐτόματον, τυχικόν, τυχηρόν, ἡ τύχη. temeritas fortunae, τὸ προπετές τῆς τύχης καὶ ἀγχιόστορον.

temeriter, επίρ. ἀρχαῖκ. ἀντὶ τοῦ temere.

*temeritudo, inis, ὁ. ἀρχαῖκ. ἀντὶ τοῦ temeritas.

temero, avi, atum, are, (temere) aliquid ἢ aliquid, βεβηλῶ, μιαινῶ, μελύνω τινὰ ἢ τι.

Temera, ae, καὶ Temere, es, ὁ. Τεμέρη, πόλις τῆς Βρεττίας, ἡ ὑστερον κοινῶς Τεμύρα καλουμένη. Temesaeus, a, um, Temesaeus, προβλ. Tempa.

temetum, i, οὐ. μέθυ, μέθυσμα, μεθυσιζέον ποτόν.

temnites, ae, ὅδ. Temnos.

temno, ere, aliquid ἢ aliquid, καταφρονῶ, ὑπερορῶ τινός, τινὰ ἢ τι.

Temnos, (-as), i, ὁ. Τήννος, πόλις τῆς Αἰολίδος. Temnites, ae, καὶ Temnius, ii, ἄ. δ. Τεμνίτης.

temo, ōnis, ἄ. ῥομ. ποιητ. ἡ ἄμαξα, τὸ

ἄρμα. 2) ποιητ. ἡ ἄμαξα, ἄρκτος, (ἄτρον). 3) κάμαξ. Ἐντεῦθεν τὸ τῆς συνηθείας τῆς μῶνι (ον).

temo, ōnis, ἄ. λύτρον στρατευομένου. Τὸ ἐπιθετόν· temonarius, a, um, temonarius, ii, ἄ. δ. εἰσπρακτορ λύτρων στρατευομένου. temonarius, a, um, ὅδ. temo.

tempo, οὐ. ἄλλιτ. τέμπη, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ Τέμπη.

*temperamentum, i, οὐ. (tempore) ferri, βαφὴ εἴτε στήμωσις σιδήρου.

temperamentum, i, οὐ. (tempore) κρασις. 2) τὸ εὐκρατον, εὐκρασία. 3) μετριότης, σωφροσύνη.

temperans, ὅδ. tempore.

temperanter, επίρ. εὐκράτως, μετρίως, σωφρονῶς.

temperantia, ae, ὁ. (tempore) μετριότης, ἐγκράτεια. 2) κατ' ἐξοχὴν ἡ σωφροσύνη.

temperate, επίρ. εὐκράτως, μετρίως. 2) ἐγκράτως.

temperatio, ōnis, ὁ. (tempore) κρασις, σύγκρασις, μίξις. 2) εὐκρασία, τὸ εὐκρατον.

temperatius, a, um, (tempore) πρᾶυντικέας, μαλακτικέας.

temperator, ōris, ἄ. (tempore) κρασστής, συναρμωστής. 2) armator, στομαχῆς (σιδηρῶν ὅπλων). 3) volutarius, ὁ τῶν ἡδονῶν κρατῶν, τῶν ἡδονῶν ἐγκρατής.

temperatura, ae, ὁ. κρασις, σύγκρασις, μίξις. 2) εὐκρασία, τὸ εὐκρατον. 3) aeris, βαφὴ καὶ κατασκευὴ τοῦ χαλκοῦ.

temperari, επίρ. ταῦτὸ τῷ tempore, ὅδ. tempus.

temperes, ei, ὁ. (tempore) κρασις, σύγκρασις. 2) ἡ εὐκρασία, τὸ εὐκρατον.

tempere, avi, atum, are, aliquid, κεράννυμι τι. miscere et temperare aliquid ex dissimilibus, μιγνύναι καὶ κεραννύναι τι ἐξ ἀνομοίων. acuta cum gravibus, τὰ ὀξεῖα τοῖς βαρέειν (εἴτε πρὸς τὰ βαρέα) κεραννύναι. vinum, κεραννύναι εἶναι. poculum, ποτήριον. acetum melle, ἕξος μέλιτι. calores, χρώματα. ποιητ. arva, ἀρδεύειν τὰς ἀρούρας. 2) ἀρμύζω, ρυθμίζω τι. citharam nervis, ἀρμύζειν τὰς τῆς λύρας χορδὰς.

civitatem, ρυθμίζειν, διοικεῖν, κυβερνᾶν τὴν πολιτείαν. undas, κολάζειν, χαλινεῖν τὰ κύματα, ἄρχειν τῶν κυμάτων. ceterarum flatu temperantur calores, ὅπρὸς τοῦ τῶν ἐτησίων πνεύματος οἱ καύσωνες μετριάζονται, συστέλλονται. temperare animam, ὀρίζειν μετρίαν τινὰ τιμὴν τοῦ αἵτου. itam, μετριάζειν, πρᾶυνεῖν, συστέλλειν τὴν ὀργήν.—οὐδετέρως temperare aliquid εἴτε aliquo re εἴτε ob re, κρατεῖν, ἀπείχεσθαι τινος. lingua, κρατεῖν τῆς γλώσσης. lacrimis, a lacrimis, κατέχειν

τὰ δάκρυα, ab injuria, ἀπέχουσαι τῆς ἀδικίας, maledicere, ἀπέχεσθαι τοῦ κακολογεῖν, sibi esse animo temperat, quin (quominus) faciat aliquid, ἀπέχεται τοῦ ποιεῖν τι. *temperatum est a caedibus*, ἀπέχοντο τοῦ φόνου. 2) ἀπέχουμαι, πείθεμαι τινος, αἰεὶ εἶτε ab aliquo, ἀπέχεσθαι, πείθεσθαι τινος. *templis deum temperatum est*, τῶν ναῶν ἐφείσαντο, ἀπέχοντο. — *temperans*, ἐπιθετικῶς *temperans alienus rei* καὶ *aliqua rei*, ἐγκρατής τινος. — *temperatus*, α, um, εὐ ἡρμοσμένος, εὐ κατασκευασμένος. 3) εὐ κεκραμένος, εὐκρατος. 4) εὐκρατος, ἡρμοσμένος, μέτριος, σώφρων. *tempestas, atis*, θ. (*tempus*) ὥρα, χρόνος. *ea tempestas*, ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. *multis ante tempestatibus*, πολλοῖς ἔτεσιν εἴτε πολλῶν χρόνων πρότερον. *tertia tempestas*, ἡ τρίτη ἡμέρα. 2) ὥρα, οὐρανός. *nuntio tempestatem praetermittere noluerunt*, εἰ ναυταὶ τὴν εὐνημερίαν παρίεναι οὐκ ἐβούληθησαν. *secunda tempestas*, οὐριος ἀνέμος. *serena*, ἡ εὐδία, εὐημερία. 3) κατ' ἐξοχὴν ἡ χειμῶν, ἡ ῥάλη, ὁ βέλλα, μεταφ. ὁ χειμῶν, καιρός, τὰ θεινά, ὁ κλύδων, κίνδυνος, ἡ συμφορά, δυσπραγία. 4) *Tempestates*, θ. αἱ τῶν χειμῶνων θαλά. *tempestivo*, ἐπὶ τὴν ὥραν, ἐν καιρῷ, εἰς καιρόν, ἐγκαίρως. *tempestivitas, atis*, θ. (*tempestivus*) ὥρα, καιρός, ἐγκαίρεια, εὐκαιρία. 2) εὐκρασία. *tempestivo*, ἐπὶ τὴν σπαν. ἀντὶ τοῦ *tempativo*. *tempestivus*, α, um, (*tempestas*) ὥρατος, ἐγκαίριος, εὐκαιριος, ἐπικαιριος, καιρός. ad aliquid, πρὸς τι. 2) ὥρατος, ὥριμος, πύπων, ἀδρός. ἐπὶ ἀνθρώπων ὥρατος, ἐν ὥρᾳ ὢν. *tempestiva viro*, ὥρατια γάμου. 3) εὐ ὅτι πρὸ ὥρας γιγνόμενος, πρῶτος, πρῶτος. **tempestuosus*, α, um, (*tempestas*) χειμῶνι ὅμιλος. **templaris*, ο, (*templum*) τοῦ ναοῦ. **templatum*, ἐπὶ τὸν κατὰ ναοῦ. *templum*, ι, οὐ. (*tempus*, τέμνω), πλινθίον, ὅπερ οἱ εἰσνοσκοποῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ περιγράφον. ποιητ. *caeli templum*, ἡ ἀψὶς τοῦ οὐρανοῦ. 2) τόπος, χώρα, χώρος, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ εὐρύς τόπος, οἷον ἡ ἀναπαυμένη θάλασσα, κ.τ.τ. 3) ἱερός τόπος, τὸ ἱερόν, τέμενος συνήθως διὰ τοῦ ναοῦ. 4) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ ἡ διαδοχὴ, ὁ στρωτήρ. *temporalis*, ο, (*tempus*) ἐπὶ χρόνον μένων, ἐπικαιριος, ἐπὶ ἄλλῳ τινὲ χρόνον μένων, πρόσκαιρος. 2) ἐν τῇ γραμματικῇ χρονικός. 3) τῶν κρετῶνων. †*temporalitas*, atis, θ. (*temporalis*) τὸ ἐχ-χρόνον, χρόνος, ἀντικείμεν τῷ *eternitas*.

temporaliter, ἐπὶ τὸν ἐπὶ τινὰ χρόνον, ἐπὶ χρόνον. *temporalitudo*, α, um, τύπος μεταγενέστερος ἀντὶ τοῦ *temporalis*. *temporalis*, ἐπὶ τὸν ἐπὶ τινὰ χρόνον. *temporalitas*, α, um, ἐπὶ τινὰ χρόνον μένων, ἐπικαιριος, πρόσκαιρος. †*temporalium*, ἐπὶ τὸν κατὰ χρόνον. *tempori*, ἐπὶ τὸν τῷ *tempore*, ἴδ. *tempus*. *Tempus*, α, θ. Τέμνω, πάλιν τῆς *Βεττίαις*, ἡ παρ' Οὐλήρῳ Τεμίσση, πρὸς. *Tempsa*, α, um, Τεμψαίος. *templo*, αρε, ἴδ. *temo*. *tempus*, οἰς, οὐ. (τέμνω) χρόνος. hoc tempore, ἐν τῷ νῦν χρόνῳ. *superioribus temporibus*, ἐν τοῖς ἑμπροσθεν χρόνοις. ex quo tempore, ἐξ οὗ χρόνου, ἐξ οὗ, ἀπ' οὗ. id temporis, κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον, κατ' ἐκείνο τοῦ χρόνου. *nullum intermittere tempus*, οὐδένᾳ χρόνον διαλείπειν. *eodem tempore*, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. 2) ὥρα, diei, τῆς ἡμέρας. *matutinum tempus*, ἡ πρωία, *tempus anni*, ἡ τοῦ ἔτους ὥρα. *hibernum tempus*, ἡ χειμερινὴ ὥρα. 3) ὥρα, καιρός, εὐκαιρία. *tempus est dicere*, ὥρα ἐστὶ, καιρός ἐστὶ λέγειν. *tibi est tempus abire*, ὥρα σοὶ ἐστὶν ἀπιδέσθαι. *tempus edendi*, ἡ ὥρα τοῦ δεῖπνεῖν. 4) καιρός, περίστασις. *secundis temporibus*, ἐν εὐπραγίᾳ. *in tempore*, ἐν τοιοῦτῳ καιρῷ, ἐν τοιαύταις περιστάσεσι. *tempori cedere*, τοῖς καιροῖς, ταῖς περιστάσεσιν ὑποκίπειν. *in summo republicae tempore*, ἐν τοῖς μεγίστοις τῆς πολιτείας καιροῖς, ἐν ταῖς ἐλσυχέρεισι περιστάσεσι. *pecuniam in aliquod reipublicae tempus conferre*, ἀργύριον εἰσφέρειν εἰς καιρόν τινα (ἀνάγκην, χρῆμα τινὰ) τῆς πολιτείας. 6) ἐν τῇ μετρικῇ ὁ χρόνος. 6) ἐν τῇ γραμματικῇ ὁ χρόνος. — ἐπὶ ῥηματικῶς *tempore*, *tempori* εἴτε *tempori*, ἐν ὥρᾳ, τὴν ὥραν, ἐν καιρῷ, συγχαρ. *temperius*, πρωϊότερον. *ad tempus*, *in tempus*, εἰς καιρόν, *ad tempus* ἐνίστε. ἐπὶ χρόνον, ἐπὶ τινὰ χρόνον. *in tempore*, *in tempore*, per tempus, ἐν καιρῷ, pro tempore, κατὰ τὸν καιρόν, πρὸς καιρόν. ex tempore, ἔκ τοῦ καιροῦ, ἔκ τοῦ παρσυντικῶς, ἐξ αὐτοσχεδίου. *tempus*, οἰς, οὐ κρέτατος. *syntheticon tempore*, πληθ. οἱ κρέτατοι, (ὡς καὶ καίρια τῶν μελῶν, ἔγχα αἱ πληγαὶ θανάσιμοι). 2) ποιητ. πρόσωπον, κεφαλή. *Tempus*, α, τὸ τῷ *Tempus*. **temulentior*, ἐπὶ τὸν ἐν μέλῳ. *temulentia*, α, θ. μέθη. αἱ στ. *temulentus*, α, um, (*temotum*) μεθύων, μέθυσος. *ten'*, ἀντὶ τοῦ *teno*. *ten'*, ἀντὶ τοῦ *teno*.

**tenācitas*, αἰς, θ. (*tenax*) δυστραπελία.
tenācitas, αἰς, θ. (*tenax*) τὸ ἀπρίξ ἔχειν, ἀντίληψις. 2) γλίσχρότης, φειδώλια.

tenāciter, ἐπὶρ. (*tenax*) ἀπρίξ, ἀντίληπτι-
 κῶς, ἰσχυρῶς. 2) ἰσχυρῶς, ἀδιατρέπτως,
 ἀμετασείστως.

**tenāculum*, ἰ, (*teneo*) οὗ. ἔγμα, πείσμα,
 δεσμός.

tenax, αἰς, (*teneo*) ἀντίληπτικῶς. *vincu-
 lum tenax*, δεσμός ἰσχυρός. *herba vestium
 tenax*, βοτάνη ἀντελαμβάνομένη εἰς ἐχο-
 μένη τῶν ἐσθίων. *in praesio tenax armo-
 rum*, ἐν μάχῃ ἐχόμενος τῶν ἐπλων. *mo-
 moria tenax*, μνήμη τῶν πραγμάτων φυ-
 λακτικῇ, μνήμη ἰσχυρά. *tenax propositi*,
 ἐχόμενος τῆς προθέσεως. *tenax fides*, ἔμ-
 monος, μόνιμος, βεβία πίστις. *robur te-
 nax*, ἡ στερεά, ἰσχυρά δρῦς. 2) κολλητι-
 κός, γλίσχρος, γλοιώδης. 3) μεταφ. γλί-
 σχρος, φειδωλός. 4) δύσπειστος, δυστρά-
 πελος, δύσκολος. — *tenaces*, αἰ. πληθ. τὰ
 πείσματα, πείματα, οἱ μίσχοι (μύλων, ἀ-
 πίων, κ.τ.τ.), ἐσθ' ὅτε καὶ τὸ ἔγμα, ὁ δε-
 σμός.

Tenelūri εἶτε *Tenelūri*, orum, αἰ. Τέγκη-
 ροι (Τεντορίται, Τέγκηροι), ἔθνος τῆς Γερ-
 μανίας.

**tenelūla*, αἰ, θ. (*tendo*) παγίς.

tendo, ἰτένδι, (*tensum* καὶ *tentum*, ἔρε,
aliquid, τείνω, ἐντείνω, ἐκτείνω τι.
arcum, ἐντείνειν, ἐντείνεσθαι (ἰθύνειν) τό-
 ξον. *choriam*, ἐντείνειν χορδήν. *maius ad
 caelum*, ἐκτείνειν, ἀνατείνειν τὸ χεῖρε πρὸς
 τὸν οὐρανόν. *notus vela tendit*, ὁ νότος ἀνα-
 πέτανυσι τὰ ἱστία. *munera alicui tende-
 re*, δῶρά τινι ὀρέγειν, προσφέρειν. *tensus*,
 α, um, ἐπιθετικῶς ἐντονος, σύντονος. 2)
nervum tendere, ἀνατείνειν τὴν πόσθην.
tenta, orum, οὗ. ἡ ἀνατεταμένη πόσθη, ὁ
 πορίαπος. *tentus*, αἰ. ὁ πριαπίζων. 3) μεταφ.
insidias alicui tendere, ἐνεδραεῖν τινὶ κατα-
 σκευάζειν. *noctem tendere*, ἐκτείνειν, πα-
 ρατείνειν, μακύνειν τὴν νύκτα. *cursum*,
iter in locum, τείνειν, τρέπεσθαι, πορεύε-
 σθαι, σπεύδειν εἰς τόπον. *tendere animum*,
 συντείνειν τὴν ψυχὴν. — οὐδετέρως τεί-
 νειν, τρέπεσθαι, πορεύεσθαι, ἄγειν. *ad
 portum*, πρὸς τὸν λιμένα. *quo tendis?*
 ποῦ πορεύεις; πρὸς δὴ; *levia in sublime ten-
 dunt*, τὰ κοῦφα ἄνω τείνει, φέρεται. *mons
 ad occasum tendens*, ὄρος τεταμένον εἰς τε-
 τεινον πρὸς ἀνατολάν. *gula tendit ad sto-
 machum*, ὁ εἰσφάγος τείνει πρὸς τὸν στό-
 μαχον. μεταφ. *ad societatem alienius ten-
 dere*, κλίνειν πρὸς συμμάχίαν, βέπειν ἐπὶ
 τὴν συμμάχίαν τινός. 2) ἐντείνεσθαι, δια-
 τείνεσθαι, συντείνειν, ἰσχυρίζεσθαι. *aliquid
 tendere*, διατείνεσθαι πρὸς τι. *fratres ten-*

dentes opaco Pelion imposuisse Olympo,
 ἀδελφοί, μεμαῶτες Πήλιον ἐπ' εἰνοσιφύλ-
 λω Ὀλύμπῳ θέμεν. *tendere contra* καὶ ἀ-
 πλῶς *tendere*, ἀντιτείνειν, ἐναντιοῦσθαι.
 3) ἰσχυρῶς σκηνάζειν, σκηνῶν, κατασκηνῶ.
 **tendor*, ὄρις, αἰ. (*tendo*) τάσις.

Tēnēn, αἰ, θ. Τένεα, χώρα τῆς Κορινθίας.
 **tenēbrius*, arum, θ. πληθ. (ὕποκορ. τοῦ
tenebrae) σκότος. (πρὸς τὴν σκοτίδα καὶ
 τὸ σκοτάδι τῆς σπηλαιοῦς).

tenēbrae, arum, θ. πληθ. τὸ σκότος, ὁ σκό-
 τος, σκοτία. 2) σκότος νυκτός, νύξ. 3)
 σκότος ὁρατῶν, τυφλότης. 4) σκότωσις,
 σκοτοδινία, λειποθυμία, λειποψυχία. 5)
 σκότος, θάνατος. 6) μεταφ. τὸ σκότος, ἡ
 σκοτεινότης, λήθη, τὸ τῆς τύχης σκοτεινόν
 καὶ ταπεινόν. κ.τ.τ. 7) σκότος, σκοτία,
 σκοτεινὸς τόπος, εἶον' τὸ κρησφύγετον, τὸ
 δεσποτήριον, ὁ ἄδης.

**tenēbrācius*, a, um, (*tenebrae*) σκότιος, φυ-
 γήλιος. ἁμφ. γρ.

tenēbrātio, ōnis, θ. (*tenebro*) σκοτασμός,
 σκοτισμός.

**tenēbroscus*, (-aseo) ἔρε, σκότος γίγνεσθαι.

**tenēbricus*, a, are, σκoteinόν γίγνεσθαι.

**tenēbricositas*, αἰς, θ. ὀφθαλμῶν ἀμαύ-
 ρωσις.

tenēbricosus, a, um, (*tenebrius*) σκοτώ-
 δης, σκοτεινός.

tenēbricus, a, um, (*tenebrae*) σκοτεινός. Α.
 σπ.

tenēbrico, ōnis, αἰ. (*tenebro*) σκοτίας, φυγή-
 λιος.

tenēbro, are, aliquid, σκοτάζω, σκοτίζω τι.
 Α. τοῦ *tenag.* Λατ.

**tenēbrōsa*, ἐπὶρ. σκοτεινός.

tenēbrōsus, a, um, (*tenebrae*) σκοτώδης, σκο-
 τεινός.

Tēnedos, (-us), ἰ, θ. Τένεδος. *Tēnedius*, α,
 um, Τενέδιος. *Tenedii*, αἰ. οἱ Τενέδιοι.

tenellus, a, um, (ὕποκορ. τοῦ ὕποκορ. *te-
 nellus*) τὰτὸ τῶν *tenellus*.

tenellus, a, um, (ὕποκορ. τοῦ *tener*) ἀπα-
 λώτερος, πάνυ ἀπαλός, πάνυ μαλακός.

tēneo, *tenūi*, *tentum*, ἔρε, aliquid, ἡ ἀλ-
 iquid, ἔχω τινὰ ἢ τι. *aliquid manu*, ἐν ma-
 nu, κρατεῖν, ἔχειν τι τῇ χειρὶ. *aliquem
 in sinu*, ἐν sinu, ἔχειν τινὰ ἐν τῷ κόλπῳ.

locum, ἔχειν, κρατεῖν, κατέχεσθαι, κατοί-
 καεῖν τόπον. *totam rempublicam tenere*,
 τῶν ὅλων κρατεῖν. *qui tenent* (ὕποκ. *rem-
 publicam*), οἱ κρατοῦντες. *aliquem in com-
 pedibus tenere*, ἔχειν, κατέχεσθαι, φυλάτ-
 τειν τινὰ ἐν δεσμοῖς. *laqueo teneri*, ἐν
 βρόχῳ ἔχεισθαι, εἰληθεῖσθαι. *teneo leporem*,
 ἔχω, εἰληθεῖν τὸν λαγόν, κρατῶ τοῦ λαγῶ.
epes, *fiducia*, *odium*, *amor me tenet*, ἰλ-
 πος, θαρραλότης, γνῆσις, ἔρως ἔχει, κατέ-

χει με, εἰληφέ με, κρατεῖ μου. ita, studio, desiderio teneror, ἔχομαι, κατέχομαι, κρατούμαι ὑπ' ἡρώης, ὑπὸ σπουδῆς, ὑπὸ πόθου. neque ita neque gratia teneri, οὔτε ἡρώϊς οὔτε χάρισι συνέχεσθαι. tenero montem, κατέχειν τὸ ὄρος. portam, κατέχειν εἰς λιμένα. promissum teneror, τῇ ὑποσχέσει κατέχομαι. in manifesto peccatu teneror, ἐπ' αὐτοφώρῳ εἰληπται, ἐξέλκεται. teneri cadis, cupiditatis, ἐλκώκεναι φθόνου, ἡδονῆς, κ.τ.τ. 2) φυλάττω, διασώζω τι. memoria tenero aliquid εἴτε omnia tenet aliquid, τῇ μνήμῃ φυλάττω τι, ἡ μνήμη φυλάττει τι. non tenebat orationum suam, οὐκ ἐφυλάττε τὸν λόγον. propositum tenere, ἐμμένειν τῷ προκειμένῳ. 3) ἔχω, κατανῶ, εἰδᾶ τι. 4) ἔχω, ἔχω, κατέχω, ἐπέχω τινὰ ἢ τι. aliquem diutius, ἴσχειν, διατρίβειν τινὰ πλείον χρόνον. veniunt, ἐπείχυν τὴν κοιλίαν. viam alienam, ἐπείχυν τὴν πορείαν τινός. ἴσχειν τινὰ τοῦ λέναι. tenere manus ab aliquo, ἀπέχεσθαι τινος. Coregra teneror, ἐν Κερύρα βραδύνομαι, διατρίβω. teneri εἴτε me tenero non possum, quia faciam, οὐχ εἰδὲ τί εἶμι (οὐ δύναιμι) μὴ οὐ ποιεῖν. tenere risum, κατέχειν τὸν γέλωτα. cupiditatis, κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν. 5) iter εἴτε cursum in locum, ταῖναι εἰς τόπον, πορεύεσθαι εἰς τὸν τόπον τινός. — tenere, οὐδετέρως ἔχειν, ἐστηκέναι, τεταγμένον εἶναι. 6) in locum, ἔχειν τὴν ναῦν εἰς τόπον, πλεῖν, ταῖναι εἰς τόπον. 7) διαρκῶ, διαμένω, μένω, οὐ παύομαι.

tenor, era, erum, τέρην, ἀπαλός, μαλακός. 2) λεπτός. 3) ἀπαλός, νεαρός. de tenero ungui, a teneris unguiculis, a tenero, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, ἐκ νηπίου. 4) μεταρ. ἀπαλός, μαλακός.

*tēnērasco, era, ταῦτ' τῇ teneresco.

tēnēro, epir. ἀπαλῶς, μαλακῶς.

tēnēresco, ero, (tener) ἀπαλύνομαι, μαλάσσομαι.

tēnērītas, ātis, θ. (tener) ἀπαλότης, μαλακότης.

tēnērītudo, ūtis, θ. ταῦτ' τῇ teneritas.

tēnos, εἴτε Tenues, ā. Τένες, Τέννης.

tēnēsmas, (-os), i, ā. τεινεσμός.

tēnor, oris, ā. (teneo) συνέχεις, διακρίεις, ἀντελέχεις. eodem tenero, apo tenero, συνεχῶς, ἐπεξῆς. 2) παρὰ νομικοῖς ἡ συνεχῆς, τὸ νόημα, ὁ νοῦς, τὸ ὕφος. 3) τόπος συλλαβῆς.

Tēnos, (-us), i, θ. Τήνος.

tenpa, εἴτε tēnsa, w, θ. θήσσα, ἄρμα θηῶν, εἰδος πομπικοῦ ἄρματος παρὰ Ρωμαίοις.

tenstibilis, e, oīs ἐκτείνεσθαι (ταῖς).

tēnsio, ōnis, θ. (tendo) τάσις. 2) τίτανος, σπάσις, σπασμός, (νόσος).

tenstura, w, θ. (tendo) τάσις. Α. τοῦ μεταρ. Λατ.

tenasus, a, um, ἴδ. tenado.

*tenābundus, a, um, (tenio) ψηλαφῶν, ψηλαφίζων.

tenāmur, ūtis, οὐ. (tenio) πείρασις, πειρασμός. Α. ποιητ. καὶ σπ.

tenāmontum, i, οὐ. (tenio) πείρα, δοκιμή, δοκιμασία.

tenātio, ōnis, θ. (tenio) πείρα, ἀπόπειρα. 2) ἔρεδς, προσβολή.

tenātor, oris, ā. (tenio) πειραστής.

tenāto, ūtis, θ. (tendo) σπασμός, πριπτισμός, σατυρίασις.

tenāpollum, ii, οὐ. (tendo-pellis) τετάνωθρον, (φάρμακον). 2) καλόπους.

tenio, avi, atum, are, (ἐπιτατ. τοῦ tendo) aliquid, ψηλαφῶ τι, ἐφάπτομαι, ψάω τινός. 2) ἄπτομαι τινος, προσβάλλω τινί. morbus teniat aliquem, νόσος ἄπταται τινος, ἐμπίπτει τινί. tentare urbem, προσβάλλειν, προσμεγύναι τῇ πόλει. 3) πειρῶμαι, ἀποπειρώμαι, πειράζω, ἀποπειράζω τινός, ἀπόπειραν ποιοῦμαι, πείραν λαμβάνω τινός, δοκιμάζω, εἰστάζω τι, ἐπιχειρῶ τινί. iter per provinciam, πειράσθαι τῆς διὰ τῆς ἐπαρχίας πορείας, πειράσθαι διὰ τῆς ἐπαρχίας πορεύεσθαι. carmina, ἐπιχειροῦν ποιήμασι. tenio, quid possum, πείραν λαμβάνω, ἀπόπειραν ποιοῦμαι, τί δύναμαι. tentabo de hoc dicere, πειράσομαι περὶ τούτων λέγειν. 4) πείθω, ἀναπείθω τινά. 5) aliquem, πειρᾶν τινά, (παρθένον κ.τ.τ.)

tenior, oris, ā. οὕτως ἐκαλεῖτο ὁπηρετής τις τῶν ἀγωνιζομένων ἄρμάτων. Επὶ γρ. *tenioritum, i, οὐ. ὀπκορ. τοῦ teniorium.

teniorium, ii, οὐ. (tendo) σκῆνωμα, σκηνή.

tenitōsus, a, um, (teniorium) τῆς σκηνῆς εἴτε σκηνοποιίας.

tenius, a, um, ἴδ. tendo. 2) ἴδ. tenero.

Tentyra, orum, οὐ. καὶ Tentyris, idis, θ. τὰ Τέντυρα, ἡ Τεντυρίς, πόλις τῆς Λιγύπτου, ἡ τανῦν κώμη Denderah. Tentyrites, w, ā. ὁ Τεντυρίτης. Tentyriticus, a, um, Τεντυριτικός.

*tenūābilis, a, (tenuo) λεπτογυτικός, ἰσχυρογυτικός.

*tenūātim, epir. (tenuo) λεπτός.

tenūātio, ōnis, θ. (tenuo) ἰσχυρανσις.

tenūesco, ero, (tenuis) λεπτύνομαι, φθίνω.

tenūitarius, ii, ā. ὁ κατασκευάζων λεπτάς ἐσθῆτας. Επὶ γρ.

*tenūitellus, a, um, (tenuo) τοῦ tenuis) μάλα λεπτός.

tenuis, e, λεπτός, vestis, λεπτή ἐσθῆς. tenue filum, λεπτός νήπιος. tenuis capis,

in mortario, τρίβειν, συντρίβειν τι ἐν ἔγδῳ. cibum in ventre, καταπίπτειν τὴν τροφήν. frumentum, τρίβειν, ἀλοῶν τὸν σίτον. ποιητ. area terit frumentum, ἀντὶ τοῦ frumentum teritur in area, ὁ σίτος τρίβεται ἐν τῇ ἄλῳ. 2) τρίβω, ἀποτρίβω τι. ferrum terere, τρίβειν, ἀποτρίβειν τὸν σίδηρον. vestis trita, τετριμμένη ἐσθλή. terere iter, τρίβειν ὁδόν, συχνά τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἰέναι. 3) λειώ, λειάω, ξέω τι. 4) τρίβω, διατρίβω, ἀναλίσκω τι. diem, tempus, διατρίβειν, διάγειν τὴν ἡμέραν, τὸν χρόνον. avium, τρίβειν τὸν βίον. 5) feminam, συνειναι γυναῖκα. — tritus, a, um, ἐπιθετικῶς trita trita, ὁδὸς τετριμμένη, συχνή. tritaevares, ὡς τὰ τρίβην λαβόντα, ἐξησχημένα. 6) τετριμμένος, πολυπάτητος χυδαῖος.

Terpsichore, ἔς, θ. Τερψιχόρη.

terra, ae, θ. (ἔρα, ΘΕΡΩ, terreo) γῆ. terra in medio mundo sita est, ἡ γῆ ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου καίται, τὰ μέσα τοῦ κόσμου ἔχει. terrae motus, ὁ σεισμός. 2) γῆ, ἡπειρος. terrā mariq̄, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. terrā in locum pergere, κατὰ γῆν, κατ' ἡπειρον, περὶ εἰς τόπον πορεύεσθαι. aditus a terra, ἡ ἀπὸ τῆς ἡπείρου πᾶρεδος. 3) γῆ, ἔδαφος. sub terris, κατὰ γῆς, ὑπὸ γῆς, ἐν ᾧδου. terrā filius, γηγενής, ἄγνωστος ἄνθρωπος. terrā ortus, ἐκ τῆς γῆς γεγωνός, αὐτίχθων. aquam terramque ab aliquo petere, γῆν τε καὶ ὕδωρ παρὰ τινος αἰτεῖν. terram colere, τὴν γῆν ἐργάζεσθαι. 4) γῆ, χώρα, τόπος. in hac terra, ἐν ταύτῃ τῇ γῇ. terra mea, ἡ πατρίς μου. terra Italia, ἡ Ἰταλικὴ γῆ, ἡ Ἰταλία. alias terras petere, ἐπ' ἄλλην γῆν, ἐπ' ἄλλας χώρας τρέπεσθαι. orbis terrarum εἴτε terrae, ἡ εἰκουμένη. ubi terrarum? ποῦ τῆς γῆς; πού τῆς γῆς; 5) Terra, θ. ταυτὸ τῷ Tellus, ἡ (θεά) Γῆ, Γαῖα.

Terrāciua, ae, ταυτὸ τῷ Tarracina.

*terrālis, is, θ. herba, ταυτὸ τῷ sisymbrium.

terrāneola, ae, θ. κορυδαλός.

terrārium, ii, οὐ. (terro) χῶμα ὡς ὁδοὺς χρησιμεύον. Επιγρ.

terrēnus, a, um, (terra) γήινος, tumulus terrenus, ὁ γήλοφος, γεώλοφος. terrena vasa, σκευὴ πηλινὰ εἴτε κεράμινα. corpus terrenum, σῶμα γήινον, ἐκ γῆς γενόμενον. 2) ille terrenum, ἡ περὶ ποιεῖται, ἡ κατ' ἡπειρον ὁδὸς. 3) bestia terrena, τὸ χερσαῖον ζῷον. 4) numina terrena, οἱ χθόνιοι θεῖμονες. 5) terrenum, οὐ. ἡ γῆ, ὁ ἀγρός.

terrēo, ūi, ūum, ēre, aliquem, τρέμον τι γὰρ ἐμβάλλω, φοβῶ, δειματῶ, ἐκπλήττω, καταπλήττω τινά. 2) πτωῶ, ἀπλανῶ τινά, ἀποτρέπω τινά ἢ τι. aliquem ali aliquam re-

φέω ἀποτρέπειν τινά τινος. quominus faciat, τοῦ ποιεῖν.

terrester, stris, stre, (terra) ἐπίγειος. 2) χερσαῖος. animantia terrestria, τὰ χερσαῖα ζῷα. 3) τῆς γῆς, τῆς ἡπείρου. exercitus terrester, ὁ πεζικὸς στρατός. proclium terrestre, ἡ πεζομαχία.

terrens, a, um, γήινος. terreus ager, γῆς χῶμα. Οὐάβρων.

terribilis, e, φοβερός, φρικτός, δειματώδης, δεινός.

terribiliter, ἐπὶ. (terribilis) φοβερῶς. Α. τοῦ μετ. Λατ.

terrícola, ae, d. καὶ θ. (terra-colo) ἐπιχθόνιος.

terrícola, ae, θ. (terra) φέδνητρον.

terrícola, orum, οὐ. φέδνητρα.

terriliamenta, orum, οὐ. (terrícola) φέδνητρα, δειματά, μορμαλόνεα. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

*terrificatio, ōnis, θ. (terrifico) φέδνητρον. terrifico, are, (terrificus) aliquem, τρέμον τι ἐμβάλλω, φοβῶ τινά. Α. ποιητικὴ καὶ σπανία.

terrificus, a, um, (terreo-facio) τρομοποιός, φοβερός, δειμαλός, δειματώδης. Α. ποιητικὴ καὶ αἰ ἐξῆς δύο.

terrigena, ae, d. καὶ θ. (terra-gigno) γηγενής.

terrigenus, a, um, (terra-gigno) γηγενής.

*terriloquus, a, um, (terreo-loquor) φοβερὰ λέγων.

terrīpānium, ii, οὐ. (terra-pavio) ταυτὸ τῷ tripudium.

terrīpūdium, ii, οὐ. ἀντὶ τοῦ tripudium.

terrisonus, a, um, (terreo-pono) φοβερὰ ἡχῶν.

terrītio, ōnis, θ. (terreo) ἐκπλήξις.

terrīto, are, (θεμιστ. τοῦ terreo) aliquem, καταφοβῶ, ἐκπλήττω, καταπλήττω τινά.

terrītōriālis, e, (territorium) τῆς χώρας.

terrītōrium, ii, οὐ. (terra) χώρα (πολιτείας τινός).

terrītus, a, um, ἴδ. terreo.

terror ōnis, d. (terreo) τρόμος, ἐκπλήξις, δειμα, τὸ δεινόν. Periclis vim dicendi terroremp̄, τὴν τοῦ Περικλέους ἐν τῷ λέγειν δεινότητα. 2) δειμα, φέδνητρον.

terrōsus, a, um, (terra) γεώδης. Α. σπ.

terrūla, ae, θ. (ὁπικωρ. τοῦ terra) γῆδιον.

terrūlente, ἐπὶ. (terrulenti) ἐπιγεῖος.

terrūlentus, a, um, (terra) γεώδης, τῆς γῆς. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἀνωτέρω.

tersus, a, um, ἴδ. tergeo.

tersus, ūs, d. (tergeo) σκηξίς.

terrādēclimāni, orum, d. οἱ τῆς τρισκαίδεκάτης λεγώσας στρατιῶται.

tertianus, a, um, (tertius) tertiana febris καὶ

ἀπλῶς tertiana, αε, 0. δ τρίταιος πυρετός, δ τρίταιος. 2) tertiani, α, (ὅπον. milites) οἱ τῆς τρίτης λεγεῶνος στρατιῶται.
 tertianus, α, um, (tertius) τὸ τρίτον τινὸς ἔχων. 2) tertianus, ii, α. τὸ τρίτον τοῦ ἔσχατου.
 tertianus, onis, 0. (tertio) τρίτη ἐργασία.
 tertiano, ἐπὶ. τρίς.
 tertio, avi, alium, arc, aliquid, τρισεύω, τὸ τρίτον ἢ τρίς ποιῶ τι. 2) tertialis, α, um, ἐπιτρίτον μῆκος ἔχων.
 tertio, ἐπὶ. ἴδ. tertius.
 tertiuscerius, ii, α. (tertius-cera) δ ἐν ἀρχῇ εἴτε τιμῇ τινι τριτεῶν, τὰ τριτεῖα ἔχων. πρὸ. primicerius.
 tertium, ἐπὶ. ἴδ. tertius.
 tertius, α, um, (ter) τρίτος, ab Jove tertius, τρίτος (ποιητ. τρίτατος) ἀπὸ Διός, τρίτος τοῦ Διὸς ἀπύγονος. tertia Saturnalia, ἡ τρίτη τῶν Κρονιάδων ἡμερῶν, tertia numina, οἱ χθόνιοι θεοί. tertia regna, ὁ ἄδης. — tertium, arum, 0. (ὅπον. partes) ἡ τρίτη μέρος, τὸ τρίτον, τριτημῖον. — tertiarum, ost, τριταγωνιστεῖ. — ἐπιτρίτη μὲν τὸ τρίτον, tertium cunctum, τὸ τρίτον ὅπατος. tertio, tertion, τρίτως, ὅκ τρίτου, ἔσθ' ὅτε καὶ τρίς. 2) Tertio, w, 0. ἡ Tertio, προσωνόμιον γυναικός.
 tertiusdecimus, α, um, τριακιδέκατος.
 Tertullianus, i, α. Τερτυλλιανός.
 Tertullus, i, α. Τέρτυλλος.
 tertus, α, um, ἴδ. tergus.
 tervenciis, ii, α. (ter-uncia) (ὅπον. unum) τέταρτον ἀσφαρίου. ἔστι δὲ καὶ σταθμὸν, τὸ τριούγκιον. 2) μασαφ. ne tervenciis quidem, οὐδὲ ἑξολός. 3) heres ex tervencio, ὁ τοῦ τριτημορίου κληρονόμος.
 *terveneficus, i, α. (ter-veneficus) φαρμακίστατος, τρικατάρματος.
 tesqua εἴτε tesca, orum, εὐ. τραχεῖς καὶ ἔρημοι πόποι, ὁ φελλεύς. 2) ἀρχαίως τὸ ἔρημον ἢ ἄδαντον τέμενος.
 tessella, w, 0. (ὅπακος. τοῦ tessera) ἀδακίσκος, ψήφος.
 tessellarius, ii, α. ὁ τοῦ ἀδακίσκου κατασκευάζων, ψηφοδέτης.
 tessellatum, ἐπὶ. κατὰ μικρά, κυβοειδῶς.
 tessellatus, α, um, (tessella) ψηφωτός. tessellatum pavementum, τὸ ψηφιδόπηγμα, ψηφολόγημα, δάπεδον ἐν ἀδακίσκοις.
 tessera, w, 0. (ἐκ τοῦ ἰωνικοῦ τέσσαρα) κύβος, (κυβευτικὸν ὄργανον). ludere tesseras, κυβεύειν. jacere tesseras, ῥίπτειν, ἀναρρίπτειν τοὺς κύβους. 2) ἀδακίσκος, ψήφος (τοῦ ψηφωτοῦ ἑξάρου). 3) τετραγώνον τι ἐπιτρίτημα ἢ κόρυμβος τῆς ἐσθῆτος. 4) πινάκιον, δελτίον, σύμβολον, σφραγίς, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ σύνθημα, (τὸ στρατιωτικὸν

σύνθημα). dare tesseram, ἀποδίδοναι τὸ σύνθημα. tessera hospitalis, τὸ σύμβολον εἴτε σύνθημα τῆς ξενίας, (τὸ γνώρισμα, ὅπερ οἱ ξενούμενοι ἀλλήλοις εἰδίδουσι).
 tesserafina, α, um, (tessera) κυβευτικὴ. 2) tesserafina, α. ἐπὶ τοῦ συνήματος, (ὅπερ παρὰ τοῦ στρατηγοῦ λαβὼν τὸ σύνθημα τοῖς ἄλλοις ἀπεδίδω).
 tesserafina, w, 0. (ὅπακος. τοῦ tessera) ἀδακίσκος, ψηφίον. 2) πινάκιον, ψήφος. 3) μικρὸν σύμβολον, μικρὰ σφραγίς.
 testis, w, 0. (ὥς αὐτὸ τῆ ἰσθμίου ἐκ τοῦ torreo) δοτράκον, κέραμος, κέραμον, (δοτράκινον εἴτε κεράκινον ἀγγεῖον, καλυπτήρ, κ.τ.τ.) 2) δοτράκον, δοτράκου εἴτε κεράμου κλάσμα, ἔσθ' ὅτε καὶ κλάσμα δοτοῦ ἢ ὀδόντος. 3) δοτράκον, δοτράκωδες δέρμα τῶν δοτράκων, κογχυλίων, κ.τ.τ. 4) δοτράκωδες, δοτράκον, κογχυλίων. 5) κέρανος, κράνιον. 6) ποιητ. ἡ δοτράκωδες κηλὶς τοῦ προσώπου. 7) ποιητ. ἡ τοῦ κρυστάλλου σκέπη.
 testabilia, α. (testor) ἱξουσίαν τοῦ μαρτυρεῖν ἔχων, κύριος μάρτυρ ὢν.
 testaceous, α, um, (testis) δοτράκινος, κεράκινος, οὐρα testaceum καὶ ἀπλῶς testaceum, ἡ δοτράκοκονία. 2) δοτράκωδες, testacea, orum, εὐ. τὰ δοτράκωδη. 3) χρωμα δοτράκου εἴτε κεράμου ἔχων, δοτράκωδες.
 *testamen, īnis, εὐ. (testor) μαρτύριον.
 testamentalis, α, τῆς διαθήκης. Α. τοῦ μεταγ. Αστ.
 testamentarius, α, um, τῆς διαθήκης, περὶ διαθήκης, διὰ διαθήκης. 2) testamentarius, α. ὁ τὰς διαθήκας γράφων. 3) σπέν, ὁ κισθηλέων διαθήκας.
 testamentum, i, εὐ. (testor) διαθήκη, facere, ποιεῖσθαι εἴτε διατίθεσθαι διαθήκην, subicere, υποβάλλειν διαθήκην, κισθηλαίνειν, νοθεύειν τὴν διαθήκην. irritum facere, rumpere, ἀκυροῦν τὴν διαθήκην.
 testatim, ἐπὶ. (testa) ὥσπερ δοτράκινον, κατὰ μικρά.
 testatio, onis, (testor) 0. μαρτυρία. 2) τὸ ἐπιμαρτύρεσθαι.
 testatio, ἐπὶ. (testor) διὰ διαθήκης, ἐν διαθήκῃ. 2) ἐναντίον μαρτύρων.
 testator, oris, α. ὁ διαθήκην διαβέβηκας (διαβέτης). 2) μάρτυρ.
 testatrix, icis, 0. (testator) ἡ διαθήκην διαβέβηκ.
 testatus, α, um, ἴδ. testor.
 testis, ī, εὐ. (testis) σπέν. ὁ μάρτυρ.
 testivus, α, um, (testa) δοτράκινος, γήινος.
 testivulatus, α, um, (testivulus) ὄργανον ἔχων. 2) testivulata, w, 0. (ὅπον. herba) (ὄργανον) εἶδος βοτάνης.

testiculor, ari, (testiculus) ἐπιθεβάζω ζῶα ἐπ' ὄχεις.

testiculus, i, ἄ. (testis) ὄρχις. 2) ὄρχις, (βοτάνη).

testificatio, ōnis, θ. μαρτυρία, μαρτύριον. 2) μεταφ. τὸ μαρτύριον, τεκμήριον, ἡ ἀπόδειξις. Κινέριον.

testificor, atus sum, ari, (testis-facio) aliquid, μαρτυρῶ τι. testificor, Antonium nihil horum factorum, μαρτυρῶ, τὸν Ἀντωνίου μηδὲν τούτων ποιήσειν, ὅτι ὁ Ἀντωνίου οὐδὲν τούτων ποιήσει. 2) μαρτυρῶ, ἐπιδείκνυμι, ἀπεδείκνυμι, δηλῶ τι. 3) aliquid, μαρτύρομαι, ἐπιμαρτύρομαι τινα. deos, homines, θεούς, ἀνθρώπους. Σχημ. τὸ testificatus, a, um, εὐρεται καὶ παθητικῶς.

testimonialis, o, μαρτυρικός.

testimonium, ii, οὐ. (testor) μαρτύριον, μαρτυρία. 2) μαρτύριον, τεκμήριον, ἀπόδειξις.

testimonio esse, μαρτύριον εἶναι, μαρτυρεῖν.

testis, is, ἄ. καὶ θ. ὁ, ἡ μάρτυς. testes dare, producere, proferre, μάρτυρας παραγγέλλειν, παραγγέλλειν, ἐπαγγέλλειν, παρίστασθαι. facere aliquem testem, μάρτυρα ποιεῖσθαι τινα. 2) μάρτυς, ὁ παρών, παραγενόμενος, ὄρων, κ.τ.λ. — ἴδε καὶ τὸ ἐξῆς.

testis, is, ἄ. ὄρχις. testes, οἱ ὄρχις, τὰ ὄρχις πεδῆ.

*testitrahus, a, um, (testis-traho) ὁ τοὺς ὄρχις ἔλκων.

testor, atus sum, ari, (testis) μαρτυρῶ. 2) συνήθως μεταφ. aliquid, μαρτυρεῖν, βεβαιῶν, βεβαιόσθαι, ἰσχυρίζεσθαι τι. — iustatus, a, um, παθητικῶς ὁμολογούμενος, βέβαιος, δῆλος. 2) διατίθεμαι, διαθήκην ποιοῦμαι. testatus, διαθεμένος. ποιητ. tabula testata, ἡ διαθήκη. 4) aliquem, μαρτύρομαι, ἐπιμαρτύρομαι τινα. deos, homines, θεούς, ἀνθρώπους.

testu, ἄκλιτ. καὶ testum, i, οὐ. (testa) κλίβανος. 2) πῶμα, ἐπίθεμα. 3) ἔσθ' ὅτε ὁ κέραμος, τὸ κέραμον, τὸ κεράμιον ἀγγεῖον.

*testuāfium, ii, οὐ. (testu) κλιθεάντης ἔρτος.

testudinatus, καὶ testudinatus, a, um, (testudo) καμαρωτός.

testudinēus, a, um, (testudo) χελώνεος, τῆς χελώνης, ἐκ χελώνης εἶτε χελωνίου.

testudo, ōnis, θ. (testa) χελώνη, χέλυς. 2) χελώνη, χέλυς, χελώνεον, χελωνιον, (τὸ τῆς χελώνης ὄστρακον). 3) ποιητ. χελώνη εἶτε χέλυς, τουτέστιν ἡ λύρα. 4) ποιητ. τὸ ἀκωνίδιες ὄστρακον τοῦ θαλασσίου ἐχίνου. 5) καμάρια, ἀψίς. 6) χελώνη, γερροχελώνη, (πολιορκητικὸν ὄργανον). 7) χελώνη (ἡ διὰ συμφοραιομένων ἀσπίδων καί ποτ.) legio, scutis super densatis, tes-

tudinem facit, εἶτε in testudinem conglomeratur, conglobatur, ἡ λεγεὼν τοὺς θυρεοὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ποιοῦσα συμφορᾷται.

testula, w, θ. (ὄστρον). τοῦ testis ὄστράκιον, μικρὸν ὄστρακον. 2) μικρὸς ὄστράκινος λύχνος. 3) ὄστρακον (ὡς αἱ Ἀθηναῖοι ὠστράκιζον).

testum, id, testu.

testāneus, a, um, τετανικός.

testānothrum, i, οὐ. τετάνωθρον.

testānus, i, ἄ. τετάνος, (γόνος).

testartemōria, w, θ. τεταρτημορία.

testartemōria, ii, οὐ. τεταρτημόριον.

testē, ἀντὶ τοῦ te, id, tu.

tester, εἶτε iester, tra, trum, λυγρός, βδελυρός, μωσάρς, αἰσχρός. 2) μεταφ. βδελυρός, μωσάρς, αἰσχρός.

testālassōmōn, i, οὐ. δηλ. vinum, τεθαλασσωμένος εἶνος, θαλασσίας.

testēa εἶτε testēa, orum, οὐ. τήθεια, τήθουα, (εἶδος σπύγγων).

Testhys, ŷos, θ. Τηθύς.

testinērim, testinisse, ἀρχαῖοι παρακείμενοι τοῦ teneo.

testrachordos, on, τετράχορδος. tetrachordon, οὐ. τετράχορδον.

testracolon, i, οὐ. τετράκωλον.

testradium εἶτε tetradium, ii, οὐ. τετράδιον, τετραδίων.

testradrachmum, i, οὐ. τετράδραχμον.

testragnathus, ii, ἄ. τετράγναθον, (εἶδος φαλαγγίου).

testragōnālis, o, τετράγωνος.

testragōnum, i, οὐ. τετράγωνον.

testralix, teis, θ. τετραλίξ, τετραλίξ, (φ).

testrameter, (-irus), i, ἄ. τετράμετρος, στίχος.

testrans, ntis, ἄ. τετράς, ἄντος, τεταρτημόριον. 2) συμβολὴ δύο γραμμῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς.

testrāo, ōnis, ἄ. τετράων, (ὄρνις).

testrāpharmācum, i, οὐ. τετραφάρμακον, (ἐμπλάστρον). 2) τὸ ἐκ τεσσάρων ἔδεσμα.

testrāpus, ōdis, ἄ. τετράπους.

testrarcha, (-es), w, ἄ. τετράρχης.

testrarchia, w, θ. τετράρχια.

testras, ādis, θ. τετράς.

testrastichus, a, um, τετράστιχος. tetrastichum carmen εἶτε ἀπλῶς tetrastichon, i, οὐ. τετράστιχον ποίημα.

testrastulos, on, τετράστυλος.

testre, εἶτε testre, επίρ. (ieter) βδελυρός, μωσάρς.

testricitas, ātis, θ. (tetricus) τὸ βλοσυρόν, σκυθρωπότης.

testricus, a, um, (ieter) σκυθρωπός, σκυθρός, αὐστηρός, βλοσυρός. Κύρ. ὅν. Τετρικός. 2)

Tetrica rupes καὶ ἀπλῶς Tetrica, w, θ. ὄρεα τῆς Βαβυλῆος.

teitriūdo, ire, ἐπὶ τῆς τῶν νησῶν φωνῆς·
τιτρίειν.

teitriūdo, εἴτε taetriūdo, īdis, θ. (teter)
βδελυρία.

teitro εἴτε tietro, arō, αἰσχύνω, μαινῶ.

teitrigōmētra, ae, θ. τεττιγομήτρα.

teitrigōnia, orum, οὐ. τεττιγόνια.

Teucer, eri, ἀ. Τεύκρος (ὁ τοῦ Τελαμώνος
υἱός).

teuchites, ae, ἀ. (τευχίτης) εἶδος σχοίνου.

Teuceri, orum, ἴδ. Teucrus, a, um.

Teuceria, ae, θ. Τευκρία, Τρωάς, (χώρα).

teuceria, ae, θ. ταυτό τῇ teucritum.

teucritum, ii, οὐ. τεύκριον, (βοτάνη).

Teucris, īdis, θ. Τευκρία, Τρωάς, (γυνή).

Teucritus, a, um, Τεύκρεος, Τρωικός.

Teucrus, i, ἀ. Τεύκρος, ἀρχαῖος τῆς Τρωά-
δος βασιλεὺς.

Teucrus, a, um, Τευκρός, Τρωικός. Teucri,
orum, ἀ. Τευκροί, Τρώες.

Tēus, ἴδ. Teos.

Teutates, ae, ἀ. θεός τις τῶν Γάλλων.

teuthālis, īdis, θ. (τευθαλῆς) εἶδος βοτάνης.

Teuthrania, ae, θ. ἴδ. Teuthras.

Teuthras, antis, ἀ. Τεύθρας, ἀρχαῖος τῆς
Μυσίας βασιλεὺς. Teuthranicus, καὶ Teu-
thranus, a, um, Τευθράντιος, Τευθράντιος,

Μύσιος. Teuthrania, ae, ἡ Τευθρανία, χώ-
ρα τῆς Μυσίας. 2) Teuthras, εἴτε Teu-
thrans, ntis, ἀ. μικρὸς τις ποταμὸς τῆς
Καυκασίας.

Teutōni, orum, καὶ Teutōnes, um, ἀ. Τεύ-
τονης, Γερμανικὸν ἔθνος. Teutonius, ἀ. ὁ
Τεῦτων. Teutōnicus, a, um, Τευτονικός,

Γερμανικός. Teutonicus, ἀ. Τεῦτονες.

texo, xii, xium, ēro, aliquid, ὑφαίνω τι,
(ἰσουργῶ). 2) ὑφαίνω, πλέκω τι. crates,
πλέκειν γέρεα. navem, πηγνύναι ναῦν.

coronam, πλέκειν στέφανον. 3) μεταφ.

ὑφαίνειν τι. opus, βιβλίον. — texium, i, οὐ.

τὸ ὑφασμα, ἡ ὕφῃ, τὸ ὕψος. 4) ὑφασμα,
πλέγμα, κατασκευασμα. 5) textum dicen-
di, τὸ τοῦ λόγου ὑφασμα.

textilis, u, (texo) ὕφαντός. textile, οὐ. τὸ
ὑφασμα, ἡ ὕφῃ. 2) πλεκτός.

textor, oris, ἀ. (texo) ὕφάντης, ἰσουργός.

textorius, a, um, (textor) ὕφαντός. 2) πολὺ-
πλοκος.

*textilella, ae, θ. (ὕποκορ. τοῦ textrix) μι-
κρὰ ὕφαντρία.

textinus, a, um, ὕφαντικός, ἰσουργικός.

textinum, οὐ. ἡ ὕφαντική, ὑφασίς, ὕφῃ,

ἰσουργία, ἰσουργική. 2) ἰσουργεῖον, ἄρ-
γαστήριον ὕφαντικῆς.

textrix, tris, θ. (textor) ὕφάντρια, ἰσουργός.

textura, ae, θ. (texo) ὕφῃ, ὑφασμα. 2) συνη-
φῇ, συναρμολογία. Δ. ποιητικῇ.

textus, ūs, ἀ. (texo) συνουφή, συναρμολογία.
2) λόγου συνάφεια εἴτε συνέχεια.

textus, a, um, ἴδ. texo.

Thāis, īdis, θ. Θαῖς.

Thāla, ae, θ. Θάλα, πόλις τῆς Νομαδικῆς.

thālamegus, i, θ. θαλαμηγός (ναῦς).

thālampus, i, ἀ. θάλαμος, κοιτῶν. 2) θάλα-
μος, γαμικός εἴτε νυμφικός θάλαμος, πα-
στός. 3) ποιητ. ὁ θάλαμος, τούτῳστιν ὁ
γάμος, τὸ συνικνίστιον. 4) σπαν. ὁ θάλα-
μος, εἶκος.

thālassa, ae, θ. θάλασσα.

thālassaegle, es, θ. ταυτό τῇ rotamantis.

thālassicus, a, um, θαλάσσιος.

thālassinus, a, um, θαλάσσιος, θαλασσινός.

thālassio, αντι τοῦ talassio.

thālassion rhēcos, οὐ. θαλάσσιον φῶκος.

thālassites, ae, ἀ. θαλασσίτης εἴτε θαλασ-
σίας οἶκος.

thālassōmēll, οὐ. θαλασσίμελλι.

†thālassōmētra, ae, ἀ. (θαλασσομέτρης).

Thālla, ae, ταυτό τῇ Thalia.

Thāles, is καὶ ūis, ἀ. Θαλῆς, οὐ καὶ πτερ.

Thalēus, a, um, Θαλητικός.

Thālia, ae, θ. Θάλεια.

Thālarchus, i, ἀ. Θαλίρχος.

thālactrum, i, οὐ. θάλιακτρον, (βοτάνη). Γρά-
φεται καὶ thaliactrum καὶ thaliotrum.

thallus, i, ἀ. θάλλος.

Thāmyras, ae, καὶ Thamyris, īdis, ἀ. Θα-
μύρας, οὐ, καὶ Θάμυρις, ἴδος.

thannum εἴτε thamnium, i, οὐ. εἶδος θάμνου.

thapsia, ae, θ. Θαψία, θάψος, (βοτάνη).

Thapsus, (-os), i, θ. Θάψος, πόλις καὶ χερ-
σόνησος τῆς Σικελίας. 2) Θάψος, πόλις τῆς
Λιβύης. Thapsiāni, orum, ἀ. οἱ Θάψιοι.

Thāsus, a, um, Θάσιος, τῆς Θάσου.

Thāsus, (-os), i, θ. Θάσος.

Thaumaticus, κ.τ.λ. ἴδ. Thaumias.

Thaumas, antis, ἀ. Θαύμας. Thaumantea
virgo εἴτε Thaumantias, īdis, καὶ Thau-
mantis, īdis, θ. ἡ Θαυμαντίας, (ἡ Ἥρις).

theamēdes, is, ἀ. εἶδος λίθου.

theātrālis, e, θεατρικός.

theātricus, a, um, θεατρικός.

theātrum, i, οὐ. θέατρον. 2) θέατρον, τού-
τίστιν οἱ θεαταί. 3) μεταφ. τὸ θέατρον,

τὸ φανερόν, ὁ φανερός καὶ δημόσιος τόπος
τῆς ἐπιδείξεως ἐπιστήμης ἢ ἔργων.

Thēbae, arum, θ. πληθ. καὶ ποιητ. Thebe,
es, ἐν. Θῆβαι, Θήβη, αὐ. λίγυται εἴτε

ἑκατόμυλοι Θῆβαι. Thebaeus καὶ The-
baeus, a, um, Θηβαῖος, Θηβαίος.

Thēbae, īdis, θ. ἡ Θηβαίς (χώρα). 2) The-
bae, arum, θ. πληθ. καὶ ποιητ. Thebe, es,
θ. ἐν. Θῆβαι, Θήβη, αὐ. λίγυται εἴτε ἐπτά-
μυλοι Θῆβαι. Thebanus, a, um, Θηβαῖος,

Θηβαίος. Thebani, a, ei ὁ θῆβαι, The-

- hāis, ydis, 0. ἡ Θηβαίς (γυνή), ἡ Θηβαίχῃ.
 3) Thebae, arum, 0. εἴτε Thebae Thessaliae, αἱ Φθιώτιδες Θῆβαι. 4) Thebae, arum, 0. πληθ. εἴτε Thebae, es, 0. ἐν. ἡ Θῆβαι, πόλις τῆς Κιλικίας, ἡ ὑποπλακία Θῆβαι. campus Thebae, τὸ Θῆβαι πεδῖον, πρὸς νότον τῆς ἰδῆς πρὸς τῇ Περγᾶμῳ. Thebanae, ae, 0. ἡ Θηβαῖτις, (ἡ Ἀνδρομάχη).
 Thebaeus, Thebanus, κ.τ.λ. ἴδ. Thebae.
 theca, ae, 0. θήκη.
 thecaus, a, um, (theca) ἐν θήκῃ ὢν.
 thectio, es, 0. θεκτίζω.
 thelygōnou, i, ou, (θηλυγόνον) ὄνομα βοτάνων τινων.
 thelyphōnum, i, ou, (θηλυφόνον) ἀκόντιον.
 thelypteris, is, 0. (θηλυπτερίς) εἶδος πτερίδος.
 thelyrrhizos, i, a, (θηλόρριζος) λίθος τῶν τριών. Plin. h. n. 37, 10 (68), 183.
 thema, atis, ou, θέμα. (τὸ τε γραπτὸν τῆς ἐρμηνείας καὶ τὸ ἀστρολογικὸν ἦτοι τὸ ὠροσκόπιον).
 Themis, idis, 0. Θέμις.
 Themistocles, is, καὶ i, a, Θεμιστοκλῆς.
 Themistocleus, a, um, Θεμιστοκλείης.
 theusa ἴδ. tēsa.
 theobrotos, ii, 0. ἴδε theombrotos.
 Theodamas εἴτε Theodamas, atis, a, Θεοδάμας. Theodamantus, a, um, Θεοδαμάντειος.
 Theodoros, i, a, Θεόδωρος.
 Theognis, idis, a, Θεόγνις.
 theogonia, ae, 0. θεογονία.
 theologia, ae, 0. θεολογία.
 theologicus, a, um, θεολογικός.
 theologus, i, a, θεολόγος.
 theombrotos, i, 0. (θεῶν βρωτὴς) εἶδος βοτάνης. Plinios h. n. 24, 17 (102), 162.
 Theoninus, a, um, Θεώνιος, τοῦ Θεῶνος.
 Theophranes, is, a, Θεοφράνης.
 Theophrastus, i, a, Θεόφραστος.
 Theopompus, i, a, Θεόπομπος. Theopompus, (-ius), a, um, Θεοπόμπειος.
 theorema, atis, ou, θεωρήμα.
 theorema, ae, 0. θεωρία.
 theorece, es, 0. ἡ θεωρηκὴ.
 theoticos, i, 0. θεωτικός.
 Theramae, Theramaeus, κ.τ.τ. ταῦτά τοῖς Therape, Therapeus, κ.τ.λ.
 Therape, es, 0. καὶ Therapnae, arum, πληθ. ἡ Θερᾶπνη, αἱ Θερᾶπναι. Therapeus, a, um, Θερᾶπναιος, Λακωνικός, ὅστις εἶτε καὶ Τερᾶντινός καὶ Σαδίνος.
 theriācus, a, um, θηριακός. theriacus, ae, καὶ theriac, es, 0. ἡ θηριακή.
 Thericles, is, a, Θηρικλῆς. Thericleus, a, um, Θηρίκλειος.
 theriōnarea, ae, 0. (θηριονάρκη) βοτάνη τις. (theriōstrum, i, ou, θέριαστρον, θέριαστρον, thermos, arum, 0. θερμαί, θερμά ὕδατα. 2) θερμαί, θερμά λουτρά, θερμὸς λουτρῶν. Thermac, arum, 0. Θέρμαι, πόλις τῆς Σικελίας. Thermilanus, i, a, ὁ θερμῆτις. thermianicus, a, um, θερμαντικός.
 thermipalus, a, um, θερμὸς καὶ ἀπαλός.
 thermius, a, um, θερμῆτις.
 Thermianus, i, ἴδ. Thermos.
 Thermodon, ntis, a, Θερμόδων, ποταμὸς τοῦ Πόντου, πρὸς ᾧ αἱ Ἀμαζόνες ὤκουν, ὁ τανὼν Termeh. Thermodontus, Thermodonticus καὶ Thermodontus, a, um, Θερμόδωντιος, ποιητ. Ἀμαζόνιος, Ἀμαζονικός.
 thermopodium, ii, ou, Θερμοπόδιον.
 thermoputo, arc, aliquid, καμ. θερμὸ ποτίζω τι.
 Thermopylae, arum, 0. Θερμοπύλαι, Πύλαι. thermopodium, ii, ou, Θερμοσποδία.
 thermulae, arum, 0. (ὑπεκορ. τοῦ thermos) μικρὸς θερμὸς λουτρῶν, μικρὰ θερμολουσία.
 Therodamas, atis, a, Θεροδάμας. Therodamantus, a, um, Θηροδαμάντειος.
 Theromodon, ntis, a, Θηρομέδων. Theromodontus, a, um, Θηρομεδόντιος.
 Theraites, ae, a, Θερσίτης.
 thesaurarius, a, um, τοῦ θησαυροῦ.
 thesaurensis, is, a, Θησαυροφύλαξ. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
 thesaurizo, arc, aliquid, θησαυρίζω τι.
 thesaurichrysontheochrysidēs, ae, a, πλάστον ὄνομα παρὰ Πλάτωνα ὀθησαυροχρυσονικεχρυσίδης.
 thesaurus, i, a, ὀθησαυρός, (κατ' ἐξοχὴν τὸ ὀθησαυρίζομενον ἀργύριον). 2) ὀθησαυρός, ὀθησαυροφύλακιον. 3) ὀθησαυρός, ὑπόγειον οἶκημα. 4) ὀθησαυρός, ταμίειον, ἀποθήκη. 5) μεταφ. ὁ ὀθησαυρός, πλοῦτος, σωρὸς, κ.τ.τ.
 Thesais, Thesais, κ.τ.τ. ἴδ. Theasus.
 Thesaus, ei, καὶ eos, a, ὀθησαύς. Thesaus, a, um, ὀθησαύς, ὅστις εἶτα καὶ Ἀθηναῖος.
 Thesius, a, um, ὀθησιός, ὀθησιεύς. Thesides, ae, a, ὀθησιδής, ποιητ. ὁ Ἀθηναῖος.
 Thesies, idis, 0. ἡ ὀθησις.
 thesion, (-ium), ii, ou, ὀθησιον, (βοτάνη).
 thesis, is, 0. θέσις.
 thesmophoria, orum, ou, θεσμοφῶρια.
 thespiae, arum, 0. Θεσπιαί. Thespius καὶ Thespiacus, a, um, Θεσπικός, Θεσπιακός.
 Thespienses, ium, a, ei Θεσπιεῖς. Thespiades, ae, a, ὁ Θεσπιάρχης, Θεσπιεύς.
 Thespias, adis, 0. Θεσπιάς, Μούσα.
 Thespiacus, Thespiades, κ.τ.τ. ἴδ. Thespiac.
 Thespius, ii, a, ὁ Θεσπιεύς.
 Thesprotia, ae, 0. Θεσπρωτία. Thesprotus, a, um, Θεσπρωτικός, Θεσπρωτικός. The-

- πρῶτος, Ἰdis, θ. ἡ Θεσπρωτός, (χώρα).
 Thesprotus, i, α. Θεσπρωτός, (ἀρχαῖος ἐν
 Καμπανίᾳ βασιλεύς). Propert. 1, 11, 3.
 Thessalia, ae, θ. Θεσσαλία. Thessalus,
 Thessalicus, Thessalus, a, um, Θεσσαλι-
 κός. Thessalus, α. δ. Θεσσαλός. Thessali,
 οἱ Θεσσαλοί. Thessalis, Ἰdis, θ. ἡ Θεσσα-
 λία (γυνή), Θεσσαλική.
 Thessalicus, κ.τ.λ. Ἰδ. Thessalia.
 Thessalonica, ae, καὶ Thessalonice, es, θ.
 Θεσσαλονίκη, Θεσσαλονίκη. Thessaloni-
 censes, ium, α. οἱ Θεσσαλονικεῖς.
 Thessalus, a, um, Ἰδ. Thessalia.
 Thesiades, ae, Ἰδ. Thesius.
 Thesius, ii, α. Θέσιος. Thesiades, ae, α.
 Θεσιάδης. Thesius, adis, θ. Θεσιός.
 Thestor, oris, α. Θέστωρ. Thestorides, ae,
 α. Θεστορίδης.
 theta, ou, θῆτα. nigrum theta, τὸ μέλαν,
 ἀπείσιον θῆτα, ὡς ἀρτικὸν τῆς λέξ. θά-
 νατος, δι' ὃ καὶ εὐρηται ἐν Ἑπιγρ. Λατ.
 ἔσθ' ὅτε πρὸ τῶν ἀνομάτων τῶν θανόντων.
 Thetis, Ἰdis καὶ Idos, θ. Θέτις. 2) θ. ποιητ.
 ἡ Ὁλέσσα.
 theurgia, ae, θ. Θεουργία.
 Thia, ae, θ. Θεία.
 thiasus, i, α. θίασος.
 Thimida, ae, θ. πόλις τῆς ἐν Ἀφρικῇ Νο-
 μαδίας. (Σαλλούστ. Ιουγ. 12.) ἀγνώστος
 ἄλλοθεν.
 Thisbe, es, θ. Θισβή. Thisbaena, a, um,
 Θισβαίος.
 thiasias, ae, α. θλασίος, θλιβίας.
 thiaspi, ou, τὸ θλασπί, ἡ θλασπίς, (ῥ).
 thibias, ae, θλιβίας, θλασίος.
 Thionius, κ.τ.λ. Ἰδ. Thion.
 Thion, antis, α. Θίων, βασιλεὺς τῆς Ταυ-
 ρικῆς Χερσονήσου. Thionius, a, um,
 Θεάντιος, Ταυρικός. 2) Θίων, βασιλεὺς
 τῆς Λήμνου. Thionias, adis, καὶ Thioan-
 tis, Ἰdis, θ. Θεωντιάς.
 tholus, α. θόλος.
 thomix, eite thomex, icis, θ. Θωμίξ, Θω-
 μιξ.
 thoracatus, a, um, (thorax) θωρακίτης,
 θωρακοφόρος.
 thorax, acis, α. θώραξ, (τὸ ὅπλον στηθάριον
 καὶ τὸ στήθος).
 Thotius, a, um, Θότιος, τοῦ Θορίου. Tho-
 rius, α. δ. Θόριος.
 thos, ois, θ. Θώς, (θηρίον).
 Thoth, α. Θώθ, ὄνομα τοῦ πέμπτου Ἑρμού
 παρ' Αἰγυπτίους.
 Thoti, Θώθ, εἰς τῶν Αἰγυπτιακῶν μηνῶν.
 Thraea, Thraee, Ἰδ. Thracia.
 Thracis, ae, θ. ποιητ. Thraee, es, Θράκη,
 Θράκη. Thracius, Thracicus, καὶ Thre-
 cius, a, um, Θράκιος, Θρακικός, Θρηκός.

thymīāmus, a, um, (thymum-amō) τὸ θύμον φιλῶν.

thymīnus, a, um, θύμινος.

thymīon, i, οὐ. θύμιον, (νόσος).

thymītes, ae, d. θυμῆτες εἶνος.

thymōsus, a, um, θυμώδης, θύμου πλήρης.

thymum, i, οὐ. σπᾶν. thymus, i, d. τὸ θύμον, ὁ θύμος.

Thynī, orum, d. Θυνοί, ἔθνος παραθαλάσσιον Βιθυνίας. Thynna καὶ Thynīacus, a, um, Θύνιος, ποιητ. Βιθύνιος. Thynia, ae, 0. ἡ Θυνία, (χώρα). Thynias, iadis, 0. ἡ Θυνιάς. Thynīacus, κ.τ.τ. Ἰδ. Thyni.

thyraus, i, τὰ τὸ τῷ τῶν αὐαυ.

Thyūs, a, um, Ἰδ. Thyni.

Thyōne, es, 0. Θυνή. Thyōneus, ei, d. ὁ Θυνεύς. Thyōnīanus, i, d. ὁ Βάκχος, τουτέστιν ὁ εἶνος.

Thyre, es καὶ Thyrea, 0. αἱ, ἡ θυρέα, αἱ θυραίαι, (τὰ θυρή). Thyreātia, iadis, 0. ἡ θυρεάτις (χώρα).

Thyrium καὶ Thyrium, i, οὐ. Θύριον, Θύριον, πῆλις τῆς Ακαρναντίας.

thyroma, iadis, οὐ. θύρωμα.

thyrsiculus, i, d. (ὑποκορ. τοῦ thyrsus) θυρσαριον.

thyrsiger, era, erum, (thyrsus-gero) θυρσοφόρος.

thyrsus, i, d. ὕρσος, καυλὸς (φυτῶν τινῶν). 2) ὕρσος, βακχικὸς νάρθηξ. 3) ποιητ. ὁ ὕρσος, τὸ χέντρον, ἡ μανία.

Ti. συντόμως δηλοῦ τὸ προανύμιον Tiborius, Tiberius.

tiara, ae, 0. καὶ tiaras, ae, d. ἡ τιάρα, ὁ τιάρας.

*tiaratus, a, um, (tiara) τιαρφόρος.

Tibarāni, orum, d. ἔθνος τῆς Κιλικίας.

Tiberēus, a, um, Ἰδ. Tiberius.

Tiberīanus, a, au, Ἰδ. Tiberius.

Tiberīnis, iadis, 0. Ἰδ. Tiberis.

Tiberīnus, a, um, Ἰδ. Tiberis.

Tiberis, is, ποιητ. Tiberis καὶ Tybris, ia, καὶ Idis, d. Τίβρις, εὐς, δευ. Τιβέριδι (Δίων Κάσ.) ποιητ. Θύμβρις, ποταμὸς τῆς Αλαίνης, ὁ τανὺν Tevere. Tiberianus, καὶ Tiberianus, a, um, τοῦ Τιβέριδος, ποιητ. Θύμβριος.—ποιητ. Tiberianus, d. τὰ τὸ τῷ Tiberis, Τίβρις καὶ Τιβέρινος, ἀρχαῖος τῆς Ἀλβης βασιλεὺς.—nymphae Tiberinides, um, 0. αἱ θυμβριάδες νόμφαι.

Tiberius, ii, d. Τιβέριος, Ταβέριος, προανύμιον. κατ' ἐξοχήν δὲ Τιβέριος Κλαύδιος Νέρων ὁ βασιλεὺς, καὶ τούτου τὰ ἐπίθετα.

Tiberius, Tiberianus, Tiberēus, a, um, τοῦ Τιβέριου, Τιβεριανός.

Tiberius, a, um, Ἰδ. Tiberius.

tibia, ae, 0. κνήμη, αὐλὸς εἴτε τὸ ἔσθον αὐτοῦ τῆς κνήμης. 2) αὐλὸς, (τὸ μουσικόν ὄργανον).

tibiae, ei αὐλοί, tibiae in-laro, τοὺς αὐλοὺς φουσᾶν. canere tibiae, αὐλεῖν. sub cantu tibiae, ὑπ' αὐλοῦ, ὑπ' αὐλοῦ. tibialia, e, (tibia) κνηματός. tibiale, is, οὐ. ἡ περικνημῆς. 2) αὐλικός, αὐλητικός.

tibiarius, ii, d. (tibia) αὐλοποιός. Επιγρ. tibiicen, iadis, d. (tibia-cano) αὐλητής, αὐλητήρ. 2) στήριγμα, ἔρεισμα (οἰκοδομημάτων).

tibiēna, ae, 0. (tibiicen) αὐλητρίς, αὐλητριάς.

tibiēniam, ii, οὐ. (tibiicen) αὐλημα, αὐλησις.

tibiēno, are, (tibiicen) αὐλῶ. 2) aliquid, ἔρειδω, στηρίζω π. Α. σπᾶν.

*tibiūus, a, um, (tibia) αὐλικός, αὐλητικός.

Tibriceula, ae, d. (tibris-coelo) ὁ τοῦ Τιβέριως πάροικος.

Tiberinus, a, um, ποιητ. ἀντὶ τοῦ Tiberinus, Ἰδ. Tiberis.

Tibris, iadis, d. ποιητ. ἀντὶ τοῦ Tiberis.

Tibullus, i, d. Τίβουλλος.

tibulus, i, d. ἴδως πίτυος.

Tibur, ūris, οὐ. τὰ Τίβουρα, Τίβουρα, ἡ Τίβουρις, πόλις τῆς Αλαίνης, οὐ πολὺ ἀπέχουσα τῆς Ρώμης, τανὺν Tivoli, Tiburs, ris καὶ Tiburinus, a, um, σπᾶν. Tiburnus, a, um, Τίβουρτινος, Τίβουρτινος, in Tiburno εἴτε in Tiburti, ἐν τῇ Τίβουρτινῶν χώρᾳ. Tiburtis, um, σπᾶν. Tiburni, orum, d. αἱ Τίβουρτινῶν, Τίβουρτινῶν. Tiburnus εἴτε Tiburtius, i, d. (Τίβουρτος) ὁ ἀρχαῖος τῶν Τίβουρων οἰκιστής.

Tiburs, Tiburtinus, κ.τ.τ. Ἰδ. Tibur.

Tiburtus, i, d. Ἰδ. Tibur.

tichobates, ae, d. (τεichoβάτης εἴτε τοιχοβάτης).

Ticinum, i, οὐ. τὸ Τίκινον, ἡ Τίκινος, πόλις τῆς ἐντὸς Ἀλπεων Κελτικῆς, ἡ τανὺν Pavia. Ticinensis, e, Τίκινος.

Ticinus καὶ Ticius, i, d. Τίκινος, ὁ τὸ Τίκινον παραρρέων καὶ εἰς τὸν Πάδον εἰσβάλλων ποταμὸς, ὁ τανὺν Tessino. Ticius, a, um, τοῦ Τίκινου.

Tifala, orum, οὐ. ἕως παρὰ τὴν Καπύην κείμενον, Τίφατην δὲ, παρὰ Δίονι Κασσίω. Tiferium, i, οὐ. Τίφερον, ὄνομα τριῶν τῆς Ιταλίας πόλεων. ὁ κάτοικος Tifernas, iadis.

Tifernus, i, d. (Τίφερον) ἕως καὶ ποταμὸς τῆς Σαυνιτιδος.

Tigellus, ii, d. Τηγέλλιος.

tigillum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ tignum) δοκίον, δοκίς.

*Tigillus, i, d. (tignum) (Τίγυλλος) ἐπικλησις τοῦ διός. Augustin. civ. dei 7, 11.

tignarius, a, um, (tignum) τῶν δοκῶν, faber, tignarius, d. ὁ τέκτων, ξυλουργός.

Ugnūlum, *i*, ταὐτὸ τῷ *Ugillum*.
Ugnum, *i*, οὐ. τὸ τεκτονικὸν εἶπε ἀρβύλον
 ξύλον, κατ' ἐξοχὴν δὲ δοκός.
Tigrānos, *is*, *ā*. Τυγράνης.
**Tigrifer*, *era*, *erum*, (*ugris-fero*) τίγρεις
 τρέφων.
**Ugrinus*, *a*, *um*, τιγροειδής.
Ugris, *is*, καὶ *Idis*, *ā*. (ποίητ. θ.) δ, ἡ τί-
 γρις. 2) δορὰ τίγριδος.
Tigris, *idis*, *ā*. Τίγρις, ἰδος, Τίγρις, ἡτος,
 ποταμὸς τῆς Ἀσίας. Ἀ. Περσικὴ δηλοῦσα
 βέλος.
Tigūrinus, *i*, *ā*. *pagus*, μία τῶν καρδίων
 εἶπε κομῶν τῆς Εὐλουπίας, ἥς οἱ πολῖται
Tigurini, *orum*, Τηγυρῖνοι, Τηγυρίοι.
Tilaventum, *i*, οὐ. (i) Τιλανίου ποταμὸς
 ἑνετίας, ὁ τανὺν Tagliamento.
Tilia, *ae*, *θ*. φιλύρα, (τὸ δένδρον καὶ ὁ τοῦ
 δένδρου ἐνδότερος φλοιός).
**Tiliaceus*, *a*, *um*, φιλύριδος.
**Tiliagiceus*, *a*, *um*, ταὐτὸ τῷ *tiliaceus*.
**Tiliaris*, *e*, ταὐτὸ τῷ *tiliaceus*.
Timaeus, *i*, *ā*. Τίμαιος.
Timānus, *i*, *ā*. Τίμανος, ποταμὸς οὐ πό-
 ρω τῆς Ἀνυλικῆς βέων.
Timēfactus, *a*, *um*, (*timeo-facio*) ἐκφοβή-
 θης, ἐκπλαγής.
Timeo, *ui*, *ere*, *aliquem* ἢ *aliquid*, φοβοῦ-
 μαι, δίδωμι, δίδωμι τινα ἢ τι. *timeo iram*
deorum, φοβοῦμαι, δίδωμι τὴν τῶν θεῶν
 ὀργήν. *Flagitium peius leto*, τὸ αἶσχος θά-
 νάτου μᾶλλον φοβοῦμαι, *ne time*, μὴ φο-
 βεῖται, *timere ab aliquo*, φοβεῖσθαι ὑπὸ τινος.
alicui, φοβεῖσθαι, δεδιέναι ὑπὲρ τινος, περὶ
 τινος, ὡς παρ' Οὐλήριον τὸ περιδεῖσθαι μετὰ
 δοτικῆς, *sibi*, φοβεῖσθαι, δεδιέναι ὑπὲρ ἑαυ-
 τοῦ, περὶ ἑαυτοῦ, *exocodili oculis timen-
 tes* *refugiant* *fabam*, οἱ κροκόδειλοι φοβοῦ-
 μενοι ὑπὲρ τῶν θοβαλμῶν ἀποφεύγουσι τὸν
 κύκλον. (Πλίν.). *de republica*, περὶ τῆς
 πολιτείας. *timeo*, *quid hoc sit*, φοβοῦμαι
 εἴτε ἀπορῶ, τί τοῦτ' ἐστίν. *timei flammam*
ignis, φοβεῖται εἰς τὴν φλόγα εἰσελθεῖν.
non jurato time, μήτε φοβοῦ ὁμνῶναι εἴτε
 τὸ ὁμνῶναι. *timeo*, *ne fiat*, φοβοῦμαι, δέ-
 δια μὴ γάνηται. *timei*, *ne heret*, φοβή-
 θην, μὴ γίνωτο. *timeo*, *ut sustineas* εἴτε
ut non sustineas, φοβοῦμαι, δέδια μὴ οὐκ
 ἀντέλγῃ. Ἀπροσώπως *timeatur*, φόβος ἐστί,
 φοβουμένηται.—ἰπποβητικῶς ἀπὸς μετὰ γενι-
 κῆς *timens mortis*, περίφοβος τοῦ ἀποθα-
 νεῖν, φοβούμενος τὸν θάνατον.
**Timesco*, *ero*, (ἐναρκτ. τοῦ *timeo*) *aliquid*,
 φοβοῦμαι τι.
Timido, ἐπὶρ. δειλῶς, φοβερώς, ἐκφόβως,
 περιδεῶς.
timiditas, *atis*, *θ*. (*timidus*) δειλία, ἀτολ-
 μία, εὐλαδία.

**timiditate*, ἐπὶρ. μετὰ δειλίας τινός.
timidus, *a*, *um*, (*timeo*) δειλός, φοβερός,
 ἐκφοβός, περίφοβός, περιδεής. *non timi-
 dus mori*, οὐ φοβούμενος ἀποθανεῖν εἴτε
 τὸ ἀποθανεῖν. *ulciscus rei*, φοβερώς εἴτε
 δειλῶς ἔχων πρὸς τι, φοβούμενός τι.
Timoloon, *nis*, *ā*. Τιμολέων.
Timon, *onis*, *ā*. Τιμών.
timor, *oris*, *ā*. (*timeo*) φόβος, δέος, δειμά.
timor noctis, δειμά νύκτερον. *magno ti-
 more* *esse*, περιφόβως ἔχειν. *in timore*
esse, ἐν φόβῳ εἶναι, περίφοβον εἶναι. *in*
timorem dare aliquem, εἰς φόβον ἐμβά-
 λειν τινά. *prae timore*, ὑπὸ φόβου. *res mi-
 hi facit timorem*, *me afficit timore*, τὸ
 πρᾶγμα παρέχει μοι φόβον. *timore per-
 territus*, φόβῳ εἴτε ὑπὸ φόβου ἐκπλαγής.
timor aliquem occupat, φόβος λαμβάνει
 τινά. *timorem tollere*, διαλύειν τὸν φόβον.
timor ab aliquo, ὁ ἀπὸ τινος, ἔκ τινος,
 ὑπὸ τινος φόβος. *timor mortis*, τὸ τοῦ θά-
 νάτου δέος, ὁ τοῦ θανάτου φόβος. 2) δέος,
 φόβος, αἶσχος. *deum*, τὸ πρὸς τοῖς θεοῖς
 δέος, ὁ τῶν θεῶν φόβος. 3) δειμά, φόβη-
 τρον. 4) *Timor*, φόβος, (ὁ θεός).
Timotheus, *i*, *ā*. Τιμόθεος.
timor, *is*, *θ*. χύτρος εἶνον.
timor, *is*, *θ*. εἶδος ἔχθος.
**timidus*, *a*, (*tingo*) βαπτρός.
timor, *oris*, *ā*. (*tingo*) βαπτρός.
timoratus, *a*, *um*, (*tingo*) μεταφ. αἰμο-
 δαφής.
timidus, *a*, *um*, (*tingo*) βαφής, βάμμα.
timidus, *a*, *um*, ἴδ. *tingo*.
**timidus*, *us*, *ā*. (*tingo*) βαφής.
timor, *is*, *θ*. σῆς, (ὁ ἐν τοῖς ἱματίοις καὶ
 βελήτοις σῆς), ἐστ' ὅτε καὶ ὁ σκωλήξ, ἡ
 ἔλμινξ, κ.τ.τ.
timidus, *a*, *um*, (*tingo*) μικρὸς
 σῆς, σκωλήξινος.
**timidus*, *a*, *um*, (*tingo*) σῆων μεστός, σκω-
 ληκώδης.
tingo εἴτε *tingo*, *uxi*, *actum*, *ere*, *aliquid*,
 τέγγω, βρέχω τι. *pavimentum meo*,
 βρέχειν τὸ ἴδιον ἀκράτω. *pedis vestigia*,
 βρέχειν ἄκρους τοῖς πόδα. 2) βάπτω τι.
lanam murice, ἔρια πορφυρέα. *sanguine*
tingens, αἵματι βαφεί. *tingere cutem*,
 φοκοῦν τὴν χροῶτα. *locum lumine*, κατα-
 λκμπεῖν τὸ πόνον. *tingentes*, *ā* οἱ βαφεῖ.
tingis, *orum*, οὐ. πληθ. τὰ βαπτὰ, τὰ βάμ-
 ματα. 3) μεταφ. *litteris tingens*, γραμμα-
 τα παιδεύειν, γραμματῶν ἐμφορῆσαι. *sa-
 les lepore Attico tingi*, ἄλλες (ἀστεῖαι λό-
 γοι) κομψότητι Ἀττικῇ ἡδυσμέναι.
tingis, *a*, ταὐτὸ τῷ *tingo*.
tingis, *a*, καὶ *tingilis*, *a*, *um*. (*tingo*)
 πόλιον, (βοτάνη).

*tinnimentum, i, οδ. (tinnio) βόμβος, συριγμός.

tinnio, i, i, και i, itum, ire, κωδωνίζω, κροταλίζω, κομπώ, ψοφώ, auriculae alicui tinniunt, αἱ ἀκοαὶ τινι βομβοῦσι. 2) μεταφ. κροτεῖν, ψοφεῖν, βοᾶν. 3) σπάν. ἀργύριον κωδωνίζειν, τουτέστιν, ἀριθμεῖν.

tinnio, are, (θαμίστ. τοῦ tinnio) ψοφώ, μεταφ. σε, ἀλαζονεύεσθαι, κομπάζειν.

tinnitus, ūs, ā, (tinnio) κροταλισμός, κόμπος, ψόφος, aurium, ὁ βόμβος εἴτε συριγμὸς τῶν ὠτων. 2) ἐπὶ ῥήτορος ὁ κρότος, ὁ τῶν λόγων κόμπος.

tinnulus, a, um, (tinnio) κωδωνίζων, κροταλίζων, κομπῶν, πολυκροτος, ἠχώδης. 2) ἐπὶ ῥήτορος κομπώδης.

tinnunculus, i, ā, (tinnio) κέρχνη, καγχασίς, (πτ.)

*tintinnābulātus, a, um, (tintinnabulum) κωδωνοφόρος.

tintinnābulum, i, οδ. (tintinnā) κώδων.

tintinnāculus, i, ā, (tintinnā) γιν, κομπ. ὁ δῆμιος, (ὅς ἀνῆρτα κώδωνας τοῖς καταδίκαις).

tintinnō, are, κωδωνίζω. 2) ἐπὶ τῶν ὠτων βομβεῖν.

*tintino, are, ποιητ. ἀντὶ τοῦ tintinnō.

*tintinnus, i, ā, ταῦτὸ τῶν tintinnabulum.

tinus, i, ὁ, εἶδος ἀγρίας δάφνης.

tirpho, ūs, ὁ, τίρην, (εἶδος ἑλίουρας).

tirphōu, i, οδ. τίρουν, (βοτάνη).

Tirphys, ūs, ὁ, Τίρως.

tirpula, a, ὁ, τίρην, (ζωόφτον).

Tirēsius, a, d. Τειρεσίας.

Tirēdātes, a, d. Τηριδάτης.

tiro, ōnis, ā, στρατιώτης νεοσύλλεκτος, νεόλεκτος, νεοστράτευτος. ἐπιθετικῶς tiro exerceitus, ὁ νεοσύλλεκτος στρατὸς. 2) πρωτόπειρος, ὁ εἶτι ἀπειρος ὢν, εἶτι ἀπειρῶς ἔχων, (ἀρχάριος).

Tiro, ōnis, ā, Τίρων. Tirodānus, a, um, τοῦ Τίρωνος.

tirodānium, ii, οδ. (tiro) ἡ περὶ τὰ στρατιωτικὰ ἀπειρία εἴτε πρωτοπειρία. 2) περιληπτικῶς οἱ νεοσύλλεκτοι, νεοστράτευτοι. 3) πρωτοπειρία, πρωτόπειρα, πρώτη πείρα.

tironātus, ūs, ā, (tiro) πρώτη στρατεία.

Tironātus, a, um, ἴδ. Tiro.

tironculā, a, ὁ, ἡ πρωτόπειρος.

tironculus, i, ā, (ὁ παῖς τοῦ tiro) νεοσύλλεκτος, νεοστράτευτος. 2) πρωτόπειρος.

Tityns, athis, και ἴθος, ὁ, Τίτυς. Titynthius, a, um, Τιτυνθίος.

titē, titē, ἴδ. titē.

Tisiphōne, ūs, ὁ, Τισιφώνη. Tisiphonēus, a, um, Τισιφώνιος.

Tisse, ūs, ὁ, Τίσση, πῆλις τῆς Σικελίας. Tissenses, ium, ā, οἱ Τισσαῖοι.

Titan, ānis, ā, Τίτάν. Titānes, um, σπάν.

Titani, orum, πληθ. οἱ Τίτᾶνες. Titan, ā, ὁ Τίτάν, ἐστὶ ἑτε ἐπὶ κλησὶς τοῦ Ἥλιου καὶ τοῦ Προμηθέως. — Titānūs, σπάν. Titānācus, a, um, Τίτᾶνιος, Τίτανικός. Titānā, a, και Titānīs, idis, ὁ, ἡ Τίτανίς, Τίτανιάς.

Titānācus, Titanis, κ.τ.τ. ἴδ. Titan.

Tithonūs, i, ā, Τιθωνός. Tithonūs και

Tithonēus, a, um, Τιθώνιος.

tithymālis, idis, ὁ, τιθυμᾶλις, (βοτάνη).

tithymālis και tithymallus, i, ā, τιθύμαλος, τιθύμαλλος, (βοτάνη).

Titiānos, a, um, (Titius) τοῦ Τίτιου, Τιτιανός.

Titienses, ium, ā, ταῦτὸ τῶν Titienses, ἴδ. Tatiūs.

Titiēs, ium, ā, ταῦτὸ τῶν Titienses, εἴτε Tatienses.

*titillamentum, i, οδ. ταῦτὸ τῶν titillatio.

titillatio, ōnis, ὁ, (titillo) γαργαλισμός.

*titillātus, ūs, ā, ταῦτὸ τῶν titillatio.

titillo, avi, atum, are, aliquid, γαργαλίζω, γαργαλίζω τι.

*titulus, i, ā, γάργας, γαργαλισμός.

titio, ōnis, ὁ, δαλός, ἡμίλεκτον ξύλον.

Titiūs, a, um, Τίτιος, τοῦ Τίτιου. Titius, ā, ὁ Τίτιος. 2) τοῦ Τίτου Τατίου, πρβλ. Tatiūs.

*titivillifecum, ii, οδ. κροκὸς εἴτε κάρφος τῶν ἐρίων. μεταφ. μικρὸν τι, οὐδέν.

titubante, ἐπὶ β. ἀμειβόμενος, ἀσφαρῶς.

titubantia, a, ὁ, (titubo) ψελλισμός. μεταφ. ἡ ἀστάθεια.

titubatio, ōnis, ὁ, (titubo) σφάλμα, πταίσμα. 2) linguae, ὁ ψελλισμός, ἡ παράφορος γλώσσα.

titubo, avi, atum, are, ψελλίζω τὴν βέσιν, σφάλλωμαι, ἀστατῶ. 2) ψελλίζω τὴν φωνήν, τραυλίζω. 3) μεταφ. ἀστατεῖν, ἀπορεῖν, κλονεῖσθαι, ταράττεσθαι.

titulo, avi, atum, are, (titulus) aliquid, ὀνομάζω, προσαγορεύω τινά. Α. τοῦ μεταγ. Αστ.

titulus, i, ā, ἐπιγράμμα, ἐπιγραφή, (ναοῦ, βωμοῦ, ἀναθήματος, τάφου κ.τ.τ.) 2) ἐπιγραφή, λήμμα, παραστιγίς, (βιβλίου). 3) πρόγραμμα, προγραφή πωλήσεως κ.τ.τ. ποιητ. lares sub titulum mittere, προτιθέναι τὴν οἰκίαν εἴτε τὴν οἰκίαν ὡν. 4) ἅπαξ παρὰ Πατρωνίω τὸ γνῶρισμα, σημειῖον. 5) ὄνομα, προσηγορία, τιμή. 6) ὄνομα, πρόφασις, πρόσχημα. sub titulo, ὀνόματι, ἐπὶ ὀνόματι.

Titus, i, ā, Τίτος.

Tityrus, i, ā, Τίτυρος. πέναι. ὁ βαυκάλος.

Tityus, (-os), i, d. Τιτύς.

Tlepolemus, i, d. Τηλεπόλεμος.

Tmarus, (-os), i, d. Τμάρος, ὄρος τῆς Ἠπείρου. Tmarus, ii, d. ὁ Τομάριος εἰτε Δωδωναῖος Ζεὺς.

Imesis, is, o. τμησίς.

Tmōlus, i, d. Τμῶλος, ποιητ. Τύμωλος, ὄρος τῆς Λυδίας. Tmolus, a, um, Τμῶλιος. Tmolites, ae, d. Τμωλίτης, ὁ τοῦ Τμῶλου κάτοικος καὶ εἰνός.

Tocallio, ōnis, d. (τόκος) τοκιστής, τοκογλύφος.

Tocharchus, i, d. τοίχαρχος.

tofaceus εἰτε tofacius, a, um, (tofus) πώριος, πώρινος.

toficius, a, um, ταῦτο τῷ tofaceus.

tofius, a, um, (tofus) πώρινος.

tofosus, a, um, (tofus) πωρώδης.

tofus εἰτε tophus, i, d. πῶρος, (εἰδός λίθου).

toğa, ae, o. (togo) ἀρχαία. κάλυμμα, σκέπασμα. 2) συνήθως ἡ τήβεννος, τήβεννα, τὸ τῶν Ῥωμαίων ἱμάτιον. (τοῦτο δ' ἦν λευκὸν ἐρεοῦν ἡμικύκλιον περιδύλατον. Ἀρτεμιδωρος δ' ἐν Ὀνειροκρ. 2, 3, τὴν τήβεννον φησι ταμίνεται πρῶτον ἀπὸ Τημένου τοῦ Ἀρκάδος τοῦ εὐρόντος αὐτὴν κυκλῆσθαι, ὕστερον δὲ περὶφράσθαι τοῖνομα).

toğa candida, ἡ λευκὰ τήβεννος, πρὸς. candidus καὶ candidatus, toğa praetexta, ἡ περιπόρφυρος τήβεννος, πρὸς. praetexta, toğa pincta, ἡ. pingo, toğa pura εἰτε virilis, ἡ ἀπόρφυρος τήβεννος, τὸ ἀνδρικὸν εἰτε τέλειον ἱμάτιον, togam virilem sumere, περιτίθεσθαι τὴν τῶν τελειῶν στολὴν, εἰς ἀνδρῶς τάττεσθαι. 2) μεταφ. τὸ ἱμάτιον, ἡ εἰρήνη. 3) ποιητ. ὁ πελάτης καὶ ἡ πόρνη.

toğaiarius, ii, d. (togatus) ὑποκριτὴς Ῥωμαϊκῶν δραμάτων.

toğailus, i, d. (togatus) ταπεινὸς πελάτης.

toğatus, a, um, (toga) τηδεννοφόρος, τηδεννον φορῶν. gona togata, τὸ τηδεννοφόρον ἔθνος, τὸ Ῥωμαῖον ἔθνος. Gallia togata, ἑκατέρω ἡ ἐν τῷ Πάδω Κελτική, ἥς οἱ κάτοικοι Ῥωμαῖοι τῇ τηδεννῇ ἐχρῶντο. 2) togatus, d. ὁ ἐν ἱματίῳ, ὁ μὴ ἐν ἔπλοις ὢν. 3) togatus, d. ὁ Ῥωμαῖος πολίτης. ἔτι δὲ καὶ ὁ πελάτης καὶ ὁ δικηγόρος. 4) togata, ae, o. ὅπον, tubula, τὸ Ῥωμαϊκὸν δρῆμα. 5) παρὰ νωτοτέρους togata turba, ὁ τῶν πελατῶν ὄμιλος, togata oratio, αὐτὰρ τούτων θεραπεία. 6) togata, ae, o. ἡ ἑστία, πόρνη.

toğula, ae, o. (τοκορ. τοῦ toğa) μικρὰ τηδεννος.

tolerabilis, e, (tolero) ἀνεκτός, ἀνασχέτος, φορητός, ὑπομνητός. 2) καρτερικός. aliojus, rei, καρτερικός πρὸς τι.

tolerabilior, ἑπὶ. (tolerabilis) καρτεριώτερος.

toleranter, ἑπὶ. καρτερικῶς.

tolerantia, ae, o. ἀνάσχεσις, ἀνοχή, καρτερία, ὑπομονή.

toleratio, ōnis, o. (tolero) ἀνάσχεσις, καρτερία.

tolero, avi, atum, are, (ἐκ τοῦ θέματος tol, συγγενεὺς τοῦ τλάω, ἐξ οὗ καὶ τὰ tollo καὶ tolli), φέρω, ἀνέχομαι, καρτερῶ, ὑπομένω τι. hiemem, ἀνέχεσθαι, καρτερεῖν χειμῶνα, καρτερεῖν πρὸς χειμῶνα. labores, pericula, militiam, ἀνέχεσθαι, καρτερεῖν πόρους, κινδύνους, στρατεῖαν, κ.τ.τ. servitium aequo animo, ἀπαθῶς τὴν δουλείαν φέρειν. mores alienius, ἀνέχεσθαι τὰ ἥθη τινός. vitia tolerat aetius, ἡ ἀμπελος καρτερεῖ πρὸς τοὺς καύσωνας. tolero pondus, φέρειν δύναμαι τὸ ὄχος, βασιάζω τὸ ἄγχος. perpetui medicinam tolerat, θεραπεύμενος καρτερεῖ. 2) aliquid ἢ aliquid, διαφυλάττω, διατρέπω, τρέφω τινὰ ἢ τι. equitatum suū pecuniam, ἱππικὸν ἐκ τῶν ἰδίων τρέφειν. vitam pulchram, ἀπὸ θαλασσοργίας τὸν βίον ἔχειν. tolerare ergastium alienius, ἀπαρκεῖν τῇ πονίᾳ τινός. alienius sumptus, ἀπαρκεῖν τοῖς ἀναλώμασι τινος. 3) in loco, μένειν, διαμένει ἐν τόπῳ.

(tolos εἰτε tollis, tum, d. τὰ περιστοιχία, οἱ σπόγγοι. (νόσος τοῦ λειμῶος). d. Κελτική. Tolistobagi καὶ Tolistobagi, orum, d. Τολιστοβάγοι καὶ Τολιστοβάγιοι, ἔθνος Γαλατικόν.

Tollatim, i, o. Τόλητον, πόλις τῆς Ἰσπανίας, τανῦν Toledo.

tolleno, ōnis, d. (tollu) κήλων, κηλώνων.

tollis, id. tolles.

tollo, sustuli, sublatum, ere, (τλάω) aliquid ἢ aliquid, αἶρω τινὰ ἢ τι. aliquid ad coelum, αἶρουν τι πρὸς τὸν οὐρανόν. aliquid in crucem, ἀνασταυρῶν τινὰ. aliquid in sublime, αἶρουν τινὰ μετώπων, μεταφίρουν τινὰ jacentem de terra, αἶρουν τὸν κεκείμενον ἀπὸ τῆς γῆς. corpus, αἶρουν, κομίζω τὴν κεφαλὴν. manus, αἶρουν, ἀνατίθειν τὰς χεῖρας. aliquid in lumbum, διγχεσθαι τινὰ εἰς τὴν λαβὴν. tollor in Sabinos, ἀπαίρω, ἀναδαίνω, ἀνακομίζωμαι εἰς τὴν Σαβίνην.—tollere ancoram, αἶρουν, λύνει τὴν ἄγκυραν.—signa tollere, ἀναδύειν ποιεῖσθαι, ἀνατείνωμαι. 2) tollere liberos, ἀνατρέχειν, ἀνατρέχειν τέκνα, ἔθ' ἔτε καὶ γεννᾶν καὶ ἀνατρέφειν τέκνα. 3) tollere clamorem, ἀπαίρουν, λύναι βόην. (πρὸς τὸ παρὰ Σοφοκλῆ ἐν Οἰδ. Κολ. 1778: ἀγίρειν ὀρήν). risum, λύναι γέλοισιν. 4) μεταφ. aliquid ad astra, ἀπαίρουν τινὰ εἰς τὰ ἄστρα, ἐκθειάζειν τινὰ. animos alieni, ἡρῶναι, ἀνερῶναι, ἀνατρέχειν τινὰ. sublatum, a, um, ἑστῶς, ὑπαρῶς, ἐπ' ἑμῶς.

toğula, ae, o. (τοκορ. τοῦ toğa) μικρὰ τηδεννος.

tolerabilis, e, (tolero) ἀνεκτός, ἀνασχέτος, φορητός, ὑπομνητός. 2) καρτερικός. aliojus, rei, καρτερικός πρὸς τι.

tolerabilior, ἑπὶ. (tolerabilis) καρτεριώτερος.

toleranter, ἑπὶ. καρτερικῶς.

tolerantia, ae, o. ἀνάσχεσις, ἀνοχή, καρτερία, ὑπομονή.

toleratio, ōnis, o. (tolero) ἀνάσχεσις, καρτερία.

victoriā, τῇ νίκῃ, ἐπὶ τῇ νίκῃ. sublatior, μᾶλλον ἢ ἄγαν ἐπηρμένος. 8) ἀναιρῶ, ἀφαιρῶ τι. solem e mundo, ἀναιρῶ τὸν ἥλιον ἐκ τοῦ κόσμου. simulacrum e delubro, ἀναιρῶ, ἀφαιρῶ ἀγαλμα ἐκ τοῦ ναοῦ. cibos, ἀναιρῶ, ἀφαιρῶ τὰ ἐδεσμάτα (ἀπὸ τῆς τραπέζης). 6) ἀναιρῶ, ἀφαιρῶ, ἐκποδῶν ποιῶ τινὰ ἢ τι. aliquem veneno, ἀναιρῶ, ἀποκτείνω τινὰ φαρμάκῳ. Carthaginem funditus, ἀφαιρῶ, ἄρδην ἀναιρῶ τὴν Καρχηδόνα. legem, ἀναιρῶ, καταλύει νόμον. errorem, ἀναιρῶ, πλάνην. morbum, ἀναιρῶ, ἐξαιρῶ νόσον.

Τολῶσα, αἰ, θ. Τολῶσσα, πόλις τῆς Γαλλίας, ἢ τανῶν Toulouse. Tolōsas, αἰς, Tolosanus, α, um, καὶ Tolosensis, ε, Τολωσσαῖος. Tolosates, um, καὶ Tolosani, orum, α. εὐ Τολωσσαῖοι καὶ Τολωσᾶται.

Τολυταῖος, α, um, διατροχάζων.

Τολυτῆς, ε, ταῦτὸ τῷ tolutarius.

Τολυτισησῶν, αἰ, θ. (tolutim-loquor) βομ-δοστωμολήθρα, ῥωποπερπερήθρα.

Τολυτίμ, (tolu, tollu) ἐπὶ. τροχάδην. tolutim incedere, διατροχάζειν, καλπάζειν.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

Τολυτίμ, αἰ, θ. (τομῇ) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.

toral, ālis, οὐ. (torus) περιστρωμα.
 torāria, w, θ. (torus=ἀλένη) ἀλενοστρώτος.
 torcular, āris, οὐ. (torqueo) στρέβλη, πιε-
 στῆριον, τριπτῆρ, (δ ληνός καὶ τὸ ἐλαιο-
 τριβεῖον).
 torcularius, a, um, (torcular) πιεστήριος,
 τοῦ πιεστηρίου. torcularius, ā, δ πιεστήρ.
 torcularium, οὐ. τὸ πιεστήριον.
 *torcūlo, are, (torcular) πιεζω.
 torcūlus, a, um, (torcular) πιεστήριος, τοῦ
 πιεστηρίου. 2) torculum, οὐ. ταῦτὸ τῷ
 torcular.
 torcūlum, εἴτε torcūlon, i, οὐ. τορδύλιον,
 τὸρδύλον, (βοτάνη).
 torcum, ālis, οὐ. τὸρρυμα.
 torcuta, w, ā, τορευτής.
 torcutica, es, θ. ἡ τορευτικὴ.
 tormentum, i, οὐ. (torqueo) στρέβλη, στρα-
 βλωτήριον, βασανιστήριον. 2) στρέβλη,
 πιεστήριον, (ἐσθήτων). 3) βάσανος, αἰκία,
 ἀνία, βασανισμός, αἰκισμός, πόνος. 4) τὸ
 στρεπτόν, στρώτος, σχοινίον, διαμύς. 5)
 ἀφειρήνιον ὄργανον, (τὸ λιθοβόλον, κ.τ.τ.)
 6) τὸ τοῖς ἀφειρητοῖς ὄργανοις βαλλόμε-
 νον, ἡ βολή, (δ λίθος, τὸ πυροβόλον κ.τ.τ.)
 *tormentōsus, a, um, (tormentum) αἰκι-
 στικός.
 tormina, um, οὐ. (torqueo) στρώτος, δυσεν-
 τερία.
 torminalis, v, (tormina) δυσεντερικός.
 torminōsus, a, um, (tormina) δ στροφούμε-
 νος, δυσέντερος.
 †torquāilis, e, (torneo) τορνευτός.
 tornālim, ἐπίρ. (torneo) τορνευτός.
 *tornātor, ōris, ā, (torneo) τορνευτής.
 toro, avi, atum, are, (torus) τορναύω τι.
 2) μεταφ. ἀποτορνεύειν, ἐξεργάζεσθαι τι.
 torus, i, ā, τόρνός.
 Tōrone, es, θ. Τορώνη, πόλις τῆς Μακεδο-
 νίας. Toronaeum εἴτε Toronaeum mare,
 οὐ. δ Τορωναῖος εἴτε Τορωναϊκὸς κόλπος.
 Toronaei, orum, ā, ol Τορωναῖοι.
 torōnūlia, a, um, (ποκορ. τοῦ torosus)
 juvenis torosulus, νεανισκάρειον νευρώδης.
 Α. τοῦ μεταφ. Λατ.
 torōsus, a, um, (torus) μυώδης, νευρώδης.
 2) σαρκώδης. 3) ποιητ. clava torosa, βέ-
 παλον πολύζον.
 torpēdo, īnis, θ. (torpeo) νάρκη, νάρκωσις.
 2) νάρκη, (λύξ).
 *torpēfācio, eci, ere, (torpeo-facio) νερκῶ.
 torpēo, ūi, ēre, νερκῶ. 2) νερκῶ, πέπηγα.
 3) μεταφ. νερκῶ, ἀναίσθητος, ἀμυδρὸς,
 νωθρός εἶμι.
 torpescō, pui, ēre, (ἐναρκτ. τοῦ torpeo)
 νερκούμεμι, ἀπονερκούμεμι, νερκῶ. 2) με-
 ταφ. νερκοῦσθαι, νερκῆν, ἀμυδρύνεσθαι,
 νωθεῖν γίνεσθαι.

torpidus, a, um, (torpeo) νερκώδης, ἀναί-
 σθητος, ἀμυδρὸς, νωθρός.
 torpor, ōris, ā, (torpeo) νάρκη, νάρκωσις.
 2) μεταφ. παρὰ Τακίω· ἡ νάρκη, νώ-
 θεια, χανοντής.
 torpōro, avi, atum, are, (torpor) aliquid,
 νερκῶ τι.
 torquālis, a, um, (torqueo) στρεπτοφόρος.
 2) Torquatus, ī, ā, δ Τορκουάτος. T.
 Manlius Torquatus, Τίτος Μάλλιος Τορ-
 κουάτος. Torquillanus, a, um, ποιητ.
 Torquatus, a, um, τοῦ Τορκουάτου.
 torquēo, torai, tortam, ēre, aliquid, (τρέ-
 πω, τροπέω) στρέφω τι. oculos ad ma-
 nia, στρέφειν, ἐπιστρέφειν τοὺς ὀφθαλμούς
 πρὸς τὰ τεύχη. stamina pollice, στρέφειν
 μέτους τῇ ἀντιχειρί. serpens torquet oph-
 tes, δ ὄφις στρέφει κόλπους. capillos tor-
 quere, στρέφειν, βοστρυχίζειν τὰς τρίχας.
 aquas remo, στρέφειν, δίνειν τὸ ὕδωρ τῇ
 κώπῃ. terra circum axem se torquet, ἡ
 γῆ περὶ τὸν ἄξονα στρέφεται. torta via la-
 byrinthi, ἡ πολυστρόφος τοῦ λαβυρινθοῦ
 ὁδός. conditionis torum, πολυπλοκὴ συν-
 θῆκαι. ποιητ. quereus torta, δρύϊνος στέ-
 φανός. 2) στρέφω, στρεβλῶ, διαστρέφω τι.
 oculum, os, στρεβλόον, διαστρέφειν τὴν
 ὀφθαλμόν, τὸ στέμα. jus torquatur, τὸ δέ-
 καιον στρέφεται. 3) aliquid, στρέφω, στρε-
 βλῶ, βασανίζω τινά. μεταφ. στρέφειν, βασ-
 σανίζειν, ἀνιᾶν τινά. torqueor, στρέφομαι,
 βασανίζομαι, ἀνιῶμαι. 4) aliquid, απεν-
 δυνῶ, πᾶλλω, βάλλω, ἀφίημι τι. hastam,
 jaculum, fulmen, βάλλειν, ἀφίειναι δόρυ,
 ἀκόντιον, κεραυνόν.
 torquis καὶ torques, is, ā, καὶ θ. (torqueo)
 στρεπτός, περιουχένιος στρεπτός, περιου-
 χένιον, ἔρμος. 2) ταινία. 3) ποιητ. δ ζυ-
 γός, ἡ ζεύγλη.
 torrefācio, eci, actum, ēre, (torreo-facio)
 aliquid, φρύγω τι.
 torrefactus, a, um, īs, torrefacio.
 torrens, ntis, īs, torreo.
 *torrentius, ἐπίρ. ὀρητικώτερον, σφοδρό-
 τερον.
 torreo, torrii, tostum, ēre, aliquid, φρύ-
 γω, ξεραίνω τι. aliquid solo, ἐν ἡλίῳ ξε-
 ραίνειν τι, ἡλιόυν τι. 2) μεταφ. διακαίω,
 φλέγω τινά (ἔρωτι). — torrens, ntis, ξε-
 ραινόμενος, καυόμενος. 2) ἐπὶ ὕδατων· χει-
 μαρρώδης, ὀρητικός, βίαιος, σφοδρός. tor-
 reus, ā, δ χειμαρρώδης, χειμαρρός. μεταφ.
 τὸ πᾶνθος. 3) μεταφ. ἐπὶ λόγου· χειμαρ-
 ρώδης, ἀφθονός, δεινός.
 *torresco, ūre, (torreo) φρύγμαι, ξεραί-
 νομαι.
 torrido, avi, atum, are, (torridus) aliquid,
 φρύγω, καίω τι.

torridus, α, um, (torreo) φρυκτός, ξηρός.
color sole torridus, χρώμα ηλιοκαυστον.
Libya torrida, ή διακεκαυμένη Λιβύη. 2)
ναρκώδης.

torris, is, α, (torreo) φρυκτός, θαλός.
torror, oris, α, (torreo) καύσεις, ήλίωσις.
Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

*torsio, onis, θ. (torqueo) στρόφος κοιλίας.
*torte, επίρ. (tortus) διεστραμμένος.

*tortilcordius, α, um, (tortus-car) διεστραμ-
μένος τήν καρδίαν.

tortilis, α, (torqueo) στρεπτός.

tortio, onis, θ. (torqueo) στρέβλωσις. Α.
τοῦ μεταγ. Λατ.

tortivus, α, um, (torqueo) tortivum mu-
stum, τρυγητράνιον γλυκύος, δευτερίας οἶνος.
torto, are, (torqueo) aliquid, στρεβλῶ, βατανίζω τινά.

tortor, oris, α, (torqueo) στρεβλωτής, βα-
σανιστής.

tortuosus, επίρ. (tortuosus) ελιγματοδός.

tortuositas, atis, θ. (tortuosus) τὸ πολὺ-
στροφον, αἱ στροφαί. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

tortuosus, α, um, (tortus) πολύστροφος, ἐ-
λιγματοδός. 2) μεταγ. πολύστροφος, πο-
λύπλοκος. 3) στροφον εἶτε πόνον παρέχων.

tortura, ae, θ. (torqueo) στροφή. 2) ven-
tris, θ τῆς κοιλίας στροφός, ή δυσεντερία.

tortus, α, um, ἴδ. torqueo.

tortus, us, α, (torqueo) στροφή, ελιγμός.
2) σπενδόνησις. Α. ποιητική.

trātilus, i, α, (trahor) τὸν torus) ὄγκος,
κράδαιλος (κόμη). 2) μικρὸς μῦς (σαρκός).
3) μήτρα εἶτε ἐντεριώνη (ξύλου).

trās, i, α, τῶλος, τύλη, προσκέραιον, στι-
βάς. 2) μεταγ. τὸ λέχος, ὁ θάλαμος, πα-
στός, ὁ γάμος, ἔρας. 3) ὄγκος, ὄγκωμα,
ὑψωμα. 4) μῦς, μυών. 5) κόμβος. 6) ἐν
τῇ ἀρχιτεκτονικῇ ή σπείρα, τὸ κυμάτιον.

*torvidus, α, um, (torvus) ἀγριωπός.

torvillus, atis, θ. (torvus) γοργότης, τὸ βλο-
συρόν.

torvitor, επίρ. αὐστηρῶς, ἀγρίως.

torvus, α, um, (torres) γοργός, γοργωπός,
βλοσυρός, ἀγριωπός. 2) τραχύς, αὐστηρός.
3) ἐπὶ οἶνος' αὐστηρός, αὐστηρός.

tosilla, ae, θ. ἴδ. tonsilla.

tosillae, (tosillae) ἴδ. tonsillae.

lostus, α, um, ἴδ. torreo.

tot, ἄκλιτ. τοσούτοι, τοσαῦτα, τόσκι κ.τ.λ.
tot et tantae civitates, τοσαῦται καὶ τηλι-
καῦται πολιτεῖαι. in tot gentibus, ἐν το-
σούτοις ἔθνεσιν. in tot et tantis malis, ἐν
τοσούτοις καὶ τηλικαύτοις δεινοῖς, tot an-
nos quot habet, τοσαῦτα (τόσα) ἔτη ὅσα
(ὅσα) γέγονεν. ex tot, ἐκ τοσούτων. 2)
πάν. tot annos, τοσαῦτα ἔτη, τουτέστιν
ὅπως ὅλγα.

totus, επίρ. (totus) ὅλος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
totidem, ἄκλιτ. (tot-idem) ἕτεροι τοσούτοι,
ἕτεροι τοσαῦται κ.τ.λ. τοσούτοι, τοσι.

totiens, ταῦτὸ τῷ toties.

toties, επίρ. τοσάνκι, τοσαυτάνκι.

totiūgius, e, καὶ totiūgius, α, um, (tot-iugus)

τοσούτοι, τόσοι.

totius, α, um, γεν. tius (ποιητ. totiūa), ὁ-
λος. alicui totum rempublicam committe-
re, τὰ ὅλα πράγματα τινι ἐπιτρέπειν. to-
des totum, ή οἰκία ὅλη. tota nocte, καθ' ὅ-
λην τὴν νύκτα, δι' ὅλης τῆς νυκτός. totā
Italiā, καθ' ὅλην τὴν Ἰταλίαν, ἀνὰ τὴν Ἰ-
ταλίαν ὅλην. totus sum in meli, ὅλος ἐμ-
φοδός εἰμι. totum in eo est, τὸ ὅλον, τὸ
πάν ἐν τούτῳ ἐστίν. — in totum, ex toto,
ὅλος, παντὶ ὅλως, παντάπασιν. in totum,
in toto, ὅλος, καθόλου, καθολικῶς, ὥς τὸ
ὅλον εἰπεῖν. ἴδε καὶ τὸ ἐξ ἧς.

totius, α, um, σπαν. (tot) τοσούτος, τόσος.

totius, i, οὔ. (τοξικόν) εἶδος λαθάνου.

totiscum, i, οὔ. τοξικόν, δηλητηρίον.

trābālis, e, (trabs) τοῦ δοκού, τῶν δοκῶν.

2) δοκῶ ἑλμος, μέγας, βαρύς, ἰσχυρός.
φράσις: trābali clavo figere, οἷα ή παρ' Αἰ-
σχύλῳ ἰκῆτ. 944: τῶν δ' ἐφ' ἡλώται τορῶς
γόμφος διαμπάζει, ὥς μένειν ἀραρότως, καὶ
ή παρὰ Πινδάρῳ Πυθ. 4, 71: κρατεροῖς ἀ-
δάμαντος δῆσεν ἄλλοις.

trāhea, ae, θ. ή καλουμένη τραβία, πορ-
φυρά φοινικαπάρφος τήδεσσα, ή τίμιος
τῶν βασιλείων, οἰωνοσκοπών, Σαλίων καὶ
τῆς ἱππάδος, ἐνίστι καὶ τῶν ὑπάτων ἐ-
σθής. 2) μεταγ. ή ἱππική τάξις, ή ἱππίας.

Trāhea, ae, α. Τραβίας.

trāheālis, α, (trāben) τῆς καλουμένης τρα-
βίας.

trāheātus, α, um, (trāhea) τὴν τραβίαν ἀμ-
πεγόμενος. 2) μεταγ. ἱππικός, ὑπατικός.

trāheātia, ae, θ. (trāben) τοῦ trābs) δοκίς,
δοκίδιον.

trāhes, is, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ trābs.

trāhecula, ae, ταῦτὸ τῷ trāhecula.

trābia, ae, θ. (trābs) οὐδία.

trābs, ābis, θ. (τράπης) δοκός. 2) ἐρέλι-
μον ή ναυπηγίσαιμον ξύλον, δένδρον. 3) ὁ
τι ἐκ δοκῶν ή ξύλου πεποιήται, οἷον ναῦς,
ὁροφή, (ἐθεν sub isdem est trābius, ὁμο-
ρόφιος ἐστι). πολιερικητικὴ μηχανή, ἀκόν-
τιον, ῥόπαλον, τράπεζα, ὄψ. μετωνυμ.
τὸ πῶος.

trāchāla, α, α. τραχαλάς, ἐπανόμιον τοῦ
μεγάλου Κωνσταντίνου, ὡς παχέος τὸν
αὐχένα.

Trāchas, antis, θ. Τραχινή, ἀρχαῖον τῆς
Ταββακίνης ὄνομα.

trāchia εἶτε trāchēs, α, θ. ή τραχία ἀρτη-
ρία.

Trachin, *trās*, θ. Τράχιν, Τραχίς. **Trachin-**
tratus, α, um, Τραχίνος.
tracta, ω, 0. καὶ *tractum*, ι, ου. (traho)
 λάχανον, (εἶδος πέμματος).
tractabilis, ε, (tracto) ψιλαφητός, ἄπτος. 2)
 εὐχερής, εὐεργός, εὐπλαστός, εὐκατασκευά-
 στος. 3) εὐχερής, εὐκόλος.
tractabilitas, αῖς, θ. εὐχέρεια, τὸ εὐεργόν,
 εὐπλαστον.
tractabilis, ἐπίρ. συγρ. (tractabilis) εὐχε-
 ρέστερον, εὐκολώτερον. Α. σπ.
tractatilis, ἄτερα γραφή τοῦ *tractatus*.
tractatio, οῖς, θ. (tracto) χειρισμός, ἐγγεί-
 ρις, μεταχειρίσις, χρήσις. 2) χρήσις (ἀν-
 θρώπου τινός), οἱ πρὸς τινα τρόποι *mala*
tractatio, ἡ κακὴ μεταχειρίσις, ἡ κάκωσις.
 3) πραγματεία, διατριβή. 4) χρήσις ἰδιαι-
 τέρα λεξικῶς (ἐν τῇ ῥητορικῇ).
tractator, οῖς, α. (tracto) δουλος ὁ χειρί-
 ζων εἴτε τριβὴν τοῦ σώματος εἴτε βαλα-
 νεῖον. 2) παρὰ νεωτέροις, ὁ πραγματευό-
 μενος περὶ τι.
tractatorium, ιι, ου. (tracto) χρηματιστή-
 ριον, συνέδριον. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
tractatrix, τριῶ, θ. ἡ χειρίζουσα εἴτε τρι-
 βουσα τὸ σῶμα τινός.
tractatus, α, α. (tracto) χειρισμός, ψηλά-
 φησις. 2) διαχειρίσις, μεταχειρίσις, χρή-
 σις. 3) πραγματεία, διατριβή, ἐπιλία.
tractatus, (-tus) α, um, (traho) ἑλευστός,
 συρτός.
tractum, ἐπίρ. (traho) ἑλευσθόν, μετ' ἑλκυσ-
 προντιαρι litteram, σῶρειν, μηχανεῖν,
 ἐκτείνειν συλλαβὴν. 2) συνεχῶς, ἑξῆς. 3)
 ἥρεμα, πρῶτος.
tractatus, α, um, ἴδ. tractatus.
tracto, ἀνι, αum, ore, (trahere) τοῦ traho)
 aliquem, σῶρω, ἑλκω, ἑλευστέω τινά. 2)
 συνήθως' χειρίζω, μεταχειρίζομαι, ψηλα-
 φῶ τι, ἐφαπτομαι τινός. 3) χειρίζω, δια-
 χειρίζω, μεταχειρίζομαι τι, χαῶμαι τινι,
 ἄγωμαι, μεταχειρίζομαι, διαχειρίζομαι ὅπλα,
 χρήσθαι ἐπινοῶ. solam, ἐργάζομαι τῇν.
pecuniam publicam, διαχειρίζομαι, διοικεῖν,
 οἰκονομεῖν δημόσια χρήματα. *rem publi-*
li tractare, πράττειν τὰ πολιτικά. *bellum*,
 διοικεῖν πόλεμον, χειρίζομαι τὸ τοῦ πολε-
 μου. ita se tractare, τοιοῦτον ἐκυστὲν πα-
 ρέχειν. 4) aliquem liberaliter, χρησθαι τι-
 νι εὐεχέρως. aliquem austerius, μεταχειρί-
 ζομαι τινα χαλεπῶς. 5) aliquid, σπᾶν. de
 aliqua, re, πραγματευέσθαι τι, περὶ τινός.
tractatilis, α, um, (tractum-γάλα) δια-
 λαχάνων καὶ γάλατος κατασκευασμένος.
tractamentis, α, um, (tractum-αἶλι) διὰ
 λαχάνων καὶ αἰλίου κατασκευασμένος.
tractatus, α, um, (traho) ἑλευσθόν, ἑλκυσ-
 τικός. *tractatum*, αum, θ. (trahere) littera

γράμματα αυτοκρατορικά, ἐρίζοντα τροφὴν
 τοῖς δημοσίοις ἀγγελιαφόροις.
tractum, ι, ου. ἴδ. tracta, α, θ. καὶ traho,
tractatus, α, um, (tractus) γλοιώδης, γλί-
 στρος. Α. τοῦ μετ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
tractura, ω, θ. (traho) συρμός, ἑλκυσίς.
tractus, α, um, ἴδ. traho.
tractus, α, α. (traho) συρμός, ἑλκυσίς, ἑλκυσ-
 τικός, ἀγκυρῆς, ἑλκός, συρμός ἑρπύων.
aqua, ῥόφησις ὕδατος. *aëris*, ἐμπνευσίς,
 ἀνάνευσις ἀέρος. *humidis*, ἑλκίς, ῥεύς
 ποταμοῦ. 2) ἐκτασις, ἐπέκτασις, μακρο-
 σύς. *tractus verborum*, μῆκος λόγου. 3)
 τόπος, χώρα, κλίμα.
traditio, οῖς, θ. (trado) παράδοσις, ἐκδο-
 σις πολιτῶν, πώσις κ.τ.τ. 2) παρὰδο-
 σις, ὑφήγησις, διδασχῇ. 3) παρὰδοσις, πα-
 ραδεδομένη μνήμη.
traditor, οῖς, α. (trado) προδότης. 2) ὁ
 παραδιδούς μάθημα, ὑφ' ἑκταῆς, διδασκα-
 λός. Α. τὸν μετ' ἀγγουστον χρίνον.
traditus, α, um, ἴδ. trado.
traditus, ιι, α. (trado) παρὰδοσις ἱστορικῇ.
trado εἴτε *transdo*, διδῶ, dōm, οἶον,
 (trans-do) aliquid alicui, παρὰδοῦμαι, ἐγ-
 χειρίζω τί τινι. *alicui argentum*, παρὰδο-
 ῖναι, ἐγχειρίζω τινὶ ἀργύριον. *adrem*
Castoris castam testam, παρὰδοῖναι τὴν
 τοῦ Κάστορος ναὸν ἐπισχεμασμένον. *ad*
hostibus, παρὰδοῖναι, ἐγχειρίζω ἐκείτοις
 τοῖς πολέμοις. *aliquem alicui custodiēn-*
dum, παρὰδοῖναι τινά τινι φυλάττειν. ἄ-
 πλως *aliquem alicui tradere*, παραστήναι
 τινά τινι. *aliquid memoriam*, παρὰδοῖναι τι
 τῇ μνήμῃ. *consuetudo a maioribus tradi-*
ta, ὅλος παρὰ τῶν προγόνων παρὰδοσμένη.
se voluptatibus, διδόναι, ἐκδιδόναι ἑαυτὸν
 ταῖς ἡδοναῖς. *se in studium*, δίδναι ἑαυ-
 τὸν εἰς τὴν σπουδὴν, ἐπὶ τὴν σπουδὴν.
 2) σπᾶν. παρὰδοῖναι, προδιδόναι τινά ᾧ
 τι. 3) παρὰδοῖναι, δειγνύομαι τι. *tradunt*,
 παρὰδοῖναι λόγον, λέγουσιν. *Aristoteli*
justissimus fuisse traditur, ὁ Ἀριστοτέλης
 δικαιοτάτος γενεῖναι λέγεται. *Isidorum*
doctum fuisse, traditur est. παρὰδοῖναι,
 εἶναι ὁ Ἀΐλιος σοφὸς ἦν. 4) παρὰδοῖναι,
 διδάσκειν τι.
traditio εἴτε *transduco*, τί, etum, ὅρο,
 (trans-duco) aliquem ἢ aliquid, μετακί-
 νησι, μεταδιδῶ, μετακομίζω, μεταφέρω, δια-
 γνῶ, διαδιδῶ, διακομίζω τινά ᾧ τι, *usque-*
citum nomen εἴτε *trans nomen*, διαδιδῶ-
 ζειν τὸ σπράγμα διὰ τοῦ ποταμοῦ, εἰς
 τὰ πέραν τοῦ ποταμοῦ. *capias per arm-*
illas, διαγνῖναι τὴν δύναμιν διὰ τῶν στε-
 νῶν. *vocabulum in linguam Romanam*,
 μεταφέρειν ῥῆμα εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν γλῶσ-
 σον. *capias per omnia*, παραγνῖναι τὴν

δύναμιν παρὰ τὸ στρατόπεδον. aliquem ad sententiam alieuius, μεταφέρειν, μεταθεῖναι τινὰ εἰς εἴτε ἐπὶ τὴν γνώμην τινός. 2) διάγω τι. tempus, vitam, τὸν χρόνον, τὸν βίον. 3) προστίθηναι, ἐπιδείκνυσθαι τι. so traducere, εἰς τὸ φανερόν ἐξέρχαι. 4) aliquem, διασύρω τινά. 5) verbum traducere ex verbo, ῥῆμα παράγειν ἐκ ῥήματος. traducticia, verba, παράγωγα ὀνόματα. traductio, εἴτε transductio, ὄνις, ὁ. (traduco) παραγωγή (ἐν ὁριάζει). 2) μεταγωγή, μεταθέσις. 3) σπληνίτευσις, διασπορά. 4) διαγωγή. temporis, τοῦ χρόνου. 5) μετανομία. traductivus, a, um, ἐκ μεταφορᾶς προσελθὼν. traductor καὶ transductor, ὄνις, ὁ. (traduco) ὁ μεταθεύων, μεταθεύων. traductus, a, um, ἴδ. traduco. *traductus, εἴτε transductus, ὄνις, ὁ. (traduco) διδῶς. tradux, ὄνις, (traduco) μεταθεύων, διαρκής. 2) tradux, ὁ. ταῦτ' ὡς rumpus. tragacantha, ae, ὁ. τραγάκανθα. tragacanthum, i, ὁ. τραγακάνθης κόμμι. traganthus, is, ὁ. (ἡ τραγάνθη) εἶδος ἀρτεμισίας. tragelaphus, i, ὁ. τραγέλαφος. tragēmata, um, ὁ. πλ. τραγήματα. Εὐρεται καὶ τὸ ὑποκοριστικὸν tragematia, orum, τραγημάτια. tragice, ἐπιρ. τραγικῶς. tragi(c)o(cum)edia, ae, ὁ. (τραγικοκωμῳδία). tragicus, a, um, τραγικός. tragiens, ὁ. ἡ τραγικός. 2) τραγικός, μεγάλυγρος, ὑψηλός, κομπῶδης. 2) τραγικός, τραγικῶδης, ἀπαίσιος, δειλός. tragion, ii, ὁ. τράγιον (βοτάνη). tragodia, ae, ὁ. τραγωδία. 2) ὀρύθος. tragodius, i, ὁ. τραγωδός. 2) ἐπικλησις τοῦ Διὸς ἐν Ῥώμῃ. tragōnia, ὁ. ταῦτ' ὡς tragion. tragopan, ōnis, ὁ. (ἡ τραγῶπαν) εἶδος ἀετοῦ μυθεύμενον, ἴσως ὁ τοῦ Αἰνναίου vultur barbatus. tragopogon, ōnis, τραγοπόγων, (βοτάνη). tragoriganum, i, ὁ. καὶ tragoriganus, i, ὁ. τραγορίγανον, (βοτάνη). tragos, i, ὁ. τράγος, (εἶδος βοτάνης καὶ σπόγγου). tragula, ae, ὁ. (traho) παλτόν, βολίς, (κατὰ τινας ἀκόντιον ἀγκιστρωτόν). 2) ἀμφιβλήστρον, (εἶδος δικτύου). μεταφ. παρὰ Πλάτωνα. iragulam in aliquem injicere, μηχανὴν εἰς ἐόντα τινὲ μηχανᾶσθαι. 3) ἐλκυσθόν. tragularius, ii, ὁ. (tragula) ὁ τοῖς παλτοῖς χρώμενος. iragum, i, ὁ. καὶ iragos, i, ὁ. ζεῖς ἡ πόλ-

τος ἐκ ζεῖας, τράγος, (ἴδε Κορ. Α. τ. 348). traha, ae, ὁ. (traho) ἐλκυσθόν εἰς ἀλήθειαν οἴτου, τὰ τοῖδελα. *traharius, ii, ὁ. (traha) ὁ τὸ ἐλκυσθόν ἄγων. *trahax, aeis, (traho) πλεονεκτικός. trahēa, ae, ταῦτ' ὡς traha. trahitoria, arum, ὁ. (traho) αὐτὸ Σειρήνες (ὡς ἐλκυστικά). Α. τοῦ μετ. Lat. trāho, traxi, ctum, ēre, aliquem ἢ aliquid, ἔλκω, σύρω τινά ἢ τι. aliquem estenis vincum, ἔλκειν, ἄγειν τινά δεσμιον. aliquem pedibus, ἔλκειν, σύρειν τινά τῶν ποδῶν. plastrum per montes, ἔλκειν, ἄγειν τὸ ὄχημα διὰ τῶν ὄρων. aquam ex puteo, ἀρύειν ὕδωρ ἐκ φρέατος. vestem, ἔλκειν τὴν ἐσθῆτα. genna, ἔλκειν τὴν βάσιν. Nactus limum trahit, ὁ ῥοῦς πηλὸν σύρει. odorem naribus trahere, τὴν ὁσμὴν ταῖς ῥισίν ἔλκειν. auras, ἀναπνεῖν τὴν αὔραν. poculum, ἔλκειν, σπᾶν, σπᾶσθαι, πίνειν ποτήριον. vultum, συνάγειν τὸ πρόσωπον. ferrum e vulnere, σπᾶν τὸ σιδήρεον ἐκ τοῦ τραύματος. lanam, ἔλκειν, κατὰγειν, κλώθειν ἔρια. tracia, orum, ὁ. τὰ ἐλκυσματα, κατὰγματα νήματα. (tracia, orum, ὁ. ἴδ. καὶ tracta, ae, ὁ.) rāpere trahere, ἄγειν καὶ φέρειν. trahere aliquem ad partes, ἔλκειν τινά εἰς στάσις. trahimur studio laudis, ἐλκόμεθα, φερόμεθα τῇ τοῦ ἐπαινοῦ ἐπιθυμίᾳ. originem ab aliquo trahere, κατὰγειν τὸ γένος ἀπὸ τινος, ἀνάγειν τὸ γένος εἰς τινά. vitam, ἔλκειν, διάγειν τὸν βίον. verba, σύρειν, ἐκτείνειν τὰ ῥήματα. tracta oratio, εἰρημένη λέξις. 2) παρέλκω, μηχανῶ, παρατείνω τι. bellum, obsidionem, τὸν πόλεμον, τὴν πολιορκίαν. σπᾶν. οὐδετέρως. aliquid trahit, παρατείνεται, μηχανεῖται τι, διαρκεῖ τι. 3) λαμβάνω τι. colorem, χρῶμα. nomen ex re, ὄνομα ἀπὸ τινος. navigium aquam trahit, τὸ πλοῖον διάβροχόν ἐστιν. (Ἐκ τῆς λέξεως ταύτης μετασχηματίσθη τὸ παρ' ἡμῶν τραβῶ). trahio, ἴδ. trahio. Trajanus, i, ὁ. Τραϊανός. Trajanus, a, um, τοῦ Τραϊανοῦ. trahiticius, (-itius), a, um, κατὰ θάλασσαν διακρινόμενος. trahitio εἴτε transhicio, ὄνις, ὁ. (trahio) πέρασις, διέσπασις. 2) stellae, ἀκοντισμοὶ ἀστέρες, ὁ διέσπαστος ἀστήρ. 3) ἐν τῇ ῥητορικῇ ἡ ὑπέρβασις, τὸ ὑπέρβατον. 4) ὑπέρθεσις, ὑπερβολή. trahitivus, a, um, ἴδ. trahiticius. *trahio, are, (βαμίστ. τοῦ trahicio) διαπαίρω τι. trahio, oris, ὁ. (trahio) ὁ διαδιδόμενος. trahitorium, ii, ὁ. χῶνος.

*trajectūra, αε, θ. (trajicio) προοχή.

trajectus εἴτε transjectus, α, um, ἴδ. trans-jicio.

trajectus εἴτε transjectus, ūs, ε, (trajicio) πέρασις, διάδοσις, πορθησία. 2) πορθητός, πορθημένος, πόρος. maris, ὁ πορθητός, τὸ δῆγμα τῆς θαλάσσης.

trajicio εἴτε transjicio, jeci, jectum, ὄρε, (trans-jacio) εἰκνύω, ὑπερβάλλω τι, βάλλω τι πέραν. eignum trans vallum, βάλλειν τὴν σημαίαν ὑπὲρ τὸ σταύρωμα. aliquid in alia vasa, μεταχειν τι εἰς ἄλλα ἀγγεῖα. pecora in saltum, μεταχειν, μεταβιβάζειν τὸ ποιμνιον εἰς τὴν νάπην. murum jaculo, ὑπερβάλλειν τὸ τεῖχος ἀκοντίω, βάλλειν ἀκόντιον ὑπὲρ τὸ τεῖχος. trajicere pontem, γέφυραν ποιεῖν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, γέφυραν ξυγγύναι. μεταφ. culram in alium, μεταφέρειν τὴν αἰτίαν εἰς ἄλλον. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ trajicere verbum, ὑπερβιβάζειν ῥῆμα, ὑπερβασίαν ποιεῖσθαι, ὑπερβάτω χρησθαι. 3) aliquid trans aliquid, εἴτε aliquid aliquid, διαβιβάζω, παρὰ τὴν τινὰ τι εἴτε τινὰ εἰς τὸ πέραν τινός. exercitum trans Rhodanum εἴτε exercitum Rhodanum, διαβιβάζειν, περικοῦν τὸ στράτευμα τὸν Ῥοδανὸν εἴτε εἰς τὸ πέραν τοῦ Ῥοδανοῦ. Numen nando, διακορυμῶν τὸν ποταμόν. se in Africam, περαιοῦσθαι εἰς τὴν Λιβύην. exercitus Pado trajetus in Cremonam, ὁ στρατὸς πέρασας (εἴτε διαβάς) τὸν Πάδον εἰς τὴν Κρεμόνην. equitatus mediam trajecit aciem, τὸ ἱππικὸν μέσσην διέδω τὴν παράταξιν. se Alpes trajicere, ὑπερβάλλειν τὰς Ἀλπεῖς. pecus aliquo, μεταβιβάζειν, μετακομίζειν ποί τὸ ποιμνιον. 4) οὐδέτερος classis trajicit ex Africa in Italiam, ὁ στόλος ἐκ τῆς Λιβύης εἰς τὴν Ἰταλίαν περῇ, διαβαίνει, περαιοῦται, διαίρει. 5) trajicere aliquid ἢ aliquid aliqua re, πείρειν, διαπείρειν, διατηρώσκειν, διαλαύνειν τινὰ ἢ τι τινι. gladio aliquid, τῷ ἔχει τινά.

trajiciendus, iralatio, κ.τ.τ. ἴδ. translatio, κ.τ.τ.

Tralles, ἴum, θ. Τράλλεις, πόλις τῆς Ἀσίδας.

Trallianus, α, um, Τραλλιανός. Tralliani, ε, οἱ Τράλλιοι, Τραλλιανοί.

*trahiquor, εἴτε trans-loquor, i, aliquid, διερχομαι, καταλίγω τι.

trahico, εἶο, ταῦτ' τῷ translucere.

trama, αε, θ. ἤτριον. 2) ἀραιὸν εἴτε λεπτὸν ὕφασμα. μεταφ. trama putrida, πρᾶγμα οὐδενὸς ἄξιον.

trameo, αρε, ταῦτ' τῷ transmeo.

trameus, ius, ε, (trameo) τριβός, τριμυός, σιβός. 2) ποιητ. ἢ ὁδός. 3) μεταφ. ἢ μέθοδος.

tramigro, tramitto, iranato, ταῦτ' τοῖς trans-migro, κ.τ.λ.

tramisericus, α, um, (trama-sericus) ἔχων τὸν μὲν στῆμονα ἐκ λίνων, τὴν δὲ κρόκην ἢ ἐρυφὴν (τὸ ὑφάδι) ἐκ σιρικής μετάξης, (ἡμιμέταξος).

tranālus, α, um, ἴδ. transo.

trā-no εἴτε trans-no, anī, atum, are, aliquid

εἴτε per aliquid, διανίω, διανήχομαι τι

εἴτε διὰ τινος. 2) μεταφ. πέραν, διαπερᾶν, διέρχασθαι, διαπίπτειν τι. κ.τ.λ.

tranquillo, ἐπίρ. (tranquillus) γαλήνως, ἡσύχως.

tranquillitas, itis, θ. (tranquillus) γαλήνη, νηνεμία. 2) μεταφ. ἡ γαλήνη, ἡσυχία, ἀταραξία. 3) tranquillitas tua, ἡ γαλήνη-της σου.

tranquillo, anī, atum, are, (tranquillus) μα-ρο, γαλήνως, γαλήνιζω, νηνεμῶ τὴν θάλασσαν. 2) μεταφ. vallum, γαλήνιζειν, φαιδρύνειν, τὸ πρὸς πον, αἰνιγμα, γαλήνιζειν, φαιδρύνειν, εὐθυμίζειν τὴν ψυχὴν.

tranquilla, ἐπίρ. ἴδ. tranquillus.

tranquillus, α, um, (trans-quiens) γαλήνως, γαλήναιος, ἡνέμεος. tranquillum, οὐ. ἡ γαλήνη, νηνεμία. tranquillo εἴτε in tranquillo, γαλήνης οὐστος, ἐν νηνεμίᾳ. 2) μεταφ. γαλήνως, γαλήναιος, ἡσυχος, ἀταρακτος. tranquilla tuens, γαλήνῳ ὄρῳ, tranquillum, οὐ. ἡ γαλήνη, ἡσυχία. tranquillo, ἐν γαλήνῳ, ἐν ἡσυχίᾳ. Ἔστι δὲ καὶ κύρ. ὄν. Tranquillus, i, ε. Τράγκυλλος, ὡς τὰ ἑλλήν. Γαλήνης καὶ Ἠσυχος.

trans, πρόθ. μετ' αὐτ. πέραν τινός, ἐπ' αὐτὴν τινος, ὑπὲρ τι. trans Tiberim situs, πέραν τοῦ Τιβέριως, ἐπ' αὐτὴν τοῦ Τιβέριως κείμενος. trans mare usque, πέραν τῆς θαλάσσης εἶναι. trans mare eurgere, εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης πρὸς τινι, περαιοῦσθαι τὴν θάλασσαν. hominum multitudinem trans Rhenum transducere, ἀνθρώπων πληθύνειν τὸ πέραν τοῦ Ῥήνου διαβιβάζειν.

trans-ādeo, Yi, ire, aliquid, παραμειδερῶμαι τι, διερχομαι παρὰ τι. 2) διερχομαι, διαπερῶ, περῶ τι. Δ. ποιητικῇ.

transactio, ōnis, θ. (transigo) διάνυσις, ἀπετελισμός. 2) συμβιβασμός, συμβιβασμός. Δ. τῶν μετ' Ἀγλαστον χερῶν.

transactor, ōis, ε. (transigo) ὁ διανύων, διαπράττων.

transactus, α, um, ἴδ. transigo.

transadactus, α, um, ἴδ. transadigo.

trans-ādigo, ēgi, actum, ēre, aliquid, διαλαύνω τι. enssem pectus εἴτε per pectus, διαλαύνειν τὸ ἔξωθεν διὰ τοῦ στῆθους. aliquid ferro, πείρειν, διακυντύνειν, διατηρώσκειν τι ἐκ σιδήρου.

*Transalpihus, ἐπὶ ῥ. (trans-Alpes) ἐκ τῶν πείων τῶν Ἀλπεων. Γέλ. Ν. Α. 13, 30.

Transalpinus, α, um, (trans-Alpes) ὑπεράλπειος. Gallia Transalpina, ἡ ὑπεράλπειος εἴτε ἐκτὸς τῶν Ἀλπεων Κελτικῇ.

*trans-anstrinus, α, um, ὑπερνότιος.

trans-bibo, ἐρε, aliquid, ἐκπίνω τι. Α. τοῦ ποταμοῦ. Δ. ατ.

transcendit, ae, o, ὑπέρβασις.

transcendo εἴτε transcendendo, udi, usum, ἐρε, (trans-scanndo) ὑπερβαίνω, μεταβαίνω. in hostium naves, μεταβαίνειν εἰς τὰς τῶν πολεμίων ναυς. in finis hostium, ὑπερβαίνειν εἰς τὴν τῶν πολεμίων χώραν. μεταφ. in maiorem aetatem, μεταβαίνειν εἰς μείζονα ἡλικίαν. 2) aliquid, ὑπερβαίνω τι. fossam, τάφρον. Alpes, ὑπερβαίνειν, ὑπερβάλλειν, ὑπερβαίνειν τὰς Ἀλπεας. μεταφ. ordinem naturae, ὑπερβαίνειν τὴν τῆς φύσεως τάξιν. finis juris, ὑπερβαίνειν τὰ τοῦ δικαίου ὅρια, παραβαίνειν τὸ δίκαιον. annos fletis, ὑπερβάλλειν τὴν ἡλικίαν τοῖς ἔργοις.

transcensus, α, um, ὄδ. transcendendo.

transcensus εἴτε transcendens, us, α. ὑπέρβασις. 2) ὑπερβατὴν. σγ. λελθ.

transcido, idi, ere, (trans-cuendo) aliquem, διακαστιγῶ τινα.

trans-cito, are, dixi, o.

trans-contra, ἐπὶ ῥ. κατ' ἔναντι, ἀπ' ἔναντι.

transcribo εἴτε trans-scribo, psi, ptum, ἐρε, aliquid, μεταγράφω, ἀντιγράφω τι. 2) μεταπίπτω, μεταβιβάζω, μετατάττω. equites in funditores, μεταβιβάζειν, μετατάττειν τοὺς ἵππους εἰς τοὺς σπενδονήτας. 3) διαγράφω, μεταβιβάζω (ἀρρύθριον, ὀφειλὴν). 4) aliquid aliquid, παραβιβάζω, ἐγγχειρίζω τι τι.

*transcripticius, (-cius) α, um, (transcribo) ὡς διαγραφῆς, κατὰ διαγραφὴν.

transcriptio, ois, o, (transscribo) διαγραφῆς, μεταβίβασις, ὀφειλῆς.

trans-curro, eicurri, εἴτε curri, cursum, ἐρε, μεταβέω, μετατρέχω, δρόμῳ μεταβαίνω.

in locum, εἰς τόπον. μεταφ. ad melius, μεταβαίνειν ἐπὶ τὸ βέλτιον. ad vilia, μεταβαίνειν ἐπὶ τὴν κακίαν, μεταπίπτειν εἰς κακίαν. 2) παραβέω, παρατρέχω. praeter aliquid, παραβέω, δρόμῳ παραμυθεῖσθαι τι, διαβείν, παραβείν παρά τι. μεταφ. tempus transcurrit, ὁ χρόνος παρέρχεται ἢ ταχέως παρέρχεται. 3) aliquid, διαβέω, διατρέχω, δρόμῳ εἴτε ταχέως διέρχομαι τι. 4) διατρέχω τι τῷ λόγῳ, ἐπιτροχάδην λέγω τι, διὰ βραχέων διέρχομαι τι.

transcursio, ois, o, (transcurro) παρέλευσις.

transcursus, α, um, ὄδ. transcurro.

transcursus, us, α. διαδρομή, περὶδρομή.

2) διαδρομή, βραχύς λόγος. in transensu, ἐπιτροχάδην, ἐπιδρομάδην, διὰ βραχέων. Transdantibidus, α, um, πέραν τοῦ δανουβίου κείμενος.

transducus, transado, transduco, ταῦτά τοῖς traditus, trado, traduco.

transcuro, ae, o, βρέχομαι ὃν ἀφρητρίαις τεταμένους. 2) μεταφ. ἡ παγίς, ἐνέδρα, ἐδόλος.

trans-ero, ti, itum, ire, μεταβαίνω, διαβαίνω, περὶ. in locum, εἰς τόπον. per media castra, διένειμι, διέρχεσθαι διὰ μέσου τοῦ στρατοπέδου. ad hostes, μετίστασθαι, ἀντομολεῖν, ἀφίστασθαι πρὸς τοὺς πολεμίους. — ad aliam rem, μεταβαίνειν (τῷ λόγῳ) ἐπ' ἄλλο τι. in aliam figuram, μεταβάλλειν, μεταμορφοῦσθαι εἰς ἄλλην μορφήν. non transit in aetatem, τὸ ἔαρ μεταβαίνει εἰς τὸ θέρος. dies, tempus transit, ἡ ἡμέρα, ὁ χρόνος παρέρχεται. 2) aliquid, διαβαίνω, διένειμι (διέναι), διέρχομαι, διέξομαι (διεξιέναι), διερχομαι τι. humen, διαβαίνειν, περὶ ἄν ποταμὸν. flumen transiri potest, ὁ ποταμὸς διαβάτος ἐστί.

transire aliquid cupido, διακινεῖν, πείρειν τι τῇ αἰμῇ. viam, διάγειν, διατρεῖν τὸν βίον. leviter εἴτε cursim transire aliquid, ἐπιτροχάδην διαλθεῖν τι, διαδραμεῖν τι (τῷ λόγῳ). nil transit amantes, οὐδὲν λαμβάνει τοὺς ἐρῶντας. 3) ὑπερβαίνω, παραβαίνω τι. finem et modum. ὅρον καὶ μέτρον. 4) silentio transire εἴτε ἀπλῶς transire aliquid, παρασιώπῃν, παρίεναι, παραλείπειν τι.

transero εἴτε trans-sero, ertum, ere, aliquid per aliquam rem, διέρω, διήνημι, διεμβάλλω τι διὰ τινος. 2) transcutus, α, um, μετέμυτος.

transcutus, α, um, ὄδ. transero.

transcunter, ἐπὶ ῥ. (transeo) ἐπιτροχάδην, ἐν περὶδῳ. Α. τοῦ μεταφ. Δ. ατ.

trans-fero, transtuli, translatum, καὶ trālatum, transferre, aliquid ἢ aliquid in locum, μεταφέρειν, μετακινεῖν τινα ἢ τι εἰς τόπον. se transferre in locum, μεταβαίνειν εἰς τόπον. 2) μεταφορῶς, μετεντιθημί τι. 3) μεταφέρειν, μεταγράφω, ἀντιγράφω τι. 4) μεταφέρειν, μετεμνησέω τι. 5) μεταφέρειν τι (μεταφορῶς γρῶμαι). verba translata, μεταφορικὰ ῥήματα, μεταφοραί. 6) ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθημαι τι. in proximum annum, εἰς τὸν ἐπὶ τὸν ἐνιαυτὸν. 7) παρακινεῖν, παρακινεῖν τι. coronas aureas in triumpho, παρακινεῖν στεφάνους χρυσοῦς ἐν θριάμβῳ.

trans-figo, xi, xum, ere, aliquid ἢ aliquid, πείρω, διαπείρω, διακινεῖν, διατιτρώσκω τινα ἢ τι. aliquid gladio percutus, πατεῖν, διατιτρώσκειν τινα τῷ ἔχει διὰ τοῦ στήθους, διακινεῖν το ἔχει διὰ τοῦ στήθους.

τινός. 2) σπάν. transfigero hastam, διε-
λαύνειν τὸ δόρυ (διὰ τινος).
*transfigurabilis, e, (transfiguro) μεταμορ-
φoύσθαι δυνάμενος, (μεταμορφώσεις, με-
ταμορφωτής).
†transfiguratio, ōnis, 0, (transfiguro) μετα-
σχημάτισις, μεταμόρφωσις.
†transfiguratio, ōnis, 4, sui, (trans-figuro)
†transfiguratio, ōnis, 4, sui, (trans-figuro)
δ μεταμορφῶν ἑαυτὸν, μετασχηματίζομαι
νος.
trans-figuro, avi, atum, are, aliquem ἢ
aliquid, μεταμορφῶ τινά ἢ τι. in aliquid,
εἰς τι. Α. τῶν μετ' Αὐγουστον χρόνων, ὡς
καὶ τὰ εἰς αὐτοῦ παρὰ γωγα.
transfixus, a, um, ἴδ. transfigo.
trans-fluo, xi, ere, μεταρρέω, ῥέω. 2) ὑπερ-
χέομαι. 3) μεταφ. dies transfluit, ἡ ἡμέρα
παρέρχεται.
trans-fodio, odi, ossum, ere, aliquid, διο-
ρύττω, διακέντω τι. aliquem, πείρειν, δια-
πείρειν, διακέντειν, διατρεφίσκειν τινά.
transfodatio, ōnis, 0, διατρήσις.
†transformatio, ōnis, 0, (trans-formo) με-
ταμορφωσις.
transformis, e, (trans-forma) μεταμορφω-
θεῖς. Α. ποιητικῇ.
trans-formo, avi, atum, are, aliquem ἢ ali-
quid, μεταμορφῶ, μετασχηματίζω τινά
ἢ τι. in aliquid, εἰς τι.
trans-foro, are, διατρεφίσκειν, διακέντω.
transfossus, a, um, ἴδ. transfodio.
*transfreātus, a, um, (trans-freātum) δια-
πόντιος.
*transfreātio, ōnis, 0, (transfretio) διάπλους,
διαρμα, (διαπέρβρεσις).
transfretio, avi, atum, are, διαπλέω, διαίρω.
μεταφ. vitam, διαπλεῖν τὸν βίον. 2) ali-
quem, περῶν, διαδιέξω τινά. Α. τῶν
μετ' Αὐγουστον χρόνων.
transfuga, ae, 4, (transfugio) αὐτομόλος,
πρόφυγος, ἀποστάτης.
trans-fugio, ūgi, ere, αὐτομολῶ, ἀποδι-
δράσκω. ad aliquem, πρὸς τινά.
transfugium, ii, 4, αὐτομόλησις, αὐτομο-
λία. Α. σπ.
*trans-fulgus, ere, διαλλκμια.
trans-fumo, are, διαπνέω, διαφυσῶ.
†transfunciōnis, a, um, ἀφροσύσεως ἔνεκα,
ἀμελῶς γιγνόμενος.
trans-fundo, ūdi, ūsum, ere, aliquid in
aliquid, μεταχέω τι εἰς τι. μεταφ. μετα-
φέρειν τι.
trans-fungor, i, παρὰ χεῖρμαι, εἰς παρελθεῖν.
Ἐπιγρ.
trans-fusio, ōnis, 0, (transfundo) τὸ μετα-
χεῖν, μεταγγισμός. 2) τὸ μεταχεισθαι,
μετάβρεσις, 3) μεταβάσις, μετανόστασις.
transfusus, a, um, ἴδ. transfundo.

trans-glūio, ire, aliquid, καταρροῶ, κατα-
πίνω τι. Α. τοῦ μεταφ. Λατ.
transgredior, essus sum, i, (trans-gradior)
μεταβαίνω, διαβαίνω. in Coisicam, περ-
ραϊοῦσθαι, διαπλεῖν, διαίρειν εἰς τὴν Κύρ-
νον. 2) ad aliquem, μετισταμαι, ἀφίστα-
μαι πρὸς τινά. 3) aliquid, διαβαίνω, ὑπερ-
βαίνω τι. Numen, διαβαίνειν, παρὰ τὸν
ποταμόν. munitionem, ὑπερβαίνειν τὸ δι-
χόρυμα. mensuram, ὑπερβαίνειν τὸ μέ-
τρον. nonagesimum annum transgressus,
ὑπερβάς τὸ ἐνενηκοστὸν ἔτος, ὑπὲρ τὰ ἐνε-
νήκοντα ἔτη γεγονώς. transgredi aliquid,
ὑπερβαίνειν, ὑπερβάλλειν τινά. σπάν. πα-
θητικῶς consules, transgresso Arpenino,
pervenierunt etc, εἰ ὕπατοι ὑπερβάντες τὸ
Ἀρπενίνα ἔργη, διπλῶν κ. τ. λ. 4) παρήμι,
παρὰσιωπῶ τι.
transgressio, ōnis, 0, (transgredior) μετα-
βάσις. montis, ἡ ὑπέρβασις, ὑπερβολὴ τοῦ
ὄρους. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ ἡ ὑπέρβασις, τὸ
ὑπερβαῖν. 3) παρὰ νεωτέρους ἡ ὑπέρβα-
σις, ὑπερβασία, παράδοσις.
*transgressivus, a, um, (transgredior) ver-
ba, διαθετικὰ ἔσται μεταπίπτοντα ῥήματα
εἰς ἕτερον τύπον, ὡς τὰ audio euans sum,
gaudeo gavisus sum κ. τ. τ.
†transgressor, ōris, 4, (transgredior) παρα-
βάτης.
transgressus, a, um, ἴδ. transgredior.
transgressus, ūs, 4, (transgredior) διάβασις.
Α. σπανία καὶ μόνον κατ' ἀφαιρετικὴν
τοῦ ἐνικοῦ ἀπαντώσα.
transigo, ūgi, actum, ere, (trans-ago) ali-
quid, διελαύνω τι. ensium per rectus, τὸ
ἔξωθεν διὰ τοῦ στήθους. 2) διαπείρω, πεί-
ρω, διακέντω, διατρεφίσκειν τινά ἢ τι. 3)
tempus, vitam, διάγειν τὸν χρόνον, τὸν
βίον. 4) διαπράττω, περῶν, ἀποτελῶ,
ἐπὶ τέλος ἄγω τι. 5) cum aliqua re, τί-
λος ἐπιτίθημι τινι, ἀπαλλάττωμαι τινος.
6) cum aliquo, διαμολογεῖσθαι πρὸς τινά,
συντίθεσθαι τινι.
transillo, 4, (transillio) ἰνί, καὶ ἡ, ἴσο
(trans-nalio) μεταπηδῶ, διαπηδῶ. in ho-
stium naves, μεταπηδῶν εἰς τὰς τῶν πο-
λεμίων ναῦς. per Thraciam, διατρέχειν
τὴν Θράκην. ad aliquem, μετιστασθαι, ἀ-
ποπηδῶν πρὸς τινά. 2) aliquid, διαπηδῶ,
διάλλεται, ὑπερπηδῶ τι. annem, διαπη-
δῶν, διάλλασθαι τὸν ποταμόν. muros, ὑ-
περπηδῶν τὰ τείχη. 3) ὑπερπηδῶ, ὑπερ-
βαίνω τι, (τὸ μέτρον κ. τ. τ.) 4) παρα-
τρέχω, παρήμι, παραλείπω, εἰς τι, ἀμει-
λῶ τινος.
*transilio, e, (trans) μεταβαίνων. Ἀμφ. γρ.
transilio, ōnis, 0, (transbo) μεταβάσις. 2)
ἐν τῇ ῥητορικῇ ἡ μεταβάσις. 3) ἀπόστα-

σις, ἀποστασία. 4) διάβασις, πέραδος. 5) ἐν τῇ γραμματικῇ ἡ κλίσις.

transitive, ἐπὶ. μεταθετικῶς.
transitivus, a, um, (transitio) μεταθετικός.
Α. Γραμματικῶν.

*transito, are, (ὁρμίστ. τοῦ transco) διαπορεύομαι.

*transitor, oris, ā, (transeo) παρδότης.
transitorie, ἐν παρόδῳ, παρδοικῶς.

transitorius, a, um, (transitus) διαβατός.
2) ταχέως παρπερόμενος, παρπερόμενος,
Α. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.

transitus, ūs, ā, (transeo) μετάβασις. 2)
ἐν τῇ ρητορικῇ μετάβασις, μεταβολή. 3)
ἀπίστασις, ἀποστασία. 4) διάβασις, πέραδος
τοῦ ποταμοῦ. flumen difficili transita, πο-

ταμὸς δυσδιάβατος, δύσπορος, transitus ma-
ris, τὸ διαρμα. montis, ἡ ὑπέρβασις, ὑπερ-
βολή τοῦ ὄρους. spiritus, auditus, ὁ πόρος
τῆς πνοῆς, τῆς ἀκοῆς. 5) πέραδος. in tran-
situ, ἐν παρόδῳ.

*trans-jacio, ere, aliquid, σπᾶν. ἀντὶ τοῦ
trajectio, ὑπερδάλω τι.

transjacio, transjicio, κ.τ.τ. ταῦτά τοις
trajectio, trajector κ.τ.λ.

*trans-jugo, avi, atum, are, aliquid, δια-
πλέω τι.

*trans-jungo, ere, aliquid, μεταζεύγνυμι τι.

*trans-labor, psus sum, i, aliquid, παρα-
φέρωμαι, παραπέτομαι παρά τι.

translatio (-io) ἐπὶ. ἀφοσιώσεως ἕνεκα,
ἐν παρόδῳ, ἀμελῶς.

translativus (-ivus), a, um, (transfere) πα-
ρδοίκος, παρδοικός, παραδεδομένος. 2)
νομιζόμενος, συνήθης, εἰθισμένος, κοινός.

translatio eite trālatio, ūis, ā, (transfere)
μεταφορά, μετακομιδή. 2) μεταφυτεία.

3) μεταφράσις, ἐρμηνεία. 4) ἐν τῇ νομι-
κῇ ἡ μετάστασις, μετάληψις, τὸ ἄλλῳ
τινὶ τὴν αἰτίαν ἀντιτιθέναι. 5) ἐν τῇ ρη-
τορικῇ ἡ μεταφορά, μεταφορικὴ λέξις, ὁ
τρόπος. 6) ἐν τῇ γραμματικῇ ἡ τῶν
γραμματικῶν μεταβάσις.

translative, id. translaticie.

translative, ἐπὶ. μεταφορικῶς.

translativus, a, um, (translatio) μεταλη-
πτικός, translativa, ae, ā, ἡ μετάληψις,
(ἐν τῇ ρητορικῇ).

translator, oris, ā, (transfere) ὁ μεταφέ-
ρων, μετενεγκών, translator quaesturae, ὁ
τὰ τὴν ταμείου χρήματα τῷ Σύλλῳ παρα-
δοὺς Οὐδέτης. 2) μεταφραστής.

translatus eite trālatus, ūs, ā, id. trans-
fere.

translatus eite trālatus, ūs, ā, (transfere),
παρακομιδή, πομπή.

*trans-lego, ere, aliquid, διαγινώσκω τι.

translucere, id. translucere.

translucēans, a, um, (trans-lucens), πέραν
τοῦ ἄλλου καίμενος. Ἐπιγρ.

trans-lucēo, ere, διαλάμπω, διαφαινομαι.
2) μεταδιδωμι τὴν λάμψιν, ἀντιλάμπω.

trans-lucidus eite trālucidus, a, um, δια-
φανής, διαυγής, διαφγγής.

trans-mānus, a, um, διαπάντιος.

*transmāllis, e, (transmeo) διαβάτος.

*transmāllis, a, um (transmeo) διαβατικός.
trans-meo eite trāmeo, avi, atum, are,
μεταβαίνω. 2) διαβαίνω, διέρχομαι, διέρ-

μι, (διέναι). 3) aliquid, διαβαίνω, διέρ-
χομαι, διέμι, (διέναι) τι.

*trans-migratio, ūis, ā, μετανάστασις,
μετοικισμός, μετοικισία.

trans-migro, avi, are, μετανίσταμαι, με-
τοικίζομαι, μετοικῶ. 2) μεταποτεύομαι.

transmissio, ūis, ā, (transmitto) παραίω-
σις, πέρασις, προβεία, διάβασις, διαρμα.

transmissus, ūs, ā, (transmitto) ταῦτὸ τῷ
transmissio.

trans-mitto, eite trāmitto, īsi, issum, ere,
aliquem ἢ aliquid, μεταπέμπο, πέμπω

τινὰ ἢ τι. exercitum trans flumen, πε-
ραιῶν, διαδιδάξιν στρατὸν τὸν ποταμὸν

eite διὰ τοῦ ποταμοῦ. ensem per latus,
διελάυνειν τὸ ξίφος διὰ τῆς πλευρᾶς. clas-

sem in Euboeam, περαιῶν τὸν στῆλον εἰς
τὴν Εὐβοίαν. bellum in Italiam, μεταφέρειν

τὸν πόλεμον εἰς τὴν Ἰταλίαν. pontem,
γέφυραν εἰς τὸ πέραν κατασκευάζειν. he-

reditatem alieni, παραδοῦναι τινὶ κληρο-
νομίαν. munia imperii, τὰ τῆς ἀρχῆς κα-

θήκοντα ἄλλῳ τινὶ ἐπιτερέειν. vitam, διά-
χειν, διαδιδόν, διαζῆν τὸν βίον. tempus,

παρίναι (παρίημι) τὸν χρόνον. alieni rei,
σχολάζειν τινὶ. aliquid silentio eite ἀ-

πῶς aliquid, παρασιωπῶν, παρίναι (πα-
ρίημι) τι. exercitum per fines suos, διέναι

(διέμι) τὸ στράτευμα διὰ τῆς χώρας, εἰν
τὸ στράτευμα διὰ τῆς χώρας διαπορεύε-

σθαι. venenum, ἐκκρίνειν φάρμακον. fe-
lures, διακαρτερεῖν, διαντλῆναι, πυρετούς.

2) διαβαίνω, περῶ τι. flumen, διαβαίνειν
ποταμὸν. mare, διαπλεῖν, διαίρειν, πε-

ραιῶσθαι βάλασσαν. fossam saltu, ὑπέρ-
παδὴν τάφρον. flumen nando, διαντλῆναι, δια-

κολυμβῶν ποταμὸν. equites campos trans-

mittunt, οἱ ἵπποις διελάνουσι τὰ πεδία.
locum lapide transmittere, τὴν στέγην

λίθῳ ὑπερβάλλειν. 3) οὐδετέρως navis in
Africam transmittit, ἡ ναὺς διαίρει, δια-

πλεῖ, περαιῶται εἰς τὴν Λιβύην. ad ali-

quem transmittere, μεθίστασθαι, μεταβαί-
νειν, ἀρίστασθαι πρὸς τινὰ.

transmontanus, a, um, πέραν τῶν ὄρων
καίμενος ἢ εἰχὼν. Transmontani, Τραν-
σπόντανοι, ὄνομα Ἰσπανίας καὶ Σαρματίας.

- transmōtō, ōnis, 0. (transmovere) μεταάθε-
σις. 2) μεταάστεισις. Α. ῥήτορ.
trans-mōvō, ōni, ōtum, ēre, aliquid, με-
τακινῶ, μεταφέρω τι. aliquid in se, με-
ταφέρειν τι εἰς αὐτόν, ἀνατίθεναι τι
ἐαυτῷ.
trans-mundānus, a, um, ὑπερχρόσμος.
transmūtātō, ōnis, 0. (transmutare) μετα-
λαγῇ, ἐναλλαγῇ, μεταθέσις.
trans-mūtō, are, aliquid, μεταλλάττω, ἐναλ-
λάττω τι.
trans-nāto, avi, atum, are, διανέω, διανή-
χουμι, διακολουθῶ.
trans-nāvigo, avi, atum, are, aliquid, δια-
πλέω τι.
transno, are, ἴδ. trans.
transnōmīnātō, ōnis, 0. (transnominare) με-
τωνομιά.
trans-nōmīno, avi, atum, are, aliquid, ἢ
aliquid, μετονομαζέω τινά ἢ τι.
trans-nūmēro, are, aliquid, ἀπαριθμῶ,
(ἀποπληρόνω) τι.
Transpādānus, a, um, πέραν τοῦ Πάδου κεί-
μενος ἢ οἰκῶν, Italia Transpadana, ἡ πέραν
τοῦ Πάδου Ἰταλία. Transpadani, a. οἱ
πέραν τοῦ Πάδου.
transpectus, ūa, a. (transpicio) διεψίτε.
transpicio, εἴτε trans-spicio, ēre, aliquid,
διορῶ τι.
transplantātus, a, um, (trans-plantare) μετα-
φυτεύεις.
trans-pōno, pōnō, pōsitum, ēre, aliquid, ἢ
aliquid in locum, μετατίθημι, μεταφέρω
μετακομίζω τινά ἢ τι εἰς τόπον. 2) al-
iquid, μεταφυτεύω τι.
transportātio, ōnis, 0. μετάθεσις, μετα-
κίνησις.
trans-porto, avi, atum, are, aliquid, ἢ ali-
quid in locum, μετακομίζω τινά ἢ τι εἰς
τόπον. exercitum in Hispaniam, περαιούν
τὸν στρατὸν εἰς τὴν Ἰσπανίαν. aliquid in
insulam, ἐκτοπίζειν, ἐξερίζειν τινά εἰς νή-
σον. exercitum Rhenum, περαιούν, διαδι-
βάζειν τὸ στρατεύμα τὸν Ῥήνον.
transpōsītivus, a, um, (transponere) trans-
positivus, ae, 0. ἢ μετάληψις, (ἐν τῇ ῥη-
τορικῇ).
transpōsītus, a, um, ἴδ. transpono.
trans-pungo, ēre, aliquid, διακινῶ τι.
Transrhēnānus, a, um, πέραν τοῦ Ῥήνου
κείμενος ἢ οἰκῶν, Germani Transrhēnani,
οἱ πέραν τοῦ Ῥήνου Γερμανοί.
transscendo, transscido, transscribo, trans-
sero, transsilio, transspectus, transspicio,
transsulco, transsumo, transsumo, ταῦτά
ταῖς transcendo, transcido κ.τ.λ.
Transstibēricus, a, um, (trans-Tiberis) πέραν
τοῦ Τιβέρεως ὧν ἡ οἰκῶν. Transstibe-
rici, a. οἱ πέραν τοῦ Τιβέρεως.
Transstigrīānus, a, um, πέραν τοῦ Τίγρη-
τος οἰκῶν.
transstillum, i, 0. (ὀψοκορ. τοῦ transstrum)
μικρά διαδοκίς, μικρὸν συγόν.
transstinco, ēre, (stinco) διήκω.
transstrum, i, 0. (ὥσας ἐκ τοῦ θράνος, σί-
νει θράνιστρον) διαδοκίς, ἐπικαρσία δοκίς.
2) κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ πλοίου· ὁ συγός, τὸ συ-
γόν, ὁ θράνος, τὸ ἐδῶλλον, σέλας.
transulmānus, (trans-ulmus) πέραν τῶν πε-
λαγῶν κείμενος. Ἐπιγρ.
transulto εἴτε trans-sulto, are, (θραύω.
τοῦ transilio) μεταπηδῶ.
transumō εἴτε trans-sumo, ēre, aliquid, παρα-
λαμβάνω, λαμβάνω τι. Α. τῶν μετ' αὐ-
γουστον χρόνων.
transumptio, ōnis, 0. μετάληψις.
transumptivus, a, um, (transsumo) tran-
sumptiva, ae, 0. ἢ μετάληψις, (ἐν τῇ ῥη-
τορικῇ).
transūto, εἴτε trans-uo, ūi, ūtum, ēre, ali-
quid, διαπερῶν, διακινῶ, διατίτραίνω τι.
transūtus, a, um, ἴδ. transuo.
trans-vādo, (avi) atum, are, μεταφ. δια-
πορεύομαι, διέρχομαι, παραπλῶ.
trans-vārio, are, διασκαλίζω.
transvēcō, εἴτε transvecio, ōnis, 0. (trans-
vehō) διακομίζω, παρακομίζω. 2) διάδοσις,
διάπλους. 3) τὸ παρηπνεύειν, παρελαύνειν.
πρὸς. transvehō.
transvēcus, a, um, ἴδ. transvehor.
trans-vēho, εἴτε trans-vehō, xi, etum, ēre, ali-
quid, ἢ aliquid, μετακομίζω, διακομίζω
τινά ἢ τι. exercitum in Britanniam, πε-
ραιούν στρατεύμα εἰς τὴν Βρεττανίαν. co-
pias ponte, διαδιδάξιν τὴν δύναμιν γα-
φύρας. aliquid Alpes, ὑπερκομίζειν τι διὰ
τῶν Ἀλπεων. 2) κατ' ἐξοχὴν κομίζειν εἴτε
πέραιν τι ἐν θριάμβῳ. 3) transvehī, ὅπεν.
oquo, παρηπνεύειν, παρελαύνειν, διηπ-
νεύειν, διελαύνειν.—Σημ. τὸ transvehī καὶ
transvecio κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τῆς πᾶσι πῆλων
τάξεως δηλοῦν τὸ ἐφ' ἵππου παρελαύνειν ἐν
τῇ ὑπὸ τοῦ τιμητοῦ γινόμενῃ δοκιμασίᾳ.
— transvehī navibus in Africam, διαπι-
ραιῶσθαι, περαιοῦσθαι, διαπλεῖν εἰς Λι-
βύην. transvehī volatu aliquid, παρατίτε-
σθαι παρά τι. παρὰ Τακίῳ tempus trans-
vehitur, ὁ χρόνος παρέρχεται.
transvēno, ae, a. (transvenio) μέτηλος,
πάρκοος.
trans-vendo, ēre, διαπιδράσκω διαπωλῶ.
Ἐπιγρ.
trans-vēno, ire, μεταβαίνω.
trans-verberātio, ōnis, 0. διάπασις.
trans-verbero, avi, atum, are, aliquid, ἢ

aliquid, διαπερίω, περίω, διαπεριών, δια-
κινῶ τινα ἢ τι. 2) διαπέτομαι τι.

transversarius, u, um, (transverto) επικάρ-
σιος, πλάγιος, transversaria signa εἶτε α-
πλῶς transversaria, εὐ. αὖ διαδοκίδης.

transverse, ἐπίρ. (transversus) ἑγκάρσιως,
πλάγιως.

transversim, ἐπίρ. ταῦτό τῷ transverse.

transversus, a, um, ἴδ. transverto.

trans-verto εἶτε transvorto, rti, rsum, v̄re,
aliquid, μεταστρέφω τι. — transversus, a,
um, επικάρσιος, ἑγκάρσιος, πλάγιος, λο-
ξός, via transversa, ἡ επικαρσία ὁδός. fos-
sam transversam ducere, τάφρον επικαρ-
σίαν ὁρύττειν. digitus transversus, ὁ πλά-
γιος δάκτυλος. μεταφ. aliquem agere trans-
versum, περιστρέφειν, ἀπικεκλίνειν τινά

τῆς εὐθείας ἢ τοῦ προκειμένου. ex trans-
verso cedere, λοξὰ βαδίζειν, λοξοπορεῖν.
in transversum provocatus, εἰς πλάγιον ἐκ-
τεταμένος. in transversa charta scriptus,
ὑποθήγραφο. ἐπιρῶν. transversum, αἶτε
per transversum, ποιητ. Transversa, εὐ.
πληθ. επικαρσίως, πλάγιως, πλάγια. με-
ταφ. de transverso, ἀπροδοκῆτως.

*trans-volvo, are, aliquid, ἀνελίσσω τι.

trans-volvo εἶτε transvōlo, avi, atum, are, ali-
quid, διαπέτομαι, ὑπερπέτομαι τι. μεταφ.
Alpes, ταχέως ὑπερβάλλειν τὰς Ἀλπεῖς.
Oceanum, διατρέχειν, ταχέως διαπλεῖν τὸν
Ὠκεανόν. eques transvolat in laeum, ὁ ἵπ-
πὸς ταχέως διελαύνει εἰς τὸν. 2) ali-
quid, παρastrephō, παρικήμι τι.

*trans-volvō, v̄re, aliquid, ἀνελίσσω τι.

transvolutio, ōnis, ō, (transvorto) κατάπο-
σις, συγκεκριμῆσις· ὁ φάρογξ (ὡς ὁ παρ' ἡ-
μῶν καταπίωνας). Δ. τοῦ μεταφ. Δατ. ὡς
καὶ ἡ ἐξῆς.

trans-volvo, avi, are, aliquid, καταδιερώ-
σκω, καταπίνω τι.

trapetum, i, ō, καὶ trapetus, i, α. πληθ.
trapetes, um, α. τραπητὸς, τραπητὸν, τρά-
πητες). εὐλαιστρόπιον, εὐλαιστριδεῖον.

trapetita, ae, α. τραπητίζης.

trapetobolus, i, ō, τραπεζοφόρον.

Trapetus, untis, ō. Τραπεζεύς.

Trasimēnus, i, α. εἶτε lacus Trasimēnus, ἡ
Τρασιμένη (Πολ.) εἶτε Trassumēnus (Στράβ.)
λίμνη, λίμνη τῆς Τυρρηνίας, ἡ τανὺν lago
di Perugia. Trasimēnus καὶ Trasimēnicus,
o, um, τῆς Τρασσουμένηνης λίμνης.

travēho, travectio, transversus, travolo, ἴδ.
transvoho, κ.τ.λ.

*trebaceiter, ἐπίρ. (trebax) πανεύργως.

Trebātius, ii, α. Τρεβάτιος.

trebax, aeis, τριβαχός, πανεύργος.

Trebellianus καὶ Trebellicus, a, um, (Tre-
bellius) τὰ Τρεβελλίου.

Trebellius, ii, α. Τρεβέλλιος.

Trebia, ae, ō, ποιητ. α. ὁ Τρεβίας, ποτα-
μός τῆς ἀνω Ἰταλίας. 2) ὁ ἡ Τρεβία, κόμη
τῆς Ουμβρικῆς, ἥς εἰ πολῖται Trebates;
um, καὶ Trebani, ōrum, α.

Trebonius, ii, α. Τρεβώνιος.

Trebula, ae, ō, Τρηβούλα, Τριβόλα, πόλις
τῆς Καμπανίας, καὶ δύο τῆς Σαβίνης πό-
λεις. Τὸ ἐπίθετον Trebulanus, a, um, εἰ
δὲ πολῖται Trebulani, α.

trecentarius, a, um, (trecenti) τριακοσίχρους.
2) εἶδος στρατιωτῶν μεγαλομήσων.

trecenti, ae, a, (tres-centum) ἀνὰ τριακο-
σίους (τριακοσίας, τριακοσία), κατὰ τρια-
κοσίους, καθ' ἑκάστον ἢ ἑκάστου τριακ-
σίοι. 2) σπᾶν. τριακοσίοι.

trecentēni, ae, ταῦτό τῷ trecenti.

trecentissimus, a, um, (trecenti) τριακοσιο-
στός.

trecenti, ae, a, τριακοσίοι. 2) ἀπειροί, πλεῖ-
στοι.

trecenties, ἐπίρ. τριακοσίαις.

trechidipnum, i, ō, τραχιδίπνον (ἰμάτιον).

tredecim, εκλιτ. (tres-decem) τριακαίδεκα,
δεκατρεῖς.

treis, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ tres.

tremehundus, a, um, τρέμων, πάλλων,
παλλόμενος. Δ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητικῇ.

tremefacio, v̄ci, actum, v̄re, (tremo-facio)
aliquid, σείω, διασείω τι. tellus se tremo-
facit, ἡ γῆ σείεται. tremefacere Olympum,
σειεῖν τὸν Ὀλυμπόν, (ἐλελίσσειν Ὀλυμπόν).

2) aliquem, τρέμον τινι ἐμβάλλω, ἐκπλήτ-
τω τινά. Δ. ποιητικῇ.

tremefactus, a, um, ἴδ. tremefacio.

*tremipes, edis, (tremo-pes) τρέμων τοὺς
πόδας. Λιγ. γρ.

tremisco εἶτε tremesco, v̄re, (ἐναρκτ. τοῦ
tremo) τρέμω, σείομαι. 2) τρέμω, πτεοῦ-
μαι, ἐκπλήττομαι. 3) aliquid, τρέμω, εὐ-
θουῖμαι τι. Δ. ποιητικῇ.

tremis, isis, α. (tres-as) χυροῦν τι νόμι-
σμά ἐπὶ τῶν αὐτοκρατορῶν, τὸ τρίτον τοῦ
χυροῦ.

tremo, ūi, v̄re, τρέμω, πάλλω, πάλλο-
μαι, σείομαι. 2) τρέμω, πτεοῦμαι, φοβοῦ-
μαι. tremens, τρέμων, τρομερός, περίτρο-
μος. 3) aliquid ἢ aliquid, τρέμω, φοβοῦ-
μαι τι. — tremendus, a, um, τρέμον ἐμ-
ποῶν, φοβερός, φοβερὸς.

tremor, ōris, α. (tremo) τρέμος, σεισμός.
2) τρέμος, φόβος, φόβη, 3) τρέμος, φόβος,
τουτέστιν ὁ τρέμον εἶτε φόβον παρέχων.
tremulo, ἐπίρ. (tremulus) μετὰ τρέμου εἶτε
παλμοῦ.

tremulus, a, um, (tremo) τρέμων, τρομώδης,
σειόμενος. 2) τρέμων, τρομερός, περίτρο-
μος. 3) σπᾶν. τρέμω ἢ φοβέω ἐμποιῶν.

trepidanter, ἐπιρ. περιδεώς. Λ. σπ.
 *trepidarius, α, um, ἐπὶ ἵππου σείμενος,
 τριποδίζων, σφαδάζων.

trepidatio, ōnis, θ. (trepido) τρέμος, παλ-
 μός. 2) συνήθως τρέμος, τάραχος, θόρυ-
 θος, ταραχή, τάρβος. 3) σπάν. σπουδή,
 ἐπείγξις.

trepido, ἐπέρ. (trepidus) μετὰ ταραχῆς. 2)
 ἐπισπερχώς.

trepidarius, ἑτέρα γρ. τοῦ trepidarius.

trepido, avi, atum, uro (trepidus) τρέμω,
 πάλλωμαι, σείομαι, ἀσπαίρω, flamma tre-
 pidat, ἡ φλόξ σείεται. trepidantia oia,
 ἀσπαιρόντα, εἴτε παλλόμενα σπλάγγνα.

2) τρέμω, πάλλωμαι, ταρβώ, πτοῦμαι.
 aliquid ἢ aliquid, τρέμω, φοβούμαι τινα
 ἢ τι. 2) σπέρχουμαι, ἐπείγουμαι, σπύδω.
 in locum, ἐπείγουμαι, ἐπισπερχώς τρέχειν
 εἰς τόπον, aqua trepidat per pronum ri-
 vam, ὕδωρ πηδητικῶς ῥέει κατὰ πρανοῦς
 ῥυακίου. aliquid facere, ἐπείγουμαι, σπεύ-
 δειν ποιῆσαι τι.

*trepidulus, α, um, περίτρομος, περιδεής,
 πτοαλός.

trepidus, α, um, τρέμων, παλλόμενος.

2) τρέμων, τρομαρός, περίτρομος, έντρο-
 μος, περιδεής. aliquid rei, φοβούμενος
 ἢ περ τινος, περί τινος. — res trepida, τὰ
 δεινά, ἡ ἀπορία, ὁ κίνδυνος, ὁ τάραχος.

3) ἐπισπερχής, σπύδων, ἐπείγμενος.

trepido, ακιτ. (tres-pondus) τρίλιτρον,
 τρεῖς λίτραι.

tres, tria, (ἀργαίη. tria) τρεῖς, τρία.

*tresdecim, ταὐτὸ τῷ tredecim.

tressis, is, α. (tres-as) τρία ἀσάρια.

treviri, orum, α. τρεῖς ἄνδρες, τρεῖς ἐπι-
 μεληταί, τρεῖς ἱερεῖς, κ.τ.τ.

Treviri, orum, ἴδ. Trevir.

Treviricus, α, um, ἴδ. Trevir.

Trevir, iri, α. Τρηουίρος, Τρηουήρος. Tre-
 viri εἴτε Treveri, orum, α. οἱ Τρηουίροι,
 Τρηουήροι, ἔθνος τῆς Βαλγικῆς καὶ ἡ τοῦ-
 των πόλις, ἡ τανὺν Τρέων καὶ Trier.

Trevericus, α, um, τῶν Τρηουήρων.

triacontas, adis, θ. τριακοντάς.

triangulāris, e, τριγωνικός.

triangulus, α, um, (tres-angulus) τρίγωνος.
 triangulum, α. καὶ triangulus, οἷ, τρι-
 γωνον, τρίγωνος.

triarii, orum, α. (tres) τρίαριοι. Οὕτως ἐ-
 καλοῦντο οἱ προσώτατοι καὶ ἐμπιπρότε-
 τοι τῶν Ῥωμαίων στρατιωτῶν, οἱ ἐν μάχῃ
 τὴν τρίτην εἴτε ὑπὸ τῇ τῆς παρατάξεως
 χώρᾳ κατέχοντες.

trius, adis, θ. τρεῖς.

triatrus, uum, θ. ὁρτή τις τῶν Τουσκλη-
 νῶν τῇ τρίτῃ μετὰ τὰς εἰδούς.

tribacca, α, θ. (tres-hacca) τρίγληνον, τριε-
 τὶς, (εἶδος ἐνωτίου).

tribas, adis, θ. τριδία.

Triboces, um, καὶ Tribocci, orum, α. Τρι-
 βοκχοί, Γερμανικὸν ἔθνος.

tribon, ōnis, α. τριβών.

Tribonianus, i, α. Τριβωνιανός.

tribrachys, yos, α. τριβραχυς.

tribrūvis, is, α. (tres-brūvis) τριβραχύς.

tribūcius, α, um, (tribus) φυλακτικός, τῆς
 φυλῆς.

tribula, ae, θ. ταὐτὸ τῷ tribulum.

tribulatio, ōnis, θ. (tribulo) θλίψις, ἀνία,
 ταλαιπωρία.

tribulatus, α, um, (tribulum) τριβύλων ἑ-
 μοιος.

tribulus, is, α. (tribus) φυλέτης, συμφυλέ-
 της. 2) ποιητ. ὁ πένης, ἄσημος, ταπεινός.

tribulo, are, (tribulum) θλίβω τι. 2) ali-
 quem, θλίβω, ἀνιών τινα.

tribulōsus, α, um, (tribulus) τραχύς, με-
 ταφ. ἀκανθώδης. Λ. τοῦ μεταφ. λατ.

tribulum, i, ου. τὰ τριβόλα, ἔργανον κυλιν-
 θροῦδες, ἃ πρὸς ἀλλήλων σίτου ἐχρῶντο.

tribulus, i, α. τριβόλος, (εἶδος χειρῶν καὶ
 τελεματικῆς βετάνης). 2) τριβόλος,
 (πολεμικὸν ἔργανον).

tribunali, alis, ου. (tribunus) βήμα (τοῦ
 δικαιοδότη τοῦ ἀσπαραγίου). in tribunali
 pronuntiare, ἀπὸ βήματος κηρύττειν. 2)
 ἡ τοῦ ἀσπαραγίου ἐν τῷ θεάτρῳ ἔδρα. 3)
 γῶμα, ὡς γῶμα μνημα. 4) γῶμα, πρέγμα,
 ὕψωμα. 5) μεταφ. ὕψος. (Οἱ περιεργότεροι
 τοῦ ἔθνους ἐχρῶντο καὶ ὀνομαστικῇ tri-
 bunali).

tribunatus, ūs, α. (tribunus) εἴτε tribu-
 natus plebis, ἢ δημαρχία. 2) tribunatus
 militum, ἢ χιλιάρχη.

tribunicius (lius), α, um, (tribunus) δη-
 μαρχικός, τοῦ δημάρχου, τῶν δημάρχων.

tribuniciis potestas, α δημαρχικὴ ἐξουσία,
 vis tribunicia, ὁ τῆν δημαρχικὴν τιμὴν
 εἰλητός. 2) τοῦ χιλιάρχου, τῶν χιλιάρχων.

tribunus, i, α. (tribus) φύλαρχος ἢ μάλ-
 λον τριττάρχος. (αὕτω τὸ πάλαι ἐκα-
 λοῦντο οἱ προσώτατοι τῶν τριῶν φυλῶν,
 εἰς αὐτοὺς Ῥωμαῖοι τοῖς Ῥωμαῖοις διεῖλε). 2)

tribunus Celerum, ἡγετῶν τῶν Κελερῶν.

3) tribunus plebis εἴτε ἀπλῶς tribunus,
 δημαρχος. 4) tribunus militaris εἴτε mili-
 tum, χιλιάρχος (λαγώνης). 5) tribunus mi-
 litum consulari potestate, οἱ ἀπὸ τοῦ β. 310

310 ἕως 388 κ.τ.λ. Ῥώμ. ἀντιπρὸς ἐν πα-
 τρικίων τε καὶ δημοτικῶν ἐκλεγόμενοι

χιλιάρχοι ὀπατικὴν ἐξουσίαν ἔχοντες, χι-
 λιάρχοι ὀπατικῆς ἐξουσίας (δημαρχοὶ ὀπα-
 τικοί. Διον. Αλ.) εἰ τὸ μὲν πρῶτον

ἦσαν τρεῖς, εἴτε οἱ εἶς, τέλος οἱ ὀκτώ,

ἦσαν τρεῖς, εἴτε οἱ εἶς, τέλος οἱ ὀκτώ,

ἦσαν τρεῖς, εἴτε οἱ εἶς, τέλος οἱ ὀκτώ,

ἦσαν τρεῖς, εἴτε οἱ εἶς, τέλος οἱ ὀκτώ,

ἦσαν τρεῖς, εἴτε οἱ εἶς, τέλος οἱ ὀκτώ,

ἦσαν τρεῖς, εἴτε οἱ εἶς, τέλος οἱ ὀκτώ,

ἦσαν τρεῖς, εἴτε οἱ εἶς, τέλος οἱ ὀκτώ,

6) *tribuni aerarii* εἴτε *aeris*, μισθοδότηι στρατεύματος. Ἐν τοῖς παλαιστοῖς χρόνοις *tribuni aerarii* ἔτι καὶ τρίτη τις δικαστῶν τάξις. Ἰδε *aerarius*.

tribuo, *trī*, *tribum*, *ere*, *alicui aliquid*, νέμω, ἀπονέμω τινί τι. *suum cuique*, ἐκαστῷ τὸ προσήκον ἀπονέμειν, ἐν ἐκάστῳ τὸ δικαίον ἀποδίδοναι. *præmia alicui*, ἀθλά τινι ἀποδίδοναι. *pecunias*, διανέμειν ἀργύριον. *honorem alicui*, ἀπονέμειν τινὶ τιμὴν. *aliquid virtuti hostium*, ἀντιθέσθαι τι τοῖς πολεμίοις, ἀποδίδοναι τὴν αἰτίαν τινὸς τοῖς πολεμίοις. 2) *tribuo* *alicui plurimum*, νέμειν τινὶ τὰ μέγιστα, περὶ πλείστου ποιεῖσθαι τινα. *mihi tribuebat omnia*, ἐμὲ περὶ πάντες ἐποιεῖτο. *voluptati aliquid tribuere*, χαρίζεσθαι τῇ ἡδονῇ. *alicui tribuo*, περὶ πολλοῦ ποιούμεαι τινα, σέβουμαι τινα. 3) *aliquid in partes*, νέμω, διανέμω, διαίρω τι εἰς μέρη. — *tributum*, *i*, *o*. ὁ δασμὸς, φόρος. *tributum imponere alicui*, δασμὸν ἐπιτιθέναι τινί. *tributa conferre*, *perdere*, δασμὸς εἴτε φόρος φέρειν, ἐπιφέρειν, τελεῖν, δασμοφορεῖν. *tributa exigere*, δασμὸς πράττεσθαι, εἰσπράττειν, εἰσπράττεσθαι. 2) ποιητ. τὸ δωρεῖν. 3) παρὰ νεωτέρους ἢ εἰσφορά. *tribus*, *us*, *u*. τριτύς, φυλή. Σημ. κατ' ἀρχὰς μὲν ἡ Ῥώμη τριφυλὸς ἦν, ὕστερον δὲ εἰς πέντε καὶ τριάκοντα φυλάς διηγεῖτο, ὧν αἱ μὲν τέσσαρες ἀστικαὶ φυλαὶ (*tribus urbanae*) ἀσχυρότεραι ἐνομιζοντο, αἱ δὲ κατ' ἀγρὸν εἴτε χωριτικαὶ φυλαὶ (*tribus rusticae*) ἐπιφανέστεραι. *triba aliquam morē*, καταθεθεῖν τινὰ ἐκ χωριτικῆς εἰς ἀστικὴν φυλὴν. 2) ποιητ. ὁ ὄχλος, οἱ πολλοί, οἱ πένοντες.

tributarius, *a*, *um*, ὑπόφορος, ὑποτελής φόρου, δασμοφόρος. 2) περὶ δασμοῦ, περὶ φόρου. 3) περὶ ἀποδόσεως ἀργυρίου.

tributum, ἐπίρ. (*tribus*) κατὰ φυλάς. *tributus*, *ouis*, *u*. (*tribus*) διανομή, διαίρεσις. 2) εἰσφορά φόρου.

**tributor*, *ois*, *a*. (*tribus*) διανομέας. *tributarius*, *a*, *um*, περὶ ἀποδόσεως.

tributum, *i*, ἴδ. *tribuo*.

tributus, *a*, *um*, ἴδ. *tribuo*.

tributus, *a*, *um*, (*tribus*) κατὰ φυλάς γινόμενος. *tributa comitia*, αἱ φυλετικαὶ ἐκκλησίαι.

tributus, *i*, *a*. σπάν. ἀντὶ τοῦ *tributum*, *i*, *o*, ἴδ. *tribuo*.

Trica, *u*, *o*. ἀρχαῖον τῆς Ἀπουλίας πολιχνιον.

tricu, *arum*, *u*. (κατὰ Πλίνιον *Trus*. *ιστ*.

Trica, 11, 16, ἐκ τῆς ἐν Ἀπουλίᾳ πολιχνος *Trica*, οὗ μὲν τοι πιθανῶς). λῆροι. 2) ἀγία, ἀπὸ δα. 3) μηχανορραφία, δόλοι.

tríceps, *us*, *a*, *um*, τριστεγος, τριώροφος. *tríceps*, *us*, *a*, *um*, (*tríceps*) ἐκ τριάκοντα (δακτύλων κ.τ.τ.) συγκείμενος. 2) τριακονταετής, τριακοντεύτης.

tríceps, *us*, *a*, ἀνὰ τριάκοντα, κατὰ τριάκοντα, ἐκάστῳ ἢ ἐκάστοτε τριάκοντα. 2) τριάκοντα ὅμοι ἢ καθάπαξ.

triccennalis, *is*, (*triccennium*) τριακονταετής. 2) *triccennalia*, *ium*, *o*. ἢ τριακονταετηρίς. *Α*. τοῦ μεταγ. *Δατ*.

triccennium, *ii*, *o*. (*triginta-annus*) τριακονταετία.

tricceni, *is*, *a*, ταῦτὸ τῷ *tricceni*.

triccenies, ταῦτὸ τῷ *triccenies*.

triceps, *us*, *a*, (*triceps*) τρικέφαλος, τρικάρηνος. 2) παρὰ Οὐάβρωνι ἀπαξ' τριπλούς.

tricesimāni, *orum*, *a*. (*tricesimus*) στρατιῶται τῆς τριακοστῆς λεγεῶνος.

tricesimus, εἴτε σπανιώτερον *trigēsimus*, *a*, *um*, τριακοστός.

**tricessis*, *is*, *a*. (*triginta-as*) τριάκοντα ἀσάρια.

trichaleum, *i*, *o*. ὁ τρίχαλος.

tricharium, *i*, *o*. τρίχαπτον (ιμάτιον).

trichias, *us*, *a*. ὁ τριχίας, ἡ τριχίς (ιχθύς).

trichila, *us*, *u*. ακνήνη εἴτε στέγη ἐξ ἀμπέλων ἢ ἄλλων φυτῶν. Ἐν ἐπιγραφαῖς εὐρύνεται καὶ οἱ τύποι *tricles*, *tricia* καὶ *tricla*.

trichinus, *a*, *um*, τριχίνος.

trichitis, *idis*, *is*. τριχίτις (στυπτηρία).

trichomānes, *is*, *o*. τριχμανές, (βοτάνη).

trichordis, *is*, τριχορδής.

trichogram, *i*, *o*. τριχωρον (εἶκημα).

trichrus, *i*, *a*. τριχρῶς, (εἶδος λιθαρίου).

tricles, ἐπίρ. (*triginta*) τριακοντάκις.

tricinium, *ii*, *o*. (*tres-cano*) φθὴ τριῶν, τριψίδιον.

trichlinarches (-*a*), *us*, *a*. (τρικλινάρχης) ὁ ἐπὶ τοῦ τρικλίνου.

trichlināris, *is*, (*καὶ* *trichlinarius*, *a*, *um*) (*trichlinum*) τοῦ τρικλίνου εἴτε δειπνητηρίου. *trichlinarius lecti*, δειπνητικαὶ κλίναι. — *trichlinaria*, *ium*, *o*. τὰ δειπνητήριον, εἰστικτήριον. 2) τὰ δειπνητικὰ στρώματα.

trichlinum, *ii*, *o*. τρικλινον, εἶκος τρικλινος, δειπνητικὴ κλίνη. 2) δειπνητήριον, εἰστικτήριον.

trico, *ouis*, *a*. (*trico*) μηχανορραφός.

tricoecum, *i*, *o*. τρικοκκον ἡλιοστρόπιον.

triculus, *a*, *um*, τρικώλος.

tricolor, *us* *sum*, *ari*, (*trico*) μηχανορραφῶς, δυσχερεῖας παρασκευάζω. Κικέρωνι.

Tricornia, *castra*, *o*. Τρικόνιον, πόλις τῶν Τρικονησιῶν, ἔθνος τῆς Ἰνδο Μαισίας.

tricorniger, *era*, *erum*, (*tricorniger*) τρικάρως, τρικράνης.

- tricornis, α, (tres-cornu) τρικέρως.
tricornior, ōris, (tres-cornu) τρισώματος.
Tricostus, i, α. Τρικστός.
tricotus, a, um, (tricu) μηχανοσβάρος.
tricuspis, idis, (tres-cuspis) τριχλώχιν.
τρίκρανής.
tridacna, orum, οὐ. (τρίδακνα) εἶδος δακτύλων.
tridans, ntis, τριδούς, τριγλώχιν, τρικρα-
νής. 2) tridens, α. δ. τριδούς, ἡ τριάντα.
*tridentifer, ōri, α. τριαινοχράτωρ, ἐπικλή-
σις τοῦ Ποσειδῶνος.
*tridentiger, ōri, α. (tridens-goro) ταῦτό
τῷ tridentifer.
*tridentipotens, ntis, α. (tridens-potens)
ταῦτό τῷ tridentifer.
triditānus, a, um, (tridium) τριήμερος. Α.
τοῦ μεταγ. Λατ.
tridium, i, οὐ. (tres-dies) τριημέρια.
triennium, ii, οὐ. (tres-annus) τριετία. 2)
triennia, πλ. ὁ. τριετηρική, ἡ τριετηρία.
triens, ntis, α. (tres) τριτημέριον, heres ex
triente, δ. τριτημέριον κληρονομός. 2) τρι-
τημέριον ἀσπαρίου, δ. τριῆς, ἄνθος, (χαλ-
κῶν νόμισμα). 3) τριτημέριον χρυσοῦ,
(χρυσὸν νόμισμα ἐπὶ τῶν αὐτοκρατορῶν).
4) τριτημέριον ἐκτίσις, τέσσαρες κόλλαι.
5) τριτημέριον ποδός. 6) τριτημέριον Ρω-
μαϊκοῦ πλέρους. 7) usurae trientes, τὸ
τριάκοντον τοῦ κεφαλαίου ὡς μηνιαῖος
τόκος, δ. ἐπὶ δυοῖν ὀβολοῖν τόκος (δ. τοῖς
1/6 ἀτησίου). 8) παρὰ τοῖς μαθηματι-
κοῖς ἡ δύνας, (ὡς τρίτον μέρος τῆς ἐξάδος).
trientilla, α, (triens) τριτημέριον τοῦ ποδὸς
τὸ ὕψος ἕξων.
trientarius, a, um, (triens) trientarium fe-
nus, τὸ τριάκοντον τοῦ κεφαλαίου ὡς
μηνιαῖος τόκος, δ. ἐπὶ δυοῖν ὀβολοῖν τόκος.
*trientius, a, um, (triens) τοῦ τριτημέριου
τῆς ἀξίας πωλούμενος.
trierarchus, i, α. τριέρραρχος, τριεράρχης.
trieris, α, τριήρης. trioria, θ. ἡ τριήρης.
trientricus, a, um, τριετηρικός. trieterica,
orum, οὐ. τὰ τριετηρικά, ἡ τριετηρίς.
triveleria, idis, θ. τριετηρίς, τριετηρίς ὁρμή.
2) τριετηρίς, τριετία.
trifarialis, ἀπέρ. (trifarius) τρίχα, τριχῆ,
τριτῶς.
trifarite, ἀπέρ. ταῦτό τῷ trifarium.
trifarius, a, um, τριφάσιος, τριττός. Α. τοῦ
μεταγ. Λατ.
*trifaux, cis, (tres-faux) τριπταμός.
trifax, ōis, θ. εἶδος μακροῦ βέλους.
trifer, era, erum, (ter-tero) τριφόρος, τρι-
καρπός.
trifidus, a, um, (ter-findo) τρισχιδής, τρι-
σχιστός. trifida, m, θ. (via) ἡ τριδός. 2)
τρίκρανής, τριγλώχιν. 3) τριγώνος.
trifilis, a, (tres-filum) τριφίλιος.

*triloris, e, (tres-lorum) vestis, ἑσθλὴς τρεῖς ῥάβδους ἔχουσα.

trīmalus, ūs, ā. (trīmus) τριετία, τριετὴς ἡλικία.

trīmembris, e, (tres-membrum) τριμελής, τρισώματος.

trīmensis, e, (tres-mensis) τρίμηνας, τριμηνιαῖος. trīmensis, ium, οὐ. τὰ τριμηνιαῖα, οἱ τριμηνιαῖοι καρποί.

trīmeter eīte trīmetrus, a, um, τρίμετρος, τρίμετρος, ἄ. ὁ τρίμετρος (στίχος).

trīmetrius, a, um, ταὐτὸ τῷ trīmeter.

trīmodia, ae, θ. (tres-modius) μέτρον τριῶν μεδίωνων χωρητικόν.

trīmodium, ī, ō, ταὐτὸ τῷ trīmodia.

trīmilus, a, um, (ὕποκορ. τοῦ trīmus) τριετής.

trīmus, a, um, (tres) τριετής, (ποιητ. τριετός).

Trīnācris, ae, θ. Τρινακρία, ποιητικὴν ὀνομασίαν τῆς Σικελίας. Trīnācris, a, um, Τρινακρίας.

Trīnācris, Trīnācris, a, um, ἴδ. Trīnācris. Τρινακρία, Σικελική. 2) οὐσιαστικῶς ἡ Τρινακρία, Σικελία.

Trīnācris, Trīnācris, a, um, ἴδ. Trīnācris. Τρινακρία, Σικελική. 2) οὐσιαστικῶς ἡ Τρινακρία, Σικελία.

trīnepos, ōtis, ā. (ter-nepos) τρίτος ἑγγονός, τριεγγόνος, (ἐκτος ἀπόγονος).

trīnepis, is, θ. τριεγγόνος.

trīni, ō, a, ἀνὰ τρεῖς (τρία), κατὰ τρεῖς, ἐκάστω ἢ ἐκάστοτε τρεῖς. 2) τρεῖς, τριπλούς, τριττός. 3) σπάν. ἐνικῶς trīnus, a, um, τριπλούς, τριττός.

trīnitas, ātis, θ. (trīni) τριάς. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

Trīnobantes, um, ā. Τρινόαντες (Πτελ.) Τρινόαντες (Μαζ. Πλαν.) ἔθνος τῆς ἀνατολικῆς Βρετανίας.

trīnoctīalis, e, τριῶν νυκτῶν.

trīnoctium, ī, ō, (tres-nox) τρινόκτιον.

trīnodis, e, (tres-nodus) τριόζος. 2) ποιητ. τρισύλλαβος.

trīnominis, e, (ter-nomen) τριώνυμος.

trīnoso, are, ταὐτὸ τῷ trīso.

Trīnummus eīte Trīnummus, ī, ā. (tres-nummus) πλυστὸν ὄνομα, ὅσον ὁ Τρισευλαῖος.

trīnundinum, ī, ō, (tres-nundinae) τρίτη ἀγορά, ἡ δεκάτη ἐβδόμη ἡμέρα. πρὸς nundinus in trīnundinum eīte ἀπλῶς trīnundinum, eis, τρίτην ἀγοράν, εἰς τὴν δεκάτην ἐβδόμην ἡμέραν. ἐπιθετικῶς trīnundino die, κατὰ τρίτην ἀγοράν, τῇ δεκάτῃ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ.

trīnus, a, um, ἴδ. trīni.

trīo, ōtis, ā. (ἐκ τοῦ iaro) ἀργαῖα. ὁ βεῦς. 2) trīones, πλῆθ. ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ septentriones, αἱ ἀρκτοί, (ὁ ἀστερισμός).

trīo, ōtis, ā. (ἐκ τοῦ iaro) ἀργαῖα. ὁ βεῦς. 2) trīones, πλῆθ. ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ septentriones, αἱ ἀρκτοί, (ὁ ἀστερισμός).

trīo, ōtis, ā. (ἐκ τοῦ iaro) ἀργαῖα. ὁ βεῦς. 2) trīones, πλῆθ. ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ septentriones, αἱ ἀρκτοί, (ὁ ἀστερισμός).

trīo, ōtis, ā. (ἐκ τοῦ iaro) ἀργαῖα. ὁ βεῦς. 2) trīones, πλῆθ. ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ septentriones, αἱ ἀρκτοί, (ὁ ἀστερισμός).

trīo, ōtis, ā. (ἐκ τοῦ iaro) ἀργαῖα. ὁ βεῦς. 2) trīones, πλῆθ. ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ septentriones, αἱ ἀρκτοί, (ὁ ἀστερισμός).

trīonos, um, ἴδ. trīo.

Trīocāla, orum, ō. Τριόκαλα, Τριόκλα, Τριόκαλον, πόλις τῆς Σικελίας. Περί τοῦ ὀνόματος ἴδε Διόδ. Σικ. ἀποσπ. 1, 36.

Trīocalinus, a, um, Τριοκαλίνος, Τριοκαλίνος.

Trīonismus, a, um, τριώνυμος.

Trīopas, ae, ā. Τριόπας. Trīopēus, a, um, Τριόπηος, Τριόπειος. Trīopēis, idis, θ. ἡ Τριοπή.

trīorhthalmos, ī, ā. τριόρθαλμος.

trīorchos, ae, ā. τριόρχης, τριόρχος, (ὄρνις).

trīorchis, is, θ. τριόρχος, (βοτάνη).

*trīpālis, e, (tres-palus) τρεῖς χάρακας ἔχων.

*trīparcus, a, um, (ter-pareus) ἄγαν φειδωλός.

trīpartito, eīte trīpertito, epīr. τριμερῶς, τριχῇ, τριχᾶ.

trīpartitus, eīte trīpertitus, a, um, (ter-partitior) τριμερής.

*trīpātium, ī, ō, (tres-patina) ἔδεσμα τριῶν λεκανῶν.

*trīpectus, a, um, (tres-pectus) τρία στήρνα ἔχων, τρισώματος.

trīpedālis, e, (trīpes) τριῶν ποδῶν τὸ μήκος, (τριποδαῖος).

trīpedāneus, a, um, ταὐτὸ τῷ trīpedalis.

trīperitus, a, um, ἴδ. trīpartitus.

trīpes, idis, (tres-pes) τρίπους, τριπόδιος.

*trīpētia, ae, θ. θρανίον τριπόδειον.

trīphalus, ī, ā. (trīphalos) πύσθων.

*trīpictus, a, um, (ter-pingo) τρεῖς γεγραμμένος.

trīplāris, e, (trīplus) τριπλάσιος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

trīplāstus, a, um, τριπλάσιος.

trīplex, icis, (ter-plico) τριπλούς, τριπλάσιος. 2) ποιητ. τριζυγός, τρεῖς.—trīplex, icis, ō, τὸ τριπλόν, τὸ τριπλάσιον.—trīplices, ium, ā. ὑπον. eodiceilli, αἱ τρίπτυχοι δέλοι. trīplex fluctus, τρικυμία.

trīpleābilis, e, τριπλούς. Α. τοῦ μετ. Λατ. ὡς καὶ ἡ εἴς.

trīplēcāto, ōtis, θ. (trīplico) τὸ τριπλάσιαιεν.

trīplēcitor, epīr. (trīplex) τριπλῶς.

trīplēco, avi, aum, are, (trīplex) aliquid, τριπλάσιον τι.

trīplinthus, a, um, τριῶν πλίνθων τὸ πάχος, (τριπλίνθος).

trīplus, a, um, τριπλούς.

trīpōtium, ī, ō, τριπότιον, (βοτάνη).

*trīportentum, ī, ō, (ter-portentum) μέγιστον αὐθύμα.

Trīpōtismus, ī, ā. Τριπότισμος. Trīpōtismus, a, um, Τριπότισμός.

trīpūdīo, avi, are, (trīpudium) πυρρῆξις. 2) ὀργή, αἶμα.

ὁ τύπος tripodo, are, ἐξ οὗ καὶ ῥηματικὸν tripodatio, onis, ὁ χορεία ἱερῶν (τῶν Arvales).

tripudium, ii, cū, (ἐκ τοῦ τρι καὶ pes. Παράβαλε δὲ καὶ Kikér, de divinat. 2, 34) πύρριχον, ἐνὸς πλοῦς ὀρχήσεις, κατ' ἐξοχὴν ἡ τῶν θαλίων ἱερῶν ὀρχήσεις. 2) ὁ αἰσιώτατος τῶν ἱερῶν ὀρνίθων εἰωνός. Αἰσιώτατον δὲ ἐνομιζέτο τὸ τὰς ἱερὰς ὀρνίθους οὕτως ἡδεως καὶ χανδὸν εὐθεῖναι, ὥστε τὸν οἶτον ἐκ τῶν στομάτων πίπτειν.

tripus, ōdis, ā, τρίπους, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ Πυθικός τρίπους. 2) ποιητ. τὸ μαντεῖον, ὁ χρησμός.

triquetrus, a, um, (tres) τρίγωνος. 2) ποιητ. Τρινάκριος, Σικελικός.

triremis, e, (tres-remus) τριήρης. triremis, ὁ. ἡ τριήρης.

tris, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ tres.

trischelisenex, ταῦτὸ τῷ trischelisenex.

trischœnus, a, um, τρίσχοιρος.

triseurria, orum, ōu, (ter-seurra) πράγμα-τα πένυ γελοία.

triseculenex, onis, ā, (tres-seculum-sonex) ὁ τριεὶ γενεὰς βεδαικὸς, τριγέρων.

triseumus, a, um, τρισημος.

trisextium, ii, cū, tres sextarii.

trismegistus, i, ā, τρισμεγίστος.

trispastos, i, ὁ. τρισπαστός, τραχηλία.

Trispidhami, orum, ā, Τρισπίθαμοι, μυθικὸν ἔθνος.

trissago, ōis, ὁ. ταῦτὸ τῷ trisago.

trisso, are, χαλιδονίζειν.

tristatæ, arum, ā, τριστάται.

triste, ἐπὶ ῥ. περιλύπος, ἀνιάρως, δυσθύμως. 2) τραχὺς, ἀσχητρός, σκυθρωπός. 3) χαλεπός, δυσκόλως. (ἀνεν ὑπερβ.).

tristega, orum, ōu, τριστεγα.

tristoculus, a, um, (ὁπκοκ. τοῦ tristis) ὁ πῶτε περιλύπος, εἴτε δόσθμος.

tristificus, a, um, (tristis-facio) λυπητικός, λυπηρός.

tristimonía, ae, ὁ. ταῦτὸ τῷ tristitia. Α. σπανία ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

tristimonium, ii, cū, ταῦτὸ τῷ tristitia.

tristis, e, περιλύπος, ἀνιάρως, κατηφής, στυγνός, δόσθμος. vultus tristis, πρόσωπον περιλύπον εἴτε κατηφές. 2) λυπηρός, ἀνιάρως, λυγρός, dies tristis, ἡμέρα λυπηρῆς, tristia exia, δυσσοιώνισα εἴτε ἀπαίσια σ' ἐλάνγχα, bellum triste, ὁ πολυπενθὴς πόλεμος. triste sumus, ἡ πενθηρὰ κηδεύα.

tristia Tartara, τὰ λυγρὰ εἴτε στυγνὰ Τάρταρα. tristis, λυγρὸν τι, ἐλθερὸν τι. tristis, τὰ λυπηρὰ. 3) ἐπὶ γεύσεως ἀηδής, ἀσχητρός ἐπὶ δομῆς ἀηδής, δυσώδης. 4) λυπηρός, σκυθρωπός, ἀσχητρός, τραχὺς, δύσκολος, δυσχερής, χαλεπός. tristis alieni

enim, λυπηρός, χαλεπός τινὶ εἰμι, χαλεπός, δυσκόλως τινὶ διακείμαι. vultus tristis, ἀσχητρός, σκυθρωπὸν πρόσωπον. tristis sorores, αἱ ἀσχηταί, σκυθρωπαί, ἀδιάτρεπτοι Μαῖραι.

tristitia, ōis, ὁ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ ἐξῆς. tristitia, ae, ὁ. (tristis) λύπη, κατηφεία, δυσθυμία. 2) τὸ λυπηρὸν, στυγνότης, χαλεπότης. 3) σκυθρωπότης, ἀσχητρότης, τραχύτης.

tristitia, ōis, ὁ. ταῦτὸ τῷ tristitia. Α. σπ. tristitudo, ōis, ὁ. λύπη, κατηφεία, δυσθυμία. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

tristor, ari, (tristis) λυπούμαι, ἀνιδῶμαι, δυσθυμῶ. Α. σπ.

tristulus, a, um, (ter-aulus) τριπύλαξ, τρισχιστός, τριγλῶχιν, τρικραυτός. 2) τρίγωνος.

tristyllus, a, um, τριστύλλωδες.

triti, φωνὴ τῶν μυθῶν.

tritiāvia, ae, ὁ. (ter-avis) τριπαιμία.

tritiāvus, i, ā, (ter-avis) τριπαππος.

tritia, es, ὁ. ἡ τρίτη, (ἐν τῇ μουσικῇ).

triticaria, ae, ὁ. τριτημερία.

triticale, ōu, (triballus) ταῦτὸ τῷ orithale.

triticarius, a, um, τοῦ αἵτου. triticarius, ii, ā, σιτάρχης, σιτολόγος. Επὶ γρ.

triticulus, a, um, κωμ. ἀντὶ τοῦ triticus.

triticus, a, um, (tritium) πύριμος, πύριμος.

triticarius, a, um, (tritium) τοῦ αἵτου, περὶ αἵτου.

triticinus, a, um, ταῦτὸ τῷ triticus.

tritium, i, cū, (ὡς ἐκ τοῦ tero, tritum) πυρός, σίτος.

Triton, ōis καὶ ὄνος, ā, Τρίτων, υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος. 2) εἶδος πηλαμύδου. 3) Τρίτων, ποταμὸς τῆς Αἰθίως. Tritonius καὶ Tritoniācus, a, um, Τριτωνίος. Tritoniā, ōis εἴτε ἴδου, palus καὶ ἀπλῶς Tritoniā, ὁ. ἡ Τριτωνίς λίμνη, εἰς ἣν ὁ Τρίτων ἐμβέλλει. Tritonius, ae, καὶ Tritoniā, ōis καὶ ἴδου, ὁ. ἡ Τριτωνίς, Τριτογένεια Ἀθηναῖα. Tritoniā arch, ἡ τῶν Ἀθηναίων ἀρετοπλίς. Tritoniā pinas, ἡ λεγώ.

Tritoniā, Tritoniācus, Tritoniā, Tritoniā, ἴδ. Triton.

tritor, ōis, ā, (tero) τριτεύς. tritor compedum, ὁ πεδιτέρψ.

tritura, ae, ὁ. (tero) τρίψις. 2) ἀλόησις, ἀλοήσις. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

triturallo, ōis, ὁ. (trituro) ἀλόησις, ἀλοήσις.

trituro, are, (trituro) ἄλλοιδ, ἀλόησις.

tritus, a, um, ἴδ. tero.

tritus, ōis, ā, (tero) τρίψις, Α. μόνον κατ' ἀφαιρετικὴν τοῦ ἐνικοῦ ἐνχηρστος.

triumphalis, e, (triumphus) θριαμβικός, ἐπι-

νίκιος. porta triumphalis, αἱ ἐπινίκιοι πόλεις. eurus triumphalis, τὸ θριαμβικὸν εἶτα πομπικὸν ἄρμα. triumphales vestes εἶτε triumphalia, ium, οὐ. τὰ θριαμβικὰ ἱμάτια, ἡ θριαμβικὴ, ἐπινίκιος ἐσθῆς.— vir triumphalis εἶτε ἀπλῶς triumphalis, ὁ θριαμβευτικὸς. imago triumphalis, εἰκὼν θριαμβευτικὸς.

trīumphātor, ōris, ā. (trīumpho) θριαμβευτής.

trīumphātorius, a, um, (trīumphator) θριαμβικός. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

trīumphātrix, icis, ō. ἡ θριαμβεύουσα. ὄνομα λεγεωνός.

trīumpho, avī, atum, are, (trīumphus) θριαμβεύω. ex Macedonia, θριαμβὸν κατὰγειν ἀπὸ Μκεδόνων. trīumphavit de Numantinis, ἀπὸ τῶν Νουμαντίνων θριαμβὸν κατὰγειν, τοὺς Νουμαντίνους νικήσας θριαμβεύσας. 2) trīumphare aliquem ἀντὶ τοῦ de aliquo, θριαμβὸν κατὰγειν ἀπὸ τινος. ποιητ. κατανικῶν τινα. 3) ἰακῶ, ἀγάλλομαι, ὑπερχαίρω.

trīumphus, i, ā. (ἀρχαίως triumphus) θριαμβός, ἡ τῶν Ῥωμαίων ἐπινίκιος καὶ τροπαιοφόρος πομπή. trīumphum agere, εἶτε ducere de hoste εἶτε ex hoste, θριαμβὸν κατὰγειν ἀπὸ τῶν πολέμιων. aliquem ducere in trīumpho, ἄγειν εἶτε πέμπειν τινα ἐν θριαμβῷ.—io triumpho! ἰὼ θριαμβεῖ! (ἐπερώνησις τῶν θριαμβεύόντων). 2) μεταγ. ἡ νίκη.

trīumvīr, i, ā. ῥδ. trīumviri.

trīumvīrālis, e, (trīumviri) τῶν τριῶν ἀνδρῶν, τριῶν ἐπιμελητῶν, κ.τ.λ.

trīumvīrātus, ūs, ā. (trīumviri) ἡ τῶν τριῶν ἀνδρῶν τιμὴ, ἡ τῶν τριῶν ἀνδρῶν ἀρχή, τριαρχία.

trīumvīri, orum, ā. τρεῖς ἄνδρες, τουτέστιν τρεῖς ἄρχοντες, τρεῖς ἐπιμεληταί, τρεῖς ἐπιστάται, κ.τ.τ. trīumviri reipublicae consiliarii, οἱ τρεῖς ἄνδρες οἱ ἐπὶ καταστάσει τῶν παρόντων, (οἱ τριάρχοι Οκταβίου, Αντωνίου, Λέπιδου). trīumviri monetarii, οἱ τρεῖς οἱ τοῦ νομισματοῦ κλῆμα μεταχειριζόμενοι. (Δίων Κάσ.) ἐνικῶς trīumviri, tri, ā. (τριαρχίης) εἰς τῶν τριῶν ἀνδρῶν, κ.τ.λ. Λέγεται ἐν ἐπιγρ. Ἐλ. καὶ μόνον τριῶν ἀνδρῶν.

trīuncis, e, (tres-uncia) τριῶν οὐγκιών.

trīvēnēfīca, ae, ō. (ter-venefica) τριπάνουργος φαρμακεύτρια.

Trīvīa, ae, ō. (tres-via) Τριεθίτις, ἐπικλησίς τῆς Εκάτης, ἐπιθετικῶς trīvia dea, ἡ τριεθίτις θεὰ.

trīvīālis, e, (trivium) ἐκ τριῶν, χυδαίος, κοινός, ὁ τριεθίτης, ἡ τριεθίτις. Α. τῶν ματ' ἀνεύστον χρόνων.

trīvīāliter, ἐπὶ. (trivialis) χυδαίως, κοινῶς.

trīvīālīm, ἐπὶ. (trivium) ἐν τριῶν, κατὰ τὰς τριόδους.

Trīvīcum, i, ō. ἡ Trivicus, i, ā. (Τρίδικον= Τρικωμία, οἷα ἦν ἐν Φρυγίᾳ). κώμη τῶν Ἰρηνίων, τανῶν Treviso.

trīvīum, ii, ō. (tres-via) τριόδος, τριεθία, maledictum ex trīvīs, λοιδορία τῆς τριόδου.

trixāgo εἶτε trissāgo, ūnis, ō. χαμαιδρος.

Trōas, ādis καὶ ādos, ō. Τρώας, Τρωϊκή.

2) Τρώας (γυνή). 3) Τρώας (χώρα).

trōchaeīdos, is, ā. (τροχαιδής βρυμάς).

trōchaeus, i, ā. τροχαιός, χορείος.

trōchāteus, a, um, τροχαιτικός.

trōchīlus, (-es), i, ā. τρόχιλος, τροχίλος, (ἄρως). 2) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ ὁ τρόχιλος, ἡ σκοτία.

trōchiscus, i, ā. τροχίσκος.

trōchlēa, ō. τροχάλια.

trōchlēālīm, ἐπὶ. διὰ τροχάλιας.

trōchus, i, ā. τροχός, κρίκος, (ὁ πακτικὸς τροχός).

Trōcī, orum, ā. Τρόκμοι καὶ Τροκμηνοί, ἔθνος Γαλατικόν.

Trōes, ūm, ā. ῥδ. Tros.

Troezēn, ōnis, ō. Τροίζη. Troezēnīus, a, um, Τροίζηνιος. Troezēnī, ā. οἱ Τροίζηνιοι.

Trōglōdŷtas, arum, ā. Τρωγλοδύται. Troglodyticus, a, um, Τρωγλοδυτικός. Troglodytica εἶτε Troglodytia, ūdis, murrha, ἡ Τρωγλοδυτίς εἶτε τρωγλίτις μύρρα.

Trōiādes, um, ō. Τρωάδες, Τρωάδες (γυναικες).

Trōicus, a, um, Τρωικός.

Trōilus, i, ā. Τρωίλος.

Trōius, a, um, Τρώιος, Τρωικός.

Trōja, ae, ā. Τροία, πόλις τῆς Ἀσίας. ποιητ.

Τροία, ἐσθ' ἔτε ἀντὶ τοῦ Troja. 2) Τροία, πόλις τῆς Ἡπείρου. 3) Τροία, πολίχιον τῆς Λατινῆς. 4) εἶδος ἱππικοῦ ἀγώνος τῶν παιδῶν ἐν Ῥώμῃ.

Trōjānus, a, um, (Troja) Τρωικός. bellum Trojanum, ὁ Τρωικός πόλεμος, τὰ Τρωικά. Trojani, ā. οἱ Τρώες. 2) ludus Trojanus, ταῦτό τῷ Troja, ἡ τῶν παιδῶν ἱπποδρομία.

Trōjāgena, ae, (Troja-gigno) τῶν Τρώων ἀπόγονος. Trojugenae, ā. οἱ Ῥωμαῖοι. 2)

Trojugenae, ā. οἱ Τρώες. Α. ποιητικῇ.

Tromētina tribus, ō. μία τῶν κατ' ἀγρὸν φυλῶν τῶν Ῥωμαίων.

tropeātus, a, um, (tropeum) τροπαιούχος, τροπαιοφόρος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

Tropaeophorus, i, ā. Τροπαιοφόρος (Ζεὺς).

Tropaeum, i, ō. τρόπαιον. 2) μεταγ. τὸ

τρόπειον, μνημόσυνον, μνημεῖον. 2) τρέ-
παιον, νικη.
tropaeus ventus, α. τροπαία, τροπή, ἡ ἀπὸ
τῆς θαλάσσης αὔρα.
Trophoditanus, u, um, Τροφώνιος, Τρο-
φωνιακός.
Trophoditus, ii, α. Τροφώνιος.
tropeus, ἐπὶ τ. τροπικῶς.
tropaeus, a, um, ἐν τῇ ἀστερονομίᾳ τρο-
πικός. μεταφ. tropica, orum, οὐ. ἡ τροπή,
μεταβολή. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ τροπικός.
tropis, is, θ. τροπίας εἶδος.
tropologia, u, θ. τροπολογία.
tropologiceus, a, um, τροπολογικός.
tropus, i, α. τρόπος.
Tros, ois, α. Τρώς. Troses, πληθ. οἱ Τρώες.
2) Τρώς, ἀρχαῖος τῆς Φρυγίας βασιλεὺς.
Trossis, is, θ. πόλις τῆς ἐν Εὐρώπῃ Μοι-
σίας.
Trossulum, i, οὐ. ἀρχαία τῆς Τυρρηνίας
πολίχνη, ἣν εἶλον οἱ Ῥωμαῖοι ἱππεῖς. ἔθεν
Trossulum, i, α. (Trossulum) ἐπικλήσεις
τῶν Ῥωμαίων ἱππέων. 2) ἀδελφάιτος,
μύστης, ὠρεῖστος.
troxallis, idia, θ. τριεξάλλης (ζ').
trua, u, θ. ἀρτυρή. 2) ἰσ. σωλήν.
truaidailio, onis, θ. (truido) κατασφαγή,
σφαγή, κοπή. 2) κοπή, τομή.
trucidator, onis, α. (trucido) σφαγγύς. Α.
τοῦ μεταγ. Διτ.
trucidio, avi, atum, are, aliquem, κατα-
σφάττω, ἀποσφάττω, κατακόπτω, καταρ-
γάζομαι, κατακτείνω τινά. 2) ἀφανίζω
διαφθείρω, φθείρω τινά ἢ τι.
tructa, u, θ. καὶ tructus, i, α. δ τρώ-
κτης, ἡ ἀμία (ιχθύς).
trucidante εἴτε trucidenter, ἐπὶ τ. ἀπηνώς,
ἀγρίως. Μόνον τὸ συγκριτικὸν καὶ τὸ ὑπερ-
θετικὸν εὐρίσκεται.
trucidantia, u, θ. (trucidantia) ἀπηνεία,
ἀγριότης. Α. σπ.
trucidantia, a, um, (trux) ἀπηνής, ἄγριος.
trudis, is, θ. (trudo) κοντός, (ἀφροσύνηρος
κάμαξ τῶν ναυτῶν).
trudo, ai, sum, ere, (trūu) aliquem ἢ ali-
quid, ὥσθ τινα ἢ τι. ventus trudit na-
vem, ὁ ἄνεμος ὥθει, ἐλαύνει, κινεῖ τὴν
ναῦν. arum in plagam, ὥθειν, ἐλαύνειν,
διώκειν, ἐμβάλλειν τὸν κάπρον εἰς τὰς ἀρ-
κας. incertum in praelia, προωθεῖν τὸν δ-
κνεύοντα εἰς τὰς μάχας. aliquem in vitia,
ὥθειν, προάγειν, ἀγειν τινά ἐπὶ τὴν κα-
κίαν. truditur dies die, ἡμέρα ἡμέραν ὥ-
θει. 2) ἐκβάλλω, βλαστάνω, ἀνιήμι τι.
trudi εἴτε so trudere, ἀναφύεσθαι, βλα-
στάνειν.
Truentinus, i, α. Τρουεντινός, ποταμὸς τῆς
Πικεντινῆς, ὁ τανὺν Truentio. 2) Truentum,

οὐ. εἴτε Castrum Truentinum, (ἡ Τρουαν-
τινός) πόλις παρὰ τὸν Τρουεντινον κειμέ-
νη. Truentini, orum, α. οἱ Τρουεντινοί.
trulla, u, θ. (ὀπκορ. τοῦ trua) ἡ τρύλη-
λις, ὁ τρυήλης, ἡ τερύνη. 2) ἀρτυρή, ἀ-
ρτυτήνα, ἀρτυτής. 3) τρυβλίον, (εἶδος πο-
τηρίου). 4) τρυλλίον, ὀπαγμαγεῖς (τῶν κο-
νιῶν). 5) ταῦτ τῷ trullum.
trullum εἴτε trullum, ii, οὐ. λακάνη, νι-
πτήρ.
trulleus, i, α. ταῦτ τῷ trullum.
trullio, onis, α. ταῦτ τῷ trullum.
trullissatio, onis, θ. κονιάσις.
trullisatio, are, (tralla) aliquid, κονιῶ τι.
trullum, is, trullum.
*truncatio, onis, θ. (truncare) κολλώσας,
ἀκρωτηρίζας.
truncare, avi, atum, are, (truncare) aliquid,
ἀποκόπτω, ἀποτμήνω τι. 2) κολλῶ, κο-
λοῦω, ἀκρωτηρίζω τινά ἢ τι. 3) ποιητ.
κατακόπτειν, καταργεῖσθαι τινά.
truncatus, i, α. (truncus) τὰ ἀκρωτήρια.
truncus, i, α. κορμός, πρέμνον, στέλε-
χος, σῶμα (δένδρου). 2) κορμός, ὄλεος,
σῶμα (ἀνθρώπου). 3) σῦλος, σῶμα κίονος.
4) σῶμα εἴτε κόβος στυλοβάτου. 5) ὄλεος,
ἡλίθιος ἀνθρώπος.
truncus, a, um, (truncus) ἡκρωτηριασμέ-
νος, κολλῶς. ποιητ. pedum, κολλῶς τῶν
ποδῶν. 2) σπέν. ἀποκεκομμένος, ἀποτε-
τμημένος. 3) μεταφ. κολλῶς, ἑλλειπής,
ἀτελής.
truo, onis, α. ταῦτ τῷ onocrotalus.
trusallia, a, (truso) ὠστικός. mola trusa-
llia ἡ χειρομύλη.
trusio, are, (truso) aliquem, ὠστέζω τινά.
*truso, are, ταῦτ τῷ trusio.
trusus, a, um, is, trudo.
trusina, u, θ. τροτάνη, ζυγός, ζυγώ-
σταθμός.
trustinu, avi, atum, are, ταῦτ τῷ trustinor.
trustinor, atus sum, eri, (trustin) aliquid,
σταθμῶμαι τι.
trux, heis, ἀγριωπός, δεινός, ἄγριος, ταυ-
ρῆδον εἴτε ὑποδράξ ῥέπινον. 2) ἀπηνής,
ἄγριος, τραχύς, ὦμος. 3) ἄγριος, τρα-
χύς, ἄγριοι.
tryblum, ii, οὐ. τρυβλίον, (εἶδος μελαίνης
βαφῆς).
trychnos, i, θ. ταῦτ τῷ strychnos.
trychnon, i, οὐ. τρώγων.
trygon, onis, θ. τρυγών, (ὄρνις καὶ ιχθύς).
tū, (tū), οὐ. tucum, σὺν σοί, μετὰ σοῦ, σοῦ
μετὰ. tucio, tucietur, σύγες, σὺ τοι, tuio
ipse, αὐτός σὺ. tibi tucio ipse, αὐτὸς σεαυ-
τῷ. tuc' ēte teia alit'at. καὶ ἀφαίρ. ἐντὶ
τοῦ te. — aliter tibi descendit de Palatio.

δ καταρῶσι καταβαίνειν ἀπὸ τοῦ Παλατίου. Σημ. tis, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ tui.

tūatim, ἐπὶρ. (tuus) κατὰ σέ, κατὰ τὸν σὸν τρόπον. Πλαῦτος καὶ Γραμματικοί.

tūba, α, θ. σάλπιγξ. tuba canunt, αὐτὰ σάλπιγγες φθέγγονται. signum tubā dare, τῇ σάλπιγγι σημαίνειν (τὸ πολεμικόν).

signum tubā dedit proficiscendi, τῇ σάλπιγγι ἐσήμηνε πορεύεσθαι. tuba revocare aliquem, τῇ σάλπιγγι τινα ἀνακαλεῖσθαι.

2) μεταφ. ὁ πόλεμος. 3) φθόγγος, βροντή. 4) ἐπικὴ ποίησις. 5) βροντῶδης ἡ δεινὸς λόγος. 6) tuba belli, ἱστία, ὁ ἐγείρων εἴτε παρορμῶν ἐπὶ πόλεμον ἢ ἔριν. 7) ἀντὶ τοῦ tubus, ὁ σωλὴν.

Tubantes, am, ἄ. Τούθαντοι (Πτολ.) Τούδαττοι (Σερὰβ.), ἔθνος Γερμανικόν.

tūbārius, ii, ἄ. (tuba) ὁ κατασκευάζων σάλπιγγας.

tūber, eris, οὐ. (tumore) ὕδωρ, κύσωμα, κύσος (καμήλιον, βῶν κ.τ.τ.). 2) φῶμα, ὄγκωμα, οἰδήμα, σκιδρόμα, σκιδρόμα. 3) ἔκφυμα, γόγγρος, κροτῶν (τῶν δένδρων). 4) tuber lotae, ἡ τοῦ ἀτπάλλου ἀναβολή.

Idē καὶ τὸ ἐξῆς.

tūber, eris, ἄ. εἶδος Λιδοκού μύλου. 2) tuber, θ. ἡ Λιδοκού μύλος.

tūhereclum, i, οὐ. (ὕποκορ. τοῦ tuber) φυμάτιον, μικρὸν οἶδημα. 2) μικρὸν ὕψωμα εἴτε ὄγκωμα.

Tūbero, ōis, ἄ. Τούδερω.

tūbero, are, (tuber) ὄγκουμαι.

tūberōsus, a, um, (tuber) φυματώδης, πλήρης φυμάτων εἴτε οἰδημάτων. 2) πλήρης ὕψωμάτων.

Tubertus, i, ἄ. Τούδερος.

tūbreen, ōis, ἄ. (tuba-cano) σάλπιγγητής.

tūbllustrum, ii, οὐ. καὶ tubllustrum, orum, πληθ. (tuba-lustrum) ἑορτὴ τοῦ τῶν ἱερῶν σάλπιγγων καθαρμοῦ, ἐν μηνὶ Μαίω.

tūbllatio, ōis, θ. τὸ σωληνοειδές, τὸ σωληνωτόν.

tūbllatus, a, um, (tubulus) σωληνοειδής, σωληνωτός.

tūbllus, i, ἄ. (ὕποκορ. τοῦ tubus) σωληνίσκος, σωληνάριον. Ἐνταῦθεν τὸ τῆς συνηθ. τοῦβλου.

*tubercinābundus, a, um, λαφύσεων, λατμαργῶν.

tubercinor, aus sum, ari, aliquid, λαφύσσω, καταδιερώσσω τι.

tūbus, i, ἄ. σωλὴν, κατ' ἐξοχὴν ὁ τοῦ ὕδραγωγείου σωλὴν. 2) ἀντὶ τοῦ tuba, ἡ σάλπιγξ. 3) γυναικεῖον μόριον.

tūcūm, εἴτε tucūm, i, οὐ. εἶδος ἀλλαντος.

Tūder, οὐ. τὸ Τούδε, Τούδερον καὶ πληθ. τὰ Τούδετα, πᾶσι τῆς Ὀμάρεως, τανῶν

Todi, Tuder, ris, ἄ. ὁ Τούδερινος. Tūderis, is, θ. Τούδερινη.

tūdes, is καὶ ūis, θ. (tundo) σπύρα, βασιτήρ.

*tūdieula, a, θ. (ὕποκορ. τοῦ tudes) τορύνη.

tūdieulo, avi, atum, are, aliquid, τορύνω, τορύνω τι.

tūdiso, are, (ὕποκορ. τοῦ tundo) aliquid, ὥστίζω τι.

tūdo, ere, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ tucor.

tūcor, tūtus sum (σπᾶν. tūtus sum), eri, aliquid ἢ aliquid, τηρῶ, προσβλέπω, θεωρῶ, θεωρεῖν τινα ἢ τι. transversa tuens, λοξὰ βλέπων. torva tucri, γοργὰ εἴτε ὕποδραξ βλέπων. 2) τηρῶ, διατηρῶ, φυλάττω, διαφυλάττω, σώζω, διασώζω τινα ἢ τι, ἐπιμελεῖσθαι τινος. domum n faribus, φυλάττειν τὴν οἰκίαν ἀπὸ τῶν κλεπτῶν.

fac ut tucri liberos, ἐπιμελεῖσθαι τῶν παιδῶν. de tuenda re familiarī, περὶ ἐπιμελείας τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν πραγμάτων, περὶ οἰκονομίας. 3) τρέφω, διατρέφω τινα. — σπᾶν. παθητικῶς tueri, τηρεῖσθαι, διατηρεῖσθαι, φυλαγεῖσθαι. — ἐπιθετικῶς tūtus, a, um, ἀσφαλής, ἀκίνδυνος. aliquid intum per mare ferre, ἀσφαλῆ, ἀκίνδυνόν τινα δια τῆς θαλάσσης κομίζειν. locus tutus, τόπος ἀσφαλής. via tutissima, ἔδδος ἀσφαλεστάτη. tuta custodia, βεβαία φυλάκη. tutus ab aliqua re (σπᾶν. ad ἢ adversus aliquid) ἀσφαλῶς ἔχων πρὸς τι. esse in tuto, ἐν ἀσφαλεί, ἐν ἀκινδύνῳ εἶναι. in tutum, εἰς τὸ ἀσφαλές, tutissimum est equi etc, ἀσφαλέστατον, ἀκινδυνότατόν ἐστιν ἔσθαι κ.τ.λ. 2) ἀσφαλής, φυλακτικός, εὐλαβής, φυλαττόμενος, εὐλαβεύμενος.

tūsa, ae, θ. (συγγεν. τῷ stupra καὶ στύπα) εἶδος σημαίας, δόρυ τριχίνην λοφίαν κατὰ τὸ ἄκρον ἔχον.

tūgūriolum, i, οὐ. (ὕποκορ. τοῦ tugurium) καλύδιον, καλίδιον.

tūgūrium, ii, οὐ. καλύδη, καλιδά.

*tūgūriunculum, i, οὐ. (ὕποκορ. τοῦ tugurium) καλύδιον, καλίδιον.

Tūisco, ōis, ἄ. θεός τις τῶν Γερμανῶν, ὁ τοῦ γένους ἀρχηγέτης νομιζόμενος.

tūitio, ōis, θ. (tucor) τήρησις, διατήρησις.

tūitus, a, um, ἴδ. tucor.

Tullia, ae, ἴδ. Tullius.

tulliano, ἐπὶρ. (Tullius) κατὰ τὸν τοῦ Τυλλίου τοῦτ' ἐστὶ τοῦ Κικέρωνος τρόπον, (Κικερωνικῶς).

Tullianus, a, um, Τυλλιανός, τοῦ Τυλλίου.

2) Tullianum, οὐ. ἐνδόμυχον τι οἶκον τοῦ ἐν Ρώμῃ δεσποτηρίου.

Tulliola, ae, θ. ὕποκορ. τοῦ Tullia.

Tullius, a, um, Τύλλιος, τοῦ Τυλλίου. Tullius, ἄ. ὁ Τύλλιος. Tullio, ae, θ. ὁ Τύλλιος.

tum, ἐπὶ ῥ. τότε. tum quum habebas, τότε ὅτε (ἡνίκα) εἶχες. ubi tempus est, tum—, ὅποτε καιρὸς ἐστὶ, τότε, tum, si ad maiora veniero, τότε, ἐπειδὴν ἐπὶ μείζονα ἔλθω. qui tum eos agros colebant, εἰ τότε ἐκεῖνους τοὺς ἀγροὺς ἐγεώργουν. tum temporis conaul, ἐν τῷ τότε χρόνῳ ὑπατεύων. tum demum, τότε δὴ. tum vero, τότε δέ. tum ille (ὅπου dixi), τότε εἴτε ἐπὶ τούτοις ἐκεῖνος εἶπεν. 2) εἴτα, ἐπειτα. primum—, deinde—, tum—, postremo, πρῶτον—, ἔπειτα—, εἴτα—, τέλος. πρῶτον μὲν—, ἔπειτα δέ—, εἴτα δέ—, τέλος δέ—. 3) σύνδ, tum—, tum—, τοτὲ μὲν—, τοτὲ δέ—, ὁτὲ μὲν—, ὁτὲ δέ—. dissertens tum Graece, tum Latine, διαλεγόμενος τοτὲ μὲν ἑλληνιστί, τοτὲ δὲ λατινιστί. tum Theseus, tum Draco, tum Sulo eis, καὶ Θησεύς καὶ Δράκων καὶ Σόλων κ.τ.λ. quum—, tum—, id. quum.

*tumba, ae, θ. τύμβος.

tumefacio, cxi, actum, ēre, (tumeo-facio) aliquid, ὀγκῶ τι. 2) μεταφ. tumefactus, ὀγκουμένος, ἀναπνευσμένος, ἐπληρμένος, ὑπερφάνος. Α. ποιητικῇ.

tumefactus, a, um, id. tumefacio.

tumentia, ae, θ. (tumeo) οἰδήμα, ὄγκωμα.

Α. ἱστοικῇ.

tumēo, ūi, ēre, ὀγκῶδης ἢ οἰδαλός εἰμι, ὀγκουμαι, οἰδῶ, οἰδαίνομαι. tumina sicut tument, τὰ ὄμματα ὑπὸ δακρύων οἰδαίνονται. jecur tumet bile, ὄρατ. οἰδαίνεται κραδίη χόλῳ. Αἰσχόλ. flumen tumet, ὁ ποταμὸς πληθεύει. unda a vento tumet, τὸ κύμα ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ὀγκουται, οἰδαίνεται. tumentia anni, τὰ ἀπαργῶντα εἴτε σφριγῶντα ἐτη (τῆς παρθένου). tumentia, εἰ. τὰ οἰδήματα. 2) μεταφ. οἰδαίνονται, οἰδῶν, ὀγκουῖσθαι, φλεγμαίνειν (ὑπὸ πάθους τινός). ita tument, ὑπ' ὀργῆς οἰδαίνων, οἰδαίνόμενος. superbis, ὀγκουόμενος ὑπερηφανία, ἀναπνευσμένος. gloria, ἐπὶ τῇ δόξῃ ἐπληρμένος. animi plebia tument, αἰ τῶν πολλῶν ψυχῶν οἰδῶσι, φλεγμαίνουσι. negotia tument, τὰ πράγματα οἰδῶ, φλεγμαίνονται. 3) ἐπὶ λόγῳ ὀγκουῖσθαι, οἰδῶ. tumentia, ὀγκῶδης, κομπῶδης.

tumesco, mīi, ēre, (ιναιρκε. τοῦ tumeo) ὀγκουμαι, οἰδαίνουμαι, ἑξοδαίνω. 2) μεταφ. ὀγκουμαι, οἰδαίνω, οἰδαίνουμαι (ὑπὸ πάθους τινός). rabie, οἰδαίνω, οἰδαίνεσθαι ὑπὸ λύπης. alio, ἐπαίρσθαι, ἀναψῶσθαι, ὀγκουῖσθαι. bellum tumescit, ὁ πόλεμος φλεγμαίνει.

*tumēla, ae, θ. (tomix) ὄμμιγξ.

tumide, ἐπὶ ῥ. (tumidus) ὀγκῶδης, ὀγκῶδης. tumidulus, atis, θ. (tumidus) ὄγκωσις, ὄγκος. Α. τοῦ μεταφ. λατ.

*tumidulus, a, um, (tumidus) ὀγκῶδης.

*tumidulus, a, um, (ὀσπερ. τοῦ tumidus) ὅπο τι ὀγκῶδης.

tumidus, a, um, (tumeo) ὀγκῶδης, ὀγκῶδης, οἰδαλός. oculi tumidi, ὀφθαλμοὶ οἰδαλῶς, οἰδῶντες, οἰδαίνοντες. Nilus tumidus, ὁ πληθύνων, ὀγκῶδης Νεῖλος. vela tumida, ἱστία κομπῶδης, ἐμπλησθέντα. terra tumida, ἡ βουνώδης εἴτε γῆ ὀγκῶδης γῆ tumida virginitas, ἡ ἀπαργῶς εἴτα σφριγῶς παρθενία. 2) ὀγκουόμενος, οἰδαίνων ὑπὸ πάθους τινός, οἰδαίνων ὑπ' ὀργῆς, ὀγκουόμενος εἴτε περυστημένος, ἐπληρμένος φρονήματι, φλεγμαίνων, στασιαστικός. 3) ἐπὶ λόγῳ ὀγκῶδης, ὀγκῶδης, κομπῶδης. timor, oris, a. (tumeo) ὄγκος, ὄγκωμα, ὄγκωσις, οἰδός, οἰδήμα, οἰδήσις. oculorum, ἡ οἰδήσις τῶν ὀφθαλμῶν. tumores terrae, ὀγκῶματα γῆς, γῆλωροι. 2) μεταφ. τὸ οἰδαίνω εἴτε φλεγμαίνω πάθος, ἡ οἰδήσις εἴτε ὀργή, ὁ ὄγκος, τὸ φύσημα, ἡ ἀπαργῶς (ὑπερηφανία), ἡ ἀπαργῇ εἴτε τὸ σφριγῶς, κ.τ.λ. 3) ἐπὶ λόγῳ ὁ ὄγκος, κόμπος, τὸ ὀγκῶδης, κομπῶδης.

tumultuosa, ius, εἰ. (tumulus) τῶμος, γῶμα. Εἰσιγῇ.

tumulus, atis, actum, eru, (tumulus) aliquot, τῶμος τινὰ χώνουμι. Α. ποιητικῇ.

*tumulusus, a, um, (tumulus) γῆλωρος, βουνώδης.

tumultuaria, ἐπὶ ῥ. (tumultuaria) αὐτοσχέδιος, κατεσκευασμένος, ἐπισπεργῆς. Α. τοῦ μεταφ. λατ.

tumultuarius, a, um, (tumulus) αὐτοσχέδιος, κατεσκευασμένος, ἐκέρχης tumultuarius, στρατός διὰ τάχους συνειληγμένος.

*tumultuatum, ἐπὶ ῥ. (tumulus) κατεσκευασμένος, ἐπισπεργῆς.

tumultuatio, onis, θ. (tumultus) ὀρυβδός, ταραχή. Α. σπαν.

tumultuata, atis, actum, atre, ἐρχαίκως ἀντί τοῦ tumultuosa.

tumultuosus, atis sum, atis, (tumulus) ὀρυβδῶς. 2) ταραχῆς, στασιαζῶς—tumultuatus, οὐδ' ἐτίρω. ὀρυβδός εἴτε ταραχὴ γίγνεται.

tumultuosus, ἐπὶ ῥ. (tumultuosus) ὀρυβδῶδης, ῥετὰ ὀρυβδῶ.

tumultuosus, a, um, (tumulus) ὀρυβδῶδης, ταραχῶδης.

tumulus, us, a. (tumeo) ὀρυβδός, ταραχῆς, ταραχῇ, ταραχῶδης ἢ αἰγινῶδης πόλεμος. servilis tumultus, δουλῶν στάσις, ὁ πρὸς δουλῶς πόλεμος. 3) ἐπὶ ψυχῇ ὀρυβδός, ταραχῇ.

tumulus, i, a. (tumeo) ὀγκῶμα, ὄγκος, κατ' ἑξοχὴν ὁ γῆλωρος, τὸ ἡρίον, ὁ ὄγκος, λόφος, ἡ κολλῶν. 2) ἡρίον, τῶμος, (καὶ

τύμος ἐν Κερκυραϊαῖς ἐπιγρ.) γῶμα, τάφος. iuanis, τὸ κενήριον, κενετόφιον. Ἐν ἐπιγραφαῖς μεταγενεστέρων χρόνων εὐρηγὰ καὶ tumulum, ἰ, οὐ.

tunc, ἐπὶ β. (tum-ce) τηλικαῦτα, τότε δὴ, τότε. tunc—, quum—, τότε, —ὅτε, (ὅτε-τε, ἥνικα, ὅταν)—, 2) τότε, ἐν τῷ τότε χρόνῳ, ἐν τῷ τότε. πλεοναστικῶς: tunc temporis, ἐν τῷ τότε χρόνῳ.

tundo, tūtūdi, tunsam καὶ tūsum, ēro, aliquid, κρούω, ἀράσσω, κόπτω τι. terram pedo, κρούειν, κτυπεῖν τὴν γῆν τῷ ποδί. cymbala, κρούειν τὰ κύμβαλα. ποιητ. tunsas pectora palmis, κροτόμεναι τὰ στήθη ταῖς χερσὶ. 2) κόπτω, συντρίβω τι. in pila, κόπτειν τι ἐν ὀλίμῳ, κοπανίζειν, ἐγδίζειν τι. 3) μεταφ. aures alienas εἶτε aliquem, ἀκούσκειν, ἀκούσκειν τινά.

Tūnos, ōis, ἄ. ὁ Τόνης, Τόνιος, πόλις Αιβύης ἐν τῷ Καρχηδόνος κόλπῳ.

Tungri, orum, ἄ. Τούγγροι, ἔθνος τῆς Βελγικῆς, ὁ ἐνικός: Tanager, gri.

tūntea, ō, ὁ χιτῶν, (τῶν) Ρωμαίων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν. 2) μεταφ. χιτῶν, τουτέστι κάλυμμα, ὑμῶν, φιλόρα, κ.τ.τ.

tūntēus, a, um, ἴδ. tunico.

tūnteo, atum, are, (tunica) aliquem, χιτωνίζω τινά.—tunicatus, a, um, χιτῶνα ἐνδύς, χιτῶνα φορῶν. ποιητ. tunicata quies, ἡ ἐν χιτῶνι ἡσυχία. 2) χιτῶνα μόνον ἐνδύς, ἐν χιτῶνι μόνον διαγινώσκων, πένης. 3) ποιητ. χιτῶνι εἶτε ὑμένι κεκαλυμμένος.

tūntēlla, ae, ō, (ὑποκορ. τοῦ tunica) χιτωνίσκος. 2) κάλυμματιον, ὑμένιον.

tunsus, a, um, ἴδ. tundo.

tūor, i, σπᾶν. ἀντὶ τοῦ tucor, tūi.

*tūor, ōis, ἄ. (tucor) ὄψις, ὄρασις.

*tūrālis, e, (tus) τοῦ λιθάνωτου.

tūrārius εἶτε thurārius, a, um, (tus) τοῦ λιθάνωτου. turarius, ἄ. ὁ λιθανωπώλης, μυροπώλης. thuraria turaria, εἰ ἱεροὶ αὐτοί, εἰς ἐν ταῖς θυσίαις ἔχωντο.

turba, ae, ō, τὸ ῥέθη, θόρυβος, ταραχος, ταραχή. 2) ὄχλος, θάλαμος, ἐσμός, σμήνος, πλήθος (ἀνθρώπων). 3) πλήθος, σμήνος, verborum, σμήνος λόγων. iuculorum, πλήθος, νέφος ἀκοντίων.

turbamentum, i, ō, (turbo, are) ταραγμα. Α. σπᾶν.

turbāto, ἐπὶ β. (turbatus) τεταραγμένος.

turbāto, ōis, ō, (turbo) ταραξίς, ταραγμός.

turbātor, ōis, ἄ. (turba, are) ταρακτής. vulgi, ὁ στασιάζων τὸν ὄχλον.

turbātrix, icis, ō, (turbator) ἡ ταρακτούσα. Α. σπᾶν.

turbellae, arum, ō, (turba) ταραχή, θόρυβος.

turben, ōis, ō, σπᾶν. ἀντὶ τοῦ turba.

turbide, ἐπὶ β. (turbidus) τεταραγμένως, συγκεχυμένως.

turbido, avi, atum, are, (turbidus) aliquid, θαλάω τι. Α. τοῦ μετ. Λατ.

*turbidulus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ turbidus) ὑπό τι τεταραγμένος.

turbidus, a, um, (turba) θορυβώδης, ταραχώδης, τεταραγμένος. caelum turbidum, οὐρανὸς τεταραγμένος, θολερὸς. aqua turbida, ὕδωρ τεταραγμένον, θολερόν. coma, ἡ τεταραγμένη, συγκεχυμένη, ἀτακτος κόμη. molus turbidus, ἡ ταραχώδης, ἀτακτος κίνησις. civilis turbida, πόλις στασιάζουσα, τεταραγμένη. turbidus, τεταραγμένος, τελορυβώδης, συγκεχυμένος (ὑπὸ φόβου κ.τ.τ.) turbidus ira εἶτε irae, τεταραγμένος ὑπὸ ὀργῆς, ταραχώδης. res turbidae, ἡ σύγχυσις.—turbidum, ἐπὶ β. ματικῶς: μετὰ θορύβου εἶτε ταραχῆς.

*turbināto, ōis, ō, τὸ στρομβοειδές, κωνοειδές.

turbinatus, a, um, (turbo, ōis) στρομβοειδής, κωνοειδής.

*turbineus, a, um, ταῦτὸ τῷ turbatus.

turbo, avi, atum, are, (turba) aliquid, ταραττώ, συγχέω τι. mare ventis turbatur, ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν ἀνέμων ταραττεται. aquam turbatur, ταραττεται, θολοῦν τὸ ὕδωρ. turbare hostium aciem, ταραττεῖν τὴν τῶν πολεμίων παράταξιν. eomam, ταραττεῖν, συγχέει τὴν κόμην. alium, ταραττεῖν τὴν κοιλίαν. pacem, συγχέει τὴν εἰρήνην. turbatus, a, um, τεταραγμένος, συγκεχυμένος, τελορυβώδης. 2) turbare, θορυβεῖν, στασιάζειν. id Hispania turbatum est, θόρυβος (ταραχή, στάσις) ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ ἐγένετο. 3) ἀσωτεύομαι.

turbo, ōis, ἄ. στρόβιλος, δίνη, στροφάλιγξ, βέμβιξ, ἀνέμων συστροφή. πλεοναστικῶς: turbo ventus ἀντὶ τοῦ turbo, 2) στρόβιλος, δίνη, ὕδατων συστροφή. μεταφ. δ'χειμῶν, ἡ θύελλα, ὁ κίνδυνος. 3) δίνη, στροφή, περιστροφή, περιφορά. serpentis, ὁ ἐλιγμός τοῦ δράκοντος. turbine hastam torquet, διγῶν εἶτε κραδαίνων τὸ δόρυ βάλλει (σφενδονᾷ). 4) στρόβιλος, στρόμβος, ῥύμβος, βέμβιξ, (πικτικὸν ὄργανον). ἢ στρόμβος, κῶνος, ὅ τι στρομβοειδές εἶτε κωνοειδές. conchae, ὁ στρόμβος τῆς κόγχης.

turbor, ōis, ἄ. (turba) τὸ ῥέθη, ταραχή, θόρυβος. Α. τοῦ μεταφ. Λατ.

turbula, ae, ō, (ὑποκορ. τοῦ turba) ὄχλος.

turbulente, ἐπὶ β. (turbulentus) ταραχώδως, θορυβώδως.

turbulente, ἐπὶ β. ταῦτὸ τῷ turbulento.

turbulentia, ae, ō, (turbulentus) ταραχή, σύγχυσις. Α. τοῦ μετ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

turbulento, are, aliquem, θορυβῶ, ταράττω τινά.
 turbulentus, a, um, (turba) παραώδης, θορυβώδης, τεταραγμένος. 2) ἐπὶ ὕδατος· τεταραγμένος, θολερὸς. 3) παραώδης, στασιαστικός.
 Turco, arum, ἄ. Τουρκοί, Τουρκοί, ἔθνος τῆς Ἀσίας.
 turda, ae, θ. σπάν. ἀντί τοῦ tardus.
 turdārium, ii, οὐ. (turdus) θρωθοτροφεῖον κιχλῶν.
 turdēlix, icis, θ. (turda) κιχλίων. Ἀμφ. γρ.
 Turdūiani, orum, ἄ. Τουρδητανοί, Τουρδητανοί, ἔθνος τῆς Βασιτικῆς.
 Turdūli, orum, ἄ. Τουρδῶλοι, ἔθνος τῆς Βασιτικῆς, ὅπερ ᾤκει πρὸς ἀνατολὰς τῶν Τουρδιστῶν. τὸ ἐπίθετον· Tardulus, a, um, bellum Tardulum, ὁ πρὸς Τουρδῶλους πόλεμος.
 tardus, i, ἄ. κίχλη (ὄρνις καὶ ἰχθύς).
 tūcius εἴτε thūcius, a, um, (tus) λιθάνιος, τοῦ λιθάνου. tūca vīga εἴτε planta, ὁ λιθάνιος. tūca grana, χόνδροι λιθάνου. al-tacia, ἀσχάρα λιθάνωτοφόρος.
 turges, rei, ἔρο, εἰδῶ, εἰδαίνω, os turgei, τὸ στόμα εἰδῶ, εἰδαίνει, εἰδαλὸν ἐστί. mammas turgent, οἱ μαστοὶ σφριγῶσι, σπυρίτωσι. rana turgens, βάτραχος πεφυσκίνοσ. herba turgei, ἡ γλῆν σπαργῆ, εἰδῶ, αὐξάνεται. ποιεῖ. turgesco aliqua re, μεστὸν τινος εἶναι. 2) εἰδῶ, εἰδαίνωμαι ὑπὸ ὀργῆς. alioq., ὀργίζεσθαι τινι. 3) oratio turgei, ὁ λόγος εἰδῶ, ὀγκώδης εἴτε κομπώδης ἐστί. Αἰεῖς ὡς τὰ πολλὰ ποιητικῇ, παρὰ Κικέρωνι ἔλως οὐχ εὐρηται.
 turgesco, ore, (εναρκεῖ τοῦ turgeo) εἰδαίνωμαι, ἐξοδαίνω, semem turgescit, τὸ λήϊον εἰδῶ, σπαργῆ, αὐξάνεται, ἀδρεῖται. turgescere aliqua re, γάμειν τινός, μεστὸν τινος εἶναι. 2) εἰδαίνωμαι ὑπὸ πάθους τινός, ὑπὸ ὀργῆς κ.τ.τ. 3) ἐπὶ λόγου· εἰδῶν, ὀγκώδους.
 turgidulus, a, um, (υποκορ. τοῦ turgidus) ὑποδαλῆος, εἰδαλῆος.
 turgidus, a, um, (turgeo) εἰδαλῆος, εἰδῶν, εἰδαίνων. oculi turgidi, ὀφθαλμοὶ εἰδαλῆοι. Pluvius turgidus, ὀγκώδης, πληθύων ποταμός. vultu vento turgida, ἰστία ὑπὸ τῶν ἀνέμων κολπωθέντα. turgidum mare, εἰδῶσα θάλασσα, εἴτε εἰδῶν θάλασσα, ἔλιον εἰδῶν. 2) ἐπὶ λόγου· εἰδῶν, ὀγκώδης, ὀγκηρὸς, κομπώδης.
 turgor, ōris, ἄ. (turgeo) εἰδῶσις, σπαργῆ. Α. τοῦ μεταγ. Ἀστ.
 turbūlum εἴτε thurbūlum, i, οὐ. (tus) λιθάνωτρος, θυμιατήριον. Ἐστί δὲ καὶ ὄνομα ἀστειρίμου τοῦ καὶ Ἀστ καλουμένου.
 tūricremus εἴτε thuricremus, a, um, (tus-

cremo) λιθάνωτρον καίων. ara tūricrema, βωμὸς θυοδίκος. Α. ποιητικῇ.
 turifer εἴτε thurifer, ōra, ōrum, (tus-fero) λιθάνωφόρος, λιθάνωτοφόρος. Παρά Προυδεντίω· turifer ferox, ἀντί τοῦ ὄχλος εἰδῶ-λολατῶν.
 tūrificator, εἴτε thurificator, ōris, ἄ. (tus-facio), ὁ ἐπιθυμιῶν τοῖς τῶν ἰθύνων θεοῖς εἰδωλολάτρη.
 tūrificatus εἴτε thurificatus, i, ἄ. ἐν καιρῷ διωγμοῦ ἐπιθυμιῶν τοῖς τῶν ἰθύνων θεοῖς Χριστιανός.
 tūrilegus, εἴτε thurilegus, a, um, (tus-lego) λιθάνωτρον συλλέγων.
 tūrio ἢ turgio, ōnis, ἄ. θαλλός, βλαστός.
 turma, ae, θ. οὐλαμός, ἴλη, τὸ δέκατον τοῦ ἱππικοῦ τάγματος (alo), ἐκ τριάκοντα ἢ τριάκοντα καὶ δύο ἀνδρῶν συγκείμενον. 2) ἴλη, ὄχλος, ὄμιλος, (πληθὺς ἀνθρώπων).
 turmalis, e, (turma) τῆς ἴλης, τοῦ ἱππικοῦ, ἱππικός. Ἐπιρρηματικῶς· turmalis fremi, βρέμει, βοᾷ ὅσον ἴλη. 2) turinales, ἄ. οἱ τῆς αὐτῆς ἴλης ἱππεῖς.
 turmaris, ii, ἄ. (turma) ὁ τῶν ἴλων στρατολόγος.
 turmatum, επίρ. (turma) ἱλαδὸν, κατ' ἴλας.
 Turon, i, ἄ. Τόρον.
 Tūrdus, um, καὶ Turoi, orum, ἄ. (Τούρονες) ἔθνος τῆς Αὐγουδουνησίας, παρὰ τὸν Αἰγῆρα ποταμὸν οἰκοῦν, ἔνθα ταῦν ἡ πόλις Tours.
 turpe, επίρ. ποιητ. ἀντί τοῦ turpiter.
 turpūdus, a, um, (υποκορ. τοῦ turpis) ὑπατοσρος.
 tūrpificatus, a, um, (turpis-facio) αἰσχυνθεὶς, μεμολυσμένος.
 Turpīlus, ii, ἄ. Τουρπίλιος.
 tūrpilōquum, ii, οὐ. (turpis-loquor) αἰσχρολογία.
 tūrpilueritūridus, i, ἄ. (turpis-lucrum-en-ridus) αἰσχροκερδής.
 turpis, e, αἰσχρός, ἀσχημὺν, δόμορφος, δυσειδής. 2) μεταφ. αἰσχρός, ἀσχημὺν, μακρός, βδελυρὸς, μοχθηρὸς, ἄτιμος, ἐπειδίστος. (turpe est blandiri, αἰσχρὸν ἐστὶ τὸ κολεκεῖν. — turpe, ἐπιρρηματικῶς, ἐπὶ ἔτε ἀντί τοῦ turpiter, δυσειδῶς· ἐν δὲ τῇ μεταφορικῇ σημασίᾳ συννηστέρων.
 turpiter, επίρ. (turpis) αἰσχροῦς, ἀσχημῶς, δυσειδῶς, δυσόρφος. 2) μεταφ. αἰσχροῦς, μακρῶς, βδελυρῶς, μοχθηρῶς, ἀτίμως.
 turpiludo, Xois, θ. (turpis) σπανίως ἐν τῇ φυσικῇ σημασίᾳ· αἰσχροτόπος, αἰσχος, ἀσχημοσύνη, κατωργία, δυσειδία. 2) συννηστέρων μεταφ. ἡ αἰσχροτότης, τὸ αἰσχος, ἡ ἀσχημοσύνη, τὸ βδελύσκειν.
 turpo, atī, atum, are, (turpis) aliquem

ἢ aliquid, αἰσχύνω, μταίνω, μελύνω τινά· ἢ τι. 2) μεταφ. αἰσχύνειν, κατααἰσχύνειν τινά ἢ τι. Λ. ὡς τὰ πολλά ποιητικῇ.
Turranius, a, um, (Turranius) τοῦ Τυρρανίου.
Turranius, ii, ἄ. Τυρράνιος.
turricula, ae, 0. (turris) πυργίσκος, πυργίον, πυργίδιον. 2) πύργος, (κυβευτικὸν ὄργανον).
turritiger, tra, erum, (turris-gero) πυργοφόρος, πυργήτης. — turritiger, a, 0. ἐπικλησις τῆς Κυβέλης, οἶον ἡ πυργοφόρος εἴτε πυργοστέφανος.
turris, is, 0. τὸ ῥῆμα, τύρσις, πύργος. 2) μεταφ. ὁ πύργος, τὸ ὑψηλὸν εἴτε μέγα οἰκοδόμημα. 3) πυργοειδὲς περιστρεφόν. 4) εἶδος τετραγώνου παρατάξεως.
turritus, a, um, (turris) πυργωτός, πυργήτης, πυργοφόρος. 2) πυργωτός, πυργοειδής, ὑψηλός. 3) turrita, ταῦτα τῷ turritiger, τῷ turritiger.
turris, 0nis, 0. φάλαγγα, φάλαγξ, (ἰχθύς).
turtur, uris, ἄ. (σπᾶν. 0.) τρυγών.
turturilla, ae, 0. (turris) τοῦ turtur ὁ ἀεροδίαιτος, μαλακὸψυχος.
turunda, ae, 0. (ita, ἀντὶ terenda, ἐκ τοῦ tero) μαγίς, (ἢ τὰς ὀρνίθας σιτίσκει). 2) μαγίς, πῶπανον, πλάκας. 3) ἐν τῇ ιατρικῇ ὁ μοτός, τὸ μοτόν.
tus εἴτε thus, ūris, οὐ, θύος, θυμίαμα, λιθωνωτός. 2) tus terrae, ἡ χαμαίπιτος.
Tuscāneus, a, um, (Tuscus) Τυρρηνικός.
Tuscānus, a, um, (Tuscus) Τυρρηνικός.
Tusce, ἐπὶ ῥ. (Tuscus) Τυρρηνικῶς, Τυρρηνιστί.
Tusci, orum, ῥδ. Tuscus.
Tuscia, ae, 0. (Tuscus) Τυρρηνία, γῶρα τῆς Ἰταλίας, ἡ τανὺν Tuscanum, ὅπερ ὄνομα ἐκ τοῦ παραγώγου Tuscanus, a, um, ἐσχηματιστάι.
Tuscūlanensis, e, (Tusculum) dios Tusculanenses, αἱ ἐν Τούσκλῳ ἡμέραι.
Tuscūlanus, a, um, (Tusculum) Τουσκληνός, Τουσκληνός. Tusculani, ἄ. οἱ Τουσκληνοί, Τουσκληνοί. — Tusculanum, i, οὐ. τὸ Τουσκληνὸν χωρίον, ὄνομα τινῶν περὶ τὸ Τούσκλον ἐπαύλειον τοῦ Κικέρωνος καὶ ἄλλων Ῥωμαίων. Tusculanum disputatio, αἱ Τουσκληνοὶ διάλογοι, αἱ Τουσκληναὶ διατριβαί, (σάγγραμμα τοῦ Κικέρωνος).
Tusculum, i, οὐ. τὸ Τούσκλον, ἡ Τύσκλος, πόλις τῆς Λατίας.
Tusculus, a, um, ποιητ. ἀντὶ τοῦ Tusculanus.
Tusculum, εἴτε thusculum, i, οὐ. (ὁποκορ. τοῦ tus) ὀλίγον τι λιθωνωτοῦ εἴτε θυμιάματος.
Tuscus, a, um, (ταῦτα τῷ Etruscus) Τυρ-

ρηνικός, mare Tuscum, τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος. — vicius Tuscus, μέρος τι εἴτε κώμη τῆς Ῥώμης, ἔνθα τὰ παρενοσκαῖα. Tusci, orum, ἄ. Τυρρηνοί, Τυρρηνοί, οἱ παρὰ Ῥωμαίοις Τούσκοι καὶ Ἐτρούσκοι καλούμενοι κατὰ Στράβωνα β. 2. Τῆς αὐτῆς δὲ ῥίξης δοκεῖ εἶναι ταῦτα τὰ τρία ὀνόματα, ὡς καὶ τὸ τέταρτον Ῥασέναι, τὸ παρὰ Διον. Ἀλ. ἐν Ῥωμ. Αρχ. 1, 30, ὅς διὰ τοῦ Θουσκτοὶ ἀποδιδῶσι τὸ Τούσκοι, οὐ καλῶς ἐτυμολογῶν.
Tussedo, inis, 0. (tussis) ταῦτα τῷ tussis.
tussicula, ae, 0. (ὁποκορ. τοῦ tussis) ὀλίγη τις βήξις, (βηχίδιον).
tussiculāris, e, (tussicula) βηχικός, tussicularis herba, τὸ βήχιον.
tussiculōsus, a, um, (tussicula) βηχώδης.
tussicus, i, ἄ. (tussus) ὁ βήσων, βηχικός.
tussilago, inis, 0. (tussis) βήχιον, φ.
tussio, ite, (tussis) βήσσω, (βήχω).
tussis, is, 0. βήξις.
tusus, a, um, ῥδ. tundo.
tutaculum, i, οὐ. ταῦτα τῷ tutamen.
tutamen, inis, οὐ. (tutor) ἀμυντήριον, πρόβλημα, σκέπη.
tutamentum, i, οὐ. ταῦτα τῷ tutamen. Λ. σπ.
Tutānus, i, ἄ. (tutor) ἀμυντήριος τις θεός παρὰ Ῥωμαίοις.
tutatio, 0nis, 0. (tutor) ἀμυνα. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.
tutator, ōris, ἄ. (tutor) ἀμυντήρ.
tutē, ῥδ. tu.
tutē, ἐπὶ ῥ. σπᾶν. ἀντὶ tuto ἐκ τοῦ tucor.
tutela, ae, 0. (tutor) ἐπιτροπή, φυλακή. vil-lae, ἡ ἐπιτροπή εἴτε ἐπιστάσια τοῦ ἐπαυλίου. pecundum, ἡ ἐπιμέλεια τῶν προβάτων. salus hominum in Jovis tutela est, τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ὁ Ζεὺς ἐπιτροπεύει εἴτε ἐπιμελεῖται. tutelam junium gerere, φυλάττειν τὴν ὕβαν, θυρορεῖν. Iane tutelam contra frigora praestant, τὰ ἔρια πρόβλημα τοῦ ψυχῆς ἐστὶ, σκέπην τοῦ ψυχῆς παρέχει. 2) ἐπιτροπή, ἐπιτροπεύσεις, ἐπιτροπεία, ἐπιτροπία, (ὁρμῶν κατ. τ.) tutelam alienius gerere, ἐπιτροπεύειν τινὸς εἴτε τινά. 3) ἐπιτροπός, φύλαξ, προστάτης, ἀμυντήρ. 4) ἐπιτροπεύμενος, φυλαττόμενος. locus est tutela draconis, ὁ τόπος φυλάττεται ὑπὸ τοῦ δράκοντος. 5) ὁ ἐπιτροπεύμενος (ὁρμῶν κατ. τ.), τὰ ἐπιτροπεία, τὰ τοῦ ἐπιτροπευομένου κατ' ἔμας.
tutelarj, e, (tutela) φυλακτικός, ἀμυντήριος. 2) ἐπιτροπικός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
tutelarj, ii, ἄ. ἐπιστάτης.
tutulator, ōris, ἄ. (tutela) ἀμυντήρ, φύλαξ.
tutelatus, a, um, ἐπιτροπεύμενος.

σταίαν κατέχων καὶ μὴ κατὰ νόμους ἀρχων. 2) ποιητ. ὁ τύραννος, κύριος, ἀρχων. Tyras, α, ἄ. ἴδ. Tyra.

tyranthicus, α, um, (τύριος-ἰάνθινος) ἰάνθινος, πορφυροῦς.

Tyrus, α, um, Τύριος. Tyrii, ἄ. οἱ Τύριοι. 2) ποιητ. Θηβαῖος, Θηβαῖκός, καὶ Καρχηδόνιος, Καρχηδονιακός. Tyrii, ἄ. οἱ Θηβαῖοι, καὶ οἱ Καρχηδόνιοι (καθὸ ἀπαικοὶ τῶν Τυρίων).

Tyro, ἡς, ὁ. Τυρώ.

tyrōpatina, α, ὁ. (τυρὸς-patina) εἶδος μελιτούτης.

Tyrus, ἴδ. Tyrus.

tyrotarichus, ι, ἄ. (τυροτάριχος) ἔδεσμα ἐκ τυροῦ καὶ ταρίχου. σπάν. ἐπιθετικῶς tyrotarichus, α, um.

Tyrhēni, orum, ἄ. (ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ Tusci, Etrusei) Τυρρήνιοι. Tyrhēnus, ι, ἄ. ὁ Τυρρηνός.

Tyrhēnia, α, ὁ. Τυρρηνία.

Tyrhēnicus, α, um, (Tyrhēnus) Τυρρηνικός.

Tyrhēnus, α, um, Τυρρηνός, Τυρρηνικός. mare Tyrhēnum, οὐ. εἶτε Tyrhēnus, ἄ. τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος.

Tyrtæus, ι, ἄ. Τυρταῖος.

Tyrus καὶ Tyros, ι, ὁ. Τύρος, πόλις τῆς Φοινίκης. ποιητ. ἡ πορφυρά, (ἐκεῖ γὰρ μάλιστ' ἀποκατεσκευάζετο).

U, ἡ μάλλον ἐν ἐπιγραφαῖς V. συντόμως δηλοῖ ut, usus, urbs καὶ τὸν ἀριθμὸν πέντε, πρὸς λ. V.

uber, eris, ἄφθονος, πλούσιος. fruges uberæ, καρποὶ ἄφθονοι. aquas uberes, ὕδατα ἄφθονα. uber solum, ἡ πείρα, εὐφορος γῆ. bellum, πόλεμος ἄφθονίαν παρέχων, εὐπορος. premium uber, μισθὸς διαφελής. arbor rumis uberrima, δένδρον μῆλων πληρέστατον, σεσαγμένον. regio aris uberima, χώρα χαλκοῦ πλουσιωτάτη, εὐπορωτάτη. uber ad aliquid, ἄφθονος πρὸς τι, ἄφθονίαν πρὸς τι παρέχων. 2) ἐπὶ λόγου πλουσιός, ἄφθονος, ἀδρός. ἴδε καὶ τὸ ἐξῆς. ūber, eris, οὐ, αὐθαρ, μαστὸς, μαζὸς, (κατ' ἐξοχὴν τὸ τῶν ὥων οὐθαρ). 2) μεταφ. τὸ οὐθαρ, ἢ ἄφθονία, εὐφορία. ποιητ. uber ἡ πείρα γῆ, (οὐθαρ ἀρούρης, παρ' Ὀμήρου).

uberius, ἐπιβ. (uber) ἄφθονώτερον. uberius, ἄφθονωτάτ. 2) ἐπὶ λόγου ἄφθονώτερον, ἀδρότερον.

uberus, (avi) atum, are, (uber) ἄφθονον ἐ-

ναί. 2) aliquid, ἄφθονον ποιῶ τι. A. σπ. uberrime, ἐπιβ. ἴδ. uberius.

uberitas, atis, ὁ. (uber) ἄφθονία, πλούτος, εὐπορία, θαύλεια. 2) ἐπὶ λόγου ἄφθονία, πλούτος, ἀδρότης, τὸ ἀδρόν. Ἐπὶ νομισμάτων εὐρεῖται καὶ ἡ γραφή uberitas.

uberium, ἐπιβ. (uber) ἄφθονός.

ūberto, are (uber) aliquid, ἄφθονον εἶτε εὐφορον ποιῶ τι. A. τῶν μετ' Ἀγούστον χρόνων καὶ σπανία.

uberitas, α, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ uber.

ubi, ἐπιβ. ἐρωτηματικῶς ποῦ; ἐν τίνι τόπῳ; ubinam gentium? ποῦ τῆς γῆς; 2) ἀναφορικῶς οὐ, ἔπου, ἐνθα, ibi, ubi est, ἐκεῖ, οὐ (ἔπου, ἐνθα) ἐστίν. ii agri, ubi hodie est urbs, ἐκεῖνοι οἱ ἀγροί, ἐνθα νῦν ἡ πόλις ἐστίν. nescio, ubi sit loci, οὐκ οἶδα, ἔπου γῆς ἐστίν, οὐκ οἶδα ποῦ τῆς γῆς ἐστίν. nesciebam, ubinam terrarum esset, οὐκ ᾔδειν, ἔπου (ποῦ) γῆς εἶη. ubi ubi εἶτε ubiubi, ἔπου ἄν, οὐ ἄν, ὅπουδὴποτε.

3) Alemeone Iolan habet, ubi etc., ἡ Ἀλκυόνη ἔχει τὴν Ἰόλην, παρ' ἧς κ.τ.λ. cetera, ubi, ὁ κηρός, ἐν ᾧ. 4) χρονικῶς ὥς, ἐπεὶ τάχιστα, ἄμα. ubi vidi, ὥς εἶδον. ubi lucret, ἄμα τῷ φωτί.

ubicunque εἶτε ubicunque, οὐ ἄν, ἔπου ἄν, ὅπουδὴποτε, ubicunque es, ἔπου ἄν ἦς.

ubicunque erimus, ἔπου καὶ ἐσόμεθα. ubicunque terrarum sunt, ἔπου γῆς ἄν ᾧσι.

2) πανταχοῦ, ἀπανταχοῦ, ὅπουδὴποτε.

Ubi, orum, ἄ. Οὐβίοι, ἔθνος τῆς Γερμανίας. Τὸ θηλοκόν' Ubi, α, ὁ.

*ubilibet, (ubi-libet) ἔπου βούλει, ὅπουδὴποτε, πανταχοῦ.

ubinam, ἴδ. ubi.

ubiquaque, ἐπιβ. ὅπουδὴποτε, ὅπουδὴποτε. A. σπ.

ubique, ἐπιβ. ὅπουδὴποτε, ὅπουδὴποτε, πανταχοῦ, ἀπανταχοῦ. omnes qui ubique sunt, πανταχοῦ πάντες. 2) ἀντὶ τοῦ ei ubi, καὶ ἔπου, καὶ ὧς.

ubiubi, ταῦτὸ τῷ ubi ubi, ἴδ. ubi.

ubivis, ἐπιβ. (ubi-volo) ἔπου βούλει, ὅπουδὴποτε, ὅπουδὴποτε, πανταχοῦ, ἀπανταχοῦ. ubivis gentium, πανταχοῦ τῆς γῆς.

Ucālegon, ontis, ἄ. Οὐκαλέγων.

ūdo, avi, atum, are, (udus) aliquid, ὑγραίνω, βρέγω τι. A. τοῦ μεταγ. λατ.

ūdo, ontis, ἄ. οὐδών (εἶδος ὑποδρημάτων).

ūdus, α, um, (uvidus) διάβροχος, ὑγρός. humus uda, ἐνυγρός, ἐνυδρός γῆ. romarium rivis udum, μολυβδὴν ὑπὸ βυβάκων ἀρδεύμενος. udum aprium, τὸ ἐνυγρὸν εἶτε ἐνυδρὸν σέλινον.—ποιητ. udus Lynceο εἶτα ἀπλῶς udus, διάβροχος Βρομίω, βεβρεγμένος οὐδών, βεβρεγμένος μελῶν. 2) ἀσκληγῆς.

Ufens, nris, d. (Οὐφης) ποτάμιον τῆς Αἰ-
τίνης.

Ufentinus, a, um, (Ufens) tribus Ufentina,
μία τῶν φυλῶν τῶν Ρωμαίων.

ulcerātia, ae, ō, (ulcus) πράσιον, (βοτάνη).
ulcerātia, ōnis, ō, (ulcero) ἑλκυσίς.

ulcero, avi, atum, are, (ulcus) aliquid, ἑλ-
κῶς, ἑλκοποιῶ τι. 2) μεταφ. jecur alienus
ulcerare, ἔρωτι φλέγειν τινά.

ulcerosus, a, um, (ulcus) ἑλκώδης. ποιητ.
jecur ulcerosum, ἡπαρ ἔρωτι νοσούν. (καθὰ
παρ' ἑλλήσι λέγεται) ὑποκάρδιον ἑλκος).

ulcisco, ere, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ ulciscor.
ulciscor, ultus sum, i, (συγγενὲς τοῦ ἄλκῃ
καὶ ἀλέξω). aliquid, τιμωρῶ, τιμωροῦμαι
τινα, hostes pro injuria, τιμωροῦσθαι τοὺς
πολεμίους τῆς ἀδικίας, ἀντὶ τῆς ἀδικίας,
ἀμύνεσθαι τοὺς πολέμιους ἡδικηκότας, τι-
μωρίαν τῶν ἀδικῶν παρὰ τῶν πολέμιων
λαμβάνειν.—injuria ultus est, ποιῶν ἐπε-
τιμωρίαν τῶν ἀδικῶν ἔλαβεν. ultum ire
injuria, τρέπεσθαι ἐπὶ τιμωρίαν τῶν ἀδι-
κῶν. ulcisci alienus mortem, τιμωρεῖν
τινι τὸν φόνον, μετέρχεσθαι αἷτε ἐπέρχε-
σθαι τὸν φόνον τινός.—fratrem ulcisci, τῷ
ἀδελφῷ τιμωρεῖν, τιμωρίαν ὑπὲρ τοῦ ἀδελ-
φοῦ λαμβάνειν. patris ulciscendi causa ma-
trem interfecit* τιμωρῶν τῷ πατρὶ ἀπέ-
κτεινε τὴν μητέρα, ἐπερχόμενος τὸν τοῦ
πατρὸς φόνον ἀπέκτεινε τὴν μητέρα.—
παθητικῶς* ulta ossa patris, τὰ τοῦ πατρὸς
δοσὰ τιμωρίας τυχόντα.

ulcus, ūris, ō, ἑλκος. παροιμ. aliquod
ulcus tangere, ἑλκοποιεῖν, ἀναβαίνειν τι,
τὴν μνήμην τινός ἀναβαίνειν. 2) φύμα,
ἔκφυμα, (δένδρων καὶ πετρῶν). 3) ποιητ.
δ ἔρως.

ulcuscūlum, i, ō, (ὕποκορ. τοῦ ulcus) ἑλ-
κῦδρον, μικρὸν ἑλκος.

ulex, icis, ē, θάμνος λιθωνοτίδι θμοίος.

uliginosus, a, um, ἐκμαλῶς, ἐνυδρὸς, ἐνυ-
γρὸς, ὑγρὸς. viscera uliginosa, ἐντοσύναι
ὑδροπι νοσούντα.

uligo, inis, ō, (ἐκ τοῦ υντο, ἀντὶ uviligo,
ἴδ. uvena) λαμός, ἐκμαλῶς, τὸ ἐνυδρὸν,
ἐνυγρὸν.

Ulixus, is, (ἔσθ' ἔτε ὕ), d. Ὀδυσσεύς, Οὐ-
λίξης κατὰ Κρητας. ἴδε Πλούταρχον ἐν
βίῳ Μαρκέλλου 20.

ululatus, epir. (ullus-tonus) ἄμωσγέπως.
ullus, a, um, (γεν. ullus, ποιητ. ullus),
ἐν ἀρνήσει* τίς, τί, οὐδεὶς, οὐδέν. neque
praefer te ullus aeris istos nomino est,
οὔτε πλὴν σοὶ οὐδενὶ δούλῳ τοῦτο τὸ ὄνο-
μα ἐστὶ. nec ulla deformior species civi-
tatis est, οὔτε ἀμωρότερον τι εἶδος (οὔτε
οὐδέν ἀμωρότερον εἶδος) πολιτείας ἐστὶ.
non ullam rem aliam exultarescere, quam

οὐκ ἄλλο τι φεβούμενος, οὐ φεβούμενος οὐ-
δὲν ἄλλο ᾗ. negant ullam rem esse me, οὐ
φασιν εἶναι τι, οὐ φασιν οὐδὲν εἶναι, ἀρ-
νοῦνται μὴδὲν εἶναι κ.τ.λ. sine ullo do-
mino, ἀνευ τινὸς κυρίου, sine ullo malefi-
cio, ἀνευ τινὸς κακοποιίας, ἀνευ πάσης
κακοποιίας. σπάν. οὐσιαστικῶς* neque so-
lter ulli dare, οὐ φησὶν οὐδενὶ τὴν δίδω-
ναι. nec ullis gloria major, οὔτε ἔχου-
σιν οὐδένως μείζονα δίδω. 2) ἐν ἐρωτή-
σει* τίς, τί, est ulla res? ποτὶ τίς; ποτεῖν;
an ulla pars melior sit, οὐκ οἶδα, εἰ μέρος
τι βέλτιόν ἐστι. 3) ἐν ὑποθέσει* si erit ul-
la respublica, εἴ τίς πολιτεία ἔσται. si ul-
lo pacto fieri potest, εἴ τινι τρόπῳ γινώ-
σθαι δύνανται. 4) σπάν. ἐν καταφάσει* mel-
lior quam ullus cinaedus, μαλακώτερος ᾗ
τις κιναιδός.

ulmānus, a, um, πρὸς ταῖς πελειαῖς ὡν.
Επιγρ.

ulmarium, ii, ō, (ulmus) πελιδών.

ulmēus, a, um, (ulmus) πελιδνός.

ulmistris, ae, d. (ulmus=τρέϊβα) κωμ. λήϊς,
οἶον* δ πελιδνῶσι, τρυτῶσιν δ μόνον τινος,
δ πελιδνῶσι βάδους τυπόμενον.

ulmus, i, ō, πελιδά (δ). 2) κωμ. ἡ πε-
λιδνὴ βάδους.

ulna, ae, ō, ὠλένη, ἀγκάλη, ἀγκών, πῃ-
χς. in ulna alienus dormire, ἐν τῇ ἀγ-
κῇ τινός καθεῖσθαι. matris in ulnis, μη-
τρὸς ἐν ἀγκάλας. amplexi aliquid ulnis,
περιβάλλειν τινὰ ταῖς ἀγκάλας. ἀγκα-
λίσσασθαι τινα. 2) πῆχος (μέτρον). 3) ὄργανον,
(μέτρον).

ulorhousus, i, ō, (ὠλορόφονος), βετάνη, εἰ-
δος χαμαιλιόντος.

Ulpianus, i, d. Οὐλπιανός.

ulricum, i, ō, ἀφροσπέρδον, (εἶδος σκο-
ρόδου).

Ulpus, ii, d. Οὐλπιος.

ulr, πρόθ. μετ' αἰτίας. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ
ultra, πέραν τινός.

ultra, tra, trum, ἀχρηστέον. Ἐκ τούτου συγκρ.
ulterior, ius, πέρατος, περαιτέρως. ulterio-
ra, τὰ περαιτέρω. pudor est ulteriora loqui,
αἰδοῦμαι περαιτέρω προβαίνειν (τῷ λόγῳ).

ulterior ripa, ἡ πέραν ὄχθης. ulterior Gallia,
ἡ ἔξω Κελτικῇ, ἡ ἐκτὸς τῶν ἡλλειων Γαλ-
λίας.—ὑπερθ. ultimus, a, um, ἔσχατος. ul-
tima Hispania, ἡ ἔσχατη Ἰσπανία, τὰ ἔσχατα
εἴτε πέρατα τῆς Ἰσπανίας, ultima arctica,
τὸ ἔσχατον τοῦ σπηλαιῶν, δ μυχὲς τοῦ
σπηλαιῶν, ultima cauda, τὸ ἔσχατον εἴτε
ἄκρον τῆς οὐράς. mors ultima linea rerum,
δ θάνατος τὸ ἔσχατον τῶν πραγμάτων τέρ-
μα, praerogative ultima primis, τὰ ὑστερα
πρὸ τῶν πρώτων τιθέναι. ultima dies, ἡ
ἔσχατη ἡμέρα, ὑστέρη ἡμέρα, τελευταία

ἡμέρα, ultimus lapis, ὁ τελευταῖος λίθος, ἡ ἐπιτομήσις στήλη, τὸ μνημεῖον. ultimus auctor sanguinis, ὁ ἀνώτατος εἴτε ἀρχαῖος τῶν γένους ἀρχηγέτης. ultimum prin-cipium, ἡ πρώτη ἀρχή. ad ultimum εἴτε ultimo, τέλος, τελευταῖον. ultimum, τὸ ἔσχατον, τὸ τελευταῖον. ad ultimum, μέχρι τέλους. 2) ἔσχατος, ἄκρος, μέγιστος. ultimum bonum, τὸ ἄκρον εἴτε μέγιστον ἀγαθόν. ultimum supplicium, ἡ ἐσχάτη τιμωρία, ὁ θάνατος. ultimum scelus, ἔσχατον εἴτε δεινότατον ἀνασιούργημα. ultima ratio, τὰ ἔσχατα πάσχειν. ad ultimum, εἰς τὰ ἔσχατα, ἐσχάτως. 3) ἔσχατος, ὑστάτος, ψυχολόγος. ultimas stirpis esse, εἰς ἐσχάτων (ταπεινοτάτων) γεγενῆσθαι. ultimi milites, οἱ ὑστάτοι τῶν στρατιωτῶν. haec sententia non in ultimis ponenda, τὴν γνώμην ταύτην οὐκ ἐν ταῖς ὑστάταις (ψυχολογταῖς) θέτειν.

ulterior, ὑδ. ulter.

ulterioris, ἐπὶ ὑδ. ult. ult.

ultime, ἐπὶ ὑδ. ult. ult.

ultimo, ἐπὶ ὑδ. ult. ult.

ultimo, are (ultimus) τελευτῶ, λήγω.

ultimum, ἐπὶ ὑδ. ult. ult.

ultimus, a, um, ὑδ. ult. ult.

ultia, omnia, 0. (ulterior) τιμωρία, ἐκδίκησις, ποινή, ἄμυνα. Α. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.

ulior, oris, a. (ulterior) τιμωρότερος, τιμωρητικῆς, ἐκδικητικῆς, ἀμυντικῆς, ποινητικῆς. Mars Ulior, Ἀρης, ὁ ἀμύντωρ, Ποινητικῶρ, Ἀλάστωρ. aedes Martis ultoris, ὁ ἐν Ρώμῃ ναὸς Ἀρεως τοῦ τιμωροῦ, κατὰ Δίωνα Κῆσος, κατὰ δὲ τὸ ἐπίσημον Ἀγκυρανὸν μνημεῖον ἐν Corp. Inscr. Gr. ἀρ. 4040, Ἀρεως ἀμύντορος.

*ulterioris, a, um, (ulter) τιμωρητικῆς, ἐκδικητικῆς, ποινικῆς.

ultra, ἐπὶ ὑδ. (ulter) πέρα, περαιτέρω. quod ultra est, τὰ περαιτέρω, τὸ ἐπέκεινα, τὰ ἐπέκεινα. ultra progredi, πέρα προβαίνειν, ut nihil possit ultra, ὥστε ὑπερβολὴν μὴ ἀπολείπειν. nihil ultra requirere, οὐδὲν ἔτι πέρα ζητεῖν, οὐδὲν περαιτέρω ζητεῖν. nullum ultra periculum vereri, πῶρρω (τὸ λοιπὸν οὐδὲν κίνδυνον φοβεῖσθαι. ultra quam homini datum est, πέρα ἢ τῷ ἀνθρώπῳ ἔξεστιν. ultra quam satis est, πέρα τοῦ ἱκανοῦ. ultra quam oportet, πέρα τοῦ δεόντος. —συγκρ. ulterius, περαιτέρω, πέρα. progredi, περαιτέρω εἴτε πῶρρωτερον προβαίνειν. non tulit ulterius, οὐκ ἐκτεῖ πέρα ὑπένεγκεν. ulterius iusto, πέρα τοῦ δικαίου. —Περ' Ἀπουληνῶν ὑπερβείη. ultimo, ἐσχάτως, εἰς ἔργατα.

ultra, πρὸ, μετ' αὐτ. (ulter) πέραν τινος,

ἐπέκεινάν τινος, ὑπὲρ τι. ultra villam est alia, πέραν τοῦ ἐπαυλίου, ὑπὲρ τὸ ἐπαυλίον ἄλλο κεῖται. ultra terminum, ἐκτὸς τῶν ὁρίων, ὑπὲρ τὰ ὅρια. Euphratem ultra, πρὸν. ἀντὶ τοῦ ultra Euphratem, πέραν τοῦ Εὐφράτου. 2) πέρα τινός, ὑπὲρ τι. ultra pueriles annos, πέρα τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ὑπὲρ τὰ παιδικὰ ἔτη. ultra eum numerum, ὑπὲρ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον. ultra modum, πέρα τοῦ μέτρου, ὑπὲρ τὸ μέτρον. ultra legem, πέρα τοῦ νόμου, παρὰ τὸν νόμον.

ultramundanus, a, um, (ultra-mundus) ὑπερκόσμιος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

ultra, icis, 0. (ulter) ἡ τιμωρός, ἀμύντειρα, ποινητικῆς. ultices deae, αἱ ποινικοῖς εἴτε ἀλάστορες θεαί, αἱ Ποιναί, Ἑρινύδες. Α. ποιητικῆς.

ultra, ἐπὶ ὑδ. (ulter) ultra citro, κ.τ.π. ὑδ. citro. 2) ἀρχαϊκῶς πῶρρω, ἔξω, μακρὰν. 3) ultra καὶ etiam ultra εἴτε ultra etiam, προσέτι, καὶ πρὸς γε, καὶ δὴ καὶ. 4) αὐτοθελεῖ, αὐτοματεῖ, ἐκουσίως, ἐκοντί. venio, αὐτόκλητος ἔρχομαι. pollicor aliquid, αὐτεπάγγελτος ὑπισχνούμαι τι.

*ultroneus, atis, 0. (ultroneus) τὸ αὐτοθελές, αὐτεξούσιον, αὐτεξουσίτης. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

ultroneus, a, um, (ultra) αὐτοθελές, ἐκούσιος. Α. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.

*ultrorsum, ἐπὶ ὑδ. (ultra-versus) περαιτέρω, πῶρρωτερον.

ultratributa, orum, οὐ, εἴτε ultra tributa, τὰ τοῖς ἐργολάβοις ἐκ τοῦ ταμείου διδόμενα χρήματα. 2) ἐργολαβίαί, ἐργωνίαί, δημόσια ἔργα.

ultus, a, um, ὑδ. ulterior.

Ulbres, arum, 0. κόμω τῆς Λατίνης. Ἐπὶ ἐπίθετον Ulbrenus, a, um, οἱ δὲ πολῖται Ulbrani, orum, καὶ Ulbrenses, ium, a. ulula, ae, 0. (ululo) ὀλολυγών, αἰγώλιος, (εἶδος γλαυκός).

*ululabundus, e, (ululo) ὀλολύξων, κωκῶων. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

*ululam, is, ou, (ululo) ὀλολυγμός, κωκῶτος.

ululatio, onis, 0. (ululo) ὀλολυγμός, ἔδυρμος. Ἑπιγρ.

ululatus, us, a. (ululo) ὀλολυγμός, ὀλολυγών, ὀλολυγή, κωκῶτος, ἔδυρμος. 2) ἐπὶ μάχης ἡ νίκης ἡ ὀλολυγή, ἀλαλαγή, τὸ ἐλελίζειν. 3) ἐπὶ τῶν βακχῶν ἡ ὀλολυγή, ὁ εὐασμός, ἱακῶς.

ululo, avi, ium, are, ὀλολύξω, κωκῶω. canis, lupus ululat, ὁ κύνων, ὁ λύκος ὠρυέται. ihiatus ululat, ὁ θιάσος ὀλολύζει, ἰάχει. aedes ululant, ἡ οἰκία ἰάχει, ὀλολυγῇ. 2) ululatio, ὠρυόμενός τις, μετ' ὀλο-

λυγῆς κλαίω τινά. 3) μετ' ὀλολογῆς καλῶς εἶτα ἐπικαλοῦμαι τινά. 4) ποιητ. ululata praelia, μάχαι ὀλολογῆς εἶτα ἀλαλαγῆς πλήρεις.

ulna, w, θ. βούτομον, λιμνήστις, τόπη, φ. ulnatus, a, um, πολύ ἔχων βούτομον.

Ulysses, is, ἀδελφὸν ἀντὶ τοῦ Ulixes.

umbella, w, θ. ὑποκορ. τοῦ umbra σκιᾶ-
δειον, σκιᾶδιον.

Umbra, bra, brum, ἴδ. Umbri.

*umbilicaris, e, (umbilicus) ὀμφάλιος, τοῦ ὀμφαλου.

*umbilicatus, a, um, (umbilicus) ὀμφαλω-
τός, ὀμφαλοειδής.

umbilicus, i, d. ὀμφαλός, (αὐτός δ ὀμ-
φαλός καὶ ἡ τοῦ ὀμφαλου ταινία). 2) ὀμ-
φαλός, τὸ μέσον. umbilicus terrarum, ὁ

τῆς γῆς ὀμφαλός, τὸ τῆς γῆς μέσον. 3) ὀμ-
φαλός ὁ ἐπὶ τῶν ἀκρων τοῦ κυλίνδρου, περι-
ὄν τὰ βιβλία εἰλιττοντο. ποιητ. umbilicus

εἶτε umbilici, τὰ τέλος τοῦ βιβλίου. 4)

ὀμφαλός, μέγας, πάλμα, (μῆλων, καρῶν κ.τ.τ.). 5) μικρός πε κύκλος, κυκλίσκος.

6) εἶδος θαλασσίου κοχλίου. 7) κοτυλη-
θών, (βοτάνη).

umbro, onis, d. ἄμβρων, ἄμβρη, ὀμφαλός
(τῆς ἀσπίδος), ποιητ. ἡ ἀσπίς. 2) ἀγκών,

πῆχυς. 3) ἀγκών, ἀκρά, ἀκρωτήριον. 4)

κόλπος ἐσθῆτος. 5) ἄμβρων, ὄψωμα.

umbra, w, θ. σκιά. in umbra, sub umbra,
ἐν σκίᾳ, ὑπὸ σκίᾳ. umbraem praebere, σκιά

παρίχεσθαι. parire, umbraem suam timere,
τὴν ἑαυτοῦ σκιάν διειδέσθαι. 2) ἐπὶ γραφῆς

σκιά, σκίασμα. 3) σκιά, ψυχὴ, (ἀποθα-
νόντος). 4) σκιά, (ὁ εἰς δεξιπὼν τινι κεκλη-

μένω ἀκολουθῶν, αὐτὸς ἀκλιητος ὢν). 5)

σκιά, σκιερὸς τόπος, σκιερὰ στέα, σκιερὰ
κῆρυ, πόγων, λόφος κ.τ.τ. 6) σκιά, ἀμυ-
ρὰ εἰκὼν, ἔχνος, κ.τ.τ. 7) σκίπη, κατα-

φυγή. 8) σκίασμα, (ἐχθρός, ὁ τοῦ Αἰνναίου
salmo Thymallus).

umbraclum, i, ō, (umbro) σκιάς, σκιά,
σκιερὸς τόπος. 2) σχολή, σχολαῖον. 3) σκιά-
δειον, σκιᾶδειον.

*umbracliter, ἐπὶ. (umbra) κατὰ σκιάς,
σκιωδῶς.

*umbraclola, w, d. (umbra-colo) ὁ σκια-
τραφής.

umbraclius, a, um, (umbra) ἐν σκίᾳ διά-
γων ἢ διαγόμενος. homo umbraclius, ὁ

σκιατραφής, σκιατραφῶν, σκιατραφῶν,
σκιατραφόμενος. umbraclius doctor, δι-

δάσκαλος ἐν οἷῳ διδάσκων. umbraclum
negotium, ἔργον οἷοι τελοῦμενον. um-

braclia literum, ἐπιστολὰι οἷοι γραφόμε-
ναι γυνάσκειν χάριν, σχολαῖαι.

umbraclis, e, (umbra) ταῦτ' τῷ umbra-
clius.

umbracliter, ἐπὶ. (umbraclis) σκιατρα-
φικῶς.

umbresco, ōre, σκιάσκει. Κασσιδῶ,
Umbra, w, θ. ἴδ. Umbri.

Umbri, orum, d. Ὀμβροί, Ὀμβρικοί, ἔθνος
τῆς Ἰταλίας. Umbra, bra, brum, καὶ Um-

bricus, a, um, Ομβρικός. Umbra, d. ὄπον.
canis, d. Ὀμβρικός κύων. Umbraclis, w, θ.

Ὀμβρική, (ἡ τῶν Ὀμβρων χώρα).
Umbraclis, a, um, ἴδ. Umbri.

umbracler, ōra, ōram, (umbra-fero) σκιοτέ-
ρος, σκιοτέρας. 2) ψυχοπομπός.

umbra, anī, atum, um, (umbra) aliquid,
σκιά, ἐπιστολὴ (τι 2) οὐδενίῳ σκιά-

ζειν, σκιάν ποιεῖν.

umbraclius, a, um, (umbra) σκιάδης, σκια-
ρός, σκιοτέρας, (ποιητ. σκιοτής), κατὰ σκίαν,
σκάκιος, πολύσκιος.

unquam, ταῦτ' τῷ unquam.

unā, (ἐπὶ. ἐκ τῆς unā. ἀφαίρ. τοῦ unus)
ὁμοῦ, ἅμα. una cum aliquo, μετὰ τινος.

una esse, ὁμοῦ εἶναι, συνεῖναι, ἐν ταύτῃ
εἶναι. una ire cum aliquo, συμπροῦσεσθαι

τινι. una venire, συναφικνεσθαι. ποιητ.
una alieu, ἅμα τινι, σὺν τινι, μετὰ τινος.

unāclivēclimāni, εἶτε unāclivēclimāni, o-
rum, d. οἱ τῆς εἰκοστῆς πρώτης λεγιῶνος
στρατιῶται.

unāclivēclimānus, a, um, εἰκοστὸς πρῶτος.
unāclimānus, nīs, ταῦτ' τῷ unāclimānus.

unāclimā, o, τόπος μεταγενέστερος τοῦ unā-
climānus.

unāclimāntas, ātis, ō, (unāclimānus) δημοθυμία,
δημοπροσώνη, δημοκρατία, συμφωνία. Α. σπ.

unāclimānter, ἐπὶ. (unāclimāntis) δημοθυμαδόν,
συμφωνῶς. Α. τοῦ μεταγ. Δατ.

unāclimānus, a, um, (unus unāclimānus) ἐκδημικός,
ἐκδημῶν, ἐκδημῶν, σύμφωνος. Α. ποιητ.

ὡς τὰ πολλά.

unāclis, ōnis, ō, (unāclis) ἀγκύλωσις, γαμ-
ψότης, γρόπωσις. Α. τοῦ μεταγ. Δατ. ὡς
καὶ ἡ ἑξῆς.

unāclis, a, um, (unāclis) ἀγκυλωτός, γαμ-
ψός. 2) ἀγκιστρωτός.

unāclis, w, θ. (ἡ λέξ. Σικελική, ἐκ τοῦ unus)
δωδεκατημόριον. herus ex unāclis, δωδεκα-

τημορίου κληρονόμος. 2) οὐγκία, οὐγκία,
δωδεκατημόριον λίτρας. 3) δωδεκατημό-

ριον ποδός. 4) δωδεκατημόριον Ρωμαϊκοῦ
πλήθους. 5) unāclis unāclis, ταῦτ' τῷ fenus

unāclis, d. ἐπὶ ἡμιωβολίῳ τόκῳ.

unāclis, e, (unāclis) οὐγκίαν ἔλκων, οὐγ-
κίας τὸν σταθμόν. 2) ῥήκος ἔχων τὸ δω-

δέκατον τοῦ ποδός.

unāclis, a, um, (unāclis) τοῦ δωδεκατημο-
ρίου. 2) οὐγκίαν ἔλκων, οὐγκίας τὸν σταθ-

μόν. 3) unāclis fenus, ὁ ἐπὶ ἡμιωβολίῳ
τόκῳ, ἡ τοὶ 40 τοῖς 100 ἐτησίως.

unciatim, ἐπίρ. (uncia) κατ' οὐγκίας.

*unciatulus, α, um, (uncia) ἀγκυλωτός, ἀγκιστρωτός.

unciatulus, α, um, (uncus) ὄγκινος, ἀγκιστρωτός. — uncia, i, ἄ. ἀγκιστρον.

*unciola, α, θ. (ὕποκορ. τοῦ uncia) μικρά τις οὐγκία.

uncipēs, edis, (uncus-pēs) ἀγκυλόπους.

unctio, ōis, θ. (ungo) ἀλοιφή, ἀλείψις, χρίσις. 2) ἀλοιφή, ἀλείμμα, χρίσμα.

unctio, are, (θαμιστ. τοῦ ungo) me, θαμὰ ἀλείφωμαι, ἀλείφωμαι, χρίομαι.

*unctiosulus, α, um, (ὕποκορ. τοῦ unctus) λιπαρώτερός τι, πιμμελέστερός τι.

unctor, ōis, ἄ. (ungo) ἀλείπτω.

unctuatum, ii, cū. (ungo) ἀλειπτήριον. (οὐκ ἔστι ἐν βιβλίῳ).

unctulus, α, um, (ὕποκορ. τοῦ unctus) ἀλητιμώμενος, λιπαρός.

unctulum, i, cū. (ὕποκορ. τοῦ unctum) ἀλειμματίον.

*unctura, α, θ. (ungo) ἀλείψις, ἀλοιφή, χρίσις.

unctus, α, um, ἴδ. ungo.

unctus, ūs, ἄ. (ungo) ἀλείψις, ἀλοιφή, χρίσις.

uncus, α, um, (uncus) ἀγκύλος, γαμψός, ποιητ. unca avis, γαμψήνυξ ὄρνις.

uncus, i, ἄ. ὄγκος, ἀγκιστρον, ἀρπάγη, θύξ, (σιδηρεὺς θύξ). ποιητ. ἡ ἀγκυρα.

unda, α, θ. κύμα, (ὕδατος ἐστ' ὅτι καὶ ἀέρος καὶ καπνοῦ). 2) ποιητ. κύμα, ὕδωρ. 3) τὸ ὕγρον, ὁ ὀπός. 4) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ κύμα, κυμάτιον. 5) μεταφ. κύμα, κύματα, κυμαίνοντα κίνησις. — κυμαίνον πλῆθος, κυμαίνων ἔχλος. — κύμα, κλύδων τῆς τύχης, τῶν φροντιστῶν κ.τ.τ.

undāundus, α, um, (undo) κυμαίνων. Ἄ. τοῦ μεταγ. Ἄστ.

undanter, ἐπίρ. (undo) κυματοειδῶς, μετὰ κυμάνσεως.

undatim, ἐπίρ. (unda) κυματοειδῶς, κυματοδῶς.

undatus, α, um, (unda) κυματοειδῆς, κυματοδῆς.

unde, ἐπίρ. ἐρωτηματικῶς πότεν; (ἐκ τίνος τόπου; ἀπὸ τίνος τόπου;) unde is? πόθεν ἔρχεται; unde est mulier? (πόθεν, ἐκ τίνος τόπου) ἡ γυνή ἐστίν; — unde iste amor? πόθεν ἐκεῖνος ὁ ἔρως; — unde hos novi? πόθεν (παρὰ τίνος) τοὺτους γινώσκω; 2) ἀναφορικῶς ὅθεν, ἀπόθεν. unde, unde venit, ἐκεῖθεν, ὅθεν (ἀπόθεν) ἔρχεται.

oodem, unde erant profecti, reverterunt, εἰς τὸ αὐτό, ὅθεν (ὅθενπερ, ἀπόθεν) ὤρμησαν, ἐπανήλθον. locus, unde erat despectus in mare, ὁ τόπος, ὅθεν (ἐκ οὗ) ἀπαύειν ἔστιν ὁ ὀλίσσασθαι ἴκν. unde processit

est, inde initium sumo, ἀπόθεν δεῖ, ἐκεῖθεν ἀρχομαι. — is, unde natus est, ἐκεῖνος ὅθεν (ἐξ οὗ) γέγονεν. is, unde audisti, ἐκεῖνος, ὅθεν (παρ' οὗ) ἀκήκοας. respon-

de, unde sit, ἀποκρίνου, πόθεν (ἀπόθεν) ἐστίν. quare, unde anulum habeas, ἐρωτῶ, πόθεν (παρὰ τίνος) τὸν δακτύλιον ἔχεις. — ille, unde petitur, ἀπαρ' οὗ τι ζητεῖται, ὁ διεκρινόμενος, φεύγων, ὑπὸδικος. 3) unde, πόθεν δῆποτε, ἀπολλομενόν, ὄθενον.

undeceni, α, θ. ἐνὸς δέοντα ἑκατὸν, ἐνενηκοντα ἐννέα.

undeceniūsimus, α, um, ἐνὸς δέοντα ἑκατοστός, ἐνὸς δέοντος ἑκατοστός, ἐνενηκοστός ἐνατος.

undecentum, (unus-de-centum) ἐνὸς δέοντα ἑκατὸν, ἐνὸς δέοντος ἑκατὸν, ἐνενηκοντα ἐννέα.

undecies, ἐπίρ. (undecim) ἐνδεκάκις.

undecim (unus-decem) ἐνδεκα.

undecimus, α, um, ἐνδεκάτος.

undecimemus, is, θ. (undecim-remus) ὑπον. navis, ἐνδεκάρης ναὺς.

undecimāni, orum, ἄ. οἱ τῆς ἐνδεκάτης λεγεῶνος στρατιῶται.

unde-cumque εἴτε undecumque, ἐπίρ. ἀπόθεν δῆποτε, ἀπολλομενόν, ὄθενον, πόθεν ἄν, ὅθεν ἄν.

undē-libet, ἐπίρ. πανταχόθεν, ἀπανταχόθεν.

undenarius, α, um, (undeni) εἰς ἐνδεκα συγκείμενος. undenarius numerus, ἡ ἐνδεκάς.

undeni, α, θ. ἀνὰ ἐνδεκα, κατὰ ἐνδεκα, ἑκάστος ἡ ἑκάστοτε ἐνδεκα. 2) ποιητ. ἐνδεκα.

undēnonāginta, (unus-de-nonaginta) ἐνὸς δέοντος ἐνενηκοντα, ὀγδοήκοντα ἐννέα.

undēoctoginta, (unus-de-ocloginta) ἐνὸς δέοντος ὀγδοήκοντα, ἐβδομήκοντα ἐννέα.

undēquādrāgesimus, α, um, (undequadragesima) ἐνὸς δέοντος τεσσαράκοντα, τριακοστός ἐνατος.

undēquādrāgēs, ἐπίρ. (undequadragesima) ἐνενακατεσσαράκοντακις.

undēquādrāginta, (unus-de-quadragesima) ἐνὸς δέοντος τεσσαράκοντα, τριάκοντα ἐννέα.

undēquīnquāgēsīmus, α, um, (undequinquagesima) ἐνὸς δέοντος πενήκοντα, τεσσαράκοντα ἐνατος.

undēquīnquāginta, (unus-de-quinquagesima) ἐνὸς δέοντος πενήκοντα, τεσσαράκοντα ἐννέα.

undēsēxāgēsīmus, α, um, (undesexagesima) ἐνὸς δέοντος ἐξηκοστός, πενήκοντα ἐνατος.

undēsēxāginta, (unus-de-sexagesima) ἐνὸς δέοντος ἐξηκοντα, πενήκοντα ἐννέα.

undētrīginta, α, θ. (undetriginta) ἀνὰ εἰκοσὶν ἑννέα.

*unicorporeus, a, um, (unus-corpus) ἑν σώματι ἔχων.

†unicūba, ae, ō. (unus-cubo) ἡ μονόγαμος.

*unicultor, ōris, ō. ὁ ἑνα θεὸν σεβόμενος.

unicus, a, um, (unus) ὁ μόνος. unicus gnatus, ὁ μόνος υἱός, μονογενὴς υἱός. unica vestis, ἡ μόνη ἐσθῆς. tibi unicus est, σὺ μόνον φιλεῖς. 2) μόνος, ἐξαίρετος, διαφέρων. ὑπερβάλλον, unicus imperator, ὁ μόνος στρατηγός, διαφέρων εἰς πάντων ἀριστος στρατηγός. unica fides, διαφέρουσα εἰς σπανία πιστις. 3) σπανίως ἐπὶ κακοῦ. unicum scelus, ἔσχατον εἰς ὑπερβάλλον ἀνοσιούργημα.

uniformis, e, (unus-forma) μονόμορφος, μονοειδής.

uniformitas, ātis, ō. (unus-forma) μονοειδεία, τὸ μονοειδέει. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

uniformiter, ἐπὶρ. (uniformis) μονοειδῶς.

unigēna, ae, ō. (unus-gigno) μονογενής. 2) σύγγονος, αὐτάδελφος.

†unigēnitus, a, um, (unus-gigno) μονογενής.

unijugus, a, um, (unum-jugum) ἑνα ζυγὸν ἔχων. 2) μονόζυγος, μονόγαμος.

Unimamma, ae, ō. (unus-mamma) κωμ. ἡ τῶν ἀμαζόνων εἰς μονομάζων χώρα. Unimamma, ae, ō. ἡ ἀμαζών.

unimānus, a, um, (unus-manus) μονόχειρ.

unimodus, a, um, (unus-modus) μονότροπος, μονοειδής.

unio, īvi, ūtum, ire, (unus) aliquid, ἑνὸς τι. Α. τῶν μετ' Αὐγ. χρόνων καὶ σπανία.

unio, ōnis, ō. (unus) μονάς. 2) ἑνωσις. 3) ε. σπαν. ὁ μαργαρίτης, κατ' ἐξοχὴν διὰ τὸ μέγιστον τῶν μαργαρίτων εἶδος. 4) εἶδος κρομμύου.

unio, ae, ō. (unio) τῶν unio) ἀγνωστος βροτάνη.

†unio, ae, ō. (unio) εἰ τὴν μὲν μονάδα τοῦ θεοῦ δεχόμενοι, τὴν δὲ τριάδα τῶν προσώπων ἀρνούμενοι αἰρετικοὶ (μονοθεῖται;).

*unipēs, a, um, (unus-pes) μονόκαυλος.

unipēpis, e, (unus-stīps) μονοστειλεχός.

unipylābus, a, um, μονοκύλαβος.

unius, ātis, ō. (unus) ἑνός, μονός. 2) ταυτότης. 3) ἐνότης, ὁμόνοια.

unius, ἐπὶρ. (unus) εἰς ἑν, εἰς αὐτό.

unius, a, um, ἴδ. unio.

uniusmodi εἰς unius modi, μονοειδής, μονότροπος.

universālis, e, (universus) καθολικός, ἐλικός. Α. τῶν μετ' Αὐγ. χρόνων ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

universāliter, ἐπὶρ. (universalia) καθ' ὅλον.

*universātim, ἐπὶρ. ὅλος.

universe, ἐπὶρ. καθόλου, καθολικῶς.

univērsitas, ātis, ō. (universus) ὁμάς, τὸ ἑν, τὸ σύνολον, σύμπαν. 2) ανιενεῖται

terum καὶ ἐπὶ ὧς universitas, τὸ σύμπαν τῶν ὄντων, τὸ ἑν, τὸ πᾶν, ὁ κόσμος. 3) παρὰ νεωτέρους τὸ σῶμα (ἀνθρώπων), σωματοῦν, ὁ σάλλατος, τὸ κοινόν.

universus, a, um, (unus-vertō) ὁμοῦ πάς, ἅμα πᾶς, ἅπας, σύμπας. utilitas uniuscujusque et universorum, ἡ ὠφέλεια ἐνὸς ἐκάστου καὶ συμπάντων. in illum universi tela conjiciunt, ἐπ' ἐκεῖνον ἅμα πάντες βέλη βάλλουσιν. universus pugna, ὁλοσχερὴς μάχη, κοινή πάντων μάχη, ἡ ἅμα πάντοθεν γιγνομένη μάχη. universus mundus, σύμπας ὁ κόσμος. universam triduum, τριημέριαν ὅλην. universa vita, σύμπας (ἅπας) ὁ βίος. universi omnes, σύμπαντες, ἅμα ἅπαντες. universum, ὁ. τὸ σύμπαν, ὁ σύμπας κόσμος, τὸ πᾶν, τὸ ἑν. in universum, τὸ ἑν, καθόλου, καθολικῶς.

univira, ae, ō. (unus-vir) ἡ μόνανδρος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

univirātas, āis, ō. (univira) μονανδρία.

univīria, ταῦτ τῷ univira.

univox, a, um, (unus-vox) μονόφωνος, μονόφθογγος.

unus, a, um, (unus) aliquid, ἑνὸς τινα. Α. σπαν. unoculus, a, um, (unus-oculus) μονόφθαλμος, ἑτεροφθαλμος.

Unimamma, ae, ταῦτ τῷ Unimammia.

unio, ae, ō. (unus) ὁμοῦ, ἅμα.

unquam εἰτε unquam, πῶς, ποτέ, πώποτε. quod nemo unquam vidit, ὃ τι οὐδεὶς πώ (οὐδεὶς πώποτε, οὐδεὶς οὐπώποτε) εἶδεν.

an unquam audisti? ἢ ἤκουσας ποτε; ἢ ἢ πώποτε ἤκουσας; si unquam diximus, εἰ πώποτε εἶπομεν. si unquam mihi filius erit, εἰ ποτε υἱός μοι ἔσται, ἢν ποτε υἱός μοι γένεται. semel unquam, ἅπαρ πλεῖ.

maior quam unquam moles promit, ἑλπίς μείζων ἢ πώποτε πύξεται.

unus, a, um, γεν. unus (ποιεῖται. ἑστ' ὅτε unus), εἰς, μία, ἑν. unae litterae, εἰς γράμμα. unae litterae, μία ἐπιστολή. unam partem incolunt Belgae, aliam etc, ἑν μὲν μέρος κατοικοῦσιν οἱ Βέλγαι, τὸ δὲ δεύτερον κ.τ.λ. caesi sunt ad unum εἰς ad unum omnes, πάντως πάντες ἐσφαγήσαν, ἕως ἑνός. 2) εἰς, ὁ αὐτός. omnes una manet nox, πάντας μία (ἡ αὐτή) νύξ ἀναμένει.

unius modi, ἴδ. uniusmodi. uno tempore, ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, κατὰ τὴν αὐτὴν χρόνον.

in unis aedibus, ἐν μιᾷ εἰκίᾳ, ἐν τῇ αὐτῇ εἰκίᾳ. unum atque idem, ἑν καὶ ταυτό. 3) εἰς, εἰς μόνος, μόνος. hic unus, ὁ εἰς οὗτος, οὗτος μόνος. unum hoc aëro, ταῦτο μόνον αἶθρ. plus potest unus, quam ceteri omnes, πλεονεχὲς δύναται εἰς ἑν, ἢ πάντες εἰ

ἄλλοι. unus totius Graeciae doctissimus, ὁ μόνος ἑλὼς τῆς Ἑλλάδος σοφώτατος. unus quinquaginta milia, μόνος εἴτε μόνον πέντε μυαί, una sola civitas, μία μόνη πολιτεία. 4) εἴς, τίς. unus e multis, εἰς τῶν πολλῶν. unus aliquis, unus quidam, εἰς τις. unus quisque εἴτε unusquisque, εἰς ἕκαστος, πᾶς. unum quicquid, καθ' ἕνασπον. unusquisque, τὸ τῷ unus quisque, ἴδ. unus.

univ ersus, a, um, ποιητ. ἀντὶ τοῦ univer-sus.

Unctio, ae, 0. (ungo) θεά τις τῆς ἀλείψεως προστάτις.

urpilio, onis, τὸ τῷ urpilio.

urupa, ae, 0. ἔποψ. πτ. 2) ὄρυξ, ὀρυκτῆρ, (ὄρχανον τῶν λιθουργῶν).

ura scorpiu, 0. σκορπίουρον, σκορπισοειδές, (βοτάνη).

uracus, a, um, οὐραϊός.

Urania, ae, εἴτε Uranie, es, 0. Οὐρανία, μία τῶν Μουσῶν.

Uranoscopus, i, a, οὐρανοσκοπός, καλλι-νομός, (ἰχθύς).

Uranus, i, a, Οὐρανός.

*urbanatim, ἐπὶ ὁ ἀστικῶς.

urbano, ἐπὶ ὁ (urbanus) ἀστικῶς, πρῶτος, φι-λανθρώπως. 2) ἀστικῶς, χαρίεντως, κομ-ψῶς, εὐτραπέλως.

urbaniculanus, a, um, (urbanus) ἀστικός, urbaniciani milites, οἱ ἐν ἄστει στρατιώ-ται. Α. τοῦ μεταγ. λατ.

urbanitas, atis, 0. (urbanus) ὁ ἐν ἄστει βίος. 2) ἀστικότης, εὐτραπέλεια, κομψότης, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ τοῦ λόγου ἀστικότης. 3) ἀστικότης, ἀστικὸς λόγος.

urbānus, a, um, (urbs) ἀστικός, vita ur- bana, ὁ ἐν ἄστει βίος. tribus urbanae, αἱ κατ' ἄστυ φυλαί. urbanus exorcitus, ὁ ἐν ἄστει στρατός. urbanus, a, ἄστικός, ὁ ἐν ἄ-στει, ἀστικός, πεπαιδευμένος. 3) ἀστικός, εὐχαρῆς, εὐτραπέλος, κομψός, γλαφυρός. 4) ἀπάν. ἐπὶ κακοῦ εὐτραπέλος, ἀναίδης. 5) ἐπὶ φυτῶν ἡμερός.

*urbiscopus, i, a, (urbs-capio) πολίπορος, ἀρρησιτελής.

urbicarius, a, um, (urbicus) ἀστικός, τοῦ ἄστεος. Α. τοῦ μεταγ. λατ.

*urbicremus, a, um, (urbs-cremo) καίων πόλεις.

urbicus, a, um, (urbs) ἀστικός, ὁ ἐν ἄστει. Α. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.

Urbigēnus, i, a, pagus, εἰς τῶν τῆς Ἑλλουθ-τίας νομῶν.

Urbium, i, 0. (Ὀυρβίον) πόλις τῆς Ὀμ-βρικῆς. Τὸ ἔθνικόν Urbinae, atis, a, Ὀρ-βινάτης.

urbo, are, τὸ τῷ urbo.

urbs, his, 0. (orbis) ἄστυ, πόλις. 2) κατ' ἐ-ξοχὴν ἡ Ῥώμη. 3) οἱ ἐν ἄστει, ἡ πόλις. — Urbs, 0. Urbis, a, ποτάμιον τι τῆς Αἰγυ-πτιακῆς εἰς τὸν Τάναρον εἰσβάλλον, τὸ τα-νὸν Orba.

urbum, τὸ τῷ urbum.

*urceatim, ἐπὶ ὁ (urceus) ἐν χύτρας.

urceolarius, v. (urceolus) urceolaris herba, τὸ περδίκιον, ἡ ἑλίνη, (βοτάνη).

urceolus, i, a, (ὕποκος. τοῦ urceus) στα-μνίον, σταμνίσκος, χυτρίδιον.

urceus, i, a, ἀπάν. urceum, i, 0. ὕρχη, στάμνος, χύτρα, χυτρίς, κάλπις.

urceo, is, 0. (uro) καθυμῶς, σφάκελος, (νόσος τῶν δένδρων). 2) κνίδισις, κνιμῶς.

urgeo εἴτε urgens, urai, ere, aliquem ἡ aliquid, ἐπείγω, ὥσπερ τινα ἢ τι. eurus pa- nos in brevīa urget, ὁ ἄνεμος τὰς ναυς εἰς βράχεια ὥσπερ εἴτε ἐκάλει, turba urget, ὁπὸ τοῦ ὄχλου ὠθεῖσθαι, πιέζεσθαι. hostes in oppidum urget, τοὺς πολέμιους εἰς τὸ ἄστυ ὠθεῖν. urgo hostes, πιέζειν τοὺς πολέμιους, ἐπικεῖσθαι τοῖς πολέμοις. ur- gens malum, τὸ ἐπείγον εἴτε κατεπείγον κακόν. urgo aliquem, ut mittat, κατεπεί-γω τινα πέμψαι. urgo, ἐπείγω, ἐπείγου. 2) ἔρχομαι τινος, τευτάζω, διατρίβω περὶ τι. propositum, ἔχσθαι τοῦ προκειμένου.

allum, παλαγίτιν. forum, περὶ τὴν ἀγο-ράν διατρίβειν.

urica, ae, 0. τὸ τῷ urica.

urigo, is, 0. (uro) κνισμός.

urina, ae, 0. οὐρον, οὐρημα. 2) urina gon- i talis καὶ ἀπλῶς urina, τὸ σπέρμα, ὁ γόνος.

urinal, atis, 0. οὐροδεχτήρ.

urinālis, e, οὐρηρός, τοῦ οὐρου, οὐρητικός.

urinātor, oris, a, (urinor) ἀρνευτήρ, δό-πηρ, κολυμβητής.

urino, are, ἀρχαῖα. ἀντὶ τοῦ urinor.

urinor, ari, ἀρνεύω, δόπτω, κολυμβῶ, εἰς τὸ ὕδωρ δόομαι.

urinus, a, um, οὐρινός. onam urinum, τὸ οὐρινον ὠν.

urion, (-um) ii, 0. εἶδος γῆς ἐν τοῖς με-ταλλουργείοις.

urpa, ae, 0. ὄδρια, κάλπις, κάλπη, (ἡ ὀ-δρεόνται). 2) ὄδρια, κάλπις, κληρωτίς, (τὸ κληρωτικὸν ἀγγεῖον). 3) ὄδρια, κάλ-πις, (ἐν ἡ τὰ τῶν νεκρῶν δοτὰ ἀπείθετο). 4) τὸ ἥμισυ τοῦ ἀμφωρείου, τίσσας γῆς εἴτε λάχωνοι (μέτρον ὕψους). 5) ἐσθ' ὅτε ὁ πίθος.

urnalis, e, (urna) χωρητικὸς τεσσάρων χῶν.

κληθυντικῶς urnalis, ium, 0. ἀγγεῖα τεσσάρων χῶν εἴτε λαχάνων χωρητικά.

urnatim, ii, 0. (urna) τράπεζα, ἐφ' ἧς τὰς ὀδρίας ἐτίθεσαν.

urnalis, e, (urna) χωρητικὸς τεσσάρων χῶν.

κληθυντικῶς urnalis, ium, 0. ἀγγεῖα τεσσάρων χῶν εἴτε λαχάνων χωρητικά.

urnatim, ii, 0. (urna) τράπεζα, ἐφ' ἧς τὰς ὀδρίας ἐτίθεσαν.

urnalis, e, (urna) χωρητικὸς τεσσάρων χῶν.

κληθυντικῶς urnalis, ium, 0. ἀγγεῖα τεσσάρων χῶν εἴτε λαχάνων χωρητικά.

urnatim, ii, 0. (urna) τράπεζα, ἐφ' ἧς τὰς ὀδρίας ἐτίθεσαν.

urniger, ἔρο, ἔραμ, (urna-gero) ὀδριαφόρος, ὀδριαφόρος.
 urnula, αε, θ. (ὀυκαρ. τοῦ urna) ὀδριακή, ὀδρίον, κάλπειον.
 ūro, ussi, ustum, ēre, aliquid, (εὔω) καίω τι. mortuum, καίειν τὸν νεκρὸν. urbem, καίειν, πυρπολεῖν τὴν πόλιν. sol arda urit, ὁ ἥλιος καίει, ἔκαίειν τοὺς ἀγρούς. febris uror, πυρέττω. — calcens urit, τὸ ὑπόδημα καίει, ποιεῖ φλόγωσιν. — frigus urit, τὸ ψυχρὸς καίει, quae frigens ossit, τὰ ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ κακούμενα. 2) ἐγκαίω τι. tabulam coloribus urere, γραφὴν ἐγκαίειν. picta coloribus ustis purpuri, πρῶμην ἐγκαύμασι πεποικιλμένη. 2) μεταφ. καίειν, φλέγειν, ἐρεθίζειν τινὰ πάθει τινί. mo urit amor, ὁ ἔρως φλέγει με, uror, καύμα μ' ἔχει, ἔρωτι καίρομαι, φλέγομαι. ira aliquem urit, ἡ ὀργὴ διακαίει εἴτε ἐρεθίζει τινά. fama belli aliquem urit, ἡ τοῦ πολέμου φήμη φλεγμαίνει, ἀνιᾶ τινά. populum gravis annona urebat, τὴν πόλιν οἰτοδεία ἐπέλευν. ūdētīgium, ii, οὐ. οὐροπόγιον, ἔρροπόγιον. urpes, ἀντί τοῦ īrpes.
 ursonum, i, οὐ. τὰ κάτωθεν τοῦ στάχυος.
 ursa, αε, θ. ἄρκτος (ἡ θήλεια ἄρκτος, ἔσθ' ἔτε καὶ ἀπλῶς ὁ, ἡ ἄρκτος). 2) ἄρκτος, (ἄρκτον).
 ursinus, a, um, (ursus) ἄρκτειος. ursina, θ. ὀπὸν. capo, τὸ ἄρκτειον κορέας. ursinum allium, εἶδος ἀγρίου σκορδαίου.
 ursus, i, ὁ, ἡ ἄρκτος.
 urtica, αε, θ. (uro) κνίδη, κνίξα, ἀκαλήκη (βοτάνη). 2) κνίδη, ἀκαλήκη, (ῥωφύτον θαλασσιαῖον). 3) μεταφ. ὁ κνισμός.
 ūrus, i, ὁ. οὐρός, (εἶδος ἀγρίου βοός). Λ. Κελτικὴ.
 urto εἴτε urbo, αρε, (urtum) αὔλακα περιάγω.
 urum εἴτε urbem, i, οὐ. ἡ περιεργουμένη αὔλαξ.
 ūsio, ōnis, θ. (utor) χρῆσις.
 ūsūreos, am, καὶ ūsūri, orum, ὁ. Οὐσιπτεῖς καὶ Οὐσιπτεῖς, ἔθνος Γερμανικὸν ἢ Κελτικόν, εἰκοὺν πρὸς τοῖς ποταμοῖς Λουπία καὶ Ῥήνον.
 ūsūreus, ἐπὶρ. (usitatus) εἰωθώς, κατὰ τὸ εἰωθός, εἰθισμένος.
 ūsūlatus, a, um, ἴδ. usitor.
 ūsūlor, alius sum, arī, (ὕμιστ. τοῦ utor) aliqua re, εἴωθα χρῆσθαι τινι. — usitatus, a, um, ἐν κοινῇ χρῆσει ὢν, εἰωθός, εἰθισμένος, συνήθης.
 usquam, ἐπὶρ. ταῦτ' ἐπὶ usquam, πού, ἐν τινι τόπῳ, ἀμουγέπου.
 usquam, ἐπὶρ. πού, ἐν τινι τόπῳ, ἀμουγέπου. 2) ὅπῃ, πού, ἐν τινι πράγματι. 3)

ἐπὶ κινήσεως ποί, πῇ, εἰς τινὰ τόπον, πρὸς τινὰ τόπον.
 usque, ἐπὶρ. διηκενῶς, συνεχῶς. χρονικῶς poenas dedit usque, δίκην διδοὺς διετέλει. an usque jacies etc, ἢ αἰεὶ ῥίπτεις, κ.τ.λ.; enumerasti usque a Thaletae philosophorum sententias, ἀπηριθμήσας ἀρῆσμενος ἀπὸ Θάλητος ἐφεξῆς τὰς τῶν φιλοσόφων γνώμας. usque a mane ad vesperum, ἀπὸ πρωίας μέχρις ἑσπέρας. usque ad noctem εἴτε ad noctem usque, μέχρι νυκτός. usque dum, ἐφ' ὅσον, ἕως. usque eo, μέχρι τοσοῦτου χρόνου, ἐπὶ τοσοῦτον. usque quaque, αἰεὶ ποτε. 2) τοπικῶς usque ad castra hostium, μέχρι πρὸς τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον. usque a mari Romam proleiceo, ἀπὸ τῆς θαλάσσης μέχρις εἰς Ῥώμην πορεύομαι, (ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς θαλάσσης κ.τ.λ.) usque Thessaliam εἴτε Thessaliam usque, μέχρι τῆς Θεσσαλίας, ἄχρι τῆς Θεσσαλίας. usque quaque, πάντῃ πάντως, ἀπανταχοῦ. — usque eo καὶ usque adeo, εἰς τοσοῦτον, ἐπὶ τοσοῦτον, οὕτως. usque quo decoxeris ad tertiam partem, μέχρις οὐ ἀφελήσης εἰς τρίτον μέρος, omnes usque ad Romam, ἀπαντες χωρὶς (ἐκτὸς) τοῦ Πομπηίου.
 usquequaque, ταῦτ' ἐπὶ usque quaque, ἴδ. usque.
 usta, αε, θ. (uro) καυστὸν φημιότιον. 2) καυστὴ ὥχρα.
 ustica, αε, θ. Οὐστικα, ἕρος τῆς Σαβίνης καὶ νῆσος περὶ τὴν Σικελίαν.
 ustilago, īnis, θ. ἄγριος σκόλυμος, (βοτάνη).
 ustio, ōnis, θ. (uro) καύσις. Λ. σπ.
 ustor, ōris, ὁ. (uro) νεκροκαύστης.
 ustina, αε, θ. (uro) εὐστρα, καύστρα, πυρά, (ὁ τόπος τῆς τῶν νεκρῶν καύσεως). 2) τόπος, ἐνθα τὰ μέταλλα πυροῦται. 3) καύσις.
 ustinum, i, οὐ. ταῦτ' ἐπὶ ustium.
 ustilo, arī, alium, are, (uro) ἀηκίον, ἐπικαίω, πυρακτῶ τι. carui, βοστρυγίζειν τὴν κόμην. 2) καίω, κατακαίω τι. 3) ἐπὶ ψυχροῦ καίειν τι.
 usura, αε, θ. (uro) καύσις.
 ustus, a, um, ἴδ. uro.
 ūsualis, e, (usus) τῆς χρήσεως, χρηστικός. 2) εἰωθός, συνήθης, κοινός.
 ūsūarius, a, um, (usus) τῆς χρήσεως. usarius servus, ὁ δούλος, ὅπερ τις χρῆται. 2) usarius, ὁ ὀφειλόμενος.
 ūsūcapio, capī, capium, ēre, (usu-capio) aliquid, διὰ χρόνιον χρήσεως εἴτε νομῆς κτῶμαι εἴτε ἰδιοποιεῖμαι τι.
 ūsūcapio, ōnis, θ. (usucapio) ἡ διὰ χρόνιον χρήσεως εἴτε νομῆς κτῶσις εἴτε δεσποτεία.
 ūsūcapus, a, um, ἴδ. usucapio.

Usufructuarius, ii, ἄ. (usufructus) ὁ καρποῦμενος, νουόμενος τι.

Usura, ae, θ. (utor) χρήσις, ἀπίλυσσις. 2) τόκος, τὸ τοῦ κεφαλαίου ἔργον. usuram pendere, τοῦ τόκου ἀποτίειν. 3) μεταφ. ὁ τόκος, τὸ κέρδος.

Usurarius, a, um (usura) τῆς χρήσεως, (ὡς χρήται). 2) τῶν τόκων. pecunia usuraria, τὸ τοκισθῆμενον ἀργύριον, τὸ δάνειον. usurabilis, e, (usurio) χρήσις.

Usurarius, onis, θ. (usurio) χρήσις. 2) κτήσις. 3) ἀνομος χρήσις ἢ κτήσις, σφετερισμός.

Usurarius, epir, (usurativus) καταχρηστικῶς. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς τέσσαρες.

Usurarius, a, um, (usurpo) καταχρηστικός.

Usurarius, oris, ἄ. (usurpo) σφετεριστής.

Usurarius, a, um, καταχρηστικός, παράνομος.

Usurarius, icis, θ. (usurpo) ἡ σφετερισμένη, ιδιοποιουμένη.

Usurpo, avi, atum, are, (usu-rapio) aliquid, χρῶμαι τι. nomina Romana, χρῆσθαι ὠμακτοῖς ἀνόμασιν. hoc a ductu assumpsit usurpatum est, τοῦτω αἱ σφετεράται ἐχρήσαντο, τοῦτω ἐν χρήσει ἦν παρὰ τοῖς σφετεράταις. memoriam alienum usurpare, μνήαν τινὸς ποιέσθαι. 2) αἰσθάνομαι τι. aliquid auribus, διὰ τῶν ἀκοῶν αἰσθάνεσθαι, ἀκούειν τι. oculis, διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αἰσθάνεσθαι, ἑρᾶν τι. pedibus, ἐπιβαίνειν τινός. 3) διὰ τῆς χρήσεως κτῶμαι τι. 4) σφετερίζομαι, ιδιοποιούμαι τι ἀνόμως. 5) ὀνομάζω τινὰ ἢ τι. qui sapiens usurpatur, ὁ σοφὸς καλοῦμενος.

Usus, us, ἄ. (utor) χρήσις, χρῆμα, τὸ χρῆσθαι. ususdum usui, ἡ συνεχὴς χρήσις. in usu esse, ἐν χρήσει εἶναι. usus magister egregius, ἡ χρήσις (ἀσκῆσις) ἐξαιρετικὸς διδάσκαλός ἐστιν. usus vivendi, ἡ πρὸς τὸν βίον χρῆσις. usus ei fructus, ταῦτα τῶν ususdum. 2) χρήσις, χρῆμα, συνουσία, ἐπιβία, συνήθεια. usus domesticus, ἡ οἰκίωτος. in hoc non venit usus intercedit, παλαιὰ συνουσία (χρήσις, συνήθεια) πρὸς ἀλλήλους χρώμεθα. — εἶθ' ὅτε καὶ ἡ χρήσις εἶτε συνουσία γυναικός. 3) ἔξισ, πεῖρα, ἐμπειρία, τριβή. magnum in re militari usum habere, μεγάλην ἐν τοῖς πολεμικοῖς (εἴτε τῶν πολεμικῶν) ἔξιν ἔχειν. 4) χρῆμα, ὠφέλεια. magnos usus afferre ad aliquid, μεγάλην χρῆμιν παρέχειν, χρησιμώτατον εἶναι εἰς τι, πρὸς τι. civilis usui esse, τῇ πολιτικῇ χρήσιμον εἶναι. ex usu est, χρησίμων, ὠφέλιμος, λυσιτελής ἐστιν. 5) χρῆμα, ἀνάγκη. usus est mihi

aliqua res (ἀρχαῖα. aliquam rem), χρῆμα ἐστὶ μοι τινος, δαί μοι τινος, χρῆμα εἶναι δέομαι τινος. factio, dictio usus est, δαί ποτεῖν, λίγην. usus aliqua re venit, χρῆμα τινὸς γίγνεται. 6) καιρὸς. usus est, usus adeat, καιρὸς ἐστὶ, καιρὸς παραπίπτει. aliquid mihi usu venit, συμβαίνει, παραπίπτει, παραπίπτει μοι τι.

usus, a, um, id. utor.

usufructus, us, ἄ. (usu-fructus) ἐπικαρπία, κάρπωσις.

ut sit uti, epir, ὡς, ὅπως, ὥσπερ, καθά, καθάπερ. est, ut dicis, ἐστὶν, ὡς λέγεις. ut scitis, ὡς ἐπίστασθε, ut spero (sit), ὡς τε πολλὰ (ἐπὶ τὴν γίγνησιν). ut insinuat, ὅπως, (ὡς, καθάπερ) ἤρξα, ut meiorum, ὥσπερ ἀγίων ἐστιν. ut ai, ὥσπερ, καθάπερ. ut ai, ὅπως, ὅπως, ὅπως, εἰν ut illa, οὕτως ὥσπερ (οὕτως ὡς) ἐκείνο. non item in oratione, ut in versu, οὐ κατὰ ταῦτα ἐν λόγῳ, καθά ἐν στίχῳ, οὐχ ἐκείνῳ ἐν λόγῳ, ὥσπερ ἐν στίχῳ, ut quisque malio antecedit, ita sententiam principium uli- net, ὅπως ἐκαστος πρῶτον ἐστὶν, οὕτω τὸς γνώμης ἡγεμονεύει. ut quicquam mor- tua est difficillimum, ita medicus nobilissimus ignovitur, ὅμοις τις νόσος χαλεπωτάτη, ποσούτῃ ἐπιφανέστατος ἰατρός ζητείται. — hoc omnia, ut invidia, ita non adven- santibus patriciis, transacta, ταῦτα πάντα, ἀκόντων μὲν τῶν πατρικίων, οὐ μὲν τοῖς καὶ ἀνακτιστοῦμεν, διαπράχθη. πρόλ. Αγο- γὴν. περί ὕψ. 2. ἡ εὐσία, ὥσπερ τὰ πελάγῃ ἐν τοῖς παλαιοῖς καὶ διηρημένοις αὐτόνομον, οὕτως οὐκ εἰκατὴν τι καὶ παντὶ ἀμύθητον εἶναι εἰλεῖ. — ut brevissimo po- tuit, ὡς ὅσον τὸ διὰ βραχυτάτων. Diogenes liberius, ut Cynicus, dixit, ὁ Διογένης ἐλευ- θρώτερον, ὡς Κυνικός, εἶπε. multus, ut in homine Romano, littera, μεγάλη, ὡς πρὸς Ῥωμαίων (κατὰ Ῥωμαίων), παιδεία. in li- bera populo, ut Rhodi, ut Athenis, ἐν ἐλευ- θέρῃ πόλει, ὥσπερ ἐν Ῥόδῳ, ἐν Ἀθήναις, ὅσον ἐν Ῥόδῳ κ.τ.λ. 2) ἐν ἀπεργασίᾳ, ὡς, πῶς. ut timet! ὡς φοβέται! ὡς σφόδρα φο- βέται. ut ille cum hominis erat! ὡς ἐκεί- νος ἦν τότε ταπεινός! 3) ἐν ἐκρήσει! πῶς. ut valeat! πῶς ἔχει! 4) χρῶμαι, ὡς, ἐὼ- θος ὡς, εὐθὺς ἐπεὶ, ut vidit, ὡς εἶδε. litte- ras scripsi statim, ut tuas legeram, τὴν ἐπιστολὴν ἔγραψα εὐθὺς, ὡς τὴν σὴν ἀνέ- γνων. ut primum capri, ὡς πρῶτον ἡρέα- μυν, ἐπεὶ τάχιστα ἡρέαμυν. ut sapius in Ponto, εἰς ἑστὸν ἐοικέν ἐν τῷ Πόντῳ. 5) σπαν. τοπικῶς ὡς, ὅπου, ἐν, — 6) συνδ. ὥστε. Tarquinius aie Servium diligebat, ut is ejus haberetur filius, ὁ Ταρκύνιος οὕτως τὸν Σεργίον ἐφίλει, ὥστε οὗτος υἱὸς αὐτοῦ

ἐνομιζέτο, non sum ita bebes, ut istuc dicam, οὐχ οὕτως ἀμελύς εἰμι, ὥστε τοῦτο εἰπεῖν, aures ejus clausae sunt, ut verum audire nequeat, αἱ ἀκοαὶ αὐτοῦ κεκλεισμέναι εἰσίν, ὥστε οὐ δύναται, (ὥστε μὴ δύνασθαι) τὸ ἀληθὲς ἀκούειν. adeo ut, εἰς τοσούτον ὥστε, accedebat etiam, ut caecus esset, προσέτι καὶ τυφλὸς ὢν ἐτύγγανεν, accidit, ut primus nuntiaret, συνέβη αὐτὸν πρῶτον ἀγγεῖλαι, ἐκείνους πρῶτος ἔτυχεν ἀγγέλλων. lex est amicitiae, ut idem amici semper velint, νόμος ἐστὶ τῆς φιλίας, ταῦτ' αὖ τοὺς φίλους αἰετ' θέλειν. est mos hominum, ut nolint, ἔθος ἐστὶ τῶν ἀνθρώπων μὴ βούλεσθαι, consilium cepi, ut exirem, ἐδοξέ μοι ἐξίέναι, reliquum est, ut dicam, λοιπὸν ἐστὶ μοι εἰπεῖν. optimum est, ut nesciat, τὸ βέλτιστόν ἐστιν, ἐκείνον ἀγνοεῖν. 7) ὅμωεν, ποιῶμεν, ἔστω. ut ita sit, ποιῶμεν τοῦτα οὕτως ἔχειν. 8) ὡς, ὅπως, ἔνα. ut fiat, ὅπως (ἔνα) γένηται. ut fieret, ὅπως (ἔνα) γένοιτο. omnia frumentum comburant, ut paratiores essent, πάντα τὸν σῖτον κατακαίουσιν, ὅπως προθυμότεροι εἴεν. dico tibi, ut hoc facias, λέγω σοι (κελεύω σε) τοῦτο ποιῆσαι. (πρὸς τὸν ἀποστόλου· ἡ δὲ γυνὴ ἔνα φεσθῆται τὸν ἄνδρα). cogere aliquem, ut faciat, ἀναγκάζειν τινα ποιῆσαι. suadeo tibi ut venias, πείθω σε εἰσεῖν. his placuit, ut veniret, ἔδοξε τοῖς αὐτοῖς εἰσεῖν. 9) ἐπὶ τῶν φόβου δηλωτικῶν ἀντὶ τοῦ non, μὴ οὐ. timeo, ut sustineas, φοβοῦμαι μὴ οὐκ ἀντέχῃς. 10) ἐν εὐχῇ ἢ ἀρᾷ· ut pereat! ὡς ἀπόλοιτο! ut te di perduim! εἰ θεοὶ σε ἀπολέσειαν. 11) μετ' ἐμφάσεως· ut ut uquam te corrigas? σέ ποτε διορθωθῆναι (ἐλπιστόν ἐστι;) οὐ ποτ' ἄρα διορθωθήσῃς. utcunque εἴτε utcumque, ἐπὶ ὅ, ὅπως οὖν, ὅπως οὐδὲ ποτε. 2) σπάν. ὅποτε οὖν, ὅποτε οὖν. utensilis, e, (utor) χρήσιμος, εὐχρηστος. utensilia, ium, οὐ. τὰ τῆς χρήσεως, τὰ ἀναγκαῖα, (σκεῦη, τροφὴ, κ.τ.τ.) *utensilitas, ātis, ὁ. χρησιμότης. ūter, iris, ā. ἀκόος. Εὐρηται καὶ οὐδετέρως ὁ πληθυντικὸς utria, ūter, ūtra, ūtrum, γεν. utrīus, (ποιητ. utrīus, ἐρωτηματικῶς· πότερος; ūter nostrum? πότερος ἡμῶν; utrī vicerunt? πότεροι ἐνίκησαν; 2) ἀναφορικῶς· ὁ πότερος, πότερος. queritur, ūter utrī insidias fecerit, ζητεῖται, ὁ πότερος ποτέρῳ ἐνέδρας κατασκευάσας. 3) σπάν. ὁ πότερος οὐδὲ ποτε, ὁ πότερος οὖν, ὅσ' ὅτε καὶ ὁσιοδῆ ποτε. — utcum utcunque, πότερον; 2) ἀναφορικῶς· ὁ πότερος, πότε-

ρον, ὁ πότερος, πότερα. nescio, utrum verum sit, an falsum, οὐκ οἶδα πότερον ἀληθές ἐστιν ἢ ψευδές. querendum, utrum una species sit, anne plures, ζητητέον, πότερον ἐν εἰδῶς ἐστίν, ἢ πλείονα. percontatus est, utrum (utrumnam) posset, ἰσχύετο, πότερον δύναται, (εἰ δύναται). — ἢ λέξεις συγγενῆς τοῦ ἑτέρως.

*utercūlus, i, ā. (ὁποκορ. τοῦ uterus) κοιλίδιον.

utercunque, κ.τ.λ. ταῦτ' αὖ τῷ utercunque, κ.τ.λ.

utercunque, utraqueque, utrumqueque, ὁ πότερος οὐδὲ ποτε, ὁ πότερος οὖν. utercunque vicerit, ὁ πότερος ἂν νικήσῃ. utercunque dicitur modo, ὁ πότερος οὖν λέγεται.

utérinus, a, um, (uterus) δημογαστρίος, δημομήτριος.

utériliter, utráliliter, utramlíter, (ater-libet) ὁ πότερος οὖν, ὁ πότερος οὐδὲ ποτε.

utérque, utrāque, utramque, (uter) ἐκάτερος, ἀμφότερος. utrīque, ἐκάτεροι, ἀμφότεροι.

utérum, i, οὐ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ uterus.

utérus, i, ā. ὑστέρα, μήτρα, γαστήρ (τῶν γυναικῶν, ἔσθ' ὅτε καὶ ἱώων). uterum gere, φέρειν ἐν γαστρὶ, κείν. laborantes utero, αἱ μοροστοκοῦσαι, ὠδίνουσαι. 2) σπάν. ἀνδρῶν καὶ ἄλλων· ἡ γαστήρ, κοιλία. navis, τὸ κύτος τῆς νεῆς.

utérvis, utrāvis, utrumvis, (uter-volo) ὁ πότερος οὖν, ὁ πότερος οὐδὲ ποτε. 2) ἐκάτερος, ἀμφότερος.

utí, ūt, ut.

utítilis, e, (utor) χρήσιμος.

Utica, ae, ὁ. Ἰούκη, πόλις Λιβύης. Uticensis, e, Ἰουκτικός, περὶ Διώνι· Οὐτικησίος.

Uticenses, ium, ā. εἰ Ἰουκαῖοι.

Uticensis, e, ūt. Utica.

utílis, e, (utor) χρήσιμος, ὠφέλιμος, λυσιτελής. amicus mihi utilis est, ὁ φίλος χρήσιμος μοι ἐστὶ. stomacho utilis, τῷ στομάχῳ λυσιτελής. utilis ad aliquid εἴτε αlicui rei, χρήσιμος εἰς τι, πρὸς τι. ποιητ. utilis medendi ἀντὶ τοῦ medendo, χρήσιμος πρὸς τὸ ἰᾶσθαι. utilis est, χρήσιμὸν ἐστίν, ὠφέλει, λυσιτελεῖ.

utílitās, ātis, ὁ. (utilis) χρεία, ὠφέλεια, λυσιτελεία. utilitatem praebere, χρεῖαν εἶναι ὠφέλειαν παρέχειν. utilitatem ex aliqua re capere, ὠφέλειαν ἀπὸ τινος ἔχειν.

utílliter, íllr. (utilis) χρησίμως, ὠφελίμως, λυσιτελοῦντως.

utínam, íllr. (uti-nam), ὡς, εἴθε, εἰ γάρ, εἰ. Tibur sit mea sedes utinam accipiat, τὰ Τίβουρα εἴθε εἴη μοι ἔδρα τοῦ γήρως. utinam fiat, γένοιτο, εἴθε γένοιτο, εἰ γὰρ γένοιτο. utinam liceret, εἴθ' ἔξην, ὡς ὥς

λέν ἐξείναι. utinam viveret, ὥφελε ζῆν.
utinam hoc fecisset, εἴθε τοῦτο ἐποίησεν,
εἴθ' ὥφελε τοῦτο ποιῆσαι. utinam ne vere
scriberem, εἴθε μὴ ἀληθὲς ἔγραφον, ὥς μὴ
ὥφελον ἀληθὲς γράφειν. utinam mores non
ipsi perderemus, εἴθε τὰ ἥθη μὴ ἡμεῖς
αὐτοὶ διαφθείρομεν.

utique, ἐπίρ. γέ, γοῦν, διήπου, δῆτα.
utor, usus sum, ἰ, aliquo ἢ aliqua re,
χρῶμαι τινι. oculis, voce, vestibus etc.
χρῆσθαι τοῖς ὀφθαλμοῖς, τῇ φωνῇ, τοῖς
ἱματίοις κ.τ.τ. materiam ad relinendas
naves, χρῆσθαι ὕλῃ πρὸς (εἰς) τὴν τῶν
νεῶν ἐπισκευήν. arma bene, εὖ τοῖς ὅπλοις
χρῆσθαι, εὖ τὰ ὅπλα μεταχειρίζεσθαι (δια-
χειρίζειν). aliquid σπάν. ἀντὶ τοῦ aliqua
re. 2) aliquo, χρῶμαι, ὁμιλῶ, σὺνείμι τινι.
aliquo familiarissimo, χρῆσθαι τινι οικειό-
τατα. aliquem, σπάν. ἀντὶ τοῦ aliquo. 3)
se uti, χαρίζεσθαι τῷ θυμῷ, εὐθυμεῖσθαι.
utentior, μᾶλλον τῷ θυμῷ χαρίζομενος,
εὐθυμότερος. 4) χρῶμαι τινι, ἔχω, κέκτιν-
μαι τινα ἥ τι. — uto, ἔρε, ἀρχ. ἀντὶ τοῦ
uii. — σπάν. utor, ἰ, παθητικῶς ἐν χρήσει
εἶναι.

ut-pote, ἐπίρ. ἄτε, ἄτε δῆ, utpote qui hodie
inceptum, ἄτε σήμερον ἀρχόμενος. non,
utpote qui nihil contemnere solemus, ἡ-
μεῖς, ἄτε δῆ οὐδενὸς ὀλιγωρεῖν εἰσθότα.
utpote decem annos natum, ἄτε δέκα ἔτη
γεγονώς. Εὐρηται καὶ utpote quum.
utpota sive ut puta, ὥσπερ, οἷον.
ut-r-libet, ἐπίρ. (uter-libet) ὁποτέρῳθεν
βούλει.

*ut-r-que, ii, ᾧ. (uter) ἀσχοφόρος.

ut-r-que, ἐπίρ. ἐκατέρωθεν.

ut-r-bi, ἐπίρ. ταῦτ' ἂν ut-r-bi.

*ut-r-idea, m, ᾧ. (ut-or-caedo) ὁ ἀσχοδὲς κό-
πων.

ut-r-iculār-ius, ii, ᾧ. (utriculus) ἀσκαλύης.

ut-r-iculus, i, ᾧ. (utrocor. τοῦ uter) ἀσκήν,
ἀσκιδίων.

ut-r-iculus, i, ᾧ. (utrocor. τοῦ uterus) μικρὰ
μήτρα, μικρὰ ὑστέρα. 2) ἐπὶ φυτῶν τὸ
καλύκτιον, ὁ κάλυξ.

*ut-r-inde, ἐπίρ. ἐκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.

ut-r-inque sive ut-r-inque, ἐπίρ. (uter-que) ἐ-
κατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.

ut-r-inque-secus sive ut-r-inque-secus, ἐπίρ.
(utrinque-secus) ταῦτ' ἂν ut-r-inque.

*ut-r-asecus, ταὐτὸ τῷ ut-r-inque.

ut-ro, ἐπίρ. (uter) ὁποτέρωσσι, ποτέρωσσι.

ut-r-bi, ταὐτὸ τῷ ut-r-bi.

ut-r-bidem, ταὐτὸ τῷ ut-r-bidem.

ut-r-bi-que, ταὐτὸ τῷ ut-r-bi-que.

ut-r-libet, ἐπίρ. (utro-libet) ὁποτέρωσσι βούλει.

ut-r-quo, ἐπίρ. ἐκατέρωσσι, ἀμφοτέρωσσι.

ut-r-que-secus, ταὐτὸ τῷ ut-r-que.

ut-r-bi, ἐπίρ. (uter-ubi) ὁποτέρωσσι κα-
τέρωσσι; 2) ἀναφορικῶς ὁποτέρωσσι.

*ut-r-bidem, ἐπίρ. (ut-r-bi-idem) ἐκατέρω-
σσι, ἀμφοτέρωσσι.

ut-r-bi-que, ἐπίρ. (ut-r-bi) ἐκατέρωσσι, ἀμφο-
τέρωσσι.

ut-rum, ἴδ. uter.

utut, ταὐτὸ τῷ ut ut, ἴδ. ut.

ut-a, ad, θ. σταφυλή, βότρυς. ποιητ. 1) εἰ-
νος. 2) ἐπὶ ἄλλων καρπῶν ὁ κόρυμβος.

3) βοτρυῶδες τῶν μελισσῶν ἄθροισμα. 4)
βοτρυῶδες ἄθροισμα τῶν τῆς στήθους ὥων.

5) σταφυλή, κίονα, κίονες, (οἰδησις τοῦ γαρ-
γαλιῶνος).

utens, utis, (ἐκ τοῦ ἀρχαίου utro) νοτα-
ρός, ὑγρός, βρεγόμενος. Λ. ποιητικῇ.

ut-ro, ἴδ. utens.

ut-ro, ἔρε, (ἐναρκτ. τοῦ *utro) νοτιζομαι,
βρέχομαι.

*ut-r-idulus, a, um, (ὁποκορ. τοῦ utridus)
βρεγόμενος, βεδρεγμένος.

ut-r-idus, a, um, (*utro) νοτερός, ὑγρός, ἐκμα-
λῆς. utridum culum, ὁ νοτερὸς ὕψους.

utridum Tibur, τὰ νοτερὰ, ἀρδουμένα Τί-
βουρα. utrida roma, διερχόμενα. 2) μεταφ.

οἶνος βεδρεγμένος, διαβροχός, μεθύων. Λ.
ὡς τὰ πολλὰ ποιητικῇ.

ut-r-ifer, era, erum, (utro-fero) σταφυλοφόρος.

*ut-r-or, oris, ᾧ. (*utro) τὸ νοτερὸν, διερόν.

ut-r-ama, m, θ. Οὐράμα Ἀργελλαι, πόλις τῶν
Ἀρεουακίων ἐν τῇ Ταβήκακωνησίᾳ Ἰσπανίᾳ.

ut-r-um Utama, βοτὴ δὲ καὶ ἑτέρα Οὐτάμα
Βάρκα, πόλις τῶν Αὐστριγόνων.

Ut-r-ollidum, i, ᾧ. (Οὐτέλλιδουρον) πόλις
καὶ φρούριον τῶν Καδουρόνων ἐν τῇ Ἀλκουί-
ταλῇ, τῶν Lo puech d'Ussoldum.

ut-r-or, oris, θ. γαμετή, γαμετὴ γυνή, γυνή,
ποιητ. ἀκοιτίς, ἀλογος. aliquam utorem

ducere, γυναικὰ ἀγεσθαι εἴτε λαμβάνειν
τινά, γαμεῖν τινα. 2) ποιητ. ἐπὶ ὥων ἡ
γυνή.

ut-r-or, m, θ. (ὁποκορ. τοῦ ut-or) γυναικίον.

ut-r-or, a, um, (utro) τῆς γαμετῆς, γυ-
ναικός. res utoria, ὁ γάμος. ποιητ. imber

utorius, τὰ περὶ τὴν ἀποθανουσαν γαμε-
τὴν δάκρυα. 2) παρὰ ποιηταῖς φιλικῶς

πρὸς τὴν γαμετὴν ἔχων, ἥρα, ἐπληρὰ φί-
λων ἀλγέων.

V. συντόμως, δηλαδ' ὅτι, ut-a, utis, uti, (ui),
vir, vivus, vixit, vivo, valeo, verba κ.τ.λ.
Τὰ δὲ V. C. ut-a condia καὶ vir clariss-
simus, τὰ V. V. uti vultis καὶ vovistis.

virgo Vestalis, τὰ V. C. D. voti compos posuit, τὰ V. L. L. S. votum libens laetus solvit κ.τ.λ.

*vacanter, ἐπίρ. (vaco) κενῶς, μάτῳ, σχολαίως.

vacantivus, a, um, (vaco) σχολάζων μὲν ἀπὸ τῶν ἔργων, καρπούμενος δὲ τὰς τιμὰς τῆς θέσεως, ἐν ᾗ ὑπεράριθμος ἐτάχθη. (βακάντιδος. πρὸς. Συναστ. ἐπιστελ. 83'). Α. τοῦ μεταγ. Δατ.

vacatio, ōis, ō. (vaco) σχολή. munusculum, τῶν ἔργων. vacatio militum καὶ ἀπ' αὐτῆς vacatio, ἡ ἀστρατεία. vacationem militum habere, ἀστράτευτον εἶναι. vacatio malorum, ἡ τῶν κακῶν ἀπαλλαγὴ. ἔστι μετανοητικῶς vacationes, τὰ χρέματα, οἷς τὴν ἀπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἔργων σχολὴν ὠνεύονται εἰ στρατιώται.

vacca, ae, ō. ἡ βοῦς, θήλεια βοῦς.

vaccaium, ii, ō. μυρτίδιον.

vaccinus, a, um, (vacca) βοείας.

vaccula, ae, ō. (ὕποκορ. τοῦ vacca) βοῖδιον, βοιδάριον, δάκρυα.

vacuatio, ōis, (vacuus-ſio) κενεῶμαι.

vacuosa, ae, ō. σκόλοψ, χάραξ.

*vacuosus, a, um, (vacua) φρενεθλαθής, ἡλθιος.

vacillatio, ōis, ō. (vacillo) σάλευμα, σάλος.

vacilla, avi, atum, are, σαλεύω, δονεῖσθαι. arbor vacillans, δένδρον δονούμενον. ex vino vacillans, ὅπῃ τοῦ οἴνου σφαλλόμενος, παράφρονας. 2) μεταφ. ταλαντεύεσθαι, ἀσταεῖν, σφαλλεσθαι, ἀβέβαιον εἶναι. monitiā vacillare, τῇ μνήμῃ σφαλλεσθαι. legio vacillans, λεγεὼν σφαλερὰ, ἀβέβαιος, ταλαντευομένη.

vacio, ēpi, (vacuus) κατὰ σχολὴν, μετὰ σχολῆς.

*vacuitas, atis, ō. (ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ vacuitas) κενότης, τὸ κενόν.

vacuus, a, um, (ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ vacuus) κενός. alienus rei, κενός τινας.

vacō, avi, atum, are, κενός εἰμι. domus vacua, ἡ οἰκία κενή ἐστίν. ager vacat, ἀγρὸς ἀργεῖ, χερσεύει, ἀργὸς εἶτε ἀγεώργητος ἐστίν. aliqua re, ἔσθ' ὅτε καὶ ab aliqua re, κενόν τινας εἶναι. mens vacans corpore, ψυχὴ σώματος κενή. custode vacans, ἔρημος φύλακος, ἄνευ φύλακος ὢν. vacare metu ei periculis, ἀππλάττει φόβου καὶ κινδύνου, ἀφρον καὶ ἀκίνδυνον εἶναι. locus a custodiis vacuatus, ὁ τόπος ἔρημος φρουρῆς ἦν.—παρὰ νεωτέρους vacans mulier, ἀνεύδρος γυνὴ. vacantia, τὰ κενὰ εἶτε περιττὰ τοῦ λόγου. possessio vacat, τὸ κτήμα ἀδικοπτόν ἐστιν, ἄνευ κυριότητος. 2) κενός εἰμι, σχολάζω, ἀργῶ, aliqua re εἶτε ab aliqua re, ἀπὸ τι-

νος σχολάζειν. miles ab opere vacat, ὁ στρατιώτης ἀπὸ τῶν ἔργων σχολάζει. vaco publico εἶτε publico munere, ἀργῶ δημοσίου ἔργου, σχολὴν τῶν δημοσίων ἔργων ἄγω. pagus vacat, ἡ κόμη σχολάζει, οἱ χωρίζονται ἀργοῦσι. si vacas, εἰ σχολάζεις, εἰ σχολὴ σοι. 3) alieni rei, σχολάζω τινί, σπουδῇ περὶ τι ποιοῦμαι. philosophum vaco, διατρίβω περὶ τὴν φιλοσοφίαν, ἐν φιλοσοφίᾳ. docendo, ἐπιμελοῦμαι τοῦ διδάσκειν. 4) τριτοπρῶτως vacat, σχολὴ ἐστίν. si tibi vacat audire, εἰ σχολὴ σοι ἀκούειν.—σπάν. ἔξεστι.

*vacare, ἐπίρ. μάτῳ, ἐκ περιτοῦ.

vacare facio, ōis, actum, ōre (vacuus-facio) aliquid, κενῶ τι. aliquid aliqua re, κενεῖν τι τινας. 2) μεταφ. καταλύω, ἀναίρω.

vacillans, atis, ō. (vacuus) κενότης, τὸ κενόν. 2) ἀπαλλαγὴ, ἐλευθερία.

Vacuina, ae, ō. ὁσά τις παρὰ Σαβίνοις, τῆς ἀπὸ τῶν γεωργικῶν καὶ τῶν πολεμικῶν ἔργων σχολῆς. 8000 Vacuina litare, σχολὴν ἄγειν. Τὸ ἐπιθετὸν Vacuialis, e.

vacuo, avi, atum, are, (vacuus) aliquid aliqua re, κενῶ τι τινας.

vacuus, a, um, (vaco) κενός. spatium vacuum εἶτε ἀπλῶς vacuum, τὸ κενόν, domus vacua, οἰκία κενή. re εἶτε ab re, ἔσθ' ὅτε καὶ alienus rei, κενός, ἔρημος, γυμνός τινας. mania defensoribus εἶτε a defensoribus vacua, τεῖχη τῶν ἀμυντῶν ἔρημα. agri cultoribus vacui, ἀγροὶ ἀργοὶ εἶτε χερσεύοντες. timore vacuum, τοῦ φόβου ἀππλάττειν. 2) ἐπὶ γυναικὸς ἄνανδρος, ἄγαμος, ἔσθ' ὅτε καὶ χήρα. 3) ἐπὶ κτήματος κενός, ἀδικοπτός, χερσεύων. 4) κενός, σχολάζος, σχολάζων, σχολὴν ἄγων. vacuus sum ad narrandum, σχολὴ μοι ἐστὶ διηγέσασθαι. vacuus (ὅπου. amore), σχολὴν ἄγων ἀπὸ τοῦ ἔρωτος. vacuum pectus, κενὴ καρδίη. vacua Tibura, τὰ σχολάζοντα Τίβουρα, τὰ σχολὴν παρέχοντα. 5) ἀναπεπταμένος, ἀνεψωμένος, εὐρύχωρος, εὐρύς. 6) μεταφ. κενός, μάταιος.

vādatus, a, um, īd. vador.

Vadimonis lacus, ae, ὁ Οὐάδριον εἶτε Οὐάδριον λίμνη, μικρὰ τις περὶ Ἀμέριαν τῆς Τυρρηνίας λίμνη, ἡ τανὺν Lago di Bassano καλούμενη.

vadimonium, ii, ō. (vas) ἐγγύησις, ἐγγύη, διεγγύησις, (ἡ ἐγγύη τοῦ εἰς τὴν δικὴν παρέσεσθαι). vadimonium sistere, obire, ad vadimonium venire, παραγίγνεσθαι ἐπὶ τὴν ἐγγύην, παρῆναι ἐν τῇ δικῇ. desorero vadimonium, μὴ παραγίγνεσθαι ἐπὶ τὴν ἐγγύην, ἐρημον τὴν δικὴν ἐκλείπειν. vadimonium alieni Romam promittere, ἐγγυασθαι τινί ἢ μὴν εἰς Ῥώμην ἐπὶ τὴν δι-

κην παρέσθαι. 2) ημέρα δίκης, προθεσμία. *constitutio, diffinitio vadimonium*, τάττεσθαι, ἀναβάλλεσθαι ημέραν.

*vādo, are, (vadum, βέω) aliquid, διαθαί-
νω τι.*

*vādo, (σπάν. vasi), έρε, βαίνω, βαδίζω, χω-
ρῶ, εἰμι. vado vale, χαιρων στείχε, χαι-
ρων έθι, πορεύου.*

*Vādor, atus sum, ari, (vās) κατεγγυώ τινα,
εγγύην είτε διεγγύησιν παρὰ τινος λαμβά-
νω του έπι τήνδίκην παρέσθαι. 2) μεταφ-
vadtus, a, um, υπόχρεως.*

*vādōsus, a, um, (vadum) ταναγώδης, άδα-
θής.*

*vādum, i, ου. (vado) έπι ποταμῶν τὸ βα-
τὸν, τέναγος, ὁ πόρος. 2) έπι θαλάσσης.
τὸ τέναγος, βράχος, τὰ βράχια. παροιμ.
in vado esse, εν άσφαλει, εν άκινδύνῳ εἶ-
ναι. 3) ποιητ. ὁ πόρος τῆς θαλάσσης, τὰ
τῆς θαλάσσης κέλευθα, (πόροι άλός). 4)
ποταμεῦ ρεῖθρον. 5) πυθμην, βυθός.*

vādus, i, ά. άρχαίως άντι του vadum.

*vae, επιφών. οὐαί! οἱμοι! φεῦ! vao mi-
sero mihi! οἱμοι έγώ τάλας! σπάν. vao
me, άντι του vao mihi! οἱμοι έγώ.*

*vaenēo vaenium, κ.τ.ε. ταῦτά τοῖς vonēo,
κ.τ.λ.*

*vāfer, vāfra, vāfrum, πανούργος, πολύτρο-
πος.*

*vāframentum, i, ου. πανούργημα, πανούρ-
γημα.*

vāfro, επιφ. πανούργως.

*vāfrutia, ae, 0. (vafrō) πανούργια, πολυτρο-
πία.*

*vāgābundus, a, um, (vago) πλανώμενος,
άλώμενος, πλανητός.*

vāgātio, ōnis, 0. (vago) πλάνη, άλη.

vāgo, επιφ. (vagus) σποράδην.

*vāgōna, ae, 0. κολάος, ξιφούκη. 2) έπι φε-
τών κ.τ.ε. ή κάλυξ, το κάλυμμα.*

**vāgīnilla, ae, 0. (υποκορ. του vagina) κα-
λύκιον.*

*vāglio, īvi είτε vī, ītum, īro, (βαδίζω) κλαυθ-
μυρίζω, κλυθῶμαι, μινυρίζω.*

*vāgītus, ūs, ά. (vagio) κλαυθμυρισμός, κλυ-
θμός, μινυρισμός.*

vāgo, aro, άρχαίως άντι του vago.

*vāgor, atus sum, ari, (vagus) πλανῶμαι,
άλώμαι. circum vicos, περὶ τὰς κώμας.
ποιητ. iorras, άντι του per iorras, πλανᾶ-
σθαι άνά τήν γῆν. 2) μεταφ. πλανᾶσθαι,
περιφέρεσθαι. fama vagatur, ή φήμη περι-
φέρεται, διασπείρεται, διαδίδεται. 3) πλαν-
ῶμαι, παρατρέφωμαι, παρεκτρέπομαι.*

vāgor, ōris, ά. (vagio) ταῦτ τῷ vāgīti.

*vāgūlāto, ōnis, 0. ή μετά βοῆς καί λοιδο-
ρίας άπαίτηση.*

**vāgūlus, a, um, (υποκορ. του vagus) πλαν-
ώμενος.*

*vāgus, a, um, πλάνος, πλανητός, πλανώ-
μενος, άλώμενος, περιφερόμενος. nihil
vagos, εἰ πλανήτης είτε πλανήται καί πλά-
νοι άστέρες. Thucis vagus, ὁ παρεκτρέπο-
μενος είτε υπερκεχόμενος Τίθερις. veni
vagi, άνθρωποι φοιταῖοι, πολυπλανεῖς. vna
vagus, ὁνιθεῖς ήρόδοτος. crines vagi, ή
λελυμένη, διεβριμμένη, άνεμουμένη κόμη.
ποιητικῶς μετά γενικῆς vagus animi,
παράφρων, παράφροος. 2) μεταφ. άστατος,
άβέβαιος άμείθελος, άσταής, κ.τ.ε.*

*vāh! επιφών. έπι θαυμασμοῦ. βαβαί! ά!
οὐά! 2) έπι άγανακτισέως. ά! φεῦ! 3)
έπι πένου. οἱμοι!*

vāh! επιφών. ταῦτ τῷ vāh!

*Vāhālis, is, ά. (δ Οὐαλῖς) ή τέτρα των του
Ρήνου εκδελτών, ή τωνῶν Waa.*

*vāle, επιφ. (validus) ισχυρῶς, σφύδρα, πά-
νυ, κομίσθ. validus, σφεδρότερον, μάλλον.*

*2) σπάν. εν άποκρίσει. πάνυ, πάνυ μὲν οὖν.
validus, επιφ. ισ. valde.*

vālo, īd. valere.

*vāleāto, are, (valeo-liceo) χαιρειν λέγω,
χαιρειν κελεύω.*

*Vālena, entis, ά. Οὐαλέης, εντος, (εκ του
valco, κατά τὰ Ελληνικά Ισχυς, Κράτι-
ρος, κ.τ.ε.).*

*vālenier, επιφ. (valeo) ισχυρῶς, δεινῶς, εἰς-
ρωμένως.*

*Vālentia, ae, 0. Οὐαλεντία, ένομα πόλεων
τῆς Ισπανίας, Βρετανίας καί άλλων χωρῶν.*

Valentini, orum, ά. Οὐαλεντινοί.

Vālentiniānus, i, ά. Οὐαλεντινιανός.

**vālentīlus, a, um, (υποκορ. του valena)
δυνατός τις.*

*vāleo, ūt, īum, έρο, εἰρωμαι, εἰρωστώ,
δυναίνω, εἰ έγω, oculis είτε ab oculis va-
leo, είτε oculi mihi valent, εἰ έγω (δυναί-
νω) τοῖς ὀφθαλμοῖς, δυναίνομαι εἰ εἰ
φθαλμοί valens, επιθετικῶς. εἰρωμένος, εἰ-
ρωστος, δυναίς, εἰ έγω. 2) vāle, εἰρωσος,
χαίρε, δυναίνε, (άσπασις των άπέναντων
καί εν τέλει των έπιστελλών. ποδλ. saluo).*

*vāleto, εἰρωσος, χαιρετε, δυναίνετε. valeto
alicui dicere, χαιρειν τινί λέγειν, χαιρειν
τινά κελεύειν.—καταφρονητικῶς valens,
χαίρε, εἰρε. valent, χαιρέτω, valite eunt,
χαιρειν κελεύω είτε έω τὰς φροντίδας. 3)
εἰρωμαι, ισχυρό, δύναμαι, ισχυρός είτε δυ-
νατός εἰμι. alii velocitate ad euntem, alii
vleibus ad luctandum valent, οἱ μὲν ταχύ-
τατι πρὸς κέρμας, οἱ δὲ βίωχ πρὸς πάλην
ισχυροῦνται, (εἰρωσται). omniatū valere, τῷ
ισχυρῶ ισχύειν. plurimum īntus εἶναι va-
lei, πλεῖστον εν τοῖς πόλιναις δύναται, non
valei abrumperε vincula, οὐχ οἷος εἶ εἰσι*

τὰ θεομὰ ἀπερξήξει. *invidia mihi valet ad gloriam*, ὁ φθόνος δίδωμι μοι ἀπεργάζεται. *video snepse idem valet quod scio*, τὸ ὅρῳ πολλὰκις ἴσον δύνανται (ταὐτὸ δηλοῖ) τῷ εἰδέναι. *aureus valebat decem argenteis* εἴτε decem argenteis εἴτε pro decem argenteis, ὁ χρυσοῦς εἰδύνατο δέκα δηνάρια, ἴσος ἦν δέκα δηναρίοις. *valens*, ἐπιθετικῶς· ῥωμαλέος, ἰσχυρὸς, στερεός, ἔσθ' ὅτε καὶ δυνατός, μέγα δυνάμενος. 4) ἐπὶ φαρμάκων· ἐνεργῆ, δραστηκὸν εἶναι, θεραπευτικὴν δύνανται ἔχειν. *valere contra morbum*, ἐπικουρεῖν νόσον, νόσου θεραπευτικὸν εἶναι.

valeria, ae, θ. μελαναίετος.

Valerianus, i, ἄ. Οὐαλεριανός.

Valerianus, a, um, (*Valerius*) Οὐαλεριανός, τοῦ Οὐαλερίου.

Valerius, a, um, Οὐαλέριος, τοῦ Οὐαλερίου. *Valeria via*, ἡ Οὐαλερία ὁδός. *Valeria lex*, δ τοῦ Οὐαλερίου νόμος. *Valerius*, ἄ. δ Οὐαλέριος.

valesco, ēre, (ἐναρκτ. τοῦ *valere*) ῥώννυμαι, ἰσχυρὸς εἴτε δυνατός γίγνομαι. Δ. σπ.

valitudinarius, a, um, (*valetudo*) ἀσθενείας, καχεκτικῶν, νοσῶν. *valetudinarium*, ἄ. δ ἀσθενείας, καχεκτικῆς. *valetudinarium*, οὐ. τὸ νοσοκομεῖον.

valētūdo, īnis, θ. (*valere*) ἔξως σώματος. 2) bona valetudo εἴτε ἀπλῶς valetudo, ἡ εὐεξία, εὐρωστία, ὑγίεια. 3) adversa valetudo εἴτε ἀπλῶς valetudo, ἡ καχεξία, ἀρρώστια, ἀσθένεια, νόσος. 4) μεταφ. valetudo mentis, νήσιος φρενῶν.

valgus, ēpīr, (*valgus*) στρεβλῶς, διεστραμμένος.

valgus, a, um, φαίδος, φορκός, στεβλόπους, βλαισός, βλαιστοκυβλός. (Πολυδεύκης 2, 193: φαίδος καλοῦσιν οἷς· κκμπύλα εἰς τὸ ἐνδον τὰ σκέλη, βλαισούς δὲ εἰς τὸ ἀπὸ τῶν γρονάτων εἰς τὸ ἔξω ἀπέστρεπται). 2) ἐπὶ τοῦ στόματος· μυλλός, διάστρεφος.

validus, ēpīr, (*validus*) ἰσχυρὸς, σφύδρα.

validitas, ātis, θ. (*validus*) ῥώμη, εὐρωστία.

validus, are (*valere*) ῥώννυμαι, ἐπιρξώννυμι.

validus, a, um, (*valere*) ἐρρωμένος, εὐρωστος, ὑγιής, εὖ ἔχων. 2) ἐρρωμένος, εὐρωστος, ῥωμαλέος, ἰσχυρὸς, δυνατός. *corporis*, *oribus*, *ingenio validus*, τῷ σώματι, τοῖς χρήμασι, τῇ ψυχῇ δυνατός. *color validus*, ἡ (τοῦ ὑγιούς) εὐχρεία. 3) ἐπὶ φαρμάκων· ἐνεργῆς, δραστηκός. ἢ λέξις παρά μὲν Κικέρωνι σπανά, παρὰ δὲ Καίσαρι· ἔλως οὐχ εὐρηται, ἄλλως δὲ συγνή.

valitudo, ἀδουκίον ἀντὶ τοῦ *valetudo*.

vallis, is, (*vallum*) *corona vallis*, στέφανος διδόμενος τῷ πρώτῳ ὑπερβάγει τὸ τῶν πελάγων σταύρωμα.

vallatus, a, um, ἰδ. *vallus*.

valles, ταῦτ' τῷ *vallis*.

vallestris, ium, οὐ. κοίται, αὐλωνσοιθεῖς τόποι.

vallcula, ae, θ. (ὕποκος. τοῦ *vallis*) κοιλίας. *vallis* καὶ *valles*, i, θ. κοιλίας, αὐλῶν, ἀγκῶν, ἄγκος. 2) κοίλωμα.

vallo, avi, aium, are, (*vallum*) *aliquid*, σταυρῷ, χαρᾶκῷ, περισταυρῷ, περιχαρᾶκῷ τι. 2) μεταφ. ἐχυροῦν, σκεπάζειν τι.

Vallonia, ae, θ. θεὰ τῶν αὐλῶνων, Αὐλωνιάς.

vallum, i, οὐ. (*vallas*) σταύρωμα, χαράκωμα, χάραξ. *aliquid vallo munire*, ἐχυροῦν τι σταυρώματι, περισταυροῦν, περιχαράκων τι.

vallus, i, ἄ. σταυρός, χάραξ, οὐλόψ (πρὸς ἐχύρωσιν στρατοπέδου κ.τ.τ.) 2) χάραξ, (πρὸς ἀνάδυσιν ἀμπέλων, κ.τ.τ.) 3) ἀντὶ τοῦ *vallum*, ὁ χάραξ, τὸ σταύρωμα, χαράκωμα.

vallus, i, θ. (ἐκ τοῦ *vanulus*, ὑποκορ. τοῦ *vanulus*) λικνάριον.

valva, ae, θ. σάνης τῆς θύρας, θύρα. συνήθως· *valvae arum*, πλῆθ. αἱ δικλίδες εἴτε διπλαῖ θύραι, αἱ δικλίδες.

valvatus, a, um, (*valva*) δικλίδας ἔχων.

valvulus εἴτε *valvulus*, i, ἄ. (*valva*) λοθός (τῶν ἰλλόδων καρπῶν).

Vandali εἴτε *Vandali*, orum, ἄ. Οὐάνδαλοι, Βανδῆλοι, Γερμανικὸν ἔθνος.

vāne, ἐπιρ. (*vanus*) μάτην, ματαιῶς, κενῶς.

vanescere, ēre, (*vanus*) κενοῦμαι, ἀφανίζομαι, φθίνω.

vanga, ae, θ. εἶδος σκαλίδος. Δ. τοῦ μεταγ. Λατ.

Vangiones, um, ἄ. Οὐαγγιόνες, Γερμανικὸν ἔθνος.

vānitiōis, a, um, (*vanus-dico*) κενολόγος, ματαιολόγος.

vānilōquentia, ae, θ. (*vaniloquus*) κεναγορία, κενολογία, ματαιολογία.

Vānilōquidōsus, i, ἄ. (*vaniloquus-dwron*) πλαστον ὄνομα, σὺν δὲ Ματαιολογιδωρος.

Κεναγόρας, κατὰ τὰ Ἀγαθόδωρος, Εὐαγόρας.

vānilōquium, ii, οὐ. (*vaniloquus*) ματαιολογία.

vānilōquus, a, um, (*vanus loquor*) κενολόγος, ματαιολόγος.

vānitās, ātis, θ. (*vanus*) κενότης, ματαιότης.

vānitēs, ēi, θ. μεταγενέστερος τύπος τοῦ *vanitas*.

vānitudo, īnis, θ. (*vanus*) κενολογία, κεναγορία.

vanno, ēre, (*vannus*) *aliquid*, λικνίζω, λικνῶ τι.

vannus, ἰ, θ. λίκνον, λικνός. mystica vannus, τὸ μυστικὸν λίκνον.

*vapo, are, (vannus) κανολογῶ.

vānus, α, um, κενός, διάκνος. vana acies, ἀραιά εἴτε μανή τάξις. 2) συνηθώς· κενός, μάταιος. spes vana, κενή εἴτε ἀπραγγός. ἑλπίς. tela vana, βέλη μάταια, ἀπραγγὰ. vana oratio, κενός, μάταιος λόγος. 3) ἐπὶ ἀνθρώπων· κενός, μάταιος.

*vāpide, ἐπὶ β. ἀντὶ τοῦ male.

vāpidus, α, um, (vapor) ἐξεστηκώς. vinum

varidum, ε, ἐξεστηκώς οἶνος, δ' ἐκτροπίας.

2) διεσφαρμένος.

vāpor, ōris, α, ἀτμός, ἀτμός, ἀποφορά.

ποιητ. δ' καπνός. 2) ἀλέα, ἀλέα, θερμὴ, θερμότης. μεταφ. τὸ θάλλος τοῦ ἔρωτος.

vāporalis, υ, (vapor) ἀτμοειδής, ἀτμώδης.

Α. τοῦ μεταφ. Λατ.

vāporāliter, ἐπὶ β. ἀτμοειδώς.

*vāporārium, ἰ, οὐ. (vapor) ὑπόκαυστον, πυριπτήριον.

vāporāto, ἐπὶ β. ἀλειυνώς, θερμώς.

vāporatio, ōnis, θ. ἀποθυμίασις, ἀτμοῦ ἀποφορά.

vāporatus, α, um, ταῦτ' οὗ vaporatus.

vāporifer, ōra, ōrum, (vapor-fero) ἀτμώδης, ἀτμιδωδής. Α. ποιητ.

vāporo, avi, atum, are, (vapor) ἀτμῶ, ἀτμίζω, ἀποθυμῶ. 2) μεταφ. θερμὸν εἶναι, καίεσθαι. 3) aliquid, θερμῶ τι. tem-

plum iure, τὸν ζῆλον θερμῶματι. vaporatus, α, um, ἀτμώδης, ἀτμιδωδής. 4) ἀ-

λειυνός, ἀλειυνός, θερμαίνω τι.

vāporatus, α, um, (vapor) ἀτμώδης, ἀτμιδωδής. Α. τοῦ μεταφ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἐξήγ.

vāporus, α, um, (vapor) ἀτμώδης, ἀτμιδωδής.

vāpor, ōris, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ vapor.

vāpura, α, θ. ἐξεστηκώς οἶνος, ἐκτροπίας.

2) α. ἀγρεῖος ἄνθρωπος, δ' οὐδενὸς ἔξιος.

*vāpularis, is, α. (vapula) μαστιγίας.

vāpulo, avi, atum, are, (vāh) οἰμῶζω. va-

pularis, οἰμῶζει. vapula, ἔτε vapulare to

judo, οἰμῶζει, οἰμῶζει, ἔβρι, ἀπόλοιο.

vapulo, οἰμῶζτω, ἐβρίτω, ἀπόλειτο. 2)

πληγὰς λαμβάνω, πλήττομαι, τύπτομαι,

μαστιγίζομαι. colaphis, κολαφίζεσθαι. sus-

tibus ab aliquo, στυγάζεσθαι ὑπὸ τινος.

ποιητ. turris austro vapulat, δ' πύργος ὑπὸ

τοῦ νότου πλήττεται.

vāra, α, θ. σχαλίς, σχαλίδωμα.

vāratio, ōnis, θ. (varo) ἀναμέτρησης ποτα-

μοῦ ἢ ἄλλου ἀπροσβάτου τέπου. Α. τοῦ

μετ. Λατ.

Vardai, orum, α. ἀρδαίος, ἔθνος τῆς ἀλ-

ματίας.

vāria, α, θ. (varius) πέρδαλις, πάνθηρ. 2)

εἶδος κίττης (δρνις).

Vāria, ae, θ. Οὐαρία, πόλις Αἰκούαν, τα-

γὺν Vico Vario.

variabilis, e, (vario) μεταβλητός. Α. τοῦ

μεταφ. Λατ.

vāriantia, α, θ. (vario) ποικιλία. Λουκρήτ.

vāriatus, α, um, (varius) νῆας variatus,

εἶδος ποικίλων σταφυλῶν.

Vāriatus, α, um, (Varia) Οὐαριανός, τοῦ

Οὐάρου.

*vāriatim, ἐπὶ β. (vario) ποικίλως.

*vāriatio, ōnis, θ. (vario) διαφορά. 2) με-

ταβολή, μετάφρασις. Σχ. λξ.

vāricator, ōris, α. διασκελίζων, διαπλο-

σήμενος, τοῦς πόδας βλαίσων.

vārico, avi, atum, are, (varicus) διασκελ-

ίζω, διαπλίσσεται, τοῦς πόδας βλαίσω.

variciatus, α, um, διαπλοσήμενος, διασκε-

λίζων. 2) διαβλίνω.

vāricosus, α, um, (varix) κισσώδης, κισ-

σώδης, κισσὸν νοσῶν.

vāricula, ae, θ. (varix) τοῦ varix) μικρὸς

κισσός.

*vāricus, α, um, (varus) διαπλίσσόμενος,

διασκελίζων.

*vāricus, ἐπὶ β. (varus) varius residea, δια-

πλίσσόμενος, (διαπλίσζων) καθέζεσθαι.

vārio, ἐπὶ β. (varius) ποικίλως, ποικίλως

χρῶμασι. 2) ποικίλως, ποικίλως τρέπω,

ἀνομοίως, διαφόρως.

vāritago, avi, atum, are, (varium ago) ali-

quid, ποικίλλω τι. 2) ποικίλως εἶμι. Α. τοῦ

μετ. Λατ.

vāritas, atis, θ. (varius) ποικιλία, τὸ ποι-

κίλιν. 2) ἀνεμοιότης, διαφορά. 3) μετα-

βολή, ἀλλοίωσις. 4) ἐμμεταβολία, τὸ ἐ-

μμεταβολόν.

vārio, avi, atum, are, (varius) aliquid, ποι-

κίλλω τι. aliquid coloribus, ποικίλλων τι

χρῶμασι. vestis variata figuris, εὐθὺς μορ-

φαῖς, (γραφαῖς) πεποικιλμένη. una varia-

tur εἴτε se variat, ἢ σταφυλὴ ποικίλλε-

ται, αἰδύλλεται, τὸ χρῶμα μεταβάλλει,

πεπαίνεται. 2) variam pectora palpis, πε-

λαίνουσιν εἴτε παλίνουσι τὸ στήθος ταῖς

παλάμαις, παλίνουσι στεινοκοπούμενοι.

variatus, α, um, ἐπιθετικῶς ποικίλος.

3) ποικίλως, διακοσμῶ τι. 4) ἀλλοίως,

μεταβάλλω, ἀλλάττω τι. laborum otio,

ἀλλάττειν πόνον ἀντὶ σχολῆς. formas va-

riatus in omnes, εἰς πάσας τὰς μορφὰς

μεταμορφώεις. variantur sententiae, δια-

φέρουσι ταῖς γνώμας. quae de Marcelli

morie variunt scripturas, ἢ περὶ τῆς τοῦ

Μαρκελλίου τελευτῆς οἱ συγγραφῆς δια-

φόρως λέγουσιν. 5) οὐδενότις ποικίλλε-

σθαι, ποικίλον εἶναι. una variat, ἢ στα-

φυλὴ ποικίλλεται. variantes formas, ποι-

κίλλαι μορφαί. 6) διαφέρειν, διάφορον εἶ-

vzi. formae inter se variant, αὶ μορφαὶ ἀλλήλων διαφέρουσιν, haec variant de eo, ταῦτα περὶ αὐτοῦ διαφέρως λέγεται.

vāpīlus, ἐπὶ β. ἑτέρα γραφή τοῦ varius.

vārius, α, um, (βαριός) αἰόλος, ποικίλος, ποικιλόχρους. 2) ἐν τῇ γεωργικῇ terra variū, γῆ ἀνωθεν μὲν ὑγρὰ, κάτωθεν δὲ ξηρά. 3) ποικίλος, πολυειδής, quales sunt dii, varium est, ἑποιοὶ εἰσιν οἱ θεοί, ποικίλως εἴτε διαφέρως λέγεται. 4) ποικίλος, τύμετ' ἀλλοτρίως, ἄστατος. — Κύρ. ὅν. Vārius, Οὐάριος, κατὰ τὰ Ἑλληνικὰ Ἀέλος, Πολύειδος, καὶ Ποικίλιος.

vārix, Icis, α, καὶ θ. κριστός, κρίσις, ἱξία, (νοσήδης τῶν φλεβῶν οἰδησις).

vāro, are, (varus) aliquid, μετρώ ποταμὸν ἢ ἄλλον ἀπρόσβατον τόπον. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

vāro εἴτε varro, ὄνις, α. ταῦτ' ἐπὶ varo.

Varro, ὄνις, α. Οὐάρεον, Βάρρων. Varro-nianus, α, um, Οὐάρρωνικόν, τοῦ Οὐάρεωνος.

varus, α, um, βλατιός, βλατισσοκελής, σκαμβός, (τοῦς πίδαας εἰς τὰ ἔξω διεστραμμένους). 2) διαπεπταμένος. 3) διαφέρων.

vārus, i, α. ἰονίος, (ἐξ ἰνὸν ἡμ. προσώπου).

Vārus, i, α. Οὐάρος, Οὐάρος. Variānus, α, um, τοῦ Οὐάρου.

vās, vādis, α. ἐγγυητής, κατ' ἐξοχήν ὁ ἐγγυητής τοῦ τὸν ἕτερον ἐπὶ τὴν οἰκὴν παρῆσθαι.

vās, vāsis, οὐ. πληθ. vasa, orum, σκεῦος, ἀγγεῖον, ἀγγος. 2) vasa, orum, τὰ στρατιωτικὰ σκεῦη, ἢ ἀποσκευή, vasa colligere, συσκευάζεσθαι, ἀνασκευάζεσθαι, σκευαγωγῆναι, ἀνασκευάζειν, ἀνασκευάζειν ποιεῖσθαι. 3) μελισσῶν κυψέλη. 4) κωμ. τὰ αἰδοῖα.

vāsārium, ii, οὐ. (vas) σκεῦη βάλανειον. 2) ἀργύριον εἰς ὠνὴν σκευῶν διδόμενον. 3) ἀρχεῖα.

Vāsātes, um, α. Οὐάσάτις, ἔθνος τῆς Ἀνταρίας. Τὸ ἐπὶ ὅσταν Vāsātes, α, um.

vāsātus, i, α. (vas, σχ. 4.) πύσων.

vāscellum, i, οὐ. (υποκορ. τοῦ vās) μικρὸν ἄγγος, σκευάριον. Ἐπιγρ.

Vāscōnes, um, α. Οὐάσκονες, Οὐάσκωνες, ἔθνος τῆς Ταρβανκωνήσιας. Vāscōnia, α, ο. ἡ τῶν Οὐάσκωνων χώρα. Vāscōnicus, α, um, τῶν Οὐάσκωνων.

vāscūlārius, ii, α. (vasculum) χρυσουργός, ἀργυροκόπος.

vāscūlum, i, οὐ. (υποκορ. τοῦ vās) ἀγγεῖδιον, σκευάριον. 2) κυψέλη μελισσῶν. 3) αἰδοῖα.

vāscus, α, um, πλάγιος. — vāscā libia, εἶδος πολυτρήτου αὐλοῦ, πλ. γιάλιος.

vāscūdunus, α, um, ποταμὸν.

vastālio, ōnis, θ. (vastus) ἐρήμωσις, πόρθησις, κάκωσις.

vastātor, ōris, α. (vastus) ἐρημωτής, πορθητής, Α. ποιητ.

vastātōrius, α, um, (vastator) πορθητικός. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

vastātrix, icis, θ. (vastator) ἡ ἐρημοῦσα, πορθούσα.

vastus, ἐπὶ β. (vastus) πέρβος, μακράν. 2) πλατῆως, πλατυλόγως, μετὰ πλατυλογίας. 3) ἐξαισίως, σπείδρα, ὑπερβαλλόντως.

*vastusco, ēre, (vastus) ἐρημοῦμαι.

*vastificus, α, um, (vastus-facio) ἐρημοποιός, πορθητικός.

vastitas, ātis, θ. (vastus) ἐρημία, κενότης. 2) ἐρήμωσις, πόρθησις. 3) τὸ ἐξαισίον, τὸ ὑπερμέγεθες, roburum, τὸ ἐξαισίον μέγεθος τῶν δρυῶν. sequoris, τὸ ἀχανές τοῦ πλάγους.

*vastities, ei, θ. ἐρήμωσις.

vastitudo, ūdis, θ. (vastus) ἐρήμωσις, πόρθησις. 2) τὸ ὑπερμέγεθες, τὸ ἐξαισίον μέγεθος.

vasto, avi, atum, are, (vastus) aliquid, ἐρημῶ, κενῶ τι. 2) ἐρημῶ, πορθῶ, δῆλῶ τι. 3) mentem, ταράττω τὴν ψυχὴν.

*vastulus, α, um, (υποκορ. τοῦ vastus) ἐξαισίος.

vastus, α, um, ἔρημος, κενός, urbs a defensoribus vastu, πόλις ἐρημος τῶν ἀμυνομένων. 2) εὐρύχωρος, εὐρύς, ἀχανής, campi vasti, πεδία εὐρύχωρα, ἀναπεπταμένα. mare vastum, τὸ ἀχανές πέλαιος, ἡ εὐρεῖα θάλασσα. antrum vastum, ἄντρον εὐρύ, εὐρύχωρον. μεταγ. animus, ἀπληστος ψυχῇ. 3) ἐξαισίος, ὑπερμέγεθες, πλωρῆς, ἄστατος, bellum vastu, ὑπερμέγεθες θηρίον. tonitrum vastum, βροντὴ ἐξαισίος. clades vastissima, μεγίστη συμφορὰ. 4) ἄγριος, ἀπειρόκαλος, ἀμετρος.

vāsum, i, οὐ. ἀρχαῖος ἀντὶ τοῦ vas, vasis.

vāsus, i, α. σπᾶν. ἀντὶ τοῦ vas, vasis.

vātes, iis, α. καὶ θ. (φάνης) ὁ μάντις, προφήτης ἢ μάντις, προφήτης. 2) ποιητ. ὁ ποιητής, ἡ ποιήτρια. 3) ἐξηγητής, ὁρηγός, διδάσκαλος.

vātia, ae, α. (vātius) βαιτός, βαιτοσκειλής.

Vaticānus, α, um, Οὐατικανός. Vaticanus mons, εἴτε collis, ὁ Οὐατικανός λόφος, εἴς τῶν ἐπτά λόφων τῆς Ῥώμης.

vaticinālio, ōnis, θ. (vaticinor) χρησμοφῆς, μαντεία.

vaticinātor, ōris, α. χρησμοφῆς, χρησμολόγος, μάντις, προφήτης.

vaticinātrix, icis, θ. ἡ χρησμοφῆς, προφήτις.

vaticinārium, ii, οὐ. (vates-cano) χρησμός, μαντεία.

vaticinatus, a, um, χρησμοδικός.

vaticinor, atus sum, ari, (vates) χρησμοδῶ, μαντεύομαι, προφητεύω. 2) aliquid, ἄδω, ἐξηγοῦμαι τι. 3) μαίνομαι, φλυαρῶ.

vaticinus, a, um, χρησμοδικός, μαντικός.

Vatinius, ii, a. Ουατίνιος, Βατίνιος. Vatinianus, a, um, τοῦ Βατίνιου.

Vatius, a, um, βαίτιος, βαίτιοςκελής.

vātrax, acis, καὶ vātrāxus, a, um, διεστραμμένος τοὺς πόδας, στρεβλόπους.

vē, sūnō, ἔγκλιτε. (vel) ἦ, ἡ καὶ, εἴτε, εἴτε καί, (ἐπὶ ἀδιαφόρῳ). duabus tribusve horis, δύοτιν ἢ τρισὶν ὥραις, aliquis unus pluresve, εἷς τις ἢ (ἡ καὶ) πλείονες. si id facis factururus es, εἴτε τοῦτο ποιεῖς εἴτε καὶ μέλλεις ποιῆσαι. malum damnumque, κακὸν τι εἴτε βλαβερὸν. 2) σπᾶν. ἀντὶ τοῦ αὐ, ἦ, εἴτε. ignorans albus nierno fueris, ἀγνοῶν εἴτε λευκός εἴτε μέλας ἐγίνου.

vē εἴτε vae, μόριον προτασσόμενον, ἰσχύοντι δὲ τῷ τε στερητικῷ καὶ τῷ ἐπιτακτικῷ ὡς τῶν ἐλλήνων. ἴδε τὰ vocors, vegrandis, vesanus, καὶ πρόβλ. A. Gell. 8, 12, 9.

vecordia, ac, θ. (vecors) ἀφροσύνη, παραφροσύνη.

vecors, rdis, (ve-cor) ἄφρων, παράφρων.

*vegetabilis, e, (vegeto) κομιστός, ἀγωγίμος.

vegetabilem ἡ—culum, i, οὐ. ὄχημα.

*vegetarius, a, um, ὀρεζύγιος.

vegetatio, ōnis, θ. (vegeto) ἔχνησις.

vegetarius, a, (vegetis) μοχλευτής, ὁ μοχλεύων.

vegetiāliarius, a, um, (vegetis) τοιχωρυγικός.

vegeti, ālis, οὐ. (vehō) τέλος, φόρος, (ὁ ὑπὲρ τῶν ἀγρῶν, τῆς νομῆς, τῆς ἐμπορίας κ.τ.τ. εἰς τὸ δημόσιον ταμίσιον τελούμενος φόρος). vegetalia pro aliqua re pendere, τέλη ὑπὲρ τινος τελεῖν. vegetigal imponere agro, τέλος (φόρον) τῷ ἀγρῷ ἐπιτίθεσθαι.

vegetigalia exigere, πράττειν, πράττεσθαι, εἰσπράττειν, εἰσπράττεσθαι τέλη. centesimā vegetigal, τὸ τέλος τῆς ἑκατοστῆς. 2) εἰσφύς, ὁ φόρος, δασμός, ἡ εἰσφορά. 3) ἰδιωτικὴ πρόσδοσις, τὰ προσερχόμενα χρήματα, τὰ προσόντα.

vegetigallarius, ii, a. (vegetigal) τελώνης, εἰσπράκτωρ. A. τοῦ μεταγ. Λατ.

vegetigalis, e, (vegetigal) τῶν τελῶν, τῶν φόρων, pecunia vegetigalis, τὸ ἐκ τῶν τελῶν εἴτε φόρων ἀργύριον. 2) ὑποτελής, φόρου ὑποτελής. 3) ἐπὶ ἰδιωτικῶν οὐκ vegetigales, ἵπποι, ἀφ' ὧν τις ἀπορραβὴν λαμβάνει.

*vectio, ōnis, θ. (vehō) ὄχησις.

vectis, is, a, (vehō) μοχλός (ἐξήσανον, ἢ μοχλεύεται τι). 2) μοχλός (ὃ ἡ θύρα μοχλεύεται).

vectiatus, a, um, (vecto) ὀχεύμενος.

vecto, avi, atum, are, (ἐπιτάτ. τοῦ veho)

aliquem, ὄχῳ, κομίζω τινά, vectari equo, ὀχεῖσθαι ἐφ' ἵππου.

Vectioes εἴτε Vectiōes, um, ταὐτὸ τῷ Vectiōes.

vector, oris, a. (vehō) ὁ ἐχῶν, κομίζων, βα-σταζών τινά ἢ τι. 2) ἐπιτοχὸς ἵππου, ἵππευς. 3) ἐπιτοχὸς νεώ, ἐπιβάτης.

vectorius, a, um, (vehō) navis vectoria, τὸ φορταγωγὸν πλοῖον.

vectrix, icis, θ. (vehō) ἡ ὀχεύσα, κομίζουσα τινα.

veclura, ae, θ. (vehō) ἔχνησις, ἀγωγή, κομιδή. vecturas onerum facilitare, ἀχθεσσεῖν. 2) πορθηρία, διακομιδή. vecturam facere, πορθεῖν. 3) ναύλον, ναλός.

veclurarius, ii, a. (veclura) ἀμαξίας. A. τοῦ μεταγ. Λατ.

veclus, a, um, ἴδ. vehor.

Vedius, ii, a. Οὐέδιος, Βέδιος.

vegō, ere, aliquem ἢ aliquid, διακινῶ, κινῶ, ἐλαύνω, ἐγείρω τινά ἢ τι.

vegetabilis, e, (vegeto) ζωτικός, ἐγερτικός.

vegetamen, inis, οὐ. (vegeto) ζωπυρρον. A. τοῦ μεταγ. Λατ.

*vegetatio, ōnis, θ. (vegeto) ζωπύρρησις.

*vegetator, oris, a. (vegeto) ὁ ἐγείρων, ζωπυρρῶν.

Vegetius, ii, a. Οὐεγέτιος.

vegōto, avi, atum, are, (vegetus) aliquem ἢ aliquid, ζωπυρρῶ, ἐγείρω τινά ἢ τι.

vegōma, a, um, (vegō) ἐκλίνητος, ζωπύρρ. oculi vegoti, ἐκβαλμένοι γογγῶι. 2) εὐρωστός, ἀκραιστός.

vegrandis, e, (ve-grandis) δυσαιχλής, δυσάχλητος, ἰσχυρός, μακρός.

vehatio, ōnis, θ. ἀντὶ τοῦ vegetatio.

vehela, ae, θ. (vehō) ὄχημα.

vehementia, inis, (vehō) φέρεις, σφοδρῆς, ἐρμητικός. vehius, fortis εἴτε σφοδρῆς ἀνεμος, curans flumini, ἡ σφοδρὰ τοῦ ποταμοῦ πορὰ, iuber, σφοδρῆς, ἔκχρηστος ὄμιλος, medicamentum, σφοδρὸν, ἔξυ, δραστηκὸν φάρμακον, somnus, βαθεῖς ὕπνος.

vehio, σφοδρῆς, δυνεῖς λίγες, humo, σφοδρῆς, ἔξυς ἀνθρώπος.

vehementiter, ἐπιβ. (vehementia) σφοδρῶς, σφοδρᾶ.

vehementissimo, Tris, (vehemens) σφοδρόνομαι. A. τοῦ μεταγ. Λατ.

vehementia, ae, θ. σφοδρότης, δυνεῖς, ἔξυτης. A. τῶν ματ' ἀγύσστων χρόνων.

vehos εἴτε vehis, is, θ. (vehu) περισπωμένη ἀμαξία. 2) ἀμαξία, φορτίον ἐὼν ἀμαξία ἐγεί. lapis magnitudinis vehis, λίθος ἀμαξίας.

vehiculāria, e, (vehiculum) vehicularia cur- sus, ἡ διὰ τῆς ὀχημάτων ἀμαξίας πο- ρεία τῶν δημόσιων γραμμεινηρίων.

vehiculārīus, α, um, (vehiculum) vehicularius fabricator, ὁ ἀμαξοπηγὸς, ἀμαξουργός. 2) ταῦτ' ἐπὶ vehicularis.

vehiculum, ι, οῦ. (veho) ἔχημα, ἄμαξα. 2) σπᾶν. τὸ ἔχημα, πλοῖον.

vehis, is, ἴδ. vehes.

veho, veki, vectum, ēre, aliquid ἢ aliquid, ἐχῶ, φέρω, κομίζω, ἄγω τι. (ἐφ' ἀμάξης, ἐφ' ἵππου, ἐν πλοῖω, ἐπὶ τῶν ὀμῶν κ.τ.τ.) taurus vexit Europam, ὁ ταῦρος ὥχησεν (ἐκίρισε) τὴν Εὐρώπην. aliquid plastro vehere, ἄγειν, κομίζειν τινὰ ἐν ἀμάξῃ aliquid albi equi per urbem vehunt, λευκοὶ ἵπποι ἄγουσι τινὰ διὰ τῆς πόλεως. aliquid ratibus vehere, ἐν σχεδίαις (πλοίοις) ἄγειν, κομίζειν τι. Tagus aurum vehit, ὁ Τάγος χρυσὸν σφύει. 2) vehor, vectus sum, ι, ὀχούμαι, φέρομαι, κομίζομαι. navi εἴτε ἰν navi, ὀχεύσθαι ἐν νηί, πλεῖν. ad litora vectus, ἐνεχθεὶς πρὸς τὴν ἀκτὴν. equo εἴτε ἰν equo, ὀχεύσθαι ἐφ' ἵππου, ἰκπεύειν. plastro, ὀχεύσθαι, κομίζεσθαι ἐπ' ἀμάξης. vehens, ὀχεύμενος, κομίζόμενος (ἐφ' ἀμάξης, ἐφ' ἵππου κ.τ.τ.).

Vejus, α, um, ἴδ. Vejī.

Vejens, Vējantānus, ἴδ. Vejī.

Vejī, orum, α, Οὔϊοι, Οὔϊοί, Βῆϊοι, πόλις τῆς Τοβέρνιαις. Vejens, ntis καὶ Vējantānus, α, um, τῶν Οὔϊων, Οὔϊεντανός, Οὔϊεντανός. Vējantānus, ὅπον. vinum, ὁ Οὔϊεντανός οἶνος. Vējentes, um, α, εἰ Οὔϊεντανοί, Οὔϊέντανται. Vėjus, α, um, ποιητ. ἀντὶ τοῦ Vējantānus.

Vējōvis, is, α, θεὸς τις παρὰ Ῥωμαίοις, (ὁ Πλούτων, κατὰ δὲ τινὰς ὁ Ζεὺς ἢ ὁ Ἀπόλλων).

vel, σύνδ. (volo) ἦ, εἴτε. vel—, vel—, ἢ—, ἢ—, εἴτε—, εἴτε—, vel—, vel—clium—, ἢ—, ἢ καί—. εἴτε—, εἴτε καί—. 2) καί. Hoc ascensu vel tres armati quamlibet multitudinem arcuerint, ταύτης τῆς ἀναβάσεως καὶ τρεῖς ἐνοπλοὶ (καὶ τρεῖς ἐνοπλοὶ μόνον) εἰργάσαντο ἀνδρῶν δέκα πλῆθος. isto modo vel consulatus vituperabilis est, εὖτω καὶ ἡ ὑπατεία (καὶ αὐτὴ ἡ ὑπατεία) ψευδὴ ἐστίν. vel maximo, καὶ μέγιστα, τὸ μέγιστον. vel optimo, ὡς εἰς τὸ καλλίστα. vel maxima auctoritas, ἡ μεγίστη δύναμις.

vēla, ae, θ, τὸ ἐρούσιμον.

Velabreusis, e, ἴδ. Velabrum.

Velabrum, ι, οῦ. Οὐλάβρον, χωρίον τῆς Ῥώμης, ἐνθα τυρὸς καὶ ἑλαϊον ὠνητά. Velabreusis, e, ἐκ τοῦ Βηλαβρίου. Διήρητο δὲ τὸ Velabrum εἰς δύο, εἰς majus καὶ minus. Περὶ δὲ τοῦ ἐτύμου ἴδε Πλούτ. Ῥωμύλ. β.

velābrum, ι, οῦ. (velo) καταπέτασμα.

velāmen, ntis, οῦ. (velo) κάλυμμα, σκέπα-

ρημα.

velāmentum, ι, οῦ. (velo) κάλυμμα. 2) παρ-

πέτασμα. 3) ἱκετηρία, ἱκετηρίου κλάδος, στέμμα.

velāris, α, (velum) τοῦ παραπετάσματος.

velārium, ι, οῦ. (velum) καταπέτασμα, παρα-

πέτασμα.

velārius, ι, α, (velum) δοῦλος ὁ τὸ παρα-

πέτασμα τῆς θύρας ἀνέγων, θυρωρός. 2) ναύτης ὁ συμπτύσσων καὶ ἀναπεταγνύων τὰ ἱστία. Ἐπιγρ.

velātio, ōnis, θ, (velum) κάλυψις.

velāto, ἐπὶ ῥ. αἰνιγματωδώς.

velātura, ταῦτ' ἐπὶ vectura. ἴδε vellatura.

Vēlāda, ae, θ, Οὐλήδα, προφητίαις τις τῶν Ῥωμαίων.

veles, ntis, α, γροσφομάχος, ἀψιμαχος, ἀ-

κροβολιστής, (εἶδος πελταστῶν παρὰ Ῥω-

μαίοις). 2) ματαφ. ὁ ἀψιμαχος.

Velia, ae, θ, Ἑλέα, ἡ τοῦ Παλατίνου λόφου κορυφή. 2) Ἑλέα, ἡ πρότερον Ἰέλη καλου-

μένη, πόλις τῆς Λευκανίας, Οὐελία. Vo-

lensis, is, Ἑλεάτης, Velήτης. Velinus, α,

um, Ἑλεατικός.

Vellensis, is, ἴδ. Velia.

velifer, ēra, erum, (velum-fero) ἱστία φέ-

ρων, (ἱστοφόρος).

velificatio, ōnis, θ, (velifico) ἱστίων χρῆσις.

velificium, ι, οῦ. (velifico) ἱστίων χρῆσις.

velifico, are, σπαν. ἀντὶ τοῦ velifico.

velifico, atus sum, ari, (velum-facio) ἱστίοις πλέω, ἱστοδορῶ. 2) ματαφ. αἰεὶ, σπεύδειν, προθυμείσθαι, χαρίζεσθαι τινι. 3) ποιητ. velificatus Athos, ὁ διαπλευσθεὶς Ἄθος.

velificus, α, um, (velum-facio) ἱστοδορ-

μῶν.

Velinus, α, um, ἴδ. Velia.

velitāris, e, (veles) τῶν γροσφομάχων. Ita-

sta velitaria, ὁ γρόσφος.

velitāto, ōnis, θ, (velitor) ἀψιμαχία. Παλα-

tinus.

Veliterninus καὶ Veliternus, α, um, ἴδ. Ve-

liternus.

velitus, um, α, ἴδ. veles.

velitor, atus sum, ari, (veles) ἀκροβολίζο-

μαι, ἀψιμαχῶ. 2) ματαφ. ἀψιμαχῶ ἀκρο-

βολίζομαι, ἐρίζω.

Velitrae, arum, θ, αἱ Οὐελίτραι, ἡ Βελίτρα, πόλις τῆς Λατινίας, ἡ τανὺν Veletri. Veli-

ternus καὶ Veliterninus, α, um, Οὐελίτραν-

ός. Veliterni, orum, α, εἰ Οὐελίτραντοί.

Velius, ii, α, Οὐήλιος.

velivōlus, ntis, (velum-volo) ταῦτ' ἐπὶ ve-

livolus.

velivōlus, α, um, (velum-volo) ἱστίοις φε-

ρόμενος, ἱστοδορῶν. navis, ναὺς (ἱστο-

πλοῦς) πλοῖον, mare velivolium ἡ θάλασσα.

ἡ ἱστίαις εἶτε ναυσι διαπλεομένη (ιστιό-
πλευστος ἢ μάλλον ιστιόπλητος).
vella, χυδαίως ἀντὶ τοῦ villa.

vellatūra, ac, ὁ. ταῦτ' τῷ vectura, ἀντὶ
vehelatura.

Vellēda, ac, ὁ. ταῦτ' τῷ Velela.

Vellējānus, a, um, (Vellejas) τοῦ Οὐελ-
λήτου.

Vellējus, a, um, Οὐελλήγιος, τοῦ Οὐελλήγιου.

Vellējus, i, d. ὁ Οὐελλήγιος.

vellēciūm, ἐπὶρ. (vellico) κομματικῶς.

vellēcūto, ōnis, ὁ. (vellico) τίσις, τιλμός,
ἐρεθισμός, κνισμός.

vellico, avi, atum, are, aliquid ἢ aliquid,
τίλλω τινά ἢ τι. μεταφ. τίλλειν, δάκνειν,
κερτορεῖν, κνίζειν τινά, καθάπτεισθαι τι-
νος. σπαν. ἐγείρειν, παρορμᾶν τινά.

vello, velli καὶ vulsi, vulsum, ēre, aliquid
ἢ aliquid, τίλλω τινά ἢ τι. oves, auferes,
τίλλειν πρόβατα, γῆνας, κ.τ.τ. comam,
τίλλειν, μαζίζειν τὴν κόμην. velli, τίλ-
λασθαι. vallum, ἀνασπᾶν τὸν χάρακα. ro-
ma, τίλλειν, δρεπτεῖν μῆλα. μεταφ. velli,
δάκνεσθαι, ἀνιᾶσθαι.—vulsus, a, um, τε-
τιλμένος τὰς ἐρίαις. μεταφ. μαλακός, μαλ-
θακός, ἀνάνδρος. 2) τίλμασιν εἶτε σπᾶσμα-
σι νοσῶν.

vellus, ōris, εὐ. πόκος, μαλλός, ἀργά ἔ-
ρια. ποιητ. τὰ ἔρια. 2) δορά εἶτε δίρας
εἰός, κώδιον. ποιητ. ἡ δορά λέοντος, ἐλά-
φου, κ.τ.τ. 3) ταινία ἢ στέμμα ἐξ ἀργύρου
ἤ ῥιαν. 4) ὅτι πόκος εἶτε μαλλῶ ἕμοτον,
οἷον τὸ ἀραιὸν νέφος, ἡ νιφάς, ὁ τίλος
ἢ μαλλός τοῦ βόρυθορος, κ.τ.τ.

Vellūtus, i, d. Οὐελλούτος.

vēlo, avi, atum, are, (velum) aliquid ἢ
aliquid, καταπετάσσειν, καλύπτειν, περι-
καλύπτειν τινά ἢ τι. homo capite velato,
ἄνθρωπος ἐπικαλυφθεὶς τὴν κεφαλὴν.
velatus toga, ἡμιορεσμένος τὴν τήδεον
tempora vittā velare, διαδεῖσθαι ταινίᾳ
τοὺς κροτάφους. velatus tempora vittā,
διαδεσμένος τὴν κεφαλὴν ταινίᾳ. ποιητ.
velati ramis oleae, ἱκετηρίαις κλάδοις ἐξο-
στειμένοι. velatis manibus orant, ἱκετη-
ρίας ἐν ταῖς χερσὶν ἔχοντες δεόμενται. 2)
μεταφ. ἐπικαλύπτειν, ἐπικρύπτειν, κρύ-
πτειν τι. 3) accensū velatī, ταῦτ' τῷ ac-
censū. ἴδ. accensio.

vēlōitas, ātis, ὁ. (velox) ὠκύτης, ταχύτης.
2) τὸ εὐκίνητον, ἐλαφρότης.

vēlōciter, ἐπὶρ. ὠκείως, ταχέως.

vēlox, ōcis, ὠκός, ταχύς. 2) εὐκίνητος, ἐ-
λαφρός, ὀξύς.

vēlum, i, εὐ. (velo) ἱστίον (τῶν πλοίων),
δόνη. vela dare, facere, pandere, πεταν-
νύναι, ἀναπεταννύναι, ἀνιρῶναι τὰ ἱστία.
contrahere, subducere, legere, χαλᾶν, ἀνέλ-
λιν, μῆρυσθαι τὰ ἱστία. vela in altum
dare, ἀνέχεσθαι. 2) ἱστίον, δόνη, παρα-
πέτασμα, καταπέτασμα.

vellimen, ōnis, εὐ. ταῦτ' τῷ vellus.
velut εἶτε vellutī, ἐπὶρ. (vel-ut) ὡς, ὡσπερ,
καθάπερ. velut —, sic (ita) —, ὡσπερ —,
οὕτως —. 2) ὡς, ὡσπερ, οἷον, οἷα. bo-
stiae aqualiles, quae pinguuntur in terra,
veluti crocodili etc. τὰ ἐνυδρόβια τὰ ἐν
τῇ γῆρῳ τρεχόμενα, ὡσπερ, (οἷον) εἰ προ-
κῶδειται, κ.τ.λ. 3) οἷον, ὡσπερτε, καθάπερ-
τε. velut si adesset, ὡς ἂν εἰ (ὡσπερ ἂν
εἰ) παρῶν.

vemens, ntil, ποιητ. ἀντὶ τοῦ velemens.
vēna, ac, ὁ. φλέψ. venam aperire, incidere,
τὴν φλέβα ἀνοίγειν, φλεγομεῖν. 2) ἴσθ'
ὅτι ἀντὶ τοῦ arteria, ἡ ἀρτηρία tentare
εἶτε tangere venam, ἐξετάζειν τὸν σφυγ-
μόν. 3) γονίμη φλέψ, γλῆψ, πόσις. 4)
πόρος οὖρου, οὐρητήρ. 5) φλέψ ὑδάτος,
μετάλλων, ὅλου κ.τ.τ. ὁ σίγχιος δένδρου.
6) μεταφ. benigna ingenti vena, πολλὴ
εὐφροία. 7) τὸ ἔνδον, ὁ μυελός.

venabulum, i, εὐ. (venor) σιγήνη, σιδήνη,
σιδώνιον, προβόλιον.

Venāfrum, i, εὐ. Οὐεναφρον, πῆλις τῆς Σου-
νίτιδος. Venāfranus, a, um, καὶ Venāfor,
frum, τοῦ Οὐεναφρου, ἐξ Οὐεναφρου.

Venāfrum, εὐ. τὸ ἐξ Οὐεναφρου ἔλατον.
venāliciaris, a, um, (venalicius) τῆς σω-
ματεμπορίας. venaliciarius, ii, d. εὐ. σωμα-
τεμπορος, ἀνδραποδοκᾶπλος.

venālicius, (-tius, a, um, (venalis), ὀνη-
τός, ὠνιος.—venaliciūm, εὐ. ὁ ὕπὲρ τῶν
ὠνίων πόρος. 2) τῶν ὠνητῶν ἀνδραποδίων.
grex venalicius, ἀγέλη ὠνητῶν ἀνδραπο-
δίων.—venalicius, d. ὁ ἀνδραποδοκᾶπ-
λος, σωματεμπορος. venaliciūm, εὐ. ἡ σω-
ματεμπορία. venalicia, εὐ. πληθ. τὰ ἀν-
δραποδα.

venālis, e, (venum) πρᾶσιμος, ὠνιος, ὠνη-
τός. non venale, οὐκ ὠνητόν. 2) κατ' ἔξο-
χὴν venalis, is, d. τὸ ὠνητὸν ἀνδραποδίων.
venālis, ātis, ὁ. (venalis) τὸ ὠνιον, τὸ
ὠνητόν.

venāliciaris, a, um, ταῦτ' τῷ venalicio-
rius.

venālicius, a, um, τῷ venalicius.

venālicius, (-tius, a, um, τῆς ὀήρας, τοῦ
κυνήγατου.

venālicus, a, um, (venalis) θηρευτικὸς, ca-
nis venaticus, d. θηρευτικὸς κύων, θηρευ-
τῆς κύων.

venālio, ōnis, ὁ. (venor) ὀήρα, θηρευσις.
κυνήγια, ἄγρα, κυνήγια, κυνήγιον. 2)
θηρευμαχία (ἐν ἀμφιθεάτρῳ). 3) ὀήρα, ἄ-
γρα, ὀήραμα, ἄγρευμα, τὸ θηρευόμενον,
ἢ θηρευθῆν.

venatilius, a, um, ἴδ. venaticus.

venator, ōis, ā, (venor) θηρατής, θηρευτής, κυνηγός, κυνηγέτης, πειστή. venator canis, ὁ θηρευτής εἴτε ἀγρευτῆς κύων. 2) θηριομάχος.

venatocius, u, um, θηρευτικός, κυνηγετικός, ἀγρευτικός.

venatrix, icis, ō, (venator) ἡ κυνηγός, κυνηγέτις. dea venatrix, ἡ Ἀγροτέρα εἴτε Ἀγραία Ἀρετις.

*venatura, ae, ō, (venor) θήρα, θήρευσις. venatus, ūs, ā, (venor) θήρα, θήρευσις, ἄγρα, κυνηγία, κυνήγιον, κυνηγέσιον. 2) σπᾶν. ἡ ἄγρα, ἀλείψα.

vendax, acis, (vendo) πωλητικός.

vendibilis, e, (vendo) τιμαλφής, ἄξιος, τίμιος, (ῥαδίως πωλούμενος, τοῖς ὠνηταῖς περισπούδατος). 2) μεταφ. τιμαλφής, περὶ σπούδατος, τιμώμενος, ἀρεστικός.

vendico, are, ταῦτ' τῷ vindico.

*vendiliarius, a, um, (vendo) πρᾶσιμος, πωλητής.

venditiatio, ōnis, ō, (vendito) μεταφορά. ἡ ἐπιδειξις, ἀλαζονεία.

*venditor, oris, ā, (vendito) μεταφορά. ὁ ἀλαζών.

venditio, ōnis, ō, (vendo) πρᾶσις, πώλησις. 2) πρὸς νεώτερον· τὸ πώλημα.

vendito, avi, atum, are, (λαμίστ. τοῦ vendo) aliquid, προτιθεῖται εἴτε προγράφω τι ὠνητὴν, βούλομαι πωλεῖν τι, πιπράσκω, πωλῶ τι. 2) ἀπειμπολῶ, καπηλεύω, πωλῶ, πιπράσκω τι. ipsa sese venditat, αὐτὴ αὐτὴν (τὴν ἐαυτῆς ὥραν) τῷ βουλομένῳ πωλεῖ. 3) μεταφ. ἐπιδεικνύεται τι, ἀλαζονικῶς ἐπαινεῖν ἢ ἐπαγγέλλεσθαι τι. se aliquid, ἀλαζονικῶς συνιστάναι ἐαυτὸν τι.

venditor, oris, ā, (vendo) πρᾶτης, πρᾶτήρ, πωλητής.

venditrix, icis, ō, (venditor) πρᾶτρια, ἡ πωλοῦσα.

venditus, a, um, ἴδ. vendo.

vendo, dīdi, ditum, ere, (venum-do) aliquid, πωλῶ, πιπράσκω, ἀποδίδομαι τι. quanti, πόσου, pluris, minoris, πλείονος, ἐλάττωτος. optime, πωλοῦν τι τιμώτατον, ἀξιώτατον. 2) πωλῶ τι, ἐπὶ μισθῷ ἢ ἀντ' ἀργυρίου προδίδωμι τι. 3) ἐπαινῶ, συνίστημι τινα ἢ τι.

Venedi, orum, ā, Οὐνεδίαι, ἔθνος τῆς Γερμανίας.

venefica, m, ἴδ. veneficus.

veneficium, ii, ō, (veneficus) φαρμακεία, κατασκευὴ καὶ χρήσις δηλητηρίων καὶ ἄλλων ἐλευθέρων φαρμάκων, φίλτρον, κ.τ.τ.

veneficus, a, um, (venenum-facio) φαρμακοποιός, veneficus, ā, ὁ φαρμακεύς, φαρμακότης. venefica, ō, ἡ φαρμακίς, φαρμα-

κεῦτρια. 2) φαρμακώδης. veneficus asperctus, ἡ βασκαντική ὕψις.

venenarius, a, um, (venenum) παρφαρμακωμένος. 2) venenarius, ā, ὁ φαρμακεύς, φαρμακευτής.

venenatus, a, um, ἴδ. veneno.

*venenifer, ōra, etum, (venenum-fero) φαρμακοφόρος, ἱσφόρος, ἱσέλλος.

veneno, avi, atum, ere, (venenum), aliquid, φαρμακῶ τι. telum, ἰφ' εἴτε τοξικῶν χρίειν τὸ βέλος. 2) μεταφ. φαρμάσσειν, βλάπτειν, ἐβρίζειν τι. 3) φαρμάσσω, βλάπτω τι (χρώμασιν εἴτε βαφῇ).—venenatus, a, um, φαρμακώδης ἱσφόρος, ἱσέλλος. 2) μαγικός. 3) μεταφ. πικρὸς, κέρτομος.

*venenosus, a, um, (venenum) φαρμακώδης.

venenum, ii, ō, φάρμακον, ἐλεροποιὸν φάρμακον, ἰός, δηλητήριον, aliquid veneno tollere, necare, φαρμάκῳ τινὶ ἀναεῖν.

venenum sumere, φάρμακον πίνειν. 2) φάρμακον, μαγικὸν φάρμακον, φίλτρον. 3) σπᾶν, τὸ ἱατρικὸν φάρμακον, χρῆσιμον φάρμακον. 4) φάρμακον, (βαφὴ, χρώμα). 5) μεταφ. ἡ ἐβροά, ὁ ἐλευθρός, ἡ βασκανία, ὁ πικρὸς λόγος κ.τ.τ.

veneo, īvi, kái īi, itum, ire, (venum-eo) προτιθεῖσθαι (προτεβῆναι) ὠνητὴν, πωλεῖσθαι, πιπράσκεσθαι, ὠνιον εἴτε πρᾶσιμον εἶναι. quanti venit, πόσου πωλεῖται. ab hoste venire, ὑπὸ τοῦ πολεμικοῦ πωλεῖσθαι, πιπράσκεσθαι.

venerebilitas, e, (venereor) σεβάσιμος, αἰδέσιμος, σεμνός. 2) εὐσεβής.

venerebilitas, e, (venereor) σεβάσιμος, αἰδέσιμος, σεμνός. 2) εὐσεβής.

venerebilitas, e, (venereor) σεβάσιμος, αἰδέσιμος, σεμνός. 2) εὐσεβής.

venerebilitas, e, (venereor) σεβάσιμος, αἰδέσιμος, σεμνός. 2) εὐσεβής.

venerebilitas, e, (venereor) σεβάσιμος, αἰδέσιμος, σεμνός. 2) εὐσεβής.

venerebilitas, e, (venereor) σεβάσιμος, αἰδέσιμος, σεμνός. 2) εὐσεβής.

venerebilitas, e, (venereor) σεβάσιμος, αἰδέσιμος, σεμνός. 2) εὐσεβής.

venerebilitas, e, (venereor) σεβάσιμος, αἰδέσιμος, σεμνός. 2) εὐσεβής.

venerebilitas, e, (venereor) σεβάσιμος, αἰδέσιμος, σεμνός. 2) εὐσεβής.

venerebilitas, e, (venereor) σεβάσιμος, αἰδέσιμος, σεμνός. 2) εὐσεβής.

venerebilitas, e, (venereor) σεβάσιμος, αἰδέσιμος, σεμνός. 2) εὐσεβής.

venerebilitas, e, (venereor) σεβάσιμος, αἰδέσιμος, σεμνός. 2) εὐσεβής.

venerebilitas, e, (venereor) σεβάσιμος, αἰδέσιμος, σεμνός. 2) εὐσεβής.

venerebilitas, e, (venereor) σεβάσιμος, αἰδέσιμος, σεμνός. 2) εὐσεβής.

venerebilitas, e, (venereor) σεβάσιμος, αἰδέσιμος, σεμνός. 2) εὐσεβής.

venerebilitas, e, (venereor) σεβάσιμος, αἰδέσιμος, σεμνός. 2) εὐσεβής.

venerebilitas, e, (venereor) σεβάσιμος, αἰδέσιμος, σεμνός. 2) εὐσεβής.

venerebilitas, e, (venereor) σεβάσιμος, αἰδέσιμος, σεμνός. 2) εὐσεβής.

venerebilitas, e, (venereor) σεβάσιμος, αἰδέσιμος, σεμνός. 2) εὐσεβής.

venerebilitas, e, (venereor) σεβάσιμος, αἰδέσιμος, σεμνός. 2) εὐσεβής.

venerebilitas, e, (venereor) σεβάσιμος, αἰδέσιμος, σεμνός. 2) εὐσεβής.

venerebilitas, e, (venereor) σεβάσιμος, αἰδέσιμος, σεμνός. 2) εὐσεβής.

**venērivāgus*, α, um, (Venus-vagus) πορ-
νικός, ἀσελγής.

venēro, are, (Venus) ἀφροδισιάζω.

venēro, are, ἀργαίως ἀντί τοῦ *venereor*.

venēror, atus sum, ari, aliquem, σέβομαι,
σέβω, προσεύω τινά. aliquem ut deum,
σέβομαι τινά ὡς θεόν. amicos, σέβομαι τοὺς
φίλους. παθέρ. *veneralis*, α, um, σεβίζ-
μενος, προσευόμενος, τιμώμενος. Ἐν ἐπι-
γραφαῖς τῶν Καισαρείων χρόνων: *vene-
randus*, α, um, σεβαστός, σεβάσιμος. 2)
ἐχρημαί τινι, ἱκετεύω τινά. *venere* ali-
quem ut faciat, ἱκετεύειν τινά, δεῖσθαι
τινας ποιῆσαι τι. Οὐτῶς καὶ multa deos καὶ
nihil horum *venereor*.

Venetū, orum, α, ὅδ. *Venetus*.

Venetia, ae, θ, ὅδ. *Venetus*.

Venetius, α, um, Οὐνετικός, Ἐνετικός, Ἐνε-
τικός. *Venetii*, orum, α, οἱ Οὐνετοί, Βί-
ναιοι, Ἐνετοί, Ἐνετοί, ἔθνος τῆς παρὰ τὸν
Ἀδρίαν Κελτικῆς. *Venetia*, ae, θ, ἡ Ἐνε-
τικὴ, Ἐνετικὴ (χωρὰ). 2) *venetus*, α, um,
θαλασσοχόρος, κυανός. ἐπὶ τῶν αὐτοκρα-
τόρων: *factio veneta*, καὶ *Venetiani*, Βενε-
τιανοί, ἡ κυανὰ ἐνδοδωμένη μερὶς τῶν ἀγω-
νιστῶν ὡς καὶ τῶν ἀσπουδακῶν περὶ τὰς
αὐτῶν ἱπποδρομίας, κατ' ἀντίθεσιν τῆς τῶν
πρασίνων, λευκῶν καὶ ἰουδαίων, *factio pra-
sina*, *albata* et *russata*. 3) *Venetii*, orum,
α, οἱ Οὐνετοί, ἔθνος τῆς Λουγδουνησίας.
Veneticus, α, um, Οὐνετικός. *Venetia*,
ae, θ, ἡ χώρα τῶν Οὐνετῶν τῶν παρὰ τὸν
Ἀκωτιανικὸν κόλπον.

venia, ae, θ, (πιθανῶς ἐκ τοῦ *venio*, ὥστε
δηλοῦς κυρίως φιλόφρονα προσέλευσιν ἢ
δυσπλησιν). συγγνώμη, συγχώρησις, ἔξου-
σία. *do tibi veniam*, ut facias, δίδωμι σοι
ἔξουσίαν ποιεῖν εἴτε τοῦ ποιεῖν. 2) συγγνώ-
μη (ἀμαρτήματος). *veniam dare alicui*,
συγγνώμην τινὶ δίδωμι εἴτε ἔχειν, συγγι-
γνώσκαι τινί. *veniam petere*, συγγνώμην
αἰτεῖσθαι. *eravi veniam ab aliquo imp-
trare*, συγγνώμης τυχάνειν εἴτε συγγνώ-
μην λαμβάνειν παρὰ τινος τοῦ ἀμαρτή-
ματος, παρεμβατικῶς: *eum bona venia* εἴτε
ἀπλῶς: *bona venia*, συγγνώμῃ μοι, μὴ χα-
λέπεινε τοῖς νῦν λεγόμενοις. *bona venia*
mo audies, συγγνώσκει τοῖς ῥηθισμένοις.
3) χάρις. *da veniam hanc mihi*, τοῦτο χά-
ρις μοι. *veniam potenti dedit*, ἐχρημάτω
τῷ δεομένῳ.

venitabilis, α, (venia) συγγνωστός. Α. τοῦ
μεταφ. Δατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

venialis, α, (venia) συγγνωστός. 2) χαρι-
στικός.

venialiter, ἐπιρ. (venialis) συγγνωστῶς.

venūcula, ae, τὰς τῷ *venucula*.

venilia, ae, θ, (ὑπον. unda) τὸ πρὸς τὴν
ἀκτὴν ἐπιφαιρόμενον κύμα.

Venilia, ae, θ, Οὐνελία, ὄνομα πλεονόντων
νομῶν.

venio, veni, ventum, ire, (βαίνω) ἔρχομαι,
ἐφικνούμαι. *ad aliquem ad coenam*, ἔρχε-
σθαι παρὰ τινά (πρὸς τινά) ἐπὶ δεῖπνον,
sexto die Delam Athenis venimus, τῇ ἑκτῇ
ἡμέρᾳ εἰς Ἀθῆνας ἐξ Ἀθηνῶν ἐφικόμεθα. *ve-
nio emptum aliquid*, ἔρχομαι ἀντισταθμίζ-
ει. *non nos popolare venimus*, ἡμεῖς, οὐκ
ἤκομεν (ἤθελεν) λεηλατήσαντες. *aliquid*
in (sub) conspectum venit, ἔρχεται τι εἰς ὀ-
φθαλμὸν. *vox venit ad aures*, ἡ φωνὴ ἔρχεται εἰς
τὰς ἀκοὰς. *mibi venit hereditas*, κληρο-
νομίαν λαμβάνω, κληρονομίας τυγχάνω.
nunc ad tertium genus venio, νῦν ἔχω (τῷ
λόγῳ) ἐπὶ τὸ τρίτον γένος. *ad extremum*
venire, ἔρχεσθαι ἐπὶ τὸ τέλος (τοῦ λόγου).
ubi ea dies venit, ἐπὶ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἦκεν, ἦλθεν.
veniens annus, τὸ ἐπὶ τὸν ἔτος. *venire in ca-
lamitatem*, συμφορὰ περιπίπτειν, *salus ve-
nit in discrimen*, ἡ σωτηρία εἰς κίνδυνον
καθίσταται, εἰς κίνδυνον ἐφικνύεται. *in*
periculum venio, ἔρχομαι εἰς κίνδυνον,
ἐκπίπτω εἰς κίνδυνον. *venire ad summum*,
εἰς ἄκρον ἰκθίσθαι. *arbores veniunt*, δένδρα
ἀναφύεται, φύεται, γίνονται. *venit Ly-
labaum*, ἔρχεται (δ δένδρον) ἡ ἔρχονται (οἱ
δένδρα) εἰς Αἰλύβατον. *venium in insulam*
est, ἦλθεν ἡ ἔλθεν εἰς τὴν νῆσον. *unda ve-
nit* ei quo tendis? ποῦ δὴ παρέρχεται καὶ πη-
θεῖ;

venor, atus sum, ari, θηρίον, θηρῶ, κυνη-
γῶ, κυνηγεῖν. *aliquem venatum vocare*,
καλεῖν τινά ἐπὶ θήραν. *eo venatum*, ἔξευγα
θηρώων εἰς ἐπὶ θήραν. *venari aliquid*,
θηρᾶν, θηρεύειν, ἀφρεύειν, κυνηγεῖν, κυ-
νηγεῖν τι. μεταφ. θηρᾶν, θηρεύειν, διώ-
κειν τι, ἐρεῖσθαι τινος.

venosus, α, um, (vena) φλεβώδης.

venter, tris, α, γαστήρ, κοιλία. *ventrem fa-
cere*, τὴν κοιλίαν κενῶν, ἀπεπατεῖν. με-
ταφ. *ventri operam dare*, χαρίζεσθαι τῇ
γαστρὶ, λαμβάνειν. *res potumum in ven-
trum mergere*, καταλιγνύειν, λαμβάνειν
τὰ πατρώα. 2) γαστήρ, κοιλία μητρός.
ventrum ferre, ἐν γαστρὶ φέρειν, γαστρο-
φορεῖν, κυοφορεῖν. 3) σπῆν. τὰ ἔντερα.
4) τὸ γαστροειδές, κοιλία, κοιλίωσις, κοί-
λωμα.

Ventidius, ii, α, Οὐνετίδιος.

ventilabrum, i, ὀν. (ventilo) πτόον, λίκνον,
λίκνός, λικμητήριον.

ventilabundus, α, um, ῥιπταζόμενος, ταλαν-
τούμενος. Ἄμφ. γρ.

**ventilatio*, ōnis, θ, (ventilo) τὸ ἐκθερί-
ζειν.

ventilator, ōris, ὁ. (ventilo) λικμητήρ, λικμητής. 2) γόης, θαυματουργός, (ἀερούχος). ventilō, avi, alium, are, (ventus) aliquid, άνεμος, εξαερίζω τι, εκτίθημι τι τῷ άνέμῳ (ἐλαίας, οὖνον, κ.τ.τ.) 2) λικμῶ, λικνίζω τι, τῷ πύῳ καθαίρω τι. 3) ῥιπίζω τινα ἢ τι. 4) ῥιπαίω, σείω, διακινῶ τι. facere, σείειν τὴν δῆδ. arma, ἀερομαχεῖν. ventilari, ῥιπαίεσθαι.

ventilo, ōnis, ὁ. (ventio) ἔλευσις, ἄφιξις.

ventilo, are, (θαμισι, τοῦ ventio) ἔρχομαι θαμά, θαμίζω, συχνάζω, φοιτῶ.

*vento, are, ταῦτο τῷ ventilo.

*ventosus, epir. (ventosus) μετ' ἀναπνοῆςως.

ventositas, atis, ὁ. (ventosus) ἐν τῇ ἱατρικῇ τὸ πνευματώδες, πνευματικόν, ἐμπνευμάτως, 2) μεταφ. τὸ άνεμώλιον, ἀλαζονεία. Δ. τοῦ μεταφ. Δατ.

ventosus, a, um, (ventus) άνεμώδης, ὑπηρέμιος, πνευματώδης. locus ventosus, τόπος προσήνεμος. ποιητ. concha ventosa, ἡ φυσική κόγχη, ἡ τοῦ Τρίτωνος σάλπιγξ. 2) άνεμώεις, άνεμώκεις, ὠκύς, ταχύς, ἐλαφρὸς. 3) άνεμώιος, άνεμώδης, άνεμώλιος, κενός, ἄστατος. 4) πεφυσμένος, ἀναπεφυσμένος, ἀλαζονικός.

ventralis, e, (venter) τῆς γαστρὸς εἶτε κοιλίας. ventrale, οὗ. ὁ κοιλιάσμος.

*ventricola, ae, ὁ. (venter-colo) γαστροφίλος, κοιλιάδουλος. Δόγουστινος.

*ventriculatio, ōnis, ὁ. (ventriculus) στρόφος τῆς κοιλίας, κοιλιακὸν πάθος.

ventriculosus, a, um, κοιλιακός.

ventriculus, i, ὁ. (υποκορ. τοῦ venter) γαστρίδιον, κοιλίδιον. 2) γαστήρ, στόμαχος. 3) ventriculus cordis, τὸ περιχάρδιον.

ventriluvius, a, um, (venter-fluo) κοιλιολυτικός.

† ventriluquus, i, ὁ. (venter-loquor) ἐγγαστρίμιος.

ventrius, a, um, (venter) ὁ, ἡ γαστροπύων, γαστρίς, ὁ γάστρων.

ventrius, e, γαστροπύων, γαστρίων.

ventrius, a, um, (venter) ὁ, ἡ γαστροπύων, γαστρίων.

ventrius, i, ὁ. (υποκορ. τοῦ ventus) άνεμίδιον, πνευμάτιον, φουσημάτιον. ventulum facere, ῥιπίζειν.

ventus, i, ὁ. άνεμος, πνεῦμα. secundus, ὁ δεύτερος εἶτε ἐπίφορος άνεμος. adversus, ὁ ἀπὸ τῆς εἰς ἐναντίας άνεμος. παροιμ. dare verba in ventos, τῷ άνέμῳ διαλέγεσθαι, ματαλογοῦν. 2) πᾶν. ἡ φύσις, πορδῆ. 3) μεταφ. ἡ τύχη, εἴδη κ.τ.τ. popularis ventus, ἡ τῶν πολλῶν χάρις εἶτε εὐνοία. venti secundi, οὐρία τύχη, εὐπραγία.

ventuscula, ae, ὁ. εἶτε una ventuscula, εἶδε:

σταφυλῆς, ἥς αἱ σταφίδες ἐν χύτραις ἐφυλάττοντο.

venula, ae, ὁ. (υποκορ. τοῦ vena) φλέβιον.

venum, id, venus.

venundo, ēre, venundo, dēdi, dātum, dāro, (venum-do) aliquem, πιπράσκω, πωλῶ τινα, (λέγεται κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τῶν αἰχμαλώτων). 2) σπᾶν. aliquid, πωλεῖν, καπηλεύειν τι.

Vēnus, ōris, ὁ. Ἀφροδίτη, (ἡ Θεά). Ἦν δὲ καὶ deus Venns, Venus almus, Ἀφρόδιτος. Ἴδε Μακρόβιον ἐν Saturn. 3, 8. 2) ποιητ. ἡ ἀφροδίτη, κύπρις, τὰ ἀφροδίσια, ἀφροδισιακός, ἡ συνουσία. 3) ἀφροδίτη, ἐπαφροδισία, χάρις, κάλλος. 4) ἀφροδίτη, ὁ φωσφόρος, (εἰς τῶν πλανητῶν). 5) ἀφροδίτη, ὁ κάλλιστος τῶν ἀστραγάλων βόλος.

venus, ūs καὶ i, ὁ. (ἀρχηγον) πρᾶσις, ὦνή. Ἐκ τούτου κατ' αἰτιατικὴν venum dare εἶτε venundare aliquem, πιπράσκω, πωλεῖν, ἀποκηρύττειν τινα. venum ito εἶτε venire, πιπράσκεσθαι, πωλεῖσθαι, ἀποκηρύττεσθαι. venum aliquid dare, πωλεῖν, καπηλεύειν τι. σπᾶν, κατὰ δοτικὴν aliquid veni habere, ὥνιον ἔχειν τι. κατ' ἀφαιρετικὴν veno ponere aliquid, ὥνιον προτιθέναι τι, πωλεῖν τι.

Vēnusia, ae, ὁ. Οὐνεουσία, πόλις τῆς Ἀπουλίας, πατρὶς Ὀρατίου τοῦ ποιητοῦ, ἡ τῶν Venosa. Venusinus, a, um, Οὐνεουσίνας.

venustas, atis, ὁ. (Venus) ἀφροδίτη, χάρις, ἐπαφροδισία, ὠραιότης. 2) ἐπὶ λόγου χάρις, κομψότης, χαριεντισμός. 3) χάρις, χαρισμύνη, ἡδονή.

venusto, epir. χαριέντως.

venusto, are, (venustus) σο, ὠραϊέσθαι.

venustulus, a, um, (υποκορ. τοῦ venustus) ἐπίχαρις.

venustus, a, um, (Venus) ἐπαφρόδιτος, χαριεὺς, ὠραίος, κομψός.

*verpallidus, a, um, (ver-pallidus). πᾶν ὠχρὸς εἶτε χλωρός.

*verpres, a, um, (verpres) ἀκάνθιος.

verpres, ae, ὁ. (υποκορ. τοῦ verpres) ἀκάνθιος, βάτιον, μικρὸς βάμνος.

verpres, is, ὁ. καὶ ὁ. ἀκάνθα, βάτος, βάμνος.

verpres, i, οὗ. (verpres) ἀκάνθειον, ἀκάνθων, βάτια.

ver, veris, οὗ. ἔαρ, (ἡρ). vero, τοῦ ἡρος, vere primo, ἀρχομένου τοῦ ἡρος. 2) ἔαρ, τὰ τοῦ ἡρος ἄνθη. 3) ver sacrum ἐλέγετο ἡ ἐν καιροῖς κρείμους καθιέρωσις πέντων τῶν κατὰ τὸ ἔαρ γενομένων βοσκημάτων.

Οἱ δὲ ἀρχαῖοι Ἰταλοὶ εὐθ' εἶτε καὶ τὰ γεόμενα τῶν αἰσίων ἐπεφύμειον, ἀνδρωθέντα δὲ εἰς ἀποικίαν ἐστέλλον.

veraciter, epir. ἀληθινῶς.

Veranius, ii, ὁ. Οὐράνιος, (Ἰώσηφ. Ἀρχ.

Ἰουδ.) Βεράντιος, (Εὐσέβ. Χρον.) Verānia, α, θ. Οὐραναία, (Πλούτ.)

Veratius, ii, ἄ. Οὐρατίος.

Veratrix, f, is, θ. (vero) ἡ χρησμολόγος. ἁμφ. γρ.

veratrum, i, οὐ. ἐλλέβορος, φ.

verax, acis, (verus) ἀληθινός, ἀψευδής.

verbalis, o, (verbum) τῶν ἐρημάτων, ἐκ ἐρημάτων. 2) ἐν τῇ γραμματικῇ· ῥητορικός.

Verbānus, iacus, ἄ. ἡ Οὐερβανὸς λίμνη ἐν Ἰταλίᾳ, τανῶν Lago maggiore.

verbascum, i, οὐ. φλόμος, (φ.)

verbena, α, θ. καὶ συνήθως· verbenā, arum, πληθ. οἱ θαλλοὶ εἴτε κλάδοι δάφνης, ἑλαίας, μυρσίνης καὶ ἄλλων ἱερῶν δένδρων.

2) ἐν τῇ ἱατρικῇ· εἰ κλάδοι δένδρων τινῶν ἀντιβαλὼν ἢ εὐωδίων.

verbēnāca, α, θ. ἱερὰ βοτάνη, (εἶδος βοτάνης, ἡ τοῦ Ἀνταίου Verbena officinalis).

*verbēnārius, ii, ἄ. (verbena) θαλλοφόρος.

*verbēnāus, α, um, (verbena) θαλλοφόρος, θαλλοφόρων.

verber, eris, οὐ. (τοῦ ἐνικού οὐ μάλᾳ εὐχρηστέον ὄντος, ἡ ὀνομα. δοτ. καὶ αἰτ. ἔλως ἀχρηστοί) ἱμάσσῃ, μάστιγι. aliquem verberibus caedere, ἱμάσσειν, μαστιγῶντινα.

2) ἱμάς τῆς σφενδόνης. 3) μάστιγι, μαστιγῶσι, πληγῇ, μαστιγίμα, βάπτισμα, μεταφ. lingua verbera, αἱ ἐπιπλήξεις.

4) πληγῇ, κρούσει, τύψι.

*verberābilis, e, μαστιγιώσιμος.

verberābundus, a, um, ἱμάσσων, μαστιγῶν.

verberātio, ōnis, θ. (verbero, are) μαστιγῶσις, 2) κόλλαισις.

*verberātor, ōris, ἄ. μαστιγιστής, μαστιγιεύς, μαστιγιστῶρ.

verberātus, ūs, ἄ. (verbero) πληγῇ, τύψι, κρούσει.

verberēus, α, um, μαστιγιώσιμος. verberum capui, ὁ μαστιγιγας. Πλάτος.

verberito, are, (θαμιστ. τοῦ verbero) θαμὰ μαστιγῶ.

verberō, avi, atum, are, (verber) aliquem, ἱμάσσω, μαστιγῶ, μαστιγῶ τινά. 2) aliquid, πλήττω, τύπτω, κρούω τι. 3) μεταφ. aliquem, ἐπιτιμῶ, ἐπιτιμῶ τινί.

verberō, ōnis, ἄ. (verber) μαστιγιγας.

*verberificatio, ōnis, θ. (verbum-facio) διὰ λείας, λόγου.

+verberigēna, ae, ἄ. (verbum-gigno) ὁ ἐκ τοῦ λόγου γεγενῶς.

verberigēro, (avi), atum, are, (verbum-gero) λογοποιῶ, διαλέγομαι.

verbōus, ἐπίρ. πολυλόγως.

verbōsius, alis, θ. (verbosus) πολυλογίαι.

verbosus, α, um, (verbum) πολυλόγος.

verbum, i, οὐ. (ἐκ τοῦ ἔρω, εἶρω, μετὰ διγμάματος). ῥῆμα, ἔπος, λόγος, λέξις, ver-

bum voluptatis, τὸ ῥῆμα τῆς ἡδονῆς, τὸ ἔρωτα ἡδονῇ, τὸ ἡδονή. quid verbis opus est? τί δαὶ καὶ λέγειν; haec plurimam a me verbis dicta sunt, ταῦτα διὰ πλείονων ὅπ' ἐμῶ εἰρηται. verbum nullum fo-

cit, οὐδὲνα λόγον εἶπε. verba facere aliquid, λόγους τινί προσφέρειν, διαλέγεσθαι τινί. verbum in publico facere, λόγον ἐν τῷ πανερῷ ποιεῖσθαι. aliquid ad verbum de Graeco exprimere, αὐταῖς λέξεσιν (αὐτολεξεῖ) ἐρμηνεύειν τι ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ.

ad verbum, κατὰ λέξιν, κατ' ἔπος, τῷ ῥήματι. obsecro aliquid ad verbum, ἐκμανθάνειν τὰ ῥήματα τινος. verbo, pro verbo, do verbo, o verbo, τῷ ῥήματι, αὐταῖς λέξεσιν, αὐτολεξεῖ, κατὰ λέξιν, κατ' ἔπος. verbi causa εἴτε verbi gratia, εἰεν δὴ, ὥσπερ, uno verbo, ἐνί λόγῳ, συλλή-

δων, meis, tuis, suis verbis, ταῖς ἐμαῖς λέξεσιν, ὡς παρ' ἐμοῦ, κ.τ.λ. 2) ῥῆμα, ῥήσις, λέξις, λόγος, ἀπόφθεγμα. 3) λόγος, ἔπος, (ὁ μάλιστα ἢ κενὸς λόγος, ὃ ἀντί-

κεῖται ἢ ἀληθεύει ἢ τὸ ἔργον). verbo —, revera —, λόγῳ μὲν —, ἔργῳ δέ —, verbo sunt liberi, λόγῳ ἐλευθεροὶ εἰσι, τὸ δυνάμει μόνον τῆς ἐλευθερίας ἔχουσι, verba affici dare, φρονεῖσθαι, ἀπαρτῆν τινα. 4) ἐν τῇ

γραμματικῇ· τὸ ῥῆμα.

Vercellus, arum, θ. αἱ Οὐερκελλαι, (Πτολ.) Βερκελλαι, (Πλούτ.) εἰ Οὐέρκελλοι, (Στράβ.) πόλις τῆς ἐντὸς Ἀλπεων Κελτικῆς, τανῶν Vercellii. Τὸ ἐπιθετὸν Vercollensis, e.

Vercingetorix, igis, ἄ. Οὐερκιγγετόριξ.

*verecundum, i, οὐ. (υποκορ. τοῦ ver) ἄρ, (τοῦτοστι χαριστάτη γυνή, ἐρωμένη).

verē, ἐπίρ. (verus) ἀληθῶς, ἀληθινῶς, honestum quod vere dicitur, τὸ ὡς ἀληθῶς ῥαλόν. vera judicare, ἀψευδῶς κρίνειν.

latrones verius quam hostes, λησταὶ μᾶλλον ἢ πολέμιοι.

verēcunde, ἐπίρ. (verecundus) αἰδωμένως.

verecundia, α, θ. (verecundus) αἰδημοσύνη, αἰδώς, αἰσχύνη. virginialis, ἡ παρθενική αἰδημοσύνη, παρθενική αἰδώς. iurpitudinis, ἡ εὐλαδία τοῦ αἰσχροῦ, τὸ τὰ αἰσχροῦ εὐλαδεῖσθαι. iocum, ἡ τῶν νόμων αἰδώς, τὸ τοὺς νόμους αἰδεῖσθαι. 2) αἰδώς, ὑπερβολὴ αἰδούς, αἰσχύνη, δειλία, δεινός, δῖος.

*verēcundior, ἐπίρ. ταχὺ τῷ verēcundo, verēcundior, at, (verecundus) αἰσχυρόνεται, εὐλαδεύεται, δισσοποιεῖται, αἰσχυντληδεῖται.

verēcundus, α, um, (verecor) αἰδῶμων, αἰσχυντληδός. 2) εὐλαδής, σῶφρων, ματριος, ματριόφρων. 3) σπῆν. αἰδεῖσμος, σεβάσιμος.

verēdarius, ii, ἄ. (veredus) ἀγχαρὸς ὁ διὰ τῆς τῶν ἵππων ἀμοιῆς πορευόμενος δημόσιος γραμματεὺς. Α. τοῦ μεταφ. Δατ.

vērēdas, i, ἄ. (ἐκ τοῦ veho-rheda, ὅθεν Γερμανιστὶ Pferd) ἄγγας ἵππος, ὁ τοῦ ἄγγαρου ἵππος. 2) ποιητ. ὁ κίλως, ταχύς ἵππος, ταχυδρόμος ἵππος.

*vērēter, ἐπίρ. (vereor) αἰδημένως, μετ' αἰδοῦς.

vērēor, ἵπς sum, ἐρί, aliquem, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι τινα. deos, patrem, τοὺς θεούς, τὸν πατέρα. alienus, σπάν. ἀντὶ τοῦ aliquid, αἰσχύνεσθαι τινα. vereor dicere, αἰσχύνομαι εἰπεῖν. aliquem interficere, αἰδοῦμαι ἀποκτείνειν τινα, σπάν. ἀπροσώπως quos non est veritum hoc facere, οἷ οὐκ ἡσυχύνησαν τοῦτο ποιῆσαι. 2) aliquid, εὐλαβεῖσθαι, δεῖδια, φοβοῦμαι τι. bellum, periculum, τὸν πόλεμον, τὸν κίνδυνον. ne vereare, μὴ φοβῶ. vereor quid sit, φοβοῦμαι, τί τοῦτο ἐστὶ. vereor ne fiat, δεῖδια (φοβοῦμαι) μὴ γένηται. veritas est, ne sustinere non posset, ἐρεθίσθη, μὴ οὐ δύναται ἀντέχειν. vereor, ut possit, δεῖδια, μὴ οὐ δύνῃται. vereor, ne barbarorum rex fuerit Romulus, κινδυνεύει ὁ Ῥωμύλος βασιλέων βασιλεὺς γεγενῆσθαι. ut scula cedas meritum maiora subire verbera, non vereor, τῷ δὲ νάρθηκι πλήξῃ σε τὸν ἄξιον ἐμίσθητης, οὐδεὶς κινδυνός, (οὐδεὶς κινδυνός, μὴ πλήξη κ.τ.λ.) — σπάν. παθητικῶς vereri ab aliquo, αἰδοῦς παρὰ τινος τυγχάνειν. verendus, a, um, αἰδέσματος, ἔσθ' ὅτε καὶ φοβερός. verenda, orum, οὐ. εἴτε parios verenda, τὰ αἰδοῖα.

vērētillum, i, οὐ. (ὅσοκορ. τοῦ veretrum) μικρὸν αἰδοῖον.

vērētum, i, οὐ. (vereor) αἰδοῖον, αἰδοῖα.

Vērētum, i, οὐ. Οὐέρητον, πόλις ἐν τῇ Σαλευντινῶν χώρῃ.

Vergīllas, arum, θ. Πλειάδες, (ἄστρον).

vergo, (σπάν. versi), ἐρε, βέπω, κλίνω, νεύω. dies vergit, ἡ ἡμέρα κλίνει. illuc cuncta vergere, ἐκείνη (ἐπὶ τὸν Τιθερίον) ἅπαντα ἔβρεπεν, ἔκλινεν, ἐνεύεν. vergens in lethargum, καταφερόμενος εἰς λήθαργον. — collis vergit ad flumen, ὁ λόφος νεύει ἐπὶ τὸν ποταμὸν, τίτραπται πρὸς τὸν ποταμὸν. vergens ad septentriones, νεύων, κεκλιμένος, ἐστραμμένος, τετραμμένος πρὸς ἄρκτον. 2) σπάν. παθητικῶς vergi, τρέπεσθαι, στρέφασθαι. 3) ποιητ. vergere aliquid, γρῖν, ἔγγειν, ἔχεϊν τι.

*verētia, a, (veras-colo) φιλαλήθης.

vērētūlatus, vericulum, ἀντὶ τῶν veraculatus, vericulum.

vērēdice, ἐπίρ. (veridicus) ἀληθῶς, φιλαλήθως.

vērēdicus, a, um, (verus-dico) ἀληθοεπής, ἀληθόμενος, ἀψευδής. 2) ἀληθός, ἔτυμος.

*vērēloquium, ii, οὐ. (verus-loquor) ἔτυμο-λογία.

vērēloquus, a, um, (verus-loquor) ἀληθοεπής, ἀψευδής. Α. σπ.

vērīsīmilis, a, um, ταὐτὸ τῷ veri similis, ἴδ. similis καὶ verus.

vērīsīmīliter, εἴτε veri similiter, πιθανῶς. vērīsīmīlītudo, ἴσις, θ. εἴτε veri similitudo, πιθανότης, τὸ πιθανόν, τὸ εἰκός.

vērītās, ātis, θ. (verus) ἀλήθεια, ad veritatem loqui, κατὰ τὴν ἀλήθειαν λέγειν. explorare veritatem, ἐρευνᾶν τὴν ἀλήθειαν. 2) ἀλήθεια, εἰλικρίνεια, ἀπλότης. 3) παρρησία.

vērītus, a, um, ἴδ. vereor.

*vērīverbīum, ii, οὐ. (verum-verbum) ἀληθινολογία.

vermīcūlātus, ἐπίρ. σκωληκεῖδῶς.

vermīcūlātio, ōnis, θ. σκωληκίασις, σκωληκωσις.

vermīcūlātus, a, um, ἴδ. vermīculor.

vermīcūlor, ātis sum, ari, (vermiculus) σκωληκίζομαι, σκωληκῶ, τετρακονίζομαι. — vermīculatus, a, um, σκωληκεῖδής.

*vermīcūlosus, a, um, σκωληκεῖδης, σκωληκεῖδης.

vermīcūlus, i, ἄ. (ὅσοκορ. τοῦ vermis) σκωληκίον, θρίψ, εὐλή.

*vermīfīlius, a, um, (vermis-fluo) εὐλῶν μεστός.

vermīna, um, οὐ. πληθ. (verto) στρέφω, σπᾶσμα (νόσος).

vermīnālio, ōnis, θ. (vermina) σπασμῶδης ἄλγος. 2) (vermis) σκωληκίασις, τὸ ἐλμινθῆν.

vermīna, are, καὶ vermīnor, ari (vermina) σπᾶ, στρέφω, ἄλγῳ. 2) vermīno, are, (vermis) σκωληκῶ, σκωληκεῖμαι.

vermīnōsus, a, um, (vermis) σκωληκεῖδης. vermīnosus ulcus, ἔλκος εὐλῶν μεστόν.

vermīs, is, ἄ. ἔλμινες, σκωληκῆς, θρίψ. vermes ulceris, αἱ τοῦ ἔλκους εὐλαί.

verna, a, d. καὶ θ. ἄ. ἡ ἐνδογενὴς δοῦλος ἡ δοῦλη, οἰκογενής, οἰκοτρίψ. 2) ἐπιθετικῶς ἐπιχώριος, ἐγχώριος.

vernācūlus, a, um, (verna) τῶν οἰκοτρίβων. vernacula multitudo, τὸ τῶν οἰκοτρίβων καὶ ἀπελευθέρων πληθός. 2) οἰκιακός, οἰκοῖ ἐπινοηθέντες. 3) ἐγχώριος, ἐπιχώριος. 4) vernaculus, ἄ. ὁ βωμολόχος, γελωτοστής, γελωτοποιός.

vernālis, e, (ver) ἑαρινός.

vernālīter, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ verniliter.

vernālīs, ōnis, θ. (verno) τὸ λεπίζεσθαι, ἀπολεπίζεσθαι. 2) ἡ λεθερίς, τὸ σφαρ (τῶν ἔριων).

*vernācōmus, a, um, (verna-cuma) νεοζαλῆς.

*vernifer, ἄρ, ἔρμ, (vernus-fero) ἀρι-
δροπος, ἐαριδροπος.

vernilis, e, (verna) οἰκοτριβικός, δουλικός.
2) σκωπτικός, γελαστοποιός.

vernilis, a, u, (vernilis) τὸ οἰκοτριβικόν,
δουλικόν. 2) τὸ σκωπτικόν, γελαστοποιόν,
βωμολοχία.

vernilius, ἐπίρ, οἰκοτριβικῶς, δουλικῶς. 2)
σκωπτικῶς, βωμολοχικῶς.

verno, āro, (ver) ἐαρίζειν. arhores vernant,
τὰ δένδρα ἐαρίζει, βλαστάνει, θάλλει. coe-
lum vernat, ὁ οὐρανὸς ἔαρ ποιεῖ. aër ver-
nat, ὁ ἀήρ ἐαρινὸς ἐστίν. avis vernat, ἡ ὄρ-
νις ἔδει τὴν ἐαρινὴν ὥδην. μεταφ. sanguis
vernat, τὸ αἷμα νεαρὸν ἐστίν. 2) ἐπὶ ὅρων
ἐκδύεσθαι τὴν λευκήριδα, λεπίζεσθαι, ἀπο-
λεπίζεσθαι.

vernula, ae, ā, καὶ ὁ. (ὕποκορ. τοῦ vernus)
δ, ἡ ἐνδογενὴς παῖς, ὁ, ἡ οἰκογενής. 2) ἐπι-
θετικῶς· ἐγχώριος, ἐπιώριος. 3) σκωπτι-
κός, θρασυαίτιμος, (οἷοι ἦσαν οἱ οἰκογενεῖς
δούλοι).

vernus, a, um, (ver) ἐαρινός. vernum iom-
pus, ἡ ἐαρινὴ ὥρα. vernus ventus, ὁ ἐαρι-
νός ἄνεμος, ἡ ἐαρινὴ αὔρα. vernum, τὸ
ἔαρ. vernus, ἔαρος, τοῦ ἥρος.

vero, ōnis, ā, σπάν, ἀντί τοῦ verum.

*vero, are, (verus) ἀληθεύω.

vero, ἐπίρ. (verus) ἀληθώς, τῷ ὄντι. veron' ?
ἄληθει; 2) ἐν ἀποκρίσει· ἀληθῆ λίγεις, ἀλη-
θές. πάνν γε, πάνν μὲν οὖν. minime vero,
ἤκιστα γε. 3) ἀλλά, δέ. tres partes transpa-
duerant, quarta vero pars, τρίτῃ μὲν μέρει
ἐτύγχανον περαιοσάντες, τὸ δὲ τέταρτον
μέρος κ.τ.λ. immo vero, ἀλλὰ μὴν καί,
ἀλλὰ μέντοι καί, μὰ Δι' ἀλλὰ, μὲν οὖν γε.
age vero, ἀλλ' ἄγε, ἄγε δὴ. carpe vero,
ἀλλὰ λαβέ, λαβέ δὴ.

Verona, ae, ὁ. ἡ Οὐθρών, πόλις τῆς ἐντὸς
Ἀλπεῶν Κελτικῆς. Veronensis, e, Οὐθ-
ρώνιος.

verpa, ae, ὁ, ψωλή.
verpus, i, ā, (verpa) ψωλός, (τρουτέσι περι-
τετμημένος, ὡς λ. χ. οἱ Ιουδαῖοι).

verres, is, ā, χοῖρος μὴ ἐκτετμημένος.

Verres, is, ā. Οὐέρρες, Βέρρες. Verrens
εἴτε Verrius, a, um, τοῦ Οὐέρρου. jus Ver-
rinum εἴτε jus verinum, ἡ τοῦ Οὐέρρου
δικαιοδοσία καὶ ὁ χοῖρος τῆς ζωμῆς.

Verrens, a, um, ἴδ. Verres.

verriculum, i, ō. (verro) σαγήνη. 2) εἶδος
βεζών.

verrinus, a, um, (verres) χοῖριος. jus ver-
rinum, ἴδ. Verres.

Verrius, a, um, ἴδ. Verres.

verris, is, ā. σπάν. ἀντί τοῦ verres.

verro, (verri) versum, ōis, aliquid, σάρω,
σάρω τι. templum, σάρειν, σάρον, κρεῖν

τὸν ναόν. αὐτῶ καὶ νῆας, pavimentum,
aedes, ποιητ. aequor rotibus, σαγήνη ἀ-
λειεύειν. aequora remis, τὴν θάλασσαν ταῖς
κώπαις πλῆττειν. venti nubila vercunt, οἱ
ἄνιμοι τὰ νέφη σαροῦσι, σάουσι, θανα-
σιν, εὐανούσι. Bacchus vestigia pallā ver-
rit, ὁ Διόνυσος ἐπισύρεται χιτῶνα ποδήρη.
quidquid verritne aereis, ἔτι συναίγεται,
ἀθροίζεται ἐν ταῖς ἀλῶσι. duplici genitalia
nubila palma, διπλῇ χειρὶ τὰς τῆς ναύλας
χαριέσσας χορδὰς ψαύειν, ἐπιτρέχειν, συν-
αρπάζειν, ἐπισπᾶσθαι. 2) μεταφ. aliquid,
συλῆν, ἀρπάζειν τι.

verruca, ae, ὁ. μυρμήκιον, ἀκροχορδών, (τῶν
χειρῶν). 2) μυρμήκιον λιθαρίων τινῶν. 3)
ἀκρωτήριον, ἄκρα.

verrucaria, herba, ὁ. (verruca) ἡλιδοσκότιον
(βοτάνη τὰς ἀκροχορδῶνας ἀφανίζουσα).

verruccus, a, um, (verruca) μεταφ. τρα-
χύς, ὡς ὁ ἔχων ἀκροχορδῶνας. 2) Verruco-
sus, ὁ Βερούκωστος, παρωνύμιον Φαβίου
Μαξιμου, ἔχοντος ἀκροχορδῶνα ἐπὶ τῶν
χειλῶν ἐπιπεφυκυῖαν, ἀκροχορδωνάδης,
παρὰ Δίωνι Κασσίῳ.

verrucula, ae, ὁ. (ὕποκορ. τοῦ verruca) μι-
κρὰ ἀκροχορδῶν. 2) μικρὸς θῦλος.
verrucus, are, (verruccus) homo, καλῶς
ἀποβαίνειν, καλῶς χωρεῖν. 2) ea populi
Romano Dī bene verrucant, οἱ θεοὶ δοῦν
ταῦτα τοῖς Ῥωμαῖσι εὖ χωρεῖν. Α. τῆς λα-
τρείας.

versabilis, e, (verso) εὐτροπικός, μεταβλη-
τός.

versabundus, a, um, (versor) στρεφόμενος.
Α. σπαν.

versallilis, e, (versor) στρεπτός, περιστρο-
φος, περιστατός, κινήτος, δυνάμενος στρα-
φῆναι ἢ κινήθηναι. 2) μεταφ. versalliu
iugenum, ὁ εὐστροφος νοῦς.

versatio, ōnis, ὁ. στροφή, περιστροφή. 2)
μεταβολή.

versicolor, ōis, (verto-color) αἰολόχως,
αἰολός, καλῶνός, ἀνθινός.

versicolorius καὶ versicolōrus, a, um, τό-
ποι μεταγενέστεροι τοῦ versicolor.

versiculus, i, ā, (ὕποκορ. τοῦ versus) στι-
χίδιον.

versificatio, ōnis, ὁ. (versifico) στιχοουργία,
στιχοποιία.

versificator, ōis, ā, (versus-facio) στιχοῦρ-
γός, στιχοποιός.

versifico, avi, alium, are, (versus-facio)
στιχοῦργῶ.

versificus, a, um, (versifico) στιχογράφος, στι-
χινός. Α. τοῦ μεταφ. Λατ.

versiformis, e, (verto-forma) μεταμορφι-
κός.

versilis, e, (verto) στρεπτός, περιστροφικός, περισπῶν.

versipellis, e, (verto-pellis) ἀλλόμορφος, se facere versipellem, μεταμορφοῦσθαι.—versipellis, a, d. λοκάνθρωπος. 2) πολύτροπος.

Verso, avi, alum, aro, (θαμιστ. τοῦ verito) aliquid, στρέφω τι θαμὰ ἢ συνεχῶς, στροβίλω, περιστρέφω, στρέφω τι. fusum, στρέφειν, περιάγειν τὸν ἄτρακτον. turbineum, στρέφειν, στροβεῖν, δινεῖν τὸν στρόμβον (τὴν βέμδακα). eurrum, περιάγειν, περιελαύνειν τὸ ἄρμα. Sisyphus saxum versat, ὁ Σίσυφος κυλινθεῖ τὸν πέτρον. terram versare, τὴν γῆν στρέφειν, ἀροτριᾶν, βωλοστροφεῖν. mundas circum axem versatur, ὁ κόσμος περὶ τὸν ἀξονα στρέφεται, ἑλίσσεται. fors omnia versat, ἡ τύχη στρέφει, μεταστρέφει, μεταβάλλει ἅπαντα. mentem suam ad malitiam versare, τὴν ψυχὴν ἐπὶ τὴν πονηρίαν μεταστρέφειν. 2) μεταφ. στρέφειν, μεταστρέφειν τι, σκοπεῖν, σκοπεῖσθαι, ἐξετάζειν τι. aliquid secum in animo, στρέφειν τι ἐν ἑαυτῷ. dolos, δόλους μελετᾶν, ἐπινοεῖν. vos exemplaria Graeca nocturna versate manu, versate diurna, ὁμεῖς τὰ ἑλληνικὰ παραδείγματα (βιβλία) νυκτὸς τε καὶ μεθ' ἡμέραν ἀνελίττετε εἴτε μετὰ χεῖρας ἔχετε, περὶ τὰ ἑλληνικὰ παραδείγματα σπουδάζετε. 3) aliquem, στρέφω, ταράττω, ἐνοχλῶ, ἀνίσταμαι.—versor, atus sum, ari, στρέφομαι, ἀναστρέφομαι, διάγω, διατρίβω. in loco, ἐν τόπῳ. cum aliquo, διατρίβειν μετὰ τινος, συμπεριφερόσθαι τινι, ὁμιλεῖν τινι. versari in aliqua re, διατρίβειν ἐν, ἐπὶ τινι, περὶ, ἀμφὶ τι. in pace versantur, ἐν εἰρήνῃ διάγουσι. mors mihi ob oculos versatur, δὶκαί μοι τὸν θάνατον ἐν ὀφθαλμοῖς ὄρων. inter arma et studia versari, περὶ τὰ ἔπλα καὶ τὴν σπουδὴν εἶναι. in honoribus versari, τιμὰς ἔχειν, ἀρχὰς μεταχειρίζεσθαι. in sordida arte, στρέφεσθαι (ἀναστρέφεσθαι) ἐν βαναύσῳ τέχνῃ, διατρίβειν (εἶναι) περὶ βαναύσου τέχνην. haec ars in veri investigatione versatur, ἡ τέχνη (ἐπιστήμη), αὕτη περὶ τὴν τῆς ἀληθείας ἔρευναν διατρίβει.

versor, atus sum, ari, ἴδ. verso.

versoria, e, (verto) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versoria, e, (verto) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versoria, e, (verto) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versoria, e, (verto) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versoria, e, (verto) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versoria, e, (verto) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versoria, e, (verto) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versoria, e, (verto) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versoria, e, (verto) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versoria, e, (verto) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versoria, e, (verto) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versoria, e, (verto) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versoria, e, (verto) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versoria, e, (verto) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versoria, e, (verto) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versoria, e, (verto) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versoria, e, (verto) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versoria, e, (verto) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versoria, e, (verto) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versoria, e, (verto) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versoria, e, (verto) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versoria, e, (verto) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versoria, e, (verto) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versoria, e, (verto) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

aliquid, ἀρχαῖον τι χρέος ἀποκλίνω, παρ' ἐτέρου τινὸς τὸ ἀργύριον δανεισάμενος. παρ' ἑτέρου τινὸς τὸ ἀργύριον δανεισάμενος. παρ' ἑτέρου τινὸς τὸ ἀργύριον δανεισάμενος.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

versura, e, (versum) ἀρχαῖον, ἀποκλίνον, ἀποκλινόμενον, ἀποκλινόμενος, ἀποκλινόμενα.

verticillus, i, d. (verto) σπίνδυλος (τοῦ ἀτράκτου).

Verticordia, ae, θ. (verto-cor) (καρδιοστρόφης) ἐπίκλησις τῆς ἀγνῆς εἴτε Οὐρανίας Ἀφροδίτης.

verticōsus, a, um, (vertex) δινῆσις, πελιδνῆς.

verticūla, ae, θ. (verto) σπίνδυλος, ἀμυγδαλίς.

verticūlus, i, d. καὶ verticulum, i, d. τὰ τὰ τῶν verticula.

*vertigīno, aro, (vertigo) περιστρέφωμαι, περιάγομαι.

*vertigīnōsus, a, um, (vertigo) σκοτεινῶν, ἡλιγγίνων.

vertigo, ūis, θ. (verto) στροφέη, περιστροφή. 2) ἡλιγος, ἡλιγε, σκοτεινία, σκότωσις, σκότωμα. vertigine laborare, ἡλιγγίζω, σκοτεινιάζω.

verto (ἀρχαίῳ. vorto), rti, rsum, ẽre, uli-
quid, στρέφω, τρέπω τι. totum arato, στρέφειν τὴν γῆν τῷ ἀρότρῳ. (Πλούτ. Συμπόσ. 4, 2) αἱ ὅς χρησάμεναι πᾶσι καὶ δουρὶ ταχὺ τὴν γῆν ἐστρέψαν ἐκ θαλάσσης ἐν Διγύπτιῳ. ἀροτρίαν. castrum, στρέφω, ἀνατρέπω τὸν κάστρον. hostes eo vertentur εἴτε terga vertentur, αἱ πολέμοι ἐστράφησαν, στραφέντες ἔφυγον, τὰ νῶτα ἐπιστρέψαν. hostium equitatum in fugam vertentur, ἐτρέψαν εἰς φυγὴν εἴτε ἐτρέψαντο τὸ τῶν πολεμίων ἵππικόν. verti me Arpinum versus, ἐτραπόμην τὴν ἐπ' Ἀρπινᾶ. quo me vertam? ποῦ τρέπωμαι; caelum vertitur, δ ὁὐρανὸς στρέφεται, περιστρέφεται. vertere aliquem, καταβάλλειν τινά. Ilion, καταστρέφειν, ἀνατρέπειν τὴν Ἴλιον, caupnes rerum in deos vertere, τὰς τῶν πραγμάτων αἰτίας τοῖς θεοῖς ἀνατιθέναι. aliquid alicui vitio vertere, ἐν δυνεῖδε ποιεῖσθαι τινί τι, ψάγειν τινά ἐπὶ τινί. in melius vertare, ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν, εἰς ἀγαθὸν κρίνειν (δυνεῖρον). 2) τρέπω, μεταβάλλω τι. omnia in pejorom partem versa sunt, ἅπαντα ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐτρέπατο, εἰς τὸ χεῖρον μεταβάλλεν. auster in africanum se vertit, ὁ νότος εἰς λίβαν μεταβάλλει. 3) μεταφέρειν, μεταρμενεύω, μεταφράζω τι. 4) verti in aliqua re, στρέφωμαι ἐν τινί, διατρέχειν περὶ τι. in mercatura vertitur, ἐν ἐμπορίᾳ στρέφεται, περὶ ἐμπορίαν διατρέχει. res in pericula vertitur, τὸ πρᾶγμα ἐν κινδύνῳ ἐστί. 5) vertere, εὐδετέρας τρέπωμαι. vertat perniciem in accusatorem, δ ἑλεῖρος ἐπὶ τὸν κατήγορον ἐτρέπατο. male res vertunt, εἰς κακὸν τὰ πράγματα περιτάσσεται. quod bene vertat, ἀγαθὴ τύχη. 6) annus vertens, περιτελλόμενος, περιτροπῶν ἐνιαυτός, ἡ τοῦ ἔτους περίοδος, ἐνιαυτός ἔλεος. mon-

sem vertentem (vortentem) servare, μῆνα ἔλεον δουλεύειν. παρὰ τοῖς φιλοσόφοις annus vertens, δ μέγας ἐνιαυτός.

vertrāga, ae, τὰ τὸ τῷ vorlagus.

Vertumnalia εἴτε Vertumnalia, um, d. ἡ τοῦ Οὐερτῦμου ἑορτή.

Vertumnus εἴτε Vertumnus, i, d. (κατὰ Πρisciανόν, σελ. 1239, ἐκ τοῦ verito, εἰσὶν ἐν vertimenes, τρεπόμενος, ὡς αἱ ὥραι τοῦ ἐνιαυτοῦ). δ τῆς ὁπώρας θεός, (Οὐερτῦμος).

veru, us, d. ὁδολός. 2) ὁδολόχος εἴτε αἰχμὴ ὁδοῦ. ποιητ. τὸ ὄδον, ἀκόντιον.

*veruculatus, a, um, (veruculum) veruculata falx, θ. δορυδρεπάνον.

verucillum, i, d. (ὁπώρα. τοῦ veru) ὁδολόχος.

verūna, ae, θ. (veru) δοράτιον.

verum, i, d. σπῆν, ἀντί τοῦ veru.

verum, ἐπὶ. (verus) ἀληθὴ λέγει, ἀληθές, πάνυ γε, πάνυ μὲν οὖν. 2) συνήθως ἄλλᾳ. non modo (solum, tantum) —, verum etiam (quoque) —, οὐ μόνον —, ἀλλὰ καὶ —. non modo —, verum etiam quidem, ὁ μόνον —, ἀλλ' ὁδοί —. verum quidem haec habentur, ἀλλὰ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. verum enim, ἀλλὰ γάρ. verum enimvero, ἀλλὰ μὴν.

verumtamen εἴτε verumtamen, σύνδ. (verum-tamen) ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ μέντοι, οὐ μὴν ἀλλὰ, ὅμως. 2) ἀλλὰ, οὖν.

verus, a, um, ἀληθής. verum dico, ἀληθῆ λέγω, τὴν ἀληθειᾶν λέγω, ἀληθῆς. verum et falsum, τὸ τι ἀληθές καὶ τὸ ψεῦδός, ἢ τε ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος. vera et falsa dijudicare, τὰ τι ἀληθῆ καὶ τὰ ψεῦδῃ διακρίνειν. vera et ficta, τὰ ἀληθινὰ καὶ τὰ πλαστός. verus amicus, δ ἀληθινὸς φίλος, δ ὄντως φίλος. vera via, ἡ ἐρῶς ὁδός. veri similia, εἰκώς, πιθανός. veri similitudo, καὶ veri similitudo, ἴδ. verisimilitudo, verisimilitudo. 2) ἀληθῆς, γνήσιος, δίκαιος, ὁρθός. verum est, ἀληθές, εἰκός ἐστιν, ὁρθόν ἐστι, δίκαιόν ἐστι. 3) ἀληθινός, φιλολήθης, ἀληθοσπής. verum Apollinis es, τὸ ἀψευδές τοῦ Ἀπόλλωνος στόμα.

Verus, i, d. Οὐήρος, Βήρος.

verutum, i, d. (veru) σάβιον, εἶδος ἀκόντιου σιδονίου εἴτε καπρόβολον παραπλησίον.

verutus, a, um, (veru) σάβιον εἴτε ἀκόντιον φέρων.

vervacum, i, d. (vervago) νεατῆ, νέωμψ, νεωμῆνη γῆ.

vervago, ere, agrum, νῆω, νεοποιῶ ἀγρόν.

Vervecus (-ius), u, d. (verves) Κροτοπόσπος, ἐπίκλησις τοῦ ἀμυγδαλίου.

vervencus, a, um, (verves) προβάταις.

vervex, eis, d. τοῖς κτίσις ἐκτετρακτά-

νος κριός. 2) κτηνώδης άνθρωπος, ήλιθιος, νούσιος, αε, θ. (vesanus) φρενοβλάβεια, παραφροσύνη, μανία.

vesantio, ire, (vesanus) παραφρονῶ, μαίνεται.

vesantus, a, um, παράφρων, φρενοβλαβής, μαινόμενος. 2) μαινόμενος, αγριος. 3) μανικός, εξαισιος, δεινός.

Vesblius, ii, á. ταυτό τῷ Vesuvius.

Vescia, ae, θ. (Ούεσκία) πολίχνιον τῆς Λατίνης. Τὸ ἐπίθετον. Vescinus, a, um,

vescor, i, (ἐκ τοῦ esca, μετά διγάν.) σιτοῦμαι, ἐσθίω. aliqua re, σπαν. aliquid, σιτεῖσθαι τι, προσφέρεισθαι τι (ἐδεσμαι, εἶπ' ὅτε καί ποτίν), τρέφεσθαι τι. 2) μεταφ. ἀπολαύειν τινός. aurā aetheriā, τῆς αἰθερίας αἰθέρας, ἀναπνεῖν, ζῆν. — Παρά Τερτυλλιανῶν εὐρηται καί ὁ τύπος vesco.

vescus, a, um, ισχνός, λεπτός.

Vesēris, is, á. ποταμός καί πόλις τῆς Καμπανίας ὑπὸ τοῦ ὄρει Βεσβίω.

Vesēvus, i, á. ταυτό τῷ Vesuvius.

vesica, ae, θ. κύστις, κύστη, (ἡ οὐροδόχος κύστις). 2) κύστη, (τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον). 3) κύστις, τὸ ἐκ κύστεως βαλάντιον, κ.τ.τ. 4) πεμφές, φλυκταίνων, εἰδημα. 5) μεταφ. ὁ ὄγκος, κύρσις τοῦ λήγου.

vesicarius, a, um, (vesica) τῇ κύστει ἡ τῇ στραγγουρίᾳ ἐπικουρῶν. herba vesicaria, ὁ στράγγος, (βοτάνη).

vesicula, ae, θ. (ὕποκορ. τοῦ vesica) κύστις. 2) ὕδατις βλεφάρων.

vesiculōsus, a, um, (vesicula) φλυκταίνώδης.

Vesontio, ōnis, θ. ἡ Οὐεσσόντιον, τὸ Οὐεσσόντιον, πόλις τῆς Βελγικῆς, ἡ τανὺν Besançon.

vespa, ae, θ. ὁ σφήξ.

Vespasianus, i, á. Οὐεσπασιανός.

vesper, ōris καὶ ōri, á. ἑσπέρα, ἑσπερος. jam diu vesper erat, ἥδη τῆς ἡμέρας ἑσπέρα ἦν. ad vesperum, sub vesperam, πρὸς ἑσπέραν. primo vespero, εὐθὺς ἀπ' ἑσπέρας, εὐθὺς ἑσπέρας γενομένης. vesperā εἴτε vesperi, τῆς ἑσπέρας. vesperi vespili, ἑσπέριος ἡλθεν. 2) ἑσπερος, (εἰς τὴν πλανητῶν). 3) ἑσπέρα, ἡ ἑσπερος, ἑσπερία γῆ, αἱ δυσμαί. 4) ἑσπερία, ἑσπερινόν δειπνον. παροιμ. de vesperi suo vivere, ἀπὸ τῶν ἰδίων τὸν βίον ἔχειν.

vesperā, ae, θ. σπαν. ἀντὶ τοῦ vesper, ἡ ἑσπέρα. vesperā, τῆς ἑσπέρας. ἐπιθετικῶς. hora vespera, ἡ ἑσπερινή ὥρα.

*vesperālis, e, ἑσπέριος, δυτικῆς. vesperasco, rāvi, ūro, (vesper) caelo εἴτε διὰ vesperascento, ἑσπέρας γιγνομένης. ἀπροσώπως vesperascit, ἑσπέρα γίγνεται.

*vesperānus, a, um, (vesper) die jam vesperata, ἥδη ἑσπέρα γενομένης.

vesperi, id. vesper.

vesperna, ae, θ. (ὕπον, cōna) ἑσπερία, ἑσπερινὸν δειπνον, ἑσπερίσμα.

vesperillio, ōnis, á. (vesper) νυκτερίς.

vespertinus, a, um, (vesper) ἑσπέριος, ἑσπερινός. vesperinus facio aliquid, ἑσπέριος εἴτε ἑσπέρας ποιῶ τι. vesperinum ὕπον. (tempus), εὐ. ἡ ἑσπερινή ὥρα, ἡ ἑσπέρα. vesperino καὶ vesperinis, τῆς ἑσπέρας. 2) ἑσπέριος, δυτικῆς.

vesperugo, ōnis, θ. (vesper) ἑσπερος, (ὁ ἀστήρ). 2) σπάν. ἡ νυκτερίς.

vesperus, a, um, id. vespera.

vespillo, ōnis, á. νεκροβάτης.

Vesta, ae, θ. Ἑστία, (ἡ τῆς τε ἰδίας τοῦ οἴκου καὶ τῆς κοινῆς τῶν πολιτῶν ἑστίας προστάτις), κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ Ἑστία τῶν Ῥωμαίων templum Vestae καὶ ποιητ.

Vesta, Ἑστιαίον, (Δίων Κάσ. 42, 31) τὸ ἐν Ῥώμῃ τῆς Ἑστίας ἱερὸν, τὸ τῆς κοινῆς Ἑστίας ἱερὸν, ἐν ᾧ τὸ ἄσαστον πῦρ ὑπὸ τῶν Ἑστιάδων παρθένων ἐφυλάττετο. 4) ποιητ. τὸ πῦρ. 3) παρὰ νεωτέρους ἡ Ἑστία, τρυφερότης ἡ Γαῖα εἴτε Κυβέλη.

Vestālis, e, (Vestis) τῆς Ἑστίας. ara, ὁ τῆς Ἑστίας βωμός. ego Vestalis εἴτε ἀπλῶς Vestalis, ὁ ἡ Ἑστίας παρθένος εἴτε κατὰ Δίωνα Κάσ. ἀειπαρθένος, Ἑστίας, ἡ τῆς Ἑστίας ἱέρεια εἴτε θυ πόλις. ἐπιθετικῶς oculi Vestales, οἱ τῶν Ἑστιάδων ὀφθαλμοί. — Vestalia, εὐ. πληθ. ἡ τῆς Ἑστίας ἑορτή.

vester, (ἀρχαίως. voster) tra, trum, (vos) ὑμέτερος, ἡμῶν. — odium vestrum, τὸ πρὸς ὑμᾶς μίσος.

vestiarius, a, um, (vestis) τῶν ἱματίων.

vestiaria arca εἴτε vestiārium, εὐ. ἡ ἱματιοθήκη, τὸ ἱματιοφυλάκιον. vestiarius negotiator εἴτε ἀπλῶς vestiarius, á. ὁ ἱματιοπώλης, ἱματιοκάπηλος, ἐσθητοπώλης. ἔτι δὲ καὶ ἡ ἱματιοπώλης. 2) vestiārium, εὐ. ὁ ἱματισμός, τὰ ἱμάτια.

vestibulum, i, εὐ. (vestibulum) πρόθυρα, κλίσιον. Οὕτως ἐλέγετο ἡ μεταξὺ τῆς τῆς αὐλείου θύρας (fores) καὶ τῆς μεσαύλου (jnnua) αὐλῆς, ἐν ᾗ τὸ θυρωρεῖον, τὰ τῶν δούλων κλίσιον, εἶπ' ἔτε καὶ σταλμοὶ ἱππῶν, κλίσιον ἀμαξῶν, κ.τ.τ. 2) πρόδομος, πυλῶν, θυρῶν. 3) εἶπ' ὅτε ἀντὶ τοῦ fores, ἡ αὐλείος θύρα, τὸ πρόθυρον. 4) μεταφ. τὰ πρόθυρα, ἡ πάροδος, εἴσοδος.

vesticeps, ūpis, (vestia-capio) γενεαζών, πρόσθετος. 2) μεταφ. ἀσέλγης.

*vesteontubernium, ii, εὐ. (vestis-contubernium) τὸ ὑπὸ μαζῆχλινῇ συνευνάχισθαι.

vesticilia, ae, θ. (ὕποκορ. τοῦ vestis) ἱμάτιον, ἱματιοδέσμον.

vestifex, Veis, *ἀ.* (vestis-facio) ἡματοργός.
vestifica, *ac, θ.* ἡ ἡματοργός. *Επιγρ.*

*vestificina, *ae, θ.* (vestis-facio) ἡ ἡματοργική, (τέχνη).

vestificus, *i, ἀ.* (vestis-facio) ἡματοποιός.
Επιγρ.

vestifilius, *a, um, (vestis-filio)* τανύποπλος,
ποδὴρον χιτῶνα φορών.

vestigatio, *onis, θ.* (vestigio) ἔχνευσις.

vestigator καὶ vestigiator *oris, ἀ.* (vestigio)
ἔχνευτής.

vestigium, *ii, οὐ.* ἔχνος, τόπος ποδός, στί-
χος. vestigium in pulvere facere, ἔχνος ἑμ-
ποῖν εἶτε ἐντοποῦν τῇ κόνει. vestigium

facere in possessionem, ἐπιδιδόναι τοῦ κτή-
ματος, πῶδα εἰς τὸ κτήμα τίθηναι. vesti-

gis sequi hostem, κατὰ πόδας, κατὰ στί-
χον τοῖς πολεμίοις ἐπείπεσθαι. μεταφ.

vestigis alicuius ingredi, διώκειν εἶτε μετέρ-
χεσθαι τὰ τινος ἔχνη, μιμνησθαι τινος. 2)

ἔχνος, σημεῖον, τεκμήριον. 3) ἔχνος, πέλμα
ποδός, ταρσός. ποιητ. τὸ ἔχνος, ὁ ποῦς.

candida vestigia, λευκοὶ πόδες. 4) ἔκπου
ὕπδηνμα (οἰδηρὰ κρηπίς ἢ πέταλον τῆς

ὀπλῆς). 5) αἰγινή χρόνου, καιρός. eodem
vestigio, κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, κατὰ

ταῦτό. vestigio (temporis) εἶτε e vestigio,
ἐκ ποδός, ἐκ χειρός, αὐτόθεν, παρατυκία,

παραχρημα. repente e vestigio, αἰφνης ἐξ
ὀπουγίου.

vestigo, *are, (vestigium)* aliquem ἢ aliquid,
ἔχνω τινά ἢ τι. 2) σπαν. ἀνίχνεύειν, εὑ-
ρίσκειν τινά.

vestimentum, *i, οὐ.* (vestio) ἡματισμός, ἡμά-
τιον, ἱσθής.

Vestini, *orum, ἀ.* Οὐνστίνιοι, ἔθνος τῆς γί-
σης Ἰταλίας. Vestinus, *a, um, τῶν* Οὐν-
στίνων.

vestio, *ivi, καὶ vi, ūtum, ire, (vestis)* ali-
quem aliqua re, ἀμφέννυμι, ἐνδύω τινά

τι, στέλλω τινά τινι, περιβάλλω τινί. male
vestitus, παύλῃ ἐσθῆτα ἡμφισπένος, παύ-

λῃ ἐσθῆτι ἐσταλμένος. bene vestitus, εὐ-
σταλῆς, εὐελεμων. animal villis vestitum,

ζῶον μαλλοῖς ἡμφισπένον. ἐπιθετικῶς
pecus vestissimum, βόσκημα μάλλιστά

εὐεῖμον εἶτε εὐσκέπης. 2) vestiri, καὶ παρὰ
νεωτέρους vestire, ἐσθῆτι χρῆσθαι. 3) ali-

quid aliqua re, περιλαμβάνω σκεπάζω,
κατακαλύπτω τίτιν. matris tabulis, τοῦς

τοίχους πίναξι περιλαμβάνειν. 4) cosmō,
διακοσμεῖν τι.

vestiplica, *ae, θ.* (vestis-plico) ἡ τῶ ἡμάτι-
στολίδουσα. Εὐρηται ἐν *Επιγρ.* καὶ τὸ ἀρ-

σεν. vestiplicus, *i, ὁ* συνειθεῖς ἢ διπλῶν
τῶ ἡμάτι.

vestis, *is, θ.* ἐσθῆς, ἀμφέσσμα, ἔνδυμα, ἡμά-
τιον.—vestem mutare, τὸ ἡμάτιον μετα-

λαμβάνειν, πενθηρὰν ἐσθῆτα ἀμεινύνουσαι.
2) ἐσθῆς, σκέπασμα, κάλυμμα. ἀρανοί, τὸ

τῆς ἀράχνης ὕψοςμα, τὸ ἀράχινον.
vestisprex, *Veis, ἀ.* (vestis-specio) ἡματιο-

φύλαξ. *Επιγρ.*
vestispreca, *ae, θ.* (vestis-specio) ἡ ἡματιο-

φύλαξ.
vestisprex, *i, ἀ.* ταῦτὸ τῷ vestisprex.

vestitor, *oris, ἀ.* (vestis) ἡματοργός. 2)
στολιστής.

vestitus, *a, um, ἔδ.* vestio.
vestitus, *us, ἀ.* (vestio) ἡματισμός, ἡμά-
τιον, ἀμφέσσμα. mutare vestitum ταῦτὸ

τῷ mutare vestem, ἔδ. vestis. 2) σκέπα-
σμα, κάλυμμα.

vestras, *atis, (vester)* ὑμέδαπρος. ἢ λέξις εὐ-
ρηται παρὰ Γραμματικοῖς μόνον, ὡς καὶ

ἡ ἔξῃς.
vestratim, *ἐπιρ.* (vestras) καθ' ὑμᾶς, κατὰ

τὸν ὑμέτερον τρόπον.
Vesulus, *i, ἀ.* Βέσουλός, ὄρος τῆς Αἰγυπτια-

κῆς, τανύν Viso.
Vesuvius, *a, um, ἔδ.* Vesuvius.

Vesuvius, *ii, ἀ.* Οὐβούσιος, Βεσούβιος, Βέ-
σβιος, Οὐβούσιον, ὄρος πορφυρῶν τῆς Καμ-

πανίας. Vesuvius καὶ Vesuvius, *a, um,*
τοῦ Οὐβούσιου.

Vesuvius, *a, um, ἔδ.* τὸ τῷ Vesuvius.
vetes, *etis, ἀρχαῖα.* τύπος τοῦ vetus.

Vetera, *um, οὐ.* (ὁπον. castia) Οὐβέτερα, σταθ-
μός Ρωμαϊκῶν λεγεῶνων ἐν τῇ Βελγικῇ

Γαλλίᾳ πρὸς τῷ Ρήνῳ.
*veteramentarius, *a, um, (vetus)* veteramen-

tarius *antior, ὁ* παλαιουργός εἶτε παλαιορ-
βός ὑποδημάτων.

veteranus, *a, um, (vetus)* παλαιός.—vete-

rani milites εἶτε ἀπλῶς veterani, *ἀ.* εἰ
παλαιοὶ στρατιῶται, εἰ προσδύται καὶ

ἐμπειρότεροι τῶν στρατιωτῶν. legionis ve-

teranus, εἰ προσδύται λεγεῶνας, (εἰ πολ-
λὰς στρατείας τετελεκυῖται).

veterasco, *ravi, ere, (vetus)* παλαιοῦμαι.
veterator, *oris, ἀ.* (vetus) παλαιομῶλος,

παλίντριψ. in aliqua re, ἰγγηράσας τινί,
ἐμπειρός τινος. 2) ἐπίτριπτος, τριδακός,

πανούργος, ἐν κακοῖς γηράσας. 3) παλαιός
δούλος. ἀντίκειται τῷ novitius.

*veteratior, *ἐπιρ.* πανούργος.
veteratiorius, *a, um, (veterator)* πανούργος,

ἐπίτριπτος. Εκκίρων.
veteratus, *a, um, (vetus)* παλαιωμένος,

παλαιός.
veteratum, *i, οὐ.* (vetus) χρηστέουσα γῆ.

veterinarius, *a, um, (veterinus)* τῶν ὑπο-
ζυγίων. veterinarius, *ἀ.* ἐκηνίατρος, ἱπ-

πιατρος. veterinarius medicus, ἡ ἱππια-
τρία.
veterinns, *a, um, (ἴσ. ἀντὶ veterinus, ἐκ*

τοῦ veho). ὑποζύγιος, veterinae, θ. πληθ. καὶ veterina, οὐ. πληθ. τὰ ὑποζύγια.

veterior, ἀρχαῖα. συγκρ. τοῦ vetus, ἀνθ' οὗ σύγκρ. τὸ ἐκ τοῦ vetustus vetustior.

*veteruōsitas, āris, θ. (veteruosus) λήθαργος, ληθαργία, κώμα.

veteruōsus, α, um, (veteruosus) ληθαργικός, 2) ἄτονος, ἀσθενής.

veteruus, α, um, (vetus) παλαιός.

veteruus, i, ā, (vetus) λήθαργος, ληθαργία, κώμα. 2) ἄτονός, ἀρχία, χαυνότης, χαλαρότης. 3) παλαιότης. 4) εὐρώς, αὐχμός, πίνος ἀρχαῖος.

vetulus, α, um, ἰδ. veto.

Veto, ūi, ūtum, aru, ἀπαγορεύω, ἀπολέγω (ἀπείπειν), κωλύω, οὐκ ἔω. sive jubebat, sive vetabat, εἴτε ἐκέλευεν, εἴτε εἶα. lex peregrinorum vetat in murum ascendere, ὁ νόμος τὸν ξένον κωλύει ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβαίνειν, τῷ ξένῳ ἀπαγορεύει τοῦ τεύχους ἀπείθηναι. Caesar castra vallo muniri vetuit, ὁ Καῖσαρ οὐκ εἶπεν χάρακι τὸ στρατόπεδον ὀχυρώσθαι. tabulae peccare vetantes, οἱ πίνακες (αἱ νόμοι) οἱ κωλύοντες ἀπαγορεύειν, μὴ ἁμαρτάνειν, τοῦ ἁμαρτάνειν. veto ille, κωλύω τὴν πορείαν, ἀπαγορεύω μὴ πορεύεσθαι. mo vetuit ille, ἐκείνός με κωλύσεν, οὐκ εἶπεν. veto satis, κωλύσμαι ὑπὸ τῆς εἰσπραμένης. 2) ἐπὶ τῶν δημάρχων καὶ πραιτωρίων ἐνστάσθαι, ἐνστάσιν ποιῆσθαι, ἐναντιοῦσθαι.—velitum, οὐ. τὸ ἀπέρρηκτον, οὐ θραύκτον. 2) ἡ ἀπαγορεύσις, ἀπόρρησις, κώλυσις.

Vetitas, ūi, ā, Ovetitior.

Vetitudo ēste Vetitones, um, ā. Ovetitones, Ovetitones, ἔθνος τῆς Λυσιστανίας.

Vetulonia, ar, θ. Ovetuloniā. Vetulonen-tes, ium, ā. Ovetuloniātai.

vetulus, α, um, (υποκορ. τοῦ vetus) ὑπὸ τι παλαιός, παλαιός. vetulus, ā, τὸ γερόντιον. vetula, θ. τὸ γράδιον.

vetus, ūris, (ἐκ τοῦ ἔτος) παλαιός, vetus homo, παλαιός, πολυετής ἄνθρωπος, πρεσβύτης. vetus consuetudo, παλαιὸν ἔθος. Iustus veterima, παλαιότατη δάρνη. vetus militiae καὶ ποικτ. vetus bellum, ἐγγυράκις τῇ στρατείᾳ, τοῖς πολέμοις. 2) παλαιός, ἀρχαῖος. vetus forma, ἡ πρὶν μορφῇ. nostri veteres, οἱ πρὸ ἡμῶν, οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι. 3) sub Veteribus, ὑπὸν. tabernis, τόπος ἡ στοά τῆς ἐν Ρώμῃ ἀγορᾶς, ὅθθα τὰ παλαιὰ ἐργαστήρια.

vetustulus, α, um, (υποκορ. τοῦ vetus) ὑπὸ τι παλαιός.

vetustus, ālis, θ. (vetus) παλαιότης, πολυετία. 2) τὸ πολυχρόνιον, πολυχρονιότης. vi-num vetustatem feri εἴτε patitur, ὁ αἶνος πολυχρόνιος γίγνεται. vetustas ἀπλως καὶ

ἡ παλαιὰ γνωριμία εἴτα φίλτα, ὡς καὶ ἡ παλαιὰ μακρὰ πείρα. 3) ἀρχαιότης, τὰ ἀρχαῖα, οἱ ἀρχαῖοι εἴτε παλαιοὶ χρόνοι. 4) ἐν τῇ ἱατρικῇ vetustus ulceris, εἶδος σαπρότητος τοῦ ἑλκους.

vetuste, ἐπὶρ. (vetustus) ἐκπαλαι. 2) παλαιωτρόπως.

vetustesco, ēre, (vetustus) πολυχρόνιος γίγνομαι.

vetustus, α, um, (vetus) παλαιός, πολυετής.—vetustissimus, ὁ πρεσβύτατος. 2) πολυχρόνιος. 3) παλαιός, ἀρχαῖος. σπάν. ἀρχαιότροπος.

vetabilis, e, (vexo) ἐνόχλησιν παρέχων.

vetabiliter, ἐπὶρ. (vetabilis) μετ' ἐνόχλησως.

*vexamen, īnis, οὐ. (vexo) σείσις, σεισμός. vexatio, ōnis, θ. (vexo) σείσις. 2) ἐνόχλησις, κόπωσις. 3) κόκωσις, ἐπηρεασμός.

vexatilis, α, um, (vexo) ἐπηρεαστικός, κακωτικός.

vexator, ōris, ā, (vexo) ὁ ἐπηρεάζων, κακῶν τινα ἢ τι, λυμάντηρ. Κικέρων.

†vexatrix, īcis, θ. (vexator) ἡ ἐπηρεάζουσα, λυμάνιστρα.

vexillarius, ii, ā, (vexillum) σηματοφόρος. 2) vexillarii ἐκαλοῦντο ἐν τοῖς τῶν αυτοκρατόρων στρατεύμασιν οἱ διαστρατευόμενοι μὲν, οὐπω δὲ ἀποπεμφθέντες. Οὗτοι τῶν μὲν στρατιωτικῶν ἔργων ἀπηλλάττοντο, τῶν δὲ μαχῶν μετέχον. Τὸ τάγμα εἴτε σύνταγμα τούτων vexillatio εἴτε vexillum ἐκαλεῖτο, καὶ πληρίστερον vexillum veteranorum. Ἐκαλοῦντο δ' ἐτι οὕτω καὶ ἄλλοις τινες στρατιώται ἐν ἀποσπάσμασι πεμπόμενοι ὑπὸ σημαία καὶ ἢν δῆποτε χρεῖαν. 3) ὁ κατασκευάζων σημαίας.

vexillatio, ōnis, θ. ἰδ. vexillarius.

vexillifer, ēra, ēram, (vexillum—fero) σηματοφόρος.

vexillum, i, ōn. (vexo) σημαία, στρατιωτικὸν σημαῖον, κατ' ἐξοχὴν ἡ τῆς ἀπείρας σημαία. ποιητ. ἡ σημαία, τουτίστιν ἡ ἀπείρα, ὁ λόγος. 2) τὸ τῆς μάχης σύμβολον. Πν δὲ χιτῶν κόκκινος ὑπὲρ τῆς στρατηγικῆς σκηνῆς διατεινόμενος. 3) τὸ τῶν διαστρατευομένων σύνταγμα, ἰδ. vexillarius.

vexo, avi, atum, are, (vexo) aliquid, διασεῖω, κατασεῖω, διατινάσσω, διακλονῶ τι. 2) ἐπηρεάζω, λυμάνομαι, κακῶ τινα ἢ τι, καθάπτομαι τινος, διακινῶ, ταραττώ, ἀνίσω τινα. 3) ἐπὶ ἀπποδισίμων συνεῖναι τι. vix, ar, θ. (ἐκ τοῦ eo, ire) εἶδος. vix ut his, αἱ τῆς πόλεως ὁδοὶ εἴτε ἀγῶμαί. quae fuerat semita, facta via est, ἡ πρότερον τρίδος ἦν, εἶδος (ἀγῶμα) γέγονε. decedere alieni de via, ἐξίστασθαι, ὑπεξίστασθαι τιγὲ τῆς ὁδοῦ. eliqua via ire, πορεύεσθαι

εδόν τινα, ἵνατι πη. *via a loco in locum fert*, ἡ ὁδὸς ἀπὸ τόπου ἐπὶ τόπον φέρει εἴτε ἄγει. 2) ὁδός, διέξοδος, πόρος. 3) ὁδός, πορεία, *tridui*, ὁδός εἴτε πορεία τριῶν ἡ μερῶν. *facere viam*, πορεύεσθαι. 4) ὁδός, μέθοδος, τρόπος. *artium vias tradere*, τὰς τῶν τεχνῶν ὁδοὺς εἰς μεθόδους διδασκαίειν. *ratione ei viam*, ὁδόν.

vialis, *v*, (*via*) ἐνόδιος.

viarius, *a*, *um*, (*via*) περὶ ὁδῶν.

**viaticus*, *a*, *um*, (*viaticum*) ἐσθδιασμένους.

viaticulum, *i*, *od*. (ὁποκος. τοῦ *viaticum*) μικρὸν ἐφόδιον εἴτε σιτηρῶσιον.

viaticum, *i*, *od*. ἴδ. *viaticus*.

viaticus, *a*, *um*, (*via*) τῆς ὁδοῦ εἴτε πορείας. *viaticum* *uena*, τὸ ἐξιτῆριον δαιπνον.

— *viaticum*, *od*. τὸ ἐφόδιον, ὁδοπόριον. μεταφ. τὸ ἐφόδιον, ἡ ἀφορμὴ. 2) ἡ τοῦ στρατιώτου περιουσία, τὸ ἐκ τῶν μισθῶν ἢ τῆς λείας περιπεποιημένον ἀργύριον εἴτε περισώμα.

viator, *oris*, *a*. (*via*) ὁδοπόρος, ὁδότης, ὁδευτής. 2) κλητὴρ, κλητῶρ. κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ τοῦ δημόκου δημόσιος ὑπαρέτης.

viatorius, *a*, *um*, ὁδοπορικὸς.

viatrix, *icis*, *o*. ἡ ὁδοπόρος.

vibex, *icis*, *o*. σμῶδιξ, μῶλωψ, τὸ ἐκ τῆς μαστιγῶσεως πελιδνώμα.

**vibia*, *ae*, *o*. ὁ ἐπὶ τοῦ σχαλιδωμάτος (*vatera*) ζυγός, *sequitur vagam vibia paromía* δηλοῦσα· κακὸν ἐκ κακοῦ παγάζει.

Vibilia, *ae*, *o*. θεὰ τις τῶν ὁδῶν προστάτις.

Vibius, *ii*, *a*. Οὐβίος, Οὐβίσιος.

Vibo εἴτε *Vibon*, *onis*, *o*. καὶ *Vibo Valen-* λεντία ἡ Οὐβίων, Οὐβουαλεντία, ἡ πρότερον Ἰππώνιον καλούμενη πόλις τῆς Βρετανίας. Ἡπιδ. *Vibonensis*, *o*, Ἰππώνιος, Ἰππωνιάτης, Ἰππωνιεύς.

vibones, *um*, *a*. τὰ ἄνθη τῆς καλουμένης *herba Britannica*, εἰδὸς ὄξυλιδος.

vibrābills, *a*, (*vibro*) παλτός. 2) στίλβων.

**vibrābundus*, *a*, *um*, στίλβων.

**vibrāmen*, *iuis*, *od*. (*vibro*) σφαδασμός, παλμός.

vibratio, *onis*, *o*. (*vibro*) παλμός, τινάχμος.

vibratus, *us*, *a*. (*vibro*) μακροφυγὴ, στίλβη.

vibrissae, *arum*, *o*. τρίχες βίνες.

vibro, *avi*, *alum*, *are*, *aliquid*, κραδαίνω, πάλλω, τινάσσω τι. *hastam*, τὸ δόρυ. *lancem*, σείειν τὴν λαμπάδα. *vibratus* *flam-*

mis, στίλβων, ἀμαρύνων ὑπὸ τῶν φλογῶν.

erines vibrati, κόμη βαδαστραχωμένη. 2) πάλλω, τινάσσω, βάλλω τι. 3) οὐδέντως πάλλυσθαι, σεισθαι. *magis vibrat*, ἡ ὁλίσσεται ἀμαρύνει, στίλβει. μεταφ. *oratio*

vibrata, λόγος σύντομος, ἔντονος, δεινός. 4) σπάν. ἐπιθετικῶς· *vibratus*, σύντομος, δεινός, ὀρμητικός.

Vibulenus, *i*, *d*. (Οὐβουληνός).

viburnum, *i*, *a*. βοιδάφυον.

vicānus, *i*, *d*. (*vicus*) χωρίτης, κομῆτης.

Vica Pota, *o*. (*vinco-potatio*) ἐπικλησις τῆς θεᾶς Νίκης. «*ubi nunc Vicae Potae est*»

Liv. 2, 7, εἶπον νῦν ἱερὸν ἐστὶ Οὐλικας πότας. Πλουτ. Ποπλικ. 10.

vicariānus, *a*, *um*, (*vicarius*) τοῦ τοποτηρητοῦ. *A.* τοῦ μεταφ. *Aat*.

vicārius, *a*, *um*, (*vicis*) ἀντ' ἄλλου τινὸς ὢν, ἀντὶ τίνος τεταγμένος. — *vicarius*, *a*.

ὁ ἀντὶ τίνος τεταγμένος, ἀντὶ τίνος ἄλλου ποιῶν τι, ἀντὶ τοῦ ἑτέρου ἀναδεχόμενος τι, κ.τ.τ. 2) ὁ τοῦ εἰκότου εἰκίτης εἴτε ὑπαρέτης, ὁ τοῦ δούλου δούλος. 3) παρὰ νεωτέρους· ὁ τοποτηρητής.

vicātia, ἐπιθ. (*vicus*) κομηθῶν, κατὰ κώμας, *habitare*, εἰκεῖν. 2) κατὰ τὰς τῆς πόλεως κώμας εἴτε βύμας.

vico, *vicom*, ἴδ. *vicis*.

**vicinālis*, *e*, (*vicini*) ἐξ εἰκοσι συγκαίμενος.

vicinārius, *a*, *um*, (*vicini*) ἐξ εἰκοσι συγκαίμενος, εἰκοσιν ἔχων, εἰκοσι δακτύλιον τὸ μήκος, κ.τ.τ. *vicinarius*, *a*. ὁ εἰκοσιτῆς, εἰκοσαετής. *lex quina vicinaria*, ὁ περὶ τῶν εἰκοσιπέντε ἔτων νόμος.

vicinī, *o*, *a*, (*vicinī*) ἀνὰ εἰκοσι, κατ' εἰκοσιν, εἰκοστοί ἢ εἰκοστοὶ εἰκοσι. 2) ἀντὶ τοῦ *vicinī*, εἰκοσι.

vicenātia, *ium*, *od*. πληθ. (*vicennium*) ἡ δι' εἰκοσιν ἔτων δοσις, (εἰκοσαετηρίς).

vicennium, *il*, *od*. (*vicinī-annus*) εἰκοσαετία.

vices, ἴδ. *vicis*.

vicesimāni, *orum*, *a*. (*vicesimus*) εἰ τῆς εἰκοστῆς λεγαίνονος στρατιώται.

vicesimārius, *a*, *um*, (*vicesima*) τῆς εἰκοστῆς. *viensimarius*, *a*. ὁ εἰκοστολόγος, εἰκοσιώτης.

vicesimātia, *onis*, *o*. (*vicesimus*) ἡ πεντήντης εἰκοστοῦ θανάτωσις, (εἶδος ποινηῆς στρατιωτικῆς).

vicesimū εἴτε *vigesimū*, *a*, *um*, εἰκοστός.

vicesima, *ae*, *o*. ἡ εἰκοστή, (τίλος τι, ὅ τῶν ^ο).

Vicētia εἴτε *Vicentia*, *ae*, *o*. Οὐκέντια, Οὐκέντια, πόλις τῆς ἐντὸς Ἀλπεων Καλιετικής, ἡ τανῶν *Vicenae*. Οἱ πολῖται *Vicentini* εἴτε *Vicentini*, *orum*, *a*. εἰ Οὐκέντιοι.

vicia, *a*, *o*. βίκιον, εἶδος καύμευ.

**vicālia*, *ium*, *od*. (*vicia*) βίκιου κάλαμοι.

vicārius, *a*, *um*, (*vicia*) τῶν βίκιων.

vicis, ἐπιθ. (*vicinī*) εἰκοσιπέντε.

Vicissus, *i*, *a*. (*vigil*) ἐπὶ κλησις τοῦ διός.

vicinālis, *e*, (*vicinū*) τῶν γειτόνων, τῆς γειτονίας. 2) κοινὴ εἴτε δημοσία διὰ τῶν ἀγρῶν ὁδός.

vicine, ἐπιθ. (*vicinū*) ἑγγύς, πλησίον. *A.* τοῦ μεταφ. *Aat*.

vicinia, α, θ. (vicinus) γειτονία, γειτνίασις. hic vicinia, ένταύθα έν γειτόνων, πλησίον, έγγυς. in vicia urbis, πλησίον τής πόλεως. 2) γειτνίασις, γειτονες, οι πλησίον οίκουόντες. 3) τὸ παραπλήσιον, έμμέρετα. ad vicinitatem alicujus accedo, παραπλήσιος τινί είμι.

vicinitas, αῖς, θ. (vicinus) γειτονία, γειτνίασις, τὸ γειτονεῖν, γειτνιάζειν. 2) γειτνίασις, γειτονες. 3) τὸ παραπλήσιον, έμμέρετα.

***vicinitus**, έπίρ. (vicinus) έκ γειτόνων, έκ τής γειτονίας, έγγύθεν.

vicinor, alius sum, αρί, (vicinus) γειτονῶ, γειτνιάζω, έγγυς είτε πλησίον είμι. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

vicinus, α, um, (vicius) γείτων, γειτονῶν, γειτονέων, γειτνιάζων. vicinus urbs, ή γείτων πόλις, πλησιόχωρος πόλις. vicina silva, ό πλησίον δρυμός. Fides in Capitolio vicina Jovis, ή έν τῷ Καπιτωλίῳ πίστις γείτων τοῦ Διός, γείτων είτε γειτονέουσα τῷ Δεῖ. vicina jurgia, έριδες έν γειτόνων είτε τῶν γειτόνων. vicinus, α, ό γείτων. vicina, ω, θ. ή γείτων. vicinum, ου. ή γειτονία. in vicino, έν γειτόνων, πλησίον, έγγυς. e vicino Africam, έκ τῶν τής Αφρικῆς πλησιόχωρων. vicina Syria, τὰ πλησιόχωρα τής Συρίας. 2) vicini, γειτώνων, παραπλήσιος, έγγυς τινι. forum plumbi vicinus, οἰδωρος μολύβδου έγγύτερος.

Vicis, θ. ένωμ. έλλειπτ. (γεν. vicis, αῖτ. vicem, αῖρ. vice. πληθ. όνομ. καί αῖτ. vices, δοτ. καί άρσιρ. vicibus) έναλλαγῇ, άμοιβή. mutua vice, άμοιβαδόν, έναλλάξ. vice sortitionis, άμοιβαίους λόγους, έν άμοιβαίοις λόγοις. solvitur hiems vice veris, λύεται ό χειμῶν τῇ τοῦ ἔρος διαδοχῇ. vices loquendi, οἱ άμοιβαίοι λόγοι. per vices, έναλλάξ, έν μέρει, κατά μέρος. per vices annorum, διὰ τῶν ἐτών έναλλάξ, διὰ δευτέρου έτους, παρ' έτος. vicibus alternis, έναλλάξ, έπαλλάξ, άνά μέρος, παρὰ μέρος, κατά μέρος, έν τῷ μέρει. vicibus factis convivium inveni, έναλλάξ έστιώσσι τε καί έστιώνται. vice versa είτε versa vice, τάνάπαλιν, άντιστρέφως. pari vice, όμοίως, κατά ταύτά. in vicem καί in vices, τζυτά τῷ invicem. 18. in vicem, insigne regium suam cujusque vicem per omnes ibat, τὰ βασιλικά παράσημα έν μέρει έκαστος έλάμβανε. 2) άμοιβή, μισθός, άντίποινα. reddere vicem meritis, άποτινέιν άμοιβήν τῇ άξείᾳ, άμοιβάς τῶν άξίων έργων άποδιδόναι. 3) άλλαγή, μεταβολή. commotus vice fortunarum humanarum, κινήσεις ὑπὸ τῆς τῶν άνθρωπίνων πραγμάτων μεταβολῆς, ένθουμησεις τὸ μεταβάλλον τῶν άνθρωπίνων πραγμάτων.

vicem suam conqueri, άδύρεσθαι επί τῇ τῆς τύχης μεταβολῇ, μέμρεσθαι τήν μοῖραν. vices te manent, ή έμπαρκμένη (τὸ παρρωμένον) έπιμένει σε. 4) μέρος, τὸ έκαστου έργον είτε καλῆκον. non vices peragit, ή ὥς τὸ άδύτης μέρος έπιτελεῖ. vice alicujus fungi, vicem alicujus explere, έν μέρει τινός είναι, άντί τινος είναι. vicem καί vice alicujus, έν μέρει τινός, άντί τινος προσώπου ή πράγματος, έστ' ότε καί δίχην τινός, τρόπον τινός, ὡς περ τις. ad vicem alicujus, δίχην τινός.

vicissatim, έπίρ. άρχαῖα. άντί τοῦ vicissim. **vicissim**, έπίρ. άμοιβαδόν, έν μέρει, έν τῷ μέρει.

***vicissitans**, αῖς, θ. ταῦτό τῷ vicissitudo. **vicissitudo**, ίνις, θ. (vicissim) άμοιβή, έναλλαγῇ. 2) άλλαγή, μεταβολή.

vicissagister, gistri, α. (εὔρηται καί magister vici). έπιμελητῆς στενωπῶν, στενωπάρχος. Δίων Κάσ. 83, 8.

Vicia, α, θ. (vicius) ὁσά τις τῆς έδωδῆς προστάζει.

vicima, α, θ. ίερεῖον, σφάγιον, ὄθμα. (μάλιστα τὰ μέζονα τῶν θυμάτων).

vicimarius, α, um, (vietima) τῶν ίερέων. **vicimarius negotiator** είτε άπλῶς **vicimarius**, α, ό τὰ ίερεῖα πωλῶν. 2) **vicimarius**, α, ό τὸ ίεροθύτου διάκονος είτε ὀνηρέτης.

vietimo, are, (vietima) aliquid alicui, ὄθω, σφαγιάζομαι τί τινι.

vietito, ονε, (θαμιστ. τοῦ vīno) διατεῖσθαι. parce, εὔτελῇ διαίταν διατεῖσθαι είτε ποιεῖσθαι. aliqua re, τρέφεσθαι τινι.

victor, όρις, α. (vincio) νικητής, νικηφόρος, ό νενικηκώς. έπιθετικῶς, exercitus victor, ό νικηφόρος στρατός. curras victor, τὸ νικητήριον άρμα, θριαμβευτικόν άρμα. Μετὰ γενικής victor Iani bellī, νικήσας τηλικούτον πόλεμον. μεταφ. animus victor libidinis, ψυχὴ τῆς έπιθυμίας κρατούσα. victor propositi, έγκρατής τοῦ σκοποῦ.

victoria, α, θ. (vincio) νίκη. **victoriam adipisci**, νίκης τυγχάνειν. gloriosam victoriam consequi, ένδοξον νίκην νικᾶν. victoriam reportare, referre ex hoste, κομίσασθαι νίκην άπό τῶν πολέμιων. **victoria litis**, τὸ δίχην νικᾶν. 2) **Victoria**, θ. Νίκη (ή Ὁσά).

victorialis, ε, (victoria) νικητήριος, επινίκιος. 2) **victorialis**, θ. ὕπον. herba, ή ἰδαία δαφνη. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.

victorialis, ι, α. (victoria) ὕπον. numus, Ρωμαϊκὸν νόμισμα, τὸ ξμισο τοῦ δηναρίου είτε τῆς δραχμῆς. (εὔτω κληθὲν εκ τῆς επ' αὐτῷ εκτετοπωμένης Νίκης). 2) έν τῇ ίατρικῇ σταθμὸν ήτοισίας δραχμῆς 3) παρὰ

Τερτολλιανῶ· victoriatum, est, τῇ νίκῃ ἐκτάσσαντο.

Victoriola, ae, θ. (ὁποκορ. τοῦ Victoria) Νικιδίον, Νίκης ἀγαλμάτιον.

victoriosus, a, um, (victoria) νικηφόρος, καλλίνικος.

viatrix, icis, θ. (victor) νικήτρια. ἐπιθετικῶς manus viatrix, χεὶρ νικηφόρος, νανικηκῆς, νικήσασα. victrices litterarum, νικητηρία ἐπιστολή. οὐδενάρως ardua vietricia, τὰ νικηφόρα βπλα.

victualis, e, (victus) τοῦ βίου. victualia, οὐ. πληθ. τὰ πρὸς τὸν βίον.

victus, a, um, ἴδ. vinco καὶ vivo.

victus, us, a, d. (vivo) βίος, τροφή, διαίτα, τὰ πρὸς τὸν βίον, τὰ ἐπιτηδεύει. 2) βίος, διαίτα, τρόπος τοῦ διατεῖσθαι, τρόπος τοῦ βίου.

viciulus, i, a, d. (ὁποκορ. τοῦ vicus) κωμίδιον, μικρὰ κώμη.

vicus, i, a, d. (οἶκος. τὸ v προετάρχη ὡς ἐν τοῖς vestis, vinum, video, τοῖς ἐκ τῶν F-σθῆς, F-σθῆς, F-δω). κώμη, δόμη, ἀμφοδός, (μέρος τοῦ ὁστέος). 2) κώμη, χωρίον, περιούκις.

videlicet, ἐπὶ. (videre-licet) δηλονότι, δηλονότι, δηλαδὴ.

videt, αντί τοῦ videre, ἴδ. video.

videt, vidi, visum, ere, (F-δω). aliquem ἢ aliquid, ὁρῶ, βλέπω, ἴδεν τινα ἢ τι. clare video, ὁρῶ ὁρῶ, ὁρῶ βλέπω. video aliquem prosperantem εἴτε prosperare, ὁρῶ τινα σπεύδοντα. sol sex menses non videtur, ὁ ἥλιος δι' ἑξ μηνῶν οὐχ ὁρᾶται, οὐ φαίνεται.

somnia video, ὁρῶ ὄντονα. mi vide, ὁρᾶ εἴτε ἀόρα πρὸς ἐμέ, εἰς ἐμέ, πιστεύων ἔμοι. ποιητ. mors iura videt, τὸ ἔρος καθ' ὅρῃ τὰ πεδία, ὑπέρκειται τῶν ἀγρῶν. 2) σπάν. αἰσθάνομαι, ἀκούω τι. 3) aliquem, ἴδεν, ἐπισκοπεῖν τινα, ἴναι παρὰ τινα, ἀφικνεῖσθαι πρὸς τινα. 4) ὁρῶ, (ἴδεν), ἐπιθεῖν τι. aetas nostra multas victorias vidit, ὁ ἡμέτερος αἰὼν πολλὰς νίκας ἐπέβη. 5) ὁρῶ, (ἴδεν), νοῶ, ἰνῶω, κατανοῶ, γινώσκω τι. videbat, id non posse fieri, εἰδῶ, ὅτι τοῦτο οὐ δύναται γενέσθαι. plus video, βλεπτεν εἴτε ἀμεινον ὁρῶ, βλεπτεν κρίνω, ὑπερότερον νοῶ. 6) ὁρῶ, (ἴδεν), θεωρῶ, σκοπῶ τι. id primum videamus, quatenus amor progredi debeat, τοῦτο πρῶτον ἴδωμεν (σκοπῶμεν), μέχρι τίνας τὸν ἔρωτα χρὴ προδύνειν. vide sis, ἴδῃ δὲ. videndum est, na oisit beneficiis, δαῖ ὁρᾶν, μὴ βλάβῃ ἢ εὐεργεσία. ipse videtur, αὐτὸς εἴσεται, αὐτὸς μελήσει. 7) aliquid, προσετιζῶ, ἐπιμελοῦμαι τινος, ζητῶ, εὐρίσκω τι. prandium alioni, παρασκευάζειν τινὶ ἄριστον. — visum, οὐ, τὸ φάντασμα, φά-

σμα, εἶδωλον, ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ ἡ φαντασία. — video, visus sum, ἐπὶ, δοκεῖν. timidus video, δειλὸς εἶναι δοκῶ, δειλῶ τοῖκα. — illorum beata mors videtur, ἐκείνων ὁ θάνατος εὐδαίμων δοκεῖ εἶναι. beata visisse video, εὐδαίμονως βιωσάντων δοκῶ. mihi videtur amicis, πλουσιωτέρῳ δοκεῖ μοι εἶναι ἡ φίλια. σπάν. non mihi videtur, posse virtutem etc. (ἀντι τοῦ virtus videtur non posse), οὐ δοκεῖ μοι, δύνασθαι τὴν ἀρετὴν κ.τ.λ. 8) video mihi καὶ ἄλλως video, δοκῶ μοι, δοκῶ, εἴομαι. hoc mihi video videtur, hoc video videtur, τοῦτο δοκῶ (μοι) ὁρᾶν. 9) ἐπὶ ἀποφάσεως γνώμης δοκεῖν. scisse videtur pronuntiat, ἀνακηρύττει, ὅτι ἐκείνος δοκεῖ πεπονηκέναι κ.τ.λ. 10) mihi videtur, δοκεῖ μοι καλὸν εἶναι, δοκεῖ μοι, ἀρσκει μοι, βούλεται. si (tibi) videtur, εἴ σοι δοκεῖ, εἰ βούλει, εἴ σοι φίλον.

vidualis, e, (vidua) χήρεος, τῆς χηρείας.

viduata, ae, a, (vidua) χηρεῖα, χηρευσί.

viduatus, a, is, θ. (viduus) ἀκαρπία. Λ. ἀρρ.

viduitas, a, is, θ. (viduus) χηρεῖα, χηρευσί. 2) χηρεῖα, στήρησις.

vidulus, i, a, d. (vico) πύρα.

vidua, avi, alium, are, (viduus) aliquam aliam rei, χηρῶ, ἐρημῶ, στερεῶ εἰς τινος. urbem civium, χηροῦν (ἐρημῶν) τὴν πόλιν τῶν πολιτῶν. ποιητ. viduata lumine regna, ὁ ἀφώτιστος ἔθρος. conjux viduata iocundis, γυνὴ τῶν γάμων ἐστερημένη, χημετὴ ἀποπεμφθεῖσα. 2) viduata, ae, θ. ἡ χηρωθεῖσα, χήρα γενομένη, χηρούσα.

viduus, a, um, χήρος, (ἀνδρὸς ἡ γυναικὸς ἐρημος). vir viduus, χήρος ἀνδρ. vidua, θ. χήρα γυνή, ἡ ἀνδρὸς χηρωθεῖσα. ποιητ. vidua Penelope, ἡ Πηνελόπη χήρα τοῦ ἄνδρός, ἐρημος ἀνδρὸς, χηρωρισμένη εἴτε ἐστερημένη τοῦ ἀνδρός. puer viduus, νόστις ἄνευ ἔρωτος. 2) ἐπὶ παρθένον vidua, θ. ἡ ἀνὰ ἄνδρος, ἄζυγος. ποιητ. arbor vidua, δένδρον, ὃ ἀμπελος οὐ παραπρυτεύεται, ἐρημον δένδρον. vidua vitis, ἡ ἐρημος ἀμπελος. 3) aliquid, rei, καὶ aliquid rei, χήρος, ἐρημος, ἐστερημένος τινός.

viduivium, ii, u, (vidua) χηρεῖα, χηρευσί.

Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

Vienna, ae, θ. Οὐβιεννα, ἡς, Βιεννα. πόλις τῆς Γαλλοβιεννίδος. Viennensis, e, Βιεννήσιος, Βιενναῖος.

vino, ere, aliquid, λαγίτω, λαγῶ, δῖω, πλέκω τι.

vinces, ere, μαχάσσομαι, φέκνωμαι.

victor, a, is, a, (vicio) λ. νικητή.

videtur

viatrix, iēis, θ. (vico) coronarum, ἡ στεφανοποιός.

victus, a, um, (vico) μεμαρασμένος, δεινός.

vigēti, ae, a, ταυτό τῷ vicēti.

vigēo, ūi, ēre, ἀκμάζω, θάλλω. aetas viget, ἡ ἡλικία ἀκμάζει, θάλλει. memoria vigeret, μνημονεύον εἶναι. arbs vigei, ἡ πόλις ἀκμάζει, θάλλει, ἀνθεῖ, εὐθηνεῖ.

vigēo animo, ἀκμάζω τῇ ψυχῇ. Harmodius et Aristogito in ore vigeat, Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων θάλλουσιν ἐν τοῖς τῶν ἀνθρώπων στόμασιν, ὑμνοῦνται. auctoritate et gratia vigeret apud aliquem, ἀξιωματικὸς καὶ χάριτι παρὰ τινι δύνανθαι.

vigesco, ūi, ēre, (ἐναρξ. τοῦ vigeo) ἀκμήν λαμβάνω, ἀναθάλλω, βῶννομαι.

vigēsimus, a, um, ταυτό τῷ vicesimus.

vigēssis, is, ā, (viginti-as) εἰκοσὶ ἀσάξρια.

vigēs, epīr, ταυτό τῷ vicies.

vigil, ūis, (vigeo) ἐγρηγορός, ἐγρηγορῶν, ἄγρυπνος. canis vigil, ὁ ἄγρυπνος κύων.

canis vigil, ἡ ἄγρυπνος εἴτε αὔπνος φροντίς. oculi vigilēs, γοργοὶ ὀφθαλμοί. prius orio sole vigil, πρὶν ἡλίου ἀνατολῆς ἐγρόμενος. 2) vigil, ā, εἴτε nocturnus vigil, ὁ νυκτερινὸς φύλαξ, νυκτοφύλαξ.

*vigilābilis, o, (vigilo) ἄγρυπνος.

vigilans, ūtis, īd, vigilo.

vigilanter, epīr, ἐγρηγορότως, ἄγρύπνως, ἐπιμελῶς.

vigilantia, ae, θ. ἐγρηγορσις, ἄγρυπνία. 2) μεταφ. ἡ ἐπιμέλεια.

vigilante, epīr, ἐπιμελῶς.

vigilantia, ōis, θ. ἐγρηγορσις, ἄγρυπνία, αὔπνία.

vigilax, ācis, (vigilo) ἄγρυπνος, ἄγρυπνητικός, αὔπνος.

vigilia, ae, θ. (vigilo) ἐγρηγορσις, ἄγρυπνία, αὔπνία. 2) μεταφ. ἡ ἐπιμέλεια, φροντίς. 3) παννυχίς, παννυχισμός, παννυχίος χορτῆ. 4) νυκτοφυλακίαις, νυκτερινὴ φυλακή, φυλακή. vigilas agere, νυκτερινὰς φυλακὰς ποιεῖσθαι, νυκτοφυλακεῖν. 5) φυλακή, (παρὰ μὲν τοῖς Ῥωμαίοις τρίωρος, τὸ τέταρτον, παρὰ δὲ τοῖς Ἕλλησι τετράωρος, τὸ τρίτον τῆς νυκτὸς μέρος). da quarta vigilia profectus est, ἀπὸ τῆς ἐωθινῆς (τελευταίας) φυλακῆς ὁρμήθη. secundā fero vigilia, ἀμρὶ τὴν δευτέραν φυλακὴν. 6) νυκτερινὴ φυλακή, τοῦτέστιν ὁ νυκτοφύλαξ, οἱ νυκτοφύλακες. (ἐντεῦθεν παρέρφεται ἡ τῆς συνθηκῆς λέξις βίγλα).

vigiliārium, ii, ōv, (vigil) φυλακεῖον.

vigiliam, ii, ōv, σπάν. ἀντὶ τοῦ vigilia.

vigilo, avi, atum, are, (vigil) ἐγρηγορῶ, ἐγρηγορῶ, ἄγρυπνῶ. vigilans, ἐγρηγορός, ἄγρυπνος. ποιητ. vigilans ignis, τὸ ἀσβεστικὸν κτλ. 2) μεταφ. ἄγρυπνόν εἶναι, ἐπι-

μελεῖσθαι, φροντίζειν, alicui rei, ἄγρυπνεῖν, ἐπαγρυπνεῖν τινι, ἐπιμελεῖσθαι τινος. 3) vigilare noctem, ἄγρυπνεῖν τὴν νύκτα. ποιητ. earmen vigilatum, ποίημα νυκτογραφηθέν.—vigilans, ūtis, ἐπιθετικῶς ἄγρυπνος, ἐπιμελής, σπουδαῖος.

viginti, āklet, εἴκοσι. Ασκωνικῶς βεῖκατι.

vigintiāngulus, a, um, (viginti-angulus) εἰκοσάεδρος, εἰκοσιέδρος.

vigintivir, iri, ā, īd, vigintiviri.

vigintivirātus, ūs, ā, (viginti-vir) ἡ τῶν εἰκοσιν ἀνδρῶν τιμή.

vigintiviri, oram, ā, (viginti-vir) οἱ εἰκοσιν ἄνδρες, εἰκοσιν ἐπιμεληταί, εἰκοσιν ἐπιστάται, εἰκοσιν ἄρχοντες. vigintiviri, ἐνικῶς εἰς τῶν εἰκοσιν ἐπιμελητῶν κτλ.

vigor, ōris, ā, (vigeo) ἀκμή, ἰσχύς, ἀνθος. fvigoro, are, (vigor) aliquid, βῶννομαι, ἰσχυρῶ τι. 2) βῶννομαι, ἰσχυροῦμαι.

vilescō, ūi, ēre, (vilis) φαῦλος, εἴτε εὐτελὲς γίγνομαι. Δ. τοῦ μεταφ. Λατ.

vilicus, ταυτό τῷ villicus.

*vilipendo, ēre, (vilis-pendo) aliquid, εὐτελίζω, φαυλίζω τινά.

vilis, o, εὐτελής, εὐανός, ὀλίγη τιμή. aliquid vili emere, vendere, ὀλίγου ὄναισθαι, πωλεῖν τι. ποιητ. villa roma, ἀφθονα εἴτε πολλὰ μῆλα. 2) μεταφ. εὐτελής, φαῦλος. aliquid mihi vile est εἴτε aliquid vile habeo, ὀλιγοῶ τινας, παρὰ φαῦλον ἡγοῦμαι τι.

vilitas, ātis, θ. (vilis) εὐτελεία, εὐανία, ὀλίγη τιμή. 2) μεταφ. εὐτελεία, φαυλότης.

vilitate, epīr, (vilis) εὐτελῶς, εὐανῶς. vilis venire, ἐλάττονος πωλεῖσθαι. 2) εὐτελῶς, φαῦλως, ὀλιγοῶς.

vilitas, are, (vilis) aliquid, εὐτελίζω, ταπεινῶ τινα.

villa, ae, θ. (ὁποκορ. τοῦ vicus) ἐπαυλις, ἐπαύλιον, αὐλή. 2) Villa publica, αὐλή τις ἡ οἰκοδομηκῇ ἐν τῇ τῆς Ῥώμης Ἀρείᾳ πεδίῳ πρὸς ἀπογραφὴν τῶν πολιτῶν καὶ στρατιωτῶν, κ.τ.τ.

villācis, o, (villa) ταυτό τῷ villaticus.

villāticus, a, um, τῆς ἐπαυλίας, τοῦ ἐπαυλίου, ἐν τῇ ἐπαυλίῳ ὢν, κ.τ.τ.

villica, ae, θ. īd, villicus.

villicātio, ōis, θ. (villico) ἐπιτροπεία ἐπαύλειος.

villico, are, καὶ villico, arī, (villicus) ἐπιτροπεύω ἐπαυλιν, ἀγροκόμος εἰμί. 2) κατ' ἀγροὺς διδάω, ἀγροαλῶ.

villico, ōis, ā, σπαν. ἀντὶ τοῦ villicus.

villicoar, arī, īd, villico.

villīcus, a, um, (villa) τῆς ἐπαυλίας.—συνήθως villicus, ā, ὁ τῆς ἐπαυλίας ἐπιτροπός, ὁ ἀγροκόμος, αὐλείτης. villica, ae, θ. ἡ τῆς ἐπαυλίας ἐπιτροπεία. 2) villicus, ā

δ' ἐπιτροπος, ἐπιστάτης, ἐπιμελητής. Οὐτως εὐρῆται villicus ararii, aqueductum, a plumbo, ab alimentis, κ.τ.τ. ἔνθα μεταφράζεται ὁ ἐπὶ κ.τ.λ.

villōsus, a, um, (villus) λαχνώδης, λαχνήεις, λάσιος. pecus villōsum, λαχνήεν στήθεσ, λάσιον στέρνον. radix villōsa, ῥίζα τριχώδης, ἰνώδης.

villula, ae, ō. (ὕποκορ. τοῦ villa) ἐπαύλιον, μικρὸν ἐπαύλιον.

villum, i, ō. (ὕποκορ. τοῦ vinum) οἰνάριον, οἰνίδιον.

villus, i, ā. λάχνη, μαλλός, λάσιον τρίχωμα.

vimen, ius, ō. (vino) λόγος, ῥίψ, 2) ῥίψ, πλέγμα. 3) ποιητ. ἡ ῥέσθος τοῦ Ἑρμεῦ.

vinementum, i, ō. ταῦτ' ἐπὶ vimen.

vinimalis, e, (vimen) λόγους ἡ ῥίψ φέρων. salix viminalis, ἡ οἰσά, ὁ οἶσος.

Vinimalis, is, ā. (vimen) collis, ὁ Οὐμινάλιος λόφος, εἰς τῶν ἐπὶ τῆς Ρώμης λόφων. porta Vinimalis, ἡ Οὐμινάλια πύλη.

vinimārius, ii, ā. οἰσολέκος. Εὐαγρ.

*vinimāetum, i, ō. (vimen) τόπος λόγους ἡ οἰσάτε κατὰ φύσιν.

vinimāeus, a, um, (vimen) λόγινος, οἰσύνος. salix vinimāea, ἡ οἰσά, ὁ οἶσος.

Vinimāus, ii, ā. ἐπὶ λέγει τοῦ Διός, οὗ ὁ βωμός ἐπὶ τοῦ Οὐμινάλιου λόφου ἦν.

vin² ἀντὶ τοῦ vinus² ἰδ. volo.

vinācea, ae, ō. (vinum) τὸ στέρφυλον, τὰ στέρφυλα.

vināceum, i, ō. σπαν. ἀντὶ τοῦ vinaceus.

vināceus, i, ā. (vinum) γίγαρτον. 2) ἔσθ' ἔτε' τὸ στέρφυλον, τὰ στέρφυλα.

vinālis, e, (vinum) οἰνικός, τοῦ οἴνου.—Vinalia, orum καὶ ium, ō. πληθ. ἐορτὴ ἐν Ρώμῃ, ὡς τὰ Πιθόγρια ἐν Αθήναις.

vinārius, a, um, (vinum) οἰνήριος, τοῦ οἴνου. vasa vinaria, εἴτε ἀπλῶς vinaria, οὗ. πληθ. τὰ οἰνήρια κεράμια.—vinarius, ā. ὁ οἰνοπολῆς.

vinca pervinca εἴτε vineapervinca, ae, ō. κληματὶς, χαμαιδάρνη.

*vineus, a, um, (vinicia) κωμ. vineas potio, ἀγγλόνιον ποτόν, τουτέστιν ἀγγλόνη, βρόχος.

vincibilis, e, (vinco) νικηθῆναι δυνάμενος. terra vincibilis, γῆ ἐργάσιμος. 3) νικῶν δυνάμενος, νικῆεις, νικητικός.

vincio, vinci, vincium, ire, aliquem ἢ aliquid, ἵνα τινὰ ἢ τι. aliquem calenis, δαίν τινὰ δεσμοῖς εἴτε ἐν δεσμοῖς, δεσμεύειν τινά. manus post terga, δαίν τὰς χεῖρας εἰς τοῦπισθεν. lampora floribus, διαδεῖσθαι τοὺς κροτάφους ἄνθεσι, διαδεῖσθαι στεφάνω. boves vincti cornua vitis, βόες διαδένοντες τὰ κέρατα ταίνιαις. 2) μεταφ. δέω.

καταδέω τινά ἢ τι. aliquam donis, εὐδοτεῖσθαι, ἀνταρτῶσθαι τινὰ δώροις. somno vincis, ὕπνῳ κατηγόμενος.—os alienum, καταδεῖν, καταφερμακεῖν τὸ στέμα τινός.

vinco, vici, victum, ire, νικῶ. aliquem, νικῶ, κρατῶ τινά, κρατῶ, περιγίγνομαι τινος. vinci ab aliquo, νικηθῆναι, ἡττηθῆναι, κρατηθῆναι ὑπὸ τινος. vici Galliam bello, ἐκράτησεν, ἐπεκράτησε τῆς Γαλλίας πολέμῳ. acie vincere, μάχῃ νικῶν, μάχῃ κρατεῖν. vici, ei νικηθέντες, νενικημένοι, ἡττηθέντες, κρατηθέντες. vinco Olympiam, νικῶν Ὀλύμπια. 2) vincere iudicio, vincere causam εἴτε ἀπλῶς vincere, δίκην νικῶν, ἐν δικαστηρίῳ νικῶν. vinco, νικῶμαι, ἡττῶμαι. 3) sententia alienus vinci in seculo, ἡ γνώμη τινός νικῶ, κρατεῖ, ἐπικρατεῖ ἐν τῇ συγκλήτῳ. navis turbine vincitur, ἡ ναὺς ὑπὸ τῆς δίνης ἡττάται. vincunt aequora navium, τῆς θαλάσσης κρείττους γίγνεται εἰ ναῦται. montes ascensu vincere, ὑπερβάλλειν, ὑπερβαίνειν ὄρη. vinci a voluntate, ἡττῶσθαι, κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς ἡδονῆς, victus precibus, ἐπικλασθεὶς ὑπὸ δεήσεων, tunc nulli victus, ἀνὴρ οὐδένος ἡττων. mulierulam vincere mollitia, γυναικάρειν τῇ μαλακίᾳ νικῶν, ὑπερβάλλειν.—viceris! vici! (νενικηκώς ἀν εἶπες, νικᾷς.) οὐκ ἐτι μάχομαι, οὐκ ἐτι ἐναντιοῦμαι. 4) ἀποδεικνύμι τι. vinco aliquid argumentis, ἀποδεικνύμι τι τεκμηρίοις.

vincio, ōis, ō. (vincio) ἐπίδεσμος, ἐπίδεσμον.

vinctor, ōis, ā. (vincio) συνήτης, ὁ συνδίων.

vincitura, ae, ō. (vincio) δέσις. 2) ἐπίδεσμος. victus, a, um, ἰδ. vincio.

vinctus, ūs, ā. (vincio) δέσις. vinculum, a, um, (vinculum) δεδεμένος, vinculum εἴτε vinculum, i, ō. (vincio) δεσμός, ἄμα. vincula navis, δεσμοὶ τῆς ναὸς, τὰ πρυμνήσια, πείσματα. pedum, τὸ ὑπόδημα. 2) δεσμός. vincula, οἱ δεσμοί, τὰ δεσμά, ἡ αἰσος. aliquem in vincula conicere, vinculis dare, περιβάλλειν τινά δεσμοῖς, ἐμβάλλειν τινά εἰς δεσμοτήριον, δαίν, δεσμεύειν τινά. 3) μεταφ. ὁ δεσμός. ex corporis vinculis tanquam o carcere evolare, ἐκ τῶν τοῦ σώματος δεσμῶν ὡς περ ἐκ δεσμοτηρίου ἀναπτέσθαι, vincula concordare, οἱ τῆς ὁμοεικείας δεσμοὶ εἴτε σύνδεσμοι.

Vindicta, orum, ā. Οὐνδελικία, Γερμανικὸν ἔθνος, καὶ Vindictia, ae, ō. Οὐνδελικία, ἡ χώρα αὐτῶν. Vindelicius, a, um, Οὐνδελικός, τῶν Οὐνδελικῶν.

vindemia, ae, ō. (vinum-damo) τρύγητος.

τρύγησις, (κατ' ἐξοχὴν τῶν σταφυλῶν). 2) τρύγητος, ἡ τῆς τρύγησεως ὥρα. 3) ποιητ. δ' τρυγητός, ἡ τρύγη, αἱ σταφυλαί.
 vindemiālis, e, (vindemia) τρυγητικός, τοῦ τρυγητοῦ.
 vindemiātor, ōris, ā, (vindemia) τρυγητής, τρυγητήρ. 2) ἀμπελος, (ἀσπτήρ).
 vindemiātorius, a, um, (vindemīator) τρυγητικός.
 vindēmīo, are, (vindemia) τρυγῶ, aliquid, τρυγῶ τι.
 *vindēmīōla, ae, ō, (ὕποκορ. τοῦ vindemia) μεταφ. οἱ μικροὶ καρποί.
 vindēmītor, ōris, ā, ταῦτ' τῶν vindemīator.
 vindex, icis, ā, καὶ ō, (vindico) ὁ, ἡ τιμωρός, ἀρωγός, ὁ ἀμυντής, φύστης, σωτήρ, (παρὰ Βυζαντινοὺς) καρπιστής. ἴδε καὶ vindicta). ἡ ἀμύνειρα, σώτειρα. legum ei libertatis, ὁ ἀμυντής τῶν τε νόμων καὶ τῆς ἐλευθερίας, ὁ ἀμύνων τοῖς νόμοις κ.τ.λ. aeris alieni, ὁ ἀμύνων, ἀρῆγων τοῖς χρεῖσταις, periculi, ὁ ἐκ κινδύνου σωζών, ἐπιθετικῶς vindices vires, ἀρωγός εἴτε ἀμυντικὴ δύναμις. 2) ὁ, ἡ τιμωρός, ὁ ποινήτωρ, ἡ ποινήτειρα, ὁ ἐκδικητής. vindex pauperis, ὁ τιμωρός τοῦ πτωχοῦ, ὁ τῷ πατρὶ τιμωρῶν. Furiae vindicos scelerum, αἱ ἐρίωνες τῶν ἀνόσιων ἔργων τιμωροὶ εἴτε ποινῆται, αἱ τιμωροῦσαι τὰ ἀνόσια ἔργα, ἐπιθετικῶς vindex poena, ἡ τιμωρός ποινή. 3) Vindex, ēn, nōr. Βίνδιξ.
 vindicātio, ōnis, ō, (vindico) τιμωρία, ἄμυνα. 2) ἀντιποικισίς.
 vindicia, ae, ō, σπάν. ἀντὶ τοῦ vindiciāe.
 vindiciāe, arum, ō, (vindico) ἀντιποικισίς, ἡ μέχρι δίκης ἀντιποικισίς κτήματος, κατ' ἐξοχὴν δὲ σώματος εἴτε vindicias secundum servitutem decernere εἴτε vindicias ab libertate in servitutem dare, καλεῦσιν, σῶμα (ἄνθρωπόν τινα) μέχρι δίκης εἰς δουλείαν εἰς ἐλευθερίαν ἄγειν, διδόναι τινὶ τὴν ἐπὶ δουλείᾳ ἀντιποικισίον σώματος μέχρι δίκης. vindiciāe secundum libertatem, ἡ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἀντιποικισίς σώματος εἰς τινας μέχρι δίκης, (παρὰ Βυζαντινοὺς) καρπιστία).
 vindiciam, ī, ō, ἐκδικήσις. Ἐπιγρ.
 vindico, avi, atum, are, aliquid, ἀντιποιούμεαι τινας μέχρι τῆς δίκης, κρατῶ τοῦ ἀμπελοποιουμένου σώματος ὥς τῆς κρίσεως, (καρπίζω). Ille vindicari Virginium ei sponsas dedit, ἐκείνος τῆς Οὐεργινίας ἀντιποιεῖται καὶ διδωσὶν ἔγγυθας, (δίδωσι διεγγύησιν ἄξιν αὐτὴν ἐπὶ τὴν δίκην). vindico aliquid in libertatem, ἀντιποιούμεαι τινας ὡς ἐλευθέρους μέχρι δίκης, ἀφαιρούμαι τινα εἰς ἐλευθερίαν. 2) aliquid ἢ aliquid ἀντιποιούμεαι τινας, ἰδιουμαι, ἰδιοποιεῖσθαι, οἰκισθῆναι τινα ἢ τι. Chui Ho-

meram suam vindicant, εἰ χῆσι τοῦ ὁμήρου ἀντιποιοῦνται, τὸν ὁμήρου οἰκισθῆναι, ἰδιοποιεῖσθαι. vindicat victoriam ad se, ἀντιποιεῖται τῆς νίκης, ἰδιοῦται τὴν νίκην. 3) ἀντιποιούμεαι τινας, ἀμύνω τινι, βόσμαι, ἐξαιρούμαι, ἐλευθερῶ τινα, φυλάττω, σώζω, ἀπαλλάττω τινὰ ἢ τι. vindicare libertatem, ἀντιποιεῖσθαι τῆς ἐλευθερίας, ἀμύνειν τῇ ἐλευθερίᾳ. rempublicam in libertatem, ἐλευθεροῦν τὴν πολιτείαν, βόσθαι τὴν πόλιν ἐκ τῆς δουλείας. aliquem a molestia, ἀπαλλάττω τινὰ τῆς ταλαιπωρίας. aliquem, ἐλευθεροῦν τινα. 4) aliquid, μετέρχομαι, ἐπέρχομαι, ἐπεξέρχομαι, τιμωρούμαι τι. maleficium in aliquo, τιμωρίαν εἴτε ποινὰς τοῦ κακοεργήματος παρὰ τινας λαμβάνειν, τιμωρεῖσθαι τινα τοῦ κακοεργήματος (εἴτε ἀντὶ τοῦ κακοεργήματος). in ciues severa vindicatum est, εἰ πολὺται ἀσπληρῶς ἐτιμωρήθησαν, μεγάλας ποινὰς ἐτίσαν. 1) σπάν. se ab aliquo, τιμωρεῖσθαι τινα, ποινὰς εἴτε τιμωρίαν παρὰ τινας λαμβάνειν.
 vindicta, ae, ō, (vindico) ῥάβδος ἢ τῆς τοῦ ἐλευθερουμένου κεφαλῆς ἄπτοντο, σύμβολον τῆς ἀφέσεως τοῦτο ποιοῦμενοι, (ἡ παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς νομογράφους) καρπία. 2) ἄμυνα, ἀρωγή, ὑπερασπισμός. 3) ἄμυνα, τιμωρία, ἐκδικήσις, ποινή.
 vinea, ae, ō, (vinum) ἀμπελεῖον, ἀμπελεῖον. 2) εἶδος ὅτε ἡ ἀμπελος, τὸ κλήμα. 3) ἀμπελος, στοά, γερρόφυλλον, τὰ γέρρα, (πολιορκητικὴ μηχανή).
 vineālis, e, (vinum) vinealis terra, γῆ ἀμπελῶσιν ἐπιτηδεύα, ἀμπελῆτις γῆ.
 vineārius, a, um, (vinum) collis vinearius, ὁ ἀμπελοφύτης λόφος.
 vineāticus, a, um, (vinum) τοῦ ἀμπελῶνος. 3) ἀμπελοεργικός.
 vineāta, ī, ō, (vinum) οἰνόπεδον, ἀμπελῶν, ἀμπελεῖον. περιφρ. vineia sua cadere, ἐαυτὸν βλάπτειν.
 vineus, a, um, (vinum) οἶνος, τοῦ οἶνου.
 *vinibua, ae, ō, (vinum-bua) οἶνοπότης.
 *vinifer, era, erum, (vinum-fero) οἶνοφύρος.
 vinitor, ōris, ā, (vinum) ἀμπελοεργός.
 vinitorius, a, um, (vinitor) ἀμπελοεργικός.
 *vinivulus, a, um, ἐκκαμπτός, μαλακός.
 vinolentia, ae, ō, (vinolentus) οἶνοφλυγία, μέθη.
 vinolentus, a, um, (vinum) οἶνοφλυγός, μέθυσος. 2) οἶνοπότης, οἶνοπότης, οἶνο μεμιγμένος.
 *vinositas, atis, ō, (vinosus) τὸ εὐνήριον.
 vinosus, a, um, (vinum) οἶνοδής, οἶνοπότης, οἶνοπότης. 2) φίλοισι, οἶνοφλυγός. 3) μεθύων, μέθυσος.
 vinum, ī, ō, οἶνος, ἀμπελῶνος οἶνος.

forte, validum, ισχυρός, asperum, aust-
rum, αυστηρός, dulce, suave, γλυκύς, ή-
δύς, votus, παλαιοί, generosum, άνθο-
σμίας, varidum, mucidum, εξιστηκός, τρο-
πίας, έκτροπίας, nigrum, μέλας, rubens,
έρυθρός, album, κίττός. 2) οίνος εξ άλλων
καρπών ποτοποιημένος. palmum, φοινι-
κειος οίνος, οίνος εκ φοινικακαλώνων πο-
ποικημένος, ex ficis, σύκιος οίνος, κ.τ.λ.
3) οίνος, οίνοποσία, μέθη. in vino, per
vinum, εν οίνω. ad vinum, παρ' οίνου. 4)
σπάν. ο οίνος, ή σταφυλή, αι σταφυλαί.
vio, are, (vio) δδεύω, περιδεύω, ή λέξις των
μετ' Αδγουστων χρόνων, και κατακρίνεται
υπό Κοιντολίκαν εν Inst. ar. 8, 6, 33.
viocurus, i, α. (via-curo) επιμελητής οδών.
violā, ae, θ. ίον. nigra, purpurea, τὸ μέλαν
ίον, alba, τὸ λευκὸν ίον, leucēion, lutea
αἷτε luteola, τὸ κρόκεον οἷον. in viola, εν
ίσις, εν των στεφάνοις. 2) ιάνθιον χρῶμα,
ιανθίνα βαφή.
violābilis, e, (violo) εὐδλαπτος, non violā-
bilis, ἀδλαπτος, ἀδλαθής, ἀλύμαντος, Α.
ποιητ.
violaceus, a, um, (viola) ιάνθιος, ιώδης.
violaceum, ii, ου. (viola) εἶνος ίσις ήδυ-
σμένης.
violāria, e, (viola) των ίων. violaria fles,
ή ήμίρα εν τῇ ίσις και άλλοις άνθουσι έκεί-
νου του τάφου. Επειγρ.
violāriam, ii, ου. (viola) ιωνία, κήπος ίων.
violārius, ii, α. (viola) ιανθίων βαφεύς,
ιοβάτης.
violātio, onis, θ. (violo) βίασμός, βεβή-
λωσις, βίαι, ή παρασπονδίασις.
violātor, oris, α. (violo) ο βεβήλων ή βε-
βηλώσας τι. 2) παραδέκτης.
violātus, a, um, ισ. violo. 2) παρά Παλ-
λαδίω απαξ' vinum violatum (εκ του vio-
la), ταυτό τῷ violacium.
violens, ntis, ταυτό τῷ violentus. Τύπος
ὡς τὰ πολλά ποιητικός.
violenter, επιβ. βιάω, βιά, ὀρμητικῶς,
ἀγρίως, σφοδρῶς, δεινῶς.
violētia, ae, θ. (violens) τὸ βίαιον, βία.
2) βία, βίαιος ὀρμή, ἀγριότης, δεινότης.
violētus, a, um, (vis) βίαιος. ignatus, ε
βίαιος, ἄγριος, ὡς τὸ τυραννος. violentia
vis, ή βίαιος, σφοδρὰ δύναμις, ή δεινότης.
violentus Mars, βιατὰς Ἀρης.
violēus, a, um, (viola) ιώδης.
violō, avi, atum, are, (vis) aliquid, βιά-
ζομαι τινα, βιάζην τι ποιῶ τινα, λυμαίνω-
μαι τινα. insipitum, τὸν ξινόν. virginem,
βιάζεσθαι, φθείρειν παρθένον. 2) aliquid,
λυμαίνεσθαι, βεβήλῶ, μιάζω τι. agros
ferro, σιδήρῳ τοὺς ἀγροὺς λυμαίνεσθαι
εἴτε πορθεῖν. aram, βεβήλουν, μιάζειν

τὸν βωμόν. amicitiam, μιάζειν, παραδαί-
νειν τήν φιλίαν. fœdera, παρὰσπονδεῖν,
ποιητ. elur oastro, ἐλίσσαντα πορφύρα βά-
πτειν, (παρ' Ομήρῳ' ἐλίσσαντα χρίναι
μιάζειν).

virgula, ae, θ. (ισως εκ του νινιργαμίαςω-
τόκος) ἔχιδνα, ἔχις. 2) μεταφ. ἐπὶ ἑλε-
θρίου ἀνθρώπου ἔχιδνα, γέννημα ἔχιδνης.
virgālis, e, (virga) herba, τὸ ἔχιν, ἔχι-
σιον, (βοτ.).

virgēus, a, um, (virga) ἔχιδναίς, τῆς
ἔχιδνης. ποιητ. virgēus sorores, αἱ ἔχι-
νόχομοι εἰτε ὀριεπλόκαμοι ἀδελφαί. (αἱ
Ἑρινύδες), virgēus genus fratrum, εἰδρα-
κентογενεῖς ἀδελφοί. virgēs animi, πνεύ-
μα φαρμακίδες εἰτε θανατηφόροι.

virgīnus, a, um, (virga) ἔχιδναίσι, τῆς
ἔχιδνης. 2) σπάν. ὀριεθής, ὀριεθής. 3)
herba virgīna, τὸ ἔχιν, ἔχισιον, (βοτάνη).
virgō, ōnis, α. εἶδος μικρῶν γεράνων.

Vipsānius, ii, α. Ουῖψάνιος. Vipsania, ae,
θ. Ουῖψανία.

Vipsānus, a, um, (M. Vipsanius Agrippa)
τοῦ Ἀγρίππα. Vipsania coluntia, ή τοῦ
Ἀγρίππειου στοά, Βιψανία πιαστάς.

vir, viri, α. άνήρ, (ἄρρη ανθρωπος). vir
maiorque, άνήρ τε και γυνή. 2) άνήρ, γα-
μήτης, (ποιητ. πόσις), σύζυγος, καθ' ὅτε και
ἐπὶ κτηνῶν' ο άνήρ, ὀχευτής. capellarius, ε
των αἰγῶν άνήρ, ο τράγος. 3) άνήρ, ο άν-
δρικὴν ἡλικίαν ἔχων. puer virgine, παῖς τε
και άνήρ. 4) άνήρ, στρατιώτης, τοῦ ὅτε
και ο πεζὸς στρατιώτης. equites virgine,
πεζοί τε και ἵππεις. 5) μεταφ. ο άνήρ,
ὡς ἀληθὺς άνήρ, ο ἀνδρικὸς, ἀνδρεῖος.

vir oel, άνήρ ἴστιν, ὡς ἀληθὺς άνήρ ἴστιν.
se virum prachere, ἀνδρίζεσθαι, seire do-
lorem ut vir, ἀνδρικῶς τὸν πόνον φέρειν.

6) άνήρ, ο χρηστέος, καλὸς κἀγαθός, σπου-
δαίος. 7) ποιητ. ή γονή, ή γένιμος τοῦ
ἀνδρός δύναμις. juvenis exsultu virum,
νεολαίε σύνοχηθεῖσα (ἐκτρηθεῖσα τὸν άν-
δρα).

virago, ōnis, θ. (virgo) ἀνδρικὴ εἴτε ἀρρε-
νωπὸς παρθένος, κατ' ἀρχὴν δὲ ἐπὶ ἡλικίας
τῆς Ἀθηνᾶς (ή Παλλάς), και τῆς Ἀργίτι-
δος (ή Ἀργοτέρα).

*virātus, ūs, α. (vir) τὸ ἀνδρικόν, ἀνδρία.
viratus, a, um, (vir) ἀνδρικός.

Viribālis, e, τοῦ Ουῖρβείου.

Viribius, ii, α. (Ουῖρβίος), ἐπὶ ἡλικίας τοῦ
ἱππελῶτος.

virileum, i, ου. ταυτό τῷ virilem.

virū, ōnis, α. (virgo) χλωρίαν, (βρνε).

virgo, ūs, vte, πρᾶσιος, χλωρὸς εἶμι, πρᾶ-
σίῳ, χλωρίῳ. Virgini virum mitalia,
τὰ τοῦ Ταυγέτου μέταλλα (ή Λακωνική
λίθος) πρᾶσίῳ, χλωρίῳ. 2) χλωάτω,

ὁλλω. *virētia*, iam, οὐ. τὰ βλαστήματα, φυτὰ. 3) μεταφ. ὁλλεῖν, ἀκμάζειν, ἀνθεῖν.

virēs, iam, θ. ἴδ. *vis*.

Virēscō, ēre, (ἵναρκτ. τοῦ *virēo*) ἀναθάλλω,

ὁλλω, γλοῦλω. 2) μεταφ. ἀναθάλλειν.

virēscō, ēre, (vis) βῶνυμαι.

Virētium, ī, οὐ. (*virēo*) λειμών. 2) μεταφ. τὸ πράσινον, εἴτε χλωρὸν χρώμα.

virga, ae, θ. ῥάβδος, κλάδος, κλών. 2) ῥάβδος, ῥαπίς. *virgis caedere aliquem*, ῥάβδοις κόπτειν τινά. 3) κατ' ἐξοχήν· αἱ τῶν ῥαβδοῦχων ῥάβδοι, καὶ μεταφ. ἡ ῥαβδοῦχος ἀρχή. 4) ῥάβδος, βακτηρία. 5) μαγικὴ ῥάβδος, ῥάβδος. 6) ἱερευτικὸς κάλαμος. 7) ῥάβδος (τῶν ῥαβδοῦχων ἐσθῆτων). 8) ἡ κατὰ τὸν οὐρανὸν ῥάβδος εἴτε ἱερώδης ταινία.

**virgator*, ōris, ā. (*virga*) ὁ ῥαβδίζων.

virgatus, a, um, (*virga*) ἐκ ῥάβδων, ῥαβδιστός. 2) ῥαβδωτός.

**virgatum*, ī, οὐ. (*virga*) τόπος μεσοχρύμασι κατὰφυτος.

virgēus, a, um, (*virga*) ῥαβδίνος, ἐκ ῥάβδων.

virgindemia εἴτε *virgindēmīa*, ae, θ. (*virga-vindemia*) κομ. ὁ τρώγηντος ῥάβδων.

Virgilius, arum, θ. ταῦτ' τῷ *Vergilius*.

Virgiliānus, a, um, ἴδ. *Virgilius*.

Virgiliōcento, ōnis, ā. (*Virgilius-cento*) ποίημα ἐκ στίχων τοῦ Οὐιργιλίου συνερ-
ραμμένον.

Virgilius καὶ *Vergilius*, īi, ā. Βιργίλιος, Βεργίλιος, Οὐιργίλιος. *Virgiliānus*, a, um, τοῦ Βιργιλίου.

virginal, ālis, οὐ. ἴδ. *virginalis*.

virginālis, es, (*virgo*) παρθένος, παρθενικός.

— *virginālis feles*, ὁ ἀρπᾶξ παρθένων. —

virginale εἴτε *virginal*, ālis, οὐ. τὸ παρθένιον αἰδοῖον.

**virginārius*, a, um, ταῦτ' τῷ *virginalis*.

virgindēmīa, ἴδ. *virgindemia*.

Virgineusis εἴτε *Virginiensis*, is, θ. (*virgo*) γαμήλιος τις θεᾶ, ταῖς παρθένοις τήν ζω-
γὴν λύουσα.

Virgineus, a, um, (*virgo*) παρθένεος, παρ-
θένιος, τῆς παρθένου, τῶν παρθένων. — *vir-
gineus focus*, *virginea ara*, ὁ τῆς Ἑστίας
βωμός. *virgineus Helicon*, ὁ ἑλικών, τὸ
τῶν παρθένων εἶδος Μουσῶν ἐνδιαιτημα. —

virginea aqua, ταῦτ' τῷ *aqua Virgo*.

Virgīna, ae, θ. Οὐιργινία, Οὐιργινία.

Virgīnisvenditōdes, is, ā. (*virgo-vendo*)
κομ. σίον· Παρθενοπράτιδος.

virginitas, ātis, θ. (*virgo*) παρθενεία, παρ-
θενία. μετωνυμ. αἱ παρθένοι.

Virgīnius, īi, ā. Οὐιργίνιος.

**virgīnar*, arī, (*virgo*) παρθενοῦμαι.

Virgo, īatis, θ. ἡ παρθένος, ἐπιθετικῶς

virgo dea, ἡ παρθένος θεᾶ. 2) ἐπὶ κτη-
νῶν· παρθένος, ἀνέγκυτος. *carnea virgineas*,
κρέατα ἀνοχεύτων ζώων. 3) κατ' ἐξοχήν·
ἡ Ἑστία. 4) ποιητ. παρθένος, νεάνις,
κόρη, γυνή. 5) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς·
ὁ παρθένος, ὁ παρθενοῦμενος. 6) ἡ Παρ-
θένος. (ἄστρον). 7) *aqua Virgo* καὶ ἄλλως
Virgo, ἔν τῶν ὑδραγωγείων τῆς Ῥώμης.
(τὸ παρθένιον ὑδωρ). 8) ἐπιθετικῶς· παρ-
θένος. *terra virgo*, ἡ ἀνέργαστος χέρσος
γῆ. *saliva virgo*, ὁ νηστὶς σιάλος.

virgōsus, a, um, (*virgo*) πολύρραβδος, πο-
λύκλωνος.

virgula, ae, θ. (ὕποκορ. τοῦ *virga*) ῥαβδίν.

2) ὀβελός, (κρίτικὸν σημεῖον). 3) μικρὰ
γραμμὴ.

**virgūlatus*, a, um, (*virgula*) ῥαβδωτός.

virgultum, ī, οὐ. (*virgula*) συνήθως *vir-
gulta*, orum, πληθ. ἡ ἐψύ, τὸ βωπίτον, ὁ
θαμνών, οἱ θάμνοι.

virgunculā, ae, θ. (ὕποκορ. τοῦ *virga*) παρ-
θενοκάριον.

virgula, arum, θ. τὰ ψέλλια.

Virgīathus εἴτε *Virgiāth*, ī, ā. Οὐιρίαθος,
Οὐιρίαθος, Οὐιρίαθος. Ἐπὶ δὲ καὶ Οὐιρί-
αθος καὶ Ἰρίαθος. *bellum Viriathinum*, ὁ
πρὸς Οὐιρίαθον πόλεμος.

virgiāth, a, um, (*virgiae*) ψελλιαφόρος.

**virgiūth*, arum, θ. (ὕποκορ. τοῦ *virēs*)
ὀλίγα ὑπάγοντα, μικρὰ οὐσία. Ἀποουλῆος.

virgiūthum, ī, οὐ, ῥαβδίων τῶν ἐγκαυστῶν.

viridārīum, īi, οὐ. (*viridis*) παράδεισος,
δενδρῶν.

viride, ἐπὶ. (*viridis*) πρασίνοφ εἴτε χλωρῷ
χρώματι.

**viridescō*, ēre, πρασίξω, χλωρίζω.

viridēs, um, οὐ. ἴδ. *viridis*.

viridārīum, ταῦτ' τῷ *viridarium*.

**viridicāns*, ōtis, ταῦτ' τῷ *viridans*, ἴδ. *vi-
rido*.

viridicāns, a, um, (*viridis*) πρασίξων, γλοῦ-
ζων. Ἄμφ. γρ.

viridis, es, (*virgo*) χλωρός, πράσινος. *viride*,
οὐ. τὸ χλωρὸν χρώμα, τὸ χλωρόν, τὸ πρά-
σινον. *viridia*, οὐ. πληθ. τὰ φυτὰ, φυτεύ-
ματα, ὁ κήπος. 2) χλωρός, πρόσφατος. *vi-
ridis caseus*, ὁ χλωρὸς τυρὸς. 3) μεταφ.
χλωρός, θαλερός, ἀκμαίος.

viriditas, ātis, θ. χλωρότης, τὸ χλωρὸν εἴτε
πράσινον χρώμα. 2) χλωρότης, τὸ εὐχλω-
ρον, ἀκμαῖον.

virida, ara, (*viridis*) aliquid, χλωραίνω τι,
χλωρὸν εἴτε πράσινον ποίω τι. 2) οὐδετι-
σως· *viridans*, ōtis, χλωρίζων, πρασίξων.

virilis, es, (*vir*) ἀβρηνικός, ἀρσενικός, ἀνδρι-
κός. *virile genus*, τὸ ἀρσενικὸν γένος, ἀβ-
ρην γένος. *virilis eortus*, σύλλογος ἀνδρῶν.

virile vestimentum, ἀνδρικὸν ἱμάτιον. *vi-*

illis pars est virilis, οὐ. πληθ. τὸ ἀρσενικὸν αἰδοῦν, τὰ ἀνδρὸς ἄρθρα. 2) ἐν τῇ γραμμ. ἀρσενικός. 3) ἀνδρικός, τῆς ἀνδρικής ἡλικίας, toga virilis, ἴδ. toga. 4) virilis pars, virilis portio, τὸ ἑκάστου μέρος, τὸ ἑκάστου προσήκον ἔργον. mea pars virilis, τὸ ἐμὸν μέρος, τὸ ἐμὸν προσήκον, τὸ ἐμὸν ἔργον. pro virili parte (portione) fecit, τὸ αὐτοῦ μέρος (τὸ καθ' αὐτὸν) ἔπραξε. 5) virilis pars, virilis portio, τὸ καθ' ἑκάστον μέρος, ἡ καθ' ἄνδρα μερίς (κληρονομίας κ.τ.τ.) 6) μεταφ. ἀνδρικός, ἀνδρείος, ἀνδροπροπής, ἀνδρώδης.

Virilitas, αἰς, θ. (virilis) ἀνδρική ἡλικία. 2) γένιμος ἀνδρὸς δύναμις, ἡ τοῦ ἀνδρὸς γενή, τὰ ἀρσενικὰ ἄρθρα. 3) τὸ ἀνδρικόν, ἀνδρία, ἀνδρεία.

Viriliter, ἐπίρ. (virilis) ἀνδρικός κατὰ τρόπον ἀνδρός. viriliter puer, ὁ ἀνδρόπαις, παῖς ἀνδριζόμενος ἢ ἀνδρικός. 2) μεταφ. ἀνδρικός, ἀνδρείως. viriliter foveo, ἀνδριζεσθαι. viriliter ferre aliquid, ἀνδρικός φέρειν τι.

Virilula, αε, θ. (ὕποκορ. τοῦ virili) μικρὸν ψέλλιον.

Virilis, ἐπίρ. (viriosus) ἰσχυρῶς. Α. τοῦ μεταγ. Δατ. ὡς καὶ ἡ λέξις.

Viriosus, α, um, (vis) ἰσχυρός.

Viriliter, αε, θ. (vir-plac) ἐπικλήσις τῆς ἥρας, τῆς τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὰς γυναῖκας διαλλακτικῆς.

*Virilioris, utis, (vir-potior) δυνατός, καρτερός. ἐπίθ. τοῦ αἰός.

Virilioris, utis, (vir-potior) ὁραία γάμου.

Virilium, ἐπίρ. (vir) κατ' ἄνδρα, καθ' ἑκάστον, καθ' ἑκάστον. 2) καθ' ἑκάστον, ἴδ. γὰρ τῶν ἄλλων.

Viror, oris, α. τοῦπος μεταγενέστερος τοῦ viriditas.

Virous, α, um, (vir) ἀνδρομανής, φίλανδρος. ἴδ. καὶ τὸ λέξις.

Virous, α, um, (virus) μυξώδης, λαμπώδης, λαμπρῶδης, σιαλιδής- 2) φαρμακώδης, τοξικός. 3) σαπρὸς, σαπρίζων, δυσώδης, βρωμώδης.

Virtus, utis, θ. (vir) ἀνδρία, ἀνδρεία, ἀρετή, (στρατιωτικὴ ἀρετή). 2) συνήθως (ἡ ἀρετή, ἡ ἀγαθότης, χρηστή, τελεία φύσις ἢ διαθέσις ἀνθρώπου, ζώου καὶ ἄλλων πραγμάτων). vir summas virtutis, ἀνὴρ ἐπ' ἀρετῆς ἄκρον ἑληλακῶς. virtus animi corporis, ἡ ἀρετὴ τοῦ το σώματος καὶ τῆς ψυχῆς, equi, arboris, soli, navis, ἡ ἀρετὴ ἵππου, δένδρου, ἀγροῦ, νεῆς, κ.τ.τ. oratoria virtutes, αἱ ῥητορικαὶ ἀρεταί. herbarum, ἡ ἀρετὴ, δύναμις τῶν βοτάνων. 3) κατ' ἐξοχὴν ἡ ἀρετὴ, ἡ ἠθικὴ εἴτε ψυχικὴ ἀρετὴ. 4) Virtus, θ. ἡ ἀρετὴ, οὐδ' ἀπὸ Ρωμαίων.

virulentia, ae, θ. (virulentus) βρωμὸς, γαστροί, κινάβρα. hircorium, τῶν τράγων. Α. τοῦ μεταγ. Δατ.

virulentus, α, um, (virus) φαρμακώδης, τοξικός.

Virus, ι, οὐ. μύξα, λάπη, λέμπος, σιάλον, (τὸ μυξώδες εἶτε σιαλῶδες ὄργαν ζώων καὶ φυτῶν). 2) γενή, σπέρμα (τῶν ζώων). 3) ἴδ. φάρμακον, φαρμακώδης ἢ δηλητήριον ποτόν, amatoorium, τὸ φίλτρον. μεταφ. τὸ φάρμακον, ἡ χολή, ἐχθρός, ἡ πικρία, πικρότης. 4) ἐπὶ γυναικῶς ἡ σαπρὴτης, (οἴνου, θαλάσσης, κ.τ.τ.) 5) ἐπὶ δόμη, ἡ σαπρὴτης, δυσωδία.

Vis, θ. ἔννοια. ἑλλ.νιπ. (ἡ μὲν αἰτ. vim καὶ ἡ ἀπαρ. vi καὶ ἄλλοι δὲ πληθυντικὴς vires, virium, viribus, κ.τ.λ. ἐν χρήσει. Σπανιώταται δὲ τοῦ ἐνικού ἡ γεν. vis καὶ ἡ δοτ. vi, καὶ ὁσαύτως ἡ ἀνώμαλος τοῦ πληθυντικῆς ὄνομα. καὶ αἰτ. vis). Bία, δύναμις, ἰσχύς, κράτος, μένος, βώμη, (ἴε παρ' Ὀμήρῳ). vis equi, ἡ δύναμις, ἰσχύς, βώμη τοῦ ἵππου. veneni, ἡ δύναμις τοῦ φαρμάκου. populum vi subigere, καταστρέφειν ἔθνος. Bίη, ἰσχύς, κατ' ἰσχύον, κατὰ κράτος. vires corporis, ἡ τοῦ σώματος δύναμις, ἰσχύς, βώμη, ὁμοιότης viribus, πάσῃ δυνάμει, ἀνά κράτος. virium vi, ἰσχύς βώμη, μεγέθει εἰτε σθένει δυνάμεων. pro viribus, εἰς δυνάμιν, κατὰ δυνάμιν. sursum vires, πορὰ δυνάμιν. vires iugentis, αἱ τῆς ψυχῆς δυνάμεις, ἡ τῆς φύσεως δύναμις. vires herbarum, αἱ τῆς βοτάνης δυνάμεις. vis oratoria, ἡ τοῦ ῥητορὸς δύναμις εἰτε δαιμόνια. 2) vires, στρατιωτικὴ δύναμις, δύναμις. contrahere vires, ἀδραϊεῖν τὴν δυνάμιν. rariare, δυνάμιν παρασκευάζειν. 3) vires, γένιμος δύναμις, γενή, τοῦ ἔτι κατ' οἱ ὄρχεις. 4) vis, Bία, βώμη, πορὰ. contra vim fluminis, ἀντίον τῆς τοῦ ποταμοῦ πορᾶς. vis venti, ἡ βώμη, σφοδρότης, πορὰ τοῦ ἀνέμου. (ἴε ἀνέμοιο. Οὐμν.) in proeliis concurrere vires ad vires vimque pugnantium, ἐν τῇ τῆς μάχης συμπλοκῇ χωρεῖ τὰ πράγματα ἐπὶ τὴν βώμην (ισχύον) καὶ τὴν Bίαν (βώμην) τῶν μαχομένων. 5) vis, Bία, τὸ Bίαιον, (ἡ παράνομος τῆς δυνάμεως χρῆσις). vim vi repellere, Bίαν Bίᾳ ἀπωθίσθαι. vim alieno alieni, Bιάζεσθαι τινα. villas suas vim utuntur, ἐξίστατο αὐτοὺς, διερχόμενοι εἰς καταργήσαντο αὐτοὺς. vi eripere aliquid, Bία ἀπαρτίζεσθαι. vim afferre mulleri, Bιάζεσθαι γυναῖκα. per vim, Bιά Bίως, Bία, Bιάτως. 6) vis, δύναμις, οὐσία, φύσις. vim virtutis tenere, τὴν τῆς ἀρετῆς δυνάμιν (οὐσίαν, φύσιν). vis vis, vis visibilis, ἡ δύναμις, σημασία, ὁ νοῦς βήματος. 7) vis, πορὰ, ἀφθονία, πληθὸς. vis aeris, vis aeris, πορὰ,

πλήθος δούλων. vim lacrimarum profundero, ἄφθονα δάκρυα προχεῖν, magna vis aurī, μέγα πλήθος χρυσοῦ. vis magna pulveris, ἑξάστως κονιορτός. vis metū, ισχυρός φόβος.

viscatus, a, um, (viscum) ἱξῶ ἀηλιτικέ-
νος. virga viscata, ὁ ἱξευτικός κάλαμος. 2) μεταφ. δολοφονία.

viscellatus, a, um, (viscus) σπλάγγνοις ἡρ-
τυμένος.

viscera, um, ἰδ. viscus.

*visceratim, ἐπὶ β. κατὰ σπλάγγνα.

visceratim, ōis, θ. τὸ σπλάγγνευεν, δια-
νομή σπλάγγνων καὶ κρεάτων ἱερείου,
κρεονομία, κρεωδοσία, κρεωδαισία.

visceratus, a, um, (viscus) ἔγων σπλάγγνα.

viscidus, a, um, (viscum) ἱξώδης, γλοιώδης,
γλίσχρος.

viscidus, a, um, ταυτὲ τῷ viscidus.

viscum, i, οὐ. ἱξός, ἱξία. 2) ἱξός, ἡ ἐκ τῶν
τῆς ἱξίας καρπῶν κόλλα. 3) μεταφ. τὸ δό-
λεον, ὁ δολοφόνος.

viscus, ōis, οὐ. συνήθως viscera, um, πληθ.
τὰ σπλάγγνα, τὰ σπλάγγνα, (καρδία, ἡ-
παρ, πνεύμων, κ.τ.τ.) 2) σπλάγγνα, ἡ τῆς
μητρὸς κοιλία, ποιητ. ὁ γόνος, τὸ τέκνον.

3) οἱ ἔργεις. 4) σάρξ, ἐσθ' ὅτε καὶ τὰ κρέας.
5) μεταφ. τὰ σπλάγγνα, τὰ ἔνδον, τὸ μέ-
σον, ὁ μυελός.

viscus, i, ἄ. ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ viscum.

visibilis, e, (visio) ὁρατός. 2) ὁρατικός.

visibilitas, ātis, θ. τὸ ὁρατόν.

visibilior, ἐπὶ β. (visibilis) ὁρατώτερος, φανε-
ρώτερος. Α. τοῦ μεταφ. Λατ.

visio, ōis, ō. (video) θ. ὄψις, ὄρασις, θέα,
τὸ ὁρᾶν, τὸ θεᾶσθαι. 2) ὄψις, ὄρασις, ὄρα-
μα, φάντασμα, εἰδωλον. 3) φαντασία. 4)
παρὰ τοῖς νομικοῖς ἡ θεωρία, τὸ θεωρεῖ-
μα, (ἡ ἐποψίς).

visitatio, ōis, θ. (visito) ὄψις, θέα. 2) παρὰ
νεωτέρους ἡ ἐπισκέψις, ἐπισκοπήσις. 3)
ἐπισκοπή, τὸ μετέρχεσθαι, κολάζειν τινα.

visitor, ōis, ἄ. (visito) ὁ ἀφικνούμενος,
ἐπισκεπτόμενος. Α. τοῦ μεταφ. Λατ.

visio, avi, utum, are, (visum, visum)
aliquem ἢ aliquid, θεᾶμαι ὅπως τινα ἢ τι. 2)
ὅπως τινα ἢ τι. 3) ἐπισκοπῶ, ἐπισκέπτο-
μαι τινα.

visio, si, sum, ūre, (visum, visum) ali-
quem ἢ aliquid, θεωρῶμαι, θεωρῶ τινα ἢ τι.

visendi causa venio, ἐπὶ θέαν ἔρχεσθαι. 2)
aliquem ἢ ad aliquid, ἐπισκοπῶ, ἐπισκέ-
πτομαι τινα, εἰσιμι παρὰ τινα. visum,
quid agam, ἐπισκοπῶσαι, πῶς (εἴτε ὅπως)
ἔχω. propter Cupidinem Thesiae visum,
διὰ τὴν Ἑρώτα (διὰ τὸ τῶν Ἑρώτος ἄ-
γαλμα) αἰ θεοποιεῖται ἐπισκοποῦνται. viso ad
proptum, εἰσιμι πρὸς τὸν λιμένα ἐπισκο-
ποῦμαι.

πορευόμενος. 3) κατ' ἐξοχήν ἐπισκοπεῖν, ἐπι-
σκοπεῖσθαι τινα νοοῦντα.

visuſum, ii, ō, παρὰ Κασσιόδωρ. οὕτως
ἀποδίδεται τὸ ἑλλην. θέατρον.

vispellio, ōis, ἄ. νεκρόσουλός.

Vistula, i, ἄ. ταυτὲ τῷ Vistula.

Vistula εἴτε Visula, ae, θ. ἡ Οὐιστούλας, πο-
ταμὸς Γερμανίας, ὁ τανὺν Weichsel.

visuſalis, e, (visus) ὁρατικός, ὁπτικός. visuſa-
lia, ium, οὐ. ὁρατικά δυνάμεις. Α. τοῦ μετ.
Λατ.

visuſalitas, ātis, θ. (visus) ὄρασις, ὁρατικὴ
δύναμις.

visula, ae, θ. εἶδος ἀμπέλου.

visum καὶ visus, a, um, ἰδ. video.

Visurgis is, ἄ. Οὐίσουργις, Βίσουργις, πο-
ταμὸς Γερμανίας, ὁ τανὺν Weser.

visus, ūs, ἄ. (video) ὄψις, ὄρασις, τὸ ὁρᾶν.
2) ὄψις, ὄρασις, τὸ ὁρώμενον ἢ ὁφθέν, ὄ-
ραμα, θέα, εἰδωλον, φάντασμα. 3)
ποιητ. visus, ἄ. αἱ ὄψεις, τὰ ὅμματα, οἱ
ὀφθαλμοί. Παρ' Οὐίτρον visus, ὁ ὁπτι-
κὸς λόγος ἐν τῇ γεωμετρίᾳ.

vita, ae, θ. (vivo, biota) ζωή, τὸ ζῆν,
ψυχή. animantium vita tenetur cibo, πο-
τῷ, spiritu, ἡ τῶν ἐμψύχων ζωὴ συνέχεται
σίτῳ, ποτῷ, πνεύμ. vitam auferre alicui,
ἀφαιρῆσθαι τινὰ τὴν ψυχὴν. in vita esse,
ζῆν. vitam profundere pro aliquo, τὴν
ψυχὴν εἴτε τὸ σῶμα δίδουσι ὑπὲρ τινος.

vita se privare, διαχρῆσθαι ἑαυτὸν. vita
εἴτε e vita cohere, ἀπαλλάττεσθαι τοῦ
ζῆν, εἴτε τοῦ βίου, τελευτᾶν εἴτε λείπειν
τὸν βίον. — κολακευτικῶς vita εἴτε vita
mea! ὦ ψυχὴ! ζῶ καὶ ψυχὴ! φιλιτάτη!

2) βίος, ὁ τοῦ βίου χρόνος, ὁ αἰὼν. nun-
quam in vita mea, οὐδέποτε ἐν τῷ ἐμῷ
βίῳ. vitam perducere ad annum centesi-
mum, τὸν βίον προάγειν εἰς ἑκατοστὸν
ἔτος. brevis vita, βραχύς βίος, αἰὼν. 3)
βίος, βιοτή, βίου διαγωγὴ, διαίτα. vitam
miseram agere, degere, ταλαιπωρῶν βίον
ζῆν εἴτε διάγειν. vivam vitam tutam, ἀ-
σφαλῶς βιοτεύειν. ἀσφαλῶς τὸν αἰῶνα
διάγειν. vita rustica, ἡ ἐν ἀγρῷ διαίτα,
ὁ ἀγροικιὸς βίος. vita et mors, ἡ διαίτα
καὶ τὰ ἦμα. 4) σπεν. ὁ βίος, τὰ πρὸς
τὸν βίον, τὰ ἐπιτηδεύματα. 5) ὁ βίος, τὰ τοῦ
βίου, τὰ περὶ τὸν βίον. vitam alicuius
exponere, συγγράφειν τὸν βίον τινός. 6)
βίος, οἱ νῦν ἀνθρώποι, οἱ ζῶντες. 7) ποιητ.
ἡ ψυχὴ ἀποθανόντος.

vitalis, e, (vita) φυσικός.

vitalibundus, a, um, (vita) ἐκκλίνων, ἐκτρα-
πέμενος, φεύγων. aliquem ἢ aliquid, ἐκ-
κλίνων, ἀποφεύγων τινα ἢ τι.

Vitalianus, i, ἄ. (Vitalis) Βιταλιανός.

vitalis, e, (vita) ζωτικός. vita vitalis, ἡ

ζωτική δύναμις, *vitalis*, οὐ πληθ. τὰ ζω-
τικά εἶτε καίρια τοῦ σώματος μέρη. *ae-*
num vitale, ὁ τοῦ βίου αἰὼν. Παρὰ Περρω-
νίω· *vitalis lectus*, ἡ κλίνη, ἐν ᾗ τὸν τὸ
ζῆν ἐκμετρήσαντα προσθύνεται, ἐπιτάφιος
κλίνη. 2) *vita vitalis*, ὁ βιωτὴς βίος. 3)
vitalis, ζῶν, ζῶν ἐγὼν, ἐμφυγος. Ἰστί:
δὲ καὶ κύρ. ὄν. *Vitalis*, Βιτάλιος, ὡς τὰ
Ἑλλήν. Βίον, Ζωτικός καὶ Ζώσιμος καὶ
τὰ τῆς συνηθείας Ζῶης καὶ Ζήσης.
Vitalitas, *āis*, ὁ. (*vitalis*) ζωτική δύναμις,
ζωή.
**vitalītor*, ἐπιρ. (*vitalis*) ἐμφύχως. Λουκρή-
τιος.
vitalis, *ōis*, ὁ. (*vito*) ἐκκλησιε, ἀπόφευ-
ξις, ἀποφυγή, εὐλάβεια.
Vitellianus, *a*, *um*, ἰδ. *Vitellius*.
vitellianus, *a*, *um*, (*vitellus*) τοῦ μοσχά-
ριου. *vitellina*, ὁ. ὕπν. *caro*, τὸ μόσχαιον
κρέας.
Vitellius, *a*, *um*, Οὐιτέλλιος, τοῦ Οὐιτελ-
λίου. *Vitellius*, *ā*, ὁ Οὐιτέλλιος. *Vitellā-*
nus, *a*, *um*, τοῦ Οὐιτελλίου.
vitellum, *i*, οὐ. ἴδ. *vitellus*.
vitellus, *i*, *ā*. (ὕποκορ. τοῦ *vitalis*) μοσχά-
ριον, (βιδέλλον). 2) *vitellus*, *ā*, καὶ *vitel-*
lum, οὐ. ὁ τοῦ οὐοῦ κρόκος, ἡ λίχθις.
vitēus, *a*, *um*, (*vitis*) ἀμπέλιμος. 2) ἀμπε-
λόφυτος.
vitex, *Veis*, ὁ. (*viteo*) ὁ, ἡ λύγος, ἄγνος. (φ).
†*vitifablis*, *e*, (*vitio*) μολυνθῆναι εἴτε βλα-
θῆναι δυνατός.
Vitificium, *i*, οὐ. (*vitis*) ἀμπελοουργεῖον.
Vitialis, *ōis*, ὁ. (*vitio*) μολυνσίς, φθορά,
διαφθορά. Λ. σπ.
Vitiator, *ōis*, *ā*. (*vitio*) φθορεύς, διαφθορεύς,
(γυναικός).
**vitiscarpifex*, *ōra*, *ōrum*, (*vitis-carpis*) ἀμ-
πελοουργικός, (κλαδευτήριος).
viticella, *ae*, ὁ. (*vitis*) ἄγνωστος βοτάνη.
ἰσίδωρος.
**viticola*, *ae*, *ā*. (*vitis-colo*) ἀμπελοφυγός.
Viticolum, *a*, *um*, (*vitis-colum*) οἰνάριος
διαδοδεκτικός. 2) *viticolum* *ulmus*, πετλέα,
ἡ ἀμπέλος παραφυότευται.
Viticula, *ae*, ὁ. (ὕποκορ. τοῦ *vitis*) ἀμπέ-
λιον, ἀμπέλις, κλημάτιον, κλημά.
Vitifex, *ōra*, *ōrum*, (*vitis-fexo*) ἀμπελοφό-
ρος.
Vitigēnus, *a*, *um*, (*vitis-gigno*) ἐξ ἀμπέ-
λου γυγονός, ἀμπέλιμος.
Vitigēnus, *a*, *um*, (*vitis*) ἀμπέλιμος.
**vitilena*, *ae*, ὁ. (*villum-lena*) αἰσχροὶ μα-
στρωτός. Αμφ. γρ.
Vitiligo, *luis*, ὁ. (*villium*) ἀλφός, λεύκη.
Vitilis, *e*, (*viteo*) λύγιμος, πλεκοτός. *Vitilla*,
οὐ. τὰ πλέγματε.

**Vitilīgator*, *ōis*, *ā*. (*villum-līgator*) συ-
κοφαντής.

**Vitiligo*, *are*, (*villum-ligo*) συκοφαντεῖν.

**Vitiosus*, *a*, *um*, (*vitis*) ἀμπελίνος.

Vitio, *avi*, *aium*, *are*, (*vitium*) αἰσχύνη,
λοιμώματα, φθέρω, διαφθεῖρω τι. 2) μο-
λόω, μαινώ τι. 3) αἰσχύνη, μολύνω,
φθεῖρω, διαφθεῖρω τινά (παρθένον).

Vitiosus, ἐπιρ. (*vitiosus*) κακῶς, φαύλως,
πονηρῶς. *membrum vitiosus se habet*, τὸ
μέλος πονηρῶς διακείται. 2) πλημμελῶς,
ψευδῶς, οὐκ ὁρθῶς.

Vitiositas, *āis*, ὁ. (*vitiosus*) κακία, φευ-
λότης, πονηρία. 2) ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ ἡ κα-
κία. Κικέρων.

Vitiosus, *a*, *um*, (*vitium*) πονηρός, πονη-
ρῶς ἔχων, νοσῶν. 2) ἡμαρτημένος, πλημ-
μελής, φαύλος, οὐκ ὁρθός. — *consul vitio-*
sus, ὑπατος παρὰ τοῖς ἱεροῦς θεοῦ τοῦ
ἀποδειγθεῖς (ἀπαίσιοις εἰσνοῖς αἰρεθείς).

Vitiparra, *ae*, ὁ. ἄγνωστος τίς ἐρῆς. Πλί-
νιος. h. n. 10, 33 (30) 96.

Vitis, *is*, ὁ. (εἰσός, ἴδια?) ἀμπέλος. 2) κλη-
μα (ἀμπέλου καὶ ἄλλων φυτῶν). 3) ἀμπε-
λίνα ἄσδος τοῦ ἐκατοντάρχου εἴτε ταξί-
άρχου. (ἐντεῦθεν ἴσως ἡ τῆς συνηθείας βίσις).
ποιητ. ἡ ἐκατοντάρχος. 4) *vitis nigra*, ἡ
βρουνία (βοτάνη). 5) *vitis alba*, ἡ ἀμπε-
λοεύκη, (βοτάνη). 6) ἀντὶ τοῦ *vinum*, ἡ
ἀμπέλος, (πελοπονητική μηχανή).

Vitisator, *ōis*, *ā*. (*vitis-salor*) ἀμπελοφύ-
της, ἀμπελοργός.

Vitium, *ii*, οὐ, κακία, πονηρία, ἡμαρτία,
corruptio, τοῦ σώματος. *aves vitium lu-*
ciunt, τῇ εἰκίᾳ βλάβη τις εἴτε λῶδη γί-
γνεται. — *vitium asferre pudicitiae alien-*
ius, μολύνει τὴν αἰδὸν τινος, μολύνει,
φθείρει τινά (γυναικα). 2) κακία, ἡμαρ-
τία, πονηρία (τῆς ψυχῆς). *vitia ei vitia-*
tes, αἱ κακίαι καὶ αἱ ἀρεταί. 3) πλημμέ-
λημα, ἡμαρτήμα, σφάλμα. *oratiois*, ἡ
ἡμαρτήμα τοῦ λόγου. *fortuna vitio*, σου
κῆρ, οὐκ αὐτοῦ ἡμαρτάνοντος, ἀλλὰ τῆς
τύχης (οὐ δι' αὐτοῦ, ἀλλὰ διὰ τὴν τύ-
χην). 4) τὸ περὶ τοὺς οἰωνοὺς ἡμαρτήμα,
ἡ οὐκ ὁρθῶς γινόμενη οἰωνοσκοπία. *vitio*,
οὐκ ὁρθῶς τῆς οἰωνοσκοπίας γινομένης.
comitiorum vitium est fulmen, ὁ κεραυ-
νός τὴν ἐκκλησίαν διαλύει, ὁ κεραυνός
κώλυμα τῆς ἐκκλησίας ἐστίν.

Vitio, *avi*, *aium*, *are*, (*vita*) αἰσχύνη, ἐκκλι-
νω, ἐξίσταται, ἀποστῆναι, φαύλω, εὐλα-
θεῖναι τι. *lela*, ἐκκλίνει τὰ βέλγ. ἀστρο-
να, εὐλαθεῖσθαι τὴν θάλασσαν. *vitis*, οὐ-
λαθεῖσθαι, ἀποστῆναι τὴν κακίαν. *pro-*
culum, ἀποστῆναι, ἐξίστασθαι τὸν κίν-
ηνον. *vitare ne*, εὐλαθεῖσθαι μὴ, ἐξέγειν
ἴσως μὴ. 2) ἀρχαίως, αἰσχύνη, ἀσχύνη.

χειν, εὐλαβεσθαι τι, οὐ χρησθαι τινι, ἀπέχασθαι τινος.
vitratium, ii, οὐ. (vitrum) ὑαλοοργεῖον.
vitratius, καὶ vitratius καὶ vitratius, ii, ἄ. (vitrum) ὑαλοοργός, ὑαλοτέχνης.
Vitrasius καὶ Vetrasius, ii, ἄ. Οὐτράστιος, Οὐτράστιος.
***vitroamina**, um, εὐ. πληθ. (vitrum) ὑάλινα σκεύη, (υαλικά).
***vitroculus**, a, um, (υποκορ. τοῦ vitreus) ὑαλοῦς, ὑάλινος.
vitreus, a, um, (vitrum) ὑαλοῦς, ὑάλινος, vitreus hostis καὶ luto, πολέμιος πετρεὺς ἢ ψήφος ἐξ ὑάλου. — vitreus, orum, οὐ. πληθ. τὰ ὑάλινα σκεύη. μεταφ. ὁ ῥώπος. 2) μεταφ. ὑαλοῦς, ὑαλίς, ὑαλίζων, ὑαλοειδής, διαφανής, λαμπρός.
vitriaria, ae, θ. ταῦτὶ τῶ parietaria, ἴδ. parietarius.
vitricus, i, ἄ. πατριός, πατριώδης, ἐπιπάτωρ, (ὁ τῆς συνουσίας μητριώδης, ἥδη παρὰ Πολυδεῦκα καὶ Μοίριδι εὐτω).
vitrum, i, οὐ. ὑαλός, χρυτὴ λίθος. vitrum caudidum, ὑαλός λευκός. variatum ἢ versicolor, ἀλλασσόμενα, vitri color, ὁ ὑαλοφός, ὑαλίσης. 2) ἴσστις, (βαφικὸν φυτὸν).
Vitruvius, ii, ἄ. (Οὐτρουβίος).
vitta, ae, θ. (vicio) ταινία, στέμμα, (τὸ διαδήμα ἱερῶν καὶ σερμῶν γυναικῶν). 2) ταινία, στέμμα, (ᾧ ἐκλόμεον τοὺς βωμούς, τὰς ἱκετηρίας, τὰ ὅματα κ.τ.τ.). 3) ποιητ. ἡ ἱκετηρία.
vittatus, a, um, (vitta) τεταινωμένος, ταινία ἢ στέμματι κοσμημένος. vittatus honos frontis, κόσμος μετώπου, ταινίαν ἔχων.
vitula, ae, θ. (vitulus) μόσχος (ὁπλὺς μόσχος), δαμάλις, δαμάλη.
Vitula, ae, θ. (vitulor) ἡ τῶν παιάνων ἡ τῆς χαρᾶς θεά.
vitulinus, a, um, (vitulus) μόσχειος. vitulina, ae, θ. ὀπον. caro, καὶ vitulina, orum, οὐ. τὸ μόσχειον κρέας.
vitulor, ari, παιανίζω, παιάνα ᾄδω. 2) ἀγάλλομαι, εὐθουόμαι, χαίρω.
vitulus, i, ἄ. (ιταλός). μόσχος, μοσχάριον, (νεογενὴς βοῦς). 3) vitulus marinus, καὶ ἀπλῶς vitulus, ἡ φώκη.
Vitumnus εἶτε Vitumnus, i, ἄ. (vita) θεός τις ζωῆν τοῖς βρέφειν ἐμποίων.
vituperabilis, a, ψεκτός, μεμπτός, ἐπιψόγος, ἐπιμειπτός. Α. σπ.
vituperabiliter, ἐπιρ. (vituperabilis) ψεκτῶς. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
vituperatio, ōnis, θ. (vituperare) ψόγος, (τὸ φέγειν καὶ τὸ ψεγέσθαι). ea res laudi tibi potius quam vituperationi est, τοῦτο ἔπαιον σοι μᾶλλον ἢ ψόγον (ἔκτερος) εἶρεται.

vituperator, ōnis, ἄ. (vituperare) ψεκτής.
vituperium, ii, οὐ, ἀδικίον ἀντὶ τοῦ vituperatio.
vitupero, avi, atum, are, (vitium-pareo) aliquid ἢ aliquid, φέγω τινά ἢ τι. aliquid in re, propter rem, φέγειν τινά ἐπὶ τινι, διὰ τι.
vitupero, ōnis, ἄ. (vituperare) ψεκτής.
vivacitas, atis, θ. (vivax) τὸ εὐζωόν, μακροβιότης. 2) τὸ ζωτικόν, ζωηρόν.
Vivacitor, ἐπιρ. (vivax) ζωηρώς. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
vivacius, u, um, (vivus) ζωοτροπικός, πανες vivariae, πλοῖα ἰχθυοτροπικά. — vivarium, οὐ. τὸ ζωοτροφεῖον, ζωογείον, (θηριοτροφεῖον, ἐρυνιοτροφεῖον, ἰχθυοτροφεῖον (βιβάρει), κ.τ.τ.). 2) χοδαῖστὶ παρὰ νεωτέρους ὁ παράδεισος.
vivatus, u, um, (vivus) ζωηρός, ἐμψυχός. Λουκρήτιος.
vivax, acis, (vivo) εὐζωός, μακροβίος. 2) μακροχρόνιος, πολυχρόνιος, χρόνιος, μόνιμος. 3) ζωηρός, γαργός, ὀξύς, σφοδρός. Α. ὡς τὰ πολλὰ ποιητικῇ.
***vive**, ἐπιρ. (vivus) ἰσχυρώς. Δμφ. γρ.
viverra, ae, θ. ἀγρία εἶτε λιθική γαλῆ.
vivesco εἶτε vivisco, vixi, ere, (vivo) ζωὴν λαμβάνω, ἐμψυχός γίνομαι. 2) ἀναθάλλω. 3) ῥώνομαι, ἰσχύον λαμβάνω.
viviscumbium, ii, οὐ. (vivus-comburo) καυσίς ἀνθρώπου ζώντος.
vividus, ἐπιρ. (vividus) ζωηρώς, ἔξέως, σφοδρώς. 2) ταχέως.
vividus, are, (vividas) ζωοποιῶ, ζωογονῶ.
vividus, a, um, (vivo) ζωῆς, ζῶν, ἐμψυχός, ζωὴν ἔχων. 2) ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ εἰκότων ζῶντι θυμός, εἰσὶν πεπνυμένος, ἐμψυχός. 3) ζωηρός, γαργός, ὀξύς, ἀνεργής, σφοδρός.
***vivificatio**, ōnis, θ. (vivifico) ζωοποίησις.
***vivificator**, ōnis, ἄ. (vivifico) ὁ ζωοποιῶν.
***vivificatrix**, icis, θ. ἡ ζωοποιούσα.
***vivifico**, avi, atum, are, (vivus-facio) aliquid ἢ aliquid, ζωοποιῶ τινά ἢ τι.
vivificus, a, um, (vivus-facio) ζωοποιός.
***viviparus**, a, um, (vivus-pario) ζωοτόκος, ζωογόνος. Απουλῆιος.
viviradix, icis, θ. (vivus-radix) ἀντὶ ῥιζῶν εἶτε ἀνθρώπων μόσχεμα, μόσχεμα ἐμβιον ῥιζαν ἔχον.
vivisco, ere, ἴδ. viveseo.
vivo, vixi, victum, ere, βιω, ζῶ, ζωὴν ἔχω, ἐμψυχός εἰμι. vivere ac sperare, ζῆν καὶ πνεῖν. unum annum, ζῆν, βροῦν ἓνα ἔνιαυτόν. non amplius, quam uno die, ζῆν οὐ πλέον μιᾶς ἡμέρας. vixit annis undecim, ἔζησεν ἑκατοσσενηνέα. ita vivam, οὕτω ζήην, οὕτως διαίτην. ut vivam, οὕτως

πείο, μὴ ζῶν, εἰ οἶδα, ἀπολομένη, εἰ γιγνώσκω.—vitis, arbor vivit, ἡ ἀμπέλος, τὸ δένδρον ζῇ, θάλλει.—opus vivit, τὸ ἔργον (ἡ εἰκὼν) οἶονεῖ ζῇ, ζῶντι ἀμοιότατον ἐστίν, ἐμφυχόν ἐστι. 2) vixit, βεβίωκεν, ἔζησεν, οὐκέτι ζῇ, τέθνηκε. ἴδε Πλουτ. Κικ. 22. 3) ποιητ. ζῶ, μένω, οὐκ ἀπόλλυμαι. ejus gloria semper vivit, ἡ φήμη αὐτοῦ ἀειμένει (ζῆσεται), τὸ ἐκείνου κλέος ἀεὶ ἀφθιτον ἐσται. 4) ζῶ, βιοτεύω, βίω, τρέφομαι, lacte vivere, γάλακτι τρέφασθαι. capio, ζῇν εἴτε βιοτεύειν ἀπὸ ληστείας, τὸν βίον ἔχειν εἴτε ποιῆσθαι ἀπὸ ληστείας. suaviter amiserat, ἡδέως ἡ χαλαρώτως ζῇν (βιοτεύειν), ἥδυν ἡ ταλαίπωρον βίον ζῇν. conveniēter naturae vivere, ἀμολογουμένως τῇ φύσει ζῇν. cum aliquo vivere, βιοῦν μετὰ τινος, συζῇν, συμδιῶν τινι. sibi vivere, ἑαυτῷ ζῇν. in literis vivere, ἐν τοῖς γράμμασιν εἶναι, περὶ τὰ γράμματα διατρίβειν. τριτοπροσ. vivitur, ζῇ τις, ζῶμεν, ζῶσι, ὁ βίος ἡμεῖς, αὐτοῖς ἐστί. vivitur jucundo, βιοῦται ἡδέως, ὁ βίος ἡδὺς ἐστί. nunc tertio vivitur otia, νῦν ἐν τῇ τρίτῃ γυναιξὶ ζῶ. 5) ζῶ, εὖ ζῶ. vive! ζῆθι! χαίρε! ὠγαίνε! ἔρῳασε!

vivus, a, um, (vivo) ζῶς, ζῶν, ἔμψιος, ἔμψυχος, ἔμπνοος. vivus vidensque, ζῶν καὶ βλέπων. 2) ἐπὶ πραγμάτων ζῶν, ἔμψιος, vix radix, ἡ ἔμψιος ῥίζα. vix sorpes, ἡ θάλλουσα αἰμασία. vix athena, τὸ ῥέον ὕδωρ, (ὕδωρ ζῶν, ἀναγγ. ἰωάν.). vix lucerna, ὁ καίων λύχνος. vivum auxilium, ἡ ἀποτομὴ πένθος. vivus lapis, ὁ πυρίτης λίθος. vix calx, ἡ ἀσβεστός τιτάνος, ἡ ἀσβεστός. vivum sulphur, τὸ αὐτοφύεσθαι ἄπυρον θεῖον. vivum argentum, ὁ ὑδράργυρος. 3) vix vox, ὁ διὰ στόματος λόγος, ἡ ἀπὸ γλώσσης διάλεξις. 4) σπάν. ζῶν-ρὸς, γοργὸς, δξύς.—vivum, οὐ. ἡ ζωσα σάρξ. μεταφ. aliquid ad vivum resuscitare, λίσιν περὶ τινος ἀριβολογεῖσθαι. 5) τὸ κερφαλεῖον, τὸ ἀρχαῖον δάνειον, τὸ ἀρχαῖον vix, ἐπὶρ. (vigo) μάλιστα, μάλιστα. vix incedo, μάλιστα (μάλιστα, ἀλγιστῶς) βαδίζω. vix aegroto, χαλεπῶς, (χαλεπῶς, ἀκριδῶς) καὶ μάλιστα. vix vixquo, μάλιστα μάλιστα. vix ac ne vix quidem, ἀκριδῶς καὶ μάλιστα. vix incedam, μάλιστα ποτὲ. vix dum εἴτε vixdum, μάλιστα πως. 2) vix καὶ vixdum, ἄρτι. vix (vixdum)—, quum—, ἴδ, quum.

vixdum, ἴδ, vix.

vixet, κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ vixisset, ἴδ, vivo.

*vocābilis, e, (voco) ταύτῃ τῷ vocalis, vocābilitas, i, οὐ. (voco) φωνή, λέξις, ῥήμα, ἔπος, ὄνομα, προσηγορία. 2) ἐν τῇ γραμμ. τὸ ὑπερακτικὸν εἶναι εὐφρακτικὸν ὄνομα.

(ΜΕΡΟΣ Β')

vocābilis, e, (voco) φωνήεις (φωνὴν ἔχων, φωνήν ἰστέ). 2) εὐφωγός. 3) ἐν τῇ γραμμ. vocalis, ium, o, πληθ. ὄπων. litterae, τὰ φωνήεντα. 4) παρὰ νεωτέρους vocalis, e, εἰ μορφογράφοι, ψάλλεται.

*vocalitas, atis, o, (vocalis) εὐφωγία.

vocānter, ἐπὶρ. (vocalis) αὐτοτελεῖς. 2) μετὰ φωνῆς.

vocāmen, ἰσῖς, οὐ. (voco) προσηγορία, ὄνομα.

Vocātes, ium, a, βοκάται, (Πλουτ. μεταφ. Κάσι.) ἔθνος Γαλλίαις.

vocāto, ōnis, o, (voco) κλησις.

vocātivo, ἐπὶρ. κλητικὸς.

vocātivus, a, um, κλητικός, vocātivus casus, ἡ κλητικὴ πτώσις.

vocātor, ōris, e, (voco) ὁ καλῶν, κλητὴρ, κλητῶρ.

vocātorius, a, um, κλητικὸς.

vocātus, ūs, e, (voco) κλησις, (ἡ ἐπὶ δευτέρου κλησις). 2) κλησις, (ἡ εἰς δίκην κ.τ. κλησις), 3) εὐνή.

vociferāto, ōnis, o, (vociferor) κραυγή, βοή.

*vociferātor, ōris, e, (vociferor) ὁ βοῶν, κράκτης.

*vociferātus, ūs, e, (vociferor) κραυγὴ, βοή.

vociferor, are, ἀρχαῖα. ἀντὶ τοῦ vociferor, vociferor, atus aut, ar, (vox-voco) κράζω, κέκραγα, βεῶ. aliquid, βοῶν τι. 2) ἡχώ, φηγγομαι.

vocifico, are, (voco-facio) βεῶ, φηγγομαι.

vocito, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ voco) aliquid ἢ aliquid, κικλήσκω, καλῶ, λέγω, παρακαρῶν, ἐνορκίζω τινά ῥτι. aliquid regem, βασιλεία τινά καλεῖν κ.τ.λ. 2) σπαν. κράζω, βεῶ.

voco, avi, atum, are, (βοῶ) aliquid, καλῶ τινα. aliquid ad se, καλεῖν τινα πρὸς ἑαυτὸν, μεταπαρασθῆναι τινα. aliquid in cognitionem, καλεῖν τινα εἰς ἐκκλήσιον, ad eam, καλεῖν τινα ἐπὶ δευτέρου. vocatus aliquid non vocatus, κικλημένος καὶ ἀκλητος, ἀκλητὶ. aliquid in juv, καλεῖν τινα εἰς δίκην, καλεῖσθαι, προσκαλεῖν τινα. deum, καλεῖν, ἐπικαλεῖσθαι τὸν θεόν. μεταφ. nos ad vocatum vocat, ἡ ὑβὲς ἐπὶ τὸν ὕπνον καλεῖ. ἴδτε διὰ τίς γράσις ἐν τοῖς ἔξοις aliquid in dubium vocare, εἰς ἀμφισβήτησιν ἀγειν τι, ad calculas amissionem vocare, ψήφοις λογίζεσθαι, ἀριβολογεῖσθαι τὰ κατὰ τὴν εἰδίαν. aliquid in invitationem vocare, εἰς πῶλον τινα ἀγειν. Invitationem ad exitum vocare, τὴν ἰταλίαν εἰς ἔλθον ἐμδύλλαις. aliquid in iudicium vocare, ἀφίσταναι εἰς ἀθήσιν περὶ τινος ποιῆσθαι. in eulphum vocare, ἀρχαλεῖν ποιητ. aditrix pluviam vocat, ἡ κερωνὴ τῇ φωνῇ

δατὸν προσκαίνεσι. 2) καλῶ, προσαγορεύω, ἐνομάζω τινα. Pomulus urbem vocavit Romam, ὁ Ρωμύλος τὴν πόλιν Ρώμην ἐκάλεσεν. ad Spelaum, quod vocant, πρὸς τὸ καλούμενον Σπῆλαιον. (e heatum voco, εὐδαίμονά σε καλῶ. Quirinus vocatur, Κυρίνος καλεῖται.

Vocatus, ii, ὁ. Οὐκαόνιος.

Vocatus, orum, ὁ. Οὐκαόνιος. ἔθνος τῆς Ναρδωνίτιδος, ἑπερ ὄκει τὴν νῦν Vaisou καλούμενην χώραν. Vucatus, a, um, τῶν Οὐκαοντίων.

vocula, ae, θ. (ὕποκορ. τοῦ vox) φωνίον, φωνάριον. 2) μικρὰ φωνὴ εἴτε λέξις. 3) καλιά, θρύλλημα.

voculatio, ois, θ. (vocula) προσώδιζ.

Vogesus, χείρων γραφὴ ἀντὶ Vosagus ἢ Vosagus.

vola, ae, θ. τὸ θίναρ, (τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς καὶ τοῦ ποδὸς).

Vola eite Volae, ταυτὲ τῷ Vola.

Volaterrae, arum, θ. Οὐολατέρραι, πόλις τῆς Τυρρήνιας, τανῶν Volterra. Τὸ ἐπίνειον ταύτης Vada Volaterrana, οὐ. πλ. Οὐαδα. Οὐολατέρρανων, τανῶν Torre di Vado, Volaterranus, a, um, Οὐολατέρρανός. Volaterrani, ὁ. οἱ Οὐολατέρρανοί.

volatus, a, um, (volo) πτηνός, πτερωτός.

2) κοῦρος, ἐλαφρὸς, ἄστατος, volatica, ae, θ. (ὕπον. mulier) γυνὴ μάγας, μαγικακέρεια. volatica, ae, θ. (ὕπον. ars) μαγεία.

volatilis, e, (volo) πτηνός, πτερωτός. 2) πτερόεις, ὠκύς, ταχύς. 3) ἄστατος, κοῦρος.

volatilis, ae, θ. πτησίς. 2) τὰ πτηνά.

volatus, us, ὁ. (volare) πτήσις, πτήμα. 2) ταχύτης.

Volcae, arum, ὁ. Οὐόλκαι, ἔθνος τῆς Ναρδωνίτιδος ὄδρα μεμερισμένοι, ὧν οἱ μὲν Teutosages, Τευτῶσαςγες Οὐόλκαι, μητρόπολιν εἶχον τὴν Τολῶσαν, οἱ δὲ Arecomici, οἱ Ἀρηκομικοὶ Οὐόλκαι τὴν Νέμουσαν.

Volcanus, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ Vulcanus.

Volcentes, um, καὶ Volcentani, orum, ὁ. ἔθνος Λευκανίας, ὧν πόλις ἦν Volci καὶ Vulci, ὁ. Οὐλκιοί.

Volcenus, utis, καὶ Volcentinus, i, ὁ. Ὀλκινός, Ὀλκινίτης. Volci, ὁ. Οὐόλκιοι, Ὀλκίων. Volcenus, a, um, ἐξ Ὀλκίου, Τυρρηνικός. Τὸ δὲ Ὀλκιον πόλις Τυρρηνίας ἦν. volēma, orum, οὐ. (vola) pira, εἶδος χειροπληθῶν ἀπίων.

*volenter, ἐπὶρ. ἐκουσίως, προθύμως.

voluta, ae, θ. (volo) προθυμία.

Voluta, ois, ὁ. Βολέρων, Ρωμαϊκὸν προσωμόν.

volutus, i, ὁ. γεωργικὸν ὄργχρον, ὃ τὴν γῆν ἱσσοῖ.

vulgus, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ vulgus.

volutus, us, ὁ. (volito) πτήσις. A. τοῦ μεταγ. Lat.

volutus, avi, atum, are, (θαμίστ. τοῦ volo) διαπέτομαι, δόλπταμαι, περιπέτομαι, περιπίπταμαι, πέτομαι, ἵπταμαι. 2) μεταγ. περιπέτομαι, περιπίπταμαι, περιθίω, περιπλανῶμαι, περιφέρωμαι, κ.τ.τ. 3) πέτομαι, ἵπταμαι, ταχέως φέρομαι, θέω, τρέχω. 4) σπᾶν. ἐπαίρεσθαι, μέγα φρονεῖν.

volutus, volutus, κ.τ.τ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ vulvus, κ.τ.τ.

volo, avi, atum, are, πέτομαι, ἵπταμαι, volans, ὕπον. aves, τὰ πτηνά. 2) πέτομαι, ἵπταμαι, θέω, τρέχω, ταχέως φέρομαι. fama volat, ἡ φήμη ταχέως διαδίδεται. aetas volat, ἡ ἡλικία ἀποπέττεται ταχέως, ταχέως παρέρχεται. fulmina volant, κεραυνοὶ πέτονται, σκῆπτουσιν.

volo, vultū, velle, βούλομαι, (παρ' Ὁμήρου καὶ βέλομαι). θέλω, θέλω. exire ex urbe volo, βούλομαι ἐξίέναι τῆς πόλεως. pater filium secum esse volebat, ὁ πατήρ τὸν υἱὸν ἐβούλετο αὐτῷ συνεῖναι. volo mihi respondere ἢ ut mihi responderes, βούλομαι σε ἀποκρίνασθαι μοι. Stoicus esse vult, Στωϊκὸς εἶναι βούλεται εἴτε προθυμῆται. majores nostri parricidas voluerunt in flumen dejici, οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐβούληθησαν (ἔδοξε τοῖς πρόγονοις) τοὺς μαιφρόνους εἰς τὸν ποταμὸν ῥίπτεσθαι. vultis evenire omnia fato, δοκεῖ ὅλιν, ὅτι ἅπαντα ἐκ τῆς εἰμαρμένης γίνεσθαι. volo aliquem conventum καὶ συνθήκας' volo aliquem, βούλομαι τινι εἰς λόγους ἐλθεῖν.

bene, male velle alicui, εὖνοεῖν, δυσχερεῖν τινι. quid sibi vult hoc? τί ποτε βούλεται τοῦτο; τί ἡμῖν βούλεται τοῦτο; quid tibi vis! τί παθὼν ἢ τί μαθὼν (ποιεῖς ἢ λέγεις τοῦτο); omnia eite valde ejus causa volo, εἴρημαι ἐκεῖνῳ πάντα τὰ ἀγαθὰ. factum volo alicui, εὐχομαι τινι εὖ χωρεῖν τὰ πράγματα.—volens, ntis, βουλόμενος, θέλων, ἐκῶν. si tibi volenti est, εἰ σοὶ βουλομένῳ ἐστίν, εἰ βόλlei. 2) εὖνοος, πρόφρων, εὖνοϊκῶς ἔχων. volentia, ium, οὐ. πληθ. εὖνοϊκόν τι, ἀρεστά.

Volugeses, is, καὶ Volugesas, i, ὁ. Οὐολόγεςσος, Οὐολόγαςσος.

Volugesia, καὶ Volugesocerta, ae, θ. Οὐολογεία (Πτολεμ.) Βολογοσειάς. (Σταφ. Βοῦ.) πόλις ἐν τῇ Βαθυλινίᾳ.

volutus, ut, ὁ. (volo) οἱ ἐπ' ἐλευθερίας στρατεύοντες δοῦλοι.

vulpes, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ vulpus.

Volsco, ἐπὶρ. τῇ τῶν Οὐόλσκων γλώσσῃ.

Volsci, orum, ὁ. Οὐόλσκοι, Οὐόλσκιοι.

Volsus, a, um, τῶν Οὐόλσκων.

νυκτελλή εἴτε νυκτελλή, αε, θ. (νέλλο) τριχο-
λαβίς, τριχολάβιον.

Volsinií ēite Vulsinii, opum, á. Οὐολσίνιοι, Οὐολσίνιον, ἔθνος καὶ πόλις τῆς Τυρρηνίας, τανῦν Bolsena, Volsiniensis, ο, τῶν Οὐολσινίων. Volsinienses, á. οἱ ἐκ Οὐολσινίων.

volsus, a, um, τὰ τὸ τῶ volsus, ἴδ. vello.
 Voltinia, tribus, Οὐλτινία, μία τῶν φυλῶν
 τῆς Ῥώμης.

Volumenta, ae, θ. ὅσα τις τῶν Τυρόνηων.

Vulturinus, ἀργαίικως ἀντὶ τοῦ Vulturinus.

vultur, vultus, κ.τ.τ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τῶν
vultur, κ.τ.λ.

volubilis, e, (volvo) εύχολιστος, εύστροφος. 2) κυλινδρούμενος, περιστρεφόμενος. animis volubilis, ποταμός κυλινδρούμενος. μεταφ. oratio volubilis, ο εύρους και δεινός λόγος. 3) εύτρεπτος, εύμετάβλητος.

volubilitas, átiis, θ. (volubilis) κυλίνδουσις, περιστροφή. 2) ἐπὶ λόγου· εὐροία, εὐστροφία. 3) εὐμεταβλησία.

ἡδονή, ἐπιρ., (volubilis) ἐπὶ λόγου
μετ' εὐροίας, εὐστρεφως.

πόλυς, ἡρία, ἡρα, (volo) πτηνός, πτε-
ρωτός.—volucris, ὅ. (σπάν. ἄ), τὸ πτη-
νόν. 2) μεταφ. πτερώεις, ὠκύς, ταχύς, τα-
χείως φερόμενος. 3) μεταβλητός, ἑξίτηλος,
βραχύς. Παρ' Ὀιδίῳ ἐν Metam. 13,607,
ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ στίχῳ τὸ u καὶ βρα-
νὴ καὶ μαχόν.

 $\bar{c}l\bar{u}era$ no. 0. (volo) δ $\bar{c}l$. (r).

volūcre, ὁ, τὰ ἐν τῷ πῶ volūcre.

ὄλυκρος, ἑdis, (volucer-pes) πτηνὸς ποῦς.
ὄλυκρίς, ἴδ. volucer.

ōlūcrīs, īa, ō, τὰ ὀλὺτ' ὠ volucrea.

ὀλνῆρτες, ἐπὶρ. (volueris) ταχέως. Α. τοῦ
μεταγ. Δατ.

διήμιον, ἴσις, οὐ. (νόλο) ἐλιγμός, κυλίν-
 δησις, περιστροφή. μεταφ. ἢ μεταβολή. 2)
 ἀνειληνύμα συγγραφῆς. (τὸ παρὰ βιβλίου ἀντι-
 νοῦς εἰλητάριον ἢ εἰλητὸν τομάριον) συγ-
 γραμμα, βιβλίον. 3) βιβλίον εἴτε τὸ μὲς
 τοῦ νοήματος.

πίπιπινόςσος, α, um, (volumen) ελιγμω-

Glennus, i, d. καὶ Volumas, ae, θ. (volo)
ἐπὶ τῶν νεογενῶν προστάται. V

ἡμιάρῃε, ἐπὶρ. (voluptariis) ἐθελονταί,
ὁτοθελαί, ἐκονταί, ἐκουσίως. Α. τοῦ μεταχ. γ.

lunatarius, a, um, (voluntas) αὐτοθελήτης, ὀψαίρετος, ἐκρούσιος. voluntaria herba, ὀψοφυή, αὐτόματος βοτάνη. — voluntaria ἡ ἐθέλονται προκίωται, ἐθέλονται.

luntas, εἰς, θ. (volō) βούλησις, θέλησις, εὐ-
 λήμα, θέλημα. una voluntate εἴτα ἀπλῶς
 voluntate. ἐθελοντί, αὐτοθέλει, αὐτοματεῖ,

αυθαιρέτως, ἐκρυψί, ad voluntatem loqui,
πρὸς ἡδονὴν εἴτε πρὸς χάριν λέγειν. do-
εἴτε ex voluntate, κατὰ νοῦν, κατὰ θυμὸν.
2) διαθήκη, διαθήκη. 3) προθυμία, εὐνοία,
εὐμένεια, erga εἴτε in aliquem, πρὸς, πρὶν
τινα. 4) δύναμις, νους, σημασία, nominis,
τοῦ ἀνθρώπου. legis, ὁ νους τοῦ νόμου,
(ὅτι βούλεται ὁ νόμος).

νόλον αἶτα νόλον, (συγγεν. τοῖς Ἑλληνικοῖς· ἄπνιστος, ἐπαλπνος), κατὰ θυμόν, ἡδέως. σου animo νόλον, εὐθυμεῖσθαι, τῷ θυμῷ χαρίζεσθαι. iii οὐ νόλον, ἔκείνος εὐθυμεῖται, ᾗδεται.

$\gamma\delta\lambda\mu\rho\chi\alpha, m, 0, \eta, \tau\eta\epsilon, \eta\delta\sigma\gamma\eta\epsilon, \theta\epsilon\acute{\alpha}.$

ὀλιγαριθμία, ο, ἡδός, περπυός.

vōluptārie, ἐπιβ. (voluptarius) ἡδέως, μεθ' ἡδονῆς.

ὀλιψάριος, α, um, (voluptas) ἡδονικός.
 voluptarius homo, ἡδυσταθής ἄνθρωπος. 2)
 disputationes voluptariae, αἱ περὶ ἡδονῆς
 ζητήσεις εἰς τε διατριβὰς. 3) ἡδὺς, περνήτης.
 Oluptas, ātis, 0. (volupte) ἡδονή, (ἡ κατὰ
 τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν), alenui vo-
 luptati esse, voluptatem asperre, ἡδονὴν
 τὴν παρέρχιν εἶπε παραγεσθαι. utilis ai
 voluptas, ὠφέλεια καὶ ἡδονή (πρὸς φε). easse
 in voluptate, ἡδυσθαι, τέρπεσθαι, εὐδωμε-
 σθαι. eum voluptate, μὲν ἡδονῇ. ea re
 sumi, quon voluptate alitur, τὸ ἐπιθυμῶ-
 νικόν τῆς ψυχῆς, voluptates, αἱ ἡδοναί,
 τὰ ἡδέα. — voluptatibus deditum esse, ἡ-
 σπασθῆναι. mea voluptas! ὦ γλυκύστη! 2)
 voluptas, τέρψις, ὀακάματα. 3) voluptas,
 δονή, ἐπιθυμία. 4) spēras, ἀνδρός. 5)
 voluptas, 0. ἡ τῆς ἡδονῆς ὕλη.

oluptativus, a, um, ἡδονικὸς.

δυσπληγὸς, α, um, (voluptas-facile) ἡδονή
 ἡ εὐπλοῖα.

voluptuarius, a, um, ματαγαγέστερος τύπος
οὐ voluptarius.

κατακλιθεὶς, ἐπιβῆ (voluptuosus) μεθ' ἡδονῆς,
τοῦ μετὰ γ. Δετ.

αὐτῶν, α, um, (voluptas) ἡδονικόν,
ἐκπύρον. Α. τῶν μετ' ἀφύγυστον χρόνων.

lusiāna, orum, ō. ῥαχίς τις τῶν Cam-
nili montes, τανῶν καλουμένη Βωλεύτσα,
16. 44, 2.

ἡτα, m, θ. (volvo) κριός, ἡλιξ κτενοκρά-

πιάβρυν, i, ού. (voluto) καλινδῆύρα ὠπν,
ρῆορος.

lūtabundus, a, um, (voluto) κυλινδρῶ-
τος. Κτερίων.

ἡπειρο, οὐκ, θ: (valuto) καλίνδῃσι, κό-
σις. 2) (συγκολισμός), συνεισισμός, ε-
δδισισμός. 3) μεταφ. ἡ ἀσυναρτία, τα-
πὲ μεταβολή.

volūtātus, ūs, ἄ. (volūto) καλίνδηςαι, κό-
λισαι.

Volūtina, a, θ. (volūto) θεὰ τις τῶν γεωρ-
γῶν. Αὐγουστίνος.

volūto, aνί, αιουμ, are, (θαμιστ. τοῦ vol-
to) aliquid, κυλινδῶ, καλίνδω τι. ventus
pelagus volutati, ὁ ἄνεμος τὸ πῆλαγος κυ-
λινδεῖ. pilas volutare, σφαίρας συνελί-
τειν, πλάττειν. vocem, προχεῖν, ἵνα εἰ-
σὴν. so volutari εἶτε volutari in luto, κυλιν-
δεῖσθαι κατὰ κῆπον, ἐν πηλῷ. alieni ad pe-
dus volutari, κυλινδεῖσθαι πρὸς τοὺς πόδας
τινός. προσπίπτειν τινί. μεταφ. in sceleri-
bus volutari, ἐν κακίᾳ κυλινδεῖσθαι. 2) vo-
lutari cum aliquo ἢ cum aliqua, συνουσιάζ-
ω, συμμίσγνομαι, συγκοιμῶμαι τινί. 3) ali-
quid secum εἶτε animo, in animo, in pe-
ctore, corde, mente, ἀναπολεῖν, ἐν ἑαυτῷ
στρέφειν εἶτε μεταστρέφειν, σκοπεῖν, σκο-
πεῖσθαι τι. παρ' Ὁμήρῳ ὁρμαίνειν τι κατὰ
φρένα καὶ κατὰ θυμόν.

volūtus, a, um, ἴδ. volvo.

volūtus, ūs, ἄ. (volvo) καλίνδηςαι, ἐλιγ-
μός.

volva, εἶτε valva, a, θ. (volvo) εἴλημα. 2)
χόριον, ὑστέρη, μήτρα, κατ' ἐξοχὴν τῆς
ὕς εἶτε γρομφίδος.

volvo, volvi, volūtum, volve, (ἐλῶ) aliquid,
κυλινδῶ, κυλινδῶ, ἐλίσσω τι. annis vol-
vit saecula, ὁ ποταμὸς πέτρους κυλινδῶσι.
flumen volvit verticibus, ὁ ποταμὸς ἐλίσσει
δίνας. oculos huc illuc volvoro, τοὺς ὀ-
φθαλμοὺς ἐνθα καὶ ἐνθα ἐλίστειν. pilas,
συνελίττειν, πλάττειν σφαίρας. librum,
ἀνελίττειν, ἀναπτύσσειν, ἀναγιγνώσκειν
βιβλίον. hostes orbem volvunt, οἱ πολέ-
μιοι συνειλοῦνται. ποιητ. sic volvunt
Parcae, ταῦτα κλώθουσιν αἱ Μοῖραι. vol-
vere casus, ἐξαντελεῖν συμφοράς. aliquam
volvere, καταβάλλειν, καταστρωννύειν.
verba volvere, προχεῖν, ἵνα λόγον.
serpens volvitur, ὁ ἔρις κυλινδεῖται, ἐλίσ-
τεται. stellae volvantur, οἱ ἀστέρες στρέ-
φονται, περιστρέφονται. volvitur humi, in
luto, κυλινδεῖται κατὰ γῆν, ἐν πηλῷ. la-
cerimae volvantur, δάκρυα προχεῖται. vol-
ventibus annis, περιτελλομένων εἶτε περι-
πλομένων ἐνιαυτῶν. 2) aliquid secum εἶτε
animo, in, cum animo, sub pectore, ἀνα-
πολεῖν τι, ἐν ἑαυτῷ στρέφειν εἶτε μετα-
στρέφειν τι, σκοπεῖν, σκοπεῖσθαι τι. παρ'
Ὁμήρῳ ὁρμαίνειν τι κατὰ φρένα καὶ κατὰ
θυμόν. volvere bellum, βουλεύεσθαι, μη-
χανάσθαι πόλεμον.

volvox, ois, ταυτό τῷ voluera.

volūta, a, θ. (volvo, τοῦ volva) μικρὰ
ὕστέρη.

volutax, acis, (vomo) ἐμετικός.

vomer, ōris, ἄ. ὄνις, ὄνις. 2) σπᾶν. πό-
σθη. 3) γραφεῖς, γραφεῖον.

vōmīca, a, θ. ἀπέσπημα, ἔλικος. μεταφ. ἡ
συμφορά.

vōmīcōsis, a, um, (vomica) ἀποστηματώ-
δης, ἐλκώδης.

vōmīcus, a, um, (vomica) μεταφ. ὀλέθριος.

vōmīficius, a, um, (vomo-facio) ἐμετο-
ποῖς, ἐμετικός.

vōmīfilius, a, um, (vomica-filio) πυθόρους.

vōmīs, ōris, σπᾶν. ἀντὶ τοῦ vomer.

vōmītia, ōnis, θ. (vomo) ἐμεσις, ἐμετος.

2) ἐμεσμα, ἐξέρασμα.

vōmītium, īi, ō. ταυτό τῷ vomitio.

vōmīto, are, (θαμιστ. τοῦ vomo) ἐμῶ, ἐξε-
ράω. 2) homo vomitans, ἄνθρωπος ἐμε-
τικός.

vōmītor, ōris, ἄ. (vomo) ἐμετήρ, ἐμετικός.

vōmītōrius, a, um, (vomo) ἐμετικός, ἐμε-
τοποιός. 2) vomitoria, orum, ō. μεταφ.
αἱ τοῦ θεάτρου πάροδοι εἶτε ἐξοδοί. (ἀτε
δὴ ἐξερευγόμεναι εἶτε ἐξεμῶσαι τὸν ὄχλον
τῶν θεατῶν).

vōmītus, ūs, ἄ. (vomo) ἐμεσις, ἐμετος. 2)
ἐμεσμα, ἐμετόν, ἐξέρασμα. 2) ὀδυστικῶς
ὁ ἀγῶν ἀνθρώπου, τὸ κάθαρμα.

vōmo, ūi, ūium, volve, ἐμῶ. post esum,
ἐμῶ, ἐμετοποιεῖσθαι μετὰ τὸ δεῖπνον. 2)
flumen vomit, ὁ ποταμὸς ἐξερεύεται, εἰς
τὴν θάλασσαν ἐκβάλλει. 3) aliquid, ἐμῶ,
ἐξεμῶ, ἐξεμῶ τι. 4) μεταφ. ἐξεμῶν, ἐξε-
ρεύειν τι. argentum, ἐξεμῶν τὸ ἀργύριον.

Vonōnes, is, ἄ. Βονώνης. ἐπὶ νομισμάτων
ἐνέχεται καὶ Ὀνώνης.

vōrisens, i, ἄ. εἰς τῶν διδύμων γενεμένων,
ὃ ἂν συμβῇ περιβῶναι, θατέρου τελευταί-
ου. ἴδε Πλούτ. Κορίθ. 11. 2) κύρ. ὄν.

Voriscus, a, Oλόπισκος.

vorpe, (vas-pte) ἀντὶ τοῦ vos ipsi. Δ. ἀρχ.
vōrācītus, ātis, θ. λαφύργμος, ἀθηραγία,
λαίμαργγία, ἀπληστία.

vōrāgīnōsus, a, um, βαρβαρώδης, χαρά-
δρωδης. 2) δινηθείς, πολυδίνης.

vōrago, īnis, θ. (voro) βάρβαρον, ἄβυσσος,
χάσμα γῆς, θίνη ὕδατος. μεταφ. vūlū-
monii, ὁ λαφύργκος τῆς πατρώας οὐσίας.

vōtris, ὁ λαφύργκος, ἡ λαίμαργγία. vōi
publicū, ὁλεθρὸς τῆς πολιτείας.

vōrātor, ōris, ἄ. (voro) λαφύργκος. Δ. τοῦ
μεταφ. Δατ. ὡς καὶ ἡ ἐξῆς.

vōtātrina, a, θ. (voro) λαίμαργγων ὀψω-
πῶν ἡ καπηλείον. 2) χάσμα γῆς, ἄβυσσος.

vōrax, acis, (voro) βόρος, λαίμαργος, ἀθη-
ραγός. 2) ἀπληστός, ἀκόρεστος.

vōro, aνί, αιουμ, are, (ἐκ τοῦ θέματος BOP,
ἐξ οὗ βορά καὶ θυροδωρῶ). aliquid, βρο-
χίζω, καταπίνω τι. 2) κάπτω, λαμβάνω,
λαφύσσω, καταβιβρώσκω τι, μετ' ἐπι-

3) ἡ ἀρπαλῆως ἐσθία ἢ πίνω τι. me-
alvus vorat corpus, τὸ ἔλκος τρώγει,
καὶ ταχέως τὸ σῶμα. viam vorare,
ὁς τὴν ὁδὸν ἀνύτειν. 3) ἐπ' ἀργυρίου
ἐκρίειν, λαφύσσειν, κατασπαθῆν τι. 4)
αὐτοδεψῶ.

vorsum, vorsus, κ.τ.τ. ἀρχαϊκῶς
των verso, κ.τ.λ.

vois, ἴδ. vortex.

veus, a, um, τὰυτὸ τῷ verticosus.
is, ὁ. verto, ero.

vanus, ἴδ. Vertumnus.

veis, memor vestri, μνήμων ὑμῶν. vo-
hortandi causā, τοῦ ὅμας παρορμῶν

primus vestrum, ὁ πρῶτος ὑμῶν, ὁ
ων. omnium vestrum bona, ἀπάντων

τὰ κτήματα. vosmi, ὅμεις γε. vos-
mi, ὅμεις αὐτοί.

vus καὶ Vosagus, ἰ, ἄ. Βόσηκος (Πλαν-
τρ. Κάϊς.) ὅρος τῶν Λιγγόνων, τανῶν

μὲν Γάλλοις les Vosges, παρὰ δὲ Γερ-
μοῖς ἄγγυρσις. Wasgau. En δὲ τῇ

ἐκείνῃ Γερμανικῇ die Vogesen,
ita, um, ἴδ. vester.

era, erum, (votum-fero) ἀναθήμα-
τόρων, ἀναθήματα κεκοσμημένους. 2)

ημα ἢ ἀπαρχὰς φέρων εἰς ἀνατιθεῖς.
(votivus) ἐπὶ. κατ' εὐχὴν. A. τοῦ

γ. Aze.

vus, ais, ὁ. (votivus) εὐχῇ, εὐχολῇ.

us, a, um, (votum) τῆς εὐχῆς, εὐ-
χῆς, εὐχολογίας κατ' εὐχὴν γιγνόμε-

ἀναθηματικῇ, tabella votiva, τὸ ἀνα-
θηματικὸν εἶτε ἱερὸν πινακίον, τὸ τοῖς

ἐκ ἀνατιθέμενων πινακίων. votivi ludi,
κατὰ τινα γενόμενον εὐχὴν ἀγομένην

τῇ εἰτε ἀγῶνας. 2) εὐχῆς, εὐχάτος,
ἐυμητῆς, κατὰ θυμὸν γιγνόμενος.

ui, i, οὐ. ἴδ. votuo.

ui, a, um, ἴδ. votuo.

ui, vōni, vōtum, ero, aliquid, εὐχο-
αί τι, (εὐχομαι δώσω τι τοῖς θεοῖς.

τῇ συνθηκῇ τῶσδε τῆς τάξεως. vota Her-
decumam εἰτε me decumam Herculi

utum esse, εὐχόμεναι δεκάτην τῷ Ἡρα-
κλεῖ εἰτε εὐχόμεναι τῷ Ἡρακλεῖ τὴν δεκά-

τὴν εὐχὴν ἐπιτελούμενοι ἀγῶνας. 2)
εὐχόμεναι λαθεῖν ἢ γενέσθαι τι

θυμῶ τινος. aliquid alicui, εὐχεσθαι τι
αὐτῷ, εὐχεσθαι γενέσθαι τί τινα. — votum,

ἢ εὐχῇ, εὐχολῇ, ἢ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐ-
(τὸ τῆς συνθηκῆς τάξιμον καὶ τάγμα).

lia tempestatem effugio, εὐχόμενος τοῖς
εἰς διαφυγῶ τὸν χειμῶνα. vota facere,

incupare, εὐχὰς ποιεῖσθαι. solvere, ful-

dere, ἐπιτελεῖν, ἀποδιδόναι. 3) τὸ ἀνάθημα,
ἢ θυσία, κ.τ.τ. 4) ἡ εὐχὴ, ἐπιθυμία, ὁ πό-
θος. votum est, εὐχομαι ἢ εὐχόμεθα, εὐ-
χὴν εἰτε εὐχάτων ἐστὶ, votum est, ἔσθ'
ἔτε' εὐχὴ ἐστὶ, τουτέστιν' ὅμοιον ἐστὶν
εὐχῇ, ἀδύνατόν ἐστι γενέσθαι, θεῶν ἐν
γούνασι καίται. B) παρὰ νεωτέρους' vota,
εὐ. πληθ. ὁ γάμος.

vox, vōcis, ὁ, (ἔψ, βάξις, βοή). φωνή, (ἡ τοῦ
ἀνθρώπου). voces usque ad Romam refe-

runtur, αἱ φωναὶ μέχρι Ρώμης διήκουσι.
magna voce, μεγάλη τῇ φωνῇ. fuit maxima

voce, ἐγένετο μεγαλοφωνότετος, μακροφω-
νότετος. voces venantium, φωναί, βοαί θη-

ρώντων, vocem emittere, φωνῇ γενέσθαι, ἀκού-
ναι. submittere, τὴν φωνὴν ὀφείναι. attol-

lere, τὴν φωνὴν ἐξυψύνειν. infundere, κάμπτεναι.
vox suavis, φωνὴ ἡδύς. mollis, μαλακῇ. ca-

nota, ἐμμελής. sodata, πραῖτα. splendida,
λαμπρά. rauca, βραγαλλία. dura, τραχιῆς.

maesta, οἰκτρά. gravis, βαρεῖα. robusta, ισχυ-
ρά. κ.τ.λ. 2) φωνή, ἡχὴ, φθόγγος, ἡχος. por-

celli, φωνὴ χοιριδίου. maris, βόρυς, ψό-
φος, ἡχὴ θαλάσσης.ymbalorum, φθόγγος

κυμβάλων. vos est ictus aur, φωνή, εἰτε
φθόγγος ἐστὶν ἄερος κρούσις. 3) φωνή, λέ-

ξις, ῥήμα, ἔπος, ῥήσις, λόγος. 4) φωνή,
γλῶσσα, λόγος. Latina vox, ἡ λατινῇ

φωνῇ εἰτε γλῶσσα. B) σπᾶν. τὸ φωνῆναι.
ἁ) προσφῶν.

Vulcanalis, o, καὶ Vulcanus, a, um, ἴδ.

Vulcanus.

Vulcanus, i, ἄ. Ἡφαίστος. 2) ποιητῇ, ὁ Ἡ-
φαίστος, τὸ πῦρ. — Vulcanus, a, um, Ἡ-

φαίστειος. ποιητῇ. τοῦ πυρός. — Vulcani-
lis, o, τοῦ Ἡφαίστου. Vulcanal, ais, οὐ,

τὸ Ἡφαίστειον, ἱερὸν τοῦ Ἡφαίστου. Vul-
canalis, οὐ πληθ. τὰ Ἡφαίστεια, (ἱερῆ).

Vulciens, κ.τ.τ. τὰυτὸ τῷ Volciens, κ.τ.λ.

vulgāris εἰτε vulgāris, o, (vulgus) τῶν πολ-
λῶν, δημῶδης, κοινός, ὁ τυχῶν, τῶν τυ-

χόντων. vulgaris usus, ἡ δημῶδης εἰτε
κοινὴ χρῆσις. liberalitas, ἡ δημῶδης εἰτε

πρὸς τοὺς πολλοὺς ἡλευθεριότης. vulgaris
forma, τὸ κοινὸν κάλλος, τυχὸν κάλλος,

τὸ τῶν πολλῶν κάλλος. vulgaris verba,
χυδαῖα ῥήματα. vulgaris puella, ἡ πάν-

δημος πόρνη. vulgare est, κοινόν ἐστίν,
εἰώθε γίγνεσθαι.

vulgāritas, ais, ὁ. (vulgaris) οἱ πολλοί.

vulgāriter, ἐπὶ. κοινῶς. 2) χυδαῖως. A. σπᾶν.

vulgācius, a, um, σπᾶν. ἀντὶ τοῦ vulgaris.

vulgāto, ἐπὶ. κοινῶς.

vulgātor, ōris, ἄ. (vulgo) ἐκφέρων τι εἰς
τοὺς πολλούς.

vulgātus, ūs, ἄ. (vulgo) διαδόσας, δῆλωσις.

A. τοῦ μεταγ. Δετ.

Βιβλιοθήκη Βεροῖν

vulgivāgus, εἶτε vulgivāgus, a, um, (vulgus-vagor) (κοινωπλανής), πάνδημος. Yunus Vulginaga, ἡ Πάνδημος Αφροδίτη. Λουκρήτιος.

vulgo εἶτε volgo, avi, atum, are, (vulgus) aliquis, δημοσίως, κοινῶ, τοῖς πολλοῖς μεταδιδωμί τινος, εἰς τοὺς πολλοὺς ἐκφέρω τι, πᾶσι κοινὸν ποιῶ τι, rumor vulgatur, φήμη διαδίδεται. vulgare librum, ἐκδιδόναι, εἰς ὧς ἐκφέρειν βιβλίον. eorpus, πᾶσι κοινὸν τὸ σῶμα ποιεῖν, πορνεύειν. vulgo, ἐπὶ ῥ. ἴδ. vulgus.

vulgus εἶτε vulgus, i, οὐ, ὄχλος, οἱ πολλοί. 2) κατ' ἐξοχὴν ὁ κοινὸς εἶτε δημόδης ὄχλος, οἱ γυδαῖοι ἄνθρωποι. 3) ὄχλος. πληθὺς. — vulgo, ἐπιβόηματικῶς ἐν τῷ κοινῷ, ἐν τῷ φανερῷ. 2) κοινῶς, γυδαῖοι. vulgēribilis, a, (vulgero) τρωτός. A. τοῦ μεταγ. Δατ.

vulgērius, a, um, τραυματικός. vulgērius, a, latrēs τραυματίων, ὁ χειρουργός. vulgērīto, ōnis, ō. (vulgero) τρώσει. vulgērītor, ōris, a, (vulgero) ὁ τιτρώσκων. A. τοῦ μεταγ. Δατ.

vulgēro, avi, atum, are, (vulgus) aliquem, τιτρώσκω, τραυματίζω τινά. 2) μεταγ. τιτρώσκειν, λυμαίνεσθαι, λυπεῖν τινά ἢ τι. vulgifer, καὶ vulgiferus, ēra, ērum, (vulgus-fero) ταῦτ' ἐπὶ vulgiferus.

vulgiferus, a, um, (vulgus-facio) τραυματοποιός, τιτρώσκων. A. ποιητ.

vulgus, ἀρχαῖκ. vulgus, ēris, οὐ. (συγγεν. τῷ οὐλή). τραῦμα, πληγή. vulgus accipere, τραῦμα λαμβάνειν. inferre alicui, τραῦμα ἐμβάλλειν τινί. 2) τομή, κοπή, κ.τ.τ. 3) μεταγ. τὸ τραῦμα, ἡ λύμη, λύση, βλάβη, συμφορά, ἀνία, λύπη.

vulguscūlum, i, οὐ. (ὕποκορ. τοῦ vulgus) μικρὸν τραῦμα.

vulpecūla, ae, ō. (ὕποκορ. τοῦ vulpes) ἀλώπεκιον.

vulpes, is, ō. ἀλώπηξ. 2) μεταγ. ἡ ἀλώπηξ, τὸ ἀλωπεκώδες, τὸ ἄλιον εἶτε παύρην. 3) ἀλώπηξ, ἀλωπεκίαις, (ἰχθύς) vulpinor, ari, (vulpes) ἀλωπεκίζω.

vulpinus, a, um, (vulpes) ἀλωπεκίαις, τῆς ἀλώπεκος.

*vulpis, ōnis, a, (vulpes) ἀλώπηξ, ἀλωπεκώδης ἄνθρωπος.

vulpis, is, σπαν. ἀντί τοῦ vulpes.

vulsella, ἴδ. vulsella.

Vulsinii, ἴδ. Vulsinii.

vulsio, i, nis, ō. (vello) τίλσις, τίλμος.

vulsura, ἴτε vulsura, ae, ō. (vello) τίλσις, τίλμος.

vulus, a, um, ἴδ. vello.

*vulscūlus, i, a, (ὕποκορ. τοῦ vultus) σμυγὸν προσώπου.

vultus, i, οὐ. ἀρχαῖκ. ἀντί τοῦ vultūdis, a, um, (vultus) πρόσωπος τοῖς μορφασι τοῖς χαρακτηριστικαῖς.

vultus, ἀρχαῖκ. vultus, ūris, 2) μεταγ. ὁ ἀπληστος ἄνθρωπος. Vultus, ūris, a, ēres τῆς ἀπληστίας.

vultūdis, εἶτε Vultūdis, i, a, (vultus) γόπινος. 2) γυπόδης.

vultūdis εἶτε vultūdis, i, a, (vultus) πτ. 2) μεταγ. ὁ ἀρπαλέος ἄνθρωπος. 3) κύων, ὁ χεῖρ σπαραχάων βίλος.

Vulturnālis εἶτε Vulturnālis, i, a, (vulturnus).

Vulturnus εἶτε Vulturnus, i, a, (vulturnus) τούρνον, πόλις τῆς Καμπανίας. Οὐδουλτούρνον πεταμένον.

Vulturnus εἶτε Vulturnus, i, a, (vulturnus) Οὐδουλτούρνον, Οὐδούλτος, Καμπανίας. Vulturnus, a, um, τούρνον. ἴδε καὶ τὸ ἐξή.

Vulturnus, i, a, (ὕπον. ventus) Εὐρόντος.

Vulturnus, i, a, (ὁὐς τις παρὰ οὐδ' ἐκ τῆς Vulturnālis flamen, Vulturnalia, εἶ, πληθ.

vultus, ἀρχαῖκ. vultus, ūs, a, (vultus) κατὰ τροπὴν τοῦ π. εἰς τ. studium=σπουδή καὶ ἐν ἄλλοις πρῶτου, πρόσωπον, βλέμμα. 2) χῆν' τὸ σμυγόν, σκυθρωπὸν, ἄγρυπνος. 3) πρῶτον, εἰς' ἑστ' εἰς μορφή. 4) προσώπου εἰκὼν.

vulva, ἴδ. vulva.

vulvula, ἴδ. vulvula.

X, παρκεντὸς τοῦ ἀριθμοῦ δέκα, ἐν γὰρ σημαίνει καὶ τὰ Decimus, lili, Denarius. Τὰ δὲ XX, Viginti reditum, Vicennalia, XXX, Tricennalia, ER. Decima erogator κ.τ.τ.

Xanthicus, i, a, Ξανθικός, μὴν παχιδῶν, ἀντιστοιχῶν τῷ τῶν Ῥωμαίων.

Xanthippe, es, ō. Ξανθίπη.

Xanthippus, i, a, Ξανθίππος.

xanthos, i, a, (ξανθός) εἶδος λιθοῦ.

Xanthus, i, a, Ξάνθος, ὄνομα ποταμοῦ.

Τρωάδος, τῆς Ἀρκτίας, τῆς Ἰταλίας, κ.τ.τ. Xanthium, i, οὐ. (ὕποκορ. τοῦ xanthos) χρῶν ἔστιν.

rs0

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

000

ΚΩ

Ουδέοχος, Έμφιν.

ΛΕΞΗΛΟΓΟΝ ΑΣΤΕΡΟΦΑΙΗΤΩΝ

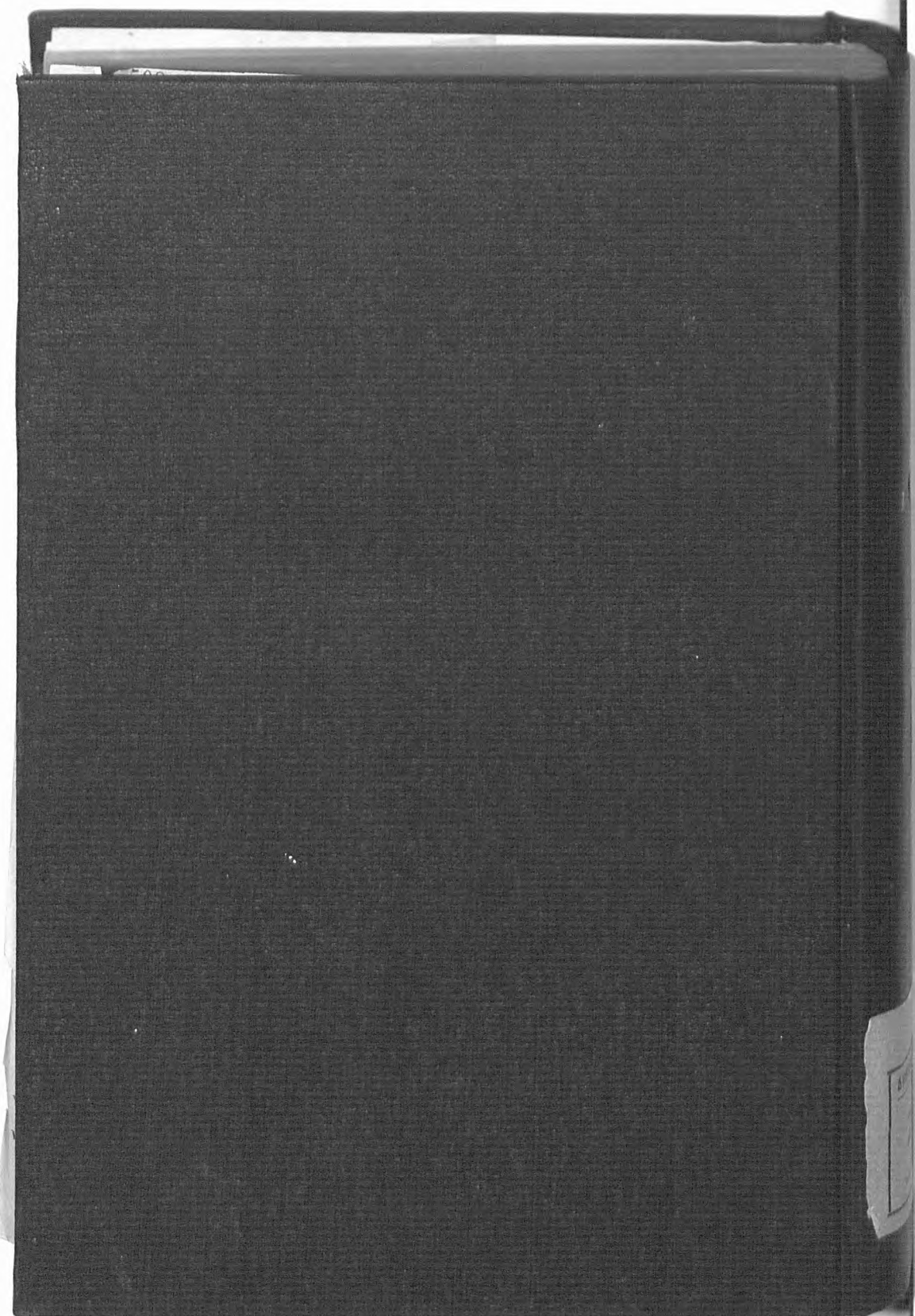
ἀριθ. χρ. 204

Ἡμερομηνία
ἐπιστροφῆς

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας